
Đường Gia Tam Thiếu
ĐẤU LA ĐẠI LỤC
ĐƯỜNG TAM TRỌNG SINH

ĐƯỜNG TAM TRỌNG SINH

Tác giả: Đường Gia Tam Thiếu

Editor: LÃo Mạc

Bộ sách: Đấu La Đai Lục 5

Thể loại: Tiên Hiệp, Huyền Huyễn, Trọng Sinh

Nguồn: bachngocsach.com

—★—

dtv-ebook.com

Chương 1: Lạnh, phải bị ăn sao?

"Ô oa, ô oa, ô oa!" Tiếng khóc hữu khí vô lực vang vọng trong căn phòng nhỏ hẹp gió lùa bốn phía.

Một nữ tử gắt gao ôm ấp hài tử trong ngực, dùng cái chăn gần như đã hỏng giúp hài tử ngăn cản gió lạnh lùa vào từ cửa sổ.

Trong phòng ánh sáng lờ mờ, bầu không khí âm u, ngọn đèn tuỳ thời cũng có thể dập tắt.

"Ô oa, ô oa, ô oa!" Đường Tam lần nữa thử phát ra âm thanh, nhưng cũng chỉ có thể phát ra tiếng khóc.

Đi vào thế giới này được vài ngày, đúng vậy, mới chỉ có vài ngày. Hắn vừa mới sinh ra, là một hài tử ba ngày tuổi. Nhưng hắn cũng đã cảm thấy không ổn.

Thân đã từng là một đời Thần Vương, vì truy tìm thê tử của mình chuyển kiếp, hắn phải buông bỏ tất cả. Cuối cùng, trước khi thần thức bị dập tắt, hắn nhận được một tia cảm ứng. Vì vậy, hắn tới thế giới này.

Dù hắn đã từng cường đại như thế nào, nhưng bây giờ hắn cũng chỉ là một đứa trẻ mới sinh mà thôi. Điều quý giá nhất là trí nhớ kiếp trước, đáng buồn nhất là trí nhớ cường đại cũng không giúp hắn cải biến thân thể nho nhỏ mà yếu ớt này.

Sinh ra đã ba ngày, ăn từng giọt sữa cằn cỗi của mẫu thân, hiện tại hắn thậm chí không có cách nào nghe hiểu ngôn ngữ của thế giới này. Dù sao điều này cũng cần có thời gian. Nhưng hắn rõ ràng cảm giác được, mình trùng sinh trong thế giới này chỉ sợ so với trong tưởng tượng còn khó khăn hơn.

Kiếp trước của hắn dù sao cũng sinh ra trong một gia đình thợ rèn, hơn nữa phụ thân của mình che giấu một thân cường giả, mình còn có thiên phú cường đại. Nhưng hắn hiện tại, lo lắng lớn nhất là bản thân có thể sống sót hay không.

Tìm kiếm trong vũ trụ đã lâu làm thần trí của hắn miễn cưỡng thừa nhận trí nhớ kiếp trước, trừ điều đó, căn bản cái gì cũng đều không làm được. Hắn có thể cảm nhận được, thân thể này thê thảm như thế nào.

Mẫu thân của mình, do thiếu dinh dưỡng thời gian dài, dẫn đến thân thể mà mình trùng sinh cũng tuyệt đối không đầy đủ chất dinh dưỡng, ngay cả tiếng khóc đều rất yếu ớt.

Kiếp trước hắn cũng có hài tử, hắn biết rõ hài tử bình thường khóc như thế nào. Còn mình bây giờ, ngay cả khóc cũng đều tốn sức. Tựa hồ tuỳ lúc cũng có thể tắt thở.

Tuy rằng chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ trùng sinh đến một gia đình ngậm thìa vàng, nhưng thực sự không nghĩ tới sẽ thảm như vậy. Thần Vương trùng sinh, tuỳ thời phải chết, đây chẳng phải là đã xong rồi sao? Viết tiểu thuyết đến chương một rồi kết thúc hả?

Nhưng mà trong thời gian ba ngày ngắn ngủi, hắn vẫn cảm nhận được điều gì đó. Đối với thế giới này có chút hiểu rõ. Sở dĩ cảm nhận được tình cảnh của mình không ổn là có quan hệ mật thiết với phần này.

Hắn trùng sinh vẫn là nhân loại, ít nhất là không kém so với nhân loại ở thế giới mình đã từng sống. Thế nhưng ở thế giới này, nhân loại dường như là một tồn tại vô cùng thấp kém, đơn giản mà nói chính là nô ⌊ệ. Xem như là chủng tộc nô ⌊ệ thấp kém nhất, cho nên mới thê thảm như vậy.

Ba ngày rồi, hắn chưa thấy qua phụ thân, cũng chỉ có mình và mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau. Mỗi ngày sẽ có những nhân loại khác mặc quần áo tả tơi lặng lẽ mang một ít thức ăn tới cho mẫu thân, do đó mới có thể duy trì sinh tồn của bọn họ.

Mỗi người đều rất đờ đãn, hoặc nói là chết lặng. Tựa hồ đối với cảnh ngộ trước mặt, họ đã sớm tập thành thói quen.

Đường Tam dù sao cũng có trí nhớ kiếp trước, thần thức cũng làm cho thần hồn của hắn ở thế giới này cường đại hơn một chút so với người bình thường. Hắn sở dĩ chưa học được ngôn ngữ của thế giới này có nguyên nhân trọng yếu là nhân loại ở đây rất ít nói chuyện, trao đổi. Dù có nói chuyện, cũng chỉ nói vài chữ đơn giản.

Chẳng lẽ mình lại chết cóng sao? Đường Tam khoé miệng co giật một lát, nhịn không được lại "Ô oa, ô oa" khóc hai tiếng.

Tiểu Vũ, ngươi chuyển thế có linh, nhất định phải phù hộ lão công của ngươi a! Những thứ khác không nói, trước tiên phù hộ lão công của ngươi có thể sống sót. Bằng không thì chúng ta thật sự không còn cách nào để cả nhà đoàn tụ.

Thân thể suy yếu làm hắn bất tri bất giác vừa trầm trầm đã ngủ. Thời gian chầm chậm trôi qua, đã tròn một tháng.

Mỗi ngày uống một chút sữa của mẫu thân, cuối cùng không có chết

đói. Nhưng không thể nghi ngờ là thân thể nho nhỏ này vẫn suy yếu. Đường Tam đã cảm thụ qua thân thể của mình, tiểu kinh mạch thật yếu ớt! Thân hình thật nhỏ yếu! Đã gần một tháng rồi, trọng lượng của mình cũng chỉ có năm, sáu cân, cùng hài nhi mới sinh ra chênh lệch không nhiều.

"Phanh!" Cửa phòng đột nhiên mở ra, đây là âm thanh lớn nhất mà Đường Tam nghe được từ khi đi đến thế giới này. Theo bản năng mở to mắt nhìn lại.

Một gia hoả dáng người hùng tráng chui vào, chứng kiến bộ dạng của hắn, Đường Tam không khỏi có chút ngẩn người.

Bởi vì đây không phải là hình dáng nhân loại. Tại thế giới kia, các loại quái vật cũng nhiều lắm, nhưng vị trước mắt này tuyệt đối là mới lạ. Vị này, hẳn là giống đực, thân hình giống người, cao hơn hai mét, lại mọc ra một cái đầu sói. Răng nanh nổi bật, trên người mang theo mùi tanh nhàn nhạt. Khí lực cường tráng thiếu chút nữa là phá hỏng cửa phòng.

"Một tháng rồi, đưa cho ta." Lang Nhân gầm nhẹ nói với mẫu thân ở thế giới này của Đường Tam.

Mẫu thân ôm sát hắn, trong hốc mắt, nước mắt cơ hồ là lập tức chảy xuống.

Một tháng, Đường Tam cuối cùng cũng có thể nghe hiểu đơn giản một ít ngôn ngữ của thế giới này. Bây giờ, nội tâm có loại cảm giác khó nói thành lời.

Tên Lang Nhân này muốn hiển nhiên là mình, đem mình đi làm thức ăn sao? Bị ăn sao?

Chương 2: Được nhân loại chăn nuôi

"Rống! Nhanh lên!" Lang Nhân không kiên nhẫn gầm nhẹ nói.

Mẫu thân Đường Tam có chút run rẩy, nước mắt càng rơi xuống như mưa. Lang Nhân lại không quan tâm đến nàng, một bước tiến đến, một cái tay lớn mang theo móng vuốt sói đưa ra, liền đem Đường Tam cuốn trong tã lót vào tay.

"Hài tử, con của ta!" Nữ nhân lập tức lớn tiếng khóc, nhưng lúc này, nàng lại không có ý đồ đi tranh lại con mình, mà đem cái chăn bông duy nhất trong phòng đặt trên người Đường Tam.

Trong chớp mắt, Đường Tam cảm thấy lòng mình dường như bị hung hăng nắm lấy. Sau khi đi đến thế giới này, lần đầu tiên hắn có cảm giác đau lòng.

Mẫu thân Đường Tam đột nhiên phát hiện, khuôn mặt nho nhỏ kia chuyển về phía nàng, gặp đại biến mà đứa trẻ này không có thút thít nỉ non, đôi mắt vốn vô thần đột nhiên sáng rực.

Chứng kiến ánh mắt đột nhiên biến hoá, mẫu thân Đường Tam ngẩn ngơ, động tác dường như dừng lại trong chớp mắt.

"Cút ngay!" Lang Nhân không kiên nhẫn xô đẩy một cái liền đem nàng đẩy ngã trên đống cỏ, sau đó một tay bế Đường Tam đi ra ngoài.

Bên ngoài rất lạnh, gió thổi lạnh thấu xương. Lang Nhân kia không biết xuất phát từ hảo tâm hay sợ Đường Tam chết cóng, dùng chăn bông che đậy lại thân thể của hắn.

Hết thảy trước mắt biến thành tối tăm, gió lạnh bên ngoài cũng tạm thời được ngăn lại. Trừ việc hô hấp có chút khó khăn, nhưng hắn vẫn chưa chết.

Đường Tam cố gắng làm mình tỉnh táo lại. Trong nội tâm hắn đang cầu nguyện.

Không muốn chết, mụ mụ ở thế giới này, người không được chết. Chỉ cần ta có thể sống sót, ta nhất định sẽ đi tìm người, nhất định làm cho người sống thật tốt. Chờ ta trở lại.

Hắn tỉnh táo lại, phán đoán đầu tiên là, Lang Nhân này hẳn không phải đem mình đi làm đồ ăn.

Nguyên nhân của phán đoán này rất đơn giản. Một là bởi vì mình chỉ có hai lạng thịt, không bõ ăn như mụ mụ. Hai là Lang Nhân vẫn dùng chăn bông che cho hắn, phòng hắn bị đông chết. Nếu như là đồ ăn thì ai quan tâm đến sống chết của mình. Đương nhiên, cũng không bài trừ khả năng bọn họ muốn ăn đồ sống.

Nhưng mà, dù hắn tỉnh táo cỡ nào thì một hài tử mới đầy tháng có thể làm cái gì? Chỉ có thể là ... thích ứng trong mọi hoàn cảnh.

Mơ hồ có thể nghe được tiếng gió đang gào thét. Thế giới bên ngoài tựa hồ cũng không có âm thanh của hắn.

Thế giới này gọi là Yêu Tinh Đại Lục. Sau khi miễn cưỡng học được một ít ngôn ngữ, Đường Tam mới có phán đoán này.

Giống như phán đoán trước đây, nhân loại ở thế giới này chính là nô lệ, là đối tượng bị nô dịch. Hơn nữa cho dù bên trong tầng lớp nô lệ cũng là tồn tại thấp kém nhất. Bởi vì thân thể nhân loại quá mức gầy yếu, tựa như cũng không có cái gì hữu dụng.

Điều này không loại trừ khả năng nhân loại trở thành thức ăn của thế giới này. Nô lệ thấp nhất, trở thành đồ ăn cũng là bình thường.

Về lai lịch của hắn, bây giờ vẫn chưa biết. Dù sao mẫu thân cùng các nhân loại khác trao đổi thực sự rất ít.

Một tháng qua, hắn cũng chưa từng thấy phụ thân của mình, nghĩ đến tình huống không quá tốt.

Thảm! Quá thảm rồi! Tính là bắt đầu từ con số 0, cũng cho ta thời gian đi. Trong nội tâm Đường Tam âm thầm ai thán.

Hắn đã từng nghĩ đến trùng sinh chuyển thế sẽ khó khăn, thực sự không nghĩ tới lại khó khăn như vậy.

Cuối cùng Lang Nhân dừng lại, Đường Tam mơ hồ nghe được hắn nói vài câu gì đó, bởi vì ngăn cách bởi bông vải, hơn nữa hắn không hiểu rõ ngôn ngữ ở thế giới này nên cũng không nghe rõ. Sau đó hắn cảm giác được mình đi tiếp.

Khi bông vải được xốc lên, Đường Tam cuộn mình lại theo bản năng. Tưởng rằng gió lùa cũng không có xuất hiện. Ngược lại một cỗ ấm áp dễ chịu lại đến. Nhưng theo đó là một ít hương vị không được tốt lắm.

Từ lúc sinh ra đến nay, đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được hương vị tình cảm ấm áp. Hắn trợn tròn mắt cẩn thận nhìn.

"Lại là một hài tử giống Tiểu Hầu Tử. Hự, hự." Một âm thanh mơ hồ vang lên.

Sau đó Đường Tam chứng kiến một khuôn mặt to hiện ra trước mặt mình. Đó là, ... một đầu heo?

Đúng vậy, một cái đầu heo rất lớn, ít nhất trong nhận thức của hắn là lớn nhất. Đầu heo để sát vào rồi nhìn hắn, sau đó liền ôm hắn đi vào bên trong.

"Ô oa, ô oa, ô oa!" Thỉnh thoảng có tiếng khóc vang lên.

Đường Tam phát hiện ở chỗ này, mình cũng không phải là hài tử duy nhất.

Sau đó hắn được đặt vào trong đống cỏ khô mềm mại. Tốt, chính hắn cảm thấy đống cỏ khô cũng được, gọi là ổ cũng không kém bao nhiêu.

Ở bên cạnh hắn, tiếng khóc càng to thêm vài phần.

Sau đó, một bóng đen đè xuống, một vật gì đó bóp miệng hắn, miệng há ra, một vật mềm mại to lớn mang theo đồ ngọt mùi tanh nhét vào miệng hắn.

Trong nháy mắt dòng sữa ấm áp chảy vào yết hầu, Đường Tam lập tức trừng to hai mắt, không phải là cảm động mà là thiếu chút nữa sặc chết.

Nếu như nói sữa của mẫu thân như dòng suối róc rách thì trước mắt này quả thực như trường giang đại hải.

Vì tự cứu lấy mình, hắn theo bản năng khép kín lợi chưa có răng,

để cho sữa chảy chậm một chút, rồi mới miễn cưỡng nuốt xuống một ít.

Cái mũi dùng sức hô hấp, thân hình nhỏ yếu cố gắng điều chỉnh. Thật vất vả mới xem như trì hoãn được một chút. Sau đó liền chẳng quan tâm đến cái khác, cứ cố gắng uống thôi.

Dinh dưỡng! Đây là dinh dưỡng hiếm thấy! Đây coi như là ánh rạng đông sao? Bất kể là sữa người hay sữa heo, có ăn cũng đã rất thoả mãn.

Nhưng mà hắn không thoả mãn được bao lâu, bóng đen cực lớn đã rời đi. Hắn mặc dù phải chống đỡ nhưng không nhịn được muốn ăn nhiều hơn một chút. Từ khi đến thế giới này, đây thực sự là lần đầu tiên được ăn no.

Ăn no rồi, tinh thần dĩ nhiên là tốt hơn, cũng làm cho hắn quan sát tốt mọi thứ xung quanh.

Đây là một gian phòng, trên mặt đất đều là cỏ tranh. Hắn nhỏ yếu như vậy, hiện tại chỉ có thể quay đầu xem một chút, không thể trở mình xem được. Cho nên cũng chỉ có thể là ếch ngồi đáy giếng.

Ở bên cạnh hắn có ba bốn hài tử, cùng hắn chênh lệch không bao nhiêu. Thân hình cũng tương tự, đều rất gầy yếu. Tất cả đều nằm trên đống cỏ tranh mềm mại. Nhiệt độ trong phòng rất ấm áp, ít nhất là không có lạnh. Vừa mới cho ăn, ... chính là heo mụ mụ, tựa hồ là cho ăn đồng thời mấy người bọn hắn.

Cảm giác này, đặc biệt giống như một chuồng nuôi gia súc bình thường.

Thống nhất nuôi dưỡng nô ⌊ệ sao?

Đường Tam trong lòng yên lặng an ủi chính mình, tốt xấu gì cũng không trở thành đồ ăn đã là rất khá. Sau khi ăn no rồi, hắn mới có cảm giác mình có khả năng sống sót.

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

Heo mụ mụ một ngày sẽ cho ăn ba lần.

Ban đầu, Đường Tam vì sữa quá nhiều mà không thích ứng, nhưng hắn rất mau điều chỉnh. Mỗi khi heo mụ mụ cho ăn, hắn liền cố gắng uống nhiều hơn một ít, có dinh dưỡng thân thể mới tốt được. Thân thể tốt mới phát triển được, mình mới có khả năng tu luyện. Có thể tu luyện mới trở nên cường đại, mới có thể đem vận mệnh nắm giữ trong lòng bàn tay.

Dù đây là một thế giới như thế nào, trước mắt cố gắng sống sót mới là trọng yếu nhất.

Cứ như vậy, khi hắn đi vào thế giới này ở ngày thứ một trăm, rõ ràng hắn mập trắng hơn so với các tiểu đồng bạn bên cạnh một chút.

Ở chỗ này, heo mụ mụ không chỉ có một vị, hài tử cũng rất nhiều. Một trăm ngày, dưới cố gắng ăn uống, Đường Tam đã có thể trở mình rồi. Vì vậy hắn có thể chứng kiến nhiều hơn. Từ cuộc nói chuyện của heo mụ mụ, hắn hiểu đối với ngôn ngữ hiểu được nhiều hơn, đối với thế giới này cũng hiểu rõ hơn một ít.

Yêu Tinh Đại Lục rất lớn, lớn đến heo nương nương cũng không có cách nào hình dung được. Chỗ bọn họ đang ở là một trấn nhỏ vùng Đông Bắc Yêu Tinh Đại Lục, thuộc về một vị quý tộc Lang Yêu.

Thế giới này sở dĩ được xưng là Yêu Tinh Đại Lục bởi vì thống trị thế giới này chủ yếu là hai chủng tộc, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, hợp xưng yêu tinh.

Chương 3: Trấn Phong Lang

Trấn nhỏ chỗ bọn họ đây được gọi là trấn Phong Lang. Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc đều là tồn tại vô cùng cường đại, ít nhất từ lời nói của heo nương nương là vậy.

Mà nhân loại ở thế giới này chính là nô lệ thấp kém nhất. Những hài tử như bọn họ đều được thống nhất nuôi lớn, sau đó tiếp nhận giáo dục nô dịch, rồi trở thành nô lệ quý tộc. Đơn giản mà nói, hắn hiện tại coi như là tài sản của Phong Lang đại nhân ở trấn Phong Lang này, là chủng tộc không đáng giá tiền nhất.

Số lượng nhân loại hẳn là không ít, từ lời nói của heo mụ mụ có thể thấy, nhân loại là chủng tộc duy nhất có khả năng sinh sản. Mà năng lực sinh dục của hai tộc yêu tinh có sự chênh lệch tương đối nên đây cũng là cơ sở sinh tồn của nhân loại.

Khuyết điểm của nhân loại thế giới này là quá mức gầy yếu, trong mắt Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, nhân loại không làm được những việc tốn sức. Nhưng nhân loại thông minh hơn so với các chủng tộc đầy tớ khác, có thể làm một số việc tinh tế. Còn có một nguyên nhân nữa là, đối với Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, da thịt nhân loại non mịn, là đồ ăn tương đối tốt.

Nô lệ, đồ ăn ...

Dường như đã thảm lại càng thảm hơn rồi!

Đường Tam chỉ có thể lặng lẽ an ủi mình, đều đã thảm như vậy rồi, sau này nếu có biến hoá tốt, vậy nhất định sẽ có cảm giác hạnh phúc.

Hắn hiện tại lo lắng duy nhất là, vợ của hắn sẽ chuyển thế ở chỗ nào, có hay không cũng thảm như mình?

Không thể không nói, sữa của heo mụ mụ có dinh dưỡng hơn nhiều so với mẫu thân mình. Tối thiểu hắn luôn no bụng.

Đợi đến lúc hắn được nửa tuổi, Đường Tam tự mình cảm giác được chênh lệch với hài tử thế giới bình thường không chỉ ở vấn đề thân thể.

Với thân thể này làm cho hắn nhìn béo hơn một chút so với các hài tử nhỏ yếu khác. Lúc nửa tuổi cũng chỉ là béo hơn một chút thôi. Điều này cũng làm cho heo mụ mụ với hắn thiên vị nhiều hơn một ít. Trên thế giới này tựa hồ cường tráng là xinh đẹp.

Nhưng mà đến nửa tuổi cũng không chỉ ăn sữa, thay vào đó là một loại đồ ăn với cháo. Chậu nhỏ được ném trực tiếp bên cạnh những hài tử, chính mình lấy tay mà ăn. Ăn được bao nhiêu thì phải xem mình có thể lấy được bao nhiêu đồ ăn.

Đại đa số hài tử đều không thể ngồi hay đứng. Heo mụ mụ nhiều khi không kiên nhẫn phải dùng thìa đút cho bọn họ.

Lúc đó, Đường Tam lại càng làm cho heo mụ mụ yêu thích, hắn có thể dùng bàn tay nhỏ bé của mình từ trong chậu cầm lấy ăn.

Cho nên hiển nhiên hắn ăn được nhiều hơn một chút, thậm chí ngẫu nhiên còn có thể ban thưởng uống sữa.

Không biết ăn cái gì, dù sao có thể ăn no là được.

Đường Tam ăn no rồi thì nằm tại tổ cỏ, đột nhiên có chút muốn cười. Bởi vì hắn đột nhiên nhớ lại kiếp trước, mình có một vị hảo hữu thường xuyên nói, cây cỏ trong ổ cũng có Kim Phượng Hoàng.

Chính mình vậy mà cũng là cây cỏ lớn lên trong ổ, không biết đồng bạn mà biết sẽ có biểu hiện như thế nào.

Tâm tư hiện lên, Đường Tam nhắm hai mắt lại, lặng lẽ kéo một ít cỏ tranh quanh mình để giữ ấm. Sau đó yên lặng dùng ý niệm dẫn dắt huyết mạch thân thể của mình.

Đây không phải lần đầu tiên hắn sống lại. Trước đó lần thứ nhất trùng sinh tại Đấu La Đại Lục, so với lần kia thì lần này thê thảm hơn nhiều. Nhưng cuối cùng hiện tại vẫn có cơ hội sống sót. Cho nên, hắn trước tiên phải cố gắng trở nên mạnh mẽ mới được.

Huyền Thiên Công, là công pháp cơ bản nhất năm đó hắn tu luyện. Công chính bình thản, không có cái gì thích hợp hơn.

Lần trùng sinh trước, lúc sáu tuổi hắn đã luyện thành Huyền Thiên Công tầng thứ nhất. Do đó trở thành trụ cột để thành Thần Vương.

Ở kiếp này, hắn đối với lý giải Huyền Thiên Công so với lần trước không biết sâu sắc hơn bao nhiêu. Vấn đề duy nhất là, cỗ thân thể này quá mức gầy yếu, chỉ có thể đi từng bước từng bước nhỏ.

Nửa tuổi, kì thật hắn cũng không làm được cái gì, cũng không bởi vì trùng sinh mà có thể tu luyện ra cái gì. Thân thể còn nhỏ, kinh mạch nhỏ yếu, coi như Huyền Thiên Công, hắn cũng không thể chính thức vận chuyển. Điều duy nhất có thể làm là, thông qua pháp môn Huyền Thiên Công, thêm một đám thần thức kia của mình, miễn

cưỡng đi cảm thụ thiên địa linh khí trong không khí, lặng yên không tiếng động hấp thu một chút, thử nghiệm tẩm bổ cho thân thể này.

Hắn bắt đầu thử nghiệm từ mấy ngày trước, nửa tuổi, thân thể có thể làm được, tuy rằng không cường tráng, nhưng không phải là loại tuỳ thời suy yếu, tựa hồ muốn gặp khảo nghiệm sinh tử.

Mà khi Đường Tam lần đầu thử nghiệm, thông qua thần thức cảm nhận thế giới này, hắn kinh ngạc phát hiện, trong vô số tinh cầu nhân loại, linh khí ở đây nồng đậm đến mức doạ người.

Trấn Phong Lang, cũng không phải là bảo địa, chỉ là lãnh địa bình thường nhất trong lãnh địa Yêu Quái Tộc, nhưng khi cảm giác thế giới này, hắn rõ ràng cảm nhận được, linh khí nơi này cực kì nồng đậm, tinh khiết. Nếu so với lúc trước hắn trùng sinh ở Đấu La Đại Lục còn muốn nồng đậm hơn nhiều. Coi như là Đấu La Tinh sau khi tiến hoá linh khí có nồng đậm như vậy hay không hắn đều không thể xác định.

Hắn kỳ thật đang thử dò xét, nội tâm là xoắn xuýt lo lắng, sợ ràng đây là một thời đại mạt pháp, không có chút linh khí cùng thiên địa nguyên khí. Cái gọi là không bột đố gột lên hồ, bản thân nhân loại là nô ⌊ệ, tương lai hầu như là ăn bữa hôm lo bữa mai, nếu tiến độ tu luyện lại chậm đến đáng thương, vậy khi đối mặt với những Yêu Quái, Tinh Quái cường đại phải làm như thế nào, chẳng nhẽ tuỳ thời đều bị bóp chết sao?

Mà linh khí nồng đậm làm cho Đường Tam nhẹ nhàng thở ra, đây là tin tức tốt nhất từ lúc đi vào thế giới này. Tối thiểu đã có linh khí nồng đậm, một khi có thể bắt đầu tu luyện, hắn sẽ tu luyện dễ dàng hơn nhiều.

Mỗi ngày hấp thu một chút, lặng yên cải thiện thân thể của mình,

chẳng qua là cải thiện từ bên trong mà không phải mặt ngoài. Nhìn bên ngoài, hắn cũng chỉ có phấn chấn hơn một chút so với hài tử bình thường, còn thân thể vẫn tương đối gầy yếu.

Thời gian dần dần trôi qua, bọn nhỏ bắt đầu biết nói chuyện. Trong đó ước chừng có một phần tư hài tử lặng yên chết đi.

Nơi này cũng không có phương pháp chữa bệnh, chỉ có ăn thôi. Cũng không có ai tới dạy bảo cái gì. Muốn nói chuyện thì chính mình tự học.

Đến một tuổi, bọn họ được đưa đến một chỗ khác, do một Trư Yêu nghiêm khắc quản lí. Đồng dạng là cỏ tranh đầy đất, nhà gỗ miễn cưỡng không lạnh. Một phòng hai trăm mét vuông, hai trăm hài tử nhân loại được đưa đến đây. Mà số lượng đồ ăn, chỉ đủ cho một trăm năm mươi đứa bé.

Từ cuộc trò chuyện giữa Trư Yêu và Lang Yêu, Đường Tam có thể nghe hiểu, đồ ăn mà phải cạnh tranh để ăn có thể làm cho thân thể cường tráng hơn một chút, tương lai làm nô lệ mới có thể kiền trì lâu hơn. Với những thân thể yếu kém cũng không cần phải lãng phí lương thực.

Trừ cảm thấy bi ai cho nhân loại ở thế giới này và trong nội tâm gieo xuống một hạt giống phản kháng, chỉ có một tuổi, hắn cái gì cũng không làm được.

Hấp thu linh khí tẩm bổ, thân thể Đường Tam mạnh hơn nhiều so với bạn cùng lứa tuổi, nhưng mỗi ngày hắn chỉ lấy phần đồ ăn cần thiết cho bản thân, còn lại nhường cho người khác. Hắn cũng chỉ có thể giương mắt nhìn những đứa bé rất gầy yếu hấp hối rồi được mang đi, cái gì cũng không làm được.

Mỗi đêm lúc vắng người, hắn đều hấp thu linh khí và yên lặng suy tư.

Đi vào thế giới này đã được một năm, mắt thấy nhân loại sinh hoạt không bằng con heo con chó, nội tâm hắn rất lo lắng, thống khổ. Hắn căn bản không dám nghĩ, nếu thê tử của mình chuyển thế cũng sinh hoạt như vậy, nàng có phải là hài tử hấp hối được mang đi không, vậy phải làm thế nào? Phải biết rằng, nàng thật sự là chuyển thế, sẽ quên hết tất cả kiếp trước.

Mỗi khi nghĩ tới đây, trong nội tâm hắn đối với thế giới này không khỏi tăng thêm một phần phẫn nộ mãnh liệt. Vì cái gì nhân loại ở đây lại nhỏ yếu như thế? Tiểu Vũ, ngươi đang ở đâu?

Hắn thật sự rất muốn làm cho mình nhanh lớn lên, nhanh chóng trở nên mạnh mẽ. Như vậy hắn mới có thể đi tìm Tiểu Vũ của mình.

Nàng nhất định còn sống! Nhất định sẽ sống thật tốt!

Chương 4: Phát triển

Trong nháy mắt đã ba tuổi, ba năm này, hắn hầu như chưa từng tiếp xúc với thế giới bên ngoài. Nhiều nhất hắn từ khe hở nhà gỗ nhìn ra bên ngoài. Bên ngoài trời sáng, những người bạn cùng lứa tuổi bên cạnh còn sống, phần lớn đều nói không lưu loát, mỗi ngày đều mơ màng hồ đồ. Nơi này đương nhiên không có giáo dục, không có cái gì, nuôi dưỡng bọn họ còn sống giống như gia súc. Cửa phòng đột nhiên đẩy ra, Lang Yêu thân hình cực lớn từ bên ngoài đi vào. "Đi ra! Đem bọn chúng đuổi hết ra ngoài." Lang Yêu vênh mặt hất hàm sai khiến thập phần ngang ngược, động một tí liền đạp một chân Trư Yêu nói ra. Trư Yêu lập tức hét ầm lên, nghe tiếng hét của nàng, bọn nhỏ toàn thân đều run rẩy.

Khi đi ra cửa phòng, tất cả hài tử hầu như đều cuộn lấy thân thể mình. Đối với bọn chúng, thế giới bên ngoài càng thêm đáng sợ. Bên ngoài là mấy chiếc xe ngựa, người kéo xe là một nhân loại trưởng thành. Trên xe là một đám lồng sắt lớn. Mà những người nô lệ kéo xe, ánh mắt đều trống rỗng. Đối với những hài tử vừa xuất hiện này, nhìn như không thấy, tựa hồ đối với chuyện trước mắt đã sớm tập thành thói quen. Khi bọn chúng lên xe, lồng sắt liền đóng lại. Bị Lang Yêu thúc dục, phu xe túm dây kéo về phía trước. Hiển nhiên bọn họ muốn đổi một địa điểm khác. Con đường khá bằng phẳng, phủ đầy đá, bánh xe lăn đè nát các chướng ngại vật, phát ra tiếng chi, chi, cạc, cạc. Đây là lần đầu tiên sau ba năm, Đường Tam chứng kiến thế giới bên ngoài.

Trời nắng ráo sáng sủa, không khí hơi lạnh. Thời tiết hôm nay khá

tốt, không lạnh lắm. Tuy rằng phần lớn hài tử lạnh phát run như trước, nhưng Đường Tam khá tốt. Hai bên đường là rừng cây kinh người, sở dĩ kinh người, bởi vì chúng đều cao lớn quá mức. So với thực vật trong trí nhớ kiếp trước, thực vật nơi đây lớn hơn nhiều. Một ít cây to lớn đều cao chừng trăm mét, cần phải ngửa đầu song song với bầu trời mới có thể thấy rõ. Trên không trung ngẫu nhiên sẽ có quái vật khổng lồ bay qua, hình như là loài chim, nhưng cũng có thể không phải, cũng không thấy quá rõ ràng. Trong không khí ẩn chứa linh khí cùng khí tức sinh mệnh nồng đậm. Ba năm trôi qua, Đường Tam hoàn toàn có thể khẳng định đây là thế giới vô cùng thích hợp cho việc tu luyện, là thế giới có cấp độ sinh mệnh cực kỳ cao. Không thể nghi ngờ, Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đều được thai nghén dưới hoàn cảnh như vậy. Ba năm, Đường Tam đã đem Huyền Thiên Công tầng thứ nhất tu luyện thành công.

Tại Đấu La Đại Lục bên kia, hắn muốn đột phá Huyền Thiên Công tầng thứ nhất cần tiến hành một ít phương thức đặc thù. Nhưng ở chỗ này thì không cần, khi hắn quán thông kinh mạch, năng lượng Huyền Thiên Công trong cơ thể như nước chảy thành sông, tự nhiên mà phá tan bình cảnh tầng thứ nhất. Ba tuổi, hắn hiện tại mới chỉ có ba tuổi. Mà ở thế giới kia, hắn sáu tuổi mới hoàn thành đột phá. Tuy rằng cảm ngộ bất đồng, nhưng nó có quan hệ rất lớn đến linh khí ở thế giới này. Nhưng hắn vẫn rất gầy yếu, hắn tuyệt không hy vọng những Yêu Quái Tộc kia phát hiện ra mình có điều gì không ổn. Hắn có thể cảm giác được, cho dù là Lang Yêu bình thường nhất cũng có trình độ tương đương khi hắn tu luyện tới Huyền Thiên Công tầng thứ hai. Hơn nữa khí lực bản thân chênh lệch, chống lại không khác gì là đi tìm cái chết. Ở nơi này, nhân loại là mông muội. Nếu muốn cải biến hiện trạng nô ⌊ệ nhân loại, giải quyết phần mông muội này mới là điểm quan trọng nhất. Đã đi hơn một giờ rồi, Đường Tam cũng nhận thức được một giờ.

Bọn họ được dẫn tới một thôn rất xa. Nhà gỗ rất đơn sơ, khắp nơi

là quần áo tả tơi. Nam nhân làm chủ, nữ nhân có rất ít người. Nhìn qua ước chừng có hơn ngàn người cư trú ở đây. Phu xe dừng lại, mở cửa lồng. Đã có một ít phụ nữ nhân loại đi tới, đứng trước mặt Lang Yêu, các nàng khom người thật sâu, cong lưng kinh sợ. Lang Yêu đứng đầu hừ lạnh một tiếng, "Những tiểu tề tử này giao cho các ngươi, mang chúng đi." Đường Tam sửng sốt một lát, đây là để cho bọn họ ở thế giới nhân loại sinh sống sao? Bọn nhỏ được nuôi nhốt ba năm, căn bản cũng không có trí tuệ gì, đối mặt với thế giới xa lạ, chúng chỉ có sợ hãi. Bọn họ được kéo vào thôn, nhưng làm cho nội tâm Đường Tam có chút lạnh buốt là, nô ⌊ệ nhân loại ở chỗ này cũng không có quá nhiều lòng thương hại với những hài tử vừa đến. Bọn họ nguyên một đám bọn ánh mắt ngốc trệ, chỉ có chút bản năng đem những hài tử này mang vào thôn. Mà những ngày tiếp theo, bọn họ được học tập.

Đúng vậy, những hài tử này đã bắt đầu được giáo dục. Giáo dục cái gì đây? Đầu tiên là để cho bọn họ nhận thức đồ vật, nhận thức những đồ vật mà nô ⌊ệ dùng, học lời ăn tiếng nói đơn giản. Ăn, so với chuồng nuôi lúc trước còn không bằng. Đồ ăn chỗ này vô cùng thiếu thốn, đồ ăn phân cho nữ nhân và hài tử đều không nhiều, chỉ có những nam nhân thân thể cường tráng một chút mới có cơ hội ăn nhiều. Trong thôn cuối cùng cũng không hạn chế hoạt động của các hài tử, cho nên Đường Tam phát hiện, nam nhân chỗ này thường xuyên sẽ rời đi một đoạn thời gian, hẳn là đi làm công tác nô ⌊ệ. Người chết trong thôn là sự tình thông thường. Thông qua thôn dân trao đổi, hắn biết hắn là hài tử của thôn khác. Nhân loại thế giới này đều không được cho phép nuôi hài tử của thôn mình, mà là trao đổi nhận nuôi.

Đường Tam cũng không có làm gì gây xôn xao, cũng không có nói ra những lời nói kinh người. Hắn chẳng qua ở nơi này yên lặng sinh hoạt, lặng lẽ tu luyện. Lại ba năm trôi qua, hắn đã sáu tuổi rồi. Hài tử sáu tuổi đã bắt đầu giúp mọi người trong thôn làm việc, dệt

chiếu, chuyển một ít đồ vật nhẹ. Những hài tử bọn họ cho đến bây giờ đều tụ tập một chỗ sinh hoạt. Trong ba năm qua lại có một phần ba hài tử chết đi. Nguyên nhân có đủ loại, lớn nhất là không được chữa bệnh, còn có chết đói. Màn đêm buông xuống. Trong thôn trang có một đạo thân ảnh lặng yên không tiếng động chui ra ngoài. Đường Tam cùng đại bộ phận hài tử giống nhau, lưng đều thoáng còng xuống, nhưng hắn hành động rất nhanh.

Khi hắn đi vào rừng cây, lưng hắn lại đứng thẳng. Ánh mắt vốn ảm đạm lập tức trở nên sáng ngời. Hắn hít một hơi thật sâu. Trấn Phong Lang ban đêm rất lạnh, chênh lệch nhiệt độ giữa ngày và đêm rất lớn. Nhưng không khí trong trẻo mà lạnh lùng lại ẩn chứa linh khí nồng đậm, làm tinh thần hắn chấn động. Đường Tam hai tay trước người làm một động tác bao quanh, bề ngoài thân thể mơ hồ có bạch quang lưu chuyển, mũi chân trên mặt đất nhẹ nhàng điểm một điểm, thân hình liền trở nên nhẹ nhàng mà bắt đầu. Có kinh nghiệm kiếp trước, hắn đối với cách vận chuyển Huyền Thiên Công hiển nhiên rất quen thuộc, nhưng cỗ thân thể này cần phải rèn luyện, thông qua luyện tập để đuổi kịp tư chiều của hắn. Từ lúc năm tuổi, hắn thường xuyển trốn ra ngoài buổi tối. Môi trường hoang dã linh khí càng thêm nồng đậm, đồng thời ở chỗ này hắn có thể tu luyện tốt hơn. Nhẹ nhàng tiến bộ Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, là một trong các năng lực hắn am hiểu nhất.

Đây là tuyệt học hắn ưu tiên luyện tập. Trong thế giới nguy hiểm này, không có gì quan trọng hơn phải giữ được tính mạng mình. Trên hai tay, màu xanh ngọc dần hiện ra, một môn tuyệt học khác, Huyền Ngọc Thủ. Có thể làm cho bàn tay trở thành bách độc bất xâm, đao thương bất nhập. Một giờ tu luyện làm cho hắn bốc hơi chút nhiệt khí, công lực Huyền Thiên Công lưu chuyển trôi chảy trong cơ thể. Nhưng mà làm cho hắn có chút bất đắc dĩ là, kiếp trước tại Đấu La Đại Lục hắn đã từng thức tỉnh võ hồn, nhưng ở thế giới này tựa hồ không có xuất hiện. Nhưng đây cũng là bình

thường, hắn trùng sinh mà đến, mang theo trí nhớ, không mang theo năng lực. Huyền Thiên Công tầng thứ ba, rút cuộc hoàn thành.

Hắn mới sáu tuổi đã luyện thành Huyền Thiên Công tầng thứ ba. Điều này ở kiếp trước hắn không dám nghĩ đến. Thế nhưng ở hiện tại, luận thực lực, hắn lại không bằng trình độ của mình ở kiếp trước khi tu luyện Huyền Thiên Công tầng thứ ba, bởi vì ở Đấu La Đại Lục, hắn có võ hồn thức tỉnh, võ hồn giao cho hắn lực lượng cường đại. Hơn nữa hắn được ông trời ưu đãi có song sinh võ hồn. Huyền Thiên Công là lực lượng trụ cột bên trong, còn võ hồn là lực lượng bộc phát bên ngoài. Hắn hiểu rõ, lúc trước ở Đấu La Đại Lục khi mình đột phá tầng thứ ba, dung hợp một hồn hoàn cường đại, hơn nữa còn có một hồn cốt mạnh mẽ, sau này là trụ cột của mình. Mà hiện tại, trừ Huyền Thiên Công cùng năng lực được ghi chép trong Huyền Thiên Bảo Lục, hắn cũng không có năng lực kia. Mặc dù chỉ tu luyện Huyền Thiên Công cũng làm cho hắn không ngừng trở nên mạnh mẽ, nhưng như thế vẫn chưa đủ.

Chương 5: Năng lực biến thân

Tư duy quay lại. Đường Tam mở rộng thân thể mình một lát.

Lúc này cách hừng đông còn rất xa, người trong thôn đã mệt nhọc cả một ngày, buổi tối đều đi ngủ sớm, ngủ cũng rất sâu.

Đường Tam quyết định đi sâu vào rừng rậm một chút, trong rừng linh khí rõ ràng nồng đậm hơn so với trong thôn, như vậy chỗ sâu bên trong có thể có thiên tài địa bảo hay không?

Khi phát hiện ở thế giới này không có cách nào thức tỉnh võ hồn, chỉ có thể tu luyện Huyền Thiên Công, Đường Tam ý định cũng rất đơn giản, trước tiên cố gắng đem Huyền Thiên Công tu luyện đến cấp độ cao hơn, tích luỹ lực lượng. Sau đó xem xét một chút mình sử dụng phần lực lượng này như thế nào. Bằng vào tuyệt học Đường Môn Huyền Thiên Bảo Lục, chỉ cần cấp độ đủ cao, tự bảo vệ mình không thành vấn đề.

Thông qua quá trình tu luyện, hiện tại hắn đã hiểu vì sao nhân loại ở thế giớii này trở nên nhỏ yếu, chỉ có thể làm đầy tớ.

Thế giới này, gọi là Pháp Lam Tinh, chỉ có một mảnh đại lục lớn nhất, chính là Yêu Tinh Đại Lục. Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đều có được năng lực thiên phú cường đại, tại nơi tràn ngập linh khí, bọn họ sau khi sinh ra chỉ cần không ngừng hấp thu thiên địa linh khí để tăng cường năng lực thiên phú của mình rồi trở nên vô cùng cường đại. Bất kì chủng tộc nào đều không thể so được với bọn họ.

Mà nhân loại không có bất kì năng lực chiến đấu thiên phú nào, cũng không có bất kì công pháp tu luyện. Nếu không phải loài người khéo tay, có thể nói là cái gì cũng không có, dĩ nhiên chỉ có làm đầy tớ, bị hai tộc Yêu, Tinh nô dịch.

Trong rừng rậm có lượng thực vật lớn nên ánh sáng lờ mờ. Ở thế giới này cũng có một tồn tại giống như mặt trăng, nhưng lại phát ra màu lam nhàn nhạt, thập phần kì dị.

Trong hai tròng mắt Đường Tam lập loè ánh tím nhàn nhạt. Đây là một tuyệt học khác trong Huyền Thiên Bảo Lục, Tử Cực Ma Đồng, cần mỗi ngày nhìn ánh mặt trời lúc sáng sớm để tu luyện.

Thời điểm hai năm trước, hắn đều nằm sấp tại khe cửa miễn cưỡng tu luyện một lát, qua hai năm cơ hội tu luyện cũng tăng lên.

Dưới sự trợ giúp của Tử Cực Ma Đồng, hắn có thể thấy rõ tình huống trong rừng. Càng xâm nhập vào sâu bên trong, trong nội tâm càng có cảm giác kì dị.

Tại thế giới hắn đã từng sống có một loại sinh vật gọi là Hồn Thú. Ở đó, Hồn Thú bị nhân loại không ngừng áp bách không gian sinh tồn, không ngừng đấu tranh, cuối cùng cùng nhân loại chung sống hoà bình.

Mà ở mảnh Yêu Tinh Đại Lục này, Yêu Quái và Tinh Quái thống trị hết thảy, nhân loại chỉ có thể giãy giụa cầu sinh, giống như là tất cả đều trái ngược.

Đang đi về phía trước, hắn nghe được một ít động tĩnh, theo bản năng liền lách mình đến bên cạnh một cây đại thụ, thu liễm hơi thở.

"Phù phù!" Trước hắn không xa, một đạo thân ảnh ngã xuống, té trên mặt đất, còn lăn hai cái.

Hô hấp của hắn vô cùng dồn dập, nhưng thập phần hỗn loạn, miệng mở to hô hấp từng ngụm lớn, giãy giụa muốn đứng lên nhưng dường như không đủ khí lực, vùng vẫy một lúc lại ngã xuống lần nữa.

Đường Tam không hề động, hắn ngưng tụ Tử Cực Ma Đồng để nhìn kỹ. Hắn kinh ngạc phát hiện, người té trên mặt đất kia là một nhân loại. Hắn mang mặt nạ trên mặt, nhìn không rõ tướng mạo nhưng thân hình hiển nhiên là nhân loại.

Nghĩ lại bộ dạng lúc trước hắn phóng đến, hiển nhiên đây không phải người bình thường.

Nhân loại có năng lực? Đôi mắt Đường Tam sáng lên. Đối với thế giới này, hắn còn chưa hiểu rõ, dù sao trấn Phong Lang cũng là nơi nhỏ bé, đột nhiên chứng kiến một nhân loại có năng lực như vậy, đối với hắn là một kinh hỉ. Chẳng qua là, người này trên người nồng đậm mùi máu tươi, hiển nhiên là bị thương.

Nhưng vừa lúc đó có tiếng bước chân truyền đến.

Đó là tiếng "tùng tùng, tùng tùng". Tốc độ bay thật nhanh.

Vừa mới chuẩn bị đi ra ngoài, Đường Tam vội vàng một lần nữa ẩn thân giấu mình.

"Ngao ô o o o ! Ở chỗ này!" Một tiếng gào thét vang lên, ngay sau đó, một thân ảnh cường tráng từ trên không nhảy xuống.

Bởi vì là ban đêm, hai con mắt kia có màu lục sắc. Chính là một gã

Lang Yêu.

Tứ chi hắn đạp cuồn cuộn mà đến, tốc độ cực nhanh. Lúc đứng lên, thân hình vượt quá hai mét, cơ bắp cường tráng tràn đầy lực lượng bạo tạc.

Tam giai Lang Yêu!

Mấy năm qua, Đường Tam đối với hệ thống đẳng cấp của Yêu Tinh Đại Lục cũng nghe ngóng được ít nhiều. Ở chỗ này, vô luận là chủng tộc gì, đều dùng đẳng cấp để đánh giá địa vị cùng thực lực.

Thấp nhất chính là nhất giai. Bình thường nhân loại căn bản không có giai, chính là giai cấp nô lệ rồi.

Như Lang Yêu này, sinh ra chính là nhất giai, sau trưởng thành ít nhất là nhị giai, Lang Yêu cường tráng chính là tam giai rồi. Đây chỉ là Lang Yêu có huyết mạch bình thường nhất. Nghe nói cấp độ huyết mạch cao hơn sẽ càng cường đại hơn. Về phần cấp cao nhất Yêu Tinh Đại Lục là bao nhiêu giai, Đường Tam hiện tại cũng không biết.

Trấn Phong Lang là thị trấn nhỏ vắng vẻ, nghe nói Lang Yêu lãnh chủ của trấn Phong Lang là ngũ giai.

Đường Tam đã ước tính đại khái với cấp độ Huyền Thiên Công, cường độ năng lượng hắn là cùng cấp bậc với năng lượng cấp bậc Yêu Quái Tộc, chênh lệch không nhiều lắm.

Nói cách khác, hắn hiện tại tu luyện thành Huyền Thiên Công tầng thứ ba, ở cấp độ năng lượng không kém hơn Tam giai Lang Yêu này.

Từ trên không rơi xuống, Tam giai Lang Yêu trực tiếp đánh về phía

nhân loại kia.

Người kia đang nằm rạp trên mặt đất thở dốc cũng cảm nhận được nguy hiểm. Thân thể của hắn đột nhiên lăn sang bên cạnh, tránh được tấn công của Lang Yêu. Cùng lúc đó, hắn làm ra một hành động kì dị. Thân thể của hắn ngay lập tức được kéo dài ra vào phần, hai tay có lợi trảo bắn ra, bề ngoài hiện ra một vầng sáng màu vàng nhạt bao trùm toàn thân.

Bởi vì thân thể sáng lên, trong buổi tối càng đặc biệt rõ ràng. Đường Tam nhìn thấy rõ, từ dưới làn da hắn sinh ra một bộ lông màu nâu nhạt, trên đó còn có hoa văn màu nâu đen.

Mà lúc xảy ra biến hoá, tốc độ của hắn cũng đột nhiên tăng mạnh. Một đôi móng vuốt sắc bén chộp thẳng tới ngực và bụng Tam giai Lang Yêu kia. Đôi chân trước của Lang Yêu bỗng nhiên đổi hướng, cùng nhân loại biến thân móng vuốt sắc bén đụng nhau, phát ra tiếng kêu "leng keng" thanh thuý.

Lực lượng của nhân loại hiển nhiên không bằng đối phương, thân thể lập tức bị bắn ra, hơn nữa rõ ràng dừng lại một lát, chỗ bụng dưới có máu tươi rỏ xuống.

Đúng lúc này, từng đạo thanh quang đột nhiên từ đằng xa bay vụt đến, rơi xuống thẳng chỗ Lang Yêu.

Phong nhận! (Lưỡi dao gió).

Tam giai Lang Yêu nổi giận gầm lên một tiếng, trong miệng cũng phun ra một ngọn dao gió, bổ về phía nhân loại.

Trước sinh tử tồn vong, nhân loại biến thân bạo phát ra tất cả tiềm năng của mình, đột nhiên lần nữa bắn dựng người lên, tốc độ vô

cùng nhanh. Lưỡi dao gió chui qua khoảng trống ở giữa, suýt xảy ra tai nạn rồi. Hào quang vàng nhạt trên người trở nên sáng ngời, tốc độ tăng mạnh, cơ hồ như thiểm điện liền xuất hiện trước người Tam giai Lang Yêu.

Móng vuốt sắc bén huy động, Lang Yêu kia cuống quýt dùng móng vuốt sói ngăn cản, nhưng vẫn chậm một nhịp.

Vô luận là sinh vật gì, trước nguy cơ sinh tử thường thường có thể bộc phát ra lực lượng cường đại, nhân loại biến thân này cũng như vậy.

Móng vuốt sắc bén của hắn xẹt qua cổ họng Lang Yêu, mà trong chớp mắt, móng vuốt của Lang Yêu đập trúng bờ vai hắn, đánh hắn ngã văng ra ngoài.

"Tê tê ... ê ... eeee, tê tê ... ê ... eeee!" Tam giai Lang Yêu không ngừng phát ra âm thanh quái dị trong miệng, hắn chẳng thèm truy kích, dùng móng vuốt che cổ họng của mình, nhưng mà yết hầu là chỗ có mạch máu quan trọng nhất đã bị phá, rất nhiều máu tươi tràn ra, làm lật u lục sắc trên mắt, hiển nhiên đã nhận lấy trọng thương chí mạng.

Thân hình loé lên, lại là một đầu Lang Yêu cường tráng bay nhào tới, hiển nhiên là đồng bạn vừa phóng thích lưỡi dao gió ở phía xa.

Hắn phẫn nộ gào thét, "Khốn nạn, báo thiểm!"

Đầu Tam giai Lang Yêu lúc trước đã té trên mặt đất, cho dù hắn muốn ngăn yết hầu không bị vỡ cũng không kịp nữa. Một kích kia là kích cuối cùng của nhân loại biến thân, đã triệt để đem cổ họng của hắn mổ ra.

"Đi chết đi!"

Đến sau cũng là một đầu Tam giai Lang Yêu. Hắn đột nhiên nhào ra, đánh tới chỗ nhân loại. Đôi móng vuốt sắc bén tản ra dày đặc u hào quang, mơ hồ có nguyên tố phong chấn động, đem lưỡi dao gió phụ gia lên móng vuốt sói, càng bộc phát lực công kích mạnh hơn.

Cũng đúng lúc này, trong bóng tối, một đạo thân ảnh không chút thu hút lặng yên không một tiếng động từ bên cạnh lướt tới. Lúc này, lực chú ý của Tam giai Lang Yêu đều đặt ở nhân loại biến thân kia, căn bản cũng không có phát hiện hắn đến.

Chương 6: Trận chiến mở màn

Thân ảnh nho nhỏ nhưng tốc độ vô cùng nhanh, lại từ trong góc mà mắt không nhìn thấy lao ra. Một bàn tay như bạch ngọc, từ phía sau đánh vào mắt Lang Yêu.

Đường Tam đối với thời gian, vị trí, khoảng cách nắm bắt vô cùng chính xác.

Hắn biết rõ, dù mình có một thân Đường Môn tuyệt học cũng có được tu vi Huyền Thiên Công tầng thứ ba, nhưng Lang Yêu có thiên phú dị bẩm, thân thể cường đại, chính diện đấu với kẻ địch, hắn không có cơ hội. Nhất là hắn còn nhỏ, khí huyết chưa đủ, khẳng định không thể nào đánh lâu. Nếu như không phải nhân loại biến thân kia giết chết một đầu Lang Yêu, nếu một mình đối mặt với hai đầu Tam giai Lang Yêu, hắn chưa hẳn sẽ ra tay. Cái mạng nhỏ của mình mới là trọng yếu nhất.

Nhưng một khi hắn đã ra tay thì phải đánh chết mới được.

Lang Yêu lúc này đang cực kì phẫn nộ, cho nên đến khi bàn tay Đường Tam đánh ra hắn mới giật mình. Mãnh liệt nghiêng đầu, miệng sói cắn thẳng tới chỗ Đường Tam.

Đường Tam một tay bắt được y phục của hắn, mượn hình thể gầy gò của mình, kéo bộ lông sói thay đổi phương hướng. Cơ hồ đang kề sát ngực Tam giai Lang Yêu liền nhoáng một phát đã nhảy sang một bên.

Ngón trỏ phải, ngón giữa kiếm chỉ, thúc dục Huyền Ngọc Thủ làm hai ngón tay loé ra trắng noãn xanh ngọc, tốc độ như thiểm điện đâm vào con mắt Lang Yêu.

"Phốc!" Ngón tay mảnh khảnh cơ hồ là lập tức truyền đến cảm giác ấm áp. Luận về cường độ thân thể, Đường Tam nhất định không bằng Tam giai Lang Yêu, nhưng bị hắn đánh trúng chỗ hiểm, dưới tình huống đồng cấp năng lượng, hắn không có may mắn tránh khỏi.

Huyền Thiên Công rót vào Huyền Ngọc Thủ, cơ hồ là xoay tròn quán nhập vào đại não Lang Yêu kia, vì vậy con mắt khác của Lang Yêu cũng lâph tức nổ tung, đại não bị xoắn thành bột nhão. Tiếng gầm gừ giống như bị kẹt ở cổ két một tiếng dừng lại, thân thể cường tráng cũng ngã xuống mặt đất.

Mũi chân Đường Tam đạp một cái trên người hắn, rồi trở mình rơi xuống một chỗ khá xa.

Một kích này có kết quả như vậy là kinh nghiệm chiến đấu phong phú ở kiếp trước giúp hắn. Thân thể hài đồng gầy ốm cùng đêm tối là yểm hộ tốt nhất, hơn nữa Tam giai Lang Yêu đang nổi giận, cảm giác cũng suy yếu.

Chính diện đối kháng, Huyền Ngọc Thủ chưa hắn có thể phá vỡ lớp da dày của Lang Yêu. Nhưng mắt là nơi yếu ớt nhất, đâm rách con mắt, rót vào năng lượng Huyền Thiên Công, chính là không thể không chết.

Đôi chân rơi xuống đất, Tam giai Lang Yêu cũng không có động tĩnh. Đường Tam lúc này mới nhẹ nhàng thở ra. Hắn không có nóng lòng đi thăm dò nhân loại, mà nhanh chóng nằm rạp trên mặt đất, kề sát

tai xuống lắng nghe động tĩnh xung quanh, xem có truy binh đuổi theo hay không.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, chính diện đối kháng với Tam giai Lang Yêu đều rất khó, kỹ xảo dù có tốt nhưng thân thể còn quá nhỏ làm hắn rất yếu ớt. Một khi Lang Yêu đánh trúng rất có thể sẽ mất mạng. Đừng nhìn công kích lúc nãy đơn giản, hắn kì thực đã toàn lực ứng phó, đem tinh thần ý chí của bản thân tăng đến trình độ cao nhất.

Xung quanh cũng không có động tĩnh khác, chứng tỏ đuổi giết vị nhân loại biến thân kia chỉ có hai Tam giai Lang Yêu. Điều này cũng làm cho Đường Tam nhẹ nhàng thở ra, nếu không, hắn chỉ có thể lựa chọn chạy trốn.

Lúc này hắn mới đi đến chỗ nhân loại kia, đồng thời cũng bảo trì cảnh giác.

Khi hắn đến gần người nọ thì thấy bộ lông trên người hắn đã biến mất, làm nhịp tim của Đường Tam không khỏi gia tăng lên vài phần.

Hắn còn nhỏ, cùng nhân loại kia không quen biết, lúc trước phương thức xử lí ổn thoả nhất là không ra tay, yên lặng rời đi. Nhưng hắn vẫn lựa chọn ra tay, bởi vì vị bị đuổi giết này là một nhân loại. Còn có một nguyên nhân trọng yếu khác là hắn vừa mới biến thân.

Nguyên bản ở Đấu La Đại Lục có hồn sư sở hữu Thú Võ Hồn, có thể có đủ các loại năng lực. Còn có thể thông qua tu luyện Thú Võ Hồn không ngừng phát triển mà trở nên cường đại.

Nếu như thế giới này có năng lực tương tự như vậy, nếu hắn có thể học được thì thực lực của bản thân hiển nhiên được lợi thật lớn, cũng dễ dàng hoà nhập vào thế giới này hơn.

Đường Tam ngồi xổm người xuống, muốn đem người nọ lật qua. Nhưng đúng lúc này, người kia đang lổm ngổm trên mặt đất, vốn không nhúc nhích bỗng nhiên trở mình, hướng về phía hắn chộp tới. Mà lúc người kia trở mình, khoảng cách giữa hai người gần hơn, mượn ánh sáng lờ mờ cũng nhìn rõ mặt đối phương.

Tay của người kia lập tức dừng lại giữa không trung, cũng không tiếp tục đánh xuống. Đường Tam lập tức dựng người lên, lùi ra bên ngoài phạm vi công kích của hắn.

"Ngươi là nhân loại?" Thanh âm người nọ có chút khàn khàn. Bộ dạng của hắn khoảng chừng hơn hai mươi tuổi, sắc mặt lúc này đã trắng bệch. Tướng mạo coi như anh tuấn, miệng mũi đều có máu tươi chảy ra.

Hắn vừa nói tay cũng thả xuống dưới. Lúc này Đường Tam có thể thấy rõ trước ngực và bụng của hắn có một vết rách rất lớn, ruột cũng đã chảy ra bên ngoài, còn có rất nhiều máu.

Đường Tam hướng hắn gật đầu, sau đó rất nhanh đến trước người hắn, người nọ tựa hồ đã mất đi khí lực, sắc mặt tái nhợt té trên mặt đất, miệng lớn, miệng lớn thở hổn hển. Đồng tử đã có chút giãn ra.

Đường Tam không có dừng lại, hai tay nhanh chóng chuyển động. Vấn đề lớn nhất của người này là mất máu quá nhiều và nội tạng vỡ tan. Với thực lực của hắn bây giờ không thể cứu sống hắn, chỉ có thể tận khả năng kéo dài tính mạng của hắn trong chốc lát.

Hắn nhanh chóng đem chỗ ruột đứt gãy nối lại, sau đó đem trở lại ổ bụng, kéo y phục của hắn xuống đè lại vết thương, tối thiểu nhất không làm cho máu tươi tiếp tục chảy. Sau đó tay mới dừng ở ngực hắn, đem Huyền Thiên Công chậm rãi rót vào, bảo vệ một khối

nhiệt khí trong lòng hắn.

Người nọ thở dốc dần dần bình phục vài phần, đáy mắt cũng có nhiều hơn vài phần thần thái.

"Ngươi, ngươi vẫn còn con nít ..., ngươi ..."

Đường Tam nói: "Thương thế của ngươi chỉ sợ đã không thể chữa. Ngươi có nguyện vọng gì ta có thể giúp ngươi hoàn thành, nhưng ngươi cần phải trả lời ta một vấn đề."

Nghe thanh âm của Đường Tam trầm ổn vượt xa số tuổi, thanh niên kia giật mình, sau đó liền không do dự nói: "Tốt. Ngươi hỏi trước. Nếu ta có thể trả lời, ta sẽ xin ngươi giúp một chuyện."

Không thể nghi ngờ, từ khi Đường Tam đi vào thế giới này, đây là lần đầu chứng kiến một nhân loại có lí trí và mạch suy nghĩ rõ ràng. Người này cũng không phải xuất thân là nô lệ.

"Năng lực ngươi vừa mới biến thân là như thế nào? Làm sao mới có thể làm được?" Đường Tam lập tức hỏi vấn đề mình quan tâm nhất.

Thanh niên kia nghe vấn đề của hắn không khỏi sững sờ, "Ngươi chẳng lẽ không phải Yêu Thần biến? Vậy ngươi làm thế nào giết Lang Yêu kia?"

"Yêu Thần biến là cái gì? Cái kia là thiên phú năng lực của ta, ta không biết là cái gì." Đường Tam nói, cũng đêm ba chữ Yêu Thần biến nhớ trong lòng.

Con mắt thanh niên liền trở nên sáng ngời thêm vài phần, "Trời sinh thức tỉnh Yêu Thần biến sao? Năng lực của ngươi là gì?"

Đường Tam lông mày cau lại, nói: "Bây giờ là ta đang hỏi ngươi."

Thanh niên thở dốc vài cái, nói: "Yêu Thần biến là nhân loại cùng Yêu Quái Tộc hoặc Tinh Quái Tộc có liên hệ huyết thống, là lực lượng từ bộ phận huyết mạch kia truyền thừa xuống."

Đường Tam trong lòng trầm xuống, "Ý của ngươi nói, là con lai?"

Thanh niên cười khổ nói: "Đúng vậy, chỉ có như thế mới có thể cho chúng ta một ít lực lượng. Mà người giống như ta thừa nhận mình là nhân loại, đã ít lại càng ít. Đại đa số người có năng lực Yêu Thần biến sẽ lựa chọn trở thành Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, so với nhân loại bình thương thì địa vị cao hơn không ít. Mà những người như chúng ta, không cho mình là Yêu Quái, Tinh Quái, chúng ta thầm nghĩ muốn cho nhân loại có tư cách sinh tồn thuộc về mình, không bị nô dịch, cho nên chúng ta phản kháng. Lần này ta muốn ám sát Phong Lang lãnh chủ, lại phán đoán sai lầm, bị hắn làm trọng thương. Lúc này mới luân lạc tới tình cảnh này."

Chương 7: Thôn phệ hấp thu

Đường Tam nói: "Yêu Thần biến của ngươi, cũng là thông qua con lai truyền thừa xuống hay sao?"

Thanh niên nghiến răng nghiến lợi nói: "Đúng vậy, một báo yêu vũ nhục mẫu thân của ta, về sau liền có ta."

Đường Tam nói: "Yêu Thần biến chỉ có một cách này mới có thể đạt được sao?"

Thanh niên nói: "Còn có một phương pháp nữa, chính là cướp đoạt. Có thể đem lực lượng Yêu Thần biến cướp đoạt hình thành một loại truyền thừa, trong thời gian ngắn truyền thừa cho người khác, nếu như người nọ phù hợp thì có thể đạt được phần lực lượng này. Nếu như không phù hợp thì sẽ chết."

Nhãn tình Đường Tam sáng lên, "Mỗi người có thể tiếp nhận mấy lần truyền thừa? Dưới tình huống nào sẽ phù hợp?"

Thanh niên nói: "Người không có truyền thừa Yêu Thần chi lực là dễ phù hợp nhất, nhưng phải xem thể chất có thể thừa nhận hay không. Mà người đã có một loại Yêu Thần chi lực, còn muốn truyền thừa thì phải xem hai loại Yêu Thần chi lực có thể hoà hợp với nhau hình thành tiến hoá không."

Đường Tam nói: "Nói như vậy, có thể trực tiếp tróc bong Yêu Thần chi lực từ trên người Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, làm cho

mình hấp thu phần lực lượng này, thúc đẩy Yêu Thần biến của mình tiến hoá?"

Thanh niên ngẩn ngơ, "Cái này, cái này ..., ta không biết. Còn có thể như vậy sao? Nhưng nếu như thôn phệ huyết mạch chi lực từ trên người Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, huyết mạch của mình hỗn loạn, chẳng phải sẽ chết sao? Khẳng định là không được."

Đường Tam nói: "Có lẽ có thể thử xem."

Qua trao đổi với thanh niên, hắn rút cuộc có một chút lý giải về lực lượng của thế giới này, nhất là với nhân loại. Yêu Thần biến chủ yếu là thu hoạch từ Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc huyết mạch chi lực, nhưng bởi vì là con lai, mà nhân loại huyết mạch nhỏ yếu, cho nên khẳng định không có lực lượng cường đại như bản thân Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Nhưng nhân loại có Yêu Thần biến mạnh mẽ hơn nhiều nhân loại bình thương. Xem ra mình muốn nhanh trở nên mạnh mẽ thì cần phải có Yêu Thần biến rồi.

"Ngươi còn gì muốn nói rõ sao?" Đường Tam hỏi thanh niên.

Thanh niên có chút chua xót mà nói: "Ta là Chư Gia Hâm, mẹ ta bị tên báo yêu kia ngược đãi mà chết rồi, trên thế giới này ta không có nhân thân. Ngươi tuổi còn nhỏ mà đã có thể chém gïết Tam giai Lang Yêu, chắc hẳn Yêu Thần biến của ngươi phi thường cường đại. Nếu như ngươi nguyện ý giúp nhân loại chúng ta, ta hy vọng ngươi có thể gia nhập tổ chức của chúng ta. Ta sắp chết rồi, ngươi nếu như đối với Yêu Thần biến cảm thấy hứng thú, ta có thể đem Yêu Thần chi lực truyền thừa cho ngươi, về phần có hấp thu hay không, ngươi tự mình quyết định. Nếu như ngươi cảm thấy chưa đủ phù hợp, ngàn vạn lần không nên miễn cưỡng."

"Tổ chức của các ngươi? Tên là gì? Ở chỗ nào?" Đường Tam tò mò

hỏi.

Chư Gia Hâm nói: "Tất cả thành phố lớn Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc đều có cơ sở của tổ chức chúng ta. Liên lạc cụ thể ta không thể nói cho ngươi, nhưng ta tin tưởng, sau khi ngươi lớn lên nếu muốn đi tìm thì nhất định có thể tìm được. Tổ chức chúng ta gọi là Cứu Thục. Vì cứu rỗi nhân loại mà tồn tại."

Vừa nói, trên mặt của hắn đột nhiên nhiều hơn một vòng màu đỏ hồng, thân thể bắt đầu kịch liệt run rẩy, hào quang màu vàng nhạt bắt đầu dũng động trên người, ánh mắt của hắn cũng trở nên thanh tịnh.

"Hài tử, ngươi không cần nói cho ta biết ngươi là ai, nhưng ta tin tưởng, một ngày nào đó, chúng ta sẽ đả đảo những Yêu Quái cùng Tinh Quái nô dịch chúng ta, để cho nhân loại chính thức trở thành chủ nhân của thế giới này. Vì cứu rỗi thế giới, chúng ta cần không ngừng cố gắng, không ngừng trở nên cường đại. Không nên nhặt xác ta, không nên bại lộ bản thân ngươi, hảo hảo lớn lên, hảo hảo trở nên mạnh mẽ. Nhân loại, vạn tuế!"

Nói ra những lời cuối cùng, thanh âm của hắn bắt đầu trở nên yếu ớt, nhưng đoàn hào quang màu vàng ngày càng trở nên mãnh liệt, cuối cùng hội tụ thành một đoàn quang cầu màu vàng lơ lửng trước mặt hắn.

Quang cầu màu vàng kia làm nổi bật khuôn mặt non nớt của Đường Tam, trong ánh mắt Chư Gia Hâm tràn ngập khát vọng, cũng ngập tràn một loại tín ngưỡng sáng rọi. Lúc quang cầu hình thành kết thúc, hắn chậm rãi nhắm mắt lại.

Quang cầu như ẩn như hiện lơ lửng trên không trung, Đường Tam có thể cảm nhận được, ở trong đó ẩn chứa một loại lực lượng kỳ lạ,

mà phần lực lượng này tựa hồ đang bắt đầu tiêu tán, tuỳ thời đều có thể biến mất. Dù sao, đây là truyền thừa của Chư Gia Hâm trước khi chết.

Không hề do dự, hắn giơ tay lên, đưa bàn tay bao trùm phía trên quang cầu, Huyền Thiên Công vận chuyển trong cơ thể.

Chư Gia Hâm nói, người chưa có Yêu Thần biến dễ dàng tiếp nhận truyền thừa nhất. Hắn đương nhiên không có, lực lượng của hắn đến từ Huyền Thiên Công, mà có Huyền Thiên Công hộ thể, hắn cũng có đủ tự tin với bản thân mình. Yêu Thần chi lực của Chư Gia Hâm cũng không phải rất mạnh, cũng là cấp độ Tam giai, nếu như không ổn, ít nhất cũng không có phát sinh ảnh hưởng quá lớn đến chính mình.

Hơn nữa, hắn đi tới thế giới này là muốn tìm người yêu, sau đó rời khỏi thế giới này, trở lại thế giới nguyên bản của mình. Muốn vậy hắn cần trở nên mạnh mẽ. Mà hiện tại, mượn lực lượng của thế giới này để trở nên mạnh mẽ chính là con đường dễ dàng nhất.

Quang hoàn màu vàng có chút ấm áp, khi bàn tay của hắn bao trùm kia lập tức cảm giác được, năng lượng trong đó bắt đầu từ lòng bàn tay mình chui vào trong cơ thể.

Đường Tam không có trực tiếp hấp thu, mà là sau khi khống chế dẫn dắt những năng lượng này tiến vào cánh tay phải của mình liền lập tức dùng Huyền Thiên Công phong bế kinh mạch, không cho cỗ năng lượng này xâm nhập thân thể của mình.

Hắn yên lặng cảm thụ biến hoá mà hào quang màu vàng mang lại.

Làm hắn kinh ngạc là, khi Huyền Thiên Công và Yêu Thần chi lực tiếp xúc với nhau, Yêu Thần chi lực tựa hồ trở nên mềm mại rồi

bình thường, tự nhiên hướng về năng lượng Huyền Thiên Công thấm vào, vô cùng nghe lời. Lúc mới tiến vào cơ thể còn có chút xao động, thậm chí còn có chút cảm giác cuồng giã, nhưng khi tiếp xúc với Huyền Thiên Công liền lập tức trở nên nhu hoá.

Cái này là ...

Đường Tam yên lặng vận chuyển Huyền Thiên Công, hắn lập tức phát hiện, năng lượng màu vàng kia nhanh chóng sáp nhập vào bên trong Huyền Thiên Công, toàn thân trở nên ấm áp. Hắn thậm chí còn thấy được Huyền Thiên Công tăng lên một phần, ít nhất tương đương với mấy tháng khổ tu.

Mà năng lượng màu vàng kia, tựa hồ vô tri vô giác cải biến thân thể hắn, huyết mạch bị hào quang màu vàng kia xâm nhập, cũng đã bắt đầu có chút biến hoá.

Đường Tam có thể cảm giác được, kinh mạch, xương cốt, cơ bắp đều trở nên mạnh mẽ hơn. Yêu Thần chi lực đối với hắn mà nói giống như ăn thuốc bổ bình thương, bồi bổ thân thể hắn.

Yêu Thần biến thành năng lượng có thể bị Huyền Thiên Công của mình hấp thu, cùng với lời của Chư Gia Hâm có bất đồng. Hắn nói là lúc truyền thừa có thể gặp nguy hiểm, nếu không đủ phù hợp sẽ có khả năng tử vong. Nhưng trong quá trình mình dung hợp, đừng nói là tử vong, một điểm đe doạ cũng không có. Năng lượng Huyền Thiên Công tựa hồ tự nhiên hấp thu Yêu Thần chi lực rồi.

Cái này có chút ý tứ. Chờ mình đem toàn bộ truyền thừa chi lực tiêu hoá, không biết có thể có được năng lực mà vị này vừa thi triển không.

Nghĩ tới đây, Đường Tam đột nhiên sinh ra ý niệm trong đầu. Hắn

rất nhanh đi đến bên cạnh thi thể một đầu Tam giai Lang Yêu, đưa tay lên trên thi thể đó.

Huyền Thiên Công vận chuyển, rót năng lượng vào trong cơ thể Lang Yêu kia.

Lang Yêu vừa mới chết, thân thể vẫn còn ấm áp. Theo năng lượng Huyền Thiên Công rót vào, Đường Tam lập tức cảm nhận được trong cơ thể Lang Yêu có một cỗ năng lượng hơi yếu tồn tại. Khi Huyền Thiên Công tiếp xúc với cỗ năng lượng này, năng lượng giống như nam châm gặp sắt, tự nhiên bị Huyền Thiên Công hút lấy, sau đó dung nhập vào bên trong Huyền Thiên Công.

Năng lượng không phải nhiều, nhưng Đường Tam có thể hoàn toàn khẳng định, nó có tồn tại. Đây là huyết mạch chi lực của Lang Yêu?

Chương 8: Kỹ năng

Thu hồi Huyền Thiên Công, hắn cảm nhận được trong năng lượng Huyền Thiên Công có nhiều hơn một vòng màu xanh. So với năng lượng Yêu Thần biến truyền thừa màu vàng lúc trước, màu màu xanh này nhạt hơn nhiều, hiển nhiên là bởi vì Tam giai Lang Yêu chết bị tản đi không ít.

Nhưng năng lượng màu xanh này vẫn tồn tại, hơn nữa cùng năng lượng màu vàng giống nhau, vô cùng nghe lời, dung nhập vào bên trong Huyền Thiên Công tuy rằng không tăng cấp lên nhiều, nhưng có đề cao. Đồng thời, nó không xung đột với năng lượng màu vàng, cứ như vậy lắng đọng bên trong Huyền Thiên Công, tựa hồ cũng vô tri vô giác cải tạo thân thể mình.

Cái này thật tốt.

Đường Tam lập tức đi đến thi thể Lang Yêu còn lại, cũng tiến hành thao tác tương tự. Đầu Lang Yêu này thời gian chết cũng không sai biệt so với tên Lang Yêu kia, huyết mạch chi lực bị hấp thu cũng không khác biệt lắm.

Làm xong những việc này, hắn không có dừng lại, quét sạch dấu chân của mình rồi nhanh chóng rời đi, quay về thôn trang.

Hắn cũng không có nhặt xác Chư Gia Hâm, cũng như Chư Gia Hâm nói vậy, một khi hắn lưu lại quá nhiều dấu vết thì có khả năng bị phát hiện. Những lời Chư Gia Hâm, hắn lại nhớ thật kĩ.

Cứu Thục, một tổ chức vì sinh tồn của nhân loại mà tồn tại. Có lẽ sau khi đi vào thế giới này nghe được tin tốt thứ nhất. Ít nhất nhân loại cũng không phải đều là nô lệ chết lặng lẽ, còn có một phần lực lượng vì tương lai của nhân loại mà cố gắng.

Nhưng bi ai là, trên người những người này đều có huyết mạch Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc.

Yên lặng trở lại thôn trang, hắn ở trong nhà gỗ có mười mấy đứa trẻ cùng tuổi. Trong những hài tử này, có thể nói lưu loát cũng không có mấy người, mặt khác thì đừng nói. Ngày thường, Đường Tam cũng biểu hiện giống bọn họ, lúc này trở lại bên trong nhà gỗ, lập tức cuộn mình trong góc, nhắm hai mắt lại.

Thu hoạch đêm nay với hắn thật không tệ. Quan trọng nhất là hắn hiểu rõ hơn về thế giới này, đã biết còn có một tổ chức phản kháng tồn tại, còn có tính đặc thù của Huyền Thiên Công và Yêu Thần biến.

Lúc này, kinh mạch trong cơ thể hắn rất ấm áp, được thay đổi một cách vô tri vô giác, giống như là được năng lượng hấp thu lúc trước tẩm bổ. Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được lực lượng của mình được tăng cường. Cái đó và Huyền Thiên Công không có quan hệ, là thể chất được tăng cường.

Đồ ăn ở chỗ này nào có dinh dưỡng gì, hắn chỉ có thể dựa vào Huyền Thiên Công hấp thu thiên địa linh khí để tẩm bổ cơ thể. Mà lần này lại bất đồng, Yêu Thần biến cùng huyết mạch chi lực của hai đầu Lang Yêu tẩm bổ kinh mạch, xương cốt, nội tạng của hắn. Đây là tăng cường toàn bộ. Mà sự tồn tại của Huyền Thiên Công để cho bọn chúng không có nửa điểm xung đột, hơn nữa hấp thu rất tốt.

Chẳng lẽ Huyền Thiên Công ở thế giới này biến thành một loại thần công thôn phệ sao? Có thể thôn phệ huyết mạch chi lực của Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc? Không biết khi chúng còn sống có thể thôn phệ hay không? Nếu như có thể thì thật là đáng sợ.

Đương nhiên cũng không phải là không có tai hoạ ngầm. Nếu như thôn phệ quá nhiều chủng loại có thể sinh ra ảnh hưởng đối với cơ thể mình. Năng lượng hỗn tạp đối với tu luyện cũng không phải là chuyện tốt.

Mà kết quả cuối cùng như thế nào, hắn cần thông qua biến hoá của cơ thể sau mỗi lần thôn phệ để quan sát và phán đoán.

Người có được Yêu Thần biến có thể chọn là nhân loại, cũng có thể chọn phụ thuộc vào Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc, không làm đầy tớ. Mình cần tiến vào thành phố lớn, đi tìm tổ chức Cứu Thục kia.

Đường Tam đã có một ít tính toán. Sau khi tìm được tổ chức Cứu Thục, gia nhập bọn họ, thông qua đó tìm kiếm Tiểu Vũ nhất định sẽ dễ dàng hơn. Tổ chức này thoạt nhìn số lượng không ít, mỗi thành phố lớn đều có.

Trấn Phong Lang cũng không có vì cái chết của mấy người kia mà phát sinh biến hoá gì, ít nhất đám đầy tớ bọn họ ở thôn trang này là không có.

Đường Tam dùng bảy ngày đem hấp thu hoàn toàn năng lượng của Yêu Thần biến và huyết mạch chi lực của hai đầu Lang Yêu.

Sau khi tiêu hoá, cảm thụ lớn nhất là hắn cường tráng hơn một chút, thân thể trở nên rắn chắc hơn rồi. Theo kinh nghiệm tu luyện của hắn, tự nhiên hiểu rõ cường độ thân thể cùng hạn mức tu luyện

cao nhất có cùng nhịp thở. Thân thể không đủ kiên cường dẻo dai thì không có khả năng thừa nhận năng lượng cường đại.

Sau lần cường hoá này, hắn đã có lòng tin có thể đối phó được nếu đối mặt chính diện với Tam giai Lang Yêu.

Mà điều này không phải là thu hoạch lớn nhất của hắn. Thu hoạch lớn hơn là, Yêu Thần biến cùng năng lực Lang Yêu, hắn có bảo tồn.

Màn đêm buông xuống.

Đường Tam lặng lẽ đi đến rừng cây.

Hai mắt híp lại, hắn bỗng nhiên thúc dục Huyền Thiên Công, huyết mạch trong cơ thể cũng trở nên sôi trào. Mũi chân điểm một điểm trên mặt đất, trên người hắn sáng lên một đạo hào quang màu vàng, tốc độ tăng lên mãnh liệt. Người như tia chớp lao ra mười mét.

Huyền Thiên Công tiêu hao một phần, khi hắn đứng vững trên mặt đất, toàn thân không khỏi có chút đau nhức. Vừa rồi mới bộc phát tốc độ, vẫn là tiêu hao không nhỏ đối với thân thể này.

Nhưng Đường Tam không có dừng lại, hai tay cùng lúc nâng lên, trong lòng bàn tay sáng lên một đạo thanh quang. Hai tay huy động, hai lưỡi dao gió khoảng ba tấc bắn ra. Lưỡi dao màu xanh bay xa năm mét liền biến mất trong không khí.

Đúng vậy, đây là kỹ năng hắn thu được sau lần hấp thu trước.

Báo Thiểm, lưỡi dao gió, phân biệt truyền thừa Yêu Thần biến của Chư Gia Hâm và huyết mạch Lang Yêu. Qua Huyền Thiên Công thôn phệ hấp thu, hắn đều học được toàn bộ. Đây cũng là tình huống Đường Tam không nghĩ tới.

Sau khi hắn hấp thu xong hai loại huyết mạch chi lực, hắn cảm nhận được trong trí nhớ của mình có hai loại năng lực như vậy. Khi hắn muốn sử dụng liền có thể tự nhiên triển khai. Mà kì dị là, khi hắn triển khai, thân thể cũng không sinh ra tình huống hoá thú. Tiêu hao đúng là công lực Huyền Thiên Công của hắn. Mà trong Huyền Thiên Công đã không còn màu vàng và màu xanh.

Cảm giác này, giống như là hắn học xong hai kỹ năng, hiện tại có thể tuỳ ý triển khai. Chẳng qua hắn luyện tập như thế nào, hai kỹ năng này cũng không trở nên mạnh mẽ.

So với Chư Gia Hâm thi triển Báo Thiểm và Lang Yêu thi triển lưỡi dao gió yếu hơn rất nhiều, dường như bị cố hoá.

Cũng không phải vô dụng, nhưng không thể khống chế uy năng của loại kỹ năng này, hiển nhiên tác dụng cũng không quá lớn.

Tin tốt duy nhất là, năng lượng bị hắn thôn phệ hấp thu, chuyển hoá thành kỹ năng của mình không phát sinh xung đột, tựa hồ chỉ là một loại chuyển hoá đối với Huyền Thiên Công.

Tóm lại đây là một chuyện tốt. Đường Tam cũng có được một ít phán đoán cùng tưởng tượng.

Không hề nghi ngờ, thế giới này không giống với thế giới nguyên bản. Huyền Thiên Công cũng là độc nhất vô nhị. Mà Huyền Thiên Công và lực lượng của thế giới này chuyển hoá, cần không ngừng thí nghiệm mới có thể phát hiện nhiều điều hơn.

Học được hai kỹ năng là chuyện tốt. Chư Gia Hâm và Lang Yêu không đủ mạnh, kỹ năng thu được cũng yếu hơn một ít. Nhưng trong tương lai, Huyền Thiên Công có uy năng cường đại hơn, thôn

phệ lực lượng Yêu Thần biến cũng càng mạnh mẽ sao? Kỹ năng mang lại hiển nhiên cũng mạnh mẽ hơn? Tối thiểu cũng có một phương thức trở nên mạnh mẽ. Hơn nữa thông qua phương thức thôn phệ này, tu luyện Huyền Thiên Công cũng được tăng tốc.

Thiên địa linh khí ở thế giới này vô cùng nồng đậm. Đường Tam cơ bản có thể khẳng định, dựa theo tốc độ tu luyện bây giờ, đến khi hắn hai mươi tuổi có thể có thể tiến vào Huyền Thiên Công tầng thứ chín. Tương ứng với cửu giai của thế giới này. Tất nhiên điều kiện tiên quyết là dưới tình huống tu luyện hết sức thuận lợi. Huyền Thiên Công vô cùng thích ứng với linh khí nơi này đây là chỗ tốt lớn nhất mà Đường Tam thu hoạch được.

Thời gian từng ngày trôi qua, ban ngày lao động, buổi tối tu luyện, Đường Tam trở về cuộc sống sinh hoạt bình thường.

Hai năm qua đi, Đường Tam tám tuổi rồi.

Có lẽ bởi vì lúc trước hấp thu Lang Yêu và Yêu Thần biến, hắn lớn lên so với hài tử bình thường cao lớn một chút. Hắn tám tuổi đã cao hơn tiểu hài nhi mười tuổi, tuy rằng vẫn có chút gầy, nhưng cũng coi như là xuất chúng. Cho nên hắn được an bài lao động càng nhiều.

Chương 9: Bình cảnh

Tâm tình Đường Tam gần đây không tốt lắm. Nguyên nhân rất đơn gian, hai năm rồi, Huyền Thiên Công không có đột phá đến tầng thứ tư.

Lúc đầu hắn cho rằng qua bảy tuổi, mình có thể đột phá tầng thứ tư. Nhưng khi tu luyện đến đỉnh tầng thứ ba, hắn lại phát hiện mình tiến nhập bình cảnh. Loại bình cảnh này cũng không phải nguyên nhân từ hắn, mà là một loại áp bách đến từ Pháp Lam thế giới.

Từ Tam giai đến Tứ giai, tựa hồ là rất khó khăn.

Đường Tam một mực cố gắng tu luyện, tích luỹ nhưng vẫn không thể đột phá. Hai năm qua, hắn vẫn ở đỉnh phong tầng thứ ba. Hơn nữa cho dù tích luỹ lực lượng cũng không thể giúp hắn đột phá.

Báo Thiểm cùng lưỡi dao gió hắn đã sử dụng vô cùng thành thục, nhưng uy lực bởi vì Huyền Thiên Công không có tăng lên mà tăng cường. Giống như là hai kỹ năng cố hoá. Điều này làm cho tất cả năng lực của hắn đều tiến nhập bình cảnh.

Tình huống như vậy mang đến vấn đề lớn nhất là, hắn đã không có cách tấn cấp, mà không có tấn cấp hắn cũng chỉ có thể tiếp tục lớn lên như vậy. Thực lực Tam giai đỉnh phong thì có thể làm gì? Trong thế giới này vẫn là tồn tại nhỏ yếu.

Đường Tam biết mình nhất định phải thử chút mạo hiểm.

Hôm nay hắn phải vận chuyển cây cối.

Trong thôn, nam nhân trưởng thành chặt cây xuống, hắn giúp các đại nhân vận chuyển chúng, dùng xe ba gác vận chuyển chúng vào trong trấn.

Bọn họ gồm bảy hài tử, giúp đỡ bốn đại nhân vận chuyển một xe chở gỗ.

Các đại nhân dùng dây thừng kéo xe gỗ phía trước, bọn họ đẩy ở phía sau.

Đường đi coi như là bằng phẳng, xe ba gác cũng không tính là nhanh, phía trước các đại nhân đều đã dùng hết sức, từng bước một tiến về phía trước.

Trấn Phong Lang, Đường Tam đã tới mấy lần. Sinh hoạt ở đây đều là Lang Yêu trong tộc Phong Lang. Phong Lang lãnh chủ ở trong toà nhà lớn nhất trấn.

Trong trấn có hơn một nghìn tên Phong Lang tộc, xung quanh có bảy thôn trang nô ⌊ệ coi như là nô ⌊ệ của bọn họ, được bọn họ nuôi sống.

Phong Lang ăn thịt. Nô ⌊ệ nhân loại cũng sẽ trở thành đồ ăn cho bọn chúng. Đương nhiên, cũng có một ít súc vật được xem là đồ ăn.

Tương đối mà nói, Phong Lang là chủng tốc không có hứng thú lớn ăn thịt người trong Yêu Quái Tộc, cho nên chỗ này khả năng bị ăn nhỏ một chút.

Cũng không phải Phong Lang tốt, mà bởi vì bọn họ hiểu rằng, nhân loại làm việc cho bọn họ càng có giá trị hơn.

Đường Tam một bên đẩy xe vừa quan sát tình huống trong trấn. Hắn đã nghĩ, mình không cách nào đột phá bình cảnh có khả năng rất lớn là Huyền Thiên Công mình tu luyện có xung đột với pháp tắc của thế giới này, cho nên mới bị áp chế. Với năng lực của hắn, tất nhiên không thể phá tan pháp tắc trói buộc này.

Loại pháp tắc này, bình thường đều do Vị Diện Chi Chủ mang đến. Thân đã từng là một đời Thần Vương, hắn hiểu rất rõ phương diện này.

Ở chỗ này sinh sống đã tám năm, tuy rằng chưa bao giờ đi ra trấn Phong Lang, nhưng hắn có thể khẳng định, thiên địa linh khí ở thế giới này vô cùng nồng đậm. Điều này có nghĩa là toàn bộ vị diện cường đại. Vị diện cường đại như vậy, tồn tại đỉnh phong nơi đây thực lực nhất định rất mạnh, tương đương với Thần cấp trở lên trong thế giới nguyên bản của hắn. Bởi vậy, Vị Diện Chi Chủ của vị diện này, cũng chính là bản thân tinh cầu, tất nhiên cũng phi thường cường đại.

Qua trao đổi lần trước với Chư Gia Hâm và hấp thu năng lượng huyết mạch hệ Phong trong cơ thể Lang Yêu, hắn mơ hồ cảm giác được, Huyền Thiên Công có khả năng thôn phệ năng lực thế giới này. Có lẽ mình bị pháp tắc áp chế cũng là do nguyên nhân này.

Nếu muốn đột phá, đơn thuần dựa vào Huyền Thiên Công là vô cùng khó khăn. Nhất định phải tìm cách khác. Từ góc độ Thần Vương mà nghĩ, phương pháp xử lí trực tiếp nhất là để Vị Diện Chi Chủ thế giới này nhận thức mình, quy tắc nhận thức mình.

Vị Diện Chi Chủ là tồn tại vô hình, vị diện quy tắc chế định cũng là

vì thủ hộ bản thân, tránh việc bị mất cân bằng. Bởi vậy, Đường Tam nếu muốn tiếp tục đột phá, biện pháp chính là tăng cường lực lượng thế giới này, tận khả năng che dấu Huyền Thiên Công, để cho quy tắc đối với hắn cảm ứng cùng áp chế yếu bớt. Như vậy, tìm cơ hội đột phá, dĩ nhiên là có thể tiếp tục tu luyện.

Hắn đang quan sát trấn Phong Lang chính là muốn mạo hiểm một phen. Hiện tại, tăng cường năng lực của vị diện này là biện pháp tốt nhất, chính là đi tăng cường năng lực của Phong Lang tộc hoặc Báo Thiểm.

Báo Thiểm khá khó tìm, nhưng trong trấn Phong Lang chính là Phong Lang tộc. Hắn tính là, tìm kiếm rồi ra tay với Phong Lang tộc thích hợp, ước chừng Tam giai Phong Lang thử nghiệm. Không cần giết chóc, đánh ngất đối phương, sau đó xem một chút có thể dùng Huyền Thiên Công rút ra huyết mạch chi lực tăng cường lưỡi dao gió của mình không. Nếu có thể, cần quan sát xem huyết mạch chi lực đó có thể khôi phục huyết mạch chi lực của mình không. Nếu có thể khôi phục, cái kia đối với hắn có tác dụng che giấu rất tốt. Lưỡi dao gió được tăng cường, huyết mạch Phong Lang trong cơ thể trở nên nồng đậm, mượn huyết mạch Phong Lang đi đột phá bình cảnh Huyền Thiên Công.

Đây là tính toán sau khi Đường Tam suy nghĩ kĩ càng. Hắn hiện tại có Báo Thiểm, lưỡi dao gió, Huyền Thiên Công tầng thứ ba đỉnh phong, đánh lén một đầu Phong Lang vẫn có nắm chắc.

Xe gỗ đang đi đột nhiên dừng lại, làm bọn nhỏ đằng sau theo bản năng dừng lại, một hài tử gầy, dáng người rất nhỏ vì lực phản chấn thậm chí còn đặt mông ngồi xuống đất.

Đường Tam nhanh chóng khống chế lực lượng của mình, không dùng lực đẩy ra, cũng làm ra phản ứng giống các hài tử khác.

Nam nhân phía trước dừng lại, tựa hồ là hướng sang một phương nhìn.

Đường Tam từ bên cạnh có thể chứng kiến, ánh mắt của bọn hắn mang theo điểm hâm mộ.

Phải biết rằng những nô lệ nhân loại được thuần dưỡng từ nhỏ này đều yên lặng, nói rất ít. Có biểu hiện như bây giờ lại càng hiếm thấy.

Đường Tam nhìn theo ánh mắt của bọn hắn, chỉ thấy cách đó không xa có mấy người đang dán thông báo.

Không sai, người dán thông báo là nhân loại. Nhưng so với đầy tớ bọn họ, mấy người này y phục trên người đều sạch sẽ chỉnh tề.

Đường Tam híp hai mắt lại, Tử Cực Ma Đồng vận chuyển, làm cho mình thấy rõ.

Trên thông báo kia ghi là, ba ngày sau tiến hành tuyển chọn sàng lọc huyết mạch, tất cả thôn trang nô lệ có nô lệ mang huyết mạch Phong Lang đều có thể đến đây khảo thí. Sau khi khảo thí thành công được cho phép vào trấn Phong Lang sinh hoạt, tiến hành bồi dưỡng phụ thuộc.

Tuyển chọn sàng lọc con lai?

Đường Tam lập tức hiểu rõ.

Hắn bình thường vì lao động mà đến trấn Phong Lang, nhưng thông báo như vậy là lần đầu tiên nhìn thấy. Không hề nghi ngờ, mấy người dán thông báo đều là phụ thuộc Phong Lang tộc, cũng chính

là người có được huyết mạch Phong Lang, có được cấp độ cao hơn không ít so với đầy tớ bình thường. Ít nhất bọn họ không còn là nô lệ.

Nhìn đến đây, trong lòng hắn không khỏi nhúc nhích. Nếu như vậy, tính toán của mình có tể cải biến một chút.

Một mực làm nô lệ mặc dù yểm hộ rất tốt, nhưng vấn đề là tiếp xúc với thế giới này thực sự là quá ít.

Tiếp xúc không đủ, hắn căn bản không có khả năng cảm nhận nhiều thứ hơn, cũng không cách nào tiếp xúc với tài nguyên chính thức của thế giới này. Trấn Phong Lang sàng lọc tuyển chọn huyết mạch, đây không thể nghi ngờ là một cơ hội tốt.

Đối với nhân loại mà nói, nếu như nô lệ có một chút xíu lòng tự trọng, hẳn là hiểu rõ đây là một vũ nhục thật lớn.

Nhân loại có được huyết mạch Phong Lang là cái gì? Đó không phải là con lai sao? Con lai có nghĩa là gì? Tất nhiên là do Phong Lang tộc cùng nhân loại phát sinh quan hệ cho ra đời hậu đại. Nhân loại ở thế giới này căn bản không có tư cách là bạn lữ với Yêu Quái Tộc, có nghĩa là, chỉ có thể là đối tượng phát tiết thú tính.

Chương 10: Nghi thức thức tỉnh

Cứu Thục là tổ chức như thế nào, Đường Tam cũng cẩn thận suy nghĩ qua. Có thể thành lập tổ chức Cứu Thục, hơn nữa còn thành lập âm thầm, không thể nghi ngờ là một ít nhân loại có tri thức, họ hiểu rất rõ mình đang sống ở một thế giới như thế nào.

Từ số lượng nô ⌊ệ nhân loại ở trấn Phong Lang có thể nhìn ra được, nhân loại trên thế giới này số lượng tuyệt đối không ít.

Ba ngày sau sao?

Sau hôm dán thông báo, từng thôn trang liền có phản ứng. Trong mỗi thôn trang đều có người phụ trách, hiển nhiên là Lang Yêu.

Sáng sớm, Lang Yêu đem tất cả mọi người trong thôn triệu tập lại, vô luận nam nư già trẻ, đều là như vậy.

Nhưng những nhân loại đã lớn tuổi, trong mắt đều chết lặng. Một ít người trẻ tuổi hơn, những người trẻ trên dưới hai mươi tuổi còn biểu lộ vài phần chờ mong, bởi vì bọn họ có khả năng thức tỉnh huyết mạch Phong Lang nhất.

Đường Tam đứng trong đám người, nội tâm hắn tràn đầy bi ai. Một đám nhân loại, ở chỗ này chờ mong mẫu thân của mình đã từng bị Yêu Quái vũ nhục qua, để có được một tia huyết mạch Yêu Quái. Đây là loại bi ai gì?

Đối với việc Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc thống trị, Đường Tam cũng không có gì bất mãn, dù sao đây cũng là quy tắc nguyên bản tạo thành thế giới này. Nhưng thân là nhân loại, mắt nhìn thấy đồng tộc chết lặng làm đầy tớ như vậy để có thể sinh tồn, nội tâm hắn làm sao không thống khổ.

Tám năm này, với tâm tình như vậy tích luỹ, hắn cũng đã sớm đưa ra quyết định. Ngoại trừ đi tìm kiếm thê tử, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp mang lại cho nhân loại cơ hội, để cho nhân loại chân chính có khả năng cường đại, có thể có tôn nghiêm để sinh tồn ở thế giới này.

"Đều nghe rõ chưa? Chờ một chút ta sẽ tiến hành thức tỉnh huyết mạch của các ngươi. Phàm là nô ⌊ệ có huyết mạch Phong Lang nhất tộc chúng ta cũng có thể tham gia khảo thí hai ngày sau. Sau khi thông qua khảo thí, cường độ huyết mạch đầy đủ có thể xem như là phụ thuộc, tiến bào thị trấn học tập. Phụ thuộc ưu tú có thể có được ưu đãi như đồng tộc trong tương lai. Đây là cơ hội của các ngươi, cơ hội một bước lên trời. Cho nên trong quá trình thức tỉnh, hãy cảm thụ huyết mạch của các ngươi thật tốt, không nên áp chế để cho biến hoá của mình bày ra, nghe rõ chưa?"

Các nô ⌊ệ nhân loại đồng thời khom người, đều biểu lộ kinh sợ.

Lang Yêu hài lòng gật nhẹ đầu, răng nanh nhô ra, cặp mắt của hắn dần tản mát ra hào quang u lục sắc, trong mắt hung quang lập loè, đột nhiên hắn ngẩng đầu lên, phát ra một tiếng thét dài bén nhọn.

"Ngao ô o o o ----" nương theo tiếng thét này, xa xa, tựa hồ cũng có vô số tiếng thét phụ hoạ vang lên.

Đường Tam đứng ở phía sau nhưng cũng cảm giác được hắn rất mạnh. Khi Lang Yêu này gào thét, huyết mạch trong cơ thể hắn bộc

phát ra khí huyết chấn động nóng rực. Chấn động này khuếch trương ra bên ngoài, làm thân thể nhân loại đều run rẩy.

"Ngao ô o o o ----" khi tiếng sói tru sắp kết thúc, một tiếng sói tru khác từ trong miệng Lang Yêu phát ra. Huyết mạch khí tức cũng trở nên nồng đậm hơn.

Đúng lúc đó, phía trước Đường Tam một thanh niên nhân loại đột nhiên thân thể run rẩy một lát, dường như phải chịu thống khổ, hú lên quái dị, rồi bổ nhào về phía trước, tứ chi chạm đất. Bên ngoài làn da một bộ lông màu xanh chui ra, nhưng tựa hồ cũng thừa nhận thống khổ kịch liệt, hắn ở tại chỗ lăn qua lăn lại.

Đây là huyết mạch Phong Lang tộc đã thức tỉnh?

Đường Tam không nóng lòng biểu hiện bản thân mà yên lặng quan sát.

Trừ thanh niên này, ở khá xa đằng kia có một nữ hài nhi mười mấy tuổi ôm đầu, ở nguyên chỗ trốn xuống dưới, trên người tựa hồ cũng xuất hiện một ít biến hoá.

Trừ hai người đó, những người khác là sở run cùng run rẩy, cũng không có biểu hiện gì. Khi bọn họ quét mắt về phía hai người kia, trong mắt còn mang theo chút hâm mộ.

"Ngao ô o o o ----" khi tiếng sói tru thứ ba vang lên, Đường Tam biết, mình cũng không thể đợi.

Hắn cũng đột nhiên ngồi xổm xuống, hai tay ôm đầu, toát ra bộ dạng vô cùng thống khổ. Điều này làm bọn nhỏ bên người giật mình.

Ba tiếng sói tru chấm dứt, ánh mắt Lang Yêu cũng quét qua mọi người. Ba người Đường Tam xuất hiện biến hoá lớn nhất, hiển nhiên gây chú ý nhất. Lang Yêu đi lên trước, phân biệt đem bọn họ đi ra ngoài.

Người thanh niên trên người mọc ra bộ lông kia không ngừng ngọ nguậy trên mặt đất, thân thể biến hoá rõ ràng, trong miệng còn có nước miếng chảy ra, nhìn qua cũng không thanh tỉnh.

Đường Tam cùng nữ hài nhi biến hoá không có lớn như vậy. Trên cổ cô bé kia xuất hiện một ít lông biến hoá, chỉ có Đường Tam trên người một điểm biến hoá đều không có.

Lang Yêu kia không có để ý đến thanh niên cùng thiếu nữ, mà một chân đem Đường Tam đạp lăn hai vòng.

"Tiểu tử, ngươi có biết giả mạo huyết mạch cao quý của tộc chúng ta có hậu quả gì không, hy vọng ngươi thật sự có phản ứng. Nói cách khác, hừ hừ, ngày mai ngươi chính là tự hiến thành đồ ăn. Đều mang đi."

Vài tên Nhị giai Lang Yêu đi lên, đem ba người đi ra ngoài, ném ở trên xe ngựa lôi đi.

Nô ⌊ệ đã thức tỉnh huyết mạch Phong Lang so với tưởng tượng của Đường Tam còn ít hơn. Khi bọn họ tụ tập ở một chỗ, tổng cộng cũng chỉ có mười ba người, tuổi cao thấp không giống nhau, bao nhiêu cũng có. Trong đó, phản ứng cùng biến hoá rõ ràng chính là toàn thân đều có dấu vết Sói. Người như vậy có bốn người. Nếu chỉ từ mặt ngoài phán đoán, xuất hiện trạng thái như vậy hẳn là huyết mạch Phong Lang tộc tương đối nồng đậm.

Thân thể Đường Tam biến hoá là nhỏ nhất, bởi vì căn bản cái gì

cũng không có. Những người khác thì đều có một chút.

Bọn họ bị tập trung ở một chỗ, ngày mai thống nhất tiến hành khảo thí huyết mạch.

Mà mang lại cho Đường Tam chút kinh hỉ là, cơm tối hôm nay bọn họ được ăn thịt. Đây là lần đầu tiên ở thế giới này hắn được ăn thịt, mặc dù hắn cũng không có khẩu vị gì.

Trong bốn thanh niên có biến hoá lớn nhất, có ba người trước giờ cơm tối đã chết rồi.

Đường Tam nhìn qua thân thể của bọn hắn, nguyên nhân đều giống nhau. Thân hình quá gầy yếu không cách nào tiếp nhận huyết mạch Phong Lang thức tỉnh biến hoá thành Yêu Thần biến. Trong cơ thể cơ quan nội tạng suy kiệt hoặc là mạch mãu vỡ tan mà chết.

Ba bộ thi thể được Lang Yêu đến kiểm tra lúc tối mang đi. Những người khác đều yên lặng ăn cơm, ai cũng không có mở miệng.

Đồ ăn tối vẫn tệ như trước, dù có thịt cũng là loại rất thô, không biết là thịt gì. Chẳng qua là đơn giản đun sôi, căn bản cũng không có mùi vị gì.

Ăn cơm tối xong, Đường Tam liền yên lặng tìm một chỗ ngồi xuống. Còn hai ngày nữa huyết mạch khảo thí sẽ bắt đầu. Đối với khảo thí này hắn cũng không có lo lắng, nếu như hắn dám đến tự nhiên là có biện pháp.

Đang nhắm mắt dưỡng thần, chuẩn bị tu luyện Huyền Thiên Công, hắn cảm giác được điều gì đó, theo bản năng mở mắt.

Lập tức hắn nhìn thấy bên cạnh mình có thêm một người, chính là

nữ hài nhi cùng hắn đi ra từ trong thôn, lớn hơn hắn một chút.

Nữ hài nhi tuy rằng nhìn qua tuổi lớn hơn hắn, nhưng dáng người so với hắn muốn nhỏ hơn. Trên mặt mặc dù có chút dơ bẩn, nhưng coi như thanh tú.

"Ngươi ..." Nữ hài nhi há to miệng, thanh âm có chút khàn khàn.

"Hả?" Nô ⌊ệ nhân loại trao đổi rất ít, người trưởng thành thì nhiều hơn một chút. Những hài tử như bọn họ bởi vì từ nhỏ không có tiếp nhận bất luận giáo dục gì, đối với hết thảy đều là tỉnh tỉnh mê mê.

"Ngươi thật sự có thể sao?" Nữ hài nhi thấp giọng hỏi.

Đường Tam có chút kinh ngạc nhìn nàng, nữ hài nhi hạ giọng nói: "Nếu không thể thì, sẽ, sẽ chết đấy."

Nàng đang lo lắng cho ta? Một cỗ tình cảm ấm áp chảy qua trong lòng Đường Tam. Đây là lần đầu hắn cảm nhận được ấm áp từ khi hắn đi vào thế giới này.

Chương 11: Sát ý

Nữ hài nhi chỉ nhà gỗ cách đó không xa, bên kia chồng chất cỏ tranh, nhưng mơ hồ có thể chứng kiến vách tường có chút tổn hại.

"Không được, ngươi bỏ chạy đi. Giả mạo thực sự sẽ chết đấy." Nữ hài nhi vì nói nhiều nên thanh âm không có khàn khàn như lúc ban đầu.

"Cảm ơn, ta có thể." Đường Tam hạ giọng nói.

Nữ hài nhi ngẩng đầu nhìn hắn, thấy ánh mắt bình thản của Đường Tam. Thân hình nho nhỏ của nàng run rẩy, sau đó nhanh chóng cúi đầu, "A".

Nàng động đậy thân thể, tựa hồ là chuẩn bị rời đi.

"Ta là Đường Tam, ngươi tên là gì?" Đường Tam thấp giọng hỏi.

Trừ Chư Gia Hâm, đây là lần đầu hắn trao đổi với nhân loại, cũng có xuất thân nô lệ cùng một chỗ với mình.

Nữ hài nhi lần nữa nhìn về phía hắn, đối với danh tự con số của hắn không có gì ngoài ý muốn, do dự một lát mới thấp giọng nói: "Ta là Lăng Mộc Tuyết."

Nghe tên của nàng, Đường Tam ngược lại là sửng sốt, danh tự của nàng không giống của một nô lệ.

"Mẹ ta là bị, bị ..." Lăng Mộc Tuyết lắp bắp nói: "Cho nên, mụ mụ ở cùng thôn với ta, là thôn của chúng ta. Nàng dạy ta ..."

Tuy năng lực biểu đạt của nàng có hạn, nhưng Đường Tam cũng hiểu rõ ý của nàng. Mẹ của nàng hẳn là bị Lang Yêu nào đó coi trọng, tuy là đầy tớ nhưng cũng có chút đặc quyền. Ít nhất có thể cùng hài tử của mình sinh hoạt chung một chỗ, còn dạy nàng một ít thứ gì đó, cho nên cô bé này tư duy rõ ràng và mạnh mẽ hơn hài tử cùng tuổi, cũng hiểu được nhiều hơn, thậm chí còn có một tên dễ nghe.

"Ân." Đường Tam không nói thêm gì, hướng nàng gật nhẹ đầu.

Lăng Mộc Tuyết lại nhìn hắn một chút, trong đôi mắt lộ ra vài phần lo lắng, "Ngươi, ngươi thật sự có thể sao?"

"Ân." Đường Tam lại gật đầu.

"A."

Lúc này đã có nô lệ khác nhìn chăm chú về phía bên này, Lăng Mộc Tuyết không dám nói thêm cái gì, hướng Đường Tam lần nữa gật gật đầu, sau đó cuộn mình một lát rồi đi sang bên kia.

Có lẽ trao đổi với Lăng Mộc Tuyết làm tâm tình Đường Tam khá hơn một chút. Cô độc tha hương là dị khách, cảm nhận được một phần ấm áp, đối với hắn giống như đã tìm được một viên hoả chủng. Dù sao, cũng đã tám năm rồi.

Thời gian hai ngày chớp mắt là tới. Mười người sống sót trong hai ngày này đều được ăn thức ăn "tốt nhất". Tinh thần so với lúc mới đến đỡ hơn một chút. Vài tên thanh niên tuổi lớn hơn đều rõ ràng

mang theo khát vọng. Bọn họ cũng hiểu được, đây là cơ hội của mình!

Trong mười người, chỉ có Lăng Mộc Tuyết là nữ. Ngược lại cũng không có ai đi quan tâm hắn. Hiện tại mọi người đều đặt mục tiêu ở việc thức tỉnh huyết mạch.

Nếu như có thể vượt qua kiểm tra có nghĩa là không phải là nô lệ, có thể trở thành phụ thuộc Phong Lang tộc. Điều này đối với nô lệ mà nói, đúng là một bước lên trời.

Nô lệ ở thế giới này, địa vị hèn mọn đến nỗi không khác gì đồ ăn, đãi ngộ không khác gì súc vật, thậm chí ngay cả súc vật cũng không bằng.

Cửa nhà gỗ rốt cuộc đã mở dưới sự chờ mong của đại đa số người. Vài tên Lang Yêu cường tráng đi tới, thét to một tiếng, để cho đám người trong phòng đuổi kịp.

Đi ra nhà gỗ, ánh mặt trời có chút chói mắt, nhưng chiếu rọi trên thân thể mang lại không ít ấm áp.

Lăng Mộc Tuyết đi bên cạnh Đường Tam, Đường Tam lần nữa cảm nhận được ánh mắt lo lắng của nàng.

"An tâm." Hắn thấp giọng nói một câu.

Lăng Mộc Tuyết sửng sốt một lát, ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Đường Tam hướng nàng gật gật đầu.

Hai ngày này, bọn họ đều ở trong nhà gỗ. Hôm nay bọn họ lại đi tới khu vực trung tâm trấn Phong Lang, nơi trước kia Đường Tam

không có tới.

Đây là một quảng trường nhỏ ước chừng gần nghìn mét vuông. Lúc này, xung quanh đã tập hợp không ít tộc nhân Phong Lang tộc. Tại trung tâm quảng trường còn có một tế đàn. Làm đồng tử Đường Tam co rút lại là, dưới đáy tế đàn, nhìn qua tựa hồ dùng vôi vữa cùng cục đá chồng lên làm bệ đỡ, nhưng mơ hồ có thể chứng kiến có rất nhiều xương sọ chắp vá trong đó.

Xương sọ nhân loại!

Tay Đường Tam theo bản năng nắm lại thật nhanh.

Cho dù chết, đều bị đối xử như thế ...

Nội tâm phảng phất có một cỗ hoả diễm thiêu đốt. Hắn đã từng là Thần Vương, tố chất tâm lí nhất định không phải là bình thường. Nhưng giờ khắc này, nội tâm của hắn lại thiêu đốt lên một cỗ ý niệm huỷ diệt toàn bộ hai tộc yêu tinh trong đầu.

Ánh mắt của hắn bắt đầu trở nên lạnh như băng, một vòng sát ý nhàn nhạt quanh quẩn trong lòng.

Lăng Mộc Tuyết ở bên cạnh hắn tựa hồ cảm nhận được cái gì, linh hồn rùng mình một cái, theo bản năng di chuyển hai bước, kéo dãn một ít khoảng cách với hắn.

Nàng động làm Đường Tam cả kinh, nhưng mơ hồ hắn tìm về một cái gì đó, một ít đồ vật kiếp trước của mình.

Hắn còn nhớ, lúc mình còn trẻ đã từng đi qua một con đường, gọi là Địa Ngục Lộ.

Tâm tình bình phục, hắn thoáng khép đôi mắt lại, đem tia linh cảm kia che giấu trong lòng. Yêu Quái Tộc! Rất tốt!

Mười người Đường Tam bị đưa đến một bên quảng trường. Dưới một cây đại thụ, có một lão niên Lang Yêu đang ngồi ngay ngắn.

Lão Lang Yêu này nhìn qua là nữ nhân, hai tròng mắt của nàng là màu xanh sẫm, tay phải nắm một thanh quải trượng, ngồi ngay ngắn trên ghế dựa lớn. Bên người nàng là một gã nhân loại, nhìn bộ dạng hơn bốn mươi tuổi, khuôn mặt thon gầy, nhưng quần áo khá hoa lệ. Trong đôi mắt mơ hồ có lục quang lập loè, vẻ mặt cung kính.

Lang Yêu mang theo đám Đường Tam đến đi đến trước mặt lão Lang Yêu, lập tức cung kính hành lễ, "Đại Tế Ti tôn kính, nô lệ có huyết mạch thức tỉnh năm nay đã mang đến."

Lão Lang Yêu được xưng là Đại Tế Ti nhàn nhạt lên tiếng, sau đó hướng nam tử nhân loại bên cạnh vung tay.

Nam tử kia vốn đang hướng nàng cung kính hành lễ, sau đó chậm rãi tiến lên, đi đến trước mặt mười người Đường Tam.

Đường Tam yên lặng cảm thụ khí thế của Đại Tế Ti trước mặt, rất mạnh! Với thực lực của hắn bây giờ không cách nào nhìn rõ tu vi của đối phương. Đương nhiên là dưới tình huống hắn không sử dụng thần thức. Nhưng hắn sẽ không đơn giản sử dụng tia thần thức đó, vì nó còn quá mỏng manh. Tình trạng hiện tại hắn không có biện pháp khôi phục lại, trừ phi gặp tình huống sinh tử, nếu không hắn sẽ không vận dụng thần thức của mình. Chỉ khi hắn lớn lên, tia thần thức này mới có thể chính thức phát huy ra tác dụng.

Nam tử nhân loại kia vừa muốn mở miệng, Lang Yêu bên cạnh tách ra, cung kính hành lễ. Một gã Cự Đại Lang Yêu thân cao chừng ba

mét hơn sải bước đi về phía bên này.

Lang Yêu này nhìn cực kì cường tráng, cơ bắp trên người tràn ngập lực lượng bạo tạc, đôi mắt màu xanh lá sâu xa, tuy rằng không sâu như Đại Tế Ti, nhưng ẩn chứa đậm đặc năng lượng chấn động.

Hắn sải bước đi đến trước mặt Đại Tế Ti, khom người, tay phải xoa ngực, "Đại Tế Ti."

Trên mặt Đại Tế Ti toát ra một vòng tươi cười, "Lãnh chủ đại nhân tới rồi. Chờ một chút tế tự tổ tiên, lãnh chủ đã chuẩn bị xong?" Nàng thuỷ chung ngồi tại chỗ không động, từ điểm này có thể nhìn ra, ở trấn Phong Lang này, chỉ sợ vị Đại Tế Ti này mới là địa vị tối cao.

Phong Lang lãnh chủ nói: "Đã chuẩn bị xong. Tế phẩm đã đầy đủ. Còn phiền toái Đại Tế Ti chủ trì."

"Ân. Sau khi kiểm nghiệm huyết mạch của những đầy tớ này lập tức bắt đầu." Đại Tế Ti thản nhiên nói.

"Bắt đầu đi." Phong Lang lãnh chủ hướng về người đã đi tới trước mặt nhóm Đường Tam nói.

"Vâng, lãnh chủ đại nhân." Người nọ cung kính hướng hắn hành lễ, sau đó mới đối mặt với mười người Đường Tam lần nữa.

"Các ngươi đều nghe cho kỹ, một lúc nữa ta sẽ tiến hành kiểm nghiệm huyết mạch của các ngươi. Trong quá trình kiểm nghiệm, các ngươi có bất kỳ phản ứng nào cũng có thể biểu hiện ra ngoài. Không cần áp chế, cũng không cần sợ hãi. Nhất định phải toàn lực ứng phó, nghe rõ chưa?"

Đường Tam ngẩng đầu nhìn hắn, trong mắt trung niên có chút hơi còng này hiện lên một vòng bi thương vừa vặn bị hắn bắt được.

Chương 12: Khảo hạch

Sau một khắc, trung niên nhân chậm rãi mở hai tay ra, ngửa đầu nhìn lên trời, cao giọng nói: "Phong vĩ đại! Thỉnh ngài chiếu cố con dân, để cho bọn họ lĩnh ngộ chân lí của gió."

Lúc trung niên nhân cao giọng ngâm xướng, thân thể hắn bắt đầu bành trướng, từng đám lông màu nâu xanh chui ra trên làn da, y phục trên thân căng nứt, lộ ra cơ bắp kiên cố, thanh quang chói mắt cũng bắn ra từ trên người hắn.

Tứ giai? Hay là Ngũ giai?

Đây là cảm giác đầu tiên của Đường Tam. Có thể nói, trung niên nhân này là người có tu vi cao nhất trong các nhân loại mà hắn thấy. Phong nguyên tố trong không khí rõ ràng trở nên nồng đậm hơn, mà Phong nguyên tố này vừa vặn đem mười người bọn họ bao phủ lại.

Phong Lang lãnh chủ quay đầu nhìn Đại Tế Ti một cái, nói: "Gia hoả Vương Duyên Phong này đối với chưởng khống Phong nguyên tố tăng lên không ít."

Đại Tế Ti thản nhiên nói: "Dù sao có huyết mạch nô lệ, cấp độ cao nhất của hắn cũng chỉ là Tứ giai thôi. Chẳng qua ở phương diện khống chế, nhân loại vẫn có chút năng lực. Hắn chẳng qua khống chế được tốt hơn. Ngược lại lãnh chủ đại nhân, ngươi không nên suốt ngày lêu lổng với những sói cái kia, nên tu luyện nhiều hơn để

tăng thực lực. Bằng không thì ở đại điển hai năm nữa chẳng phải là bị cười nhạo sao?"

Phong Lang lãnh chủ cứng ngắc lại một lát.

"Đã biết."

Mười người Đường Tam đắm chìm trong Phong nguyên tố, trên người đều có thanh quang nhàn nhạt vây quanh.

Đường Tam híp hai mắt lại, yên lặng cảm thụ Phong nguyên tố, lưỡi dao gió trong cơ thể tựa hồ cũng nhận được ảnh hưởng. Hắn cẩn thận dẫn động Phong Lang huyết mạch chi lực, cùng huyết mạch của mình tương dung, để cho khí tức bản thân xuất hiện biến hoá.

Hắn lập tức phát hiện, sau khi huyết mạch của mình biến hoá, Phong nguyên tố nồng đậm xung quanh đang bị mình hấp thu. Năng lượng lưỡi dao gió giống như đang tích súc.

Hắn vô cùng thông minh, kinh nghiệm phong phú, lập tức hiểu rõ, lúc trước lưỡi dao gió cùng Báo Thiểm của mình không có biện pháp tăng cấp không chỉ là vì hạn chế huyết mạch, mà còn vì không có nguyên tố cùng thuộc tính phụ trợ.

Lúc này ở bên trong Phong nguyên tố nồng đậm, lưỡi dao gió rõ ràng có phản ứng. Nói cách khác, dưới điều kiện cho phép, lưỡi dao gió của hắn có thể thăng cấp lên cao.

"Ngao một"

Đúng lúc này trong mười người, y phục của thanh niên lúc trước thức tỉnh hoá thú rõ ràng nhất bị căng nứt, lông thú từng đám chui

ra, thân thể rõ ràng bành trướng một vòng, trong mắt có thanh quang nhàn nhạt lập loè.

Nhãn tình Vương Duyên Phong sáng lên, vung tay một hồ gió lốc lập tức quấn lấy thân thể thanh niên, kéo hắn sang một bên. Điều này là vượt quả khảo hạch rồi.

Đường Tam không nóng lòng thể hiên, Phong nguyên tố nồng đậm như thế nào sẽ không có trong tự nhiên, hắn biết rõ với tu vi bây giờ của mình không thể ngưng tụ ra, sao không tranh thủ cơ hội hấp thu nhiều hơn một chút, nói không chừng đối với mình đột phá bình cảnh có lợi.

Làm hắn có chút ngoài ý muốn là, người thứ hai xuất hiện biến hoá là Lăng Mộc Tuyết ở bên cạnh.

Lăng Mộc Tuyết duyên dáng hô to một tiếng, thân hình cũng bành trướng vài phần, biến hoá của nàng không rõ ràng như thanh niên lúc trước, chỉ phía sau cổ có lông xuất hiện, nhưng trong mắt nàng màu xanh rõ ràng sáng vài phần. Xung quanh thân nàng có thanh quang lượn lờ, thậm chí thân thể của nàng thoáng hướng về phía trước phù một lát.

Vương Duyên Phong lần nữa phất tay, dùng Phong nguyên tố vòng quanh thân thể Lăng Mộc Tuyết làm cho nàng rơi xuống bên cạnh, đồng thời nói: "Tuy rằng huyết thống không mạnh, nhưng khá thân thiết với Phong nguyên tố."

Tiếp theo có thêm hai thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi đều có phản ứng mạnh.

Vương Duyên Phong rõ ràng có chút lo lắng, ngưng tụ Phong nguyên tố càng nồng đậm hơn. Đường Tam nhìn thấy rõ trên trán

Vương Duyên Phong đã đầy mồ hôi. Chống đỡ nồng độ Phong nguyên tố như vậy, Vương Duyên Phong tiêu hao cũng rất lớn.

Vương Duyên Phong cố gắng như thế, hiển nhiên hi vọng trong bọn họ có càng nhiều người thông qua khảo hạch huyết mạch.

"Chênh lệch như vậy là được rồi. Không đủ chính là không đủ, không nên chậm trễ thời gian đại điển tế tự." Phong Lang lãnh chủ lạnh lùng nói ra.

Vương Duyên Phong miễn cưỡng nói: "Lãnh chủ đại nhân, cho ta thêm một phút, ta cảm thấy hẳn là còn có."

Đường Tam biết mình không thể đợi nữa. Hắn nhắm mắt, hai tay chậm rãi nâng lên. Khi hắn mở mắt ra, trong mắt thanh quang nở rộ, Phong nguyên tố xung quanh rõ ràng hướng về phía hắn ngưng tụ một lát rồi biến mất. Trong lòng bàn tay hắn, một lưỡi dao gió ước chừng ba tấc ngưng tụ mà thành. Lưỡi dao gió không lớn, lại vô cùng sinh động. Trong chớp mắt, lưỡi dao dường như không kiểm soát được, bắn vào không trung, còn phát ra tiếng xé gió.

"Phong Nhận thức tỉnh? Cái này ...!" Vương Duyên Phong cả kinh, lại không chút do dự vung tay lên, đem Đường Tam mang ra ngoài.

"Hả?" Đại Tế Ti nhíu mày, không khỏi hướng về phía Đường Tam nhìn lại.

Mà lúc này, Vương Duyên Phong cũng đình chỉ duy trì Phong nguyên tố, hắn thở hổn hển từng ngụm từng ngụm lớn, hiển nhiên là đã tiếp cận trạng thái cực hạn.

"Thân thể biến hoá không lớn, nhưng Phong nguyên tố thân hoà độ cực cao, đã thức tỉnh kỹ năng thiên phú lưỡi dao gió của Phong

Lang tộc chúng ta. Thân thể sở dĩ biến hoá rất nhỏ có thể là vì tuổi, có chút cùng loại với ta năm đó." Vương Duyên Phong một bên thở dốc, một bên cung kính hướng Đại Tế Ti nói ra.

"Ân." Đại Tế Ti nhàn nhạt lên tiếng, nhìn Đường Tam một cái rồi rời đi. Đối với nàng, một hài tử thật sự là không có ý nghĩa.

Đến đây tham gia khảo hạch có mười người, nhưng xuất hiện phản ứng thông qua khảo hạch chỉ có năm người. Mà năm người còn lại lập tức có chút mờ mịt thất thố.

Phong Lang lãnh chủ phất tay, lập tức có vài Lang Yêu cường tráng xông lên trước, bắt lấy năm nhân loại không thông qua khảo hạch, lôi sang một bên.

Đại Tế Ti lúc này cũng chậm rãi đứng lên, từng bước đi đến tế đàn, trầm giọng nói: "Tế tự đại điển bắt đầu."

"Vâng!" Phong Lang lãnh chủ cung kính hướng Đại Tế Ti thi lễ, sau đó đi sau lưng nàng, cùng một chỗ đi đến tế đàn.

Vương Duyên Phong không đi theo bọn họ, mà đứng cạnh năm người vừa thông qua khảo hạch. Khí tức của hắn đã suôn sẻ thêm vài phần, cúi đầu xuống nhìn Đường Tam. Ánh mắt Đường Tam có chút ngốc trệ, cũng có chút mờ mịt. Ở phương diện nguỵ trang, người đã sống ba kiếp như hắn tuyệt đối không có sơ hở.

Đại Tế Ti đi lên đài, Phong Lang lãnh chủ đứng bên người nàng, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài.

Nương theo âm thanh của hắn, tất cả Lang Yêu ở đây đều ngửa mặt lên trời phát ra tiếng soi tru. Trong nhất thời, toàn bộ Phong Lang trong trấn, sói tru từng trận, giống như đàn thú muốn khởi xướng

tiến công.

Đại Tế Ti chậm rãi giơ pháp trượng lên, tiếng sói tru mới dần dần lặng xuống. Đại Tế Ti nhìn qua gài nua, đồng tử u lục sắc thâm sâu loé ra hào quang lạnh như băng, lạnh lùng nói: "Hôm nay là thời gian tế tự tổ tiên. Chúng ta Lang tộc nhất mạch, cũng là cường tộc bên trong Thánh tộc. Lang tổ vĩ đại cho chúng ta huyết mạch, để cho chúng ta có thể phồn diễn sinh sống. Lại để cho chúng ta dùng huyết thực rất ngon để tế điện Lang tổ, để Phong Lang nhất mạch càng phát ra cường đại." Nói đến đây, nàng đột nhiên quay đầu, nhìn về năm tên nô ⌊ệ nhân loại không thông qua khảo hạch phía dưới.

"Có huyết mạch của chúng ta, nhưng không cách nào thức tỉnh lực lượng của ta. Huyết dịch dơ bẩn của các ngươi đã che giấu khí tức Phong Lang nhất mạch, chỉ có máu tươi mới có thể rửa sạch nỗi hổ thẹn này, gïết bọn họ!"

Đám Lang Yêu dường như đã chuẩn bị kỹ càng, Đại Tế Ti vừa mở miệng, bọn chúng đã bắt lấy năm tên nô ⌊ệ nhân loại.

Lang Yêu bắt được bả vai những người kia, hai tay dừng sức, trực tiếp muốn lấy đi tính mạng của bọn hắn. Một màn này vô cùng đột nhiên, Đường Tam thấy như vậy chỉ cảm giác được lửa giận lập tức dâng lên tới ót, thân thể cứng ngắc lại, hai tay đã nắm chặt.

Cũng đúng lúc này, trước mắt hắn tối đen, một đạo thân ảnh lặng yên không tiếng động chắn trước mặt hắn. Người đó, chính là Vương Duyên Phong.

Chương 13: Tàn nhẫn

Đường Tam cắn chặt môi, trong chớp mắt hắn thật sự nhịn không được xúc động muốn xông ra ngoài. Mà Vương Duyên Phong lúc này làm cho huyết dịch sôi trào cảu hắn dần lạnh xuống.

Phong Lang lãnh chủ có thể là Ngũ giai cường giả, Đại Tế Ti kia chỉ sợ là Lục giai. Lúc này hắn lao ra, trừ chịu chết cái gì cũng không thể làm được. Nô ⌊ệ nhân loại ở chỗ này có thể dùng không có linh hồn để hình dung, nhưng đó cũng là đồng tộc với hắn đó!

Lúc Lang Yêu gïết chết nhân loại quả thực không khác gì gïết chết súc vật. Trong mắt Lang Yêu, nhân loại thậm chí súc vật cũng không bằng.

"Trình lên tế phẩm!" Thanh âm của Đại Tế Ti lần nữa vang lên.

Đường Tam thoáng động một lát, tránh được Vương Duyên Phong, ánh mắt nhìn ra ngoài. Vương Duyên Phong tựa hồ cảm thấy được, quay đầu nhìn về phía hắn, có hơi nhíu mày.

Mà lúc này, các hài tử thức tỉnh khác cũng đã kinh hãi sợ run, trên mặt Đường Tam cũng là một bộ dạng kinh hãi. Vương Duyên Phong nhìn biểu lộ của Đường Tam thì nhẹ nhàng thở ra, tay phải kéo một cái, để cho hắn đứng phía sau mình.

Đường Tam tuy không biết Vương Duyên Phong trong Phong Lang tộc có thân phận gì, nhưng từ lúc hắn tiến hành khảo hạch với mấy

người này và biểu hiện bây giờ của hắn, ít nhất hắn còn có tâm hướng về nhân loại.

Quay lưng về phía sau Vương Duyên Phong, Đường Tam chứng kiến một đám nữ tử nhân loại thân thể trần trụi được đưa lên tế đàn, tổng cộng có mười người. Không hề nghi ngờ, đây chính là tế phẩm trong miệng Đại Tế Ti rồi.

Không cần phải giả vờ, thân thể Đường Tam đang run rẩy. Tuy rằng ở trấn Phong Lang này hắn đã gặp quá nhiều nhân loại tử vong, nhưng giết chóc tàn nhẫn như vậy vẫn là lần đầu hắn thấy. Cho dù là cả hai kiếp trước, rất ít khi hắn xuất hiện tâm tình phẫn nộ như bây giờ. Hắn đã từng là một Thần Vương, có thể khống chế tâm tình rất tốt, nhưng giờ khắc này, hắn như thế nào cũng không thể bình tĩnh được!

"Tổ tiên vĩ đại! Hôm nay, tử tôn của ngài dâng lên huyết thực rất ngon, thỉnh ngài thuỷ chung che chở cho tôn tử của ngài, để cho Phong Lang nhất mạch chúng ta khoẻ mạnh phát triển. Dâng lên huyết thực!"

Nương theo tiếng Đại Tế Ti kêu to, mười nữ tử bị đưa lên tế đàn lập tức bị giết chết, tiếng sói tru chói tai lần nữa truyền khắp trấn Phong Lang.

Đối với bọn họ, đại điển tế tự chính là thời khắc hưng phấn điên cuồng.

Chết rồi, lại chết rồi.

Đường Tam thống khổ nhắm hai mắt lại. Giờ khắc này, hắn không còn nửa phần do dự. Hắn muốn cải biến thế giới này, cải biến tất cả, hắn muốn nhân loại nơi đây không phải là súc vật, để cho nhân

loại thức tỉnh, lật đổ sự thống trị của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Ở bất kì thế giới nào đều là mạnh được yếu thua. Chỉ khi nhân loại chính thức cường đại lên mới có thể cải biên tất cả.

Đại điển tế tự vẫn còn tiếp tục, trọn vẹn giằng co nửa giờ mới kết thúc.

Đường Tam từ đầu tới cuối đều cúi đầu, thân thể một mực lạnh run, hắn cũng không nhìn lại tế đàn, chẳng qua là lặng yên đứng sau lưng Vương Duyên Phong.

Hiện tại nội tâm hắn vô cùng kiên định. Ngoại trừ tìm kiếm thê tử, ở trong Pháp Lam thế giới này, trên Yêu Tinh Đại Lục, hắn lại có nhiều hơn một phần trách nhiệm nặng nề.

Tế tự chấm dứt, đám Lang Yêu tản đi, Vương Duyên Phong tức thì quay người hướng Đường Tam, Lăng Mộc Tuyết nói: "Các ngươi đi theo ta."

Năm người nơm nớp lo sợ đi theo sát Vương Duyên Phong, dưới sự dẫn dắt của hăn, bọn họ được lĩnh một phòng trong toà nhà phía Tây trấn. Phòng ở của bọn họ so với trước đây cách biệt một trời một vực. Toà nhà này dùng gỗ đá kiến tạo thành phòng ở, vẫn là kiểu nhà hai tầng lầu, trước cửa là viện, có cọc gỗ làm thành hàng rào, vòng quanh ước chừng hơn một trăm mét vuông.

Vương Duyên Phong đẩy cửa, đem năm người bọn họ dẫn vào trong sân. Cửa phòng tầng hai mở ra, một vị nữ tử có khuôn mặt mỹ lệ đi ra, nhìn thấy Vương Duyên Phong trở về, nàng vội vàng đi lên trước, nói khẽ; "Đã xong?"

Vương Duyên Phong than nhẹ một tiếng: "Đã xong."

Nữ tử cúi đầu xuống, hốc mắt có chút đỏ lên: "Lần này có năm hài tử sao?"

"Ân. Còn năm người không có thông qua."

Nữ tử hiển nhiên biết không thông qua có kết quả là gì, cúi đầu.

Vương Duyên Phong đem nàng ôm vào lòng, nhẹ nhàng ôm lấy nàng.

"Tiến vào đây đi." Nữ tử hạ giọng nói, thanh âm rõ ràng có chút khàn khàn.

Dưới sự dẫn dắt của nàng và Vương Duyên Phong, năm người Đường Tam, Lăng Mộc Tuyết đi vào trong phòng. Trong phòng thật ấm áp, lò sưởi đang được đốt, tản mát ra khí tức ấm áp. Phòng ốc trang trí đều rất đơn giản, nhưng xem như đầy đủ, hai bên có gian phòng, còn có thang đi thông lên lầu.

Cảm giác được trong phòng ấm áp, tuy rằng Đường Tam cùng một chỗ bốn người đều có chút luống cuống, nhưng so với lúc trước cũng buông lỏng vài phần.

Nữ tử kia đi đến một bên, rót mấy chén nước ấm đưa cho bọn họ. Bưng chén nước trong tay, Đường Tam một lần nữa có cảm giác làm người, Lăng Mộc Tuyết càng không nhịn được thấp giọng khóc lên.

Vương Duyên Phong thở dài một tiếng, nói: "Các ngươi may mắn, nhưng cũng bất hạnh. Các ngươi bị tuyển ra liền là tân sinh. Bọn nhỏ, từ hôm nay ta là lão sư của các ngươi. Các ngươi sẽ cùng ta học tập, chỉ có học tập tốt mới làm cho mình có thể tự bảo vệ mình, các ngươi mới có thể chính thức sống sót. Ba năm sau sẽ có một lần

khảo hạch nữa, các ngươi cần phải chiến thắng các Lang Yêu cùng tuổi mới có thể chính thức có tư cách phụ thuộc. Bằng không mà nói ... Tình huống của mấy người kia hôm nay các ngươi cũng đều thấy được." Nói tới đây, hắn dừng lại một lát.

"Ta không biết các ngươi có thể nghe hiểu lời nói của ta hay không, ta sẽ cố gắng dạy bảo các ngươi. Từ hôm nay trở đi, các ngươi sẽ ở chỗ này với ta. Đến khi các ngươi thông qua khảo hạch trở thành phụ thuộc, mới có thể có được phòng ốc thuộc về mình."

Hắn chuyển hướng sang nữ tử bên người, nói: "Vị này là sư mẫu của các ngươi, nàng gọi Khâu Tĩnh. Chúng ta trước kia đều giống các ngươi, đều trải qua ngày hôm nay. Chúng ta sở dĩ sống sót là bởi vì trở thành phụ thuộc rồi. Ba năm kế tiếp, các ngươi cũng phải nỗ lực mới có tư cách này, mới không lại là nô ⌊ệ. Được rồi, đều đi nghỉ ngơi trước, sư mẫu sẽ mang các ngươi tới phòng, bé trai hai người ở một gian, nha đầu kia ở một mình một gian. Ngày mai ta sẽ bắt đầu tiến hành dạy các ngươi. Thẻ bài này các ngươi mang vào, treo trên thân. Khi các ngươi đi ra ngoài nhất định phải mang theo nó, có nó các ngươi mới không bị coi là nô ⌊ệ."

Nói xong, Vương Duyên Phong cho bọn họ một tấm bảng gỗ. Tấm bảng gỗ có hoa văn điêu khắc, còn khảm nạm một khối giống xương cốt Lang Nha, nhưng không phải là răng nanh.

Gian phòng của bọn họ đều ở lầu một, Đường Tam và một bé trai mười tuổi ở cùng một phòng.

Khâu Tĩnh mạng bọn họ đến phòng, lầu một có nhà vệ sinh dùng chung, Khâu Tĩnh lại để cho bọn họ mỗi người đều đi tẩy trừ thân thể. Sau khi tắm rửa sạch sẽ, mỗi người nhận được một bộ với thô vải bố làm thành y phục. Thô vải bố tuy thô ráp nhưng rất dày, hiệu quả giữ ấm cũng không tệ lắm.

Mọi người rửa sạch thân thể rồi cùng nhau đến lầu ăn cơm. Bọn họ ăn một ít thực vật có dạng rễ cây, đơn giản đun sôi, thêm chút muối, còn có chút thịt. Đối với nô lệ mà nói, đây tuyệt đối được xem là phong phú rồi. Uống canh thịt không có mùi vị nhưng rất thơm, tâm tình mọi người xem như là hoà dịu rất nhiều.

Đường Tam chú ý tới, Lăng Mộc Tuyết hai con ngươi sưng đỏ, ánh mắt ngốc trệ, chỉ ăn rất ít đồ ăn. Vương Duyên Phong hỏi thăm tên bọn hắn, trong năm người, trừ Đường Tam và Lăng Mộc Tuyết, ba người khác ngay cả danh tự đều không có, chỉ có danh hiệu đơn giản.

Chương 14: Tế phẩm

Thanh niên thức tỉnh đầu tiên cùng phát sinh biến hoá được gọi là Đại Cường. Cùng phòng với Đường Tam là Tiểu Mộc Đầu, cùng phòng với Đại Cường là Mao Đầu.

Vương Duyên Phong đặt danh tự cho bọn họ, cũng rất đơn giản, giống với Đường Tam, phân biệt gọi là Vương Đại, Vương Nhị, Vương Tam. Vương Duyên Phong còn nói, đợi sau này bọn họ chính thức là phụ thuộc thì có thể đổi danh tự. Chỉ có chính thức là phụ thuộc mới có thể có chính thức danh tự. Đợi đến lúc có danh hiệu phụ thuộc, mới không bị là nô ⌊ệ tuỳ ý gïết chóc.

Ăn cơm tối, Vương Duyên Phong để cho bọn nhỏ về phòng nghỉ ngơi. Ngày mai sẽ bắt đầu dạy bảo bọn họ.

Trở lại gian phòng, ban ngày kinh hãi, nơi đây ấm áp, biến hoá trước sau làm cho Vương Nhị rất nhanh đã ngủ.

Nhìn hắn ngủ, Đường Tam mới lén lút xuống giường, lúc này sắc trời bên ngoài đã tối. Hắn nhẹ nhàng xuyên qua đại sảnh, đi tới bên một gian phòng khác, đưa tay nhẹ nhàng gõ. Lăng Mộc Tuyết ở trong căn phòng này, cùng gian phòng hai nam sinh cách nhau đại sảnh.

Cửa vừa mở liền lộ ra khuôn mặt Lăng Mộc Tuyết.

Thấy là Đường Tam, đôi mắt sưng đỏ của Lăng Mộc Tuyết lần nữa

lại ẩm ướt.

Đường Tam lách mình vào, khép cửa phòng lại.

"Ngươi làm sao vậy?" Đường Tam thấp giọng hỏi.

Đối với nữ hài nhi làm cho hắn lần đầu cảm nhận được sự ấm áp, hắn vẫn rất là quan tâm. Ở trong thế giới đối với nhân loại như địa ngục này, ấm áp thực sự là hiếm thấy. Nghe hắn vừa hỏi, Lăng Mộc Tuyết lập tức liền "oa" một tiếng khóc lên.

"Mụ mụ, mụ mụ, ..."

Đường Tam sững sờ, đỡ lấy thân thể nàng.

Hắn đột nhiên có dự cảm bất thường, dường như bị kẹt ở cổ không có cách nào hô hấp, "Mụ mụ ngươi làm sao vậy?" Đường Tam có chút dồn dập hỏi thăm.

Lăng Mộc Tuyết đã khóc không thành tiếng, căn bản nói không ra lời.

Đường Tam lông mày nhíu chặt, để nàng đến bên giường ngồi xuống, tay phải đặt phía sau lưng nàng, đem năng lượng Huyền Thiên Công chậm rãi rót vào cơ thể nàng, ổn định tâm tình của nàng.

Sau khi hắn đem năng lượng rót vào cơ thể Lăng Mộc Tuyết, lập tức cảm giác được trong cơ thể nàng có một cỗ năng lượng màu xanh, mà cỗ năng lượng đó dường như muốn dung nhập vào năng lượng Huyền Thiên Công.

Đường Tam vội vàng thu hồi công lực, hắn cũng không muốn đem

Phong Lang huyết mạch chi lực trong cơ thể Lăng Mộc Tuyết rút đi, vạn nhất không có cách nào khôi phục thì làm sao bây giờ? Vậy là thật sự hại nàng.

Nhưng năng lượng Huyền Thiên Công rót vào một lát, Lăng Mộc Tuyết cảm thấy ấm áp, tâm tình cũng ổn định vài phần.

Nàng hai mắt đẫm lệ nhìn Đường Tam.

"Mụ mụ, ta thấy được mụ mụ, ở trên bàn đó."

"Ô...ô...n...g"

Đường Tam cảm thấy đầu óc mình lập tức trống rỗng.

Tế đàn, mụ mụ ...

Trên tế đàn, mười nữ tử nhân loại, chỉ sợ, chỉ sợ sẽ là mẫu thân của mười người kế thừa Phong Lang huyết mạch chi lực bọn họ!

Có mẫu thân của Lăng Mộc Tuyết, tự nhiên cũng có nữ tử nhân loại đưa hắn đến thế giới này.

Dù chỉ là một tháng ngắn ngủi, thậm chí trong đầu hắn đều không có trí nhớ gì, nhưng cuối cùng vẫn là nàng đưa hắn đến thế giới này.

Mà đúng là mình quyết định giả mạo Phong Lang huyết mạch mới khiến nàng ..., nghĩ tới đây, thân thể Đường Tam không khỏi run rẩy.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới Lang Yêu lại tàn nhẫn đến trình độ như vậy. Ba người khác không có phát hiện chỉ sợ cũng giống hắn,

từ nhỏ cùng mẹ mình tách ra, căn bản không nhận ra mẫu thân. Chỉ có Lăng Mộc Tuyết, nàng đi theo mẫu thân, cùng mẫu thân sinh hoạt lớn lên. Lúc đó nàng hiển nhiên bị sợ choáng váng, nhưng nàng vẫn nhận ra mẹ của mình.

Sợ hãi mãnh liệt làm nàng không thể la to, cũng vì thế bảo vệ được cái mạng nhỏ của nàng. Mắt thấy mẫu thân bị gïết hại, khi thần chí khôi phục, nàng căn bản không thể khống chế nổi bi thương.

"Cái thế giới này chính là tàn nhẫn như thế." Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên mở ra, Vương Duyên Phong cùng Khâu Tĩnh từ bên ngoài đi vào. Khâu Tĩnh vành mắt cũng hồng hồng.

Đường Tam đột nhiên đứng người lên, trong chớp mắt, huyết dịch trong cơ thể hắn đã sôi trào, hắn thật sự không khống chế nổi tâm tình của mình. Cho dù là phóng thích chỉ một điểm thần thức, hắn cũng muốn đem nơi này huỷ diệt.

Đúng lúc này, Khâu Tĩnh bước nhanh về phía trước, đến trước mặt bọn họ, đem Lăng Mộc Tuyết ôm vào ngực mình, ôn nhu an ủi nàng. Vương Duyên Phong thống khổ nhắm hai mắt lại.

"Mỗi người chúng ta muốn sống sót đều trải qua chuyện như vậy, đây là quy củ của Yêu Quái Tộc. Nữ tử nhân loại hạ sinh hài tử có huyết mạch Yêu Quái, theo quy củ đều là đối với tổ tiên không tôn trọng, chỉ có thể xem như tế phẩm hiến tế cho tổ tiên. Ngươi thấy được xương sọ nhân loại dưới tế đàn rồi chứ? Bọn họ đều là vì vậy mà bị gïết."

"Lúc nhìn thấy hai ngươi, ta cũng cảm giác được các ngươi bất đồng. Các ngươi đều có lí trí. Nhất là ngươi, tuy rằng ngươi biểu hiện cùng người khác giống nhau, nhưng lúc những hài tử đến khảo nghiệm cùng các ngươi bị gïết chết, thân thể của ngươi lập tức kéo

căng, đó cũng phải là sợ hãi, mà là cảm giác sức lực chờ được phát động. Ta ở bên cạnh ngươi cho nên ta cảm giác được. Nếu như ta đoán không sai, Phong Lang Biến của ngươi cũng đã sớm thức tỉnh. Ta không biết ngươi học được tri thức gì với ai, trí tuệ mở, nhưng ta muốn nói cho ngươi là, trên thế giới này, sống sót mới có cơ hội. Xúc động chỉ mang đến tử vong, không chỉ là ngươi, còn có chúng ta, cùng với nơi này tất cả đều biến mất. Dựa theo quy củ của Yêu Quái Tộc, một gã phụ thuộc phản bộ thì toàn bộ phụ thuộc trên trấn có liên đới bị xử tử. Dù ngươi vẫn chỉ là đứa bé. Phương thức an toàn nhất chính là hiện tại ta bắt ngươi giao ra, để cho bọn họ tra hỏi ngươi. Ngươi hiểu rõ chưa?"

Đường Tam trong mắt phẫn nộ dần hoá thành lạnh như băng, nhìn Vương Duyên Phong, hắn bình tĩnh lại, "Ngươi định đem chúng ta giao ra sao?"

Vương Duyên Phong đột nhiên có cảm giác run lên trong lòng, đúng là bị Đường Tam nhìn chăm chú có chút khiếp sợ, dù đây chỉ là một đứa bé, trong mắt mình nó vẫn còn nhỏ yếu.

Hắn không khỏi cười khổ nói: "Nếu như muốn đem các ngươi giao ra, lúc đó ta còn ngăn trước mặt ngươi sao? Hài tử, cái gì cũng đừng muốn làm. Ngươi không có khả năng gặp lại mụ mụ ngươi, thi thể đã sớm bị Lang Yêu xử lí. Nếu như ngươi thật sự có tâm, vậy hảo hảo sống sót, cố gắng trở nên mạnh mẽ." Đường Tam trong mắt lạnh như băng dần dần biến mất, rất nhanh nắm đấm cũng từ từ buông ra.

Hắn nếu như dẫn động điểm thần thức kia của mình, có 80% có thể huỷ diệt tất cả chỗ này. Nhưng là hắn muốn trong tương lai ở thế giới này lần nữa thành thần thì khả năng trở nên cực thấp. Quy tắc áp chế trên tinh cầu này quá mức cường đại.

Trên thế giới này, ở trên Yêu Tinh Đại Lục, bi kịch của nhân loại chỉ xuất hiện ở trấn Phong Lang sao? Không phải, là xuất hiện ở bất kì nơi nào. Coi như giết trọn trấn Phong Lang cũng không thể giải quyết được vấn đề căn bản của nhân loại. Vương Duyên Phong không sai, chỉ có trở nên cường đại, mới có khả năng giải quyết tất cả.

Đúng lúc này, một bàn tay ấm áp cầm tay Đường Tam. Đường Tam quay đầu nhìn lại, thấy dòng nước mắt nóng hổi của Khâu Tĩnh.

"Hài tử, chúng ta không có biện pháp. Hảo hảo sống sót là an ủi tốt nhất với mẹ ngươi. Ta cũng có hài tử, thế nhưng là hắn thức tỉnh thất bại. Nếu như hắn thành công, ta có chết cũng nguyện ý." Nói xong, Khâu Tĩnh kéo Đường Tam vào lòng mình, ôm hắn và Lăng Mộc Tuyết lệ rơi đầy mặt.

Cái ôm của Khâu Tĩnh rất ấm áp, sưởi ấm cả sát tâm của Đường Tam.

Lăng Mộc Tuyết khóc, được Khâu Tĩnh ôm ấp dần thiếp đi. Vương Duyên Phong đưa Đường Tam về phòng.

"Hảo hảo ngủ đi." Vương Duyên Phong sờ đầu hắn.

Chương 15: Dạy bảo

Đường Tam ngẩng đầu nhìn Vương Duyên Phong, thấy hắn là một nam nhân có chút già nua, trong ánh mắt mang theo thống khổ.

Hài tử của Khâu Tĩnh, cũng là con của hắn a! Con của bọn hắn cũng từng thất bại trong khảo hạch, có kết cục giống như năm hài tử hôm nay.

Cho nên hắn hôm nay mới liều mạng như vậy, cố gắng như thế chỉ hy vọng có càng nhiều hài tử có thể sống tiếp.

"Lão sư, cảm ơn người!" Đường Tam hướng về Vương Duyên Phong bái thật sâu.

Mặc dù kiếp trước là Thần Vương, mà Vương Duyên Phong ở đây chỉ là một tồn tại hèn mọn, nhưng tất cả những gì Vương Duyên Phong làm là bảo lưu hy vọng cho nhân loại, đã đạt được nhận thức của hắn, dù là họ mới quen biết nhau một ngày.

Đường Tam có thần thức nên hắn có thể cảm nhận được tâm tình bi thương và chân tình của Vương Duyên Phong và Khâu Tĩnh. Trên thế giới này, hắn rút cuộc đã có nhà.

Một đêm không ngủ.

Đường Tam không tu luyện, trong đầu không ngừng hiện lên cái tế đàn kia. Một đêm này hắn không có đi ra ngoài, hạt giống cừu hận

đã chôn sâu trong lòng, nhưng phu thê Vương Duyên Phong mang lại cho hắn ấm áp cũng làm hắn đặc biệt quý trọng. Ở thời điểm này, hắn sẽ không động thủ. Khi hắn tuyệt đối nắm chắc, còn vì những người nơi này nghĩ kĩ đường lui, mới có tư cách động thủ.

Sáng sớm.

Khâu Tĩnh đã sớm chuẩn bị xong bữa sáng.

Qua một đêm nghỉ ngơi, Vương Đại, Vương Nhị, Vương Tam tinh thần rõ ràng đều tốt hơn nhiều. Đối mặt với bữa sáng phong phú, bọn họ nguyên một đám ăn miếng lớn, vẻ mặt thoả mãn.

Đường Tam có chút uể oải, con mắt Lăng Mộc Tuyết sưng tấy, ánh mắt có chút ngốc trệ.

Vương Duyên Phong tựa hồ đã khôi phục bình thường. Ăn cơm xong, hắn nhìn năm người đứng ở trước mặt mình.

"Từ hôm nay trở đi, ta sẽ dạy các ngươi học. Mỗi buổi sáng ta sẽ giảng cho các ngươi văn hoá cùng một ít tri thức liên quan đến đại lục. Sáng ngày thứ hai tiến hành khảo hạch. Không vượt qua khảo hạch có trừng phạt. Buổi chiều thì sẽ dạy các ngươi tu luyện Phong Lang Biến. Các ngươi phải cố gắng hết sức tăng lên thực lực. Thời gian ba năm này, các ngươi không có ngày nghỉ, mỗi ngày đều phải cố gắng. Chỉ có như vậy, ba năm sau các ngươi mới có khả năng sống sót, nghe rõ chưa?"

"Ừ ừ." Vương Đại, Vương Nhị, Vương Tam đều liên tục gật đầu.

Ở chỗ này, bọn họ chỉ cảm thấy đi vào một cõi yên vui, không cần làm việc, được ăn no bụng, đều này đã làm bọn họ vô cùng thoả mãn. Tuy rằng bọn họ chưa có trí khôn, nhưng nhân loại trời sinh

thông minh, cho nên bọn họ đại khái cũng hiểu vận mệnh của mình được cải biến. Vương Duyên Phong nói khảo hạch ba năm sau bọn họ cũng hiểu, không qua khảo thí sẽ chết, tựa như khảo hạch hôm qua giống nhau.

Vương Duyên Phong chuyển ra một khối bảng đen, bắt đầu ở phía trên viết chữ.

Văn tự của thế giới này, dạy năm người từng chữ từng chữ một.

Trong năm người, chính thức có chút hiểu rõ các chữ này cũng chỉ có Lăng Mộc Tuyết. Đường Tam biết nói nhưng không biết viết, dù sao hắn cũng làm tiểu nô lệ tám năm. Ngày đầu tiên, năm người chỉ học được mười chữ cái, mười chữ đơn giản trụ cột, sau đó chính là nghe Vương Duyên Phong giảng thuật tri thức liên quan đến Yêu Tinh Đại Lục.

"Yêu Tinh Đại Lục chủ yếu chia làm hai đại khu vực, khu vực Yêu Quái Tộc khống chế và khu vực Tinh Quái Tộc khống chế. Yêu Quái Tộc tự xưng là Thánh tộc, khu vực khống chế được xưng là Thiên Vũ Đế Quốc. Tinh Quái Tộc xưng là Linh tộc, khu vực khống chế gọi là Nhật Thần Đế Quốc. Đối với quốc danh các tộc thậm chí không có dùng. Cho nên trong tương lai, khi giảng thuật ta sẽ dùng Thánh tộc và Linh tộc để xưng Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc để phân biệt."

"Yêu Tinh Đại Lục ra đời lúc nào không thể kiểm chứng, căn cứ theo ghi chép lịch sử của hai tộc, trên thế giới này đã từng có Tổ Yêu và Tổ Linh ra đời. Tổ Yêu và Tổ Linh sáng tạo ra Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, cũng chính là Thánh tộc và Linh tộc. Thánh tộc và Linh tộc đều là tiên thiên có năng lực cường đại, bằng vào việc hấp thu thiên địa linh khí mà dần trở nên cường đại, dần dần xuất hiện Đại Yêu và Đại Tinh. Hai tộc cường đại thống trị Yêu Tinh Đại Lục rộng lớn. Thánh tộc và Linh tộc sống nhờ vào nhau, cho nên tuy rằng có

tranh đấu nhưng vẫn duy trì thế cân bằng. Thực lực song phương cũng không kém bao nhiêu, bởi vậy có thể duy trì."

"Thánh tộc chủ yếu nắm giữ phía Đông Bắc Yêu Tinh Đại Lục, Linh tộc thì ở Tây Nam nên tương đối ấm áp một chút. Mỗi tộc được phép có rất nhiều thành, phân biệt do Đại Yêu và Đại Tinh cường đại đến thống trị. Tại điểm trung tâm giao giữa hai tộc, cũng có thể nói là điểm trung tâm của toàn bộ Đấu La Đại Lục có một toàn thành Thánh Linh. Đây là thành thị lớn nhất Yêu Tinh Đại Lục, bên trong cư trú Đại Yêu và Đại Tinh cường đại nhất. Toà thành này rất to lớn, nghe nói khó có thể tưởng tượng được." Nghe Vương Duyên Phong giảng thuật, ngay cả Lăng Mộc Tuyết còn thương tâm đều có chút xuất thần. Mẫu thân của nàng dù sao cũng là nô ⌊ệ, hiểu biết có hạn. Những điều Vương Duyên Phong nói, đối với bọn họ là cả một thế giới lần đầu biết đến.

"Yêu Quái Tộc tổng cộng có bảy đại chủ thành, Tinh Quái Tộc tương ứng cũng có bảy toà chủ thành, thêm thành Thánh Linh, đại lục tổng cộng có mười lăm toà đại thành. Chỉ có Đại Yêu và Đại Tinh cường đại nhất mới có tư cách thống trị những chủ thành này. Dựa vào thực lực, dùng chủ thành làm trung tâm, hình thành một chủng quần lấy thôn trấn làm đơn vị. Thôn trấn cũng chia lớn nhỏ, nhưng trấn Phong Lang này chẳng qua là một trấn nhỏ nhất. Bởi vì Phong Lang tộc bản thân không tính là cường đại, chúng ta chỉ có một nửa huyết mạch Phong Lang tộc nên càng yếu hơn một chút."

"Còn nhân loại thì sao? Nhân loại chúng ta ở bất kì địa phương nào đều có sao?" Đường Tam hỏi.

Vương Duyên Phong nhìn hắn một cái, sau đó chậm rãi nhẹ gật đầu, nói: "Đúng vậy, nhân loại chúng ta trải rộng toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, luận số lượng, chúng ta so với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc cộng lại lớn hơn rất nhiều. Trong chủng quần nô ⌊ệ, chúng ta là đệ

nhất đại tộc."

"Nhân loại chúng ta không có năng lực thiên phú, thân thể gầy yếu, so với Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc khi vừa ra đời đã có năng lực thiên phú, thật sự là quá nhỏ bé. Một ít Yêu Quái, Tinh Quái cường đại thậm chí vừa ra đời đã có thực lực Ngũ, Lục giai, sau khi trưởng thành có thể đột phá đến Cửu giai, hướng về phía cường đại hơn phát triển.

"Mà chúng ta tuy nhỏ yếu, nhưng tốc độ sinh sôi nảy nở coi như nhanh, có trí khôn nhất định, có thể chấp hành một ít chỉ lệnh phức tạp, hơn nữa có được sức sáng tạo."

"Cho nên, chúng ta có thể xem như là đầy tớ. Đối với một ít Yêu Quái Tộc mà nói, chúng ta thậm chí cũng chỉ là súc vật, bởi vậy Yêu Quái Tộc mới có thể nuôi nhốt chúng ta. Trong mắt Yêu Quái Tộc, chúng ta là tồn tại đê tiện. Nhưng vô cùng kì quái là, những Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cường đại khi tu luyện đến một trình độ nhất định, hoặc Yêu Quái, Tinh Quái trời sinh phi thường cường đại sẽ xuất hiện tình huống có thể biến thành bộ dạng của tộc chúng ta. Cái này ta mới nghe nói, ta tuy rằng cũng đi qua rất nhiều đại thành, nhưng cũng chưa từng gặp qua."

"Nghe nói, nô ⌊ệ nhân loại ở Tinh Quái Tộc bên kia khá hơn một chút, bởi vì đại đa số Tinh Quái Tộc không ăn thịt, hơn nữa tương đối mà nói chúng không hung ác như vậy. Hơn nữa, dưới cơ duyên xảo hợp, nhân loại chúng ta cùng Tinh Quái Tộc xuất hiện một ít tình huống dung hợp. Cho nên, bên Tinh Quái Tộc xuất hiện cấp bậc nhân loại phụ thuộc, địa vị có thể cao hơn so với chúng ta. Nghe nói có người có thực lực không tầm thường tồn tại."

"Được rồi, hôm nay giảng nhiều rồi, nói nhiều các ngươi không nhớ được. Sau khi trở về, đem những chữ ta dạy viết mười lần, cố gắng

nhớ kĩ. Ngày mai khảo hạch, nếu không qua thì tiếp nhận trừng phạt."

Khoá học buổi sáng đã xong, từ chỗ Vương Duyên Phong giảng thuật có thể thấy, nhận thức của hắn có giới hạn, nhưng trong nhân loại cũng tuyệt đối coi là học rộng tài cao rồi. Những điều hắn giảng thuật, nhất là về tình huống Yêu Tinh Đại Lục đối với Đường Tam là phi thường có trợ giúp.

Hắn muốn đi tìm thê tử chuyển thế trùng sinh, đầu tiên phải hiểu rõ thế giới này đã.

Chương 16: Phương pháp tu luyện Yêu Thần biến

Đường Tam trở về phòng, trước tiên viết chữ mười lần theo yêu cầu của Vương Duyên Phong, tiêu hoá những lời hắn nói hôm nay, cũng đã đến thời gian ăn cơm trưa.

Sau khi ăn cơm trưa, Vương Duyên Phong để cho năm người nghỉ ngơi một giờ, sau đó bắt đầu tiết học buổi chiều. Buổi chiều giảng thuật tu luyện Phong Lang Biến.

Đối với điều này, Đường Tam càng cảm thấy hứng thú. Nếu hắn muốn khôi phục lại thực lực thì cần hiểu rõ đặc tính năng lực của thế giới này. Thông qua đó dần tìm về năng lực của mình, đồng thời cũng có thể lợi dụng quan hệ giữa Huyền Thiên Công và đặc tính đó để làm cho người trở nên cường đại. Chỉ có thực lực cường đại mới có tất cả trụ cột.

"Các ngươi sở dĩ được chọn ra chính là vì trong huyết mạch của các ngươi có một bộ phần là huyết mạch Phong Lang. Cho nên, khi phần huyết mạch này được kích phát, thân thể sẽ hoá Phong Lang Biến, từ đó có được năng lực Phong Lang nhất định. Cái này chính là Phong Lang Biến. nhân loại có được bất luận huyết mạch Yêu Quái Tộc nào, nếu như có thể thức tỉnh đều có được năng lực tương ứng, gọi chung là Yêu Thần biến. Ý nghĩa của việc tu luyện là để cho năng lực trong huyết mạch của các ngươi trở nên mạnh hơn nữa, từ đó có được năng lực cường đại hơn. Trong ba năm, các ngươi ít nhất thông qua tu luyện đạt được Tam giai thực lực, mới

có thể thông qua khảo hạch mà sống sót. Ta nhấn mạnh lần nữa, là sống sót. Nếu không, chính là chết, giống như năm hài tử không thông qua khảo hạch ngày đó." Trừ Đường Tam, bốn người khác trong mắt đều không tự chủ mà toát ra vẻ sợ hãi. Không có ai không e ngại cái chết, bọn họ cũng như vậy.

"Muốn tu luyện tốt Yêu Thần biến thì cần hiểu rõ phương thức tu luyện của Yêu Quái Tộc. Vộ luận là Yêu Quái gì, khi vừa mới sinh ra, trong huyết mạch đều hình thành một loại năng lượng. Đối với Yêu Quái, loại năng lượng này chính là vạn năng, có thể trợ giúp Yêu Quái tẩm bổ cơ thể, phát triển, đồng thời cũng giao phó cho Yêu Quái năng lực. Dù Yêu Quái Tộc không cần tu luyện, thân thể cũng sẽ tự động hấp thu linh khí trong thiên địa làm cho huyết mạch dần trở nên mạnh mẽ. So với Yêu Quái cường đại, Tinh Quái có phương thức tu luyết đề cao huyết mạch, do đó làm cho bản thân tu luyện thêm dễ dàng, thực lực đề thăng nhanh, cũng có khả năng đạt được cấp độ cao hơn."

"Mà phương thức tu luyện của chúng ta có sự khác biệt nhất định với Yêu Quái Tộc. Một bên là tự động hấp thu thiên địa linh khí đề tiến hành đề cao, một bên là tu luyện. Ở chỗ này ta có phương thức tu luyện của bốn giai đầu, bây giờ ta sẽ truyền thụ cho các ngươi. Nội dung quan trọng chính là kích phát năng lực huyết mạch sinh ra càng nhiều năng lực huyết mạch hơn, và có thể khống chế loại năng lượng này. Hiện tại ta bắt đầu dạy các ngươi như thế nào là dẫn đạo huyết mạch Phong Lang. Bắt đầu tu luyện!"

Vương Duyên Phong lập tức chỉ dạy bọn hắn.

Đường Tam nghe rất chăm chú, Vương Duyên Phong cũng không nói sâu, chủ yếu là để cho tam huynh đệ Vương gia có thể nghe hiểu. Vương Duyên Phong đối với năng lực lý giải của Đường Tam và Lăng Mộc Tuyết vẫn rất yên tâm.

Tu luyện Phong Lang Biến, chủ yếu nhất kỳ thực là kích thích huyết mạch, thông qua điều khiển năng lượng huyết mạch của bản thân đi kích thích cơ thể mình, làm cho huyết mạch sôi trào, từ đó có thể hấp thu càng nhiều thiên địa linh khí hơn.

Theo lời Vương Duyên Phong, nơi càng có nhiều thiên địa linh khí càng có lợi cho việc thăng cấp huyết mạch, nhưng không thể tu luyện ở nơi có linh khí vô cùng nồng đậm, bởi vì thân thể sẽ không chịu được vì hấp thu quá nhiều. Dù sao thân thể nhân loại vẫn rất gầy yếu. Vì vậy, tu luyện trong trấn là đủ với bọn họ rồi.

Phương thức kích thích huyết mạch cũng không phức tạp, theo Đường Tam, đây là phương thức tu luyện cực kì dễ hiểu. Chính là thông qua dẫn đạo Phong Lang chi lực trong cơ thể kích thích đối ứng với vài kinh huyệt. So với nó, Huyền Thiên Công phức tạp hơn rất nhiều.

Nhưng dù phương thức có đơn giản thế nào Đường Tam đều học không được. Nguyên nhân là vì hắn không chính thức có huyết mạch Phong Lang. Phong Nhận của hắn là thông qua Huyền Thiên Công thôn phệ Phong Lang huyết mạch chi lực, đem năng lượng Phong Nhận bảo tồn trong cơ thể rồi sử dụng sau. Huyền Thiên Công còn có thể dựa theo lạc ấn Phong Nhận lưu lại chuyển hoá ra năng lượng, cường độ giống với cường độ năng lượng lúc trước thôn phệ. Cho nên loại công pháp tu luyện này không có ý nghĩa với hắn, nhưng làm hắn hiểu càng sâu về phương pháp tu luyện của thế giới, nên cũng có lợi.

Ba huynh đệ họ Vương dưới sự dẫn đạo của Vương Duyên Phong, thông qua huyết mạch của Vương Duyên Phong kích thích, rất nhanh đã tìm được cảm giác.

Tốc độ nắm giữ phương pháp tu luyện của Lăng Mộc Tuyết nhanh hơn một chút. Vương Duyên Phong dẫn đạo cho nàng một lần, rồi nàng tự tu luyện.

Tới Đường Tam. Hắn không cần Vương Duyên Phong dẫn đạo cũng đã tự thúc giục Phong Nhận, thanh quang vờn quanh.

"Ngươi làm được rồi hả?" Vương Duyên Phong có chút kinh ngạc cảm thụ Phong nguyên tố xung quanh cơ thể Đường Tam. So với người khác, trên người hắn không có bất kì biến hoá nào. Thật kỳ quái!

"Ừ ừ, người nói rất rõ ràng, ta thử một lát, giống như làm được rồi." Đường Tam vẻ mặt thành thật nói.

Vương Duyên Phong có chút hồ nghi nhìn Đường Tam, hắn dạy đương nhiên không chỉ có nhóm Đường Tam bọn họ, nhưng không cần mình dẫn đạo có thể tự hoàn thành tu luyện Phong Lang Biến, vẫn là người đầu tiên. Thiên phú cũng quá tốt rồi.

Lần đầu nhìn thấy Đường Tam, hắn cũng cảm giác được đứa bé này có chút gì đó không đúng, nhưng không đúng ở chỗ nào, hắn cũng không nói rõ được. Nhưng nói như thế nào cái này cũng là chuyện tốt. Dù là hắn cũng không có năng lực như Đường Tam.

Kì thực Đường Tam rất muốn hỏi, tu luyện tới Tam giai có xuất hiện bình cảnh không. Nếu hắn hỏi lúc này nhất định sẽ bị Vương Duyên Phong nghi ngờ. Hắn ý định vẫn là mình đi thử nghiệm một chút rồi hãy nói, dù sao phương thức tu luyện của hắn cùng Yêu Thần biến không giống nhau.

"Được rồi, ngươi cứ hảo hảo tu luyện đi, tận lực nâng cao huyết mạch chi lực. Một tháng sau, ta sẽ tiến hành xác định và đánh giá tu

luyện của các ngươi, xem một chút cường độ lực lượng của các ngươi." Vương Duyên Phong nói.

"Lão sư, ta có thể hỏi không?" Đường Tam mở miệng.

"Ngươi hỏi đi." Vương Duyên Phong gật gật đầu.

Đường Tam nói: "Lão sư, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc ở Yêu Tinh Đại Lục, cường đại nhất là bao nhiêu giai?"

Vương Duyên Phong sửng sốt một lát, hắn hiển nhiên không nghĩ tới Đường Tam sẽ hỏi vấn đề như vậy. Nhìn hài tử có chút gầy gò nhưng đôi mắt sáng ngời, tướng mạo thanh tú, hắn nói: "Theo truyền thuyết là Thập Nhị giai, vô cùng cường đại. Nếu Tổ Yêu trong truyền thuyết tồn tại, thực lực có thể trên Thập Nhị giai không ta cũng không rõ lắm." Nghe hắn nói, trong lòng Đường Tam không khỏi chấn động, lập tức liền có phán đoán.

Ở Đấu La Đại Lục, người bình thường có thể tu luyện tới cấp bậc cao nhất là Cửu giai, cao hơn chính là Thần cấp rồi. Nếu như Thập giai, Thập Nhất giai, Thập Nhị giai tương ứng là Tam cấp Thần Cách, Nhị cấp Thần Cách và Nhất cấp Thần Cách thì ở Yêu Tinh Đại Lục này, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc có thể tu luyện đạt đến trình độ Nhất cấp Thần Cách. Như vậy, Pháp Lam tinh vốn có năng lượng khổng lồ tuyệt đối là trình độ cực hạn mà hắn từng thấy.

Nếu Tổ Yêu có cấp độ cao hơn Nhất cấp Thần Cách, tức là muốn chạm đến cấp độ Thần Vương. Ở đại lục này hắn không có cảm giác có Thần Giới tồn tại. Không có Thần Giới mà lại xuất hiện cường giả cấp độ Thần Vương, vậy là có nghĩa năng lượng của tinh cầu này cùng tầng với Thần Giới bên kia. Mình quả thật đã đến một chỗ tốt! Nếu muốn làm chủ địa phương có cấp độ này cũng không phải là chuyện dễ dàng. Nghĩ tới đây, khoé miệng Đường Tam

không khỏi co quắp một lát. Không có biện pháp khác, từ từ sẽ đến, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước rồi.

Chương 17: Lại thôn phệ

Vương Duyên Phong sau khi dẫn đạo năm người Đường Tam tu luyện Phong Lang Biến thì cho năm người bọn họ về phòng tự tu luyện.

Chờ đến lúc ăn cơm tối, Vương Duyên Phong hướng Vương Đại, Vương Nhị, Vương Tam nói: "Ta nghĩ, hay là đặt tên cho các ngươi, để các ngươi có tên thuộc về chính mình. Các ngươi có đồng ý không?"

"Đồng ý." Vương Đại ngu ngơ gật đầu.

Vương Nhị trừng hai mắt.

"Có thể."

Vương Tam là người cao nhất, cao hơn Đường Tam, lại vô cùng gầy, giống như cây gậy trúc.

"Như vậy cũng được sao?"

"Được!" Vương Đại trừng Vương Tam một cái.

"A" Vương Tam tựa hồ có chút sợ Vương Đại, chỉ có thể gật nhẹ đầu.

Vương Duyên Phong nói: "Cứ như vậy đi, ta đã nghĩ tên cho các

ngươi rồi. Vương Đại, sau này ngươi kêu là Vương Siêu. Vương Nhị gọi là Vương Chung, Vương Tam thì là Vương Tiểu Lỗi."

Vương Siêu vui vẻ nói: "Thật tốt quá, tạ ơn sư phụ, ta rút cuộc có tên của mình rồi."

Vương Chung trừng hai mắt, không nói gì. Hắn cũng rất gầy nhưng so với Vương Siêu, Vương Tiểu Lỗi, hắn muốn nội liễm hơn một ít, không khiếp đảm như hai người kia. Trong ba người bọn hắn, ở thời điểm tế tự, Đường Tam bắt được tia cừu hận trong ánh mắt Vương Chung, mà không đơn thuần là sự sợ hãi.

Vương Tiểu Lỗi cau mày nói: "Tên ta có ba chữ, có phải rất khó viết không?"

"Ngươi sao lại nhiều lời như vậy? Cứ thế đi, tạ ơn sư phụ." Vương Siêu trừng Vương Tiểu Lỗi một cái, một bộ dạng đại ca. Vốn hắn là người lớn tuổi nhất.

"Đường Tam, hay để lão sư cũng đặt cho ngươi một cái tên." Vương Siêu hảo tâm nói.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không cần, ta gọi Đường Tam là được."

"Được, cứ như vậy đi, ăn cơm."

Ăn xong cơm tối, từng người về phòng tu luyện. Ba huynh đệ Vương gia vẫn cần Vương Duyên Phong tự mình dẫn đạo mới có thể tiến nhập trạng thái tu luyện. Đường Tam tự nhiên không cần.

Làm Vương Duyên Phong kinh ngạc là, sau khi được hắn dẫn đạo một lần, Lăng Mộc Tuyết cũng có thể tự kích phát huyết mạch tiến hành tu luyện. Điều này vượt quá dự liệu của hắn.

Đêm dần khuya, Đường Tam khoanh chân ngồi ở trên giường chậm rãi mở mắt ra.

Trên giường đối diện, Vương Chung đang chăm chú tu luyện, toàn thân khí tức thập phần vững vàng. Đường Tam có thể cảm nhận được, huyết mạch trong cơ thể hắn lúc luật động, Phong nguyên tố xung quanh thân thể hắn mơ hồ chấn động.

Đường Tam yên lặng xuống giường, ánh mắt trở nên sắc bén. Trong năm hài tử, tuổi của hắn là nhỏ nhất.

Vương Siêu đã mười bảy tuổi, Vương Chung cũng mười bốn tuổi, Vương Tiểu Lỗi mười hai tuổi, Lăng Mộc Tuyết mười tuổi, chỉ có hắn tám tuổi.

Sinh hoạt rút cuộc đã có cải biến, ít nhất là an ổn, không cần lo lắng trở thành thức ăn. Hiện tại quan trọng nhất chính là tăng lên thực lực.

Ba năm, hắn cũng chỉ cho mình ba năm thời gian. Ba năm sau chính thức rời khỏi chỗ này, đồng thời cũng là thời khắc báo thù.

Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ, hướng về quảng trường trấn Phong Lang, vô thức mà nắm chặt tay. Mẫu thân mà hắn ở cùng một tháng đã chết trong tay Phong Lang tộc, điều này cũng đã định trước, hắn và Yêu Quái Tộc không có chỗ nào cứu vãn được.

Đường Tam lén lút đẩy cửa sổ, loé thân lên xuyên qua, lại cẩn thận từng li từng tí đóng kĩ. Tuy rằng tu vi của Vương Duyên Phong cao hơn hắn, nhưng bằng Đường Môn tuyệt học hắn mang theo từ kiếp trước, hắn nắm chắc mình không bị phát hiện.

Đường Tam lặng yên đi về phía trước, từng bước cách xa chỗ ở hiện tại. Hắn không đi về phía quảng trường, bởi vì hắn sợ nếu đến đó, chứng kiến hài cốt dưới tế đàn sẽ không khống chế được tâm tình của mình. Hắn đi dọc theo bên tường, cẩn thận từng li từng tí cất giấu thân mình.

Lúc trước hắn tới trấn Phong Lang rất nhiều lần, mặc dù không thể nói là biết rõ tất cả các nơi, nhưng đại bộ phận vẫn biết rõ ràng.

Rất nhanh, hắn đi tới một toà thạch ốc lớn, xa xa có thể chứng kiến thạch ốc kia đèn đuốc sáng trưng, còn có thể nghe được âm thanh huyên náo bên trong.

Nếu như dùng tiêu chuẩn kiếp trước mà xem, đây chính là một tửu quán. Trên cái thế giới này rượu như thế nào Đường Tam cũng không rõ ràng lắm. Nơi này là chỗ mà đám Phong Lang thích đến nhất.

Lúc này trời đã khuya lắm rồi, nhưng nơi này vẫn rất náo nhiệt. Điều này có nghĩa là Đường Tam đã tìm đúng chỗ.

Hắn ngồi xuống trong một góc tối, lặng yên nhìn chăm chú về phía tửu quán, chờ đợi.

Có lẽ thời gian cũng đã rất muộn, hắn không chờ quá lâu đã có vài thân ảnh cao lớn kề sát vai nhau đi ra từ trong tửu quán.

Thanh âm của bọn họ rất lớn, lại mơ hồ không rõ, rõ ràng là có chút uống quá nhiều.

Mấy tên Phong Lang này vừa đi vừa cười mắng cái gì đó. Đường Tam nhìn theo bọn họ, chúng tách ra ở ngã ba, tự mình quay về nhà.

Đường Tam nhìn một tên trong đám Phong Lang, nhanh chóng đi theo. Hắn di chuyển rất nhẹ, mà đối phương lại uống quá nhiều rượu, căn bản cũng không có phát hiện ra hắn.

Từ thân hình Phong Lang tộc cơ bản có thể nhận ra được tu vi cao thấp. Bình thường thân hình nhỏ bé chính là Nhị giai Phong Lang, thân hình cao lớn chính là Tam giai. Đặc biệt cường tráng mới có thể là cấp cao hơn, nhưng ở trấn Phong Lang, đặc biệt hùng tráng có rất ít, thân cao hơn ba mét cũng chỉ có Phong Lang lãnh chủ một tên.

Đường Tam chọn mục tiêu này là một Tam giai Phong Lang, là Phong Lang phổ biến trong trấn.

Đường Tam bước nhanh đuổi kịp, lặng yên không tiếng động đến sau lưng Phong Lang, tay phải hướng về Phong Lang đang có chút lảo đảo làm một động tác dẫn động. Năng lượng Huyền Thiên Công nhu hoà cùng Đường Môn tuyệt học Khống Hạc Cầm Long phóng thích ra. Phong Lang kia lảo đảo một cái, lập tức muốn bổ nhào về phía trước.

Nhưng Tam giai Phong Lang thân thủ nhanh nhẹn, cho dù là uống say cũng vô thức chống hai tay xuống muốn bắn lên.

Đường Tam muốn chính là cơ hội trong chớp mắt này. Hắn phi thân lên, mũi chân nhẹ nhàng điểm lên eo Tam giai Phong Lang.

Đối với động vật như chó sói, eo là bộ phận yếu ớt nhất của bọn chúng. Phong Lang là Lang Yêu cũng như vậy.

Phong Lang kia bị Đường Tam đá trúng eo, thân thể lập tức mềm nhũn, liền đi về phía ngược lại, trong miệng vừa muốn mắng, phía

sau cổ cũng đã bị Đường Tam Huyền Ngọc Thủ nắm, huyết mạch bị phong toả, trực tiếp hôn mê.

Một loạt hoạt động vô cùng nhanh, trước sau chẳng qua là hai ba giây, Tam giai Phong Lang cũng đã tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Đường Tam quan sát một lát, không có động tĩnh lập tức kéo Tam giai Phong Lang này đến chỗ tối, tay phải ấn lên ngực hắn.

Qua vài năm tu luyện, đối với Phong nguyên tố trong huyết mạch Phong Lang, Đường Tam hết sức quen thuộc. Huyền Thiên Công rót vào trong cơ thể đối phương, hắn lập tức cảm nhận được Phong nguyên tố tồn tại trong huyết mạch.

Làm Đường Tam có chút kinh hỉ là, Phong Lang huyết mạch chi lực còn sống so với Phong Lang huyết mạch chi lực của hai tên đã chết hai năm trước nồng đậm hơn nhiều. Sau khi năng lượng Huyền Thiên Công tiến vào cơ thể liền tiến hành thôn phệ không chút khách khí, cùng một chỗ với năng lượng Phong Nhận lạc ấn. Hai cỗ lực lượng có xu thế dung hợp, trong quá trình dung hợp có chỗ dật tán nhưng Đường Tam có thể cảm giác được, khí tức Phong Nhận của mình trở nên mạnh mẽ, không phải bản thân Phong Nhận cường đại, mà là Phong Nhận lạc ấn trở nên mạnh mẽ.

Điều này cũng có nghĩa là hắn dùng Huyền Thiên Công đi chuyển hoá Phong Lang huyết mạch chi lực thì có thể chuyển hoá ra Phong Nhận càng mạnh hơn.

Làm cho Đường Tam kinh hỉ nhất là, theo cỗ năng lượng này dung nhập vào, bình cảnh Huyền Thiên Công tầng thứ 3 rút cuộc có dấu vết buông lỏng, dường như muốn đột phá tầng thứ 4.

Đường Tam cẩn thận quan sát Phong Lang này, nhớ kĩ đặc thù

tướng mạo của hắn. Đường Tam không có gïết Phong Lang này, sau khi đắc thủ nhanh chóng rời đi, quay về chỗ ở.

Đường Tam không phải không muốn gïết hắn, một con quỷ uống say nằm trên đường ai cũng không để trong lòng, nhưng nếu có một Tam giai Phong Lang chết trong trấn thì không hề nghi ngờ sẽ gây bạo động. Bây giờ còn chưa phải lúc.

Chương 18: Thí nghiệm cùng phán đoán

Đường Tam lặng yên không tiếng động quay về chỗ ở, Vương Chung còn tu luyện trên giường. Đường Tam cảm giác được, Vương Chung còn ở trong trạng thái tu luyện Phong Lang Biến.

Đường Tam cũng ngồi xuống giường, nhanh chóng điều động Huyền Thiên Công vận chuyển, đem Phong Lang huyết mạch chi lực vừa mới đưa vào cơ thể vận chuyển.

Đối với hắn, việc hôm nay là một thí nghiệm trọng yếu, kết quả thí nghiệm này sẽ quyết định hắn có thể tiếp tục đột phá không, và có thể tìm được phương pháp đột phá không. Nếu như có thể, đối với tu luyện trong tương lai mới có lợi.

Thí nghiệm chia làm hai phần, phần một là quan sát sau khi hắn thôn phệ Phong Lang huyết mạch chi lực có thể đột phá bình cảnh không. Phần hai là quan sát Tam giai Phong Lang bị cắn nuốt hôm nay có thể khôi phục huyết mạch chi lực không, hay là triệt để mất đi huyết mạch lực.

Hai phương diện này đều rất trọng yếu, đều liên quan đến con đường tu luyện trong tương lai.

Huyền Thiên Công vận chuyển tự nhiên, sau khi cắn nuốt Tam giai Phong Lang huyết mạch chi lực, bình cảnh Huyền Thiên Công buông lỏng cảm giác rất rõ ràng. Nhưng lúc hắn vận chuyển Huyền Thiên Công một lần nữa lại phát hiện cảm giác này đã biến mất. Bình

cảnh vốn có chút buông lỏng trong lúc vô hình bị cái gì đó áp chế, vẫn không thể hoàn thành đột phá.

Điều này làm Đường Tam không khỏi nhíu mày, nếu như không như trong tưởng tượng của hắn thì thật là đả kích lớn. Tu vi một mực bị hạn chế ở trình độ này là phiền toái tương đối lớn, hắn cần phải thay đổi.

Hắn không vội vàng dao động, yên lặng vận chuyển Huyền Thiên Công như trước, đem huyết mạch chi lực thôn phệ được dần chuyển hoá.

Công lực Huyền Thiên Công trở nên ngưng thực hơn, dù không thăng cấp nhưng tổng sản lượng dường như tăng thêm vài phần. Đồng thời Đường Tam phát hiện Phong Lang lạc ấn trong cơ thể mình dường như cường đại hơn một chút.

Nói đơn giản là hắn có thể ngưng tụ Phong Nhận lớn hơn. Khi hắn dùng Huyền Thiên Công dẫn động cái lạc ấn này, khí tức sẽ xuất hiện một chút đặc tính Phong Lang, mà hiện tại sự biến hoá này sẽ trở nên rõ ràng hơn.

Lúc trước hấp thu năng lượng Yêu Thần biến của Chư Gia Hâm cùng với Lang Yêu huyết mạch chi lực, Báo Thiểm rõ ràng cường đại hơn so với Phong Nhận, cho nên hiệu quả cũng tốt hơn. Cơ bản hắn có thể thi triển trong mười mét, hiệu quả rất tốt. Mà Phong Lang huyết mạch ngưng tụ ra Phong Nhận dù có uy lực nhất định nhưng tính là mạnh mẽ.

Hôm nay sau khi hấp thụ Phong Lang huyết mạch chi lực, Phong Nhận lạc ấn trở nên mạnh mẽ hơn. Khi hắn dùng Huyền Thiên Công đi dẫn động lạc ấn, chẳng những khí tức Phong Lang trở nên mạnh mẽ, Phong Nhận cũng lớn hơn không ít, uy lực cũng mạnh mẽ hơn

nhiều. Về cơ bản có uy năng như khi Tam giai Phong Lang thi triển.

Đường Tam yên lặng cảm thụ biến hoá, dần dần đã có phán đoán của mình.

Hiện tại hắn có thể cơ bản khẳng định, Huyền Thiên Công có thể thông qua hấp thu Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực để tăng cường bản thân mình. Trong quá trình hấp thu, huyết mạch chi lực bị cắn nuốt sẽ trở thành một bộ phận của Huyền Thiên Công, trợ giúp tăng nhanh tốc độ tu luyện của mình. Đồng thời đặc tính trong huyết mạch cũng sẽ hình thành lạc ấn bảo tồn, để cho mình có thể qua Huyền Thiên Công tiến hành chuyển hoá, chuyển hoá ra năng lực đại biểu cho lạc ấn.

Đây là một biến hoá tương đối kì lạ, hơn nữa hắn chỉ thuộc về Huyền Thiên Công. Nói cách khác, hắn có thể thông qua hấp thu các Yêu Quái huyết mạch chi lực hình thành lạc ấn, làm cho mình có được những năng lực này. Điều này rất tốt. Mà suy đoán lúc trước của hắn không sai, nếu muốn đột phá bình cảnh, không chịu vị diện áp chế thì cần có thủ đoạn thôn phế Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực. Lúc trước hắn thấy bình cảnh buông lỏng không sai, sở dĩ không đột phá thành công, chủ yếu nhất hắn là cường độ năng lực thôn phệ còn chưa đủ.

Tên kia là một Tam giai Phong Lang, cường độ năng lượng trong huyết mạch không bằng Huyền Thiên Công tầng thứ ba đỉnh phong của hắn. Cho nên hắn muốn tiếp tục đột phá chỉ sợ cần phải thôn phệ Tứ giai Phong Lang mới có thể. Thông qua thôn phệ Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực cấp độ cao hơn, khí tức của hắn càng giống cao giai Yêu Quái Tộc, lúc đó áp lực vị diện buông lỏng, hắn sẽ thuận thế phá tan bình cảnh, đạt được cấp bốn. Hơn nữa, hắn rất hoài nghi, bắt đầu từ Tam giai bình cảnh, trong tương lai muốn đột phá chỉ sợ đều phải như thế mới có thể tránh cho vị diện này áp chế

hắn.

Nếu như vậy thì hắn đã có phương hướng và mục tiêu tu luyện. Bước tiếp theo chính là tìm kiếm Tứ giai Phong Lang, thử nghiệm thôn phệ Tứ giai Phong Lang huyết mạch chi lực.

Tứ giai Phong Lang trên thị trân cũng không có nhiều, nhưng ở nơi này có một người, Vương Duyên Phong chính là Tứ giai. Nếu không có thực lực như vậy, với thân phận phụ thuộc hắn cũng không có khả năng có phòng ốc như vậy. Trong phụ thuộc ở trấn, hắn hắn là người mạnh nhất.

Tiếp theo chính là quan sát tên Tam giai Phong Lang bọ hắn thôn phệ kia có hồi phục huyết mạch chi lực hay không. Nếu tên kia có thể khôi phục, Đường Tam có thể bắt đầu chuẩn bị tìm kiếm Tứ giai Phong Lang rồi, cũng không dễ bị phát hiện. Nếu Phong Lang kia không có cách nào khôi phục, Đường Tam nhất định phải yên lặng một thời gian, không biết vì sao mất đi huyết mạch chi lực, Phong Lang tộc sẽ có nghi hoặc. Nếu một Tứ giai Phong Lang cũng xuất hiện vấn đề tương tự, kẻ đần cũng biết được có điều không bình thường.

Đã có những phán đoán này, tâm tình Đường Tam cũng ổn định lại, tiếp tục tu luyện Huyền Thiên Công. Tuy rằng bây giờ chưa thể đột phá bình cảnh, nhưng với kinh nghiệm tu luyện của hắn, góp ít thành nhiều luôn tốt, đợi đến thời điểm đột phá cũng có thể nước chảy thành sông. Bây giờ căn cơ càng vững chắc, tương lai tu luyện cũng sẽ càng dễ dàng.

Mấy ngày kế tiếp, năm người Đường Tam đều theo Vương Duyên Phong học tập tu luyện. Mỗi ngày buổi sáng dạy bọn họ tri thức, buổi chiều dạy bọn họ tu luyện Phong Lang Biến.

Năm người sinh hoạt đều trôi qua phong phú, hoàn toàn trái ngược với cuộc sống sinh hoạt nô lệ trước kia, có thể nói một cái trên trời một cái dưới đất.

Tâm tình Lăng Mộc Tuyết trước sau không quá tốt, nhưng nàng lúc học tập và tu luyện đặc biệt chăm chú. Sau vài ngày, thiên phú của mọi người đều hiện ra. Trong ba huynh đệ Vương gia, Vương Siêu có cấp độ thức tỉnh cao nhất lại có thiên phú kém một chút, Vương Chung cùng Vương Tiểu Lỗi thiên phú đều tương đối khá. Ba người bọn họ là kém Lăng Mộc Tuyết một chút.

Sau mấy ngày dẫn đạo Phong Lang Biến và tu luyện, Lăng Mộc Tuyết hiện tại cũng có thể hiện ra Phong Lang Biến thân ở trình độ nhất định, tuy rằng không có cách nào ngưng tụ ra Phong Nhận, nhưng tốc độ tiến bộ như vậy làm Vương Duyên Phong rất tán thưởng.

Đường Tam lại không giống với bọn họ. Lúc Vương Duyên Phong chứng kiến Đường Tam xuất ra Phong Nhận rõ ràng có chút biến đổi liền cảm thấy vô cùng kì lạ. Bởi vì tuy rằng Phong Nhận có tăng cường, nhưng Đường Tam không xuất hiện tình huống biến thân, một sợi lông sói đều không có. Điều này làm cho Vương Duyên Phong hết sức tò mò, thực sự không có cách nào. Hắn cũng truyền thụ thêm cho Đường Tam một kỹ xảo điều kiện Phong Nhận.

Cũng trong vài ngày này, thí nghiệm của Đường Tam hoàn thành. Mỗi buổi tối hắn đều lặng lẽ đi ra ngoài, đi tìm tên Phong Lang bị hắn thôn phệ trước đây. Ngày đầu tiên không tìm được, ngày tiếp theo cũng không tìm được, đến ngày thứ ba, hắn mới thấy tên kia xuất hiện.

So với trước khi bị Đường Tam thôn phệ, Phong Lang này rõ ràng có chút suy yếu. Nhưng qua quan sát, Đường Tam phát hiện huyết

mạch chi lực của Phong Lang này đã khôi phục một phần, hơn nữa khôi phục từ bên trong. Mà Phong Lang kia hai ngày không xuất hiện là vì phải ở nhà tĩnh dưỡng để hồi phục.

Nói cách khác, huyết mạch chi lực bị hắn cắn nuốt có thể thông qua tĩnh dưỡng để khôi phục, chẳng qua là cần thời gian. Đối với Phong Lang, nó giống như trải qua một trận bệnh vậy.

Chương 19: Dạy học thực chiến

Vì muốn đạt được mục đích thí nghiệm, Đường Tam lại quan sát thêm vài ngày, ước chừng đến ngày thứ năm, Phong Lang huyết mạch chi lực của tên kia về cơ bản khôi phục trạng thái như cũ.

Điều này làm Đường Tam hết sức vui mừng. Điều cần làm tiếp theo chính là tìm một Tứ giai Phong Lang thử nghiệm đột phá.

Điều này làm cho hắn có chút khó xử.

Tứ giai Phong Lang cùng Tam giai Phong Lang có chút bất đồng, cao hơn một giai, thực lực sẽ mãnh mẽ hơn nhiều. Tam giai Phong Lang thân cao hơn mét chín, rất cường tráng. Tứ giai Phong Lang thân cao muốn vượt hai mét hai, đã không thể dùng từ cường tráng để hình dung. Một tên Tứ giai Phong Lang có thể đối phó với bốn năm tên Tam giai Phong Lang đều không có vấn đề.

Tam giai đến Tứ giai là một cánh cửa lớn. Tuy rằng Đường Tam rất quen thuộc với Đường Môn tuyệt học, còn có năng lực Báo Thiểm, Phong Nhận, đối kháng với Tứ giai Phong Lang cũng có tin tưởng, nhưng nếu muốn hoàn toàn yên lặng chiến thắng một Tứ giai Phong Lang là sự tình không có khả năng. Mà một khi có động tĩnh, hắn cũng rất có thể bại lộ.

Cho nên biện pháp bây giờ của hắn là, đối mặt với Tứ giai Phong Lang hoặc ngẫm lại biện pháp từ lão sư của mình.

Đường Tam không nóng vội, mỗi ngày tiếp tục học tập tu luyện. Được Vương Duyên Phong dạy bảo, hắn càng hiểu hơn lịch sử, vắn hoá của Yêu Tinh Đại Lục, những thứ này với hắn rất trọng yếu.

Trong nháy mắt nửa tháng trôi qua, huyết mạch chi lực của mọi người đã có trình độ tấn cấp bất đồng, cơ bản có thể phóng xuất ra Phong Nhận rồi. Nhưng ở phương diện này, bốn người khác có chênh lệch không nhỏ với Đường Tam.

"Bắt đầu từ hôm nay chúng ta tăng thêm tiết học thực chiến. Chỉ có thông qua thực chiến các ngươi mới có thể tiến thêm một bước về kỹ xảo chiến đấu."

Lại đến buổi chiều, hôm nay chương trình học tựa hồ có chút không giống ngày thường.

"Cùng ta vào trong sân." Nói xong, Vương Duyên Phong đem năm người dẫn vào trong sân.

Trải qua nửa tháng này, hiện tại năm người đã có thể tự mình kích thích huyết mạch tiến vào trạng thái tu luyện, tự mình tu luyện Phong Lang Biến. Thực chiến là lần đầu tiên được tiếp xúc.

Viện không tính quá lớn, nhưng không gian hoạt động này vẫn đủ rộng, có hàng rào bằng gỗ ngăn trở ánh mắt bên ngoài.

Vương Duyên Phong đứng trong sân, nói: "Các ngươi thay phiên tấn công ta. Vương Siêu, ngươi tới trước, dùng Phong Lang Biến."

"Được." Vương Siêu đáp ứng một tiếng, đi tới trước người Vương Duyên Phong ba mét.

"Bắt đầu đi."

Vương Duyên Phong sở dĩ chính mình trực tiếp đối chiến với bọn họ, chính là lo lắng bọn họ không khống chế được lực lượng của mình mà tổn thương lẫn nhau.

Vương Siêu mãnh liệt hít sâu một hơi, lập tức khí huyết trào lên, trong miệng phát ra tiếng sói tru, thân thể lập tức bành trướng vài phần, quần áo phá toái, từng đám lông sói mọc lên, hàm răng nhô ra, trong mắt sáng lên thanh quang nhàn nhạt, mơ hồ có cỗ hung tính bị kích phát. So với sự gầy yếu trước đây, sau khi thi triển Phong Lang Biến, hắn được coi là cường tráng trong đám hài tử cùng tuổi rồi.

"Hướng ta công kích." Vương Duyên Phong hướng hắn gật nhẹ đầu.

Miệng Vương Siêu phát ra tiếng rống trầm thấp, Phong Lang Biến không chỉ làm cho thân thể hắn cường tráng, còn vô hình làm cho hắn có hung tính.

Hai chân phát lực, hắn bay thẳng, nhào tới Vương Duyên Phong.

Hắn không có dùng bất kì kỹ xảo nào, nhưng tốc độ hay lực lượng đều mạnh hơn nhân loại rất nhiều.

Vương Duyên Phong cũng không có thi triển Phong Lang Biến, chẳng qua bước ngang một bước, tránh được cái bổ nhào của Vương Siêu.

"Tốc độ quá chậm, phải chú ý lợi dụng móng vuốt sói của ngươi xem như vũ khí công kích, mục tiêu là chỗ hiểm của đối thủ."

Vương Siêu chụp hụt, xoay người, lần nữa nhào tới, móng vuốt tay phải chộp tới Vương Duyên Phong, mục tiêu là ngực.

Vương Duyên Phong lần nữa bước ra một bước, lại tránh được công kích của hắn.

Đường Tam đứng xem một bên, hắn phát hiện, Vương Duyên Phong phán đoán vô cùng chuẩn xác, nhìn qua mỗi lần chỉ bước ra một bước liền tránh được công kích, trên thực tế đây là dự đoán tinh chuẩn về hành động của Vương Siêu. Vương Duyên Phong một bên né tránh, một bên chỉ điểm Vương Siêu phương pháp công kích.

Đường Tam nhìn ra được, vị lão sư này của mình kinh nghiệm chiến đấu hắn là rất phong phú. Từ đầu đến cuối, ánh mắt của hắn đều bình tĩnh, hơn nữa có thể chỉ ra vấn đề lúc Vương Siêu tấn công.

Ước chừng sau năm phút, Vương Siêu cũng đã ngồi xuống đất thở dốc, Phong Lang Biến cũng kết thúc. Dùng huyết mạch chi lực của hắn bây giờ cũng chỉ có thể duy trì Phong Lang Biến trong khoảng năm phút.

"Vấn đề và sai lầm của hắn các ngươi cũng chú ý. Còn có các ngươi nhớ kỹ, trước khi huyết mạch chi lực đạt đến Nhị giai không được sử dụng Phong Nhận. Phong Nhận ngoài cần kĩ năng sẽ tiêu hao phần lớn huyết mạch chi lực của các ngươi, trừ khi nắm chắc nhất kích tất sát, bằng không mà nói, một khi sử dụng sẽ rút ngắn thời gian Phong Lang Biến của các ngươi, do đó các ngươi sẽ càng bị động."

Vương Duyên Phong vừa nói vừa vẫy Vương Chung, "Sai lầm hắn vừa phạm phải ngươi cũng đã thấy. Chú ý không phạm phải. Đến đây đi."

Vương Chung không nói gì, gật đầu, cũng kích thích huyết mạch, phóng xuất Phong Lang Biến của mình. So với Vương Siêu, Phong

Lang Biến của hắn nhỏ hơn một chút, nhưng ánh mắt càng thêm lợi hại, thân thể gầy gò có chút trầm xuống, trong nháy mắt tiếp theo, liền nhào tới Vương Duyên Phong.

Vương Duyên Phong bước chân hơi động một chút, tựa hồ muốn né tránh, nhưng thân thể Vương Chung đột nhiên dừng một lát, chân phải điểm trên mặt đất, rõ ràng cải biến phương hướng một lát, chính là hướng mà Vương Duyên Phong muốn né tránh.

Nhưng bước chân Vương Duyên Phong cũng chỉ động chân liền thu trở về, cho nên Vương Chung liền vồ hụt. Nhìn qua hình như hắn đang né tránh công kích, chỉ có Đường Tam nhìn ra được, Vương Duyên Phong làm một động tác giả, dụ dỗ Vương Chung.

"Không sai, không dùng hết lực lượng, cải biến phương hướng, nhưng ngươi cần chú ý xem động tác giả của đối thủ cuối cùng như thế nào. Tiếp tục." Vương Duyên Phong tán dương Vương Chung một câu.

Vương Chung thân thể khẽ uốn, lần nữa hướng về Vương Duyên Phong đánh tới. Tương đối mà nói, hắn linh hoạt hơn Vương Siêu một chút, sau vài lần công kích sẽ chủ động kéo dãn khoảng cách, làm cho mình trì hoãn chút thời gian.

Dưới tình huống biết rõ tu vi không bằng Vương Duyên Phong, Vương Chung đại khái giữ vững được trong năm phút. Từ thiên phú chiến đấu có thể thấy, hắn rõ ràng vượt qua Vương Siêu.

Tiếp theo Vương Tiểu Lỗi giữ được ba phút Phong Lang Biến. Tuổi của hắn nhỏ hơn một chút, các phương diện đều yếu hơn Vương Siêu và Vương Chung. Nhưng Vương Duyên Phong từng tán thưởng, lúc tu luyện Phong Lang Biến, hiệu quả tu luyện của Vương Tiểu Lỗi tốt hơn hai người kia.

Thứ tư đến lượt Lăng Mộc Tuyết..

"Lão sư, ta công kích như thế nào cũng được sao?" Lăng Mộc Tuyết nhìn Vương Duyên Phong nhỏ giọng hỏi.

"Có thể, ngươi cứ việc tấn công thoải mái, các ngươi còn không đả thương được ta. Cho ta xem tiểu Mộc Tuyết của chúng ta chiến đấu như thế nào."

Vương Duyên Phong đối với nữ đệ tử duy nhất này rất hài lòng. Lăng Mộc Tuyết cố gắng tuyệt đối không kém mấy nam sinh, hơn nữa vì sớm có trí khôn, nàng học tập cùng tu luyện hiểu qủa đều rất tốt.

Lăng Mộc Tuyết cũng hít sâu một hơi, tóc dần biến thành màu nâu xanh, lông sói chui ra sau cổ, thanh quang trong mắt lập loè, loé thân lên, xông tới Vương Duyên Phong.

Tốc độ của nàng rõ ràng nhanh hơn một chút so với ba huynh đệ Vương gia, lúc nhào ra tuy rằng không có kỹ xảo gì, nhưng lộ ra thập phần nhẹ nhàng.

Vương Duyên Phong liếc mắt thấy nàng toàn lực ứng phó, tốc độ không sai, lại có thể tránh phạm phải sai lầm của huynh đệ Vương gia.

Vương Duyên Phong không khỏi khẽ nhíu mày, bước ra một bước né tránh.

Lăng Mộc Tuyết bổ nhào về phía trước nhưng lại trống không, nhưng ngay lập tức, nàng uốn thân. Dưới tình huống quay thân khi không thay đổi hướng tấn công không thể nghi ngờ sẽ để cho thân

thể của nàng không khống chế được. Chỉ thấy nàng rơi xuống mảnh đất phía sau lưng, thân thể cuộn lại.

Một đạo Phong Nhận lập tức từ trong tay nàng kích phát ra, hướng về bả vai Vương Duyên Phong bắn xuyên qua.

Chương 20: Đường Tam với Vương Duyên Phong

Vì Vương Duyên Phong bước ra một bước rồi né tránh, cho nên lúc Lăng Mộc Tuyết trở mình công kích trong chớp mắt, khoảng cách song phương rất gần, muốn né tránh đã không còn kịp nữa.

Vương Siêu và Vương Tiểu Lỗi thấy một màn như vậy đều kinh hô, chỉ thấy Vương Duyên Phong thanh quang trên người loé lên, đạo Phong Nhận kia liền biến mất.

Cùng lúc đó, một đạo thanh quang từ dưới chân hắn bắn ra, vừa vặn tiếp được Lăng Mộc Tuyết đang rơi xuống đất, làm cho nàng đứng vững.

Phong Lang Biến trên người Lăng Mộc Tuyết được giải trừ, nàng thở hổn hển từng tgumj từng ngụm. Một màn mới phát sinh làm nàng có chút mơ hồ, không biết chuyện gì đã xảy ra.

Mà Vương Duyên Phong trong mắt đầy tán thưởng.

"Không sai, rất không tồi. Ngươi biết rõ cùng ta có chênh lệch, nên mới lựa chọn một lần là xong, đem tất cả lực lượng đều tập trung ở Phong Nhận, xuất kỳ bất ý hướng ta công kích. Đây chính là động não chiến đấu, rất tốt."

Tiểu tâm tư này của Lăng Mộc Tuyết hắn đương nhiên nhìn ra được.

"Lão sư, ngài thật lợi hại. Người vừa mới ..." Lăng Mộc Tuyết trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Vương Duyên Phong nói: "Đó là một ít ứng dụng của Phong Nhận, các ngươi trong tương lai khi đạt đến Tam giai, ta sẽ dạy các ngươi. Việc này cần lực lượng huyết mạch đầy đủ mạnh mẽ mới có thể thi triển được."

Vô luận là Lăng Mộc Tuyết hay ba huynh đệ Vương gia, lúc này nhìn Vương Duyên Phong đều có cảm giác nhìn lên núi cao. Ngay cả Đường Tam, trong nội tâm cũng rung động.

Hắn đã gặp qua cường giả nhân loại, Chư Gia Hâm là vị thứ nhất, sau đó là Vương Duyên Phong. Hắn hiện tại hoàn toàn có thể khẳng định, thực lực của Vương Duyên Phong tuyệt đối ở trên Chư Gia Hâm. Chư Gia Hâm cũng hẳn là tiếp cận Tứ giai.

Khi đó, Chư Gia Hâm bị thương nặng mà vẫn có thể giết chết Tam giai Lang Yêu. Vương Duyên Phong cũng sẽ không chênh lệch lắm, Vương Duyên Phong cũng là Tứ giai, nhưng đối với Phong nguyên tố khống chế tinh diệu hơn. Đó không đơn giản là Phong Nhận, mà là sử dụng trực tiếp Phong nguyên tố. Ít nhất, Đường Tam không thấy qua tình huống này trên người Lang Yêu.

Riêng với lực khống chế này, Vương Duyên Phong làm Đường Tam lau mắt mà nhìn. Điều này cần Tinh Thần Lực rất mạnh, nhưng cũng phải hiểu rất rõ Phong nguyên tố.

"Đường Tam, tới phiên ngươi." Vương Duyên Phong để cho Lăng Mộc Tuyết lui ra, sau đó mới chuyển hướng Đường Tam nói.

Đường Tam đi lên trước vài bước, thoáng suy tư một lát, sau đó

hướng Vương Duyên Phong gật nhẹ đầu.

Vương Duyên Phong hướng hắn mỉm cười.

"Bắt đầu đi."

Đường Tam hai mắt híp lại, trong mắt thanh quang bắn ra. Vương Duyên Phong chứng kiến thanh quang sáng lên trong mắt hắn, trong nội tâm không khỏi cả kinh.

Với người có được huyết mạch Phong Lang, huyết mạch trong cơ thể càng cường đại lại càng phù hợp với Phong nguyên tố, có thể khống chế Phong nguyên tố càng tốt. Mà khí tức trên người mạnh hay yếu, có thể dùng thanh quang trong mắt để phán đoán.

Mấy người này mới tu luyện nửa tháng, Vương Duyên Phong kinh ngạc phát hiện, thanh quang trong mắt Đường Tam so với lúc mới tới tăng cường hơn nhiều.

Không chờ hắn suy nghĩ nhiều, Đường Tam đã xuất thủ, tay phải nâng lên, một đạo Phong Nhận ước chừng ba tấc bay vụt ra ngoài. Thời điểm Phong Nhận bay ra cũng không có tiếng rít, nhìn bình thường không có gì lạ hướng về Vương Duyên Phong bay đi.

Vương Duyên Phong đã sớm dự đoán được Đường Tam sẽ không chủ động đánh về phía mình, bởi vì Đường Tam không thể thi triển Phong Lang Biến. Dưới tình huống cường độ thân thể không thể thăng lên cao, chủ động nhào không phải là lựa chọn sáng suốt. Nhưng làm cho hắn kinh ngạc là, đạo Phong Nhận này khi phóng thích không có tiếng xé gió truyền ra, cái này cùng với Phong Nhận bình thường có chỗ bất đồng.

Vương Duyên Phong không nhúc nhích, mắt thấy Phong Nhận sắp

đến gần mình mới chuẩn bị bước né tránh. Dùng kinh nghiệm chiến đấu của hắn, vô luận đối mặt với đối thủ như thế nào, nếu có thể tiết kiệm được năng lượng thì tuyệt đối không lãng phí. Cũng đúng lúc đó, Phong Nhận trong mắt hắn đột nhiên biến mất.

Đúng vậy, chính là biến mất, hắn chỉ cảm thấy hoa mắt, vậy mà đã không thấy Phong Nhận rồi.

Tiêu tán? Năng lượng không đủ để duy trì Phong Nhận sao?

Không có khả năng này! Khoảng cách song phương có năm sáu mét. Coi như Đường Tam lúc giác tỉnh, dùng Phong Nhận công kích mình cũng không có vấn đề, làm sao lại đột nhiên tiêu tán?

Đúng lúc này, Vương Duyên Phong đột nhiên cảm thấy con mắt đau đớn, chỉ thấy một đạo thanh quang chắn trước mặt hắn. Thanh quang bị xúc động, từ trán hắn mà ra.

Vương Duyên Phong vô thức lui về phía sau một bước, nhưng trong lòng đã chấn động.

Xong!

Đúng vậy, một đạo Phong Nhận này của Đường Tam đã trúng mục tiêu, Vương Duyên Phong căn bản không thể né, thậm chí không thể nắm bắt được quỹ tích Phong Nhận. Đạo Phong Nhận vô thanh vô tức trảm trên trán hắn, nếu như không phải hắn có năng lượng Phong Lang hộ thể, hắn là hắn phải đổ máu.

Điều này sao có thể? Ánh mắt Vương Duyên Phong nhìn Đường Tam liền thay đổi.

"Lại đến!" Vương Duyên Phong quát Đường Tam.

Đường Tam tay trái vừa nhấc, lại một đạo Phong Nhận bắn ra. Nhìn qua giống như trước, không có phát ra nửa điểm âm thanh.

Khoảng cách song phương rất gần, lần này, trong nháy mắt khi Đường Tam phát ra Phong Nhận, Vương Duyên Phong cũng bắn ra một đạo Phong Nhận, tốc độ vô cùng nhanh, thẳng đến Phong Nhận của Đường Tam bay đến, hơn nữa rõ ràng lớn hơn nhiều, thoạt nhìn muốn trực tiếp ngăn lại đạo Phong Nhận kia.

Nhưng mà một màn quỷ dị xuất hiện. Phong Nhận Đường Tam bắn ra rõ ràng trên không trung vẽ ra một đường vòng cung duyên dáng, lúc suýt va chạm liền tránh được Phong Nhận của Vương Duyên Phong.

Sau đó trong tầm mắt Vương Duyên Phong, đạo Phong Nhận kia cũng như lúc trước, đã biến mất. Vương Duyên Phong không do dự, quanh cơ thể lập tức bay lên một vòng gió lốc thanh quang, thanh quang loé lên, sau lưng hắn, đạo Phong Nhận kia một lần nữa xuất hiện, rồi bị đánh tan.

Trên mặt Vương Duyên Phong lúc này chỉ có khiếp sợ. Hắn tự hỏi mình khống chế Phong nguyên tố cực kì xuất sắc, toàn bộ trấn Phong Lang cũng chưa chắc có ai so được với mình, ngay cả Phong Lang lãnh chủ cũng không được. Chỉ có Đại Tế Ti sâu không lường được kia hẳn là mạnh hơn mình, bởi vì nàng có huyết mạch chi lực cường đại hơn.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, ở trước mặt mình, một thiếu niên có tám tuổi lạo có thể khống chế tinh diệu như vậy. Nếu chỉ có một lần có thể nói là trùng hợp, nhưng hai lần liên tiếp thì sao đây? Đều là vô thanh vô thức, hơn nữa vô cùng tinh diệu làm cho Phong Nhận trước mắt mình biến mất. Đây quả thực có thể nói là thần kỹ!

Hắn nào có biết, trong thế giới thứ nhất Đường Tam sống, sống ở một tông môn hơn hai mươi tám năm, gọi là Đường Môn. Đường Môn am hiểu nhất là ám khí và dùng độc. Đường Tam đối với ám khí có tình yêu gần như điên cuồng, cho nên bí quá hoá liều, học trộm nội môn "Huyền Thiên Bảo Lục", gồm Huyền Thiên Công, Huyền Ngọc Thủ, Khống Hạc Cầm Long, Tử Cực Ma Đồng, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ cùng Ám Khí Bách Giải, sáu đại tuyệt học, càng làm cho chúng phát dương quang đại trong tay mình.

Về sau sự tình bại lộ, hắn lựa chọn lưu lại tất cả, nhảy núi làm rõ ý chí, lúc này mới xuyên qua một nơi gọi là Đấu La Đại Lục. Chính vào Đường Môn tuyệt học, Đường Tam một lần nữa tu luyện, kết hợp với năng lực võ hồn của thế giới kia, cuối cùng tu luyện thành Thần, trở thành một đời Thần Vương.

Trong sáu đại tuyệt học Đường Môn, năm tuyệt học phía trước có thể nói đều dùng để hỗ trợ Ám Khí Bách Giải.

Ám khí Đường Môn chia thành hai loại, một loại bằng vào công nghệ tinh xảo, chế tạo ra cơ quan ám khí, một loại khác là bằng vào thủ pháp cùng công lực thâm hậu của bản thân để thi triển ám khí. Kiếp trước lúc ở Đấu La Đại Lục, Đường Tam có phụ thân là một vị thợ rèn, càng là một đời Chuỳ Vương thâm tàng bất lộ. Đường Tam học xong rèn sắt, kết hợp với sở học Ám Khí Bách Giải, hắn đã làm ra rất nhiều cơ quan ám khí khiến thiên hạ khiếp sợ.

Mà tới kiếp này, hắn mang theo thần thức cùng trí nhớ kiếp trước mà đến, so với lần trước trùng sinh có không biết bao nhiêu kinh nghiệm. Ở đây căn bản không có cơ hội chế tạo ám khí cơ quan, hắn tự nhiên đem càng nhiều tinh lực tu luyện thủ pháp ám khí.

Chương 21: Kể chuyện xưa

Lúc trước khi mới có năng lực Phong Nhận thì cường độ Phong Nhận có hạn, nhưng bằng voà thủ pháp Ám Khí Bách Giải cùng nhiều năm lĩnh ngộ, hơn nữa thông quan Tử Cực Ma Đồng đề cao Tinh Thần Lực, Phong Nhận này đã sớm bị hắn nghiên cứu triệt để. Lần này cắn nuốt một Tam giai Phong Lang càng làm cho uy năng của Phong Nhận tăng lên nhiều.

Đối với Vương Duyên Phong, hắn đã công kích rất dè dặt rồi, bằng không mà nói, hắn hoàn toàn có thể áp súc Phong Nhận, bộc phát lực công kích càng mạnh hơn nữa. Nếu như vậy, Vương Duyên Phong muốn nhẹ nhàng ngăn trở công kích cũng không dễ dàng.

Vương Duyên Phong khiếp sợ nhìn hắn, Đường Tam vẫn bình tĩnh, trong mắt mang theo vài phần mờ mịt. Vương Duyên Phong không hỏi thăm, nói: "Tốt rồi, tiết thực chiến hôm nay dừng ở đây. Sau khi trở về, các ngươi cẩn thận hồi tưởng lại sai lầm và vấn đề của mình. Sau cách mỗi ba ngày, chúng ta sẽ tiến hành tiết học thực chiến. Hy vọng các tiết học sau có thể chứng kiến sự tiến bộ của các ngươi. Điều này có quan hệ đến thắng lợi khảo hạch khi các ngươi chính thức đối mặt vá Phong Lang ba năm sau."

Mọi người cùng nhau trở về phòng, Vương Duyên Phong gọi Đường Tam lại, dẫn hắn lên lầu hai.

Lầu hai có hai gian phòng, Đường Tam trước cũng đã từng đi qua, hai gian phòng theo thứ tự là phòng của Vương Duyên Phong và

Khâu Tĩnh, còn có một gian hẳn là phòng trọ. Gian phòng kia hắn chưa từng đi vào, mà ngoài ý muốn là lần này Vương Duyên Phong lại mở nó ra, hướng hắn vẫy vẫy tay.

"Ngươi theo ta vào đây."

Đường Tam nghe theo, đi sau lưng vào gian phòng này.

Vừa vào phòng, lông mi Đường Tam không khỏi có chút nhướng lên.

Nhìn qua, đây là một gian phòng trống không, trong phòng không có bất kì đồ trang trí nào. Nhưng khi tiến vào, Đường Tam rõ ràng cảm giác được Phong nguyên tố trong phòng nồng đậm hơn bên ngoài. Tuy hắn không thể đơn giản điều động thần thức nhưng vì có nó tồn tại, tốc độ tăng lên Tinh Thần Lực của hắn so với người bình thường nhanh hơn nhiều, cảm giác cũng ngày càng nhạy cảm.

Rất nhanh Đường Tam phát hiện, Phong nguyên tố này đến từ một ít khoáng thạch được bày biện ở bốn góc phòng.

Đóng cửa phòng, thần sắc Vương Duyên Phong có chút ngưng trọng: "Nói cho ta biết, năng lực khống chế Phong Nhận của ngươi từ đâu mà có."

Đường Tam mở trừng hai mắt, nói: "Lão sư"

Vương Duyên Phong trầm mặt, nhìn hắn nói: "Nhất định phải nói rõ ràng, việc này liên quan đến sinh tử của ngươi. Ta cần một lời giải thích hợp lí, bằng không ngươi không thể tiếp tục ở lại đây. Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Lúc ngươi mới thức tỉnh, ta cảm thấy có chút không đúng. Nhân loại bình thường thức tỉnh Phong Lang huyết mạch, đầu tiên là xuất hiện đặc thù của Phong Lang, xuất

hiện biến thân, đề cao cường độ thân thể, sau đó mới dần dần ngưng tụ Phong nguyên tố trong huyết mạch, từng bước tăng cường nói, cuối cùng mới có năng lực khống chế Phong Nhận."

"Nhưng trên người ngươi từ đầu đến cuối không có dấu hiệu thay đổi Phong Lang, lại có thể thi triển Phong Nhận, hơn nữa uy lực Phong Nhận còn tăng lên rất nhanh, hôm nay lại có trình độ điều khiển như vậy. Cái này hẳn không phải là năng lực bẩm sinh của ngươi. Phong Nhận còn có thể nói đến từ huyết mạch chi lực, như vậy, năng lực khống chế Phong Nhận của ngươi từ đâu mà đến? Không có người dạy bảo, ta không tin ngươi trời sinh có được nó. Còn nữa, vì sao ngươi sớm có trí khôn, ngươi cũng cần giải thích cho ta."

Đường Tam đã trầm mặc, hắn thoáng cúi đầu, tựa hồ đang tự hỏi phải giải thích như thế nào cho Vương Duyên Phong. Vương Duyên Phong cũng không gấp, lặng yên chờ đợi.

Sau nửa ngày, Đường Tam mới chậm rãi mở miệng: "Lão sư, ta kỳ thực đã sớm thức tỉnh, không phải lần này mới thức tỉnh."

"Tốt, thức tỉnh lúc nào?" Vương Duyên Phong cũng đã sớm đoán được là như thế này.

"Sáu tuổi, lúc ta sáu tuổi, thức tỉnh trong một tình huống trùng hợp. Lần kia, buổi tối ta thật đói liền đi ra ngoài tìm thức ăn, bất tri bất giác đi tới thôn bên cạnh. Trong rừng cây ta đụng phải một người, hắn một tay giữ chặt ta, khi đó ta rất kinh hãi, muốn gọi người nhưng hắn che miệng ta lại. Trong lúc sợ hãi, ta đã thức tỉnh lực lượng huyết mạch."

Nói đến đây, hắn dừng lại một lát, mới tiếp tục nói: "Người kia tựa hồ là cảm thấy ta thức tỉnh, hắn bảo ta không được kêu, sau đó

buông ta ra, kiểm tra thân thể ta một lát. Sau khi kiểm tra xong, hắn liền hỏi ta có nguyện ý cùng hắn học tập không. Khi đó ta cái gì cũng không hiểu, thậm chí học tập là gì ta cũng không biết. Sau đó người kia nói với ta, mỗi buổi tối đi tìm hắn thì hắn sẽ cho ta ăn. Trước kia ta ăn không đủ no, cho nên mỗi ngày đều đi. Hắn liền dạy ta một ít gì đó, thời gian dần qua ta cũng biết nhiều hơn một chút. Phong Nhận cũng là hắn dạy ta điều khiển.

"Hình dạng hắn như thế nào? Ngươi biết tên hắn không?" Vương Duyên Phong truy vấn.

Đường Tam mờ mịt lắc đầu: "Hắn chưa nói qua. Hắn nói chờ ta lớn lên rồi mới cho ta biết, nhưng mà ba tháng trước, hắn cũng không xuất hiện nữa. Sau đó thì đến nghi thức thức tỉnh rồi."

"Cho nên, điều khiển Phong Nhận là hắn dạy ngươi. Như vậy, hắn có nói cho ngươi vì sao ngươi không thể biến thân?"

Đường Tam nói: "Hắn nói biến thân cũng không phải là tốt, bởi vì sẽ bị giới hạn một loại Yêu Thần biến, hắn chỉ lấy tinh hoa. Hắn dạy ta một loại phương pháp tu luyện, sau đó ta không thể biến thân rồi. Hắn nói với ta, loại công pháp này rất đặc thù, không thể ngoài truyền, cũng không thể tuỳ tiện học, nếu không dễ dàng bị tẩu hoả nhập mà, thậm chí là tử vong."

"Công pháp? Công pháp chỉ thuộc về nhân loại?" Vương Duyên Phong nhãn tình sáng lên.

Đường Tam nói: "Ta không biết. Ta nhớ rõ lần cuối nhìn thấy hắn, hắn có nói vô luận là về sau gặp được cái gì, nhớ rõ dùng Cứu Thục làm mục tiêu. Một ngày nào đó, nhân loại sẽ không làm đầy tớ."

Lời vừa nói ra, Vương Duyên Phong đột nhiên chấn động toàn thân,

vẻ mặt khiếp sợ, vô thức rất nhanh mà nắm chặt tay, dường như nhận lấy kích thích thật mạnh, thật lâu không thể bình tĩnh.

"Cứu Thục, Cứu Thục" hắn lẩm bẩm trong miệng. Đường Tam có thể cảm nhận được giờ khắc này trong lòng hắn kích động như thế nào.

Một hồi lâu sau, thần sắc Vương Duyên Phong mới xem như hoà hoãn, hắn hít sâu một hơi, ổn định lại tâm tình, trầm giọng nói: "Đường Tam, ngươi nhớ kĩ, những lời ngươi nói với ta hôm nay không được nhắc đến với bất kì ai, kể cả với bọn Mộc Tuyết, chỉ được chôn sâu dưới đáy lòng mình. Tương lai nếu có người hỏi ngươi, kỹ xảo điều khiển Phong Nhận ngươi học từ ai, ngươi có thể nói là cùng ta học, hiểu rõ chưa?"

Đường Tam nhìn hắn, một lần nữa mở trừng hai mắt: "Lão sư, người muốn học không? Ta có thể dạy cho người. Người kia nói, chỉ cần là nhân loại liền có thể dạy."

Nội tâm Vương Duyên Phong khẽ động, hôm nay hắn thực sự bị kỹ xảo điều khiển Phong Nhận của Đường Tam làm kinh sợ. Hắn tự hỏi bản thân đối với điều khiển Phong nguyên tố đã vô cùng tinh diệu rồi, sẽ rất khó có tiến bộ. Nhưng hôm nay Đường Tam thi triển Phong Nhận dường như làm hắn mở ra một đại môn mới.

"..." Hắn có chút chần chờ, học từ đồ đệ của mình?

"Lão sư, ta cảm thấy người chưa hẳn đánh thắng được ta." Đúng lúc này, Đường Tam đột nhiên nói ra.

"Hả?" Vương Duyên Phong sững sờ, nhìn về phía Đường Tam. Đôi mắt Đường Tam mang theo vài phần trẻ thơ nhưng cũng thập phần nghiêm túc.

"Đánh với ngươi?" Vương Duyên Phong nói.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Người kia nói với ta, không nên ở trước mặt người khác bày ra thực lực của mình. Ngày đó ta thực sự muốn diệt trừ bọn họ, nhưng ta có thể cảm giác được, ta đánh không lại hai tên mạnh nhất kia. Nhưng mà Lang Yêu bình thường hẳn là không đánh lại ta."

Vương Duyên Phong nói: "Ta cũng không được?"

Chương 22: Ngài hẳn là đánh không lại

Đường Tam nói: "Lão sư, cấp độ năng lượng của ngài cao hơn ta, nhưng Phong Nhận của ta, người không nhất định sẽ thắng được."

Vương Duyên Phong suy nghĩ một chút, nói: "Như vậy cũng được, ở chỗ này chúng ta luận bàn một chút. Nếu như ngươi thắng, ta cùng ngươi học kỹ xảo điều khiển Phong Nhận. Nếu ngươi thua, lão sư sẽ dạy ngươi một loại phương thức tu luyện Phong nguyên tố, phương pháp thăng cấp bản thân. Được chứ?"

"Đạ được." Đường Tam lập tức nhẹ gật đầu.

Tất cả nhưng gì Đường Tam làm hôm nay, có thể nói là dụng tâm lương khổ, chủ yếu có mấy mục đích.

Đường Tam hướng Vương Duyên Phong bày ra Phong Nhận vô ảnh của mình là muốn để cho Vương Duyên Phong biết năng lực của mình. Như vậy, trong suy nghĩ của Vương Duyên Phong, địa vị của mình sẽ tăng lên, mức độ tự do về sau càng lớn.

Còn có, hắn muốn truyền thụ cho Vương Duyên Phong một ít năng lực, rồi sẽ truyền thụ cho bốn người khác. Như vậy, thực lực của bọn hắn có thể tăng lên nhanh chóng, khảo hạch ba năm sau cũng có thể thuận lợi thông qua, không đến mức phát sinh bi kịch lần nữa.

Mà dụng ý sâu xa hơn, lúc hắn nói ra cái tên "Cứu Thục" này, hắn

muốn nhìn phản ứng của Vương Duyên Phong. Vì Vương Duyên Phong đối với bọn họ thập phần bảo vệ, hắn muốn thăm dò một chút, Vương Duyên Phong có biết tổ chức Cứu Thục hay không, có phải người của Cứu Thục không. Nếu như vậy là tình huống tốt nhất, có lợi cho hắn tham gia tổ chức này trong tương lai, thông qua tổ chức tìm kiếm thê tử trùng sinh. Điểm cuối cùng chính là vì tu luyện của hắn. Hắn sở dĩ nói thực lực Vương Duyên Phong không bằng hắn, chính là muốn cho mình một cơ hội thôn phệ Phong Lang huyết mạch chi lực của Vương Duyên Phong, đột phá Huyền Thiên Công tầng thứ tư.

Mấy ngày nay hắn cẩn thận suy tư rất nhiều biện pháp, cũng quan sát Tứ giai Phong Lang trên thị trấn. Muốn đánh lén Tứ giai Phong Lang mà không gây động tĩnh là rất khó, quá dễ dàng bại lộ, dù sao vóc người này chính là tai hoạ ngầm lớn nhất.

Bị hắn cắn nuốt một điểm huyết mạch chi lực cũng không thương tổn bản nguyên, từ Vương Duyên Phong ra tay hoàn thành đột phá mới là an toàn nhất.

Đường Tam cũng cân nhắc qua, nếu Vương Duyên Phong là tay sai trung thành của Phong Lang tộc thì phải làm sao. Nhưng tình huống này có khả năng cực thấp. Coi như Vương Duyên Phong không dám phản kháng Phong Lang tộc, nhưng từ thái độ của hắn có thể thấy, tính cách cũng không có vấn đề gì.

Lui lại một bước, nếu quả thật bị Vương Duyên Phong bán rẻ, mình liền dẫn động thần thức, san bằng cái trấn Phong Lang này.

Đường Tam cân nhắc vài ngày, cuối cùng kết luận là cần bại lộ bản thân một ít, tiền lời so với mạo hiểm lớn hơn nhiều. Cho nên vừa rồi hắn mới làm ra lựa chọn như vậy.

Lúc này, Vương Duyên Phong đã đến bốn góc phòng, từng li từng tí giật giật bên trong khoáng thạch. Sau một khắc, Đường Tam lập tức cảm giác được không tràn ngập một tầng nhân loại nhu hoà, kia rõ ràng là Phong nguyên tố. Phong nguyên tố bao phủ toàn bộ gian phòng, đây đúng là một pháp trận hệ Phong!

Còn có vật như thế này? Đường Tam nội tâm thật khiếp sợ. Kinh hỉ mà Vương Duyên Phong mang đến cho hắn lần này có thể nói là tương đối mãnh liệt. Nguyên lai ở thế giới này còn có tồn tại như vậy.

"Ở chỗ này có thể không cần lo lắng gây ra động tĩnh quá lớn. Đến đây đi, cho ta nhìn xem ngươi học được gì từ người kia." Vương Duyên Phong tận lực kéo giãn khoảng cách với Đường Tam, làm như vậy để cho hắn có càng nhiều không gian thi triển Phong Nhận. Luận bàn lúc này hiển nhiên không giống lúc trước, Vương Duyên Phong không có xem thường hài tử mới chỉ có tám tuổi trước mặt này. Thanh quang lập loè trong mắt, thân thể lập tức bành trướng.

Phong Lang Biến!

Nhân loại thi triển Phong Lang Biến, thân thể sẽ trở nên cường tráng, nhưng vẫn không thể so với Phong Lang chính gốc. Dù vậy, Vương Duyên Phong sau khi thi triển Phong Lang Biến, thân cao vượt qua hai mét, Phong nguyên tố xung quanh thân thể hắn rõ ràng trở nên cuồng bạo, thanh quang lượn lờ trên đôi móng vuốt. Tuy rằng giữa Đường Tam và Vương Duyên Phong có khoảng cách nhất định, nhưng Đường Tam tinh tường cảm nhận được trên người Vương Duyên Phong phóng xuất ra uy áp.

Có thể nói đây là đối thủ mạnh nhất cho tới bây giờ, tính từ lúc hắn đi vào thế giới này. Đường Tam nghiêm túc nhìn chăm chú Vương Duyên Phong, thân thể thoáng trầm xuống, hai chân một trước một

sau, trong mắt đồng dạng có thanh quang lập loè.

Tiếp theo trong nháy mắt, Đường Tam động đậy, hai tay của hắn đồng thời nâng lên, hai đạo Phong Nhận rõ ràng lớn hơn lúc luận bàn trong sân kích xạ mà ra. Lần này vẫn như cũ không phát ra thanh âm, hai đạo một trái một phải vẽ ra hai đường vòng cung, bay thẳng đến chỗ Vương Duyên Phong.

Vương Duyên Phong cũng cùng lúc phát động, hắn không có đi quản Phong Nhận. Lúc trước lĩnh giáo qua uy lực Phong Nhận của Đường Tam, hắn biết mình muốn tránh rất khó.

Hắn không biết Đường Tam có thể chiến thắng mình là tự đại hay thật sự có đủ tự tin cùng thực lực, hắn cũng muốn xem một chút cuối cùng sẽ như thế nào.

Hắn không để ý đến hai đạo Phong Nhận kia, phóng thẳng đến chỗ Đường Tam, khoảng cách gần hơn, không cho Đường Tam phóng xuất ra càng nhiều Phong Nhận nữa, đây là biện pháp tốt nhất. Mà chính hắn không có phóng thích Phong Nhận, đúng là vẫn lo lắng Đường Tam ngăn cản không được mà bị thương.

Cùng lúc đó, Đường Tam tức thì lui về phía sau.

"Phốc phốc" hai tiếng, hai đạo Phong Nhận đánh trúng đầu gối Vương Duyên Phong.

Vương Duyên Phong tuy rằng dùng Phong nguyên tố hộ thể, hơn nữa sau khi biến thân cường độ thân thể tăng lên nhiều nhưng vẫn bị hai đạo Phong Nhận này trảm cho lảo đảo, cơ thể đang vọt tới trước không khống chế được. Trong lòng hắn cũng chấn động, đây không phải là Phong Nhận mà Nhị giai Phong Lang có thể thi triển ra.

Thừa dịp hắn không khống chế được, Đường Tam sải bước lách qua, một lần nữa kéo dãn khoảng cách, trong tay hai đạo Phong Nhận lần nữa phóng ra.

Vương Duyên Phong dùng đôi móng vuốt sói chống đỡ mà trở mình, khống chế được thân thể. Nhưng hai đạo Phong Nhận đến trước người, lần nữa đánh trúng đầu gối của hắn, làm hắn vừa muốn bắn lên bỗng nhiên dừng lại.

Ngay sau đó lại là hai đạo Phong Nhận, lần này nhỏ hơn một chút. Khi bọn nó bay vụt đến, Vương Duyên Phong rõ ràng cảm thấy đe doạ. Hai đạo Phong Nhận này so với lúc trước càng mạnh hơn, là áp súc qua sao?

Hắn vô thức ngồi xổm xuống, đôi móng vuốt đánh ra, tạo thành một đạo gió lốc trước người, không dám đón đỡ rồi.

Vừa lúc đó, một màn quỷ dị xuất hiện, phía trên gió lốc trước mặt hắn, hai đạo thanh quang chợt loé rồi biến mất.

Trong nháy mắt, Vương Duyên Phong cũng cảm giác được hai con ngươi đau đớn, hắn vô thức mà giơ cánh tay lên ngăn cản trước mặt. Hắn cảm giác được đau đớn từ hai tay truyền tới, công kích này của Đường Tam rõ ràng đến từ ánh mắt.

Uy năng của Phong Nhận so với trong tưởng tượng càng lớn, rõ ràng đã đến trình độ Tam giai. Đây là tình huống Vương Duyên Phong tuyệt đối không nghĩ tới. Đường Tam tuổi còn nhỏ, thực lực cũng đã đạt đến Tam giai, coi như không thể biến thân, nhưng uy lực của Phong Nhận và kỹ xảo điều khiển này đánh bại Tam giai Lang Yêu bình thường hắn là không có vấn đề gì.

Nhưng mà, mình không phải Tam giai!

Vương Duyên Phong không có nửa điểm xem thường Đường Tam, trong miệng phát ra một tiếng rống thấp, trên người thanh quang đại phóng, hai con ngươi màu xanh trở nên thâm sâu thêm vài phần. Phong nguyên tố mãnh liệt tựa hồ được tăng phúc bởi pháp trận làm bộ lông sói trên người hắn tản mát ra hào quang thanh bích sắc nhàn nhạt.

Vương Duyên Phong hai chân đạp đất, bỗng nhiên tăng tốc, dùng hai tay bảo vệ con mắt, bay thẳng đến chỗ Đường Tam. Hai đạo Phong Nhận lần nữa rơi xuống người Vương Duyên Phong, bị Phong nguyên tố hộ thân trực tiếp hoá giải. Lúc này hắn đã đem tu vi toàn diện bày ra.

Việc hắn cần phải làm rất đơn giản, kéo gần khoảng cách, chấm dứt chiến đấu.

Chương 23: Huyền Thiên Công tầng thứ tư

Vương Duyên Phong nghĩ rằng, dù Đường Tam khống chế Phong Nhận tinh diệu như thế nào vẫn sẽ không phá được phòng ngự của mình. Một khi cận chiến, Đường Tam đều không biến thân được, thua không thể nghi ngờ.

Gian phòng cũng không rộng lắm, trong nháy mắt hắn đã đến trước mặt Đường Tam rồi.

Đúng lúc này, Đường Tam nhếch miệng lên, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười thản nhiên. Trên thực tế hắn muốn Vương Duyên Phong chủ động đến gần đó.

Luận về tốc độ, hắn không phải đối thủ của Vương Duyên Phong, nhưng luận cận chiến, hắn vô cùng am hiểu. Kinh nghiệm chiến đấu của Vương Duyên Phong phong phú tới đâu cũng không thể so sánh với một đời Thần Vương thân kinh bách chiến là hắn.

Đường Tam mũi chân nhẹ nhàng điểm trên mặt đất, thân ảnh tựa như ma quỷ, vốn tưởng không có khả năng lại tránh được tấn công chính diện của Vương Duyên Phong.

Hắn lướt qua bên cạnh Vương Duyên Phong, ngồi xổm xuống, dùng thân thể nhỏ gầy của mình tránh được cánh tay tráng kiện của Vương Duyên Phong. Năm ngón tay phải khép lại, đâm ra như thiểm điện, cơ hồ là lập tức điểm vào dưới nách Vương Duyên Phong.

Thanh quang trên người Vương Duyên Phong bắn ra, thân hình cường tráng vốn có được lực phòng ngự tương đương. Nhưng mà công kích này của Đường Tam, được Huyền Ngọc Thủ tăng phúc liền làm Phong nguyên tố hộ thể xuất hiện khe hở.

Dưới nách là chỗ hiểm, phòng ngự tương đối yếu kém.

Vương Duyên Phong cảm giác dưới nách như bị kim đâm đau đớn, trong nháy mắt, nửa người đều tê dại.

Lúc hắn quá sợ hãi, tay phải Đường Tam đã nắm thành quyền, lai vung ra đánh trúng dưới nách của hắn.

Vương Duyên Phong thân thể mềm nhũn ngã xuống mặt đất. Đường Tam nhìn hắn một chút, bả vai đỉnh dưới nách hắn, trực tiếp lật hắn trên mặt đất.

Vương Duyên Phong cảm giác thân thể mình bủn rủn, không dùng được lực, trong lòng tràn đầy kinh hãi. Hắn kì thật không biết rõ ràng vì sao mình thua, tất cả đều phát sinh quá nhanh. Hắn sợ đả thương Đường Tam, nên không toàn lực ứng phó, từ đầu đến cuối đều không thi triển Phong Nhận toàn bộ phương vị công kích mà mình đắc ý nhất.

Đường Tam vậy mà cận chiến đánh bại hắn, điều này làm cho hắn khó có thể tin được.

Đường Tam lui nhanh về phía sau, trên tay thanh quang lập loè. Trong va chạm vừa rồi, hắn đã lặng yên không tiếng động dùng Huyền Thiên Công trộm một điểm Tứ giai Phong Lang huyết mạch chi lực trên người Vương Duyên Phong, đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn cảm thấy bủn rủn.

Tuy rằng tổng sản lượng không phải nhiều, nhưng là cấp độ Tứ giai, Đường Tam liền cảm nhận được Huyền Thiên Công xuất hiện biến hoá, đó là cảm giác đang sôi trào.

Phán đoán của mình là chính xác, quả nhiên huyết mạch chi lực cùng thuộc tính đẳng cấp cao hơn mới có thể trợ giúp mình hoàn thành đột phá.

Lúc cảm nhận được biến hoá, Đường Tam lui đến xa xa, đặt mông ngồi xuống đất, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, biểu hiện bộ dạng đã kiệt lực. Thực tế dùng công lực thâm hậu và năng lực khôi phục của Huyền Thiên Công, hắn thi triển vài chục lần Phong Nhận cũng không có vấn đề gì.

Đây là khi Đường Tam không thi triển Báo Thiểm, nếu toàn lực ứng phó, Đường Tam có sáu bảy phần nắm chắc chiến thắng được Vương Duyên Phong.

Vương Duyên Phong có chỗ giữ lại, Đường Tam sao không cảm giác được chứ?

Tuy rằng song phương tu vi cách biệt, nhưng ở phương diện kinh nghiệm chiến đấu và thủ đoạn, Đường Tam phong phú hơn đối phương rất nhiều. Kiếp trước của hắn, chiến thắng đối thủ vượt cấp là điều bình thường. Nhưng kiếp này, hắn còn chưa hiểu rõ hoàn toàn thế giới này, cũng không có từ thế giới này đạt được nhiều chỗ tốt, bằng không thì tốc độ trở nên mạnh mẽ của hắn sẽ càng nhanh.

Cảm giác bủn rủn dần thối lui, Vương Duyên Phong trở mình ngồi dậy, nhìn Đường Tam bằng ánh mắt phức tạp. Hắn thật sự không nghĩ tới, có một ngày mình thua bởi một hài tử tám tuổi. Nhưng mà,

thua chính là thua, hắn sẽ không tìm lí do cho mình.

"Lão sư, ta tiêu hao có chút lớn, ta có thể về nghỉ trước không?" Đường Tam nhìn Vương Duyên Phong, biểu hiện ra vẻ mặt tội nghiệp.

Vương Duyên Phong khoé miệng co quắp rồi nói: "Đi đi. Nhớ kĩ lời ta nói với ngươi hôm nay, không được nói với bất kì kẻ nào những điều ngươi cho ta biết, nếu không sẽ đưa tới hoạ sát thân."

"Vâng, lão sư." Đường Tam vội vàng đáp ứng một tiếng, bò dậy mở cửa đi về phòng.

Hắn nắm chắc cơ hội, để mình nhanh chóng tiến vào Huyền Thiên Công tầng thứ tư. Nếu tu vi có thể tăng lên một tầng nữa, tất cả đều sẽ thay đổi.

Đường Tam trở lại gian phòng của mình, phát hiện Vương Chung đang tu luyện.

Đường Tam bò lên giường, tâm tình cũng không tệ lắm. Từ phản ứng của Vương Duyên Phong, Đường Tam biết mình đoán chính xác. Vị lão sư này tất nhiên sẽ có nghi hoặc, nhưng vẫn sẽ bảo hộ mình. Đường Tam không để ý đem thủ pháp ám khí truyền thụ một ít cho lão sư.

Hơn nữa hôm nay còn có niềm vui ngoài ý muốn, chính là phát hiện pháp trận hệ Phong trên lầu hai. Nó có thể phụ trợ tu luyện. Hiện tại, mình muốn khống chế Phong nguyên tố đều cần thông qua lạc ấn, nhưng cái này cần không ngừng thôn phệ mà tăng lên. Muốn trực tiếp khống chế Phong nguyên tố, hắn tựa hồ không làm được. Vì dù đủ Tinh Thần Lực, cũng không cách nào dẫn dắt Phong nguyên tố. Điều này là do hắn bị vị diện áp chế.

Nếu muốn phá hạn chế này, dựa theo hệ thống đẳng cấp ở Pháp Lam thế giới như lời Vương Duyên Phong nói, sợ rằng chờ tới khi mình đột phá Cửu giai mới có khả năng.

Đường Tam khoanh chân ngồi xuống, thúc dục Huyền Thiên Công. Năng lượng Huyền Thiên Công sôi trào có thanh quang vờn quanh phía dưới nhanh chóng trùng quan.

Lần này, bình cảnh Huyền Thiên Công tầng thứ ba rốt cuộc đã đột phá, trùng quan thành công!

Khí tức trên người rõ ràng trở nên dày đặc hơn, hắn hấp thu thiên địa linh khí ngày càng nhanh hơn.

Tầng thứ tư, hắn rút cuộc tiến nhập cảnh giới Huyền Thiên Công tầng thứ tư!

Trong chớp mắt khi Đường Tam thành công đột phá tầng thứ tư, hắn lập tức cảm giác được, cảm nhận của mình với thế giới trở nên bất đồng.

Đây là một cảm giác kì diệu. Trong cảm giác của hắn, có rất nhiều thứ ở thế giới này đang kêu gọi hắn, hắn cũng có thể cảm nhận được càng nhiều linh khí thuộc về thế giới này.

Tất cả nơi đây đều kêu gọi hắn, Phong Lang huyết mạch lạc ấn cũng sâu hơn một tầng. Tuy rằng thôn phệ không tính là nhiều, nhưng là cấp độ huyết mạch chi lực là Tứ giai, đối với hắn vẫn có tác dụng nhất định.

Quan trọng nhất vẫn là Huyền Thiên Công tăng lên. Thông qua những năm tu luyện này cùng tích luỹ kinh nghiệm đột phá thành

công, Đường Tam đã dần dần hiểu rõ quan hệ giữa Huyền Thiên Công và Yêu Thần biến, hoặc là nói quan hệ giữa Huyền Thiên Công cùng Yêu tộc huyết mạch.

Nếu muốn trở nên cường đại hơn, mình cần phải trang bị nhiều kĩ năng hơn nữa. Như vậy có thể tìm kiếm nhiều Yêu Quái Tộc mạnh hơn, thôn phệ những kỹ năng thích hợp với mình, lưu lại huyết mạch lạc ấn, làm cho mình cũng có năng lực như vậy, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Trấn Phong Lang không phải là nơi mình sẽ dừng chân lại, chỉ có đi đến các thành phố lớn ở Thiên Vũ Đế Quốc mới có thể gặp được Yêu Quái Tộc có huyết mạch mạnh hơn. Nhưng điều kiện tiên quyết là, mình có thể thôn phệ thực lực của bọn hắn, hơn nữa ba năm sau có thể lấy được thân phận phụ thuộc.

Như Vương Duyên Phong nói, đã có thân phận phụ thuộc hắn có thể tuỳ ý đi lại trên đại lục, điều kiện tiên quyết là đạt được lãnh chủ của mình đồng ý.

Ba năm sau tiến về các thành phố lớn, đây là mục tiêu Đường Tam lập ra cho mình. Ba năm kế tiếp với hắn mà nói, tích luỹ là quan trọng nhất. Hắn muốn thông qua tích luỹ, nắm giữ một ít năng lực của kiếp trước, tăng cường thực lực.

Chương 24: Dặn dò

Có lẽ vì huyết mạch chi lực bị rút đi tương đối ít, hôm sau khi Đường Tam gặp lại Vương Duyên Phong, hắn tựa hồ đã khôi phục bình thường, mà ánh mắt hắn nhìn Đường Tam rõ ràng xuất hiện biến hoá.

Vương Duyên Phong làm sao không nhìn ra, hài tử mới tám tuổi này đã có đủ thực lực cấp độ Tam giai.

Điều này cũng làm cho Vương Duyên Phong có chút thoải mái, ngày đó Đường Tam muốn động thủ là vì hắn có thực lực nhất định. Ngay cả Vương Duyên Phong dưới tình huống không toàn lực ứng phó mà cũng thắng, xem ra tiểu tử này không chỉ thủ pháp điều khiển Phong Nhận tinh diệu, mà cận chiến cũng vô cùng lợi hại.

Buổi sáng vẫn học văn hoá như cũ, Đường Tam nghe rất chân thành, chăm chú học tập đọc sách, viết chữ.

Xong tiết học, Vương Duyên Phong lại gọi Đường Tam lên lầu.

"Đường Tam, ta có ít lời muốn nói với ngươi. Tuy rằng hôm qua đã dặn dò ngươi rồi, nhưng ta cảm thấy vẫn nên nói thêm vài lời." Vương Duyên Phong trịnh trọng nói với Đường Tam.

"Lão sư người nói đi." Đường Tam gật gật đầu.

Vương Duyên Phong nói: "Lúc bắt đầu học, ta đã nói cho ngươi cái

gì gọi là tội liên đới. Ngươi hẳn là còn nhớ rõ chứ?" Đường Tam lần nữa gật đầu.

Vương Duyên Phong nói: "Hiện tại cùng ngươi nhắc về tội liên đới, không phải là lão sư sợ chết. Thực tế lão sư đã sống vài thập niên, trong nhân loại chúng ta coi như là lớn tuổi rồi. So với đại đa số mọi người, ta xem như hạnh phúc rồi, ít nhất ta có thể ở bên sư mẫu ngươi lâu dài. Chúng ta đời này coi như là đáng giá. Nhưng trên trấn Phong Lang có hai mươi bảy tên phụ thuộc, mỗi một gã đều có thực lực Tam giai trở lên, thêm năm người các ngươi, chính là ba mươi hai người. Nếu như trong chúng ta có bất kì tên nào bị phát hiện có vấn đề, rất có thể toàn bộ đều mắc tội liên đới."

Nói đến đây, hắn dừng lại một lát mới tiếp tục nói: "Ngày hôm qua ngươi nói ra hai chữ Cứu Thục, không được đề cập với bất luận kẻ nào. Về phần thực lực của ngươi cũng chỉ có thể che dấu. Ngươi tuổi còn nhỏ, dễ dàng xúc động, điểm này nhất định phải khắc chế. Cái này không phải vì chính ngươi, mà còn vì tất cả nhân loại trên trấn Phong Lang. Ngươi có hiểu ý ta không?"

"Ta hiểu rõ." Đường Tam chăm chú gật đầu.

Vương Duyên Phong than nhẹ một tiếng, nói: "Hy vọng ngươi thật sự hiểu rõ. Được rồi, nếu ngày hôm qua thua bởi ngươi, lão sư giữ lời nói, bắt đầu từ đêm nay, ngươi đi tới gian phòng này để tu luyện. Gian phòng có dùng Phong Linh Thạch bố trí pháp trận, tuy rằng rất đơn sơ, nhưng nó là tâm huyết mà ta tích góp từng li từng tí trong nhiều năm. Ngươi cách mỗi một ngày đi lên tu luyện một lần, như vậy cảm ngộ Phong nguyên tố của ngươi sẽ có chỗ tốt, hơn nữa ngươi tu luyện Phong Nhận sẽ hiệu quả hơn. Ngươi mới tám tuổi đã có năng lực như vậy, tương lai không thể hạn lượng. Nhất định phải nghe lời lão sư, bảo vệ bản thân, tương lai mới có vô hạn khả năng."

"Vâng." Đường Tam cung kính đáp ứng.

Vương Duyên Phong chần chờ một lát, nói: "Ngươi không có gì muốn nói sao? Hoặc là muốn hỏi hay sao?"

Đường Tam nói: "Lão sư, người cùng ta học thủ pháp điều khiển Phong Nhận sao?"

Khoé miệng Vương Duyên Phong co lại, hiển nhiên không nghĩ tới Đường Tam hỏi cái này, nhưng hắn cũng chỉ thoáng do dự một lát, liền gật đầu: "Học! Ta nghĩ đột phá Ngũ giai rất khó, Phong Lang tộc cũng không cho ta công pháp tương ứng. Hơn nữa, huyết mạch chi lực của chúng ta có hạn, Phong Lang nhất mạch ở trấn Phong Lang này, huyết mạch mạnh nhất chỉ đạt tới năm sáu giai thôi, đối với chúng ta đó cũng là hạn mức cao nhất. Học nhiều một ít kỹ xảo có thể tăng cường vài phần thực lực. Lão sư không khách khí nha."

Đường Tam nói: "Lão sư, có biện pháp nào có thể tăng cường huyết mạch không?"

Vương Duyên Phong sững sờ, nói: "Hẳn là có, chẳng qua ta cũng không rõ ràng. Nhưng ta có nghe nói, trong Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, nếu tộc nhân có địa vị cao lúc chết đi nguyện ý tróc bong huyết mạch thuần tuý truyền thừa cho tộc nhân thấp vị, vậy có thể tăng lên huyết mạch. Về phần nhân loại chúng ta cũng không cần suy nghĩ, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc làm sao có thể cho chúng ta truyền thừa địa vị cao."

Đường Tam nói: "Nếu cưỡng ép tróc bong thì sao? Có khả năng không?"

Vương Duyên Phong trong lòng xiết chặt: "Lời này là ai nói với

ngươi? Người kia dạy cho ngươi sao?"

Đường Tam gật gật đầu. Cái này hắn cũng có cân nhắc, nhưng hiện tại chỉ có thể đẩy lên thân người kia.

Vương Duyên Phong nói: "Có lẽ có khả năng, nhưng ta cũng không có khả năng chạm đến. Bên trong Cứu Thục có lẽ có."

Nói đến đây, hắn đột nhiên dừng lại, mãnh liệt cho mình một bàn tay: "Ta lại nhắc hai chữ này rồi. Ngươi nhớ kĩ, nhất định không thể nói, nhất là ở bên ngoài, với ai cũng không được nói."

"Lão sư, người nhẹ một chút, ta nhìn đều đau." Đường Tam khoé miệng co giật một lát.

Vương Duyên Phong tức giận nói: "Được rồi, tên tiểu tử này. Hiện tại ngươi bắt đầu dạy ta sao? Ta nghĩ học một ít phương pháp ẩn hình Phong Nhận của ngươi."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Lão sư, điều khiển Phong Nhận kì thật không khó. Đầu tiên muốn phát huy được ưu thế lớn nhất của Phong Nhận chính là tốc độ. Cho nên vô ảnh Phong Nhận mà người thấy thật ra dựa trên cơ sở tốc độ. Hôm nay ta dạy trước cho người một ít trụ cột. Thủ pháp này gọi là vung tay mũi tên, có thể tận khả năng tăng lên tốc độ của Phong Nhận. Sau khi người luyện thành vung tay mũi tên, ta sẽ dạy cho người thủ pháp vòng qua vòng lại. Khi người học xong hai thủ pháp này, người mới có thể bắt đầu thử nghiệm vô ảnh Phong Nhận."

Vương Duyên Phong nghe hắn nói đạo lí rõ ràng, không khỏi có chút ngốc trệ, cần phải luyện nhiều thủ pháp như vậy sao? Tối hôm qua không chỉ Đường Tam đột phá Huyền Thiên Công tầng thứ tư, hôm nay Vương Duyên Phong bình tĩnh có nghĩa là hắn bảo vệ

Đường Tam, cũng nhận thức hắn. Điều này cũng làm cho Đường Tam tiến thêm một bước, được vị lão sư này đồng ý.

Lập tức, Đường Tam bắt đầu đem thủ pháp trụ cột của Đường Môn Ám Khí Bách Giải truyền thụ cho Đường Tam.

Vương Duyên Phong ở phương diện khống chế rất ưu tú, thậm chí hơn hẳn so với đại bộ phận Lang Yêu, tốc độ học dĩ nhiên rất nhanh. Mỗi ngày sau khi học văn hoá, ăn cơm trưa là đến thời gian Vương Duyên Phong hướng Đường Tam học tập.

Nhưng mà, trong mắt huynh đệ Vương gia cùng Lăng Mộc Tuyết thì là Vương Duyên Phong chỉ đạo riêng cho Đường Tam.

Đối với việc này, bốn người đều không có dị nghị gì. Lăng Mộc Tuyết cùng Đường Tam thân nhất, dù sao ở thời điểm gian nan nhất, bọn họ ở cùng một chỗ. Mà huynh đệ Vương gia bởi vì tuổi lớn hơn nhiều nên vô thức nghĩ rằng, đối với Đường Tam mới chỉ có tám tuổi, lão sư đương nhiên muốn dạy bảo nhiều hơn, nếu không, hắn sẽ không cách nào thông qua khảo hạch ba năm sau.

Khi Đường Tam lần đầu tu luyện trong pháp trận hệ Phong, cảm ngộ với thế giới này khắc sâu thêm vài phần.

Màn đêm buông xuống, trong phòng tản mát ra thanh quang nhàn nhạt, xung quang Phong Linh Thạch, bên trong có Phong nguyên tố nhu hoà.

Mặc dù Phong nguyên tố nồng đậm hơn một ít, nhưng thiên địa linh khí so với địa phương khác dày đặc hơn mấy lần, cái này đối với việc tu luyện Huyền Thiên Công có rất nhiều chỗ tốt. Nhưng hắn cũng không có nóng lòng tu luyện Huyền Thiên Công, mà thử cảm thụ Phong nguyên tố nơi này.

Ở kiếp trước, hắn bằng vào Thần lực cùng thần thức cường đại, khống chế bất kì nguyên tố nào cũng là việc dễ dàng. Mà kiếp này lại bất đồng, hắn đối với việc cảm ngộ nguyên tố đều phải bắt đầu từ đầu.

Nơi này Phong nguyên tố vô cùng nhẹ nhàng, gió mang theo hương vị ấm áp, nhu hoà. Khi Đường Tam thử nghiệm dùng Tinh Thần Lực của mình tiến hành câu thông, Phong nguyên tố sẽ chậm rãi tản ra, sinh ra bài xích, cũng không bị hắn hấp dẫn.

Chương 25: Biến hoá sau một năm

Khi Đường Tam dùng Huyền Thiên Công tu luyện, Phong nguyên tố sau khi bị hắn cưỡng ép hút vào trong cơ thể sẽ tự nhiên bị Huyền Thiên Công ảnh hưởng, thiên địa linh khí bị chuyển hoá.

Bởi vậy, tu luyện Huyền Thiên Công không có vấn đề gì, nhưng cũng phải là điều Đường Tam mới. Hắn muốn mình càng trở nên cường đại, mà phần cường đại này không chỉ Huyền Thiên Công mang đến. Hắn không thể trực tiếp câu thông Phong nguyên tố, vì sao Phong Lang tộc lại có thể?

Lập tức hắn dùng Huyền Thiên Công dẫn động Phong Lang huyết mạch lạc ấn trong cơ thể, để cho một bộ phận năng lượng Huyền Thiên Công chuyển hoá năng lượng Phong Nhận.

Từ trong lạc ấn, Đường Tam cảm nhận được bất đồng.

Nương theo hắn chuyển hoá, Phong nguyên tố xung quanh rõ ràng trở nên bất đồng, Phong Lang huyết mạch lạc ấn trong cơ thể hắn như một cái tiết điểm. Tiết điểm này dẫn dắt Phong nguyên tố vây quanh thân thể hắn du đãng đứng lên.

Đường Tam muốn thử thông qua tiết điểm này đem Phong nguyên tố hút vào cơ thể mình, lại phát hiện trong cơ thể có gì đó ngăn cách, thuỷ chung không cách nào làm được, chỉ có thể miễn cưỡng điều động một ít Phong nguyên tố trong không khí.

Hắn ngưng tụ ra một đạo Phong Nhận. Phong Nhận trong lòng bàn tay hắn hiệu quả hấp thu Phong nguyên tố trong không khí tốt hơn một ít, mà uy năng Phong Nhận cũng được tăng cường.

Có chút ý tứ rồi!

Đường Tam mơ hồ hiểu ra điều gì đó.

Ở Yêu Tinh Đại Lục, hoặc là nói ở Pháp Lam thế giới, các loại nguyên tố tựa hồ không thể trực tiếp bị dẫn dắt dùng cho tu luyện, mà dựa theo một quy tắc đặc thù, bị sinh vật nguyên tố ẩn chứa trong huyết mạch chi lực hấp dẫn.

Nói cách khác, Lang Yêu Phong Lang tộc có thể hấp thu Phong nguyên tố trong không khí để tăng cường huyết mạch của mình, thậm chí cả nhân loại phụ thuộc có được Phong Lang tộc huyết mạch cũng có thể làm như vậy.

Mà hắn không thể hấp thu Phong nguyên tố là bởi vì hắn thuần tuý là huyết mạch nhân loại, cũng không có huyết mạch Phong Lang tộc.

Huyền Thiên Công có thể thôn phệ những huyết mạch chi lực này và cũng không thể trực tiếp hấp thu từ trong không khí, mà chỉ có cơ thể Phong Lang tộc hấp thu, chuyển hoá thành huyết mạch chi lực rồi ngưng tụ thành Phong Nhận. Nói cách khác, huyết mạch chính là một cái chọn lọc, loại bỏ lực lượng của thiên nhiên.

Ở thế giới này, nhân loại nhỏ yếu như vậy cùng với việc này có quan hệ rất lớn. Nhân loại căn bản không cách nào tu luyện, bởi vì pháp tắc không thích hợp với họ. Sinh vật như vậy dĩ nhiển chỉ có thể làm đầy tớ rồi. Mà nhân loại sở dĩ không bị diệt tộc là bởi vì năng lực cường đại sinh sôi nảy nở.

Nghĩ thông suốt những thứ này, hắn nhận thức thế giới này sâu hơn vài phần.

Bởi vậy, tu luyện bên trong pháp trận, chỗ tốt lớn nhất với hắn là tăng nhanh tiến độ tu luyện Huyền Thiên Công, ở phương diện hấp thu Phong nguyên tố thì không có tác dụng nào.

Đương nhiên, đối với điều này Đường Tam cũng không lo lắng, thị trấn này có nhiều Phong Lang như vậy. Hiện tại Huyền Thiên Công đã đạt đến tầng thứ tư, chỉnh thể thực lực tăng lên trên diện rộng, thu hoạch lực lượng huyết mạch từ trên người Phong Lang tự nhiên càng dễ.

Các bước tu luyện tiếp theo, Đường Tam bình tĩnh tính toán.

Mỗi khi đêm xuống, hắn một đêm ở trong pháp trận tu luyện, một đêm tức thì lén lút rời nhà gỗ, ra ngoài tìm kiếm Phong Lang, theo cách này, triển khai hành động.

Hắn không chọn Tứ giai Phong Lang có thực lực mạnh mà thưa thớt, mà lựa chọn Tam giai Phong Lang. Hơn nữa, hắn rất đúng mực, mỗi lần chỉ lặng yên hấp thu một phần ba huyết mạch chi lực trên người Phong Lang.

Một tên Tam giai Phong Lang bị hấp thu một phần ba huyết mạch chi lực nhiều nhất mất hai ba ngày là có thể khôi phục hoàn toàn, cơ thể cũng chỉ hơi suy yếu, tuyệt đại đa số Phong Lang cũng sẽ không phát hiện ra.

Hấp thu ít hơn, Đường Tam tiêu hoá cũng nhanh hơn, cơ bản mất hai ngày huyết mạch chi lực đó có thể hoàn toàn dung hợp với năng lượng Huyền Thiên Công. Điều này đối với việc tu luyện Huyền

Thiên Công cùng Phong Nhận đều có trợ giúp rất lớn.

Thời gian cứ như vậy yên bình trôi qua.

Ba huynh đệ Vương gia cùng Lăng Mộc Tuyết thiên phú coi như không tệ, được Vương Duyên Phong hết lòng dạy bảo, tiến bộ của bọn họ đều rất nhanh. Một năm qua đi, bốn người đều có tu vi Nhị giai. Nhìn huyết mạch của bọn hắn bị dẫn động cùng kích phát, đợi đến năm thứ ba có được thực lực Tam giai Phong Lang hẳn không có vấn đề.

Sau khi bọn họ có thể thi triển Phong Nhận, Vương Duyên Phong cũng bắt đầu đem một ít thủ pháp ám khí mà Đường Tam dạy hắn truyền thụ cho bốn người.

Đúng như Đường Tam dự đoán, bởi vì bị vị diện này áp chế, và tốc độ tu luyện Huyền Thiên Công cấp độ cao hơn trở nên chậm chạp, một năm qua, hắn vẫn chưa tu luyện đến tầng thứ tư đỉnh phong. Nhưng chỉnh thể thực lực hắn vẫn có tiến bộ nhảy vọt, một ít năng lực tu luyện ở kiếp trước hắn hiện tại cũng dần dần nắm được rồi.

Có Vương Duyên Phong thủ hộ, mỗi ngày có thể ăn no mặc ấm, năm người xảy ra biến hoá rõ rệt.

Đầu tiên là dáng người, lúc mới tới, bọn họ đều vàng vọt xanh xao, gầy như que củi. Qua một năm tu luyện và điều trị, cả đám đều khoẻ mạnh hơn nhiều.

Vương Siêu trưởng thành, thân thể cường tráng, thân cao đã vượt một mét tám, trong nhân loại được coi là rất cao rồi.

Vương Chung nhìn qua vẫn gầy, nhưng có cảm giác chân thật nhiệt tình, mắt nhỏ luôn híp lại, mơ hồ có hàn quang lộ ra. Hắn là người

nói ít nhất, tu luyện cũng khắc khổ nhất.

Vương Tiểu Lỗi trong ba huynh đệ là người hoạt bát nhất, nhưng hắn có chút tâm tư khác. Không có việc gì cũng vây quanh Lăng Mộc Tuyết, lại để cho Lăng Mộc Tuyết không thấy phiền.

Vương Tiểu Lỗi tuy rằng còn nhỏ tuổi nhưng không thấp, cũng cao mét bảy, so với Vương Chung cao hơn một chút. Tương lai sau khi trưởng thành, thân chỉ sợ cao hơn Vương Siêu.

Trong một năm biến hoá lớn nhất là Lăng Mộc Tuyết. Tiểu cô nương trở nên trong veo như nước, mười một tuổi nàng cũng đã cao hơn một mét năm.

Đường Tam ngược lại có biến hoá nhỏ nhất, hắn nhìn vẫn gầy yếu như trước, thân cao biến hoá không lớn, là người tầm thường nhất trong năm người.

"Đường Tam, ngươi tới đây một lát." Đã học xong tiết văn hoá, Vương Duyên Phong lại một lần nữa gọi Đường Tam lên lầu. Đối với việc này, bốn người khác cũng đã sớm tập thành thói quen.

Vương Duyên Phong mang Đường Tam tiến vào gian phòng, sau đó chỉ vào vách tường. Đường Tam chứng kiến đồ vật treo trên đó thì nhãn thần sáng lên. Đó là một bức địa đồ, nhìn qua có chút đơn giản.

Vương Duyên Phong nói: "Cái này ngươi vẫn muốn có, ta tìm cho ngươi rồi, thật sự là không dễ dàng. Đúng rồi có một cơ hội. Lãnh chủ để cho ta tới thành Gia Lý một chuyến, ta có thể mang theo một tuỳ tùng, ngươi theo ta đi."

"Vào thành?" Đường Tam ngày thường rất bình tĩnh lập tức trở nên

hưng phấn.

Một năm nay, hắn theo Vương Duyên Phong học xong Yêu Tinh Đại Lục văn tự, nghe Vương Duyên Phong giảng thuật rất nhiều về truyền thuyết Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, cùng với sự tình bất đồng quần chủng.

Với hắn mà nói, học tập văn hoá quan trọng hơn tu luyện buổi chiều rất nhiều.

Từ khi đi vào thế giới này, trọn vẹn chín năm, hắn chưa từng rời trấn Phong Lang.

Chương 26: Thành thị

"Ngươi không phải vẫn luôn muốn vào thành xem sao? Lần này vừa vặn có cơ hội, ta liền mang ngươi cùng đi." Vương Duyên Phong mỉm cười nhìn Đường Tam.

Đối với Đường Tam, hắn có một loại cảm giác khá kì lạ.

Một năm này, hắn đúng là dạy Đường Tam không ít thứ, nhưng hắn cũng học được từ Đường Tam rất nhiều. Vốn dĩ hắn nghĩ trên người Đường Tam không có quá nhiều thứ thần bí, thế nhưng khi bắt đầu cùng Đường Tam học kỹ xảo điều khiển Phong Nhận, hắn phát hiện Đường Tam vì hắn mở ra một đại tinh môn.

Tuy rằng bây giờ Vương Duyên Phong vẫn là Tứ giai, nhưng hắn hoàn toàn có thể khẳng định, so với mình một năm trước, mình đã hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Những thứ này Đường Tam mang đến cho hắn. Tuy rằng Đường Tam tuổi còn nhỏ nhưng Vương Duyên Phong chưa bao giờ khinh thường Đường Tam.

Đồng thời, Vương Duyên Phong phát hiện, uy lực Phong Nhận của Đường Tam vẫn luôn ổn định tăng lên. Hiện tại trình độ thực lực chân chính của Đường Tam, Vương Duyên Phong cũng không cách nào khẳng định. Hắn mơ hồ cảm thấy đứa nhỏ này tiến bộ rất nhanh.

Cho nên lúc học thực chiến, bốn người khác đều giao thủ lẫn nhau, Đường Tam lại bị Vương Duyên Phong dùng niên kỉ quá nhỏ làm lí do, không cho phép hắn luyện tập thực chiến.

Vương Duyên Phong nghĩ, một năm trước Đường Tam có thể đánh bại mình, huấn luyện thực chiến đối với hắn không có ý nghĩa gì. Huống chi, Vương Duyên Phong vô cùng chú ý che giấu thực lực của Đường Tam.

Có thể đi nội thành với Đường Tam là một chuyện rất tốt. Hắn không thể chờ đợi được mà nghĩ muốn đi hiểu rõ thế giới này.

Nếu như không phải thực lực không đủ, hơn nữa thiếu thân phận hợp pháp, hắn đã sớm rời khỏi nơi này. Từ lời giảng dạy của Vương Duyên Phong hắn biết, thế giới này rất lớn, phi thường lớn, so với Đấu La Đại Lục còn lớn hơn. Trong một thế giới rộng lớn như vậy, muốn đi tìm một người quả thật là mò kim đáy bể. Hơn nữa, nhân loại ở thế giới này hèn mọn như thế, Tiểu Vũ chuyển thế trọng sinh thành dạng gì hắn không có cách nào tưởng tượng được.

Hắn sở dĩ không nỡ bỏ điểm thần thức kia là bởi vì qua nó, hắn có thể mơ hồ cảm giác được thê tử chuyển thế còn sống.

Đây cũng là sự tình duy nhất hắn có thể khẳng định. Đúng vậy, thê tử còn sống, ở một nơi hẻo lánh nào đó ở thế giới này. Nếu như hắn có thể lần nữa tu luyện thành Thần liền có thể thông qua thần thức tìm được nàng, nhưng mà hắn không đợi được!

Tuy rằng thiên địa linh khí vô cùng nồng đậm, nhưng vị diện này hạn chế hắn cũng rất nhiều. Dưới loại tình huống này, nếu muốn tu luyện thành Thần không biết sẽ phải chịu bao nhiêu áp chế, trải qua bao nhiêu trắc trở. Đợi đến lúc hắn tu luyện thành công, thê tử của hắn sẽ biến thành gì cũng rất khó nói. Nàng có an toàn không, có

yêu mến người khác không, có bầu bạn với người khác không, những thứ này đều là sự tình hắn cực kì lo lắng.

Thực lực càng mạnh, hắn càng không thể chờ đợi được mà muốn rời đi.

Vừa nghĩ, ánh mắt của hắn nhìn về phía địa đồ.

Sở dĩ nói đây là bản đồ đơn giản, bởi vì phía trên đánh dấu vô cùng ít, chỉ có một chút đánh dấu đại thể. Trên bản đồ hình chữ nhật có một đường kéo dài từ phía Tây Bắc đến phía Đông Nam, xem như là biên giới.

Hai bên biên giới, một bên ghi Thiên Vũ Đế Quốc, bên cạnh ghi Nhật Thần Đế Quốc. Đây hiển nhiên là tuyến phân cách hai nước trị vì bởi Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc.

Từ trên bản đồ có thể thấy diện tích hai nước không kém nhau bao nhiêu, Nhật Thần Đế Quốc có vẻ lớn hơn một chút. Trừ điều đó ra, ở trung tâm địa đồ, cũng là trung tâm đường biên giới, có một thành thị được đánh dấu rõ ràng.

Thành Thánh Linh! Đây là thành thị hạch tâm của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, được hai đại quần chủng thống trị chung, là đệ nhất thành trong truyền thuyết.

Ánh mắt Đường Tam nhìn đi nhìn lại trên địa đồ, rất nhanh, hắn đã tìm được một toà thành khác được đánh dấu, bên cạnh viết thành Gia Lý.

Đúng vậy, thành Gia Lý là một trong bảy đại thành thị của Thiên Vũ Đế Quốc, là thành thị gần trấn Phong Lang nhất. Nơi này tuy rằng vắng vẻ, nhưng với Yêu Quái Tộc là địa phương cực kì muốn tới.

Đại lục có tổng cộng mười lăm thành thị, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc chiếm bảy toà thành. Về phần thành Thánh Linh, song phương đều nói là thuộc về mình, bởi vậy, bọn họ thường xuyên sẽ nói mình có tám đại thành thị.

Về trấn Phong Lang, trên địa đồ cũng không có đánh dấu. Bản đồ này chỉ đánh dấu hai đại đế quốc và mười lăm toà đại thành thị thôi.

Ánh mắt Đường Tam đảo qua bức bản đồ một lần, đem vị trí các thành thị cùng núi cao sông lớn ghi nhớ rõ ràng.

Nhịp tim Đường Tam không khỏi có chút tăng nhanh, thê tử của mình ở nơi nào đó trên bản đồ. Tiểu Vũ, ngươi cuối cùng ở nơi nào?

Nhìn Đường Tam có biểu lộ phong phú, Vương Duyên Phong cũng không có cảm thấy quái dị. Năm đó, lần đầu tiên tiến vào đại thành hắn cũng như thế, thậm chí so với Đường Tam còn kích động hơn.

"Thành Gia Lý không thể so với trấn Phong Lang của chúng ta. Trong thành thị lớn như vậy, hầu như cấp độ Yêu Quái nào cũng có, thậm chí có thể tồn tại Tinh Quái Tộc. Chúng ta chỉ là phụ thuộc, là thân phận thấp nhất. Thành thị lớn như thế không cho phép nô lệ tiến vào. Ta sẽ giúp ngươi làm một cái thẻ bài thân phận phụ thuộc tạm thời, ngươi nhất định phải giữ kĩ, nếu mất đi, tuỳ thời đều có nguy hiểm tính mạng."

"Lão sư, nội thành rất nguy hiểm sao?" Đường Tam lúc này đã hồi phục tinh thần.

Vương Duyên Phong lắc đầu, nói: "Bình thường mà nói, không có ai quan tâm đến tiểu nhân vật như chúng ta, tự nhiên cũng không có

nguy hiểm gì, nhưng vẫn nên cẩn thận một chút. Đến lúc đó ngươi ở đằng sau ta, tất cả nghe theo ta là được. Nhớ kĩ, không nên nói nhiều, không được nhìn nhiều, nhất định phải chú ý cẩn thận."

"Dạ." Đường Tam gật đầu nói.

Đối với các thành thị, Đường Tam cảm thấy vô cùng hứng thú. Trong trấn Phong Lang bây giờ an toàn nhưng hắn không có khả năng đi tìm thê tử. Đồng thời, hắn cũng cần đi ra ngoài xem một chút, tìm kiếm phương pháp tăng lên thực lực bản thân. Hắn cảm giác được, khi Huyền Thiên Công tầng thứ tư đột phá tầng thứ năm sẽ càng thêm gian nan.

Hai ngày sau, Vương Duyên Phong làm tốt thủ tục, mang theo Đường Tam rời trấn Phong Lang.

Vương Duyên Phong có thực lực tứ giai, trong trấn Phong Lang, hắn là phụ thuộc có tu vi cường đại nhất. Lang Yêu bình thường nhìn thấy không dù sắc mặt có không tốt cũng không có ác ngữ.

Đi ra khỏi trấn Phong Lang, Đường Tam lập tức có cảm giác kì dị, như biển rộng trời cao. Hắn hít sâu một hơi, không khí dường như trở nên mát mẻ hơn một ít.

Vương Duyên Phong dẫn Đường Tam đi theo một con đường nhỏ, như lời Vương Duyên Phong nói, tiểu lộ (con đường nhỏ) này có thể đi đến đại lộ hướng thành Gia Lý, đi dọc theo đại lộ là có thể đến thành Gia Lý rồi.

Tiểu lộ này khá gần trấn, cũng không rộng, chỉ có ba bốn mét, tuy không bằng phẳng nhưng không quá gập ghềnh, trên mặt phủ đầy đá. Công trình như vậy hiển nhiên đều do nô ⌊ệ nhân loại hoàn thành.

Phong Lang lãnh chủ lần này giao cho Vương Duyên Phong một nhiệm vụ, là tiến về thành Gia Lý, hướng Phong Lang tộc chủ xem xét danh sách cống phẩm.

Lang Yêu tộc xem như là đại tộc, tuy rằng không có cường đại đến mức có được một toà thành thuộc về mình, nhưng vì có số lượng lớn, thân thể, sức chiến đấu không tầm thường, trong toàn bộ Yêu Quái Tộc, bài danh thứ hai mươi. Tuy rằng Lang Yêu tộc miễn cưỡng tiến vào hai mươi vị trí đầu, nhưng phải biết rằng, số chủng loại Yêu Quái trong Yêu Quái Tộc đâu chỉ có một trăm, có thể tiến vào hai mươi vị trí đầu là tương đối mạnh rồi.

Mà Phong Lang tộc bên trong Lang Yêu tộc xem như là yếu kém, nhưng dù sao cũng là đại tộc nhất mạch. Tộc chủ Phong Lang tộc cũng có thể tiến vào vòng cường đại hạch tâm của Lang Yêu tộc. Phong Lang lãnh chủ xem như là một vị tiểu lãnh chủ trong Vi Phong Lang tộc, hằng năm đều phải hướng tộc chủ dâng lên cống phẩm, bày ra sự thần phục của mình. Cống phẩm đương nhiên không phải sự tình mà tiểu nhân vật như Vương Duyên Phong phụ trách. Đến cuối năm, cống phẩm từ Phong Lang lãnh chủ được Đại Tế Ti tự mình đưa đến thành Gia Lý.

Lần này, Vương Duyên Phong chính là bị phái tới đưa danh sách, muốn thỉnh Phong Lang tộc chủ xác nhận. Nếu như tộc chủ thoả mãn, tất nhiên có lợi thật lớn. Nếu tộc chủ không hài lòng, đối với Phong Lang lãnh chủ chính là một phiền toái không nhỏ!

Chương 27: Tượng Yêu

Từ trấn Phong Lang đến thành Gia Lý là hơn ba trăm cây số. Dùng tốc độ của Đường Tam và Vương Duyên Phong, ngày đêm đi gấp, ước chừng mất ba ngày thời gian là đến nơi.

Thầy trò hai người không dám trì hoãn, theo đường nhỏ rất nhanh đi về phía trước. Phong Lang lãnh chủ giao nhiệm vụ trong mười ngày phải mang tin tức về. Nếu về muộn khẳng định Vương Duyên Phong sẽ bị trách phạt. Hơn nữa, nếu bọn họ đi nhanh một chút, có thể dừng lại thành Gia Lý thêm một ít thời gian.

Vương Duyên Phong một bên đi về phía trước, một bên hướng Đường Tam bên cạnh mình nói: "Để ta kiểm tra ngươi, trong đại thành thị dùng cái gì để tiến hành giao dịch?"

Đường Tam không chút do dự nói: "Trong thôn trấn đại đa số giao dịch là dùng vật đổi vật. Còn trong đại thành thị, hoặc nói là toàn bộ đại lục là dùng khoáng vật quý hiếm hoặc thực vật chế xem như là tiền để tiến thành giao dịch. Thiên Vũ Đế Quốc bên này dùng chủ yếu khoảng vật coi như tiền. Nhật Thần Đế Quốc bên kia là dùng thực vật xem như tiền. Như vậy chỗ tốt là, trong tiền có ẩn chứa năng lượng, sử dụng chi nhân có thể trực tiếp hấp thu những năng lượng này dùng để cường hoá huyết mạch, cho nên không cách nào làm giả. Nói cách khác, ngay cả bản thân tiền đều có giá trị."

"Không sai, coi như nhớ rõ ràng. Kết cấu hệ thống tiền tệ bên

Thiên Vũ Đế Quốc là như thế nào?" Vương Duyên Phong thoả mãn hỏi tiếp.

Đường Tam nói: "Thiên Vũ Đế Quốc chủ yếu có năm cấp bậc tiền, cao cấp nhất được xưng là tử kim tệ, được chế tạo từ một kim loại kim sắc đặc thù. Nghe nói trong đó ẩn chứa năng lượng vô cùng khổng lồ, Đại Yêu và Đại Tinh đều có thể dùng để tu luyện. Tử kim tệ có số lượng vô cùng thưa thớt, bình thường sẽ không lưu thông trên thị trường, giá trị của nó nhiều hơn là biểu tượng ý nghĩa."

"Một tử kim tệ tương đương với một trăm Thiên Vũ tệ. Thiên Vũ tệ là do sáu loại khoáng vật hiếm thấy tạo thành. Sáu loại khoáng vật phân biệt là Thuỷ, Hoả, Thổ, Phong, Quang minh, Hắc ám sáu loại nguyên tố thuộc tính, dung hợp một chỗ, cần công nghệ rất phức tạp. Năng lượng ẩn chứa trong đó cũng cực kì cường đại, có tác dụng rất lớn đối với việc kích phát huyết mạch, tăng cường độ huyết mạch.

"Một Thiên Vũ tệ tương đương với mười nguyên tố tệ. Nguyên tố tệ chủ yếu phân thành sáu loại, tài liệu chính là sáu loại khoáng vật dùng để chế tạo Thiên Vũ tệ, nhưng phẩm chất khoáng vật thấp hơn một chút. Đây cũng là loại tiền lưu thông chủ yếu trên thị trường, có sức mua rất lớn."

"Dưới sáu loại nguyên tố tệ là Linh Tê tệ. Linh Tê tệ là dùng một loại khoáng thạch Linh Tê chế thành, một nguyên tố tệ ước chừng tương đương với một trăm Linh Tê tệ."

"Loại tiền thấp nhất, có rất nhiều chủng loại, được xưng là Yêu tệ, dùng cường độ năng lượng để phân chia. Trong đó ẩn chứa một phần trăm Nhất giai Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực trở lên cùng khoáng vật. Chủng loại Yêu tệ có rất nhiều, dường như hỗn tạp. Đối với tỉ lệ đổi Linh Tê tệ với Yêu tệ có chỗ bất đồng, cần phải trải qua

so sánh và tính toán phức tạp. Cho nên đại đa số thời điểm, các thành phố lớn vẫn dùng Linh Tê tệ để tiến hành giao dịch."

Vương Duyên Phong thoả mãn gật đầu, nói: "Nhớ rất rõ ràng. Thu nhập lớn nhất của trấn Phong Lang chúng ta chính là một mỏ Phong Linh ở thông bên cạnh. Mỏ Phong Linh này sản xuất Phong Linh Thạch, nếu lớn cỡ nắm tay ước chừng tương đương với một phần năm giá trị của một Linh Tê tệ. Mỏ Phong Linh dù không tính là tài nguyên khoáng sản trân quý, nhưng cũng không tệ. Trấn Phong Lang hằng năm khai thác Phong Linh Thạch, đại bộ phận muốn dâng lên Phong Lang tộc chủ. Nô ⌊ệ có thân thể khoẻ mạnh đều ở bên kia khai thác Phong Linh Thạch.

Đường Tam đã nhìn qua Phong Linh Thạch, đó là một loại khoáng thạch màu nâu xanh, trong phòng Vương Duyên Phong bố trí pháp trận chính là dùng loại khoáng thạch này.

Phong Linh Thạch có nhiều tạp chất, nhưng cái quý là, nó ẩn chứa năng lượng chỉ có Phong nguyên tố.

Vương Duyên Phong than nhẹ một tiếng, "Phong Linh Thạch lớn như quả đấm, ước chừng nặng một cân. Lần này chúng ta mang danh sách cống phẩm có trên năm nghìn cân Phong Linh Thạch, cái này tương đương với hơn hai phần ba sản xuất trên thị trấn rồi. Tình huống hằng năm cũng không kém bao nhiêu."

Đường Tam nói: "Phong Lang tộc chủ rất cường đại sao?"

Vương Duyên Phong nói: "Đối với chúng ta thì rất là cường đại. Phong Lang tộc chủ là cường giả bài danh trong mười thứ hạng đầu của Lang Yêu tộc. Tuy rằng không phải các vị trí đầu, nhưng thực lực rất cường đại, nghe nói đã là đỉnh cấp cường giả Thập giai trở lên. Trong Yêu Quái Tộc, lĩnh tụ có cường đại không thường quyết

định lấy sinh tử tồn vong của bổn tộc."

"Mạnh được yếu thua." Đường Tam thản nhiên nói.

"Ngươi nói không sai, trên thế giới này chính là mạnh được yếu thua."

Đường nhỏ từ trấn Phong Lang đến đường lớn có vẻ hơi hoang vu. Trên đường bọn họ không có gặp được Yêu Quái gì. Một ngày sau đó, bọn họ rút cuộc đi lên đại lộ.

Đại lộ đi đến thành Gia Lý rộng hơn nhiều, giống như quảng trường, rộng chừng năm mươi mét, vô cùng bằng phẳng. Sau khi tới thế giới này, lần đầu tiên Đường Tam thấy một con đường lớn như vậy, không biết có công dụng khác hay không.

Nền đường là do đá vụn tạo thành, hai bên đường là đồi núi, cây cối xanh um tươi tốt.

Sau khi tiến vào đại lộ có thể chứng kiến rất nhiều chủng loại Yêu Quái, ngược lại nô lệ có rất ít. Các loại Yêu Quái làm Đường Tam mở rộng tầm mắt.

Ở trấn Phong Lang hắn hầu như chỉ thấy Lang Yêu, Trư Yêu coi như là chủng quần phụ thuộc. Đây là chủng quần không am hiểu chiến đấu, không tính là mạnh mẽ.

Mà ở trên con đường này, chẳng qua là nửa ngày thời gian Đường Tam đã gặp được mười loại Yêu Quái. Trong đó có một chủng quần để lại cho hắn ấn tượng vô cùng sâu sắc.

Đó là một Yêu Quái có dáng người cực kì hùng tráng, lúc chạy thì tứ chi tráng kiện chạm đất, nhưng lúc ngừng lại đứng thẳng lên,

thân cao vượt quá tám mét, thể hiện ra thân hình giống nhân loại. Cái mũi dài khoảng năm mét đong đưa, một tầng sừng dày cực lớn bao trùm trên đầu, con mắt màu tím nhạt. Trong lúc vô hình phóng ra lực áp bách cường đại.

Sau khi nhìn chủng quần Yêu Quái này, Vương Duyên Phong nín thở tập trung tư tưởng suy nghĩ. Đến khi đối phương đã biến mất không thấy bóng dáng, hắn mới hướng Đường Tam giải thích.

Đây là cường giả Tượng Yêu tộc.

Tượng Yêu tộc không chia nhỏ như Lang Yêu tộc, chỉ có nhất mạch. Số lượng Tượng Yêu cũng ít hơn nhiều Lang Yêu. Nhưng trong Yêu Quái Tộc, Tượng Yêu tộc là siêu cấp chủng quần bài danh trong mười thứ hạng đầu.

Tượng Yêu mới sinh ra đã có thực lực Tam giai, Tượng Yêu trưởng thành sẽ có thực lực cường đại, Thất giai trở lên. Đầu Tượng Yêu mà bọn họ chứng kiến chỉ là Tượng Yêu trưởng thành thực lực bình thường trong Tượng Yêu tộc.

Phán đoán thực lực của Tượng Yêu không chỉ nhìn vào thân hình, mà cần nhìn vào màu sắc con ngươi. Con mắt Tượng Yêu bình thường là màu tím nhạt, Bát giai Tượng Yêu là màu tím sậm, chờ đến Cửu giai sẽ biến thành màu đỏ. Mà Tượng Yêu Thập giai trở lên nghe nói con mắt có màu vàng, được xưng là Hoàng kim chiến tượng, có sức chiến đấu cực kì cường đại.

Đầu Tượng Yêu vừa rồi mặc dù chỉ là Thất giai, nhưng khi hắn đi qua, Đường Tam có thể cảm nhận được khí huyết chấn động cực kì mãnh liệt trên người hắn. Hơn nữa với thân hình cường tráng như vậy, có thể nghĩ sức chiến đấu của Tượng Yêu này mạnh đến cỡ nào.

Chứng kiến Yêu Quái cường đại như vậy, Đường Tam càng hiểu rõ vì sao Yêu Quái chiếm địa vị thống trị thế giới này. Thiên phú cường đại là cho bọn họ căn bản không có đối thủ.

Dựa theo lí giải của Đường Tam, Yêu Quái kì thật chính là Yêu thú có linh trí. Mà trên Yêu Tinh Đại Lục vẫn có Yêu thú không có linh trí. Những Yêu thú này cũng bị Yêu Quái Tộc khống chế, nô dịch. Do huyết mạch gần nên Yêu Quái và Yêu Thú có mối quan hệ phụ thuộc, Yêu Thú cũng là một loại phụ thuộc, nhưng dù vậy, địa vị của chúng vẫn cao hơn nhân loại. Dù sao, với Yêu Quái Tộc, Yêu Thú càng hữu dụng với bọn họ.

Dưới sự dẫn đường của Vương Duyên Phong, hai người dọc theo con đường rất lớn bên cạnh tiến về phía trước. Phụ thuộc nhân loại không có tư cách đi đường lớn trung tâm, nếu không bị Yêu Quái Tộc chà đạp mà chết đúng là đáng đời, căn bản không có người quản.

Lại vội vàng đi nhanh thêm một ngày rưỡi, màn trời chiếu đất, hai người rút cuộc đã đến nơi.

Chương 28: Quỷ Quỷ

Ở phía xa, Đường Tam thấy được một toà thành cực lớn. Toà thành này cao chừng trăm mét, đúng vậy, một chút cũng không khoa trương.

Hai bên tường thành là hai ngọn núi lớn, toà thành chính xây dựa vào núi. Ngọn núi thẳng đứng nghìn mét đã trở thành sự che chắn tốt nhất cho toà thành.

Qua sự dạy bảo của Vương Duyên Phong, Đường Tam đã sớm biết, thành Gia Lý là một toà thung lũng thành. Bốn phía đều là núi, thân núi là chỗ dựa tốt nhất, chỉ hai phía Nam Bắc có một đoạn tường thành, thông qua cửa thành để tiến vào trong thành.

Cửa thành mở rộng, không có thủ vệ mặc người tự do ra vào.

Vương Duyên Phong trước tiên không có mang theo Đường Tam vào thành, mà giữ chặt hắn ở bên cạnh chờ đợi. Một mực đợi đến lúc không có Yêu Quái ra vào cửa thành, Vương Duyên Phong mới nhanh chóng kéo Đường Tam vào thành.

Đi vào cửa thành, cảm giác đầu tiên của Đường Tam chính là mình đang tiến nhập vào một thế giới khác.

Trấn Phong Lang nằm ở phía Đông Bắc Yêu Tinh Đại Lục, trong một năm phần lớn thời gian đều là rét lạnh. Thành Gia Lý lại ấm áp như mùa xuân. Nơi này không chỉ có không khí ấm áp, thiên địa linh khí

so với bên ngoài còn nồng đậm hơn rất nhiều. Hắn vừa vào thành lập tức liền có một loại cảm giác vui vẻ thoải mái.

Mặt đất trong thành toàn bộ là phiến đá liền, kiên cố mà bằng phẳng, hai bên đường là một toà nhà gỗ có kiến trúc to lớn. Sau khi vào thành càng nhìn thấy được nhiều Yêu Quái, đủ loại Yêu Quái làm người ta không kịp nhìn. Đường Tam nói với Vương Duyên Phong về từng loại chủng Yêu Quái Tộc tương ứng. Mặc dù hắn cực kì chán ghét Yêu Quái Tộc, nhưng không khỏi có cảm giác mở rộng tầm mắt.

"Đừng nhìn." Vương Duyên Phong dùng thân thể ngăn trở tầm mắt của hắn, thấp giọng nói, "Lúc trước ta dặn dò ngươi như thế nào?"

"Vâng." Đường Tam lúc này mới cúi đầu xuống.

Hắn tất nhiên không phải tuỳ tiện xem, giờ này khắc này, nội tâm của hắn tràn ngập rung động. Yêu Quái Tộc thực sự quá mạnh mẽ, so với Hồn Thú thời kì cường thịnh nhất ở thế giới nguyên bản của mình còn cường đại hơn.

Thành Gia Lý này chỉ là một trong chủ thành của Yêu Quái Tộc, nhưng hắn đã thấy các loại Yêu Quái phát ra khí tức cường đại. Mỗi chủng quần đều có đặc tính riêng, cho dù là Yêu Quái bình thường nhất, thực lực cũng không yếu. Nhân loại không có bất kì thiên phú nào, xác thực không cách nào so với bọn chúng.

Đường Tam không khỏi thở dài một tiếng, trên thế giới này, nhân loại muốn cùng Yêu Quái Tộc đối kháng thật sự là vô cùng khó khăn. Muốn thay đổi tất cả chỉ sợ phải bắt đầu từ căn bản. Chỉ cần nhân loại tu luyện đủ để trở nên mạnh mẽ mới có khả năng này. Coi như vậy cũng rất khó, hai tộc Yêu Tinh chưởng khống phiến đại lục này quá mạnh mẽ. Nhân loại chẳng qua là nô lệ, coi như có thể

thức tỉnh một chút thiên phú, một khi bị phát hiện chỉ sợ cũng bị trấn áp ngay lập tức.

Huống chi, thức tỉnh Yêu Thần biến chính là biện pháp sao? Tuyệt đối không phải! Sở hữu Yêu Thần biến, là bởi vì nhân loại bị khi dex, truyền thừa một tia huyết mạch của Yêu Quái Tộc. Mà thực tế, con lai so với Yêu Quái Tộc chính thức vẫn kém hơn rất nhiều.

Muốn nhân loại quật khởi được, chẳng những nhân loại cần có được thiên phú thuộc về mình, mà còn cần không gian để nhân loại phát triển.

Suy nghĩ muốn cải biến vận mệnh nhân loại dần dần hình thành trong nội tâm Đường Tam.

"Chúng ta tìm chỗ nghỉ ngơi trước, đại khái có thể ở đây ba ngày. Sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ, ta mang ngươi đi dạo quanh thành." Thanh âm Vương Duyên Phong truyền đến, đem Đường Tam từ trong suy nghĩ kéo về.

"Được, lão sư." Đường Tam vâng lời đáp một tiếng.

Hai người đi về phía trước, đối với thành Gia Lý, Vương Duyên Phong dường như rất quen thuộc. Rất nhanh, hắn đã tìm được một chỗ ở. Đây là một lữ điếm có chút đơn sơ, chủ lữ điếm cũng là một phụ thuộc nhân loại.

Chủ lữ điếm là một nữ tử nhìn qua tuổi không chênh lệch lắm với Vương Duyên Phong, chứng kiến Vương Duyên Phong mang theo Đường Tam tiến đến, nàng lập tức kinh hỉ mà tiếp đón.

"Sao ngươi lại tới đây?" Nàng đi đến liền ôm lấy Vương Duyên Phong.

Vương Duyên Phong cũng dùng sức mà ôm lấy nàng, trong mắt tràn đầy mừng rỡ: "Bị phái tới chấp hành nhiệm vụ, sẽ ở lại vài ngày. Đường Tam, ngươi tới đây." Nói xong, hắn buông nữ tử ra, đem Đường Tam kéo tới bên người.

"Đây là đệ tử ta thu nhận năm ngoái, gọi là Đường Tam. Đường Tam, đây là muội muội ta, nàng gọi Quỷ Quỷ. Ngươi có thể gọi nàng là Quỷ a di." Vương Duyên Phong giới thiệu.

Nguyên lai là muội muội, Đường Tam không khỏi vì sư mẫu mà nhẹ nhàng thở ra.

"Quỷ a di, người hảo." Tên thật kì cục.

Quỷ Quỷ nhìn Đường Tam có chút kinh ngạc hướng Vương Duyên Phong nói: "Nhỏ như vậy đã thức tỉnh? Rất lâu rồi không có gặp qua hài tử thức tỉnh ở tuổi này. Chẳng qua là hắn có thể thông qua khảo hạch sao? Nếu như không thông qua, cũng có nghĩa là ..." Nói đến đây, nàng không khỏi dừng lại, trên mặt lộ ra vài phần bi thương.

Vương Duyên Phong ho khan một tiếng, nói: "Trước an bài cho chúng ta chỗ ở đã."

Đường Tam có thể thông qua khảo hạch hay không hắn một chút cũng không lo lắng. Nếu Đường Tam không thể thông qua khảo hạch thì không ai có thể vượt qua khảo hạch. Hắn cũng không thể nói cho Quỷ Quỷ, đứa nhỏ này còn dạy hắn cách điều khiển Phong Nhận.

Tiểu lữ điếm có chút đơn sơ, bên trong có không ít gian phòng, tổng cộng có gần hai mươi gian phòng. Mỗi gian phòng rộng khoảng mười mét vuông, bên trong có hai cái giường. Tuy rằng mộc mạc

nhưng coi như là yên tĩnh, lệ phí cũng rất rẻ.

Vương Duyên Phong để cho Đường Tam ở tại gian phòng nghỉ ngơi, sau đó đi cùng Quỷ Quỷ. Hiển nhiên hai huynh muội này muốn ôn lại chuyện cũ.

Tròng phòng có cửa sổ, nhưng vị trí lữ điếm này khá vắng vẻ, mở cửa sổ ra có thể thấy cũng chỉ là một bức tường cao cách đó không xa.

Lúc tiến vào, Đường Tam thấy được một mặt khác của lữ điếm, khách trọ ở đây cơ bản đều là phụ thuộc nhân loại, nhìn giường chiếu lớn nhỏ trong phòng hiển nhiên là chuyên vì nhân loại mà chuẩn bị. Nơi này hẳn là chuyên môn tiếp đãi phụ thuộc nhân loại.

Gian phòng này thậm chí danh tự đều không có, bên ngoài cũng không có chiêu bài. Phía trước lữ điếm có một mảnh đất nhỏ, dùng để gieo trồng một ít rau quả. Tuy rằng chỗ này nhìn qua đơn giản, nhưng trong vô hình có phân cách với thành thị bên ngoài, có cảm giác rất an tâm.

Có lẽ, đây cũng coi là một mảnh tịnh thổ của nhân loại ở thành Gia Lý.

Trọn vẹn qua một giờ, khi sắc trời dần tối, Vương Duyên Phong mới trở về, gọi Đường Tam ra ngoài ăn cơm.

Bữa tối rất phong phú, có thịt nhưng hương vị cũng như trước. Sau khi tới thế giới này, Đường Tam còn không có được ăn đồ gì ngon cả. Hắn thấy rằng, đồ ăn của những Lang Yêu ở trấn Phong Lang cũng chênh lệch không nhiều với bọn họ, số lượng nhiều hơn một ít mà thôi.

Luận về trình độ ăn uống, thế giới này tựa hồ chênh lệch rất lớn so với Đấu La Đại Lục.

Quỷ Quỷ cùng bọn họ ăn cơm, trong bữa, Quỷ Quỷ hướng Vương Duyên Phong nói: "Ngày mai ngươi muốn dẫn hắn cùng đi sao?"

Vương Duyên Phong quay đầu nhìn về phía Đường Tam: "Ngày mai ta muốn đi tổ chỗ Phong Lang tộc ở thành Gia Lý đưa danh sách, ngươi muốn đi cùng không? Không có nguy hiểm gì, nhưng vẫn phải cẩn thận một chút. Mỗi một Lang Yêu bất kì ở chỗ đó đều cường đại hơn so với lãnh chủ của chúng ta."

"Ta cùng đi với người." Đường Tam không chút do dự nói.

Huyền Thiên Công cùng Phong Nhận tăng lên, hắn còn muốn từ trên người Lang Yêu thôn phệ một ít. Nếu có cơ hội thôn phệ huyết mạch chi lực của Lang Yêu tầng cao, với điều kiện tiên quyết là thân thể bây giờ có thể chịu đựng được, đối với tu luyện của hắn khẳng định có lợi thật lớn.

"Tốt." Vương Duyên Phong gật gật đầu.

Quỷ Quỷ có chút kì quái nhìn Vương Duyên Phong một cái. Trong mắt nàng, Đường Tam chỉ là một hài tử chín tuổi, từ thái độ của Vương Duyên Phong với Đường Tam, nàng cảm thấy huynh trưởng của mình đối đãi ngang bằng với đứa nhỏ này. Điều này làm cho nàng có cảm giác kì quái.

Quỷ Quỷ nhìn về phía Đường Tam, nói: "Tiểu Đường, bây giờ ngươi tu luyện Phong Lang Biến đến trình độ nào rồi?"

Nghe nàng hỏi như vậy, Đường Tam nhìn về phía Vương Duyên Phong.

Chương 29: Mỹ công tử và trà sữa điếm

Vương Duyên Phong ho khan một tiếng, nói: "Còn có thể. Ta cảm thấy rất có hy vọng ứng phó sau khảo hạch."

"A? Thức tỉnh tốt như vậy?" con mắt Quỷ Quỷ sáng ngời, "Khó trách ngươi lại mang theo hắn. Nhưng mà, ngươi phải quản hắn cho tốt, những Yêu Quái kia chưa từng có thái độ tốt hơn với chúng ta, ngàn vạn lần đừng cho hắn gây chuyện."

"Yên tâm đi. Đường Tam rất chững chạc." Vương Duyên Phong khẽ cười nói, hắn đã sớm không đem Đường Tam đối đãi như hài tử rồi. Bình thường khi trao đổi, Đường Tam giống hệt một ông cụ non, dường như hắn mới là người lớn tuổi nhất bên trong đám đệ tử.

Quỷ Quỷ càng thêm nghi ngờ: "Thoạt nhìn ngươi rất có lòng tin với đứa nhỏ này nha! Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, các ngươi định ở trong thành tham quan?"

Vương Duyên Phong gật gật đầu nói: "Lần này dẫn hắn đi cũng vì muốn cho hắn nhìn thấy việc đời."

Quỷ Quỷ nói: "Cũng tốt. Gần đây thành Gia Lý ngược lại rất thái bình, không có phát sinh xung đột gì. Các ngươi tới rất đúng lúc."

Đường Tam nhịn không được hỏi: "Quỷ a di, nội thành sẽ có xung đột sao?"

Quỷ Quỷ nói: "Tất nhiên là có. Giữa các Yêu Quái Tộc có rất nhiều tên không vừa mắt nhau, nhất là một ít chủng quần thực lực gần nhau, vì bài danh mà thường xuyên đánh đập tàn nhẫn. Bởi vì bài danh bất đồng nên tài nguyên đạt được cũng bất đồng. Như Phong Lang tộc chúng ta và Thiểm Báo tộc chính là kẻ thù, thường xuyên tái chiến, hơn nữa đại đa số đều là chúng ta chịu thiệt. Cho nên không được để bại lộ Yêu Thần biến của ngươi, bởi vì không biết lúc nào, ngươi sẽ gặp được kẻ địch của chúng ta. Bọn họ đối với phụ thuộc chúng ta cũng không hạ thủ lưu tình. Một phụ thuộc chết đi cũng không làm cho Phong Lang tộc mắt nháy một cái. Không dễ để bại lộ Yêu Thần biến đối với phụ thuộc nhân loại chúng ta là đạo sinh tồn, hiểu rõ chưa?"

Thiểm Báo tộc? Báo Thiểm? Đường Tam lập tức trong nội tâm khẽ động: "Quỷ a di, Thiểm Báo tộc cũng ở trong thành sao?"

"Ân, tổ chỗ của bọn họ cũng ở nơi này. Thành Gia Lý xem như là một trong bảy đại chủ thành, trong thành có bảy đại tộc tổ chỗ. Cái gọi là tổ chỗ, chính là chỗ ở hạch tâm nhất tộc. Phong Lang tộc, Thiểm Báo tộc tuy rằng chỉ là chi nhanh của Lang Yêu và Báo Yêu, nhưng trong thành cũng có một chỗ cắm dùi. Mà các đại tộc tổ chỗ đều ở bên thành Thánh Linh. Chỉ có đỉnh cấp đại tộc bài danh mười thứ hạng đầu mới có tư cách đem tổ chỗ xây dựng ở khu vực hạch tâm của thành Thánh Linh. Các đại tộc tổ chỗ khác chỉ có thể ở khu vực ngoại vi.

Đường Tam một mực ghi nhớ những lời Quỷ Quỷ nói. Quỷ Quỷ sinh hoạt ở thành Gia Lý, tựa hồ biết rõ hơn Vương Duyên Phong một chút.

"Quỷ a di, người đi qua thành Thánh Linh rồi sao?" Đường Tam vẻ mặt tò mò hỏi.

Quỷ Quỷ lắc đầu, nói: "Không có đi qua, chỉ mới nghe nói qua. Đó không phải là chỗ phụ thuộc có thể đi. Chỗ đó tụ tập các tồn tại cường đại nhất của hai tộc Yêu Tinh, một gã Đại Yêu bất kì hắt hơi một cái đều có thể giết chúng ta. Nghe nói đó là một toà thành không nhìn thấy giới hạn."

Ăn cơm tối xong, Vương Duyên Phong cùng Đường Tam đi nghỉ ngơi sớm.

Đường Tam khoanh chân ngồi trên giường tu luyện, rõ ràng cảm giác được tốc độ hấp thu thiên địa linh khí so với trấn Phong Lang nhanh hơn một ít. Thiên địa linh khí bên trong thành thập phần nồng đậm, hơn nữa Đường Tam phát hiện, mỗi chỗ khác nhau độ nồng đậm thiên địa linh khí cũng khác nhau. Như chỗ bọn họ bây giờ là khu vực có thiên địa linh khí mỏng manh nhất.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra. Sáng sớm ngày hôm sau, Vương Duyên Phong cùng Đường Tam nếm qua điểm tâm rồi rời tiểu điếm, tiến về phía Phong Lang tộc tổ chỗ.

Phong Lang tộc tổ chỗ toạ lạc ở khu vực hạch tâm thành Gia Lý. Thành thị này tương đối lớn, trên đường phố không thể chạy, Vương Duyên Phong cùng Đường Tam đi hơn hai canh giờ mới tới nơi.

Xa xa, Đường Tam đã thấy được Phong Lang tộc tổ chỗ. Sở dĩ có thể nhận ra bởi vì trên tường viện cao cao kia có một tiêu kí đầu sói màu xanh cực lớn.

Cái đầu sói này đường kính vượt qua ba mét, ở trên cánh cửa cao lớn đằng kia nên rất dễ thấy, hào quang màu nâu xanh nhàn nhạt phát ra, làm Phong nguyên tố xung quanh rõ ràng trở nên nồng đậm, thậm chí mơ hồ có khí lưu thoát ra bốn phía, bài xích tất cả người

tới gần cửa sân.

Cái này dĩ nhiên là một khối Phong Linh Thạch nguyên vẹn, một khối Phong Linh Thạch đường kính ba mét, rất nặng đó! Nhìn từ bên ngoài, tường viện ở Phong Lang tộc tổ chỗ hướng hai bên kéo dài ra, ít nhất là trăm mét. Tường cao tới mười mét che chắn cực kĩ bên trong, từ bên ngoài căn bản không thể nhìn thấy.

Vương Duyên Phong cùng Đường Tam mới đi đến tường viện phụ cận thì đã xuất hiện một cỗ uy áp vô hình, làm cho bọn họ khó thở.

Vương Duyên Phong mang theo Đường Tam đi về phía trước, khi bọn họ tới gần đại môn, mấy Lang Yêu ngăn cản họ lại.

Thủ vệ ngoài cửa lớn tổng cộng có bốn Lang Yêu, thân đều cao hơn hai mét, tu vi ước chừng là Tứ giai.

Vương Duyên Phong trước tiên phóng xuất ra Phong Lang Biến của mình, thân thể bành trướng, trong hai tròng mắt tản mát hào quang thanh bích sắc, cho thấy thân phận phụ thuộc của mình.

"Tới đây làm gì?" Một Lang Yêu lạnh lùng nói.

Vương Duyên Phong chặn lại nói: "Chúng ta tới từ trấn Phong Lang, lần này là đến dâng lên tộc chủ đại nhân danh sách cống phẩm năm nay. Phiền ngươi tới thông báo."

Nghe là tới đưa danh sách cống phẩm, Lang Yêu kia sắc mặt hoà hoãn vài phần, nói: "Trực tiếp cùng ta đi vào." Nói xong, hắn đi vào trong trước.

Vương Duyên Phong vội vàng đi theo.

Ngay khi Đường Tam chuẩn bị theo sau, một cái đại thủ chắn trước mặt hắn: "Tiểu tử ngươi không được đi vào. Tiểu thí hài đi vào làm gì, muốn chết sao? Ở bên ngoài chờ."

Đường Tam nhìn về phía Vương Duyên Phong một cái, Vương Duyên Phong cũng không nghĩ tới có thể như vậy, hiển nhiên là bởi vì Đường Tam tuổi còn quá nhỏ, những Lang Yêu này không thèm để mắt tới hắn.

Vương Duyên Phong nói: "Đường Tam, ngươi ở ngoài chờ ta một lát. Qua bên kia chờ đi."

Cổng lớn trước tổ chỗ rất lớn, như một cái quảng trường nhỏ. Ở trung tâm quảng trường có một cây cổ thụ cực lớn, thân cây rất thô, ít nhất cần mười mấy người mới ôm hết, tán cây cực lớn bao phủ một mảng rộng.

Đây là khu vực hạch tâm ở thành Gia Lý. Lúc trước Vương Duyên Phong đã nói với Đường Tam, mấy cái đại tộc tổ chỗ đều ở bên trong khu vực này.

Vương Duyên Phong đưa mắt liếc Đường Tam một cái, ý là hắn đến chỗ cây đại thụ bên kia chờ, không nên ở lại trước mặt các Lang Yêu này, tránh bị bọn họ hỏi quá nhiều, đồng thời cũng là vì tránh cho những Lang Yêu này nhàm chán làm gì đó với hắn.

Đường Tam thành thành thật thật đáp ứng một tiếng, quay người đi đến chỗ cây cổ thụ.

Những Lang Yêu kia hiển nhiên cũng không xem Đường Tam là chuyện quan trọng, Lang Yêu đứng đầu kia trực tiếp mang Vương Duyên Phong tiến vào tổ chỗ.

Đường Tam không khỏi cảm thấy có chút không thú vị, hắn vốn muốn đến Phong Lang tổ chỗ xem một chút, cảm nhận cấp độ năng lượng của Lang Yêu cao tầng một lát, thuận tiện quan sát địa hình, chuẩn bị cho tương lại mình tới trộm cắp Phong Lang huyết mạch, lại không nghĩ ràng mình không thể đi vào.

Đường Tam trực tiếp đến dưới cây cổ thụ, tán cây cực lớn bao trùm một diện tích rất rộng, không khí nơi này cũng trở nên mát mẻ một ít.

Tại khu vực hạch tâm này có không ít Yêu Quái, xa xa còn có các đại trạch khác. Vì để cho các Lang Yêu canh cổng không chú ý đến mình quá nhiều, Đường Tam dứt khoát tìm một chỗ khuất, ngồi xuống chờ đợi Vương Duyên Phong.

Hắn đi đến mặt kia của các đại thụ, vừa mới ngồi xuống liền chứng kiến ven đường phía xa xa có một cửa hàng không lớn lắm.

Nơi này có cửa hàng sao?

Cửa hàng này nhìn qua có hai phần, phía trước là cửa hàng, đằng sau dường như là chỗ ở. Trên cửa hàng có một chiêu bài, trên chiêu bài ghi: Trà sữa điếm Mỹ công tử.

Chương 30: Ta không phải Tiểu Vũ, ta là Mỹ công tử

Bán trà sữa sao? Trà sữa là cái gì?

Kiếp trước trong thế giới kia không có loại vật này, đi đến thế giới này cũng chưa có gặp qua, thoạt nhìn hẳn là một loại đồ uống.

Tuy rằng bên này Yêu Quái không có nhiều lắm, nhưng trà sữa điếm này sinh ý thật tốt, không ngừng có Yêu Quái đi vào mua một ly. Nhìn qua chén kia cũng không nhỏ.

Đường Tam ngưng tụ thị lực, tử quang trong mắt hiện lên, vận chuyển Tử Cực Ma Đồng nhìn về phía trà sữa điếm. Khi hắn nhìn rõ lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Trong cửa hàng kia rõ ràng là hai vị nữ tử, nhân loại.

Một nữ tử tuổi hơi lớn, nhìn qua chừng ba mươi tuổi, tướng mạo cực đẹp, tóc đen mắt đen, trên mặt thuỷ chung mang theo nụ cười thản nhiên, ánh mắt ôn nhu, rất dễ dàng làm người ta có cảm giác thân thiết.

Có thể nói đây là nữ nhân đẹp nhất hắn nhìn thấy từ khi vào thế giới này. Nữ tử bên người nàng tuổi nhỏ hơn một chút, nhìn qua mười sáu mười bảy tuổi, tướng mạo coi như thanh tú, giúp đỡ trước sau. Phụ thuộc nhân loại có thể mở cửa hàng ở khu vực hạch tâm? Hơn nữa nhìn qua, đám Yêu Quái đến mua trà sữa không có kì

thị các nàng, tất cả mua xong liền đi, dùng Yêu tệ thấp nhất. Hiển nhiên giá trà sữa không đắt, có Yêu Quái thậm chí mua mấy chén.

Gọi là trà sữa điếm Mỹ công tử, vị này nữ nhân lớn tuổi này là Mỹ công tử sao? Danh tự có chút ý tứ, hơn nữa coi danh xứng với thực. Đường Tam sờ lên thân thể, lúc trước Vương Duyên Phong cho hắn một ít Phong Linh Thạch chế xem như là Yêu tệ.

Hắn không khỏi có chút xúc động, muốn đi mua một ly trà sữa nếm thử. Chủ tiệm là nhân loại làm cho hắn bản năng có một loại cảm giác thân thiết.

Sau khi hắn tới thành Gia Lý, trong lòng đều có chút căng thẳng. Lúc này chứng kiến cửa hàng trước mặt, hắn không tự chủ suy nghĩ, trà sữa kia có mùi vị như thế nào?

Đường Tam nhìn một lượt, không thấy có Yêu Quái xuất hiện, trà sữa điếm cũng vừa mới tiễn vài tên khách Yêu Quái Tộc, tạm thời rảnh rỗi.

Đường Tam hít sâu một hơi, lấy ra một đồng Yêu tệ làm từ Phong Linh Thạch, nhanh rảo bước đi tới. Đây là lần đầu tiên tiến hành giao dịch từ khi hắn đến thế giới này.

Trà sữa điếm Mỹ công tử ngày càng gần, một mùi sữa trong tiệm lan ra, chui vào lỗ mũi, hắn không khỏi nuốt xuống từng ngụm.

Khi khoảng cách đến trà sữa điếm Mỹ công tử chỉ còn lại mười mấy thước.

Khoảng cách gần, hắn càng nhìn rõ tình huống trong tiệm, mỹ phụ cùng tiểu cô nương đều đang bận rộn dọn dẹp.

Đúng lúc này có thêm một người từ trong phòng đi ra, đến bên người mỹ phụ, mỉm cười nói với nàng điều gì đó.

Đường Tam bước chân trong nháy mắt dừng lại, cả người hoàn toàn cứng lại rồi.

Trong khoảnh khắc này, hắn cảm giác lỗ chân lông toàn thân dường như đều nở ra, hai mắt mở thật to.

Tất cả xung quanh dường như biến mất trong chớp mắt, trong mắt hắn, trong lòng hắn chỉ còn lại thân ảnh đang tự nhiên nói cười kia.

Người tới nhìn qua khoảng mười hai mười ba tuổi, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, một đầu tóc đen chỉnh tề mà rối tung phía sau ót, khuôn mặt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo.

Nàng kế thừa hoàn mỹ tất cả ưu điểm của mỹ phụ, thêm vài phần hoạt bát và tinh quái, mắt to màu đen nháy nháy, lông mi thật dài rung động.

Là nàng sao?

Là nàng sao??

Là nàng sao???

Giờ này khắc này, tất cả tựa hồ đã không còn quan trọng nữa. Trong mắt hắn chỉ còn một đạo thân ảnh này.

Tướng mạo cùng trước kia có chỗ bất đồng, ngay cả khí chất cũng đều cải biến, nhưng lạc ấn khắc sâu trong thần thức lại rõ ràng nhận ra thân ảnh này.

Đường Tam vô luận thế nào cũng không nghĩ tới, mình sẽ thuận lợi mà tìm thấy nàng. Trong chớp mắt hắn đối với thế giới tràn ngập ác ý này cũng không còn nửa phần mâu thuẫn, tận sâu trong lòng hắn chỉ còn có cảm ơn.

Tâm của hắn đang run rẩy, thân thể căn bản không cách nào di động nửa phần.

Đúng vậy, là nàng, thật sự là nàng!

Trí nhớ kiếp trước hiện lên trong đầu hắn. Đây là túc thế nhân duyên, là việc duy nhất hắn truy tìm.

Hắn liền đứng trước tiệm trà sữa hơn mười thước, ba người trong tiệm cũng tự nhiên thấy được hắn.

Mỹ phụ có chút kinh ngạc nhìn ánh mắt ngốc trệ của Đường Tam, thiếu nữ bên người nàng tự nhiên cũng nhìn thấy được. Thiếu nữ nhíu nhíu mày, mỹ phụ nói với nàng câu gì đó, sau đó chỉ chỉ Đường Tam.

Thiếu nữ gật gật đầu, rồi biến mất trong tầm mắt của Đường Tam.

Đường Tam cứng ngắc vô thức nhảy về phía trước một bước, hắn hé miệng, thiếu chút nữa là hô to một tiếng: "Đừng đi."

Khi thân ảnh kia biến mất, trong lòng Đường Tam cảm giác thật luyến tiếc.

"Này, cho ngươi uống!" Đúng lúc này, thanh âm dễ nghe vang lên bên tai.

Đường Tam chậm rãi nghiêng đầu sang một bên, toàn thân cứng

ngắc bắt đầu run rẩy.

Hình ảnh quen thuộc mà lạ lẫm, làm hắn hồn khiên mộng nhiễu thình lình đứng trước mặt hắn.

Một cái ly đưa tới trước mặt hắn, mang theo mùi sữa nhàn nhạt cùng hương trà.

Thiếu nữ tóc đen nhìn bộ dạng ngốc trệ của Đường Tam, không khỏi nhíu mày lần nữa.

Nàng đem trà sữa nhét vào tay Đường Tam, tức giận nói: "Đừng nhìn, ngươi đi nhanh đi."

Khoảng cách giữa hai người gần như thế, thanh âm của Đường Tam có chút run rẩy: "Tiểu, Tiểu Vũ?"

Thiếu nữ sửng sốt một lát, sau đó quay đầu nhìn về phía trà sữa điếm, mỹ phụ hướng nàng vẫy tay, nói: "Tiểu Mỹ, trở về đi."

"Dạ, mụ mụ."

Thiếu nữ đáp ứng một tiếng, quay người trở về.

Đường Tam cầm lấy trà sữa, vô thức đi về phía trước một bước.

Đúng lúc này, thiếu nữ xoay người, nói với hắn: "Ngươi nhận nhầm người rồi, ta không phải Tiểu Vũ. Tất cả mọi người đều gọi ta là Mỹ công tử!"

Đường Tam cầm ly trà sữa ấm áp, há to miệng, phát hiện cổ họng mình đã hoàn toàn nghẹn lại, một chữ đều không nói lên lời.

Hắn đi tới thế giới này đã chín năm, trong chín năm này, hắn chứng kiến đau khổ của nhân loại, người mẹ đã mất của hắn, tuỳ thời đều có thể gặp phải nguy hiểm bị Yêu Quái Tộc giết chết. Cũng từ nhà Vương Duyên Phong lão sư cảm nhận được sự ấm áp, nội tâm của hắn không ngừng xúc động.

Nhưng hắn chưa bao giờ kích động như bây giờ, ba kiếp làm người, hắn đã trải qua quá nhiều, quá nhiều rồi.

Hôm nay, sau chín năm nhung nhớ và lo lắng, hắn rút cuộc lại gặp được nàng. Giờ khắc này, tâm tình của hắn không cách nào khống chế được, nước mắt tự nhiên trào ra.

Giờ khắc này, trong đầu của hắn hiện lên kỉ niệm giữa hắn và nàng ở kiếp trước, cùng với nàng cười nói tự nhiên.

Hai đạo thân ảnh có tướng mạo không giống nhau, trong đầu hắn chậm rãi dung hợp làm một.

Chương 31: Không gì có thể tuyệt vời hơn thế này

Ánh mặt trời dường như ngày càng thêm tươi đẹp, không khí xung quanh tựa hồ càng trở nên nhẹ nhàng khoan khoái, điều này đối với nhân loại cũng không phải là thế giới tốt đẹp gì, nhưng giờ khắc này đối với Đường Tam lại hoàn hảo như thế.

Hắn rút cuộc đã tìm được thê tử chuyển thế trùng sinh, điều này so với dự liệu của hắn còn dễ dàng hơn. Không có trằn trọc, cũng không cần đi khắp đại lục, hắn đã tìm được nàng. Còn có điều gì tuyệt vời hơn thế?

Tiểu Vũ, Tiểu Vũ, Mỹ công tử, Mỹ công tử!

Lúc này, Mỹ công tử đã về đến cửa hằng, mẹ nàng đang nói gì đó với nàng. Mỹ công tử có chút kinh ngạc mà hướng Đường Tam nhìn lại, vừa vặn thấy được hắn rơi lệ đầy mặt.

Đôi mắt to đẹp của nàng mang theo vài phần nghi hoặc, mà mẹ của nàng lại hướng về Đường Tam cười cười, lấy tay làm một động tác như nâng chén, ý bảo hắn uống trà sữa.

Tâm tình Đường Tam dần bình tĩnh, trong chớp mắt, thần trí của hắn đều đang run rẩy.

Tay của hắn đang run rẩy, nhưng hắn cẩn thận từng li từng tí không làm rơi một giọt trà sữa ra ngoài, đem cái mộc gia được chế

như thành ly đưa lên miệng, uống một ngụm.

Hỗn hợp mang theo mùi sữa và hương trà nhàn nhạt, còn có một hương vị trong veo. Trà sữa ấm áp làm cả người hắn đều ấm áp, tựa như tâm hắn một lần nữa lại tràn đầy.

Giờ khắc này, tâm hắn không còn trống rỗng, không còn quanh quẩn ở một chỗ, hắn đã tìm được túc thế nhân duyên của mình. Còn có sự tình nào tuyệt vời hơn sao?

Trong nội tâm hắn thậm chí lần đầu tiên sinh ra vài phần cảm kích, chính là vì những Phong Lang kia không cho phép mình vào bên trong, mình mới có cơ hộ gặp được Mỹ công tử.

Hết thảy tất cả, đều là an bài tốt nhất.

Đường Tam lần nữa uống ngụm trà sữa, lau nước mắt trên mặt, xoay người, một lần nữa đi đến dưới gốc đại thụ ngồi xuống.

Chén trà sữa trong tay là đồ uống ngon nhất từ khi hắn đến thế giới này, nụ cười thản nhiên hiển hiện trên khuôn mặt hắn.

Tìm được nàng, không có sự tình nào tốt đẹp hơn thế.

Hắn cứ như vậy xa xa nhìn trà sữa điếm kia, cùng với mẹ con Mỹ công tử đang bận rộn. Ở kiếp này, nàng là nhân loại.

Chín năm, Đường Tam mỗi ngày đều tu luyện, thời điểm chính thức động não tư duy không phải nhiều. Bởi vì hắn biết, muốn tìm được vợ mình chuyển thế, đầu tiên mình phải cường đại mới được. Mà giờ khắc này, đầu óc của hắn sống lại rồi. Hắn cần phải suy tính làm thế nào để nhanh chóng đến bên nàng, thiếp thân bảo hộ nàng, làm cho nàng một lần nữa yêu mến mình, chính thức cùng mình ở

cùng một chỗ. Với hắn mà nói, không có sự tình nào bức thiết hơn.

Ngươi là Tiểu Vũ cũng được, Mỹ công tử cũng được, đều nhất định trở thành thê tử của ta.

Đúng lúc này, bên người Đường Tam truyền đến âm thanh kinh ngạc: "Đường Tam, đồ uống này ngươi lấy ở đâu ra?"

Đường Tam mới bừng tỉnh trong suy nghĩ, đứng dậy nhìn lên, thấy Vương Duyên Phong đã tới bên người, từ thần sắc của hắn có thể nhìn ra nhiệm vụ lần này hắn là hoàn thành thuận lợi.

Đường Tam chỉ trà sữa điếm Mỹ công tử ở xa xa: "Lão sư, người gặp qua cửa hàng này chưa? Trà sữa nhà nàng uống rất ngon."

Vương Duyên Phong giật mình, nói: "Khu vực hạch tâm này ta rất ít khi đến. Mỗi lần tới làm xong việc ở tổ chỗ liền rất nhanh rời đi. Chúng ta đi thôi, quý tộc Yêu Quái Tộc sinh hoạt ở chỗ này tính cách cũng không có gì tốt."

"Ân." Đường Tam gật đầu, nhưng hắn đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói, "Lão sư, người chờ ta một lát."

Nói xong, hắn nhanh chóng chạy về phía trà sữa điếm.

Lúc này Mỹ công tử đang ở bên trong kiểm kê tiền, phân loại Yêu tệ, mẹ của nàng vừa mới tiễn một gã khách Yêu Quái Tộc.

"Làm sao vậy người trẻ tuổi? Trà sữa uống ngon sao?" Mỹ phụ thấy Đường Tam tới liền hỏi.

Ở khoảng cách gần, Đường Tam càng có thể cảm nhận được mẫu thân của Mỹ công tử rất đẹp, đó là vẻ đẹp làm cho người ta như

được tắm gió xuân, trong mắt nàng dường như luôn mang theo tình cảm ấm áp.

Đường Tam lấy ra một đồng Yêu tệ Phong Linh Thạch, đặt trên bàn: "A di, trà sữa uống rất ngon, cảm ơn người. Đây là tiền trà sữa."

"Trà sữa cho ngươi, không cần tiền." Mẫu thân Mỹ công tử ôn nhu nói, "Nhanh rời khỏi nơi này, Yêu Quái ở đây tính cách đều không tốt."

"A di, ta phải trả tiền. Cảm ơn người. Còn có, ta là Đường Tam."

Khi hắn nói "Ta là Đường Tam" mấy chữ, con mắt nhìn về phía Mỹ công tử. Mà Mỹ công tử hơi hơi nghiêng thân, quay lưng về phía hắn, cũng không có phản ứng gì.

Đường Tam lại thâm sâu nhìn Mỹ công tử một cái, xa xa đã truyền đến tiếng kêu của Vương Duyên Phong. Trong tâm mang theo muôn vàn không nỡ, tất cả lưu luyến, hắn chỉ có thể bước nhanh rời đi.

Mẫu thân Mỹ công tử có chút kinh ngạc nhìn đứa bé này, với tuổi của nàng có thể nhìn ra ánh mắt Đường Tam nhìn Mỹ công tử không giống như vậy.

Nữ nhi của mình tuy tuổi còn nhỏ, nhưng cũng có người chú ý đến nàng. Chẳng qua là, tiểu nam hài nhân loại này, ánh mắt nhìn nữ nhi không chỉ thưởng thức cùng lưu luyến, còn mang theo một tình cảm đặc biệt đậm sâu, thậm chí tại khoé mắt hắn còn có vệt nước mắt. Cài này là tức cảnh sinh tình sao?

Đường Tam trở lại bên người Vương Duyên Phong, đem chỗ trà sữa uống hết, nhưng như cũ nắm cái chén không, không buông ra, chỉ vì nàng từng cầm cái chén này, trên đó dường như lưu lại một tia khí

tức của nàng.

"Ngươi không sao chứ?" Trên đường quay về lữ điếm, Đường Tam vẫn luôn đi sau lưng Vương Duyên Phong, không có nhìn xung quanh, chỉ cúi đầu, dùng phương thức đi đường tiêu chuẩn của phụ thuộc mà đi. Vương Duyên Phong tự nhiên cảm nhận được tâm tình biến hoá của hắn, sau khi trở lại lữ điếm liền ân cần hỏi han.

"Ta không sao, lão sư, ta hiện tại rất tốt, thật sự rất tốt." Đường Tam nhoẻn miệng cười, là bộ dạng tươi cười phát ra từ nội tâm.

Vương Duyên Phong nhìn nụ cười trên mặt hắn, mỉm cười nói: "Xem ra, chén trà sữa kia đối với ngươi xúc động không nhỏ a! Đúng vậy trên thế giới này mặc dù có vô số ác ý nhằm vào chúng ta, nhưng mà cũng có chuyện tốt. Trong nhân sinh của ngươi, dù mỗi ngày đều phải đối mặt với ác ý, nội tâm cũng cần phải bảo tồn một phần mỹ hảo. Chỉ như thế, ngươi mới có thể hướng về trời quang, vĩnh viễn tràn đầy hy vọng."

Không thể nghi ngờ, những lời này hắn có cảm xúc mà nói ra, mà trong nội tâm Đường Tam cảm giác không phải như vậy. Vì cái gì đây?

"Chính sự xong xuôi, chúng ta còn có thể dừng lại hai ngày. Ta mang ngươi đi dạo bốn phương?" Vương Duyên Phong mỉm cười nói.

Nhiệm vụ lần này của hắn hoàn toàn rất thuận lợi, Phong Lang tộc chủ phê chuẩn số lượng cống phẩm, sau khi trở về hắn cũng có thể thuận lợi báo cáo với Phong Lang lãnh chủ.

Đường Tam nói: "Lão sư, thành Gia Lý có địa phương nào náo nhiệt không? Ta muốn đi xem."

Vương Duyên Phong nói: "Đi tới nơi náo nhiệt không sao, nhưng vẫn giống ta nói với ngươi, phải thận trọng từ lời nói đến hành động, phải ở bên cạnh ta."

"Dạ. Không có vấn đề." Đường Tam không chút do dự đáp ứng.

Vương Duyên Phong nói: "Ta cũng đã lâu không có tới, ta đi hỏi Quỷ a di một chút."

Khi hắn tìm được Quỷ Quỷ, nói ý định mang Đường Tam đi nơi náo nhiệt, Quỷ Quỷ nói: "Địa phương nào nhiệt đương nhiên có, hơn nữa có không ít. Đúng rồi, cách chỗ chúng ta không xa có một chỗ có thể đi xem một chút, đêm nay đúng là một thời cơ tốt. Chỗ đó đang cử hành giải thi đấu va chạm thành Gia Lý mỗi năm một lần, không chỉ có Yêu Quái trong thành tham dự, mà một ít cường tộc ở thôn trấn xung quanh cũng phái người tham dự."

"Giải thi đấu va chạm là cái gì?" Vương Duyên Phong tò mò hỏi.

Chương 32: Giải thi đấu va chạm

Quỷ Quỷ nói: "Giải thi đấu va chạm, chính là song phương ở khoảng cách ba mươi mét đồng thời phát động vọt tới đối phương. Sau khi va chạm, ai lui về phía sau xa hơn thì thua, ngược lại thì thắng. Đẳng cấp Yêu Quái khác nhau phân thành các tổ khác nhau, thấp nhất là Tam giai, cao nhất là Lục giai. Bởi vì cường giả Lục giai va chạm rất có thể tạo thành tử thương không cần thiết. Còn có cường giả Lục giai trở lên không có hứng thú với mấy trận đấu như thế này."

"Cái này ngược lại có chút ý tứ. Nhưng chủng quần khác nhau đặc tính không giống nhau, các chủng quần có dáng người cao lớn nhất định sẽ chiếm ưu thế." Vương Duyên Phong khẽ cười nói.

Quỷ Quỷ nói: "Ta đã xem qua một lần, trong đó vẫn có chút kỹ xảo. Như vậy đi, sau khi ăn cơm tối xong chúng ta đi, hẳn là vừa vặn có thể bắt kịp giải thi đấu va chạm bắt đầu."

Đường Tam cùng Vương Duyên Phong hôm nay đi tới tổ chỗ Phong Lang tộc, dùng hơn bốn giờ thời gian, hơn nữa ở bên kia hao phí thời gian, trở về đã là xế chiều.

Đối với việc quan sát giải thi đấu va chạm, Đường Tam đương nhiên không có ý kiến gì, nhất là giải thi đấu này là Tam giai đến Lục giai tiến hành va chạm, cũng vừa phù hợp với tâm ý của hắn.

Sau khi nhìn thấy Mỹ công tử, tư duy của hắn trở nên linh hoạt

hơn, thực sự nghĩ cần trở nên mạnh mẽ hơn nữa.

Trà sữa điếm Mỹ công tử nằm ở khu vực hạch tâm thành Gia Lý, chỗ đó khẳng định không thiếu Bát giai, Cửu giai Yêu Quái cường đại. Thật vất vả mới tìm được nàng, không có chuyện gì trọng yếu bằng việc thủ hộ nàng. Mà muốn thủ hộ nàng, đầu tiên mình phải trở nên cường đại, bằng vào thực lực bây giờ hiển nhiên là không đủ. Huyền Thiên Công mà Đường Tam tu luyện với năng lượng Yêu Quái Tộc huyết mạch có trợ giúp lẫn nhau, trải qua nhiều năm, hắn đã cơ bản nắm rõ rồi. Huyền Thiên Công có năng lực thôn phệ và chuyển hoá, có thể hấp thu năng lượng từ ngoại giới đem chuyển hoá thành lực lượng của mình. Thông qua huyết mạch lạc ấn có thể ngược lại chuyển hoá Huyền Thiên Công phóng thích năng lực tương ứng.

Huyết mạch lạc ấn càng mạnh, Đường Tam có thể chuyển hoá ra kỹ năng có uy lực càng lớn. Yêu Quái Tộc huyết mạch lạc ấn trong cơ thể hắn giống như những kỹ năng bất đồng đẳng cấp. Hắn không chỉ muốn tăng lên Huyền Thiên Công, mà còn muốn đem huyết mạch lạc ấn đề cao cấp độ, như vậy mới có thể thi triển năng lực cường đại hơn, bản thân cũng mới có thể có thực lực mạnh hơn.

Căn cứ theo nghiên cứu và cảm thụ của hắn, ít nhất trước khi Huyền Thiên Công đột phá tầng thứ chín, hắn đều dùng phương thức như vậy để tu luyện.

Như vậy nếu hắn muốn nhanh tăng lên chính mình thì cần có nhiều kỹ năng hơn. Nhân loại thế giới này, nếu như truyền thừa Yêu Quái huyết mạch chỉ có thể có một loại kỹ năng. Nhưng hắn thông qua Huyền Thiên Công tiến hành thôn phệ thì không chịu hạn chế này, hoàn toàn có thể có nhiều kỹ năng. Kỹ năng càng nhiều, dưới tình huống phối hợp hợp lí, thực lực tự nhiên cũng càng mạnh.

Mà ở nơi náo nhiệt trong thành, hắn đục nước béo cò, thử nghiệm hấp thu một ít năng lực Yêu Quái cấp thấp. Cơ hội sẽ có nhiều. Hắn cần phải có được càng nhiều kỹ năng đến từ Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực để tăng cường chính mình. Đồng thời, hắn đem những năng lượng này chuyển hoá thành công lực Huyền Thiên Công cũng có thể càng nhanh tăng lên bản thân.

Đối với tu luyện, hôm nay có thể nói là ngày hắn tích cực nhất từ khi đi vào thế giới này. Tứ giai không đủ, Ngũ giai không đủ, ít nhất phải cố gắng hết sức nhanh tu luyện đến Cửu giai, để cho thần trí của mình tăng lên, xây dựng lại, sau đó đoàn tụ Thần lực, tỉnh lại một ít năng lực kiếp trước mà thế giới này không có, như vậy mới có thể chính thức bảo hộ Mỹ công tử.

Đường Tam nghỉ ngơi một chút rồi ăn cơm tối. Quỷ Quỷ đổi một thân y phục hoa lệ, lúc này mới mang Vương Duyên Phong cùng Đường Tam xuất môn.

Quỷ Quỷ sở dĩ ăn mặc hoa lệ một chút là bởi vì thế giới này trông mặt mà bắt hình dong. Phụ thuộc nhân loại ở trong đại thành thị bị bắt nạt không có nhiều, chỉ cần không chủ động khiêu khích, bình thường Yêu Quái Tộc cũng không làm gì bọn họ, dù sao, Yêu Quái Tộc cần phụ thuộc đến hầu hạ. Nhân loại có thể nói là chủng quần phụ thuộc thông minh nhất, tuy rằng thực lực không mạnh, nhưng làm chuyện phức tạp thì tốt hơn nhiều so với các chủng quần phụ thuộc khác.

Cuộc tranh tài va chạm tầng cấp cũng không tính rất cao, dù sao chỉ có Tam giai đến Lục giai tham dự. Tuyệt đại đa số người dự thi là trẻ tuổi, hơn nữa ban thưởng cũng không tính là quá phong phú.

Giải nhất được ban thưởng năm đồng nguyên tố tệ. Nguyên tố tệ tuy rằng sức mua vô cùng kinh người, nhưng đối đại đa số Yêu Quái

đại khí thì ban thưởng này cũng không là gì.

Hơn nữa, đây là ban thưởng cho Lục giai đệ nhất. Cấp thấp hơn ban thưởng cũng ít hơn. Quán quân Ngũ giai là bốn đồng nguyên tố tệ, quán quân Tứ giai ban thưởng là ba đồng nguyên tố tế, mà quán quân Tam giai chỉ có một đồng nguyên tố tệ là phần thưởng.

Còn các thứ hạng khác, ban thưởng đều là Linh Tê tệ.

Phải biết rằng, bên trong hệ thống tiền, cao nhất chính là Tử Kim tệ, thứ hai là Thiên Vũ tệ, hai loại này đều không xuất hiện trong giải thưởng có thể thấy được giải đấu này như là một trò chơi. Nơi tổ chức giải thi đấu va chạm là một quảng trường, xung quanh quảng trường là các cửa hàng.

Trước khi gặp Mỹ công tử, Đường Tam có thể có hứng thú với mấy cửa hàng này, bởi vì chúng làm hắn hiểu rõ Yêu Quái Tộc hơn. Nhưng hiện tại hắn cảm thấy hứng thú hơn với giải thi đấu va chạm. Lúc này trên quảng trường đã tụ tập mấy nghìn Yêu Quái. Cách trung tâm có một mảnh đất trống, bên trong có các vệ sĩ thành Gia Lý chịu trách nhiệm ngăn cách. Gia Lý vệ sĩ không phải chỉ là một chủng quần, mà là từ các tộc trúng tuyển cử đi. Muốn trở thành Gia Lý vệ sĩ, ít nhất phải có Tứ giai thực lực.

Trong Yêu Quái Tộc, hệ thống quân đội đều dùng làm đơn vị, bảy toà chủ thành đều có vệ sĩ của chính mình. Mà trong quân đội, tu vi càng cao thì chức vị càng cao, Tứ giai chỉ là vệ sĩ bình thường nhất. Có thể thấy được ở Yêu Tinh Đại Lục, Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc thực lực cường đại cỡ nào.

Trong đám người không thiếu chủng quần phụ thuộc, trong đó phụ thuộc nhân loại có số lượng lớn hơn. Một ít phụ thuộc nhân loại đi theo bên người Yêu Quái, hiển nhiên là tuỳ tùng của chúng.

Giải thi đấu còn chưa chính thức bắt đầu, sắc trời dần tối xuống, ở bốn phía dựng lên từng đám cột gỗ cực lớn, phía trên khoáng thạch tản ra hào quang, chiếu sáng quảng trường.

Nơi này khí tức hỗn tạp, bởi vì tụ tập quá nhiều chủng quần bất đồng, nhưng thiên địa linh khí lại rất nồng đậm.

Đường Tam theo sau Vương Duyên Phong và Quỷ Quỷ đi vào sân thi đấu, thật vất vả mới tìm được một chỗ đứng lại. Ở chỗ này đại đa số là chủng quần phụ thuộc.

Sân thi đấu hình tròn, đường kính chừng năm mươi thước, xung quanh được vệ sĩ vây lại. Ở bên cạnh có một cái bàn, trên đó để tiền.

Đường Tam vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nguyên tố tệ, bất đồng nguyên tố thì nguyên tố tệ tản ra hào quang bất đồng, trong bóng đêm đặc biệt dễ làm người khác chú ý, đem Linh Tê tệ sáng bóng bên cạnh hoàn toàn che lấp.

Linh Tê tệ có màu ám bạc, nhìn qua phong cách cổ xưa nội liễm, mặc dù không có như nguyên tố tệ tản mát ra hào quang khi được chiếu rọi, nhưng lại mơ hồ làm cho Đường Tam vài phần cảm giác kì dị.

"Giải thi đấu va chạm sắp bắt đầu!" Một âm thanh vang dội bỗng nhiên vang lên.

Chương 33: Ta muốn dự thi

Lập tức các Yêu Quái xung quanh sân thi đấu phát ra tiếng hoan hô điếc tai nhức óc, làm Đường Tam có cảm giác tiến vào một đoàn thú.

Một đại hán dáng người hùng tráng đi vào bên trong, hắn đứng thẳng, thân hình khổng lồ cao chừng bốn mét, toàn thân đều tản ra khí tức cuồng bạo, bộ lông màu đen che kín toàn thân, không có mặc y phục, chỉ có một cái quần da buộc bên hông, ngực có một bộ lông bạch sắc có đường vân chữ V cực lớn.

Từ ngoại hình của hắn, Đường Tam có thể đoán được đây là một đầu Hùng Yêu. Hùng Yêu phân nhiều chủng loại, cụ thể cái nào là nhất tộc hắn cũng không biết.

"Đây là Bạo Hùng tộc, là chủng quần cường đại trong Hùng Yêu tộc, gần nhất với Vương tộc. Bạo Hùng tộc thiên phú dị bẩm, lực vô cùng lớn, Bạo Hùng trưởng thành đều là cường giả Lục giai." Quỷ Quỷ thấp giọng nói.

Bạo Hùng tộc, Đường Tam trong lòng âm thầm nhớ kĩ, trưởng thành thì có Lục giai. Những Yêu Quái này đúng là thật mạnh mẽ!

Tên Hùng Yêu kia lúc này đã đứng ở trung tâm sân thi đấu, hắn ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rống phẫn nộ, tiếng gầm cường đại đem tất cả tiếng hoan hô xung quanh đè ép xuống.

"Ít nhất là Thất giai." Vương Duyên Phong thấp giọng nói ra.

Điều này có nghĩa là tên kia là tinh anh bên trong Bạo Hùng tộc.

"Giải thi đấu va chạm, quy củ cũ. Điểm va chạm như cũ là vòng tròn dưới chân ta đây, dùng đường kính vòng tròn là điểm khởi đầu đo khoảng cách lui về phía sau sau khi va chạm. Khoảng cách bên nào càng gần thì bên đó là người chiến thắng." Tráng hán Bạo Hùng tộc trầm giọng quát, nguyên lai hắn là người chủ trì so tài.

Đường Tam lúc này mới chú ý tới dưới chân hắn có một vòng tròn đường kính ước chừng ba mét. Nói cách khác, trong trận đấu song phương cùng tăng tốc, phóng tới đối phương, bên trong vòng tròn sinh ra va chạm. Sau khi va chạm, ai bị đánh bay xa hơn, người đó là người bại.

Điều này cũng có nghĩa là, ai tốc độ mau hơn một chút, xông vào vòng tròn càng nhiều hơn thì sẽ chiếm chút tiện nghi.

Cho nên cái này không chỉ là so đấu lực lượng, mà cũng so đấu tốc độ.

"Tam giai có thể đi báo danh rồi. Ai có thể thắng liên tiếp mười trận, hoặc không có người khiêu chiến lên đài ứng chiến, người đó chính là người chiến thắng hôm nay." Tráng hán Bạo Hùng tộc vung tay, tuyên bố cuộc tranh tài bắt đầu.

Đường Tam hướng Vương Duyên Phong hỏi: "Lão sư, bên trong giải thi đấu va chạm, lúc song phương va chạm có thể sử dụng kỹ năng không, ví dụ như dùng kỹ năng thiên phú công kích đối thủ các loại?"

"Đương nhiên có thể. Yêu Quái Tộc rất tôn sùng vũ lực, giải thi đấu

va chạm dù là so đấuu đơn giản nhất, chỉ cần ngươi có bản lĩnh, kỹ năng gì cũng có thể dùng, vì thắng lợi có thể không từ thủ đoạn. Quy củ của Yêu Quái Tộc vẫn chỉ nhìn kết quả, không hỏi quá trình."

Đường Tam bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, thoáng suy tư một lát, nói: "Lão sư, ta có thể báo danh không?"

"Hả?" Vương Duyên Phong sững sờ, Quỷ Quỷ cũng lập tức nhìn về phía Đường Tam.

"Ngươi muốn báo danh?" Quỷ Quỷ thanh âm đề cao vài phần.

"Ta nghĩ thử xem. Có thể thắng tiền." Đường Tam chỉ chỉ ban thưởng trên bàn phía xa.

Vương Duyên Phong nhìn về phía Quỷ Quỷ, Quỷ Quỷ nhíu mày nói: "Chủng quần phụ thuộc có thể dự thi, nhưng dù sao cũng rất khó so với Yêu Quái Tộc. Hơn nữa, đối với chủng quần phụ thuộc, bọn họ ra tay sẽ ác hơn, không hề cố kỵ. Ngươi thật sự muốn thử nghiệm?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta nghĩ thử xem. Lão sư, ta có nắm chắc, coi như không thể thắng, hắn là cũng sẽ không bị thua thiệt."

Vương Duyên Phong đối với năng lực của Đường Tam vẫn có vài phần hiểu rõ: "Phương diện lực lượng thì sao?"

Đường Tam không chút do dự nói: "Dĩ xảo phá lực. Nếu như giải thi đấu va chạm không so quá trình chỉ nhìn kết quả, ta có cơ hội."

Nếu không gặp Mỹ công tử, hắn nhất định không tham gia giải thi đấu va chạm, trước khi chính thức lớn lên, giấu tài mới là tốt nhất. Nhưng hôm nay gặp được nàng, nội tâm hắn lập tức tràn đầy ý chí

chiến đấu. Bây giờ không phải lúc đợi, không thể tu luyện từng bước nữa, cho dù mạo hiểm một chút, hắn muốn cố gắng hết sức làm cho mình trở nên cường đại hơn. Chỉ có như thế, hắn mới có cơ hội nhanh chóng mà đến bên Mỹ công tử, thủ hộ nàng.

Quỷ Quỷ thấp giọng nói: "Quá mạo hiểm rồi. Vô luận thắng bại đều không quá tốt."

Đường Tam lấy từ trong lòng ra một tấm vải, đây là hắn mang từ lữ điếm ra. Hắn gấp thành hình tam giác, sau đó che kín mặt, buộc sau ót, che khuất tướng mạo của mình.

"Lão sư, Quỷ a di, sau khi trận đấu chấm dứt, ta sẽ tự đi về. Các ngươi không cần đón ta, như vậy cũng sẽ không bại lộ." Đường Tam nói.

Vương Duyên Phong suy nghĩ một lát, nói: "Được rồi, hết thảy cẩn thận. Ngươi báo danh Tam giai hay Tứ giai? Nếu như là Tam giai thì có thể ẩn giấu thực lực, chắc có lẽ không bị phát hiện."

Đường Tam lại nói: "Hay báo danh Tứ giai đi, ban thưởng càng nhiều hơn một ít. Lão sư, ta đi đây." Nói xong, hắn liền chui vào dòng người bên trong.

"Ngươi thật sự để cho hắn đi dự thi?" Quỷ Quỷ có chút khó tin nhìn về phía Vương Duyên Phong, "Còn có, Tứ giai là chuyện gì? Hắn thật sự có thực lực Tứ giai sao?"

Vương Duyên Phong gật gật đầu, nói: "Đứa nhỏ này không giống với người bình thường, tuy hắn mới có chín tuổi, nhưng trầm ổn hơn nhiều so với hài tử cùng tuổi. Tuy rằng hắn mới cùng ta học tập một năm, nhưng hắn luôn cho ta cảm giác chuyện gì cũng có nắm chắc. Hắn hẳn là có tính toán của mình."

Một năm qua, Vương Duyên Phong một mực chỉ đạo năm người Đường Tam các phương diện tri thức, đồng thời, Đường Tam cũng chỉ dạy cho hắn rất nhiều thứ, làm thực lực của hắn rõ ràng đã có tiến bộ, hắn đã đến Tứ giai đỉnh phong. Mới ngắn ngủi có một năm, điều này lúc trước hắn không thể nào tưởng tượng được.

Cho nên, hắn đối với Đường Tam không giống bốn hài tử kia. Đường Tam tấn thăng đến Tứ giai hắn rất rõ ràng. Chín tuổi đã đạt được Tứ giai, cho dù bên trong Yêu Quái Tộc cũng cực kì hiếm thấy, trừ phi là những Yêu Quái được sinh ra trong chủng quần đặc biệt cường đại mới có thể làm được. Trong Phong Lang tộc, hắn cũng không có gặp qua chín tuổi đạt đến Tứ giai. Nói cách khác, Đường Tam có được Yêu Thần biến, ở thiên phú thậm chí vượt qua Phong Lang tộc.

Xem như là phụ thuộc nhân loại, bình thường là không thể nào xuất hiện loại tình huống này, bởi vậy có thể thấy được, Đường Tam có thiên phú dị bẩm cỡ nào.

Thậm chí ngay cả Vương Duyên Phong cũng không hoàn toàn hiểu rõ đệ tử này cuối cùng là thực lực gì. Tiết học thực chiến, Đường Tam căn bản không có tham gia. Hôm nay Đường Tam chủ động yêu cầu tham gia giải thi đấu va chạm, Vương Duyên Phong sở dĩ đồng ý, chính là muốn nhìn một chút, trong trận đấu có mức độ nguy hiểm không cao, thực lực Đường Tam rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào.

Đường Tam xuyên thẳng qua đám người, hắn vừa mới biết rõ quy tắc ban thưởng của giải đấu. Vô luận là mấy trận đấu, chỉ cần chiến thắng một trận liền đạt được một đồng Linh Tê tệ. Ban thưởng này đối với chủng quần phụ thuộc tuyệt đối là vô cùng phong phú.

Cho nên khi hắn đi báo danh chứng kiến có không ít phụ thuộc nhân loại cùng với các chủng quần phụ thuộc khác cũng báo danh. Hiển nhiên, bọn họ đều muốn tranh thủ thắng một trận, đạt được Linh Tê tệ.

Mà trong mỗi trận đấu chỉ có quán quân cuối cùng mới có thể nhận được nguyên tố tệ. Càng là trận đấu cao giai, càng ban thưởng nhiều nguyên tố tệ. Hơn nữa, lúc ban thưởng có thể lựa chọn nguyên tố tệ có thuộc tính thích hợp với mình.

Đường Tam đến đây dự thi đương nhiên không phải vì tiền thưởng. Quan trọng nhất là, hắn nghĩ tại đây có thể gặp được nhiều loại chủng quần Yêu Quái, thừa cơ hấp thụ huyết mạch chi lực của đối phương để chuyển hoá thành huyết mạch lạc ấn. Như vậy không chỉ có thể tăng lên tu vi Huyền Thiên Công của mình, cũng có thể tăng huyết mạch lạc ấn mang đến kỹ năng.

Bất đồng kỹ năng không có cùng tác dụng, mỗi thiên phú kỹ năng của chủng quần Yêu Quái có uy năng khác nhau. Kỹ năng càng nhiều tự nhiên sẽ càng mạnh.

Như hắn bây giờ, Phong Lang huyết mạch mang đến Phong Nhận, uy năng ước chừng Tứ giai, mà Báo Thiểm hắn là Tam giai, còn chưa đạt đến trình độ Tứ giai. Dù sao lúc trước Chư Gia Hâm khi gặp được hắn đã bị trọng thương, nên huyết mạch chi lực yếu nhược.

Những huyết mạch lạc ấn có thể thông qua thôn phệ càng nhiều năng lực đồng loại để tiến hoá, điểm này thông qua thí nghiệm với Phong Lang tộc, Đường Tam hoàn toàn có thể khẳng định.

Cho nên hắn đến dự thi mục đích quan trọng nhất là thôn phệ Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực, từ đó tăng cường thực lực bản thân.

Chương 34: Giải thi đấu bắt đầu

Khi Đường Tam xếp hàng ghi tên, trận đấu Tam giai đã bắt đầu rồi. Bởi vì hắn vóc dáng thấp, người xung quanh lại nhiều, hắn căn bản nhìn không được tình huống bên trong, chỉ nghe được từng tiếng hoan hô cùng tiếng va chạm nặng nề.

Tốc độ tiến hành giải thi đấu va chạm hiển nhiên cực nhanh, chính là song phương tăng tốc, trùng kích, va chạm, xác định người chiến thắng. Sau đó người thắng trận có thể lựa chọn có tiến hành vòng tiếp theo hay không.

Báo danh dù nhiều, nhưng tốc độ xử lí rất nhanh. Khi đến phiên Đường Tam hắn cũng không khỏi có chút báo danh.

Phương thức báo danh này có chút quá đơn giản. Trên mặt bàn có số bài, trên bảng ghi bao nhiêu giai cùng số thứ mấy, người báo danh chỉ cần cầm một số bài cũng có thể đi dự thi, đều không cần tiến hành đăng kí.

Cái này dù sao chẳng qua là trận đấu mang tính giải trí, người dự thi là Lục giai trở xuống, tự nhiên không có quy củ nhiều như vậy.

Nơi lấy số bài thậm chí nhân viên công tác cũng không có, tuỳ tiện cầm. Nhưng sau khi có được số bài, muốn thi đấu phải xếp hàng. Nói cách khác, chỉ cần ngươi cầm số bài liền có thể tham gia thi đấu, không có không thể tham gia.

Vệ sĩ chịu trách nhiệm bảo vệ trật tự chứng kiến Đường Tam dáng người nhỏ gầy cũng cầm số bài đến xếp hàng không khỏi cười quái dị, nhưng không có ngăn cản hắn.

Đường Tam không nghĩ cũng biết, những vệ sĩ này không có hảo ý, chờ nhìn bộ dạng mình bị đâm cho đứt gân gãy xương.

Vô luận là trước hay sau hắn đều là Yêu Quái dáng người cực cao lớn, che khuất tầm mắt của hắn.

Những Yêu Quái này thậm chí đều không nhìn thấy phụ thuộc nhân loại cao không đến một mét ba này, tầm mắt của bọn hắn căn bản không thấp như vậy.

Đường Tam ló ra, từ trong khe nhìn về phía cuộc tranh tài va chạm đang diễn ra.

Lúc này, Tam giai thi đấu đã đến hồi gay gấn.

Trên mặt đất đã có máu tươi, một lần va chạm đang tiến hành. Đó là một đầu cao không đến hai mét, rõ ràng là Yêu Quái Bạo Hùng tộc, nhìn qua còn nhỏ hơn Bạo Hùng. Đối thủ của hắn là một Yêu Quái Thằn Lằn.

Lúc song phương va chạm, Thằn Lằn kia đột nhiên trầm thân thể xuống, đột nhiên quay người, cái đuôi hướng về chân Bạo Hùng quét tới.

Bạo Hùng đang tiến vào vòng va chạm lập tức nhảy dựng lên, chi sau hung hăng đạp trên người Thằn Lằn, trực tiếp đạp bay hắn. Đến khi bay ra bên ngoài, bị vệ sĩ ngăn trở, Thằn Lằn mới dừng lại.

Yêu Quái xung quanh, nhất là Bạo Hùng nhất tộc tiếng hoan hô trở

nên vang dội dị thường.

Người thắng làm vua, đây chính là lí niệm Yêu Quái Tộc.

Đầu Bạo Hùng này không lớn nhưng cực uy mãnh, không chỉ có lực lượng cường hãn mà còn có trình độ kỹ xảo tương đương. Trong vài vòng tiếp theo, vô luận là chính diện va chạm hay dùng kỹ xảo va chạm, hắn đều chiếm thế thượng phong, liên tục chiến thắng.

Đường Tam phát hiện, ấu Hùng này năng lực thiên phú hẳn là cùng loại với năng lực cuồng bạo. Mỗi khi hắn toàn diện phát lực, thân thể sẽ bành trướng, con mắt nguyên bản màu nâu sẽ biến thành màu đỏ.

Một đầu Yêu Quái loại nhím đang cùng ấu Hùng này chính diện va chạm, một lát liền bị hắn dùng bả vai đâm cho bay ra ngoài. Tuy rằng răng nanh của nhím cũng để lại trên người hắn hai đạo vết thương, nhưng trên phương diện lực lượng, con nhím rõ ràng ở thế hạ phong.

Ấu Hùng này mặc dù là Tam giai, nhưng thực tế sức chiến đấu không kém hơn Tứ giai. Đây chính là bất đồng chủng quần bất đồng thiên phú.

Đây là lần đầu Đường Tam thấy nhiều Yêu Quái như vậy. Hắn cẩn thận quan sát năng lực của mỗi loại Yêu Quái, nhớ kĩ năng lực và đặc tính của bọn họ, đồng thời trong lòng phân tích những năng lực này đối với mình có cần thiết không. Hắn hiện tại có phán đoán chuẩn xác về mối liên hệ giữa Huyền Thiên Công và Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực, nhưng điều duy nhất làm cho hắn không cách nào phán đoán đúng là, trong tương lai mình không ngừng thôn phệ thì cuối cùng có thể tích luỹ bao nhiêu loại huyết mạch. Nói cách khác, Huyền Thiên Công cuối cùng có thể bảo tồn bao nhiêu huyết

mạch lạc ấn Yêu Quái Tộc, cùng với số tầng cấp Huyền Thiên Công có quan hệ hay không.

Hắn hiện tại chỉ có hai loại lạc ấn, là Phong Lang Biến và Thiểm Báo Biến, mà bọn nó mang đến năng lực chính là Phong Nhận và Báo Thiểm.

Hai năng lực này một cái là tiến hành công kích từ xa, một cái là tăng tốc độ, đều vô cùng có ích, điều kiện tiên quyết là có thể không ngừng tăng lên. Hắn tin tưởng, mình không thể vô hạn tăng lên huyết mạch lạc ấn, có thể sẽ có hạn chế số lượng, mà số lượng này là bao nhiêu, hiện tại hắn vẫn chưa rõ ràng. Hắn mơ hồ có suy đoán, nhưng cần thí nghiệm để chứng minh suy đoán của mình có chính xác hay không.

Người cuối cùng thắng trận ở cấp độ Tam giai, chính là ấu niên Bạo Hùng. Sau khi hắn chiến thắng mười đối thủ, hắn đứng ở trung tâm không ngừng gào thét. Cuối cùng, hắn nhận được một đồng nguyên tố tệ xem như ban thưởng.

Vị chủ trì cuộc so tài trực tiếp đem Bạo Hùng nhỏ kia giơ cao khỏi đầu, đứng ở trung tâm gầm thét.

"Đây là nhi tử của ta! Các ngươi thấy rõ chưa? Con của ta, là Tam giai đệ nhất!" Tiếng hoan hô cùng tiếng gầm gừ làm đại địa tựa hồ cũng rung động lắc lư theo, các loài phụ thuộc dưới tình huống này cũng không dám làm ra âm thanh gì, thậm chí là lạnh run.

Phụ thuộc báo danh hầu như đều tham gia so tài Tam giai. Đường Tam chứng kiến những phụ thuộc này có ít nhất bảy vị trọng thương, trong đó có hai vị có thể sống sót hay không đều rất khó nói.

Trận đấu Tam giai chấm dứt, tiếp theo là Tứ giai so đấu.

Một đầu Trư Yêu hùng tráng chậm rãi đi vào sân đấu, toàn thân hắn mọc ra bộ lông màu đen, đầu đặc biệt lớn, thân cao chừng hai mét, lưng cực rộng, bày ra lực lượng kinh người của hắn. Hai răng nanh to nhô ra, hung ác mà gầm thét.

Hào Trư tộc hiếm thấy có hai năng lực thiên phú. Đúng vậy, năng lực thiên phú của Yêu Quái Tộc cũng không phải đều chỉ có một cái.

Điểm này Vương Duyên Phong đã nói qua cho Đường Tam, nhưng không phải năng lực nhiều thì sẽ mạnh mẽ. Tương đối mà nói, so với Yêu Quái Tộc, năng lực thiên phú của Tinh Quái Tộc có nhiều hơn.

Năng lực thiên phú của Hào Trư tộc có hai cái, là xông tới và đeo đâm.

Hào Trư tộc sau lưng có gai nhọn có thể phun ra, mà năng lực xông tới, ý nghĩa thể hiện trên mặt chữ rồi. Càng là Trư Yêu cường đại, số lượng gai nhọn sau lưng càng nhiều.

Đầu Tứ giai Trư Yêu trước mắt này, sau lưng có tám cái gai, khi hắn đi vào trong sân rồi đứng lại ở vị trí, lưng phồng lên, tám cây gai nhọn chậm rãi dựng lên, hơi nghiêng về phía trước, tựa hồ tuỳ thời muốn phun ra.

Đối với năng lực thiên phú của Hào Trư tộc, Đường Tam một chút hứng thú đều không có. Nếu là chủng quần khác hắn còn xem xét, hắn cũng không muốn làm một đầu heo. Vô luận là xông tới hay đeo đâm cũng không phải năng lực mà hắn muốn.

Đối thủ của Trư Yêu này là một đầu Thiểm Báo. Đúng vậy, đây là

lần đầu tiên Đường Tam chứng kiến Thiểm Báo xuất hiện ở giải thi đấu va chạm, trong người dự thi Tam giai không có Thiểm Báo.

Thiểm Báo am hiểu nhất là tốc độ, chính diện va chạm không phải năng lực họ am hiểu, cho nên trong trận đấu trước cũng không có Thiểm Báo tộc xuất hiện.

Mà lúc này xuất hiện một đầu Tứ giai Thiểm Báo dáng người thon dài, cao ước chừng hai mét, không thể nói là khôi vĩ, trong hai mắt mơ hồ có hào quang âm tàn lập loè, răng nanh nổi bật, nhìn qua có chút gầy gò nhưng lại có cơ bắp to lớn, thể hiện ra sức sống cường đại.

"Bắt đầu!" Nương theo tiếng rống của người chủ trì, song phương đồng thời từ hai bên phát động. Thiểm Báo tốc độ cực nhanh, hắn như thiểm điện phóng tới đối thủ, cơ hồ là ngay lập tức đến trong vòng va chạm. Mà Trư Yêu kia trong quá trình chạy, tám gai nhọn không hề giữ lại mà phun ra. Khi Trư Yêu phóng gai nhọn sau lưng ra, Đường Tam không khỏi lau mắt mà nhìn. Gai nhọn bắn ra không phải muốn so với Thiểm Báo, mà phong kín đại bộ phận lộ tuyến mà hắn có thể né tránh.

Chương 35: Đường Tam xuất hiện

Trư Yêu chính diện xông tới, hắn có lòng tin tuyệt đối có thể đánh bại Thiểm Báo, hắn chỉ sợ tốc độ của Thiểm Báo. Một khi Thiểm Báo né tránh hắn chính diện xông tới, dưới tình huống Thiểm Báo toàn lực tăng tốc nhất định sẽ lao ra rất xa, do đó thua trận đấu.

Nếu như nói Trư Yêu, Bạo Hùng, ... những chủng quần này đại diện cho phái lực lượng thì Thiểm Báo là đại diện cho phái kỹ xảo.

Tuyển thủ phái lực lượng gặp tuyển thủ phái kỹ xảo, hiển nhiên là muốn hạn chế kỹ xảo của đối phương trước. Dựa theo quy tắc, nhảy vào trong vòng thì trong ba giây nhất định phải phát sinh va chạm, sau đó căn cứ theo đo đạc khoảng cách mà công bố người thắng trận. Trư Yêu xông tới không dùng tốc độ cao nhất, bởi vì dù không phải tốc độ cao nhất, dùng da dày thịt béo của hắn cũng đủ để chiến thắng. Hắn duy nhất cần phải suy tính chính là tình huống đối phương né tránh, mà lưng của hắn lại hạn chế điểm này, cho nên hắn rất có tự tin.

Tứ giai Thiểm Báo đối mặt với tam cây gai nhọn kia cũng không có bối rối, tốc độ xông về phía trước rất nhanh, hắn cứ như vậy thẳng tiến về phía trước, dường như không thấy tám gai nhọn kia. Mà chỉ cần hắn né tránh, tám cây gai kia căn bản sẽ không đánh trúng hắn.

Song phương đã đến vòng va chạm.

Đường Tam trong mắt tử quang lập loè, mọi thứ trong mắt hắn

dường như đều trở nên chậm chạp. Răng nanh Trư Yêu đã nâng lên, mà thân Thiểm Báo lập loè ánh sáng màu vàng, Báo Thiểm phát động. Song phương cơ hồ lập tức va chạm với nhau.

"Phanh" một tiếng, Trư Yêu chạy ra khỏi vòng va chạm, Thiểm Báo lại thẳng tắp hướng về phía trước dâng lên, trên không trung cuộn một vòng, sau đó vững vàng rơi vào trung tâm vòng va chạm.

Không hề nghi ngờ, Thiểm Báo đã lấy được thắng lợi cuộc so tài đầu tiên.

Đại đa số Yêu Quái đều không thấy rõ ràng va chạm trong nháy mắt đó đã xảy ra chuyện gì, bởi vì tốc độ của Thiểm Báo quá nhanh. Sau khi hắn chiến thắng, thanh âm kinh ngạc lập tức vang lên.

Đường Tam lại thấy rất rõ. Khi song phương sắp va chạm, Thiểm Báo kia suýt xảy ra tai nạn, lập tức phóng người lên, kề sát răng nhanh xẹt qua, sau đó chi sau của hắn hung hăng đạp lên lưng Trư Yêu.

Trư Yêu mặc dù không có toàn lực công kích, nhưng cũng đã phát lực, đột nhiên muốn dừng lại là rất khó, rất nhiều việc chỉ có thể làm được khi đã giảm tốc độ. Hơn nữa, hắn dùng gai nhọn phong toả Thiểm Báo không thể né tránh, vốn dĩ là muốn chính diện đánh lên, kết quả lại bị Thiểm Báo từ đỉnh đầu xẹt qua. Chi sau của Thiểm Báo trùng lực lại tăng thêm xung lượng của bản thân Trư Yêu, hắn làm sao có thể không lao ra khỏi vòng va chạm?

Thiểm Báo đạp một cái, trực tiếp đem lực đẩy biến thành lực lượng, bằng vào năng lực điều khiển thân thể kinh người rơi vào trung tâm vòng va chạm, kết cục dĩ nhiên là rõ ràng.

Trư Yêu ở phương diện kỹ xảo, đúng là vẫn thua một chiêu. Đường

Tam thầm nghĩ, nếu như mình chỉ điểm cái này cho Trư Yêu, nhất định hắn sẽ không sớm đem gai nhọn phong toả lộ tuyến, mà ở lúc song phương va chạm mới phóng thích.

Thiểm Báo mặc dù tốc độ nhanh, nhưng dưới tình huống ở khoảng cách gần đối mặt với tám cây gai nhọn đột nhiên phun ra mà không cách nào đoán được phương hướng, nhất định sẽ vô cùng nguy hiểm. Chỉ cần có một gai nhọn đâm trên người hắn thì đã có thể lấy mạng hắn.

Đáng tiệc Trư Yêu cũng không có đem hai năng lực thiên phú phát huy được, mà đầu Thiểm Báo này, vô luận là vận dụng tốc độ, hay tâm tính trầm ổn, đều rõ ràng chiếm thế thượng phong.

Chiến đấu tiếp theo đã nghiệm chứng phán đoán của Đường Tam với đầu Thiểm Báo này.

Thiểm Báo liền chiến thắng liên tiếp, loại liên tiếp bốn gã đối thủ, tất cả đều bạo ở tốc độ và kỹ xảo của hắn.

"Tới phiên ta. Ngươi đi chết đi!" Trong sân bãi mà người dự thi đang chờ, một đầu Tê Ngưu Yêu có dáng người hùng tráng, cái mũi độc giác lớn tiếng gào thét.

Ưu thế lớn nhất của hắn đúng là phòng ngự, xông tới cũng thế. Hắn đã nghĩ kĩ, đối mặt với Thiểm Báo tốc độ kinh người, hắn trực tiếp liền vọt tới trong vòng va chạm, không xuất đi ra. Vô luận đối phương có kỹ xảo gì, trên người hắn cũng không dùng được, hắn nhất định có thể chiến thắng đối thủ.

Nhưng mà lúc hắn muốn đi ra ngoài, bên cạnh hắn đột nhiên truyền tới một thanh âm: "Chờ một lát, còn không có tới phiên ngươi."

Tê Ngưu Yêu thân cao đã gần ba mét sửng sốt một lát, cúi đầu nhìn xuống dưới, lúc này mới chứng kiến trước người mình có một thân ảnh nhỏ gầy. Lúc trước hắn căn bản không có phát hiện ra.

Thân ảnh này trên mặt che một tấm vải, nhìn không rõ tướng mạo, nhưng từ dáng người có thể nhìn ra đó là nhân loại, hơn nữa là một nhân loại nhỏ gầy như thế.

"Làm loạn cái gì, cút sang một bên!" Tê Ngưu Yêu vung tay lên, muốn đưa hắn quét ra. Thân ảnh nhỏ gầy kia lại bước vọt vào sân thi đấu, giơ cao số bài của chính mình.

Tứ giai số 6!

Đúng vậy, đây là số bài của Đường Tam. Hắn là người trước tiên đi báo danh, cho nên trong tất cả Tứ giai dự thi, hắn xếp thứ sáu.

Báo Yêu là số 1, thắng lợi bốn trận, hiện tại rút cuộc đã đến phiên Đường Tam ra sân.

Tên Tê Ngưu Yêu đứng sau lưng Đường Tam, một mực nhìn chăm chú lên sân thi đấu, vậy mà không có phát hiện ra sự tồn tại của Đường Tam.

Khi Đường Tam đi vào sân bãi, xung quanh lập tức truyền đến một mảnh kinh nghi. Đối với Yêu Quái Tộc mà nói, một gã phụ thuộc nhân loại đột nhiên xuất hiện tại giải thi đấu va chạm, hơn nữa còn là Tứ giai, điều này thực làm cho bọn họ rất ngạc nhiên!

Cái nhân loại nhỏ yếu này lấy đâu ra dũng khí thi đấu vậy, hơn nữa còn che mặt?

Che mặt ngược lại không phải quái dị, phụ thuộc tuy rằng không

giống nô lệ tuỳ thời đều có thể bị giết chết, nhưng nếu như đắc tội với Yêu Quái cường đại, thì cũng giống nhau, là chết. Chẳng qua là, hắn lấy đâu ra dũng khí đi tới nơi này thi đấu?

Trong mắt Tứ giai Thiểm Báo vừa chiến thắng bốn trận liên tiếp loé ra hào quang hung tàn, hắn lè lưỡi, liếm nanh vuốt của mình.

Chứng kiến Đường Tam xuất hiện, hắn thật ra rất hưng phấn, liên tục thắng bốn đối thủ, hắn tiêu hao cũng không nhỏ.

Luận thiên phú, Thiểm Báo tộc chưa tính là chủng quần cực hạn, hắn biết mình rất khó kiên trì bốn trận. Nhưng chiến thắng nhiều hơn một trận, liền nhiều hơn một phần khả năng đạt được quán quân, dù sao, không phải lúc nào cũng xuất hiện tình huống nhất giai trận đấu có thể thắng mười trận liên tiếp. Càng là trận đấu cao giai, loại khả năng này lại càng nhỏ, bởi vì mọi người thực lực đều rất mạnh, lúc va chạm, vô luận là tiêu hao hay tổn thương đều rất lớn.

Mà Đường Tam, phụ thuộc nhân loại xuất hiện, hắn nghĩ rằng chẳng những có thể chỉ dùng ít sức cũng có thể chiến thắng thêm một trận, đây không thể nghi ngờ là tình huống vô cùng tốt. Tiếp theo là Tê Ngưu Yêu lên sàn, hắn cũng nhìn thấy. Đối với Tê Ngưu Yêu hắn đúng là không có biện pháp. Tại phương diện chủng quần thiên phú, Tê Ngưu Yêu không chỉ cường đại hơn hắn, mà trời sinh còn khắc chế hắn.

Thất giai Bạo Hùng nhìn một chút Thiểm Báo, nhìn Đường Tam một chút, trong mắt loé ra hào quang hung tàn: "Giáo huấn hắn. Bắt đầu!"

"Giáo huấn hắn!"

"Giáo huấn hắn!"

Yêu Quái xung quanh sau khi ngắn ngủi kinh ngạc liền phát ra tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc. Một gã phụ thuộc nhân loại dám can đảm xuất hiện tại trận đấu, cái này xem ra, bản thân hắn mới đang vũ nhục bọn họ.

Thiểm Báo động đậy, hắn thậm chí không có thi triển năng lực của chính mình, chẳng qua là vào tốc độ của bản thân, thẳng đến phía Đường Tam.

Mặc dù là giải thi đấu va chạm, nhưng trong lúc va chạm, lợi dụng móng vuốt sắc bén của mình xé nát đối thủ, đối với hắn là chuyện dễ dàng.

Đường Tam thời điểm này cũng động đậy, hào quang màu xanh từ đôi mắt hắn lộ ra.

Thân thể của hắn không có quá nhiều biến hoá, nhưng rõ ràng có Phong nguyên tố tụ tập, xuất hiện một tầng thanh quang mờ mịt.

Phong? Thanh quang? Hắn có Phong Lang huyết mạch?

Ánh mắt Tứ giai Thiểm Báo liền trở nên ngày càng hung ác. Phong Lang tộc cùng Thiểm Báo tộc vẫn luôn là kẻ địch, cho dù đối phương chẳng qua là phụ thuộc, đó cũng là phụ thuộc Phong Lang tộc.

Trong đám Yêu Quái đang xem tự nhiên cũng có Phong Lang tộc, khi họ chứng kiến phụ thuộc này là chủng quần của mình, đầu tiên bọn họ cảm giác được là sỉ nhục. Tên phụ thuộc này tất nhiên sẽ thua bởi Báo Yêu kia. Đây là mang đến sỉ nhục cho Phong Lang tộc!

Chương 36: Gïết trong nháy mắt! Báo Thiểm tiến giai

Tốc độ của Đường Tam cũng không có nhanh như Thiểm Báo, cho nên khi Thiểm Báo nhảy vào vòng va chạm, hắn còn cách vòng va chạm năm mét. Thiểm Báo trực tiếp xẹt qua vòng va chạm, cũng không có thi triển Báo Thiểm, đôi móng vuốt sắc bén cũng đã thò ra phía trước, thân hình thon dài dãn ra, răng nanh dữ tợn nhắm ngay vào Đường Tam. Trong đầu Thiểm Báo thậm chí đã hiện lên kết cục của phụ thuộc nhân loại này, hai cánh tay của hắn cùng lồng ngực sẽ bị móng vuốt sắc bén của mình xé rách, yết hầu sẽ bị nanh vuốt của mình đâm rách. Ồ? Hắn đâu rồi?

Ở lúc Tứ giai Thiểm Báo cho là mình lập tức lấy được thắng lợi, hắn đột nhiên phát hiện không thấy Đường Tam đâu.

Đúng vậy, Đường Tam biến mất.

Đường Tam làm ra một động tác vô cùng kỳ lạ, khi hắn đang vọt tới trước, thân trên hoàn toàn ngửa ra sau, hai đầu gối uốn lượn, toàn thân gần sát mặt đất trượt về phía trước.

Khi hắn trượt đến trước người Thiểm Báo, hai bàn tay màu xanh ngọc nhanh chóng thò ra, đầu ngón tay là Phong Nhận ngưng tụ tạo thành móng vuốt sắc bén.

Ngực và bụng của Tứ giai Thiểm Báo hoàn toàn bại lộ dưới móng vuốt sắc bén của Đường Tam.

"Phốc phốc" hai tiếng, hai tay Đường Tam bắt được bụng của Thiểm Báo.

Thiểm Báo không am hiểu phòng ngự, huống chi, bụng là bộ phận yếu ớt nhất trên người hắn.

Khi hai tay Đường Tam bắt lấy bụng Thiểm Báo, hai chân hướng về phía trước, xoắn lấy cái hông hắn, thân thể gầy yếu cuộn chặt trên người Thiểm Báo.

Đường Tam lúc này cũng vận chuyển Huyền Thiên Công, toàn lực hấp thu Tứ giai Thiểm Báo huyết mạch chi lực. Thiểm Báo lạc ấn trong cơ thể lập tức trở nên sáng lên, rất nhiều huyết mạch chi lực bị Huyền Thiên Công chuyển hoá tràn vào trong cơ thể.

Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn trong cơ thể lập tức tiến hoá, từ Tam giai tiến hoá thành Tứ giai! Trong chớp nhoáng đột phá này, Đường Tam thậm chí cảm giác được thân thể mình dường như trở nên nhẹ nhàng hơn, công lực Huyền Thiên Công cũng tăng lên rõ ràng.

Tứ giai Thiểm Báo bị đâm rách bụng lập tức phát ra vô số thanh âm thống khổ, sau một khắc, thanh âm của hắn liền im bặt.

Huyết mạch chi lực bị thôn phệ hung mãnh, trong nháy mắt tiếp theo, Phong Nhận trong bụng hắn cũng bạo phát. Một khắc khi Đường Tam xuất thủ không có ý định để cho đối thủ sống sót. Ngoài trừ Phong Lang tộc, Thiểm Báo là chủng quần thích hợp nhất để hắn thôn phệ. Mà hắn thôn phệ quá nhiều, đối phương tất nhiên sẽ phát hiện, hắn không thể mạo hiểm, chỉ có thể diệt khẩu mới làm hắn có thể yên tâm.

Lúc đám Yêu Quái xung quanh chứng kiến Thiểm Báo nhào ra, thân

thể Đường Tam biến mất, phản ứng đầu tiên là Đường Tam bị đặt ở dưới thân hắn là chết không thể nghi ngờ, bọn họ hưng phấn mà reo hò. Nhưng âm thanh gào thét thê lương của Tứ giai Thiểm Báo đã kéo bọn họ về thực tế.

Tiếng kêu thảm thiết im bặt rồi dừng lại, máu tươi từ miệng Tứ giai Thiểm Báo phun ra.

Đường Tam nghiêng người, chui từ bụng Thiểm Báo ra.

Hai tay hắn run rẩy, tất cả mọi người đều nhìn chăm chú, hắn từng bước một đi vào bên trong vòng va chạm.

Mà đầu Tứ giai Thiểm Báo kia đã té trên mặt đất, không nhúc nhích.

Tàn trường đều ngập vào yên tĩnh.

Đây là tình huống tất cả Yêu Quái tuyệt đối đều không nghĩ tới.

Một gã phụ thuộc nhân loại vậy mà đánh chết Tứ giai Thiểm Báo? Điều này sao có thể? Thiểm Báo kia đã chiến thắng bốn trận liên tiếp, nhưng trận này kỹ năng Báo Thiểm còn chưa dùng, làm sao đã chết rồi? Nhưng sự thật trước mắt, nhân loại nhỏ gầy xác thực đánh chết Thiểm Báo, tất cả đều là thật.

Đèn đuốc sáng trưng, ánh mắt của tất cả Yêu Quái đều tập trung trên người nhân loại nhỏ gầy. Không biết vì cái gì, trong lòng đám Yêu Quái xem cuộc chiến này không tự chủ được mà cảm thấy lạnh cả người.

"Ngao ô o o o! Một tiếng sói tru bỗng nhiên vang lên.

Một Đại Lang Yêu thân cao vượt qua năm mét bước ra, nhìn về phía

Đường Tam phát ra một tiếng sói tru.

"Vậy mới tốt chứ! Không hổ chảy xuôi Phong Lang nhất tộc huyết mạch của ta!" Vị này rõ ràng là một Ngũ giai Phong Lang, trong mắt loé ra hào quang vui sướng.

Nếu như Đường Tam đánh chết đối thủ là chủng quần khác, dù hắn sử dụng kỹ năng thiên phú của Phong Lang tộc, bọn họ cũng không hưng phấn như thế, nhưng bị hắn giết chết chính là Thiểm Báo a! Đây chính là nhất tộc mà Phong Lang tộc căm thù nhất. Cho nên giờ khắc này, Phong Lang tộc thậm chí không để ý hắn là phụ thuộc. Sỉ nhục biến thành vui sướng, không có gì so với việc giết chết Thiểm Báo làm cho bọn họ hưng phấn hơn.

"Ngao một" một đầu Thiểm Báo thân hình cực lớn bỗng nhiên phóng người lên, thẳng đến vòng va chạm đánh tới Đường Tam.

Đầu Thiểm Báo này tốc độ cực nhanh, ánh sáng màu vàng loé lên, Báo Thiểm phát động, cơ hồ là ngay lập tức đến trước mặt Đường Tam, tốc độ so với Thiểm Báo vừa dự thi nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

Ngũ giai Phong Lang vừa mới tán dương Đường Tam coi như muốn ngăn lại cũng không còn kịp nữa rồi.

Đúng lúc này, một bàn tay khổng lồ ngang nhiên đánh trước thân hình vô cùng nhanh kia. Chỉ nghe thấy "Phanh" một tiếng, đầu Thiểm Báo kia đánh về phía Đường Tam bị một bàn tay đạp bay rồi, hung hăng ngã vào trong bầy Yêu Quái.

Thất giai Bạo Hùng thân cao bốn mét đứng bên người Đường Tam, hung quang trong mắt lập loè, bàn tay khổng lồ chậm rãi rơi xuống: "Thua chính là thua, phải tuân thủ theo quy định của trận đấu.

Muốn báo thù, chờ trận tiếp theo."

Đường Tam lặng yên không một tiếng động thu hồi chân phải đã bước ra, hắn vừa mới chuẩn bị phát động Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, thậm chí ngay cả Báo Thiểm cũng chuẩn bị xong. Tên đột nhiên hướng hắn khởi xướng tập kích là Ngũ giai Thiểm Báo. Đối mặt với đối thủ có tốc độ nhanh như thế, hắn cũng không có tuyệt đối nắm chắc.

Thất giai Bạo Hùng ra tay đã hoá giải nguy cơ của Đường Tam.

Vương Duyên Phong và Quỷ Quỷ đứng xem ở đằng xa đã nghẹn họng rồi.

Quỷ Quỷ quay đầu nhìn Vương Duyên Phong, tay phải gắt gao cầm lấy cánh tay hắn, móng tay đều muốn đâm vào da hắn, nói: "Ca, đây là đồ đệ mà ngươi dạy dỗ? Không phải là quái vật?"

Tứ giai Thiểm Báo, đây chính là Tứ giai Thiểm Báo đó! Tham gia giải thi đấu va chạm coi như xong, vừa mới lên sàn, dĩ nhiên đã giết chết một đầu Tứ giai Thiểm Báo, đây là khả năng phụ thuộc nhân loại sao?

Ánh mắt Vương Duyên Phong ngốc trệ, lẩm bẩm: "Ta là ai? Ta đang ở chỗ nào? Hắn là ai?"

Lúc này, đang đứng ở trung tâm, Đường Tam ngẩng đầu nhìn Thất giai Bạo Hùng, đối với hắn không khác gì quái vật khổng lồ, nói: "Trận đấu còn tiếp tục sao?"

Thanh âm của hắn mang theo vài phần ngây thơ, nghe cũng không phải người trưởng thành.

Thất giai Bạo Hùng cúi đầu xuống, trên vai hắn là tiểu Bạo Hùng vừa lấy được quán quân giải thi đấu va chạm Tam giai. Tiểu Bạo Hùng vẻ mặt tò mò nhìn Đường Tam.

"Tiếp tục."

Chương 37: Trọng giáp thuật

Đường Tam hít một hơi thật sâu, cảm thụ được khí huyết trong cơ thể cùng năng lượng Huyền Thiên Công tăng nhanh, đối thủ tiếp theo của hắn đã đi vào sân.

Tê Ngưu Yêu! Đúng vậy, chính là tên vừa rồi không nhìn thấy Đường Tam, tưởng rằng chính mình phải xuất hiện so tài.

Bị Thất giai Bạo Hùng áp chế, lúc này trong tràng đã an tĩnh hơn rất nhiều. Đầu Thiểm Báo bị đập bay kia ánh mắt sáng rực mà nhìn chằm chằm vào Đường Tam.

Cuộc thi đấu hôm nay, đầu Tứ giai Thiểm Báo kia là cái chết thứ nhất của Yêu Quái Tộc, còn phần phụ thuộc chết cho tới bây giờ bọn họ cũng không thèm nhớ.

Phụ thuộc Phong Lang tộc giết chết một đầu Tứ giai Thiểm Báo, đây đối với Thiểm Báo nhất tộc mà nói tuyệt đối là vô cùng nhục nhã, đã có Thiểm Báo cấp thấp trở về truyền tin rồi.

Mà lúc này Đường Tam không có thời gian đi quan tâm Thiểm Báo nhất tộc. Vương Duyên Phong cùng Quỷ Quỷ đã có chút hiểu vì sao Đường Tam che mặt rồi.

Tê Ngưu Yêu trong miệng phát ra tiếng gào thét trầm thấp, thân trên rơi xuống mặt đất, chân trước chống đỡ, chân sau đào đào trên mặt đất, khí tức trên thân trở nên dày đặc.

Một tầng hào quang màu ố vàng từ trên người hắn sáng lên, đó là Trọng Giáp Thuật mà Tê Ngưu Yêu am hiểu nhất. Luận về phòng ngự, trong Yêu Quái Tộc, Tê Ngưu nhất tộc tuyệt đối là đứng đầu danh sách.

Có thể chính diện đối mắt với chủng quần Tê Ngưu Yêu có thể nói là ít càng thêm ít, đầu Tứ giai Tê Ngưu Yêu này vốn là tuyển thủ đứng đầu cho giải quán quân hôm nay.

Tê Ngưu Yêu đột nhiên ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rống phẫn nộ, sừng nhọn trên mũi tản ra hào quang chói mắt, mang theo lực trùng kích cường đại, thẳng đến Đường Tam phóng đi.

Đường Tam cũng khởi phát công kích, tốc độ của hắn nhìn qua cùng Thiểm Báo vừa rồi cũng không khác gì nhau, trên người thanh quang quanh quẩn như cũ, phóng xuất ra khí tức Phong Lang tộc chỉ hắn mới có.

Khoảng cách song phương nhanh chóng gần hơn, đúng lúc này, Đường Tam đột nhiên đưa tay, hai đạo Phong Nhận màu xanh bắn ra, trên không trung vẽ thành hai đường vòng cung duyên dáng, thẳng đến Tê Ngưu Yêu vọt tới.

Tê Ngưu Yêu chẳng qua chỉ chứng kiến thanh quang lập loè trong tay Đường Tam, sau đó Phong Nhận liền bay sang hai bên. Trong lúc Tê Ngưu Yêu đang nghi ngờ, thanh quang đại phóng trong tròng mắt hắn.

Hai đạo Phong Nhận theo hai đường vòng cung phân biệt bắn về hai mắt Tê Ngưu Yêu, đối với tốc độ và tư thế của Tê Ngưu Yêu phán đoán vừa đúng.

Lúc này, song phương cũng đã sắp vọt tới vòng va chạm. Tê Ngưu Yêu hừ lạnh một tiếng, tứ chi đột nhiên phanh lại, dựa vào quán tính hướng va chạm đi vòng quanh, cùng lúc đó, Tê Ngưu Yêu nhanh chóng nhắm mắt lại.

Tê Ngưu Yêu không tin Phong Nhận của Đường Tam có thể phá vỡ Trọng Giáp Thuật của mình, dù con mắt là một trong những điểm yếu nhất, hắn cũng sẽ không bị phá vỡ.

Nhưng Tê Ngưu Yêu không biết là, Đường Tam muốn chính là thời gian hắn nhắm mắt này.

Hai đạo Phong Nhận trảm kích trên mí mắt Tê Ngưu Yêu, mặc dù có Trọng Giáp Thuật phòng ngự, nhưng hắn vẫn cảm thấy hai mắt đau đớn, trong miệng lần nữa phát ra tiếng rống phẫn nộ.

Lúc này Đường Tam đã phóng người lên, trong tay hắn nhiều hơn một thanh Phong Nhận. Lúc thanh Phong Nhận này mới xuất hiện là màu thanh bích sắc, nhưng nó không ngừng biến hoá, thậm chí có gió lưu hướng lấy bàn tay hắn ngưng tụ, Phong Nhận thanh bích sắc kia nhanh chóng biến thành màu xanh sẫm.

Hai mắt Tê Ngưu Yêu đau đớn, ngẩng đầu lên, muốn khôi phục thị lực cần có thời gian, hắn chỉ có thể bằng vào trí nhớ, làm cho mình tiến nhập vòng va chạm.

Thân hình nhỏ gầy của Đường Tam bay bổng mà hướng về đầu Tê Ngưu Yêu, Phong Nhận màu xanh sẫm trong tay cắm xuống, mục tiêu vẫn là con mắt Tê Ngưu Yêu như cũ.

Cùng lúc đó, tay kia của hắn vỗ vào đỉnh đầu Tê Ngưu Yêu.

Nếu như nhìn kĩ sẽ phát hiện, khi Phong Nhận màu xanh sẫm kia

cắm xuống, Tê Ngưu Yêu bị đánh trúng mí mắt nhanh chóng hướng phía dưới lõm xuống.

Lực phòng ngự Trọng Giáp Thuật của Tê Ngưu Yêu xác thực cường đại, nhưng dù sao hắn chỉ là Tứ giai, trong Tê Ngưu Yêu nhất tộc không tính là cường đại. Lực phòng ngự của hắn chỉ có thể miễn cưỡng trải rộng toàn thân, cùng da giáp cứng cỏi của bản thân dung hợp, cũng không thể đạt đến năng lượng cường đại.

Mà Phong Nhận trong tay Đường Tam là đem Phong nguyên tố áp súc, sắc bén đâm vào một điểm, hơn nữa nhắm trúng vào con ngươi, là bộ vị yếu ớt nhất trên người Tê Ngưu Yêu.

Trong nháy mắt tiếp theo, Phong Nhận màu xanh sẫm phá toái, hoá thành các điểm lục quang rồi tiêu tán.

Tê Ngưu Yêu gần như điên cuồng mà thống khổ híiiiii ... rống, toàn bộ nửa người trên đều dựng thẳng, rốt cuộc chẳng quan tâm đến cái gì so tài. Tê Ngưu Yêu bốn chi cuồn cuộn, đầu to điên cuồng mà vung vẩy, dưới tình huống bị thương hai con mắt, hắn đã dùng lực công kích cường hãn nhất của mình đem đối phương tiêu diệt.

Cơ thể Đường Tam đã sớm bay lên, vững vàng mà rơi xuống trung tâm vòng va chạm. Ai cũng không chú ý là, bàn tay mà Đường Tam đánh lên đỉnh đầu Tê Ngưu Yêu, hào quang màu vàng loé lên rồi biến mất, Huyền Thiên Công trong cơ thể hắn vận chuyển, năng lượng vừa tiêu hao thi triển Phong Nhận nhanh chóng hồi phục.

Nhưng lúc này hắn cũng âm thầm giật mình, Phong Nhận vừa mới đâm ra kia, hắn cũng không có hạ thủ lưu tình, tuy rằng không phải thủ đoạn mạnh nhất của hắn, nhưng lực xuyên thấu của một kích kia tương đối mạnh. Mà đúng là con mắt của Tứ giai Tê Ngưu Yêu kia bị trọng thương, nhưng cũng không mò mẫm. Từ đây có thể

thấy được, lực phòng ngự Trọng Giáp Thuật của Tê Ngưu Yêu nhất tộc cường đại cỡ nào.

Thất giai Bạo Hùng ngang nhiên duỗi bàn tay khổng lồ ra, một phát bắt được đám người Tê Ngưu Yêu độc giác đang điên cuồng phóng tới. Chỉ thấy hắn hét lớn một tiếng, đột nhiên phát lực liền đem thân hình cường tráng của Tê Ngưu Yêu trực tiếp nâng qua đỉnh đầu mình. Trong nháy mắt tiếp theo lại hung hăng nện trên mặt đất, đơn giản chỉ cần nện Tê Ngưu Yêu kia hôn mê.

"Phế vật, khiêng đi! Các ngươi đến một tên phụ thuộc cũng không thắng được sao?" Thất giai Bạo Hùng khinh thường mang theo phẫn nộ.

Hai thắng liên tiếp!

Đường Tam liên tục đánh bại Tứ giai Thiểm Báo và Tứ giai Tê Ngưu Yêu, tuy rằng đều dùng kỹ xảo, nhưng Yêu Quái thực lực một chút đều nhìn ra được, đây không phải là kỹ xảo đơn giản, cộng thêm việc phán đoán thời cơ cùng với bản thân trầm ổn, đều là mấu chốt đánh bại địch giành chiến thắng.

Tâm tình của Quỷ Quỷ bây giờ phi thường cổ quái, nếu như nói trận đấu đầu nàng còn vô cùng lo lắng cho an nguy của Đường Tam, nhưng bây giờ nàng cũng chỉ muốn hỏi Vương Duyên Phong bên cạnh: "Tên tiểu quái vật này ngươi kiếm được từ chỗ nào?"

Phong Lang tộc Phong Nhận? Chỉ là Phong Nhận đơn giản vậy sao? Còn có, đây chính là Tứ giai đó! Nàng biết tuổi thực của Đường Tam, chín tuổi có thể đạt được Tứ giai, đây là thiên phú dị bẩm. Ít nhất nàng ở thế giới loài người chưa từng nghe nói qua có người nào như vậy.

Vương Duyên Phong thì kinh ngạc không thôi, hắn vẫn luôn biết Đường Tam rất mạnh, năm trước khi Đường Tam còn là Tam giai, hắn cũng bị Đường Tam đánh cho thống khổ. Nhưng mà hắn không tới Đường Tam mạnh mẽ đến trình độ này, đây chính là tình huống ngoài dự liệu của hắn.

Nương theo một tiếng gào thét, đối thủ thứ ba của Đường Tam đã vào sân.

So với Tê Ngưu Yêu lúc trước, đối thủ này có thân hình nhỏ hơn nhiều, nhìn quan chỉ cao mét năm. Kì lạ là, sau lưng hắn mọc ra đôi cánh, cánh hướng hai bên mở ra đã vượt quá hai mét, trong đôi mắt dài nhỏ bắn ra hào quang sắc bén. Đây là Yêu Quái loại chim ưng.

Đường Tam nghĩ, nếu như nhớ không lầm, đây hẳn không phải là người dự thi xếp sau mình, hẳn là người phía sau dự thi. Đây là chuyên môn chen ngang để đối phó với mình sao?

Không thể nghi ngờ thông qua hai trận đấu vừa rồi, đám Yêu Quái nhất định là cảm giác được thân thể của mình linh hoạt, kỹ xảo hơn người, đám Yêu Quái ngu ngốc đối phó với mình dường như chịu thiệt, cho nên mới an bài tên này có năng lực phi hành, lại có có tốc độ cùng kỹ xảo để đối phó với mình.

Lại để cho một tên phụ thuộc liên tục chiến thắng, đây đối với đám Yêu Quái tham gia giải thi đấu va chạm mà nói, hiển nhiên là sỉ nhục. Đường Tam không cần suy nghĩ nhiều cũng có thể biết được những biến hoá trong lòng Yêu Quái.

Chim ưng sao? Ha ha.

Chương 38: Bạch Đầu Chuẩn Yêu

Một cái Bạch Đầu Chuẩn Yêu, nhất tộc này trong Yêu Quái Tộc là một chủng quần số lượng ít, bọn họ dùng năng lực và tốc độ phi hành là sở trường. Bản thân sức chiến đấu của bọn họ không mạnh, cường đại nhất chính là năng lực phi hành và trinh sát. Ánh mắt của bọn họ có thể nắm bắt được biến hoá rất nhỏ ngoài mười dặm, là lính trinh sát tốt nhất trong Yêu Quái Tộc.

Bạch Đầu Chuẩn Yêu hiển nhiên là cao giai Yêu Quái, hắn xuất hiện chính là vì khắc chế sự linh hoạt của Đường Tam.

Nếu như là Phong Lang chính thức cũng không cần sợ Bạch Đầu Chuẩn Yêu, bởi vì Phong Lang chính thức không chỉ có thể thi triển Phong Nhận, bản thân cũng tương đối cường tráng. Có thể Đường Tam chỉ là phụ thuộc, đám Yêu Quái cho là, thân thể nhỏ yếu mặc dù làm cho tốc độ của hắn càng nhanh, nhưng tất nhiên cũng làm cho lực phòng ngự của hắn yếu hơn, dùng sự am hiểu tốc độ cùng trinh sát của Bạch Đầu Chuẩn Yêu đối phó hắn là phù hợp nhất.

Lúc trước Thiểm Báo chết, đại đa số Yêu Quái đều cho rằng Tứ giai Thiểm Báo là chính mình chủ quan.

"Bắt đầu!"

Theo Thất giai Bạo Hùng ra lệnh, Bạch Đầu Chuẩn Yêu đập rung hai cánh, cơ hồ trong nháy mắt liền lên không, hai tròng mắt bạch quang lập loè, năng lực thiên phú phát động, ánh mắt lập tức ngưng

tụ trên người Đường Tam.

Nếu như Đường Tam hiện tại ở vị trí của Bạch Đầu Chuẩn Yêu mà nói, hắn sẽ phát hiện trong mắt đều dường như biến chậm, cũng trở nên rõ ràng hơn. Trong mắt Bạch Đầu Chuẩn Yêu, biến hoá rất nhỏ trên cơ bắp Đường Tam hắn đều thấy rõ ràng, thậm chí hắn còn thấy cả lông mi Đường Tam run rẩy.

Mà Đường Tam đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, không có công kích về phía trước, hai tay rất tự nhiên rủ xuống hai bên, đầu ngón tay có thanh quang nhảy lên.

Bạch Đầu Chuẩn Yêu lúc này đã lên cao hơn trăm mét. Tiếp theo trong nháy mắt, hắn đáp xuống, hai cánh bỗng nhiên thu hồi, không ngừng điều chỉnh mở rộng biên độ, khống chế góc độ lao xuống.

Năng lực phi hành biến hoá là năng lực hắn am hiểu nhất. Hắn vẫn luôn tìm kiếm sơ hở của Đường Tam, trong nháy mắt khi tìm được, hắn tập trung toàn lực, một kích chiến thắng.

Trong mắt hắn, Đường Tam lúc này không khác gì là một người đã chết.

Mà đúng lúc này, Đường Tam động, mũi chân hắn chỉa xuống đất, nhanh chóng xông về trước, hướng về phía vòng va chạm chạy tới. Cùng lúc đó, hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Đầu Chuẩn Yêu trên không trung.

Bốn mắt đối nhau, hắn nhìn bạch quang trong mắt Bạch Đầu Chuẩn Yêu. Đồng thời, Bạch Đầu Chuẩn Yêu cũng nhìn thấy tử quang trong mắt Đường Tam.

Một vòng nhàn nhạt màu tím, mặc dù chỉ loé lên rồi biến mất,

nhưng trong chớp mắt đó, Bạch Đầu Chuẩn Yêu cảm thấy đầu óc mình đột nhiên trống rỗng, dường như thế giới tinh thần bị vật gì đó va chạm một lát, thoáng một cái liền ngập vào ngắn ngủi mê man.

Đường Tam nhảy vào vòng va chạm, nháy mắt phóng người lên, hai tay vốn rủ xuống hai bên đột nhiên huy động trước mặt, hai tay vung ra hai đạo Phong Nhận, thẳng đến Bạch Đầu Chuẩn Yêu trên không mà đi.

Bạch Đầu Chuẩn Yêu hoảng hốt trong chốc lát, trong đầu đều là một vòng nhàn nhạt màu tím kia. Khi hắn thoảng tỉnh táo lại thì Phong Nhận sắc bén mang theo thanh quang đã đi tới trước người hắn.

Bạch Đầu Chuẩn Yêu không hổ là Yêu Quái am hiểu né tránh, cho dù ở dưới tình huống này, thân thể của hắn nhanh chóng chuyển di, cơ hồ là khi suýt va chạm liền tránh được hai đạo Phong Nhận, hai cánh mở ra, khống chế tốc độ rơi xuống, một đôi móng vuốt sắc bén bắn ra, thử bắt hai đạo Phong Nhận.

Vừa rồi hoảng hốt làm hắn mất đi thời cơ có lợi, đồng thời hắn cũng giật mình, chuẩn bị một lần nữa lên không, phát động công kích.

Nhưng Đường Tam phát động Tử Cực Ma Đồng thì làm sao còn cho hắn cơ hội nữa?

Một kích không trúng mục tiêu, hai đạo Phong Nhận lặng yên vòng lại, đuổi theo từ phía sau, mà Phong Nhận bị Bạch Đầu Chuẩn Yêu bắt lấy đột nhiên nổ tung.

Hai đạo biến thành bốn đạo, lập tức tăng tốc, tất cả đều trảm kích trên thân thể mảnh khảnh của Bạch Đầu Chuẩn Yêu. Tuy rằng lực

trùng kích bị lông vũ của hắn ngăn lại hơn phân nửa, nhưng hai người đều là tu vi Tứ giai, cường độ Phong Nhận này cũng không tốt như mong đợi.

Mà hai đạo Phong Nhận từ phía sau từ đằng sau trở về cũng hung hăng trảm trên cánh Bạch Đầu Chuẩn Yêu, hắn kêu thảm một tiếng, rơi thẳng trên mặt đất.

Đường Tam phóng lên, hai tay đưa ra bắt đã cái cổ mảnh khảnh của Bạch Đầu Chuẩn Yêu, tay kia tức thì bắt được ngực Bạch Đầu Chuẩn Yêu, thân thể trên không trung xoay tròn, Bạch Đầu Chuẩn Yêu bị hắn đánh bay ra ngoài.

"Phanh!" một tiếng, Bạch Đầu Chuẩn Yêu ngã xuống đất, ngất đi.

Ba thắng liên tiếp!

Đường Tam hít sâu một hơi, vững vàng rơi xuống bên trong vòng va chạm.

Nếu như trận đấu chiến thắng là may mắn, trận thứ hai chiến thắng là tìm được nhược điểm của đối phương, như vậy, liên tục ba trận đều thắng là sao đây?

Đám Yêu Quái ở đây chăm chú nhìn Đường Tam, ánh mắt cũng bắt đầu trở nên không giống nhau, từ lúc nào phụ thuộc nhân loại lại có được năng lực cùng kinh nghiệm chiến đấu như vậy?

Phải biết rằng, Bạch Đầu Chuẩn Yêu là chuyên môn vì hắn mà chọn lựa ra, lại thất bại thảm hại, trong quá trình tấn công không có tránh đi Phong Nhận.

Tất cả Yêu Quái đều thấy Bạch Đầu Chuẩn Yêu sai lầm, chỉ là họ

không biết vì sao hắn sai.

Thất giai Bạo Hùng nhăn mày lại, nhìn chằm chằm vào Đường Tam trên sân đấu, chuẩn bị nghênh đón đối thủ tiếp theo.

"Kế tiếp."

Quy củ chính là quy củ, Yêu Quái Tộc tuy rằng tuân theo luật rừng, mạnh được yếu thua, dùng thực lực vi tôn, nhưng cũng có trật tự và quy tắc, nhất là bên trong chủ thành.

Cho nên, dù Đường Tam chỉ là phụ thuộc, ở giải thi đấu va chạm, Yêu Quái Tộc muốn chỉnh đốn hắn, cũng chỉ có thể dựa theo quy củ, không thể lên một loạt, cũng không thể dùng cao giai khi dễ cấp thấp.

Chẳng qua là Phong Lang huyết mạch chi lực bình thường, lại có sức chiến đấu như vậy?

Đối thủ thứ tư của Đường Tam đã đi vào sân, vị này mới là nguyên bản đối thủ lúc trước của Đường Tam. Sau khi Bạch Đầu Chuẩn Yêu thất bại, lại dựa theo trình tự vốn có mà chiến.

Đối thủ là một đầu Lộc Yêu, trên đầu hắn có giác lớn phân nhánh, dáng người hùng tráng, trong mắt không có hung ác như đại đa số chủng tộc Yêu Quái, ngược lại mang theo vài phần bình thản.

Hắn nhìn chăm chú Đường Tam, chỗ sâu trong nháy mắt mơ hồ có ánh sáng lập loè. Bộ lông trên người hắn vô cùng kì lạ, là lông màu lam nhạt, trong đó tô điểm thêm vài đốm màu trắng.

Cái này là ... Linh Tê Lộc Yêu?

Đường Tam trong nội tâm khẽ động. Về loại Lộc Yêu này, hắn đã nghe Vương Duyên Phong giảng thuật kĩ càng. Bọn chúng vô cùng đặc thù, lông màu lam trong Yêu Quái Tộc là vô cùng hiếm thấy, huống chi là xuất hiện trên người Lộc Yêu.

Lộc Yêu số lượng to lớn, trong Yêu Quái Tộc là một đại chủng quần. Linh Tê Lộc Yêu không phải là vương tộc trong Lộc Yêu tộc, thực lực bản thân cũng không phải rất mạnh, nhưng năng lực thiên phú vô cùng kì lạ.

Năng lực thiên phú của bọn họ là Linh Tê Tâm Nhãn, điểm cường đại nhất của loại huyết mạch năng lực này là cảm giác.

Dùng Linh Tê kim loại để chế tạo Linh Tê tệ chính là phát hiện của Linh Tê Lộc Yêu nhất tộc. Linh Tê tệ chỗ tốt lớn nhất là có thể giúp người mang theo tập trung tinh thần, thậm chí có phần đề tỉnh não, xúc tiến quá trình tu luyện. Bởi vì Linh Tê Lộc Yêu phát hiện ra Linh Tê kim loại, mà kim loại này về sau chế tạo thành tiền, bởi vậy liền lấy tên của bọn họ mệnh danh.

Linh Tê Lộc Yêu số lượng rất ít, nhưng trong Yêu Quái Tộc địa vị của bọn họ vượt qua cả vương tộc Lộc Yêu nhất mạch. Linh Tê Tâm Nhãn có chứng kiến được nhiều đồ vật mà các chủng quần khác không nhìn thấy, có thể thấy Linh Tê Lộc Yêu có cảm giác vô cùng cường đại. Bọn họ có thể cảm giác lành dữ, cũng có thể cảm nhận được bảo vật tồn tại, đây là Yêu Quái nhất mạch có Tinh Thần Lực rất cường đại.

Bởi vậy, tuy rằng Linh Tê Lộc Yêu bản thân không có sức chiến đấu, nhưng bất luận Yêu Quái Tộc nào đều vô cùng hoan nghênh bọn họ gia nhập. Trong một ít đại Yêu Quái Tộc cũng đều có thân ảnh của Linh Tê Lộc Yêu.

Chương 39: Thoát chiến bỏ chạy

Đường Tam không nghĩ tới ở giải thi đấu va chạm này cũng gặp được một đầu Linh Tê Lộc Yêu.

Trong tròng mắt của Linh Tê Lộc Yêu kia tản ra hào quang màu lam nhạt, khi ánh mắt hắn ngưng tụ trên người Đường Tam, Đường Tam đột nhiên có cảm giác bị nhìn thấu.

Nhưng trong một cái chớp mắt, Linh Tê Lộc Yêu đột nhiên phát ra vài phần nghi hoặc, hắn xác thực đang dùng Linh Tê Tâm Nhãn của mình nhìn Đường Tam chăm chú, một là tìm kiếm sơ hở của đối phương, hai là cảm giác chỗ đặc thù của hắn.

Hắn có thể cảm nhận được khí huyết của Đường Tam vô cùng tràn đầy, vượt xa khả năng mà thân thể gầy yếu có, đồng thời hắn mơ hồ cảm giác được một tia bất an, tựa hồ người trẻ tuổi trước mặt này có đồ vật gì đó làm cho hắn đặc biệt bất an. Điều này làm cho Linh Tê Lộc Yêu luôn có tâm tính bình thản có chút dao động.

"Bắt đầu!" Thất giai Bạo Hùng rống một tiếng.

Lúc trước sở dĩ không để cho Linh Tê Lộc Yêu lên trận trước, chủ yếu là bởi vì bản thân Linh Tê Lộc Yêu không am hiểu chiến đấu. Ở giải thi đấu va chạm, hắn chính là đi ngang qua sân khấu, chỉ chơi đùa mà thôi.

Linh Tê Lộc Yêu có lòng hiếu kì vô cùng mãnh liệt, lòng hiếu kì này

thường xuyên đem lại cho bọn họ nguy hiểm, đây cũng là nguyên nhân đại đa số Linh Tê Lộc Yêu đều lựa chọn nương tựa vào chủng quần cường đại. Có được chủng quần cường đại che chở, bọn họ mới có thể an toàn.

Lần này, người phát động trước tiên là Đường Tam, mũi chân hắn chỉa xuống đất, tộc độ nhanh phóng về phía Linh Tê Lộc Yêu.

Linh Tê Lộc Yêu thoáng cúi đầu, thẳng đến Đường Tam phóng đi. Trong chớp mắt, hắn đã có cảm giác rõ ràng. Hắn cảm giác được, phụ thuộc nhân loại trước mặt này cũng không có ác ý với mình, trận va chạm này nhất định là an toàn.

Khoảng cách của song phương nhanh chóng gần hơn. Linh Tê Lộc Yêu chỉ đơn giản vọt về phía trước, thân thể của hắn coi như cường tráng, nhưng nói về lực chiến đấu chân chính, so với ba tuyển thủ phía trước, hắn căn bản không cùng cấp độ.

Cho nên, trải qua ba cuộc chiến không có người nào nghĩ rằng Linh Tê Lộc Yêu có thể thắng được phụ thuộc nhân loại có chút thần kì này.

Song phương nhanh chóng tiếp cận, khi sắp va chạm, Đường Tam phóng người lên, hai tay của hắn uốn một vòng đã đến trước mặt Linh Tê Lộc Yêu. Linh Tê Lộc Yêu tức thì cảm giác được sừng hươu trên đầu mình có cái gì đó níu lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, Đường Tam đã đến đỉnh đầu hắn, một tay treo trên đầu hắn.

Linh Tê Lộc Yêu đột nhiên có cảm giác sợ hãi mãnh liệt, cơ hồ là vô thức mà dùng sức hất đầu.

Tiếp theo, thân thể Đường Tam bay ra ngoài, mà chân trước Linh Tê Lộc Yêu mềm nhũn, lảo đảo một cái, suýt ngã trên mặt đất. Hắn thật vất vả mới miễn cưỡng đứng vững, có chút mờ mịt.

Đường Tam lộn mèo một cái, đáp xuống đất phía xa xa, còn lảo đảo lui về phía sau mấy bước, thật vất vả mới đứng vững.

Mà lúc này Linh Tê Lộc Yêu đã đi tới trung tâm vòng va chạm. Hắn một lần nữa đứng thẳng thân thể, dùng chân trước chỉ chỉ cái mũi của mình: "Ta thắng?"

Thất giai Bạo Hùng cũng có vẻ kinh ngạc. Mấy trận trước xem như không thắng thì hắn thắng, mà trận này xem như hắn thắng thì lại thua? Từ lúc nào Linh Tê Lộc Yêu lại lợi hại như vậy, một lát đã đem nhân loại kia hất bay rồi? Hay là, nhân loại kia lúc trước tiêu hao quá lớn nên không có cách nào tiếp tục nữa?

Một đám Yêu Quái xem cuộc chiến cũng kinh ngạc mà nhìn Linh Tê Lộc Yêu. Lúc đó, Đường Tam đã nhanh nhẹn đi đến bàn thưởng bên kia, nắm lấy ba đồng Linh Tê tệ, sau đó chui vào trong đám người.

Chứng kiến Đường Tam chui qua, có Yêu Quái nghĩ muốn bắt lấy hắn, ít nhất phải xem tướng mạo của hắn, nhưng mà bọn họ phát hiện, nhân loại nhỏ gầy này tựa như cá bơi trong nước, xuyên thẳng qua đám người, hai ba lần liền biến mất không thấy.

Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ ở không gian này thi triển quả là phù hợp nhất.

Thắng ba trận, thua bởi Linh Tê Lộc Yêu.

Chạy trốn!

Chứng kiến Đường Tam đột nhiên thua, sau đó nhanh chóng rời đi, Vương Duyên Phong cùng Quỷ Quỷ đều nhẹ nhàng thở ra, bọn họ cũng không dám nhìn xuống dưới nữa, nhanh chóng lui về sau, biến mất trong đám người.

Mà đối với Yêu Quái Tộc tham dự cuộc tranh tài, trừ Thiểm Báo tộc nổi giận như trước, Phong Lang tộc có chút phấn khởi, các Yêu Quái khác cũng không có phản ứng gì quá lớn.

Đường Tam ra khỏi đám người, lập tức tăng tốc chạy nhanh. Trí nhớ của hắn vô cùng tốt, rõ ràng nhớ được đường về lữ điếm. Hắn không có tìm Quỷ Quỷ và Vương Duyên Phong, chuyên chọn những đoạn đường tối phía trước, trực tiếp quay về lữ điếm.

Đường Tam vừa mới rời đi không đến một phút, vài đầu Thiểm Báo loé ra hào quang màu vàng từ vị trí lúc trước của hắn xẹt qua, cái mũi co rút, muốn phân biệt rõ khí tức của hắn, tìm kiếm tung tích.

Kết quả đương nhiên là phí công, Đường Tam muốn thu liễm khí tức rất đơn giản: đem Phong Lang huyết mạch lạc ấn thi triển Phong Nhận đổi thành Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn. Huyết mạch khí tức phát sinh biến hoá, tự nhiên Thiểm Báo cũng phân biệt được.

Tiếp tục trận đấu đương nhiên có thể đạt được nhiều thắng lợi hơn. Ở giải thi đấu va chạm so đấu lực lượng, Tứ giai Yêu Quái Tộc muốn thắng hắn đều không phải là chuyện dễ dàng.

Trận đấu hôm nay, kì thực Đường Tam đã thu liễm. Nếu như hắn toàn lực ứng phó, Bạch Đầu Chuẩn Yêu và Tê Ngưu Yêu chưa chắc có thể sống.

Lúc hắn tiến hành trận đấu thứ ba liền phát hiện có Thiểm Báo rời

sân rồi. Mà mục đích của hắn hôm nay đã đạt được, không thể chậm trễ nữa, liền lợi dụng va chạm với Linh Tê Lộc Yêu, nhanh chóng chạy trốn.

Đường Tam một mặt rời đi rất nhanh, một mặt lưu ý phía sau có xuất hiện nguy hiểm không, khoé miệng dần dần vẽ ra một đường vòng cung.

Đã thành, mục đích chủ yếu hôm nay đã đạt được.

Trở lại lữ điếm, Đường Tam nhanh chóng trở về phòng, lúc này mới tháo khăn che mặt, nhìn xuyên qua cửa sổ. Không lâu sau, Vương Duyên Phong cùng Quỷ Quỷ cũng đã trở về.

Hai người trước tiên liền đi tới gian phòng của Đường Tam, vừa mở cửa, không chờ Quỷ Quỷ mở miệng, Đường Tam liền đem một đồng Linh Tê tệ đưa tới: "Quỷ a di, hiếu kính người."

Quỷ Quỷ sững sờ. Tiểu lữ điếm này của nàng bình thường đều tiếp đón phụ thuộc nhân loại, mà phụ thuộc nhân loại đều nghèo, không trả tiền là tình huống thường xuyên phát sinh, đừng nói là Linh Tê tệ, có thể thu được Yêu tệ cũng rất hiếm. Lúc này, nhìn một đồng Linh Tê tệ đẹp đẽ đưa tới trước mặt, nguyên bản âm thanh đến miệng rồi lập tức nuốt trở lại.

Đường Tam lại lấy một miếng Linh Tê tệ đưa cho Vương Duyên Phong: "Lão sư, thực xin lỗi, lại để cho người lo lắng."

Vương Duyên Phong tiếp nhận Linh Tê tệ, khoé miệng co giật một lát: "Ngươi lá gan cũng quá lớn rồi, vậy mà gïết chết tên Thiểm Báo kia."

Đường Tam lộ ra vài phần sợ hãi: "Ta cũng không muốn gïết hắn,

lúc ấy chẳng qua là giơ lên, rồi đã thành như vậy. Lão sư, không có sao chứ?"

Nhìn Đường Tam lộ ra vẻ mặt sợ hãi, Vương Duyên Phong mới buông lỏng vài phần, một hài tử chín tuổi, sau khi giết chết Yêu Quái mà tâm tình vẫn bình thường thì đó mới là không bình thường.

"May mắn ngươi trốn nhanh, lúc chúng ta rời đi đã có không ít Báo Yêu đến." Vương Duyên Phong trong lòng còn sợ hãi nói.

Đường Tam nói: "Có liên luỵ đến các phụ thuộc nhân loại khác không?"

Vương Duyên Phong lắc lắc đầu, nói: "Cái đó không biết được, phụ thuộc khác nhau thuộc về chủng quần khác nhau, tự nhiên sẽ có phụ thuộc chủng quần của bọn họ thủ hộ. Lúc chúng ta đi chứng kiến Thiểm Báo và Phong Lang tộc bên kia đã có xung đột rồi. Dù sao hạch tâm mâu thuẫn vẫn là giữa hai chủng tộc kia."

"Vậy là tốt rồi." Đường Tam nhẹ nhàng thở ra.

Chương 40: Huyết mạch lạc ấn biến hoá

Vương Duyên Phong nhìn thật sâu Đường Tam một cái, hướng Quỷ Quỷ bên cạnh nói: "Ngươi đi nghỉ trước đi, đêm nay chú ý cửa lớn một chút. Tuy rằng vấn đề không lớn, nhưng vẫn cần phải cẩn thận."

"Được, ta đi trước xem một chút, các ngươi cũng sớm nghỉ ngơi đi. Ta xem các ngươi ngày mai lên đường đi. Tuy rằng hôm nay Đường Tam đã che mặt, nhưng vóc người này vẫn rất rõ ràng." Quỷ Quỷ thấp giọng nói ra.

"Ta biết rồi." Vương Duyên Phong hướng nàng gật gật đầu.

Đợi Quỷ Quỷ đi rồi, Vương Duyên Phong mới đem ánh mắt chuyển hướng Đường Tam, trầm giọng nói: "Hôm nay vì sao ngươi lại lỗ mãng như vậy? Bình thường tính ngươi không phải như thế. Tuy rằng ngươi là người nhỏ nhất trong năm hài tử, nhưng cho tới nay vẫn rất trầm ổn, hôm nay như thế nào lại đột nhiên trở nên xúc động như vậy? Ngươi có biết làm như vậy rất nguy hiểm không?" Đường Tam cúi đầu, trầm mặc không nói.

"Ngươi nói chuyện!" Vương Duyên Phong khí không phải đánh tới.

Hôm nay nhìn trận đấu của Đường Tam, Vương Duyên Phong tâm đều nhấc đến cổ họng, nhất là lúc Đường Tam đánh chết Báo Thiểm.

Nhìn từ bên ngoài, Đường Tam bị Tứ giai Thiểm Báo bổ nhào vào, lúc ấy Vương Duyên Phong cảm thấy đã xong, nhưng ai mà biết, Đường Tam vậy mà thắng ba trận, ngay cả Tê Ngưu yêu có lực phòng ngự cường đại cùng Bạch Đầu Chuẩn Yêu có năng lực trinh sát kinh người cũng đều bại trong tay hắn. Vương Duyên Phong tự hỏi nếu mình ra tay cũng chưa hẳn là làm tốt như hắn.

Đường Tam thấp giọng nói: "Lão sư, trà sữa kia uống rất ngon, ta nghĩ muốn tiền thưởng mua trà sữa."

"Trà sữa?" Vương Duyên Phong sửng sốt một lát, nhìn hài tử đang cúi đầu trước mặt, tâm của hắn đột nhiên bị vật gì đó chặn lại.

Trà sữa, chỉ vì một chén trà sữa kia.

Một cỗ bi thương khó có thể hình dung xông lên đầu, lúc này Vương Duyên Phong mới đột nhiên ý thức được, đứng ở trước mặt mình cuối cùng cũng chỉ là một hài tử chín tuổi mà thôi. Đường Tam thuở nhỏ lớn lên ở làng nô lệ, chưa bao giờ cảm thụ qua ấm áp. Trong mắt Yêu Quái Tộc, đầy tớ không khác gì súc vật. Chén trà sữa kia rất có thể mang lại cho hắn hương vị mà trước giờ hắn chưa từng nếm qua.

Hài tử của chúng ta, vì có tiền mua trà sữa liền phải cắn xé nhau.

"Ân, trà sữa rất ngọt, rất thơm." Đường Tam cúi đầu nói.

Vương Duyên Phong hít sâu một hơi, đột nhiên tiến lên một bước, kéo Đường Tam vào ngực mình, ôm chặt lấy hắn.

Đường Tam cúi đầu, giờ khắc này, trong đầu hắn hiện lên khung cảnh hắn cùng Mỹ công tử gặp nhau. Ly trà sữa kia vẫn bày trên đầu giường của hắn, chỉ vì Mỹ công tử từng cầm qua.

"Về sau không nên làm chuyện ngu ngốc như vậy nữa. Muốn uống trà sữa thì nói với lão sư, lão sư dẫn ngươi đi mua." Thanh âm Vương Duyên Phong không còn nghiêm khắc, mà trầm thấp mang theo vài phần mềm mại, dường như còn mang theo chút nghẹn ngào.

Đường Tam trong lòng run rẩy một lát, trong chớp mắt này, trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh phụ thân kiếp trước.

So với kiếp này, kiếp trước xem như là hạnh phúc rồi, ít nhất khi còn bé còn có phụ thân làm bạn với hắn. Ở kiếp trước, phụ thân là một cường giả, mỗi khi mình gặp nguy hiểm, hắn trước sau đến đến cứu mình.

Từ trên người Vương Duyên Phong, hắn cảm nhận được cảm giác phụ thân mang cho mình.

"Thực xin lỗi lão sư, về sau ta sẽ không xúc động nữa. Để cho người lo lắng rồi." Đường Tam thật tình nhận sai.

Xác thực, nếu hôm nay không gặp phải Mỹ công tử, nội tâm hắn cũng không xúc động lớn như thế, cũng sẽ không tuỳ tiện đi dự thi. Nhưng là trong chớp mắt hắn nhìn thấy Mỹ công tử, hắn thật sự không thể khống chế được nội tâm mình xúc động.

Hôm nay là ngày hắn hạnh phúc nhất từ khi đến thế giới này, hắn đã tìm được thê tử chuyển kiếp trùng sinh. Mà giờ khắc này, hắn càng cảm nhận được Vương Duyên Phong mang lại cho hắn tình thương của cha. Hắn kì thật đã dự đoán sau khi trở về có thể sẽ bị Vương Duyên Phong và Quỷ Quỷ "hỗn hợp đánh kép", bị mắng, nhưng không nghĩ rằng lại nhận được một cái ôm ấm áp.

Vương Duyên Phong sờ sờ đầu hắn: "Quên hết những gì phát sinh hôm nay. Ngươi rất có thiên phú, tương lai nhất định có thể đi được xa hơn. Đi nghỉ sớm đi, ta đi xem Quỷ Quỷ một chút. Buổi tối hôm nay nếu không có việc gì, về sau hẳn là cũng không có việc gì rồi."

"Vâng." Đường Tam đáp ứng vỗ một tiếng.

Vương Duyên Phong nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, lúc này mới đứng dậy rời đi. Sau khi hắn đi, Đường Tam phát hiện đồng Linh Tê tệ hắn vừa đưa cho Vương Duyên Phong lưu lại trên giường, cũng không có mang đi.

Lão sư thật là người tốt! Đường Tam trong lòng ấm lên rất nhiều.

Tắt đèn, Đường Tam khoanh chân ngồi trên giường. Hắn trước tiên lấy lại bình tĩnh, sau đó mới dần dần nhập định, cảm thụ công lực Huyền Thiên Công trong cơ thể đang vận chuyển cực nhanh.

Bốn trận chiến hôm nay đối với hắn thập phần trọng yếu. Hắn lựa chọn tham gia bốn trận, rồi kịp thời bứt ra đều là trong tính toán của hắn.

Trận đầu tiên đối mặt với Thiểm Báo, đánh chết hắn, hầu như trong thời gian ngắn ngủi cắn nuốt huyết mạch chi lực của Tứ giai Thiểm Báo, chính là tăng lên Báo Thiểm của bản thân.

Báo Thiểm đối với Đường Tam có tác dụng vô cùng lớn, lập tức tăng tốc đủ cho hắn trong thời điểm chiến đấu có càng nhiều phương thức chiến đấu và thay đổi năng lực.

Thực lực Tứ giai và Tam giai có cách biệt một trời một vực, uy lực cũng tăng lên một mảng lớn. Giống như Phong Nhận, nếu như hôm nay không phải có rất nhiều người, Phong Nhận hắn phóng thích sẽ

có uy năng lớn hơn nhiều. Báo Thiểm tăng lên đến Tứ giai, không thể nghi ngờ làm chỉnh thể sức chiến đấu của hắn tiến thêm một bước.

Mà ba cuộc tranh tài sau, hắn chẳng qua là phân biệt cắn nuốt một điểm huyết mạch chi lực của Tê Ngưu Yêu, Bạch Đầu Chuẩn Yêu cùng Linh Tê Lộc Yêu, hình thành huyết mạch lạc ấn trong cơ thể mình. Bởi vì số lượng cắn nuốt không phải nhiều, ước chừng hình thành Tam giai huyết mạch lạc ấn.

Tại sao lại thôn phệ ba loại? Một là vì tăng thêm số lượng kỹ năng của mình, có một nguyên nhân trọng yếu hơn, chính là muốn hiểu rõ thông qua Huyền Thiên Công thôn phệ có thể lưu lại bao nhiêu huyết mạch lạc ấn.

Dựa theo hắn phỏng đoán, rất có thể là, mỗi một giai của Huyền Thiên Công có thể lưu lại một loại lạc ấn, hình thành một loại kỹ năng Yêu Thần biến. Nhưng đây chỉ là phỏng đoán, cụ thể như thế nào thì cần thực tế kiểm chứng.

Hắn nguyên bản có Phong Nhận cùng Báo Thiểm, hắn hiện tại có thực lực Tứ giai, lại thôn phệ thêm ba loại, tổng cộng có năm cái rồi. Nếu như ba loại này đều để lại lạc ấn trong Huyền Thiên Công, vậy là hắn đã đoán sai; nếu như chỉ có thể lưu lại hai loại lạc ấn, còn một loại không cách nào lưu lại lạc ấn, vậy có nghĩa là hắn đoán chính xác. Đối với tính toán tu luyện trong tương lai sẽ có lợi rất lớn. Mà kết quả sau cùng, làm Đường Tam có chút ngoài ý muốn.

Lúc này, ba loại huyết mạch chi lực bị hắn cắn nuốt đều không có để lại lạc ấn, giống như là ba quang cầu có màu sắc khác nhau lơ lửng trong Huyền Thiên Công, lẳng lặng chờ đợi.

Đường Tam mơ hồ có thể cảm giác được, hắn có thể lưu lại lạc ấn ba loại kỹ năng này, để chúng trở thành năng lực của mình. Nhưng hắn còn có một cảm giác, do mình đã có kỹ năng Phong Nhận cuàng Báo Thiểm, nên xuất hiện cảm giác có xung đột.

Đây là ý gì?

Đường Tam không khỏi có chút nghi hoặc, như thế nào sau khi có thêm ba loại kỹ năng, hai kỹ năng vốn có của mình đều trở nên không ổn định?

Đây là lần đầu tiên hắn gặp phải tình huống này. Hai lạc ấn cũng không phải khẩn trương, trái lại, hắn cảm giác được chúng đang hưng phấn.

Với hắn, vô luận là Phong Nhận hay Báo Thiểm đều không phải là năng lực cường đại, thậm chí cơ hội để tăng lên cũng có hạn, tương lai có thể phát triển đến trình độ nào rất khó nói rõ.

Dưới tình huống này, trạng thái phiền nhất là, kỹ năng lạc ấn có thể tiếp tục tăng lên, mà tổng kỹ năng lạc ấn mình có khả năng là hạn chế. Nói như vậy, trước khi mình đột phá Thần cấp, Phong Nhận cùng Báo Thiểm vẫn sẽ một mực làm bạn với mình.

Chương 41: Dung hợp lạc ấn mới

Đây không thể nghi ngờ là trạng thái xấu nhất, Đường Tam cũng không thể có biện pháp khác. Bởi vì đoạn thời gian kia với hắn quan trọng nhất là hiểu rõ hệ thống của thế giới này. Phong Nhận cùng Báo Thiểm mở ra cho hắn một cánh cửa mới, lại để cho hắn có những lí giải như bây giờ. Cho nên Đường Tam đã chuẩn bị tốt, nếu số lượng kỹ năng bị hạn chế, hắn cũng chỉ có thể giữ lại png cùng Báo Thiểm, sau đó nghĩ biện pháp đem bọn nó khai phát ra uy năng cường đại hơn, thích hợp hơn để mình sử dụng.

Mà giờ khắc này, sự tồn tại của ba loại huyết mạch lạc ấn mới, không biết vì cái gì, hai kỹ năng đã khắc sâu trong huyết mạch của hắn đột nhiên trở nên không ổn định, tựa hồ tuỳ thời đều có thể thoát li huyết mạch của mình.

Phát hiện này để cho Đường Tam có một loại cảm giác vui mừng, chuyện này có nghĩa là, khi Huyền Thiên Công kết hợp với các kỹ năng của thế giới này có thể xuất hiện biến hoá. Những biến hoá này hắn không rõ ràng lắm, nhưng không thể nghi ngờ có càng nhiều khả năng hơn.

Đường Tam không nóng lòng dẫn động năm lạc ấn, mà yên lặng cảm thụ bất đồng của bọn nó cùng thân thể mình.

Trong năm cái lạc ấn, không hề nghi ngờ, Phong Nhận cùng Báo Thiểm lớn hơn một ít, cũng càng thêm sáng ngời. Sau khi Báo Thiểm hoàn thành thăng cấp, tuy rằng vẫn chưa thể so sánh với Phong

Nhận nhưng rõ ràng tăng lên một phần. Mà ba kỹ năng khác, kì thật không có đạt đến trình độ Tứ giai, trong trận chiến, Đường Tam không kịp hấp thu nhiều, cũng không thể hấp thu huyết mạch chi lực của đối phương nhiều hơn, nếu không năng lực thôn phệ của hắn sẽ bại lộ.

Cho nên, hắn hấp thu Tê Ngưu Yêu Trọng Giáp Thuật, Bạch Đầu Chuẩn Yêu Ưng Nhãn cùng Linh Tê Lộc Yêu Linh Tê Tâm Nhãn, tất cả đều là trên dưới Tam giai.

Năm loại lạc ấn, trong đó có hai loại Tứ giai lạc ấn bởi vì đã cùng huyết mạch Đường Tam dung hợp, cho nên nhìn càng rõ ràng, mà ba loại còn lại bị Huyền Thiên Công dẫn dắt phía dưới.

Lặng yên quan sát trong chốc lát, Đường Tam có thể cảm nhận được năm loại lạc ấn đã ổn định hơn. Cho dù ba loại lạc ấn kia không có dung nhập vào bên trong huyết mạch của mình cũng bị khống chế trong phạm vi nhất định, cũng không thoát li thân thể mình, cũng không có dấu hiệu tiêu tán. Thật kì lạ!

Đường Tam vận chuyển Huyền Thiên Công, đem công lực trong đan điền hoá thành vòng xoáy, hai loại lạc ấn trong cơ thể hắn theo vòng xoáy xoay tròn mà chuyển động, dường như là một bộ phận của vòng xoáy. Mà ba loại huyết mạch lạc ấn mới thì lơ lửng phía trên vòng xoáy, đã bị vòng xoáy dẫn dắt, nhưng không có dung nhập vào trong. Không phải bọn nó không muốn dung nhập vào, mà là Đường Tam khống chế Huyền Thiên Công không đi dẫn dắt bọn nó dung nhập.

Quan sát cũng không uổng phí, Đường Tam dần dần cảm thấy một ít điểm kì diệu, mặc dù ba loại lạc ấn mới không dung nhập vào trong cơ thể mình, nhưng bọn nó được Huyền Thiên Công tẩm bổ. Nói cách khác, dù bọn nó lơ lửng bên trên vòng xoáy Huyền Thiên

Công, bọn nó cũng có thể lặng yên hấp thu một ít năng lượng để duy trì bản thân.

Ý niệm khẽ động, Đường Tam khống chế Tinh Thần Lực của mình chặt đứt liên hệ với huyết mạch lạc ấn của Tê Ngưu Yêu.

Lập tức, huyết mạch lạc ấn của Tê Ngưu Yêu chấn động, sau đó nhạt dần với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy.

Đường Tam lập tức khống chế năng lượng Huyền Thiên Công rót vào lạc ấn bên trong, lập tức cái lạc ấn kia lần nữa trở nên rõ ràng.

Trong lòng Đường Tam đã có phán đoán. Huyết mạch lạc ấn của Tê Ngưu Yêu mang lại cho mình kỹ năng, nó tồn tại cần công lực Huyền Thiên Công tẩm bổ, khi sử dụng, kì thật là một loại chuyển đổi Huyền Thiên Công.

Nếu mình chặt đứt liên hệ giữa ba loại huyết mạch lạc ấn với Huyền Thiên Công, như vậy bọn nó sẽ biến mất. Chỉ cần một mực duy trì Huyền Thiên Công tẩm bổ chúng nó, chúng nó sẽ một mực tồn tại. Nếu là như vậy, mình không phải có thể tuỳ thời hoán đổi dung hợp kỹ năng và không dung hợp kỹ năng sao?

Nghĩ tới đây, Đường Tam bắt đầu thử nghiệm. Hắn dùng Tinh Thần Lực dẫn đạo Báo Thiểm huyết mạch lạc ấn, thử khiến nó từ bên trong huyết mạch của mình thoát li ra ngoài.

Khẽ động lạc ấn, Đường Tam lập tức cảm giác được, Huyền Thiên Công không ổn định, nguyên bản vòng xoáy đang xoay tròn bắt đầu có chút kích động. May mà Tinh Thần Lực của hắn khá tốt, cũng không vội lôi Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn ra ngay, mà từng bước tiến đến, vừa cẩn thân từng li từng tí dẫn dắt, vừa quan sát biến hoá.

Rất nhanh, Đường Tam liền phát hiện ra một ít manh mối. Trong quá trình dẫn dắt một chút Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn, hào quang lạc ấn dần dần yêu bớt, lực lượng vừa mới tăng lên tựa hồ đang giảm xuống.

Đường Tam không có đình chỉ, với hắn mà nói, hiểu rõ mối quan hệ giữa Huyền Thiên Công và huyết mạch lạc ấn quan trọng hơn nhiều so với kỹ năng Báo Thiểm. Báo Thiểm không có hắn còn có thể thôn phệ lần nữa, nhưng nếu không làm rõ tình huống bọn nó và Huyền Thiên Công kết hợp, Tạ Giải lai hắn không có cách nào tăng lên chính mình.

Rốt cuộc, Báo Thiểm dưới sự dẫn dắt ổn định của Đường Tam chậm rãi từ Huyền Thiên Công tách ra. Khi nó triệt để tách rời, khí tức của nó lập tức rớt từ Tứ giai xuống Tam giai, hơn nữa cùng ba cái lạc ấn mới lơ lửng phía trên Huyền Thiên Công vòng xoáy, lặng yên xoay tròn.

Quả nhiên có thể! Lạc ấn dung hợp với huyết mạch của mình cũng có thể tách rời, cũng có thể thay đổi kỹ năng khác. Đường Tam mừng rỡ trong lòng. Điều này có nghĩa hắn sẽ không vì dung hợp sai lầm một kỹ năng nào đó mà ảnh hưởng đến sự phát triển của mình.

Nhưng đồng thời ý tưởng muốn tuỳ thời hoán đổi kỹ năng cũng biến thành bọt nước. Nếu như mỗi lần tách ra đều dẫn đến đẳng cấp kỹ năng hạ xuống, như vậy cần phải cẩn thận xem xét có muốn kỹ năng đó hay không. Hiện tại mới tam tứ giai lạc ấn nên không sao, chờ đến cao giai, nếu muốn tăng cấp hiển nhiên không phải là một chuyện dễ dàng. Sau khi tăng lên bởi vì tách ra mà hạ cấp giai, rất đau lòng a!

Phong Nhận nhất định không thể tách ra, cái này quan hệ đến thân

phận phụ thuộc của hắn, cho nên đối tượng thí nghiệm mới là Báo Thiểm.

Nhìn bốn cái lạc ấn lơ lửng phía trên Huyền Thiên Công vòng xoáy, Đường Tam tiếp tục thí nghiệm. Hắn bắt đầu đem bốn cái lạc ấn này dung nhập vào trong cơ thể mình.

Đầu tiên là Báo Thiểm huyết mạch lạc ấn trở về. Có lẽ là do từng dung hợp nên quá trình lạc ấn trở về vô cùng thuận lợi, cơ hồ là trong chốc lát cũng đã về bên trong Huyền Thiên Công vòng xoáy. Nhưng mà, Báo Thiểm huyết mạch lạc ấn trở về như trước là Tam giai, tầng cấp lúc trước cũng không có khôi phục.

Sau đó là Tê Ngưu Yêu huyết mạch lạc ấn. So với Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn, tốc độ Tê Ngưu Yêu huyết mạch lạc ấn dung nhập chậm hơn một chút. Đường Tam phát hiện, khi hắn dung nhập Tê Ngưu Yêu huyết mạch lạc ấn, huyết mạch của mình tựa hồ nhận lấy một ít ảnh hưởng, huyết mạch chi lực trở nên càng hùng hậu, lực lượng thân thể cũng tăng cường.

Đường Tam nhịn không được nghĩ, chẳng lẽ những lạc ấn này không chỉ mang lại kỹ năng, mà còn mang lại một ít đặc tính tương ứng?

Lúc trước khi dung hợp Phong Lang huyết mạch lạc ấn và Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn, hắn đều không có cảm giác rõ ràng. Có lẽ bởi vì Tê Ngưu Yêu huyết mạch có cấp độ cao hơn.

Kế tiếp là Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn. Khi dung hợp vào, Đường Tam rõ ràng cảm thấy hai con ngươi mình truyền đến từng trận mát lạnh, cùng với Tê Ngưu Yêu huyết mạch lạc ấn giống nhau, có lợi với bản thân hắn.

Nếu là như vậy, có phải là nếu mình dung hợp huyết mạch càng cường đại, thì trợ giúp sẽ càng lớn? Đây chinh là chuyện tốt a!

Chương 42: Thôn phệ, hợp nhất

Khi thân thể của mình được tăng cường vì dung hợp huyết mạch lạc ấn, mình không phải có được lực lượng của Tê Ngưu Yêu, tốc độ của Báo Yêu, ... Đây là tố chất thân thể trục tiếp tăng lên.

Tiếp theo, Đường Tam đã bắt đầu dung hợp cái huyết mạch lạc ấn cuối cùng. Đối với hắn, đây là khâu quan trọng nhất trong quá trình dung hợp. Bởi vì đây là cái thứ năm, đã vượt qua đẳng cấp Huyền Thiên Công của hắn. Nếu như thành công có nghĩa là hắn dung hợp huyết mạch lạc ấn còn chưa tới cực hạn, có điều kiện tiên quyết có thể tách ra, đương nhiên dung hợp huyết mạch lạc ấn càng nhiều càng tốt, toàn diện tăng lên chính mình. Trong tương lai coi như là đạt đến cực hạn, hắn cũng có thể tiến hành thay thế lạc ấn khi gặp được kỹ năng phù hợp hơn.

Dưới tình huống Trọng Giáp Thuật và Ưng Nhãn Thuật rõ ràng đối với thân thể mình có tăng lên, Đường Tam có chút ít chờ mong phán đoán của mình là sai lầm, hắn hi vọng mình có thể thuận lợi đem Linh Tê Lộc Yêu Linh Tê Tâm Nhãn dung hợp.

Linh Tê Tâm Nhãn hẳn là tăng lên cảm giác lực, đây chính là kỹ năng tương đối hiếm thấy, thậm chí so với kỹ năng tăng lên sức chiến đấu càng trân quý hơn.

Sự thật chứng minh, Đường Tam không hổ từng là Thần Vương, phán đoán của hắn là chính xác.

Khi hắn thử đem Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn dung hợp vào bên trong Huyền Thiên Công, Huyền Thiên Công vòng xoáy rõ ràng có một loại cảm giác chướng bụng, bốn cái lạc ấn đều loé ra hào quang của mình. Khi hào quang Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn bắt đầu dung hợp lập tức gặp phải bài xích mãnh liệt, Huyền Thiên Công vòng xoáy muốn đem nó đẩy ra ngoài.

Quả nhiên cùng dự đoán của mình giống nhau như đúc, mỗi một cấp có thể dung hợp một loại lạc ấn mà không phải là vô hạn.

Đường Tam cũng không có chút mất mát nào, biết rõ ràng tình huống với hắn quan trọng hơn, đây cũng là nguyên nhân hắn thử nghiệm hấp thu ba loại kỹ năng. Xác định phán đoán của mình là chính xác, tương lai hắn mới có thể đưa ra lựa chọn tốt. Không được cũng không sao, hắn sẽ từ từ từng bước một. Dù sao tẩm bổ cái Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn chỉ cần tiêu hao một ít công lực Huyền Thiên Công, làm cho mình tăng lên hơi chậm một chút mà thôi. Chờ sau này sẽ nhìn lại một chút, cuối cùng giữ cái nào, thay thế cái nào.

Khi hắn chuẩn bị từ bỏ việc dung hợp Linh Tê Tâm Nhãn, Đường Tam đột nhiên cảm giác năng lượng bốn lạc ấn bên trong Huyền Thiên Công vòng xoáy rung rung một lát. Ngay sau đó, một cỗ hấp lực từ trong lạc ấn truyền ra. Nguyên bản Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn bị bài xích lập tức bị cỗ hấp lực kia hút vào, hơn nữa chậm rãi dung nhập vào trong đó?

A?

Đường Tam lập tức khẩn trương. Đây không phải khẩn trương vì lo lắng, mà là vì hưng phấn.

Hắn không có đi quấy nhiễu biến hoá này, mà đem Tinh Thần Lực

của mình ngưng tụ, lặng yên chú ý hai lạc ấn biến hoá. Lạc ấn tản ra hấp lực, chính là Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn.

Lúc này, lạc ấn này phảng phất muốn hút lấy Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn, sau đó đem thôn phệ. Chẳng qua là, điều này có chút khó khăn. Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn giãy giụa kịch liệt, tựa hồ cũng không muốn bị Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn thôn phệ. Cùng lúc đó, Đường Tam cảm nhận được, năng lượng Huyền Thiên Công bị tiêu hao rất nhanh.

Cái Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn này có chút ý tứ, nó hấp thu năng lượng Huyền Thiên Công để thôn phệ Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn. Như vậy xem ra, từ tầng cấp phân chia, Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch cấp độ hẳn là ở trên Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch, cho nên Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn cần phải tìm kiếm trợ giúp từ năng lượng Huyền Thiên Công.

Mấu chốt chính là bọn nó lại có thể dung hợp? Tình huống này không xuất hiện ở Phong Lang huyết mạch lạc ấn, Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn cùng Tê Ngưu Yêu huyết mạch lạc ấn. Chỉ có ở Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn.

Ưng nhãn với tâm nhãn, chẳng lẽ khi có độ tương tự nhất định, huyết mạch lạc ấn có thể thôn phệ lẫn nhau sao? Đây coi như là biến dị sao?

Trong nội tâm, Đường Tam không khỏi có chút ý tưởng kì dị, nhưng hắn không có can thiệp vào quá trình thôn phệ này, chẳng qua là yên lặng quan sát, cũng tuỳ ý Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn hấp thu năng lượng Huyền Thiên Công.

Đường Tam chỉ lặng yên thúc dục Huyền Thiên Công, khôi phục năng lượng tiêu hao.

Nhưng mà, Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn tiêu hao năng lượng thật là nhiều, dùng Huyền Thiên Công tầng thứ tư, chẳng qua trong chốc lát đã có một phần ba năng lượng bị tiêu hao. Bất quá hắn cũng phát hiện, cái Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn đã có một phần ba bị kéo vào bên trong Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn.

Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn rõ ràng sáng hơn vài phần, tầng cấp tựa hồ không đề cao, nhưng là sáng ngời rồi.

Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn vốn có màu xanh biếc, mà Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn có màu trắng. Sau khi hai cái dung hợp, Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn kia rõ ràng biến thành màu xanh nhạt, hơn nữa màu xanh ngày càng sẫm, cùng Phong Lang huyết mạch lạc ấn có chút tương đồng, chẳng qua là càng thêm sáng ngời.

Có ý tứ, điều này thật sự rất có ý tứ.

Nương theo sự cường đại của Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn, tốc độ cắn nuốt từng bước nhanh hơn, khi năng lượng Huyền Thiên Công tiêu cao vượt quá hai phần ba, Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn rút cuộc bị Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch lạc ấn triệt để hoà tan làm một thể, hoá thành một lạc ấn màu thanh bích sắc, bên ngoài lạc ấn còn có khí lưu màu trắng nhàn nhạt.

Điều này hiển nhiên không phải là thôn phệ đơn giản, Ưng Nhãn không chỉ là tăng cường bản thân mà khẳng định còn có một ít tác dụng của Linh Tê Tâm Nhãn. Bằng không mà nói, lạc ấn vẫn là màu trắng chứ không phải là phát sinh biến dị như vậy.

Đường Tam một bên lặng yên khôi phục năng lượng Huyền Thiên

Công, một bên ngẫm lại thu hoạch tối hôm nay.

Đêm nay tuyệt đối có thu hoạch cực lớn! Quan trọng nhất là hắn biết rõ số lượng huyết mạch lạc ấn cao nhất của mình, cùng với lạc ấn có thể dung hợp tiến hoá.

Đường Tam là Thần Vương trùng sinh, tuy rằng thế giới này với hắn hoàn toàn mới lạ, nhưng chỉ cần để cho hắn tìm được một chút quy luật, hắn có thể từng bước cảm thụ chân lý của thế giới này, do đó lợi dụng để tự tăng lên năng lực của mình.

So với việc có được kỹ năng mới cùng Huyền Thiên Công có tiến bộ, biết được quan hệ giữa huyết mạch lạc ấn với Huyền Thiên Công quan trọng hơn rất nhiều. Đã có phát hiện này, hắn đã có phương hướng tăng lên trong tương lai. Hơn nữa, kỹ năng lạc ấn cũng không phải là vĩnh cửu, dưới tình huống hi sinh tầng cấp của huyết mạch lạc ấn, hắn có thể tiến hành tách chúng ra.

Trên thế giới này, chỉ có hắn tu luyện Huyền Thiên Công, cho nên năng lực này có thể nói là duy nhất. Hiện tại hắn còn nhỏ yếu, sẽ không bị Vị Diện Chi Chủ của vị diện này so đo. Tương lai thì sao? Đó là vấn đề khi hắn trùng kích Thần Cấp mới cần phải suy nghĩ.

Hai cái kỹ năng biến thành bốn cái kỹ năng, trong đó còn có một kỹ năng là hai loại huyết mạch lạc ấn dung hợp tạo thành. Không hề nghi ngờ, thực lực của Đường Tam tăng cường rất lớn.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, bình an đến bình minh.

Cũng không có Thiểm Báo hay Phong Lang tộc tìm đến lữ điếm, điều này có nghĩa là, hết thảy chuyện phát sinh hôm qua đã chấm dứt. Về phần giải thi đấu tình huống như thế nào, đây không phải là sự tình Vương Duyên Phong, Quỷ Quỷ cùng Đường Tam cần quan

tâm.

Sáng sớm, trời mới tờ mờ sáng, Đường Tam từ trong minh tưởng thanh tỉnh lại. Đây là thói quen tu luyện mỗi ngày của hắn.

Đường Tam đẩy cửa sổ, tập trung tư tưởng nhìn về phía chân trời vừa mới sáng lên, bắt đầu vận chuyển Huyền Thiên Công, mỗi sáng sớm khi mặt trời mọc mang đến tử khí là thời cơ tốt nhất để hắn tu luyện Tử Cực Ma Đồng.

Màu tím nhàn nhạt trong đáy mắt hắn hiển hiện, đột nhiên con ngươi hắn co rút một lát, hắn kinh ngạc phát hiện, tầm mắt của mình như là được phóng đại, chân trời dường như đều bọ kéo lại gần.

Đúng lúc này, chân trời vừa vặn có một đoàn tử khí hiển hiện, đây chính là Tử Khí Đông Lai.

Chương 43: Linh Tê Tâm Nhãn

Đường Tam chỉ cảm thấy hai mắt nóng lên, tầm mắt phóng đại tựa hồ lập tức cùng tử khí hoàn thành câu thông, có càng nhiều tử khí chảy xuôi đến đáy mắt, toàn bộ mắt hắn đều trở nên nóng hổi. Hắn không chịu được phải nhanh chóng nhắm hai mắt lại, toàn lực thúc dục Tinh Thần Lực đi khống chế những tử khí kia cùng bản thân dung hợp.

Sự biến hoá này phi thường kì dị, làm toàn thân hắn có cảm giác ấm lên.

Hắn vừa cảm thụ Tử Cực Ma Đồng biến hoá, mặt khác âm thầm tính toán. Đây là dung hợp Ưng Nhãn cùng Linh Tê Tâm Nhãn mang đến biến hoá, hai huyết mạch lạc ấn dung hợp, tựa hồ làm nhãn lực của mình tăng lên thật lớn.

Như vậy, nếu mình vận dụng kỹ năng này tu luyện Tử Cực Ma Đồng thì sao? Không được, không thể làm như thế được. Hiện tại hắn đang bình thường tu luyện, chớp mắt vừa rồi đưa tới tủ khí gấp ngày thường mấy lần, làm trong quá trình tu luyện Tử Cực Ma Đồng sẽ dễ dàng hơn. Nhưng nếu thông qua kỹ năng để tu luyện, tử khí được dẫn dắt sẽ nhiều hơn rất nhiều lần. Nếu như quá nhiều, nói không chừng ánh mắt của mình sẽ có nguy hiểm vì không chịu nổi.

Hắn làm người ba kiếp, cũng không phải người lỗ mãng. Sau khi hơi suy tư, hắn đã có quyết định.

Chỗ tốt khi hấp thu huyết mạch chi lực của chủng quần khác trong tưởng tượng càng nhiều. Không những có thể cường hoá bản thân, tựa như lúc này, hắn rõ ràng có thể cảm nhận được lực lượng của mình tăng cường. Đây là Tê Ngưu Yêu Trọng Giáp Thuật mang đến chỗ tốt.

Cho tới nay hắn đều có chút chán ghét thế giới này, rốt cuộc cũng mang lại cho hắn một ít thần kì. Sau nửa ngày, Đường Tam đã đem tử khí hấp thu, lặng yên cảm thụ một lát, Tử Cực Ma Đồng rõ ràng đã có tiến bộ, cái này ít nhất tương đương với với thành quả tu luyện năm sáu ngày bình thường.

Lúc này mặt trời đã lên cao, trong mắt người thường, ánh mặt trời có chút chói chang, nhưng trong mắt Đường Tam ngược lại là nhu hoà.

Tử khí đã tiêu tan, tu luyện Tử Cực Ma Đồng mỗi sáng sớm đã hoàn thành. Không thể dùng ln mới đạt được để tu luyện Tử Cực Ma Đồng, không biết khi sử dụng Tử Cực Ma Đồng điều động kỹ năng thì sẽ có biến hoá gì đây?

Nghĩ tới đây, ý niệm Đường Tam khẽ động, nhắm lại hai mắt, dẫn động lạc ấn thanh bích sắc trong cơ thể.

Thanh quang lóng lánh, Đường Tam rõ ràng cảm giác được năng lượng Huyền Thiên Công bắt đầu tiêu hao gần một phần mười. Tiếp theo, tất cả cảm giác dường như đều trở nên rõ ràng.

Trong cảm nhận của hắn, tất cả xung quanh đều trở nên lập thể, tiếng côn trùng kêu, tiếng chim hót giống như liền kề bên tai. Bên trong tối tăm dường như còn có vật gì đó hô ứng lấy cảm giác của mình. Hắn cảm nhận được hai đồng Linh Tê tệ trên bàn truyền đến

khí tức biến hoá, tựa hồ đang cùng cảm giác của hắn tương hợp.

Đúng lúc này, Đường Tam chậm rãi mở hai mắt ra. Trong chốc lát, hai đạo tử quang từ đáy mắt bắn ra, dài hơn nửa xích. Ngay khi tử quang bắn ra, Đường Tam cảm giác được tất cả mội thứ trong tầm mắt mình xuất hiện biến hoá long trời lở đất.

Hắn nhìn thấy một thế giới rực rỡ sắc màu, bầu trời vẫn ở trên cao, nhưng là do vô số màu sắc rực rỡ tạo thành.

Một đám quang điểm màu xanh, là lực lượng Phong nguyên tố. Màu đỏ là hoả, màu lam là nước, màu xanh lá là sinh mệnh chi lực, màu cam là quang minh, màu trắng là cái gì? Hình như là thiên địa linh lực thuần tuý.

Dưới cái nhìn chăm chú của hắn, thế giới này dường như đã bị phân giải, toàn bộ bị phân giải thành nguyên tố cơ bản nhất.

Ý niệm của hắn khẽ động, có gió thổi tới!

Trong tầm mắt của hắn, Phong nguyên tố màu xanh kia nhanh chóng hướng về phía hắn, hắn vô thức vươn tay, Phong nguyên tố tự nhiên mà ngưng tụ trong lòng bàn tay hắn, hoá thành một đoàn gió lốc, chậm rãi lượn vòng.

Mình có thể chứng kiến nguyên tố rồi, cái này không chỉ là hai mắt thấy, mà hắn chính mình cũng cảm giác được.

Kết hợp năng lực Ưng Nhãn và Linh Tê Tâm Nhãn, hắn tựa hồ nhận được một Linh Tê Tâm Nhãn hoàn toàn mới. Cái Linh Tê Tâm Nhãn này quả nhiên không giống bình thường. Khi kết hợp với Tử Cực Ma Đồng bạo phát ra uy năng cường đại hơn.

Trong chốc lát Đường Tam đã có phán đoán. Hắn có bốn cái kỹ năng, mạnh nhất không phải là Phong Nhận công kích từ xa, không phải Báo Thiểm mang đến cho hắn tốc độ, cũng không phải Trọng Giáp Thuật mang lại phòng ngự, mà là cái Linh Tê Tâm Nhãn này.

Linh Tê Tâm Nhãn giằng co ba mươi giây, khi hiệu quả của nó biến mất, Đường Tam cảm thấy hai mắt mình có chút chua xót, không khỏi nước mắt chảy ròng ròng.

Thật là một năng lực kì diệu! Linh Tê Tâm Nhãn nhất định là năng lực mà tương lai mình phải tăng lên. Tác dụng của năng lực này hiện tại đã rất rõ ràng, tương lai tăng lên tới cấp bậc cao hơn, tác dụng của nó tất nhiên sẽ càng lớn.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên. Đường Tam quay người, thấy Vương Duyên Phong đẩy cửa vào. Lúc Vương Duyên Phong nhìn thấy Đường Tam không khỏi sững sờ: "Tại sao lại khóc?"

"Không có gì. Ta chỉ là bị ánh mặt trời chiếu rọi nên có chút cay mắt." Đường Tam vội vàng lau nước mắt.

Vương Duyên Phong cao thấp đánh giá Đường Tam vào lần, hắn cảm thấy trên người Đường Tam tựa hồ xảy ra một ít biến hoá, cùng với trước kia không giống nhau. Nhất là hai con mắt, tuy rằng vừa mới chảy nước mắt, nhưng dường như trở nên thâm thúy hơn rồi.

"Chúng ta phải đi rồi. Quỷ a di mới đi nghe ngóng. Sau giải thi đấu va chạm hôm qua, Thiểm Báo tộc và Phong Lang tộc đánh nhau tàn nhẫn, về sau cần rất nhiều Gia Lý vệ sĩ mới trấn áp được. Hiện tại hai tộc đều đang tìm phụ thuộc nhân loại là ngươi, chúng ta cố gắng rời thành Gia Lý càng nhanh càng tốt. Ngươi tuy rằng đã che mặt, nhưng dáng người vẫn rất rõ ràng."

"Ân."

Đường Tam gật nhẹ đầu. Ngày hôm qua hắn đúng là có chút xúc động, tuy rằng mang đến nhiều chỗ tốt, nhưng đồng dạng có khả năng mang tới phiền toái không nhỏ, cố gắng hết sức nhanh rời đi mới là lựa chọn tốt nhất.

Đúng lúc này, Đường Tam đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vô thức nhìn ra phía cửa sổ, nhìn về một phương.

Hắn thật sự trước khi đi nhìn nàng một chút, nhưng hiện tại xem ra không thể. Chờ ta, Mỹ công tử, ta nhất định sẽ cố gắng hết sức mau trở lại.

Khu trung tâm thành Gia Lý.

Trước mặt Mỹ công tử là mười mấy chén nguyên liệu phối trà sữa, nàng đang chuẩn bị ngâm nước trà. Đột nhiên, cước bộ của nàng dừng lại, lông mi cau lại.

"Làm sao vậy Tiểu Mỹ?" Mỹ phụ cầm tô nhìn thoáng qua con gái, ân cần hỏi thăm.

"Không có gì, mụ mụ, vừa rồi tim đập có chút nhanh, không biết vì cái gì." Mỹ công tử nhẹ nhàng lắc đầu.

Mỹ phụ đi đến bên người nàng, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài của nàng: "Không thoải mái thì nói, đi nghỉ một chút đi. Mụ mụ có thể lo được."

"Con không sao, thật sự không có việc gì."Mỹ công tử vội vàng lắc đầu, hướng mẫu thân cười một tiếng, sau đó tiếp tục công việc.

Yêu Quái đến tiệm mua trà sữa nối liền không dứt, mỗi ngày đều có thể bán ra mấy trăm chén, trừ đi phụ phí, thu nhập coi như không tệ.

Mãi cho đến chạng vạng tối, trong tiệm làm việc, nữ hài tử cầm tay Mỹ công tử nói: "Ngươi đi nghỉ ngơi đi, còn lại giao cho ta."

"Tiểu Tuyết, vậy làm phiền ngươi."

Mỹ công tử quay đầu, cười với Tiểu Tuyết một tiếng.

Tiểu Tuyết hướng nàng chớp chớp mắt, hướng về đằng sau chép miệng.

Mỹ công tử ngầm hiểu, nhẹ nhàng gật đầu, quay người rời đi. Trong chớp mắt khi nàng quay người, khí tức toàn thân đột nhiên xảy ra một chút biến hoá kì dị.

Chương 44: Quay về nhà

Đường Tam và Vương Duyên Phong coi như thuận lợi ra khỏi thành, Quỷ Quỷ vội vàng thuêmootj chiếc xe, đem bọn họ ra khỏi thành. Mãi cho đến khi cách thành Gia Lý khá xa, Quỷ Quỷ mới để cho bọn họ từ trên xe xuống.

Ánh mắt nàng nhìn Đường Tam có chút phức tạp, đứa nhỏ này, thiên phú vượt xa phụ thuộc bình thường. Nhưng đối với Vương Duyên Phong đây là chuyện tốt sao? Đối với phụ thuộc bọn họ, đây cũng là chuyện tốt sao?

"Đường Tam." Quỷ Quỷ kêu tên Đường Tam.

"Quỷ a di."

Quỷ Quỷ than nhẹ một tiếng, nói: "Ngươi là phụ thuộc nhân loại cực kì có tiềm năng, cũng là người xuất sắc nhất. Nhưng ngươi phải biết, trên thế giới này, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc mới là chúa tể. Thực lực của bọn hắn vô cùng cường đại, chúng ta căn bản không có khả năng chống lại. Phụ thuộc nhân loại sống sót bên cạnh ngươi đã trải qua nghìn khó vạn hiểm. Nhớ kĩ, chỉ có sống sót mới có cơ hội. Tuy rằng chúng ta bây giờ nhìn không thấy tương lai, nhưng nếu như trong tương lai ngươi muốn vì nhân loại làm chút chuyện, ngươi phải hết sức bảo vệ bản thân mình. Hiểu rõ không?"

"Dạ, ta hiểu rõ." Đường Tam nhẹ gật đầu.

Quỷ Quỷ thật sâu nhìn hắn, nói: "Hy vọng ngươi thật sự hiểu rõ. Ca, lời ta muốn nói với ngươi cũng đồng dạng như vậy. Ngươi muốn bảo vệ tốt hắn, cũng phải trông hắn thật tốt. Chuyện ngày hôm qua ngàn vạn lần không được phát sinh nữa, vận khí của các ngươi không phải lúc nào cũng tốt như vậy đâu."

Vương Duyên Phong yên lặng gật đầu.

"Trong thời gian ngắn ngươi không nên đến thành Gia Lý. Chờ ngươi lớn lên một chút, ít nhất cao thêm một chút thì lại đến." Quỷ Quỷ nói với Đường Tam.

Đường Tam nhìn thoáng qua hướng thành Gia Lý, hắn thật có thể không đến sao? Nơi này với hắn mà nói có người đặc biệt trọng yếu ở đây.

Cáo biệt Quỷ Quỷ, Vương Duyên Phong cùng Đường Tam lên đường.

Trên đường, Vương Duyên Phong cũng không nói gì thêm, cũng không có ân cần dạy bảo Đường Tam như Quỷ Quỷ. Thẳng đến từ đại lộ chuyển sang đường nhỏ quay về trấn Phong Lang, hắn mới mở miệng.

"Lão sư." Đường Tam quay về phía Vương Duyên Phong, đột nhiên mở miệng.

Vương Duyên Phong nói: "Trước kia ta vẫn cảm thấy ngươi còn nhỏ, cần có thời gian phát triển, hoàn thiện tâm trí của mình. Nhưng qua lần này ta mới phát hiện, ngươi đã không còn nhỏ, so với trong tưởng tượng của ta còn trầm ổn hơn. Nhưng vì sao ngươi lại xúc động?"

Đường Tam trả lời: "Lão sư, ta nghĩ muốn càng nhanh phát triển, trở nên cường đại hơn. Ta hy vọng bi kịch của nhân loại chúng ta có thể ít đi một chút."

Vương Duyên Phong gật gật đầu nói: "Đây là việc nhiều nhân loại sau khi có trí khôn nghĩ cần phải làm. Nhưng Quỷ Quỷ nói không sai, trên thế giới này, chúng ta vẫn còn quá nhỏ bé. Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cường đại, bây giờ ngươi không có khả năng tưởng tượng được."

Đường Tam lại lắc đầu nói: "Không phải người sai rồi. Ta biết Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cường đại. Nhưng vì đối thủ cường đại mà chúng ta không làm cái gì sao? Nếu như chúng ta cái gì cũng không làm, nhân loại vĩnh viễn là nô ⌊ệ. Luận trí tuệ, chúng ta ở trên Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Nhưng mà vì cái gì tộc nhân của chúng ta lại bọ Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc nô dịch, thậm chí là trở thành đồ ăn của Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc?"

Vương Duyên Phong nói: "Bởi vì trời cao không chiếu cố chúng ta. Chúng ta có trí tuệ, lại không có thiên phú."

Đường Tam nói: "Không phải. Không phải chúng ta không có thiên phú, mà là chúng ta không tìm được phương thức phù hợp với thế giới này."

Vương Duyên Phong sững sờ, hắn không nghĩ Đường Tam lại nói như vậy. Lời tương tự, hắn đã nghe qua một lần trước kia.

"Đường Tam, ngươi!"

Đường Tam nghiêm mặt nói: "Lão sư, ta không tự đại cho rằng chỉ bằng vào lực lượng của một mình ta có thể cải biến vận mệnh toàn bộ nhân loại. Chính thức có thể cải biến vận mệnh của toàn bộ

nhân loại vẫn là nhân loại phải dựa vào chính mình. Chúng ta phải tìm được phương thức phù hợp giữa bản thân và thế giới này, do đó để chúng ta từng bước trở nên cường đại hơn. Cái này khả năng một thế hệ khó làm được, nhưng chỉ cần chúng ta không ngừng cố gắng thì nhất định sẽ có biện pháp."

Tựa như kiếp trước ở Đấu La Đại Lục, lúc hắn ra đời, Hồn Thú vô cùng cường đại, rất khó có kẻ địch cường đại đánh bại chúng. Nhưng mà nhân loại đã tìm được phương pháp thức tỉnh võ hồn của bản thân, qua đó làm cho mình cường đại, trở thành hồn sư, dần dần phát triển. Cuối cùng nhân loại bắt đầu áp bách không gian sinh tồn của Hồn Thú, trở thành chủ nhân của Đấu La Đại Lục.

Yêu Tinh Đại Lục trước mắt không phải cũng giống Đấu La Đại Lục lúc trước sao? Nói không chừng nghìn năm, vạn năm sau, nhân loại cũng có thể tìm được phương thức làm cho mình trở nên cường đại, chiến thắng Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Tuy rằng ở Pháp Lam thế giới, hết thảy đều có chút khó khăn, vì Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc cường đại hơn so với Hồn Thú ở Đấu La Đại Lục. Nhưng mà, cũng không phải là không có hy vọng.

Có lẽ trong bên trong tăm tối, mình chuyển thế trùng sinh đến thế giới này, chính là vì mang đến hy vọng cho nhân loại nơi đây.

Vương Duyên Phong đột nhiên nở nụ cười, nói: "Ta vốn là muốn thuyết phục ngươi, như thế nào ta lại thấy hình như sắp bị ngươi thuyết phục rồi. Lão sư cũng mong mỏi ngươi có thể tìm được phương thức phù hợp với thế giới này. Nhưng mà trước đó ngươi nhất định nên ít xuất hiện. Lời hôm nay ngươi nói với ta, ngươi không nên nói lại với bất kì ai khác."

"Ân." Đường Tam gật gật đầu.

Trở lại trấn Phong Lang, tất thảy đều như bình thường. Đường Tam về nhà trước, Vương Duyên Phong đi đến chỗ Phong Lang lãnh chủ báo cáo tình huống.

Tiến vào cổng, Đường Tam chợt nghe tiếng gió gào thét. Hắn tập trung nhìn, ba huynh đệ Vương gia đang luận bàn.

Ba người đang hỗn chiến, cũng không có đụng tới Phong Nhận, bằng vào Phong Lang Biến mà tăng cường khí lực, tìm cơ hội tấn công, quần chiến không ngừng.

Lăng Mộc Tuyết đứng bên cạnh nhìn say sưa, trong tay nàng thanh quang nhảy lên, nàng đang luyện tập khống chế Phong nguyên tố.

Nhìn thấy Đường Tam tiến đến, nhãn tình của nàng lập tức sáng lên, bước nhanh tới, nói: "Đường Tam, ngươi đã về rồi."

Đường Tam mỉm cười, gật nhẹ đầu với nàng: "Bọn họ luyện tập rất hăng say nha!"

"Đúng vậy. Ngươi và lão sư đi rồi, trước khi đi lão sư có nói muốn chúng ta tiến hành thực chiến nhiều hơn. Tiến hành nhiều, mới dễ thông hiểu đạo lí năng lực Phong Lang Biến." Lăng Mộc Tuyết khẽ cười nói.

"Ân." Đường Tam lại gật nhẹ đầu.

Sau đó hắn phủi tay, hấp dẫn sự chú ý của ba huynh đệ Vương gia. Ba người lập tức dừng lại, nhìn hắn.

Đường Tam nhẹ nhàng lắc đầu: "Tiến bộ của các ngươi quá chậm."

Lời vừa nói ra, vô luận là Vương Siêu, Vương Chung hay Vương

Tiểu Lỗi cũng không khỏi sững sờ.

Đường Tam là người nhỏ nhất trong số năm người bọn họ. Ngày thường, Vương Duyên Phong luôn nói hắn còn nhỏ nên không cho hắn diễn luyện thực chiến. Đường Tam cũng rất ít nói, rất ít cùng mọi người trao đổi, mỗi ngày chính là yên lặng tu luyện, chỉ có lần đầu tiên tham gia thực chiến là triển khai qua Phong Nhận.

Khi đó, ba huynh đệ Vương gia còn chưa mở ra trí khôn, đối với tất cả đều tỉnh tỉnh mê mê. Trải qua một năm được Vương Duyên Phong dạy bảo, hiện tại bọn họ đối với thế giới bên ngoài đã có nghe ngóng một chút.

Vương Tiểu Lỗi hừ một tiếng, nói: "Chúng ta tiến bộ chậm? Ngươi xem thân thủ thoăn thoắt của ta đây." Nói xong, hắn vốn không có giải trừ Phong Lang Biến, đột nhiên hướng Đường Tam nhào tới, tay phải nhanh chóng hoá thành vuốt sói.

Lăng Mộc Tuyết bên người Đường Tam bị doạ cho nhảy dựng, đưa tay ngưng tụ một đạo Phong Nhận muốn ném ra ngoài, lại bị Đường Tam ngăn cản.

Trong nháy mắt tiếp theo, Đường Tam chỉa mũi chân xuống đất, đột nhiên xông về phía trước.

Lần này đến phiên Vương Tiểu Lỗi giật mình, hắn vốn chỉ muốn hù Đường Tam một chút, cũng không có chính thức ra tay. Nhìn Đường Tam đột nhiên phóng tới mình, vội vàng muốn thu tay lại.

Nhưng hắn còn chưa động đã cảm thấy hoa mắt, Đường Tam đã tránh được móng vuốt của hắn, đến phụ cận.

Vương Tiểu Lỗi thân hình cao gầy, tuy tuổi không lớn lắm, nhưng

thân cao đã bắt kịp Vương Siêu rồi. Đường Tam nhấc tay phải, móc câu ở cổ hắn, thân thể xoay tròn.

Vương Tiểu Lỗi cảm giác đầu mình đột nhiên chuyển hướng, toàn thân bị quăng ra ngoài. "Lạch cạch" một tiếng, Vương Tiểu Lỗi bị quăng xuống đất.

Chương 45: Thời gian không đợi

Dưới trạng thái Phong Lang Biến, tố chất thân thể Vương Tiểu Lỗi coi như không tệ, rơi xuống đất hắn nhanh chóng bắn lên, cả giận nói: "Ngươi bỉ ổi, ngươi đánh lén."

Đường Tam thản nhiên nói: "Nếu như vừa rồi là ở trên chiến trường, cổ họng của ngươi đã bị ta cắt rồi."

Vương Siêu cùng Vương Chung liếc nhau, Vương Siêu nhịn không được nói: "Đường Tam, hôm nay ngươi muốn thế nào đây?"

Đường Tam nhìn về phía bọn họ, nói: "Không có gì, ta chẳng qua cảm thấy, tốc độ phát triển của các ngươi hẳn là càng mau hơn một chút. Ba người các ngươi cùng lên đi, ta cùng các ngươi luyện tập."

Vương Siêu giật mình nói: "Ngươi điên rồi sao?" Hắn còn chưa nói xong, thanh quang trong tay Đường Tam lượn lờ, sau một khắc, hai đạo Phong Nhận đã hướng về hắn và Vương Chung bay vụt đến.

Vương Chung một mực không nói chuyện, nhưng rất tập trung. Chứng kiến Phong Nhận, hắn lập tức chuyển động, thân thể bỗng nhiên bắn lên, loé một cái đã tránh được Phong Nhận, thẳng đến Đường Tam đánh tới.

"Phanh!" Phong Nhận bị Vương Chung tránh đi đột nhiên nổ tung, một cỗ khí lưu trùng kích đến, làm thân thể Vương Chung lập tức nghiêng một cái.

Một đạo Phong Nhận khác cũng nổ tung, Vương Siêu vốn định dùng Phong Nhận đối Phong Nhận, hoá giải công kích của Đường Tam, nhưng tiếc rằng Phong Nhận của mình rơi vào khoảng không, hắn cũng bị Phong Nhận nổ tung trùng kích, lui về phía sau một bước.

"Đánh hắn!" Vương Tiểu Lỗi kêu lên một thanh âm kì quái, lần nữa phóng về phía Đường Tam.

Đường Tam quay đầu, bước chân khẽ động, đón nhận Vương Tiểu Lỗi.

Vương Duyên Phong thuận lợi nộp nhiệm vụ, lúc quy về nhà, vừa vào cửa liền thấy ba huynh đệ Vương gia nằm trên mặt đất, hít thở từng ngụm từng ngụm, mắt Vương Tiểu Lỗi thậm chí còn có chút trắng.

Đường Tam cùng Lăng Mộc Tuyết nói chuyện, Lăng Mộc Tuyết có bộ dạng đang suy nghĩ điều gì đó.

"Làm sao vậy? Tất cả đứng lên." Vương Duyên Phong nhíu mày, quát lớn một câu.

"Lão sư, người đã trở về." Vương Tiểu Lỗi mãnh liệt trở mình ngồi dậy, trong tiếng nói mang theo thanh âm nức nở, "Đường Tam, Đường Tam hắn đánh chúng ta! Lão sư, ngài có bất công hay không? Vì cái gì hắn lợi hại như vậy, đánh chúng ta đau quá!"

Vương Duyên Phong sững sờ, quay đầu nhìn về phía Đường Tam.

Đường Tam tự nhiên nói: "Ta chẳng qua cảm thấy bọn họ cần tăng tốc độ phát triển, nói cách khác, ta lo lắng bọn họ không thành phụ thuộc được."

Vương Duyên Phong im lặng một hồi, trên đường trở về, chuyện hắn cùng Đường Tam nói đã xuất hiện một ít rồi.

Đường Tam tự nhiên có tính toán của hắn, nếu như không đụng phải Mỹ công tử, hắn đương nhiên muốn ít xuất hiện, từng bước tăng lên khả năng của mình, tận khả năng che giấu mình mới là cách làm tốt nhất.

Nhưng hiện tại với hắn mà nói, không có gì quan trọng hơn cố gắng nhanh hết sức đi đến bên Mỹ công tử. Hơn nữa, hắn đồng thời muốn suy tính, đi thành Gia Lý như thế nào, rời khỏi nơi này như thế nào. Không phải một mình hắn rời đi, mà tất cả phụ thuộc nhân loại chỗ này cùng rời đi.

Không hề nghi ngờ, so với bên ngoài, thành Gia Lý an toàn hơn nhiều, cái Vương Duyên Phong mang đến cho hắn không chỉ là tri thức.

Muốn tất cả mọi người di chuyển đến thành Gia Lý cần phải làm rất nhiều chuyện, thực lực là trụ cột, còn cần cơ hội phù hợp, cùng với lí do phù hợp. Mà trong lòng hắn hiện tại đang tràn đầy ý chí chiến đấu, hắn nhất định phải chuẩn bị, bắt đầu từ việc làm cho ba huynh đệ Vương gia và Lăng Mộc Tuyết rất nhanh phát triển.

Ánh mắt ba huynh đệ Vương gia nhìn Đường Tam rất quái dị. Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ ra, đệ đệ nhỏ nhất này, sức chiến đấu thật cường hãn không ngờ.

Vương Duyên Phong nhìn Đường Tam một chút, lại nhìn ba huynh đệ Vương gia, suy nghĩ trong chốc lát, nói: "Đã như vậy, bắt đầu từ ngày mai, Đường Tam cũng tham gia thực chiến."

"A?" Ba huynh đệ Vương gia kinh hô.

"Đường Tam ngươi đi theo ta." Vương Duyên Phong kêu Đường Tam lên lầu hai.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Vương Duyên Phong nhìn Đường Tam. Hành trình đến thành Gia Lý lần này lại để cho hắn đối với Đường Tam lau mắt mà nhìn, không chỉ vì Đường Tam thể hiện ra sức chiến đấu, mà trọng yếu hơn là tâm tư kín đáo kia. Ngày đó tham gia giải thi đấu va chạm, từ lúc bắt đầu đến khi rời đi, toàn bộ quá trình hắn đều không để lại sơ hở. Nhìn như mạo hiểm, nhưng bây giờ nghĩ lại, từ việc hắn che mặt đến khi cố ý bị thua bỏ chạy, không cho Thiểm Báo tộc có bất cứ cơ hội nào đuổi gïếŧ, những điều này không giống như một hài tử có thể nghĩ đến. Hắn đúng là một ông cụ non.

"Ta muốn giúp bọn họ rất nhanh lớn lên." Đường Tam thản nhiên nói ra.

Vương Duyên Phong cau mày lại, nói: "Ngươi muốn làm cái gì?"

Đường Tam nói: "Hiển nhiên là giúp bọn họ thuận lợi đạt được danh hiệu phụ thuộc. Lão sư, ngươi có thể giúp ta tìm một phần tư liệu về trấn Phong Lang không? Kể cả số lượng người, tuổi tác, thực lực như thế nào, ... Tư liệu càng kĩ càng tốt. Ta muốn giúp mọi người phân tích đối thủ một chút."

Vương Duyên Phong cả kính: "Phân tích đối thủ?"

"Ân." Đường Tam gật đầu.

"Thật sự chỉ là phân tích đối thủ?" Vương Duyên Phong như thế nào đều cảm thấy không đơn giản như vậy.

Đường Tam nói: "Biết mình biết ta trăm trận trăm thắng. Hai năm sau là cuộc thi sinh tử liên quan đến tư cách phụ thuộc, làm nhiều chuẩn bị cũng rất quan trọng."

"Được rồi, ta giúp ngươi tìm xem. Ngươi vẫn phải chú ý giữ bí mật thực lực của mình, tận lực ít đi ra ngoài, biết chưa?" Vương Duyên Phong nhắc nhở.

"Ân, người yên tâm."

Đường Tam trở về phòng nghỉ ngơi, Vương Duyên Phong ngồi ở phòng mình ngập trong suy nghĩ. Sau một lát, hắn đứng dậy đi ra ngoài.

Ở trấn Phong Lang, công việc chủ yếu của Vương Duyên Phong là quản lí phụ thuộc năng lực, làm việc cho Phong Lang lãnh chủ, cho nên bình thường hắn cơ bản không có vội vàng chuyện gì, nhưng có thể trực tiếp cùng Phong Lang lãnh chủ câu thông. Trong trấn Phong Lang, địa vị của hắn có chút lúng túng, bởi vì là thủ lĩnh phụ thuộc, bản thân lại đạt đến Tứ giai, so với đại đa số Lang Yêu đều mạnh mẽ hơn, nhưng phụ thuộc có địa vị thấp, coi như là Lang Yêu bình thường nhìn thấy hắn cũng có điệu bộ vênh mặt hất hàm sai khiến.

Đường Tam trở lại gian phòng của mình, nhìn thấy Vương Chung nằm ở trên giường.

"Ngươi vì sao lại mạnh như vậy?" Thấy Đường Tam trở về, Vương Chung lập tức từ trên giường nhảy xuống, ánh mắt sáng rực nhìn hắn.

Đường Tam nói: "Thiên phú cộng thêm cố gắng, mới có thể trở nên cường đại."

Vương Chung vừa muốn hỏi, chợt nghe Đường Tam nói ra: "Có muốn học bộ pháp ta dùng lúc chiến đấu với các ngươi không?"

Vương Chung sững sờ, trong đầu lập tức nhớ lại thân ảnh như ma quỷ kia của Đường Tam, vô luận ba người bọn họ cố gắng như thế nào đều không thể đuổi theo hắn, chỉ có thể bị động bị đánh.

"Có!" Vương Chung không chút do dự nói ra.

"Ta dạy ngươi."

Bắt đầu từ hôm nay, Đường Tam gia nhập khoá thực chiến, nhưng sau khi Đường Tam gia nhập, ngược lại Vương Duyên Phong lại không tham dự rồi.

Đường Tam chỉ điểm cho ba huynh đệ Vương gia và Lăng Mộc Tuyết có chút bất đồng. Vương Chung thân hình nhỏ gầy, tính cách cứng cỏi, Đường Tam dạy hắn Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ. Vương Siêu cường tráng nhất, Đường Tam dạy hắn Khống Hạc Cầm Long, mà Vương Tiểu Lỗi học Huyền Ngọc Thủ.

Ba người, học ba tuyệt học khác nhau.

Nếu như là tu luyện bình thường, ba loại tuyệt học này đều cần có Huyền Thiên Công làm trụ cột. Nhưng ở chỗ này, Đường Tam không có biện pháp để cho bọn họ tu luyện Huyền Thiên Công. Bởi vì hắn từng âm thầm dẫn dắt Lăng Mộc Tuyết thử nghiệm tu luyện Huyền Thiên Công, kết qủa nàng lập tức nhận lấy ảnh hưởng, căn bản không cách nào tu luyện, thiếu chút nữa dẫn đến huyết mạch hỗn loạn.

Cái này có khả năng quan hệ đến đặc tính của Huyền Thiên Công.

Tuy rằng không biết rõ có phải chỉ có nhân loại không thức tỉnh Phong Lang huyết mạch mới tu luyện được hay không, nhưng bây giờ hắn không có biện pháp thí nghiệm.

Cho nên hắn chỉ có thể dựa theo đặc tính Phong Lang huyết mạch, thông qua lực lượng Phong Lang Biến, lợi dụng biến đổi phương thức đơn giản, đem ba loại tuyệt học dạy cho bọn họ.

Lăng Mộc Tuyết học, cũng là Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ.

Trong bốn người, Lăng Mộc Tuyết thiên phú tốt nhất, tiến bộ rất nhanh, nhưng cường độ thân thể nàng lại không bằng ba huynh đệ Vương gia. Nhưng Phong Lang huyết mạch chi lực của bọn họ đều có hạn. Dù sao Lang Yêu huyết mạch mang cho bọn họ thực lực cũng không phải rất cường đại, huyết mạch truyền thừa xuống cũng có chút yếu.

Mặc dù vậy, được Đường Tam chỉ điểm, thực lực của bốn người vẫn tăng vọt.

Chương 46: Dã ngoại tu luyện

Màn đêm buông xuống, Đường Tam lặng yên không tiếng động trèo cửa sổ ra, leo lên nóc phòng nhỏ ở tầng hai.

Hắn ở trên nóc nhà khoanh chân ngồi xuống, trong hai tròng mắt lóng lánh quang mang nhàn nhạt, đó là một quang mang màu vàng, từ đó có thể thấy, hắn mở ra không phải Tử Cực Ma Đồng, mà là Linh Tê Tâm Nhãn.

Lập tức, thế giới trước mắt bắt đầu biến hoá, các nguyên tố với màu sắc bất đồng rõ ràng hiện ra trong mắt hắn.

Trong khoảng thời gian này, hắn tu luyện Linh Tê Tâm Nhãn rõ ràng có cảm ngộ mới, Tinh Thần Lực và Tử Cực Ma Đồng đều dựa theo hắn nắm giữ Linh Tê Tâm Nhãn mà tăng cường.

Nếu như có thể chứng kiến thành Gia Lý bên kia thì thật tốt biết mấy!

Trong đầu hiện lên thân ảnh kia, Đường Tam trong lòng lập tức nóng lên.

Tinh Thần Lực lặng yên nổi lên các gợn sóng, dẫn dắt Phong nguyên tố màu xanh trong các nguyên tố đầy màu sắc kia hướng lầu nhỏ mà ngưng tụ.

Dưới sự chỉ dẫn của Linh Tê Tâm Nhãn, hắn có thể cảm thu, dẫn

đạo những nguyên tố này.

Lập tức, tiểu lâu phía dưới, Phong nguyên tố trở nên nồng đậm thêm vài phần. Đây là biện pháp Đường Tam giúp mọi người tăng tốc tu luyện, thông qua Linh Tê Tâm Nhãn dẫn đạo làm cho Phong nguyên tố trở nên nồng đậm.

Một đoàn thanh quang trong tay hắn dần ngưng tụ, thanh sắc quang mang nhu hoà liên tục lóng lánh, đó là Phong nguyên tố không ngừng áp súc.

Đoàn Phong nguyên tố này, cùng Phong Lang huyết mạch chi lực trong cơ thể hắn sinh ra đồng cảm. Trong đầu hắn không ngừng hiển hiện biến hoá có quan hệ đến đặc tính của Phong nguyên tố.

Nếu muốn cho nhân loại ở thế giới này chính thức quật khởi thì cần để nhân loại có được lực lượng thuộc về mình. Lực lượng Yêu Thần biến dù sao cũng là mượn Yêu Tinh huyết mạch mới có, không phải chân chính là lực lượng nhân loại. Chỉ có tìm ra phương pháp mà nhân loại có thể tự mình tu luyện thì nhân loại mới có khả năng đặt vững chân ở thế giới này.

Theo thực lực tăng lên, Đường Tam với hệ thống thực lực của thế giới này lý giải cũng dần dần sâu sắc.

Thế giới này thiên địa linh khí vô cùng dồi dào, chính Đường Tam cũng ít thấy trong đời. Pháp Lam Tinh chỉ là một hành tinh, cũng không tồn tại Thần Giới. Nhưng thiên địa linh khí nơi này nồng đậm không kém tiên linh khí ở Thần Giới bao nhiêu. Nhất là ở thành phố lớn, thiên địa linh khí bên trong thành Gia Lý nồng đậm hơn rất nhiều so với trấn Phong Lang bên này, hẳn là có biện pháp nào đó có thể đem thiên địa linh khí tụ hợp lại.

Nhưng thiên địa linh khí ở nơi này cũng có vấn đề của nó, đó chính là vô cùng bá đạo. Vị Diện Chi Chủ của vị diện này cực cường thế, hầu như ước thúc tất cả các lực lượng. Đường Tam tu luyện Huyền Thiên Công sở dĩ gặp bình cảnh chính là vì bị Vị Diện Chi Chủ áp chế.

Thiên địa linh khí ở vị diện này vô cùng thân mật với Yêu Quái Tộc, cho nên Yêu Quái Tộc mới có được linh trí, có được năng lực thiên phú cường đại trời sinh.

Nói cách khác, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc đều được Vị Diện Chi Chủ chiếu cố. Trừ hai chủng tộc đó, nhân loại cùng chủng quần phụ thuộc khác đều không có được một chút thương cảm nào của Vị Diện Chi Chủ, cho nên tu luyện rất hạn chế.

Điều này sẽ đưa đến, nếu nhân loại muốn tu luyện thật tốt ở thế giới này thì nhất định phải dựa vào Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc. Lúc này mới có Yêu Thần biến xuất hiện.

Nếu muốn đánh vỡ vị diện áp chế này, trừ phi Đường Tam khôi phục lại trạng thái đỉnh phong ở kiếp trước. Nhưng theo tình huống hiện tại, tương lai hắn có thể đột phá Thần Cấp hay không đều rất khó nói. Tại thời điểm trùng kích Thần Cấp, hắn cũng không thể che giấu vị diện này nữa, nhất định sẽ bị Vị Diện Chi Chủ phát hiện. Hắn muốn phát triển đến cấp độ cao hơn, chỉ sợ khó càng thêm khó.

Vị diện này đối với hắn là một con dao hai lưỡi, ở chỗ này, tốc độ tu luyện so với kiếp trước rõ ràng nhanh hơn nhiều, bởi vì thiên địa linh khí quá nồng đậm. Nhưng hắn muốn đột phá, khôi phục thực lực Thần Vương là phi thường khó khăn.

Cảm nhận được tiểu lâu bên dưới Phong nguyên tố đã dần dần tràn đầy, Đường Tam lặng yên xuống lầu. Hắn không có trở về phòng,

mà lén lút chạy ra khỏi trấn Phong Lang.

Đường Tam tiến vào rừng cây, hít sâu một hơi, lập tức tăng tốc, trên người thanh quang lượn lờ. Phong nguyên tố nâng thân thể của hắn, hắn tựa như một quang ảnh màu xanh cấp tốc chạy vào trong rừng cây.

Có Linh Tê Tâm Nhãn phụ trợ, thân thể của hắn linh hoạt mà tránh các cây cổ thụ, một mực bảo trì tốc độ cao.

Trọn vẹn chạy trong nửa giờ hắn mới ngừng lại được. Trên một cành cây đại thụ lưu lại một dấu vết, sau đó mới quay lại.

Hắn đang khảo thí tốc độ của mình. Với tốc độ bình thường, từ trấn Phong Lang đến thành Gia Lý cần ba ngày thời gian. Nếu như chạy tốc độ cao thì cần bao lâu?

Hắn không thể đơn giản rời trấn Phong Lang, bởi vì hiện tại hắn chưa phải là phụ thuộc. Cho nên hắn không ngừng tu luyện tốc độ, chính là vì tương lai có thể tiến đến thành Gia Lý càng nhanh, dù chỉ liếc nhìn nàng một cái cũng tốt rồi.

Hiện tại hắn muốn nhất là thôn phệ năng lực phi hành từ Yêu Quái Tộc. Nếu như hắn có thể phi hành, hành trình ba ngày chỉ cần hao phí một buổi là có thể bay đến. Xuất phát lúc chạng vạng tối, nửa đêm có thể đến thành Gia Lý rồi.

Đáng tiếc, lần trước trong giải thi đấu va chạm, hắn không thể đạt được kỹ năng phi hành.

Năng lực thiên phú của Bạch Đầu Chuẩn Yêu là Ưng Nhãn, phi hành là năng lực thân thể của Bạch Đầu Chuẩn Yêu. Nếu Đường Tam có được Yêu Thần biến Bạch Đầu Chuẩn Yêu, vậy cũng có thể thông

qua biến thân mà phi hành. Nhưng hắn tu luyện là Huyền Thiên Công, đâu có Bạch Đầu Chuẩn Yêu huyết mạch. Hiển nhiên không có biện pháp.

Trên đường trở về, Đường Tam cẩn thận suy nghĩ vấn đề này.

Hắn không thể biến thân, tương lai nếu đến thành phố lớn thì sẽ có mạo hiểm. Nếu Yêu Quái Tộc lúc kiểm tra phụ thuộc bắt mình biến thân thì làm sao bây giờ?

Nguyên bản hắn không có hứng thú với Yêu Thần biến, biến thành Yêu Quái thì có cái gì tốt chứ? Nhưng nghĩ đến có thể phi hành, có thể đến thành Gia Lý gặp Mỹ công tử, hắn đối với Yêu Thần biến không còn cái nhìn như trước nữa.

Quay về trấn Phong Lang, trở lại chỗ ở, Đường Tam khoanh chân trên giường tu luyện.

Gần đây hắn liên tục thôn phệ, tăng thêm tu luyện, Huyền Thiên Công đã đạt đến tầng thứ tư đỉnh phong. Hơn nữa theo hắn dự đoán, lại một lần nữa gặp bình cảnh. Không hề nghi ngờ, lần này hắn nhất định phải thôn phệ Phong Lang huyết mạch chi lực cấp độ cao hơn mới có thể tấn thăng lên Ngũ giai.

Đến Ngũ giai rồi, hắn hẳn là có năng lực nhất định để tự bảo vệ mình.

Tập trung tư tưởng quan sát bên trong, trên Huyền Thiên Công có bốn lạc ấn lóng lánh quang mang nhàn nhạt. Mạnh nhất vẫn là quang hoàn màu xanh của Phong Nhận, tiếp theo là Linh Tê Tâm Nhãn, hai cái này đều là Tứ giai. Mà Trọng Giáp Thuật và Báo Thiểm do lần trước bị tróc bong một lần đều là Tam giai, hào quang ảm đạm hơn một chút.

Những huyết mạch lạc ấn này mang cho mình những kỹ năng khác nhau, lúc sử dụng thật ra là tương đương rót năng lượng Huyền Thiên Công vào trong lạc ấn, để cho lạc ấn phóng xuất ra kỹ năng đối ứng. Không có khả năng thật sự thi triển Yêu Thần biến, chẳng qua là thi triển ra một bộ phận năng lực.

Đường Tam gần đây vẫn luôn tự hỏi vấn đề này, hắn cũng tiến hành một loạt thử nghiệm, ví dụ như, để cho lạc ấn và huyết mạch của mình dung hợp trong thời gian ngắn.

Nhưng lúc dung hợp, hắn phát hiện vấn đề là, khi lạc ấn dung nhập vào huyết mạch, Huyền Thiên Công sẽ rất mau đem huyết mạch chi lực rút về, hoặc là nói nó rút huyết mạch chi lực từ trong huyết mạch của hắn ra. Huyết mạch lạc ấn tựa hồ chỉ có thể tồn tại một mình, không thật sự cùng huyết mạch của hắn dung hợp.

Một tia cảm giác mệt mỏi trong thế giới Tinh Thần xuất hiện, Đường Tam trong nội tâm khẽ động, ý thức mới này, hắn còn đang trên đường cảm ngộ, Linh Tê Tâm Nhãn một mực bảo trì ở trạng thái nửa mở.

Gọi là nửa mở, chính là một trạng thái huyền diệu, không đi quan sát ngoại giới mà là tăng cường cảm giác của mình. Đây là chỗ tốt Linh Tê Tâm Nhãn mang lại, có thể làm cho Đường Tam thanh tỉnh, mạch suy nghĩ càng thêm rõ ràng, ở thời điểm đặc biệt thì dùng. Không thả Linh Tê Tâm Nhãn ra ngoài, tiêu hao tự nhiên nhỏ hơn một chút, hắn cũng có thể kiên trì thời gian dài hơn.

Khi hắn muốn thu Linh Tê Tâm Nhãn về, đột nhiên Đường Tam cảm giác được trên lầu tựa hồ có động tĩnh.

Chương 47: Cứu Thục, Hổ Diện Nhân

Trên lầu là phòng của phu thê Vương Duyên Phong, Khâu Tĩnh. Bọn họ cùng một chỗ sinh hoạt, động tĩnh bình thường tự nhiên Đường Tam cũng không để ý, nhưng trong chớp mắt kia, hắn phát hiện được trên lầu dường như vượt quá hai người.

"Rốt cuộc đã tới rồi sao?"

Đường Tam lập tức tỉnh ngủ, nói nhỏ một câu, nhìn thoáng qua Vương Chung đang tu luyện bên giường đối diện, dường như không phát giác được gì, sau đó mới lập tức đứng dậy, mở cửa sổ ra.

Linh Tê Tâm Nhãn toàn bộ triển khai, thế giới lập tức biến thành rực rỡ màu sắc. Đường Tam cảm nhận được, Phong nguyên tố trong không khí nồng đậm hơn so với bình thường, đây rõ ràng là có người đang điều động Phong nguyên tố. Hơn nữa từ tình huống Phong nguyên tố xao động mà xét, đây không phải dùng tu luyện, mà là dùng để chiến đấu. Không có nửa phần do dự, Đường Tam lập tức phi thân lên, trực tiếp leo tường lên lầu hai.

Chẳng qua là hai ba lần trèo, hắn đã đi đến cửa sổ lầu hai.

Cửa sổ mở, trong phòng có ba người đang lặng yên giằng co.

Vương Duyên Phong thi triển Phong Lang Biến, Khâu Tĩnh bên cạnh cũng như vậy. Làm Đường Tam có chút kinh ngạc là, vị sư mẫu luôn ôn hoà, cẩn thận chiếu cố bọn họ trên người tản mát ra khí tức

cũng đạt tới cấp độ Tứ giai. Phong Lang Biến của nàng nhỏ hơn Vương Duyên Phong một chút, hơi đứng phía sau lưng Vương Duyên Phong.

Đối diện phu thê bọn họ là một gã nam tử đeo mặt nạ.

Người này thân hình cao lớn, quần áo một thân đều đen, trên mặt đeo một cái mặt nạ cổ quái, trên mặt nói có đồ án giống Hổ, nhưng là đường vân màu lam.

"Vương huynh ngươi hảo, không cần khẩn trương." Hổ Diện Nhân hai tay lăng không ấn xuống, ý bảo Vương Duyên Phong tỉnh táo. Tuy rằng người này không thi triển Yêu Thần biến, nhưng từ khí tức trên người hắn có thể thấy được, tu vi của hắn rõ ràng ở trên phu thê Vương Duyên Phong, ít nhất là cường giả Ngũ giai.

Nhân loại Ngũ giai cường giả?

Đường Tam nín hơi tập trung quan sát, tận lực thu liễm khí tức của bản thân, dưới tình huống không sử dụng lạc ấn trong cơ thể, năng lực che giấu của hắn cũng phi thường mạnh.

"Ngươi là ai?" Vương Duyên Phong cảnh giác thăm dò.

Hổ Diện Nhân khẽ cười một tiếng: "Là cứu vớt nhân loại mà tồn, vì nhân loại quật khởi mà sinh."

Đồng tử Vương Duyên Phong co rút lại một lát, hắn thốt ra: "Cứu Thục?"

Ngoài cửa sổ Đường Tam cũng đoán ra được, nhưng khi Vương Duyên Phong nói ra hai chữ này, hắn vẫn không khỏi chấn động.

Cứu Thục tìm tới sao?

Khi Vương Duyên Phong mới bắt đầu dạy bảo bọn họ, Đường Tam cũng từng suy nghĩ, Vương Duyên Phong và Cứu Thục có quan hệ gì hay không. Dù sao nhân loại có thể đạt đến Tứ giai không phải nhiều. Từ tình huống trước mắt có thể thấy, Vương Duyên Phong hẳn là biết Cứu Thục, nhưng không có gia nhập.

Nghe hắn nói ra hai chữ "Cứu Thục", Hổ Diện Nhân gật đầu, hướng hắn nói: "Không sai, là chúng ta. Quỷ Quỷ nói cho chúng ta biết chỗ ở của các ngươi."

Nghe được tên "Quỷ Quỷ", Vương Duyên Phong rõ ràng sững sờ, thân hình căng thẳng cũng không có buông lỏng, mà ngày càng cảnh giác.

Hổ Diện Nhân lời ít ý nhiều nói: "Nàng là người của chúng ta. Ta nghĩ ngươi hẳn là đoán được một ít, không có trợ giúp của chúng ta, các ngươi nghĩ đặt chân tại thành Gia Lý dễ vậy sao?"

Vương Duyên Phong nghe được những lời này, hít sâu một hơi, rồi chậm rãi thu hồi móng vuốt sắc bén.

"Các ngươi tìm ta có chuyện gì?" Vương Duyên Phong thấp giọng hỏi, Khâu Tĩnh bên cạnh hắn cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Hổ Diện Nhân hạ giọng nói: "Chúng ta là nhân loại, ở trên Yêu Tinh Đại Lục giãy giụa sống. Tuyệt đại đa số tộc nhân thậm chí không thể khai trí được, chỉ có thể bị bọn họ nô dịch. Vương huynh đối với việc này thấy thế nào?"

Vương Duyên Phong cười khổ nói: "Ta có thể có ý kiến gì. Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cường đại như thế, chẳng lẽ chúng ta có

thể lật đổ sao?"

Hổ Diện Nhân trầm mặc một lát lại hỏi: "Ngươi biết tổ chức Cứu Thục ban đầu thành lập như thế nào không?"

Vương Duyên Phong sững sờ, không biết đối phương vì sao đột nhiên nói sang chuyện khác, có chút mờ mịt mà lắc đầu.

Hổ Diện Nhân thanh âm càng trầm thấp nói: "Bởi vì chúng ta có được năng lực Yêu Thần biến, đều không có mẫu thân. Là tâm muốn báo thù cho mẫu thân, để cho chúng ta đi đến cùng một chỗ. Khi đó, nguyện vọng của Cứu Thục là, có một ngày làm cho tất cả con chúng ta đều có mẫu thân."

Lời vừa nói ra, vô luận là Vương Duyên Phong cùng Khâu Tĩnh, hay Đường Tam bên ngoài cửa sổ, trong lòng đều rung rung. Khâu Tĩnh càng là không khỏi đỏ mắt.

Đúng vậy, để có được Yêu Thần biến, trở thành phụ thuộc nhân loại của Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc, hầu như đều không có mụ mụ. Trừ phi phu thê đều là phụ thuộc nhân loại, mới có thể cho con của mình có mẫu thân. Thế nhưng, nhân loại có được năng lực Yêu Thần biến ngày trước, nào từng có cơ hội như vậy?

Mà mẹ của bọn hắn tại thời điểm bọn họ thức tỉnh Yêu Thần biến, đã bị gïết chết tàn nhẫn.

Hổ Diện Nhân tiếp tục nói: "Lúc mới thức tỉnh ta cũng rất mê man, sau khi khai trí, ta thậm chí suy nghĩ, nếu như mụ mụ không chết, ta có thể cùng nàng ở cùng một chỗ, ta thà rằng không cần phần lực lượng này, cũng không muốn khai trí. Dù chẳng qua là ở biên cương sinh sống, ít nhất, ta có thể cùng nàng ở một chỗ."

"Chính vì ý nghĩ này xuất hiện làm cho nội tâm ta tràn đầy thống khổ và hận ý ngập trời. Trong đầu ta, ấn tượng về nàng đã sớm mơ hồ, ta thậm chí không nhớ rõ tướng mạo của nàng, ngay cả hài cốt của nàng ta cũng không cách nào tìm được."

"Chúng ta mỗi người đều là vì báo thù. Ngươi nói đúng. Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc cường đại như vậy, với lực lượng của chúng ta có thể làm được cái gì? Chúng ta có thể lật đổ bọn họ sao? Hiện tại xem ra là hoàn toàn không thực tế. Nhưng mà, chúng ta không lật đổ được bọn họ, chẳng lẽ cũng không phản kháng sao? Chẳng lẽ chúng ta tuỳ ý cho bọn họ nô dịch, tuỳ ý cho bọn họ sát hại thân nhân và tộc nhân chúng ta sao?"

"Các ngươi cũng biết, bên trong một phần lớn Yêu Quái Tộc, chúng ta âm thầm bố trí một ít nhữ nhân. Các nàng chủ động tiếp cận Yêu Quái, nương thân cho Yêu Quái, chính là vì có thể sinh hạ được hài tử có Yêu Thần biến. Dù các nàng biết rõ một khi hài tử thức tỉnh chính mình sẽ chết, nhưng như cũ vẫn không chùn bước. Đã từng có một vị mẫu thân nói với chúng ta, thỉnh sau khi nàng chế, mang con nàng đi, cho gia nhập Cứu Thục, không phải vì báo thù, mà vì nhân loại chúng ta có thể nhiều hơn một phần hy vọng."

Vương Duyên Phong lặng yên nghe hắn giảng thuật, giải trừ Phong Lang Biến của mình, sắc mặt bình tĩnh nói: "Vì cái gì nói những lời này với chúng ta, người thảm hại hơn ta cũng thấy nhiều rồi."

"Sau đó thì sao?" Hổ Diện Nhân nói, "Gặp nhiều rồi sao? Liền chết lặng sao?"

Vương Duyên Phong lạnh nhạt nói: "Bằng không thì sao?"

Hổ Diện Nhân trầm giọng nói: "Gia nhập chúng ta, cùng Cứu Thục chúng ta cứu nhiều người hơn nữa."

"Càng nhiều người hơn nữa?" Vương Duyên Phong tự giễu nói cười cười, "Tình huống Yêu Thần biến ngươi cũng không phải không biết, tu luyện Yêu Thần biến ngươi có thể đạt đến trình độ nào? Nhân loại huyết mạch tiếp tục truyền thừa, Yêu Thần biến huyết mạch sẽ ngày càng nhạt đi. Các ngươi có thể làm, đơn giản là giám sát một ít hoạt động, trừ cái đó ra còn có cái gì?"

Hổ Diện Nhân nói: "Vừa gia nhập Cứu Thục ta cũng có suy nghĩ như vậy, khi đó ta chỉ muốn báo thù thôi. Ta cảm thấy với ta đã là đủ rồi. Nhưng về sau ta phát hiện, Cứu Thục không phải chỉ là như thế. Chúng ta sáng lập thế giới thuộc về mình, cụ thể ta không thể nói cho ngươi. Ta chỉ có thể nói cho ngươi mục tiêu của Cứu Thục, cho tới bây giừo cũng không phải là ám sát Yêu Quái, cũng không phải là tổ chức sát thủ, mà là vì nhân loại sống thật tốt. Không sai, chúng ta bây giờ năng lực có hạn, nhưng chúng ta tin tưởng, chỉ cần cố gắng, có thể chứng kiến ánh rạng đông."

Thân thể Vương Duyên Phong có chút chấn động, "Sáng lập thế giới thuộc về mình" – những lời này thật sự làm hắn xúc động.

"Ngươi có biết, gia nhập Cứu Thục một khi bị phát hiện sẽ có hậu quả gì không?" Vương Duyên Phong nhíu mày nói.

Chương 48: Điều kiện của Đường Tam

Hổ Diện Nhân gật đầu nói: "Ta đương nhiên biết. Nhưng vài thập niên gần đây, ngươi có nghe qua thành viên Cứu Thục nào sau khị bị bắt có liên hệ với những người khác sao?"

Vương Duyên Phong sững sờ, hắn đối với Cứu Thục hiểu biết cũng có hạn.

"Quỷ Quỷ là người của chúng ta. Trải qua nhiều năm phát triển như vậy, Cứu Thục đã có quy tắc nghiêm mật của mình. Mỗi một thành viên, từ thân phận tới chức vụ đều có an bài chặt chẽ chu đáo, cũng đảm bảo an toàn của thành viên. Không sai, chúng ta đúng là có bộ phận giám sát, nhưng cũng không phải là duy nhất. Chúng ta còn hình thành tổ chức tình báo. Huyết mạch nhân loại cùng tín niệm, để cho chúng ta đi đến cùng một chỗ. Không phải không có người đã thức tỉnh năng lực Yêu Thần biến liền nhận giặc làm cha, nhưng tuyệt đại đa số vẫn lựa chọn làm người, bởi vì bản chất chúng ta vẫn là nhân loại, căn bản không có khả năng bị Yêu Quái, Tinh Quái thật sự nhận thức."

Vương Duyên Phong hít sâu một hơi, nói: "Nếu như ta gia nhập, các ngươi cần ta làm gì?"

Hổ Diện Nhân nói: "Lần này ta đến chủ yếu có hai chuyện. Một là có thể hy vọng ngươi gia nhập. Chúng ta cũng không cần ngươi làm cái gì, ngươi chỉ cần tiếp tục quản lí tốt phụ thuộc nhân loại bên này, tận khả năng tăng thêm số lượng, dẫn bọn họ khai trí, truyền tư

tưởng của chúng ta cho bọn họ. Cái này đối với ngươi không khó lắm, bởi vì ngươi vẫn một mực làm như vậy."

Vương Duyên Phong thoáng thở dài một hơi, gật gật đầu, "Còn chuyện khác thì sao?"

Hổ Diện Nhân nói: "Ta nghe Quỷ Quỷ nói, ngươi chỉ dạy một đồ đệ vô cùng ưu tú. Đứa nhỏ này còn nhỏ cũng đã có Tứ giai thực lực, tổ chức quyết định trọng điểm bồi dưỡng hắn, ta lần này muốn dẫn hắn đi."

Vương Duyên Phong trong lòng xiết chặt nói: "Ngươi nói Đường Tam?" Trong lòng hắn không khỏi âm thầm trách muội muội quái dị. Quỷ Quỷ lúc trước cũng không lộ ra gì với hắn.

"Hắn còn nhỏ, thậm chí ngay cả thân phận phụ thuộc đều không có." Vương Duyên Phong nói.

Hổ Diện Nhân vẫy vẫy tay, nói: "Cái này ngươi không cần lo lắng, tổ chức sẽ xử lí. Hơn nữa hắn có thể được tổ chức toàn lực bồi dưỡng không còn cần xem thiên phú của hắn có đủ hay không. Cho nên ta còn cần tiến hành một lần khảo thí."

Vương Duyên Phong trầm giọng nói: "Nếu như ta không đồng ý gia nhập các ngươi thì sao?"

Hổ Diện Nhân nói: "Vậy cũng không có quan hệ, dùng quan hệ huynh muội của ngươi với Quỷ Quỷ, hơn nữa bán đứng chúng ta với ngươi cũng không có chỗ nào tốt, ta tin tưởng ngươi vẫn sẽ giữ bí mật cho chúng ta, nhưng đứa bé kia, nếu như ta xác nhận hắn có đủ tiềm năng, ta sẽ mang hắn đi."

"Ngươi muốn khảo thí như thế nào?" Đúng lúc này, một thân ảnh

nhẹ nhàng linh hoạt đáp xuống, hơn nữa tiện tay đóng cửa sổ lại, chính là Đường Tam. Chứng kiến Đường Tam nhảy cửa sổ vào, Hổ Diện Nhân vô thức giơ tay lên, nhưng khi nghe hắn nói, tay lập tức dừng lại, trong ánh mắt hiện lên một vòng kinh ngạc. Trước khi Đường Tam tiến đến, hắn xác thực không có cảm nhận được khí tức của hắn. Hài tử nhìn qua mới tám chín tuổi, che giấu thật tốt. Hơn nữa, đứa nhỏ này có thể phát hiện mình đến, có nghĩa là cảm giác cũng rất nhạy cảm.

"Đường Tam, tới đây." Vương Duyên Phong lập tức vẫy vẫy tay.

Đường Tam đi đến bên người Vương Duyên Phong và Khâu Tĩnh. Hổ Diện Nhân không có ngăn trở, ánh mắt sáng rực nhìn hắn, cao thấp đánh giá.

"Khảo thí rất đơn giản, thực chiến. Ngươi có thể kiên trì một phút trong tay ta, coi như ngươi vượt qua kiểm tra." Hổ Diện Nhân mỉm cười nói.

Không biết vì cái gì, khi hắn nhìn con mắt Đường Tam, ánh mắt thanh tịnh mà nội liễm, trong lòng hắn liền sinh ra một ít cảm giác khác thường, hắn có một loại dự cảm, đứa bé này nhất định sẽ mang đến cho hắn kinh hỉ.

Đường Tam nói: "Muốn ta gia nhập các ngươi có thể, nhưng ta có điều kiện."

"A?" Hổ Diện Nhân hứng thú nhìn Đường Tam, ngữ khí hắn nói chuyện cũng không giống một hài tử, "Điều kiện gì? Ngươi còn chưa thông qua khảo thí, thoạt nhìn ngươi rất chắc chắn."

Đường Tam không trả lời chất vấn, chỉ nói ra điều kiện của mình: "Ta hy vọng địa điểm các ngươi bồi dưỡng ta là thành Gia Lý, hơn

nữa an bài cho ta thân phận an toàn."

Nghe Hổ Diện Nhân và Vương Duyên Phong nói chuyện với nhau, Đường Tam hiểu rõ Cứu Thục hơn vài phần. Không hề nghi ngờ, tổ chức nhân loại này tuyệt đối không thể nói là cường đại, mục tiêu của bọn họ nghe rất tốt đẹp, trên thực tế muốn đạt được lại rất khó khăn. Nhưng Hổ Diện Nhân đến mang cho hắn một cơ hội nhanh chóng rời đi. Bằng không mà nói, hắn phải chờ tối thiểu một năm nữa, đạt được thân phận phụ thuộc, mới có thể rời nơi này.

Hắn có thể đến thành Gia Lý sớm một chút, có thể sớm đến bên cạnh nàng, đối với Đường Tam mà nói, không có chuyện gì trọng yếu hơn.

Hổ Diện Nhân nói: "Thân phận của ngươi tổ chức tự nhiên sẽ giải quyết? Nhưng vì cái gì lại ở thành Gia Lý?"

Đường Tam trầm mặc một lát, tựa hồ có chút do dự, một lát sau mới đáp: "Bởi vì có Quỷ a di ở đó."

Hổ Diện Nhân lại nói: "Vì cái gì ngươi nguyện ý gia nhập chúng ta?"

Đường Tam đột nhiên ngẩng đầu, không chút do dự nói: "Báo thù! Vì mẹ của ta!", nói đến đây, hắn mân mê miệng, trong mắt tràn ngập cừu hận.

Những điều này cũng không phải Đường Tam giả vờ, hắn dù sao mới có chín tuổi, cũng nên thể hiện ra một ít biểu hiện mà hài tử chín tuổi nên có, để tránh bị người khác hoài nghi. Huống chi, ý nghĩ vì mụ mụ báo thù đúng là phát ra từ nội tâm của hắn.

Hổ Diện Nhân nhìn Đường Tam, than nhẹ một tiếng nói: "Hài tử, báo thù ta ủng hộ ngươi. Nhưng mà ngươi cần nhớ kĩ một câu,

không nên để cừu hận che mờ đôi mắt. Tổ chức Cứu Thục chúng ta có mục tiêu xa hơn."

Đường Tam yên lặng gật đầu: "Ta biết, nhưng đây ít nhất là nguyên nhân trước mắt ta gia nhập Cứu Thục. Nếu các ngươi có thể đồng ý điều kiện của ta, ta liền nguyện ý gia nhập."

Hổ Diện Nhân gật đầu, nói: "Tốt, chưa cần nói tới điều kiện, ngươi cần thông qua khảo thí này mới được. Chờ sau khảo thí này, chúng ta lại nói điều kiện."

Đường Tam hiểu rõ, đối phương muốn xem tiềm năng của mình. Trên thực tế, lần đầu vào thành Gia Lý, hắn cũng biết Quỷ Quỷ có điều gì đó không bình thường.

Bởi vì trong thành Gia Lý, hắn thấy không ít phụ thuộc, nhưng có rất ít phụ thuộc có được sản nghiệp riêng. Ngoại lệ có hai người, một là trà sữa điếm của mẹ con Mỹ công tử, hai là Quỷ Quỷ.

Trà sữa điếm Mỹ công tử là vấn đề lớn nhất, bởi vì nó nằm ở khu vực hạch tâm của thành Gia Lý. Có thể mở cửa tiệm ở đó, không có bất kì Yêu Quái Tộc nào quấy rồi, điều này chứng minh cửa hàng này có tính đặc thù.

Về phần Quỷ Quỷ, tuy rằng không có đặc thù như vậy, nhưng có thể ở trong thành Gia Lý mở được lữ điếm, hơn nữa khách nhân đều là phụ thuộc nhân loại, chẳng lẽ không có vấn đề sao?

Lúc ấy Đường Tam cũng đã hoài nghi, Quỷ Quỷ rất có thể cùng tổ chức Cứu Thục có quan hệ, hoặc là sau lưng nàng có thế lực lớn ủng hộ, nhưng Quỷ Quỷ là muội muội của Vương Duyên Phong, khả năng sau không lớn, cho nên càng lớn khả năng chính là người phía trước.

Bởi vậy, Đường Tam ở giải thi đấu va chạm liền cân nhắc đến Quỷ Quỷ, các biểu hiện về sau cũng là cho nàng nhìn thấy.

Hôm nay người của tổ chức Cứu Thục tìm đến tận cửa, hắn một chút cũng không thấy quái dị, bởi vì đây vốn là điều hắn hi vọng.

Muốn giải quyết vấn đề thân phận của mình, sớm một chút tiến về thành Gia Lý, chỉ bằng Vương Duyên Phong và mình, hiện tại nhất định là không dễ dàng làm được.

Mà Cứu Thục tuy rằng không mạnh bao nhiêu, nhưng bọn họ có thể một mực tồn tại, thậm chí là một tổ chức duy nhất có ý tưởng chống đối, đương nhiên sẽ có nội tình. Những nội tình này chính là thứ Đường Tam cần bây giờ.

Cho nên, lúc trước hắn tham gia giải thi đấu va chạm cũng không phải nhất thời xúc động, mà là trải qua suy sâu tính kỹ.

Chương 49: Bách điểu đầu lâm

Hổ Diện Nhân xuất hiện so với Đường Tam tưởng tượng còn nhanh hơn một chút, mục đích của hắn đã đạt được. Đường Tam cũng càng hiểu rõ, tổ chức Cứu Thục hẳn là không mạnh. Một tổ chức cường đại và nghiêm mật, tuyệt sẽ không dễ dàng tìm đến như vậy, âm thầm khảo sát hắn mới là lựa chọn tốt nhất. Bọn họ đang cực độ khuyết thiếu nhân tài, mà mình tuổi nhỏ đã có thực lực Tứ giai, bọn họ làm sao có thể không coi trọng?

Trên mặt hiển hiện một nụ cười thản nhiên, Đường Tam gật nhẹ đầu: "Chúng ta có thể bắt đầu sao?"

Hổ Diện Nhân hai mắt híp lại, quay đầu nhìn về phía phu thê Vương Duyên Phong. Vương Duyên Phong lôi kéo thê tử chậm rãi lui về phía sau, nhượng ra phần lớn diện tích trong phòng.

Hổ Diện Nhân vừa muốn mở miệng, đột nhiên cảm thấy được nguy cơ. Thanh quang loé lên, một đạo Phong Nhận đã đến trước mặt hắn.

Đạo Phong Nhận này nhìn qua không lớn, lại vô cùng ngưng thực, cho nên Phong Nhận vốn màu xanh nhạt biến thành màu xanh bích sắc, hơn nữa thập phần sắc bén.

Hổ Diện Nhân như thiểm điện đưa tay chộp Phong Nhận. Nhưng một màn làm hắn khiếp sợ xảy ra trong nháy mắt.

Phong Nhận vốn chỉ cách hắn một chút, khi sắp va chạm liền dừng lại, dừng lại vô cùng đột ngột, hoàn toàn không theo quy luật vận động.

Bàn tay Hổ Diện Nhân được bao trùm bởi một tầng lông có hoa văn, bàn tay phình to, lại bắt được không khí.

Trong chớp mắt, Phong Nhận màu thanh bích sắc kia lần thứ hai tăng tốc, cơ hồ là đến trước mặt Phong Nhận.

Dưới tình huống này, Hổ Diện Nhân muốn tránh cũng không thể.

"A!"

Một tiếng kêu trầm thấp từ trong miệng Hổ Diện Nhân phát ra. Sóng âm cứng rắn mà oanh kích Phong Nhận trước mặt, mặt nạ trên mặt Hổ Diện Nhân cũng vỡ nát. Một chiêu này, đúng là Hổ Diện Nhân ăn một chút thiệt thòi nhỏ.

Vương Duyên Phong ở bên cạnh thấy rõ ràng, Đường Tam phát không phải một đạo Phong Nhận, mà là hai đạo. Đạo Phong Nhận thứ nhất là xoay tròn bắn ra, dựa vào xoay tròn tốc độ cao mới khiến cho Phong Nhận trong không trung hoàn toàn lơ lửng. Kỹ xảo này Đường Tam cùng Vương Duyên Phong đã luyện tập qua, nhưng Vương Duyên Phong cũng không cách nào làm như Đường Tam được, muốn cho Phong Nhận dừng ở nơi nào liền ngừng ở nơi đó.

Sau đó, đạo Phong Nhận thứ hai bay ra, đánh lên đạo thứ hai đang dừng lại. Hai đạo Phong Nhận đồng thời bộc phát, cộng thêm càng nhiều Phong Nhận nhỏ vụn, hình thành công kích bao trùm. Nếu như không phải một tiếng Hổ gầm của Hổ Diện Nhân kia thổi tan đi một ít Phong Nhận, hắn chịu thiệt còn lớn hơn.

Mặt nạ bị phá toái, Hổ Diện Nhân lộ ra khuôn mặt cương nghị, hắn rõ ràng có chút ngạc nhiên. Trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền thấy lại có hai đạo Phong Nhận từ tay Đường Tam bắn ra, bay thẳng đến hắn.

Hổ Diện Nhân ánh mắt ngưng tụ, trên người toả ra hào quang màu xanh đậm, trong chốc lát, nhiệt độ bên trong gian phòng dường như giảm xuống vài lần. Bộ lông màu xanh trên hai tay hắn càng trở nên đậm hơn, hai tay to càng thêm cường tráng. Nhưng khi hắn thi triển Yêu Thần biến, biến hoá tựa hồ chỉ có hai tay và hai chân, các bộ phận khác cũng không có gì thay đổi.

Phong Nhận im ắng, dường như là bị bắn lệch ra, xẹt qua hai bên Hổ Diện Nhân. Hổ Diện Nhân lại không có chút nào buông lỏng cảnh giác. Hắn không cần nhìn cũng cảm nhận được hai đạo Phong Nhận kia vòng lại chém sau lưng mình.

Vô luận là Phong Nhận lơ lửng hay Phong Nhận bay theo đường vòng cung này đều làm hắn được mở rộng tầm mắt.

Khi Quỷ Quỷ hướng hắn báo cáo tình huống có liên quan đến Đường Tam, hắn còn có chút khó tin, một hài tử mới chín tuổi có thể liên tục chiến thắng vài tên Tứ giai Yêu Quái? Hắn thấy điều này quả là không tưởng. Nhưng giờ khắc này, hắn đã tin. Riêng về kỹ xảo cũng đã làm hắn rung động. Nếu những thứ này là Vương Duyên Phong dạy, nhưng Vương Duyên Phong vẫn không phù hợp. Đương nhiên, tổ chức càng muốn Đường Tam hơn, Đường Tam tuổi còn nhỏ, có nghĩa là tương lai của hắn có tiềm năng rất lớn.

Ngay khi Hổ Diện Nhân trong nội tâm đang suy nghĩ, Đường Tam như trước bắn ra từng đạo Phong Nhận không tiếng động. Những Phong Nhận màu xanh này thoạt nhìn vô tích có thể tìm ra, nhưng cũng làm Hổ Diện Nhân cảm nhận được đe doạ.

Hai đạo Phong Nhận trước nhất, cũng không có như trong tưởng tượng của Hổ Diện Nhân chém về phía sau lưng hắn, mà thật sự rơi vào khoảng không, xẹt qua điểm cách lưng hắn khoảng hơn một xích. Sau lưng hắn đã sớm ngưng tụ ra băng thuẫn, nhưng vẫn chưa phát huy ra tác dụng phòng ngự.

Đường Tam bắn ra liên tiếp mười hai đạo Phong Nhận, thanh quang lượn lờ cả gian phòng. Những Phong Nhận này không có phá hư đồ vật trong phòng, đều lượn vòng vây quanh Hổ Diện Nhân.

Phương thức khống chế Phong Nhận kì dị như vậy, Hổ Diện Nhân lần đầu nhìn thấy. Đúng lúc này, hắn lựa chọn chủ động xuất kích.

Hai con ngươi Hổ Diện Nhân lập tức biến thành màu xanh đậm, sương băng lượn lờ bên trên đôi hổ chưởng. Mũi chân của hắn điểm trên mặt đất, khí tức cường đại bộc phát, nhiệt độ trong phòng kịch liệt hạ thấp, một tầng băng giáp bao trùm bên ngoài thân thể hắn. Hắn căn bản không quản những đạo Phong Nhận kia, mà nhào thẳng tới Đường Tam.

Cái bổ nhào này tốc độ cực kì nhanh, Hổ phốc!

Mà những Phong Nhận đang bay trên không kia, khi Hổ Diện Nhân vừa triển khai hành động, chúng dường như bị dẫn động, tất cả đều hướng Hổ Diện Nhân bắn tới.

Hổ Diện Nhân lại không quan tâm, tiếp tục tiến công, băng giáp trên người ngưng thực hơn vài phần. Nhìn thấy Hổ Diện Nhân muốn bổ nhào vào trước người mình, Đường Tam động đậy. Hổ Diện Nhân chỉ thấy hoa mắt, Đường Tam liền biến mất, dường như đứng trước mình là một ảo ảnh.

Khi Đường Tam lách mình né tránh, Phong Nhận cũng đã tới rồi.

Vương Duyên Phong và Khâu Tĩnh đứng xem một bên cũng giật mình không thôi. Bọn họ quả thực không dám tin vào hai mắt mình. Mười hai đạo Phong Nhận lúc trước còn phi hành tán loạn, lúc này lại xếp chỉnh tề, theo thứ tự hướng về một bộ phận của Hổ Diện Nhân chém tới.

Đây là thủ pháp Bách Điểu Đầu Lâm!

Dùng Tinh Thần Lực của Đường Tam hiện tại không thể khống chế được trên trăm đạo Phong Nhận, nhưng chỉ mười hai đạo thì hắn vẫn có thể dễ dàng làm được.

Thủ pháp Bách Điểu Đầu Lâm, bách điểu khi bay tức thì tụ họp. Đối mặt với đối thủ có lực phòng ngự cường đại, tập trung công kích ở tại một điểm.

Đừng nói Phong Nhận của Đường Tam đã trải qua áp súc, coi như là Phong Nhận bình thường, liên tục mười hai đạo chém ở cùng một vị trí cũng tuyệt đối không dễ chịu.

"Phanh" một tiếng, đạo Phong Nhận thứ nhất bùng nổ. Hổ Diện Nhân vừa định quay người, đạo thứ hai đã đến.

Liên tục hai đạo Phong Nhận, nổ cho hắn lảo đảo một cái, đạo thứ ba, thứ tư cũng rất nhanh đã đến!

Nương theo từng đạo thanh quang lóng lánh, băng giáp trên lưng Hổ Diện Nhân bị tạc không ngừng xuất hiện thành từng mảnh sương băng cùng từng trận kì phong. Hắn chỉ muốn làm một động tác đơn giản là quay người, nhưng dường như không thể nào làm được.

Trong lòng của hắn thập phần kinh hãi, nhưng lại không có biện pháp.

Quan trọng hơn là, đạo Phong Nhận thứ năm hạ xuống, băng giáp sau lưng hắn sắp rách rồi. Hắn chỉ có thể cố gắng đề tụ huyết mạch chi lực, tiếp tục tăng cường băng giáp, làm thân thể đang bọ oanh kích của hắn tiền từng bước một về phía trước.

Đường Tam yên lặng cảm thụ được, khi đạo Phong Nhận thứ chín hạ xuống, thân thể Hổ Diện Nhân đã đụng phải tường, băng giáp trên người đã bị phá toái. Nhưng ba đạo Phong Nhận cuối cùng không có rơi xuống, mà không tiếng động tiêu tán trong không khí.

Trong lúc nhất thời, Phong nguyên tố cùng Băng nguyên tố lượn lờ trong toàn bộ nhà gỗ, dường như nơi này mới có một trận Bạo Phong Tuyết thổi qua.

Hổ Diện Nhân đụng phải vách tường chỉ cảm thấy từng đợt đau đớn, khí huyết cuồn cuộn, trong khoảng thời gian ngắn có chút không khống chế được chính mình.

Hắn bỗng nhiên xoay người, thân thể đã xuất hiện biến hoá. Chính xác là, khi đạo Phong Nhận thứ bảy hạ xuống lưng hắn, cả người hắn cũng đã hoàn thành Yêu Thần biến, thân thể cao hai mét rưỡi, toàn thân mọc đầy lông Hổ có vằn màu ám lam.

Chương 50: Ta dạy

Hổ Diện Nhân xoay người, đôi đồng tử dựng thẳng nhìn về phía Đường Tam. Mà Đường Tam đã đứng tại chỗ hắn đứng lúc đầu.

Ngũ giai đối với Tứ giai, lại bị đối phương bắn ra liên tiếp Phong Nhận áp chế gần như không có cách nào phản kháng. Quan trọng hơn là, Hổ Diện Nhân nhớ rõ có vài đạo Phong Nhận không rơi xuống lưng mình, không phải là toàn bộ Phong Nhận Đường Tam bắn ra. Như vậy, nếu tất cả mười hai đạo đều hạ xuống thì sao đây?

Đạo Phong Nhận thứ chín triệt để phá vỡ phòng hộ của hắn, nếu còn có Phong Nhận hạ xuống, một thân của hắn cũng không ngăn cản được.

Không nói Đường Tam như thế nào làm được, riêng uy năng của mỗi đạo Phong Nhận cũng không phải là Tứ giai Phong Lang bình thường có thể phát ra. Giờ khắc này, hắn đã thật sự hiểu, đứa bé trước mặt này thiên phú rất cao, khẳng định không có đơn giản như Quỷ Quỷ nói.

Đường Tam không có tiếp tục ra tay, hai tay rủ xuống, để xuôi hai bên, ánh mắt bình tĩnh mà chăm chú nhìn Hổ Diện Nhân, hỏi: "Ta có thể sao?"

Hổ Diện Nhân hít sâu một hơi, chậm rãi gật đầu. Hắn đương nhiên còn rất nhiều thủ đoạn, nếu như dốc sức liều mạng, hắn có lòng tin có thể chiến thắng Đường Tam. Nhưng như vậy là vượt qua phạm

vi khảo thí. Đương nhiên, lòng tin này hắn nói với chính mình, còn Đường Tam có nghĩ như vậy không thì rất khó nói.

"Khống chế Phong Nhận là ai dạy ngươi?" Hổ Diện Nhân trầm giọng nói.

Đường Tam quay đầu nhìn về phía Vương Duyên Phong.

Vương Duyên Phong trong nội tâm co quắp một lát, ta dạy? Ta như thế nào lại không biết?

Nhưng ở thời điểm này, hắn hiểu đại khái ý của Đường Tam, vì vậy gật nhẹ đầu, nói: "Đứa nhỏ này ngộ tính vô cùng tốt, có nhiều thứ ta chỉ chỉ điểm một chút, hắn liền có ý nghĩ của riêng mình. Năng lực khống chế Phong Nhận của hắn cũng đã trò giỏi hơn thầy rồi."

Hổ Diện Nhân yên lặng gật gật đầu, trong lòng càng coi trọng Vương Duyên Phong hơn. Có thể dạy được một đệ tử ưu tú như vậy, thân là lão sư, mặc dù tu vi không cao, nhưng năng lực dạy học tuyệt đối là đáng khen.

"Hai điều kiện lúc trước ngươi đưa ra không thành vấn đề. Ta trở về thành Gia Lý trước để dàn xếp mọi việc. Tình huống của ngươi ta còn muốn báo cáo lên trên, sau đó mới tiến hành an bài. Hổ Diện Nhân nói xong, Vương Duyên Phong gật đầu, sau đó hắn đột nhiên tăng tốc, vọt tới cửa sổ phía trước, nhảy ra ngoài, chui vào trong bóng tối.

Vị này tới đột ngột, đi cũng đột ngột. Nguyên bản Vương Duyên Phong cảm thấy, Đường Tam nguyện ý gia nhập, hơn nữa thông qua khảo hạch, Hổ Diện Nhân có thể sẽ nói càng nhiều, không nghĩ tới hắn lại đột nhiên đi rồi.

Vương Duyên Phong hướng Đường Tam hỏi thăm. Đối với đứa nhỏ này, trong lòng hắn có chút ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn). Những thứ khác không nói, thủ pháp Bách Điểu Đầu Lâm mà Đường Tam vừa mới thi triển cũng làm cho hắn kinh ngạc. Thì ra còn có thể khống chế Phong Nhận như vậy?

Hắn nào có biết, Đường Tam sở dĩ một mực giữ lại Phong Nhận, một là vì dùng Phong Lang huyết mạch che giấu thân phân. Mà trọng yếu hơn là, với tình huống trước mắt, dùng Phong Nhận như ám khí mới có thể làm thủ pháp Ám Khí Bách Giải của mình phát huy ra hiệu quả lớn nhất. Bách Điểu Đầu Lâm, chẳng qua là một thủ pháp cơ bản nhất trong đó mà thôi.

Ngay cả Đường Tam cũng cảm thấy có chút kì dị, lúc trước ở Đấu La Đại Lục, hắn ban đầu quật khởi là nhờ vào các loại ám khí cơ quan, mà ám khí cơ quan cường đại đã làm cho hắn đứng ổn gót chân dù thực lực còn chưa đủ mạnh.

Mà tới Yêu Tinh Đại Lục này, bởi vì thiên địa linh khí nồng đậm và Yêu Thần biến có tính đặc thù, ngược lại làm hắn càng tu luyện nhiều thủ pháp ám khí của Đường Môn, đem Ám Khí Bách Giải chính thức bày ra.

Hổ Diện Nhân ra khỏi trấn Phong Lang, lúc mới vào đến rừng cây liền dừng lại, "Phốc" một tiếng, phun ra một ngụm máu nhỏ, lúc này mới xem như nhuận khí.

Hắn vì sao phải đi vội vã? Bởi vì hắn không muốn hộc máu tại chỗ đó. Điều này thật là quá xấu hổ! Hắn thân là một Ngũ giai cường giả, lại để cho một Tứ giai đánh cho thổ huyết, hơn nữa huyết mạch của đối phương không tính là mạnh, hắn trở về cũng không có mặt mũi nào nói ra.

Đến lúc này, trong nội tâm hắn vẫn tràn đầy kinh hãi. Hắn bây giờ vẫn có chút khó tin, một hài tử chín tuổi, vậy mà có thể khống chế Phong Nhận ở trình độ này, vô luận là uy lực của bản thân Phong Nhận, hay lực chưởng khống đều làm người ta khiếp sợ. Đây không đơn giản chỉ là thiên phú cao, quả thực là thiên phú dị bẩm. Phong Nhận giống như làm theo yêu cầu bình thường của Đường Tam.

Nhất định phải hết sức nhanh chóng an bài, để cho Đường Tam gia nhập tổ chức, tiến hành bồi dưỡng. Nói không chừng không lâu sau, trong tổ chức lại có thêm một vị cao giai cường giả. Đối với Cứu Thục mà nói, cao giai cường giả là quá trọng yếu, cũng quá ít ỏi.

Hổ Diện Nhân nghĩ tới đây, hăng hái rời đi.

Bên trong nhà gỗ, Vương Duyên Phong để Khâu Tĩnh đi nghỉ ngơi trước, sau đó mang Đường Tam đến gian phòng bọn họ thường tu luyện.

"Ngươi thật sự nguyện ý gia nhập Cứu Thục? Vì báo thù?" Vương Duyên Phong trịnh trọng hỏi thăm.

Đường Tam trầm mặc một lát, đáp: "Lão sư, ta muốn đi nhìn thế giới bên ngoài một chút. Ta nghĩ khi ta cường đại hơn, ta mới có thể báo thù. Người trong Cứu Thục kia có nói, muốn cho nhân loại có hi vọng, ta cảm thấy hắn nói đúng."

Vương Duyên Phong thở dài một tiếng, nói: "Kì thật, Quỷ Quỷ đã sớm khuyên bảo ta, để ta gia nhập Cứu Thục. Ta cũng biết nàng là một thành viên của Cứu Thục, sỡ dĩ một mực không có đáp ứng, là không muốn phá hư sinh hoạt an ổn mà vất vả mới đạt được. Đạo lí lớn ta đều hiểu, nhưng mà cuối cùng ta là người nhu nhược, không có phần dũng khí này. Ta chỉ muốn cùng sư mẫu của ngươi yên bình mà sống."

Đường Tam cúi đầu xuống: "Thực xin lỗi, lão sư, là ta làm ngài rước thêm phiền phức."

Vương Duyên Phong mỉm cười lắc đầu: "Không phải ngươi quái dị, tổng hội cũng sẽ đến. Tâm trí của ngươi thành thục hơn rất nhiều so với bạn cùng lứa tuổi, ta tin tưởng lựa chọn của ngươi không sai. Với thiên phú của ngươi, lại gia nhập Cứu Thục, trong lòng ta sao lại không hy vọng nhân loại quật khởi đây? Nửa đời sau của ta khả năng rất lớn sẽ thủ lại ở chỗ này, nhưng ngươi hẳn là vỗ cánh bay cao. Hy vọng lúc sinh thời ta có thể thật sự chứng kiến một ánh rạng đông của nhân loại, dù chỉ là một điểm quang nhỏ cũng tốt."

"Sẽ, nhất định sẽ có." Đường Tam kiên định gật đầu.

Thầy trò nói chuyện dừng lại ở đây.

Trở lại gian phòng, Đường Tam lâm vào suy nghĩ.

Sự tình phát triển không lệch quá nhiều so với dự đoán của hắn. Cứu Thục quả nhiên tìm tới, hơn nữa mình cũng thông qua khảo hạch. Về phần bọn họ làm thế nào để mình tới thành Gia Lý, Đường Tam không có lo lắng quá nhiều. Nếu như việc nhỏ như vậy cũng không làm được, Cứu Thục cũng không cần tồn tại.

Việc tiếp theo hắn cần làm, là kiên nhẫn chờ đợi.

Trong đầu không tự chủ hiện lên dung nhan có chút non nớt, ánh mắt của hắn liền trở nên ôn nhu.

Trong kế hoạch của hắn chia làm hai tình huống. Thứ nhất là tình huống bình thường, chính là phán đoán của hắn sai lầm, người Cứu Thục không đến tìm hắn. Nếu như vậy hắn liền làm từng bước mà

tu luyện, tăng lên thực lực của bản thân. Sau đó đạt được thân phận phụ thuộc, rồi tự nghĩ cách đến thành Gia Lý. Vấn đề lớn nhất của tình huống này là, hắn có thể thoát khỏi chỗ này, thậm chí có thể huỷ diệt toàn bộ trấn Phong Lang cũng không phải không thể, nhưng nhân loại ở chỗ này phải làm sao? Đám phụ thuộc phải làm sao bây giờ? Bọn họ có vì mình mà chịu tội liên đới không? Đây là điều hắn lo lắng.

Tình huống thứ hai là người Cứu Thục tìm đến. Đây là tình huống lí tưởng nhất. Với năng lực của Cứu Thục, giúp đỡ Đường Tam vào thành Gia Lý khẳng định là không khó, coi như là có vấn đề, bọn họ cũng có thể xử lí tốt. Bây giờ Đường Tam đối với thế giới này không chỉ là không hoà hợp mà cũng thiếu lực ảnh hưởng. Sự tình so với tưởng tượng của hắn phát triển còn tốt hơn, hiện tại chỉ xem Cứu Thục làm thế nào mang hắn đi, khi hắn còn chưa hoàn toàn giũ bỏ thân phận tiểu nô lệ.

Chương 51: Ăn cơm, tu luyện, nghĩ về Mỹ công tử

Nửa tháng tiếp theo, Đường Tam vẫn như bình thường, ăn cơm, tu luyện, nghĩ về Mỹ công tử, đương nhiên, còn có cùng ba huynh đệ Vương gia và Lăng Mộc Tuyết tiến hành luyện tập thực chiến.

Dưới sự "đặc biệt chiếu cố" của hắn, mấy vị đồng bạn tiến bộ rất nhanh, so với lúc Vương Duyên Phong dạy bảo còn nhanh hơn. Dù sao, Đường Tam vẫn là nhỏ tuổi nhất. Ba huynh đệ Vương gia xem mỗi ngày đều bị đệ đệ nhỏ nhất đánh, điều này thật là rất mất mặt, nhất là còn ở trước mặt Lăng Mộc Tuyết.

Vương Siêu vì tuổi lớn nhất nên khá hơn một chút, Vương Chung và Vương Tiểu Lỗi, ngày bình thường đều chú ý đến Lăng Mộc Tuyết. Nhất là Vương Tiểu Lỗi, biểu hiện càng rõ ràng.

Mà Lăng Mộc Tuyết lại càng thân mật với Đường Tam. Đã có mối quan hệ rắc rối này, lúc thực chiến, ba huynh đệ Vương gia tự nhiên lại càng cố gắng muốn đánh bại hắn.

Màn đêm buông xuống.

Sau khi Vương Chung tiến vào trạng thái minh tưởng, Đường Tam chuẩn bị ra ngoài tu luyện thì đột nhiên nghe được một ít âm thanh. Hắn lập tức nhảy qua cửa sổ, trèo lên lầu hai.

Vương Duyên Phong cùng Hổ Diện Nhân đã chờ trong phòng.

Vương Duyên Phong không nói gì, trực tiếp dẫn hai người đến tĩnh thất.

Đóng kĩ cửa phòng.

Hổ Diện Nhân trực tiếp nhìn Đường Tam, nói: "Phía trên đã phê chuẩn yêu cầu của ngươi. Tính toán sơ bộ cũng đã hoàn tất."

Vương Duyên Phong có chút khẩn trương, nói: "Các ngươi định làm gì?" Tuy rằng bây giờ, thân phận của Đường Tam vẫn là một tiểu nô lệ, nhưng cũng chuẩn bị là phụ thuộc. Nếu như Đường Tam đột nhiên mất tích, kẻ quản lí như hắn không thể đổ trách nhiệm cho người khác. Nhất là theo sự phát triển của Cứu Thục, Yêu Quái Tộc đối với quản khống phụ thuộc ngày càng nghiêm khắc.

Hổ Diện Nhân nói: "Vương huynh yên tâm, chúng ta sẽ không liên luỵ tới các ngươi. Chúng ta chuẩn bị kiến tạo một trận hỗn loạn, trong lúc hỗn loạn mất tích hoặc là chết một tiểu nô lệ cũng không gây chú ý. Chúng ta mượn cơ hội này đem Đường Tam đi."

Vương Duyên Phong hỏi: "Hỗn loạn như thế nào?"

Hổ Diện Nhân nói: "Còn nhớ rõ tên Thiểm Báo mà Đường Tam đánh chết ở giải thi đấu va chạm sao? Thiểm Báo nhất tộc và Phong Lang nhất tộc vốn là kẻ thù truyền kiếp. Sau lần đó, song phương ở thành Gia Lý xảy ra mấy lần xung đột, về sau bị thành chủ cường lực trấn áp xuống. Chúng ta sẽ nghĩ biện pháp dẫn đạo Thiểm Báo nhất tộc đến công kích chỗ này. Mà chúng ta mượn cơ hồi này mang Đường Tam đi. Các ngươi chỉ cần bảo vệ tốt mình và phụ thuộc nhân loại nơi này, hẳn là không vấn đề gì."

Nghe Hổ Diện Nhân nói vậy, con mắt Đường Tam lập tức sáng ngời, đây đúng là biện pháp tốt.

Thiểm Báo tộc công kích thôn trấn Phong Lang tộc, đối với song phương là kẻ thù truyền kiếp cũng là sự tình bình thường. Những năm gần đây, xung đột quy mô nhỏ thường xuyên phát sinh, nhưng mà Thiểm Báo tộc cách thôn bên này cũng có trăm dặm, cho nên xung đột không tính là nhiều.

Thiểm Báo công kích Phong Lang, tự nhiên cùng phụ thuộc nhân loại không có quan hệ gì. Sau đó vô luận là tình huống gì, đều không có trách tội đến Vương Duyên Phong cùng phụ thuộc nhân loại. Tổ chức Cứu Thục này quả là có ý tưởng tốt.

Vương Duyên Phong tự nhiên cũng nghĩ tới những điều này, nói: "Quy mô xung đột tốt nhất là không quá lớn, nếu không ta sợ xúc phạm đến tộc nhân chúng ta." Hắn hiển nhiên vì nô lệ nhân loại xung quanh trấn Phong Lang, hắn lo lắng bọn họ sẽ bị Thiểm Báo tộc giận chó đánh mèo.

"Chúng ta sẽ tận lực khống chế quy mô xung đột, cũng sẽ tận lực tránh liên luỵ tới nhân loại xung quanh. Hành động lần này sẽ có một vị Trưởng lão chủ trì, nếu như phát hiện có điều gì không ổn, Trưởng lão sẽ tự mình ra tay." Hổ Diện Nhân trầm giọng nói.

Vương Duyên Phong gật gật đầu, rồi nhìn về phía Đường Tam.

Đường Tam cũng gật gật đầu, nói: "Ta không có vấn đề."

Hổ Diện Nhân nói: "Tốt lắm, ta hiện tại sẽ đem kế hoạch nói rõ cho các ngươi. Vương huynh, chuyện này trừ ngươi và Đường Tam, đừng cho bất luận kẻ nào biết, kể cả lão bà của ngươi. Cái này đối va an toàn sau này của các ngươi rất trọng yếu. Ngươi hẳn là hiểu rõ ý của ta."

"Được, ta hiểu rồi."

Hổ Diện Nhân từ trong lòng lấy ra một thuộc da, mở ra một tấm bản đồ, trên bản đồ rõ ràng là trấn Phong Lang cùng địa hình xung quanh.

Hổ Diện Nhân nhìn về phía Đường Tam, hỏi: "Ngươi xem có hiểu không?"

Đường Tam cúi đầu nhìn, sau đó chỉ vào vị trí trung tâm, nói: "Đây là trấn chúng ta?"

"Không sai. Nơi này là trấn Phong Lang, bên này là đường đi thông đến thành Gia Lý, đây là trấn Phong Lang, kia là chỗ của Ngũ giai Phong Lang lãnh chủ, còn chỗ này là vị Lục giai Đại Tế Ti. Một khi Thiểm Báo đột kích, bọn họ nhất định đều ra tay, đến lúc đó tất cả lực chú ý đều bị hấp dẫn đi."

"Chúng ta tính toán sơ bộ, sẽ dẫn Thiểm Báo khởi xướng tấn công từ hướng này, bên này cũng là nơi chủ yếu phát sinh xung đột. Vương huynh, ngày đó ngươi nhất định phải tập hợp tất cả phụ thuộc, không cho bọn họ ra ngoài, để tránh bị ngộ thương. Sau khi bên kia bắt đầu chiến đấu, nhất định sẽ phát sinh cảnh báo. Đường Tam, sau khi cảnh báo xuất hiện, ngươi bắt đầu đếm thầm trong lòng, giống như ta nhanh chóng nói, một, hai, ba, bốn, một mực đếm đến ba trăm. Sau đó ngươi rời khỏi phòng, hướng về phía sau thôn, chạy theo hướng này. Vì phối hợp với ngươi, chúng ta sẽ giúp Thiểm Báo tộc đánh vào một bộ phận trấn Phong Lang, gây ra hỗn loạn."

"Vương huynh ngươi nhớ, lúc đó ngươi không nên ra tay, bảo hộ các phụ thuộc khác thật tốt. Nếu có Thiểm Báo đến phụ cận các ngươi, các ngươi có thể tranh đấu một lát. Gặp được phụ thuộc

Thiểm Báo tộc xin không hạ sát thủ, trong đó có người của chúng ta."

"Đường Tam, ngươi nhất định phải nhớ rõ vị trí trên bản đồ, chúng ta sẽ gặp ngươi ở địa phương này. Ta sẽ tự mình đợi ngươi ở đó, sau đó đưa ngươi về thành Gia Lý. Sau khi chiến đấu chấm dứt, ngươi nói đã trông thấy một đầu Thiểm Báo bắt Đường Tam đi. Ngươi có thể khóc lóc kể lể với Phong Lang lãnh chủ, như vậy kế hoạch của chúng ta coi như là hoàn thành."

Sau đó, Hổ Diện Nhân đem toàn bộ kế hoạch nói lại ba lượt, kể cả từng địa điểm, từng thời gian, đều cùng Đường Tam và Vương Duyên Phong xác định lại, hơn nữa còn để bọn họ thuật lại, cũng đảm bảo bọn họ thật sự nhớ rõ ràng.

"Kế hoạch là như vậy. Chúng ta sơ bộ an bài ba ngày sau triển khai hành động, hai ngày sau ta sẽ quay lại xác nhận thời gian cuối cùng. Đường Tam, nhớ kì lúc đó ngươi cái gì cũng không cần mang, chỉ lén lút chạy là được rồi. Thời gian không được sai, bởi vì chúng ta muốn có sụ chênh lệch thời gian. Nếu ngươi đến chậm, thật sự gặp được Thiểm Báo tộc thì rất khó có thể đi được, kế hoạch của chúng ta sẽ thất bại. Ngươi hiểu rõ ý ta không?"

Đường Tam gật gật đầu: "Ta hiểu rõ."

Hổ Diện Nhân lúc này mới hài lòng nói: "Tốt, vậy hôm nay cứ như vậy đã, hai ngày sau ta lại đến."

Tiễn Hổ Diện Nhân, Vương Duyên Phong nhìn Đường Tam, ánh mắt có chút phức tạp: "Không nghĩ tới nhanh như vậy đã đến rồi."

Đường Tam đã trầm mặc, kì thật hắn thấy, Cứu Thục vì mang một tiểu nô lệ như mình đi mà chuẩn bị nửa tháng đã là rất dài rồi,

tuyệt đối không thể nói là nhanh. May mắn bọn họ coi như an bài chu đáo chặt chẽ.

Vương Duyên Phong nhìn Đường Tam không nói lời nào, đi đến ôm bờ vai hắn, dungf sức mà ôm, nói: "Đi thôi, ngươi hẳn là nên qua bên đó. Với thiên phú của ngươi, nguoi hẳn là nên vì nhân loại làm chút chuyện. Nếu như không cách nào giải quyết nguy hiểm, ngươi hãy nghĩ biện pháp trở về. Dù là không có thân phận hợp pháp, ở chỗ này lão sư cũng có thể bảo vệ ngươi. Nơi này vinhc viễn là nhà của ngươi."

"Lão sư, ta sẽ trở lại." Đường Tam nghiêm túc nói.

Vương Duyên Phong nói: "Nếu như bên kia thật sự rất tốt, về sau hãy tìm cơ hội đem mấy người bọn họ cũng mang đi."

"Được." Đường Tam đương nhiên biết Vương Duyên Phong nói "bọn họ" là ai.

Vương Duyên Phong hít sâu một hơi, nói: "Có lẽ ta thật sự phải làm chút gì đó, không bằng từ lần này bắt đầu đi. Chỉ cần Cứu Thục có thể thuận lợi đem ngươi đi, ta sẽ đồng ý gia nhập Cứu Thục, ở chỗ này làm một con mắt cho bọn họ."

Đường Tam trong lòng ấm áp. Trong lòng hắn, Vương Duyên Phong cho tới bây giờ đều không phải là người nhu nhược, hắn chỉ là vì thủ hộ tộc nhân ở đây mà dùng hết khả năng của mình, cái này so với người lỗ mãng lao ra chịu chết hay người hiếu thắng đáng quý hơn nhiều.

Chương 52: Trịnh Mạnh Kỳ

Nếu như không có Vương Duyên Phong che chở, trấn Phong Lang cũng không thể nào có nhiều phụ thuộc nhân loại đến vậy.

Hai ngày sau, Hổ Diện Nhân lại đến lần nữa. Hắn xác định thời gian hành động cuối cùng, dựa theo kế hoạch không thay đổi.

Sau khi tiễn Hổ Diện Nhân, Đường Tam trở lại gian phòng của mình. Hắn biết, thời khác trọng yếu thứ nhất đối với mình sắp xảy ra.

Hắn lặng yên trên giường, khoanh chân ngồi xuống, như có điều gì suy nghĩ. Trong đầu hắn nhẩm lại lần nữa kế hoạch của Hổ Diện Nhân, thời gian ba trăm hơi thở, chính mình có thể làm được rất nhiều chuyện.

Trong rừng núi, từng thân ảnh nhanh nhẹn nhanh chóng xuyên qua, mỗi đạo thân ảnh đều thon dài cường tráng, tung nhảy tự nhiên. Cây cối là nơi bọn họ mượn lực, đối với bọn họ không tạo thành trở ngại để tiến lên.

Trên người bọn họ đều có vằn màu vàng nâu, mỗi lần tung nhảy đều có thể nhả xa mấy chục thước. Rất nhanh, bọn họ xuyên qua núi rừng, tiến vào đại lộ.

Gần trăm đạo thân ảnh tụ tập ở một chỗ. Vị đứng đầu kia rất giống nhân loại, cao chừng hơn ba mét, toàn thân đều có cảm giác tràn

đầy lực lượng, trong mắt loé ra hào quang màu vàng sáng ngời. Hai móng vuốt sắc bén thu lại hai bên thân thể, rõ ràng là một đầu Thiểm Báo có thực lực cường đại.

"Là hướng này sao?" Thiểm Báo đứng đầu chỉ về phía trước hỏi.

Một thân ảnh thấp bé hơn hắn không ít nhanh chóng đến bên cạnh, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Thiểm Linh đại nhân, nhất định là bên này. Chỗ này gọi là trấn Phong Lang."

Thiểm Linh trong mắt loé lên hung quang, mơ hồ có hào quang màu đỏ nhảy lên, hung ác nói: "Phong Lang, đáng chết! Đi theo ta!" Nói xong, hắn đột nhiên phất tay, tung người nhảy. Thiểm Báo khác đi theo hắn cũng đều lộ ra hung quang trong mắt, nhanh chóng theo phía sau.

Tên Thiểm Báo nói chuyện với Thiểm Linh kia, bộ lông trên người thoáng thu liễm vài phiền, lộ ra khuôn mặt nhân loại. Nhưng rất nhanh, hắn lại lần nữa thi triển Thiểm Báo Biến làm cho mình sáp nhập vào trong đội ngũ.

Tuy rằng trong Yêu Quái Tộc, Thiểm Báo nhất tộc không được tính là chủng quần đặc biệt cường đại, nhưng trên trăm đầu Thiểm Báo hành động, trên đường lớn lao nhanh vẫn có loại khí thế hung uy to lớn. Cho dù là một ít cường tộc Yêu Quái, nếu đơn độc gặp được bọn họ cũng tránh lui vài phần. Rất rõ ràng, những Thiểm Báo này khí tức có chút không bình thường.

Thiểm Báo tốc độ rất nhanh, tuy rằng bọn họ am hiểu chạy nước rút trong thời gian ngắn hơn, có lực bộc phát rất mạnh, nhưng khi chạy trốn, dù không phải bộc phát, tốc độ so với Yêu Quái bình thường cũng nhanh hơn nhiều. Báo Yêu nhất mạch, luôn luôn là vua tốc độ trên mặt đất.

Khi bọn họ ngừng lại, cũng đã gần hết buổi chiều.

Thiểm Linh thả chậm tốc độ, ngừng lại dưới một cây đại thụ, nâng chân trước lên. Đám Thiểm Báo sau lưng thấy thế, nhao nhao dừng lại, tụ tập bên người Thiểm Linh.

"Nghỉ ngơi chỗ này, đợi buổi tối lại hành động. Lần này, chỉ cho phép thành công, không được phép thất bại!" Âm thanh của Thiểm Linh lạnh lẽo mà vô tình.

Chúng Thiểm Báo nhao nhao tản ra, tìm địa phương nghỉ ngơi. Một đường chạy, tiêu hao không ít huyết mạch chi lực, nhân cơ hội nghỉ ngơi một lát mới có thể điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

"Trịnh Mạnh Kỳ, tới đây!" Thiểm Linh hét lớn một tiếng.

Một đầu Thiểm Báo nhanh chóng lách mình mà đến, bộ lông trên người lặng yên biến mất, thân hình cũng trở nên gầy đi vài phần, biến thành hình người, rõ ràng là một gã phụ thuộc nhân loại.

Hắn cung kính trước mặt Thiểm Báo khom mình hành lễ: "Thiểm Linh đại nhân."

"Lấy địa đồ cho ta nhìn một lát." Thiểm Linh hướng hắn phất phất tay.

Trịnh Mạnh Kỳ vội vàng lấy địa đồ bằng da trong lòng ra, mở trước mặt Thiểm Linh. Hắn chỉ vào tiêu kí trên bản đồ, nhìn một chút mặt trời đang dần lặn.

"Đại nhân người xem, chúng ta hiện tại đang ở vị trí này. Nơi này cách trấn Phong Lang không tới 10 cây số. Từ nơi này xuất phát mất

khoảng mười phút. Chờ các đại nhân nghỉ ngơi tốt rồi, chúng ta tuỳ thời có thể đi."

Thiểm Linh nhìn nhìn địa đồ, nói: "Ngươi xác định ở chỗ này sao? Nếu chỉ nhầm đường, ngươi biết hậu quả đây!"

Trịnh Mạnh Kỳ kinh sợ mà nói: "Ta khẳng định, đại nhân, ta thực sự chứng kiến bọn họ đi hướng bên này, hơn nữa tiếp cận cái trấn này. Người xem, chúng ta có cần thương lượng với bọn họ một chút, xem bọn họ có thật bắt cóc tộc nhân của chúng ta không?"

Thiểm Linh trong mắt hung quang lập loè, nói: "Thương lượng? Có cái gì tốt mà thương lượng. Ngươi biết những tên Phong Lang giảo hoạt kia nói thật sao? Chúng ta trực tiếp điều tra, một cái thôn trấn nho nhỏ, ta cũng không tin có thể lật trời. Nếu để cho ta tìm được chứng cứ, ta liền huỷ diệt cái trấn này."

Khí tức cường hành từ trên người Thiểm Linh phát ra, trong mắt hắn mơ hồ có một tầng sáng bóng màu vàng nhạt.

Trịnh Mạnh Kỳ vội cúi đầu, cung kính nói: "Hết thảy đều tuân theo ý chỉ của ngài."

Thiểm Linh lúc này mới thoả mãn gật đầu, nói: "Ngươi cũng đi nghỉ ngơi đi. Lần này nếu có thể tìm được tộc nhân mất tích, nhất định ghi công cho ngươi."

"Vâng, đại nhân." Trịnh Mạnh Kỳ lúc này mới thối lui đến bên cạnh một cây đại thụ, tựa lưng ngồi xuống nghỉ ngơi. Tay phải của hắn lặng yên không tiếng động mà đưa lên thân cây, ngón tay động đậy, để lại một vài dấu vết.

Sắc trời tối dần, màn đêm buông xuống.

Thiểm Linh trong miệng phát ra âm thanh trầm thấp. Các Thiểm Báo đang nghỉ ngơi cũng nhao nhao phóng người lên, tụ tập bên người Thiểm Linh.

"Trịnh Mạnh Kỳ, ngươi ở phía trước dẫn đường!" Thiểm Linh hét lớn một tiếng.

Trịnh Mạnh Kỳ nhanh chóng hoàn thành Thiểm Báo Biến, tuy rằng cùng Thiểm Báo chính thức có chút khác nhau, nhưng nếu không nhìn kĩ, trong màn đêm vẫn không dễ dàng phân biệt.

Hắn cầm địa đồ, nhận ra đúng phương hướng, nhanh chóng tiến về phía trước.

Thiểm Báo tộc cũng không phải là Yêu Quái Tộc thích động não, tuy rằng các tộc Yêu Quái đều đã khai trí, nhưng cấp độ cũng có chỗ bất đồng. Trong đó không thiếu một ít Yêu Quái đặc biệt thông minh, nhưng đại đa số Yêu Quái theo đuổi đều là lực lượng, cũng không am hiểu suy nghĩ.

Ví dụ như đối với Thiểm Báo mà nói, nhìn địa đồ chính là một chuyện phiền phức. Mà ở phương diện này, phụ thuộc nhân loại làm bọn họ rất hài lòng. Đây cũng là nguyên nhân các tộc Yêu Quái đều có một ít phụ thuộc nhân loại, chính là lợi dụng phụ thuộc nhân loại xử lí một ít chuyện bọn họ không thích làm.

Trịnh Mạnh Kỳ tự nhiên sẽ không nhận sai hướng, mười cây số đối với Thiểm Báo mà nói, cho dù là chậm chạp đi cũng không mất bao nhiêu thời gian. Rất nhanh, bọn họ đã thấy được thôn trấn có khói bếp lập lờ. Đương nhiên, bọn họ không biết là Trịnh Mạnh Kỳ lựa chọn con đường này vừa vặn lách qua thôn trang cư trú của nô ⌊ệ nhân loại, để tránh cho nô ⌊ệ nhân loại bị những Thiểm Báo này

giận chó đánh mèo. Đối với các tộc Yêu Quái, nô lệ cùng súc vật không có chỗ nào bất đồng, cướp đoạt nô lệ là chuyện rất bình thường. Mà song phương vốn là kẻ địch thì lại càng phải như vậy. Thiểm Linh chứng kiến thôn trấn không xa, trong mắt hung quang lập loè, hắn nâng chân lên trước, vỗ vỗ bờ vai Trịnh Mạnh Kỳ, hiển nhiên là hài lòng với biểu hiện của hắn.

"Đại nhân, hẳn là chính chỗ này." Trịnh Mạnh Kỳ cung kính nói.

Thiểm Linh gật gật đầu, nâng chân phải phía trước, đám Thiểm Báo phía sau lập tức tách ra hai bên, ngừng lại.

Thiểm Linh chậm rãi nhắm hai mắt lại, đúng lúc này, vằn màu vàng trên người hắn bắt đầu tản ra vầng sáng màu vàng nhàn nhạt, mỗi đường vằn dường như đều sống lại, nương theo vầng sáng lưu chuyển mà nhẹ nhàng luật động. Loại cảm giác này vô cùng kì dị, kể cả Trịnh Mạnh Kỳ, hay tất cả Thiểm Báo ở đây đều cảm thấy huyết mạch trong cơ thể mình bị cái gì đó dẫn động, trở nên khô nóng.

Chương 53: Gïết

Trấn Phong Lang.

Ăn xong bữa tối, Đường Tam liền bị Vương Duyên Phong gọi lên lầu. Hôm nay chính là thời gian ước định của bọn họ và Hổ Diện Nhân.

Đúng lúc này, nội tâm Đường Tam khẽ động, Thiểm Báo lạc ấn rõ ràng nóng rực hơn vài phần, tiếp theo huyết mạch của hắn dường như muốn sôi trào. Hắn vội vàng dùng Huyền Thiên Công áp chế lạc ấn đang xao động. Tuy rằng hắn không biết cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng hắn có thể đoán được Thiểm Báo nhất tộc đã đến ngoài trấn.

Hào quang màu vàng trên người Thiểm Linh chậm rãi thu liễm, khi hắn lần nữa mở hai mắt ra, trong mắt chớp động lên hung quang màu tinh hồng.

"Ngay ở chỗ này, ta cảm nhận được khí tức của tộc nhân. Khí tức này tuy rằng gầy yếu, nhưng xác thực có tồn tại. Khốn nạn, chính là ở chỗ này! Cùng ta tiến vào, tìm toàn bộ trấn, nếu có người ngăn trở, giết không tha!" Thiểm Linh hét lớn một tiếng, thân hình loé lên, hướng về phía trấn Phong Lang vọt tới.

Các Thiểm Báo còn lại cũng nhao nhao phát ra tiếng gào thét, sau lưng Thiểm Linh, xông về phía trấn Phong Lang.

Phòng ngự của trấn Phong Lang tương đối lỏng lẻo, dù sao, xung

quanh đây đều là rừng rậm, thôn trấn Thiểm Báo gần nhất cũng ngoài trăm dặm, bình thường căn bản không cần thủ vệ.

Nhưng mà, khi Thiểm Linh hét một tiếng vang trời, Đại Tế Ti đang ở chỗ của mình chuẩn bị ăn tối liền cảm giác được, ánh mắt lập tức cảnh giác.

Nàng đột nhiên giơ tay, một cỗ cuồng phong bắn ra, đem phụ thuộc nhân loại hầu hạ nàng thổi bay, cùng lúc đó, cây pháp trượng thon dài từ trong phòng bắn ra, trực tiếp rơi vào trong tay nàng.

Nàng giơ cao pháp trượng, một đạo thanh quang lập tức phóng lên trời, tiếng sói tru già nua từ trong miệng nàng phát ra.

Thanh quang lượn lờ, nâng thân thể nàng chậm rãi bay lên.

Thiểm Linh lúc này đã vọt tới trước trấn Phong Lang, thôn trấn cũng không có tường vây, tốc độ của hắn lại vô cùng nhanh, dựa theo huyết mạch của mình dẫn hướng, trực tiếp nhảy vào.

Thiểm Linh đụng phải một Tam giai Phong Lang.

Phong Lang đột nhiên chứng kiến một đạo thân ảnh đánh tới, vô thức muốn rống một tiếng phẫn nộ, nhưng không chờ hắn nhìn thấy rõ mặt đối phương, cổ họng đột nhiên đau xót, tiếng gầm gừ bị khoá lại trong cổ họng, thân thể cường tráng chậm rãi ngã xuống đất.

Đúng lúc này, Thiểm Linh thấy được đạo thanh quang phóng lên trời kia, trong miệng hắn hét lớn một tiếng, đột nhiên phóng người lên, hào quang màu vàng toả sáng, bộ lông lần nữa bắn ra vầng sáng màu vàng. Những Thiểm Báo nhảy vào trấn Phong Lang sau hắn lập tức cảm giác được huyết mạch của mình sôi trào, khí tức rõ ràng

trở nên mạnh mẽ.

Đây chính là đặc tính của các tộc Yêu Quái, khi có cường giả dẫn đầu tộc nhân của mình tác chiến, huyết mạch cường giả sẽ làm tăng cường các đồng tộc khác, để phát huy ra sức chiến đấu cường đại hơn.

Thiểm Linh liếc mắt liền nhìn thấy Đại Tế Ti của trấn Phong Lang đang bay lên, hắn nhảy trên từng nóc nhà, phóng đến chỗ Đại Tế Ti. Vì cái gọi là bắt giặc phải bắt vua trước, trung tâm Phong Lang trấn này bày ra khí tức không kém lão Phong Sói, hiển nhiên là hạch tâm của trấn này.

Đại Tế Ti chậm rãi lên không, liếc mắt nhìn thấy được thân ảnh phía xa đang nhảy nhanh tới, nàng tuy rằng già nua, nhưng vẫn thấy rõ ràng, lập tức nhận ra đó là Thiểm Báo. Lúc phát hiện ra đặc thù chủng quần của đối phương, trong lòng nàng không khỏi trầm xuống.

Thiểm Báo cùng Phong Lang vẫn luôn mâu thuẫn. Chẳng qua, theo quy củ của Yêu Quái Tộc, bọn họ tuy có xung đột nhưng sẽ không dễ dàng xâm lấn lãnh địa của đối phương. Đây là tổ đình không cho phép.

Thế nhưng đối phương đã đến, hơn nữa nhìn qua hình như không có chỗ nào cố kỵ. Điều này làm cho nàng không kinh hãi đây?

"Vì sao xâm phạm trấn ta?" Đại Tế Ti hét lớn một tiếng.

Thiểm Linh rõ ràng không có ý muốn trao đổi, trong miệng phát ra một tiếng gào thét phẫn nộ, đánh thẳng tới chỗ Đại Tế Ti.

Thân ảnh của hắn hầu như nhào ra rồi lập tức biến mất.

Đồng thời, Đại Tế Ti cảm thấy toàn thân tóc gáy dựng lên, đây rõ ràng là phản ứng bản năng khi gặp đe doạ tử vong.

Không có nửa phần do dư, pháp trượng trong tay nàng lập tức bắn ra thanh quang mãnh liệt, mảng lớn thanh quang sáng ngời vờn quanh thân thể nàng.

Thiểm Linh xuất hiện trước người nàng, móng vuốt sắc bén đã bắt tới.

Thanh quang kia vẫn hướng ra ngoài bắn ra mang theo lực xoay tròn mãnh liệt, đơn giản kéo thân thể Thiểm Linh đi vòng quanh.

Thân hình hơi khô quắt của Đại Tế Ti lúc này bắt đầu bành trướng, trong miệng nàng phát ra tiếng gầm gừ thê lương: "Tổ tiên, xin chúc phúc!" Trong nhất thời, thanh quang trên người nàng bắn ra đến tận cùng, hào quang thanh bích sắc bắt đầu chuyển sang màu xanh sẫm.

Ngay cả thiên không dường như đều bị thanh quang chiếu sáng, mơ hồ có thể chứng kiến một quang ảnh đầu sói cực lớn lập lờ trên không trung.

Thiểm Linh vồ vụt, đáp xuống nóc nhà một gian phòng, chứng kiến hơi thở tăng nhanh của Đại Tế Ti, trong mắt hắn không khỏi kinh ngạc.

"Phản tổ? Đúng là một gã Tế Tự. Không thể ngờ trong một cái trấn nho nhỏ này lại có một gã Tế Tự, khó trách các ngươi dám xuống tay với chúng ta." Thiểm Linh cũng không có vì khí tức Đại Tế Ti tăng lên mà sợ hãi, ngược lại càng phẫn nộ.

"Ngao --"

Đúng lúc này, một tiếng sói tru vang lên.

Một thân ảnh vô cùng cường tráng lập tức lao ra, đi tới bên người Đại Tế Ti, chính là Phong Lang lãnh chủ.

Phong Lang lãnh chủ tựa hồ nhận lấy tiếng kêu ảnh hưởng của Đại Tế Ti, thân thể bành trướng đã gần bốn mét. Mỗi khối cơ bắp đều phình to, nhìn qua tràn đầy hung uy. Hắn trực tiếp bò lổm ngổm trước mặt Đại Tế Ti, thân thể càng lúc càng hùng tráng.

Đại Tế Ti tung bay ngồi xuống trên lưng Phong Lang lãnh chủ, hai người tự như nhất thể. Khí tức cũng tăng lên, rất nhanh đã vượt qua cấp độ Lục giai.

Lúc này, đám Thiểm Báo đã giết đến trong trấn. Bọn họ không chỉ tìm tòi, một khi gặp được Phong Lang, liền không chút do dự động thủ. Trong khoảng thời gian ngắn, song phương đã chiến thành một đoàn.

Nhân số Phong Lang tộc trên trấn không ít, nhưng cường giả không nhiều, có không ít là phụ nữ và trẻ em già yếu. mà lần này Thiểm Báo tộc mang tới trăm đầu Thiểm Báo đều là thanh niên trai tráng. Không hề nghi ngờ, đám Phong Lang vì bất ngờ không đề phòng liên tục bại lui.

Mắt Đại Tế Ti đã hoàn toàn biến thành màu xanh sẫm, nàng căm tức nhìn Thiểm Linh: "Vì cái gì? Tại sao lại tập kích tộc của ta? Ngươi có biết tự tiện xâm lấn lãnh địa của tộc khác sẽ bị tổ đình bất dung?"

"Tự tiện xâm lấn? Tộc của ngươi bắt đi sơ sinh của tộc chúng ta, ngươi còn có mặt mũi chất vấn ta?" Hung quang trong mắt Thiểm

Linh đại phóng, khí tức trên người hoàn toàn bốc lên, rõ ràng là huyết mạch đã bị kích phát toàn diện.

"Bắt đi sơ sinh của tộc ngươi?" Đại Tế Ti sửng sốt một lát, cúi đầu nhìn Phong Lang lãnh chủ dưới thân.

Bắt đi sơ sinh trong Yêu Quái Tộc là điều tuyệt đối cấm kỵ. Phong Lang tộc và Thiểm Báo tộc trước kia từng xuất hiện vấn đề này. Bọn họ sớm trở mặt, cũng là vì điều này.

Thịt sói ăn không tốt, sẽ không có ai ngấp nghé, Thiểm Báo tộc kì thực cũng không khác biệt lắm. Nhưng Báo Yêu nhất mạch sơ sinh có một loại linh tính kì lạ, tương truyền nếu như nuốt trôi Báo Yêu nhất mạch sơ sinh, đối với các tộc Yêu Quái đều là đại bổ, thậm chí có tác dụng tăng lên huyết mạch linh tính, có thể xúc tiến huyết mạch tiến hoá.

Bởi vậy, nhiều năm qua đã không ngừng cấm trộm săn Báo Yêu nhất mạch sơ sinh. Đối với việc này, Báo Yêu nhất mạch hiển nhiên cực kì thống hận, toàn lực bảo hộ sơ sinh bổn tộc, đồng thời đối với những chủng quần trộm săn kia, triển khai toàn diện trả thù. Vì thế, qua nhiều lần đại chiến, các tộc Báo Yêu cũng bởi vậy trở nên đặc biệt đoàn kết.

Thẳng đến sau này, Yêu Quái Tộc tổ đình chính thức tuyên bố, nghiêm cấm bất luận kẻ nào trộm liệp sát Báo Yêu nhất mạch sơ sinh, nếu không Báo Yêu nhất mạch có quyền săn gïết kẻ trộm, hơn nữa tổ đình sẽ truy cứu trách nhiệm tộc trộm săn.

Cho nên, săn gïết Báo Yêu nhất mạch sơ sinh tuyệt đối là tối kỵ trong Yêu Quái Tộc!

Chương 54: Thất giai Thiểm Báo

Khó trách bọn họ dám vi phạm quy tắc tổ đình, đánh vào trấn Phong Lang. Chẳng lẽ trong Phong Lang tộc thật sự có tộc nhân săn giết Báo Yêu nhất mạch sơ sinh?

Đối với điều này, Đại Tế Ti quả là có điểm hoài nghi. Đối tượng đầu tiên nàng hoài nghi là người bên dưới mình. Bởi vì nàng rất rõ ràng, vị này bởi vì đột phá Ngũ giai đã cố gắng như thế nào, nhưng bởi vì huyết mạch bản thân cường độ không đủ, nhiều lần thất bại. Đối với việc này, hắn vẫn cực kì phẫn nộ. Chỉ có thể đạt đến Lục giai, mới có thể được điều động đến thành Gia Lý. Phong Lang lãnh chủ đã sớm chán ghét trấn Phong Lang vắng vẻ này.

Mà săn giết Báo Yêu nhất mạch sơ sinh dùng ăn chính là đường tắt, vì thế bí quá hoá liều cũng không phải là không được.

Trên thực tế, dù tổ đình có cấm trộm liệp sát Báo Yêu nhất mạch sơ sinh nhưng cũng không phải toàn bộ đều chấp hành.

Phong Lang lãnh chủ có chút bất an mà phát ra từng tiếng rống thấp: "Đại Tế Ti, ta không có."

Đại Tế Ti ngẩng đầu nhìn hướng Thiểm Linh: "Ngươi có chứng cớ gì?"

Thiểm Linh gầm nhẹ nói: "Ta ở trấn Phong Lang cảm nhận được huyết mạch của tộc ta tồn tại. Cần chứng cớ khác sao? Huyết

mạch của ta đã đạt đến cấp độ tổ mạch, đối với tộc nhân có cảm ứng mãnh liệt, ngươi thân làm Tế Tư chẳng lẽ lại không hiểu?"

Đại Tế Ti nghe Thiểm Linh nói như vậy, tâm chìm xuống dưới, nàng biết, đối phương rất có thể nói là sự thật. Nếu như không phải ở trấn Phong Lang phát hiện ra khí tức của Thiểm Báo tộc sơ sinh, đối phương sẽ không tuỳ tiện ra tay. Dù sao sự kiện này đủ để ảnh hưởng đến đại sự của hai tộc.

"Ngao ô o o o một"

Đúng lúc này, Phong Lang lãnh chủ đột nhiên phát ra một tiếng gào thét, khí tức Phong Lang huyết mạch đậm đặc bắn ra, làm tinh thần đám Phong Lang đang đối kháng với Thiểm Báo rõ ràng chấn động, khí tức huyết mạch lập tức tăng lên. Phong Lang lãnh chủ há to mồm, một đạo Phong Nhận hướng về Thiểm Linh phun ra. Phong nguyên tố trong không khí bay nhanh hướng Phong Nhận ngưng tụ, cơ hồ là thoáng qua, đạo Phong Nhận này liền bành trướng đến một mét, không ngừng phát ra tiếng kêu chói tai.

Khi Phong Lang lãnh chủ phun ra đạo Phong Nhận này, Thiểm Linh và Đại Tế Ti đều hiểu rõ rồi. Tuy rằng Phong Lang lãnh chủ không có thừa nhận hắn bắt Thiểm Báo sơ sinh, nhưng từ phản ứng của hắn, hiển nhiên chính là hắn làm!

Trên thực tế, lúc này Phong Lang lãnh chủ đang rất sợ hãi, hắn đương nhiên biết hậu quả khi bắt Báo Yêu nhất mạch sơ sinh. Nhưng với khát vọng tăng lên huyết mạch và thực lực, làm cho hắn lúc gặp được cơ hội căn bản không cách nào bỏ đi.

Hai ngày trước, hắn ra ngoài vừa lúc gặp được một nhà Thiểm Báo đang ở trong núi chơi đùa. Trong đó có hai đầu Thiểm Báo rõ ràng mới sinh không lâu. Vợ chồng Thiểm Báo kia cũng không mạnh, chỉ

có Tam giai. Lúc đầu, hắn hơi do dự nhưng lòng tham đã xui hắn động thủ đánh chết vợ chồng Thiểm Báo, bắt đi hai đầu Thiểm Báo sơ sinh.

Hắn tự hỏi chuyện này thần không biết quỷ không hay, cho dù là thê tử thân cận nhất cũng không biết. Lại không ngờ rằng, mới qua hai ngày, Thiểm Báo đại quân đã tìm đến.

"Dừng tay!" Đại Tế Ti rống lên giận giữ.

Ánh sáng màu vàng loé lên trong mắt Thiểm Linh, đang lúc muốn tránh, Phong Nhận trước mặt lại bắn ra một cỗ Phong nguyên tố cường đại chấn động. Chấn động kia tựa như vòng xoáy bình thường, lại sinh ra trói buộc hiểu quả với hắn, làm hắn có cảm giác không thể tránh.

"Ngũ giai nho nhỏ, cũng dám láo xược?" Thiểm Linh khinh thường mà hừ một tiếng, thân thể lắc lư rất nhỏ, vậy mà chia làm ba. Ba đạo thân ảnh bỗng nhiên lập loè, liền đem trói buộc xung quanh phá vỡ, ba Thiểm Linh phân làm ba phương hướng thẳng đến Phong Lang lãnh chủ và Đại Tế Ti đánh tới.

Đại Tế Ti rống lên giận giữ: "Ngươi hồ đồ sao!" Đại Tế Ti giơ cao pháp trượng trong tay, thanh quang trên người đại phóng, gọi ra cuồng phong, đơn giản chỉ đem ba đạo Thiểm Linh ngăn lại.

Phong Lang lãnh chủ gầm nhẹ nói: "Gïết hắn đi! Đại Tế Ti, chỉ cần gïết hắn và xâm lấn Thiểm Báo, ta liền rời thôn trấn. Ngươi biết rõ, nếu như không có biện pháp như vậy, tại địa phương thiếu thốn tài nguyên này, ta vĩnh viễn đều không tấn cấp Lục giai được. Ta cũng không có biện pháp."

"Khốn nạn!" Thiểm Linh giận giữ, "Ngươi không có biện pháp tiến

giai, liền giết hại sơ sinh tộc của ta? Một cái người phản tổ có thể ngăn lại được ta sao?"

Nói xong, báo văn màu vàng nâu trên người Thiểm Linh bắt đầu xuất hiện biến hoá, màu vàng nhàn nhạt từ từ hiển hiện, thân hình Thiểm Linh càng thêm thon dài, hào quang trong hai mắt cũng biến thành màu vàng nhạt.

"Thất giai!" Đại Tế Ti cơ hồ là tốt ra.

Kì thật, khi Thiểm Linh xuất hiện, Đại Tế Ti cũng đã cảm nhận được cường độ khí tức của đối phương. Lúc này, nàng càng xác định phán đoán của mình.

Đại Tế Ti có tu vi Lục giai, bởi vì là Tế Tự, nàng có thể mượn một ít khí tức Thần cấp của tổ tông Phong Lang để tăng cường bản thân. Nhưng dù như vậy, nàng không phải là Thất giai, chỉ có thể tạm thời đạt đến cường độ Thất giai thôi.

Lục giai và Thất giai bình thường chênh lệch là cái hào rộng, là hai cấp độ hoàn toàn khác nhau. Coi như nàng là Tế Tự, nếu muốn chiến thắng cường giả Thất giai chính thức là không thể nào. Trừ phi Phong Lang lãnh chủ đạt đến Lục giai, nàng mới có thể dùng mật pháp đem Phong Lang lãnh chủ cũng tạm thời tăng lên tới Thất giai, sau đó cùng hắn đối kháng, có lẽ còn có một đường cơ hội.

Thiểm Linh không có tiếp tục mở miệng, cừu hận mãnh liệt thúc dục hắn trực tiếp đánh về phía tổ hợp Đại Tế Ti và Phong Lang lãnh chủ.

Trong khoảng thời gian ngắn, ba đại cường giả trên không trung đại chiến.

Một đạo thanh quang mãnh liệt đối với tổ tiên kêu gọi không ngừng tăng lên người Đại Tế Ti và Phong Lang lãnh chủ. Trên tế đàn cách bọn họ không xa có thanh quang nhàn nhạt bốc lên, không ngừng mang cho bọn họ lực lượng.

Nơi này dù sao cũng là trấn Phong Lang, đối với bọn họ mà nói là chiến đấu trên sân nhà.

Nhưng thực lực Thiểm Linh thể hiện ra thực sự cường hãn. Thiểm Linh đương nhiên biết chiến đấu trên sân nhà của đối phương, thực lực của đối phương sẽ có tăng cường, nhưng hắn là cường giả Thất giai chính thức, hắn có lòng tin đối kháng với đối phương, hơn nữa còn chiến thắng.

Trong lúc nhất thời, từ đằng xa chỉ có thể nhìn thất Thiểm Linh hoá thành một quang ảnh màu vàng không ngừng hướng thanh quang ở trung tâm mà trùng kích, lần lượt đè ép thanh quang kia. Nhưng hắn muốn công phá phòng ngự của hai cường giả Phong Lang thực sự rất khó.

Khi bên này bắt đầu đại chiến, bên trong nhà gỗ nhỏ hai tầng, ba huynh đệ Vương gia và Lăng Mộc Tuyết đều bị Khâu Tĩnh triệu tập ở một chỗ, không cho phép đi ra ngoài.

Vương Duyên Phong cùng Đường Tam một mực chờ ở lầu hai, chỉ cần bọn họ mở cửa sổ ra là có thể chứng kiến chiến đấu nơi xa. Thiểm Báo nhảy vào theo hướng như Hổ Diện Nhân nói, không lệch chút nào.

Dựa theo ước định, sau ba trăm hơi thở, Đường Tam phải rời nơi này.

"Đường Tam." Vương Duyên Phong nhìn về phía hắn.

Đường Tam cung kính hướng Vương Duyên Phong thi lễ. Đối với vị lão sư mang lại cảm giác gia đình ấm áp này, trong nội tâm Đường Tam tràn ngập kính ý.

"Lão sư, ta phải đi. Ngươi cùng sư mẫu cố gắng bảo trọng. Khi thời điểm thuận tiện, ta nhất định sẽ trở lại gặp các người." Đường Tam nhẹ giọng nói.

"Ngươi hiện tại muốn đi? Không phải nói chờ sau ba trăm hơi thở sao?" Vương Duyên Phong kinh ngạc nói.

Đường Tam nói: "Người yên tâm, hẳn là không có chuyện gì đâu. Số lượng Thiểm Báo đến không ít, người không có phát hiện ra nhiều Phong Lang cũng đã ra tiền tuyến rồi sao? Ở hậu phương hiện tạo cơ bản không có Phong Lang rồi, chắc sẽ không có người phát hiện ra ta. Dựa theo lời của người Cứu Thục kia, không lâu sau, Thiểm Báo có thể đánh vào trong trấn. Chờ đến lúc đó, ta đi lại có chút bất tiện. Không bằng ta sớm rời đi, tuỳ thời hành sự, năng lực của ta người vẫn chưa yên tâm sao?"

Vương Duyên Phong thoáng do dự một lát, vẫn gật đầu nói: "Ngươi nhất định phải cẩn thận. Chờ đến thành Gia Lý, ngươi có thời gian thì đi tìm Quỷ Quỷ, nàng sẽ đem tin bình an của ngươi truyền cho ta."

"Vâng. Lão sư, ta đi đây." Đường Tam đi lên trước, ôm Vương Duyên Phong một lát, sau đó mở cửa sổ ra. Trên không trung hắn linh hoạt uốn một cái, dưới sự trợ giúp của Phong nguyên tố, phiêu diêu ra ngoài nhà gỗ. Hắn quay người hướng về Vương Duyên Phong đang đứng bên cửa sổ phất phất tay, rồi nhanh chóng lẩn vào trong bóng tối, biến mất vô tung.

Chương 55: Cơ hội

Nhìn thân ảnh Đường Tam rời đi, Vương Duyên Phong đột nhiên có cảm giác mất mát và buồn vô cớ. Ở chung trong một năm, hắn xác thực dạy bảo Đường Tam, nhưng từ trên người Đường Tam hắn cũng học được một ít gì đó. Sau đoạn thời gian kia, hắn thậm chí không xem Đường Tam như hài tử, mà như là tri kỉ của mình.

Loại cảm giác này rất kì diệu, Đường Tam có chủ kiến của mình, lại rất trầm ổn. Có lẽ tương lai khi hắn lớn lên, thật có thể mang cho nhân loại một ít hy vọng.

Vương Duyên Phong vô thức mà nắm tay lại, đóng cửa sổ, hắn cũng phải đi chuẩn bị. Sau đó chờ Thiểm Báo nhảu vào trong trấn, hắn phải có thủ đoạn tương ứng, mới có thể thoát khỏi hiềm nghi Đường Tam rời đi.

Đường Tam ra nhà gỗ, trong nội tâm một mực đếm thầm. Hắn không có rời trấn Phong Lang ngay. Ngày đó khi hắn biết toàn bộ kế hoạch của Hổ Diện Nhâ, hắn cũng có tính toán của mình.

Trực tiếp rời đi là lựa chọn ổn thoả nhất, nhưng với hắn, đây cũng là một cơ hội tuyệt hảo.

Lần trước bởi vì thử nghiệm phương thức sử dụng và phương thức tu luyện huyết mạch lạc ấn dẫn đến Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn từ Tứ giai rớt cuống Tam giai. Đồng thời, Phong Lang huyết mạch lạc ấn hiện tại cũng ở Tứ giai đỉnh phong. Lần này Thiểm Báo đại

chiến Phong Lang, không phải là cơ hội cho hắn tăng lên cường độ lạc ấn sao?

Cường độ lạc ấn càng cao, thì hắn có thể thi triển kỹ năng cấp độ càng cao. Trước gặp phải Tê Ngưu Yêu, Linh Tê Lộc Yêu, Bạch Đầu Chuẩn Yêu thì khó tìm, nhưng Thiểm Báo và Phong Lang đang ở ngay trước mắt. Khi đại chiến, ai sẽ chú ý đến hắn đây?

Địa hình trong trấn Phong Lang, Đường Tam đã sớm cực kì quen thuộc. Hắn giấu mình trong bóng đem, cực nhanh tới gần khu vực song phương chiến đấu.

Hắn đương nhiên sẽ không đến gần khu vực trung tâm, đây là một Thất giai Thiểm Báo giao đấu một Lục giai Phong Lang cộng thêm một Ngũ giai Phong Lang, hơn nữa phía dưới còn có tế đàn. Với thực lực bây giờ của hắn còn chưa đủ để ảnh hưởng đến chiến đấu. Cho nên hăn mới tới gần chiến trường.

Càng đến gần, hắn càng cảm nhận rõ ràng Phong Lang huyết mạch lạc ấn và Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn không ngừng nóng lên. Đây là biểu hiện huyết mạch bị kích thích, cũng có thể thấy song phương đang chiến đấu đến giai đoạn gay gấn.

Đường Tam bò lên một toà nhà, bò lổm ngổm trên nóc nhà, hướng về phía xa nhìn lại.

Ở một chỗ không xa có bảy tám đầu Thiểm Báo đang công kích bốn Phong Lang, song phương đều là tu vi Tam giai đến Tứ giai. Bên trong Yêu Quái Tộc, chỉnh thể thực lực của Phong Lang cùng Thiểm Báo không hơn kém nhau bao nhiêu, cho nên mới xuất hiện tình huống song phương là kẻ thù truyền kiếp, ai cũng không làm gì được đối phương.

Lúc này Thiểm Báo tộc đang chiếm thế thượng phong, bọn họ không chỉ số lượng nhiều, còn có hai đầu Thiểm Báo thực lực Tứ giai. Hơn nữa Thiểm Báo tốc độ nhanh vô cùng, vây quang bốn Phong Lang không ngừng trùng kích. Trong bốn Phong Lang, chỉ có một đầu thực lực Tứ giai, còn lại là Tam giai.

Luận tốc độ, Phong Lang không tính là chậm, nhưng so sánh với Thiểm Báo, bọn họ liền rơi vào thế hạ phong. May là phòng ngự cùng lực lượng của Phong Lang so với Thiểm Báo mạnh hơn, còn có thể thi triển Phong Nhận. Cho nên tuy rằng Thiểm Báo vẫn chiếm thế thượng phong, nhưng vì phòng ngừa Phong Nhận đánh trúng, Thiểm Báo vẫn cẩn thận công kích, chẳng qua trên người Phong Lang không ngừng lưu lại các vết thương, tuy không chí mạng, cần thời gian dài công kích mới thật sự đem Phong Lang giết chết.

Đường Tam quan sát họ chiến đấu một lát, lại nhìn đoàn chiến phía xa, phát hiện chiến trường bên này dường như là độc lập. Phong Lang đứng đầu kia không ngừng phát ra từng tiếng kêu to, hiển nhiên là đang cầu trợ giúp. Nhưng giờ khắc này toàn bộ Phong Lang trấn đều ngập trong đại chiến, căn bản không thừa lực lượng đến trợ giúp bên này.

Nơi này không tệ.

Đường Tam hai mắt híp lại, tiếp theo hắn động đậy.

Hắn cũng không có nhảy xuống, mà vẫn đứng trên nóc nhà, huy động hai tay, kích phát Phong Lang huyết mạch lạc ấn. Hai đạo Phong Nhận từ trên nóc nhà bắn ra. Cùng lúc đó, hắn mở Linh Tê Tâm Nhãn, bắt được quỹ tích hành động của Thiểm Báo.

Hai đạo Phong Nhận thanh bích sắc bay vụt xuống chiến đoàn. Thiểm Báo tự nhiên nhận ra, nhao nhao né tránh.

Nhưng Phong Nhận Đường Tam bắn ra Thiểm Báo làm sao có khả năng ngăn cản? Hai đạo Phong Nhận trên không vè thành hai đường vòng cung duyên dáng, tinh chuẩn mà nhanh chém trên thân ảnh màu vàng.

"Phốc phốc" hai tiếng, hai đầu Tam giai Thiểm Báo lập tức chết.

Biến hoá bất ngờ làm song phương giật mình.

Bốn đầu Phong Lang hiển nhiên rất vui mừng, viện quân phe mình đã đến, hơn nữa thực lực còn rất mạnh mẽ. Dưới tình huống bình thường, trừ phi là phóng thích Phong Nhận quy mô lớn, dày đặc tiến hành công kích, nếu không Phong Lang muốn dùng Phong Nhận đánh trúng Thiểm Báo là không có khả năng, vì tốc độ Thiểm Báo thực sự là quá nhanh.

Mà hai đầu Thiểm Báo trước mắt này chẳng những bị đánh trúng mà còn lập tức chết, điều này có nghĩa cường độ hai đạo Phong Nhận vô cùng cao.

Một đầu Tứ giai Thiểm Báo gầm gừ, trực tiếp phóng người lên, thẳng đến nóc nhà đánh tới. Hắn tuy không biết đối phương thế nào làm được, nhưng hắn biết lúc này phải giải quyết Phong Lang ở trên nóc nhà.

Tứ giai Thiểm Báo vừa xông lên nóc nhà liền thấy được một quang ảnh màu vàng. Cảm nhận được huyết mạch khí tức giống nhau làm hắn nhận thức là, đây là người một nhà.

Báo Thiểm là kỹ năng thiên phú của Thiểm Báo tộc. Cho nên hắn biết là có đồng bạn đến, hơn nữa giải quyết xong Phong Lang trên nóc nhà.

Đúng lúc này, đối phương đã đến trước mặt hắn, một bàn tay như thiểm điện thò ra, trực tiếp vỗ vào cổ họng của hắn.

Đồng tử Tứ giai Thiểm Báo lập tức co rút lại, trong nháy mắt tiếp theo, hắn nhìn thấy một đôi mắt tràn ngập hào quang màu tím, sau đó liền ngốc trệ, huyết mạch chi lực trong cơ thể điên cuồng rút xuống.

Đường Tam trực tiếp ép Tứ giai Thiểm Báo trên nóc nhà, nhanh chóng vận chuyển Huyền Thiên Công, không giữ lại mà hấp thu năng lượng Thiểm Báo này.

Đây là một đầu Tứ giai Thiểm Báo, lúc hắn bị Đường Tam đánh lén, căn bản không thể phát huy ra sức chiến đấu của bản thân. Huống chi, Đường Tam hôm nay thực lực đã không giống ngày trước. Dưới tình huống Đường Tam cố ý mà đối thủ vô ý, Thiểm Báo này làm sao lại là đối thủ của hắn chứ?

Trong quá trình thôn phệ không ngừng, năng lượng Huyền Thiên Công nhanh chóng tràn đầy, Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn không ngừng nóng lên, toả sáng. Khi huyết mạch chi lực bị hắn hoàn toàn thôn phệ, Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn cũng tiến nhập cấp độ Tứ giai. Hắn hấp thu toàn bộ huyết mạch chi lực của một đầu Tứ giai Thiểm Báo, tuyệt đối là đại bổ!

Sau khi hoàn thành thôn phệ, trong lòng Đường Tam đã đếm đến năm mươi.

Năm mươi hơi thở rồi, bắt đầu đếm là từ trước khi chiến đấu. Hắn nhìn cuộc chiến giữa ba đại cường giả ở trung tâm trấn Phong Lang, lúc này không thể đợi.

Chiến đoàn phía dưới vì thực lực Thiểm Báo giảm mạnh, hơn nữa Phong Lang liều mạng chống cự, cục diện vốn Thiểm Báo chiếm thế thượng phong sắp sửa chiến thắng phát sinh biến hoá, tạm thời hai bên lâm vào thế giằng co.

Đường Tam hít sâu một hơi, hăng hái vận chuyển Huyền Thiên Công, vì vừa mới cắn nuốt năng lượng Tứ giai Thiểm Báo, năng lượng Huyền Thiên Công của hắn vô cùng tràn đầy, từng đạo Phong Nhận bắn ra, thẳng xuống phái dưới. Đồng thời hắn lại mở ra Linh Tê Tâm Nhãn, bằng vào Linh Tê Tâm Nhãn phán đoán chính xác, khống chế Phong Nhận bao trùm toàn trường.

Thiểm Báo đang chiến đấu phía dưới cảm thấy không ổn, trên nóc nhà lại có Phong Nhận rơi xuống, cái này là sao? Có nghĩa là đầu Tứ giai Thiểm Báo kia không ngăn cản được đối phương, thậm chí có khả năng mất mạng rồi.

Từng đạo Phong Nhận liên tiếp bay xuống, chiếu rọi mặt đất thành thanh bích sắc.

Đám Thiểm Báo nhao nhao né tránh.

Lần này, Đường Tam không có nửa phần lưu thủ. Hắn tổng cộng bắn ra mười tám đạo Phong Nhận, cái này đã vượt qua số Phong Nhận ngày đó hắn đối phó với Hổ Diện Nhân.

Chương 56: Săn trộm

Hổ Diện Nhân có tu vi Ngũ giai chỉ có thể ngăn được chín đạo Phong Nhận. Mà Thiểm Báo am hiểu là tốc độ, không phải là phòng ngự. Huống hồ, tốc độ của bọn hắn dưới tác dụng của Linh Tê Tâm Nhãn không hề có tác dụng với Đường Tam, Báo Thiểm ngược lại đã thành nhược điểm chí mạng của bọn họ.

Từng đạo Phong Nhận giống như con mắt dài, luôn tinh chuẩn mà xuất hiện trùng kích Thiểm Báo. Mười tám đạo Phong Nhận màu xanh giống như thực, Thiểm Báo căn bản không có cách nào ngăn cản.

Hiện tại, Đường Tam có tu vi Huyền Thiên Công là tầng thứ tư đỉnh phong, hơn nữa trong cơ thể có tứ đại lạc ấn, thực lực của hắn không phải Tứ giai Yêu Quái bình thường có thể so sánh. Lúc này hắn bắn ra mười tám đạo Phong Nhận hoá thành phong bạo, lập tức quét sạch toàn trường.

Đây là lần đầu tiên hắn toàn lực ứng phó. Mười tám đạo Phong Nhận chính là khống chế cực hạn mà hắn có thể duy trì bây giờ. Nếu như không cân nhắc đến hiệu quả, hắn có thể thi triển nhiều Phong Nhận hơn nữa. Nhưng nhiều khi, số lượng không trọng yếu bằng khống chế tinh chuẩn.

Tam giai Thiểm Báo cơ hồ là trong chớp mắt bị chém giết không còn một mảnh. Tứ giai Thiểm Báo miễn cưỡng có thể bằng vào ý thức nguy hiểm mà né tránh vài cái. Mười tám Phong Nhận kia lại giống

như búa đòi mạng, trên không trung không ngừng lượn vòng quay lại, thậm chí thông qua va chạm lẫn nhau để cải biến phương hướng tiến công.

Đây là một loại thủ pháp tinh diệu khác trong Đường Môn Ám Khí Bách Giải, bài danh phía trên Bách Điểu Đầu Lâm, lấy đặc tính phi hành kì dị của biên bức, tên là Bức Dực Luân Hồi. Thủ pháp nàu chẳng những tinh chuẩn, hơn nữa không thể chạm đến. Dưới sự khống chế của Đường Tam, uy lực của thủ pháp Bức Dực Luân Hồi được nâng cao thêm một phần. Từng đạo Phong Nhận đều là Phong nguyên tố tổ hợp mà thành, dưới sự phụ trợ của Linh Tê Tâm Nhãn, Phong Nhận trong quá trình phi hành còn có thể tự động hấp thu Phong nguyên tố trong không khí, làm cho uy năng Phong Nhận trở nên cường đại hơn.

Do đó, mười tám đạo Phong Nhận trên không càng lúc càng lớn, lực công kích cũng ngày càng mạnh, Đường Tam cũng không che giấu được âm thanh của bọn nó. Tiếng xé gió chói tai dường như chú đòi mạng vang vọng thiên không.

"Phun phốc!"

Tứ giai Thiểm Báo còn lại rút cuộc cũng bọ Phong Nhận trảm xuống.

Nhìn một màn này, mấy Phong Lang đã trợn mắt há hốc mồm. Đây là Phong Nhận? Năng lực thiên phú bổn tộc? Phong Nhận vậy mà có thể dùng như thế, còn có thể cường đại như vậy? Đây là tình cảnh trước đây bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nhưng sự thật bày ra trước mắt làm bọn họ không dám tin. May mắn tìm được đường sống trong chỗ chết, bọn họ mừng rỡ như điên.

Nhưng khi bọn họ còn đang hưng phấn trong lòng thì đột nhiên phát hiện, từng đạo Phong Nhận trên không trung kia vòng qua vòng lại, vốn đã tản ra nhưng sau đó lại tập trung đánh về phía bọn họ.

Tiếng sói tru hoảng sợ mới vang lên liền im bặt. Vốn đã bị thương không nhẹ, đám Phong Lang này làm sao có thể ngăn cản được Phong Nhận cường đại như thế?

Sáu mươi hơi thở rồi.

Đường Tam vẫn yên lặng đếm.

Sau khi đánh trùng toàn bộ Phong Lang cùng Thiểm Báo, Đường Tam nhanh chóng rơi xuống đất. Đầu tiên, hắn tìm Tứ giai Phong Lang cùng Thiểm Báo, sau đó nhanh chóng thôn phệ huyết mạch chi lực mà bọn họ lưu lại.

Hiệu quả so với hắn tưởng tượng kém hơn một chút, co lẽ là do quần công nên những Phong Lang cùng Thiểm Báo này bị thương nghiêm trọng, huyết mạch chi lực bị tiêu hao không ít.

Tam giai Thiểm Báo và Phong Lang kia đoán chừng không có giá trị thôn phệ, nhưng vì truy cầu cấp tốc nên hắn không có biện pháp nào khác.

Sau khi mẫu thân ở thế giới này bị Yêu Quái Tộc sát hại, hắn với Yêu Quái Tộc đã không có nửa điểm thương hại, hôm nay lưu cho bọn họ một cái mạng đã là nhân từ lớn nhất rồi.

Thôn phệ hết Yêu Quái huyết mạch chi lực, Đường Tam nhanh chóng rời đi. Bên này rất vắng vẻ, cũng không dễ dàng bị phát hiện.

Huyết mạch chi lực của mấy Tứ giai Yêu Quái bổ sung không nhỏ cho hắn, hai kỹ năng huyết mạch lạc ấn Phong Nhận và Báo Thiểm trong cơ thể hắn rõ ràng càng thêm ngưng thực. Nhất là Phong Lang huyết mạch lạc ấn đã cực kì sáng ngời, thậm chí đã đến Tứ giai đỉnh phong, khó có thể tiếp tục tiến bộ.

Đối với điều này Đường Tam cũng không thấy kì quái, Phong Lang huyết mạch lạc ấn và Huyền Thiên Công của hắn cùng một nhịp thở, Huyền Thiên Công tầng thứ tư không cách nào tăng lên, huyết mạch lạc ấn này đương nhiên cũng khó tăng lên.

Tám mươi hơi thở rồi.

Đường Tam ngẩng đầu, nhìn về hai bên đang giao chiến ở trung tâm trấn Phong Lang.

Lúc này, Thất giai Thiểm Báo cường đại, Thiểm Linh đã đem ưu thế tốc độ của bản thân hoàn toàn bày ra.

Từ việc Đại Tế Ti trấn Phong Lang phóng xuất ra Phong nguyên tố công kích đều là phạm vi lớn, nhưng như trước không có cách nào tiếp xúc được thân thể Thiểm Linh. Sau khi phát động Báo Thiểm, tốc độ của Thiểm Linh thực sự là quá nhanh, hắn thậm chí có thể lui ra phía sau trăm mét khi Đại Tế Ti phát ra một mảnh Phong Nhận công kích. Mà khi Phong Nhận tản ra, hắn ngay lập tức thông qua Báo Thiểm mà quay về, phát động công kích.

Phong Lang lãnh chủ lúc này mắt đã huyết hồng, dưới ảnh hưởng của Đại Tế Ti tăng thêm huyết mạch chi lực, hắn bạo phát ra sức chiến đấu vượt xa bình thường, hắn tạm thời có cường độ Lục giai. Thân thể hắn càng trở nên khôi vĩ, chặn lại đại bộ phận công kích của Thiểm Linh, trên người vết thương đã chồng chất.

Dù Đại Tế Ti dùng mật pháp bổn tộc cưỡng ép đem thực ực của hai người bọn họ tăng lên, nhưng Thất giai vẫn là Thất giai. Giữa Thất giai chính thức cùng Lục giai là một hào rộng không thể vượt qua.

Thiểm Linh hoàn toàn áp chế bọn họ, mà trọng yếu là, mật pháp có hạn chế thời gian, không có khả năng không ngừng nghỉ mà sử dụng. Một khi hiệu quả biến mất, thực lực của Đại Tế Ti cùng Phong Lang lãnh chủ chẳng những lập tức hạ xuống, thậm chí còn phải chịu phản phệ. Không có vật gì không phải trả giá mà có thể đạt được, mật pháp chủng quần cũng như vậy.

Cùng lúc đó, Thiểm Báo tộc đã toàn diện đánh vào trấn Phong Lang rồi. Phong Lang trẻ tuổi trong trấn sắp không thủ được, do đó phụ nữ và trẻ em nhỏ yếu cũng gia nhập chiến đấu.

Dưới tình huống này có thể nhìn ra Yêu Quái Tộc cường đại như thế nào, cho dù là hài tử nhỏ tuổi đều có được sức chiến đấu nhất định. Đáng tiếc là bọn họ đối mặt với tinh anh bên trong Thiểm Báo tộc. Tuy rằng trừ Thiểm Linh, bên trong không có Thiểm Báo ngũ giai trở lên, nhưng đối phó với phụ nữ và trẻ em nhỏ yếu vẫn dư sức.

Đường Tam bên này đánh chết không ít Thiểm Báo, xem như hoá giải thế tiến công của Thiểm Báo tộc bên này, nhưng có càng nhiều Thiểm Báo đã đánh vào trấn Phong Lang. Nếu tiếp tục như vậy, chỉ sợ toàn bộ trấn Phong Lang đều bị gïết chết.

"Dừng tay!" Một tiếng rít đột nhiên vang lên.

Cùng lúc đó, hào quang thanh bích sắc trên người Đại Tế Ti bỗng nhiên chói mắt dị thường, hoá thành một vòi rồng cực lớn, đem Thiểm Linh trực tiếp cuốn bay.

Vòi rồng mang theo Phong Nhận, trên người Thiểm Linh cắt ra nhiều vết thương, làm vị Thất giai cường giả này không khỏi trì trệ.

Đại Tế Ti phẫn nộ nhìn chằm chằm vào Thiểm Linh, pháp trượng trong tay ầm ầm bùng nổ. Lập tức, một cỗ khí tức huyết mạch nồng đậm tới cực điểm hoá thành một quang cầu màu xanh sẫm xuất hiện trong lòng bàn tay.

"Lập tức để cho tộc nhân của ngươi dừng tay. Nếu không chúng ta liền ngọc nát đá tan. Ngươi hẳn nhận ra đây là vật gì." Đại Tế Ti nâng quang cầu màu xanh sẫm lên.

Ánh mắt Thiểm Linh biến đổi, thân hình vốn đang chuẩn bị nhào ra liền dừng lại. Hắn đương nhiên biết đây là vật gì.

Trong Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, Tế Tự đều có được địa vị cao thượng, bởi vì họ có thể triệu hoán tổ tiên chi lực, không ngừng cường hoá cùng ổn định huyết mạch của tộc nhân, không cho huyết mạch chi lực bởi vì truyền thừa mà yết bớt.

Mà trong quá trình này, Tế Tự thường thường sẽ thu thập những huyết mạch chi lực này, lợi dụng năng lực cùng tổ tiên huyết mạch câu thông, ngưng tụ lực lượng này ở một chỗ, trở thành một huyết mạch hạch tâm.

Quang cầu màu xanh sẫm mà Đại Tế Ti trấn Phong Lang nâng trong tay, chính là Phong Lang chi tâm của trấn Phong Lang, ẩn chứa trong đó là khí tức huyết mạch của tất cả tộc nhân trong trấn, còn có khí huyết không ngừng từ tế tự và hiến tế. Những lực lượng này được Đại Tế Ti nhiều năm luyện hoá, cùng khí tức tổ tiên Phong Lang tộc dung hợp, có thể nói là hạch tâm toàn bộ trấn Phong Lang, cũng là một bộ phận trong truyền thừa Phong Lang tộc huyết mạch.

Chương 57: Phong Lang chi tâm

"Nếu như ngươi tiếp tục bức bách, ta lão sẽ làm nổ Phong Lang chi tâm! Ngoại trừ ngươi, tất cả tộc nhân ngươi mang theo sẽ chết. Phong Lang tộc cùng Thiểm Báo tộc, không chết không thôi!" Đại Tế Ti nghiêm nghị quát.

Trong đáy mắt Thiểm Linh toát lên một vòng kiêng kỵ. Đại Tế Ti nói không sai, nếu Phong Lang chi tâm bạo tạc nổ tung, có nghĩa là hầu như toàn bộ Phong Lang cùng Thiểm Báo sẽ chết. Mà một khi Phong Lang chi tâm bạo tạc nổ tung, nhất định sẽ kinh động đến tầng cao nhất Phong Lang tộc.

Quan trọng hơn là, huyết mạch chi tâm các tộc là truyền thừa mấu chốt, một khi huyết mạch chi tâm bị huỷ, tương đương với phá huỷ huyết mạch nhất tộc truyền thừa, là gần với đại thù diệt tộc. Một khi phát sinh loại tình huống này, tổ đình cũng sẽ không ngăn cản tộc nhân còn sót lại của nhất tộc bị diệt tiến hành trả thù. Đến lúc đó, Phong Lang cùng Thiểm Báo thật sự sẽ quyết đấu, hơn nữa là chiến đấu không chết không thôi. Thiểm Linh cũng không nghĩ tới, một trấn Phong Lang nho nhỏ này lại có Phong Lang chi tâm. Vừa rồi, hắn xác thực sinh ra sát ý. Mượn cớ có tộc nhân nhỏ bị bắt, hắn muốn đem cường giả nơi này giết sạch, dưới đạo lí trên hắn cũng có thể đứng vững gót chân.

Chẳng quan không nghĩ tới Đại Tế Ti này dứt khoát như thế, trực tiếp đem Phong Lang chi tâm ra. Phải biết rằng, thứ này một khi bị dẫn động, cho dù không phải làm nổ, muốn thu liễm lại cũng phải

trả giá cực lớn. Đại Tế Ti nhất định phải hiến tế huyết mạch chi lực của mình mới có thể ổn định Phong Lang chi tâm.

Thiểm Linh nghĩ tới đây, hung quang trong mắt lập loè, lớn tiếng hét: "Dừng tay!"

Thiểm Báo đã phát động thế tiến công nhao nhao đình chỉ công kích.

Mà Đường Tam ở khoảng cách khá xa cũng thu tay lại từ trên người một đầu Tứ giai Thiểm Báo, lần nữa giấu mình trong bóng tối. Kia là vật gì? Đối với Phong Lang chi tâm ở trong tay Đại Tế Ti, hắn rất tò mò.

Phong Lang chi tâm bị lấy ra, ngay lập tức Đường Tam cảm nhận được tim đập nhanh mãnh liệt. Đây là tồn tại có thể uy hiếp tính mạng của hắn. Ngay sau đó, hắn cảm giác được Phong Lang huyết mạch lạc ấn trở nên nóng rực, cơ hồ là lập tức nóng hổi. Thông qua Linh Tê Tâm Nhãn, hắn có thể cảm giác được Phong Lang huyết mạch lạc ấn đối với Phong Lang chi tâm kia tràn đầy khát vọng, dường như muốn dung hợp.

Phong Lang chi tâm không thể nghi ngờ là kiến thức Vương Duyên Phong còn chưa dạy bảo hắn, Phong Lang chi tâm có thể uy hiếp một gã Thất giai cường giả, có thể thấy thứ này có ý nghĩa trọng đại với Phong Lang tộc.

Cuộc chiến khắp nơi dần ngừng lại, Đường Tam cũng không tiện đục nước béo cò rồi. Chỉ khi song phương chiến đấu, hắn mới có cơ hội xuất thủ. Nhưng chỉ trong chốc lát vừa rồi, hắn đã liên tục cắn nuốt bảy tám đầu Phong Lang cùng Thiểm Báo huyết mạch chi lực.

Một trăm sáu mươi hơi thở rồi, hắn chuẩn bị phải rời đi.

Cùng lúc đó, Đường Tam trong lòng có chút kinh ngạc.

Hổ Diện Nhân lúc trước nói với hắn, sau ba trăm hơi thở mới cho hắn rời đi. Nhưng lần này cường giả Thiểm Báo nhất tộc đến, rõ ràng có đủ thực lực đem trọn trấn Phong Lang san bằng, nếu không phải Đại Tế Ti lấy ra quang cầu kia, chỉ sợ trấn Phong Lang thật sự muốn xong đời.

Mà dựa theo kế hoạch Hổ Diện Nhân nói với hắn, Hổ Diện Nhân tựa hồ đã sớm kết luận công kích của Thiểm Báo không có biện pháp tiêu diệt trấn Phong Lang. Bởi vì một khi tiêu diệt trấn Phong Lang, không hề nghi ngờ, nhóm Phong Lang phụ thuộc như Vương Duyên Phong cũng nhất định bị gïết chết.

Thoạt nhìn, Cứu Thục đưa ra thời gian hành động, thông tin của song phương đều tìm hiểu rất chi tiết. Chỉ sợ bọn họ cũng đoán được Đại Tế Ti sẽ lấy ra quang cầu này.

Lúc này, Thiểm Linh lạnh lùng nói: "Ngươi xuất ra Phong Lang chi tâm, không phải để cứu tộc nhân của mình sao? Kẻ thù săn gïết sơ sinh tộc của ta chẳng lẽ cứ để như vậy? Ngươi hẳn là rõ ràng, ngươi làm như vậy hậu quả là gì. Coi như nháo đến tổ đình, Phong Lang tộc các ngươi cũng sẽ phải chịu nghiêm trị."

Đại Tế Ti thở sâu, nàng đương nhiên biết chuyện sẽ không dễ dàng giải quyết như vậy, muốn trách thì trách Phong Lang lãnh chủ quá tham lam.

Đại Tế Ti trầm giọng nói: "Chuyện này chúng ta xác thực sai, điểm ấy ta thừa nhận. Nhưng các ngươi đã gïết rất nhiều tộc nhân của ta, ta có thể đem tộc nhân sơ sinh của ngươi đem trả lại ngươi, chỉ cần ngươi chịu rút đi."

Thiểm Linh giận giữ: "Chỉ như vậy là xong sao? Kẻ cầm đầu cứ thả như vậy? Ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không? Nếu như ngươi kiên trì như thế, cho dù tộc nhân đều chiến chết ở chỗ này, hôm nay ta nhất định đem nơi này huỷ diệt, mang đến tổ đình đòi lại công bằng. Ngược thực sự nghĩa chúng ta sợ các ngươi không chết không thôi sao? Các ngươi săn gïếŧ tộc nhân của ta, đối với tộc của ta, cũng là đại thù không chết không thôi."

Đại Tế Ti trong mắt hiện lên một vòng dứt khoát, nàng nhẹ nhàng đứng lên, từ trên người Phong Lang lãnh chủ rời đi, rơi xuống bên cạnh, dưới sự phụ trợ của Phong nguyên tố ổn định lại thân hình.

"Tốt, hiện tại ta sẽ cho ngươi một cái công đạo. Phong Hùng, ngươi đi đi. Ta dùng thân phận Đại Tế Ti tuyên bố, bắt đầu từ bây giờ, ngươi bị tước đoạt địa vị lãnh chủ. Từ giờ trở đi, ngươi không còn là thủ lĩnh trấn Phong Lang. Về sau ngươi làm gì cũng không cùng Phong Lang tộc ta có quan hệ."

Phong Lang lãnh chủ nghe vậy, kinh hãi, Phong Hùng là tên của hắn.

"Đại Tế Ti! Người!" Trong mắt Phong Lang lãnh chủ huyết quang dũng động.

Đại Tế Ti giận giữ hét: "Ngươi thật sự muốn trấn Phong Lang bởi vì sự ngu xuẩn của ngươi mà bị huỷ diệt sao? Còn không mau cút đi!"

Phong Hùng tựa hồ ý thức được điều gì đó, cắn răng một cái, mãnh liệt lách mình mà đi, hướng về phương xa bỏ chạy. Thiểm Linh cơ hồ trong chớp mắt liền động đậy, muốn ngăn trở Phong Hùng. Đúng lúc này, phong tường bỗng nhiên chắn trước mặt Thiểm Linh.

Thiểm Linh ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Đại Tế Ti, lạnh lùng thốt: "Ngươi có ý gì?"

Đại Tế Ti bất từ bất tật (không nhanh không chậm) nói: "Ta có thể cảm nhận được, tộc nhân sơ sinh của ngươi còn sống. Ngươi không phải nên nghĩ cách cứu viện bọn họ sao?"

Hai mắt Thiểm Linh híp lại, chứng kiến Phong Lang lãnh chủ Phong Hùng đã chạy vài trăm mét.

"Ngươi! Rất tốt!" Hung quang lập loè, nhưng Thiểm Linh rất kiêng kỵ Phong Lang chi tâm trong tay Đại Tế Ti. Thứ này không thể bạo, nếu không, dù hắn là Thất giai cường giả cũng sẽ bị thương nặng. Quan trọng là ..., hắn không gánh được trách nhiệm khơi mào quyết đấu giữa hai tộc.

"Nể mặt Phong Lang chi tâm, ta cho hắn thời gian một trăm hơi thở. Trong khoảng thời gian này ta không truy kích. Sau đó, nếu như ngươi ngăn cản ta, vậy không chết không thôi. Tất cả Thiểm Báo nghe lệnh, rút khỏi trấn Phong Lang!"

Nói xong, Thiểm Báo giơ chi trước bên phải lên nắm lại. Thiểm Báo nhất tộc trong trấn nhanh chóng rút khỏi. Đại Tế Ti ánh mắt không đổi, nâng Phong Lang chi tâm trong tay, lẳng lặng nhìn tất cả. Không thể nghi ngờ, toàn bộ Thiểm Báo tộc đã rút khỏi thôn trấn, đe doạ của Phong Lang chi tâm đối với Thiểm Linh đã nhỏ đi nhiều. Phong Lang chi tâm một khi nổ, cái chết chính là toàn bộ Phong Lang ở trong trấn. Điều kiện Thiểm Linh đưa ra Đại Tế Ti có thể chấp nhận, thời gian một trăm hơi thở, đủ để Phong Hùng chạy rất xa rồi. Thiểm Báo tuy rằng có ưu thế tốc độ, nhưng khẳng định không quen thuộc địa hình. Nếu như Phong Hùng chạy không thoát, vậy chỉ có thể trách số mệnh của hắn không tốt. Về sau Phong Hùng như thế nào, đây không phải việc Đại Tế Ti có thể quyết định, cần

quyết định của Phong Lang tộc. Chỉ cần hắn có thể trốn được, chờ thêm một thời gian, cùng lắm là đổi địa phương sinh hoạt.

Thiểm Linh nhìn Đại Tế Ti, hai mắt híp lại: "Tuy rằng tu vi vủa ngươi không mạnh, nhưng có thể chủ trì Phong Lang chi tâm, huyết mạch hẳn là rất thuần tuý, ngươi không phải Phong Lang bình thường, vì cái gì lại ở chỗ này?"

Đại Tế Ti thản nhiên nói: "Nếu như ta còn có tu vi năm đó, ngươi cho là, chỉ bằng ngươi mà có thể kêu gào trước mặt ta sao?"

Thiểm Linh sửng sốt một lát, nhìn khuôn mặt già nua trước mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì đó, nhưng không có mở miệng, chẳng qua ở trong lòng yên lặng đếm thời gian một trăm hơi thở.

Chương 58: Thôn phệ Phong Hùng

Phong Hùng đã chạy ra khỏi trấn Phong Lang, lúc này, trong lòng hắn tràn đầy lửa giận cùng không cam lòng. Làm sao lại bị phát hiện? Làm sao lại bị phát hiện rồi?

Hắn biết rất rõ, Đại Tế Ti trục xuất hắn là vì muốn cứu mạng của hắn. Nếu như tiếp tục cùng Thất giai Thiểm Báo tranh đấu, hắn nhất định sẽ chết. Mấu chốt là, đối phương bắt được nhược điểm của hắn.

Hiện tại hắn chỉ có thể chạy. Tốc độ của Thiểm Báo rất nhanh, nhưng không thể so với mình quen thuộc nơi này. Bằng vào Phong nguyên tố phụ trợ, chạy khoảng cách dài chưa chắc Thiểm Báo có thể so với hắn. Hơn nữa, Phong nguyên tố có thể che giấu khí tức huyết mạch của hắn.

Hắn có thể cảm giác được, huyết mạch chi lực lúc trước bị kích thích lên Lục giai đang từng bước suy yếu, vết thương trên người truyền đến đau đớn, tuy rằng máu chảy không nhiều, nhưng vẫn ảnh hưởng một chút đến hắn. Chỉ là bây giờ hắn không thể ngừng, nhất định phải nhanh chóng rời xa nơi này. Chỉ có như thế mới có thể giữ được tính mạng.

Phong Hùng toàn lực tăng tốc, nhảy vào rừng cây. Phong Hùng tính toán rất đơn giản, đi đến quặng mỏ Phong Linh Thạch bên kia. Ở đó có một cái đường hầm, mở ra chỉ để cho hắn ẩn thân. Đây là lúc trước Đại Tế Ti tự mình chủ trì kiến tạo.

Bên trong đường hầm có rất nhiều ngã ba, tựa như một cái mê cung bình thường. Chỉ cần mình có thể chạy đến quặng mỏ Phong Linh Thạch, chui vào đường hầm là cơ bản an toàn. Phong Linh Thạch Phong nguyên tố có thể che giấu khí tức của hắn rất tốt. Khi hắn xác định đúng hướng cần đi, đột nhiên cảm giác được một cái gì đó khó nói lên lời. Hắn đột nhiên phanh bước chân lại, lập tức giảm tốc độ.

Một đạo thanh quang như thiểm điện xẹt qua trước mặt hắn. Nếu như hắn không giảm tốc độ, thanh quang này sẽ vừa vặn trảm tại cổ họng hắn.

"Ai?" Phong Hùng quát lên một tiếng.

Phong Nhận, đạo thanh quang kia rõ ràng là Phong Nhận. Trong tộc thậm chí có người ám toán mình hay sao? Sau một cây đại thụ, một đạo thân ảnh do dự đi ra. Chứng kiến thân ảnh gầy nhỏ kia, Phong Hùng kinh ngạc, nhân loại? Dĩ nhiên là nhân loại, lại còn nhỏ như vậy? Hắn thậm chí chưa từng gặp qua tên nhân loại này.

Đúng vậy, xuất hiện trước mặt Phong Hùng, ngăn cản đường đi của hắn, không ai khác, chính là Đường Tam.

Đường Tam lẩm bẩm: "Năm mươi hơi thở, hẳn là đủ rồi. Giết hắn hai mươi hơi thở, thời gian thôn phệ có chút nhanh, nhưng cũng không kém bao nhiêu."

Nói xong, hai tay hắn huy động, dưới ánh mắt chăm chú khiếp sợ của Phong Hùng, từng đạo Phong Nhận rộng hơn một thước màu thanh bích sắc bắn ra. Tổng cộng mười tám đạo, không có nửa phần giữ lại, toàn bộ bay vụt lên không trung.

Mỗi một đạo Phong Nhận, đều mang theo âm thanh chói tai. Phong nguyên tố trong không khí dường như cảm nhận được Phong Nhận triệu hoán, nhanh chóng hướng về những Phong Nhận này mà ngưng tụ.

Trong mắt thiếu niên kia, Phong Hùng thấy được một vòng hào quang màu vàng tím.

"Ngao ô o o o một!" Phong Hùng phẫn nộ mà gào lên một tiếng, bỗng nhiên tăng tốc. Lúc này thực lực của hắn từ Lục giai quay về Ngũ giai, thậm chí vì huyết mạch bị kích phát mà có một tia suy nhược.

Đối với thiếu niên nhân loại trước mắt này, Phong Hùng cũng không sợ hãi, nhưng vì thiếu niên ngăn cản làm chậm trễ thời gian chạy trốn của hắn. Sau lưng hắn có một Thất giai Thiểm Báo đang đuổi theo đó. Cho nên phản ứng đầu tiên của hắn là tốc chiến tốc thắng.

Thanh quang từ sau lưng Phong Hùng lập tức phun ra, bộ lông của hắn đều biến thành màu thanh bích sắc. Hai con mắt trong bích quang lưu chuyển, hắn mang theo hung lệ chi khí mãnh liệt, ngang nhiên lao thẳng tới Đường Tam. Đối với mười tám đạo Phong Nhận bay loạn tứ tán kia, hắn ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một cái. Thân là Phong Lang lãnh chủ, hắn trời sinh có đủ năng lực Phong Nhận, đối với chống cự công kích Phong nguyên tố cũng rất mạnh.

Hắn cũng không kiêng kỵ những Phong Nhận này. Cho dù những Phong Nhận này có thể thương tổn được hắn, thương tổn cũng bị suy yếu trên phạm vi lớn.

Hiện tại hắn chỉ muốn nhanh đánh chết thiếu niên nhân loại này, sau đó cố hết sức nhanh chóng chạy trốn. Hắn thậm chí không có thời gian suy nghĩ vì sao nhân loại này không thi triển Phong Lang

Biến mà có thể phóng xuất ra nhiều Phong Nhận như vậy.

Nhìn Phong Hùng đang đánh chính diện về phía mình, trên mặt Đường Tam toát ra vẻ khinh thường, trong ánh mắt càng tràn ngập oán hận.

Mẫu thân của hắn ở thế giới này chính là chết trong tay Đại Tế Ti. Lục giai Đại Tế Ti, Đường Tam bây giờ còn chưa đối phó được. Nhưng đối phó với Ngũ giai Phong Lang bị thương không nhẹ, huyết mạch chi lực còn đang nhanh chóng suy yếu, hắn vẫn có nắm chắc.

Thông qua Linh Tê Tâm Nhãn, hắn có thể cảm nhận rõ ràng khí tức huyết mạch của Phong Hùng đang biến hoá. Hắn một mực đi theo Phong Hùng, lựa chọn ra tay ở đây, vì hắn có đầy đủ tự tin.

Đối mặt với Phong Hùng chính diện nhào tới, Đường Tam không có né tránh, ngược lại thong dong nghênh tiếp. Trên người hắn hào quang màu vàng loé lên, lập tức vượt qua khoảng cách hai mươi mét, trong lúc Phong Hùng vừa mới nhào ra không đến năm mét, Đường Tam đã đến trước mặt Phong Hùng.

Báo Thiểm!

Sau khi Đường Tam đem Báo Thiểm tăng lên Tứ giai, đây là lần đầu sử dụng trong thực chiến.

Phong Hùng cảm thấy khó tin, hắn vô luận thế nào cũng không nghĩ ra, một gã nhân loại lại có đồng thời hai kỹ năng Phong Nhận và Báo Thiểm.

Mà một nắm đấm đang phóng đại trước mắt hắn.

"Phanh" một tiếng, Đường Tam chém ra một quyền, hung hăng đạp vào phía trên mắt trái của Phong Hùng.

Tư thế bay nhào của Phong Hùng đột nhiên ngừng, một đôi móng vuốt sói như cũ chộp vào Đường Tam, cùng lúc đó, Phong nguyên tố trên người hắn bộc phát, muốn đẩy Đường Tam ra.

Linh Tê Tâm Nhãn hào quang toả sáng, khi Phong Hùng phóng thích Phong nguyên tố, ngay lập tức tử quang trong mắt hắn lập loè một lát.

Phong Hùng chỉ cảm thấy đại não đau đớn một hồi, Phong nguyên tố vừa mới phóng xuất ra lập tức tiêu tán. Dưới tình huống bình thường, dùng thiên phú của hắn, dù Đường Tam có được kỹ năng cũng không có khả năng cùng hắn cướp đoạt quyền khống chế Phong nguyên tố. Thực tế, Yêu Quái Tộc huyết mạch thiên phú có lực khống chế rất lớn với kỹ năng của bản thân, huống chi song phương còn có tu vi chênh lệch.

Nhưng đầu óc của hắn bị trùng kích khi làm sao có thể khống chế được Phong nguyên tố kia. Dưới dẫn động của Đường Tam, Phong nguyên tố lập tức tiêu tán.

Cũng trong chớp mắt này, mười tám đạo Phong Nhận đã toàn bộ quay về.

Bách Điểu Đầu Lâm!

Từng đạo Phong Nhận, tất cả đều trảm trên cổ Phong Hùng.

Bộ lông của Phong Hùng không ngừng loé lên thanh quang, chống cự lại lại Phong nguyên tố xâm nhập. Nhưng nó không chịu được công kích của Phong Nhận với số lượng quá nhiều!

Cùng lúc đó, hai tay Đường Tam gắt gao bắt được đôi chân trước của hắn.

Phong Hùng vừa mới tỉnh táo lại liền cảm nhận được cổ mình đau đớn mãnh liệt. Hắn muốn giãy giụa lại phát hiện đôi chân trước dường như bị giam cầm, một chút đều không nhúc nhích được.

Luận về lực lượng thân thể, dù Đường Tam đạt đến Ngũ giai, không có tăng phúc đặc thù thì rất khó cũng Ngũ giai Yêu Quái tranh phong. Dù sao, Yêu Quái Tộc huyết mạch thiên phú làm cho thân thể bọn hắn có lực lượng vô cùng cường hãn.

Nhưng mà, Đường Tam không cần khống chế Phong Hùng trong thời gian quá dài, bằng vào Huyền Ngọc Thủ và Tê Ngưu Yêu Trọng Giáp Thuật, trong thời gian ngắn bắt lấy chân trước của Phong Hùng không có vấn đề gì cả. Huống chi, trước đó Đường Tam đã phát động Huyền Thiên Công, cưỡng ép thôn phệ Phong Hùng huyết mạch chi lực.

Khi cỗ huyết mạch chi lực đầu tiên tràn vào trong cơ thể Đường Tam, hắn cũng cảm giác được chỗ bất đồng.

Phong Hùng huyết mạch chi lực so với Phong Lang huyết mạch chi lực mà lúc trước hắn thôn phệ đều thuần tuý hơn nhiều, cho nên khi thôn phệ, Phong Lang huyết mạch lạc ấn trong cơ thể hắn bắn ra hào quang thanh bích sắc chói mắt, làm toàn thân hắn đều bịt kín trong một tầng thanh quang mờ mịt, và uy năng của Phong Nhận cũng được tăng cường. So với tiêu hao vừa rồi ...

"Phốc phốc phốc"

Thanh âm Phong Nhận chém vào cổ Phong Nhận liên tiếp truyền

đến.

Chương 59: Huyết mạch Phong Lang Vương

Phong Hùng bị Phong Nhận công kích liên tiếp và cùng một vị trí nên trực tiếp gã xuống mặt đất, da lông vỡ ra, hắn dốc sức liều mạng mà giãy giụa, thiếu chút nữa thoát khỏi tay Đường Tam. Nhưng cổ bị công kích làm hắn chịu không nổi.

Đạo Phong Nhận thứ mười chém xuống, thần kinh của hắn liền bị phá hư, toàn thân như quả bóng xì hơi, nhanh chóng suy yếu.

Khi đạo Phong Nhận thứ mười lăm hạ xuống, cổ của hắn suýt bị chặt đứt.

Hào quang trong mắt Đường Tam lập loè, xua tan đi ba đạo Phong Nhận. Lúc này Phong Hùng đã gần tử vong, chỉ còn lại một hơi cuối cùng, hắn không thể để cho đầu Phong Hùng bị chặt đứt, vì sẽ ảnh hưởng đến thôn phệ huyết mạch.

Trận chiến này từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc, tổng cộng chỉ dùng thời gian mười hơi thở. Nhìn qua đơn giản, nhưng trên thực tế, Đường Tam cũng cạn kiệt rồi.

Hắn không chỉ dùng bốn huyết mạch lạc ấn mang đến kỹ năng, còn sử dụng Đường Môn tuyệt học.

Khi Đường Tam phóng thích Phong Nhận hoàn toàn có thể núp trong bóng tối, nhưng hắn lựa chọn xuất hiện trước mặt Phong

Hùng, chính là vì muốn tê liệt đối phương.

Hắn chỉ là một nhân loại, vẫn là một hài tử chín tuổi, nhìn qua thật sự rất tầm thường, đối với Yêu Quái Tộc, nhân loại vốn không đáng coi trọng, huống chi còn là hài tử. Dáng người nhỏ gầy hơn so với Phong Hùng, hoàn toàn không thể so sánh, cái này tự nhiên sẽ để cho Phong Hùng sinh ra lòng khinh thị.

Lúc Phong Hùng bị trục xuất, Đường Tam vẫn trốn ở phụ cận, thông qua Linh Tê Tâm Nhãn quan sát tình huống của hắn. Hắn lựa chọn ra tay lúc này là rất thích hợp.

Ý định ban đầu của Phong Hùng là tăng tốc chạy trốn, chẳng là hắn vạn lần không ngờ tới, đối thủ của mình thật cường đại.

Đường Tam không giữ lại chút nào toàn diện bộc phát, bằng vào thực lực Tứ giai đỉnh phong, cùng với kinh nghiệm chiến đấu của một Thần Vương, tăng thêm năng lực thôn phệ của Huyền Thiên Công mới có thể trong thời gian ngắn ngủi đánh bại Phong Hùng đã bị thương.

Đường Tam vận chuyển Huyền Thiên Công, toàn lực cắn nuốt huyết mạch chi lực trong cơ thể Phong Hùng, đồng thời cũng cắn nuốt điểm sinh cơ cuối cùng trong thân thể hắn.

Hào quang trong mắt Phong Hùng dần dần ảm đạm, thân thể cũng trở nên khô quắt. Mà Đường Tam cảm nhận được, huyết mạch chi lực tràn vào cơ thể mình như cuồng phong.

Đột nhiên, khí tức toàn thân hắn tăng lên, xương cốt cũng phát ra âm thanh "rốp rốp" liên tiếp. Đột phá!

Đúng vậy, bằng vào thôn phệ huyết mạch chi lực của Phong Hùng,

Đường Tam thành công đột phá Huyền Thiên Công tầng thứ tư đỉnh phong, tiến vào tầng thứ năm!

Không chỉ Huyền Thiên Công đột phá, Phong Lang huyết mạch lạc ấn cũng đồng thời đột phá, nguyên bản màu thanh bích sắc biến thành màu xanh lá, hơn nữa hào quang còn đang không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Phong Hùng huyết mạch không giống với Phong Lang huyết mạch bình thường! Đường Tam trước tiên phán đoán. Chẳng lẽ bởi vì hắn là lãnh chủ?

Tuy rằng đây là lần đầu tiên Đường Tam thôn phệ Ngũ giai Phong Lang huyết mạch chi lực, nhưng dựa theo kinh nghiệm thôn phệ Tam giai, Tứ giai Phong Lang trước đấy, Ngũ giai so với Tứ giai mạnh mẽ hơn nhiều, nhưng cũng không khác biệt lớn như vậy.

Nói một cách đơn giản, huyết mạch chi lực của Phong Lang bình thường có lẫn tạp chất, trong quá trình thôn phệ, Huyền Thiên Công cần tiến hành loại bỏ và chuyển hoá. Nhưng huyết mạch chi lực của Phong Hùng rất thuần tuý, hầu như trực tiếp bị Phong Lang huyết mạch lạc ấn thôn phệ, không cần tiến hành loại bỏ. Cái này giống như sự khác nhau giữa nước bẩn và nước tinh khiết vậy.

Hơn nữa, số lượng huyết mạch chi lực của Phong Hùng lớn hơn.

Thôn phệ một Phong Hùng huyết mạch chi lực thậm chí muốn vượt qua tất cả Phong Lang huyết mạch chi lực lúc trước. Nguyên bản hắn nhận định là muốn đột phá Huyền Thiên Công tầng thứ năm, thôn phệ huyết mạch chi lực của một cường giả Ngũ giai chỉ sợ không đủ, lúc này không ngờ lại một lần thành công. Có thể thấy Phong Hùng huyết mạch không bình thường.

Vô luận như thế nào, hắn cuối cùng vẫn thành công.

Khi biết được kế hoạch của Hổ Diện Nhân, Đường Tam đã tính toán rất lâu. Hắn sở dĩ không đợi đến ba trăm hơi thở mà ra đi sớm, chính là cì muốn đục nước béo cò, nhân cơ hội tăng lên thực lực của chính mình.

Ban đầu, hắn kì thật không có tính tới huyết mạch chi lực của Phong Lang lãnh chủ. Hắn không tuyệt đối nắm chắc có thể bắt được Ngũ giai Phong Hùng, dù sao hắn mới Tứ giai, lại không có tất cả năng lực kiếp trước, nếu muốn bắt được Phong Hùng có cường độ thân thể cực cao là rất khó. Huống chi còn có Đại Tế Ti bên cạnh hắn. Do đó, hắn chỉ muốn thừa dịp hỗn loạn hấp thu một ít huyết mạch chi lực của Phong Lang cùng Thiểm Báo mà thôi.

Lúc trước hắn đúng là làm như vậy. Nhưng khi Phong Hùng bị trục xuất, khí tức trên người vì huyết mạch bị kích phát mà không ngừng hạ xuống, Đường Tam nhạy cảm phát giác được cơ hội của mình đã đến. Hơn nữa hắn hiểu rõ, cơ hội như vậy là cực kì khó có được.

Hắn sớm muộn gì cũng phải đối mặt với tình huống đi khiêu chiến Ngũ giai Yêu Quái khi thực lực đạt tới Tứ giai đỉnh phong, bởi vì chỉ có thôn phệ huyết mạch chi lực của Ngũ giai Yêu Quái, hắn mới có thể đột phá Huyền Thiên Công tầng thứ năm. Còn có cơ hội nào tốt hơn trước mắt chứ? Thời gian vẫn đủ, hắn lựa chọn nắm chặt cơ hội này.

Sự thật chứng minh, hắn thành công.

Hắn bây giờ chẳng quan tâm đến tiêu hoá thôn phệ Phong Hùng huyết mạch chi lực. May mắn khi Huyền Thiên Công đột phá tầng thứ năm, Huyền Thiên Công tự động vận chuyện đã hấp thu rất

nhiều năng lượng. Dù như vậy, thanh quang vẫn lượn lờ quanh thân thể hắn, Phong Lang huyết mạch lạc ấn trong cơ thể rõ ràng hơn rất nhiều. Đây là hắn không hoàn toàn tiêu hoá hấp thu hết năng lượng vừa thôn phệ.

Đường Tam tận khả năng mà cắn nuốt năng lượng trên người Phong Hùng. Hắn sờ lên quần áo Phong Hùng, rất nhanh lấy ra một cái túi nhỏ. Bên trong hắn là tiền. Hắn chẳng quan tâm xem xét, liền nhanh cất vào trong ngực mình. Sau đó vội vàng vận chuyển Huyền Thiên Công, áp chế Phong Lang huyết mạch lạc ấn. Cùng lúc đó, hắn dẫn động Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn, ở tại chỗ hoá thành một đạo hào quang màu vàng, nhanh chóng loé lên.

Ánh sáng màu vàng vây quanh thi thể Phong Hùng cấp tốc xoay tròn mười mấy vòng, tiêu hao chút it công lực Huyền Thiên Công, lúc sau Đường Tam mới xác định phương hướng, dùng Báo Thiểm tăng tốc rời xa chỗ này.

Khi hắn vừa mới rời đi, hai đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống.

Ánh sáng màu vàng lập loè, Thiểm Linh rơi xuống bên cạnh thi thể Phong Hùng, lộ ra vẻ kinh ngạc. Theo sát phía sau, Đại Tế Ti được một cỗ gió lốc kéo phía dưới, cũng đã tới hiện trường. Khi Đại Tế Ti chứng kiến thi thể Phong Hùng bổ nhào trên mặt đất, trong miệng không khỏi phát ra một tiếng thê lương, lập tức nhào tới, Phong Lang chi tâm trong tay không ổn định.

"Ai, là ai đã gïết hắn, là ai? Ngao ô o o o một" Đại Tế Ti phát ra tiếng sói tru thê lương, cho dù là bên ngoài mười dặm đều có thể nghe được rõ ràng.

"Không phải ta!" Thiểm Linh không chút do dự nói ra.

Chứng kiến thi thể Phong Hùng, phản ứng đầu tiên của Thiểm Linh là vui sướng, sau đó là nghi hoặc. Phong Lang lãnh chủ tuy rằng thực lực chưa đột phá Lục giai, nhưng hẳn là Ngũ giai đỉnh phong, trong thời gian ngắn như vậy, hắn làm sao chết ở chỗ này?

Lúc trước ở trấn Phong Lang, Thiểm Linh cùng Đại Tế Ti đang giằng co, nhưng khi thời gian một trăm hơi thở còn chưa kết thúc, Đại Tế Ti đột nhiên sắc mặt đại biến, nhanh chóng hướng về bên này chạy đến.

Thiểm Linh tuy rằng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng vẫn theo nàng, bằng cảm giác với khí tức của Phong Hùng, hắn tới trước một bước, lại không nghĩ rằng trực tiếp nhìn thấy thi thể Phong Hùng.

Đại Tế Ti ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy cừu hận.

"Thiểm Báo, chính là Thiểm Báo nhất tộc các ngươi làm ra chuyện này. Ngươi có biết các ngươi vừa làm gì hay không? Ngươi có biết, chảy xuôi trên người hắn chính là Phong Lang Vương huyết mạch!" Đại Tế Ti gần như điên cuồng mà gào thét.

"Ta nói, không phải ta làm, ta cũng không biết là ai làm!" Thiểm Linh ngoài mạnh trong yếu nói. Trong lòng hắn cũng đã kinh hãi. Phong Lang Vương huyết mạch? Phong Lang Vương huyết mạch tại sao lại ở chỗ này làm một tiểu lãnh chủ?

Chương 60: Mỹ công tử, ta đến rồi

Đại Tế Ti thở hổn hển từng ngụm từng ngụm, cưỡng ép ổn định tâm tình của mình. Đột nhiên, nàng há miệng, đem Phong Lang chi tâm trong tay nuốt vào trong miệng.

Lập tức, toàn thân nàng run rẩy kịch liệt, khí tức vốn là Thất giai nhanh chóng hạ xuống, xuống Lục giai, ngay sau đó lại xuống Ngũ giai, rồi dần dần ngừng lại. Bản thân nàng cũng trở nên ngày càng già yếu.

Đại Tế Ti trong miệng không ngừng phát ra tiếng gào thét trầm thấp mà bi thương, nhưng mà, thi thể khô quắt của Phong Hùng kia không còn dấu vết nửa phần sinh mệnh.

Thiểm Linh đứng bên cạnh, trong mắt không ngừng loé ra hào quang, hắn cảm giác mình nên gắng sức nhanh rời khỏi nơi này mới đúng. Đại Tế Ti cùng tiểu lãnh chủ đã chết này chỉ sợ có thân phận không đơn giản. Đại Tế Ti chậm rãi đứng người lên, ánh mắt sáng rực mà nhìn Thiểm Linh, sau đó, nàng dùng sức hít sâu một hơi, con mắt nguyên bản ảm đạm không biết vì sao lại trở nên thâm sâu. Nàng tựa hồ muốn đem tướng mạo Thiểm Linh ghi nhớ rõ.

Một cỗ gió lốc từ trong tay nàng bay lên, nâng thi thể của Phong Lang lãnh chủ - Phong Hùng lên, chậm rãi hướng về phía trấn Phong Lang bay đi.

Thiểm Linh di động hai bước, nhưng cuối cùng hắn vẫn dừng lại.

Sau khi suy nghĩ, hắn xác định phương hướng, nhanh chóng rời đi.

Mục đích lần này đến đây đã đạt được, cứu sống Thiểm Báo sơ sinh, Phong Lang lãnh chủ trộm săn tiểu Thiểm Báo cũng đã chết, còn thuận tiện giết không ít Phong Lang.

Duy nhất làm cho hắn có chút khó hiểu là, Đại Tế Ti cùng Phong Lang lãnh chủ đã chết dường như có chút nội tình. Nhưng vô luận thế nào, Thiểm Báo bọn họ vẫn chiếm được lợi thế, phải về trước báo cáo hành động lần này rồi nói tiếp.

Đại Tế Ti nâng thi thể Phong Lang lãnh chủ, chậm rãi bay về thôn trấn, bay thẳng đến tế đàn, mới chậm rãi đem thi thể Phong Hùng thả trên trung tâm tế đàn.

Trong miệng nàng lẩm bẩm cái gì đó, tinh hồng sắc trong mắt càng lúc càng trở nên nồng đặc.

Tế đàn chậm rãi chấn động, từng đạo quang văn màu xanh từ từ hiển hiện trên mặt ngoài tế đàn. Thi thể Phong Hùng nằm phía trên tế đàn tản mát ra hào quang thanh bích sắc. Bên trong thanh bích sắc đó còn kèm theo chút màu vàng nhạt.

"Phong Lang Vương vĩ đại, tử tôn của người bị giết hại. Ta dùng tử tôn chi huyết làm tế! Thỉnh cầu người vì mẹ con chúng ta chủ trì công đạo! Ngao ô o o o - "

Đại Tế Ti ngửa mặt lên trời phát ra tiếng kêu thê lương, sau đó một đạo thanh quang mãnh liệt mang theo huyết quang phóng lên trời, lập tức nhảy vào không trung, hoá thành một cột sáng cực lớn màu xanh hồng.

Sau khi cột sáng màu xanh hồng xuất hiện, toàn bộ trấn Phong Lang

đều chấn động kịch liệt.

Bên trong nhà gỗ, Vương Duyên Phong vẫn đang bày thế chờ quân địch, nhìn thấy cột sáng này cũng không khỏi chấn động. Hắn nhìn tế đàn phía xa, trong khoảng thời gian ngắn có chút ngây người.

Vô luận là Vương Duyên Phong, Khâu Tĩnh, ba huynh đệ Vương gia hay Lăng Mộc Tuyết lúc này đều cảm nhận được huyết mạch của mình sôi trào, thậm chí tâm tình đều bị ảnh hưởng.

Đó rốt cuộc là cái gì?

Năm cây số hướng tây bên ngoài trấn Phong Lang.

Đường Tam nhẹ nhàng linh hoạt rơi trên mặt đất, khi hắn đang nhìn xung quanh, một thân ảnh từ sau một cây đại thụ đi ra, đó chính là Hổ Diện Nhân đến từ Cứu Thục.

Hổ Diện Nhân hướng Đường Tam làm thủ hiệu, Đường Tam vội vàng đi theo hắn.

"Chúng ta đi!" Hổ Diện Nhân không nói nhiều, mang theo Đường Tam đi về phương xa.

Đúng lúc này, Hổ Diện Nhân dường như cảm nhận được điều gì đó, đột nhiên dừng bước lại, quay người nhìn. Đường Tam cũng cảm thấy, bởi vì Phong Lang huyết mạch lạc ấn trong cơ thể rõ ràng rung rung một hồi. Bọn họ chứng kiến hướng trấn Phong Lang có một cột sáng cực lớn màu xanh phóng lên trời, trong cột sáng kia có lẫn một chút huyết sắc, giống như là bị ô nhiễm vậy.

Hổ Diện Nhân ánh mắt đại biến, "Đi, chúng ta trước tiên rời đi rồi hãy nói. Trong trấn sợ rằng xuất hiện biến cố rồi." Nói xong, hắn

giữ chặt tay Đường Tam, bước dài, mang theo Đường Tam bay nhanh rời đi.

Thành Gia Lý, tổ chỗ Phong Lang.

Trong phòng phủ kín các loại da lông quý hiếm, một Phong Lang lão niên đang nằm trên ghế chợp mắt. Đột nhiên thân thể của hắn rung rung, lập tức ngồi thẳng.

Vị Phong Lang lão niên này, thân cao chừng hai mét, thân hình cường tráng khôi vĩ. Kì dị hơn là, bộ dáng của hắn tương tự nhân loại, chỉ có làn da là màu xanh nhạt, tóc dài cũng màu xanh nhạt, thậm chí mỗi sợi tóc đều tản ra hào quang thanh bích sắc nhàn nhạt. Hai con ngươi màu xanh lá cây đậm thâm sâu, sâu như hồ không đáy.

"Là ai? Là ai dám sát hại tử tôn của ra?" Tiếng gầm gừ trầm thấp vang lên trong miệng hắn. Trong nháy mắt tiếp theo, toàn bộ Phong Lang tổ chỗ chấn động.

Quảng trường trung tâm thành Gia Lý, trà sữa điếm Mỹ công tử.

Mẹ con Mỹ công tử và nữ nhân viên đang bận rộn. Ba người phân công rõ ràng, mẫu thân Mỹ công tử chịu trách nhiệm pha chế trà sữa, Mỹ công tử chịu trách nhiệm lất tiền, nữ nhân viên chịu trách nhiệm đưa trà sữa đến cho khách nhân. Thời gian này mỗi đem đều là thời điểm bận rộn của các nàng, lúc này cũng là thời điểm quảng trường náo nhiệt nhất. Đương nhiên, chỉ có một chút Yêu Quái cường đại mới có thể ở đây hoạt động.

"A một" nữ nhân viên cửa hàng đột nhiên kinh hô một tiếng. Mỹ công tử không có phản ứng gì, mẹ của nàng đang cầm tô lại vô thức quay lại, lập tức chấn động.

Một Phong Lang cường tráng vừa mua trà sữa, toàn thân đột nhiên tản mát ra thanh quang nồng đậm. Mỹ công tử cũng bị thanh quang trên người hắn hấp dẫn sự chú ý.

Không chờ các nàng hỏi thăm, Phong Lang kia chẳng quan tâm lấy trà sữa, bỗng nhiên quay người vội vàng rời đi.

Trong quảng trường, Phong Lang giống như thắp sáng một chiếc đèn thanh bích sắc trong đêm tối, nhao nhao tăng tốc, cực kì nhanh hướng về Phong Lang tổ chỗ mà đi.

Hai ngày sau, hai đạo thân ảnh một lớn một nhỏ xuất hiện ở ngoài thành Gia Lý, hai người đều có bộ dạng vâng lời, hướng về cửa thành đi đến.

Nhân loại có thân hình gầy nhỏ kia lặng yên ngẩng đầu, nhìn về thành lâu cao lớn phía trước, khoé miệng không khỏi vẽ ra một đường vòng cung.

Thành Gia Lý, ta đến rồi. Mỹ công tử, ta đến rồi!

Chương 61: Trở lại thành Gia Lý

Bên ngoài thành Gia Lý.

Hổ Diện Nhân dừng bước, lặng yên tháo mặt nạ của mình xuống, lộ ra gương mặt trung niên mà Đường Tam từng gặp.

Ở phía xa, bọn họ đã có thể chứng kiến tường thành cao lớn cùng dãy núi đứng vững hai bên thành Gia Lý.

Đường Tam còn nhớ rõ, lần đầu tiên tới nơi này, bên trong và bên ngoài thành có chênh lệch nhiệt độ rõ ràng. Xem như là một trong bảy chủ thành của Yêu Quái Tộc, toà thành thị phồn hoa này làm hắn khắc sâu ấn tượng. Đương nhiên, phồn hoa này không có liên quan đến nhân loại.

"Đường Tam, cái này ngươi cầm lấy." Nói xong, Hổ Diện Nhân đem một khối thẻ bài đưa cho hắn.

Đường Tam vừa tiếp nhận thẻ bài vừa nhìn. Đó là một thẻ bài màu xanh, dùng Phong Linh Thạch điêu khắc mà thành, hơn nữa phẩm chất tốt hơn so với Phong Linh Thạch hắn đã thấy. Một mặt thẻ bài điêu khắc đầu sói, mặt kia thì điêu khắc một ít văn tự Yêu Quái Tộc.

Trên thẻ bài ghi chép tên của hắn cùng với chủng quần. Chủng quần này hiển nhiên là Phong Lang tộc, nhưng không thuộc về trấn Phong Lang, mà thuộc về tổ ốc Phong Lang trong thành Gia Lý.

Không hề nghi ngờ, đây là một khối lệnh bài phụ thuộc. Đã có khối lệnh bài này, có nghĩa là Đường Tam có thân phận chính thức trong Yêu Quái Tộc, một thân phận sẽ không bị Yêu Quái tuỳ tiện đánh chết.

"Ngươi nhớ kĩ. Từ giờ trở đi, ngươi là một gã phụ thuộc nhân loại ở Phong Lang tổ ốc. Cha mẹ của ngươi đều là phụ thuộc phục vụ Phong Lang Vương trong tổ phòng, cho nên ngươi mới có thể ở tuổi nhỏ như vậy lấy được thân phận phụ thuộc. Nếu như có người kiểm tra ngươi cứ nói như vậy. Cái lệnh bài thân phận phụ thuộc này là thực, không sợ bị kiểm tra. Gặp được bất luận tuần tra nào cũng không cần sợ."

"Đương nhiên, ngươi cũng không cần đi Phong Lang tổ ốc, đây là căn cứ loại hình Yêu Thần biến để chứng minh thân phận của ngươi." Hổ Diện Nhân nói ra.

"Tiền bối, ta nên xưng hô với ngươi như thế nào?" Đường Tam hỏi.

Nghe được âm thanh "tiền bối", Hổ Diện Nhân rõ ràng sửng sốt một lát, hiển nhiên đây là lần đầu hắn nghe được xưng hô thế này.

"Tiền bối? Gọi như vậy cũng đúng. Ta là Trương Thiên Khiếu, thuộc về Cứu Thục ở thành Gia Lý." Hổ Diện Nhân khẽ cười nói.

Đường Tam nói: "Từ giờ trở đi, ta coi như là đã gia nhập tổ chức Cứu Thục sao?"

Trương Thiên Khiếu lắc đầu, nói: "Tổ chức còn tiến hành một loạt khảo sát với ngươi. Đương nhiên, quan trọng nhất là bồi dưỡng ngươi. Ngươi dù tuổi còn nhỏ đã được tổ chức chọn trùng, nguyên nhân trọng yếu nhất là thiên phú của ngươi. Trong quá trình học tập và tu luyện tiếp theo, ngươi nhất định phải toàn lực ứng phó.

Đạo lí lớn nói bây giờ cũng không có nhiều ý nghĩa, ngươi không phải muốn báo thù cho mẫu thân sao? Muốn vậy, ngươi cần có thực lực cường đại. Còn có bảo vệ tốt bản thân, cũng cần thực lực cường đại."

"Ân." Đường Tam gật gật đầu.

Trương Thiên Khiếu mang theo Đường Tam tiến vào thành Gia Lý. Cửa thành cùng với lần trước không có gì khác nhau. Bọn họ đi dọc theo con đường bên cạnh, chủ động né tránh tất cả các Yêu Quái.

Nhiệt độ bên trong thành Gia Lý cao hơn bên ngoài không ít, ấm áp thoải mái. Nội thành vẫn náo nhiệt như cũ, nhìn qua có đủ loại Yêu Quái.

Địa vị cao thấp của các tộc Yêu Quái kì thật có thể nhìn ra từ vị trí đi trên đường phố. Dám đi tại đường trung tâm là một ít chủng quần Yêu Quái cường đại. Đương nhiên khi gặp được chủng quần so với bọn họ cường đại hơn, bọn họ cũng sẽ chủ động né tránh. Đây chính là khác biệt giai cấp.

"Tiền bối, chúng ta bây giờ đi chỗ nào?" Đường Tam thấp giọng nói.

Trương Thiên Khiếu nhìn hắn một cái, nói: "Đi học viện."

"Học viện?" Đường Tam không khỏi sửng sốt một lát. Đối với hắn hai chữ này thật sự là khắc sâu trí nhớ.

Kiếp trước khi ở Đấu La Đại Lục, học viện mà hắn học tập khi còn nhỏ, vì nhóm đệ tử vô cùng ưu tú như bọn họ mà trở thành học viện đệ nhất đại lục. Hắn còn nhớ rõ khẩu hiệu của học viện là, chỉ lấy quái vật không thu người bình thường!

Sau khi đi vào Yêu Tinh Đại Lục, hắn chưa bao giờ nghĩ đến thế giới này cũng có học viện.

"Học viện Yêu Quái Tộc sao? Ta nghĩ Yêu Quái Tộc đều là gia tộc truyền thừa dạy học." Đường Tam kinh ngạc nói.

Trương Thiên Khiếu nói: "Cho nên nói ở trấn nhỏ vắng vẻ kia, ngươi đối với thế giới này hiểu biết sẽ có cực hạn. Yêu Quái Tộc đương nhiên có học viện của chính mình, hơn nữa còn phân cấp rõ ràng. Nhưng không phải tất cả Yêu Quái đều có tư cách tiến vào học viện. Học viện Yêu Quái Tộc cởi mở với các quý tộc, chỉ có quý tộc mới có tư cách đi học viện học tập, học phí cũng rất đắt đỏ. Nhưng chỗ ta muốn dẫn ngươi đi cũng không phải học viện Yêu Quái Tộc, mà là học viện của chúng ta, học viện Cứu Thục."

Đường Tam kinh hãi: "Học viện Cứu Thục? Tổ chức còn có học viện của chính mình?"

Đây đúng là hắn vạn lần không ngờ tới.

Trên thế giới này nhân loại có địa vị gì, mấy năm nay hắn rất rõ ràng. Đừng nói Cứu Thục vẫn là tổ chức phản kháng, hay nhân loại phụ thuộc vào Yêu Quái Tộc, có thể có được học viện của chính mình đúng là bất khả tư nghị. Trương Thiên Khiếu vừa mới nói, cho dù là Yêu Quái Tộc, cũng không phải tất cả đều có thể đi vào học viện.

Trương Thiên Khiếu thần bí cười một tiếng, nói: "Chờ chúng ta đến nơi ngươi sẽ biết. Cứu Thục tồn tại nhiều năm, chúng ta cũng nên có con đường của mình, nếu không, chẳng phải đã sớm tiêu vong rồi sao? Có thể sống sót dưới sự áp bách của hai tộc Yêu Tinh cường đại như vậy, chúng ta tự nhiên cũng có chút thủ đoạn."

Thành Gia Lý rất lớn, mặc dù đã tới một lần, Đường Tam cũng không quen thuộc địa hình nơi này. Nhưng Trương Thiên Khiếu lại vô cùng quen thuộc, hắn đi tốc độ rất nhanh, mang theo Đường Tam xuyên qua ngõ hẻm, hành tẩu trong thành.

Đã đi được nửa giờ, theo Đường Tam phán đoán, bọn họ hiện tại hẳn đang ở khu Đông Thành, tương đối gần khu vực chợ trung tâm.

Trương Thiên Khiếu thả chậm bước chân.

Đường Tam quan sát bốn phía. Hắn phát hiện con đường bọn họ đi lúc này rất rộng rãi, đường đi phía bên phải, cũng chính là sườn đông, là dãy núi chập chùng. Dãy núi này hẳn là bình chướng tự nhiên của thành Gia Lý. Chân núi một mực kéo dài, tiến vào nội thành, chân núi bên cạnh cũng chính là chỗ hiện tại bọn họ đang đứng.

Trên sườn núi có rất nhiều kiến trúc. Xung quanh những kiến trúc này có các loại thực vật như rừng, đem những kiến trúc kia bao quanh.

Trương Thiên Khiếu vừa đi, vừa giới thiệu: "Nơi phồn hoa nhất thành Gia Lý là chợ trung tâm, Yêu Quái cư trú ở đó có địa vị rất cao, chỉ có tổ phòng của các đại tộc mới có thể xây dựng bên cạnh đó. Mà ở khu vực phía Đông, trừ chợ trung tâm, khu vực tốt nhất đều có các quý tộc đều có thể ở độc lập. Nói cách khác, nếu như ngươi là quý tộc đẳng cấp Phong Lang tộc thì ngươi có tư cách mua sắm, kiến tạo phòng ốc, cung cấp nơi cư trú cho chính mình, mà không cần phụ thuộc vào bất luận chủng quần nào. Quý tộc Yêu Quái bên này cũng là có tiền nhất."

Đường Tam nhớ kĩ lời hắn nói, hiểu rõ thành Gia Lý rất quan trọng. Hiện tại hắn mới chín tuổi, hơn nữa Mỹ công tử cũng ở trong thành

này, hắn biết, một thời gian rất dài trong tương lai chỉ sợ mình đều sinh hoạt ở chỗ này. Hiểu rõ hơn nơi mình sinh sống và hiểu sâu sắc hơn về Yêu Quái Tộc đều phi thường trọng yếu.

Hai người tiếp tục đi về phía trước, ở phía xa có một mảnh rừng cây rậm rạp. Mãi cho đến khi đi đến trước rừng cây, Đường Tam mới phát hiện ở giữa rừng cây có một con đường rộng kéo dài vào phía trong.

Trương Thiên Khiếu cua ghẹo liền hướng về trong rừng cây đi tới. Dọc theo đường lớn đi vào trong rừng cây, Đường Tam lập tức cảm thấy không khí xung quanh rõ ràng trở nên ngày càng mát mẻ, thiên địa linh khí thập phần dồi dào, thoải mái dễ chịu.

Chương 62: Học viện Gia Lý

Thiên địa linh khí trong thành Gia Lý vốn nồng đậm hơn ngoại giới, mà ở đây thiên địa linh khí lại nồng đậm hơn các khu vực khác trong thành, ít nhất là hơn khu vực hắn đi qua. Nếu như ở địa phương này tu luyện tuyệt đối là chuyện tốt. Đúng là một địa phương không tệ!

Đi thẳng trọn vẹn mười phút, Đường Tam có thể cảm giác được địa thế đang lên dốc. Ở phía xa có một vách tường cao lớn hiển hiện trước mắt bọn họ. Những bức tường này đều dùng thân cây đại thụ kiến tạo mà thành, cao chừng mười lăm mét, từ bên ngoài không thể chứng kiến tình huống bên trong.

Chính diện là hai phiến cửa lớn, trừ cửa thành Gia Lý, đây là cái cửa lớn nhất hắn thấy ở cái thế giới này.

Cửa lớn so với tường thành còn cao hơn một ít, trên đỉnh treo một tấm biển cực lớn, trên đó viết vài chữ to.

"Học viện Gia Lý!" Đường Tam đọc lên bốn chữ này.

Trương Thiên Khiếu nhẹ gật đầu, nói: "Không sai, chính là học viện Gia Lý. Đây cũng là học viện cao cấp nhất thành Gia Lý. Trong mỗi toà chủ thành của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đều có một học viện như vậy, chỉ có người có thiên phú tuyệt hảo hoặc quý tộc mới có tư cách học tập ở chỗ này. Chuẩn nhập môn học viện cao cấp có rất nhiều tiêu chí, kể cả tuổi, tu vi, xuất thân, huyết mạch đều phải

tiến hành đánh giá. Người hợp cách mới có tư cách nhập học chỗ này."

"Đây là học viện Cứu Thục của chúng ta?" Đường Tam nghi hoặc hỏi.

Trương Thiên Khiếu khoé miệng co giật rồi nói: "Ngươi nghĩ đi đâu vậy? Nếu có học viện như thế nào, chúng ta còn là phụ thuộc sao? Đi theo ta." Nói xong, hắn kéo tay Đường Tam, không đi về hướng học viện Gia Lý mà là dọc theo một con đường nhỏ tầm thường đi vào trong rừng núi."

Tiến vào rừng núi, cơ bản là đi vòng quanh tường ngoài của học viện Gia Lý. Đi thật lâu, lại tiếp tục hướng lên cao hơn, tựa hồ là vây quanh phía sau học viện Gia Lý. Xa xa, một mảnh phòng xuất hiện trong mắt Đường Tam.

Bởi vì tường thành cao lớn, Đường Tam không nhìn thấy tình huống nội bộ của học viện Gia Lý. Mà nhà gỗ trước mắt này hắn cảm thấy rất quen, cùng kiến trúc trong trấn Phong Lang không khác biệt nhiều lắm.

Những nhà gỗ này ở bên ngoài tường thành học viện Gia Lý, Đường Tam theo Trương Thiên Khiếu đi đến gần, lập tức chứng kiến người hoạt động trong những nhà gỗ này cơ bản đều là nhân loại.

Có người nhìn thấy Trương Thiên Khiếu về, còn cười cùng hắn chào hỏi.

"Lão Trương, ngươi đã về rồi. Buổi tối có làm một chén không?"

"Hôm nay không được, vừa mới trở về, có chút hơi mệt." Trương Thiên Khiếu cười ha hả nói.

Bầu không khí nơi này thần kì mà nhẹ nhõm, đi vào nơi như một khu vực bình thường của trấn nhỏ này, Đường Tam thấy đều là nhân loại.

Cảm thụ bầu không khí xung quanh, Đường Tam đột nhiên có cảm giác như cách một thế hệ.

Nơi này số lượng nhân loại sinh sống không ít, ít nhất cũng có mấy nghìn người. Mà làm cho hắn kinh ngạc là, mấy nghìn người này không có biểu hiện chết lặng như nô lệ, đại đa số mọi người có thần sắc tự nhiên, tựa như nhân loại kiếp trước giống nhau.

Mấy nghìn người đó! Tất cả đều là phụ thuộc? Thành Gia Lý có nhiều phụ thuộc như vậy? Hơn nữa bầu không khí nơi này hoàn toàn khác biệt với các địa phương khác, ít nhất nhân loại nơi này đều là đứng thẳng người mà đi.

"Nơi đây, là ..." Đường Tam nói đến đây, miệng lại bị bưng kín.

"Ta đã nói với ngươi, ngươi tự biết là được rồi. Không được nói ra, biết chưa?" Trương Thiên Khiếu thấp giọng nói.

"Ân." Đường Tam gật gật đầu.

Trương Thiên Khiếu mang hắn đi vào thôn, vừa đi vừa nói: "Có phải thấy rất kì quái vì sao nơi này có nhiều người như vậy, mà rõ ràng cũng không phải là nô lệ?"

"Ân." Đường Tam nhẹ gật đầu.

Trương Thiên Khiếu nói: "Trấn này tồn tại là vì học viện Gia Lý. Vô luận là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc, việc bồi dưỡng hậu đại là

chuyện rất quan trọng. Học viện cao cấp bên trong hai tộc đều có địa vị rất cao. Hầu như viện trưởng mỗi học viện cao cấp đều là Thành chủ kiêm nhiệm. Mà học viện cao cấp nhất ở thành Thánh Linh là do tổ đình tự mình toạ trấn. Cho nên, địa vị của học viện Gia Lý so với phủ Thành chủ thậm chí ở phía trên. Hơn nữa ở chỗ này, không phân biệt chủng quần, chỉ cần Yêu Quái có thể thi vào trong đó đều là tinh anh. Mà trấn này của chúng ta, chính là phục vụ học viện Gia Lý. Hiểu rõ rồi chứ?" Đường Tam bừng tỉnh đại ngộ, khó trách trấn này phụ thuộc vào học viện Gia Lý mà tồn tại. Xác thực, một học viện khổng lồ như vậy, đối với tài nguyên, nhu cầu phục vụ là vô cùng lớn. Tuy rằng nhân loại không có năng lực thiên phú, nhiều nhất chính là Yêu Thần biến có chút năng lực, nhưng nhân loại khéo tay, làm phục vụ học viện hiển nhiên là vô cùng phù hợp.

Đồng thời, hắn cũng hiểu rõ học viện Cứu Thục hẳn là ở thị trấn này. Nguyên nhân chính là nơi này có học viện địa vị cao thượng yểm hộ. Tổ chức Cứu Thục sống sót ở địa phương này, đây là một cứ điểm vô cùng trọng yếu.

Trương Thiên Khiếu mang Đường Tam đi vào bên trong một nhà gỗ, đẩy cổng bước vào. Hắn dặn dò Đường Tam ở chỗ này nghỉ ngơi một lát rồi rời đi.

Sau khi Trương Thiên Khiếu đi, Đường Tam quan sát xung quanh, bên trong nhà gỗ bố trí tuy rằng mộc mạc, nhưng nhìn qua đầy đủ mọi đồ dùng sinh hoạt.

Nơi đây thiên địa linh khí thập phần nồng đậm, tuy rằng không biết cùng bên trong học viện Gia Lý như thế nào, nhưng ít ra mạnh hơn nhiều so với trấn Phong Lang, thậm chí so với bên trong thành Gia Lý nồng đậm hơn không ít.

Không biết chỗ này cách trà sữa điếm Mỹ công tử ở chợ trung tâm có xa lắm không, chờ sau khi an ổn, trước phải đi tìm đường. Đường Tam trong nội tâm suy nghĩ.

Lại có mấy nghìn tên phụ thuộc nhân loại sống ở nơi này!

Đây là khối tịnh thổ thứ nhất hắn thấy nhân loại sinh tồn, ít nhất so với địa phương hắn thấy trước kia thì nơi này xem như là tịnh thổ.

Không lâu sau, Trương Thiên Khiếu đã trở về. Đi cùng hắn còn có một gã nam tử cao lớn.

Người này nhìn qua khoảng ba bốn mươi tuổi, thân cao chừng hai mét, thân thể rất cường tráng, đôi tay lộ ra cơ bắp rắn chắc như núi đá. Hắn có khuôn mặt cương nghị, ánh mắt hết sức bình thản.

"Chính là hắn sao?" Nam tử cao lớn hỏi Trương Thiên Khiếu.

Trương Thiên Khiếu rõ ràng rất cung kính với hắn: "Đúng vậy, ta đã khảo nghiệm qua rồi. Nếu người lo lắng, liền tự mình khảo thí một lát."

Nam tử trung niên yên lặng gật gật đầu, hướng Đường Tam nói: "Đi theo ta."

Đường Tam không nói gì, đã đến nơi này thì sẽ an tâm. Lập tức, hắn đứng người lên, cùng nam tử trung niên và Trương Thiên Khiếu đi ra ngoài. Nam tử trung niên ở thị trấn rõ ràng có địa vị không thấp, người trên đường gặp hắn đều chủ động cùng hắn chào hỏi.

Mọi người xưng hắn là trấn trưởng. Vị trung niên này là trấn trưởng trấn này. Trấn trưởng là nhân loại, mà không phải do Yêu Quái Tộc phái tới, có chút kì lạ. Đường Tam thầm nghĩ.

Nhưng hắn cũng không có hỏi nhiều, chỉ im lặng đi theo phía sau nam tử trung niên.

Đi vào một toà nhà gỗ phía sau thôn trấn, trấn trưởng cùng Trương Thiên Khiếu mang Đường Tam đi vào.

Nhà gỗ này rõ ràng lớn hơn một ít, bên trong cũng không có đồ trang trí, nhưng mà nhìn qua vẫn có người sinh hoạt thường xuyên.

Trấn trưởng ánh mắt bình tĩnh nhìn Đường Tam: "Giới thiệu một lát về ngươi, kể cả ngươi am hiểu cái gì."

Đường Tam lời ít ý nhiều nói: "Ta là Đường Tam, đến từ trấn Phong Lang, chín tuổi. Có được năng lực Phong Lang Biến, am hiểu điều khiển Phong Nhận."

Nghe thanh âm không kiêu ngạo không siểm nịnh của Đường Tam, hai mắt trấn trưởng híp lại, sau đó quay về phía Trương Thiên Khiếu: "Ngươi nói, hắn là Tứ giai?"

Trương Thiên Khiếu gật đầu nói: "Đúng vậy. Ta cùng hắn đối chiến qua, Phong Nhận của hắn có điểm không ngăn được, kỹ thuật điều khiển Phong Nhận của hắn rất tinh diệu. Ta cũng hỏi qua Vương Duyên Phong, Vương Duyên Phong nói, hắn lúc còn nhỏ gặp được người của chúng ta, đã được chỉ điểm một ít. Hơn nữa, tuổi còn nhỏ có thể tu luyện đến Tứ giai, thiên phú tương đối tốt."

Chương 63: Bại lộ

Trấn trưởng như có điều suy nghĩ mà nhíu nhíu mày, nói: "Tốt. Đem hắn giao cho ta, ngươi đi nghỉ trước đi. Vất vả rồi! Chuyện lần này so với chúng ta dự kiến còn phiền toái hơn một chút, Phong Lang tổ ốc bên kia có động tĩnh không nhỏ. Ngươi đi phối hợp với Trịnh Mạnh Kỳ, điều tra sự tình rõ ràng."

"Vâng." Trương Thiên Khiếu cung kính hướng trấn trưởng hành lễ, sau đó quay người đi ra khỏi nhà gỗ. Hắn vừa đi, trong nhà gỗ chỉ còn lại hai người, Đường Tam và trấn trưởng.

Trấn trưởng ánh mắt vẫn bình tĩnh nhìn Đường Tam, Đường Tam cũng đồng dạng nhìn hắn.

"Ngươi muốn chết hay muốn sống?" Trấn trưởng đột nhiên mở miệng nói.

Đường Tam sững sờ, lập tức có cảm giác dựng tóc gáy. Một cỗ sát khí cường đại từ người trấn trưởng bắn ra, sát khí kinh khủng làm không khí xung quanh đều trở nên lạnh như băng, ánh sáng trong nhà gỗ chớp mắt trở nên mờ đi, tựa hồ trong tích tắc, bọn họ dường như đã đến một nơi khác.

Đường Tam vô thức mà lui về phía sau nửa bước, Huyền Thiên Công trong cơ thể vận chuyển nhanh. Tuy rằng hắn không biết vì cái gì đối phương lại sinh ra sát khí với mình, nhưng bây giờ, bảo vệ mình mới là chuyện quan trọng nhất. Trong nháy mắt tiếp theo,

trấn trưởng động đậy, tay phải của hắn nắm chặt trên không trung.

Cùng lúc đó, một tiếng gào thét trầm thấp bỗng vang lên bên tai Đường Tam.

Tiếng gào thét kia quả là đột nhiên, Đường Tam chỉ cảm thấy trong tiềng gào đó, bản thân đã bị choáng.

Nhưng cũng lúc đó, Linh Tê Tâm Nhãn của hắn làm ra phản ứng, trong hai tròng mắt liền đổi thành màu vàng nhạt. Hắn miễn cưỡng thanh tỉnh vài phần, Huyền Thiên Công vận chuyển tốc độ cao, Trọng Giáp Thuật bỗng nhiên phóng thích. Đối mặt với nguy cơ sinh tử, Đường Tam căn bản không có nửa phần giữ lại.

Hoàn toàn dựa vào cảm giác của mình, hai tay phía trước vẽ một vòng, Huyền Thiên Công nhu hoà phát đông, đem khí tức kinh khủng dẫn sang một bên. Cùng lúc đó, thân thể của hắn di động như thiểm điện, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ thi triển ra, thẳng đến cửa sổ đánh tới.

Đường Tam sở dĩ lựa chọn cửa sổ mà không phải cửa chính, bởi vì cửa sổ gần hắn hơn.

Trấn trưởng phát ra một tiếng "ồ", trong nháy mắt tiếp theo, Đường Tam chỉ cảm thấy không khí xung quanh trở nên nóng bỏng. Linh Tê Tâm Nhãn nhìn chăm chú, hắn hoảng sợ phát hiện, bên trong nhà gỗ tràn đầy Hoả nguyên tố. Hoả nguyên tố cường đại trục xuất tất cả các nguyên tố khác, khí tức vô cùng mạnh mẽ hướng về thân thể hắn bao trùm, không khí nóng bỏng kia lập tức đem y phục của hắn nướng cháy.

Huyền Thiên Công vận chuyển hộ thể, cùng Trọng Giáp Thuật điệp gia, bên ngoài Đường Tam hiện ra một tầng áo giáp bạch quang,

ngăn cản năng lượng nóng bỏng kia. Cùng lúc đó, thân thể Đường Tam loé lên, Báo Thiểm thi triển, cơ hồ là ngay lập tức hắn đã đến bên cửa sổ.

"Ngươi không được đi." Thanh âm trầm thấp vang lên bên tai Đường Tam.

Đột nhiên Hoả nguyên tố biến mất, cảm giác nóng rực cũng theo đó biến mất, thay vào đó là một cỗ hấp lực vô cùng mãnh liệt, cứng rắn mà hấp xả lấy thân thể hắn, hướng về phía sau bắn ra. Vừa lúc đó, Đường Tam bỏ quên chống cự, trên mặt tràn đầy vẻ bất đắc dĩ.

Không có cách nào chống cự, cái này hoàn toàn là bị nghiền ép vì chênh lệch tầng cấp, cho dù hắn có muôn vàn kỹ xảo, dưới sự chênh lệch như này cũng không có bất cứ tác dụng gì.

Trấn trưởng đã đứng dậy, trong lòng bàn tay phải của hắn có một đoàn hào quang màu đỏ sậm. Cỗ hấp lực cường đại kia là từ ánh sáng màu đỏ này phát ra, nó hấp xả lấy thân thể Đường Tam, làm hắn căn bản không cách nào giãy giụa.

"Ở đâu ra Tứ giai? Khá lắm, đây là mới vào Ngũ giai rồi! Thật là ngoài ý định!" Trấn trưởng kinh ngạc mà nhìn đứa bé này.

Một hài tử chín tuổi, đạt đến Tứ giai đã là cực kì kinh người rồi, huống chi đây không còn là Tứ giai, mà là cấp độ cao hơn.

Trấn trưởng thu hồi tay phải, Đường Tam đứng ở trước mặt hắn, nhìn qua sắc mặt có chút tái nhợt, trong ánh mắt còn mang theo vài phần hoảng sợ.

Loại hoảng sợ này đương nhiên là giả vờ. Khi biết không chống cự được, Đường Tam trong lòng đã có chút suy đoán, hơn nữa có chút

ảo não.

Bởi vì nếu như suy đoán của hắn chính xác, như vậy, lúc này hắn không nên ứng đối như vậy, thật sự là bại lộ nhiều lắm. Giờ khắc này, hắn đang suy nghĩ nên xử lí tình huống trước mắt như thế nào.

"Ngươi thật sự không đơn giản." Trấn trưởng ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào Đường Tam, sâu bên trong lúc này đã đầy khiếp sợ. Đúng vậy, suy đoán của Đường Tam là chính xác, trấn trưởng đột nhiên ra tay với hắn là vì muốn thăm dò hắn. Với tu vi của trấn trưởng, lần đầu tiên nhìn thấy Đường Tam đã đoán được tu vi của hắn. Tuy rằng Đường Tam đã cố gắng áp chế, nhưng dưới sự chênh lệch cực lớn, thêm khí huyết chấn động thì rất khó che dấu. Ít nhất bây giờ Đường Tam chưa làm được. Cho nên trấn trưởng mới phóng thích sát khí, ra tay thăm dò. Nhưng lần dò xét này, dưới tình huống sinh tử, Đường Tam bộc phát ra thực lực cùng tiềm năng lại làm cho vị trấn trưởng này chấn động.

Đường Tam dứt khoát cúi đầu không nói lời nào.

Trong lòng hắn thầm than, sau khi trọng sinh, chính mình bị cỗ thân thể này ảnh hưởng, sức phán đoán yếu đi. Nếu là trước kia, làm sao mình không cảm giác được đối phương chẳng qua là đang thăm dò mà thôi.

Trọng Giáp Thuật bại lộ, Báo Thiểm bại lộ, Linh Tê Tâm Nhãn không biết có bại lộ hay không. Những năng lực này đồng thời xuất hiện trên một người, là hoàn toàn vi phạm nguyên lí Yêu Thần biến!

Đôi mắt vốn bình tĩnh của trấn trưởng rõ ràng có vài phần khác thường, cái khác thường này từ đâu mà có là rất rõ ràng.

"Nói chuyện, đã có chuyện gì xảy ra?" Trấn trưởng nhàn nhạt nói,

"Vì cái gì ngươi có đồng thời năng lực của mấy tộc?"

Đường Tam vẫn cúi đầu, không có mở miệng.

Trấn trưởng lần nữa ngồi xuống, như vậy là hắn có thể nhìn thấy khuôn mặt của Đường Tam.

"Ta mới chỉ cảm nhận được tu vi của ngươi đã đến Ngũ giai mới ra tay thăm dò, không có ý tứ gì khác. Ngươi là nhân loại, điểm này rất rõ ràng. Xuất thân lai lịch của ngươi chúng ta đã điều tra qua, rất sạch sẽ. Nhưng năng lực của ngươi hoàn toàn không nằm trong kết quả điều tra của chúng ta." Đường Tam chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía trấn trưởng, lúc này trong lòng hắn đã có ý định.

Kết quả xấu nhất là đối phương bởi vì ham muốn tu vi Huyền Thiên Công của mình mà nghiêm hình tra tấn.

Một chiêu cuối cùng của hắn dĩ nhiên là dẫn động một điểm thần thức của mình, toàn lực bộc phát, không nói có huỷ diệt được chỗ này không, ít nhất đào tẩu vẫn không có vấn đề gì.

Nhưng nếu làm như vậy, hắn muốn chân chính đặt chân ở thành Gia Lý khó càng thêm khó, đây là tình huống xấu nhất. Nhưng bây giờ, năng lực của hắn đã bị phát hiện rồi, chuyện phiền toái này, có nhiều thứ chỉ có thể nói ra.

"Trấn trưởng, ta không phải giấu giếm. Chỉ là ... Năng lực của ta không giống Yêu Thần biến bình thường, ta ..." Đường Tam có chút do dự nói, lúc này không thể không đóng kịch.

Trấn trưởng trầm giọng nói: "Chuyện này Vương Duyên Phong có biết hay không?"

Đường Tam vội vàng lắc đầu: "Ngươi là người đầu tiên biết."

Trấn trưởng tựa hồ thoáng buông lỏng vài phần: "Tốt, ngươi nói một chút, năng lực của ngươi là như thế nào?"

Đường Tam nói: "Lúc còn nhỏ, có một ngày chơi ở trong rừng cây, ta gặp một nhân loại bị trọng thương, người kia bị Phong Lang Yêu Quái đuổi gïếŧ. Lúc chứng kiến bọn họ giao thủ, ta sợ tới mức trốn ở phía sau cây. Lúc sau, ta liền thấy hắn ra sức gïếŧ chết mấy Phong Lang đuổi gïếŧ hắn, nhưng hắn cũng bị trọng thương không dậy được."

Trấn trưởng gật gật đầu, về chuyện Đường Tam lúc nhỏ đã từng được cao nhân chỉ điểm, hắn đã nghe Trương Thiên Khiếu báo cáo qua, tin tức là từ chỗ Vương Duyên Phong truyền tới.

Chương 64: Phản ứng của trấn trưởng

Đường Tam tiếp tục nói: "Ta đánh bạo đi ra, muốn giúp hắn một chút. Hắn thấy ta là nhân loại, hắn nói hắp sắp không xong rồi đưa cho ta một quyển sách, muốn ta sau này gia nhập tổ chức Cứu Thục, hơn nữa sau khi ta nhớ hết thì phải huỷ cuốn sách đi."

"Di?" Trấn trưởng kinh ngạc nói, "Sách gì?"

Đường Tam nói: "Cuốn sách kia gọi là Huyền Thiên Bảo Lục, trong đó có ghi lại một ít phương pháp tu luyện. Khi đó ta căn bản không có thức tỉnh Yêu Thần biến. Về sau ta nghe theo lời hắn, ghi nhớ nội dung cuốn sách kia, sau đó đem đốt đi. Ta sợ sẽ quên, mỗi ngày đều đọc thuộc lòng, thời gian trôi qua, ta học được một ít năng lực kì lạ. Loại năng lực này gọi là Huyền Thiên Công, lúc đó ta cũng không biết là để làm gì. Cho đến một lần, ta không cẩn thận đụng phải một Phong Lang, ta cũng cảm giác được, Huyền Thiên Công giống như là hấp thu một chút gì đó trên người hắn, về sau ta liền có được kỹ năng Phong Nhận."

Nghe Đường Tam nói vậy, trấn trưởng nhịn không được hai tay nắm chặt vào thành ghế, nhưng hắn không có cắt ngang Đường Tam.

Đường Tam một mực chú ý biến hoá của đối phương, từ trong ánh mắt của trấn trưởng, hắn không nhìn thấy sự tham lam, ngược lại là khẩn trương cùng suy tư.

Đường Tam tiếp tục nói: "Về sau ta tiếp tục tu luyện, Huyền Thiên Công cứ như vậy tăng lên. Huyền Thiên Công hình như phân làm chín tầng, mỗi tầng tương ứng với một giai Yêu Quái Tộc. Ta thông qua đụng vào, hấp thu một ít năng lực của Phong Lang liền có thể điều khiển Phong Nhận rồi, nhưng chính ta không có cách nào hoàn toàn chính thức Phong Lang Biến. Được Vương lão sư yểm hộ, ta thông qua được khảo thí sơ bộ, lúc này mới trở thành học sinh của hắn, cùng hắn học tập. Nhưng mà ta kì thật sẽ không biết Phong Lang Biến, chỉ biết Huyền Thiên Công cùng Phong Nhận."

"Phương pháp điều khiển Phong Nhận cũng là từ quyển sách kia sao?" Trấn trưởng hỏi.

Đường Tam nhẹ gật đầu: "Đúng vậy."

Trấn trưởng nói: "Ngươi có nhớ tên của người kia không?"

Đường Tam nói: "Hắn hình như gọi là Chư Gia Hâm."

"Chư Gia Hâm?"

Nghe được cái tên này, ánh mắt trấn trưởng chấn động, hiển nhiên là biết cái tên này.

"Lúc Chư Gia Hâm đưa cho ngươi quyển sách có nói nó đến từ chỗ nào không?"

Đường Tam lắc đầu. Chết không đối chứng.

Trấn trưởng như có điều suy nghĩ nói: "Lúc ở giải thi đấu va chạm, ngươi cắn nuốt năng lực của các chủng quần Yêu Quái khác sao?"

Đường Tam cũng không cảm thấy kì dị, đối phương đã sớm đem

mình điều tra rõ ràng rồi. Vừa rồi mình thi triển Báo Thiểm, Trọng Giáp Thuật, Linh Tê Tâm Nhãn, vừa vặn là năng lực của đối thủ gặp ở giải thi đấu va chạm.

Trấn trưởng hít sâu một hơi: "Năng lực này của ngươi, rất khó lường."

Đường Tam dò hỏi: "Ta có thể đem phương pháp tu luyện nói với người, người muốn học không?"

"Không!" Trấn trưởng hầu như thốt ra ngay lập tức. Hoả nguyên tố trong không khí rõ ràng trở nên nồng đậm hơn, nhưng lần này không phải là muốn tấn công Đường Tam, mà là phong toả hoàn toàn cả gian phòng.

Trấn trưởng đứng người lên, lông mày nhíu chặt, Đường Tam có thể cảm giác được thân thể của hắn đang rất căng thẳng.

Trấn trưởng đi qua đi lại trong phòng, biên độ cũng không đều, hiện ra tâm tình lo nghĩ rõ ràng.

Trọn vẹn nửa ngày sau, hắn một lần nữa trở lại trước mặt Đường Tam, trên mặt nhiều hơn vài phần đắng chát.

"Năng lực ngươi học được từ quyển sách kia hết sức đặc thù, nhưng mà với Cứu Thục mà nói cũng chưa chắc là sự tình tốt. Ít nhất bây giờ không phải là chuyện tốt. Huyền Thiên Công chỉ có chín tầng thôi sao?"

"Ân." Đường Tam gật đầu. Hắn đương nhiên không nói mình có thể tu luyện đến cấp độ Thần Vương, phương pháp tu luyện sau chín tầng kia là do chính hắn khai sáng.

Sau khi năng lực bị phát hiện, lựa chọn đúng nhất là nói nửa thật nửa giả. Dù sao trong mắt trấn trưởng, hắn vẫn là con nít, trấn trưởng cũng không có khả năng đoán được lời của hắn có bao nhiêu là sự thật, bao nhiêu là giả.

Trấn trưởng ánh mắt phức tạp nhìn hắn, nói: "Đường Tam, ngươi phải nhớ kĩ lời ta nói. Từ giờ trở đi, những lời ngươi vừa nói với ta không được nói cho bất kì kẻ nào. Ngoại trừ ta, bên trong Cứu Thục sẽ không có bất luận một kẻ nào biết. Ta cũng không báo cáo cho tổ chức."

Đường Tam sửng sốt một lát, hắn không nghĩ tới trấn trưởng sẽ phản ứng như vậy. Hắn vốn nghĩ là trấn trưởng sẽ yêu cầu mình đưa ra phương pháp tu luyện Huyền Thiên Công. Đối với điều này hắn cũng không bài xích, nếu có càng nhiều người có thể thông qua tu luyện Huyền Thiên Công mà trở nên cường đại, làm cho nhân loại cường đại hơn, đó quả là chuyện tốt.

Ở thế giới kiếp trước, Huyền Thiên Công được hắn truyền bá sắp phổ cập rồi, được xem như là công pháp cơ sở. Thực lực của bản thân, cũng không phải một cái Huyền Thiên Công là có thể quyết định.

"Trấn trưởng, ta nguyện ý đem ghi chép Huyền Thiên Công cống hiến cho tổ chức. Cái này vốn là thuộc về tổ chức." Đường Tam nói.

Trấn trưởng có chút ngoài ý muốn nhìn hắn một cái, lại không chút do dự lắc đầu, nói: "Không thể. Ngươi có thể thuật lại cho ta phương pháp tu luyện Huyền Thiên Công, ta có thể tham khảo. Chuyện này trừ ta ra, ngươi tuyệt đối không nên nói cho bất cứ kẻ nào biết."

Đường Tam không rõ ràng lắm hỏi thăm: "Vì sao?"

Trấn trưởng cười khổ nói: "Ta có thể cảm nhận được, ngươi thành thục hơn nhiều so với hài tử cùng tuổi. Ta sở dĩ không cho ngươi nói ra sự tồn tại của Huyền Thiên Công, là bởi vì mấy vấn đề sau. Đầu tiên, cực hạn của Huyền Thiên Công là chín tầng, hơn nữa, trừ ngươi còn chưa có ai tu luyện nó, ít nhất ta chưa từng nghe nói qua. Tu luyện nó có thể đạt tới trình độ nào, hiện tại chúng ta chưa biết, ước chừng là đạt đến cửu giai Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc. Mà chỉ với Cửu giai cũng không cách nào làm cho nhân loại chúng ta trở nên rất cường đại, bởi vì Đại Yêu, Thiên Tinh chính thức có thực lực cực mạnh, chúng ta căn bản không tưởng tượng được."

"Tiếp theo, Huyền Thiên Công tuy rằng không thể tu luyện tới cấp độ cao hơn, nhưng nó có thể thộn phệ nhiều loại năng lực đặc thù của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, điều này rất đáng sợ. Nó có thể làm cho nhân loại chúng ta có được năng lực của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc mà không cần thông qua huyết mạch truyền thừa để có Yêu Thần biến. Nếu tất cả nhân loại đều học tập phương thức tu luyện này sẽ làm cho nhân loại chúng ta càng mạnh hơn."

Đường Tam nghi hoặc nói: "Đây không phải là chuyện tốt sao?"

Trấn trưởng trên mặt đắng chát hơn vài phần: "Chuyện tốt? Đây chính là một quả bom nổ chậm sẽ mang lại tai hoạ ngập đầu cho nhân loại. Thử hỏi nếu Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc biết chúng ta có thể thông qua phương thức thôn phệ học được năng lực của bọn hắn, bọn họ sẽ có phản ứng gì? Có khả năng sẽ đem chúng ta chém tận giết tuyệt. Ngươi thấy đây là chuyện tốt sao?"

Đường Tam nghe trấn trưởng nói mới bừng tỉnh đại ngộ. Dù sao hắn với thế giới này còn chưa hiểu rõ, trấn trưởng lo lắng là rất đúng. Một khi Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc biết nhân loại có thể thông qua Huyền Thiên Công đạt được năng lực của bọn họ, hậu

quả nhất định sẽ mang tính huỷ diệt. Đây là hắn còn không nói cho trấn trưởng biết, thôn phệ thậm chí có thể làm cho Yêu Quái tử vong.

Trấn trưởng hít sâu một hơi, nói: "Cho nên trừ ngươi, hiện tại không thể cho bất kì ai biết đến Huyền Thiên Công. Mà đối với ngươi, chúng ta sẽ tiến hành bảo hộ. Ngươi có thể tiếp tục tu luyện, nhưng nhất định không được để lộ năng lực này, nếu không rất có thể sẽ mang đến tai nạn cho nhân loại chúng ta. Ngươi hiểu rõ chưa? Nhân loại trước hai tộc Yêu Tinh muốn sống đã rất khó. Chúng ta thật vất vả mới thấy được một điểm rạng đông, thậm chí Huyền Thiên Công này cũng là một điểm hy vọng, nhưng nhất định không thể bị phát hiện."

Đường Tam đương nhiên sẽ không dễ dàng bại lộ những năng lực này, hắn nhẹ gật đầu.

Chương 65: Bái sư

Trấn trưởng trong mắt hào quang lập loè, nói: "Đương nhiên, nếu tương lai ngươi gặp được kẻ địch mạnh mẽ, có nguy hiểm tính mạng, tất nhiên có thể dùng. Ta hy vọng chứng kiến ngươi sớm đem Huyền Thiên Công tu luyện tới tầng cao, để cho chúng ta xem một chút Huyền Thiên Công cao tầng có tác dụng như thế nào. Đến lúc đó, chúng ta mới có thể quyết định đem tuyệt học này truyền bá ra không. Sở dĩ để ngươi nói cho ta biết cũng là vì muốn thêm một phần ghi chép, nhưng chỉ giới hạn giữa ta và ngươi. Ngươi có đem Huyền Thiên Công dạy qua cho người khác chưa?"

Đường Tam lắc đầu: "Chỉ dạy Vương lão sư phương thức điều khiển Phong Nhận."

Kì thật hắn từng thí nghiệm qua trên người Lăng Mộc Tuyết xem có thể tu luyện Huyền Thiên Công không, chỉ là Lăng Mộc Tuyết cũng không biết đó là Huyền Thiên Công. Do Lăng Mộc Tuyết có Yêu Thần biến, cho nên hắn thử nghiệm thất bại.

Hắn không nói ra là không muốn bọn Lăng Mộc Tuyết lại gặp phiền toái.

Phản ứng của trấn trưởng vượt quá dự đoán của Đường Tam, nhưng hắn cũng có thể tiếp nhận. Tuy rằng Tinh Thần Lực của hắn hiện tại không cao, nhưng vì che giấu bên trong một điểm thần thức, phán đoán một người có nói chân thành hay không cũng không có vấn đề gì.

"Tốt. Nhớ kĩ, những lời ngươi nói với ta hôm nay, không được nói với bất cứ ai, kể cả nội bộ người của tổ chức chúng ta. Tất cả tình huống có quan hệ với ngươi, ta sẽ ghi chép lại xem như một phần hồ sơ cơ mật. Phần hồ sơ này, nếu như ta còn sống sẽ không để bất kì người nào nhìn thấy, cho dù là người có cấp độ cao hơn ta. Một khi ta chết, người tiếp nhận ta sẽ có được hồ sơ này, tiếp tục giữ mối liên hệ với ngươi. Chuyện này càng ít người biết thì ngươi sẽ càng an toàn."

Nói đến đây, hắn dừng một lát, đáy mắt phảng phất có hào quang hiện lên: "Nếu trong tương lai không xa, chúng ta có thể chứng minh công pháp tu luyện của ngươi có thể tăng lên cấp độ cao cấp hơn, như vậy nhân loại chúng ta sẽ có cơ hội thuộc về mình."

"Vâng." Đường Tam trừ gật đầu ra cũng không biết nói cái gì cho đúng.

Khi trấn trưởng phát hiện ra bí mật của hắn, hắn đã chuẩn bị tốt phản kháng. Át chủ bài lớn nhất của hắn chính là một điểm thần thức từ kiếp trước. Thần thức bộc phát, hắn tin tưởng mình có khả năng giải quyết đại đa số vấn đề. Có thể cũng vì vậy, một khi điểm thần thức này tiêu hao, trước khi tu luyện đến Thần cấp cũng sẽ không có khả năng phục hồi.

Mà Đường Tam không nghĩ tới là, phản ứng của trấn trưởng so với hắn dự liệu còn tốt hơn rất nhiều. Trấn trưởng chẳng những tỏ vẻ sẽ giữ bí mật, mà còn để cho hắn tiếp tục giữ bí mật. Điều này làm cho Đường Tam không khỏi có cái nhìn khác về Cứu Thục.

"Bái sư a." Trấn trưởng đột nhiên nói.

Đường Tam sửng sốt một lát: "Bái sư?"

Trấn trưởng nhìn hắn, ánh mắt một lần nữa khôi phục bình tĩnh: "Bằng không thì sao?"

"Được." Đường Tam còn có thể nói gì, đứng dưới mái hiên của người ta, không thể không cúi đầu. Lập tức, hắn trực tiếp quỳ rạp xuống đất, hành lễ.

"Lão sư."

Trấn trưởng thoả mãn gật đầu, khuôn mặt bình tĩnh lộ ra vẻ tươi cười: "Tiểu Tam, nếu như tương lai có một ngày có thể chứng minh công pháp của ngươi thích hợp với nhân loại, lão sư hy vọng ngươi có thể cống hiến nó, là một phần lực lượng trọng yếu giúp nhân loại chúng ta quật khởi."

"Ân." Đường Tam oán thầm, ngươi không phải cũng đã biết sao, còn muốn ta cống hiến cái gì?

Trấn trưởng nói: "Ta tên là Trương Hạo Hiên. Yêu Thần biến của ta là Liệt Diễm Hổ Vương, Cửu giai. Liệt Diễm Hổ ở trong Yêu Quái loài Hổ bài danh thứ hai, huyết mạch gần với Hổ Hoàng nhất mạch Hoàng Kim huyết mạch."

Cửu giai? Đường Tam trong lòng kẽ chấn động, người này có thể nói là tồn tại cường đại nhất mà hắn nhìn thấy từ khi đi vào thế giới này.

Vừa rồi cùng trấn trưởng giao thủ, Đường Tam chỉ có cảm giác không thể nào chống đỡ, bây giờ nghe trấn trưởng tự mình nói ra, hắn mới hiểu được tu vi của vị này đạt đến loại trình độ nào. Nếu như cùng kiếp trước so sánh, vị này tương đương với tồn tại đỉnh phong dưới Thần cấp, Phong Hào Đấu La. Hơn nữa, theo ý của trấn

trưởng, huyết mạch Yêu Thần biến của hắn rất không tệ.

Hổ là thú trung chi vương, Yêu Quái loài Hổ trong toàn bộ chủng quần Yêu Quái đều là đứng đầu danh sách, Liệt Diễm Hổ lại là bài danh thứ hai. Liệt Diễm Hổ Vương huyết mạch, quả thật là không kém!

Trấn trưởng nói: "Từ giờ trở đi, ngươi chính là một phần tử của Cứu Thục. Theo tu vi của ngươi, ngươi vốn có thể trực tiếp trở thành Chanh cấp Cứu Thục, nhưng vì để che giấu thực lực của ngươi, vẫn nên bắt đầu từ Xích cấp Cứu Thục đi."

Không chờ Đường Tam hỏi thăm, trấn trưởng liền tiếp tục nói: "Trong Cứu Thục chúng ta, mỗi một thành viên đều có cấp bậc, cấp bậc khác nhau có thể đạt được chức quyền khác nhau. Tổng cộng chia làm bảy cấp bậc lớn, ứng với bảy sắc cầu vồng, xích chanh hoàng lục thanh lam tử. Xích cấp là thấp nhất, Tử cấp là cao nhất. Ngươi mới đến, dĩ nhiên là Xích cấp Cứu Thục. Chỉ cần tích luỹ công huân thì có thể thăng cấp. Vì cổ vũ mọi người tăng lên tu vi và tăng tốc tu luyện, dựa theo quy củ, thành viên có tu vi Ngũ giai, vô luận tích luỹ được bao nhiêu công huân cũng có thể tăng lên Chanh cấp. Đây cũng là lí do vừa rồi ta nói ngươi có thể là Chanh cấp Cứu Thục."

"Tu vi tăng lên Thất giai có thể tăng lên Hoàng cấp, Cửu giai ứng với Lục cấp. Đây là cấp bậc cực hạn có thể tăng lên nhờ tu vi, mà muốn đạt được ba cấp độ cao hơn, trừ tu vi cường đại thì phải làm ra cống hiến cực lớn cho tổ chức."

Cầu vồng bảy cấp! Có chút ý tứ! Đường Tam trong lòng lặng yên lẩm bẩm.

"Lão sư, vậy ngài đang ở cấp độ nào?" Đường Tam lộ vẻ mặt tò mò

hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Ta là Thanh cấp, Lục cấp trở lên có thể tính là cao tầng của tổ chức. Thành Gia Lý bên này, ta là người phụ trách chủ yếu, chịu trách nhiệm xử lí công việc thông thường."

Đường Tam nói: "Vậy ngài là người có đẳng cấp cao nhất ở đây rồi?"

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Không phải. Bên này còn có hai vị có đẳng cấp cao hơn ta, nhưng do tình huống đặc thù, bọn họ không trực tiếp quản lí bên này. Thành Gia Lý bên này chủ yếu vẫn là ta phụ trách."

"Ta hiểu rồi." Nghe hắn giảng thuật, Đường Tam đối với tổ Cứu Thục hiểu biết hơn một chút.

Trương Hạo Hiên nói: "Vì che giấu tung tích không bị Yêu Quái Tộc phát hiện, trong tổ chức có một bí pháp đặc thù để nghiệm chứng thân phận. Ta sẽ để lại lạc ấn bí pháp trên tay ngươi, người có cấp độ cao hơn có thể dùng bí pháp dò xét lạc ấn của ngươi. Đồng thời, ngươi cũng có thể tự động biểu hiện ra lạc ấn của mình để cho đối phương xác nhận, để khi tất yếu có thể trợ giúp lẫn nhau."

"Lão sư, người ở trấn này đều là người của tổ chức chúng ta sao?" Đường Tam hỏi vấn đề mà mình thắc mắc nhất.

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Đương nhiên không phải. Chúng ta làm sao có thể có nhiều thành viên như vậy. Bí mật nếu nhiều người biết sẽ khó giữ, một khi bại lộ sẽ là tai hoạ ngập đầu. Ở trấn này chỉ có một phần trăm số người là thuộc về tổ chức, cụ thể là ai sau này ngươi sẽ từ từ biết. Cho nên ngươi cũng cần che giấu tốt thân phận của mình. Đây cũng là nguyên nhân ta thu ngươi làm đồ

đệ, như vậy ngoài thân phận, ngươi cũng không cần quản chuyện gì, chỉ cần cố gắng tu luyện là được."

"Ta nói đơn giản với ngươi về tình huống trên trấn một chút. Trấn nhỏ này của chúng ta dựa vào học viện Gia Lý mà tồn tại, cho nên cũng được gọi là thị trấn nhỏ học viện, là chuyên vì học viện Gia Lý mà phục vụ. Nhiều khi, một số người trong trấn sẽ đến học viện Gia Lý làm công. Tương đối mà nói, dù là phụ thuộc, nhưng chúng ta thu hoạch được từ học viện cũng tương đối khá. Ít nhất Yêu Quái ở đây có tố chất khá cao, sẽ không dễ dàng làm tổn thương phụ thuộc. Làm công trong học viện cũng là một loại rèn luyện, đôi khi đối với chúng ta cũng có chỗ tốt. Những thứ này về sau ngươi sẽ biết. Dưới tình huống thích hợp, ta sẽ để cho ngươi tiến vào trong học viện rèn luyện."

Chương 66: Xích cấp

"Thì ra là vậy." Đường Tam gật gật đầu nói.

Một phần trăm không nhiều, với quy mô nghìn người như nơi này, chính thức thuộc về tổ chức cũng chỉ có vài chục người? Đúng là không có nhiều. Một tổ chức nghiêm mật đương nhiên là chuyện tốt. Tình huống cụ thể hơn vị lão sư mới này hẳn sẽ không nói với mình, dù sao mình chỉ vừa mới gia nhập Cứu Thục.

"Lão sư, lúc trước ta nghe vị Trương Thiên Khiếu kia nói, chúng ta bên này gọi là học viện Cứu Thục sao?" Trương Hạo Hiên gật gật đầu: "Đúng vậy, nhiệm vụ trọng yếu nhất nơi này là tổ chức bồi dưỡng nhân tài, bởi vì giáp với học viện Gia Lý nên cũng có thể lợi dụng một ít tài nguyên bên trong đó. Từ giờ trở đi, ngươi chính là một học viên trong học viện Cứu Thục, có thể cùng các người khác học tập."

"Được." Đường Tam gật đầu. Đối với hai chữ "học viện" này, hắn trời sinh có cảm giác thân thiết. Trương Hạo Hiên tiếp tục nói: "Ta trước tạo lạc ấn cho ngươi, xác định thân phận của ngươi, sau đó dẫn ngươi đi học viện báo danh. Nhất định phải nhớ kĩ lời ta nói, bất luận tình huống gì về Huyền Thiên Công cũng không thể tiết lộ, không nên ở trước mặt người khác sử dụng năng lực của Yêu Quái Tộc khác. Ngươi chỉ có một loại năng lực là Phong Nhận, rõ chưa?"

"Vâng."

Lạc ấn ấn kí có điểm giống hình xăm, Trương Hạo Hiên dùng một cây châm nhỏ lấy một chất lỏng đặc thù tại mu bàn tay phải của hắn vẽ. Ấn kí có hình giống bông tuyết, nhưng cong hơn một chút. Sau khi vẽ xong liền biến thành màu đỏ. Bông tuyết màu đỏ, nhìn qua có một cảm giác thật xinh đẹp. Vẽ xong ấn kí, chất lỏng phía trên sau khi hoàn toàn bị hấp thụ liền tự nhiên biến mất. Được Trương Hạo Hiên chỉ dẫn, Đường Tam đã biết cách làm cho ấn kí hiện lên rõ ràng, cần thúc dục huyết mạch chi lực trong cơ thể cùng tiết tấu đặc thù lưu chuyển dưới làn da, vô cùng kì dị.

"Đi thôi, ta dẫn ngươi đến học viện." Làm xong những thứ này, Trương Hạo Hiên thoả mãn gật đầu. Nhìn nhà gỗ, lại nhìn thoáng qua chỗ ấn kí, từ giờ phút này, Đường Tam đã thật sự trở thành một thành viên của tổ chức Cứu Thục.

Không biết trong tương lai, điểm này có được ghi chép trong lịch sử Yêu Tinh Đại Lục không. Nếu như mình có thể khôi phục cảnh giới như kiếp trước thì sẽ có khả năng đánh giá là đọc được thời gian. Trương Hạo Hiên mang theo Đường Tam đi dọc con đường nhỏ phía sau trấn, đi tới giữa sườn núi mới dừng lại ở trước mấy nhà gỗ. Các nhà gỗ này sử dụng gỗ có mầu như đá núi, ở trong trấn nhìn về phía này, nếu không nhìn kĩ chắc chắn không phát hiện ra, không nghĩ tới chỗ này lại có một khu nhà gỗ quy mô không nhỏ. Giữa sườn núi có một mảnh bình nguyên, nhà gỗ có chừng mấy chục gian, ẩn ẩn hiện hiện.

Hai người bước tới gần, một thân ảnh liền hiện ra trước mặt bọn họ. Đây là một thiếu niên, nhìn qua khoảng mười ba mười bốn tuổi. Vừa nhìn thấy Trương Hạo Hiên, hắn liền cười nói: "Trấn trưởng, ngươi tới rồi."

Trương Hạo Hiên gật đầu với hắn: "Ta mang người mới tới."

Thiếu niên kia thăm dò nhìn về phía Đường Tam, lập tức kinh ngạc: "Nhỏ như vậy? Không phải nói mười hai tuổi trải qua khảo nghiệm mới có thể gia nhập sao?"

"Ngươi như thế nào nhiều lời như vậy? Dẫn đường." Trương Hạo Hiên tức giận nói.

Thiếu niên rõ ràng có chút sợ hắn, tranh thủ thời gian quay người, đi ở phía trước.

Xuyên qua một gian nhà gỗ phía trước, đằng sau là một cái viện rất rộng rãi, xung quanh viện là các nhà gỗ khác, có điểm giống một cái đại viện.

"Trấn trưởng tới rồi!" Thiếu niên quát to một tiếng.

Lập tức, mười mấy người từ bên trong nhà gỗ chui ra. Bọn họ đều là thanh thiếu niên, nhìn qua niên kỉ không lớn, nguyên một đám đều rất sinh động.

Phía sau bọn họ có mấy người trưởng thành đi theo.

Đường Tam đứng ở bên người Trương Hạo Hiên, thờ ơ lạnh nhạt. Hắn phát hiện số lượng nam sinh nhiều hơn nữ sinh một ít, khí tức huyết mạch tất cả đều bất đồng, rõ ràng đều không kém. Đây không phải là thực lực mãnh mẽ, mà là bản thân huyết mạch mạnh mẽ. Xem ra có thể đi vào học viện Cứu Thục thiên phú đều không thấp. Mà những thiếu niên này đều đang tò mò quan sát hắn. Từ tuổi mà xét, Đường Tam rõ ràng là nhỏ hơn bọn họ. Trương Hạo Hiên phủi tay đem chú ý của mọi người hấp dẫn tới hắn: "Đây là đệ tử ta mới thu, hắn gọi Đường Tam. Từ hôm nay trở đi, hắn sẽ học tập tại học viện. Lão Quan, ngươi an bài."

Một trung niên dáng người cao, tướng mạo nho nhã đi đến trước mặt hắn, có chút kinh ngạc nói: "Ngươi thu đệ tử?"

Trương Hạo Hiên gật gật đầu: "Đứa nhỏ này rất đặc thù, rất có tiền đồ. Về sau ta sẽ nói cho ngươi, ngươi trước tiên an bài tốt cho hắn."

Lão Quan không có nói gì nữa, gật đầu. Trương Hạo Hiên chuyển sang Đường Tam, nói: "Vị này là thầy chủ nhiệm Quan Long Giang, người phụ trách học viện. Hắn sẽ an bài sinh hoạt và học tập thường ngày của ngươi. Ta định kì sẽ đến tìm ngươi. Ta còn có việc, phải đi trước. Đừng quên những gì hôm nay lão sư nói với ngươi." Đường Tam gật đầu. Trương Hạo Hiên kéo Quan Long Giang sang một bên, cùng hắn nói vài câu gì đó, sau đó rời đi.

"Lão sư!" Đường Tam rất nhanh tiến lên vài bước, gọi Trương Hạo Hiên lại.

"Làm sao vậy? Hoàn cảnh mới nên cần chậm rãi thích ứng." Trương Hạo Hiên nghĩ Đường Tam vì lạ lẫm nên có chút không quen.

Đường Tam lại nói: "Ta nhất định có thể thích ứng. Ta là muốn hỏi người, bình thường ta có thể đi ra ngoài không? Như đi nội thành mua một chút đồ sinh hoạt thiết yếu."

Quan Long Giang đứng bên cạnh không khỏi có chút kinh ngạc nhìn hắn. Trương Hạo Hiên lại nói: "Tận lực không nên đi ra ngoài. Nếu ngươi muốn đi thì đến gặp Quan lão sư xin phép, sau khi đạt được phê chuẩn mới có thể đi, hơn nữa nhất định phải trở về trong ngày."

"Vâng, lão sư." Nếu không đi ra ngoài, làm sao gặp được Mỹ công tử - Đường Tam thầm nghĩ. Trở lại thành Gia Lý, đối với hắn chuyện quan trọng nhất là được gặp Mỹ công tử. Trương Hạo Hiên lúc này

mới rời đi.

Quan Long Giang nói: "Đến đây đi, ra mắt mọi người." Nói xong hắn mang Đường Tam đến trước mặt mọi người. "Học viện chúng ta hiện tại có tổng cộng mười sáu học viên, lão sư tính cả ta và trấn trưởng là có năm vị. Trước tiên ta giới thiệu cho ngươi ba vị lão sư khác." Nói xong, Quan Long Giang chỉ hướng một vị nữ tử khoảng hai mươi lăm tuổi, tướng mạo cực đẹp. "Vị này là Mộc Vân Vũ lão sư, nàng chủ yếu chịu trách nhiệm sinh hoạt hàng ngày của các ngươi và khoá học thể năng."

Mộc Vân Vũ dáng người cao gầy, ước chừng cao một mét bảy, quần áo một thân y phục màu xanh, ánh mắt nhu hoà như nước, một đôi mắt to, ánh mắt lưu chuyển tràn đầy mị lực. Nhưng Đường Tam phát hiện, khi Quan Long Giang giới thiệu nàng, học viên xung quanh rõ ràng biểu lộ ra vài phần sợ hãi. Tính cách của vị Mộc lão sư này chỉ sợ không như vẻ ôn nhu bên ngoài.

"Mộc lão sư, ngài hảo." Đường Tam lập tức hướng Mộc Vân Vũ hành lễ. Mộc Vân Vũ mỉm cười, thanh âm mang theo vài phần điệu đà, "Tiểu Đường Tam, ngươi hảo. Hoan nghênh ngươi tới học viện Cứu Thục! Ngươi gầy yếu quá đi, về sau phải tăng cường huấn luyện thể năng nhé!"

"Cảm ơn lão sư." Đường Tam lập tức gật đầu, nhưng thanh âm kia làm hắn nổi da gà.

Quan Long Giang nhíu nhíu mày, ho khan một tiếng, chỉ một vị trung niên khác, nói: "Mộc Ân Tình lão sư, hắn là huynh trưởng của Mộc Vân Vũ lão sư, chịu trách nhiệm khoá thực chiến."

Mộc Ân Tình, cùng Mộc Vân Vũ một chút cũng không giống nhau. Thân hình hắn cao lớn, khuôn mặt thô cuồng mang theo vài phần

hào phóng, rất khó tưởng tượng hắn và Mộc Vân Vũ xinh đẹp là huynh muội ruột.

Chương 67: Độc Bạch

Vị lão sư cuối cùng là một vị lão giả, Quan Long Giang giới thiệu hắn cuối cùng, có nghĩa là địa vị của người này cao hơn một chút, "Tư Nho lão sư, chịu trách nhiệm giảng dạy các tri thức liên quan đến Yêu Thần biến. Ta chịu trách nhiệm phần xã hội thực tế. Trấn trưởng quản lí chung toàn bộ học viện."

Đường Tam hướng mấy vị lão sư chào hỏi. Trong mấy vị lão sư này, người để lại cho hắn ấn tượng sâu nhất là vị lão nhân gia bất hiển sơn bất lộ thuỷ* kia.

* Chỉ người che giấu tài năng, thể hiện là người khiêm tốn.

Tư Nho khoảng năm, sáu mươi tuổi, lưng có chút còng. Dáng người không cao, tóc hoa râm, tướng mạo cũng rất bình thường, trên mặt trước sau đều mang theo nhụ cười thản nhiên, nhìn qua là một người rất dễ gần. Khi Quan Long Giang giới thiệu hắn, trên mặt các học viên đều toát ra vẻ mỉm cười, hiển nhiên là ấn tượng với vị lão sư này vô cùng tốt.

Nhưng trong các vị lão sư này, chỉ có hắn làm cho thần thức của Đường Tam xao động. Có thể làm cho thần trí của hắn xúc động, ý nghĩa là gì Đường Tam rất rõ ràng.

Đám thần thức còn sót lại này, nếu quả thật bạo phát sẽ sinh ra một lực lượng rất cường đại. Có thể mạnh như thế nào Đường Tam cũng không biết, dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn dùng thân

phận Thần Vương tự bạo trùng sinh. Nhưng thần thức xúc động, có nghĩa là nếu hắn sử dụng đám thần thức này cũng chưa chắc có thể làm gì vị đang đứng trước mắt. Cho dù là lúc đối mặt với trấn trưởng có tu vi Cửu giai hắn cũng không có loại cảm giác này. Nói cách khác, thực lực của Tư Nho lão sư càng mạnh hơn trấn trưởng.

Thần cấp? Chẳng lẽ hắn đã chạm đến cấp độ Thần cấp sao?

Đường Tam trong lòng thầm giật mình, hắn đã có chút phán đoán.

Quan Long Giang mỉm cười, nói: "Đường Tam, ngươi cũng giới thiệu bản thân cho mọi người được biết."

Đường Tam nói: "Ta là Đường Tam, Yêu Thần biến là Phong Lang Biến, am hiểu điều khiển Phong Nhận, Tứ giai."

Nghe hắn nói ra hai chữ "Tứ giai", trong các học viên lập tức có vài tiếng kinh hô vang lên. Dù sao hắn đều nhỏ hơn các học viên ở đây, vậy mà có thực lực Tứ giai sao? Mà Phong Lang Biến cũng không phải Yêu Thần biến cường đại gì.

Quan Long Giang đã sớm biết tình huống của hắn, nghe vậy gật đầu nói: "Các học viên ta sẽ không giới thiệu, về sau các ngươi tự động trao đổi là được. Ngươi hôm nay mới tới, nghỉ ngơi trước một ngày, ngày mai sẽ chính thức học tập."

"Độc Bạch." Quan Long Giang kêu một tiếng, lập tức một thiếu niên dáng người gầy nhỏ chạy tới, "Có!"

Quan Long Giang nhìn thiếu niên có chút cổ quái nói: "Ngươi mang Đường Tam đến phòng của hắn, Đông phòng, số 3. Ngươi cũng giảng giải đơn giản về tình huống học viện cho hắn."

"Một mình hắn sao? Đông phòng, số 3 cũng không có người ở." Thiếu niên Độc Bạch rõ ràng có chút hâm mộ nói.

"Ít nói nhảm." Quan Long Giang tức giận quát lớn.

Độc Bạch thè lưỡi, "Vâng, giao cho con. Đường Tam, đi, ta dẫn ngươi tới kí túc xá."

"Cảm ơn." Đường Tam đáp ứng một tiếng, đi theo Độc Bạch đi theo một bên học viện. Hắn có thể cảm nhận được ánh mắt các sư phụ và đệ tử nhìn hắn đều có chút tò mò. Đồng thời, hắn cũng cảm nhận được các học viên nơi này đều có năng lực không bình thường. Quan trọng hơn là bầu không khí. Bầu không khí nơi này sinh động hơn trấn Phong Lang không biết bao nhiêu lần, lần đầu tiên hắn có cảm giác đang ở thế giới loài người.

Ấn tượng ban đầu của hắn với Cứu Thục cũng không tệ lắm. Mặc dù hiện tại hắn còn không biết Cứu Thục đang làm những cái gì.

Độc Bạch mang theo Đường Tam đi theo sườn đông, hắn không có chút nào lạ lẫm, rất quen thuộc nói: "Đường Tam, Quan lão sư đối với ngươi thật tốt. Chúng ta đều là hai người một gian, ngươi lại là một mình một gian. Chính mình một gian thật tốt, có không gian chỉ thuộc về mình. Ai nha, lúc nào ta cũng có thể có được chính mình một gian thì tốt."

Đường Tam chỉ cười cười, cũng không nói thêm gì. Cho hắn một cái phòng, chắc là an bài của Trương Hạo Hiên. Hẳn là muốn che giấu hắn tu luyện Huyền Thiên Bảo Lục.

Một người vô cùng tốt, dù làm cái gì cũng đều dễ dàng hơn.

Nhưng sau khi đến đây, muốn một mình trốn ra ngoài chỉ sợ rất

khó, ít nhất bây giờ là không có khả năng. Dù sao, tu vi cảu các vị lão sư nơi này đều hơn hẳn Vương Duyên Phong, muốn giấu kín bọn họ chuồn đi là sự việc không có khả năng xảy ra. Trừ phi mình có một năng lực che giấu, hơn nữa cấp độ đủ cao mới được.

Đông phòng số 3 rất lớn, hơn nữa không chỉ là một gian phòng ngủ, mà còn có một phòng khách khoảng hai mươi mét vuông, tiêu chuẩn một phòng ngủ một phòng khách, ngay cả buồng vệ sinh cũng có một phòng nhỏ. Cộng lại cũng có sáu, bảy mươi mét vuông.

Đối với Đường Tam từng là nô lệ mà nói, đây tuyệt đối là khu nhà cao cấp. Trong phòng cũng đầy đủ các loại đồ dùng.

"Tí nữa ta sẽ dẫn ngươi đi mua ít đồ dùng sinh hoạt." Độc Bạch cười hì hì nói.

Đường Tam nói: "Vậy thì làm phiền ngươi."

Độc Bạch cười nói: "Ngươi như thế nào luôn khách khí như vậy? Mọi người về sau đều là người một nhà rồi. Ngươi biết Yêu Thần biến của ta là gì sao?"

Đường Tam sững sờ, lắc đầu.

"Ngươi nhìn ánh mắt của ta." Độc Bạch đột nhiên nói ra.

Đường Tam quay đầu nhìn hắn. Khi hắn và Độc Bạch bốn mắt nhìn nhau, hắn phát hiện trong tròng mắt Độc Bạch có nhiều hơn một vầng sáng màu trắng óng ánh. Trung tâm quầng sáng mơ hồ có từng vòng quang văn khuếch tán ra phía bên ngoài.

Khi bọn họ nhìn nhau thì ngay lập tức Đường Tam cảm thấy được tinh thần của mình xuất hiện một chút hoảng hốt. Nhưng hạch tâm

trong tinh thần của hắn là đám thần thức tồn tại. Ngay khi hắn hoảng hốt, hai tròng mắt đã có tử quang bắn ra. Tử Cực Ma Đồng kích phát.

Tử ý từ đáy mắt Đường Tam chợt loé lên rồi biến mất, Độc Bạch như bị sét đánh mà kêu thảm một tiếng, thân thể lui lại phía sau hai bước rồi đặt mông ngồi ngay đó.

Tất cả đều phát sinh cực nhanh, coi như là Đường Tam cũng không có bất kì chuẩn bị nào. Độc Bạch hét thảm một tiếng rất lớn, doạ Đường Tam nhảy dựng.

Hầu như một khắc sau, cửa phòng liền bị đẩy ra, một thân ảnh như gió vọt vào.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Khẽ kêu lên một tiếng, Đường Tam chỉ thấy toàn thân mình rét run, không khí xung quanh dường như đều bị đọng lại.

Yêu Thần biến thuộc tính băng? Đây là suy nghĩ đầu tiên của hắn.

Lúc này Độc Bạch đang bụm lấy hai mắt lăn qua lăn lại trên mặt đất.

Thình lình xông vào là Mộc Vân Vũ, nàng nhìn thấy Độc Bạch lăn qua lăn lại, nhìn thấy Đường Tam có chút mờ mịt đứng ở nơi đó. Nàng không có tiếp tục chất vấn, mà ngồi xổm người xuống, tay phải bắt được Độc Bạch trước người mình, năng lượng trong trẻo nhưng lạnh lẽo chậm rãi chảy xuôi, để cho thân hình Độc Bạch run một hồi, rõ ràng là bình tĩnh hơn rất nhiều.

Lúc này, các vị lão sư khác cùng với các học viên cũng đều chạy đến.

Đường Tam mờ mịt nói: "Ta cũng không biết là chuyển gì xảy ra. Hắn hỏi ta có biết Yêu Thần biến của hắn là gì không, ta nói ta không biết. Hắn muốn cho ta xem ánh mắt của hắn. Sau đó ta có chút chóng mắt, hắn thì cứ như vậy rồi."

Quan Long Giang khoé miệng có chút co giật, "Tinh thần phản phệ?"

Lúc này Độc Bạch đã ổn hơn, chỉ là thân thể thoáng còn chút run rẩy, trong miệng cũng rầm rì.

Quan Long Giang nói với Mộc Vân Vũ: "Ngươi dẫn hắn đi nghỉ trước. Tiểu tử này, ỷ vào năng lực của mình đều muốn đi nhìn trộm người khác, đáng đời!"

Hắn lúc này mới chuyển hướng Đường Tam, nói: "Yêu Thần biến của Độc Bạch là một loại truyền thừa Yêu Quái Tộc rất đặc thù, tên là Thiên Hồ. Thiên Hồ nhất tộc bản thân cũng không am hiểu chiến đấu, nhưng là Vương tộc trong Hồ Yêu tộc, có được Thiên Hồ Chi Nhãn, có khả năng nhìn trộm thiên địa. Thiên Hồ Yêu Vương trong tổ đình Yêu Tinh Đại Lục có được địa vị vô cùng cao, là một trong hai đại tiên tri. Thiên Hồ Chi Nhãn của Độc Bạch còn chưa thành thục, nhưng có thể nhìn trộm năng lực của người khác. Tiểu tử này tâm tính bất ổn, không đủ thu liễm, lúc này nhìn trộm ngươi nên mới nhận lấy phản phệ. Hắn không có vấn đề gì."

Chương 68: Thiên Hồ Chi Nhãn

Thiên Hồ Chi Nhãn? Đường Tam trong nội tâm khẽ động. Năng lực này nghe cũng rất có ích ... Thiên Hồ Yêu Vương thậm chí là một trong hai đại thiên tri? Cái này chính là tồn tại đỉnh phong nhất ở trên Yêu Tinh Đại Lục. Không nghĩ Độc Bạch lại có Yêu Thần biến như vậy.

Nếu như mình có thể đạt được lạc ấn này, Thiên Hồ Chi Nhãn cùng Linh Tê Tâm Nhãn có thể dung hợp hay không? Để cho Linh Tê Tâm Nhãn tiếp tục tiến hoá.

Linh Tê Tâm Nhãn mang lại cho hắn chỗ tốt rất rõ ràng, Tinh Thần Lực tăng lên, thị giác được đề cao, có thể nhìn trộm bí mật nguyên tố, thậm chí có thể lẩn tránh điều dữ ở trình độ nhất định. Vấn đề duy nhất là, Linh Tê Tâm Nhãn không dễ tăng lên, bởi vì nói là dung hợp từ hai loại năng lực, Linh Tê Tâm Nhãn cùng Ưng Nhãn.

Đường Tam vốn là muốn trong tương lai tiếp tục thôn phệ Bạch Đầu Chuẩn Yêu và Linh Tê Tộc Yêu huyết mạch chi lực mới có khả năng tăng lên Linh Tê Tâm Nhãn. Nhưng bây giờ nghe được năng lực của Thiên Hồ Chi Nhãn, không khỏi làm hắn có cảm giác kì dị. Nếu mình dung hợp Linh Tê Tâm Nhãn với Yêu Thần biến có năng lực thị giác thì sao? Có thể làm Linh Tê Tâm Nhãn biến hoá về chất không?

Thiên Hồ Chi Nhãn rất có thể là huyết mạch thiên phú cường đại nhất rồi. Đây là một lựa chọn rất tốt a!

"Quan lão sư, Độc Bạch tu vi là mấy giai?" Đường Tam tò mò hỏi.

Quan Long Giang nói: "Tam giai. Tất cả Thiên Hồ khi sinh ra đều là Nhất giai, vô cùng yếu ớt. Hơn nữa số lượng Thiên Hồ huyết mạch truyền thừa cực nhỏ, vẫn luôn được coi trọng cực lớn. Độc Bạch là nhân loại duy nhất có được Thiên Hồ biến truyền thừa. Điểm này phải chú ý giữ bí mật, bên ngoài không được nhắc đến."

Đường Tam vội vàng gật đầu, "Hắn không có sao chứ?"

Quan Long Giang nói: "Không có chuyện gì đâu. Thiên Hồ biến bản thân Tinh Thần Lực vô cùng vững chắc, trong đó sẽ ..." Nói đến đây, hắn dừng lại, "Ngươi nghỉ ngơi trước đi. Chờ hắn tốt rồi, ta để hắn xin lỗi ngươi."

"Không cần, không cần. Làm hắn bị thương, hắn là ta nên nói xin lỗi mới đúng." Đường Tam có chút lúng túng nói.

Hắn có thể cảm giác được, các học viên khác nhìn hắn có chút kì lạ, rất hiển nhiên, hắn không phải là người đầu tiên bị Độc Bạch nhìn trộm. Nhưng có thể làm cho Độc Bạch chịu thiệt, hắn là một trong rất ít người làm được.

Đám thầy trò học viện Cứu Thục đều rời đi, Đường Tam nhẹ nhàng thở ra. Chuyện của Độc Bạch, lại để cho ước định của hắn đối với Cứu Thục tăng lên một mảng lớn.

Thiên Hồ biến hắn là huyết mạch cao cấp nhất trong Yêu Quái Tộc. Dù huyết mạch của Độc Bạch không thuần tuý, không thể so sánh với Thiên Hồ Yêu chính thức, nhưng Quan Long Giang đã nói, hắn là nhân loại duy nhất có được Thiên Hồ biến truyền thừa, chỉ cần điều này cũng có thể nhìn ra hắn quan trọng như thế nào.

Có thể đi vào học viện Cứu Thục, được tổ chức bồi dưỡng trọng điểm, chỉ sợ không có người nào là bình thường. Thiên phú của các học viên khác nhất định đều rất mạnh. Nếu chỉ nói về huyết mạch, Phong Lang Biến tuyệt đối là thấp nhất trong mọi người.

Tinh thần của Độc Bạch bị thương, mang cho Đường Tam vấn đề lớn là, không ai dẫn hắn đi mua đồ sinh hoạt.

Khi hắn chuẩn bị lấy tấm ván gỗ trên giường để minh tưởng, cửa phòng lần nữa được gõ.

"Mời vào." Đường Tam đứng người lên, từ trong phòng ngủ đi ra ngoài.

Cửa được đẩy ra, một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn đi vào.

Người này lớn hơn Đường Tam một chút, hẳn là cùng Mỹ công tử chênh lệch không nhiều. Đầu chải tóc đuôi ngựa, da thịt trắng nõn nà, một đôi mắt to màu lam vô cùng xinh đẹp. Lúc nàng cười, trên khuôn mặt còn có hai lúm đồng tiền rất duyên.

"Ngươi hảo." Đường Tam chủ động chào hỏi.

"Xin chào, ta là Trình Tử Chanh. Ta tới dẫn ngươi đi mua đồ dùng sinh hoạt." Trình Tử Chanh cười hì hì nói.

"Vậy làm phiền ngươi rồi." Đường Tam mỉm cười nói. Các sư phụ nghĩ rất chu đáo a!

Trình Tử Chanh cười hì hì nói: "Không phiền, không phiền. Coi như là cảm tạ ngươi."

"Cảm tạ?" Đường Tam ngẩn người.

Trình Tử Chanh gật đầu nói: "Đúng rồi! Tên Độc Bạch đáng ghét kia, ỷ vào Thiên Hồ Chi Nhãn của mình suốt ngày nhìn ngó lung tung, nhất là ưa thích rình coi nữ sinh chúng ta, thật muốn làm mù hắn, hừ!"

Từ trên người nàng, Đường Tam rõ ràng cảm nhận được sát khí. Không khỏi cảm thán, nữ nhân thật không thể đắc tội! Bao nhiêu tuổi đều giống nhau, tất cả đều giống nhau.

Trình Tử Chanh cười nói: "Lần này tốt rồi, hắn bị lỗ lớn. Lão sư nói, ít nhất nửa tháng hắn không thể sử dụng Thiên Hồ Chi Nhãn. Đáng đời!"

Đường Tam cười khổ nói: "Ta cũng không phải cố ý. Thương thế của hắn không nghiêm trọng chứ?"

"Không có chuyện gì đâu. Thiên Hồ tộc được xưng là số mệnh chi tử, vận khí rất tốt, không dễ dàng gục ngã như vậy. Hắn có thể bị thương làm chúng ta thấy rất quái dị. Bình thường chúng ta đều muốn chỉnh đốn hắn, nhưng luôn gặp được một ít tình huống quái dị, làm cho tên gia hoả này chạy thoát. Hơn nữa ai đối phó với hắn đều có số con rệp. Thật quá chán ghét! Ngươi cũng nên cẩn thận, ngươi làm hắn bị thương, cần phải chú ý vận khí của mình. Nhưng mà ngươi có thể làm tổn thương hắn, chứng tỏ số mệnh của ngươi hẳn là rất không tệ."

Còn có thuyết pháp như vậy? Số mệnh chi tử?

Vận khí của Độc Bạch trên người mình vô dụng, điểm này Đường Tam có thể lý giải, vì hắn là Thần Vương chuyển thế, vận khí rất khó sinh ra tác dụng trên người hắn. Hắn tới đây vốn là chuyện

nghịch thiên. Có thể mang theo trí nhớ trùng sinh đến thế giới này, đối thủ chính thức ở đây của hắn là Vị Diện Chi Chủ. Đừng nói là vận khí của Độc Bạch, coi như là vận khí của Thiên Hồ Yêu Vương cũng không có biện pháp ảnh hưởng đến hắn.

"Đi thôi, ta dẫn ngươi đi." Trình Tử Chanh hướng hắn vẫy tay, rồi xoay người đi ra ngoài.

Đường Tam đi theo Trình Tử Chanh đi ra khỏi học viện Cứu Thục, theo con đường lúc trước Trương Hạo Hiên dẫn hắn qua, đi xuống thị trấn nhỏ.

"Chúng ta đi nơi nào mua đồ?" Đường Tam hỏi.

Trình Tử Chanh nói: "Đồ dùng sinh hoạt bình thường trên thị trấn đều có. Nếu như cần đồ dùng đặc thù, hoặc là đồ quý trọng thì cần đi nội thành mới có. Nhưng mà ngươi không cần đi nội thành."

Đường Tam trong lòng tự nhủ, ta rất muốn đi nội thành, còn muốn đi chợ trung tâm, ta muốn đến trà sữa điếm Mỹ công tử. Nhưng vừa mới đến nơi này, còn chưa quen với hoàn cảnh, không nên vội vào thành.

"Ừ ừ." Hắn gật đầu đáp ứng.

Trình Tử Chanh nói: "Quan lão sư bảo ta giới thiệu cho ngươi về học viện và thị trấn chúng ta. Trong trấn có tổng cộng một nghìn tám trăm hộ dân, ước chừng có năm, sáu nghìn người. Trong chủng quần phụ thuộc, chỗ này của chúng ta xem như là khá lớn, tất cả đều xuất thân là phụ thuộc của các đại tộc trong thành Gia Lý. Sở dĩ tụ tập ở chỗ này, chủ yếu là phục vụ học viện Gia Lý, điều này ngươi biết chưa?

Đường Tam nói: "Trấn trưởng lão sư lúc trước đã nói với ta."

Trình Tử Chanh nói: "Thị trấn nhỏ chủ yếu chịu trách nhiệm cung cấp đồ dùng cần thiết hằng ngày cho học viện Gia Lý. Có thời điểm còn phụ trợ các học viên Yêu Quái Tộc trong học viện tu luyện. Cho nên chúng ta chuyên môn có bồi luyện đoàn."

"Học viện bồi luyện đoàn? Đó là cái gì?" Đường Tam kinh ngạc hỏi.

Trình Tử Chanh nói: "Ý trên mặt chữ a, chính là bồi những Yêu Quái kia luyện tập. Bồi luyện có thể thu được một ít thu nhập, cũng là một trong thu nhập chủ yếu nhất trên thị trấn. Mặt khác phục vụ học viện cũng sẽ có một ít thu nhập. Toàn bộ thị trấn nhỏ chính là dựa vào học viện Gia Lý mà sinh."

"Bồi luyện có thể gặp nguy hiểm không?" Đường Tam hỏi.

Trình Tử Chanh nói: "Cũng không phải không có, khó tránh khỏi một số ít chuyện ngoài ý muốn. Đệ tử học viện Gia Lý đối với phụ thuộc nhân loại chúng ta không có căm thù. Hơn nữa chúng ta bồi luyện với bọn họ, cũng là giúp đỡ bọn họ tăng lên thực lực."

Đường Tam gật đầu, nói: "Hiểu rồi. Ngươi tựa hồ đối với học viện Gia Lý có ấn tượng rất tốt?"

Trình Tử Chanh nhìn hắn nói: "Về sau ngươi sẽ biết. Nhanh đi đến thị trấn a!"

Chương 69: Tam đoàn

"Trấn nhỏ của chúng ta phân thành mấy bộ phận lớn. Bồi luyện đoàn trên cơ bản đều là thanh niên trai tráng và người có thực lực mạnh tạo thành. Còn có mua sắm đoàn chịu trách nhiệm cung cấp đồ dùng sinh hoạt cho học viện Gia Lý. Bọn họ chuyên môn chịu trách nhiệm đến nội thành mua ít đồ vật, cung cấp cho học viện. Từ đó theo tỉ lệ chênh lệch mà kiếm lời. Còn có dược đoàn. Sau lưng chúng ta có một mảnh núi lớn, gọi là Gia Lý Sơn Mạch, kéo dài và rất rộng rãi. Bởi vì thời tiết cho nên có rất nhiều thiên tài địa bảo cao cấp. Chỉ là trong núi lớn có Yêu Thú sinh sống, còn có thể gặp được các loại nguy hiểm khác. Cho nên dược đoàn xem như là nguy hiểm nhất, nhưng cũng kiếm lời nhiều nhất. Linh dược hái trở về, học viện Gia Lý bên kia sẽ thu mua với giá tương đối cao, đây cũng là thu nhập chủ yếu nhất trên thị trấn. Tóm lại, thị trấn chúng ta chia làm ba đoàn, bồi luyện đoàn, mua sắm đoàn và dược đoàn. Sau này ngươi có thể lựa chọn tham gia vào đoàn nào."

"Chọn lựa? Vì cái gì?" Đường Tam hỏi.

Trình Tử Chanh nói: "Quy củ của trấn là, không ai không làm mà hưởng. Mỗi người đều phải dựa vào chính mình lao động sinh hoạt. Chúng ta cũng như vậy. Học viện sẽ không cung cấp bất cứ cái gì để nuôi dưỡng chúng ta. Sinh hoạt của chúng ta cần có tiền, thì phải đi làm nhiệm vụ để thu hoạch. Tài nguyên tu luyện học viện sẽ cho chúng ta một chút, nhưng muốn có nhiều hơn thì phải dựa vào chính mình. Các sư phụ nói, đây cũng là một loại rèn luyện. Cho nên, về sau ngươi có thể lựa chọn gia nhập một trong ba đoàn, để

kiếm tiền sinh hoạt và phí tu luyện, ... Quan lão sư thường nói, một người hữu dụng không chỉ dựa vào tu luyện. Thực lực của một người tổng hợp từ nhiều phương diện, trong đó năng lực sinh tồn là phần quan trọng nhất."

Suy nghĩ thật mới. Đường Tam đối với thuyết pháp này vô cùng đồng ý. Yêu Tinh Đại Lục và Đấu La Đại Lục vốn có chút bất đồng. Ở Đấu La Đại Lục, tiến vào học viện cũng cần tiền. Ở trong học viện muốn có được tài nguyên cũng cần làm nhiệm vụ để thu hoạch. Điều này ngược lại có chút hương vị trăm sông đổ về một bể. Điều này học viện Cứu Thục coi như đi cùng con đường.

"Tiền hôm nay mua đồ sinh hoạt, ta có thể cung cấp cho ngươi trước. Chờ ngươi sau này có thì trả lại cho ta. Nhưng mà hình như ngươi tạm thời không cần làm nhiệm vụ, ngươi còn chưa tới mười hai tuổi đâu. Trước mười hai tuổi, tài nguyên tu luyện của ngươi đều do học viện bỏ ra. Những phí tổn còn thiếu, về sau chờ ngươi nhận nhiệm vụ rồi trả lại."

"Không cần làm phiền ngươi, ta có tiền." Đường Tam nói với Trình Tử Chanh.

Hắn vẫn có chút tiền, chế từ Phong Linh Thạch. Lần trước ở giải thi đấu va chạm, hắn lời ba cái Linh Tê tệ. Một đồng hắn đưa Vương Duyên Phong, về sau Vương Duyên Phong trả lại hắn rồi. Quan trọng nhất là, khi hắn đánh chết Phong Lang lãnh chủ, trộm được cái túi kia hẳn cũng là tiền. Bất quá hắn chưa kịp xem trong đó có bao nhiêu tiền. Nhưng hắn là lãnh chủ trấn Phong Lang, chắc cũng không ít tiền đâu. Cho nên, bây giờ Đường Tam thực sự không thiếu tiền.

Trình Tử Chanh ngạc nhiên nhìn hắn một cái, "Vậy là tốt rồi."

Vừa nói, hai người đã đi vào trấn nhỏ. Trên thị trấn có một phố chuyên bán các loại vật phẩm, đại đa số đều là đồ dùng sinh hoạt. Đường Tam chú ý tới cũng có cửa hàng chuyên môn bán Linh dược. Cửa hàng kia là cửa hàng lớn nhất trong phố, toạ lạc ở vị trí đắc địa, cách chỗ ở của trấn trưởng không xa.

Thị trấn này vô cùng náo nhiệt. Lần nữa tới đây, Đường Tam phát hiện trên trấn không chỉ có nhân loại, cũng có cả Yêu Quái Tộc.

Những Yêu Quái Tộc này đều mặc trang phục thống nhất, là một loại quần áo màu xanh Khổng Tước, căn cứ vào thân hình khác nhau mà tạo thành, rất đẹp. Không cần Trình Tử Chanh giải thích, hắn cũng đoán được, đây là học viên Yêu Quái Tộc của học viện Gia Lý.

Trong những học viên này, Đường Tam thấy được một ít Yêu Quái Tộc lúc trước hắn chưa từng thấy. Không sai, những tên này có thể là mục tiêu thôn phệ tiếp theo của mình.

Hắn hiện tại đã đột phá Ngũ giai, điều này có nghĩa là, hắn có thể có thêm lạc ấn, có thêm năng lực mới. Bây giờ hắn cơ bản đã nắm rõ mối quan hệ giữa Huyền Thiên Công và Yêu Quái Tộc huyết mạch. Năng lực thứ năm hắn muốn thận trọng lựa chọn, nhất định phải chọn năng lực phù hợp với mình nhất.

Nhưng thôn phệ nhiều loại huyết mạch lạc ấn cũng không sao. Nếu như có huyết mạch lạc ấn đủ cường đại, hắn có thể thay thế vài loại năng lực của mình hiện tại. Nếu như thuộc tính tương hợp, lạc ấn có thể dung hợp với nhau. Chỉ là, lạc ấn sau khi dung hợp muốn tiếp tục tăng lên rất phiền toái, không dễ dàng tăng lên như một loại lạc ấn.

Cho nên dung hợp chính là con dao hai lưỡi, dung hợp tốt sẽ làm

cho năng lực tăng thêm. Dung hợp không tốt rất có thể phản tác dụng. Phương diện này Đường Tam không có chút lo lắng, dùng ánh mắt Thần Vương và kinh nghiệm tu luyện kiếp trước, huyết mạch nào có thể dung hợp hắn có thể phán đoán tương đối chính xác.

Vấn đề là sau khi dung hợp lạc ấn, muốn tăng lên cấp độ rất khó. Chỉ thôn phệ một loại huyết mạch dung hợp chỉ sợ rất khó tăng lên toàn bộ lạc ấn. Còn nếu muốn thôn phệ nhiều loại duy trì cân bằng, chắc hẳn phải thôn phệ tất cả các huyết mạch dung hợp trong lạc ấn. Điều này Đường Tam cần không ngừng tìm tòi thử nghiệm.

May mắn, đặc tính của Huyền Thiên Công làm cho hắn có thể đem lạc ấn không cần thiết tróc bong ra ngoài, cho nên coi như hiệu quả dung hợp không tốt vẫn có cơ hội sửa sai. Đối với điều này, Đường Tam cũng không nóng nảy. Chờ thực lực của hắn mạnh lên, tương lai tự nhiên sẽ có rất nhiều cơ hội lựa chọn Yêu Quái Tộc huyết mạch khác nhau.

Đường Tam dưới sự chỉ dẫn của Trình Tử Chanh, dùng Yêu tệ được chế tạo từ Phong Linh Thạch mua mộ ít nhu yếu phẩm cần thiết. Giá hàng cũng không cao. Yêu tệ mặc dù là tiền thấp nhất, nhưng vẫn có sức mua khá. Mua xong đồ, hai người liền quay trở về học viện Cứu Thục.

"Hôm nay thật sự cảm ơn ngươi." Đường Tam xuất ra một đồng Yêu tệ đưa cho Trình Tử Chanh.

Trình Tử Chanh biến sắc: "Ngươi đang làm gì đó?"

Đường Tam thành khẩn nói: "Cũng không thể không công làm lãng phí thời gian của ngươi!"

Trình Tử Chanh hừ một tiếng, nói: "Nói như thế nào ta cũng là sư tỷ

của ngươi, ngươi xem ta là cái tên Độc Bạch kia sao?" Nói xong, nàng xoay người rời đi, rõ ràng có chút tức giận.

Đường Tam không khỏi có chút dở khóc dở cười, dọc theo con đường này, Trình Tử Chanh luôn nói cho hắn cái gì là đồng giá trao đổi, nơi này tất cả đều phải tự lực cánh sinh gì đó. Cho nên hắn mới có hành động như vừa rồi, lại không nghĩ làm người ta tức giận. Cho nên nói lòng dạ nữ nhân như mò kim dưới đáy bể, tâm tư của nữ nhân thật sự là đoán không ra!

Lúc này trời đã chạng vạng tối, lúc trước Trình Tử Chanh đã nói qua, mọi người trong học viện cùng dùng cơm, lão sư và học viên đều ở một chỗ, có nhà ăn riêng.

Nhưng bây giờ còn chưa tới thời gian, còn cách một lát nữa.

Đường Tam đem đồ sinh hoạt bố trí một lát, trong phòng lập tức nhiều hơn vài phần nhân khí.

Nhìn phòng của mình, Đường Tam không khỏi có chút kì dị. Không biết mình sẽ ở chỗ này bao lâu, nhưng cuối cùng coi như đã có một chỗ an ổn.

Vô luận là học viện Cứu Thục hay học viện Gia Lý, hắn cũng cần có thời gian thích ứng. Quan trọng vẫn là phải cố gắng tăng lên thực lực của bản thân. Không có gì quan trọng hơn là làm cho mình mạnh hơn.

Hắn ngồi trên ghế, yên lặng cảm thụ biến hoá trên thân thể mình. Ngày đó đánh chết Phong Lang lãnh chủ, bởi vì một mực đi theo Hổ Diện Nhân, hắn cũng sợ bại lộ tu vi của mình nên vẫn không chính thức hấp thu năng lượng từ Phong Lang lãnh chủ huyết mạch.

Năng lượng từ Phong Lang lãnh chủ huyết mạch vô cùng nồng đậm, thuần tuý. Bản thân hắn có tu vi Ngũ giai đỉnh phong, sau khi bị Đường Tam thôn phệ hoàn toàn huyết mạch chi lực, Huyền Thiên Công của Đường Tam trực tiếp tiến vào tầng thứ năm, tương đương cũng đạt đến tu vi Ngũ giai ở thế giới này.

Chương 70: Thịt yêu thú

Tiến vào Ngũ giai, tự nhiên cũng tiến bào một tầng khác, mà huyết mạch chi lực của Phong Lang lãnh chủ còn chưa hoàn toàn bị tiêu hoá hết. Muốn đem năng lượng thuần tuý này tiêu hoá cần ít nhất một tuần mới được. Tới lúc đó, Đường Tam thấy Huyền Thiên Công có thể tiến một bước dài ở tầng thứ năm rồi.

Đánh chết cường giả Yêu Quái, thôn phệ năng lượng của chúng, không thể nghi ngờ là đường tắt giúp hắn tăng lên tu vi. Chỉ là thực lực của hắn bây giờ còn quá yếu ớt, khả năng bại lộ cũng rất lớn. Ngày đó nếu không phải Phong Lang lãnh chủ bị trọng thương thì Đường Tam chưa hắn có thể chiến thắng.

Thông qua trận chiến ấy cũng làm cho Đường Tam cảm giác được, kì thật hiểu biết của mình với Yêu Quái Tộc vẫn còn hạn chế. Hắn cũng hy vọng, sau khi mình gia nhập học viện Cứu Thục có thể học được nhiều tri thức hơn nữa. Những thứ này đều rất quan trọng với hắn.

Phong Lang huyết mạch lạc ấn không ngoài ý muốn cũng đã tăng lên Ngũ giai, làm cho cảm giác của hắn với Phong nguyên tố càng mạnh hơn nữa. Lúc trước đối mặt với trấn trưởng Trương Hạo Hiên, vì chênh lệch tu vi quá lớn, hắn cơ bản không có cơ hội. Mà bây giờ, sức chiến đấu của hắn so với khi đối mặt với Phong Lang lãnh chủ đã tăng lên một mảng lớn.

Tu vi càng cao, những năng lực ở kiếp trước cũng có thể vận

chuyển và sử dụng tốt hơn. Trong đó có nhiều cái thích hợp sử dụng ở thế giới này.

"Ăn cơm! Ăn cơm!" Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền tới một âm thanh có chút quen thuộc. Sau một khắc, tiếng đập cửa liền vang lên.

Đường Tam chấm dứt cảm ngộ của bản thân, mở cửa nhìn ra, đúng là Độc Bạch.

Bốn mắt nhìn nhau, Độc Bạch rõ ràng có chút lúng túng, ho khan một tiếng, nói: "Không nghĩ tới Tinh Thần Lực của ngươi mạnh như vậy, hắc hắc hắc, Đường Tam, sau này chúng ta là huynh đệ."

Đối với tư duy của hắn, Đường Tam cảm thấy mình có chút không theo kịp, bất đắc dĩ nói: "Mắt của ngươi không sao chứ? Nghe Trình Tử Chanh sư tỷ nói, ngươi cần tĩnh dưỡng một thời gian."

Độc Bạch ngược lại rất tiêu sái, "Không có việc gì, không có việc gì. Lần đầu tiên ta nhìn lão sư còn nghiêm trọng hơn. Khi đó ta cảm thấy mình bị mù rồi. Lúc trước ta vô cùng thê thảm, là muốn cho lão sư chiếu cố ta nhiều hơn. Đi thôi, đi ăn cơm. Hôm nay ngươi vừa mới tới, nghe nói vì nghênh đón ngươi có đồ ăn ngon đó. Trấn trưởng cũng tới."

Hai con ngươi của Độc Bạch có chút tối nhạt, hiển nhiên là bị trùng kích không nhỏ.

Hai người ra khỏi phòng, Độc Bạch dẫn đường tiến về nhà ăn. Vừa đi hắn vừa thấp giọng nói: "Đường Tam, ánh mắt của ngươi tu luyện năng lực gì? Màu tím kia là gì? Hắn không phải là năng lực Phong Lang Biến, rất lợi hại đó!"

Đường Tam nói: "Đó là một loại năng lực thiên phú của ta, Phong Lang Biến của ta có chút biến dị."

"A, khó trách. Lợi hại, lợi hại. Chờ ta tu luyện tới Tứ giai, lại cùng ngươi đối mặt một lần xem sao. Độc Bạch không nghi ngờ gì, ở học viện Cứu Thục, năng lực của mọi người vốn là thên biến vạn hoá. Nếu như chỉ là Yêu Thần biến bình thường, cũng không có tư cách tới nơi này."

Nhà ăn ở phía viện tây, bên trong một nhà gỗ rộng rãi. Vừa vào nhà, một mùi thơm nồng nặc cũng đã đập vào mặt.

Đi vào thế giới này chín năm, Đường Tam đã sớm không ôm kỳ vọng với đồ ăn rồi. Vô luận là nguyên liệu gì, cơ bản chính là dùng nước nấu, đồ nướng hai loại cách làm. Cho thêm đơn giản một chút muối, như vậy là xong.

Hương vị không thể nói là tốt, cũng không phải không tốt. Nguyên liệu nấu ăn tươi mới coi như cũng được, còn lại đều có thể dùng từ "như sáp nến" để hình dung.

Lúc này đi vào nhà ăn, cảm giác của hắn có chút đổi mới. Mùi thơm nồng đậm làm cho cái mũi giật giật. Trên bàn dài có nhiều loại đồ ăn. Thoạt nhìn phương thức chế biến cũng không thay đổi, nhưng từ mùi vị có thể thấy thức ăn này cũng không tệ.

Nguyên liệu nấu ăn có một số Đường Tam không nhận ra. Ở giữa bàn có một mâm lớn, đường kính quá một mét, phía trên có một món từ động vật đặt nghiêm chỉnh trên đó. Trong các món, cái mâm này có thể nói là quái vật khổng lồ.

Thật là lớn! Mùi thơm nồng đậm cũng là từ mâm này phát ra.

Độc Bạch hít hít, nước miếng chảy ra, cười hắc hắc nói: "Có lộc ăn rồi. Đây là một Yêu Thú cấp thấp, gọi là Phi Thiên Thử. Là một loài chuột có thể bay, thịt rất giàu dinh dưỡng. Chỉ có Gia Lý Sơn Mạch mới có. Bởi vì tốc độ phi hành nhanh, bắt chúng rất khó. Một con có thể bán được ba mươi đến năm mươi Yêu tệ. Mỗi tháng chúng ta có thể ăn một hai lần cũng không tệ rồi. Thịt Yêu Thú có công hiệu lớn với huyết mạch của chúng ta. Coi như là trong thành Gia Lý, cũng chỉ có đám quý tộc kia mới được ăn."

Thịt Yêu Thú? Đường Tam trước kia đúng là chưa từng ăn. Nhưng nghe nó là con chuột, cảm giác muốn ăn vừa nãy không còn mãnh liệt nữa.

Lúc này, đám thầy trò học viện Cứu Thục cũng đã nhao nhao đi tới nhà ăn. Đường Tam bởi vì là mới tới, tự nhiên được an bài ở vị trí cuối.

Chứng kiến nước nấu Phi Thiên Thử, con mắt các học viên đều sáng lóng lánh, thoạt nhìn rất khát vọng với thịt Yêu Thú.

Trấn trưởng Trương Hạo Hiên ngồi ở vị trí chủ vị, nhìn mọi người đến đông đủ mới nói: "Hôm nay hoan nghênh Đường Tam đến với đại gia đình chúng ta. Từ hôm nay trở đi, hắn là một phần tử trong chúng ta. Ta cũng đã chính thức nhận hắn làm đồ đệ, về sau mọi người cùng tương thân tương ái, cùng nhau tu luyện, cùng nhau tiến bộ."

Thu đồ đệ?

Nghe Trương Hạo Hiên thu Đường Tam làm đồ đệ, các học viên và sư phụ không khỏi toát ra vẻ kinh ngạc.

Trong ánh mắt của Tư Nho, vốn luôn có vẻ mặt cười tủm tỉm, lúc

này cũng toát ra vài phần kinh ngạc. Hiển nhiên là đối với việc Trương Hạo Hiên thu đồ đệ là rất giật mình.

Hắn quay đầu nhìn Trương Hạo Hiên, Trương Hạo Hiên dường như không có cảm nhận được ánh mắt của hắn, đứng người lên, đi đến mâm Phi Thiên Thử, xé một cái chân chuột, sau đó đi đến chỗ Đường Tam, bỏ vào trong bát hắn.

Đường Tam khoé mặt co giật một lát, thầm nghĩ: "Lão sư a lão sư, ta có thể không ăn được không?"

Trước mặt nhiều người như vậy, hắn cũng không thể không cho Trương Hạo Hiên mặt mũi, chỉ có thể kiên trì nói: "Cảm ơn lão sư."

"Mọi người cùng ăn đi." Trương Hạo Hiên ra lệnh một tiếng, các học viên không chút nào khiêm nhường, cơ hồ lập tức đứng lên.

Lúc bữa tối bắt đầu, Đường Tam mới hiểu được, vì sao Trương Hạo Hiên chủ động cho hắn một cái chân Phi Thiên Thử.

Ba giây, thật sự chỉ có ba giây, cái mâm lớn nhất kia đã trống không.

Tốc độ thật sự là quá nhanh, Đường Tam chỉ thấy hoa mắt, nước nấu Phi Thiên Thử đã hết sạch rồi.

Các sư phụ cũng không có động thủ, chỉ ăn các thức ăn khác. Phi Thiên Thử này, tất cả đều để lại cho các học viên.

Đối với việc này, các sư phụ sớm đã không thấy quái dị. Bên tai Đường Tam truyền đến thanh âm của Độc Bạch: "Mau ăn đi, nhanh thì được, chậm thì nhịn."

Đường Tam lúc này đã hiểu được, không dám lãnh đạm, cũng nhanh chóng bắt đầu ăn. Hắn đối với đồ ăn cũng không có bắt bẻ. Trước cắn răng ăn hết chân chuột, sau đó tấn công các thức ăn khác.

Bởi vì các học viên khác đều cố gắng đối phó cướp lấy Phi Thiên Thử, ngược lại cũng không có ai cùng hắn cướp đoạt đồ ăn khác.

Thịt Phi Thiên Thử rất co giãn, không có mùi gì lạ, mà có một mùi rất thơm. Trừ yếu tố tâm lý, vẫn có thể tiếp thu được. Sau khi nuốt xuống, trong bụng thật ấm áp, một cỗ nhiệt khí tản ra toàn bộ xương cốt. Độc Bạch nói không sai, thịt Yêu Thú có công hiệu bổ dưỡng huyết mạch.

Bữa tối dừng lại, căn bản không ai nói chuyện, hoàn toàn đang ăn thì không nói. Khi miếng thức ăn cuối cùng bị quét qua, trên bàn chỉ còn lại đống bát đĩa trống không.

Đường Tam cũng ăn không ít. Không thể không nói, đây là bữa ăn tốt nhất từ khi hắn tới thế giới này. Tuy rằng hương vị vẫn như vậy, nhưng nguyên liệu nấu ăn rất tốt. Vô luận là rau quả hay thịt, đều vô cùng tươi mới.

Chương 71: Xem xét thu hoạch

Các sư phụ sau khi ăn xong liền trước sau rời đi, các học viên cũng vậy. Không có trao đổi nhiều, ai về phòng người nấy.

Độc Bạch sau khi ăn xong cũng lập tức rờii đi, nhưng cũng nói với Đường Tam một tiếng là trở về tu luyện.

Khi Đường Tam đi ra nhà ăn, sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối xuống. Trong sân yên tĩnh, mà xung quanh các phòng đều có các ngọn đèn dầu thắp sáng. Đây là một loại yên tĩnh mà tràn ngập khí tức sinh mệnh.

Thở dài một hơi, Đường Tam lúc này mới đi về phía phòng mình.

Vừa vào cửa, hắn có chút giật mình.

Trương Hạo Hiên đang an vị trong phòng khách, nhìn hắn.

"Lão sư." Đường Tam vội tiến lên chào hỏi.

Trương Hạo Hiên mỉm cười, nói: "Ngồi xuống rồi nói."

Đường Tam ngồi xuống cái ghế bên cạnh.

Trương Hạo Hiên hỏi: "Đã thích ứng được chưa?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Vừa mới thích ứng được một chút.

Nơi này rất tốt."

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi biết chúng ta mất bao nhiêu thời gian mới khiến cho chỗ này có bộ dạng như bây giờ không?"

Đường Tam sửng sốt một lát, lắc đầu.

Trương Hạo Hiên nói: "Hơn ba trăm năm."

"Hơn ba trăm năm?" Đường Tam không khỏi đề cao âm thanh lên vài phần.

Trương Hạo Hiên than nhẹ một tiếng, nói: "Tích luỹ số lượng phụ thuộc, để cho Yêu Quái Tộc nhận thức chúng ta, rồi từng bước ỷ lại. Sau đó xây dựng thành công thị trấn, làm cho nó phát triển lớn mạnh. Chúng ta từng bước một đi tới. Sau đó học viện Cứu Thục thành lập. Chúng ta dùng tổng cộng ba trăm năm thời gian. Nói đung ra, tổ chức Cứu Thục ra đời cũng đã hơn ba trăm năm rồi. Nơi này cũng có thể coi là tịnh thổ của nhân loại rồi. Nếu như trên toàn bộ đại lục, nhân loại đều có chỗ như thế này, tộc nhân của chúng ta sẽ không tiếp tục phải cực khổ, thật là một chuyện tốt."

"Ân." Đường Tam yên lặng nhẹ gật đầu.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngày mai, ngươi sẽ chính thức bắt đầu học tập ở học viện. Ta đặc biệt tới tìm ngươi là muốn nhắc nhở ngươi. Ở chỗ này, đầu tiên ngươi phải lấy được nhận thức của lão sư và các học viên. Phần nhận thức này không phải là cách ngươi cư xử khéo léo như thế nào, mà là thực lực. Tại học viện chúng ta, thực lực là căn bản. Ta thấy tâm tính ngươi trầm ổn, điểm này ta không lo lắng. Nhưng thực lực mới là điểm giúp ngươi đứng vững. Lúc cần thiết, có thể để lộ tu vi Ngũ giai. Nhưng Huyền Thiên Bảo Lục nhất định phải chú ý giữ bí mật."

"Vâng." Đường Tam đáp ứng một tiếng.

Trương Hạo Hiên đứng người lên, nói: "Đi đường mệt nhọc, ngày mai còn phải học tập, tối nay ngươi đi ngủ sớm đi." Vừa nói, hắn vừa đi ra ngoài, Đường Tam cũng đứng dậy tiễn hắn.

Trương Hạo Hiên đi tới cửa liền dừng lại, quay người về phía Đường Tam, sờ lên đầu hắn, nói: "Học viện chúng ta có một quy củ, là chính thức chỉ được nhận một sư phụ. Ngươi rõ chưa?"

Nói xong, hắn vỗ vỗ bả vai Đường Tam, hào quang loé lên, thân ảnh cao lớn biến mất.

Chỉ được nhận một sư phụ? Hắn đang nhắc nhở ta điều gì?

Đường Tam trong đầu xuất hiện nghi hoặc.

Đóng kĩ cửa phòng, trở lại phòng ngủ. Rửa mặt đơn giản rồi lên giường.

Hắn cũng không có minh tưởng, mà từ ngực mình lấy ra một cái túi nhỏ. Cái túi này dùng một loại thuộc da hắn không biết chế tạo thành, có màu nâu nhạt, lớn như bàn tay, nhìn cũng tầm thường.

Ngày đó sau khi đánh chết Phong Lang lãnh chủ, hắn lấy cái túi này rồi tụ hợp với Trương Thiên Khiếu, nhanh chóng đi đếnn thành Gia Lý. Trên đường đều ở cùng với Trương Thiên Khiếu nên không có thời gian xem xét. Lúc này đã an ổn, hắn mới lấy túi ra xem xét thu hoạch của mình.

Trên người Phong Hùng lúc đó, cái túi này là vật phẩm duy nhất. Khi đó Phong Hùng đang hoảng hốt chạy trốn, vật phẩm hắn mang

theo nhất định có giá trị không thấp. Trấn Phong Lang dù nhỏ, nhưng thân là một lãnh chủ không biết đã bao năm, tài lực đương nhiên không kém. Trọng yếu hơn là, sau khi Đường Tam thôn phệ huyết mạch chi lực của hắn đã phát hiện có chỗ bất đồng, huyết mạch của hắn quá thuần tuý. Có thể nói, thôn phệ một lần này cung cấp cho Đường Tam năng lượng còn nhiều hơn tất cả các Yêu Quái hắn từng thôn phệ. Điều này làm sao có thể không làm Đường Tam giật mình?

Lúc trước chưa kịp nghĩ, hiện tại hồi tưởng lại, chỉ sợ lai lịch của vị Phong Lang lãnh chủ này không bình thường, cho nên đồ vật thiếp thân của hắn cũng sẽ có thứ tốt.

Túi màu vàng này rất nhẹ, nhưng khi chạm vào lại sáng bóng. Đường Tam vận chuyển Linh Tê Tâm Nhãn, trong lòng lập tức chấn động.

Khi hắn dùng Linh Tê Tâm Nhãn quan sát cẩn thận cái túi nhỏ liền phát hiện trong túi chứa một đám thuộc tính không gian chấn động.

Không gian chấn động có ý nghĩa gì, hắn rất rõ ràng. Đây chẳng lẽ là một kiện trữ vật, là bảo vật không gian sao? Nếu là như vậy, mình nhặt được bảo rồi!

Phải biết rằng, dù ở kiếp trước, vật phẩm thuộc tính không gian cũng vô cùng trân quý. Mặc dù sau khi thành Thần nó cũng không quan trọng, vì mình cũng có thể sáng lập một không gian riêng. Nhưng ở Yêu Tinh Đại Lục, hắn lần đầu tiên nhìn thấy vật phẩm như vậy. Hơn nữa, nếu như túi nhỏ này là một kiện bảo vật không gian có nghĩa là trong đó có thể có nhiều đồ hơn nữa, không liên quan đến thể tích bên ngoài.

Vừa nghĩ, Đường Tam thử mở cái túi nhỏ ra, đồng thời đem Tinh

Thần Lực của mình lặng yên thăm dò.

Cái túi vốn màu nâu nhạt, khi tiếp xúc với Tinh Thần Lực của hắn đột nhiên phát ra màu xanh nhàn nhạt, Đường Tam mơ hồ cảm nhận được trong đó có một lực kháng cự, ngăn cản hắn nhìn trộm bên trong. Cỗ bình chướng này không phải rất mạnh, nhưng vô cùng mềm dẻo, nhẹ nhàng ngăn cản Tinh Thần Lực của hắn ở bên ngoài.

Trong nội tâm khẽ động, Đường Tam không đình chỉ tìm kiếm, mà thúc dục Phong Lang lạc ấn, trên người cũng phát ra thanh quang nhàn nhạt.

Quả nhiên ngay sau đó, bình chướng kia thoáng giằng co một hồi, nhưng cũng lặng yên tiêu tán.

Trong Phong Lang lạc ấn lúc này chứa năng lượng nồng đậm đến từ huyết mạch chi lực của Phong Hùng. Dù sao huyết mạch Phong Hùng cũng nồng đậm hơn rất nhiều so với tổng số Phong Lang mà hắn từng thôn phệ. Điều này đã chứng minh, cái túi nhìn qua thì tầm thường này là một kiện vật phẩm đã nhận chủ. Có thể nhận chủ nghĩa là nó đã có Linh tính nhất định.

Tinh Thần Lực hướng vào trong tìm kiếm, sau một khắc, trên mặt Đường Tam cũng đã tràn đầy thần sắc vui mừng.

Trong túi là một mảnh mờ mịt. Không gian tương đối không nhỏ, khoảng hơn một trượng vuông. Trong các bảo vật không gian thì cái túi này đã khá khó lường rồi.

Loại bảo vật không gian này, vấn đề nằm ở bảo trì không gian ổn định. Như vậy, thể tích không gian càng lớn thì sẽ duy trì càng khó. Thuộc da bên ngoài hắn được làm từ da của Yêu Quái có thuộc tính

không gian, trình tự như thế nào Đường Tam cũng không rõ. Nhưng không gian bên trong lớn và ổn định như vậy, bản thân cái túi này chính là một kiện dị bảo rồi.

Mà trong túi cũng không có đồ vật gì khác, đều là tiền.

Trong đó, hấp dẫn sự chú ý của Đường Tam nhất chính là đồng tiền bắt mắt nhất, nồng đậm Phong nguyên tố chấn động, tản ra vầng sáng thanh sắc mịt mờ.

Loại tiền tệ này là lần đầu tiên Đường Tam nhìn thấy, nhưng từ việc Phong nguyên tố chấn động thì hắn có thể đoán được, đây là đồng tiền bài danh thứ ba trong hệ thống tiền Yêu Quái Tộc, chính là nguyên tố tệ, là Phong nguyên tố tế rất phù hợp với Phong Lang nhất mạch.

Trong túi nhỏ có chừng vài trăm đồng Phong nguyên tố tệ. Đây chính là một khoản tài phú a! Trừ cái đó ra còn có rất nhiều Phong Linh Thạch. Mà những Phong Linh Thạch này đều rất trong suốt, không giống với Phong Linh Thạch trước kia hắn thấy. Phong Linh Thạch tinh khiết có giá trị bao nhiêu Đường Tam cũng không rõ ràng lắm, nhưng nhất định là rất xa xỉ.

Chương 72: Phát tài

Đường Tam dùng Tinh Thần Lực thăm dò một lát lại có kinh hỉ. Trog một góc chứa toàn Phong nguyên tố tệ còn cất giấu ba miếng loé lục thải quang mang. Nhìn qua cùng Phong nguyên tố tệ chênh lệch không nhiều, nhưng dùng sáu loại vật liệu liên tiếp chế tạo thành. Kì dị chính là, sáu loại vật chất phân biệt cho thuộc tính bất đồng kết hợp ở cùng một chỗ hỗ trợ lẫn nhau, năng lượng chấn động vô cùng ổn định.

Đây là Thiên Vũ tệ, có giá trị cao hơn so với nguyên tố tệ. Một đòng Thiên Vũ tệ tương đương với một trăm nguyên tố tệ đó! Có thể tưởng tượng được đồ vật này trân quý cỡ nào.

Tất cả tiền tệ của Yêu Quái Tộc đều có thể dùng tu luyện. Đây cũng là giá trị của chúng nó. Mỗi đồng tệ cao cấp đều có thể nói là bảo vật.

Sau khi khiểm tra xong túi, phản ứng đầu tiên của Đường Tam là, phát tài rồi!

Đúng vậy, phát tài.

Đánh chết Phong Hùng mang cho hắn chỗ tốt nhiều hơn so với tưởng tượng. Phong Lang huyết mạch nồng đậm vô cùng, còn có cái túi này rất có thể là tài phú tích góp nhiều năm của trấn Phong Lang. Hiện tại đều là vật trong tay hắn. Và quan trọng nhất không phải là số tiền bên trong, mà là túi trữ vật không gian này. Đã có túi

nhỏ này sẽ rất thuận tiện. Không gian hơn một trượng có thể chứa được rất nhiều vật phẩm. Đối với Đường Tam, chưa có vật gì thuận tiện hơn nó. So với số tiền tài kia, hắn càng ưng ý túi trữ vật không gian hơn.

Buộc chặt miệng túi, không gian chấn động tự nhiên biến mất, tất cả khôi phục như bình thường. Đường Tam lập tức thở dài một hơi.

Vốn có ba Linh Tê tệ, hắn cảm giác mình có thể xem như là có tiền rồi, nhưng hiện tại hắn cảm thấy, mình có thể được coi là một tiểu phú ông.

Ở thành Gia Lý này, chỉ cần có tiền sẽ không thiếu tài nguyên tu luyện. Đã có chút vốn này, như vậy mình phải nhanh chóng suy tính làm sao để đem những thứ này chuyển hoá thành thực lực của mình. Tăng thực lực lên mới là sự tình trọng yếu nhất.

Đối với học viện Cứu Thục, ít nhất cho tới bây giờ hắn có ấn tượng không tệ. Nơi này chỉ sợ là bình đài tốt nhất của nhân loại trên Yêu Tinh Đại Lục.

Hơn nữa, chỗ này cách Mỹ công tử rất gần! Chờ ổn định lại, mình có thể đi gặp nàng rồi.

Vừa nghĩ tới Mỹ công tử, lòng Đường Tam lập tức trở nên ấm áp, ánh mắt cũng trở nên sáng ngời.

Thu liễm tâm trạng, khoanh chân minh tưởng, hắn yên lặng tiến nhập trạng thái tu luyện Huyền Thiên Công, tiếp tục tiêu hoá huyết mạch chi lực của Phong Hùng.

Phong Hùng huyết mạch chi lực bị Phong Lang lạc ấn hấp thu vô cùng dễ dàng, hơn nữa Đường Tam rõ ràng cảm nhận được, sau khi

tiến vào Ngũ giai, Phong Lang lạc ấn có điểm bất đồng.

Điểm bất đồng này không chỉ là vị giai mang đến, trong đó chỉ sợ có phần của huyết mạch chi lực hùng hậu và tinh khiết kia.

Phong Lang lạc ấn lúc này đã trở nên xanh tươi ướt át, hết sức trong suốt. Trong lạc ấn phảng phất có một đầu Cự Lang đang ngửa mặt lên trời gào thét. Phong Lang lạc ấn được tăng cường, khi Đường Tam thúc dục nó, cảm giác và lực khống chế Phong nguyên tố cũng được đề thăng. Nương theo hắn hấp thu huyết mạch chi lực, Huyền Thiên Công cũng tăng lên với tốc độ kinh người.

Theo phán đoán, Phong Hùng huyết mạch khẳng định phải cường đại hơn rất nhiều so với Phong Lang bình thường. Mà với Yêu Quái Tộc, Vương Duyên Phong đã từng nói, Yêu Quái càng cường đại thì có huyết mạch càng tinh khiết, càng tiếp cận tổ tiên. Cho nên trong các tộc Yêu Quái, mạnh nhất đều là Vương tộc, bởi vì Vương tộc huyết mạch là nhất mạch tương truyền từ tổ tông, cha truyền con nối mà có. Bọn họ vô cùng coi trọng huyết mạch thuần tuý, Yêu Quái càng thuần chủng, thực lực cũng càng mạnh.

Nhân loại tuy rằng truyền thừa Yêu Thần biến, nhưng bởi vì đều có một bộ phận huyết mạch nhân loại, cho nên dù thế nào, nhân loại cũng khó có khả năng đem Yêu Thần biến tu luyện tới cấp độ của Yêu Quái có cùng huyết mạch. Mặc dù như vậy, hậu đại của Yêu Quái càng cường đại và nhân loại kết hợp, Yêu Thần biến cũng sẽ cường đại hơn một chút.

Phong Hùng huyết mạch trong Phong Lang nhất tộc hẳn không giống người thường. Chỉ là không hiểu sao hắn lại ở một thị trấn nhỏ như vậy. Đường Tam có thể cảm nhận được, cường độ huyết mạch của Phong Hùng đã rất gần Lục giai. Lần đầu tiên nhìn thấy Phong Hùng hắn có thể cảm nhận được một chút, sau khi cắn nuốt

thì cảm thụ càng thêm rõ ràng.

Khi Phong Hùng chết đi, Đường Tam thậm chí có thể cảm nhận được trong cơ thể nó có một cỗ năng lượng quỷ dị đột nhiên biến mất, theo tính mạng của nó cùng một chỗ biến mất.

Lúc đó bởi vì thời gian khẩn trương nên chưa kịp nghĩ, bây giờ ngẫm lại, những biến hoá này rất có thể cùng bản thân huyết mạch tinh khiết có quan hệ.

Hy vọng Phong Hùng chết không mang lại phiền toái cho nhóm Vương lão sư. Chắc có lẽ không có vấn đề quá lớn, dù sao, Phong Lang tộc chỉ có thể đem chuyện này đổ lên đầu Thiểm Báo nhất tộc. Ai bảo Thiểm Báo tộc tấn công trên phạm vi lớn?

Nếu như thân phận của Phong Hùng không giống bình thường, chuyện này rất có thể khơi mào tranh chấp giữa hai tộc. Để cho bọn nó chó cắn chó thôi.

Mạch suy nghĩ dần dần trở nên rõ ràng, Đường Tam cũng dần tiến vào trạng thái minh tưởng. Trên người hắn mơ hồ có thanh quang lượn lờ, Phong Hùng huyết mạch chi lực, đang từng chút từng chút hoá thành lực lượng của hắn.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm, khi trời vừa tảng sáng, Đường Tam cũng từ trong minh tưởng tỉnh lại.

Đẩy cửa sổ, vừa đợi Tử Khí Đông Lai, vừa lấy túi trữ vật kia ra. Túi trữ vật này vẫn là vật phẩm nhận Phong Hùng là chủ. Hiện tại hắn bởi vì có Phong Hùng huyết mạch khí tức mà có thể sử dụng, nhưng khi Phong Hùng huyết mạch bị hấp thu hoàn toàn còn có thể sử

dụng không thì rất khó nói, cho nên hắn nhất định phải đem ấn ký thuộc về Phong Hùng xoá đi.

Điều này cần Tinh Thần Lực rất mạnh, mà khi tu luyện Tử Cực Ma Đồng là lúc Tinh Thần Lực của hắn tràn đầy nhất.

Ở phương đông xa xa dần lộ ra một vòng màu trắng bạc, hai con ngươi Đường Tam cũng đã biến thành màu tím. Tinh Thần Lực ngưng thực lặng yên không tiếng động nương theo khí tức Phong Lang Biến xâm nhập vào túi trữ vật.

Rất nhanh, Đường Tam đã tìm được gân mạch. Kinh nghiệm đối với không gian nguyên tố từ kiếp trước làm cho hắn không mất nhiều thời gian.

Một vòng thanh quang chợt loé lên rồi biến mất, lạc ấn nguyên bản đã bị giải khai. Đường Tam lưu lại lạc ấn Huyền Thiên Công của mình, đem phong bế và khống chế, hơn nữa còn giữ lại một đám Tinh Thần Lực trong đó. Như vậy, sau này hắn muốn lấy đồ từ túi trữ vật, chỉ cần một ý niệm, cũng có thể từ trong đó tìm được thứ mình cần.

Mặt trời dần lên cao, khoé miệng Đường Tam cũng lộ ra một nụ cười vui vẻ. Một ngày mới tốt đẹp đã bắt đầu rồi!

Đem túi trữ vật không gian cất kĩ, Đường Tam dãn thân thể một lát, rửa mặt rồi đi ra gian phòng.

Thành Gia Lý ở hướng bắc, nhưng nhiệt độ cao hơn nhiều ngoài thành. Địa thế thung lũng làm nơi này bốn mùa đều như mùa xuân, vô cùng thoải mái dễ chịu.

Từ giữa sườn núi nhìn xuống, có thể thấy thị trấn nhỏ lúc này đã có

khói bếp lượn lờ. Mà học viện Gia Lý xa xa có cảm giác mông lung.

Đó không phải là sương mù, mà là các loại trận pháp che giấu. Cảm giác thần bí này cũng làm cho Đường Tam có cảm giác hiếu kì, muốn tìm tòi đến cùng.

Ngày hôm qua Trình Tử Chanh đã từng nói qua, về sau có thể đi bồi luyện đoàn kiếm thu nhập. Bồi luyện đoàn là có thể tiến vào học viện Gia Lý. Về sau có cơ hội, mình có thể tiến hành một ít thử nghiệm.

"Ngươi đã dậy rồi!" Thanh âm quen thuộc vang lên, Đường Tam quay đầu lại nhìn, vừa hay thấy Độc Bạch đang đi về phía mình.

So với ngày hôm qua, ánh mắt của hắn hôm nay có chút hồng, không biết có phải vì tu luyện cả đêm để chữa thương không.

"Độc Bạch sư huynh, buổi sáng tốt lành." Đường Tam mỉm cười chào hắn.

Nghe Đường Tam gọi mình là sư huynh, Độc Bạch lập tức sáng mắt lên. Trước khi Đường Tam đến, hắn chính là người nhỏ nhất ở đây, năm nay mới mười một tuổi. Hắn đều gọi người khác là sư huynh, sư tỷ, không nghĩ mình cũng có sư đệ.

Chương 73: Sư huynh sư tỷ

"Đều là người một nhà, ngươi gọi ta là sư huynh được rồi." Độc Bạch cười hì hì nói.

"Sư huynh hảo." Đường Tam cũng rất biết nghe lời.

"Đi, đi ăn điểm tâm." Độc Bạch kéo Đường Tam tiến vào nhà ăn, điểm tâm rất phong phú, mặc dù không có thịt Yêu Thú như hôm qua, nhưng cũng là ăn thịt, trứng cùng món chính. Thức ăn so với lúc ở trấn Phong Lang tốt hơn rất nhiều.

Trừ bọn họ cũng đã có một số đệ tử đều đến nhà ăn ăn điểm tâm rồi. Độc Bạch mang theo Đường Tam nhao nhao tiến đến chào hỏi, coi như làm quen với nhau. Với trí nhớ của Đường Tam, lúc này hắn đã cơ bản nhớ rõ tên của hơn mười vị sư huynh, sư tỷ. Tương đối quen thuộc với hắn dĩ nhiên là Độc Bạch và Trình Tử Chanh.

"Chờ một lát ta dẫn ngươi đi học. Sáng hôm này là khoá thể năng của Vũ lão sư. Ngươi phải chuẩn bị tâm lí thật tốt. Vũ lão sư ..." Độc Bạch vừa nói đến đây, ở cửa nhà ăn truyền đến một thanh âm.

"Tốt! Độc Bạch. Ngươi nói xấu sau lưng Vũ lão sư, ngươi nhất định phải chết. Hì hì hì." Đường Tam nhìn về phía cửa, người đang nói chính là Trình Tử Chanh.

"A? Ta cái gì cũng chưa nói. Ngươi nhất định là nghe lầm rồi. Ta vừa nói Vũ lão sư của chúng ta là nữ nhân đẹp nhất thị trấn." Độc

Bạch lập tức đổi giọng.

Trình Tử Chanh mắt trắng không còn chút máu, đi đến ngồi bên cạnh hai người, hướng Đường Tam nói: "Ngươi đừng nghe hắn nói bậy. Vũ lão sư tuy rằng dạy học nghiêm khắc, nhưng cũng vì tốt cho chúng ta. Nhưng mà khoá thể năng buổi sáng, ngươi cần ăn nhiều một chút mới được, bằng không thì không chịu được đâu. Ta đi ăn trước." Nói xong, nàng đứng lên đi lấy đồ ăn.

"Còn buổi chiều thì sao?" Đường Tam hỏi.

Độc Bạch nói: "Buổi chiều là khoá thực chiến của Mộc lão sư."

Đường Tam mơ hồ hiểu rõ, Vũ lão sư là Mộc Vân Vũ, Mộc lão sư chính là Mộc Ân Tình. Xưng hô này hắn cũng nhớ rõ.

Đường Tam hỏi: "Bình thường mỗi ngày đều như thế nào sao?"

Độc Bạch nói: "Phần lớn thời gian là như vậy. Có một số buổi, Quan lão sư sẽ giảng bài cho chúng ta. Buổi này bình thường không cần huấn luyện thể năng, cho chúng ta nghỉ ngơi. Sau đó, Tư Nho lão sư mỗi tuần có một khoá, hoặc là nói giúp đỡ chúng ta tu luyện, đến lúc đó ngươi sẽ biết. Trấn trưởng khoảng một tháng sẽ đến kiểm tra chúng ta một lần. Thành tích tốt sẽ được khen ngợi, thành tích kém sẽ bị phê bình. Người có tiến bộ lớn nhất sẽ có ban thưởng. Chẳng qua là đến bây giờ, ta cũng không có được thưởng." Nói xong, hắn không khỏi có chút buồn bực.

Trình Tử Chanh lúc này đã lấy điểm tâm đi tới, "Ngươi không tệ, ít nhất ngươi không có bị trừng phạt. Các sư phụ đều có chút thiên vị ngươi, nói Yêu Thần biến của ngươi tu luyện rất khó tiến bộ, cho nên dù ngươi luôn đứng cuối cũng không bị trừng phạt. Hừ, thật sự là không công bằng."

Thiên Hồ Biến của Độc Bạch xem ra rất khó tăng lên. Từ huyết mạch khí tức tản mát ra, Đường Tam có thể nhận biết được tu vi của một ít học viên. Ví dụ như, Độc Bạch là Tam giai, mà Trình Tử Chanh hẳn là Tứ giai. Hai người bọn họ tuổi tương đối nhỏ, đều khoảng mười một, mười hai tuổi. Mà các sư huynh sư tỷ của hắn, thực lực mạnh yếu không rõ, nhưng Đường Tam cũng không xác định được tu vi, hẳn là Lục giai trở lên.

Trình Tử Chanh vừa ăn vừa nhìn Đường Tam: "Buổi thực chiến chiều này ngươi cũng cần chú ý một chút. Bởi vì ngươi vừa đến, Mộc lão sư nhất định sẽ để cho ngươi biểu hiện ra năng lực của mình. Nói không chừng ta sẽ là đối thủ của ngươi."

"Ân, cảm ơn sư tỷ nhắc nhở." Đường Tam vẻ mặt thành khẩn nói.

Độc Bạch một tay đặt trên vai Đường Tam, nói với Trình Tử Chanh: "Tiểu Chanh Tử, nếu hôm nay ngươi và tiểu sư đệ giao thủ, ngươi phải chú ý một chút, đừng tổn thương người."

Trình Tử Chanh mặt trắng nói: "Tiểu Chanh Tử ngươi cũng có thể gọi sao? Lúc nào ngươi không bị ta đánh răng rơi đầy đất rồi nói sau."

Độc Bạch khoé miệng co giật một lát, ở nơi này, luận về lực chiến đấu, đúng là ai cũng đánh được hắn.

"Nói như kiểu ngươi dám đánh ta, ngươi không sợ ngươi không may sao?"

Trình Tử Chanh không có bởi vì hắn phản bác mà tức giận, ngược lại có chút tò mò nhìn Đường Tam: "Tiểu Đường, ngươi hôm qua làm cho hắn phản phệ, ngươi không có phản ứng gì sao? Không có

thay đổi gì sao?"

"A? Phải có thay đổi gì sao?" Đường Tam tò mò hỏi.

Độc Bạch cũng tò mò nhìn hắn, nói: "Ta là số mệnh chi tử, Thiên Hồ Chi Nhãn của ta nếu như tu luyện đến trình độ cao thì có thể đoán được tương lai. Phàm là địch nhân của ta, người làm tổn thương ra đều có số con rệp. Ngươi chẳng lẽ không có cảm giác đó?"

Đường Tam yên lặng lắc đầu, trong nội tâm thầm nghĩ, ta là Thần Vương, ta có thần thức, số mệnh của ngươi có tác dụng trên người ta mới lạ.

Độc Bạch gãi gãi đầu, "Đúng là mất đi hiệu lực rồi sao? Thật sự là kì quái! Ta muốn đột phá, ta phải cố gắng hơn. Quan lão sư nói, chờ ta đến Tứ giai, Thiên Hồ Chi Nhãn nhất định có được năng lực ứng dụng. Hừ hừ, đến lúc đó ta sẽ lợi hại."

Trình Tử Chanh nhếch miệng, tiếp tục ăn điểm tâm của mình.

Ăn xong điểm tâm, ra sân tập hợp.

Tính cả Đường Tam, toàn bộ học viện Cứu Thục có tổng cộng mười sáu học viên. Dáng người Đường Tam và Độc Bạch không chênh lệch nhiều lắm, xem như là thấp bé nhất học viện. Hai người cũng đứng gần nhau nhất.

Mộc Vân Vũ chậm rãi đi đến trước mặt mọi người.

Đường Tam lập tức phát hiện, khi thấy nàng đến, tất cả các học viên ở đây đều không tự chủ đứng thẳng người lên.

Mộc Vân Vũ cười híp mắt nói: "Hôm nay tiếp tục khoá thể năng.

Chúng ta có thành viên mới gia nhập, Đường Tam, năm nay ngươi chín tuổi đúng không?"

"Đúng vậy, lão sư." Đường Tam lập tức trả lời.

"Tốt, cường độ của ngươi giống Độc Bạch là được rồi. Mục tiêu, Thiên Bồng. Đi lấy trọng tải tương ứng rồi liên đường đi." Mộc Vân Vũ thản nhiên nói.

Khi học viên nghe được hai chữ "Thiên Bồng" cũng không khỏi làm mặt khổ, nhưng ai cũng không dám nói gì, lập tức hướng về một phòng ốc đi tới.

Sau khi đi vào gian phòng, Đường Tam đã biết ra trọng tải là gì rồi.

Treo trên vách tường là từng kiện đồ vật cùng loại với mã giáp, được chế thành từ thuộc da, trên mỗi mã giáp đều có mười mấy cái túi.

Dựa theo dáng người bất đồng mà lựa chọn một kiện mã giáp mặc vào, sau đó đi đến một bàn bên, đem từng khối kim khí cắm vào các túi bên trên mã giáp.

Kho Độc Bạch giúp đỡ Đường Tam chọn một cái mã giáp phù hợp với dáng người, hai người đi đến trước bàn kim khí, Độc Bạch thấp giọng nói với Đường Tam: "Một khối nặng mười cân, ngươi vào ta tiêu chuẩn giống nhau, chính là bốn khối."

Đường Tam chú ý một lát, có một vị sư huynh nhét ít nhất hai mươi khối kim khí đó! Đây chẳng phải là tương ứng tải trọng hai trăm cân. Thật là đáng sợ.

"Thiên Bồng là địa phương nào?" Đường Tam cầm bốn khối kim khí,

phân biệt cắm vào trước ngực và sau lưng, bảo trì thế cân bằng.

Bốn mươi cân trên thân, hắn cũng cảm giác được thân thể hơi trầm, vốn lấy tu vi bây giờ, cái này đương nhiên cũng không coi vào đâu.

Độc Bạch cười khổ nói: "Thiên Bồng ở trong núi, cách chỗ chúng ta khoảng một trăm ki-lô-mét đường núi, rất khó đi. Cần đi qua Sơn Việt lĩnh và bốn đỉnh núi khác, hơn nữa còn có vách núi vách đá. Quan trọng hơn là, lực lượng của chúng ta sẽ bị phong cấm, chỉ có thể dùng năng lực thân thể đi về phía trước, không thể sử dụng Yêu Thần biến."

"Ác như vậy?" Đường Tam lập tức có chút kinh ngạc. Dù sao, cường độ thân thể nhân loại không so sánh được với Yêu Quái Tộc. Nếu phong cấm lực lượng Yêu Thần biến, lại có nhiều phụ trọng như vậy leo núi, đây cũng không phải một chuyện dễ dàng."

"Chính là ác như vậy. Vũ lão sư sẽ đi theo toàn bộ hành trình. Đáng sợ nhất là, ba người trở về cuối cùng không có cơm ăn. Đi nhanh đi! Tất cả mọi người đều cạnh tranh công bằng, chúng ta tuổi còn nhỏ, ưu thế duy nhất là tải trọng ít hơn."

Hai người đi ra gian phòng, Mộc Vân Vũ đã chờ ở bên ngoài, tiện tay đánh ra hai chưởng xuống người bọn họ. Đường Tam lập tức cảm nhận được một cỗ năng lượng kì dị tràn vào cơ thể, Huyền Thiên Công dường như đọng lại, một cảm giác mát lạnh quanh quẩn giữa ngực và bụng, nhưng không thể điều động năng lượng.

Chương 74: Huấn luyện thể năng

Đường Tam cảm giác được, với tu vi bây giờ của mình, nếu cưỡng ép điều động năng lượng thì có thể phá tan phong ấn này. Nhưng không hề nghi ngờ rằng, một khi hắn làm như vậy, Mộc Vân Vũ sẽ cảm ứng được trước tiên.

Điều này làm hắn không khỏi hồi tưởng lại lúc tu luyện kiếp trước, khi đó, hắn và đồng bạn cgg dùng phương thức rèn luyện giống vậy.

Đã không có Huyền Thiên Công, cũng chỉ dựa vào sức mạnh thân thể của mình. Đường Tam nhìn qua gầy yếu, có phần lớn nguyên nhân là do hắn tận lực khống chế thân hình mình trổ mã khi tu luyện Huyền Thiên Công. Lúc ở trấn Phong Lang, hắn không muốn mình bị người khác chú ý.

Nhưng sau khi đến học viện Cứu Thục, an toàn của hắn được đảm bảo, hắn không định áp chế thân thể mình trổ mã nữa, huống chi trong thành Gia Lý còn có Mỹ công tử! Hắn biết, thê tử chuyển thế trùng sinh rất khó có được trí nhớ kiếp trước, cho nên kiếp này muốn ôm mỹ nhân về thì phải truy cầu một lần nữa. Đây không phải là chuyện dễ dàng, Mỹ công tử xinh đẹp như vậy, mà hắn hiện tại rất bình thường. Trước phải trổ mã mới được, tối thiểu nhìn qua phải đẹp mắt một chút.

Độc Bạch mang Đường Tam đi theo các sư huynh sư tỷ, ra đằng sau học viện Cứu Thục, chui vào trong rừng.

Phía sau núi không tính là dốc quá, nhưng mang phụ trọng đi thì vẫn cần cố hết sức. Đường Tam tuy rằng khống chế thân thể trổ mã, nhưng thực tế thân thể của hắn cường độ không thấp. Hắn từng là Thần Vương, làm sao không hiểu tầm quan trọng của thân thể. Một người muốn có tu vi cao hơn, thì phải có thân thể đủ mạnh để thừa nhận. Thân thể giống như vật chứa, vật chứa càng lớn và kiên cố, có thể thừa nhận đồ vật càng nhiều.

Huyền Thiên Công đối với ma luyện thân thể vô cùng hữu hiệu, cho nên tuy rằng nhìn gầy yếu, nhưng lực lượng cũng không nhỏ.

Các sư huynh sư tỷ đi phía trước phụ trọng đều nặng hơn bọn họ rất nhiều, nhưng thoạt nhìn cũng coi như kiện tráng, nhanh chóng dọc theo đường nhỏ tiến vào núi.

Đầu tiên là một ngọn núi cao khoảng một nghìn mét, từ học viện Cứu Thục leo lên thì phải leo khoảng bảy trăm mét. May mắn địa thế dường như bằng phẳng, không tính là khó leo.

Ba người cuối cùng không có cơm ăn, trước giữa trưa phải trở về, đây là yêu cầu khoá thể năng.

"Ngoại trừ huấn luyện kiểu này, khoá thể năng còn có phương thức huấn luyện khác không?" Đường Tam hỏi Độc Bạch.

Độc Bạch gật đầu, nhưng không có mở miệng.

"Còn có phương thức nào khác?" Đường Tam tò mò hỏi.

Độc Bạch cười khổ nói: "Đừng nói chuyện, giữ lại thể lực. Lát nữa ngươi sẽ khó chịu."

Đường Tam mỉm cười, nói: "Được, đi thôi."

Sau khi băng qua ngọn núi đầu tiên, trên trán Độc Bạch cũng đã có chút mồ hôi. Nhưng hắn kinh ngạc phát hiện, Đường Tam dù là lần đầu tham dự huấn luyện thể năng, nhìn qua cũng không có thay đổi gì.

Lúc này mọi người không có hiện ra sự khác biệt, điều này cũng cùng trọng tải bất đồng có quan hệ, cho nên mọi người cơ bản đều tụ tập ở một chỗ đi về phía trước.

Xuống núi cũng không dễ dàng hơn khi leo núi, bởi vì trên người có phụ trọng, đường xuống núi dường như dốc đứng, phải đặc biệt chú ý khống chế thân thể cùng lực lượng, một cái không tôt thì có thể trượt rơi mạo hiểm.

Đường Tam tuy rằng không nhìn thấy Mộc Vân Vũ, nhưng mơ hồ có thể cảm nhận được vị lão sư này đang ở phụ cận, theo sau lưng bọn họ. Hơn nữa, nàng rất có thể đang quan sát người mới.

Đi xuống chân ngọn núi thứ nhất, dọc theo khe núi đi về phía trước, đoạn đường này tương đối là bằng phẳng. Bụi gai trên đường đại bộ phận đã bị giẫm bằng, hiển nhiên đây là đường bọn họ thường xuyên đi.

Người đi phía trước bắt đầu tăng tốc, dưới tình huống có phụ trọng, trong đội ngũ đã có tiếng thở dốc truyền ra.

Đường Tam cùng Độc Bạch ở phía cuối cùng của đội như lúc xuất phát. Độc Bạch cắn răng bảo trì tốc độ, tận khả năng làm giảm tiêu hao.

Đường Tam đi bên cạnh hắn, bốn mươi cân phụ trọng với hắn hiện

tại cũng không có vấn đề. Khi bắt đầu vượt qua ngọn núi thứ hai, chênh lệch đã hiện ra rõ ràng, một ít sư huynh, sư tỷ bắt đầu tăng tốc, mà mồ hôi trên trán Độc Bạch liền nhiều hơn.

Đường Tam không tăng tốc, lặng yên đi bên người Độc Bạch.

Độc Bạch ngẫu nhiên nhìn Đường Tam thì phát hiện, tuy rằng hắn cùng mình có tốc độ giống nhau nhưng không hề có cảm giác uể oải, chỉ là trên trán có chút mồ hôi thôi.

Khi leo lên ngọn núi thứ hai, khí tức của Độc Bạch rõ ràng có chút bất ổn.

"Ngươi nên đi trước đi." Độc Bạch nói với Đường Tam.

Đường Tam lại lắc đầu: "Ta miễn cưỡng mới có thể đuổi kịp ngươi. Ngươi sao rồi?"

Độc Bạch cười khổ nói: "Mỗi lần đến khoá thể năng đều là thống khổ với ta! May mắn khoá thực chiến căn bản ta không cần tham gia. Buổi chiều ta trở về nghỉ ngơi sau. Nhưng nếu ngươi tiếp tục đi theo ta, trở về sẽ không có cơm ăn."

Đường Tam nói: "Không được, chúng ta cùng một chỗ cố gắng. Ngươi đưa kim khí cho ta."

Độc Bạch lắc đầu nói: "Không cần, không cần, tự ta có thể. Vũ lão sư tuy rằng có yêu cầu cao với chúng ta, nhưng cũng là vì muốn tốt cho chúng ta, mọi người đều biết. Dù thế nào cũng không được, cũng không thể gian lận."

Đường Tam có chút kinh ngạc nhìn hắn, không khỏi có cái nhìn khác với vị sư huynh này.

Lúc mới gặp mặt, Độc Bạch làm hắn có chút xúc động, không nghĩ tới lúc tu luyện hắn lại rất kiên trì.

"Vậy chúng ta cùng một chỗ cố gắng lên."

Hai người tiếp tục đi, Độc Bạch tiêu hao đã rất lớn, mà Đường Tam còn có thể kiên trì. Các sư huynh sư tỷ phía trước dần biến mất, bọn họ ở vị trí cuối cùng rồi.

Một trăm cây số đường núi hoàn toàn khác với một trăm cây số đường bằng, hơn nữa còn dưới tình huống tu vi bị phong bế. Khi đến ngọn núi thứ tư, Độc Bạch đã sắp cạn kiệt rồi.

"Ngươi đi đi. Ta nói thật, ta mỗi lần đều chạng vạng tối mới quay về. Nếu thể năng của ngươi còn có thể thì nên đi trước, ta nói cho ngươi đi như thế nào." Độc Bạch có chút bất đắc dĩ nói ra.

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói: "Ta mang ngươi đi a."

Độc Bạch vẫn lắc đầu nói: "Không, ta phải dựa vào chính mình."

"Ngươi không cần giúp hắn, bằng không đối với ngươi, mục đích rèn luyện cũng không đạt được." Đúng lúc này, một thanh âm dễ nghe vang lên.

Đường Tam cùng Độc Bạch thấy hoa mắt, Mộc Vân Vũ đã lặng yên không tiếng động đi tới trước mặt bọn họ. Vị Vũ lão sư này vung tay lên, hai đạo quang ảnh bay tới chỗ Đường Tam.

Đường Tam vô thức đưa tay tiếp nhận, đó là hai khối kim khí.

"Thêm hai khối kim khí cho ngươi, ngươi đi trước đi. Đây là địa đồ."

Nói xong, nàng lấy ra một cuốn địa đồ thuộc da.

Đường Tam lặng yên cắm hai khối kim khí trên mã giáp, nhìn Độc Bạch một chút, Độc Bạch hướng hắn phất phất tay, "Chúng ta gặp lại ở học viện."

Đường Tam hướng Mộc Vân Vũ thi lễ một cái, lần nữa đứng dậy, rất nhanh đã đi xa. Nhìn thấy hắn tăng tốc, Độc Bạch há to miệng, nhịn không được nói: "Lão sư người xem, bọn con dáng người không khác nhau nhiều lắm, hắn như thế nào có thể lực tốt như vậy?"

Mộc Vân Vũ tức giận nói: "Bởi vì trụ cột của hắn mạnh hơn ngươi. Nhanh đứng lên đuổi theo cho ta, nếu như ngươi không muốn ăn roi." Nói xong, nàng cầm một cây roi không biết lấy từ chỗ nào, trên không trung huy động một lát, phát ra âm thanh giòn vang.

"Không nên a, Vũ lão sư, ta đi!" Độc Bạch bò lên, tiếp tục khó khăn đi về phía trước.

Không đi theo Độc Bạch, Đường Tam bắt đầu tăng tốc, phụ trọng sáu mươi cân trên người hắn không phải là gánh nặng quá lớn, hơn nữa lúc trước hắn luôn dùng tốc độ chậm đi cùng Độc Bạch, thể năng tiêu hao cũng không tính là lớn. Lúc này không có Độc Bạch, hắn đi về phía trước rất nhanh.

Nương theo thể năng bị tiêu hao, cơ thể Đường Tam bắt đầu trở nên nóng rực, hô hấp cũng nặng dần, nhưng huyết mạch trong cơ thể lưu chuyển, kích thích thân thể, làm cho hắn có khoái cảm kì dị, giống như là vui vẻ đầm đìa mà phát tiết một trận.

Tốc độ của hắn cũng trở nên ngày càng nhanh. Thỉnh thoảng hắn liếc nhìn bản đồ, lại xem không trung một chút, phân biệt rõ

phương hướng, cứ tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh tiến lên.

Nhưng vì lúc trước đi cùng Độc Bạch làm chậm trễ thời gian, hắn không nhìn thấy các thân ảnh khác. Thẳng đến khi gần đến đích, hắn mới nhìn thấy Trình Tử Chanh.

Chương 75: Bay mất?

Thiên Bồng là một đỉnh núi lớn, ngọn núi này cao chừng hai nghìn mét, cũng là cực hạn của bọn họ.

Đường Tam đến nơi này mới hiểu rõ, nơi đây sở dĩ gọi là Thiên Bồng là bởi vì trên đỉnh núi có một cây đại thụ, tán cây rất lớn, đường kính chừng gần trăm mét, che mát phần lớn đỉnh núi.

Trình Tử Chanh nhìn thấy Đường Tam leo lên núi không khỏi có chút kinh ngạc, cười nói: "Thể năng không tệ. Ta còn nghĩ trên đường về sẽ nhìn thấy ngươi."

Ở Thiên Bồng không chỉ có Trình Tử Chanh, Mộc Ân Tình cũng ở chỗ này.

Nhìn Đường Tam đi lên, Mộc Ân Tình gật đầu với hắn, cũng không nói gì, chỉ giơ tay lên vỗ trên người hắn một lát. Lập tức, năng lượng Mộc Vân Vũ rót vào người Đường Tam biến mất, năng lượng Huyền Thiên Công lần nữa vận chuyển.

Đường Tam lúc trước còn thấy kì quái, làm sao có thể quay về trước giữa trưa. Hiện tại xem ra, sau khi đi đến Thiên Bồng sẽ bỏ lệnh cấm tu vi.

"Chúng ta ta đi thôi. Nhanh quay về xem một chút có cơm ăn hay không." Trình Tử Chanh kéo Đường Tam, hướng dưới núi mà đi.

Khi Trình Tử Chanh từ đỉnh núi nhảy xuống, một màn kì dị xuất hiện, trên người nàng sáng lên một tầng hào quang vàng rực. Trong nháy mắt tiếp theo, hai cánh tay của nàng mở rộng, một bộ lông vũ màu cam xuất hiện, mái tóc của nàng cũng biến thành màu cam, mang theo ba cây lông vũ phiêu đãng. Nàng quay đầu nhìn Đường Tam tự nhiên cười một tiếng: "Ta đi trước." Nói xong, nàng hướng xuống núi lướt đi, trong nháy mắt biến thành một chấm đen nhỏ.

Bay? Nàng bay đi? Đây không phải là ăn gian sao? Đường Tam há to miệng, nhưng lại không biết nói gì cho đúng.

Đây là Yêu Thần biến của Trình Tử Chanh? Lông vũ màu cam lại có thể bay đi? Đường Tam chưa gặp qua loại Yêu Quái này, nhưng khí tức của nàng có biến hoá khi thi triển Yêu Thần biến, hắn có thể cảm nhận được. Đây là một loại Yêu Thần biến tương đối mạnh, hơn nữa, năng lực phi hành rất khó có được.

Sư tỷ, lạc ấn thứ năm của ta muốn chọn ngươi a! Phi hành là năng lực hiện tại Đường Tam khát vọng nhất.

Đường Tam hít sâu một hơi, thanh quang lượn lờ trên người, đột nhiên từ trên đỉnh núi nhảy lên, linh quang lập loè trong hai tròng mắt. Trong núi Phong nguyên tố rất dồi dào, lập tức có rất nhiều Phong nguyên tố gội tụ về chỗ hắn.

Thân thể Đường Tam trở nên nhẹ nhàng, tốc độ bay nhanh về phía dưới núi mà đi. Được Phong nguyên tố phụ trợ, hắn lúc này là lướt nhanh như gió, tuy rằng không thể so với Trình Tử Chanh trực tiếp phi hành, nhưng cũng đã rất nhanh rồi.

Đưa mắt nhìn thân ảnh rời đi, Mộc Ân Tình toát ra vài phần kinh ngạc trong mắt.

Mỗi học viên dựa vào thể năng của bản thân leo lên tới đây đều vô cùng mệt mỏi. Ngay khi bọn họ được cởi bỏ niêm phong, lại để cho bọn họ lần nữa khống chế năng lực của bản thân, sẽ làm cho bọn họ sâu sắc cảm nhận được chỗ tốt Yêu Thần biến mang lại, cũng làm bọn họ lí giải tốt hơn huyết mạch chi lực của mình trên đường quay về. Đây cũng là nguyên nhân quan trọng nhất khi an bài khoá thể năng.

Mà vừa rồi, Mộc Ân Tình rõ ràng cảm nhận được, Đường Tam tuy rằng có chút mệt mỏi, nhưng không phải rất mệt mỏi. Hắn mới chỉ có chín tuổi a! Hơn nữa, khi hắn rời đi, thân thể của hắn không có biến hoá khi thi triển Yêu Thần biến, năng lực Phong nguyên tố lại rất mạnh. Mà cường độ Phong nguyên tố tựa hồ đã vượt qua Tứ giai. Nguyên bản, mấy lão sư bọn họ khi nghe năng lực của Đường Tam là Phong Lang Biến cũng không có để ý đến học viên này. Nếu không phải Đường Tam mới chín tuổi, bọn họ sẽ không cho phép một hài tử có Yêu Thần biến không mạnh như vậy gia nhập học viện Cứu Thục.

Tuy rằng học viện này nhìn qua không có bao nhiêu người, học viên cũng chỉ có hơn mười người, nhưng thực tế, học viện Cứu Thục trong toàn bộ tổ chức Cứu Thục có địa vị vô cùng cao, là chuyên môn vì tổ chức bồi dưỡng nhân tài ưu tú. Ở toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, học viện Cứu Thục tổng cộng chỉ có chín chỗ, những học viện đều do thành viên quan trọng nhất của tổ chức quản lý.

Mà giờ khắc này, Mộc Ân Tình chứng kiến Đường Tam thi triển Phong Lang Biến, khống chế Phong nguyên tố tăng lên tốc độ của bản thân, nhận thức Đường Tam lại có chút bất đồng.

Căn cứ vào tư liệu hắn thu hoạch được, Đường Tam đối với điều khiển Phong Nhận có chỗ khác thường, Tinh Thần Lực hắn là vượt xa người thường. Điểm này từ ngày hôm qua Đường Tam làm Độc

Bạch phản phệ là có thể nhìn ra.

Thiên Hồ Chi Nhãn làm Tinh Thần Lực của Độc Bạch so với người thường cường đại hơn nhiều, mà Đường Tam có thể làm Độc Bạch phản phệ, Tinh Thần Lực của hắn ít nhất phải gấp đôi Độc Bạch, cái này rất thú vị rồi.

Mà làm cho mấy vị lão sư cảm thấy hứng thú nhất là trấn trưởng thu hắn làm đồ đệ. Đối với trấn trưởng, bọn họ vẫn hiểu rõ ...

Vì cơm trưa! Đường Tam một đường đi rất nhanh.

Hiện tại hắn đã có nhiều cảm nhận hơn với khoá thể năng, lúc đi là huấn luyện thể năng, mà lúc về cùng năng lực của bản thân có liên quan. Đây là một phương thức huấn luyện không tính là đặc biệt, nhưng vẫn có hiệu quả rất tốt.

Lúc này, huyết mạch trong cơ thể hắn nóng rực, cảm giác đau nhức cơ bắp rất rõ ràng.

Huyền Thiên Công sau khi được giải khai, bởi vì đặc tính không ngừng sinh sôi mà tuần hoàn trong cơ thể hắn, đôn đốc thân thể khôi phục rất nhanh năng lượng tiêu hao lúc trước. Quá trình này đối với thân thể hắn có chỗ tốt không nhỏ. Nhất là hắn vừa mới đột phá Ngũ giai, thân thể cần thích ứng với Ngũ giai Huyền Thiên Công. Huấn luyện hôm nay đẩy nhanh quá trình thích ứng, đồng thời cũng làm tăng tốc độ hấp thu Phong Hùng huyết mạch chi lực.

Quay về cũng không phải chỉ có một lộ tuyến, như Trình Tử Chanh có thể bay, cùng với lộ trình đi bộ của hắn không giống nhau.

Cho nên trên đường quay về, Đường Tam cũng không có gặp được những người khác. Khi hắn trở lại học viện, trừ Độc Bạch, những

người khác đều đã trở về.

Vạt áo trên người Đường Tam ướt đẫm mồ hôi, hắn thở hổn hển lất kim khí bên trong mã giáp ra, không khỏi có chút bất đắc dĩ, xem ra hôm nay không có cơm ăn rồi!

Nếu như hắn không đi cùng Độc Bạch, nói không chừng hắn còn có chút cơ hội. Điều này cũng làm cho hắn hơi hiểu được, những vị sư huynh sư tỷ này không có người nào đơn giản. Trên đường trở về, hắn bằng vào Ngũ giai tu vi và Phong nguyên tố, tốc độ đã rất nhanh, đã đạt đến tám phần khi hắn ở đỉnh phong, nhưng vẫn không thể siêu việt hơn những người khác.

Mà các học viên khác thấy Đường Tam nhanh như vậy đã trở về đều có chút kinh ngạc, dù sao, Đường Tam mới chín tuổi đấy.

Mộc Vân Vũ chưa có trở về, Đường Tam đang chuẩn bị lặng yên về phòng rửa mặt thì Quan Long Giang đã đi tới.

"Đây là lần đầu tiên ngươi tham gia huấn luyện thể năng, nên hôm nay sẽ không trừng phạt ngươi. Đi rửa mặt, sau đó cũng mọi người ăn cơm."

Chương 76: Kim Bằng Biến

"Ân, tạ ơn sư phụ." Đường Tam cũng không khách khí, không có quật cường mà cự tuyệt. Hắn đáp lại một tiếng, sau đó chạy về phòng rửa mặt.

Đúng lúc này, Tư Nho mỉm cười chậm rãi đi tới bên người Quan Long Giang: "Ngươi thấy đứa nhỏ này thế nào?"

Quan Long Giang nói: "Không sai, tuổi không lớn lắm, nhưng rất trầm ổn, không có siểm nịnh. Thể năng cũng khá, hắn vừa rồi lấy ra sáu khối kim khí. Ở tuổi của hắn, có được thể năng như vậy, chứng minh trụ cột vô cùng vững vàng. Tứ giai đỉnh phong a."

Tư Nho lắc đầu, nói: "Không, hắn Ngũ giai rồi."

"Ngũ giai? Chín tuổi, Ngũ giai?" Quan Long Giang kinh ngạc giơ tay phải ra, mở năm ngón tay.

Tư Nho nhếch miệng, nói: "Bằng không thì ngươi nghĩ vì sao tiểu tử Trương Hạo Hiên kia lại nhanh chóng muốn thu đồ đệ như vậy. Tiểu Đường Tam này không chỉ là Ngũ giai đơn giản như vậy, trên người hắn còn có bí mật mà chúng ta còn chưa biết. Đức hạnh của Trương Hạo Hiên như thế nào ngươi còn không biết sao? Không có lợi hắn sẽ không động thủ."

Quan Long Giang mở trừng hai mắt: "Ý của ngài nói là, tên hồ ly kia cho chúng ta một cái tiên hạ thủ vi cường?"

Tư Nho ha ha cười một tiếng, nói: "Tất nhiên rồi. Ta không muốn vạch trần hắn thôi. Dù sao Yêu Thần biến của đứa nhỏ này chỉ là Phong Lang Biến. Coi như Phong Lang Biến của hắn có biến dị, huyết mạch của hắn vẫn là yếu. Hy vọng hắn có thể đi được xa hơn."

Quan Long Giang có điều suy nghĩ nói: "Nếu như trụ cột huyết mạch kém một chút, dù tương lai có thể đạt đến cao giai, trong đám người cùng cấp bậc vẫn là tồn tại yếu kém."

Tư Nho nói: "Đây chỉ là phán đoán sơ bộ, cụ thể phải xem hắn thể hiện ra năng lực đến trình độ nào. Khoá thực chiến buổi chiều, để Ân Tình khảo nghiệm hắn cho tốt."

"Tốt. Đến lúc đó chúng ta cũng xem một chút." Quan Long Giang gật đầu nói.

Trở lại gian phòng, rửa mặt rồi đổi một bộ y phục khô mát, Đường Tam lập tức cảm thấy toàn thân dường như nhẹ nhõm hơn vài phần. Huyền Thiên Công tẩm bổ bản thân phi thường tốt, bản thân cũng có tác dụng dưỡng sinh rất tốt, nên trong chốc lát, mệt mỏi trên người hắn cũng bớt đi phân nửa, khí huyết cũng trở nên tràn đầy. Mà tác dụng phụ chính là, hắn đói bụng ...

Nhà ăn đã chuẩn bị xong cơm trưa, nước nấu thịt.

Nước nấu thịt, chính là dùng nước đem thịt đun sôi, cho thêm một chút muối. Ân, mộc mạc đơn giản như vậy đó.

Đối với các học viên tiêu hao thể năng thật lớn, dinh dưỡng trong thịt là bọn họ cần nhất. Một cái bồn lớn nước nấu thịt được đặt ở trên bàn, bốc khói nghi ngút.

Nghe một tiếng "Ăn cơm!" từ Quan Long Giang, mọi người không chút khách khí hạ thủ.

Ăn cơm cũng phải tranh giành, điểm này là không thể nghi ngờ. Tay nhanh thì có, tay chậm thì không.

Đường Tam cũng như vậy, rất nhanh hoà nhập vào đại quân đoạt thịt. Hắn ăn một miếng thật lớn, uống chút nước canh, lập tức thấy toàn thân ấm áp. Khi hắn bắt đầu có cảm giác chắc bụng, không chỉ là thịt không còn, ngay cả xương cốt cũng không còn lại bao nhiêu.

Đường Tam không có hoàn toàn ăn no, nhìn cái bồn lớn trống không, rất là bất đắc dĩ.

Ăn xong rồi, các học viên lần lượt tản đi.

Lúc này, Đường Tam gọi Trình Tử Chanh lại.

"Như thế nào, ăn chưa no? Kì thật ngươi có thể cân nhắc đi xuống thị trấn mua chút đồ ăn dự bị. Các sư phụ không quản việc này. Nhất là khi bị trừng phạt không có cơm ăn, vậy phải tự mình nghĩ biện pháp bổ sung dinh dưỡng rồi. Chuẩn bị nhiều đồ ăn cũng không sao đâu." Trình Tử Chanh cười nói.

"Được. Lúc nữa ta liền đi mua." Đường Tam đối với đề nghị này rất tán đồng. Ở giai đoạn này, hắn sao có thể không có đồ ăn bổ sung dinh dưỡng chứ? Dinh dưỡng càng nhiều, thân thể trổ mã càng tốt, nhất là hiện tại hắn đã chuẩn bị buông ra để phát triển tự nhiên.

"Sư tỷ, ta muốn hỏi ngươi một chút, bình thường lúc nào học viện có thể cho phép chúng ta vào thành?" Đường Tam hỏi.

Trình Tử Chanh nói: "Sau tiết học mỗi ngày, nhưng nhất định phải có ít nhất hai người cùng đi, không thể một mình vào thành, để tránh phát sinh nguy hiểm. Hơn nữa nhất định phải ít xuất hiện, không thể gây chuyện, nếu không sẽ bị trọng phạt."

"Đã hiểu." Đường Tam gật gật đầu.

Trình Tử Chanh nói: "Ngươi đừng nghĩ nhiều. Nếu như vậy, tu luyện một ngày đều rất mệt mỏi, còn đâu khí lực để vào thành a!"

Đường Tam cười nói sang chuyện khác: "Sư tỷ, ngươi vừa rồi bay giỏi quá, không biết Yêu Thần biến của ngươi là gì? Có thể nói cho đệ không?"

Trình Tử Chanh cười hì hì nói: "Yêu Thần biến của ta là Kim Bằng Biến. Kim Sí Đại Bằng Điểu huyết mạch truyền thừa."

Nhãn tình Đường Tam sáng lên: "Nghe thật là lợi hại!"

Trình Tử Chanh có chút bất đắc dĩ nói: "Cường độ huyết mạch của ta có chút không đủ, cho nên tu luyện không tính là nhanh. Lão sư nói, nếu như ta có thể đột phá Thất giai, sẽ nghĩ biện pháp để ta tiến hành một lần phản tổ, do đó tăng lên cường độ huyết mạch. Như vậy trong tương lai mới có cơ hội tiếp tục tăng lên."

"Phản tổ là cái gì?" Đường Tam kinh ngạc nói.

Trình Tử Chanh nói: "Cụ thể ta cũng không biết. Nghe lão sư nói, đó là một nghi thức cần rất nhiều tài liệu trân quý, rất khó. Phản tổ không phải là phát minh của chúng ta, mà do Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc phát minh, là một phương pháp chiết xuất huyết mạch. Loại phương pháp này cũng hữu dụng với chúng ta."

Đường Tam yên lặng gật đầu nói: "Sư tỷ, khoá thực chiến buổi chiều, chúng ta luận bàn được không?"

Trình Tử Chanh nhìn hắn, nói: "Như thế nào, ngươi muốn cùng ta luận bàn? Có phải ngươi xem ta tuổi còn nhỏ nên yếu nhược không? Ta đã nói với ngươi, ta rất lợi hại đó, cẩn thận ta đánh ngươi."

Đường Tam cười nói: "Ta chỉ muốn lĩnh giáo Kim Bằng Biến của sư tỷ, nghe qua đã cảm thấy rất lợi hại."

Trình Tử Chanh hì hì cười nói: "Ta đây cũng sẽ không hạ thủ lưu tình. Được rồi, ta muốn đi nghỉ ngơi, mệt chết đi được. Đi ngủ một giấc rồi hãy nói."

Đưa mắt nhìn bóng lưng nàng rời đi, Đường Tam nghĩ trong lòng: "Sư tỷ, ta muốn luận bàn với ngươi không phải bởi vì ngươi yếu, mà là ta muốn xem huyết mạch chi lực của ngươi. Dù chỉ hấp thu một chút cũng có thể bay a! Điều này quá trọng yếu."

Sau khi nghe Trình Tử Chanh nói về Yêu Thần biến của nàng, Đường Tam cũng đã quyết định, Yêu Thần biến lạc ấn thứ năm sẽ chọn Kim Bằng Biến.

Đi vào học viện Cứu Thục được hai ngày, Đường Tam đối với nơi này đã có hiểu biết sơ bộ, cảm giác đầu tiên là, mình đã đến một nơi đầy bảo rồi. Các sư huynh, sư tỷ đều là "Nam bảo vật" và "Nữ bảo vật" a!

Bọn họ đều có được huyết mạch Yêu Thần biến quý hiếm, có nghĩa là, mình hoàn toàn có thể học được những năng lực cường đại này từ người bọn họ. Về sau tăng lên như thế nào không nói trước được, nhưng ít nhất hiện tại la có cơ hội. Huống chi, tu vi của các

sư huynh sư tỷ cũng sẽ tăng lên, huyết mạch chi lực cũng tự nhiên sẽ cường đại hơn, chỉ cần hắn thôn phệ có giới hạn, huyết mạch lạc ấn cũng sẽ trở nên mạnh mẽ. Cái này so với đi tập kích Yêu Quái dễ dàng hơn nhiều.

Hiện tại Độc Bạch rất quen thuộc với hắn có Thiên Hồ Chi Nhãn, Trình Tử Chanh có Kim Bằng Biến, đây đều là năng lực tốt hiếm có, đối với hắn có trợ giúp thật lớn.

Các sư huynh, sư tỷ kia của hắn có năng lực gì, phải thông qua quan sát mới có thể biết được, cũng có thể xác định mục tiêu trong tương lai. Nếu chỉ thôn phệ chút huyết mạch chi lực, bọn họ đều có thể trong thời gian ngắn khôi phục lại, chỉ cần mình cẩn thận một chút, bọn họ cũng sẽ không phát hiện ra.

Đường Tam hiện tại đã có bốn loại lạc ấn, theo thứ tự là Phong Lang huyết mạch lạc ấn, Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn, Tê Ngưu Yêu huyết mạch lạc ấn và Bạch Đầu Chuẩn Yêu cùng Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch lạc ấn dung hợp thu được Linh Tê Tâm Nhãn lạc ấn.

Mấy cái lạc ấn này kì thực đều không tính là mạnh mẽ, bởi vì không phải là huyết mạch lạc ấn của chủng quần cường đại trong Yêu Quái Tộc. Ở thế giới này, Đường Tam muốn trở nên mạnh mẽ, ngoài việc tăng lên Huyền Thiên Công, còn cần có nhiều huyết mạch lạc ấn để tăng cường thực lực.

Chỉ có sau khi đột phá Thần cấp, hắn mới có khả năng đối kháng với vị diện này, từ đó tìm về một chút năng lực ở kiếp trước.

Chương 77: Thực chiến đối kháng

Khoá thực chiến buổi sáng vẫn làm cho người ta mệt mỏi, Đường Tam lúc giữa trưa nghỉ ngơi, tiến vào trạng thái minh tưởng với tốc độ đặc biệt nhanh. Khí huyết trong cơ thể hắn sôi trào, cùng năng lượng Huyền Thiên Công dung hợp, hắn cảm giác được bản thân có một ít thay đổi.

Cho đến khi tiếng chuông trong học viện vang lên, hắn mới từ trong minh tưởng tỉnh táo lại. Bên ngoài đã có âm thanh huyên náo, không cần hỏi cũng biết, khoá học buổi chiều đã bắt đầu rồi.

Đường Tam duỗi cơ thể một lát, bắn người nhảy lên, đi ra ngoài. Trong sân đã có không ít người, còn có một số thân ảnh giống hắn mới từ trong phòng đi tới.

Quan Long Giang, Mộc Ân Tình hai người đều ở đây. Mộc Vân Vũ và Tư Nho lão sư thì không, mà tất cả các đệ tử trong thời gian ngắn cũng đã tập hợp trong sân.

Mộc Ân Tình nói: "Khoá thực chiến hôm nay vẫn tiến hành trong học viện. Đường Tam, bước ra khỏi hàng."

Đường Tam tiến lên một bước, đi ra.

Mộc Ân Tình nói: "Ngươi vừa mới gia nhập học viện, kể cả lão sư chúng ta đều cần biết năng lực của ngươi. Ngươi có thể lựa chọn một người xem như là đối thủ, tiến hành luận bàn. Trong thực

chiến có thể thoải mái triển khai, ta cùng Quan lão sư sẽ chịu trách nhiệm về an toàn của các ngươi."

"Vâng." Đường Tam gật đầu, quay về phía các học viên.

Đối với hài tử vừa mới đến, lại nhỏ tuổi nhất này, các học viên học viện Cứu Thục đều rất tò mò. Nhất là sáng nay, hắn thuận lợi hoàn thành khoá thể năng, thậm chí lúc trên đường, Mộc Vân Vũ còn gia tăng số lượng kim khí.

Khoá thể năng của Mộc Vân Vũ không phải dễ dàng ứng phó, lúc trước mỗi người khi tới đây đều nếm qua đau khổ. Mà Đường Tam có được tố chất thân thể như vậy, tuổi lại nhỏ như thế đã làm cho mọi người coi trọng hắn hơn. Đương nhiên, học viện Cứu Thục khi tuyển chọn người vốn rất coi trọng tiềm năng. Ánh mắt Đường Tam đảo qua các sư huynh sư tỷ, người nào đó liên tục hướng hắn khoát tay cho thấy không muốn cùng hắn tiến hành thực chiến.

Độc Bạch hẳn là vừa trở về không lâu, khuôn mặt nhỏ nhắn còn có chút tái nhợt. Khoá thể năng quả thực là tra tấn với hắn.

Đường Tam đã sớm có mục tiêu, không quan sát nhiều, lên tiếng: "Ta chọn Trình Tử Chanh sư tỷ."

"Tốt, có thể. Yêu Thần biến của Trình Tử Chanh có năng lực phi hành, ngươi nên chuẩn bị tâm lý." Mộc Ân Tình nhắc nhở.

Trình Tử Chanh đi ra: "Hắn biết rõ đó lão sư, khoá thể năng hôm nay ta đụng phải hắn mà. Ngươi thật sự muốn khiêu chiến với ta sao? Ta sẽ không hạ thủ lưu tình.

Câu cuối cùng của Trình Tử Chanh hiển nhiên là nói với Đường Tam.

Đường Tam cười cười, nói: "Sư tỷ, xin chỉ giáo."

Những người khác lui về phía sau, đem vị trí nhường lại cho bọn họ. Mộc Ân Tình và Quan Long Giang đứng cách trung tâm không xa, tại lúc nguy hiểm thì kịp thời ra tay.

Khoảng cách giữa hai người là khoảng hai mươi mét, đối mặt với nhau. Trong ánh mắt của Trình Tử Chanh tràn ngập tự tin, cũng đã có chút kích động.

Đường Tam lại có vẻ rất bình tĩnh, ánh mắt bình thản mà nhìn nàng.

"Bắt đầu!" Theo tiếng ra lệnh của Mộc Ân Tình, trận đấu đầu tiên sau khi gia nhập học viện của Đường Tam bắt đầu.

Hào quang màu da cam loé sáng trên người Trình Tử Chanh, hai tay mở ra cũng đã hoá thành hai cánh, tóc dài cũng biến thành màu cam, trong tóc cũng xen lẫn từng đám lông vũ. Đường Tam đã thấy đại đa số nhân loại khi thi triển Yêu Thần biến bởi vì hoá thú mà biến dạng, nhưng sự biến hoá của Trình Tử Chanh này làm cho nàng càng thêm xinh đẹp, khí chất cũng biến hoá không nhỏ.

Khi nàng phóng thích Yêu Thần biến, Đường Tam cũng đã động đậy.

Chỉ thấy thanh quang trên người Đường Tam loé lên, Phong Lang huyết mạch lạc ấn kích phát, Phong nguyên tố trong không khí hướng hắn ngưng tụ làm thân thể hắn trở nên nhẹ nhàng hơn. Hắn bỗng nhiên tăng tốc, cơ hồ là lập tức vượt qua hai mươi mét.

Trình Tử Chanh cũng không có bay lên ngay, hai tay hoá thành hai cánh bỗng nhiên thu vào phía trong, hai cánh giống như hai thanh

dao cầu, quét ngang về phía Đường Tam. Tiếng xé gió thậm chí làm không gian xung quanh lắc lư.

Thân thể Đường Tam vọt tới trước, nhìn qua giống như là đưa mình đến trước mặt dao cầu. Cũng đúng lúc này, hai đạo Phong Nhận thanh bích sắc từ hai tay chém ra, trong sát na đã trúng mục tiêu là hai cánh Kim Bằng.

Hai tiếng "khi khi" giòn vang, thân thể Trình Tử Chanh rõ ràng trì trệ, hai cánh xuất hiện trên không trung dừng lại, toàn thân cũng bị Phong Nhận chấn động lùi về phía sau một bước.

Cùng lúc đó, hai tay Đường Tam rung rung, từng đạo Phong Nhận từ lòng bàn tay hắn bắn ra ngoài.

Mười tám đạo Phong Nhận giống như Thiên Nữ Tán Hoa lập tức nở rộ, một khắc này, toàn bộ chiến trường đều bị mười tám đạo Phong Nhận chiếu rọi màu thanh bích sắc, Phong nguyên tố nồng đậm càng làm trong sân xuất hiện tiếng rít rõ ràng.

Mà mười tám đạo Phong Nhận này, không có một đạo nào hướng về phía Trình Tử Chanh, mà là bắn lên không trung. Thế nhưng chúng ở trên không đan thành một cái lưới lớn phong toả, làm Trình Tử Chanh lập tức bỏ đi ý định muốn bay lên.

Khi mười tám đạo Phong Nhận bay ra, trên không trung vẽ ra các đường vòng cung duyên dáng, vô luận là Quan Long Giang hay Mộc Ân Tình đều sáng mắt lên. Hai người nhìn nhau, trong mắt không giấu được sự kinh ngạc.

Tuy rằng bọn họ từ chỗ Trương Thiên Khiếu biết được Đường Tam điều khiển Phong Nhận vô cùng tinh diệu, nhưng tai nghe là giả, mắt thấy là thật, khi tận mắt nhìn Đường Tam phóng ra nhiều

Phong Nhận như vậy, hơn nữa mỗi đạo đều ngưng thực, bọn họ vẫn có chút khó tin. Đây là việc một hài tử chín tuổi có thể làm được sao? Lực khống chế này, dù là Bát giai, Cửu giai Phong Lang cũng chưa chắc có thể làm được. Phong Nhận kia rõ ràng dùng một thủ pháp vô cùng kỳ lạ bắn ra.

Khác với bọn hắn ngạc nhiên, Trình Tử Chanh lúc này cảm thấy kinh sợ rồi. Nàng có dự đoán đối với thực lực của Đường Tam, cũng biết Đường Tam am hiểu chính là điều khiển Phong Nhận, nhưng nàng tuyệt đối không nghĩ tới, vừa mới giao thủ mình đã bị áp chế rồi.

Hai đạo Phong Nhận kia của Đường Tam vô cùng sắc bén, sau va chạm, dù Kim Bằng Song Dực của nàng có cứng cỏi cũng đều bị chấn đến run lên. Khi nàng muốn cất cánh sau khi bị đẩy lùi, mười tám đạo Phong Nhận trên không trung lại tràn ngập đe doạ, làm cho nàng không thể nào cất cánh. Sự tình không nằm trong dự đoán làm nàng khá khó tiếp thu.

Nhưng Trình Tử Chanh có thể trở thành một phần tử của học viện Cứu Thục, nàng cũng không đơn giản. Khi phát hiện không bay lên được, nàng lập tức làm ra phản ứng, không lùi mà tiến tới, hai cánh đột nhiên đập rung, tạo thành một cỗ cuồng phong. Cỗ cuồng phong này sẽ bảo hộ nàng khỏi Phong Nhận trên không trung, cùng với đó, thân thể của nàng lập tức tăng tốc, đánh thẳng tới ngực Đường Tam.

Hào quang màu da cam loé lên, nàng cũng đã đối diện với Đường Tam rồi. Mà lúc này, Đường Tam rõ ràng không kịp phóng thích Phong Nhận.

Trình Tử Chanh rút cuộc nở nụ cười. Ngươi không phải muốn phong toả lộ tuyến phi hành của ta sao? Ta đây liền thẳng tiến, trực

tiếp cận chiến đánh bại ngươi.

Nhưng mà, nụ cười của nàng trong nháy mắt liền cứng lại.

Đường Tam biến mất.

Khi Trình Tử Chanh muốn đánh tới Đường Tam, nàng đột nhiên thấy hoa mắt, Đường Tam liền như vậy hư không tiêu thất rồi. Mà trong mắt người khác, ngay khi sắp va chạm, thân thể Đường Tam lắc lư một lát, không biết chuyện gì đã đến sau lưng Trình Tử Chanh, sau đó bắt được bờ vai của nàng. Thân thể Trình Tử Chanh lập tức dừng lại, mà mười tám đạo Phong Nhận lúc trước lại tựa như nhũ yến, hướng thẳng đến chỗ Trình Tử Chanh.

Chương 78: Đa tạ sư tỷ

Tất cả biến hoá thật sự là quá nhanh, nhanh đến mức mọi người đều chưa kịp phát ra tiếng kinh hô.

Trình Tử Chanh giãy giụa thoát ra, lại phát hiện thân thể mình đột nhiên bủn rủn, không thể thoát ra được. Trong chớp mắt, Phong Nhận đã đến.

Thanh quang đầy trời kia làm nàng phát sinh khủng hoảng, tại sao lại có thể như vậy? Đây là suy nghĩ duy nhất trong đầu nàng lúc này.

Nhưng từng đạo Phong Nhận kia lại lơ lửng trước người nàng, cách nàng khoảng một mét. Mà Quan Long Giang và Mộc Ân Tình cũng đã đi đến bên người bọn họ.

Không chờ bọn họ ra tay, Phong Nhận đã ngừng lại, sau đó hoá thành một trận thanh phong lặng yên tiêu tán. Đường Tam buông Trình Tử Chanh ra, lui về phía sau vài bước.

Thân thể Trình Tử Chanh thoáng lắc lư một lát, nàng quay người liền nhìn thấy Đường Tam mỉm cười thản nhiên.

"Sư tỷ, đa tạ."

Đôi con ngươi của Trình Tử Chanh lập tức có chút đỏ.

Thua, cứ như vậy nàng thua, thậm chí còn không có cơ hội phản kích đã bại trong tay sư đệ mới tiến vào học viện, tuổi còn nhỏ hơn mình nữa. Trong lòng nàng, xấu hổ và uỷ khuất cơ hồ là lập tức bộc phát.

"Ngươi ..." Nàng muốn nói gì đó, lại không biết nên nói gì.

Thua chính là thua!

Mộc Ân Tình vỗ vỗ bả vai Trình Tử Chanh: "Thắng bại là chuyện thường của binh gia. Từ thất bại mà tìm được nguyên nhân, cũng là mục đích của khoá thực chiến."

Quan Long Giang nhìn về phía Đường Tam: "Ngươi Ngũ giai rồi hả?"

Đường Tam cũng không muốn giấu giếm tu vi của mình, không hề nghi ngờ, nơi nào cũng vậy, năng lực càng mạnh thì quyền hạn và tài nguyện nhận được càng nhiều. Hơn nữa, vị lão sư mới kia cũng biết hắn là Ngũ giai, tự nhiên cũng không cần giấu giếm.

"Vâng, ta vừa mới đột phá." Đường Tam gật đầu nói.

Chín tuổi đạt đến Tứ giai đã rất kinh người rồi, hắn vậy mà đã đến Ngũ giai rồi sao? Trong khoảng thời gian ngắn, các học viên ở đây nhìn Đường Tam không khỏi có chút quái dị. Trong toàn bộ các học viên, trừ Đường Tam ra, tu vi cao nhất chính là Lục giai, hơn nữa là vừa bước vào cánh cửa Lục giai. Đa số đệ tử đều là Tứ giai, chênh lệch không nhiều với Trình Tử Chanh, Ngũ giai cũng chỉ có ba người.

Hài tử chín tuổi này, vậy mà cũng đã có tu vi Ngũ giai? Điều này sao không làm cho bọn họ khiếp sợ được?

Trình Tử Chanh cũng ngẩn người, Ngũ giai?

Đúng vậy! Hắn có thể đem Phong Nhận điều khiển tinh diệu như thế, lực công kích mạnh như vậy, xác thực Tứ giai không thể làm được. Hắn vậy mà cũng Ngũ giai rồi sao?

Quan Long Giang cười nói: "Khó trách, khó trách trấn trưởng chủ động thu ngươi làm đồ đệ. Quả thật không tệ. Ngươi nghỉ ngơi một lát, sau đó lại tiếp tục một trận nữa."

Tâm tình Đường Tam lúc này coi như không tệ, khi bắt lấy bả vai của Trình Tử Chanh, hắn đã lặng yên hấp thu một điểm huyết mạch chi lực của nàng, một cái Yêu Thần biến huyết mạch lạc ấn hoàn toàn mới đã xuất hiện trong cơ thể hắn. Bởi vì hấp thu hơi ít, nên chỉ tạo thành Tam giai lạc ấn, nhưng như vậy cũng đủ rồi! Hắn đã có thể đem dung hợp lạc ấn thứ năm.

Đương nhiên, bây giờ hắn không thể thử nghiệm hiệu quả của Kim Bằng Biến, nhưng hẳn là có thể phi hành. Khác với Ưng Nhãn của Bạch Đầu Chuẩn Yêu, Kim Sí Đại Bằng Điểu am hiểu nhất là năng lực phi hành.

Đại Bàng nếu xuôi gió, một ngày có thể bay chín vạn dặm. Trong các Yêu Quái phi hành, Đại Bàng tuyệt đối là đứng đầu danh sách.

"Vâng." Đường Tam cũng không nói mình không cần nghỉ ngơi, chỉ đáp ứng một tiếng, sau đó áy náy gật đầu với Trình Tử Chanh, liền lui trở về bên người Độc Bạch.

Trình Tử Chanh tức giận đi sát bên hắn, thấp giọng nói: "Ngươi thật sự Ngũ giai rồi hả? Ngươi sao có thể tu luyện nhanh như vậy được?"

Đường Tam buông tay: "Ta chỉ bình thường tu luyện a!"

Độc Bạch cũng bắt được hắn: "Ngũ giai rồi, ngươi vậy mà cũng Ngũ giai rồi. Ta hâm mộ, ta ghen ghét, ta lúc nào mới có thể đạt được Ngũ giai!"

Hắn được xem là học viên có tu vi thấp nhất trong học viện. Khi Đường Tam mới đến, Độc Bạch còn có cảm giác mình có khả năng không phải xếp chót. Nhưng bây giờ hắn lại thấy, mình và người ta chênh lệch lớn như vậy.

Thừa dịp Độc Bạch bắt lấy cánh tay mình, Đường Tam lặng yên vận chuyển Huyền Thiên Công, cắn nuốt một tia huyết mạch chi lực trên người hắn. Bởi vì tu vi của Độc Bạch yếu kém, lại đang bị thương, khi Đường Tam cắn nuốt huyết mạch chi lực của hắn, hắn cũng không cảm giác được. Mà trong cơ thể Đường Tam cũng hình thành một cái Nhất giai huyết mạch lạc ấn, thuộc về Thiên Hồ Chi Nhãn huyết mạch lạc ấn.

Đối với Kim Bằng Biến, hắn chuẩn bị biến nó chính thức trở thành năng lực của mình, mà với Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn hy vọng có thể dung hợp với Linh Tê Tâm Nhãn, xúc tác Linh Tê Tâm Nhãn tiến hoá. Khi tu vi tăng lên, hiệu quả mà Linh Tê Tâm Nhãn mang lại rất rõ ràng. Đầu tiên, ở phương diện quan sát, Linh Tê Tâm Nhãn có thể làm thị thực của Đường Tam tăng lên trên phạm vi lớn, chồng thêm Tử Cực Ma Đồng, sinh ra hiệu quả vô cùng tốt. Tiếp theo, đối với quan sát và khống chế nguyên tố, Linh Tê Tâm Nhãn giống như là máy Tinh Thần Lực khuếch đại, làm cho lực khống chế nguyên tố của hắn tăng mạnh, nên mới có thể vận dụng các thủ pháp trong Ám Khí Bách Giải tốt như vậy.

Mặt khác, dựa vào Linh Tê Tâm Nhãn có thể nhìn ra sơ hở của đối thủ, trong chiến đấu cũng là một lợi thế.

Tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn thì hoàn toàn bất đồng, năng lực này trong Yêu Quái Tộc cũng là năng lực cực hạn, cũng không dùng trong chiến đấu. Độc Bạch rất có thể là nhân loại duy nhất sở hữu Thiên Hồ Chi Nhãn, cũng là bí mật lớn nhất của học viện Cứu Thục. Nếu để Thiên Hồ tộc biết nhất định sẽ bắt hắn đi. Một năng lực được Yêu Quái Tộc tôn sùng như vậy, Đường Tam cũng muốn tìm hiểu một chút.

Mộc Ân Tình nói: "Trận tiếp theo, Cố Lý, Trương Bạch Bân, đến lượt các ngươi."

Hai vị thiếu niên mười ba mười bốn tuổi bước ra, thi lễ với đám lão sư rồi dừng lại.

Trận tiếp theo sắp bắt đầu, Độc Bạch lúc này mới buông tha Đường Tam, nhưng trong mắt vẫn tràn ngập sự ngưỡng mộ. Đường Tam thấp giọng hỏi hắn: "Khoá thực chiến là như thế nào?"

Độc Bạch nói: "Bình thường thì là mọi người tiến hành đối chiến một lần. Mỗi lần luận bàn sẽ gặp một đối thủ khác nhau. Sau khi luận bàn kết thúc, lão sư sẽ bình luận, giảng giải cho chúng ta ưu điểm và nhược điểm, sau đó chỉ điểm cho chúng ta cách khắc phục."

"Đừng nói chúng ta, chỉ có bọn ta thôi, không có ngươi." Trình Tử Chanh tức giận nói.

Độc Bạch khoé miệng co giật một lát rồi nói: "Đừng như vậy được không, ngươi như vậy sẽ không có bằng hữu."

Trình Tử Chanh hừ một tiếng: "Ta không làm bằng hữu với một tên phế vật."

Đường Tam nhìn Độc Bạch một chút, lại nhìn Trình Tử Chanh một chút, không khỏi bật cười. Trình Tử Chanh rõ ràng đem nộ khí vì vừa thất bại phát tiết lên người Độc Bạch a!

"Ngươi nhìn cái gì? Chờ ta lên Ngũ giai rồi nhất định sẽ chiến thắng ngươi." Trình Tử Chanh trừng Đường Tam một cái, rất tức giận, hiển nhiên là không phục lắm.

"Ừ, sư tỷ cố gắng lên." Đường Tam nói.

Trong trận, hai vị thiếu niên kia đã triển khai tư thế rồi.

"Bắt đầu!"

Theo tiếng lệnh của Mộc Ân Tình, trận thực chiến thứ hai đã bắt đầu. Thiếu niên gọi Cố Lý thân hình nhỏ gầy một chút, nhìn qua cũng không cao hơn Đường Tam bao nhiêu. Lúc này, thân thể hắn bắt đầu phát sinh biến hoá.

Một tầng lân giáp dày đặc nổi lên, đầu hắn cũng bắt đầu biến hình, sau lưng còn có một cái đuôi dài rất to. Biến hoá này có chút lớn.

Yêu Thần biến sẽ mang lại biến hoá nhất định cho cơ thể nhân loại, nhưng cũng có hạn độ. Biến hoá càng lớn, có nghĩa là huyết mạch càng gần với Yêu Quái.

Chương 79: Xích Giao Biến, Thì Quang Biến

Khi biến hoá, trên người Cố Lý có lưu quang nhiều màu sắc, tuy có chút xấu, nhưng làm cho người ta có một cảm giác kì dị đặc thù.

Đây là Yêu Thần biến gì? Đường Tam không nhận ra. Ít nhất trong kiến thức Vương Duyên Phong giảng giải cho hắn không có loại Yêu Quái này. Nhìn qua có chút giống cá sấu, nhưng cá sấu tại sao lại có lưu quang nhiều màu kia?

Đối thủ của Cố Lý, Trương Bạch Bân lúc này trên cơ thể cũng xuất hiện biến hoá. Cả người hắn cao thêm vài phần, một cỗ khí tức cường đại từ trên người hắn bắn ra, từng khối lân phiến hình thoi xuất hiện, trên đầu sinh trưởng ra một đôi sừng nhọn. Trong một thời gian ngắn, hắn đã biến thành một người có song giác trên đầu, toàn thân bao trùm bởi lân phiến, thân cao chừng hai mét.

Cố Lý hắn là Tứ giai, mà từ khí tức mà Trương Bạch Bân phát ra, hắn hắn là Ngũ giai. Tứ giai cùng Ngũ giai đối kháng sao? Sao các sư phụ lại sắp xếp như vậy?

Khi Đường Tam đang tự hỏi, song phương đã bắt đầu hành động rồi.

Trong miệng Trương Bạch Bân phát ra một tiếng gào thét, hắn sải bước ra, thân thể ở giữa không trung tựa hồ lại bành trướng thêm vài phần. Một thân lân giáp đen kịt đột nhiên nổi lên một mảnh màu

đỏ thắm, há miệng, một cỗ hoả diễm màu đỏ phụt lên đối phương.

Hào quang trên người Cố Lý lập tức đại thịnh, hai chân đạp đất, đón hoả diễm đang xông tới. Tiếp theo trong nháy mắt, hào quang trên người Cố Lý lập loè một lát, hoả diệm Trương Bạch Bân phun ra dừng lại trên không. Mà Trương Bạch Bân đang tiếp tục vọt về phía trước, lập tức xâm nhập vào đám hoả diễm này.

Đây là năng lực gì? Đường Tam trong nội tâm khiếp sợ, hình như là năng lực ngưng trệ thời gian! Thân đã từng là Thần Vương, hắn biết rõ năng lực khống chế thời gian và không gian cường đại như thế nào. Trong tất cả các năng lực, năng lực liên quan đến không gian và thời gian là huyền diệu nhất. Trong trận đấu, Trương Bạch Bân nhảy vào ngọn lửa của chính mình, thân thể rõ ràng chấn động một lát, nhưng lực phòng ngự của hắn coi như không tệ.

Đúng lúc này, Cố Lý quay người, cái đuôi sau lưng hung hăng đập về phía Trương Bạch Bân.

Trương Bạch Bân sải bước ra, thân thể né tránh, cũng không phát động công kích, mà là hai tay giao nhau, che chở trước người, thân thể ngồi xuống, cuộn mình, bày ra tư thế phòng ngự. Sau đó, thân thể của hắn ngưng trệ một lát liền bị cái đuôi của Cố Lý đập trúng.

"Phanh" Một tiếng, Trương Bạch Bân bị đánh bay ra ngoài năm sáu mét. Hắn lăn trên mặt đất rồi nhanh chóng bắn dựng người lên, lần nữa đánh tới Cố Lý. Cùng lúc đó, trên hữu quyền của hắn dấy lên hoả diễm chói mắt.

Cố Lý vội vàng lui về phía sau, hào quang vây quanh người rõ ràng mờ đi vài phần, bằng vào công kích của cái đuôi, ngẫu nhiên khống chế đối phương, cùng Trương Bạch Bân liên tục va chạm.

Lực phòng ngự của hai người rất mạnh, nhất là Cố Lý, hắn dù bị nắm đấm đầy hoả diễm của Trương Bạch Bân đánh trúng cũng không có thương thế rõ ràng. Trận đấu kéo dài, Đường Tam lại phát hiện, Cố Lý dần rơi vào thế hạ phong, bởi vì năng lực khống chế kì diệu kia của hắn dần dần không sử dụng nữa, hắn là vì huyết mạch chi lực tiêu hao quá độ.

Nhưng lực phòng ngự của Cố Lý rất mạnh, ý chí chiến đấu cũng rất ương ngạnh, cho dù về sau không khống chế được Trương Bạch Bân, hắn cũng có thể lúc phòng ngự tiến hành công kích, dùng cái đuôi như búa tạ đập trúng Trương Bạch Bân.

Mà lực phòng ngự của Trương Bạch Bân cũng không yếu, bổ sung uy năng hoả diễm vô cùng cường thế, phương diện lực lượng, tốc độ, bộc phát của hắn đều khá xuất sắc.

Hai người đánh rồi lại đánh. Thời gian trôi qua, Cố Lý tiêu hao càng lúc càng lớn, lưu quang trên người dần biến mất, ngay cả Yêu Thần biến cũng không cách nào duy trì.

"Ngừng!" Mộc Ân Tình dừng trận đấu lại. Tuy rằng Cố Lý có năng lực vô cùng đặc thù, nhưng dù sao Trương Bạch Bân có tu vi cao hơn, dựa vào tiêu hao chiến thắng Cố Lý.

Gời khắc này, trong nội tâm Đường Tam tràn ngập rung động. Hắn thậm chí còn cảm thấy Kim Bằng Biến vừa hấp thu có chỗ không tốt lắm. Năng lực khống chế thời gian của Cố Lý vô cùng mạnh mẽ, đây không phải là không gian giam cầm, mà là năng lực khống chế thời gian kì dị hơn cả không gian chi lực, lập tức có thể làm cho Thì Gian Ngưng Cố (làm dừng thời gian lại). Khống chế này còn tốt hơn nhiều so với khống chế không gian giam cầm. Với khống chế như vậy, dù Trương Bạch Bân có tu vi cao hơn Cố Lý một giai cũng không có biện pháp khắc chế.

Năng lực khống chế thời gian này, dù thế nào mình cũng phải học một cái. Kinh nghiệm chiến đấu của Cố Lý cũng không nhiều, cũng không có quá nhiều kỹ xảo chiến đấu, nhưng nếu Đường Tam có năng lực như Cố Lý, vậy có thể phát huy tác dụng cực lớn.

Bây giờ hắn đang tự hỏi, dùng năng lực khống chế thời gian này thay thế năng lực nào của mình, hay là không hấp thu Kim Bằng Biến, trực tiếp đem Yêu Thần biến của Cố Lý hấp thu?

Nhưng mà năng lực phi hành cũng rất trọng yếu, thật là có chút khó xử nha! Hắn lại không dám tuỳ tiện dung hợp các lạc ấn khác nhau, vạn nhất xảy ra hiệu quả ngược lại sẽ rất phiền toái, thực lực của mình không tiến bộ mà còn lùi lại.

"Độc Bạch sư huynh, Yêu Thần biến của hai vị sư huynh này là gì vậy? Nhìn thật thần kì." Đường Tam thấp giọng hỏi.

Độc Bạch nói: "Trương Bạch Bân là Xích Giao Biến. Xích Dao là một loại Á Long, số lượng rất ít. Trong các Á Long cũng là loại rất cường đại. Năng lực của hắn khá toàn diện, lực lượng, bộc phát, tốc độ, khống chế Hoả nguyên tố. Lão sư đều đánh giá năng lực của hắn là toàn diện. Cố Lý sư huynh thì rất lợi hại, Thì Quang Ngạc Yêu Thần biến, cũng gọi là Thì Quang biến. Năng lực khống chế thời gian này rất lợi hại. Nghe nói, nếu có thể tu luyện tới Thần cấp, thậm chí có thể nghịch chuyển thời gian trong phạm vi lớn, cải tử hoàn sinh. Bất quá năng lực của hắn cũng giống ta, tu luyện rất khó khăn, thăng cấp cũng rất khó khăn."

Thì Quang Ngạc, Xích Giao! Các nam bảo vật, các ngươi chờ ta a ...

Đường Tam âm thầm nuốt từng ngụm nước bọt. Hắn thấy rằng, sau khi tới đây, nhận thức về Yêu Thần biến của mình đã có tiến bộ.

Sau khi đi vào học viện Cứu Thục, hắn xem như được mở rộng tầm mắt, chính thức thấy được những năng lực của Yêu Quái Tộc cường đại.

Những năng lực trước kia của mình không thể so sánh với chúng. Mà điều chỉnh lại như thế nào, phối hợp ra sao, chỉ sợ là một vấn đề mà tương lai mình phải suy nghĩ thật cẩn thận. Nếu phối hợp thật tốt, không thể nghi ngờ sẽ làm cho thực lực của mình tiến một bước rất dài.

Khoá thực chiến vẫn còn tiếp tục, trận chiến vừa rồi thời gian tương đối dài, cũng mất năm phút, bởi vì song phương lâm vào trạng thái giằng co. Đường Tam và Trình Tử Chanh, thi đấu chỉ cần mười mấy giây thì đã kết thúc.

Các trận tiếp theo Đường Tam đều xem rất chăm chú, Hắn phát hiện, năng lực của các sư huynh đều rất đặc thù, không ai có Yêu Thần biến bình thường. Tuy rằng kinh nghiệm vào kỹ năng chiến đấu Đường Tam không dám khen, nhưng thiên phú của bọn họ không phải các phụ thuộc nhân loại trước kia hắn nhìn thấy có thể so sánh. Dù là đám Yêu Quái Đường Tam nhìn thấy cũng không có mấy tên có huyết mạch như thế này.

"Đường Tam, nghỉ ngơi tốt chưa?" Sau trận thực chiến thứ bảy kết thúc, Mộc Ân Tình lần nữa gọi Đường Tam.

"Ta đã nghỉ ngơi tốt rồi, lão sư." Đường Tam cung kính nói.

Mộc Ân Tình gật gật đầu, nói: "Trận đấu cuối cùng do ngươi tiến hành, đối thủ của ngươi là Vũ Băng Kỷ. Vũ Băng Kỷ là người duy nhất trong các đệ tử đạt đến Lục giai. Ngươi cố gắng hết sức, để cho chúng ta xem cực hạn của ngươi là đến đâu."

"Lục giai?" Đường Tam không khỏi có chút kinh ngạc. Hắn biết Vũ Băng Kỷ là ai, tuy rằng mọi người chưa quen thuộc lắm, nhưng trong thực chiến chỉ có hai người chưa xuất chiến. Một là Độc Bạch, người còn lại là một thanh niên khoảng mười sáu mười bảy tuổi.

Chương 80: Băng Tinh Biến

Thanh niên này nhìn qua gầy gò, khá cao, còn có vài phần phong độ của người trí thức, cũng rất anh tuấn. Lúc trước hắn đứng bên cạnh xem cuộc chiến, vẫn luôn vô cùng yên tĩnh.

Tuổi của hắn lớn nhất trong các đệ tử, tu vi cũng cao nhất. Hắn chính là Đại sư huynh của học viện Cứu Thục.

"Đại sư huynh rất mạnh, ngươi cẩn thận một chút!" Độc Bạch nhắc nhở.

"Được." Đường Tam gật gật đầu, sau đó đi ra ngoài.

Vũ Băng Kỷ cũng đã đi ra rồi, hắn vẫn nở nụ cười thản nhiên, gật nhẹ đầu với Đường Tam.

Mộc Ân Tình nói: "Trận chiến này của các ngươi cũng có thể nói là cuộc chiến nguyên tố. Yêu Thần biến của Băng Kỷ là Băng Tinh biến, là người duy nhất trong số các ngươi có kỹ năng thiên phú không đến từ Yêu Quái Tộc. Băng Tinh biến đến tử một loại Băng Tinh trong Tinh Quái Tộc, là Tiên Thiên Chi Linh trong truyền thuyết, tiên thiên đều có được năng lực khống chế Băng nguyên tố. Băng Tinh biến của Băng Kỷ cũng không phải trực tiếp truyền thừa mà có, Băng tinh nhất tộc chỉ có thể dựa vào phân liệt để sinh sôi nảy nở. Hắn là dưới cơ duyên xảo hợp, gặp được một Băng Tinh đang phân liệt nên bị nhiễm, do đó huyết mạch phát sinh biến dị nên có được năng lực Băng Tinh biến. Trong học viện chúng ta có

vào học viên sở hữu Yêu Thần biến có đặc tính duy nhất, năng lực của Băng Kỷ là một trong số đó."

Thì Quang Biến và Thiên Hồ Biến cũng hẳn là có đặc tính duy nhất a? Đường Tam trong lòng suy ngẫm.

Băng Tinh biến là Yêu Thần biến đến từ Tinh Quái Tộc, đây là hắn đầu tiên nhìn thấy. Dùng lực khống chế Băng nguyên tố để khống chế toàn diện, năng lực này cũng hẳn là tương đối tốt.

"Đại sư huynh, xin chỉ giáo." Đường Tam có chút khom người, hành lễ với Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ mỉm cười nói: "Ngươi khống chế Phong Nhận phi thường tốt, mà khống chế nguyên tố cũng là phương hướng ta học tập và nghiên cứu, chúng ta sau này sẽ trao đổi nhiều hơn. Mời."

Thanh âm của hắn rất êm tai, dường như không có nửa phần khói lửa. Hắn tu luyện Băng nguyên tố chưởng khống nhưng không có cảm giác rét lạnh, rất dễ làm cho người khác phát sinh hảo cảm với hắn.

"Bắt đầu!" Nghe Mộc Ân Tình ra lệnh, khí tức hai người cũng bắt đầu phát sinh biến hoá. Hai con ngươi Đường Tam biến thành màu xanh biếc, thanh quang vây quanh toàn thân.

Trên người Vũ Băng Kỷ tức thì xuất hiện một tầng băng hào quang lam sắc, trên người cũng không có biến hoá. Hắn không công kích trước, mà làm một thủ thể "mời" với Đường Tam. Đây chính là quy phạm của Đại sư huynh.

Đường Tam cũng không khách khí, đối mặt với đối thủ có tu vi Lục giai, hơn nữa có Yêu Thần biến vô cùng hiếm thấy, hắn không có

nửa phần chủ quan.

Tay phải Đường Tam nâng lên, hai đạo Phong Nhận lập tức phát ra, trên không trung vẽ thành hai đường vòng cung, trực tiếp hướng Vũ Băng Kỷ trảm xuống.

Vũ Băng Kỷ trong nháy mắt khi Đường Tam động thủ cũng ra tay, tay phải nâng lên lăng không ấn xuống phía Đường Tam, từng đám băng chuỳ óng ánh sáng long lanh ngưng tụ trước mặt hắn.

Hắn không có nhìn Phong Nhận trên không trung, mười mấy băng chuỳ kèm theo tiếng rít chói tai bay vụt đến chỗ Đường Tam.

Cùng lúc đó, dưới chân Vũ Băng Kỷ, một đường hàn băng kéo dài đến chỗ Đường Tam, chân hắn trượt trên hàn băng, tựa như phi hành sát đất hướng về phía Đường Tam.

Đối mặt với băng chuỳ, Đường Tam cũng không có phóng thích Phong Nhận ngăn cản. Nhìn Vũ Băng Kỷ theo hàn băng tiến về phía mình, cảm nhận được nhiệt độ không khí nhanh chóng hạ thấp, mũi chân hắn chỉa xuống đất, xông tới đón băng chuỳ.

Hai đạo Phong Nhận rơi xuống, Vũ Băng Kỷ cũng không có ý muốn né tránh.

"Khi khi" hai tiếng, hai đạo Phong Nhận trảm trên lưng Vũ Băng Kỷ phát ra tiếng va chạm thanh thuý. Phong Nhận vỡ tan, thân thể Vũ Băng Kỷ chỉ nhoáng dừng lại một chút.

Đây là ... Thân thể hàn băng hoá? Hoặc nói là, Băng nguyên tố hộ thể? Không hổ là Lục giai cường giả a! Trong khi Vũ Băng Kỷ bị Phong Nhận đánh trúng, Đường Tam cũng đã đón nhận băng chuỳ.

Đối mặt với băng chuỳ, hắn không có phóng thích Phong Nhận, thân ảnh trở nên mờ đi, tựa như bị bóp méo. Trong chốc lát, thân thể của hắn từ trong khe hở băng chuỳ chui ra, không có bị một băng chuỳ nào đánh trúng.

Khoảng cách của song phương bởi vì Đường Tam tránh băng chuỳ mà được kéo gần lại.

Trình Tử Chanh lúc này cũng trợn to mắt mà nhìn, nàng rõ ràng còn nhớ rõ lúc trước Đường Tam tránh qua nàng một cách kì lạ, tránh công kích chính diện của nàng, rồi đến phía sau nàng, khống chế được thân thể nàng, cho nên nàng mới thua.

Lúc này nàng tập trung nhìn, nhưng như cũ không cách nào biết được vì sao Đường Tam có thể tránh băng chuỳ. Hắn như thế nào làm được? Cái này không đơn giản chỉ là dùng tốc độ nhanh.

Nàng đương nhiên không biết, đây là tuyệt học Đường Môn, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ.

Chỉ cần có đầy đủ tu vi, Đường Tam có thể đem Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ thi triển đến trình độ thần kỹ.

Khoảng cách giữa Đường Tam và Vũ Băng Kỷ kéo gần lại, nhưng Đường Tam tận lực tránh không đến gần đường hàn băng. Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam né tránh không khỏi toát ra vẻ kinh ngạc, hai tay nắm chặt, một cây băng mâu xuất hiện trong tay hắn. Băng mâu đâm ra, lập tức hoá thành mâu ảnh lao về phía Đường Tam. Hơn nữa, một cỗ sương bắng lớn phóng thích từ dưới chân hắn, đường hàn băng phát ra một tiếng trầm đục. Sương băng quét sạch, thẳng đến chỗ Đường Tam.

Nhiệt độ xung quanh Đường Tam chợt hạ xuống, toàn thân đều có

chút cứng ngắc.

Lực áp bách Lục giai không giống bình thường, nhất là khi Đường Tam phát hiện Vũ Băng Kỷ tựa hồ đã biến thành một bộ phận của Băng nguyên tố, không ngừng bắn ra hàn ý vô cùng cường thế.

Hai con ngươi Đường Tam sáng lên, từng đạo Phong Nhận bắn ra. Giống như trong trận chiến với Trình Tử Chanh, vẫn là mười tám đạo, nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, mười tám đạo lần này rõ ràng ngưng thực hơn một chút.

Mũi chân Đường Tam chỉa xuống đất, thân thể linh hoạt nhảy sang bên cạnh, mười tám đạo Phong Nhận xoay tròn, chém tới Vũ Băng Kỷ. Cùng lúc đó, tay phải Đường Tam giơ lên trước người, một đạo Phong Nhận ngưng tụ trong bàn tay hắn, nhưng kì dị là, lại có thêm một đạo Phong Nhận, hai đạo Phong Nhận lập tức dung hợp biến thành một, màu sắc rõ ràng đậm hơn vài phần.

Thanh quang trong mắt Đường Tam là để che dấu Linh Tê Tâm Nhãn. Dưới sự khống chế của Tinh Thần Lực cường đại, mục tiêu của mười tám đạo Phong Nhận là một chỗ trên người Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ phóng tới Đường Tam, sương băng đã được ngưng tụ lớn đột nhiên phun ra. Cùng lúc đó, sau lưng hắn, một tường băng được dựng lên, ngăn cản công kích của Phong Nhận.

"Phanh phanh phanh!"

Ba đạo Phong Nhận liên tục rơi trên tường băng.

Sắc mặt Vũ Băng Kỷ có chút thay đổi, thân ảnh đuổi theo Đường Tam chợt ngừng lại.

Ba đạo Phong Nhận chém xuống cùng một vị trí, cắt một vết thật sâu trên tường băng. Mà từng đạo Phong Nhận phía sau xếp thành một hàng chỉnh tề, nối gót chém tới. Khi Vũ Băng Kỷ dừng lại, đạo Phong Nhận thứ năm đã chém thủng tường băng.

Nhìn một màn như vậy, tất cả mọi người đang xem cuộc chiến đều có cảm giác hoa mắt. Trong mắt bọn họ, mười tám đạo Phong Nhận vốn phi hành tán loạn trên không trung, trong nháy mắt lại đột nhiên điều chỉnh tốt, từ trên trời giáng xuống, thẳng đến chỗ Vũ Băng Kỷ.

Lần đầu tiên Vũ Băng Kỷ lộ chút bối rối.

Hắn chẳng còn quan tâm đi truy kích Đường Tam, chẳng qua phun sương băng về phía Đường Tam rồi lập tức quay người, băng mâu trong tay vung vẩy, ngăn cản công kích của mười tám đạo Phong Nhận được bắn ra bằng thủ pháp Bách Điểu Đầu Lâm.

"Oanh oanh oanh" từng tiếng nổ vang lên.

Mỗi tiếng nổ vang, Vũ Băng Kỷ đều đánh nát một đạo Phong Nhận. Nhưng những Phong Nhận này được điều khiển quá tinh diệu, dù hắn đã cố hết sức, thậm chí lần nữa ngưng tụ tường băng, nhưng vẫn không ngăn cản được, không ngừng lui về phía sau.

Chương 81: Thất bại?

Trùng kích liên tiếp làm hắn phải thở dốc.

Ngược lại, khi hắn phun ra băng sương, Đường Tam đã rất nhanh né tránh đến chỗ khác, tuy rằng rằng trên người có thêm một tầng băng sương, động tác có vẻ hơi chậm chạp, nhưng Phong Nhận trên tay hắn không ngừng biến hoá.

Từng đạo Phong Nhận xuất hiện, sau đó chồng lên, áp súc. Phong Nhận trên tay hắn rộng chừng hơn một thước, đã biến thành màu xanh sẫm, bên trong rõ ràng ẩn chứa năng lực cực kỳ khủng bố.

Khả năng khống chế này, Quan Long Giang cùng Mộc Ân Tình cũng không khỏi khiếp sợ. Đường Tam là Ngũ giai, Vũ Băng Kỷ là Lục giai. Một người khống chế Phong nguyên tố, một người khống chế Băng nguyên tố. Nếu phải so sánh, Băng nguyên tố ổn định hơn, khống chế tốt uy năng sẽ càng mạnh mẽ, vừa công vừa phòng. Nhưng mà, về phương diện khống chế, Đường Tam rõ ràng càng tốt hơn. Nhất là thủ đoạn áp súc này, nhất định phải cực kỳ quen thuộc với nguyên tố mới có thể làm được. Hắn không chỉ áp súc một lần, mà là không ngừng áp súc Phong nguyên tố.

Bọn họ không biết, sau khi mở ra Linh Tê Tâm Nhãn, Phong nguyên tố biến hoá và chấn động đều nằm trong khống chế của Đường Tam. Đây không phải là vấn đề tương tác với nguyên tố, mà cần phải có Tinh Thần Lực đầy đủ cường đại mới làm được. Thân là Thần Vương, đối với cảm ngộ nguyên tố, Vũ Băng Kỷ làm sao có thể

so sánh với Đường Tam.

Nhìn kỹ sẽ phát hiện, Phong Nhận màu xanh sẫm trong tay phải Đường Tam đang không ngừng luật động. Mỗi lần động, Phong nguyên tố cuồng bạo đều trở nên ổn định hơn.

Vũ Băng Kỷ hoá giải mười tám đạo Phong Nhận có chút chật vật, hai tay hắn run lên, băng mâu trong tay đã đổi ba lần. Được Băng nguyên tố hộ thể, năng lực khống chế Băng nguyên tố rất mạnh, hơn nữa Băng nguyên tố hộ thể có lực phòng ngự kinh người mới có thể làm được.

Xem cuộc chiến, Trình Tử Chanh đột nhiên cảm thấy mình thua không oan uổng. Vũ Băng Kỷ với tu vi như vậy ngăn cản mười tám đạo Phong Nhận cũng khó khăn thế kia, mình không ngăn cản được cũng là chuyện bình thường. Hơn nữa từ trận này có thể nhìn ra, lúc trước Đường Tam chiến đấu với nàng còn chưa dùng toàn lực. Đường Tam mạnh tới mức có thể cùng Đại sư huynh đối kháng?

Cũng đúng lúc này, Phong Nhận màu xanh sẫm trong tay Đường Tam động đậy. Khi nó từ trong tay Đường Tam bắn ra, nó mang lại cho người ta một cảm giác bồng bềnh, trên Phong Nhận thậm chí có thể nhìn thấy điện mang màu xanh nhàn nhạt loé lên. Dù là Mộc Ân Tình cùng Quan Long Giang đều có cảm giác Phong Nhận kia vô cùng nguy hiểm.

Sắc mặt Vũ Băng Kỷ thay đổi. Đối với đạo Phong Nhận này, hắn không có nghĩ muốn né tránh. Với kỹ xảo của Đường Tam, hắn hiểu rõ, muốn né tránh cũng không được.

Vũ Băng Kỷ hít sâu một hơi, thân thể lập tức biến thành băng lam sắc. Ngược lại, Đường Tam sau khi bắn ra Phong Nhận, sắc mặt rõ ràng trở nên tái nhợt, hiển nhiên là tiêu hao quá độ.

Một tấm băng thuẫn ngưng tụ trước mặt Vũ Băng Kỷ, băng thuẫn băng lam sắc lập tức trở nên cứng rắn, sau đó lại một tấm băng thuẫn xuất hiện. Quang mang băng lam sắc trên người Vũ Băng Kỷ tiếp tục chớp động, từng mặt băng thuẫn nhanh chóng ngưng tụ mà thành. Tổng cộng chín mặt băng thuẫn, tất cả đều che trước người hắn, nhìn qua rất đồ sộ.

Tư Nho không biết khi nào đã đi vào trong sân, ánh mắt sáng rực nhìn Phong Nhận màu xanh sẫm đang bay kia. Nhìn qua, đạo Phong Nhận rộng hơn thước kia không kinh người như chín mặt băng thuẫn, nhưng hắn biết, phát ra đạo Phong Nhận này so với ngưng tụ chín mặt băng thuẫn khó hơn rất nhiều.

Nếu muốn ngưng tụ băng thuẫn, chỉ cần có đủ tu vi là làm được. Vũ Băng Kỷ bằng vào Băng nguyên tố phụ thể, toàn lực ứng phó chế tạo ra chín mặt băng thuẫn, tiêu hao tuy lớn, nhưng kì thực không cần quá nhiều kỹ xảo.

Nhưng đem một lượng Phong nguyên tố khổng lồ áp súc thành một đạo Phong Nhận nho nhỏ như vậy, đối với lí giải nguyên tố và năng lực khống chế phải đạt đến trình độ rất khủng bố. Đây là việc mà một hài tử mới chín tuổi làm được? Trấn trưởng a trấn trưởng, ngươi thật sự là tiên hạ thủ vi cường!

Phong Nhận màu xanh sẫm rút cuộc va chạm với băng thuẫn.

Cơ hồ là ngay lập tức, tấm băng thuẫn đầu tiên liền bị bắn thủng. Sau đó, một chùm sương băng nổ tung, từng tiếng nổ vang lên.

Phong Nhận màu xanh sẫm liên tiếp bắn thủng từng mặt băng thuẫn.

Mọi người đang xem cuộc chiến ngừng thở, chăm chú nhìn một màn rung động như thế.

"Phanh phanh phanh một"

Sáu, bảy, tám băng thuẫn liên tiếp nổ tung. Phong Nhận rút cuộc bắn đến băng thuẫn cuối cùng.

Khi sắc mặt của Vũ Băng Kỷ trắng xám, Phong Nhận áp súc cao kia rút cuộc đã tiêu hao hết năng lượng, dừng lại. Mặt băng thuẫn cuối cùng không có bị bắn thủng, nhưng để lại một vết cứa thật sâu.

"Ta thua rồi." Đường Tam có chút thở dốc nói, khí tức của hắn rõ ràng suy yếu, trên trán toát ra một mảng mồ hôi lạnh. Đây là kết quả khi tiêu hao Tinh Thần Lực quá độ.

Áp súc, khống chế đạo Phong Nhận này với hắn hiện tại quả thực rất khó khăn, nhưng đồng thời là một lần thử nghiệm quan trọng.

Tu vi đã tăng đến Ngũ giai, Tinh Thần Lực cũng bởi vì Linh Tê Tâm Nhãn tác dụng mà không ngừng tăng lên. Hắn muốn thử nghiệm một chút năng lực vượt cấp chiến đấu, đạo Phong Nhận hôm nay chính là như vậy.

Vũ Băng Kỷ ngẩn người, thu hồi Băng nguyên tố hộ thể. Tuy rằng dưới tác dụng của Băng nguyên tố hộ thể, năng lực khôi phục của hắn rất mạnh, nhưng liên tiếp ngưng tụ chín mặt băng thuẫn cũng cơ hồ làm hắn tiêu hao hết lực lượng.

Vũ Băng Kỷ ánh mắt có chút phức tạp nhìn Đường Tam, không nói gì, chỉ gật đầu với hắn. Đường Tam mỉm cười. Đến lúc này mới có người thở dài ra một hơi. Trong khoảng thời gian ngắn, trừ tiếng thở dốc, trong sân yên tĩnh một cách quỷ dị, ai cũng không nói

chuyện.

Khi Đường Tam chiến thắng Trình Tử Chanh, các học viên cũng không có cảm xúc gì mãnh liệt. Nhưng một trận chiến này, Đường Tam đối mặt với Đại sư huynh, là đệ tử mạnh nhất học viện Cứu Thục, lại bức bách Vũ Băng Kỷ đến như vậy. Hơn nữa, hắn mới Ngũ giai, mới có chín tuổi! Vũ Băng Kỷ cũng sắp mười bảy tuổi. Không dám nghĩ, khi Đường Tam mười bảy tuổi sẽ cường đại đến trình độ nào?

Tư Nho chậm rãi đi tới, Quan Long Giang cùng Mộc Ân Tình mới hồi phục tinh thần lại.

Tư Nho đi đến bên người Vũ Băng Kỷ, nói: "Biết ngươi cùng hắn chênh lệch ở chỗ nào không?"

Vũ Băng Kỷ cười khổ gật đầu: "Ở phương diện khống chế, lực khống chế nguyên tố của Tiểu Đường mạnh hơn ta rất nhiều."

Tư Nho cười khổ gật đầu: "Tinh Thần Lực chênh lệch, còn có cảm ngộ với nguyên tố, ngươi cũng không bằng hắn. Hắn có thể đem Phong Nhận tu luyện tới trình độ này là rất hiếm có. Ta tuy rằng không biết hắn như thế nào làm được, nhưng ở phương diện khống chế nguyên tố, ngươi về sau thỉnh giáo hắn nhiều hơn. Nếu như ngươi có thể đem lực khống chế nguyên tố cũng tăng lên trình độ giống hắn, tương lai có thể trùng kích Thất giai rồi."

"Vâng." Vũ Băng Kỷ gật đầu, sau đó nhìn về phía Đường Tam, "Mong sư đệ vui lòng chỉ giáo."

"Đại sư huynh khách khí, ta cũng muốn cùng sư huynh giao lưu trao đổi." Đối với Băng nguyên tố hộ thể, Đường Tam vẫn rất có hứng thú, hắn muốn biết đây là Yêu Thần biến tiên thiên mang đến, hay

là Vũ Băng Kỷ tu luyện mà thành.

Thực chiến chấm dứt, biểu hiện của Đường Tam không thể nghi ngờ làm cho mọi người lau mắt mà nhìn, ánh mắt mấy vị lão sư nhìn hắn đều có chút biến hoá. Tiếp theo chính là Mộc Ân Tình tổng kết.

Tất cả các đệ tử xếp thành một hàng dai, Mộc Ân Tình đi tới, ánh mắt đảo qua trên người các đệ tử.

"Chúng ta nói về từng trận. Trận đầu tiên, Đường Tam đối chiến Trình Tử Chanh. Trình Tử Chanh thua rất nhanh, nguyên nhân đầu tiên là do chênh lệch thực lực. Nguyên nhân tiếp theo là do Trình Tử Chanh không phát huy được ưu thế của mình. Mà ngay từ đầu, Đường Tam đã nghĩ muốn khắc chế năng lực phi hành của ngươi, không cho ngươi có cơ hội chính thức bay lên. Một khi ngươi bay lên, bằng vào tốc độ Kim Bằng Biến, dù không thắng được hắn, hắn là cũng có thể cùng hắn dây dưa một phen. Cho nên, lúc đối mặt với đối thủ như vậy, đầu tiên phải nghĩ làm cách nào bay lên được."

Chương 82: Tán thưởng

Trình Tử Chanh nói: "Ai biết hắn đạt đến Ngũ giai rồi, ta cũng không quen năng lực của hắn."

Mộc Ân Tình nghiêm mặt nói: "Không quen liền cứ mù quáng tấn công? Nếu không quen thì càng phải triển khai ưu thế của mình tiến hành thăm dò. Ngươi thăm dò ở nơi nào? Ngươi thầm nghĩ muốn biểu hiện mình, cố gắng hết sức đánh bại nhanh đối thủ. Trong thực chiến, tâm tính mới đứng thứ nhất đấy. Tâm tính không đúng, thực lực của ngươi có mạnh hơn nữa cũng có khả năng bị lật thuyền trong mương."

"Ở phương diện này Đường Tam làm rất khá. Hắn đầu tiên nghĩ là muốn hạn chế ngươi phi hành, trước tiên phóng xuất ra Phong Nhận, phong toả tất cả lộ tuyến phi hành của ngươi. Trong khoảnh khắc đó, kì thật hắn cũng đã thắng. Đương nhiên, kỹ xảo chiến đấu của hắn so với ngươi mạnh hơn rất nhiều. Từ đầu đến cuối hắn đều cố gắng giữ tỉnh táo. Đối với Đường Tam, trận chiến này ta không có gì bình luận, hắn đã làm được rất khá."

Trình Tử Chanh quay đầu trừng Đường Tam một cái, Đường Tam hướng nàng mỉm cười, toát ra một ánh mắt có lỗi.

Độc Bạch đụng đụng Đường Tam, nói: "Tiểu Đường, không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy! Ngươi có muốn làm thủ hộ giả của ta không? Ta nghe nói, trong Thiên Hồ tộc, mỗi một Thiên Hồ cường đại đều có thủ hộ giả, tất cả thủ hộ giả bảo vệ an nguy của Thiên

Hồ, cái này rất quan trọng a."

Đường Tam liếc mắt nhìn hắn nói: "Cảm ơn, ngươi đem cơ hội đó lưu cho người khác đi."

Độc Bạch liếc mắt, nói: "Ngươi có biết ngươi bỏ lỡ gì không? Ngươi bỏ lỡ cơ hội thủ hộ Thiên Hồ Chi Nhãn vĩ đại."

Đường Tam nhún nhún vau, không nói gì thêm.

Mộc Ân Tình tiếp tục bình luận, thứ hai hiển nhiên là trận chiến giữa Cố Lý và Trương Bạch Bân.

Ánh mắt của hắn đầu tiên nhìn Cố Lý, nói: "Trong trận đấu ngươi vẫn nóng nảy như trước, không có sử dụng hợp lý nhất ưu thế của mình. Ngươi biết rõ đối thủ dựa vào tu vi trên ngươi mà tiến hành tiêu hao huyết mạch chi lực của ngươi, nhưng như cũ không có cải biến, cùng lần trước thua không có chênh lệch nhiều."

Cố Lý cúi đầu, nói: "Lão sư, lực công kích của ta quá yếu, không phá được phòng ngự của hắn, cũng chỉ có thể bị hắn tiêu hao. Cái này quá thua thiệt. Ta cần phải phối hợp với lực công kích mạnh của đồng bạn, mới có thể phát huy ra tác dụng càng lớn."

Mộc Ân Tình nhẹ gật đầu nói: "Điểm này ngươi nói không sai, công kích của ngươi yếu hơn rất nhiều so với lực phòng ngự và khống chế. Nhưng xích có sở đoản, phi đao có sở trường, năng lực có chỗ thiếu hụt cũng là chuyện bình thường. Dưới loại tình huống này, dù ngươi không có cách nào chiến thắng đối thủ, ngươi cũng có thể tận lực cân đối huyết mạch chi lực của mình, làm cho mình chiến đấu dài hơn một chút, đồng thời, nghĩ biện pháp tiêu hao huyết mạch chi lực của đối phương. Ví dụ như ngươi có thể lựa chọn khống chế hắn khi hắn đem huyết mạch chi lực thúc dục mãnh kiệt, như vậy

có thể làm đối phương tiêu hao càng lớn. Cho dù Tứ giai so với Ngũ giai, cũng không phải không có cơ hội chiến thắng.

"Vâng." Cố Lý cung kính gật đầu, hắn nhìn có bộ dạng rất trung thực.

Mộc Ân Tình chuyển hướng Trương Bạch Bân nói: "Vấn đề của ngươi cũng rất nhiều. Ngươi biết rõ đối phương có lực khống chế rất mạnh, lúc đầu sao không tiến hành du đấu, tuy rằng cũng là tiêu hao năng lượng của đối phương, nhưng ngươi bị khống chế bao nhiêu lần? Nếu như công kích của hắn cường thịnh trở lại, phá vỡ phòng ngự của ngươi, lúc đó ngươi không thể không chết. Dưới tình huống đối phương có lực khống chế rất mạnh nhưng thời gian có hạn, phải tận khả năng kéo giãn khoảng cách mới là tốt nhất. Giữ vững an toàn của bản thân mới là quan trọng nhất. Ngươi rõ ràng có thể phỏng hoả diễm từ xa, vì cái gì không vận dụng nó? Đã biết rõ còn cậy mạnh thì có gì hữu dụng? Vừa rồi ngươi tiêu hao không nhỏ, nếu hắn kiên trì mấy phút nữa, người thua chính là ngươi."

Trương Bạch Bân vẻ mặt đau khổ, liên tục gật đầu.

Tiếp theo, Mộc Ân Tình chỉ ra các vấn đề trong thực chiến cho các vị đệ tử và phương pháp cải tiến. Những thứ này với Đường Tam không có tác dụng gì, với nhãn lực của hắn, vấn đề còn nhiều hơn nhiều.

"Trận chiến cuối cùng, cũng là trận đấu đặc sắc nhất hôm nay. Đường Tam nói mình thua, nhưng trong mắt ta hắn cũng không tính là thua. Nếu như công kích của hắn mạnh hơn một chút, thua chính là Băng Kỷ. Mọi người nhớ lại trận đấu này, song phương ứng đối gần như là hoàn mỹ. Nhất là Đường Tam, từ đầu vẫn chiếm thế chủ động, thẳng đến cuối cùng, cũng là thua do chênh lệch tu vi. Mà với

lực chưởng khống Phong nguyên tố của hắn hơn hẳn Băng Kỷ khống chế Băng nguyên tố. Có thể đem nguyên tố áp súc, hoá mục nát thành thần kì, làm Phong Nhận phát huy ra được lực công kích mạnh như vậy, hôm nay ta không có phê bình chỉ có khen ngợi. Ở phương diện sử dụng năng lượng và thực chiến, hắn tuy tuổi nhỏ nhất, nhưng xem ra, hắn so với các ngươi biểu hiện tốt hơn."

Mộc Ân Tình không chút keo kiệt khen Đường Tam, ánh mắt hết sức hài lòng.

Vũ Băng Kỷ dường như có điều gì đó cần suy nghĩ, cũng không phải vì bị phê bình mà mất kiên nhẫn.

"Từ cường độ mà xét, Phong nguyên tố không thể bằng Băng nguyên tố, tính ổn định cũng không bằng, nên khống chế sẽ khó hơn nhiều. Mà với tình huống như vậy, Đường Tam có thể khống chế tốt như thế, điều này rất khó mà đạt được. Ở phương diện khống chế, tất cả mọi người đều nên học tập Đường Tam."

Khoá thực chiến hôm nay, Đường Tam có thể nói là "hai chiến thành danh", nhất là trận chiến với Vũ Băng Kỷ đã làm cho hắn lấy được nhận thức của tất cả mọi người.

Phong Lang Biến không thể nghi ngờ là Yêu Thần biến yếu nhất ở đây, nhưng Đường Tam với Phong Lang Biến đem Phong Nhận luyện được như vậy, làm cho các học viên không còn nửa phần khinh thị với hắn.

Khoá thực chiến chấm dứt, Đường Tam chuẩn bị trở về nghỉ ngơi lại bị mấy vị lão sư gọi lại.

"Ngươi đi cùng với chúng ta." Tư Nho cười ha hả nói với hắn.

Đường Tam đi theo ba vị lão sư, đi tới một căn nhà gỗ lớn hơn.

Hào quang trong mắt Tư Nho lập loè, Đường Tam rõ ràng cảm nhận được không khí bên trong gian phòng dường như trở nên đặc dính hơn, thân thể của mình tựa hồ trong chớp mắt trở nên trong suốt, không có chỗ nào che giấu làm hắn thật khiếp sợ.

Cái này là ...

Trong vô thức, hắn đã câu thông với Phong Lang huyết mạch lạc ấn, thanh quang trong mắt lập loè, Huyền Thiên Công trong cơ thể lập tức chuyển hoá thành năng lực Phong Lang Biến, Phong nguyên tố xung quanh hoàn toàn bị ngăn cách, căn bản không có cách nào thuyên chuyển.

"Kỳ quái a! Khác biệt rất lớn, nhưng bản nguyên vẫn là Phong Lang nhất mạch, đây là có chuyện gì?" Tư Nho suy nghĩ nói.

Nội tâm Đường Tam rung động tuyệt không kém Tư Nho.

Cảm giác vừa rồi không tính là rất mãnh liệt, nhưng hắn hoàn toàn có thể khẳng định, cái thăm dò mình kia, đã không phải là cấp độ Tinh Thần Lực, mà là thần thức.

Tuy rằng thần trí thăm dò hắn không đáng kể so với thần thức lúc hắn là Thần Vương, nhưng đó cũng là thần thức, đã chính thức đạt đến cấp độ Thần cấp!

Đường Tam tuyệt đối không nghĩ đến, sau khi đến thế giới này, Thần cấp cường giả đầu tiên hắn nhìn thấy lại là nhân loại, nhân loại nhỏ yếu như vậy. Trong học viện Cứu Thục, thực lực mạnh nhất cũng không phải trấn trưởng, mà là vị Tư Nho lão sư trước mắt này.

Hắn không khỏi nghĩ đến lúc trước trấn trưởng từng nói, ở chỗ này trừ hắn là Thanh cấp Cứu Thục, còn có hai người cấp độ cao hơn. Tư Nho lão sư hẳn là một trong hai vị kia, có thể là Lam cấp Cứu Thục. Tư Nho lão sư dĩ nhiên là Thần cấp a!

Đương nhiên, với thần thức của Tư Nho không thể nào phát hiện ra đám thần thức trong đầu Đường Tam, bởi vì giữa thần thức cũng có phân chia cấp độ. Tuy đám thần thức của Đường Tam yếu ớt, nhưng cũng là cấp độ Thần Vương, so với thần thức của Tư Nho cao hơn không biết bao nhiêu lần.

"Tình huống như thế nào?" Quan Long Giang hướng Tư Nho hỏi.

Chương 83: Lam cấp Thánh Mẫu

Mộc Ân Tình an ủi Đường Tam: "Không cần lo lắng, các sư phụ muốn kiểm tra thân thể của ngươi, xem Yêu Thần biến của ngươi biến dị ở chỗ nào, để trong tương lai có kế hoạch bồi dưỡng, đem phát huy tốt nhất năng lực của ngươi."

Không sai, sau hai trận thực chiến hôm nay của Đường Tam, mấy vị lão sư cơ hồ nhất trí nhận định, Yêu Thần biến của hắn là biến dị, bằng không thì, hắn làm sao có thể phát huy ra thực lực mạnh như thế? Đây căn bản là trái ngược với lẽ thường.

Biến dị ở chỗ nào là rất quan trọng, nhân loại vẫn đang nghiên cứu tất cả mọi việc có quan hệ với Yêu Thần biến. Nhất là như Đường Tam, tuổi còn nhỏ nhưng phát huy ra thực lực mạnh như thế càng cực kì hiếm thấy, các sư phụ làm sao có thể buông tha đây?

Khi Đường Tam thi triển Phong Nhận, thân thể cũng không có bất kì biến dị nào, cũng không có bộ phận nào biến thành Phong Lang. Điều này với Băng Tinh biến của Vũ Băng Kỷ giống nhau, là thuần tuý nguyên tố biến hoá.

Nhưng thực tế, huyết mạch chấn động trong cơ thể Đường Tam là của Phong Lang tộc, cũng không phải Phong nguyên tố. Bởi vậy, nếu từ cường độ khống chế nguyên tố mà nói, hắn không bằng với Vũ Băng Kỷ. Nhưng hắn lại có thể đem Phong nguyên tố khống chế tốt như vậy, chỉ có cường độ nguyên tố là không đủ, hắn thông qua áp súc làm cho cường độ nguyên tố cao hơn, thậm chí còn vượt qua

Băng nguyên tố của Vũ Băng Kỷ.

Vô luận là Tư Nho hay Quan Long Giang và Mộc Ân Tình đều nhận ra, Đường Tam có hạ thủ lưu tình, nếu không, vừa rồi Vũ Băng Kỷ có thể thắng hay không còn là một vấn đề. Bởi vậy có thể thấy được, đứa nhỏ Đường Tam này thành thục và trầm ổn vượt xa tuổi của hắn, cái này vô cùng khó lường rồi. Kết hợp với chuyện trấn trưởng không thể chờ được mà thu hắn làm đồ đệ ngay ngày đầu tiên, lòng hiếu kì của mấy vị lão sư với Đường Tam tăng lên rất nhiều.

Đường Tam nghe vậy gật gật đầu, cũng không có toát ra vẻ gì bất mãn.

Tư Nho nhíu mày nói: "Đường Tam, ngươi nói cho chúng ta biết, ngươi khống chế Phong nguyên tố thế nào?"

Đường Tam ngẩn người, nói: "Ta có thể chứng kiến bọn nó, bọn nó cũng nghe thấy ta, cho nên có thể khống chế bọn nó. Lúc trước ta cùng bọn nó chơi đùa, bọn nó lại càng nghe lời ta. Ta thử tiến hành một chút biến hoá, sau khi bọn nó tiến hoá có thể sinh ra tác dụng bất đồng."

Đường Tam biết lão sư ở đây khác với Vương Duyên Phong, bọn họ có rất nhiều kinh nghiệm, thực lực cũng rất mạnh. Cho nên hắn biết sự khống chế của mình với Phong nguyên tố làm họ hoài nghi và tò mò. Trấn trưởng không cho hắn nói ra "Huyền Thiên Bảo Lục", hắn chỉ có thể dùng phương thức của mình để giải thích. Trong lòng hắn đã sớm có chuẩn bị, nên sẽ không hoảng hốt.

"Ngươi có thể quan sát được Phong nguyên tố?" Nội tâm Tư Nho khẽ động, "Vậy ngươi nói một chút, Phong nguyên tố có dạng gì?"

Đường Tam nói: "Bọn nó là một đám quang điểm màu xanh, rất hoạt bát, mỗi khắc đều động. Bọn nó ưa thích tự do tự tại, không thích bị trói buộc, một khi bị trói buộc sẽ trở nên táo báo. Khi bọn nó tự do bay lượn sẽ đặc biệt vui vẻ."

Hắn đối với lý giải nguyên tố cỡ nào tinh thông, chỉ mấy câu liền nói ta đặc tính nguyên tố.

Nghe Đường Tam miêu tả, ánh mắt Quan Long Giang cùng Mộc Ân Tình không khỏi rơi trên người Tư Nho. Tư Nho khẽ gật đầu: "Hắn nói rất đúng. Ta tin tưởng hắn có thể chứng kiến Phong nguyên tố, nếu không cũng không có lý giải sâu như vậy. Khá lắm, chúng ta thật đúng là nhặt được bảo rồi! Đứa nhỏ này ở phương diện khống chế Phong nguyên tố đặc biệt có thiên phú. Ta cơ bản có thể khẳng định, Phong Lang huyết mạch của hắn là biến dị, hơn nữa là biến dị về hướng khống chế Phong nguyên tố. Hắn đối với Phong nguyên tố đặc biệt có cảm giác, Tinh Thần Lực cũng vì vậy mà tăng cường. Hắn có thể đem Phong nguyên tố khống chế tốt như vậy, một nguyên nhân là tương tác với Phong nguyên tố cực cao, một nguyên nhân khác là cường độ Tinh Thần Lực của hắn cũng khá cao."

Nói đến đây, ánh mắt Tư Nho sáng rực nhìn về phía Đường Tam, nói: "Đường Tam, trấn trưởng cũng không am hiểu năng lực nguyên tố, điểm ấy ngươi nên biết. Trong học viện chúng ta, ta mới là người am hiểu sử dụng nguyên tố nhất. Cho nên, ta cảm thấy trấn trưởng dạy bảo ngươi không thích hợp, mà hắn cũng bận rộn như vậy. Không bằng ngươi bái ta làm thầy, ta chỉ điểm cho ngươi tu luyện nguyên tố."

Quan Long Giang ho khan một tiếng, nói: "Lão Tư, ngươi thế này là không đúng. Ngươi sao lại đoạt đồ đệ của trấn trưởng?"

Sau đó, hắn quay đầy về phía Đường Tam, "Kỳ thật, ở phương

nguyên tố, những năm này ta cũng hiểu được nhiều hơn. Vũ Băng Kỷ là do ta trực tiếp chỉ dẫn, không bằng ngươi cũng gia nhập vào, ta cùng lúc chỉ điểm hai người các ngươi. Tin tưởng không lâu sau, ngươi có thể tiến vào Lục giai."

Mộc Ân Tình quay đầu sang chỗ khác, hắn là người thành thật, đối với hai gia hoả đang nghiêm túc cướp người này, hắn không có mặt mũi để nhìn.

Đường Tam nhìn một chút hai vị này, hiện tại mới hiểu được câu nói kia của trấn trưởng có ý gì rồi, hiển nhiên, trấn trưởng đã sớm dự đoán được một màn này.

"Lão sư nói, trong học viện chỉ có thể nhận một vị sư phụ. Nếu không, người trao đổi với lão sư một chút? Ta cũng không biết nên làm gì bây giờ?"

Đường Tam chỉ có thể nói như vậy, lúc này sao có thể lựa chọn? Đừng nói trấn trưởng biết bí mật của hắn, coi như là không biết, hắn cũng không thể bái người khác làm thầy mà đắc tội với trấn trưởng a!

"Tiểu tử này." Tư Nho oán hận nói một tiếng, "Dạy hư đệ tử a! Ta đi tìm hắn." Nói xong, hào quang màu tím trên người hắn loé lên, trong nháy mắt liền không thấy rồi.

Lôi điện!

Đường Tam lập tức liền cảm nhận được năng lực mà Tư Nho lão sư vừa thi triển, trong nội tâm kinh ngạc vài phần. Có lẽ, Tư Nho nói không sai, hắn mới là người mạnh nhất về năng lực khống chế nguyên tố. Thần cấp, hơn nữa là khống chế lôi điện. Lôi điện có lực bộc phát mạnh mẽ trứ danh, đạt đến Thần cấp, uy năng nhất định

không tầm thường.

Quan Long Giang có chút bất đắc dĩ nói: "Đường Tam, ngươi về trước đi. Chuyện này sẽ nói sau, ngươi trước tiên cứ tu luyện thật tốt. Tiềm năng của ngươi rất lớn, tranh thủ sớm ngày tăng lên Lục giai. Ngươi có thể trực tiếp nhận nhiệm vụ rồi, trở về bảo Độc Bạch và Trình Tử Chanh dẫn ngươi đi xem nhiệm vụ đơn, về sau học viện cũng sẽ tổ chức một ít nhiệm vụ hữu ích cho các ngươi. Ngươi có thể đi xem một chút cửa hàng bán lẻ ở học viện, chỗ đó nhất định sẽ có đồ vật thích hợp với ngươi, nhưng ngươi cần tự kiếm tiền mua sắm. Điểm này học viện sẽ không đối vá bất kì ai có đãi ngộ đặc thù."

"Vâng."

Đường Tam đáp ứng một tiếng, hắn đã rút ra được hai điểm mấu chốt, là nhận nhiệm vụ và cửa hàng bán lẻ.

Đường Tam biết, thực chiến hôm nay với hắn là một lần khảo nghiệm, hắn thông qua được, học viện mới mở cho hắn những quyền lợi này. Hắn phải mau tới xem mới được, tiến thêm một bước làm quen với nơi này. Vì vậy, hắn đi tìm Độc Bạch và Trình Tử Chanh.

Chỗ ở của trấn trưởng, trấn trưởng đang đứng ở giữa phòng, cung kính hướng chủ vị hành lễ.

"Thánh Mẫu."

Trấn trưởng Trương Hạo Hiên cung kính thi lễ sâu.

"Trương trấn trưởng đừng khách khí." Nói xong, nữ tử chậm rãi vỗ lên tay phải, một đường vân màu lam hiện lên.

Trương Hạo Hiên nhìn thoáng qua, trên mặt lập tức nở nụ cười, hướng nữ tử gật nhẹ đầu.

Nữ tử này ngồi ở chủ vị, mặc một bộ váy dài, trên đầu đội mũ vành, khăn che mặt rủ xuống, nhìn không thấy mặt nàng. Ngay cả không gian xung quanh nàng, dường như cũng có chút hư ảo.

"Thánh Mẫu gần đây có khoẻ không?" Trương Hạo Hiên mỉm cười nói.

"Khá tốt. Gần đây một mực rất bình tĩnh, không có an bài gì trong yếu. Học viện bên này, tình huống của bọn nhỏ thế nào?" Thánh Mẫu mỉm cười hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Tất cả đều thuận lợi, mọi người đều đang dốc lòng dạy bảo bọn chúng. Đúng rồi, gần đây có một thành viên mới, là chúng ta phát hiện bên Phong Lang tộc. Đứa nhỏ này tình huống rất đặc thù, Phong Lang Biến của hắn hẳn là có chút biến dị. Hắn chỉ có chín tuổi, tu vi cũng đã đạt đến Ngũ giai, bối cảnh của hắn chúng ta đã điều tra kỹ càng, không có vấn đề cho nên liền thu hắn làm môn hạ. Hiện tại hắn đang học tập ở học viện."

Chương 84: Tụ như nhất hoả đoàn, tán nhược mãn thiên tinh

"Chín tuổi Ngũ giai sao? Tphu cũng không tệ." Thánh Mẫu cũng không có cảm thấy kinh ngạc, "Vậy thì trấn trưởng hãy dạy bảo hắn thật tốt. Học viện hiện tại cũng có mười sáu đứa bé rồi."

"Đúng vậy, tăng thêm đứa nhỏ này, vừa vặn mười sáu đứa." Trương Hạo Hiên nói ra.

Thánh Mẫu than nhẹ nói: "Nơi này, khả năng không thể tiếp tục lâu dài được."

"A?" Trương Hạo Hiên không khỏi kinh hô một tiếng, "Cái này ..."

Thánh Mẫu lạnh nhạt nói: "Hắn tựa hồ đã phát hiện ra gì đó. Vì lí do an toan, chúng ta nhất định phải thay đổi. Về phần học viện, khả năng sẽ phải chuyển đi. Đương nhiên, bây giờ vẫn chưa có quyết định, có thể sẽ có biến hoá. Không phải vạn bất đắc dĩ, ta cũng không hy vọng nơi này có chuyện gì. Chỗ nãy chúng ta thật vất vả mới tạo dựng được."

Trương Hạo Hiên cười khổ nói: "Chúng ta còn có bao nhiêu thời gian?"

Thánh Mẫu lắc đầu, nói: "Khó nói trước được. Cụ thể ngươi chờ ta thông báo, chắc có lẽ sẽ không có nguy hiểm quá lớn."

"Được, ta hiểu, người cũng phải bảo trọng. Ngài là trụ cột của tổ chức, là tổ chức bỏ ra một cái giá lớn. Người nhất định không thể có việc gì." Trương Hạo Hiên khom mình hành lễ.

Thánh Mẫu lắc đầu, nói: "Ta không có việc gì. Vì nghiệp lớn, ta nhất định sẽ sống sót."

Đúng lúc này, Thánh Mẫu chuyển hướng về phía cửa ra vào. Trong nháy mắt, cửa bỗng nhiên mở ra, một âm thanh tức giận truyền đến: "Trương Hạo Hiên ngươi giỏi lắm, ngươi làm sao ..."

Lời nói đến đây đã im bặt, quang ảnh lam tử sắc ngưng tụ liền trở nên rõ ràng, chính là Tư Nho.

Lúc này, hắn đã nhìn thấy nữ tử ngồi ở ghế chủ vị, khoé miệng co giật một chút, khom người thăm hỏi, nói: "Thánh Mẫu, thực xin lỗi, ta không biết người ở nơi này."

Thánh Mẫu mỉm cười, nói: "Tư Nho lão sư không cần khách khí. Tính tình của ngươi vẫn thật nóng nảy."

Tư Nho có chút lúng túng gãi gãi đầu, nói: "Không có biện pháp, do ảnh hưởng của huyết mạch."

Trương Hạo Hiên tức giận nói: "Ngươi sao lại vội vàng như vậy, nếu có người khác nhìn thấy thì làm sao? Làm sao vậy? Ngươi vừa vào cửa liền mắng ta."

Tư Nho nói: "Đứa bé Đường Tam kia ngươi nhất định phải giao cho ta, đứa nhỏ này đi theo ngươi thì hỏng mất. Ngươi biết cái gì là khống chế nguyên tố sao?"

Trương Hạo Hiên cười lạnh một tiếng, nói: "Đã biết rõ lão gia hoả

ngươi cùng ta tranh đoạt, cho nên ta mới tiên hạ thủ vi cường, ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ, hắn đã chính thức bái ta làm thầy. Ngươi không có cơ hội."

Tư Nho vừa muốn nói gì đó, lại nghe vị Thánh Mẫu ngồi tại chủ vị nói: "Các ngươi đang nói về đứa bé mới tới kia?"

"Ân." Trương Hạo Hiên gật gật đầu.

Thánh Mẫu mỉm cười nói: "Ngay cả ta cũng có chút tò mò rồi, có thể làm cho Tư Nho lão sư của chúng ta động tâm, xem ra thiên phú của hắn thật sự rất không tệ nha!"

Tư Nho nói: "Biến dị Phong Lang Biến, đối với Phong nguyên tố có lực tương tác và chưởng khống rất mạnh, đây là thiên phú vạn người có một a! Hắn dùng thực lực Ngũ giai, cùng Vũ Băng Kỷ đánh ngang tay, tuyệt đối là hạt giống ưu tú nhất học viện, mấu chốt là hắn mới có chín tuổi. Năng lực của ta cũng là khống chế nguyên tố, đứa nhỏ này không giao cho ta quả là phung phí của trời. Trương Hạo Hiên ngươi biết cái gì là khống chế nguyên tố sao?"

"Cùng Vũ Băng Kỷ cân sức ngang tài? Phong nguyên tố khống chế có thể cùng Băng nguyên tố khống chế chống lại?" Điều này làm Trương Hạo Hiên chấn động. Ngày đó lúc hắn áp đảo Đường Tam, căn bản là chưa cho Đường Tam cơ hội triển khai năng lực của bản thân. Hắn chỉ biết Đường Tam có thể sử dụng nhiều loại năng lực, lại không nghĩ tới tiểu tử này so với tưởng tượng của mình còn mạnh hơn. Đường Tam mới chỉ thể hiện ra một năng lực là Phong Lang Biến đã làm Tư Nho đến tìm mình liều mạng, nếu Tư Nho biết Đường Tam còn có năng lực khác ...?

Thánh Mẫu có nhiều hứng thú nói: "Đúng là không sai, nếu chỉ có tu vi đạt đến Ngũ giai thì không coi vào đâu, nhưng ở phương diện

chưởng khống nguyên tố có thể cùng so với Băng Kỷ, vậy có chút lợi hại. Các ngươi phải hảo hảo bồi dưỡng đứa bé này. Được rồi, ta đi về trước. Trấn trưởng, sự tình ta nói với ngươi phải sớm làm chuẩn bị, để ngừa vạn nhất."

Nói xong, nàng đứng dậy.

Trương Hạo Hiên cùng Tư Nho đồng thời dùng tay xoa ngực, lộ ra trên mu bàn tay phù văn Cứu Thục. Nếu như Đường Tam ở chỗ này, hắn sẽ phát hiện phù văn trên tay Tư Nho cũng giống với Trương Hạo Hiên, đều là màu thanh, cũng không phải màu lam như hắn dự đoán.

"Tụ như nhất hoả đoàn, tán nhược mãn thiên tinh." Thánh Mẫu nhẹ nhàng ngâm xướng một tiếng, trong nhát mắt tiếp theo, nàng đã hoá thành quang ảnh lặng yên biến mất.

"Tụ như nhất hoả đoàn, tán nhược mãn thiên tinh." Trương Hạo Hiên cùng Tư Nho trịnh trọng lặp lại lời mà Thánh Mẫu nói trước đó.

Sau một lát, Tư Nho mới nhìn Trương Hạo Hiên, hỏi: "Đồ đệ cho ta, được không?"

"Ngươi nghĩ hay lắm!" Trương Hạo Hiên không chút do dự cự tuyệt.

"Ngươi muốn bới móc có phải không?" Tư Nho hung dữ nói.

Trương Hạo Hiên trầm giọng nói: "Ngươi biết Thánh Mẫu đến vì cái gì không?"

Tư Nho sửng sốt một chút, nói: "Vì sao?"

Trương Hạo Hiên thần sắc ngưng trọng nói: "Nàng nói nơi này của chúng ta có khả năng không ở lại được nữa. Học viện tuỳ thời có khả năng phải chuyển đi."

"Hả?" Tư Nho mở to mắt, "Bị phát hiện rồi? Không được a! Chúng ta đã rất cẩn thận rồi."

Trương Hạo Hiên cười khổ nói: "Năng lực của vị kia ngươi cũng không phải không biết. Nếu không phải có Thánh Mẫu che chở, chúng ta có thể ở chỗ này an ổn sinh hoạt nhiều năm như vậy sao? Vẫn nên sớm làm chuẩn bị đi. Sớm thông tri với mọi người, tiến hành nhanh chóng tính toán. Trừ học viện không cần đi vội, tất cả các ngành khác đều phân tán đến những thành thị khác ẩn náu. Đợi phong thanh đi tới, nhìn lại một chút hắn có trở về không."

Tư Nho nhẹ gật đầu: "Thánh Mẫu tự mình đến đây hẳn là tám chín phần mười rồi. Đứa bé kia làm sao bây giờ?"

Trương Hạo Hiên suy nghĩ một lát, nói: "Theo như tính toán thứ ba đi."

"Thứ ba? Vì sao không phải là thứ nhất, như vậy không phải an toàn hơn sao?" Tư Nho kinh ngạc nói.

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Thứ ba đi. Đám hài tử này quá ưu tú, ta có chút không nỡ bỏ. Huống chi, bên này có Thánh Mẫu trợ giúp, cho dù có mạo hiểm, Thánh Mẫu cũng có thể giúp đỡ chúng ta lẩn tránh."

"Ngươi thật xấu xa, vậy làm theo lời ngươi đi. Vậy tên đồ đệ kia thì sao? Đường Tam đi theo ta, khẳng định tốt hơn nhiều khi đi theo ngươi!" Tư Nho không quên mục đích của hắn.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi nên dạy bảo thì vẫn như cũ dạy bảo hắn. Về chuyện đổi lão sư, ngươi cũng đừng nghĩ tới. Ta thật vất vả mới thu được một đồ đệ. Yêu Thần biến của hắn dù có biến dị, nhưng có thể so được với đám Độc Bạch, Trình Tử Chanh sao? Băng Tinh biến của Băng Kỷ ngươi cũng không động tâm, như thế nào lần này lại động tâm? Cái tật xấu vội vàng xao động này của ngươi vẫn không thay đổi, nếu không vì tật xấu này, ngươi cũng có thể lên chức Lam cấp rồi. Chủ Thượng sao có thể còn để ta trông coi ngươi? Chờ Đường Tam đột phá Thất giai, tiến vào cao giai thì lại nói tiếp."

Tư Nho ánh mắt sáng rực nhìn Trương Hạo Hiên: "Nhà ngươi có quá nhiều ý đồ xấu. Theo lời mọi người, không thể nghe ngươi nói nhiều, trực tiếp động thủ, đánh cho ngươi phục mới là biện pháp tốt nhất. Nể mặt Thánh Mẫu hôm nay, ta sẽ bỏ qua cho ngươi một lần. Chờ Đường Tam đột phá Thất giai, ta muốn hắn bái ta làm thầy."

Trương Hạo Hiên liếc Tư Nho một cái, cũng không tức giận, nhàn nhạt nói: "Chờ hắn đột phá đến Thất giai, để cho hắn lựa chọn là được. Nếu khi đó hắn nguyện ý bái ngươi làm thầy, ta cũng không phản đối."

"..."

Tư Nho biết mình không nói lại tên gia hoả này, dứt khoát không nói nữa, xoay người rời đi, không động thủ với Trương Hạo Hiên.

Đưa mắt nhìn Tư Nho rời đi, Trương Hạo Hiên than nhẹ một tiếng: "Lão Tư a, ngươi đâu có biết trên người đứa bé kia rất có thể là ký thác hy vọng của nhân loại chúng ta! Coi như là Chủ Thượng, ta cũng không có báo cáo. Trước khi hắn lớn lên, càng ít người biết càng tốt."

"Nơi nhận nhiệm vụ là ở chỗ này." Trong học viện Cứu Thục, Độc Bạch mang Đường Tam đi tới một cái phòng.

Làm Đường Tam kinh ngạc là, đây lại là chỗ ở của Vũ Băng Kỷ, chịu trách nhiệm quản lý nhiệm vụ cũng là Đại sư huynh.

"Đại sư huynh." Đường Tam chủ động hành lễ.

Vũ Băng Kỷ khẽ cười, nói: "Tiểu Đường, ngươi hảo, muốn nhận nhiệm vụ sao?"

Chương 85: Các nàng đều ưa thích hắn

Đường Tam nói: "Lão sư nói ta có thể đến xem một chút. Đại sư huynh có thể giới thiệu cho ta một chút về các nhiệm vụ được không?"

Vũ Băng Kỷ nhẹ gật đầu, nói: "Nhiệm vụ ở đây chủ yếu là vì rèn luyện cho mọi người. Ban thưởng trực tiếp là kim tiền. Có nhiệm vụ bồi luyện, căn bản là đến học viện Gia Lý để hoàn thành. Còn có nhiệm vụ săn gïết Yêu Thú, thu thập linh thảo trân quý. Nhiệm vụ chủ yếu chính là ba loại này, ngươi có thể nhận xem xét một chút."

"Nhưng vì ngươi tương đối nhỏ tuổi, tu vi lại vượt quá nhân loại bình thường, ta đề nghị ngươi không nên nhận nhiệm vụ bồi luyện, bởi vì rất dễ để học viện Gia Lý bên kia chú ý tới ... sau này ngươi lớn hơn thì sẽ thích hợp hơn. Nhiệm vụ thu thập linh thảo và săn gïết Yêu Thú có thể tiến hành theo tổ đội, không nên tự thực hiện một mình, dễ dàng chiếu cố lẫn nhau, tránh được nguy hiểm."

Nói xong, Vũ Băng Kỷ đem bày ra danh sách những nhiệm vụ. Tuy hắn không đề nghị Đường Tam nhận nhiệm vụ bồi luyện, nhưng danh sách nhiệm vụ bồi luyện cũng ở trong đó.

"Đã rõ, cảm ơn Đại sư huynh." Đường Tam đem danh sách nhiệm vụ bày lên bàn, cẩn thận xem xét.

Độc Bạch đứng bên cạnh có chút bất mãn nói: "Đại sư huynh, sao ta chưa từng gặp qua những nhiệm vụ này? Lần nào ta cũng chỉ nhận

nhiệm vụ đưa tin, mua sắm, ban thưởng đều ít đến thảm thương."

Vũ Băng Kỷ không khỏi cười cười: "Ngươi a, năng lực tự vệ cũng không có. Phải biết lượng sức mình mà làm, tiểu sư đệ."

Độc Bạch nói: "Ta hiện tại cũng không phải là tiểu sư đệ rồi, Đường Tam mới phải."

Độc Bạch nhìn Độc Bạch một chút, lại nhìn Đường Tam một chút, lắc đầu nói: "Nếu như hắn muốn, không bao lâu nữa có lẽ hắn chính là Đại sư huynh rồi. Cho nên ta gọi hắn là Tiểu Đường, mà không phải là tiểu sư đệ."

Độc Bạch khoé miệng co quắp một chút, nhưng nghĩ đến trận chiến hôm nay giữa Vũ Băng Kỷ và Đường Tam lại không phản bác được. Ai bảo người ta thực lực mạnh, mình lại không có sức chiến đấu.

Chú ý của Đường Tam chủ yếu nằm ở nhiệm vụ săn giết Yêu Thú. Yêu Thú chính là Yêu Quái không có khai trí. Thịt Yêu Thú ngày đó hắn đã ăn rồi, đối với thân thể đúng là có không ít chỗ tốt.

Hơn nữa hắn phát hiện, trong ba loại nhiệm vụ, săn giết Yêu Thú có ban thưởng cao nhất. Ít nhất là ban thưởng Linh Tê tệ, còn có nguyên tố tệ, thậm chí có nhiệm vụ ban thưởng Thiên Vũ tệ. Có thể thấy được ban thưởng rất phong phú.

Đối với nhiệm vụ săn giết Yêu Thú, Đường Tam đúng là rất có hứng thú, bởi vì ban thưởng phong phú, còn vì hắn muốn nhìn một chút có thể trực tiếp thôn phệ Yêu Thú huyết mạch chi lực không, huyết mạch chi lực của bọn nó có khác với Yêu Quái Tộc hay không?

Xem xong danh sách, Đường Tam nói với Độc Bạch: "Cửa hàng bán lẻ ở chỗ nào? Ngươi mang ta đi xem một chút."

Độc Bạch cười nói: "Đúng, đi xem cửa hàng bán lẻ một chút, ngươi xem mình muốn mua gì rồi nhận nhiệm vụ có ban thưởng tương ứng."

Đường Tam lần nữa hướng Vũ Băng Kỷ thi lễ, khi đang muốn chạy đi, Vũ Băng Kỷ nói: "Tiểu Đường, nếu buổi tối ngươi rảnh ta sẽ đến tìm ngươi, thỉnh giáo một vài vấn đề khống chế nguyên tố, có được không?"

Vị Đại sư huynh này không hề kiêu ngạo, cũng không bởi vì thực lực của Đường Tam bày ra trong trận chiến hôm nay mà bất mãn. Đường Tam có thể cảm nhận được sự chân thành trong lời nói của đối phương, hắn mỉm cười đáp: "Đương nhiên có thể, Đại sư huynh ngươi đừng khách khí, chúng ta cùng một chỗ thảo luận."

"Được, tối nay sau giờ ăn cơm ta sẽ đến tìm ngươi." Vũ Băng Kỷ cười nói.

Từ gian phòng của Vũ Băng Kỷ đi ra, Độc Bạch thấp giọng nói: "Đại sư huynh là người khá tốt, là người hiền lành trong học viện chúng ta. Huynh ấy rất thân thiện, thực lực mạnh, các nữ sinh đều thích huynh ấy. Trình Tử Chanh cũng thế, ta nói cho ngươi, ngươi thắng nàng thì không sao, nhưng nếu hôm nay ngươi thắng Đại sư huynh, nói không chừng nàng sẽ cùng ngươi liều mạng."

Đường Tam vừa muốn nói gì đó chợt nghe một tiếng thét truyền đến, trong nháy mắt tiếp theo, Độc Bạch đã bay lên rồi.

Sau đó Đường Tam nhìn thấy, Độc Bạch bị Trình Tử Chanh dẫn lên nóc nhà, đôi cánh của Trình Tử Chanh gõ xuống đầu hắn, nói: "Ngươi muốn chết có phải hay không? Muốn chết có đúng không?"

Nhìn bộ dạng đỏ mặt thở hổn hển của nàng, Đường Tam biết rõ lời Độc Bạch vừa nói chắc là đúng rồi, hiện tại tiểu cô nương này, ...

Huynh đệ gặp nạn không thể không cứu, huống chi, hắn còn trông chờ Độc Bạch mang mình đến chỗ cửa hàng bán lẻ.

Mũi chân nhẹ nhàng điểm trên mặt đất, Đường Tam nhảy lên nóc nhà nói: "Sư tỷ, ta không nghe được gì cả. Vừa rồi Độc Bạch đã nói gì sao?"

"Hả?" Trình Tử Chanh sửng sốt một lát, quay người nhìn Đường Tam, thấy đôi mắt hắn chân thành.

"Ngươi thật sự không nghe thấy?" Trình Tử Chanh hồ nghi nói.

Đường Tam nói: "Chỉ nghe thấy Độc Bạch nói Đại sư huynh đặc biệt tốt, đằng sau không có nghe rõ, ngươi đã đem hắn lên đây rồi. Chẳng lẽ Đại sư huynh không tốt sao?"

Trình Tử Chanh trừng mắt nói: "Như thế nào không tốt? Đại sư huynh vốn rất tốt mà. Ta chỉ không muốn thấy hắn nói xấu sau lưng thôi."

"Ngươi khoa trương quá rồi đó." Độc Bạch thê thảm nói, trên đầu hắn đã nổi lên hai cái bánh bao.

Trình Tử Chanh trừng mắt liếc hắn một cái, nâng cánh lên lại muốn đánh hắn, Đường Tam vội vàng đưa tay ngăn cản: "Sư tỷ bớt giận. Người một nhà, đều là người một nhà. Đại sư huynh nói với ta tối nay muốn tới chỗ ta tâm sự chuyện khống chế nguyên tố, sư tỷ có muốn tới nghiên cứu thảo luận một chút không?"

"Đại sư huynh hẹn ngươi sao?" Trình Tử Chanh sửng sốt nói.

"Đúng vậy! Đại sư huynh ở phương diện khống chế Băng nguyên tố phi thường cường đại, ta muốn lĩnh giáo huynh ấy một chút. Đại sư huynh nói muốn tới chỗ ta nói chuyện." Đường Tam nói.

Trình Tử Chanh trên mặt đỏ ửng dần biến mất: "Ta đi có được không? Năng lực của ta cũng không phải là khống chế nguyên tố."

Đường Tam nói: "Kỳ thật, khi ngươi thi triển Kim Bằng Biến là mượn Phong lực. Ta cảm thấy sư tỷ cũng có thể nghiên cứu Phong nguyên tố, chúng ta trợ giúp nhau tu luyện."

Trình Tử Chanh bất đắc dĩ nói: "Vậy được rồi. Các ngươi hẹn nhau lúc nào?"

"Sau bữa cơm chiều, tại phòng ta." Đường Tam cười híp mắt nói.

"Ân." Trình Tử Chanh cũng không thèm nhìn Độc Bạch một cái, tung cáng bay đi.

Độc Bạch xoa đầu, nhìn Đường Tam, lại nhìn Trình Tử Chanh đã bay đi, nói: "Huynh đệ, ngươi có thể nghiêm túc nói hươu nói vượn như vậy, thật là lợi hại!"

Đường Tam cười nói: "Cái này không phải là nói hươu nói vượn, mà gọi là tranh thủ. Ngươi phải học một chút, học xong liền ít đau khổ một chút rồi."

Đường Tam mang theo Độc Bạch xuống dưới. Độc Bạch đau đến nhe răng trợn mắt, lầm bầm nói: "Dám can đảm đánh vật biểu tượng, đây là muốn số con rệp mà."

Xa xa, Trình Tử Chanh vừa đi đến phòng mình, đẩy cửa ra. Không

biết vì cái gì, chân trượt một cái, vấp ngã ở ngay ngưỡng cửa, "rắc rắc" một tiếng, uy ....

"A! Đau quá!"

Mà lúc này, Độc Bạch đã mang Đường Tam đi tới Nam phòng.

Hắn gõ lên cửa, bên trong truyền đến âm thanh dễ nghe: "Vào đi."

Độc Bạch đẩy cửa vào, Đường Tam vừa vào đã nhìn thấy một tấm bảng dài viết mấy chữ "Cửa hàng bán lẻ". Chữ có chút xiêu vẹo, không thể nói là đẹp mắt.

Vừa vào cửa, Đường Tam đã cảm nhận được sự bất đồng. Bởi vì trong phòng có một hỗn hợp mùi thuốc và mùi thơm kì lạ. Quan trọng nhất là, nơi này có linh khí cực nồng đậm.

Thiên địa linh khí trong thành Gia Lý đã rất nồng đậm rồi, phụ cận học viện Gia Lý cũng như thế. Mà gian phòng này, tuyệt đối là nơi có thiên địa linh khí nồng đậm nhất. Các nguyên tố hầu như đều có, thậm chí vì trong không khí có quá nhiều nguyên tố mà có chút đặc dính.

Dù không có sử dụng Linh Tê Tâm Nhãn, Đường Tam cũng có thể cảm nhận được không khí trong này khác bên ngoài. Trong không khí dường như có một tầng sương mù, đây không phải là vì không khí vẩn đục, mà vì linh khí quá nồng.

Hắn vô thức mà hít sâu một hơi, huyết mạch trong cơ thể lập tức có phản ứng. Nhưng sau đó hắn phát hiện, dù nơi này có linh khí nồng đậm, nhưng có chút hỗn tạp. Nếu như dùng để tu luyện, dường như phải phiền toái tiến hành chiết xuất.

Chương 86: Cửa hàng bán lẻ

Nam phòng rất lớn, tổng cộng có ba gian thông nhau, mỗi gian đều có các ngăn tủ. Trên các ngăn tủ bày biện vật phẩm muôn màu rực rỡ, rất nhiều vật phẩm bên trên đều có đèn chụp. Mặc dù vậy, những vật phẩm này vẫn tản ra khí tức bất đồng, linh khí nồng đậm cũng vì vậy mà đến.

Đây quả thực là "Cửa hàng bán lẻ" a!

Chủ nhân của thanh âm dễ nghe kia đã đi đến trước mặt bọn họ, cũng không phải người ngoài, chính là lão sư phụ trách khoá thể năng Mộc Vân Vũ.

Mộc Vân Vũ cũng không thèm nhìn Độc Bạch, cao thấp quan sát Đường Tam, nói: "Chiến tích của ngươi ta đã nghe qua. Xem ra, ta đối với huấn luyện thể năng của ngươi quá bảo thủ rồi. Ngày mai tăng thêm số lượng."

Đường Tam khoé miệng co giật một lát, bất đắc dĩ nói: "Được, Vũ tỷ."

Mộc Vân Vũ nói: "Xem một chút đi. Cửa hàng chúng ta có không ít thứ tốt. Có cần ta giới thiệu cho ngươi không? Nhưng dưới mỗi vật phẩm đều có giới thiệu chi tiết, ngươi xem một chút cũng được."

Đường Tam chặn lại nói: "Để ta xem một chút, không cần làm phiền Vũ tỷ."

Tuy rằng vật phẩm ở thế giới này còn xa lạ với hắn, nhưng nhãn lực của Thần Vương cũng không đơn giản, huống chi còn có giới thiệu chi tiết, thứ tốt không thể tránh được con mắt của hắn.

Đường Tam chuẩn bị đi nhìn, Độc Bạch bên cạnh đột nhiên trở nên khập khiễng nói: "Vũ tỷ, hình như cơ bắp của ta bị tổn thương rồi, ngày mai ta có thể nghỉ ngơi một ngày không?"

Mộc Vân Vũ nhàn nhạt nói: "Cút. Ngươi không có tiền mua đồ, đừng ở đây chướng mắt ta."

Độc Bạch vùng vẫy một lát, nói: "Vũ tỷ, ta là vật biểu tượng, ngươi hẳn là phải đối xử với ta tốt một chút."

Mộc Vân Vũ kinh thường nói: "Số mệnh chi lực của ngươi không có ảnh hưởng đến ta, chờ ngươi đột phá đến Lục giai rồi nói. Nhưng mà ta vẫn luôn cảm thấy ngươi không có khả năng đột phá được."

Độc Bạch khoé miệng co giật một lát: "Vũ tỷ, ngươi không đúng nha. Ta làm sao lại không đột phát được Lục giai hả? Ta nhất định có thể!"

"Đừng nói nhảm, ngươi mau cút. Đừng để cho ta nhìn thấy ngươi." Mộc Vân Vũ không kiên nhẫn nói.

Độc Bạch bất đắc dĩ nói: "Được rồi, Vũ tỷ ta đi trước." Trong học viện, đúng là ai hắn cũng không trêu trọc được.

Nhìn Độc Bạch rời đi, Mộc Vân Vũ có chút bất đắc dĩ lắc đầu. Trong học viện, nếu hỏi Yêu Thần biến của ai mạnh nhất, không cần phải nghĩ, nói đến tiềm năng và tính khan hiếm, Thiên Hồ Biến tuyệt đối là xếp thứ nhất. Cho dù là trong toàn bộ Yêu Quái Tộc, Thiên Hồ

Chi Nhãn đều là năng lực thiên phú cực hạn, Thiên Hồ Đại Tế Ti càng là một trong các nhân vật cực hạn ở tổ đình.

Đáng tiếc là, huyết mạch trong cơ thể Độc Bạch dường như khá mỏng manh, tốc độ tu luyện của hắn thực sự là quá chậm, cho nên nhân loại muốn có chiến tích ở phương diện này là rất khó khăn. Học viện bên này đều ưu tiên tài nguyên cho hắn nhất, ký thác kỳ vọng cũng là lớn nhất. Độc Bạch hầu như không cần hoàn thành nhiệm vụ gì đã có thể đạt được tài nguyên tốt nhất, nhưng đến hiện tại, hắn vẫn chưa thể đột phá Tứ giai.

Đương nhiên, nếu hắn có thể đột phá Tứ giai thì là một tầng thứ khác tồn tại. Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn có thể làm một chuyện vượt xa khả năng hiện tại của hắn.

Mộc Vân Vũ trở lại nhà chính, ngồi trên ghế, cầm một quyển sách lên đọc. Đường Tam tức thì đứng lên xem vật phẩm trong cửa hàng bán lẻ.

Hắn bắt đầu xem từ gian phòng bên trái. Trong phòng này, đại bộ phận đều là vật phẩm hệ thực vật, ở dưới đều có phiếu giới thiệu đơn giản.

Hầu như các loại linh thảo đều ẩn chứa năng lượng thuộc tính nào đó, có công hiệu nhất định. Mỗi loại vật phẩm đều có giá công khai. Giá cả cũng khá xa xỉ. Linh dược càng trân quý, giá cả cũng càng cao.

Từ khi đi đến thế giới này, Đường Tam còn chưa phục dụng qua linh dược. Nhưng ở kiếp trước, hắn nổi tiếng về phương diện này. Hắn sáng lập Đường Môn, ở phương diện dược vật có năng lực rất mạnh. Cho dù là ở đây, nhận thức của hắn với dược vật cũng rất cao, đây là một phần ghi chép trong "Huyền Thiên Bảo Lục."

Chỉ là linh dược ở Yêu Tinh Đại Lục cùng dược vật kiếp trước khác nhau khá lớn. Có lẽ bởi vì trên thế giới này có Tinh Quái tồn tại, nhưng linh dược chính là linh dược, có rất nhiều đặc tính tương tự hoặc giống nhau. Đường Tam vừa xem xét, vừa ước định, so sánh trong lòng. Những linh dược này có tác dụng rất lớn với hắn, cũng làm cho hắn có nhiều lí giải hơn về vị diện này.

Mộc Vân Vũ thỉnh thoảng nhìn về phía Đường Tam, mỗi lần đều thấy Đường Tam đặc biệt nghiêm túc nhìn giới thiệu vật phẩm trong cửa hàng. Một hài tử mới chín tuổi đã trầm ổn như thế làm nàng kinh ngạc đồng thời cũng không khỏi âm thầm gật đầu. Lần đầu tiên Độc Bạch tới nơi này, câu đầu tiên hỏi là cái gì đắt tiền nhất, câu thứ hai hỏi vật gì có thể làm cho hắn trực tiếp đột phá. Câu thứ ba còn chưa kịp hỏi đã bị Mộc Vân Vũ đuổi ra ngoài. Mà từ đầu đến bây giờ, Đường Tam cũng không hỏi câu nào, chỉ lặng yên đi lại quanh phòng. Mãi cho tới khi bên ngoài truyền đến tiếng chuông ăn cơm, hắn mới giật mình tỉnh lại.

"Ăn cơm rồi, ta phải đóng cửa. Ngươi có muốn mua gì không?" Mộc Vân Vũ hỏi.

Đường Tam có chút tiếc nuối nói: "Vũ tỷ, ta còn chưa coi xong, ngày mai ta có thể đến đây xem không?"

Mộc Vân Vũ nhẹ gật đầu, nói: "Đương nhiên có thể. Cửa hàng bán lẻ mở trường kỳ, ngươi có thể tuỳ thời đến xem. Ngươi là người mới, có thể chọn miễn phí một vật phẩm giá một đồng Linh Tê tệ mang đi."

Sức mua của một đồng Linh Tê tệ bên ngoài rất kinh người, nhưng ở chỗ này, đồ vật có giá dưới một đồng Linh Tê tệ cũng không nhiều.

"Được, đa tạ Vũ tỷ, ta đi ăn cơm trước, ngày mai lại đến lựa chọn." Đường Tam vẻ mặt thoả mãn mà bước đi. Hắn cũng không có nghĩ đến, thu hoạch lớn nhất hôm nay lại ở cửa hàng bán lẻ, làm cho hắn hiểu toàn diện hơn về vật chủng ở Yêu Tinh Đại Lục.

Cơm tối phong phú như trước, nhưng không có thịt Yêu Thú, vật này không thể có được một cách đơn giản. Đường Tam nghe Độc Bạch nói, coi như là săn gïết được Yêu Thú, bình thường cũng là bán cho học viện Gia Lý đổi tiền, đây cũng là một nguồn thu nhập trọng yếu ở thị trấn.

Sau bữa cơm tối, Vũ Băng Kỷ và Trình Tử Chanh tới đúng hẹn. Khi Vũ Băng Kỷ thấy Đường Tam còn mời Trình Tử Chanh cũng có chút kinh ngạc, nhưng chỉ cười với nàng, cũng không nói thêm gì. Đường Tam rót cho bọn họ một chén nước, mời bọn họ ngồi xuống.

Vũ Băng Kỷ nói: "Tiểu Đường, ta vô cùng hứng thú với Phong Nhận áp súc kia, cả phương thức ngươi điều khiển Phong Nhận phi hành nữa. Đây thuần tuý là Tinh Thần Lực khống chế, hay còn có thủ pháp khác?"

Đường Tam nói: "Áp súc Phong Nhận là kết quả của sự kết hợp Tinh Thần Lực và huyết mạch chi lực của bản thân. Mà khống chế Phong Nhận phi hành là dựa vào thủ pháp, cùng với một ít Tinh Thần Lực trợ giúp khống chế."

"Chủ yếu dựa vào thủ pháp sao?" Trình Tử Chanh kinh ngạc nhìn Đường Tam.

Tất cả mọi người đều nghĩ Đường Tam có Tinh Thần Lực rất mạnh, cho nên mới khống chế Phong Nhận một cách tinh diệu như vậy, không nghĩ tới hắn lại nói đây là thủ pháp khống chế.

Đường Tam gật đầu, nói: "Chủ yếu là thủ pháp, đây là ta nghiên cứu ra." Lời nói của hắn có chút lập lờ nước đôi, nhưng nói là hắn nghiên cứu ra cũng không có gì sai.

Ám Khí Bách Giải của Đường Môn, thủ pháp quả thực vô cùng tinh diệu, nhưng hiện tại vẫn chưa đạt đến trình độ của kiếp trước. Dù sao, ở kiếp thứ nhất tại Đường Môn, hắn cũng không có năng lực kỳ ảo, cũng không có Tinh Thần Lực. Kiếp thứ hai ở Đấu La Đại Lục, hắn kết hợp thủ pháp Ám Khí Bách Giải, dùng Tinh Thần Lực trợ giúp, mới làm thủ pháp này phát dương quang đại, uy lực cũng tăng lên nhiều. Chuyện này cũng không phải một sớm một chiều có thể làm được, nhưng đây là kho tàng quý giá mà hắn mang đến từ tiền thế.

Chương 87: Chỉ điểm

Vũ Băng Kỷ ánh mắt trở nên sáng lên, cẩn thận nói: "Thủ pháp này ngươi có thể truyền thụ cho ta được không?"

Đường Tam nhìn Vũ Băng Kỷ, thoáng có chút do dự. Thủ pháp Ám Khí Bách Giải tinh diệu phi phàm, hắn sử dụng cũng có thể nói là có thiên phú dị bẩm, nhưng truyền thụ cho Vũ Băng Kỷ lại là một chuyện khác. Lúc này và lúc hắn còn ở trấn Phong Lang có chỗ bất đồng. Nơi đây là căn cứ trọng điểm của Cứu Thục, nếu Vũ Băng Kỷ học được, rất nhanh sẽ khiến cho tổ chức hoài nghi. Cho dù có trấn trưởng che giấu cho mình, nhưng cũng không được trong thời gian dài.

Vũ Băng Kỷ nhìn ra được Đường Tam đang chần chờ, nói: "Ta có thể dựa vào phương thức nhiệm vụ trả ngươi thù lao, được không?"

Trình Tử Chanh đột nhiên mở miệng nói: "Còn muốn thù lao à? Tất cả mọi người đều là người một nàh, Tiểu Đường ngươi không được keo kiệt."

Đường Tam liếc Trình Tử Chanh một cái, cô nương này, thật sự như là Độc Bạch nói trúng. Đại sư huynh mị lực quả nhiên kinh người.

Không chờ Đường Tam mở miệng, Vũ Băng Kỷ nghiêm mặt nói: "Chanh tử, không thể nói như vậy. Lão sư trước nay đều dạy chúng ta phải trao đổi công bằng. Đây là nguyên tắc của học viện, cho nên mới có nhiệm vụ tồn tại. Chúng ta muốn đạt được cái gì thì phải trả

một cái giá tương ứng. Tiểu Đường, ngươi có thể nói giá, nếu như ta chấp nhận được, ta sẽ cùng ngươi học."

Đường Tam nói: "Đại sư huynh, không phải ta không nguyện ý dạy ngươi, chủ yếu là những điều này do ta tìm tòi mà ra, không nhất định sẽ phù hợp với ngươi. Thích hợp dùng để khống chế Phong nguyên tố, cũng chưa hẳn thích hợp để khống chế Băng nguyên tố, đúng không? Ta cần cân nhắc một chút, xem có thủ pháp nào thích hợp với ngươi."

Vũ Băng Kỷ nói: "Vậy cảm ơn ngươi. Ngươi nói rất đúng, nguyên tố có đặc tính khác nhau thì có cách khống chế khác nhau. Băng nguyên tố thật ra là một loại nguyên tố ổn định, công phòng đều được, còn có đặc tính rét lạnh. Kỳ thật gần đây ta tu luyện có chút mê man, không biết là nên trọng điểm tu luyện tấn công, hay nên tu luyện phòng ngự. Trận chiến với ngươi hôm nay, ta thu hoạch được rất nhiều. Thật không nghĩ đến ngươi có tu vi Ngũ giai, lại có thể làm lực công kích của Phong nguyên tố cường đại như vậy. Xem ra giữa nguyên tố quả nhiên không phân chia mạnh yếu, mà phải xem do ai sử dụng."

Đường Tam gật đầu nói: "Đúng vậy, độ mạnh yếu giữa các nguyên tố không phải là tuyệt đối, vì mỗi nguyên tố đều có một ít thuộc tính đặc thù. Tựa như Thì Quang Biến của Cố Lý sư huynh, có thể trong thời gian ngắn khống chế thời gian rất kỳ diệu. Muốn đem uy năng của khống chế nguyên tố triển khai đến tận cùng, đầu tiên cần có đủ lý giải về nguyên tố, phát huy ưu điểm, hạn chế nhược điểm của nó."

Vũ Băng Kỷ đồng tình nói: "Đúng là như vậy. Tiểu Đường, ngươi có hiểu biết gì về Băng nguyên tố?"

Đường Tam nói: "Hiểu biết không dám nói, ta vẫn cảm thấy, Băng

nguyên tố tuy rằng nhìn qua đơn giản, nhưng ẩn chứa năng lượng tích luỹ. Băng là nước ngưng kết mà thành, nếu nói nước là chí nhu, vậy Băng là hoàn toàn ngược lại. Băng nguyên tố chí cương, phòng ngự tuy trọng yếu, nhưng theo ta, nếu như có thể đem công kích của nó phát huy triệt để, hiệu quả sẽ tốt hơn. Dù sao, công kích mới là phòng ngự tốt nhất."

Nghe được câu sau cùng, đôi mắt Vũ Băng Kỷ sáng rõ: "Đúng, đúng! Công kích mới là phòng ngự tốt nhất, câu này rất hay. Ta hiểu rồi, ta giống như có chút hiểu rõ rồi. Tiểu Đường, cảm ơn ngươi. Lời ngươi vừa nói đã làm cho ta thông suốt." Hắn cảm thấy, chỉ điểm của Quan lão sư cũng không rõ ràng như Đường Tam.

Đường Tam thấy Vũ Băng Kỷ nghe hiểu ý của mình liền cười rạng rỡ. Thân từng là Thần Vương, chỉ điểm người trẻ tuổi này là một chuyện quá đơn giản, tuy rằng hiện tại hắn đang sống ở Yêu Tinh Đại Lục.

Không đến mười năm, hắn đã dần thích ứng với thân phận phụ thuộc nhân loại này, nhưng hắn làm người ba kiếp rồi, nhân loại bình thường cũng không thể so sánh.

Trình Tử Chanh không hiểu nhìn Đường Tam, lại nhìn Vũ Băng Kỷ, không rõ Vũ Băng Kỷ hiểu rõ cái gì, nhưng nàng chưa từng thấy Vũ Băng Kỷ nhảy nhót như thế, bình thường Đại sư huynh đều có bộ dạng trầm ổn. Chỉ cần hắn cao hứng, Trình Tử Chanh tự nhiên cũng sẽ cao hứng.

"Tiểu Đường, ngươi thật là lợi hại! Vậy còn ta, ngươi cảm thấy Kim Bằng Biến của ta thế nào?" Trình Tử Chanh nhìn về phía Đường Tam.

Đường Tam nói: "Đại Bàng khi đón gió liền có thể bay xa chín vạn

dặm. Về phương diện phi hành, Kim Bằng là cường đại nhất trong Yêu Quái Tộc, nhất là phi hành đường dài. Cho nên ngươi phải đem ưu thế phi hành phát huy, một là tốc độ, hai là phản ứng. Hai phương diện này hiện tại ngươi có chút chưa đủ."

"Ta đề nghị ngươi rảnh thì bay nhiều hơn, có thể thử nghiệm phi hành tầm thấp trong rừng, dưới tình huống tận khả năng tăng tốc né tránh cây cối trong rừng. Như vậy, kỹ xảo phi hành của ngươi sẽ tăng lên. Còn có khi tiến thân, nhất định phải trong thời gian ngắn bay lên, bởi vì chỉ có bay lên, năng lực của ngươi mới có thể hoàn toàn phát huy ra được. Một khi không thể phi hành, thực lực của ngươi chỉ sợ không phát huy được một nửa. Không nên thử nghiệm cùng người khác chiến đấu trên mặt đất, đó không phải là chiến trường của ngươi, không nên làm."

Trình Tử Chanh kỳ thật chỉ tuỳ tiện hỏi, không nghĩ tới Đường Tam lại cho mình đề nghị rõ ràng như vậy, so với lão sư còn nhiều hơn. Trong thời gian ngắn, nàng không khỏi có chút sững sờ.

Vũ Băng Kỷ ở bên cạnh cũng liên tục gật đầu: "Có đạo lí. Trong rừng cây thử nghiệm phi hành tầm thấp, rất có ý tứ! Chanh tử, ta cảm thấy ngươi có thể thử xem. Đại bàng đón gió có thể đi xa chín vạn dặm, những lời nói này rất hay. Tiểu Đường ngươi thật tài tình."

Đường Tam cười nói: "Ta chỉ tuỳ tiện nói một chút. Sư tỷ nếu cảm thấy có trợ giúp thì có thể thử xem."

"Ừ ừ." Trình Tử Chanh cũng là người thông minh, Đường Tam nói mà Vũ Băng Kỷ cũng khẳng định như vậy, làm cho nàng đem lời nói này ghi nhớ sâu.

Vũ Băng Kỷ nói: "Tiểu Đường, còn phương pháp áp súc Phong nguyên tố thì sao? Phong nguyên tố vô cùng không ổn định, muốn

áp súc là chuyện không dễ dàng. Ngươi làm như thế nào có thể cải biến được tình trạng không ổn định này?"

Đường Tam nói: "Cái này phải xem tần số nguyên tố rồi, tương đối mà nói là dành cho tất cả các nguyên tố không ổn định. Nếu như dựa vào tần số của nguyên tố mà xảo diệu sắp xếp, như vậy, bọn nó có thể tiến hành dung hợp ở trình độ nhất định. Dung hợp càng cao thì chính là bộ dạng áp súc. Ta làm mẫu đơn giản cho các ngươi xem."

Nói xong, tay phải hắn nâng lên, thanh quang lập loè, một luồng gió xoáy nho nhỏ xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. Gió xoáy màu xanh kia xoay tròn trên tay, đặc tính tự do của Phong nguyên tố triển khai.

Đường Tam lại duỗi tay trái ra, một luồng gió xoáy khác lại xuất hiện, gió xoáy này cũng không khác lắm với cái trước.

Sau đó, hai cánh tay dần dần tiếp cận, hai gió xoáy rõ ràng có chút bài xích nhau, trong quá trình tiếp cận đều bị đối phương thổi trúng, có chút không ổn định, đung đưa.

"Nhìn rõ ràng." Đường Tam nhắc nhở một câu. Sau đó hai tay tách ra một chút, làm cho hai gió xoáy kéo dãn khoảng cách. Thanh quang lập loè, hai gió xoáy tựa hồ phát sinh một ít biến hoá rất nhỏ.

Thời gian dần qua, ngay cả Trình Tử Chanh đều nhìn ra biến hoá, tần suất xoay tròn của hai gió xoáy dần giống nhau.

Khi Đường Tam để cho hai gió xoáy tiếp cận lần nữa, bọn nó vẫn có chút rung rung, nhưng cảm giác bài xích không rõ ràng như lúc trước. Khi hai gió xoáy đụng nhau, bọn nó vậy mà sinh ra một lực hút, bắt đầu dung hợp, hơn nữa rất nhanh hoà thành một thể.

Nguyên bản hai gió xoáy biến thành một, màu sắc rõ ràng đậm hơn một chút, Phong lực cũng càng mạnh, vững vàng xoay tròn trên tay Đường Tam.

Một màn này đối với Trình Tử Chanh rất kì dị, nhưng mà đối với người khắc khổ nghiên cứu khống chế nguyên tố như Vũ Băng Kỷ, quả thực như đã tìm được con đường mới.

"Cùng tần suất xoay tròn?"

Chương 88: Lạc ấn thứ năm, Kim Bằng Song Dực

Đúng vậy, lúc dung hợp, hai gió xoáy xoay tròn giống như hai lò xo, chồng vào một chỗ, hoá thành một lò xo chặt chẽ hơn.

Dùng tần suất xoay tròn, hơi có độ lệch một chút lại có thể đền bù cho nhau, hoá không có khả năng thành có khả năng, dung hợp cùng một chỗ, làm cho gió xoáy trở nên mạnh mẽ hơn.

Ban ngày lúc Đường Tam dung hợp Phong Nhận, các sư phụ cũng không có biện pháp phán đoán hắn làm sao có thể làm được, mà hiện tại, hắn dùng gió xoáy làm mẫu rõ ràng hơn nhiều. Sắp xếp, tần suất! Hai mấu chốt này khắc thật sâu trong lòng Vũ Băng Kỷ.

"Tiểu Đường, cảm ơn ngươi." Vũ Băng Kỷ nói tự đáy lòng, giờ khắc này, hắn đã bắt được một linh cảm mãnh liệt.

"Hôm nay ở chỗ này, ta cảm thấy nhận ra được rất nhiều điều. Ta cần trở về hảo hảo tiêu hoá một chút. Cảm ơn ngươi lần nữa, ta đi về trước." Nói xong, Vũ Băng Kỷ đứng người lên, hướng Đường Tam có chút khom người thi lễ, sau đó dứt khoát rời đi. Hắn quá quý trọng linh cảm vừa nắm bắt được. Cỗ linh cảm này rất có thể là cơ hội để hắn đột phá Thất giai trong tương lai.

Đường Tam nhìn Vũ Băng Kỷ rời đi, trên mặt hiển thị một nụ cười thản nhiên, thầm nghĩ trong lòng "Trẻ nhỏ dễ dạy".

Trình Tử Chanh thấy Vũ Băng Kỷ rời đi, cười nói: "Tiểu Đường ngươi thật lợi hại! Đại sư huynh cũng khen ngươi như vậy. Ta cũng đi trước đây, cảm ơn ngươi."

Đường Tam nói: "Ngươi có thời gian thì thử nghiệm như ta nói xem, đem sở trường của mình phát huy."

"Ừ ừ, ta biết rồi. Cảm ơn!" Cũng không biết nàng có tiếp thu thật không, nói xong liền đứng dậy chạy đi. Khá tốt, còn chưa quên giúp Đường Tam đem cửa đóng lại.

Đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, Đường Tam thở dài một hơi. Vũ Băng Kỷ am hiểu khống chế Băng nguyên tố, từ ý nào đó mà nói, rất thích hợp học thủ pháp Ám Khí Bách Giải. Thủ pháp kia có trợ giúp rất lớn đối với sự khống chế của hắn, hơn nữa còn có thể phát huy rất tốt lực công kích của Băng nguyên tố.

Đường Tam trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, thu hoạch hôm nay cũng không nhỏ. Bây giờ hắn có chút do dự không biết mình có nên dung hợp Kim Bằng Biến huyết mạch chi lực làm lạc ấn thứ năm hay không?

Từ cấp độ huyết mạch mà nói, Thì Quang Biến nhất định là lựa chọn tốt hơn. Nếu như mình có Thì Quang Biến năng lực, không thể nghi ngờ sẽ làm cho sức chiến đấu và thực lực tổng hợp được nâng cao. Đương nhiên, Kim Bằng Biến cũng có ưu thế của nó, lớn nhất là có thể bay, rất thích hợp dùng khi chạy trốn. Hắn vừa rồi đánh giá Kim Bằng Biến không sai, Kim Sí Đại Bằng là Yêu Quái Tộc am hiểu phi hành nhất, cụ thể là phi hành khoảng cách dài. Chỉ là không biết sau khi dung hợp Kim Bằng Biến lạc ấn mình sẽ phi hành như thế nào, hẳn là không giống như Trình Tử Chanh mọc ra hai cánh dài như vậy.

Rất nhiều Yêu Quái Tộc loại phi hành có thiên phú năng lực không phải là phi hành. Phi hành là bản năng của bọn chúng. Tựa như Bạch Đầu Chuẩn Yêu, năng lực thiên phú là Ưng Nhãn chứ không phải phi hành.

Được rồi, bay vẫn là trọng yếu, trước khi đạt đến Thần cấp, hắn muốn bay lên chỉ sợ phải mượn năng lực Yêu Thần biến thì mới có khả năng. Cùng lắm thì về sau có Yêu Thần biến tốt hơn sẽ đem thay thế Kim Bằng Biến. Về phần Thì Quang Biến, trước tiên phải nghĩ biện pháp hút vào trong cơ thể, tạm thời chưa hình thành lạc ấn là được.

Nghĩ tới đây, Đường Tam không do dự nữa, lập tức trở lại phòng ngủ, khoanh chân ngồi trên giường, vận chuyển Huyền Thiên Công, bắt đầu dung hợp Kim Bằng Biến huyết mạch chi lực.

Năng lượng Huyền Thiên Công vận chuyển trong cơ thể, huyết mạch chi lực bốc lên, lạc ấn màu da cam đại biểu cho Kim Bằng Biến dưới sự kích thích của Huyền Thiên Công chậm rãi sáng lên. Hào quang nhu hoà làm cho người ta một loại cảm giác kỳ diệu. Loại cảm giác này vô cùng kì dị, không giống bất kì một lạc ấn nào lúc trước. Không biết có phải do Kim Bằng Biến có cấp độ cao hơn không, ngay lúc này, hắn cảm nhận được huyết mạch của mình phát sinh biến hoá, lực lượng thân thể tựa hồ mạnh hơn, nhất là hai tay có biến hoá rõ ràng nhất.

Mà bốn lạc ấn dưới sự kích thích của Kim Bằng Biến lạc ấn mới gia nhập cũng tản mát ra quang mang nhàn nhạt, huyết mạch chi lực của Đường Tam rõ ràng cũng có chỗ tăng lên.

Huyết mạch chi lực tăng lên, có nghĩa là có thể tẩm bổ thân thể của mình. Loại tẩm bổ này sẽ làm cho tố chất thân thể Đường Tam được tăng cường, có thể thừa nhận càng nhiều năng lượng hơn

nữa.

Hiệu quả luyện thể của Huyền Thiên Công vốn rất mạnh, lúc này dưới sự kích thích của năm loại lạc ấn, huyết mạch trong cơ thể Đường Tam bốc lên, người cũng dần trở nên nóng, khí tức được tăng cường. Huyết mạch chi lực của Phong Lang lãnh chủ lúc trước chưa hấp thu hết cũng bị hắn tăng tốc hấp thu, mạnh mẽ tiến đến cấp độ Ngũ giai đỉnh phong.

Kim Bằng Biến quả nhiên là có chỗ khác biệt! Phần huyết mạch chi lực này tuy chỉ có Tam giai, nhưng không giống với bốn loại trước, đây là sự chênh lệch cấp độ huyết mạch sao? Đường Tam trong lòng có chút nghi hoặc. Chờ lần sau gặp trấn trưởng lão sư, hắn nhất định phải hỏi cho rõ.

Rất nhanh, Kim Bằng Biến huyết mạch chi lực được hấp thu hoàn toàn. Đường Tam mở to mắt.

Lúc này, cảnh ban đêm đã khuya, hai con ngươi Đường Tam lại càng phát sáng lên. Hắn chậm rãi hít sâu một hơi, vận chuyển Huyền Thiên Công, bắt đầu kích thích lạc ấn màu da cam trong cơ thể.

Đường Tam cảm giác được một cỗ năng lượng kì lạ được phát động trong cơ thể mình, tiếp theo, hai đạo quang ảnh màu cam từ hai cánh tay hắn kéo dài, khuếch trương ra bên ngoài, hoá thành hai quang dực (cánh) màu da cam.

Quang dực có chút hư ảo, nhưng vẫn tồn tại chân thực. Đường Tam huy động một cánh tay, lạc ấn màu da cam trong cơ thể lập tức trở nên sáng ngời. Sau đó thân thể của hắn nhẹ nhàng và linh hoạt hơn vài phần. Hắn tiếp tục huy động hai cánh, toàn thân từ từ bay lên.

Hắn lại kích thích Phong Lang huyết mạch lạc ấn, Phong nguyên tố vây quanh, hắn cứ như vậy mở ra hai cánh, lơ lửng giữa không trung.

Mắt Đường Tam sáng rực lên, quả nhiên là có thể bay! Cái này có chút lợi hại, không tệ, không tệ, hắn thoả mãn.

Ý niệm khẽ động, Huyền Thiên Công thu liễm, quang dực trên hai tay cũng thu hồi, hắn trở lại mặt đất. Lạc ấn thứ năm dung hợp hoàn tất, bây giờ hắn đã có năng lực bay của Kim Bằng Biến.

Đến tận bây giờ, Đường Tam đối với thế giới kì dị này vẫn chưa hiểu rõ hoàn toàn, nhưng hắn cũng bắt đầu có hảo cảm hơn với nó. Hắn có thể khẳng định, trình độ của thế giới này tuyệt không kém hơn Đấu La Đại Lục. Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đều có năng lực thiên kỳ bách quái. Đã có năng lực phi hành, kỹ năng sinh tồn của hắn được nâng cao hơn vài phần. Hơn nữa hắn đã chứng minh thực lực của mình với các lão sư, ngày mai không phải là có thể được đãi ngộ khác sao?

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn không khỏi có chút ấm áp, nhiệt huyết tu luyện lập tức tăng vọt. Hắn trở lại bên giường, toàn lực tu luyện, tiếp tục hấp thu Phong Hùng huyết mạch chi lực.

Học viện Cứu Thục vẫn như bình thường. Tiếng chuông sáng sớm làm đám thầy trò tỉnh lại, ăn điểm tâm!

Nhưng đối với Đường Tam vẫn có chút biến hoá. Giờ điểm tâm sáng hôm nay, hắn phát hiện ánh mắt các sư huynh, sư tỷ nhìn hắn rõ ràng có chút không giống hôm qua.

Hôm qua khi mọi người nhìn mình cũng có thiện ý, nhưng đại đa số mọi người đều không quá quan tâm đến mình. Nhưng hôm nay khi

hắn vào nhà ăn, các sư huynh, sư tỷ đều vô thức nhìn về phía hắn, sau đó chủ động cùng hắn chào hỏi.

Trận chiến giữa Đường Tam và Vũ Băng Kỷ hôm quan để lại ấn tượng khắc sâu trong lòng mọi người. Vũ Băng Kỷ tạo ra chín mặt băng thuẫn thiếu chút nữa không thể ngăn chặn được một đạo Phong Nhận của Đường Tam, bọn họ làm sao có thể đỡ được đây?

Chương 89: Phong Thần Trảm?

Độc Bạch đi đến bên người Đường Tam, nói: "Tiểu Đường, Phong Thần Trảm của ngươi, lúc nào có thể thi triển cho chúng ta xem một chút đây? Tất cả mọi người đều ngạc nhiên ngươi làm như thế nào có thể áp súc nguyên tố đó."

"Phong Thần Trảm? Đó là cái gì?" Đường Tam ngẩn người.

Độc Bạch nói: "Chính là Phong Nhận sau khi ngươi áp súc rồi phóng ra đó! Uy lực lớn như vậy, mọi người đặt cho nó một danh tự, gọi là "Phong Thần Trảm", rất khí phách!"

Đường Tam không khỏi có chút dở khóc dở cười, bất đắc dĩ nói: "Ngày hôm qua là Đại sư huynh nhường ta."

"Không có, ta không có nhường ngươi. Ngược lại là ngươi có thể hạ thủ lưu tình." Tiếng cười từ cửa truyền đến, Vũ Băng Kỷ bước nhanh tới, hiển nhiên đã nghe thấy cuộc nói chuyện giữa Đường Tam và Độc Bạch.

Vũ Băng Kỷ lúc này, hai con ngươi sáng ngời, sắc mặt vui mừng, khí tức tựa hồ có tăng lên.

Hắn chủ động ngồi xuống bên cạnh Đường Tam, giơ ngón cái lên với hắn, nói: "Nói chuyện với ngươi tối hôm qua làm ta hiểu ra nhiều điều, hiệu quả tu luyện tối hôm qua tương đối tốt. Ta nghĩ ta đã tìm được con đường thuộc về mình rồi. Các sư phụ đã từng nói,

chúng ta muốn tăng đến cao giai cần phải tìm được đường thuộc về mình. Chỉ có như thế mới làm cho mình tăng lên cấp độ cao hơn. Tiểu Đường, cảm ơn ngươi. Chuyện này là ta thiếu ngươi một ân tình. Về sau có cơ hội, ta tìm một gốc linh thảo đưa cho ngươi, Phong thuộc tính."

Lúc này, hầu như tất cả các đệ tử đều ở nhà ăn dùng cơm, Vũ Băng Kỷ nói ra những lời này rất tự nhiên. Nghe hắn nói như vậy, các đệ tử đều lộ vẻ kinh ngạc.

Một người trong số đó không nhịn được hỏi: "Đại sư huynh, ngày hôm qua ngươi cùng Tiểu Đường thảo luận gì vậy?"

Vũ Băng Kỷ mỉm cười nói: "Có liên quan đến khống chế nguyên tố. Tiểu Đường cho ta dẫn dắt rất lớn, hắn ở phương diện khống chế nguyên tố ta tự nhận không bằng."

"Đại sư huynh quá khen rồi." Đường Tam có chút bất đắc dĩ nói. Hắn có thể cảm giác được, ánh mắt các vị sư huynh, sư tỷ đều đã có biến hoá.

Vũ Băng Kỷ hướng hắn chớp chớp mắt, sau đó hướng về phía cửa chép miệng.

Đường Tam trong nội tâm khẽ động, một một lúc hắn đã hiểu rồi.

Hắn là tu vi của Vũ Băng Kỷ tăng lên, lão sư phát hiện ra nên hắn đã báo cáo về buổi trao đổi hôm qua với mình. Sau đó lão sư để cho hắn nói như vậy ở nhà ăn, chẳng lẽ là để cho mọi người hướng mình lĩnh giáo sao?

Quả nhiên đang ngồi đối diện hắn, Cố Lý có chút nhỏ gầy nhịn không được nói: "Tiểu Đường, ngươi có hiểu biết gì về nguyên tố

thời gian sao?"

Đường Tam khoé miệng co giật một lát, hắn đương nhiên có hiểu biết. Sau khi đạt đến Thần cấp, ai cũng sẽ sinh ra hứng thú đối với hai nguyên tố có thuộc tính cường đại là không gian và thời gian, hắn cũng không ngoại lệ. Ở kiếp trước, nhi tử, tôn tử của hắn ở phương diện khống chế thời gian đều có năng lực phi thường cường đại.

Nhưng mà hiện tại hắn không thể nói ra được. Hắn biểu lộ mình hiểu rõ năng lực khống chế thời gian, các lão sư kia không đem hắn ra nghiên cứu mới là lạ.

Đường Tam lắc đầu liên tục nói: "Thời gian huyền bí như vậy, ta làm sao có thể hiểu rõ. Ta còn muốn sư huynh chỉ giáo nữa."

Cố Lý có chút thất vọng nói: "Chính ta kì thật cũng không phải hiểu rất rõ, chỉ có thể đơn giản vận dụng."

Ngồi cách đó không xa Trương Bạch Bân nói: "Được rồi, ngươi đừng hiểu. Nếu ngươi lý giải tốt rồi, liệu còn cho chúng ta đường sống?"

Mọi người lập tức đều nở nụ cười. Năng lực Thời Gian Ngưng Cố kia quả thực là năng lực khống chế cường đại, lúc thực chiến làm cho mọi người hết sức đau đầu.

Bầu không khí trong nhà ăn đã rộn ràng hơn nhiều, thỉnh thoảng có người hỏi thăm Đường Tam, hắn cũng quy củ trả lời. Đề tại nói chuyện được mở rộng, bữa ăn sáng vô cùng nào nhiệt. Đường Tam cảm nhận được, mình đã được đoàn thể này chấp nhận. Trong quá trình đó, Đại sư huynh Vũ Băng Kỷ có vai trò lớn nhất. Hắn đối với Đường Tam thập phần ôn hoà, tự nhiên cũng làm cho người khác có hảo cảm với hắn.

Tiếng chuông đi học vang lên.

Sáng hôm nay không phải là khoá thể năng, mà là lớp học lý thuyết, các sư phụ dường như muốn cho học viên khôi phục sau khi tiêu hao thể lực ngày hôm qua. Lớp lý thuyết diễn ra ở trong gian phòng lớn nhất phía Bắc, tất cả các đệ tử đều phải tham gia, giảng bài chính là Quan Long Giang lão sư.

Đường Tam đi theo mọi người tới gian phòng này, tự giác tìm một cái ghế ngồi xuống. Độc Bạch rất tự nhiên ngồi bên cạnh hắn.

Những người khác cũng phân biệt ngồi xuống. Mà lúc này, Quan Long Giang đang viết gì đó trên vách tường.

"Quan lão sư, mọi người đã đến đông đủ." Vũ Băng Kỷ báo cáo.

"Tốt, chúng ta bắt đầu học." Quan Long Giang xoay người, ánh mắt đảo qua trên người các học viên, cuối cùng dừng lại một chút trên người Đường Tam.

"Hôm nay chúng ta sẽ ôn tập một chút về phân chia tầng cấp trong Yêu Quái Tộc. Cái này đã được nói ở tiết học trước, nhưng Đường Tam mới tới, hắn đối với cái này cũng không quen. Mà đoán chừng các ngươi cũng đã quên mất, nên hôm nay ta muốn ôn tập lại."

Phân chia tầng cấp Yêu Quái Tộc? Đường Tam lập tức vui mừng, đây là tri thức hắn rất muốn học tập. Đối với Yêu Quái Tộc cao tầng hắn hoàn toàn không biết gì cả. Vương Duyên Phong lúc trước dạy bảo bọn họ đều là một ít tri thức căn bản, bởi vì bản thân hắn cũng không hiểu rõ tình huống của Yêu Quái Tộc cấp độ cao hơn.

Quan Long Giang nói: "Yêu Quái Tộc đem cấp độ huyết mạch chia

làm năm cấp lớn, Tinh Quái Tộc bên kia cũng không kém hơn. Cấp độ huyết mạch bất đồng quyết định đẳng cấp Yêu Quái Tộc bất đồng."

"Toàn bộ Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đều tuân theo nguyên tắc trên. Huyết mạch càng cường đại, đại biểu cho thực lực và tiềm năng càng lớn."

"Phụ thuộc nhân loại chúng ta không thuộc về cấp nào trong năm cấp này, các tầng cấp trên chỉ áp dụng cho Yêu Quái và Tinh Quái. Phụ thuộc có cấp độ huyết mạch cao hơn cũng chỉ là phụ thuộc. Huyết mạch của chúng ta cùng thực lực có mạnh mẽ mới có thể có địa vị cao hơn một chút. Nhưng chỉnh thể mà nói, cũng chỉ là phụ thuộc thôi. Cho nên ta giảng thuật cho các ngươi tầng cấp Yêu Quái Tộc, các ngươi không cần áp vào chính mình, bởi vì cũng không có ý nghĩa."

"Yêu Quái Tộc cấp 5, chỉ những Yêu Quái Tộc tương đối yếu kém, không quá am hiểu chiến đấu. Cũng gồm cả một ít phụ thuộc chủng quần, ví dụ như Trư Yêu đều ở tầng lớp này. Đặc thù lớn nhất của Yêu Quái tầng này là không tiến hành phân chia theo loài. Tựa như Trư Yêu, tất cả đều là Trư Yêu, sẽ không phân thành Hắc Trư Yêu, Bạch Trư Yêu, ... Bởi vì chúng đều nhỏ yếu, nên gộp lại thành một loại. Mà Hào Trư am hiểu chiến đấu cũng không thuộc về loại này, mà phân làm một loại riêng. Yêu Quái Tộc cấp 5, thường thường có một chút sức chiến đấu, nhưng tiên thiên sẽ không vượt quá Tam giai. Tiềm năng phát triển có hạn, xem như là tầng chót trong Yêu Quái Tộc."

"Yêu Quái Tộc cấp 4 mới có thể coi là Yêu Quái chính thức. Yêu Quái Tộc cấp 4 hầu như đều am hiểu chiến đâu, tiên thiên đêif là Nhị giai trở lên, nhưng bình thường sẽ không vượt quá Ngũ giai. Yêu Quái cấp 4 đỉnh cấp khi xuất sinh cũng không kém với Yêu Quái

cấp 3, chỉ là tiềm năng phát triển có chút khác biệt. Số lượng Yêu Quái Tộc ở cấp này là rất lớn. Đại đa số Yêu Quái Tộc có thực lực tầm trung đều thuộc tầng cấp này, đặc thù lớn nhất chính là, rất khó thông qua tu luyện mà đột phá Cửu giai để đạt đến cấp độ cao hơn Thần cấp.

Yêu Quái cấp 4 chỉ có thể tu luyện tới Cửu giai? Nghe Quan Long Giang nói như vậy, Đường Tam cảm thấy có điểm mới lạ.

"Yêu Quái Tộc cấp 3, tiên thiên ít nhất là Tam giai, nhưng bình thường sẽ không vượt quá Bát giai. Tầng cấp này cũng có thể nói là trụ cột vững vàng trong Yêu Quái Tộc. Một ít cường tộc đều thuộc cấp độ này. Ví dụ như sư, hổ, báo, gấu, sói trong Vương tộc và chi cường đại đều thuộc tầng cấp này. Các chi yếu kém hơn một chút thì thuộc tầng thứ tư. Ví dụ như Phong Lang là cấp 4, đương kim Lang yêu nhất mạch Đại Yêu là Kim Lang Vương thuộc cấp 3. Đến cấp 3 thì có thể tu luyện đến Thần cấp, cũng chính là Thập giai, thậm chí có khả năng đột phá đến Thập Nhất giai. Nhưng Yêu Quái Tộc cấp 3 rất khó tu luyện đến cấp độ Tổ Yêu, cũng chính là Thập Nhị giai Đại Yêu trong truyền thuyết."

Chương 90: Đại Yêu cùng Thiên Yêu

Thập Nhị giai? Đối chiếu với thế giới trước kia, hẳn là Nhất cấp Thần cách, gần với cấp độ Thần Vương. Đường Tam trong lòng tính toán một lát. Phong Lang nhất mạch chẳng qua là cấp 4, không đủ cường đại để lên cấp 3. Quan Long Giang cố ý lấy Phong Lang làm ví dụ, rõ ràng là muốn nói cho Đường Tam nghe.

Quan Long Giang tiếp tục nói: "Yêu Quái cấp 3 và cấp 4 cấu tạo thành chủ lực trong toàn bộ Yêu Quái Tộc. Số lượng bọn họ rất lớn, cũng rất phong phú chủng loại. Yêu Quái hằng ngày chúng ta thấy, đại đa số đều là Yêu Quái cấp 3, 4, 5."

"Mà tới tầng thứ hai chính là một thế giới hoàn toàn khác. Yêu Quái cấp 2 cũng có thể được xưng là Đại Yêu, truyền thừa của bọn họ cũng được xưng là Đại Yêu huyết mạch. Yêu Quái cấp 2 và cấp 1 đều có thể tu luyện đến cấp độ Tổ Đình, Thập Nhị giai Đại Yêu. Tất nhiên, tiềm năng là tiềm năng, còn có thể tu luyện đến cấp độ đó hay không thì phải xem cố gắng và vận khí. Nhưng ít nhất, bọn họ có đủ tiềm năng."

"Yêu Quái cấp 2 đều là người thừa kế Hoàng kim huyết mạch của các Yêu Quái Tộc đại cường. Hoàng kim huyết mạch có chút đặc thù. Trên người bọn họ chảy xuôi huyết mạch thuần tuý nhất từ thời Thượng cổ, cũng kế thừa lực lượng cường đại. Cường giả Yêu Quái cấp 2, thực lực khi mới sinh ra thường sẽ có Bát giai, thậm chí là Cửu giai, cực kì cường đại. Sau khi trưởng thành, bọn họ hầu như đều là cường giả Thần cấp, đứng ở đỉnh cao. Bọn họ là chúa tể

của Yêu Quái Tộc, nắm trong tay toàn bộ Yêu Quái Tộc. Chỉ có cường giả cấp 2 mới có tư cách tiến vào tổ đình. Bọn họ mới thực sự là Đại Yêu, cũng là đỉnh núi cao chúng ta khó có thể sánh bằng."

"Yêu Quái cấp 2 thống lĩnh Yêu Quái cấp 3, 4 quản lý toàn bộ Yêu Quái Tộc cùng Thiên Vũ Đế Quốc. Yêu Quái tầng cấp này cũng là đối thủ chúng ta không các nào chống lại. Nếu như nhân loại muốn thực sự quật khởi, ít nhất cũng phải có người tu luyện tới cấp độ này mới có khả năng."

Hắn nói đến đây, thần sắc rõ ràng có chút buồn vô cớ, hiển nhiên là vì hắn biết nhân loại muốn đạt đến cấp độ này thực sự là quá khó khăn.

"Yêu Quái cấp 1", lúc nói đến đây, Quan Long Giang dừng lại, "đôi khi, chúng ta gọi là Đại yêu, nhưng cường giả Yêu Quái cấp 1 ở thời kỳ Thượng cổ còn có một tên gọi khác, chính là Thiên Yêu. Thiên Yêu chính thức, thời điểm sinh ra có cấp độ gì cũng không quan trọng, quan trọng là ... bọn họ truyền thừa Yêu Quái Tộc Tiên Tri huyết mạch, là tồn tại dẫn dắt lịch sử. Yêu Quái cấp 1 sẽ không dễ dàng đi ra tổ đình, tất cả vương giả Yêu Quái Tộc cấp 2 đều muốn đảm nhiệm nhiệm vụ thủ hộ bọn họ."

"Thiên Yêu cấp 1, bản thân chính là truyền thuyết, số lượng cực kì ít ỏi. Một khi đạt đến cấp độ này có nghĩa là bọn họ chỉ cần phát triển bình thường nhất định có thể tu luyện đến Thập Nhị giai, thậm chí là Thập Nhị giai đỉnh phong. Trong truyền thuyết còn có Thiên Yêu tu luyện tới cấp độ cao hơn, cái này chúng ta không có khả năng được biết. Nhưng bất kì Thiên Yêu nào, bên trong Yêu Quái Tộc đều là tồn tại đỉnh cao. Bọn họ có quyền uy tuyệt đối, huyết mạch truyền thừa của bọn họ liên quan đến sinh tử tồn vong của toàn bộ Yêu Quái Tộc. Nếu như nói các tộc chủ có được Hoàng kim huyết mạch là Yêu Vương, vậy Thiên Yêu có được huyết mạch cấp 1 là Đế

Vương chính thức của các tộc."

"Căn cứ theo ghi chép, bên trong Yêu Quái Tộc tổng cộng có bảy Thiên Yêu. Bảy đại cường giả này uy chấn toàn bộ Thiên Vũ Đế Quốc. Bảy đại Thiên Yêu, tương ứng với bảy đại chủ thành của Yêu Quái Tộc. Mỗi một Thành chủ đều là hậu duệ của Thiên Yêu. Các ngươi nên biết, bên trong Tinh Quái Tộc, đạt đến đồng cấp với Thiên Yêu có tám người. Nhưng theo chúng ta biết, những vị đại năng này cũng không phải tất cả đều tồn tại. Hiện tại cả hai tộc có tổng cộng mười hai Thiên yêu, Thiên Tinh. Trước kia đã có ba người qua đời, mà hậu đại của bọn họ không có phát triển đến mức có thể đứng ở vị trí đỉnh phong."

Nghe hắn giảng đến đây, trong nội tâm Đường Tam nhấc lên sóng to gió lớn, hắn hầu như có thể khẳng định, Yêu Quái cấp 1 tồn tại tương đượng với Nhất cấp Thần Cách ở kiếp trước, thậm chí có khả năng chạm đến cấp độ Thần Vương. Như vậy phán đoán của mình với Pháp Lam Tinh Yêu Tinh Đại Lục có chút sai lầm. Cấp độ của vị diện này so với tưởng tượng của mình còn cao hơn.

Điều này vô cùng đáng sợ. Nếu như vậy, chỉ vào lực lượng của một mình hắn, coi như hắn khôi phục tu vi Thần Vương cũng chưa chắc có thể làm cho nhân loại trở mình. Không nghĩ tới cường giả của thế giới này có thể đạt đến trình độ như vậy.

Bảy đại Thiên Yêu! Bốn chữ này khắc thật sâu trong Đường Tam.

Bầu không khí trong lớp học có chút trầm trọng. Học viên tuy rằng niên kỷ còn nhỏ, nhưng bọn họ đều hiểu rõ ý nghĩa tồn tại của Cứu Thục. Quan Long Giang nói đến những thứ này, đều là đối thủ trong tương lai của Cứu Thục. Nghĩ đến việc phải chiến thắng nhiều cường giả như vậy, đây là một sự kiện không có khả năng hoàn thành.

Ánh mắt Quan Long Giang đảo qua mọi người, khi hắn nhìn đến Đường Tam, lại thấy trên mặt hài tử này không có sợ hãi, chỉ có suy tư.

"Được rồi, về tầng cấp Yêu Quái Tộc, chúng ta ôn tập đến đây thôi. Các ngươi nhất định phải nắm rõ huyết mạch truyền thừa của mình cùng với tầng cấp Yêu Thần biến tương ứng, điều này có trợ giúp các ngươi trong tương lai. Những tầng cấp này không phải là cố định, tầng cấp dưới nếu ở trình độ nhất định sinh ra biến dị, cộng thêm kỳ ngộ có thể tăng lên Hoàng kim huyết mạch cũng không phải là không có.

"Hiện tại trong các ngươi, Phong Lang huyết mạch của tiểu Đường Tam hẳn là biến dị. Các ngươi chắc đã chú ý tới, khi hắn thi triển Phong Nhận, thân thể cũng không có hoá sói, đây chính là một đặc thù biến dị trọng yếu. Cho nên hắn khống chế Phong nguyên tố mới mạnh hơn nhiều so với Phong Lang bình thường. Băng nguyên tố của Băng Kỷ cũng là biến dị từ Băng tinh, sau khi hình thành Băng nguyên tố hộ thể, lực phòng ngự của hắn cũng trở nên lớn hơn. Các ngươi có thể tiến vào học viện Cứu Thục có nghĩa là các ngươi có huyết mạch tương đương với Yêu Quái cấp 3 trở lên hoặc Yêu Thần biến có biến dị đặc thù. Nhưng có thể đi được xa đến đâu thì cần nhìn chính các ngươi rồi."

"Các ngươi cũng phải hiểu rõ, phụ thuộc và Yêu Quái chính thức có điểm khác nhau. Các ngươi cũng không có thực lực tiên thiên cường đại như bọn họ. Chúng ta muốn có thực lực đều cần mọi người cố gắng đạt tới. Hơn nữa, cường độ huyết mạch của phụ thuộc nhân loại chúng ta bình thường hơn rất nhiều so với Yêu Quái Tộc, cho nên chúng ta khó có thể tu luyện tới cấp độ kia của bọn họ."

Đường Tam đang nghiêm túc nghe Quan Long Giang giảng thuật,

Độc Bạch ở bên cạnh lại nhẹ nhàng đụng đụng hắn. Đường Tam quay đầu về phía hắn, lộ ra ánh mắt hỏi thăm.

Độc Bạch cười hắc hắc, thấp giọng nói: "Ngươi muốn làm Thủ Hộ Giả của ta không? Hiện tại còn kịp đó. Trong những người này, ta là người duy nhất thừa kế huyết mạch cấp 1."

Nội tâm Đường Tam khẽ động, hắn lập tức hiểu rõ, trong bảy đại Thiên Yêu chắc chắn có một Thiên Hồ Yêu Hoàng. Tiềm năng của Thiên Hồ Chi Nhãn có thể đạt đến trình độ như vậy sao?

Nhìn dáng vẻ đắc ý của Độc Bạch, Đường Tam chỉ cười, tiếp tục nghe Quan Long Giang giảng thuật.

Trình Tử Chanh ngồi bên kia Đường Tam lại thấp giọng mở miệng: "Đừng nghe hắn khoác lác. Thiên Hồ huyết mạch đúng là một trong bảy đại Thiên Yêu huyết mạch. Nhưng vấn đề là, Thiên Hồ huyết mạch của hắn rất nhạt, có khả năng không đột phá được Tứ giai. Thiên Hồ chính thức tuy rằng khi sinh ra thực lực không mạnh, nhưng con đường phát triển hầu như không có trở ngại."

"Không nên vạch trần ta như vậy. Chanh tử, ngươi cứ như thế sẽ không có bằng hữu đâu." Độc Bạch tức giận nói. Trình Tử Chanh liếc mắt, cũng không có để ý đến hắn.

Chương 91: Tầng cấp năm lạc ấn

Đường Tam nghe bọn họ nói, ánh mắt đảo qua trên người các học viên. Trong các sư huynh, sư tỷ ở đây có bao nhiêu người sở hữu huyết mạch cấp 3, bao nhiêu người sở hữu huyết mạch cấp 2?

"Sư tỷ, Kim Bằng Biến của ngươi là huyết mạch cấp mấy?" Đường Tam thấp giọng hỏi.

Trình Tử Chanh kiêu ngạo mà nói nhỏ: "Kim Bằng nhất tộc không có chia chi, cũng chỉ có nhất tộc, đều là Hoàng kim huyết mạch, chỉ là cường độ huyết mạch có chút bất đồng. Kim Bằng tộc chính là huyết mạch cấp 2. Nhưng cường độ huyết mạch của ta không đủ, cường độ huyết mạch của phụ thuộc nhân loại kỳ thật thường khá nhạt."

Nghe nàng nói như vậy, Đường Tam lập tức có cảm giác thông suốt. Hắn có chút rõ ràng vì sao đêm qua khi mình hấp thu Kim Bằng Biến lạc ấn lại có phản ứng như vậy rồi. Đó là cảm giác tẩy cân dịch tuỷ, thậm chí các huyết mạch lạc ấn khác cũng chịu ảnh hưởng.

Từ lời giảng thuật của Quan Long Giang mà nói, cộng thêm phán đoán của hắn, trong các huyết mạch mà hắn hấp thu trước đây, Phong Lang, Thiểm Báo hẳn là huyết mạch cấp 4, Tê Ngưu Yêu mang đến Trọng Giáp Thuật cũng hẳn là cấp 4. Bạch Đầu Chuẩn Yêu cũng vậy, chỉ không biết Linh Tê Lộc Yêu huyết mạch có phải đạt đến cấp 3 không. Nhưng hắn có thể khẳng định, sau khi Ưng

Nhãn và Linh Tê Tâm Nhãn dung hợp thu được Linh Tê Tâm Nhãn hoàn toàn mới, ít nhất cũng đã chạm đến ngưỡng cửa cấp 3.

Huyết mạch của Phong Lang lãnh chủ, Phong Hùng nếu như là huyết mạch Phong Lang nhất tộc rất thuần tuý, vậy hẳn là cấp 4. Mà Kim Bằng Biến huyết mạch của Trình Tử Chanh, ít nhất là cấp 3, hơn nữa bản thân Kim Bằng huyết mạch là cấp 2 cho nên Kim Bằng Biến huyết mạch của nàng là huyết mạch cấp 3 có tiềm năng vô cùng lớn. Tương lai nếu mình có thể thôn phệ huyết mạch của Kim Bằng chính thức, lạc ấn này cũng sẽ tăng lên cấp 2. Cấp độ huyết mạch cao hơn làm cho mình xuất hiện biến hoá chỉnh thể.

Điều này giải thích, bản thân cường độ huyết mạch rất trọng yếu, nhưng tầng cấp huyết mạch cũng quan trọng không kém. Chỉ là Kim Bằng Biến cấp 3 đã mang đến cho mình biến hoá lớn như vậy, nếu là tầng cấp cao hơn sẽ càng thêm lợi hại.

Mà trong các vị sư huynh, sư tỷ, nếu chỉ đơn thuần xét về cấp độ huyết mạch, Thiên Hồ huyết mạch của Độc Bạch không thể nghi ngờ là cao nhất. Dù huyết mạch của hắn mỏng manh, nhưng có tiềm năng lớn nhất. Đồng loại của hắn có huyết mạch cấp 1, dù huyết mạch của hắn có nhạt, không nhìn cường độ chỉ nhìn cấp độ, hẳn cũng là cấp 2. Hơn nữa, chờ đến khi lên cấp 1, chạm vào thế giới Thiên Yêu kia, không biết sẽ phát sinh biến hoá như thế nào.

Bên trong các người khác, Thì Quang Ngạc huyết mạch của Cố Lý, Đường Tam có thể khẳng định là huyết mạch cấp 2. Thời gian chi lực so với Hoàng kim huyết mạch chi lực không yếu hơn. Có được năng lực liên quan đến thời gian, ở bất kì vị diện nào đều là tồn tại cường đại.

Tuy rằng hắn mới đến học viện Cứu Thục vài ngày, nhưng hắn cảm giác được mình học được nhiều thứ hơn, lý giải đối với thế giới này

cũng sâu sắc hơn. Điều này có nhiều chỗ tốt cho tương lai tu luyện của hắn.

Quan Long Giang tiếp tục giảng thuật: "Trên con đường tu luyện trong tương lại, ngoài việc tăng lên tu vi của bản thân, cảm ngộ cũng rất trọng yếu. Buổi sáng hôm nay Băng Kỷ tới tìm ta, nói với ta một chút về cảm ngộ của hắn sau khi thảo luận với Đường Tam. Hắn đã bắt đầu tìm kiếm con đường thuộc về mình. Điều này phi thường tốt. Hơn nữa, tương lai muốn tiến thêm một bước để tăng cường độ huyết mạch của các ngươi, còn có một biện pháp. Chính là dùng máu tươi của Yêu Quái đồng loại, hấp thu năng lượng trong đó để cường hoá Yêu Thần biến của bản thân."

Lời tương tự hình như đã được Hổ Diện Nhân Trương Thiên Khiếu và Vương Duyên Phong đề cập tới. Nhưng hắn cũng không quá để ý đến phương thức tu luyện này, Huyền Thiên Công có thể trực tiếp thôn phệ huyết mạch chi lực, khẳng định có hiệu quả mạnh hơn phương pháp này.

Quan Long Giang lại giảng thuật một ít về phương pháp tu luyện đề cao huyết mạch chi lực cùng với phương thức kích thích và tăng lên huyết mạch. Những phương pháp này cũng không có tác dụng với Đường Tam, biện pháp để tăng lên huyết mạch chi lực của hắn chính là thông qua Huyền Thiên Công thôn phệ Yêu Quái huyết mạch chi lực.

"Được rồi, hôm nay nói đến đây thôi, tiếp theo là đưa ra câu hỏi. Quy củ cũ, mỗi người có thể hỏi một vấn đề. Đường Tam mới tới, hôm nay ngươi là người hỏi đầu tiên đi."

Đường Tam sững sờ, nhưng sau một khắc hắn đã chuẩn bị tốt vấn đề cần hỏi: "Quan lão sư, vừa rồi ngươi đã nói, trong Yêu Quái Tộc có bảy đại Thiên Yêu, phân biệt ứng với bảy đại chủ thành của

Thiên Vũ Đế Quốc. Như vậy, thành Gia Lý chúng ta là nhất mạch nào trong bảy đại Thiên Yêu?"

Quan Long Giang cũng không giảng thuật kỹ càng cho bọn họ về quan hệ giữa bảy đại Thiên Yêu, Quan Long Giang cho rằng, những thứ này còn quá xa với với lũ nhỏ.

Nghe Đường Tam hỏi, Quan Long Giang nói: "Thành chủ thành Gia Lý là Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Khổng Tước là Bách Điểu Chi Vương, Khổng Tước Đại Yêu Hoàng cho tới bây giờ là thủ lĩnh của tất cả Yêu Quái Tộc loại phi hành. Ở Thiên Vũ Đế Quốc, nhất mạch này thống ngự tất cả Yêu Quái loại phi hành. Nhưng mà ..."

Nói tới đây, hắn dừng lại một lát mới tiếp tục nói: "Hiện tại không có Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Khổng Tước Đại Yêu Hoàng đời trước không biết vì nguyên nhân gì đã chết rồi, Thành chủ tuy rằng có trực hệ huyết mạch truyền thừa, nhưng còn không tu luyện đến cấp độ Yêu Hoàng, nếu không, nhất mạch này cũng sẽ không trấn thủ thành Gia Lý xa xôi. Đương kim Khổng Tước Yêu Vương ở trong thành Gia Lý, hắn vô cùng cường đại, nhưng còn có chênh lệch với cấp độ Hoàng giả. Chỉ cần thành Hoàng, hắn có thể trở về tổ đình, trở thành một trong bảy đại Thiên Yêu."

"Cảm ơn Quan lão sư." Đường Tam đem những điều hắn giảng thuật nhớ kỹ. Khổng Tước Yêu Vương, bách điểu chi thủ, huyết mạch của hắn là huyết mạch cấp 1 bên trong các Yêu Quái phi hành, áp đảo phía trên Kim Bằng. Chỉ không biết ở vị diện này có Phượng Hoàng và Long không. Ở Đấu La Đại Lục, Phượng Hoàng và Long mới là sinh vật có huyết mạch cực hạn. Nhưng mà, Khổng Tước ở vị diện này cùng với Khổng Tước trong ấn tượng của mình đoán chừng cũng có chỗ bất đồng.

Quan Long Giang tiếp tục chủ đề Đường Tam hỏi: "Yêu Quái Tộc

cùng Tinh Quái Tộc huyết mạch truyền thừa đều có một đặc thù, chính là chủng quần có tính duy nhất. Hầu như tất cả Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc có tính duy nhất, không có các chi đều có thực lực rất cường đại. Tất nhiên, ngoài trừ Yêu Quái cấp 5. Khổng Tước Đại Yêu Hoàng nhất mạch truyền thừa cũng có tính duy nhất."

Tiếp theo là vấn đề của những người khác. Đại đa số vấn đề của mọi người đều vây quanh việc tăng lên huyết mạch chi lực cùng kích thích huyết mạch. Những vấn đề này cùng các đồ vật có liên quan không có quan hệ gì với Đường Tam, nhưng có một ít phương pháp kích thích huyết mạch đối với hắn có trợ giúp. Dù sao đây đều là kinh nghiệm đúc kết nhiều năm từ tổ chức, hắn cũng hiểu rõ hơn một chút về đặc tính của Yêu Quái Tộc.

Một tiết học qua đi, hắn thu được rất nhiều.

Tan học rồi nghỉ ngơi một lát mới đến giờ cơm trưa. Đường Tam không vội vã rời đi, mà đi tìm Quan Long Giang.

"Quan lão sư, chiều nay sau khi chương trình học chấm dứt ta có thể xin phép đi ra ngoài một chuyến không?" Đường Tam trực tiếp hỏi Quan Long Giang.

"Ngươi muốn đi ra ngoài? Đi nơi nào?" Quan Long Giang hỏi.

Đường Tam nói: "Ta nghĩ đi vào thành xem một chút."

Quan Long Giang nói: "Đi tìm Quỷ Quỷ?"

Đường Tam sững sờ, Quan Long Giang cũng biết Quỷ a di? Hắn không có nhiều lời, nhẹ gật đầu nói: "Đúng vậy! Ta muốn đi tìm nàng, sau đó hỏi chuyện Vương lão sư bên kia."

Chương 92: Có thể đi nhìn Mỹ công tử rồi

Quan Long Giang nói: "Ngươi có thể đi ra ngoài một chút, nhưng không thể đi một mình. Như vậy đi, ta để Băng Kỷ đi theo ngươi một chuyến, hai người các ngươi đều có năng lực khống chế nguyên tố, hiểu rõ lẫn nhau cũng tốt. Đi sớm về sớm. Về tình huống của Vương lão sư, ngươi không cần cùng Quỷ Quỷ nói nhiều, nàng cũng biết có hạn. Tình huống cụ thể chúng ta sẽ thu thập rồi nói với ngươi. Lần này động tĩnh cũng không nhỏ, thậm chí còn dẫn tới Phong Lang cùng Thiểm Báo đại chiến, bọn họ ngày hôm qua vừa đánh xong một cuộc."

"Sao?" Đường Tam có chút giật mình nhìn hắn.

Quan Long Giang nói: "Không cần lo lắng, không có liên quan đến Vương lão sư. Là Phong Lang tổ ốc bên này khởi xướng. Kết quả cụ thể còn không rõ, ước chừng ngày mai sẽ có tin tức, đến lúc đó chúng ta sẽ nói cho ngươi. Ngươi phải nhớ kỹ, hiện tại ngươi đã là một phần tử của học viện Cứu Thục, bất cứ lúc nào cũng phải chú ý bảo hộ an toàn của mình. Thành Gia Lý tuy rằng khá an toàn, nhưng ngươi vẫn phải chú ý cẩn thận, rõ chưa? Ngươi rất có thiên phú, chúng ta đều rất xem trọng ngươi."

"Cảm ơn lão sư."

Đi xem Quỷ a di? Được rồi, coi như là tìm lí do đi. Đương nhiên, quan trọng nhất là phải đi nhìn Mỹ công tử một chút!

Quan Long Giang đồng ý cho hắn đi ra ngoài, Đường Tam nhẹ nhàng thở ra. Nếu lão sư không đồng ý, hắn còn phải nghĩ biện pháp trốn ra. Trộm đi chỉ sợ chỉ có thể tiến hành vào buổi tối, nhưng buổi tối trà sữa điếm đóng cửa thì phải làm sao?

Chương trình học cả ngày hôm nay đều do Quan Long Giang lão sư phụ trách. Buổi sáng là lớp lý thuyết, buổi chiều là phụ đạo tu luyện. Phụ đạo vận chuyển huyết mạch, giảng thuật cảm ngộ, còn có chia sẻ kinh nghiệm kích thích huyết mạch của bản thân.

Ở phương diện này Đường Tam cũng không có nhu cầu, dù sao phương thức tu luyện của hắn với những người khác cách biệt một trời một vực. Nhưng nghe một chút vẫn có chút trợ giúp, ví dụ như làm thế nào để kích phát huyết mạch chi lực tốt hơn, kéo dài hơn và bộc phát ra uy năng mạnh mẽ hơn.

Những thứ này cũng có trợ giúp Đường Tam sử dụng Huyền Thiên Công kích thích huyết mạch lạc ấn, nhưng cần hắn tự tìm tòi, kinh nghiệm của những người khác chỉ có ý nghĩa tham khảo với hắn.

Buổi học xế chiều hôm nay, Đường Tam xác thực không có nghe cẩn thận, bởi vì tâm của hắn đã sớm bay mất rồi.

Vũ Băng Kỷ đối với đề nghị của Đường Tam không có ý kiến gì, cảm ngộ ngày hôm qua có trợ giúp thật lớn với hắn, tương đương với việc mở ra một cánh cửa mới. Tương đối mà nói, do Băng nguyên tố ổn định hơn nhiều Phong nguyên tố, nên độ khó áp súc Băng nguyên tố nhỏ hơn một chút so với áp súc Phong nguyên tố.

Trải qua ngày hôm qua, hắn đã sơ bộ có một ít đầu mối để áp súc Băng nguyên tố, nhưng hiện tại vẫn còn chưa thành công. Nhưng ít nhất hắn đã có phương pháp để thử, điều này cũng làm cho hắn lý giải sâu hơn về đặc tính Băng nguyên tố.

Cho nên, tuy rằng Đường Tam nhỏ hơn hắn nhiều, nhưng hắn cũng không có cư xử với Đường Tam như tiểu hài tử.

Hết giờ học buổi chiều, hai người rời học viện, đi xuống núi.

"Vừa vặn hôm nay ta mời ngươi ăn cơm. Tối hôm qua ta về thử một lát, Băng nguyên tố tương đối chậm, cũng khá ổn định. Trong quá trình áp súc, kỳ thật chính là tăng lên mật độ. Nhưng khi tăng lên cần tận lực đảm bảo mật độ ở các chỗ như nhau, kích thước khe hở giữa các chỗ cũng cần giống nhau mới có thể ổn định sau khi áp súc. Nếu không thì có thể nổ tung, rất nguy hiểm. Ta bây giờ còn chưa khống chế tốt, nhưng ta tin tưởng chỉ cần luyện tập nhiều nhất định sẽ tiến bộ."

Vũ Băng Kỷ đi cùng Đường Tam trên đường núi, vừa nói với hắn: "Khi ta thử khống chế Phong nguyên tố, mới thấy ngươi khống chế Phong nguyên tố thật lợi hại. Phong nguyên tố không ổn định như vậy, khống chế nó không biết khó hơn bao nhiêu lần so với khống chế Băng nguyên tố, vậy mà ngươi có thể áp súc nó, thật sự là rất thần kỳ. Về sau ta còn cần học hỏi ngươi nhiều hơn."

Tâm Đường Tam đã sớm bay đến trà sữa điếm Mỹ công tử rồi, không tập trung nghe Đại sư huynh nói, hắn vô thức đáp lại: "Kỳ thật có đôi khi, hoàn toàn ổn định chưa hẳn có uy lực lớn nhất, nếu trong đó có một ít nhân tố không ổn định, nhưng lại có thể khống chế nhân tố không ổn định đó, hiệu quả cũng không tệ."

Vũ Băng Kỷ ngẩn người, hỏi: "Gia nhập một ít nhân tố không ổn định?"

Đường Tam thiếu chút nữa bật thốt lên, "Ví dụ như tăng thêm cái kíp nổ", nhưng nghĩ đến thế giới này không có đồ vật giống quả

bom, nói cho Vũ Băng Kỷ hắn cũng sẽ không hiểu.

Lập tức, hắn dứt khoát giơ tay ngưng tụ ra một cơn gió, đoàn gió tản ra thanh quang nhàn nhạt, ổn định xoay tròn. Phong nguyên tố không thể nào dừng ở một chỗ, Phong nguyên tố bất động thì không còn là Phong nguyên tố rồi.

"Đại sư huynh, ngươi xem." Đường Tam chỉ luồng gió xoáy trên tay mình.

"Được." Vũ Băng Kỷ nhìn chăm chú. Hắn nhìn thấy, bên trong luồn gió xoáy có thêm một luồng gió xoáy khác, nhưng tốc độ xoay tròn của nó rõ ràng không giống luồng gió lúc đầu. Sự gia nhập của nó nhất thời làm cho toàn bộ luồng gió xoáy trở nên không ổn định.

Sau đó, Đường Tam vung tay lên đem gió xoáy trong tay vứt ra ngoài. Sau khi văng xa năm, sáu mét, gió xoáy bỗng nhiên nổ tung, biến thành mười mấy đạo Phong Nhận nhỏ bay tán loạn, đồng thời liên tiếp phát ra tiếng rít chói tai.

"..."

Vũ Băng Kỷ ngẩn người.

Đường Tam nói: "Phong nguyên tố bởi vì không ổn định nên phương thức này không phát huy được uy lực quá lớn. Một phần cũng do ta chưa đủ năng lực nên mới như vậy. Nhưng nếu dùng Băng nguyên tố của ngươi thì phương thức này rất thích hợp. Ngày hôm qua ngươi đã nói, Băng nguyên tố là công phòng nhất thể. Vậy nên lựa chọn thế nào đây? Theo ta căn bản là không cần lựa chọn. Công kích hay phòng ngự, kỳ thật đều là suy nghĩ làm ngươi phân vân. Băng thuẫn có thể phòng ngự, nhưng nếu băng thuẫn văng ra đột nhiên nổ tung thì sao? Nó vẫn chỉ là phòng ngự thôi sao? Thời điểm

băng thuẫn nổ tung, nếu bên trong nổ ra đám băng chuỳ thì sao? Uy lực hẳn là ở một tầng khác rồi. Cho nên, ta thấy rằng lực chưởng khống và lực tương tác với Băng nguyên tố của ngươi mới là trọng yếu nhất. Ở hai phương diện này đều cố gắng thì sau đó tìm kiếm biến hoá dễ hơn nhiều." Lúc này Đường Tam đều đang nghĩ về trà sữa điếm Mỹ công tử bên kia nên cũng bất chấp Vũ Băng Kỷ có hiểu hay không, dứt khoát nói nhiều lời một chút.

Nghe Đường Tam nói, Vũ Băng Kỷ lâm vào ngốc trệ, đờ đẫn theo sát Đường Tam. Nếu như hôm qua Đường Tam vì hắn mà mở ra một cánh cửa sổ, vậy hôm nay chính là một đại môn rồi. Băng nguyên tố trong lòng hắn dường như đang cởi bỏ từng lớp, đem bản chất của mình lộ ra.

Bạo tạc nổ tung, công phòng nhất thể!

Bạo tạc nổ tung, công phòng nhất thể!

Đường đi xuống núi, Vũ Băng Kỷ không nói lời nào, nếu có thể, hắn muốn lập tức trở về nghiên cứu thật tốt. Nhưng nhiệm vụ của hắn là đi cùng Đường Tam, bảo hộ Đường Tam an toàn, tự nhiên không thể giữa chừng bỏ về. Cho nên hắn đi bên người Đường Tam, cứ thế tiến về phía trước. Hắn kì thật không biết mình đi đường nào, trong đầu hắn đều là khống chế Băng nguyên tố như thế nào, làm sao để triển khai uy lực của nó, làm như thế nào để gia nhập một ít nhân tố không ổn định để khống chế nó bạo tạc nổ tung. Khống chế như thế nào? Gia nhập như thế nào? Cần gia nhập bao nhiêu? ...

Những suy nghĩ hỗn loạn này làm hắn nhất thời không chú ý đến Đường Tam.

Đường Tam rất vui, suy nghĩ trong đầu hắn cũng loạn gấp bao nhiêu lần Vũ Băng Kỷ. Từng hình ảnh kiếp trước, tưởng niệm kiếp này,

vui sướng khi gặp lại nàng, còn có tâm tình bất định khi sắp được nhìn thấy nàng lần nữa.

Xuống núi, bọn họ liền tiến vào trung tâm thành Gia Lý. Đường Tam đã sớm nghiên cứu địa đồ thành Gia Lý nhiều lần, nhất là đường từ học viện đến chợ trung tâm, trong lòng hắn đã sớm có ý định, cho nên đừng tưởng hắn mới tới không quen nơi này, nhưng thực tế hắn không có quanh co, đi thẳng đến nội thành.

Chương 93: Mỹ công tử ở đây

Lúc này Vũ Băng Kỷ nhìn có chút ngơ ngác, dù sao hắn chỉ đi theo Đường Tam, Đường Tam đi như thế nào hắn liền đi như vậy, cũng không biết là đi đâu. Đối với hắn, không có gì trọng yếu hơn so với suy nghĩ làm thế nào để khống chế Băng nguyên tố.

Xuyên qua các con phố ngõ hẻm, Đường Tam mang theo Vũ Băng Kỷ tiến về phía trước, trên người bọn họ đều mặc trang phục giống nhau, là được học viện phát, trên quần áo màu xanh có tiêu lyd của học viện Gia Lý, tất nhiên đó không phải tiêu ký của học viên, mà là tiêu lý của phụ thuộc. Thân phận của bọn họ bây giờ, chính là phụ thuộc của học viện Gia Lý. Thân phận này so với thân phận phụ thuộc bình thường cao hơn nhiều, không có tình huống đặc biệt, Yêu Quái bình thường sẽ không gây phiền phức cho bọn họ.

Đường Tam căn bản không còn tâm tư để cảm nhận đoạn đường này đi qua những nơi nào, khi hắn đi tới gần quảng trường, tim hắn bắt đầu đạp nhanh hơn, thậm chí có chút lo được lo mất, nếu Mỹ công tử không ở trà sữa điếm thì nên làm sao? Dù sao đây cũng là thế giới Yêu Quái, phụ thuộc nhân loại tuỳ thời đều có khả năng gặp nguy hiểm, huống chi Mỹ công tử và mụ mụ đều đẹp như vậy. Rốt cuộc đã thấy được quảng trường Gia Lý, Đường Tam hít sâu một hơi, ổn định lại lòng mình. Hắn nuốt từng ngụm nước, sau đó tăng tốc nhanh chóng đi vào trong quảng trường.

Lúc này là buổi chiều, sắc trời vẫn còn sáng. Đây cũng là thời gian nóng nhất trong ngày. Đầu tiên, Đường Tam nhìn thấy cái gốc cây

cổ thụ kia, chính là gốc đại thụ lúc trước hắn đứng chờ Vương Duyên Phong. Ánh mặt trời chiếu lên tán cây đại thụ, trên mặt đất in hình bóng cây rộng lớn. Ở đằng kia giao thoa giữa ánh sáng và bóng râm, hắn nhìn thấy trà sữa điếm.

Đúng vậy, nó còn tồn tại, trà sữa điếm Mỹ công tử vẫn còn ở đó.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Đường Tam đem Linh Tê Tâm Nhãn và Tử Cực Ma Đồng phát động tới cực hạn. Vũ Băng Kỷ bên cạnh hắn cảm giác được, vô thức quay đầu đi theo hắn. Nhìn thấy tử quang trong hai mắt Đường Tam, Vũ Băng Kỷ không khỏi lấy làm kinh hãi.

Đường Tam thả chậm bước chân, dường như sợ ảnh hưởng đến nơi xa có người mà hắn đang ngắm nhìn chăm chú.

Trà sữa điếm cũng không có điểm nào khác với lúc trước, Yêu Quái ra vào mua trà sữa không ngừng, trong tiệm có hai thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn đang bận rộn.

Nàng ở đây, nàng thật sự còn ở đây.

Nàng vẫn đẹp như vậy, khuôn mặt nhỏ trắng nõn. Có lẽ bởi vì bận rộn, hai má của nàng đỏ ửng, vừa trắng vừa hồng. Tóc dài được nàng dùng một cây mộc trâm búi trên đỉnh đầu, lộ ra cái cổ thon dài. Mấy lọn tóc buông lơi xung quanh cổ, theo cử động của nàng mà nhẹ nhàng phiêu động, tràn đầy khí tức thanh xuân.

Hôm nay nàng mặc một thân quần áo đen, nhìn qua rất ma mỵ. Bất tri bất giác, Đường Tam chạy tới cây đại thụ, đứng bên trong bóng râm ngơ nhác nhìn người đang bận rộn trong tiệm trà sữa.

"Tiểu Đường, đến rồi sao?" Bên tai truyền đến thanh âm của Vũ Băng Kỷ.

Đường Tam không nhìn hắn, chỉ nói: "Chúng ta nghỉ một lát."

"Được." Vũ Băng Kỷ không nghi ngờ gì, lúc này hắn hoàn toàn đắm chìm trong thế giới cảm ngộ Băng nguyên tố. Hắn ước gì xung quanh yên tĩnh hơn một chút, để cho hắn suy nghĩ tốt hơn.

Vì vậy, dưới gốc đại thụ ở quảng trường Gia Lý xuất hiện hai ngốc tử nhân loại. Một người ngơ ngác, si tình nhìn trà sữa điếm. Người bên cạnh thì ngồi ngơ ngác, hai tay nắm đan vào nhau, bờ môi mấp máy, không biết đang lẩm bẩm cái gì.

Cho đến khi ánh mặt trời buổi chiều dần dần xẹt qua trà sữa điếm, mặt trời muốn xuống núi nghỉ ngơi, Đường Tam mới hồi phục tinh thần của mình. Hắn vẫn đứng ở chỗ này nhìn nàng, đứng ở xa nhìn thân ảnh của nàng, nhìn thấy nàng bình an vô sự, nội tâm hắn đã hoàn toàn thoả mãn.

Hắn kỳ thật vẫn luôn không nghĩ tới muốn đến trước mặt nàng, bởi vì hắn cảm thấy bây giờ mình không có tư cách. Trước khi có đủ năng lực để bảo hộ nàng thì nên không đến trước mặt nàng thì hơn.

Đường Tam quay đầu nhìn Vũ Băng Kỷ ngồi dưới cây đại thụ, Vũ Băng Kỷ lúc này vẫn còn đang đắm chìm trong thế giới của mình, ngẫu nhiên còn có thể chứng kiến trên tay Vũ Băng Kỷ bốc lên một nắm sương băng.

Đường Tam hít sâu một hơi, lấy ra hai đồng Yêu tệ, sau đó nói với Vũ Băng Kỷ: "Đại sư huynh, ngươi ở đây chờ ta một lát, ta đi mua đồ uống."

"Được." Vũ Băng Kỷ đáp ứng một tiếng, vẫn ngồi ở chỗ đó như cũ, suy nghĩ của hắn hoàn toàn đặt ở chỗ khống chế Băng nguyên tố,

với những chuyện khác căn bản không để ý.

Đường Tam lần nữa hít sâu một hơi, gặp lại Mỹ công tử, nội tâm của hắn kích động thật lớn, trừ kích động còn có khẩn trương. Loại cảm giác này vô cùng kì lạ, kiếp trước hắn cũng chưa từng trải qua, có điểm giống như là muốn đi làm quen. Đường Tam cũng không biết hình dung của mình đúng hay không, dù sao hắn cũng chưa bao giờ chủ động làm quen với nữ nhân.

Mang theo tâm tình phức tạp như vậy, bất tri bất giác hắn đã tới trước trà sữa điếm rồi. Lúc này có không ít Yêu Quái đến mua trà sữa, Đường Tam lặng yên xếp hàng. So với thân hình cao lớn của Yêu Quái, thân hình của hắn quả thực có chút nhỏ gầy, rất tầm thường. Hắn bị che khuất như vậy, Mỹ công tử và nhân viên trong tiệm căn bản không nhìn thấy hắn.

Nhưng Đường Tam có thể cảm nhận được khí tức của các nàng, còn nghe được âm thanh dễ nghe của Mỹ công tử.

"Cảm ơn."

"Tiếp theo."

Nàng kì thật đã nói vài lần như vậy, nhưng trong tai Đường Tam, thanh âm của nàng làm hắn phát run.

Trong lòng hắn không khỏi hiện lên giọng nói và dáng điệu của thê tử kiếp trước. Ở trước mặt hắn nàng luôn mỉm cười dịu dàng, lặng lẽ nhìn hắn. Dù đã qua rất nhiều năm, hắn vẫn như trước nhớ rõ tình cảnh lần đầu tiên bọn họ gặp mặt.

Khi đó, câu đầu tiên nàng nói là: "Ta là Tiểu Vũ, Vũ trong khiêu vũ."

Mà lần nữa gặp mặt ở thế giới này, nàng lại nói một câu khác, nàng nói nàng gọi là Mỹ công tử.

Mỹ công tử.

Trà sữa được pha chế rất nhanh, bán cũng rất nhanh, Yêu Quái mua được trà sữa rất nhanh lần lượt rời đi. Đường Tam theo đội ngũ tiến về phía trước một bước, sắp tới lượt hắn rồi.

Khi hắn chuẩn bị tiến lên, đối mặt với Mỹ công tử ở khoảng cách gần, một cỗ đại lực từ trên bờ vai truyền đến, hắn ngang ngược bị đẩy ra.

Dưới chân lảo đảo vài bước, hắn đã thoát khỏi hàng người.

Đẩy ngã Đường Tam là một Yêu Quái có dáng người cường tráng, ưỡn cái bụng phệ. Trên miệng hắn mọc ra hai cái răng nanh rất dài, đặc thù vô cùng rõ ràng.

Hắn ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn Đường Tam một cái, trực tiếp nói với Mỹ công tử: "Mười chén trà sữa." Mỹ công tử ngẩng đầu, nhìn Đường Tam bị đẩy đi ra.

Lúc đó trước mắt Đường Tam chỉ có Mỹ công tử, căn bản không dự được có người sẽ đẩy mình. Hắn giật mình, sau đó vô cùng phẫn nộ.

Mỹ công tử nhìn Đường Tam một cái, ánh mắt chuyển hướng sang Yêu Quái hắn là thuộc tộc Hào Trư, nhàn nhạt nói: "Ngươi không có xếp hàng."

Hào Trư Yêu sửng sốt một lát: "Ta như thế nào không có xếp hàng? Từ đầu tới giờ ta vẫn đang xếp hàng."

Mỹ công tử vẫn nhàn nhạt nói: "Ngươi không có xếp hàng."

"Ngươi có ý gì?" Hào Trư Yêu tức giận nói.

Ngay khi hắn đang muốn nổi điên, một Yêu Quái đứng sau hắn bắt được bờ vai của hắn, ghé vào tai hắn nói mấy câu. Ánh mắt Hào Trư Yêu thay đổi, sau đó chậm rãi lui về phía sau một bước, nhường lại vị trí cho Đường Tam. Mỹ công tử hướng về phía Đường Tam vẫy vẫy tay.

Chương 94: Vì sao bán trà sữa?

Đường Tam lúc này đã kịp phản ứng, hắn có chút kinh ngạc, những Yêu Quái này thật sự sẽ tuân thủ trật tự? Nhưng hắn bây giờ trong lòng hắn chỉ có Mỹ công tử nên Đường Tam nhanh chóng tiến lên vài nc, đi đến bên ngoài quầy hàng nhìn nàng. Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng hắn không khỏi có trăm ngàn cảm xúc ngổn ngang.

"Ngươi muốn cài gì?" Mỹ công tử hỏi, thanh âm bình thản.

Đường Tam có chút cà lăm nói: "Ta, ta muốn hai cốc, hai cốc trà sữa."

"Được, hai Yêu tệ." Mỹ công tử cầm hai cốc trà sữa, đựng vào túi đưa cho hắn.

Đường Tam đem hai Yêu tệ đưa tới, Mỹ công tử lại chỉ vào một cái khay trước mặt Đường Tam, trong khay đều là Yêu tệ.

Đường Tam giờ mới hiểu được, nàng không nguyện ý trực tiếp nhận tiền. Không biết vì sao, hắn có chút mừng rỡ, trên mặt lộ ra bộ dạng tươi cười. Sau đó hắn đặt Yêu tệ lên khay, nhận lấy trà sữa.

"Nhanh đi thôi." Mỹ công tử nhìn hắn một cái rồi nói.

Đường Tam cơ hồ là thốt ra: "Tại sao ngươi lại bán trà sữa?"

Mỹ công tử bị hắn hỏi rõ ràng có chút sững sờ, nhân viên bên cạnh không khỏi "phốc" một tiếng nở nụ cười: "Còn có người hỏi ngu vậy sao. Bán trà sữa đương nhiên là vì kiếm tiền a! Kiếm tiền tất nhiên là do thiếu tiền rồi!"

Mỹ công tử tựa hồ không nghe nhân viên cửa hàng nói, nhìn Đường Tam rồi trả lời: "Kiếm tiền nuôi gia đình."

"A, a."

"Mua xong rồi còn không đi?" Một thanh âm phiền muộn từ bên cạnh truyền đến.

Đường Tam quay đầu nhìn thoáng qua Hào Trư Yêu, quay người rời đi. Đi ra vài bước, hắn nhịn không được quay đầu nhìn Mỹ công tử.

Hắn nhìn thấy Mỹ công tử nhăn mày, sau đó phất phất tay với hắn, ý bảo hắn mau đi. Hắn còn chú ý tới, lúc Mỹ công tử pha chế trà sữa cho Hào Trư Yêu, tốc độ rõ ràng chậm hơn so với khi pha chế cho mình.

Nàng đang quan tâm ta, sợ ta chịu thiệt hay sao? Nàng sợ Hào Trư Yêu mua xong trà sữa sẽ gây phiền phức cho ta?

Đường Tam chỉ cảm thấy ấm áp trong lòng, có lẽ bởi vì quá để ý, cho nên hắn mới đặc biệt mẫn cảm.

Một lần nữa trở lại dưới cây đại thụ, hắn đem cốc trà sữa đưa cho Vũ Băng Kỷ. Vũ Băng Kỷ có chút kinh ngạc nhận lấy, hỏi: "Đây là cái gì?"

"Trà sữa." Đường Tam chỉ trà sữa điếm ở phía xa xa, ánh mắt lại lần nữa dừng lại trên thân ảnh bận rộn.

"A, có phải muốn đi rồi không?" Vũ Băng Kỷ hỏi.

"Được, đi thôi." Đường Tam không muốn mang đến phiền phức cho Mỹ công tử. Thật sâu nhìn nàng một lần nữa, rồi cùng Vũ Băng Kỷ rời đi.

Trà sữa rất vừa miệng, mang theo mùi sữa nhàn nhạt, và hương vị còn ấm.

Đường Tam vừa uống vừa đi bên cạnh Vũ Băng Kỷ. Ánh mắt hai người đều có chút mờ mịt.

Đi trong chốc lát, Đường Tam đột nhiên phát hiện hình như mình đi lầm đường. Hắn lập tức điều chỉnh phương hướng, đi đến lữ điếm của Quỷ Quỷ. Kỳ thật, từ chỗ này đi đến đó rất xa, nhưng hắn đã nói với Quan Long Giang rồi nên phải đi một chuyến.

Chỉ là dù đi trên đường, trong đầu hắn vẫn đều là thân ảnh kia. Nếu mọi người đều có thể thủ hộ bên cạnh nàng thì thật tốt!

Lữ điếm của Quỷ Quỷ vẫn như bình thường. Khi Đường Tam đi đến chỗ nàng, trời đã tối. Quỷ Quỷ nhìn thấy Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ thì cảm thấy sợ hãi.

"Sao ngươi lại tới đây? Đây là ...?"

"Đây là bạn tốt của ta." Đường Tam vội vàng giới thiệu. Ở bên ngoài, hắn không gọi Vũ Băng Kỷ là Đại sư huynh.

Vũ Băng Kỷ đã hồi phục tinh thần, lúc này trông hắn rất sáng láng, chắc hẳn là đã có thu hoạch từ trong suy tư lúc trước.

"A di hảo, ta là Vũ Băng Kỷ, ở cùng với Tiểu Đường ở thi trấn học viện Gia Lý bên kia." Vũ Băng Kỷ nói.

Quỷ Quỷ lập tức bừng tỉnh đại ngộ, mỉm cười nói: "Mau vào đi, vào rồi hẵng nói."

Nàng mang hai người vào một gian phòng, làm chút đồ ăn cho bọn họ, đóng cửa thật kỹ, mới hỏi Đường Tam: "Ngươi sao lại đột nhiên đến đây? Có chuyện gì sao?"

Đường Tam nói: "Ta đến xem một chút. Còn có, Vương lão sư bọn họ thế nào? Mọi người đều tốt cả chứ?"

Quỷ Quỷ nghe hắn hỏi chuyện này, nhẹ nhàng thở ra. Nàng thực sự sợ là xảy ra tình huống đặc thù.

"Bên ca ca không có chuyện gì. Chuyện hôm đó huyên náo rất lớn, hiện tại đã lên đến hai chủng quần đối kháng rồi. Nghe nói Phong Lang lãnh chủ chết rồi, thân phận của tên này không tầm thường, nghe nói là trực hệ huyết mạch Phong Lang Vương, không biết vì sao lại ở cái trấn nhỏ đó làm tiểu lãnh chủ. Sau khi hắn chết, Phong Lang Vương nổi giận, thề muốn báo thù, Phong Lang tộc và Thiểm Báo tộc đã liều mạng vài trận rồi. Thôn trấn bên kia ngược lại khá yên tĩnh, nghe nói Đại Tế Ti cũng đi rồi, hiện tại trong trấn cũng không có sự tình gì, trong thời gian ngắn chắc sẽ không sao."

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói: "Vậy có khả năng đưa họ đến nội thành bên này không? Bọn họ ở bên kia không được an toàn."

Với hiểu biết của hắn về Yêu Quái Tộc, chỉ có thành thị lớn như thành Gia Lý mới có trật tự. Bên ngoài căn bản không cần trật tự, có thực lực ngươi có thể sống sót. Không có thực lực, ngươi tuỳ thời đều có thể gặp nguy hiểm.

Nụ cười thản nhiên hiển hiện trên khuôn mặt, Quỷ Quỷ cười nói: "Ngươi thật là một hảo hài tử. Yên tâm đi, tổ chức đang chuẩn bị rồi. Ngươi ở học viện biểu hiện thật tốt, hiện tại ngươi đại biểu cho Phong Lang nhất mạch truyền thừa, biểu hiện càng tốt, tổ chức tự nhiên sẽ càng xem trọng sư phụ của ngươi. Ngươi hiểu ý ta không?"

Đường Tam hiểu, gật gật đầu.

"Sắc trời không còn sớm, các ngươi trở về cũng đã muộn, nhanh ăn một chút rồi về sớm đi. Trên đường chú ý an toàn." Quỷ Quỷ thúc giục nói.

Nàng không biết hôm nay Đường Tam tới thăm nàng là tiện thể, nàng còn nghĩ hắn chỉ đến thăm mình, trong lòng có phần cảm động.

Ăn tối xong, Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ ra về, trở lại học viện Cứu Thục.

Trên đường về, Vũ Băng Kỷ đột nhiên hỏi: "Hôm nay trông ngươi có điểm lạ! Ngươi biết cô nương bán trà sữa trên quảng trường?"

Đường Tam sững sờ, gật gật đầu, nhưng sau đó lại lắc đầu. Hắn còn nghĩ Vũ Băng Kỷ hoàn toàn đắm chìm trong thế giới của mình, không nghĩ là hắn vẫn chú ý đến.

Vũ Băng Kỷ nói: "Rốt cuộc là biết hay không biết đây?"

Đường Tam nói: "Gặp một lần. Lần đó ta và Vương lão sư đến Phong Lang tổ phòng dâng lên danh sách lễ vật, ta đứng ở dưới gốc đại thụ chờ hắn. Sau khi nàng nhìn thấy, liền đưa cho ta một cốc trà sữa."

Vũ Băng Kỷ mỉm cười, nói: "Ngươi xin phép nghỉ là vì muốn nhìn nàng sao? Nàng thật sự rất đẹp. Lúc đó ta đang tự hỏi khống chế Băng nguyên tố như thế nào, nhưng dù cách rất xa vẫn bị tướng mạo của nàng hấp dẫn. Khó trách ngươi có phản ứng như vậy."

Nói đến đây, nụ cười trên mặt Vũ Băng Kỷ thu liễm lại vài phần, nói: "Tiểu Đường ta phải nhắc nhở ngươi, có thể ở chợ trung tâm mở tiệm trà sữa, nàng nhất định có bối cảnh hùng hậu. Chắc hẳn đó là chủng quần phụ thuộc cường đại mới có thể an ổn bán trà sữa ở đó mà không có Yêu Quái nào gây sự. Ai cũng thích cô nương xinh đẹp, nhưng mà ngươi còn nhỏ, về sau nên ít đến thì tốt hơn."

Nói đến đây, hắn dừng lại một lát, trên mặt lại tươi cười: "Trà sữa nhà nàng uống rất ngon."

"Ừ ừ." Đường Tam gật đầu đáp ứng, đã tiếp nhận ý tốt của Vũ Băng Kỷ.

Đến, tất nhiên là vẫn muốn đến rồi.

Nàng bán trà sữa là vì thiếu tiền sao? Vì sao lại thiếu tiền? Sinh ý của trà sữa điếm nhìn qua rất tốt, không biết nàng cần bao nhiêu tiền. Sau khi Đường Tam gặp lại Mỹ công tử, trong đầu đều chỉ tự hỏi vấn đề này.

Ân, tranh thủ sớm đến mới được.

Trở lại học viện Cứu Thục, sắc trời đã tối hẳn, Vũ Băng Kỷ đi đến chỗ Quan Long Giang báo cáo, Đường Tam trực tiếp trở lại gian phòng của mình.

Chương 95: Nhận nhiệm vụ

Đóng kỹ cửa phòng, Đường Tam thở phào một hơi dài. Hắn lên giường, đem túi trữ vật lấy ra, lại đem tất cả tiền trong đó lấy ra ngoài. Nguyên tố tệ toả sáng lấp lánh, mang theo Phong nguyên tố nồng đậm.

Đếm một lát, hắn lại đem tất cả tiền cất vào trong túi nhỏ.

Hắn không có nóng lòng minh tưởng, bởi vì hiện tại tâm không tĩnh. Trong đầu hắn đều là nụ cười, kể cả cái nhăn mày của Mỹ công tử.

Dù đối với nàng, hiện tại hắn chỉ là một người xa lạ, thậm chí là một người xa lạ không có gì nổi bật, nàng vẫn như trước quan tâm đến hắn. Có lẽ xuất phát từ sự quan tâm đến đồng tộc. Nàng vô thức biểu hiện ra, lại chứng minh được nàng vô cùng thiện lương.

Sau khi trùng sinh ở thế giới này, Đường Tam bắt đầu tìm kiếm thê tử. Trong quá trình này, có vài sự tình làm hắn lo lắng. Thứ nhất là hắn có thể tìm được thê tử hay không; thứ hai là thê tử có còn tâm tính như kiếp trước không. Hắn rất sợ sau khi tìm được thê tử lại phát hiện tâm của nàng không còn như kiếp trước nữa. Nhất là ở một nơi như Yêu Tinh Đại Lục, hắn không sợ thê tử là Yêu Quái, chỉ sợ tâm nàng đã phát sinh ra cải biến cực lớn.

Hiện tại xem ra, trời cao vẫn chiếu cố lấy mình, trong Thiên Ý tối tắm vẫn cho mình tìm được nàng. Tuy rằng dung mạo của nàng có biến hoá, khí chất bất đồng, nhưng nàng vẫn thiện lương như

trước, vẫn đẹp như vậy. Hơn nữa nàng biến thân thành nhân loại, nàng là phụ thuộc nhân loại, trên người sẽ có một chút Yêu Quái Tộc huyết mạch. Nhưng vấn đề này quan trọng sao?

Kiếp trước, thê tử của hắn bản thân là Hồn Thú Nhu Cốt Thỏ, tu luyện mười vạn năm mới hoá hình thành người đó! Đối với những thứ này, Đường Tam một chút cũng không để ý.

Hưng phấn là cảm thụ duy nhất lúc này của hắn. Lần nữa thấy được Mỹ công tử, cảm nhận khí tức của nàng, cảm nhận được nàng thiện lương, thật sự là rất tốt!

Bây giờ mình còn không có tư cách đi quấy rầy nàng, chỉ có nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, trở nên cường đại, mới có tư cách thủ hộ bên người nàng, làm cho nàng một lần nữa yêu mến mình, trở thành thê tử của mình, giúp nàng tu luyện đến Thần cấp, rồi một nhà được đoàn tụ.

Với tình huống trước mắt, đây vẫn còn là chuyện xa vời. Vạn sự khởi đầu nan, nhưng hôm nay gặp mặt, là một sự khởi đầu tốt a.

Tâm dần dần bĩnh tĩnh trở lại, hắn cố gắng tu luyện. Nhìn thấy Mỹ công tử là khích lệ lớn nhất để hắn tu luyện.

Đường Tam khoanh chân minh tưởng. Hắn quyết định, hôm nay nhất định phải hấp thu hết huyết mạch chi lực còn lại của Phong Hùng, làm cho Huyền Thiên Công tiến thêm một bước. Sau khi hấp thu hoàn toàn Phong Hùng huyết mạch chi lực, Huyền Thiên Công của mình có thể đạt đến tầng thứ năm trung kỳ, Phong Lang huyết mạch lạc ấn sẽ đạt đến Ngũ giai đỉnh phong. Một đem tu luyện trôi qua rất nhanh, ngày hôm sau chương trình học vẫn như cũ.

Buổi sáng là khoá thể năng, Đường Tam chủ động gia tăng kim khí

cho mình. Không cần Mộc Vân Vũ nói, hắn lấy ra mười khối kim loại, sau đó bắt đầu toàn lực chạy nước rút. Nhìn ánh mắt cố chấp kia, Mộc Vân Vũ cảm giác mình căn bản không cần dặn dò điều gì.

Đợi đến lúc giữa trưa, trong mười sáu học viên, Đường Tam không có áp chót, mà xếp thứ tám. Phải biết rằng, đây mới là lần thứ hai hắn tham gia khoá thể năng.

Sau giờ cơm trưa, Đường Tam đi tìm Vũ Băng Kỷ.

"Đại sư huynh, ta muốn tiếp nhận nhiệm vụ." Đường Tam nói với Vũ Băng Kỷ.

"Ngươi muốn nhận nhiệm vụ? Vội vã như vậy sao?" Vũ Băng Kỷ có chút kinh ngạc nói.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta nghĩ có thể bắt đầu được rồi. Ta muốn kiếm ít tiền."

Vũ Băng Kỷ bừng tỉnh đại ngộ: "Cũng đúng, chúng ta tu luyện vẫn cần rất nhiều tài nguyên. Tài nguyên càng nhiều, tốc độ tu luyện càng nhanh. Ngươi muốn tiếp nhận nhiệm vụ gì?"

Đường Tam không chút do dự nói: "Ta nghĩ sẽ nhận nhiệm vụ bồi luyện."

Vũ Băng Kỷ cả kinh: "Ngươi muốn đi học viện Gia Lý tham dự nhiệm vụ bồi luyện? Nhiệm vụ bồi luyện có tính nguy hiểm còn lớn hơn săn gïết Yêu Thú. Dù sao những đệ tử Yêu Quái Tộc kia cũng có lúc không nương tay. Còn có, khống chế Phong Nhận của ngươi ..."

Đường Tam nói: "Ta sẽ không bại lộ quá nhiều. Thu nhập nhiệm vụ bồi luyện tương đối cao, ta nghĩ thử một chút."

Vũ Băng Kỷ nghĩ một chút, nói: "Ngươi còn nhỏ, cái này ta không thể đáp ứng ngươi. Ta phải đi hỏi lão sư một chút."

"Được." Đường Tam nhẹ gật đầu.

Lựa chọn nhiệm vụ bồi luyện là kết quả sau khi hắn suy nghĩ kỹ. Lựa chọn như vậy là bởi vì thông qua đó, hắn có thể tiếp xúc với nhiều Yêu Quái hơn, với lực chưởng khống Huyền Thiên Công hiện tại và mối quan hệ giữa Huyền Thiên Công và thôn phệ năng lượng, hắn hoàn toàn có thể thôn phệ huyết mạch chi lực của đối phương mà không bị phát hiện.

Thôn phệ một ít huyết mạch của một đầu Yêu Quái sẽ không có trợ giúp quá lớn. Nhưng số lần bồi luyện nhiều, tích tiểu thành đại, những năng lượng hấp thu này sẽ trợ giúp rất tốt cho hắn tu luyện Huyền Thiên Công, cũng làm tu vi của hắn tăng nhanh.

Lực cắn nuốt của Huyền Thiên Công đối với Đường Tam tuyệt đối là đường tắt để tu luyện. Hiện tại đã đến Ngũ giai, sức chiến đấu cũng đạt đến Lục giai rồi, xem như là đã có năng lực nhất định để tự bảo vệ mình. Dưới tình huống này, hắn muốn cố gắng nhanh chóng tăng lên, làm cho tu vi của mình đạt đến cấp độ cao hơn.

Yêu Quái có thể thi đậu vào học viện Gia Lý đều là các đại Yêu Quái có huyết mạch tinh khiết. Phong Lang tộc chỉ là Yêu Quái Tộc cấp 4, Phong Lang Vương huyết mạch mang đến cho Đường Tam chỗ tốt không nhỏ, huống chi các Yêu Quái ở tầng cấp cao hơn đây? Cho nên nhiệm vụ bồi luyện với hắn là phương thức tu luyện tốt nhất. Hắn muốn làm, chính là khống chế tốc độ tăng lên của mình.

Về phần thôn phệ huyết mạch chi lực khác nhau hình thành huyết mạch lạc ấn khác nhau, hắn có thể lựa chọn vứt bỏ hoặc dung hợp.

Vũ Băng Kỷ trước tiên đi tìm Quan Long Giang, nhưng Đường Tam không nghĩ tới là, trước khi giờ học buổi chiều bắt đầu, người đến tìm hắn không phải là Quan Long Giang, mà là trấn trưởng lão sư.

"Tiểu Đường, ngươi đi theo ta một lát." Trương Hạo Hiên gọi Đường Tam ra, mang hắn trở về phòng. Đường Tam đóng kỹ cửa phòng, hỏi: "Lão sư, sao người lại tới đây?"

Trương Hạo Hiên cau mày, nói: "Ta nghe Quan Long Giang nói ngươi muốn tiếp nhận nhiệm vụ bồi luyện ở học viện Gia Lý. Vì sao?"

Đường Tam nói: "Ta đến học viện được đã vài ngày rồi. Các sư phụ dạy bảo có trợ giúp rất lớn với ta, cũng làm cho ta có hiểu biết sâu hơn về Yêu Quái Tộc, nhất là phân chia tầng cấp Yêu Quái. Ta so sánh một chút các huyết mạch lạc ấn trước mắt, tất cả đều là cấp thấp, lại dùng huyết mạch Yêu Quái Tộc cấp 4 làm chủ đạo. Nếu như ta muốn trở nên cường đại hơn thì cần thôn phệ huyết mạch chi lực của Yêu Quái Tộc có tầng cấp cao hơn. Đi học viện Gia Lý bồi luyện là lựa chọn tốt nhất."

Đối với Trương Hạo Hiên, Đường Tam cũng không có giấu giếm.

Trương Hạo Hiên trầm giọng nói: "Nhưng như vậy ngươi sẽ có khả năng bại lộ càng lớn. Một khi bại lộ sẽ có hậu quả gì, ngươi hẳn là rõ ràng."

Đường Tam nói: "Sẽ không có bại lộ, ta có thể nắm chắc. Bởi vì khi ta hấp thu huyết mạch của bọn họ sẽ khống chế số lượng. Chỉ là mất đi một điểm huyết mạch chi lực, bọn họ cũng sẽ không có cảm giác quá rõ ràng."

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi không nên quá vội vàng. Vững chắc tăng lên mới là quan trọng nhất. Tình huống hiện tại của ngươi tuy rằng ta có biết, nhưng ta cũng đã cẩn thận suy nghĩ lại trong vài ngày gần đây. Nếu như loại phương thức tu luyện này có thể thành công, thậm chí đột phá đến Thần cấp mà nói, đối với toàn bộ nhân loại chúng ta có ý nghĩa quá lớn. Phương pháp tu luyện Huyền Thiên Công ta đã âm thầm tìm hài tử thử nghiệm, xem bọn họ có thể thu luyện được không. Nếu như có thể, quả thực sẽ có ý nghĩa vô cùng trọng đại."

"Ngươi đã tìm người thử?" Đường Tam kinh ngạc hỏi thăm. Hắn nhớ rõ, ngày đó Trương Hạo Hiên đã nói trước tiên muốn giữ bí mật về Huyền Thiên Công.

Chương 96: Cự tuyệt

Trương Hạo Hiên vẫy vẫy tay nói: "Không phải như ngươi nghĩ đâu. Ta chỉ tìm hài tử chưa thức tỉnh Yêu Thần biến, có cha mẹ đều là nhân loại để thử nghiệm, xem một chút có thể tu luyện như trong "Huyền Thiên Bảo Lục" ghi chép hay không. Chỉ là phương pháp tu luyện đơn sơ nhất. Nếu như có thể tu luyện được thì chứng minh rằng nhân loại chúng ta có thể tu luyện loại công pháp này. Nếu như không thể, ý nghĩa của Huyền Thiên Công sẽ giảm xuống trên diện rộng. Sau này ta sẽ tìm nhân loại có Yêu Quái huyết mạch để thử nghiệm, ví dụ như có được Phong Lang huyết mạch giống ngươi."

Đường Tam gật gật đầu nói: "Người thử nghiệm cũng tốt." Hắn cũng từng cân nhắc qua vấn đề này, thậm chí cũng từng để ba huynh đệ Vương gia và Lăng Mộc Tuyết thử tu luyện Huyền Thiên Công, nhưng hắn lại phát hiện, bọn họ có Phong Lang huyết mạch nhưng không tu luyện được Huyền Thiên Công. Nhân loại bình thường hắn chưa từng thử qua, Trương Hạo Hiên thử nghiệm một chút cũng tốt.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi thôn phệ huyết mạch chi lực của ta thử xem."

Nói xong, hắn đưa tay phải ra cho Đường Tam.

Đường Tam biết, đây là Trương Hạo Hiên để hắn biểu diễn quá trình thôn phệ như thế nào để đối phương không phát hiện ra. Cái

này mới quyết định có cho phép hắn tiếp nhận nhiệm vụ bồi luyện hay không.

Đường Tam không có bắt lấy tay Trương Hạo Hiên mà dột nhiên vung nắm tay phải, đánh tới đầu Trương Hạo Hiên. Thực lực của Trương Hạo Hiên rất cường đại, vô thức phất tay, đem tay Đường Tam đẩy ra.

Đường Tam lui về phía sau một bước, mỉm cười nói: "Người có cảm giác gì không?"

Trương Hạo Hiên sửng sốt một lát: "Cảm giác gì cơ?"

Hắn vô thức nhìn bàn tay của mình, khi đẩy Đường Tam ra, hắn cũng không có cảm giác gì đặc biệt. Hắn chỉ điều động huyết mạch chi lực của bản thân, dùng một chưởng đẩy Đường Tam ra mà thôi, huyết mạch chi lực cũng không có gì thay đổi.

Đường Tam nói: "Ta đã thành công thôn phệ một tia huyết mạch chi lực của ngài, dù chỉ có một chút, nhưng hình thành một huyết mạch lạc ấn Nhị giai cũng không thành vấn đề. Nếu như ngài có tu vi không chênh lệch lắm với Yêu Quái, nếu chúng ta tiếp tục chiến đấu, mỗi lần ta chỉ hấp thu một chút thì khi kết thúc, huyết mạch chi lực ta cắn nuốt sẽ không ít. Đem chúng chuyển hoá thành năng lượng Huyền Thiên Công, khẳng định số lượng sẽ nhiều hơn so với ta tu luyện một ngày bình thường. Mà khi tu vi của ta tiếp cận đối thủ, lúc thôn phệ bọn họ càng không dễ dàng cảm giác được. Cái này ta có thể khống chế."

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam lộ ra ánh mắt tự tin, hắn đột nhiên cảm thấy, chính mình có chút không hiểu người đồ đệ này rồi.

Huyền Thiên Công mà Đường Tam tu luyện không thể nghi ngờ là vô cùng kỳ diệu. Nhưng dù sao hắn mới có chín tuổi a. Tuổi còn nhỏ mà có thể đem Huyền Thiên Công tu luyện đến trình độ như vậy, đã Ngũ giai rồi, thậm chí khi thực chiến không thua kém Vũ Băng Kỷ.

Luận về thiên phú huyết mạch, Đường Tam tuyệt đối là người yếu nhất trong tất cả các đệ tử của học viện Cứu Thục. Nhưng hắn tu luyện Huyền Thiên Công, có thể thôn phệ nhiều huyết mạch chi lực, có được nhiều loại kỹ năng, chỉ sợ hắn mới là người có thiên phú tốt nhất.

Trương Hạo Hiên hít sâu một hơi, nói: "Ta không đồng ý."

"A?" Đường Tam sững sờ. Hắn vốn nghĩ mình đã chứng minh thôn phệ huyết mạch chi lực sẽ không bị phát hiện, Trương Hạo Hiên sẽ đồng ý cho mình tiếp nhận nhiệm vụ bồi luyện, không nghĩ tới lại nghe được một câu không đồng ý.

Trương Hạo Hiên trầm giọng nói: "Ngươi lại một lần nữa chứng minh năng lực của ngươi với ta. Như vậy, đối với tổ chức ngươi lại càng quý giá. Với tiềm năng của Huyền Thiên Công, ta hẳn phải cho ngươi cấp độ bảo hộ cao hơn. Cũng bởi vì như vậy, ta phải để ngươi càng ít xuất hiện càng tốt. Nhiệm vụ bồi luyện ngươi tạm thời không thể tiếp, ta không thể để cho ngươi gặp bất kì nguy hiểm nào. Chờ đến khi ngươi đột phá Lục giai, ta tin tưởng lực khống chế của ngươi sẽ thăng cấp, lúc đó tuổi của ngươi cũng lớn hơn một chút rồi, ngươi tiếp nhận nhiệm vụ bồi luyện cũng không làm người khác chú ý. Hiện tại ngươi mới chín tuổi, dáng người nhỏ gầy như thế này, nếu như ngươi ở học viện Gia Lý thể hiện tốt, sao có thể không bị các Yêu Quái chú ý tới? Nói cho ngươi biết một bí mật, thị trấn nhỏ của chúng ta đã bị Yêu Quái Tộc theo dõi rồi, tương lai học viện có thể sẽ phải chuyển đi. Cho nên ngươi ít xuất hiện một chút cho ta."

Đường Tam hiểu rõ, Trương Hạo Hiên muốn tốt cho mình, nhưng đi học viện bồi luyện mới là phương pháp tu luyện thích hợp nhất với hắn. Nhưng vị trấn trưởng lão sư này không đồng ý, hắn cũng không có biện pháp nào khác.

"Lão sư, còn những nhiệm vụ khác thì sao, ta có thể tiếp nhận không?" Đường Tam hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi thiếu tiền như vậy?"

Đường Tam cười khổ nói: "Bằng không thì sao phải vậy, ta không có đồng nào trong túi a, lão sư."

Trương Hạo Hiên đưa tay ném cho hắn một cái túi nhỏ, nói: "Đây là một trăm miếng Yêu tệ, ngươi dùng đi, xem như là quà gặp mặt của lão sư. Không được nói cho người khác biết. Về phần nhiệm vụ, trừ nhiệm vụ bồi luyện, các cái khác ngươi có thể tiếp, nhưng nhất định phải dùng an toàn của mình làm trọng. Khi tiến hành nhiệm vụ phải có ít nhất ba người cùng đi."

"Ân." Đường Tam đáp ứng một tiếng, tiếp nhận cái túi, cũng không có khách khí với thầy của mình.

Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ lắc đầu, ánh mắt nhìn Đường Tam nhu hoà thêm vài phần, nhưng tâm tình bây giờ lại hết sức phức tạp.

Trước khi Đường Tam đến, hắn từ chỗ Trương Thiên Khiếu nghe được tình huống là, có một đệ tử có năng lực khống chế Phong nguyên tố rất mạnh, chín tuổi đạt đến Tứ giai, có thể là Phong Lang huyết mạch biến dị.

Trên thực tế, loại tình huống này cũng không làm hắn coi trọng. Cho nên lần đầu gặp Đường Tam, hắn chỉ theo thông lệ nói chuyện và khảo nghiệm, lại không nghĩ tới là, Đường Tam biểu hiện cho hắn thấy thiên phú như thế này.

Kì thật, hắn có chút không biết nên dạy Đường Tam năng lực gì cho phù hợp,

"Nếu thôn phệ huyết mạch chi lực của ta nhiều hơn, ngươi cảm thấy như thế nào?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam nói: "Nó đương nhiên sẽ có trợ giúp rất tốt cho ta tu luyện, nhưng sẽ làm cho huyết mạch chi lực của ngài tiêu hao rất lớn, cần có thời gian khôi phục. Hơn nữa, không thể thôn phệ quá nhiều, sẽ ảnh hưởng đến bản nguyênn của người."

Trương Hạo Hiên nói: "Nếu ngươi cần thì phải nói với ta."

Đường Tam gật gật đầu, cười khổ nói: "Tạm thời không có vị trí ..." Hắn cũng không thể nói với Trương Hạo Hiên, huyết mạch của ngài cũng không phải đặc biệt thích hợp với ta.

Trương Hạo Hiên đi trước, Đường Tam đi tìm Vũ Băng Kỷ.

Buổi chiều tiếp tục đi học, chiều nay vẫn là khoá thực chiến.

Lúc Đường Tam trở lại, đã tiến hành vài trận thực chiến rồi.

"Lão sư, ta muốn cùng Đường Tam luận bàn, kiểm nghiệm một chút thành quả cảm ngộ hai ngày nay." Vũ Băng Kỷ thấy Đường Tam trở về liền lập tức nói với Mộc Ân Tình.

"Có thể." Mộc Ân Tình gật gật đầu.

Vũ Băng Kỷ đi tới, mỉm cười nói: "Tiểu Đường, ngươi có muốn chuẩn bị một lát không?"

Đường Tam cười khổ nói: "Đại sư huynh, ngươi đây không phải là lấy oán trả ơn sao?"

Vũ Băng Kỷ cười nói: "Xem như vậy đi, mau tới đây. Nếu ngươi có thể thắng ta, ta cho ngươi năm đồng Yêu tệ."

"A?" Đường Tam sững sờ, "Còn có thể bài bạc sao?"

Vũ Băng Kỷ nói: "Không, đây cũng không phải là tiền đặt cược. Nếu ngươi thắng thì chứng minh được rằng ta còn có thể theo ngươi học được càng nhiều."

Đường Tam nói: "Kia chính là lễ tạ sư rồi hả?"

Lời vừa nói ra, các học viên đang xem cuộc chiến cũng không khỏi mỉm cười.

Vũ Băng Kỷ quét mắt nhìn bọn họ một cái rồi nói: "Các ngươi đừng cười. Từ ý nào đó mà nói đúng là như vậy đấy. Mấy ngày nay ta cùng Đường Tam thảo luận về khống chế nguyên tố, đối với ta có trợ giúp vô cùng lớn. Học không phân lớn nhỏ, người chỉ dẫn đều là thầy."

Mộc Ân Tình nhìn Vũ Băng Kỷ một chút, nói: "Bắt đầu đi."

Vũ Băng Kỷ cũng không giống lần luận bàn trước, vừa bắt đầu hai mắt đã sáng lên lam quang, cùng lúc đó, Băng nguyên tố lập tức nồng đậm hơn xung quanh cơ thể hắn.

Hắn giơ tay phải lên, một băng cầu ngưng tụ trong lòng bàn tay hắn.

Ngoài dự liệu của hắn là, Đường Tam động đậy nhưng không phóng ra Phong Nhận.

Chương 97: Tái chiến Vũ Băng Kỷ

Mũi chân trái điểm trên mặt đất, thân thể Đường Tam bắn ra như mũi tên, thẳng đến đối diện Vũ Băng Kỷ. Trong hai tay hắn có một đạo thanh quang đang ngưng tụ, chính là Phong Nhận. Nhưng đạo Phong Nhận đó cũng có ý muốn phóng ra ngoài.

Vũ Băng Kỷ sửng sốt một lát, chân trái điểm trên mặt đất, sương băng lập tức ngưng tụ xung quanh, hoá thành từng cây băng mâu bắn ra ngoài, phong toả lộ tuyến tấn công của Đường Tam. Hắn không chỉ phong toả chính diện, mà là tất cả các phương hướng lấy bản thân làm trung tâm.

Đối với bộ pháp quỷ dị của Đường Tam sử dụng trong trận đấu trước, ký ước vẫn còn rất mới mẻ, vô luận là hắn hay Trình Tử Chanh đều đã bị thua thiệt bởi nó.

Trong suy nghĩ của Vũ Băng Kỷ, mình phòng ngự như vậy, Đường Tam sẽ trực tiếp phóng ra Phong Nhận công kích từ xa. Với cường độ Phong Nhận trong tay Đường Tam không khó để phá vỡ phong toả của mình, nhưng tranh thủ cho mình đủ thời gian để kiểm chứng năng lực biến hoá sau khi cảm ngộ.

Tuy rằng mới có hai ngày nhưng Vũ Băng Kỷ cho rằng mình đã tìm đúng đường ở phương diện khống chế Băng nguyên tố, đã có tiến bộ rõ ràng.

Nhưng Vũ Băng Kỷ không nghĩ tới là, Đường Tam không phóng ra

Phong Nhận khi băng trận phong toả xuất hiện, tiếp theo hắn đã đến trước băng trận rồi.

Sau một khắc, Phong Nhận ngưng tụ trong tay Đường Tam như thiểm điện chém ra, chỉ nghe thấy tiếng vang thanh thuý liên tiếp, từng đám băng mâu bị hắn chặt đứt, Phong Nhận cũng trực chỉ phóng tới Vũ Băng Kỷ.

Trận chiến hôm nay Đường Tam đã có kế hoạch. Có lẽ vì hôm qua nhìn thấy Mỹ công tử làm ảnh hưởng, hắn kiên định với suy nghĩ phải cố gắng làm cho mình trở nên cường đại hơn, hắn muốn kiếm nhiều tiền hơn thì cần đạt được nhiều nhận thức hơn từ học viện, từ đó trợ giúp tăng lên.

Vũ Băng Kỷ cả kinh, Đường Tam đã tới gần hắn. Kinh nghiệm thực chiến của Vũ Băng Kỷ cũng khá phong phú, Băng nguyên tố lập tức hộ thể, tăng cường phòng ngự đồng thời cảm giác với Băng nguyên tố cũng được đề cao. Lấy thân thể Vũ Băng Kỷ làm trung tâm, nhiệt độ xung quanh chợt hạ xuống. Cùng lúc đó, băng cầu trong tay Vũ Băng Kỷ đã bay ra ngoài, thẳng đến trước mặt Đường Tam.

Trong chớp mắt, Đường Tam biến mất. Lại là Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ!

Phong Nhận trong tay lần nữa chém ra, đem từng cây băng mâu chặt đứt, màu sắc Phong Nhận trong tay ngày càng sẫm.

Đây là vừa chiến đấu vừa áp súc Phong Nhận.

"Phanh!" Băng mâu xung quanh Vũ Băng Kỷ đột nhiên nổ tung, tạo thành một tầng sương, đánh úp xung quanh.

Đường Tam tựa hồ sớm đã phát hiện, khi băng mâu nổ tung, hắn bay lên trời. Băng cầu lúc trước Vũ Băng Kỷ ném ra cũng bay lên

không trung, màu sắc sẫm lại, sau đó nổ tung, cảm giác lạnh lẽo thấu xương ập tới.

Đường Tam chỉ cảm thấy huyết mạch toàn thân trì trệ, thân thể có xu hướng bị đông cứng. Cường độ Băng nguyên tố trong chớp mắt này rõ ràng cao hơn một tầng so với trận chiến hôm trước.

Khoé miệng Vũ Băng Kỷ lộ ra vẻ tươi cười, hắn đương nhiên biết năng lượng mình phóng ra mạnh như thế nào. Hơn nữa, khi được Băng nguyên tố hộ thể, tất cả Băng nguyên tố xung quanh hắn đều trở thành giác quan của hắn.

Cận chiến, Tiểu Đường ngươi chọn sai rồi nha! Kì thật, Băng nguyên tố hộ thể của ta am hiểu nhất chính là cận chiến. Khoảng cách càng gần, nhiệt độ càng thấp, ngươi sẽ bị ảnh hưởng càng lớn. Mà lực chưởng khống Băng nguyên tố ở càng gần lại càng cường đại.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, Vũ Băng Kỷ có cảm giác không đúng.

Trên không trung không chỉ có lạnh lẽo thấu xương còn có hơi thở vô cùng sắc bén. Thân thể Đường Tam mặc dù có chút cứng ngắc, nhưng Phong Nhận trong tay đã phóng ra ngoài.

Hai đạo hào quang từ trên cao trảm xuống, hợp làm một hoá thành một đạo Phong Nhận cực lớn, cứng rắn phá vỡ hàn ý, không phát ra một âm thanh nào, lưu lại trên không một dấu vết màu đen, trảm thẳng tới Vũ Băng Kỷ.

Làm sao chỉ có Vũ Băng Kỷ tiến bộ đây?

Sau khi Đường Tam hoàn toàn dung hợp lạc ấn thứ năm, triệt để hấp thu Phong Hùng huyết mạch chi lực, hắn làm sao lại tiến bộ

kém Vũ Băng Kỷ chứ?

Phong Lang Biến đã đạt đến Ngũ giai đỉnh phong làm năng lực khống chế Phong nguyên tố tiến một bước rất dài. Huống chi có Kim Bằng Biến tăng cường cường độ thân thể làm cho sức thừa nhận Băng nguyên tố của hắn mạnh hơn hôm trước rất nhiều.

Độc Bạch đã từng nói, các học viên đặt tên cho Phong Nhận áp súc cao ngày đó là Phong Thần Trảm. Một kích hôm nay, Đường Tam tìm được linh cảm từ chính ba chữ "Phong Thần Trảm" đó.

Hàn ý xẹt qua hai bên, không có tiếng kêu chói tai nào. Phong nguyên tố bộc phát kia cường ngạnh thổi bay tất cả hàn ý.

Phong Nhận cực lớn cơ hồ đã đến đỉnh đầu Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ cảm nhận được nguy cơ liền đưa ra phản ứng. Đường mòn hàn băng dưới chân phóng ra. Lĩnh ngộ Băng nguyên tố càng sâu, tốc độ thi triển kỹ năng của hắn càng nhanh hơn trước một chút.

Vũ Băng Kỷ theo đường hàn băng bay ngược về phía sau, cùng lúc đó, một mặt băng thuẫn đã chắn trên đỉnh đầu của hắn.

Băng thuẫn đối. với người khác sẽ có tác dụng, nhưng đối với Đường Tam thì không, hắn đã có kinh nghiệm. Băng thuẫn cơ hồ lập tức phá toái, thậm chí còn không kịp bạo tạc nổ tung, Phong Thần Trảm cũng đã từ trên trời giáng xuống.

Nhưng hàn khí lạnh lẽo xung quanh vẫn ảnh hưởng đến tốc độ của Đường Tam. Phong Thần Trảm cơ hồ xẹt qua sau lưng Vũ Băng Kỷ, trực tiếp trảm trên mặt đất.

Một vết nứt xuất hiện trên mặt ngoài, màu đen kia lập tức lan tràn ra xung quanh.

Vũ Băng Kỷ kêu lên một tiếng buồn bực, sau lưng hiện lên một đạo huyết tuyến, Băng nguyên tố hộ thể không thể ngăn trở được tác dụng của Phong Thần Trảm.

Hành động của Đường Tam cũng không ngừng lại. Hắn biết rõ, bởi vì chênh lệch tu vi, nếu mình và Vũ Băng Kỷ chiến đấu càng dài thì mình càng gặp bất lợi. Bởi vì do rét lạnh sẽ làm hắn tiêu hao càng lúc càng lớn.

Phong Thần Trảm trong tay hắn lập tức vung lên, thân thể xoay tròn trảm xuống.

Lần này, Phong Nhận rút cuộc rời khỏi tay, cấp tốc xoay tròn, tiến tới chỗ Vũ Băng Kỷ.

Từng đạo tường băng bay lên trước người Vũ Băng Kỷ, nhưng vừa bay lên liền bị Phong Nhận kinh khủng kia chém đứt, Vũ Băng Kỷ nhìn chật vật không chịu được.

Những mỗi khi một mặt tường băng bị chém ra đều nhanh chóng bùng nổ, phá toái. Lực lượng nổ tung làm cho lực cản được tăng cường.

Nhưng ngay sau đó, Vũ Băng Kỷ phát hiện có điểm không bình thường.

Bởi vì là cuồng phong gào thét!

Phong Thần Trảm đang xoay tròn tốc độ cao kia đột nhiên nổ tung, hoá thành vòi rồng mãnh liệt. Vòi rồng này không chỉ có lực lượng

của gió mà còn cuốn lấy những mảnh Băng nổ tung lúc trước. Mỗi mảnh băng trong cuồng phong tựa như lưỡi dao sắc bén, nhanh chóng bao trùm thân thể hắn.

"Ta ..." Vũ Băng Kỷ giật mình, có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Ngay sau đó, hắn chỉ có thể cuộn mình lại, toàn lực khống chế Băng nguyên tố, hoá mình thành băng điêu để ngăn chặn "Bạo Phong Tuyết" từ bốn phương tám hướng đánh tới.

Các học viên xem trận đấu sợ ngây người, ngay cả lão sư cũng sợ ngây người.

Mộc Ân Tình khoé miệng co giật. Hắn nhiều lần muốn xuất thủ, nhưng rồi không đành lòng cắt ngang một trận chiến đặc sắc như thế.

Tốc độ chiến đấu giữa Đường Tam và Vũ Băng Kỷ rất nhanh, hơn nữa song phương đều bộc phát rất hung mãnh, làm cho người xem quả thật không kịp nhìn rõ.

Khi Phong Thần Trảm nổ tung hoá thành vòi rồng, Mộc Ân Tình cảm thấy da đầu mình có chút run lên. Đây là Tinh Thần Lực cao như thế nào, mới có thể tiến hành khống chế như vậy.

Đường Tam không tiếp tục ra tay, sắc mặt của hắn có chút tái nhợt. Mà Vũ Băng Kỷ bên trong vòi rồng lung la lung lay, băng cứng trên người vừa ngưng tụ liền lập tức bị đâm nứt, không ngừng phá toái, hắn cũng không ngừng cưỡng ép đóng băng.

Chương 98: Khiêu chiến mới

Đường Tam hít sâu một hơi, bình phục lại năng lượng đang xao động trong cơ thể. Công kích liên tiếp vừa rồi không tiêu hao quá nhiều năng lượng Huyền Thiên Công, nhưng tiêu hao Tinh Thần Lực rất lớn. Hắn vận dụng Linh Tê Tâm Nhãn mới khống chế Phong nguyên tố khéo như vậy.

Cảm ngộ của Vũ Băng Kỷ mấy ngày nay đều là dưới sự chỉ điểm của hắn. Hắn đương nhiên biết làm thế nào để khắc chế Băng nguyên tố bạo liệt và áp súc mà Vũ Băng Kỷ vừa mới lĩnh ngộ.

Không thể phủ nhận Vũ Băng Kỷ có ngộ tính rất cao, hơn nữa trụ cột cũng rất vững chắc. Chỉ mất hai ngày, lực khống chế Băng nguyên tố của hắn đã tăng cường rõ rệt. Hơn nữa tu vi hai bên có chênh lệch, Đường Tam muốn chiến thắng hắn cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Vũ Băng Kỷ có Băng nguyên tố hộ thể, nhưng Đường Tam không có Phong nguyên tố hộ thể.

Bởi vì đặc thù của Huyền Thiên Công, hắn tu luyện đến bao nhiêu giai cũng không có năng lực nguyên tố hộ thể. Nguyên tố hộ thể tuy có thể tăng cường lực chưởng khống nguyên tố, nhưng phương hướng trong tương lai của Đường Tam cũng không phải là khống chế nguyên tố. Hắn không có khả năng bỏ qua năng lực kia của mình, chỉ để tăng lên một loại năng lực tới cực hạn.

Vòi rồng dần dần tiêu tán, Vũ Băng Kỷ lần nữa xuất hiện trước mặt mọi người. Sắc mặt hắn tái nhợt, ngực kịch liệt nhấp nhô.

Vũ Băng Kỷ có chút không dám tin nhìn Đường Tam, nói: "Ngươi mượn lực lượng của ta để đối phó ta?"

Trong vòi rồng xoay tròn tốc độ cao, hắn căn bản không có biện pháp khống chế Băng nguyên tố bị cuốn vào trong đó. Do đó chỉ có thể nhìn Băng nguyên tố kia trở thành một phần công kích bản thân mình.

Điều này thực sự là đáng sợ. Lực chưởng khống của Đường Tam trong tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn. Hắn hiện tại hoàn toàn có thể khẳng định, trận chiến hôm trước, Đường Tam đã hạ thủ lưu tình với hắn. Hôm đó, nếu Đường Tam sử dụng phương thức công kích như hôm nay, hắn căn bản không thể ngăn cản được.

Đường Tam mỉm cười nói: "Hôm nay chúng ta tính hoà a. Đại sư huynh, ngươi có cho ta năm Yêu tệ không?"

"Cho ngươi." Vũ Băng Kỷ không có vì hôm nay suýt chút nữa thua Đường Tam mà nhụt chí, ngược lại nhãn tình hắn sáng lên, lập tức ném năm đồng Yêu tệ thuộc tính Băng cho Đường Tam.

"Đêm nay còn đi tìm ngươi! Không thể lấy không tiền." Vũ Băng Kỷ hào hứng nói.

"Ân." Đường Tam tiếp nhận Yêu tệ, gật gật đầu.

Đối với việc chỉ điểm Vũ Băng Kỷ, Đường Tam cũng không có bài xích. Tâm tính Vũ Băng Kỷ rất tốt, đối với tu luyện cũng rất cố chấp, lại có ngộ tính cao. Đường Tam làm người ba kiếp, cho tới

bây giờ cũng không keo kiệt chỉ điểm người khác. Huống chi ở Yêu Tinh Đại Lục này, nhân loại thực sự là quá nhỏ bé, có thể trợ giúp bọn họ trở nên cường đại hơn cũng là một việc tốt.

Cho tới lúc này, các học viên khác mới có phản ứng. Bọn họ nhìn Đường Tam, lại nhìn Vũ Băng Kỷ, trên mặt đều không thể tin được.

Hôm trước, Đường Tam vẫn thua Đại sư huynh, dù hắn biểu hiện rất tốt, nhưng cuối cùng vẫn là thua. Nhưng thế nào mới qua hai ngày, hắn đã đánh ngang tay rồi hả? Hơn nữa, nhãn lực của bọn họ không kém, Đại sư huynh hôm nay rõ ràng mạnh hơn hôm trước, nhưng cũng chỉ đánh bất phân thắng bại với Đường Tam mà thôi.

"Các ngươi có hổ thẹn không? Nhìn thấy chưa, cái gì mới là thực chiến. Lập tức bộc phát, mượn lực của đối phương để công kích, phóng thích năng lực cực hạn của bản thân, đây quả thực là một trận đấu chuẩn mực. Trận chiến này quá đặc sắc rồi." Mộc Ân Tình vỗ tay.

Hai lần thực chiến, có thể nói Đường Tam mang đến cho hắn hai kinh hỉ, mà đều là kinh hỉ cực lớn.

Phải bình luận trận đấu này như thế nào? Hắn không biết. Bởi vì hắn không tìm thấy khuyết điểm nào, nên không biết chỉ điểm ra sao.

Vũ Băng Kỷ tiến bộ rất rõ ràng, nhất là băng cứng nổ tung, phòng công nhất thể, còn có với Băng nguyên tố áp súc, đây đều là năng lực trước đây hắn không sử dụng. Hai ngày ngắn ngủi đã có tiến bộ như vậy hiển nhiên có liên quan đến trận chiến hôm trước. Hơn nữa từ lời nói của Vũ Băng Kỷ, đây là kết qủa sau khi lĩnh giáo Đường Tam. Tiểu tử Đường Tam này ngày càng khó lường!

Còn với Đường Tam, dùng từ "Lau mắt mà nhìn" đã không đủ để hình dung cảm thụ của hắn rồi. Đứa nhỏ này thực sự là hiếm thấy, một hài tử chín tuổi có thể làm được điểm này? Hắn thật sự khó có thể tin.

"Lão sư, ta cũng muốn khiêu chiến Đường Tam." Đúng lúc này, Cố Lý đột nhiên nói.

Thì Quang Ngạc, Thì Quang Biến, huyết mạch cấp 2. Trong các học viên, Đường Tam coi trọng nhất là huyết mạch chi lực của Cố Lý.

Cố Lý nhìn Đường Tam với ánh mắt nóng rực. Lực khống chế, đây chính là lực khống chế a!

Thời gian là nguyên tố sao? Thời gian không thể dùng nguyên tố để hình dung. Nhưng từ ý nào đó mà nói cũng không có khác biệt quá lớn, chỉ là thần kỳ hơn nhiều.

Cố Lý vẫn luôn biết Thì Quang Biến của mình rất mạnh, với năng lực khống chế thời gian, khi vừa tới nơi này hắn đã trở thành đối tượng trọng điểm bồi dưỡng của các lão sư.

Nhưng vì Thì Quang Biến rất cường đại, hắn lại là nhân loại, huyết mạch không có nồng đậm như Thì Quang Ngạc chính thức, muốn tăng cường lực khống chế thời gian trở nên cực kì khó khăn.

Hắn chỉ kém Vũ Băng Kỷ một năm, cũng nhỏ hơn một tuổi. Nhưng Vũ Băng Kỷ hiện tại đã Lục giai rồi, mà hắn vẫn dừng lại Tứ giai, tốc độ tiến bộ rất chậm.

Muốn thông qua việc ngâm trong huyết dịch của Yêu Quái có cùng huyết mạch để đề thăng huyết mạch của bản thân là việc không có khả năng. Không chỉ vì số lượng tộc nhân Thì Quang Ngạc nhất tộc

rất thưa thớt, mà mỗi cá thể Thì Quang Ngạc đều cực kì cường đại. Với lực lượng trước mắt của tổ chức Cứu Thục, căn bản không có khả năng làm ra Thì Quang Ngạc huyết dịch cho hắn.

Hôm nay hắn thấy Vũ Băng Kỷ khi chiến đấu với Đường Tam, năng lực khống chế Băng nguyên tố rõ ràng có chỗ tăng cường, tâm của hắn khẽ động. Cùng Đường Tam giao thủ có phải sẽ có cảm ngộ về khống chế nguyên tố hay không?

Hơn nữa, hắn có lòng tin khi chiến đấu với Đường Tam sẽ không chịu thiệt. Nguyên nhân rất đơn giản, khống chế thời thời gian có tác dụng ấp chế toàn diện với tất cả các chưởng khống giả nguyên tố.

Thử hỏi, nếu khi Đường Tam áp súc Phong nguyên tố, ta làm cho hắn dừng lại sẽ như thế nào? Kết quả tốt nhất là Phong nguyên tố hỗn loạn, không áp súc được liền nổ tung. Khi Phong Nhận được phóng ra bị ta cắt ngang, hắn còn có thể tiếp tục khống chế sao? Tinh Thần Lực của hắn có thể tiếp tục sao? Điều này là không thể nào.

Cho nên tuy rằng Đường Tam và Vũ Băng Kỷ chiến ngang tay, nhưng Cố Lý vẫn có tin tưởng với bản thân mình. Hắn cảm thấy trong tất cả mọi người, người có thể khắc chế Đường Tam nhất là mình.

Đường Tam nhìn về phía Cố Lý, thấy trong mắt hắn tràn đầy khát vọng.

"Ngươi cứ nghỉ ngơi trước đi, ta chờ ngươi." Cố Lý nói với hắn.

Mộc Ân Tình nói: "Đường Tam, ngươi có nguyện ý tiếp nhận khiêu chiến của Cố Lý không?"

Đường Tam nói: "Được, không có vấn đề." Trong lòng hắn có chút nóng rực. Đối với Thì Quang Biến của Cố Lý, hắn đã ngấp nghé mấy ngày rồi. Cố Lý chủ động đưa tới cửa hắn cũng sẽ không khách khí! Coi như không có chỗ trống dung hợp lạc ấn mới thì sẽ bỏ Trọng Giáp Thuật đi. So với Thì Quang Biến, Trọng Giáp Thuật không có trọng yếu như vậy.

Đường Tam khoanh chân ngồi xuống, lặng yên minh tưởng, khôi phục Tinh Thần Lực vừa mới tiêu hao. Vũ Băng Kỷ vốn muốn tiếp tục suy nghĩ lực khống chế Băng nguyên tố của mình trong chiến đấu thì nghe thấy Cố Lý muốn khiêu chiến Đường Tam, hắn lập tức hiểu rõ dụng ý của Cố Lý.

Hắn và Cố Lý đã giao thủ, khi hai người có tu vi giống nhau, hắn quả thực chịu đau khổ không nhỏ từ tay Cố Lý. Nhưng sau khi có Băng nguyên tố hộ thể, Cố Lý không có bất cứ cơ hội nào thắng hắn. Bởi vì công kích của Cố Lý không phá được Băng nguyên tố hộ thể. Năng lực khống chế thời gian sẽ làm cho công kích của hắn trở nên hỗn loạn, nhưng Băng nguyên tố có đặc tính rét lạnh, thời gian chiến đấu càng dài, Cố Lý không chịu được tiêu hao, cuối cùng chỉ có thể bị hắn đông cứng.

Vậy Đường Tam thì sao? Phong nguyên tố không ổn định như Băng nguyên tố, cũng khó khống chế hơn. Đường Tam khống chế càng tốt, nhưng một khi bị quấy nhiễu chỉ sợ sẽ càng phiền toái. Năng lực của Cố Lý đúng là khắc chế Đường Tam, điểm này không thể nghi ngờ. Đường Tam sẽ ứng phó như thế nào với Thì Quang Biến đây? Hắn sẽ khống chế Phong nguyên tố như thế nào?

Chương 99: Đối chiến Thì Quang Biến

Trong lúc nhất thời, Vũ Băng Kỷ hào hứng tăng lên, cũng không suy nghĩ nữa mà chờ đợi như những người khác. Qua hai buổi học thực chiến, Đường Tam cũng đã trở thành tiêu điểm trong các đệ tử.

Mộc Ân Tình cũng gọi các vị lão sư khác tới, đem biểu hiện của Đường Tam ở trận đấu trước giảng thuật một lần.

Sau khi nghe Mộc Ân Tình nói, Mộc Vân Vũ vẻ mặt kinh ngạc, Quan Long Giang gọi Vũ Băng Kỷ qua một bên hỏi thăm. Tư Nho nhìn qua rất bình tĩnh, nhưng ánh mắt thuỷ chung không có rời khỏi Đường Tam.

Đừng nói các học viên, lão sư bọn họ cũng rất muốn xem, Đường Tam sẽ đối phó như thế nào với Thì Quang Biến của Cố Lý.

Nghỉ ngơi trước sau một phút đồng hồ, Đường Tam đã đứng người lên, con mắt đã khôi phục thần thái. Thấy một màn như vậy, Vũ Băng Kỷ khoé miệng co giật một lát. Tuy rằng hắn không minh tưởng, nhưng có thể hoàn toàn khôi phục thì còn cần thời gian. Tình huống của Đường Tam như thế nào mà một phút đã khôi phục?

Đặc tính của Huyền Thiên Công là sinh sôi không ngừng, luận bàn với Vũ Băng Kỷ một trận cũng không có tiêu hao quá nhiều năng lượng. Mà Linh Tê Tâm Nhãn có tác dụng rất lớn khôi phục Tinh Thần Lực, hắn tất nhiên không cần thời gian quá dài để hoàn toàn

khôi phục.

"Cố Lý sư huynh, chúng ta có thể bắt đầu rồi."

"Được."

Dưới ánh mắt chăm chú của bốn lão sư và mười bốn học viên, Đường Tam đứng cách nhau khoảng hai mươi mét.

"Chuẩn bị!" Mộc Ân Tình vẫn đảm nhiệm vị trí trọng tài như trước.

Hào quang trên thân hai người đều bốc lên, ánh mắt Cố Lý lập tức có chút mê ly.

Nhìn ánh mắt của Cố Lý, Đường Tam dường như thấy được tương lai đang tới. Thì Quang Biến này, thật là có ý tứ a!

Thân thể Cố Lý bắt đầu phát sinh biến hoá, Thì Quang Biến còn có thể trao cho hắn lực phòng ngự cường đại, đó là tác dụng của huyết mạch.

Trên người Đường Tam sáng lên thanh quang, hắn vận chuyển Huyền Thiên Công kích phát Phong Lang huyết mạch lạc ấn, phát ra thanh quang, lượn lờ xung quanh thân thể hắn.

"Bắt đầu!" Nương theo tiếng ra lệnh của Mộc Ân Tình, trận chiến đã bắt đầu.

Đường Tam hầu như không dừng lại, hai tay hất lên, hai đạo Phong Nhận bay thẳng đến chỗ Cố Lý.

Cố Lý thì đi nhanh đến chỗ Đường Tam, đồng thời mắt loé sáng lên, không khí lập tức bị bóp méo. Trong tích tắc, Đường Tam chỉ cảm

thấy mọi thứ dường như đọng lại. Phong Nhận trong không trung dừng lại, cơ thể hắn cũng dừng lại, ngay cả hô hấp, huyết mạch lưu chuyển cũng dừng lại. Bản thân Cố Lý không chịu ảnh hưởng nên rất nhanh đã phóng đến chỗ Đường Tam.

Mà trong một cái chớp mắt, Đường Tam khôi phục bình thường, nhưng hai đạo Phong Nhận rõ ràng trở nên hỗn loạn, dường như đã rời khỏi quỹ tích ban đầu.

Đúng lúc này, hai tay Đường Tam phóng ra hai đạo Phong Nhận tiếp theo. Cùng lúc đó, mũi chân của hắn điểm trên mặt đất, thân thể bay ra phía sau.

Cố Lý lúc này đã chạy đến, hắn cảm thấy Phong Nhận không có uy hiếp gì đối với mình, chuẩn bị tiến về phía trước vài bước rồi phòng ngự.

Nhưng nào ngờ, Phong Nhận lần thứ hai vung ra nhanh vô cùng, hơn nữa mục tiêu cũng không phải Cố Lý, mà là hai đạo Phong Nhận lúc trước.

Sau khi bốn đạo Phong Nhận va chạm, một màn quỷ dị xuất hiện, mỗi hai đạo Phong Nhận dung hợp lại với nhau, hoá thành hai đạo Phong Nhận, hơn nữa mượn lực lượng của hai đạo Phong Nhận lúc sau, chém tới Cố Lý.

Cố Lý vừa bước ra bước thứ tư, trên mặt xuất hiện vẻ kinh hãi. Không thể không dùng năng lực Thì Quang Biến khống chế thời gian, cưỡng ép để cho tất cả xung quanh bất động.

Mà Đường Tam mượn lực lượng của Phong nguyên tố đã bay ra phía sau vài mét, kéo giãn khoảng cách giữa hai người. Thì Quang Biến lần nữa mất đi hiệu lực, Cố Lý nhích tới gần vài mét, Đường

Tam lại lần nữa lui về phía sau, đồng thời lại phát ra hai đạo Phong Nhận.

Hai đạo Phong Nhận dung hợp lúc trước hình như muốn nổ tung, sau khi hai đạo Phong Nhận dung hợp, một lần nữa trở nên ổn định, hơn nữa uy lực được tăng cường thêm vài phần, tiếp tục đuổi theo Cố Lý.

Lực chưởng khống như thế này, Vũ Băng Kỷ đứng một bên xem đến trợn mắt há mồm. Hiện tại trong lòng hắn chỉ có một ý niệm trong đầu, chính là "Còn có thể như vậy sao?"

Mấy ngày nay, hắn cảm giác mình đã tìm được chân lý khống chế nguyên tố, đã tìm được phương hướng tiến lên. Nhưng khi nhìn Đường Tam khống chế nguyên tố, hắn mới hiểu được, cái chân lý mà hắn tự nhận ra vẫn còn kém xa.

Cố Lý cũng bị doạ cho nhảy dựng, bởi vì hai đạo Phong Nhận vừa dung hợp xong rõ ràng càng gần hắn. Tuy rằng hắn tin tưởng lực phòng ngự của bản thân mình, nhưng hắn tận mắt nhìn thấy Đường Tam dùng Phong Thần Trảm chém chín mặt băng thuẫn, uy lực cường đại của Phong Thần Trảm hắn cũng không dám đón đỡ.

Tất cả đệ tử học viện Cứu Thục đều biết, Phong Nhận của Đường Tam và Phong Nhận bình thường có uy lực hoàn toàn khác nhau.

Cố Lý không thể không phát động Thì Quang Biến lần nữa, làm thời gian ngừng lại.

Thân thể Đường Tam lại dừng, Phong Nhận cũng dừng lại. Cái đuôi to sau lưng Cố Lý mãnh liệt nện một kích, thôi động thân thể tăng tốc xông lên phía trước.

Thời Gian Ngưng Cố trong nháy mắt được giải trừ, khi Đường Tam chuẩn bị lui về phía sau để phóng thích Phong Nhận, hào quang lập loè trong mắt Cố Lý. Hắn lại một lần nữa thi triển Thời Gian Ngưng Cố.

Hắn không cho Đường Tam cơ hội phóng thích Phong Nhận nữa. Dù sẽ lập tức tiêu hao rất lớn, hắn muốn nhanh chóng đuổi theo, cho Đường Tam một kích.

Lần đối chiến này, ánh mắt Mộc Ân Tình cũng sáng lên. Cố Lý đột nhiên cải biến tiết tấu khống chế, đây là rất không tồi.

Quả nhiên, Phong Nhận đang ngưng kết bị mất khống chế liền tiêu tán, mà Cố Lý rốt cuộc đã vọt tới trước mặt Đường Tam. Vì tiết kiệm thời gian, hắn thậm chí không dùng đuôi công kích, mà cúi đầu trực tiếp đánh vào ngực Đường Tam. Cùng lúc đó, hắn lần nữa thi triển Thời Gian Ngưng Cố khi Đường Tam vừa mới khôi phục năng lực hành động.

Tam liên khống, đây đã là cực hạn của Cố Lý. Trong thời gian ngắn sử dụng liên tục Thời Gian Ngưng Cố làm cho hắn tiêu hạo rất lớn.

Đầu Cố Lý đánh lên ngực Đường Tam. Một kích này, dù năng lực của Đường Tam có cường thịnh, lực khống chế tốt cũng không thể nào né tránh, chỉ có thể thừa nhận va chạm. Đây chính là áp lực khủng bố do huyết mạch cấp 2 mang lại.

Luận về tu vi, Cố Lý kém xa so với Vũ Băng Kỷ, hắn là Tứ giai, Vũ Băng Kỷ là Lục giai, Đường Tam là Ngũ giai trung kì. Nhưng lực khống chế này lại áp chế Đường Tam, làm hắn không phát huy ra được thực lực của mình.

"Phanh!" Đầu Cố Lý hung hăng đụng mạnh vào ngực Đường Tam.

Các sư phụ đã làm tốt chuẩn bị. Mọi người đều nghĩ rằng, Đường Tam am hiểu khống chế nguyên tố, lực phòng ngự không mạnh, đây là lý giải của bọn họ với đặc tính của Phong nguyên tố. Phong nguyên tố có trợ giúp rất lớn với tốc độ, có sự sắc bén, đặc tính tự do, nhưng không am hiểu phòng ngự. Dù có thể ngưng tụ được phong thuẫn nhưng cũng không có lực phòng ngự cường đại như băng thuẫn. Huống chi Đường Tam không có thời gian ngưng tụ phong thuẫn.

Nhưng Cố Lý đột nhiên cảm giác được, ngực Đường Tam truyền đến một cỗ lực hút, thân thể hắn cũng không bị đánh bay.

Ngực và bụng Đường Tam lõm vào một chút, nhìn qua như là va chạm với Cố Lý tạo thành. Nhưng Cố Lý cảm giác được, hắn không đụng vào Đường Tam, sau đó liền cảm nhận được lực hút rồi. Đó là một lực hút làm Cố Lý tê dại da đầu. Liên tục sử dụng ba lần năng lực Thời Gian Ngưng Cố, huyết mạch của hắn đang vận chuyển rất nhanh nhưng không đủ năng lượng. Bị cỗ lực hút này ảnh hưởng, Cố Lý chỉ cảm thấy trước mắt tối đen, thân thể có chút nhũn ra.

Mà trong mắt người khác, khi Đường Tam va chạm với Cố Lý, thân thể hơi nhô lên phía trước, mượn lực trùng kích lui về phía sau.

Chương 100: Thắng!

Áp lực tăng thêm trên người Đường Tam đến lúc này mới chấm dứt, hai tay của hắn đặt lên vai Đường Tam, đồng thời dưới chân phóng ra như ảo ảnh, mang theo Cố Lý nhanh chóng lui lại phía sau, sau đó quay thân quăng Cố Lý ra ngoài.

"Phanh!"

Cố Lý bị vung ra bảy tám mét, trên mặt đất lăn một vòng mới miễn cưỡng dừng lại, đứng lên. Sắc mặt của hắn trắng bệch như tờ giấy, rõ ràng là huyết mạch chi lực tiêu hao quá độ.

Sắc mặt Đường Tam bình thường, lướt nhẹ nhìn qua y phục của mình, trong hai bàn tay hắn bắt đầu ngưng tụ Phong Nhận.

Chuyện gì đã xảy ra?

Rõ ràng hắn bị đụng, nhưng sao nhìn không giống bị thương? Mộc Ân Tình không hiểu, các vị lão sư còn lại cũng thế. Bởi vì trong sát na va chạm, huyết mạch cùng khí tức của Đường Tam phát sinh hỗn loạn.

Nhìn Phong Nhận trong tay Đường Tam càng lúc càng đậm, Cố Lý không chút do dự mở miệng: "Ta nhận thua."

Tam liên khống vừa rồi cùng với huyết mạch chi lực đột nhiên không khống chế được làm hắn vận dụng Thì Quang Biến rất khó

khăn. Hắn cũng không muốn nhận một kích Phong Thần Trảm.

Lông mày Quan Long Giang cau lại, dường như có điều gì đó cần suy nghĩ. Phương thức công kích của Cố Lý không có vấn đề gì, như thế nào sắp chiến thắng lại bị đối phương lộn ngược dòng áp chế rồi?

Mọi người đều không biết, khi Cố Lý không ngừng đến gần, Đường Tam cũng đã chuẩn bị xong. Khi Cố Lý công kích hắn, dù Đường Tam không thi triển Trọng Giáp Thuật, nhưng đã đem Huyền Thiên Công ngưng tụ ở bụng và ngực. Huyền Thiên Công tầng thứ năm có khả năng hộ thể tương đối mạnh. Hơn nữa hắn rung rung cơ bụng, vận dụng tuyệt học Khống Hạc Cầm Long, trực tiếp hút lấy đối phương, thừa cơ thôn phệ một điểm huyết mạch chi lực, lại dùng Khống Hạc Cầm Long quăng hắn ra xa.

Yêu Thần biến của Cố Lý xác thực rất cường đại, nhưng dù sao tu vi vẫn kém Đường Tam. Với kinh nghiệm chiến đấu của Đường Tam và một đám thần thức, cùng với nhãn lực cấp độ Thần Vương, đối thủ cùng cấp bậc muốn chiến thắng hắn là chuyện không có khả năng.

Do đó Cố Lý thất bại. Hắn có chút mơ hồ không biết vì sao mình bại, cảm thụ hoàn toàn khác với Đường Tam. Đường Tam hấp thu một ít Thì Quang Ngạc huyết mạch chi lực, dần ngưng tụ thành lạc ấn, từ đó cảm nhận một tia lực lượng của kiếp trước. Đúng vậy, chính là cảm giác của kiếp trước.

Thời gian áo nghĩa vẫn là tồn tại huyền ảo nhất trong vũ trụ. Cảm thụ này làm Đường Tam vui mừng quá đỗi, cũng làm cho hắn không chút do dự quyết định, dùng Thì Quang Biến thay thế Trọng Giáp Thuật.

Khi dung hợp huyết mạch chi lực cấp 2 Thì Quang Ngạc, tuy cấp độ lạc ấn ở khoảng Tam giai, nhưng nó không chỉ mang lại cho mình nhiều hơn một năng lực khống chế thời gian, mà còn giúp mình hiểu rõ hơn pháp tắc của thế giới này để có thể chạm tới cấp độ cao hơn. Năng lực này có tác dụng lớn hơn Trọng Giáp Thuật rất nhiều.

Khi dung hợp Kim Bằng Biến, hơn nữa nghe được Quan Long Giang giảng thuật về tầng cấp Yêu Quái Tộc, Đường Tam có nhận thức sâu hơn một chút về thế giới này. Yêu Quái Tộc huyết mạch khác nhau căn bản không phải là một sự việc bình thường. Phụ thuộc nhân loại khi thức tỉnh Yêu Thần biến, nhưng tầng cấp huyết mạch khác nhau sẽ có tiềm năng hoàn toàn khác nhau.

Sau khi dung hợp Kim Bằng Biến, thân thể hắn đã thoát thai hoán cốt, làm cho tốc độ hấp thu thiên địa linh khí tăng lên, cũng làm cho hắn tiến thêm một bước dung nhập vào thế giới này. Được vị diện này chiếu cố chính là các huyết mạch chi lực ở cấp độ cao, cũng là nguyên nhân phân chia cấp độ huyết mạch ở nơi này. Càng hấp thu huyết mạch cường đại, hắn lại càng cảm nhận rõ hơn. Cho nên trong tương lai, hắn không chỉ truy cầu cấp độ tu vi của bản thân, tầng cấp huyết mạch cũng quan trọng không kém. Không hề nghi ngờ, học viện Cứu Thục rất thuận tiện cung cấp điều này cho hắn. Thì Quang Biến của Cố Lý, Kim Bằng Biến của Trình Tử Chanh đều là huyết mạch mang đến năng lực tương đối mạnh, còn có Thiên Hồ Biến của Độc Bạch.

Đường Tam chậm rãi đi về đứng cạnh Độc Bạch, cười cười với hắn. Độc Bạch giơ ngón tay cái với Đường Tam.

Thiên Hồ huyết mạch, là huyết mạch cấp 1 duy nhất ở học viện Cứu Thục! Dù Độc Bạch chỉ có tu vi Tam giai, nhưng huyết mạch là cấp 1 đó!

Trận đánh giữa Đường Tam và Cố Lý chấm dứt rất nhanh, nhìn qua không đặc sắc như trận đấu với Vũ Băng Kỷ. Nhưng xem xong trận đấu này, các sư phụ đều có chút trầm mặc. Bọn họ hầu như nhất trí rằng, kinh nghiệm thực chiến của Đường Tam cực kỳ phong phú. Nhưng hắn mới có chín tuổi a, chẳng nhẽ hắn có thiên phú dị bẩm ở mặt này? Tư Nho có chút ghen tỵ với trấn trưởng.

Tiết học vẫn tiếp tục, Mộc Ân Tình cũng không có bình luận về hai trận chiến của Đường Tam, bởi vì hắn không biết nên bình luận như thế nào mới tốt. Vô luận là Vũ Băng Kỷ hay Cố Lý, biểu hiện của bọn họ hôm nay rất xuất sắc, nhưng vẫn bị Đường Tam nắm mũi dẫn đi. Hướng dẫn bọn họ là một vấn đề, một vấn đề khác là, dưới sự chỉ điểm của mình, bọn họ có thể thắng được Đường Tam sao?

Tan học. Các sư phụ trước sau rời đi.

Đường Tam không về phòng mình mà trực tiếp đi tìm Vũ Băng Kỷ.

"Đại sư huynh." Đường Tam híp mắt cười nói.

"Bây giờ tâm sự sao?" Vũ Băng Kỷ sáng mắt lên. Với hắn, Đường Tam quả thật là một bảo tàng.

Đường Tam nói: "Ta muốn tiếp nhận nhiệm vụ. Trấn trưởng lão sư đã đồng ý, trừ nhiệm vụ bồi luyện, những nhiệm vụ khác ta có thể tiếp nhận."

"Được, vậy đi thôi." Vũ Băng Kỷ mang Đường Tam trở lại chỗ ở của mình. Độc Bạch đầy tò mò cũng đi theo bọn họ.

Độc Bạch trong lòng vô cùng hâm mộ Đường Tam. Dù hắn có huyết mạch cấp 1, nhưng thực tế mới Tam giai, không am hiểu chiến đấu,

thể năng cũng không tốt, thậm chí khi thực chiến cũng không cần hắn lên sân đấu. Nhìn thấy đồng bạn đều có được sức chiến đấu cường đại, nói hắn không hâm mộ là giả dối.

Vũ Băng Kỷ đem danh sách nhiệm vụ trải ra, hỏi Đường Tam: "Ngươi muốn tiếp nhận nhiệm vụ gì?"

Đường Tam nói: "Trừ nhiệm vụ bồi luyện, nhiệm vụ nào kiếm được nhiều tiền nhất?"

Vũ Băng Kỷ nhìn hắn một cái, nói: "Kỳ thật các nhiệm vụ chênh lệch không nhiều, ban thưởng bao nhiêu thì cần xem độ khó, độ khó càng lớn thì banthưởng càng nhiều. Nhưng ngươi cũng nên tự lượng sức mình. Ngươi xem, đây là danh sách nhiệm vụ săn gïết."

Hắn chỉ vào danh sách nhiệm vụ săn gïết Yêu Thú, nói: "Săn gïết Yêu Thú Sáp Sỉ Hổ sống trong khu vực Gia Lý sơn mạch có tiền thưởng rất cao. Bởi vì Yêu Thú loài Hổ toàn thân đều là bảo vật, nếu có thể săn gïết thành công bản thưởng tất nhiên sẽ rất lớn. Nhưng Sáp Sí Hổ dù là ấu thú đều có tu vi Ngũ giai, con trưởng thành cũng đạt đến Thất giai. Hơn nữa bọn chúng tốc độ nhanh nên săn gïết rất khó. Tiền lời lớn đi kèm là mạo hiểm lớn. Săn gïết một đầu Sáp Sí Hổ trưởng thành ít nhất có thể thu được mười miếng nguyên tố tệ. Đây mới là dự đoán thấp nhất."

"Được, vậy nhiệm vụ này đi." Đường Tam gật đầu nói.

"Ân. Hả?" Vũ Băng Kỷ ngạc nhiên ngẩng đầu, nhìn hắn nói, "Ngươi nói cái gì? Ngươi muốn săn gïết Sáp Sí Hổ? Như vậy sao được! Ngươi phải biết, trong rừng thực lực của Sáp Sí Hổ được tăng cường, đó là sân nhà của bọn nó. Ngươi mới có tu vi Ngũ giai thôi! Không được, không được! Nhiệm vụ này ngươi không thể tiếp nhận, quá nguy hiểm!"

Đường Tam mỉm cười nói: "Không mạo hiểm thì thực lực tăng lên như thế nào? Hơn nữa không phải là một mình ta tiếp nhận a! Đại sư huynh, chúng ta cùng một tổ nha. Gọi thêm mấy sư huynh, sư tỷ vào tổ, chưa hẳn là không được. Có thể mời lão sư âm thầm bảo hộ chúng ta."

Vũ Băng Kỷ nghe lời Đường Tam nói mà sững sờ, Độc Bạch đứng bên cạnh không nhịn được hỏi: "Cái này cũng gọi là tiếp nhận nhiệm vụ?"

Đường Tam nói: "Đúng vậy! Ta không nghĩ tới độc chiếm tất cả tiền thưởng. Nhiệm vụ cao cấp như thế này, tiền thưởng cao hơn rất nhiều so với nhiệm vụ bình thường. Ngươi xem, săn gïếŧ Yêu Thú cấp thấp chỉ được thưởng hai Linh Tê tệ. Nguyên tố tệ và Linh Tê tệ cách nhau quá xa, dù nhiệm vụ này chỉ ban thưởng một nguyên tố tệ cũng cao hơn nhiều so với nhiệm vụ săn gïếŧ Yêu Thú bình thường. Cớ sao lại không làm?"

Chương 101: Thuyết phục lão sư

Vũ Băng Kỷ nói: "Ngươi muốn làm như thế nào?"

Đường Tam nói: "Đầu tiên chúng ta tập hợp một tiểu đội. Trong đội, năng lực của mọi người sẽ bổ trợ lẫn nhau. Nhân số không cần quá nhiều, tránh việc phân phối không tốt. Sau đó chúng ta đồng hành đi tìm Sáp Sí Hổ, sau đó săn giết nó. Có lão sư bên cạnh thủ hộ chúng ta, nếu có nguy hiểm, lão sư sẽ ra tay."

Vũ Băng Kỷ cau mày nói: "Những nhiệm vụ này lão sư chắc sẽ không nhúng tay, chỉ có thể dựa vào năng lực của chính chúng ta."

Đường Tam nói: "Cái này giao cho ta, ta nghĩ biện pháp thuyết phục lão sư. Nếu lão sư đồng ý thì chúng ta có nhận nhiệm vụ được không?"

"Đó là đương nhiên. Nhưng mà lão sư sẽ đồng ý sao?" Vũ Băng Kỷ nghi ngờ hỏi.

"Giao cho ta."

Từ chỗ của Vũ Băng Kỷ đi ra, Đường Tam để Độc Bạch về trước, hắn đi tìm Mộc Ân Tình.

Học viện Cứu Thục là một nơi không có văn phòng lão sư.

Gõ cửa, không có phản ứng. Mộc Ân Tình còn chưa trở lại, hắn là đi

thảo luận việc gì với các vị lão sư khác rồi.

Đường Tam cũng không nóng nảy, đứng chờ ở cửa.

Đợi chừng nửa canh giờ, Mộc Ân Tình đã trở về. Nhìn thấy Đường Tam, Mộc Ân Tình không khỏi có chút kinh ngạc: "Ngươi tìm ta sao?"

"Ân. Mộc lão sư người hảo, ta có ý tưởng về khoá thực chiến muốn nói với ngài." Đường Tam cung kính nói.

"Vào đi." Mộc Ân Tình gật gật đầu.

Vừa rồi mấy lão sư bọn hắn đã tập hợp, thảo luận về phương diện năng lực của Đường Tam. Nếu không phải đã điều tra rõ ràng lai lịch của hắn, bọn họ rất khó tin tưởng, một hài tử mới chín tuổi làm sao có thiên phú thực chiến cường đại như vậy. Đây quả thực là có chút nghịch thiên!

Nhưng sự thật ở trước mắt làm bọn họ không thể không tin. Tư Nho đang chuẩn bị đi tìm Trương Hạo Hiên nói chuyện, cảm thấy đứa bé này rất có hy vọng.

Mộc Ân Tình thực ra là người buồn bực nhất. Hắn thân là lão sư khoá thực chiến nhưng lại có cảm giác không thể chỉ điểm gì cho Đường Tam, không biết phải dạy đứa trẻ này thế nào. Bản thân Mộc Ân Tình cũng không am hiểu khống chế nguyên tố, ở phương diện này, cả Quan Long Giang và Tư Nho cũng không hẳn nghĩ ra dạy Đường Tam như thế nào.

Đường Tam đóng kỹ cửa phòng, cung kính đi đến trước mặt Mộc Ân Tình.

"Ngươi có ý kiến gì, nói ra cho ta nghe một chút." Mộc Ân Tình ngồi xuống nói.

Đường Tam nói: "Mộc lão sư, ta đã giao thủ với các sư huynh, sư tỷ ở hai tiết học thực chiến, ta cảm thấy khoá thực chiến có chút vấn đề."

"A?" Mộc Ân Tình có chút kinh ngạc mà nhìn hài tử dù đứng cũng không cao bằng mình khi ngồi, "Có vấn đề gì?"

Đường Tam không chút do dự nói: "Ta cảm thấy vấn đề là không đủ tiếp cận thực chiến. Các học sinh luận bàn với nhau tuy rằng có thể ma luyện kỹ xảo chiến đấu, nhưng không đối mặt với nguy cơ sinh tử chính thức như trên chiến trường. Dưới áp lực tử vong, tiềm năng của con người mới được kích phát tối đa. Giống như ta lúc còn ở trấn Phong Lang, có mấy lần gặp phải Phong Lang tập kích, thiếu chút nữa đã chết rồi. Nhưng sau lần đó, ta cảm ngộ Phong nguyên tố rõ ràng sau sắc hơn nhiều. Cho nên ta cảm thấy, ở khoá thực chiến hẳn là nên cho mọi người chính thức cảm nhận được nguy hiểm. Dưới lực áp như vậy, mọi người mới có thể có tiến bộ lớn hơn."

Nhãn tình Mộc Ân Tình sáng lên, "Ngươi nói là, ngươi bởi vì trải qua nguy cơ sinh tử nên mới có cảm ngộ Phong nguyên tố thêm sâu sắc? Ngươi trải qua bao lần như vậy?"

Đường Tam nói: "Xem như hai lần."

Mộc Ân Tình gật gật đầu, nói: "Đó là bởi vì ngươi có ngộ tính cao. Người bình thường dù trải qua hai lần kinh nghiệm cũng chưa chắc có cảm ngộ như ngươi."

Đường Tam nói: "Hai lần không được thì ba lần, ba lần không được

thì càng nhiều lần. Kích thích mãnh liệt mới có thể thúc đẩy mọi người tiến bộ. Sau khi trải qua chiến đấu như vậy, lúc đầu ta rất sợ, nhưng sau khi trải qua thì nghĩ được rất nhiều thứ, trí nhớ về quá trình chiến đấu cũng đặc biệt khắc sâu. Đã từng trải qua mới không muốn đối mặt lần nữa với tình huống như vậy, do đó sẽ càng cố gắng tu luyện, cũng sẽ có nhiều suy nghĩ, cảm ngộ hơn."

Mộc Ân Tình nói: "Vậy ngươi cảm thấy chúng ta nên làm như thế nào?"

Đường Tam nói: "Lão sư, ta đã xem qua danh sách nhiệm vụ chỗ Đại sư huynh, trong đó có nhiệm vụ săn giết Yêu Thú. Săn giết Yêu Thú sẽ không làm lộ thân phận của học viện Cứu Thục chúng ta. Ta thấy có thể cho các tổ đội học sinh đi săn giết Yêu Thú, sau đó các sư phụ từ một nơi bí mật gần đó bảo hộ. Nhưng chỉ cần chúng ta không có nguy hiểm đến tính mạng, các sư phụ đừng xuất thủ tương trợ, cho dù là trọng thương cũng để cho mọi người cảm thụ áp bách mạnh mẽ từ kẻ địch cường đại. Ta thấy như vậy sẽ có hiệu quả tốt hơn một chút."

"..." Mộc Ân Tình toát ra vẻ suy nghĩ, thực chiến như vậy học viện Cứu Thục không phải không có, nhưng đều là lão sư trực tiếp dẫn đội. Thời điểm chiến đấu, lão sư ở một bên chỉ điểm, thời khắc mấu chốt mới ra tay. Các học viên tự mình đi săn giết Yêu Thú rất ít, trừ phi là săn giết Yêu Thú cấp thấp. Dù sao, học viện chỉ có hơn mười đệ tử, đều được lựa chọn khéo léo, mỗi học viên đều là tài sản quý giá của học viện. Bất luận một gã đệ tử nào bị tổn thương trí mạng đều là đả kích thật lớn với học viện, cho nên các sư phụ vẫn luôn rất cẩn thận.

"Chỉ sợ phát sinh nguy hiểm." Mộc Ân Tình lầm bầm nói.

Đường Tam nghiêm mặt nói: "Mộc lão sư, nhà ấm không thể bồi

dưỡng ra đoá hoa có thể chịu được mưa to gió lớn. Ngày ta vừa đến đây, trấn trưởng lão sư nói với ta, nhân loại chúng ta muốn tranh đấu để giành được một không gian sinh tồn chỉ thuộc về mình. Nếu như vậy chúng ta cần phải trả giá càng nhiều hơn nữa mới được. Hơn nữa, các sư phụ có thể âm thầm đi theo, khi thật sự có nguy hiểm tính mạng mới ra tay bảo hộ chúng ta."

Mộc Ân Tình nói: "Chuyện này ta muốn cân nhắc thêm. Ngươi có ý tưởng cụ thể sao?"

Đường Tam nói: "Vừa rồi ta và Đại sư huynh thương lượng một chút, chúng ta thấy có thể chọn một nhiệm vụ săn giết Yêu Thú tương đối khó khăn, tổ chức một tiểu đội cùng tiến hành. Vì lí do an toàn, chúng ta hy vọng có ít nhất một lão sư âm thầm bảo hộ chúng ta. Bên trong đoàn đội chỉ có ta và Đại sư huynh biết có lão sư bảo hộ, các sư huynh, sư tỷ khác thì không biết. Nếu như chúng ta có thể hoàn thành nhiệm vụ, lão sư không cần ra tay chỉ cần âm thầm xem là được. Về phần thưởng, nếu các lão sư ra tay cứu giúp, tiền thưởng có thể chia cho lão sư tám phần, coi như là ma luyện đối với chúng ta."

Mộc Ân Tình nói: "Đây cũng là biện pháp. Ta cùng Quan lão sư thương lượng một chút, ngày mai sẽ nói với ngươi kết quả."

"Vâng, tạ ơn lão sư." Đường Tam nói xong liền cáo từ.

Khi hắn vừa đi tới cửa liền dừng bước, quay người lại, nghiêm túc nói với Mộc Ân Tình: "Mộc lão sư, kinh nghiệm thực chiến sinh tử mới có thể làm cho chúng ta tiến bộ càng lớn."

Đường Tam đi rồi, Mộc Ân Tình chìm vào suy tư. Câu nói Đường Tam đả động đến hắn, chính là "nhà ấm không thể bồi dưỡng ra đoá hoa có thể chịu được mưa to gió lớn".

Đối với đa số phụ thuộc nhân loại, đừng nói là nhà ốm, ngay cả sinh tồn tuỳ thời đều có thể gặp được nguy hiểm. Bọn họ chịu ảnh hưởng của thiên phú, nhưng dù cố gắng kích thích huyết mạch như thế nào cũng không có khả năng phát triển thành cường giả.

Mà những hài tử ở đây đều được tuyển chọn kĩ lưỡng, có hy vọng trở thành cường giả. Hài tử như vậy lại là bông hoa trong nhà ấm sao? Không trải qua mưa gió, bọn họ có thể thuận lợi phát triển sao? Vấn đề này vẫn khốn nhiễu các vị lão sư bấy lâu nay. Trong các hài tử, người cực kỳ có thiên phú ngược lại là người tăng lên chậm nhất. Vô luận là Độc Bạch có Thiên Hồ Biến, hay Cố Lý sở hữu Thì Quang Biến đều như vậy.

Nhưng huyết mạch của bọn họ thật sự quá quý giá, bọn họ không dám đặt cược a!

Mộc Ân Tình hít sâu một hơi, đứng người lên, quyết định đi tìm Quan Long Giang thảo luận thật tốt vấn đề này.

Đường Tam đi ra khỏi gian phòng của Mộc Ân Tình, khoé miệng phát ra một nụ cười, hắn biết mình có tám chín phần thuyết phục được vị lão sư này. Từ biểu hiện lúc kết thúc tiết học thực chiến chiều nay của Mộc Ân Tình, hắn thấy trong mắt vị lão sư này mang theo vài phần thất vọng.

Chương 102: Thời gian tẩy rửa

Không có kỳ vọng sẽ không có thất vọng.

Những hài tử này đều do hắn dạy bảo. Đường Tam vừa tới, xem như là người ngoài lại toả hào quang sáng chói trong hai tiết thực chiến, hầu như bằng vào sức một mình áp chế tất cả các đệ tử khác, dù là Đại sư huynh Vũ Băng Kỷ cũng không thể chiến thắng hắn. Thiên phú dị bẩm của Cố Lý cũng thua. Điều này làm cho lão sư chịu trách nhiệm thực chiến như hắn nảy sinh nghi ngờ với thực lực của chính mình.

Ngay lúc này, Đường Tam đưa ra đề nghị thay đổi, tự nhiên đánh thẳng vào tâm hắn.

Ăn cơm tối xong, Đường Tam một mình quay về phòng tu luyện.

Buổi tu luyện hôm nay với hắn vô cùng trọng yếu.

Sau khi lí giải sâu hơn mối quan hệ giữa thông phệ và huyết mạch lạc ấn, Đường Tam phát hiện những lạc ấn hắn mới cắn nuốt không bị cố hoá, nhưng sẽ dần dần tiêu biến. Lạc ấn có cấp bậc khác nhau, thời gian bảo tồn trong thân thể hắn cũng khác nhau. Nói cách khác, trừ khi lạc ấn có vị trí thì dù hắn hấp thu bao nhiêu huyết mạch chi lực cũng sẽ dần xói mòn, cho đến khi triệt để biến mất.

Trọng Giáp Thuật, bỏ đi!

Lực hấp dẫn của Thì Quang Biến với Đường Tam quá lớn, hơn nữa hắn có dự cảm, Thì Quang Biến sẽ mang đến cho hắn cảm ngộ rất khác.

Cấp độ của Trọng Giáp Thuật không tính là cao, cấp độ huyết mạch cũng thấp. Bỏ đi hắn cũng không đau lòng, cũng không ảnh hưởng đến lực chiến đấu của hắn. Chẳng qua lực phòng ngự sẽ yếu hơn một chút, nhưng Thì Quang Biến trong tay hắn có thể phát huy tác dụng mà Cố Lý không làm được.

Tinh Thần Lực của Đường Tam mạnh hơn Cố Lý rất nhiều. Thời gian không thể dùng định nghĩa nguyên tố để hình dung. Với trí nhớ từ kiếp trước, Đường Tam rất rõ ràng đặc tính của thời gian. Muốn khống chế thời gian, Tinh Thần Lực cường đại là điều kiện không thể thiếu. Hắn thôn phệ huyết mạch chi lực của Cố Lý, mang lại một Tam giai lạc ấn, nhưng với Tinh Thần Lực cường đại, hắn có thể phát huy ra tác dụng lớn hơn rất nhiều. Đường Tam ngồi khoanh chân trên giường, tập trung suy nghĩ quan sát năm lạc ấn.

Trong năm cái lạc ấn này, Phong Lang Biến lạc ấn vẫn loé sáng nhất, dù tầng cấp huyết mạch không cao, là huyết mạch Yêu Quái Tộc cấp 4, nhưng sau khi hấp thu toàn bộ huyết mạch chi lực của hậu duệ Phong Lang Vương là Phong Lang lãnh chủ, hiện tại cường độ đã đạt đến Ngũ giai đỉnh phong. Chờ đến khi hắn tu luyện tới Huyền Thiên Công tầng thứ sáu cần thôn phệ một ít Lục giai Phong Lang huyết mạch chi lực mới có khả năng tiến lên một bước.

Trừ lạc ấn đó, bốn lạc ấn còn lại lần lượt là Tứ giai Báo Thiểm, Tam giai Trọng Giáp Thuật, Tứ giai Linh Tê Tâm Nhãn và Nhị giai Kim Bằng Biến.

Năm loại năng lực đều có sở trường riêng, trừ Phong Nhận, bốn loại kia đều có cấp độ thấp, chủ yếu là do không có cơ hội tăng lên.

Hiện tại Đường Tam có suy nghĩ, nếu như lạc ấn của hắn đều đến từ học viện Cứu Thục, như vậy thì không cần lo lắng vấn đề lạc ấn tiến hoá trong tương lai. Chỉ cần thực lực của đồng học tăng lên thì hắn có thể cùng bọn họ tiến bộ. So với đi khắp nơi tìm Yêu Quái thôn phệ để hấp thu huyết mạch chi lực thì dễ dàng hơn nhiều.

Ví dụ như bây giờ, Kim Bằng Biến của Trình Tử Chanh là Tứ giai, tuy rằng trước mắt thôn phệ thu được một Nhị giai lạc ấn, nhưng thông qua tiếp xúc hàng ngày có thể tích luỹ để thăng lên Tứ giai. Nếu Trình Tử Chanh tu luyện đến Ngũ giai, lạc ấn của Đường Tam tự nhiên cũng tăng lên Ngũ giai. Cho nên, trợ giúp Trình Tử Chanh tu luyện cũng là trợ giúp chính mình tu luyện.

Với khống chế Băng nguyên tố, Băng Tinh Biến của Vũ Băng Kỷ là Lục giai, nếu Đường Tam thôn phệ huyết mạch chi lực của hắn thì ít nhất sẽ thu được một lạc ấn Ngũ giai đỉnh phong. Chờ Huyền Thiên Công đột phá, thậm chí có thể tăng lên Lục giai. Thông qua thôn phệ huyết mạch chi lực của Vũ Băng Kỷ để tiến cấp Huyền Thiên Công cũng không phải là không có khả năng, chỉ là hiện tại trong cơ thể hắn không còn vị trí nữa.

Trong năm loại huyết mạch trước mắt, Phong Lang Biến vì là năng lực hắn biểu lộ bên ngoài nên tạm thời không thể thay thế, chỉ có thể tiếp tục sử dụng. Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn, Đường Tam coi trọng nhất là năng lực Báo Thiểm, nó cùng loại với năng lực thuấn di. Đừng chỉ nhìn Thiểm Báo nhất tộc có tầng cấp huyết mạch không cao, cùng là cấp 4 với Phong Lang, nhưng năng lực này tương đối tốt. Vì các năng lực khác của Thiểm Báo không mạnh nên mới không cường đại như vậy.

Thất giai Thiểm Linh kia lúc trước ở trấn Phong Lang thể hiện ra thực lực rất không tồi, cho nên trước khi có lựa chọn tốt hơn,

Đường Tam không quá cam lòng bỏ qua năng lực Báo Thiểm. Trong tương lai hắn muốn xem một chút có Yêu Thần biến nào phù hợp để dung hợp không, có thể thúc đẩy nó tiến hoá.

Trọng Giáp Thuật là năng lực hắn dùng ít nhất, cũng là đối tượng hắn muốn thay thế. Lực phòng ngự của Trọng Giáp Thuật cũng không tệ, đáng tiếc mới là Tam giai. Bản thân Huyền Thiên Công, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ ở phương diện phòng ngự cũng không phải là cao. Vốn Đường Tam chuẩn bị hấp thu một ít huyết mạch chi lực của Yêu Quái loại phòng ngự để tiến giai Trọng Giáp Thuật, nhưng vì Thì Quang Biến nên hắn quyết định bỏ qua.

Linh Tê Tâm Nhãn thì không cần cân nhắc, năng lực này tương lai có tác dụng cực lớn. Đường Tam đã quyết định, sẽ hấp thu một chút Thiên Hồ huyết mạch chi lực, dù chỉ là Nhất giai rồi dung hợp thử xem. Nếu như thất bại, tương lai phải nghĩ biện pháp một lần nữa đạt được Linh Tê Tâm Nhãn. Ngoài ra có thể cân nhắc lợi dụng huyết mạch chi lực của Vũ Băng Kỷ làm chuẩn bị cho tương lai đột phá Huyền Thiên Công tầng thứ sáu.

Kim Bằng Biến cũng không cần cân nhắc, có thể bay thật sự quá trọng yếu. Hắn dự định từng bước thôn phệ một ít huyết mạch chi lực từ chỗ Trình Tử Chanh, đem Kim Bằng Biến cũng tăng lên Tứ giai.

Năm loại lạc ấn được an bài thoả đáng, mạch suy nghĩ của Đường Tam cũng rõ ràng hơn. Không chỉ là muốn mình tăng lên, hắn cũng phải nghĩ biện pháp giúp đỡ các đồng bạn mà hắn chuẩn bị hấp thu huyết mạch chi lực tăng lên.

Vũ Băng Kỷ có ngộ tính rất cao, được Đường Tam chỉ điểm, lý giải với Băng nguyên tố đã tăng lên nhiều, tương lai đột phá Thất giai hẳn là không có vấn đề gì. Những ngà khác cũng vậy, có thể giúp đỡ

liền giúp họ.

Tuy rằng Đường Tam trùng sinh mà đến, nhưng thân từng là Thần Vương, trí tuệ của hắn cao siêu như thế nào, chỉ điểm những học viên này còn tốt hơn nhiều so với các lão sư.

Dưới tác dụng của Tinh Thần Lực, Trọng Giáp Thuật dần dần bị bong ra, sau đó Đường Tam rất cẩn thận đem lạc ấn bạch quang đại biểu cho Thì Quang Biến kia dẫn dắt tới vị trí thứ ba ở trên Huyền Thiên Công.

Cường độ của lạc ấn hắn hôm nay hấp thu khá tốt. Lúc đó bởi vì sử dụng liên tục ba lần Thì Quang Biến, huyết mạch của Cố Lý chấn động rất mạnh, làm cho Đường Tam hấp thụ được nhiều, thu được một Tam giai lạc ấn. Mặc dù mới chỉ có Tam giai, nhưng thực lực vẫn khá mạnh.

Thì Quang Biến chậm rãi dung nhập, lạc ấn màu trắng dần dần ổn định lại.

Cùng lúc đó, "oanh" một tiếng, trong đầu Đường Tam dường như có vật gì đó nổ tung, tất cả mọi thứ xung quanh trong chớp mắt đều chậm lại.

Ngay cả huyết mạch đang lưu chuyển trong cơ thể hắn, Huyền Thiên Công đang vận chuyển cũng trở nên trì hoãn.

Ở chỗ sâu nhất trong Tinh Thần Hải, một điểm kim quang như cây kim như ẩn như hiện hiện ra. Tất cả tình cảnh dường như điều biến hoá, lúc trôi nhanh, lúc biến chậm, làm Tinh Thần Lực của Đường Tam ba động không ổn định.

Mỗi suy nghĩ không ngừng hiện ra trong đầu hắn, thời gian, đây

chính là thời gian áo nghĩa. Đối với người khác gặp phải biến hoá như vậy, chỉ sợ tinh thần phân liệt mà gặp nguy hiểm. Nhưng Đường Tam lại khác. Kiếp trước là Thần Vương, hắn có lý giải đặc biệt với thời gian. Nhi tử, tôn tử kiếp trước của hắn cũng có năng lực cường đại ở phương diện này. Lúc này, lặng yên được thời gian cọ rửa, cảm thụ được thời gian đồng thời tẩy rửa cả thân thể lẫn tinh thần, hắn thấy toàn thân cũng có cùng cảm giác.

Chương 103: Tổ đội

Đó là thời gian dài tẩy rửa đi một ít gì đó. Khi cảm giác vặn vẹo và chậm chạp kia dần dần biến mất, Đường Tam đột nhiên cảm thấy thân thể mình nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Đúng vậy, chính là cảm giác nhẹ nhõm, thậm chí thân hình gầy gò lúc đầu đã trở nên cường tráng thêm vài phần, tinh thần khí hoàn toàn trở nên khác biệt.

Tu vi không có tăng lên, cường độ thân thể cũng không tăng cường, nhưng cảm giác chính là không giống nhau. Đường Tam lặng yên cảm thụ trong chốc lát, ánh mắt đã có vài phần khác thường. Hắn đã biết trên người mình xảy ra chuyện gì rồi.

Sau khi dung hợp Thì Quang Biến, được thời gian tẩy rửa, khí tức kiếp trước đã giảm bớt. Do điểm thần thức kia tồn tại, tất cả trí nhớ đều không có khả năng bị thời gian phai mờ. Nhưng sau khi được tẩy rửa, vị diện này đã vô thức đồng ý với sự tồn tại của hắn. Sở dĩ hắn cảm thấy nhẹ nhõm, chính là vị áp chế của vị diện với người ngoài đến như hắn hầu như đã biến mất.

Cũng không thể nói là vị diện này không bài xích hắn nữa, mà là vì Thì Quang Biến tồn tại đã che mắt vị diện này, trước mắt cảm giác được hắn không phải là ngoại tộc.

Tương lai khi tu vi tăng lên, hiệu quả che giấu này sẽ dần yếu bớt. Nhưng chỉ cần Thì Quang Biến tiếp tục tăng lên thì vẫn đủ để che

giấu vị diện này.

Đã còn áp chế từ vị diện, chỗ tốt nhất với Đường Tam là hắn có thể hấp thu thiên địa linh khí cho mình dùng, có thể tu luyện rất tốt.

Không thể nghi ngờ đây là chuyện rất rất tốt. Cũng như hắn đã dự đoán được, dung hợp Thì Quang Biến sẽ làm hắn thay đổi về chất.

Nếu như hỏi trong năm Yêu Thần biến lạc ấn, cái nào không thể loại bỏ trong tương lai thì nhất định là Thì Quang Biến. Hơn nữa, Thì Quang Biến không thể dung hợp với huyết mạch của hắn, bởi vì nếu như vậy sẽ không thể che giấu vị diện này nữa.

Khoé miệng Đường Tam cong lên một nụ cười, đây quả thực là một lựa chọn chính xác!

Đường Tam thở phào một hơi, một lần nữa tiến vào trạng thái minh tưởng, hấp thu càng nhiều thiên địa linh khí nồng đậm trong không khí, tiếp tục tu luyện Huyền Thiên Công.

Hiệu suất của Mộc Ân Tình rất cao, sáng sớm hôm sau hắn đã gọi Đường Tam và Vũ Băng Kỷ vào phòng, nói với bọn họ học viện đã phê chuẩn đề nghị của bọn hắn, cho phép bọn họ tổ chức một tiểu đội tham gia thực chiến. An bài cụ thể bọn họ tự quyết định và phải giữ bí mật với các học viên khác. Trước khi tiến hành nhiệm vụ không thể để cho học viên khác biết có lão sư âm thầm đi theo bảo hộ.

Từ phòng Mộc Ân Tình đi ra, ánh mắt Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam cũng thay đổi. Tiểu tử này thật lợi hại, trong một đêm cũng đã làm cho học viện phá lệ.

"Vẫn chọn nhiệm vụ kia?" Vũ Băng Kỷ thấp giọng hỏi Đường Tam.

"Ân, vẫn nhiệm vụ đó. Ta thấy rất tốt, mạo hiểm lớn tiền lời cũng rất lớn." Đường Tam không chút do dự gật đầu.

Vũ Băng Kỷ hỏi: "Ngươi thuyết phục Mộc lão sư như thế nào?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Ta chỉ nói cho lão sư biết, khoá thực chiến của học viện còn thiếu sót, không có khảo nghiệm sinh tử mọi người rất khó kích phát tiềm năng. Đúng rồi, sao tối hôm qua sư huynh không tới tìm ta?"

Vũ Băng Kỷ nói: "Hôm qua sau khi tiến vào trạng thái minh tưởng, cảm ngộ với Băng nguyên tố lại sâu hơn một tầng. Lại nói ta thật sự phải cảm ơn ngươi, từ ngày đó thảo luận với ngươi, mấy ngày nay ta tu luyện đặc biệt tốt, giống như mỗi ngày đều có lĩnh ngộ mới."

Đường Tam giơ ngón tay cái lên, nói: "Đó là ngộ tính của Đại sư huynh cao."

Vũ Băng Kỷ nói: "Không nói những lời này nữa, lần này đi săn giết Sáp Sí Hổ, ngươi muốn mang ai đi cùng? Tiểu đội của chúng ta có bao nhiêu người?"

Đường Tam nói: "Ta thấy không cần quá nhiều người. Ngươi, ta, thêm Cố Lý sư huynh và Trình Tử Chanh sư tỷ. Ân, mang theo Độc Bạch nữa. Tổng cộng có năm người."

"Sao?" Vũ Băng Kỷ trợn mắt há mồm nói.

"Chỉ có năm người? Ngươi cảm thấy chỉ năm người chúng ta có thể đánh được với Thất giai Sáp Sí Hổ sap?"

Đường Tam nhún nhún vai nói: "Ngươi không chỉ xem cấp độ a. Còn

có, ta đã nói với Mộc lão sư chúng ta vì rèn luyện mới đi thực hiện nhiệm vụ này. Chẳng lẽ đem tất cả mọi người đến vây công? Nhiều người không nhất định sẽ tốt. Người nhiều hỗn loạn, bất lợi cho chỉ huy, thậm chí lão sư muốn cứu viện chúng ta cũng không dễ dàng. Ít người mới có thể rèn luyện tốt được. Hơn nữa năng lực mọi người bổ sung lẫn nhau, khiêu chiến vượt cấp không phải là không được. Ta lựa chọn Sáp Sí Hổ không chỉ vì tiền, mà thật sự muốn ma luyện bản thân. Đại sư huynh ngươi không muốn tấn cấp Thất giai sao? Không có áp lực làm sao có thể tiến bộ chứ? Ngươi tuyệt đối là chủ lực, đối mặt với áp lực lớn nhất, nhất định sẽ có càng nhiều cảm ngộ. Cố Lý sư huynh khống chế, Trình Tử Chanh sư tỷ trinh sát với cứu viện lúc trọng yếu, chúng ta phối hợp rất không tồi."

Vũ Băng Kỷ nói: "Còn Độc Bạch thì sao? Dẫn hắn đi làm gì? Với thực lực của hắn, một tay Sáp Sí Hổ cũng có thể chụp hắn chết a."

Trong mắt Đường Tam phát ra vài phần quái dị, nói: "Ngươi đừng quên tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn. Hắn là biểu tượng của học viện chúng ta đó. Chúng ta muốn săn giết Sáp Sí Hổ thì phải gặp Sáp Sí Hổ mới được. Vận khí cũng rất trọng yếu đấy! Mang theo vận khí không phải rất tốt sao?"

Vũ Băng Kỷ khoé miệng co giật một lát rồi nói: "Có một vấn đề không biết ngươi đã cân nhắc chưa. Ta cùng Chanh tử không nói, Độc Bạch và Cố Lý đều sở hữu huyết mạch thiên phú tốt nhất học viện. Đừng nhìn tu vi bọn họ tăng chậm, nhưng học viện vô cùng coi trọng bọn họ, học viện đồng ý cho bọn họ đi cùng chúng ta sao?"

Đường Tam nói: "Thử xem chứ sao. Hắn không có việc gì đâu, có lão sư âm thầm bảo hộ mà."

Vũ Băng Kỷ bất đắc dĩ nói: "Ngươi thật giỏi, nhưng bọn họ phải nguyện ý đi cùng mới được."

Đường Tam đã dự đoán được trước rồi nói: "Giao cho ta, ta đi thuyết phục bọn họ."

Phương pháp thuyết phục của Đường Tam rất đơn giản, đầu tiên hắn tìm được Độc Bạch.

"Ta và Đại sư huynh muốn đi chấp hành một nhiệm vụ săn gïết. Học viện đã phê chuẩn, chúng ta muốn ngươi cùng đi."

"Mang ta đi? Ta được sao?" Độc Bạch kinh ngạc nhìn Đường Tam nghiêm túc đứng trước mặt. Không biết vì sao, hắn cảm thấy hôm nay nhìn Đường Tam thuận mắt hơn một chút, hắn hình như cao hơn một ít.

Đường Tam nói: "Ngươi có thể. Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi có trợ giúp rất lớn với chúng ta, chúng ta cần ngươi."

Độc Bạch sửng sốt một lát liền có một loại nhiệt huyết sôi trào. Cần ta, bọn họ cần ta! Là học viên yếu nhất học viện, rút cuộc có người cần ta rồi, cảm giác này ... quá tuyệt vời!

"Được! Ta đi!"

"Ân. Cứ như vậy đi, lúc nào đi sẽ nói với ngươi."

Sau đó, Đường Tam tìm được Trình Tử Chanh.

"Chanh tử sư tỷ, ta cùng Đại sư huynh chuẩn bị đi hoàn thành một nhiệm vụ săn gïết. Đại sư huynh nói hy vọng ngươi có thể đi cùng chúng ta, nhưng hắn ngại không nói với ngươi. Ta thay hắn hỏi một chút, ngươi đi được không?"

"Đi!" Trong mắt Trình Tử Chanh sáng lên những vì sao.

Người cuối cùng, Đường Tam đã tìm được Cố Lý.

"Cố Lý ngươi hảo, ta có sự tình muốn nói với ngươi."

Cố Lý nghi ngờ nhìn Đường Tam, hắn cũng phát hiện hình như Đường Tam có chút thay đổi, nhìn đã thuận mắt hơn một chút.

"Chuyện gì? Sắp vào học, ngươi nói nhanh lên."

Ngày hôm qua thua bởi tiểu sư đệ, hắn bây giờ vẫn có điểm phiền muộn.

Nói xong, Đường Tam lấy một đồng Linh Tê tệ đưa cho Cố Lý.

"Ngươi làm cái gì vậy?" Cố Lý không nhận, nghi ngờ nhìn hắn.

Đường Tam nói: "Cố Lý sư huynh, ta và Đại sư huynh đi chấp hành một nhiệm vụ săn giết, muốn mời ngươi cùng đi."

"Đây là thù lao?" Cố Lý nghi ngờ hỏi. Một Linh Tê tệ tuy rằng không quá lớn, nhưng cũng không ít.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không phải thù lao, đây là tiền thế chấp. Nếu ngươi đồng ý đi cùng với chúng ta, khi trở về ta chỉ cho ngươi một biện pháp có thể đánh bại Trương Bạch Bân sư huynh. Nếu biện pháp của ta không được, một đồng Linh Tê tệ này xem như bồi thường cho ngươi, nếu thành công ngươi trả lại cho ta. Còn có, tiền thưởng nhiệm vụ ngươi cũng có một phần."

"Ngươi có thể chỉ cho ta biện pháp đánh thắng Trương Bạch Bân? Làm sao có thể?" Cố Lý vô thức nói.

Trương Bạch Bân da dày thịt béo, tuy rằng lúc đầu hắn chiếm ưu thế, nhưng về sau thì không có biện pháp. Trừ Vũ Băng Kỷ, Trương Bạch Bân chính là đối thủ làm hắn hết sức đau đầu, không biết làm cách nào để chiến thắng hắn.

Đường Tam nhún nhún vai, nói: "Ngày ta vừa đến, ngươi cho rằng ta làm sao có thể bất phân thắng bại với Đại sư huynh. Huống chi, ta có tiền thế chấp."

"Được! Vậy thử xem." Cố Lý nhận lấy Linh Tê tệ.

Đến lúc này, tiểu tổ năm người đã thành lập.

Chương 104: Có phải các ngươi điên rồi không?

"Cái gì? Sáp Sí Hổ? Các ngươi bị điên rồi sao?" Mộc Ân Tình nhìn Đường Tam và Vũ Băng Kỷ đứng trước mặt mình, thiếu chút nữa liền nhảy dựng lên.

Vũ Băng Kỷ có chút bất đắc dĩ nhìn Đường Tam, trong ánh mắt biểu thị "ngươi xem đấy, biết ngay như thế này mà."

Nhưng vẻ mặt Đường Tam bĩnh tĩnh, nghiêm túc nói với Mộc Ân Tình: "Lão sư, đây không phải là có người âm thầm bảo hộ chúng ta sao? Nếu chúng ta chọn một mục tiêu nằm trong khả năng thì ma luyện có ý nghĩa gì chứ? Chỉ có đối thủ cường đại, chúng ta mới có thể cảm thụ được áp lực, qua đó ma luyện bản thân. Tuy rằng chúng ta chưa đủ tu vi, nhưng chúng ta đồng tâm hiệp lực, phối hợp ăn ý thì không phải không có lực đánh một trận với Thất giai Yêu Thú. Rất có khả năng sẽ thành công đó!"

Mộc Ân Tình tuy rằng đã bị Đường Tam thuyết phục, nhưng không nghĩ tới lá gan của hắn lớn như vậy, lại chọn mục tiêu là Sáp Sí Hổ.

"Nhưng ngươi có biết Sáp Sí Hổ là Yêu Thú như thế nào không? Sáp Sí Hổ trưởng thành là Thất giai, cũng có Bát giai tồn tại, Sáp Sí Hổ tu luyện tới cảnh giới cao thâm cũng có khả năng đạt đến Cửu giai. Các ngươi có thể đoán được mình gặp phải Sáp Sí Hổ cấp nào không? Gia hoả này có thể bay, hơn nữa tốc độ rất nhanh, một khi không đối kháng được, các ngươi cũng không chạy được. Lựa chọn

Sáp Sí Hổ không phải rèn luyện mà giống như đi chịu chết hơn. Đồng đội của ngươi đồng ý với ngươi sao?"

Đường Tam rất thản nhiên nói: "Ta không nói cho bọn họ đi săn giết Yêu Thú nào, chờ đụng phải sẽ tự nhiên biết được."

Ánh mắt Mộc Ân Tình nhìn Đường Tam cũng thay đổi, rất có ý "không nghĩ tới ngươi là một hài tử gan to bằng trời". Một hài tử chín tuổi muốn đi săn giết Sáp Sí Hổ, vậy lúc mười chín tuổi chẳng phải là muốn giết Đại Hoàng, Yêu Hoàng sao?

"Dũng khí khả gia, ngu không ai bằng." Đúng lúc này, một âm thanh nghiêm nghị bên ngoài truyền đến.

Quan Long Giang đi nhanh vào, ánh mắt nghiêm túc nhìn Đường Tam.

"Thật sự là nghé mới sinh không sợ cọp. Các ngươi thật sự không sợ đi chịu chết sao?"

Đường Tam nói: "Chúng ta nhất định sẽ cẩn thận. Đây không phải là có các sư phụ âm thầm bảo hộ sao? Các ngươi cũng không thể lấy không tiền lời nha. Không trải qua mưa gió làm sao có thể nhìn thấy cầu vồng, không có người nào có thể dễ dàng thành công. Lão sư, nếu muốn kích phát huyết mạch chi lực của mọi người thì đây là đường tắt. Nhất định sẽ có mạo hiểm, nhưng chỉ cần tận lực cẩn thận, làm đủ chuẩn bị, ta cảm thấy mạo hiểm nằm trong khả năng khống chế."

"Chẳng lẽ để tất cả lão sư chúng ta đều đi theo các ngươi sao? Còn không bằng các ngươi ở lại học viện tham gia thực chiến, để chúng ta trực tiếp luận bàn với các ngươi." Quan Long Giang tức giận nói.

"Để cho bọn họ đi đi."

Đúng lúc này, bên ngoài lại truyền đến một thanh âm. Quan Long Giang và Mộc Ân Tình đồng thời nhìn ra phía ngoài. Người đến cũng không phải ai khác, chính là người phụ trách học viện, cũng là trấn trưởng của thị trấn nhỏ, Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên biểu lộ vài phần quái dị, hắn đi đến bên người Quan Long Giang và Mộc Ân Tình.

"Tiểu Đường nói không sai, áp lực là phương pháp hữu hiệu kích phát tiềm năng của bọn nhỏ. Có lẽ chúng ta đã quá bảo thủ cho nên tốc độ phát triển của bọn chúng mới chậm như vậy. Từng người bọn họ đều có thiên phú dị bẩm, làm thế nào để phát huy ra thiên phú để bọn họ càng nhanh phát triển cũng là điều chúng ta vẫn luôn thảo luận nghiên cứu. Qua nhiều năm như vậy, tổ chức cũng có chút tích luỹ, nhưng chúng ta cũng biết, tốc độ tích luỹ vẫn quá chậm. Dựa theo tốc độ như vậy, chỉ sợ trăm năm, nghìn năm cũng không có khả năng để nhân loại giành được không gian sinh tồn của mình. Nếu chúng ta không mạo hiểm, tương lai làm sao có thể cùng hậu bối tạo ra hoàn cảnh sinh tồn tốt hơn?"

Đường Tam trước khi đến tìm Mộc Ân Tình đã đi tìm Trương Hạo Hiên, và đem suy nghĩ của mình nói với vị lão sư này.

Trương Hạo Hiên khác với Mộc Ân Tình, Quan Long Giang ở chỗ, hắn biết được tiềm năng của Đường Tam, biết được Đường Tam đồng thời có nhiều loại năng lực.

Trương Hạo Hiên thân là người lãnh đạo toàn bộ thị trấn nhỏ, Đường Tam cũng tin tưởng ánh mắt của Trương Hạo Hiên nhìn xa hơn các lão sư còn lại. Hơn nữa Trương Hạo Hiên xem như là sư phụ của hắn, đối với hắn tín nhiệm cũng nhiều hơn một chút.

"Có thể ..." Quan Long Giang chần chừ.

"Ta cùng bọn họ đi. Nếu như gặp phải Cửu giai Sáp Sí Hổ bảo hộ bọn họ chu toàn cũng không thành vấn đề." Trương Hạo Hiên khoát tay áo, không có người tiếp tục nói.

"Đây là một lần thử nghiệm quan trọng, nếu như thử nghiệm thành công, cũng xem như là biện pháp giảng dạy trong tương lai. Tiểu Đường nói một câu không sai, bông hoa được nuôi dưỡng trong nhà ấm sẽ không thể chịu được mưa to gió lớn. Tương lai bọn họ là trụ cột vững vàng của tổ chức, bọn họ cần chính là ma luyện nhiều hơn nữa."

Trấn trưởng chính là trấn trưởng, giải quyết dứt khoát. Nghe hắn muốn tự mình đi thủ hộ bọn nhỏ, Mộc Ân Tình cùng Quan Long Giang còn có thể nói gì đây?

"Các ngươi định lúc nào xuất phát?" Trương Hạo Hiên nhìn về phía Đường Tam.

Đường Tam nói: "Ngày mai a. Ta và Đại sư huynh đã xem qua khu vực Sáp Sí Hổ sinh hoạt, khoảng cách với nơi này rất xa, đoán chừng cũng cần thời gian tìm kiếm nữa. Chúng ta hôm nay chuẩn bị, ngày mai xuất phát."

"Ngươi định mang theo mấy người?" Trương Hạo Hiên tiếp tục hỏi.

Đường Tam đáp: "Ta đã chọn xong rồi, tính cả ta và Đại sư huynh, tổng cộng có năm người. Quá nhiều người phối hợp khá bất tiện. Năng lực hỗ trợ lẫn nhau, ta thấy năm người là đủ rồi. Quá nhiều người cũng không tiện cho lão sư thủ hộ."

"Được. Vậy sáng sớm ngày mai xuất phát."

Đường Tam và Vũ Băng Kỷ đi rồi, Quan Long Giang nhìn Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi rất bao dung cho tên đồ đệ này đấy! Cho hắn hồ nháo như vậy, vạn nhất xảy ra sự tình thì làm sao bây giờ?"

"Xảy ra chuyện gì ta chịu trách nhiệm." Trương Hạo Hiên không chút do dự nói.

Quan Long Giang bất đắc dĩ nói: "Vậy hết thảy đều phải cẩn thận. Ngươi cùng chuẩn bị đi, tuy rằng Yêu Thú bình thường không đạt đến Thần cấp, nhưng ngươi vẫn nên cẩn thận một chút."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu nói: "Ngươi đó, chính là lo lắng quá mức. Kỳ thật, Đường Tam cho ta xúc động rất lớn. Nếu muốn thực lực bọn nhỏ tăng lên, tương lai có khả năng đối kháng với hai tộc Yêu Tinh thì không thể bồi dưỡng từng bước được, nhất định phải dũng cảm thử nghiệm. Dù trong quá trình có thương vong, chỉ cần kết quả cuối cùng tốt, đạt được kinh nghiệm quý báu, tất cả đều đáng giá."

Quan Long Giang cười khổ nói: "Nói là như vậy, nhưng chúng ta tích luỹ ngần đấy lực lượng dễ vậy sao? Dù sao ngươi cũng là Lão Đại, nghe lời ngươi là được. Có cần để lão Tư đi cùng không?"

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Không cần, bên này còn cần hắn toạ trấn, không thể rời đi."

Đi học, tu luyện, ăn cơm, tu luyện, một ngày cứ thế trôi qua.

Nhận được xác nhận của Đường Tam, rạng sáng ngày hôm sau, các đội viện lặng yên rời khỏi học viện, tập hợp ở sườn núi phía sau. Vũ Băng Kỷ không nghi ngời là tiểu đội trưởng.

Năm người thừa dịp trời mới tờ mờ sáng, lén lút đi về phí Gia Lý Sơn Mạch.

Vũ Băng Kỷ đi tuốt ở đằng trước, theo sau hắn là Cố Lý. Trình Tử Chanh phóng ra Yêu Thần biến phi hành tầm thấp, lượn vòng trên không. Độc Bạch ở trung tâm, Đường Tam thì bọc hậu.

Năm người nhanh chóng tiến vào sơn mạch, rất nhanh biến mất trong rừng.

"Tình huống như thế nào? Độc Bạch, Cố Lý đâu?"

Khi bắt đầu chương trình học buổi sáng, Quan Long Giang đột nhiên ý thức được vấn đề cực lớn.

Hôm qua hắn cũng không hỏi Đường Tam và Vũ Băng Kỷ sẽ dẫn ai đi cùng. Hắn nghĩ, đồ đệ tốt của mình là Đại sư huynh luôn trầm ổn, chắc chắn sẽ không làm bậy. Bọn họ muốn đi săn giết Sáp Sí Hổ, nhất định sẽ lựa chọn những học viên có tu vi mạnh nhất.

Nhưng bây giờ, trừ Đường Tam và Vũ Băng Kỷ, đi cùng bọn họ chính là Cố Lý, Độc Bạch và Trình Tử Chanh.

Chương 105: An bài

Vô luận là Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến hay Thiên Hồ Biến đều là kỹ năng cực hạn. Nhưng trong mấy người đó không có ai đạt đến Ngũ giai.

Hai người Tứ giai, còn một người là Tam giai không có sức chiến đấu.

Náo loạn thế nào? Đường Tam và Vũ Băng Kỷ muốn náo loạn như thế nào? Bọn họ có biết hay không, nếu Độc Bạch và Cố Lý xảy ra chuyện gì, tổng bộ bên kia có thể đem bọn họ huỷ đi?

Luận thiên phú, Độc Bạch và Cố Lý đều là cực hạn trong toàn bộ học viện Cứu Thục, cũng là ký thác lớn nhất của tổ chức. Vì sao lại đưa bọn họ đến thành Gia Lý? Chính là vì bên này ở rất xa, không dễ dàng bị phát hiện.

Nhưng bọn họ đã đi săn giết Yêu Thú vượt cấp, vạn nhất đều chết thì làm sao bây giờ? Người nào sẽ chịu trách nhiệm? Coi như là Trương Hạo Hiên cũng không chịu nổi trách nhiệm này a!

Quan Long Giang luống cuống.

Trương Hạo Hiên âm thầm đi theo khi nhìn thấy năm tiểu gia hoả này cũng sợ ngây người.

Hắn đương nhiên biết người chủ đạo nhiệm vụ lần này là Đường

Tam, chỉ là đồ đệ này lá gan cũng quá lớn rồi. Nghĩ lại thì hắn mang theo Trình Tử Chanh và Cố Lý cũng hiểu được, dù sao bọn họ cũng Tứ giai, lại có năng lực đặc thù. Khả năng khống chế của Cố Lý đúng là rất mạnh. Nhưng hắn mang theo vật biểu tượng để làm gì? Độc Bạch không có năng lực khống chế, cũng không có sức chiến đấu, một khi đánh nhau, bọn họ có thể lo cho Độc Bạch sao?

Không chỉ Trương Hạo Hiên, sau khi xuất phát, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh thấy Đường Tam mang theo Độc Bạch cũng rất kinh ngạc.

Nhưng bọn họ cũng không nói gì, vì bọn họ cũng không biết mục tiêu của chuyến đi này là gì. Bọn họ thấy rằng, mang theo Độc Bạch thì Yêu Thú cần săn gïết cũng sẽ không quá mạnh mẽ.

Vũ Băng Kỷ đi tuốt đằng trước, da gà nổi lên rất nhanh. Hắn mơ hồ có thể đoán được, sau khi Quan lão sư biết được đội viên của hành động lần này sẽ có phản ứng như thế nào.

Tiểu Đường a Tiểu Đường, nếu không phải ngươi hữa dạy ta thủ pháp điều khiển băng chuỳ, ta cũng không cùng ngươi hồ nháo như vậy.

Vũ Băng Kỷ mông lung, chỉ có một điểm an toàn là trấn trưởng âm thầm đi theo. Trấn trưởng là cường giả Cửu giai, có trấn trưởng bảo hộ, hành động lần này hẳn là an toàn.

Mọi người đi khá nhanh, cũng không phải là huấn luyện thể năng, mọi người đều thi triển Yêu Thần biến của mình và không có xứng trọng.

Đoạn đường này có thể nói là ngựa quen đường cũ, lại có Vũ Băng Kỷ đi trước dẫn đường, bởi vậy đi vô cùng thuận lợi.

Rất nhanh, bọn họ đã vượt qua Thiên Bồng, dần dần xâm nhập vào bên trong Gia Lý Sơn Mạch.

"Mục tiêu lần này của chúng ta là gì?" Độc Bạch thở nhẹ nói.

Thể năng của hắn vẫn như trước. Đường Tam mỉm cười nói: "Giữ lại cảm giác thần bí, chờ gặp rồi ngươi sẽ biết thôi. Chúng ta vừa đi vừa thảo luận một chút khi gặp Yêu Thú sẽ tác chiến như thế nào."

Vũ Băng Kỷ quay đầu, nói: "Ngươi định làm như thế nào?"

Đường Tam tuy rằng tuổi nhỏ nhất, nhưng qua hai trận thực chiến với Vũ Băng Kỷ, còn chiến thắng Cố Lý, năng lực của hắn đã được đồng bạn công nhận.

"Nếu như gặp được Yêu Thú, Đại sư huynh, ngươi nhất định là chủ lực. Ngươi sẽ chính diện ngăn cả công kích của Yêu Thú, đồng thời thông qua Băng nguyên tố rét lạnh mà quấy nhiễu hành động của nó, làm suy giảm sức chiến đấu của Yêu Thú."

"Cố Lý sư huynh, nhiệm vụ của ngươi nặng nhất. Khi Đại sư huynh ngăn cản Yêu Thú, ngươi phải tìm đúng cơ hội thi triển Thì Quang Biến, cắt ngang hành động của nó, sáng tạo cơ hội cho chúng ta. Chỉ cần ngươi khống chế tốt, dù gặp phải Yêu Thú mạnh hơn chúng ta, chúng ta cũng có thể đối phó được."

"Chanh tử sư tỷ, ngươi chịu trách nhiệm trinh sát, nhất là phải chú ý có số lượng lớn Yêu Thú đến gần chúng ta hay không. Một Yêu Thú thì tương đối dễ đối phó, nhưng nếu gặp một đàn Yêu Thú sẽ rất phiền toái. Cho nên ngươi trinh sát cũng vô cùng quan trọng. Một khi chiến đấu, ngươi còn chịu trách nhiệm quấy nhiễu Yêu Thú với Đại sư huynh, hỗ trợ Đại sư huynh."

Nghe câu "hỗ trợ Đại sư huynh" Trình Tử Chanh vui vẻ ra mặt, nàng cảm nhận thật sâu tầm quan trọng của mình.

"Ta? Còn ta thì sao?" Độc Bạch vội vàng hỏi Đường Tam.

Đường Tam nói: "Vai trò của Độc Bạch sư huynh cũng rất trọng yếu. Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi có tác dụng quan sát số mệnh, khi chúng ta lựa chọn phương hướng cần ngươi ra tay phân biệt hướng nào thích hợp nhất với chúng ta. Khi chiến đấu cũng cần Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi dẫn đạo số mệnh, để cho số mệnh đứng về phía chúng ta. Đến lúc đó ta sẽ lựa chọn một nơi an toàn cho ngươi, ngươi chỉ cần ở nơi đó điều khiển số mệnh là được rồi."

Năng lực mạnh nhất của Thiên Hồ Chi Nhãn là số mệnh, khống chế số mệnh, dẫn đạo số mệnh. Loại năng lực đặc thù này kiếp trước hắn cũng không có gặp qua.

Số mệnh là hư vô mờ mịt, như câu nói "trong tối tăm đều có Thiên Ý" kỳ thật cũng là số mệnh, mà Thiên Hồ Chi Nhãn có thể quan sát số mệnh, dẫn đạo số mệnh. Nghe qua tựa hồ không có gì đặc biệt, nhưng thực tế có tác dụng vô cùng lớn. Nhất là khi năng lực tăng lên quả thực là một tồn tại nghịch thiên. Nếu không, Thiên Hồ huyết mạch cũng không có khả năng trở thành huyết mạch cao cấp nhất.

Mà bên trong cường giả của Yêu Quái Tộc, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng xếp trong ba thứ hạng đầu.

Đây cũng là nguyên nhân Độc Bạch được coi trọng như thế. Nhưng ở cấp thấp, Thiên Hồ Chi Nhãn có khả năng quan sát, dẫn đạo số mệnh có hạn, tác dụng tương đối nhỏ, sức chiến đấu cũng không có.

Nhưng có còn hơn không. Tu luyện nhiều năm, phục dụng nhiều tài nguyên, nói thế nào Độc Bạch cũng có Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn, năng lực có thể dùng được. Các học viên khác đều không thấy năng lực của Độc Bạch có tác dụng gì, sức chiến đấu của hắn cũng không mạnh nên không rõ ràng tầm quan trọng của Độc Bạch. Nhưng Đường Tam có cảm nhận khác với bọn họ.

Từ khi đến học viện Cứu Thục, Độc Bạch vô thức mà ở cùng với hắn. Trừ lúc tu luyện buổi tối, phần lớn thời gian Độc Bạch đều chủ động tới tìm hắn, điều này làm cho hắn hiểu ra một vài vấn đề.

Được số mệnh chi tử (người con của số mệnh) chiếu cố không phải do hắn phát hiện ra thần thức của Đường Tam, dù là cường giả Tư Nho cũng không thể phát hiện ra được. Khả năng duy nhất là Độc Bạch mơ hồ cảm nhận được số mệnh chi lực của hắn, chủ động dựa vào, là vì mượn số mệnh của hắn.

Giống như lúc trước Độc Bạch nói với Đường Tam, hy vọng Đường Tam có thể làm Thủ Hộ Giả của mình. Thân là số mệnh chi tử, Độc Bạch chưa từng nói qua những lời này với người khác, mà hắn biểu lộ suy nghĩ này với Đường Tam mới đến vài ngày, có thể thấy rằng Độc Bạch vô thức cảm nhận được tiềm năng của Đường Tam. Đây cũng là một tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn, dù bản thân Độc Bạch không có cảm giác quá rõ ràng, nhưng cũng vô thức thân cận với Đường Tam.

Dưới góc nhìn của Đường Tam, Độc Bạch có thể cảm nhận được số mệnh, đi theo số mệnh, dẫn đạo số mệnh biến hoá. Mình mang theo hắn, thật sự là mang theo một vật biểu tượng, có tác dụng xu cát tị hung (gặp may tránh xấu).

Độc Bạch không chút do dự cùng đi với Đường Tam không chỉ xuất phát từ tín nhiệm, mọi người mới gặp nhau được vài ngày, không

có tín nhiệm sớm như vậy. Trừ nhận thức năng lực mà Đường Tam biểu hiện, chính là vì Độc Bạch có thể cảm nhận được ở cùng Đường Tam sẽ được số mệnh chiếu cố.

Các sư phụ dường như không cảm giác được Thiên Hồ Chi Nhãn kỳ thật đã ảnh hưởng đến quỹ tích nhân sinh của Độc Bạch. Đường Tam lại nhạy cảm phát hiện ra điểm ấy, đây cũng là nguyên nhân hắn muốn dẫn Độc Bạch ra ngoài.

Mấy người trong tiểu đội này đều là người hắn hy vọng có thể giúp đỡ tăng lên tu vi. Thiên Hồ Chi Nhãn của Độc Bạch là kỹ năng sớm hay muộn hắn cũng phải lấy được, Băng Tinh Biến của Vũ Băng Kỷ là dự bị. Kim Bằng Biến của Trình Tử Chanh, Thì Quang Biến của Cố Lý hắn đã có được rồi.

Bồi dưỡng bọn họ tương đương với giúp đỡ chính mình, cớ sao lại không làm?

Cuộc sống sinh hoạt đã an ổn hơn, thực lực của bản thân tăng lên, Đường Tam dần dần đã có một chút cảm giác có thể khống chế năng lực của kiếp trước.

Chương 106: Vào núi

Dù là Mộc Ân Tình, Quan Long Giang hay Trương Hạo Hiên kỳ thật không cảm giác được, khi Đường Tam thuyết phục bọn họ, lời nói của hắn vô thức làm cho họ có một loại cảm giác tin phục. Nếu không, các lão sư biết bọn họ muốn đi săn gi̱ết Sáp Sí Hổ lại để cho hắn hồ nháo như vậy.

Đây là tác dụng của thần thức, tuy rằng điểm thần thức của Đường Tam không có tăng cường, nhưng khi Tinh Thần Lực của hắn phát triển, Tinh Thần Chi Hải tẩm bổ thần thức, thần thức cũng để lại cho Tinh Thần Chi Hải một ít khí tức của Thần Vương.

Từ khi Đường Tam dung hợp xong Kim Bằng Biến và Thì Quang Biến, tốc độ phát triển cũng đã gia tốc.

Lần này tiến vào Gia Lý Sơn Mạch săn gi̱ết Sáp Sí Hổ, đối với Đường Tam là một hành động hiếm có, một hòn đá trúng vài con chim, thu hoạch tài nguyên tu luyện, kiếm tiền, tăng lên thực lực của bản thân và đồng đội.

Đi thẳng đến giữa trưa, Độc Bạch mệt mỏi nên có chút chóng mặt, mọi người quyết định nghỉ ngơi. Gia Lý Sơn Mạch vô cùng rộng lớn, dù bọn họ đều là nhân loại có Yêu Thần biến, nhưng muốn đi ngang qua mảnh sơn mạch này cũng cần mười ngày đến nửa tháng.

Tìm được một chỗ dốc núi rộng rãi, mọi người ngồi xuống nghỉ ngơi, lấy lương khô và nước uống mang theo, bổ sung thể năng.

Độc Bạch dựa vào cành cây, đấm đấm chân của mình.

Đường Tam nhìn xung quanh dãy núi. Dãy núi đều xanh tươi tốt, có rất ít nơi không có cây xanh, dù là vách đá trên núi cũng có thực vật sinh trưởng. Thế giới này có thiên địa linh khí nồng đậm, quả nhiên rất thích hợp cho các loại thực vật sinh trưởng.

Mọi người nghỉ ngơi trong chốc lát, khi mọi người chuẩn bị xuất phát thì Độc Bạch nhíu nhíu mày, hai tay vuốt nhẹ đôi mắt của mình.

Đường Tam một mực quan sát hắn. Độc Bạch hiện tại có tu vi Tam giai, ở cấp độ này, kỳ thực cũng không chính thức nhìn thấy số mệnh biến hoá, chỉ có cảm giác mơ hồ.

Ngay cả các sư phụ trong học viện cũng không biết vận dụng Thiên Hồ Chi Nhãn như thế nào, dù sao tiểu tử này cũng là duy nhất trong nhân loại, học viện trước kia cũng chưa từng gặp qua.

Có thể Đường Tam vẫn luôn có cảm giác nhạy cảm với Độc Bạch, nếu hắn có cảm giác bất thường, nhiều khi là Đường Tam tự mình cảm ứng được.

"Làm sao vậy?" Đường Tam đi đến bên cạnh hỏi.

"Có chút không thoải mái, có thể là do mệt mỏi." Độc Bạch nhíu nhíu mày, hắn lúc đầu cảm thấy ánh mắt mình có chút chua xót, trong đầu không khỏi có chút đau.

Đường Tam nghe vậy ánh mắt liền biến đổi, nói: "Đại sư huynh, đề phòng."

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Trình Tử Chanh trên ngọn cây. Trình Tử Chanh nghe được hắn nói đề phòng cũng vô thức nhìn kỹ bốn phía.

Đúng lúc này, phát sinh dị biến.

Không có bất kỳ dấu hiệu nào, ở mặt đất cách Cố Lý không xa có một tiếng "Phanh" đột nhiên bùng nổ, một cây gai nhọn màu vàng đâm thẳng đến chỗ Cố Lý.

Biến hoá quá nhanh. Nếu không có Đường Tam kịp thời nhắc nhở, mọi người nhất định sẽ trở tay không kịp.

Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ phản ứng đầu tiên. Một cỗ gió mạnh thổi đến bên cạnh Cố Lý, thổi trúng thân thể của hắn đang di động. Cùng lúc đó, một mặt băng thuẫn xuất hiện phía trước vị trí mà Cố Lý đứng vừa rồi.

"Phanh" một tiếng, cây gai nhọn kia đâm vào băng thuẫn, trong nháy mắt băng thuẫn đã vỡ tan. Một thân ảnh theo gai nhọn từ dưới đất chui ra.

Đó là một Yêu Thú có chút cổ quái, chiều cao khoảng ba mét, sau lưng có một đuôi to màu vàng đất, toàn thân bao trùm bởi lân phiến, phát ra vầng sáng màu vàng. Cái vừa phát động công kích với Cố Lý chính là đuôi của nó.

"Là Liệt Địa Tích Dịch, cẩn thận! Ít nhất là Ngũ giai Liệt Địa Tích Dịch!" Tiếng hét lớn của Vũ Băng Kỷ vang lên.

Luận về tri thức, Đại sư huynh nhất định là nhưng mạnh nhất. Trong nháy mắt đã phân biệt được lai lịch của Yêu Thú.

Đúng lúc này, cái đuôi to của Liệt Địa Tích Dịch đã hung hăng nện trên mặt đất, hào quang màu vàng trên người trở nên chói mắt, thân thể liền dung nhập với đất, toàn bộ dốc núi đều rung chuyển.

"Ngưng!"

Cố Lý hét lớn, dốc núi đang kịch liệt lắc lư bỗng nhiên dừng lại một lát.

Cố Lý sư huynh hét lên cũng không phải vì hắn thi triển Thì Quang Biến, mà là muốn nhắc nhở đồng đội. Mọi người lần đầu tiên ra ngoài rèn luyện cùng nhau, phối hợp chưa được ăn ý, cho nên trên đường đi, Đường Tam đã cùng mọi người thảo luận, khi thi triển các loại năng lực thì kêu lên một tiếng để đồng bạn biết ngươi đang làm gì, từ đó tiến hành phối hợp.

Không thể phủ nhận Thì Quang Biến rất cường đại, dù Liệt Địa Tích Dịch có tu vi cao hơn Cố Lý, nhưng nó vẫn không thoát khỏi ảnh hưởng của Thời Gian Ngưng Cố.

Trong chốc lát ngưng lại này, Độc Bạch đã leo lên cây đại thụ bên kia, Trình Tử Chanh từ trên ngọn cây lập tức bay lên. Đường Tam và Vũ Băng Kỷ tức thì lao thẳng tới Liệt Địa Tích Dịch.

Đây cũng là bố trí của Đường Tam. Khi gặp phải đối thủ cường đại, Độc Bạch cố gắng hết sức rời xa chiến trường, Trình Tử Chanh chịu trách nhiệm quan sát chiến trường xem có những địch nhân khác tồn tại hay không. Cố Lý phụ trách khống chế đối thủ, Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ giải quyết đối thủ.

Trên đường đi Đường Tam đã nhắc lại rất nhiều lần nên lúc này, mọi người vô thức tạo ra phản ứng. Vũ Băng Kỷ là người tín nhiệm Đường Tam nhất, bởi vì dưới sự chỉ điểm của Đường Tam, cảm ngộ

của hắn rõ ràng đã tăng lên nhiều.

Từng miếng băng chuỳ bay vụt tới, bay thẳng đến Liệt Địa Tích Dịch. Nhưng đồng thời, Đường Tam cũng không thi triển Phong Nhận. Đường Tam tiến về phía trước, hai tay trước người mãnh liệt chà xát, con ngươi trong chốc lát biến thành thanh bích sắc. Phong nguyên tố nồng đậm dưới sự điều khiển của Khống Hạc Cầm Long lập tức hình thành một cỗ cuồng phong.

Cỗ cuồng phong này cũng không phải làm tổn thương kẻ địch. Băng chuỳ đã tới trước, trên người Liệt Địa Tích Dịch nổ tung thành nhiều đoá băng hoa. Liệt Địa Tích Dịch có lực phòng ngự tương đối mạnh, hầu như Yêu Thú thuộc tính Thổ đều am hiểu phòng ngự. Liệt Địa Tích Dịch tuy rằng bị đau, nhưng cũng không thực sự bị thương, chỉ là một số lân phiến giữa người lõm xuống và có màu trắng. Mặt đất dưới chân nó cũng đã vỡ ra, xung quanh tản ra hào quang màu vàng, nó muốn độn thổ trốn thoát.

Nhưng lúc này, một cỗ gió lốc thổi đến, Liệt Địa Tích Dịch vừa thoát khỏi khống chế muốn độn thổ lập tức bị thổi bay lên.

Chương 107: Phối hợp

Đúng vậy, gió lốc đến rồi!

Liệt Địa Tích Dịch, ý trên mặt chữ, thuộc tính Thổ, năng lực thiên phú am hiểu nhất là độn thổ. Thân thể rắn chắc, am hiểu độn thổ che giấu bản thân để đánh lén. Dù gia hoả này thuộc tính Thổ, nhưng là động vật ăn thịt, chuyên săn gïết các Yêu Thú nhỏ làm đồ ăn.

Nguyên nhân nhóm Đường Tam bị tập kích rất rõ ràng, trong mắt Yêu Thú nhân loại cũng chỉ là tồn tại rất nhỏ bé. Yêu Thú không thông minh như Yêu Quái, nhưng bản năng săn gïết càng mạnh hơn. Hầu như tất cả các Yêu Thú đều nguy hiểm.

Yêu Thú thuộc tính Thổ, chính là dựa vào mặt đất, thoát ly khỏi địa bàn của nó, sức chiến đấu sẽ giảm rất nhiều. Cho nên khi Vũ Băng Kỷ phát động công kích, Cố Lý khống chế, Đường Tam lựa chọn làm con Yêu Thú kia bay lên.

Muốn đánh chết một Yêu Thú tu vi Ngũ giai, thậm chí đang tiếp cận Lục giai là một chuyện không hề dễ dàng, đối phương lại có lực phòng ngự rất mạnh mẽ. Cho nên trước tiên cần hoá giải ưu thế của nó.

Liệt Địa Tích Dịch không biết bay, trên mặt đất bọn nó như cá gặp nc, tuỳ thời có thể độn thổ di động, thậm chí mượn lực lượng đại địa để phát động công kích. Nhưng rời khỏi mặt đất, bọn nó không

là gì. Khi Vũ Băng Kỷ thấy Liệt Địa Tích Dịch bị Đường Tam thổi bay lên, trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc.

Phán đoán thật chuẩn xác! Hắn tự hỏi, bình thường mình phán đoán không tệ, nhưng khi gặp phải nguy hiểm mình vẫn không thể đưa ra phản ứng chính xác nhất, nếu không vừa rồi hắn sẽ lợi dụng băng thứ nhô lên từ mặt đất khống chế Liệt Địa Tích Dịch.

Lúc này, Đường Tam đã hoá giải ưu thế của Liệt Địa Tích Dịch, Vũ Băng Kỷ tự niên biết nên làm thế nào. Một đgf mòn băng xuất hiện dưới thân, tốc độ của Vũ Băng Kỷ tăng vọt, cơ hồ là lập tức trượt đến phía dưới Liệt Địa Tích Dịch.

"Ngưng!"

Lần khống chế thứ hai đã đến. Dưới tình huống tu vi chênh lệch không lớn, Thì Quang Biến có khả năng khống chế tuyệt đối.

Ai có thể cùng thời gian đối kháng chứ?

Liệt Địa Tích Dịch vừa muốn phản kháng thì lần nữa đình chỉ hoạt động. Trong nháy mắt tiếp theo, hai tay Vũ Băng Kỷ đã vỗ lên đầu Liệt Địa Tích Dịch.

Liệt Địa Tích Dịch, Ngũ giai đỉnh phong. Luận tu vi, nó cùng Phong Lang lãnh chủ mà Đường Tam từng đánh chết chênh lệch không nhiều. Nhưng so với Yêu Quái chính thức, vì nó không thông minh bằng nên chỉnh thể thực lực sẽ yếu hơn một chút. Tất nhiên cũng có ngoại lệ, nhưng rất ít.

Mà Vũ Băng Kỷ có tu vi Lục giai, Lục giai Băng Tinh Biến và có Băng nguyên tố hộ thể, cảm giác lạnh lẽo thấu xương lập tức làm Yêu Thú này đóng băng.

Lực phòng ngự của Liệt Địa Tích Dịch rất mạnh, sức chống cự cũng rất cường, nhưng đối mặt với Băng nguyên tố, thân thể nó lập tức cứng ngắc.

Từng đạo Phong Nhận từ trên trời giáng xuống. Mười tám đạo Phong Nhận tiếp nối nhau, dường như tạo thành một đạo màu xanh trên không trung. Mỗi đạo Phong Nhận đều vô cùng tinh chuẩn đánh trúng vị trí.

Lực phòng ngự của Liệt Địa Tích Dịch vô cùng cường hãn, cho dù đối mắt với thủ pháp Bách Điểu Đầu Lâm cũng phải đến đạo Phong Nhận thứ tám, lân phiến ở cổ mới bị tách ra.

Khi nó muốn giãy giụa, tiếng "Ngưng!" thứ ba vang lên từ miệng Cố Lý.

Mười tám đạo Phong Nhận trảm đầu Liệt Địa Tích Dịch xuống.

Thân thể dài hơn ba mét đến lúc này mới rơi xuống trên mặt đất, Yêu Thú Ngũ giai đỉnh phong này đã thực sự bị gïếŧ chết.

Toàn bộ quá trình chiến đấu kỳ thực chỉ giằng co trong khoảng mười giây.

Trong mười giây sử dụng ba lần Thì Quang Biến liên tục, sắc mặt Cố Lý đã thành một mảng trắng xám, nhưng tràn ngập hưng phấn.

Chết? Yêu Thú đã bị gïếŧ chết?

Trong nhận thức của nhân loại bình thường, ở cùng cấp bậc, nhân loại yếu hơn Yêu Thú, Yêu Thú lại yếu hơn Yêu Quái. Đây là cấp độ năng lực. Trước đây, bọn Cố Lý rất ít khi đối mặt với Yêu Thú, dù

có cũng đều là sư trưởng dẫn dắt hoàn thành chiến đấu.

Nhưng hôm nay chỉ có năm người bọn họ ở cùng một chỗ, lại thuận lợi đánh chết một Yêu Thú, hơn nữa còn có thực lực Ngũ giai. Đây chính là lần đầu tiên.

Trình Tử Chanh dù ở trên không trung, không trực tiếp tham gia chiến đấu, lúc này sắc mặt cũng rất phấn khởi.

Thắng, thật sự thắng rồi!

Khi Liệt Địa Tích Dịch bị giết chết, Vũ Băng Kỷ xoay người nhìn về phía Đường Tam. Bốn mắt nhìn nhau, Đường Tam hướng hắn giơ lên ngón tay cái. Vũ Băng Kỷ nở nụ cười, cũng giơ ngón tay cái lên với hắn.

Luận tu vi, trong tiểu đội này, Vũ Băng Kỷ là người mạnh nhất, nhưng hắn biết rõ, trận chiến vừa rồi, nếu không có Đường Tam, kết cục chỉ sợ sẽ khác.

Cho dù Cố Lý có Thì Quang Biến, bọn họ cũng không có khả năng ngăn cản được lực phòng ngự cường hãn của Liệt Địa Tích Dịch. Gió lốc của Đường Tam trợ giúp Cố Lý khống chế đối thủ, làm nó bay lên, sau đó mới là Vũ Băng Kỷ khống chế. Mà những việc này hẳn phải là Vũ Băng Kỷ hoàn thành, Đường Tam chỉ toàn lực công kích mới có thể phát huy hiệu quả tốt nhất. Nhưng thực tế, Vũ Băng Kỷ không làm được chuyện mình phải làm, nên Đường Tam mới thay thế.

Mười giây, trong thời gian ngắn ngủi như vậy, tiểu đội mới thành lập này đã săn giết được một Yêu Thú Ngũ giai. Liệt Địa Tích Dịch có trong danh sách nhiệm vụ săn giết, hơn nữa tiền thưởng không nhỏ. Một đầu Liệt Địa Tích Dịch có giá một nguyên tố tệ. Lân giáp

của gia hoả này rất có giá trị, nhưng rất khó săn gïết. Một khi cảm thấy không ổn, nó lập tức độn thổ bỏ chạy, dù là cường giả cũng rất khó bắt.

Nhưng hôm nay bọn họ gïết được một con.

"Quá tuyệt vời!"

Độc Bạch từ sau cây chạy ra, bộ dạng hớn hở.

Hắn không có tham dự chiến đấu, nên không biết chi tiết toàn bộ quá trình. Nhưng hắn thấy đồng bạn đều rất cường đại.

Sau khi Cố Lý hét lên ba tiếng, Liệt Địa Tích Dịch đã bị gïết chết.

"Lợi hại!"

Cố Lý cũng đã trở lại trước mặt mọi người, giơ ngón tay cái với Đường Tam. Hắn là người thông minh, tự nhiên nhìn ra được trong trận đấu vừa rồi ai mới là người có tác dụng lớn nhất.

Đường Tam cười nói: "Kỳ thật lần này, công đầu thuộc về Độc Bạch sư huynh mới đúng."

"Hả? Hắn? Tại sao lại là hắn?" Trình Tử Chanh nói có chút không phục. Nàng không tham dự chiến đấu, bây giờ vẫn có cảm giác tiếc nuối.

Đường Tam nói: "Bởi vì hắn phát hiện ra quân địch! Thiên Hồ Chi Nhãn của Độc Bạch sư huynh có được dự cảm nhất định, chỉ là tu vi chưa đủ nên chưa có rõ ràng. Nhưng khi hắn cảm giác được không thoải mái tức là có phát sinh nguy hiểm, cho nên chúng ta mới có thể đề cao cảnh giác. Nếu không đột nhiên bị đánh lén như vậy, dù

bất kỳ ai trong chúng ta bị đánh trúng cũng chỉ sợ sẽ bị thương nặng."

Cố Lý gật đầu, trong lòng vẫn còn thấy sợ hãi. Lúc đó, hắn không kịp thi triển Thì Quang Biến. nhân loại bình thường vốn có lực phòng ngự không mạnh, nếu bị Liệt Địa Tích Dịch đâm trúng thực sự không chết cũng bị thương nặng.

Độc Bạch trừng lớn hai mắt, mình trọng yếu như vậy sao? Kỳ thật hắn cũng không quá chắc chắn. Đường Tam nói với Vũ Băng Kỷ: "Đại sư huynh, tiểu độ chúng ta là nhất thể. Thu hoạch lần này chúng ta chia đều, ngươi xem được không?"

Vũ Băng Kỷ nhìn hắn thật sâu, không chút do dự gật đầu nói: "Nên như vậy. Nếu ta nhớ không nhầm, Liệt Địa Tích Dịch có giá trị một nguyên tố tệ."

"Oa, phát tài, phát tài rồi!"

Độc Bạch hưng phấn khoa chân múa tay, vây quanh thi thể Liệt Địa Tích Dịch.

Vũ Băng Kỷ có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nói với Trình Tử Chanh: "Chanh tử, ngươi tiếp tục quan sát xung quanh, ta thu dọn thi thể Liệt Địa Tích Dịch một lát."

Nói xong, Vũ Băng Kỷ nâng tay trái lên, lúc này Đường Tam mới phát hiện, trên cổ tay trái của Đại sư huynh có một vòng tay có bề rộng như hai ngón tay. Trên vòng tay có đường vân chi tiết, tản ra năng lượng chấn động hơi yếu.

Chương 108: Đoàn đội hạch tâm, Tiểu Đường

Vòng tay trữ vật?

Đường Tam cảm nhận được nguyên tố không gian chấn động trong đó. Thật không hổ là Đại sư huynh! Đường Tam lúc trước còn nghĩ có nên lưu lại thi thể Yêu Thú này cho lão sư nhặt về không. Túi trữ vật của hắn không thể bại lộ, lại không nghĩ tới Đại sư huynh đã sớm có chuẩn bị.

Vũ Băng Kỷ không chỉ có vòng tay trữ vật, lúc này hào quang trên vòng tay loé lên, trên mặt đất có vài bình lớn xuất hiện.

Tiếp theo hắn làm một chuyện rất đơn giản, lấy máu.

Máu của Yêu Thú là một vật rất trân quý. Ngâm thân thể trong huyết dịch Yêu Thú, dù đã được pha loãng, đối với Yêu Quái cùng thuộc tính có tác dụng trợ giúp tu luyện. Đối với bọn họ có Yêu Thần biến cũng có tác dụng tương tự. Huyết dịch của Ngũ giai Yêu Thú rất có giá trị.

Vũ Băng Kỷ không để họ hỗ trợ, tự mình rất nhanh đã hoàn thành, sau đó đem thi thể Liệt Địa Tích Dịch thu vào trong vòng tay trữ vật, rồi cùng mọi người xoá sạch dấu vết trên mặt đất. Khoảng nửa giờ sau, những công việc này đã hoàn thành.

"Mọi người nghỉ ngơi một chút rồi tiếp tục đi." Vũ Băng Kỷ nói với

mọi người.

Nghỉ ngơi chủ yếu là dành cho Cố Lý. Trước đó hắn thi triển kỹ năng ba lần liên tục gây tiêu hao không nhỏ, huyết mạch chi lực cũng tiêu hao rất nhiều. Liên tục sử dụng Thì Quang Biến tiêu hao rất lớn so với bình thường sử dụng Thì Quang Biến, nhưng hiệu quả cực cao.

Mặc dù đang nghỉ ngơi nhưng mọi người vẫn cảnh giác cao. Lúc này mới đi chưa được một ngày đã săn gïết một Ngũ giai Yêu Quái, thu được một nguyên tố tệ. Sau khi chia đều, mỗi người đều có tiền lời không nhỏ. So với nhiệm vụ bình thường thì kiếm được nhiều tiền hơn, cho dù bây giờ có trở về cũng đã kiếm được một khoản không nhỏ.

Lúc trước, Cố Lý, Độc Bạch và Trình Tử Chanh đều rất tò mò mục tiêu của nhiệm vụ lần này là gì, nhưng Đường Tam và Vũ Băng Kỷ không nói, chỉ bảo rằng bọn họ đến nơi sẽ biết.

Hiện tại bọn họ dứt khoát không hỏi nữa. Một Yêu Quái tu vi Ngũ giai đỉnh phong bị bọn họ dễ dàng đánh chết, không thể nói bọn họ không có chút kiêu ngạo.

Độc Bạch thậm chí còn tưởng tượng, lần này có thể săn gïết tám, mười đầu Yêu Thú, tiền thưởng nhất định sẽ rất lớn, sau đó mua một chút thiên tài địa bảo ăn, xem có thể đột phá Tứ giai hay không.

Trình Tử Chanh cùng Cố Lý rất hưng phấn, Đường Tam và Vũ Băng Kỷ thì bình tĩnh hơn. Vũ Băng Kỷ đang suy ngẫm, trong trận chiến như vậy, mình nên làm thế nào mới có thể phát huy ra tác dụng thật lớn.

Đường Tam chỉ lặng yên minh tưởng.

Hắn không thử nghiệm đi thôn phệ huyết mạch chi lực của Yêu Thú. Huyết mạch chi lực của Yêu Thú hỗn tạp hơn so với Yêu Quái, và quan trọng hơn là, trước mặt hắn có nhiều đồng bạn như vậy. nhỡ Yêu Thú bị hút khô thì làm thế nào? Hắn không muốn bị mọi người hoài nghi.

Từ tình huống trận chiến vừa rồi có thể thấy, kinh nghiệm thực chiến của Vũ Băng Kỷ và Cố Lý có chỗ khiếm khuyết. Vũ Băng Kỷ khá ổn, Cố Lý thì có chút không thành thạo. Nếu như bọn họ phối hợp ăn ý, với thực lực như bây giờ, Cố Lý chỉ cần phóng thích một lần Thời Gian Ngưng Cố là bọn họ có thể hoàn thành chém gïết.

Nhưng tiểu đội này mới thành lập, ăn ý vẫn cần thời gian bồi đắp.

Đường Tam cũng không nói thêm điều gì, cũng không giảng thuật chi tiết trận chiến. Lần thực hiện nhiệm vụ này nhất định không chỉ tao ngộ một con Yêu Thú. Liệt Địa Tích Dịch không mang lại cho mọi người áp lực quá lớn, nên bọn họ còn chưa lý giải toàn bộ. Chờ đến khi gặp được Yêu Thú cường đại hơn thì bọn họ sẽ cảm ngộ được nhiều hơn.

Nghỉ ngơi xong đã tới buổi chiều. Năm người nhanh chóng xuất phát, tiếp tục đi sâu vào bên trong Gia Lý Sơn Mạch.

Sau khi bọn họ đi không lâu, một đạo thân ảnh xuất hiện ở trên sườn núi.

Trương Hạo Hiên nhìn thân ảnh bọn họ rời đi, khoé miệng cong lên một nụ cười vui vẻ.

Không sai, năng lực thực chiến của Đường Tam không làm mình

thất vọng. Nếu không có Đường Tam, các đệ tử Ngũ giai khác không biết sẽ như thế nào trong trận chiến vừa rồi.

Bọn họ nhất định có thể ứng phó được, dù sao Vũ Băng Kỷ cũng đã đạt đến Lục giai. Nhưng khi đối mặt với Liệt Địa Tích Dịch, chỉ sợ bọn họ sẽ bị đánh đến nỗi luống cuống tay chân, cuối cùng Liệt Địa Tích Dịch sẽ bỏ chạy, thậm chí còn có thể đánh lén làm tổn thương các đội viên khác.

Nhưng từ tình huống trước mắt có thể thấy lần này để bọn họ đi chấp hành nhiệm vụ là một lựa chọn chính xác. Tác dụng lớn nhất của Đường Tam là điều phối và sử dụng hợp lý năng lực của tiểu đội. Có Đường Tam ở đây, chỉnh thể thực lực của mọi người rõ ràng được nâng cao hơn.

Kinh nghiệm thực chiến của đứa nhỏ này không biết từ đâu mà có. Chẳng lẽ trên thế giới này thực sự có người sinh ra đã biết hay sao.

Trương Hạo Hiên thầm nghĩ, luận thiên phú, trong đám hài tử mà hắn gặp qua chỉ sợ Đường Tam không thể đi vào 50 thứ hạng đầu. Nhưng luận về năng lực tổng hợp, tâm tính, chỉ sợ hắn có thể xếp ở vị trí thứ hai. Ít nhất trước mắt là như vậy. Chỉ là hy vọng tốc độ phát triển của hắn trong tương lai được duy trì, nhanh chóng trưởng thành mới tốt.

Trong núi rừng vĩnh viễn không thiếu đồ ăn, với phương diện sinh tồn này, mọi người cũng quen thuộc với Gia Lý Sơn Mạch nên không có vấn đề gì, nhất là khi có Vũ Băng Kỷ dẫn đầu.

Hái một ít quả dại, lấy một ít nước suối là có thể bổ sung tiêu hao của bọn họ.

Càng đi sâu vào trong, số lượng Yêu Thú cũng bắt đầu nhiều hơn.

Tác dụng trinh sát của Trình Tử Chanh bắt đầu hiện ra rõ ràng. Nàng vẫn phi hành tầm thấp, khi phát hiện có Yêu Thú quần cư, mọi người sẽ lựa chọn đi đường vòng. Vốn Độc Bạch hưng phấn nói muốn săn giết nhiều Yêu Thú một chút, nhưng Vũ Băng Kỷ không chấp nhận đề nghị của hắn.

Khứu giác của Yêu Thú đều rất nhạy cảm, khi ngửi thấy mùi máu tươi sẽ tụ tập lại. Nếu xảo hợp có thể gặp phải Yêu Thú cường đại hơn khi săn giết.

Yêu Thú trên Yêu Tinh Đại Lục có một đặc tính, chính là khó có thể thành Thần. Điều này có liên quan đến chỉ số thông minh. Yêu Thú có thể tu luyện thành Thần khẳng định đều biến thành Yêu Quái rồi.

Nói như vậy, Cửu giai chính là cảnh giới đỉnh phong của Yêu Thú. Dựa vào thiên phú thân thể, cường độ huyết mạch, Yêu Thú không có trí tuệ có thể tu luyện đến Cửu giai cũng không nhiều. Cho nên trong Yêu Thú cũng không có nhiều cường giả. Đây là so với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, còn với nhân loại, Yêu Thú vẫn là tồn tại vô cùng cường đại.

Gặp được Yêu Thú thực lực yếu, ngẫu nhiên ra tay, bọn họ cũng có chút thu hoạch. Bởi vì Yêu Thú nhỏ yếu có thể giữ lại toàn thây, không cần xử lý, cũng không gây phiền toái. Khi không xử lý, mùi máu tươi tản ra cũng thấp hơn.

Buổi tối ngày đầu tiên xuất phát.

Bọn họ tìm được một địa phương có địa thế tương đối cao, ở đó có một cây cổ thụ. Buổi tối ngủ trên cây an toàn hơn nhiều so với ngủ trên mặt đất.

Vũ Băng Kỷ, Đường Tam, Cố Lý thay phiên gác đêm, để cho cô

nương duy nhất trong đội Trình Tử Chanh và Độc Bạch không có sức chiến đấu nghỉ ngơi.

Ngày hôm nay, mệt nhất đúng là người có thể năng kém nhất Độc Bạch. Tuy rằng hắn không cần tham gia chiến đấu, nhưng thân thể yếu kém của hắn có chút không chịu được. Đường Tam dùng dây thừng trói hắn trên một nhánh cây tráng kiện, gia hoả này đã ngủ rồi.

Trong ngày, Trình Tử Chanh có hơn nửa thời gian là phi hành, tinh thần còn phải chú ý cao độ tình huống xung quanh, Tinh Thần Lực tiêu hao không nhỏ, cũng đã sớm đi ngủ.

Ba người Đường Tam, Vũ Băng Kỷ, Cố Lý ngược lại không buồn ngủ. Bọn họ ngồi dưới tàng cây, thấp giọng nói chuyện phiếm.

"Tiểu Đường, thủ pháp sử dụng băng chuỳ mà ngươi nói là cái gì? Đằng nào cũng nhàn rỗi, ngươi cho ta xem một chút." Vũ Băng Kỷ mỉm cười nói.

Cố Lý có chút kinh ngạc nhìn qua, Đại sư huynh vậy mà thực sự lĩnh giáo Đường Tam?

Đoạn đường hôm nay, cách nhìn Đường Tam của Cố Lý đã có sự thay đổi không nhỏ. Trong tiểu đội, đội trưởng là Đại sư huynh Vũ Băng Kỷ, nhưng khi bắt đầu lên núi, bố trí chiến thuật lại là Đường Tam. Thời khắc nguy hiểm, ứng đối trầm ổn kịp thời cũng là Đường Tam.

Bất tri bất giác, tất cả mọi người đều có cảm giác Đường Tam mới là hạch tâm của đoàn đội. Mà với điều này, Vũ Băng Kỷ cũng không để ý.

Chương 109: Vung tay mũi tên

Vũ Băng Kỷ cảm nhận được ánh mắt khác thường của Cố Lý, mỉm cười nói: "Ngươi cũng học hỏi Tiểu Đường một chút, ở phương diện tu luyện hắn có lý giải vô cùng đặc biệt. Sau vài lần cùng hắn thảo luận, ta với Băng nguyên tố có cảm ngộ rõ ràng không giống lúc trước. Nhưng Thì Quang Biến của ngươi khá đặc thù."

Cố Lý gật nhẹ đầu, đối với tiểu sư đệ mới đến này, hắn càng ngày càng nhận thức hắn.

Đường Tam nói: "Đại sư huynh, ngươi cảm thấy băng chuỳ là thủ đoạn công kích như thế nào?"

Vũ Băng Kỷ nói: "Công kích từ xa. Quan trọng là tốc độ, lực xuyên thấu và số lượng."

Đường Tam vuốt cằm nói: "Tuy khác về hình thức với Phong Nhận của ta nhưng có cùng hiệu quả. Nhưng thực tế, bởi vì băng chuỳ ngưng thực hơn nên uy năng hắn là lớn hơn Phong Nhận. Ưu điểm của Phong Nhận là thay đổi thất thường, có thể dựa vào xoay tròn cùng đặc tính tự do, dưới góc độ tính toán tốt sẽ đi công kích. Mà băng chuỳ lại khác, theo ta đặc tính lớn nhất của nó là lực xuyên thấu. Vậy làm thế nào để nó có lực xuyên thấu mạnh hơn đây? Đầu tiên là độ cứng của bằng chuỳ. Áp súc càng đặc thì băng chuỳ càng cứng. Sau đó là tốc độ, tốc độ càng nhanh, lực trùng kích cũng càng lớn, lực xuyên thấu tự nhiên sẽ mạnh hơn một chút. Nếu như tu luyện tới cực hạn, băng chuỳ có thể ấp súc trở thành băng châm,

bởi vì thể tích càng nhỏ, lực xuyên thấu càng mạnh hơn. Băng châm cường đại có thể phá vỡ các loại phòng ngự."

Cố Lý cười nói: "Nghe cái này làm cho người ta có điểm không rét mà run đấy! Nhưng những lời này, Đại sư huynh hẳn là cũng chú ý tới."

Vũ Băng Kỷ nói: "Băng nguyên tố áp súc ta còn theo hắn học đó. Tiểu Đường, ý của ngươi là, muốn để băng chuỳ mạnh hơn nữa, một là áp súc thể tích của nó, làm cho nó càng ngưng thực, hai là tăng tốc độ lên."

Đường Tam gật đầu, nói: "Nếu như sức nặng của băng chuỳ là một cân, dưới tình huống sức nặng như nhau, thể tích càng nhỏ uy lực nhất định càng lớn. Về tốc độ thì có liên quan đến thủ pháp ta muốn chỉ cho ngươi. Khi sử dụng thủ pháp này, cần đem lực lượng thân thể và huyết mạch chi lực của ngươi kết hợp, sau đó rót vào trong băng chuỳ, thậm chí còn có thể đem Tinh Thần Lực của ngươi phụ gia thêm để cho băng chuỳ có lực xuyên thấu càng mạnh hơn, làm cho đối phương không thể né tránh."

Vũ Băng Kỷ nói: "Nghe rất lợi hại, ngươi làm mẫu cho ta một lần đi."

Nói xong, hắn ngưng tụ ra một đống băng chuỳ, đưa cho Đường Tam. Đây là một đống băng chuỳ bình thường, dài nửa xích, ước chừng nặng nửa cân.

Băng chuỳ rơi vào tay có cảm giác mát lạnh, cũng không có dấu hiệu bị hoà tan, ít nhất trong thời gian ngắn vẫn còn nguyên vẹn. Đây là lực chưởng khống Băng nguyên tố sau khi tu luyện đến trình độ nhất định mới có được.

"Đại sư huynh, thật tốt quá!" Đôi mắt Đường Tam lập tức sáng lên, cũng không cần thi triển Phong Nhận màu xanh.

Huyền Thiên Công vận chuyển, trong chớp mắt, khí thế trên người Đường Tam trở nên khác biệt.

Hắn rõ ràng không nhìn về phía Vũ Băng Kỷ và Cố Lý, nhưng hai người vẫn cảm nhận được thái độ nghiêm túc trên người hắn.

Lúc này Đường Tam đột nhiên trở nên vô cùng chăm chú, băng chuỳ trong tay hắn không có khí tức chấn động, dường như nó đã biến mất, hoặc là nói nó đã hoàn toàn hoà thành một thể với Đường Tam.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân thể Đường Tam dịch chuyển, phát lực từ lưng đến bả vai, bả vai đến cánh tay, băng chuỳ trong tay như thiểm điện hất ra.

Băng chuỳ trong không trung loé lên, không phát ra một tiếng vang, cứ như vậy biến mất.

Với tu vi của Vũ Băng Kỷ cũng chỉ có thể chứng kiến hào quang loé lên, băng chuỳ đã biến mất. So với tốc độ bình thường của hắn, nhanh hơn không chỉ một lần.

Khi băng chuỳ bị vung ra, dù là Vũ Băng Kỷ hay Cố Lý đều có cảm giác da đầu bị xiết chặt. Trong khoảnh khắc đó, bọn họ cảm nhận rất rõ huyết mạch khí tức đang lao nhanh trong cơ thể Đường Tam.

....

Vũ Băng Kỷ vừa nói được hai chữ thì ước chừng cách chỗ này ngoài ba mươi mét, một cây nhỏ đột nhiên chậm rãi ngã xuống, phát ra

tiếng "sàn sạt" do cành lá liên tiếp va chạm với nhau.

Cố Lý trợn mắt há mồm.

Băng chuỳ? Đây là do miếng băng chuỳ vừa rồi tạo ra? Một cây nhỏ cách đây ba mươi mét, cứ như vậy bị bẻ gãy?

Vũ Băng Kỷ cũng khiếp sợ, một đống bằng chuỳ có thể đạt được uy lực trình độ này?

Đường Tam chuyển hướng sang Vũ Băng Kỷ, mỉm cười nói: "Thủ đoạn công kích từ xa nhất định phải hợp nhất tinh, thần, khí. Bởi vì chỉ có như vậy mới có thể làm cho đối phương không cách nào né tránh. Mà tất cả công kích từ xa, vô luận là uy lực như thế nào, đều phải đánh trúng đối thủ mới có thể phát ra được uy năng chính thức, nếu không cũng không có ý nghĩa gì. Nhan, chuẩn, ác! Tinh thần khí! Đây là chân lý của công kích từ xa. Đại sư huynh ngươi có thể cảm nhận một lúc. Thủ pháp này của ta gọi là vung tay mũi tên, không phức tạp, nhưng muốn luyện tập đến cực hạn cũng không dễ dàng.

"Vung tay mũi tên, hay cho một cái vung tay mũi tên!"

Đôi mắt Vũ Băng Kỷ sáng long lanh. Trong thời gian ngắn, hắn đã có chút xoa tay muốn thử.

Đường Tam cũng không ngại Cố Lý bên cạnh, lập tức đem kỹ thuật thi triển vung tay mũi tên cùng các kỹ xảo giảng thuật thật chi tiết cho Vũ Băng Kỷ nghe.

Vũ Băng Kỷ nghe rất chăm chú, Cố Lý bên cạnh cũng cẩn thận nghe. Trong đó có một ít phương thức phát lực làm Cố Lý mở rộng tầm mắt, cũng có cảm ngộ không nhỏ.

Lần này thực sự là lựa chọn đúng a! Đây chính là cảm thụ của Cố Lý.

Đường Tam nói xong, Vũ Băng Kỷ có chút không thể chờ đợi mà thử nghiệm.

"Hai người các ngươi nghỉ ngơi trước, ta gác đêm đầu tiên, sau đó luyện tập một chút vung tay mũi tên."

Vũ Băng Kỷ có Băng nguyên tố hộ thể, tiêu hao ngày hôm nay cũng không đáng kể, hiện tại được kích thích càng không biết mỏi mệt.

"Được."

Đường Tam đáp ứng một tiếng rồi định lên cây nghỉ ngơi, lại bị Cố Lý kéo lại.

"Tiểu Đường." Cố Lý cười hắc hắc, "cái kia, ngươi đã đáp ứng ta chỉ ta phương pháp chiến thắng Trương Bạch Bân, vậy lúc nào chỉ ta đây?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Không vội, sư huynh ngươi nghỉ ngơi trước đi. Chúng ta phải bảo trì trạng thái tốt nhất để nghênh đón ngày mai. Nếu ngày mai không có gì ngoài ý muốn, ta sẽ bắt đầu chỉ cho ngươi."

"Được, một lời đã định."

Thông qua vung tay mũi tên, hiện tạo Cố Lý đã hoàn toàn tin phục Đường Tam. Đại sư huynh ở chỗ hắn có thể học được nhiều như vậy, mình cũng nhất định có thể!

Đến nửa đêm, Vũ Băng Kỷ mới thông tri cho Đường Tam thay ca, còn biểu diễn một chút thành quả luyện tập vung tay mũi tên.

Đường Tam uốn nắn cho hắn một hồi, vị Đại sư huynh này mới cảm thấy mỹ mãn đi minh tưởng. Ngộ tính của Vũ Băng Kỷ rất không tệ, vung tay mũi tên dường như là thủ pháp trụ cột trong Ám Khí Bách Giải của Đường Môn, học cũng không tính là khó. Vũ Băng Kỷ có tu vi thâm hậu, trong một đêm đã nắm giữ được bí quyết trong đó, về sau chỉ cần luyện tập chăm chỉ là được.

Một đêm này coi như yên tĩnh, sáng ngày thứ hai mọi người đều tỉnh táo, phát hiện Độc Bạch đã từ trên nhánh cây lăn xuống, may mà có dây thừng nên mới không ngã xuống đất. Mọi người tiếp tục xuất phát.

Dựa theo tốc độ hôm qua, bọn họ cần hai ngày thời gian mới có thể tiến nhập khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ. Mà sau khi tiến vào đó cần mất bao lâu để tìm kiếm Sáp Sí Hổ, bọn họ cũng không đoán được.

Nhưng thu hoạch vẫn coi như không tệ.

Vũ Băng Kỷ cũng không còn quá cẩn thận như ngày đầu tiên, gặp được một ít Yêu Thú, bọn họ cũng chủ động chiến đấu, dưới tình huống không gặp phải đàn Yêu Thú thì luyện tập phối hợp trong thực chiến.

Đường Tam trở thành linh hồn của đội ngũ.

Vũ Băng Kỷ chủ động uỷ quyền, để Đường Tam chỉ đạo mọi người phối hợp.

Một ngày đi không ngừng, cộng thêm vài lần chiến đấu, tốc độ của

bọn họ đã chậm lại. Cho tới lúc này, bọn họ đã săn gïết được sáu đầu Yêu Thú, mạnh nhất là Ngũ giai, yếu nhất cũng là Tứ giai. Tuy rằng giá trị không bằng Liệt Địa Tích Dịch, nhưng vẫn thu được tiền lời tương đối khá.

Có thể trở thành một thành viên của học viện Cứu Thục, tất cả đều là người thông minh. Trong vài lần chiến đấu, dưới sự chỉ huy của Đường Tam, mọi người cũng dần ăn ý hơn.

Chương 110: Chỉ điểm Cố Lý

Tín nhiệm cũng thông qua thực chiến mà bồi đắp, có Đường Tam ở đây, mọi người đều cảm giác tất cả đều trôi chảy. Đường Tam đã trở thành một nhân vật trọng yếu, hắn là linh hồn của đoàn đội, là người chỉ huy chiến đấu, làm cho đồng đội phát huy được năng lực của bản thân họ, do đó làm mọi người trở thành một thể thống nhất.

Ở kiếp trước, thời kỳ niên thiếu, Đường Tam trong đoàn đội cũng là hồn sư Hệ Khống Chế, là linh hồn của cả đội. Kiếp này dù không còn am hiểu khống chế như kiếp trước, nhưng lấy kinh nghiệm chiến đấu của hắn, hướng dẫn bọn Vũ Băng Kỷ cũng là điều dễ dàng. Có hắn, mọi người hoàn toàn có thể phát huy được thực lực 120%.

Vũ Băng Kỷ là người có cảm nhận khắc sâu nhất. Hắn xem như là người có tu vi cao nhất ở đây, khi chiến đấu có thể đem thực lực của mình phát huy được liền có cảm giác rất sung sướng. Hắn thậm chí cảm nhận được thực lực của mình dường như lại tăng lên. Hắn hiểu được, cũng không phải là thực lực của bản thân tăng lên, mà là dưới sự chỉ dẫn của Đường Tam, hắn có thể triển khai rất tốt năng lực mà thôi. Điều này thực sự là quá tốt rồi.

Đêm ngay thứ hai đã đến, năm người lần nữa tìm một nơi khá cao nghỉ ngơi. Vừa ăn tối xong, Cố Lý liền đụng Đường Tam.

"Tiểu Đường, hắc hắc."

Cố Lý nháy mắt ra hiệu với hắn.

Hai ngày ở chung này, Đường Tam phát hiện, kỳ thực tính cách của Cố Lý cũng rất hoạt bát, chỉ là bình thường dường như lộ ra vẻ nghiêm túc, rời đi ánh mắt của các sư phụ, bản tính của vị sư huynh này dần lộ rõ hơn. Cố Lý và Độc Bạch đều là kỳ vọng của các sư phụ, Độc Bạch tăng lên quả thực quá khó khăn, mà Cố Lý cũng đã đạt đến Tứ giai, cho nên thừa nhận áp lực càng lớn hơn.

Đường Tam cười nói: "Làm gì vậy? Cố Lý sư huynh?"

Cố Lý cười hắc hắc nói: "Ngươi hiểu mà. Đêm qua chúng ta không phải nói rồi sao?"

Đường Tam tất nhiên biết Cố Lý nói về điều gì, Vũ Băng Kỷ cũng đã đến gần. Tuy nói là Đường Tam muốn chỉ điểm Cố Lý, nhưng Vũ Băng Kỷ nghe Đường Tam giảng thuật thu được không ít điều tốt, nên nghe một chút Đường Tam chỉ điểm Cố Lý, không chừng cũng có trợ giúp với chính mình.

Trình Tử Chanh ở trên ngọn cây, Độc Bạch cũng không lên cây nữa, cả hai đều vây lại.

Chiến đấu hôm nay, Vũ Băng Kỷ đã bắt đầu sử dụng vung tay mũi tên để phóng thích băng chuỳ. Lực xuyên thấu của băng chuỳ tăng lên gấp đôi, kết hợp với Băng nguyên tố áp súc, uy năng càng lớn, phamj vi công kích cũng lớn hơn rất nhiều. Đây mới chỉ là tình huống hắn chưa thành thạo.

Vũ Băng Kỷ hoàn toàn tin tưởng, nếu như mình có thể áp súc băng chuỳ thành băng châm, đây tuyệt đối là sát chiêu. Nhìn Đường Tam sử dụng Phong Nhận mạnh mẽ như vậy, hắn đối với thủ pháp vung

tay mũi tên của mình cũng rất tin tưởng.

Độc Bạch và Trình Tử Chanh cũng để ý, đêm qua bọn họ dù đã nghỉ ngơi nhưng vẫn nghe được một chút. Hôm nay thấy Đường Tam muốn chỉ điểm Cố Lý, bọn họ cũng hứng thú, chuẩn bị lắng nghe.

Trình Tử Chanh cũng được Đường Tam chỉ điểm vài câu, nhưng đó là kinh nghiệm thực chiến. Lúc này, nàng rất tò mò nhìn hài tử nhỏ nhất này, nhìn hắn bị các sư huynh vây quanh, không biết hắn sẽ chỉ điểm Cố Lý như thế nào.

Đường Tam nói với Cố Lý: "Cố Lý sư huynh, Thì Quang Biến của ngươi vô cùng mạnh, có vài phần đặc điểm thành lập tuyệt đối, cho dù đối thủ có tu vi cao hơn ngươi cũng bị Thời Gian Ngưng Cố ảnh hưởng. Việc tu luyện Thì Quang Biến đã bị cường độ huyết mạch của ngươi ảnh hưởng, ta thấy rằng muốn tăng lên cường độ huyết mạch không chỉ có một phương thức là làm cho huyết mạch trở nên nồng đậm hơn. Tăng lên nồng độ huyết mạch đương nhiên là rất tốt, nhưng đối với Yêu Thần biến hi hữu như của ngươi thì rất khó khăn. Ta cảm thấy có một biện pháp khác mà ngươi có thể thử."

Cố Lý nghe xong, hắn vốn nghĩ Đường Tam sẽ chỉ cho mình một ít kỹ xảo để đối phó với Trương Bạch Bân, lại không nghĩ hắn chỉ điểm mình tu luyện Thì Quang Biến. Các sư phụ cũng không có phương pháp nào tốt, chỉ là làm cho mình không ngừng kích thích huyết mạch, không ngừng hấp thu thiên địa linh khí để tăng cường thực lực. Đường Tam có thể có biện pháp gì tốt hơn sao? Sau khi nghe Đường Tam nói, đáy mắt hắn không khỏi hiện lên một chút thất vọng.

Đường Tam dường như không nhìn thấy biến hoá của Cố Lý, tiếp tục nói: "Ngoài tăng lên nồng độ huyết mạch, chúng ta tu luyện Yêu Thần biến chính là kích thích huyết mạch. Con đường này rất đúng,

nhưng phương thức kích thích cùng với làm thế nào để có hiệu quả thì cần chúng ta phải tự mình tìm tòi. Sư huynh có thể bắt đầu từ điểm này."

"Thì Quang Biến là khống chế thời gian, là thông qua Tinh Thần Lực điều động huyết mạch chi lực để tiến hành. So với các Yêu Thần biến khác, Thì Quang Biến yêu cầu Tinh Thần Lực cao hơn nhiều. Thời gian là một tồn tại vô cùng huyền diệu, nó luôn vây quanh chúng ta, nhưng lại không thể bắt được. Mọi người thường nói đã hối hận vì việc gì đó, bởi vì thời gian đã qua không thể quay về được, nhưng có thể làm thời gian tạm thời ngưng kết. Trong tương lai khi ngươi càng cường đại, thậm chí có thể nghịch chuyển thời gian trong ngắn ngủi. Đây mới là điểm cường đại nhất của Thì Quang Biến. Cho nên nếu muốn tăng lên Thì Quang Biến, ngươi cần tăng lên Tinh Thần Lực."

"Tu luyện Tinh Thần Lực có một loại phương pháp rất đơn giản, chính là tiêu hao. Đem Tinh Thần Lực của mình triệt để tiêu hao hết, thậm chí là không còn một chút nào. Chờ khi nó khôi phục sẽ thấy được tăng lên. Ta cảm thấy khi ngươi kích thích huyết mạch tăng lên thì đồng thời nên đem nhiều thời gian và sự chú ý của mình ở Tinh Thần Lực. Nếu Tinh Thần Lực của ngươi cường đại, ngươi kích thích huyết mạch sẽ càng mạnh hơn. Ta cảm thấy Thì Quang Biến càng có khả năng là tinh thần kích thích huyết mạch hơn là bản thân kích thích huyết mạch. Điều này có lẽ có thể trở thành một phương hướng cho ngươi tu luyện, ít nhất ta thấy nó có hiệu quả trước khi ngươi đạt đến Cửu giai đỉnh phong."

Đường Tam vô cùng coi trọng Thì Quang Biến, nơi này cũng không có các sư phụ, hắn cũng mặc kệ mọi người có hoài nghi vì sao hắn có suy nghĩ như vậy, muốn đem phương thức tu luyện chính xác nói với Cố Lý.

Muốn tăng lên Thì Quang Biến tuyệt đối không chỉ cần kích thích huyết mạch, nói cách khác là không chỉ đơn thuần tăng lên huyết mạch năng lượng như vậy, mà còn phải không ngừng thông qua kích thích tinh thần, làm cho Tinh Thần Chi Hải của Cố Lý sinh ra biến chất, mới có thể làm cho Thì Quang Biến tiến hoá.

Muốn chạm đến thời gian áo nghĩa, không có gì cần hơn so với Tinh Thần Lực cường đại. Nếu Tinh Thần Lực của Cố Lý đủ cường đại, số lần sử dụng Thì Quang Biến cũng nhiều hơn, huyết mạch bị Tinh Thần Lực mạnh mẽ kích thích, khả năng biến chất cũng rất lớn.

Nghe Đường Tam nói những lời này, thất vọng trong mắt Cố Lý biến thành kinh ngạc.

"Chỉ đơn thuần tiêu hao Tinh Thần Lực cũng có thể tăng lên Tinh Thần Lực sao?"

Đường Tam nói: "Nghe dường như hơi ngốc, nhưng đây là một phương thức vô cùng đơn giản, trở về ngươi có thể thử xem. Phương thức tu luyện Tinh Thần Lực này đối với ai cũng đều phù hợp, Độc Bạch sư huynh, ngươi cũng có thể thử xem. Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi muốn tăng lên cũng yêu cầu Tinh Thần Lực cường đại. Đương nhiên lúc chúng ta thực hiện nhiệm vụ thì đừng thử. Dù sao Tinh Thần Lực tiêu hao quá độ muốn khôi phục hoàn toàn vẫn cần một khoảng thời gian."

Đường Tam chưa nói hết, phương thức tu luyện hơi ngốc này kỳ thật chỉ thích hợp với nơi có đủ thiên địa linh khí. Ở Pháp Lam thế giới này, ở Yêu Tinh Đại Lục này, thiên địa linh khí rất nồng đậm. Ở một nơi như vậy, sau khi thân thể tiêu hao quá độ sẽ tự động hấp thu thiên địa linh khí trong không khí để bổ sung năng lượng cho bản thân, cả Tinh Thần Lực cũng vậy.

Kiếp trước ở Đấu La Đại Lục, phương thức tu luyện này cũng có hiệu quả, nhưng khẳng định hiệu quả không tốt bằng như ở đây.

"Chờ sau khi trở về, ta cũng thử xem." Vũ Băng Kỷ không chút do dự nói.

Chương 111: Lại hiện ra, Loạn Phi Phong

Trước kia hắn chú trọng hơn với cảm ngộ Băng nguyên tố, đây cũng là phương pháp tu luyện Quan Long Giang một mực chỉ điểm cho hắn. Nhưng sau khi nghe Đường Tam nói, hắn bắt đầu thử nghiệm áp súc Băng nguyên tố lại cảm giác được Tinh Thần Lực của mình không đủ dùng. Tăng lên Tinh Thần Lực chắc chắn rất tốt cho năng lực khống chế Băng nguyên tố của hắn.

"Cảm ơn ngươi, Tiểu Đường." Cố Lý gật đầu.

Đường Tam cười nói: "Không cần cảm ơn. Ta cũng chỉ có ý tưởng như vậy. Bản thân ta cũng tu luyện như vậy, cho nên Tinh Thần Lực của ta cũng được."

Đối với Tinh Thần Lực của hắn, mọi người tự nhiên đều không có nửa điểm nghi ngờ. Có thể khống chế Phong Nhận ở trình độ như vậy, làm sao Tinh Thần Lực không cường đại?

Đường Tam nói: "Được rồi, vậy tiếp theo ta sẽ chỉ ngươi phương pháp chiến thắng Trương Bạch Bân sư huynh."

"Sao?"

Cố Lý sửng sốt một lát, hắn nghĩ phương pháp tu luyện Tinh Thần Lực chính là phương pháp Đường Tam muốn chỉ cho hắn.

Đường Tam không để ý đến sự kinh ngạc của hắn, mà đi xuống dốc

núi. Không lâu sau, hắn cầm một cây dây leo và một tảng đá cứng rắn trở về.

"Đây là muốn làm gì?" Bốn người đều rất ngạc nhiên.

Đường Tam cũng không giải thích, ngồi xổm xuống mặt đất, dùng cây dây leo nhanh chóng quấn quanh hòn đá. Hòn đá bị hắn quấn rất chắc, để lại một đoạn dây ước chừng hai mét.

Đường Tam nói với bốn người: "Các ngươi lui xa một chút, Cố Lý sư huynh, ngươi chú ý động tác của ta, cùng với biến hoá và quỹ tích tảng đá chuyển động."

"Được."

Cố Lý gật gật đầu, đi theo Vũ Băng Kỷ và Độc Bạch lui sang một bên.

Đường Tam ước lượng sức nặng của hòn đá, trong mắt hiện lên một vòng quang mang, trong nháy mắt tiếp theo, hắn bắt đầu chuyển động.

Dây leo trong tay nhấc về phía trước, hòn đá lơ lửng cách mặt đất không xa, tay phải kéo một chút, hòn đá liền chuyển động. Ngay sau đó, thân thể Đường Tam nửa chuyển, dùng thân thể kéo dây leo, dây leo kéo theo hòn đá, hòn đá phát ra một tiếng đón gió đã bị hắn kéo xoay một vòng, sau đó hung hăng nện trên mặt đất, phát ra một tiếng "phanh" trầm đục.

Chỗ hôm nay bọn họ dừng lại nghỉ ngơi là một sườn núi, dưới đất đều là bùn, lập tức bị nện thành một cái hố, mà hòn đá kia cũng bắn lên.

Đường Tam không ngừng hoạt động, mượn lực hồn đá bắn lên, thân thể lần nữa xoay tròn, tốc độ của hòn đá rõ ràng tăng lên, hòn đá một lần nữa hung hăng đạp xuống mặt đất.

"Phanh!"

Âm thanh lần này vang hơn lần trước một ít.

Hòn đá bắn lên càng nhanh, Đường Tam cũng không dừng lại, hòn đá lại xoay tròn, tiếng rít lớn hơn vài phần, lần nữa ném ra.

Nương theo Đường Tam xoay tròn, tốc độ hòn đá càng lúc càng nhanh, lực lượng của nó cũng trở nên càng lớn.

Dưới sự nện kích của hòn đá, cái hố trên mặt đất không ngừng biến lớn, mặt đất xung quanh cũng xuất hiện một ít vết rách, toàn bộ dốc núi đều chấn động. Thời gian dần qua, Đường Tam xoay tròn ngày càng nhanh, hắn tựa như một con quay vậy. Nhưng kỳ dị là, hòn đá kia luôn chính xác mà đập xuống một điểm trên mặt đất. Nương theo từng tiếng nổ vang mãnh liệt, cùng với hòn đá đang xoay tròn kia, bốn người khác đều mở to mắt nhìn chăm chú.

Bọn họ cảm giác được, đây tuyệt đối không chỉ là một hòn đá đánh xuống mặt đất đơn giản như vậy. Lực lượng sau mỗi lần va chạm đều lớn hơn lần trước đó, mỗi lần xoay tròn tốc độ cũng càng nhanh, mà mỗi lần đều tinh chuẩn đánh xuống một điểm.

Mượn lực!

Vũ Băng Kỷ đã tổng kết ra điểm trọng yếu nhất trong kỹ xảo này.

Đường Tam sao lại có nhiều kỹ xảo như vậy chứ! Đây là suy nghĩ trong lòng Độc Bạch.

Trình Tử Chanh nắm chặt bàn tay nhỏ, nhưng nàng cũng phát hiện, kỹ xảo này không quá dễ dàng sử dụng. Hoặc là nói làm thế nào để vận dụng kỹ xảo này đây? Dùng cánh thay thế được không? Cánh của Kim Sí Đại Bằng Điểu không chỉ dùng phi hành mà còn là vũ khí. Kim Sí cũng vô cùng cứng rắn.

Lúc này Cố Lý hoàn toàn hiểu rõ Đường Tam tại sao lại có biểu hiện như vậy rồi. Hòn đá vung vẩy kia, không phải tương ứng với đuôi cá sấu của mình hay sao? Cái đuôi của mình giống như búa tạ bình thường, cũng là thủ đoạn công kích chủ yếu nhất.

Bọn họ đều không đếm được Đường Tam tổng cộng đã xoay bao nhiêu vòng, đúng lúc đó, hòn đá và dây leo trong tay Đường Tam cùng một chỗ bay ra xa. Hòn đá mang theo âm thanh chói tai bay thẳng vào đêm tối. Dưới ánh nhìn chăm chú của bọn họ, ít nhất hòn đá bay xa trăm mét, hướng về trong núi rừng.

Thân thể Đường Tam như con quay xoay tròn tại chỗ mười mấy vòng mới ổn định lại. Khi hắn đứng lên, ngực rõ ràng nhấp nhô kịch liệt, sắc mặt ửng hồng.

Ba mươi sáu vòng, hắn chỉ có thể hoàn thành ba mươi sáu vòng.

Hai tay Đường Tam hiện tại đã đau nhức rồi. Với khí lực chín tuổi hiện tại, hắn chỉ có thể miễn cưỡng hoàn thành ba mươi sáu lần công kích. Không sai, đây chính là chuỳ pháp, là một trong tuyệt học của hắn ở kiếp trước, Loạn Phi Phong Chuy Pháp. Tá lực đả lực, lực lượng mỗi một kích sau đều lớn hơn kiếp trước. Các kích đằng sau, uy lực sẽ càng khủng bố, cao nhất có thể đạt đến chín chín tám mươi mốt chuy.

Ở kiếp này hắn không sử dụng búa, nhưng chuỳ pháp này hắn vẫn

nhớ rõ. Ngày đó khi quan sát Cố Lý và Trương Bạch Bân chiến đấu, hắn đã cảm thấy chuỳ pháp này rất thích hợp với Cố Lý.

Mặt đất trước mặt Đường Tam đã bị nện thành một cái hố to, mọi người tiến đến cái hố, quan sát từng đạo vết rách xung quanh, thần sắc đều rất phức tạp.

Đường Tam nhìn Cố Lý, nói: "Cố Lý sư huynh."

Cố Lý nhanh chóng cắt ngang hắn, nói: "Về sau ngươi đừng gọi ta là sư huynh, ta hiện tại đã hiểu rõ vì sao Đại sư huynh nói ngươi giống vi sư của hắn rồi. Ngươi kêu ta là Cố Lý a, ngươi cũng không kém là sư huynh của ta rồi. Cảm ơn!"

Hắn rất thông minh, hắn tất nhiên nhìn ra được kỹ xảo vừa rồi của Đường Tam đối với mình rất quan trọng. Thì Quang Biến của Cố Lý có thể khống chế đối thủ, tuyệt đối là năng lực khống chế mạnh nhất trong toàn bộ học viện Cứu Thục. Điểm yếu của hắn, chính là lực công kích.

Thì Quang Ngạc biến thân có thể làm cho hắn có lực phòng ngự rất mạnh, lực lượng cũng đứng đầu trong danh sách, nhưng công kích cũng chỉ có cái đuôi rất đơn giản, gặp được đối thủ có lực phòng ngự mạnh, hắn cũng không có biện pháp nào, chỉ có thể cùng đối phương tiêu hao. Nếu đối phương có tu vi cao hơn hắn, càng làm hắn tiêu hao nhanh hơn, không nghi ngờ hắn liền thua. Thì Quang Biến so với Yêu Thần biến bình thường tiêu hao lớn hơn nhiều, cho nên Cố Lý sợ nhất chính là đối thủ có lực phòng ngự mạnh.

Mà chuỳ pháp Đường Tam vừa thi triển, không thể nghi ngờ có thể trợ giúp làm lực công kích, lực bộc phát của hắn tăng lên. Nếu Thì Quang Biến phối hợp với chuỳ pháp này, như vậy công kích của hắn sẽ trở nên siêu cường. Cố Lý quả thực không dám nghĩ đến về sau

thực lực của mình có thể tăng lên đến trình độ nào.

Ban đầu dùng Thì Quang Biến khống chế đối thủ, sau đó dùng vĩ chuỳ không ngừng công kích, mỗi kích đều mạnh hơn so với kích trước đó. Lực lượng điệp gia, đây tuyệt đối là thủ đoạn khó lường a! Đây đã bổ sung lực bộc phát mà hắn còn thiếu.

Đường Tam mỉm cười, nói: "Đây là ta vô tình nghiên cứu ra được. Tá lực đả lực, lực lượng điệp gia, ta gọi nó là Loạn Phi Phong Chuy Pháp."

Cố Lý nghiêm túc hướng Đường Tam thi lễ: "Kính xin dạy ta."

Đường Tam cũng không khách khí, chịu một lễ này của hắn. Ngay sau đó, Đường Tam bắt đầu giảng giải kỹ càng kỹ xảo có quan hệ với Loạn Phi Phong Chuy Pháp. Hắn cũng không che giấu với những người khác, Vũ Băng Kỷ, Độc Bạch, Trình Tử Chanh đều ngồi ở một bên lắng nghe. Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều quên nghỉ ngơi.

Cố Lý biến thân trở thành Thì Quang Ngạc, huy động cái đuôi dài của mình, lần lượt xoay tròn cơ thể, luyện tập vĩ chuỳ.

Bởi vì Cố Lý dùng đuôi làm chuy, khi thi triển Loạn Phi Phong Chuy Pháp sẽ có biến hoá, Đường Tam dựa theo tình huống thân thể của hắn mà điều chỉnh.

Mãi cho đến nửa đêm, Cố Lý đã có thể liên tục chém ra ba, bốn kích.

Chương 112: Kim Sí Phi Phong Trảm

Loạn Phi Phong Chuy Pháp trọng điểm không phải là xoay tròn và công kích bao nhiêu lần, mà là mỗi lần lực công kích đều được điệp gia. Mỗi kích sau đều có uy lực mạnh hơn kích trước đó, dưới sự chồng thêm tầng tầng lớp lớp mới có uy lực càng lúc càng lớn.

Càng luyện tập, Cố Lý càng hưng phấn, căn bản là chẳng quan tâm ngày mai còn phải đi tiếp. Hắn vẫn luyện tập đến tờ mờ sáng hôm sau, lúc này mới kiệt sức mà đi nghỉ ngơi.

Kế hoạch tiếp tục thực hiện nhiệm vụ bị đánh vỡ. Vũ Băng Kỷ quyết định để mọi người ở chỗ này nghỉ ngơi một ngày. Với hắn mà nói, hắn chỉ có thể tham khảo một ít Loạn Phi Phong Chuy Pháp, tiếp tục luyện tập vung tay mũi tên vẫn hiệu quả hơn.

Làm Đường Tam kinh ngạc là, người có hứng thú với Loạn Phi Phong Chuy Pháp không chỉ có Cố Lý, mà Trình Tử Chanh cũng rất quan tâm. Cô nương này sau khi thi triển Kim Bằng Biến không ngừng bay múa, xoay tròn, cánh không ngừng chém ra, trên không trung phát ra từng tiếng kêu to.

Nhưng cũng thật sự là có hiệu quả, lực mà cánh của nàng chém ra cũng đã có hiệu ứng điệp gia. Chỉ là cây cối xung quanh thật xui xẻo, không ngừng bị kim sí của Trình Tử Chanh chém xuống từng đạo vết thương.

Kim Sí Đại Bằng Điểu am hiểu nhất đúng là phi hành, đôi kim sí kia

vừa mềm dẻo vừa cứng rắn, có thể dùng phi hành, cũng là thủ đoạn công kích mạnh nhất. Đôi kim sí này phòng công nhất thể, khuyết thiếu cũng là hiệu quả công kích. Nhớ lại hình ảnh hôm qua Đường Tam không ngừng xoay tròn, nội tâm nàng bị xúc động thật mạnh.

Khi đang không ngừng xoay tròn, mượn tốc độ phi hành của chính mình, nàng dường như đã tìm được một con đường mới. Thấy ngộ tính của nàng cũng tốt, hơn nữa nàng rất có hứng thú, Đường Tam căn cứ vào tình huống của nàng mà chỉ điểm một ít.

Đặc điểm của kim sí là tính sắc bén, nó không phải tù khí. Vấn đề lớn nhất của nàng khi thi triển Loạn Phi Phong Chuy Pháp là khi lực lượng không ngừng chồng thêm, thân thể của nàng có chịu đựng được hay không. Trên thực tế, kim sí là do hai tay nàng biến thành, một khi bị thương, chính là cánh tay nàng bị thương.

Cho nên, khi nàng thi triển Loạn Phi Phong Chuy Pháp không chỉ muốn đem tính sắc bén thể hiện ra triệt để, mà còn cần rót vào kim si đầy đủ huyết mạch chi lực để đảm bảo cánh không bị thương. Đây là một điều đáng để nghiên cứu.

"Chanh tử sư tỷ, khi ngươi công kích nhất định phải luôn chú ý cảm thụ trạng thái kim sí của mình. Một khi kim sí không chịu được phải lập tức ngừng lại, nếu không cánh của ngươi sẽ bị thương, không có cách nào phi hành, cũng chỉ có thể để mặc người chém gïếŧ."

"Ừ, ừ, ta hiểu rõ." Trình Tử Chanh gật gật đầu, "Kim sí theo tu vi của ta tăng lên mà dần cứng cáp hơn, ta sẽ tận lực đem huyết mạch chi lực rót vào trong đó, tuy rằng không có cách nào nện kích được nhiều lần, nhưng chồng lực vẫn có thể. Hơn nữa, ta phi hành nhanh, tốc độ chồng lực cũng sẽ càng nhanh. Ta còn có thể xoay tròn liên tục, dùng tốc độ kéo kim sí, tốc độ cùng lực công kích có

quan hệ trực tiếp. Ta xoay tròn liên tiếp chín vòng rồi mới phát động công kích, uy lực khẳng định lớn hơn so với một kích Cố Lý sư huynh xoay một vòng rồi phát ra."

Đường Tam gió ngón cái với nàng, đây chính là trí tuệ, suy một ra ba, hoá thành vật của mình.

Độc Bạch ở một bên cười ha hả nói: "Chanh tử, ngươi dùng cái này không thể gọi là Loạn Phi Phong Chuy Pháp rồi, ta đặt cho ngươi một cái tên nhé! Gọi là Kim Sí Phi Phong Trảm, ngươi thấy thế nào?"

Trình Tử Chanh trừng mắt nhìn Độc Bạch nhưng vẫn nói: "Được, thông qua. Trước hết cứ như vậy đi, ta muốn luyện tập thêm một chút, xem phải triển khai thế nào mới tốt. Hắc hắc, chờ sau này quay về, cho mọi người một cái kinh hỉ."

Trình Tử Chanh cùng Cố Lý hai người luyện tập Loạn Phi Phong Chuy Pháp, Vũ Băng Kỷ vẫn tiếp tục luyện tập vung tay mũi tên của hắn cùng áp súc nguyên tố. Đường Tam ngồi xuống minh tưởng, tu luyện Huyền Thiên Công. Chỉ có Độc Bạch không có chuyện gì, thẫn thờ nhìn về phương xa.

Hắn hỏi qua Đường Tam, Thiên Hồ Biến của hắn làm thế nào để tăng lên, Đường Tam đối với cái này cũng lực bất tòng tâm. Kỹ thật hắn đối với Thiên Hồ Biến cũng có chút ý tưởng. Tốc độ tăng lên của Độc Bạch sở dĩ chậm, nguyên nhân trọng yếu nhất hắn là nồng độ huyết mạch của hắn không cao. Yêu Quái Thiên Hồ tộc, trong quá trình tu luyện không có dừng lại. Nhưng hắn đến trình độ này lại tăng lên chậm chạp.

Đối với điều này Đường Tam kỳ thật cũng không có biện pháp, duy nhất có thể nghĩ đến là cho hắn kích thích mãnh liệt cùng với tăng

lên Tinh Thần Lực, hơn nữa kích thích mãnh liệt cũng phải tìm cơ hội mới có được.

Ngày hôm nay bọn họ đều không rời đi, nhưng Vũ Băng Kỷ, Cố Lý và Trình Tử Chanh đều cảm giác thu hoạch thậm chí còn lớn hơn so với tiếp tục thăm dò để thực hiện nhiệm vụ.

Màn đêm buông xuống, ban ngày mọi người tu luyện đều mệt mỏi, Đường Tam liền đề nghị để mình gác đêm, dù sao cả ngày hắn đều minh tưởng, tinh thần là tốt nhất.

Vũ Băng Kỷ, Cố Lý và Trình Tử Chanh đều tìm chỗ trên cây rồi nghỉ ngơi, Độc Bạch ngồi dưới cây cùng Đường Tam.

"Tiểu Đường, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ?" Độc Bạch có chút cô đơn nói.

"Ngươi làm sao vậy?" Đường Tam nghi ngờ hỏi.

Độc Bạch nói: "Ta đã mười một tuổi, sắp mười hai tuổi rồi. Lúc nhỏ, các sư phụ nói cho ta biết, Thiên Hồ Biến của ta đặc biệt có tiềm năng, ta có Yêu Thần biến huyết mạch cấp 1. Khi đó, ta trở thành đối tượng cần bảo hộ nhất trong học viện Cứu Thục, thậm chí Thiên Hồ Biến của ta cũng là bí mật tuyệt đối. Ta không có tu luyện nhiều, lúc tám tuổi, Thiên Hồ Biến cũng đã tăng lên tới Tam giai. Nhưng ba năm qua đi, ta vẫn dừng lại ở Tam giai. Sau khi đạt đến cấp độ này, ta cảm thấy Thiên Hồ Biến triệt để đình trệ, không tăng thêm được nữa. Ta cũng thử qua rất nhiều phương pháp, cố gắng tăng lên nhưng đều không có hiệu quả, nhiều nhất cũng chỉ để cho ta cảm thụ Thiên Hồ Chi Nhãn nhiều hơn một chút. Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn chỉ có thể quan sát một chút về tu vi của người khác, cảm thụ số mệnh nhưng cũng không quá rõ ràng, ta dần trở thành một người vô dụng. Ta kỳ thật rất mong muốn mình trở nên mạnh

mẽ, không muốn trở thành gánh nặng của mọi người. Tuy rằng mọi người từ trước đến giờ không có nói gì với ta, các sư phụ cũng hết lòng cổ vũ ta, nhưng ta càng ngày càng có cảm giác mình là một phế vật."

Đường Tam không nói xen vào, chỉ yên lặng lắng nghe. Hai ngày nay chứng kiến thực lực ba người kia đều có chỗ tăng lên, Độc Bạch hiển nhiên chịu ảnh hưởng.

"Ta cũng khát vọng chiến đấu, khát vọng là một phần tử trọng yếu trong đoàn đội. Nhưng thể năng của ta không tốt, Thiên Hồ Chi Nhãn cũng không có tác dụng gì, thậm chí ngay cả tiến giai cũng rất khó. Một lần ta tình cờ nghe được trấn trưởng nói, có lẽ do huyết mạch của ta mỏng manh, rất có thể dừng lại ở Tam giai rồi. Nếu như vậy, huyết mạch của ta cũng không còn ý nghĩa gì. Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn không có tác dụng. Ta muốn hỏi ngươi một chút, phương pháp tu luyện Tinh Thần Lực của ngươi có thể giúp ta đột phá không?"

Đường Tam nhìn hắn thật sâu, nói: "Rất khó."

Độc Bạch nghe hắn nói vậy, ánh mắt lập tức trở nên ảm đạm hơn rất nhiều, cười khổ nói: "Ta biết ngay mà."

Đường Tam nói: "Nguyên nhân chính là do tầng cấp huyết mạch của Thiên Hồ rất cao, cho nên yêu cầu với nồng độ huyết mạch mới cao hơn. Mỗi Tam giai là một giai đoạn lớn, từ Tam giai đến Tứ giai là một cánh cửa trọng yếu. Nếu vượt qua được, ngươi có khả năng tăng lên tới Lục giai, nếu không vượt qua, ngươi vĩnh viễn chỉ là Tam giai. Loại phương pháp tu luyện kia không có hiệu quả với khi người tu luyện có cao giai. Ví dụ như, trong tương lai trước khi Cố Lý sư huynh đạt đến Lục giai thì nó có hiệu quả rất tốt. Nhưng khi bị bình cảnh cao giai ngăn cản, cũng sẽ bị cao giai hạn chế, ngươi

dù tiêu hao như thế nào cũng không cách nào thay thế huyết mạch tiến hóa giúp ngươi đột phá được."

Đường Tam nói đều là sự thật, trước khi Huyền Thiên Công tu luyện đến tầng thứ ba hắn cũng có cảm giác này. Tam giai tăng lên Tứ giai rất khó, hơn nữa khi đó hắn còn bị vị diện này áp chế, muốn tiến giai lại càng khó khăn. Chỉ là hắn từng là Thần Vương, kiến thức rộng rãi, hơn nữa Huyền Thiên Công có năng lực thôn phệ đặc thù, về sau mới thành công đột phá.

Chương 113: Dung hợp, Thiên Hồ Biến

Tình huống của Độc Bạch rất đặc thù, Thiên Hồ Biến tuy rằng ở thấp giai không có tác dụng gì, nhưng tầng cấp huyết mạch là cao nhất. Nếu như là Yêu Quái Thiên Hồ tộc, huyết mạch chi lực cường đại tự nhiên sẽ thuận lợi đột phá. Cường độ huyết mạch của Độc Bạch không đủ, muốn đột phá khó càng thêm khó.

"Ta nên làm gì bây giờ? Tiểu Đường, ngay cả Đại sư huynh ngươi đều có thể hỗ trợ, ngươi có thể giúp ta không? Ta thật sự muốn có tác dụng, ta không muốn kéo mọi người lại phía sau."

...

Nói đến đây, Độc Bạch không còn vẻ tinh quái hoạt bát thường ngày nữa, con mắt đã có chút đỏ lên.

Đường Tam vỗ vỗ bờ vai hắn, nói: "Ta có biện pháp có thể thử nghiệm. Nhưng sẽ có mạo hiểm nhất định, bởi vì ta không biết Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi có thể dung hợp hay không? Ta trước kia cũng đã từng cho người khác thử qua, hiệu quả cũng không tốt, Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi lại đặc thù như vậy, ..."

"Ta nguyện ý, ta nguyện ý thử nghiệm! So với làm người vô dụng, mạo hiểm một chút có sao đâu?" Độc Bạch có chút kích động nói.

Khoé miệng Đường Tam thoáng co quắp một lát, hắn biết vị trấn trưởng lão sư của mình hắn đang ở một chỗ không xa chú ý bọn họ,

nhưng sẽ không quá gần để tránh ảnh hưởng tới rèn luyện của bọn họ, cho nên bọn họ nói gì lão sư nhất định không nghe thấy. Nếu lão sư nghe được mình chuẩn bị để cho Độc Bạch mạo hiểm tu luyện, không biết lão sư có yêu cầu mình dừng lại hay không.

Nhưng Độc Bạch nói không sai, nếu như cứ tiếp tục như vậy, với quan sát của Đường Tam, cả đời này hắn rất có thể đều không đột phá được Tam giai.

Đường Tam hít sâu một hơi nói: "Vậy thử xem. Vấn đề bây giờ của ngươi là không có cách nào đột phá bình cảnh trước mắt. Ở phương diện huyết mạch, ta không có biện pháp, trừ phi là kích thích mãnh liệt mới có một tia khả năng. Hoặc là ngươi có thể ngâm trong máu Thiên Hồ tộc, nhưng điều này cơ hồ là không thể nào. Như vậy, chúng ta bắt đầu từ một phương diện khác, hoặc là nói bắt đầu từ Tinh Thần Lực. Ta có một phương thức khác đơn thuần tu luyện Tinh Thần Lực. Phương pháp này hiện tại trừ ta ra, không có một người nào có Yêu Thần biến tu luyện thành công. Bọn họ thử nghiệm đều có kết quả không tốt, nhưng bản thân con mắt của ngươi có năng lực, nói không chừng thực sự có cơ hội. Nếu như có thể thông qua phương thức này đem Tinh Thần Lực đột phá Tam giai trở lên, thì rất có thể kéo theo Thiên Hồ Chi Nhãn đột phá. Thiên Hồ Chi Nhãn là số mệnh chi nhãn, đồng dạng cũng chịu Tinh Thần Lực dẫn dắt. Thông qua Tinh Thần Lực cưỡng ép kéo theo nó là rất có khả năng."

"Được, ta theo ngươi học." Độc Bạch lần nữa kiên định nói.

Mấy ngày nay, hắn thấy mọi người dưới sự chỉ dẫn của Đường Tam mà thuận lợi đánh chết từng Yêu Thú, sau đó tất cả đều có thu hoạch, năng lực tăng lên, hắn sao có thể không mong ước chứ? Dù sao hắn cũng chỉ là một thiếu niên mười một tuổi. Hắn cũng khát vọng trở nên mạnh mẽ, khát vọng chính mình có ích, khát vọng

mình được coi trọng. Cho nên lời nói của Đường Tam giống như cứu mạng hắn, hắn nói cái gì Độc Bạch cũng muốn thử nghiệm một chút.

"Ngươi đi nghỉ trước đi." Đường Tam nói.

"Sao? Hiện tại không luyện sao?" Độc Bạch vội vàng nói.

Đường Tam nói: "Bây giờ không phải lúc tu luyện, sáng sớm ngày mau, ta và ngươi cùng nhau, nhưng chuyện này ngươi nhất định phải giữ bí mật. Nếu bị các sư phụ biết còn không đem ta rút gân lột da. Bất quá ta có thể chắc chắn 80% là thành công, nếu không cũng sẽ không ảnh hưởng quá lớn đến ngươi."

"Được. Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giữ bí mật. Hiện tại ta chỉ cầu nguyện có hiệu quả." Đường Tam vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Nhanh đi nghỉ ngơi đi, bảo trì tốt tinh thần thì hiệu quả mới có xác suất lớn."

Sau khi được Đường Tam an ủi, tâm tình vốn khá nặng nề của Độc Bạch đã khôi phục lại. Hắn trực tiếp bò lên trên cây nghỉ ngơi.

Nhìn thấy Độc Bạch đã lên cây, Đường Tam khẽ cười, hắn thiệt tình muốn giúp Độc Bạch. Giúp đỡ hắn chính là giúp chính mình. Thử nghiệm mạo hiểm, không chỉ có Độc Bạch, mà còn có hắn.

Đường Tam lặng yên cảm thụ được một dòng năng lượng yếu ớt trong cơ thể mình, hiện ra một huyết mạch lạc ấn màu trắng óng ánh, tâm tình cũng trở nên nóng hơn.

Đúng vậy, thông qua mấy ngày tiếp xúc này, hắn đã từ trên người Độc Bạch cắn nuốt một ít Thiên Hồ huyết mạch chi lực. Mấy người

khác hắn đều không vội vã thôn phệ, bởi vì tuỳ thời đều có thể đối mặt với chiến đấu, nếu mình thôn phệ làm suy yếu thực lực của đội ngũ, ảnh hưởng đến chiến đấu thì cái được không thể bù cái mất. Dù sao mọi người cũng đều ở một chỗ, cũng không cần quá vội vàng.

Ở chỗ này một ngày, bọn họ đều quan sát rất cẩn thận xung quanh, không có nguy hiểm gì. Đường Tam chuẩn bị gác đêm, vừa thử nghiệm một chút xem có thể đem Thiên Hồ Chi Nhãn dung hợp với Linh Tê Tâm Nhãn hay không.

Thử nghiệm lần này không thể nghi ngờ là vô cùng trong yếu, nếu như thành công biến dị, hơn nữa là biến dị theo chiều hướng tốt, như vậy Linh Tê Tâm Nhãn nhất định có thể tăng lên một cập độ hoàn toàn mới, có được năng lực càng cường đại hơn.

Đường Tam tập trung suy nghĩ, điều chỉnh trạng thái của mình thật tốt.

Khi Đường Tam cảm nhận được tinh thần khí của mình đã đạt đến trạng thái đỉnh phong, hắn mới chậm rãi khống chế lạc ấn Thiên Hồ Chi Nhãn tới gần lạc ấn Linh Tê Tâm Nhãn.

Khi hai lạc ấn tiếp cận nhau, Đường Tam rõ ràng cảm giác được đôi mắt của mình trở nên nóng rực. Đây là lạc ấn ảnh hưởng đến huyết mạch.

Linh Tê Tâm Nhãn của hắn có tu vi Tứ giai, Thiên Hồ Chi Nhãn huyết mạch chi lực thôn phệ từ trên người Độc Bạch hình thành một lạc ấn ước chừng Nhị giai. Nếu như cho hắn đủ thời gian, thông qua không ngừng thôn phệ, lạc ấn đạt Tam giai là không có vấn đề. Nhưng Đường Tam lo lắng, Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn cường độ càng cao, hai lạc ấn dung hợp càng khó, cho nên ở cấp độ

Nhị giai hắn đã chuẩn bị dung hợp.

Hai lạc ấn dần dần tiếp cận, Đường Tam không khỏi khẩn trương. Có thể thành công hay không là ở lần hành động này. Nếu thành công, hắn và Độc Bạch đều tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Linh Tê Tâm Nhãn dường như cảm nhận được khí tức Thiên Hồ Chi Nhãn, bản thân nó tản mát ra hào quang mãnh liệt, quang mang màu trắng làm hai mắt Đường Tam càng nóng rực. Hắn thậm chí không cần mở hai mắt cũng cảm nhận được nguyên tố chấn động trong không khí.

Mà Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn lại không có thay đổi gì, chỉ từ từ đến gần, toàn bộ quá trình cũng không có gì bài xích.

Nhưng ngay sau đó, một tình huống làm Đường Tam khiếp sợ xảy ra.

Linh Tê Tâm Nhãn lạc ấn, không có bất kỳ dấu hiệu nào báo trước, đột nhiên nổ tung.

Nguyên bản một tầng bạch quang cơ hồ lập tức nổ tung, hào quang màu trắng phiêu tán tứ phía, thân thể Đường Tam run lên, hắn chỉ cảm thấy hai tròng mắt truyền đến một hồi đau đớn mãnh liệt. Cảm giác với cảm ứng nguyên tố cũng biến mất.

Hỏng mất ...

Đây là ý niệm đầu tiên xuất hiện trong nội tâm hắn, lúc này muốn vãn hồi cũng đã không kịp rồi. hắn đã mất đi Linh Tê Tâm Nhãn rồi.

Điều này làm cho Đường Tam rất đau lòng. Linh Tê Tâm Nhãn năng lực không tầm thường, có thể tăng lên nhãn lực, Tinh Thần Lực, còn

có tác dụng rất lớn trong việc quan sát, nắm bắt sơ hở và khống chế năng lực. Hắn thật có chút không nỡ a! Nhưng đã làm người ba kiếp, tâm tính trầm ổn như thế nào, cũng không vì tình huống đột nhiên biến hoá mà chịu ảnh hưởng. Hắn vẫn ổn định thúc giục Huyền Thiên Công vận chuyển, tiếp tục tập trung tư tưởng suy nghĩ nội thị.

Sau đó hắn thấy một màn kỳ dị xảy ra.

Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn cấp độ Nhị giai, tựa hồ không hề cảm nhận được Linh Tê Tâm Nhãn lạc ấn nổ tung, chậm rãi di động đến chỗ vốn thuộc về Linh Tê Tâm Nhãn. Mà hào quang màu trắng kia cũng không tiếp tục tản ra, giống như quầng sáng bình thường, quay xung quanh ngoại vi.

Kỳ dị hơn là, sau khi Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn ổn định thì động đậy.

Trong cơ thể Đường Tam có tổng cộng năm lạc ấn, đều ở trong đan điền, nương theo lấy Huyền Thiên Công mà vận chuyển. Xếp ở vị trí thứ nhất vẫn luôn là Phong Lang huyết mạch lạc ấn cấp độ Ngũ giai đỉnh phong.

Chương 114: Thiên Hồ Biến, ta là Lão Đại

Nhưng giờ khắc này, Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn vừa ổn định lại tự động di chuyển, chui lên phía trước.

Nó vừa động, Huyền Thiên Công lập tức xuất hiện hỗn loạn, tranh chấp mãnh liệt nổi lên, bốn lạc ấn kia cũng phát sinh biến hoá.

Bọn nó giống như bị Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn tác động, tiếp theo cũng di chuyển.

Huyền Thiên Công bị bọn nó ảnh hưởng đã trở nên tán loạn. Sắc mặt của hắn liền trở nên tái nhợt, năng lượng trong cơ thể cùng huyết mạch chi lực kịch liệt dũng động, làm cho hắn ý thức được một vấn đề nghiêm trọng – tẩu hoả nhập ma!

Làm người ba kiếp, dù là kiếp nào, tẩu hoả nhập ma đều là vấn đề rất nghiêm trọng.

Tẩu hoả nhập ma có nghĩa là, bất tử cũng phải chịu trọng thương. Tu vi càng cao, tẩu hoả nhập ma lại càng đáng sợ. Mà lúc này, không có người nào có thể giúp đỡ hắn.

Huyền Thiên Công hắn tu luyện là độc nhất vô nhị ở thế giới này, đừng nói là Trương Hạo Hiên ở phía xa kia không cảm giác được biến hoá của hắn, cho dù là cảm nhận được, cũng không có khả năng giúp được hắn.

Làm sao bây giờ?

Đường Tam lợi hại ở chỗ, mỗi khi gặp đại sự hắn lại càng bình tĩnh.

Hắn rất tỉnh táo, cũng không có vì xuất hiện tẩu hoả nhập ma mà bối rối. Đầu tiên hắn đã nghĩ tới kết quả xấu nhất, chính là Huyền Thiên Công triệt để bọ rối loạn, không thể khống chế. Nếu quả thực xảy ra như vậy, lựa chọn của hắn chính là đem điểm thần thức kia kích phát, dùng uy năng cường đại của thần thức đem tất cả huyết mạch trong cơ thể loại bỏ, để cho Huyền Thiên Công trở về quỹ đạo. Như vậy, hắn không còn bất kỹ Yêu Thần biến nào, chỉ còn lại Huyền Thiên Công.

Đây là kết quả xấu nhất, nhưng không phải là kết quả không thể tiếp nhận, chỉ cần phải suy nghĩ nên giải thích Phong Lang Biến biến mất như thế nào.

Nhưng đây tất nhiên không phải là biện pháp tốt nhất. Điểm thần thức với Đường Tam rất trân quý, có thể bảo tồn được thì tốt hơn.

Hơn nữa, hắn thật vất vả mới có được những Yêu Thần biến này, cũng đã quen thuộc với chúng. Nếu cứ như vậy mất đi, hắn thật sự có chút không nỡ, thực lực trên phạm vi lớn cũng giảm xuống.

Vậy nên làm thế nào đây?

Không hề nghi ngờ, kẻ cầm đầu tẩu hoả nhập ma chính là Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn, bởi vì nó dung hợp dẫn đến các Yêu Thần biến lạc ấn khác bị dẫn dắt, nên mới xuất hiện những vấn đề này.

Tẩu hoả nhập ma mang đến thống khổ ngày càng mãnh liệt, tuy rằng kinh mạch của Đường Tam khá cứng cỏi, nhưng hắn mới có chín tuổi, bị trùng kích như vậy rất có khả năng bạo thể. Ở thời

điểm này, hắn nhất định phải đưa ra lựa chọn.

Trong chốc lát, hắn đã quyết định.

Đường Tam cưỡng ép đề tụ Tinh Thần Lực, đem tinh thần tập trung ở đan điền.

Lúc này, Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn đã xếp ở vị trí thứ nhất, các Yêu Thần biến lạc ấn khác đang kịch liệt ba động, rất có ý tứ không ai nhường ai.

Đường Tam dùng Tinh Thần Lực cưỡng ép dẫn đạo, một lần nữa sắp xếp lại vị trí của bọn chúng.

Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn vẫn xếp ở vị trí thứ nhất, vị trí thứ hai Đường Tam đổi thành Thì Quang Biến lạc ấn, sau đó tăng lên tới Tam giai Kim Bằng Biến lạc ấn, tiếp đến là Ngũ giai đỉnh phong Phong Lang huyết mạch lạc ấn, cuối cùng là Tứ giai Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn.

Hắn trong thời gian ngắn nhất hoàn thành sắp xếp lại một lần nữa. Sau đó cưỡng ép khống chế bọn nó ổn định lại ở vị trí mới, không cho bọn nó di động.

Chỉ có bọn nó ổn định lại, không tiếp tục xao động thì Huyền Thiên Công mới có thể ổn định.

Đường Tam đưa ra quyết định quyết đoán như vậy là dựa vào phán đoán đối với huyết mạch lạc ấn này.

Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn xếp ở vị trí thứ nhất là dựa vào nguyên tắc tầng cấp huyết mạch. Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn không thể nghi ngờ là rất chướng mắt với các lạc ấn khác, không cam lòng xếp phía

sau, cho nên mới có biến hoá như vậy.

Mà các lạc ấn khác, Thì Quang Biến lạc ấn, Kim Bằng Biến lạc ấn đều bị Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn ảnh hưởng dẫn đến chấn động. Dù Phong Lang huyết mạch lạc ấn đã đạt đến Ngũ giai đỉnh phong, nhưng trên thực tế, nó chấn động cũng không mạnh, chỉ là có chút không tình nguyện.

Cho nên Đường Tam sắp xếp lại bọn nó một lần nữa, là căn cứ vào tầng cấp huyết mạch mà tiến hành, để huyết mạch tầng cấp cao hơn xếp ở phía trước.

Quả nhiên, khi hắn đem toàn lực ổn định lại năm lạc ấn, trừ Phong Lang huyết mạch lạc ấn còn chút chấn động, tựa hồ có chút bất mãn, bốn lạc ấn khác đều nhanh chóng ổn định lại.

Nương theo Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn, Thì Quang Biến lạc ấn cùng Kim Bằng Biến lạc ấn ổn định lại, toàn bộ đan điền cũng chậm rãi ổn định.

Trùng kích nhắm vào Huyền Thiên Công nhanh chóng suy yếu, thống khổ cũng như thuỷ triều thối lui rất nhanh.

Đường Tam biết, lựa chọn của mình là chính xác, lập tức nhẹ nhàng thở ra thật sâu. Cuối cùng cũng không uổng sống ba kiếp người. Đổi lại là người khác chỉ sợ sẽ phiền toái.

Đương nhiên, cũng không có người nào khác gặp được tình huống giống hắn.

Vừa lúc đó, một vòng sáng màu trắng chậm rãi dựa sát vào phía trong, hướng về Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn dung hợp, nhưng Thiên Hồ Chi Nhãn tựa hồ không chú ý đến nó. Quầng sáng màu trắng kia

khi tiếp cận hào quang bạch sắc ở trung tâm cũng không hoàn toàn dung nhập vào, chỉ giống như quang mang bình thường lượn vòng bên ngoài, cùng hào quang bạch sắc bảo trì một khoảng cách nhất định. Mặc dù không ngừng lượn vòng, nhưng rõ ràng đã ổn định lại.

Thế này cũng được sao?

Đường Tam dù có kinh nghiệm thế nào cũng chưa bao giờ gặp được tình huống trước mặt. Hai người không có hoàn toàn dung hợp, nhưng lại bảo trì cân bằng. Đây là có ý gì?

Thiên Hồ Chi Nhãn cũng không hoàn toàn bài xích Linh Tê Tâm Nhãn, nhưng lại có chút không vừa mắt với nó. Song phương giữ vững một thế cân bằng vi diệu. Linh Tê Tâm Nhãn thật sự muốn dung hợp, Đường Tam có thể cảm giác được điều đó, nó tựa hồ là một loại bản năng.

Nói một cách đơn giản, Thiên Hồ Chi Nhãn giống như một tuyệt thế mỹ nữ, còn Linh Tê Tâm Nhãn chính là người ái mộ. Tuyệt thế mỹ nữ tuy rằng không quá để ý đến người ái mộ, nhưng tựa hồ cảm thấy hắn thật lòng, nên miễn cưỡng có thể thông qua.

Là cảm giác như vậy sao?

Đúng, chính xác là như vậy.

Theo Thiên Hồ Chi Nhãn cùng Linh Tê Tâm Nhãn ổn định lại, bốn lạc ấn cũng nhanh chóng ổn định. Đan điền trong cơ thể Đường Tam cuối cùng cũng không còn hỗn loạn, năng lượng Huyền Thiên Công đã ổn định, tự vận chuyển lại trong cơ thể hắn.

Nguy cơ lớn nhất đã được giải trừ trong chớp mắt.

Nhưng ngay sau đó, toàn thân Đường Tam run rẩy.

Hắn cảm thấy Tinh Thần Chi Hải của mình lập tức nổ tung. Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn vừa mới ổn định bỗng bắn ra một tầng bạch quang mãnh liệt. Bạch quang này cũng không chiếu rọi thân thể hắn, mà trực tiếp chiếu sáng Tinh Thần Chi Hải của hắn.

Năng lượng Thiên Hồ Chi Nhãn thậm chí có chút ngạo kiều, mạnh mẽ xông tới Tinh Thần Chi Hải, hấp thu đại bộ phận Tinh Thần Lực, hơn nữa ở bên trong Tinh Thần Chi Hải ngưng tụ, rất có vài phần muốn chiếm lấy Tinh Thần Chi Hải. Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn vẫn tồn tại trong đan điền, không có biến mất.

Đây là chuyện gì?

Câu thông đan điền và Tinh Thần Chi Hải, đây là muốn độc chiếm thân thể của hắn? Năng lượng không có linh trí này không có khả năng chiếm được thân thể của hắn.

Đường Tam cảm nhận được, năng lượng Thiên Hồ Chi Nhãn sau khi tiến vào Tinh Thần Chi Hải của mình chẳng những thôn phệ Tinh Thần Lực mà còn bài xích các năng lượng khác trong cơ thể mình.

Trừ Linh Tê Tâm Nhãn lạc ấn, bốn đại lạc ấn khác rõ ràng đều có cảm giác bị bài xích. Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn chỉ có Nhị giai, lại vô cùng kiêu ngạo, thậm chí Huyền Thiên Công cũng bị bài xích mãnh liệt.

Ngươi quá khoa trương rồi! Đường Tam không hiểu thấu mà nảy ra suy nghĩ này.

Ngươi quá cao ngạo rồi! Ngươi vừa mới tới, chạy đến vị trí thứ nhất còn chưa đủ, còn muốn chiếm tổ hay sao?

Chương 115: Rút cuộc dung hợp

Hắn hoàn toàn hiểu rõ, một khi Thiên Hồ Chi Nhãn năng lượng chiếm được Tinh Thần Chi Hải sẽ có kết quả như thế nào. Tình huống của Độc Bạch chính là minh chứng tốt nhất. Thiên Hồ huyết mạch bản thân có tầng cấp rất cao, cũng có bản năng kiêu ngạo. Nó tự nhiên sẽ không vừa mắt với các tồn tại cấp thấp hơn mình. Nhưng khi nó bài xích thành công, Đường Tam sẽ giống như Độc Bạch, chỉ có năng lực Thiên Hồ Chi Nhãn mà không còn năng lực nào khác.

Quá khoa trương nên cần trừng phạt!

Sau khi giải quyết xong vấn đề tẩu hoả nhập ma, Đường Tam đã nắm trong tay quyền kiểm soát thân thể của mình. Đối mặt với Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn cũng không có cảm giác gấp gáp. Ngược lại còn mở rộng Tinh Thần Chi Hải, tuỳ ý nó lộng hành bên trong Tinh Thần Chi Hải của mình, hấp thu Tinh Thần Kiếm của mình.

Kỳ thật, Thiên Hồ Chi Nhãn hấp thu Tinh Thần Lực cũng là quá trình nó cùng hắn dung hợp. Cái này cùng với bất kỳ lạc ấn nào trước kia đều không giống.

Sau khi dung hợp Thì Quang Biến mang lại cho Đường Tam biến hoá rất lớn. Hắn đã cảm nhận được thời gian ở thế giới này biến hoá, được vị diện này nhận thức, phù hợp hơn với thế giới này.

Mà lúc này khi cùng Thiên Hồ Biến dung hợp, đây không chỉ là một

lạc ấn, một năng lực đơn giản như vậy. Đó là số mệnh dung hợp. Từ góc độ nào đó mà nói, năng lực như Thiên Hồ Chi Nhãn, người có trình độ nhất định sẽ cùng một nhịp thở với Vị Diện Chi Chủ của vị diện này, thậm chí có thể có năng lực khống chế vị diện nhất định.

Điều này trở thành nguyên nhân trọng yếu làm cho Thiên Hồ Chi Nhãn được coi trọng như thế.

Sau khi Đường Tam cảm nhận được biến hoá Thiên Hồ Chi Nhãn mang đến, trong nội tâm hắn đã có phán đoán với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng kia rất có thể chính là người phát ngôn trên thế gian của Vị Diện Chi Chủ, hay nói là sứ giả.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng bản thân căn bản không cần sức chiến đấu gì, hắn có thể mượn lực lượng Vị Diện Chi Chủ, cũng đã làm cho Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đứng ở đỉnh phong thế giới này.

Mà lúc này trong quá trình dung hợp Thiên Hồ Chi Nhãn, Đường Tam cảm nhận được mình cùng ngoại giới câu thông không giống lúc trước. Cấp độ sinh mệnh của bản thân dường như thăng hoa, trong lúc vô hình sẽ nhận thấy ngoại giới đều nhỏ bé, tựa hồ cấp độ sinh mệnh xung quanh đều đang giảm xuống, chỉ có cấp độ tính mạng của hắn không ngừng tăng cao.

Thiên Hồ Chi Nhãn mang đến hào quang bạch sắc óng ánh đang càng phát sáng trong thế giới tinh thần của hắn. Đây là tinh thần lột xác, so với thân thể lột xác càng tốt hơn.

Thời gian dần qua, đại đa số Tinh Thần Lực của Đường Tam đều bị Thiên Hồ Chi Nhãn thôn phệ, nó cũng đã tiến hoá từ Nhị giai đến Tam giai.

Không cần Đường Tam đi hấp thu huyết mạch chi lực trên người Độc Bạch, Thiên Hồ Chi Nhãn đã trực tiếp tiến hoá rồi.

Đây là do Tinh Thần Lực của Đường Tam mạnh hơn nhiều so với Độc Bạch, hơn nữa vô cùng thuần tuý. Tinh Thần Lực của hắn ngoài việc tu luyện, còn được thần thức hồi quỹ, giống như Tinh Thần Lực một mực đều tẩm bổ điểm thần thức kia.

Không sai biệt lắm, nếu còn tiếp tục, chỉ sợ gia hoả này sẽ chiếm được Tinh Thần Chi Hải của mình, chủ động loại bỏ Huyền Thiên Công, đem mình triệt để đồng hoá với thế giới này.

Tâm niệm Đường Tam vừa động, bên trong Tinh Thần Chi Hải, một điểm kim quang thuần tuý bỗng thoáng hiện mà ra.

Khi điểm kim quang này xuất hiện, hào quang bạch sắc óng ánh lúc trước còn đang dương dương đắc ý, ngạo kiều khống chế tất cả lập tức ngưng kết lại.

Điểm kim quang kia rơi trên hào quang bạch sắc óng ánh. Tiếp theo, trong Tinh Thần Chi Hải, kim quang đã hoá thành một đại thủ, đem quang đoàn bạch sắc kia nắm trong lòng bàn tay.

Hào quang bạch sắc lúc trước còn kiêu ngạo như ngểnh lỗ mũi lên trời nay lại đột nhiên lạnh run. Dường như cảm nhận được cái gì đó, Đường Tam cảm giác được thế giới bên ngoài cũng rung động rất nhỏ. Đây là Thiên Hồ Chi Nhãn cùng nhịp thở với vị diện mà cảm nhận được.

May mắn, Thiên Hồ Chi Nhãn này mới có Tam giai, chưa đủ để cùng Vị Diện Chi Chủ thế giới này câu thông.

Đại thủ màu vàng trong Tinh Thần Chi Hải đột nhiên nắm chặt, lúc

này, dường như Đường Tam nghe được một tiếng rên rỉ bén nhọn. Ngay sau đó, quang đoàn bạch sắc vừa mới cắn nuốt đại bộ phận Tinh Thần Lực của Đường Tam kia đã bị đại thủ màu vàng bóp nghiến.

Tinh Thần Lực trào ra, so với lúc trước, tổng sản lượng nhỏ hơn, nhưng Tinh Thần Lực bây giờ không còn là trạng thái khí, mà biến thành chất lỏng màu vàng nhạt.

"Oanh oanh"

Tinh Thần Chi Hải lập tức bị chấn động, trong chốc lát, Đường Tam cảm giác được trong phạm vi nghìn mét, mỗi điểm biến hoá thật nhỏ cũng hiện ra trong đầu hắn.

Trong đan điền, lạc ấn đại biểu cho Thiên Hồ Chi Nhãn kia lập tức uể oải, cho nên Linh Tê Tâm Nhãn lạc ấn hào quang toả sáng, năng lượng rất nhanh hướng vào bên trong dung hợp. Quang mang rút cuộc đã dán lên hạch tâm bạch sắc, hai bên đã dung hợp.

Tuy rằng hào quang bạch sắc vẫn chiếm chủ yếu như cũ, nhưng trên màu trắng óng ánh nguyên bản dần dần nhiều hơn một tầng kim sắc quang mang nhàn nhạt. Mà vòng kim sắc quang mang này nói thẳng với Tinh Thần Chi Hải, bảo trì liên hệ hơi yếu giữa hai bên.

Trong Tinh Thần Chi Hải, quang cầu bạch sắc óng ánh lúc trước đã co lại thành một đoàn, lặng yên lơ lửng ở nơi đó. Đại thủ gây khó dễ cho nó đã buông tay ra, lắc lắc. Vòng kim sắc quang mang kia lập tức chiếu sáng thân thể Đường Tam, làm tất cả khí tức thuần tuý kích phát. Thiên địa linh khí trong không khí điên cuồng hội tụ về phía cơ thể hắn, tẩy rửa thân thể hắn, cũng không ngừng tẩy rửa Tinh Thần Chi Hải.

Xa xa, trên một ngọn núi.

Trương Hạo Hiên đang khoanh chân minh tưởng, đột nhiên hắn cảm nhận được điều gì đó, hai con ngươi mở ra, hướng về một nơi phía xa nhìn chăm chú.

Hắn cảm thấy, thiên địa linh khí đột nhiên xuất hiện xao động, từ chỗ hắn nhìn lại, giống như một cái phễu đang hội tụ về một phương mà đi.

Đã xảy ra chuyện gì vậy? Bọn chúng bên kia đã có chuyện?

Trương Hạo Hiên bay lên trời, ánh sáng màu đỏ sau lưng loé lên, thân thể hắn như mũi tên rời cung nhanh chóng bay về hướng kia.

Khoan khoái dễ chịu mà trước đó chưa từng cảm nhận được. Đây mới thực sự có ý nghĩa thoát thai hoán cốt, tẩy gân dịch tuỷ. Đường Tam lúc này cảm thấy tốt chưa từng có.

Hắn cảm nhận được, mình đã triệt để dung nhập vào thế giới này rồi, cũng không vì chuyển thế trùng sinh mà bị vị diện áp chế. Vô luận là cấp độ thân thể hay cấp độ tinh thần đều đã cùng vị diện này khế hợp. Tại thời khắc này, hắn cùng vị diện tuy hai mà một, thậm chí còn có cảm giác được vị diện chiếu cố.

Toàn thân nhẹ nhõm, tinh thần ý thức cùng bản thân huyết mạch tương liên. Trong chớp mắt, Huyền Thiên Công từ tầng thứ năm trung giai đã tăng lên tới tầng thứ năm đỉnh phong.

Càng làm hắn kinh hỉ là, cả năm lạc ấn đều tăng lên. Trừ Phong Lang Biến lạc ấn màu xanh vẫn như cũ là Ngũ giai đỉnh phong, chỉ là màu sắc đã đậm hơn một chút, bốn lạc ấn khác đều tăng thêm

một giai.

Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn lúc trước bị đại thủ màu vàng kia bóp nát đã rơi xuống Nhị giai, lúc này đã khôi phục lại Tam giai. Thiểm Báo huyết mạch lạc ấn tăng lên Ngũ giai, Thì Quang Biến lạc ấn tăng lên Tứ giai, đã cùng cấp độ với Cố Lý. Kim Bằng Biến lạc ấn cũng tăng lên Tứ giai. Linh Tê Tâm Nhãn cùng Thiên Hồ Chi Nhãn lạc ấn hoàn toàn dung hợp một chỗ. Có thể nói chỉnh thể thực lực của Đường Tam đã tăng lên.

Điểm tốt nhất không phải là những thứ này, mà là Tinh Thần Lực của Đường Tam. Tinh Thần Lực của hắn đã từ trạng thái khí biến thành trạng thái lỏng. Tinh Thần Lực hoá lỏng hoàn toàn là một tồn tại khác, chẳng những càng thêm ngưng thực mà còn để cho tu luyện của hắn có điểm khác biệt. Bản thân hình thành đại tuần hoàn, Tinh Thần Lực dạng khí còn sót lại cũng bị nó dần chuyển hoá thành dạng lỏng. Dưới tình huống độ lớn Tinh Thần Chi Hải giống nhau, tổng sản lượng Tinh Thần Lực dạng lỏng nhiều hơn rất nhiều so với trạng thái khí, còn làm hắn có thêm không gian. Dù Tinh Thần Chi Hải không khuếch trương, Tinh Thần Lực của hắn cũng có thể tiếp tục gia tăng.

Chương 116: Biến hoá, thu hoạch

Dung hợp Thiên Hồ Chi Nhãn mang đến biến hoá to lớn như vậy, Đường Tam cũng không có nghĩ tới. Nhị giai lạc ấn hắn mới dung hợp lại bá đạo như vậy.

Chính Đường Tam cũng không nghĩ đến tình huống này. Bình thường Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn của Độc Bạch biểu hiện quá kém làm Đường Tam có chút coi thường huyết mạch cấp 1 này.

Đường Tam vốn phán đoán, Thiên Hồ Chi Nhãn tuy rằng cường đại, nhưng chỉ ở cao giai mới có thể phát huy thực lực tương ứng, không nghĩ tới chỉ với ưu thế tầng cấp cao lại có thể mang đến biến hoá lớn như vậy. Nếu như hắn không nắm chắc, chỉ sợ sẽ phải cưỡng ép dung hợp Thiên Hồ Chi Nhãn, hiện tại hắn đã giống như Độc Bạch, chỉ có tu vi Tam giai, tất cả các năng lực khác đều bị Thiên Hồ Chi Nhãn bài xích mà loại bỏ, chỉ có thể cùng Độc Bạch ở cùng một chỗ, chờ thần may mắn hàng lầm mới có thể tăng lên.

Đại thủ màu vàng bóp nát năng lượng huyết mạch Thiên Hồ kia có tác dụng rất trọng yếu, ở trong Tinh Thần Chi Hải, nó cho Thiên Hồ huyết mạch biết ai mới là cường giả. Đại thủ đó chính là điểm thần thức Đường Tam mang từ kiếp trước đến.

Thần thức vận dụng vô cùng ảo diệu, chỉ là trước đây Đường Tam không dám vận dụng, e sợ nó bị tiêu hao. Một khi nó bị tiêu hao hết, hắn cũng mất đi liên hệ với thế giới bản nguyên, cũng có nghĩa hắn mất đi khả năng tự bảo vệ chính mình.

Nhưng trong Tinh Thần Chi Hải không giống vậy. Thiên Hồ Chi Nhãn tuy là huyết mạch cấp 1 nhưng cũng không thể so sánh với năng lượng cấp độ Thần Vương. Dù đó chỉ là một điểm thần thức, nhưng đó cũng là thần thức của Thần Vương. Thiên Hồ huyết mạch còn kém cấp độ Thần Vương rất xa.

Nếu như Thiên Hồ là người phát ngôn của vị diện này, nhưng Đường Tam là Thần Vương thống ngự Thần giới, là Chưởng Khống Giả một mảnh vũ trụ.

Càng ở tầng cấp cao, hiệu quả áp chế càng rõ ràng. Trước mặt một điểm Thần thức của Thần Vương kia, Thiên Hồ Chi Nhãn muốn sinh ra ý niệm chống cự cũng không được.

Đường Tam vì sao không nóng nảy khi Thiên Hồ Chi Nhãn náo loạn trong Tinh Thần Chi Hải của mình, chính là vì có điểm thần thức này là át chủ bài.

Thiên Hồ Chi Nhãn đúng là lợi hại, cắn nuốt Tinh Thần Lực của mình rồi đồng hoá, nhưng không chờ đến khi nó đồng hoá đã bị thần thức bóp nát. Không thể phủ nhận, Thiên Hồ Chi Nhãn thật sự rất mạnh, Tinh Thần Lực sau khi bị nó tẩy rửa đã trực tiếp hoá lỏng.

Từ trạng thái khí đến trạng thái lỏng, đây là một lần lột xác Tinh Thần Lực. Hoàn thành quá trình này có nghĩa là cấp độ tinh thần của Đường Tam đã tăng lên một cảnh giới hoàn toàn khác.

Nếu là bình thường, tu vi của hắn phải từ Thất giai trở lên, Tinh Thần Lực cũng phải từ Thất giai trở lên mới có thể làm được. Hiện tại dưới cơ duyên xảo hợp, cứ như vậy đột phá. Hơn nữa thân thể đã được vị diện này nhận thức, áp lực tác dụng lên bản thân cũng

giảm bớt. Hiện tại Đường Tam cơ bản đã có thể kết luận, trước khi mình đạt đến Cửu giai, hẳn là cũng không có đại bình cảnh xuất hiện.

Vấn đề lớn nhất trong tương lai sẽ xuất hiện khi hắn đột phá Thần cấp. Đến lúc đó, chỉ sợ mình sẽ bị vị diện này lần nữa phát hiện, rồi bị áp chế.

Nhưng từ thực lực hiện tại, sự tình kia dường như vẫn hơi xa xôi, hắn cũng không nóng nảy.

Ở phía xa, Trương Hạo Hiên cũng đã thấy được tình huống của bên này. Mắt hắn sáng như đuốc, liếc mắt liền thấy Đường Tam đang tu luyện dưới gốc cây. Trên cây mấy người còn lại đang nghỉ ngơi, cũng không xuất hiện tình huống gì nguy hiểm.

Chuyện gì đã xảy ra vậy? Không có nguy hiểm xuất hiện? Nhưng vừa rồi thiên địa linh khí xao động như vậy chính là vì bên này a? Chẳng lẽ trong bọn họ có người thực lực tăng lên mức độ lớn hay sao?

Hắn không nhìn Đường Tam, mà nhìn Vũ Băng Kỷ đầu tiên. Gần đây tốc độ tiến bộ của Vũ Băng Kỷ rất nhanh, nhưng hắn mới đột phá Lục giai không lâu, trong thời gian ngắn không thể trùng kích Thất giai được. Dù sao từ Lục giai đến Thất giai cũng là một cánh cửa lớn.

Không phải Vũ Băng Kỷ thì là ai?

Tinh Thần Lực đảo qua trên người bọn nhỏ, không có phát hiện chỗ nào không ổn, khí tức mấy hài tử kia đều rất bình thường.

Điều này làm cho Trương Hạo Hiên có chút không hiểu được, hắn ở

bên cạnh quan sát một lát mới rời đi. Hắn không biết rằng, Đường Tam đã cảm nhận được hắn đến.

Lúc trước bởi vì tu vi chênh lệch, Đường Tam không cảm giác được Trương Hạo Hiên đến, trừ phi hắn vận dụng thần thức của mình. Nhưng bây giờ không giống lúc trước, Tinh Thần Lực của hắn đã hoá lỏng, cảm giác đã tăng lên trên phạm vi lớn. Trương Hạo Hiên mặc dù là cường giả Cửu giai, nhưng chỉ luận về Tinh Thần Lực, hắn à Đường Tam cùng một cảnh giới, chỉ là tổng sản lượng nhiều hơn so với Đường Tam.

Thu liễm khí tức của bản thân, Trương Hạo Hiên cũng không nhìn ra hắn có thay đổi gì.

Trương Hạo Hiên đi rồi, Đường Tam cũng hoàn toàn trầm tĩnh lại. Bởi vì phải gác đêm, hắn không để cho mình tiến vào trạng thái minh tưởng, chỉ yên lặng cảm thụ thu hoạch sau biến hoá lần này.

Thu hoạch đêm nay thật sự là quá lớn. Hiện tại hắn vô cùng may mắn lựa chọn gia nhập Cứu Thục. Trong ngắn ngủi vài ngày, thu hoạch của hắn còn nhiều hơn các năm trước cộng lại. Đây chính là ưu thế khi có tài nguyên a! Nhưng đồng bạn có được đỉnh cấp huyết mạch này, trợ giúp hắn thật sự là quá lớn.

Ân, nhất định phải giúp bọn họ tăng lên thật tốt, trợ giúp họ chính là trợ giúp chính mình. Đường Tam thầm nghĩ, Ngũ giai đỉnh phong rồi! Ổn định vững chắc cảnh giới, không lâu sau hắn có thể cân nhắc đi trùng kích Lục giai rồi. Mà thời điểm trùng kích Lục giai, chỉ sợ phải bắt đầu từ Phong Lang Biến. Dù sao đây cũng là năng lực bên ngoài của hắn.

Sáng sớm, Trình Tử Chanh ngồi trên ngọn cây co duỗi cơ thể. Qua một đêm nghỉ ngơi, nàng cảm thấy thật thoải mái, chỉ là hôm qua tu

luyện Kim Sí Phi Phong Trảm mà tay có chút đau nhức.

Nàng vô thức nhìn xuống phía dưới, liếc mắt thấy Đường Tam đang ngồi dưới tàng cây. Nàng không khỏi hơi sững sờ. Đường Tam tựa hồ đã sinh ra một chút biến hoá, nhìn đã thuận mắt hơn một chút, dáng người không còn gầy, toàn thân đã đầy đặn hơn. Trong một đêm, mặt mày đều dài hơn, so với bình thường đã có chút thanh tú rồi.

Bên người Đường Tam còn có Độc Bạch. Độc Bạch lúc này cũng khoanh chân ngồi giống hắn, lặng yên tu luyện.

Lúc này trời đã sáng rõ, ánh mặt trời phía xa từ từ bay lên. Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý cũng lần lượt từ trong minh tưởng tỉnh lại.

Hôm qua dừng lại một ngày, bọn họ đều minh tưởng tu luyện, đều cảm thấy bản thân đã tiến bộ nhất định. Cố Lý rất hưng phấn, hận không thể ở chỗ này tiếp tục luyện tập Loạn Phi Phong Chuy Pháp cho tốt. Dưới cây, Đường Tam cảm nhận được ba người đã tỉnh lại, cũng mở hai mắt ra.

Sau đó hắn đụng Độc Bạch một cái, thấp giọng hỏi: "Cảm giác như thế nào?"

Độc Bạch mở mắt, hai con ngươi vốn có chút mờ mịt, rất nhanh đã hồi phục, như có điều suy nghĩ nói: "Có chút cảm giác. Con mắt giống như được hâm nóng, thật thoải mái, các cảm giác khác cũng không rõ ràng."

"Xem ra ngươi không có bài xích, ít nhất trước mắt là không có. Ngươi vẫn tiếp tục tu luyện đi. Công pháp nàu cần có thời gian tích luỹ, tích luỹ nhiều mới có thu hoạch."

Sáng sớm hôm nay khi những người khác đều chưa tỉnh lại, Độc Bạch đã từ trên cây bò xuống. Hắn vẫn nhớ kỹ Đường Tam nói muốn chỉ điểm cho hắn.

Đường Tam thừa dịp Tử Khí Đông Lai vào sáng sớm, đem phương pháp tu luyện Tử Cực Ma Đồng dạy cho Độc Bạch. Sau đó Độc Bạch cùng hắn tu luyện.

Đường Tam bởi vì Tinh Thần Lực tăng lên một mảng lớn, Tử Cực Ma Đồng cũng tăng theo, hiệu quả tu luyện hôm nay đặc biệt tốt. Làm cho hắn kinh ngạc là, Độc Bạch đối với các phương pháp khác không được, nhưng tu luyện Tử Cực Ma Đồng dường như là thiên tài. Hôm nay mới là lần đầu tiên tu luyện, Đường Tam có thể cảm nhận được đã có tử khí dung nhập vào trong mắt rồi. Trước đấy ba huynh đệ Vương gia cùng Lăng Mộc Tuyết thử nghiệm cũng không phát sinh hiệu quả như vậy.

Chương 117: Tới gần khu vực nhiệm vụ

Chẳng lẽ nói huynh đệ Vương gia cùng Lăng Mộc Tuyết trước đây không tu luyện được Tử Cực Ma Đồng vì tầng cấp huyết mạch không đủ, mà Thiên Hồ huyết mạch tầng cấp đủ cao, có thể khống chế Tử Cực Ma Đồng, cho nên với Độc Bạch có thể tu luyện được? Đây là có khả năng.

Nếu Tử Cực Ma Đồng có thể giúp đỡ Độc Bạch tăng lên Tinh Thần Lực, với cảm thụ của Đường Tam về Thiên Hồ Chi Nhãn, dưới tình huống Thiên Hồ Chi Nhãn thôn phệ Tinh Thần Lực là có khả năng tăng lên. Như vậy, Độc Bạch cũng có khả năng tiến giai.

Ăn qua điểm tâm, mọi người không có khả năng tiếp tục dừng lại. Vũ Băng Kỷ cùng Đường Tam biết trấn trưởng từ một nơi bí mật gần đó đi theo. Bọn họ tiếp tục đi sâu vào trong rừng rậm.

Dựa theo địa đồ, bọn họ còn có lộ trình gần một một ngày nữa mới có thể tiến vào khu vực hoạt động của Sáp Sí Hổ.

Một đường tiến lên, lại gặp đàn Yêu Thú. Lần này, Vũ Băng Kỷ cũng không cẩn thận như trước mà yêu cầu bọn họ không nên động thủ. Cùng Yêu Thú tác chiến đối với bọn họ là phương thức ma luyện tốt nhất.

Ngay cả Trình Tử Chanh cũng không trinh sát, dùng phương thức mà mình vừa mới luyện tập còn chưa thành thạo, Kim Sí Phi Phong Trảm, phối hợp với mọi người cùng nhau công kích.

Bởi vì Trình Tử Chanh vừa mới luyện tập, khi đối mặt với Ngũ giai Yêu Thú vẫn sẽ có sai lầm, nhưng có Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ bên cạnh sẽ không có vấn đề quá lớn, huống chi Thì Quang Biến của Cố Lý cho ưu thế lớn nhất là sai nhiều có thể sửa.

Một khi Loạn Phi Phong Chuy Pháp thi triển thất bại, không thể đánh trúng, hắn liền định trụ đối phương một lát, rồi một lần nữa tấn công.

Ngày hôm nay thu hoạch của bọn hắn so với hôm trước càng nhiều hơn, lại săn gïếŧ được bảy tám Yêu Thú, trong đó có một đầu Yêu Thú có cùng cấp độ Ngũ giai đỉnh phong với Liệt Địa Tích Dịch.

Vui vẻ ra mặt là từ miêu tả tốt nhất tâm trạng của đoàn đội. Lần này đi thực hiện nhiệm vụ, thực lực và kinh nghiệm chiến đấu đều có chỗ tăng lên, còn săn gïếŧ nhiều Yêu Thú như vậy, thật là thu hoạch rất lớn a!

"Tiểu Đường, lần sau có đi làm nhiệm vụ nhất định phải gọi ta đấy! Gọi ta liền đến, hoàn toàn nghe ngươi chỉ huy."

Tâm tình trở nên thật tốt, Cố Lý trở nên sống động hơn nhiều. Vừa nghĩ tới sau khi luyện thành Loạn Phi Phong Chuy Pháp thì có thể chiến thắng Trương Bạch Bân, hắn liền vô cùng hưng phấn.

Đường Tam mỉm cười nói: "Được! Thực chiến như thế này có trợ giúp rất lớn để mọi người tăng lên. Sau khi ma luyện, mọi người lắng đọng tu luyện một thời gian, sau khi hoàn thành thực lực sẽ tăng lên khá lớn."

Vũ Băng Kỷ ở bên cạnh nhắc nhở: "Cũng không thể kinh thường được. Gia Lý Sơn Mạch vô cùng nguy hiểm. Căn cứ theo ghi chép

của học viện, con đường chúng ta đi tìm Sáp Sí Hổ khá an toàn, bởi vì bên cạnh khu vực này không có thiên tài địa bảo gì, đất đai tương đối khô cằn, không quá thích hợp cho những linh thảo kia sinh tồn. Đổi thành hướng khác, bọn họ có thể sẽ không chỉ đụng phải những Yêu Thú hơi yếu này. Mọi người không thể bởi vì thu hoạch lúc trước mà chủ quan. Hơn nữa, chúng ta sắp tiến vào khu vực hoạt động của Sáp Sí Hổ. Từ chỗ này trở đi, mức độ nguy hiểm cũng tăng cao, nhất định phải cẩn thận."

Lúc này trời đã chạng vạng tối, từ bản đồ và phương hướng, bọn họ đã tiếp cận khu vực bên cạnh khu vực Sáp Sí Hổ hoạt động rồi.

"Vâng." Các đội viển đồng thời đáp ứng một tiếng.

Vũ Băng Kỷ trầm giọng nói: "Chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi đi, hôm nay đi nghỉ sớm. Điều chỉnh lại thật tốt, ngày mai tiến vào khu vực Sáp Sí Hổ hoạt động. Đêm nay ta cùng Cố Lý, Đường Tam thay phiên nhau gác đêm. Các ngươi không nên luyện tập các năng lực mới, bây giờ cần bảo trì trạng thái tốt nhất.

"Vâng." Mọi người đồng thanh đáp.

Sáng nay khi xuất phát, Vũ Băng Kỷ đã nói cho ba người kia mục tiêu của nhiệm vụ lần này, để cho họ biết rõ tình huống. Nhưng ngoài dự liệu là, khi biết đối thủ rất có thể là Thất giai Sáp Sí Hổ, Cố Lý, Trình Tử Chanh và Độc Bạch cũng không có phản ứng gì. Trình Tử Chanh thậm chí còn đưa ra các đề nghị chặn đánh trên không trung nếu Sáp Sí Hổ bay lên.

Lúc đó Vũ Băng Kỷ biết rõ, mấy sư đệ, sư muội này bởi vì lúc trước quá thuận lợi nên có chút chủ quan.

Chỉ cần bọn họ liên thủ, Ngũ giai đỉnh phong Yêu Thú đều không

kiên trì được lâu. Vũ Băng Kỷ Lục giai, Đường Tam không phải Lục giai nhưng hơn hẳn Lục giai. Mọi người là đoàn đội, khi đối mặt với Thất giai Yêu Thú thì như thế nào? Hẳn là không thành vấn đề!

Đây chính là suy nghĩ của ba người kia. Đối với việc này, Vũ Băng Kỷ vẫn có chút bận tâm trong lòng. Đường Tam không biểu hiện ra biến hoá gì, Vũ Băng Kỷ suy nghĩ một chút, có trấn trưởng đi theo nên cũng không cần lo lắng quá mức.

Suy nghĩ của Đường Tam rất đơn giản, không trải qua đả kích, vĩnh viễn không biết thế giới này có bao nhiêu đáng sợ. Những người trẻ tuổi này cần phải đả kích một cái thật lớn. Đả kích trầm trọng mới làm bọn họ tăng lên được. Cho nên bây giờ hắn không cần nhắc nhở điều gì, chờ đến khi gặp nguy hiểm, sự thật sẽ cho bọn họ biết năng lực của mình tới đâu.

Hắn có kinh nghiệm từ kiếp trước, rất rõ ràng dưới tình huống nào mới dễ dàng kích phát tài năng nhất, không chỉ có đồng bạn, mà bản thân hắn cũng cần kích phát tài năng.

Mọi người tìm được một địa phương tương đối cao, đơn giản ăn bữa tối rồi đi nghỉ sớm.

Vũ Băng Kỷ chịu trách nhiệm gác đêm đầu tiên, bốn người khác ở trên tàng cây.

Sắc trời dần tối hơn. Tuy rằng bọn họ ở trên một sườn núi, nhưng có cây đại thụ che khuất, ánh trăng cũng không hoàn toàn sáng ngời, cho nên xung quanh đều hết sức ảm đạm.

Thời gian dần trôi qua, bốn người trên cây đều đang chìm trong minh tưởng.

Đúng lúc này, đôi mắt Đường Tam mấp máy, đột nhiên mở mắt ra, đáy mắt hiện lên quang mang nhàn nhạt. Sau khi Tinh Thần Lực được tăng cường, cảm giác của hắn trên phạm vi lớn tăng lên. Có động tĩnh!

Hắn cúi đầu nhìn Vũ Băng Kỷ phía dưới. Đại sư huynh vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ ngồi ở chỗ đó chú ý động tĩnh xung quanh.

Đúng lúc này, trong rừng núi vang lên một tiếng hú dài, gió núi lạnh thấu xương thổi đến, mang theo từng trận hàn ý.

Vũ Băng Kỷ rùng mình một cái, tính cảnh giác của hắn xưa nay vẫn rất mạnh, lập tức liền đứng dậy, cái mũi co rút, ngửi ngửi mùi gì đó.

Trong nháy mắt tiếp theo, ánh mắt của hắn lập tức ngốc trệ, rồi nhanh chóng đánh một chưởng lên cây đại thụ phía sau lưng. Mấy người trên cây đang nghỉ ngơi liền chấn động, lập tức tỉnh lại.

"Ôi!" Lực khống chế của Độc Bạch quá kém, bị chấn động đã muốn ngã xuống, trong miệng cũng vang lên tiếng kinh hô.

Đường Tam vội vàng kéo hắn lại, giúp hắn ngồi vững vàng.

"Ôm chặt nhánh cây, ngươi không được xuống dưới."

Đường Tam nhắc nhở hắn một câu, sau đó thả người nhảy xuống, đi đến bên người Vũ Băng Kỷ. Cố Lý theo sát Đường Tam nhảy xuống. Trình Tử Chanh không xuống dưới, nhưng nhanh chóng phóng xuất Kim Bằng Biến, hai tay hoá thành kim sí, mở ra hai bên, ánh mắt chăm chú nhìn xuống dưới.

"Đại sư huynh, làm sao vậy?" Cố Lý hỏi Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ nói: "Trong gió có mùi tanh, có khả năng Yêu Thú đã tới, hẳn là ngửi thấy mùi trên người chúng ta."

Rất nhiều Yêu Thú có khứu giác vô cùng nhạy cảm, nhất là đối với mùi máu tanh và khí tức lạ lẫm. Đối với Yêu Thú, khí tức nhân loại rất lạ lẫm, thậm chí có hương vị ngọt ngào.

"Chuẩn bị chiến đấu!" Đường Tam nhẹ giọng nói, trên người thanh quang đã vây quanh.

Cố Lý cũng đã hoàn thành Thì Quang Biến biến thân, toàn thân bao phủ bên trong lân giáp dày và nặng, cái đuôi dài to thoáng nhếch lên, vĩ chuỳ nhẹ nhàng đung đưa.

Đối mặt với khả năng xuất hiện Yêu Thú, Cố Lý có chút hưng phấn. Hắn luyện tập Loạn Phi Phong Chuy Pháp hai ngày đã có chút kết quả. Ba lần công kích đầu tiên không gây khó khăn cho hắn, hắn có thể đảm bảo tá lực đả lực, một búa rồi lại một búa. Hắn còn đang mong địch nhân đến để cho hắn luyện tập một chút.

"Vù vù"

Lại một hồi gió mạnh thổi đến. Quả thực trong gió núi có chút mùi tanh. Không thể không nói, khứu giác của Đại sư huynh cũng hết sức nhạy cảm.

Chương 118: Phong tòng hổ, Sáp Sí Hổ bay đến

Trong rừng cây phía dưới mơ hồ có tiếng "sàn sạt" vang lên, Vũ Băng Kỷ thấp giọng nói: "Vân từ long, phong tòng hổ. Có thể là Sáp Sí Hổ, nhất định phải cẩn thận."

Khi hắn đang nói chuyện, đột nhiên "vèo" một tiếng, trong rừng cây nhảy ra một đạo thân ảnh. Thân ảnh cường tráng có hai cánh sau lưng đang bay thẳng tới dốc núi chỗ bọn họ.

Linh Tê Tâm Nhãn và Thiên Hồ Chi Nhãn dung hợp, hơn nữa có thêm Tử Cực Ma Đồng, thị lực của Đường Tam tuyệt đối là mạnh nhất trong đội. Hắn chỉ quét mắt một cái đã nhìn rõ bộ dạng của vật đang đến.

Kia rõ ràng là một đầu mãnh hổ lộng lẫy, toàn thân mọc ra các cọng lông màu ố vàng, phía trên có đường vân màu nâu. Sau lưng nó có một đôi cánh rộng lớn, lông trên đó dài hơn một chút so với trên thân người. Dưới môi có hai răng nanh sắc bén như chuỷ thủ lộ ra bên ngoài, thân thể hùng tráng hữu lực, chiều cao ước chừng hơn hai mét rưỡi.

Phương thức nó tiến đến vô cùng đặc thù, tứ chi đạp đất nhảy lên, thân thể ở giữa không trung kết hợp với vỗ cánh, hoàn thành lần thứ hai tăng tốc, cho nên tốc độ nhanh vô cùng, càng mang theo khí tức rất hung hãn.

Vậy mà lại là Sáp Sí Hổ! Bọn họ còn chưa tiến vào khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ đã liền gặp một con.

Đường Tam thấy được, Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý tất nhiên cũng thấy rõ ràng. Nhưng bọn họ đều không có vẻ kinh hoảng, ngược lại còn có chút vui mừng. Nguyên nhân rất đơn giản, đây không phải là một đầu Sáp Sí Hổ trưởng thành, mà là ấu niên Sáp Sí Hổ.

Sáp Sí Hổ trưởng thành cáo ít nhất hơn bốn mét, hình thể to lớn, khí tức cũng bất đồng. Nhìn thân hình Sáp Sí Hổ trước mắt này có thể thấy, nó chưa tiến vào kỳ thành niên. Như vậy có nghĩa là, thực lực của nó dưới Thất giai, hẳn là từ Ngũ giai đến Lục giai, tiểu đội bọn họ bây giờ có thể ứng phó được.

Vũ Băng Kỷ hai tay chà xát, trong lòng bàn tay xuất hiện một vòng hào quang màu lam. Tia sáng kia theo lòng bàn tay hắn chà xát mà màu sắc càng thêm đậm.

Đó là một đống băng chuỳ. Qua mấy ngày thử nghiệm, Vũ Băng Kỷ phát hiện, thông qua hai tay chà xát, Băng nguyên tố có thể đều đều dung hợp, rất nhanh hoàn thành áp súc băng chuỳ, làm cho băng chuỳ có uy lực càng lớn. Cố Lý khẽ quát một tiếng, bước về phía trước một bước, hào quang vàng nhạt trong mắt chợt loé, trong chớp mắt Sáp Sí Hổ đáng bổ nhào đến sườn núi lập tức dừng lại.

Năng lực Thời Gian Ngưng Cố này điểm kinh khủng nhất không phải là trì trệ trong nháy mắt mà là cắt ngang, cắt ngang hành động và công kích của đối phương.

Thân thể Sáp Sí Hổ vốn hung mãnh vọt tới lập tức ngưng trệ, tất nhiên đã mất đi cân bằng, lơ lửng trên không trung.

Thân thể Cố Lý xoay tròn, đuôi lớn sau lưng vung lên, Loạn Phi

Phong chuỳ thứ nhất hung hăng đánh xuống đầu hổ.

Cố Lý đang ở trong trạng thái hưng phấn, Thì Quang Biến cùng Loạn Phi Phong Chuy Pháp đến vừa đúng lúc.

"Bành!" một tiếng, đầu Sáp Sí Hổ bị nện một kích đau đớn, trực tiếp quăng xuống sườn núi. Điều này có nghĩa là nó bị Cố Lý ngăn cản trực tiếp.

Băng chuỳ trong tay Vũ Băng Kỷ nhanh chóng bay tới, vung tay mũi tên phát động, băng chuỳ màu xanh đậm có thể tích bằng một phần ba thể tích băng chuỳ bình thường chợt loé lên rồi biến mất, bay vọt tới chỗ Sáp Sí Hổ.

Đường Tam cũng không đứng nhìn, Phong Nhận trong tay bay ra, mười tám đạo Phong Nhận, Bách Điểu Đầu Lâm. Nếu cẩn thận quan sát sẽ thấy, Phong Nhận mà Đường Tam phóng thích so với khi rời học viện tiến vào Gia Lý Sơn Mạch có màu sắc đậm hơn vài phần, tất nhiên lực công kích cũng mạnh hơn.

"Ngao grừ ..."

Thời điểm bị Cố Lý nện cho một kích, Sáp Sí Hổ cũng đã khôi phục năng lực hành động, trong miệng đồng thời phát ra tiếng gào thét, bộ lông trên người dựng đứng lên.

Trên người Sáp Sí Hổ đột nhiên phát ra hào quang màu xanh vàng nở rộ.

"Ngưng!"

Khống chế lần thứ hai của Cố Lý đã đến, quang mang nở rộ kia lúc này đã ngừng lại.

Ngay một khắc này, băng chuỳ đến rồi.

Sau khi trải qua nhiều trận thực chiến, mọi người đã phối hợp ăn ý hơn nhiều hồi mới tiến vào Gia Lý Sơn Mạch.

"Phốc" một tiếng, băng chuỳ đầu tiên va chạm với quang mang màu xanh vàng kia, dường như muốn đâm vào con mắt Sáp Sí Hổ. Cũng đúng lúc này, từ trên người Sáp Sí Hổ bắn ra một tầng thanh quang nữa, so với lúc trước càng chói mắt hơn.

"Đinh" một tiếng giòn tan, thanh quang kia đã ngăn băng chuỳ lại. Thanh quang tựa hồ có lực phòng ngự rất cường đại, nhưng uy lực của băng chuỳ sau khi áp súc bởi Vũ Băng Kỷ có tu vi Lục giai không biết mạnh mẽ hơn bao lần so với trước kia. Tuy rằng bị ngăn lại trong chớp mắt, nhưng băng chuỳ vẫn đâm vào bên trong thanh quang.

Như Đường Tam đã nói, nếu như Vũ Băng Kỷ có thể đem băng chuỳ áp súc thành băng châm, như vậy có thể phá vỡ các loại phòng ngự.

"Ngao grừ ..."

Sáp Sí Hổ phát ra một tiếng kêu thảm thiết, thanh quang kia tuy rằng giúp nó ngăn lại đại bộ phận uy lực của băng chuỳ nhưng nó vẫn bị đâm trúng một con mắt.

Mà theo tiếng kêu thảm thiết đó, quang mang xanh vàng trên người Sáp Sí Hổ bộc phát đến cực hạn. Lấy thân thể nó làm trung tâm, hoá thành một quang cầu có đường kính hơn ba mét, đem đại bộ phận người nó bao phủ bên trong.

Đường Tam dùng thủ pháp Bách Điểu Đầu Lâm phóng xuất Phong Nhận như nước chảy mây trôi, từng đạo từng đạo rơi xuống. Nhưng khi tiếp xúc với vòng bảo hộ xanh vàng kia, đại bộ phận Phong Nhận đều tiêu tán. Mười tám đạo Phong Nhận cùng rơi xuống một vị trí cũng chỉ làm cho hào quang kia mờ đi vài phần.

"Phong cương!" Vũ Băng Kỷ thốt lên.

Đúng vậy, đây chính là cương khí ngưng tụ từ Phong nguyên tố. Loại phong cương này đối với công kích Phong thuộc tính có sức miễn dịch rất mạnh. Lực phòng ngự phi phàm, hơn nữa phòng công nhất thể.

Sáp Sí Hổ là đại biểu Yêu Thú loài Hổ có Phong thuộc tính. Phong Nhận của Đường Tam với nó không có tác dụng quá lớn.

Kịch liệt thống khổ lại làm cho tiểu Sáp Sí Hổ này tiến nhập trạng thái cuồng bạo. Hào quang xanh vàng đã mờ dần kia trực tiếp bạo tạc nổ tung.

Vô số Phong Nhận nổ tung, không phân biệt hướng về bọn họ công kích.

Đây là Ngũ giai?

Trong đầu Cố Lý lập tức nảy lên câu hỏi này, Ngũ giai Yêu Thú mạnh như vậy sao?

Lục giai! Đường Tam phán đoán.

Lúc này, toàn thân Sáp Sí Hổ đã biến thành màu vàng xanh, nhìn qua còn có chút trong suốt.

Phong nguyên tố hộ thể! Đường Tam tức thì có phán đoán. Phong nguyên tố hộ thể có ý nghĩa như thế nào? Chính là đầu Sáp Sí Hổ này có thiên phú năng lực là khống chế Phong nguyên tố.

Vô cùng mạnh!

Lục giai Phong nguyên tố hộ thể, hơn nữa còn là năng lực thiên phú của bản thân Yêu Thú, thân thể rất cường tráng, thực lực hẳn là phía trên Vũ Băng Kỷ.

Đường Tam trong lòng lập tức có phán đoán, hành động cũng không đình chỉ.

Tiếng "ngưng" thứ ba của Cố Lý đã vang lên.

Nhưng Thì Quang Biến chỉ có tác dụng trong phạm vi nhất định, ước chừng có hiệu quả với sinh vật trong phạm vi năm mét quanh người.

Mà lúc này ba người đứng phân tán, trọng yếu hơn là có Độc Bạch phía trên cây đại thụ. Cho nên tiếng "ngưng" này chủ yếu bảo vệ bản thân, Độc Bạch cùng Trình Tử Chanh phía sau.

Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ cũng chỉ có thể dựa vào chính mình. Hơn nữa lần này Thì Quang Biến không phải định trụ Sáp Sí Hổ, nó có thể hành động.

Lúc trước còn chủ động nhoáng cái đã thành thế bị động. Cố Lý liên tục ba lần sử dụng Thì Quang Biến, tiêu hao không nhỏ, thậm chí Loạn Phi Phong Chuy Pháp chuỳ thứ hai cũng không dùng được.

Ngay lúc này, thực lực của Đường Tam liền thể hiện ra.

Hai tay hắn huy động, từng đạo Phong Nhận như thiểm điện bắn ra, không còn là mười tám đạo, mà là hai mươi lăm đạo. Nhưng Phong Nhận này vô cùng tinh chuẩn ngăn cản đại bộ phận công kích hướng đến hắn và Vũ Băng Kỷ. Không chỉ như vậy, trên người Đường Tam thanh quang đại phóng, Phong nguyên tố xung quanh hướng hắn hội tụ, làm cho công kích của Sáp Sí Hổ yếu đi vài phần.

Chương 119: Chiến Sáp Sí Hổ

Những thứ này từ phong cương biến thành công kích, lại được Phong nguyên tố hộ thể phụ trợ, uy năng vượt xa Phong Nhận của Đường Tam. Băng thuẫn trước mặt Vũ Băng Kỷ nhao nhao phá toái là một ví dụ chứng minh.

Một màn kỳ dị xuất hiện. Phong Nhận Đường Tam phóng xuất ra khi va chạm với Phong Nhận từ phong cương nổ tung mà thành sẽ nhanh chóng biến mất. Nó hoàn toàn không thể ngăn cản Phong Nhận của Sáp Sí Hổ. Nhưng khi chúng va chạm với nhau sẽ thay đổi phương hướng, đi va chạm với Phong Nhận khác.

Nhất thời trong không trung vang lên những âm thanh lớn, nhưng không có một đạo Phong Nhận nào có khả năng tiếp cận Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ. Đại sư huynh chịu trách nhiệm ngăn cản chính diện. Nhưng những Phong Nhận xung quanh, công kích từ Phong Nhận đều bị Đường Tam ngăn lại.

Luận về lực khống chế công kích trong khoảng cách nhất định, ở cùng cấp bậc, Đường Tam tuyệt đối là đệ nhất thiên hạ. Lực khống chế như vậy, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh trên không cũng phải trợn mắt há mồm.

Trong khoảng thời gian ngắn tiếp xúc, Đường Tam kỳ thực đã khẳng định, về tu vi, đầu Sáp Sí Hổ có được khí lực cùng thiên phú mạnh mẽ như vậy đã vượt qua Vũ Băng Kỷ có tu vi Lục giai.

Nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không muốn có thương tích.

"Đại sư huynh, tranh thủ thời gian cho ta."

Đường Tam lớn tiếng nói, đồng thời bay ngược về phía sau, hai tay khép lại trước người, một đạo thanh quang trong lòng bàn tay hắn nhanh chóng ngưng tụ, hai con ngươi của hắn hoàn toàn biến thành một màu xanh biếc. Điều này có nghĩa là hắn đã biểu hiện thực lực của bản thân tới cực hạn.

Vũ Băng Kỷ tại thời khắc này cũng bạo phát, Đường Tam đã giải quyết phần lớn Phong Nhận, Vũ Băng Kỷ vung tay phải lên, dùng vung tay mũi tên bắn ra một đống băng chuỳ.

Một con mắt của Sáp Sí Hổ đã bị huỷ, lúc này đang ở trong trạng thái cuồng nộ. Sau khi bộc phát cũng không dừng lại, một đạo Phong Nhận mãnh liệt đã đến trước mặt hắn.

Băng chuỳ bắn ra ở khoảng cách gần, Sáp Sí Hổ chân trước quét ngang, đem băng chuỳ đập bay. Đúng lúc này, băng chuỳ lại tự động nổ tung.

"Phanh" một tiếng, chân trước Sáp Sí Hổ bị thương. Trong nháy mắt tiếp thươ, Vũ Băng Kỷ đã ngưng tụ một cây băng mâu, ngang nhiên đâm ra, thẳng đến con mắt còn lại của Sáp Sí Hổ.

Sáp Sí Hổ nổi giận gầm lên một tiếng, Phong nguyên tố lần nữa ngưng tụ trên người.

Lúc này Thì Quang Biến cuối cùng cũng đến.

"Ngưng!"

Theo một tiếng hét to, toàn thân Sáp Sí Hổ một lần nữa ngưng trệ, Phong nguyên tố vừa mới ngưng tụ nhanh chóng tán loạn, không thể hình thành công kích. Mà băng mâu của Vũ Băng Kỷ đã đến trước mắt Sáp Sí Hổ.

Một kích này hai người phối hợp cực ăn ý, dường như băng mâu đã gần đâm vào hốc mắt Sáp Sí Hổ.

Nhưng đúng lúc này, trên người Sáp Sí Hổ thanh quang tăng vọt, phong cương lại bộc phát, cưỡng ép bắn ra băng mâu. Có lẽ do lần này hơi vội vàng, uy lực không bằng lúc trước. Dưới công kích toàn lực của băng mâu, phong cương từng khúc bị phá toái.

Hai cánh sau lưng Sáp Sí Hổ đập rung, cuồng phong thổi đến, đem Cố Lý hất bay, thân hình lùi lại phía sau. Phong nguyên tố nồng đậm bằng tốc độ kinh người hội tụ về phía nó.

Thật là khó đối phó!

Vũ Băng Kỷ trong nội tâm rung động. Cùng là Lục giai, vô luận là khống chế nguyên tố hay cường độ thân thể, đầu Sáp Sí Hổ còn chưa thành niên này đều ở trên hắn. Đây chính là thiên phú của Yêu Thú, hoặc là nói Yêu Quái Tộc cũng có thiên phú như vậy.

Lúc này hắn không thể lui về phía sau, phía sau là sư đệ sư muội của hắn, hắn nhất định phải tranh thủ thời gian cho Đường Tam. Đối với Đường Tam, hắn có một loại tín nhiệm mù quáng. Hắn tin tưởng chỉ cần mình có thể ngăn cản được Sáp Sí Hổ một lúc, Đường Tam nhất định có thể đánh chết nó.

Vũ Băng Kỷ hít sâu một hơi, trên người lam quang nở rộ, nhiệt độ không khí xung quanh cũng hạ thấp xuống, toàn thân hắn trong

chốc lát biến thành băng lam sắc. Hắn đã đem Băng tinh biến lên tới cực hạn, bản thân cũng thi triển ra Băng nguyên tố hộ thể.

Băng mâu trong tay đâm xuống mặt đất, trong nháy mắt tiếp theo, từng đám băng thứ lấy thân thể hắn làm trung tâm điên cuồng chui ra từ mặt đất. Sau khi chui ra, băng thứ điên cuồng phóng xuất hàn khí lạnh thấu xương.

Phong nguyên tố trên người Sáp Sí Hổ rút cuộc đã bộc phát, từng viên phong cầu trên không trung nhanh chóng hoá thành vòi rồng cuốn tới.

Ngay lúc đó, từng đám cây băng thứ hướng về phía vòi rồng mà đi. Mỗi cây băng thứ có chiều dài vượt qua hai mét, mang theo âm thanh chói tai bắn ra.

Băng thứ đâm vào vòi rồng, lập tức bị vòi rồng cuốn vào trong đó. Vòi rồng mang theo băng thứ, không thể nghi ngờ sẽ làm cho uy năng của nó càng mạnh hơn.

Vào lúc này, Vũ Băng Kỷ hét lớn một tiếng: "Bạo!"

Từng tiếng nổ liên tiếp vang lên. Bên trong vòi rồng từng khối băng tinh nổ tung, mang theo lực bạo tạc cường đại làm hỗn loạn Phong nguyên tố đang ngưng tụ, toàn bộ thiên không tuôn ra mảng lớn sương băng, vòi rồng vẫn mang theo tiếng gió gào thét nhưng uy năng đã biến mất, trực tiếp tán loạn trên không.

Khuôn mặt Vũ Băng Kỷ có chút đỏ lên, một chiêu vừa rồi có thể nói là chiêu thi triển năng lực Băng thuộc tính đỉnh phong từ trước tới nay. Qua Đường Tam chỉ điểm, hắn làm nổ hàn băng. Băng cứng rắn khi nổ tung có uy lực thật lớn, Băng phá toái còn có thể phát ra công kích, là thủ đoạn rất hữu hiệu.

Vũ Băng Kỷ thử một lát, vậy mà thực sự thành công phóng ra công kích ngăn trở vòi rồng của Sáp Sí Hổ.

Lúc này, trên bầu trời, một đoàn quang mang màu da cam mang theo tiếng kéo gió chói tai từ trên trời giáng xuống, vừa vặn trảm xuống đầu Sáp Sí Hổ đang đứng khi vừa bộc phát vòi rồng.

Một tiếng "phanh" trầm đục, thân ảnh màu da cam bắn ngược lên. Sáp Sí Hổ bị nện một kích rơi xuống mặt đất, trên đầu có thêm một vết rách.

Xuất thủ chính là Trình Tử Chanh.

Khi hai bên chiến đấu, nàng vẫn tìm cơ hội xuất thủ.

Không thể nghi ngờ, thực lực của nàng và Sáp Sí Hổ có chênh lệch lớn, nếu chính diện chiến đấu chắc chắn sẽ không có cơ hội. Nhưng vừa học được Kim Sí Phi Phong Trảm làm cho nàng có một ý niệm kích động trong đầu.

Trình Tử Chanh cũng rất thông minh, nàng vẫn luôn chờ cơ hội. Cơ hội sẽ đến khi hai bên va chạm mạnh nhất. Lúc này, thực lực Sáp Sí Hổ đã bị tiêu hao lớn, lực chú ý cũng bị phân tán.

Trình Tử Chanh lựa chọn hướng ra tay là con mắt chưa bị mù của Sáp Sí Hổ. Nàng trên không trung xoay tròn tốc độ cao, kéo theo một đôi kím sí, bảo phát một lần Kim Sí Phi Phong Trảm cửu liên trảm.

Trình Tử Chanh luyện Loạn Phi Phong Chuy Pháp không đồng dạng với Cố Lý. Kim sí bản thân tuy rằng cứng rắn, nhưng so với vĩ chuỳ vẫn có sự chênh lệch. Cho nên nàng không có cách nào liên tục mượn lực xoay tròn, tăng cường lực công kích. Ít nhất bây giờ với

tu vi của nàng làm không được.

Trình Tử Chanh có ý nghĩ của mình, nàng không có khí lực cứng cỏi, nhưng ở phương diện tốc độ, nàng là hạng nhất trong học viện Cứu Thục.

Sau khi không ngừng thử nghiệm, nàng cảm thấy bằng vào tốc độ giải quyết vấn đề của mình là lựa chọn tốt nhất.

Liên tục xoay tròn chín vòng là cực hạn hiện tại để nàng bảo trì ổn định không đến mức choáng váng, lại có thể đem tốc độ tăng lên tới mức tốt nhất.

Cho nên Kim Sí Phi Phong Trảm kích thứ nhất của nàng chính là hoàn thành sau khi xoay tròn chín vòng, lực công kích cùng lực cắt vô cùng cường hãn, thậm chí còn vượt qua Loạn Phi Phong Chuy Pháp chuỳ thứ năm của Cố Lý.

Với cường độ thân thể và tu vi hiện tại của Trình Tử Chanh, nàng chỉ có thể chém ra kích thứ hai là cực hạn.

Khi chém xuống một kích, kim sí của nàng đều bị chấn động đến mức đau nhức, muốn khôi phục lại cần có thời gian, làm sao có thể mượn lực xoay tròn để tấn công lần nữa đây?

Cho nên kích vừa rồi của nàng là toàn lực, nhưng chính một kích này đã đem Lục giai Sáp Sí Hổ trảm xuống, hơn nữa còn lưu lại vết thương. Với Tứ giai thực lực như nàng cũng đủ để tự hào rồi.

Sáp Sí Hổ đụng xuống mặt đất, cái trán kịch liệt đau nhức làm nó không khỏi giận giữ, lần nữa ngửa mặt lên trời hét một tiếng.

Lúc này một vòng quang ảnh u ấm lặng yên tiến tới.

Quang ảnh u ám kia như thật như ảo, quang ảnh màu xanh sẫm cùng cảnh đêm tương dung, nếu không cẩn thận nhìn thậm chí đều không phát hiện ra nó tồn tại.

Chương 120: Lão đã đến

Quang ảnh hư ảo như ẩn như hiện, khi Sáp Sí Hổ phát hiện ra nó thì nó đã tới gần ngay trước mắt. Bộ lông sau lưng Sáp Sí Hổ lập tức dựng lên, uy hiếp chí mạng làm tiềm năng của nó bỗng nhiên kích phát.

Phong cương lần nữa bắn ra chuẩn bị cưỡng ép phòng ngự, ít nhất cũng phải ngăn được một phần uy năng của công kích này.

Nhưng khi Sáp Sí Hổ phóng thích phong cương thì giật mình phát hiện, phong nguyên tố bên cạnh mình đã biến mất. Đúng vậy, chúng đã biến mất. Lấy Sáp Sí Hổ làm trung tâm, trong đường kính năm mét, Phong nguyên tố đều biến mất, cách đó không xa Phong nguyên tố lại rất nồng đậm. Nhưng nước xa không cứu được lửa gần a!

Đường Tam đứng ở nơi xa, trong hai tròng mắt hiện lên một vòng bạch quang óng ánh, tia sáng này loé lên rồi biến mất. Sau một khắc, quang ảnh xanh sẫm nhìn tựa như u linh kia đã chui vào con mắt không bị mù của Sáp Sí Hổ.

Sáp Sí Hổ tựa như bị nghẹn họng, thanh âm bỗng tán loạn, chỉ có thể phát ra một ít âm khí. Thân thể cường tráng trở nên cứng ngắc rồi rơi xuống mặt đất.

Quang ảnh chui vào mắt nó kia đã triệt để cắn nát đầu óc nó, giết chết nó ngay lập tức.

Bên này, Vũ Băng Kỷ đã ngưng kết ra một tường băng thật dày. Qua tường băng, hắn thấy Sáp Sí Hổ không cam lòng ngã xuống, trong thời gian ngắn không biết xảy ra chuyện gì.

Trình Tử Chanh trên không trung vất vả khống chế thân mình, còn có chút choáng váng vì va chạm thì ngây ngốc nhìn. Nàng cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Lúc này, Cố Lý vừa mới ổn định lại sau khi cuồng phong thổi tới, đang vọt lên trở về, không nghĩ tới chiến đấu đã chấm dứt.

"Thành công!"

Thanh âm Đường Tam vang lên, kéo mọi người từ trong khiếp sợ trở về. Lúc quay đầu nhìn Đường Tam, ánh mắt của bọn họ không khỏi đều thay đổi.

Hắn đã làm như thế nào mà giết chết được Sáp Sí Hổ? Đây đều là nghi hoặc trong lòng mọi người.

Đường Tam nói: "Ta áp súc một tiểu Phong Nhận, khống chế tiểu Phong Nhận chui vào trong mắt nó, hẳn là gây ra tổn thương với đại não. Vừa rồi nó va chạm với Đại sư huynh đã tiêu hao rất lớn, không thể né tránh và tiến hành phòng ngự."

Thực tế Sáp Sí Hổ muốn né tránh cũng không được. Một đạo Đường Tam vừa áp súc không phải Phong Nhận, mà là Phong Châm. Áp súc Phong Châm không biết khó khăn gấp mấy lần so với Phong Nhận, cho nên với Tinh Thần Lực của Đường Tam hiện tại cũng cần có thời gian để hoàn thành.

Nếu như Tinh Thần Lực của hắn không phải vừa có tiến bộ nhảy

vọt về chất, hắn muốn hoàn thành áp súc cũng không có khả năng.

Khi Phong Châm ngưng tụ thành công, tự bản thân Đường Tam cũng cảm thấy có chút sợ hãi. Dưới sự khống chế của Tinh Thần Lực, Phong Châm bắn ra đương nhiên sẽ tinh chuẩn.

Đồng thời đây là lần đầu hắn kiểm tra lực khống chế của Tinh Thần Lực. Sau khi dung hợp Thiên Hồ huyết mạch chi lực, hắn đem bạch sắc lạc ấn được xếp ở vị trí thứ nhất mệnh danh là Linh Tê Thiên Nhãn.

Linh Tê Tâm Nhãn trước kia có thể chứng kiến rõ ràng các loại nguyên tố trong không khí, sau khi tiến hoá thành Linh Tê Thiên Nhãn thì trong khoảng cách nhất định có thể tróc bong nguyên tố, có hiệu quả với tất cả các loại nguyên tố.

Cho nên vừa rồi, Đường Tam dùng Linh Tê Thiên Nhãn tróc bong Phong nguyên tố xung quanh Sáp Sí Hổ, sau đó phóng Phong Châm vào đại não, một kích chiến thắng.

Với lực xuyên thấu của Phong Châm, kỳ thực nếu có phong cương cũng chưa hẳn có thể ngăn cản được. Nhưng vì đảm bảo chiến thắng, cũng là một lần thử nghiệm mới, Đường Tam lần đầu mở ra Linh Tê Thiên Nhãn, hiệu quả so với tưởng tượng rất tốt.

Lục giai Sáp Sí Hổ, gïết chết!

Cho tới lúc này, Cố Lý, Vũ Băng Kỷ mới bắt đầu thở dốc. Chiến đấu vừa rồi với bọn họ vô cùng khẩn trương, cho đến lúc này mới có thể nhả khí.

Hắn quay người giơ ngón cái lên với Đường Tam, bởi vì có tường băng ngăn cản, kỳ thật hắn không thấy rõ Đường Tam làm sao làm

được.

Nhưng nói thế nào thì Sáp Sí Hổ cũng chết rồi, điểm ấy không thể nghi ngờ. Bọn họ thật sự đã săn giết được một đầu Sáp Sí Hổ.

Không phải Sáp Sí Hổ có tu vi thấp nhất là Ngũ giai, cũng không phải Thất giai Sáp Sí Hổ trưởng thành, mà là xen vào giữa một đầu Lục giai Sáp Sí Hổ.

Yêu Thú Sáp Sí Hổ này, một thân đều là bảo vật, tuy rằng tu vi bất đồng có giá trị khác nhau, nhưng thực tế khác nhau không nhiều. Giá trị của da lông không vì cấp bậc mà giảm xuống, các bộ phận khác cũng thế. Huống chi bộ lông của đầu Sáp Sí Hổ còn nguyên vẹn, không có bất kỳ tổn hại nào, điều này thật là hiếm thấy. Dù không được mười nguyên tố tệ, cũng phải được tám nguyên tố tệ rồi.

Phát tài rồi!

Dù là Vũ Băng Kỷ tâm tính luôn ổn định, lúc này cũng không khỏi hưng phấn. Hắn biết là mình sắp phát tài rồi!

Hơn nữa, nhiệm vụ lần này đã hoàn thành. Lần lịch lãm này, tuyệt đối có thu hoạch cực lớn.

"Thật sự giết chết, Tiểu Đường ngươi thật lợi hại!" Độc Bạch ngồi trên nhánh cây tỏ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng. Kỳ thực, chỉ có hắn mới nhìn rõ Đường Tam xuất thủ như thế nào.

Ngồi trên tàng cây, hắn tận mắt nhìn thấy Đường Tam tu lực. Khi đó hắn mơ hồ chứng kiến từng vòng quầng sáng màu xanh ngưng tụ trên lòng bàn tay Đường Tam. Thanh sắc quang mang trong quá trình ngưng tụ cũng không ngừng áp súc. Cuối cùng bắn ra chính là

một quang ảnh màu xanh sẫm u ám, ở trong đêm không cách nào phân biệt rõ. Với nhãn lực của hắn cũng chỉ nhìn thấy một đạo hào quang lanh lảnh mà thôi.

Trong chớp mắt, Độc Bạch cảm giác có chút đặc thù. Đường Tam đưa lưng về phía hắn, nhưng khi quang ảnh xanh sẫm kia bắn ra, không biết tại sao Độc Bạch đột nhiên cảm thấy Đường Tam đặc biệt thân thiết, sau đó Sáp Sí Hổ đã chết rồi.

Đường Tam đi đến bên người Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý, hỏi: "Sư huynh, các ngươi không sao chứ?"

Vũ Băng Kỷ cười nói: "Trừ tiêu hao có chút lớn, tâm tình có chút khẩn trương, mặt khác đều không có việc gì. Ta muốn nhanh chóng thu dọn thi thể, đừng để cho mùi máu tươi lan ra. Nhiệm vụ của chúng ta coi như đã hoàn thành. Chỗ nãy là vòng ngoài khu vực Sáp Sí Hổ hoạt động, sau khi dọn dẹp thi thể, chúng ta liền rời đi, không thể tiếp tục ở đây, vạn nhất ...?"

Hắn vừa nói đến đây thì một tiếng hét kinh hãi đột nhiên vang lên: "Ai nha!"

Mọi người quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Độc Bạch đang ngồi trên nhánh cây lại rớt xuống.

Hào quang da cam loé lên, tốc độ Kim Bằng Biến lúc này phát huy tác dụng, trước khi Độc Bạch ngã xuống mặt đất, Trình Tử Chanh đã bắt được thân thể của hắn.

"Ngươi xảy ra chuyện gì? Ngồi thôi cũng không vững sao?" Trình Tử Chanh tức giận nói.

"Không ..." Độc Bạch toàn thân run rẩy kịch liệt. Trình Tử Chanh lúc

này mới phát hiện, trong hai tròng mắt hắn hiện ra hào quang bạch sắc nhàn nhạt, nước mắt chảy ra.

"Nguy hiểm, gặp nguy hiểm." Độc Bạch run giọng nói.

Thấy một màn như vậy, Đường Tam không khỏi đại biến.

Thiên Hồ Chi Nhãn là số mệnh chi nhãn, đột nhiên nhận lấy kích thích mãnh liệt như vậy, điều này có ý nghĩa gì? Lúc trước Lục giai Sáp Sí Hổ đến, Thiên Hồ Chi Nhãn cũng không có phản ứng như vậy, ý vị là không có nguy hiểm quá lớn.

Mà giờ khắc này, Đường Tam cũng cảm thấy được hai mắt nóng lên, có cảm giác muốn chảy nước mắt. Da đầu hắn run lên, sau lưng phảng phất có hàn khí xẹt qua.

"Không tốt!"

Vũ Băng Kỷ trước tiên đem thi thể Sáp Sí Hổ gần đó thu hồi, quát to: "Chanh tử mang theo Độc Bạch đi trước, chúng ta tản ra!"

Đúng lúc này, một tiếng gầm gừ điên cuồng điếc tai nhức óc vang lên. Trong tiếng gầm này mang theo cuồng nộ, một gốc cây đại thụ lập tức rụng hết lá.

Năm người đang chuẩn bị chạy trốn chỉ cảm thấy khí huyết trong cơ thể ngưng trệ, trừ Đường Tam, những người khác đều có cảm giác toàn thân bủn rủn.

Giờ khắc này, bọn họ không cần đoán cũng hiểu rõ chuyện gì xảy ra, giết tiểu nhân, giống như là ... lão đã đến.

Chương 121: Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương

Vũ Băng Kỷ khoé miệng co giật, quay đầu nhìn về phía Đường Tam. Sau khi nghe một tiếng hổ gầm, hắn không thể chạy trốn nữa, bởi vì căn bản không bỏ chạy được. Đối mặt với cao giai Sáp Sí Hổ, với tốc độ của bọn họ bây giờ cũng không có khả năng chạy trốn.

Vũ Băng Kỷ lẩm bẩm trong miệng: "Một nửa đã hết, một nửa cũng không còn rồi."

Đường Tam liếc Vũ Băng Kỷ một cái, khoé miệng thoáng co giật. Không nghĩ tới Đại sư huynh lại là một người keo kiệt.

Chỉ có hắn mới hiểu được Vũ Băng Kỷ có ý gì. Trấn trưởng đi theo bảo hộ bọn họ, nếu như gặp nguy hiểm, trấn trưởng sẽ ra tay. Nhưng nếu trấn trưởng xuất thủ, thu hoạch của bọn họ sẽ phải chia cho người một nửa, ít nhất là một nửa tiền thưởng từ Sáp Sí Hổ.

Cho nên Vũ Băng Kỷ mới bất đắc dĩ như vậy.

Đánh chết Sáp Sí Hổ vừa rồi chính là hoàn toàn dựa vào thực lực của bọn họ. Hiện tại xem ra trấn trưởng không ra tay không được rồi.

Lúc này, Đường Tam nghĩ đến cũng không phải là điều này. Thiên Hồ Chi Nhãn cảm ứng nói cho hắn biết, sự tình không đơn giản như vậy.

Nếu như trấn trưởng có thể giải quyết được, theo số mệnh bọn họ sẽ an toàn. Dù Độc Bạch không trực tiếp cảm nhận được, cảm giác của Thiên Hồ Chi Nhãn đối với số mệnh cũng không bị phản phệ mạnh như thế, kể cả hắn cũng như vậy. Hơn nữa, trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam còn có thần thức tồn tại, đây là hậu chiêu để hắn bảo vệ tính mạng. Dù hắn đối với nguy hiểm không có dự cảm mãnh liệt như Độc Bạch, nhưng hắn cũng cảm nhận được uy hiếp chí mạng. Nói cách khác ...

Bầu trời ngàn sao lấp lánh, giờ đây đột nhiên ảm đạm rồi!

Một đạo thân ảnh khổng lồ từ trên trời giáng xuống.

Đôi cánh vượt qua mười hai mét, cao chừng tám mét, toàn thân bao trùm bằng một bộ lông màu nâu lấp lánh ánh kim sắc sáng rọi. Khí tức thật kinh khủng, mang theo uy áp không gì sánh kịp, làm tất cả xung quanh đều phát lạnh. Hai tròng mắt màu vàng, nổi lên từng đường tơ máu, cũng mang theo phẫn nộ điên cuồng. Khí huyết chấn động kinh khủng làm không khí xung quanh nó tựa hồ trở nên đặc sánh.

Đường Tam chăm chú nhìn thấy, Phong nguyên tố đang điên cuồng hướng về thân hình cao lớn kia ngưng tụ. Ánh trăng chiếu rọi trên lưng nó, tạo thành mộ vầng sáng ám kim sắc lưu chuyển.

"Đây là cái quái gì ..." Cố Lý ngơ ngác nói.

Trong ký ức của hắn, khi các sư phụ giảng thuật, Sáp Sí Hổ không giống như vậy! ... Đây cũng quá lớn, quá lớn rồi ....

Một đầu cự hổ cao tám mét, cánh vượt qua mười hai mét. Đây là cái quái gì?

Bờ môi Vũ Băng Kỷ run rẩy, lúc này, hắn chẳng còn quan tâm đến tổn thất rồi.

"Chọc vào ... chọc vào ... Sáp Sí Hổ ...?"

Đúng vậy, đây không phải là Sáp Sí Hổ trưởng thành bình thường. Bình thường, Sáp Sí Hổ trưởng thành có tu vi Thất giai, ở thời kỳ đỉnh cao, huyết mạch càng mạnh thì Sáp Sí Hổ có khả năng tiến vào Bát giai.

Nhưng con Yêu Thú trước mặt bọn họ này, trong đôi mắt tràn đầy điên cuồng, phẫn nỗ cùng oán hận. Nó không phải là Thất giai hay Bát giai Sáp Sí Hổ, tầng ám kim sắc kia đã thể hiện huyết mạch cường đại của nó.

Huyết mạch mạnh nhất trong Yêu Quái Tộc được xưng là Hoàng kim huyết mạch, là huyết mạch dòng chính trong các đại Yêu Quái Tộc. Yêu Thú chưa mở ra linh trí, cho nên không có Hoàng kim huyết mạch tồn tại. Yêu Thú cường đại nhất, huyết mạch mới có chuyển hoá ra một vòng ám kim sắc. Trừ phi trong tương lai bọn nó có thể khai trí, nếu không, huyết mạch đó vĩnh viễn không thể trở thành Hoàng kim huyết mạch.

Mà Yêu Thú sở hữu huyết mạch có một vòng ám kim sắc đều là vương giả, đứng đầu dòng Yêu Thú đó.

Cho nên giờ khắc này, bọn họ đối mặt không phải là Sáp Sí Hổ bình thường, mà là Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương!

Đây mới chỉ là khu vực tiếp cận khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ a! Như thế nào ... lại gặp ... Sáp Sí Hổ Vương ...? Khó trách đầu Sáp Sí Hổ kia còn nhỏ như vậy đã có tu vi Lục giai, còn có được Phong nguyên tố hộ thể, năng lực phong cương.

Tiểu Sáp Sí Hổ kia hẳn là hậu đại của Sáp Sí Hổ Vương, sau đó đã bị bọn họ săn giết. Bọn họ sắp sửa đối mặt là một đầu Cửu giai Yêu Thú vô cùng cường đại đang điên cuồng trả thù.

"Chanh tử, Độc Bạch, các ngươi đi trước, nhanh!" Vũ Băng Kỷ hét lớn một tiếng, điên cuồng ngưng tụ Băng nguyên tố.

Đường Tam cười khổ nói: "Không đi được. Phiến khu vực này Phong nguyên tố đã bị nó hoàn toàn phong toả. Đó là lĩnh vực Phong thuộc tính. Trong lĩnh vực này, chúng ta căn bản không bay được."

Đúng vậy, Trình Tử Chanh đang dùng lực vỗ cánh mà không thể, nàng căn bản không bay được.

"Ngao grừ ..." Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương điên cuồng gầm thét, mở ra tứ chi tráng kiện, từng bước đi về phía họ. Lực áp cực lớn làm năm người trẻ tuổi mồ hôi đầm đìa.

Cố Lý lầm bầm nói: "Các ngươi nói xem, nếu chúng ta đem thi thể tiểu Sáp Sí Hổ giao cho nó, nó có thể buông tha cho chúng ta không?"

Đường Tam co giật khoé miệng nói: "Vậy sẽ càng chết nhanh hơn a".

Đúng lúc này, một đoàn hoả quang phóng lên trời. Hoả quang chói mắt kia lập tức chiếu sáng màn đêm, cũng mang đến ấm áp. Trong rừng được chiếu sáng nên mọi vật đều rõ ràng. Tầng ám kim sắc trên lông Sáp Sí Hổ Vương cũng bị hoả quang chiếu sáng mà càng thêm ngưng thực.

"Ngao"

Sáp Sí Hổ Vương tựa hồ cảm nhận được điều gì đó, ngửa mặt lên trời gào thét. Nguyên đoàn hảo quang bay lên cao, giống như lưu tinh vũ từ trên trời giáng xuống, đập tới Sáp Sí Hổ Vương.

"Đến rồi!" Vũ Băng Kỷ thoáng thở dài một hơi, đáy mắt hiện lên một vòng an tâm. Đúng vậy, trấn trưởng đến rồi. Cứu tinh cuối cùng cũng tới!

Hai cánh cực lớn sau lưng Sáp Sí Hổ Vương chấn động, thanh quang chói mắt phóng thẳng lên trời, xoay tròn tựa như vòi rồng, những nơi đi qua thiên địa đều biến sắc.

Hai đạo hào quang xanh và hồng va chạm trên không trung. Từ dưới mặt đất có thể thấy, một vầng sáng song sắc xanh hồng khuếch tán ra ngoài, chiếu rọi màn đêm thành lưỡng sắc, cực kỳ mỹ lệ!

"Còn không chạy, các ngươi chờ chết sao?" Trương Hạo Hiên gầm gừ lên tiếng.

Đám người Đường Tam cũng đã kịp phản ứng. Vũ Băng Kỷ rất nhanh chạy tới chỗ Độc Bạch, một tay đem hắn treo trên lưng. Đường Tam, Cố Lý, Trình Tử Chanh nhanh chóng tới bên người Đại sư huynh, bốn người nhanh chóng bỏ chạy.

Cường giả Cửu giai va chạm bọn họ căn bản không đỡ được, ảnh hưởng đơn giản đều có thể đem bọn họ thôn phệ a!

Sáp Sí Hổ Vương phẫn nộ gào thét, hai cánh triển khai, hai đạo Phong Nhận to lớn đón gió phóng ra, bay thẳng đến chỗ bọn họ mà trảm xuống. Những nơi Phong Nhận đi qua, quanh cảnh đều hoang tàn.

Quang ảnh màu đỏ giáng xuống kia cũng vang lên tiếng gầm gừ, đồng dạng là Hổ gầm, nhưng lại tràn đầy hơi thở nóng bỏng.

Quang diễm rơi xuống, xung quanh lập tức biến thành biển lửa. Tường lửa thiêu đốt đã đơn giản ngăn cản Phong Nhận kia lại.

Yêu Thần biến của Trương Hạo Hiên là Liệt Hổ Biến, đến từ Liệt Diễm Hổ. Lúc này Liệt Hổ Biến thể hiện ra khí tức cường đại không gì sánh kịp. Đồng dạng là loài Hổ, Liệt Diễm Hổ có cấp bậc phía trên Sáp Sí Hổ, hơn nữa, Sáp Sí Hổ chẳng qua là Yêu Thú, cũng không phải là Yêu Quái. Mà Yêu Thần biến của nhân loại cùng Yêu Quái chính thức có chênh lệch, nên từ huyết mạch mà nói, song phương khá cân bằng.

Nhưng Sáp Sí Hổ trước mặt này có ám kim huyết mạch Sáp Sí Hổ Vương, trình độ thân thể cường hãn đến mức Trương Hạo Hiên không thể so sánh. Cửu giai đối với Cửu giai, Trương Hạo Hiên một điểm nắm chắc cũng không có. Công kích được trấn trưởng ngăn cản sau lưng, bốn người Đường Tam nhanh chóng chạy trốn.

Lúc này Đường Tam đã hiểu vì sao mình có dự cảm nguy hiểm mạnh mẽ như vậy rồi. Bên này chỉ tiếp giáp khu vực Sáp Sí Hổ sinh hoạt, ở trong phiến rừng kia tuyệt không chỉ có một đầu Sáp Sí Hổ a! Sáp Sí Hổ tuy không phải là Yêu Thú quần cư, nhưng Sáp Sí Hổ Vương trước mắt này, có phải còn có người thân hay không?

Sáp Sí Hổ lấy gia đình làm đơn vị sinh hoạt, Sáp Sí Hổ Vương này nhất định là trụ cột trong gia đình, là tồn tại cường đại nhất. Nếu như Sáp Sí Hổ mà bọn họ đánh chết là hài tử của Sáp Sí Hổ Vương, như vậy, ngoài Sáp Sí Hổ Vương có phải còn có .....?

Chương 122: Mẫu lão hổ đã đến

"Ngao ..." một tiếng rống giận giữ mà thê lương vang lên. Cuồng phong thổi tới, các tán cây xung quanh lập tức tàn lụi. Năm người Đường Tam sắc mặt đại biến.

Đã đến, vậy mà thật sự đã đến. Đây mới thực sự là đe doạ chí mạng a!

Một đạo thân ảnh khổng lồ, mang theo thanh quang chói mắt đứng trước bọn họ không xa. Nó mang theo sóng khí cực lớn lập tức hất văng bọn họ, bay ngược về phía sau.

Sáp Sí Hổ vừa tới cao chừng sáu mét, cánh vượt quá tám mét. Phong nguyên tố khổng lồ vờn quanh thân thể nó, tiếng gầm gừa so với Sáp Sí Hổ Vương còn phẫn nộ hơn.

Quả nhiên, mẫu lão hổ đến rồi!

Vị trước mắt này chính là thê tử của Sáp Sí Hổ Vương, cũng là mẫu thân của đầu Sáp Sí Hổ mà bọn họ đánh chết. Đây vốn là một gia đình.

Nếu như không phải đầu tiểu Sáp Sí Hổ kia muốn săn mồi mà nhằm vào nhóm Đường Tam, một nhà bọn nó hẳn là vẫn vô cùng viên mãn. Gặp phải gia đình như vậy, bọn Đường Tam chỉ biết đi đường vòng.

Nhưng tiểu Sáp Sí Hổ tham lam vì tham ăn mà chôn vùi sinh mệnh, cũng làm cho cha mẹ chìm trong cuồng nộ.

Huyết mạch dẫn dắt làm cho Sáp Sí Hổ Vương cảm ứng được, cũng chạy tới đầu tiên. Mẫu lão hổ tức thì theo sát phía sau, đến chậm hơn một chút, vừa vặn ngăn cản đường đi của bọn họ. Không hề nghi ngờ, đây là một đầu Sáp Sí Hổ trưởng thành. Luận về thực lực, mẫu lão hổ kém hơn so với Sáp Sí Hổ Vương một chút. Nhưng có thể trở thành thê tử của Sáp Sí Hổ Vương, mẫu lão hổ này tất nhiên cũng là nhân tài kiệt xuất trong loài.

Chỉ kém một đường, đầu mẫu lão hổ này chính là Bát giai rồi. Đây là phán đoán sơ bộ của Đường Tam. Nói cách khác, Sáp Sí Hổ trước mắt này, chính là có tu vi Thất giai đỉnh phong, gần tới Bát giai.

Cửu giai Trương Hạo Hiên đối mặt với Sáp Sí Hổ Vương, có thể ngăn cản được cũng không dễ dàng. Thủ hộ giả gần như hoàn mỹ trong suy nghĩ của Vũ Băng Kỷ hiện giờ đã bị quấn lấy.

Cho nên giờ khắc này, bọn họ phải đối mặt với một đầu Sáp Sí Hổ Thất giai đỉnh phong, hơn nữa còn mang theo nỗi đau mất con.

Vũ Băng Kỷ, Cố Lý bây giờ không ở trạng thái đỉnh phong, Đường Tam cùng Trình Tử Chanh thì đỡ hơn một chút. Trong bọn họ, thực lực mạnh nhất Vũ Băng Kỷ cũng chỉ có tu vi Lục giai mà thôi.

Lục giai cùng Thất giai có sự chênh lệch rất lớn, huống chi đối phương còn có thân thể cường tráng như vậy. Vũ Băng Kỷ chậm rãi hạ Độc Bạch xuống, thấp giọng nói: "Chạy xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, ngươi không thể chết được. Vô luận như thế nào, phải nghĩ biện pháp quay trở về."

Thời khắc này, Vũ Băng Kỷ lại rất bình tĩnh. Tuy rằng năm nay mới

mười sáu tuổi, nhưng hắn là Đại sư huynh của học viện Cứu Thục. Hắn là người lớn tuổi nhất trong đội, cũng là người có tu vi cao nhất.

Vũ Băng Kỷ không có oán thán điều gì, bởi vì nó không có ý nghĩa, cũng không ai dự liệu được sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Lúc này, Vũ Băng Kỷ đã đặt quyết tâm, dù như thế nào cũng phải bảo vệ các sư đệ sư muội. "Đường Tam, ngươi mang bọn họ lập tức rời đi. Bây giờ không được phân tán, có thể chạy thì nhất định phải chạy. Ta ngăn trở nó. Ta không biết có thể ngăn được bao lâu, các ngươi đi mau."

Phiến khu vực này đã bị Sáp Sí Hổ Vương phong toả trong lĩnh vực, Trình Tử Chanh không thể bay, nhưng ra khỏi chỗ này thì có thể, xác suất để bọn họ đào tẩu vẫn rất lớn.

"Không có tác dụng, một mình ngươi căn bản ngăn không được." Thanh âm Đường Tam bình tĩnh, hắn đi đến bên người Vũ Băng Kỷ, cùng Đại sư huynh sóng vai.

"Đại sư huynh, đi rèn luyện là đề nghị của ta, chúng ta cùng đối mặt với kẻ địch."

Hắn mới có chín tuổi, dáng người đều thấp bé hơn Vũ Băng Kỷ không ít. Nhưng lúc này, khi đứng cùng một chỗ với Vũ Băng Kỷ lại không chút nào tỏ vẻ yếu thế.

"Mục tiêu của chúng ta không phải là Thất giai Sáp Sí Hổ sao? Đi cái gì? Đánh là được." Cố Lý đứng bên cạnh Đường Tam, ba người đứng sóng vai.

Đường Tam quay đầu nhìn Trình Tử Chanh cùng Độc Bạch: "Hai

người ở lại cũng vô dụng, đi mau."

Gặp phải Thất giai đỉnh phong Sáp Sí Hổ, dù Đường Tam không che giấu năng lực của mình, đem toàn bộ thực lực khai triển cũng không nắm chắc chiến thắng. Dù sao, hắn chỉ có tu vi Ngũ giai, dù đã là Ngũ giai đỉnh phong.

"Ta không đi! Độc Bạch ngươi đi!" Trình Tử Chanh quật cường nhìn bóng lưng ba người bọn họ, không có ý muốn rời đi.

"Nói lời vô dụng, còn không mau đi! Một mình hắn có thể chạy trốn sao?" Vũ Băng Kỷ quay đầu lại, phẫn nộ nói.

Lúc này, xung quanh thân hình mẫu lão hổ đã có thanh quang lượn lờ, thanh quang chói mắt xua đi hắc ám, phong cương so với tiểu Sáp Sí Hổ nồng đậm hơn không biết bao lần. Áp bách cực lớn đang truyền đến mọi người.

"..."

Trình Tử Chanh muốn nói điều gì đó, nhưng nhìn thoáng qua Độc Bạch sắc mặt trắng bệch, nàng mãnh liệt cắn răng một cái, kéo Độc Bạch xoay người bỏ chạy.

Trong mắt Đường Tam không có sợ hãi, nếu như có thể lựa chọn, hắn nhất định sẽ không bại lộ năng lực của mình, càng không vận dụng thần thức. Nhưng bây giờ hắn không có lựa chọn.

Hắn xác thực không nghĩ tới gặp phải tình huống như vậy, dù là cường giả Cửu giai Trương Hạo Hiên cũng không bảo hộ được bọn họ. Tính toán không đuổi kịp biến hoá, hắn chỉ có thể lật lá bài tẩy, mới có thể giữ được mạng sống của mọi người.

Nhưng trong nội tâm hắn thật vui mứng, ít nhất hắn cũng không nhìn nhầm người, không phải sao? Vô luận là Vũ Băng Kỷ kiến quyết dứt khoát ở lại ngăn cản phía sau hay Cố Lý nhìn qua thì lỗ mãng nhưng lại muốn đồng sinh cộng tử dường như đều làm hắn nhớ đến đồng bạn cùng chung chiến đấu ở kiếp trước. Bọn họ đều đánh giá để tín nhiệm.

Trong hai tròng mắt Đường Tam óng ánh hào quang bạch sắc như ẩn như hiện. Hắn thấp giọng nói: "Đại sư huynh, Cố Lý sư huynh, các ngươi giúp ta. Băng mâu phóng!"

Nghe Đường Tam nói, Vũ Băng Kỷ không chút do dự nắm tay phải, Băng nguyên tố nhanh chóng ngưng tụ, huyết mạch chi lực trào lên. Dưới tình huống chịu áp lực cực lớn, Vũ Băng Kỷ không giữ lại bất cứ cái gì.

Băng mâu lập tức phóng, mang theo âm thanh chói tai, phi thẳng tới chỗ mẫu lão hổ.

Mũi chân Đường Tam điểm trên mặt đất, cơ hồ ngay khi băng mâu phóng ra ngoài lập tức dựng bắn người lên, tựa như huyễn ảnh, mượn lực của băng mâu phóng về phía mẫu lão hổ. Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý không có dừng lại, khi Đường Tam phóng đi cùng băng mâu, bọn họ cũng theo sát phía sau, xông về phía trước.

Tuy rằng bọn họ không biết Đường Tam muốn làm gì, nhưng lúc này phải toàn lực ứng phó mới có cơ hội sống sót.

Đường Tam không sử dụng Phong Lang Biến lạc ấn, giờ khắc này, đôi mắt hắn tràn đầy quang mang bạch sắc óng ánh. Linh Tê Thiên Nhãn toàn lực triển khai, Phong nguyên tố hoàn toàn được thấy rõ ràng, phong cương nồng đậm kia mang theo thanh quang chói mắt.

Mẫu lão hổ ở nơi này không động đậy, hai cánh cực lớn sau lưng đột nhiên đập rung, trong nháy mắt tiếp theo, nó đã đánh thẳng tới chỗ Đường Tam, hữu trảo nâng lên, mang theo khí tức cường hãn không gì sánh kịp, dưới sự hỗ trợ của Phong Cương, năm móng vuốt bổ xuống.

Nếu như trảo này đánh trúng, Đường Tam lập tức sẽ chết.

"Ngưng!" Đường Tam quát lớn một tiếng. Cố Lý cũng đã sớm chuẩn bị xong, được Đường Tam nhắc nhở, lập tức phát động Thì Quang Biến. Lực khống chế của Thì Quang Biến rất mạnh, dù là vượt cấp khiêu chiến cũng thế.

Nhưng mà chênh lệch giữa hai bên thực sự quá lớn. Mẫu lão hổ có dừng lại trên không trung, nhưng chỉ trong nháy mắt, trảo nhận cũng không bị tiêu tán.

Vũ Băng Kỷ đang đứng phía trước, lúc này tâm của hắn đã nhấc tới cổ họng rồi. Không biết có phải hắn hoa mắt không, hắn cảm thấy tuy mẫu lão hổ dừng lại trong thời gian thật ngắn, nhưng giống như liên tục dừng lại hai lần.

Chương 123: Liều chết một trận chiến

Khi Đường Tam lao ra cũng đã quyết tâm. Hắn có kinh nghiệm rất phong phú, làm người ba kiếp, số lần vượt cấp khiêu chiến cũng không đếm được.

Không hề nghi ngờ, đối thủ trước mặt bọn họ căn bản không đối phó được. Với Yêu Thú có tu vi Thất giai, dù nó chỉ đứng bất động cho bọn họ đánh, bọn họ cũng không thể phá vỡ phòng ngự của đối phương.

Năng lực thiên phú của Sáp Sí Hổ là phong cương, công phòng nhất thể, rất cường đại, lại có thể bay, bị nó để ý tới, bọn họ đều không chạy được.

Bên kia trấn trưởng có thể ngăn cản Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương rất không dễ dàng. Cho nên bây giờ, bọn họ không thể dựa vào ai khác, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Vũ Băng Kỷ không có hoa mắt, cơ thể mẫu lão hổ đúng là dừng lại hai lần trên không trung. Hai lần này, một lần là Thì Quang Biến của Cố Lý, một lần còn lại là do Đường Tam. Đây cũng là lần đầu tiên hắn vận dụng Thì Quang Biến.

Khi vận dụng Thì Quang Biến, Đường Tam cảm thấy Tinh Thần Lực của mình bị rút đi một ít, hết thảy trước mắt đều bị bóp méo đi một lát.

Thì Quang Biến của hắn chỉ là Tam giai, theo lý thuyết tác dụng hắn không bằng của Cố Lý, nhưng hiện tại Tinh Thần Lực đã hoá lòng, mạnh hơn Tinh Thần Lực của Cố Lý rất nhiều cho nên hiệu quả Thời Gian Ngưng Cố cũng không kém bao nhiêu.

Ngay khi thân thể mẫu lão hổ ngưng trệ, Đường Tam động đậy, cả người từ băng mâu bắn lên trên. Băng mâu bị hắn giẫm lên nên trực tiếp rơi xuống đất.

Thân ảnh Đường Tam trên không hư ảo lập loè đã nhanh chóng tránh được móng vuốt sắc bén của mẫu lão hổ. Lấy ánh sáng từ móng vuốt sắc bén kia che đậy, bóng dáng của hắn nhanh chóng biến mất. Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý chỉ thấy hoa mắt, không biết Đường Tam làm như thế nào, trong nháy mắt đã ở trên đầu mẫu lão hổ.

Đường Tam cho tới bây giờ cũng không phải một người di dự, nhất là khi gặp phải nguy cơ sinh tử. Thiểm Báo biến!

Một cái xẹt qua đã khiến hắn trực tiếp lao tới đỉnh đầu mẫu lão hổ. Khống Hạc Cầm Long toàn lực thi triển khiến thân thể hắn lập tức ngã vào lưng mẫu lão hổ. Đường Tam không trực tiếp công kích, mà toàn lực điều động Huyền Thiên Công, điên cuồng hấp thu huyết mạch chi lực của đối phương.

Thực tế hắn cũng không biết mình thôn phệ huyết mạch chi lực của Yêu Thú có hữu dụng không, nhưng hắn biết đây là cơ hội duy nhất của mình.

Để sống sót trước cuộc công kích trước mặt, nhất định phải làm được hai chuyện: tăng cường bản thân, suy yếu địch nhân.

"Oanh" một tiếng, huyết mạch chi lực khổng lồ lập tức nhảy vào

trong cơ thể Đường Tam.

Thành công! Đây là suy nghĩ đầu tiên của Đường Tam. Nhưng ngay sau đó, mẫu lão hổ đã kịp phản ứng, phong cương trên người bộc phát. Năng lượng cực lớn trào ra, trực tiếp hất văng Đường Tam ra ngoài.

Cái hất này đánh bay Đường Tam mấy chục thước trên không, đâm rụng mảng lớn các tán cây.

Trong khoảnh khắc khi phong cương bộc phát, Đường Tam cũng cảm giác được nhưng mục đích của hắn cũng đã thành. Hắn đã thành công thôn phệ huyết mạch chi lực trên lưng mẫu lão hổ. Chỗ đó là nơi gần trái tim nhất, cũng là nơi có huyết mạch chi lực nồng đậm nhất.

Đường Tam không cân nhắc xem cơ thể của mình có chịu được hay không, Huyền Thiên Công tầng thứ năm đỉnh phong lập tức tăng tới cực hạn.

Mẫu lão hổ vì chịu ảnh hưởng của hai lần Thì Quang Biến, trong nháy mắt chưa có phong cương hộ thể đã bị hắn cắn nuốt phần lớn huyết mạch chi lực. Nhưng trong mắt Cố Lý và Vũ Băng Kỷ, Đường Tam bị đánh bay lên không trung vô cùng thê thảm, máu tươi trong miệng phun ra không ngừng, quần áo trên người rách nát, sinh tử không rõ.

"A" Vũ Băng Kỷ quát to một tiếng, băng chuỳ ngưng tụ trong tay lập tức vung ra, Băng nguyên tố hộ thể toàn lực phóng thích, chạy về phía mẫu lão hổ.

Cố Lý cũng giống như vậy. Giờ khắc này, tâm tình bi thống đã chiến thắng sợ hãi. Bọn họ không biết Đường Tam xông lên làm gì, nhưng

lúc hắn bị đánh bay, áp chế mà mẫu lão hộ gây ra cho bọn họ rõ ràng đã giảm bớt đi vài phần.

Đường Tam đoán chừng không sống nổi, vậy thì liều mạng!

Bọn họ phải tranh thủ thời gian cho Trình Tử Chanh cùng Độc Bạch chạy trốn. Mẫu lão hộ bị Đường Tam thôn phệ lần này, dù có tu vi Thất giai đỉnh phong cũng có cảm giác bủn rủn toàn thân. Y phục của Đường Tam không phải bị phong cương đánh rách, mà bởi vì hút vào năng lượng quá mức khổng lồ, thân thể không chịu được, năng lượng từ da trào ra làm rách quần áo.

Vũ Băng Kỷ bị một trảo đập bay, băng giáp hộ thể trên người từng mảng lớn phá toái, nếu như không phải trong khoảnh khắc bị vỗ trúng, Cố Lý dùng Thời Gian Ngưng Cố cưỡng ép khống chế một lát, chỉ sợ hắn chỉ còn nửa cái mạng.

Cố Lý điên cuồng vung vẩy vĩ chuỳ, nhân cơ hội đánh trúng chân phải của mẫu lão hổ khiến nó ngã xuống đất. Nhưng ngay sau đó, hắn đã bị móng trái của mẫu lão hổ đánh bay. Móng vuốt sắc bén để lại trên người Cố Lý năm vết rách thật sâu. Lân giáp của Thì Quang Ngạc vừa dày vừa nặng cũng không thể hoàn toàn ngăn cản được công kích, máu tươi đã chảy ra.

Nếu không phải Đường Tam cắn nuốt làm mẫu lão hổ không còn nhiều sức lực để động đậy, một trảo này đã có thể làm Cố Lý mất mạng. Đó là thực lực chênh lệch quá xa. Công kích của bọn họ vốn không thể phá được mọi người của Thất giai đỉnh phong Sáp Sí Hổ, mà mỗi lần công kích của nó đều có thể uy hiếp được tính mạng của bọn họ.

Vũ Băng Kỷ giãy giụa trở mình ngồi dậy, từng đạo băng chuỳ không ngừng vọt tới con mắt mẫu lão hổ, thử quấy nhiễu nó. Nhưng giống

như các băng chuỳ trước, trên không, băng chuỳ đều bị phong cương chấn đến nát bấy.

Lúc này, Đường Tam vừa bị đánh bay đã hạ xuống. Mẫu lão hổ rõ ràng đối với tên thứ nhất bị mình đánh bay này có cừu hận càng sâu.

Mẫu lão hổ không đi đuổi giết Vũ Băng Kỷ và Cố Lý, mà đột nhiên ngẩng đầu, hai cánh đập rung, nhảy một cái bay thẳng lên không, miệng lớn dính máu mở rộng, lộ ra răng nanh cực lớn áp xuống người Đường Tam.

Nếu bị nó cắn trúng, Đường Tam chắc chắn phải chết, trực tiếp trở thành thức ăn của nó.

Vũ Băng Kỷ hét lớn một tiếng, trong chốc lát, Băng nguyên tố hộ thể bạo phát, sau lưng một mặt tường băng nổ tung, đẩy thân thể của hắn phóng thẳng tới chỗ mẫu lão hổ.

Hắn và Đường Tam tiếp xúc không dài, nhưng trong thời gian ngắn ngủi đó, hắn học được rất nhiều thứ từ Đường Tam. Hắn có thể cảm nhận được sư đệ chỉ có Yêu Thần biến cấp thấp như Phong Lang Biến này có thiên phú cực cao. Đường Tam mới có chín tuổi, nhưng Vũ Băng Kỷ không chỉ thưởng thức hắn, mà còn khâm phục hắn.

"Ngưng!" Một tiếng gào thét khác cũng đúng lúc này vang lên.

Cố Lý toàn thân bị máu tươi nhuộm đỏ, dùng hết toàn lực phát ra một tiếng rống phẫn nộ. Bạch quang đậm đặc cùng huyết sắc hoà lẫn, hắn thi triển ra một lần Thì Quang Biến có uy lực mạnh nhất từ trước đến nay. Mẫu lão hổ đang bay thân hình đột nhiên ngừng lại, hai cánh cứng ngắc, vì tác dụng của quán tính, thân thể dâng lên thì

miệng mở ra, dưới tác dụng của Thời Gian Ngưng Cố làm nó không cách nào khép lại được.

"Đông lại!" Thanh âm quen thuộc của Vũ Băng Kỷ cũng vang lên.

Tường băng nổ sau lưng có gây cho hắn thương tích, nhưng Vũ Băng Kỷ vẫn bị thôi động đi tới trước người mẫu lão hổ. Thời điểm này, hắn vẫn duy trì được tỉnh táo.

Băng mâu vốn đâm ra trực tiếp nổ tung, hắn đột nhiên mở hai tay ra, chạm lên người mẫu lão hổ, sau đó lập tức khép hai tay lại, gắt gao ôm cái cổ to lớn của nó.

Quang mang băng lam sắc lập tức lan tràn toàn thân mẫu lão hổ. Hắn đem hết toàn lực, dùng Lục giai Băng nguyên tố hộ thể làm nó đông lại.

Trên không có một thân ảnh màu xanh cuộn mình lại. Đối mặt với miệng hổ cực lớn kia, hắn không né tránh mà thả người rơi vào.

Mẫu lão hổ trơ mắt nhìn hắn rơi vào trong miệng mình, có Thời Gian Ngưng Cố, cộng thêm hàn khí làm toàn thân nó lạnh như băng đã đông lạnh đầu nó, khiến nó chậm một nhịp khép miệng lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, thanh quang chói mắt trong miệng nó nở rộ. Mẫu lão hổ phát ra tiếng rống phẫn nộ và tan nát cõi lòng, hỗn hợp có máu tươi và thanh sắc quang mang bị nó điên cuồng phun ra.

Chương 124: May mắn

Phong cương đại phóng, Vũ Băng Kỷ cũng bị nó chấn bay ra ngoài. Khi phong cương bộc phát, Băng nguyên tố hộ thể không đủ bảo vệ thân thể Vũ Băng Kỷ, trong lúc bay ra máu tươi cũng đã chảy ròng ròng.

Mẫu lão hổ điên cuồng đập hai cánh, trong phạm vi phong cương cuồng bạo kia, tất cả thực vật đều bị cắt thành từng mảnh.

Mẫu lão hổ dùng đổi hổ trảo đau đớn mà ôm lấy đầu mình, tựa hồ muốn đem thống khổ trong đầu xua hết đi. Nhưng lúc này thất khiếu đã chảy máu, căn bản không thể ngăn lại được.

Thất giai đỉnh phong Yêu Thú có thân hình vô cùng kiên cường và dẻo dai, năng lực cũng rất cường đại. Nhưng cường đại cũng chỉ là phần bên ngoài, thân thể chỉ là một phần cơ thể mà thôi.

Đường Tam từ trên trời rơi xuống miệng nó, tiến hành phá hư từ bên trong. Trong miệng nó bộc phát Phong Nhận, đâm xuyên qua đầu nó.

Hơn nữa, Đường Tam không chỉ dùng lực của mình, mà còn dùng lực lượng của mẫu lão hổ.

Khi bị nó dùng phong cương đánh bay, huyết mạch chi lực khổng lồ tưởng chừng suýt chút nữa đã làm thân thể hắn tự bạo. Nhưng Đường Tam không sợ hãi, bởi vì hắn đã sớm dự tính một tình huống

khác.

Khi huyết mạch chi lực khổng lồ tràn vào cơ thể, điểm biến hoá đầu tiên trên người hắn là Huyền Thiên Công đột phá bình cảnh, đạt đến tầng thứ sáu. Đây cũng là một trong những mục đích Đường Tam rơi xuống miệng mẫu lão hổ. Phá tan bình cảnh cần một lượng huyết mạch chi lực vô cùng lớn. Huyết mạch chi lực của Yêu Thú tuy hỗn tạp, nhưng Thất giai đỉnh phong Sáp Sí Hổ có huyết mạch chi lực thập phần dồi dào, sau khi loại bỏ tạp chất cũng đủ để thoả mãn yêu cầu. Một khắc kia, Huyền Thiên Công trong cơ thể Đường Tam vận chuyện tới cực hạn, cưỡng ép bảo vệ kinh mạch của hắn, làm cho hắn không đến mức bị huyết mạch chi lực cuồng bạo kia đánh bại.

Đường Tam phun ra máu tươi cũng là một hình thức phát tiết, cũng đem tạp chất bên trong phun ra. Khi hắn đáp xuống mặt đất, kỳ thực đã khôi phục năng lực khống chế thân thể.

Đường Tam hiện tại rất may mắn vì lúc trước đã mạo hiểm dung hợp Thiên Hồ Biến, giờ khắc này đối với tất cả khống chế, dưới tác dụng của Tinh Thần Lực hoá lỏng, mới có thể tinh tế như vậy. Khó khăn trong đó chỉ có mình hắn mới biết được.

Đồng thời, cái này còn dựa vào kinh nghiệm làm người qua ba kiếp, có hiểu biết vận chuyển các loại cấp độ Tinh Thần Lực mới có thể trong tình huống cực đoan như vậy khống chế được năng lượng cuồng bạo.

Trong thời gian ngắn ngủi, hắn không có khả năng đem huyết mạch chi lực khổng lồ kia hấp thu, chỉ có thể đem nó trực tiếp phát ra. Chính là lúc bạo phát khi rơi vào miệng hổ.

Mục tiêu của hắn vốn là con mắt của mẫu lão hổ. Con mắt vốn

tương đối yếu ớt. Với tu vi vừa đột phá Lục giai, cộng thêm huyết mạch chi lực vừa thôn phệ, đúng là có cơ hội phá vỡ phòng ngự cảu đối phương.

Không nghĩ tới rằng, Vũ Băng Kỷ và Cố Lý liên thủ lại kiến tạo một cơ hội tốt, làm cho hắn có thể xâm nhập miệng của Sáp Sí Hổ.

Dùng Huyền Ngọc Thủ bộc phát năng lượng cuồng bạo, lập tức bạo phát trong miệng mẫu lão hổ. Năng lượng kia khiến Huyền Ngọc Thủ có chút không chịu được, có thể thấy nó cuồng bạo tới cỡ nào.

Khi Đường Tam bị phun ra, thân thể một lần nữa bị chấn thương, mà mẫu lão hổ rõ ràng cũng không sống được. Phòng ngự kiên cố nhất đã bị phá từ bên trong, Đường Tam đã làm được điều này. Khi rơi xuống đất hắn miễn cưỡng có thể đứng vững, mà xa xa, Cố Lý do tiêu hao quá mức, Vũ Băng Kỷ bị đánh bay té trên mặt đất đều đã chìm vào hôn mê.

Chiến đấu ngắn ngủi vừa rồi, ba người đã dùng toàn lực. Trong quá trình chỉ cần xuất hiện nửa điểm sai lầm, bọn họ đều đã mất mạng dưới miệng mẫu lão hổ rồi.

"Ngao ô o o o o -"

Tiếng gầm gừ thê lương vang lên ở phía xa, thanh quang cực lớn phóng lên trời.

Uy áp kinh khủng không ngừng bộc phát, mà lúc này mẫu lão hổ đã ngã nhào xuống mặt đất, phun từng ngụm máu, ánh mắt nhanh chóng ảm đạm.

Sắc mặt Đường Tam đột biến, hắn biết đã xảy ra chuyện gì. Sáp Sí Hổ Vương cảm nhận được thê tử của mình sắp tử vong nên triệt để

bộc phát, trấn trưởng lão sư có vẻ không ngăn được rồi.

Mối thù gïếŧ con, mối hận gïếŧ vợ. Công kích của Sáp Sí Hổ Vương ở trạng thái này bộc phát như thế nào có thể đoán được.

Đường Tam miễn cưỡng chống đỡ thân mình quay người nhìn lại. Trạng thái thân thể của hắn bây giờ cực kém, kinh mạch, khí tức hỗn loạn, không thể tham chiến một lần nào nữa.

Thân ảnh cực lớn của Sáp Sí Hổ Vương đã xuất hiện trên bầu trời phía xa. Cũng đúng lúc này, Đường Tam chứng kiến một vòng sáng trong màu đỏ phóng lên trời.

Hào quang màu đỏ kia cực sáng, khi nó xuất hiện, trong nháy máy thiên không đều được chiếu sáng rõ ràng, tựa như ánh nắng chiều sáng lạn.

Thanh quang trên người Sáp Sí Hổ Vương trong chớp mắt đã bị áp chế. Hào quang màu đỏ xẹt qua, Sáp Sí Hổ Vương kêu thảm một tiếng, thân thể cao lớn vậy mà không thể duy trì phi hành, phong cương đã bị phá toái, nghiêng người hướng về phía xa rời đi.

Một kích thật mạnh.

Ánh mắt Đường Tam ngưng trệ một lát. Trấn trưởng lão sư vậy mà cường đại như thế?

Sáp Sí Hổ Vương bị thương nặng nên mới bỏ trốn, cũng không có chú ý đến cứu viện thê tử của mình. Mà giờ khắc này, vòng hào quang cuối cùng trong mắt nó đã tắt, nó đã hoàn toàn tử vong. Đầu Sáp Sí Hổ Thất giai đỉnh phong, tiếp cận Bát giai này đã bị nhóm Đường Tam gïếŧ chết.

Thân ảnh màu đỏ tựa như lưu quang nhanh chóng bay tới.

Khi Trương Hạo Hiên nhìn thấy Đường Tam, từ trên không rơi xuống, con mắt trong chốc lát đã trừng lớn.

Ý niệm đầu tiên trong đầu hắn lúc này là: "Xong rồi, đã xong rồi ..."

Trình Tử Chanh cùng Độc Bạch không thấy, Cố Lý cùng Vũ Băng Kỷ té trên mặt đất sinh tử không rõ, chỉ có Đường Tam miễn cưỡng chống đỡ thân thể.

Đường Tam chú ý thấy trong tay Trương Hạo Hiên có một thanh trường đao. Đó là một thanh trường đao màu đỏ sậm, nhìn qua không phải làm từ vàng hay ngọc, tản ra hào quang màu đỏ sáng chói. Không hề nghi ngờ, đạo hào quang màu đỏ động trời vừa rồi là do chính trường đao này phát ra.

"Lão sư ... khục khục" Đường Tam ho ra một ngụm máu tươi, sau đó uể oải ngã xuống đất, rút cuộc kiên trì không nổi.

"Bọn họ ..." thanh âm Trương Hạo Hiên có chút run rẩy. Mấy người này đều là học viên ưu tú nhất của học viện, nếu chúng xảy ra chuyện gì, hắn làm thế nào cùng tổ chức nói rõ đây?

Đường Tam lắc đầu nói: "Bọn họ không có việc gì, Chanh tử sư tỷ cũng Độc Bạch đi trước, ba người chúng ta cản phía sau, may mắn giết được mẫu lão hổ kia. Người mau nhìn hai vị sư huynh xem."

Nghe Trình Tử Chanh cùng Độc Bạch đi trước, Trương Hạo Hiên lập tức nhẹ nhàng thở ra. Thiên Hồ Chi Nhãn quá mức trọng yếu. Kim Bằng Biến của Trình Tử Chanh cũng rất mạnh. Hai hài tử này còn sống, không chết dưới tay mẫu lão hổ quả là may mắn.

Trương Hạo Hiên cũng không nhiều lời, nhanh chóng đi đến bên cạnh Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý, kiểm tra thân thể hai người.

Vũ Băng Kỷ thương thế nghiêm trọng, khí tức yếu ớt nhưng không nguy hiểm tới tính mạng.

Cố Lý thì Tinh Thần Lực tiêu hao đến hôn mê, sinh mạng bình thường, chỉ có sóng tinh thần không ổn định. Nhưng ít nhất, hai hài tử này cũng còn sống.

"Còn sống là tốt rồi, còn sống là tốt rồi ..." Trương Hạo Hiên lầm bầm, cho đến lúc này, hắn mới có thể nhả khí, há miệng "oa" một tiếng, nhổ ra một ngụm máu tươi.

Trương Hạo Hiên lau khoé miệng, hắn đem Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý chuyển đến bên người Đường Tam, trường đao trong tay đã chậm rãi dung nhập vào trong cơ thể.

"Lão sư, thanh đao của người thật sự lợi hại nha!" Đường Tam cảm thán nói.

Lông mày Trương Hạo Hiên nhíu chặt lại: "Tổn thương kẻ địch một nghìn cũng tự tổn thương mình tám trăm, có cái gì lợi hại. Đó là công kích cần súc thế, nếu không ta cũng không kéo dài như vậy. Chanh tử cùng Độc Bạch ..."

Chương 125: Vận khí tốt

Đường Tam nói: "Người nhanh đi tìm bọn họ a. Nếu như trong núi gặp phải Yêu Thú khác, bọn họ sẽ gặp nguy hiểm. Bên này Sáp Sí Hổ Vương bị người cưỡng chế đuổi đi rồi, cho dù có Sáp Sí Hổ khác cũng không chạy tới nhanh như vậy đâu. Ta ở chỗ này trông bọn họ. Một hồi sau là ta có thể chiến đấu rồi."

"Tốt, nhưng hai người bọn họ không thích hợp di động, chỉ có thể ở chỗ này nghỉ ngơi điều chỉnh một lát, trước cần ổn định thương thế. Ngươi ở chỗ này trông bọn họ, ta đi một chút sẽ trở lại, sẽ dùng tốc độ nhanh nhất trở về." Trương Hạo Hiên không do dự nữa, cưỡng chế thương thế, lần nữa bay lên trời, nhanh chóng bay về phía xa.

Hắn nhất định phải đem Trình Tử Chanh cùng Độc Bạch tìm trở về. Nơi này rừng núi rậm rạp, thật sự là quá nguy hiểm.

Hắn đi rồi, Đường Tam cũng nhẹ nhàng thở ra. Thân thể hiện tại cực kém, may mắn Huyền Thiên Công đột phá, Huyền Thiên Công tầng thứ sáu có năng lực ôn dưỡng bản thân mạnh hơn nữa.

Hắn lặng yên vận chuyển Huyền Thiên Công, điều chỉnh khí tức hỗn loạn của mình và kinh mạch, lặng yên khôi phục thân thể.

Đồng thời Đường Tam phát hiện, trong cơ thể mình có thêm một huyết mạch lạc ấn. Một lạc ấn thanh bích sắc, so với Phong Lang Biến lạc ấn trong suốt hơn nhiều và cũng ngưng thực hơn rất nhiều.

Không hề nghi ngờ, lạc ấn này đến từ mẫu lão hổ kia. Lúc ấy, hắn toàn lực thôn phệ, chính là muốn suy yếu mẫu lão hổ, tăng cường bản thân, lại không nghĩ rằng chính mình lại thật sự lấy được một huyết mạch lạc ấn từ Yêu Thú này. Lúc này chiến đấu đã chấm dứt, hắn lặng yên cảm thụ huyết mạch chi lực của mẫu lão hổ còn sót lại trong cơ thể, đối với huyết mạch Yêu Quái và Yêu Thú tiến hành phân tích.

Nói một cách tương đối, Yêu Thú huyết mạch chi lực sẽ cuồng hơn, nóng nảy hơn một ít, hơn nữa nhiều tạp chất hơn, không tinh khiết như Yêu Quái Tộc huyết mạch chi lực. Bản thân Yêu Thú chưa mở ra linh trí, trong quá trình tu luyện chỉ bị động hấp thu thiên địa linh khí, không có địa phương thích hợp để vận chuyển và thúc giục tiến hoá. Đây cũng là nguyên nhân Yêu Thú không cách nào tu luyện đến Thần cấp.

Nhưng nói về khí huyết tràn đầy, Yêu Thú không kém hơn so với Yêu Quái. Đầu Thất giai đỉnh phong mẫu lão hổ này, huyết mạch chi lực ẩn chứa trong cơ thể là mạnh nhất trong những vật Đường Tam từng gặp qua.

Đương nhiên, đây là hắn không có cảm thụ qua huyết mạch chi lực của trấn trưởng lão sư.

Mẫu lão hổ lưu lại lạc ấn Phong thuộc tính này, hẳn được gọi là Phong Hổ Biến. Sáp Sí Hổ dù sao cũng là Phong thuộc tính. Năng lực thiên phú của chúng không phải là phi hành, đó là bản năng. Năng lực cường đại của bọn nó là phong cương. Điểm này từ màu sắc của lạc ấn có thể nhìn ra.

Phong cương nếu cùng Phong Nhận của Phong Lang Biến dung hợp sẽ biến thành dạng gì đây? Cấp độ huyết mạch Phong Hổ Biến còn ở

trên Phong Lang Biến. Nếu Sáp Sí Hổ là Yêu Quái, huyết mạch này có thể đạt đến cấp 3. Đáng tiếc nó là Yêu Thú, không phải Yêu Quái, độ tinh khiết thấp hơn một chút, nhưng cũng hẳn là cấp 4 đỉnh phong.

Phong Hổ Biến lạc ấn này hẳn là có thể dung hợp với Phong Lang Biến lạc ấn, làm cho Phong Lang Biến lạc ấn tiến hoá, Phong Nhận cũng có nhiều hơn một phương thức biến hoá, làm cho phương thức công kích của mình trở nên phong phú hơn.

Đương nhiên đây không phải là việc bây giờ cần quan tâm, huyết mạch cường hãn đối với kinh mạch tạo thành trùng kích, còn cần chữa trị. May mắn Huyền Thiên Công làm kinh mạch của hắn vô cùng mềm dẻo, lại tăng thêm hiệu quả ôn dưỡng tuyệt hảo, chỉ cần cho hắn đầy đủ thời gian, khôi phục là việc không khó.

Mối lo ngại duy nhất chính là còn có Sáp Sí Hổ tới đây hay không.

Một đao của trấn trưởng lão sư trảm Sáp Sí Hổ Vương tạo thành thương thế rất nặng, hiện tại chỉ hy vọng chủng quần Sáp Sí Hổ không có thói quen hỗ trợ lẫn nhau. Nếu không, chính mình cũng chỉ có thể vận dụng thần thức rồi. Đúng lúc này, hắn cảm giác được trong hai tròng mắt mình có cảm giác ấm áp, tâm tình khẩn trương được vỗ về dịu xuống.

...

Đây là hiệu quả của Thiên Hồ Chi Nhãn?

Thiên Hồ Chi Nhãn nói với mình, không có nguy hiểm gì sao?

Khi Đường Tam kinh ngạc với tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn, Trương Hạo Hiên đã trở về. Hắn một tay xách một người, phân biệt

cầm lấy Trình Tử Chanh cùng Độc Bạch.

Chứng kiến trấn trưởng lão sư trở về, Đường Tam lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, đồng thời đối với sự ảo diệu của Thiên Hồ Chi Nhãn tăng thêm vài phần hứng thú. Quả nhiên là không có nguy hiểm gì, dự cảm thật chính xác a! Tựa như lúc Sáp Sí Hổ Vương tới, lúc đó có cảm giác nguy cơ mãnh liệt như vậy, còn có một nguyên nhân trọng yếu là mẫu lão hổ cũng tới. Nó cần bọn họ phải tự ngăn cản. Trương Hạo Hiên từ trên không trung rơi xuống, Đường Tam lúc này mới phát hiện, Trình Tử Chanh khá đúng, Độc Bạch lại ngập trong hôn mê, sắc mặt một mảnh trắng xám.

"Lão sư, Độc Bạch sư huynh làm sao vậy?" Đường Tam kinh ngạc hỏi thăm.

Không chờ Trương Hạo Hiên mở miệng, Trình Tử Chanh đã tiếp lời: "Lúc chúng ta chạy trốn, trong nội tâm đều đặc biệt tự trách. Lúc ấy ta cũng hắn, hắn một mực nói mình vô dụng gì đó, sau đó ta cảm giác được đột nhiên có một cỗ sóng tinh thần đặc biệt mạnh, rồi hắn liền hôn mê, đầu rủ xuống bất động, làm ta rất sợ hãi. May mắn không bao lâu trấn trưởng chạy đến. Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì."

Đột nhiên bộc phát sóng tinh thần mãnh liệt, sau đó liền hôn mê.

"Hẳn là tinh thần tiêu hao." Trương Hạo Hiên nói ra.

Đường Tam lập tức hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

Khi Độc Bạch cùng Trình Tử Chanh chạy trốn, hắn sâu sắc cảm nhận được mình vô dụng, nội tâm tràn ngập tự trách. Sau đó hắn vận dụng Thiên Hồ Chi Nhãn năng lực, toàn lực bộc phát, thử nghiệm quấy nhiễu số mệnh. Trên thực tế ... hắn dường như thành

công!

Nếu như lúc ấy mình không thừa dịp mẫu lão hổ không khép miệng được mà rơi vào trong đó phát động công kích, dù có thể đánh mù mắt nó, ba người bọn họ vẫn rất nguy hiểm. Trừ phi mình vận dụng thần thức, nếu không khả năng thất bại sẽ rất lớn.

Mà lúc đó ba người đột nhiên hoàn thành một lần phối hợp siêu cấp ăn ý, cuối cùng giết chết mẫu lão hổ. Vận khí, thật là một nhân tố rất trọng yếu a!

Độc Bạch quấy nhiễu số mệnh, tựa hồ làm cho mình thành công. Như vậy thật có ý tứ rồi! Thiên Hồ Chi Nhãn có tác dụng thật trọng yếu a!

"Ngươi, ngươi ..." Đúng lúc này, Trình Tử Chanh nhìn thấy thi thể khổng lồ của mẫu lão hổ cách đó không xa.

Trương Hạo Hiên lúc này trầm tĩnh lại mới chú ý tới tình huống của mẫu lão hổ, không khỏi giật mình nói: "Lớn như vậy?"

Lúc trước tâm tư của hắn đều đặt trên người các học viên, cũng không chú ý tới nó. Lúc này ổn định lại, năm hài tử còn sống thật tốt, hắn mới có tâm tư đi quan sát thành quả của bọn nhỏ.

Tuyệt đại đa số Yêu Thú có thực lực và thể lực cùng phát triển, ít nhất Sáp Sí Hổ là như vậy.

Thân hình Sáp Sí Hổ trước mặt này, cũng không phải là Sáp Sí Hổ trưởng thành bình thường, vậy mà bọn nhỏ đánh chết nó?

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam, vẻ mặt khiếp sợ.

Đường Tam cười khổ nói: "Đây là kết quả khi mọi người hợp lực lại."

Trình Tử Chanh nói: "Trấn trưởng, ngươi thật lợi hại. Người tại sao lại đến? May mắn có người, nếu không, chúng ta nhất định phải chết a!"

Khoé miệng Trương Hạo Hiên co giật, hắn đến đúng là trọng yếu nhưng hắn chỉ ngăn cản Sáp Sí Hổ Vương a. Còn đầu Sáp Sí Hổ trước mắt này, một chút cũng không quan hệ đến hắn.

Hắn cũng không biết lúc đó xảy ra chuyện gì, nhưng hắn biết Huyền Thiên Công của Đường Tam là bí mật nên lúc này cũng không nhiều lời.

"Mọi người ở chỗ này nghỉ ngơi điều chỉnh, cố gắng hết sức nhanh chóng khôi phục. Chúng ta phải nhanh rời khỏi đây mới được, nếu con Sáp Sí Hổ Vương kia trở về thì rất phiền toái." Lúc hắn ngồi xuống, thân thể rõ ràng có chút run rẩy, có thể thấy được vừa rồi giao thủ với Sáp Sí Hổ Vương cũng không thoải mái.

Bất quá bây giờ hắn không thể nghỉ ngơi, hắn cẩn thận kiểm tra thân thể Vũ Băng Kỷ, giúp đỡ hắn nối lại chỗ xương cốt bị gãy, nối rồi lại nối, để tránh khung xương sai chỗ. Hắn còn phải quan sát tình huống của Cố Lý cùng Độc Bạch nữa.

Chương 126: Phục bàn

Độc Bạch cùng Cố Lý đều hôn mê rất sâu, một phản ứng cũng không có, Tinh Thần Lực tiêu hao đến cạn kiệt. Trình Tử Chanh xem như là người duy nhất nguyên vẹn từ đầu tới chân, nàng phụ trách trinh sát.

Đường Tam hiện tại cũng bất chấp không giải thích điều gì, Trương Hạo Hiên cũng đã trở về, hắn phải nắm chặt thời gian vận chuyển Huyền Thiên Công điều tức, trị liệu thương thế của mình.

Một đêm này, có thể nói là kinh tâm động phách.

Sáng hôm sau, khi Đường Tam tỉnh lại từ trạng thái minh tưởng, thi thể mẫu lão hổ đã không thấy, sau đó hắn chứng kiến Vũ Băng Kỷ trên người gắn mấy tấm gỗ cố định, đang ngồi cách đó không xa, dựa vào một cây đại thụ nghỉ ngơi.

Độc Bạch cùng Cố Lý vẫn nằm ở đằng kia. Trình Tử Chanh không thấy bóng dáng, Trương Hạo Hiên cũng vậy.

Qua một đêm nghỉ ngơi, Đường Tam tuy rằng còn cảm thấy chút đau đớn, nhưng thương thế coi như đã ổn định lại.

"Tỉnh rồi? Ăn một chút gì đi." Thanh âm Trương Hạo Hiên vang lên bên tai, hắn từ phía sau Đường Tam đi tới, đem một ít hoa quả đưa cho hắn.

"Cảm ơn lão sư." Đường Tam nhận hoa quả, ăn từng miếng lớn.

Những hoa quả trong núi này có linh khí vô cùng nồng đậm, Đường Tam ăn hết bảy tám quả, dinh dưỡng và nước được bổ sung, tinh thần phấn chấn lên rất nhiều.

Trương Hạo Hiên ngồi xuống bên cạnh hắn, thoạt nhìn sắc mặt có chút trắng xám, nhưng khí tức đã khôi phục vững vàng. Thật không hổ là cường giả Cửu giai!

"Nói cho ta nghe, đêm qua làm sao các ngươi giết được nó?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam nói: "Đây là kết quả mọi người đồng tâm hiệp lực. Đại sư huynh không nói cho người sao?"

"Vừa rồi hắn có nói, nhưng hắn chỉ nói đến lúc thấy người sắp bị Sáp Sí Hổ ăn hết."

Đường Tam cười khổ nói: "Lúc ta nhào tới chính là muốn hạn chế Sáp Sí Hổ. Không nghĩ tới khi bị nó đánh bay ta lại đột phá. Các cái khác Đại sư huynh cũng nói cho người rồi, lúc ta nhảy lên không trung, vận khí vô cùng tốt, trực tiếp rơi vào trong miệng mẫu lão hổ, mà khi ấy, nó bị Đại sư huynh đông lại cùng Cố Lý sư huynh sử dụng Thời Gian Ngưng Cố tạm thời không cách nào khép miệng lại được, tạo cơ hội cho ta công kích. Dưới tình huống ta vừa mới đột phá, lực công kích của Phong Nhận cũng đủ mạnh mẽ, lúc này mới đả thương nặng nó."

"Ở trong miệng phát động công kích? Khó trách ..." Trương Hạo Hiên cũng đã quan sát tình huống của mẫu lão hổ, vết thương trí mạng đúng là ở bên trong, ngay cả da hổ cũng còn nguyên vẹn.

"Các ngươi lần này thiếu chút nữa là toàn quân bị diệt rồi. Về sau không cho phép chấp hành loại nhiệm vụ nguy hiểm này nữa. Ngày hôm qua nếu các ngươi không có vận khí tốt, chờ được ta chạy tới nơi thì đã sớm bị mẫu lão hổ xé nát rồi." Trương Hạo Hiên hiện tại trong lòng vẫn còn hoảng sợ.

Đường Tam cười nói: "Vận khí cũng là một bộ phận thực lực. Người đừng quên, ta mang theo Độc Bạch sư huynh. Độc Bạch sư huynh hôm qua hôn mê, nếu như ta đoán không sai, nhất định là hắn thi triển Thiên Hồ Chi Nhãn giúp chúng ta thay đổi số mệnh, nếu không sao lại trùng hợp như vậy, để cho ta trực tiếp rơi vào bên trong miệng hổ phát động công kích?"

"Hả?" Trương Hạo Hiên sững sờ, "Ngươi nói là, Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn có thể ảnh hưởng tới Thất giai đỉnh phong Sáp Sí Hổ? Điều đó không có khả năng!"

Đường Tam thầm nghĩ: "Còn có Tam giai Linh Tê Thiên Nhãn của ta đây này. Linh Tê Thiên Nhãn cũng có đủ năng lực của Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn. Hai cái chồng thêm, hơn nữa còn có 2 người Lục giai, mới có kết quả như vậy a." Chênh lệch giữa song phương là Lục giai cùng Thất giai, không thể chỉ dùng Độc Bạch có thực lực Tam giai mà bình phán được. Lời này hắn đương nhiên sẽ không nói, hắn không muốn cho Trương Hạo Hiên biết mình hấp thu Thiên Hồ Chi Nhãn.

"Dù sao kết quả là vậy. Dưới tình huống bình thường, chúng ta làm sao có thể chiến thắng Thất giai Sáp Sí Hổ chứ." Đường Tam cười nói.

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam một cái thật sâu, hắn ngày càng nhìn không thấu đệ tử mới nhận này. Rõ ràng chỉ có chín tuổi, lại luôn cho hắn có cảm giác thật thành thục. Nhưng lai lịch của

Đường Tam đều rất rõ ràng.

"Tiểu Đường, ngươi không sao chứ?" Thanh âm có chút suy yếu của Vũ Băng Kỷ truyền đến.

Đường Tam nói: "Đại sư huynh, ta không sao. Ngươi sao rồi?"

"..." Vũ Băng Kỷ hít sâu một hơi. Hắn nội thương, ngoại thương đều rất nghiêm trọng. Được Trương Hạo Hiên trị liệu qua, hiện tại xem như miễn cưỡng ổn định.

"Đau cũng xứng đáng, ai bảo các ngươi hồ đồ, không nên đi săn giết Sáp Sí Hổ Vương." Trương Hạo Hiên tức giận nói. Bây giờ chỉ cần nhớ lại tình huống đêm qua, hắn không sợ không được.

Vũ Băng Kỷ khoé miệng co giật, cười khổ nói: "Lão sư, người chẳng nhẽ không nên chú ý đến gia hoả mới chín tuổi đã đột phá Lục giai sao? Người vừa rồi không nghe hắn nói sao? Hắn đã Lục giai rồi. Đây là người sao? Hắn còn kém ta bảy tuổi a."

"Hả?" Trương Hạo Hiên sửng sốt một lát. Lúc trước sự chú ý của hắn đúng là không đặt ở điểm này. Nghe vậy, Trương Hạo Hiên lập tức nhìn về phía Đường Tam.

" ... Lục giai?"

"Ừ ừ." Đường Tam gật gật đầu nói, "Trước áp lực lớn như vậy, trước nguy cơ sinh tử, ta đột phá. Ta không phải đã nói với người và Quan lão sư bọn họ rồi sao, đối mặt với áp lực cực lớn càng có thể đột phá, như vậy mới có thể kích phát đầy đủ tiềm năng của ta."

Trương Hạo Hiên hít sâu một hơi, Lục giai! Chín tuổi Lục giai, cái này ...

Trong toàn bộ học viện Cứu Thục, đệ tử Lục giai thứ hai! Nhưng hắn mới đến có vài ngày không phải sao?

Hơn nữa nếu như không nhớ nhầm, lúc mới đến hắn vừa đột phá Ngũ giai, như thế nào lúc này đã lên tới Lục giai rồi?

Tốc độ này cũng quá nhanh a. Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam từ trên xuống dưới với ánh mắt như nhìn quái vật. Đường Tam bị Trương Hạo Hiên nhìn có chút không được tự nhiên.

"Lão sư, người đừng nhìn ta như vậy, ta có chút sợ hãi."

"Ngươi còn biết sợ hãi? Thất giai Sáp Sí Hổ các ngươi cũng giám giết, ngươi còn biết sợ hãi?" Trương Hạo Hiên giơ tay lên, thật muốn đánh hắn, nhưng cân nhắc đến tiểu tử này bị thương, liền nhịn xuống.

Đường Tam cười hắc hắc, nói: "Lần này không chỉ là ta đột phá. Ta cảm thấy tất cả mọi người đều sẽ cho người một ít kinh hỉ. Độc Bạch sư huynh, Cố Lý sư huynh sau khi tỉnh lại hẳn là đều đột phá."

Nghe hắn nói những lời này, Trương Hạo Hiên chấn động toàn thân, vội vàng nói: "Ngươi nói là, hai người bọn họ ...?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Lúc Cố Lý sư huynh thi triển Thời Gian Ngưng Cố lần cuối cùng kia uy lực rõ ràng đã vượt qua lúc bình thường. Khi đó tất cả mọi người đều đối mặt với sống chết, hắn bộc phát xong liền hôn mê. Hắn đạt đến Tứ giai đỉnh phong đã rất lâu rồi a, chỉ là không đột phá được. Ta cảm thấy trong chốc lát đó, hắn rất có thể đã đột phá rồi. Độc Bạch sư huynh cũng tương tự như vậy. Giống như người nói, Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn làm sao có thể khiến số mệnh của Thất giai Sáp Sí Hổ thay đổi? Nhưng nếu

như là Tứ giai thì sao?"

Ánh mắt Trương Hạo Hiên sáng rực lên, thực sự rất sáng.

Không thể nghi ngờ, luận về tầng cấp huyết mạch, Thiên Hồ Biến, Thì Quang Biến đều là mạnh nhất trong học viện Cứu Thục, cũng là người ký thác kỳ vọng. Nếu lần này, Độc Bạch cùng Cố Lý tiến giai thì ...

Nghĩ tới đây, tâm tình Trương Hạo Hiên đại biến.

"Nếu quả thật như người ngươi nói, hậu quả sau khi trở về ta đều vượt qua được rồi. Trương Hạo Hiên vân vê nắm đấm của mình.

Đường Tam thành công rời đi chủ đề mình đột phá Lục giai, cười híp mắt hỏi: "Lão sư, Hoả Diễm Đao của người có năng lực gì vậy? Thật sự là rất lợi hại, cả Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương cũng bị thương nặng vì nó.

Trương Hạo Hiên liếc mắt nhìn hắn, "Đó là vũ khí bổn mạng của ra, luyện hoá cùng bản thân hoà nhập vào một thể, đến từ xương sống của một đầu Cửu giai Liệt Diễm Hổ, được đỉnh cấp Luyện Khí Đại Sư của Yêu Quái Tộc luyện thành, là ta dùng nhiều năm tích góp công huân đổi với tổ chức. Sử dụng nó cần thời gian tụ lực tương đối dài, nhưng có thể bộc phát ra lực công kích rất mạnh. Nếu không có nó, ngày hôm qua chúng ta gặp phải nhiều phiền toái hơn, các ngươi hôm nay liệu còn có thể nhìn thấy ánh mặt trời?"

Chương 127: Phát tài, phát tài

"Vũ khí bổn mạng? Đó là cái gì?" Đường Tam tò mò hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Chính là cùng huyết mạch của bản thân hoà làm một thể, trở thành một bộ phận của cơ thể, từng giây từng phút đều dùng thân thể của mình ôn dưỡng lấy vũ khí. Cường giả Thất giai trở lên có thể thử nghiệm loại này, điều kiện là phải có huyết mạch chi lực mạnh. Phụ thuộc nhân loại chúng ta rất khó làm được. Vận khí của ta tương đối khá."

Đường Tam bừng tỉnh đại ngộ, thì ra là thế. Hoả Diễm đao kia đến từ Liệt Diễm Hổ, Yêu Thần biến của Trương Hạo Hiên là Liệt Hổ biến. Hai người hỗ trợ lẫn nhau, lúc này mới có thể luyện chế ở cùng một chỗ. Khi vận dụng vũ khí bổn mạng, Trương Hạo Hiên tạm thời đạt đến Cửu giai đỉnh phong, chỉ là cần phải tụ lực. Khi thực lực bản thân cùng Hoả Diễm Đao chồng lên nhau có thể bộc phát ra lực công kích cường đại.

Nếu chỉ so sánh về thực lực, Trương Hạo Hiên hẳn là không bằng Sáp Sí Hổ Vương, nhưng có thêm vũ khí bổn mạng thì có khả năng làm nó trọng thương.

"Trấn trưởng, ta đã về rồi!" Thanh âm thanh thuý vang lên. Trình Tử Chanh đã trở về, còn mang theo mấy tấm ván gỗ.

Trương Hạo Hiên hỏi Đường Tam: "Ngươi khôi phục sao rồi? Có thể đi được không?"

"Ta có thể." Đường Tam gật gật đầu nói.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi cùng Chanh tử mang Băng Kỷ, ta mang hai đứa hôn mê kia. Chúng ta cố gắng hết sức nhanh rời khỏi nơi này, trực tiếp quay về học viện."

Lần này nếu đúng như lời Đường Tam nói, Thì Quang Biến cùng Thiên Hồ Biến có thể tiến hoá, như vậy dù mạo hiểm cũng đáng giá. Hiện tại quan trọng nhất là phải đưa những tiểu tử này quay về an toàn. Hôm qua còn gặp phải Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương, ngày mai không biết còn gặp phải cái gì, vẫn nên sớm quay về học viện mới tốt.

"Vâng."

Lập tức, Đường Tam cùng Trình Tử Chanh đem các tấm ván ghép lại, dùng dây leo mảnh quấn quanh, đặt Vũ Băng Kỷ cố định phía trên, tận khả năng không để thân thể hắn di động. Hai người mang theo cáng cứu thương đơn giản này. Trương Hạo Hiên dùng một chút thủ pháp, mang theo Cố Lý cùng Độc Bạch. Một nhóm sáu người lần nữa lên đường, quay về học viện.

"Ha ha ha!" Vũ Băng Kỷ nằm trên ván gỗ thỉnh thoảng lại phát ra tiếng cười.

"Đại sư huynh, ngươi cười cái gì?" Trình Tử Chanh quay đầu lại, nghi ngờ nhìn về phía hắn.

"Phát tài, phát tài rồi!" Vũ Băng Kỷ cười ha hả nói.

Trình Tử Chanh chưa bao giờ gặp qua Đại sư huynh ở trạng thái này, "Đại sư huynh, ngươi không sao chứ?"

Đường Tam ở phía sau nói: "Đại sư huynh không có việc gì, chỉ là bị thương, hiện tại ổn định rồi liền cho phép mình thoải mái một chút."

Vũ Băng Kỷ vẫn cười ha hả nói: "Phát tài, phát tài rồi."

Trình Tử Chanh: "..."

Đúng vậy, bọn họ phát tài rồi! Đúng là phát tài. Chưa nói đến các Yêu Thú bọn họ săn gïết lúc trước, chỉ riêng hai đầu Sáp Sí Hổ đã là thu hoạch không nhỏ.

Tiểu Sáp Sí Hổ Lục giai kia chính là bọn họ tự săn gïết. Sau đó bởi vì Sáp Sí Hổ Vương, Trương Hạo Hiên chạy tới, Vũ Băng Kỷ cảm thấy đã mất đi một nửa tiền thưởng rồi. Nhưng mà bọn họ lại tự mình gïết chết mẫu lão hổ a!

Trương Hạo Hiên ngăn lại Sáp Sí Hổ Vương, kiến tạo cho bọn họ cơ hội, cho nên bọn họ nhất định có một nửa tiền thưởng.

Thất giai đỉnh phong Sáp Sí Hổ, giá trị không dưới mười miếng nguyên tố tệ, dù chia cho trấn trưởng một nửa, đối với mấy người bọn họ cũng đã là phát tài.

Đây chính là nguyên tố tệ, là nguyên tố tệ với sức mua siêu cường. Tuy rằng tổn thương trên người còn có chút đau đớn, nhưng nằm trên cáng cứu thương, cảm thụ được cảnh vật xung quanh không ngừng xẹt qua, tâm tình Vũ Băng Kỷ khoan khoái dễ chịu, dường như thương thế cũng không còn nghiêm trọng như vậy nữa.

Đường Tam cười nói: "Đại sư huynh, lần thu hoạch này có lớn hơn so với ngươi tu luyện một năm không?"

"Lớn hơn." Vũ Băng Kỷ không chút do dự gật đầu nói.

Vô luận là vật chất hay tu vi, những ngày ra ngoài lịch lãm này đều có thu hoạch rất lớn.

Đường Tam nói: "Lần này trở về dưỡng thương thật tốt, chờ một thời gian nữa chúng ta lại đi."

"Còn muốn đi?" Thanh âm của Trương Hạo Hiên đề cao lên vài phần, "Các ngươi thật to gan, thiếu chút nữa toàn quan bị diệt rồi, tổn thương còn chưa lành mà đã quên đau."

Đường Tam nói tiếp: "Lão sư, không có trả giá lấy đâu ra thu hoạch!"

"Câm miệng, không muốn nghe ngươi nói chuyện." Trương Hạo Hiên tức giận nói. Lần này hắn cũng bị thương, Sáp Sí Hổ Vương rất hung hắn, nếu dốc sức liều mạng, hắn cũng có thể giết chết đối phương, nhưng chính mình hắn cũng không sống được. Những tiểu tử này ...

Hiện tại hắn có chút hối hận vì đã đem Đường Tam đến học viện Cứu Thục. Từ khi tiểu tử này đến, học viện tựa hồ xuất hiện một nhân tố không ổn định. Nhưng bầu không khí trong học viện cũng trở nên không giống nhau.

Một đường trở về khá thuận lợi. Có cường giả như Trương Hạo Hiên ở đây, dù hắn bị thương thì cũng không có Yêu Thú bình thường nào dám tiếp cận. Hắn chỉ cần phóng xuất ra một ít khí tức của mình, Yêu Thú cũng tự động tránh xa.

Cả quá trình chỉ mất hai ngày rưỡi. Phía xa xa học viện Gia Lý đã

xuất hiện trong tầm mắt. Lúc này, Trương Hạo Hiên mới nhẹ nhàng thở ra, nhưng trên trán như trước vẫn mang theo vài phần lo lắng, bởi vì Cố Lý cùng Độc Bạch vẫn chưa tỉnh lại.

Trải qua hai ngày tĩnh dưỡng, thương thế của Vũ Băng Kỷ đã khá hơn một chút, với tu vi Lục giai và Băng nguyên tố hộ thể, khôi phục cũng không khó khăn. Đối với người bình thường, khôi phục gân cốt cần một trăm ngày, với hắn chỉ cần nửa tháng là được rồi.

"Sau này trở về thì ít xuất hiện, không nên ra ngoài, nghe rõ chưa?" Trương Hạo Hiên thấp giọng nhắc nhở Đường Tam. Hiện giờ hai người kia vẫn chưa tỉnh, Trương Hạo Hiên trở về đối mặt với áp lực không nhỏ, dù sao hành động lần này là hắn đại lực ủng hộ.

"Lão sư yên tâm." Đường Tam lập tức đáp ứng, lộ ra mười phần nhu thuận.

Trương Hạo Hiên liếc mắt nhìn hắn, tức giận nói: "Đi thôi."

Khi Trương Hạo Hiên mang họ trở về tới học viện đã là chạng vạng tối. Trước tiên hắn sắp xếp cho Độc Bạch cùng Cố Lý, sau đó mang theo Vũ Băng Kỷ miễn cưỡng có thể xuống đất, Đường Tam cùng Trình Tử Chanh đi tới nhà ăn.

Đẩy cửa nhà ăn ra, tất cả ánh mắt đều bị hấp dẫn tới đây.

Thấy bọn họ trở về, mấy vị lão sư trong phòng ăn đều đứng lên.

"Đã trở về? Trở về là tốt rồi!" Quan Long Giang chứng kiến Vũ Băng Kỷ, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Hắn chủ động đi tới, nhìn Vũ Băng Kỷ từ trên xuống dưới, hỏi: "Bị thương?"

"Ân, vết thương nhỏ, lão sư, ta không sao." Vũ Băng Kỷ cười ha hả nói, "Chúng ta đi săn giết Yêu Thú trở về, hôm nay tăng thêm món ăn cho mọi người."

"Oa, Đại sư huynh vạn tuế!" Các học viên lập tức hoan hô. Thịt Yêu Thú là đồ tốt hiếm có a!

Mộc Ân Tình xem một chút bốn người, nói: "Độc Bạch cùng Cố Lý đâu?"

Trương Hạo Hiên rất tự nhiên nói: "Bọn họ do Tinh Thần Lực bị tiêu hao khá lớn nên cần nghỉ ngơi, ta đã đưa bọn họ trở về phòng rồi."

"Không sao chứ?" Quan Long Giang hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Không có việc gì, nghỉ ngơi một chút thì sẽ tốt."

Thêm đồ ăn, ăn cơm!

Đồ ăn được thêm chính là Liệt Địa Tích Dịch mà ngày đầu tiên bọn họ săn giết được. Thịt của Ngũ giai Yêu Thú này có thể bán được không ít tiền, nhưng hiện tạo bọn họ cũng không quan tâm nhiều. Vật đáng giá nhất trên người Ngũ giai Liệt Địa Tích Dịch là lân giáp, xương cốt cùng gân chủ. Thịt của nó tuy rằng không thấp, nhưng dùng để cho mọi người vui vẻ cũng là một lựa chọn không tồi.

Đường Tam ăn xong cơm tối cực kỳ nhanh, hắn cùng Vũ Băng Kỷ và Trình Tử Chanh chạy trốn.

Lúc này không đi, còn đợi tới khi nào? Một khi chuyện Cố Lý cùng Độc Bạch hôn mê bị phát hiện, bọn họ khẳng định không thể không

bị phạt.

Bọn họ có thể đi, nhưng Trương Hạo Hiên thì không thể.

Các học viên ăn xong đều rút lui, các sư phụ lại lưu lại.

Tư Nho trầm mặt nhìn Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi bị thương? Đã xảy ra chuyện gì? Độc Bạch cùng Cố Lý có phải đã xảy ra chuyện gì rồi không?"

Chương 128: Còn có lần sau?

Trương Hạo Hiên nói: "Còn có vấn đề nhỏ, nhưng khá tốt. Hai đứa nó đúng là Tinh Thần Lực tiêu hao quá độ, đang nghỉ ngơi."

Quan Long Giang lập tức có chút khẩn trương: "Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Trương Hạo Hiên cười khổ nói: "Mấy tiểu tử này quả là xui xẻo. Mà cũng không trách bọn chúng, chỉ là vận khí thật không tốt."

Mộc Vân Vũ nói: "Không phải mang theo Độc Bạch sao? Tam giai Thiên Hồ Chi Nhãn tuy rằng không có tác dụng trực tiếp gì, nhưng vẫn có thể dẫn đạo số mệnh a, làm sao vận khí lại không tốt?"

Khoé miệng Trương Hạo Hiên co giật một lát nói: "Vận khí tốt mà có thể ở chỗ tiếp giáp với khu vực sinh hoạt Sáp Sí Hổ đụng ngay phải Sáp Sí Hổ Vương? Lần này đừng nói là bọn họ, ta thiếu chút nữa cũng không về được."

Lập tức hắn đem chuyện xảy ra trên đường của nhóm Đường Tam giảng thuật lại một lần.

Thân là Viện trưởng học viện Cứu Thục, cũng là trấn trưởng thị trấn nhỏ học viện Gia Lý, hắn nhất định đem tình huống thật nói ra.

Nghe hắn nói, Mộc Vân Vũ mặt mày biến sắc, mấy người khác cũng vậy.

"Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa thì toàn quân bị diệt rồi!" Quan Long Giang run run nói ra.

Mộc Ân Tình không có mở miệng, Mộc Vân Vũ thất thanh nói: "Lúc trước các ngươi như thế nào đáp ứng cho bọn chúng đi? Cái này nếu ..."

Tư Nho hừ lạnh một tiếng: "Chủ yếu là người nào đó vô dụng. Nếu đổi là ta, cho dù là Sáp Sí Hổ Vương thì như thế nào? Ta nhất định mang thi thể của nó về. Ta chỉ là không cẩn thận bị bại lộ thôi. Thi thể của Cửu giai Yêu Thú, chúng ta rất khó ra tay, quá dễ dàng bị hoài nghi."

Hắn là một trong rất ít cường giả Thần cấp của toàn bộ Cứu Thục, Yêu Thú bình thường cũng không đạt đến Thần cấp, lời này của hắn cũng không tính là khoa trương.

Trương Hạo Hiên tức giận nói: "Lần sau ngươi đi."

"Còn có lần sau?" Quan Long Giang trở nên táo bạo hơn, "Trương Hạo Hiên, ngươi đang làm gì đó, ngươi có biết hay không, đây là ..."

Quan Long Giang rống lên giận giữ tựa như cuồng phong bạo vũ, Trương Hạo Hiên tuy rằng khoé miệng co giật, nhưng cũng chỉ yên lặng lắng nghe.

"Chuồn thôi, chuồn thôi." Trình Tử Chanh thè lưỡi, quay đầu nhìn Đường Tam nói, "Tiểu Đường, ngươi nói Cố Lý sư huynh cùng Độc Bạch có thể tỉnh lại không? Bọn họ không sao chứ?"

Đường Tam lắc đầu nói: "Không có việc gì, bọn họ chỉ là Tinh Thần Lực tiêu hao thôi. Yêu Thần biến của bọn họ có quan hệ mật thiết

với Tinh Thần Lực. Hơn nữa, bọn họ tiêu hao lực lượng của mình thi triển Yêu Thần biến, chứ không phải là chịu tổn thương từ công kích tinh thần bên ngoài, cái này chỉ là nghiền ép bản thân, sẽ không làm thương tổn đến bản nguyên. Bây giờ ngủ say chẳng quan là quá trình bọn họ tự chữa trị, ngươi không thấy tính mạng của bọn hắn khi kiểm tra triệu chứng bệnh tật đều rất ổn định sao?"

"Ừ, ừ, bọn họ có thể tỉnh lại là tốt rồi, ngàn vạn lần không nên gặp chuyện không may a!" Trình Tử Chanh chắp tay trước ngực, hướng về thiên không lạy lạy.

Đường Tam nói: "Lạy trời vô dụng. Nhân loại chúng ta ở thế giới này vốn không được chiếu cố."

Trình Tử Chanh sững sờ: "Cũng đúng a! Thế phải làm sao bây giờ?"

Đường Tam nói: "Về sau tìm cơ hội, chúng ta liền phá thiên, lập lại quy tắc của thế giới này."

Trình Tử Chanh bĩu môi một cái: "Thế này có khác gì phá thiên lập địa đâu. Ta về phòng đây. Ta cũng không muốn bị lão sư mắng." Nói xong, nàng quay đầu bỏ chạy.

Vũ Băng Kỷ ở bên cạnh không nói chuyện, nhìn nàng đi rồi, hắn mới thấp giọng nói: "Tiểu Đường, chiến lợi phẩm lần này xử lý như thế nào? Có cần kiểm kê một lát hay không?"

Đường Tam cười nói: "Không cần, không cần đâu. Đại sư huynh xử lý là được rồi, đều đổi thành tiền rồi phân cho mọi người. Ta thấy thế này, tuy rằng hai đầu Sáp Sí Hổ đều do chúng ta giết, nhưng dù sao trấn trưởng lão sư cũng giúp chúng ta ngăn cản Sáp Sí Hổ Vương, không có hắn chúng ta cũng đã chết. Tiền thưởng mẫu lão hổ phân cho người một nửa, còn lại năm chúng ta chia đều."

Vũ Băng Kỷ suy nghĩ một chút, nói: "Ta thấy cũng được, vậy cứ thế đi, vài ngày này ta sẽ xử lý chuyện này. Ta cảm thấy cũng không cần bán hết, thịt Sáp Sí Hổ chúng ta giữ lại ăn đi. Thịt Sáp Sí Hổ vô cùng bổ dưỡng. Xương Sáp Sí Hổ cũng có thể dùng để ngâm rượu thuốc hoặc là nấu thuốc nước dùng để gân cường tráng cốt. Cái này để lại cho mọi người cùng dùng, ngươi thấy như thế nào?"

Đường Tam gật gật đầu nói: "Không có vấn đề. Thịt Sáp Sí Hổ cũng để lại mọi người cùng ăn."

Vũ Băng Kỷ tuy rằng ái tài, nhưng không tham tài. Thân là Đại sư huynh, hắn luôn luôn cân nhắc toàn diện. Lần rèn luyện này có thể nói là kinh tâm động phách, nhưng thu hoạch cực lớn. Đường Tam không hề nghi ngờ là người có công lao lớn nhất, chẳng những truyền thụ cho bọn họ vung tay mũi tên, Loạn Phi Phong Chuy Pháp, khi gặp nguy hiểm cũng là Đường Tam xoay chuyển thế cục. Ngoài Đường Tam, cống hiến lớn nhất dĩ nhiên là người có tu vi cao nhất, Vũ Băng Kỷ.

Cho nên khi phân phối chiến lợi phẩm, Vũ Băng Kỷ muốn hỏi ý kiến Đường Tam đầu tiên. Thấy được suy nghĩ của Đường Tam, hắn cũng rất vui vẻ.

Bọn họ tất nhiên không có khả năng đem tất cả thu hoạch đều chia cho mỗi đồng học, điều đó không công bằng với năm người bọn họ, nhưng xuất ra một bộ phận thịt Yêu Thú cùng xương cốt để mọi người tẩm bổ thân thể thì có khả năng. Dù sao, học viện Cứu Thục cũng không chỉ là một học viện, mà còn là gia đình. Nhân loại trong mắt Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đều quá nhỏ bé, chỉ có quần thể phát triển mới có thể có càng nhiều không gian sinh tồn.

Đường Tam tạm biệt Vũ Băng Kỷ, nhà ăn bên kia, tiếng gào thét vẫn

còn tiếp tục. Đường Tam thầm thở dài nói: "Trấn trưởng lão sư, người thật sự cống hiến khá lớn a ..."

Đường Tam có chút buồn cười mà quay về phòng mình, lần tao ngộ này đúng là hắn không dự liệu được. Hắn ủng hộ mạo hiểm là vì muốn nhanh chóng tăng cường thực lực bản thân. Nhưng đồng thời gặp được một đầu Thất giai đỉnh phong Yêu Thú và một đầu Cửu giai Yêu Thú thì quá xảo hợp rồi, hoặc là nói quá xui xẻo. May mắn kết cục vẫn khá tốt.

Chính hắn thông qua lần rèn luyện này đã đạt đến Lục giai. Từ Ngũ giai đỉnh phong cho đến giờ là Lục giai, kỳ thật hắn đã trải qua hai lần mạo hiểm.

Một lần là đánh chết Phong Hùng, một lần là đánh chết Sáp Sí Hổ. Tốc độ tăng lên nếu dùng từ "tiến triển cực nhanh" cũng không đủ.

Nhưng Đường Tam cũng rõ ràng, trong một đoạn thời gian tiếp theo mình muốn tiến giai sẽ rất khó. Cũng không phải tốc độ tu luyện của hắn sẽ giảm bớt, mà là thân thể của hắn có chút chịu không được tu vi bây giờ.

Dù sao hắn mới có chín tuổi, thân thể còn chưa trưởng thành, lúc còn nhỏ còn không có đầy đủ dinh dưỡng. Thất giai đều là một đại môn cần phải vượt qua, tương đương với cảnh giới tiến vào cao giai, đây là biến hoá về chất.

Muốn hoàn thành biến chất, đầu tiên cần có thực lực ở một trình độ nhất định, đồng thời cơ thể cũng phải chịu được phần thực lực này.

Cho nên mục tiêu tu luyện tiếp theo chính là củng cố lại năng lực đã có, phân phối thật tốt, đồng thời tăng cấp độ lạc ấn. Ngoài ra cần tăng lên cường độ thân thể, làm cho mình trổ mã thật tốt, rèn luyện

gân cốt, có khí lực mạnh hơn nữa để trong tương lai có thể thừa nhận năng lượng càng khổng lồ hơn.

Ở phương diện này, Huyền Thiên Công ôn dưỡng cơ thể rất tốt, hơn nữa còn có thịt Yêu Thú đã săn giết lần này tẩm bổ.

Thịt Yêu Thú, xương Yêu Thú đều là vật vô cùng bổ dưỡng. Tiền thưởng lần này, Đường Tam cũng muốn mua một số đồ tốt để tẩm bổ. Một phần hắn muốn tặng cho người mình yêu mến, một phần thì mua thiên tài địa bảo để luyện thể.

Bên trong cửa hàng bán lẻ ở học viện Cứu Thục, đồ tốt có không ít. Lúc trước không có tiền mua, bây giờ đã kiếm được tiền, dĩ nhiên có thể đổi lấy đồ mình muốn.

Qua hai ngày trên đường quay về, thân thể của hắn đã khôi phục lại, cảnh giới Lục giai cũng đã ổn định. Hiện tại Huyền Thiên Công trong cơ thể vô cùng hùng hậu, kinh mạch toàn thân còn có chút cảm giác chướng bụng. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến Đường Tam biết trong thời gian ngắn mình không có cách nào đột phá.

Chương 129: Dung hợp Phong Hổ Biến

Đường Tam quét dọn lại căn phòng vài ngày không ở, sau khi rửa mặt thì trực tiếp lên giường. Trước tiên hắn vận chuyển hoàn chỉnh một vòng Huyền Thiên Công, toàn thân đều cảm thấy ấm áp. Thân thể được năng lượng Huyền Thiên Công tẩm bổ, tự nhiên phát triển. Sau khi bản thân ổn định lại, Tinh Thần Lực bắt đầu khởi động, đem Phong Hổ Biến lạc ấn chậm rãi đến gần Phong Lang Biến lạc ấn đang ở vị trí thứ tư.

Phong Hổ Biến lạc ấn này thật mạnh, mặc dù chỉ thôn phệ trong nháy mắt, nhưng mẫu lão hổ có tu vi Thất giai đỉnh phong, lạc ấn này khi hấp thu đã đạt đến cấp độ Lục giai.

Nhưng với cấp bậc của Phong Hổ Biến trong các Yêu Thần biến không đủ để chiếm vị trí thứ sáu còn trống mà Đường Tam mới có. Bắt nó dung nhập với Phong Lang Biến lạc ấn mới là sự lựa chọn tốt nhất. Phong Nhận cùng phong cương có thuộc tính giống nhau, đều là Phong thuộc tính nên dung hợp hẳn không có vấn đề gì lớn. Một cái là Ngũ giai đỉnh phong, một cái là Lục giai, một khi dung hợp thành công khẳng định có thể đem năng lực khống chế Phong nguyên tố của Đường Tam tăng lên Lục giai, cũng không dễ bị người khác hoài nghi, hắn cũng không mất công ra ngoài tìm Lục giai Phong Lang để thôn phệ, rất phù hợp.

Dưới sự khống chế của hắn, hai lạc ấn đã bắt đầu dung hợp.

Khi hai lạc ấn bắt đầu tiếp xúc, Đường Tam cảm nhận rõ ràng

chúng chấn động kịch liệt, có sự bài xích lẫn nhau, tựa hồ không muốn cùng đối phương dung hợp.

Xảy ra chuyện gì vậy? Thiên Hồ Chi Nhãn cấp bậc cao còn chưa tính, hai ngươi các ngươi mới cấp 4 mà còn ngạo kiều cái gì? Đường Tam kinh ngạc nhưng cũng nghĩ tới một khả năng. Chính là Yêu Thần biến phẩm giai càng cao khi dung hợp tính độc lập càng mạnh.

Một cái Ngũ giai đỉnh phong, một cái Lục giai dung hợp sẽ có chút khó khăn.

Nhưng hắn vẫn rất tự tin. Tinh Thần Lực hiện tại đã đủ cường đại, Tinh Thần Lực hoá lỏng làm cho hắn có nhiều thời gian duy trì hơn. Hơn nữa, bọn nó đều là Phong thuộc tính, xem như là năng lực đồng nguyên, khả năng dung hợp thành công rất cao.

Cho nên, Đường Tam không dừng việc dung hợp lại, mà gia tăng Tinh Thần Lực hướng vào trong tạo áp lực, để cho hai lạc ấn dung hợp dễ dàng hơn.

Hào quang thanh bích sắc chiếu sáng toàn bộ đan điền, hai lạc ấn cũng càng chấn động mạnh hơn.

Đúng lúc này, Linh Tê Thiên Nhãn xếp ở vị trí đầu tiên phát ra quang mang bạch sắc óng ánh. Linh Tê Thiên Nhãn chỉ có Tam giai, luận về vị giát thì Linh Tê Thiên Nhãn, Thì Quang Biến cùng Kim Bằng Biến đều cùng cấp độ, không thật sự cao.

Khi hào quang bạch sắc óng ánh kia vừa xuất hiện, thanh quang trong đan điền lập tức mờ đi, ngay cả hai lạc ấn đang chấn động cũng dần dịu lại. Quá trình dung hợp dần thuận lợi hơn.

Huyết mạch tối thượng!

Đường Tam lập tức có ý nghĩ này.

Linh Tê Thiên Nhãn cho hắn cảm giác như anh cả đang ngủ say bị các tiểu đệ đánh thức, phẫn nộ mà rống lên một tiếng. Các tiểu đệ thấy vậy liền trở nên nhu thuận, cũng không dám nháo sự nữa.

Sau dung hợp Thiên Hồ Chi Nhãn lại còn có chỗ tốt như vậy? Thật là kỳ dị a!

Sau khi hắn đem Thiên Hồ Chi Nhãn dung nhập với Linh Tê Tâm Nhãn, đạt được Linh Tê Thiên Nhãn vẫn chưa có cơ hội thử nghiệm hết năng lực của nó, hiện tại xem ra, huyết mạch cấp 1 này quả nhiên không bình thường, tác dụng tuyệt đối không chỉ dừng lại ở phương diện số mệnh.

Trước kia nhìn Độc Bạch có chút vô dụng, chủ yếu vì hắn chỉ có Thiên Hồ Chi Nhãn, không có năng lực nào khác. Đẳng cấp Thiên Hồ Chi Nhãn không đủ, cường độ thân thể cũng không cao, cho nên mới không đem năng lực chính thức của Thiên Hồ Chi Nhãn biểu hiện ra. Mà các sư phụ cũng không biết vận dụng Thiên Hồ Chi Nhãn như thế nào.

Từ khi Đường Tam có được năng lực này, khi dung hợp các năng lực khác cũng đã cảm nhận được Thiên Hồ huyết mạch tầng cấp cao nhất này có tác dụng thực lớn, khó trách trong toàn bộ Yêu Quái Tộc nó là bài danh trong ba thứ hạng đầu.

Hiện tại Đường Tam rất mong chờ Độc Bạch đột phá thành công, đạt đến Tứ giai. Nếu muốn tiếp tục tăng lên Thiên Hồ Chi Nhãn, biện pháp đơn giản nhất là từ chỗ Độc Bạch thôn phệ một ít huyết mạch chi lực. Cho nên hắn chỉ có thể hy vọng Độc Bạch tăng lên

nhanh một chút.

Đây cũng là lý do hắn muốn dạy cho Độc Bạch tu luyện Tử Cực Ma Đồng, giúp đỡ Độc Bạch tăng lên chính là giúp đỡ mình tăng lên.

Quá trình dung hợp tiếp theo trở nên trôi chảy, lạc ấn màu xanh ở vị trí thứ tư càng lúc càng xanh thẫm, qua một lúc lại giống như bảo thạch bình thường. "Bảo thạch" thanh bích sắc có hào quang như ẩn như hiện. Đường Tam đối với Phong nguyên tố có cảm ứng hoàn toàn khác.

Sau khi lạc ấn thứ tư tiến hoá, hắn tựa hồ có thể đem Phong nguyên tố thực thể hoá, điều này đã giảm bớt đi quá trình áp súc ban đầu. Hơn nữa có được năng lực thiên phú phong cương đã đền bù phương diện phòng ngự chưa chắc chắn của Đường Tam.

Cả hai lạc ấn dung hợp đều tăng lên Lục giai, đây là Lục giai Yêu Thần biến huyết mạch lạc ấn, Đường Tam kết luận. Huyết mạch lạc ấn thực thể hoá, với hắn mà nói chính là tiến vào Lục giai rồi. Đây cũng là lạc ấn đầu tiên tiến vào Lục giai.

Điều này cũng có nghĩa Đường Tam chính thức trở thành một cường giả Lục giai.

Nhưng nhìn bốn lạc ấn trong cơ thể lộ ra có chút đáng thương. Thiểm Báo biến khá tốt, Ngũ giai. Ba cái còn lại tuy rằng tầng cấp huyết mạch đều rất cao, nhưng vị giai không cao nên tác dụng cũng có hạn.

Đường Tam muốn tiếp tục tăng lên, đem Huyền Thiên Công tu luyện đến tầng thứ bảy cần thời gian rất lâu. Như vậy, tiếp theo hắn nên nghĩ biện pháp tăng lên cấp độ lạc ấn. Còn một chuyện trọng yếu khác, chính là đi tìm lạc ấn thứ sáu rồi.

Thêm một loại lạc ấn, nhiều hơn một loại năng lực, không hề nghi ngờ sẽ đem thực lực của Đường Tam tăng lên nhiều.

Dù hiện tại mới bước vào Lục giai, Đường Tam rất có tự tin ở cùng cấp độ chiến đấu, hắn nhất định sẽ chiến thắng. Dù là Yêu Quái cùng cấp độ cũng không phải là đối thủ của hắn. Dù sao hắn cũng nắm giữ nhiều năng lực.

Khoé miệng cong lên tạo thành một nụ cười, Đường Tam dần tiến vào trạng thái minh tưởng. Lần này ra ngoài rèn luyện, thu hoạch đúng là không nhỏ a!

"Phanh phanh phanh!"

Tiếng gõ cửa mãnh liệt làm Đường Tam bừng tỉnh, hắn hít sâu một hơi, để cho Huyền Thiên Công tự vận chuyển, lập tức mở hai mắt ra.

"Ai đấy?"

"Là ta, là ta, Tiểu Đường, mở cửa nhanh. Ha ha ha, ta nói cho ngươi tin tức tốt!" Thanh âm quen thuộc từ ngoài cửa truyền đến.

Nghe được thanh âm này, Đường Tam nhãn tình sáng lên, nhanh chóng xuống giường đi mở cửa.

Thân ảnh quen thuộc nhào tới, ôm hắn thật chặt.

"Ha ha ha, các ngươi cũng còn sống, thật tốt, thật tốt quá! Ta còn tưởng các ngươi chết hết rồi, thật tốt quá!"

Người tới trực tiếp ôm lấy Đường Tam, quay một vòng.

"Tốt rồi, tốt rồi, Độc Bạch sư huynh, mau buông ta xuống." Đường Tam rất bất đắc dĩ.

Đúng vậy, thanh âm quen thuộc này, thân ảnh quen thuộc này không phải là Độc Bạch sao. Lúc này Độc Bạch mới hạ hắn xuống. Khi hai người bốn mắt nhìn nhau, Đường Tam rõ ràng cảm giác được bên trong Tinh Thần Chi Hải, Tinh Thần Lực đã hoá lỏng dũng động một lát, Linh Tê Thiên Nhãn tựa hổ run rẩy rất nhỏ.

"Ngươi tiến giai rồi sao?" Đường Tam thốt ra, mặt vừa sợ hãi vừa vui mừng.

"Ồ, ta còn chưa nói, làm sao ngươi biết? Ha ha, đúng vậy! Ta tiến giai rồi, rút cuộc đã tiến giai rồi. Tứ giai, Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn. Ha ha ha!" Độc Bạch hưng phấn khoa tay múa chân.

Chương 130: Tứ giai Thiên Hồ Biến

Độc Bạch dừng lại ở Tam giai đã nhiều năm nay, cho tới nay mọi người đều nói Thiên Hồ Biến là mạnh nhất, thiên phú của hắn là độc nhất vô nhị. Nhưng mấy năm qua hắn đều không tiến giai, bản thân cũng không có sức chiến đấu. Mắt thấy đồng bạn đều trở nên mạnh mẽ, trong lòng hắn làm sao có thể không lo lắng?

Nhưng mà hắn lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Lần này ra ngoài rèn luyện, vẫn luôn là Đường Tam, Vũ Băng Kỷ, Cố Lý và Trình Tử Chanh chiến đấu. Khi săn gïết Yêu Thú hắn cũng chỉ có thể ở một bên đứng nhìn. Thời điểm đồng đội chiến đấu, hắn đều phải trốn một bên. Loại cảm giác này thật sự là dày vò tâm can.

Nhất là trận chiến cuối cùng, hắn trơ mắt nhìn Đường Tam, Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý ba người cản phía sau, hắn và Trình Tử Chanh chạy trước. Khi đó hắn cảm thấy mình thực sự rất vô dụng.

Hắn dù sao vẫn chỉ là thiếu nên, cũng có một tâm nhiệt huyết. Lúc đó hắn cũng muốn sóng vai cùng đồng bạn chống chọi với kẻ địch mạnh mẽ a! Nhưng hắn vô dụng, hắn ở lại cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Sau đó trong nháy mắt, với tất cả khát vọng và tự trách bản thân, đầu hắn đau như muốn nứt, toàn thân dường như muốn nổ tung.

Có lợi ích gì, Thiên Hồ loại huyết mạch cấp 1 này có gì hữu dụng

chứ, thà rằng đổi thành một huyết mạch có sức chiến đấu!

Trong khoảnh khắc đó hắn bạo phát, toàn lực thôi động Tinh Thần Lực điên cuồng đánh thẳng vào Thiên Hồ Chi Nhãn, trong lòng thành tâm cầu nguyện, cầu nguyện đồng bạn được bình an. Hắn không biết làm như vậy có tác dụng không, nhưng đó là điều duy nhất hắn có thể làm.

Cũng trong giây lát đó, trong thân thể hắn có vật gì đó đã phá vỡ, hắn thậm chí thấy được ở chiến trường nơi xa, thấy được tình trạng thê thảm của ba người Đường Tam.

Hình ảnh loé lên rồi biến mất, sau đó hắn liền chìm vào trong bóng tối. Hắn mơ hồ thấy rõ, ở thời khắc cuối cùng, chính mình dường như phóng xuất ra một mảng bạch quang, bao phủ hướng về chiến trường bên kia.

Lúc hắn tỉnh lại cũng đã ở trong phòng mình rồi. Lúc đầu, ý thức của hắn thật mơ hồ, nhưng rất nhanh hắn đã cảm giác thật kỳ lạ. Hắn men theo cảm giác mà đứng lên, đi ra khỏi phòng, nhìn bầu trời bên ngoài, cảm thụ cảnh sắc xung quanh có điều gì đó khác lạ, đột nhiên hiểu được chính mình không giống trước kia. Đúng vậy, không giống trước kia, Thiên Hồ Chi Nhãn tiến hoá rồi! Rút cuộc đã đột phá bình cảnh, tiến nhập vào Tứ giai.

Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn, tựa hồ làm hắn có một cải biến đặc thù.

Thiên Hồ Chi Nhãn lúc trước có tác dụng quan sát là chính, ngoài ra cũng có chút cảm thụ, có thể cảm nhận được số mệnh của ai mạnh mẽ, số mệnh của ai tương đối kém, có thể biết trước một it nguy hiểm, nhưng trình độ tương đối thấp.

Hiện tại hắn mơ hồ có cảm giác khống chế số mệnh. Trong lúc vô

hình, tựa hồ gân mạch của thế giới này đều ở trong cảm giác của hắn, mà hắn có thể thử nghiệm kích thích những gân mạch này, để cho bọn chúng biến hoá theo ý mình.

Lúc này, hắn nghĩ đến đồng bạn, trong lòng tràn ngập vui mừng. Cho nên trước tiên liền đến chỗ Đường Tam, muốn đem tin tức này chia sẻ với hắn, lại không nghĩ tới, Đường Tam liếc một cái đã đoán ra hắn thành công tiến giai Thiên Hồ Chi Nhãn.

"Xuỵt", Đường Tam giơ tay ra hiệu cho Độc Bạch, "Ngươi nói nhỏ một chút, đừng lộ ra chuyện này. Chuyện này không thể truyền đi, Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi là cơ mật trọng yếu của học viện. Lúc trước là Tam giai nên mọi người không để ý quá nhiều. Năng lực của ngươi càng mạnh, Thiên Hồ Chi Nhãn có tác dụng càng lớn, thì ngươi càng nguy hiểm. Chuyện này chỉ có thể nói với các lão sư, cũng đừng nói cho các sư huynh, sư tỷ biết."

"Ừ ừ." Độc Bạch hưng phấn gật đầu, "Có phải các ngươi cũng không có việc gì? Đại sư huynh hắn thế nào rồi?"

"Yên tâm đi, cũng không có việc gì, chỉ có ngươi cùng Cố Lý sư huynh hôn mê. Ngươi đã tỉnh lại, sư huynh hắn cũng đang khôi phục rồi." Đường Tam nói.

Nghe hắn nói vậy, Độc Bạch thở phào một hơi dài.

"Thật tốt quá, thật là quá tốt rồi, mọi người không có việc gì thật là tốt." Nói xong, hắn lại muốn ôm lấy Đường Tam.

Đường Tam bất đắc dĩ đưa tay chống đỡ lồng ngực hắn, "Tỉnh táo lại, ngươi bình tĩnh một chút. Chúng ta đi tìm lão sư báo cáo chuyện này, được rồi, ngươi bây giờ căn bản không khống chế được tâm tình của mình, ta đi mời lão sư a. Ngươi ở đây chờ đi."

Lúc này vẫn là sáng sớm, chính là thời gian ăn điểm tâm. Đường Tam đóng kỹ cửa, để Độc Bạch ở trong phòng mình chờ đợi, hắn trực tiếp đi đến nhà ăn bên kia.

Hắn tất nhiên không đi tìm trấn trưởng lão sư, trấn trưởng Trương Hạo Hiên bình thường không ở trong học viện. Trong học viện còn có đại quản gia chân chính là thầy chủ nhiệm Quan Long Giang.

Vừa nghĩ tới hôm qua Quan Long Giang tức giận mắng Trương Hạo Hiên, Đường Tam lại có chút buồn cười. Trấn trưởng đây là chịu mắng thay mình a! Hôm nay chắc là mình bị mắng rồi. Ngày hôm qua vừa trở về, mục tiêu hàng đầu chính là dẫn đội, trấn trưởng lão sư.

Đường Tam lén lút tiến vào nhà ăn, liếc mắt liền thấy được Quan Long Giang.

Quan Long Giang mỗi sáng sớm đều đến nhà ăn xác nhận lại điểm tâm, an bài thật tốt cho tất cả mọi người.

Trong phòng ăn lúc này mùi hương thật nồng đậm, đây rõ ràng là mùi canh thịt. Hẳn là dùng xương của Liệt Địa Tích Dịch hôm qua để hầm. Canh này là đồ tốt a, đối với mọi người đều thập phần bổ dưỡng. Chắc hẳn trong đồ ăn của học viện Gia Lý cũng chỉ như thế này.

"Quan lão sư." Đường Tam thấp giọng kêu một tiếng.

Quan Long Giang quay đầu lại nhìn, thấy là hắn, mặt lập tức trầm xuống: "Đang muốn tìm ngươi đây. Đường Tam, ngươi có biết hay không ..."

Mắt thấy Quan Long Giang chuẩn bị phun lửa giận, Đường Tam vội vàng tiến lên vài bước, thấp giọng nói: "Quan lão sư, ta có tin tức tốt muốn nói với người."

"Tin tức tốt? Tin tức tốt gì?" Quan Long Giang nghi ngờ nói.

Đường Tam đến bên cạnh hắn, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói một câu.

"Cái gì? Thật sự?" Quan Long Giang mở to hai mắt nhìn, hơn nữa hoàn toàn quên mất sự tình muốn mắng Đường Tam một trận.

"Thật sự sao? Ngươi xác định?" Thanh âm của vị chủ nhiệm này đều run rẩy.

"Xác định, ta xác định. Không có sai đâu, chính hắn cũng cảm giác như vậy." Đường Tam khẳng định nói.

"Hắn ở đâu? Bây giờ hắn ở đâu? Như thế nào lại không cùng ngươi đi?" Quan Long Giang vội vàng thăm hỏi.

Đường Tam nói: "Hắn quá hưng phấn, ta sợ hắn bại lộ, cảm thấy chuyện này cần giữ bí mật, dù sao cũng rất trọng yếu. Cho nên ta để hắn chờ trong phòng, trước tiên chạy tới người báo cáo, không biết ta làm vậy có đúng không?"

"Đúng, vô cùng đúng. Giữ bí mật, nhất định phải giữ bí mật." Quan Long Giang hưng phấn xoa xoa đôi bàn tay, miễn cưỡng ổn định tâm tình của mình, "Đi, mau dẫn ta tới chỗ hắn. Ta phải tự mình cảm thụ mới có thể xác định."

"Vâng."

Lập tức, Đường Tam mang theo Quan Long Giang đi tới phòng của mình. Còn chưa bước qua cửa, Quan Long Giang kéo hắn lại nói, "Ngươi giữ cửa đi, đừng để cho bất luận kẻ nào tiến vào." Nói xong, Quan Long Giang đẩy cửa bước vào, để Đường Tam lưu lại ngoài cửa.

Đường Tam khoé miệng co giật một lát. Đây là phòng của ta a! Sao ta lại thành canh cửa rồi hả? Nhưng mà canh cửa thì canh cửa, xem ra hôm nay mình không bị ăn mắng. Không lâu sau, cửa phòng mở ra.

Khi Quan Long Giang xuất hiện trước mặt Đường Tam, mặt đã đều ửng đỏ.

"Quan lão sư, thế nào rồi ạ?" Đường Tam dò hỏi.

Quan Long Giang ha ha cười một tiếng: "Tốt, vô cùng tốt, phi thường tốt a! Ha ha ha. Tiểu Đường, lần này coi như ngươi lập đại công rồi. Rất tốt, ngươi nhớ phải giữ bí mật. Trước tiên cứ như vậy, ta đã lệnh cho tiểu tử kia tạm thời không lộ diện. Ngươi trước tiên mang hắn về phòng hắn, ổn định lại cảnh giới, chờ hắn có thể khống chế năng lực của mình rồi nói tiếp. Bây giờ, ai cũng có thể cảm nhận được trên người hắn có biến hoá. Ta đi tìm sư phụ của ngươi." Nói xong, Quan Long Giang vội vã rời đi.

Chương 131: Độc Bạch cảm thấy không vui

Đường Tam trở lại phòng, Độc Bạch trên mặt vẫn còn rất hưng phấn.

"Quan lão sư đã xác nhận, ta chính thức đột phá. Ha ha ha, ta có lợi hại không?"

Đường Tam có chút bất đắc dĩ nói: "Ngươi trước tiên khống chế tâm tình của mình đã, còn có, khống chế huyết mạch chấn động mới coi là lợi hại. Trạng thái này của ngươi, ai cũng có thể nhìn ra ngươi không bình thường."

Lúc Độc Bạch mới tiến vào phòng hắn đã cảm giác được, Độc Bạch làm cho người ta có một loại cảm giác có thể nhiễu loạn quy tắc. Không sai, chính là nhiễu loạn quy tắc. Phương diện này, Đường Tam có phán đoán càng chuẩn xác hơn so với Quan Long Giang.

Quy tắc là cái gì? Kỳ thật chính là toàn bộ trật tự thế giới, trật tự của thế giới này. Khi Đường Tam bị Độc Bạch ôm lấy, hắn rõ ràng cảm nhận được trật tự của vị diện này xuất hiện chấn động. Tuy rằng chưa thể cải biến trật tự, nhưng khẳng định có thể quấy nhiễu trật tự.

Thiên Hồ Biến tiến vào Tứ giai, tác dụng chính thức cũng bắt đầu hiện ra rõ ràng. Đường Tam cảm nhận được Độc Bạch không bình thường, nhưng hắn không thể khẳng định được Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn có thể sinh ra tác dụng gì. Nhưng chỉ cần tiếp cận với Độc

Bạch, hắn lập tức có cảm thụ quái dị.

Độc Bạch đối với Đường Tam tràn đầy thiện ý, cho nên khi tiếp xúc với Độc Bạch, Đường Tam có thể cảm nhận được vận khí của mình dường như trở nên tốt hơn, Huyền Thiên Công trong cơ thể vận chuyển càng thêm trôi chảy.

Mà Linh Tê Thiên Nhãn cùng Thiên Hồ Chi Nhãn hô ứng lẫn nhau, tự động hấp thu một ít khí tức của Độc Bạch. Tuy rằng không thông qua Huyền Thiên Công để thôn phệ, hấp thu cũng không nhiều, nhưng Đường Tam có thể cảm nhận được Linh Tê Thiên Nhãn có một tia tiến bộ.

Nói cách khác, chỉ cần hắn và Độc Bạch ở cùng một chỗ, dù là không dùng Huyền Thiên Công để thôn phệ huyết mạch chi lực của Độc Bạch, Linh Tê Thiên Nhãn cũng tự động tiến hoá.

Điều này là nội tâm Đường Tam khẽ động. Thiên Hồ Chi Nhãn chính là năng lực khống chế số mệnh, mình thôn phệ huyết mạch chi lực của Độc Bạch, chính là làm suy yếu số mệnh của người nhà. Sau khi đến Tứ giai, Độc Bạch rõ ràng không giống lúc trước. Nếu mình vẫn tiếp tục thôn phệ, rất có thể phải chịu số mệnh phản phệ, chẳng bằng cứ như vậy ở bên Độc Bạch hấp thu từ từ, mặc dù sẽ tăng lên chậm một chút, nhưng không sinh ra vấn đề.

Cho nên, Đường Tam hiện tại cũng vui vẻ ở cùng với Độc Bạch.

"Được rồi, được rồi, ta đã biết. Đây không phải là vì ta mới đột phá sao? Ta sẽ cố gắng khống chế. Tứ giai thật không giống với Tam giai." Độc Bạch hưng phấn nói.

Đường Tam nói: "Ta trước tiên đưa ngươi về phòng, sẽ đưa điểm tâm cho ngươi sau. Ta đoán chừng các sư phụ đều muốn tới tìm

ngươi rồi."

"Được, cảm ơn huynh đệ. Đúng rồi, Tử Cực Ma Đồng của ngươi ta có thể tiếp tục tu luyện sao?" Độc Bạch thấp giọng hỏi.

Đường Tam gật gật đầu nói: "Hẳn là không có vấn đề. Ngươi đột phá đến Tứ giai, Tinh Thần Lực cũng cần tăng cường. Lần này đột phá, hẳn là tâm tình nhận lấy kích thích mãnh liệt dẫn đến huyết mạch sôi trào. Tinh Thần Lực cần tiếp tục tăng lên, chỉ khi Tinh Thần Lực đủ cường đại, ngươi mới có thể khống chế tốt hơn Thiên Hồ Chi Nhãn, tương lai tiến giai cũng dễ dàng hơn một chút. Ngươi cứ tu luyện đi, có gì thay đổi ngươi nói với ta, chúng ta cùng nhau giải quyết. Hơn nữa, sau khi Tử Cực Ma Đồng đạt tới cảnh giới nhất định, bản thân cũng là một phương thức chiến đấu."

"Phương thức chiến đấu? Đó là cái gì?" Độc Bạch nghi ngờ hỏi.

Đường Tam lặng yên cảm thụ một lát, xác định phụ cận không có người, lúc này mới nói: "Chúng ta tu luyện Tinh Thần Lực, mang đến hiển nhiên là công kích về mặt tinh thần. Ngươi xem ta."

Nói xong, hắn xoay người, hướng về bên cạnh, trong hai tròng mắt tử quang loé lên.

Hào quang màu tím dài gần một tấc từ trong hai tròng mắt bắn ra, tử quang loé lên rồi biến mất.

Tuy rằng tử quang không nhằm vào Độc Bạch, nhưng Độc Bạch cảm nhận được Tinh Thần Lực cùng số mệnh chi lực nhận phải áp bách mãnh liệt. Đứng trước mặt hắn dường như không phải người, mà là một cự thú, làm hắn tim đập nhanh hơn, tinh thần chấn động, phát ra một tiếng hét kinh hãi.

Đường Tam sau khi dung hợp Thiên Hồ Chi Nhãn, Tinh Thần Lực đã biến thành trạng thái lỏng, Linh Tê Thiên Nhãn còn do ba kỹ năng dung hợp mà thành. Tử Cực Ma Đồng cũng tu luyện thành một kỹ năng cường đại. Hai đại kỹ năng hỗ trợ lẫn nhau, Đường Tam hoàn toàn có thể khẳng định, Tử Cực Ma Đồng bây giờ so với cùng cấp độ kiếp trước càng mạnh hơn.

Ngày đó đối kháng với Sáp Sí Hổ, nếu như lúc ấy không có Cố Lý cùng Vũ Băng Kỷ cưỡng ép khống chế, hắn đã bại lộ năng lực cường đại này, cho Sáp Sí Hổ một công kích đánh sâu vào tinh thần.

Hiện tại, hắn sở dĩ biểu hiện Tử Cực Ma Đồng trước mặt Độc Bạch, một là vì Độc Bạch đã cùng hắn tu luyện Tử Cực Ma Đồng, hai là hắn muốn cho Độc Bạch chứng kiến, ở phương diện này mình mạnh như thế nào, Tử Cực Ma Đồng có tương lai như thế nào.

Hắn rất hy vọng Độc Bạch nhanh chóng tăng lên, như vậy, Linh Tê Thiên Nhãn cũng sẽ tăng lên nhanh a. Hiện tại Thiên Hồ Chi Nhãn là Tứ giai, không lâu sau, Linh Tê Thiên Nhãn cũng có thể đạt đến Tứ giai rồi.

Độc Bạch trợn mắt há mồm nói: "Cái này, cái này cũng được sao? Tinh Thần Lực của ngươi mạnh như vậy?"

Đường Tam gật gật đầu nói: "Chính là kết quả tu luyện Tử Cực Ma Đồng. Cho nên ta nói cho ngươi biết, tu luyện cái này thù Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi có khả năng sẽ tiến hoá a."

"Ừ ừ ân." Độc Bạch gật đầu liên tục. Chính vì hắn có Thiên Hồ Chi Nhãn, cho nên vừa rồi hắn có thể cảm nhận được phát ra Tinh Thần Lực mạnh như thế nào.

"A, đúng rồi, ta Lục giai rồi." Đường Tam nhàn nhạt nói.

"..."

Độc Bạch nhìn hắn, cả nửa ngày mới nói một câu, "Ngươi đúng là quái vật." Hắn đột nhiên cảm thấy, mình đột phá Tứ giai cũng không đáng cao hứng. Gia hoả này so với mình nhỏ hơn hai tuổi mà đã đạt Lục giai rồi? Hắn đồng cấp với Đại sư huynh rồi hả?

"Không có ý gì khác a." Đường Tam nhàn nhạt nói.

Thời điểm hắn Ngũ giai đã có thể cùng Đại sư huynh đánh ngang tay, bây giờ Lục giai rồi, chẳng phải là bên trong các đệ tử, Đường Tam mới là người mạnh nhất sao? Gia hoả này vẫn là nhỏ tuổi nhất đó. Cái này là có ý gì? Độc Bạch thật là muốn nói ta không chơi với ngươi. Nhưng hắn vừa dạy mình Tử Cực Ma Đồng, điều này thật khó nói a. Thiên Hồ Chi Nhãn tiến vào Tứ giai, hắn cũng cảm giác được, khí tức của Đường Tam làm cho hắn thân cận. Hắn rất quen thuộc với cảm giác này, người có vận khí càng tốt, hắn lại càng có cảm giác thân mật.

"Ta về phòng đây. Ngươi đã thành công đả kích ta không còn hưng phấn nữa. Ngươi đã giúp ta khống chế được tâm tình." Độc Bạch tỏ vẻ trầm tư.

"Không cần cảm ơn." Đường Tam mỉm cười.

"Ai cảm ơn ngươi? Hừ, ta đi thôi!"

Đường Tam cuối cùng vẫn đưa hắn về phòng, thực hiện hứa hẹn với Quan Long Giang, sau đó mới đi tới nhà ăn ăn cơm.

Canh được hầm từ xương Yêu Thú thật là tốt. Sau khi ăn, thân thể ấm áp có chút ngứa. Sau khi ăn xong điểm tâm, tất cả mọi người

đều có thần thái sáng láng.

Sáng hôm nay vẫn là khoá thể năng của Mộc Vân Vũ lão sư.

Trừ Độc Bạch, Cố Lý cùng Vũ Băng Kỷ, những người khác đều tập hợp trong sân.

Mộc Vân Vũ sắc mặt nghiêm túc nhìn các học viên, trầm giọng nói: "Mỗi người các ngươi đều được học viện tỉ mỉ lựa chọn ra, Yêu Thần biến của các ngươi đều nổi trội trong nhân loại chúng ta. Các ngươi cũng biết Yêu Thần biến từ đâu mà có, đó là sự khuất nhục mà các tiền bối chịu đựng cho chúng ta truyền thừa. Cho nên việc đầu tiên các ngươi phải làm là bảo vệ tốt bản thân mình, cố gắng hết sức để mình trở thành người hữu dụng. Các ngươi mạo hiểm, không chỉ mang đến cho mình nguy hiểm, mà còn là tổn thất cực lớn cho học viện cùng tổ chức. Hôm nay ta trịnh trọng cảnh báo các ngươi, trong tương lai, vô luận là chấp hành nhiệm vụ gì, nhất định phải lượng sức mà làm, không thể liều lĩnh. Bảo vệ tốt chính mình thì mới có tương lai." Nói xong, ánh mắt lạnh như băng của nàng rơi trên người Đường Tam.

Năm người đi chấp hành nhiệm vụ, hôm nay đi học chỉ có hai người Đường Tam cùng Trình Tử Chanh. Đường Tam là người đề nghị làm nhiệm vụ, không bị nhắm vào mới là lạ ...

Chương 132: Khen ngợi

Đường Tam nhíu lại đôi lông mày, Mộc Vân Vũ không có bỏ qua cho hắn, trầm giọng nói: "Đường Tam, ra khỏi hàng!"

Đường Tam tiến lên một bước.

Mộc Vân Vũ chậm rãi đi đến trước mặt hắn, lạnh lùng nói: "Ngươi có biết hay không, lần này ..."

Nàng vừa nói tới đây, một thanh âm đột ngột vang lên: "Lần này, chúng ta muốn khen ngợi tinh thần mạo hiểm và dũng cảm của Đường Tam."

Mộc Vân Vũ sững sờ, các học viên khác sửng sốt, vô thức mà hướng về phía thanh âm. Người đến không phải ai khác, chính là Quan Long Giang. Bên người Quan Long Giang còn có trấn trưởng Trương Hạo Hiên.

Thật khác so với tối hôm qua bị mắng, lúc này trấn trưởng mặt mũi hồng hào, hai tay chắp sau lưng, vui vẻ đi theo Quan Long Giang, trong mắt còn mang theo vài phần kiêu ngạo.

Mộc Vân Vũ đưa ra một ánh mắt nghi hoặc với Quan Long Giang. Đêm qua không phải đã thương lượng tốt rồi hay sao? Hôm nay phải phê bình tiểu tử Đường Tam này một lát, cũng là đề tỉnh tất cả mọi người, nếu không, lần sau còn phát sinh chuyện như vậy thì làm sao bây giờ? Tuy nói lần này không xuất hiện trọng thương

cùng tử vong, nhưng đến trấn trưởng cũng bị thương có thể thấy tình huống nguy hiểm như thế nào, thiếu chút nữa là toàn quân bị diệt rồi.

Quan Long Giang đi đến bên người nàng, vỗ vỗ bờ vai Đường Tam, mỉm cười hướng các học viên khác, nói: "Các ngươi nhất định rất ngạc nhiên, mấy ngày vừa rồi nhóm Vũ Băng Kỷ, Đường Tam đi làm cái gì, hiện tại, ta nói cho mọi người biết."

"Được sự đồng ý của học viện, lấy Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ đứng đầu năm người, bọn họ thi hành một nhiệm vụ săn gïết Yêu Thú. Lúc bọn họ đưa ra muốn chấp hành nhiệm vụ này, kỳ thật ta đã phản đối, bởi vì mục tiêu của bọn họ quá mức mạnh mẽ. Nhưng lúc đó, Đường Tam nói với ta, nhà ấm không bồi dưỡng ra bông hoa chịu được mưa to gió lớn. Đối mặt với khảo nghiệm càng mạnh, nguy cơ càng lớn, bọn họ mới có thể rất tốt kích phát tiềm năng của bản thân."

"Dưới sự cân nhắc cẩn thận, chúng ta đồng ý thỉnh cầu của bọn họ, cho bọn họ đi thi hành nhiệm vụ này. Có phải các ngươi rất tò mò, Yêu Thú bọn họ muốn săn gïết là gì? Bây giờ ta nói cho các ngươi biết. Bọn họ lựa chọn chính là Sáp Sí Hổ đã trưởng thành, ước chừng là Thất giai Sáp Sí Hổ."

Lời vừa nói ra, các học viên lập tức xôn xao. Thất giai Yêu Thú, đây chính là Thất giai Yêu Thú a! Đây là to gan như thế nào.

"Bởi vì lo lắng cho bọn họ, cho nên lần này trấn trưởng âm thầm đi theo, tiến hành bảo hộ năm người. Bọn họ trên đường đi không ngừng thông qua chiến đấu với Yêu Thú, cùng đồng bạn phối hợp mà ma luyện bản thân, đều có tiến bộ không nhỏ."

"Khi bọn họ tiến vào khu vực tiếp cận với khu vực Sáp Sí Hổ sinh

hoạt, quả nhiên đã tao ngộ Sáp Sí Hổ. Vận khí không tệ, gặp phải Lục giai Sáp Sí Hổ, còn chưa trưởng thành. Các ngươi hẳn đều hiểu rõ, dù chỉ là Lục giai, Yêu Thú so với chúng ta cường đại hơn, bởi vì Yêu Thú có thân thể cường hãn. Nhưng dù dưới tình huống như vậy, năm người Đường Tam liên thủ, cuối cùng thành công đánh chết Lục giai Sáp Sí Hổ, hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa là dưới tình huống trấn trưởng không giúp đỡ."

Vũ Băng Kỷ bị thương mọi người đều biết, ở phòng ăn mọi người đều gặp Đại sư huynh một thân quấn đầy băng vải. Hiện tại biết bọn họ đánh chết Lục giai Sáp Sí Hổ, mọi người đều khiếp sợ nhưng cũng tràn đầy khâm phục.

"Nếu như các ngươi cho rằng như vậy đã kết thúc, vậy thì sai rồi. Lục giai Sáp Sí Hổ bọn họ vừa đánh chết kia chưa trưởng thành, nhưng nó có gia đình. Cha mẹ nó đã tìm tới. Mà phụ thân của nó, chính là Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương, vô cùng cường đại. Trấn trưởng kịp thời ra tay, ngăn cản Sáp Sí Hổ Vương. Nhưng mẫu lão hổ đã đạt đến Thất giai đỉnh phong, nó tập kích năm người bọn họ."

Quan Long Giang nói đến đây, mặc dù đã biết nhóm Đường Tam đã bình an trở về, nhưng vẫn không khỏi đem tâm tình nhấc tới cổ họng.

"Lúc đó, bọn họ không có ngoại viện, chỉ có thể dựa vào chính mình. Kết quả các ngươi cũng thấy đó, bọn họ đều trở về rồi. Độc Bạch cùng Cố Lý hôn mê, Vũ Băng Kỷ bị trọng thương, Đường Tam bị thương nhẹ. Nhưng thành quả thì rất huy hoàng. Mặc dù có thành phần vận khí, nhưng bọn họ đã đánh chết Thất giai đỉnh phong mẫu lão hổ, hoàn thành vượt cấp khiêu chiến, hoá không thể thành có thể."

Lời vừa dứt, các học viên lần nữa phát ra một mảnh kinh hô. Tất cả

mọi người đều nhìn Đường Tam cùng Trình Tử Chanh khác đi.

"Ngắn ngủi hơn một tuần rèn luyện, lại để cho bọn họ phát triển thật tốt. Đường Tam nói đúng, nhà ấm không bồi dưỡng ra bông hoa chịu được mưa to gió lớn. Chiến tích chói mắt như vậy đã chứng minh trong quá trình rèn luyện thực lực của bọn họ đã tăng lên. Bởi vậy, ta cùng trấn trưởng thương lượng qua, tương lai săn gïết Yêu Thú sẽ trở thành một phần quan trọng trong khoá thực chiến. Mỗi người đều phải tham dự, trong thực chiến tự mình cảm ngộ mà tăng lên. Xét thấy lần này tiểu đội của Đường Tam, Vũ Băng Kỷ có biểu hiện ưu tú, học viện quyết định, thu hoạch của hai đầu Sáp Sí Hổ đều thuộc về bọn họ. Ngoài ra, bọn họ đồng thuận đem thịt và xương Sáp Sí Hổ cống hiến cho học viện, giúp mọi người tăng thêm đồ ăn."

Tiếng hoan hô lập tức vang lên. Thịt Yêu Thú cũng phân đẳng cấp đó. Càng là Yêu Thú hung hãn, xương cốt càng có hiệu quả tốt. Sáp Sí Hổ chính là thú chung chi vương, huống chi còn có tu vi Lục giai cùng Thất giai đỉnh phong, tuyệt đối là đại bổ a!

Trình Tử Chanh lúc này có chút mơ hồ.

Buổi sáng hôm nay khi nàng gặp được Mộc Vân Vũ còn bị lão sư này hung hăng khiển trách một hồi. Trong mấy vị lão sư ở học viện, nữ lão sư chỉ có Mộc Vân Vũ, cho nên tất cả nữ học viên có điều thỉnh giáo đều đến tìm nàng.

Bộ dạng vừa rồi của Vũ lão sư rõ ràng là muốn khiển trách Đường Tam, nhưng sao Quan lão sư vừa đến, tất cả đều nghịch chuyển rồi?

Sắc mặt Mộc Vân Vũ có chút khó coi, âm thầm véo Quan Long Giang một chút. Quan Long Giang dường như không có cảm giác, một mực đem lời muốn nói nói xong.

Toàn bộ tiền thưởng đều thuộc về chúng ta? Nói cách khác, trừ xương và thịt Yêu Thú, tất cả các vật có giá trị khác đều thuộc về chúng ta?

Đường Tam rất vui mừng. Điều này không phải là có thêm năm đồng nguyên tố tệ hay sao?

"Tốt, cứ như vậy đi. Bắt đầu tiết học. Mộc lão sư ngươi tiếp tục." Quan Long Giang cười ha hả nói.

"Tiếp tục cái gì? Ngươi đi theo ta." Mộc Vân Vũ không có hắn chút mặt mũi nào, kéo ống tay hắn sang một bên. Hiển nhiên nàng muốn hỏi vì sao thái độ của hắn đột nhiên thay đổi.

Trương Hạo Hiên đi đến trước mặt Đường Tam, cười ha hả nói: "Đứng vào hàng đi. Phương pháp này của ngươi rất tốt, về sau có thể tiếp tục tiến hành. Rất không tồi."

Đường Tam hiểu vì sao bọn họ lại đồng ý, Thiên Hồ Chi Nhãn tiến giai mang đến cho các lão sư kinh hỷ cực lớn. Yêu Thần biến cấp 1 này đối với tổ chức Cứu Thục quá trọng yếu. Tương lai nếu như Độc Bạch có thể đạt đến Thần cấp, nói không chừng thật sự có thể đem tổ chức chạm đến cánh cửa cực hạn. Huống chi, Thiên Hồ Chi Nhãn càng có tác dụng phụ trợ lớn.

Yêu Quái Tộc cũng tôn trọng Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, có thể thấy Thiên Hồ Chi Nhãn có tác dụng phụ trợ quan trọng như thế nào. Hiện tại, Thiên Hồ Chi Nhãn xuất hiện trên người nhân loại, tất nhiên chính là cơ hội để nhân loại tiến hoá cực lớn.

Không lâu sau, Mộc Vân Vũ đã trở về với nét mặt kinh ngạc. Phẫn nộ trên khuôn mặt nàng đã biến mất, thay vào đó là vẻ cổ quái, tựa

hồ có chút buồn cười.

Bởi vì nàng đột nhiên nghĩ đến, người buồn bực nhất không phải là mình, mà là vị ca ca chịu trách nhiệm khoá thực chiến kia.

Mộc Ân Tình mang các học viên ở khoá thực chiến lâu như vậy mà không có nhiều kết quả. Vậy mà Đường Tam mới chín tuổi cũng đã đạt đến Lục giai rồi. Tốc độ này thật sự là quá kinh khủng!

Chương 133: Không cần nội đan

"Toàn thể xuất phát. Quy tắc như trước. Hôm nay phụ trọng của mỗi người tăng lên 20%. Tiềm năng cần phải tạo áp lực mới có thể kích phát ra." Mộc Vân Vũ đưa ra yêu cầu của tiết học hôm nay.

Vừa nghe nói phụ trọng tăng lên 20%, các học viên đang hưng phấn lập tức xụ mặt xuống, nhưng chỉ có thể dựa theo lời lão sư mà hành động.

"Đường Tam, ngươi lưu lại một lát." Mộc Vân Vũ gọi Đường Tam lại.

Những người khác đều đi thực hiện nhiệm vụ rồi, Đường Tam lưu lại.

Mộc Vân Vũ nhìn Đường Tam từ trên xuống dưới, thần sắc có chút phức tạp. Trương Hạo Hiên vẫn chưa đi, Quan Long Giang cũng vừa trở lại.

Đồng thời bị ba vị lão sư nhìn chằm chằm, dù kiếp trước là Thần Vương, Đường Tam bây giờ cũng cảm thấy có chút sợ.

"Các sư phụ, có chuyện gì sao? Ta không cần tham gia khoá huấn luyện thể năng sao?" Đường Tam chỉ các học viên đang dần đi xa, hỏi.

Mộc Vân Vũ nói: "Ngươi thật sự đã Lục giai rồi hả?"

Đường Tam yên lặng gật đầu: "Hình như là vậy."

Mộc Vân Vũ khoé miệng co giật một lát. Chín tuổi, đứa nhỏ này mới chín tuổi a! Nàng dù là lão sư, nhưng cũng chỉ Thất giai mà thôi. Tuy nói từ Lục giai đến Thất giai là một đại môn lớn cần vượt qua, nhưng nàng lúc hai mươi sáu tuổi mới đạt đến Thất giai. Đường Tam còn rất nhiều thời gian.

Quan Long Giang lầm bầm: "Đường Tam Lục giai, Độc Bạch tiến hoá lên Tứ giai. Nhìn tình huống như vậy, Cố Lý sớm đạt đến bình cảnh cũng có khả năng tiến giai. Trình Tử Chanh không tiến giai, nhưng lần này thu hoạch không nhỏ, tích luỹ càng nhiều, không lâu sau cũng có thể tiến vào Ngũ giai rồi. Băng Kỷ cũng nói có thu hoạch thật lớn. Lần rèn luyện này, tuy rằng nguy hiểm rất nhiều, nhưng tác dụng cũng rất lớn ..."

Mộc Vân Vũ nói với Đường Tam: "Tuy rằng ngươi tiến vào Lục giai rồi, nhưng ta phải nói với ngươi, ít nhất trong vòng năm năm, ngươi không nên thử nghiệm trùng kích Thất giai. Thân thể của ngươi chưa trổ mã hoàn toàn, nếu tiếp tục tăng lên, thân thể không chịu được mà tổn hại. Như vậy ngươi nhất định phải chết. Ngươi vẫn còn nhỏ, dễ dàng xúc động, nhưng cũng chính vì mạng nhỏ, ngươi nhớ lấy không nên trùng kích Thất giai."

"Vâng, Mộc lão sư. Ta cũng cảm thấy như vậy, cho nên ta nhất định phải rèn luyện thân thể, tăng cường thể năng và sức chịu đựng của bản thân. Lần này có thể đột phá Lục giai là do cơ duyên xảo hợp. Lúc ấy, thân thể của ta bị Sáp Sí Hổ quán chú một ít năng lượng Phong thuộc tính, không biết chuyện gì xảy ra đã đột phá rồi. Hiện tại, ta có thể cảm giác được kinh mạch trướng đau nhức, thân thể có chút chịu không được. Một thời gian dài sau này, ta chỉ có thể bồi dưỡng thân thể thật tốt."

Nghe hắn nói như vậy, Mộc Vân Vũ nhu hoà hơn rất nhiều.

"Ngươi biết là tốt rồi. Tiếp theo cứ hảo hảo tích luỹ, đem căn cơ bồi dưỡng thật vững chắc."

"Vâng." Đường Tam đáp ứng.

Mộc Vân Vũ quay đầu nhìn Quan Long Giang, Lục giai, tiểu tử này vậy mà đạt đến Lục giai rồi?

Quan Long Giang nhìn Mộc Vân Vũ một chút, lại nhìn Trương Hạo Hiên một chút. Trên mặt trấn trưởng còn mang theo một nụ cười tự hào. Mộc Vân Vũ cùng Quan Long Giang lập tức cảm thấy, Trương Hạo Hiên có phải hay không đã sớm biết Đường Tam có tiềm năng như vậy? Nếu như Đường Tam cùng Trương Hạo Hiên không phải có Yêu Thần biến không giống nhau, bọn họ thậm chí muốn nghi ngờ Đường Tam là con trai của Trương Hạo Hiên.

"Tốt rồi, ngươi cũng đi luyện tập đi. Mấy ngày này ăn nhiều thịt Yêu Thú một chút. Máu Yêu Thú các ngươi mang về nên giữ lại, dùng để tẩm bổ thân thể. À, Thất giai Yêu Thú có nội đan, nội đan của mẫu lão hổ kia ngươi có thể cân nhắc giữ lại cho mình dùng, dù sao cũng là Phong thuộc tính, có khả năng nhất định tăng lên lực chưởng khống Phong nguyên tố của ngươi, thậm chí giúp ngươi có được Phong nguyên tố hộ thể."

Đường Tam trong nội tâm khẽ động, nhưng hắn lập tức nói: "Máu Yêu Thú có thể giữ lại, nhưng nội đan kia có thể bán đi, dù sao cũng là mọi người cùng đạt được."

Thất giai Yêu Thú vì sao trân quý? Chính là bởi vì có nội đan, đó là một trạng thái cố định năng lượng. Tuy rằng Thất giai Yêu Thú

không thể dùng nội đan để khởi xướng công kích cường đại, nhưng nội đan là kết tinh một thân tu vi của chúng nó, cũng là thứ quý giá nhất trên thân Yêu Thú.

Quan Long Giang nói: "Từ tình hình chiến đấu của các ngươi, mọi người chắc sẽ không phản đối, mặt khác ngươi cầm ít hơn một chút là được."

Đường Tam kiên quyết nói: "Không được, đem nội đan bán đi, tiền lời mọi người chia đều a. Lão sư, ta vừa đột phá Lục giai, dùng nội đan của mẫu lão hổ, thân thể của ta đoán chừng không chịu được. Ta trước tiên đem khí lực tu luyện mạnh mẽ hơn rồi tính sau. Về phần nội đan, về sau vẫn còn cơ hội có thể lấy được."

"Được, cứ như vậy đi. Vẫn hảo hảo tăng lên sức chịu đựng của cơ thể là trọng yếu." Trương Hạo Hiên mơ hồ hiểu vì sao Đường Tam cự tuyệt nội đan. Tiểu tử này đâu chỉ có một loại Yêu Thần biến, có thể dùng nội đan hay không rất khó nói.

Đường Tam xác thực là nghĩ như vậy, hắn không có hứng thú với việc tu luyện Phong nguyên tố hộ thể, chỉ cần Tinh Thần Lực đủ cường đại, hắn có thể phát huy năng lực không thua kém Phong nguyên tố hộ thể. Mà khi đã tu luyện thành Phong nguyên tố hộ thể, phần lớn thuộc tính thân thể hắn sẽ chuyển hoá nghiêng về Phong thuộc tính, đó cũng không phải là kết quả hắn muốn.

Mộc Vân Vũ nói: "Cũng tốt, ngươi biết mình căn cơ bất ổn là được. Ngươi cũng đi luyện tập đi. Nếu ngươi đã Lục giai rồi, phụ trọng tăng lên gấp đôi."

"Vâng." Đường Tam quay người, lấy phụ trọng leo núi.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, Quan Long Giang nhịn không được nói:

"Tiểu tử này chính là quái tài. Rõ ràng chỉ có Phong Lang Biến lại có thể tăng nhanh như thế. Hơn nữa ta nghe Băng Kỷ nói, ở phương diện khống chế nguyên tố, hắn cho Băng Kỷ không ít chỉ điểm, làm cho Băng Kỷ hiểu ra rất nhiều điều."

Trương Hạo Hiên ha ha cười một tiếng, nói: "Nếu như không phải phát hiện ra thiên phú của hắn, ngươi cho rằng ta sẽ thu hắn làm đồ đệ sao?"

Nhìn Trương Hạo Hiên đang tỏ vẻ, Quan Long Giang tức giận nói: "Lần này các ngươi gặp may mắn, mạo hiểm thành công. Nếu như thất bại, ta xem ngươi báo cáo như thế nào với tổ chức."

Trương Hạo Hiên cười làm lành nói: "Tốt, về sau không đi là được."

Quan Long Giang đảo mắt, nói: "Vẫn đi, chỉ là tăng cường tính an toàn. Lần này tuy rằng nguy hiểm, nhưng như Đường Tam nói, dưới áp lực và kích thích mãnh liệt, tiềm năng mới được kích phát tốt hơn. Đường Tam đạt đến Lục giai, Độc Bạch cũng tiến vào Tứ giai. Cố Lý tuy rằng chưa tỉnh, nhưng hắn cũng tăng lên. Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh cũng có thu hoạch không nhỏ. Lắng đọng tích luỹ một chút, hiệu quả sẽ càng tốt. Phương thức thực chiến này xác thực đối với phát triển của bọn nhỏ rất tốt. Ta cảm thấy chúng ta cần hoàn thiện phương thức này, mà không phải hoàn toàn chối bỏ."

Trương Hạo Hiên nhìn hắn, cười nói: "Ngày hôm qua cũng không biết ai mắng ta xối đầu."

"Ngươi trên thị trấn không có chuyện gì sao? Bề bộn thì mau đi giải quyết đi. Đường đường là một trấn trưởng, đừng có lúc nào cũng chơi bời lêu lổng. Ta đi xem Độc Bạch một chút." Nói xong, Quan Long Giang xoay người rời đi.

Cố Lý đêm hôm qua đã tỉnh lại, bất quá hắn tiêu hao quá lớn, tu vi cũng chưa khôi phục, cần phải minh tưởng điều tức.

Thịt Yêu Thú nhóm Đường Tam mang về, một phần hiến ra, còn lại đều trực tiếp bán cho học viện, đổi thành nguyên tố tệ. Những vật khác trên người Yêu Thú cũng được Vũ Băng Kỷ xử lý, ước chừng cần hai ba ngày mới hoàn thiện.

Đường Tam rất ít xuất hiện, mỗi ngày chính là đi học, tu luyện, ổn định lại tu vi vừa đạt được.

Lại qua hai ngày, tin vui trước sau truyền đến, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh song song đột phá lên Ngũ giai.

Tiểu đội năm người đi săn giết Yêu Thú này, trừ Vũ Băng Kỷ vừa tiến vào Lục giai không lâu, bốn người còn lại đều tiến giai. Đến lúc này, học viện cũng hoàn toàn đồng ý với phương thức tu luyện thực chiến của bọn họ, tuy rằng nguy hiểm, nhưng hiệu quả thật sự quá tốt.

Nhất là Thiên Hồ Biến cùng Thì Quang Biến song song tiến hoá, quả thực làm học viện Cứu Thục trở nên vui sướng.

Mà đối với nhóm người Đường Tam, thời khắc làm bọn họ hưng phấn đến rồi.

"Đi, Đại sư huynh gọi chúng ta đến chia tiền." Độc Bạch kích động xông vào phòng Đường Tam, kéo hắn đi.

Chương 134: Chia tiền, phát tài!

Đã chia tiền rồi sao? Đôi mắt Đường Tam sáng lên, thật là quá vui mừng.

Khi bọn họ đi vào gian phòng của Vũ Băng Kỷ, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh đã đến. Trên mặt mấy nàng đều là vui sướng.

Độc Bạch xoa xoa đôi bàn tay, cười hì hì nói: "Đại sư huynh, tổng cộng được bao nhiêu a? Nhanh phân thôi. Ha ha, ta không thể chờ được rồi."

Vũ Băng Kỷ cười nói: "Tất cả mọi người đều đến đông đủ, ta kiểm kê cho các ngươi một lát. Lần này chúng ta tổng cộng giết được hai mươi con Yêu Thú, trong đó có một đầu Thất giai đỉnh phong Sáp Sí Hổ, một đầu Lục giai Sáp Sí Hổ, còn lại đều là Yêu Thú có tu vi Ngũ giai và dưới Ngũ giai. Đồ vật có giá trị cao nhất trên người Thất giai Yêu Thú là nội đan, sau đó là lân giáp, da, gân, xương cốt cùng một số bộ phận đặc thù trên người Yêu Thú. Mỗi phần đều có giá tiền khác nhau."

"Thịt và xương Yêu Thú đều bán cho học viện, bởi vì là bán cho học viện nên có chiết khấu. Học viện dựa theo giá thị trường chiết khấu bảy mươi phần trăm. Thịt Yêu Thú nếu như do chúng ta tự mình xử lý cũng không có khả năng lấy được giá thị trường, bởi vì là số lượng lớn. Học viện trực tiếp mua lại cũng thuận tiện, ta liền đồng ý."

"Máu Yêu Thú thì giữ lại, sau khi học viện điều chế xong, liền phân cho năm người chúng ta dùng để bồi bổ gân cốt. Dùng máu Yêu Thú để rèn luyện thân thể là một phương pháp tu luyện xa xỉ, may mắn lần này chúng ta có rất nhiều máu. Điều chế cần một ít thời gian, dù sao cũng là của chúng ta."

"Các bộ phận còn lại, tất cả đều bán ra đổi thành tiền, tổng cộng là hai mươi tám miếng nguyên tố tệ. Vốn là mười bảy miếng, nhưng trấn trưởng đặc biệt chiếu cố, cho chúng ta thành hai mươi tám miếng. Dựa theo quy định lúc trước, chúng ta chia đều. Mỗi người lấy trước năm đồng nguyên tố tệ."

Hắn vừa nói vừa xuất ra một cái túi, ở trước mặt nhẹ nhàng giũ một cái, từng miếng nguyên tố tệ từ bên trong lăn xuống. Hai mươi tám đồng nguyên tố tệ xuất hiện, nguyên tố bên trong gian phòng đều chấn động mãnh liệt.

Thật là nhiều tiền a! Trừ Đường Tam, bọn họ chưa từng có nhiều tiền đến vậy. Đây cũng không phải là Yêu tệ hay Linh Tê tệ, mà là nguyên tố tệ. Nguyên tố tệ có sức mua rất kinh người, cũng có tác dụng phụ trợ tu luyện tương đối tốt, bản thân nó chính là bảo vật.

Những nguyên tố tệ này thuộc tính nào cũng có, cũng không đồng nhất.

"Mọi người lựa chọn đi. Nguyên tố tệ Băng thuộc tính ta đã cầm rồi, còn lại các ngươi tự lựa, mỗi người lấy trước năm đồng."

Bốn người vui mừng, mỗi người cầm năm đồng. Thuộc tính với bọn họ cũng không quá trọng yếu, mượn nguyên tố tệ để tu luyện thực sự quá xa xỉ, người bình thường cũng không làm như vậy.

Chờ bọn họ cầm xong, trên mặt bàn còn thừa lại ba đồng nguyên tố

tệ.

Vũ Băng Kỷ nói: "Ba đồng nguyên tố tệ này, Đường Tam, ngươi cầm đi."

"Hả?" Đường Tam sững sờ, nghi ngờ nhìn về phía Đại sư huynh, "Đại sư huynh, dùng nó mua đồ rồi mọi người cùng chia?"

Vũ Băng Kỷ lắc đầu, nói: "Không, đây là ngươi nên được. Ta tin tưởng bọn họ cũng sẽ không phản đối. Trong hành trình này, ngươi chịu trách nhiệm chỉ huy đoàn đội, khi tao ngộ Yêu Thú, nếu không có ngươi chỉ huy, chúng ta hẳn là không săn gïết được một phần ba thành tích hiện tại. Ngươi đừng cự tuyệt, huống chi ngươi dạy ta vung tay mũi tên, lại dạy Cố Lý cùng Chanh tử Loạn Phi Phong Chuy Pháp. Những thứ này chúng ta tiếp nhận, cũng cảm kích trong lòng. Cho nên ngươi không nên khách khí với chúng ta, không có đề nghị của ngươi, chúng ta cũng không có khả năng có cơ hội rèn luyện này. Ngươi cầm đi."

"Còn có ta, ta cũng cùng Đường Tam học được một chiêu! ..." Độc Bạch lập tức nói, Đường Tam đụng hắn một cái, hắn mới không có đem mấy chữ Tử Cực Ma Đồng nói ra.

Đường Tam nói: "Vậy ta không khách khí với mọi người. Nếu như các ngươi đều đồng ý, ta cầm."

Kỳ thật trong lòng hắn lại đang thở dài. Ta đúng là dạy các ngươi, nhưng các ngươi cũng không biết ta thu hoạch được gì trên người các ngươi a. Thật là một đám nhỏ thuần phác! Kỳ thật, các ngươi đều là một bộ phận trong kế hoạch của ta. Ân, ngoại trừ Đại sư huynh.

Tám đồng nguyên tố tệ cũng là một khoản tiền lớn đối với Đường

Tam, tăng thêm tài sản đạt được từ trên người Phong Hùng, hiện tại hắn có cảm giác thật giàu có.

Một đồng nguyên tố tệ, tương đương với một trăm Linh Tê tệ, một vạn Yêu tệ. Nếu đổi tất cả thành Yêu tệ, bây giờ hắn cũng có hơn mười vạn rồi, nói "giàu có" cũng không đủ hình dung.

Mọi người thu hồi nguyên tố tệ, tuy Đường Tam có nhiều hơn bọn họ nhưng không có ai bất mãn. Trong thời gian ngắn, năm người đều rất hưng phấn.

"Lúc nào lại đi a, Tiểu Đường?" Độc Bạch hỏi một câu làm cho mọi người đều tập trung lên Đường Tam.

Đúng a! Lúc nào lại đi? Lần rèn luyện này thu hoạch quá lớn. Trừ Đường Tam, mỗi người có năm nguyên tố tệ, hơn nữa Độc Bạch cùng Cố Lý song song tiến giai. Lúc trước hai bọn họ tiến giai là nan đề với cả học viện. Còn có Trình Tử Chanh cũng tiến giai rồi.

Tăng lên như vậy là điều bọn họ không dám nghĩ đến. Lúc trước, Cố Lý cùng Độc Bạch đều cho rằng mình bị nhốt trong bình cảnh rồi, kết quả một lần rèn luyện lại đột phá. Đối với bọn họ, lần rèn luyện này tuy rằng rất mạo hiểm, nhưng ngược lại, thu hoạch vô cùng đáng giá. Dùng một câu để hình dung bọn họ chính là, sẹo vừa lành thì đã quên đau.

Huống chi, thực lực tăng lên làm bọn họ tự tin lên nhiều. Dựa theo tốc độ như vậy, đi vài lần rèn luyện, tương lại có thể nhanh chóng tăng lên a!

Vũ Băng Kỷ cũng đem ánh mắt đặt trên người Đường Tam, hắn là người duy nhất lần này không tiến giai. Đường Tam đột phá Lục giai làm cho hắn không ngừng hâm mộ. Mà khi hắn tiến giai thì

chính thức tiến vào cao giai. Thất giai là một đường ranh giới, chỉ có khi đạt đến Thất giai, mới xem như có được thực lực cường đại.

Đường Tam nói: "Không thể gấp được. Lần thu hoạch này đúng là rất lớn, sư huynh, sư tỷ đều tiến giai rồi. Nhưng các ngươi tiến giai cũng không phải vì lần này chúng ta mạo hiểm, mà phần lớn là do các ngươi tích luỹ đủ nhiều. Ba người các ngươi đều khổ sở ở bình cảnh một thời gian dài, chỉ là mượn cơ hội lần này hoàn thành đột phá thôi. Đối với tu luyện, trừ kích thích bên ngoài, kích phát tiềm năng bên trong và tích luỹ cũng rất trọng yếu. Việc đầu tiên chúng ta cần làm là tiêu hoá thu hoạch lần này. Sau khi tiêu hoá xong, chúng ta sẽ tính tiếp."

Vũ Băng Kỷ gật gật đầu nói: "Tiểu Đường nói có lý. Lần thu hoạch này không nhỏ, các ngươi vừa mới đột phá, hẳn là nên ổn định cảnh giới xong thì hẵng lo đến hành động lần sau. Ta nghe Quan lão sư nói, về sau có thể tổ chức cho các đồng học lên núi rèn luyện, nhưng mà khẳng định không có chúng ta. Các sư phụ cũng có ý muốn chúng ta tích luỹ thêm."

Độc Bạch cùng Cố Lý có chút thật vọng, nhưng cũng không phản bác.

Đường Tam mỉm cười nói: "Không bằng như vậy, chúng ta đặt ra một tiêu chuẩn. Cố Lý sư huynh, ngươi đem Loạn Phi Phong Chuy Pháp ít nhất luyện đến mười tám lần công kích liên tục, xoay tròn như ý muốn. Chanh tử sư tỷ ít nhất có thể hoàn thành liên tục ba vòng công kích cửu chuyển Kim Sí Phi Phong Trảm. Độc Bạch sư huynh, phương pháp tu luyện Tinh Thần Lực ta dạy ngươi, ngươi hãy hoàn thành nhập môn và ứng dụng sơ bộ. Chờ tất cả mọi người đều hoàn thành, chúng ta sẽ cân nhắc đi ra ngoài rèn luyện, mọi người thấy sao?"

"Ta không có vấn đề." Cố Lý không chút do dự nói, sau đó con mắt đảo một vòng, lại hỏi: "Tiểu Đường, ngươi dạy Độc Bạch phương pháp tu luyện Tinh Thần Lực gì? Ta có thể học được không?" Thì Quang Biến của hắn cũng cần Tinh Thần Lực mạnh mẽ làm hậu thuẫn đó.

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói: "Khả năng không được. Phương pháp này thích hợp với chưởng khống giả Tinh Thần Lực thuần tuý. Độc Bạch sư huynh vẫn chưa thử nghiệm thành công. Thì Quang Biến của ngươi vừa tiến giai, vẫn là không nên thử, ta sợ có tác dụng phụ."

Cố Lý có chút thất vọng nói: "Vậy được rồi, ta trước luyện tập Loạn Phi Phong Chuy Pháp đã. Chờ sau khi luyện thành, ta phải chỉnh đốn tiểu tử Trương Bạch Bân kia thật tốt, hắc hắc."

Chương 135: Đi đến cửa hàng bán lẻ

Đường Tam cười híp mắt nói: "Lần này kiếm được nhiều tiền như vậy, ta cảm thấy quan trọng nhất là đem tiền chuyển hoá thành thực lực. Chúng ta nên đi mua sắm thôi."

"Ta đồng ý!" Trình Tử Chanh lập tức giơ tay lên, vẻ mặt hưng phấn.

"Đi một chuyến đến cửa hàng bán lẻ!" Độc Bạch nắm trong tay nguyên tố tệ, quay người đi ra ngoài.

Vũ Băng Kỷ có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Tiểu Đường, ta thì sao? Ngươi thấy ra rèn luyện đến đâu thì có thể tiếp tục đi rèn luyện?"

Đường Tam nhìn Vũ Băng Kỷ, suy nghĩ một chút nói: "Đại sư huynh, lúc nào ngươi chính thức luyện ra băng châm thì lúc đó chúng ta sẽ ra ngoài rèn luyện."

"Được!" Vũ Băng Kỷ không chút do dự gật đầu.

Tuy rằng thương thế của hắn chưa khỏi hẳn, nhưng gần đây vẫn cố gắng luyện tập khống chế Băng nguyên tố. Sau khi được Đường Tam chỉ điểm, cảm ngộ của hắn với Băng nguyên tố đã sâu sắc hơn nhiều.

"Vậy đi thôi, đi đến cửa hàng bán lẻ. Ta cảm thấy, chính thức phát tài hẳn là Vũ tỷ mới đúng." Vũ Băng Kỷ cười nói.

Năm người cùng đi ra ngoài. Trong túi quần có tiền nên lòng an tâm, Độc Bạch đi tuốt ở phía trước, thẳng đến cửa hàng bán lẻ do Mộc Vân Vũ phụ trách.

Khi bọn họ đi vào cửa hàng, Mộc Vân Vũ đang chỉnh lại quầy đồ vật. Chứng kiến năm người bọn họ cùng tới, Mộc Vân Vũ không khỏi cười nói: "Ôi!!! Các tiểu tài chủ đã đến. Như thế nào, hôm nay tới mua sắm lớn sao?"

Đường Tam cười ha hả nói: "Vũ tỷ, chúng ta tới mua đồ. Người xem chúng ta đều tới một lần, có thể giảm giá hay không?"

"Giảm giá? Cái này không được. Đừng tưởng ta không biết các ngươi kiếm được bao nhiêu tiền, còn muốn giảm giá? Ngươi không biết cái gì gọi là hâm mộ ghen ghét sao? Không làm thịt các ngươi đã là ta rất khách khí rồi." Mộc Vân Vũ mỉm cười nói.

Độc Bạch nói: "Vũ tỷ, ngươi không thể như vậy. Ngươi nói như vậy chúng ta liền tới nội thành mua. Trong thành không chừng có càng nhiều chỗ tốt."

Mộc Vân Vũ cũng không hoảng hốt: "Đi a! Các ngươi cứ đi đi. Trong thành đúng là có nhiều đồ tốt, nhưng mấu chốt không phải ai cũng bán cho ngươi. Đại đa số cửa hàng đều không cởi mở với các phụ thuộc, chỉ có Yêu Quái Tộc, thậm chí là quý tộc mới có tư cách đi vào. Ngươi không tin thì đi thử xem."

Đường Tam trong nội tâm khẽ động, từ lời nói của nàng, hắn đã biết thêm một tình huống mới – phụ thuộc mua đồ đều bị kỳ thị.

Vũ Băng Kỷ cười ha hả nói: "Vũ tỷ, đừng nghe tiểu tử Độc Bạch này nói lung tung, chúng ta đi lựa đồ a." Nói xong, hắn hướng mấy người liếc mắt tỏ ý.

Mộc Vân Vũ bình tĩnh ngồi trên ghế nói: "Đi thôi. Vừa ý cái gì thì nhanh lấy, sau đó tới đây tính tiền. Đồ vật có thể mang về theo từng nhóm."

Có rất nhiều bảo vật cần bảo quản đặc thù, mang đi mà không dùng ngay đã mất đi công hiệu. Mộc Vân Vũ nói có thể mang đi từng nhóm chính là giúp đỡ bọn họ bảo quản vật phẩm mua sắm.

Năm người không nói thêm lời nào, lập tức bắt đầu chọn lựa.

Bên trong cửa hàng có vô cùng nhiều chủng loại, nơi này bọn họ đều đã tới, nhưng mua đồ ở đây, khả năng cũng chỉ có Vũ Băng Kỷ. Thân là Đại sư huynh, hắn cũng có một chút tích góp. Còn Độc Bạch, Đường Tam, Trình Tử Chanh đều là lần đầu tiên tới cửa hàng mua sắm. Cố Lý đã tới mấy lần, nhưng đều không tốn quá nhiều tiền.

Tương đối mà nói, bình thường Độc Bạch cùng Cố Lý đã được chiếu cố nhiều hơn một chút. Thiên phú của bọn họ quá tốt, tiến hoá của bọn họ với học viện quá mức trọng yếu, học viện đối với bọn họ tất nhiên cũng có ưu tiên. Nhưng một số vật phẩm trân quý bên trong cửa hàng, học viện phải bỏ ra một cái giá không nhỏ mới mua được, không có khả năng không lý do cấp cho bọn họ, nhất là mấy năm qua bọn họ cũng không đột phá bình cảnh.

Mộc Vân Vũ nói: "Nếu như cần lão sư đề cử thì cứ tìm ta."

Nàng nhìn năm người này, trong nội tâm rất là vui mừng. Nàng đương nhiên biết năm tiểu gia hoả này tổng thu nhập chỉ sợ vượt qua hai mươi miếng nguyên tố tệ, dù sao hai đầu Sáp Sí Hổ thật sự rất đáng giá. Riêng nội đan kia đã có giá năm nguyên tố tệ, so với trong tưởng tượng còn nhiều hơn một ít.

"A, đúng rồi. Ngày mai nhóm thứ hai sẽ xuất phát đi săn gïết rèn luyện. Lần này vẫn là năm người đi. Chờ bọn họ trở về, nhóm thứ ba cũng lên đường. Các ngươi đại khái là chia thành ba tổ. Cho nên nhìn trúng thứ tốt thì tranh thủ ra tay, đừng để đám người kia trở về rồi vượt mất. Trong cửa hàng này có nhiều thứ là độc nhất vô nhị đấy, cũng chưa có bán đâu."

Đường Tam nhìn bên trong tủ, không khỏi lộ dáng vẻ tươi cười. Phương thức chào hàng này của Vũ tỷ có chút bình thường. Không nói những thứ kia giá rất cao, chỉ nói thu hoạch, chẳng lẽ tổ thứ hai sẽ có thu hoạch giống bọn họ sao? Loại khả năng này là phi thường nhỏ.

Tiểu đội này của Đường Tam, đừng nhìn Độc Bạch không có sức chiến đấu gì, Vũ Băng Kỷ là Đại sư huynh, thực lực đạt đến Lục giai. Có Đại sư huynh dẫn đội, lại thêm Đường Tam có tác dụng rất trọng yếu. Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến, Thiên Hồ Biến đều có tác dụng đặc thù. Dẫn đội hai tổ kia hẳn đều là Ngũ giai, thực lực so với bọn họ kém hơn khá nhiều. Quan trọng nhất là, hai tổ kia không có Đường Tam, cho nên, thu hoạch không có khả năng lớn hơn bọn họ.

Đối với việc mua vật gì, Đường Tam sớm đã có dự định. Lần trước đi tới nơi này xem xét, hắn đã nhớ kỹ một số vật phẩm thích hợp với mình.

Rất nhanh, Đường Tam đã chọn xong vật mình muốn, ghi chép lại rồi trở về chỗ Mộc Vân Vũ.

"Vũ tỷ, ta muốn các đồ vật này." Đường Tam đưa bản ghi chép của mình cho nàng.

Mộc Vân Vũ tiếp nhận, so sánh với danh sách của mình, rất nhanh đã sao chép xong danh sách đồ vật của Đường Tam.

Sau khi sao chép xong, nàng có chút kinh ngạc nói: "Ngươi sao lại muốn mua cái này? Long Cân Quả cũng không tệ, dùng để rèn luyện kinh mạch rất tốt. Ngươi đúng là dám trả giá, một cành Long Cân Quả chính là một nguyên tố tệ a! Nhưng mà, Thanh Ngọc Đằng có cái gì hữu dụng. Đây chỉ là Yêu Thú cấp thấp mà thôi. Nhị giai Yêu Thú, còn sống. Đồ vật này có tác dụng lớn nhất là buộc đồ vật. Ngươi mua làm dây thừng sao? Nhưng mà nó di động, cũng không ổn định như dây thừng a!"

"Còn cái này, ngươi mua cái này làm gì? Tiêm Tinh Kim? Kim loại hiếm này có tác dụng gì? Ngay là làm Yêu tệ cũng không đáng, bởi vì bên trong không có bất kỳ thuộc tính năng lượng nào. Còn Hắc Ô Thạch, cái này có gì hữu dụng? Ngươi còn mua nhiều như vậy? Đồ vật này ngoại trừ cứng rắn ra cũng không có bất kỳ năng lượng nào. Ngươi sợ ngươi có nhiều tiền lắm phải không?"

Nghe Mộc Vân Vũ liên tiếp chất vấn, Đường Tam không khỏi cười khổ: "Vũ tỷ, chúng hữu dụng với ta."

"Có gì hữu dụng? Dựa theo số lượng ngươi mua, tổng cộng đã mất hai nguyên tố tệ rồi. Ngươi có biết Tiêm Tinh Kim dùng làm cái gì không? Cái này không đáng nhất. Đây là nguyên liệu dùng làm đồ trang sức của nữ nhân. Trang sức của Yêu Quái Tộc thượng lưu đều khảm nạm vật này, bởi vì nó sáng bóng, màu sắc rất đẹp, rất được hoan nghênh, lại có sản lượng ít, cho nên giá cả khá cao. Ngươi là một nam hài tử, muốn đồ vật này làm gì? Chẳng lẽ ngươi muốn làm trang sức tặng nữ nhân. Ngươi xem trọng Chanh tử rồi hả?"

"..."

Đường Tam không biết nên nói cái gì cho đúng. Hắn biết Mộc Vân Vũ có ý tốt, nhưng hắn mua những vật này đều thực sự có chỗ để dùng.

"A? Coi trọng ta? Không được đâu Đường Tam, ta không thích người còn nhỏ tuổi hơn mình. Ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ, nhanh chóng cắt đứt suy nghĩ này đi." Trình Tử Chanh tai rất thính, lập tức cự tuyệt.

Nhưng Trình Tử Chanh tựa hồ lại nghĩ tới ưu điểm của Đường Tam, liền bổ sung thêm một câu: "Tiểu Đường a! Ta biết ngươi là người tốt, nhưng hiện tại chúng ta còn nhỏ, vẫn nên cố gắng tu luyện, lấy học hành làm chủ."

Còn phát thẻ người tốt? Đường Tam khoé miệng co giật một thoáng.

Chương 136: Mua sắm hoàn tất

"Vũ tỷ, nó thực sự hữu dụng với ta. Hắc Ô Thạch cùng Tiêm Tinh Kim đều rất cứng rắn, hơn nữa còn có đặc tính riêng. Tiêm Tinh Thạch mặc dù bản thân không có thuộc tính nguyên tố, nhưng đối với bất kỳ nguyên tố nào cũng có tính bài trừ. Ta cân nhắc đem nó làm vũ khí, có thể dễ dàng phá vỡ các phòng ngự thuộc tính nguyên tố. Tựa như lần này chúng ta gặp phải Sáp Sí Hổ. Sáp Sí Hổ có phong cương, Phong Nhận của ta không có tác dụng với nó. Ta muốn chế tạo vũ khí, phụ trợ cho Phong Nhận, tăng cường công kích. Hắc Ô Thạch cũng có tác dụng tương tự như vậy, hơn nữa chúng khá rẻ, nên ta mua nhiều một chút. Tiêm Tinh Kim quá đắt nên ta chỉ mua một ít để thử nghiệm ..."

"Chế tạo vũ khí sao?" Mộc Vân Vũ ngẩn người, nàng là lần đầu tiên nghe nói dùng Tiêm Tinh Kim để chế tạo vũ khí. Đồ vật này vô cùng quý. Đường Tam mua khối này, chỉ lớn chừng một quả đấm của hài tử, nhưng đã tốn một nguyên tố tệ. Nàng là đau lòng thay hắn a.

Hắc Ô Thạch ngược lại không tốn bao nhiêu tiền. Đồ vật này cũng không có tác dụng bài trừ nguyên tố, ngoại trừ cứng rắn cũng không có chỗ nào tốt. Mà Đường Tam mua một đống lớn, ước chừng một mét khối rồi. Nếu như thành Gia Lý không có sẵn Hắc Ô Thạch, thứ này căn bản không đáng bao nhiêu tiền.

"Tuỳ ngươi đi. Dù sao cũng là tiền của ngươi, tiêu như thế nào là việc của ngươi." Mộc Vân Vũ tức giận nói.

"Cảm ơn Vũ tỷ."

Tổng số tiền hắn phải trả là hai đồng nguyên tố tệ và ba mươi lăm Linh Tê tệ.

Đắt tiền nhất chính là Long Cân Quả và Tiêm Tinh Kim. Thanh Ngọc Đằng cùng Hắc Ô Thạch không mất bao nhiêu tiền.

Đường Tam mua được vật mình muốn, đã đủ hài lòng. Những vật này đều không cần vật chứa, có thể trực tiếp mang đi trở về phòng mình.

"Tiểu Đường, ngươi xem giúp ta một chút, ta nên mua cái gì? Ta có cần mua Long Cân Quả hay không? Ở đây còn một quả này." Độc Bạch vẫy vẫy với Đường Tam.

Đường Tam đi đến bên cạnh hắn, nói: "Ngươi đừng mua Long Cân Quả, ngược lại ta đề nghị Chanh tử sư tỷ nên mua."

"Quá mắc, không nỡ mua." Trình Tử Chanh bày ra bộ dáng thần giữ của.

Đường Tam cười nói: "Không bỏ mồi sao bắt được lang. Sư tỷ, Kim Sí Phi Phong Trảm của ngươi vấn đề lớn nhất không phải là thân thể không đủ dẻo dai, mà là lực phản chấn sẽ tác dụng liên tiếp, đồng thời tổn thương đến bản thân. Ngươi xem giới thiệu về Long Cân Quả này, chỗ tốt lớn nhất là cường gân tráng cốt. Ta cảm thấy ngươi nên dùng một quả, chẳng những có thể vững chắc thân thể, mà còn tăng cường tính bền dẻo. Rất đáng thử."

"Thật sự?" Trình Tử Chanh nhìn về trái cây dài, mảnh màu ám tử sắc, nhưng vẫn có chút do dự.

"Ta cũng nghĩ ngươi nên dùng." Vũ Băng Kỷ đi tới, đồ của hắn cũng đã chọn xong rồi, đều là Băng thuộc tính. Hắn bây giờ là Lục giai, việc quan trọng là tăng lên tu vi của bản thân, cho nên chọn đồ đều là dùng để tăng lên cảm ngộ Băng thuộc tính. Hơn nữa hắn mua không nhiều, Băng nguyên tố tệ cũng có tác dụng tu luyện rất tốt. Trước kia chưa từng thử qua, lần này hắn chuẩn bị thử nghiệm một chút.

"Được, ta mua một quả. Rất đắt a!" Trình Tử Chanh thè lưỡi, quyết định nắm bắt mua một quả cuối cùng này.

"Còn ta? Ta nên mua cái gì?" Độc Bạch hướng Đường Tam cầu giúp đỡ.

Đường Tam cười nói: "Ngươi cùng Cố Lý sư huynh thích hợp nhất với linh dược tăng lên Tinh Thần Lực. Ngươi mua loại này là được. Các ngươi đều vừa đột phá, Tinh Thần Lực phát triển rất nhanh, nhân cơ hội này dùng nhiều linh dược tăng lên Tinh Thần Lực một chút, có thể nhanh chóng vững chắc cảnh giới, đồng thời tăng nhanh tu vi."

Linh dược đề tăng Tinh Thần Lực trong cửa hàng cũng không nhiều, chỉ có hai, ba loại. Độc Bạch cùng Cố Lý thương lượng một lát, hai người phân chia bằng nhau, trực tiếp mua hết.

Nhưng giá của các linh dược này cũng rất cao, hai người tổng cộng bỏ ra sáu đồng nguyên tố tệ, mỗi người ba đồng, đều rất đau lòng, không chịu mua thứ gì khác.

Đối với tố chất thân thể của Độc Bạch, Đường Tam sở dĩ không đề nghị hắn tăng lên lúc này, chủ yếu là vì hắn tiên thiên rất kém, dù sau này có tăng lên, nhưng so với những người khác thì trình độ không thể nào bằng. Như vậy thà chuyên tâm vào Tinh Thần Lực.

Dù sao đây cũng mới là tác dụng chính thức của Thiên Hồ Chi Nhãn. Khi Tinh Thần Lực đủ cường đại mới có khả năng Thiên Hồ Chi Nhãn tiến giai.

Mua sắm hoàn tất, năm người cộng lại đã bỏ ra mười đồng nguyên tố tệ. Mộc Vân Vũ rất vui vẻ.

"Sau khi trở về nắm chắc cơ hội mà sử dụng linh dược. Không nên lãng phí dược tính. Hoan nghênh lần sau lại đến." Tâm tình thật tốt, Mộc Vân Vũ tự mình đưa bọn họ ra đến cửa.

Khi nhóm Đường Tam khi khuất, từ đằng sau cửa hàng có một người đi ra, đó là Quan Long Giang.

Mộc Vân Vũ không quay đầu lại hỏi: "Thực không cho bọn họ chút tiện nghi sao? Không nên chiết khấu, khuyến khích bọn nhỏ sao?"

Quan Long Giang mỉm cười, nói: "Cái này gọi là mưa móc đều dính. Thu hoạch lần này thực sự quá lớn, bọn chúng cũng không thiếu tiền. Tiền từ chỗ bọn họ sẽ dùng để trợ cấp cho những hài tử khác. Ai bảo bọn chúng kiếm tiền nhanh như vậy. Ngươi ở lại chú ý bọn họ một chút, ngày mai ta cùng ca ca ngươi âm thầm bảo hộ nhóm thứ hai đi rèn luyện. Đoán chừng mất một tuần đến mười ngày mới trở về. Hy vọng lần này bọn họ cũng có thu hoạch thật tốt. Ta cũng muốn tự mình xem một chút, dã ngoại rèn luyện này rốt cuộc có hiệu quả tốt như vậy không?"

Mộc Vân Vũ nói: "Năm người thì có đến bốn tiểu gia hoả tiến giai đấy, còn săn được nhiều Yêu Thú như vậy. Sự thật sẽ chứng minh tất cả. Muốn mắng bọn họ cũng không có cách nào. Tiểu tử Đường Tam kia thật là thần bí. Ta nghe Chanh tử nói, hành động lần này, người chỉ huy cũng không phải là Vũ Băng Kỷ, mà là Đường Tam. Đừng nhìn Vũ Băng Kỷ là Đại sư huynh, Đường Tam mới là lãnh đội

thực sự."

Quan Long Giang gật gật đầu, nói: "Tiểu tử này giống như trên người có mị lực đặc thù, trời sinh là lĩnh tụ. Hy vọng hắn vẫn duy trì tốc độ phát triển như vậy. Ca của ngươi mới thực sự là phiền muộn, hắn phụ trách khoá thực chiến lâu như vậy, Độc Bạch cùng Cố Lý cũng không thể đột phá. Vậy mà cùng Đường Tam ra ngoài một chuyến, trở về đã đột phá rồi. Ngày hôm qua ca của ngươi còn nói với ta, nhóm thứ hai này, nếu không thực sự gặp tử vong, chúng ta đều không ra tay, để cho bọn họ cảm nhận một chút cảm giác tử vong. Thật là nhẫn tâm!"

Mộc Vân Vũ bất đắc dĩ nói: "Ta phải đau lòng cho nhóm thứ hai một chút. Các ngươi cũng đừng làm quá. An toàn là trên hết!"

"Ân, yên tâm đi. Cũng không phải lần nào cũng gặp phải Sáp Sí Hổ Vương."

Năm người Đường Tam tự mình trở về phòng. Đều mua được thứ tốt, tất nhiên là muốn nhanh sử dụng.

Tiêm Tinh Kim đã được Đường Tam trực tiếp bỏ vào túi trữ vật, Hắc Ô Thạch cũng vậy. Hai kim loại này hắn cũng không nhìn lại, nhưng khoé miệng vẫn cong lên.

Hôm nay tuy rằng bỏ ra hai đồng nguyên tố tệ, nhưng Đường Tam thấy rất đáng giá. Long Cân Quả là đồ tốt, rất thích hợp cho hắn lúc này để rèn luyện kinh mạch, rèn luyện bản thân. Nó trợ giúp hắn tăng lên cường độ thân thể, giúp hắn tiếp nhận tu vi Lục giai dễ dàng hơn. Đồng thời còn có thể tăng tốc phát triển. Hơn nữa còn có thịt và máu Yêu Thú phụ trợ, Đường Tam tin tưởng mình sẽ không còn gầy yếu nữa.

Lời nói của Mộc Vân Vũ rất thật lòng, hắn thật sự cần chú ý tẩm bổ bản thân nhanh chóng lớn lên mới có thể đột phá cảnh giới. Dù sao hắn mới chín tuổi, thân thể không chịu được năng lượng trong cơ thể là vấn đề lớn.

Dù kiếp trước là Thần Vương, dưới tình huống bình thường, ở tuổi này, hắn có thể đạt đến Huyền Thiên Công tầng thứ ba coi như rất không tệ. Sở dĩ bây giờ có thể nhanh chóng đạt đến tầng thứ sáu, nguyên nhân trọng yếu nhất chính là đặc tính thôn phệ. Lực cắn nuốt cường đại làm cho hắn tăng tốc phát triển. Nhưng mà, thân thể lại không theo kịp tốc độ tu vi tăng lên.

Chương 137: Thanh Ngọc Đằng

Đường Tam cũng không nóng lòng phục dụng Long Cân Quả, trong vòng ba ngày phục dụng là được rồi. Hắn lấy ra Thanh Ngọc Đằng mình vừa mua sắm.

Thanh Ngọc Đằng, thân như tên gọi, toàn thân là màu thanh bạch sắc, mơ hồ có cảm giác trong suốt. Sờ vào có cảm giác vô cùng đặc thù, rất mềm mại, tản ra một nhiệt lượng ấm áp.

Cây Thanh Ngọc Đằng Đường Tam mua có chiều dài chừng ba mét. Nó bị nhốt trong một cái lồng, đang không ngừng vặn vẹo, tựa như một con rắn.

Nó là một loài Yêu Thú, Nhị giai Yêu Thú. Nếu như có thể mở ra linh trí, nó chính là Tinh Quái. Đáng tiếc, nó không có. Khai linh trí không phải là một chuyện dễ dàng. Nhị giai Yêu Thú, là thuộc tính thực vật, nếu chiếu theo tiêu chuẩn ước định của Yêu Quái Tộc thì không thể ăn, cho nên Thanh Ngọc Đằng kỳ thật cũng không có tác dụng gì. Đặc điểm duy nhất của nó là cứng cỏi.

Thanh Ngọc Đằng rất dễ sống, có nước có ánh sáng thì cơ bản sẽ không chết, sinh mệnh lực vô cùng mạnh mẽ. Bọn nó sống trong rừng núi sâu thẳm, cũng không có tính công kích nào, thậm chí cũng không gây cảm giác đau nhức. Có thể đánh giá là Nhị giai, bởi vì bản thân nó rất bền.

Nhìn Thanh Ngọc Đằng, trong đáy mắt Đường Tam hiện lên một

vòng hồi tưởng. Hắn mở lồng sắt ra, phóng xuất Thanh Ngọc Đằng.

Cửa lồng mở ra, Thanh Ngọc Đằng tựa hồ cảm nhận được điều gì đó, nó lập tức động đậy, ngọ nguậy bò sát mặt đất. Bởi vì nó là thực vật, nên có bản năng tìm kiếm nguồn nước. Tay phải Đường Tam huy động, một cơn gió xanh thổi qua, đem Thanh Ngọc Đằng vào trong tay mình, nhẹ nhàng cầm chặt. Thanh Ngọc Đằng vốn ôn nhuận, nhưng khi Đường Tam bắt được nó, nó lập tức vặn vẹo kéo dài, quấn dọc theo tay hắn. Đây là một phản ứng theo bản năng. Tuy rằng nó không am hiểu chủ động công kích, nhưng một khi bị đụng vào, nó sẽ dùng đặc điểm cứng cỏi của bản thân, quấn quanh vật thể đụng phải mình, Yêu Thú nhỏ yếu sẽ bị ghìm đến chết.

Nhìn thấy Thanh Ngọc Đằng dài ba mét kia quấn lấy tay mình, trong mắt Đường Tam hào quang lập loè, Huyền Thiên Công vận chuyển.

Thanh Ngọc Đằng đột nhiên rung rung rồi dựng thẳng lên, vầng sáng bạch sắc trên thân nhanh chóng mờ đi, dây leo trong chốc lát trở nên khô quắt, lực quấn không còn mạnh, mềm rồi rủ xuống mặt đất. Tay phải Đường Tam bóp chặt, thúc giục Huyền Thiên Công, Thanh Ngọc Đằng khô quắt kia lập tức biến thành bột mịn, rơi xuống mặt đất.

Hắn nhắm mắt lại, lặng yên cảm thụ nguồn năng lượng vừa tràn vào trong cơ thể.

Cây Thanh Ngọc Đằng này rất rẻ, là đồ vật rẻ nhất trong bốn vật phẩm mà hắn mua. Chỉ cần năm Linh Tê tệ, đây là giá Thanh Ngọc Đằng còn sống. Yêu Thú còn sống giá cả hơi cao hơn một chút. Giống như Mộc Vân Vũ nói với Đường Tam lúc trước, đây là một cây dây leo vô cùng cứng cỏi.

Thanh Ngọc Đằng bị Đường Tam cắn nuốt. Hắn tự nhiên vận

chuyển Huyền Thiên Công, bài trừ một ít năng lượng hỗn tạp ra khỏi cơ thể, một lạc ấn thanh bạch sắc hiện ra.

Thông qua kinh nghiệm thôn phệ mẫu lão hổ, Đường Tam biết thôn phệ huyết mạch chi lực của Yêu Thú cũng hình thành huyết mạch lạc ấn. Thanh Ngọc Đằng này cũng được coi là Yêu Thú, dù chỉ là Yêu Thú nhỏ yếu nhưng cũng hình thành lạc ấn.

Lần đầu tiên tới cửa hàng, Đường Tam đã thấy cây Thanh Ngọc Đằng này, nhưng lúc đó hắn chưa quyết định.

Nhưng sau đó, trong tất cả bốn vật phẩm, kỳ thực hắn muốn mua nhất chính là Thanh Ngọc Đằng. Đây cũng là nguyên nhân hắn không chờ đợi mà lấy nó ra đầu tiên. Sau khi loại bỏ tạp chất, Thanh Ngọc Đằng nhỏ yếu hình thành một Nhất giai lạc ấn, rất yếu. Nhưng Đường Tam lại toát ra một vẻ vui mừng.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn thông qua Tinh Thần Lực, đem lạc ấn Thanh Ngọc Đằng nho nhỏ này xếp ở vị trí thứ sáu mới có được, trở thành lạc ấn thứ sáu.

Đúng vậy, hắn lựa chọn một huyết mạch tinh thú nhỏ yếu như vậy trở thành lạc ấn thứ sáu.

Thanh Ngọc Đằng lạc ấn vững vàng mà ở chỗ đó, tản ra hào quang thanh bạch sắc nhàn nhạt. So với năm lạc ấn kia, nó cơ hồ không tính là gì, nhưng Đường Tam hết sức vui mừng.

Đường Tam hít sâu một hơi, đem năng lượng Huyền Thiên Công rót vào Thanh Ngọc Đằng lạc ấn. Đường Tam nâng tay phải lên, lập tức một ít thanh quang ngưng tụ trong bàn tay hắn, sau đó một dây leo Thanh Ngọc Đằng từ từ chui ra. So với cây Thanh Ngọc Đằng lúc nãy, dây leo này nhỏ hơn một chút, sau khi thanh quang chui ra,

dưới sự khống chế của Đường Tam, dây leo dài ra, vờn quang bên người Đường Tam. Thanh Ngọc Đằng mềm dẻo dựa theo ý nghĩ của Đường Tam mà biến hoá thành nhiều bộ dáng khác nhau.

Đây là huyết mạch lạc ấn thứ sáu của Đường Tam, cũng là lạc ấn hệ thực vật duy nhất. Tuy chỉ có Nhất giai, nhưng trong mắt Đường Tam tràn đầy tình cảm.

Ở kiếp trước, ở thế giới Đấu La Đại Lục có một loại vũ hồn tồn tại. Mỗi người khi sáu tuổi đều trải qua nghi thức thức tỉnh vũ hồn.

Vũ hồn có thể là bất kỳ vật gì, thiên kỳ quái dị. Có Thú vũ hồn, cũng có Khí vũ hồn. Chỉ có rất ít người khi thức tỉnh hồn lực có được hồn lực, có thể thông qua tu luyện hồn lực để nâng cao uy lực vũ hồn của chính mình. Người như vậy được gọi là hồn sư, là tồn tại cường đại nhất, cũng là chức nghiệp cao quý nhất ở nơi đó.

Khi Đường Tam sáu tuổi cũng tham gia nghi thức thức tỉnh vũ hồn. Không giống với người khác chỉ có một loại vũ hồn, hắn có hai loại. Trong đó có một vũ hồn tiên thiên tựa hồ rất yếu ớt, chính là Lam Ngân Thảo.

Mà giờ khắc này, Thanh Ngọc Đằng mà hắn vừa dung hợp, là loài thực vật có khí tức, thuộc tính giống với Lam Ngân Thảo nhất mà hắn từng gặp.

Thanh Ngọc Đằng rất nhỏ yếu, nhưng nó đem lại cho Đường Tam cảm giác như trở về kiếp trước, khi hắn vừa thức tỉnh vũ hồn.

Lam Ngân Thảo, Thanh Ngọc Đằng!

Còn có năm đó, người kia nói với hắn ...

"Ta là Tiểu Vũ, Vũ trong khiêu vũ."

Đường Tam nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, mím môi, đem Thanh Ngọc Đằng thu hồi. Lúc này Thanh Ngọc Đằng còn nhỏ yếu, tương lai trong tay mình sao lại không thiên biến vạn hoá chứ?

Một phần ba đệ tử ra ngoài rèn luyện, Quan Long Giang và Mộc Ân Tình cũng đi theo, nhiệm vụ dạy học được giao cho Mộc Vân Vũ chủ trì. Tư Nho lão sư rất ít khi xuất hiện trước mặt các học viên, cũng không biết người đi làm việc gì. Cho đến trưa, khi tất cả các đệ tử mỏi mệt không chịu được mà đi ăn cơm, Đường Tam tìm được Mộc Vân Vũ, nói với nàng muốn xin phép nghỉ, buổi chiều muốn vào thành.

Mộc Vân Vũ rất thống khoái phê chuẩn, có lẽ bởi vì nhóm Đường Tam vừa mới ở chỗ nàng bỏ ra một số tiền lớn mua vật phẩm. Nàng chỉ dặn dò Đường Tam một lát, trong thành nhất định phải chú ý không để lộ tiền ra ngoài. Dù là Yêu Quái, bình thường cũng rất ít có thể nhìn thấy nguyên tố tệ.

Đường Tam đã Lục giai rồi, nên Mộc Vân Vũ không để cho người đi cùng hắn. Thực lực như vậy, vô hình để địa vị của Đường Tam trong học viện lên cao.

Luận thực lực, hắn chỉ xếp sau Vũ Băng Kỷ. Hơn nữa, thời điểm còn Ngũ giai, hắn đã cùng Vũ Băng Kỷ đánh ngang tay.

Sau buổi cơm trưa là đến giờ học buổi chiều. Mộc Vân Vũ thay thế Quan Long Giang tiến hành bài giảng lý luận.

Chương trình học buổi chiều vừa kết thúc, Đường Tam lập tức rời khỏi học viện, đi xuống dưới núi. Hắn muốn uống trà sữa, càng muốn được nhìn thấy cô nương bán trà sữa.

Hắn chạy nhanh xuống núi, cho đến khi vào trong thành Gia Lý mới chậm lại bước chân. Dù đã làm người ba kiếp, nhưng mỗi khi nhìn thấy nàng, tâm tình của hắn vẫn kích động như vậy. Đã lâu rồi không gặp nàng, Đường Tam vô thức lại bước càng nhanh. Rút cuộc, khi trời chạng vạng tối, hắn đã tới địa phương quen thuộc kia.

Chương 138: Nàng không ở đây

Quảng trường trung tâm thành Gia Lý lúc này rất náo nhiệt, người tương đối đông. Nơi này là trung tâm của thành, nếu như có thêm khu buôn bán, nơi này sẽ càng thêm phồn hoa.

Xa xa, Đường Tam đã thấy được tấm biển của trà sữa điếm. Trước cửa xếp một hàng dài, có thể thấy trà sữa này được hoan nghênh rất nhiều.

Đường Tam bước nhanh về phía trước, tiến về hướng trà sữa điếm.

Khi hắn đến gần cửa hàng, đột nhiên cước bộ chậm lại, trên mặt khó che giấu bộ dạng thất vọng.

Trong tiệm trà sữa chỉ có hai thân ảnh đang bận rộn, đó là tiểu cô nương lần nào cũng thấy và thiếu phụ ôn nhu.

Mụ mụ Mỹ công tử cùng tiểu cô nương đang bận rộn, duy chỉ không thấy thân ảnh Mỹ công tử.

Nàng không có ở đây.

Cảm giác mất mát mãnh liệt dâng lên trong lòng, nhiệt tình bị giội cho một chậu nước lạnh nhanh chóng dập tắt. Có lẽ vì quá quan tâm, cho nên mới thất vọng nhiều như vậy.

Đường Tam mân mê bờ môi, có chút sững sờ mà đứng nguyên tại

chỗ. Hắn không đứng xếp hàng mua trà sữa, mà chậm rãi lui về phía sau, đến bên gốc cây quen thuộc mà ngồi xuống.

Nhìn dòng người nối đuôi không dứt mua trà sữa, nhìn mụ mụ Mỹ công tử bận rộn, Đường Tam cứ ngồi nhìn như thế. Trời đã dần tối, Đường Tam vẫn một mực nhìn chăm chú trà sữa điếm, lặng yên chờ đợi.

Nàng hôm nay không đến sao? Nàng đi làm gì vậy? Hắn không biết, hắn thậm chí còn không thể hỏi, hắn chỉ có thể chờ.

Sắc trời ngày càng tối, trong trà sữa điếm vẫn chỉ có hai người kia bận rộn, cũng không có thân ảnh hắn muốn gặp.

Đường Tam biết, có lẽ hôm nay không thấy được nàng.

Trời tối rồi, hắn phải về học viện. Nếu lúc Mộc Vân Vũ đi kiểm tra phòng không thấy hắn sẽ xuất hiện vấn đề.

Hắn lặng yên đi xếp hàng, lúc này dòng người đã ngắn đi, rất nhanh liền tới lượt hắn.

"Ngươi muốn cái gì a, tiểu bằng hữu?" Tô Cầm nhìn Đường Tam đứng bên ngoài, ôn nhu hỏi.

Thanh âm của nàng vô cùng dễ nghe, trên mặt nàng cũng không lưu lại quá nhiều dấu vết của thời gian. Mỹ công tử cũng không đặc biệt giống nàng, so với mẫu thân, Mỹ công tử càng thêm vài phần khí khái hào hùng. Mỹ công tử cùng mụ mụ đều rất đẹp, chỉ là nét đẹp không giống nhau.

"A di, ta muốn mười bốn chén trà sữa."

Nói xong, Đường Tam lấy ra mười bốn đồng Yêu tệ, vẫn là Yêu tệ làm từ Phong Linh thạch từ trấn Phong Lang. Hắn để những Yêu tệ này trên khay trả tiền.

Tô Cầm có chút kinh ngạc nhìn Đường Tam, nhưng vẫn gật đầu, lại để tiểu cô nương pha trà sữa cho hắn.

Đường Tam dò hỏi: "A di, quán các ngươi sinh ý tốt như vậy, sao chỉ có hai người bận rộn?"

Tô Cầm mỉm cười nói: "Còn có một người nữa."

Đường Tam nói: "Lần trước ta cũng đã tới, người còn đưa ta một chén trà sữa. Người còn nhớ ta không?"

Tô Cầm sửng sốt một lát, nàng mỗi ngày đều nhìn thấy rất nhiều khách nhân. Phụ thuộc nhân loại tuy ít, nhưng không phải không có. Đối với đứa bé này, nàng cũng có chút ấn tượng mơ hồ.

Đây là lần thứ ba Đường Tam đến đây, lần thứ hai hắn đến chỉ có Mỹ công tử cùng tiểu cô nương, đây là thứ ba.

"Giống như có chút ấn tượng." Tô Cầm gật gật đầu.

Đường Tam nói: "Lần đó ta đến đây, các ngươi có ba người, tỷ tỷ kia đem cho ta một chén trà sữa. Nàng hôm nay không có ở đây sao?"

Hắn tại sao lại mua mười bốn chén trà sữa? Chính là muốn nhân lúc pha trà sữa thử thăm dò một chút tình huống của Mỹ công tử.

"Tiểu Mỹ đi học rồi. Lúc nàng không đi học sẽ tới đây giúp ta. Ân, trà sữa của ngươi xong rồi." Tô Cầm cười híp mắt đem mười bốn

chén trà sữa trong hai túi lớn đưa cho hắn.

"Cảm ơn a di."

Nàng đi học rồi! Đường Tam nhanh chóng bắt được tin tức mấu chốt này. Mỹ công tử đi học rồi sao? Đi học ở chỗ nào? Nàng cũng là phụ thuộc nhân loại, có thể ở thế giới Yêu Quái Tộc đi học sao?

Tuy rằng trong lòng có nhiều nghi vấn, nhưng hắn không hỏi lại Tô Cầm. Yêu Quái xếp hàng đằng sau đã giục hắn nhanh lên rồi.

Đường Tam mang theo hai túi trà sữa quay người trở lại học viện.

Trên đường trở về, hắn vẫn tự hỏi.

Phụ thuộc nhân loại ở thành Gia Lý đến trường, số lượng hẳn là rất nhỏ a. Trong thế giới này, số lượng trường học cũng không nhiều. Hơn nữa, cũng không phải toàn bộ Yêu Quái đều có cơ hội đi học. Chỉ có chủng quần Yêu Quái cường đại cùng quý tốc mới có cơ hội đến trường. Học viện Gia Lý chính là học viện cao cấp nhất bên trong thành Gia Lý.

Mỹ công tử sẽ đến trường học nào đây? Còn có, vì cái gì bản thân là phụ thuộc nhân loại nhưng các nàng có thể mở một trà sữa điếm trong quảng trường trung tâm? Hơn nữa Mỹ công tử còn có thể đến trường? Sau lưng nàng rốt cuộc có bối cảnh như thế nào?

Hắn đi tới trà sữa điếm ba lần, chưa từng chứng kiến có Yêu Quái nào gây sự. Trong này nhất định có nguyên nhân đặc thù.

Mỹ công tử cuối cùng có lai lịch như thế nào? Thế lực nào thủ hộ sau lưng các nàng?

Mang theo một bụng nghi hoặc, Đường Tam quay trở lại học viện.

Đường Tam sở dĩ mua mười bốn chén trà sữa vì ở lại học viện tính cả hắn là mười một người, còn có Mộc Vân Vũ, Tư Nho là mười ba người. Ly cuối cùng, đương nhiên là hiếu kính lão sư của hắn rồi.

Tuy rằng không biết họ có uống không, nhưng đã mua thì phải mua toàn bộ.

Đường Tam tính toán thời gian trở về, vừa đúng lúc Mộc Vân Vũ đi kiểm tra phòng.

"Vũ tỷ, mời ngài uống trà sữa!" Đường Tam trước tiên tìm được Mộc Vân Vũ, đem một chén trà sữa đưa cho nàng. Trà sữa có chút nguội, nhưng Mộc Vân Vũ vẫn rất vui vẻ.

"Trà sữa? Ở chợ trung tâm sao? Ngươi chạy tới chỗ đó?" Mộc Vân Vũ kinh ngạc hỏi thăm.

Đường Tam gật gật đầu: "Ta vừa vặn đi đến đó, thấy trà sữa điếm này có rất nhiều người mua, ta liền mua một ít mời mọi người."

Mộc Vân Vũ nở nụ cười: "Ta đã uống, uống rất ngon. Cảm ơn ngươi! Không sai, quả là một hài tử hào phóng, đã có tiền còn nghĩ tới mọi người. Đi thôi, theo ta đi kiểm tra phòng, sau đó đưa cho mọi người."

"Vâng."

Đường Tam đi theo Mộc Vân Vũ kiểm tra phòng, rồi đưa cho mỗi đệ tử một chén trà sữa. Có trà sữa uống mọi người đều rất vui vẻ, nhất là nữ sinh, các nàng hầu như không có sức chống cự với những thứ này. Người chưa uống cảm thấy mới lạ, người đã uống thì rất vui

vẻ.

Một vòng đi qua, Đường Tam cảm thấy các sư huynh, sư tỷ nhìn mình âu yếm hơn không ít.

"Vũ tỷ, Tư Nho lão sư ở chỗ nào? Ta cũng mua cho người, còn có lão sư nữa." "Lão sư" đằng sau này tất nhiên là Trương Hạo Hiên.

"Lão Tư không có ở đây, không cần để phần cho hắn, chén kia thuộc về ta." Mộc Vân Vũ không khách khí cầm lấy, cười nói, "Sư phụ của ngươi đang ở đây, ngươi đi tìm hắn đi. Cảm ơn Tiểu Đường."

Mộc Vân Vũ trở về phòng, ly của mình Đường Tam đã sớm uống hết trên đường về học viện. Hắn cầm chén cuối cùng đi tới chỗ trấn trưởng.

Hắn gõ cửa, bên trong truyền đến thanh âm.

"Ai?"

"Lão sư, là ta." Đường Tam nói.

Không lâu sau, cửa mở, Trương Hạo Hiên cho Đường Tam tiến vào.

"Đã trễ thế này, ngươi tu luyện có vấn đề?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Ta hôm nay vào thành, mua trà sữa mời mọi người, mang đến cho ngài một ly." Nói xong, hắn đưa ly trà sữa cuối cùng cho Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên cười nói: "Có tiền đúng không? Nghe nói ngươi mua Long Cân Quả, chưa ăn sao?"

Đường Tam lắc đầu nói: "Còn chưa ăn, chuẩn bị đêm nay ăn."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Long Cân Quả rất không tồi, nhất là tác dụng cường hoá kinh mạch, thân thể, hiệu quả rất tốt. Khi phục dụng cần chú ý khống chế dược lực, đừng để dược lực phân tấn, nếu không thì rất lãng phí, tốt nhất là nuốt cả vỏ."

"Vâng." Đường Tam nói, "Lão sư, ta có chuyện muốn ngài trợ giúp."

Chương 139: Ta muốn làm cái chuỳ

"Chuyện gì?" Trương Hạo Hiên tò mò hỏi.

Đường Tam nói: "Ta cảm thấy năng lực cận chiến của ta tương đối kém, cho nên ta nghĩ ra một biện pháp. Ta muốn chế tạo một vũ khí, dùng để phòng thân."

"A? Ngươi muốn chế tạo vũ khí gì?" Trương Hạo Hiên có chút kinh ngạc nhìn hắn.

Đường Tam nói: "Ta muốn làm cái chuỳ."

Trương Hạo Hiên nói: "Suy nghĩ hay lắm, ngươi trực tiếp đi đến lò rèn chế tạo là được. Nhưng cái búa có trợ giúp gì cho ngươi? Chính là Loạn Phi Phong Chuy Pháp mà ngươi dạy cho Cố Lý sao? Ngươi làm thế nào mà nghĩ ra được? Tá lực đả lực, rất có ý tứ. Ta thấy Cố Lý gần đây vẫn luôn luyện tập nó."

Đường Tam cười hắc hắc nói: "Trong Huyền Thiên Bảo Lục có ghi chép, không phải ta nghĩ ra đâu, chính ta cũng chưa có luyện thành. Nhưng ta cảm thấy lực phá hoại rất mạnh, hơn nữa ta có năng lực khống chế Phong nguyên tố, lực lượng Phong nguyên tố có thể làm tăng tốc độ xoay tròn của ta, hiệu quả chắc sẽ không tệ. Ta có ý định muốn chế tạo một cài chuỳ cho mình, muốn người giúp ta đốt lò."

Trương Hạo Hiên bật cười nói: "Ngươi cũng biết rèn sắt sao?"

Đường Tam gãi gãi đầu nói: "Cái này không khó lắm."

Hắn không có cách nào nói cho Trương Hạo Hiên biết, phụ thân kiếp trước của hắn là đệ nhất thợ rèn ở Đấu La Đại Lục. Hơn nữa, hắn am hiểu chế tạo vũ khí, ở phương diện rèn sắt này, hắn vượt xa bất cứ thợ rèn nào ở đây.

"Vậy cứ làm đi, xế chiều ngày mai ngươi đến tìm ta, ta không có việc gì. Ta dẫn ngươi đi đến lò rèn bên kia. Ngươi cứ thử trước, nếu như không được, ta sẽ tìm thợ rèn hỗ trợ." Trương Hạo Hiên đồng ý.

Đối với Đường Tam, bây giờ hắn có cảm giác rất lạ, càng thêm chút chờ mong. Đứa nhỏ này từ khi đến học viện Cứu Thục đã không ngừng mang lại cho hắn rung động cùng kinh hỉ, đôi khi còn có chút sợ hãi.

Trên thế giới này tất nhiên có thiên tài. Trong Yêu Quái Tộc có vô số thiên tài, thế nhưng Đường Tam đứng trước mặt hắn tuyệt đối là người có thiên phú nhất trong nhân loại.

Huyền Thiên Bảo Lục chọn trúng Đường Tam, có lẽ đây chính là thiên ý. Chỉ có Trương Hạo Hiên biết, bởi vì Huyền Thiên Bảo Lục, Đường Tam trong lòng hắn đã vượt qua cả Cố Lý cùng Độc Bạch, hai người có được đỉnh cấp huyết mạch.

Trong khoảng thời gian ngắn, Đường Tam cũng đã Lục giai rồi. Tốc độ này quá doạ người, hắn mới chín tuổi thôi! Dựa theo sự phát triển này, trước hai mươi tuổi hắn có thể tu luyện tới Cửu giai, tương lại vô cùng có khả năng chạm đến cánh cửa Thần cấp. Hơn nữa, theo Huyền Thiên Bảo Lục, tu luyện tới mức độ nào hiện tại khó có thể nói được.

Lần trước bọn họ ra ngoài rèn luyện, nói Trương Hạo Hiên thủ hộ nhóm Đường Tam, chẳng bằng nói rằng hắn lo Đường Tam gặp chuyện không may. Đường Tam biểu hiện năng lực càng mạnh, tốc độ tiến bộ càng nhanh, Trương Hạo Hiên càng coi trọng hắn.

Vì bảo hộ Đường Tam, Trương Hạo Hiên không nói cho bất cứ ai biết Đường Tam có Huyền Thiên Bảo Lục, trong tổ chức cũng không ai biết bí mật này. Bí mật này quá trọng yếu, trước khi Đường Tam chính thức lớn lên, tuyệt đối không thể nói với người ngoài.

"Đúng rồi, ngươi đã Lục giai rồi, đẳng cấp Cứu Thục của ngươi ta sẽ đề xuất, để ngươi tăng lên Chanh cấp." Trương Hạo Hiên nói với Đường Tam.

"Được, tạ ơn sư phụ."

"Chín tuổi đạt Chanh cấp Cứu Thục, ngươi coi như đã phá kỷ lục. Nhưng mà Tiểu Đường, ta phải nhắc nhở ngươi một lát, không nên ở học viện biểu hiện quá nhiều. Hiện tại trong học viện ngươi đang rất được chú ý, chính ngươi cũng biết, muốn an ổn một chút thì nên ít xuất hiện."

"Vâng, lão sư. Ta hiểu rồi." Đường Tam cười ha hả nói.

"Đi thôi, sớm nghỉ ngơi đi. Ngày mai sau giờ cơm trưa ngươi tới đây, ta trước hết đến cửa hàng bên kia chuẩn bị cho tốt." Trương Hạo Hiên nói.

Đường Tam cáo từ rời đi.

Trương Hạo Hiên đóng cửa phòng, cầm lấy ly trà sữa, hào quang màu đỏ nhàn nhạt nhảy ra từ đầu ngón tay hắn.

Rất nhanh, trà sữa toả ra nhiệt khí. Mùi sữa nhàn nhạt có hương trà vườn quanh chóp mũi. Trương Hạo Hiên hít sâu một hơi, thoải mái uống một ngụm trà sữa, ánh mắt có vài phần suy tư.

Sau khi trở về, Trương Hạo Hiên kỳ thật đã ra ngoài vài ngày, hắn muốn cẩn thận tra xét một lần toàn bộ tình huống từ lúc Đường Tam sinh ra đến bây giờ, đem tất cả chi tiết cẩn thận nhìn lại.

Bởi vì Đường Tam thực sự quá xuất sắc. Hắn tựa như một bảo tàng, một lần lại một lần đều biểu lộ cho người ta kinh ngạc.

Tiểu đội theo hắn ra ngoài lịch luyện, Đường Tam chỉ điểm Vũ Băng Kỷ, Cố Lý còn có Độc Bạch, những việc này Trương Hạo Hiên đều thấy rõ.

Dù là Loạn Phi Phong Chuy Pháp hay khống chế Băng nguyên tố, thậm chí là phương thức luyện tập nhãn lực, đều là việc nhân loại trước đây chưa từng thấy.

Trương Hạo Hiên lo lắng nhất chính là lai lịch của Đường Tam. Nếu như hắn là do Yêu Quái phái tới đánh vào nội bộ Cứu Thục, vậy thì phiền toái lớn rồi.

Nhưng mà tất cả chứng cứ đều cho thấy Đường Tam có lai lịch rất trong sạch, không có bất kỳ điểm nào đáng ngờ. Hơn nữa, Trương Hạo Hiên cũng rõ ràng cảm giác được, Đường Tam đều trợ giúp mọi người, cùng người xung quanh tràn đầy thiện ý. Đường Tam cũng không biết rằng, ngày đó khi đối mặt với Sáp Sí Hổ Vương, kỳ thật một đao kia, Trương Hạo Hiên có thể chém ra sớm hơn một ít.

Thực tế, tu vi đạt đến Cửu giai, Trương Hạo Hiên phi thường cường đại. Hắn cũng phát hiện ra tình huống bên này, cũng có thể sớm đến

trợ giúp, hoặc là nói, hắn một mực chú ý đến chiến trường bên này, tuỳ thời chuẩn bị ra tay. Nhưng hắn muốn nhìn một lát, đứng trước tình huống sinh tử, Đường Tam sẽ phản ứng như thế nào.

Mà làm Trương Hạo Hiên khiếp sợ là, cuối cùng, ba người Đường Tam liên thủ đã đánh chết mẫu lão hổ.

Tuy rằng những người khác không chú ý tới, nhưng mà Trương Hạo Hiên bằng vào Tinh Thần Lực cường đại được cảm nhận được Đường Tam cũng thi triển Thiên Hồ Biến*. Nói cách khác, Đường Tam lợi dụng Huyền Thiên Công, từ trên người Độc Bạch đã học được Thiên Hồ Biến, đây hắn là năng lực Yêu Thần biến thứ năm của hắn.

Trương Hạo Hiên hết sức kinh ngạc. Đây cũng là nguyên nhân sau khi trở về hắn lại đi thăm dò lai lịch của Đường Tam.

Mà bây giờ, Trương Hạo Hiên trên cơ bản đã hoàn toàn tín nhiệm Đường Tam, bởi vì hắn cẩn thận điều tra, lai liên hệ với tình huống của hắn liền phát hiện, cho dù là trong Yêu Quái Tộc, cũng không có bất kỳ Yêu Quái nào có thể đồng thời có năm loại huyết mạch.

Bên trong Yêu Quái Tộc không phải không có dị trạng, Yêu Quái đồng thời có hai loại huyết mạch không phải là không có, bởi vì đồng thời kế thừa song huyết mạch của cha mẹ, nhưng đây chính là cực hạn. Bởi vì nếu như quá nhiều huyết mạch sẽ trở nên hỗn tạp, thậm chí một loại năng lực cũng không thể tăng cường.

Mà Đường Tam thì không giống vậy, hắn có được năm loại năng lực Yêu Thần biến, hơn nữa mỗi loại đều nương theo sự phát triển của hắn mà tăng lên. Trương Hạo Hiên hoàn toàn có thể khẳng định, trong lịch sử Yêu Quái Tộc chưa từng xuất hiện tình huống như vậy.

Nếu Đường Tam là người của Yêu Quái Tộc, không nói trước vì sao hắn có huyết mạch nhân loại, nếu như hắn là Yêu Quái chính thức cũng tuyệt đối là siêu cấp thiên tài. Yêu Quái Tộc sẽ đem hắn thành tồn tại cao quý nhất, làm sao có thể phái hắn đến nằm vùng?

Trên thực tế, Yêu Quái Tộc cũng không phải không biết sự tồn tại của tổ chức Cứu Thục, nhưng chúng không khởi xướng tiêu diệt tận gốc tổ chức. Bởi vì Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc căn bản không coi Cứu Thục ra gì. Trong con mắt của bọn họ, Cứu Thục cũng chỉ là một khối bệnh vảy nến mà thôi.

Bởi vậy, Trương Hạo Hiên càng ngày càng cảm thấy, Đường Tam thật sự có thể là được trời ưu ái, là trời cao chiếu cố tới nhân loại. Người như vậy, hắn nhất định phải lặng yên thủ hộ lấy, cho hắn an toàn lớn lên. Có lẽ, đây chính là lãnh tụ tương lai của nhân loại.

* Trong các bản convert đều để là Thì Quang Biến của Cố Lý, nhưng so với nội dung các chương sau, Yeon Woo thấy sửa lại thành Thiên Hồ Biến sẽ hợp lý hơn. Các bạn đọc rồi cho mình nhận xét nhé!

Chương 140: Phục dụng Long Cân Quả

Đường Tam cũng không biết nội tâm Trương Hạo Hiên lại có nhiều suy nghĩ như vậy, hắn truyền thụ cho mọi người năng lực, hắn biết Trương Hạo Hiên đã nhìn thấy, hắn cũng không có giấu giếm. Bằng vào điểm thần thức kia, hơn nữa sau khi dung hợp Thiên Hồ Chi Nhãn, cảm thụ được số mệnh biến hoá, hắn có thể xác định rằng, Trương Hạo Hiên không có ác ý với mình.

Đường Tam kỳ thật cũng không cần Cứu Thục giúp mình điều gì, hắn cần là một nơi an toàn để trưởng thành. Khi càng hiểu hơn về thế giới này, hắn dần tìm được phương hướng đúng đắn để tăng lên. Cho tới bây giờ, trợ giúp lớn nhất với hắn chính là Thiên Hồ Chi Nhãn. Thiên Hồ Chi Nhãn dung hợp với Linh Tê Tâm Nhãn, làm cho Tinh Thần Lực hoá lỏng, đây là trạng thái thăng hoa. Và quang trọng hơn là, Tinh Thần Lực hoá lỏng đã tiến hành tẩm bổ thần thức của hắn.

Điểm thần thức kia càng lớn mạnh, trong tương lai hắn có thể vận dụng một ít năng lực kiếp trước, dần dần tìm về Thần Vương chi vị.

Trở lại phòng mình, Đường Tam cũng không vội vã tu luyện. Hắn còn đang suy nghĩ chuyện Mỹ công tử đến trường.

Từ vẻ bề ngoài có thể thấy Mỹ công tử lớn hơn mình một ít, nhưng không quá nhiều, bởi vì nữ hài tử trỗ mã sớm hơn. Cảm giác cho thấy, Mỹ công tử khoảng mười hai mười ba tuổi, tuổi này sẽ đi học ở đâu đây? Hơn nữa nàng vẫn là phụ thuộc nhân loại.

Từ tri thức học được, Đường Tam thấy khả năng khá lớn Mỹ công tử sẽ ở học viện cao cấp. Trong lòng thờ dài, thành Gia Lý vẫn có một ít học viện cao cấp, hơn nữa thành Gia Lý lớn như vậy, hắn căn bản không thể nào đi từng học viện được. Quan trọng là, nếu Mỹ công tử thường xuyên đi học, khi mình tới trà sữa điếm, xác suất nhìn thấy nàng sẽ rất nhỏ. Đây là tình huống Đường Tam không hy vọng đối mặt.

Nhớ ngươi a!

Hắn cũng không có khả năng đi hỏi mụ mụ Mỹ công tử xem nàng học ở trường nào. Đến cùng làm thế nào mới tốt đây?

Không thể loạn! Không phải là học viện cao cấp sao, ngày mai sẽ bắt đầu điều tra xem thành Gia Lý có tất cả bao nhiêu học viện, sau đó tới từng học viện, kiểu gì cũng tìm được nàng.

Nghĩ tới đây, Đường Tam bình tĩnh hơn nhiều, hắn tin tưởng mình nhất định sẽ tìm được Mỹ công tử, tìm được ngôi trường nàng đang theo học. Đầu tiên, hắn cần chính là bản đồ chi tiết thành Gia Lý, còn có vị trí của từng học viện.

Đã có phương hướng, Đường Tam liền an tâm. Hắn lấy Long Cân Quả ra, đã tới lúc ăn chúng rồi. Hắn cần tăng cường khí lực của mình, chỉ khi thân thể đủ cường tráng mới có thể thừa nhận càng nhiều năng lượng hơn, nếu không thân thể sẽ trở thành trở ngại cho sự phát triển của hắn.

Đường Tam đem Long Cân Quả đưa lên miệng, cắn một miếng nhỏ, lập tức một chất lỏng mùi thơm ngát tràn vào trong miệng. Đường Tam nhẹ nhàng khẽ hút, Long Cân Quả nhanh chóng khô quắt, chất lỏng cũng chảy vào trong cổ. Khi chất lỏng trôi xuống cổ họng,

nhiệt độ đột nhiên lên cao, giống như một đạo hoả tuyến, chui vào trong bụng hắn.

Đường Tam có một cảm thụ kì dị khó có thể hình dung, nhiệt lưu nhanh chóng hướng đến xương cốt tứ chi mà đến. Năng lượng nóng bỏng lập tức quét sạch toàn thân, toàn thân Đường Tam phiếm hồng, nhiệt khí toả ra bốn phía.

Dược lực thật mạnh! Đường Tam vẫn vô cùng thanh tỉnh, hắn vận chuyển Huyền Thiên Công, thúc giục dược lực phân bố toàn thân.

Bằng vào Tinh Thần Lực cường đại, Đường Tam có thể cảm nhận được dược lực rót vào thân thể mình, chậm rãi cải biến mọi chỗ. Thật không hổ là thiên tài địa bảo giá cả cao, tuy không có tác dụng tăng lên năng lực, nhưng hiệu quả tẩm bộ thân thể quả thực không tồi.

Cảm thụ được năng lượng nóng bỏng tẩy lễ thân thể, Đường Tam dần tiến nhập vào trạng thái minh tưởng. Lấy thân thể hắn làm trung tâm, nhiệt độ không khí xung quanh rõ ràng tăng lên, Long Cân Quả từng điểm từng điểm rèn luyện thân thể hắn.

Trải qua một đêm tu luyện như vậy, sáng sớm, khi ánh mặt trời vừa chiếu vào phòng, Đường Tam từ trong minh tưởng tỉnh lại.

Toàn thân đều có cảm giác ngứa ngáy, Đường Tam mở mắt ra, vô thức duỗi lưng một cái.

Lập tức, hắn chợt nghe thấy tiếng xương vặn rôp rốp từng hồi, kinh mạch trong cơ thể nương theo lấy động tác đơn giản của hắn dường như đã bị kéo dãn ra.

Cảm giác ngứa ngáy dần thay thế bằng khoan khoái dễ chịu, khí

huyết trong cơ thể phun trào, vị hôi chua phiêu tán dần.

Đường Tam cúi đầu nhìn phát hiện trên da mình có một lớp chất xám dơ bẩn, mùi không tốt lắm do chính lớp này phát ra.

Không hề nghi ngờ, đây chính là tạp chất mà cơ thể loại trừ khi phục dụng Long Cân Quả. Huyền Thiên Công cũng có tác dụng tương tự, tăng thêm Long Cân Quả tẩm bổ, hiệu quả càng tốt hơn.

Xuống giường, Đường Tam cũng không nóng lòng tắm rửa mà vận động một hồi, khởi dộng cơ thể một lát, trên mặt lộ ra tia mỉm cười thản nhiên.

Nhanh chóng tắm rửa một cái, Đường Tam lặng yên cảm thụ biến hoá của thân thể.

Trong vòng một đêm, hắn đã cao thêm 3 chứng minh, dáng người thon gầy cũng đầy đặn thêm vài phần. Làn da, cơ bắp đều có tính co dãn. Toàn thân dường như nảy nở hơn một chút.

Long Cân Quả có hiệu quả không tệ, cảm giác chướng bụng do năng lượng Huyền Thiên Công khổng lồ gây ra cũng giảm bớt không ít, khả năng thừa nhận của cơ thể cũng không quá khó khăn như trước nữa. Nhưng trong thời gian ngắn muốn tiến giai là không có khả năng, bởi vì hắn muốn tăng lên bản thân hơn nữa.

Trong nhà ăn, các học viên đang dùng điểm tâm. Bởi vì có năm đệ tử ra ngoài rèn luyện, nhà ăn trông có vể rộng hơn không ít.

Đường Tam vừa vào cửa đã nhìn thấy Độc Bạch cùng Trình Tử Chanh đang ăn cơm.

Đường Tam vừa nhìn Trình Tử Chanh liền cảm nhận được biến hoá

của nàng. Nàng đã trưởng thành lên vài phần, giống như trong thời gian ngắn đã lớn lên một hai tuổi. Mặt nàng thon gọn hơn, đã có chút bộ dáng của đại cô nương, làn da oánh nhuận sáng khoẻ, dáng người cũng càng thon dài cân đối.

Điều này hiển nhiên là công hiệu khi phục dụng Long Cân Quả.

Đường Tam ngồi xuống bên cạnh hai người, Độc Bạch quay đầu nhìn Đường Tam, trong miệng không khỏi phát ra tiếng thét kinh ngạc: "Long Cân Quả này hiệu quả không tệ a! Đường Tam, ngươi cũng thay đổi rồi, cùng Chanh tử giống nhau. Không được, ta cũng phải mua một ít ăn, cái đồ này còn có thể làm cho người ta đẹp mắt."

Trong mắt Độc Bạch, Đường Tam không chỉ có cao lớn, mà khí chất tướng mạo cũng đã xảy ra một ít biến hoá. Hắn không còn nhỏ gầy nữa, da càng lúc càng sáng bóng, mặt mũi đầy đặn hơn, nhìn càng thuận mắt.

Đường Tam mỉm cười, nói: "Ngươi có đủ tiền rồi hẵng nói, ăn hết cũng có chỗ tốt, sẽ làm cho thân thể được tăng cường. Nhưng mà linh dược loại tinh thần vẫn hợp với ngươi hơn. Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi vẫn dựa vào Tinh Thần Lực làm trụ cột."

Độc Bạch cười hắc hắc, hạ giọng nói: "Có lý, Tử Cực Ma Đồng của ngươi, ta tu luyện đúng là có hữu dụng. Sau khi đột phá Tứ giai ta mới có cảm giác rõ ràng, hiện tại tu luyện nó, ta cảm nhận được Tinh Thần Lực đang tiến bộ. Sáng nay sau khi tu luyện xong, ta cũng cảm thấy Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải bắt đầu có biến hoá."

"Biến hoá như thế nào?" Đường Tam tò mò hỏi.

Chương 141: Rèn

"Tinh Thần Lực ban đầu của ta tuy rằng vô hình vô chất, nhưng ta cảm giác được nó giống như một đoàn khí kỳ diệu. Sau khi đột phá Tứ giai, Tinh Thần Lực đã tăng trưởng trên phạm vi lớn. Mà Tử Cực Ma Đồng ngươi dạy ta có hiệu quả rất tốt. Hôm nay đột nhiên có cảm giác Tinh Thần Lực ngưng tụ hoá thành chất lỏng. Tinh Thần Lực ở trạng thái lỏng rõ ràng nồng đậm hơn nhiều, còn chiếm ít thể tích. Như vậy, ta có nhiều không gian hơn để Tinh Thần Lực tăng lên."

Tinh Thần Lực đã hoá lỏng rồi sao? Đường Tam nghe xong mà chấn động.

Tinh Thần Lực của hắn có thể hoá lỏng, trừ ba loại Yêu Thần biến Linh Tê Tâm Nhãn, Ưng Nhãn cùng Thiên Hồ Chi Nhãn, quan trọng nhất là hắn có một điểm thần thức trong Tinh Thần Chi Hải, cùng với kinh nghiệm làm người ba kiếp.

Độc Bạch mới chỉ đột phá Tứ giai, Tinh Thần Lực vậy mà đã hướng về trạng thái hoá lỏng. Dù không có Tử Cực Ma Đồng, chỉ có Thiên Hồ Chi Nhãn, đoán chừng hắn cũng có thể hoàn thành trạng thái chuyển hoá Tinh Thần Lực, chỉ là cần nhiều thời gian hơn mà thôi.

Thật không hổ là huyết mạch đỉnh cấp, quả nhiên rất cường đại.

"Chúc mừng! Độc Bạch sư huynh, Tinh Thần Lực của ngươi có biểu hiện hoá lỏng, Tinh Thần Lực sẽ cường đại hơn nhiều. Thiên Hồ Chi

Nhãn của ngươi có cảm nhận gì mới không?" Đường Tam hỏi.

Độc Bạch gật gật đầu, nói: "Cảm nhận tốt hơn nhiều, bây giờ ta dường như có thể chứng kiến vận khí. Thí dụ như, ta cảm thấy vận khí hôm nay của ngươi không tệ, nhưng không biết vì sao, ta nhìn thấy vận khí của ngươi cùng người khác không giống nhau, làm cho ta có cảm giác thân cận. Còn có, vận khí của ngươi nhìn qua dường như lay động, mà người khác dường như lại đứng yên."

Đường Tam thầm nghĩ, đây hẳn là cùng Thiên Hồ Chi Nhãn của mình có quan hệ. Xem ra các sư phụ có phán đoán không sai, khi tiến vào Tứ giai, Thiên Hồ Chi Nhãn có biến hoá giống như thoát thai hoán cốt. Hơn nữa, biến hoá này còn có thể theo Tinh Thần Lực tăng trưởng mà tăng cường. Một thời gian sau, đệ nhất Yêu Thần biến này mới có thể phát huy ra tác dụng chân chính.

"Chanh tử sư tỷ biến hoá cũng rất lớn, cảm giác như thế nào?" Đường Tam hỏi Trình Tử Chanh.

"Ta cảm giác cũng không tệ, thân thể trở nên kiên cường dẻo dai hơn rất nhiều. Cũng như ngươi nói, kim sí trở nên cứng cỏi hơn, tốc độ phi hành của ta cũng tăng lên, hơn nữa tu vi đột phá, hiện tại ta sử dụng Kim Sí Phi Phong Trảm dễ dàng hơn nhiều, uy lực cũng được tăng cường." Trình Tử Chanh vui vẻ nói.

Độc Bạch cảm thán một tiếng, nói: "Quả nhiên có tiền là có tất cả a! Có tiền, tu luyện cũng nhanh hơn."

Chứng kiến đồng bạn tăng lên, Đường Tam rất vui mừng. Bọn họ tăng lên cũng đồng nghĩa với việc mình tăng lên, đẳng cấp thực lực của bọn họ tương đương với hạn mức cao nhất lạc ấn của mình.

Hôm nay vẫn đi học bình thường, bởi vì các lão sư khác không có ở

đây, cho nên vẫn lấy khoá thể năng làm chủ. Ăn hết Long Cân Quả, Đường Tam cảm thấy cơ thể mình trở nên nhẹ nhàng hơn. Hắn chủ động lấy thêm kim khí, thông qua luyện tập làm cho mình có thể hấp thu dược hiệu tốt hơn.

Buổi sáng tiến hành huấn luyện thể năng, buổi chiều không có lớp, hiếm khi mới được nghỉ ngơi. Vừa vặn Đường Tam đã sớm hẹn với trấn trưởng lão sư.

Ăn trưa xong, Đường Tam đi thẳng tới chỗ Trương Hạo Hiên.

"Ngươi đã ăn hết Long Cân Quả?" Trương Hạo Hiên cao thấp đánh giá Đường Tam vài phần, lập tức nhìn thấy biến hoá của hắn.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Hiệu quả rất rõ ràng, ta cũng cảm giác được thân thể mình mạnh mẽ hơn một ít."

Trương Hạo Hiên mỉm cười gật đầu, nói: "Long Cân Quả có hiệu quả không tồi, tuy rằng không phải là thiện tài địa bảo đỉnh cấp, nhưng sản lượng nhỏ nên học viện chúng ta mới có một chút như vậy. Đáng tiếc chỉ có thể ăn một lần, ăn lần thứ hai tác dụng sẽ giảm trên phạm vi lớn. Ngươi đúng là đang cần tăng cường tố chất thân thể, nhưng không nên nóng vội, dù sao bây giờ ngươi cũng còn nhỏ. Ngươi chỉ cần ăn một ít thịt Yêu Thú để duy trì tốc độ phát triển, chờ đến khi ngươi mười bốn mười lăm tuổi, khả năng thừa nhận sẽ không kém người trưởng thành."

"Vâng." Đường Tam đáp.

"Đi thôi, lò rèn bên kia đã chuẩn bị xong rồi. Ngươi nhất định muốn tự mình chế tạo?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Lão sư, ta muốn thử."

"Được, vậy thử xem." Đối với Đường Tam, Trương Hạo Hiên vẫn luôn thưởng thức hắn. Tuy rằng đứa nhỏ này mới đến không lâu, nhưng hắn mang lại cho Trương Hạo Hiên nhiều điều mới lạ, trong đó có cả phương thức tu luyện mới.

Càng ngày, Trương Hạo Hiên càng cảm nhận được sự kỳ diệu khi tu luyện Huyền Thiên Công. Hắn cũng đã từng thử luyện qua, nhưng không có hiệu quả. Nếu như không phải sợ Huyền Thiên Công bại lộ, hắn thật sự muốn tìm hài tử nhân loại không có Yêu Thần biến thử nghiệm một chút.

Từ khi Đường Tam đến học viện, không chỉ tu vi tăng nhanh, mà còn giúp đồng học tăng lên không nhỏ. Nhất là Thiên Hồ Biến và Thì Quang Biến. Đây vốn là vấn đề nan giải của học viện, không nghĩ tới Đường Tam mang hai người ra ngoài rèn luyện một chuyến, trở về đều đột phá. Nói hắn là phúc tinh của học viện Cứu Thục cũng không uổng.

Hai người đi tới lò rèn, nghênh đón bọn họ chính là sóng nhiệt cuồn cuộn và vài thợ rèn có dáng người to lớn đạng bận rộn.

Nhìn thấy Trương Hạo Hiên mang Đường Tam đến, đám thợ rèn nhao nhao bỏ đồ trong tay xuống, chào hỏi Trương Hạo Hiên.

Có thể ở trong trấn nhỏ sinh hoạt tất nhiên đều là phụ thuộc, Đường Tam quét mắt ra, Linh Tê Thiên Nhãn mở ra, mấy vị thợ rèn này đều có Yêu Thần biến hệ sức mạnh. Tuy không phải rất mạnh, đều ở khoảng Tam giai, nhưng dùng rèn sắt là đủ rồi.

"Tốt, các ngươi nghỉ ngơi một chút, nơi này giao lại cho chúng ta một lát." Trương Hạo Hiên nói.

Đối với vị trấn trưởng này, các thợ rèn đều rất tôn kính, đều hướng hắn gật đầu rồi đi ra.

"Ngươi muốn làm như thế nào?" Trương Hạo Hiên quay đầu hỏi Đường Tam.

Đường Tam nói: "Lão sư người nung chảy giúp ta, sau đó ta chế tạo một lát."

"Ân, được. Ngươi muốn nung cái gì?" Trương Hạo Hiên hiếu kỳ hỏi.

Lập tức, Đường Tam đem Hắc Ô thạch mình mua lấy ra.

"Hắc Ô thạch? Ngươi nung vật này để làm gì? Hắc Ô thạch ngoài tính cứng rắn, cũng không có chỗ nào đặc thù, bản thân cũng không ẩn chứa năng lượng. Nó được thu mua, bởi vì tính cứng, nhưng cũng vì quá cứng mà không đánh bóng tốt, cho nên cơ bản không dùng làm gì ngoài hàng rào. Hắc Ô thạch ở trong cửa hàng bán lẻ cũng không biết đóng bụi bao lâu rồi." Trương Hạo Hiên nghi ngờ nhìn Đường Tam.

Đường Tam nói: "Lão sư, chính là nó. Ta thử nghĩ, đem khoáng thạch này nung rồi có thể tạo ra đồ vật cứng rắn hơn không. Ta muốn dùng nó chế tạo vũ khí."

Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ lắc đầu: "Ngươi sao lại có suy nghĩ hão huyền như vậy. Muốn tạo vũ khí thì nên tìm kim loại tốt một chút, Hắc Ô thạch này có cái gì hữu dụng?"

Đường Tam kiên trì nói: "Phiền lão sư giúp ta thử xem." Nói xong, hắn đem Hắc Ô thạch vào trong bễ rèn. Hắn mua khá nhiều Hắc Ô thạch, hầu như đã lấp đầy bễ rèn.

"Vậy thử xem." Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ.

Đường Tam cầm một thanh chuỳ ở bên cạnh lên, Trương Hạo Hiên đến trước bễ rèn, nâng tay phải lên, thi triển Liệt Hổ biến.

Thân thể bành trướng, trong tay Trương Hạo Hiên phun ra một đoàn hoả diễm sáng chói, hoả diễm rơi trên Hắc Ô thạch, bắt đầu nung chảy.

Đường Tam ở bên cạnh hắn chăm chú nhìn, lặng yên chờ đợi Hắc Ô thạch phát sinh biến hoá. Dường như Hắc Ô thạch có điểm nóng chảy rất cao, Trương Hạo Hiên nung một lát, Hắc Ô thạch trừ bên ngoài hơi đỏ lên, cũng không có phát sinh biến hoá nào.

Trương Hạo Hiên vừa muốn nói gì, Đường Tam đã mở miệng trước: "Lão sư, nâng cao nhiệt độ."

Chương 142: Hắc Ô thạch? Ô Kim!

Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ, chỉ rót thêm huyết mạch chi lực vào, hoả diễm trong tay đã biến thành kim hồng sắc. Hoả diễm này có nhiệt độ cực cao, bễ rèn càng lúc càng nóng, Hắc Ô thạch bên trong cũng trở nên ngày càng đỏ.

"Không thể tăng nhiệt độ lên nữa, nếu không bễ rèn này sẽ bị phá huỷ." Trương Hạo Hiên nhắc nhở.

"Vậy là đủ rồi, lão sư, phiền người duy trì nhiệt độ." Nói xong, Đường Tam cầm lấy kẹp bên cạnh, gắp một khối Hắc Ô thạch có biến hoá lớn nhất ra.

Khối Hắc Ô thạch này đã bị lửa đốt sáng bừng, bị kẹp lấy ra toả ra hơi thở nóng rực, Đường Tam đem nó thả xuống đe rèn, tay trái dùng kẹp cố định, tay phải vung mạnh chuỳ rèn.

Đường Tam đã tu luyện Huyền Thiên Công tới tầng thứ sáu, dùng Huyền Thiên Công thôi động chuỳ rèn nên khá nhẹ, "đương" một tiếng, chuỳ thứ nhất đã hung hăng nên xuống Hắc Ô thạch.

Trương Hạo Hiên nhìn thấy rõ, Hắc Ô thạch cứng rắn như vậy mà đã bọ nện bẹp. Hắn lập tức tỏ ra kinh ngạc, nung dưới nhiệt độ cao, độ cứng của Hắc Ô thạch rõ ràng đã giảm xuống.

Đường Tam không có dừng lại, chuỳ rèn một lần lại một lần nện xuống. Tay trái cố định chiếc kẹp, tay phải mượn lực phía dưới

thân mà vung chuỳ rèn, mỗi búa sau lại mạnh hơn búa trước.

Đây tuy không phải là nguyên bản Loạn Phi Phong Chuy Pháp, nhưng uy lực cũng thật kinh người.

Chuỳ rèn nặng đập xuống, Hắc Ô thạch không ngừng biến hình. Trong quá trình này, còn có bột phấn màu đen bay tứ tán.

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam rèn, kinh ngạc phát hiện khi Đường Tam nắm chuôi chuỳ rèn kia, khí chất toàn thân tựa hồ cũng phát sinh biến hoá. Tựa như chuỳ rèn là một bộ phận thân thể hắn, rất có hương vị nhân chuỳ hợp nhất.

Đường Tam cũng có cảm thụ như vậy. Ở kiếp trước, vũ hồn thứ hai của hắn chính là cái chuỳ. Mỗi khi đối mặt với kẻ địch mạnh mẽ, chuôi Hạo Thiên Chuỳ kia đều là lá bài tẩy của hắn, là vũ khí có tính sát thương cường đại nhất.

Đáng tiếc ở kiếp này hắn không có. May mà vẫn còn khả năng dùng chuỳ.

"Khi, khi, đương!"

"Khi, khi, đương!"

Chuỳ rèn lại rơi xuống, khối Hắc Ô thạch kia nhanh chóng nhỏ đi, thậm chí bắt đầu xuất hiện biến hoá kỳ dị.

Nguyên bản một khối đá đen như mực, theo thể tích nhỏ lại dần dần phát ra ánh kim, ánh kim sáng bóng cũng theo từng búa đập xuống mà càng trở nên rõ ràng, dần dần đã có bộ dạng của kim loại.

"Cái này ..."

Đồng tử Trương Hạo Hiên co rút lại, kim loại? Hắc Ô thạch vậy mà giống các mỏ kim loại khác, có thể rèn trở thành kim loại?

Hắn trước kia đã từng thử qua, nhưng đều không có kết quả. Bởi vì hắn nung không đủ nhiệt? Hay là phải có đủ lực lượng cường đại mới rèn được?

Khi trong nội tâm Trương Hạo Hiên còn rất nhiều nghi hoặc, Hắc Ô thạch dưới chuỳ rèn của Đường Tam đã toả ra hào quang sáng chói. Một đạo hào quang vọt lên cao vài thước, liên tục mấy giấy mới biến mất. Hắc Ô thạch cũng biến thành một khối kim loại ám kim sắc, thể tích chỉ bằng một phần năm lúc đầu.

Đường Tam ngồi xuống, cẩn thận quan sát khối kim loại này. Khi Hắc Ô thạch biến thành Ô Kim, tính bền dẻo của nó không biết tăng lên bao nhiêu lần.

Ở kiếp trước, Ô Kim tuyệt đối là kim loại quý hiếm. Đặc tính lớn nhất của nó là tính trơ, đối với bất kỳ thuộc tính năng lượng nào cũng phản ứng không mạnh. Ô Kim cứng cỏi vô cùng, kết hợp với tính trơ thì có thể chống lại đại đa số năng lượng xâm nhập. Vô luận là dùng làm vũ khí hay áo giáp đều là lựa chọn không tệ.

Lúc Đường Tam nhìn những Hắc Ô thạch kia cũng không thể xác định được bọn nó có phải khoáng thạch Ô Kim không. Lần thứ hai nhìn thấy bọn chúng, bằng vào Linh Tê Thiên Nhãn, hắn mới có phán đoán chuẩn xác, xác định Hắc Ô thạch chính là khoáng thạch Ô Kim.

Bây giờ trải qua rèn, hắn chẳng những xác nhận phán đoán của mình, mà còn phát hiện Ô Kim này có độ tinh khiết tương đối cao.

Ô Kim tuy rằng không phải là kim loại đặc biệt trân quý, nhưng rất thích hợp dùng để chế tạo chuỳ rèn, bởi vì nó có khả năng truyền lực tốt. Hơn nữa, Ô Kim làm ám khí cũng rất tốt, có thể dễ dàng xuyên thấu địch nhân có kỹ năng phòng ngự mạnh.

Đây cũng là nguyên nhân Đường Tam mua tất cả Hắc Ô thạch có trong cửa hàng bán lẻ, vật này có thể chế tạo vũ khí a. Hiện tại hắn đang khuyết thiếu thủ đoạn công kích hữu hiệu, nhưng có ám khí thì khác.

"Đây là cái gì?" Trương Hạo Hiên kinh ngạc nhìn Đường Tam, hỏi.

Đường Tam nhún vai: "Ta cũng không biết. Ta chỉ muốn rèn một ít kim loại, sau đó chế tạo thử một số ám khí trong Huyền Thiên Bảo Lục. Lão sư, kim loại này thoạt nhìn rất cứng nha."

Trương Hạo Hiên đưa tay cầm lấy, đã đem Ô Kim vào trong lòng bàn tay mình, lặng yên cảm thụ một lát. Hắn dùng lực vân vê, đúng như Đường Tam nói, Ô Kim này có phẩm chất tương đối cao, vô cùng cứng cỏi, là kim loại cứng nhất mà hắn từng thấy.

Cái này cũng được sao? Biến phế vật thành bảo vật?

"Lão sư, chúng ta nên tiếp tục, tranh thủ xế chiều hôm nay rèn xong đống Hắc Ô thạch này." Đường Tam nói.

Trương Hạo Hiên vẫn không nhịn được liền hỏi: "Vừa rồi nó phát ra hào quang là như thế nào?"

Đường Tam vẻ mặt vô tội nói: "Ta cũng không biết!" Hắn cũng không thể nói với lão sư đó là phản ứng sau khi nghìn rèn nhất phẩm thành công. Tuy rằng hiện tại hắn không đạt được trình độ nghìn rèn có linh như kiếp trước, nhưng nghìn rèn nhất phẩm cũng

phải chuyện khó.

Nếu như Trương Hạo Hiên không có ở đây, Đường Tam thậm chí còn tiến thêm một bước chiết xuất kim loại. Nhưng hiện tại không cần, trước tiên vẫn nên rèn xong đống Hắc Ô thạch này đã.

Khoáng thạch Ô Kim cần nhiệt độ siêu cao mới có thể rèn, nhưng khi trở thành Ô Kim thì không cần nhiệt độ cao như vậy, nhiệt độ bễ rèn bình thường cũng có thể đủ nung nó rồi. Cho nên hạn chế duy nhất của Ô Kim là hoả, đặc biệt là hoả có nhiệt độ cực cao. Ở nhiệt độ như vậy, Ô Kim sẽ biến mềm. Ngoài điều đó ra, các thuộc tính khác Ô Kim cũng không khác lúc trước.

Về phần hạn chế này, Đường Tam sẽ nghĩ biện pháp này, ví dụ có thể phối hợp nó với kim loại khác để tạo thành hợp kim. Nhưng trước mắt chưa cần nghĩ nhiều, bản thân Ô Kim cũng là nguyên liệu chế tác ám khí tuyệt hảo.

Trương Hạo Hiên tiếp tục nung, Đường Tam tiếp tục rèn.

Rất nhanh, Trương Hạo Hiên nhận thấy, vừa mới bắt đầu rèn, Đường Tam còn có chút không thành thạo, nhưng thời gian dần qua, hắn càng thành thục hơn. Thanh chuỳ rèn bị hắn vung vẩy rất thuần thục, bất chợt còn có thể ném ra từng đạo hào quang. Âm thanh có tiết tấu mang theo quy luật đặc thù vang lên khắp lò rèn.

Qua vài năm quan sát, Đường Tam thấy kỹ thuật rèn ở thế giới này quá bình thường. Điều này rất có thể liên quan đến tài nguyên quá mức dồi dào, cũng như thực lực cường đại của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Hắn đương nhiên không để lộ ra trình độ rèn cao hơn nhiều thế giới này, nhưng rèn bình thường là chuyện dễ dàng.

Từng khối Ô Kim được rèn xong, Đường Tam cũng không vội tố

hình, trước tiên đem tất cả Hắc Ô thạch tinh luyện thành Ô Kim mới quan trọng, để làm được việc này cần hoả diễm của trấn trưởng phụ trợ. Sau khi có Ô Kim, về sau chỉ mình hắn tới lò rèn là có thể chế tạo ám khí rồi.

Chương 143: Ngồi chờ

Mãi cho đến chạng vạng tối, Đường Tam mới rèn xong khối Hắc Ô thạch cuối cùng. Nhìn từng khối Hắc Ô thạch biến thành Ô Kim, Trương Hạo Hiên vẫn không hết ngạc nhiên.

"Túi không gian trữ vật của ngươi từ đâu mà có?" Sau khi rèn hoàn tất, Trương Hạo Hiên mới hỏi ra nghi hoặc khác trong lòng mình.

Hắc Ô thạch của Đường Tam không phải từ không trung lấy ra, vận chuyển cũng rất phiền toái. Hắn cũng không giấu diếm túi trữ vật của mình.

"Ta lấy được từ Phong Lang trấn. Lão sư, lúc ta rời Phong Lang trấn có gặp Phong Lang lãnh chủ. Sau đó ta đánh chết hắn, thôn phệ huyết mạch chi lực của hắn, cho nên lúc tới đây ta mới là Ngũ giai." Đường Tam thản nhiên nói.

Qua một thời gian tiếp xúc, đối với học viện Cứu Thục hay vị lão sư này, hắn đã thừa nhận tất cả, cho nên có nhiều thứ cũng không cần giấu diếm nữa.

Ánh mắt Trương Hạo Hiên khẽ nhúc nhích: "Ngươi lúc đó vẫn là Tứ giai a, hắn hẳn là Ngũ giai?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Lúc ấy hắn chiến đấu với cường giả Thiểm Báo tộc một hồi, bị thương không nhẹ, ta xem như nhặt được cái tiện nghi."

Khoé miệng Trương Hạo Hiên co giật, nói: "Nói như vậy, mâu thuẫn giữa Phong Lang tộc và Thiểm Báo tộc, kỳ thật là do ngươi a? Bọn họ đánh tương đối lớn, cường giả chết không ít, tổ đình bên kia cũng bị kinh động, thật vất vả mới đè xuống được."

Đường Tam mở to hai mắt: "Lúc ấy hắn muốn gïết ta, ta cũng không thể đứng im chờ chết. Sự tình đằng sau ta cũng không biết."

Khá lắm! Trương Hạo Hiên biểu lộ có chút đặc sắc, giơ ngón tay cái lên với Đường Tam. Tiểu tử này đúng là hung ác a! Từ lúc hắn dẫn đội săn gïết Yêu Thú, Trương Hạo Hiên đã nhìn ra, gia hoả này chẳng những dứt khoát, cường hãn, mà đầu óc còn vô cùng tỉnh táo.

Trên đường đi, Trương Hạo Hiên nhìn rất rõ biểu hiện của hắn. Hắn hoàn toàn có thể khẳng định, nếu không có Đường Tam, chỉ sợ tiểu đội này một nửa thu hoạch cũng không có, làm sao có thể săn gïết Sáp Sí Hổ.

Mà Đường Tam còn chỉ điểm bọn họ phối hợp với nhau, thậm chí còn dạy bọn họ một ít kỹ xảo chiến đấu, những thứ này Trương Hạo Hiên cũng thấy rõ. Hài tử có thiên phú lãnh đạo này thể hiện ra vẻ vô tư như vậy làm hắn rất rất hài lòng.

Hắn sở dĩ đồng ý lần rèn luyện kia, cũng có phần là muốn khảo hạch Đường Tam. Chỉ khi chính thức gặp sự cố, nhất là khi nguy hiểm, mới có thể nhìn ra tâm tính của một người.

"Cảm ơn lão sư."

Khối Ô Kim cuối cùng đã rèn xong, Đường Tam hài lòng thu chúng lại.

Trương Hạo Hiên nói: "Cái chuỳ thì sao? Ngươi không phải muốn làm chuỳ sao?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Hôm nay không được, không còn khí lực rồi. Hôm khác ta tự mình tới làm sau. Sau khi tinh luyện Hắc Ô thạch thành kim loại đã mềm hơn rất nhiều, cũng không cần nhiệt độ cao để nung. Lần sau chỉ cần mượn bễ rèn là được, không cần làm phiền ngài."

"Ân, vậy đi. Ngươi cũng về sớm nghỉ ngơi đi." Trương Hạo Hiên gật đầu. Đối với đứa bé này, hắn hiện tại cũng không biết chỉ điểm thế nào, hoặc là nói, hắn cơ bản không cần lão sư như mình. Gia hoả này phát triển với tốc độ rất kinh người rồi.

Đường Tam lại nói: "Đúng rồi, lão sư. Trong thành Gia Lý ở chỗ nào bán bản đồ chi tiết? Ta muốn mua một tấm. Trong cửa hàng hình như không có."

Trương Hạo Hiên nghi ngờ hỏi: "Ngươi muốn bản đồ chi tiết làm gì?"

Đường Tam vẻ mặt thiên chân vô tà nói: "Ta dùng để học tập! Làm quen với thành thị này hẳn là có chỗ tốt, có thể xu cát tị hung, tránh đi vào những nơi không nên đi. Các sư phụ khi giảng bài đều dùng bản đồ đơn giản, không quá chi tiết."

Trương Hạo Hiên nói: "Vậy ngươi theo ta, chỗ ta có một bản cho ngươi mượn dùng. Bản đồ chi tiết vô cùng quý, đều là vẽ bằng tay, vô cùng đắt đỏ. Ngươi khi nào dùng xong thì trả lại cho ta."

"Ân, tạ ơn sư phụ." Đường Tam nói.

Có thể không tốn tiền thì thật tốt. Địa đồ mà còn phải vẽ tay, có thể

thấy khoa học kỹ thuật ở Yêu Tinh Đại Lục rất không phát triển, bây giờ vẫn là thời kỳ vũ khí lạnh. Tất nhiên, thời đại vũ khí lạnh là cơ sở để con người phát triển hơn.

Sau khi lấy được địa đồ, Đường Tam đã hiểu vì sao Trương Hạo Hiên nói nó rất quý giá. Địa đồ này rất lớn, hơn nữa được chế tạo từ da, rộng khoảng sáu mét vuông, gấp lại cũng là một khối lớn.

Đường Tam đem nó về phòng mình, treo lên. Địa đồ với nhiều màu sắc rực rỡ hiện ra trước mắt hắn.

Tấm bản đồ này so với tấm Quan Long Giang sử dụng khi dạy học không biết chi tiết hơn bao nhiêu lần. Trên bản đồ vẽ vô cùng kỹ càng toàn bộ thành Gia Lý, sơn mạch xung quanh cũng có thể nhìn thấy được.

Đường Tam rất nhanh tìm được vị trí thị trấn nhỏ, trong thị trấn nhỏ đều được hoạ bằng một hai nét. May mắn, học viện Cứu Thục cũng xuất hiện trên tấm bản đồ này, không biết bởi vì xây dựng che mắt thành công hay vì nó quá tầm thường.

Đường Tam tìm tòi tất cả các học viện rồi đánh dấu lại, cũng ghi nhớ trong đầu.

Học viện được chia theo ba đẳng cấp: cấp thấp nhất chính là giáo dục vỡ lòng, đại đa số Yêu Quái đều học ở đây; học viện cao cấp hơn thì phải có địa vị nhất định mới được học; đỉnh cấp tất nhiên là học viện Gia Lý gần trong gang tấc.

Dựa theo tuổi của Mỹ công tử, nàng không thể vẫn còn tiếp nhận giáo dục vỡ lòng, khả năng rất lớn là giáo dục bậc giữa ở học viện cao cấp. Mà học viện như vậy, ở trong thành Gia Lý cũng chỉ có mười hai chỗ.

Sau khi thu hẹp phạm vi thì dễ dàng hơn nhiều. Bây giờ chỉ cần ôm cây đợi thỏ mà thôi.

Mấy ngày kế tiếp, Đường Tam buổi sáng đi học, buổi chiều sau khi tan học, hoặc là đi rèn cái chuỳ, hoặc là xuống núi tới trước học viện mục tiêu ngồi chờ, cuộc sống trôi qua cũng gọi là có quy luật.

Nhưng mà liên tục chờ vài ngày, Đường Tam đều không có thu hoạch, hắn căn bản không nhìn thấy Mỹ công tử. Hắn cũng đi qua trà sữa điếm một lần, nhưng vẫn không thấy nàng. Hắn cũng không tiện hỏi thăm nhiều, chỉ có thể dùng phương pháp thủ công nhất, tiếp tục ngồi chờ ở các học viện còn lại.

Đường Tam phát hiện, những học viện này đều tan học lúc hoàng hôn, sau khi tan học đám Yêu Quái sẽ nhao nhao rời khỏi học viện. Hắn hỏi qua trấn trưởng lão sư mới biết được, học viện bình thường không có ký túc xá, nói cách khác, sau khi tan học Mỹ công tử nhất định sẽ quay về nhà.

Hắn đã tính toán thời gian ngồi chờ, mỗi học viện hắn sẽ chờ ba ngày. Trong ba ngày cẩn thận quan sát, nếu như Mỹ công tử xuất hiện, hắn nhất định có thể nhìn thấy nàng.

Trong quá trình chờ đợi, Đường Tam phát hiện trong một ít học viện quả thật có phụ thuộc nhân loại tới học, nhưng họ đều là phụ thuộc của chủng quần có huyết mạch mạnh mẽ. Dù vậy, bọn họ vẫn không cùng một tầng cấp với Yêu Quái Tộc, cho nên khi ra khỏi học viện, bọn họ phải đi cửa bên.

Điều này làm cho Đường Tam càng thêm dễ dàng, nhưng là hắn liên tục chờ sáu ngày, ở hai học viện không có thu hoạch gì.

Rèn Ô Kim ngược lại rất thuận lợi, Đường Tam cũng đang tìm kiếm kim loại thích hợp dung hợp với Ô Kim. Tuy rằng trước mắt chưa tìm ra, nhưng hắn đã dùng Ô Kim chế tạo cho mình một chuỳ rèn, rất vừa tay. Chuỳ rèn này làm cho hắn về sau rèn càng thêm dễ dàng.

Trương Hạo Hiên đối với Đường Tam phi thường tốt, cố ý ở lò rèn mở riêng cho hắn một khu, tách biệt với các thợ rèn khác. Người khác cũng chỉ nghe thấy tiếng đánh, cũng không biết hắn đang rèn vật gì.

Tiểu đội rèn luyện thứ hai đã trở về. Hình dung bộ dạng của họ như thế nào đây? "Tro đầu sĩ mặt" có lẽ là thích hợp nhất.

Một nhóm năm người, người nào cũng bị thương. Nhìn qua thương thế không phải rất nghiêm trọng, nhưng từ biểu lộ uể oải bên ngoài, có thể thấy thu hoạch không quá lý tưởng.

Chương 144: Không tìm được Mỹ công tử

Trị liệu vết thương là ưu tiên hàng đầu, không chờ Đường Tam nghe ngóng, Độc Bạch đã lặng lẽ đi tới phòng của hắn.

"Tiểu Đường, Tiểu Đường, ngươi biết không? Lần này bọn họ đi ra ngoài rèn luyện hiệu quả kém xa chúng ta. Hắc hắc." Độc Bạch đóng cửa lại, thần thần bí bí nói với Đường Tam.

"A? Các sư huynh, sư tỷ rèn luyện như thế nào?" Đường Tam hỏi.

Độc Bạch nói: "Họ săn gïết được vài Yêu Thú cấp thấp, mạnh nhất chỉ là Tứ giai thôi, một đầu Ngũ giai cũng không có. So với chúng ta kém xa. Hơn nữa nghe nói còn kinh động đến đàn Yêu Thú, nếu không phải các sư phụ ra tay, chỉ sợ toàn quân sẽ bị diệt. Lần này căn bản không đến được điểm đích, Yêu Thú mục tiêu cũng không nhìn thấy."

Đường Tam lại nói: "Ta như thế nào cảm thấy ngươi có chút hả hê?"

Độc Bạch lập tức nghiêm mặt: "Ta không có, ta không có. Ta làm sao lại hả hê được chứ? Tuy rằng trước kia mọi người đều nói ta là vật biểu tượng không có tác dụng gì, nhưng ta cũng không có hả hê nha!"

"Được á ..., ngươi trở về trước đi. Đoán chừng các sư phụ cũng không có tâm tình tốt, ngươi cũng đừng biểu lộ như vậy." Đường Tam có chút bất đắc dĩ nói.

Kỳ thật hắn đã sớm đoán được nhóm thứ hai đi rèn luyện sẽ không có hiệu quả như bọn họ. Tiểu đội kia không có thực lực mạnh như Vũ Băng Kỷ, cũng không có Đường Tam với kinh nghiệm chiến đấu phong phú. Lần thất bại này hoàn toàn có thể đoán trước. Nhưng chỉ cần có bài học như vậy, bọn họ nhất định có chỗ thu hoạch, chung quy cũng không phải chuyện xấu.

Hôm sau là tổng kết rèn luyện. Không hề nghi ngờ, nhóm thứ hai bị phê bình một trận.

Nghe bọn họ giảng thuật lại quá trình, kỳ thật cũng không tính là quá kém. Nhưng vì nhóm thứ nhất quá xuất sắc, nên chênh lệch rất rõ ràng.

Không kiếm được đủ tiền lời, không tìm được mục tiêu, sau khi rèn luyện trở về, các đệ tử cũng không tăng lên nhiều. Nhưng kinh hãi thì có không ít. Dù sao, đây cũng là một lần thực chiến chính thức, từ chỗ đó bọn họ cũng đều có thu hoạch. Đường Tam nhận thấy, điều này cũng không phải rất tệ.

Nhóm thứ ba tất nhiên là muốn tiếp tục đi, mọi người đều có phần cả. Nhưng đến nhóm này có một bất đồng là, sáu người trong nhóm đều biết có lão sư đi theo thủ hộ, nên trong lòng cũng an tâm hơn, hiệu quả rèn luyện sẽ bị ảnh hưởng. Nhưng hiện tại cũng chẳng quan tâm, cũng nên thử nghiệm nhiều hơn mới tốt.

Gần đây, Đường Tam rất it khi xuất hiện, chăm chỉ hoàn thành bài tập lão sư giao cho, học tập tốt, ngày ngày hướng về phía trước. Ngẫu nhiên sẽ đi rèn, còn thường xuyên ngồi chờ trước cửa các học viện.

Với các sư phụ trong học viện, hắn nói mình đi đến lò rèn. Điều này

có Trương Hạo Hiên làm chứng cho hắn nên cũng không ai hỏi nhiều. Cho nên hắn có thể tự do ra ngoài.

Nhưng làm Đường Tam vô cùng phiền muộn là, hắn đã chờ rất nhiều ngày nhưng không có thu hoạch gì.

Trong lòng hắn thậm chí còn sinh ra nghi hoặc, chẳng lẽ mụ mụ Mỹ công tử lừa mình? Mỹ công tử không phải là đi học? Nhưng từ biểu hiện của mẫu thân nàng thì không giống đang lừa gạt, hơn nữa cũng không cần lừa gạt một đứa bé a!

Làm sao bây giờ? Đành tiếp tục chờ thôi!

Thời gian trôi qua rất nhanh, mãi cho đến khi nhóm thứ ba rèn luyện trở về, Đường Tam vẫn không thể tìm được Mỹ công tử.

Tình huống nhóm thứ ba tốt hơn nhóm thứ hai một chút, vì các học viên đã biết có lão sư đi theo nên gan càng lớn hơn, vận khí cũng tương đối khá, thành tích cuối cùng cũng coi như tốt.

Trong khoảng thời gian này, thương thế Vũ Băng Kỷ đã đỡ hơn nhiều, mỗi ngày đều cố gắng tu luyện. Cố Lý, Độc Bạch cùng Trình Tử Chanh cũng đã ổn định cảnh giới.

Tất cả các đệ tử đã hoàn thành một vòng rèn luyện, tổng cộng mất một tháng, và chỉ có nhóm đầu tiêu có hiệu quả vô cùng kinh diễm. Nhưng sau khi tổng kết lại, các sư phụ phát hiện, giống như Đường Tam nói, khi chính thức đối mặt với kẻ địch mạnh mẽ, thực lực sẽ tiến bộ nhanh hơn.

Tiếp theo là lắng đọng, tu luyện, để cho các học viên tiêu hoá kinh nghiệm lần này.

Lại một tháng trôi qua, biến hoá lớn nhất với Đường Tam là hắn đã sang tuổi thứ mười.

Hai tháng này, vì thường xuyên ăn thịt Yêu Thú cùng tu luyện, thân thể đã thay đổi lớn. Bây giờ hắn đã cao hơn nửa cái đầu, dáng người cũng không còn gầy yếu, nhìn qua thuận mắt hơn nhiều. Khí chất cũng xảy ra một ít biến hoá.

Lúc vừa mới tới, hắn biểu hiện quá chói mắt, mà một tháng gần đây, hắn lại vô cùng ít xuất hiện. Trừ lúc đi học, các đệ tử khác đều không nhìn thấy hắn.

Mà thông qua tiếp xúc với Độc Bạch, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh, Đường Tam vô thanh vô thức cũng đem mấy lạc ấn của mình tiến giai.

Trong đó, Kim Bằng Biến tăng lên Tứ giai, thỉnh thoảng hắn cũng đến sau núi thử nghiệm phi hành. Thì Quang Biến, Thiên Hồ Biến đều tăng tới Tam giai đỉnh phong.

Đến trình độ này Đường Tam mới biết, quả nhiên không dễ dàng tiến giai. Huyết mạch tầng cấp càng cao, muốn tiến giai cũng càng khó. Hắn lại không thể một lần thôn phệ quá nhiều huyết mạch chi lực của đồng bạn để tránh ảnh hưởng tới bọn họ, cho nên cũng chỉ có thể tiến hành từng bước.

Do đó, trong sáu lạc ấn hiện tại, trừ Thanh Ngọc Đằng không đáng kể ra, năm lạc ấn theo thứ tự lần lượt là: Lục giai Phong Hổ Biến (sau khi dung hợp Sáp Sí Hổ và Phong Lang, Đường Tam cẩn thận suy nghĩ và đặt tên là Phong Hổ Biến); Tứ giai Thiểm Báo biến, Tứ giai Kim Bằng Biến, Tam giai đỉnh phong Linh Tê Thiên Nhãn, Tam giai đỉnh phong Thì Quang Biến.

Nhìn qua các lạc ấn tăng lên không nhiều, nhưng trên thực tế, nương theo Đường Tam không ngừng rèn luyện thân thể làm cường độ tăng lên, cảnh giới Lục giai cũng đã dần vững chắc, cảm giác chướng bụng cũng dần biến mắt, đây mới là biến hoá trọng yếu nhất với hắn. Biến hoá như vậy, mới là cơ sở để tiếp tục tăng lên.

Nhưng tâm tình Đường Tam cũng không tốt, cũng không thấy hưng phấn vì thực lực của mình tăng lên. Tìm không được Mỹ công tử, đối với hắn mà nói là một chuyện rất không vui.

Hơn nữa, theo thời gian dần trôi, hắn ngồi chờ càng nhiều, tâm tình của hắn ngày càng lạnh.

Hôm nay là ngày hắn ngồi chờ ở học viện cuối cùng. Chẳng lẽ, Mỹ công tử thực sự ở học viện cấp thấp sao? Phạm vi rất lớn a!

Nếu không chờ được, mình liền chờ ở trước trà sữa điếm vậy. Nàng nhất định sẽ về đó, chỉ cần nàng trở về là có thể gặp được.

Không có! Vẫn không có!

Mãi cho đến khi trời tối, hắn vẫn không thấy được hình bóng mình muốn gặp. Đường Tam thật sự rất thất vọng.

Trở về thôi.

Mang theo vài phần cô đơn, hắn quay về học viện thị trấn nhỏ.

Trong đầu Đường Tam đang không ngừng tính toán các loại khả năng, Mỹ công tử rốt cuộc đang ở chỗ nào đây? Mười hai học viện hắn đều ngồi chờ rồi, tuy nói học viện cuối cùng hắn chỉ chờ một ngày, nhưng với nhãn lực của hắn, dù có lần thứ hai, thứ ba cũng chưa chắc đã có phát hiện.

Như vậy, bây giờ có rất nhiều khả năng. Hoặc là Mỹ công tử đến học viện cấp thấp, hoặc là mụ mụ Mỹ công tử đã lừa mình, nàng không có đến học viện, nàng đi làm việc gì đó, hoặc là nàng đã tới địa phương khác rồi.

Một tháng này, hắn đã đi qua trà sữa điếm vài lần, nhưng đều không thấy được nàng.

Còn có ... khả năng khác hay không?

Đường Tam vừa nghĩ vừa leo núi, tiến vào phạm vi học viện Gia Lý.

Khi hắn đang đi về phía trước thì tinh thần có chút chấn động, một cảm giác kỳ diệu quanh quẩn trong lòng. Hai con ngươi có chút nóng lên, cảm giác ấm áp mang theo vài phần hưng phấn. Đúng vậy, tâm tình của hắn tự động có chút hưng phấn.

Đây là chuyện gì?

Linh Tê Thiên Nhãn?

Không hề nghi ngờ, đây chính là biến hoá mà Linh Tê Thiên Nhãn mang lại, hơn nữa, không phải là dự cảm nguy hiểm.

Thiên Hồ Chi Nhãn có thể quan sát số mệnh, nhưng sau khi đạt đến Tứ giai mới có khả năng nhất định khống chế và dẫn đạo số mệnh.

Chương 145: Tìm nàng

Lúc trước khi chiến đấu với Sáp Sí Hổ, Độc Bạch sở dĩ có thể đột phá, chính là vì hắn đã bước một chân vào phạm trù khống chế, nên mới đột phá thành công.

Vận khí cũng chia thành hai loại, tốt và xấu. Khi vận rủi đến, kẻ có được Thiên Hồ Chi Nhãn sẽ có phát hiện, do đó mới có thể xu cát ti hung. Khi vận may đến có cảm giác gì, Đường Tam chưa từng trải qua. Dù sao, hắn mới có Thiên Hồ Chi Nhãn trong thời gian ngắn, cũng chưa tận lực thử nghiệm. Hắn chờ sau khi mình đột phá Tứ giai mới đi cảm nhận, đồng thời nghĩ biện pháp kết hợp nó với thực lực của mình.

Như vậy, cảm giác bây giờ là gì đây? Hai con ngươi nóng lên, hưng phấn? Chẳng lẽ điều này đại biểu cho vận may?

Đúng lúc này, trên núi truyền đến tiếng bước chân, khá nặng. Không cần nhìn Đường Tam cũng đoán được, có Yêu Quái đang đi đến.

Hắn vội vàng lui sang một bên. Trên đường này gặp phải Yêu Quái cũng không quá kỳ dị, dù là lão sư hay đệ tử cảu học viện Gia Lý cũng đều đi đường này. Chỉ có đến phụ cận học viện Gia Lý, hắn mới có thể men theo đường nhỏ đi về thị trấn.

Phần lớn Yêu Quái Tộc trong học viện Gia Lý đều là quý tộc. Những đệ tử quý tộc này luôn khoe khoang thân phận nhưng không khinh thường phụ thuộc, huống chi thị trấn nhỏ tồn tại để phục vụ bọn

chúng. Cho nên, đệ tử học viện Gia Lý khi nhìn thấy phụ thuộc trong thị trấn cũng không tỏ thái độ gì, có thể nói là khách khí. Một số tên có tính cách tốt còn có thể chủ động chào hỏi.

Đường Tam vừa đứng ở ven đường, rất nhanh đã có đệ tử Yêu Quái đi từ trên xuống.

Đi tuốt đằng trước là một tên có thân hình to lớn, cao ước chừng hai mét, mái tóc dài vàng kim rối tung ở sau lưng. Trong hai tròng mắt phát ra vầng sáng hoàng kim sáng bóng. Nhìn bề ngoài của của hắn cũng không khác gì nhân loại, thật là kỳ lạ! Nếu như đồng tử của hắn không dựng ngược, thậm chí rất khó phát hiện hắn là Yêu Quái.

Đây là ...

Trước khi tới học viện Cứu Thục, đối với tình huống như vậy Đường Tam có lẽ cũng không phán đoán được. Nhưng hiện tại hắn có thể nhận ra, đây là Yêu tộc cấp cao, là Yêu tộc có huyết mạch rất cường đại.

Yêu tộc như vậy có thể biến ảo thành người. Đối với Yêu Quái Tộc, bộ dạng hình người so với bản thể càng thêm linh hoạt, sinh hoạt hằng ngày cũng càng thuận tiện. Thậm chí điều này cũng đã trở thành một truyền thống.

Nhân loại sở dĩ có thể trở thành phụ thuộc Yêu Quái Tộc hoặc Tinh Quái Tộc, phụ nữ có thể bị Yêu Quái Tộc nhìn trúng có một nguyên nhân là như vậy.

Yêu Quái Tộc thậm chí còn có một thuyết pháp, nhân loại thật ra là hậu duệ có huyết mạch không trọn vẹn của Yêu Quái Tộc. Nhân loại chỉ kế thừa hình dáng, mà không kế thừa lực lượng cường đại của

Yêu Quái. Yêu Quái Tộc càng cao giai thì càng nhận thức thuyết pháp này.

Không hề nghi ngờ, thanh niên này vô cùng gây chú ý ánh mắt của người khác. Đi phía sau hắn cũng có nhiều Yêu Quái khác, rõ ràng hắn là thủ lĩnh.

Thế nhưng giờ khắc này, tầm mắt của Đường Tam đã đặt ở giữa đội hình, cũng không quan tâm đến Yêu Quái có Hoàng kim huyết mạch này. Trong mắt hắn chỉ có thân ảnh bên cạnh Yêu Quái tóc vàng.

Lúc này, trong đầu Đường Tam không khỏi hiện ra một ý nghĩ: mất công tìm nàng thì chẳng thấy, xa tận chân trời mà gần ngay trước mắt.

Đi bên cạnh Yêu Quái tóc vàng, mặc đồng phục của học viện Gia Lý, tóc dài tung bay sau ót, thiếu nữ tuyệt sắc kia, không phải là Mỹ công tử mà hắn đang đau khổ tìm kiếm sao?

Trong chớp mắt khi nhìn thấy nàng, trong đầu Đường Tam dường như muốn nổ tung, tất cả mọi thứ trong chốc lát đều trở nên rõ ràng.

Mụ mụ Mỹ công tử không lừa hắn, Mỹ công tử đúng là đi học, nhưng cũng không phải học viện cao cấp, càng không phải là học viện cấp thấp. Nàng học tại đỉnh cấp học viện trong thành Gia Lý, chính là học viện Gia Lý.

Trong chốc lát, suy nghĩ của Đường Tam cũng thông suốt. Mỹ công tử là phụ thuộc nhân loại, điểm này không thể nghi ngờ, với thần thức của mình, hắn tất nhiên không có nhìn lầm. Nhưng Mỹ công tử có Yêu Thần biến gì hắn cũng không rõ. Mà từ tình huống hiện tại

có thể thấy, một phụ thuộc nhân loại như nàng có thể đi cùng một Yêu Quái có Hoàng kim huyết mạch, hơn nữa nhìn qua có địa vị không thấp. Hơn nữa mụ mụ nàng còn có thể mở quán trà sữa ở quảng trường trung tâm trong thành Gia Lý, như vậy, thân thế của Mỹ công tử cũng rõ ràng hơn.

Không hề nghi ngờ, phụ thân của nàng hẳn là một Yêu Quái phi thường cường đại, hơn nữa tầng cấp huyết mạch cũng rất cao. Chỉ có như thế, nàng mới có địa vị như vậy, mới có thể học tập trong học viện Gia Lý.

Đang lúc Đường Tam vui mừng vì biết rõ sự tình, thì trước mắt đã tối đen. Sau một khắc, một bàn tay lớn đã chụp vào khuôn mặt hắn.

"Nhìn cái gì vậy? Vương tử điện hạ mà ngươi cũng có thể nhìn hay sao?" Một thân ảnh hùng tráng ngăn trước người Đường Tam. Bàn tay to như chiếc quạt trực tiếp chụp xuống đầu hắn.

Đường Tam theo bản năng lui về phía sau nhảy lên. Hai tay trước người lăng không ấn xuống, Phong nguyên tố thổi đến, thôi động hắn nhanh lui lại, tránh được một trảo này.

"Còn dám trốn?" Yêu Quái kia hiển nhiên không muốn bỏ qua cho hắn, gầm lên một tiếng.

"Đủ rồi!" Một thanh âm uy nghiêm vang lên. Yêu Quái có dáng người cường tráng kia lúc này mới dừng tay.

Nhóm người từ trên núi xuống tất cả đều dừng bước.

Đối với người khác, Đường Tam tự nhiên không để ý, ánh mắt hắn vẫn dừng trên người Mỹ công tử.

Hắn nhìn Mỹ công tử rõ ràng nhíu mày một cái, mà Yêu Quái tóc vàng bên cạnh nàng mỉm cười nói: "Đừng nóng giận, Tiểu Hùng, đi thôi."

Từ đầu đến cuối, hắn chưa thèm nhìn Đường Tam, hiển nhiên vì Mỹ công tử cũng là phụ thuộc nhân loại nên mới buông tha cho một tên phụ thuộc nho nhỏ như Đường Tam.

Mỹ công tử theo bản năng đem ánh mắt nhìn Đường Tam. Bốn mắt nhìn nhau, trong lòng Đường Tam đột nhiên rung động. Thật sâu trong mắt nàng toát ra một vẻ kinh ngạc, tựa hồ là có cảm giác quen thuộc. Nhưng hai tháng này Đường Tam có biến hoá rất lớn, nàng cũng không thể một lát liền nhận ra hắn.

Tam thế làm người, tâm tính của hắn vốn nên trầm ổn, nhưng lúc này, hắn lại đặc biệt xúc động, muốn xông đến đánh ngã tất cả mọi người xung quanh, sau đó ôm nàng vào lòng cho thoả nỗi nhớ.

Hắn theo bản năng nắm tay lại. Yêu Quái có dáng người cường tráng, được xưng là Tiểu Hùng kia hừ lạnh một tiếng, "Cẩn thận một chút tiểu tử. Cúi đầu xuống."

Đường Tam thở sâu, cưỡng ép khắc chế cảm xúc của mình, sau đó chậm rãi cúi đầu.

Lý trí cuối cùng vẫn chiến thắng lỗ mãng. Hắn không thể động thủ, trừ phi là dẫn động thần thức, nếu không, những học viên này hoàn toàn có thể đánh bại hắn. Huống chi hắn đánh thì như thế nào? Mỹ công tử sẽ đối với hắn như thế nào?

Sau đó đột nhiên hắn ý thức được một tình huống, Yêu Quái tóc vàng kia chẳng lẽ là tình địch của mình sao?

Mỹ công tử mới mười ba, mười bốn tuổi. Các học viên này cũng không quá lớn, sao có thể yêu sớm chứ? Học viện Gia Lý mặc kệ như vậy sao?

Nhưng mà, Mỹ công tử nhìn qua cũng không có sắc thái gì đặc biệt với hắn, cũng không có hành động thân mật nào. Là đồng học bình thường, nhất định là đồng học bình thường.

Tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn an tâm, nhưng nghĩ tới đây, Đường Tam cuối cùng cũng tĩnh lại một chút. Làm hắn vui mừng nhất chính là Mỹ công tử gần trong gang tấc, nàng ở ngay học viện Gia Lý a! Như vậy cũng thuận tiện hơn nhiều.

Chương 146: Muốn đi làm bồi luyện

Một khắc sau.

"Đại sư huynh, Đại sư huynh!" Đường Tam vội vàng chạy vào phòng Vũ Băng Kỷ.

"Làm sao vậy Tiểu Đường? Ngươi làm sao mà nôn nóng như vậy? Có phải lại phát minh ra thủ pháp gì mới hay không?" Nói đến câu sau, ánh mắt của Vũ Băng Kỷ liền sáng lên. Đối với thủ pháp của Đường Tam, hắn rất có hứng thú, cái này đối với việc khống chế Băng nguyên tố có trợ giúp rất lớn. Gần đây hắn đã luyện tập thuần thục vung tay mũi tên rồi.

Đường Tam cười nói: "Thủ pháp ám khí thì dễ nói. Đại sư huynh, gần đây có nhiệm vụ bồi luyện nào không, chính là nhiệm vụ đến học viện Gia Lý làm bồi luyện, ta muốn tiếp nhận một cái. Tốt nhất là trường kỳ a!"

"Ngươi muốn làm nhiệm vụ bồi luyện?" Vũ Băng Kỷ kinh ngạc nhìn hắn, nói: "Ngươi tuổi còn quá nhỏ, cái này chỉ sợ không được, nhất là tu vi của ngươi, bại lộ là chuyện sớm muộn, rất phiền toái. Không được, không được, các sư phụ khẳng định sẽ không đồng ý."

Đường Tam chặn hắn lại, nói: "Đại sư huynh, ngươi lúc nào thấy ta làm việc mà không nắm chắc sự tình hả? Ta nhất định sẽ cẩn thận. Tiếp một nhiệm vụ đơn giản nhất, chỉ cần ở học viện Gia Lý là được."

"Không được không được." Vũ Băng Kỷ lắc đầu nói, không biết lão sư có đồng ý hay không, trong lòng hắn cũng cảm thấy không ổn. Nhìn thấy nhóm thứ hai, thứ ba đi thực chiến không có hiệu quả tốt, hắn càng hiểu rõ Đường Tam quan trọng như thế nào. Tuy rằng không biết tiểu tử này học được nhiều tri thức như vậy ở đâu, nhưng dưới sự chỉ huy của hắn, tiểu đội bọn họ có thu hoạch cực lớn. Lần trước thu được khá nhiều nguyên tố tệ, thực lực của mọi người cũng tăng mạnh. Trừ hắn ra, cơ hồ mọi người đều tiến giai, đây là chuyện tốt như thế nào chứ? Hắn còn muốn cùng Đường Tam tiến hành lần rèn luyện thứ hai.

Đường Tam không chút do dự nói: "Một thủ pháp ám khí hoàn toàn mới, cam đoan uy lực phi phàm."

Lông mày Vũ Băng Kỷ nhếch lên một cái, "Thủ pháp gì?"

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói: "Khá phức tạp, nhưng khi luyện thành thì rất lợi hại. Thời gian luyện tập cũng lâu. Nếu ngươi thành công thì có thể giết chết Yêu Thú Lục giai trở xuống trong nháy mắt."

"A?" Vũ Băng Kỷ trợn mắt nhìn Đường Tam, "Điều này sao có thể? Nháy mắt giết chết Lục giai Yêu Thú?"

Tuy rằng hắn cũng là Lục giai, thời gian này cảm ngộ không tệ, tăng lên cũng rất nhanh, nhưng Yêu Thú có cường độ thân thể mà nhân loại không thể so sánh với. Đối mặt với Lục giai Yêu Thú, dưới tình huống một đấu một, hắn muốn chiến thắng cũng không dễ dàng. Đường Tam nói có thể nháy mắt giết chết Lục giai Yêu Thú, hắn theo bản năng không thể tin được. Nhưng mà ngẫm lại thực lực của Đường Tam, hắn lại có chút không tin không được.

"Ngươi đừng lừa ta nha!" Vũ Băng Kỷ giật mình nói.

Đường Tam nói: "Làm sao có thể? Chúng ta thử xem. Ta biểu diễn cho ngươi một lát. Bất quá Yêu Thần biến của ta chưa luyện được thủ pháp này, chỉ có Băng thuộc tính mới có thể. Nhưng ngươi cần cẩn thận và kiên nhẫn. Ta vốn muốn chỉ cho Đại sư huynh thủ pháp này, để ngươi phát dương quang đại uy lực của nó. Chờ khi ngươi thành công, chúng ta có thể lần nữa ra ngoài rèn luyện rồi. Đến lúc đó, dù có gặp lại Sáp Sí Hổ như lần trước, chúng ta cũng không bị thua thiệt."

"Thật sự? Ngươi nhanh làm mẫu cho ta xem a." Vũ Băng Kỷ dù sao cũng mười sáu, mười bảy tuổi, hắn làm sao không hiếu kỳ với thủ pháp thần kỳ mà Đường Tam nói?

"Đại sư huynh, ngươi cùng ta ra ngoài thử nghiệm một lát." Vì tương lai có thể đến học viện Gia Lý với Mỹ công tử, Đường Tam cũng liều mạng. Hắn không quan tấm đến chuyện mình có bại lộ hay không.

Một khi liên quan đến Mỹ công tử, mưu tính sâu xa đều bị hắn ném ra sau đầu.

Hai người đi ra ngoài, Vũ Băng Kỷ tò mò hỏi: "Thử như thế nào đây?"

Đường Tam nói: "Ngươi đứng cách ta ba mươi mét." Hắn chỉ phía xa xa.

"Xa như vậy?" Vũ Băng Kỷ kinh ngạc nhìn hắn. Ám khí trong khoảng cách gần uy lực càng mạnh, ba mươi mét đã là rất xa. Với khoảng cách này, băng chuỳ của hắn cũng bị suy giảm. Ở khoảng cách gần, Tinh Thần Lực còn có thể ảnh hưởng thêm, nhưng nếu quá xa, Tinh

Thần Lực không thể theo kịp.

"Tin tưởng ta." Đường Tam nói.

Rất nhanh, hai người đã đứng cách nhau ba mươi mét.

Đường Tam nhìn một chút, thấy xung quanh cũng không có người khác, lúc này đã gần đến thời gian ăn cơm tối, hắn thở sâu, thanh quang lượn lờ trong mắt, một đoàn thanh quang ngưng tụ thành hình trong tay phải hắn.

Quang mang thanh bích sắc không có quá nhiều tia sáng phóng ra ngoài, trông rất bình thường, nhìn kí sẽ thấy nội ẩn bên trong, xung quanh còn có những ngọn gió vô hình vờn quanh. Phong nguyên tố đang không ngừng hướng về nó ngưng tụ.

Phong cương! Đây chính là phong cương! Sau khi hấp thu huyết mạch lạc ấn Sáp Sí Hổ, Phong Nhận đã hoàn toàn lột xác thành phong cương, có nghĩa là phong cương đã cơ bản cắn nuốt Phong Nhận, dù sao, luận về cấp độ huyết mạch, Sáp Sí Hổ vẫn cường đại hơn Phong Lang. Nhưng khí tức Phong Lang vẫn còn tồn tại, bởi vì Phong Lang là Yêu Quái, so với Yêu Thú vừa đủ cao. Hai bên hỗ trợ lẫn nhau, làm cho phong cương của Đường Tam ổn định hơn so với Sáp Sí Hổ.

Nhìn thấy quang cầu màu xanh ngày càng thâm thuý, Vũ Băng Kỷ âm thầm kinh ngạc.

Trong ấn tượng của hắn, Phong Nhận sau khi được áp súc cũng không cần thời gian dài như vậy. Nhưng đến lúc này cũng đã chừng mười mấy giây rồi.

"Đại sư huynh, ngươi dùng băng thuẫn, sau đó là Băng nguyên tố hộ

thể. Ba tầng băng thuẫn phòng ngự." Vừa nói, thanh quang trong tay Đường Tam phân thành hai, biến thành hai quang cầu.

"Được." Vũ Băng Kỷ biết rõ sự lợi hại của Đường Tam, cũng không chần chừ, nhanh chóng ngưng tụ ba mặt băng thuẫn ngăn cản trước người, cùng lúc đó, bản thân cũng biến thành trạng thái phòng ngự mạnh nhất, Băng nguyên tố hộ thể.

Đường Tam thở sâu, quang mang trong mắt sáng rực, trong nháy mắt tiếp theo, hai quang cầu màu xanh bị hắn vung ra.

Hai quả cầu bay vụt trên không trung, phát ra tiếng xé gió rất nhỏ, bay thẳng đến chỗ Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ không khỏi nghi hoặc, chẳng lẽ, Đường Tam muốn lợi dụng Phong nguyên tố để bạo phá? Điều này không phải là không có khả năng, nhưng cần biết rằng, sự sắc bén của Phong Nhận dùng tốt hơn nhiều lực bạo phá a! Tốc độ của Phong Nhận cũng nhanh hơn hai quang cầu này, hắn đang làm gì đây?

Khi thấy hai quang cầu đã đến gần, hắn không khỏi tập trung để chuẩn bị ứng đối. Vô luận là năng lực gì cũng không qua khỏi mắt hắn.

"Phanh phanh!" Hai quang cầu phân biệt va chạm với băng thuẫn đầu tiên.

Bạo phá trong tưởng tượng cũng không xuất hiện, hai quả cầu kia vậy mà bắn lên cao.

"Cái này?" Vũ Băng Kỷ cơ hồ là thốt ra, hắn cũng cảm nhận được lực trùng kích nào.

Nhưng ngay sau đó hắn liền thấy một màn kỳ dị. Hai quả cầu kia vừa bắn lên đã kéo lê một đường vòng cung, sau đó liền đụng vào nhau.

"Phốc" một tiếng nhỏ, hai quang cầu cơ hồ là cùng lúc phá toái. Tiếp theo, trăm ngàn đạo thanh mang bắn ra, cơ hồ trong chốc lát đã bao trùm toàn bộ không gian xung quanh Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ theo bản năng co đầu lại, hắn chỉ nghe âm thanh "phốc phốc" không ngừng vang lên trên mặt băng thuẫn. Dù không có lực trùng kích lớn, nhưng rất nhanh, hắn đã cảm thấy đau đớn.

Hắn lại lui về phía sau, đồng thời toàn lực ngưng tụ Băng nguyên tố hộ thể, đợi đến khi thanh âm kia ngừng lại. Hắn cẩn thận nhìn, không khỏi hít sâu một hơi.

Ba mặt băng thuẫn trước mặt hắn đã trở thành tổ ong, nhưng cũng không tan vỡ. Mà trên người hắn không ngừng truyền đến từng trận đau đớn, y phục trên người cũng đã bị rách.

Chương 147: Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm

Nếu không phải bản thân Băng nguyên tố có lực phòng ngự rất mạnh, chỉ sợ một màn vừa rồi hắn cũng trở thành cái sàng.

"Cái này, đây là thủ pháp ám khí?" Lúc này trong nội tâm Vũ Băng Kỷ đã tràn đầy rung động mãnh liệt, trong thời gian ngắn hắn chỉ cứng ngắc đứng tại chỗ, cũng không có phản ứng gì.

Đường Tam đi đến bên cạnh hắn, nói: "Đại sư huynh, ngươi không sao chứ?" Đường Tam cố gắng hạ thấp giọng.

Vũ Băng Kỷ ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt tràn đầy kích động, "Cái này, cái này, ... ngươi làm như thế nào? Cái này ..."

Đường Tam cười hắc hắc, "Khống chế a! Đương nhiên là khống chế nguyên tố rồi. Ngươi thấy có lợi hại hay không?"

"Thật là lợi hại. Ba mươi mét mà vẫn có uy lực như vậy! Thủ pháp thần kỳ này có tên là gì?" Vũ Băng Kỷ miệng có chút khô hỏi Đường Tam, trong khoảng thời gian ngắn này, trong mắt hắn hiện lên dị sắc liên tục.

"Đi thôi, trở về rồi nói." Đường Tam kéo Vũ Băng Kỷ quay về phòng hắn. Bộ dáng của Đại sư huynh bây giờ quá quái dị, bị người khác nhìn thấy không tốt.

Trở lại gian phòng, Đường Tam đóng cửa thật kỹ, sau đó quay đầu cười ranh mãnh, nói: "Đây là thủ pháp ám khí ta mới nghiên cứu ra một tháng nay. Nhưng mà ta sử dụng sẽ không phát huy được hiệu quả tốt nhất, bởi vì Phong nguyên tố không quá thích hợp với nó. Nhưng lúc ta phát hiện ra cũng đã muộn, khi đó ta liền nghĩ tới Đại sư huynh, nếu ngươi thi triển nó mà nói, uy lực tuyệt đối ta không thể so sánh được."

"Nói nhanh, bí quyết trong thủ pháp này là gì?" Vũ Băng Kỷ không thể chờ đợi hỏi.

Đường Tam nói: "Thủ pháp này ta gọi là Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm. Ngươi thấy hai qủa cầu màu xanh lúc nãy không? Đó chính là mẫu đảm. Nhưng uy lực chân chính của nó, lại được giấu trong mẫu đảm kia."

"Ngươi có nhớ ta đã nói với ngươi, khi ngươi thành công áp súc băng chuỳ thành băng châm, khả năng công kích từ xa trên phạm vi lớn sẽ tăng lên, chuyên phá các phòng ngự cường đại, dù là Yêu Quái có thân hình cứng cỏi cũng chưa chắc có thể ngăn cản được."

"Ân, hiện tại ta có thể sơ bộ thi triển băng châm, lực xuyên thấu rất mạnh." Vũ Băng Kỷ hưng phấn nói. Đây là thành quả gần nhất của hắn, mà quá trình khống chế Băng nguyên tố áp súc thành băng châm cũng là quá trình hắn chỉnh thể tu luyện, còn có trợ giúp thật lớn trong cảm ngộ Băng nguyên tố. Cho nên, hắn thực sự tin phục Đường Tam.

Đường Tam nói: "Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm được hình thành chính là dựa trên cơ sở từ băng châm. Nói cách khác, cất giấu trong mẫu đảm kia là rất nhiều băng châm. Ta không có Băng nguyên tố, cho nên ta giấu trong đó phong châm. Nhưng phong châm làm sao có uy lực như băng châm được? Băng châm có tính

xuyên thấu rất mạnh a! Hơn nữa, một khi băng châm đâm vào cơ thể địch nhân, chỉ cần có liên kết với Tinh Thần Lực của ngươi còn có thể bạo tạc nổ tung, sinh ra công kích lần hai. Ngươi suy nghĩ một chút về uy lực xem!"

Vũ Băng Kỷ nghe hắn nói như vậy không khỏi hít sâu một hơi, "Còn có thể như vậy sao? Ý ngươi là, dùng một quả cầu Băng nguyên tố che giấu rất nhiều băng châm ở trong, sau đó dùng thủ pháp vung ra, khi chúng nó va chạm với nhau sẽ sinh ra công kích ở phía xa. Điều này sao có thể ...?"

Hắn nói đến cuối cùng, lại nhớ đến Đường Tam vừa thi triển qua, hiện tại nghĩ lại, đúng là có chuyện như vậy! Tiểu gia hoả này còn cái gì không thể làm đây?

Đường Tam mỉm cười, nói: "Đại sư huynh, đừng nóng nảy. Trong này tất nhiên có bí quyết, ngươi để ta chậm rãi nói. Uy lực của Băng nguyên tố lớn hơn nhiều so với Phong nguyên tố, cho nên khi thi triển khẳng định sẽ khó khăn hơn ta. Tuyệt học này ngươi cần nhiều thời gian để luyện tập, nhưng chỉ cần kiên nhân, dựa theo bí quyết ta dạy ngươi, tin tưởng không lâu sau ngươi có thể vận dụng được rồi. Nếu thành công, có phải hay không có thể nháy mắt gïếŧ chết Lục giai Yêu Thú?"

Vũ Băng Kỷ mở trừng hai mắt, hắn tính toán một chút uy năng của băng châm, "Khi mẫu đảm nổ tung có thể tăng tốc độ cho băng châm sao? Hơn nữa bạo tạc nổ tung cũng có thể?"

Đường Tam nhẹ gật đầu nói, "Có thể, cái này tuỳ vào vận dụng của ngươi đối với Băng nguyên tố. Điều này với Phong nguyên tố có chỗ bất đồng. Nhưng ta nói với ngươi rồi, chúng ta từ từ đến."

Vũ Băng Kỷ khoé miệng co giật một lát, nói: "Nhưng ngươi có thể

qua cửa của lão sư sao? Ngươi sao có thể đến học viện Gia Lý làm công? Ngươi còn quá nhỏ!" Hắn tất nhiên biết Đường Tam không phải dạy không mình thủ pháp thần kỳ này, tiểu tử này có múc đích, hắn cũng đã nói qua.

Đường Tam nói: "Bên trấn trưởng lão sư ta sẽ nghĩ biện pháp, ngươi tìm cho ta một phương thức có thể đi vào, hơn nữa các sư phụ dễ dàng chấp nhận là được."

Vũ Băng Kỷ cười khổ nói: "Ngươi a, lúc nào cũng làm người khác thấy ngoài dự kiến. Lần này không biết ngươi muốn làm gì. Ngươi để ta xem lại chút, ngày mai sẽ nói cho ngươi."

"Được, không vội, ta tin tưởng Đại sư huynh. Hôm nay trước tiên ta mang cốt lõi thủ pháp Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm dạy cho ngươi, ngươi hãy bắt đầu luyện tập a. Chúng ta đi từng bước một." Đường Tam xúc động nói, hắn cũng không có chờ sau khi Vũ Băng Kỷ giúp mình mới dạy hắn.

"Được." Vũ Băng Kỷ cũng không khách khí, hắn với thủ pháp này vô cùng có hứng thú.

Đường Tam nói: "Còn nhớ vung tay mũi tên sao? Chúng ta bắt đầu từ phiên bản nâng cao của vung tay mũi tên. Đây cũng là nền móng của Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm."

"Vung tay mũi tên phiên bản nâng cao?" Vũ Băng Kỷ tò mò nói.

Đường Tam gật nhẹ đầu, nói: "Ngươi dùng vung tay mũi tên thi triển băng châm, có thể duy trì uy lực trong khoảng cách bao xa?"

Vũ Băng Kỷ suy nghĩ một chút, nói: "Trong phạm vi ba mươi mét, uy lực không suy giảm, qua ba mươi mét, uy lực sẽ giảm dần, Băng

nguyên tố áp súc trở nên không ổn định. Trong phạm vi ba mươi thước, nếu đâm vào cơ thể địch nhân, ta có cơ hộ cho nó nổ tung."

Đường Tam gật đầu, nói: "Như vậy, phiên bản nâng cao này có thể tăng ít nhất hai mươi mét phạm vi, lại càng dễ nổ."

"Làm như thế nào?" Vũ Băng Kỷ nhãn tình sáng lên. Cái này rất tốt, có thể tăng lên thực lực của hắn.

Đường Tam nói: "Chính là mượn tác dụng của Băng bạo thuật. Ở đằng sau băng châm chúng ta tăng thêm một băng châu, trong vòng ba mươi mét ngươi không phải có thể khống chế sao? Vậy đến lúc đến hoặc gần đến khoảng cách này, ngươi làm nổ băng châu, mượn lực nổ tung thúc đẩy băng châm, làm nó tăng tốc lần thứ hai, như vậy băng châm cũng có lực đâm xuyên càng lớn. Tuy rằng làm như vậy ngươi chưa hẳn có thể làm băng châm nổ tung, nhưng lúc đó băng châm không ổn định, khi va chạm với địch nhân, hoặc đâm vào thân thể địch nhân, tự động nổ là rất có khả năng, điều này còn xem trình độ áp súc của ngươi."

Vũ Băng Kỷ ngẩn người, nói: "Cái này cũng được sao? Sao có thể cam đoan băng châu khi nổ tung sẽ sinh ra năng lượng đẩy băng châm tiến về phía trước?" Hắn lập tức nhìn ra vấn đề.

Đường Tam cười hắc hắc, nói: "Đây chính là kỹ xảo a. Nếu như bên ngoài băng châu có thêm một băng trụ thì sao? Một bộ phận băng châu sẽ nằm trong hình trụ, khi nó nổ tung, uy năng cũng chỉ có thể phóng thích trước và sau. Ngươi chặn phía sau rồi, lực bạo tạc khi chẳng phải chỉ có thể đẩy về phía trước sao? Ngươi bây giờ không cần vội, lúc thí nghiệm tự nhiên sẽ biết. Thậm chí ngươi có thể áp súc băng châm thành dạng dẹt, giống như một phần băng chuỳ, như vậy lực đẩy sẽ có tác dụng lớn hơn nữa."

"Còn có thể như vậy?" Vũ Băng Kỷ ngơ ngác nhìn Đường Tam, "Thật không biết đầu óc của ngươi chứa cái gì?"

Đây là kinh nghiệm làm người ba kiếp a! Đường Tam trong lòng tự nhủ.

Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm vốn làm một ám khí cường đại dùng kim loại chế tạo mà thành, trong tất cả ám khí hắn có khả năng chế tạo ra thì đúng đầu. Vừa rồi hắn dùng Phong nguyên tố thi triển cũng đã cái biến một chút. Hơn nữa, lúc đó có Vũ Băng Kỷ, hắn không đem phong châm cùng phong cương bên trong thi triển, nếu không, Vũ Băng Kỷ ngăn không được.

Chương 148: Lần thứ hai tăng tốc

Dùng thủ pháp thi triển Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm không thể nghi ngờ là rất khó, với trạng thái Tinh Thần Lực đã hoá lỏng cùng với kinh nghiệm dày dặn, Đường Tam vẫn cần thời gian dài như vậy để tụ lực. Nếu Vũ Băng Kỷ muốn luyện thành, khẳng định đây không phải là một chuyện dễ dàng.

Nhưng tương đối mà nói, dùng Băng nguyên tố tu luyện đúng là dễ hơn nhiều, điểm này Đường Tam không có lừa Vũ Băng Kỷ. Băng nguyên tố ổn định hơn, hơn nữa trạng thái là cố định, có đặc tính băng bạo thuật, nếu vận dụng thật tốt sẽ càng dễ thi triển, nhưng cũng cần kiên nhẫn từng bước một.

Phương thức Đường Tam dùng để tăng tốc lần thứ hai cho băng châm là có tham khảo phương pháp phóng đạn đạo ở kiếp trước. Từ lý thuyết mà nói, điều này là tuyệt đối có thể làm được.

"Bệ băng trụ muốn vững chắc thì riêng băng châu phải tách ra, điều này có nghĩa là, ngươi có thể làm nổ riêng băng châu mà không phải đem băng châu cùng băng trụ nổ tung. Sau đó băng châm phía trước cùng băng châu kết hợp chặt chẽ, phần lớn băng châm tạo thành một vòng tròn không có khe hở, như vậy, khi nổ tung tất cả lực đẩy mới có thể hoàn toàn tác dụng lên băng châm. Đồng thời, ngươi phải tính toán một phần băng châm để ngăn trở sức giật. Ngươi có thể hiểu ý ta không?" Đường Tam tiếp tục giảng thuật cho Vũ Băng Kỷ.

"Đại khái đã hiểu." Vũ Băng Kỷ gật gật đầu. Bản thân hắn là một người thông minh, thông qua Đường Tam giảng thuật, hắn ước chừng đã hiểu một chút cốt lõi.

"Vậy ta làm mẫu cho ngươi một lần, ngươi sẽ thấy rõ ràng hơn." Nói xong, Đường Tam vươn tay phải ra, trong lòng bàn tay hắn phong châm dần ngưng tụ thành hình, sau đó ngay sau phong châm ngưng tụ một quả cầu gió nho nhỏ, lại thêm một cái bệ đặt phần lớn quả cầu vào. Phần lớn phong châm đã ngăn chặn khe hở trên bệ. "Chính là như vậy. Ngươi nhìn thật kĩ a!" Đường Tam vừa nói vừa làm nổ quả cầu, "vèo" một tiếng, phong châm bị bắn ra, trực tiếp đâm vào vách tường, lưu lại trên đó một vết thật sâu.

Thủ pháp của Đường Tam không sai, nguyên lý áp dụng đã được thể hiện đầy đủ trước mặt Vũ Băng Kỷ.

"Lại một lần nữa." Đường Tam lần nữa ngưng tụ một phong trụ đẩy phong châm, hắn cong ngón tay bắn ra, phong châm nhanh như thiểm điện bắn ra. Khi bay được khoảng ba mươi mét, phong trụ chợt hiện, phong cầu bên trong nổ tung, phong châm vốn bay nhanh dưới lần tăng tốc thứ hai, tựa như huyễn ảnh mà ra, vẫn bắn lên vách tường, nhưng lần này đâm thành một lỗ nhỏ.

Vũ Băng Kỷ hít sâu một hơi, xem vô cùng cẩn thận, Đường Tam dùng sự thật chứng minh cho hắn thấy tăng tốc lần thứ hai là khả thi. Mà hắn rất tin tưởng với trình độ áp súc băng châm của mình. Bản thân băng châm có lực xuyên thấu mạnh, nếu như băng châm có thể hoàn thành lần tăng tốc thứ hai, uy lực tuyệt đối không phải phong châm vừa rồi có thể so sánh.

Riêng lần tăng tốc thứ hai đã là thủ pháp mới rồi, lại càng không cần phải nói tới Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm.

Thử nghĩ một lát, nếu như băng châm được ché giấu trong băng cầu, khi băng cầu nổ tung, thúc đẩy băng châm, băng châm tăng tốc lần nữa bạo phát, lực xuyên thấu sẽ kinh khủng như thế nào, hơn nữa còn có thể thi triển ở khoảng cách xa. Băng châm đâm vào người địch nhân, nếu như có thể liên kết với Tinh Thần Lực, làm nổ băng châm trong cơ thể đối phương, uy lực này ...

Vũ Băng Kỷ trong lòng tưởng tượng, trong mắt đã là một ngọn lửa nóng, miệng đều muốn chảy nước miếng rồi. Nếu thi triển thành công, uy lực lớn như thế nào, quả thực không dám nghĩ a!

"Đường Tam, cái này ..."

Đường Tam cười ha hả nói: "Không cần cảm ơn ta, thủ pháp này thích hợp với Đại sư huynh a! Ngươi trước tiên luyện tập thành thạo phiên bản nâng cao này, đồng thời cần luyện tập ngưng tụ băng châm phải đủ nhanh, như thế năng lực khống chế Băng nguyên tố của ngươi cũng tăng lên. Ngươi thông minh như vậy, ta tin tưởng không lâu sau Đại sư huynh sẽ thành công. Thời gian ngưng tụ càng nhanh, số lượng càng lớn, lực chiến đấu của ngươi cũng càng mạnh."

"Ừ ừ." Vũ Băng Kỷ liên tục gật đầu. Hiện tại hắn cũng chưa muốn tìm hiểu Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm. Hắn hy vọng mình luyện tập thật tốt lần tăng tốc thứ hai này trước.

"Ta đi trước. Hẹn gặp Đại sư huynh ở nhà ăn."

Đối với việc thuyết phục Trương Hạo Hiên, Đường Tam rất chắc chắn. Trương Hạo Hiên biết bí mật của hắn. Chỉ cần hắn nói cho Trương Hạo Hiên biết mình muốn tới học viện Gia Lý quan sát năng lực của các loại Yêu Quái Tộc, tìm kiếm huyết mạch thích hợp với bản thân, Trương Hạo Hiên sẽ cho hắn đi. Dù sao, hắn đã chứng

minh mình có năng lực tự vệ, tâm tình cũng rất thành thục. Hắn dạy Vũ Băng Kỷ, cũng không chỉ là hỗ trợ hắn, mà cũng hy vọng thực lực tiểu đội của hắn có thể tăng lên. Trình Tử Chanh, Cố Lý tu luyện Loạn Phi Phong Chuy Pháp cần luyện tập rất lâu mới có thể chính thức nắm giữ, vật biểu tượng như Độc Bạch, hắn có Tử Cực Ma Đồng rồi, tuyệt học này đối với hắn là có hiệu quả nhất.

Vũ Băng Kỷ ở phương diện khống chế Băng nguyên tố đúng là được ông trời ưu ái, giúp Vũ Băng Kỷ tăng lên, là phương thức tốt nhất để tăng lên sức chiến đấu. Lục giai khi đột quá Thất giai là hai đẳng cấp hoàn toàn khác nhau.

Rạng sáng ngày hôm sau, Vũ Băng Kỷ lén lút tìm được Đường Tam, cấp cho hắn một biện pháp. Để cho Đường Tam đi làm nhiệm vụ bồi luyện, chuyện này là không thể nào, hắn vừa mới mười tuổi, tuổi còn nhỏ như vậy đã đi bồi luyện, không bị đám Yêu Quái nghi ngờ quả thật là người si nói mộng. Nhưng nếu chỉ đơn thuần tiến vào học viện Gia Lý thì lại khác. Trừ bồi luyện, học viện Gia Lý còn các nhiệm vụ làm công a. Thị trấn nhỏ bản thân vốn là phục vụ học viện Gia Lý, cả thị trấn đều do Trương Hạo Hiên quản lý. Cho nên, việc làm công cho học viện Gia Lý, Đường Tam cần phải nói cho vị trấn trưởng lão sư rồi. Không thể đi bồi luyện, nhưng đi làm quét dọn thì không phải không được.

"Ngươi muốn đi quan sát?"

Buổi trưa, Trương Hạo Hiên đến tìm Đường Tam.

"Ân, ta muốn tìm xem có Yêu Thần biến nào thích hợp với bản thân không. Người cũng biết hiện tại ta đã Lục giai rồi, có thể tiếp nhận thêm một loại năng lực. Dung hợp Yêu Thần biến càng mạnh, thực lực của ta cũng càng mạnh hơn." Đường Tam nói với Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên lông mày hơi nhếch, nói: "Ngươi xác định có thể dung hợp Yêu Thần biến cấp cao sao?" Lúc trước gặp Đường Tam, Yêu Thần biến hắn dung hợp hầu như đều là cấp thấp.

Đường Tam nói: "Chẳng những có thể dung hợp, còn có thể đổi nữa."

Đối với Trương Hạo Hiên, Đường Tam cũng không giấu diếm. Dù sao Trương Hạo Hiên cũng biết bí mật quan trọng nhất cảu hắn. Trương Hạo Hiên biết nhiều hơn một chút, cũng có thể phối hợp với hắn tốt hơn.

Vô luận là thông qua thần thức, hay về sau là Thiên Hồ Chi Nhãn, Đường Tam khẳng định, vị lão sư này có thể tín nhiệm. Nếu không, hắn chỉ sợ đã sớm bị tổ chức Cứu Thục mang đi, mà không phải ở chỗ này.

"Hả?" Trương Hạo Hiên kinh ngạc nhìn Đường Tam.

"Ngưng!" Đường Tam khẽ quát.

Trong nháy mắt, thân thể Trương Hạo Hiên có chút cứng đờ. Sau một khắc, đôi mắt hắn trừng lớn. Cái này ... Thì Quang Biến? Thì Quang Biến của Cố Lý?

"Ngươi ..." Trương Hạo Hiên giật mình nhìn Đường Tam. Hắn đột nhiên cảm thấy mình giống như không thể được.

Đường Tam nhếch miệng cười: "Ở cùng Cố Lý sư huynh một thời gian, ta chậm rãi học được, thay thế nguyên bản Trọng Giáp Thuật."

Trương Hạo Hiên hít sâu một hơi, Thì Quang Biến là huyết mạch

cấp 2 a! Trong toàn bộ tổ chức Cứu Thục không có mấy người có tầng cấp huyết mạch này. Đường Tam có thể học được Thì Quang Biến, có nghĩa là, năng lực cao cấp hơn hắn cũng có thể ...

Khi Trương Hạo Hiên còn đang giật mình, hắn lại nhìn thấy sau lưng Đường Tam có hào quang màu cam chợt hiện, hai quang dực nhanh chóng triển khai, kéo lấy khí lưu, làm thân thể hắn nhẹ nhàng bay lên. Kim Bằng Biến?

Chương 149: Đối phó

Trương Hạo Hiên vô thức nắm chặt tay, Đường Tam đã thu hồi lại Yêu Thần biến, lần nữa đứng trước mặt hắn. "Ở học viện Gia Lý nhất định có huyết mạch Yêu Quái rất cường đại, ta muốn đi xem, nếu có thể học được, ... Người hiểu đấy." Đường Tam nói.

Trương Hạo Hiên hô hấp đã trở nên nặng nề hơn: "Lý trí nói cho ta biết, ta nên báo cáo chuyện này với tổ chức, đem ngươi trở thành nhân tài trọng yếu nhất để bảo vệ. Ngươi có biết không, chuyện vừa rồi đối với thế giới này có bao nhiêu quan trọng? Nhất là đối với thế giới nhân loại chúng ta?

Đường Tam nghiêm túc nhìn hắn, nói: "Lão sư, phương thức tu luyện ta đã giao cho ngài. Không phải ta quý giá, mà là Huyền Thiên Bảo Lục quý giá, không có người nào biết vì sao nó tới thế giới này, cho nên mới càng cần ta làm nhiều thử nghiệm hơn, để xem cực hạn của nó rốt cuộc là ở đâu. Chỉ có như thế, chúng ta mới tìm được phương thức khiến nó phù hợp với nhân loại nhất, mới có thể giúp nhân loại có cơ hội quật khởi."

Trương Hạo Hiên nhắm mắt lại, lầm bầm nói: "Nhưng ngươi có biết hay không, một khi ngươi bị phát hiện sẽ có hậu quả như thế nào?"

Đường Tam mỉm cười, nói: "Vấn đề này ta đã sớm nghĩ tới rồi. Nếu xui xẻo, ta không cẩn thận bị phát hiện, như vậy ta nhất định sẽ kiên quyết, dù bị bọn họ giết chết hay tự vẫn, ta tuyệt đối sẽ không tiết lộ nửa chữ trong Huyền Thiên Bảo Lục. Chuyện này chỉ có hai

thầy trò chúng ta biết. Nhưng dù thế nào, ta sẽ tận lực giấu diếm, cũng cần người giúp ta che giấu chuyện này. Cho dù ta chết mười năm, hay trăm năm về sau, khi Cứu Thục chúng ta có thực lực, cũng có thể bồi dưỡng ra cường giả đủ mạnh. Đương nhiên đến lúc đó cũng không thể để Huyền Thiên Bảo Lục bại lộ, nếu không sẽ là đại nạn cho nhân loại chúng ta."

Trương Hạo Hiên yên lặng gật gật đầu, chính là vì cân nhắc đến điểm này, hắn mới không báo cáo Huyền Thiên Bảo Lục với tổ chức. Nếu chuyện này lộ ra, hắn cũng không thể khống chế được. Nếu tổ chức quyết định để cho càng nhiều người bình thường học tập, chuyện không bại lộ là không thể nào. Lúc đó chắc chắn sẽ mang đến tai hoạ ngập đầu.

"Ngươi rất thông minh, căn bản không giống hài tử mười tuổi, vô cùng thành thục. Đường Tam, ngươi biết không? Ta từng nghĩ, ngươi có phải do trời cao phái đến cứu vớt nhân loại chúng ta hay không. Ta cũng từng nghĩ, ngươi có phải hay không là gian tế do Yêu Quái Tộc phái tới. Ta càng hy vọng ngươi là vế trước, vế sau khả năng thực sự rất nhỏ. Bởi vì cho dù ở trong Yêu Quái Tộc, ngươi cũng là thiên tài cực hạn, Yêu Quái Tộc không cần ngươi mạo hiểm như vậy. Ta sẽ dùng hết khả năng bảo hộ ngươi thật tốt, ngươi cũng pháp đáp ứng ta, nhất định phải hảo hảo bảo vệ bản thân. Đối với nhân loại, ngươi rất trọng yếu." Trương Hạo Hiên nghiêm túc nói.

"Người yên tâm, ta rất tiếc mạng mình." Dù sao cũng đã chết hai lần rồi, Đường Tam trong lòng tự nói.

"Đi a, ngươi muốn làm như thế nào, ta sẽ phối hợp với ngươi. Ngươi có thể quan sát, nhưng không được tự tiện ra tay." Trấn trưởng dặn dò.

Đường Tam không biết Trương Hạo Hiên làm thế nào thuyết phục mấy vị lão sư, nhưng rất nhanh hắn nhận được tin từ Vũ Băng Kỷ, mình có thể đến học viện Gia Lý làm công.

Một tuần làm công ba ngày, công việc của hắn rất đơn giản, chỉ là quét sân. Hắn ở học viện Gia Lý làm nhân viên vệ sinh. Bốn ngày còn lại tất nhiên hắn ở học viện Cứu Thục tu luyện, học tập. Nếu phải ra ngoài thực chiến rèn luyện thì công tác quét sân được giao cho người khác.

Không hề nghi ngờ, Trương Hạo Hiên an bài cho Đường Tam rất chu đáo.

Tất cả đệ tử chia làm ba tổ, phân biệt trước sau đều ra ngoài rèn luyện, gần đây đều ở học viện lắng đọng và tổng kết. Còn có tiến hành phụ đạo chuyên biệt cho từng cá nhân. Tạm thời học viện không tổ chức ra ngoài rèn luyện, Đường Tam rất đồng ý với việc này. Sau khi lắng đọng, tiêu hoá rồi tiếp tục rèn luyện, lặp đi lặp lại như vậy mới là phương pháp tốt nhất.

Đường Tam tuy rằng cao lớn hơn không ít, nhưng với độ tuổi lên mười, thân cao chỉ mét rưỡi, đứng trước Yêu Quái, hắn cũng chỉ là một tiểu bất điểm. Đồng phục của thị trấn cũng xem như là quần áo lao động của bọn họ ở học viện Gia Lý.

Sau khi an bài hết thảy, ngày thứ ba sau khi đưa ra thỉnh cầu, Đường Tam đi theo Trương Hạo Hiên đến đệ nhất học viện thành Gia Lý.

Là một nhân công, Đường Tam hiển nhiên không thể đi cửa chính. Bên hướng thị trấn nhỏ có một tiểu môn (cửa nhỏ), tất cả nhân công đều thông qua cánh cửa này tiến vào học viện Gia Lý.

Đi qua tiểu môn, trong lúc vô tình, Đường Tam cũng có thể cảm nhận được sự nghiêm trang của nơi này, thiên địa linh khí ở đây cũng càng thêm nồng đậm.

"Tiểu Đường, ngươi phải nhớ kỹ, học viện Gia Lý trong thành Gia Lý có địa vị vô cùng cao. Không chỉ có con cháu dòng chính trong nội bộ thành Gia Lý đến đây học tập, rất nhiều đại gia tộc khác cũng cử đệ tử đến đây bồi dưỡng. Nơi này có đông cường giả, Thần cấp trở lên cũng không ít. Cho nên, khi ngươi làm công, nhất định phải chú ý cẩn thận, ngươi rõ chưa?" Trương Hạo Hiên thấp giọng dặn dò.

Đường Tam hiểu rõ Trương Hạo Hiên dặn dò mình điều gì, hắn cũng chỉ liên tục gật đầu.

Học viện Gia Lý rất rất lớn, bên trong phân thành ba đại khu vực, trong ba đại khu vực cũng phân chia rõ ràng. Khu thứ nhất là khu dạy học, kể cả Lầu Dạy Học Chính, tổng cộng có sáu lầu dạy học, có lớn có nhỏ, phân biệt dạy học các nội dung khác nhau.

Khu vực thứ hai là khu sinh hoạt. Đệ tử của học viện Gia Lý bình thường đều ở lại chỗ này. Bọn họ muốn rời trường học phải xin phép nghỉ, mỗi tháng được nghỉ ba ngày.

Khu vực thứ ba là khu tu luyện, phân thành nhiều khu khác nhau, thích hợp với tất cả các đệ tử. Cửa hàng cao cấp trong học viện cũng nằm ở đây, bảo vật trong đó hẳn hơn rất nhiều so với cửa hàng bán lẻ. Không hề nghi ngờ, chỗ này có nhiều thứ hiếm có hơn cửa hàng bán lẻ của học viện Cứu Thục.

Hiện tại, Đường Tam hồi tưởng lại, cảm thấy trước kia mình gặp được Mỹ công tử vận khí đều vô cùng tốt. Khi nàng nghỉ học mới trở lại trà sữa điếm phụ giúp a!

Khu vực Đường Tam làm việc, chính là khu đất rộng lớn trước Lầu Dạy Học Chính. Đường Tam mỗi ngày phải quét hai lần, sáng chiều một lần, sau đó mỗi tuần đều phải tiến hành tẩy trừ. Quét sạch khá là nhẹ nhõm, tẩy trừ thì hơi mệt mỏi.

Trương Hạo Hiên mang theo Đường Tam đi vào một rừng cây trong học viện Gia Lý, nơi này có các gian phòng thấp bé. Bởi vì bị rừng cây che khuất, nên lúc trước hoàn toàn không nhìn thấy chỗ này.

Trương Hạo Hiên đi đến trước một gian phòng có máu che, gõ cửa. Cửa phòng mở ra, một lão giả lưng còng đi ra.

"Mao thúc." Trương Hạo Hiên rất khách khí nói.

"Trấn trưởng tới rồi, vào bên trong ngồi đi." Lão giả xưng là Mao thúc cười ha hả nói.

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Ta có chút chuyện nên không ngồi đâu, đây là đứa bé ta đã nói với người, phiền người an bài cho hắn làm công, ta phải đi về trước. Hắn gọi là Đường Tam, người gọi hắn là Tiểu Đường cũng được. Tiểu Đường, ngươi tới chào Mao thúc."

"Gia gia, ngài hảo." Đường Tam tiến lên hai bước, cung kính hành lễ.

"Không cần gọi ta là gia gia, gọi ta là Mao thúc là được rồi. Nơi này không thể xưng hô thân thích như vậy, hiểu chưa?" Mao lão cao thấp đánh giá Đường Tam vài lần.

Nhìn ánh mắt đạm bạc của Mao lão, Đường Tam vội vàng gật đầu nói: "Con hiểu rồi, Mao thúc."

Mao lão nói với Trương Hạo Hiên: "Vậy ngài mau đi đi, đứa bé này giao cho ta. Chỉ cần hắn an phận, cam đoan không có việc gì."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Vậy phiền người rồi. Tiểu Đường, Mao thúc ở học viện Gia Lý đã mấy chục năm rồi, rất quen thuộc với nơi này. Ngươi phải nghe theo phân phó của Mao thúc, sau khi làm xong việc thì trở về thị trấn."

"Vâng, cảm ớn trấn trưởng." Đường Tam nói.

Trương Hạo Hiên đi rồi, Mao lão có chút lãnh đạm nói: "Ngươi đi vào cùng ta."

Chương 150: Quét dọn Tiểu Đường

Đường Tam đi theo Mao lão tiến vào gian phòng, trong phòng bố trí rất đơn sơ, một bên chất đầy chổi, thùng nước, bên cạnh còn có bàn lớn cùng mấy chiếc ghế tuỳ thời đều có thể hỏng.

Mao lão ngồi xuống, nhìn Đường Tam nói: "Ngươi nên biết rõ đây là địa phương nào. Có thể vào đây làm công, có nghĩa là ngươi đã được trấn trưởng nhận thức. Nhưng mà ngươi nhất định phải tuân thủ quy định ở đây. Tuân thủ quy định không chỉ vì chính ngươi, cũng là vì tất cả mọi người trong thị trấn. Tuy rằng trong học viện, bọn họ còn có điểm hạn chế, nhưng nếu chọc phải bọn họ, chúng ta nhất định sẽ chết. Không chỉ có ngươi, mà còn liên luỵ đến tất cả mọi người."

"Vâng." Đường Tam đáp ứng nói.

Mao lão lại nói: "Nhớ kỹ, không cần nói, lúc làm việc không cần phải nói, nhất định phải cúi đầu, không được nhìn lung tung. Không nhìn, không nghe, không nói. Trong lòng ngươi có suy nghĩ như thế nào ta không xen vào, nhưng quan trọng là, không được gây phiền toái cho ta, cũng không được tìm phiền toái cho mọi người. Làm được những điều này, ngươi có thể ở chỗ này làm công, nếu không, ngươi đi đi. Vốn ta không nguyện ý thu ngươi, dù sao ngươi cũng quá nhỏ, dễ dàng gây chuyện, nhưng trấn trưởng cam đoán với ta, nói ngươi có thể. Như vậy, ta liền xem biểu hiện của ngươi."

"Vâng." Nghe Mao lão giáo huấn, Đường Tam không khỏi có cảm

giác kỳ dị. Tam thế làm người, cũng đã từng là Thần Vương, lại bị giáo huấn như vậy, thật là kỳ dị. Hắn đương nhiên sẽ không làm Mao lão tức giận, hắn cũng hiểu rõ ý của vị lão nhân này, tất cả cũng vì suy nghĩ cho mọi người trong thị trấn nhỏ.

Ở một thế giới như Yêu Tinh Đại Lục, Mao lão làm vậy không sai, hoặc là nói, hắn làm vậy kỳ thật vô cùng chính xác.

"Đi thôi, ta dẫn ngươi tới chỗ làm việc. Từ hôm nay trở đi, ngươi phải làm việc rồi." Lập tức, Mao lão để cho Đường Tam cầm công cụ, mang theo hắn ra khỏi phòng.

Lầu Dạy Học Chính là một toà kiến trúc rất to lớn, độ cao vượt quá năm mươi mét, nhưng chỉ có năm tầng, từ thị trấn nhỏ bên kia cũng dễ dàng nhìn thấy được.

Học viện Gia Lý có tổng cộng hơn một nghìn đệ tử, phân thành sáu niên cấp. Mỗi niên cấp đều không có niên hạn cụ thể, chỉ cần đệ tử vượt qua khảo hạch là có thể tấn cấp. Khảo hạch mỗi nửa năm tiến hành một lần. Nói cách khác, chỉ cần ngươi đủ mạnh, chỉ cần ba năm là có thể tốt nghiệp. Nhưng nếu ngươi chưa đủ năng lực, thì có khi một đời cũng không thể tốt nghiệp. Bởi vậy, không phải đệ tử nào cũng có thể tốt nghiệp học viện Gia Lý.

Mảnh đất trước Lầu Dạy Học Chính này khá trống trải, mặt đất được lát bằng đá, bằng phẳng trơn bóng. Các phiến đá ghép thành đủ loại đồ án, chủ yếu nhất là thập đại cường tộc trong Yêu Quái Tộc. Ở chỗ này không thấy được một dấu vết nào của Tinh Quái Tộc.

Mao lão chỉ cho Đường Tam khu vực cần quét: "Nhớ kỹ, ở chỗ này làm công không nên biểu lộ quá thông minh. Mặc kệ ngươi Yêu Thần biến là gì, không được sử dụng khi làm việc, phải luôn bảo trì

hình dạng nhân loại, thực tâm mà làm. Buổi trưa quay về chỗ ta ăn cơm, buổi chiều lại tiếp tục. Mỗi ngày phải quét sạch hai lần, nhưng ngoài ra, nếu thấy chỗ nào bẩn cũng phải nhanh chóng làm sạch."

Sau khi nói rõ, Mao lão bảo Đường Tam có thể bắt đầu quét dọn.

Đường Tam dọc theo quảng trường mà bắt đầu quét, Mao lão đứng ở một bên nhìn xem. Đường Tam biết hắn đang giám sát mình, xem một chút mình có hoàn thành tốt hay không.

Đường Tam tới nơi này làm công đương nhiên không phải vì tiền, mà vì có thể nhìn thấy Mỹ công tử. Hắn không nhanh không chậm quét sạch, trước sau duy trì tần suất ổn định.

Mao lão đứng bên cạnh nhìn trong chốc lát, đối với biểu hiện như vậy, hắn tương đối hài lòng. Ít nhất có thể nhìn ra, tiểu tử này không phải là người vội vàng xao động.

Nửa giờ sau, Mao lão rời đi. Đường Tam một mình ở chỗ này chậm rãi quét.

Trên thực tế, ở chỗ này làm công khá buồn tẻ, nhưng đối với Đường Tam thì không. Hắn có chút kinh hỉ, chỗ này có thiên địa linh khí rất nồng đậm, hẳn là bên trong thành Gia Lý có trận pháp gì đó gia tăng thêm thiên địa linh khí. Hắn một bên quét dọn, một bên lặng lẽ vận chuyển Huyền Thiên Công, hấp thu những linh khí này tẩm bổ thân thể mình, cũng coi như là một phương thức tu luyện.

Đường Tam một chút cũng không nóng nảy, cứ như vậy chậm rãi quét dọn, chậm rãi hấp thu thiên địa linh khí, vận chuyển Huyền Thiên Công.

Từ khi phục dụng Long Cân Quả, thân thể biến hoá, hắn cũng vận chuyển Huyền Thiên Công rèn luyện thân thể, mà không giống trước kia cố ý che giấu bản thân mà làm mình trở nên gầy yếu.

Qua buổi sáng ở chỗ này quét dọn, khi Mao lão đến tìm hắn thì thấy quảng trường sạch sẽ gần như không có bụi. Lúc này, Đường Tam đang thanh lý những đồ bỏ đi. "Nên đi ăn cơm, ngươi quét hết cả buổi sáng sao?" Mao lão có chút kinh ngạc nhìn đứa bé trước mặt này.

Đường Tam xoa xoa mồ hôi trên trán, mỉm cười nói: "Con đem lá rụng cùng cỏ dại thu dọn một lát cho xong đã."

"Ân, đi ăn cơm thôi." Mao lão nói.

Đồ ăn trong học viện là thống nhất, ít nhất đối với những nhân viên như bọn họ là vậy, cơm rau dưa, Đường Tam cũng quen rồi, khẳng định kém hơn so với học viện Cứu Thục. Trước khi đi, Trương Hạo Hiên có nhắc hắn có thể mang cơm của mình, nhưng Đường Tam không mang, như vậy quá dễ làm người khác chú ý, mấy người làm công ở chỗ này sẽ có suy nghĩ như thế nào?

Trong quá trình ăn cơm, Mao lão không nói gì, Đường Tam cũng không nói.

Ăn cơm xong, Đường Tam yên lặng thu thập chén đũa, sau đó tìm một chỗ ngồi xuống, khoanh chân suy nghĩ.

Nghỉ ngời chừng hai giờ, Đường Tam lại lần nữa cầm chổi cùng công cụ vệ sinh đi đến quảng trường trước Lầu Dạy Học Chính, tiếp tục quét sạch.

Mao lão đối với thói quen không thích nói chuyện của Đường Tam

dường như nhận thức, ánh mắt nhìn Đường Tam trở nên nhu hoà hơn nhiều. Trước kia công việc này cũng có người làm, chỉ là quét sạch mà thôi, hai giờ là có thể hoàn thành, buổi chiều chỉ cần khoảng một giờ. Cho nên, công việc này không tính là quá mệt.

Nhưng Đường Tam dùng gần bốn giờ buổi sáng để quét, giữa trưa cũng chỉ nghỉ hai giờ đã liền đi rồi, điều này làm cho Mao lão cảm thấy đứa bé này rất cẩn thận.

Hắn nào biết, Đường Tam chỉ là ở quảng trường chờ một người nào đó hơi lâu a!

Sáng hôm nay, Đường Tam không có nhìn thấy Mỹ công tử. Quảng trường Lầu Dạy Học Chính bên này có rất ít đệ tử Yêu Quái Tộc xuất hiện, ngẫu nhiên chỉ có thể chứng kiến vài tên, nhưng cũng chỉ đi ngang qua mà thôi. Đường Tam cũng không vội, hắn chỉ cần biết Mỹ công tử ở chỗ này học tập là đủ rồi, nhất định có thể gặp được nàng. Học viện có lớn hơn, cũng chỉ là một phạm vi hữu hạn mà thôi.

Một ngày làm công trôi qua, khi Mao lão xuất hiện kiểm tra vào buổi tối, lập tức có cảm giác toàn bộ quảng trường đều trở nên rực rỡ tươi mới.

Trên mặt đất một cọng cỏ cũng không có, cực kỳ sạch sẽ. Nhất là cây cối xung quanh đã được tu bổ đơn giản, nhìn qua có một cảm giác hài hoà.

Kiếp trước, Đường Tam sử dụng chủ yếu là vũ hồn Lam Ngân Thảo, về sau tiến hoá thành Lam Ngân Hoàng, chính là thực vật chi vương. Đối với thực vật, hắn có cảm giác thân hoà trời sinh. Đây cũng là lý do hắn chọn Thanh Ngọc Đằng làm lạc ấn thứ sáu, hắn hy vọng khi mình dần mạnh mẽ hơn có thể vận dụng được một ít năng

lực ở kiếp trước. Những năng lực này hắn mới thân thuộc nhất!

Chương 151: Tu luyện Thiên Hồ Chi Nhãn như thế nào

Lúc dọn dẹp những thứ này, Đường Tam tự nhiên thúc giục Thanh Ngọc Đằng hấp thu một ít khí tức sinh mệnh chỉ thuộc về thực vật, tẩm bổ cho lạc ấn Thanh Ngọc Đằng. Cho dù là Linh Tê Thiên Nhãn, hắn cũng không để tâm như vậy.

Đây là vì các lạc ấn kia không có cách nào thông qua năng lượng trong không khí để tẩm bổ, chỉ có Thanh Ngọc Đằng có thể, bởi vì nó cấp thấp, nên khi Đường Tam hấp thu những sinh mệnh năng lượng thì nhận ra rằng lạc ấn đã dần ngưng thực hơn.

Đây không phải là do huyết mạch tăng lên, mà là thuần tuý sinh mệnh năng lượng tăng lên. Bản thân Đường Tam cũng không rõ tăng lên như vậy có hiệu quả như thế nào, nhưng hắn vẫn muốn thử nghiệm một chút.

Ở chỗ này không có đệ tử Tinh Quái Tộc, hắn muốn tấn cấp cho lạc ấn Thanh Ngọc Đằng cũng không dễ dàng, hắn cần phải hiểu rõ hơn về thực vật của thế giới này. Thông qua trao đổi giữa Thanh Ngọc Đằng và thực vật xung quanh hắn có thể cảm thụ được, tựa như lúc trước hắn phục dụng Long Cân Quả cũng đã có thêm vài cảm ngộ mới.

Tới gần chạng vạng tối, một ngày làm công của Đường Tam đã kết thúc. Hắn cáo biệt Mao lão, chuẩn bị quay về thị trấn.

Đường Tam đi về phía sau, muốn xuyên qua khu tu luyện bên cạnh, xem xét một chút.

Đường Tam thả chậm bước chân, ngẫu nhiên nhìn xung quanh. Dựa vào Linh Tê Thiên Nhãn cùng Tử Cực Ma Đồng, hắn có thể nhìn thấy tất cả, cũng có thể nhớ được chính xác những vị trí này.

Hắn muốn nhìn thấy, tất nhiên là thân ảnh của nàng, nhưng đáng tiếc, hôm nay vận khí không tốt lắm, hắn không thấy được người kia.

Đường Tam đi thẳng về phía sau, lúc đang cảm thấy thất vọng thì bỗng nhiên nhớ tới điều gì đó.

Thiên Hồ Chi Nhãn có thể cảm nhận được số mệnh, mà sau khi đạt đến Tứ giai, Độc Bạch có thể khống chế số mệnh ở trình độ nhất định. Nếu như mình đem Thiên Hồ Chi Nhãn tăng lên Tứ giai, vận khí của mình sẽ tốt hơn, mình cũng không cần lo lắng không gặp được Mỹ công tử.

Nghĩ tới đây, đôi mắt Đường Tam lập tức phát sáng.

Khó trách Thiên Hồ Chi Nhãn là một huyết mạch cường đại a! Công dụng của nó thật đúng là rộng khắp. Nếu để cho Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng biết, có người dùng Thiên Hồ Chi Nhãn để tiếp cận nữ tử, không biết hắn có tức giận hay không?

Nghĩ vậy, Đường Tam quyết định khi trở về phải "thân mật" với Độc Bạch một lát.

Trở lại học viện vừa vặn là giờ cơm tối. Đường Tam đi đến học viện Gia Lý rèn luyện cũng không phải là bí mật gì, chỉ là các sư phụ không nói cho các học viên khác hắn rèn luyện như thế nào.

Trong khoảng thời gian này, nhất là sau khi rèn luyện trở về, Đường Tam đã được toàn bộ mọi người công nhận, nhất là mấy người quen biết, quan hệ đều vô cùng tốt.

Đường Tam ngồi xuống bên người Độc Bạch, vừa ăn cơm vừa nói: "Tí nữa ngươi đến phòng ta."

"Ân." Độc Bạch gật đầu, nhìn Đường Tam, biểu lộ ý muốn hỏi thăm, hai mắt đều phát sáng.

Tinh Thần Lực càng tăng lên, Độc Bạch phát hiện, chính mình lại càng thấy Đường Tam thân cận. Dùng Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn hiểu rõ đây là số mệnh dẫn dắt hắn ở cùng với Đường Tam, bởi vì như vậy sẽ có rất nhiều chỗ tốt.

Loại cảm giác này từ nhỏ hắn đã có, đối với người khác có cảm giác thân mật mạnh mẽ thì người đó sẽ trợ giúp hắn khá lớn. Nếu hắn chán ghét ai đó, có nghĩa là người kia có vấn đề, ít nhất là bất lợi đối với hắn, hoặc là bản thân người đó không tốt.

Vũ Băng Kỷ là người đầu tiên ăn xong cơm tối, gần đây hắn luôn cảm thấy thời gian không đủ, mỗi ngày đều đắm chìm trong tu luyện. Chỉ là luyện tập làm tăng tốc băng châm thôi cũng rất khó khăn, về phần Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm, điều đó vẫn còn khá xa vời.

Nguyên nhân trọng yếu nhất là Tinh Thần Lực không đủ. Gần đây hắn không tiếc tiêu một số tiền lớn, mua một loại thiên tài địa bảo rất hiếm có và đắt tiền để tăng lên Tinh Thần Lực. Đây cơ hồ là toàn bộ tài sản của Đại sư huynh, làm hắn rất đau lòng. Ngày hôm qua hắn còn cùng Đường Tam nói, chờ hắn thành công thì chuẩn bị đi rèn luyện, bởi vì thật sự bây giờ hắn quá nghèo a!

Không chỉ có Vũ Băng Kỷ có ý nghĩ này, các thành viên khác trong tiểu đội cũng có suy nghĩ như vậy, thật sự là bởi vì lần vừa rồi thu hoạch quá lớn. Với thu hoạch lần đó, bọn họ đều mua được một ít thứ tốt để tăng lên thực lực bản thân. Đây tạo thành một vòng tuần hoàn, cũng càng dễ tăng lên chính mình, thời gian cũng rất nhanh.

Cố Lý có cảm thụ sâu sắc nhất. Ngày hôm qua lần đầu tiên hắn sử dụng Loạn Phi Phong Chuy Pháp đánh bại Trương Bạch Bân, quả thực khá uy phong. Ngũ giai Thì Quang Biến có lực khống chế mạnh mẽ hơn, cộng thêm công kích từ vĩ chuỳ, hiện tại sức chiến đấu của hắn có thể nằm trong mấy vị trí đầu ở học viện rồi.

"Làm sao vậy?" Độc Bạch đi theo Đường Tam trở lại phòng, "Có việc gì tốt sao?"

Đường Tam nói: "Ngươi còn muốn việc tốt gì? Ta chỉ muốn hỏi ngươi một chút, gần đây Tinh Thần Lực tăng lên như thế nào, còn bao lâu nữa thì ngươi có thể đem toàn bộ Tinh Thần Lực hoá lỏng?"

Độc Bạch liếc mắt nói: "Tinh Thần Lực hoá lỏng nào có dễ dàng như vậy! Ta từng hỏi vấn đề này, Quan lão sư cùng hai vị Mộc lão sư cũng không thể làm được. Ta mới Tứ giai thôi a! Nhưng mà ta có thể cảm nhận được rõ, khi ta tu luyện Tử Cực Ma Đồng, Tinh Thần Lực sẽ đặc biệt ngưng thực. Trong quá trình này, bọn nó hoá lỏng dễ dàng hơn một chút. Đáng tiếc mỗi ngày thời gian có Tử Khí Đông Lai quá ngắn."

Đường Tam nói: "Không thể nóng vội, tu luyện Tử Cực Ma Đồng cần không ngừng tích luỹ cùng ôn dưỡng. Nếu thời gian tiếp xúc với Tử Khí Đông Lai quá dài, ánh mắt của ngươi sẽ không chịu được. Tinh Thần Lực tăng lên đối với ngươi phi thường có lợi. Ta còn một phương pháp tu luyện nữa, ngươi có muốn thử không?"

Độc Bạch sửng sốt một lát: "Phương thức gì?"

Đường Tam nói: "Tiêu hao, đem Tinh Thần Lực của mình tận lực tiêu hao. Như vậy khi khôi phục lại thì có chỗ tăng lên, so với bình thường tốc độ tu luyện sẽ mau hơn một chút. Đối với ngươi và Cố Lý sư huynh, phương thức này đều hữu hiệu."

"A? Ta nên làm như thế nào?" Độc Bạch có chút buồn rầu nói, "Cố Lý sư huynh có thể tiêu hao tốt, không ngừng sử dụng Thì Quang Biến là được. Nhưng ta chỉ bị động sử dụng Thiên Hồ Chi Nhãn thôi, nếu chủ động tăng thêm vận may mà nói, cũng chỉ tăng được một ít, cũng không rõ ràng. Ta không có cách nào như lần trước bộc phát mà gây nhiễu số mệnh, nói cách khác, ta cũng cần kích thích mãnh liệt, mới có thể tiến vào trạng thái tiêu hao quá độ như vậy."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta hiểu được ý của ngươi, nói cách khác, dưới tình huống bị kích thích mãnh liệt, Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi sẽ có tác dụng lớn, thí dụ như để cho vận khí của ngươi đặc biệt tốt. Sau khi bị tiêu hao như vậy, ngươi sẽ tiến vào giai đoạn suy yếu, tựa như lần trước hôn mê, có đúng không?"

"Không kém là bao, cũng hẳn là như vậy. Hôn mê là do ta tiêu hao quá độ. Lần trước quá ác liệt, khi ta hồi phục lại, kỳ thực lúc đó đã đột phá nên tốc độ khôi phục nhanh hơn, nếu không ta sẽ khôi phục càng chậm."

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta có thể thử nghiệm một lát. Ví dụ như, nếu ngươi tiến vào trạng thái gần chết, có phải hay không đã là kích thích?"

Độc Bạch ngẩn người: "Gần chết? Ta không biết."

Hào quang trong mắt Đường Tam loé lên, Độc Bạch đột nhiên cảm thấy mắt mình có chút đau nhức, đây là có chuyện gì?

Chương 152: Giúp đỡ Độc Bạch tu luyện

Sau một khắc, tay phải Đường Tam như tia chớp giơ ra, một phát bắt được trán Độc Bạch. Độc Bạch rùng mình một cái, đối mặt với một kích sắc bén kia, toàn thân hắn trở nên mềm nhũn. Hắn chỉ cảm thấy trong tay Đường Tam truyền đến một cỗ hấp lực, dường như có thứ gì đó trong cơ thể mình bị tróc ra, cảm giác nguy cơ mãnh liệt ập tới, giống như trong nháy mắt tiếp theo mình sẽ chết đi.

"A!" Độc Bạch kinh hô một tiếng, nhưng thanh âm trực tiếp bị tay kia của Đường Tam nắm ở cổ, hắn khó tin mà nhìn Đường Tam.

Độc Bạch rất nhanh đã sinh ra ảo giác. Tinh Thần Chi Hải dường như đã hoàn toàn đọng lại, cảm giác sợ hãi mãnh liệt làm cho hắn thấy tử vong sắp đến gần. Không, không thể nào, Tiểu Đường làm sao có thể hại ta?

Đường Tam híp hai mắt lại, hắn vẫn một mực quan sát biến hoá của Độc Bạch. Hắn lúc nãy cũng không lừa Độc Bạch, Thiên Hồ Chi Nhãn tu luyện xác thực rất khó khăn, mà nguyên nhân trọng yếu chính là Độc Bạch là nhân loại, huyết mạch truyền thừa không đủ tinh khiết. Nếu muốn không ngừng kích phát tiềm năng, không ngừng tăng lên thì cần Tinh Thần Lực cường đại chống đỡ. Đồng thời, cũng không ngừng kích thích huyết mạch, tựa như lần trước. Nếu không có kích thích mãnh liệt như vậy, Độc Bạch rất có thể cả đời cũng không đột phá Tứ giai.

Đường Tam lặng yên cảm thụ được biến hoá của Độc Bạch, hắn cũng không chủ động thôn phệ, mà cảm thụ cảm giác sinh mệnh bị đe hoạ. Phản ứng của Thiên Hồ Chi Nhãn, so với trực tiếp thôn phệ huyết mạch chi lực thì quan trọng hơn.

Thiên Hồ huyết mạch chi lực cùng huyết mạch của hắn không giống nhau. Lần trước Đường Tam tăng từ Nhị giai lên Tam giai cũng không phải vì thôn phệ huyết mạch chi lực của Độc Bạch, mà bởi vì dung hợp với Linh Tê Tâm Nhãn. Lần dung hợp đó làm hắn biến chất, sau đó thuận lợi tăng lên.

Hai mắt Độc Bạch dần phát ra bạch quang, hào quang bạch sắc nhu hoà dần mãnh liệt hơn. Đường Tam rõ ràng cảm nhận được, huyết dịch trong cơ thể mình lưu chuyển không được trôi chảy, ngay cả vận chuyển Huyền Thiên Công tựa hồ cũng không ổn định, phảng phất có chuyện xấu đánh lên người mình.

Đúng lúc này, từ hai con ngươi truyền đến cảm giác ấm áp, đau đớn, Linh Tê Thiên Nhãn tự động mở ra. Hắn kinh ngạc phát hiện, trên đỉnh đầu Độc Bạch xuất hiện một khí trụ màu trắng, cao ước chừng ba thước, tựa hồ lúc nào cũng có thể tản đi.

Đường Tam phóng xuất Tinh Thần Lực, cảm nhận bản thân. Trên đầu mình cũng có một khí trụ như vậy, tuy chỉ cao hai thước, nhưng ngưng thực hơn so với Độc Bạch. Hai khí trụ màu trắng va chạm, dẫn dắt, lại bài xích lẫn nhau, hình như đang tranh giành cao thấp.

Số mệnh, đây chính là va chạm số mệnh!

Người có thực lực cường đại, đồng thời được số mệnh chiếu cố thì có thể làm được việc lớn. Người có vận khí tốt sẽ dễ dàng đi theo hướng có thu hoạch, thậm chí ngay khi tu luyện cũng gặp may.

Số mệnh của Độc Bạch lúc này đang không ngừng giãy giụa vì bị Đường Tam áp bách, cố gắng quấy nhiễu vận khí để cái biến hết thảy. Nếu không phải Đường Tam cũng có Thiên Hồ Chi Nhãn, vận khí của hắn tất nhiên sẽ bị quấy nhiễu thật lớn. Phải biết rằng, Đường Tam hiện tại đã là Lục giai, Độc Bạch chỉ là Tứ giai. Tứ giai có thể quấy nhiễu Lục giai mãnh liệt như vậy, có thể thấy Thiên Hồ Chi Nhãn lợi hại như thế nào. Một nụ cười mỉm xuất hiện trên mặt Đường Tam, hắn đã hiểu rõ rồi, tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn, kỳ thực là tăng lên số mệnh của chủ nhân. Chỉ cần không ngừng ngưng tụ số mệnh sẽ làm cho số mệnh của bản thân càng cường đại hơn. Ở cùng người có số mệnh mạnh mẽ, trong lúc vô hình cũng sẽ kéo số mệnh của bản thân lên, thậm chí là hấp thu một ít số mệnh của họ, tăng thêm trên người mình.

Khi vận dụng Thiên Hồ Chi Nhãn, đối với bản thân, chính là bộc phát số mệnh, làm cho vận khí của mình trở nên tốt, tác dụng phụ là tinh thần bị suy yếu. Nếu đem Thiên Hồ Chi Nhãn tác dụng lên người khác thì tương đương với việc cho họ mượn số mệnh của mình, để cho người đó trong thời gian ngắn có vận khí tốt, do vậy có nhiều tác dụng tốt. Tựa như lần trước khi bọn họ đánh chết Sáp Sí Hổ, Độc Bạch bộc phát chính là cho bọn họ mượn số mệnh của hắn. Nguyên lai Thiên Hồ Chi Nhãn khi đến Tứ giai thì vận dụng như thế.

Nghĩ tới đây, Đường Tam buông lỏng bắt lấy hai tay Độc Bạch, trong đó, hắn cũng lặng yên hấp thu một ít huyết mạch chi lực của Độc Bạch.

Đồng thời, hắn cũng mô phỏng theo biến hoá số mệnh chi lực của Độc Bạch, làm cho trụ khí của mình không còn là trấn áp, mà là dung nhập vào trong số mệnh của Độc Bạch. Hai cây số mệnh chi trụ quay quanh ở một chỗ, hỗ trợ lẫn nhau, hướng về phía trước

tăng lên. Sau khi hoàn thành cao chừng năm thước.

Đường Tam cảm thấy tâm tình của mình đột nhiên vô cùng tốt, trong nội tâm có một loại tin tưởng mãnh liệt, ngày mai mình nhất định có thể nhìn thấy Mỹ công tử.

Loại cảm giác này thật huyền diệu, rất khó giải thích, nhưng lại chân thực tồn tại.

"Vù vù vù!" Độc Bạch thở hổn hển từng ngụm, phẫn nộ nhìn chăm chú vào Đường Tam, "Ngươi muốn giết chết ta ư?"

Vừa nói xong, hắn dừng lại một chút, nhìn Đường Tam rồi lại trừng hai mắt: "Tiểu Đường, ta sao lại cảm thấy ngươi ngày càng đẹp mắt rồi? Hơn nữa vừa rồi ta cảm giác được ngươi làm vậy với ta có chỗ tốt không nhỏ a! Đây là có chuyện gì?"

Đường Tam có thể cảm nhận được hiệu quả khi số mệnh của hai người dung hợp, Độc Bạch làm sao lại không cảm giác được?

Đường Tam nói: "Đây chính là áp bách ngoại giới đem đến cho ngươi kích thích mãnh liệt, lại để cho Thiên Hồ Chi Nhãn đối ứng mà kích phát. Bộc phát như vậy, sẽ giúp ngươi kích phát huyết mạch ở nơi sâu nhất, do đó làm tăng lên Thiên Hồ Chi Nhãn. Ngươi thử thu hồi Thiên Hồ Chi Nhãn xem có cảm giác gì?"

Nói xong, Đường Tam cũng lặng yên dẫn động lấy số mệnh chi trụ trở về bản thân. Độc Bạch cho thấy hắn không nhìn thấy số mệnh chi trụ này. Không biết có phải Thiên Hồ Chi Nhãn của hắn sau khi dung hợp với Linh Tê Tâm Nhãn trở thành Linh Tê Thiên Nhãn mới nhìn thấy nó, cũng có thể do Tinh Thần Lực của Đường Tam cường đại hơn Độc Bạch.

Hai người thu hồi Thiên Hồ Chi Nhãn, cảm thụ bản thân.

Đường Tam cảm thấy rất thoải mái, rõ ràng còn cảm nhận được Thiên Hồ Chi Nhãn đã tiến thêm một bước, khoảng cách đến Tứ giai không còn xa. Hơn nữa Đường Tam còn mượn một ít số mệnh chi lực của Độc Bạch, vận khí ngày mai chắc chắn sẽ không tệ.

Độc Bạch lại cảm thấy không dễ chịu, suy yếu làm thân thể hắn mềm nhũn, nếu không phải Đường Tam kịp thời đỡ lấy hắn, hắn suýt nữa đã ngã xuống rồi.

"Đúng, đúng, chính là cảm giác này, Tinh Thần Lực giống như tiêu hao rồi. Cảm giác đúng rồi, Tiểu Đường ngươi thật lợi hại. Chờ ta khôi phục lại, nói không chừng Tinh Thần Lực sẽ tăng lên. Lão sư cũng không nghĩ tới phương pháp tu luyện như vậy, ngươi vậy mà tìm ra được, ta thực sự phục ngươi rồi."

Đường Tam thầm nghĩ, lão sư không thể tìm ra, bởi vì lão sư không có Thiên Hồ Chi Nhãn nên không biết làm thế nào để dẫn đạo ngươi, ta cũng là gặp may thôi.

Hắn ước gì Độc Bạch tăng lên thật nhanh, bởi vì Độc Bạch tiến giai cũng chính là hắn tiến giai. Hiện tại hắn có tu vi Lục giai, Thiên Hồ Chi Nhãn có rất nhiều không gian để tăng lên.

Đường Tam có dự cảm, tầng cấp càng cao, Thiên Hồ Chi Nhãn sẽ có tác dụng càng đáng sợ.

Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn đã có thể cải biến số mệnh của một người, như vậy Ngũ giai thì sao? Lục giai thì sao? Vậy chờ đến Thập Nhị giai thì như thế nào? Phạm vi ảnh hưởng nói không chừng chính là số mệnh của một đại chủng quần, thậm chí là số mệnh của một nước! Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có bài danh trong ba thứ hạng

đầu, chính là dựa vào năng lực này a!

Đường Tam nở nụ cười nhạt, đem Độc Bạch trở lại gian phòng của hắn, sau khi Độc Bạch tiến vào minh tưởng, Đường Tam cũng trở về phòng mình.

Chương 153: Vận may đến!

Tu luyện như vậy đối với Độc Bạch có chỗ tốt, đối với Đường Tam cũng thế. Hai người có Thiên Hồ Chi Nhãn cùng một chỗ tu luyện, số mệnh hỗ trợ lẫn nhau tuyệt đối hiệu quả hơn so với từng cá nhân tu luyện. Đường Tam chỉ cần duy trì Thiên Hồ Chi Nhãn của mình yếu hơn Độc Bạch là có thể theo Độc Bạch cùng tu luyện.

Xem ra, mỗi ngày đều phải thêm hạng mục tu luyện này rồi. Nếu như Độc Bạch có thể làm như vậy, Cố Lý sư huynh cũng có thể. So với Thiên Hồ Chi Nhãn, Thì Quang Biến tăng lên càng dễ dàng hơn, chỉ cần đơn thuần hấp thu huyết mạch chi lực trên người Cố Lý là được.

Sáng sớm.

Khi Đường Tam thức dậy, trời bên ngoài đã tảng sáng rồi. Hắn và Độc Bạch cùng đứng trên sườn núi bên ngoài học viện Cứu Thục nhìn ra xa, tu luyện Tử Cực Ma Đồng.

Qua một đêm nghỉ ngơi, Độc Bạch cơ bản đã khôi phục tinh thần, khi hấp thụ Tử Khí Đông Lai, mắt của hắn cũng dần dần có một tầng ánh tím. Đây là biểu hiện của người tu luyện Tử Cực Ma Đồng. Dưới tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn tu luyện Tử Cực Ma Đồng rất thuận lợi, tốc độ so với người bình thường nhanh hơn rất nhiều.

Thẳng đến khi mặt trời lên, hai người mới kết thúc tu luyện.

Độc Bạch quay đầu nhìn Đường Tam, nói: "Thật sự không giống. Ta có thể cảm giác được, Thiên Hồ Chi Nhãn dường như đã tiến bộ hơn rồi. Tuy rằng không đột phá rõ ràng như lần trước, nhưng nhất định đã có tiến bộ. Phải biết rằng, trước kia vô luận ta tu luyện như thế nào, Thiên Hồ Chi Nhãn cũng không tăng lên làm ta rất mệt mỏi, căn bản không có loại cảm giác này. Tiểu Đường, cảm ơn ngươi."

Đường Tam khẽ cười: "Đối với ngươi có trợ giúp là tốt rồi. Luyện tập thật tốt Tử Cực Ma Đồng, sau này nó sẽ là năng lực trọng yếu giúp ngươi bảo vệ tính mạng. Ta phải đến học viện Gia Lý làm công rồi."

Tạm biệt Độc Bạch, Đường Tam tự mình xuống núi. Ngày hôm qua hắn nhận được chứng minh công tác, sau khi thông qua kiểm tra ở cửa sau, hắn lần nữa tiến vào học viện Gia Lý.

Có lẽ bởi vì được số mệnh dẫn đạo, hôm nay có cảm giác thật khác, ngay cả ánh mặt trời dường như cũng trở nên đẹp hơn rất nhiều.

Số mệnh a số mệnh, mau giúp ta nhanh một chút!

Khi Đường Tam đi vào thấp phòng, Mao lão tựa hồ vừa ăn xong điểm tâm.

Nhìn thấy hắn, trên mặt Mao lão cười tươi hơn nhiều.

"Tiểu Đường, hôm qua ngươi làm tốt lắm, cần tiếp tục cố gắng. Đêm qua thầy chủ nhiệm học viện tới tìm ta, khen ngợi ngươi làm rất tốt."

"Cảm ơn Mao lão, đều là người dạy tốt." Đường Tam vâng lời nói.

Mao lão vỗ bờ vai hắn nói: "Ngành nghề nào cũng có chuyên gia, làm tốt là được rồi."

Đường Tam khoé miệng hơi co giật, nhưng không để Mao lão nhìn thấy, ngoài miệng vẫn đáp ứng.

Đường Tam cầm lấy dụng cụ, lần nữa tiến về Lầu Dạy Học Chính quét dọn. Lần này, Mao lão không đi cùng Đường Tam.

Hôm nay đầu tiên đã được khen, vận khí quả nhiên không tệ!

Bởi vì hôm qua quét dọn rất sạch, nên hôm nay cũng nhẹ nhõm hơn nhiều. Đường Tam vốn một ngày làm một ngày nghỉ, nhưng tuần này là thời gian học việc, hắn mỗi ngày đều phải đi làm, chủ yếu là để Mao lão xem hắn có thể làm được hay không. Nếu thuận lợi thông qua, hắn có thể trở thành nhân viên chính thức, bắt đầu từ tuần sau, có thể làm một ngày nghỉ một ngày.

Mỹ công tử, Mỹ công tử, Mỹ công tử. Đường Tam một bên quét dọn, một bên trong lòng thầm nhớ nàng. Cho đến trưa, Đường Tam vẫn không nhìn thấy Mỹ công tử.

Xem ra vận khí cũng không có gì đặc biệt a! Nhưng đây cũng không phải là việc có thể cưỡng cầu, Đường Tam rất bất đắc dĩ. Nhưng Đường Tam cũng phát hiện, tu luyện trong học viện Gia Lý rất không tồi, nơi này có thiên địa linh khí nồng đậm, cho dù vừa làm vừa hấp thu, hiệu quả tẩm bổ với hắn cũng rất tốt. Huyền Thiên Công vô cùng phù hợp với thiên địa linh khí, thân hoà với sinh mệnh năng lượng. Lạc ấn Thanh Ngọc Đằng qua một ngày kết hợp với sinh mệnh năng lượng của thực vật đã trở nên sống động hơn nhiều. Lạc ấn Thanh Ngọc Đằng vốn có cấp độ rất thấp giờ đã có vài phần cảm giác muốn tiến giai. Giữa trưa, Đường Tam trở lại thấp phòng ăn cơm, nghỉ ngơi.

Khi Đường Tam đang minh tưởng, bên ngoài truyền đến tiếng gọi vội vàng: "Mao lão đầu, Mao lão đầu."

"Tới ngay." Mao lão đang nằm sấp trên mặt bàn ngủ trưa lập tức đứng lên, có lẽ do đột ngột, hắn có chút mơ màng, thân thể có chút đứng không vững.

Đường Tam nghe được tiếng gọi ầm ĩ cũng đứng lên, vội vàng đỡ lấy Mao lão.

Mao lão nhìn Đường Tam một cái, gật đầu, sau đó mới đi ra ngoài.

Ở bên ngoài, một nam tử dáng người cường tráng đang lo lắng đứng đợi. Nhìn thấy Mao lão đi ra, hắn vội vàng vẫy tay, nói: "Nhanh lên, hôm nay viện trưởng muốn kiểm tra từng khu vực ở khu tu luyện. Ngươi mang theo người của ngươi, nhanh chóng đến đó dọn dẹp đi. Không còn nhiều thời gian, nhanh lên, nhanh lên."

"Vâng, chúng ta lập tức đi ngay. Tiểu Đường, cầm đồ dùng lên, chúng ta đi. Ta đi gọi những người khác."

Thấp phòng bên này không chỉ có Mao lão cùng Đường Tam, mỗi gian phòng có hai người, dùng để nghỉ ngơi và đặt dụng cụ.

Mao lão nhanh chóng tập hợp mười mấy người, cầm lấy dụng cụ liền đi đến khu vực tu luyện.

Mao lão rất quen thuộc với học viện Gia Lý, nhanh chóng phân công nhiệm vụ, phân các khu vực cho mọi người.

"Tiểu Đường, ngươi mới tới, chưa quen nơi này, hãy đi theo ta. Chúng ta đi đến Yêu chiến khu." Đường Tam đã nghiên cứu qua một

phần học viện Gia Lý, Yêu chiến khu hẳn là nơi các học viên ở đây chuyên môn dùng để chiến đấu, chiếm diện tích khá lớn."

Hắn đi theo Mao lão, rất nhanh đã tới nơi.

Yêu chiến khu là một toà kiến trúc hình tròn, chính xác là vòm tròn, phân thành bộ phận mặt đất và dưới mặt đất. Đường Tam cảm nhận được chỗ này có pháp trận vô cùng cường đại, bốn phía cho dù là trên vách tường, đều có năng lượng như ẩn như hiện ba động.

Nơi để các đệ tử Yêu Quái Tộc tiến hành thực chiến, hiển nhiên là phải phòng ngự tốt, bằng không chỗ này sớm đã bị huỷ.

"Yêu chiến khu khá lớn, bình thường người của chúng ta cũng tới chỗ này quét dọn, cho nên công tác bình thường chắc không cần làm lại, chúng ta chủ yếu làm sạch các góc khuất thường bị bỏ quên, tỷ như khung cửa sổ. Ngươi cầm thùng nước, ta mang theo ngươi, chúng ta nhanh chóng làm cho xong. Thời gian khẩn cấp, nếu không làm sạch sẽ, chúng ta sẽ có phiền toái." Mão nói nhanh gọn hơn nhiều so với hôm qua, có thể thấy được sự khẩn trương trong đó.

Đường Tam không có ý kiến gì, xách theo thùng nước đi theo Mao lão. Mao lão lệnh cho hắn làm gì, hắn liền làm theo. Tốc độ không chỉ nhanh, mà còn rất sạch sẽ.

Mao lão nhìn động tác nhanh nhẹn của Đường Tam, lập tức thở phào nhẹ nhõm, xem ra hẳn là kịp. Đối với đứa bé như Đường Tam, hắn cũng đã hài lòng. Trấn trưởng đề cử quả không tệ.

Chỗ đầu tiên dọn dẹp chính là vòng kiến trúc bên ngoài, cũng là một vòng hành lang. Bên trong còn có nhiều cửa, đi qua cửa mới thật sự là Yêu chiến khu.

Mao lão dẫn theo Đường Tam, vừa làm vừa nói đại khái tình huống cho hắn biết.

Yêu chiến khu bên trên là lộ thiên, là một chiến trường không tệ, diện tích lớn chừng một vạn năm nghìn mét vuông (?), có thể đồng thời tiến thành nhiều trận đấu.

Dưới mặt đất chia thành các khu vực độc lập nhỏ, chủ yếu dùng cho rất ít người thực chiến diễn luyện, cùng với huấn luyện thực chiến.

Tầng mặt đất và dưới mặt đất ở Yêu chiến khu đều có tác dụng riêng.

Chỉ dùng hơn nửa canh giờ, Đường Tam rất nhanh đã dọn xong vòng ngoài. Nơi này bình thường yêu cầu vệ sinh cũng tương đối cao, nên kỳ thật dọn dẹp các góc khuất cũng không tính là quá nhiều.

"Đi, vào bên trong." Mao lão dẫn theo Đường Tam từ một cửa bên đi vào. Bên này không có thủ vệ, đẩy cánh cửa rất nặng ra rồi vào trong, Đường Tam cơ hồ là lập tức cảm nhận được năng lượng chấn động.

Lúc này, ở trong Yêu chiến khu lớn nhất học viện Gia Lý có hai tổ Yêu Quái Tộc đệ tử đang chiến đấu. Đường Tam sải bước vào bên trong thì cảm thấy vận khí của mình đã đến.

Chương 154: Mỹ công tử, Khổng Tước Biến

Đường Tam liếc mắt đã nhìn thấy Mỹ công tử ở trong đám đệ tử này.

Mỹ công tử ở trong một tổ đội, hai tổ đều có bảy người, nhưng nhìn qua chỉ có nàng là nhân loại, còn lại đều là Yêu Quái.

Tiểu tổ của Mỹ công tử, có hai tên Yêu Quái mà Đường Tam biết, chính là Tiểu Hùng từng đe doạ hắn, tên còn lại, dĩ nhiên là Yêu Quái tóc vàng kia.

Nhìn thấy Mỹ công tử, Đường Tam không rời mắt khỏi nàng. Hôm nay nàng mặc trang phục màu xanh phác hoạ thân hình thon dài, tóc dài sau ót buộc lên thành đuôi ngựa. Nàng đứng ở vị trí hậu phương.

Làm Đường Tam cảm thấy kỳ dị chính là biến hoá của Mỹ công tử, nguyên bản nàng có tóc đen, nhưng lúc này lại là tóc dài màu lam, một màu lam vô cùng bắt mắt. Tóc dài nương theo động tác của nàng mà tung bay. Trong tay nàng đang cầm một thanh kiếm mảnh, phía sau có lông chim.

Cái này là ... Khổng Tước Linh?

Đường Tam kinh ngạc nhìn vũ khí trong tay nàng, trong chốc lát, trong đầu hắn hiện lên một đạo điện quang.

Hắn nhớ tới lời Quan Long Giang từng nói.

Khống chế thành Gia Lý chính là một chủng quần cường đại, là một tồn tại vô cùng cường đại bên trong tổ đình, chỉ là vì sau đó Yêu Hoàng chết đi, không có Yêu Hoàng mới ra đời, thực lực chủng quần mới yếu bớt. Dù vậy, tộc trưởng đương nhiệm vẫn là Đại Yêu Vương, là một trong bảy đại chủ thành Yêu Quái Tộc.

Khổng Tước Yêu Tộc, thành chủ đương nhiệm thành Gia Lý, chính là Khổng Tước Đại Yêu Vương. Từ biến hoá trên người Mỹ công tử có thể thấy, Yêu Thần biến của nàng, chính là Khổng Tước Biến.

Huyết mạch truyền thừa của nàng thế mà đến từ thành chủ thành Gia Lý.

Hiện tại Đường Tam đã hiểu rõ vì sao mà mụ mụ Mỹ công tử có thể ở quảng trường Gia Lý mở trà sữa điếm, vì sao Mỹ công tử có thể đi vào đệ nhất học viện để học tập. Cho dù là Yêu Quái Tộc cũng không dám đối với nàng biểu lộ ác ý, tất cả đều vì huyết mạch của nàng a!

Nàng vậy mà là Khổng Tước Yêu tộc truyền thừa, hơn nữa chắc chắn không phải là Khổng Tước bình thường, hẳn là Khổng Tước Đại Yêu Vương nhất mạch thuần chính nhất, vì vậy nên nàng mới có thể tiến vào học viện Gia Lý học tập.

"BA～!" Khi suy nghĩ của Đường Tam đang thay đổi liên tục thật nhanh trong đầu, sau ót hắn truyền đến cảm giác đau nhức.

Bên tai Đường Tam vang lên tiếng rống thấp của Mao lão: "Nhìn cái gì vậy, nhanh làm việc đi!"

"A a." Đường Tam nhanh chóng đáp ứng, thu hồi ánh mắt.

Qua quan sát ngắn ngủi vừa rồi, Đường Tam phát hiện, thực lực của Mỹ công tử không kém. Nàng đứng sau đội ngũ, nhưng mỗi lần Khổng Tước Linh chém ra đều có các Khổng Tước Linh rất nhỏ khác bắn theo, công kích tầm xa, quấy nhiễu đối thủ, chế tạo cơ hội cho đồng đội.

Khi đối thủ muốn tiếp cận nàng để công kích, đồng đội đều tiếp nhận, toàn lực phòng ngự, căn bản không cho đối phương cơ hội. Nhìn qua, nàng tựa hồ là đoàn đội hạch tâm.

Trong đoàn đội của nàng có một thanh niên Yêu Quái tóc vàng đã trở nên rất cường tráng, nhưng vẫn bảo trì hình người, nhìn qua có điểm giống nhân loại. Một đầu tóc vàng tản ra kim quang rực rỡ, đôi tay biến rất lớn, mỗi chưởng đánh ra đều gây uy áp rất mạnh tới đối phương.

Hoàng Kim Sư Tử tộc. Đây là truyền thừa huyết mạch trực hệ Hoàng Kim Sư Tộc, xác thực rất lợi hại.

Thanh niên Hoàng Kim Sư Tử tộc này ít nhất tu vi là Bát giai. Đường Tam cảm nhận được Mỹ công tử hẳn là tiến vào Thất giai rồi. Thật không hổ là huyết mạch cường đại a!

Song phương đối chiến, thực lực đều là khoảng Thất giai, chỉ có hai dẫn đội là Bát giai. Bởi vì chỉ nhìn chăm chú trong thời gian ngắn, Đường Tam cũng chỉ quan sát được những điều này. Bây giờ hắn không thể nhìn, Mao lão dường như tức giận rồi. Nhưng hôm nay nhìn thấy Mỹ công tử, Đường Tam cũng tương đối thoả mãn. Vận khí a vận khí! Thiên Hồ Chi Nhãn thật sự là đồ tốt!

Mỹ công tử tất nhiên không có chú ý đến quét dọn Tiểu Đường, song phương vẫn đang chiến đấu. Đường Tam chỉ có thể vừa làm,

ngẫu nhiên nhìn một cái, tận khả năng nhớ kỹ cảm giác này. Quan sát mấy lần hắn phát hiện, khi biến hình, Mỹ công tử thay đổi không nhiều, chỉ có tóc cùng con mắt biến thành màu lam, vô cùng xinh đẹp, càng tăng thêm vài phần khí khái và diễm lệ. Đây là đặc thù Yêu Thần biến cấp bậc cao. Nếu như nàng truyền thừa thật là Khổng Tước Đại Yêu Vương huyết mạch, Khổng Tước Biến hẳn là Yêu Thần biến cấp 1, cùng cấp với Thiên Hồ Biến. Khó trách nàng có địa vị như vậy.

Có thể nói, Mỹ công tử là nhân loại đầu tiên Đường Tam thấy có địa vị tương đối cao trong Yêu Quái Tộc.

Chiến đấu kịch liệt, Đường Tam chỉ có thể quan sát một chút, nên cũng chỉ có thể chứng kiến trận chiến trong một khoảng ngắn thời gian. Đội ngũ của Mỹ công tử có thực lực mạnh hơn, Khổng Tước Linh nàng bắn ra tựa hồ vừa là thực thể vừa ẩn chứa năng lượng, uy lực rất lớn, đánh vào mấu chốt. Mà thanh niên Hoàng Kim Sư Tử tộc bên người nàng cũng có thực lực rất mạnh, Bát giai cường đại làm cho hắn là chủ công, do đó đã chế tạo càng nhiều cơ hội chiến thắng.

Hai bên chênh lệch rõ ràng, cho nên trận luận bàn này cũng không mất nhiều thời gian, kết thúc là đội Mỹ công tử giành chiến thắng.

Chiến đấu chấm dứt, song phương đứng lại thảo luận với nhau điều gì đó. Đường Tam một bên nhanh chóng quét dọn, một bên quay người đưa mắt nhìn Mỹ công tử cùng gia hoả Hoàng Kim Sư Tử kia.

Hắn không lo lắng giữa bọn họ xảy ra chuyện gì, với độ tuổi của Mỹ công tử hiện tại rất không phù hợp. Nhưng hắn không hy vọng nhìn thấy nàng gần gũi với nam nhân, nhất là khi đối phương nhìn xuất sắc như vậy.

Từ niên kỷ mà nói, thanh niên Hoàng Kim Sư Tử tộc kia hẳn là không chênh lệch với Vũ Băng Kỷ, cũng đã có tu vi Bát giai. Hơn nữa, thân là một thành viên của Hoàng Kim Sư Tử tộc, thiên phú và tiềm năng của hắn là không thể nghi ngờ.

May mắn, Mỹ công tử nhìn qua vẫn là bộ dạng thờ ơ lạnh nhạt, cùng với những người khác vẫn duy trì một khoảng cách nhất định. Mà đồng đội đối với nàng cũng rất tôn trọng, thanh niên tóc vàng lúc này cũng không có cố gắng tiếp cận Mỹ công tử. Điều này làm Đường Tam thở phào nhẹ nhõm.

Trở nên mạnh mẽ, mình nhất định phải nhanh chóng trở nên mạnh mẽ mới được!

Ghen ghét quả nhiên là nguồn gốc của tội lỗi, nhìn bọn họ ở cùng một chỗ, Đường Tam thừa nhận, hắn đang ghen tỵ. Ghen tỵ đến làm cho hắn muốn thật nhanh tăng lên. Nếu như tên kia thật sự có ý vận dụng Mỹ công tử, mình chẳng phải liều đánh với nó sao?

Mỹ công tử thảo luận trong chốc lát rồi rời đi, trong Yêu chiến khu lập tức trở nên an tĩnh. Đường Tam rất nhanh nhẹn, trong thời gian quy định xem như đã hoàn thành công việc. Sau khi quét dọn xong, hắn theo sau Mao lão lặng lẽ rời đi, quay về thấp phòng.

Nhiệm vụ buổi chiều không có vì công việc đột ngột lúc nãy mà huỷ bỏ, hắn vẫn tiếp tục đến quảng trường trước Lầu Dạy Học chính quét dọn.

Đường Tam vừa quét vừa nhớ đến hình ảnh Mỹ công tử thi triển Khổng Tước biến, màu lam kia thật là rất xinh đẹp. Nàng mới mười mấy tuổi a! Đến khi trưởng thành, không biết nàng sẽ đẹp đến nhường nào.

Có thể nhìn thấy nàng thật tốt, Thiên Hồ Chi Nhãn mang đến vận khí thật không tệ. Ân, sau khi trở về sẽ tiếp tục cùng Độc Bạch tu luyện, tranh thủ sớm một chút tăng lên Tứ giai, làm cho vận khí của mình càng tốt hơn nữa. Tuy rằng như vậy sẽ dẫn đến thân thể suy yếu, nhưng suy yếu thì làm sao? Huống chi hắn có Tinh Thần Lực cường đại đã hoá lỏng, trình độ suy yếu khẳng định nhẹ hơn Độc Bạch nhiều.

Công việc buổi chiều xem như là tương đối nhẹ nhàng, khi Đường Tam chuẩn bị kết thúc, trong lòng hắn chợt khẽ run, vô thức ngẩng đầu về một hướng nào đó nhìn lại.

Mỹ công tử đã khôi phục đầu tóc đen đang bước nhanh ra ngoài, đi đến cửa học viện.

Nàng muốn đi ra ngoài?

Chương 155: Mỹ công tử có cảm giác thân thiết

Lúc này, Mỹ công tử khoác trên người bộ đồng phục của học viện Gia Lý, một đầu tóc đen tung bay sau ót, toàn thân tản ra hào quang kỳ dị, ít nhất trong mắt Đường Tam là vậy.

Đường Tam vô thức mà ngừng động tác, nhìn về phía nàng. Trong lúc nhất thời, trong lòng dâng lên trăm mối ngổn ngang. Hắn thật muốn xông tới ôm nàng. Hắn vô thức mà mân nhanh bờ môi, trong mắt đã có chút ẩm ướt.

Đây là lần đầu tiên nhìn thấy nàng một mình, xung quanh không có người khác, dường như toàn bộ học viện Gia Lý lúc này chỉ có hai người bọn họ.

Quét dọn Tiểu Đường cứ như vậy ngắm người yêu kiếp trước, ngắm nhìn bộ dạng mới của nàng ở kiếp này, hai tay không nhịn được mà run rẩy.

Thiên Hồ Chi Nhãn mang đến vận may, quả thực là quá tốt.

Mỹ công tử đang đi ra phía bên ngoài, bước chân chợt dừng lại. Dường như nàng cảm nhận được cái gì đó, vô thức quay đầu nhìn về phía Đường Tam.

Bốn mắt nhìn nhau, Mỹ công tử có chút sững sờ, trong mắt hiện lên một ý nghĩ không biết nên giải quyết như thế nào. Sau một khắc,

nàng quay người đi về phía Đường Tam.

Đường Tam đang rối như tơ vò, lại thấy nàng đi về phía mình, đã sống lâu như vậy rồi, mà ở khoảnh khắc này hắn gần như không thể hô hấp. Tim đập rất nhanh, tiếng đập hữu lực kia làm chính hắn cũng cảm thấy có chút khó tin.

Làm sao đây? Ta nên làm như thế nào? Nàng tới rồi, ta nên làm cái gì bây giờ?

Hắn muốn cúi đầu xuống, nếu chỉ là quét dọn Tiểu Đường, ngay lúc này hắn cũng chỉ có thể cúi đầu, nhưng ánh mắt của hắn không thể dời đi khỏi người nàng.

Càng ngày càng gần, Mỹ công tử đi đến chỗ cách hắn khoảng hai mét mới dừng lại.

"Ta có phải đã từng gặp qua ngươi?" Thanh âm dễ nghe của nàng vang lên.

Đường Tam ngẩn người, há to miệng, lại phát hiện mình có chút không phát ra được âm thanh.

"Ta đang hỏi ngươi." Mỹ công tử nhíu nhíu mày, ngữ khí rõ ràng có chút cường thế.

"Ta, ta đã từng mua trà sữa." Đường Tam cuối cùng cũng nói được.

"A?" Ánh mắt Mỹ công tử khẽ động, bừng tỉnh đại ngộ, "Là ngươi a! Ta nhớ ra rồi. Ngươi hình như đã thay đổi một ít."

So với lần gặp mặt trước, Đường Tam đã có chút biến hoá. Hắn cao lớn hơn, đầy đặn hơn, không còn gầy gò, trông khoẻ mạnh hơn rất

nhiều.

"Ừ ừ. Gần đây ăn được nhiều đồ tốt." Đường Tam ma xui quỷ khiến nói.

Mỹ công tử gật gật đầu, nói: "Nhớ kỹ, ở chỗ này không thể nhìn chằm chằm vào các học viên, gặp phải người có tính cách không tốt sẽ phiền phức, hiểu chưa?"

"Ân, đã biết, cảm ơn." Đường Tam đáp.

Mỹ công tử lẩm bẩm: "Nguyên lai ngươi ở chỗ này làm công. Tốt rồi, cứ như vậy đi." Nói xong, nàng quay người đi ra ngoài.

Đường Tam vô thức thốt ra: "Mỹ công ..."

Kêu lên một tiếng này, Đường Tam liền hối hận. Hắn thật sự không muốn mình đường đột gọi giai nhân như vậy.

Nhưng làm Đường Tam kinh ngạc là, Mỹ công tử tựa hồ không nghe thấy, vẫn bước nhanh ra ngoài như trước, biến mất ở cuối con đường.

Nàng không nghe thấy, hay là không để ý đến ta? Đường Tam lập tức suy đoán.

Dù là gặp được việc đại sự như thế nào, bình thường hắn đều có thể giữ vững tỉnh táo cùng cơ trí, nhưng khi nhìn thấy Mỹ công tử, lí trí này đều bị tan biến.

Khi Mỹ công tử ra khỏi học viện Gia Lý, nàng đột nhiên dừng lại, vô thức xoay người, nhìn về phía học viện.

Lông mày của nàng hơi nhíu, trong lòng cũng có chút nghi ngờ, tên vừa rồi ...

Nàng đã gặp qua rất nhiều rất nhiều phụ thuộc nhân loại, đến mua trà sữa cũng không chỉ có hắn, nhưng mà, khi vừa nhìn thấy hắn, nàng lại có thể nhớ đã gặp hắn vài lần? Hơn nữa, thân hình cùng tướng mạo của hắn đã có biến hoá so với lúc trước.

Luận về niên kỷ, gia hoả kia dường như nhỏ hơn nàng mấy tuổi, vậy sao nàng lại có cảm giác thân thiết với hắn?

Nàng biết tính cách của mình, trừ mụ mụ, hầu như với ai nàng cũng giữ khoảng cách. Vừa rồi nàng còn chủ động đi qua cùng hắn nói chuyện, thật không giống mình lúc bình thường. Hắn rõ ràng là người xa lạ a!

Không, không đúng, vừa rồi không phải lần thứ ba nhìn thấy hắn, hẳn là lần thứ tư mới đúng, buổi chiều ở Yêu chiến khu cũng gặp qua hắn đang quét dọn.

Sau một hồi suy nghĩ, nàng nhẹ nhàng nhấc đầu, lúc này mới đi xuống núi.

Khi Đường Tam trở lại học viện Cứu Thục thì chưa đến giờ cơm tối, hắn trực tiếp tìm tới Độc Bạch. "Độc Bạch sư huynh, ngươi hôm nay như thế nào rồi?" Đường Tam hỏi.

Độc Bạch nói: "Hôm qua tiêu hao có chút lớn, hôm nay có chút mệt mỏi, nhưng giống như lời ngươi nói, Tinh Thần Lực của ta đã tăng nhanh hơn một ít. Lúc trước đã có cảm giác như vậy, bây giờ thì rõ ràng hơn nhiều."

Đường Tam nói: "Vậy hôm nay tiếp tục được không? Ta muốn giúp

ngươi tu luyện. Thiên Hồ Chi Nhãn chỉ sợ cần một ít kích thích ngoại giới mới có thể tăng lên nhanh được."

Độc Bạch nhìn Đường Tam, vẻ mặt cảm kích nói: "Tiểu Đường, ta hiện tại càng tin tưởng chuyện vận khí rồi, từ khi gặp được ngươi, chuyện tốt liên tục phát sinh, phát tài không nói, quan trọng nhất là Thiên Hồ Chi Nhãn của ta nhiều năm yên lặng đã có thể tiến giai. Đa tạ ngươi, về sau có chuyện gì cứ nói với ta."

Đường Tam cười nói: "Giúp ngươi chính là giúp ta a, nếu Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi cường đại, chẳng phải người bên cạnh đều có vận khí tốt sao?"

Sự tình hôm nay làm cho Đường Tam càng coi trọng Thiên Hồ Chi Nhãn. Học viện Gia Lý lớn như vậy mà hắn có thể một ngày nhìn thấy Mỹ công tử hai lần, điều này tất nhiên là vận khí bạo phát a! Đây chính là tác dụng từ Thiên Hồ Chi Nhãn. Nhất là, buổi chiều nàng còn nói chuyện với mình.

Mãi cho đến khi quay về học viện, Đường Tam vẫn còn rất hưng phấn. Nếu bằng vận khí mỗi ngày đều nhìn thấy nàng, chuyện này thật là tốt a!

"Được, buổi tối sau khi ăn cơm xong ta sẽ đi tìm ngươi." Độc Bạch cười ha hả nói.

Ai không hy vọng mình là người có ích? Độc Bạch rõ ràng cảm giác được, sau khi mình đột phá đến Tứ giai, học viện càng coi trọng mình hơn. Lần trước năm người bọn họ thực hiện nhiệm vụ, mọi người đều nói vận khí có tác dụng rất lớn, nếu không Đường Tam cũng không có khả năng bộc phát trong miệng mẫu lão hổ, chuyển bại thành thắng.

Hơn nữa, còn có Tinh Thần Lực tu luyện Tử Cực Ma Đồng, làm cho Độc Bạch đối với Đường Tam có nhận thức mới. Loại nhận thức này rất không tệ.

Đường Tam thật tâm muốn giúp đỡ Độc Bạch tăng lên Thiên Hồ Chi Nhãn, những thứ khác không nói, Độc Bạch tăng lên, không phải là giúp Thiên Hồ Chi Nhãn của hắn tăng lên sao? Năng lực mang theo thuộc tính may mắn này thật sự rất kỳ lạ, cho dù không cân nhắc đến tác dụng thực tế, Đường Tam cũng rất muốn nghiên cứu nó một phen.

"Vẫn là để ta đi tìm ngươi đi, như vậy sau khi tu luyện ngươi có thể trực tiếp nghỉ ngơi trong phòng. Đến lúc đó ta quay về bên kia."

"Cũng được."

Ăn cơm tối xong, Đường Tam cùng Độc Bạch tu luyện Thiên Hồ Biến. Phương pháp tu luyện không khác hôm qua, Đường Tam lần nữa tạo cho Độc Bạch lực áp thật lớn. Độc Bạch đã có chuẩn bị tâm lý, cảm giác sắp tử vong kia Đường Tam khống chế vô cùng tốt, cho nên vẫn có tác dụng tương đối mạnh với Độc Bạch.

Lúc Độc Bạch nghỉ ngơi, Đường Tam tức thì quay lại phòng mình. Linh Tê Thiên Nhãn như trước không tiến giai, vẫn ở Tam giai đỉnh phong. Hiện tại hắn cũng không sốt ruột, chỉ cần cùng Độc Bạch tu luyện, đột phá chỉ là chuyện trước sau thôi.

Sau khi trở lại phòng mình, Đường Tam cũng không nóng lòng tu luyện ngay, kinh nghiệm hôm nay, làm cho suy nghĩ của hắn có thay đổi.

Chương 156: Định ra kế hoạch

Nhất định phải nhanh chóng trở nên mạnh mẽ mới được, nếu không, làm sao có thể bảo hộ Mỹ công tử? Hơn nữa, làm sao đối phó được với tên tóc vàng kia? Với thực lực của hắn, bây giờ mình không phải là đối thủ của hắn a!

Không thể phủ nhận sự thật tóc vàng gây đả kích rất lớn với Đường Tam, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp nhanh chóng tăng lên.

Nếu muốn nhanh chóng tiến bộ thì phải gia tăng cường độ thân thể. Chỉ có cường độ đầy đủ thì Huyền Thiên Công mới có thể tiến giai, sau đó tăng lên cấp độ huyết mạch lạc ấn.

Thiên Hồ Biến, Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến từng bước tăng lên thì thật tốt, nhưng do thân thể Độc Bạch, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh có hạn chế, cấp độ cao nhất hiện tại chỉ là Ngũ giai, điều này cũng không thể gấp.

Phong Hổ biến hiện tại đã Lục giai, không có cách nào tiếp tục tăng lên, có thể tăng lên chính là Thiểm Báo biến và Thanh Ngọc Đằng.

Thanh Ngọc Đằng đối với Đường Tam có ý nghĩa đặc thù, quan hệ này quyết định hắn có thể vận dụng năng lực kiếp trước hay không, vẫn cần thời gian thử nghiệm mới biết được.

Nhất định phải tìm ra một phương án tu luyện vẹn toàn và nhanh chóng. Chưa nói đến Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, Mỹ công tử hiện tại đã

Thất giai, còn cần mình bảo hộ hay sao? Nói nàng bảo hộ mình còn hợp lý hơn. Trận chiến hôm nay, nàng rõ ràng chưa xuất toàn lực, mà các đội viên đều tôn kính nàng, chứng tỏ năng lực của nàng không kém.

Ân, nhất định phải tính lại!

Mấy ngày kế tiếp, Đường Tam hầu như đều ở học viện Gia Lý. Được Thiên Hồ Chi Nhãn ảnh hưởng đến vận may, hắn đã gặp Mỹ công tử ba lần, hai lần ở quảng trường trước Lầu Dạy Học Chính, còn một lần là khi hắn được phân công đến một nơi khác quét dọn.

Mỹ công tử không chủ động nói chuyện với hắn, nhưng Đường Tam có thể cảm nhận được, ánh mắt của nàng có dừng lại trên người mình. Nói cách khác, nàng cũng nhìn thấy mình.

Nàng có quan tâm mình không, điều này Đường Tam tự biết rõ. Một quét dọn Tiểu Đường làm sao có thể khiến người ta quan tâm chứ?

Mà mấy ngày này, Đường Tam đã có một kế hoạch, không chỉ nhanh chóng tăng lên tu vi của mình, mà đồng thời có thể tiếp cận Mỹ công tử.

Hiện tại hắn muốn truy cầu Mỹ công tử là điều không thể, đương nhiên là do tuổi tác không cho phép. Nhưng hắn phải nghĩ cách tiếp cận nàng, để nàng có hảo cảm với hắn, làm cơ sở cho tương lai, đồng thời cũng muốn hiểu rõ nàng hơn.

Qua vài ngày suy xét cẩn thận, trong đầu Đường Tam dần hiện ra một kế hoạc hoàn chỉnh.

Quét dọn Tiểu Đường không làm được, nhưng Tiểu Đường khác thì có thể.

Màn đêm buông xuống, thầy trò học viện Cứu Thục đã nghỉ ngơi hoặc minh tưởng, toàn bộ học viện đều trở nên yên tĩnh.

Đường Tam lặng yên không tiếng động mở cửa phòng, thân mang một bộ y phục màu đen, hắn chui ra từ khe cửa.

Tinh Thần Lực che chở hắn, làm cho hắn hoàn toàn giấu bản thân trong màn đêm. Vì cẩn thận, hắn thậm chí điều động một tia thần lực dung hợp với Tinh Thần Lực tiến hành che giấu.

Đây là việc bất đắc dĩ, dù sao Tư Nho lão sư cũng là cường giả Thần cấp, lực cảm rất mạnh. Nếu không cẩn thận, Đường Tam sẽ bị thần thức của Tư Nho lão sư phát hiện.

Đường Tam cẩn thận từng li từng tí đi ra học viện Cứu Thục, sau đó mới tăng tốc, đi ra khỏi phạm vi trấn nhỏ, đến thẳng học viện Gia Lý.

Khoảng cách giữa hai nơi rất gần nên rất nhanh, Đường Tam đã đến phụ cận học viện Gia Lý.

Hắn không có nóng lòng hành động, mà trước tiên dừng lại, cảm thụ tình huống xung quanh. Trong con mắt dần dần có hào quang bạch sắc sáng lên. Linh Tê Thiên Nhãn mở ra!

Đường Tam sử dụng chính là năng lực dự đoán của Linh Tê Thiên Nhãn. Ở tu vi Tam giai đỉnh phong, Linh Tê Thiên Nhãn không thể trực tiếp giúp hắn cải biến số mệnh, nhưng phán đoán lành dữ thì không có vấn đề.

Chỗ thần kỳ của Thiên Hồ Chi Nhãn chính là khống chế số mệnh, khi tu luyện tới Thần cấp thì Thiên Hồ có thể trở thành một bộ

phận của số mệnh. Người sở hữu Thiên Hồ Chi Nhãn dù không có bất kỳ sức chiến đấu nào, nhưng không một ai có thể tổn thương hắn, bởi vì số mệnh không cho phép.

Đường Tam yên lặng cảm thụ, cũng không có nguy hiểm gì. Sau khi kiểm tra xong, hắn biết mình có thể hành động rồi.

Hắn không tiếng động bay lên trời, rất nhanh đã đến học viện Gia Lý.

Qua một tuần quan sát, Đường Tam đối với nơi này đã có nhiều phán đoán.

Trong khu vực trung tâm của học viện Gia Lý có một pháp trận phòng ngự vô cùng cường đại. Pháp trận này được tạo ra như thế nào, Đường Tam không biết, nhưng cũng không ảnh hưởng đến phán đoán của hắn với nó.

Học viện Gia Lý có một pháp trận phòng ngự, hoặc có thể nói là pháp trận báo động. Với một nơi có diện tích lớn như vậy, nếu như phòng ngự toàn diện sẽ tiêu hao năng lượng rất lớn, nhưng chỉ báo động trước thì không có vấn đề gì. Khi có ngoại nhân leo tường vào, lập tức pháp trận sẽ cảnh báo, sau đó người xâm nhập sẽ phải đối mặt với cường giả của học viện Gia Lý.

Pháp trận này bao trùm toàn bộ học viện, không có bất kỳ góc chết nào, điều này Đường Tam biết rõ. Cho nên trong học viện cũng không có phòng ngự đặc thù, tầng ngoài chính là tầng phòng ngự tốt nhất.

Đường Tam không vội, hắn ở sau tiểu môn tìm một chỗ ẩn mình. Hắn thu lại khí tức của mình, lẳng lặng chờ đợi.

Một lúc sau, ước chừng khoảng mười lăm phút, mục tiêu hắn chờ cũng đã đến. Đêm nay hắn vẫn cùng Độc Bạch tu luyện, hơn nữa còn để Độc Bạch gia tăng số mệnh của mình. Thiên Hồ Chi Nhãn tiêu hao lớn rất có lợi cho Độc Bạch kích phát huyết mạch mà tu luyện.

Số mệnh gia thân, mình không chờ được mục tiêu mới là không bình thường.

Lúc này có hai thân ảnh đang lén lén lút lút đi vào tiểu môn của học viện Gia Lý, sau đó Đường Tam liền thấy chúng cởї quầи áo. Đúng vậy, chính là cởї quầи áo. Bọn họ cởi y phục hoa lệ trên người, sau đó đổi thành đồng phục học viên.

Hai tên Yêu Quái này nhìn qua khoảng chừng hai mươi tuổi, sau khi đổi đồng phục, nghiễm nhiên trở về bộ dạng học viên. Dù cách bọn họ chừng hơn mười thước, nhưng Đường Tam có thể mơ hồ ngửi thấy mùi rượu trên người bọn chúng.

Uống thật không ít a!

"Meow, meow ~~" Một trong hai tên Yêu Quái phát ra tiếng mèo kêu.

Không lâu sau, tiểu môn đằng sau học viện Gia Lý mở ra, hai tên Yêu Quái nhanh chóng tiến vào. Cơ hội tới rồi!

Đường Tam lập tức hành động, toàn thân co lại, mượn cảnh đêm yểm hộ, từ trong góc nhảy lên, khi sắp đến cửa, thân hình chợt hiện lên nhưng nhanh chóng lặng yên biến mất.

"Hả?" Thủ vệ mở cửa nhíu nhíu mày, giống như cảm giác được cái gì đó, nhưng không phát hiện ra bất kỳ dấu hiệu nào.

"Cảm ơn huynh đệ." một trong hai Yêu Quái đã đi vào lấy ra một bình rượu trong lòng, kín đáo đưa cho thủ vệ mở cửa.

"Các ngươi lần sau về sớm một chút, nếu không ta cũng không giúp được các ngươi nữa." Thủ vệ nâng bình rượu ước lượng, sau đó quay người về phòng bảo vệ.

Hai tên Yêu Quái cũng rất nhanh rời đi, trong nháy mắt không thấy đâu nữa.

Bọn họ không biết là, Đường Tam dựa vào tốc độ của Thiểm Báo mà thuấn di, từ chỗ tối bên ngoài đi vào trong học viện.

Chương 157: Lẻn vào

Thành công lẻn vào học viện, đây là vị trí Đường Tam đã sớm tính toán, bằng vào bóng đêm và y phục dạ hành, đối phương muốn phát hiện ra hắn khó càng thêm khó.

Đường Tam sở dĩ tính toán như vậy là có liên quan đến kinh nghiệm từ trước.

Hắn mỗi ngày đều ra vào từ cửa sau. Học viện Gia Lý đúng là có pháp trận phòng ngự cảnh báo, nhưng nếu là bên trong mở cửa ra, cảnh báo sẽ không khởi động.

Lúc rời đi, hắn đã từng đụng phải một ít Yêu Quái, đã nghe qua bọn chúng nói chuyện với nhau. Lúc ấy có Yêu Quái đang nói: "Trời tối một chút liền trốn đi uống một chén a! Ta đã cùng thủ vệ thương lượng rồi."

Điều này làm Đường Tam lưu ý, mấy ngày nay buổi tối hắn ngẫu nhiên sẽ đi quan sát một lát. Cửa bên này, mỗi ngày đều có vài đám đệ tử đi khuya mới về.

Học viện Gia Lý áp dụng hình thức quản lý khép kín, trừ phi xin nghỉ, nếu không bình thường sẽ không cho rời đi. Nhưng trên có chính sách, dưới có đối sách a! Những đệ tử Yêu Quái này đều còn trẻ, không chịu được cô đơn lạnh lẽo, có lẽ sẽ lén đi ra ngoài chơi. Đối với việc này, thủ vệ sẽ nhắm một mắt mở một mắt, dù sao cũng có thể kiếm được không ít chỗ tốt, cớ sao lại không làm?

Đường Tam cũng chính là mượn cơ hội như vậy, tiến nhập vào học viện Gia Lý.

Hắn lấy từ trong túi trữ vật ra một mặt nạ màu đen, đeo lên che nửa khuôn mặt. Mặt nạ này được chế tạo từ Ô Kim, chẳng những che chắn rất tốt, mà còn có tác dụng phòng ngự nhất định.

Đợi đến khi đệ tử cùng thủ vệ đều rời đi, Đường Tam mới hành động, nhanh bước mà đi. Một tuần lễ làm công ở đây cũng không uổng, hắn đã tương đối quen thuộc với địa hình nơi này, đi thẳng tới khu tu luyện.

Hắn lẻn vào học viện Gia Lý cũng không phải đi tìm Mỹ công tử, mà có mục đích khác. Sau khoảng năm phút, Đường Tam đã cẩn thận đi tới phụ cận một toà kiến trúc.

Toà kiến trúc này có đỉnh nhọn, chiếm diện tích không quá lớn, cách Yêu chiến khu không xa. Trước toà nhà này có hai thủ vệ Yêu Quái đang đứng gác.

Hai tên Yêu Quái này đều có dáng người cường tráng, thân cao khoảng hơn ba mét, lưng hùm vai gấu, cánh tay vô cùng dài. Mỗi người trong tay mang một cây trường côn. Trường côn dài chừng năm mét, thô như cánh tay người trưởng thành, vừa nhìn liền biết nó cực kỳ nặng.

Đây là Đại Lực Viên Yêu, Yêu Quái loài Viên Hầu trong Yêu Quái Tộc có địa vị không thấp, có thể đứng trọng thập đại chủng quần.

Đại Lực Viên Yêu tuy rằng không phải rất nổi bật, nhưng cũng là chủ lực chiến đấu trong Viên Yêu nhất mạch. Đường Tam cảm giác hai tên Đại Lực Viên Yêu này ít nhất đều có tu vi Bát giai.

Trong học viện Gia Lý, nơi có thủ vệ cũng không có nhiều. Đây chính là cửa hàng bán lẻ của học viện Gia Lý. Tất nhiên, ở nơi này không ai gọi nó là cửa hàng bán lẻ, mà là cửa hàng học viện.

Cửa hàng học viện Gia Lý, Đường Tam đã nghe Trương Hạo Hiên nói qua. Đồ vật nơi đây đều được bán cho đệ tử học viện, so với bên ngoài tiện nghi hơn một chút, hơn nữa có rất nhiều thứ tốt, cửa hàng bán lẻ của học viện Cứu Thục không thể so sánh được.

Cửa hàng học viện chẳng những bán đồ vật, đồng thời cũng thu mua thi thể Yêu Thú, thực vật quý hiếm, đây là phúc lợi riêng dành cho học viên.

Mục tiêu của Đường Tam hôm nay chính là nơi này. Có hai cường giả Bát giai canh giữ nơi này, có thể thấy tầm quan trọng của nó. Hơn nữa, trong cửa hàng còn có một pháp trận cảnh báo riêng, khi có người xâm nhập, cảnh báo sẽ vang lên trước tiên.

Vô luận là thủ vệ hay cảnh báo, kỳ thật cũng không phải lo ngoại nhân tiến vào, mà là sợ đệ tử làm liều tiến vào ăn cắp. Loại sự tình này trước đây đã từng xảy ra.

Đường Tam chọn chỗ này, không phải bởi vì hắn có tự tin tiêu diệt hai tên thủ vệ Bát giai hay có thể tránh đi cảnh báo. Học viện Gia Lý tuyệt đối có cường giả Thần cấp, hơn nữa không chỉ có một vị, nếu hắn bị phát hiện, muốn chạy trốn còn khó hơn lên trời. Bởi vậy, muốn có thu hoạch, chỉ có thể dùng trí để đối mặt.

Đường Tam nhìn hai tên Đại Lực Viên Yêu ở xa xa, cũng không sốt ruột, mà lẳng lặng chờ đợi. Bây giờ còn sớm, bọn họ cũng chưa buông lỏng cảnh giác, cũng không phải là thời cơ hành động tốt nhất.

Đường Tam rất có kiên nhẫn, ngồi xuống một góc tối, vừa nghỉ ngơi vừa chờ đợi.

Thời gian từng phút trôi qua, ước chừng sau hai giờ, hai tên Đại Lực Viên Yêu đứng lên, nói: "Thời gian không sai biệt lắm a?" một tên nhìn lên bầu trời.

Tên kia gật gật đầu, nói: "Không sai biệt lắm. Đi vào kiểm tra một vòng, qua một tiếng nữa trời cũng sáng rồi."

"Đi thôi." Hai tên Bát giai Yêu Quái tiến tới của chính. Khi tiếp cận với nó, trên người bọn họ đều tản ra hào quang giống nhau, khi hai luồng hào quang tiếp xúc, cảnh báo cũng vang lên.

Một gã Đại Lực Viên Yêu mở cửa lớn của cửa hàng, đi vào bên trong, tên kia thì lập tức xoay người ra ngoài, thủ hộ ở trước cửa.

Mà Đường Tam chờ đợi chính là lúc tên Đại Lực Viên Yêu kia quay người, chính là cơ hội chớp nhoáng này.

Đường Tam từ bên cạnh lướt qua, trước khi ổn định lại, hai tay đã huyễn hoá nhanh chóng mở một loạt cửa tủ lớn sau quầy, bên trong đều là vật phẩm được bày bán.

Đường Tam hiểu rõ, vật phẩm trân quý sẽ không được bày bên ngoài trong tủ, dù có thì cũng được bảo vệ nghiêm ngặt, nếu tiếp xúc với nó thì rất có thể dẫn tới cảnh báo.

Chương 158: Cửa hàng học viện

Lần này tới đây, Đường Tam cũng không kỳ vọng nhất định phải có thu hoạch, quan trọng nhất là biết rõ tình huống trong cửa hàng. Ưu tiên trinh sát cẩn thận, trước đó hắn tuyệt đối không đánh rắn động cỏ. Nếu như bị phát hiện, hắn nhất định phải hạ thủ với vật phẩm rất trân quý mới được.

Đường Tam quan sát một lúc, chỉ bằng hai lần liên tục sử dụng Báo Thiểm, hắn đã trốn trong một góc tối, cuộn thân mình lại, toàn lực che giấu khí tức của bản thân.

Bằng vào Linh Tê Thiên Nhãn và Tinh Thần Lực cường đại, dù là hai tên Đại Lực Viên Yêu kia có tu vi Bát giai cũng không có khả năng phát hiện ra hắn.

Đại Lực Viên Yêu ở bên trong cửa hàng tuần tra một vòng, sau đó đi ra ngoài, khoá kỹ lại cửa lớn. Lúc này trong cửa hàng chỉ còn lại Đường Tam.

Đường Tam nhẹ nhàng thở ra, giãn cơ thể một lát, bạch sắc hào quang trong mắt lập lờ, dùng Linh Tê Thiên Nhãn nhìn qua tổng thể cửa hàng.

Được Linh Tê Thiên Nhãn nhìn chăm chú, một đám ngăn tử sau quầy biến thành một mảng màu sắc rực rỡ. Các màu sắc khác nhau đại diện cho các thuộc tính khác nhau, màu sắc càng sáng, hiển nhiên là càng trân quý.

Đường Tam lặng yên đi tới trước quầy, ánh mắt quét qua những vật phẩm bên trong. Giống như hắn dự đoán, trong các vật phẩm quý đều có một tầng phòng hộ. Phòng hộ nhìn qua là cửa tủ, nhưng thực tế là một hệ thống cảnh báo liên hoàn. Điểm này hắn có thể nhìn rõ ràng thông qua Linh Tê Thiên Nhãn.

Với tu vi của hắn bây giờ, còn chưa đủ để đối phó với pháp trận cảnh báo, ít nhất là không tiếng động giải quyết, trước mắt hắn còn chưa làm được. Nhưng mục đích lần này tới đây, chính là quan sát hệ thống này ở khoảng cách gần. Với kinh nghiệm của một Thần Vương, chỉ cần cho hắn thời gian, phá giải trận pháp này cũng không phải là việc khó khăn.

Vật phẩm khác nhau đều có cách phòng thủ khác nhau, ví dụ như các ngăn tủ chứa vũ khí, thuốc bổ, dược vật đều được làm từ kim loại, hơn nữa đều có cửa tủ.

Mà đồ dùng sinh hoạt cùng thực vật đều ở khu mở. Thực vật không phải là thiên tài địa bảo gì trân quý, đều là mấy loại dễ sử dụng, còn có một số loại có thể ăn trực tiếp.

Đường Tam ở quầy ngoài đi vài vòng, sau đó đi ra đằng sau.

Gian ngoài của cửa hàng là lớn nhất, mà phía sau là một dãy kho bảo mật. Mỗi kho bảo mật đều được đúc thành từ kim loại nặng. Đường Tam dùng tay thử sờ, với Linh Tê Thiên Nhãn quan sát thì có thể cảm giác được, những kho bảo mật này làm từ kim loại dày khoảng một xích, bên trong không chừng có rất nhiều hệ thống cảnh báo tinh vi. Dù là cường giả Thần cấp, muốn vô thanh vô thức phá vỡ phòng ngự, lấy đi đồ vật bên trong cũng rất khó.

Hệ thống phòng ngự này không thể nói là không nghiêm mật. Riêng

kho bảo mật cũng đã có sáu cái, hẳn là dùng để chứa các vật phẩm quý hiếm khác nhau. Đệ tử học viện Gia Lý coi chừng bình thường cũng không được thấy, chỉ có thể lựa chọn từ danh mục.

Không thể nghi ngờ, những đồ vật trong này mới thực sự là thứ tốt, cũng là mục tiêu chủ yếu của Đường Tam.

Muốn mở chúng ra thì cần biết rõ pháp trận phòng ngự trong đó, nhất là không thể động đến hệ thống cảnh báo. Chỉ cần không động đến nó thì còn có cơ hội.

Đường Tam từ bên ngoài bắt đầu động thủ, hắn trước tiên muốn tìm chính là đầu mối của hệ thống cảnh báo.

Qua quan sát của hắn từ ngày đến học viện Gia Lý làm công, kỹ thuật của Yêu Quái Tộc ở phương diện pháp trận kỳ thật rất bình thường, cũng không có bố trí nào đặc biệt phức tạp. Đây cũng là nguyên nhân trọng yếu Đường Tam tin tưởng mình sẽ đắc thủ.

Nói cụ thể, trong học viện Gia Lý cũng chỉ có một pháp trận phòng ngự khổng lồ, tuy rằng quy mô rất lớn, tiêu hao năng lượng cũng rất lớn, nhưng trên thực tệ cũng không phức tạp, chỉ là pháp trận đơn giản nhất.

Đường Tam từng là Thần Vương, lúc rảnh rỗi ở Thần giới cũng nghiên cứu năng lượng biến hoá, nghiên cứu kết hợp các năng lượng khác nhau như thế nào để có phát huy ra tác dụng càng lớn, điều này đều thông qua pháp trận mà thực hiện.

Ở Đấu La Đại Lục bên kia, phương diện pháp trận cũng càng có nhiều nghiên cứu, cũng đã phát triển tới thời đại công nghệ cao. Từ vũ khí lạnh đến vũ khí nóng, kỳ thật đều là đột phá ở phương diện pháp trận, từ thời đại vũ khí nóng tới thời đại công nghệ cao, một

lần nữa là từ đột phá pháp trận phức tạp.

Lúc ở Thần giới có một khoảng thời gian rất dài Đường Tam không cách nào giám sát và điều khiển Đấu La Đại Lục, chờ đến lúc hắn trở về, Đấu La Đại Lục đã có biến hoá long trời lở đất. Nhưng lúc đó, hắn vì duy trì sinh mệnh của thê tử, để thê tử giữ lấy hy vọng mà sống sót, nên trong một đoạn thời gian không có thật sự trở về. Hắn một mực lạnh nhạt quan sát Đấu La Đại Lục biến hoá, đối với năng lượng pháp trận có không ít tiến bộ, với thần thức cường đại của hắn, muốn học tập tri thức như vậy rất dễ dàng.

So với vị diện Đấu La Đại Lục kia, nếu chỉ nói về năng lượng, tài nguyên cùng cấp độ sinh mệnh, Pháp Lam Tinh chắc chắn chiếm ưu thế, đây là tinh cầu có cường độ năng lượng có thể so sánh với thần giới. Nhưng nói về khoa học kỹ thuật, nó kém Đấu La Đại Lục không chỉ là một điểm.

Cho nên khi cẩn thận cảm thụ tình huống pháp trận ở học viện Gia Lý, Đường Tam biết rõ chỉ cần cho hắn đủ thời gian để hắn tìm kiếm pháp trận hạch tâm, hơn nữa quan sát đầy đủ, như vậy, pháp trận nơi này với hắn giống như thùng rỗng kêu to. Nhưng trước đó, hắn phải tìm được pháp trận hạch tâm đã. Pháp trận cảnh báo ở học viện Gia Lý khẳng định là nơi quan trọng nhất, chắc chắc có cường giả trông coi. Hắn muốn tìm ra hạch tâm không khó, nhưng cẩn thận quan sát lại không dễ dàng. Phải chờ tới khi Linh Tê Thiên Nhãn tiến hoá đến cấp độ cao hơn, có thể quan sát năng lượng biến hoá tốt hơn, từ xa có thể phán đoán tình huống pháp trận mới được.

Nhưng cửa hàng trước mắt không giống vậy, pháp trận trong cửa hàng là hoàn toàn độc lập, muốn tìm được pháp trận hạch tâm cũng không khó.

Dùng Linh Tê Thiên Nhãn quan sát cẩn thận, năng lượng ba động trong sáu kho bảo mật đều thấy được rõ ràng trước mắt. Hắn phát hiện, pháp trận trong sáu kho này đều giống nhau, kỳ quái là, sáu kho bảo mật này đều không sử dụng phòng ngự vật lý kết hợp với pháp trận, mà toàn bộ đều xây dựng từ pháp trận. Nói cách khác, ngay cả khoá cửa đều là dùng pháp trận, không sử dụng khoá vật lý.

Như vậy có thể thấy, Yêu Quái Tộc hẳn là đối với pháp trận dường như "đơn giản" này rất coi trọng, tin tưởng phương diện này sẽ không có sơ suất. Đây cũng là điểm không nghiên cứu tỉ mỉ năng lượng gây nên. Có nghĩa là, chỉ cần phá giải pháp trận hạch tâm, như vậy, tất cả nơi này đều mở rộng cửa mời Đường Tam bước vào.

Đường Tam lấy giấy bút từ trong túi trữ vật ra, lặng yên quan sát năng lượng biến hoá trong kho, thông qua quy luật mà suy đoán pháp trận hạch tâm nằm ở chỗ nào.

Khoảng một giờ sau, hắn đã tìm được.

Học viện Gia Lý coi như cũng thông minh, đặt pháp trận hạch tâm ở bên trong kho bảo mật. Nói cách khác, muốn phá giải thì phải tiến vào kho mới làm được.

Mà mở kho bảo mật thì cần năng lượng cùng loại với pháp trận cửa khoá, điều này Đường Tam không có biện pháp suy luận được.

Điều này làm hắn có chút khó khăn, nhưng Đường Tam cũng không xao động, một lần nữa bắt tay vào làm. Cửa tủ chứa các vật phẩm trân quý trong quầy ngoài kia cũng có pháp trận cảnh báo, những pháp trận này hẳn có liên quan đến pháp trận ở kho bảo mật. Mỗi ngăn tủ đều có một pháp trận riêng, loại hình cũng cùng loại. Đây là

vì tiết kiệm, hoặc có thể là bọn họ rất khó làm được một pháp trận liên thông.

Chương 159: Tính toán mới

Suy luận về những pháp trận ở ngăn tủ bên ngoài dễ dàng hơn nhiều, hơn một giờ sau, Đường Tam nắm chắc có thể không tiếng động mở cửa tủ ra.

Làm xong những thứ này, Đường Tam cũng nở một nụ cười, hắn có một tính toán.

Sáng sớm.

Trước cửa hàng học viện Gia Lý, một tên Đại Lực Viên Yêu mở rộng thân thể, nhịn không được ngáp một cái. Ở bên cạnh hắn không xa, tên Đại Lực Viên Yêu kia giống như bị hắn tác động, cũng ngáp một cái: "Làm sao còn chưa tới? Những tên quỷ lười này, chờ đó cho ta."

"Đến rồi!" Đại Lực Viên Yêu ngáp trước nói ra.

Một Yêu Quái có vóc người thấp bé bước nhanh đi tới, hắn có một đầu tóc vàng, nhìn qua bóng loáng toả sáng, khá linh hoạt nổi trội. Đôi mắt của hắn rất lớn, con mắt thì đang loạn chuyển.

"Hồ điếm trưởng, hôm nay người tới muộn a!" Một tên Đại Lực Viên Yêu cười ha hả nói. Hồ Yêu được xưng là điếm trưởng tức giận, nói: "Chậm chỗ nào? Các ngươi càng ngày càng lười. Cùng ta đi vào giao ban, sau đó trở về đi."

"Hảo a."

Hai tên Đại Lực Viên Yêu đi theo Hồ Yêu điếm trưởng mở cửa đi vào cửa hàng học viện.

Vừa vào cửa, Hồ Yêu điếm trưởng đột nhiên dừng bước lại, con ngươi vốn rất lớn thoáng cái lại trừng lớn hơn. Trong nháy mắt tiếp theo, hắn như tia chớp nhảy lên, đánh tới quầy phía sau.

Hai tên Đại Lực Viên Yêu giật nảy mình, vội vàng đi theo, một tên hô to: "Hồ điếm trưởng, có chuyện gì vậy?"

Hồ Yêu điếm trưởng mang theo phẫn nỗ mà mắng: "Chuyện quan trọng gì? Các ngươi canh giữ kiểu gì, như thế nào có cửa tủ được mở ra?"

Hai tên Đại Lực Viên Yêu vội vàng tiến lên, quả thật có cửa tủ khu dược vật được mở ra. Quầy dược vật đối diện với cửa lớn, vô cùng dễ làm người khác chú ý, cho nên khi vừa vào cửa, Hồ Yêu điếm trưởng đã liền thấy được.

"Không có khả năng! Lúc chúng ta đi tuần cũng không có mở ra a!" Đại Lực Viên Yêu vội vàng giải thích. Hồ Yêu điếm trưởng không lên tiếng, chẳng qua vẻ mặt phẫn nộ nhanh chóng lấy ra một sổ ghi chép, sau đó mở rộng cửa tủ so sánh.

Khuôn mặt phẫn nộ kia dần trở nên tốt đẹp hơn vài phần, trong miệng lầm bầm nói: "Không mất đồ vật nào, vẫn còn nguyên vẹn. Khá tốt, khá tốt."

Hai tên Đại Lực Viên Yêu vẫn mang bộ dạng mờ mịt, nói: "Hồ điếm trưởng, chuyện gì xảy ra vậy? Cái tủ này ..."

Hồ điếm trưởng quay đầu liếc bọn họ một cái, nói: "Kỳ quái, không

biết vì sao cửa tủ lại mở ra, bên trong có không ít thứ, nhưng cũng không mất cái gì."

Không mất đồ, tự nhiên cũng sẽ loại bỏ khả năng hai tên Đại Lực Viên Yêu biển thủ. Huống chi, chúng chỉ chịu trách nhiệm tuần tra canh giữ, căn bản không biết mở cửa tủ như thế nào, nếu cưỡng ép mở ra thì lập tức có cảnh báo.

"Không mất là tốt rồi, không mất là tốt rồi." Hai tên Đại Lực Viên Yêu nhẹ nhàng thở ra.

Hồ điếm trưởng cũng không dám buông lỏng, lập tức đi ra phía sau quầy, đi tới kho bảo mật.

Kho bảo mật cửa đều đóng kín, hắn rất nhanh đã mở ra một cái, kiểm tra bên trong một lát.

Bọn họ đều không có phát hiện ra, khi Hồ điếm trưởng mở ra cửa kho thứ nhất, một đại hắc ảnh loé lên, lặng yên không tiếng động rời khỏi cửa hàng.

Thấp phòng.

"Thực xin lỗi Mao lão, hôm nay con tới muộn, sáng nay thức dậy hơi trễ." Đường Tam vẻ mặt áy náy nói.

"Không có việc gì, cũng không muộn mấy phút, lần sau chú ý hơn. Đi làm đi a." Mao lão khẽ cười nói.

"Vâng, con đi ngay đây." Mắt thấy Đường Tam cầm dụng cụ đi ra ngoài, ánh mắt Mao lão càng thêm nhu hoà. Đứa nhỏ này đã tới đây một tuần, biểu hiện gần như hoàn mỹ, chân tay nhanh nhẹn, không nói nhiều, chuyện hắn phân phó đều làm rất khá, hơn nữa quét dọn

rất cẩn thận. Một tuần lễ này, Mao lão đã được phòng giáo vụ chủ nhiệm khoa gọi lên hai lần, đều khen khu vực Đường Tam làm việc. Cho nên Đường Tam không hề nghi ngờ được nhận chính thức, mỗi tuần chỉ cần làm ba ngày, có tình huống đặc biệt thì sẽ làm thêm. Mỗi tuần sẽ tính lương một lần, thu được hai mươi Yêu tệ. Đối với phụ thuộc nhân loại, đây là một khoản thu nhập không tệ.

Hai mươi Yêu tệ đã đủ cung cấp cho một phụ thuộc nhân loại ở trong thành Gia Lý ăn no mặc ấm, nếu như tiết kiệm một chút còn có thể để dành được một khoản, huống chi Đường Tam vẫn chỉ là một hài tử mười tuổi.

Làm công kết thúc, Đường Tam quay về học viện Cứu Thục, ăn xong cơm tối, hắn cùng Độc Bạch tu luyện một lát. Một tuần gần đây, Tinh Thần Lực của Độc Bạch đã tăng lên rõ rệt, phương pháp của Đường Tam vẫn tương đối hữu hiệu, Tinh Thần Lực của Độc Bạch phát triển rất nhanh. Thiên Hồ Biến không hổ là đỉnh cấp huyết mạch, Độc Bạch phát triển cũng khá nhanh.

Ngày mai không cần đến học viện Gia Lý làm công, Đường Tam có thể ở lại học viện tu luyện. Sau khi cùng Độc Bạch tu luyện xong, Đường Tam trở lại gian phòng của mình, dựa vào trí nhớ của mình, ghi lại pháp trận trong kho bảo mật, làm công tác chuẩn bị.

Đường Tam rất cẩn thận, một tuần tiếp theo, hắn cũng không có quay lại cửa hàng học viện, hắn vẫn như bình thường, tu luyện và làm quét dọn.

Một tuần lễ này, dựa vào vận khí, Đường Tam gặp Mỹ công tử hai lần. Mỗi lẫn nhìn thấy nàng, Đường Tam cũng có cảm giác trời hôm đó thật đẹp.

Làm Đường Tam có chút xao động là, mỗi lẫn hắn nhìn thấy Mỹ

công tử đều có mặt Hoàng Kim Sư Tử bên cạnh. Tuy rằng Mỹ công tử không có vẻ thân mật với hắn, nhưng Đường Tam vẫn không yên lòng. Dựa theo tuổi, tên Hoàng Kim Sư Tử Cẩu kia đúng là ưu tú a ...

Đúng, Hoàng Kim Sư Tử Cẩu chính là tên Đường Tam đặt cho thanh niên tóc vàng.

Đối với việc này, Đường Tam rất bất đắc dĩ, kế hoạch của hắn cần ít thời gian nữa mới có thể hoàn thành. Mà với thực lực trước mắt hắn không đủ khả năng a. Nhất định phải đẩy nhanh một chút mới được!

Màn đêm buông xuống. Đêm đen như mực làm cho người ta một cảm giác thần bí, mọi âm thanh đều vang vọng, thập phần sinh động.

Đường Tam không tiếng động rời học viện Cứu Thục, rời khỏi thị trấn nhỏ, lần nữa đi vào cửa sau của học viện Gia Lý.

Bạch quang trong mắt lập loè, Linh Tê Thiên Nhãn mở ra, lặng yên cảm thụ vận khí của bản thân. Buổi tối, Đường Tam đã được Độc Bạch gia tăng số mệnh, vận khí hắn là rất tốt. Nhưng hắn vẫn cẩn thận tự mình quan sát một lát.

Đường Tam ở cửa sau chờ đợi, vận khí vẫn như cũ chiếu cố hắn. Hai con ma men đã đến, nhỏ giọng kêu mở cửa.

Cửa mở ra, thủ vệ lén lút kéo cửa, dẫn bọn họ đi vào.

Đường Tam cũng thừa cơ hội này nhảy vào từ chỗ nấp, Báo Thiểm thi triển, hắn chuẩn bị như cũ đi vào cửa.

Nhưng khi chân hắn vừa bước ra ngoài, trong lòng hắn đột nhiên sinh ra rung động mãnh liệt.

Không tốt!

Hắn cơ hồ ngay lập tức điểm mũi chân phải trên mặt đất, thân thể lộn một vòng, đánh về phía xa xa. Cùng lúc đó, một đại thủ giơ lên không trung, suýt nữa bắt được hắn, nhanh hét lên một tiếng: "Ai? Ai dám can đảm xông vào học viện chúng ta?"

Một cỗ khí thế cường đại bộc phát, một thân ảnh mang theo lam tử sắc quang mang lao ra, đuổi theo Đường Tam.

Bát giai? Ít nhất là Bát giai. Lúc đối phương bộc phát kia, Đường Tam đã cảm nhận được rồi. Cảm giác nguy cơ mãnh liệt lần nữa kéo tới, Đường Tam bước một bước xa nghiêng ngả xông ra ngoài, chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, trong sát na tránh được hai tia chớp oanh kích.

Báo Thiểm lần nữa phát động, được Huyền Thiên Công tầng thứ sáu thúc giục, Báo Thiểm liên tục lập loè, Đường Tam mượn rừng cây phía sau che lấp thân ảnh của mình.

Chương 160: Linh Tê Thiên Nhãn tiến giai

Nhưng tốc độ truy kích người phía sau cũng không chậm, từng đạo lôi điện không ngừng bộc phát, ngang nhiên oanh kích, từng gốc cây đại thụ lần lượt ngã xuống.

Kinh khủng hơn là, trên đỉnh đầu người kia đang tích tụ lôi điện, hiển nhiên là muốn oanh kích Đường Tam ở phạm vi lớn.

Đường Tam không có chạy về phía trấn nhỏ, mà chạy xuống chân núi. Đã kinh động tới cao tầng của học viện Gia Lý, hắn nhất định phải thoát khỏi truy kích, nếu không sẽ có phiền toái lớn.

Vận khí Độc Bạch gia trì cho mình sao lại không có tác dụng? Lúc trước hắn cũng không có cảm nhận được vận khí không tốt a. Nhưng hắn còn chưa vào học viện Gia Lý đã ...

Báo Thiểm, Báo Thiểm, Báo Thiểm!

Giờ khắc này, Đường Tam đã thi triển Báo Thiểm đến cực hạn, nhanh chóng bay ra xa.

Thân ảnh đằng sau vẫn không ngừng công kích, phát ra tiếng sấm nổ vang, bay giữa không trung, hăng hái đuổi theo Đường Tam. Chỉ thấy dưới chân hắn dẫm đạp lên các quả cầu tia chớp, trên đỉnh đầu có một mảng lôi điện lớn. Sau một khắc, hắn mãnh liệt phất tay thật mạnh về phía trước, hơn mười đạo lôi điện từ trên trời giáng xuống, bao trùm tất cả phương hướng Đường Tam chạy trốn.

Đường Tam chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, vì bảo vệ tính mạng, hắn bất chấp vấn đề bại lộ, Thì Quang Biến chuẩn bị sẵn sàng, khi lôi đình tới gần, hắn lập tức thi triển Thì Quang Biến khiến chúng ngưng trệ, tạo cho mình cơ hội chạy thoát. Bằng vào Linh Tê Thiên Nhãn, hắn thấy mình có khả năng.

Đúng lúc này, Đường Tam đột nhiên cảm giác được con ngươi truyền đến một cảm giác nóng bỏng, trong nháy mắt tiếp theo, Tinh Thần Chi Hải dường như đang bành trướng.

Đường Tam thấy trên đỉnh đầu mình có một con mắt dọc, một đạo bạch quang bao phủ lấy thân thể hắn. Mà Tinh Thần Chi Hải cũng sôi trào một lát, Tinh Thần Lực tạm thời tăng lên một mảng lớn.

Yêu Quái Lôi hệ đang truy kích Đường Tam vẻ mặt tỏ ra kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, trong phạm vi công kích của mình, đối phương dùng một kỹ năng thần kỳ hoàn mỹ né tránh được tất cả lôi đình.

Khi hắn đang chuẩn bị tiếp tục truy kích, quả cầu tia chớp dưới chân hắn trở nên không ổn định, trên bầu trời vang lên từng âm thanh sấm rền.

Trời muốn mưa?

Tiếp đó, quả cầu dưới chân hắn rung rung, hắn sợ tới mức vội vàng lộn một vòng, rời khỏi quả cầu. Quả cầu kia hoá thành trăm đạo điện quang nổ tung, hào quang chói mắt che khuất tầm mắt phía trước.

Sao lại đột nhiên nổ tung? Thanh niên Yêu Quái hệ Lội khi rơi xuống đất mặt rất khiếp sợ, khi hắn muốn tiếp tục truy kích Đường

Tam thì phát hiện thân ảnh và khí tức của đối phương đã triệt để biến mất.

Không lâu sau đã có cường giả học viện Gia Lý tới.

"Lạc Hoàn Vũ, đã xảy ra chuyện gì?" Một lão sư Yêu Quái hơn bốn mươi tuổi, dáng người khôi ngô hỏi.

"Một tiểu tặc, thực lực không mạnh, hình như là Thiểm Báo tộc, vì hắn thi triển Báo Thiểm. Dáng người nhỏ gầy, cho nên có thể là phụ thuộc nhân loại, năng lực ước chừng là Tứ giai đỉnh phong." Yêu Quái hệ Lôi tên Lạc Hoàn Vũ đáp.

"Một tiểu tặc Tứ giai ngươi cũng không bắt được? Ngươi sao lại vô dụng như vậy chứ?" Lão sư Yêu Quái nổi giận. Lạc Hoàn Vũ khoé miệng co giật, đáp: "Lão sư, cái này không trách ta được. Vừa rồi quả cầu tia chớp bị thiên lôi ảnh hưởng mà nổ tung, mới tạo cho hắn cơ hội đào tẩu."

Lão sư Yêu Quái kéo cái mũi ra, lửa giận đã tăng lên vài phần, trách cứ: "Ngươi lại uống rượu! Nhóc con! Đến quả cầu tia chớp cũng không khống chế được, quả thực là phế vật, trở về xem ta chỉnh đốn ngươi thế nào."

"Lão sư, ta sai rồi." Lạc Hoàn Vũ vẻ mặt bất đắc dĩ. Hắn hôm nay cùng hai đồng học đúng là uống hơi nhiều rượu, nhưng hắn đối với Lôi nguyên tố trời sinh có cảm giác vô cùng mạnh mẽ, thời khắc đều dùng Lôi đình bảo trì mà tu luyện, mà Thiểm Báo biến chính là lợi dụng lôi điện chi lực chợt ẩn chợt hiện để dịch chuyển, cho nên, khi hắn cảm nhận được năng lượng bên người phát sinh biến hoá, là người đầu tiên phát hiện ra Đường Tam.

Một Tứ giai Thiểm Báo tiểu tặc, coi như là người của học viện thì

có thể làm được gì? Chính mình thật sự là nhiều chuyện a! Kết quả vừa vặn bị lão sư bắt gặp. Những học viên như bọn họ ra ngoài chơi, các lão sư kỳ thật là nhắm một mắt mở một mắt. nhưng bị bắt tại trận như vậy thì khác, to chuyện rồi! Nhất định là sẽ bị trừng phạt. "Đừng để ta bắt được, nếu không ta xé xác ngươi." Nhìn hướng Đường Tam biến mất, Lạc Hoàn Vũ hung hăng nói một câu.

Ngay sau đó, hắn bị lão sư Yêu Quái kéo trở về.

Đường Tam ở trong thành Gia Lý cẩn thận quan sát, khi xác nhận đã bỏ rơi truy binh, lúc này mới tìm một chỗ tối tăm ẩn mình. Hô hấp của hắn có chỗ dồn dập, trên mặt biểu lộ có chút quái dị.

Khi Tinh Thần Chi Hải sôi trào, hắn hiểu rõ số mệnh chi lực Độc Bạch gia trì cho mình không có biến mất, phán đoán của mình lúc trước cũng không sai.

Không có nguy hiểm chính thức. Quan trọng hơn là, dưới áp bách của cuộc truy kích, Linh Tê Thiên Nhãn của hắn rút cuộc đã tiến giai rồi, Thiên Hồ Chi Nhãn tự nhiên cũng tiến giai theo đó.

Đồng tử dựng thẳng trên đỉnh đầu đó, chính là hiệu quả của Thiên Hồ Chi Nhãn. Hắn lần đầu tiên cảm nhận được năng lực cường đại của vận khí.

Giờ khắc này, trên bầu trời truyền đến từng trận sấm sét, còn có mưa, đây là trùng hợp sao? Đây chính là vận khí. Quả cầu dưới chân Yêu Quái truy kích mình đột nhiên nổ tung, đây là trùng hợp sao? Không, tất nhiên đó là vận khí. Ngay cả chính mình dùng Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ có thể tránh được tất cả lôi đình từ trên trời giáng xuống, đó cũng là vận khí a!

Những thứ này đều là Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn mang đến vận

khí.

Những vận khí này sau khi gia trì trên người hắn làm hắn có cảm giác toàn thân muốn hư thoát. Hắn không ngừng vận chuyển Huyền Thiên Công mới đỡ hơn một chút.

Phải biết rằng, bản thân hắn có tu vi Lục giai, thân thể Lục giai gặp khó khăn khi thừa nhận Tứ giai, có thể thấy cảm giác suy yếu sau khi hao tổn Tinh Thần Lực của Độc Bạch mạnh thế nào, tu luyện Thiên Hồ Chi Nhãn thật không dễ dàng a!

Nhưng hôm nay, hắn cũng đã thấy uy lực chính thức của Thiên Hồ Chi Nhãn. Quá mạnh mẽ!

Truy kích Đường Tam là một cường giả Bát giai, Thiên Hồ Chi Nhãn mới chỉ Tứ giai, Thiên Hồ Chi Nhãn thi triển vận khí trên người Đường Tam, khiến cho cường giả Bát giai không thể nào truy kích hắn. Tuy rằng về sau có phản phệ, nhưng nếu Thiên Hồ Chi Nhãn của hắn trở nên mạnh mẽ hơn thì sao? Dưới tình huống tu vi của hắn cao hơn, có thể hay không làm nổ chết đối phương bằng chính lôi đình của hắn?

Thiên Hồ Biến này thật là có cảm giác được trời ưu ái. Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn, chính là thu hoạch lớn nhất đêm nay. Lúc này tuy rằng hắn đã thừa nhận được cảm giác suy yếu, nhưng hắn cũng cảm nhận được, Tinh Thần Lực lại tiến thêm một bước áp súc trong Tinh Thần Chi Hải, làm cho Tinh Thần Chi Hải có càng lớn không gian dung nạp Tinh Thần Lực.

Trong Tinh Thần Chi Hải của hắn, kỳ thật mới chỉ có một phần mười địa phương có Tinh Thần Lực trạng thái lỏng. Khác với Huyền Thiên Công, Tinh Thần Chi Hải của hắn có thể thừa nhận rất nhiều Tinh Thần Lực, chống đỡ cho hắn đến Cửu giai đỉnh phong đều

không có vấn đề.

Phải để Linh Tê Thiên Nhãn tăng lên thuận lợi mới được, Thiên Hồ Chi Nhãn rất trọng yếu, nhưng nguyên bản Linh Tê Tâm Nhãn cùng Ưng Nhãn cũng có tác dụng của nó. Lần này Thiên Hồ Chi Nhãn tăng lên, tiếp theo mình phải nghĩ biện pháp tăng lên hai loại nhãn công kia, làm chuẩn bị cho Thiên Hồ Chi Nhãn tấn giai.

Nhưng mà, tốc độ tu luyện của Độc Bạch bây giờ vẫn có chút chậm, tuy rằng đã nhanh hơn trước kia không ít, nhưng tu luyện Thiên Hồ Chi Nhãn quả thật rất khó khăn. Đường Tam muốn tăng lên cấp độ cao hơn, chỉ sợ phải mất một năm mới có thể.

Tứ giai cho mình tăng thêm vận khí, tạm thời như vậy là đủ rồi. Rút cuộc có thể nắm được vận khí trong tay mình.

Đường Tam nghỉ ngơi hơn một giờ, sau khi quan sát học viện Gia Lý một thời gian, lúc này mới đi đường vòng lén lút quay về học viện Cứu Thục.

Chương 161: Tứ giai biến hoá

Sau khi Đường Tam trở về chỗ ở liền cảm thấy bản thân hết sức yếu ớt, không chỉ là ở tinh thần, mà tổng thể tinh thần khí đều suy yếu.

Tuy rằng cảm giác suy yếu rất mạnh, nhưng Tinh Thần Lực cường đại cùng Huyền Thiên Công sinh sôi không ngừng làm cho hắn có thể chịu đựng được. Nếu như là Độc Bạch lúc trước nhất định sẽ trực tiếp hôn mê vài ngày.

Thiên Hồ Chi Nhãn có thể nói là tồn tại được trời ưu ái, nhưng khi vận dụng, người sử dụng sẽ bị suy yếu, đây chính là cái giá phải trả khi khống chế số mệnh.

Mà đặc thù của Đường Tam là có thể dựa vào Huyền Thiên Công khống chế đồng thời nhiều loại huyết mạch lạc ấn, đây là một tồn tại siêu việt ở thế giới này. Đối với thế giới này, hắn là một ngoại nhân ngoài ý muốn. Sau khi hắn dung hợp Thiên Hồ Biến và Thì Quang Biến, tương đương với việc vị diện này bị hắn lừa bịp nên mới tạm thời trở thành một phần tử nơi đây.

Từ tri thức về Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc mà Quan Long Giang giảng thuật, trong hai tộc này không phải không có song huyết mạch tồn tại, thậm chí nhiều huyết mạch cũng có. Song huyết mạch có thể là tuyệt thế thiên tài, nhưng nhiều huyết mạch hầu như đều là phế vật. Bởi vì bất luận huyết mạch nào cũng không đủ tinh khiết, tự nhiên không cách nào tu luyện thành cường giả.

Đường Tam lại không giống vậy. Khác biệt của hắn nằm ở chỗ, hắn không thông qua huyết mạch của bản thân để tăng lên, mà thông qua thôn phệ hấp thu huyết mạch chi lực của người khác, dùng Huyền Thiên Công tiến hành chuyển đổi để tăng lên huyết mạch lạc ấn. Chỉ cần thân thể hắn chịu đựng được, trên lý thuyết, tất cả huyết mạch lạc ấn đều có thể trở nên mạnh mẽ. Mà những huyết mạch lạc ấn này cũng có điểm tương đồng với vũ hồn ở kiếp trước.

Hôm nay là lần đầu tiên Đường Tam chính thức cảm nhận được Thiên Hồ Chi Nhãn cường đại, bằng vào Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn đơn giản chỉ nhờ vào vận khí đã trực tiếp ngăn trở cường giả Bát giai truy kích, mà đây vẫn chỉ là Tứ giai a!

Người bình thường vốn không thể nắm lấy vận khí, nhưng đã từng là Thần Vương, Đường Tam hiểu được, vận khí là một phần thực lực, hơn nữa còn rất trọng yếu.

Nếu như không có vận khí, lần đầu tiên bỏ mình hắn có thể đến Đấu La Đại Lục hay sao? Nếu không có vận khí, hắn có thể phát triển đến cấp độ Thần Vương, trở thành tồn tại có một không hai sao? Nếu không có vận khí, hắn có thể nhanh chóng tìm được thê tử khi mới chuyển kiếp không lâu sao? Tất cả đều cùng vận khí có quan hệ.

Khi vừa đến thế giới này, Đường Tam tràn ngập bất an, lớn nhất là không biết tình huống thê tử như thế nào. Khi Đường Tam chứng kiến Phong Lang tộc dùng nữ nhân làm tế phẩm, nội tâm hắn vô cùng sợ hãi, hắn thật sự sợ thê tử của mình cũng trở thành một trong số họ!

Nhưng vận khí chiếu cố hắn, rút cuộc để cho hắn tìm được nàng, hơn nữa nhìn qua, nàng ở nơi này trải qua khá tốt. Nàng có xuất

thân tốt, ít nhất là vượt qua nhân loại bình thường. Cho nên, từ lúc đó, hắn càng tin tưởng vào vận khí, mà hiện tại, hắn may mắn có được năng lực khống chế vận khí.

Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn đối với hắn có trợ giúp rất lớn, làm cho hắn có thể tiến gần thêm một bước cảm nhận được huyền bí của nó.

Thiên Hồ Biến của Đường Tam đến từ Độc Bạch. Trên thực tế, nếu như không có Đường Tam, Độc Bạch muốn tiến giai là việc gần như không thể. Hiện tại Đường Tam đã đồng cấp với Độc Bạch, được Đường Tam chỉ điểm, Độc Bạch có thể tiếp tục tăng lên. Đường Tam cũng nương theo Độc Bạch tăng lên mà tiến giai, đây chính là một vòng tuần hoàn tốt.

Minh tưởng, tu luyện, hấp thu thiên địa linh khí.

Tinh Thần Lực suy yếu rất nhanh hồi phục, thân thể cũng nhanh chóng ổn định lại.

Hôm nay đột nhập thất bại, có thể sau này sẽ có thêm càng nhiều thủ vệ mạnh mẽ, muốn đột nhập sẽ càng thêm khó. Nhưng Thiên Hồ Chi Nhãn đột phá, có trợ giúp cực lớn với Đường Tam, so với đột nhập thất bại, Thiên Hồ Chi Nhãn tiến hoá có càng nhiều chỗ tốt hơn.

Thiên Hồ Chi Nhãn tiến hoá, Linh Tê Thiên Nhãn đạt đến Tứ giai, đã có tiến bộ này, thất bại hôm nay cũng không coi là gì.

Sáng sớm.

Độc Bạch đối mặt với tử khí đông lai, yên lặng hấp thu.

"Tiểu Đường, ngươi sao hôm nay lại có quầng thâm? Hôm qua nghỉ ngơi không tốt hay minh tưởng có chuyện gì rồi?" Độc Bạch liếc Đường Tam một cái, hỏi thăm.

Đường Tam đem tử khí chậm rãi thu vào trong mắt, lắc đầu nói: "Hôm qua nghỉ ngơi không tốt lắm, suy nghĩ chút chuyện, sau đó chung quy vẫn không tiến vào được trạng thái minh tưởng."

Độc Bạch vỗ bờ vai hắn, làm bộ người từng trải, nói: "Đừng nghĩ nhiều, ngươi đã rất khá rồi, tiếp tục cố gắng là được. Chờ ca cường đại hơn, ca sẽ che chở cho ngươi. Ta đem số mệnh cho ngươi, giao cho ngươi may mắn."

Đường Tam cười nói: "Vậy phải cảm ơn rồi. Đến đây, chúng ta xuống dưới."

Độc Bạch gật gật đầu. Đây là tu luyện gần đây nhất của hắn, mỗi sáng sớm, sau khi tu luyện Tử Cực Ma Đồng, hắn sẽ đem Thiên Hồ Chi Nhãn toàn lực thi triển trên người Đường Tam, làm cho mình tiêu hao gần hết Tinh Thần Lực, sau đó tu luyện ban ngày chậm rãi hồi phục, chờ đến tối lại thi triển một lần nữa. Không ngừng tiêu hao rồi khôi phục như vậy, làm cho Độc Bạch vận dụng Thiên Hồ Chi Nhãn càng thuần thục, đồng thời kích thích Thiên Hồ Chi Nhãn không ngừng phát triển, nhãn lực cũng ngày càng tiến bộ. Bạch quang lập loè trong hai tròng mắt Độc Bạch, trên trán hắn ngưng tụ ra một đạo ánh sáng bạch sắc, ánh sáng vỡ ra, hoá thành một đồng tử dựng thẳng. Quang cầu như ẩn như hiện bao phủ Đường Tam, lập tức, thân thể Đường Tam phảng phất có khí lưu vờn quanh, hơi ngưng trệ. Sau một khắc, hai quầng thâm trên mắt hắn nhạt bớt vài phần, toàn thân nhìn qua đã có thêm vài phần thần thái.

Bạch quang thu lại, Độc Bạch lộ ra vài phần mệt mỏi, lấy tay vỗ trán mình nói: "Ta có chút chóng mặt. Tiêu hao thực lớn a! Bất quá

hiện tại ta đã càng hiểu mối quan hệ giữa Tinh Thần Lực cùng Thiên Hồ Chi Nhãn rồi. Gần đây tốc độ Tinh Thần Lực hoá lỏng tăng lên, ta cảm thấy nhiều nhất một năm, Tinh Thần Lực sẽ hoàn toàn hoá lỏng, tổng sản lượng so với bây giờ nhiều hơn không ít. Thật là may mắn có được Tử Cực Ma Đồng a!"

Đường Tam cười ha hả nói: "Đây là kết quả cố gắng của ngươi. Ta không phải đang ở học viện Gia Lý làm công sao? Chờ ta quen thuộc mọi thứ bên đó, ta sẽ quan sát kỹ một chút, xem có gì có thể tăng lên Tinh Thần Lực không, sau đó sẽ giúp ngươi mua về."

"Tốt quá!" Hai mắt Độc Bạch loé sáng, "Trở về ta sẽ đem toàn bộ tiền của ta giao cho ngươi. Lại nói, khi nào chúng ta đi rèn luyện a? Ta nói cho ngươi biết, mấy người chúng ta đều có chút không chờ được nữa rồi, chờ mỗi ngươi a."

Ánh mắt Đường Tam khẽ động, nói: "Qua một hai tuần nữa, chờ thực lực của các ngươi ổn định một chút, chúng ta lại đi."

"Được." Độc Bạch lập tức không thấy mỏi mệt nữa.

Thu hoạch lần trước lớn như vậy, thực lực của bọn họ đều được tăng lên. So với hai tổ kia, bọn họ tăng lên thực nhiều. Đại sư huynh thì đừng nói, tuyệt đối là đệ nhất đệ tử trong học viện. Cố Lý sau khi học được Loạn Phi Phong Chuy Pháp, bản thân Thì Quang Biến tăng lên Ngũ giai, chiến lực quả là phi phàm. Kim Bằng Biến cũng tăng lên Ngũ giai, Kim Sí Phi Phong Trảm của Trình Tử Chanh vận dụng càng ngày càng thuần thục, trong các buổi luận bàn gần nhất cũng là đánh đâu thắng đó, không thể cản nổi. Nàng đã chiến thắng không ít đối thủ vốn có thực lực hơn mình.

Không hề nghi ngờ, đây đều là kết quả của lần rèn luyện kia. Hiện tại mọi người đều chờ mong được ra ngoài rèn luyện.

Chương 162: Quyết tâm

Đường Tam biết họ nóng lòng, nhưng hắn không thể bỏ được Mỹ công tử a! Bằng vào Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn hầu như mỗi lần tới học viện Gia Lý đều nhìn thấy nàng, dù chỉ là nhìn ở đằng xa, trong lòng hắn cũng sẽ đặc biệt an tâm. Huống chi hắn còn muốn tiếp tục kế hoạch, đã thành công một nửa rồi, nhưng muốn hoàn toàn thành công còn cần một đoạn thời gian.

Hôm nay là ngày phải đến học viện Gia Lý, từ biệt Độc Bạch, Đường Tam một mình đi tới học viện Gia Lý. Sau khi tiến vào cửa, hắn cố ý quan sát, cửa sau bên này tựa hồ không có gì thay đổi. Nghĩ cũng phải, ngày hôm qua mình thi triển chỉ là Tứ giai Báo Thiểm, một tiểu tặc Tứ giai, học viện Gia Lý cũng không quá coi trọng. Nhưng mà những đệ tử muốn ra ngoài chơi đùa, chỉ sợ sẽ gặp xui xẻo.

Đường Tam tới nơi, đi đến thấp phòng lấy dụng cụ, sau đó tiến về quảng trường trước Lầu Dạy Học Chính quét dọn như bình thường.

Trải qua một thời gian làm việc, hắn đối với nơi này quen thuộc hơn nhiều, ít nhất những phụ thuộc nhân loại ở nơi này làm công, hắn nhận thức hơn phân nửa.

Đường Tam tuổi nhỏ, lại nhu thuận hiểu chuyện, nhưng cũng nhanh nhẹn, các nhân viên khác đối với hắn cũng không tệ.

Mao lão phi thường hài lòng với Đường Tam, mỗi lần giao nhiệm vụ cho hắn, Đường Tam đều làm rất khá. Dù không phải sự tình

trong nhiệm vụ, Đường Tam trước giờ cũng không kêu than, bảo hắn làm gì hắn làm cái đó. Đường Tam thường xuyên ở quảng trường quét dọn, các đệ tử đi ngang qua đều thấy hắn, nhưng một phụ thuộc nhân loại lặng yên không có gì đặc biệt như vậy, tất nhiên cũng gây chú ý gì. Đường Tam vừa quét dọn, vừa ngưng tụ thị lực, yên lặng vận chuyển Linh Tê Thiên Nhãn.

Linh Tê Tâm Nhãn, Ưng Nhãn cùng Thiên Hồ Chi Nhãn kết hợp thi triển, thế giới trước mặt Đường Tam trở thành năm màu rực rỡ.

Các loại năng lượng thuộc tính hiện lên rõ ràng, được Tinh Thần Lực dẫn đạo, chúng tự động hội tụ về phía Đường Tam.

Tựa như Thiên Hồ Chi Nhãn đạt đến Tứ giai, từ có thể cảm thụ số mệnh biến hoá tiến đến có thể khống chế số mệnh, Linh Tê Thiên Nhãn cũng có vài phần giống vậy, chẳng những có thể chứng kiến càng nhiều biến hoá nhỏ, thậm chí có thể dẫn dắt một ít năng lượng trước kia không nhìn thấy ở một trình độ nhất định, hoặc là dung hợp vào trong cơ thể để sử dụng, hoặc là thay đổi lại bố cục.

Bại lộ đương nhiên không phải chuyện gì tốt đẹp, nhưng Linh Tê Thiên Nhãn tiến giai, xem ra Đường Tam hoàn toàn có thể đền bù sai lầm ngày hôm qua.

Hắn vừa quét dọn vừa quan sát năng lượng chấn động. Rất nhanh hắn đã tìm được năng lượng mà hệ thống phòng ngự cảnh báo học viện Gia Lý sử dụng.

Pháp trận này kỳ thật là một lồng năng lượng vô hình, bao phủ toàn bộ học viện Gia Lý. Nếu như là phòng ngự kẻ địch mạnh mẽ thì cần năng lượng hết sức khổng lồ, nhưng nếu chỉ cảnh báo thì một tầng mỏng như vậy là đủ rồi.

Tầng năng lượng mỏng manh này có màu đỏ, nếu như không có Tứ giai Linh Tê Thiên Nhãn, Đường Tam rất khó nhìnn được loại năng lượng gần như vô hình này, dù có Tinh Thần Lực cường đại cũng không có khả năng.

Hiện tại hắn không chỉ thấy được, hơn nữa mơ hồ cảm nhận được quỹ tích cùng quy luật vận hành của nó. Điều này thật sự quá tốt!

Nắm giữ quỹ tích cùng quy luật, hắn có thể cảm nhận biến hoá bên trong đó, lại thông qua khả năng khống chế năng lượng xung quanh, hắn có thể thử tiến vào trong đó. Nói cách khác, nếu hắn thành công, khi hắn tiếp xúc với pháp trận sẽ là một bộ phận trong đó, có thể đi xuyên qua mà không dẫn đến cảnh báo. Nếu hắn thành công thì không phải đi cửa nữa, leo tường mà vào là được.

Hơn nữa, pháp trận này cùng pháp trận trong cửa hàng tương tự nhau, vô cùng có trợ giúp Đường Tam nghiên cứu toàn bộ hệ thống pháp trận trong học viện.

Đồng thời Đường Tam cũng phát hiện, ngoài pháp trận cảnh báo bên ngoài, còn có một pháp trận khác bao trùm toàn bộ học viện. Đó chính là pháp trận ngưng tụ.

Pháp trận ngưng tụ này còn đơn giản hơn pháp trận cảnh báo, nhưng tác dụng càng lớn. Nó ngưng tụ thiên địa linh khí cung cấp cho học viện Gia Lý, làm cho linh khí nơi này nồng đậm hơn rất nhiều so với bên ngoài.

Hai pháp trận bao trùm toàn bộ học viện, tác dụng cũng không tệ. Nhưng đối với Đường Tam, chúng rất đơn giản, nếu không phải hắn không đủ tu vi, cũng không đủ tài nguyên thì hắn có thể chế tạo ra pháp trận cao siêu hơn không biết bao nhiêu lần.

Hắn quan sát kỹ pháp trận bằng Linh Tê Thiên Nhãn, cũng tìm được quy luật vận hành của chúng, chỉ vài ngày nữa, kế hoạch có thể đạt được rồi.

Một ngày làm công chấm dứt, Đường Tam chuẩn bị trở về trấn nhỏ. Từ thấp phòng đi ra, hắn bước theo con đường quen thuộc.

Đột nhiên, hắn mơ hồ cảm giác được điều gì đó. Sau một lúc, ở phía xa có hai thân ảnh đi đến hướng bên này. Khoé miệng trùng xuống, ánh mắt Đường Tam cũng sắc bén hơn vài phần.

Mỹ công tử mặc đồng phục, tóc buộc cao để lộ cần cổ thon dài trắng noãn. Bên người nàng chính là Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, hắn đang nói với nàng điều gì đó.

Đường Tam cúi đầu xuống, dọc theo ven đường tiếp tục đi về phía trước.

"Lần này ngươi cùng chúng ta đến Gia Lý Sơn Mạch rèn luyện đi. Ngươi yên tâm, có ta thủ hộ, dù có gặp phải Cửu giai Yêu Thú, chúng ta cũng có thể đối phó được. Ngươi đã nhiều lần không đi, ta thấy lão sư đều không hài lòng." Hoàng Kim Sư Tử Cẩu nói với Mỹ công tử.

"Ân, ta sẽ cân nhắc một chút." Mỹ công tử nhàn nhạt nói.

"Còn cân nhắc điều gì? Ngươi lo lắng cái gì sao? Chúng ta cùng đi là được, sẽ không có chuyện ngoài ý muốn. Ra ngoài rèn luyện là hạng mục đệ tử năm thứ tư trở lên đều phải tham gia để lấy kinh nghiệm, năm sau chúng ta muốn khảo thí lên năm sáu rồi, điểm rèn luyện bên ngoài chiếm không ít tỉ trọng. Lần này đi, chúng ta sẽ phân ngươi một điểm, cam đoan là điểm rèn luyện."

"Lúc nào xuất phát?" Mỹ công tử hỏi.

Hoàng Kim Sư Tử Cẩu vui mừng nói: "Năm ngày sau a. Dựa theo tính toán, chúng ta muốn tới khu vực Sáp Sí Hổ sinh hoạt. Nghe nói thời gian trước ở đó có rồi loạn, không biết vì sao nữa. Cho nên nhiệm vụ lần này của chúng ta chính là đi thăm dò khu vực đó."

"Vậy được rồi." Mỹ công tử nói. Nàng hướng về phía Đường Tam trừng mắt một cái, cũng không nói thêm điều gì.

Lúc này Đường Tam vừa vặn đi qua chỗ bọn họ, cũng nghe rõ ràng đoạn đối thoại vừa rồi. Ra ngoài rèn luyện, thăm dò khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ? Cái tên Hoàng Kim Sư Tử Cẩu này quả thật không an phận a! Ra ngoài rèn luyện sớm chiều ở chung, còn lúc nghỉ ngơi, gia hoả này nhất định muốn tìm cơ hội thân mật với Mỹ công tử. Khốn nạn! Hắn tuyệt đối không cho phép!

Đường Tam vô thức nắm tay lại. Rèn luyện sao? Độc Bạch sáng nay còn hỏi hắn lúc nào đi rèn luyện. Vậy lại đi lần nữa.

Nhưng mà, cạnh mình nhất định có lão sư đi theo, dưới tình huống có lão sư giám sát, sao có thể muốn nửa đường tới chỗ Hoàng Kim Sư Tử Cẩu quấy rối? Trừ phi là trấn trưởng lão sư đi cùng.

Ân, nhất định phải tính lại mới được. Kế hoạch lúc trước cũng cần gấp rút hoàn thành. Nghĩ tới đây, Đường Tam nhanh chóng quyết định.

Chương 163: Chuẩn bị

Đợi Hoàng Kim Sư Tử Cẩu cùng Mỹ công tử đi xa, Đường Tam không có trở về học viện Cứu Thục, mà quay lại thấp phòng.

"Mao lão, con có sự tình muốn báo với người." Hắn tìm được Mao lão đang chuẩn bị ăn cơm chiều, cung kính nói.

"Chuyện gì vậy Tiểu Đường?" Mao lão cười híp mắt nói.

Đường Tam nói: "Trấn trưởng phân phó con năm ngày sau đi làm chút chuyện, khả năng là phải ra ngoài vài ngày. Người xem, mấy ngày tiếp theo con liên tục làm công, năm ngày sau con đi ra ngoài làm việc cho trấn trưởng, sau đó lại quay về tiếp tục làm được không?"

Mao lão suy nghĩ một chút, nói: "Có thể. Vài ngày này ngươi cứ quét sạch quảng trường bên kia đi, sau đó ta sẽ phân phó người tiếp nhận công việc của ngươi. Ngươi có biết phải đi bao ngày không?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Bây giờ còn chưa xác định được, còn phải nghe phân phó của trấn trưởng, nhưng nhiều nhất không vượt quá mười ngày."

"Ân, hảo. Sau khi xác định rõ thời gian, ngươi nói cho ta biết." Mao lão gật đầu, xem như đồng ý.

Tạ ơn Mao lão, Đường Tam lúc này mới quay về thị trấn nhỏ. Hắn

không về học viện Cứu Thục, mà đi thẳng tới chỗ trấn trưởng.

"Lão sư, ta cảm thấy chúng ta nên đi ra ngoài rèn luyện lần nữa rồi." Vừa vào cửa, Đường Tam liền nói.

Trương Hạo Hiên nghe được Đường Tam nói những lời này, đầu tiên là có chút đau đầu. Thành tích lần trước đã làm cho người ta khiếp sợ, Độc Bạch cùng Cố Lý song song đột phá, hai Yêu Thần biến học viện coi trọng nhất cùng tiến giai, điều này đương nhiên là hảo đại sự, nhưng lại làm cho hai tiểu tử này càng thêm thèm muốn. Hiện tại lại muốn đi lần nữa? Nếu gặp nguy hiểm thì làm sao bây giờ?

Đường Tam nhìn hắn do dự liền nói: "Lão sư, không có việc gì. Lần trước là chuyện ngoài ý muốn, huống chi chúng ta đã biến nguy thành an, không phải sao? Lần này không giống lần trước, Độc Bạch sư huynh đã tu luyện đến Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn, cũng đủ khống chế số mệnh rồi, hắn có thể làm cho hành động lần này càng thêm thuận lợi. Hơn nữa thực lực của mọi người đều tăng lên, ra ngoài rèn luyện càng thêm dễ dàng. Hiện tại các sư huynh, sư tỷ khác đều nói tiểu đội chúng ta vận khí tốt mới có được thành tích như vậy, nhưng kỳ thật người biết, chúng ta có được thu hoạch đó không chỉ là vận khí tốt, mà cũng có quan hệ rất lớn đến năng lực của chúng ta. Hai tiểu tổ kia đi rèn luyện dù ít dù nhiều cũng có thu hoạch, chúng ta không nên thử lại một lần sao? Người ngẫm lại, nếu lần rèn luyện này có thể giúp Độc Bạch sư huynh, Cố Lý sư huynh sớm tăng lên cấp độ cao hơn, đây không phải là việc rất tốt sao?"

Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ nói: "Ngươi thật là. Nếu ngươi nói đi ra ngoài rèn luyện, đoán chừng không có ai phản đối đâu. Nhưng ta muốn ngươi cam đoan, lần này tuyệt đối không thể mạo hiểm."

Đường Tam cười khổ nói: "Chúng ta lần trước cũng không có mạo hiểm a! Chúng ta vừa mới đến phụ cận đã gặp ngay Sáp Sí Hổ, cái này không phải do chúng ta làm a!"

Trương Hạo Hiên co quắp khoé miệng, nói: "Một lần gặp được ba đầu, còn có Cửu giai, đây cũng là vận khí Thiên Hồ Chi Nhãn mang đến?"

"Lần này chắc chắn sẽ không rồi." Đường Tam cười ha hả nói.

Trương Hạo Hiên suy nghĩ một lát, nói: "Đi đi. Các ngươi đã dùng hành động chứng minh rèn luyện mang lại chỗ tốt, cùng với các ngươi có đầy đủ năng lực ứng biến. Ngươi nói không sai, hai tổ kia ra ngoài rèn luyện không có thu hoạch giống các ngươi, kết quả này cùng năng lực có quan hệ, nhất là phương diện năng lực chỉ huy. Nếu như lần này còn có kết quả tốt có thể chứng minh ngươi có năng lực chỉ huy rất mạnh, đây cũng là kết luận chúng ta phân tích được, ngươi tựa hồ có thiên phú lĩnh tụ. Nếu lần này các ngươi lấy được thành tích tốt, như vậy, lần sau ta sẽ đề nghị toàn thể mười sáu người các ngươi cùng một chỗ hành động, tất cả do ngươi chỉ huy."

Mười sáu người cùng nhau hành động? Trong nội tâm Đường Tam thật không bằng lòng, người càng đông càng khó chỉ huy, nếu không cẩn thận xuất hiện thương vong thì làm sao bây giờ? Nhưng Trương Hạo Hiên đã nói như vậy, hắn cũng không lý do cự tuyệt, chỉ có thể đáp ứng: "Được, đều nghe lời lão sư. Lần này người hãy đi theo bảo hộ chúng ta đi. Ta lo lắng gặp phải kẻ địch mạnh mẽ, nếu sử dụng năng lực khác bị bại lộ sẽ không tốt."

"Ngươi đi rèn luyện, tất nhiên chỉ có thể là ta đi bảo hộ. Điều này còn phải hỏi sao?" Trương Hạo Hiên rất bất đắc dĩ nói. Trong lòng

hắn, quan trọng nhất vẫn là tên đệ tử duy nhất này a! Thì Quang Biến và Thiên Hồ Biến, tiểu tử này đều biết. Đường Tam mới thật sự mới là tồn tại nghịch thiên, trong mắt Trương Hạo Hiên, Đường Tam mới thực sự là tương lai chính thức của tổ chức.

"A, đúng rồi, thuận tiện nói cho người biết một tiếng, Thiên Hồ Chi Nhãn của ta cũng đạt đến Tứ giai rồi!" Đường Tam cười híp mắt nói.

Trở lại học viện, sau khi ăn cơm tối, Đường Tam lập tức đi tìm Vũ Băng Kỷ, nói với hắn chuyện ra ngoài rèn luyện.

Vũ Băng Kỷ gần đây vẫn chuyên tâm luyện tập khống chế băng châm lần hai, đã có một chút thành tựu, cảm thấy thực lực tăng lên không ít. Nghe Đường Tam nói sắp sửa đi rèn luyện lần hai, hắn rất vui vẻ đáp ứng.

"Vẫn đi tới chỗ Sáp Sí Hổ sao? Nếu gặp lại Sáp Sí Hổ Vương thì làm sao bây giờ? Gia hoả đó có thù gïếŧ vợ gïếŧ con với chúng ta a!" Vũ Băng Kỷ nghe Đường Tam nói mục tiêu, không khỏi có chút bất đắc dĩ. Đường Tam cười hắc hắc một tiếng, nói: "Không có việc gì, lần này vẫn có lão sư đi theo chúng ta, dù có đụng phải Sáp Sí Hổ Vương cũng không sợ. Ta cảm thấy với thực lực hiện tại đối phó với Sáp Sí Hổ Thất giai trường thành bình thường không có vấn đề."

Vũ Băng Kỷ gật đầu, lần trước bọn họ đánh chết một đầu Sáp Sí Hổ Thất giai đỉnh phong, tuy rằng vận khí chiếm phần lớn, nhưng thực lực hiện tại tăng lên không ít, nếu đối mặt lần nữa, chưa hẳn sẽ chiếm thế yếu.

"Quyết định như vậy đi. Ngày mai sư huynh thông tri cho các sư huynh, sư tỷ a. Vì ra ngoài rèn luyện nên ta phải xin nghỉ, cho nên mấy ngày này ta phải tới học viện Gia Lý làm công."

Vũ Băng Kỷ hỏi: "Ngươi đi làm công nhiều ngày như vậy, có quan sát được gì không? Có thu hoạch gì không?"

Đường Tam cười nói: "Thu hoạch nhất định là có, chờ đến lúc ra ngoài lịch luyện sẽ cho ngươi biết."

"Được." Vũ Băng Kỷ rất tín nhiệm Đường Tam. Hiện tại hắn say mê nghiên cứu băng châm, tuy rằng khoảng cách để thi triển Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm vẫn còn rất xa, nhưng riêng băng châm tăng tốc lần hai đã khiến công kích của hắn tăng vọt.

Sau khi thương lượng với Vũ Băng Kỷ, Đường Tam cũng không về phòng nghỉ ngơi, mà quay lại thị trấn nhỏ, đi đến lò rèn. Nếu muốn ra ngoài rèn luyện, đồng thời giám sát Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, Đường Tam nhất định phải chuẩn bị nhiều hơn.

Lần này, hắn mang theo sự chăm chú trước đó chưa từng có, thậm chí còn có vài phần hưng phấn. Đây là cơ hội hắn chủ động tiếp cận Mỹ công tử. Hắn có thể biết được hành tung của nàng, theo sau nàng, âm thầm thủ hộ nàng.

Ngày hôm sau, Đường Tam vẫn như bình thường đi tới học viện Gia Lý làm việc, vừa chăm chỉ quét dọn, vừa nghiêm túc dùng Linh Tê Thiên Nhãn quan sát pháp trận cảnh báo. Thời gian không đợi ta, Đường Tam ý định đêm nay sẽ triển khai bước tiếp theo của kế hoạch.

Khi Đường Tam chuẩn bị âm thầm hành động, sau khi tan học, Mỹ công tử đã trở lại trà sữa điếm. "Mụ mụ, con giúp người." Mỹ công tử thay đổi quần áo, đi đến bên người Tô Cầm, nhận chén trà sữa trong tay nàng bắt đầu pha chế.

"Sao hôm nay ngươi lại trở về?" Tô Cầm nhìn con gái, hỏi.

Mỹ công tử nói: "Tống Quân Hậu muốn con đi theo tiểu đội ra ngoài rèn luyện, tới khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ ở Gia Lý Sơn Mạch."

Tô Cầm nghe xong cau mày lại, nói: "Hắn muốn tiếp cận ngươi? Đối với mấy tên thừa kế có Hoàng kim huyết mạch gia tộc này, ngươi nên tận lực rời xa, cẩn thận một chút."

"Ân, con biết rồi. Nhưng theo quy định của học viện, đệ tử đúng là cần ra ngoài rèn luyện. Con đã từ chối mấy lần rồi, nếu tiếp tục từ chối cũng không phải là biện pháp, cho nên lần này con đã đáp ứng."

"Vậy thì đi đi, chú ý an toàn. Còn có, chú ý bảo vệ tốt bản thân mình." Tô Cầm nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc dài của nữ nhi.

"Ân, người yên tâm." Mỹ công tử khẽ cười nói. Chỉ khi ở với mụ mụ, nàng mới có bộ dạng tươi cười.

Đáng tiếc Đường Tam không nhìn thấy Mỹ công tử lúc này, nếu không hắn đã mở cờ trong bụng.

Chương 164: Mỹ công tử cảnh giác

"Đúng rồi, mụ mụ, gần đây có một chuyện rất kỳ quái. Không biết tại sao, con ở trong học viện đụng phải một phụ thuộc nhân loại làm quét dọn. Nếu như chỉ gặp một hai lần thì không sao, nhưng tuần này con đã đụng phải hắn hơn chục lần rồi, hơn nữa không phải ở cùng một chỗ, thật là rất kỳ quái a! Con có thể cảm nhận được, hắn tựa hồ có biết con."

"Phụ thuộc nhân loại? Hình dáng thế nào?" Tô Cầm kinh ngạc hỏi thăm.

Mỹ công tử nói: "Tuổi còn nhỏ, nhìn qua còn nhỏ hơn con nữa. A, đúng rồi, trước kia hắn hẳn là đến tiệm chúng ta mua trà sữa. Chỉ là bây giờ hắn cao hơn trước một chút, cũng đầy đặn hơn, cũng không còn gầy yếu."

Tô Cầm nội tâm khẽ động, hỏi: "Ngươi nói có phải là đứa bé chúng ta đưa hắn chén trà sữa, chính là người nhìn thẳng vào ngươi?"

"Đúng, chính là hắn. Bây giờ hắn đã chạy đến học viện Gia Lý làm công rồi, con cuối cùng cũng đụng phải hắn." Mỹ công tử gật đầu nói.

"Ân, ngươi cẩn thận một chút, hẳn là không có uy hiếp gì, có lẽ chỉ là trùng hợp a. Ngươi tìm cơ hội xem Yêu Thần biến của hắn là gì, còn có, hỏi tên của hắn." Tô Cầm nói.

Màn đêm buông xuống. Chờ học viện Cứu Thục an tĩnh lại, Đường Tam mới lặng yên rời khỏi.

Hôm nay Độc Bạch bị hắn nghiền ép rất lợi hại, cơ hồ là dùng toàn lực thi triển Thiên Hồ Chi Nhãn trên người hắn. Bằng vào Linh Tê Thiên Nhãn, Đường Tam mơ hồ nhìn thấy quanh người mình có bạch quang lượn lờ, đây là biểu hiện vận khí bạo phát.

Học viện Gia Lý vẫn như bình thường, thập phần yên tĩnh. Đêm nay Đường Tam tới sớm hơn mọi lần, bởi vì hắn không có ý định tiếp tục đi cửa sau.

Đường Tam tìm được một chỗ tối cạnh tường, Linh Tê Thiên Nhãn mở ra. Lập tức, hắn nhìn thấy mặt ngoài tường viện có một vòng bảo hộ màu đỏ nhạt.

Đường Tam hít sâu một hơi, điều động Tinh Thần Lực, bắt đầu điều chỉnh tần suất dao động của năng lượng. Hắn không thể đi qua mắt trận, nhưng có thể điều chỉnh tần suất dao động năng lượng của bản thân, để nó có cùng tần suất với pháp trận. Qua hai ngày suy nghĩ cẩn thận, điều này hắn có nắm chắc.

Thời gian dần qua, trên người hắn tản mát ra một tầng hào quang màu đỏ nhàn nhạt, dùng Huyền Thiên Công làm cơ sở, bây giờ đã xuất hiện hiện tượng cộng hưởng với năng lượng của pháp trận cảnh báo.

Hắn chậm rãi nâng tay phải lên, nhẹ nhàng ấn xuống tường viện. Tình huống lúc này thật khẩn trương, thành công hay thất bại liền phải xem lần đụng chạm này.

Khi tay phải Đường Tam chạm vào tường viện, tầng bảo hộ màu đỏ rung động, ánh mắt của hắn lập tức tối xuống. Hắn đã chuẩn bị tốt

để tuỳ thời có thể chạy trốn.

Thế nhưng tầng màu đỏ kia chỉ xao động một lát liền bình thường trở lại, sau đó hoà thành một thể với hào quang màu đỏ trên người Đường Tam, dường như chúng vốn là nhất thể.

Thành công!

Đường Tam rất vui mừng, lập tức men theo tường viện leo vào, hào quang màu đỏ càng lúc càng hoà hợp với tầng bảo hộ.

Hắn kề sát tường viện, hai tay bắt lấy một phần nhô lên, chân phát lực, nhẹ nhàng nhảy lên, thoáng cái đã lên trên bức tường.

Lúc này, hào quang trên người hắn đã hoàn toàn dung hợp với hệ thống cảnh báo. Dựa vào Tinh Thần Lực cường đại của bản thân, hắn có thể đoán chính xác lúc này mình có làm khởi động hệ thống cảnh báo hay không.

Sự thật chứng minh, Đường Tam có lý giải siêu việt với pháp trận, lần thử này xem như không có vấn đề gì. Hắn nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, thuận lợi thông quan. Đường Tam trong nội tâm không khỏi tự tán thưởng mình, sau này rút cuộc không cần đi cửa nữa!

Không có trì hoãn, hắn nhanh chóng đi về phía trước, rất nhanh đã đến phụ cận cửa hàng, trốn ở góc tối quan sát tình huống.

Đã một thời gian trôi qua từ sự kiện cửa tủ "tự động" mở, Đường Tam tin tưởng, cửa hàng học viện Gia Lý cũng không áp dụng thêm biện pháp gì với chuyện này. Dù sao lần trước cũng không mất vật gì, đối phương chỉ hoài nghi là pháp trận không nhạy.

Chịu trách nhiệm canh giữ vẫn là hai tên Bát giai Đại Lực Viên Yêu.

Không thể phủ nhận thực lực của chúng, nhưng về chỉ số thông minh, Yêu Quái Viên Hầu quả thực là bài danh cuối cùng.

Đường Tam cũng không vội vàng, hắn ở một chỗ tối gần đó quan sát. Đột nhiên có một suy nghĩ kỳ dị ập đến, nếu Thiên Hồ Chi Nhãn của mình có cùng tu vi với Đại Lực Viên Yêu kia, có phải khi nhận được số mệnh phù trợ, hắn có thể ngang nhiên đi vào mà không bị ngăn cản hay không?

Quả thật là có khả năng này. Hiện tại hắn không cách nào có thể phán đoán cao giai Thiên Hồ Chi Nhãn có tác dụng gì, hắn cũng hoàn toàn không muốn đi thử nghiệm. Đối mặt với số mệnh chi chủ không bằng để hắn đối mặt với cường giả cùng cấp bậc. Khi không có tu vi Thần cấp, hắn không có ý định đụng độ với Thiên Hồ tộc.

Thời gian chậm chạp trôi qua, cũng đã được bốn giờ rồi, hai tên Đại Lực Viên Yêu đã vào trong kiểm tra. Nhưng Đường Tam có Thiên Hồ Chi Nhãn, vận khí hiển nhiên sẽ không quá kém.

Đợi thêm khoảng hai mươi phút, Đại Lực Viên Yêu đã kiểm tra xong. Đường Tam dùng phương thức giống hệt lần trước, nhẹ nhàng co người lại. Bản thân có được Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn cũng được coi là số mệnh chi tử, hơn nữa được Độc Bạch gia tăng số mệnh chi lực, vận khí của hắn hiển nhiên rất tốt.

Lặng yên chờ đợi Đại Lực Viên Yêu kiểm tra xong, cửa lớn một lần nữa đóng lại. Đối với Đường Tam, cửa hàng học viện Gia Lý bây giờ đã thành một không gian khép kín, hắn có tổng cộng bốn giờ để làm việc mình muốn làm. Lần trước đến đây, dù không có mang theo vật gì, nhưng thu hoạch không nhỏ. Hiện tại hắn có thể dựa theo phương pháp mà Hồ Yêu điếm trưởng lần trước sử dụng là có thể mở ra pháp trận kho bảo mật.

Nhưng Đường Tam cũng không nóng lòng làm như vậy. Trước tiên hắn mở ra Linh Tê Thiên Nhãn nhìn tổng quan cửa hàng một lần.

Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn hoàn toàn không giống trước, khi nhìn chăm chú, tất cả năng lượng chấn động ở nơi này đều hết sức rõ ràng, nhất là pháp trận trong các cửa tủ kia, Đường Tam hầu như có thể thông qua biến hoá rất nhỏ mà tìm hiểu chúng.

Chưa tới một khắc sau, hắn bắt đầu phá giải pháp trận bên ngoài cửa tủ. Dưới tình huống hệ thống cảnh báo bị vô hiệu, hắn muốn mở ra cái nào thì mở ra cái đó.

Trọn vẹn nửa giờ thăm dò, Đường Tam mới đi đến sáu kho bảo mật đằng sau. Hắn dừng lại ở kho bảo mật quan trọng nhất, tiếp tục cảm thụ năng lượng biến hoá trong đó. Quan trọng nhất là quan sát có điểm gì bất đồng so với ngày trước hay không.

Sự thật chứng minh, học viện Gia Lý không có cải biến pháp trận phòng ngự.

Trong lòng bàn tay Đường Tam hiện lên từng đạo gợn sóng, hắn chậm rãi đem những gợn sóng này đến gần kho bảo mật, bề ngoài kho cũng hiện ra từng gợn sóng năng lượng.

Hai gợn sóng kết hợp, Đường Tam dựa vào Tinh Thần Lực khống chế Huyền Thiên Công mô phỏng ra chìa khoá, hoàn mỹ kết hợp mở ra pháp trận.

"Xoẹt xoẹt" một tiếng nhỏ vang lên, cửa lớn kho bảo mật đã mở ra.

Khoé miệng Đường Tam cong lên, một nụ cười nhàn nhàn hiện ra.

Trong nháy mắt khi hắn đi vào kho bảo mật liền cảm nhận được

ngay năng lượng chấn động. Khắp nơi đều là đồ tốt a!

Học viện Gia Lý là học viện cao cấp duy nhất trong thành Gia Lý, chủng quần Hoàng kim huyết mạch đều học tập ở đây, từ đó có thể nghĩ nơi này có bao nhiêu bảo vật. Cửa hàng học viện Gia Lý dù không có trấn viện chi bảo, nhưng bên trong tuyệt đối không ít đồ tốt.

Chương 165: Không thể chỉ thấy lợi trước mắt

Đường Tam cũng không vội quan sát trong kho bảo mật có bảo vật gì, mà trước tiên đi tìm pháp trận hạch tâm. Pháp trận hạch tâm được đặt trong một phòng nhỏ, là một căn phòng kim loại khép kín. Nơi này không có cửa sổ, cửa cũng kín bưng, và không có pháp trận cảnh báo ngăn cách.

Đường Tam không tiến tới tiểu phòng chứa pháp trận hạch tâm kia, mà giơ cánh tay áp lên tường, cảm thụ năng lượng chấn động trong đó. Với Tinh Thần Lực cường đại, rõ ràng mỗi tia năng lượng biến hoá đều được hắn nhìn rõ.

Phải biết rằng, khi còn là Thần Vương, Đường Tam là Chí Cao Thần Vương, quản lý toàn bộ Thần giới. Cơ quan chấp pháp cao nhất ở Thần giới được gọi là Uỷ ban Thần giới, nắm trong tay Trung tâm Thần giới, là đầu mối có thể quản lý nhiều tinh cầu tồn tại. Cùng là pháp trận năng lượng, pháp trận nơi đó cao siêu hơn không biết bao nhiêu lần so với thế giới này.

Tuy rằng bây giờ Đường Tam không còn là Thần Vương, cũng không cách nào vận dụng thần thức, nhưng hắn còn kinh nghiệm. Pháp trận mà Yêu Quái Tộc cho là hết sức phức tạp, với hắn mà nói, quả thật giống như một trò đùa.

Một nụ cười thản nhiên dần dần hiện ra trên khuôn mặt, học viện Gia Lý thật sự là bình mới rượu cũ a!

Đã quan sát được vài ngày, nhất là sau khi Linh Tê Thiên Nhãn tiến hoá lên Tứ giai, hiện tại Đường Tam cơ bản hiểu được cách bố trí pháp trận hạch tâm ở nơi này, chỉnh thể pháp trận cảnh báo bên ngoài và pháp trận trong này tương đồng nhau, hoàn toàn có thể khẳng định hai pháp trận này do một người thực hiện.

Điều này khá đơn giản, Đường Tam trong lòng đã hiểu được đặc tính của pháp trận, đồng thời nhớ lại kinh nghiệm có từ trước, hiện tại hắn đã triệt để nắm giữ.

Nụ cười ngày càng sâu, kế hoạch của mình có thể thuận lợi thực hành rồi.

Hắn không lấy đi vật gì từ kho bảo mật. Bên trong kho sắp xếp nhiều tủ trưng bày, ở trong có đặt nhiều vật phẩm khác nhau, mỗi vật phẩm đều có cách bảo quản khác nhau, có cái giấu kín, có cái trực tiếp bày trong tủ.

Trong kho phân thành nhiều bộ phận, nơi có pháp trận hạch tâm được dùng để chứa vũ khí. Đó là vũ khí và đồ phòng ngự được chế tạo từ kim loại hiếm.

Với ánh mắt của Đường Tam, những vật phẩm này quả có chút thô sơ. Nhưng hắn không thể phủ nhận, nguyên liệu quá tốt, không thể có nguyên liệu tốt hơn.

Nếu như nhìn từ góc độ chế tạo vũ khí, những vật này chẳng khác nào đồng nát sắt vụn, nhưng nhìn nguyên liệu làm ra chúng, Đường Tam lại có chút đỏ mắt thèm thuồng. Ở Đấu La Đại Lục hắn chưa từng nhìn thấy vật liệu tốt như vậy, lúc trở thành Thần Vương, ở Thần giới quan sát các tinh cầu khác hắn mới gặp qua những vật liệu giống thế.

Những kim loại này nếu cho hắn chế tạo thì có khả năng có thể làm ra Thần khí. Nhưng Đường Tam không lấy cái gì, đúng vậy, hắn không hề động tới bất cứ cái gì trong kho này.

Với hiểu biết của mình về pháp trận trong cửa hàng, Đường Tam hoàn toàn có thể chuyển các vật phẩm nơi này đi chỗ khác. Không cần xem xét cụ thể hắn cũng đoán được, trong kho bảo mật này có trữ vật trang bị, nếu muốn đem tất cả nơi này đi tuyệt đối không khó.

Nhưng nếu như vậy, không hề nghi ngờ sẽ gây ra một cuộc sóng gió trong học viện Gia Lý. Để không bại lộ, hắn khẳng định phải nhanh chóng chạy trốn mới được. Hắn có thể đi, nhưng thị trấn nhỏ làm thế nào bây giờ? Đối tượng bị tình nghi đầu tiên chính là 208 phụ thuộc nhân loại, sau đó sẽ tiến hành điều tra, vậy học viện Cứu Thục phải làm sao đây?

Đây đều là vấn đề hắn cần cân nhắc, hơn nữa, nếu hắn có thể lấy đi, vậy hoàn toàn không cần phải nóng lòng. Tạm thời để chúng ở chỗ này, đến lúc cần đi, hắn tuỳ thời có thể đem toàn bộ tài nguyên chỗ này đi cùng. Tất nhiên cũng cần có điều kiện an toàn làm tiên quyết. Ít nhất phải cam đoan học viện Cứu Thục an toàn, ở thị trấn nhỏ không tìm ra cái gì. Nếu không, rắc rối sẽ rất lớn.

Cho nên lúc đầu, Đường Tam mới không cướp sạch chỗ này, mà trước tiên đảm bảo tuỳ thời có thể tiến vào nơi đây, sau đó rồi tính tiếp.

Đi ra kho bảo mật, Đường Tam không chút do dự lựa chọn kho thứ ba, dùng phương thức cũ mở khoá cửa lớn. Sau khi nắm giữ pháp trận hạch tâm, những cánh cửa này thực quá dễ mở, thậm chí còn nhanh hơn khi dùng chìa khoá.

Cửa kim loại mở ra, thiên địa linh khí nồng đậm cuốn tới trước mặt. Đường Tam cảm thấy thân thể mình vì cỗ thiên địa linh khí này mà có chút nóng lên.

Trong kho chứa đầy các loại hộp, đây là nơi chứa nhiều loại linh dược.

Những linh dược này tản mát ra thiên địa linh khí thật sự quá nồng đậm, làm cho không khí nơi này có chút đặc dính.

Hơn nữa, do chủng loại phong phú, nên năng lượng thoát ra có chút hỗn tạp, mà đó là chúng còn được để trong hộp kín.

Đường Tam cảm thụ một lát liền có phán đoán, nơi này chứa chừng mấy trăm loại linh dược, trong đó bất kỳ loại nào cũng có hiệu quả hơn Long Cân Quả mà hắn phục dụng. Với cấp bậc linh dược của Long Cân Quả, nếu ở cửa hàng này thì không có tư cách đặt trong kho bảo mật.

Quá nhiều, thật sự là quá nhiều! Khó trách tu vi Yêu Quái Tộc tăng nhanh như vậy, có thể phục dụng linh dược này, tuyệt đối có trợ giúp vô cùng lớn khi tu luyện, mặc dù Đường Tam có chút hoài nghi, Yêu Quái Tộc bọn họ có thể phát huy hết hiệu quả của những linh dược này hay không. Nếu chúng có thể, cho dù là linh dược cấp thấp nhất, hiệu quả nhất định sẽ không tệ.

Thật sự là chuyện tốt a! Nơi này quả thực là bảo địa.

Đường Tam thở sâu, Huyền Thiên Công vận chuyển, nhanh chóng hấp thu thiên địa linh khí xung quanh vào cơ thể. Chỉ vài lần hít thở, hắn đã cảm thấy huyết mạch chấn động mạnh mẽ. Khá lắm, quả là lợi hại!

Đường Tam không vội, mà trước tiên quan sát cẩn thận một vòng. Tuy rằng thực vật ở thế giới này không giống với Đấu La Đại Lục, nhưng thuộc tính năng lượng không thể che giấu, với năng lực khống chế thực vật cường đại ở kiếp trước, Đường Tam phân biệt chúng khá dễ dàng.

Theo phân tích của hắn, thực vật cùng Tinh Quái Tộc khác nhau, cũng giống như Yêu Quái Tộc cùng Yêu Thú khác nhau. Bọn nó đều là sinh mạng thể, chỉ vì không mở ra linh trí, dù năng lượng có cường độ cao hơn cũng chỉ là thiên tài địa bảo, không thành được Tinh Quái.

Thế nhưng dù là thiên tài địa bảo hay Tinh Quái, bản nguyên đều giống nhau. Mục tiêu đầu tiên trong kế hoạch của Đường Tam chính là thực vật ở kho bảo mật này.

Nếu phán đoán theo phương thức phân chia Yêu Thú, những thực vật thiên tài địa bảo này là cao phẩm, cao nhất tương đương với Cửu giai, đó chính là chí bảo. Nếu bọn nó đạt đến Thần cấp thì tất nhiên sẽ sinh ra linh trí, cho nên không tồn tại thiên tài địa bảo Thần cấp, nếu không bọn chúng là Tinh Quái rồi.

Đường Tam đi đến các tủ hàng thứ nhất, đến trước một tủ thuỷ tinh trong suốt. Bên trong là một cây dây leo màu tím đen. Dây leo này mang theo gai nhọn, tản ra hàn quang u u, nhìn cũng không phải loài lương thiện.

Học viện Cứu Thục có chương trình học về thiên tài địa bảo nhưng không quá đầy đủ. Trong giờ học không nói qua về cây hắc đằng này, nhưng qua bề ngoài, hắn có thể đoán được đại khái tác dụng của nó. Qua Linh Tê Thiên Nhãn, Đường Tam lập tức đoán được phẩm cấp của nó.

Chương 166: Lạc ấn thứ sáu, Lam Ngân Hoàng

Vòng bảo hộ trong suốt trên nắp hộp cũng có pháp trận phòng ngự, nhưng không làm khó được Đường Tam. Hắn đơn giản hoá giải, rồi cẩn thận mở nắp hộp lên.

Khi nắp vừa mở liền phát sinh dị biến, dây leo màu tím như thiểm điện bắn ra, mang theo gai nhọn tràn đầy ác ý bay đến chỗ Đường Tam.

Đường Tam bình tĩnh đối mặt, hiển nhiên là đã có chuẩn bị trước. Tay phải nhanh chóng giơ lên, căn bản không để ý gai nhọn sắc bén kia, cầm nó trong lòng bàn tay.

Gai nhọn không cách nào đâm vào lòng bàn tay Đường Tam, đồng thời hào quang trong mắt hắn sáng lên. Đường Tam vận chuyển Huyền Thiên Công, hấp thu năng lượng trong Thứ Đằng.

Thứ Đằng kịch liệt giãy giụa, nhưng không thoát khỏi Huyền Ngọc Thủ của Đường Tam. Giống như Đường Tam đã đoán, thực vật cùng Yêu Thú giống nhau, Huyền Thiên Công có thể thôn phệ năng lượng trong đó. Ở thế giới này, Huyền Thiên Công dường như đặc biệt có thêm đặc tính thôn phệ. Năng lượng lũ lượt tuôn vào trong cơ thể Đường Tam, dần ngưng tụ thành một lạc ấn mới.

Nhưng làm Đường Tam vui mừng là, lạc ấn hệ thực vật tinh khiết hơn nhiều so với Yêu Thú, có lẽ do chúng là thiên tài địa bảo, bản

thân do thiên địa linh khí thai nghén mà thành, cho nên tương đối thuần khiết.

Đường Tam không thôn phệ hoàn toàn năng lượng trong Thứ Đằng, hắn chỉ cắn nuốt một phần ba năng lượng. Khi lá bắt đầu có dấu hiệu rũ héo, hắn liền đem nó trở về vị trí ban đầu.

Một lạc ấn Tam giai xuất hiện trong cơ thể hắn, bên trong Huyền Thiên Công cũng nhiều hơn một sinh mệnh năng lượng hệ thực vật tinh khiết, nương theo chu trình vận chuyển Huyền Thiên Công mà dần bị hấp thu. Không sai, đây mới là mục đích của Đường Tam. Thông qua hấp thu năng lượng từ thiên tài địa bảo mà hình thành lạc ấn mới, sau đó đem dung hợp với lạc ấn Thanh Ngọc Đằng, làm tăng lên uy lực của nó. Đồng thời, hấp thu những năng lượng này làm cho tu vi của hắn tăng mạnh, hơn nữa còn tẩm bổ thân thể nên cũng làm năng lực chịu đựng tăng lên. Điều này so với hấp thu Yêu Thần biến còn tốt hơn nhiều.

Hắn mới chỉ thử nghiệm, nhưng sự thật chứng minh, phán đoán của hắn là chính xác.

Nơi này có nhiều thiên tài địa bảo như vậy, chỉ cần hắn không thôn phệ đến khô héo, với đặc tính của chúng, tự nhiên sẽ hấp thu thiên địa linh khí trong không khí bổ sung cho bản thân, mà trong kho bảo mật này, không thiếu nhất chính là thiên địa linh khí. Thực vật khô héo sẽ không sinh ra âm thanh, càng không khiến cho ai hoài nghi. Như vậy, Đường Tam ở nơi này tu luyện sẽ làm cho hắn rất nhanh tăng lên.

Hắn cũng không vội vã dung hợp lạc ấn, mà lựa chọn một gốc thực vật Ngũ giai khác để thôn phệ.

Cũng không phải thôn phệ thực vật có cấp bậc năng lượng càng cao

thì tốt, hắn muốn bảo trì hình thái của Thanh Ngọc Đằng. Với kinh nghiệm từ kiếp trước, hắn biết rõ thôn phệ cái gì, số lượng bao nhiêu là phù hợp nhất. Hơn nữa lạc ấn cần tăng lên từ từ, thuộc tính mới tăng phúc toàn diện. Nếu hấp thu năng lượng quá mức mạnh mẽ, Thanh Ngọc Đằng không chịu được mà tan vỡ, đó không phải là kết quả mà Đường Tam muốn.

Với tu vi Lục giai hiện tại, sau khi liên tục hấp thu năm đầu thực vật Ngũ giai và Lục giai, Huyền Thiên Công đã có cảm giác bị trướng. Hẳn là đã tới giới hạn.

Đường Tam khôi phục lại trạng thái nguyên bản của kho bảo mật, rồi đóng cửa lại, cẩn thận rời đi. Lúc này cách thời gian giao ban còn một khoảng thời gian, hắn tìm một góc tối ngồi xuống, bắt đầu vận chuyển Huyền Thiên Công, hấp thu sinh mệnh năng lượng vừa tràn vào trong cơ thể.

Huyền Thiên Công hấp thu những năng lượng này dễ dàng hơn nhiều so với hấp thu năng lượng huyết mạch hỗn tạp của Yêu Thú. Được Huyền Thiên Công tẩm bổ, hắn cảm giác được kinh mạch toàn thân trở nên ấm áp, rất thoái mái, tu vi trong thời gian ngắn cũng tăng lên một khoảng, hiệu quả còn tốt hơn so với tu luyện nửa tháng. Mà đây là tình huống hắn chưa dung hợp lạc ấn.

Đường Tam không có ý định ở đây dung hợp lạc ấn, chủ yếu vì sợ không may bị bại lộ, cũng vì lo lắng khi dung hợp thân thể xuất hiện khác thường gây chú ý.

Rất nhanh đã tới thời gian tuần tra mới, Đường Tam cơ bản đã hấp thu hoàn toàn sinh mệnh năng lượng trong cơ thể. Một cỗ năng lượng khổng lồ hội tụ, tu vi Lục giai của hắn đã tiến đến trung kỳ.

Nhân lúc Đại Lực Viên Yêu tuần tra, Đường Tam lén lút rời đi, lúc

này trời vẫn chưa sáng, nhưng cách lúc mặt trời mọc còn không xa.

Đường Tam men theo đường cũ, leo tường mà ra. Khi hắn trở về học viện Cứu Thục, trời đã dần sáng tỏ.

Hắn không có nghỉ ngơi, thời gian không đợi a! Nghỉ ngơi vẫn là nên đợi đến lúc làm công ngày mai rồi nói tiếp. Khoanh chân ngồi xuống giường, Đường Tam bắt đầu dung hợp năm lạc ấn kia.

Vì hắn chỉ hấp thu một bộ phận năng lượng của thực vật, nên trong cơ thể hắn hình thành năm lạc ấn cấp độ không cao lắm, đều khoảng Tam giai, cao nhất chỉ có một cái là Tứ giai.

Đối với Đường Tam, thôn phệ sinh mệnh năng lượng hiện tại là thích hợp nhất, bởi vì bản thân Thanh Ngọc Đằng có cấp độ quá thấp.

Lạc ấn thứ nhất là Thứ Đằng có cấp độ Tam giai, màu thanh ngọc. Khi hai lạc ấn tiếp xúc rồi đối kháng, sinh ra một phạm vi nhỏ năng lượng chấn động kịch liệt. Thanh Ngọc Đằng dường như lép vế hơn, rất nhanh đã bị Thứ Đằng chiếm lĩnh, dung hợp.

Dùng tu vi của Đường Tam, khống chế quá trình dung hợp Tam giai lạc ấn rất dễ dàng, rất nhanh, lạc ấn thứ sáu đạt đến Tam giai. Tiếp theo là dung hợp cùng một lạc ấn Tam giai khác.

Tam giai dung hợp với Tam giai thì càng dễ dàng, toàn bộ quá trình xảy ra rất nhanh. Một cái, rồi lại một cái, đến khi Đường Tam dung hợp toàn bộ các lạc ấn vào cơ thể thì huyết mạch lạc ấn thứ sáu đã đạt đến Tứ giai. Sắc trời đã sáng rõ, quá trình kết thúc thuận lợi, do chúng đều là thực vật, nên dung hợp cũng không khó khăn.

Hào quang trong mắt sáng lên, tay phải hất ra, một cây dây leo lam

tử sắc chui ra từ lòng bàn tay, mang theo vẳn đen tràn ra phía ngoài.

Dây leo to như cánh tay thô, vô cùng cứng cỏi. Đường Tam thử một lát, dây leo có thể lan ra dài nhất chừng hai mươi mét.

Chỉ cần ý niệm động, trên dây leo lập tức có gai nhọn nhô ra. Khi Đường Tam vận chuyển Huyền Thiên Công, đem năng lượng rót vào trong đó, dây leo lập tức biến thành một thanh trường thương.

Tay phải huy động, từng cây dây leo chui ra, ở trên không trung đan xen lẫn nhau tạo thành một cái lưới lớn.

Hắn không khỏi nhớ đến chuyện xưa. Kiếp trước, vũ hồn hắn hay sử dụng là Lam Ngân Thảo. Bốn hồn kỹ đầu của Lam Ngân Thảo trước mắt dây leo này đã có thể mô phỏng ba cái. Tuy cường độ cùng đặc tính khác Lam Ngân Thảo, nhưng đại thể khá giống nhau.

Vũ hồn Lam Ngân Thảo, trước khi tiến hoá thành Lam Ngân Hoàng, bốn hồn kỹ đầu theo thứ tự là quấn quanh, ký sinh, chu lưới trói buộc và lam ngân tù lung.

Hiện tại chỉ có ký sinh là không thi triển được, nhưng gai nhọn có trong hồn kỹ ký sinh đã có thể triển khai. Có thể nói bây giờ hắn đã khôi phục được sáu bảy phần bộ dáng Lam Ngân Thảo. Đây mới là tồn tại Đường Tam quen thuộc nhất. Đã quen thuộc thì điều khiển rất thuận lợi, càng thêm thực dụng.

Buổi sáng đã đến, cửa phòng Đường Tam vang lên tiếng gõ.

"Còn chưa lên sao? Cần phải tu luyện rồi." Thanh âm của Độc Bạch truyền đến.

Trên mặt Đường Tam hiện lên một nụ cười, một ngày mới đã bắt đầu, một khởi đầu mới đã tiến hành, cảm giác thật sự rất không tồi. Vài ngày tiếp theo, lạc ấn thứ sáu có thể tăng lên Lục giai rồi. Lạc ấn này, lấy vũ hồn kiếp trước của hắn mệnh danh đi, kêu nó là Lam Ngân Hoàng.

Một ngày nào đó, mình sẽ để cho Lam Ngân Hoàng này khôi phục vinh quang giống kiếp trước.

Chương 167: Lần thứ hai rèn luyện, xuất phát!

Mấy ngày kế tiếp, Đường Tam bận rộn nhiều việc, ban ngày làm công, tu luyện, buổi tối lại đến kho bảo mật tiếp tục tu luyện.

Sinh mệnh năng lượng tẩm bổ thân thể thật sự quá tốt, đã có kho bảo mật học viện Gia Lý, Đường Tam về sau cũng không cần mua thiên tài địa bảo để tu luyện.

Hắn không những hấp thu năng lượng cây dây leo để tăng lên cấp độ lạc ấn, mà còn có thể hấp thu năng lượng thiên tài địa bảo để tẩm bổ bản thân. Chỉ năm này trôi qua, hắn đã có cảm giác thoát thai hoán cốt.

Thầy trò học viện Cứu Thục đều cảm thấy, Đường Tam gần đây đã trổ mã, cao lớn hơn, thân thể tựa hồ cũng rắn chắc hơn, ngũ quan nảy nở hơn nhiều, càng nhìn càng thuận mắt.

Cuối cùng cũng tới lúc xuất phát đi rèn luyện lần hai.

Sáng sớm, năm người Đường Tam chỉnh đốn, chuẩn bị xuất môn.

Ăn qua điểm tâm, Quan Long Giang gọi năm người lại một chỗ.

"Ta biết lần trước các ngươi có thu hoạch rất lớn, thực lực cũng tăng lên nhiều, nhưng ta muốn nói rằng, thành công lần trước có thành phần vận khí rất lớn, nhưng vận khí tốt không phải lúc nào

cũng đi theo các ngươi." Nói đến đây, dường như ý thức được điều gì đó, Quan Long Giang vô thức nhìn thoáng qua Độc Bạch, ho khan một tiếng mới nói tiếp, "Cho nên, các ngươi phải nhớ kỹ, lần rèn luyện này không chỉ vì tăng lên kinh nghiệm thực chiến của các ngươi, quan trọng hơn là để cho các ngươi biết thế nào là xu cát thị hung. Bảo vệ tốt chính mình mới có thể sinh tồn. An toàn vĩnh viễn là ưu tiên hàng đầu, chỉ khi sống được mới có tương lai."

Nói đến đây, hắn dừng lại một chút, nhìn về Vũ Băng Kỷ, nói: "Băng Kỷ, ngươi là Đại sư huynh, nhất định phải làm gương cho các sư đệ, sư muội, là người dẫn đầu, phải lấy an toàn làm trọng, ngươi hiểu chưa?"

"Vâng, lão sư." Vũ Băng Kỷ cung kính đáp, nhưng ánh mắt lại liếc Đường Tam một cái. Dẫn đội, đây là việc hắn có thể làm sao? Chỉ sợ là trên danh nghĩa a. Quan Long Giang nhìn theo ánh mắt Vũ Băng Kỷ, nhìn chăm chú vào Đường Tam: "Tiểu Đường, ta biết ngươi nhiều mưu kế, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, dù ngươi thông minh cỡ nào, có thiên phú ra sao cũng không thể tuỳ ý mạo hiểm, bởi vì có liên hệ đến sinh mệnh đồng đội của ngươi. Lần trước các ngươi bị thương cũng nhiều. Khi ngươi xúc động muốn mạo hiểm, phải nhớ rõ thời khắc suýt nữa táng thân trong miệng hổ."

"Vâng, Quan lão sư." Đường Tam đáp một tiếng.

Lúc này hắn căn bản không tập trung được, trong lòng còn đang tính thời gian bên Mỹ công tử xuất phát. Đúng vậy, dù không cùng thời gian nhưng điểm đến giống nhau, hắn muốn quan sát nhiều hơn, duy trì khoảng cách nhất định với Mỹ công tử, không thể đến quá gần, tránh việc bại lộ. Cũng không thể rời đi quá xa, vạn nhất nàng gặp nguy hiểm, mình không kịp tới giúp nàng thì phải làm sao?

"Tốt, lên đường đi." Quan Long Giang tất nhiên nhìn thấy Đường Tam không tập trung, trong lòng cũng rất bất đắc dĩ, hắn có nghe được mình nói gì không?

Nói lần trước bọn họ gặp may, nhưng với Độc Bạch chỉ có tu vi Tam giai, bọn họ đã có thể đào thoát từ trong miệng Sáp Sí Hổ, mà còn giết được một đầu Thất giai đỉnh phong, thu hoạch cũng lớn hơn nhiều so với hai tổ kia. Nhất là Độc Bạch cùng Cố Lý tiến giai, làm cho toàn bộ học viện Cứu Thục rất phấn khởi.

Tổ chức vốn muốn đem Độc Bạch cùng Cố Lý đi tới địa phương an toàn hơn, nhưng Thiên Hồ Biến cùng Thì Quang Biến tăng lên, chuyện này tạm thời gác lại, bởi vì nơi này có lẽ thích hợp cho bọn họ tu luyện.

Hiện tại Độc Bạch đã đến Tứ giai, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh đều Ngũ giai, Đường Tam và Vũ Băng Kỷ là Lục giai. Một tiểu đội như vậy, tổ chức Cứu Thục cũng không có mấy cái.

Vũ Băng Kỷ là đệ tử đích truyền của Quan Long Giang, đệ tử này tiến bộ như thế nào, Quan Long Giang đều biết rất rõ.

Đối với việc Đường Tam chỉ điểm Vũ Băng Kỷ khống chế Băng nguyên tố, Quan Long Giang cũng biết, Vũ Băng Kỷ không giấu giếm chuyện gì với hắn. Quan Long Giang khi biết được bí quyết trong đó cũng phải cảm thán. Hắn thậm chí cảm thấy, Đường Tam giống lão sư của Vũ Băng Kỷ hơn mình. Mà từ khi Đường Tam đến, tuy rằng Vũ Băng Kỷ không tấn giai nhưng thực lực tăng lên cực nhanh.

Đối với cảm ngộ cùng ứng dụng Băng nguyên tố như vậy, bây giờ Vũ Băng Kỷ đã tiếp cận Lục giai đỉnh phong, đột phá Thất giai chỉ còn là vấn đề thời gian.

Đây đều là cải biến sau khi Đường Tam đến, vì thế, tổ chức đã điều tra nhiều lần lai lịch của hắn, nhưng kết quả cũng không khác gì.

Quan Long Giang không nói cho Đường Tam biết, Cứu Thục cũng muốn đưa lão sư vỡ lòng Vương Duyên Phong cùng ba huynh đệ Vương gia và Lăng Mộc Tuyết đi. Quan Long Giang cũng muốn nhìn một chút, xem trong bọn họ còn có thiên tài nào như Đường Tam không.

"Lên đường đi!" Quan Long Giang ra lệnh, tiểu đội Đường Tam chính thức xuất phát đi rèn luyện lần hai. Các học viên đều nhìn bọn họ, thu hoạch lần đầu của tiểu đội này các học viên đều rất rõ ràng. Cho nên lúc đi lịch luyện, các học viên đều nghĩ, những việc nhóm Đường Tam làm được, bọn họ cũng làm được, dù không làm được, cũng không kém quá nhiều.

Nhưng sự thật chênh lệch rất xa! Bọn họ đã rất cố gắng, nhưng khi đối mặt với Yêu Thú vẫn là luống cuống tay chân. Nếu như không có các sư phụ ứng cứu kịp thời, bọn họ nhất định sẽ xuất hiện đại thương vong. Còn thu hoạch càng khó nói lên lời.

Hiện tại tiểu đội Đường Tam muốn đi rèn luyện lần hai, tất cả mọi người muốn nhìn một chút, rốt cuộc là bọn họ vận khí tốt, hay năng lực của bọn họ siêu việt hơn.

Cũng không phải không có người muốn gia nhập tiểu đội này, thí dụ như Trương Bạch Bân bị Cố Lý đánh tơi bời vô cùng muốn gia nhập. Hắn thật không hiểu, tại sao đi rèn luyện về, bại tướng dưới tay mình lại đánh mình đến nỗi không thể hoàn thủ.

Các lão sư cũng xác định, kiểm chứng lại một lần năng lực của tiểu đội Đường Tam, sau đó cân nhắc phân lại tổ đội.

Rời khỏi học viện Cứu Thục, tiến vào Gia Lý Sơn Mạch, mọi người đều quen đường mà đi.

Vũ Băng Kỷ đi tuốt ở đằng trước, Trình Tử Chanh phi hành tầm thấp, Cố Lý cùng Độc Bạch đi ở giữa, Đường Tam đi cuối cùng. Năm người rất nhanh đi về phía trước, cũng nhanh chóng khuất sau núi rừng.

"Độc Bạch, ngươi cảm thấy vận khí lần này của chúng ta thế nào?" Cố Lý đụng đụng Độc Bạch bên cạnh mình, hỏi.

Độc Bạch hắc hắc cười, đáp: "Có ta ở đây, chúng ta đương nhiên thuận buồm xuôi gió a! Tốt không thể tốt hơn."

Cố Lý nhếch miệng nói: "Vật biểu tượng, ta phát hiện gần đây ngươi rất thoải mái a!"

Gần đây tinh thần của Độc Bạch quả là khác trước. Trước đây hắn bị mọi người gọi là vật biểu tượng, nhưng kỳ thật cái gì cũng kém nhất, chính hắn cũng có cảm giác không ngẩng đầu lên được. Nhưng khoảng thời gian này trông hắn thần thái sáng láng, ngẫu nhiên có thể trêu chọc sư huynh, sư tỷ, hoạt bát hơn nhiều.

"Ta tin ở thực lực, ngươi hiểu không?" Độc Bạch có chút đắc ý nói.

Tinh Thần Lực tiếp tục tăng trưởng, thực lực được đề thăng, tốc độ Tinh Thần Lực hoá lỏng cũng không ngừng tăng, Tử Cực Ma Đồng cũng có hiệu quả rõ ràng, những thứ này hắn đều cảm nhận được. Hắn biết mình nhất định có thể đột phá Ngũ giai, hắn tự tin như vậy, tinh thần làm sao có thể không tốt? Hơn nữa, hắn có thể ứng dụng Tử Cực Ma Đồng đánh sâu vào tinh thần của đối phương, không giống trước kia trói gà không chặt.

Đi khoảng chừng hai giờ, bọn họ đã tiến sâu vào Gia Lý Sơn Mạch. Vũ Băng Kỷ hạ lệnh nghỉ ngơi, năm người tìm một nơi có địa thế tương đối cao, dừng lại nghỉ.

Chương 168: Cải tiến cơ quan ám khí

Đường Tam nói: "Lúc làm công ở học viện Gia Lý, ta có nghe nói bên đó cũng có một nhóm đệ tử đến Gia Lý Sơn Mạch rèn luyện, rất có thể sẽ đến cùng một nơi với chúng ta. Chanh tử sư tỷ, khi ngươi đi trinh sát, có cơ hội thì quan sát bọn họ một chút, xem bọn họ có ở gần chúng ta không, nếu có thì đang ở nơi nào. Tốt nhất là chúng ta nên biết rõ phương hướng của bọn họ, sau đó bảo trì một khoảng cách nhất định."

"Được. Bọn họ rất mạnh sao?" Trình Tử Chanh rất có hứng thú hỏi thăm.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Rất mạnh."

Hoàng Kim Sư Tử Cẩu là Bát giai, là đối thủ bọn họ không thể đối phó, tất nhiên là dưới tình huống không có trấn trưởng lão sư giúp đỡ.

Qua đối thoại giữa Hoàng Kim Sư Tử Cẩu và Mỹ công tử, bọn họ bên kia là không có lão sư đi cùng. Dù sao, Hoàng Kim Sư Tử Cẩu là người thừa kế Hoàng kim huyết mạch, nếu suy nghĩ của Đường Tam chính xác, Mỹ công tử là Yêu Hoàng huyết mạch, có đỉnh cấp huyết mạch tồn tại, tổ hợp như vậy có thể tự bảo vệ mình khi đối mặt với Cửu giai Yêu Thú.

Vũ Băng Kỷ hơi cau mày, nói: "Sao lúc trước ngươi không nói?"

Đường Tam nói: "Ta sợ các sư phụ lo lắng quá mức, ảnh hưởng đến việc chúng ta đi rèn luyện. Chúng ta có Chanh tử sư tỷ trinh sát, chỉ cần duy trì khoảng cách nhất định với bọn họ, hẳn là không có vấn đề gì. Thực lực của chúng ta cũng không giống lúc trước. Ta còn có thứ muốn đưa cho các ngươi."

Nói xong, Đường Tam từ túi trữ vật của mình lấy ra vài đồ vật.

Nhìn từng kiện đồ vật đen như mực, tản ra vài điểm kim quang, mọi người đều có chút kinh ngạc. Những đồ vật này nhìn qua dường như là vũ khí, nhưng bọn họ chưa từng thấy chúng bao giờ.

"Cái này là ..." Vũ Băng Kỷ kinh ngạc nói với Đường Tam.

Đường Tam đáp: "Đây là vũ khí do ta cùng trấn trưởng lão sư cùng nhau nghiên cứu, lúc đầu là muốn trang bị cho Độc Bạch sư huynh, để hắn có thêm lực chiến đấu. Về sau ta nghĩ không thể bên trọng bên khinh, nên làm cho mọi người một ít. Những vật này gọi là ám khí, chúng đều thông qua một bộ phận cơ quan mà phóng ra, cho nên người bình thường cũng sử dụng được, uy lực tương đối lớn. Ta căn cứ vào đặc điểm của mỗi người các ngươi mà lựa chọn chế tạo. Chanh tử sư tỷ, hai thứ này là của ngươi."

Nói xong, Đường Tam đưa một ám khí hình cung nỏ có dây đeo đưa cho Trình Tử Chanh, còn có một đồ vật hình ống dài.

Bởi vì thời gian cấp bách nên số lượng ám khí chế ra có hạn, một số ám khí có uy lực cường đại cũng cần nhiều thời gian hơn để chế tạo. Bản thân Đường Tam cũng không đủ bộ, chớ nói đến phân cho mỗi người một bộ.

"Đây là cái gì?" Nhìn thấy đồ chơi mới, người trẻ tuổi đương nhiên rất có hứng thú.

Trình Tử Chanh tiếp nhận hai kiện ám khí, chúng khá nặng, phía trên toả ra hàn quang lập loè, càng thêm phần thần bí. Đường Tam mỉm cười nói: "Đây là Vô Thanh Tụ Tiễn (*). Ngươi đeo nó trên lưng, nhìn kỹ ba mũi tên này, khi ngươi cúi đầu, những mũi tên này sẽ từ sau đầu ngươi bắn ra, nếu ngươi bắn ra trong lúc phi hành, uy lực sẽ càng lớn. Khuyết điểm chính là chỉ có một lần bắn, muốn phóng tiếp thì cần lắp thêm mũi tên. Những ám khí này đều được làm từ Ô Kim, vô cùng trân quý, cho nên khi bắn xong cần chú ý thu tên lại. Ta đưa cho các ngươi chỉ có hai phần mũi tên, nếu như dùng hết không thu lại thì không còn nữa."

* Trong các bản convert ám khí này được dịch là nỏ đeo cúi đầu. Mình thấy nó khá giống với Vô Thanh Tụ Tiễn trong Phần 1 Đấu La Đại Lục nên mình để tên như vậy. Mọi người cho mình nhận xét nha, nếu có tên nào hay hơn thì nói cho mình biết với nhé!

"Kiện kia là Hàm Sa Xạ Ảnh, tương đối nhẹ, đeo trên cổ tay phải, chỉ cần ngươi vẩy cổ tay, ám tiễn sẽ bắn ra. Nơi này có cơ quan, có thể quyết định số lượng ám tiễn bắn ra là một mũi hay ba mũi."

Khi giảng thuật phương pháp sử dụng ám khí cho mọi người, trong lòng Đường Tam có điểm hoài niệm, dường như đã quay trở lại kiếp trước. Năm đó hắn từng bước đi tới đỉnh phong, ám khí tạo ra có tác dụng vô cùng trọng yếu. "Trước khi sử dụng hai kiện ám khí này, ta đề nghị ngươi bổ sung năng lượng cho bọn nó. Cái gọi là bổ sung năng lượng chính là đem huyết mạch chi lực của ngươi truyền vào bên trong pháp trận, để cho nó tích luỹ. Như vậy, lúc ngươi bắn tên, uy lực sẽ được tăng cường trên phạm vi lớn. Huyết mạch chi lực khác nhau sẽ có tăng phúc khác nhau với ám khí, điều này ta đã thử qua."

Không sai, ám khí lần này Đường Tam tạo nên khác biệt lớn nhất so

với kiếp trước là ở pháp trận. Có thể nói đây là bản cải tiến, hắn muốn chúng có tác dụng càng lớn.

Ở Đấu La Đại Lục, sau khi hắn thành thần vạn năm xuất hiện Hồn Đạo Khí, Đường Môn do hắn sáng lập đã đem Hồn Đạo Khí lên đến đỉnh cao. Hồn Đạo Khí cường đại là ám khí phụ gia thêm nhiều đồ vật phức tạp, ví dụ như pháp trận hạch tâm. Đương nhiên còn có tồn tại cường đại hơn, như Hồn Đạo Khí có uy năng huỷ thiên diệt địa.

Nhưng vấn đề là, Đường Tam sớm đã thành Thần, cũng có học được phương pháp chế tạo Hồn Đạo Khí kia. Hắn chỉ biết lý thuyết, nhưng thực hành chế tạo Hồn Đạo Khí, hắn cũng chưa từng thử.

Bởi vậy, ở kiếp này hắn chỉ biết lý luận, những ám khí này là hắn dựa vào lý luận mà làm ra, làm thế nào để kết hợp pháp trận với ám khí cũng là tự hắn nghĩ ra. Quan trọng hơn, năng lượng ở thế giới này không giống với Đấu La Đại Lục, cho nên lúc chế tạo pháp trận, hắn muốn kết hợp nó với năng lượng huyết mạch ở nơi này.

Do đó ám khí bản cải tiến này có uy lực cường đại hơn rất nhiều. Huyết mạch chi lực khác nhau có thể sinh ra hiệu quả khác nhau, đây là điểm thần kỳ nhất. "Huyết mạch chi lực khác nhau có hiệu qủa khác nhau, đây là ý gì?" Vũ Băng Kỷ tò mò hỏi.

Đường Tam nói: "Nói đơn giản, nếu là Chanh tử sư tỷ sử dụng, sau khi gia tăng thêm huyết mạch chi lực của nàng, mũi tên bắn ra có có đặc điểm của Kim Bằng Biến. Mũi tên bay ra tốc độ đặc biệt nhanh, hơn nữa còn có thuộc tính sắc bén của Kim Bằng Biến, lực xuyên thấu cũng sẽ cường đại hơn. Còn nếu là Đại sư huynh sử dụng, như vậy, sau khi được tăng thêm huyết mạch chi lực của Băng Tinh Biến, mũi tên ngươi bắn ra sẽ có thuộc tính Băng."

"Còn có thể như vậy sao? Trấn trưởng đã nghiên cứu pháp trận đến trình độ này?" Trình Tử Chanh liếc hai kiện ám khí trong tay, trên mặt có một pháp trận hạch tâm rất nhỏ, còn có vầng sáng nhàn nhạt lưu chuyển, mặt không thể tưởng tượng được.

Phải biết rằng, bên trong học viện Cứu Thục cũng có tiết học pháp trận, nhưng chúng đều dễ hiểu, các sư phụ cũng không có nhiều lý giải với pháp trận, không nghĩ tới trấn trưởng vậy mà có thể làm ra pháp trận thần kỳ như thế.

Đường Tam cầm một vật tương đối lớn đưa cho Độc Bạch, nói: "Cái này là của ngươi, Độc Bạch sư huynh. Bởi vì thời gian gấp gáp nên chúng ta chỉ làm cho ngươi Chư Cát Thần Nỏ. Về sau có nhiều thời gian hơn, ta sẽ giúp ngươi trang bị toàn bộ."

Độc Bạch hưng phấn tiếp nhận hai cái Chư Cát Thần Nỏ, khá nặng, nhưng rất tốt để rèn luyện thể lực, sử dụng nó cũng không có vấn đề.

"Chư Cát Thần Nỏ này sử dụng như thế nào?" Hắn tò mò hỏi.

Đường Tam nói: "Sau khi ngươi rót huyết mạch chi lực vào, trực tiếp bóp cò là được. Nếu nói thuần uy lực, nó là ám khí mạnh nhất ở đây. Mỗi lần bắn Chư Cát Thần Nỏ có thể bắn ra ba mươi sáu tiểu tiễn. Ta rất mong chờ hiệu quả của nó dưới sự trợ giúp của Thiên Hồ Biến. Ta cảm thấy ngươi không cần ngắm bắn cũng trúng, Thiên Hồ Chi Nhãn khống chế số mệnh sẽ mang bọn nó tới chỗ đối thủ. Đương nhiên, nếu ngươi ngắm bắn thì hiệu quả được đảm bảo hơn. Ta chỉ cho ngươi sử dụng như thế nào."

Nói xong, hắn phân biệt đưa cho Đại sư huynh và Cố Lý mỗi người một kiện ám khí, đều là Hàm Sa Xạ Ảnh.

Chương 169: Ám khí tăng thêm Yêu Thần biến

"Thời gian gấp gáp, với thực lực của các ngươi, không có ám khí cũng không sao. Nhất là Đại sư huynh, khi ngươi kiệt sức có thể sử dụng ám khí bảo hộ bản thân."

Mọi người cất kỹ ám khí của mình, trên mặt đều có chút kinh ngạc. Đường Tam đưa cho bọn họ một ít mũi tên, sau đó hướng dẫn bọn họ sử dụng ám khí.

"Đồ vật này có uy lực rất mạnh? Khoảng cách công kích là bao nhiêu?" Cố Lý vừa quan sát ám tiễn vừa tò mò hỏi.

Đường Tam nói: "Khoảng cách công kích của Hàm Sa Xạ Ảnh chừng ba mươi mét, uy lực là nhỏ nhất trong số các ám khí ở đây, khống chế nó khá dễ dàng. Vô Thanh Tụ Tiễn có hiệu quả trong khoảng năm mươi mét, Chư Cát Thần Nỏ là xa nhất, có thể công kích ngoài trăm mét, nhưng cần phải ngắm trúng. Ta cảm thấy Thiên Hồ Biến của Độc Bạch sư huynh rất thích hợp với Chư Cát Thần Nỏ, xác xuất bắn trúng rất lớn. Đại sư huynh, phiền ngươi ngưng tụ băng thuẫn làm bia ngắm cho mọi người thử xem, sau đó ta dựa theo Yêu Thần biến của các ngươi chỉnh sửa lại một chút, cũng để các ngươi nắm giữ đặc tính khi kết hợp Yêu Thần biến và ám khí lại với nhau."

Đường Tam kỳ thật đã thí nghiệm qua hiệu quả khi kết hợp ám khí và Yêu Thần biến khác nhau, lúc đó hắn rất kinh hỷ, chế tạo ám khí

ở thế giới này thật vi diệu, cách biệt một trời một vực so với năm đó ở Đấu La Đại Lục. Yêu Thần biến có thuộc tính khác nhau đối với ám khí có tác dụng khác nhau, làm cho ám khi có thể phát huy trăm ngàn hiệu quả khác biệt.

"Ta thử trước." Trình Tử Chanh kích động nói.

Dưới sự trợ giúp của Đường Tam, nàng đeo Vô Thanh Tụ Tiễn lên người.

Vũ Băng Kỷ ngưng tụ tường băng dày chừng nửa xích, dựng chắc chắn trên mặt đất.

"Đại sư huynh, ta đến đây!" Trình Tử Chanh cười hì hì giơ tay lên, kim quang trên người hiện ra, thi triển Kim Bằng Biến. Sau đó, nàng rót huyết mạch chi lực của mình vào pháp trận hạch tâm, lập tức, một vòng sáng kim sắc phát ra từ ám tiễn ở trên cổ tay, pháp trận hạch tâm cũng càng sáng rõ ràng, toát lên một vẻ thần bí. Trong nháy mắt, ba tiểu tiễn nương theo thanh âm rất nhỏ nhanh chóng bắn ra.

"Phanh!"

Vũ Băng Kỷ đang tập trung tinh thần quan sát, đột nhiên, cảm giác nguy hiểm chợt đến, sau đó hắn đã bị kéo sang một bên.

Ba đạo quang ảnh kim sắc xẹt qua người hắn, biến mất sau lưng trong chớp mắt. Vũ Băng Kỷ cảm nhận rõ ràng lưng mình thấm đẫm mồ hôi, lạnh cả sống lưng.

Độc Bạch cùng Cố Lý đang hưng phấn cũng lập tức ngốc trệ, khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Tử Chanh trắng bệch.

Người kéo Vũ Băng Kỷ là Đường Tam, người khác không rõ uy năng của ám khí, nhưng người chế tác như hắn sao lại không hiểu.

Bản thân Ô Kim đã có lực xuyên thấu mạnh, huống chi được bổ sung thêm cơ quan linh hoạt, cùng Kim Bằng Biến gia tăng sắc bén và tốc độ cao.

Mấy người kia căn bản không nhìn thấy hình dạng mũi tên thì tường băng đã bị bắn thủng, phía trên có ba lỗ rất rõ ràng, hơn nữa xung quanh ba lỗ đó đều bị rạn nứt, có thể thấy được ba mũi tên này xuyên thấu mạnh như thế nào.

Lúc nãy Đường Tam có nói, trong ba loại ám khí ở đây, nó có uy lực nhỏ nhất.

Cái này gọi là uy lực nhỏ nhất?

"Chanh tử sư tỷ, ta thấy ngươi nên đi tìm lại mũi tên, đừng vứt đi như vậy." Đường Tam nhắc nhở Trình Tử Chanh. Trình Tử Chanh có chút run rẩy nói: "Đại sư huynh, ngươi ... ngươi không sao chứ?"

Vũ Băng Kỷ xem như trấn định nói: "Chanh tử, ta rất tốt. Không nghĩ tới vật nhỏ này có uy lực lớn như vậy."

Đường Tam cười nói: "Kim Bằng Biến phụ gia thêm hiệu quả sắc bén và tốc độ cao. Bản thân Hàm Sa Xạ Ảnh không có uy lực lớn như vậy. Được Kim Bằng Biến phụ trợ, uy năng của nó tăng lên ít nhất là gấp đôi. Nếu phóng tên lúc phi hành, uy lực sẽ càng lớn hơn. Nếu như sư tỷ sử dụng Vô Thanh Tụ Tiễn, uy lực càng lớn hơn."

Vũ Băng Kỷ hít sâu một hơi, nói: "Tiểu Đường, ngươi rốt cuộc là quái vật như thế nào?" Độc Bạch nhìn bọn họ, lại nhìn Chư Cát Thần Nỏ trong tay mình, quả thực có chút không khống chế được

cảm xúc.

Một giờ sau, khi mọi người đều quen thuộc với ám khí của mình, hơn nữa được tự mình thí nghiệm, nói bọn họ yêu thích không buông tay cũng không sai.

Yêu Thần biến có hiệu quả phụ trợ rất lớn, việc duy nhất bọn họ phải làm là sớm rót năng lượng vào. Năng lượng được rót vào một lần ước chừng có thể duy trì một ngày. Sau một ngày, năng lượng trong pháp trận sẽ tự động biến mất, cần phải bổ sung thêm mới có thể tiếp tục sử dụng.

Cũng không phải Đường Tam không khắc được pháp trận dự trữ, nhưng nếu bổ dung thêm hiệu quả này, yêu cầu với pháp trận rất cao, thứ nhất là không có nhiều thời gian, thứ hai là ám khí tương đối nhỏ, chế tác rất khó khăn, cũng không cần phải quá vội.

Độc Bạch là người hưng phấn nhất, hắn ôm Chư Cát Thần Nỏ như bảo bối của mình, quả thực rất si mê.

Chư Cát Thần Nỏ trong tay hắn, dù uy lực không được tăng lên, nhưng được bổ sung vận khí, tỉ lệ bắn trúng có thể nói là kinh khủng. Dù Vũ Băng Kỷ đối diện với Độc Bạch, nếu như Chư Cát Thần Nỏ bắn ra. Đại sư huynh không chết cũng bị trọng thương. Chư Cát Thần Nỏ có thêm vận khí, có thể nói là được Thần trợ giúp.

Cố Lý cọ cọ vai Đường Tam, yêu cầu hắn đáp ứng làm cho mình thêm vài kiện ám khí. Mấy người khác nhìn Đường Tam con mắt cũng sáng lên. Ám khí xuất hiện, có thể nói làm chỉnh thể thực lực bọn họ tăng lên thật lớn.

"Sư huynh, sư tỷ, liên quan đến ám khí, ta hy vọng các ngươi có thể giúp ta giữ bí mật, đừng nói với bất kỳ ai, cũng chỉ giới hạn trong

tiểu đội chúng ta. Chủ yếu là vì ám khí chế tạo vô cùng khó khăn, hơn nữa đây cũng là bí mật của ta và trấn trưởng lão sư." Đường Tam nghiêm túc nói.

Hắn biết, trước khi mình trở nên cường đại, đem ám khí sử dụng là việc rất không nên. Những thứ khác không nói, riêng tổ chức Cứu Thục sẽ thêm hoài nghi hắn.

Nhưng giờ hắn không đủ mạnh, chỉ có thể dùng ám khí lấp đầy chỗ còn thiếu. Mà đến khi hắn thành Thần cũng không cần sử dụng ám khí nữa. Đây là hành động bất đắc dĩ.

Thế giới này lý giải pháp trận quá đơn giản, ám khí ở nơi này thực ra cũng không cần cải tiến. Nhưng hắn chỉ có một người, cũng không thể không ăn không ngủ chế tạo ám khí. Cho nên hắn nghĩ không cần cấp ám khí cho toàn bộ nhân loại, làm như vậy rất có thể sẽ mang đến đại nạn.

Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Đây chính là đạo lý. Vạn nhất ám khí rơi vào tay Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc, chẳng phải bọn họ sẽ như hổ mọc thêm cánh.

Cho nên sau khi cẩn thận suy nghĩ, Đường Tam quyết định tạm thời chưa truyền lại ám khí, chỉ giới hạn cho đồng bạn thân thiết sử dụng, coi như là đền bù việc mình hấp thu huyết mạch chi lực của bọn họ.

"Nghỉ ngơi khá tốt rồi, chuẩn bị lên đường thôi!" Vũ Băng Kỷ vuốt ám tiễn trên cổ tay, hắn vô cùng thích đồ vật nhỏ này. Vừa rồi thử nghiệm, nếu như Trình Tử Chanh dùng Kim Bằng Biến phóng ra có thể xuyên qua ba tầng băng thuẫn hoặc tường băng. Uy lực quả thực khủng bố!

Đường Tam nhìn Trình Tử Chanh, nói: "Chanh tử sư tỷ, ngươi lên không trung quan sát một lát, lấy chúng ta làm trung tâm, quan sát xem có đệ tử học viện Gia Lý hay không. Nếu như có liền báo cho chúng ta biết."

"Được."

Trình Tử Chanh gật đầu. Hiện tại nàng càng lúc càng có hảo cảm với Đường Tam. Đường Tam đến làm bọn họ tiến bộ rất nhiều. Hơn nữa hôm nay chỉ có nàng cùng Độc Bạch có hai kiện ám khí.

Trình Tử Chanh thi triển Kim Bằng Biến, lặng yên lên không. Bốn người còn lại tiếp tục lên đường, tiến sâu vào Gia Lý Sơn Mạch.

Chương 170: Phát hiện đoàn đội Gia Lý

Có thêm ám khí thực lực của đoàn đội tăng lên không ít. Đường Tam vừa đi vừa thảo luận với bọn họ sử dụng ám khí như thế nào, nhất là khi phối hợp chiến đấu, lúc nào sử dụng ám khí thì có hiệu quả nhất.

Băng tinh biến, Thiên Hồ Biến, Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến, tứ đại huyết mạch có hiệu quả phụ trợ khác nhau. Kết hợp các ám khí lại, bọn họ có thể tạo thành một tử trận cho đối phương.

Trình Tử Chanh mỗi nửa giờ quay lại hội họp với bọn họ. Lần thứ hai đi trinh sát, nàng đã phát hiện đoàn đội học viện Gia Lý: "Phát hiện. Bảy người, cách chúng ta chừng năm cây số. Ta chỉ nhìn từ xa, không đến gần bọn họ, sợ bị bọn họ phát hiện." Trình Tử Chanh nói tình hình cho mọi người. Kím Sí Đại Bằng Điểu trên không có thị lực phi phàm, có thể sánh ngang với năng lực phi hành.

"Ân, sư tỷ, ngươi tiếp tục quan sát bọn họ từ xa, nếu như bọn họ có hành động, ngươi trở lại nói với chúng ta. Chúng ta chỉ cần bảo trì khoảng cách nhất định với bọn họ thì sẽ không gặp mặt." Đường Tam nói với Trình Tử Chanh.

Phát hiện ra người của học viện Gia Lý, Đường Tam âm thầm thở phào một hơi. Lần rèn luyện này, mục đích lớn nhất chính là bảo hộ Mỹ công tử, bất cứ giá nào cũng không để nàng gặp nguy hiểm.

Ngày đầu tiên, nhóm Đường Tam cũng không gặp phải bất kỳ Yêu

Thú nào. Không biết có phải do Thiên Hồ Chi Nhãn tiến giai mà vận khí của bọn hắn cũng tốt hơn không.

Ân, còn có Thiên Hồ Chi Nhãn của Đường Tam cũng tiến giai. Có được hai đại năng lực, nếu như số mệnh có thể cộng hưởng, bọn họ tuyệt đối là một tiểu đội số đỏ. Dù là tổ hợp đỉnh cấp trong Yêu Quái Tộc cũng không có khả năng tồn tại hai người có Thiên Hồ Biến.

Chạng vạng, sắc trời dần dần tối xuống, Vũ Băng Kỷ vốn muốn tìm nơi nghỉ ngơi, nhưng tin tức truyền về nói đoàn đội bên kia vẫn đang tiến về phía trước, Đường Tam đề nghị bọn họ tiếp tục đi, như vậy có thể đảm bảo khoảng cách giữa bọn họ. Chờ khi đoàn đội học viện Gia Lý dừng lại, bọn họ bên này cũng dừng lại nghỉ ngơi.

Qua thêm một giờ, Trình Tử Chanh quay lại truyền tin, học viện Gia Lý bên kia đã dựng trại rồi. Nhóm Đường Tam cũng dừng lại, tìm một nơi địa thế tương đối cao để nghỉ ngơi. Ăn xong bữa tối, bọn họ luân phiên canh gác và minh tưởng.

Đường Tam nói với Vũ Băng Kỷ: "Đại sư huynh, ta vẫn có chút không yên lòng, ta muốn đến bên kia xem một chút, ta ở xa quan sát bọn họ."

Vũ Băng Kỷ suy nghĩ một chút, nói: "Có quá mạo hiểm không?"

Đường Tam nói: "Không biết, nhưng chúng ta không phải có Độc Bạch sư huynh sao? Độc Bạch sư huynh, ngươi gia tăng vận khí cho ta, coi như là tu luyện hôm nay của ngươi."

Vì đã tiến sâu vào trong Gia Lý Sơn Mạch, mọi người đều muốn bảo tồn thực lực, do đó, sáng sớm nay Độc Bạch không cùng tu luyện với Đường Tam như thường ngày.

"Được." Độc Bạch đáp ứng. Thiên Hồ Chi Nhãn sáng lên hào quang, vầng sáng bạch sắc nhàn nhạt ngưng tụ thành đồng tử dựng ngược, bạch quang bao phủ quang người Đường Tam.

Lập tức, Đường Tam cảm giác được thế giới thật tốt đẹp.

Vũ Băng Kỷ, Cố Lý và Trình Tử Chanh đều kinh ngạc nhìn một màn này. Đây là lần đầu tiên bọn họ thấy Độc Bạch toàn lực thi triển Thiên Hồ Chi Nhãn.

"Ta cần nghỉ ngơi ba giờ mới có thể hồi phục." Độc Bạch đã hư nhược rất nhiều, vừa rồi tuy không chiến đấu, nhưng tiêu hao rất lớn. Bình thường, Thiên Hồ Biến cùng số mệnh chi lực làm hắn có thể cảm nhận số mệnh bên người, có thể xu cát tị hung. Mạnh hơn thì có thể ảnh hưởng đến người bên cạnh. Mà cưỡng ép tăng lên số mệnh của người nào đó thì sẽ tiêu hao vô cùng lớn, Tinh Thần Lực cùng huyết mạch chi lực cần thời gian dài mới có thể khôi phục.

Nhưng tiêu hao như vậy rất tốt cho hắn tu luyện Thiên Hồ Chi Nhãn, kích thích Thiên Hồ huyết mạch tăng lên.

Bởi vì Độc Bạch là phụ thuộc nhân loại, huyết mạch của hắn không thuần khiết, cho nên hắn có thể tu luyện đến mức độ nào không ai có thể nói trước. Do đó, hắn không ngừng phải kích thích huyết mạch của mình, tận khả năng tăng cường huyết mạch chi lực làm cho huyết mạch của mình càng trở nên mạnh mẽ.

Muốn tăng lên huyết mạch còn có một phương pháp, chính là dùng ngâm mình trong máu Thiên Hồ, tăng nồng độ huyết mạch. Nhưng việc bắt được một tên cao giai Thiên Hồ tộc, hoặc có được hậu duệ trực hệ Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không khác gì người si nói mộng, cho nên, Độc Bạch muốn tăng lên cũng chỉ có thể dựa vào kích

thích bản thân.

Vũ Băng Kỷ nói: "Đi nhanh về nhanh. Nếu như gặp nguy hiểm thì bắn tín hiệu, chúng ta đi trợ giúp ngươi."

Đường Tam gật gật đầu.

Với năng lực ẩn giấu của hắn, khả năng bị phát hiện rất nhỏ. Hắn tiến về bên kia, một là muốn nhìn Mỹ công tử có đi cùng hay không, hai là muốn quan sát tình huống của đối phương.

Nhìn Đường Tam nhanh chóng biến mất trong bóng đêm, Cố Lý nói: "Đại sư huynh, ta như thế nào cảm thấy Tiểu Đường lần này có chút kỳ quái, hắn dường như rất quan tâm đến đoàn đội học viện Gia Lý."

Vũ Băng Kỷ lạnh nhạt nói: "Hắn có suy nghĩ của riêng mình. Các ngươi nghỉ ngơi trước đi, ta gác đêm đầu tiên."

Đối với Đường Tam, Vũ Băng Kỷ lựa chọn tín nhiệm vô điều kiện. Đây là vì sau khi Đường Tam gia nhập học viện Cứu Thục đã mang lại cho họ trợ giúp quá lớn. Hầu như mỗi người đều được Đường Tam chỉ điểm, mà hắn chưa bao giờ đòi hỏi họ điều gì.

Trên thực tế, Đường Tam đã đòi hỏi rồi, chỉ là Vũ Băng Kỷ không biết mà thôi.

Lần này đi rèn luyện quả thực có cảm giác khác với lúc trước, đơn giản nhất là, thực lực của bọn họ so với trước đã cách biệt thiên soa địa viễn (cách biệt một trời một vực).

Nếu như lần này gặp lại Sáp Sí Hổ, Vũ Băng Kỷ tuyệt đối tin tưởng bọn họ có thể an toàn thối lui. Thất giai Yêu Thú dường như không

còn đáng sợ nữa. Nhớ lần trước khi đi lịch luyện, trong lòng bọn họ đều rất lo lắng a!

Đường Tam mở ra Linh Tê Thiên Nhãn, cảm thụ được biến hoá của năng lượng xung quanh, dựa theo phương hướng Trình Tử Chanh nói, rất nhanh hắn đã tới gần tiểu đội học viện Gia Lý.

Có Thiên Hồ Chi Nhãn tăng lên vận may, hắn căn bản không sợ không tìm thấy nơi đối phương hạ trại, khí vận dẫn đạo làm hắn nhất định sẽ tìm được.

Năm cây số với hắn là một khoảng cách ngắn. Sau một khắc, Đường Tam đã cảm nhận được tiểu đội kia.

Khí tức của bọn họ quá mức đậm đặc, dùng Linh Tê Thiên Nhãn có thể thấy được nguyên tố chấn động rõ ràng. Đường Tam nhanh chóng đi tới cách đối phương chừng trăm mét, dùng Linh Tê Thiên Nhãn khống chế khí tức của mình hoà vào bóng đêm.

Bên trong đối phương nhất định có người chịu trách nhiệm trinh sát, vô luận trinh sát dựa vào cảm giác hay thị giác, đó rất có thể là một chuyên gia.

Cho nên ở khoảng cách này, Đường Tam vừa thu liễm khí tức của mình, vừa dùng Báo Thiểm nhảy lên. Cùng lúc đó, từ đáy mắt hắn toát ra vầng sáng ám tử sắc nhàn nhạt, làn da cũng dẫn nhuốm màu ám tử sắc, khí tức của hắn giống như thực vật xung quanh.

Đây là một ứng dụng của lạc ấn Lam Ngân Hoàng, đồng hoá với thực vật.

Lạc ấn Lam Ngân Hoàng tiến hoá có thể nói là do Đường Tam thúc đẩy, phương thức tiến giai cũng đặc thù, nhưng đều ở trong khống

chế của hắn.

Đường Tam ẩn mình dưới một cây đại thụ lớn, tăng cường cảm giác của mình trên diện rộng.

Luận tu vi, hiện tại hắn khẳng định không bằng Hoàng Kim Sư Tử Cẩu. Trong đội ngũ học viện Gia Lý, ngoài Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, các thành viên khác cũng không kém, có tu vi Lục giai, trong đó có hai tên Thất giai. Đoàn đội như vậy có thực lực hơn đội bọn họ nhiều.

Nhưng luận về Tinh Thần Lực, Đường Tam tin tưởng nhóm bọn họ ở phía trên.

Chương 171: Tiểu đội người đẹp và quái vật

Với hiểu biết của Đường Tam với vị diện này, trừ phi là Yêu Thần biến có thuộc tính tinh thần, nếu không, ít nhất phải đến Cửu giai mới có được Tinh Thần Lực trạng thái hoá lỏng. Mà hiện tại Tinh Thần Lực của hắn đã hoàn toàn hoá lỏng, còn có thần thức trong đó. Tinh Thần Lực tẩm bổ thần thức, ngược lại, thần thức cũng sẽ phụ trợ tăng lên Tinh Thần Lực, làm cho nó càng trở nên mạnh hơn.

Cho nên Đường Tam mới tự tin mình không bị phát hiện. Đây là niềm tin Tinh Thần Lực đem lại.

Muốn đột phá đến Cửu giai, Đường Tam cần đi một quãng đường dài nữa, nhưng Tinh Thần Lực thì không. Với điểm thần thức kia tồn tại, Tinh Thần Lực sẽ ngày càng mạnh. Hiện tại hắn muốn làm chính là không ngừng tích luỹ thêm Tinh Thần Lực để lấp đầy Tinh Thần Chi Hải. Khi Tinh Thần Chi Hải được lấp đầy, hắn có thể tiến hành bước tu luyện tiếp theo, làm chuẩn bị cho tương lai cải thiện thần thức.

Đoàn đội học viện Gia Lý đã đốt lửa, cho nên từ xa cũng có thể thấy rõ.

Nhóm lửa trong rừng có chỗ lợi mà cũng có chỗ hại. Chỗ lợi là có thể xua đuổi một ít côn trùng như muỗi hay dã thú, chỗ hại chính là có thể bại lộ bản thân, dẫn tới Yêu Thú cường đại. Yêu Thú cường đại không sợ lửa. Có can đảm nhóm lửa, chứng minh đối phương

tin tưởng vào thực lực của mình.

Đường Tam chậm rãi đảo mắt qua bên kia, khi nhìn thấy một đạo thân ảnh, cả người liền cứng lại.

Mỹ công tử hôm nay vẫn mặc đồng phục học viện Gia Lý, tóc dài được cột cao, lộ ra cần cổ thon dài. Nàng ngồi bên đống lửa, đang cầm một đồ uống. Hoàng Kim Sư Tử Cẩu ngồi cách nàng một khoảng. Bên cạnh họ còn có bốn người khác. Đoàn đội học viện Gia Lý có tổng cộng bảy người, hiển nhiên là còn một người chịu trách nhiệm trinh sát. Đường Tam bây giờ vẫn chưa phát hiện người này, cho nên hắn nhất định phải cẩn thận hơn.

Gia hoả này, vậy mà ngồi gần Mỹ công tử như vậy, thực đáng giận!

Đường Tam cảm thấy rõ ràng mình đang ghen tỵ, hắn cũng muốn ngồi cùng Mỹ công tử ăn cơm!

Vì vậy trong lòng hắn đặt cho đoàn đội học viện Gia Lý một biệt danh là tiểu đội người đẹp và quái vật.

Tên bị Đường Tam gọi là Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, Tống Quân Hậu, lấy một tấm bản đồ từ trong lòng rồi mở ra, chỉ chỉ nói: "Chúng ta hiện đang ở khu vực này, nếu tiếp tục đi như hôm nay, cần hai ngày nữa sẽ đến lãnh địa của Sáp Sí Hổ."

"Ân." Mỹ công tử gật nhẹ đầu, biểu lộ bình thản, tựa hồ không quan tâm lắm. Tống Quân Hậu mỉm cười nói: "Mục tiêu lần này của chúng ta là bắt được ít nhất hai đầu Sáp Sí Hổ, cố gắng có thể bắt được Thất giai Sáp Sí Hổ trở lên. Bản thân Sáp Sí Hổ là bảo vật, kiếm lời rất dễ dàng."

Mỹ công tử không có lên tiếng, lặng yên như trước uống đồ của

mình, tựa hồ đang suy nghĩ điều gì đó. Nhìn thái độ lãnh đạm của nàng, Tống Quân Hậu không có nói thêm gì, chỉ cười cười.

Bên kia đống lửa, Hùng Yêu có dáng người hùng tráng nói: "Đội trưởng, trên đường đi hôm nay không có gặp Yêu Thú, ta có chút ngứa tay rồi. Ngày mai ngươi hãy thu lại khí tức, có Hoàng kim huyết mạch Thú trung chi vương ở đây, Yêu Thú không dám đến gần chúng ta."

Lời vừa nói ra, trừ Mỹ công tử, những người khác không khỏi nở nụ cười.

Thanh niên Hùng Yêu không nói khoa trương, Yêu Quái Hoàng kim huyết mạch có uy hiếp rất lớn với Yêu Thú, có khí tức của Tống Quân Hậu, Yêu Thú bình thường đúng là không dám tới gần bọn họ.

Tống Quân Hậu nói: "Chủ yếu là vì tiết kiệm thời gian. Ngoài sơn mạch cho dù có Yêu Thú, cũng chỉ là cấp bậc tương đối thấp, không đáng để chúng ta ra tay, không cần lãng phí thời gian với bọn chúng. Nếu các ngươi có hứng thú, ngày mai ta sẽ thu khí tức lại, để mọi người luyện tập một chút cũng tốt. Tất cả thu hoạch đều là của các ngươi."

"Ha ha, đội trưởng thật hào phóng."

Bọn họ nói chuyện không đè thấp thanh âm, thính lực của Đường Tam lại rất tốt nên hắn nghe được rất rõ ràng. Hắn không khỏi nhếch miệng, những người khác rõ ràng là đang nịnh bợ Hoàng Kim Sư Tử Cẩu. Nhưng thái độ của Mỹ công tử làm hắn rất hài lòng, nhìn là biết Mỹ công tử cũng không có cảm giác thân thiết gì với bọn chúng. Điều này làm hắn an tâm, hắn sợ nhất đúng là Mỹ công tử có quan hệ thân cận với nam sinh khác, vậy thì thật phiền toái.

Ăn xong bữa tối, tiểu đội Người đẹp và Quái vật cũng chuẩn bị nghỉ ngơi. Trang bị của bọn họ tốt hơn nhóm Đường Tam rất nhiều, mỗi người đều có trướng bồng của mình. Những thứ này đều được làm từ vải có thể giữ ấm, hơn nữa nhìn rất cứng cỏi. Trên lều có một cửa, có thể mở từ bên trong. Nếu bên ngoài có biến, có thể từ trong trướng bồng lập tức lao ra.

Bọn họ cũng thay phiên nhau gác đêm, mỗi lần có một người. Khi bọn họ bắt đầu nghỉ ngơi, Đường Tam mới nhìn thấy đội viên cuối cùng của đoàn đội này.

Lúc trước tên này vẫn giấu kín trong bóng đêm, hắn có năng lực phi hành, khi thi triển năng lực thiên phú, sau lưng mở ra đôi cánh màu đen. Cánh khép lại có thể làm hắn dung nhập với bóng đêm, ở nơi âm u nhất. Khí tức che giấu vô cùng tốt, hắn chính là người chịu trách nhiệm trinh sát.

Mỹ công tử tất nhiên cũng có trướng bồng của mình, lều vải của nàng có màu trắng, ở giữa đống này hết sức làm cho người khác chú ý. Được Tống Quân Hậu bố trí, lều vải của hắn và các Yêu Quái khác đều quây thành một vòng xung quanh Mỹ công tử. Là nữ nhân duy nhất trong đoàn đội, Mỹ công tử không cần phải gác đêm.

Chờ bọn họ đều đã đi nghỉ, Đường Tam mới lặng yên rời đi, theo đường cũ trở về nơi đóng quân. Ngày hôm sau bọn họ cùng lên đường, Trình Tử Chanh vẫn như trước đi trinh sát. Đường Tam nói với nàng đối phương cũng có thành viên có năng lực phi hành, nàng cần cẩn thận không để bị phát hiện. Tốc độ hôm nay chậm hơn so với hôm trước, bởi vì trên đường đã xuất hiện Yêu Thú. Bọn họ gặp được đều là Tứ giai, Ngũ giai Yêu Thú, tiểu Yêu Thú không có dũng khí công kích bọn họ.

Theo Trình Tử Chanh quan sát, tiểu đội Người đẹp và Quái vật gặp

nhiều Yêu Thú hơn bọn họ một ít, nhưng là một đàn tiểu Yêu Thú, có khoảng hai mươi đầu Phí Phí. Những con Kim Cương Phí Phí này có thực lực không kém, thủ lĩnh có thực lực mạnh nhất, là Lục giai. Nhưng đối với tiểu đội Người đẹp và Quái vật thì không coi vào đâu, Tống Quân Hậu thân là đội trưởng đại phát thần uy, đơn giản giết chết thủ lĩnh đối phương, hơn nữa đánh chết đại bộ phận Kim Cương Phí Phí, lấy được thu hoạch không nhỏ.

Mà dưới tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn, nhóm Đường Tam chỉ gặp ba đầu Yêu Thú. Bọn họ phối hợp ăn ý, giải quyết đối thủ nhanh gọn mà không gây tiếng động lớn nào.

Song phương tao ngộ bất đồng, Trình Tử Chanh đều nhìn thấy rõ ràng, chỉ cách năm cây số, tình huống lại hoàn toàn khác biệt. Hiện tại nàng đã tin Thiên Hồ Chi Nhãn có hiệu quả, gia tăng vận may cho mọi người.

Đến buổi chiều, Đường Tam đột nhiên giữ chặt Độc Bạch, thấp giọng hỏi hắn: "Độc Bạch sư huynh, ngươi có cảm giác gì?"

"Cảm giác gì?" Độc Bạch ngẩn người, "Ngươi hỏi gì a?"

Đường Tam nói: "Chính là dự cảm nguy hiểm đó."

"Không có a!" Độc Bạch kinh ngạc nói, "Nguy hiểm ở đâu? Ta cảm giác gì cũng không có."

"A, vậy là tốt rồi." Đường Tam gật gật đầu.

Sau khi giải quyết xong bữa trưa, không biết vì sao, Đường Tam trước sau đều không tập trung, dường như sẽ xuất hiện điều gì đó không ổn. Hắn cũng có Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn, xuất hiện cảm giác này không thể nghi ngờ là biểu thị nguy hiểm, nhưng Độc Bạch

lại không có cảm giác gì, chuyện gì đang xảy ra?

Mình và Độc Bạch đều có Thiên Hồ Chi Nhãn, không có khả năng lúc gặp nguy hiểm Độc Bạch không có cảm giác mà mình lại có.

Luận về thực lực Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn hẳn không bằng Độc Bạch, dù Tinh Thần Lực có mạnh hơn, nhưng dự cảm nguy hiểm cũng không phải chênh lệch nhiều như vậy.

Hơn nữa, tình trạng không tập trung này kéo dài suốt buổi chiều, mà có xu thế ngày càng mãnh liệt.

Chương 172: Địch nhân đến đột ngột

Chẳng lẽ, nguy hiểm không phải ở bên cạnh mình, tiểu đội Cứu Thục của bọn họ không vấn đề, xảy ra vấn đề là Mỹ công tử, người mình vẫn luôn quan tâm sao?

Mỹ công tử gặp nguy hiểm? Hoàng Kim Sư Tử Cẩu có mưu đồ với nàng? Chỉ như vậy mới có thể giải thích vì sao hắn cảm thấy nguy hiểm mà Độc Bạch không thấy được. Độc Bạch căn bản không biết Mỹ công tử, an nguy của nàng không có quan hệ đến tiểu đội bọn họ, Độc Bạch không cảm thấy gì là chuyện rất bình thường, mà mình lại cảm thấy được, tất nhiên là vì hắn vẫn luôn quan tâm đến nàng.

Trình Tử Chanh hắn vẫn chú ý đến bên kia, cũng không quay lại truyền tin tức bên kia đụng phải Yêu Thú cường đại.

Thực lực của Yêu Thú, tối đa là Cửu giai, mà Cửu giai Thú căn bản cũng sẽ không xuất hiện bên ngoài Gia Lý Sơn Mạch. Dù có, với tu vi Bát giai của Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, hơn nữa toàn bộ đoàn đội thực lực, đối mặt với Cửu giai Thú Vương, bọn họ muốn toàn thân trở ra hẳn là không có vấn đề. Đây cũng là nguyên nhân bên đó không có lão sư đi theo, trình độ rèn luyện này cơ bản là không cần.

Không phải là Yêu Thú đe doạ, vậy là người hoặc Yêu hoạ, khả năng lớn nhất là người trong nội bộ đoàn đội. Ban ngày không có động tĩnh gì, vậy hẳn xuất hiện vào buổi tối, hơn nữa phải là tối hôm nay.

Nghĩ tới đây, Đường Tam vô thức mà nắm chặt tay lại, vô luận như thế nào, hắn cũng phải bảo hộ Mỹ công tử an toàn, thời khắc mấu chốt, dù phải dẫn động điểm thần thức này cũng không tiếc.

Cùng lúc đó, Đường Tam cũng có nhận thức mới với Thiên Hồ Biến, chỉ với dự cảm không an toàn đã khiến cho hắn đoán được tình huống, mặc dù không hoàn toàn chính xác nhưng hẳn là không sai bao nhiêu. Nhưng làm cho hắn yên tâm là, dù tâm tình không yên nhưng cảm giác cũng không quá mãnh liệt, điều này có nghĩa là mức độ nguy hiểm cũng không cao.

Rất nhanh trời đã tối, bọn họ giống tiểu đội Người đẹp và Quái vật cùng nghỉ ngơi, song phương vẫn bảo trì khoảng cách năm sáu cây số.

Sau khi ăn tối xong, Đường Tam lần nữa dùng lí do đi xem xét tình huống đối phương, lặng yên rời khỏi đội ngũ, tiếp cận tiểu đội Người đẹp và Quái vật.

Đã có kinh nghiệm hôm qua, hôm nay hắn càng cẩn thận che giấu chính mình, chú ý xung quanh xem có khí tức của tên trinh sát kia không. Lần này hắn dừng lại xa hơn, nhìn về tiểu đội Người đẹp và Quái vật.

Tối hôm nay, tiểu đội Người đẹp và Quái vật chọn một nơi có địa thế tương đối cao làm nơi nghỉ ngơi, một đám lều vải đã được dựng lên, đống lửa cháy rực mang lại ánh sáng cùng hơi ấm trong đêm tối.

Trên đống lửa có treo giá nướng, phía trên đang nướng thịt Yêu Thú, thỉnh thoảng có giọt dầu nhỏ xuống, phát ra tiếng xèo xèo. Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, Mỹ công tử cùng các Yêu Quái khác đều

ngồi bên cạnh đống lửa, chờ đợi bữa tối của bọn họ.

Tận mắt nhìn thấy Mỹ công tử, Đường Tam mới thoáng thở phào, nàng không có việc gì là tốt rồi. Nhưng mà nỗi bất an của hắn càng lúc càng lớn. Điều này nói cho hắn biết, tiểu đội Mỹ công tử sẽ gặp nguy hiểm ngay thôi.

Nguy hiểm rốt cuộc là từ bên trong hay bên ngoài? Đường Tam nghĩ, tiểu đội này có thực lực như vậy, khả năng lớn hơn sẽ xuất hiện nguy hiểm từ bên trong.

Đường Tam vừa quan sát vừa điều chỉnh lại trạng thái của mình. Hắn yên lặng lấy ra một mặt nạ làm từ Ô Kim đeo lên mặt, rồi kiểm tra ám khí trên người một vòng. Sau đó thu liễm khí tức, điều chỉnh tinh thần khí đến trạng thái tốt nhất.

Mùi thịt Yêu Thú ngày càng thơm, Đường Tam ở đằng xa cũng ngửi được. Bọn họ học viện Cứu Thục cũng không dám ngang nhiên nướng thịt như vậy, quá dễ dàng bại lộ tung tích. Bọn họ sợ bị Yêu Quái Tộc phát hiện ra Cứu Thục, cũng không có tự tin đối mặt với tất cả Yêu Thú. Nếu bọn họ dám nướng thịt như vậy, chỉ sợ trấn trưởng lão sư là người đầu tiên đến đập bay bọn họ.

Đường Tam không biết Trương Hạo Hiên nấp ở chỗ nào, nhưng trấn trưởng vẫn luôn đi theo bọn họ, thậm chí lúc này cũng đang ở không xa sau lưng mình quan sát. Đây cũng là nội tình của Đường Tam, có một cường giả Cửu giai trấn thủ phía sau, khi hắn gặp nguy hiểm không thể đối phó cũng đã có trấn trưởng ra tay. Không phải vạn bất đắc dĩ, Đường Tam sẽ không dễ dàng để lộ điểm thần thức kia.

Thịt Yêu Thú đã nướng chín, tiểu đội Người đẹp và Quái vật lấy gia vị rắc lên phía trên, sau đó lấy đao cắt thịt ăn.

Bọn họ nướng thịt như vậy làm Đường Tam rất chướng mắt, có chỗ đã bị cháy rồi. Nếu không phải thịt Yêu Thú rất dày, chỉ sợ không có thịt mà ăn.

Nguyên liệu nấu ăn tốt như vậy, thật sự là phung phí của trời!

Đường Tam xem ra, thế giới này cũng không có mỹ vị gì. Hắn có thể làm ra mỹ thực, nhưng bây giờ chưa có cơ hội phát huy, hắn cũng không có tâm tư để ý chuyện này.

Mỹ công tử chỉ ăn hết một khối thịt nhỏ, cũng không ăn nhiều, nàng vẫn chăm uống đồ của mình. Là trà sữa sao? Rất có thể là vậy. Nhưng nhìn thái độ của nàng, cũng không ý muốn chia đồ uống cho người khác.

Các tên Yêu Quái khác ăn như hổ đói, một đầu Yêu Thú rất nhanh bị những tên này xâu xé ăn sạch.

Vẫn không có điều gì bất thường a! Tất cả đều như bình thường. Cảm giác bất an vẫn quanh quẩn trong lòng kia, rút cuộc là sẽ xảy ra chuyện gì?

"Thịt Yêu Thú thơm như vậy, ở rất xa đều ngửi được, các ngươi đi rèn luyện thật thoái mái dễ chịu a!" một thanh âm lạnh như băng xuất hiện. Thanh âm này phảng phất từ bốn phương tám hướng vang lên, vang vọng trong núi rừng, làm cho người ta không rét mà run.

Không phải từ bên trong, mà đến từ bên ngoài sao? Thanh âm này là của ai?

Với Tinh Thần Lực cùng Linh Tê Thiên Nhãn, trước khi âm thanh

này xuất hiện, Đường Tam vậy mà không cảm giác được. Trong nháy mắt tiếp theo, hắn nhìn thấy từng đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống. Bọn họ đến gần tiểu đội Người đẹp và Quái vật, thân thể được ánh lửa chiếu sáng thành năm màu rực rỡ, vô cùng kỳ dị.

Kia là lông đuôi được tạo thành từ Khổng Tước Linh, quang mang chiếu rọi, hết sức đẹp đẽ.

Khổng Tước Xoè Đuôi! Đúng là Khổng Tước Yêu tộc.

Năm thân ảnh từ trên trời giáng xuống có bốn tên sau lưng đều tách ra từng đám Khổng Tước, ở trung tâm là một tên không có xoè đuôi, chỉ là bộ dạng nhân loại.

Hắn có thân hình thon dài, dáng người cao ngất, tướng mạo cũng anh tuấn, nhìn qua khoảng hai mươi tuổi. Chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, bờ môi cũng có chút mỏng.

Nghe được thanh âm rồi rất nhanh nhìn thấy những người này, Hoàng Kim Sư Tử Cẩu và các Yêu Quái khác đều cả kinh, lúc này đã đứng hết lên, Mỹ công tử thì nhíu chặt lông mày.

Thanh niên hai mươi tuổi mỉm cười, nói: "Hảo muội muội của ta, nghe nói ngươi ra ngoài rèn luyện, ca ca đến bồi ngươi. Có phải rất cảm động hay không?"

Mỹ công tử nhàn nhạt nói: "Ta không có ca ca."

Thanh niên liền cười nhạo: "Ngươi đương nhiên không có. Dòng máu của ngươi tạp chất như vậy, làm sao có tư cách có được huyết mạch cao quý của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Cùng ta rời đi, đừng để cho ta động thủ."

"Uông Ngôn, ngươi có ý gì?" Hoàng Kim Sư Tử Cẩu động thân, tiến lên một bước, chắn trước người Mỹ công tử.

"Tiểu sư tử chớ có nhiều chuyện, đây là việc riêng của tộc chúng ta, không có quan hệ đến ngươi. Muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân, ngươi còn chưa đủ tư cách." Người khác kiêng kỵ Hoàng kim gia tộc, thân là người thừa kế Khổng Tước Yêu tộc, hắn không sợ.

Tống Quân Hậu lạnh lùng nói: "Ngươi có biết ngươi đang làm gì không? Tuy rằng ngươi là con của Thành chủ, nhưng học viện Gia Lý có Tổ đình che chở, ngươi dám động thủ với chúng ta, nếu như Tổ đình phát hiện, ngươi muốn cũng không chịu được."

Chương 173: Khổng Tước Yêu tộc

Thanh niên được xưng là Uông Ngôn mỉm cười, nói: "Ta phải sợ sao? Ngươi có biết ngươi như vậy rất ngu xuẩn không, ta vốn không muốn nhiều chuyện, buông tha cho các ngươi. Nhưng ngươi uy hiếp ta, ta chỉ có thể giết người diệt khẩu rồi. Có Hoàng kim huyết mạch chôn cùng "muội muội" này của ta, cũng thật là chuyện tốt."

Tống Quân Hậu biến sắc, cả giận nói: "Uông Ngôn, ngươi bất quá chỉ là một phế vật trong tộc, ngươi có lòng tin có thể chiến thắng chúng ta?"

Uông Ngôn nhún vai, nói: "Ta đúng là không có khả năng, dù sao ta và ngươi đều là Bát giai. Ai bảo ta là phế vật? Thân là trưởng tử ta sắp bị lão phụ kia tước đoạt quyền thừa kế rồi. Cho nên, ta không phải bị buộc phải đi thanh trừ sao? Ngươi đừng tưởng ta không biết, ngươi tiếp cận muội muội này của ta, không phải là nghe nói phụ thân ta có ý lập nàng làm người thừa kế vương vị sao? Ngươi đừng nghĩ nhiều, cha ta làm như vậy chỉ là muốn kích phát muốn tên phế vật như ta chiến thắng muội muội này thôi."

Nói đến đây, hắn dừng lại một lát, nhìn về phía Mỹ công tử đứng sau lưng Tống Quân Hậu: "Nhưng muội muội ta, so với chúng ta đều cố gắng hơn nhiều. Chưa tới mười bốn tuổi cũng đã Lục giai rồi. Cái này có chút đáng ghét. Nếu như nàng trở thành người thừa kế, sẽ được pháp tắc chiếu cố, như vậy có chút đe doạ rồi. Mà Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, thân là hậu duệ của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, làm cho có thể để cho một dòng máu hỗn tạp trở thành

vương. Chỉ có dùng máu của nàng mới có thể rửa sạch sỉ nhục này. Phụ thân ta năm đó sai lầm, thân là nhi tử của hắn bây giờ ta sẽ uốn nắn lại."

Sắc mặt Tống Quân Hậu trở nên rất khó coi, hắn đương nhiên cảm nhận được, bốn tộc nhân xung quanh Uông Ngôn đều rất cường hãn, tu vi Bát giai. Mà bọn họ bên này chỉ có hắn là Bát giai. Huống chi, Khổng Tước Yêu tộc là hậu duệ của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, tuy rằng bây giờ không còn Đại Yêu Hoàng, nhưng huyết mạch cực kỳ cường đại. Cùng một cấp bậc, mình cũng chưa chắc là đối thủ của Uông Ngôn.

"Mấy người các ngươi, nếu xem như không thấy gì, không nghe chuyện gì thì ta có thể tha, coi như nàng mất mạng dưới tay Yêu Thú. Ngươi cũng biết, ta là trưởng tử, mấy tên đệ đệ phế vật cũng không bằng ta. Đợi sau này ta kế thừa vương vị, truyền thừa Yêu Hoàng ý chí, cũng có thể che chở cho các ngươi."

Nếu không phải bất đắc dĩ, Uông Ngôn cũng không muốn thật sự giết Tống Quân Hậu, dù sao hắn cũng là dòng chính Hoàng kim huyết mạch, nếu giết hắn, sự việc bại lộ, Uông Ngôn cũng có phiền toái rất lớn. Cho nên những lời vừa rồi chỉ là đe doạ Tống Quân Hậu mà thôi.

Tống Quân Hậu do dự, hắn tất nhiên là có ý định với Mỹ công tử nên tiếp cận nàng, nguyên nhân lớn nhất chính là giúp đỡ gia tộc. Trong gia tộc Hoàng kim tranh đấu cũng rất khắc nghiệt, tương lai muốn thừa kế vương vị, ngoại trừ phải cường đại, ngoại viện cũng rất trọng yếu. Hắn nghe nói Mỹ công tử có khả năng được Khổng Tước Đại Yêu Vương lập thành người thừa kế mới có suy nghĩ này. Nếu không, với lòng kiêu ngạo của gia tộc Hoàng kim, sao có khả năng hắn tiếp cận nàng, một người có huyết mạch nhân loại.

Lúc này đối mặt với nguy hiểm sinh tử, đối phương lại là Khổng Tước Yêu tộc rất mạnh về tốc độ, trước mặt lại có nhiều cường giả như vậy, chiến đấu hay rút lui là một chuyện khó khăn, nhưng hắn không thể do dự.

Nếu cùng Uông Ngôn đánh, chỉ cần hắn hoàn toàn diệt khẩu được bọn họ, nơi này là rừng sâu núi thẳm, gia tộc bọn họ cũng chưa hẳn phát hiện được. Hắn cũng không phải là người thừa kế duy nhất trong gia tộc. Hơn nữa đối với sự tình thanh trừ này, hắn cũng không lấy làm lạ. Khi quyền thừa kế của mình bị đe doạ, trong bất cứ chủng quần Yêu Quái nào cũng xuất hiện tình huống như vậy. Đây chính là đạo lý mạnh được yếu thua.

Chẳng là, nếu như thối lui như vậy, Uông Ngôn thật sự sẽ bỏ qua cho mình sao?

Nhìn Tống Quân Hậu do dự, nụ cười trên mặt Uông Ngôn càng lúc càng tươi.

"Là một tạp chủng có cơ hội thừa kế vương vị, hay một trưởng tử như ta, ngươi hẳn là rõ ràng. Trong lịch sử Yêu Quái Tộc chúng ta chưa từng có một người nào mang dòng máu pha tạp có thể kế thừa vương vị, cũng sẽ không có ngoại lệ. Đây là việc tổ đình không cho phép. Nàng chỉ là một công cụ đem ra để khích lệ chúng ta mà thôi. Nghĩ thông suốt rồi có thể đứng sang một bên. Ta sẽ giữ lời, không động đến các ngươi, cũng không gïết nàng trước mặt các ngươi, chỉ là mang nàng đi. Ngươi xem như không thấy là được."

Tống Quân Hậu hít sâu một hơi, đột nhiên hét lớn: "Không được! Nếu muốn mang nàng đi, trừ phi ngươi chiến thắng ta."

Nói xong, trên người Tống Quân Hậu tản ra hào quang vàng kim óng ánh, sải bước ra, bay thẳng đến chỗ Uông Ngôn.

Uông Ngôn sửng sốt. Tiểu tử này rõ ràng đã do dự, sao lại đột nhiên ra tay. Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, khoé miệng của hắn lại cong lên. Không cần hắn động thủ, một gã tộc nhân đứng sau lưng hắn đã lách mình đi lên, từng cây Khổng Tước Linh toả sáng, quang thải kỳ dị hấp thu thiên địa linh khí. Tay phải hắn đánh ra, trong lòng bàn tay hắn, ngũ thải quang mang lóng lánh, trực tiếp đón nhận trùng kích của Tống Quân Hậu.

"Oanh" một tiếng thật lớn, Tống Quân Hậu trực tiếp bị đánh bay.

Mà Tống Quân Hậu động thủ, các đội viên khác cũng ra tay, phân biệt bảo hộ xung quanh Mỹ công tử. Thực lực bốn gã kia rất mạnh, trong chốc lát đã đập bọn họ lăn trên mặt đất, ném từng người xuống sườn núi.

Sau vài lần hô hấp, trên sườn núi chỉ còn lại năm người Uông Ngôn và người từ đầu đến cuối không động thủ là Mỹ công tử.

Khi năm người xuất hiện, Đường Tam cũng đã lặng yên đến gần. Song phương nói chuyện hắn cũng nghe rõ, cũng tận mắt chứng kiến đám người Tống Quân Hậu bị đánh ném xuống sườn núi. Hoàng Kim Sư Tử Cẩu yếu như vậy? Tất nhiên là không phải. Đường Tam nhìn thấy, sau khi bị đánh xuống sườn núi đã bỏ chạy. Đúng vậy, Hoàng Kim Sư Tử Cẩu mang theo các đồng bạn bị đánh lăn trực tiếp chạy trốn rồi. Một tên bị thương cũng không có.

Chuyện này nhất định có nội tình bên trong.

Hoặc là sớm đã thông tri cho nhau, hoặc là vừa mới đạt thành hiệp nghị. Nhìn bọn họ chạy trốn nhanh như vậy, khả năng sau càng lớn hơn.

"Hảo muội muội của ta, hiện tại chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện một chút." Uông Ngôn nâng khoé miệng, bốn tên hộ vệ cũng chậm rãi tiến về phía trước, thu hẹp vòng vây.

Mỹ công tử sắc mặt vẫn bình tĩnh, ánh mắt chứa hàn ý lạnh như băng.

"Ta cùng ngươi không có gì để nói, ta cũng không phải là muội muội của ngươi."

Uông Ngôn đanh mặt lại: "Ta đương nhiên hy vọng ngươi không phải là muội muội của ta. Với nhan sắc này của ngươi, nếu như không phải cùng ta có quan hệ máu mủ, lớn lên làm thị thiếp cho ta cũng không tệ lắm. Đáng tiếc, ngươi đầu thai sai rồi, lại càng không nên để cho phụ thân yêu thương ngươi như vậy. Cùng chúng ta đi thôi, ta cũng không giết ngươi, nếu không bị huyết mạch dẫn dắt, phụ thân sẽ có cảm ứng. Ta chỉ đem ngươi nhốt lại, chờ sau khi ta leo lên vương vị, tự nhiên sẽ thả ngươi đi."

Nghe hắn nói, Mỹ công tử cười lạnh: "Ngươi thiếu quyết đoán như vậy, còn muốn thừa kế vương vị? Nếu quả thật để cho ngươi lên Vương, đó mới là sai lầm chí mạng của Khổng Tước Yêu tộc." Uông Ngôn giận tím mặt, từ nhỏ hắn giận nhất chính là người khác nói hắn là phế vật. Tuy đúng là hắn có thiên phú bình thường, hơn nữa lại không cố gắng, nhưng càng như vậy, hắn lại càng muốn chứng tỏ bản thân. Hắn không làm ra việc gì đáng kiêu ngạo, nhưng lại tuyệt đối cao ngạo.

"Bắt nó!" Uông Ngôn gầm lên một tiếng.

Bốn gã Bát giai lập tức động thủ, đúng lúc này, đột nhiên cảm giác được chuyện gì đó, bọn chúng lập tức tản ra.

Một mảnh hàn quang từ trên không trung bay xuống, cũng không phát ra âm thanh gì.

Chương 174: Dắt tay của nàng

Nương theo tiếng "phốc phốc" liên tục, những hàn quang kia nhanh chóng biến mất, không ai nhìn thấy được gì nữa. Mà cảm nhận được khí tức cường đại phát ra từ những vật sắc bén kia, bốn tên hộ vệ dù đã Bát giai nhưng vẫn cảm thấy lạnh cả người.

Khổng Tước Yêu tộc trời sinh đã có năng lực cảm giác rất mạnh, bọn họ vừa rồi đột nhiên cảm nhận được nguy hiểm mãnh liệt đã lập tức né tránh.

Uông Ngôn cũng bị doạ nhảy dựng, lùi lại, sắc mặt đại biến, quát: "Ai?"

Quang ảnh màu vàng lập lờ, Mỹ công tử vô thức nâng tay lên. Nàng vừa giơ tay lên bỗng nhiên bị một bàn tay hữu lực cầm chặt. Trong nháy mắt tiếp theo, quang mang màu vàng lại lập loè, nàng đã bị quang ảnh quấn lấy, thoát khỏi sườn núi.

Mà trong chốc lát đó, một mảng lớn hàn quang cũng phát ra, kích xạ năm tên Khổng Tước Yêu tộc.

Xuất thủ là Đường Tam. Hắn ở trong bóng tối vẫn một mực ẩn nhẫn, hắn hiểu được, với thực lực hiện tại, hắn không thể chiến thắng những tên Khổng Tước Yêu tộc này, trừ phi bộc phát Thần thức, nếu không hắn rất khó chống lại cường giả Bát giai.

Từng đạo hàn quang kia là tiểu tiễn do Chư Cát Thần Nỏ bắn ra.

Hai lượt, mỗi lượt mười sáu mũi tên luân chuyển được phóng ra, bức lui, cướp người, rồi cản phía sau. Toàn bộ quá trình diễn ra liền mạch.

Tay Mỹ công tử rất nhỏ, còn mang theo vài phần lạnh buốt. Trong khoảnh khắc bắt lấy tay nàng, trong nội tâm hắn cảm thấy vô cùng hoài niệm. Động tác của hắn dứt khoát, nhưng trong lòng lại mang tâm tình phức tạp khó có thể hình dung. Báo Thiểm thi triển đến cực hạn, hắn mang Mỹ công tử cùng rời đi.

Đối mặt với Chư Cát Thần Nỏ, bốn tên hộ vệ thi triển Khổng Tước Linh, ngăn trở mũi tên.

Không thể phủ nhận Khổng Tước Yêu tộc quả thực cường đại, đối mặt với tên nỏ như vậy, Khổng Tước Linh giống như nở rộ trên không, dễ dàng đánh bay tên nỏ. Nhưng Chư Cát Thần Nỏ được số mệnh gia trì vẫn làm bọn họ bị thương.

Tranh thủ quá trình đó, Đường Tam mang theo Mỹ công tử chạy nhanh, đã cách bọn chúng hơn mấy chục thước.

"Phế vật, đuổi theo!" Uông Ngôn hét lên. Bốn hộ vệ đi theo mở ra hai cánh, đuổi theo Đường Tam cùng Mỹ công tử.

Lúc này, Linh Tê Thiên Nhãn đã toàn lực mở ra. Không cần dùng mắt nhìn, cảnh vật xung quanh vẫn hiện rõ trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam. Mỗi lần thi triển Báo Thiểm, hắn đều có thể chọn chính xác vị trí có cây cối che khuất, làm cho năm tên Khổng Tước Yêu tộc không ngừng phải phán định phương hướng bọn họ đào tẩu. Nhưng Bát giai chính là Bát giai, huống chi Khổng Tước Yêu tộc là đỉnh cấp huyết mạch, dù trong rừng có nhiều cây cối cản trở và phải phi hành tầm thấp nhưng tốc độ của bọn chúng vẫn nhanh vô cùng.

Hào quang bạch sắc trong mắt Đường Tam dũng động, trên trán có đồng tử dựng ngược hiện lên, bởi vì có mặt nạ che khuất, cho nên Mỹ công tử ở bên cạnh hắn cũng không nhìn thấy. Nhưng nàng cảm giác được lúc này, khí tức của Đường Tam trở nên khác biệt, mang đến cho người ta cảm giác kỳ diệu, dường như hắn đã hoà thành một thể với thế giới này, đã trở thành một bộ phận không thể phân cách.

Tay trái Đường Tam đột nhiên hất lên, ném Mỹ công tử về phía trước. Bên tai nàng vang lên thanh âm "Đi nhanh đi, ta dẫn bọn chúng đi chỗ khác."

Mỹ công tử bay về phía trước, sau lưng mở ra đôi cánh Khổng Tước. Nàng vừa bay vừa nghiêng đầu nhìn về về Đường Tam, trong đôi mắt đẹp tràn đầy kinh ngạc.

Người này đột nhiên xuất hiện cứu nàng làm nàng cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Đối với người xa lạ này, nàng cũng có cảm giác rất kỳ dị. Cảm giác nói với nàng, người này có thể tín nhiệm. Mỹ công tử không cảm nhận được người này mạnh bao nhiêu, nhìn biến thân của hắn, hắn là Thiểm Báo Biến. Thiểm Báo tu luyện được đến trình độ này thật không dễ dàng. Dù sao Thiểm Báo cũng chẳng phải là chủng quần cường đại, mà vị cứu mình này còn là nhân loại.

Đường Tam để Mỹ công tử đi trước, dừng bước, tay từ trong túi trữ vật lấy ra thêm một kiện Chư Cát Thần Nỏ. Hai kiện Chư Cát Thần Nỏ trong tay hắn không ngừng lắc lư, từng tiểu tiễn nhanh bay ra.

Hắn sớm đã chuẩn bị tốt mũi tên, hơn nữa có thể lắp nhanh vào. Hộp đựng tên đã được thiết kế lại, chỉ cần vài giây là lắp xong.

Nhân thời gian ngắn ngủi này, năm tên Khổng Tước Yêu tộc cũng đã

đuổi tới.

Khoé miệng Đường Tam nhếch lên, Bạch sắc hào quang càng thêm chói mắt. Đến đây, cho các ngươi nếm thử Chư Cát Thần Nỏ được vận mệnh chiếu cố, Linh Tê Thần Nỏ!

Hai pháp trận bên trong Chư Cát Thần Nỏ đồng thời sáng lên, trong nháy mắt tiếp theo, mũi tên mang theo bạch quang nhàn nhạt đã phun ra.

Lúc trước khi mang theo Mỹ công tử chạy trốn, Đường Tam vì toàn lực triển khai Báo Thiểm nên Chư Cát Thần Nỏ không được Linh Tê Thiên Nhãn gia tăng lực lượng. Mà lúc này, uy năng chính thức của Chư Cát Thần Nỏ mới được phát huy.

Tiểu tiễn nhìn qua không có gì khác lúc trước, chỉ là nhiều hơn một vầng bạch quang nhàn nhạt. Nhưng trong sát na này, năm tên Khổng Tước Yêu tộc lại cảm thấy nguy hiểm mãnh liệt. Bọn họ đều nhanh chóng huy động Khổng Tước Linh vừa ngăn cản vừa né tránh. Lúc này, một màn quỷ dị xuất hiện.

Khổng Tước Linh trong tay Uông Ngôn vô cùng tinh chuẩn ném về một mũi tên, nhưng không biết tại sao, trong lòng hắn run lên một hồi, Khổng Tước Linh cũng bị lệch xuống. Mũi tên kia xẹt qua bên cạnh Khổng Tước Linh, lập tức đến trước ngực hắn.

Uông Ngôn chấn động, muốn né tránh cũng không kịp, sau lưng hắn rất nhiều Khổng bớt tự động hộ thể, ngăn cản trước người.

Nhưng kỳ dị là, tên nỏ kia luồn qua đám Khổng bớt, tuy rằng bị quét trúng nhưng vẫn như trước đâm trúng thân thể hắn.

"Phập" một tiếng, Uông Ngôn cảm thấy máu mình ngưng trệ, ngực

đau xót, thân thể đã bị thương.

Đây là mũi tên thứ nhất, sau đó nhiều mũi tên cũng trong trạng thái tương tự.

Bị thương không chỉ có Uông Ngôn, bốn gã hộ vệ cũng không thể ngăn những mũi tên mạnh mẽ kia. Trong thời gian ngắn, trong không trung truyền đến từng tiếng hừ lạnh, năm tên cường giả Khổng Tước Yêu tộc đều bị phá bỏ phòng ngự, ngã xuống dưới đất.

Nụ cười càng hiện rõ trên mặt Đường Tam, quả nhiên Linh Tê Thần Nỏ vẫn có hiệu quả thật tốt. Bởi vì thể tích và phẩm chất của Ô Kim ảnh hưởng, hiệu quả bổ sung khi gia tăng thêm Yêu Thần biến, uy năng tất nhiên sẽ càng thêm kinh khủng.

Năm cường giả Bát giai, trong nháy mắt đã bị thương dưới Chư Cát Thần Nỏ và Linh Tê Thiên Nhãn, tuy rằng loại thương thế này không thể làm bọn chúng chính thức bị trọng thương, nhưng có thể làm bọn chúng hoảng sợ, bởi vì chúng hoàn toàn không biết cái gì đã làm mình bị thương.

Phóng tên xong, Đường Tam quay người bỏ chạy, đuổi theo Mỹ công tử. Hắn phát hiện, Mỹ công tử không chạy đi, đang đứng cách đó không xa nhìn hắn đầy hiếu kỳ.

"Ngươi không chạy? Mau đi a!" Đường Tam nhịn không được quát lớn, sau đó như thiểm điện đến bên người nàng, lần nữa kéo tay nàng, chạy về phía trước.

Mỹ công tử muốn rút tay lại, nhưng không thể rút ra được. Đường Tam cất hai kiện Chư Cát Thần Nỏ vào túi, cũng không đi thu lại mũi tên, vì không có thời gian. Mũi tên lúc trước hắn làm ra, đã bắn hết trong hai lượt vừa rồi.

Năm tên kia cũng không tiếp tục đuổi theo, không biết có phải bị Chư Cát Thần Nỏ hù rồi không.

Đường Tam vừa chạy vừa cảm thụ khí tức sau lưng, khi cách một khoảng đủ xa, hắn cảm thấy không có địch nhân đuổi theo, lúc này mới dần thả chậm bước chân.

Chương 175: Lam cấp Cứu Thục, Mỹ công tử

"Bọn họ không có đuổi theo. Hắn cũng không bị thương trí mạng." Đường Tam thấp giọng nói. Hắn dùng Huyền Thiên Công thoáng cải biến âm thanh của mình, so với bình thường thành thục hơn một chút.

"Ân." Mỹ công tử gật gật đầu, sau đó nghiêm túc nhìn hắn, "Ngươi có phải nên buông tay ta ra rồi không?"

"A a." Đường Tam lúc này mới buông tay nàng, nhưng trong lòng thập phần lưu luyến. Bàn tay Mỹ công tử nhỏ bé mà lạnh buốt, nhưng lúc này lại làm hắn cảm thấy ấm áp.

"Ngươi là ai?" Mỹ công tử ánh mắt sáng rực đánh giá hắn.

Đường Tam đeo mặt nạ, mặc trên người hắc phục.

"..." Nghe nàng nói, hắn có chút chần chờ, hắn cỡ nào muốn nói cho nàng biết, ta là trượng phu kiếp trước của ngươi, kiếp này cũng vậy. Nhưng nếu nói ra, đoán chừng nàng sẽ xem hắn là người có bệnh thần kinh. "Ngươi có thể gọi ta là Tu La." Đường Tam vốn định để nàng gọi mình là Hải Thần, đó là Thần Vị kiếp trước của hắn. Nhưng Hải Thần có chút khoa trương, mà Tu La Thần là Thần Vị kiếp trước hắn cùng thê tử đồng chưởng khống.

"Tu La?" Mỹ công tử ngẩn người, cái tên này thật kỳ quái.

"Ngươi là nhân loại?" Mỹ công tử hỏi.

"Ân." Đường Tam gật đầu.

"Cảm ơn ngươi đã cứu ta." Thanh âm của nàng vẫn bình thản như trước, giống như người gặp nguy hiểm cũng không phải nàng.

Không phải người nào cũng có tố chất như vậy, Đường Tam lặng nghĩ.

"Không cần cảm ơn ..." Ta sẽ luôn bảo hộ ngươi - Đường Tam thầm nghĩ.

"Ta phải đi." Nói xong, Mỹ công tử muốn rời đi.

"Ngươi đi đâu vậy?" Đường Tam hỏi.

Mỹ công tử nói: "Quay về nơi đóng trại. Lều vải của ta còn ở đó."

"Trở về?" Đường Tam sững sờ, "Ngươi không sợ gặp lại những tên muốn bắt ngươi kia sao ..."

Mỹ công tử lắc đầu, nói: "Hắn không dám giết ta, hắn có thể làm gì chứ? Nếu hắn có bản lĩnh, cũng không cần phải kiêng kỵ một nhân loại như ta."

Đường Tam trong lòng khẽ động, lúc này hắn mới nhớ lại lúc tập kích, Mỹ công tử từ đầu đến cuối vẫn bình tĩnh, lúc này cũng vậy. Điều này chứng tỏ điều gì? Có lẽ nàng có hậu chiêu có thể đối kháng với đám người Uông Ngôn kia? Là mình đã quá lo lắng?

Nhưng mà, nhìn thấy bọn họ ra tay với nàng, hắn làm sao có thể

đứng nhìn?

Suy nghĩ một lát, Đường Tam cũng không hỏi lại, chỉ là yên lặng nhìn Mỹ công tử đang dần đi xa.

Mỹ công tử đột nhiên ngừng bước, quay người nhìn Đường Tam, tay phải nâng lên, vén lại tóc mai của mình. Trên mu bàn tay nàng sáng lên một quang sáng màu xanh thẳm.

Nhìn thấy quang sáng đó, đồng tử Đường Tam lập tức co rút lại.

"Ngươi có thể gọi ta là Mỹ công tử." Mỹ công tử phất tay với hắn, lần nữa xoay người bay lên trời, trong chốc lát đã biến mất.

Đường Tam đứng nguyên tại chỗ, hồi lâu vẫn không động.

Nàng vậy mà ...

Quang sáng màu lam kia, Đường Tam có được Linh Tê Thiên Nhãn càng nhìn thấy rõ ràng. Đó là một phù văn, một phù văn mà hắn rất quen thuộc. Hắn cũng có phù văn đó, chỉ là, trên người hắn là màu cam. Đó chính là ấn ký của Cứu Thục!

Xích chanh hoàng lục thanh lam tử, bảy sắc ấn ký của Cứu Thục. Màu lam, là màu của cấp bậc thứ hai.

Đường Tam còn nhớ, trấn trưởng lão sư đã từng nói với hắn, Cứu Thục ở thành Gia Lý, tầng cấp cao nhất không phải là Thanh cấp, mà là Lam cấp, và tổng cộng chỉ có hai vị.

Đường Tam từng nghĩ một vị Lam cấp Cứu Thục hẳn là cường giả Thần cấp Tư Nho, nhưng về sau lại phát hiện hắn chỉ là Thanh cấp. Hắn vẫn tò mò không biết Lam cấp Cứu Thục là ai, nhưng tuyệt đối

không nghĩ tới, người mà hắn một lòng đều muốn bảo hộ, Mỹ công tử, lại là một trong hai vị Lam cấp Cứu Thục.

Nàng mới có mười mấy tuổi a! Sao lại là Lam cấp? Vừa rồi nàng cho ta biết Lam cấp Cứu Thục ấn ký, là muốn xác nhận thân phận của ta, khảo thí ta có phải người của Cứu Thục hay không.

Đường Tam không để lộ ấn ký của mình là vì hắn không muốn Mỹ công tử nhìn thấy mình là Chanh cấp, nếu không, thân phận của hắn chỉ sợ sẽ bại lộ. Hắn dùng thân phận Tu La để che giấu chính là muốn sau này có thể dễ dàng hơn bảo hộ nàng, làm một số việc mà ngoài sáng hắn không thể làm, đồng thời che giấu sự thực hắn có nhiều năng lực Yêu Thần biến.

Đường Tam đã sớm nghĩ tới, Mỹ công tử là phụ thuộc nhân loại, tương lai nếu có cơ hội hắn muốn kéo nàng gia nhập Cứu Thục. Lúc trước cứu Mỹ công tử, hắn đã muốn nói với nàng về Cứu Thục, dẫn đạo nàng gia nhập. Nhưng bởi vì Mỹ công tử quá bình tĩnh, hắn mới không nói ra. Lại không nghĩ rằng, nàng đã là người của Cứu Thục, hơn nữa còn là cao tầng.

Không thể nghi ngờ, điều này có liên quan đến Khổng Tước Biến cũng như địa vị của nàng bên trong Khổng Tước Yêu tộc.

Trong lòng Đường Tam có chút loạn, hắn phải mất một chút thời gian mới có thể bình tĩnh trở lại. Nếu Mỹ công tử là Lam cấp Cứu Thục, hơn nữa với từ thái độ của nàng có thể thấy, mấy tên Uông Ngôn kia không thể uy hiếp được nàng. Khó trách Linh Tê Thiên Nhãn dự cảm được nguy cơ nhưng không mãnh liệt, nguyên lai là bởi vì Mỹ công tử có thể tự giải quyết nguy hiểm này.

Trước tiên trở về rồi tính tiếp. Đúng lúc này, Đường Tam khẽ động, bên người hắn đã có thêm một người.

"Ngươi sao lại xúc động đi cứu nàng?" Thanh âm quen thuộc vang lên.

Đường Tam quay đầu nhìn trấn trưởng lão sư, đây mới là lực lượng của hắn, nếu lúc đó hắn không thể mang Mỹ công tử rời đi, hắn cũng không cần vận dụng Thần Thức của mình, bởi vì hắn biết, trấn trưởng lão sư vẫn một mực âm thầm đi theo hắn.

Từ khi hắn biểu lộ mình có Thì Quang Biến và Thiên Hồ Biến, không thề nghi ngờ, địa vị của hắn trong lòng Trương Hạo Hiên bây giờ vô cùng cao.

Đường Tam đột nhiên nghĩ tới một khả năng, hắn quay đầu hỏi Trương Hạo Hiên: "Lão sư, lần này người đi theo chúng ta, không phải chỉ bảo hộ chúng ta, đồng thời cũng bảo hộ nàng?"

"Ân, phản ứng của ngươi rất nhanh. Nhưng ngươi vẫn chưa trả lời câu hỏi của ta." Trương Hạo Hiên tức giận nói.

Đường Tam tháo mặt nạ xuống, có chút xấu hổ cười nói: "Nếu ta nói bởi vì nhất kiến chung tình, ngươi có tin hay không?"

Trương Hạo Hiên nghiêng đầu nhìn Đường Tam, trầm mặc hồi lâu: "Dường như ngoài nguyên nhân này, cũng không có lý do khác giải thích được. Xú tiểu tử, ngươi càng ngày càng thần bí. Trên người ngươi chỉ có thể dùng từ yêu nghiệt để hình dung." Nói xong, Trương Hạo Hiên xoè hai tay ra, hàn quang lập loè, tên nỏ đã xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

"Trừ những tên nỏ ở trong cơ thể mấy tên Khổng Tước Yêu tộc kia, còn lại ta đã giúp ngươi thu hồi. Vũ khí này kết hợp với Yêu Thần biến, nhất là Thiên Hồ Biến, phát ra uy lực vượt qua tưởng tượng

của ta."

Trên thực tế, khi chứng kiến Đường Tam dùng Chư Cát Thần Nỏ đồng thời bắn bị thương năm tên cường giả Bát giai, tròng mắt Trương Hạo Hiên thiếu chút nữa rơi ra ngoài.

Đây chính là Khổng Tước Yêu tộc đó! Dù hắn đã đạt đến Cửu giai, cũng không thể nắm chắc có thể đồng thời cản được năm tên cường giả Khổng Tước Yêu tộc. Nhưng một cái nỏ nho nhỏ của Đường Tam lại làm được.

Những tên kia sở dĩ không tiếp tục truy kích là có liên quan đến Trương Hạo Hiên phóng xuất khí tức của cường giả Cửu giai, cũng vì "huynh trưởng" của Mỹ công tử nhát như cáy, sau khi bị thương thì vô cùng kinh hoàng. "Lam cấp, nàng vậy mà Lam cấp! Vì sao vậy, lão sư? Ngài không phải nên giảng giải cho ta một chút?" Đường Tam cười khổ nói.

Trương Hạo Hiên nở nụ cười rất vui vẻ. Bởi vì từ lúc biết Đường Tam, đây là lần đầu tiên hắn thấy Đường Tam luống cuống, bình thường Đường Tam đều cho hắn cảm giác mọi thứ đều nắm trong lòng bàn tay, hơn nữa mỗi lần đều có thể làm hắn chấn kinh.

Chương 176: Mỹ công tử nghi hoặc

"Nàng sở dĩ là Lam cấp, bởi vì có nàng có ảnh hưởng đến tương lai của tổ chức. Đương nhiên trong mắt ta, ngươi cũng rất trọng yếu. Chẳng qua trước khi ngươi lớn lên, tốt hơn là tổ chức không nên biết."

Khoé miệng Đường Tam co quắp một lát, nói: "Lam cấp trọng yếu như vậy, chẳng lẽ ... " Hắn đột nhiên nghĩ tới một khả năng.

"Cái này ngươi cũng có thể đoán được?" Trương Hạo Hiên kinh ngạc hỏi hắn.

Đường Tam nhún nhún vai, nói: "Lúc nàng nói chuyện với Uông Ngôn ta đã nghe được."

"Ngươi rất dễ bị diệt khẩu đó." Trương Hạo Hiên trầm ngâm nói.

"Không sao, không phải người nói ta cũng rất trọng yếu sao." Đường Tam tỏ ra không sao cả. Thái độ của trấn trưởng lão sư với mình đã thay đổi rất nhiều, hiện giờ giữa hai người không giống như thầy trò, mà càng giống như bạn bè, nói chuyện bình đẳng với nhau. Trấn trưởng lão sư giờ đã không còn nhìn hắn như hài tử.

"Diệt khẩu cũng được, đem phương pháp chế tạo ám khí giao ra đây, sẽ tính ngươi một cái công lớn. Nhưng mà, bên ngoài sẽ nói là do ta nghiên cứu ra."

Đường Tam lắc đầu nói: "Lão sư, như vậy không tốt."

"Không nỡ bỏ?" Trương Hạo Hiên tự tiếu phi tiếu nhìn hắn.

Đường Tam lại nói: "Không phải không nỡ bỏ. Đầu tiên, quá trình chế tác ám khí rất phức tạp, người khác xem cũng chưa chắc có thể làm được. Tiếp theo, cũng là quan trọng nhất, nếu như Cứu Thục sử dụng ám khí trên phạm vi lớn, tất nhiên sẽ bị Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc phát hiện, dù sao, nếu được trang bị thì nhất định sẽ dùng. Uy lực của Chư Cát Thần Nỏ vừa rồi người cũng thấy, phối hợp với các Yêu Thần biến khác nhau có thể sinh ra hiệu quả khác nhau, tác dụng của trận pháp bên trong quả thực rất lớn. Nếu bị Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc phát hiện, rất có thể sẽ gặp tai hoạ ngập đầu. Ta nguyện ý đem thiết kế giao cho ngài, nhưng ta không đồng ý ngài giao cho nó cho tổ chức, rồi để tổ chức phân phát trên phạm vi lớn. Điều này giống với lo lắng của ngài về Huyền Thiên Công. Thất phu vô tội, hoài bích có tội."

Trương Hạo Hiên suy nghĩ một lát rồi nói: "Còn nhóm ngươi thì sao?"

Đường Tam khí khái hùng hồn nói: "Phân phối trong nhóm không có vấn đề, dù sao cũng không có ai liên tưởng đến ám khí có quan hệ với Cứu Thục."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu nói: "Ngươi nói có chút đạo lý. Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, không nên đi trêu chọc Mỹ công tử. Tầm quan trọng của nàng với tổ chức, chúng ta không thể nào sánh bằng."

Đường Tam khẽ híp mắt lại: "Là vì xâm nhập Khổng Tước Yêu tộc, thậm chí khống chế nhất tộc này?"

Trương Hạo Hiên nghiêm túc: "Biết được quá nhiều đối với ngươi không phải chuyện gì tốt. Chuyện này có quan hệ trọng đại, thậm chí là phương hướng quan trọng nhất của tổ chức, lần này ngươi ngoài ý muốn biết được, cũng không phải chuyện gì tốt. Ngươi hiểu ý ta sao?"

"Ta hiểu." Đường Tam không chút do dự gật đầu. "Nhưng ta không hiểu vì sao Mỹ công tử không ra tay với ta. Lúc vừa cứu nàng ta không quá rõ ràng, nhưng về sau, từ thái độ của nàng, ta có thể biết nàng có hậu thủ ứng đối với cái tên gọi là ca ca kia, ít nhất có thể an toàn trở lại. Nàng bị ta tuỳ tiện dẫn đi, ngược lại có chút vấn đề. Nếu như là vì che giấu thân phận của mình, nàng hoàn toàn có thể ra tay với ta."

"Ra tay gì với ngươi? Với thân phận phụ thuộc nhân loại, nàng sẽ không ra tay với ngươi, huống chi ngươi là đang cứu nàng. Ngươi coi Cứu Thục chúng ta là cái gì? Tổ chức sát thủ sao?" Trương Hạo Hiên tức giận nói, "Nhưng đúng là thái độ của nàng với ngươi có chút kỳ quái, cũng không truy cứu thân phận của ngươi đến cùng, còn dùng ấn ký Cứu Thục nghiệm chứng. Ngươi không để lộ ấn ký là rất đúng, nếu không làm sao có thể che giấu ám khí?" Tiểu Đường nhẹ gật đầu, "Ta đúng là muốn tạo sự thần bí, nếu có hành động cũng dễ che giấu."

Trương Hạo Hiên nói: "Dù sao ngươi cùng cách xa nàng ra, không nên dùng bất cứ thân phận nào đi trêu chọc nàng." Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Người không cảm thấy ta có thể trợ giúp nàng sao? Đệ tử của người không phải rất ưu tú sao? Ta thật sự rất thích nàng."

"Một tiểu tử như ngươi biết cái gì là yêu thích? Mau cút trở về, đừng chọc ta tức giận." Trương Hạo Hiên đưa tay vỗ đầu hắn.

Khoé miệng Đường Tam co quắp, "Ta, tiểu hài tử? Ta không biết

sống lâu hơn ngươi bao nhiêu vạn năm, hừ." – hắn thầm nghĩ.

Nhưng thái độ của Trương Hạo Hiên vẫn làm Đường Tam yên tâm, vị lão sư này vẫn thật sự muốn bảo vệ mình. Với thân phận của Mỹ công tử, lão sư cũng không có vạch trần mình là một thành viên của Cứu Thục, đó là vì bảo vệ mình, cũng vì mình giữ bí mật. Không thể nghi ngờ, Trương Hạo Hiên coi trọng Huyền Thiên Công không kém coi trọng Mỹ công tử. Vị lão sư này tuyệt đối là người thông minh a!

Mỹ công tử lặng yên trở về nơi đóng trại, đống lửa trước lều vẫn đang cháy, nhưng các đồng đội của nàng vẫn chưa trở về.

Lửa cháy vang lên từng tiếng rôm rốp, đôi mắt đẹp của Mỹ công tử nheo lại, mang theo suy nghĩ không biết nên giải quyết như thế nào.

Vừa rồi, khi nam nhân gọi là Tu La kia cứu nàng, nàng có một cảm giác rất kỳ quái. Khi Tu La nắm chặt tay nàng, nàng thậm chí xuất hiện cảm giác thuận theo, cái này vốn là không nên có, bởi vì nàng vẫn luôn cảnh giác, làm sao đột nhiên lại bị một người xa lạ kéo đi? Dù khi những tên nỏ kia hấp dẫn sự chú ý của mọi người, nàng cũng không phạm sai lầm như vậy?

Mà làm nàng nghi ngờ nhất là, khi Tu La bắt lấy tay nàng, động tác vô cùng thuần thục, tựa như đây không phải lần đầu tiên, mà là thói quen đã làm trăm ngàn lần. Nhưng trong trí nhớ của nàng, dù "phụ thân" của mình cũng chưa bao giờ thân mật với nàng như vậy, hắn làm sao lại làm được?

Nếu nói lần thứ nhất là vội vàng chưa kịp chuẩn bị, vậy còn lần thứ hai thì sao? Khi hắn lần nữa kéo mình bỏ chạy, nắm chặt tay mình, vẫn kiên định và thuần thục như vậy. Trong chớp mắt kia, Mỹ công tử cảm thấy đặc biệt an tâm, nàng cảm thấy hắn sẽ nhất định bảo hộ mình an toàn.

Vì sao lại như vậy? Nàng thật sự mông lung. Nàng vốn không nên bại lộ thân phận Cứu Thục của mình, nhưng trước lúc rời đi, nàng không khống chế được mình, muốn xác nhận đối phương có phải người của Cứu Thục hay không. Mà đối phương tựa hồ không xem hiểu, vậy có nghĩa là, đối phương cũng không phải người của tổ chức.

Chuyện này là sao? Tu La, Tu La, tên gì mà kỳ cục. Hắn rút cuộc là ai? Tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây, đến bảo hộ ta? Giống như hắn vẫn một mực âm thầm đi theo ta.

Mang theo một lòng ngổn ngang suy nghĩ, Mỹ công tử ngồi xuống bên cạnh đống lửa. Đúng lúc này, một âm thanh kinh ngạc vang lên, "Ngươi còn dám trở về?"

Mỹ công tử cũng không quay đầu lại, chỉ lặng lẽ ném một cây củi về phía đống lửa, "Ta vì sao không dám trở về? Đây là chỗ ta nghỉ ngơi."

Uông Ngôn sắc mặt tái nhợt mang theo bốn gã hộ vệ từ trong rừng cây đi ra. Mỗi người bọn họ đều bị thương, Linh Tê Thần Nỏ làm bọn họ đều được nhận "đại lễ". Đặc tính chuyên phá phòng ngự của Ô Kim được khai phá đến tận cùng, tuy không làm chúng trọng thương, nhưng để lại trên người bọn họ những vết thương lớn nhỏ khác nhau.

"Người kia đâu?" Uông Ngôn cẩn thận nhìn bốn phía xung quanh nói. "Ngươi nói ai?" Mỹ công tử tiếp tục cho củi vào nhóm lửa.

"Chính là gia hoả đã đem ngươi đi." Uông Ngôn cả giận nói, sau đó ném mấy tiểu tiễn xuống đất.

Bọn họ sau khi bị thương cảm nhận được khí tức của cường giả Cửu giai, vì khiếp sợ nên không tiếp tục truy kích, tuy rằng thương thế không lớn, nhưng lại rất buồn bực. Năm tên Bát giai bắt một cái Lục giai cũng không xong, còn toàn bộ bị thương, điều này nói ra có bao nhiêu mất mặt?

Chương 177: Khổng Tước Đảm

Uông Ngôn quyết định, mượn nơi đóng quân của tiểu đội Người đẹp và Quái vật nghỉ ngơi một chút, trị liệu thương thế, ngày mai sẽ xem hành động như thế nào, lại không nghĩ khi bọn họ tìm đường trở về đã thấy Mỹ công tử ở đây, nhưng chỉ có một người. Hơn nữa, khi bọn họ tới, gia hoả nhà người ta căn bản không thèm để ý. Đây là tình huống gì? Uông Ngôn phẫn nộ vì bị Mỹ công tử coi thường và sỉ nhục. "Không biết." Mỹ công tử nhàn nhạt trả lời, sau đó chậm rãi đứng người lên, nhìn năm tên kia.

"Bắt nó cho ta!" Uông Ngôn hét lớn lên một tiếng.

Bốn gã hộ vệ xông tới, nhưng cũng khẩn trương quan sát bốn phía, tên nỏ lúc trước quả thực để lại cho bọn họ ấn tượng khắc sâu. Cảm giác không thể né tránh vô cùng đáng sợ, tuy rằng không chí mạng, nhưng nếu bị nó bắn trúng chỗ hiểm thì làm sao bây giờ? Có người vì bảo hộ mắt mình, bàn tay đã bị bắn thủng.

Mỹ công tử nhìn bọn họ, lắc đầu nói: "Chỉ bằng các ngươi mà muốn bắt ta? Từ bỏ đi."

Nói xong, nàng nhẹ nhàng vung tay lên.

Một màn quỷ dị xuất hiện, thân thể bốn tên hộ vệ đang đến gần nàng đột nhiên chấn động, sau đó chậm rãi tê liệt ngã xuống đất.

Uông Ngôn sửng sốt, gật mình nói: "Ngươi, ngươi làm cái gì với bọn

họ?"

Mỹ công tử ánh mắt loé lên nói: "Mưu hại Vương tộc thì phạm tội gì? Ngươi ngay cả bí pháp bổn tộc cũng không nhớ rõ sao?"

"Khổng Tước Đảm? ... Ngươi có thể dùng Khổng Tước Đảm? Điều đó không có khả năng, ngươi là một cái tạp ..." Uông Ngôn kinh hãi, ánh mắt khó có thể tin nhìn Mỹ công tử.

Tay Mỹ công tử nhẹ nhàng huy động, từng cây Khổng Tước Linh xuất hiện trong tay. Khổng Tước Linh mảnh khảnh bị nàng nắm trong tay, lộ ra đuôi chim đằng sau. Trên lông chim có hoa văn tản ra hào quang màu lam nhạt, trong hào quang phảng phất có vô số quang hoàn vờn quanh, nở rộ.

Sau lưng Uông Ngôn tràn ra từng cây lông chim, trên đó cũng tản mát ra hào quang màu lam. Nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, màu lam trên Khổng Tước Linh trong tay Mỹ công tử thâm thuý hơn một chút, toả ra hào quang mãnh liệt hơn, mà hào quang bên phía Uông Ngôn nhạt hơn so với nàng.

"Không, điều đó không có khả năng. Vì sao huyết mạch của ngươi nồng đậm hơn so với ta? Điều đó là không thể!" Uông Ngôn la thất thanh.

Huyết mạch thuần khiết hay không, có nghĩa là huyết mạch có cao quý hay không. Hắn hoàn toàn không thể ngờ, nhân loại như Mỹ công tử, cường độ huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc còn cao hơn mình.

Khổng Tước Đảm là năng lực bổn mạng của Khổng Tước Yêu tộc. Khổng Tước Đảm phát ra khí tức vô hình, chỉ có Vương tộc có huyết mạch tinh khiết nhất khi trưởng thành mới có thể kích phát

Khổng Tước Đảm. Nếu có tộc nhân đe doạ Vương tộc, dưới uy áp của Khổng Tước Đảm sẽ tạm thời mất đi tất cả huyết mạch chi lực.

Mỹ công tử cách tuổi trưởng thành còn một đoạn đường, dựa theo tuổi ở Khổng Tước Yêu tộc, bình thường mười sáu tuổi mới được tính là trưởng thành. Uông Ngôn đã trưởng thành, hắn cũng có năng lực Khổng Tước Đảm, chỉ là đối mặt với Mỹ công tử không có uy hiếp, cho nên lúc trước hắn cũng không dẫn động Khổng Tước Đảm. Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, ở phương diện này Mỹ công tử còn mạnh hơn hắn.

Đồng dạng là Vương tộc, huyết mạch so với đối phương mỏng manh hơn, hắn sẽ chịu áp chế nhất định.

Bốn tên hộ vệ ngã dưới đây kia lúc này đã lạnh run. Mưu hại Vương tộc, trong bất cứ chủng quần Yêu Quái Tộc nào cũng là trọng tội, còn liên luỵ đến người nhà.

Lúc trước bọn họ ra tay không chút do dự với Mỹ công tử là vì họ nghĩ Mỹ công tử là con lai, bọn họ làm sao nghĩ đến, huyết mạch Vương tộc trong cơ thể nàng so với Uông Ngôn càng thuần khiết hơn, hơn nữa chưa trưởng thành đã thức tỉnh Khổng Tước Đảm. Điều đó có nghĩa nàng thiên tư tuyệt thế, là thiên tài hiếm có trong Khổng Tước Yêu tộc.

"Ngươi không phải muốn cùng ta tranh đoạt quyền thừa kế sao? Hôm nay đúng là cơ hội tốt. Ta và ngươi ngay tại chỗ này quyết đấu, bọn họ chính là người chứng kiến. Người nào thua, người đó chết." Mỹ công tử nhàn nhạt nói, sau đó chậm rãi cầm Khổng Tước Linh trong tay.

Đầu Khổng Tước Linh vốn có bạch sắc dần chuyển thành lam sắc, phát ra một tia sáng yêu dị, mà tóc dài đen nhánh của nàng, lúc này

cũng biến thành màu lam. Hai đồng tử trong mắt cũng lập loè ánh lam, thân hình chậm rãi lơ lửng trên mặt đất, hai cánh cực lớn sau lưng mở ra, khí thế tiếp tục dâng cao. Một mảng lớn không gian xung quanh đều bị ánh lam bao phủ.

Một điểm kim quang từ từ sáng lên trên trán nàng, kim quang hoá thành kim văn, lấy mi tâm làm trung tâm, kéo dài lên phía trên, phác hoạ ra một kim văn mỹ lệ, giống như là một vương miện.

"Thất giai!" Uông Ngôn la thất thanh, gắt gao nhìn chằm chằm vào đường vân trên trán Mỹ công tử, sắc mặt đã trắng bệch.

Đầu óc hắn lúc này đã trống rỗng, thân là Vương tộc, hắn đối với kim văn trên trán Mỹ công tử rất quen thuộc. Đó là Khổng Tước kim quan, chỉ có Khổng Tước Vương tộc có huyết mạch tinh khiết nhất mới có thể có được. Có được Khổng Tước kim quan có nghĩa là có thể đột phá cực hạn, trở thành Đại Yêu Hoàng. Đúng vậy, là Yêu Hoàng, không phải Yêu Vương.

Tuy có được thiên phú như vậy không nhất định có thể trở thành Đại Yêu Hoàng, ít nhất phụ thân hắn, Khổng Tước Yêu Vương thế hệ này cũng không thể trở thành Đại Yêu Hoàng, nhưng là, nó đại biểu ít nhất có cơ hội. Quan trọng hơn, Uông Ngôn cũng không ngưng tụ được Khổng Tước kim quan.

Khổng Tước kim quan xuất hiện không liên quan đến tu vi, nó có quan hệ với tiềm năng, thiên phú, người có được nó tất nhiên sẽ trở thành người có tư cách thừa kế.

Cho tới lúc này, Uông Ngôn mới chính thức hiểu rõ, vì sao Mỹ công tử thân là con lai nhưng lại được trao tư cách người thừa kế. Khi phụ vương tuyên bố việc này, hầu như các trưởng lão trong tộc đều phản đối, nhưng phụ thân cũng chỉ nói một câu "Nghị luận sau",

cũng không có giải thích nhiều.

Đúng a! Giải thích cái gì? Khổng Tước kim quan chính là người thừa kế. Trọng yếu hơn là, trong thế hệ này, đây là Khổng Tước kim quan đầu tiên. Mà hắn thân là trưởng tử cũng không có.

Gặp kim quan, như đích thân Vương tới.

Chương 178: Kim quan vương tử

Bốn tên hộ vệ kia đã lạnh run từ trong xương tuỷ, mưu hại Vương tộc đã là trọng tội, huống chi còn là Khổng Tước kim quan, như đích thân Vương tới, muốn sống cũng khó khăn a!

Kim quang mãnh liệt toả sáng, dù Uông Ngôn cao hơn nàng một giai, dù hắn có Vương tộc huyết mạch không bị Khổng Tước Đảm ảnh hưởng, nhưng dưới Khổng Tước kim quan áp chế, hắn đã sớm khiếp sợ. Hắn cho tới giờ cũng không phải là một cường giả dũng cảm.

"Muội, muội muội, ..."

"Cầm lấy Khổng Tước Linh của ngươi, đừng làm cho Vương tộc hổ thẹn. Ngươi không phải muốn cùng ta tranh đoạt vương vị sao? Ta có ngươi tư cách này, ta cho ngươi cơ hội này." Mỹ công tử lạnh lùng nói. Nàng có tư cách nói như vậy, bởi vì nàng có Khổng Tước kim quan. Khổng Tước kim quan tồn tại, làm cho bất kỳ tộc nhân nào cũng không có tư cách chất vấn nàng. Khổng Tước kim quan tồn tại, làm cho nàng trong Khổng Tước Yêu tộc chính thức là thượng vị giả. Uông Ngôn là trưởng tử, nhưng kim quan chưa thành, bài danh nhất định sẽ đứng sau Mỹ công tử.

"Ta, ..., hình như là hiểu lầm, ta muốn đấu với ngươi sao?" Uông Ngôn vô thức lùi sau hai bước. Trước mặt Mỹ công tử, hắn thậm chí ngay cả giãy giụa cũng không có. Mỹ công tử chỉ lạnh lùng nhìn hắn, hào quang trong tay Khổng Tước Linh càng trở nên mãnh liệt,

đôi cánh sau lưng càng sáng hơn.

Bình thường, nữ nhân Khổng Tước Yêu tộc không có đuôi vũ dài, chỉ có Vương tộc là ngoại lệ. Vĩ vũ (đuôi dài) của Mỹ công tử càng thêm thon dài, càng thêm sáng lạn. Nàng vốn đã tuyệt mỹ, lúc này dưới sự hoa mỹ của lông đuôi lại càng thêm nổi bật, đẹp không gì sánh kịp.

"Bái kiến kim quang vương tử!" Uông Ngôn đột nhiên quỳ gối xuống, hô to.

Chứng kiến việc này, khoé miệng Mỹ công tử cũng không nhịn được co rút, vẻ băng lãnh suýt chút nữa không bảo trì được.

Bái kiến?

"Ta sai rồi, kim quan vương tử tôn kính, ta không biết người đã ngưng tụ kim quan, mắt đã bị mờ. Ta chỉ muốn đảm bảo Khổng Tước Yêu tộc chúng ta huyết mạch tinh khiết. Ta đã thật lòng biết mình sai lầm, thủ hạ của ta cũng hồ đồ, bị ta kích động, kính xin kim quan vương tử cho chúng ta một cơ hội hối cải." Lúc Uông Ngôn ngẩng đầu lên, trên mặt đã có hai hàng nước mắt, ánh mắt vô cùng chân thành.

Nếu Đường Tam ở chỗ này, chắc chắn muốn hỏi một chút vị này là một người khôi hài sao? Luận thiên phú, luận năng lực, vị này tuyệt đối không được, nhưng nếu luận về da mày dày, vị này có thể so sánh với Tượng tộc rồi.

Mỹ công tử chậm rãi thả Khổng Tước Linh trong tay, nhàn nhạt nói: "Cút. Không nên ảnh hưởng đến tâm tình của ta."

"Vâng, được." Uông Ngôn nhẹ nhàng thở ra, vội vàng từ trên mặt

đất đứng lên. Khi đang muốn chạy, "Chờ một lát", Mỹ công tử mở miệng lần nữa.

Nghe vậy, Uông Ngôn vội vàng xoay người, nịnh nọt nói: "Kim quan vương tử, người có gì phân phó?"

"Lau sạch sẽ những tên nỏ này đi." Nàng nhàn nhạt nói.

"Được." Uông Ngôn vội vàng tiến lên. Bốn gã hộ vệ cũng từ mặt đất bò lên, Khổng Tước Đảm uy hiếp bọn họ cũng đã biến mất.

Mỹ công tử thu hồi Khổng Tước Đảm, một lần nữa ngồi xuống cạnh đống lửa.

Uông Ngôn và bốn tên thuộc hạ nhanh chóng đem tên nỏ lau sạch sẽ, sau đó bày chỉnh tề trước mặt Mỹ công tử, lúc này mới từ từ lui về phía sau, nhanh chóng khuất trong bóng đêm biến mất.

Mỹ công tử ngẩng đầu, nhìn hướng bọn họ rời đi, tự nhủ: "Đã mất đi kiêu ngạo của Khổng Tước Yêu tộc, còn muốn quay lại tổ đình."

Từ trên người Uông Ngôn có thể thấy sự xuống dốc của Khổng Tước Yêu tộc. Thời kỳ mạnh mẽ nhất, Khổng Tước Yêu tộc thậm chí đã cạnh tranh vị trí chi chủ ở tổ đình, tuy rằng cuối cùng cũng thất bại, nhưng đã lưu lại quang huy. Có thể từ khi không còn Yêu Hoàng, Khổng Tước Yêu tộc ngày càng sa sút, nếu không cũng không toạ trấn ở một thành phủ tại biên giới như thành Gia Lý.

Nàng nhặt lên một tiểu tiễn, cẩn thận quan sát nó.

Trên tiểu tiễn có đường vân, lỗ khảm tinh tế, thậm chí còn có một trận pháp nhỏ nhẹ nhàng huy động, cũng không phát ra âm thanh nào. Tên nỏ chế tác tinh tế mà đẹp đẽ, cuộc đời này Mỹ công tử

cũng hiếm thấy.

Đây là do Tu La làm sao? Vũ khí thật tinh xảo a! Nàng cảm giác được, khí tức của hắn không quá cường đại, ít nhất là không vượt qua được mình, nhưng hắn có thể dùng tên nỏ này đả thương năm tên Khổng Tước Yêu tộc. Bọn họ dù có kém cỏi, nhưng cũng là Khổng Tước Yêu tộc, có được đỉnh cấp huyết mạch.

Đây rút cuộc là vũ khí như thế nào?

Đúng lúc này, đôi mi thanh tú của Mỹ công tử nhíu lại, một thân ảnh từ trong ngọn lửa phóng đại hiện ra.

"Những đồng bạn đi theo ngươi đang trở về bên này, hẳn là quay lại xem tình hình chiến đấu." Trương Hạo Hiên khẽ cười nói.

"Ngươi sao lại ở chỗ này?" Mỹ công tử nhìn hắn hỏi.

"Ta tới tặng đồ." Nói xong, Trương Hạo Hiên đưa Chư Cát Thần Nỏ đến trước mặt Mỹ công tử.

Nhìn thấy Chư Cát Thần Nỏ trong tay hắn, Mỹ công tử ngẩn người: "Cái này là của ngươi sao?"

Trương Hạo Hiên lắc đầu: "Hắn vì bảo hộ ngươi mà xuất hiện, rất có thiện ý. Hắn để ta đem kiện Chư Cát Thần Nỏ này cho ngươi." Mỹ công tử cầm lấy Chư Cát Thần Nỏ, nhìn thiết kế tinh xảo kia, càng cảm thấy ngạc nhiên. "Hắn còn nhờ ta chuyển lời, phải bảo vệ tốt chính mình." Nói xong, Trương Hạo Hiên nói phương pháp sử dụng Chư Cát Thần Nỏ cho Mỹ công tử.

"Ngươi biết lai lịch của hắn sao?" Mỹ công tử hỏi.

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Không biết. Trên người hắn có thứ uy hiếp ta, ta cũng không tiện truy đến cùng. Nhưng từ hành động của hắn có thể thấy, hắn không có ác ý. Hắn vì sao mà đến, rất thần bí. Nhưng ngươi cũng không nên lộ ra ấn ký trước mặt hắn."

"Ân, là ta xúc động, ta cho rằng hắn là người của chúng ta." Mỹ công tử cúi đầu, vuốt vuốt Chư Cát Thần Nỏ trong tay.

"Ta đi trước, bọn họ đã trở về." Nói xong, thân thể Trương Hạo Hiên loé lên, lần nữa dung nhập vào ngọn lửa rồi biến mất.

Mỹ công tử thu lại tên nỏ và Chư Cát Thần Nỏ trước mặt, sau đó lấy từ vòng tay trữ vật ra một cái nồi, nấu trà sữa.

Không lâu sau, một âm thanh kinh ngạc vang lên: "Ngươi không có việc gì sao? Bọn họ đâu rồi?"

Ngay sau đó, tiểu đội Người đẹp và Quái vật đều trở về nơi cắm trại.

Lúc này, bọn họ đều rất kinh ngạc, khi bọn họ từ đằng xa nhìn thấy Mỹ công tử bĩnh tĩnh nấu trà sữa đã có cảm giác không đúng. Nàng như thế nào không bị mang đi? Đây là tình huống gì? Đó là năm tên cường giả Bát giai a!

"Ta mệt mỏi, ta đi nghỉ trước." Mỹ công tử nhìn cũng không thèm nhìn Tống Quân Hậu, nhanh chóng trở về trướng bồng của mình.

Tống Quân Hậu nhìn các Yêu Quái khác một lượt, vẻ mặt khó tin, đồng thời cũng không giấu được vẻ lúng túng.

Tuy rằng lúc trước nhìn qua là hắn bị đánh bay ra ngoài, nhưng bây giờ quay lại đã chậm, chạy trốn cũng quá "lưu loát" rồi. Mà các

đồng đội khác là chạy trốn là do ám hiệu của hắn.

"Làm sao bây giờ, đội trưởng?" Hùng Yêu thấp giọng hỏi.

"Nghỉ ngơi trước đi. Xem ra nhóm Uông Ngôn đã đi rồi, chờ trở về rồi tính."

"Vậy chuyến này ..."

Hết thảy đều như cũ. Thật không biết nàng làm sao làm được. Chẳng lẽ nói có Khổng Tước Yêu tộc âm thầm bảo hộ nàng.

Tống Quân Hậu cau mày, nhanh chóng vẫy tay không để đồng đội nói tiếp. Hắn chỉ sợ cảm giác của mình đã sai, Mỹ công tử không đơn giản như trong tưởng tượng.

Chương 179: Tay có thừa hương

Ở trường học, Mỹ công tử rất ít xuất hiện, dù nàng là huyết mạch của Thành chủ, nhưng lại là con lai, cho nên các nữ sinh Yêu Quái Tộc không nguyện ý chơi với nàng, thậm chí tận lực xa lánh nàng. Mà nàng vẫn luôn là một người yên tĩnh. Mặc dù Khổng Tước Yêu tộc đã sa sút, nhưng vẫn là chủng quần có huyết mạch đỉnh cấp. Tống Quân Hậu sở dĩ tiếp cận nàng, một phần là do nàng thực sự đẹp mắt, có vẻ ôn nhu mà nữ nhân Yêu Quái không có. Quan trọng hơn là, Tống Quân Hậu nghe nói nàng có khả năng trở thành một trong người thừa kế Khổng Tước Yêu Vương.

Tống Quân Hậu tuy rằng cảm thấy không thể tưởng tượng được, nhưng vẫn tiếp cận nàng để giao hảo với Khổng Tước Yêu tộc, cho đến khi Uông Ngôn xuất hiện.

Truyền âm đe doạ mà Uông Ngôn nói với hắn, hắn không thể không coi trọng, vì Uông Ngôn là trưởng tử, lần này lại mang theo nhiều cường giả như vậy, thời gian cấp bách, hắn quyết định vẫn nên giao hảo với Uông Ngôn là hơn. Nhưng ai có thể nghĩ, kết quả lại không như bọn họ mong muốn.

Lúc trước bọn họ chạy trốn, kỳ thực cũng không chạy quá xa, bọn họ muốn xem chiến đấu bên này như thế nào. Kết quả chờ đến khi bọn họ ổn định lại, quay người quan sát, Mỹ công tử cùng năm tên Khổng Tước Yêu tộc đã biến mất. Lúc đó mọi chuyện phát sinh quá nhanh, nên bọn họ cũng không biết rõ có chuyện gì xảy ra.

Lúc này, Mỹ công tử ở đây, Uông Ngôn không thấy bóng dáng, cái này có ý nghĩa gì?

Đường Tam lúc này cũng đã quay về nơi trú quân, giống như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh qua, đang gác đêm thay Cố Lý, để cho Cố Lý minh tưởng nghỉ ngơi, chính mình gác đêm trước. Dù sao bây giờ, tâm tình hắn cũng không cách nào bình tĩnh lại được trong thời gian ngắn.

Đường Tam ngồi dưới gốc cây cổ thụ, nhìn bàn tay mình, trên các ngón tay dường như còn lưu lại mùi thơm từ Mỹ công tử. Lúc đó tình huống khẩn cấp, nhưng Đường Tam vẫn nhớ rõ cảm giác nắm tay nàng. Tay của nàng thật lạnh, nàng bị lạnh sao? Hắn biết nàng ít nhất là Lục giai, nhưng trong lòng vẫn không thể ngăn suy nghĩ như vậy thoát ra.

Đây là lần đầu tiên từ sau khi đến thế giới này, hắn được tiếp xúc với nàng gần như vậy, nội tâm đã hoàn toàn xúc động. Cho tới lúc này, cảm giác đó vẫn chưa nguôi.

Một hồi rất lâu sau, Đường Tam dần tỉnh táo lại. Hắn dùng thân phận Tu La xuất hiện trước mặt Mỹ công tử, chính vì muốn bảo hộ nàng thật tốt. Dù sao, thân phận quét dọn Tiểu Đường kia không thể bại lộ. Bằng thân phận Tu La, hắn có thể làm nhiều chuyện mà bình thường không thể làm, khi chiến đấu cũng không cần cố kỵ điều gì. Mỹ công tử chắc chắn sẽ cảm thấy nghi ngờ về năng lực của hắn, kể cả Chư Cát Thần Nỏ, nhưng hắn dứt khoát tặng nàng Chư Cát Thần Nỏ hộ thân.

Thật không nghĩ tới, nàng vậy mà là Lam cấp Cứu Thục, trong thành Gia Lý là cấp bậc tồn tại cao cấp nhất của tổ chức. Vốn hắn muốn kéo nàng gia nhập Cứu Thục, ai ngờ nàng đã là thành viên của tổ chức. Đây là tin tức tốt, ít nhất hắn với nàng giống nhau, về

sau tránh được rất nhiều phiền toái.

Mỹ công tử chính là thê tử của hắn chuyển thế trùng sinh. Sau khi chuyển thế, tất cả kiếp trước đều đã quên. Trừ trong sinh mệnh của nàng có một điểm lạc ấn, còn lại nàng là một người hoàn toàn mới.

Khi Đường Tam chọn trùng sinh đi tìm thê tử, hắn đã cân nhắc rất nhiều tình huống. Ví dụ như, khi chuyển thế nàng không phải là nhân loại. Chuyện này không trọng yếu, chỉ cần có thể tu luyện, hắn nhất định có thể nghĩ ra biện pháp giúp nàng tu luyện thành người. Hắn cũng đã từng nghĩ, nếu hình dáng Mỹ công tử không dễ nhìn thì phải làm sao. Nhưng hắn tin tưởng, tấm chân tình của hắn sẽ làm hắn yêu bất cứ bộ dạng nào của nàng, bởi vì lạc ấn sinh mệnh, linh hồn của nàng vẫn như cũ là người hắn yêu sâu đậm nhất.

Đường Tam lo lắng nhất chính là lý niệm khác nhau. Vì hoàn cảnh phát triển không giống nhau, nếu Mỹ công tử trở thành người có lý niệm hoàn toàn không hợp với mình, thì phải làm sao?

Những khả năng này hắn đều cân nhắc qua, nhưng hiện tại đều không có phát sinh, tất cả đều phát triển theo phương hướng tốt nhất. Đây là chuyện hắn vô cùng vui mừng. Mặc dù thế giới này rất không thiện ý với nhân loại, nhưng có người yêu ở bên, hắn nhất định sẽ cải biến chút không thiện ý này.

Tâm tình Đường Tam có chút phức tạp, nhưng trong đó còn có mừng rỡ. Hắn thấy thật may khi lần này đi theo Mỹ công tử, âm thầm bảo hộ nàng, nhờ đó biết được một ít bí mật của nàng. Kỳ thật sự bảo hộ này với nàng không trọng yếu, chính nàng có thể tự giải quyết tất cả, nhưng với Đường Tam, nó rất quan trọng. Bởi vì hắn có thể không hề giữ lại mà bày ra toàn bộ, hơn nữa lo lắng trong thời gian qua cũng đã bỏ xuống được.

Đây là trạng thái hắn kỳ vọng, bởi như vậy, hắn có thể trọn khả năng đối tốt với nàng.

Đương nhiên, Đường Tam cũng ý thức được, mình chưa đủ mạnh để bảo hộ nàng. Trong thời gian này, hắn tăng lên rất nhanh, nhất là khi thôn phệ sinh mệnh năng lượng trong cửa hàng học viện Gia Lý, hiệu quả rất tốt. Nhưng vì không muốn bị phát hiện, mỗi lần hắn đều hạn chế.

Nếu Mỹ công tử có thể hoá giải uy hiếp từ năm tên Bát giai Khổng Tước Yêu tộc, như vậy, muốn đuổi theo cước bộ của nàng, trở thành cánh tay phải bên người nàng, ít nhất hắn phải đạt đến Bát giai. Mà hiện tại, khoảng cách đó không ngắn, hắn cần tiếp tục cố gắng mới được. Ám khí dù tốt, nhưng chỉ là ngoại vật, hơn nữa, hiện tại ám khí chế tạo ra không đủ để đối phó với kẻ địch mạnh mẽ. Từ bây giờ, ngoài tu luyện, hắn cũng nên bắt đầu tìm khiếm tài liệu thích hợp để chế tạo ba đại ám khí cơ quan của Đường Môn.

Ba đại ám khí Đường Môn lần lượt là, Phật Nộ Đường Liên, Bạo Vũ Lê Hoa Châm, cùng với Khổng Tước Linh.

Phật Nộ Đường Liên có độ khó lớn nhất, Bạo Vũ Lê Hoa Châm yêu cầu nguyên liệu rất hà khắc, mà công nghệ chế tạo Khổng Tước Linh là phức tạp nhất.

Với tài nguyên và năng lực hiện tại hắn có, hắn chỉ nắm chắc có thể chế tạo thành công Khổng Tước Linh. Mà Mỹ công tử lại là người có huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc, Đường Tam quyết định, lễ vật tiếp theo tặng nàng, chính là cái này.

Tâm tình dần bình phục, Đường Tam vận chuyển Huyền Thiên Công, điều chỉnh lại trạng thái của bản thân.

Gần đây do lạc ấn Lam Ngân Hoàng không ngừng tăng lên, hấp thu thiên tài địa bảo mang đến nhiều sinh mệnh năng lượng, trạng thái toàn thân Đường Tam vô cùng tốt. Sinh mệnh lực khổng lồ rèn luyện thân thể, làm cho kinh mạch của hắn cứng cáp hơn, cường độ thân thể cũng gia tăng. Dưới sự thúc đẩy của sinh mệnh lực, hắn đang tiến dần đến ranh giới Lục giai đỉnh phong.

Nhưng từ Lục giai đột phá Thất giai là nhảy vọt về chất, muốn phá tan cánh cửa này không phải là một chuyện đơn giản. Đường Tam đương nhiên có biện pháp, chỉ cần lấy trộm một loại thiên tài địa bảo trong kho bảo mật rồi thôn phệ thì hắn sẽ đột phá, nhưng đó chỉ là lợi ích tạm thời. Một vật phẩm bị trộm sẽ bị học viện phát hiện, như vậy sẽ nguy hiểm. Trước khi rời khỏi học viện Gia Lý, hắn tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

Cho nên hiện tại cứ tích luỹ dần dần, góp ít thành nhiều, từng bước đột phá.

Đường Tam hiểu rõ mình có gì, Thiên Hồ Chi Nhãn giúp hắn xu cát tị hung, điều này giảm bớt rất nhiều phiền toái, hơn nữa làm quá trình tu luyện càng thêm thuận lợi. Nhưng bản thân Thiên Hồ Chi Nhãn cũng có vấn đề, hơn nữa còn là tai hoạ ngầm.

Vấn đề này Đường Tam đã từng hỏi Trương Hạo Hiên, cùng với biến hoá trên người Độc Bạch mà hắn quan sát được, hắn đã đưa ra một kết luận.

Bởi vì được số mệnh chiếu cố, Thiên Hồ tộc ở vị diện này có thể coi là tồn tại nghịch thiên, nhưng có được năng lực nghịch thiên như vậy cũng phải trả một cái giá lớn.

Thiên Hồ tộc được số mệnh chiếu cố nên không thể có được năng lực khác, không cách nào tu luyện năng lực khác, thân thể thuỷ

chung là yếu ớt. Cho dù là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng vậy, nhưng do có được năng lực số mệnh cường đại, bọn họ căn bản cũng không cần thân thể cường đại. Với cảnh giới đỉnh cao của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, nếu có người gây bất lợi cho hắn, chỉ sợ chưa động thủ đã bị phản phệ mà chết.

Sự tồn tại của Đường Tam rất đặc thù, thông qua Huyền Thiên Công, hắn có được nhiều loại Yêu Thần biến. Sau khi dung hợp Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn đã được vị diện này nhận thức. Bởi vì vị diện không phán đoán chi tiết từng cá nhân mà căn cứ vào chỉnh thế khí tức, cho nên hắn có thể che mắt vị diện ở một mức độ nhất định. Hắn có được Thiên Hồ Chi Nhãn, đồng thời cũng có được các năng lực khác.

Nhưng khi Đường Tam trùng kích Thần cấp thì không thể che giấu được nữa. Thần cấp là một tồn tại siêu việt, không bị vị diện này chi phối nhưng lại phụ thuộc vào nó, thậm chí có thể nói là Thủ Hộ giả của vị diện. Mà năng lực của Đường Tam vốn không thuộc về vị diện này, nhưng lại lợi dụng nó. Một khi hắn đột phá Thần cấp, hắn nhất định sẽ bị vị diện này chú ý. Đến lúc đó, không chỉ Thiên Hồ Chi Nhãn, mà các Yêu Thần biến khác cũng có thể xuất hiện phản phệ.

Tu vi càng tăng lên, Đường Tam càng cảm nhận sâu sắc điều này. Bây giờ hắn vẫn luôn suy nghĩ về nó để tìm cách giải quyết, nếu không, hắn chỉ sợ không cách nào hoàn thành đột phá, chỉ sợ khi đang đột phá sẽ bị vị diện trấn áp.

Chương 180: Ta có suy nghĩ to gan

Sáng sớm hôm sau, mọi người ăn xong điểm tâm liền lên đường, tiếp tục đi săn gïết Sáp Sí Hổ.

Dựa theo tốc độ hiện tại, nhiều nhất một ngày nữa, bọn họ sẽ đến khu vực tiếp cận nơi Sáp Sí Hổ sinh hoạt, chính là nơi lần trước gặp nạn. Bọn họ đương nhiên không sợ hãi, lần trước dưới tình huống nguy hiểm như vậy còn có thể chạy trốn, vẫn có thể trước sau đánh chết hai đầu Sáp Sí Hổ, mà lần này chỉnh thể thực lực đã tăng lên, hơn nữa còn có trấn trưởng âm thầm đi theo, dù có gặp phải Sáp Sí Hổ Vương cũng không cần quá mức lo lắng.

Đi sâu vào Gia Lý Sơn Mạch, Yêu Thú dần nhiều lên, tiểu đội bọn họ cũng bắt đầu có thu hoạch, hơn nữa tương đối khá. Săn gïết Yêu Thú cấp thấp không phải là vấn đề.

Đến đêm thứ ba, bọn họ đã săn gïết được hai đầu Tứ giai cùng Ngũ giai Yêu Thú, đã vượt qua hai tiểu đội khác ở học viện.

Tiếp theo phải xem bọn họ có săn gïết được Sáp Sí Hổ không.

Bởi vì biến cố lần trước, lần này Vũ Băng Kỷ cố ý chọn một nơi khá xa để nghỉ ngơi. Ngày mai bọn họ cần hai giờ đi đường mới có thể đến nơi gặp phải Sáp Sí Hổ Vương lần trước.

Trình Tử Chanh quay về thông báo, tiểu đội Người đẹp và Quái vật nghỉ ngơi ở nơi gần với khu vực Sáp Sí Hổ hơn bọn họ, cách bên

này khoảng mười mấy cây số.

Song phương đều có cùng mục tiêu.

"Đại sư huynh, có cần bàn một chút đối sách cho ngày mai không?" Đường Tam hỏi Vũ Băng Kỷ.

"Được." Vũ Băng Kỷ tập hợp mọi người, hắn biết Đường Tam muốn bố trí chiến thuật.

Đường Tam lấy trong túi trữ vật ra một xấp mặt nạ, phân biệt đưa cho từng người. Khác với mặt nạ Tu La, nhưng mặt nạ này che toàn bộ khuôn mặt.

Vũ Băng Kỷ gật đầu bảo Đường Tam: "Tiểu Đường ngươi nói đi."

"Được. Trước mắt có thể thấy, mục tiêu của bên kia khẳng định cũng là Sáp Sí Hổ. Do mục tiêu giống nhau, song phương rất có khả năng chạm mặt. Cho nên từ ngày mai mọi người nên đeo mặt nạ hành động, để tránh bại lộ thân phận. Đương nhiên, tốt nhất là tránh đối phương. Hai ngày nay ta quan sát bọn họ, trong đó chí ít có một tên Bát giai, hai đến ba tên Thất giai, còn lại là Lục giai, tổng thể mạnh hơn chúng ta. Dù có lão sư ở đằng sau bảo hộ chúng ta, chúng ta vẫn không nên xung đột với bọn họ. Nhưng ta có một ý nghĩ to gan, muốn cùng mọi người thương lượng."

Khoé miệng Cố Lý co lại, nhịn không được nói: "Ngươi mà nói là to gan, vậy ý nghĩ đó to đến mức nào a?"

Trong mắt bọn họ, suy nghĩ của Đường Tam tuyệt đối là thiên mã hành không. Lần trước hắn đưa ra chủ ý muốn ra ngoài săn giết Sáp Sí Hổ đã làm học viện rất kinh ngạc, quan trọng là, hắn có thể thuyết phục lão sư đồng ý, điều này càng không thể tưởng tượng

nổi.

Bây giờ hắn nói hắn có chủ ý to gan, có thể hình dung được có bao nhiêu nguy hiểm rồi. Đường Tam có chút buồn cười nói: "Mặc dù to gan thật, nhưng vẫn có thể nắm chắc. Quan trọng là, một khi thành công, tiền lời của chúng ta vượt xa lần trước."

"Vượt xa lần trước?" Độc Bạch hít một ngụm khí lạnh.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Cụ thể là bao nhiêu, bây giờ không phán đoán được, nhưng một khi thành công, tuyệt đối là bồn đầy bát. Tài nguyên đổi được từ tiền lời lần này, đoán chừng có thể đủ cho chúng ta tiến giai."

"Cái gì? Thật sự? Làm đi!" Độc Bạch là người đầu tiên không chút do dự đáp ứng.

Lời này nếu người khác nói ra hắn tuyệt đối không tin, nhưng lần trước Đường Tam đã dùng hành động chứng minh, Độc Bạch đột phá thành công Tứ giai. Nương theo Thiên Hồ Chi Nhãn tiến giai, hắn cũng dần hiểu rõ, Thiên Hồ Chi Nhãn muốn tăng lên vấn đề là cần cố gắng tăng lên Tinh Thần Lực. Tinh Thần Lực và Thiên Hồ Chi Nhãn có chung nhịp thở. Mà muốn tăng lên Tinh Thần Lực, trừ tu luyện Tử Cực Ma Đồng, biện pháp tốt nhất chính là phục dụng thiên tài địa bảo về phương diện này. Những vật này có giá trị không bình thường, trong cửa hàng bán lẻ không có bao nhiêu. Thế nhưng chỉ cần có tiền, có gì không mua được sao?

Từ Tam giai đến Tứ giai, Độc Bạch đã thoát thai hoán cốt, rút cuộc cũng không còn cảm giác mình là phế vật, tăng lên tu vi vẫn là mong muốn hắn khát vọng nhất.

Cố Lý nhìn Độc Bạch một cái, cũng nhẹ gật đầu nói: "Ta cũng làm.

Nhưng mà, hành động này lớn mật đến cỡ nào? Có chết hay không?"

Đường Tam nói: "Ta nắm chắc tám chín phần sẽ không."

"Ta đồng ý." Cố Lý gật gật đầu.

Trình Tử Chanh không mở miệng, mà quay đầu nhìn Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ nhún vai, nói: "Đừng nhìn ta, ta chỉ là đội trưởng trên danh nghĩa, các ngươi chẳng lẽ không rõ sao? Ta tin Tiểu Đường còn hơn các ngươi một chút. Tiểu Đường, ngươi nói cho chúng ta nghe, ngươi muốn mang chúng ta sáng tạo kỳ tích như thế nào."

Đường Tam buồn cười nói: "Được, ta an bài một lát. Trong năm người chúng ta, tốc độ nhanh nhất chính là Chanh tử sư tỷ, ta có thể dùng Phong nguyên tố hỗ trợ thêm. Hai người chúng ta tốc độ rất nhanh, mà bản thân Sáp Sí Hổ ở phương diện tốc độ cũng rất mạnh, nhưng khi phi hành do thân thể lớn nên không bằng sư tỷ, do đó ta tính toán, chủ lực là Chanh tử sư tỷ, ta phụ trợ. Đại sư huynh, ba người các người thì làm như thế này ..."

Lập tức, Đường Tam đem suy nghĩ của mình nói cho bọn họ, tính toán này trước khi lên đường hắn đã nghĩ kỹ. Mà hiện tại trừ Uông Ngôn là biến số không lường trước được, còn lại vẫn phát triển theo tưởng tượng của hắn.

Nghe hắn giảng thuật, sắc mặt mọi người dần thay đổi. Dù tất cả đều có lòng tin với Đường Tam, nhưng trên mặt cũng dần lộ ra vẻ khiếp sợ.

Đường Tam rất chăm chú, hiển nhiên đây không phải là tính toán hắn mới nghĩ ra, hắn kín đáo phân tích mỗi loại khả năng, đem những khả năng này phân tích triệt để.

"Cho nên, điểm trọng yếu nhất là, trong khi các ngươi hành động, tận khả năng không lộ diện trước mặt tiểu đội học viện Gia Lý. Nếu chúng ta âm thầm hoàn thành tất cả, chính là hoàn mỹ nhất."

Vũ Băng Kỷ ngược lại hít một hơi khí lạnh: "Tiểu Đường a Tiểu Đường, ta biết ngươi vốn lớn mật, nhưng không ngờ ngươi gan to bằng trời, đây là muốn lấy xà nuốt tượng a!"

Đường Tam mỉm cười nói: "Đại sư huynh, cầu phú quý trong nguy hiểm, đây không phải đạo lý này sao? Lần trước lúc mới đi, không phải ngươi cũng không tin tưởng chúng ta có thể đánh chết Sáp Sí Hổ sao? Kết quả chúng ta mang về hai đầu. Lần này vì cái gì mà không mang về nhiều hơn một chút. Các ngươi ngẫm lại xem, nếu như ta tính toán thành công, như vậy thu hoạch của chúng ta không phải có thể giúp mọi người tiến giai sao?"

Vũ Băng Kỷ không lên tiếng mà nhìn về ba người kia, "Các ngươi nghĩ như thế nào?" mọi người là một đoàn thể, loại chuyện này khẳng định cần được tất cả đồng ý. Độc Bạch phất tay nói: "Làm đi!"

Trình Tử Chanh liếc mắt nói: "Không cần ngươi nhiều lời, ngươi chỉ là vật biểu tượng, nói như ngươi trọng yếu lắm ấy."

Độc Bạch ưỡn ngực nói: "Ta vốn rất trọng yếu. Ta đúng là vật biểu tượng, nhưng không có số mệnh chi lực của ta, các ngươi có thể đảm bảo thành công sao?"

Cố Lý nói: "Vật biểu tượng đúng là có ích hơn nhiều rồi. Ta cũng đồng ý. Tính toán này của Tiểu Đường nhìn qua rất lớn mật nhưng từ những lời hắn nói, xác suất thành công khá cao, hơn nữa, coi như không thành công, chúng ta cũng có thể toàn thân trở ra."

"Chanh tử, ngươi thì sao?" Vũ Băng Kỷ nhìn về phía Trình Tử Chanh. Trong kế hoạch của Đường Tam, hành động của nàng là trọng yếu nhất.

Trình Tử Chanh gật gật đầu nói: "Các ngươi đều đồng ý, ta làm sao lại phản đối chứ. Ta cũng tin tưởng bản thân, dù là Bát giai Sáp Sí Hổ, muốn đuổi theo ta cũng cần thời gian, về phần Cửu giai, không phải còn có trấn trưởng sao."

Đường Tam đưa tay phải ra, hào quang trong mắt lập loè: "Quyết định như vậy đi."

Mọi người cũng giơ tay ra, chồng lên tay hắn, ánh mắt năm người cùng giao nhau, toát ra tràn đầy phấn khởi.

Bởi vì cái gọi là nghé con mới sinh không sợ cọp, với hành động lần này, Đường Tam tự mình đặt cho nó một cái tên, gọi là "Xua Hổ nuốt Sói".

Lời tác giả: "Cuốn thứ ba đã kết thúc. Cuốn này ta dần dần bày ra bố cục của học viện Gia Lý cùng thành Gia Lý, cũng để cho Đường Tam và Mỹ công tử có tiếp xúc chính diện. Phương thức để họ tiếp xúc, ta đã nghĩ khá lâu, quan trọng là phải hợp lý, và cũng cần thú vị, cho nên mới có hình tượng "Tu La" xuất hiện. Trong suy nghĩ, ta hy vọng tương lai, Đường Tam sẽ dùng hai thân phận xuất hiện trước mặt Mỹ công tử, còn trong mắt nàng, Đường Tam và Tu La là hai người khác biệt. Cốt truyện sẽ rất thú vị, ta cũng đã nghĩ nhiều tình huống hay ho, về sau sẽ lần lượt xuất hiện trước mặt mọi người. Cuối cùng, lần nữa cảm tạ mọi người ủng hộ Đấu La. Yêu mọi người".

Chương 181: Kế hoạch bắt đầu

Tiểu đội Người đẹp và Quái vật sáng sớm đã thu thập, chỉnh lý trướng bồng của mình. So với học viện Cứu Thục, bọn họ có một địa đồ chi tiết hơn.

Hoàng Kim Sư Tử Cẩu Tống Quân Hậu nói: "Hôm nay chúng ta sẽ tiến vào khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ, mọi người hãy đề cao cảnh giác. Đại đa số Yêu Thú loài Hổ đều lấy gia đình làm đơn vị, sẽ không quần cư. Sáp Sí Hổ trưởng thành bình thường là khoảng Thất giai, ấu niên cũng là Ngũ giai trở lên. Mục tiêu lần này của chúng ta là ít nhất phải mang về một gia đình Sáp Sí Hổ, săn gïết ba đầu Sáp Sí Hổ trở lên coi như là hoàn thành nhiệm vụ lịch luyện. Độ khó không quá cao nhưng ở trong khu vực Sáp Sí Hổ sinh hoạt, mọi người vẫn cần phải chú ý cẩn thận. Lúc chiến đấu cần tận lực giảm bớt động tĩnh, tránh trêu chọc quá nhiều dẫn đến bị Sáp Sí Hổ vây công. Đều hiểu chưa?"

"Hiểu rõ." Trừ Mỹ công tử, những người khác lập tức đáp lời.

Sau sự kiện tối hôm qua, Mỹ công tử nhìn qua vẫn như cũ, nhưng Tống Quân Hậu vẫn cảm thấy nàng có điểm xa cách với đoàn đội. Đối với điểm này, hắn cũng cảm thấy rất xấu hổ, nhưng hắn không có biện pháp gì khác. Hắn chỉ có thể âm thầm tính toán, sau nhiệm vụ lần này, chiến lợi phẩm sẽ phân cho nàng thêm một chút, phải lần nữa dành được hảo cảm mới được.

Hắn cũng không biết, bởi vì hắn bỏ chạy mà có người nào đó tâm

tình thật tốt. Tình địch giả tưởng này vốn không tồn tại.

Không nói về thân phận Lam cấp Cứu Thục của Mỹ công tử, riêng việc Hoàng Kim Sư Tử Cẩu lâm trận bỏ chạy, không quan tâm đến an nguy của Mỹ công tử đã không có tư cách làм тìиɦ địch của Đường Tam.

Lúc đó, Đường Tam kỳ thực không hy vọng thấy nhất là Tống Quân Hậu trình diễn một màn anh hùng cứu mỹ nhân, liều chết chống cự. Nếu như vậy, trong lòng Mỹ công tử có thể lưu lại một hảo cảm thật sâu.

Chỉ là, Yêu Quái tựa hồ không có nhân tính, chỉ có lợi ích là trên hết. Cho nên đêm qua, Đường Tam quyết định không đến. Mỹ công tử có thể đồng thời đối phó với năm tên Bát giai Khổng Tước Yêu tộc với một gã không xứng làм тìиɦ địch của hắn, có gì phải lo lắng chứ?

Tống Quân Hậu cố ý quan sát Mỹ công tử một chút, nhìn thấy nàng tựa hồ vẫn như bình thường, lúc này mới vung tay lên, nói: "Xuất phát!"

Nhóm bảy người nhanh chóng tiến lên, dựa theo địa đồ, sau khoảng hơn một giờ đã đến khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ.

Tống Quân Hậu đi trước nhất, Hùng Yêu da dày thịt béo đi sau cùng để phòng ngự. Mỹ công tử xem như là người công kích từ xa, đi ở vị trí trung tâm. Yêu Quái phụ trách trinh sát đã bay lên từ lâu. Dựa theo diễn luyện thường ngày, bọn họ nhanh chóng tiến vào trong rừng.

Rất nhanh khi trời vừa sáng, bọn họ đã tiến vào khu vực sinh hoạt của Sáp Sí Hổ.

Trong không khí tựa hồ có loại cảm giác áp lực vô hình, tựa như có một đôi mắt chăm chú nhìn bọn họ hành động, đi theo bọn họ.

Bọn họ cũng không có vận khí tốt như nhóm Đường Tam lần trước, vừa mới đến biên giới khu vực sinh hoạt đã đụng ngay phải Sáp Sí Hổ. Sau khi tiến vào khu vực này, đã tìm nửa ngày cũng không phát hiện được con Sáp Sí Hổ nào. Thời gian rất nhanh đã đến giữa trưa.

"Mọi người nghỉ ngơi tại chỗ, chờ Tiểu Vân trở về." Tiểu Vân là trinh sát trong tiểu đội, Ám Ảnh Tước Yêu, am hiểu ẩn tàng trong bóng tối tập kích và nhất là phi hành cự ly ngắn tập tích.

Đám người tìm tới trưa cũng không phát hiện Sáp Sí Hổ, ít nhiều cũng có chút thất vọng. Mọi người tụ tập ở một chỗ nghỉ ngơi, lấy đồ ăn ra bổ sung thể lực.

Lông mày Tống Quân Hậu cau lại, làm sao đến giờ vẫn chưa tìm thấy con Sáp Sí Hổ nào? Tiến vào khu vực sinh hoạt cũng được nửa ngày, từ tư liệu cho thấy, mảnh rừng này có không ít Sáp Sí Hổ sinh hoạt. Bọn họ nên lo lắng đụng phải nhiều Sáp Sí Hổ mới đúng, nhưng bây giờ đến tung tích cũng không tìm được. Điều này có chút không bình thường.

"Đội trưởng, sao chúng ta vẫn không tìm được Sáp Sí Hổ a?" Một tên Thất giai Yêu Quái trong tiểu đội nhíu mày hỏi.

Tên này là một Thiết Bối Viên Yêu, trong tay nắm một cây trường côn kim loại thô như cánh tay. Thiết Bối Viên Yêu nổi tiếng với thân hình như thép, lực vô cùng lớn. Hơn nữa hành động mau lẹ, nhanh như gió. Trong chủng quần Viên Yêu có bài danh cực cao. Trong tiểu đội này cũng là thành viên chủ chiến trọng yếu. Tầng cấp so với Đại Lực Viên Yêu cao hơn không ít. Hắn có dáng người khôi vĩ,

cao chừng ba mét, tu vi Thất giai càng làm hắn có thực lực kinh người.

Trừ Tống Quân Hậu, tên Thiết Bối Viên Yêu này là người mạnh nhất trong tiểu đội. Một gã Thất giai Yêu Quái khác cũng thua kém hắn vài phần, chính là Miêu Yêu am hiểu tốc độ.

"Ta cũng cảm thấy quái dị, đi lâu như vậy rồi, lẽ ra chúng ta phải sớm có phát hiện mới đúng." Tống Quân Hậu lông mày nhíu chặt, "Mọi người ăn uống nghỉ ngơi một lát, chờ Tiểu Vân về xem có tin tức gì không."

"Được."

Đúng lúc này, một bóng đen lặng yên không tiếng động bay tới, mãi cho đến trước mắt Tống Quân Hậu mới ngừng lại, hoá thành một đạo thân ảnh nhỏ nhắn, chính là Tiểu Vân.

Đây là một Ám Ảnh Tước Yêu giới tính nam, bên trong Yêu Quái Tộc chính là loài có thân hình nhỏ nhất.

"Đội trưởng, phát hiện ra Sáp Sí Hổ, ba đầu, hai đầu trưởng thành, một đầu còn nhỏ. Hẳn là một gia đình. Sáp Sí Hổ trưởng thành đều có tu vi Thất giai, ấu niên Sáp Sí Hổ có tu vi Ngũ giai." Tiểu Vân có chút hưng phấn báo cáo với Tống Quân Hậu.

Ánh mắt Tống Quân Hậu sáng lên, "Có thể xác định vị trí chính xác của bọn nó không?"

"Không thành vấn đề." Tiểu Vân không chút do dự nói.

"Tốt!" Tống Quân Hậu vui mừng, vung tay lên, "Xuất phát thực hiện nhiệm vụ, chờ thu thập xong ba đầu Sáp Sí Hổ này, chúng ta lại

nghỉ ngơi."

Nghe thấy cuối cùng cũng tìm được Sáp Sí Hổ, các Yêu Quái khác cũng rất hưng phấn, dưới sự hướng dẫn của Ám Ảnh Tước Yêu lần nữa xuất phát.

Mỹ công tử cũng lặng yên đi cùng đội ngũ, sau chuyện hôm qua, nàng càng ít nói hơn so với bình thường. Đám Yêu Quái cũng không có điều gì muốn nói với nàng, cho nên hôm nay càng lộ ra vài phần xa cách.

Ước chừng đi về phía trước được một khắc, Tống Quân Hậu khịt cái mũi, kim quang trong mắt lập loè, "Không sai, là Sáp Sí Hổ, ta đã ngửi thấy mùi của bọn nó. Chuẩn bị chiến đấu! Lúc chiến đấu chú ý bảo trì trận hình, ta cùng Lão Viên đánh chính diện, các ngươi phụ trợ từ bên ngoài, tốc chiến tốc thắng, tận lực đừng tạo ra động tĩnh quá lớn. Sau khi săn g̈iếẗ xong, chúng ta lập tức rời khỏi phiến khu vực này. Nếu như tất cả đều thuận lợi, chúng ta có thể nghỉ ngơi, hồi phục rồi lại tới."

"Lên!"

Cách bọn họ khoảng chừng hai cây số, Độc Bạch trên trán đổ chút mồ hôi nói với Vũ Băng Kỷ: "Ta đã thu hồi phần tăng thêm vận rủi cho bọn họ theo tính toán của Đường Tam. Bất quá ta cần ít nhất một giờ điều chỉnh mới có thể lần nữa khống chế số mệnh."

"Ngươi nhanh nghỉ ngơi đi." Vũ Băng Kỷ gật đầu với hắn.

Cố Lý bên kia nói: "Ta đi đây."

Vũ Băng Kỷ nói: "Tốt, nhất định phải cẩn thận. Đừng quên dặn dò của Tiểu Đường."

"Đại sư huynh yên tâm." Cố Lý đáp một tiếng, rất nhanh đã chui vào trong rừng.

Vũ Băng Kỷ nhìn lên bầu trời, theo bản năng rất nhanh nắm thành nắm đấm. Kế hoạch đã bắt đầu rồi.

Bên kia.

Tống Quân Hậu đi đầu, tới gần hơn phía trước đầu tiên. Mảnh núi rừng này khá gập ghềnh, rất phù hợp với đặc tính sinh hoạt của Sáp Sí Hổ. Sáp Sí Hổ bình thường ưa thích sinh hoạt trong sơn động. Địa thế cao lại có sơn động, dù trời mưa hay gió thổi cũng đều thoải mái dễ chịu.

Rất nhanh một sơn động đã đập vào mắt hắn, mùi tanh cũng chính từ sơn động đó phát ra.

Tống Quân Hậu híp hai mắt lại, hướng về một gã đội viên vung tay lên.

Đội viên này cười hắc hắc, đi đến phụ cận cửa động liền xoay người, thân thể đột nhiên biến lớn, nhất là mông.

"Phốc" một tiếng, một cỗ khí lưu màu xanh nhạt từ sau lưng hắn phun ra. Khí lưu kia trực tiếp chui vào trong sơn động.

Chương 182: Chiến đấu bắt đầu!

Đội viên này có tu vi Lục giai, Xú Dứu Yêu, là một tồn tại rất không được lòng trong Yêu Quái Tộc. Năng lực cường đại nhất của Xú Dứu Yêu chính là đánh rắm. Đây là một loại khí có tác dụng kích thích thần kinh vô cùng mạnh.

Một khi ngửi thấy ngay lập tức sinh ra kích thích thần kinh thật lớn, hương vị hôi thối làm đối thủ cảm thấy cực kì khó chịu, xuất hiện đủ loại mặt trái tâm tình. Càng ở trong không gian hẹp uy lực của nó lại càng lớn.

Xú Dứu Yêu này có tu vi Lục giai, bên trong thành Gia Lý vốn không được chào đón. Nó có thể tiến vào học viện Gia Lý học tập bởi vì nó là thiên tài trong tộc, tương lai có hy vọng trùng kích Thần cấp, cho nên gia tộc mới bỏ một cái giá rất lớn để cho nó tiến vào học viện.

Sở dĩ Tống Quân Hậu chọn nó chính là vì vũ khí đặc thù này. Rắm của Xú Dứu Yêu không có tác dụng công kích, mà có khả năng khống chế phạm vi lớn. Nếu không, Tống Quân Hậu tuyệt đối không muốn nó trong tiểu đội của mình. Trong thực chiến, nếu vận dụng tốt năng lực này sẽ có lực khống chế vô cùng mạnh.

Lúc này đối mặt với sơn động chính là có đất dụng võ cho nó.

Không lâu sau, chợt nghe thấy tiếng hổ gầm phẫn nộ liên tiếp từ trong huyệt động truyền ra.

"Rống rống rống ----" ngay sau đó, cuồng phong thổi đến, mảng lớn thanh quang bộc phát. Sáp Sí Hổ là Phong thuộc tính, tất nhiến muốn dùng cuồng phong thổi bay mùi rắm.

Xú Dứu Yêu cười hắc hắc, lục quang trong mắt hiện lên, há mồm khẽ hấp, khí lưu màu xanh bị cuồng phong thổi ra đã bị thổi trở về.

Thấy một màn như vậy, Mỹ công tử cũng nhịn không được quay đầu đi chỗ khác. Đối với với tập tính này của Yêu Quái Tộc, nàng vẫn không tiếp thu được.

Một thân hình cực lớn màu xanh từ trong động vọt ra, trong miệng gào thét mang theo phẫn nộ cùng với vô số Phong Nhận, chém thẳng ra ngoài.

Thất giai Sáp Sí Hổ!

Tống Quân Hậu liền xông tới, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét, tóc vàng lập tức biến dài, thân hình cũng trở nên to lớn hơn. Quang diễm màu vàng sáng chói bốc lên, mang theo uy áp của Hoàng kim huyết mạch, trực tiếp áp chế Thất giai Sáp Sí Hổ.

Sau lưng hắn có Sư ảnh màu vàng cực lớn hiển hiện, làm ra động tác giống hệt hắn, một quyền đánh ra, kim quang mãnh liệt bộc phát.

Trong lòng hắn mấy ngày nay thập phần khó chịu, tuy rằng Mỹ công tử từ đầu đến cuối đều không nói gì với hắn, nhưng thái độ càng lãnh đạm hơn so với trước kia làm hắn hiểu rõ, mình đã đắc tội với vị này. Quan trọng hơn là, hắn không biết nàng đã ứng đối với Uông Ngôn như thế nào. Hắn thậm chí đã nghĩ, chuyện này có phải do anh em bọn họ đã thương lượng, phối hợp kiểm nghiệm mình hay không.

Mà hiện tại, tất cả đều đã xong, người ta không thèm để hắn vào trong mắt, cho nên, trong lòng hắn khó chịu nhẫn nhịn, đối mặt với Thất giai Sáp Sí Hổ liền bạo phát.

Dưới áp chế của Hoàng kim huyết mạch, thanh quang trên người Sáp Sí Hổ đang chuẩn bị lao ra lập tức thu liễm lại. Bản thân huyết mạch Sáp Sí Hổ không kém, nhưng so với Hoàng kim huyết mạch, hiển nhiên còn kém xa. Huống chi tu vi của Tống Quân Hậu còn hơn nó một giai. Trong nháy mắt, kim quang mãnh liệt đã lao nhanh tới.

Sáp Sí Hổ chỉ kịp đem Phong Cương phóng thích, ngay sau đó cũng đã bị thân hình màu vàng kia hung hăng đụng trúng.

"Phanh" một tiếng, thân hình khổng lồ chừng bảy mét của Sáp Sí Hổ trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, va chạm mạnh với thạch bích, thậm chí thạch bích còn bị lõm vài phần, trong miệng cũng phát ra một tiếng hét thảm.

Kim quang trong mắt Tống Quân Hậu lập loè, hắn tựa như thiên thần hạ phàm, quang diễm màu vàng sáng chói càng cường thịnh hơn. Bộ lông Sáp Sí Hổ bị đốt, dưới tác dụng của kim quang, Phong Cương nhanh chóng vỡ vụn.

Đây chính là sự cường đại của Hoàng kim huyết mạch. Mỗi một chủng tộc Hoàng kim huyết mạch am hiểu những phương diện khác nhau. Huyết mạch chi lực của Hoàng Kim Sư Tử tộc là Hoàng Kim Thánh Hoả, có thể thiêu đốt năng lượng và linh hồn, vô cùng bá đạo. Một khi bị nhiễm, trừ khi ngươi có tu vi có thể triệt để áp chế, nếu không sẽ bị đốt cháy đến chết.

Thất giai Sáp Sí Hổ bởi vì không biết đối thủ là cường giả có Hoàng kim huyết mạch, vừa lên đã bị tổn thất nặng. Hiện tại, nó chỉ có thể

toàn lực thúc giục Phong Cương ngăn cản Hoàng Kim Thánh Hoả, không cho nó cháy đến cơ thể mình, nhưng huyết mạch chi lực của bản thân nó sẽ tiêu hao cực lớn. Đây chính là huyết mạch áp chế.

Đúng lúc này, nương theo một âm thanh gào thét, đầu Sáp Sí Hổ thứ hai cũng đã nối gót vọt ra. Không cần Tống Quân Hậu đi đối phó, Thiết Bối Viên Yêu cầm trong tay trường côn đã nhanh chóng tiến đến, bổ xuống đầu nó.

Tống Quân Hậu đạp lên Sáp Sí Hổ nhảy lên, song quyền trên đỉnh đầu khép lại, quang diễm màu vàng sáng chói chiếu rọi làm hư ảnh Hoàng Kim Sư Tử trở nên ngưng thực. Sau một khắc, nương theo một tiếng sư tử rống hung hãn, quang ảnh Hoàng Kim Sư Tử cực lớn từ trên trời giáng xuống, hung hăng va chạm với Thất giai Sáp Sí Hổ đang lẻn vào vách núi kia.

"Oanh!" Phong Cương vỡ nát, Sáp Sí Hổ kêu thảm một tiếng, thân hình cường tráng lập tức sụp đổ, thất khiếu chảy máu. Nhìn qua là không sống được.

Tống Quân Hậu há mồm thở hổn hển. Hoàng Kim Thánh Hoả đang đốt cháy trên thân Thất giai Sáp Sí Hổ kia đã được thu lại. Bộ da của Sáp Sí Hổ rất đáng tiền, nếu cháy thì giá trị kém đi nhiều.

Một đầu Thất giai Sáp Sí Hổ, dưới tình huống toàn lực ứng phó, hắn chỉ dùng hai kích đã giết chết. Điều này không khỏi làm các đồng đội lớn tiếng khen ngợi.

Bên kia, Đại Lực Viên Yêu khi đối chiến với Thất giai Sáp Sí Hổ cũng chiếm thế thượng phong. Lực lượng cùng phòng ngự cường hãn, nó hoàn toàn cùng Thất giai Sáp Sí Hổ cứng đối cứng, hơn nữa có các đồng bạn bên cạnh quấy nhiễu. Xú Dứu Yêu thì vẫn ở trong huyệt động.

Chờ đến khi đầu Thất giai Sáp Sí Hổ thứ hai ở bên ngoài được giải quyết xong, Xú Dứu Yêu từ bên trong đẩy ra một đầu Ngũ giai Sáp Sí Hổ con bị hun choáng. Một nhà ba người Sáp Sí Hổ đều bị bọn họ nắm trong tay.

Toàn bộ quá trình cũng chỉ cần vài phút đã hoàn thành, thể hiện ra sức chiến đấu cường hãn của tiểu đội Người đẹp và Quái vật. Trong quá trình chiến đấu, Mỹ công tử thậm chí không cần ra tay.

"Thu dọn chiến trường, chuẩn bị rút lui." Tống Quân Hậu trong nháy mắt gïết hai đầu Thất giai Sáp Sí Hổ, hung hăng mở miệng ra lệnh. Hai ngày nay tâm tình bị đè nén, hiện tại đã có vài phần cảm giác hưng phấn.

Lúc này chỉ cảm thấy trong lòng sáng sủa, dù ấn tượng của Mỹ công tử với mình có thay đổi như thế nào, mình vẫn là một thành viên gia tộc Hoàng kim, nàng sao có thể so sánh với mình?

Ba đầu Sáp Sí Hổ nhanh chóng được dọn dẹp, để vào trong túi trữ vật. Dựa theo tính toán, hiện tại bọn họ cần rời khỏi khu vực Sáp Sí Hổ sinh hoạt này, sau khi điều chỉnh lại thì có thể săn gïết tiếp.

Nhưng đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tiếng chim hót. Tiếp theo, một cỗ cuồng phong từ trên trời giáng xuống.

"Rống ----" Một tiếng gầm gừ phẫn nộ vang lên.

Trên bầu trời kim quang loé lên, một đạo quang ảnh màu vàng chói mắt chợt lướt qua, tốc độ vô cùng nhanh. Ngay sau đó là hai đạo thanh quang truy kích tới.

Đây rõ ràng là một sinh vật phi hành đang toàn lực chạy trốn.

Sinh vật phi hành muốn đem tốc độ tăng lên cực hạn thì cần có một quá trình, cố gắng luyện tập mới có thể tăng lên đến cực hạn.

Kim quang phi hành kia đến quá đột ngột, mơ hồ có thể nhìn ra là một đại điểu màu vàng, mà hai đạo thanh quang phía sau có tốc độ không chậm. Cũng không biết vì sao, khi bọn nó sắp bay qua tiểu đội Người đẹp và Quái vật thì đột nhiên dừng lại.

Thân thể của bọn nó tựa hồ mất đi cân bằng, cứ như vậy từ trên không trung ngã xuống mặt đất, trực tiếp đụng vào tiểu đội Người đẹp và Quái vật trong rừng.

"Cẩn thận, chuẩn bị chiến đấu! Xếp trận!" Tống Quân Hậu hét lớn một tiếng, những người khác lập tức xúm lại, bảo trì tốt trận hình tác chiến.

Mỹ công tử vẫn như trước ở trung tâm, Ám Ảnh Tước Yêu ở bên ngoài du đấu. Chính diện là Tống Quân Hậu và Thiết Bối Viên Yêu, mà Xú Dứu Yêu thì ở bên cạnh. Thất giai Miêu Yêu và Hùng Yêu phân biệt ở hai bên Mỹ công tử.

Chương 183: Kim Bằng lại xuất hiện

Miêu Yêu khoát tay, một vòng tròn lấp lánh bao quanh năm người, chỉ có Xú Dứ Yêu cùng Ám Ảnh Tước Yêu không ở trong đó. Nó không những am hiểu tốc độ, hơn nữa còn có năng lực phụ trợ nhất định.

"Rống rống rống!" Sáp Sí Hổ phẫn nộ gào to, hai thân ảnh cực lớn từ trong rừng cây nhảy ra. Đó là hai đầu Thất giai Sáp Sí Hổ.

"Đội trưởng!" Hùng Yêu thấp giọng nói.

"Gïết!" Tống Quân Hậu lúc này khí thế đang thịnh, đột nhiên có hai đầu Sáp Sí Hổ đưa tới cửa, có lý nào lại không thu. Làm nó cảm thấy kỳ quái chính là đạo kim quang kia. Quang ảnh màu vàng kia rõ ràng không mạnh, không phải là Yêu Thú cường đại gì, tại sao Sáp Sí Hổ lại săn gïết nó.

Gïết Sáp Sí Hổ trước rồi nói tiếp.

Hoàng Kim Thánh Hoả nổi lên, nương theo tiếng Sư Tử Hống, quang diễm chói mắt lần nữa bắn ra, hoá thành biển lửa bao trùm hai đầu Sáp Sí Hổ.

Cảm nhận được Hoàng kim huyết mạch tồn tại, so với hai tên ở trong sơn động, hai đầu Sáp Sí Hổ này cảnh giác hơn nhiều, dù sao bọn nó vốn cũng ở trạng thái chiến đấu.

Cuồng phong thổi đến, hai vòi rồng bắn ra, lay động Hoàng Kim Thánh Hoả không tiếp cận được thân thể mình. Cùng lúc đó, rất nhiều Phong Nhận từ trên người Sáp Sí Hổ bắn ra mãnh liệt, cuốn tới mọi người bên này.

"Hừ!" Tống Quân Hậu hừ lạnh một tiếng, Hoàng Kim Thánh Hoả lập tức sôi trào. Dưới tác dụng của Hoàng Kim Thánh Hoả, Phong nguyên tố phá diệt, tất cả Phong Nhận đều không thể xuyên qua tường lửa màu vàng kia, nhanh chóng biến mất. Đột nhiên, tiếng Sư Tử Hống trở nên to hơn.

Trên đỉnh đầu Sáp Sí Hổ dường như nổi lên quang ảnh màu vàng làm khí tức của chúng lập tức sụt giảm, huyết mạch áp chế!

Huyết mạch áp chế xuất hiện cơ hồ ngay lập tức làm hai đầu Sáp Sí Hổ rơi vào thế hạ phong.

Thiết Bối Viên Yêu nhảy ra, trường côn trong tay đánh tới một đầu Sáp Sí Hổ, kim quang trên người Tống Quân Hậu bắn ra, tay phải ném ra một trảo, Hoàng Kim Thánh Hoả ngưng tụ thành một hoả diễm đao. Một đao chém ra, đao mang cực lớn chém nát hai vòi rồng. Hắn nhảy lên, đón nhận đầu Sáp Sí Hổ còn lại.

Các thành viên khác cũng không nhàn rỗi. Ám Ảnh Tước Yêu kết hợp với Thiết Bối Viên Yêu đánh lén từ phía sau, Miêu Yêu phóng xuất ra dây xích màu vàng có tác dụng tương tự. Bản thân Miêu Yêu cũng nhảy lên, mục tiêu là đầu Sáp Sí Hổ bên phía Thiết Bối Viên Yêu.

Hùng Yêu không có ra tay mà đứng gần Mỹ công tử. Tay nàng cầm Khổng Tước Linh rung nhẹ, từng đạo Khổng Tước Linh mang theo không gian chi lực phân biệt bao trùm hai đầu Sáp Sí Hổ.

Tiểu đội này phối hợp khá ăn ý. Tuy rằng vừa mới chiến đấu xong, nhưng khi lần nữa đối mặt với hai Thất giai Sáp Sí Hổ, bọn họ vẫn ứng đối thong dong.

Không đến hai phút, Tống Quân Hậu trảm xuống cánh Sáp Sí Hổ, sau đó đâm vào cổ nó. Bằng vào huyết mạch áp chế mãnh liệt, hắn đã thành công giết chết Sáp Sí Hổ, tu vi Bát giai không nghi ngờ cũng thể hiện ra triệt để.

Thu hồi Hoàng Kim Thánh Hoả, Tống Quân Hậu có chút thở dốc. Kỳ thực, hắn đánh chết con Sáp Sí Hổ đầu tiên tiêu hao nhiều hơn so với con thứ hai. Lúc đó vì giải phóng tâm tình, cũng có vài phần muốn chứng minh bản thân trước mặt Mỹ công tử, hắn toàn lực bộc phát, nhưng với đầu Thất giai Sáp Sí Hổ thứ hai, hắn đã cẩn thận hơn, dùng phương thức chiến đấu bình thường, lấy Bát giai áp chế Thất giai, đánh bại kẻ địch giành chiến thắng.

Bên kia cũng rất nhanh đã chiến đấu xong, Đại Lực Viên Yêu dùng một côn cắt đứt lưng Sáp Sí Hổ, các đội viên khác cũng thượng vị đánh chết nó.

"Đội trưởng, vận khí không tệ a! Xem ra chúng ta có thể trực tiếp trở về rồi."

Thu thập hai đầu Sáp Sí Hổ xong, tiểu đội Người đẹp và Quái vật rất hưng phấn. Bốn đầu Thất giai cùng một đầu Ngũ giai, trở về mọi người đều có thu hoạch không nhỏ a.

"Đúng vậy, mọi người khổ cực rồi. Thu thập xong chúng ta rút khỏi chỗ này rồi hẳng nói. Nghỉ ngơi chỉnh đốn lại một chút, sau đó chúng ta liền trở về." Liên tục một mình đánh chết hai đầu Sáp Sí Hổ, Tống Quân Hậu tâm tình thật tốt. Đúng là vận khí không tệ, liên tục tao ngộ rồi chiến đấu, chỉnh thể thực lực của tiểu đội cũng tăng

lên rồi.

Rất nhanh đã thu thập xong Thất giai Sáp Sí Hổ, bảy người tụ tập ở một chỗ, muốn rời khỏi khu vực này.

Vừa rời đi không bao xa, một tiếng chim hót to lần nữa vọng đến bên tai bọn họ.

Tiếng hót này có chút quen thuộc a! Ánh mắt Mỹ công tử có chút biến hoá.

Khi tiểu đội Người đẹp và Quái vật chưa kịp phản ứng, một đạo kim quang lướt qua đầu bọn họ.

"Lại là con chim kia." Ám Ảnh Tước Yêu nhảy lên, lập tức tiến nhập không trung. Nhưng quang ảnh kia có tốc độ vô cùng nhanh, nó thậm chí không thể thấy rõ bộ dáng của đối phương. Sau đó nó cảm nhận được cuồng phong đuổi tới. Lần này là ba đạo quang ảnh màu xanh.

Uy áp cực lớn làm sắc mặt Ám Ảnh Tước Yêu đại biến, nó vội vàng hạ thấp xuống, biến mất trong rừng cây.

Sáp Sí Hổ, không ngờ lại là Sáp Sí Hổ, hơn nữa càng mạnh hơn so với mấy đầu Sáp Sí Hổ bọn họ vừa săn gïết.

"Rống ---" Ba thân ảnh màu xanh cũng muốn sượt qua bọn họ. Nhưng đúng lúc này, thân thể chúng nó bỗng dừng lại, kịch bản quen thuộc lần nữa tái diễn, ba đầu Sáp Sí Hổ từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đụng phải rừng cây.

Nếu như nói lần trước là trùng hợp, vậy lần này nhất định là cố ý.

"Không đúng, mọi người tạm thời lẩn đi." Tống Quân Hậu khẽ quát một tiếng.

Nhưng không chờ bọn họ chạy trốn, Phong Nhận đã liên tiếp bắn ra, bao trùm theo hướng bọn họ.

"Bị phát hiện rồi. Chuẩn bị chiến đấu." Tống Quân Hậu gầm lên một tiếng. Cùng lúc đó, một dòng suy nghĩ hiện lên trong đầu hắn, đại điểu màu vàng kia rốt cuộc là gì? Nó cố ý đưa Sáp Sí Hổ đến đây sao?

Bên kia, ba đầu Sáp Sí Hổ đột nhiên dừng lại, không thể phi hành, đụng phải rừng cây rồi ngã thất điên bát đảo. Lúc này trong lòng đã tràn đầy cuồng nộ.

Mà đúng lúc này, từng đạo hàn mang lạnh như băng đột nhiên xuất hiện, trên không trung tăng tốc lần thứ hai, đâm vào thân thể Sáp Sí Hổ.

Hàn mang không đủ làm trọng thương bọn nó, nhưng cảm giác đau đớn mãnh liệt làm Sáp Sí Hổ càng thêm điên cuồng, phóng thẳng đến theo hướng hàn mang.

Bên kia, một tiếng Sư Tử Hống phẫn nộ vang lên.

Bên trong một ngọn cây, Bạch sắc hào quang bao phủ. Độc Bạch thi triển Thiên Hồ Biến, số mệnh gia trì.

Hắn không phải gia trì vận khí tốt cho tiểu đội Người đẹp và Quái vật, mà là cho bọn họ. Phần vận khí này giúp bọn họ không bị ba đầu Sáp Sí Hổ đang cuồng nộ kia phát hiện.

Hàn mang chứa băng châm hiển nhiên là kiệt tác của Vũ Băng Kỷ,

nó hấp dẫn sự chú ý của Sáp Sí Hổ đi tìm đối phương, mà Sáp Sí Hổ có thể từ trên không rơi xuống, hiển nhiên là tác dụng của Thì Quang Biến.

Cho dù là Thất giai, Bát giai Yêu Thú, khi phi hành tốc độ cao, thân thể đột nhiên ngưng trệ, dù chỉ trong chớp mắt cũng đã phá vỡ tiết tấu phi hành. Tốc độ càng cao thì càng khó khống chế thân thể, kết quả rơi xuống như thế nào có thể tưởng tượng được. Nếu không phải là Yêu Thú có khí lực cường đại, chỉ sợ sẽ té chết.

Lúc này trong tán cây, ba người rất khẩn trương nhưng vẫn bảo trì im lặng.

Thực lực của tiểu đội Người đẹp và Quái vật, bọn họ ở xa vẫn chứng kiến rõ ràng, nhất là Độc Bạch. Bằng vào thị lực cực tốt, hắn không chỉ nhìn kỹ, mà còn thuật lại chi tiết cho hai đồng đội cùng nghe.

Lần trước, bọn họ gặp một đầu Sáp Sí Hổ đã thập tử nhất sinh, nhưng tiểu đội Người đẹp và Quái vật này nhanh như vậy đã gïết chết năm đầu Sáp Sí Hổ, chênh lệch giữa hai bên có thể nghĩ.

Tính toán của Tiểu Đường, thật là xảo diệu a!

Không sai, kế hoạch xua Hổ nuốt Sói của Đường Tam rất đơn giản. Trình Tử Chanh cấp tốc phi hành dẫn Sáp Sí Hổ đi công kích tiểu đội Người đẹp và Quái vật, không ngừng làm suy yếu bọn họ, mượn tay bọn họ đánh chết Sáp Sí Hổ. Cuối cùng đánh lén, cướp đoạt thu hoạch.

Chương 184: Thánh Hoả Kim Cương

Kế hoạch tuy đơn giản, nhưng muốn tiến hành chính xác rất khó. Ví dụ như Trình Tử Chanh làm mồi nhử rất nguy hiểm. Nàng mới Ngũ giai, nếu làm không tốt, bị Sáp Sí Hổ cuốn lấy thì chết không thể nghi ngờ. Cho nên, hấp dẫn Sáp Sí Hổ không phải là nhiệm vụ của mình nàng, mà còn có Đường Tam hỗ trợ mới có thể đảm bảo nàng không bị Sáp Sí Hổ đuổi theo.

Sau đó chính là nhóm Vũ Băng Kỷ bên này. Độc Bạch khống chế số mệnh phe mình, vận khí tốt, tính toán sẽ thuận lợi hơn, bọn họ cũng càng thêm an toàn. Cố Lý chịu trách nhiệm để Sáp Sí Hổ đang phi hành "kịp thời" hạ cánh xuống mặt đất. Vũ Băng Kỷ chịu trách nhiệm dùng băng châm gần như vô ảnh vô tung "chỉ hướng" cho Sáp Sí Hổ đi công kích.

Vũ Băng Kỷ lúc này rất căng thẳng, hắn biết rõ, dù đối mặt va Sáp Sí Hổ hay tiểu đội Người đẹp và Quái vật thì bọn họ cũng không có khả năng chống đỡ.

Lần đầu Sáp Sí Hổ tới, đối phương còn cảm thấy trùng hợp, nhưng lần thứ hai cũng như vậy, làm sao có thể là trùng hợp đây? Đối phương nhất định sẽ hoài nghi, biết là có người cố ý nhằm vào bọn họ.

Cho nên, Sáp Sí Hổ ở đợt thứ hai này càng mạnh hơn, một Bát giai, hai Thất giai. Đây đều do Đường Tam lựa chọn.

Một đầu Bát giai thêm hai đầu Thất giai, về cơ bản chính là cực hạn của tiểu đội Người đẹp và Quái vật. Hơn nữa đã trải qua hai trận chiến, bây giờ lại đối mặt với ba Yêu Thú mạnh như vậy, bọn họ muốn đánh chết đối phương là một chuyện không dễ dàng. Dù biết rõ là có người ám toán, nhưng phải giải quyết Sáp Sí Hổ đã rồi tính tiếp.

Khi cảm nhận được Sáp Sí Hổ nhanh chóng bay về phía đối phương, cách xa bên này, Vũ Băng Kỷ nhìn Độc Bạch cũng đã thay đổi.

Không hề nghi ngờ, số mệnh gia trì có tác dụng rất trọng yếu. Nếu không, với cảm giác của Sáp Sí Hổ, bọn họ không thể không bị phát hiện, thực lực chênh lệch lớn như vậy mà.

Sắc mặt Cố Lý đã trắng bệch, không biết là do vận dụng Thì Quang Biến quá mức hay là vì quá sợ.

Khi ba người nghe được âm thanh chiến đấu kịch liệt từ cách đó không xa, cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Đến lúc này, kế hoạch của Đường Tam xem như cơ bản là thành công.

Tiếp theo là một màn bọ ngựa bắt ve, chim sẻ chờ sẵn.

"Ngươi có thể nhìn thấy tình hình chiến đấu bên kia không?" Vũ Băng Kỷ hỏi Độc Bạch.

"Không được. Ta quá mệt mỏi. Đại sư huynh ngươi để ta nghỉ ngơi một lúc." Liên tục vận dụng Thiên Hồ Biến, Độc Bạch tiêu hao quả thực không nhỏ. Muốn nhìn tình huống bên kia, hắn cần Thiên Hồ Chi Nhãn gia tăng Tử Cực Ma Đồng mới có thể làm hắn xuyên qua tán cây nhìn thấy chuyện đằng xa.

"Đại sư huynh, chúng ta làm gì bây giờ?" Cố Lý thấp giọng hỏi.

Vũ Băng Kỷ lắc đầu, nói: "Chờ ở đây đi, chờ tín hiệu của Tiểu Đường. Chanh tử sẽ đem tình huống bên này nói với hắn. Hắn sẽ quay lại khi chuẩn bị xong hậu thủ."

Đường Tam làm gì tiếp theo hắn không biết, nhưng hắn tin tưởng, hiện tại tiểu đội Người đẹp và Quái vật đã điên rồi.

Đúng vậy, Tống Quân Hậu thật sự muốn điên rồi.

Hắn rất tự tin vào Hoàng kim huyết mạch của mình, thế nhưng phải xem đối thủ có bao nhiêu a. Quá nhiều đối thủ mạnh mẽ, hắn cũng không gánh được.

Khi ba đầu Sáp Sí Hổ điên cuồng phóng tới bọn họ, sắc mặt Tống Quân Hậu thay đổi. Nếu chỉ là ba đầu Thất giai Sáp Sí Hổ, chiến đấu không có vấn đề gì. Nhưng ba con mới đến này, một Bát giai hai Thất giai, về thực lực đã ngang bằng với đoàn đội bọn họ, huống chi bọn họ đã tiêu hao qua hai trận trước.

Ba con Sáp Sí Hổ này chắc chắn sẽ không tha cho bọn họ, vì trên người họ còn lưu lại mùi máu tươi của vài đầu Sáp Sí Hổ kia. Đối với khí tức của đồng tộc, Sáp Sí Hổ sẽ không nhận lầm.

Mắt của Bát giai Sáp Sí Hổ ở giữa đã hoàn toàn biến thành thanh bích sắc. Đối diện với mấy gia hoả trên người nhiễm mùi huyết tinh của đồng tộc, nó căn bản không có nửa điểm do dự. Từng đạo Phong Nhận ngưng thực, được phong cương thúc đẩy, hoá thành gió lốc quét tới.

Tiểu đội Người đẹp và Quái vật bây giờ không có tâm tư để xem là ai ám toán bọn họ. Thân hình Tống Quân Hậu loé lên, loáng cái đã xông ra ngoài. Lần này, hắn không dùng hình người để chiến đấu

nữa. Nương theo một tiếng sư tử rống to, hắn bò lổm ngổm trên mặt đất, biến thành một con sư tử hoàng kim cao khoảng tám mét. Quang diễm màu vàng chói mắt bắn ra, uy áp huyết mạch cường đại không hề giữ lại hoàn toàn bộc phát. Hoàng Kim Thánh Hoả lập tức vọt lên, đụng độ cùng gió lốc. Dưới tác dụng khủng khiếp của va chạm này, một mảng lớn cây cối đã hoá thành tro bụi.

Nếu như không tiêu hao, dù đối mặt với Bát giai Sáp Sí Hổ, Tống Quân Hậu cũng nắm chắc có thể đánh thắng đối phương. Nhưng hai trận trước hắn tiêu hao không nhỏ. Sáp Sí Hổ là Yêu Thú loài hổ, thực lực cường hãn. Liên tục chiến đấu và sử dụng Hoàng Kim Thánh Hoả, tốc độ tiêu hao càng nhanh hơn. Trừ phi đến Cửu giai mới có năng lực khôi phục nhanh hơn.

Mà đầu Sáp Sí Hổ kia không phải là Bát giai bình thường, nó là cường giả Bát giai đỉnh phong, đã tiếp cận với cấp độ Hổ Vương. Mỗi cọng lông trên người đều được phong cương bao phủ, nhìn qua tựa như một bức tượng điêu khắc màu thanh bích sắc.

Hoàng Kim Thánh Hoả ngăn được Bát giai Sáp Sí Hổ bạo phát, nhưng Hoàng Kim Thánh Hoả rõ ràng đã suy yếu hơn vài phần.

Tống Quân Hậu hét lên một tiếng, "Tốc chiến tốc thắng, có năng lực gì thì bày hết ra. Còn có địch nhân khác trong tối."

Vừa nói, trên người hắn thiêu đốt lên hoả diễm kim sắc sáng chói, một quang ảnh sư tử màu vàng cực lớn hiện lên sau lưng. Hai quang ảnh dần dung hợp một chỗ, đôi mắt Hoàng kim sư tử đã biến thành màu vàng ròng, trên trán mơ hồ có hư ảnh kim quan hiển hiện.

Huyết mạch có cấp độ hoàng kim trở lên mới có thể xuất hiện kim quan. Kim quan trên đầu hắn nhìn qua hư ảo, hắn là vừa ngưng tụ

không lâu, còn chưa đủ ngưng thực. Nhưng có thể ngưng tụ kim quan cũng đủ chứng minh huyết mạch của hắn thuần tuý, tương lai có khả năng chưởng quản sư tử tộc.

Kim quan xuất hiện, khí thế Tống Quân Hậu tăng vọt, đã đạt đến Bát giai đỉnh phong. Kim quan tản ra quầng sáng màu vàng, áp chế hào quang thanh bích sắc trên người Sáp Sí Hổ, huyết mạch áp chế vẫn hữu hiệu như trước.

Điên cuồng trong mắt Bát giai Sáp Sí Hổ giảm đi một chút, thật sâu trong đôi mắt loé lên vài phần cảnh giác. Dù không chính thức khai trí, nhưng nó cũng biết xu cát tị hung.

Ba đạo Phong Nhận cực lớn ngưng tụ trước người, mỗi đạo đều ngưng thực, rất nhanh đã dài đến năm mét, quả thực là khổng lồ. Nó ngửa mặt lên trời phát ra tiếng rống rõ to. Ba đạo Phong Nhận, có hai đạo bay thẳng đến chỗ Tống Quân Hậu, còn một đạo phóng lên trời, hoá thành một cột thanh quang lớn.

Đồng tử Tống Quân Hậu co rút lại, cầu viện, gia hoả này đang gọi viện binh.

Không thể trì hoãn nữa, nếu như Sáp Sí Hổ cường đại hơn tới đây, bọn họ sẽ gặp nguy hiểm.

Lúc này, hắn không giữ lại gì nữa, bay lên, bề ngoài hiện lên một tầng kim mang càng thêm sáng chói. Sau khi bành trướng ra bên ngoài, kim mang liền hoá thành quang ảnh ngưng tụ xung quanh thân thể, làm thân hình vốn tám mét dài thành mười mét.

Đây là Hoàng Kim Thánh Hoả ngưng tụ thành Thánh Hoả Kim Cương, cũng là năng lực cường đại chỉ có Hoàng kim huyết mạch mới có thể tu luyện thành.

Hai đạo Phong Nhận cực lớn đến trước mặt nó lập tức bị Thánh Hoả Kim Cương sắc bén đập vỡ. Sau đó hắn chính diện đánh với Sáp Sí Hổ.

Phong cương trên thân Sáp Sí Hổ đã tăng đến cực hạn. Song phương va chạm, màu vàng và màu xanh không ngừng bắn ra. Bát giai Sáp Sí Hổ bị công kích liên tiếp của Hoàng Kim Sư Tử đánh bại lui. Vô luận là lực lượng, thuộc tính đều bị áp chế toàn diện.

Khi Tống Quân Hậu bộc phát toàn bộ áp chế Sáp Sí Hổ thì bên kia, đồng đội của hắn cũng đang chiến đấu với hai đầu Thất giai Sáp Sí Hổ.

Chương 185: Thờ ơ lạnh nhạt

Thất giai Thiết Bối Viên Yêu cùng Thất giai Miêu Yêu chủ động nghênh đón Sáp Sí Hổ.

Thiết Bối Viên Yêu hiện ra nguyên hình, thân hình tăng vọt đến hơn sáu mét, côn sắt trong tay đã ném đi, dùng thân hình vô cùng cứng rắn của mình làm vũ khí, chọi cứng với phong cương, cùng Thất giai Sáp Sí Hổ cứng đối cứng.

Miêu Yêu thể hiện ra tốc độ kinh người, thoắt ẩn thoắt hiện trên không trung. Lục giai Hùng Yêu ngăn ở phía chính diện, phối hợp với Miêu Yêu tấn công.

Ám Ảnh Tước Yêu ở trong bóng tối không ngừng đánh lén, lưu lại trên thân Sáp Sí Hổ từng đạo vết thương.

Mỹ công tử tỉnh táo huy động Khổng Tước Linh trong tay, mỗi lần bắn ra, Khổng Tước Linh đều mang theo hư ảnh liên tiếp, mục tiêu là công kích con mắt của Sáp Sí Hổ. Nàng khống chế Sáp Sí Hổ tương đối khá.

Nếu lúc này Vũ Băng Kỷ bọn họ chứng kiến tình huống trên chiến trường sẽ cực kỳ giật mình. Bởi vì đối thủ mạnh mẽ như vậy, trong một thời gian ngắn tiểu đội Người đẹp và Quái vật đã chiếm thế thượng phong.

Lúc này Đường Tam đang ở đâu? Hắn ở phía xa quan sát.

Bên cạnh hắn là Trình Tử Chanh sắc mặt tái nhợt. Hai lần phi hành với tốc độ cực hạn, nàng tiêu hao cũng cực lớn, nhất là sau lưng có Sáp Sí Hổ cường đại như vậy truy kích, nàng sợ mình ở trên không bị Sáp Sí Hổ xé nát.

Đường Tam dõi mắt trông về phía xa, nhìn chăm chú tình huống trên chiến trường. Khi hắn thấy một cột thanh quang bắn lên trời, khoé miệng đã nhếch lên.

Thực lực của tiểu đội Người đẹp và Quái vật, cho tới bây giờ hắn chưa từng đánh giá thấp.

Mỹ công tử có thể nắm chắc an toàn khi đối mặt với năm tên Bát giai Khổng Tước Yêu tộc, Bát giai Sáp Sí Hổ, làm sao có thể sinh ra uy hiếp với bọn họ?

Hoàng Kim Sư Tử Cẩu kia dù sao cũng là hậu duệ hoàng kim gia tộc, hắn không đánh chết Sáp Sí Hổ, ai mà tin chứ? Cho nên, Đường Tam khẳng định Bát giai Sáp Sí Hổ không thể uy hiếp tiểu đội này. Nếu không, học viện Gia Lý cũng không để bọn họ đi rèn luyện mà không có lão sư đi theo.

Mà đối thủ lớn nhất hắn chuẩn bị cho Hoàng Kim Sư Tử Cẩu cũng không phải là Bát giai.

Nếu như nói hai trận đấu trước, tiểu đội Người đẹp và Quái vật vẫn khá thong dong, như vậy lúc này là toàn lực ứng phó. Liên tục chiến đấu, huyết mạch chi lực tiêu hao không nhỏ, nhất là khi bọn họ hoài nghi có người đang ám toán mình.

Bọn họ không thể tưởng tượng được có địch nhân âm thầm rình mò, cố ý dẫn Sáp Sí Hổ công kích bọn họ. Bóng ma vô hình bao phủ

làm nội tâm bọn họ đều có cảm giác nặng trịch.

Lúc này Tống Quân Hậu đã thể hiện ra thực lực cường đại của hậu duệ hoàng kim gia tộc. Đặc điểm của Hoàng kim huyết mạch là khí mạch trầm sâu, độ bền dẻo mạnh hơn bình thường, có thể duy trì trạng thái đỉnh phong lâu hơn. Bộc phát ra Hoàng Kim Thánh Hoả có uy năng cường hãn, Bát giai Sáp Sí Hổ chính diện đối mặt cũng không dám để hoả diễm đó lan trên người mình. Phong cương luôn được duy trì ở trạng thái mạnh nhất để hộ thân.

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Trình Tử Chanh thấp giọng hỏi Đường Tam.

Đường Tam nói: "Sư tỷ, nhiệm vụ của ngươi đã xong, còn lại giao cho ta đi. Người đi vòng qua, hội họp với Đại sư huynh bọn họ. Chuẩn bị một chút tiếp ứng ta là được."

"Được." Trình Tử Chanh cũng không biết từ lúc nào mấy người bọn họ có cảm giác tin tưởng Đường Tam một cách mù quáng, tựa hồ hắn muốn làm gì cũng sẽ không xảy ra vấn đề, mỗi quyết định của hắn đều chính xác.

Trình Tử Chanh nhanh chóng rời đi, nhưng Đường Tam vẫn chưa động. Hắn quan sát cuộc chiến đằng xa kia, rồi lấy ra tiểu tiễn nhỏ, cẩn thận từng chút một cứa một đường trên ngón trỏ trái của mình.

Một giọt máu tươi chảy ra, đôi con ngươi Đường Tam sáng rõ. Khí huyết chấn động đột nhiên cường thịnh, Huyền Thiên Công cấp tốc vận chuyển trong cơ thể.

Tinh Thần Lực rót vào trong máu, một đoàn Phong nguyên tố bao trùm lên giọt máu tươi này, con mắt Đường Tam biến thành thanh bích sắc, thanh quang lập loè. Giọt máu được phong cương bao

trùm bay về phía tiểu đội Người đẹp và Quái vật.

Mang theo một tia Tinh Thần Lực của Đường Tam, giọt máu này hiện tại có màu vàng nhạt, đây không phải là huyết dịch, mà là một giọt tinh huyết của Đường Tam, được ngưng tụ trong huyết mạch hạch tâm mà thành. Mặc dù chỉ có một giọt nhưng lúc này sắc mặt hắn đã tái mét, cảm giác có vài phần suy yếu.

Giọt tinh huyết này nhanh chóng đi đến phía trên trận chiến, thanh quang phá toái, một tia Tinh Thần Lực Đường Tam ký thác trên đó cũng lập tức bộc phát.

Trong chốc lát, giọt tinh huyết kia nổ tung, phóng xuất ra khí tức chấn động.

Tiểu đội và Sáp Sí Hổ phía dưới đều đã cảm nhận được, bị phong cương kia ảnh hưởng, ba đầu Sáp Sí Hổ không có cảm giác gì nhiều, nhưng tiểu đội Người đẹp và Quái vật thì cảm thấy kinh hãi. Bọn họ lập tức nghĩ rằng sắp có Sáp Sí Hổ đến nữa rồi. Nhưng phong cương kia không mạnh, cũng không gây chú ý quá lớn cho bọn họ.

Làm xong những việc này, Đường Tam nhanh chóng thu lại khí tức, làm cho khí tức bản thân yếu bớt, đồng thời vận chuyển Linh Tê Thiên Nhãn che đậy bản thân.

Hắn lặng lẽ đến gần nơi chiến đấu, cũng yên lặng phóng xuất Lam Ngân Hoàng, mô phỏng khí tức thực vật, để thực vật xung quanh giúp hắn che giấu, bản thân hắn dường như hoà thành một thể với bọn chúng.

Đã sống ba kiếp người, Đường Tam sẽ không làm việc không đích, nhất định đem tất cả chuẩn bị hoàn thiện mới hành động. Không phải tình huống đặc biệt, hắn sẽ không mạo hiểm.

Vô luận là Sáp Sí Hổ hay tiểu đội kia, bọn họ cũng không có khả năng đối phó. Nhưng kế hoạch xua Hổ nuốt Sói của hắn chính là muốn ngồi nhìn ngư ông đắc lợi, mà hiện tại, cao trào sắp diễn ra.

Sắc mặt Tống Quân Hậu ngưng trọng, Hoàng kim sư tử cực lớn sau lưng hắn như ẩn như hiện, toàn lực thúc giục Hoàng kim huyết mạch. Thực lực cực mạnh đã nhanh chóng áp chế Bát giai Sáp Sí Hổ đến mức dường như không thể chống đỡ.

Hai đầu Thất giai Sáp Sí Hổ cũng không tốt, dưới liên hoàn công kích của các thành viên còn lại, bọn nó cũng bị thương nhiều chỗ.

Tống Quân Hậu vừa chiến đấu vừa suy tư xem địch nhân trong tối kia có lai lịch như thế nào.

Không hề nghi ngờ, địch nhân kia tu vi không mạnh hơn bọn họ, nếu không sẽ trực tiếp ra tay mà không phải ám toán như thế này. Nhưng mà, tu vi không mạnh, nhưng lại quá giảo hoạt, liên tiếp dẫn Sáp Sí Hổ tới gây cho bọn họ phiền toái rất lớn.

Nhất là đối phương dường như am hiểu tốc độ, chính là đại điểu lúc trước. Là học viên học viện khác sao? Hay là kẻ thù kẻ địch? Hẳn không phải là Khổng Tước Yêu tộc, Khổng Tước Yêu tộc không cần phải che giấu như thế.

Mặc kệ, trước tiên giải quyết gia hoả trước mắt rồi tính tiếp. Xong ba đầu Sáp Sí Hổ này, không biết đối phương có thể dẫn Sáp Sí Hổ nào tới đây. Phải nhanh chóng rời khỏi đây mới được. Trước tiên thoát khỏi chỗ này rồi hãy nói.

Hoàng Kim Thánh Hoả lần nữa dâng lên, toàn thân Tống Quân Hậu đều phát ra màu vàng chói mắt, hắn đột nhiên quát lên một tiếng,

"Ngưng!"

Chỉ thấy Hoàng Kim Thánh Hoả xung quanh hắn ngưng tụ thành một trảo cực lớn, sắc bén đập xuống Sáp Sí Hổ. Huyết mạch khí tức cũng theo đó tăng vọt.

Bị Hoàng kim huyết mạch ảnh hưởng, Bát giai Sáp Sí Hổ rõ ràng bị ngưng trệ, trong nháy mắt tiếp theo, một trảo sắc bén kia đã đến trước mặt nó.

"Oanh ----" Bát giai Sáp Sí Hổ bị đập bay, phong cương hộ thân lần đầu bị đập nát, từng vết rách cháy xém trên thân có thể thấy một trảo kia mạnh như thế nào, Sáp Sí Hổ đau đớn dữ dội mà rống lên một tiếng phẫn nộ.

Nhưng nó không tiếp tục công kích, mà đột nhiên đập cánh, quay đầu bỏ chạy.

Chương 186: Uy lực của Hoàng Kim Thánh Hoả

Yêu Thú mặc dù không có trí tuệ như Yêu Quái, nhưng bản năng sinh tồn rất mạnh. Biết rằng không thể chiến thắng đối thủ, nó cũng biết để bảo toàn mạng nhỏ thì phải chạy trốn.

"Muốn chạy?" Tống Quân Hậu đã phát hiện ra nó muốn làm gì. Hắn đả thương nặng con Sáp Sí Hổ này, làm sao có thể để nó chạy trốn. Hoàng Kim Thánh Hoả lại dâng lên, thúc đẩy thân thể nó đánh tới đối phương.

Bát giai Sáp Sí Hổ cũng am hiểu tốc độ, miễn cưỡng ngưng tụ lại phong cương, hai cánh vẫy mạnh, muốn bay lên trời.

Hoàng Kim Thánh Hoả sau lưng Tống Quân Hậu đột nhiên nổ tung, phát ra tiếng động thật lớn. Hắn như một viên đạn pháo đuổi theo đối phương. Đôi sư tử trảo ngang nhiên bắt lấy Bát giai Sáp Sí Hổ, Hoàng Kim Thánh Hoả cũng bao trùm thân thể nó.

Ngay khi tiếp xúc với thân thể Sáp Sí Hổ, Hoàng Kim Thánh Hoả lập tức xâm nhập vào cơ thể nó. Kim quang trong mắt Tống Quân Hậu đại phóng, dưới tác dụng của Hoàng Kim Thánh Hoả, Sáp Sí Hổ bị đập quay trở về mặt đất. Hơn nữa Hoàng Kim Thánh Hoả trên người Bát giai Sáp Sí Hổ kia càng lúc càng mãnh liệt, bây giờ nó không khác gì một hoả cầu màu vàng. Nó không ngừng kêu thảm nhưng căn bản không thể giãy giụa.

Khi nhìn thấy một màn này, Đường Tam không khỏi giật mình. Bát giai Sáp Sí Hổ thực lực không yếu, nhưng trước mặt Hoàng kim huyết mạch đúng là không cách nào chống lại. Hơn nữa hắn có thể cảm nhận được, Hoàng Kim Thánh Hoả trên người Sáp Sí Hổ dùng chính huyết mạch chi lực của Tống Quân Hậu làm nhiên liệu. Cái này đúng là không chừa đường sống cho Sáp Sí Hổ.

Một màn kỳ dị còn phía sau. Thân thể Tống Quân Hậu, vậy mà lại hấp thu Hoàng kim hoả diễm này. Nói cách khác, hắn thiêu đốt Sáp Sí Hổ làm đại giới duy trì Hoàng Kim Thánh Hoả, sau đó chính mình hấp thu những thứ này.

Tiêu hao của Tống Quân Hậu lúc trước rõ ràng đang nhanh chóng khôi phục.

Còn có thể như vậy? Đây rõ ràng là đặc tính chỉ Hoàng kim huyết mạch mới có. Thật không hổ là hoàng kim a!

Nhưng nhìn lại Sáp Sí Hổ, Đường Tam đau lòng. Một đầu Sáp Sí Hổ quý giá như vậy bị thiêu đốt không còn lại gì.

Lúc trước Tống Quân Hậu không làm như vậy, hiển nhiên là không nỡ bỏ món hời này. Nhưng bây giờ còn có kẻ địch không rõ, hắn cũng không giữ lại nữa, trực tiếp thể hiện uy năng cường đại của mình, lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, làm cho mình khôi phục trạng thái đỉnh phong.

Hoả diễm sáng chói, Sáp Sí Hổ càng lúc càng yếu ớt, tiếng kêu cũng nhỏ dần.

Đúng lúc này, một tiếng hổ gào rung chuyển trời đất vang lên.

Nghe được thanh âm này, tựa hồ như muốn đáp lại, Sáp Sí Hổ đang

bị Tống Quân Hậu áp chế kia cũng phát ra một tiếng gầm, hoả diễm kim sắc cũng nhanh chóng phá toái. Một đoàn thanh quang bắn ra từ trong người Sáp Sí Hổ, cứng rắn đánh Tống Quân Hậu ra xa.

Đôi mắt Tống Quân Hậu toát ra một tia giật mình, ánh mắt nhìn về phía không trung.

Bát giai Sáp Sí Hổ dường như đã phóng ra sinh mệnh lực cuối cùng của mình để thét lên, giờ đây nó đang bò lổm ngổm trên đất, khí tức suy yếu, tuỳ thời đều có thể tử vong.

Hai đầu Thất giai Sáp Sí Hổ cũng nghe được tiếng hổ gầm kia, lúc này giống như điên cuồng hơn, không còn bộ dạng muốn bỏ chạy. Phong cương nở rộ, toàn lực công kích không kiêng dè, tình thế nghịch chuyển, bức bách Thiết Bối Viên Yêu cùng Miêu Yêu không ngừng lui về phía sau, dưới sự hỗ trợ của Mỹ công tử mới miễn cưỡng ngăn cản được.

Trong chớp mắt bầu trời tối đi vài phần, sau một khắc, Phong nguyên tố ùn ùn kéo đến, từng đợt cuồng phong mang theo mùi máu tanh không ngừng nở rộ. Ngay sau đó, chuyện kinh khủng xảy ra.

Tiếng hổ gầm không ngừng vang lên, rõ ràng không phải do một con tạo thành. Tiếng gầm đinh tai nhức óc này làm sơn cốc tràn ngập điên cuồng mà thê lương.

Sắc mặt Tống Quân Hậu đại biến, cơ hồ thét lên ngay lập tức: "Nhanh, phá vòng vây."

Không do dự, hắn đánh tới Sáp Sí Hổ trước mặt Miêu Yêu, Hoàng Kim Thánh Hoả ngưng tụ thành một trảo lớn đập bay Sáp Sí Hổ kia, làm nó trọng thương. Ngay sau đó hắn nhảy lên, đuôi quét ngang, bay đến Sáp Sí Hổ còn lại. Thiết Bối Viên Yêu nện xuống một côn,

đánh cho phong cương phá toái, thân hình Sáp Sí Hổ đổ xuống.

Nhưng thời điểm này, bọn họ cũng không bất chấp tiếp tục đánh chết Sáp Sí Hổ. Tiểu đội bảy người không chút do dự ngắm một hướng, dưới sự dẫn dắt của Tống Quân Hậu, xoay người bỏ chạy.

Mà Đường Tam đã sớm giấu mình trên một gốc cây đại thụ, dùng Linh Tê Thiên Nhãn che đậy khí tức, không cho một chút nào thoát ra.

Trên bầu trời, một con Sáp Sí Hổ thân hình thật lớn bay lướt qua, đuổi theo nhóm Tống Quân Hậu. Không chỉ có thế, Sáp Sí Hổ từ bốn phương tám hướng cũng bay theo, tất cả đều đuổi gïết tiểu đội kia.

Khoé miệng Đường Tam hơi co giật, hình như sự tình có chút hơi lớn a!

Hắn dùng tinh huyết phóng thích khí tức, mục đích là muốn dẫn Sáp Sí Hổ Vương tới.

Lần trước hắn đánh chết Mẫu lão hổ, là thê tử của Sáp Sí Hổ Vương. Thê tử và hài tử đều chết đi, đối với Sáp Sí Hổ Vương là một đả kích rất lớn.

Mà lúc đó Trương Hạo Hiên bộc phát, Sáp Sí Hổ Vương bị thương nên tạm thời rút lui. Nhưng với một Yêu Thú cường đại như nó, nhớ kỹ kẻ thù là năng lực cơ bản nhất. Đường Tam phóng thích huyết tinh, hơn nữa còn có khí tức bao trùm, không hề nghi ngờ sẽ bị nó phát hiện.

Mà với Linh Tê Thiên Nhãn và Tinh Thần Lực khống chế xảo diệu, khí tức kia đã bao trùm lên người Tống Quân Hậu.

Tống Quân Hậu trên người có Hoàng Kim Thánh Hoả hộ thể, tinh huyết tiếp cận hắn bị cháy gần như hoàn toàn, nhưng khí tức vẫn vương trên người hắn. Đây mới là đại lễ chính thức Đường Tam chuẩn bị cho hắn.

Chỉ là Đường Tam cũng không ngờ, Sáp Sí Hổ Vương không tới một mình, mà triệu hoán toàn bộ Sáp Sí Hổ trong khu vực đến tham chiến. Cái này, động tĩnh có chút lớn rồi.

Tống Quân Hậu bọn họ có thể chạy nhanh, nhưng có thể nhanh bằng Sáp Sí Hổ có hai cánh lại am hiểu khống chế Phong nguyên tố sao? Muốn phá vòng vây, thật không dễ dàng a!

Sau một khắc kinh ngạc ngắn ngủi, Đường Tam đã khôi phục lại. Hắn cũng không quá lo lắng cho an nguy của tiểu đội Người đẹp và Quái vật. Tống Quân Hậu thân là Hoàng kim huyết mạch, át chủ bài khẳng định vẫn còn. Dựa theo thực lực hắn vừa bày ra có thể thấy, nếu một chọi một với Sáp Sí Hổ Vương, nó không thắng được cũng không đến nỗi mất mạng, chỉ là tiêu hao có chút lớn thôi.

Huống chi còn có Mỹ công tử ở đây. Mỹ công tử có thể bình tĩnh đối mặt với năm tên Bát giai Khổng Tước Yêu tộc, vậy át chủ bài của nàng, nhất định có thể đối mặt với cường giả Cửu giai. Hơn nữa còn mình ở đây, thời điểm mấu chốt có thể giúp nàng một chút, khẳng định có thể đảm bảo an toàn của nàng, huống chi còn có trấn trưởng lão sư. Đường Tam có chút buồn bực là, Sáp Sí Hổ tới quá nhiều, muốn thủ tiêu tang vật rất phiền phức a!

Cứ như vậy trong chốc lát, mấy chục đầu Sáp Sí Hổ bay vút qua, ít nhất đều là Thất giai Sáp Sí Hổ, Bát giai có vài đầu. Dưới sự dẫn dắt của Sáp Sí Hổ Vương, nhanh chóng đuổi gïết.

Đường Tam hạ xuống mặt đất, đến gần hai đầu Sáp Sí Hổ bị đánh

trọng thương. Chúng đang bỏ lổm ngổm trên mặt đất, sức chiến đấu còn nhiều nhất là ba thành. Lúc này, đây là nơi an toàn nhất, hầu như tất cả Sáp Sí Hổ trưởng thành đều đuổi gïết địch nhân rồi.

Chương 187: Thu hoạch lớn

Không hao phí chút sức lực nào, Đường Tam đã xử lý xong một đầu Bát giai Sáp Sí Hổ thương tích đầy mình và hai đầu Thất giai Sáp Sí Hổ bị trọng thương.

Riêng phần thu hoạch này đã vượt qua lần trước rồi.

Không đi tụ họp với đồng bạn, Đường Tam tiếp tục thu liễm khí tức, đuổi theo hướng Sáp Sí Hổ công kích. Hắn muốn đảm bảo Mỹ công tử an toàn, đương nhiên cũng muốn ngư ông đắc lợi. Nhưng hắn có chút buồn rầu là, túi trữ vật của mình không gian có hạn, không thể thu thập nhiều Sáp Sí Hổ.

Bản thân Sáp Sí Hổ không phải là Yêu Thú quần cư, bọn nó dùng gia đình là đơn vị sinh hoạt. Nhưng trong khu vực này, Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương là vương giả chân chính, khi tộc đàn gặp nguy hiểm, dưới sự kêu gọi của nó, tất cả Sáp Sí Hổ đều hưởng ứng.

Hổ là thú trung chi vương, bình thường, trong Gia Lý Sơn Mạch, Sáp Sí Hổ nhất mạch được coi là tồn tại cường đại, Cửu giai cũng chính là Yêu Thú đỉnh phong. Yêu Quái Thần cấp không thèm săn gi̇ết những Yêu Thú này, cho nên bọn nó vẫn tự do tự tại sinh hoạt ở đây. Nhưng gần đây liên tiếp bị tập kích, thậm chí thê tử và hài tử của Sáp Sí Hổ Vương đều bị gi̇ết, tộc đàn Sáp Sí Hổ đều ở trạng thái phẫn nộ điên cuồng.

Cho nên, đại lễ này của Đường Tam, quả thực là phiên bản tăng

cường.

Lúc này Tống Quân Hậu trong lòng đã run rẩy lo lắng, hắn nghĩ thế nào cũng không hiểu, vì sao lại xuất hiện tình huống này. Hắn chưa nghe nói qua có người lịch luyện ở Gia Lý Sơn Mạch bị một tộc quần đuổi gïết, hơn nữa Sáp Sí Hổ không phải là Yêu Thú quần cư. Mình như thế nào lại xui xẻo như vậy.

Vừa rồi thông qua Hoàng Kim Thánh Hoả thôn phệ Bát giai Sáp Sí Hổ huyết mạch chi lực, huyết mạch của hắn đã khôi phục được một ít, nhưng Hoàng Kim Thánh Hoả trong bản nguyên dường như bắt đầu suy yếu. Phát động Hoàng Kim Thánh Hoả đúng là có thể thông qua thiêu đốt huyết mạch của địch nhân khôi phục bản thân, nhưng khôi phục là chỉnh thể năng lượng, bản nguyên sẽ không khôi phục, mà là tiêu hao.

Cửu giai, gia hoả phát ra tiếng rống kia tuyệt đối là Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương, nếu không ba đầu Sáp Sí Hổ kia cũng không đột nhiên liều mạng.

Thiết Bối Viên Yêu và Miêu Yêu cũng bị thương nhẹ, trên người bị phong cương đánh trúng, miệng vết thương vỡ ra rướm máu.

Các đội viên khác dù không bị thương nhưng cũng đã tiêu hao không ít. Nếu cả tiểu đội dốc hết sức, bọn họ không phải không có cơ hội đánh chết Sáp Sí Hổ Vương, nhưng nhất định sẽ bị thương nặng. Vấn đề quan trọng hơn là, địch nhân không chỉ có Sáp Sí Hổ Vương. Còn có một đoàn Sáp Sí Hổ đi theo nó. Với cảm giác của Hoàng kim huyết mạch, hắn cảm thụ khá rõ ràng.

Luận tốc độ, bọn họ không thể so với Sáp Sí Hổ được. Làm sao bây giờ?

Tống Quân Hậu quay đầu nhìn đồng bạn sau lưng, ánh mắt hắn liền tập trung trên người Mỹ công tử. Hắn há to miệng, muốn nói gì đó, nhưng đột nhiên dừng lại.

Mỹ công tử biểu lộ lãnh đạm, chẳng qua là cùng mọi người chạy trốn, cũng không có biểu hiện gì khác. So với sắc mặt kinh hoàng của các thành viên khác, nàng bình tĩnh hơn nhiều.

Tống Quân Hậu trong lòng khẽ động, lớn tiếng nói: "Như vậy không được, tốc độ của Sáp Sí Hổ quá nhanh, chúng ta không đọ lại được, nhanh thôi chúng nó sẽ đuổi kịp. Các ngươi đi trước đi, ta cản phía sau."

"Đội trưởng, như vậy sao được? Chúng ta sao có thể để cho mình ngươi mạo hiểm." Hùng Yêu không hổ là tiểu đệ của Tống Quân Hậu, thời khắc mấu chốt liền có tác dụng.

"Ít nói nhảm, các ngươi đi trước đi." Tống Quân Hậu dừng lại, lấy đà nhảy qua đầu đám đội viên, hạ xuống phía sau bọn họ.

Trong tiểu đội, Thiết Bối Viên Yêu cùng Miêu Yêu liếc nhau, sau một khắc không chút do dự tăng tốc chạy trốn. Mỹ công tử cũng không có ý định ở lại.

Xú Dứ Yêu cùng Ám Ảnh Tước Yêu càng không có khả năng ở lại. Bọn nó còn không đối phó được với Thất giai Sáp Sí Hổ.

Chỉ có Lục giai Hùng Yêu là ở lại, đứng bên người Tống Quân Hậu.

"Đồ đần, đi mau. Ngươi ở lại có tác dụng gì?" Tống Quân Hậu quay người, đạp Hùng Yêu một cái làm nó té ngã.

Hùng Yêu há to miệng, vừa muốn nói gì đó, trên bầu trời, một thân

ảnh khổng lồ đã giáng xuống, nhào thẳng đến người Tống Quân Hậu.

Phong cương toàn lực triển khai, cương khí sắc bén bắn ra, đem cây cối xung quanh quét một mảng lớn. Từng đạo thanh quang giống như Cự Phủ trảm thẳng tới người Tống Quân Hậu.

"Rống ---" Tống Quân Hậu hét lên một tiếng Sư rống mãnh liệt, kim quang lại nở rộ trên người. Nó sở dĩ lưu lại phía sau là vì có vài mục đích. Bọn họ chạy không thoát, lại tiêu hao khá nhiều, không bằng lưu lại đánh cuộc một lần. Tiếp theo, khi Mỹ công tử bị vây công, hắn mang theo các đội viên khác bỏ chạy, điều này làm nàng có ấn tượng không tốt với hắn, nếu muốn thay đổi thì đây là cơ hội tốt nhất.

Mỹ công tử có thể bình an vô sự trong tay năm tên cường giả Khổng Tước Yêu tộc, trong này nhất định có nội tình, cho nên hắn đã hối hận. Cơ hội tốt như này, hắn nhất định không thể bỏ qua. Hơn nữa hắn cũng muốn xem, át chủ bài của Mỹ công tử là gì. Nhiều Sáp Sí Hổ như vậy, không có khả năng chỉ tấn công một mình hắn, chắc chắn sẽ có Sáp Sí Hổ khác đuổi theo các nàng, còn mình cùng lắm là đối mặt với Sáp Sí Hổ Vương.

Đương nhiên, điểm trọng yếu là, hắn vẫn còn lá bài tẩy. Thân là Hoàng kim huyết mạch đích truyền, điểm đó nhất định phải có.

Cho nên hắn chọn ở lại, còn bày ra bộ dạng không sợ chết.

Hoàng Kim Thánh Hoả thiêu đốt, thân hình Tống Quân Hậu cao thêm vài phần, sư trảo như thiểm điện đánh ra, trên không trung phát ra từng tiếng rít chói tai. Hoàng Kim Thánh Hoả cùng phong cương va chạm, phong cương bị cháy thành một màu vàng, Tống Quân Hậu cũng hiện ra bản thể. Bây giờ, toàn thân hắn bắn ra hào

quang chói mắt. Mái tóc vàng trên đầu loé sáng, uy lực không kém so với Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương.

Lấy hai người làm trung tâm, tiếng nổ kịch liệt vang dội bốn phía, Phong nguyên tố, Hoả nguyên tố va chạm, dễ dàng huỷ diệt tất cả xung quanh, trong lúc nhất thời, đất đá vỡ tan, gà bay chó chạy. Hai đại cường giả va chạm làm phiến khu vực này điên cuồng xao động.

Hùng Yêu bị đạp một cái đã tỉnh ngộ. Nó mới có tu vi Lục giai, trong chiến đấu dạng này hắn không có tác dụng gì. Nhưng khi hắn muốn chạy trốn, từng đạo thân ảnh đã giáng xuống.

Rất nhiều Sáp Sí Hổ hung mãnh nhao nhao rơi xuống, từ bốn phương tám hướng xúm tới đây. Chúng đang nhìn chằm chằm hắn! Bị nhìn như vậy, Hùng Yêu một điểm dũng khí cũng không có, sắc mặt đại biến, không ngừng lui về phía sau. Nhưng mà phía sau là cuộc chiến của hai cường giả, nó căn bản không dám tiến gần.

"Lão Đại, lão Đại, cứu mạng, cứu mạng. Bọn nó, bọn nó đến đông quá!" Trong lòng dâng lên cảm giác sợ hãi mãnh liệt, cảm thụ được Phong nguyên tố xung quanh chấn động vô cùng kinh khủng, Hùng Yêu mặt cắt không còn một giọt máu.

Nó nào đâu biết, lão đại của nó lúc này vô cùng muốn chửi thề.

Tống Quân Hậu tuyệt đối không nghĩ tới, Sáp Sí Hổ vậy mà không có dấu hiệu gì đi truy kích nhóm Mỹ công tử, mà tất cả đều ở đây vây công mình.

Hiệu quả của giọt tinh huyết kia quả thực phi phàm. Chính nó đã giúp Sáp Sí Hổ Vương nhận ra địch nhân, tập trung vào địch nhân.

Sáp Sí Hổ Vương không thể nhận ra địch nhân bằng vẻ bề ngoài, nó

chỉ nhớ kỹ khí tức của tên đã giết chết vợ con mình. Lúc đó nó đang chiến đấu với Trương Hạo Hiên, chiến trường bên Đường Tam kia, nó cũng không thấy được. Mà tên trước mắt này có khí tức của người kia, hơn nữa, từ thực lực mà xét, hắn có khả năng giết chết vợ mình, vậy còn không phải là tên kia sao?

Lúc này Đường Tam đã tới cách đó không xa, nhìn một màn này, hắn cũng có chút kinh hãi, nhưng sau đó là an lòng. Nếu Mỹ công tử cũng bị vây công, vậy hắn phải nghĩ biện pháp tuỳ thời cứu viện nàng. Nhưng lúc này Sáp Sí Hổ không vây công Mỹ công tử a! Mỹ công tử đã đi rồi, vậy hắn an tâm toạ sơn quan hổ đấu là được.

Hay cho một cuộc chiến sư tử với hổ.

* Toạ sơn quan hổ đấu (ngồi trên núi nhìn hổ đánh nhau): ý dạy con người biết thừa cơ hành động.

Chương 188: Tiên tổ hiện thân

Tống Quân Hậu có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, khi hắn nhìn thấy xung quanh Sáp Sí Hổ đang dẫn xúm lại, trong lòng biết rõ không ổn.

Một đầu Sáp Sí Hổ Vương đã rất khó khăn, dù sao nó là cường giả Cửu giai, còn hắn chỉ là Bát giai. Dựa vào ưu thế Hoàng kim huyết mạch mới có thể thể thu hẹp sự chênh lệch này. Nhưng lúc trước hắn đã tiêu hao lớn, nếu chính diện chiến đấu, hắn muốn đánh thắng là chuyện không dễ dàng chút nào. Huống chi xung quanh còn có nhiều Sáp Sí Hổ như vậy, Bát giai Sáp Sí Hổ đã có bốn đầu, còn lại đều là Thất giai. Nhiều kiến có thể cắn chết người, huống chi là một đám Sáp Sí Hổ cường đại.

Nhất định phải phá vây trốn đi.

Trong nháy mắt, hắn đã quyết định, tiếp tục chiến đấu kiểu gì hắn cũng phải chết, chỉ có phá vòng vây chạy trốn mới là lựa chọn tốt nhất.

Quang mang kim sắc sáng chói đại phóng, quang ảnh sư tử vàng lần nữa xuất hiện.

Nương theo sự xuất hiện của nó, công kích của Sáp Sí Hổ Vương yếu đi vài phần. Trong nháy mắt tiếp theo, Tống Quân Hậu bạo phát.

Thân thể hắn đột nhiên bành trướng, quang ảnh màu vàng dần dung hợp với cơ thể hắn. Không khí xa xa đều phát ra kim quang nhàn nhạt, trên bầu trời cũng sáng lên một mảnh kim sắc.

Đường Tam đang quan sát chiến trường, giờ khắc này, hắn có cảm giác, thế giới xung quanh dường như đang thức tỉnh một cỗ lực lượng kỳ lạ. Khí tức trên người Tống Quân Hậu bỗng tăng vọt, vượt xa khí thế của Sáp Sí Hổ.

Ở phía xa có một kim cầu từ từ xuất hiện. Kim cầu có đường kính khoảng vài mét xuất hiện, tất cả Sáp Sí Hổ ở đây theo bản năng mềm nhũn, dường như muốn quỳ xuống mặt đất.

Cho dù kim cầu còn ở xa, nhưng Đường Tam cũng có thể cảm nhận được uy áp đáng sợ kia, nhưng bạch quang đã nổi lên trong mắt, một cỗ khí tức huyết mạch cao ngạo lan truyền toàn thân, tránh thoát phần áp chế đó. Đây là tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn. Không hề nghi ngờ, cấp độ huyết mạch Thiên Hồ Chi Nhãn ở trên so với khí tức khủng bố kia.

"Tổ tiên vĩ đại, thỉnh cho ta mượn lực lượng của ngài, để cho quang huy Hoàng kim lan đến khắp nơi." Tiếng gầm gừ dần trở nên cao vút. Ngay sau đó, thân hình đã bành trướng đến mười lăm mét của Tống Quân Hậu biến thành Hoàng Kim Sư Tử, trên đỉnh đầu dần hiện ra vương miện màu vàng. Khí tức càng lúc càng kinh khủng, áp chế Sáp Sí Hổ không cách nào nhúc nhích.

"Rống ---"

Hoàng Kim Sư Tử cực đại phát ra tiếng gầm đinh tai nhức óc, ngay sau đó, một trảo đánh ra, cứng rắn phá nát phong cương đang bao trùm quanh Sáp Sí Hổ.

Phong cương hộ thể phá toái, vết trảo cực lớn tựa hồ xé rách thân thể Sáp Sí Hổ Vương.

Các Sáp Sí Hổ còn lại, Thất giai Sáp Sí Hổ cơ hồ đều nằm trên mặt đất, không cách nào chống lại khí tức cường đại này. Đây là ý niệm Hoàng kim, là khí tức của tổ tiên Hoàng Kim Sư Tử Yêu tộc nhất mạch.

Hoàng Kim Sư Tử trong mắt hiện lên một vẻ bỄ nghễ, sau đó, nó đánh một trảo xuống mặt đất, đem Hùng Yêu chấn bay, kim quang loé lên, lập tức chế trụ thân thể nó, rồi hoá thành một tia chớp vàng bay vọt về phía Hoàng Kim Sư Tử ở phương xa.

Quang ảnh Hoàng Kim Sư Tử ở phương xa nhanh chóng thu nhỏ lại, trong chốc lát đã biến mất vô ảnh vô tung.

Một màn này, trong mắt Đường Tam tràn đầy rung động.

Một kích vừa bộc phát kia, khí tức của Tống Quân Hậu không kém gì cường giả Cửu giai, tuy chưa đạt đến Thần cấp, nhưng dưới uy áp Hoàng kim huyết mạch, đối với Yêu Thú cũng không khác gì Thần cấp.

Sáp Sí Hổ Vương bị trọng thương, Tống Quân Hậu mượn lực lượng tổ tiên để phá vây bỏ chạy. Đây là lực lượng cường đại đến cỡ nào a! Tuy rằng chỉ bộc phát trong chớp mắt, nhưng cũng là át chủ bài đáng sợ.

Đường Tam biết rõ, đổi lại là mình, trừ phi đem toàn bộ Thần Thức triển khai, nếu không sẽ bị Hoàng Kim Thánh Hoả thôn phệ.

Hắn đang nghĩ, chờ đến khi mình có lạc ấn thứ bảy, có phải hay không nên chọn một cái Hoàng kim huyết mạch.

"Rống -----" đúng lúc này, Sáp Sí Hổ Vương bị trọng thương đã chậm rãi đứng dậy, trong miệng phát ra tiếng gào không cam lòng. Nó phun ra từng ngụm lớn huyết dịch thanh bích sắc, sinh mệnh cũng suy giảm trên phạm vi lớn.

Bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ tựa hồ nghe hiểu ý của nó, tất cả đập rung hai cánh bay lên, đuổi theo Tống Quân Hậu đang bỏ trốn.

Thân thể Sáp Sí Hổ rung rung, ngã xuống mặt đất. Thương thế này tuy không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng vô cùng nghiêm trọng, không còn lực đi truy kích địch nhân rồi. Nhưng có thể tu luyện tới Cửu giai, nó cũng có trí khôn nhất định. Nó nhìn ra được tên Hoàng kim huyết mạch kia bây giờ là nỏ mạnh hết đà, không còn lực chiến đấu. Vừa rồi nó nói với tiểu đệ của mình, nhất định phải giết chết Hoàng Kim Sư Tử kia, nếu không, một khi đưa tới Hoàng kim huyết mạch cường giả, bọn nó chỉ sợ sẽ bị diệt tộc.

Nhìn thấy bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ bay đi, Đường Tam cũng không chần chờ, thi triển Kim Bằng Biến, phi hành tầm thấp theo sát phía sau.

Tống Quân Hậu dùng mật pháp, thực lực đã tiêu hao gần hết. Dưới tình huống này, hắn đương nhiên sẽ chọn chạy về phía Mỹ công tử. Mà bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ này, men theo khí tức của hắn chắc chắn sẽ đuổi tới. Đối với Đường Tam, an nguy của Mỹ công tử là trọng yếu nhất. Tuy rằng chỗ này có nhiều Thất giai Sáp Sí Hổ đang suy yếu và Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương bị trọng thương, nhưng hắn cũng không để vào mắt. Trước tiên phải bảo hộ Mỹ công tử đã.

Khi Đường Tam rời đi không lâu, một thân ảnh lặng yên không tiếng động xuất hiện trước mặt Sáp Sí Hổ Vương.

Nhìn thấy thân ảnh này, Sáp Sí Hổ Vương lại phát ra tiếng gầm gừ không cam lòng và thê lương.

Tốc độ phi hành của Kim Bằng Biến vô cùng nhanh, tuy rằng Đường Tam có cấp độ thấp hơn Trình Tử Chanh, nhưng hắn có tu vi cao hơn nàng, bằng vào Huyền Thiên Công kéo dài khí mạch, hắn có thể phi hành lâu hơn.

Sáp Sí Hổ phi hành trên cao, hắn lại ở trong rừng phi hành tầm thấp, nên không bị bọn nó phát hiện. Có Linh Tê Thiên Nhãn chỉ dẫn, các gốc cây trước mắt không còn là trở ngại nữa. Đường Tam không ngừng điều chỉnh phương hướng, nhưng vẫn duy trì tốc độ theo sát Bát giai Sáp Sí Hổ.

Từ phương hướng Tống Quân Hậu chạy trốn, ít nhất hắn cũng chạy được khoảng năm cây số. Lúc ấy hắn đã chấn nhiếp Sáp Sí Hổ nhất tộc, nếu không có Sáp Sí Hổ Vương ra lệnh, chỉ sợ không có Sáp Sí Hổ nào có can đảm truy kích. Vận khí của Tống Quân Hậu, đúng là không tốt lắm!

Đương nhiên, vận khí của hắn không tốt là có nguyên do. Có hai đại Thiên Hồ Chi Nhãn nguyền rủa, hắn có vận khí tốt mới là lạ.

Đường Tam căn bản không lo lắng không tìm thấy Tống Quân Hậu, hắn chỉ phi hành theo sát bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ.

Không thể phủ nhận, tốc độ chạy trốn của tiểu đội Người đẹp và Quái vật rất nhanh. Mới được nửa giờ, Bát giai Sáp Sí Hổ dường như có phát hiện, bỗng nhiên tăng tốc hướng về một phương.

Vẫn là nên đuổi theo.

Đường Tam thoáng thả chậm tốc độ, lúc này mới dần tiến tới.

Thanh âm chiến đấu truyền đến từ cách đó không xa. Thông qua Linh Tê Thiên Nhãn, Đường Tam có thể thấy phía trước, các loại nguyên tố đang không ngừng ngưng tụ, va chạm.

Tiểu đội Người đẹp và Quái vật đã lần nữa tụ hợp với nhau.

Tống Quân Hậu đã trở lại nhân hình, được Hùng Yêu cõng trên lưng, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, rõ ràng là không còn chiến lực, đang né ở phía sau.

Còn năm người khác, Thiết Bối Viên Yêu đứng trước nhất, Miêu Yêu và Ám Ảnh Tước Yêu ở hai bên, Xứ Dứu Yêu ở phía sau lạnh run, thật sự là sợ đến mức rắm cũng không thả được. Mỹ công tử ở vị trí trung tâm.

Càng chiến đấu, tiểu đội Người đẹp và Quái vật càng có cảm giác không thể trốn thoát.

Chương 189: Mỹ công tử và Không gian áo nghĩa

Đường Tam ở sau cây đại thụ, lặng lẽ lấy ra Chư Cát Thần Nỏ, tuỳ thời chuẩn bị ra tay. Lần này quan sát tiểu đội Người đẹp và Quái vật chiến đấu, nội tâm hắn có chút xúc động, quả thực Yêu Quái Tộc quá mạnh mẽ. Nhất là Hoàng kim huyết mạch Tống Quân Hậu, đối mặt với nhiều Sáp Sí Hổ như vậy, hắn vẫn có thể phá vòng vây đi ra. Nếu như không có kế hoạch xua hổ nuốt sói, không phải Thiên Hồ Chi Nhãn cướp đoạt số mệnh của hắn, với thực lực như vậy, hắn quả thực có thể ở Gia Lý Sơn Mạch tung hoành.

Mỹ công tử vẫn có bộ dạng lạnh lùng như cũ, tựa hồ mọi chuyện xảy ra đều không có liên quan đến nàng.

Bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ từ bốn phía đến gần, phong cương trong không khí cơ hồ là nối thành một dòng, áp bách tiểu đội Người đẹp và Quái vật.

Ánh mắt của bọn nó đều tập trung trên người Tống Quân Hậu, bởi vì lúc trước Tống Quân Hậu thể hiện ra thực lực quá mức cường hãn, nhất là màn mượn lực tiên tổ cuối cùng, đến lúc này bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ vẫn còn chút khiếp sợ.

Mà Tống Quân Hậu lúc này, nhìn qua là không có chiến lực. Sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, vì đã dẫn động tổ tiên hiện thân cần phải tiêu hao rất lớn bản nguyên, lúc này Hoàng Kim Thánh Hoả hắn cũng không thi triển được.

Hắn vốn nghĩ, bằng vào chấn nhiếp và trọng thương Sáp Sí Hổ Vương, mình cũng xem như chạy thoát được khu vực đó, đối phương sẽ không đuổi theo. Nhưng ai ngờ tới Sáp Sí Hổ không thuận theo lẽ tự nhiên, lại đuổi theo bọn họ, muốn dồn bọn họ vào chỗ chết.

Với tốc độ của Sáp Sí Hổ, bọn họ trốn không thoát được, chỉ có tử chiến đến cùng.

"Đội trưởng, chúng ta làm sao bây giờ?" Thiết Bối Viên Yêu lớn tiếng hỏi.

Tống Quân Hậu cười khổ một tiếng, "Chỉ có tử chiến đến cùng thôi. Ta làm trọng thương Sáp Sí Hổ Vương, lực lượng tiêu hao cũng không còn, không có biện pháp tiếp tục chiến đấu. Chỉ có thể dựa vào các ngươi đánh cược một lần, đằng nào trốn cũng không thoát."

Đại Lực Viên Yêu, Ám Ảnh Tước Yêu, Hùng Yêu, Xú Dứu Yêu cùng Mỹ công tử, tiểu đội Người đẹp và Quái vật chỉ còn sáu người có sức chiến đấu. Nhưng đối với địch nhân am hiểu Phong nguyên tố như Sáp Sí Hổ, Xú Dứu Yêu coi như không tồn tại. Trong năm người còn lại cũng chỉ có hai người Thất giai, mà đối thủ là bốn tên Bát giai.

Không biết vì sao, Miêu Yêu cảm thấy tình huống này giống hệt lúc trước Mỹ công tử đối mặt với bốn tên Khổng Tước Yêu tộc. Mà bây giờ đổi lại là bọn họ bị vây công, thật là châm chọc mà!

"Liều mạng!" Thiết Bối Viên Yêu nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình tăng vọt, huyết mạch trong cơ thể thiêu đốt, kích phát lực lượng mạnh nhất của bản thân.

Hùng Yêu hạ Tống Quân Hậu xuống, bước nhanh tới phía trước, kích phát ra lực lượng huyết mạch của mình, thân thể bành trướng.

"Các ngươi, lui lại phía sau." Đúng lúc này, một thanh âm trong trẻo mà lạnh lùng vang lên.

Mỹ công tử chậm rãi đi lên phía trước.

Nàng mới mười ba tuổi, thân cao khoảng mét sáu, so với những đồng đội khổng lồ bên cạnh, nàng thật nhỏ bé mà lanh lợi. Dung nhan trong trẻo nhưng lạnh lùng tuyệt mỹ vẫn không đổi. Khi nàng chậm rãi đi lên, không biết vì sao, Thiết Bối Viên Yêu cùng Hùng Yêu đều vô thức lui về sau hai bước.

Khổng Tước Linh toả ra lam quang dày đặc, theo từng bước chân của Mỹ công tử, khí chất trên người nàng cùng dần biến hoá.

Mái tóc dài cùng đôi mắt màu đen đã chuyển sang màu lam, khí tức của nàng tuy không tăng mạnh, nhưng trong chớp mắt, xung quanh tựa hồ tối đen, dường như thân thể nàng đã thôn phệ hết tất cả ánh sáng.

Bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ cơ hồ đồng thời dừng cước bộ, ánh mắt nhìn Mỹ công tử chăm chú.

Đúng lúc này, một đôi cánh Khổng Tước lớn giãn ra sau lưng Mỹ công tử, từng cây từng cây Khổng Tước Linh mọc lên, tản ra lam quang nhu hoà, từng đường vân màu vàng hiện lên trán nàng, hoá thành đồ án kim quan.

"Khổng Tước kim quan, như đích thân Vương tới?" Đại Lực Viên Yêu cơ hồ ngay lập tức thốt lên.

Xa xa, Tống Quân Hậu sắc mặt tái nhợt cũng há to miệng, nhìn Mỹ công tử với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này hắn rút cuộc đã minh bạch, vì sao đám Uông Ngôn đã rút lui. Cho bọn họ một vạn lá gan, bọn họ cũng không dám ra tay với kim quan vương tử a! Huống chi, Khổng Tước Yêu tộc thức tỉnh kim quan, ngay cả Hoàng kim huyết mạch như nó cũng không thể so sánh bằng.

Tống Quân Hậu vẫn luôn kỳ vọng với Mỹ công tử, trong lịch sử, nàng là ngoại lệ được giao phó quyền thừa kế. Nhưng dù vậy, hắn cũng tuyệt đối không ngờ tới, một con lai như nàng lại có thể thức tỉnh Khổng Tước kim quan, trở thành một đời kim quan vương tử.

Trong hiểu biết của hắn, dường như đã rất lâu rồi Khổng Tước Yêu tộc chưa xuất hiện kim quan vương tử.

Đây chính là kim quan vương tử có tiềm năng trở thành Đại Yêu Hoàng a!

Trong nhất thời, nỗi sợ khi đối mặt với hung hiểm giảm xuống, nỗi khiếp sợ với Mỹ công tử lại dâng lên trong lòng tiểu đội Người đẹp và Quái vật.

Trong nháy mắt, Mỹ công tử động. Một đoàn lam kim nở rộ bắn ra. Đoàn lam kim kia, chính là quang văn có hình dáng Khổng Tước Linh.

Tất cả phong cương màu xanh trong chớp mắt bị bao phủ bởi lam kim kia, thân ảnh Mỹ công tử dường như đã biến mất, rồi lại đột nhiên xuất hiện. Trong chốc lát, có vô số Mỹ công tử xuất hiện, mang theo một đuôi Khổng Tước diễm lệ.

Khổng Tước Xoè Đuôi, quang huy sáng lạn.

Hai cánh Khổng Tước sau lưng chậm rãi thu vào, lam kim sáng lạn trên không kia trăm sông đổ về một bể, tất cả đều ngưng tụ về phía nàng, sau đó dung nhập vào bên trong Khổng Tước Linh.

Bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ đứng nguyên tại chỗ, giống tượng gỗ, không nhúc nhích, trên người cũng không còn nửa phần khí tức.

Tiểu đội Người đẹp và Quái vật, lặng ngắt như tờ.

"Đi thôi." Mỹ công tử thản nhiên nói. Sau khi thu hồi Khổng Tước Linh, nàng đi về một hướng.

Tống Quân Hậu chống đỡ thân thể miễn cưỡng đứng người lên, có chút lảo đảo đi theo nàng.

Các đội viên khác cứng ngắc đi theo. Đi sau cùng là Xú Dứu Yêu, nó nhìn các đồng đội đi phía trước, lại nhìn bốn đầu Sáp Sí Hổ phía sau, vẻ mặt rất bất đắc dĩ.

Nó lặng lẽ đến gần một đầu Sáp Sí Hổ, muốn thu thập nó vào trong túi trữ vật. Nhưng ngay khi nó chạm vào Sáp Sí Hổ, "phanh" một tiếng, thân thể Sáp Sí Hổ nổ tung, hoá thành huyết nhục bay đầy trời.

Xú Dứu Yêu kinh hô một tiếng, mang theo một thân đầy mùi máu tanh chạy thật nhanh, đuổi theo đồng đội vừa mới rời đi.

Đường Tam đứng sau cây đại thụ, thật lâu chưa động. Nhưng giờ khắc này, nội tâm hắn rung động thật lớn, không kém gì các đồng đội bên cạnh Mỹ công tử.

Chính xác mà nói, chính thức nhìn rõ Mỹ công tử hành động như thế nào, chỉ sợ cũng chỉ có hắn.

Chính vì nhìn thấy rõ, cho nên Đường Tam mới càng rung động mãnh liệt. Bây giờ hắn mới chính thức biết thực lực của nàng mạnh đến cỡ nào, vì sao nàng không sợ hãi khi bị năm tên cường giả Khổng Tước Yêu tộc vây công.

Đó là lực lượng không gian, đúng vậy, chính là không gian chi lực. Khi nàng xuất thủ, nàng dường như đã xé toạc không gian, nắm trong tay không gian áo nghĩa. Vì sao lại có nhiều Mỹ công tử như vậy, là do nàng đã xé rách không gian, thân thể nương theo Khổng Tước Linh lập loè mà Thuấn Di, đồng thời Khổng Tước Linh chém ra từng vết nứt không gian, cắt đứt tất cả công kích.

Bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ chính là bị vết chém không gian cắt đứt từ trong ra ngoài, nhìn qua dường như không tổn thương gì, nhưng thực tế đã bị phá thành từng mảnh nhỏ.

Không gian chi lực mạnh như vậy, quả thực là mới thấy lần đầu, cho dù là kiếp trước, Đường Tam cũng chưa gặp qua người có thể khống chế năng lực không gian như vậy.

Chương 190: Đi rồi trở lại

Trong tất cả các loại nguyên tố, không thể nắm giữ và rất khó tu luyện chính là không gian và thời gian. Đây là hai đại thuộc tính có quan hệ mật thiết với Bản Nguyên Vũ Trụ.

Như Thì Quang Biến của Cố Lý, kỳ thật cũng chỉ là nắm thoáng qua một mảng nhỏ, khoảng cách với thuộc tính thời gian chính thức còn chênh lệch thật lớn, chỉ sợ sau khi đạt đến Thần cấp mới có thể tiến tới cảnh giới cao hơn.

Nhưng vừa rồi Mỹ công tử thi triển không gian chi lực tựa hồ đã thật sự chạm tới bản nguyên. Trên người nàng tản ra không gian chấn động kỳ dị, dù là Đường Tam cũng không thể nhìn thấu. Hắn chỉ mơ hồ cảm giác được Khổng Tước Linh dường như cùng không gian dung hợp. Mỗi một cây Khổng Tước Linh tựa hồ chia không gian thành từng tầng, giao hoà ở những cấp độ khác nhau, mới cắt ra từng vết rách, do đó sinh ra lực công kích cường đại.

Mà năng lực này, dường như những người vây công nàng, thậm chí cả vị "ca ca" kia đều không có. Nếu không, truy kích lúc trước, với chưởng khống lực không gian cường đại như vậy, bọn họ không có khả năng để hắn và nàng chạy xa như vậy.

Nói cách khác, chỉ có Mỹ công tử mới có năng lực hay sao?

Đây chính là năng lực chính thức của huyết mạch cấp một.

Đúng vậy, tuyệt đối là huyết mạch cấp một.

Khổng Tước Yêu tộc bản thân có được huyết mạch cấp một, bất đồng huyết mạch sẽ có bất đồng đặc tính. Năng lực cường đại của Thiên Hồ Chi Nhãn, Đường Tam đã cảm nhận được rồi. Mà khi đối mặt với năm tên Bát giai Khổng Tước Yêu tộc, hắn cũng không cảm nhận được huyết mạch cấp một trên người bọn họ.

Năm tên Khổng Tước Yêu tộc cũng không ngăn được hắn, làm sao có thể coi chúng có huyết mạch cấp một chứ? Lúc đó hắn nghĩ, nếu không được sẽ vận dụng Thần Thức, nhưng đối phương yếu nhược hơn trong suy nghĩ của hắn, tự nhiên cũng không cần bộc phát Thần Thức.

Mà vừa rồi, lúc Mỹ công tử bộc phát mới làm hắn cảm thấy Khổng Tước Yêu tộc đáng sợ.

Là chủng tộc đã từng có Đại Yêu Hoàng, có thể khống chế thành Gia Lý, trở thành chúa tể nơi này, nội tình hắn là ở đây.

Mỹ công tử mới có Thất giai, khi bộc phát có thể nháy mắt giết chết bốn đầu Bát giai Yêu Thú, uy năng của huyết mạch cấp một là có thể thấy được.

Thiên Hồ Chi Nhãn của Đường Tam và Độc Bạch mới tăng lên Tứ giai đã mang lại cho bọn họ nhiều lợi ích như vậy. Nếu Thiên Hồ Chi Nhãn đạt đến trình độ Thất giai thì sẽ như thế nào? Đường Tam cũng từng suy nghĩ đến vấn đề này, nhưng muốn tăng lên Thất giai thì khó càng thêm khó. Muốn Thiên Hồ Chi Nhãn tiến giai, đối với nhân loại bọn họ không có huyết mạch thuần khiết là vô cùng khó khăn.

Nhưng Mỹ công tử có thể đạt đến Thất giai, hơn nữa rõ ràng không

phải là Khổng Tước Yêu tộc bình thường.

Đường Tam trong lòng cảm thấy đắng chát, hắn vốn muốn bảo hộ Mỹ công tử, nhưng ai ngờ, thực lực của nàng lại cường hãn như vậy. Dù là cường giả Cửu giai chỉ sợ đều không phải là đối thủ của nàng a! Nàng đâu cần mình bảo hộ.

Hoàng Kim Sư Tử Cẩu lúc trước luôn tỏ vẻ cường đại, trước mặt nàng cũng thua kém nhiều. Hắn cao hơn nàng một giai, nhưng huyết mạch chênh lệch là cực lớn. Trước mặt Khổng Tước Yêu Vương, Hoàng kim huyết mạch tựa hồ cũng không đáng kể. Thoạt nhìn, hai tộc Yêu, Tinh sắp xếp huyết mạch vẫn rất có ý nghĩa đấy.

Nhưng là, Khổng Tước Yêu tộc cường đại như vậy mà chỉ an phận ở một góc, nắm trong tay thành thị ven biển mà thôi. Như vậy, các Yêu Tộc huyết mạch cấp một khác đã cường đại đến mức nào rồi?

Thở sâu, Đường Tam ổn định lại tâm tình của mình rồi mới đi ra từ sau cây đại thụ.

Bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ đã có một con bạo thể. Ba con khác vẫn đứng đó, như một pho tượng hết sức sống động.

Đường Tam lặng yên đến bên một con Sáp Sí Hổ, tay phải chậm rãi đưa lên.

Bằng vào Tinh Thần Lực hơn người, hắn có thể cảm nhận rõ ràng trạng thái thân thể của Sáp Sí Hổ. Linh Tê Thiên Nhãn cảm thụ được, không gian chi lực đang chấn động trong cơ thể nó, cắt huyết nhục của nó thành từng phần, nhưng không cắt đứt hẳn. Do đó, nó vẫn chưa chết.

Năng lực khống chế tinh diệu đến mức nào mới có thể làm được

điều này? Thực lực của Khổng Tước Yêu tộc quá cường đại.

Đường Tam vốn muốn xem có thể hấp thu một ít huyết mạch của Sáp Sí Hổ không, nhưng hiện tại hắn không thể làm được. Trong cơ thể Sáp Sí Hổ đều là vết rách không gian, nếu như dùng Huyền Thiên Công hấp thu, vết rách kia cũng có khả năng bị hấp thu vào cơ thể mình, như vậy khác nào là tự sát.

Đột nhiên, Đường Tam phát hiện một biến hoá kỳ dị, trên trán ba đầu Sáp Sí Hổ còn có một đường vân màu lam. Đường vân có hình dạng một cây Khổng Tước Linh xoay tròn, mỹ lệ mà quỷ dị.

Đường Tam khẽ động, phong cương hộ thể, sau đó cẩn thận vươn một ngón tay nhẹ nhàng chạm vào đường vân Khổng Tước Linh trên trán Sáp Sí Hổ.

"Phanh!" Cơ hồ là ngay lập tức, đầu Sáp Sí Hổ này đã nổ tung, huyết nhục văng tung toé.

Một lực đẩy khổng lồ trùng kích phong cương, đẩy Đường Tam xa ra hơn mười thước.

Đường Tam toát lên vẻ suy tư, sau đó lại khiếp sợ.

Hắn hiểu rồi. Khó trách Bát giai Sáp Sí Hổ có nhiều không gian chi lực trong cơ thể lại không bị dẫn động, bởi vì không gian chi lực bị áp chế. Không gian chi lực đâm vào Sáp Sí Hổ và đường vân Khổng Tước Linh kia có mối liên hệ mật thiết, một khi chạm vào đường vân, cân bằng bị phá vỡ, tự nhiên sẽ nổ tung.

Mặt khác, người thi triển có thể thông quan đường vân, thu hồi không gian chi lực, làm cho Sáp Sí Hổ có thể hồi sinh.

Cái này ...

Vừa nghĩ tới đây, đột nhiên, Đường Tam cảm thấy sau cổ lạnh run, ngay lập tức, phong cương bộc phát, quét ra phía sau. Cùng lúc đó, mũi chân điểm trên mặt đất, nhào tới phía trước.

Một đạo lãnh quang cơ hồ là xẹt qua ngay vị trí hắn vừa đứng. Dự cảm nguy hiểm cùng phản ứng nhanh nhẹn đã cứu hắn một mạng.

Đường Tam có chút chật vật ổn định lại thân thể, thực vật xung quanh hoá thành một bức tường chắn sau lưng hắn.

Dù ngay sau đó chúng cũng bị xé nát, nhưng đã tranh thủ cho hắn một cơ hội có thể xoay người.

Mỹ công tử mở ra hai cánh, mỗi cây Khổng Tước Linh đều tản ra vầng sáng tựa vòng xoáy.

Đúng vậy, nàng đã quay lại.

Khi phát hiện ra không gian chi lực có thể thu hồi, Đường Tam liền nghĩ nàng có khả năng sẽ quay lại.

Bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ là món hời rất lớn. Nếu nàng để lại đường vân khống chế không gian chi lực mà không trực tiếp giết chết Sáp Sí Hổ, có nghĩa là nàng có khả năng quay lại nhặt xác, mang đi phần tài phú này. Mà hắn lại vừa phá mất một đầu, Mỹ công tử sau khi quay lại hiển nhiên sẽ ra tay với hắn.

Lúc này Đường Tam mang mặt nạ khác so với Tu La, cũng mặc y phục khác, thậm chí thân hình vốn là nguyên bản, Mỹ công tử rất khó nhận ra hắn.

"Ngươi là ai?" Mỹ công tử ánh mắt lạnh như băng nhìn hắn, "Tất cả sự tình lúc trước, là ngươi âm thầm tính toán chúng ta sao?"

Đường Tam có thể cảm nhận rõ sát khí trên người nàng, không hề nghi ngờ, một khi hắn trả lời không tốt, chỉ sợ cũng sẽ phải đối mặt với lực lượng cường đại của Khổng Tước Yêu Vương huyết mạch.

"Đừng động thủ, ta là nhân loại." Đường Tam nhanh chóng nói ra, hơn nữa dùng âm thanh của mình, không phải là biến âm.

Chương 191: Mưu sát phu quân?

Đây là quyết định mà hắn đưa ra thật nhanh. Mỹ công tử hắn là nhìn không thấu Tu La. Mà lúc đó, hình dáng của mình cũng khác bây giờ. Muốn đến gần Mỹ công tử, bình thường dùng thân phận Tu La tất nhiên là không thích hợp. Hắn muốn âm thầm bảo hộ nàng, ở thời khắc mấu chốt sẽ xuất thủ.

Nhưng với Đường Tam, hắn càng hy vọng mỗi thời khắc đều có thể cùng nàng ở một chỗ, cho nên hiện tại, hắn tức tốc thay đổi kế hoạch của mình một chút.

"Nhân loại? Nhân loại có đồng thời hai loại huyết mạch? Ta sao chưa từng nghe nói qua?" Mỹ công tử hai mắt híp lại, ánh mắt lạnh lẽo nói.

Nàng phán đoán như vậy do vừa rồi Đường Tam thi triển hai loại năng lực, một là phong cương giống Sáp Sí Hổ, một là khống chế thực vật. Song huyết mạch?

Song huyết mạch trong Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc không phải không có, nhưng rất hiếm. Bình thường chỉ có cha mẹ có huyết mạch khác nhau mới có khả năng xuất hiện. Nhưng song huyết mạch thường rất yếu nhược, không mạnh bằng thuần huyết. Yêu Quái, Tinh Quái có song huyết mạch được xưng là yêu tộc tạp huyết và quái tộc tạp huyết, cũng không được coi trọng. Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc như vậy rất khó đột phó Lục giai, đột phá đến Thần cấp càng là phượng mao lân giác.

Đường Tam khoé miệng co giật một thoáng. Vừa rồi vì bảo vệ tính mạng, hắn cũng không ẩn giấu thực lực. Không dùng Báo Thiểm, đó là vì sợ bại lộ thân phận Tu La.

"Ân, đúng vậy. Ta có hai loại huyết mạch". Vừa nói, hắn nâng tay phải lên, quang văn dũng động, hiện ra Chanh cấp Cứu Thục lạc ấn.

Khi Mỹ công tử chịu cùng hắn nói chuyện, Đường Tam biết nàng sẽ không công kích mình, cũng không cần bại lộ quá nhiều năng lực.

Thân phận Cứu Thục, chính là phương pháp bảo vệ tính mạng tốt nhất.

"Chanh cấp?" Quả nhiên, sau khi Mỹ công tử nhìn thấy lạc ấn, rõ ràng đã buông lỏng cảnh giác, Khổng Tước Linh trong tay dần dần hạ xuống.

"Là ngươi an bài tập kích lần này? Mục đích là gì?" Mỹ công tử nhàn nhạt hỏi.

Đường Tam nói: "Mục đích là vì xua hổ nuốt sói, ngồi chờ ngư ông đắc lợi." Hắn cố ý làm cho thái độ của mình cung kính một chút.

"Ngươi biết thân phận của ta?" Mỹ công tử thản nhiên nói.

Đúng lúc này, đồng tử Đường Tam bỗng co rút lại, cơ hồ ngay lập tức, hai tay trước người đánh ra, phong cương bùng nổ, thôi động thân thể hắn nhanh chóng lùi lại phía sau.

Hắn biết, mình đã gặp phiền toái.

Thân phận Lam cấp Cứu Thục của Mỹ công tử trong tổ chức là bí

mật, căn bản một cái Chanh cấp như hắn không được biết. Hắn vốn muốn nhanh chóng giải thích, ai ngờ Mỹ công tử không cho hắn cơ hội, trực tiếp xuất thủ.

Phong cương phá toái, Đường Tam dường như thấy được một con Khổng Tước khổng lồ ở trước mặt mình đang xoè đuôi, mọi thứ xung quanh đều ngưng trệ, tất cả không gian chồng chồng lớp lớp, làm cho hắn không thể phân biệt thực ảo. Không gian dày đặc kia, mang theo khí tức sắc bén cắt về phía hắn.

Đường Tam há to miệng, cảm thật thật đắng.

Không hề nghi ngờ, Mỹ công tử đã nổi sát tâm. Một kích này, hiện tại hắn không thể ngăn được.

Hắn thật muốn nói với nàng, thân ái, ngươi có biết hay không, ngươi đang mưu sát phu quân của mình?

Hắn càng không nghĩ tới, Thần Thức mình luôn ẩn giấu, luôn trân trọng, chuẩn bị trong tương lai khi Mỹ công tử cần cứu viện lại không thể không sử dụng ở tình huống này.

Không cần nói cũng biết, chết trong tay lão bà mình thì không vui như thế nào.

Thời điểm nguy hiểm đến tính mạng như thế này không cho phép hắn do dự. Hai con ngươi Đường Tam sáng lên, một vòng quang huy kỳ dị nở rộ trong đáy mắt.

Đó là một vầng sáng màu vàng nhu hoà mà kỳ dị. Sự tình kiếp trước, trong chớp mắt này đã quanh quẩn trong lòng hắn, ánh mắt trở nên mờ mịt mà ấm áp.

Ngước nhìn không gian trùng điệp muốn hại hắn kia, hắn chậm rãi nâng tay phải lên, trong hư không làm động tác nắm chặt tay.

Đúng lúc đó, tựa hồ cảm nhận được điều gì đó, tầng không gian chồng lớp kia ngưng trệ một lát. Cùng lúc đó, một âm thanh hét lớn: "Hạ thủ lưu tình!"

Động tác nắm tay của Đường Tam cùng tầng không gian chèn ép kia cơ hồ đồng thời dừng lại.

Ngay sau đó, một đoàn hoả quang nóng bỏng cưỡng ép mà đến, hoả diễm sáng chói bốc lên, đem thân hình Đường Tam bảo hộ bên trong.

Lam quang như thuỷ triều rút đi, lộ ra thân ảnh Mỹ công tử. Mà lúc này, trong mắt nàng hiện lên vài phần hương vị không biết nên giải quyết như thế nào.

Trương Hạo Hiên ngăn cản trước mặt Đường Tam, thở từng ngụm hổn hển. Còn kém một điểm, chỉ còn kém một điểm a!

Nếu mình đến chậm một bước, chỉ sợ bảo bối đồ đệ của mình, hài tử được hắn ký thác hy vọng cực lớn đã bị người nhà xé nát.

Mỹ công tử nhìn chăm chú Trương Hạo Hiên.

"Đừng hiểu lầm, là người một nhà. Hắn là đệ tử của ta." Trương Hạo Hiên lập tức giải thích.

Mỹ công tử cau mày, ý vị không biết giải quyết như thế nào trong mắt đã biến mất, nàng thản nhiên nói: "Bí mật cấp bậc của ta hắn có thể biết sao? Cho dù hắn là đệ tử của ngươi."

Trương Hạo Hiên trong lòng suy tính thật nhanh, lập tức hiểu được Đường Tam hẳn là bại lộ thân phận Chanh cấp Cứu Thục với Mỹ công tử. Mà biểu lộ thân phận trước Mỹ công tử chứng tỏ là đã biết thân phận của nàng.

"Là do ta. Hắn là đệ tử duy nhất của ta, ta rất kỳ vọng vào hắn, nên cũng nói cho hắn biết một số bí mật. Lúc trước hắn ở học viện gặp được người, ta lo lắng giữa các ngươi có xung đột nên mới nói. Chuyện này, ta sẽ chịu phạt với tổ chức."

"Học viện? Hắn cũng ở học viện Gia Lý?" Hào quang lập loè trong mắt, nhưng lần này không có sát ý nổi lên.

Trương Hạo Hiên vội vàng gật đầu, đem Đường Tam từ sau lưng mình kéo ra.

Kim quang trong mắt giờ đã biến mất, sau lưng mồ hôi ướt đẫm, lạnh buốt. Suýt chút nữa, suýt chút nữa thôi, điểm Thần Thức của hắn đã bạo phát rồi.

Khi nghe thấy âm thanh của Trương Hạo Hiên, hắn đã bắt đầu thu hồi Thần Thức, nếu không sẽ không kịp. Bởi vì có Trương Hạo Hiên ngăn cản, cho dù hắn thực sự bị không gian chi lực chém trúng cũng không chết tại chỗ. Có lão sư ở đây, bảo trụ mạng nhỏ sẽ không có vấn đề.

Nhưng làm hắn có chút kỳ quái là, không gian chi lực dường như đã bắt đầu thu hồi trước khi Trương Hạo Hiên lên tiếng. Sau khi lão sư xuất hiện, Mỹ công tử đã nhẹ tay, nhưng thu lực vẫn là trước đó.

"Tháo mặt nạ xuống, để Mỹ công tử nhìn một chút." Trương Hạo Hiên đánh một cái lên ót Đường Tam.

Thật là một tiểu tử làm người ta không bớt lo, nếu mình đến chậm một bước, hậu quả thực tưởng không nổi.

Đường Tam rất bất đắc dĩ, ta là Thần Vương a, ngươi vậy mà dám đánh đầu Thần Vương.

Tháo mặt nạ xuống, lộ ta tướng mạo vốn có của mình.

Khi Mỹ công tử nhìn thấy khuôn mặt hắn, nàng không khỏi ngẩn ngơ, trừng lớn hai mắt. Trong chớp mắt, nàng tựa hồ không còn lạnh như trước nữa.

"Là ngươi?"

"Khục khục, là ta." Đường Tam gật gật đầu, cười khổ nói.

Mỹ công tử nhìn hắn, lại nhìn Trương Hạo Hiên. Sau đó, nàng đi tới hai đầu Sáp Sí Hổ còn nguyên vẹn. Đi đến mỗi đầu, nàng giơ tay lên trán Sáp Sí Hổ, lập tức, một cỗ không gian chi lực nhộn nhạo di chuyển vào người nàng. Đường Tam nhìn thấy, trong lòng bàn tay Mỹ công tử có một vòng xoáy mơ hồ hút hết toàn bộ không gian chi lực trong cơ thể Sáp Sí Hổ.

Sau đó, hai đầu Bát giai Sáp Sí Hổ ngã xuống, vẫn còn hô hấp yếu ớt. Không chết!

Bên kia nàng cũng làm như vậy. Sau đó hai đầu Sáp Sí Hổ bị nàng thu vào túi trữ vật.

Sau đó nàng nói với Trương Hạo Hiên: "Lần sau không thể làm như vậy nữa."

"Vâng." Trương Hạo Hiên cung kính hướng nàng thi lễ.

Mỹ công tử liếc Đường Tam một cái, lúc này thân hình mới động, biến mất trong rừng núi.

Ánh mắt Đường Tam vẫn dõi theo nàng, mãi cho đến khi bóng nàng biến mất, không thấy gì nữa.

Chương 192: Mỹ tỷ

"BA~!" Cái ót đau xót, Đường Tam bị đánh lảo đảo một hồi.

"Lão sư, người sao lại đánh ta?" Hắn đau đến nhe răng trợn mắt nói.

"Ngươi có phải muốn tìm chết hay không? Ngươi có biết nàng đối với tổ chức có bao nhiêu quan trọng? Ngươi sao lại có thể mạo muội ở trước mặt nàng biểu lộ thân phận? Cho dù là Tư Nho cũng không biết thân phận của nàng, trong thành Gia Lý, chỉ có ta biết mà thôi."

Đường Tam cười khổ nói: "Lúc đó người cảm thấy ta không chứng minh thân phận thì nàng không giết ta? Người nghe ta giải thích đã!"

Lập tức, hắn thuật lại tình huống cho Trương Hạo Hiên nghe. Dưới tình huống đó, dù Đường Tam giỏi đến đâu cũng không thể chỉ nhìn ấn ký trên trán Sáp Sí Hổ rồi đoán được Mỹ công tử sẽ quay lại.

Nghe hắn giải thích, sắc mặt Trương Hạo Hiên dễ nhìn hơn không ít.

"Ngươi cố ý dùng hai thân phận xuất hiện trước mặt nàng sao?" Trương Hạo Hiên đột nhiên hỏi. Có thể trở thành người chủ sự ở thành Gia Lý, hắn có quan sát rất tinh tế.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Cũng không phải, xem như tạm thời nảy

lòng tham a. Hơn nữa, bộ dạng này của ta nàng đã gặp qua. Tu La kia, để sau này thuận lợi âm thầm làm việc." Hắn sẽ không nói cho Trương Hạo Hiên, hắn dùng hai thân phận, chính là để Tu La có thể âm thầm bảo hộ Mỹ công tử. Chỉ có Tu La, mới không kiêng kỵ gì sử dụng năng lực trước mặt nàng.

Nhưng mà, hiện tại ở nơi này bại lộ phong cương và Lam Ngân Hoàng hai loại huyết mạch, hai loại này về sau Tu La không dùng được.

"Về sau trước mặt nàng, nhất định phải chú ý cẩn thận. Nàng đối với tổ chức phi thường trọng yếu, dùng sự thông minh của ngươi, tin rằng ngươi cũng nhìn ra được." Trương Hạo Hiên nói.

"Ừ ừ." Đường Tam gật gật đầu, hắn đương nhiên nhìn ra được. Từ cách Mỹ công tử thi triển Khổng Tước Yêu Vương năng lực, thức tỉnh huyết mạch cấp một, thân phận Lam cấp Cứu Thục này tuyệt đối là xứng đáng.

Đồng dạng là huyết mạch cấp một, nhìn một chút Độc Bạch có bao nhiêu hạn chế. Không có Đường Tam, bây giờ Độc Bạch vẫn bị nhốt tại Tam giai. Nhưng Mỹ công tử mười ba tuổi đã Thất giai rồi, hơn nữa còn có sức chiến đấu của cường giả Cửu giai. Tồn tại như vậy, ở trong Cứu Thục là độc nhất vô nhị.

"Hy vọng ngươi cũng nhanh trưởng thành. Trong lòng ta, ngươi với tổ chức có tầm quan trọng lớn hơn cả nàng. Nàng có thể làm, chỉ là ở thành Gia Lý. Mà ngươi lại có thể giúp toàn bộ nhân loại."

Lão sư ngươi thật có mắt nhìn! Đường Tam thầm nghĩ, nhưng bên ngoài chỉ gật gật đầu, khiêm tốn thụ giáo.

"Đi thôi, cũng nên trở về rồi." Trương Hạo Hiên tức giận nói.

Đường Tam nói: "Lão sư, người có thu thập Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương không?"

Trương Hạo Hiên liếc mắt nhìn hắn, "Quá thông minh đôi khi cũng không phải chuyện tốt."

Đường Tam cười hắc hắc, nói: "Ta là đệ tử của người, kế hoạch lần này là ta đề ra, thu hoạch cũng nên có một phần của ta a. Ngài không phải toàn diệt Sáp Sí Hổ rồi chứ?"

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Huỷ diệt một chủng tộc là vi phạm lẽ trời. Ta chỉ săn gïết một bộ phận."

Khi Hoàng Kim Sư Tử Cẩu chạy xa, xuất hiện trước mặt Sáp Sí Hổ Vương là Trương Hạo Hiên. Đối mặt với Sáp Sí Hổ Vương bị trọng thương, hắn cũng không nói gì, trực tiếp giải quyết nó. Các Thất giai Sáp Sí Hổ khác, đương nhiên không phải là đối thủ của hắn. Nhất là vừa mới bị Hoàng kim huyết mạch chấn nhiếp, hắn ứng phó rất đơn giản.

"Không phải bởi vì túi trữ vật của ngài chứa không nổi?" Đường Tam có chút nghi hoặc nhìn hắn. Hắn không tin nhân loại có gì thương tiếc Yêu Thú cùng Yêu Quái. Những chủng tộc này đều có ác ý với nhân loại.

Trương Hạo Hiên giơ tay lên, Đường Tam co rụt cổ lại, hướng hắn cười một cái.

Trương Hạo Hiên nói: "Nhiều lắm cũng không tiện xử trí. Nếu không sẽ dễ bị bại lộ. Sau khi trở về, ta muốn tới các thành khác mới có thể xử lý hết, sẽ không thiếu phần các ngươi."

Lần này Sáp Sí Hổ mặc dù không bị diệt tuyệt, nhưng tổn thất tất cả Bát giai trở lên, trong thời gian ngắn muốn quật khởi cũng không phải chuyện dễ dàng. Lần sau rèn luyện cũng không thể lại chọn bên này.

Trương Hạo Hiên mang theo Đường Tam tụ họp với mấy người Vũ Băng Kỷ, quay về học viện Cứu Thục. Thu hoạch lần này, đã không thể dùng từ lớn để hình dung.

Làm cho Đường Tam kinh hỷ là khí huyết của Sáp Sí Hổ Vương.

Trương Hạo Hiên tuy rằng đánh chết nó, nhưng lúc khí huyết còn ấm áp, Đường Tam đã thôn phệ được một ít. Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương có huyết mạch chi lực cường đại, thôi động Huyền Thiên Công tăng lên Lục giai đỉnh phong. Nếu hắn muốn là có thể đột phá Thất giai. Vấn đề duy nhất là, bây giờ thân thể hắn không chịu được cường độ Thất giai.

Đường Tam lựa chọn cưỡng chế, đem huyết mạch chi lực khổng lồ kia giữ trong cơ thể mình, không nóng lòng đột phá. Cơ thể là trụ cột trọng yếu như thế nào, thân từng là Thần Vương, Đường Tam hiểu rõ.

Sau khi nhìn thấy thực lực cường hãn của Mỹ công tử, Đường Tam đã rút được kinh nghiệm xương máu, khắc sâu hiểu rõ tu vi quan trọng như thế nào. Thu hoạch lần này không nhỏ, còn để cho hắn biểu lộ thân phận Cứu Thục với Mỹ công tử. Sau khi trở về, phải hảo hảo tu luyện mới tốt, phải nhanh chóng tăng lên mới có thể chính thức bảo hộ Mỹ công tử. Dù sao, chuyện nàng muốn làm là đại sự.

Khi bọn họ trở lại học viện, tất cả đều trở lại như thường.

Đối với thu hoạch lần này, Trương Hạo Hiên để bọn họ giữ bí mật, dù sao, với các học viên khác, thu hoạch lần này có thể nói là khổng lồ. Hơn nữa còn có tiền lời từ chỗ Trương Hạo Hiên.

Về phần phân phối, phải chờ trấn trưởng đại nhân sau khi thủ tiêu tang vật trở về mới nói được.

Lần này tuy rằng không tăng lên thực lực, nhưng lợi ích càng lớn, vô luận phân phối như thế nào, khẳng định so với lần đầu càng nhiều hơn. Đã có tiền, tu luyện sẽ càng thêm thuận lợi.

Mà tâm Đường Tam, đã bay về học viện Gia Lý.

Học viện Gia Lý.

"Mỹ tỷ, ngươi cứu được chúng ta, chúng ta sao có thể cùng ngươi phân chia đồ vật chứ, đều là của ngươi."

Tiểu đội Người đẹp và Quái vật đã trở về. Khi phân chia chiến lợi phẩm, tất cả các thành viên đều nhìn Mỹ công tử, nhưng không có ý muốn động thủ.

Những Sáp Sí Hổ này gồm hai đầu Bát giai Sáp Sí Hổ, còn lại là Thất giai, tất nhiên không kể hai đầu Bát giai lúc sau Mỹ công tử mang đi.

Mỹ công tử lắc đầu, "Ta sẽ lấy Bát giai, còn lại các ngươi tự phân chia." Nói xong, nàng đi về phía trước, thu lại thi thể Bát giai Sáp Sí Hổ, sau đó quay người rời đi.

Nhìn theo bóng lưng nàng, Tống Quân Hậu nhịn không được đưa hai tay che mặt mình. Sau đó lại buông ra, hung hăng đánh chính mình.

Hắn lần đầu tiên trong đời biết cái gì gọi là hối hận.

Khi hắn nhìn thấy trên trán Mỹ công tử sáng lên Khổng Tước kim quan, trong nháy mắt giết chết bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ, hắn đã vô cùng hối hận rồi.

Kim quan vương tử, đây chính là kim quan vương tử duy nhất ở thế hệ này của Khổng Tước Yêu tộc. Nàng có khả năng trở thành Đại Yêu Hoàng a!

Huyết mạch cấp một so với Hoàng kim huyết mạch sẽ cường đại hơn sao? Cũng không phải nhất định. Hoàng kim huyết mạch dù là huyết mạch cấp hai, nhưng có thực lực ổn định, chỉ cần là trực hệ thì hầu như đều có năng lực rất cường đại, thiên phú Hoàng kim huyết mạch cơ bản đều thức tỉnh.

Mà đối với huyết mạch cấp một, sau khi thức tỉnh, kỳ thật cũng không chênh lệch nhiều với Hoàng kim huyết mạch. Có thể thức tỉnh uy năng chính thức của nó, cũng chỉ có người cực kỳ ưu tú mới có thể làm được.

Đương nhiên, vẫn có ngoại lệ.

Khổng Tước Yêu tộc có một điểm đặc thù. Nếu không thức tỉnh Khổng Tước kim quan, kỳ thực huyết mạch cũng chỉ tương đương với huyết mạch cấp ba. Đây cũng là lý do vì sao Uông Ngôn và vài tên thủ hạ của hắn dù có tu vi Bát giai, nhưng cũng không có năng lực cường đại.

Chương 193: Hoàng Kim Sư Tử Cẩu lúng túng

Nguyên nhân chính là Khổng Tước kim quan thức tỉnh khó khăn, nhưng một khi đã thức tỉnh, vương tử có được Khổng Tước kim quan mới có được huyết mạch cực kỳ cường đại. Trong các huyết mạch cấp một, nó chính là đứng đầu.

Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, bên trong các Yêu Hoàng từng có bài danh thứ năm. Có thể thấy, huyết mạch chính thức của Khổng Tước Yêu tộc mạnh mẽ như thế nào.

Hai tộc Yêu Tinh, có thể đạt đến cấp độ Đại Yêu Hoàng, hay đột phá Thập Nhị giai, cũng chỉ có chừng mười hai vị, họ đều là tồn tại đỉnh phong ở thế giới này.

Mười hai Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng cùng thống trị tổ đình, thông qua tổ đình quản lý toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục.

Trước mắt, trong tổ đình có bảy vị Đại Yêu Hoàng, năm vị Thiên Tinh Hoàng. Bài danh ở nơi này là do hai tộc cộng lại, không chỉ tính riêng Yêu Quái Tộc bên này.

Mỹ công tử mười ba tuổi, đã thức tỉnh Khổng Tước kim quan, điều này có ý nghĩa như thế nào? Dù trên người nàng có huyết mạch nhân loại, cũng không còn quan trọng a! Khổng Tước Yêu tộc thệ hệ trước, chỉ có đương kim Khổng Tước Yêu Vương thức tỉnh Khổng Tước kim quan. Nếu không cũng không phải đến một nơi hẻo lánh

như thành Gia Lý. Mà không biết trên người Khổng Tước Yêu Vương có vấn đề gì, chung quy vẫn không cách nào đột phá cánh cửa Thập Nhị giai. Nếu không, khi hắn trở thành Đại Yêu Hoàng, Khổng Tước Yêu tộc cũng không có địa vị như lúc này.

Vấn đề lớn nhất của Khổng Tước Yêu tộc chính là Khổng Tước kim quan thức tỉnh khó khăn. Nhưng một khi đã thức tỉnh thì chính là cường giả.

Dù chỉ là Yêu Vương Thập Nhất giai, nhưng có thể trở thành thành chủ, liền có thể thấy Khổng Tước Yêu Vương mạnh đến cỡ nào. Nghe nói Khổng Tước Yêu Vương có thể chống lại đại bộ phận Yêu Hoàng khác.

Mà đời này, trong những người có khả năng thức tỉnh Khổng Tước kim quan có Uông Ngôn. Đây cũng là lý do vì sao trước đó Tống Quân Hậu chọn nhượng bộ mà không phải là đối kháng.

Uông Ngôn là trưởng tử của Khổng Tước Yêu Vương, được gia tộc thiên vị là chuyện rõ ràng, hầu như thiên tài địa bảo đều phân cho hắn dùng, thậm chí còn dùng huyết dịch của tộc nhân làm tăng cường độ huyết mạch của hắn. Nhưng đến bây giờ, Uông Ngôn vẫn không thức tỉnh Khổng Tước kim quan.

Ai có thể nghĩ đến, một nhân loại như Mỹ công tử, một người không có huyết mạch thuần chủng vậy mà đã thức tỉnh Khổng Tước kim quan. Đây là chuyện không thể tưởng tượng được.

Nhưng Mỹ công tử lại dùng thực lực chứng minh với bọn họ, nàng chính là đương kim kim quan vương tử duy nhất trong Khổng Tước Yêu tộc.

Tống Quân Hậu vốn tiếp cận nàng có mục đích, cũng vì nghe nói

nàng được đề cử là một trong những người thừa kế, cho nên hắn mới thân thiện với nàng. Nhưng khi phải lựa chọn, hắn vẫn nghĩ Uông Ngôn có khả năng cao hơn. Nhưng phong hồi lộ chuyển ..., chuyện này có chút lúng túng a ...

Hơn nữa, cuối cùng là do Mỹ công tử mạnh mẽ đánh bại kẻ địch, cứu được mọi người. Bọn họ hiện tại cũng hoàn toàn hiểu vì sao Uông Ngôn lại bỏ đi, nhưng Mỹ công tử vẫn hoàn hảo ở lại.

Đối mặt với kim quan vương tử, đồng tộc nào dám động thủ với nàng, chính là phạm tội chết.

Đã thức tỉnh huyết mạch cấp một, một khi bỏ mình, kim quan sẽ hoá thành cánh cửa không gian, lập tức truyền tống Khổng Tước Yêu Vương tới. Đây là năng lực thiên phú của Khổng Tước nhất mạch. Người nào giết Mỹ công tử, thì phải đối mặt với sự nổi giận của Khổng Tước Yêu Vương, là tồn tại có thể so sánh với Yêu Hoàng.

Huống chi, thực lực của Mỹ công tử không kém, nháy mắt đã giết chết bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ.

Cho nên, bọn họ liền thay đổi xưng hô. Mỹ công tử biến thành Mỹ tỷ.

"Đội trưởng, làm sao bây giờ?" Hùng Yêu nhìn Tống Quân Hậu.

Tống Quân Hậu khôi phục lại, miệng cười trừ, nói: "Mỹ tỷ bảo chúng ta phân, vậy thì chúng ta phân. Về sau đừng kêu ta là đội trưởng, có Mỹ tỷ ở đây, ta nào có tư cách này. Về sau đội trưởng của chúng ta là Mỹ tỷ."

"Ừ ừ." Các đội viên khác gật đầu. Trong Yêu Quái Tộc, thực lực vĩnh

viễn là số một.

Học viện Cứu Thục.

Ăn xong cơm tối, Đường Tam trở về phòng nghỉ ngơi.

Cảnh đêm rất đẹp, hôm nay trăng rất sáng. Hắn muốn tranh thủ buổi tối đi tới học viện Gia Lý, đi đến kho bảo mật tu luyện.

Nhưng sau đó hắn quyết định, ở lại học viện củng cố tu vi.

Huyết mạch chi lực của Sáp Sí Hổ Vương trong cơ thể đang xao động.

Huyết mạch chi lực của Yêu Thú không tinh khiết như Yêu Quái, hơn nữa lúc đó Sáp Sí Hổ Vương đã tử vong, huyết mạch chi lực cũng dần biến mất. Nếu không một người chưa đến Thất giai như Đường Tam có thể hấp thu được.

Được Huyền Thiên Công thanh lọc, phần huyết mạch chi lực tinh khiết được giữ lại, các tạp chất được bài trừ. Tập trung vận chuyển Huyền Thiên Công, Đường Tam tiếp tục thuần hoá cỗ năng lượng này.

Cửu giai là cấp độ mạnh nhất dưới Thần cấp, Sáp Sí Hổ dù là Yêu Thú, nhưng đạt đến cấp độ này cũng không phải một chuyện dễ dàng. Do cấp độ cao hơn Huyền Thiên Công nên hiện tại hấp thụ có chút khó khăn, không thể thôn phệ hoàn toàn được. Bởi vì cường độ thân thể của hắn không cho phép.

Sau khi vận chuyển trọn vẹn một vòng, cơ thể cũng dần ổn định lại. Trong sáu lạc ấn, lạc ấn phong cương toả ra hào quang thâm thuý nhất. Nó đã là Lục giai đỉnh phong, và có dấu hiệu tuỳ thời có thể

đột phá. Nhưng Đường Tam không thể mạo hiểm, vì hắn không có phương pháp giải quyết hạn chế thân thể.

Năng lực khống chế Phong nguyên tố của Đường Tam trở nên càng mạnh hơn. Hắn dần áp súc một bộ phận huyết mạch chi lực của Sáp Sí Hổ Vương, dùng Phong Hổ lạc ấn dẫn dắt giữ lại nó.

Đường Tam nhớ lại lúc Mỹ công tử thi triển năng lực. Không gian chồng tầng, không gian cắt lớp, không gian kiềm chế. Nàng cơ hồ đã nắm giữ một ít năng lực bản nguyên trong Không Gian Áo Nghĩa. Tuy rằng cấp độ không cao, còn có chênh lệch với Không Gian Áo Nghĩa chính thức, nhưng nàng mới mười ba tuổi a! So với kiếp trước, kiếp này nàng càng có thiên phú hơn.

Huyết mạch này đúng là rất mạnh, nhưng Đường Tam chưa có suy nghĩ muốn thôn phệ nó. Với tình huống thân thể hiện tại, đột phá Thất giai là một chuyện khó khăn, huyết mạch cấp một đã có một lạc ấn Thiên Hồ Chi Nhãn, lại dung hợp thêm một lạc ấn cấp một khác, thân thể sẽ không chịu nổi. Điều này sẽ suy nghĩ sau.

Với hắn hiện tại, tiếp tục tăng lên Linh Tê Thiên Nhãn mới là quan trọng. Đặc tính của Thiên Hồ Chi Nhãn đã trợ giúp hắn rất lớn, trọng yếu hơn là Tinh Thần Lực tăng lên. Bây giờ, cường độ Tinh Thần Lực của hắn có thể so sánh với Trương Hạo Hiên rồi. Tinh Thần Lực càng mạnh sẽ ôn dưỡng Thần Thức càng tốt. Điểm Thần Thức đó là chìa khoá để hắn tìm lại năng lực kiếp trước.

Ngày đó khi bị Mỹ công tử uy hiếp, khi Đường Tam dẫn động Thần Thức đã cảm thụ được nó vững chắc hơn rất nhiều. Dù lúc đó hắn bạo phát, điểm Thần Thức đó tựa hồ cũng sẽ không triệt để tan vỡ.

Phát hiện này làm hắn rất vui mừng, điều này có nghĩa hắn đang khôi phục thần trí. Tuy rằng chưa nhiều, nhưng từng bước khôi

phục đã là chuyện rất không tệ.

Ổn định bản thân, tăng lên cường độ thân thể, sau đó tăng lên cảnh giới, sớm ngày đột phá Thất giai, đây là lộ trình Đường Tam vạch ra cho bản thân. Thất giai đã được coi là cao giai. Đạt đến cao giai, bản thân có thể thi triển năng lực càng mạnh mẽ hơn, đây là biến đổi về chất.

Trương Hạo Hiên đã tới các thành thị khác xử lý thu hoạch lần này. Trước khi đi trấn trưởng có nói, chờ hắn trở về sẽ đem đại bộ phận tài nguyên cho Đường Tam tu luyện, đến lúc đó, có thể đi tới hội đấu giá tìm một số thứ thích hợp với bản thân.

Đương nhiên, Trương Hạo Hiên không biết Đường Tam đã đột nhập thành công cửa hàng học viện Gia Lý.

Chương 194: Tiếp tục làm quét dọn Tiểu Đường

Sáng sớm, trời mới tản sáng, Đường Tam đã ra khỏi phòng cùng Độc Bạch đi tới sườn núi trước mặt, tu luyện Tử Cực Ma Đồng.

"Tiểu Đường, ta gần đây cảm thấy Tinh Thần Lực lại có tiến bộ. Tử Cực Ma Đồng ngươi dạy ta, thật sự rất không tồi a!" Độc Bạch vừa hấp thu tử khí vừa nói với Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười gật đầu, nói: "Đó là do Thiên Hồ Chi Nhãn tăng phúc cho Tinh Thần Chi Hải, lại tìm được phương thức tu luyện Tinh Thần Lực, hai bên hỗ trợ lẫn nhau nên tăng nhanh. Ta cảm thấy khi ngươi hoàn toàn hoá lỏng Tinh Thần Lực, chính là lúc ngươi tiến giai. Tuy rằng không thể dựa vào nồng độ huyết mạch, nhưng Tinh Thần Lực cũng có ảnh hưởng lớn đến Thiên Hồ Chi Nhãn. Chỉ cần ngươi tiếp tục tu luyện Tinh Thần Lực, ít nhất Thiên Hồ Chi Nhãn có thể tăng đến Lục giai mà không gặp vấn đề gì."

"Thất giai thì sao?" Độc Bạch vội vàng hỏi.

Đường Tam nói: "Cũng không rõ nữa, phải chờ khi ngươi tăng lên Lục giai mới biết được. Thất giai là một đại môn, đó là tiến hoá lên cao giai, thăng hoa về chất, đối với người có đỉnh cấp huyết mạch như ngươi càng khó khăn. Muốn tăng lên Thất giai, chỉ sợ cần có nồng độ huyết mạch càng mạnh, hoặc Tinh Thần Lực của ngươi phải thật siêu việt mới có thể a."

Lần rèn luyện vừa rồi làm cho Đường Tam lý giải sâu sắc thêm về Yêu Thần biến. Từ biến hoá trên người Mỹ công tử, hắn có thể nhìn ra, sau khi đến Thất giai sẽ có một lần biến chất. Huyết mạch có tầng cấp càng cao, loại biến chất này càng biểu hiện rõ ràng.

Giống như Hoàng Kim Sư Tử Cẩu có thể giết chết nhiều Sáp Sí Hổ như vậy, thậm chí làm trọng thương Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương. Nếu như đấu một với một ở trạng thái bình thường, hắn có khả năng giết chết Sáp Sí Hổ Vương.

Mà Mỹ công tử có huyết mạch tầng cấp cao hơn, chỉ có tu vi Thất giai lập tức nháy mắt bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ, đây không nghi ngờ là kết quả sau khi huyết mạch biến chất. Thất giai tất nhiên là một cánh cửa khó đột phá.

Huyết mạch càng cao thì đột phá càng khó khăn, nhưng sau khi đột phá thành công thì thực lực cũng càng mạnh.

Nếu xét từ góc độ này, Vũ Băng Kỷ đã đột phá Thất giai, trên thực tế huyết mạch có hạn chế, tối đa cũng miễn cưỡng là cấp ba. Thì Quang Biến là cấp hai, Kim Bằng Biến hẳn là tiếp cận cấp hai. Từ ý nào nó mà nói, Kim Bằng Biến có thể coi là Hoàng kim huyết mạch, bởi vì Kim Sí Đại Bằng Điểu cũng không có nhánh khác, nhưng hiện tạo huyết mạch chi lực của Trình Tử Chanh không hiện ra đặc tính hoàng kim, không biết sau Thất giai có thể hiện ra hay không.

Trong năm người, đột phá khó khăn nhất chính là Độc Bạch. Thiên Hồ Chi Nhãn chính là huyết mạch cao cấp nhất, nếu chỉ xét về huyết mạch thậm chí còn ở trên Mỹ công tử. Nhưng bản thân hắn có nồng độ huyết mạch không cao, muốn tăng lên Thất giai khó càng thêm khó. Không có Đường Tam, chỉ sợ ngay cả Tứ giai hắn cũng không thể vượt qua.

"Khó như vậy sao" Độc Bạch vẻ mặt không cam lòng.

Đường Tam cười nói: "Ngươi đúng là tham lam, giống như rắn muốn nuốt voi. Ngươi đã quên lúc trước đã nghĩ mình không đột phá được Tứ giai sao? Hơn nữa, xe đến chân núi ắt có đường, ngươi tu luyện đến Lục giai rồi hẵng nói, đến lúc đó, không biết chừng sẽ có cơ hội."

Hắn càng hy vọng Độc Bạch có thể tiếp tục tăng lên, hắn nhất định sẽ tận lực nghĩ biện pháp giúp Độc Bạch. Bởi vì Độc Bạch tăng lên chính là hắn tăng lên.

Hắn tiến giai, vấn đề không phải ở tu luyện, mà dựa vào hấp thu huyết mạch chi lực của người khác để tiến giai. Đây là đặc tính của Huyền Thiên Công. Đột phá Thất giai, hiện tại hắn đã có thể, nhưng là dựa vào Phong Hổ Biến. Huyết mạch chi lực lưu lại từ Cửu giai Sáp Sí Hổ Vương có thể giúp hắn đột phá dễ dàng.

Đường Tam sở dĩ không chọn thời điểm này đột phá, một là vì vấn đề thân thể, hắn lo lắng nếu cứ đột phá sẽ để lại di chứng không tốt. Một nguyên nhân khác mà gần đây hắn mới nhận ra là, Yêu Thần biến khác nhau khi đột phá Thất giai sẽ khác nhau, hiệu quả mang lại cũng khác nhau. Tuy rằng hắn không giống nhân loại bình thường, nhưng dù vậy, hắn hy vọng có thể dựa vào Yêu Thần biến mạnh hơn để đột phá.

Trên người hắn hiện tại có sáu lạc ấn Yêu Thần biến, có thể thi triển thành sáu năng lực. Đường Tam thậm chí nghĩ tới, nếu sáu lạc ấn đồng thời cùng đột phá sẽ ra sao? Lúc đó sẽ như thế nào? Có lẽ sẽ chính thức thăng hoa.

Cho nên hiện tại hắn không hề nóng lòng, không ngừng tích luỹ, góp it thành nhiều.

Trương Hạo Hiên có nói tiền thu hoạch lần này sẽ cho hắn một phần, đến hội đấu giá bên kia mua một ít đồ vật thích hợp. Nhưng Đường Tam thầm nghĩ, vẫn nên dành cho mấy đồng bạn của mình, trợ giúp bọn họ cố gắng tăng lên. Bọn họ tăng lên cũng chính là hắn tăng lên. Hắn cố gắng để có nhiều Yêu Thần biến đạt Lục giai đỉnh phong nhất có thể, sau đó sẽ đột phá Thất giai. Hắn muốn thử nghiệm khi đạt đến Thất giai, huyết mạch của mình sẽ có biến hoá như thế nào.

Đồng thời, hắn cũng muốn dùng khoảng thời gian này ôn dưỡng Thần Thức. Lần trước thôi động nó hắn xác định Thần Thức đã có khôi phục. Điều này và Linh Tê Thiên Nhãn có quan hệ rất lớn, tốc độ khôi phục so với tưởng tượng của Đường Tam còn nhanh hơn.

"Ngươi nói cũng đúng, chờ đến Lục giai rồi hẵng nói. Trở về ta muốn tới cửa hàng bán lẻ xem một chút, có linh quả nào tu luyện Tinh Thần Lực không, ta lại mua để ăn." Độc Bạch nắm nắm tay.

Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn đã bắt đầu có tác dụng hữu hiệu, vậy Ngũ giai thì sao? Sẽ có biến hoá như thế nào?

"Cố gắng lên. Ta phải đi đây." Đường Tam đứng lên.

"Ngươi đi đâu?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Tiếp tục đến học viện Gia Lý làm công a."

Độc Bạch cười trừ, nói: "Ngươi đi làm quét dọn làm gì? Đây không phải chậm trễ thời gian tu luyện sao? Ngươi còn để ý tiền công quét dọn đó?"

Đường Tam nói: "Ngươi không hiểu, đây không phải vấn đề quét dọn. Nhanh lên, cho ta vận khí gia thân, ta phải đi."

Độc Bạch bất đắc dĩ, đành thúc giục Thiên Hồ Chi Nhãn, gia trì số mệnh cho Đường Tam.

Mang theo bạch quang dần dung nhập vào cơ thể, Đường Tam phất phất tay với Độc Bạch, đi thẳng xuống núi, tiến về học viện Gia Lý.

Thời gian hắn xin nghỉ phép vừa vặn kết thúc. Đến học viện, lấy chổi và dụng cụ quét dọn, cảm thụ được thiên địa linh khí nồng đậm nơi đây, trong lòng Đường Tam đột nhiên có chút khẩn trương.

Mỹ công tử đã biết hắn là đệ tử của Trương Hạo Hiên, đồng thời cũng là một thành viên của Cứu Thục. Nếu lần nữa gặp được nàng, nàng sẽ đối mặt với mình như thế nào?

Tuy rằng khẩn trương, nhưng cũng có chút chờ mong. Rút cuộc cũng có lý do để đến gần nàng hơn một chút, dù là nói thêm vài câu cũng rất tốt a!

Trong đầu nhớ lại hình dáng Mỹ công tử hiên ngang cầm Khổng Tước Linh trong tay, Đường Tam dần cảm thấy ấm áp trong lòng.

Vẫn là đến Lầu Dạy Học Chính quét dọn như trước. Hắn vẫn như mọi ngày, vừa quét dọn vừa yên lặng hấp thu thiên địa linh khí, vận chuyển Huyền Thiên Công ôn dưỡng Thần Thức.

Mà Đường Tam không biết, ở phía xa, sau một cánh cửa ở Lầu Dạy Học Chính có một thân ảnh đang đứng, đôi mắt đẹp của nàng đang nhìn quét dọn Tiểu Đường chăm chú.

Chương 195: Về sau gọi ta là Mỹ tỷ

Mỹ công tử đứng sau cửa sổ, nhìn thiếu niên đang quét dọn trên quảng trường, trong đôi mắt ánh lên vẻ suy tư.

Sau khi trở về, nàng kỳ thật vẫn luôn suy nghĩ một việc.

Vì sao? Vì sao ngày đó nàng đột nhiên nương tay.

Chính là ngày nàng giết chết bốn đầu Bát giai Sáp Sí Hổ, khi quay lại thu chiến lợi phẩm liền thấy được người này ở đó, hắn còn chủ động lộ ra thân phận Cứu Thục với nàng. Mỹ công tử tuyệt đối không tin một tên Chanh cấp có thể biết bí mật thân phận của mình. Nàng không chút do dự động thủ với hắn.

Nhưng không biết vì sao, khi nàng thúc giục Khổng Tước Linh chuẩn bị giết chết đối thủ, ít nhất cũng muốn rót không gian chi lực vào trong cơ thể hắn, đột nhiên nàng cảm giác được trái tim mình đập mãnh liệt, giống như giết hắn sẽ có chuyện đại sự phát sinh.

Cảm giác này nàng trước đó chưa từng có, nhưng trong trí nhớ dường như khắc rất sâu.

Trương Hạo Hiên chính là lúc đó đi tới. Nhưng dù Trương Hạo Hiên không đến, nàng cũng cảm giác được mình không giết được người này.

Vì sao lại vậy? Ngẫm lại mỗi lần khi hắn nhìn thấy mình, ánh mắt

kia làm Mỹ công tử càng cảm thấy kỳ quái.

Tiểu tử Đường Tam này, ánh mắt nhìn mình không giống bất kỳ người nào trước đó.

Mụ mụ dùng ánh mắt yêu thương nhìn mình, đôi khi còn chứa cả sự đau lòng. Các học viên Yêu Quái Tộc nhìn mình kinh thường hoặc nịnh nọt, cũng có chút lợi dụng.

Nhưng ánh mắt Đường Tam không giống như vậy. Lúc hắn nhìn mình, trong ánh mắt mang theo một cảm giác kỳ dị, còn ẩn chứa tâm tình vô cùng phức tạp.

Loại tâm tình này rất khó hình dung, có mừng rỡ, có hưng phấn, có nhớ nhung, cũng có mong chờ.

Lần đầu nhìn thấy hắn ở trà sữa điếm, hắn nhìn mình còn có chút si ngốc. Một hài tử mười tuổi, sao lại có ánh mắt này? Ánh mắt đó, nàng mới chỉ gặp khi phụ thân nhìn mẫu thân. Nhưng lúc Đường Tam nhìn mình cũng không giống, trong ánh mắt si ngốc kia tựa hồ còn có tình cảm mãnh liệt.

Trước kia đối với ánh mắt như vậy Mỹ công tử không suy nghĩ nhiều, vì nàng nghĩ mình không có quan hệ gì với nó.

Nhưng khi Đường Tam xuất hiện trong học viện, thường xuyên vô ý đụng phải, thường xuyên cảm nhận được ánh mắt hắn biến hoá, Mỹ công tử cũng bắt đầu chú ý đến thiếu niên này.

Nhất là lần này khi động thủ với hắn, thậm chí còn có cảm giác không hạ thủ được, Mỹ công tử càng ngày càng cảm thấy kỳ quái.

Loại cảm giác này Mỹ công tử rất không thích, tới bây giờ nàng đều

không thích sự tình không nằm trong sự khống chế của mình. Nếu có thể được lựa chọn, nàng muốn tránh xa hoặc thậm chí xoá bỏ gia hoả làm cho mình không tập trung kia. Trên người nàng có trách nhiệm nặng nề, nàng không nguyện ý cho bất kỳ sơ suất gì xuất hiện.

Nhưng người này là đệ tử của Trương Hạo Hiên, nàng không thể ra tay với hắn, thậm chí cũng không thể đuổi hắn đi.

Hôm nay, khi nhìn thấy hắn ở quang trường quét dọn, không biết vì sao, Mỹ công tử cảm thấy như trút được gánh nặng.

Hắn đã trở về, thật tốt.

Nghĩ tới đây, thân thể Mỹ công tử run rẩy. Sao mình lại cảm thấy tốt khi gặp lại hắn?

Trong quá trình quét dọn, Đường Tam dần tiến vào cảm giác vật ngã lưỡng vong (*), càng hiểu về vị diện này hắn càng cảm thán về sự cường đại của vị diện. Thế giới này quá ưu ái cho Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc rồi.

(*) Ý chỉ quên đi tất cả, đạt đến ngưỡng thiên nhân hợp nhất.

Ở kiếp trước đều không có người sinh ra đã có năng lực, nhưng ở vị diện này, Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc tựa hồ sinh ra đã có. Bọn nó hầu như không cần quá nỗ lực, chỉ dựa vào huyết mạch tiến hoá có thể tự động có được lực lượng cường đại. Vị diện này quả thực có tầng cấp cực cao. Tuy rằng hắn chưa chính thức gặp qua cường giả đỉnh phong, nhưng có thể nghĩ, những tồn tại Thập Nhị giai đỉnh phong, dù có kém Thần Vương ở thần giới kia cũng sẽ không chênh lệch nhiều. Đây là một vị diện mạnh đến cỡ nào a!

Đúng lúc này, hắn rùng mình một cái, theo bản năng dừng cây chổi, quay người nhìn về một hướng. Mỹ công tử mặc đồng phục học viện Gia Lý, đang đứng cách đó không xa nhìn hắn chăm chú.

Nàng vẫn có vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng như cũ, so với bình thường không có gì khác biệt. Nhưng bất đồng là, Đường Tam cảm nhận được nàng không phải đi ngang qua.

Mỹ công tử hơi ngừng lại, nhìn thấy Đường Tam quay đầu nhìn mình.

Ánh mắt của hắn lại thay đổi, mang theo kinh hỷ và cũng khẩn trương. Hắn lo lắng ta trả thù hắn sao? Nhưng dường như kinh hỷ đã chiếm ưu thế, dần đẩy lùi sự khẩn trương?

Mỹ công tử cất bước, đi đến chỗ Đường Tam.

Bốn mắt nhìn nhau, đôi mắt đẹp sáng lên, "Tại sao ngươi lại đến đây quét dọn?"

Vì ngươi. Đường Tam ngay lập tức đáp lại trong lòng.

"Đây là bí mật." Đường Tam cười cười.

Mỹ công tử nhíu mày, "Nếu ta nhất định phải biết thì sao?"

Nhìn bộ dạng có chút bốc đồng của nàng, Đường Tam không khỏi ngẩn ngơ. Nàng mang theo một tia hờn dỗi, hoàn toàn khác biệt với bộ dạng lạnh như băng lúc trước.

Nhìn Đường Tam ngốc trệ đứng đó, Mỹ công tử không khỏi có chút xấu hổ, "Ta đang hỏi ngươi đấy!"

"Nếu ngươi muốn biết ta sẽ nói cho ngươi." Đường Tam nói.

"Người này sao lại không có nguyên tắc như vậy?" Mỹ công tử hỏi.

"Ta ..." Đường Tam im lặng, "Vậy ta không nói cho ngươi?"

"Ngươi dám!" Thanh âm của nàng đề cao lên vài phần.

"Cái kia ... ta nên nói cho ngươi hay là không nói cho ngươi?" Đường Tam không khỏi có chút buồn cười. Bộ dạng này của Mỹ công tử là lần đầu tiên hắn thấy.

Mỹ công tử thản nhiên nói: "Ngươi nói đi." Nàng tựa hồ đã khôi phục vẻ mặt lạnh lùng.

Đường Tam nói: "Trong học viện Gia Lý thiên địa linh khí nồng đậm, rất thích hợp để tu luyện."

"Tu luyện trong khi quét dọn sao?" Mỹ công tử toát ra vài phần suy tư. Vừa rồi khi quan sát Đường Tam, kỳ thật nàng đã phát hiện ra một vấn đề. Là người có lực khống chế không gian cường đại, thậm chí nắm giữ không gian áo nghĩa, cảm giác của nàng rất nhạy, quan sát tinh tế, Tinh Thần Lực cũng rất mạnh. Nhìn Đường Tam, nàng cảm thấy hắn dường như dung nhập với xung quanh, rõ ràng là đang quét dọn, nhưng có cảm giác hoà làm một thể với khu vực này.

Nàng không biết cảm giác này được gọi là thiên nhân hợp nhất. Người bình thường rất khó tiến vào trạng thái này. Nhưng sau khi có được lạc ấn thứ sáu, càng thân thiết hơn với thực vật, hơn nữa có Thần Thức tồn tại, cùng với kinh nghiệm lâu năm, Đường Tam tiến nhập thiên nhân hợp nhất tựa như nước chảy mây trôi.

"Ân." Đường Tam gật gật đầu. Hắn đúng là đang tu luyện, cũng không phải nói dối nàng.

"Ngươi có nhiệm vụ?" Mỹ công tử truy vấn.

Đường Tam lắc đầu, "Không có."

"Lừa gạt thượng cấp là tội lớn, hiểu rõ chưa?" Mỹ công tử lạnh lùng nói.

Đường Tam cười khổ: "Ta biết, nhưng ta thật sự không có nhiệm vụ, thượng cấp Mỹ công tử."

Mỹ công tử mím môi, "Về sau gọi ta là Mỹ tỷ."

Mỹ tỷ? Đường Tam ngẩn ngơ, trong đầu ngay lập tức hiện lên hình dáng lúc trước của nàng. Khi đó, nàng để mọi người gọi nàng là Tiểu Vũ tỷ.

"Được, Mỹ tỷ." Đường Tam thành thật gật đầu, trong lòng như có từng đợt thuỷ triều trào lên. Hắn cố gắng áp chế xúc động muốn chạy tới ôm nàng, không dám nhìn nàng, bởi vì hắn thực sự lo lắng mình không khống chế được mà làm ra sự tình không hay.

Thấy hắn đột nhiên cúi đầu xuống, Mỹ công tử cau mày, thực sự không biết nói gì, nàng quay người bước đi.

Mãi cho đến khi tiếng bước chân của nàng biến mất, Đường Tam mới ngẩng đầu lên.

Nhìn bóng lưng nàng dần xa, Đường Tam mím môi thật chặt để bình tâm lại.

Nhưng đúng lúc này, nàng đột nhiên quay người, nhìn hắn.

Đường Tam bị doạ cho nhảy dựng, nước mắt không khống chế được mà trào ra, theo hai gò má chảy xuống.

Chương 196: Trấn trưởng trở về

Tuy rằng đã cách xa, nhưng Mỹ công tử vẫn thấy rõ. Nàng đột nhiên quay người chính là muốn xem hắn có giở trò sau lưng mình không, nhưng không ngờ lại bắt gặp đôi mắt xúc động sâu sắc và những giọt nước mắt chảy dài hai gò má hắn.

Hắn ...

Mỹ công tử cảm thấy lòng thắt lại, theo bản năng nắm chặt hai tay. Nàng cảm thấy tim mình đập lỡ mất một nhịp, một cảm giác đau lòng khó nói thành lời truyền đến.

Mình bị sao vậy? Đây là thế nào?

Quay người, nàng bước nhanh rời đi, nhìn qua có chút vội vã.

Đưa mắt nhìn nàng rời đi, Đường Tam vội lau nước mắt trên mặt. Hắn cảm thấy rất bất đắc dĩ, trước mặt nàng, chung quy hắn vẫn không thể khống chế được tâm tình của mình.

Những ngày tiếp theo trở lại như bình thường. Đường Tam ngày ở học viện Gia Lý làm công và tu luyện, tối thì lặng yên lẻn vào trong cửa hàng học viện tu luyện Lam Ngân Hoàng, hơn nữa hấp thu thiên tài địa bảo để tẩm bổ cơ thể.

Thời gian trôi qua, hắn vẫn là tiểu nhân vật trong học viện Gia Lý, cũng không gặp tao ngộ gì.

Nhưng với hắn lại có chút không bình thường, bởi vì không biết vì sao, số lần hắn nhìn thấy Mỹ công tử ít đi nhiều, dù có Thiên Hồ Chi Nhãn gia trì vận khí cũng như vậy.

Học viện Cứu Thục lại tổ chức ra ngoài rèn luyện, hiệu quả rất tốt. Mọi người đều đang không ngừng tiến bộ.

Tinh Thần Lực của Độc Bạch tăng lên thuận lợi, đang dần tiến đến trạng thái hoá lỏng hoàn toàn.

Bằng vào thu hoạch rèn luyện lần đầu tiên, thực lực của Trình Tử Chanh, Cố Lý, Vũ Băng Kỷ cũng tiến bộ rất nhanh.

Cứ như vậy, một tháng trôi qua.

Trương Hạo Hiên rút cuộc đã trở về.

Đường Tam vừa mới trở về sau khi kết thúc công việc đã gặp Trương Hạo Hiên ngồi chờ mình trong học viện.

Trương Hạo Hiên vẫy tay với hắn, cùng hắn trở về phòng.

Đường Tam đóng cửa lại, có chút mừng rỡ nói: "Lão sư, người cuối cùng cũng trở về rồi."

Trương Hạo Hiên nói: "Gần đây thế nào rồi? Tu luyện có vấn đề gì hay không?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không có gì, tất cả vẫn bình thường, ta còn có tích luỹ."

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam từ trên xuống dưới vài lần. Một

tháng trôi qua, Đường Tam tựa hồ cao hơn một chút, nhìn qua khí sắc rất tốt, thân thể cũng cường tráng hơn vài phần. Toàn thân tinh thần khí đều có chút biến hoá. Từ khí tức chấn động có thể thấy tu vi của Đường Tam không tăng lên rõ ràng, nhưng hắn cảm giác được Đường Tam có biến hoá, chính là tiến bộ chỉnh thể.

Thực tế, trong một tháng này, lạc ấn Phong Hổ biến là Lục giai đỉnh phong như cũ, huyết mạch chi lực của Sáp Sí Hổ Vương lưu lại đã bị hắn cưỡng ép dùng Thì Quang Biến phong ấn. Đồng thời, lạc ấn Lam Ngân Hoàng cũng đã tu luyện đến Lục giai đỉnh phong, tuỳ thời có thể đột phá. Nương theo lạc ấn tiến giai, thân thể hắn cũng càng trở nên cứng cỏi, so với đồng bạn cùng lứa tuổi để cao lớn hơn một chút. Hiện tại nếu cưỡng ép đột phá Thất giai, thân thể hắn cơ bản đã có thể thừa nhận.

Ngoài ra, Linh Tê Thiên Nhãn đạt đến Tứ giai đỉnh phong, Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến cũng đã đạt Ngũ giai đỉnh phong, thậm chí so với Cố Lý cùng Trình Tử Chanh mạnh hơn vài phần. Dù sao, cùng một giai thì sẽ tích luỹ. Dựa vào tiếp xúc với bọn họ nhiều lần, Đường Tam không ngừng dẫn dắt hấp thu, tích luỹ, đương nhiên sẽ mạnh hơn một ít.

Xét từ một góc độ nào đó, hiện tại hắn đã tu luyện đến bình cảnh.

Đối với điều này Đường Tam cũng không lo lắng. Muốn bốn lạc ấn đều đạt đến Lục giai đỉnh phong, chuyện này cũng không chỉ dựa vào chính hắn, cần đồng bạn tăng lên mới được.

Bởi vì hiện tại lạc ấn không thể tăng lên, Huyền Thiên Công cũng đến bình cảnh, trong thời gian này Đường Tam tập trung tu luyện Tinh Thần Lực. Ở cửa hàng học viện bên kia, Đường Tam đã bắt đầu mượn một ít thiên tài địa bảo tu luyện Tinh Thần Lực, tăng lên tu vi tinh thần của bản thân.

Hắn tu luyện Tinh Thần Lực có điểm khác với Độc Bạch. Chẳng những không ngừng tích luỹ càng nhiều hơn nữa Tinh Thần Lực hoá lỏng, hắn đồng thời còn khuếch trương Tinh Thần Chi Hải của mình.

Có Thần Thức tồn tại, Tinh Thần Chi Hải của hắn vốn lớn hơn nhiều so với người bình thường. Khi Tinh Thần Lực ôn dưỡng Thần Thức, đồng thời Thần Thức cũng hồi quy lại cho Tinh Thần Chi Hải. Dù sao, Tinh Thần Chi Hải cũng chính là "nhà" của Thần Thức.

Đường Tam khéo léo dẫn dắt, cũng đang không ngừng khuếch trương Tinh Thần Chi Hải, nên tốc độ tăng lên Tinh Thần Lực nhanh hơn nhiều so với huyết mạch chi lực. Đã có Thần Thức tồn tại, tu luyện Tinh Thần Lực tương đương không có bình cảnh, đây là trợ giúp lớn nhất mà Thần Thức mang lại. Đường Tam bây giờ, nếu chỉ xét Tinh Thần Lực, đã đạt đến ngưỡng Cửu giai. Có Thần Thức, hắn không lo gặp bình cảnh khi Tinh Thần Lực đột phá Thần cấp. Ít nhất so với Cửu giai Yêu Quái bình thường, Tinh Thần Chi Hải của hắn lớn hơn nhiều.

Do đó, đồng dạng là Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn, nhưng Đường Tam thi triển số mệnh gia thân so với Độc Bạch mạnh hơn nhiều.

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Ngươi làm rất tốt. Lục giai đến Thất giai là một lần nhảy vọt về chất, huyết mạch càng mạnh, đột phá càng khó khăn. Mà huyết mạch của ngươi, nói thật, ta không rõ được xem là mạnh hay không mạnh. Nhưng ngươi phải cẩn thận, ngươi có được nhiều loại Yêu Thần biến, khi đột phá điều quan trọng nhất là tránh hỗn loạn. Nhất định phải cẩn thận hơn."

"Người yên tâm, ta biết rồi." Đường Tam gật gật đầu nói.

"Lão sư, ta phát hiện huyết mạch cấp độ khác nhau, sau khi đột phá thành công, trình độ biến chất cũng khác nhau, có phải hay không?" Đường Tam hỏi.

Trương Hạo Hiên gật đầu, nói: "Trên lý thuyết là vậy. Ngươi bởi vì nhìn thấy Thất giai Mỹ công tử cường đại nên nhận ra điều này?"

Đường Tam gật đầu.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi không nên cùng nàng so sánh, tình huống của nàng có chút đặc thù. Chính là không thể phục chế."

"Hả? Vì sao?" Đường Tam tò mò hỏi.

Trương Hạo Hiên lại nói: "Ta nhắc ngươi lần nữa. Thân phận Cứu Thục của nàng là bí mật nghiêm ngặt, dù là đồng bạn tốt nhất của ngươi cũng không thể tiết lộ cho bọn họ. Mỹ công tử trong tổ chức không chỉ đơn giản là Lam cấp Cứu Thục. Trong toàn bộ tổ chức, tầm quan trọng của nàng có thể xếp thứ nhất, vượt qua ta, cũng vượt qua hội trưởng."

"Hội trưởng?"

"Ân, chính là lĩnh tụ của Cứu Thục chúng ta. Tổ chức chúng ta có tổng cộng một vị hội trưởng và bốn vị phó hội trưởng. Chỉ có năm người bọn họ là Tử cấp Cứu Thục. Xuống dưới chính là Lam cấp Cứu Thục. Cho nên, ngươi biết vì sao Mỹ công tử là Lam cấp rồi a."

Đường Tam nói: "Người còn chưa nói tại sao tình huống của nàng không thể phục chế."

Trương Hạo Hiên trả lời: "Bởi vì phụ mẫu nàng cùng các Yêu Quái khác không giống nhau. Hoặc là nói, mẫu thân nàng không giống.

Phụ thân nàng là đương kim Khổng Tước Yêu Vương, đối với mẹ con các nàng rất sủng ái. Hắn dùng tinh huyết của tộc mình cho Mỹ công tử, làm huyết mạch của nàng tinh khiết hơn nhiều. Ta chỉ biết những điều này."

Tinh huyết? Đường Tam trong lòng chấn động. Tinh huyết Yêu Quái Tộc vô cùng quý giá. Chắt lọc ra tinh huyết, bình thường phải do chính mình tiến hành. Nếu không coi như là bị giết chết, cũng không chắt lọc ra được tinh huyết thuần tuý. Dùng tinh huyết để tăng lên nồng độ huyết mạch của hậu đại, bên trong Yêu Quái Tộc cũng không phải chuyện dễ dàng, bởi vì lọc ra tinh huyết sẽ làm suy giảm bản nguyên.

Cái đó cùng tinh huyết Đường Tam dùng để hấp dẫn Sáp Sí Hổ Vương là khác nhau. Đường Tam tu luyện căn bản là Huyền Thiên Công, không phải là huyết mạch. Mà căn bản của Yêu Quái Tộc là huyết mạch chi nguyên.

Mỹ công tử cùng phụ thân nàng xem ra có chút đặc thù. Khó trách đồng dạng có được huyết mạch Yêu Quái Tộc, nàng cùng phụ thuộc nhân loại hoàn toàn khác biệt, hoặc là nói, nàng căn bản không thể xem là phụ thuộc.

Nàng có thể thức tỉnh Khổng Tước kim quan, hẳn là có quan hệ với huyết mạch tinh khiết.

Chương 197: Đại hội đấu giá

"Được rồi, không nói những việc này nữa. Lần này săn gïết nhiều Sáp Sí Hổ như vậy, ta chạy qua ba thành thị mới có thể bán ra hết. Thu hoạch tương đối khá, chờ một thời gian ta mang các ngươi tới hội đấu giá xem một chút." Trương Hạo Hiên nói.

Đường Tam sáng mắt lên, "Ngài bán được bao nhiêu tiền?"

Trương Hạo Hiên nói: "Ta đều đổi thành nguyên tố tệ, như vậy sẽ dễ dàng sử dụng. Tổng cộng là một nghìn hai mươi đồng."

Đường Tam hít sâu một hơi: "Nhiều như vậy sao?"

Trương Hạo Hiên cụ thể săn gïết bao nhiêu Sáp Sí Hổ, Đường Tam cũng không rõ. Hắn chỉ biết trong đó có một đầu Sáp Sí Hổ Vương. Hiện tại xem ra, vị trấn trưởng lão sư này lúc đó không diệt tuyệt toàn bộ Sáp Sí Hổ trưởng thành, cũng săn gïết không ít a! Khó trách đi lâu như vậy mới về.

Trương Hạo Hiên nói: "Chủ yếu là do Cửu giai Sáp Sí Hổ đáng giá."

Hơn một nghìn đồng nguyên tố tệ, đây thật sự là một khoản tiền lớn. Nguyên tố tệ có sức mua rất mạnh, điều này Đường Tam biết rõ. Dù là Yêu Quái Tộc, bình thường đều sử dụng Linh Tê tệ và Yêu tệ, có thể sử dụng nguyên tố tệ đều là đại quý tộc. Một nghìn nguyên tố tệ có thể đổi thành cấp tiền cao nhất rồi.

"Lúc nào chúng ta sẽ đến hội đấu giá?" Đường Tam hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Sáu ngày sau, thành Gia Lý sẽ có một cuộc đấu giá. Mỗi ba tháng cử hành một lần, là đấu giá cấp bậc cao nhất. Đến lúc đó ta sẽ dẫn ngươi đi. Ngươi muốn gì thĩ hãy nghĩ kỹ, đến lúc đó chúng ta sẽ mua."

Đường Tam nói: "Ta không cần cái gì. Lão sư, lần này ta nghĩ nên mua một ít đồ vật tăng lên tu vi cho Độc Bạch, Cố Lý sư huynh và Chanh tử sư tỷ, trợ giúp họ nhanh chóng đột phá."

"Hả?" Trương Hạo Hiên sững sờ, hiển nhiên hắn không nghĩ đến Đường Tam sẽ nói như vậy.

Đường Tam nói: "Đương nhiên, ta cũng đi xem một chút, nếu có thứ ta cần tất nhiên sẽ mua lại. Người đừng quên, bọn họ tăng lên chính là ta tăng lên. Ta đã nghĩ kỹ, chờ ta đem mấy Yêu Thần biến lạc ấn tăng lên Lục giai đỉnh phong sẽ đột phá, như vậy sẽ tốt hơn."

Trương Hạo Hiên nói: "Có đạo lý. Phương thức tu luyện của ngươi là độc nhất vô nhị, tất cả đều do ngươi tự mình tìm tòi thực hiện, không có gì quan trọng hơn sự an toàn. Một chút mạo hiểm cũng không đáng giá. Hơn nữa bây giờ ngươi còn nhỏ, cũng không cần vội vàng. Ở tuổi này có thể đạt đến Lục giai đỉnh phong đã rất ưu tú rồi. Ta ủng hộ suy nghĩ này của ngươi."

Chờ khi Trương Hạo Hiên rời đi, Đường Tam vẫn không khỏi rung động vì một nghìn nguyên tố tệ.

Cửa hàng học viện Gia Lý có rất nhiều đồ tốt, nhưng hắn không đánh rắn động cỏ là do có điều kiện đặc thù, cái gì cũng không thể mang đi, chỉ mượn nơi đó tu luyện, không chỉ nhìn thấy lợi trước mắt.

Mà hơn một nghìn nguyên tố tệ, chính là lượng tài phú cực lớn a! Số tiền kia đều dành cho bọn họ tu luyện, có thể thấy sẽ trợ giúp bọn họ lớn như thế nào.

Dùng tiền để tu luyện, ngẫm lại cũng rất không tồi. Sư huynh, sư tỷ của mình xem như thật có phúc.

Gần đây thức ăn ở học viện cũng được cải thiện, thường xuyên xuất hiện thịt Yêu Thú, hoặc có canh hầm xương Yêu Thú. Chuyện này có quan hệ thật lớn với việc ra ngoài rèn luyện, cho nên tốc độ tu luyện của các đệ tử trong học viện lại tăng thêm.

Trừ thời gian tu luyện và làm quét dọn, Đường Tam vẫn dành thời gian chế tạo ám khí. Ám khí cùng pháp trận kết hợp, hơn nữa dung hợp với đặc tính của Yêu Thần biến, sinh ra hiệu quả rất không tồi. Sau lần rèn luyện trước, Đường Tam lại có rất nhiều ý tưởng mới.

Phối hợp với các Yêu Thần biến khác nhau, ám khí sẽ có hiệu quả khác nhau.

Tựa như, Thiên Hồ Biến thích hợp với bất cứ ám khí nào, lại có uy lực cực lớn, vì đã tránh được vấn đề chủ yếu.

Vấn đề lớn nhất khi sử dụng ám khí chính là dễ bị né tránh. Nhưng Thiên Hồ Chi Nhãn có số mệnh gia trì, né tránh gần như là không thể. Hai người tăng thêm uy lực, có thể đem ám khí khai triển đến trình độ lớn nhất.

Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến, Băng tinh biến đều thích hợp với các loại ám khí khác nhau.

Đường Tam theo suy nghĩ này nghiên cứu chế tạo, không ngừng cải

thiện pháp trận trên ám khí, gần đây cũng có một ít thành quả.

Mỹ công tử dạo này vẫn ở nhà, cũng không rõ nàng đang làm gì, nhưng rất ít khi nhìn thấy nàng làm Đường Tam có chút hốt hoảng. Từ lần nói chuyện kia đã qua một tháng, nhưng hai người cũng không nói chuyện với nhau.

Thời gian sáu ngày nhanh chóng trôi qua.

Đại hội đấu giá thành Gia Lý, mỗi ba tháng một lần, là một trong các đại hội lớn nhất thành. Mỗi khi đại hội đấu giá được tổ chức, không chỉ quý tộc thành Gia Lý mà các quý tộc vùng phụ cận cũng đều đến tham gia.

Mỗi khu vực khác nhau có vật phẩm khác nhau. Dù sao, mỗi nơi đều có các loại thiên tài địa bảo khác nhau.

Thành Gia Lý tương đối gần biển, xem như cũng sinh ra một số bảo vật trong biển rộng. Cho nên muốn có được những bảo vật này, tham gia đạo hội đấu giá thành Gia Lý là đơn giản nhất.

Đại hội đấu giá được tiến hành ở Đấu Thú Tràng. Đây là sân thi đấu lớn nhất trong thành.

Đấu Thú Tràng bình thường là nơi cho Yêu Thú chiến đấu. Một trong các thú vui của các đại quý tộc là đến xem đấu thú, rồi đặt cược thắng thua.

Đấu Thú Tràng có thể chứa được một vạn Yêu Quái đến quan chiến, bây giờ dùng làm nơi đấu giá cũng tốt. Số người đấu giá càng đông, giá tiền của món đó cũng càng cao.

Mỗi khi đại hội đấu giá được tổ chức, giá hàng hoá trong thành

cũng tăng cao, làm cho các quý tộc thương nghiệp kiếm được đầy bồn đầy bát.

Sáng sớm, xung quanh Đấu Thú Tràng đã rất náo nhiệt, rất nhiều Yêu Quái có tư cách đấu giá đã tập trung ở đây.

Bên ngoài Đấu Thú Tràng, các loại cửa hàng mọc lên như nấm, còn có cả quày hàng tạm thời, nên nhìn qua có chút hỗn loạn. Ngoài bán đồ ăn, còn có cửa hàng bán sách, bán nô ⌊ệ.

Đường Tam đi theo Trương Hạo Hiên, tiêu sái đi theo trấn trưởng trên đường phố.

Hôm nay người của học viện Cứu Thục đến tham dự đấu giá cũng chỉ có hai người bọn họ.

Phụ thuộc nhân loại địa vị thấp, bình thường là không được cho phép tham dự hội đấu giá. Đường Tam cũng không biết Trương Hạo Hiên từ đâu lấy được tư cách. Bọn họ cũng hoá trang một ít, trở thành Yêu Quái Viên Hầu tộc có dáng dấp gần giống nhân loại.

Ở rất xa bọn họ đã thấy được kiến trúc khổng lồ của Đấu Thú Tràng. Bản thân nó cũng tản ra một cỗ khí tức hung uy to lớn. Nhìn từ xa, nó giống như một con cự thú đang bò lổm ngổm.

Trương Hạo Hiên thấp giọng nói: "Đấu Thú Tràng là nơi Yêu Quái Tộc thích đến để tiêu khiển nhất, không chỉ có đánh cược Yêu Thú tranh đấu, thậm chí còn có tự mình đánh cuộc chiến đấu. Yêu Quái Tộc hiếu chiến, thực lực là tiêu chuẩn duy nhất. Có thể chiến thắng cường địch trong Đấu Thú Tràng, đạt được giải thưởng lớn sẽ có địa vị cao hơn. Trong Yêu Quái Tộc, quý tộc thường là do huyết mạch truyền thừa, những chủng tộc có được huyết mạch cường đại trời sinh đã là quý tộc rồi. Mà Yêu Quái bình thường muốn trở

thành quý tộc, con đường duy nhất chính là tham dự đấu thú ở Đấu Thú Tràng. Chỉ cần ở Đấu Thú Tràng cấp chủ thành như này thắng liên tiếp mười trận, sẽ có tư cách đạt được danh hiệu quý tộc."

Trong lòng Đường Tam khẽ động, "Phụ thuộc nhân loại thì sao? Chúng ta có thể tham gia đấu thú để thu danh hiệu quý tộc không?"

Trương Hạo Hiên nói: "Trên lý thuyết là có thể, nhưng cần thắng liên tục một trăm trận."

"Một trăm trận?" Đường Tam khoé miệng co giật một lát.

Chương 198: Chỗ tốt khi trở thành quý tộc

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Cho nên, đây tựa hồ là chuyện không thể thực hiện được. Ở Đấu Thú Tràng sẽ gặp phải Yêu Quái cường đại hoặc là Yêu Quái muốn thu hoạch danh hiệu quý tộc. Nơi này không cần biết ngươi bao nhiêu tuổi, ở đẳng cấp nào, đối thủ của ngươi có thể ở bất kỳ cấp độ nào dưới Thần cấp. Dù bản thân ngươi là Cửu giai, cũng có khả năng đối mặt với nhiều cường giả Cửu giai khác khiêu chiến. Thắng liên tiếp chính là, trong mỗi mười trận sẽ không được nghỉ ngơi, nói cách khác, ngươi phải thắng liên tiếp mười trận. Đến giờ Đấu Thú Tràng đóng cửa, nếu không thắng mười trận sẽ không được tính, hôm sau sẽ tính lại. Mười trận đoàn chiến sẽ càng khó khăn. Ta đã là Cửu giai, cũng tự nhận không thực hiện được."

Đường Tam cau mày lại, "Đúng là có chút khó khăn. Nếu trở thành quý tộc sẽ có điểm tốt gì?"

Trương Hạo Hiên nói: "Tất nhiên là có. Đầu tiên, ngươi không còn là nô ⌊ệ, có thể hưởng thụ tất cả đãi ngộ của quý tộc Yêu Quái Tộc. Con cái có thể đến trường học chính quy, còn có thể có được tất cả lợi ích mà chỉ có Yêu Quái Tộc mới có. Nhưng theo ta được biết, quy tắc này đề là vì hấp dẫn phụ thuộc nhân loại tiến vào Đấu Thú Tràng chịu chết nên mới lập ra, để làm tăng vui thú của bọn chúng. Chưa từng có nhân loại nào có thể đạt được thân phận quý tộc ở Đấu Thú Tràng. Mà nhân loại chết trong đó đếm không xuể. Hiện tại hầu như không có nhân loại còn can đảm tiến vào Đấu Thú Tràng chịu chết rồi."

Đường Tam thở sâu, nói: "Nói cách khác, nếu như ta có thể lấy được danh hiệu quý tộc thì có thể đến học viện Gia Lý học tập?"

Trương Hạo Hiên sững sờ, nhìn Đường Tam thật lâu rồi nói: "Trên lý thuyết thì đúng là vậy. Người đạt được thân phận quý tộc từ Đấu Thú Tràng đều đặc biệt được tôn kính, Yêu Quái Tộc vẫn tôn trọng anh hùng. Tuy rằng rất khó xuất hiện, nhưng một khi xuất hiện sẽ được khắp nơi chào mừng. Nhưng ngươi cũng không nên mạo hiểm. Với thực lực hiện tại, đừng nói là mười trận, gặp được một tên Thất giai, Bát giai Yêu Quái cũng dễ dàng giải quyết ngươi. Đấu Thú Tràng tuy không phải sinh tử chiến, nhưng nếu phụ thuộc nhân loại chống lại Yêu Quái Tộc, cơ hồ thua đều phải chết. Không có cơ hội nhận thua đâu."

"Ta hiểu rồi. Người yên tâm, ta sẽ không mạo hiểm làm chuyện điên rồ đâu." Đường Tam gật gật đầu nói.

"Vậy thì tốt." Hai người vừa đi vừa nói chuyện, rất nhanh đã đến trước Đấu Thú Tràng. Cũng không biết Trương Hạo Hiên từ chỗ nào lấy được thẻ bài, hai người thuận lợi tiến vào bên trong.

Bên trong Đấu Thú Tràng, không khí mang theo mùi huyết tinh nhàn nhạt, tựa hồ còn có một hỗn hợp sát khí trong đó, làm cho người ta không lạnh mà run. Có thể thấy được bên trong Đấu Thú Tràng đã xảy ra bao trận chết chóc.

Mà đúng lúc này, Đường Tam thấy rõ ràng, trên khán đài có rất nhiều Yêu Quái đang ngồi, phần lớn đều hưng phấn, hiển nhiên là rất mong chờ buổi đấu giá hôm nay.

Trương Hạo Hiên mang theo Đường Tam leo lên khán đài, ở một nơi khó nhìn thấy ngồi xuống. Mỗi chỗ ngồi đều có một nút bấm,

nhấn vào nút chính là tham gia trả giá. Sau khi trả giá kết thúc sẽ cầm số ghế của mình đi thanh toán lấy đồ vật. Muốn rời Đấu Thú Tràng cũng cần số chỗ ngồi.

Lúc rời đi, mỗi một người tham dự đấu giá đều bị kiểm tra, xem có đấu giá thành công vật phẩm nào hay không. Nếu có mà không đi trả tiền, như vậy rất đơn giản, vô luận là ai, đều bị ném vào trong Đấu Thú Tràng tiến hành mười cuộc tranh tài. Nếu ngươi có thể thắng thì chúc mừng ngươi, ngươi có thể không mua đồ vật kia. Nếu như thua ...

Cho nên không có ai tuỳ tiện đi đấu giá, nếu không chỉ còn đường chết. Nút bấm kia, bên trên có một vòng kim loại bảo hộ, đây là tránh cho người bên cạnh cố ý hãm hại. Tình huống này trước kia đã từng xảy ra.

Hai người ngồi xuống, từ vị trí của bọn họ có thể nhìn thấy hầu hết toàn bộ Đấu Thú Tràng.

Khu vực khán đài dần trở nên yên tĩnh. Trên đỉnh Đấu Thú Tràng đột nhiên có mây đen giăng lên, làm ánh sáng trong sân trở nên lờ mờ.

Đường Tam ngẩng đầu nhìn lên, hắn kinh ngạc phát hiện, mây đen này không thực sự là mây đen, mà là một cỗ khí lưu màu đen hội tụ lại, che khuất ánh mặt trời.

"Đây là một loại trận pháp, để cho mọi người trong Đấu Thú Tràng nhìn rõ tình huống xảy ra bên dưới." Trương Hạo Hiên giải thích.

Đúng lúc này, một chùm sáng lớn từ đỉnh cao nhất của Đấu Thú Tràng phát lên, sau đó các cụm đèn dọc quanh sân lần lượt sáng, chiếu rọi toàn bộ Đấu Thú Tràng.

Trung tâm Đấu Thú Tràng, không biết từ lúc nào đã có một thân ảnh hùng tráng đứng đó, nó có bộ dạng hình người, nhưng thân cao đến mười mét. Mặc dù Đấu Thú Tràng rất lớn, nhưng nó vẫn bắt mắt như thế.

Tên này có một cái đầu lớn, toàn thân tản ra khí tức hung ác, làn da màu vàng nâu, trên mặt chỉ có một con mắt dọc, và có tới bốn cánh tay. Thân hình nó cực cường tráng, mặc một bộ lễ phục hoa lệ, vừa nhìn liền biết vô cùng xa hoa.

Bốn cánh tay đồng thời giơ lên, xoay vòng bốn phương tám hướng thăm hỏi khán đài.

Lập tức, trên khán đài liên tiếp vang lên tiếng hoan hộ, tiếng gầm đinh tai nhức óc cực lớn. Bọn họ la lên tên của nó.

"Hu Hí, Hu Hí, Hu Hí!"

Trương Hạo Hiên thấp giọng nói: "Tên Yêu Quái này rất nổi tiếng. Nó là cường giả Độc Nhãn Yêu nhất tộc, Cửu giai. Nó từng phạm tội quá nặng bị trừng phạt tới Đấu Thú Tràng đấu thú, thắng mười trận liên tiếp sẽ được rửa tội và thu được danh hiệu quý tộc. Đáng sợ là, gia hoả này đối với đấu thú dường như không biết mệt, thắng mười trận còn không chịu đi. Về sau lại tham gia bốn mươi trận, tất cả đều thắng, tự hào với danh hiệu thắng năm mươi trận liên tiếp. Là lá bài chủ lực của Đấu Thú Tràng. Về sau, chỉ cần có Yêu Quái thắng chín trận liên tiếp, nó là người xuất hiện ở cửa thứ mười. Nó đã dứt khoát gia nhập Đấu Thú Tràng, làm chủ quan mà kiếm được tiền lời kếch xù. Từ khi nó thủ quan thì không có ai có thể hoàn thành đấu thú. Tên hiệu của nó là Huyết Đồ Phu. Trong thành có danh vong cực cao. Nó đã từng nói, chính là muốn dựa vào gïết chóc để lên đến Thần cấp."

Đây là một toà kiến trúc có diện tích phi thường lớn, hình tròn, từng chỗ ngồi đều gắn chặt với nhau. Dưới khán đài, nơi rất gần với sân thi đấu có khoảng trăm căn phòng xếp thành hình tròn xung quanh. Những căn phòng này chỉ có quý tộc mới có thể sử dụng, và phải trả phí rất đắt. Đây là tượng trưng cho thân phận.

Sân thi đấu dưới kia có loang lổ màu đỏ sậm, nhìn qua là lát bùn, nhưng màu sắc kia không nghi ngờ là do trộn lẫn máu tươi mà thành, có thể thấy được nơi này có bao nhiêu tàn khốc.

Đường Tam hỏi Trương Hạo Hiên: "Lão sư, ở Đấu Thú Tràng nếu như thắng mười trận liên tiếp dường như có rất nhiều lợi ích, cũng có thể xá tội sao?"

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Từ ý nào đó là có thể. Bản thân Đấu Thú Tràng là một trong các hình phạt của Yêu Quái Tộc. Tộc nhân Yêu Quái Tộc phạm tội, nếu như được coi là nghiêm trọng, nhưng không đến mức uy hiếp sự thống trị thì bị phạt đến Đấu Thú Tràng tiến hành một vòng đấu thú. Nếu có thể sống sót thì được xá tội. Nhưng đại đa số đều chết, đây gần như là hình phạt tử chiến. Muốn sống sót, rất khó!"

Đường Tam nói: "Thắng còn có thể đạt được danh hiệu quý tộc?"

Trương Hạo Hiên gật đầu: "Đúng vậy. Thắng là đã chứng minh thực lực của bản thân. Chẳng những được tuyên cáo vô tội, còn có thể trở thành quý tộc. Mạnh được yếu thua chính là như vậy."

Trên khán đài ngày càng có nhiều Yêu Quái, Đấu Thú Tràng rất nhanh đã không còn chỗ ngồi, bầu không khí cũng nhanh chóng nóng lên.

"Đại hội đấu giá sắp bắt đầu, thỉnh tất cả mọi người ngồi tại chỗ, không nên di chuyển, nếu không sẽ tự gánh lấy hậu quả." Một âm thanh vang dội truyền khắp toàn trường.

Cái gọi là tự gánh lấy hậu quả, chính là nút đấu giá bị người khác đè xuống mang tới phiền toái.

Chương 199: Đấu thú

"Hoan nghênh mọi người tới đại hội đấu giá ngày hôm nay!" Thanh âm của Hu Hí lần nữa vang vọng toàn trường, tiếng hoan hô cũng giảm xuống rất nhiều.

"Nếu đã tới Đấu Thú Tràng, trước khi bắt đầu đấu giá, cũng nên trình diễn một màn đấu thú. Biểu diễn hôm nay nhất định sẽ làm các ngươi hài lòng, không uổng công đã tới đây. Tiếp theo sẽ tiến hành ba trận đấu thú. Đấu thú hôm nay không nhận đặt cược, mọi người hãy thoả thích hoan hô a, hặc hặc hặc hặc hặc!" Hu Hí càn rỡ cười lớn.

Ba trận đấu thú?

Đường Tam nhìn về phía Trương Hạo Hiên, Trương Hạo Hiên lắc đầu, hiển nhiên hắn cũng không biết có an bài như vậy.

"Trận đầu là giữa các Yêu Thú. Chúng ta sẽ gặp lại Chiến Hùng hung mãnh nhất, tàn bạo khát máu nhất và Cự Ngao Ma Hạt kinh khủng nhất, âm tà nhất."

Các chùm sáng đều tập trung vào hai cánh cửa dẫn ra sân thi đấu.

Lúc này Đường Tam mới nhìn rõ tình huống dưới kia. Hai cánh cửa như hai miệng cống. Hai cánh cửa kim loại chậm chạp nhấc lên, bên trong dần truyền ra từng tiếng gào thét trầm thấp.

Tiếng gào kinh khủng đinh tai nhức óc, trong nháy mắt tiếp theo, miệng cống chưa hoàn toàn mở ra, từ trong một cửa đã chui ra một quái vật khổng lồ.

Thân cao chừng bảy mét, bộ lông màu đỏ sậm, Cự Hùng điên cuồng chạy ra. Nó đứng thẳng người lên, đôi tay lớn đập vào ngực mình, phát ra một tiếng "phanh" thật lớn. Tròng mắt đã hoàn toàn biến thành màu đỏ như máu, khí tức hung ác mãnh liệt cùng mùi máu tanh điên cuồng bộc phát. Thị Huyết Chiến Hùng!

Miệng cống bên kia mở ra, một con Cự Hạt (bọ cạp) màu tím sậm khổng lồ bò ra.

Cự Hạt thân dài hơn năm mét, cái đuôi dài phía sau nhếch lên, hai càng lớn toả ra hàn mang dày đặc. Đôi càng dài chừng hai mét, rộng khoảng một mét, khép hờ, tựa hồ bất cứ vật gì bị kẹp bên trong đều phải chết.

Hai Yêu Thú này, từ khí tức mà đánh giá, hẳn đều là Bát giai.

Sau khi vào sân, hai Yêu Thú đều thấy được Hu Hí đứng ở trung tâm, dường như chỉ hơi dừng lại, sau đó bọn nó đều vọt tới chỗ hắn, công kích tràn ngập hương vị điên cuồng.

Hu Hí cười lớn, bốn cánh tay tráng kiện mở ra, khi hai đầu Yêu Thú tiếp cận nó, nó đột nhiên đấm về phía trước.

Trong không khí lập tức truyền ra tiếng nổ đùng đùng, Thị Huyết Chiến Hùng và Cự Ngao Ma Hạt đồng thời bị oanh kích bay ra ngoài, ngã thất điên bát đảo.

Hu Hí khinh thường hừ một tiếng, "Biểu diễn cho tốt, chiến thắng đối phương, các ngươi mới có tư cách sống sót." Vừa nói, nó vừa sải

bước rời đi. Chờ khi nó đi sang một bên, hai đầu Yêu Thú mới bò dậy, phẫn nộ hống lên một tiếng nhìn đối thủ. Đúng là không có can đảm nhìn Hu Hí nữa.

Tu luyện đến Bát giai, bọn nó cũng có được trí khôn nhất định, nghe hiểu được lời Hu Hí nói, cũng cảm nhận được sự khủng bố của nó.

Thị Huyết Chiến Hùng động trước, nó nhấc chân, sải bước về phía Cự Ngao Ma Hạt. Mặt đất bị nó giẫm đạp mạnh đến nỗi rung đùng đùng. Đôi mắt phóng ra màu đỏ như máu, thân thể vốn hùng tráng lại càng cường tráng hơn. Cơ bắp nở ra, khát máu cuồng hoá!

Tiến vào trạng thái cuồng hoá, Thị Huyết Chiến Hùng phòng ngự, công kích, tốc độ đều bạo tăng, chỉ là trí tuệ sẽ giảm trên phạm vi lớn. Bộ lông trên người loé sáng, mang theo gió tanh kinh khủng trùng kích.

Đường Tam trong lòng thầm tính toán, sức chiến đấu của Thị Huyết Chiến Hùng này tuyệt đối ở trên Sáp Sí Hổ, nhất là khi đấu chính diện.

Sáp Sí Hổ muốn thắng được nó, đầu tiên phải kéo dài khoảng cách, sau đó thông qua phong cương tiến hành công kích từ xa mới có cơ hội chiến thắng.

"Rống ---" đúng lúc này, Thị Huyết Chiến Hùng phát ra một tiếng gầm gừ điên cuồng. Vầng sáng màu đỏ sậm lấy nó làm trung tâm bành trướng ra tứ phía.

Cự Ngao Ma Hạt đang di động đột nhiên bị quầng sáng đỏ sậm bao phủ, lập tức, trên người nó bị nhuộm một tầng đỏ sậm, nguyên bản nó đang đi ngang tìm cơ hội công kích thì đột nhiên tăng tốc, phóng tới Thị Huyết Chiến Hùng.

Ồ? Năng lực khát máu còn có thể ảnh hưởng đến đối thủ? Cự Ngao Ma Hạt hiển nhiên đã chịu ảnh hưởng, chiến ý bạo tăng.

Có thể thấy được, năng lực thiên phú của Thị Huyết Chiến Hùng không đơn giản như vậy, không chỉ là tăng thêm thực lực của bản thân, còn có thể làm cho đối thủ khát máu. Cự Ngao Ma Hạt không bị cuồng hoá, chỉ đơn thuần khát máu thôi, mặc dù làm tăng chiến ý, nhưng trí tuệ bị suy giảm thật lớn a!

Năng lực của Yêu Thú thiên biến vạn hoá, có thể thấy Yêu Quái Tộc cường đại như thế nào.

Song phương cơ hồ ngay lập tức đụng vào nhau. Thị Huyết Chiến Hùng đột nhiên nhào lên, trảo trước đột nhiên phình to gấp đôi, mang theo móng vuốt sắc bén đập vào Cự Ngao Ma Hạt.

Cự Ngao Ma Hạt huy động một càng nghênh đón hùng trảo, cái càng kia mở ra, kẹp lên cổ Thị Huyết Chiến Hùng.

Về lực lượng, Thị Huyết Chiến Hùng tuyệt đối chiếm ưu thế, hùng trảo cực lớn nện một càng của Cự Ngao Ma Hạt xuống mặt đất. Cùng lúc đó, thân thể cường tráng xông về phía trước, thừa dịp càng kia của Cự Ngao chưa kịp kẹp lên cổ, nó dùng một trảo khá đạp xuống, đánh rơi cái càng kia. Đầu Chiến Hùng hạ thấp, hung hăng đụng vào đầu đối phương.

Trên lực lượng, hiển nhiên Cự Ngao Ma Hạt đã rơi vào thế hạ phong, bị Thị Huyết Chiến Hùng dùng phương thức cương mãnh áp chế.

Nhưng một màn không ai ngờ tới xảy ra.

Trong mắt Cự Ngao Ma Hạt hiện lên một vẻ băng lãnh, chân bụng dưới của nó đột nhiên dùng sức, thân thể đang bị kìm chặt theo đó mà thoát khỏi vây hãm, sau đó nó nghiêng người nhảy lên.

Thị Huyết Chiến Hùng bổ nhào về phía trước, nhưng chỉ vồ được không khí.

Đây là thế nào? Cự Ngao Ma Hạt chủ động bẻ gãy đôi càng của mình?

Khi người xem còn đang chấn động, hàn quang trong mắt Cự Ngao Ma Hạt lập loè, đuôi dài sau lưng hung hắng ấn xuống.

Lựa chọn thời cơ thật tuyệt hảo, chính là lúc Thị Huyết Chiến Hùng đang vồ xuống, thế không thể dừng.

"Phốc" một tiếng, đuôi Cự Ngao đã đâm xuống một con mắt của Chiến Hùng.

"Rống ---" một tiếng đau đớn kịch liệt, hùng trảo như thiểm điện bắt được đuôi Cự Ngao, mà cũng lúc này, một màn quỷ dị xuất hiện. Đôi càng lúc trước bị nện rơi trên mặt đất đột nhiên bắn lên, một cái kẹp lấy cổ Thị Huyết Chiến Hùng, một cái thì cắt bỏ một đoạn đuôi.

Mắt Đường Tam sáng lên, dựa vào Linh Tê Thiên Nhãn hắn mới miễn cưỡng thấy rõ, nguyên lai đôi càng cắt đứt một phần đuôi kia vốn có gân mạch tương liên, căn bản chưa chính thức đứt rời, nhưng lại có thể điều khiển.

Rõ ràng Cự Ngao Ma Hạt không bị ảnh hưởng nhiều bởi năng lực khát máu, mà đã tạo một cái bẫy cho Thị Huyết Chiến Hùng nhảy vào.

Sau khi cắt đuôi, Cự Ngao nhân lúc Thị Huyết Chiến Hùng đang bị kẹp cổ, bay vọt lên trên lưng nó. Một càng khác đã thu hồi, nhanh chóng đánh vào đầu Chiến Hùng, chính là đâm vào con mắt đã bị thương kia.

"Phanh" một tiếng, thân thể Thị Huyết Chiến Hùng lảo đảo một cái, khi còn muốn giãy giụa, thân thể lại run rẩy kịch liệt.

Đuôi Cự Ngao có kịch độc, đây là việc mọi người đều biết, huống chi còn bị nó đâm, độc tính truyền từ mắt, kịch độc mạnh như thế nào có thể nghĩ.

Đường Tam còn chú ý tới một chi tiết, Cự Ngao Ma hạt cũng có lực lớn, nhưng không đủ để bẻ gãy cổ Thị Huyết Chiến Hùng, mặc dù đã kẹp cổ nó, nhưng không thể phá vỡ phòng ngự. Có thể thấy được lực phòng ngự của Thị Huyết Chiến Hùng mạnh như thế nào. Thế nhưng, khí lực cường hãn bao nhiêu cũng không cách nào tác dụng lên mắt, nó đúng là gặp xui xẻo.

Chương 200: Đường Tam ứng chiến

Luận về chiến lực, bọn nó khẳng định không chênh lệch nhiều, nhưng Cự Ngao Ma Hạt lại có chiến thuật hơn Thị Huyết Chiến Hùng, cuối cùng không cần dùng hết sức cũng đã dành chiến thắng.

Cự Ngao Ma Hạt không ngừng vung vẩy đuôi, rất nhanh, một đoạn đuôi mới mọc ra, nhưng có thể thấy, khí tức trên người nó giảm xuống.

Thị Huyết Chiến Hùng đang run rẩy dưới đất dần không động đậy nữa, hiển nhiên đã chết. Trạng thái cuồng hoá làm kịch độc lan truyền càng nhanh, tự nhiên cái chết cũng đến nhanh hơn.

Trên khán đài lúc này vang lên từng tiếng hoan hô. Từ lúc Thị Huyết Chiến Hùng chiếm thế thượng phong đến lúc Cự Ngao Ma Hạt nghịch chuyển càn khôn, quá trình xảy ra rất nhanh, nhưng Yêu Quái Tộc vẫn nhìn ra được có chuyện gì xảy ra, sao lại không vì trận chiến này mà hoan hô chứ?

Thân ảnh khổng lồ lần nữa đi vào trong sân.

Hu Hí đi vào, Cự Ngao Ma Hạt nhanh chóng lui xuống một bên, nhìn nó, trong miệng phát ra tiếng "Tê tê ê ... eeee".

Hu Hí dùng một tay nhấc thi thể Chiến Hùng lên, khinh thường nói: "Phế vật." Chỉ dùng một tay, hắn đã ném thân thể khổng lồ của Thị Huyết Chiến Hùng bay hơn trăm mét, ném tới mép sân.

"Trận thứ hai, chính là cuộc chiến giữa các phụ thuộc. Hai tên phụ thuộc nhân loại tiến hành so đấu. Bọn họ mang tội ruồng bỏ chủ nhân, bị bắt tới đây tiến hành đấu thú. Tiếp theo chính là bọn họ ra sân."

Vừa nói, Hu Hí chỉ chỉ Cự Ngao Ma Hạt, nó hiểu ý, nhanh chóng chạy như bay về phía miệng cống, chui vào trong thông đạo biến mất.

Mà hai đạo thân ảnh nhỏ gầy hơn hai Yêu Thú lúc trước rất nhiều đi ra, chính là hai vị phụ thuộc nhân loại.

Hai người nhìn qua khoảng chừng ba mươi tuổi, một người có thân hình khoẻ mạnh, ở trần. Người còn lại thấp bé hơn một chút, dáng người thon gầy.

"Gïết, gïết, gïết, gïết, gïết, gïết, gïết!" Bọn họ vừa mới ra sân, trên khán đài đã vang lên tiếng hò không ngừng.

Nhìn thấy hai vị phụ thuộc nhân loại tham dự đấu thú, Đường Tam cùng Trương Hạo Hiên đồng thời nhíu mày.

Không thể không nói, trong mắt Yêu Quái Tộc, phụ thuộc nhân loại cùng Yêu Thú không có gì khác nhau.

Hu Hí nhìn bọn họ, phát ra một tiếng cười quái dị, "Gïết đi, gïết chết đối phương, các ngươi có thể tạm thời giữ được mạng. Hôm nay chỉ có một trận đấu, hơn nữa có thể tính thắng liên tiếp. Đây là đặc chuẩn."

Nghe những lời này, hai vị phụ thuộc nhân loại không có biểu lộ gì, chỉ là yên lặng nhìn nó.

Ngay sau đó, họ đồng thời động, cũng không nhằm vào đối phương, mà là xông về phía Hu Hí.

Hào quang lập loè trên thân người khoẻ khoắn, cơ bắp nhanh chóng nở ra, thân cao lên khoảng bốn mét, đôi tay biến lớn. Hắn vừa chạy vừa phóng xa song trảo, rồi nhảy lên, chộp thẳng lên người Hu Hí.

Bên kia, người gầy nhỏ cũng tăng tốc. Tốc độ của hắn cực nhanh, trong quá trình chạy, sau lưng xuất ra đôi cánh, tốc độ tăng vọt, làm cho hắn nhìn có chút hư ảo. Nhanh như chớp, hắn đã đến sau lưng Hu Hí. Thủ trảo màu nâu phóng ra, đánh thẳng vào gáy Hu Hí.

Đường Tam ngồi bên cạnh Trương Hạo Hiên đã thống khổ nhắm mắt lại.

Đường Tam có thể nhìn ra được, hai vị phụ thuộc nhân loại đều có tu vi Lục giai. Đây đã là cường giả cực hiếm ở trong phụ thuộc nhân loại.

Nhưng đối thủ của bọn họ là ... Cửu giai. Cửu giai Huyết Đồ Phu Hu Hí.

"Phốc" một tiếng, không thấy rõ Hu Hí làm như thế nào, hai trong bốn cánh tay mang theo quang ảnh hư ảo phân biệt đánh về hai đạo thân ảnh.

Công kích của hai vị nhân loại đề rơi trên người nó, nhưng chỉ để lại vài đạo bạch ngân mà thôi.

Mà thân thể bọn hắn đã bị Huyết Đồ Phu dùng đại thủ bóp nát.

"Vốn định để các ngươi sống lâu hơn vài ngày, nếu không muốn, ta

thành toàn cho các ngươi."

Hu Hí dùng sức, tiếng kêu thê lương vang lên, thân thể hai vị phụ thuộc nhân loại trong tay hắn vặn vẹo, biến dạng.

Vị có thân hình khoẻ khoắn bị bóp vỡ đầu, người còn lại cả người đều bị bóp méo.

Đường Tam lập tức ngưng trệ, hắn cũng không nhắm mắt lại. Tam thế làm người, hắn đã chứng kiến sinh tử rất nhiều. Tình huống này cũng không làm cho hắn khủng hoảng.

Xung quanh vang lên tiếng hoan hô, đều đến từ Yêu Quái Tộc. Mà Đường Tam đã phát ra khí tức lạnh lẽo chưa từng có.

Hai vị phụ thuộc nhân loại đều biết rõ, bọn họ căn bản không thể thông qua mười trận trong Đấu Thú Tràng, kết cục cuối cùng vẫn là phải chết. Cho dù bọn họ có thể kiên trì đến cuối cùng, đối thủ cũng chính Hu Hí, huống chi bọn họ chỉ có Lục giai, bọn họ dựa vào gì để kiên trì? Kết cục cũng là chết mà thôi. Bọn họ đã sớm chết tâm, không còn bất cứ hy vọng sống nào.

Hu Hí giết liền hai người, trong miệng phát ra tiếng cười quái dị, tiện tay ném hai cỗ thi thể ra ngoài, không quan tâm máu của bọn họ bắn tung toé.

"Trận thứ hai cứ như vậy đi. Tiếp theo, chúng ta tiến hành cuộc đấu thú cuối cùng trước khi bắt đầu đại hội. Đây cũng là một trận đấu đặc sắc. Cự Ngao Ma Hạt, trở về!"

Miệng cống một lần nữa mở ra, Cự Ngao Ma Hạt đã trở lại, hơn nữa, nó đã khôi phục tinh thần, không biết là được cho dùng thuốc gì. Ám tử sắc trên người càng đậm hơn vài phần, đôi càng lớn vung

vẩy, mang theo khí tức hung ác.

Mắt Hu Hí ánh lên vẻ dữ tợn, "Tiếp theo là trận đấu thú thứ ba, cũng chính là trận đặc sắc nhất. Một bên chính là Cự Ngao Ma Hạt. Bên còn lại, sẽ lựa chọn trong số các ngươi."

Lời vừa nói ra, toàn trường khắc trước còn ồn ào hoan hô lập tức an tĩnh lại. Lời Hu Hí có ý gì?

"Không sai, chính là lựa chọn từ các ngươi, tuỳ ý chọn ta tuyển thủ cuối cùng cho trận đấu thú. Đối thủ chính là Cự Ngao Ma Hạt. Nếu thắng lợi, chiến lợi phẩm của các ngươi không chỉ là đầu Cự Ngao Ma Hạt này, trong quá trình đấu giá, trong các vật phẩm ngươi đấu giá thành công, ngươi được giảm nửa giá một vật phẩm tuỳ ý. Có phải rất kích thích hay không? Ha ha, ha ha ha ha."

Đúng là muốn chọn một người trên khán đài tiến hành đấu thú.

Đối với tất cả người đấu giá, đây là một chuyện ngoài ý muốn. Sau khi toàn trường yên tĩnh lại, rất nhanh đã nổi lên từng trận hò hét hưng phấn. Ngay sau đó, bầu không khí toàn trường lại nóng lên.

Yêu Quái Tộc tôn sùng thực lực, bọn nó chuộng sự kích thích, đối với tình huống này, sau thời gian ngắn ngủi rất nhanh liền tiếp nhận.

Toàn trường mấy vạn tên Yêu Quái, sác xuất bị chọn trúng rất nhỏ. Yêu Quái cường đại tự nhiên không quan tâm, còn Yêu Quái thực lực yếu hơn không cho là mình bị chọn trúng.

"Người được chọn trúng có thể không dự thi. Nhưng không tham gia chính là kẻ hèn nhát, mời cút khỏi nơi đây, ngươi không có tư cách đấu giá. Chúng ta sẽ tiếp tục lựa chọn, đến khi có một chiến sĩ

dũng cảm đứng lên." Hu Hí nói làm cho tất cả Yêu Quái an tâm. Bị chọn trúng cũng có thể không ứng chiến, cùng lắm là không tham dự lần đấu giá này.

"Như vậy, chúng ta bắt đầu!" Hơn mười chùm sáng đồng thời sáng lên từ bốn phương tám hướng, lướt nhanh trên khán đài. Những chùm sáng này không chiếu xuống những căn phòng dưới kia, hiển nhiên, không lựa chọn quý tộc.

Đột nhiên, một chùm sáng dừng lại, các chùm còn lại đồng thời biến mất, chỉ còn một chùm chiếu lên khán đài.

Yêu Quái bị chọn có chút mờ mịt, đó là một gã Báo Yêu. Nó lúc trước còn đang điên cuồng reo hồ, nhưng trong chớp mắt bọ chọn trúng kia, thân thể nó liền cứng lại.

Sau đó nó liên tục khoát tay, "Không, ta không được, ta không được. Ta không đánh được nó."

Lập tức hư thanh nổi lên. Không cần nói cũng biết, gã Báo Yêu đã bụm mặt chạy chối chết trong tiếng hò hét. Loại nhu nhược này bị tộc nhân vô cùng coi thường, nhưng nhu nhược còn tốt hơn chịu chết. Nó mới chỉ Lục giai, đối mặt với Bát giai Cự Ngao Ma Hạt có nghĩa là chịu chết.

"Không nghĩ tới người đầu tiên lại nhu nhược như vậy, vậy chúng ta tiếp tục, cho đến khi chọn trúng một vị dũng sĩ mới thôi." Chùm sáng lại nhanh chóng lướt quanh.

Rất nhanh chỉ còn lại một chùm sáng, đang chiếu rọi một góc khuất trên khán đài.

Đó là một Yêu Quái tộc Viên Hầu có dáng người thon gầy, nhìn qua

không có cường tráng như gã Báo Yêu lúc nãy. Lập tức, hư thanh lại vang lên.

Viên Yêu chậm rãi đứng lên, đối mặt với hư thanh kia, lại bị đồng bạn bên cạnh lôi kéo, nhưng hắn vẫn lạnh lùng nói: "Ta ứng chiến!"

"Ngươi điên rồi?" Khi hắn nói xong, đồng bạn bên cạnh đã nhin không được mà gầm nhẹ.

Người bị chùm sáng chọn trúng, không ai khác, chính là Đường Tam!

Chương 201: Đánh chết Cự Ngao Ma Hạt

Đường Tam quay đầu nhìn lão sư, mỉm cười nói: "Tin tưởng ta!" Vừa nói, trên người hắn thanh quang sáng lên, thân hình nhẹ nhàng nâng lên, Phong nguyên tố tụ tập quanh thân, đưa hắn phiêu diêu bay xuống sân thi đấu.

Khi hắn hô lên ba chữ "Ta ứng chiến", tất cả hư thanh đã biến thành hoan hô.

Yêu Quái Tộc không để ý hắn có thể sống sót hay không, nhưng có can đảm ứng chiến sẽ được bọn nó tán thưởng. So với Báo Yêu, tên Viên Hầu trước mắt này càng làm bọn nó thưởng thức.

Đường Tam từ trên trời giáng xuống, lướt vào sân thi đấu. Đi vào bên trong mới cảm nhận được hết Đấu Thú Tràng này lớn như thế nào. Sân thi đấu cách khán đài khoảng chừng ba mươi mét.

Trong sân, Hu Hí thân cao hơn mười mét làm cho người ta có cảm giác áp bách thật lớn. Đứng bên cạnh hắn Cự Ngao Ma Hạt cũng đồng dạng tràn ngập uy thế.

Nhưng đối với tất cả, đôi mắt Đường Tam vẫn lạnh như băng.

Hu Hí trêu tức nhìn hắn, nói: "Tham dự đấu thú là sinh tử chiến, đây là quy củ, hiểu rõ chưa?"

"Ừm." Đường Tam lên tiếng.

"Tốt, vậy không làm chậm trễ thời gian nữa. Bắt đầu đi." Hu Hí hét lớn một tiếng, tuyên bố trận đấu thú cuối cùng này đã bắt đầu.

Ánh mắt Đường Tam quét qua thi thể hai vị phụ thuộc nhân loại đã sớm không còn dấu vết sinh mệnh rồi chậm rãi thở sâu.

Hai cái càng lớn của Cự Ngao Ma Hạt đập bộp trên mặt đất. Nó nhanh chóng phóng người lên, lao đến chỗ Đường Tam.

Nó cũng cần thắng mười trận liên tiếp mới có thể chính thức sống sót rời khỏi nơi này, tuy rằng không biết có thể qua được cửa ải của Hu Hí không, nhưng ít ra thắng một trận liền có cơ hội a.

Đường Tam ngẩng đầu, nhìn Yêu Quái khổng lồ đang phóng tới mình kia, đôi mắt đã biến thành màu thanh bích sắc. Phong nguyên tố dày đặc, lấy thân hắn làm trung tâm nhanh chóng hội tụ. Nhưng ở nơi này không thiếu cường giả, từ khí tức hắn phóng ra có thể xác định, hắn có tu vi Lục giai đỉnh phong, cao nhất cũng chỉ là Thất giai.

Thất giai Yêu Quái có thể chiến thắng Bát giai Yêu Quái sao? Vẫn có khả năng, nhưng nếu có huyết mạch đủ cường đại.

Mà trong mắt bọn họ, Đường Tam chỉ là một gã Phong Viên Yêu, cũng không nằm trong nhóm này.

Nhất là khi Cự Ngao Ma Hạt thể hiện ra trí tuệ trong chiến đấu, điều này hiển nhiên một đầu Phong Viên Yêu nho nhỏ khó có thể đối phó.

Đường Tam động. Bây giờ hắn không còn là Đường Tam lần đầu ra ngoài rèn luyện nữa, đánh chết Thất giai đỉnh phong Sáp Sí Hổ còn

nhờ vào vận khí.

Phong cương dưới chân nổ tung, tốc độ bạo tăng. Hắn tựa như một cơn lốc màu xanh, nghênh đón Cự Ngao Ma Hạt.

Cự Ngao Ma Hạt cũng khá thông minh, trong khi vọt tới phía trước, đôi càng to đột nhiên vỗ vào nhau.

"Đương" một tiếng thật lớn. Nương theo tiếng nổ vang, năng lượng cũng bộc phát, vừa đúng lúc Đường Tam đã đến phụ cận.

Đây là năng lượng cấp độ Bát giai bộc phát, một khi đánh trúng, Đường Tam sẽ mất cân bằng mà bị hất văng. Mà khi đó chính là thời khắc Cự Ngao Ma Hạt đi săn.

Nhưng một đạo thanh quang trong tay Đường Tam đánh xuống dưới, trong thời khắc mọi người đều tưởng hắn bị đánh bay, thân thể hắn mượn lực đẩy phía dưới, nhảy lên không trung, thoát khỏi lực chấn quét tới ngay sau đó.

Đuôi Cự Ngao Ma Hạt đã đến, hàn khí lạnh như băng đâm xuống thân hình Đường Tam. Thị Huyết Chiến Hùng mạnh như vậy khi bị đâm trúng mà không kiên trì được bao lâu, một thân thể nho nhỏ như Đường Tam nếu trúng độc hiển nhiên sẽ lập tức tử vong.

Nhưng đúng lúc này, tay trái Đường Tam chém ra, một đạo lục sắc quang mang loé lên rồi biến mất.

"Phốc" một tiếng, đuôi Cự Ngao đã bị chặt đứt, bay vòng trên không. Mà Đường Tam lại đổi hướng, mượn lực đẩy từ Phong nguyên tố, hướng về lưng của Cự Ngao Ma Hạt.

Chặt đứt đuôi Cự Ngao là Phong Nhận. Hai tay Đường Tam lại tụ

lực, trong nháy mắt đã hoá thành một đạo xanh sẫm lao xuống.

Dường như cảm nhận được tính mạng bị đe doạ, Cự Ngao Ma Hạt chạy như điên về một phía, thể hiện sự linh hoạt không phù hợp với thân hình khổng lồ. Đồng thời, đôi càng to hướng về phía trước huy động, khí huyết chấn động mang theo tử quang hoá thành cương khí, thử đánh Đường Tam.

"Phốc" một tiếng, Phong Châm xanh sẫm cơ hồ là lập tức xuyên qua cương khí màu tím rồi đâm xuống mặt đất.

"Oanh" một tiếng thật lớn, mặt đất bị tạc tạo thành một cái hố to, năng lượng khổng lồ bạo tạc làm cho bụi đất trong sân bay loạn, che khuất ánh mắt mọi người.

Trong làn bụi khói mịt mùng, Đường Tam chính thức bộc phát, tử quang loé lên trong mắt rồi biến mất, Tử Cực Thần Quang được Linh Tê Thiên Nhãn tăng phúc phóng xuất.

Cự Ngao Ma Hạt ở bên dưới kêu thảm một tiếng, thân thể đã mất đi khống chế.

Nó chỉ là Yêu Thú, cho dù Bát giai đã có trí tuệ nhất định nhưng Tinh Thần Lực không hề mạnh. Mà đối thủ của nó, Tinh Thần Lực đã đạt đến Cửu giai, lại được Thần Thức ôn dưỡng, còn có Linh Tê Thiên Nhãn gia trì, nó làm sao có thể chịu nổi.

Trùng kích như vậy, đổi lại là Hu Hí muốn ngăn cản cũng không phải chuyện dễ dàng.

Tiếp đó, Phong Châm xuyên qua mắt, rồi đâm vào não và nổ tung.

Cuồng phong ngừng thổi, bụi đất cũng lắng xuống.

Khi khán giải nhìn thấy tình huống trên sân đấu, Đường Tam đang ngạo nghễ đứng trên lưng Cự Ngao Ma Hạt, còn Cự Ngao Ma Hạt thì tê liệt ở dưới đất, chất lỏng màu đỏ tím đang tuôn trào không ngừng, hiển nhiên là không sống được.

Từ lúc chiến đấu đến khi kết thúc không hết bao nhiêu thời gian, cũng không kém cuộc chiến giữa Cự Ngao Ma Hạt và Thị Huyết Chiến Hùng kia.

Tiếng hoan hô ngay lập tức vang vọng toàn trường.

Trong mắt đám Yêu Quái, Đường Tam là đại diện Yêu Quái chiến thắng Yêu Thú, hơn nữa còn là người được chọn. Năng lực như vậy, bọn nó rất tôn trọng đó.

Hu Hí đứng bên sân cũng có chút kinh ngạc. Bởi vì bụi bay nên nó cũng không thấy Đường Tam làm thế nào có thể đánh chết Cự Ngao Ma Hạt.

Nhưng kết quả đã có, hơn nữa ba trận đấu thú chỉ là mở màn thôi, nó cũng không truy đến cùng là vì sao. Hu Hí bước vào sân, nói: "Hôm nay, ngươi chính là anh hùng. Thỉnh cho ta biết tên của ngươi, để cho tộc của ngươi cảm thấy vinh hạnh vì ngươi."

Đường Tam nhảy xuống, đem thi thể Cự Ngao Ma Hạt thu vào trong túi trữ vật, cũng không để ý đến Hu Hí, đi ra ngoài sân.

"Ngươi không xứng biết tên của ta." Hắn vừa đi vừa thản nhiên nói.

Hu Hí sửng sốt một lát, ngay sau đó độc nhãn loé lên hàn quang hung tàn, "Ngươi nói cái gì?"

Đường Tam dừng bước lại, sau đó xoay người nhìn nó, "Ta nói, ngươi không xứng. Ngươi còn muốn ta nói to hơn sao?"

"Ngươi muốn chết?" Hu Hí càng tỏ ra hung tợn.

"Muốn chết chính là ngươi. Sớm muộn gì ta sẽ tự tay gïết ngươi." Đường Tam lạnh lùng nói.

Thanh âm của bọn họ rất lớn, trên khán đài nghe được khiếu chiến này càng hưng phấn, trong lúc nhất thời, các tiếng gào hỗn loạn vang lên trong toàn trường.

"Đủ rồi." Đúng lúc này, một thanh âm trầm thấp vang lên. Thanh âm không lớn, nhưng áp chế toàn trường, làm tất cả an tĩnh lại.

Đường Tam trong lòng cũng trầm xuống, uy áp cực lớn làm hắn có chút khó thở.

Thần cấp! Không hề nghi ngờ, đây chính là khí tức của cường giả Thần cấp.

"Rống ---" Hu Hí nổi giận gầm lên với Đường Tam, nhưng cũng không có công kích.

Chương 202: Hoả Hồ huyễn ảnh

Đường Tam đi đến rìa sân, đem thi thể của Bát giai Thị Huyết Chiến Hùng cùng hai vị phụ thuộc nhân loại bị Hu Hí ném bay ra ngoài thu vào túi trữ vật của mình. Túi trữ vật của hắn không lớn lắm, đem những thi thể này vào đã chật rồi.

Tiếng hoan hô, tiếng gầm gừ vẫn vang vọng. Có rất nhiều Yêu Quái vì hắn mà hò reo, cũng có Yêu Quái đang cổ vũ Hu Hí xé nát hắn. Nhưng một tiếng quát khẽ từ cường giả Thần cấp đã làm chúng phải ngậm miệng lại.

Đường Tam phóng người lên, mượn lực đẩy từ phong cương, một lần nữa trở lại khán đài. Hắn từng bước đi về chỗ của mình, đám Yêu Quái xung quanh nhìn hắn, trong mắt có vài phần kính sợ. Người có thể đánh chết Bát giai Cự Ngao Ma Hạt không phải là đối tượng mà đám Yêu Quái bình thường dám đắc tội.

Bát giai Cự Ngao Ma Hạt cũng được coi là cường giả trong đám Yêu Thú. Nó có thể đánh chết Thị Huyết Chiến Hùng, thực lực tất nhiên không kém, nhưng trong thời gian ngắn lại vẫn lạc trong tay Đường Tam.

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam bình tĩnh quay về ngồi bên cạnh mình, ánh mắt không khỏi có chút cổ quái.

Từ trước tới giờ, hắn chưa từng hoài nghi năng lực của Đường Tam. Đường Tam có thể một mình đánh chết Bát giai Yêu Thú, hắn

cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng phải dưới tình huống Đường Tam sử dụng nhiều loại năng lực. Mà vừa rồi trên sân đấu, hắn làm sao có thể bại lộ năng lực của bản thân? Nếu chuyện hắn có nhiều loại Yêu Thần biến bị bại lộ, chỉ sợ sẽ bị Yêu Quái Tộc bắt đi.

Khi bụi đất tán loạn trên không, tâm Trương Hạo Hiên đã nhấc lên tới cổ họng rồi. Hắn biết Đường Tam muốn sử dụng một ít năng lực mà người khác không nên thấy. Nhưng cường giả Thần cấp có Thần Thức cường đại, bụi đất làm sao có thể ngăn cản được cảm giác của bọn chúng?

Chiến đấu chấm dứt, Cự Ngao Ma Hạt bị đánh chết. Đường Tam còn sống, và hắn cũng không bị cường giả Thần cấp nhằm vào. Điều này có nghĩa hắn không để lộ ra Huyền Thiên Công.

Hắn làm sao mà làm được? Trương Hạo Hiên trong lòng rất thắc mắc.

Trên thực tế, Đường Tam không bị bại lộ, với kinh nghiệm dày dặn, hắn làm sao có thể chỉ vì xúc động mà để mình lâm vào tử cục chứ?

Hắn từ đầu đến cuối đều dùng phong cương. Năng lực của Viên Hầu có liên quan đến Phong nguyên tố nên dễ che giấu. Còn đánh chết Cự Ngao Ma Hạt, chính là dựa vào tinh thần trùng kích. Tinh Thần Lực của Đường Tam do đặc thù nên cường đại hơn Yêu Quái Tộc dưới Thần cấp và Yêu Thú nhiều.

Tử Cực Thần Quang, Phong nguyên tố áp súc cực độ và kinh nghiệm chiến đấu phong phú mới là mấu chốt để hắn giành chiến thắng. Tinh Thần Lực cường đại hoà vào Phong nguyên tố áp súc, dù là cường giả Thần cấp cũng khó có thể tìm ra hắn.

Trương Hạo Hiên nhìn hắn thật sâu, nhưng cũng không hỏi hắn

điều gì. Lúc này, Đường Tam đang bị các Yêu Quái quan sát, nếu hỏi hắn, không hề nghi ngờ sẽ lộ ra sơ hở.

Đường Tam cũng biểu hiện khá bình tĩnh, chuyện vừa rồi giống như là một sự tình bình thường mà thôi.

Hu Hí đứng trong sân đấu cũng chăm chú theo dõi Đường Tam trở lại chỗ ngồi. Ánh mắt hung ác không hề che giấu sát khí, tay hắn chỉ chỉ Đường Tam, dường như muốn nói, ... Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Đường Tam làm như không nhìn thấy hắn, bình tĩnh ngồi tại chỗ.

Quy tắc ở Đấu Thú Tràng, thi thể đối thủ chính là chiến lợi phẩm của người chiến thắng.

Hắn thu lại thi thể bọn họ, cũng không phải vì thi thể hai đầu Yêu Thú. Xét về giá trị, hai Yêu Thú này chẳng đáng giá bằng Sáp Sí Hổ. Hắn làm như vậy là vì thi thể hai vị phụ thuộc nhân loại, để họ không trở thành đồ ăn của Yêu Thú khác. Đây là chuyện duy nhất hắn có thể làm cho hai người bọn họ.

Cũng vì lẽ đó, lòng căm hận Yêu Quái trong lòng hắn lại dâng cao, làm cho Đường Tam đối xử với Yêu Quái Tộc càng thêm băng lãnh.

Trương Hạo Hiên vỗ nhẹ tay hắn, trong ánh mắt vị lão sư này cũng hiện lên một nét buồn vô cớ. Dù hắn là Cửu giai, nhưng nếu vừa rồi người được chọn là hắn, hắn cũng không dám tham chiến. Hắn không dám mạo hiểm để bại lộ chính mình, nhưng Đường Tam lại làm được.

Đường Tam nhìn hắn, cũng không nói thêm điều gì.

"Mở màn chấm dứt, như vậy, buổi đấu giá hôm nay chính thức bắt đầu." Hu Hí hét lớn một tiếng, giống như là đang biểu lộ sự phẫn nộ của mình.

Tất cả chùm sáng lần nữa chiếu rọi trung tâm sân đấu. Hu Hí nhanh chân bước ra ngoài, cũng không có ai xử lý vết máu trên mặt đất. Đây vốn là một phần của Đấu Thú Tràng. Cùng lúc đó, một thiếu nữ thân hình thon dài bước ra.

Nàng mặc váy dài màu đỏ hồng, thướt tha đi đến giữa các ngọn đèn. Nếu như không phải sau lưng nàng có một cái đuôi thì trông nàng không khác biệt lắm so với nhân loại.

Hồ Tộc! Là chủng tộc luôn lấy trí tuệ và Tinh Thần Lực xưng danh.

Chủng tộc cường đại nhất trong Hồ Tộc không phải là Hoàng kim Hồ Ly, mà là Thiên Hồ. Có Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tồn tại làm cho địa vị của Hồ Tộc trong Yêu Quái Tộc rất cao. Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có bài danh thứ ba trong ba vị trí đầu ở Tổ đình, hơn nữa tầm quan trọng không kém hơn vị trí đầu là bao nhiêu. Theo truyền thuyết, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nắm trong vận mệnh của toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục. Bị Thiên Hồ Chi Nhãn của hắn nhìn chăm chú một lần cũng có thể quyết định vận mệnh cả đời.

Hồ Tộc hầu như sẽ không tham dự chiến đấu, nhưng các chủng quần cường đại đều thuê cường giả Hồ Tộc về đảm nhiệm vị trí thống soái, cai quản quân đội.

Số lượng Thiên Hồ rất thưa thớt, nhưng số lượng các nhánh Hồ Tộc khác lại không ít.

Thiếu nữ Hồ Tộc, được mệnh danh là xinh đẹp nhất. Có thể lấy thiếu nữ Hồ Tộc làm thiếp, cơ hồ là vinh quang của tất cả quý tộc

Yêu Quái. Dựa theo quy định, nhất là đối với quý tộc, chính thê phải là bổn tộc. Đây là để đảm bảo huyết mạch truyền thừa được tinh khiết. Bên trong Hồ Tộc, Thiên Hồ, Hoàng kim Hồ Ly khó có khả năng làm thiếp, nhưng một số nhánh khác thì có khả năng, nhất là các tộc có thực lực không quá mạnh mẽ, muốn phụ thuộc vào một cường tộc khác.

Thiếu nữ đang đi vào sân có một đuôi lớn màu đỏ rực, đây là đặc điểm của Hồng Hồ Tộc. Trên tai nàng cũng có một ít lông đỏ. Cái đuôi sau lưng vểnh lên cũng đã vượt qua đỉnh đầu, bộ lông mềm mại lắc lắc giống như có một ngọn lửa nhỏ đi theo nàng, càng khiến nàng thêm phần xinh đẹp.

"Mọi người hảo, ta là Hồng Hồ tộc Nguyên Nhân Tâm, là đấu giá sư ngày hôm nay. Hy vọng buổi đấu giá này sẽ làm cho các vị thấy thoả mãn." Vừa nói, nàng vừa khom người, phân biệt hướng về bốn phương chào hỏi.

Trên khán đài không còn vang lên âm thanh nào, đây là quy tắc buổi đấu giá. Khi đấu giá bắt đầu, người nào phát ra tạp âm sẽ lập tức bị trục xuất.

Sau khi chào hỏi kết thúc, Nguyên Nhân Tâm thoáng lắc mình, thân thể mềm mại biến thành bốn phân thân, phân biệt hướng về bốn phía mỉm cười nói: "Thật vui mừng được tiếp đón các vị ngày hôm nay. Sau đây, chúng ta xin mời kiện vật đầu tiên."

Huyễn ảnh! Đường Tam khẽ phân tích. Đây là một năng lực thuộc tính tinh thần, dùng Tinh Thần Lực huyễn hoá ra bốn thân ảnh nhìn rất chân thật. Để tránh bị cường giả Thần cấp phát hiện, lúc này Đường Tam cũng không mở ra Linh Tê Thiên Nhãn đi quan sát đâu mới là chân thân của Hồng Hồ thiếu nữ kia. Yêu Thần biến, quả là thiên kỳ bách quái a!

Đúng lúc này, một cỗ xe được đẩy ra. Xe đẩy rất lớn, dài khoảng chừng mười mét, được vài Yêu Quái cường tráng chậm rãi đẩy vào sân.

Trên xe có một cái lồng hình vuông, lớn gần bằng xe đẩy, phía trên trùm bằng một tấm vải đen, che lại vật phẩm bên trong.

Rất nhanh, xe đã đến trung tâm sân đấu.

Nguyên Nhân Tâm mỉm cười nói: "Kiện vật đầu tiên này ta tin tưởng tất cả các nam nhân ở đây đều cảm thấy hứng thú. Nuôi nô lệ, nhất là nô lệ nhân loại vẫn luôn là tục lệ của chúng ta. Vật đấu giá đầu tiên này chính là mười tám nô lệ nhân loại."

Chương 203: Nhân Hồ thiếu nữ

Nô lệ nhân loại? Mấy vạn tên Yêu Quái không khỏi có chút nghi hoặc. Nô lệ nhân loại có tư cách để bọn họ đấu giá sao? Đại đa số các tộc đều có nô lệ nhân loại rồi. Vậy những tên nô lệ này có tác dụng gì?

"Thỉnh mọi người không nên gấp gáp, nghe ta giải thích các vị sẽ hiểu rõ vì sao. Những nô lệ nhân loại này kỳ thật đều có xuất thân là phụ thuộc, nhưng bởi vì Yêu Thần biến của các nàng thức tỉnh quá yếu ớt, chỉ từ Nhất giai đến Nhị giai nên cũng không tiếp tục phát triển được, cho nên không được nhận danh hiệu phụ thuộc. Tồn tại như vậy vốn không thể sống, đáng ra phải bị giết chết, nhưng các nàng có chút đặc thù, cho nên vẫn giữ được mạng nhỏ. Quan trọng nhất là, mười tám nô lệ này có được huyết mạch Hồng Hồ tộc chúng ta, hơn nữa đều là thiếu nữ."

Nói xong, Nguyên Nhân Tâm bắt lấy tấm vải đen, nhẹ nhàng kéo xuống, lộ ra lồng sắt lớn bên trong.

Trong lồng, mười tám thiếu nữ ôm lấy nhau ở một chỗ. Trên khuôn mặt mỹ lệ tràn đầy vẻ khiếp sợ, dáng người dựa theo động tác ôm mà càng thêm thon thả quyến rũ. Quần áo trên người các nàng rất ít, lộ ra da thịt trắng nõn. Khi miếng vải đen bị xốc lên, các nàng cơ hồ đồng thời phát ra tiếng kinh hô, sợ đến lạnh người.

Nhìn một màn như vậy, Đường Tam lập tức nắm chặt tay lại, nhân loại lại trở thành hàng hoá để đấu giá. Không cần nghĩ nhiều cũng

có thể đoán được kết cục của các nàng khi rơi vào tay Yêu Quái Tộc.

Thanh âm của Trương Hạo Hiên truyền đến bên tai, "Không được vọng động."

Nguyên Nhân Tâm cười híp mắt, nói: "Tin tưởng mọi người hiểu được giá trị của các nàng rồi a. Tuy rằng các nàng không thuộc tộc của ta, nhưng có được huyết mạch của chủng tộc chúng ta. Mặc dù ít ỏi, nhưng huyết mạch chúng ta mang lại cho các nàng vẻ đẹp kiều diễm, hiện tại các nàng khoảng mười sáu tuổi, chính là độ tuổi đẹp nhất đời thiếu nữ. Mua các nàng về làm thiếp hay làm nô đều là lựa chọn rất tốt. Ta tin tưởng các nam nhân đều đã động tâm rồi."

Mười tám thiếu nữ có được huyết mạch Hồng Hồ tộc đã làm nóng bầu không khí trong Đấu Thú Tràng. Mặc dù không có tiếng hò hét như trước, nhưng cũng vang lên tiếng bàn luận rầm rì.

Những thiếu nữ này có khuôn mặt mỹ lệ, lại có dáng người vô cùng xuất chúng. Còn có thể một tia huyết mạch Hồng Hồ tộc làm cho các nàng càng thêm xinh đẹp, trong tương lai sẽ còn đẹp hơn. Nhân loại như vậy được Yêu Quái Tộc gọi là cực phẩm nữ nô. Các nàng không có thân phận phụ thuộc, Yêu Quái lại có thể độc chiếm, càng tốt để phục vụ sở thích cất chứa nữ nô của rất nhiều Yêu Quái, quả thật là thuận cả đôi đường. Đây cũng là nguyên nhân các nàng bị đưa lên hội đấu giá.

"Tin tưởng mọi người đã rất nóng lòng, vậy, đấu giá chính thức bắt đầu. Thỉnh mọi người quan sát cột giá để xác định giá mình đưa ra."

Nói rồi, Nguyên Nhân Tâm đi đến bên cạnh xe đẩy, đứng sát một khoáng thạch hình tròn.

"Đấu giá bắt đầu!"

Nương theo tiếng hô của nàng, khối khoáng thạch kia tản ra hào quang nhu hoà, sau đó, một cột sáng phóng lên trời. Trong cột sáng dần ngưng tụ thành một trục với các con số rõ ràng.

Trước khi tới đây, Trương Hạo Hiên đã nói với Đường Tam, ở hội đấu giá đều dùng mức tiền tiêu chuẩn là nguyên tố tệ. Các kiện vật khác nhau sẽ có trục số khác nhau.

Mà trục số lúc này, mỗi một mét được chia làm mười vạch, mỗi vạch tương ứng với một nguyên tố tệ. Mỗi lần bọn họ bấm nút sẽ tăng lên một vạch. Người ra giá cao nhất sẽ được tính theo trục số đó.

Cột sáng vừa xuất hiện, rất nhanh các vạch đã sáng rõ, cơ hồ ngay lập tức đã có hơn mười lăm vạch sáng lên, điều này có nghĩa là vượt qua mười lăm nguyên tố tệ rồi.

Phải biết rằng, bình thường một nguyên tố tệ có thể mua được trăm nô ⌊ệ, mà mười tám nữ nô trước mắt này, giá cả đã tăng lên hơn mười lăm nguyên tố tệ.

Mười tám thiếu nữ kia, giá tiền tiêu chuẩn mỗi người là một nguyên tố tệ, đây là do huyết mạch mang lại. Là thiếu nữ không chính thức có được Hồ tộc huyết mạch, nhưng nữ nô như vậy luôn rất được hoan nghênh, cho nên, trên thị trường vẫn là cung không đủ cầu. Các đại quý tộc không thèm để mắt tới các nàng, nhưng với các giai cấp Yêu Quái khác vẫn luôn rất khát vọng.

"Mới mười lăm nguyên tố tệ a! Mọi người nên biết, các nàng đều là tinh phẩm được tộc ta chọn ra, hơn nữa đều là xử nữ, còn bảo lưu nguyên vẹn thuần âm chi khí a. Đây chính là đại bổ."

Lời vừa nói ra, giá cả đã vượt qua hai mươi nguyên tố tệ, hơn nữa vẫn còn tiếp tục tăng.

Đường Tam quay đầu nhìn Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên đưa ra một ánh mắt hỏi thăm.

Đường Tam mím môi, truyền âm nói: "Có lẽ ta có biện pháp tăng lên huyết mạch của các nàng, để cho các nàng có được thân phận phụ thuộc. Hồ Tộc huyết mạch có thuộc tính tinh thần, phương diện này ta khá am hiểu. Hơn nữa, người không phải từng nói với ta, Thiên Hồ huyết mạch áp đảo tất cả Hồ tộc, đối với tất cả Hồ tộc huyết mạch khác đều có tác dụng kích thích và tăng phúc sao?"

Trương Hạo Hiên than nhẹ một tiếng, truyền âm nói: "Ta rút cuộc hoàn toàn yên tâm về ngươi."

"Hả?" Đường Tam nghi hoặc nhìn hắn, "Bởi vì ta ngốc?"

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Không, bởi vì ngươi thiện lương, cũng bởi vì lòng trung thành của ngươi với nhân loại."

Đường Tam lại nói: "Người đã quên ta thuần tuý là nhân loại sao, trên người ta cũng không có huyết mạch Yêu Quái."

Trương Hạo Hiên sửng sốt một lát, sau đó mới gật đầu, nói: "Làm chuyện ngươi muốn làm đi."

Đường Tam bỏ tay qua vòng kim loại bảo hộ, ấn nút. Lúc này, giá tiền đã tăng lên ba mươi đồng nguyên tố tệ. Đúng vậy, ba mươi đồng, đã gấp đôi giá thị trường rồi.

Đến mức giá này, tốc độ nâng giá cũng chậm lại. Sau mấy giây, mới tăng lên thêm một vạch.

Đường Tam không chút do dự nhấn nút, hơn nữa nhấn năm lần liên tiếp, ba mươi lăm!

Ba mươi lăm nguyên tố tệ mua sắm vài tên nô ⌊ệ nhân loại, đây tuyệt đối là giới hạn.

"Ba mươi lăm đồng lần thứ nhất, ba mươi lăm đồng lần thứ hai, ba mươi lăm đồng lần thứ ba. Tốt, chúc mừng vị khách này, sau khi đại hội chấm dứt, thỉnh ngài trả tiền rồi lấy hàng. Ba mươi lăm đồng, thành giao!"

Nguyên Nhân Tâm vỗ hai tay, xác định đấu giá thành công.

Ánh mắt Đường Tam dừng lại trên người các thiếu nữ, trong mắt hàn quang lập lờ, tựa hồ đang suy tư điều gì đó.

Mười tám Hồ tộc nô ⌊ệ, cứ như vậy được hắn đấu giá thành công, hao tổn ba mươi lăm nguyên tố tệ.

Là kiện đồ vật thứ nhất, giá cả tuy không cao, nhưng gấp đôi so với thị trường, cũng là một khởi đầu tốt. Họ vốn nghĩ giá cao nhất chỉ là hai mươi lăm nguyên tố tệ mà thôi. Đây chỉ là món khai vị của buổi đấu giá hôm nay, chủ yếu là vì kích động nhiệt huyết của đám nam nhân Yêu Quái.

Đấu giá tiếp tục tiến hành, kiện vật thứ hai là một đơn đặt hàng khải giáp từ một Đoán Tạo Sư nổi tiếng trong thành Gia Lý. Vị Đoán Tạo Sư này mỗi năm chỉ chế tạo mười bộ khải giáp, bất kỳ chủng tộc nào cũng có thể đặt hàng, tài liệu tự chuẩn bị. Bình thường xếp hàng chờ đợi, tối thiểu sẽ phải chờ mười năm, mà đơn hàng này lại

được ưu tiên xếp đầu.

"Yêu Quái Tộc cũng sử dụng vũ khí sao? Rất hiếm gặp a!" Đường Tam thấp giọng hỏi Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Yêu Quái Tộc cũng biết sử dụng vũ khí, nhưng bình thường vũ khí không có tác dụng gì đặc biệt nên không dùng. Đối với Yêu Quái am hiểu chiến đấu mà nói, thân thể chính là vũ khí lớn nhất. Vị Đoán Tạo Sư này, vũ khí chế tạo đều được làm từ kim loại quý hiếm, có uy lực rất mạnh, làm tăng thực lực của Yêu Quái nên mới được coi trọng. Vũ khí do hắn tạo ra có thể bổ sung từ một đến ba thuộc tính."

Chương 204: Thiên Hoả Tinh Thiết

Đường Tam trong lòng khẽ động, nói: "Vậy ngài cảm thấy ám khí ta chế tạo ra có cấp độ gì?"

Trương Hạo Hiên nhìn hắn thật sâu, nói: "Ta không biết, bởi vì trong lịch sử chưa từng xuất hiện vũ khí như vậy. Vũ khí của ngươi được trang bị thêm pháp trận, ta cũng mới nghe lần đầu. So với những pháp trận hiện có thì phức tạp hơn rất nhiều. Nếu chỉ xét về pháp trận, ta cảm thấy ngươi đã phi thường mạnh rồi. Ta không biết rõ về phương diện này, nên không biết đánh giá ngươi thế nào là hợp lý."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta hiểu rồi. Trở lại nếu người có thời gian, hãy mang ta đến chỗ vị Đoán Tạo Sư kia nhìn một chút, ta muốn hiểu rõ vũ khí hắn tạo ra như thế nào."

"Ân, được."

Trong lúc bọn họ trò chuyện, vật thứ hai đã được đấu giá, cuối cùng dừng lại ở năm mươi hai nguyên tố tệ. Có thể thấy được vị Đoán Tạo Sư này rất được Yêu Quái tôn sùng.

"Tiếp theo, xin mời kiện đấu giá thứ ba. Đây là một món đồ vô cùng trân quý. Ta có thể tiết lộ cho mọi người một điều, chính là, bắt đầu từ bây giờ, mỗi lần nhấn nút là tăng lên mười nguyên tố tệ."

Nguyên Nhân Tâm nói rất rõ ràng, mỗi lần nhấn nút là tăng lên

mười nguyên tố tệ, từ đây có thể thấy giá trị của vật đấu giá đã tăng lên một cấp độ mới.

Một xe đẩy không lớn lắm được đẩy ra, bên trên phủ vải đỏ. Bên dưới hẳn là một kiện vũ khí.

Xe đẩy đi đến trung tâm, Nguyên Nhân Tâm kéo tấm vải đỏ xuống, lộ ra một cái chuỳ.

Thân chuỳ dài ước chừng hai mét, đầu chuỳ hình trụ, giống như là một chuỳ rèn phóng to. Thân chuỳ toả ra hàn quang âm u, cho dù ở xa, Đường Tam cũng có thể cảm nhận được.

"Chiến chuỳ này được Đoán Tạo Sư chế tạo ra nó gọi là Phá Thiên Chuỳ. Chế tạo chuỳ cần sử dụng rất nhiều kim loại trân quý, được sản sinh từ nham thiết nóng chảy tận sâu bên trong nham thạch, không ngừng được tinh lọc, bài trừ tạp chất, trải qua một trăm lẻ một lần rèn mới hoàn thành. Hơn nữa, nó được rèn trên Hàn Băng Thánh Thuỷ được sử dụng ở tổ đình mới thành hình. Nó chỉ có một thuộc tính, chính là nát tan."

Vừa nói, Nguyên Nhân Tâm vừa nâng chiến chuỳ lên. Nàng nhẹ nhàng đập một đập lên xe đẩy.

Lập tức, xe đẩy phát ra "phanh" một tiếng, hoá thành mảnh vụn bay đầy trời.

Thấy một màn như vậy, mắt Đường Tam sáng lên. Đồ tốt a! Cái gì dung nham thiết, đây rõ ràng là Thiên Hoả Tinh Thiết. Hơn nữa, thuộc tính quan trọng nhất của Thiên Hoả Tinh Thiết không xuất hiện ở trên đuôi chuỳ này. Nói cách khác, nó được chế tạo thô sơ, căn bản cũng không phát huy được giá trị của tài liệu.

Thiên Hoả Tinh Thiết, trong nhận thức của Đường Tam, là kim loại quý hiếm có thể xếp trong mười hạng đầu.

Thiên Hoả Tinh Thiết vô cùng hiếm, cần có nham thạch nóng chảy ở nhiệt độ siêu cao thiêu đốt không ngừng, hấp thu hoả diễm tinh khiết ít nhất một vạn năm mới thành hình. Khi thành hình cần được bảo trì trong nham thạch nóng chảy, nếu nhiệt độ giảm xuống hoặc có biến hoá đều có thể phá vỡ kết cấu kim loại, sẽ thất bại trong gang tấc.

Nham thạch nóng chảy, chính là ở khu vực hoạt động trung tâm có nhiệt độ siêu cao của một ngọn núi lửa. Một nơi như vậy làm sao thường thấy được? Bên trong Hằng Tinh sẽ thường thấy hơn, nhưng có thể tiến vào trong Hằng Tinh, tối thiểu phải là đỉnh cấp Thần Cách. Kim loại hiếm như vậy lại xuất hiện không phải trong Hằng Tinh, vậy Pháp Lam Tinh này có cấp độ như thế nào?

Hơn nữa, dù là ở trên Hằng Tinh cũng phải đi sâu xuống lòng đất mới có thể thu hoạch Thiên Hoả Tinh Thiết, và đó là sự tình chỉ có Thần Vương mới làm được.

Đường Tam không biết trên Yêu Tinh Đại Lục có cường giả cấp độ Thần Vương không, trên lý thuyết mà nói hẳn là không có. Bởi vì nếu có Thần Vương, Pháp Lam Tinh này đã sớm tựu thành Thần Giới, mà không phải là trạng thái như bây giờ.

Thiên Hoả Tinh Thiết xuất hiện làm cho Đường Tam kinh hỷ. Hắn sở dĩ có thể nhận ra, là do ở trong thần giới hắn đã từng nhìn thấy kim loại này. Hoả Thần, Thần cấp một trong thần giới, có vũ khí được rèn thành từ Thiên Hoả Tinh Thiết.

Một khối Thiên Hoả Tinh Thiết lớn như vậy có thể dùng tiền định giá sao? Tuy rằng Đường Tam cũng không đảm bảo mình có thể

phát huy được hết đặc tính của nó, nhưng cái này có thể rèn được Thần Khí a! Không hề nghi ngờ, Yêu Quái Tộc cũng không thể hiện được giá trị chính thức của nó.

Đường Tam nhìn về phía Trương Hạo Hiên, cật lực gật đầu thật mạnh.

"Đấu giá bắt đầu! Giá khởi điểm là năm mươi nguyên tố tệ. Mỗi lần ra giá tăng mười nguyên tố tệ." Trên sân, Nguyên Nhân Tâm đã bắt đầu đấu giá.

Đối với phá thiên chuỳ có thể đặc tính nát tan này, Yêu Quái có hứng thú cũng không ít. Rất nhanh, giá cả đã vượt qua một trăm nguyên tố tệ, trước mắt trở thành vật có giá tiền cao nhất. Nhưng sau khi vượt qua một trăm nguyên tố tệ, tốc độ tăng giá đã giảm xuống.

Một trăm nguyên tố tệ, đối với đa số Yêu Quái đã là giá trên trời.

Mà lúc này, đám quý tộc trong phòng riêng mới động.

"Một trăm hai mươi nguyên tố tệ. Cảm tạ!" Nguyên Nhân Tâm tươi cười nói.

Chuôi phá thiên chuỳ này được bộ phận định giá là một trăm hai mươi nguyên tố tệ, đến đây coi như nàng đã hoàn thành nhiệm vụ rồi.

"Một trăm ba mươi đồng."

"Một trăm bốn mươi đồng."

Giá vẫn tiếp tục tăng, trong chốc lát đã lên đến một trăm sáu mươi

đồng. Từ góc độ Yêu Quái Tộc, giá này đã vượt qua giá trị của bản thân cái chuỳ, dù sao, nó chỉ có một thuộc tính, tuy rằng hữu dụng, cũng là một thuộc tính tốt, nhưng quá sức đắt đỏ.

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam, lần này bọn họ tới đây, từ góc độ của Trương Hạo Hiên, hắn càng hy vọng có thể đấu giá một ít thiên tài địa bảo để Đường Tam tăng lên tu vi. Thực lực mới là quan trọng nhất. Gần hai trăm nguyên tố tệ, có thể mua được rất nhiều thứ tốt a!

Nhưng ánh mắt của Đường Tam vô cùng kiên quyết. Trong lòng hắn, đừng nói là hai trăm nguyên tố tệ, dù là hai vạn cũng tuyệt đối đáng giá. Nếu chuẩn bị tốt, tương lai nó chính là một Thần Khí, thậm chí là nhiều kiện Thần Khí. Đặc tính chính thức của Thiên Hoả Tinh Thiết cũng không phải một hai lời là có thể nói hết.

Hai trăm, Đường Tam trực tiếp nâng giá tiền lên hai trăm.

Cột giá rút cuộc dừng lại.

Nhưng rất nhanh, giá lại tăng thêm mười nguyên tố tệ.

"Hai trăm năm mươi!" Đường Tam nhấn năm lần liên tục, không chút do dự.

Nhìn thấy con số này, ngay cả Nguyên Nhân Tâm cũng không khỏi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh nàng đã giấu đi ánh mắt đó, nàng hiểu, đây là có người nhằm vào vật này rồi. Chỉ như vậy mới có thể giải thích giá tiền này.

Đường Tam dứt khoát ra giá rút cuộc đã là cho giá cả dừng lại.

"Hai trăm năm mươi nguyên tố tệ lần thứ nhất, hai trăm năm mươi

nguyên tố tệ lần thứ hai, hai trăm năm mươi nguyên tố tệ lần thứ ba. Thành giao! Chúc mừng vị khách này!" Nguyên Nhân Tâm cũng không do dự, đối với giá gấp đôi so với dự định này, nàng phi thường hài lòng. Là một đấu giá sư, việc của nàng là nâng giá tiền lên càng cao càng tốt. Lúc này nàng cười đặc biệt vui vẻ, lúm đồng tiền thoắt ẩn thoắt hiện.

Nghe được hai chữ thành giao, Đường Tam mới có thể buông lỏng một chút. Thiên Hoả Tinh Khiết đã đến tay. Đã có vật này, dù hôm nay không đấu giá được vật gì cũng coi như thu hoạch lớn a! Hơn nữa, bởi vì lúc trước đấu thú, hắn còn được giảm nửa giá một kiện vật.

"Không nên đấu giá bừa, đừng quên mục tiêu của chúng ta hôm nay." Trương Hạo Hiên nhắc nhở hắn một câu. Nếu Đường Tam không có tâm trí thành thục, nhiều lần sáng tạo kỳ tích làm hắn yên tâm, hắn cũng không tuỳ ý để Đường Tam làm "xằng bậy" như thế.

"Ân, nghe lời người." Đường Tam lúc này cảm thấy rất hài lòng.

Chương 205: Hoàng Kim Mộc

Mười mấy món đồ tiếp theo đều là vũ khí, nhìn qua đều khá tốt. Nhưng trong mắt Đường Tam, chúng được chế tạo thô sơ, quả thực rất lãng phí tài liệu.

Trong đó có không ít tài liệu tốt, nhưng phụ phí đi kèm khi rèn lớn, mà những kim loại này cũng không giống Thiên Hoả Tinh Thiết, quý hiếm khó tìm, nên tự nhiên Đường Tam cũng không trả giá.

Trong đó có một đại kiếm có ba thuộc tính, làm hội đấu giá nhấc lên một vòng cao trào, cuối cùng dùng một nghìn hai trăm nguyên tố tệ đấu giá thành công. Trong ba thuộc tính kia, cường hãn nhất chính là phá ma, có thể phá vỡ tất cả các thuộc tính phòng ngự, vô cùng mạnh mẽ.

Tài liệu được sử dụng cũng rất trân quý, chính là hai đại kim loại là Ma Ngân và Tinh Kim. Nhưng Đường Tam nhìn ra, dường như tỉ lệ phối không chuẩn nên không đem tác dụng của tài liệu phát huy hết được. Mà trên chuôi kiếm này có khắc thêm pháp trận, nhìn qua coi như không tệ. Nguyên Nhân Tâm giới thiệu rằng, đây là do một vị đại năng bên tổ đình rèn thành, nó từng là vũ khí của cường giả Thần cấp.

Một nghìn hai trăm nguyên tố tệ đối với chuôi kiếm này cũng không tính là cao. Đổi sang Thiên Vũ tệ đã là một trăm hai mươi đồng. Có thể xuất ra số tiền như vậy, có thể thấy cũng không có bao nhiêu người.

Loại tiền cao nhất ở Thiên Vũ Đế Quốc là Tử Kim tệ, nhưng hầu như chúng không xuất hiện trên thị trường. Tử Kim tệ được xưng là huyết mạch dung lô (lò luyện huyết mạch), các Đại Yêu Thần cấp trở lên đều dùng nó để tu luyện, nên nói nó là tiền cũng không chính xác.

Nhìn số tiền cao chót vót như vậy, kỳ thật Đường Tam có chút đỏ mắt đấy. Nếu như đủ tiền, hắn cũng cam lòng đấu giá nó. Chuôi kiếm này nếu như ở trong tay hắn, hắn sẽ không sử dụng ngay, mà dung luyện lại thành kim loại bản nguyên, sau đó chế tạo lại theo cách của hắn.

Ma Ngân cùng Tinh Kim bản thân đều rất trân quý, nhưng điểm trân quý nhất của bọn nó không phải sử dụng trực tiếp, mà là điểm thạch thành kim (biến đá thành vàng). Khi dung hợp hai kim loại này với bất kỳ kim loại nào khác đều có tác dụng thật lớn, làm cho đặc tính bạo tăng, thậm chí so với vũ khí đơn thuần chỉ sử dụng Tinh Kim và Ma Ngân luyện chế còn cường đại hơn. Vì vậy, trong mắt Đường Tam, hai kim loại này giống như gia vị, là chất xúc tác chuyên dụng dùng khi luyện chế hợp kim.

Đáng tiếc, bọn họ không có nhiều tiền như vậy, tự nhiên cũng không có đấu giá chuôi kiếm giá trị liên thành này.

Càng hiểu hơn về thế giới này, Đường Tam lại phát hiện ra nhiều vấn đề hơn. Ngược lại với tài nguyên khổng lồ và phong phú, kỹ thuật rèn rất thô sơ, nghiên cứu pháp trận cũng hết sức đơn giản. Mà những vấn đề này, chính là cơ hội của Đường Tam.

Đấu giá tiếp theo cạnh tranh cũng gay gắt, đối với vũ khí, Yêu Quái Tộc hiển nhiên rất khao khát, nhất là những vũ khí có chất lượng tốt và thuộc tính cường đại. Theo quan sát, Yêu Quái Tộc càng ưa

thích vũ khí chiến đấu hơn. Trang bị có cùng phẩm chất, giá vũ khí chiến đấu rõ ràng cao hơn đồ phòng ngự, điều này có liên quan đến tính hiếu chiến của chúng.

Đường Tam cùng trấn trưởng lão sư không ra tay, mục tiêu của bọn họ hôm nay cũng không phải là vũ khí trang bị, mà là thiên tài địa bảo ở đằng sau.

Đấu giá vũ khí diễn ra gần hai giờ, hơn bốn mươi kiện vật được đấu giá. Phá thiên chuỳ không hề nghi ngờ là của Đường Tam, chuôi chuỳ này hắn nhất định sẽ đúc lại, nhưng không có ý định phân tách nó.

Thiên Hoả Tinh Thiết có đặc tính khác Ma Ngân và Tinh Kim. Thiên Hoả Tinh Thiết thể tích càng lớn thì tác dụng cũng càng lớn. Chỉ là Đường Tam nhất định phải đúc lại, còn khắc thêm pháp trận trên đó mới có thể phát huy được đầy đủ tác dụng của nó.

Thiếu nữ Hồng Hồ tộc Nguyên Nhân Tâm tiếp tục buổi đấu giá, nàng mỉm cười nhìn khán đài, nói: "Các kiện vật tiếp theo đều là tài liệu cùng linh quả trân quý mà chúng ta thu thập trong vài tháng gần đây. Các vị khách bỏ lỡ vũ khí trang bị không nên bỏ qua những đồ tốt này a. Theo ta được biết, trong đó có một ít vật quý coi như là đại hội đấu giá cũng rất hiếm gặp. Sau đây, xin mời kiện vật đầu tiên."

Trong lúc nàng nói chuyện, xe đẩy đã tiến vào sân, xe đẩy không lớn, phía trên vẫn che vải đỏ như trước.

Khi nó đến bên người Nguyên Nhân Tâm, nàng mỉm cười nói: "Ta xin giới thiệu một chút về món đồ này. Hoặc là nói, mọi người nên nhìn trước một cái. Ta nghĩ, chỉ sợ người có thể nhận thức món đồ này là phượng mao lân giác."

Vừa nói, nàng vung tay lên, kéo tấm vải đỏ xuống, để lộ ra vật đấu giá bên trong.

Đó là một cái lồng trong suốt bao trùm trên một khay lớn, trên khay có từng đám cây kỳ dị.

Những vật phẩm này vô cùng kỳ lạ, bọn nó giống chạc cây, nằm lung tung trên khay. Mà kỳ quái hơn là, trên chạc cây tản ra màu vàng nhạt sáng bóng. Khán đài cách trung tâm Đấu Thú Tràng rất xa, nhưng từ vị trí của Đường Tam vẫn có thể nhìn rõ kim quang sáng ngời.

Kim quang sáng chói đã biểu lộ rõ sự bất phàm của nó. Giống như Nguyên Nhân Tâm đã nói, nhận thức đồ vật này cũng không có mấy người. Trong lúc nhất thời, trên khán đài vang lên đầy tiếng nghị luận.

Nguyên Nhân Tâm mỉm cười, nói: "Món đồ đấu giá này nếu như ở Nhật Thần Đế Quốc bên kia nhất định sẽ có nhiều người biết, bởi vì nó đối với Tinh Quái Tộc càng có ý nghĩa hơn. Đây là tàn chi do một vị Yêu Vương khi vẫn lạc lưu lại. Vị Yêu Vương này chính là cổ thụ tu luyện mà thành, bản thân có Hoàng kim huyết mạch. Phần tàn chi này được chúng ta gọi là Hoàng Kim Mộc. Bản thân nó có thần tính. Dù chỉ đem theo nó bên người cũng được tia thần tính kia ôn dưỡng, đối với Cửu giai cường giả khi đột phá Thần cấp nhất định sẽ có trợ giúp. Mặc dù chỉ là tàn chi, nhưng nơi này có ít nhất chừng sau mươi cân. Giá trị liên thành a. Giá khởi điểm, một trăm nguyên tố tệ, mỗi lẫn tăng mười đồng. Hiện tại đấu giá bắt đầu."

Hoàng Kim Mộc!

Đối với hai tộc Yêu Tinh, Hoàng kim huyết mạch có địa vị không

thể thay đổi, điểm này được tất cả các chủng tộc thừa nhận. Nhưng khi bắt đầu đấu giá đống Hoàng Kim Mộc này, không khí lại trầm xuống khá nhiều. Đây cũng là lần đầu trong buổi đấu giá hôm nay không khí không còn náo nhiệt.

Không người ra giá!

Đường Tam có chút kinh ngạc nhìn bầu không khí này, thấp giọng hỏi Trương Hạo Hiên: "Lão sư, vì sao không ai ra giá vậy?"

Trương Hạo Hiên nói: "Cái đồ vật này cũng chỉ đẹp mắt thôi, mua về làm gì? Hoàng Kim Mộc căn bản không có tác dụng gì, điểm thần tính kia chẳng qua là tượng trưng. Vô luận là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc đều không tin những điều này, bọn nó càng tin tưởng bằng vào thực lực tự mình đột phá. Hoàng Kim Mộc ở Yêu Quái Tộc bên này hiếm khi nhìn thấy, nhưng ở Tinh Quái Tộc bên kia thường xuyên có thể thấy. Nếu như là thân cây, có thần tính mạnh mẽ hơn, khả năng sẽ được chú ý hơn một chút. Những thứ này rõ ràng là cành cây, cũng chỉ có tác dụng trang trí."

Nghe hắn giảng thuật, Đường Tam khoé miệng co quắp một lát. Cái gì là phung phí của trời? Hắn xem như đã hiểu rồi. Hắn cảm thấy thật may mắn vì đã theo lão sư tới hội đấu giá lần này. Vô luận là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc quả thực là ...

Hắn không biết phải hình dung như thế nào? Hoàng Kim Mộc vô dụng sao? ...

Chương 206: Tưởng tượng về Hoàng Kim Cổ Thụ

Ở kiếp trước, tại học viện mạnh nhất Đấu La Đại Lục, học viện Sử Lai Khắc có một gốc Hoàng Kim Cổ Thụ, chân chính là hạch tâm nơi đó. Bằng vào gốc Hoàng Kim Cổ Thụ này, học viện Sử Lai Khắc chung quy là thế lực mạnh nhất ở Đấu La Đại Lục. Sinh mệnh năng lượng từ Hoàng Kim Cổ Thụ đã thai nghén ra bao nhiêu cường giả. Tuy rằng về sau bị phá huỷ một lần, nhưng khi nó một lần nữa bén rễ nảy mầm, lần nữa phát triển, thậm chí trở thành ký sinh của mẫu thân kiếp trước, cuối cùng tiến hoá thành Vĩnh Hằng Cổ Thụ, xem như là sinh mệnh hạch tâm của cả tinh cầu.

Mà Hoàng Kim Mộc trước mắt này, rõ ràng chính là cành cây của Hoàng Kim Cổ Thụ. Đồ vật này rất phổ biến ở Nhật Thần Đế Quốc bên kia?

Hoàng Kim Cổ Thụ được mệnh danh là Sinh Mệnh Cổ Thụ, nói cách khác, Nhật Thần Đế Quốc bên kia, Sinh Mệnh Cổ Thụ có không ít a. Khó trách thế giới này sinh mệnh khí tức nồng đậm như vậy.

Hắn có chút không thể chờ, muốn tiến về Nhật Thần Đế Quốc để lấy một ít Hoàng Kim Mộc rồi.

"Không có người cần sao? Hoàng Kim Mộc có thể điêu khắc thành trang sức, cũng là tồn tại có vô cùng giá trị. Tinh mỹ tuyệt luân, nhẹ hơn kim loại bình thường nên rất dễ đeo, còn có thể mượn thần tính ôn dưỡng bản thân." Nguyên Nhân Tâm tiếp tục cố gắng,

nhưng vẫn không có người đáp lại.

"Được rồi, đã như vậy, như vậy ..." Nguyên Nhân Tâm không muốn chậm trễ thời gian, vật đấu giá phía sau còn nhiều.

Đúng lúc đó, nàng khẽ động, "Một trăm nguyên tố tệ, có người ra giá một trăm nguyên tố tệ. Quả nhiên vẫn có người biết nhìn hàng." Nụ cười của nàng càng thêm sâu, thực sự có người ra giá.

Hoàng Kim Mộc là linh quả đấu giá đầu tiên, hiển nhiên hội đấu giá không quá coi trọng nó, nhưng bây giờ có người ra giá, vẫn tốt hơn là không ai làm gì.

Cuối cùng hơn sáu mươi cần Hoàng Kim Mộc đã được mua.

Trên khán đài, Đường Tam thở dài một hơi, với tâm tính trầm ổn của hắn, trên mặt cũng không khỏi phấn khởi. Trương Hạo Hiên bên cạnh hắn lại nhíu chặt lông mày.

"Ngươi xác định đồ vật này có ích?" Trương Hạo Hiên thấp giọng truyền âm nói.

Đường Tam gật nhẹ, hắn không giải thích gì với Trương Hạo Hiên lúc này, có vài lời không thích hợp nói ở đây. Mà Hoàng Kim Mộc đâu chỉ có ích, nó có tác dụng rất lớn, tuyệt đối vượt qua sự tưởng tượng của lão sư.

Đối với Đường Tam, tầm quan trọng của nó thậm chí còn ở phía trên Thiên Hoả Tinh Thiết, thậm chí còn có liên hệ mật thiết với sự phát triển trong tương lai của hắn.

Linh quả thứ hai được đưa lên, là một thiên tài địa bảo có thể cầm máu, cạnh tranh nhanh chóng được kích thích. Đối với những thứ

này, Đường Tam cũng không quan tâm. Hắn muốn tăng lên cấp độ Yêu Thần biến, chỉ cần tìm được Yêu Quái có huyết mạch chi lực mạnh hơn mình, trực tiếp hấp thu huyết mạch của bọn nó là được. Hơn nữa mấy loại thiên tài địa bảo này ở trong cửa hàng học viện Gia Lý hẳn là có. Hoàng Kim Mộc không có trong cửa hàng, không biết có phải do học viện cảm thấy chướng mắt hay không, hoặc là nói, Hoàng Kim Mộc ở Thiên Vũ Đế Quốc bên này căn bản không là gì cả.

Nếu như không phải cần tìm một ít thiên tài địa bảo tốt khác, Đường Tam hiện tại đã muốn trở về rồi. Hắn có chút không thể chờ, muốn nhanh chóng xử lý Thiên Hoả Tinh Thiết và Hoàng Kim Mộc. Hai đồ vật này có trợ giúp cực lớn với hắn.

Ngồi bên người Đường Tam, Trương Hạo Hiên có thể cảm nhận rõ ràng tâm tình vui mừng của hắn. Trương Hạo Hiên phát hiện, hắn càng ngày càng không hiểu đệ tử này rồi. Nương theo tu vi tăng cao, Đường Tam dần dần cho hắn một loại cảm giác thâm sâu khó lường.

Lúc trước, Đường Tam không để ý nguy hiểm đánh chết Cự Ngao Ma Hạt mà không bại lộ năng lực, mang về thi thể hai vị phụ thuộc nhân loại, làm hắn đối với đứa bé này càng yên tâm. Vô luận trên người hắn có bí mật gì, tâm của hắn hoàn toàn hướng về nhân loại, điều này có thể chắc chắn.

Trong Cứu Thục, người cùng thế hệ trẻ có thể so với hắn, chỉ sợ cũng chỉ có vị Lam cấp Mỹ công tử kia rồi. Đương nhiên, trong tổ chức, tầm quan trọng của Mỹ công tử hầu như có thể nói là thứ nhất, thậm chí là hy vọng của toàn bộ Cứu Thục, vượt xa một Đường Tam không hề có danh tiếng gì.

Vài đồ vật tiếp theo đều là thiên tài địa bảo, tác dụng không giống

nhau, nhưng phần lớn đều là cầm máu. Hơn nữa với mỗi chủng tộc cũng không giống nhau, giá tiền cũng không rẻ.

Nhưng Đường Tam vẫn không động, chỉ yên lặng chờ đợi cùng quan sát.

Những thứ này ở cửa hàng học viện cũng có. Học viện Gia Lý không hổ là đệ nhất học viện thành Gia Lý, tuyệt đối danh bất hư truyền, chỉ là hiện tại hắn vẫn không thể chính thức chuyển những thứ tốt kia đi.

"Món đồ đấu giá sau đây, tin rằng sẽ có rất nhiều người thích. Nó rất có trợ giúp khi chúng ta đột phá Thần cấp. Mọi người đều biết, các cường giả Cửu giai khi đột phá Thần cấp rất dễ xuất hiện bình cảnh. Nguyên nhân cũng không phải là huyết mạch chi lực của chúng ta, mà là Tinh Thần Lực. Chỉ khi hai thứ này cùng tiến hoá mới có thể phá tan bình cảnh, đạt tới Thần cấp. Đối với đa số chủng tộc, đây là sự tình khó khăn, do đó, thiên tài địa bảo làm tăng Tinh Thần Lực càng thêm quý giá. Vật đấu giá tiếp theo của chúng ta chính là một loại thiên tài địa bảo như vậy. Ở đây tổng cộng có mười hai Tử Dương quả, có trợ giúp rất lớn tăng lên Tinh Thần Lực. Giá khởi điểm là ba trăm nguyên tố tệ. Mỗi lần tăng giá là mười nguyên tố tệ."

Xe đẩy đi lên, từ trên khán đài không nhìn rõ món đồ này, chỉ có thể nhìn thấy vòng bảo hộ màu tím nhàn nhạt.

Đường Tam tận khả năng vận dụng thị lực mới có thể nhìn thấy, đó là mười hai quả màu tím lớn hơn ngón tay cái một chút, phía trên tản ra vầng sáng nhàn nhạt.

Loại Linh quả này ở trong cửa hàng học viện Gia Lý cũng có, nhưng số lượng rất ít. Đường Tam từng cảm thụ qua, nó đúng thật có trợ

giúp rất lớn cho Tinh Thần Lực. Hắn mới chỉ cảm nhiễm khí tức mà đã có trợ giúp không nhỏ. Chỉ là hiện tại Tinh Thần Lực của hắn đã đạt đến Cửu giai, trừ phi trực tiếp phục dụng, nếu không tăng lên cũng chỉ có hạn.

Ba trăm nguyên tố tệ, đây tuyệt đối là một cái giá trên trời. Giống như Nguyên Nhân Tâm nói, thiên tài địa bảo tăng lên Tinh Thần Lực tuyệt đối có giá trị liên thành. Các vật đấu giá phía trước cũng không có vượt qua hai trăm nguyên tố tệ.

"Lão sư, chính là cái này a." Đường Tam gật nhẹ đầu với Trương Hạo Hiên.

"Tốt." Trương Hạo Hiên không hỏi nhiều, ngay cả Hoàng Kim Mộc hắn còn cho Đường Tam đấu giá, cái này còn cần phân vân sao?

"Bắt đầu!"

"Ba trăm ba mươi, ba trăm bốn mươi, ba trăm năm mươi, ba trăm sáu mươi!" Nương theo tiếng đấu giá bắt đầu, trên khán đài lập tức sôi trào. Rất hiển nhiên, đối với thiên tài địa bảo tăng lên Tinh Thần Lực có không ít Yêu Quái hứng thú.

Cơ hồ trong nháy mắt đã lên đến bốn trăm nguyên tố tệ.

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam, giá tiền này thật cao a!

Đường Tam hướng hắn khẽ gật đầu, nói: "Đáng giá, người đừng quên, chúng ta có một lần được giảm nửa giá."

Trương Hạo Hiên sáng mắt lên, đúng vậy! Đường Tam chiến thắng trận đấu thú lúc trước nên có một vật được giảm nửa giá, giá càng cao sẽ càng được giảm nhiều. Hắn lập tức tiếp tục ra giá.

"Bốn trăm năm mươi, bốn trăm sáu mươi ..."

Khi giá cả vượt qua năm trăm nguyên tố tệ, tốc độ tăng giá rõ ràng giảm xuống.

"Năm trăm hai mươi, có ai trả giá cao hơn năm trăm hai mươi không. Tốt, năm trăm ba mươi ..." Nguyên Nhân Tâm không ngừng báo giá, làm cho giá Tử Dương quả tiếp tục tăng lên.

"Sáu trăm! Có người ra giá sáu trăm nguyên tố tệ. Còn có ... giá cao hơn hay không?"

"Sáu trăm mười miếng, sáu trăm mười rồi. Còn có ... giá cao hơn hay không?"

"Bảy trăm! Có người trực tiếp ra giá bảy trăm nguyên tố tệ. Đây rõ ràng là tình thế ép buộc a! Còn có ... ai tiếp tục cạnh tranh không. Nhóm Tử Dương quả này phẩm chất tuyệt hảo, được hái xuống ở trạng thái tốt nhất, hiệu quả rất rất tốt. Chỉ cần phục dụng một quả thôi cũng cũng là tích luỹ cơ sở để tấn thăng Thần cấp. Độ trân quý của Tử Dương quả mọi người đều biết, mỗi năm sản xuất cũng không quá một trăm quả. Một lần có thể nhìn thấy mười hai quả, quả thực là hiếm thấy a!"

Chương 207: Đấu giá thành công Tử Dương quả

Nguyên Nhân Tâm cố gắng nâng giá, nhưng bảy trăm nguyên tố tệ hiển nhiên đã vượt qua suy nghĩ của tuyệt đại đa số Yêu Quái. Mà Tử Dương quả cũng không phải vật đấu giá tốt nhất ngày hôm nay. Cuối cùng vẫn không có người nào tiếp tục cạnh tranh.

"Bảy trăm lần thứ nhất, bảy trăm lần thứ hai, bảy trăm lần thứ ba, thành giao!"

Mười hai Tử Dương quả, dùng bảy trăm nguyên tố tệ để mua. Đấu giá thành công, tất nhiên là hai thầy trò Trương Hạo Hiên và Đường Tam.

Nếu như không có ưu đãi kia, lúc này, số tiền bọn họ mang theo đã tiêu hết sạch sẽ. Mà dùng ưu đãi với Tử Dương quả, bọn họ còn dư lại hơn ba trăm nguyên tố tệ.

Đường Tam nở một nụ cười thản nhiên, tác dụng của Tử Dương quả rất không tồi. Ngoài Đường Tam, có thể cấp cho Độc Bạch để hắn có cơ hội tăng lên Ngũ giai, đồng thời, Vũ Băng Kỷ, Cố Lý, Trình Tử Chanh cũng cần tăng lên Tinh Thần Lực, nhất là Cố Lý, Thì Quang Biến của hắn cũng cần dựa vào Tinh Thần Lực.

Trước đây không lâu, Đường Tam đã đem phương pháp tu luyện Tử Cực Ma Đồng truyền thụ cho bọn họ, nhưng tốc độ tu luyện của bọn họ không thể bằng Độc Bạch. Có Tử Dương quả trợ giúp, ít

nhất có thể giúp bọn họ tiến vào giai đoạn thứ nhất của Tử Cực Ma Đồng, hơn nữa ổn định tăng lên Tinh Thần Lực. Số tiền này rất đáng giá. Dù sao, trừ Vũ Băng Kỷ, những người khác cũng chưa vượt qua Ngũ giai.

Sau đó Đường Tam không ra giá nữa, tuy rằng còn dư hơn ba trăm nguyên tố tệ, nhưng đã không đủ mua những thiên tài địa bảo kia. Hơn nữa hắn cũng chuẩn bị tích trữ ít tiền để mua sắm một số tài liệu mà mình cần.

Nương theo tu vi tăng lên, chuyện hắn muốn làm ngày càng nhiều, nhất là càng hiểu rõ hơn thế giới này, kế hoạch tương lai của hắn càng hoàn thiện hơn. Trong thời gian ngắn tăng lên thực lực có thể chống lại cường giả Thần cấp là chuyện không thể nào, cho nên, hắn vừa cố gắng tăng lên tu vi, đồng thời làm cho mình trước khi tu vi tăng lên có được sức chiến đấu càng mạnh. Ít nhất phải có sức chiến đấu chống lại cường giả Cửu giai.

Buổi đấu giá vẫn diễn ra náo nhiệt, đúng là xuất hiện nhiều thứ tốt, trong đó có thiên tài địa bảo mà học viện Gia Lý không có. Nhưng giá cao đến nỗi làm cho người ta líu lưỡi. Đường Tam cùng Trương Hạo Hiên cũng chỉ có thể ngồi xem.

Thí dụ như, có một loại Linh quả gọi là Đăng Lâm quả. Khi nhìn thấy thứ này, mắt Trương Hạo Hiên không khỏi đỏ lên. Đây là Linh quả được sử dụng khi đột phá Thần cấp, giúp cảm ngộ với thiên địa tăng lên, đồng thời làm huyết mạch sôi trào, khiến cho xác suất đột phá thành công tăng lên nhiều.

Giá cuối cùng của nó là một vạn nguyên tố tệ. Giá tiền này, thầy trò Đường Tam cũng chỉ ngồi nhìn thôi.

Nương theo giá của Đăng Lâm quả, cạnh tranh đã đến phần cuối. Ba

kiện vật cuối cùng có giá cực kỳ vang dội, chính là ba ba loại huyết dịch.

Đấu giá huyết dịch chỉ xuất hiện ở Thiên Vũ Đế Quốc. Mọi người đều biết, muốn tăng lên cường độ huyết mạch, trừ việc không ngừng tu luyện thì phương pháp đơn giản nhất là hấp thu huyết dịch của đồng tộc có cấp độ cao hơn, làm cho huyết mạch sôi trào, có thể tiến giai, thậm chí có thể tăng cao phẩm giai huyết mạch của bản thân.

Ba loại huyết mạch này, theo thứ tự là hai loại Hoàng kim huyết mạch, và một loại huyết mạch xếp phía trên Hoàng kim huyết mạch.

Chỉ có huyết mạch của Đại Yêu Hoàng mới có thể xếp trên Hoàng kim huyết mạch, có thể thấy mức độ trân quý của chúng.

Ba đại huyết mạch vừa ra làm toàn trường sôi trào. Cạnh tranh càng lúc càng kịch liệt đến nỗi, có cường giả suýt lao ra đánh đập tạo hỗn loạn, cho đến khi một tiếng hừ chấn nhiếp toàn trường, tình hình mới ổn định xuống. Đấu giá một lần nữa được tiến hành.

Hoàng kim huyết mạch được đấu giá đầu tiên là một loại mà Đường Tam quen thuộc, thuộc về đồng tộc của Hoàng Kim Sư Tử Cẩu Tống Quân Hậu, huyết mạch Hoàng Kim Sư Tử.

Năng lực thiên phú của Hoàng Kim Sư Tử là Hoàng Kim Thánh Hoả, uy năng Đường Tam đã tận mắt thấy rõ ràng. Phần huyết mạch này do cường giả Cửu giai lưu lại, nặng chừng một cân. Đối với tất cả cường giả Sư Tử tộc, đây là chí bảo không gì sánh kịp, là cơ hội rất lớn để bọn nó lột xác trở thành Hoàng Kim Sư Tử tộc.

Sư tộc là một cường tộc trong Yêu Quái Tộc, các chi các nhánh đều

là tồn tại cường đại, cạnh tranh vô cùng khốc liệt.

Cuối cùng một vị Sư Tử Vương Thần cấp dùng chín nghìn Thiên Vũ tệ đấu giá thành công. Đúng vậy, là Thiên Vũ tệ, không phải nguyên tố tệ. Chín nghìn Thiên Vũ tệ, tương đương với chín vạn nguyên tố tệ, đây tuyệt đối là con số trên trời, cũng chỉ có chủng tộc cường đại mới có tài phú như vậy.

Loại huyết mạch thứ hai làm Đường Tam rất đỏ mắt, chính là Kim Tiền Báo huyết mạch, cũng là Hoàng kim huyết mạch trong Báo tộc.

Thiểm Báo biến lạc ấn của Đường Tam chung quy vẫn tiến hoá theo hướng này, nếu như có thể đạt được Kim Tiền Báo huyết mạch, Yêu Thần biến của hắn sẽ tăng lên một bước lớn, thậm chí có thể mượn huyết mạch này trực tiếp đột phá Thất giai cũng được.

Nhưng tất nhiên là hắn không thể mua được. Những thứ Hoàng kim huyết mạch này đều là dành riêng cho cường giả Thần cấp cạnh tranh, hoặc là nói, mục đích tham dự hội đấu giá của bọn họ là vì những vật như thế này.

Cạnh tranh rất kịch liệt, cuối cùng với giá tám nghìn Thiên Vũ tệ, một gã cường giả Báo tộc đã đấu giá thành công.

Ưu đãi của Đường Tam, khi đi tính tiền hắn mới biết, nó chỉ áp dụng cho vật có giá trị một nghìn nguyên tố tệ trở xuống. Mà lúc này hắn đã một phần hiểu được, vì sao không có chủng tộc đến tìm hắn thương lượng, hợp tác sử dụng ưu đãi kia.

Huyết dịch cuối cùng, cũng là vật quan trọng nhất trong buổi đấu giá hôm nay.

Khi phần huyết dịch này được mang lên, đi theo hộ tống là bốn gã

cường giả. Mỗi một tên đều có vẻ mặt nghiêm túc, Đường Tam cũng cảm nhận được, xung quanh thân thể bọn nó có không gian chấn động cường liệt, và huyết dịch sắp được đem ra đấu giá kia dường như bị ngăn cách bởi một phiến không gian khác.

Không thể nghi ngờ, hộ tống là cường giả Khổng Tước Yêu tộc. Bốn gã cường giả Thần cấp xuất hiện vì một món đồ đấu giá, có thể thấy đồ vật này quan trọng như thế nào.

Nguyên Nhân Tâm vì món đồ này mà có chút run rẩy. Nàng hành lễ với bốn vị cường giả, sau đó chậm rãi lên tiếng: "Món đồ đấu giá tiếp theo, cũng là món đồ quý giá nhất. Trước tiên kính xin các vị ổn định lại tâm tình của mình. Hôm nay vô cùng vinh hạnh, thành chủ đại nhân của chúng ta cũng có mặt ở hội đấu giá để chứng kiến lần cạnh tranh lịch sử này."

Những lời này rõ ràng là có ý uy hiếp. Thành chủ thành Gia Lý, hiển nhiên là Khổng Tước Đại Yêu Vương, là Thập Nhất giai cường giả có huyết mạch cao cấp nhất. Có vị này toạ trấn, dù là cường giả cùng cấp bậc cũng không dám động thủ. Dù sao, thực lực của Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không phải Yêu Vương bình thường có thể so sánh.

Quả nhiên, nghe Nguyên Nhân Tâm nói xong, toàn trường đã yên tĩnh hơn rất nhiều. Mà tầm mắt mọi người đều tập trung lên xe đẩy kia.

Nguyên Nhân Tâm cẩn thận từng chút một xốc lên khăn che, lộ ra một vòng tròn bảo hộ.

Bên trong đó, một quầng sáng màu sắc rực rỡ ngay lập tức toả ra.

Khi quầng sáng kia xuất hiện, tất cả Yêu Quái Tộc ở đây, cũng như

Đường Tam đều có cảm giác choáng váng.

Phần huyết dịch này có bảy màu, nhìn qua vô cùng mỹ lệ động lòng người. Xung quanh huyết dịch có các quầng sáng nhỏ đầy màu sắc đang lưu chuyển. Bảy màu này làm cho người ta có cảm giác hoa mắt, giống như là linh hồn đều bị nó chấn nhiếp.

Chương 208: Tộc ta vô Hoàng, tân Hoàng vô thành

Ngay cả Trương Hạo Hiên cũng không nhận ra lai lịch của phần huyết dịch này, nhưng không thể nghi ngờ, có thể được tứ đại cường giả Thần cấp thủ hộ, giá trị của nó nhất định là vô cùng lớn.

Nguyên Nhân Tâm mặt tràn đầy cung kính cúi đầu hành lễ với huyết mạch bảy màu kia, sau đó nói: "Phần huyết dịch này đến từ một trong các cường giả tối cao của tộc chúng ta, Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng. Vô cùng may mắn lần này đã xuất hiện ở hội đấu giá ngày hôm nay. Truyền thuyết về Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng, tin tưởng mọi người đều rõ, không cần ta nói thêm. Phần huyết dịch này còn chứa trong đó một giọt tinh huyết, giá trị khó có thể đánh giá. Phần huyết dịch này không đến từ thành Gia Lý chúng ta, mà từ Tổ đình gửi tới, đặc biệt vì hội đấu giá thành Gia Lý mà chuẩn bị."

Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng huyết mạch!

Liên quan đến truyền thuyết về Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng, Đường Tam đã từng đọc qua điển tịch, cũng đã nghe các sư phụ trong học viện Cứu Thục giảng thuật qua. Vị này ở Thiên Vũ Đế Quốc chính là một truyền kỳ.

Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng, được mệnh danh là nguyên tố Yêu Hoàng. Nếu chỉ xét về chiến lực, vị này trong tổ đình, kể cả Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, bài danh thứ năm, là cường giả trong cường giả.

Mà đáng tiếc là, Thất Sắc Lộc nhất tộc chính là độc tộc trong truyền thuyết, cũng được xưng là cô tộc. Cái gọi là độc tộc, chính là chỉ có một người, không có tộc nhân, rất cô độc.

Độc tộc bình thường đều là chủng tộc cường đại biến dị mà thành, mà biến dị như vậy rất khó xuất hiện. Không phải tất cả độc tộc đều cường đại, cũng có một ít biến dị trở thành độc tộc nhỏ yếu. Nhưng độc tộc một khi xuất hiện cường giả thì đó nhất định là tồn tại đặc biệt cường đại.

Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng chính là một truyền kỳ tiêu biểu.

Lộc tộc trong Yêu Quái Tộc không tính là cường đại, thậm chí còn hơi nhỏ yếu, cho đến khi Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng xuất hiện.

Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng vốn là một loại huyết mạch mà Đường Tam hấp thu, là Linh Tê Lộc Yêu. Thiên phú của nó chính là trí tuệ. Dựa vào Linh Tê Tâm Nhãn, nó từng bước tìm được con đường thuộc về mình, làm cho bản thân không ngừng tiến hoá, biến dị. Cuối cùng có thể đồng thời khống chế Thuỷ, Hoả, Thổ, Phong, Quang minh, Hắc Ám, Không gian bảy đại nguyên tố. Cuối cùng đột phá cấp độ Đại Yêu Hoàng.

Khi nó tấn thăng thành Đại Yêu Hoàng, cả Lộc tộc, nhất là Linh Tê Lộc Yêu nhất tộc địa vị tăng cao. Linh Tê Lộc Yêu càng nổi danh hơn Hoàng Kim Lộc Yêu.

Đáng tiếc là, Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng là độc tộc, cho dù nó có hậu đại cũng không thể kế thừa huyết mạch của nó, Thất Sắc Lộc huyết mạch cũng từ nó mà tuyệt hậu.

Pháp Lam Tinh dù sao cũng không chính thức là thần giới. Nơi này

có năng lượng khổng lồ, tài nguyên dồi dào, nhưng không có Tiên Linh Khí, cho nên, tuổi thọ của Đại Yêu Hoàng cũng có hạn. Huống chi Thiên Vũ Đế Quốc cùng Nhật Thần Đế Quốc cũng không hoà bình, thường xuyên xuất hiện chiến tranh.

Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng bằng vào thực lực mạnh mẽ đã từng dẫn đầu Thiên Vũ Đế Quốc chấn áp Nhật Thần Đế Quốc. Trong một trận đấu, hắn bị trọng thương rất nặng, bởi vì không có truyền thừa, hơn nữa do bản thân quá cường đại nên không có nhiều người thích, cuối cùng hắn vẫn lạc, trở thành truyền kỳ lịch sử trong Lộc Yêu nhất mạch.

Truyền thuyết về Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng là truyền kỳ thần thánh nhất trong Lộc Yêu nhất mạch. Lộc Yêu vẫn kiên quyết cho rằng, một ngày nào đó, sẽ có Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng mới xuất hiện, làm rạng danh Linh Tê Lộc Yêu cao quý. Đáng tiếc, trong lịch sử vẫn chỉ có một vị Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng.

Cũng do đó, vật đấu giá này càng thêm trân quý. Nó không chỉ là huyết mạch đơn giản, mà còn là huyết dịch truyền thừa từ một vị Đại Yêu Hoàng. Đối với Lộc Yêu nhất mạch, điều này có ý nghĩa rất trọng đại, siêu việt hơn tất cả.

Vì cái gì phần huyết dịch này được mang đến thành Gia Lý? Hiển nhiên là có ý tứ sâu xa, bởi vì phụ cận thành Gia Lý chính là căn cứ Lộc Yêu nhất mạch. Không còn Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng tồn tại, Lộc Yêu nhất mạch có thực lực yếu kém sẽ không cách nào tiến vào chủ thành. Còn Vương tộc của bọn nó, Hoàng Kim Lộc nhất tộc và Linh Tê Lộc Yêu nhất tộc đều sinh hoạt ở trong thành Gia Lý.

Lộc tộc bản thân sức chiến đấu không có gì đặc biệt, nhưng là một chủng tộc hiếm hoi am hiểu tổ chức quản lý, điều này có nghĩa là có tiền!

Lộc tộc có giao hảo rất tốt với Khổng Tước Yêu tộc, được Khổng Tước Yêu Vương che chở. Dù thành Gia Lý không nằm ở trung tâm, nhưng nói về độ giàu có thì không kém các chủ thành khác, công lao rất lớn này thuộc về Lộc Yêu nhất mạch.

Tổ đình đem phần huyết dịch của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng đến đây đấu giá, mục đích rõ ràng là muốn kiếm một số lớn tài phú từ Lộc tộc. Đây là một dương mưu, mà còn là dương mưu mà Lộc tộc không cách nào cự tuyệt.

Dù lấy được Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng huyết mạch, cũng rất khó đem truyền thừa xuống, nhưng tối thiểu còn có một cơ hội. Lộc Yêu nhất mạch thật sự rất khát vọng có được Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng thứ hai. Cho nên, phần đấu giá này bọn nó nhất định phải đạt được.

Hoàng Kim Lộc yêu cùng Linh Tê Lộc Yêu đều rất mạnh, cũng rất giàu có, bọn nó cũng hy vọng phần huyết dịch này có thể làm cho bổn tộc xuất hiện Đại Yêu Hoàng. Linh Tê Lộc Yêu có khả năng cao hơn, nhưng Hoàng Kim Lộc Yêu là Vương tộc, cũng không phải là không có cơ hội tiến hoá. Thậm chí có tin nói rằng Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng là con lai giữa Hoàng Kim Lộc Yêu là Linh Tê Lộc Yêu, cho nên mới có thể biến dị tiến hoá.

Cạnh tranh bắt đầu, cơ hồ là lập tức tiến vào cục diện giằng co, giá cả cũng tăng lên một cách chóng mặt.

Phòng lớn nhất Đấu Thú Tràng.

Trên ghế chủ vị là một nam tử diện mạo cũng không tính là đặc biệt, chỉ có thể dùng từ bình thường để hình dung, dáng người cũng không cao. Nhìn qua là một nam tử nhân loại bình thường.

Bên người hắn hầu như đều là tuấn nam mỹ nữ. Nhưng trên người có một loại khí chất đặc biệt. Toàn thân hắn nhìn như thực như ảo, làm cho người khác có cảm giác không chân thực.

Lúc này cạnh tranh đã bắt đầu rồi. Nhìn giá cả tiếp tục tăng cao, nam tử không khỏi nhíu chặt lông mày.

Nếu như Đường Tam ở đây, hắn nhất định sẽ phát hiện, ngồi sát bên người nam tử này chính là người hắn hằng nhớ thương kia.

Mỹ công tử rất trầm tĩnh, tựa hồ ngoại giới đều không có quan hệ với nàng.

Uông Ngôn ngồi bên kia, ánh mắt ngẫu nhiên sẽ lướt Mỹ công tử một cái, nhưng rõ ràng trong mắt nó có chút phức tạp.

Không sai, ngồi tại ghế chủ vị chính là đương nhiệm thành chủ thành Gia Lý, tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, Khổng Tước Đại Yêu Vương.

"Tổ đình ngại chúng ta phát triển quá tốt sao? Mang đến cho ta một kế hoạch rút củi đáy nồi như vậy." Thanh âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương rõ ràng mang theo nộ khí.

Thành Gia Lý phát triển không ngừng là có quan hệ mật thiết với Lộc Yêu nhất mạch, nhất là phương diện kinh tế, thành Gia Lý những năm gần đây ngày càng giàu có. Mà phần Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng huyết dịch được mang đến đây đấu giá, là quyết định của tổ đình, là ý của các Đại Yêu Hoàng. Dù là hắn cũng không có quyền ngăn cản. Lần này hộ tống Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng huyết dịch tới đây là hai vị cùng giai với hắn, tất nhiên là có ý muốn theo dõi.

Cảm thụ được lửa giận của Khổng Tước Đại Yêu Vương, mọi người xung quanh cũng không dám mở miệng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương híp mắt lại, không biết đang suy tư điều gì. Sau một khắc, ánh mắt nó đột nhiên chuyển hướng sang Mỹ công tử ngồi bên cạnh.

"Tiểu Mỹ, ngươi thấy thế nào?" Đối với tiểu nữ nhi này, hắn không đối xử với nàng như phụ thuộc nhân loại, khi nhìn nàng, ánh mắt rõ ràng nhu hoà hơn nhiều.

Mỹ công tử lúc này mới ngẩng đầu, nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, "Tộc ta vô Hoàng, tân Hoàng vô thành (*)."

(*) Tộc ta vô Hoàng, tân Hoàng vô thành: ý chỉ Khổng Tước Yêu tộc không có Đại Yêu Hoàng, và vừa có một Đại Yêu Hoàng mới xuất hiện, nhưng không làm chủ một thành thị nào. Câu này sẽ được tác giả giới thiệu rõ hơn ở trong các chương sau.

Chương 209: Tính toán?

Tám chữ đơn giản nhưng làm thân hình Khổng Tước Đại Yêu Vương rung động một lát. Ở đây có rất nhiều Khổng Tước Yêu tộc mang theo ánh mắt kinh hãi nhìn về phía thiếu chủ có huyết mạch nhân loại này.

"Trở về." Khổng Tước Đại Yêu Vương đột nhiên đứng lên, trong nháy mắt tiếp theo, ngân quang lập loè, hắn đã biến mất.

Mỹ công tử cũng đứng lên, tựa hồ tám chữ long trời lở đất kia cũng không phải do nàng nói. Nàng trực tiếp đi ra ngoài.

Ánh mắt Uông Ngôn mờ mịt, cũng không hiểu tám chữ kia có ý gì. Nhất định phải tìm mẫu thân hỏi một chút, ở nơi công khai này, với quy tắc của Khổng Tước Yêu tộc, nữ nhân không thể ở đây.

Mà lúc này, cạnh tranh bên ngoài đã đến hồi gay gấn.

Nơi cạnh tranh cũng chỉ đến từ ba phòng.

"Năm nghìn vạn! Năm nghìn vạn Thiên Vũ tệ!" Thanh âm của Nguyên Nhân Tâm đã có chút run rẩy.

Năm nghìn vạn Thiên Vũ tệ, con số này tương đương với toàn bộ tiền thu được trong một năm của thành chủ rồi, thậm chí không phải chủ thành nào cũng có tài phú như vậy.

"Năm nghìn một trăm vạn!" Một âm thanh hùng hậu vang lên.

"Năm nghìn ..." Khi một thanh âm khác đang định vang lên thì đột nhiên dừng lại, không tiếp tục nói nữa.

"Phòng khách quý số sáu, xin hỏi các ngươi báo giá là bao nhiêu a?" Nguyên Nhân Tâm vội vàng truy vấn.

"Chúng ta ... rời khỏi." Sau khi ngưng trệ một hồi, thanh âm có chút khàn khàn vang lên.

Lúc này bên trong phòng số sáu có vài tên lão giả đang đứng cung kính, mà trước mặt bọn họ là một nam tử không có gì đặc biệt, giống như một nhân loại bình thường.

Ánh mắt của nam nhân đảo qua bọn họ, yên lặng gật nhẹ đầu. Sau một khắc, làm quang lập loè, hắn đã xuất hiện trong một gian phòng khác.

Đồng dạng là một đám những nam tử có sừng dài trên đầu, sừng của bọn họ mang theo màu vàng nhạt, lúc này đang do dự báo giá như thế nào, thì thấy nam tử kia xuất hiện.

Một gã Hoàng Kim Lộc Yêu lão giả trong đầu nổi lên một tràng cảnh, sau một khắc, vẻ mặt kích động dần rút lui, nó cũng gật đầu, cao giọng nói: "Chúng ta cũng rời khỏi."

Lam quang lại loé lên, thân ảnh kia lại biến mất.

"Năm nghìn một trăm vạn, có ai ... trả giá cao hơn không?" Nguyên Nhân Tâm có chút kinh ngạc hỏi.

Ba căn phòng cạnh tranh lúc trước, phân biệt theo thứ tự là số ba,

số sáu và số tám. Lúc này số sáu và số tám đột nhiên rút lui, làm cho chỉ còn phòng số ba vừa ra giá năm nghìn một trăm vạn Thiên Vũ tệ.

"Đây là huyết mạch của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng, không có gì trân quý hơn nó." Đầu óc Nguyên Nhân Tâm trống rỗng, nàng theo bản năng thốt ra những lời này. Trong chớp mắt, đồng tử trong đôi mắt nàng đã dựng ngược, nhìn kỹ sẽ thấy nàng dường như đã mất hồn.

Nhưng mà, hai phòng số sáu và số tám vẫn như trước không có bất kỳ âm thanh nào truyền ra.

Toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ. Tất cả mọi người đều đang đợi khoảnh khắc cuối cùng này.

"Bỏ lỡ cơ hội lần này sẽ không còn cơ hội sở hữu Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng huyết mạch. Thỉnh chư vị suy nghĩ cẩn thận." Nguyên Nhân Tâm nói.

Nhưng phòng số sáu và số tám vẫn yên lặng, không có báo giá.

Năm nghìn một trăm vạn Thiên Vũ tệ, giá tiền này, từ khoảnh khắc này đã trở thành vĩnh hằng.

Trên khán đài, Trương Hạo Hiên cũng không khỏi có chút kinh ngạc. Vừa rồi ba bên còn rất hăng hái, không bên nào nhượng bộ, mới làm cho giá cả tăng cao như vậy. Nhưng đột nhiên hai bên từ bỏ, thật sự là có chút quỷ dị.

"Tiểu Đường, ngươi thấy thế nào? Sao hai phòng kia lại không báo giá?" Trương Hạo Hiên hỏi Đường Tam.

"Dường như là đang tính kế phòng số ba." Đường Tam cau mày lại, cũng có chút nghi hoặc.

Mọi người đều cảm nhận được ba bên đều muốn có được phần huyết dịch này, trong đó tất nhiên có Lộc Yêu nhất mạch. Nhưng Lộc Yêu nhất mạch có nhiều tiền vậy sao?

Linh quang trong đầu chợt loé, trong ba phòng có người cố ý nâng cao giá, chính là số sáu và số tám. Lúc này số sáu và số tám đồng thời rút lui, rõ ràng là cố ý gài bẫy số ba. Chỉ là trong hai bên, bên nào là Lộc Yêu nhất mạch đây? Điều này cũng không dễ đoán.

Cạnh tranh rơi vào trạng thái đình trệ, Nguyên Nhân Tâm cũng không có tiếp tục đấu giá, mà là ngơ ngác đứng tại chỗ.

Đúng lúc này, có tiếng hừ lạnh vang lên.

Nguyên Nhân Tâm rùng mình một cái, dường như đã hồi hồn, theo bản năng nói: "Năm nghìn một trăm vạn lần thứ nhất, năm nghìn một trăm vạn lần thứ hai, năm nghìn một trăm vạn lần thứ ba. Thành giao!"

Giải quyết dứt khoát tuyên bố đấu giá kết thúc. Trong chốc lát, toàn trường sôi trào.

Năm nghìn một trăm vạn lần Thiên Vũ tệ, trong lịch sử Yêu Tinh Đại Lục chính là cao nhất. Mà giá tiền này, chỉ sợ rất lâu về sau cũng không thể phá.

Đường Tam cùng Trương Hạo Hiên đứng lên, mục đích hôm nay của bọn họ cơ bản đã đạt được, nhất là với Đường Tam. Bây giờ là lúc đi lấy đồ vật.

Nhưng Đường Tam vẫn cảm thấy khác thường, sự tình đấu giá Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng không đơn giản như vậy. Bầu không khí quỷ dị kia làm cho cả Đấu Thú Tràng đều có cảm giác bị đè nén.

Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng huyết dịch được đưa xuống, Đường Tam nhìn về phía đó một cái. Nói thật, Đường Tam rất có hứng thú với phần huyết dịch này, dù sao cũng là đỉnh cấp huyết mạch, hơn nữa còn có thể khống chế bảy đại nguyên tố. Nếu phần huyết mạch này trong tay hắn, hắn có thể làm được rất nhiều chuyện.

Đương nhiên, đây là điều hắn không thể ngấp nghé, bởi vì không biết có bao nhiêu cường giả Thần cấp đang nhìn chằm chằm vào nó.

Quả thực là đáng tiếc, nếu như mình có thể khôi phục được tu vi Thần cấp, như vậy, mình có thể thử nghiệm một chút, xem có thể lấy được phần huyết dịch này không.

Giao hàng rất thuận lợi, nhưng mà, trong những đồ vật này, vấn đề lớn nhất là mười tám thiếu nữ Hồng Hồ tộc.

Làm sao có thể để các nàng công khai đi theo họ? Đây cũng quá dễ gây chú ý rồi!

Đem các vật đấu giá khác thu vào trong túi trữ vật, sau khi trả tiền, còn thừa hơn ba trăm nguyên tố tệ.

"Ngươi về trước đi, những cô nương này giao cho ta, ta trước tiên sẽ sắp xếp cho các nàng. Ngươi quay về học viện chờ ta." Trương Hạo Hiên nói với Đường Tam.

Trong lòng hắn, hiện tại tầm quan trọng của Đường Tam là cao nhất, trước tiên cần để hắn quay về học viện an toàn.

"Được." Đường Tam đáp một tiếng, cũng không ở lâu, tiếp tục mang theo mặt nạ rời khỏi Đấu Thú Tràng.

Bầu không khí đè ép ở Đấu Thú Tràng làm cho hắn không thoải mái, đây là giằng co giữa các cường giả Thần cấp. Hắn cũng không hy vọng mình bị cường giả Thần cấp phát hiện, an toàn phải được ưu tiên hàng đầu.

Sau khi rời khỏi Đấu Thú Tràng, cảm giác đè ép kia giảm đi nhiều, Đường Tam cũng thở phào nhẹ nhõm. Thiên Hồ Chi Nhãn không truyền cho hắn cảm giác nguy hiểm, hắn liền xuyên qua ngõ hẻm, tăng tốc độ quay về học viện Cứu Thục.

Khi tới phụ cận học viện Gia Lý, một thân ảnh đã hấp dẫn sự chú ý của hắn. Đường Tam tháo mặt nạ xuống, y phục cũng đổi thành quần áo làm công ở học viện Gia Lý, nhìn qua rất bình thường. Tuy nhiên khi nhìn thấy bóng hình quen thuộc kia, hắn vẫn dừng lại.

"Thật là ngươi!" Thanh âm dễ nghe vang lên, người nọ cũng quay đầu lại, không phải là Mỹ công tử đã lâu không gặp sao.

Đường Tam sửng sốt nói, "Ngươi đang nói gì vậy?"

Mỹ công tử thản nhiên nói: "Ta đã đi theo ngươi trở về, không phải giả vờ."

Chương 210: Thiên Hoả Tinh Thiết Phá Thiên Chuỳ

Khoé miệng Đường Tam co giật một lát, hắn không cảm giác được có người theo dõi mình, mà Mỹ công tử cũng không có ác ý, cho nên Linh Tê Thiên Nhãn không có báo trước. Vậy mà mình cứ bị theo dõi như vậy ...

"Ngươi cũng ở đó?" Đường Tam hỏi.

"Ừ." Mỹ công tử gật đầu.

"Mười tám phụ thuộc nhân loại là ngươi đấu giá, hay là do người khác?" Mỹ công tử hỏi hắn.

Đường Tam không chút do dự bán rẻ lão sư, "Là trấn trưởng lão sư. Nếu có thể thì vẫn nên cứu a."

"Ngươi chiến thắng Cự Ngao Ma Hạt, đã vượt quá dự liệu của ta." Mỹ công tử chậm rãi đi đến trước mặt Đường Tam. Nàng lớn tuổi hơn hắn, hơn nữa nữ sinh trổ mã sớm, cho nên, hiện tại nàng cao hơn Đường Tam khi không nguỵ trang.

"Ân." Đã bị nhận ra, không thừa nhận cũng không có ý nghĩa gì.

"Ngươi mười một tuổi?" Mỹ công tử hỏi.

"Cũng gần đến rồi." Đường Tam gật gật đầu.

"Ngươi có tư cách làm người hầu của ta. Về sau ở trong học viện, tuỳ thời chờ mệnh lệnh của ta, hiểu chưa? Ta là Lam cấp, mệnh lệnh của ta ở thành Gia Lý bên này là ưu tiên hàng đầu."

"Ân, Mỹ tỷ." Đường Tam không chút do dự đáp ứng. Làm người hầu của nàng chẳng phải sẽ có cơ hội tiếp cận nàng sao. Thật tốt a! Hôm nay trước khi tới hội đấu giá đã dùng Thiên Hồ Chi Nhãn tăng thêm vận khí, từ vận may này, có phải hay không Thiên Hồ Chi Nhãn đã tiến hoá?

"Tốt, cứ như vậy đi." Mỹ công tử liếc mắt nhìn hắn, sau đó thân hình loé lên rồi biến mất.

Trong không khí còn lưu lại hương thơm của nàng, Đường Tam nở nụ cười thật tươi, ngày hôm nay thật đẹp a!

Trở về học viện Cứu Thục, hắn trực tiếp trở lại phòng của mình, đóng kỹ cửa phòng.

Hắn muốn xem lại thu hoạch lần này.

Mười tám thiếu nữ Hồng Hồ tộc không nói tới, cứu các nàng là trách nhiệm với nhân loại. Mười tám thiếu nữ này đều có huyết mạch Hồng Hồ tộc, tuy rằng không mạnh, nhưng từ Nguyên Nhân Tâm có thể thấy, năng lực thiên phú rất không tầm thường. Tương lai nếu như có thể tăng lên huyết mạch của các nàng, ở trong tổ chức Cứu Thục các nàng cũng coi như yên ổn.

Càng làm cho Đường Tam vui mừng là ba kiện vật đấu giá. Tử Dương quả không cần nói, đó là vật quan trọng cho sự phát triển của toàn đội.

Hắn kỳ thật đã sớm có thể đột phá Thất giai.

Hiện tại hắn đã có thực lực Thất giai, nhưng vẫn chưa chân chính hoàn thành đột phá, chính là hy vọng các năng lực khác của mình có thể cùng đột phá.

Trước mắt, Linh Tê Thiên Nhãn muốn lên đến Lục giai đỉnh phong là chuyện quá khó khăn. Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến hai năng lực này đều có cơ hội, chỉ cần Trình Tử Chanh cùng Cố Lý tăng lên Lục giai là được.

Lam Ngân Hoàng cùng Phong Hổ biến không có vấn đề gì, vẫn là Lục giai đỉnh phong như cũ. Về phần Thiểm Báo biến, tăng lên Lục giai cũng không khó. Với tu vi hiện tại, tìm một Lục giai Thiểm Báo để tăng lên cũng là chuyện dễ dàng.

Vấn đề lớn nhất chính là Thiên Hồ Chi Nhãn. Thân thể của hắn được tẩm bổ nên sức chịu đựng tăng lên, nhiều nhất ba tháng nữa là hắn có đầy đủ khí lực để đột phá Thất giai. Hiện tại đột phá cũng không sao, nhưng còn phải chờ Trình Tử Chanh cùng Cố Lý, cũng không cần vội.

Linh Tê Thiên Nhãn khá phiền toái, dù Độc Bạch có ăn nhiều Tử Dương quả cũng chỉ tăng lên được thêm một giai, nếu muốn tăng thêm hai giai gần như là không thể. Tử Dương quả dù tốt, Tinh Thần Lực tăng nhiều nhưng huyết mạch Thiên Hồ mỏng manh vẫn là nan đề.

Nghĩ tới đây hắn không khỏi nhớ tới hội đấu giá, nếu có Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng huyết dịch ...

Đương nhiên đây cũng chỉ là tưởng tượng, Thiên Hồ tộc cho tới bây giờ vẫn không có rời tổ đình, chính là tồn tại trọng yếu nhất ở

Thiên Vũ Đế Quốc, được tất cả các Đại Yêu Hoàng che chở. Dù có là cường giả Đại Yêu Hoàng cũng không thể động thủ với nó. Thực lực có mạnh nhưng chỉ cần có ý nghĩ đe doạ trong đầu chỉ sợ sẽ bị vị diện này phát hiện, thậm chí là chèn ép.

Khó khăn nhất vẫn là Thiên Hồ Biến a! Nhưng càng sử dụng Thiên Hồ Chi Nhãn, Đường Tam càng hiểu rõ Thiên Hồ Chi Nhãn trọng yếu cỡ nào.

Người ta nói vận khí cũng là một phần thực lực, nếu có thể khống chế vận khí, đây là chuyện tuyệt vời như thế nào chứ, ít nhất có thể làm thực lực bản thân tăng lên gấp đôi. Đúng vậy, chính là gấp đôi.

Tạm thời bỏ qua nó, chờ khi các Yêu Thần biến khác tăng lên Lục giai hắn sẽ tiến hành đột phá. Lên đến Thất giai, năng lực của mình sẽ một lần biến chất. Tất cả Yêu Thần biến đều hướng về Thất giai, chồng chéo lên nhau nên tác dụng sẽ càng lớn. Đến lúc đó, chính mình thật sự có thể cùng cường giả Cửu giai đối kháng, cuối cùng cũng có năng lực bảo vệ mình rồi.

Đường Tam lấy phá thiên chuỳ và Hoàng Kim Mộc ra.

Phá thiên chuỳ rất nóng, nhưng không đến mức bỏng tay, toàn thân tản ra màu đỏ sậm thoắt ẩn thoắt hiện, phía trên khắc rõ pháp trận Đường Tam coi là quá đơn giản.

Hắn ước chừng chuôi phá thiên chuỳ này nặng khoảng ba mươi cân. Đây chính là Thiên Hoả Tinh Thiết a!

Ba mươi cân Thiên Hoả Tinh Thiết, ở thần giới bên kia là một lượng tài phú cực lớn. Tài liệu này thực sự có thể chế tạo Thần Khí.

Nhìn Thiên Hoả Tinh Thiết, Đường Tam không khỏi cảm thán một

tiếng, "May mắn là ngươi rơi vào tay ra, nếu không, ngươi cũng chỉ vô dụng. Nhưng với thực lực hiện tại, ta chỉ có thể luyện chế ngươi đơn giản. Chờ đến khi ta đột phá Thần cấp mới có thể luyện chế ngươi thành Thần Khí."

Ba mươi cân Thiên Hoả Tinh Thiết, tinh luyện tốt sẽ tạo ra Thần Khí cường đại. Nhưng Thiên Hoả Tinh Thiết rất khó chế tạo, với thực lực hiện tại hắn không đủ năng lực để chế tạo nó.

Thiên Hoả Tinh Thiết vô cùng cứng, không thể dựa vào rèn để luyện chế, không có bất kỳ hoả diễm nào có thể làm mềm nó. Luyện chế nó, chỉ có một phương pháp, tâm luyện. Dùng Thần Thức tôi luyện mới có khả năng.

Tuy rằng hiện tại Đường Tam cũng có Thần Thức, nhưng nó quá trân quý, không thể dùng nó để luyện chế kim loại.

Nhưng không luyện chế không có nghĩa là không thể cải thiện. Hắn có đủ khả năng để cải thiện pháp trận được khắc trên đó, làm nó thể hiện một ít đặc tính vốn có.

Phá thiên chuỳ đối với Đường Tam không chỉ là vũ khí, mà còn có thể dùng làm chuỳ rèn. Không có gì thích hợp hơn Thiên Hoả Tinh Thiết để làm chuỳ rèn, mặc dù cũng có chút phung phí của trời. Bất kỳ kim loại nào trước mặt nó đều bị mềm hoá, trừ Thần Khí có Thần Thức gia trì.

Mà phương thức kích phát Thiên Hoả cũng không khó, nhưng Đường Tam có thể đoán được, Yêu Quái Tộc hiển nhiên không thể kích phát thành công.

Kích phát nhiệt độ bên trong Thiên Hoả Tinh Thiết cần tinh thần tẩy lể, dùng Tinh Thần Lực cọ rửa Thiên Hoả Tinh Thiết, dẫn nó từ

trong đi ra ngoài.

Loại dẫn động này không phải là nhen nhóm, mà là một phần bên trong Thiên Hoả Tinh Thiết bị kích thích dẫn đến quá trình biến chất. Loại biến chất này là nghịch đảo, khi Tinh Thần Lực không đủ, Thiên Hoả Tinh Thiết giống như thiếu chất xúc tác, chỉ thể hiện đặc tính ở bề ngoài. Nhưng khi Tinh Thần Lực đủ mạnh mẽ, nó sẽ bộc phát ra nhiệt độ cao phi thường đáng sợ.

Không hề nghi ngờ, thanh chuỳ này không chỉ là vũ khí, mà còn là chuỳ rèn tốt nhất đối với Đường Tam. Có nó, chỉ cần một nơi thích hợp, hắn cũng không cần phải đến lò rèn (*). Bất luận kim loại nào cũng phải thuần phục Thiên Hoả Tinh Thiết. Việc Đường Tam phải làm bây giờ chính là dùng Tinh Thần Lực khống chế đuôi phá thiên chuỳ này.

(*) Khi rèn cần nung kim loại để dễ rèn hơn, do đó cần thực hiện ở nơi có nhiệt độ cao, ví dụ như lò rèn. Ở đây ý nói thanh phá thiên chuỳ này bản thân đã có nhiệt độ cao rồi, chỉ cần dùng nó thì không cần tới nơi có nhiệt độ cao như lò rèn nữa.

Trong tương lai khi Tinh Thần Lực của hắn tăng tới Thần cấp, có thể tâm luyện Thiên Hoả Tinh Thiết thì thanh phá thiên chuỳ này sẽ thoát thai hoán cốt, chính thức trở thành Thần Khí. Một khối Thiên Hoả Tinh Thiết lớn như vậy, Đường Tam kiếp trước cũng chưa từng nhìn thấy. Có thể thu được đồ vật này không thể nói là không khó khăn. Đường Tam rất hoài nghi, hội đấu giá thường xuyên thu được những thứ tốt, mà những đồ vật này đến từ những chủng tộc không quen thuộc ở Yêu Tinh Đại Lục.

Chương 211: Thần Khí mới có đặc tính

Đường Tam ngưng tụ Tinh Thần Lực, chậm rãi rót vào bên trong phá thiên chuỳ, lập tức, hắn cảm thấy như đi vào trong suối nước nóng, cảm giác ấm nóng ôm trọn toàn bộ Tinh Thần Lực, cũng có cảm giác muốn bùng nổ.

Đây là một đặc tính của Thiên Hoả Tinh Thiết, nó đối với vật gì cũng có tính nóng cháy siêu cường, nhưng với Tinh Thần Lực lại có tác dụng ôn dưỡng, cũng bị Tinh Thần Lực chi phối.

Cảm giác ấm nóng dần trở nên nóng hổi, nhưng không đến mức nóng cháy. Đường Tam yên lặng cảm thụ Tinh Thần Lực biến hoá, cũng kiên trì rót nó vào trong phá thiên chuỳ.

Lần đầu tiên Thiên Hoả Tinh Thiết cùng tinh thần giao hoà cần một thời gian rất dài, Đường Tam đoán chừng, ít nhất cần ba ngày thời gian mới có thể hoàn thành. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc không phát hiện được huyền bí của Thiên Hoả Tinh Thiết.

Có lẽ bọn nó đã từng dùng Tinh Thần Lực đi thăm dò, nhưng tuyệt đối không duy trì trong một thời gian dài như vậy. Dù có Thần Thức cũng cần mất thời gian dài, Thiên Hoả Tinh Thiết càng lớn thì thời gian càng lâu.

Có thể đem Thiên Hoả Tinh Thiết tố hình, có lẽ Đoán Tạo Sư bên Yêu Quái Tộc đã mất rất nhiều công sức, cũng không biết chúng nó

làm như thế nào. Mà việc Đường Tam cần làm, chính là không ngừng rót Tinh Thần Lực vào phá thiên chuỳ, chỉ cần hoàn thành lần đầu tiên giao hoà tinh thần, khối Thiên Hoả Tinh Thiết này đã nhận hắn làm chủ, tương lai dù rơi vào tay người khác cũng không có khả năng bị sử dụng. Đây cũng là chỗ quý hiếm của Thiên Hoả Tinh Thiết. Một khối Thiên Hoả Tinh Thiết được Tinh Thần Lực thấm qua, như vậy chỉ có chủ nhân mới sử dụng được, nếu như chủ nhân bỏ mình, Thiên Hoả Tinh Thiết cũng bị phế đi.

Hiện tại, Tinh Thần Lực của Đường Tam đã hoàn toàn hoá lỏng, dùng nó ôn dưỡng Thiên Hoả Tinh Thiết ba ngày liên tục cũng không có vấn đề gì, đây cũng là một cơ hội để hắn tinh luyện Tinh Thần Lực, vô cùng có lợi. Chờ đến khi hắn có thể tâm luyện, khối Thiên Hoả Tinh Thiết này sẽ mang cho hắn tác dụng thật lớn.

Tay cầm phá thiên chuỳ, Đường Tam ngồi khoanh chân trên giường, yên lặng rót vào Tinh Thần Lực, cảm thụ hết thảy biến hoá của Thiên Hoả Tinh Thiết, dần dần, hắn đã tiến vào trạng thái nhập định.

Không biết qua bao lâu, khi hắn tỉnh lại, phát hiện trong phòng có thêm một người. Đường Tam trong lòng không khỏi kinh ngạc, với độ nhạy cảm của hắn, quả thực không phát hiện ra vị này đến lúc nào.

Nhưng mà sau đó hắn đã hiểu vì sao. Lúc này Tinh Thần Chi Hải của hắn rất ấm áp, nguyên bản là màu vàng nay đã thêm một tầng đỏ, Tinh Thần Lực hoá lỏng không ngừng chảy xuôi, rót vào trong phá thiên chuỳ, sau đó lại từ phá thiên chuỳ trở lại bên trong Tinh Thần Chi Hải.

Hơn nữa phá thiên chuỳ còn cùng nhịp thở với hắn. Khi hắn hít vào, hào quang màu đỏ thu liễm lại, khi hắn thở ra, phá thiên chuỳ lại

trở nên sáng ngời, vô cùng kỳ dị.

Càng làm cho Đường Tam kinh hỉ là, dưới tình huống cường độ không giảm xuống, thể tích Tinh Thần Lực đã nhỏ lại khoảng một phần ba, có nghĩa là, Tinh Thần Lực của hắn ngày càng áp súc, Tinh Thần Chi Hải có thể dung nạp càng nhiều Tinh Thần Lực hơn nữa, đây tuyệt đối là chuyện vô cùng tốt a! Hắn cũng không nghĩ tới ở số lượng đủ, Thiên Hoả Tinh Thiết ôn dưỡng lại Tinh Thần Lực. Hơn nữa, hắn cảm nhận được điểm Thần Thức kia đã mạnh hơn một phần.

"Lão sư." Đường Tam nhìn Trương Hạo Hiên đang ngồi cạnh bàn minh tưởng.

Trương Hạo Hiên liền mở mắt ra nhìn hắn, dường như đã trút được gánh nặng, "Ngươi cuối cùng cũng tỉnh lại, ta thực sự sợ ngươi xảy ra chuyện."

Đường Tam kinh ngạc nói, "Ta minh tưởng bao lâu rồi?"

Trương Hạo Hiên cười trừ, "Bảy ngày rồi."

"Bảy ngày?" Đường Tam chấn động, hắn vốn nghĩ, nhiều nhất ba ngày có thể cùng Thiên Hoả Tinh Thiết tinh thần tẩy lễ, hơn nữa, quá trình này không ảnh hưởng đến hắn, chỉ có Thiên Hoả Tinh Thiết biến hoá. Lại không nghĩ một lần minh tưởng lại qua thời gian dài như vậy.

"Khi ta quay lại tìm ngươi liền thấy ngươi đã tiến nhập minh tưởng sâu, sợ người khác quấy rầy ngươi nên ta ở lại hộ pháp, không nghĩ tới một lần là mất bảy ngày. Cái chuỳ trong tay ngươi có phải có đặc tính gì hay không. Lúc bắt đầu ta không có cảm giác gì, nhưng càng về sau, ta thấy nó giống như đã trở thành một bộ phận thân

thể của ngươi, hào quang cũng vận động cùng nhịp thở của ngươi."

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Khối kim loại này vô cùng kỳ lạ, khi đấu giá nó, ta chủ yếu nhìn trúng đặc tính của nó, nghĩ rằng sau khi cải tạo sẽ tạo được một thanh chuỳ rèn rất tốt. Nhưng hiện tại xem ra, không có đơn giản như vậy, nó có tác dụng ôn dưỡng Tinh Thần Lực, Tinh Thần Lực của ta rõ ràng được tinh lọc và tăng trưởng."

"Kim loại ôn dưỡng Tinh Thần Lực?" Trương Hạo Hiên không thể tin được, "Cho ta xem một chút."

Đường Tam nghe vậy liền đưa phá thiên chuỳ cho hắn. Chuỳ vừa rời tay, Đường Tam lập tức cảm nhận được nó truyền đến một cảm giác uỷ khuất, tâm tình? Khối kim loại này đã sinh ra tâm tình? Điều này hiển nhiên là có quan hệ với bảy ngày tinh thần tẩy lễ kia.

Phá thiên chuỳ rơi vào tay Trương Hạo Hiên, mặt hắn lập tức trầm xuống, ngay sau đó, cảm giác nóng cháy truyền đến, nóng tới nỗi làm hắn thiếu chút nữa buông tay. Phải biết rằng, Yêu Thần biến của hắn có thuộc tính Hoả, khả năng kháng hoả của hắn rất mạnh.

Trương Hạo Hiên phải huy động huyết mạch chi lực mới miễn cưỡng cầm chắc, hắn nhìn lại Đường Tam, vẻ mặt kinh ngạc. Phá thiên chuỳ trong tay Đường Tam, hắn không có cảm giác được nhiệt độ như vậy.

Trương Hạo Hiên thử rót Tinh Thần Lực vào trong chuỳ nhưng không được, Tinh Thần Lực của hắn không cách nào thấm vào trong phá thiên chuỳ, vừa tiếp xúc đã bị bắn ngược trở lại. Phá thiên chuỳ giống như chuỳ rèn bị nung đỏ, toả ra nhiệt độ rất cao, làm toàn thân Trương Hạo Hiên nhiễm một tầng ánh sáng đỏ, ngay cả Tinh Thần Lực dường như cũng bị đốt cháy.

Hắn vội buông lỏng tay, phá thiên chuỳ trượt xuống đất, Đường Tam vung tay phải lên, dùng Khống Hạc Cầm Long bắt được chuỳ rèn vào tay mình. Cũng thật kỳ quái, khi phá thiên chuỳ rơi vào tay hắn, màu đỏ phía trên lập tức thu liễm, quay trở lại hình dáng ngăm đen.

"Có thể nhận chủ? Không phải chỉ có Thần Khí mới có đặc tính này hay sao?" Trương Hạo Hiên rung động, nhìn Đường Tam với vẻ không thể tưởng tượng được.

Đúng vậy, trong nhận thức của hắn, chỉ có Thần Khí mới có thể nhận chủ. Chuôi phá thiên chuỳ này trong tay hắn và tay Đường Tam hoàn toàn khác nhau, đây chính là đặc tính nhận chủ. Ngần đấy nguyên tố tệ mua được một Thần Khí?

Đường Tam cảm thụ biến hoá của phá thiên chuỳ, trở lại trong tay hắn, phá thiên chuỳ truyền đến một tâm tình vui mừng, giống như hài tử chạy về với phụ thân.

Đặc tính của Thiên Hoả Tinh Thiết so với trong tưởng tượng của mình còn mạnh hơn a! Thiên Hoả Tinh Thiết mà Đường Tam thấy ở kiếp trước đã nhận chủ, hoặc có thể tích rất nhỏ, có chênh lệch rất lớn với khối này. Một đại khối như vậy, qủa thực là đồ tốt a!

Tinh thần tẩy lễ làm hắn có thể điều động một phần uy năng của Thiên Hoả Tinh Thiết rồi. Sau đó hắn muốn cải thiện pháp trận được khắc ở trên kia, nhưng việc này khá khó, cần Tinh Thần Lực từng chút từng chút chỉnh sửa lại. Chuôi phá thiên chuỳ này, ngoài thiên hoả được hắn tạm thời kích phát, cũng chỉ có đặc tính nát tan.

"Không thể nói là Thần Khí, nhưng đúng là rất kỳ diệu, Tinh Thần Lực của ta dường như tương liên với nó." Đường Tam nói.

Trương Hạo Hiên nhìn hắn có chút quái dị, chẳng lẽ tiểu tử này là thiên tử trong truyền thuyết hay sao. Vì cái gì từ khi hắn tới đây vẫn đang nhanh chóng tiến bộ. Lúc này mới bao lâu mà hắn cũng đã tiến bộ vượt bậc như vậy.

Chương 212: Phân phối Tử Dương quả

"Ta đã xin nghỉ cho ngươi bên học viện Gia Lý, ngươi còn muốn tiếp tục đến đó sao?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam vội vàng gật đầu, nói: "Đương nhiên muốn đi. Bên kia ta có thể quan sát được không ít thứ tốt."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Vậy ngươi đi đi, chú ý an toàn. Ngươi tỉnh lại là tốt rồi, ta trở về nghỉ ngơi, ngươi tự mình điều chỉnh thời gian đi."

Từ khi đến học viện Gia Lý làm công, Đường Tam rất ít khi tham gia học ở học viện Cứu Thục. Điều này Trương Hạo Hiên cũng yểm hộ cho hắn, trên thực tế, Đường Tam cũng không cần phần dạy học này.

Đường Tam nói: "Lão sư, người phân Tử Dương quả cho mọi người đi."

"Hả? Ngươi không phải mua cho mình sao?" Trương Hạo Hiên kinh ngạc nói.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Để lại cho ta ba quả là được rồi. Còn lại phân cho Độc Bạch sư huynh, Cố Lý sư huynh, Chanh tử sư tỷ cùng Đại sư huynh a. Thiên tài địa bảo như vậy, ăn nhiều hiệu quả sẽ giảm xuống. Hơn nữa bọn họ cần nó hơn ta, nhất là Độc Bạch sư huynh. Gần đây Tinh Thần Lực của hắn tiến bộ không tệ, nếu như

có thể tiếp tục tăng lên, nói không chừng bình cảnh huyết mạch sẽ bị phá vỡ, hắn có khả năng tiến giai."

Trương Hạo Hiên hai mắt sáng lên, "Ngươi nói Thiên Hồ Chi Nhãn có thể tiến giai? Nhanh vậy sao?"

Cách lần trước đột phá mới có mấy tháng thôi!

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Có khả năng này, hắn là người cần tăng lên Tinh Thần Lực nhất. Cho nên ta đề nghị đưa cho hắn năm quả, bốn quả còn lại, cho Cố Lý sư huynh hai quả, Chanh tử sư tỷ cùng Đại sư huynh mỗi người một quả. Vậy là được rồi."

Vũ Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh không có nhu cầu lớn tăng lên Tinh Thần Lực như Cố Lý và Độc Bạch.

Trương Hạo Hiên trầm ngâm một lát rồi nói: "Được, cứ theo lời ngươi đi."

Đường Tam mỉm cười nói: "Lão sư, kỳ thật ta cần hai quả là đủ rồi, vốn ta chỉ cần một quả là được, nhưng sau khi tinh lọc Tinh Thần Lực cần phải bổ sung thêm một chút, cho nên mới cần hai quả. Còn một quả người dùng đi. Tương lai người muốn đột phá Thần cấp, Tinh Thần Lực cũng rất trọng yếu a."

"Được." Trương Hạo Hiên cũng không khách khí với tên đệ tử này, gật đầu, nhận lấy mười Tử Dương quả từ chỗ Đường Tam. Trên mặt toát ra vẻ tươi cười, lúc này hắn mới rời khỏi gian phòng.

Trong các vật phẩm đấu giá được, giá cả cao chỉ có Tử Dương quả, Đường Tam đem đại bộ phận đều phân cho mọi người, đúng là việc ngoài dự liệu của hắn, nhưng làm cho hắn càng tán thưởng người đồ đệ này. Hắn đã nghĩ rồi, Đường Tam có thể nhanh chóng phát

triển như thế, vậy tuỳ ý hắn đi, cũng không cần hạn chế điều gì, có lẽ đây là lựa chọn tốt nhất.

Trương Hạo Hiên đi rồi, Đường Tam nhìn phá thiên chuỳ trong tay cũng toát ra vài phần mừng rỡ. Có đuôi phá thiên chuỳ này, hắn rút cuộc đã có thể đại triển thần cước.

Bảy ngày đã không tới học viện Gia Lý rồi, không biết Mỹ công tử có đi tìm mình không? Hắn thầm suy nghĩ trong lòng.

Hắn ra khỏi phòng thì trời đã chạng vạng tối, sau khi ăn cơm tối xong, hắn lại trở về phòng, tiếp tục minh tưởng. Tinh Thần Lực vừa mới áp súc, hắn muốn ổn định lại nó nên không nóng lòng phục dụng Tử Dương quả. Trải qua lần tinh luyện này, Tinh Thần Lực của hắn đã tăng lên một bước lớn, đồng thời, bản thân hắn cũng có biến hoá. Hắn tựa hồ cao thêm một chút, cơ bắp cùng kinh mạch cứng cáp và co dãn hơn, xương cốt, làn da cũng biến hoá tốt hơn. Nhìn bề ngoài trông hắn cũng không chênh lệch với Mỹ công tử.

Sáng hôm sau, Đường Tam lại đến học viện Gia Lý. Sau khi vấn an Mao lão, hắn cầm chổi và nhanh chóng vùi đầu vào công việc của mình.

Học viện Gia Lý vẫn thoải mái hơn a! Thiên địa linh khí nồng đậm tẩm bổ bản thân rất tốt, Huyền Thiên Công càng ngày càng thêm hùng hậu.

Hắn ngày càng tiến vào trạng thái đỉnh phong của đỉnh phong, nếu không phải hắn tận lực áp chế thì đã sớm đột phá. Hiện tại, hắn hy vọng Cố Lý, Trình Tử Chanh sớm ngày lên Lục giai, như vậy hắn cũng sớm tiến giai. Đáng tiếc lúc này Độc Bạch không thể lên được Lục giai, hắn có đạt đến Ngũ giai không thì phải xem tác dụng của Tử Dương quả.

Mặt trời dần lên cao, nhiệt độ cũng bắt đầu tăng thêm. Khi Đường Tam chuẩn bị đi ăn trưa, trong lòng hắn khẽ động, rồi nhanh chóng quay đầu nhìn về một hướng.

Mỹ công tử mặc đồng phục đang đứng ở phía xa nhìn hắn.

Đường Tam ngẩn người, gặp lại nàng, hắn liền cảm thấy thật hạnh phúc, theo bản năng liền bước nhanh về phía đó.

Mỹ công tử nhìn hài tử đang đi về phía mình, trong mắt hiện lên một tia bất mãn.

"Những ngày này ngươi đang làm cái gì? Vì sao không đến làm việc?" Nàng hơi giận nói.

"A? Ta minh tưởng sâu, một lần liền mất vài ngày, cho nên hôm nay mới đến. Ngươi chờ ta sao? Thực xin lỗi." Đường Tam vội vàng nói.

Mỹ công tử hừ lạnh một tiếng, nói: "Ai chờ ngươi hả? Như thế nào ngay cả Mỹ tỷ cũng không gọi rồi."

"Mỹ tỷ." Đường Tam biết điều kêu lên một tiếng.

Lúc này, sắc mặt Mỹ công tử mới khá hơn. Nàng nói: "Ngươi minh tưởng sâu thế nào?"

Đường Tam đáp: "Có tăng lên một chút."

Mỹ công tử nhìn hắn, mới bảy ngày trôi qua, hắn dường như lại cao lớn hơn, không biết có phải nhìn quen hắn rồi hay không, càng nhìn càng thấy hắn thuận mắt. Nàng cũng không biết vì cái gì mình vốn luôn tỉnh táo lại sinh ra giận dỗi. Bảy ngày không nhìn thấy hắn,

nàng không hiểu sao lại cảm thấy bực bội.

"Buổi tối ngươi có rảnh không?" Mỹ công tử hỏi.

"Không có việc gì, không có việc gì." Đường Tam rất vui, có chuyện gì trọng yếu hơn Mỹ công tử chứ?

Mỹ công tử nói: "Buổi tối ngươi theo ta ra ngoài một chuyến, ta có chuyện muốn nói với ngươi."

"Ân" Đường Tam gật gật đầu.

Mỹ công tử lườm hắn một cái, quay người rời đi.

Lườm thôi cũng đẹp như vậy! Đường Tam thầm nghĩ, nàng cũng không nói buổi tối tìm nàng ở đâu a!

Không biết tìm nàng ở chỗ nào, buổi chiều sau khi xong việc, Đường Tam ở trên quảng trường chờ đợi. Hắn không đợi quá lâu, lúc chạng vạng tối đã thấy Mỹ công tử một thân váy dài đi tới.

Nàng mặc váy dài càng thêm phần xinh đẹp ôn nhu. Thiếu nữ mười bốn tuổi đã lộ ra vẻ duyên dáng yêu kiều. Vẻ đẹp trong trẻo kết hợp với khí chất lạnh lùng, cộng thêm váy màu lam nhạt đơn giản càng làm nàng thêm xinh đẹp. Mái tóc hơi rối được buộc gọn sau ót, mái ngang uốn lượn che đi phần trán, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tựa tiên tử bước ra từ trong tranh, Đường Tam nhìn một hồi không khỏi xuất thần.

"Nhìn cái gì? Đi thôi."

"Ân, Mỹ tỷ." Đường Tam vội vàng đi bên cạnh nàng.

Mỹ công tử đi phía trước, Đường Tam theo sau nhưng vẫn duy trì chậm hơn nàng nửa bước.

Từ góc độ này hắn có thể thấy rõ nàng hơn, nàng thật sự có chút gầy a! Cổ cùng lưng thẳng tắp, càng lộ ra vài phần cao quý.

"Ngươi nhìn cái gì?" Mỹ công tử đi phía trước nhưng vẫn cảm nhận được ánh mắt nóng rực của hắn, nàng dừng bước lại hỏi.

Đường Tam thiếu chút nữa là đụng phải nàng. Hắn vội dừng bước nhưng hai người vẫn gần trong gang tấc. Đường Tam có thể ngửi được mùi thơm nhàn nhạt từ trên người nàng.

Mỹ công tử theo bản năng lui về sau một bước, đưa tay đẩy hắn một cái, giữ khoảng cách giữa mình và hắn.

"Eo quá nhỏ rồi. Ngươi nên ăn nhiều hơn." Đường Tam nói tự đáy lòng.

Mỹ công tử ngẩn người, trong giây lát khuôn mặt mắc cỡ đỏ bừng, đưa tay đánh lên bả vai hắn, "Ngươi cút."

"Ai ui." Đường Tam lảo đảo mấy bước, kêu đau một tiếng, lúc này mới ý thức được mình có bao nhiêu lỗ mãng. Nhưng lời hắn nói là thật lòng, hoàn toàn theo bản năng nói ra.

Chương 213: Mỹ tỷ, ta sai rồi

"Mỹ tỷ, ta sai rồi. Ta không có ý gì khác." Hắn vội vàng đuổi theo Mỹ công tử.

Mỹ công tử dừng bước lại, trong mắt lộ ra lãnh ý nói, "Nếu ngươi còn nói với ta như vậy, ta sẽ giết ngươi."

"Ta sai rồi." Đường Tam nhận sai, nhưng trong lòng cảm thấy rất ấm áp.

Nàng đối xử với hắn thế nào hắn cũng cam tâm tình nguyện. Kiếp này hắn nhất định phải bảo hộ nàng thật tốt. Kiếp trước nàng đã vì hắn làm quá nhiều, nhưng hắn lại không thể bảo hộ tốt cho nàng, điều này làm hắn vô cùng day dứt. Hắn vì nàng mà chuyển thế, nếu không tìm thấy nàng, Thần Thức kia sẽ theo nàng mà đi. Không tìm được thê tử, vậy hắn sẽ tự tử đi theo nàng, đây là ý định ban đầu của hắn.

Nhưng trời cao chiếu cố đã làm cho hắn tìm thấy nàng, còn có sự tình nào tốt đẹp hơn đây. Lần đầu nhìn thấy nàng đã làm Đường Tam có thiện ý hơn với thế giới này.

Nhìn thấy thái độ hối lỗi của hắn, sắc mặt Mỹ công tử dễ nhìn hơn một chút. Nàng vô thức sờ nắn eo của mình một chút, sau đó mới tiếp tục đi. Đường Tam vội vàng đuổi theo, nhưng cũng không dám nhìn nhiều. Tuy vậy nàng vẫn như một thỏi nam châm luôn hấp dẫn ánh mắt của hắn.

Rời khỏi học viện Gia Lý, Đường Tam đi theo Mỹ công tử vào thành, dưới sự chỉ dẫn của nàng, hai người đi đến chợ trung tâm.

Trời tối trong thành rất náo nhiệt. Trên đường phố dòng người hối hả ngược xuôi, hai bên đường cũng rất đông người, nhất là các quán ăn, mọi người tụ tập phi thường náo nhiệt. Đi trên đường cũng có thể ngửi thấy mùi đồ ăn thơm phức truyền ra.

Đường Tam theo sát bên người Mỹ công tử, khi tới chỗ đông người, hắn chủ động che chắn cho nàng, tránh để người đụng phải nàng.

Cảm thụ được động tác của hắn, khuôn mặt lạnh như băng của Mỹ công tử đã hoà hoãn thêm vài phần.

Sau khi nghe câu nói kia của Đường Tam, nàng rất tức giận, dù là Tống Quân Hậu cũng không dám nói với nàng như vậy, nhưng Đường Tam đã nói ra.

Nếu là bình thường, nàng nhất định sẽ đuổi hắn đi, vĩnh viễn không nhìn thấy hắn. Nhưng không biết vì sao, mặc dù cảm thấy tức giận nhưng cũng không đuổi hắn đi. Đối với cảm xúc không thấu này, nàng càng thêm bực bội. Nàng đã từng suy nghĩ cẩn thận vấn đề này, nhưng mình cùng gia hoả này trước đây không hề quen biết, vì sao đối với hắn không giống bình thường?

Nàng đã cố tránh hắn một thời gian, nhưng ngày đó chứng kiến hắn đánh chết Cự Ngao Ma Hạt và mang thi thể hai vị phụ thuộc nhân loại đi, trong lòng nàng bị trùng kích mãnh liệt. Nàng vốn muốn mang hai thi thể đó đi an táng, lại không ngờ hắn đã ra tay trước. Trong mắt nàng, dù hắn là đệ tử của trấn trưởng nhưng cũng chỉ là một tiểu hài tử mà thôi. Hắn đánh chết Bát giai Cự Ngao Ma Hạt đã là ngoài dự liệu của nàng, cũng làm nàng rất kinh ngạc. Bởi vì nàng

biết trong Cứu Thục người có thực lực như vậy thật sự rất ít, mà hắn còn trẻ tuổi như vậy, khó trách hắn là Chanh cấp Cứu Thục rồi.

Nàng được trao một nhiệm vụ vô cùng gian khổ, nàng cần có người trợ giúp cho nên hôm nay mới gọi hắn ra. Trong thời gian trao đổi ngắn ngủi, hắn cho nàng cảm giác rất lạ, nhất là câu nói kia, hắn nói rất tự nhiên, giống như vốn đã là như thế. Ngay cả lúc che chắn cho mình khỏi dòng người, tất cả đều vô cùng tự nhiên, đó là một cảm giác vừa lạ lẫm cũng rất đỗi quen thuộc.

Đi đến quảng trường lớn, cũng cách trà sữa điếm không xa, Mỹ công tử mới dừng lại ở một tiệm cơm nhỏ. Nhìn thoáng qua trà sữa điếm đã đóng cửa, lúc này nàng mới mang theo Đường Tam đi vào.

Tiệm cơm rất nhỏ, chỉ để vừa sáu cái bàn, ước chừng rộng khoảng không đến tám mét vuông. Trong phòng có cầu thang đi lên lầu hai, mà quán cơm cũng chỉ có hai tầng.

Mỹ công tử mang Đường Tam đi lên lầu hai. Trên lầu có hai phòng, nàng mang hắn đi vào phòng bên trái.

Đóng cửa phòng, Đường Tam kinh ngạc phát hiện, nơi này lại có một pháp trận cách âm, có thể ngăn cách âm thanh bên trong và bên ngoài căn phòng. Đây quả không phải là một tiệm cơm đơn giản như bề ngoài, hắn lập tức hiểu được, đây là một cứ điểm của tổ chức.

Lúc bọn họ tiến vào, dưới tầng một không có khách, cửa ra vào treo biển tạm ngừng bán hàng, cho nên lúc này chỉ có hắn và Mỹ công tử hai người.

Mỹ công tử ngồi xuống, cũng ý bảo hắn ngồi xuống.

Đường Tam ngồi dối diện nàng, đây là lần đầu tiên hai người gặp mặt ở một không gian riêng tư như vậy, cảm giác này làm tim hắn đập có chút nhanh, thật giống đang hẹn hò a!

"Ngươi gọi Đường Tam, đúng không?"

"Ân, đúng vậy Mỹ tỷ." Đường Tam gật gật đầu.

Mỹ công tử tiếp tục hỏi: "Yêu Thần biến của ngươi là gì?"

Đường Tam nói: "Phong Hổ biến." Đây là Yêu Thần biến hắn thể hiện bên ngoài.

"Tu vi của ngươi là mấy giai?"

Đường Tam có chút kinh ngạc, muốn biết những thông tin này, với thân phận Lam cấp Cứu Thục, nàng hoàn toàn có thể đi hỏi trấn trưởng. Nhưng hiển nhiên nàng không có hỏi qua lão sư a.

"Ta là Lục giai đỉnh phong, sắp tiến vào Thất giai rồi." Đường Tam tiếp tục trả lời Mỹ công tử.

"Lục giai đỉnh phong có thể giết chết Bát giai Cự Ngao Ma Hạt?" Mỹ công tử trầm mặt xuống.

Đường Tam cười khổ nói: "Ngươi cũng có thể đánh bại đối thủ vượt cấp mà."

Mỹ công tử lạnh lùng nói: "Nói, có phải ngươi có Yêu Thần biến thứ hai hay không?"

Đường Tam sững sờ, hắn không nghĩ tới Mỹ công tử vậy mà hỏi ngay mấu chốt của vấn đề.

Mỹ công tử ánh mắt chăm chú nhìn hắn, kiên quyết không cho hắn né tránh.

Đường Tam thoáng do dự một lát, nói: "Vì sao lại hỏi như vậy? Một người không phải chỉ có một Yêu Thần biến thôi sao?"

Mỹ công tử thản nhiên nói: "Cũng có ít người có được nhiều loại Yêu Thần biến, nhưng những tồn tại như vậy, dù là nhân loại hay Yêu Quái, do huyết mạch phân tán mà trở nên yếu nhược. Chỉ có rất rất ít trường hợp đặc biệt. Ngươi chính là trường hợp đặc biệt đúng không? Chỉ có như vậy, mới có thể giải thích vì sao ngươi đánh chết Cự Ngao Ma Hạt."

Đường Tam gãi gãi đầu, ở kiếp này, nàng tựa hồ càng thông minh a! Ân, Tiểu Vũ, ta cũng không phải nói ngươi ngốc. Ta không có ý đó!

Mỹ công tử nói: "Ta không hỏi trấn trưởng mà trực tiếp hỏi ngươi, tự nhiên sẽ giúp ngươi giữ bí mật. Ta là Lam cấp Cứu Thục, ngươi nhất định phải nói cho ta biết, điều này liên quan đến nhiệm vụ ta bố trí cho ngươi. Ta cùng cần biết năng lực chính thức của cấp dưới."

Nếu như không có Tu La, dù có nói toàn bộ cho nàng, Đường Tam cũng không tiếc. Nhưng che dấu một phần năng lực sẽ bảo hộ nàng tốt hơn. Cho nên, Đường Tam đang tự hỏi nên nói cho nàng Yêu Thần biến thứ hai là gì mới tốt.

Nhìn hắn trầm mặc, Mỹ công tử cũng không truy vấn ngay. Nàng chỉ chờ câu trả lời của hắn.

Dưới ánh nhìn chăm chú của nàng, Đường Tam nói: "Không có. Thật sự không có. Tinh Thần Lực của ta khác người thường nên điều

khiển Yêu Thần biến tương đối mạnh mẽ mà thôi." Hắn không nói với nàng mình có nhiều Yêu Thần biến. Tu La trước mặt Mỹ công tử đã dùng Báo Thiểm, mà Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến, Thiên Hồ Biến đều quá mức cường hãn, hơn nữa cùng loại với ba vị sư huynh, sư tỷ trong học viện, điều này quá dễ bị hoài nghi. Lam Ngân Hoàng là đòn sát thủ của hắn, về sau Tu La sẽ sử dụng nên không thích hợp nói ra. Do đó, hắn chỉ có thể nói do Tinh Thần Lực.

"Tinh Thần Lực dị thường?" Mỹ công tử nghi hoặc nhìn hắn.

Đường Tam gật gật đầu, hắn chậm rãi giơ tay phải lên, thanh quang dũng động, rất nhanh, một đoàn gió lốc đã xuất hiện trong tay hắn.

Phong nguyên tố đang xoay tròn nhanh chóng áp súc, sau đó biến thành một Phong Nhận sắc bén. Gió cũng không thổi nữa, đạo Phong Nhận kia giống như một thanh đao bình thường, lẳng lặng nằm trong lòng bàn tay Đường Tam.

Chương 214: Mỹ công tử thay đổi chủ ý

Năm ngón tay Đường Tam nắm lại, Phong Nhận lần nữa áp súc thành một phong châm màu xanh sẫm. Tuy phong châm rất nhỏ nhưng Mỹ công tử cảm nhận được phong nguyên tố mãnh liệt trong đó.

Đường Tam nói: "Ta dùng cái này đánh chết Cự Ngao Ma Hạt. Tinh Thần Lực của ta đủ mạnh để áp súc Phong nguyên tố, hơn nữa bảo trì tính ổn định của nó."

"Tinh Thần Lực của ngươi mạnh như vậy?" Ngân quang lập loè trong mắt Mỹ công tử bắn về phía Đường Tam.

Lập tức, Đường Tam cảm nhận được một lực đạo trùng kích tinh thần của mình.

Ánh mắt của hắn nhìn Mỹ công tử chăm chú, Tinh Thần Lực nội liễm.

"Ô ... ô...n...g" sóng tinh thần cuồn cuộn làm Mỹ công tử cảm thấy hoa mắt, chỉ cảm thấy trùng kích của mình bị bắn ngược lại, nàng không khỏi kinh hô một tiếng. Tinh Thần Chi Hải bị đả kích làm nàng hoảng hốt, thân thể theo bản năng lùi lại phía sau.

"Cẩn thận." Đường Tam nhoáng cái đã đến bên nàng, một phát bắt được cánh tay nàng.

Cánh tay nàng khá nhỏ và vô cùng mềm mại. Có vết xe đổ từ trước, sau khi giúp nàng ổn định lại thân thể, hắn lập tức buông lỏng tay, "Mỹ tỷ, ngươi không sao chứ?"

"Cửu giai Tinh Thần Lực?" Mỹ công tử giật mình nhìn hắn.

Phải biết rằng, Khổng Tước Yêu tộc là chủng tộc vô cùng coi trọng việc tu luyện Tinh Thần Lực. Nàng có tu vi Thất giai, nhưng Tinh Thần Lực đã đạt đến Bát giai. Tuy vậy khi nàng công kích Đường Tam liền bị bắn ngược lại, có hiệu quả phản phệ, tuy rằng không mạnh nhưng đã chứng minh Tinh Thần Lực của Đường Tam ở phía trên nàng, vậy chỉ có thể là Cửu giai. Hơn nữa vì không muốn tổn thương mình, hắn rõ ràng có chỗ thu liễm.

Tu vi Lục giai đỉnh phong, Cửu giai Tinh Thần Lực, đây quả thực là quái vật a!

Có được Cửu giai Tinh Thần Lực thì đánh chết Bát giai Cự Ngao Ma Hạt là chuyện có thể hiểu được. Với kiến thức và ưu thế huyết mạch của Mỹ công tử, nàng có cái nhìn tổng quan hơn nhiều so với các Yêu Quái khác, do đó nàng hiểu rõ Tinh Thần Lực cường đại có tác dụng lớn cỡ nào. Nàng có thể đánh tan cường giả Bát giai, trừ ưu thế huyết mạch, còn bởi vì Tinh Thần Lực đủ mạnh nên có thể triển khai tốt huyết mạch chi lực.

Điểm trọng yếu hơn là, hắn mới bao tuổi, còn nhỏ hơn mình mà lại có thiên phú như vậy. Đáng tiếc duy nhất là phương diện huyết mạch hơi yếu, Phong Hổ biến cũng không được tính là huyết mạch cấp 3.

Nhìn thấy Mỹ công tử kinh ngạc, Đường Tam nói: "Ta cũng không biết vì sao lại như vậy, dường như bẩm sinh Tinh Thần Lực của ta đã tương đối mạnh."

"Ân." Mỹ công tử gật gật đầu, nàng biết Yêu Thần biến thiên kỳ bách quái, tình huống nào cũng có thể xuất hiện, bản thân nàng cũng là một tồn tại hết sức đặc thù, cho nên nàng có thể tiếp nhận lời Đường Tam nói.

"Mỹ tỷ, ngươi gọi ta ra ngoài có chuyện gì sao?" Đường Tam hỏi.

Nghe xong câu hỏi của hắn, Mỹ công tử lại trầm mặc, tựa hồ nàng đang suy tư điều gì đó.

Đường Tam không khỏi có chút kinh ngạc, hắn có thể cảm thụ được Mỹ công tử đang bối rối, không biết nàng suy tư điều gì. Mà tâm tình này mới xuất hiện sau khi thăm dò hắn.

Khi Mỹ công tử nhìn hắn lần nữa, dường như nàng đã quyết tâm, nói: "Không sao, ngươi trở về đi. Ta chỉ muốn nhìn một chút năng lực của ngươi."

Đường Tam lông mày cau lại, "Thật sự không có chuyện gì sao? Nếu như ngươi cần ta làm gì thì cứ việc nói, ta nhất định sẽ cố gắng."

"Ta nói không có, ngươi đi đi." Thanh âm Mỹ công tử thoáng đề cao vài phần.

Đường Tam nhìn nào thật sâu, nhưng không tiếp tục truy vấn. Qua vài lần tiếp xúc, hắn đã hiểu nàng hơn một chút. So với kiếp trước vô ưu vô lo, ở kiếp này nàng mang nhiều trách nhiệm hơn, điều này cũng khiến tính cách của nàng có chỗ biến hoá. Là một Lam cấp Cứu Thục, nàng đã quyết định chuyện gì sẽ rất khó thay đổi.

"Được rồi, vậy ta đi trước." Đường Tam đứng người lên, nhưng không vội vã rời đi. Hắn nhìn ra được Mỹ công tử đang do dự.

Mỹ công tử ngẩng đầu nói với hắn: "Phong Hổ biến tuy không phải là Yêu Thần biến cường đại, nhưng ta tin huyết mạch nào cũng có cơ hội trở thành cường giả chân chính. Chỉ cần ngươi tích luỹ đầy đủ thì huyết mạch có thể tiến hoá. Ngươi có một Tinh Thần Lực siêu cường bẩm sinh, đây rất có thể là phương hướng tu luyện trong tương lai của ngươi. Hảo hảo tu luyện, hảo hảo cố gắng, ngươi là một thành viên Cứu Thục, cũng là hy vọng, chờ khi ngươi đột phá Thần cấp, ngươi sẽ càng được biết nhiều chuyện hơn."

"Ân, cảm ơn Mỹ tỷ nhắc nhở." Đường Tam gật gật đầu. Trong một thoáng, hắn đã hiểu rồi. Mỹ công tử tuy thành thục hơn các đồng bạn, nhưng dù sao nàng vẫn là nữ nhi, từ lời nói của nàng hắn có thể đoán được vì sao nàng đổi ý. Chính là do thiên phú của mình a, nàng không muốn mình đi mạo hiểm. Sau khi biết được chuyện này, nàng muốn mình được an toàn, không cần giúp nàng chuyện gì.

Tiểu Vũ, ngươi thật là khờ! Với ta, có chuyện gì quan trọng hơn ngươi chứ?

Nhưng Đường Tam không ở lại, thời điểm này ở lại sẽ không tốt lắm. Huống chi, hắn đã sớm đoán được tầm quan trọng của nàng trong tổ chức, cũng biết mục tiêu của nàng là gì.

Khi biết thân phận của nàng, khi nhìn thấy nàng bị Uông Ngôn muốn bắt đi, hắn đã sớm có phán đoán này. Rất đơn giản, chính là thân phận người thừa kế Khổng Tước Yêu tộc.

Nàng là con lai lại có được quyền thừa kế vương vị chứng tỏ thiên phú của nàng vô cùng xuất chúng. Đây có thể là cơ hội duy nhất của Cứu Thục, mà Khổng Tước Yêu tộc nắm trong tay toàn bộ thành Gia Lý, là một trong các chủ thành. Toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục chỉ có hơn mười chủ thành, nếu Mỹ công tử có thể thống trị Khổng Tước

Yêu tộc, trở thành Khổng Tước Yêu Vương đời sau, đối với Cửu Thục mà nói, tuyệt đối là sự kiện trọng đại.

Cho nên, tất cả việc nàng làm lúc này đều là chuẩn bị cho việc kế thừa vương vị. Trong quá trình này quả thực có rất nhiều khó khăn. Trong Khổng Tước Yêu tộc nhất định có người cực lực phản đối, ngoài ra còn có tổ đình, thậm chí là quý tộc bên trong thành Gia Lý. Nàng có huyết mạch nhân loại, muốn thừa kế vương vị là chuyện vô cùng khó khăn.

Vẻ suy tư cũng biến mất trong mắt Mỹ công tử, nàng cũng đứng lên, nói với Đường Tam: "Một thời gian tiếp theo, trong thành Gia Lý sẽ có nhiều chuyện phát sinh, thậm chí có chút không yên ổn. Ngươi không cần biết rõ quá nhiều, làm việc bình thường, không có chuyện gì thì ở trong học viện tu luyện, không nên vào thành, càng không được đi ra ngoài thành, hiểu chưa?"

"Có chuyện gì sao?" Đường Tam hỏi.

Mỹ công tử lắc đầu, nói: "Ngươi không cần biết, mà biết đối với ngươi cũng không có ý nghĩa gì. Ngươi phải nhớ kỹ lời ta nói, cứ như vậy mà làm. Sẽ có một ngày ngươi sẽ tự hiểu. Đi thôi."

Vừa nói, nàng vừa phất phất tay với hắn.

"A" Đường Tam gật gật đầu, nhìn lại dung nhan tuyệt mỹ một lần nữa, "Mỹ tỷ, bất cứ lúc nào ngươi cũng có thể tìm ta. Ta chờ ngươi."

Nói xong câu đó, Đường Tam mới quay người rời đi.

Đưa mắt nhìn bóng lưng hắn, ánh mắt Mỹ công tử ấm áp hơn vài phần, biểu tình cũng nhu hoà hơn, giống như nàng đã tháo lớp mặt nạ xuống.

Nàng ngồi xuống vị trí lúc trước, đối với Đường Tam, nàng có cảm giác rất đặc thù. Mà hiện tại, trong đầu nàng không ngừng hiện lên những lần gặp gỡ trước đó.

Lần đầu nhìn thấy hắn, nàng còn nhớ rõ ánh mắt Đường Tam nhìn nàng. Khi đó Đường Tam còn nhỏ yếu, vẫn chỉ là một đứa bé, nhưng ánh mắt của hắn rất phức tạp, để lộ ra vô số tâm tình.

Chương 215: Nàng muốn làm gì?

Về sau mỗi lần gặp nhau lại càng thêm khắc sâu. Không biết vì sao nàng không có phòng bị với hắn. Mà tốc độ phát triển của hắn cũng vượt xa dự liệu của nàng. Ngày đó nhìn Đường Tam đối chiến Cự Ngao Ma Hạt, nàng cũng có phán đoán nhưng không thật sự xác định, bởi vì Cự Ngao Ma Hạt là Bát giai Yêu Thú. Hắn làm sao có thể ...

Nhưng sự thật đã chứng minh, hắn làm được. Hắn đã phát triển đến mức có thể đánh chết cường giả Bát giai. Điều này đã làm Mỹ công tử động tâm, sau khi suy nghĩ cẩn thận mới muốn hắn giúp đỡ mình.

Nhưng hôm nay nàng đã từ bỏ quyết định đó. Không phải bởi vì thực lực của Đường Tam, không phải bởi vì Cửu giai Tinh Thần Lực, mà là trong lòng nàng có một suy nghĩ, nàng không muốn hắn mạo hiểm. Đúng vậy, chính là suy nghĩ này không ngừng xuất hiện trong đầu nàng, dường như việc hắn mạo hiểm sẽ làm nàng phi thường bất an. Cho nên, nàng mới đổi ý.

Đường Tam, ngươi rút cuộc có chuyện gì a? Mỹ công tử thầm nghĩ.

Ra khỏi tiệm cơm, Đường Tam đứng bên ngoài trong chốc lát, quan sát xung quanh. Mỹ công tử nhất định có chuyện muốn làm, nàng không cho mình hỗ trợ, chẳng lẽ mình cứ thế bỏ đi? Đương nhiên là không thể. Nếu quét dọn Tiểu Đường không được vậy thì đổi thành Tu La đi.

Đi vào trong một hẻm tối, không lâu sau, Đường Tam đã đổi một bộ đồ mới, mang mặt nạ, dùng Huyền Thiên Công cải biến thân thể thành Tu La. Sau nhiều ngày, Tu La lại xuất hiện.

Ở trong một góc tối có thể quan sát tình hình tiệm cơm, khoé miệng Đường Tam có chút cong lên, kỳ thật, dùng thân phận Tu La sẽ dễ dàng hơn một chút, bởi vì có thể thoải mái phát huy năng lực của hắn. Không dùng Phong Hổ biến là được.

Dù nàng muốn làm gì, Đường Tam nhất định sẽ giúp đỡ nàng. Việc nàng làm nhất định có nguy hiểm, từ hôm nay trở đi, hắn sẽ tận khả năng thủ hộ nàng.

Gần đây Đường Tam đã tu luyện đến bình cảnh, phải chờ các đồng bạn tăng lên thì hắn mới tiến giai. Bản thân hắn cũng không nóng lòng, huống chi, chuyện gì cũng không quan trọng bằng bảo hộ Mỹ công tử.

Chờ đợi một lúc thì Mỹ công tử đã đi ra ngoài tiệm cơm. Trông nàng vẫn như bình thường, không có biến hoá gì. Nàng đi dọc theo con đường tiến về phía trước.

Đường Tam đi theo nàng, giữ một khoảng cách đủ xa. Thực lực của Mỹ công tử rất mạnh, nhưng ở phương diện Tinh Thần Lực, hắn cường đại hơn nàng một chút, cũng không sợ bị nàng phát hiện.

Hai người một trước một sau đi tới.

Sau một khắc, Mỹ công tử đột ngột rẽ một cái, khi Đường Tam đuổi tới thì kinh ngạc phát hiện nàng đã biến mất.

Nàng biến mất vô dạng vô tung, cũng không rõ nàng đi đâu.

Đường Tam không sốt ruột, Khổng Tước Biến có năng lực khống chế không gian, truyền tống cự ly ngắn là một chuyện đơn giản. Lúc này nàng biến mất, có nghĩa là nàng sắp sửa hành động.

Đường Tam ẩn nấp trong một góc tối, lặng yên phóng xuất Tinh Thần Lực, cảm thụ không gian chấn động trong không khí.

Tinh Thần Lực mấy lần tăng trưởng trên diện rộng, hơn nữa được Thần Thức ôn dưỡng đã làm hắn khôi phục sơ bộ năng lực cảm ứng. Có cùng cấp độ Tinh Thần Lực, cách hắn vận dụng không giốn với các cường giả bình thường.

Hơn nữa, hắn rất quen thuộc với khí tức của Mỹ công tử.

Rất nhanh, hắn đã cảm giác được một đám không gian chấn động ở một phương, ngay sau đó lại xuất hiện ở một phương khác.

Đường Tam triển khai Báo Thiểm, âm thầm bám theo.

Lúc này, sắc trời đã tối hẳn, đám không gian như ẩn như hiện kia xuất hiện ở nóc nhà này, xong lại nhảy sang nóc nhà khác, mãi cho đến khi nhảy vào trong một đại trạch.

Đó là một phủ đệ vô cùng rộng lớn, bên trong mơ hồ có khí huyết dày đặc chấn động. Đây là phủ đệ của một quý tộc Yêu Quái Tộc. Hơn nữa từ diện tích của nó, có thể thấy tên quý tộc này có địa vị không thấp.

Đường Tam nằm bò trên một nóc nhà tương đối cao. Bởi vì hắn phát hiện, không gian chấn động đã dừng lại, ở một nơi cách hắn khoảng trăm mét.

Đường Tam yên lặng quan sát.

Lúc này là ban đêm, nhưng trong phủ đệ vẫn hết sức náo nhiệt. Tựa hồ là chủ nhân đang mở tiệc, bên nhà chính có rất nhiều âm thanh huyên náo.

Phục vụ hầu như là phụ thuộc nhân loại. Thông qua Tinh Thần Lực cảm giác, Đường Tam đã phát hiện chủ nhân của phủ đệ này là ai rồi.

Xuất hiện nhiều nhất ở nơi đây là Hùng tộc thân cao chừng hơn bốn mét, hơn nữa đều là một loại chủng tộc.

Hùng tộc không có nhiều chi, cường đại nhất chỉ có bốn chi, trong đó có một tên quý tộc lâu năm sinh hoạt trong thành Gia Lý. Nhất mạch này được xưng là Kim Cương Hùng, nổi danh với thân thể cường tráng, lực phòng ngự và lực lượng mạnh mẽ.

Kim Cương Hùng nhất mạch có năng lực thiên phú là Kim Cương Hộ Thể, khi chiến đấu có thể thúc giục khí huyết hoá thành một vòng kim cương bảo hộ toàn thân, công phòng nhất thể, vô cùng cường hãn. Kim Cương Hùng nhất mạch trưởng thành ít nhất cũng có tu vi Thất giai.

Kim Cương Hùng xem như là bán Hoàng kim huyết mạch, nói cách khác, trong huyết mạch của bọn nó có một tia Hoàng kim huyết mạch, vì vậy mới có thể mang lại cho bọn nó năng lực cường hãn như vậy. Do đó, có thể coi Kim Cương Hùng là huyết mạch cấp ba.

Mỹ công tử tới nơi này làm gì? Muốn thăm dò tin tức? Hay là ... ám sát?

Vô luận nàng muốn làm gì, mình trợ giúp nàng là được. Chỉ là, nàng

không sợ bại lộ thân phận hay sao? Dù sao, Khổng Tước huyết mạch cũng không dễ dàng che giấu.

Đường Tam yên lặng chờ đợi, đồng thời quan sát tình huống bốn phía.

Kim Cương Hùng nhất mạch dường như không có Thần cấp, nếu không Linh Tê Thiên Nhãn nhất định có thể cảm nhận được uy hiếp mãnh liệt. Không có Thần cấp thì dễ dàng hơn nhiều, hắn phóng xuất Thiên Hồ Chi Nhãn, gia trì vận khí trên người mình.

Bên trong nhà chính có không ít khách nhân, chừng hơn mười vị, đang nâng ly cạn chán ăn uống thoải mái. Chúng đều là chủng tộc mạnh mẽ, trong đó có cả cường giả Thiểm Báo tộc, nhưng không có Phong Lang tộc. Có thể thấy Kim Cương Hùng nhất tộc có quan hệ tương đối tốt với Thiểm Báo tộc, nhưng với địa vị của nó cũng chỉ ngồi ở cuối bàn mà thôi.

Các Yêu Quái khác chủng tộc gì cũng có, Đường Tam còn cảm nhận được khí tức của Hồ tộc.

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc ở trên hội đấu giá đã được Trương Hạo Hiên tạm thời an bài, cũng không đến thị trấn nhỏ. Bọn họ quá bắt mắt, nên tạm thời ở trong thành Gia Lý, Trương Hạo Hiên vẫn đang chờ hắn đến sắp xếp.

Hồ tộc là chủng tộc rất được hoan nghênh, yến tiệc đêm nay có hai vị nữ tử Hồ tộc, tuy rằng không thấy rõ dung mạo các nàng, nhưng từ vị trí có thể thấy địa vị cùng thái độ của các tộc khác đối với Hồ tộc.

Mà ngồi ghế chủ vị đương nhiên là chủ nhân của phủ đệ này, Đường Tam thoáng cảm nhận cũng có thể thấy được khí huyết của

hắn vô cùng hùng hậu. Khí huyết chấn động là hắn cảm thấy như đối diện với một ngọn núi cao.

Vị này không phải là Thần cấp, nhưng ít nhất là cường giả Cửu giai.

Mỹ công tử bây giờ là Thất giai, mình là Lục giai. Nếu muốn đánh chết vị này phi thường khó a! Đây là sự tình dường như không thể. Nhất là, Mỹ công tử không được bại lộ mình là Khổng Tước Yêu tộc, cho nên, nàng tới thăm dò tin tức sao?

Đường Tam đã có phán đoán, mà Mỹ công tử trong bóng tối vẫn không động, không có động tác nào, không đi tìm kiếm trong phủ đệ, chỉ một mực ẩn giấu một bên.

Chương 216: Thời khắc săn giết

Thời gian từng phút trôi qua, yến hội cũng dần tới hồi kết thúc. Trong nhà chính, tiếng huyên náo đã đã lớn và ngắt quãng hơn nhiều, đây là biểu hiện sau khi uống rượu.

Không đúng!

Đường Tam trong lòng khẽ động, nếu như Mỹ công tử vì thám thính tin tức hoặc thu hoạch vật gì đó từ phủ đệ này, nàng không nên ẩn núp một chỗ mà hẳn tìm tòi nhiều hơn, hơn nữa không nên ẩn nấp lâu như vậy.

Đã qua hơn một canh giờ rồi nhưng nàng vẫn không có động tĩnh gì, chẳng lẽ, mục tiêu của nàng vẫn là ...

Đúng lúc này, cửa nhà chính mở ra, một đám người ngã trái ngã phải bước ra.

Đứng đầu là một gã Kim Cương Hùng Yêu thân cao chừng sáu mét, bộ lông toàn thân màu ám kim, không hề che giấu khí huyết chấn động của mình.

Đi cùng hắn còn có vài đầu Kim Cương Hùng Yêu khác, khí tức nhỏ yếu hơn hắn không ít.

Ngoài ra còn có một ít Yêu Quái khác, trong đó, hai vị Hồ tộc là bắt mắt nhất, đuôi to sau lưng theo thứ tự là màu đỏ và màu lam nhạt,

biểu hiện rằng bọn họ thuộc về hai chủng tộc khác nhau. Tướng mạo xuất chúng, dáng đi thướt tha, phân biệt đi bên cạnh Kim Cương Hùng Yêu cường tráng nhất, hình như bọn họ đang cười đùa điều gì đó.

Có thể thấy, yến hội hôm nay làm đám Yêu Quái này rất hào hứng.

Kim Cương Hùng Yêu đứng đầu cười ha hả nói: "Nếu không phải ngày mai còn có việc, hôm nay chúng ta có thể uống suốt đêm ... Chờ ta làm xong việc ... hôm khác ... chúng ta lại tụ họp. Các ngươi... hai tiểu yêu tinh này, ta hôm nay không dám lưu các ngươi lại, nếu không, hắc hắc hắc hắc ..."

Các Yêu Quái đi xung quanh cũng cười vang. Có thể thấy được, Kim Cương Hùng Yêu này tuy không uống ít nhưng vẫn còn tỉnh táo. Sau khi tiễn đám Yêu Quái ra cửa lớn mới quay lại.

Các đầu Kim Cương Hùng Yêu ở bên cạnh hắn cũng nhanh chóng rời đi, hướng về các chỗ khác nhau.

Kim Cương Hùng Yêu đứng đầu thở dài một hơi, vươn người duỗi cổ rồi đi đến bên trong nhà chính.

Đúng lúc này, Đường Tam đột nhiên cảm thấy da đầu căng lên như muốn phát nổ, Tinh Thần Lực ngưng tụ, tập trung nhìn chằm chằm vào tên Kim Cương Hùng Yêu kia.

Trong không khí, từng đạo ngân quang xuất hiện ngay sau khi Kim Cương Hùng Yêu vừa sải bước vào nhà chính. Từng quang ảnh màu bạc không hề có dấu hiệu báo trước xuất hiện sau lưng nó.

Ngân quang kia xuất hiện quá đột ngột, căn bản không có phi hành, chỉ loé lên thì thân thể Kim Cương Hùng Yêu đã ngưng trệ.

"Rống" một tiếng gầm phẫn nộ lập tức vang lên, mà sau lưng nó, một nửa trong mười sau mũi tên đã găm vào da thịt.

Hào quang ám kim sắc mãnh liệt bắn ra, nương theo thanh âm "xuỳ xuỳ" liên tiếp, những mũi tên găm vào lưng lập tức bị đẩy ra, đồng thời máu cũng trào ra. Mà trong những dòng máu này có màu bạc và màu tím, nhìn qua vô cùng quỷ dị.

Một đạo thân ảnh trong chớp mắt đã đến bên cạnh Kim Cương Hùng Yêu. Nó thúc dục Kim Cương Hộ Thể bắn bay những tên nỏ, nhưng thân hình cực lớn cũng lắc lư lảo đảo một lát, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

Trong tên nỏ kia có ẩn chứa không gian chi lực, đồng thời còn có kịch độc. Cho nên, khi Kim Cương Hùng Yêu cảm thấy không đúng, nó đã đánh bay những tên nỏ, đồng thời muốn bài xuất độc đã nhiễm vào cơ thể.

Nhưng kịch độc kia hết sức quỷ dị, sau khi nhiễm vào cơ thể hắn tựa hồ ngay lập tức lan đến nội tạng. Huyết dịch chỉ bài trừ một ít độc, sau đó cảm giác suy yếu nhanh chóng kéo đến.

Khi nó rống lên một tiếng kia lại cảm thấy một cảm giác đau đớn kịch liệt xuất hiện trong đầu. Tiếng rống lập tức ngưng bặt, thân thể cũng cứng ngắc lại lần nữa.

Mà đạo thân ảnh bên cạnh nó đã vọt lên.

Thân ảnh kia mặc hắc y, trên đầu có mang khăn trùm, hầu như che giấu không để lộ bất cứ điều gì ra ngoài.

Nàng không sử dụng vũ khí mà hai tay bắn ra hào quang bạch sắc,

móng vuốt sắc nhọn xuất hiện, lập tức đặt lên cổ họng của Kim Cương Hùng Yêu.

Hào quang ám kim sắc lập loè, dưới một trảo kia có liên tiếp đốm sáng bắn ra. Kim Cương Hùng Yêu cường hãn nhất chính là phòng ngự, cho dù bị thương nặng vẫn có hiệu quả như trước.

Nhưng lúc này, một màn quỷ dị xuất hiện, móng vuốt đang tấn công nó bắn ra một tầng bạch kim sáng chói.

"Phốc" một tiếng đã phá được phòng ngự của Kim Cương Hùng Yêu, trực tiếp cắt lấy yết hầu của nó.

Đôi chân cực lớn của nó lúc này mới đạp về người đối phương, nhưng ngân quang loé lên, đối phương đã thoát khỏi phạm vi công kích của nó.

Kim Cương Hùng Yêu phát ra tiếng hừ hừ, máu tươi mãnh liệt trào ra, con mắt trừng lớn biểu hiện không thể tin được. Hắn dường như muốn nói gì đó, nhưng yết hầu bị vỡ làm hắn không thể nói được.

Thân ảnh kia cũng không hề dừng lại, ngân quang lại loé lên, nàng lại cắt một lần nữa, móng vuốt sắc bén chụp vào Kim Cương Hùng Yêu.

Yêu Quái Tộc có sinh mệnh lực rất cường đại, dù yết hầu bị cắt, Kim Cương Hùng Yêu vẫn có thể thi triển năng lực. Nhưng khi nó phóng thích Kim Cương Hộ Thể, cảm giác suy yếu mãnh liệt truyền đến, ám kim sắc trên người cũng ảm đạm hơn nhiều.

Một trảo sắc bén bắt xuống, lần này thân ảnh kia xuất hiện sau lưng nó, cắt vào dây thần kinh phần gáy. Da lông dày dưới một trảo bạch kim sắc nhọn kia không hề còn hiệu quả phòng ngự.

Thân ảnh kia cũng không dừng lại, đôi chân đạp trên lưng nó một cái, người liền bay ra bên ngoài.

Yết hầu cùng phần gáy bị cắt, Kim Cương Hùng Yêu không thể giãy giụa nữa, trực tiếp bổ nhào trên mặt đất.

Tiếng hô lúc trước của nó đã kinh động đến các Yêu Quái trong phủ đệ, khi thân ảnh kia đi ra khỏi nhà chính đã có mười mấy Kim Cương Hùng Yêu tu vi không kém chặn nàng lại. Trên người chúng hào quang ám kim sắc loé lên, Kim Cương Hộ Thể phóng thích, đánh tới nàng.

Người nọ cũng không ham chiến. Nàng phóng người lên một nóc nhà, cũng không thi triển ngân quang mà nhanh chóng chạy trốn.

Kim Cương Hùng không am hiểu tốc độ, tiếng rống giận giữ thê lương trong nháy mắt đã vang khắp phủ đệ, hiển nhiên bọn nó đã phát hiện thủ lĩnh của mình bị hại.

Nhưng bọn họ căn bản không đuổi kịp thân ảnh kia, người nọ nhảy qua nhảy lại giữa các nóc nhà, rất nhanh đã biến mất trong màn đêm.

Từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc, trước sau cũng chỉ hơn mười giây. Toàn bộ quá trình diễn ra rất nhanh và rất thuận lợi.

Thành Gia Lý, vùng ngoại ô.

Thân ảnh hắc y đến khi chạy vào một rừng cây mới dừng lại. Khi nàng muốn cởi khăn trùm đầu xuống thì cảm nhận được điều gì đó, đột nhiên xoay người.

Đứng sau lưng nàng không xa có một thân ảnh hắc y mang mặt nạ, yên lặng nhìn nàng.

"Ngươi?" Bàn tay cứng ngắc, dừng lại trên đầu. Nhưng khăn đã bị cởi ra một phần, để lộ mái tóc màu bạch kim.

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng đã bắn người lên, xông tới người kia.

"Đừng động thủ, nghe ta nói." Không hề nghi ngờ, người mang mặt nạ là Đường Tam, cũng là Tu La.

Báo Thiểm thi triển, thân hình Đường Tam loé lên cách xa nàng khoảng hai mươi mét, tránh được đòn công kích vừa rồi.

Nàng cũng không truy kích, ánh mắt sáng rực nhìn hắn, cũng không che giấu sát ý.

"Ngươi có chút vội vàng, không tính toán chu đáo rồi, sao có thể lưu lại cho đối phương chứng cứ trọng yếu nhất chứ?" Đường Tam vừa nói vừa đưa tay ra, để lộ từng mũi tên màu đen.

Chương 217: Ước định

Nhìn thấy những tên nỏ này, sát ý trên người Mỹ công tử mới thu liễm vài phần.

"Ngươi theo dõi ta?" Nàng nheo mắt lại hỏi. Có thể đoán được hắn đã chứng kiến mọi hành động của nàng nên mới có thể bám theo.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không, ta bảo hộ ngươi."

Ánh mắt Mỹ công tử ngưng lại: "Ngươi rút cuộc là ai?"

Đường Tam mỉm cười, nói: "Ta là ai không quan trọng, quan trọng là ... chúng ta có cùng mục tiêu. Ta sẽ giúp đỡ ngươi, hơn nữa ta không có ác ý. Điểm này ngươi có thể đi hỏi Trương trấn trưởng. Ta không thuộc tổ chức các ngươi, nhưng ta là nhân loại, chúng ta có chung mục tiêu."

Vừa nói, hắn chậm rãi đi đến chỗ Mỹ công tử, đem tên nỏ để trước mặt nàng.

Cuộc tập kích vừa rồi không thể phủ nhận là phi thường thành công, Chư Cát Thần Nỏ tăng thêm không gian chi lực căn bản làm cho đối phương không thể phóng thích Kim Cương Hộ Thể đã bị bắn trúng.

Trên tên nỏ có chứa kịch độc, khi xâm nhập vào cơ thể, đau nhức kịch liệt thông qua không gian chi lực liền được truyền tống tới

khắp nơi, nhất là trong nội tạng. Đây mới là mấu chốt để tập tích có thể thành công. Mà Mỹ công tử công kích cận thân, chính là không cho đối phương có cơ hội bài trừ độc tố, hơn nữa thừa cơ đánh chết nó.

Có thể khẳng định Chư Cát Thần Nỏ có chứa pháp trận mới bộ phận quan trọng nhất trong lần tập kích này. Bằng không, dù nàng có móng vuốt bạc kim sắc bén đến đâu cũng không thể đánh chết cường giả Cửu giai am hiểu phòng ngự. Đánh lén tăng thêm lợi khí mới là mấu chốt thành công, mà Chư Cát Thần Nỏ là do người trước mặt này tặng cho nàng.

Ánh mắt Mỹ công tử thoáng buông lỏng vài phần, "Ngươi cũng biết sao?"

Đường Tam lắc đầu, "Ta không biết cái gì, nhưng ta có thể suy đoán. Hơn nữa, vừa rồi ngươi làm việc tuỳ tiện như vậy rất dễ bị bại lộ. Muốn tập kích cường giả như vậy, tính toán của ngươi không đủ chặt chẽ, sơ hở rất nhiều. Nhất là khi có thể bại lộ thân phận, mặc dù ngươi có Yêu Thần biến thứ hai che giấu, nhưng một khi gặp phải tình huống bắt buộc phải sử dụng không gian chi lực, ngươi không thể không dùng, lúc đó ngươi cũng triệt để bị bại lộ."

Sát ý vừa tản đi cơ hồ ngay lập tức ngưng lại, hào quang trong mắt Mỹ công tử sắc bén hơn. Đường Tam không đi về phía trước nữa, thân hình loé lên, một đôi trảo sắc bén đã chộp tới hắn.

Thân hình Đường Tam lập loè, Báo Thiểm phát động, cùng lúc đó, trên mặt đất, vô số dây leo uốn lượn mà lên, đan vào nhau tạo thành một bình chướng, ngăn thân ảnh của nàng lại.

Ngân quang lập loè, không gian xung quanh đột nhiên trở nên đặc dính hơn. Trên trán Mỹ công tử, Khổng Tước kim quan xuất hiện.

Không thể nghi ngờ, đối với nàng, có được Yêu Thần biến thứ hai là bí mật lớn nhất, mà lúc này đã bị nói ra. Lời nói của đối phương làm nàng cảm giác được nguy cơ mãnh liệt.

"Đừng nóng vội, ngươi xem, ta cũng không chỉ có một loại Yêu Thần biến, không phải sao?" Vừa nói, Đường Tam không có phát động Báo Thiểm. Trước không gian phong toả, Báo Thiểm căn bản là vô dụng. Mà từng đám dây leo kia, cũng nhanh chóng bị không gian cắt vỡ.

Nhưng mà, dù những vết nứt không gian kia cường hãn đến cỡ nào cũng chỉ xẹt qua người Đường Tam, không cách nào đánh lên người hắn. Hắn dường như không thể nào bị đánh trúng. Lúc này, dưới lớp mặt nạ, từ trong mắt Đường Tam phát ra hào quang bạch sắc.

Vết nứt không gian đột nhiên dừng lại, không gian chấn động một khi dừng lại sẽ lâm vào hỗn loạn, không cách nào tiếp tục điều khiển được nữa.

"Ngươi ..." Mỹ công tử chấn động, Khổng Tước Linh trong tay chỉ vào Đường Tam, nhưng nàng không ra tay nữa.

Đường Tam đi từng bước một tới bên nàng, vết rách không gian trước mặt hắn cũng dần tiêu biến.

Mỹ công tử không toàn lực ra tay, nhưng năng lực của người trước mặt này thật sự làm nàng không biết có nên ra tay không.

Ba loại? Hay là bốn loại? Làm sao có thể, hắn làm sao có thể có nhiều loại Yêu Thần biến như vậy?

Trong Yêu Quái Tộc không phải không có người có được nhiều Yêu

Thần biến, nhưng chủng loại càng nhiều sẽ càng phát sinh xung đột huyết mạch. Nói cách khác, nếu có ba loại huyết mạch trở lên cơ bản sẽ là phế vật trong phế vật, là kẻ vô tích sự. Yêu Quái Tộc loại này được xưng là tạp chủng, địa vị còn thấp hơn cả phụ thuộc nhân loại, xuất hiện ở đâu cũng bị ném bỏ.

Nhưng người trước mắt thể hiện ra ba bốn loại Yêu Thần biến, hơn nữa còn có thể khống chế không gian của mình, vết rách không gian không thể nào làm hắn bị thương, chứng tỏ huyết mạch của hắn có cấp độ cực cao.

Đường Tam lại đi đến bên cạnh nàng, đem tên nỏ trong tay đưa cho nàng, "Chúng ta không phải địch nhân, ta tới để giúp ngươi."

Hô hấp Mỹ công tử thoáng dồn dập, nàng rất không muốn thấy tình huống mình không thể khống chế, nàng hiểu rõ mình có trách nhiệm trọng đại như thế nào, coi như là Cứu Thục, chính thức biết được tình huống của nàng cũng không có bao nhiêu người. Mà người xa lạ trước mắt này đã biết được quá nhiều.

"Ta biết bí mật của ngươi, cũng để ngươi biết bí mật của ta, chúng ta coi như hoà nhau." Đường Tam cơ hồ hiểu được suy nghĩ của nàng, khẽ cười nói.

Mỹ công tử giơ tay lên cầm lấy tên nỏ, "Ta dựa vào cái gì để tin tưởng ngươi?"

Đường Tam nhún vai, nói: "Bằng vào sự ăn ý giữa chúng ta. Ngươi có thể suy nghĩ lại một chút, mỗi lần ta xuất hiện có làm gì khác ngoài giúp đỡ ngươi không. Nếu như không có ta trợ giúp, ngươi nghĩ công kích đầu tiên của ngươi có thể cắt được yết hầu của Kim Cương Hùng Yêu sao? Ta chỉ muốn giúp ngươi, hoặc là nói trợ giúp nhân loại."

"Ngươi tháo mặt nạ xuống, để ta nhìn thấy dáng vẻ của ngươi." Mỹ công tử quật cường nói.

Đường Tam lắc đầu, "Duy nhất chuyện này là không được. Tương lai có một ngày, nếu có thể, ta sẽ cho ngươi thấy dáng vẻ của ta, nhất định là như vậy. Nhưng không phải hiện tại. Bây giờ ta không thể bại lộ thân phận. Ta chỉ có thể nói cho ngươi, trên thế giới này, nếu chỉ có một người không muốn tổn thương ngươi, người đó chắc chắn là ta."

Mỹ công tử sửng sốt một lát, nàng không ngờ lúc này Đường Tam sẽ nói như vậy.

"Ta phải đi. Lần sau ngươi hành động có thể thương lượng với ta. Có ta trợ giúp sẽ an toàn hơn nhiều." Thân hình hắn loé lên, lại là Báo Thiểm. Trong nháy mắt hắn đã xuất hiện ở phía xa.

"Ta làm sao có thể tìm được ngươi?" Mỹ công tử hỏi hắn.

"Lúc chạng vạng tối, ngươi cầm ly trà sữa đứng ở cửa học viện Gia Lý, ta sẽ biết ngươi có việc cần ta." Nói xong, thân hình hắn lại loé lên, biến mất trong bóng đem.

"Tu La" Mỹ công tử nhìn chăm chú hướng hắn biến mất, nghĩ lại lời của hắn, nhìn một chút tên nỏ trong tay, ánh mắt tràn đầy vẻ suy tư.

Nàng hạ khăn trùm đầu xuống, lộ ra dung nhan tuyệt mỹ cùng một đầu tóc dài trắng như tuyết. Tóc dài dần biến sắc, lần nữa trở về màu đen, mà trên trán nàng một đường vân bạch sắc cũng dần biến mất.

Nàng cũng không biết là, Đường Tam lúc này cũng thật khiếp sợ không ít so với nàng.

Hai loại huyết mạch Yêu Thần biến, nàng vậy mà có hai loại Yêu Thần biến, hơn nữa, loại huyết mạch thứ hai dường như còn không kém huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc. Móng vuốt sắc bén màu bạch kim đánh đâu thắng đó kia là huyết mạch gì? Ít nhất cũng là cấp hai, nếu không cũng không kém huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc.

Khó trách nàng có can đảm đi săn gïết Kim Cương Hùng, chính là vì có huyết mạch thứ hai này che giấu thân phận.

Chương 218: Dàn xếp mười tám thiếu nữ Hồng Hồ tộc

Hai loại Yêu Thần biến có thể hiểu giống song sinh vũ hồn ở Đấu La Đại Lục.

Vì muốn dành được tín nhiệm từ Mỹ công tử, làm cho nàng hạ cảnh giác, Đường Tam đã thi triển Linh Tê Thiên Nhãn, Thì Quang Biến, Lam Ngân Hoàng và Thiểm Báo biến, tổng cộng là bốn loại năng lực.

Đợi nàng bình tĩnh lại, hẳn là sẽ đoán được một ít.

Nàng đi săn giết Kim Cương Hùng Yêu nhất định là có liên quan với đại kế sau này. Đây là mục tiêu đầu tiên, nhưng chắc chắn không phải cuối cùng. Nhưng vô luận nàng làm thế nào, mình trợ giúp nàng là được, giúp nàng lấp chỗ khuyết thiếu. Chỉ cần đối thủ không phải là Thần cấp, bằng vào Chư Cát Thần Nỏ cùng huyết mạch của hai người bọn họ, hẳn là không có vấn đề gì.

Một trận đêm nay, thật sự rất đặc sắc.

Quay trở về thị trấn nhỏ, Đường Tam không vội vã trở về học viện Cứu Thục, mà đi tới chỗ Trương Hạo Hiên.

"Lão sư, là ta." Đường Tam gõ cửa.

"Vào đi". Thanh âm Trương Hạo Hiên truyền ra.

Đường Tam đẩy cửa vào.

Trương Hạo Hiên mặc quần áo đơn giản, từ khí huyết chấn động trên người hắn có thể thấy, hắn vừa mới tu luyện.

"Hiện tại muốn gặp ngươi cũng không dễ dàng a! Học viện bên kia, buổi tối có phải ngươi thường xuyên đi ra ngoài?" Trương Hạo Hiên chất vấn.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Có vài lần ta sẽ đến học viện Gia Lý tu luyện. Người cũng biết, bên đó có thiên địa linh khí nồng đậm hơn, tu luyện sẽ nhanh hơn."

"Ngươi tới học viện Gia Lý vào buổi tối? Ngươi làm sao có thể đi vào?" Trương Hạo Hiên kinh ngạc hỏi.

Đường Tam nói: "Ta phá giải pháp trận của bọn họ rồi đi vào."

Nhìn hắn nói thản nhiên như vậy, Trương Hạo Hiên không khỏi hít sâu một hơi, "Ta vẫn chưa hỏi, nghiên cứu pháp trận cũng đến từ Huyền Thiên Bảo Lục sao? Sao ta không thấy nó trong ghi chép ngươi đưa cho ta?"

Đường Tam khẽ động một cái, nói: "Phần tư liệu này quá quan trọng nên ta không ghi lại, nhưng nó đúng là ở trong Huyền Thiên Bảo Lục." Hắn cũng chỉ có thể dùng phương thức này để giải thích.

Ánh mắt Trương Hạo Hiên sáng rực nhìn hắn, hồi lâu vẫn không mở miệng.

Đường Tam có chút bất đắc dĩ nói: "Lão sư, sao người lại nhìn ta như vậy?"

Trương Hạo Hiên thở dài một hơi, nói: "Ta hiện tại cũng không biết ta là sư phụ ngươi hay ngươi là lão sư của ta rồi. Ngươi cho ta một cảm giác toàn năng, tựa hồ không có gì là ngươi không biết. Nhất là hội đấu giá lần này, ngươi có thể dễ dàng đánh chết Cự Ngao Ma Hạt, còn đồ vật ngươi đấu giá, ngoại trừ Tử Dương quả, ta cũng không rõ ràng tác dụng của các đồ vật kia."

"Nhưng mọi việc ngươi làm đều vì nhân loại, chỉ là trên người ngươi rất thần bí, điều này làm ta cảm thấy bất an." Trương Hạo Hiên nghiêm túc nói.

Đúng vậy, từ trên người Đường Tam, hắn càng nhìn được nhiều, càng cảm nhận được nhiều thì càng có cảm giác bất an.

Đường Tam nói: "Lão sư, trước mặt ngài ta chưa từng lừa ngài điều gì. Đúng là năng lực của ta có nhiều cái người xem không hiểu, nhưng ta mong ngài tin tưởng ta, tất cả ta làm đều vì nhân loại."

"Chính vì ta tin tưởng điểm này, bằng không, sao có thể dung túng cho ngươi như vậy?" Trương Hạo Hiên tức giận nói.

Đường Tam cười, "Nếu như người tin tưởng ta cũng đừng hỏi nhiều. Ngài phục dụng Tử Dương quả có đột phá sao?"

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Ta bây giờ không có nắm chắc, hơn nữa đột phá Thần cấp động tĩnh không nhỏ, cũng không thể ở chỗ này đột phá, nếu không sẽ bị phát hiện. Chờ ta tích luỹ thêm một ít rồi hẵng nói. Nói đi, ngươi đến tìm ta có chuyện gì?"

Đường Tam nói: "Ta muốn an bài một chút chuyện của mười tám thiếu nữ Hồ tộc."

Trương Hạo Hiên nhìn hắn, nói: "Ngươi muốn an bài như thế nào, các nàng đều là nữ nô, không phải Hồ tộc."

"Ân. Huyết mạch của các nàng rất mỏng manh nên không thể tăng lên, ta muốn thử nghiệm một chút xem có thể kích phát huyết mạch của các nàng không, nương theo đó tăng lên tu vi. Tương lai các nàng là trợ lực của ta."

"Kích phát huyết mạch?" Trương Hạo Hiên khẽ run một cái. Hắn đương nhiên biết chuyện này quan trọng như thế nào.

Huyết mạch Yêu Quái Tộc không phải vĩnh viễn không thay đổi, trong quá trình tu luyện gặp được kỳ ngộ, kỳ thực chính là đang không ngừng tăng lên huyết mạch chi lực, làm cho huyết mạch càng trở nên cường đại. Đây có thể nói là một quá trình tiến hoá.

Đường Tam nói hắn có thể kích phát huyết mạch, đây quả là khó lường. Nhưng hắn có thể làm được sao?

Trong quá trình tu luyện, nhân loại bọn họ gặp vấn đề lớn nhất là cường độ huyết mạch, vì cường độ không đủ nên nhân loại không thể tấn thăng lên cấp độ cao hơn.

Đường Tam nói: "Huyết mạch mạnh hay yếu kỳ thật có quan hệ mật thiết với ngoại giới. Ví như Thiên Hồ Biến, kỳ thật nó có quan hệ với Tinh Thần Lực. Độc Bạch sở dĩ có thể đột phá Tam giai, cũng không phải do huyết mạch của hắn trở nên mạnh mẽ, mà bởi vì Tinh Thần Lực đủ cường đại, do đó kích phát huyết mạch mới hoàn thành đột phá. Đối với đa số Yêu Thần biến, huyết mạch chi lực thân cận với sinh mệnh lực. Vậy nếu chúng ta cung cấp cho các nàng đầy đủ sinh mệnh lực, huyết mạch chi lực có thể bị kích phát lên, làm cho huyết mạch của các nàng thức tỉnh cùng tiến hoá."

"Làm thế nào để cung cấp cho các nàng sinh mệnh lực? Sinh mệnh lực đối với chúng ta có hữu dụng hay không?" Trương Hạo Hiên vội hỏi.

Đường Tam nói: "Ta nắm chắc nó có tác dụng với người dưới Thần cấp, Thần cấp trở lên sẽ rất khó."

"Ngươi sẽ làm như thế nào?" Trương Hạo Hiên có chút không dám tin hỏi hắn. Có thể làm tăng sinh mệnh lực của người dưới Thần cấp, đây đã là chuyện vô cùng khó lường.

Đường Tam cười nói: "Bằng vào Hoàng Kim Mộc a!"

"Hả?" Trương Hạo Hiên sững sờ.

Đường Tam nói: "Lão sư, phiền toái ngươi vất vả một chút, ngài hãy tìm một nơi an toàn trong Gia Lý Sơn Mạch, sinh mệnh lực nồng đậm một chút làm chỗ ở cho mười tám cô nương kia. Chỗ đó tạm thời chỉ có hai chúng ta biết. Chỗ đó nhất định không có Yêu Quái Tộc, càng bí mật càng tốt, sau đó ngài mang ta đến."

Trương Hạo Hiên nói: "Cái này không khó, Gia Lý Sơn Mạch rất lớn, có nhiều nơi vắng vẻ. Ngươi muốn các nàng ở đó?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Coi như là một nơi trú ẩn cho học viện Cứu Thục chúng ta."

"Ân, như vậy cũng tốt. Ngươi còn cần cái gì nữa không?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Cái khác cũng chưa cần. Người tìm xong địa điểm thì nói cho ta biết."

"Được."

"Lão sư, ngài nghỉ ngơi sớm đi, ta đi về trước." Đường Tam cười ha hả nói.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi đừng vội đi, ta cũng đang muốn hỏi ngươi. Chư Cát Thần Nỏ, ngươi có thể chế tạo thêm không? Nếu như có đủ tài liệu?"

Đường Tam gật đầu, đáp: "Có thể làm được. Chỉ là, mấy thứ này nếu lộ ra ngoài sẽ rất phiền toái."

Trương Hạo Hiên trầm giọng nói: "Nhưng uy lực đúng là rất mạnh. Ta đã thử qua, Yêu Thần biến càng cường đại, hiệu quả lại càng tốt."

"Chỉ với người dưới Thần cấp thôi. Thần cấp trở lên sẽ không có tác dụng." Đường Tam khẳng định.

Một màn Mỹ công tử đánh lén Kim Cương Hùng Yêu đã chứng minh uy lực của Chư Cát Thần Nỏ. Nếu không có pháp trận kết hợp với không gian chi lực của Khổng Tước Yêu tộc, nàng làm sao có thể đơn giản phá vỡ phòng ngự của Kim Cương Hùng Yêu. Mũi tên kia cơ hồ có hiệu quả thuấn di, hắn muốn tránh cũng không thể tránh.

Trương Hạo Hiên cũng là Cửu giai, năng lực thuộc tính Hoả của hắn rót vào trong Chư Cát Thần Nỏ cũng có uy lực kinh người. Vấn đề duy nhất là Ô Kim không bền với lửa, nếu Trương Hạo Hiên dùng sẽ rất nhanh bị hỏng.

Trương Hạo Hiên nói: "Ta nghĩ để ngươi làm thêm một ít, không nhất định phải dùng ngay, trước tiên chúng ta có thể trữ lại. Nếu trong tương lai học viện gặp nguy hiểm có thể lấy ra dùng."

Chương 219: Hang động sau thác nước

"Được." Đường Tam không chút do dự đáp ứng.

"Tài liệu của ngươi ta sẽ chuẩn bị." Trương Hạo Hiên nói.

"Vậy ngài chuẩn bị nhiều một chút. Chốc nữa ta sẽ viết danh sách cho ngài." Đường Tam nói. Hắn đúng là đang thiếu kim loại đây.

Đã có phá thiên chuỳ, hiện tại hắn rèn dễ hơn nhiều so với trước, chế tạo ám khí cũng đơn giản hơn.

Mỹ công tử bây giờ đã tiến vào thời kỳ săn giết, tương lai còn không biết sẽ làm những sự tình gì, chuẩn bị một ít ám khí cường đại cũng cần thiết.

Hơn nữa Mỹ công tử đã thấy hắn dùng thân phận Đường Tam đấu giá phá thiên chuỳ này, nên nó tạm thời không được xuất hiện trước mặt nàng. Đường Tam cũng cần nó chế tạo vũ khí, dùng tăng cường thực lực bản thân. Mà trên Pháp Lam Tinh này, không thiếu nhất chính là tài nguyên.

Mấy ngày kế tiếp, sinh hoạt quay trở lại như cũ. Quét dọn Tiểu Đường vẫn là quét dọn Tiểu Đường, mỗi ngày đều tu luyện, làm công.

Đường Tam ngẫu nhiên sẽ nhìn thấy Mỹ công tử trong học viện, nàng vẫn không khác gì lúc trước, cũng không tỏ thái độ là quen

hắn. Dường như sau buổi săn gïết kia, Mỹ công tử đã bình tĩnh lại.

Ở học viện Gia Lý cũng không nghe thấy động tĩnh gì khi Kim Cương Hùng bị sát hại.

Một tuần lễ sau, Trương Hạo Hiên quay về đã tới tìm Đường Tam, nói cho hắn đã chuẩn bị xong địa điểm.

Hôm sau cũng là ngày nghỉ của Đường Tam, không cần tới học viện Gia Lý. Sáng sớm, Trương Hạo Hiên đã dẫn hắn đi vào Gia Lý Sơn Mạch.

Hai người tiến sâu vào sơn mạch, đi qua Thiên Bồng, tiếp tục đi về hướng Bắc, bay qua vài ngọn núi thì tới một mảnh sơn cốc.

Sơn cốc này nằm trong một thung lũng, xung quanh núi xếp tầng tầng lớp lớp, địa thế hiểm trở. Thực vật thưa thớt hơn một chút, bởi vì quá nhiều núi đá.

Ở giữa thung lũng mơ hồ có tiếng nước truyền đến, đó là một thác nước không lớn không nhỏ.

Dưới thác nước là một đầm nước rộng chừng trăm mét vuông.

Nước trong đầm trong veo có thể nhìn thấy đáy, còn có thể nhìn thấy một ít cá đang bơi lượn.

"Khu vực bên này có rất ít Yêu Thú xuất hiện, bởi vì thực vật thưa thớt nên không có thiên tài địa bảo xuất hiện. Phía bắc Gia Lý Sơn Mạch luôn được xưng là nơi cằn cỗi, cho nên rất ít Yêu Quái Tộc sẽ tới đây. Trong lúc vô tình ta đã phát hiện thác nước này, bên trong có một hang động. Phía sau hang ta đã đào một thông đạo, phòng ngừa khi học viện gặp nguy hiểm, chúng ta có thể tạm tránh ở chỗ

này. Ta đã đem những cô nương kia tới đây, ngươi thấy thế nào?"

Đường Tam cười nói: "Hữu sơn hữu thuỷ (có núi có sông), rất tốt a!"

Nói chuyện một hồi, hai người đã tới bên cạnh đầm nước.

Trương Hạo Hiên nói: "Bên này có thể thu thập một ít rau dại, trong đầm có cá, cũng đủ cho các nàng sinh hoạt hằng ngày."

"Lão sư thật chu đáo." Đường Tam tán thưởng một câu.

"Ta mang ngươi đi vào." Vừa nói, Trương Hạo Hiên phóng người lên, hai tay huy động, một cột khí nóng bỏng rơi xuống dòng nước, làm nó tản ra. Đường Tam phóng thích Phong nguyên tố, nâng mình lên, bay theo Trương Hạo Hiên.

Thác nước tách ra, lập tức để lộ một hang động. Hang động nhìn qua có chút tối, nhìn không rõ tình hình bên trong.

Hai người rơi vào trong hang động, Trương Hạo Hiên duỗi tay trái ra, một ngọn lửa sáng lên, thắp sáng xung quanh.

Nơi này có chút ẩm ướt, nhưng địa thế càng vào càng cao. Đi khoảng hơn mười mét, cảm giác ẩm ướt đã đỡ hơn rất nhiều.

Trương Hạo Hiên dẫn đường, hai người vẫn tiếp tục đi vào bên trong, một lúc sau đã loáng thoáng nghe được tiếng người truyền đến.

"Vâng, là ai?" Một âm thanh êm dịu vang lên.

"Là ta." Trương Hạo Hiên trầm giọng nói, hắn mang theo Đường Tam tiếp tục đi, quẹo qua một góc thì thấy ánh sáng mặt trời chiếu

qua một kẽ hở, chiếu sáng một góc này.

Nơi này cao hơn đầm nước ngoài kia ít nhất năm mươi mét, trong động khô ráo, phía sau mơ hồ có ánh sáng truyền đến, hẳn là thông lộ Trương Hạo Hiên từng nói.

Động đá này rộng khoảng trăm mét, cao bảy, tám mét, rất rộng lớn. Mặt đất bằng phẳng được đặt nệm chăn, hơn mười bộ. Nhìn thấy bọn họ, các nàng có chút sợ hãi, tụ tập ở một chỗ.

Buổi đấu giá lúc trước, Đường Tam không cẩn thận quan sát các nàng, hiện tại khoảng cách gần, hắn nhìn rõ ràng hơn.

Các thiếu nữ này là phụ thuộc Hồng Hồ tộc, tất cả đều có khuôn mặt xinh đẹp, khoảng mười bốn, mười lăm tuổi, tướng mạo mỹ lệ, nhất là đôi mắt. Mặc dù lúc này các nàng có chút sợ hãi, nhưng sóng mắt lưu chuyển đã có vài phần yêu mị, đây là đặc thù huyết mạch Hồ tộc. Khi không kích phát Yêu Thần biến, các nàng không khác gì nhân loại.

Hơn nữa, là con lai giữa Hồ tộc và nhân loại, thân hình các nàng càng thêm thon dài, dáng người còn đẹp hơn khuôn mặt, đây cũng là nguyên nhân các nàng được hoan nghênh ở hội đấu giá.

Đường Tam đánh giá các nàng, các nàng cũng đánh giá Đường Tam. Nhìn thấy Trương Hạo Hiên, các nàng nhẹ nhàng thở ra, nhưng nhìn ... Đường Tam sau lưng trấn trưởng, trên mặt các nàng lại toát ra vẻ tò mò.

Nương theo tu vi tăng lên, rèn luyện thân thể, dáng người của Đường Tam đã vượt qua tuổi của hắn, nhưng tướng mạo vẫn còn ngây thơ, nhìn thế nào cũng không hơn tuổi các nàng. Mà thực tế, Đường Tam mới mười một tuổi thôi.

"Trương tiền bối, ngài hảo." Một cô nương đứng đầu khom người hành lễ với Trương Hạo Hiên, các thiếu nữ khác cũng theo nàng hành lễ.

Trương Hạo Hiên mỉm cười, nói: "Không cần khách khí. Ta giới thiệu một lát. Đây chính là người ta đã từng nói với các ngươi, là người chính thức đấu giá được các ngươi, cũng là chủ nhân tương lai của các ngươi."

Vừa nói, hắn vừa kéo Đường Tam lên phía trước.

Chủ nhân? Đường Tam sửng sốt.

Các thiếu nữ cũng sửng sốt một lát, nhưng rất nhanh, dưới sự dẫn dắt của thiếu nữ đầu tiên, họ đã hành lễ với Đường Tam, giọng nhỏ nhẹ nói, "Chủ nhân".

Dù đã làm người ba kiếp, Đường Tam cũng là một người thưởng thức cái đẹp, ở kiếp trước cũng có các nữ nhân khác có hảo cảm với hắn, nhưng trong lòng hắn chỉ có thê tử. Lúc này đối mặt với mười tám thiếu nữ gọi mình là chủ nhân, hắn không khỏi có chút co quắp.

"Lão sư, cái này ..."

Trương Hạo Hiên liếc hắn một cái, truyền âm nói: "Nếu ngươi muốn đảm bảo các nàng nghe lời ngươi, thì các nàng cũng nên biết một ít bí mật của ngươi, như vậy sẽ có quy củ ổn định. Hơn nữa, thân phận như vậy làm các nàng dễ tiếp nhận nhất. Tương lai sau này hẵng nói, trước mắt vì bảo trì ổn định và tính toán của ngươi, thân phận như vậy là tốt nhất."

Nghe lời hắn nói, Đường Tam suy nghĩ thật nhanh. Lão sư nói đúng, những thiếu nữ này được bồi dưỡng thành nô lệ, thay đổi tâm tình không phải là chuyện một sớm một chiều có thể làm được, các nàng cần được học tập, cần phải an ổn sinh hoạt và bồi đắp lòng tin, một lần nữa thành lập tam sinh quan. Nhất thời không cần vội.

"Không cần khách khí. Các ngươi tên gọi là gì?" Đường Tam hỏi. Sau thời gian ngắn, hắn đã khôi phục bình thường, không đến mức không thể gặp nữ nhân.

Thiếu nữ đứng đầu nói: "Ta là Hồng Nhất, các nàng theo thứ tự là Hồng Nhị đến Hồng Thập Bát."

Đường Tam khoé miệng co giật một lát, cách đặt tên này quá đơn giản rồi.

Gật gật đầu, hắn nói: "Từ hôm nay trở đi, các ngươi phải nghe lệnh ta, theo mệnh lệnh mà làm việc. Ta sẽ đem đến cuộc sống bình thường, thậm chí vượt qua bình thường cho các ngươi, mang đến tương lai cho các ngươi, để các ngươi thoát khỏi số phận làm nô lệ, càng không phải là một món đồ chơi."

Chương 220: Tụ Linh Trận

Nghe hắn nói, mười tám thiếu nữ đều có chút mờ mịt, tựa hồ không quá hiểu ý hắn nói.

Đường Tam cũng không nói nhiều, hắn biết nhân loại bị tẩy não trong một thời gian dài, muốn thay đổi cần có thời gian. Mà việc cấp bách bây giờ là làm chuyện trọng yếu nhất ngày hôm nay.

"Lão sư, chúng ta ra ngoài thôi, các ngươi cũng đi theo ta." Đường Tam nói với mười tám thiếu nữ kia.

Đến trước thác nước, Trương Hạo Hiên nâng hai tay lên, tách dòng nước ra. Đường Tam để mười tám thiếu nữ đến bên cạnh mình, sau đó dùng Phong nguyên tố quấn lấy các nàng. Trong tiếng kinh hô các nàng đã bay lên, bằng vào khống chế tinh diệu, các nàng đều rơi xuống cạnh bờ.

Sau đó Đường Tam mới cùng Trương Hạo Hiên lên bờ.

Ánh mắt các thiếu nữ nhìn hắn đã thay đổi, Phong nguyên tố thần kỳ kia làm các nàng được mở rộng tầm mắt. Tuy các nàng không rành thế sự, nhưng đối với cường giả sẽ tự nhiên kính sợ. Hơn nữa, Đường Tam nhìn qua không chênh lệch nhiều với các nàng, tiểu chủ nhân này mang lại cho họ cảm giác khá tốt, tốt hơn nhiều so với đám Yêu Quái. Trong thời gian ngắn, các nàng đã bớt sợ hãi hơn, ánh mắt nhìn Đường Tam càng thêm tò mò.

Đường Tam nói với Trương Hạo Hiên: "Lão sư, ta sẽ bắt đầu ngay. Vì không thể bị quấy rầy nên phiền ngài hộ pháp cho ta."

"Được." Trương Hạo Hiên gật đầu. Hắn cũng rất tò mò, Đường Tam muốn làm cái gì.

Đường Tam ngẩng đầu nhìn hướng mặt trời, nhìn lại đầm nước, rồi sải bước đi vòng quanh. Hắn đi rất chậm, Tinh Thần Lực phóng thích, trong mắt lấp lánh bạch sắc Thiên Hồ Biến.

Lựa chọn phương vị là một chuyện vô cùng trọng yếu, nên hắn toàn lực đem vận khí gia trì.

Sau khi đi hai vòng, hắn rút cuộc dừng bước ở một nơi cách đầm nước chừng năm mét.

Hắn lấy ra một nhành cây màu vàng kim óng ánh từ trong túi trữ vật, chậm rãi trồng xuống đất. Hắn làm rất chậm, nhưng dùng Tinh Thần Lực quan sát, Trương Hạo Hiên có thể cảm giác được Tinh Thần Lực của Đường Tam đang chấn động mãnh liệt, cường độ của nó làm hắn có chút giật mình.

Tử Dương quả có tác dụng tốt vậy sao, như thế nào cảm thấy Tinh Thần Lực của hắn làm mình nhìn không thấu.

Đường Tam trồng cây rất chăm chú, rất nhanh, hắn vẽ lên thành từng đường. Từng đường từng đường mang theo vài phần thần bí, nhưng ở trên mặt đất, có cảm giác như một bức tranh trừu tượng.

Trương Hạo Hiên hiểu được, Đường Tam đang phác hoạ pháp trận. Hắn không nhịn được mà đến phụ cận quan sát, nhưng hắn lại phát hiện, mình xem không hiểu chút nào. Mà bên trong pháp trận đã có một hương vị kỳ dị tồn tại, tuy rằng không có năng lượng chấn

động, nhưng Trương Hạo Hiên vẫn cảm thụ được.

Đường Tam không dừng lại, hắn không ngừng phác hoạ, không ngừng đổi hướng, phạm vi cũng không ngừng mở rộng. Các thiếu nữ đứng Hồng Hồ tộc đứng ở một bên nhìn xem, vẻ mặt hiếu kỳ. Các nàng càng không rõ Đường Tam đang làm gì.

Sau hơn một giờ, một đồ án phức tạp có đường kính vượt qua năm mét xuất hiện bên cạnh đầm nước. Nhìn qua nó có hình tròn, bên trong có rất nhiều hình tròn khác, còn có nhiều đường liên kết không biết đại biểu cho điều gì. Sau khi được khắc hoạ xong, hương vị thần bí cũng ngày càng rõ ràng.

Kim quang lập loè, một đôi cánh mở ra sau lưng Đường Tam, chính là Kim Bằng Biến. Cánh khẽ động mang theo thân thể hắn bay lên, hắn không sử dụng Phong nguyên tố là bởi vì khắc hoạ pháp trận làm hắn tiêu hao Tinh Thần Lực cực lớn, một khi điều khiển Phong nguyên tố không tốt sẽ phá huỷ pháp trận phía dưới, vậy chẳng phải là kiếm củi ba năm thiêu một giờ sao.

Hắn bay đến vị trí giữa pháp trận, thở sâu, đem Hoàng Kim Mộc chậm rãi cắm vào đất. Hắn chọc rất sâu, cành Hoàng Kim Mộc này bị hắn đâm vào hơn nửa. Màu vàng nhàn nhạt hiện lên, mà toàn bộ pháp trận nhìn qua chỉ gồm các đường phác hoạ, dường như chấn động rất nhỏ.

Một nụ cười hiện lên trên khoé miệng Đường Tam, hắn có thể cảm giác được, pháp trận của mình không có vấn đề.

Ngay sau đó, hắn lấy ra một cành Hoàng Kim Mộc, cắm xuống vị trí thứ hai, rồi cành thứ ba, thứ tư.

Trương Hạo Hiên dần toát ra vẻ khiếp sợ. Nhìn thấy Đường Tam

cắm từng nhánh Hoàng Kim Mộc vào trong pháp trận, hắn phát hiện, những đường bình thường kia dường như sống lại, không ngừng cộng hưởng với nhau.

Lúc Đường Tam khắc hoạ pháp trận, hắn kỳ thật đã phát hiện ra một ít ảo diệu trong đó. Tinh Thần Lực của Đường Tam một mực vẫn ở trên các đường đó, làm chúng ẩn chứa Tinh Thần Lực, do đó nhìn chúng dường như là một chỉnh thể.

Lúc này, cắm Hoàng Kim Mộc vào các vị trí còn trống đã đốt sáng toàn bộ pháp trận. Nương theo chấn động đó, Tinh Thần Lực trong pháp trận đã giảm bớt, mà năng lượng trong đó đã chấn động cùng tần suất. Những năng lượng này không đến từ mặt đất, không tới từ Hoàng Kim Mộc kia, mà do thiên địa linh khí dung hợp tạo thành.

Không hề nghi ngờ, thiên địa linh khí bị pháp trận kỳ diệu này dẫn động, hơn nữa đang ngưng tụ về phía bên này.

Câu thông thiên địa! Chỉ với đặc tính này, pháp trận của Đường Tam tuyệt đối là bảo vật.

Từng đám Hoàng Kim Mộc được cắm xuống. Mỗi cành được trồng xuống, các cành đã trồng trước đó màu vàng bên ngoài càng đậm hơn, nhìn qua rất huyễn lệ.

Rút cuộc, cành Hoàng Kim Mộc cuối cùng xuất hiện trên tay Đường Tam. Trong chốc lát, Tinh Thần Lực của Đường Tam đại phóng, bạch sắc hào quang trong mắt sáng lên, một cảm giác kỳ dị phóng thích, hắn đang gia trì vận may.

"Phốc" một tiếng, Hoàng Kim Mộc chính xác cắm xuống một vị trí.

"Ô ... ô ... n ... g" một tiếng vù vù kịch liệt vang lên, ngay sau đó,

một quầng sáng màu vàng lập tức hiện lên.

Mỗi nhành Hoàng Kim Mộc đều rung rung đứng lên, bên ngoài đầm nước cũng rung lên từng đợt.

Đường Tam trở mình bay xuống mặt đất, sắc mặt có chút tái nhợt. Thu hồi Kim Bằng Biến, ánh mắt của hắn sáng rực.

"Đã thành!"

Từng đám Hoàng Kim Mộc đã tản ra quầng sáng màu vàng nhàn nhạt, chấn động kịch liệt một hồi rồi dần ổn định lại, màu vàng bắt đầu chảy xuôi xuống, rồi lan xuống pháp trận, làm từng đường phác hoạ nở rộ một quầng sáng kim sắc, đi ngang qua Trương Hạo Hiên cùng các thiếu nữ. Các nàng không cảm thấy biến hoá gì, chỉ là mảnh sơn thuỷ này dường như càng thêm thần bí.

Trương Hạo Hiên có cảm giác mạnh nhất, hắn phát hiện, thiên địa linh khí nơi này đã nồng đậm hơn vài phần từ khi pháp trận hoàn thành. Lúc bắt đầu cảm giác không rõ ràng, nhưng càng lúc linh khí càng hội tụ, tốc độ tăng lên không quá nhanh, nhưng tuần hoàn mà ổn định. Thiên địa linh khí không tán loạn trong không khí, mà hướng vào trong pháp trận, hoà nhập trong đó, rồi lặng yên không tiếng động biến mất.

Đường Tam ngồi xuống, minh tưởng khôi phục Tinh Thần Lực đã tiêu hao.

Trương Hạo Hiên đi quanh pháp trận vài vòng, cảm thụ biến hoá của nó.

Không sai, pháp trận này không chỉ câu thông thiên địa, mà còn hấp thu thiên địa linh khí từ ngoại giới. Kỳ dị hơn là, dưới sự dẫn dắt

của nó, tốc độ hấp thu ngày càng tăng. Từng cành Hoàng Kim Mộc lúc này giống như cành cây bình thường, nhưng dưới pháp trận kia, thỉnh thoảng sẽ có quầng sáng kim sắc chảy xuôi, hết sức kỳ diệu.

Chương 221: Hoàng Kim Mộc

Nửa giờ sau, Đường Tam mới khôi phục tinh thần mà mở mắt ra.

Hắn đứng lên, đi tới trước mặt các thiếu nữ Hồng Hồ tộc, hỏi các nàng: "Các ngươi học qua minh tưởng chưa?"

Hồng Nhất là đại tỷ, nàng khẽ gật đầu, nói: "Đã học qua. Trước kia trong tộc có nói, bởi vì chúng ta đều đã thức tỉnh huyết mạch, nếu thông qua minh tưởng có thể tăng lên cảnh giới thì chúng ta có khả năng thành phụ thuộc. Nhưng huyết mạch của chúng ta quá mỏng manh nên ..." Nói đến đây, nàng không khỏi đỏ mắt.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Học qua là tốt rồi. Từ hôm nay trở đi, các ngươi trừ lúc ăn cơm và nghỉ ngơi thì tận lực ngồi bên cạnh vòng tròn mà ta hoạ để minh tưởng. Đây là nhiệm vụ đầu tiên, nhưng các ngươi phải nhớ kỹ, không thể tiến vào bên trong, càng không thể phá hư bất kỳ vật gì. Hiểu được sao?"

Các thiếu nữ liên tục gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Trương Hạo Hiên quay đầu nhìn Đường Tam, hỏi: "Ngươi dựng pháp trận ở chỗ này, nếu có Yêu Thú đến thì sao bây giờ? Các nàng không thể ngăn Yêu Thú phá hư đâu."

Đường Tam mỉm cười, nói: "Yêu Thú chắc sẽ không đến. Pháp trận này có tác dụng ngăn trừ Yêu Thú." Hoàng Kim Mộc chính là cành của Hoàng Kim Thụ, trên đó có sinh mệnh lực vô cùng cường đại,

đối với bất kỳ Yêu Thú nào cũng có tác dụng bài xích. Mà Đường Tam thông qua pháp trận còn phóng đại phương diện này lên. Cho nên nó căn bản sẽ không hấp dẫn Yêu Thú đến.

Trương Hạo Hiên nói: "Pháp trận này của ngươi có tác dụng gì?"

Đường Tam nói: "Trồng cây. Ta cảm thấy qua một tuần trăng, nó có thể mọc rễ nảy mầm."

Trương Hạo Hiên sững sờ, "Ngươi muốn trồng Hoàng Kim Mộc?"

Đường Tam gật nhẹ đầu.

Trương Hạo Hiên nói: "Thứ này không phải không có tác dụng gì sao?"

Đường Tam cười nói: "Đó là Yêu Quái Tộc không hiểu tác dụng của nó, ta tin Tinh Quái Tộc bên kia hẳn là có Tinh Quái hiểu một chút, nhưng cũng chỉ là bề nổi. Điểm cường đại nhất của Hoàng Kim Mộc chính là hội tụ sinh mệnh lực, nó càng phát triển sẽ càng hấp thu nhiều thiên địa linh khí để chuyển hoá thành sinh mệnh lực. Những cô nương này vây quanh nó tu luyện sẽ được một lượng nhất định sinh mệnh lực phản hồi, có trợ giúp các nàng kích phát huyết mạch."

Đôi mắt Trương Hạo Hiên sáng lên, nói: "Còn chúng ta thì sao? Có thể không?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Bây giờ thì chưa được, vì nó còn chưa phát triển. Nhưng nếu nó phát triển thành cây đại thụ mà nói, sinh mệnh lực nó ẩn chứa có thể tẩm bổ cho sinh mạng thể cường đại, đối với chúng ta cũng đều có chỗ tốt."

Trương Hạo Hiên thở sâu, nói: "Pháp trận này của ngươi có tác dụng làm nó nhanh phát triển sao?"

"Đúng vậy. Tụ Linh trận có tác dụng ngưng tụ thiên địa linh khí, nếu chỉ trồng Hoàng Kim Mộc thì chúng nó vẫn phát triển, nhưng có lẽ cần trăm ngàn năm để lớn lên. Mà Tụ Linh trận lấy bọn nó làm hạch tâm, tăng tốc hấp thụ thiên địa linh khí, xúc tiến nó phát triển, khiến nó nhanh chóng nảy mầm, hấp thu càng nhiều thiên địa linh khí hơn. Tốc độ phát triển của nó cũng nương theo tốc độ hấp thu thiên địa linh khí mà phát triển, hình thành một vòng tuần hoàn."

Trương Hạo Hiên nói: "Pháp trận của ngươi có phải đều có tác dụng với mọi thiên tài địa bảo hay không?"

Đường Tam nói: "Đúng vậy, chỉ là đại đa số thiên tài địa bảo khi phát triển rất dễ để lộ ra bên ngoài, dễ dàng đưa tới phiền toái không cần thiết. Trừ phi có được thủ hộ phi thường cường đại."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Ta hiểu rồi. Trận pháp này, có thể bán cho tổ chức hay không?"

"Bán?" Đường Tam sửng sốt một lát.

Trương Hạo Hiên nói: "Không thể lấy không của ngươi, ngươi có thể đưa ra yêu cầu. Hơn nữa, có giá trị mới dễ nói chuyện, ta sẽ che giấu cho ngươi." Hắn vẫn luôn không báo cáo tình huống cụ thể của Đường Tam cho tổ chức, trong đó phần lớn lý do là muốn Đường Tam an toàn phát triển. Mà tốc độ phát triển của hắn luôn vượt qua ngoài dự liệu của hắn.

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Được, ta điều chỉnh một lát, trở về sẽ vẽ lại cho ngài, sau đó chỉ cho ngài khắc hoạ nó như thế nào."

Thấy hắn thoải mái đáp ứng, Trương Hạo Hiên lập tức tươi cười, vỗ bờ vai của hắn, "Ta dường như ngày càng thấy có tương lai rồi."

"Nhất định sẽ có." Đường Tam cũng cười với Trương Hạo Hiên.

Các thiếu nữ rất nghe lời, theo lời Đường Tam, các nàng đều quanh quanh Tụ Linh trận tu luyện. Bây giờ Hoàng Kim Mộc mới bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí, vẫn chưa có sinh mệnh phản hồi, nhưng thiên địa linh khí được Tụ Linh trận hội tụ cũng rèn luyện thân thể các nàng. Linh khí theo sự phát triển của Hoàng Kim Mộc mà tăng lên, vừa mới bắt đầu là có tốc độ chậm nhất, rất phù hợp với người có tu vi Nhất giai và Nhị giai, củng cố huyết mạch chi lực của các nàng.

Đường Tam quan sát các nàng minh tưởng, nhưng thiếu nữ này tâm tư đơn thuần, tiến vào trạng thái minh tưởng cũng không khó. Trương Hạo Hiên quyết định ở lại trông coi một thời gian, hắn cũng muốn quan sát kỹ hơn hiệu quả của Tụ Linh trận. Hắn để cho Đường Tam về trước, trở về vẽ lại trận đồ.

Tạm biệt Trương Hạo Hiên, Đường Tam tự trở về học viện Cứu Thục, vẽ trận đồ cũng rất đơn giản. Lúc chạng vạng tối, hắn cũng đã hoàn thành trận đồ. Bất quá hắn không trở lại sơn cốc ngay, Trương Hạo Hiên nói ba ngày sau tới cũng được. Hắn chuẩn bị buổi tối sẽ quay lại học viện Gia Lý để tu luyện. Tinh Thần Lực của hắn đang dần đến đỉnh phong của đỉnh phong, huyết mạch chi lực còn muốn chờ đồng bạn, hiện tại chưa tăng lên ngay được, cho nên hắn ý định tiếp tục tu luyện Tinh Thần Lực, nuôi dưỡng Thần Thức.

Vừa ra cửa, khi chuẩn bị rời học viện Cứu Thục, thì hắn đụng phải Vũ Băng Kỷ.

Nhìn thấy Đường Tam, Vũ Băng Kỷ vốn sửng sốt một lát, sau đó

chặn hắn lại.

"Đại sư huynh." Đường Tam cười chào hỏi hắn.

"Muốn gặp ngươi thật khó khăn a! Các sư phụ đều đã quên còn có đệ tử như ngươi rồi. Ngươi như thế nào hiện tại ngay cả lớp học cũng không đến?" Vũ Băng Kỷ tức giận nói.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Trấn trưởng lão sư vẫn một mình dạy bảo ta, ban ngày ta đến học viện Gia Lý làm công, cho nên không có thời gian lên lớp."

Vũ Băng Kỷ nói: "Cảm ơn Tử Dương quả của ngươi, trấn trưởng đã nói với chúng ta rồi. Tử Dương quả hiệu quả rất tốt, Tinh Thần Lực của ta đã tăng lên, bắt đầu hoá lỏng rồi."

Đường Tam cười nói: "Đó vốn là thu hoạch của mọi người, không phải của mình ta. Đại sư huynh gần đây tu luyện như thế nào?"

Nghe hắn hỏi, ánh mắt Vũ Băng Kỷ sáng lên, "Rất không tồi. Tinh Thần Lực tăng lên, ta khống chế Băng nguyên tố dễ dàng hơn nhiều. Băng châm hiện tại cơ bản ngay lập tức có thể ngưng tụ, tăng tốc lần hai cũng vậy. Ngươi còn thủ pháp nào không dạy ta?"

Đường Tam cười thầm, hắn biết, đây mới là mục đích thật sự Vũ Băng Kỷ ngăn hắn lại. Dù sao không đi học, Trương Hạo Hiên sớm đã thu xếp cho hắn.

Đường Tam nói: "Băng châm cùng tăng tốc lần hai đã luyện thành, vậy huynh có thể luyện tập một ít thủ pháp phức tạp rồi."

"Còn có phức tạp hơn sao?" Vũ Băng Kỷ mắt sáng như sao.

Từ khi cùng Đường Tam học tập khống chế Băng nguyên tố, hắn cảm thấy mình tiến bộ thật nhanh, không chỉ là cấp độ, mà còn ở trên cảm ngộ. Hiện tại khi đối chiến với Quan lão sư, vận dụng tăng tốc lần hai cũng không rơi vào thế hạ phong.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta chỉ cho ngươi một thủ pháp phức tạp nhất, trong đó trụ cột là băng châm, thứ hai là tăng tốc lần hai, còn có thể dung hợp Băng bạo thuật. Nếu như ngươi luyện thành, trên cơ bản là vô địch ở đồng cấp."

"Nhanh dạy ta." Vũ Băng Kỷ cơ hồ là thốt ra, nhưng nói xong câu này lại cảm thấy ngượng ngùng.

Chương 222: Đồng bạn tiến bộ

Đường Tam cười nói: "Không có vấn đề. Nhưng ngươi cần đề cao Tinh Thần Lực hơn nữa, vì thủ pháp này có yêu cầu về Tinh Thần Lực cao hơn. Ngươi luyện Tử Cực Ma Đồng như thế nào rồi?"

Tất cả mọi người đều tu luyện Tử Cực Ma Đồng, Độc Bạch tiến bộ rất nhanh, dù sao huyết mạch của hắn am hiểu Tinh Thần Lực nhất. Vũ Băng Kỷ ở phương diện Tinh Thần Lực cũng rất có thiên phú, bây giờ cũng đã nhập môn rồi.

"Vốn tiến bộ không nhanh, nhưng Tử Dương quả tựa hồ có lợi cho việc tu luyện Tử Cực Ma Đồng, gần đây tốc độ tăng lên nhiều. Ta đã có thể phóng Tinh Thần Lực ra ngoài trùng kích người khác rồi."

"Tốt, ta sẽ dạy ngươi thủ pháp Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm, ngươi trước tiên hãy bắt đầu từ một viên Mệnh Đảm."

Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm vốn là ám khí luyện từ kim loại, uy lực phi phàm. Yêu Thần biến của Vũ Băng Kỷ là Băng Tinh biến, Đường Tam nghĩ một hồi rồi chỉnh sửa thành phương thức sử dụng Băng nguyên tố ... Uy lực sẽ tốt hơn.

"Đầu tiên ngươi ngưng tụ ra băng châm, bên trong cần chuẩn bị tốt cho hai lần tăng tốc. Vì vừa bắt đầu nên hãy luyện tập từ hai cây băng châm, bao quanh hai băng châm là một lớp vỏ ngoài. Sau khi vung ra, khi gặp va chạm vỏ ngoài sẽ nổ tung, hoặc là chủ động nổ tung, nhưng quá trình đó không được làm tổn hại băng châm xung

quanh, mà phải làm tăng tốc độ của nó. Cho nên, vỏ ngoài phi thường trọng yếu. Sau đó, qua hai lần tăng tốc băng châm sẽ phóng nhanh tới chỗ địch nhân, lợi dụng tốc độ làm địch khó lòng phòng bị. Cuối cùng đâm vào thân thể địch nhân, bộc phát Băng bạo thuật."

Vũ Băng Kỷ nghe hắn giảng thuật không khỏi trợn mắt há mồm: "Cái này, nhân loại có thể hoàn thành sao? Ngươi dùng Phong nguyên tố làm được?"

Đường Tam nhún vai, nói: "Ta không làm được, ít nhất là bây giờ chưa được. Nếu là Thần cấp thì có thể thử. Phong nguyên tố quá linh hoạt, không cách nào duy trì ổn định. Nhưng Băng nguyên tố dễ dàng hơn, ta cảm thấy Đại sư huynh sẽ làm được."

Vũ Băng Kỷ dở khóc dở cười nói: "Ta có thể làm sao! Chỉ một cái băng châm tăng tốc lần hai ta cũng phải luyện lâu như vậy, ngươi nói cái này nhân loại có thể thực sự khống chế sao?"

Đường Tam cười nói: "Không khó thì sao có thể gọi là thủ pháp phức tạp. Trong các thủ pháp ta biết, nó tuyệt đối là đứng đầu. Cho nên ngươi luyện tập từng bước, từng bước một a. Chờ tới lúc băng đảm có thể chứa trên trăm miếng băng châm, vậy ngài không phải đã đại công cáo thành sao. Trước tiên ta dạy người luyện chế vỏ ngoài. Sau đó ngươi có thể bắt đầu dung nạp hai lần tăng tốc băng châm. Hơn nữa, Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm cần phóng ra hai quả cùng lúc. Nếu chỉ có một quả, khi địch nhân né tránh, không va chạm thì sao có thể nổ tung? Có hai quả, chúng ta có thể dùng thủ pháp Lưu Tinh Cản Nguyệt hoặc Nhị Long Hí Châu để bọn nó tự động va chạm."

"Chờ chờ, sao lại đến Lưu Tinh Cản Nguyệt và Nhị Long Hí Châu rồi? Ta có chút choáng." Vũ Băng Kỷ vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Từ từ, chúng ta làm từng bước một, trước tiên bắt đầu từ băng đảm a, ngươi trước tiên luyện thành cái này rồi nói tiếp." Lập tức, Đường Tam đem phương pháp luyện chế băng đảm giảng thuật cho Vũ Băng Kỷ.

Tuy rằng Vũ Băng Kỷ không cảm giác được mình có thể thật sự luyện thành cái này, nhưng vẫn nghe rất chăm chú.

Trong bất tri bất giác, hắn đã dần tiến nhập vào trạng thái cảm ngộ. Khi hắn tỉnh lại thì Đường Tam đã sớm rời đi.

Nhưng Đường Tam cũng không lập tức rời khỏi học viện, mà đi tìm mấy vị sư huynh, sư tỷ của mình.

Gần đây đúng là không hay ở học viện Cứu Thục, đã đụng phải Đại sư huynh, vậy liền đi xem những người khác tu luyện như thế nào.

"Độc Bạch sư huynh." Đường Tam tới trước gian phòng của Độc Bạch.

"Ồ, Tiểu Đường ngươi đã về sao? Mấy hôm nay đều không thấy ngươi." Độc Bạch vừa mở cửa nhìn thấy hắn, lập tức cho hắn một cái ôm.

Đường Tam theo hắn đi vào một gian phòng, đóng cửa thật kỹ.

"Thế nào?" Đường Tam cười hỏi.

Độc Bạch mặt mày hớn hở đáp: "Tử Dương quả rất tốt a. Tinh Thần Lực của ta đã hoàn toàn hoá lỏng rồi, hơn nữa toàn bộ Tinh Thần Chi Hải hình như được cải tạo qua. Gần đây Tinh Thần Lực tăng lên phạm vi lớn, biên độ tăng lên mỗi ngày làm ta có chút khó tin. Ta

cảm giác được, huyết mạch của ta bị Tinh Thần Lực cường đại kéo lên cũng có biến hoá rồi. Dường như Tinh Thần Lực có thể loại bỏ tạp chất trong huyết mạch của ta, qua quá trình tinh luyện cũng càng thêm thuần khiết."

Đường Tam gật nhẹ đầu, nói: "Đây chính là điều tốt. Ngươi có cảm giác đột phá sao?"

Độc Bạch nói: "Bây giờ thì không có, ta vừa ăn hết một Tử Dương quả, chờ ăn thêm quả nữa, ta cảm thấy sẽ có cơ hội."

Ánh mắt Đường Tam sáng lên, "Vậy là tốt rồi, chờ mong ngươi đột phá a. Ngươi phóng thích Tử Cực Ma Đồng cho ta xem cường độ Tinh Thần Lực của ngươi."

"Được."

Độc Bạch xoay người, đứng bên cạnh với Đường Tam. Hai con ngươi chuyển sang màu tím, hai đạo tử quang chợt hiện ra.

Tử quang kéo dài hơn một xích, hơn nữa có loại cảm giác sẽ không tiêu tán. Sóng tinh thần mãnh liệt kéo lấy Linh Tê Thiên Nhãn muốn tự động phóng thích.

Hào quang thu liễm, Độc Bạch rạo rực hỏi Đường Tam, "Như thế nào? Như thế nào rồi?"

Đường Tam giơ ngón tay cái với hắn, "Rất không tồi. Nếu chỉ xét Tinh Thần Lực, ngươi có thể so sánh với Thất giai bình thường rồi. Chờ Thiên Hồ Biến đột phá Ngũ giai, đoán chừng Tinh Thần Lực sẽ tăng thêm."

Thật không hổ là huyết mạch đỉnh cấp nhất a. Chỉ là Tứ giai, Tinh

Thần Lực đã đạt đến Thất giai. Phải biết rằng, Độc Bạch không có Thần Thức nuôi dưỡng, Tinh Thần Lực cùng Thiên Hồ huyết mạch có chung một nhịp thở.

"Ta hiện tại ngày càng có lòng tin rồi. Ta cảm thấy, vận khí lớn nhất Thiên Hồ Biến mang lại chính là đem ngươi tới gần ta. Ha ha ha!" Từ khi Thiên Hồ Biến tăng lên, nội tâm u buồn liền tản đi. Dù chỉ là Tứ giai Thiên Hồ Chi Nhãn nhưng đã có tác dụng không nhỏ, chờ đến Ngũ giai, đương nhiên tác dụng lại càng lớn.

Đường Tam nói: "Không, gặp được các ngươi mới là vận khí của ta."

Dựa theo phương thức tu luyện kia, Thiên Hồ Chi Nhãn có thể tăng tới Lục giai. Nhưng Lục giai đến Thất giai, cánh cửa này không chỉ cần Tinh Thần Lực là kéo lên được.

Chờ hắn lên đến Lục giai, Tinh Thần Lực hẳn là đạt đến Cửu giai rồi. Một mình Tinh Thần Lực không có biện pháp tăng lên Thần cấp, đến lúc đó gặp bình cảnh, Độc Bạch muốn tiến giai thì phải bắt đầu từ phương diện huyết mạch. Đó là một vấn đề rất phiền toái. Trừ phi có thể săn giết được một gã cao giai Thiên Hồ tộc, phục dụng huyết dịch mới có khả năng. Nhưng Thiên Hồ tộc đều là số mệnh chi tử, đừng nói là cao giai, coi như cấp thấp cũng khó a. Đó là vấn đề rất lớn. Quay đầu lại chỉ có thể nhìn Cứu Thục có biện pháp thu thập huyết dịch Thiên Hồ tộc hay không.

Bất quá hắn sẽ không nói những suy nghĩ này với Độc Bạch. Tử Dương quả đã phân cho hắn năm quả, nếu như hai quả có thể kích thích hắn trùng kích Ngũ giai, vậy ba quả còn lại có thể để Tinh Thần Lực của hắn tăng vọt. Đạt đến cấp độ tăng lên, khoảng cách Lục giai hẳn cũng không xa.

Khi đột phá Thất giai, Đường Tam muốn tất cả các Yêu Thần biến

đều đạt đến Lục giai đỉnh phong, tốt nhất là cùng một chỗ đột phá. Trước mắt có thể thấy, Linh Tê Thiên Nhãn khả năng không lớn, nhưng hẳn là vẫn có cơ hội.

Thiểm Báo biến hắn đã chuẩn bị rồi, đổi thành một cái khác. Không gian di chuyển không biết tốt hơn Báo Thiểm bao nhiêu lần, huống chi, huyết mạch cường đại kia còn có thể khống chế không gian chi lực.

Chương 223: Mỹ công tử cầm trà sữa trong tay

Mỹ công tử hiện tại là Thất giai, đánh cắp chút huyết mạch chi lực của lão bà tương lai hẳn là không khó. Dù sao, hắn muốn đi săn giết với Mỹ công tử, cơ hội tiếp xúc cũng không ít.

Lam Ngân Hoàng đạt đến Thất giai không có vấn đề gì. Mấu chốt là các loại khác. Linh Tê Thiên Nhãn đạt đến Ngũ giai là được, Lục giai thì thời gian chờ đợi quá dài. Hiện tại hắn cần tăng lên thực lực chỉnh thể, chỉ có thể đợi sau này rồi đột phá.

Trong sáu loại Yêu Thần biến của hắn, Linh Tê Thiên Nhãn là trọng yếu nhất, Báo Thiểm là yếu nhất. Trong tương lai hắn muốn đổi Báo Thiểm thành Khổng Tước Biến, Khổng Tước Yêu tộc có được huyết mạch cao cấp nhất. Về Phong Hổ biến, tạm thời vẫn chưa thay thế, dù sao nó dùng để che giấu thân phận.

Trong sáu loại đó, có ba loại đạt đến Thất giai, hai loại Lục giai, một loại Ngũ giai, ... đó là lúc hắn đột phá Thất giai.

Tạm biệt Độc Bạch, Đường Tam trước sau đi thăm Cố Lý cùng Trình Tử Chanh. Làm hắn kinh hỉ là, Trình Tử Chanh sắp đột phá Lục giai, uy năng của Kim Bằng Biến đã lớn hơn nhiều. Cố Lý cách Lục giai đã không xa, bằng Tử Dương quả, Tinh Thần Lực cũng tăng nhanh, làm hắn cảm ngộ Thì Quang Biến càng thêm sâu sắc. Chờ Độc Bạch đột phá Ngũ giai, hắn cũng đến lúc đột phá Lục giai.

Sau khi thăm hỏi các sư huynh, sư tỷ, mượn cảnh đêm, Đường Tam mới quay lại học viện Gia Lý, theo thói quen đến của hàng học viện tiếp tục tu luyện.

Hai ngày sau, Đường Tam đi tới sơn cốc trong Gia Lý Sơn Mạch, trong mắt lập tức toát ra sợ hãi và vui mừng.

Ở rất xa hắn đã có thể cảm giác được thiên địa linh khí biến hoá. Trong không khí, thiên địa linh khí không chỗ nào không có, tuy nhiên bọn chúng lại chậm rãi hội tụ về một hướng.

Bên cạnh đầm nước, các thiếu nữ Hồng Hồ tộc đang minh tưởng, Trương Hạo Hiên cũng vậy.

Hoàng Kim Mộc ở trong Tụ Linh trận nhìn qua vẫn không có gì thay đổi, nhưng mơ hồ có thể thấy khí tức sinh mệnh đã toát ra.

Đường Tam có Lam Ngân Hoàng, đối với phương diện này hắn cảm giác rõ nhất. Có khí tức sinh mệnh toát ra, nghĩa là Hoàng Kim Mộc đã bắt đầu sinh trưởng rễ cây rồi. Tụ Linh trận hiệu quả coi như không tệ.

Đương nhiên cũng là do trên Yêu Tinh Đại Lục, thiên địa linh khí quá nồng đậm, bên trong Gia Lý Sơn Mạch lại càng dồi dào, được Tụ Linh trận hội tụ, những thiên địa linh khí này dung nhập vào trong, thúc đẩy Hoàng Kim Mộc sinh trưởng. Mà đã có rễ cây, dù chỉ là một điểm, cũng tương đương rằng Hoàng Kim Mộc đã thức tỉnh, chỗ tốt mà nó mang lại trong tương lai không thể hạn lượng.

Trương Hạo Hiên mở hai mắt ra, ánh mắt nhìn Đường Tam có vài phần khác thường.

"Lão sư." Đường Tam bước nhanh đến cạnh hắn, hành lễ.

"Bác đại tinh thâm, quả thật là bác đại tinh thâm a." Trương Hạo Hiên cảm thán một tiếng.

Hai ngày nay hắn đều quan sát Tụ Linh trận, càng nhìn lại càng si mê. Trong trận pháp này, năng lượng tuần hoàn, tự động câu thông Thiên Địa, dẫn dắt linh khí đến, hơn nữa trực tiếp dung nhập vào bên trong Hoàng Kim Mộc.

Qua vài ngày, tốc độ ngưng tụ thiên địa linh khí nhanh hơn không ít, hắn cũng có thể cảm nhận được Hoàng Kim Mộc biến hoá.

Hoàng Kim Mộc được xem như trận nhãn, nó tiến hoá càng làm Tụ Linh trận có hiệu quả mạnh hơn, Tụ Linh trận càng mạnh hơn thì càng thúc đẩy nó phát triển hơn. Đây quả thực vô cùng tuyệt diệu.

Đường Tam đưa trận đồ cho Trương Hạo Hiên.

"Thẳng thắn mà nói, ta không biết có nên lấy trận đồ này không, bởi vì ta cảm thấy tổ chức rất khó tìm được vật đổi cho ngươi." Trương Hạo Hiên cười khổ nói.

Đường Tam cười: "Ta cũng không muốn đổi cái gì."

Trương Hạo Hiên lắc đầu, nói: "Vậy không được. Trận pháp này quả thật quá trân quý, ta có thể khẳng định, coi như Tổ đình cũng không có trận pháp tinh diệu như vậy. Ngươi muốn đổi cái gì?"

Đường Tam nói: "Nếu như không thay đổi được, ta muốn huyết dịch cao giai Thiên Hồ cho Độc Bạch sư huynh. Với cường độ huyết mạch hiện tại, Lục giai rất có thể là giới hạn rồi. Muốn hắn tăng lên, cũng chỉ có thể cần huyết mạch chi lực cấp độ cao hơn."

Trương Hạo Hiên sửng sốt, "Cho Độc Bạch? Ngươi muốn ..."

Đường Tam nói: "Người cũng không phải không biết, hắn tăng lên cũng là ta tăng lên a."

Trương Hạo Hiên lại cười khổ, "Huyết dịch Thiên Hồ tộc, tuyệt đối là tồn tại trân quý nhất trong Yêu Quái Tộc, cái này hầu như không thể nào đạt được. Số lượng Thiên Hồ tộc rất ít, huyết mạch của bọn họ được coi trọng vượt qua tưởng tượng của ngươi."

Đường Tam nói: "Không vội, dù sao Độc Bạch sư huynh muốn lên Lục giai cũng cần thời gian không ngắn. Người hãy cùng tổ chức thương lượng một chút. Nếu có cơ hội thì hãy thử ."

Trương Hạo Hiên nói: "Được, trở về ta sẽ thử. Ngươi giảng thuật cho ta trận pháp đi, khoảng thời gian này ta sẽ không về thị trấn, nơi này có bản mẫu, còn có trận đồ, ta ở đây tranh thủ học xong Tụ Linh trận, thuận tiện giúp ngươi coi chừng Hoàng Kim Mộc. Những tiểu nha đầu này rất nghe lời, trừ thời gian ăn và ngủ, các nàng cũng chỉ minh tưởng. Hy vọng Hoàng Kim Mộc có thể giúp các nàng tiến hoá, tương lại cũng trở thành trợ lực của ngươi."

"Ừ ừ." Đường Tam thầm nghĩ, nếu thật sự bồi dưỡng được các nàng thì cũng mang đến chỗ Mỹ công tử. Nếu nàng chứng kiến mình có nhiều nữ tử vây quanh bên người ... lại còn là Hồ tộc ... vậy tuyên cáo theo đuổi vợ của mình cũng vứt đi rồi.

Tu luyện, quét dọn một lần nữa trở thành công việc hàng ngày của Đường Tam. Trong lúc hắn suy tính thì cũng đã ăn xong Tử Dương quả thứ hai. Hiệu quả không tốt như lần đầu, nhưng cũng đem Tinh Thần Lực của hắn đẩy lên mức viên mãn.

Tinh Thần Lực càng mạnh, hiệu quả tẩm bổ Thần Thức càng tốt.

Đây quả thực là điều hắn cần.

Thoáng cái đã qua hai tuần.

Lúc này trời đã chạng vạng tối, sau khi hoàn tất công việc, Đường Tam chuẩn bị đi về thấp phòng báo cáo thì thấy Mỹ công tử đi ra.

Gần đây tần suất nhìn thấy nàng bình thường, hai ba ngày sẽ thấy một lần. Mỹ công tử không nói chuyện với hắn, cũng không đi tìm hắn, bọn họ giống như hai người xa lạ.

Đối với điều này Đường Tam cũng không bất mãn, hắn hiểu được Mỹ công tử không đến gần hắn là tránh mang đến phiền toái, muốn hắn yên lặng phát triển.

Hôm nay nhìn thấy nàng, trong chớp mắt hắn đã thấy trong tay nàng cầm một ly trà sữa.

Rút cuộc đã tiếp tục sao?

Đường Tam cầm chổi, tăng nhanh cước bộ, quay về thấp phòng.

Mỹ công tử cầm ly trà sữa đứng ở cửa lớn. Nàng đứng yên lặng ở một bên uống trà sữa trong tay, ánh mắt hữu ý vô ý nhìn về bốn phía.

Cách sự việc lần trước đã qua hai mươi ngày. Đầu Kim Cương Hùng mà nàng đánh chết là con trai trưởng của Kim Cương Hùng Yêu Vương. Kim Cương Hùng Yêu Vương sau khi biết chuyện đã vô cùng nổi giận, trở lại thành Gia Lý đại náo vài ngày, tìm kiếm hung thủ khắp nơi.

Mà từ vết thương trên người nó có thể thấy được dấu vết của Hổ

trảo. Với lực phòng ngự của Kim Cương Hùng, có thể phá vỡ kim cương hộ thể chỉ có Yêu Quái Hổ tộc, tự nhiên số lượng cũng không nhiều.

Còn có nguyên đám vũ khí phá vỡ miệng vết thương sau lưng, độc tố nhập vào cơ thể, là một vết thương trí mệnh khác, hiển nhiên là bị đánh lén.

Con trai của Hùng Vương bị giết, chuyện này làm tất cả quý tộc trong thành Gia Lý kinh sợ. Hai mươi ngày, thành Gia Lý luôn tiến hành tìm kiếm hung thủ. Yêu Quái Hổ tộc càng bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió.

Hổ Yêu nhất mạch ở thành Gia Lý cũng không có chi nhánh cường đại, mà Hổ Yêu đều là đại tộc cao cấp nhất trong toàn bộ Yêu Quái Tộc. Hổ là Thú trung chi vương, điểm này chưa bao giờ thay đổi. Chuyện này thậm chí đã kinh động đến một thành chủ khác, Tộc trưởng Hổ tộc Hoàng Kim Hổ nhất mạch đã hạ lệnh điều tra rõ ràng.

Nhưng hiển nhiên không có kết quả gì.

Đường Tam nếu biết những tin tức này thì hắn nhất định có thể đoán được, Yêu Thần biến khác của Mỹ công tử là Hổ Yêu nhất mạch.

Chương 224: Kế hoạch hành động

"Đi về phía trước, vào rừng cây bên phải." Đúng lúc này, bên tai Mỹ công tử truyền đến thanh âm rất nhỏ.

Trong lòng nàng khẽ động, cầm ly trà sữa đi theo.

Trong rừng cây, Tu La một thân đồ đen đã đứng ở nơi đó, chăm chú nhìn nàng.

Thật sự có đến. Mỹ công tử rất hiếu kỳ, hắn làm sao thấy được mình cầm ly trà sữa trong tay? Hắn mỗi ngày đều đến đây sao?

"Đi đến tiệm cơm kia nói chuyện. Chúng ta chia nhau ra." Tu La không nói nhiều, quay người thi triển Báo Thiểm, nhanh chóng biến mất.

Mỹ công tử nhìn theo bóng lưng hắn, ngập ngừng một lát cũng quay lại đường lớn, bước nhanh mà đi.

Khi nàng đi đến tiệm cơm nhỏ ở quảng trường Gia Lý, ở một góc tối Tu La đi ra. Hắn không có mở miệng, chỉ là cùng nàng đi vào trong tiệm cơm.

Mỹ công tử dẫn hắn vào gian phòng lần trước mang theo Đường Tam đến, rồi khoá kỹ cửa.

"Ngươi vẫn theo dõi ta?" Ánh mắt Mỹ công tử trở nên sắc bén hơn.

"Ngươi vẫn không tín nhiệm ta?" Tu La hỏi lại.

Bốn mắt nhìn nhau, Mỹ công tử cau mày.

Mấy lần trước Tu La xuất hiện đúng là đều giúp nàng,nhưng một người xa lạ như vậy có mục đích gì? Nếu hắn không phải nhân loại, Mỹ công tử đã sớm giết hắn rồi, nhất là khi hắn phát hiện ra bí mật của nàng.

Tu La nói: "Hành động lần này là gì?"

Mỹ công tử thở sâu, đè xuống nghi hoặc trong lòng, nói: "Mục tiêu là đánh chết Tộc trưởng Phong Lang tộc. Cửu giai đỉnh phong. Phong Lang tộc không có cường giả Thần cấp, chuyện này có thể xác nhận."

Phong Lang tộc? Nghe được cái tên này, Tu La không khỏi chấn động một lát, dù sao, đây cũng là chỗ ban đầu hắn ở. Đối với Phong Lang tộc, hắn tràn đầy căm hận. Thân mẫu ở thế giới này của hắn đã chết trong tay bọn chúng, mà khi đó, hắn không thể làm được gì. Phong Lang tộc là nơi hắn sớm muộn gì cũng tới, Đại Tế Ti trong trấn Phong Lang lúc trước là người đầu tiên hắn tìm đến.

"Được. Ngươi có địa đồ không?" Tu La lại hỏi.

"Có." Mỹ công tử lấy ra một tấm địa đồ, mở ra trên bàn.

"Đây là phụ cận tổ ốc Phong Lang, trừ Đại Trưởng Lão đóng quân ở Tổ đình, không có cường giả Thần cấp nào khác. Năm gần đây bọn chúng luôn phát sinh xung đột với Thiểm Báo tộc, làm giả hung thủ là bọn họ sẽ không bị bại lộ thân phận."

Tu La nhìn địa đồ, nàng nói: "Ngày kia là Tế tự đại điển mỗi năm một lần trong Phong Lang tộc, nhất tộc này chuyên dùng máu của nô lệ nhân loại chúng ta làm huyết tế tế tự Tổ tiển, đại điển sẽ được tiến hành ở tế đàn trong tổ ốc. Tộc trưởng cùng thủ lĩnh nhất định sẽ tham dự. Đây là thời điểm tụ tập nhiều cường giả trong Phong Lang tộc nhất. Dựa theo thói quen, sau khi tế tự sẽ có một buổi lễ cuồng hoan (chè chén say sưa), ta nghĩ sẽ hành động sau khi bọn nó cuồng hoan xong."

Tu La nhìn địa đồ, nhẹ gật đầu, nói: "Ý kiến hay. Đó là lúc bọn nó buông lỏng nhất, nhưng có nhiều cường giả ở đó, ngươi nắm chắc sao?"

Mỹ công tử nói: "Ta am hiểu ẩn núp, không dễ dàng bị phát hiện. Tìm được cơ hội, một kích đánh trúng, sau đó lập tức chạy xa."

"Cứ như vậy sao?" Tu La khoé miệng co giật một lát.

"Bằng không thì sao?" Mỹ công tử nhìn về phía hắn thắc mắc. Lần trước nàng cũng làm như vậy và thành công. Đương nhiên lúc đó có Tu La phụ trợ khống chế, nhưng nàng không biết, hơn nữa nàng tin tưởng mình sẽ thành công.

Tu La nói: "Ám sát, đầu tiên phải nhớ là chữ "ám", vô luận có thành công hay không, sau khi hoàn thành không thể để đối phương phát hiện. Như lần trước ngươi tập kích Kim Cương Hùng, vì để cho nó rống lên mới gây phiền phức như vậy, nếu không, có thể thần không biết quỷ không hay hoàn thành ám sát, thong dong xoá bỏ tất cả các dấu vết rồi bỏ chạy, càng không để lại bất kỳ manh mối nào cho đối phương."

"Cái kia làm sao có thể chứ?" Mỹ công tử cau mày nói.

Tu La cười trừ, "Quả nhiên vẫn là một tiểu nha đầu."

"Ngươi nói cái gì?" Lông mày Mỹ công tử giương cao, đôi mắt đẹp trợn lên.

"Khụ khụ, không có ý gì, ý của ta là, ta có biện pháp tốt hơn, ngươi có muốn nghe một chút không?" Tu La vội vàng nói.

"Ngươi nói." Mỹ công tử thản nhiên.

"Chúng ta có thể động tay vào đồ uống trong yến hội, để cho bọn nó uống xong liền hôn mê, hành động sau đó chẳng phải rất dễ dàng sao?"

"Ngươi nói là hạ độc?" Mỹ công tử sửng sốt, "Điều này sao có thể chứ? Huyết mạch chi lực của Yêu Quái đều có kháng tính rất mạnh với độc, căn bản không có khả năng trúng độc."

"Đó là độc bình thường, còn chúng ta dùng là độc không bình thường." Tu La bình tĩnh nói.

Không biết vì sao, khi nghe những lời nói này, Mỹ công tử cảm thấy lạnh cả người.

"Cái gì là độc không bình thường?" Mỹ công tử hỏi.

Tu La nói: "Không bằng thế này, chúng ta đặt cược đi. Nếu như ta thành công thì về sau ngươi phải tín nhiệm ta, không nên lúc nào cũng phòng bị ta, được chứ? Hãy coi như là ta chứng minh với ngươi."

"Chứng minh cái gì?" Mỹ công tử nghi ngờ hỏi.

"... chứng minh chính là, chúng ta làm việc xấu, lần này ta chủ động coi như đã bị ngươi nắm được nhược điểm rồi."

"Ta không làm chuyện xấu." Mỹ công tử lạnh lùng nói.

"Ân, ân, không làm chuyện xấu. Nhưng chúng ta là đồng đội, mà đồng đội thì phải tin tưởng lẫn nhau, ngươi hãy tín nhiệm ta." Tu La có chút bất đắc dĩ, hắn có thể cảm giác được Mỹ công tử cảnh giác với hắn. Khi Mỹ công tử đối mặt với Đường Tam thì buông lỏng hơn.

"Kế hoạch cụ thể của ngươi như thế nào?" Mỹ công tử hỏi.

Tu La nói: "Ta hạ độc trong rượu. Rượu có vị dày, dễ dàng che giấu mùi độc dược, độc dược sau khi hoà tan sẽ trì hoãn thời gian phát tác, do đó sau khi chúng uống rất nhiều mới có tác dụng, hơn nữa hiệu lực khá lâu. Độc này không trực tiếp lấy mạng bọn chúng như kịch độc, kịch độc khi đi vào cơ thể sẽ dễ bị phát hiện. Ta dùng dược vật làm bọn chúng mê man, sau khi bọn nó gục xuống, chúng ta sẽ hành động. Khi đó, ngươi muốn gïếŧ ai thì gïếŧ."

Ánh mắt Mỹ công tử sáng rực nhìn hắn, "Vậy thử phương pháp của ngươi."

Tu La nói: "Nếu như lần này thành công, hy vọng ngươi sẽ không còn phòng bị ta. Ta sẽ dùng hành động chứng minh, ta là đồng đội đáng tin cậy."

"Được." Mỹ công tử nhàn nhạt lên tiếng.

Tu La nói: "Ta đi trước. Ta trở về sẽ suy nghĩ kỹ càng hơn, địa đồ cho ta mượn. Buổi trưa ngày kia, chúng ta sẽ gặp mặt ở đây. Lúc chạng vạng tối sẽ triển khai hành động."

"Được."

Tu La thu lại địa đồ, nhanh chóng rời đi. Mỹ công tử ngồi trong phòng trong chốc lát, tự ngẫm lại quá trình trao đổi với gia hoả thần bí này.

Đối với nàng, Tu La lúc này quá thần bí. Hắn có được nhiều loại Yêu Thần biến, hơn nữa có thể vận dụng tự nhiên, nàng thậm chí không cách nào nhìn thấu thực lực của hắn, bởi vì hắn chưa bao giờ toàn lực ứng phó, nhưng mang lại cho nàng cảm giác nguy hiểm. Quan trọng hơn là, Chư Cát Thần Nỏ mà hắn tặng nàng, quả thật quá tốt. Trên đó được khắc pháp trận hết sức phức tạp, nàng đã thử khắc lại, nhưng thất bại.

Nếu không có Chư Cát Thần Nỏ, lần trước nàng rất khó có thể đánh chết Kim Cương Hùng. Hôm nay hắn nói có thể chế tạo độc dược, rốt cuộc có cái gì mà hắn không biết?

Từ ngữ khí của hắn có thể thấy được hắn không có ác ý với nàng, hơn nữa cũng biết một vài chuyện của nàng. Chẳng lẽ là cao tầng Cứu Thục phái tới hay sao? Nếu là cường giả Cứu Thục, chỉ có khả năng này mới giải thích được mọi chuyện. Nhưng hắn không thừa nhận mình là thành viên Cứu Thục, điều này thập phần kỳ quái.

Chương 225: Tiểu Mỹ rất kiên cường

Mỹ công tử nghĩ lại, dù như thế nào, nếu Tu La có thể giúp đỡ mình thì tốt, như vậy kế hoạch của mình sẽ dễ dàng thực hiện hơn nhiều.

Trong khoảng thời gian này, tu vi của nàng đã gặp bình cảnh. Sau khi đột phá Thất giai và hoàn toàn biến chất, tu luyện của nàng đã bị nồng độ huyết mạch hạn chế, tốc độ tăng lên chậm lại hơn rất nhiều. Đây là tình huống nàng có nhiều thiên tài địa bảo để phục dụng.

Ra ngoài tiệm cơm nhỏ, nàng đi thẳng đến trà sữa điếm cách đó không xa.

Lúc này ở cửa hàng không có nhiều khách, Tô Cầm đang bận rộn một mình.

"Mụ mụ." Mỹ công tử nhìn thấy nàng, ánh mắt trở nên nhu hoà hơn nhiều, cũng mang theo vài phần ngây thơ.

"Về rồi sao, mau vào đây." Tô Cầm vẫy tay với nàng.

Mỹ công tử đi vào trong cửa hàng, đưa tay muốn lấy một ly trà sữa uống, lại bị Tô Cầm đoạt lại, "Uống ít trà sữa thôi ... Gầy quá rồi, không tốt cho thân thể."

"Ừ ừ." Trước mặt mẫu thân, Mỹ công tử lộ ra thập phần nhu thuận, không còn sát ý.

"Tiểu Linh đâu? Nàng đang nghỉ ngơi?" Mỹ công tử hỏi.

"Ân. Mấy ngày nay không quá bận, ta để cho nàng nghỉ ngơi." Tô Cầm khẽ cười nói.

"Người kia thật sự xuất hiện." Mỹ công tử nhẹ nói.

"Tu La?" Trong mắt Tô Cầm hiện lên một đạo hào quang.

"Ân." Mỹ công tử gật đầu, rồi thuật lại cuộc nói chuyện vừa rồi.

Tô Cầm híp mắt lại, "Ngươi cảm thấy hắn đáng để tín nhiệm sao?"

Mỹ công tử nói: "Ít nhất cho tới bây giờ, hắn vẫn luôn giúp con, hắn hy vọng con tín nhiệm hắn."

"Ta đã dò hỏi tổ chức thông tin về hắn nhưng chưa được trả lời. Lần trước trấn trưởng nói hắn có thể tin tưởng?" Tô Cầm nói.

"Ân. Trấn trưởng nói như vậy, nếu không con đã sớm động thủ với hắn. Mụ mụ, gần đây tu luyện của con bị đình trệ, tốc độ chậm lại nhiều. Làm sao bây giờ?" Mỹ công tử cau mày.

Tô Cầm ôn nhu nói: "Chuyện này là bình thường. Sau khi tiến vào Thất giai, dù là huyết mạch gì cũng đều tu luyện chậm hơn. Huống chi ngươi có song huyết mạch, chậm lại cũng bình thường. Uông Thanh gần đây có tìm ngươi không?"

"Ân, người tìm con hai lần, hỏi con tiến độ tu luyện. Lần trước ở hội đấu giá hắn có chút khẩn trương. Tổ đình bên kia chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý định, nhất là vị tân Hoàng kia."

Tô Cầm trầm giọng nói: "Đây rất có thể là nguy cơ cực lớn của chúng ta, nhưng đồng thời cũng là cơ hội. Ngươi trước tiên cứ tiến hành kế hoạch, lần này ta sẽ giúp ngươi nhìn tên Tu La kia, xem hắn có thực sự đáng tín nhiệm không."

"Vâng." Mỹ công tử gật gật đầu.

Tô Cầm kéo nàng ôm vào ngực, than nhẹ một tiếng, "Ngươi vẫn chưa mười bốn tuổi, nhưng lưng đã mang quá nhiều trách nhiệm. Nhưng mà hài tử, trên thế giới này căn bản không có chỗ cho nhân loại chúng ta sinh tồn. Nếu chúng ta không cố gắng cũng chỉ mãi là đầy tớ mà thôi. Ngươi là hy vọng của toàn bộ nhân loại, cho nên chỉ có ngươi phải thừa nhận trọng trách này. Mụ mụ sẽ một mực ở bên cạnh ngươi, thủ hộ ngươi."

"Mụ mụ, con hiểu mà. Người không cần lo lắng cho con, Tiểu Mỹ rất kiên cường." Mỹ công tử ngẩng đầu, nhìn mẫu thân, lúm đồng tiền nở như hoa.

Nhìn nữ nhi của mình tươi cười, vành mắt Tô Cầm có chút đỏ lên.

Tu La không phản hồi học viện Gia Lý, mà trên đường trở lại bộ dáng Đường Tam, đi về học viện Cứu Thục.

Phong Lang tổ phòng là nơi hắn không thể quên. Không biết lão Đại Tế Ti ở Phong Lang trấn có ở tổ ốc không, nếu có thì thật tốt.

Có thể nói, tất cả mặt trái tâm tình của hắn đều xuất phát từ Phong Lang tộc.

Là người sáng lập Đường Môn, hắn am hiểu nhất ngoài ám khí và tuyệt học, chính là độc.

Sau khi đi vào thế giới này, nhất là trong cửa hàng học viện Gia Lý, Đường Tam đã cảm ngộ nhiều loại linh thảo quý hiếm, cơ bản đã nắm giữ đặc tính của bọn nó.

Thực vật, độc vật ở nơi này cùng kiếp trước hiển nhiên là khác nhau, nhưng có nhiều đạo lý và đặc tính tương thông. Đối với một Đại Tông Sư dùng độc như hắn, chế tác độc dược rất dễ dàng, thậm chí dễ hơn nhiều việc khắc pháp trận. Dù sao, đây mới là sở trường của hắn.

Trở lại gian phòng của mình, sau khi nghiên cứu cẩn thận lại tổ phòng Phong Lang tộc, Đường Tam đi đến cửa hàng bán lẻ ở học viện Cứu Thục.

Lúc này đã qua giờ cơm tối, vừa vào cửa, hắn đã thấy Mộc Vân Vũ đang ngồi trên quầy làm gì đó.

"Mộc lão sư." Đường Tam cười tủm tỉm nói.

"Ôi, là ai đây? Đây không phải là Tiểu Đường luôn bận rộn sao? Thật sự là đã lâu không nhìn thấy ngươi!" Mộc Vân Vũ tức giận nói.

Đúng là gần đây nàng không thể nào gặp được Đường Tam, chớ nói đến hắn có đến học hay không. Mặc dù trấn trưởng đã dặn dò, nhưng mấy vị lão sư vẫn rất quan tâm đến hắn. Từ khi tổ đội của hắn trở về, Vũ Băng Kỷ, Độc Bạch, Trình Tử Chanh, Cố Lý đều tăng tốc, hiện tại ở trong học viện, thực lực đã vượt qua các học viên khác.

Đối với tiểu gia hoả này, mấy vị lão sư đều rất hiếu kỳ. Thậm chí bọn họ còn hoài nghi mình là lão sư hay tiểu tử mới đến không lâu này mới là lão sư.

Đối với chuyện ra ngoài rèn luyện, hiệu quả đúng là rất không tệ, nhất là với kỹ năng sinh tồn và thực chiến, tăng lên không ít.

"Mộc lão sư, ta đến mua chút đồ vật." Đối với thái độ của Mộc Vân Vũ, Đường Tam cũng không có gì không hài lòng. Hắn cười tươi tiến vào.

Mộc Vân Vũ đánh giá hắn vài lần, trong ánh mắt mang theo nghi hoặc. Nàng phát hiện, khí huyết trên người Đường Tam chấn động rất bình thản, trông hắn thật sự là người bình thường. Nhưng hắn không thể nào là người thường, nhưng hắn lại cho mình cảm giác như vậy, chứng tỏ mình không thể nào nhìn thấu hắn.

"Thực lực hiện tại của ngươi là bao nhiêu?" Mộc Vân Vũ thốt ra.

Đường Tam nói: "Lục giai đỉnh phong."

Mộc Vân Vũ khoé miệng co giật một lát, nàng còn nhớ rõ, Đường Tam lúc mới đến có tu vi Tứ giai, lúc này mới bao lâu mà hắn đã lên Lục giai đỉnh phong rồi hả?

"Nhanh như vậy sao?"

"Trấn trưởng lão sư dạy tốt." Đường Tam cười nói.

"Là chúng ta dạy không tốt?" Mộc Vân Vũ hừ lạnh một tiếng.

Đường Tam cao thấp đánh giá nàng, nói: "Mộc lão sư, người gần đây có phải tu luyện gặp bình cảnh hay không? Rất khó trùng kích sao?"

Mộc Vân Vũ sửng sốt, "Làm sao ngươi biết?"

Đường Tam nói: "Ta cảm thấy khí huyết của người tràn đầy, nhưng mạch tượng có dấu vết ứ đọng, cái này hẳn là trùng kích bình cảnh không thành, ngài bị thương?"

Mộc Vân Vũ càng cảm thấy kinh ngạc. Nàng tu luyện tới Thất giai đã một thời gian dài, cũng đã sớm đạt đến Thất giai đỉnh phong. Không lâu trước nàng thử trùng kích Bát giai thì thất bại. Đúng là nàng bị phản phệ, được mấy vị lão sư trợ giúp mới ổn định được thương thế, từ đó nàng cũng không nóng vội nữa.

Nhưng, làm sao Đường Tam nhìn ra được điều này?

Đường Tam nói: "Ta có thể bắt mạch cho ngài không?"

"Đến đây đi." Tính cách của Mộc Vân Vũ rất thoải máu, nàng đưa tay phải cho Đường Tam.

Đường Tam bắt lấy mạch tay của nàng, yên lặng cảm thu khí huyết chấn động, đồng thời thúc giục Huyền Thiên Công chậm rãi đi vào trong, bao quanh kinh mạch của nàng, tiến hành tìm kiếm.

Sau một lát, Đường Tam buông tay ra. Mộc Vân Vũ cảm thấy có một cỗ năng lượng từ tay Đường Tam truyền vào trong người mình, vận chuyển một vòng. Cỗ năng lượng này rất ấm áp, rất thoải mái, ngay cả đau đớn trước ngực cũng giảm bớt vài phần.

"Cảm ơn." Mộc Vân Vũ đã nhu hoà hơn nhiều.

Đường Tam nói: "Mộc lão sư, lúc người tu luyện, khi vận chuyển huyết mạch chi lực đến bụng dưới có phải gặp khó khăn không?"

Mộc Vân Vũ gật đầu, nói: "Khi còn bé ta từng bị thương ở đó."

Chương 226: Hạ độc

"Vậy thì đúng rồi. Đây là nguyên nhân khí huyết của ngài không thông được. Trước ngài một mực dựa vào bản thân mà tu luyện, nhưng nội thương chung quy vẫn không tốt. Thời khắc quyết định nó sẽ dẫn đến khí huyết của ngài bị ứ đọng, làm ngài không thể tiếp tục tăng lên, nhất định phải giải quyết vấn đề này mới được."

"Vậy phải làm sao?" Mộc Vân Vũ lập tức khẩn trương.

Đường Tam nói: "Kinh mạch chỗ vết thương cũ cần ôn dưỡng, dùng huyết mạch chi lực thuộc tính Hoả là hiệu quả nhất. Nó sẽ khu trừ hàn ý trong vết thương, làm kinh mạch ấm áp hơn. Chờ đến khi khí huyết ứ đọng được hoá giải hoàn toàn thì sẽ không có vấn đề. Ta cảm thấy trấn trưởng lão sư rất phù hợp để giúp ngài."

Mộc Vân Vũ nhẹ nhàng thở ra, nói: "Thì ra là vậy, ta phải nhờ trấn trưởng hỗ trợ rồi. Ngươi tuổi còn nhỏ, như thế nào lại biết nhiều như vậy."

Đường Tam cười nói: "Hiển nhiên là trấn trưởng lão sư dạy ta."

Có gì khó giải thích thì đẩy cho lão sư là được.

"Mộc lão sư, ta muốn mua ít dược thảo." Đường Tam lúc này mới nói mục đích đến đây hôm nay.

"Ân, ngươi chọn đi."

Đường Tam đã sớm nhìn kỹ nơi này, lấy vài thảo dược trong kế hoạch, trả tiền rồi tạm biệt Mộc Vân Vũ. Sau đó, hắn quay về phòng mình, bắt đầu điều chế dược vật.

Thiên Hoả Tinh Thiết rất tiện dùng để đun nóng, mà từ khi đến thế giới này, Đường Tam lần đầu tiên điều chế dược vật Đường Môn.

Hai ngày thời gian thoáng cái đã qua.

Buổi chiều sau khi tan học, Mỹ công tử đi tới quảng trường Gia Lý, nàng đã làm tốt chuẩn bị. Đối với nàng, kế hoạch của Tu La là một phần, một khi hắn không thành công, nàng sẽ dựa theo kế hoạch của mình mà tiến hành.

Vô luận ám sát Kim Cương Hùng hay Tộc trưởng Phong Lang tộc, đều có hai mục đích. Một là thuận lợi cho việc thừa kế Khổng Tước Yêu Vương của nàng. Mấy tên quý tộc lâu năm này luôn chỉ nghe theo Khổng Tước thuần mạch, sẽ gây cản trở cho nàng trong tương lai. Mục đích thứ hai là vì nhân loại, giết chết mấy tên Yêu Quái Tộc.

Huyết mạch thứ hai của Mỹ công tử cần tích luỹ sát khí. Đánh chết cường giả, hay vượt cấp đánh chết đối với huyết mạch của nàng có trợ giúp thật lớn, giúp nàng tăng lên tu vi.

Không làm nàng thất vọng, vừa tới trước tiệm cơm nhỏ, nàng đã thấy một thân ảnh quen thuộc.

Hai người một trước một sau tiến vào quán cơm, đi vào gian phòng quen thuộc.

Tu La đi sau lưng nàng. Đây là lần thứ ba đi tới nơi này, cũng coi là

ngựa quen đường cũ. Đáng tiếc mục đích đến đây không phải hẹn hò, nếu không sẽ càng tốt đẹp hơn.

Tu La lấy địa đồ ra, đưa cho Mỹ công tử.

"Ngươi chuẩn bị xong chưa?" Mỹ công tử hỏi.

Tu La gật gật đầu, nói: "Xong rồi. Chờ thêm lúc nữa rồi hành động, ngươi ẩn núp ở chỗ này." Hắn mở địa đồ, chỉ một điểm trên đó.

"Đây là tiền viện, ở chỗ này được sao?" Mỹ công tử nghi ngờ nói.

Tu La nói: "Không cần lo lắng, ngươi chờ tin tức của ta là được. Nếu như ta gặp phiền toái cần ngươi tiếp ứng, sẽ thông báo cho ngươi sau."

Nhìn ánh mắt không chút tin tưởng của nàng, Tu la bất đắc dĩ nói: "Tin tưởng ta, ta sẽ dùng hành động chứng minh."

"Được rồi." Mỹ công tử gật đầu.

Tu La đẩy cửa sổ, nhìn sắc trời bên ngoài: "Thời gian bọn họ tế tự chính là lúc hoàng hôn này, đúng không?" Cùng một chủng tộc, thời gian tế tự chắc sẽ không đổi.

"Ân."

"Lúc trời tối chúng ta sẽ bắt đầu hành động." Tu La thở sâu, nói.

Sắc trời dần chuyển tối, mặt trời đã chậm rãi lặn xuống phía Tây, ánh chiều tà đỏ rực như máu. Dường như thật phù hợp với lễ huyết tế kia.

Tu La cùng Mỹ công tử có chút trầm mặc. Bọn họ biết, mình không cách nào ngăn cản lễ huyết tế, nếu không bọn họ sẽ bại lộ, kế hoạch sẽ không tiến hành thành công. Chuyện bọn họ có thể làm, chính là thay đồng tộc đi báo thù.

Tu La theo bản năng nắm tay lại, hắn không tự chủ nghĩ đến ngày đó, ngày mà Vương Duyên Phong lão sư che lại tầm mắt hắn, để hắn không nhìn thấy một màn tàn nhẫn nhất. Cũng chính từ ngày đó, mục tiêu thứ hai của hắn xuất hiện.

"Đi thôi." Tu La nói nhẹ, trong nháy mắt tiếp theo, hắn đã nhảy cửa sổ mà ra, thân hình lập loè một cái đã nhanh chóng biến mất.

Mỹ công tử nhìn hắn rời đi, trên người ngân quang lập loè, cũng biến mất sau hắn.

Tổ phòng Phong Lang tộc càng lớn hơn so với Kim Cương Hùng, dù sao nơi này cũng là hạch tâm của cả tộc Phong Lang.

Tu La từ một bên trèo lên nóc tiền viện của tổ phòng, ở hậu viện thỉnh thoảng vang lên tiếng sói tru và tiếng gào thét có quy luật. Nghi thức tế tự đã bắt đầu. Thông qua Linh Tê Thiên Nhãn, Đường Tam quan sát thấy phương hướng ở hậu viện, mơ hồ có huyết quang bắn ra.

Thân hình Tu La lập loè, mượn Báo Thiểm tiến vào bên trong tổ phòng. Bởi vì đây là thời gian tế tự, bên trong toàn bộ tổ phòng ba bước lại thấy một nhóm, năm bước lại thấy một trạm khác canh gác, có thể nói phòng vệ vô cùng nghiêm ngặt.

Nhưng nếu quan sát kỹ có thể thấy, những Lang Yêu ở các trạm canh gác này hầu như không có tu vi Ngũ giai trở lên. Cao giai Phong Lang lúc này đều ở hậu viện, tham dự tế tự đại điển. Đây là

nghi thức quan trọng nhất trong năm ở Phong Lang tộc.

Bản đồ tổ phòng Phong Lang tộc hắn đã sớm nhớ kỹ trong đầu, hắn dùng Báo Thiểm và lợi dụng địa hình, lặng yên không tiếng động đi tới trung viện, rất nhanh đã đi tới nhà bếp.

Hắn lật một mái ngói trên nhà bếp và nhìn xuống dưới. Nhà bếp lúc này đang bận rộn, không có phụ thuộc nhân loại, ở chỗ này đều là phụ thuộc Trư Yêu. Những nồi nước nấu thịt sôi sùng sục, hơi nước mang theo mùi thịt bốc lên.

Nhà bếp rất lớn, ít nhất nơi này có năm mươi tên Trư Yêu đang bận rộn chuẩn bị đồ ăn cho đại tiệc sau lễ tế tự.

Linh Tê Thiên Nhãn làm Đường Tam có thể nhìn thấu qua hơi nước, rất nhanh, ánh mắt của hắn tập trung lên dãy vạc lớn nằm ở phía Tây. Từ chấn động nguyên tố trong các khe hở truyền ra có thể thấy đó không phải là vạc nước, mà là vạc rượu.

Trong rượu có Thuỷ nguyên tố và một lượng nhất định Hoả nguyên tố, đây cũng không phải đặc điểm khó nhận biết.

Bên ngoài nhà bếp có hai vị Tứ giai Phong Lang yêu canh gác. Đường Tam không muốn tiến vào từ cửa chính, mà cẩn thận từng chút một lật mái ngói. Bởi vì nhà bếp đang nấu từng nồi nước thịt nên hơi nước bốc lên nhiều, che khuất bên dưới. Lúc này trời đã tối, đám Trư Yêu cũng không phát hiện ra điều gì.

Đường Tam không tiếng động chui qua khe hở, trèo xuống thanh xà, vận chuyển Khống Hạc Cầm Long, bò theo thanh xà đến gần vạc rượu phía Tây.

Đám Trư Yêu phía dưới đều bận rộn đến đầy mồ hôi. Đối với bọn

nó, nếu không chuẩn bị đồ ăn kịp thời thì ngày mai bọn nó sẽ biến thành thịt trong nồi rồi, cho nên không dám lười biếng chút nào.

Báo Thiểm phát động, Đường Tam nhanh chóng rơi xuống, ở trong một góc đứng yên bất động.

Thời gian dần qua đi, sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối xuống.

Đột nhiên, cửa nhà bếp bị mở ra.

"Lễ mừng bắt đầu, đưa rượu thịt lên." Đứng ở cửa ra vào, một gã Lang Yêu lớn tiếng quát.

"Vâng, vâng." Trư Yêu đứng đầu nhà bếp vội vàng đáp ứng.

Nhưng bọn nó không biết rằng, khi ánh mắt Trư Yêu đều bị hấp dẫn ra chỗ ở lớn, trước một vạc rượu phía Tây có một đạo thân ảnh loé lên.

Đường Tam đem gói độc dược đã sớm chuẩn bị đổ vào vạc rượu. Trên vạc rượu chỉ có một cái nắp đơn giản, toàn lực thi triển Báo Thiểm, qua vài giây, mấy chục vạc rượu đều bị hắn bỏ độc.

Lần Báo Thiểm cuối cùng, Đường Tam trực tiếp xuyên qua khe hở lúc nãy, một lần nữa trở lại nóc nhà.

Liên tục sử dụng Báo Thiểm cường độ cao làm hắn có chút thở dốc, nhưng đã đạt được mục đích.

Hắn thật cẩn thận đem mái ngói trở lại như cũ, sau đó bò lổm ngổm trên nóc nhà, ánh mắt quét tới hậu viên bên kia.

Chương 227: Báo thù

Bên kia có khí huyết dày đặc chấn động, hai dãy bàn lớn đã sớm được dọn lên, các cường giả Phong Lang tộc ở tụ tập ở đó.

Đường Tam thu liễm khí tức của mình, không phát ra động tĩnh nào. Tiếp theo cần chờ đợi.

Các Trư Yêu bận rộn đem một bồn thịt đến hậu viện, sau đó là các vạc rượu.

Khi còn ở Phong Lang trấn, Đường Tam biết rõ nhất tộc này rất ham mê uống rượu, cho nên hắn mới có kế hoạch này.

Hậu viện càng lúc càng huyên náo, đây là lễ mừng mỗi năm một lần, là ngày lễ trọng yếu nhất trong tộc.

Hơn trăm bàn tiệc được bày trong hậu viện rộng lớn. Trên tế đàn cách đó không xa là ba mươi sáu cỗ thi thể đang không ngừng chảy máu. Máu tươi chảy xuống thấm vào đường vân trên tế đàn, tản ra mùi huyết tinh nồng nặc.

Mùi máu này làm cho ánh mắt đám Phong Lang càng thêm khát máu ... bọn chúng chỉ hận không thể đi lên cắn xé những thi thể kia.

Trên bàn chủ vị là ba mươi tên Lang Yêu dáng người cao lớn, Phong Lang Vương ngồi ngay ngắn ở chính giữa, nó có thân thể hình người, đầu sói lớn. Hắn có một bộ lông thanh bích sắc kéo dài từ

trán xuống sau lưng, thể hiện huyết mạch thuần tuý.

Nếu như có thể đột phá Thần cấp, trên bộ lông thanh bích sắc của Phong Lang Vương sẽ phủ một tầng màu vàng, biểu thị cho cấp độ huyết mạch cao hơn.

Nhưng đối với Phong Lang tộc nói riêng và Lang Yêu huyết mạch nói chung, muốn đột phá Thần cấp không phải là chuyện dễ dàng, Đại Trưởng Lão duy nhất trong tộc đã đến tổ đình nhậm chức rồi.

"Ngồi xuống đi, nhìn thấy máu liền không khống chế được tâm tình của mình, các ngươi có thể làm chuyện gì?" Phong Lang Vương phẫn nộ trách cứ các tộc nhân phát ra tiếng sói tru khi nhìn về tế đàn.

Các cường giả Phong Lang tộc lúc này mới khẽ ngồi xuống. Trên bàn đã sớm dọn lên thịt rượu nóng hổi, có một cường giả không thể chờ đợi mà lấy một miếng thịt cắn xé từng ngụm lớn.

Phong Lang Vương cau mày lại, đối với một màn này, nó hết sức bất mãn. Cho tới nay, Phong Lang tộc đều là chủng tộc hạng ba, có thể coi là huyết mạch cấp bốn. Từ khi hắn trở thành Phong Lang Vương vẫn muốn dẫn tộc mình trở nên cường đại, nhưng hiện thực không như là mơ, ngay cả Thiểm Báo tộc cũng không áp chế được.

"Ăn đi, uống đi." Phong Lang Vương phát ra một tiếng sói tru, cầm chén rượu trước mặt, phiền muộn nhanh chóng tiêu tán.

Phía trên cách bàn chủ vị không xa có một loạt cường giả Phong Lang Yêu rất tỉnh táo. Bọn chúng có thân hình gầy yếu, trong tay cầm pháp trượng, áo bào trên người hoa lệ hơn nhiều so với Phong Lang Yêu bình thường. Đây chính là Phong Lang tế tự.

Phong Lang Yêu lấy hai mạch Chiến Lang và Tế tự làm chủ, trong đó địa vị của tế tự cao hơn Chiến Lang. Tộc trưởng do Chiến Lang nhất mạch đảm nhiệm, mà Đại Trưởng Lão thì do Phong Lang tế tự chịu trách nhiệm. Tất cả các mạch Lang Yêu khác cũng đều như vậy.

Phong Lang Vương hiển nhiên là Chiến Lang, trong Chiến Lang nhất mạch là tộc nhân có linh trí cực cao, rất hiếm thấy. Vì vậy nó mới tu luyện đến cảnh giới Cửu giai đỉnh phong, nhưng nó biết muốn đột phá Thần cấp sẽ khó càng thêm khó, trừ phi gặp được kỳ ngộ, ví dụ như phục dụng huyết dịch Kim Lang Vương, nhưng chuyện đó dễ dàng sao?

Lúc trước đại chiến với Thiểm Báo tộc, hắn đã bị các cao tầng Lang tộc trách phát, nếu như không phải có cao tầng trong thành Gia Lý bảo hộ, vị trí của Phong Lang Vương đã có chút bất ổn. Trong lòng hắn tràn đầy phẫn nộ với Thiểm Báo nhất tộc nhưng không dám làm gì, đây cũng là nguyên nhân khiến tâm tình nó không tốt.

Thấy Phong Lang Vương đã động, tất cả các Lang Yêu đều nhanh chóng cắn thịt. Hương vị thịt rượu cùng thanh âm quát lớn đã truyền khắp hậu viện.

Ngồi trên bàn chủ vị đều có tu vi ít nhất là Bát giai, trong đó đã có vài vị Cửu giai.

"Đại ca, chúng ta khi nào sẽ cho những tên Thiểm Báo khốn khiếp kia một trận?" Một Phong Lang Yêu có dáng người khôi vĩ ngồi bên cạnh Phong Lang Vương, vừa uống rượu vừa hỏi.

Phong Lang Vương cũng cười tươi một cái, "Làm sao? Trong tộc đã có không ít người bất mãn với chúng ta, trước tiên chỉ có thể nhẫn nại một chút."

Đúng lúc này, sau lưng Phong Lang Vương truyền đến một thanh âm, "Bên ngoài không được, chúng ta âm thầm làm. Giống như bọn nó đánh lén trấn chúng ta. Bọn nó có thể vu oan cho chúng ta săn giết ấu niên Thiểm Báo, chúng ta vì sao không thể gán cho bọn nó một tội danh?"

Phong Lang Vương quay đầu lại, sau lưng hắn là một tế tự. Nếu như Đường Tam ở đây, nhất định hắn sẽ nhận ra người này là ai.

Phong Lang Vương toát ra hung quang, vung tay xuống, "Ngươi đã để cho cừu hận làm mờ mắt. Hôm nay là ngày gì? Sau này hẵng nói."

Dưới đáy mắt của Phong Lang tế tự hiện lên một vẻ ác độc, nó há to miệng, thấp giọng đáp: "Chẳng lẽ nó không phải là con ngươi?"

Hai con mắt của Phong Lang Vương phiếm hồng. Hắn đứng người lên, dùng một chân gạt Phong Lang tế tự xuống mặt đất, "Câm miệng của ngươi lại, cút ngay."

"Lang Vương bớt giận. Đại Tế Ti, sao ngươi có thể như thế?" Từ trong bàn tế tự có một người niên kỷ đã rất già đi ra. Hắn cầm pháp trượng trong tay, một cỗ uy nghiêm từ trong người hắn toát ra, tựa hồ có chút giống mùi huyết tinh trên tế đàn kia.

Lúc này, Phong Lang Vương mới thu liễm lại, một lần nữa trở lại vị trí, tức giận rót rượu.

Tế tự bị hắn gạt ngã xuống đất, đứng dậy lau máu trên khoé miệng, yên lặng trở lại bàn của mình, nhưng không có ý muốn động đến đồ ăn.

Sự việc này cũng không ảnh hưởng đến sự hào hứng của chúng. Miệng lớn uống rượu, ăn miếng thịt to dường như là truyền thống của đại đa số Yêu Quái Tộc, nhất là khi ngửi thấy mùi huyết tinh trên tế đàn, càng làm cho bọn chúng hưng phấn cao độ.

Sắc trời đã tối xuống, hậu viện được từng đoàn Phong Linh Thạch chiếu sáng rõ rành rành. Từng khối lớn Phong Linh Thạch xếp gần nhau, dùng một trận pháp đơn giản để kích phát Phong nguyên tố thành thanh quang. Làm như vậy hậu viện âm trầm, nhưng Phong nguyên tố nồng đậm, đây là điểm Phong Lang tộc thích nhất.

Rượu qua ba tuần, rất nhiều Phong Lang Yêu đã có chút say, nhưng vẫn không bỏ chén rượu xuống được. Rượu đối với đa số chủng tộc đều là đồ xa xỉ, giá cả đắt đỏ, cũng không phải lúc nào cũng uống được. Ở tế tự đại điển hằng năm, rượu lúc này mạnh hơn nhiều so với bình thường, nhưng người mê rượu cũng không ít.

Thời gian dần trôi qua, các cường giả lần lượt ngã gục xuống bàn, gáy khò khè.

Phong Lang Vương uống rất nhiều rượu, dưới kích thích này, phiền muộn trong lòng cũng hạ thấp vài phần, nhưng cảm giác choáng váng đột nhiên xông lên.

Uống rượu chính là tìm hương vị say, cho nên bình thường bọn nó sẽ không dùng huyết mạch chi lực để kháng rượu, nếu không, uống rượu có ý nghĩa gì.

Phong Lang Vương đứng người lên, đang chuẩn bị kêu Trư Yêu lấy thêm rượu thì thân thể lảo đảo, có cảm giác trời đất quay cuồng làm nó phải ngồi xuống.

Nó dùng sức quơ quơ cái đầu lớn, trong mắt toát ra vẻ nghi hoặc,

ngay sau đó là cảnh giác. Nó có thể chất cường hãn, dù có uống rượu say cũng không đến nỗi không thể khống chế thân thể của mình.

Có chút không đúng. Nó lập tức thúc giục huyết mạch chi lực, muốn bài xuất rượu ra khỏi cơ thể, đồng thời hét lớn "Không đúng, rượu có vấn đề."

Đám Lang Yêu chưa say theo bản năng nhìn nó. Bàn của Phong Lang tế tự khá thu liễm, bọn nó uống không nhiều, nghe được tiếng hô của Phong Lang Vương liền đứng hết dậy.

Chương 228: Tu La là Thần cấp?

Nhưng khi bọn nó vận chuyển huyết mạch chi lực trong cơ thể thì cảm giác choáng váng mãnh liệt làn khắp toàn thân. Phong Lang Vương trực tiếp bổ nhào xuống mặt bàn. Những tên Lang Yêu và tế tự còn lại kinh ngạc, trời đất quay cuồng, bọn nó cũng lần lượt ngã xuống.

Trong lúc nhất thời chỉ còn nghe được tiếng ngáy, hậu viện bị một bầu không khí quỷ dị bao phủ.

Người duy nhất còn tỉnh chính là tế tự bị hắn quét ngã, bởi vì nó không uống rượu.

Đúng lúc này, một thân ảnh lặng im xuất hiện sau lưng nó, bàn tay trực tiếp đánh ra.

"Phanh" một tiếng, Phong Lang tế tự kêu thảm một tiếng rồi té ngã.

Nó quay người, nhìn thấy một nam tử nhân loại mặc đồ đen toàn thân, mặt đeo mặt nạ.

"Ngươi ... ngươi là ai?"

Tu La nhìn nó chăm chú, dường như hắn trở về lại năm đó, nhìn lại từng cỗ thi thể trên tế đàn kia, trong mắt tràn đầy phẫn nộ cùng căm hận ...

Hắn rất muốn cứu những nhân loại vô tội kia, nhưng hiện tại hắn không có năng lực, thời điểm tế tự hắn không thể đi ra, nếu không sẽ bị quá nhiều cường giả Phong Lang tộc vây công.

Mà Phong Lang tế tự trước mặt này chính là người hạ lệnh sát hại mẫu thân kiếp này của hắn, dù hắn có trầm ổn bao nhiêu, nhưng lúc này cũng không khống chế được tâm tình.

Tay phải nâng lên, một đạo Phong Nhận dần ngưng tụ thành hình, Phong Nhận sắc bén chậm rãi bay về phía Phong Lang tế tự.

"Không, không" Phong Lang tế tự phẫn nộ gào thét, nhưng nó lại phát hiện, mình không thể nào nhúc nhích, thậm chí ngay cả âm thanh cũng ngưng lại.

Đúng lúc này, trên tế đàn mơ hồ có một cỗ năng lượng quỷ dị chấn động, một cỗ ý chí mạnh mẽ bắn ra.

Nhưng lúc này, Tu La ngẩng đầu lên, hai tròng mắt đã biến thành bạch sắc, mơ hồ còn có kim quang sáng lên.

Cỗ ý chí trên tế đàn như vừa gặp phải sự tình vô cùng đáng sợ, lập tức tán loạn.

Phong Nhận sắc bén bắt được cổ Phong Lang tế tự, từng cây từng cây chém vào da nó, máu tươi bắn tung toé.

Tu La phất tay, lại một đạo Phong Nhận bay ra, ngưng tụ thành một trảo. Phong Lang tế tự vốn không di động được, nó chậm rãi di chuyển xuống trước ngực, mở ngực nó ra, móc ra trái tim nó.

Yêu Quái Tộc có sinh mệnh lực cường đại nên Phong Lang tế tự chưa chết ngay, nó tràn ngập sợ hãi nhìn nam tử trước mặt này.

Mà lúc này, một thân ảnh màu bạc đang từ không trung bay xuống, vừa vặn chứng kiến một màn máu tanh này.

Cảm nhận được nàng đến, lợi trảo được ngưng tụ từ Phong nguyên tố lập tức tiêu tán, làm cho thân thể cùng trái tim nó đồng thời rơi xuống mặt đất.

Tu La trong lòng yên lặng thương tiếc từng vong hồn đã chết.

"Ngươi đang làm gì đó?" Mỹ công tử khẽ quát nói.

"Nó không uống rượu nên hoàn toàn thanh tỉnh, ta phải diệt trừ nó rồi nguỵ tạo hiện trường." Tu La thản nhiên nói.

Mỹ công tử cảm nhận được tâm tình của hắn có biến hoá. Nhìn lại toàn bộ Phong Lang tộc đều đã ngủ, trong lòng nàng cũng chấn động.

Hắn vậy mà đầu độc được tất cả cường giả Phong Lang tộc. Nói cách khác, dù bọn họ có gïết chết hết tất cả Phong Lang tộc chỗ này cũng không có ai biết. Thủ vệ bên tiền viện cũng uống rượu, và bây giờ cũng ngủ say như chết. Chính vì quan sát được tình huống như vậy, Mỹ công tử mới chạy đến hậu viện bên này.

Tu La nói với nàng: "Động thủ đi." Hắn chỉ ngược lại Phong Lang Vương trên bàn chủ vị.

Tay phải Mỹ công tử bắn ra lợi trảo sắc bén, một trảo đã cắt đứt dây thần kinh sau cổ Phong Lang Vương. Thân hình Phong Lang Vương co quắp một lát, tiếp theo liền bất động. Động mạch chủ bị cắt đứt, lập tức tê liệt. Sau đó nàng mới cắt đứt cổ họng nó.

Ánh mắt Mỹ công tử nhìn qua các cường giả khác, khi nàng đang chuẩn bị động thủ thì bị Tu La bắt được đầu vai.

"Đi thôi, lưu lại dấu vết càng ít càng tốt sẽ không dễ bị phát hiện."

Mỹ công tử ngẩng đầu nhìn tế đàn, bờ môi mím chặt, kia đều là nhân loại, đều là nhân loại a!

"Ta muốn hạ bọn họ xuống ..." Thanh âm của nàng mang theo vài phần run rẩy.

"Không được." Tu La lắc đầu, "Như vậy sẽ bại lộ chúng ta là nhân loại."

"Nhưng mà ..."

"Không có nhưng mà, một khi bại lộ động thủ chính là nhân loại, ngươi có biết sẽ có bao nhiêu nhân loại gặp nạn dưới lửa giận báo thù của Yêu Quái Tộc không? Mối thù của bọn họ chúng ta chậm rãi báo."

Mỹ công tử thở sâu, lợi trảo giơ lên đập vỡ đầu một gã Phong Lang Yêu bên cạnh mới quay người lại, nhanh chóng rời đi.

Tu La dọn dẹp đơn giản, xác nhận không có bất kỳ khí tức nào lưu lại. Ánh mắt nhìn lại tế đàn, lúc này mới phóng người lên, nhanh chóng rời khỏi tổ phòng.

Mỹ công tử trở lại tiệm cơm nhỏ, nhưng nàng phát hiện Tu La không theo tới. Đợi khoảng một khắc, cũng không có tung tích của hắn, mà bên ngoài cũng không có cảnh báo nào, hiển nhiện sự tình Phong Lang tộc chưa bị phát hiện.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

"Ai?" Mỹ công tử cảnh giác.

"Tiểu Mỹ, là ta." Bên ngoài truyền đến một thanh âm dễ nghe.

Mỹ công tử vội vàng ra mở cửa, Tô Cầm đi từ bên ngoài vào.

"Hắn đâu?" Mỹ công tử nhẹ giọng hỏi.

"Ta đi theo hắn một đoạn, nhưng không tiếp tục theo dõi. Hắn dường như đã phát hiện ra ta." Tô Cầm cau mày lại nói.

"Phát hiện ra người?" Mỹ công tử không khỏi có chút kinh ngạc.

Tô Cầm gật gật đầu, nói: "Ta đi theo các ngươi, sau đó lúc ngươi rời đi thì ta đi theo hắn. Tu La này quả thật không đơn giản."

"Ta không có tới gần, nhưng lúc ta đi theo, mơ hồ chứng kiến trên người hắn xuất hiện Phong nguyên tố, nhưng có thể do Phong nguyên tố ở hậu viện quá mức nồng đậm. Ta cũng nhìn thấy khí tức Lang tổ phóng thích từ tế đàn, đúng là có thần tính tồn tại. Nhưng lúc đó, ta cảm nhận được trên người Tu La bắn ra Thần Tính, chỉ một lát đã doạ Lang tổ thần tính chạy biến. Tuy rằng nó không phải là Lang tổ chân chính, chỉ là một đám tàn hồn, nhưng bản năng chắc sẽ không sai."

Mỹ công tử giật mình hỏi: "Ý người là, Tu La là cường giả Thần cấp?"

"Không biết, có thể đúng, cũng có thể không đúng. Từ khí tức của hắn thì không phải. Nhưng Thần Tính không thể giả được, mà còn là Thần Tính cấp độ rất cao, chính vì vậy hắn mới phát hiện ra ta.

Ta cũng không tới gần, lúc hắn rời đi đã ám chỉ cho ta, vì lý do an toàn nên ta không đi theo hắn."

"Còn có độc dược kia, ta đã lấy một cốc rượu xem xét, đúng là không cách nào cảm nhận được trong đó có độc. Quan sát những tên Lang Yêu kia, khi vừa mới uống bọn nó không có phản ứng gì, nhưng đến một thời gian nhất định thì phát tác. Hơn nữa càng vận chuyển huyết mạch chi lực thì phát tác càng nhanh, vô cùng lợi hại. Xem ra ta phải đi tìm trấn trưởng hỏi thăm mới được. Tên Tu La này rất không đơn giản."

"Mụ mụ hay là đừng hỏi nữa." Mỹ công tử đột nhiên nói ra.

"Hả?" Tô Cầm nhìn về phía nàng.

Mỹ công tử nói: "Con đã đáp ứng hắn, lần này nếu hắn thành công, con phải tin tưởng hắn. Con muốn giữ lời. Hơn nữa, con có thể cảm nhận được hắn hận thấu xương Yêu Quái Tộc, vừa lúc nãy khi hắn giết chết Phong Lang tế tự kia, tâm tình có chút không đúng. Hắn là nhân loại, có chung mục tiêu với chúng ta, con cảm thấy như vậy là đủ rồi. Dù hắn có phải Thần cấp hay không, đứng về phía chúng ta là được. Hắn mang mặt nạ, chính là vì không muốn bại lộ thân phận."

Tô Cầm nói: "Nhưng hắn hiểu rõ tình huống của ngươi, ta rất lo lắng."

Mỹ công tử nói: "Nếu như hắn muốn gây bất lợi cho con thì đã sớm làm rồi."

Chương 229: Độc Bạch muốn tiến giai?

Tô Cầm nói: "Vậy quan sát thêm một chút. Nhân lúc sự tình chưa phát sinh, ngươi nên quay về học viện Gia Lý đi. Bên đó mới là an toàn nhất. Về sau nếu Tu La có liên lạc với ngươi, ngươi nói cho ta biết. Nếu có cơ hội, ta muốn trao đổi với hắn một lát."

"Vâng."

Mỹ công tử không dám trì hoãn, nơi này cách Tổ phòng Phong Lang tộc quá gần, càng đi sớm càng không dễ lộ ra dấu vết.

Tu La lặng lẽ chui vào Gia Lý Sơn Mạch, hắn không quay về học viện Cứu Thục, bởi vì đúng là hắn cảm nhận được khí tức theo dõi mình. Hắn không biết đó là ai, nhưng có thể thấy được, đối phương đã đi theo mình và Mỹ công tử. Hắn là người bên cạnh nàng, cũng rất có thể là người của tổ chức Cứu Thục, ...

Hắn thoáng để lộ một tia Thần Thức sau đó tăng tốc rời đi. Khí tức của đối phương biến mất ngay sau đó, cũng không còn đi theo nữa.

Mặc dù vậy, nhưng vì cẩn thận hắn vẫn lựa chọn đi vào Gia Lý Sơn Mạch, cũng thuận tiện đi nói một chút chuyện với trấn trưởng lão sư. Một là vì muốn cùng lão sư thương lượng một chút, nếu Mỹ công tử hỏi thăm thân phận của mình thì nên trả lời như thế nào. Thứ hai là vì mời trấn trưởng lão sư quay về học viện giúp Mộc Vân Vũ trị liệu.

Đi được một đoạn, Tu La lại dừng lại, cảm thụ xem có người theo dõi hay không. Với tu vi Tinh Thần Lực là Cửu giai, cộng thêm Thần Thức, cùng Linh Tê Thiên Nhãn có thể dự báo nguy hiểm, dù là cường giả Thần cấp cũng rất khó để hắn không phát hiện ra.

Qua hơn mười lần xác nhận không có người đi theo, hắn mới đi đến bên cạnh đầm nước gieo trồng Hoàng Kim Mộc.

Thiên địa linh khí đã nồng đậm hơn vài phần. Bề ngoài Hoàng Kim Mộc biến hoá không lớn, dù sao cũng mới được một thời gian ngắn. Trương trấn trưởng vừa tỉnh lại từ minh tưởng đã nhìn thấy thân ảnh của Đường Tam.

"Sao ngươi lại đến vào lúc này?" Trương Hạo Hiên nghi hoặc nhìn về phía hắn.

Đường Tam cũng không giấu giếm hắn, đem sự tình mình là Tu La âm thầm giúp đỡ Mỹ công tử ám sát cường giả Yêu Quái Tộc nói lại một lần.

"Hồ đồ, ai bảo ngươi tham dự chứ?" Trương Hạo Hiên nghe hắn nói xong liền tức giận.

"Ta lo lắng nàng lưu lại giấu vết, bị người khác phát hiện." Đường Tam nói.

Trương Hạo Hiên nhíu chặt lông mày, nói: "Ngươi và nàng đều là tương lai và hy vọng của cả tổ chức và nhân loại. Nàng có sứ mạng của nàng, mà ngươi cũng có sứ mạng của ngươi, ngươi hiểu không? Sống thật tốt đối với ngươi mới là chuyện trọng yếu nhất, một khi bại lộ thì phải làm sao? Nếu gặp cường giả Thần cấp thì phải làm sao?"

Đường Tam nói: "Hôm nay ta cảm giác được Mỹ công tử có người âm thầm bảo hộ, còn theo dõi ta một đoạn, hình như là Thần cấp. Có phải thành Gia Lý bên này còn một Lam cấp Cứu Thục khác hay không?"

Trương Hạo Hiên nhìn hắn thật sâu rồi nói: "Ngươi quá thông minh, nhưng mà ngàn vạn lần không nên để thông minh quá bị thông minh hại, ngươi hiểu chưa? Thời điểm dễ thất bại nhất chính là lúc ngươi tính kỹ càng nhất."

Đường Tam cười khổ nói: "Ta hiểu rồi. Lão sư, nếu vị Lam cấp Cứu Thục kia hỏi ta, phiền toái ngài che giấu giúp ta."

Trương Hạo Hiên đã trầm mặc.

Sau một hồi lâu, hắn nói: "Ngươi vẫn còn trẻ, nhịn không được để bại lộ thân phận của mình, chẳng những muốn che đậy, mà phải che thật tốt. Điều này cũng trách ta, bình thường ngươi quá thành thục, ta không nghĩ tới ngươi để lộ năng lực trước mặt Mỹ công tử. Nếu như nàng đem chuyện của ngươi báo cáo với tổ chức thì làm sao bây giờ? Tổ chức sẽ tìm ta đối chiếu sự thật, chúng ta nên làm như thế nào? Ngươi đã từng nghĩ qua chưa?"

Đường Tam nghiêm túc nói: "Ta cảm thấy có thể tin tưởng Mỹ công tử. Ta cũng có thể đoán được, mục đích của nàng là giành được chức thành chủ thành Gia Lý. Hành động hiện tại của nàng, tất cả đều là dọn đường cho mục tiêu kia. Ta chỉ muốn giúp đỡ nàng."

Trương Hạo Hiên lại rơi vào trầm mặc.

Lần này thời gian càng dài hơn.

Đường Tam không có quấy rầy hắn, mọi chuyện hiện tại hắn không

chỉ dựa vào chính mình, mà cần sự giúp đỡ. Đồng đội trong học viện vẫn còn quá trẻ, năng lực cũng chưa đủ mạnh. Mà trợ giúp từ lão sư đối với hắn là trọng yếu nhất.

"Chuyện này ngươi không cần xen vào, ta sẽ đi giải thích với Lam cấp Cứu Thục. Nhưng mà ngươi phải cam đoan với ta, dù như thế nào cũng phải bảo toàn chính mình. Trong lòng ta, tầm quan trọng của ngươi còn ở phía trên Mỹ công tử, hiểu chưa?" Trương Hạo Hiên trầm giọng nói.

Đường Tam đương nhiên ý của hắn, nhưng mà đối với hắn, quan trọng nhất là Mỹ công tử a!

"Hai lần tập kích này sẽ khiến thành Gia Lý hỗn loạn, ta cũng sẽ nói với các nàng tạm thời không nên hành động nữa. Ngươi cũng an phận cho ta, ở lại học viện bên này, tu luyện tăng lên mới là chuyện trọng yếu nhất của ngươi."

"Được."

Đường Tam nói với hắn sự tình của Mộc Vân Vũ, Trương Hạo Hiên đánh thức Hồng Nhất đang minh tưởng, nói cho nàng hắn cùng Đường Tam phải trở về, các nàng ở lại trấn thủ chỗ này. Nói xong hai người mới quay về học viện Cứu Thục.

Tất cả tựa hồ đã về đúng quỹ đạo.

Học viện Gia Lý giống như không màng thế sự, Đường Tam cũng chỉ nghe mơ hồ có đệ tử thảo luận qua sự tình Phong Lang Vương bị tập kích.

Mỹ công tử vẫn đi học như cũ, hắn vẫn là quét dọn Tiểu Đường. Vài ngày liên tiếp, số lần hắn nhìn thấy Mỹ công tử cũng tăng lên một

ít.

Trương Hạo Hiên nói với vị Lam cấp Cứu Thục kia như thế nào Đường Tam cũng không biết, nhưng tất cả đều rất yên ổn.

Cho đến một tuần sau.

Đường Tam đang quét dọn ở quảng trường trước Lầu Dạy Học Chính thì thấy Mao lão hớt hải chạy tới chỗ hắn. Mao lão vẫy vẫy tay với hắn.

Đường Tam vội bước nhanh chạy tới, "Mao lão, ngài làm sao vậy? Ngài đừng gấp."

"Nhanh, quay về thị trấn nhỏ đi. Trấn trưởng cho người đưa tin tới, nói tìm ngươi có việc gấp." Mao lão có chút không kịp thở nói.

Việc gấp? Đường Tam trong lòng xiết chặt, không dám chần chừ, tạm biệt Mao lão, rời khỏi học viện Gia Lý, quay về thị trấn nhỏ.

Xảy ra chuyện gì rồi? Chẳng lẽ, học viện Cứu Thục bị phát hiện?

Hắn vừa đến thị trấn nhỏ thì thấy vẻ mặt lo lắng của Trương Hạo Hiên. Mà Trương Hạo Hiên nói một câu đã làm hắn an tâm hơn nhiều.

"Mau theo ta, Độc Bạch muốn đột phá. Nhưng giống như có vấn đề."

Độc Bạch muốn đột phá Ngũ giai sao?

Đường Tam không hỏi nhiều, lập tức đi theo Trương Hạo Hiên quay lại học viện Cứu Thục.

Đến gần học viện, Đường Tam cảm giác được Tinh Thần Lực ở mi tâm có chỗ biến hoá, tựa hồ có vật gì đó đang dẫn dắt hắn.

Khi bọn họ đi tới gian phòng của Độc Bạch, Đường Tam bị một màn trước mắt doạ cho nhảy dựng.

Độc Bạch khoanh chân ngồi trên đất, toàn thân run rẩy không ngừng, mồ hôi tuôn ra như suối, y phục toàn thân đã ướt đẫm. Sóng Tinh Thần Lực chấn động rất kịch liệt và không ổn định.

Các vị sư phụ đều ở chỗ này. Tư Nho ngồi sau lưng Độc Bạch, tay phải đặt trên lưng hắn, đem huyết mạch chi lực của mình chậm rãi rót vào trong cơ thể Độc Bạch.

Tinh Thần Lực vốn dĩ không thể quấy nhiễu, nếu không rất dễ gây ra vấn đề lớn, cho nên Tư Nho quyết định ổn định huyết mạch của Độc Bạch trước.

Đôi mắt của Độc Bạch mở ro, hào quang bạch sắc không ngừng từ trong mắt chảy ra, chấn động rất không ổn định, tựa hồ như đang dẫn dắt số mệnh xung quanh. Thiên địa nguyên khí xung quanh phòng bị khuấy đảo kịch liệt, nhưng không rót vào cơ thể hắn.

Mộc Ân Tình, Mộc Vân Vũ đều rất khẩn trương. Quan Long Giang đi đi lại lại ở một bên. Với tình huống của Độc Bạch, bọn họ cũng không biết làm thế nào cho đúng.

Thấy trấn trưởng dẫn Đường Tam đến, Quan Long Giang vội vàng đi lên trước, thấp giọng nói với Trương Hạo Hiên: "Tình hình không tốt lắm. Tinh Thần Lực vô cùng không ổn định. Đứa nhỏ này có chút nóng vội, không nên mau chóng ăn Tử Dương quả như vậy. Ta cảm thấy hắn hình như gặp bình cảnh, Tinh Thần Lực lại quá mạnh mẽ nên muốn cưỡng ép trùng kích, nhưng huyết mạch cùng Tinh

Thần Lực dường như sinh ra cộng hưởng làm hắn có chút không chịu được. Làm sao bây giờ?"

Chương 230: Phụ trợ đột phá

Trương Hạo Hiên theo bản năng quay đầu nhìn Đường Tam.

Đường Tam cũng nhìn hắn, sau đó nhẹ nhàng gật đầu.

Trương Hạo Hiên lập tức nói: "Các ngươi ở trong này cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể sốt ruột hơn thôi. Chúng ta ra ngoài trước, để Tư Nho ở lại giúp hắn là đủ. Có tin gì thì để Đường Tam truyền ra. Chúng ta đi thương lượng biện pháp một chút."

Quan Long Giang có chút nghi hoặc nhìn Đường Tam, nhưng lại bị Trương Hạo Hiên kéo ra ngoài.

Mộc Ân Tình, Mộc Vân Vũ cũng vội vàng đuổi kịp.

Mộc Vân Vũ sắc mặt hồng hào hơn, chẳng những thân thể đã tốt hơn nhiều, nàng cuối cùng cũng đột phá Bát giai, khí tức cũng tăng lên.

Nhìn thấy bọn họ đã ra ngoài, lúc này Đường Tam mới đi tới bên người Độc Bạch, cảm thụ biến hoá của hắn.

Hắn có Linh Tê Thiên Nhãn, cảm giác với số mệnh, nguyên tố và tinh thần đều vô cùng nhạy cảm.

Khí huyết trong cơ thể Độc Bạch chấn động không ngừng, đó là do huyết mạch dao động, mà dường như huyết mạch của hắn phát sinh

một ít biến hoá. Loại biến hoá này tựa hồ là huyết mạch chi lực đang tiến hoá theo Tinh Thần Lực, nhưng Tinh Thần Lực có chút thừa nên tràn ra ngoài. Phần Tinh Thần Lực này xảy ra xung đột với Tinh Thần Lực trong huyết mạch, do đó mới mang lại cho Độc Bạch thống khổ rất lớn.

Phát hiện ra điểm này, Đường Tam mơ hồ hiểu ra điều gì đó.

"Tư Nho lão sư, phiền người ngừng lại một lát." Đường Tam nói nhẹ với Tư Nho.

"Hả?" Tư Nho mở mắt, nhìn Đường Tam lộ vẻ nghi hoặc.

Đường Tam thấp giọng nói: "Tư Nho lão sư, người có cảm thấy Tinh Thần Lực của Độc Bạch sư huynh có hai loại?"

"Hai loại?" Tư Nho kinh ngạc nói: "Một người làm sao có được hai loại Tinh Thần Lực, chỉ là chia làm hai bộ phận mà thôi, bọn nó ..." Nói đến đây, hắn đột nhiên dừng lại, trong mắt toát ra vẻ dị sắc.

Được Đường Tam nhắc nhở, hắn cố ý thúc giục thần trí của mình đi cảm thụ, kết quả là Tinh Thần Lực trong huyết mạch của Độc Bạch cùng Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải đúng là khác nhau.

Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải đã hoá lỏng, số lượng vững chắc và khổng lồ, mà Tinh Thần Lực trong huyết mạch thì mang theo cảm giác hư vô mờ mịt. Lúc trước Tư Nho vẫn đang ổn định trạng thái thân thể của Độc Bạch, làm huyết mạch của hắn vững vàng hơn, khống chế Tinh Thần Lực sinh ra từ huyết mạch kia, không cho bọn nó trùng kích, ảnh hưởng đến Tinh Thần Chi Hải, chỉ để chúng tiếp xúc một chút.

"Giống như là có điểm khác nhau." Tư Nho giật mình nói.

"Phải làm gì bây giờ? Thiên Hồ Biến quá đặc thù, chúng ta không có bất kỳ kinh nghiệm nào. Tiểu tử này quá nóng vội, sau khi ăn hết Tử Dương quả, Tinh Thần Lực tăng lên quá nhanh làm huyết mạch chi lực theo đó mà bạo động."

Đường Tam nói: "Không bằng để cho bọn nó câu thông với nhau? Ta cảm thấy phải để cho hai loại Tinh Thần Lực này giao hoà với nhau thì hắn mới có thể hoàn thành đột phá. Chỉ là Tinh Thần Chi Hải cần vững chắc hơn. Người có thể giữ vững Tinh Thần Chi Hải của hắn, không cho nó vì Tinh Thần Lực khổng lồ trùng kích mà tan vỡ. Còn lại thì để hai loại Tinh Thần Lực tự động dung hợp đi."

Từ lúc bắt đầu Tư Nho đúng là đã làm sai, hắn không nên thủ hộ thân thể Độc Bạch, mà là Tinh Thần Chi Hải mới đúng. Đường Tam tận khả năng để vị lão sư này có thể hiểu được phương pháp của hắn.

Lúc này, Trương Hạo Hiên cũng đã trở lại, vừa vặn nghe được lời Đường Tam nói.

"Ta cảm thấy có thể thử xem, tác dụng của Thiên Hồ Biến vẫn là ở phương diện tinh thần. Cho nên tiến hoá cũng hẳn là mặt này. Như vậy đi lão Tư, ngươi dùng Thần Thức thủ hộ Tinh Thần Chi Hải của hắn, ta sẽ bảo vệ thân thể hắn, có biến hoá gì thì chúng ta có thể kịp thời ứng phó."

"Được." Tư Nho quyết định rất nhanh. Tình huống của Độc Bạch rất không tốt, Tinh Thần Chi Hải dao động rất lợi hại.

Lập tức, Trương Hạo Hiên ngồi trước người Độc Bạch, tay phải đặt trước ngực hắn, cảm thụ biến hoá trong cơ thể. Đôi mắt Tư Nho loé lên kim quang nhàn nhạt, buông lỏng hạn chế với Tinh Thần Lực

trong huyết mạch, dần rút sang bảo hộ Tinh Thần Chi Hải của hắn.

Trong nháy mắt khi hắn buông ra, trong cơ thể Độc Bạch bắn ra một sóng tinh thần mãnh liệt, trong chốc lát phảng phất có tinh thần phong bạo quét sạch căn phòng. Ngay cả Đường Tam cũng bị chấn động làm cho hoảng hốt. Bạch quang hoá thành chất lỏng từ mắt chảy xuống, hắn không nhịn được liền kêu lên thanh âm thống khổ.

Đường Tam đã hiểu vì sao Tư Nho lại bảo hộ thân thể Độc Bạch trước, quả thực biến hoá này quá lớn, ai nhìn cũng muốn áp chế ngay trạng thái đó.

Đường Tam vận chuyển Linh Tê Thiên Nhãn, cẩn thận nhìn Độc Bạch, cũng cảm thụ biến hoá của hắn. Một khi Độc Bạch đột phá Ngũ giai, Đường Tam cũng có thể đột phá, giúp hắn hoàn thành chuẩn bị quan trọng nhất trước khi trùng kích Thất giai. Cho nên biến hoá lúc này của Độc Bạch cũng chính là biến hoá hắn phải tiếp nhận về sau.

Đường Tam cảm nhận được, sau khi Tư Nho buông lỏng hạn chế, năng lượng tinh thần bị áp chế trong huyết mạch hồi lâu đã tràn ra ngoài quét sạch một vòng, sau đó ngang nhiên nhảy vào Tinh Thần Chi Hải hô phong hoán vũ, xung đột với Tinh Thần Lực vốn hoá lỏng của Độc Bạch. Hai bên vừa bài xích vừa giao hoà lẫn nhau, cho nên mới có dấu vết năng lượng tràn ra như vậy.

Hào quang bạch sắc loé lên rồi biến mất, Đường Tam không chút do dự đem Thiên Hồ Biến mở ra tới cực hạn, gia trì may mắn cho Độc Bạch.

Lập tức, xung đột giữa hai loại Tinh Thần Lực đã giảm bớt, va chạm ít đi, giao hoà nhiều hơn. Thân thể Độc Bạch run rẩy hơn, nhưng bạch dịch kia đã giảm đi nhiều.

Hào quang bạch sắc bắt đầu từ khoé mắt hắn bắn ra ngoài, những hào quang này không tản ra mà vậy quanh thân thể Độc Bạch, sau đó chậm rãi dung nhập vào cơ thể hắn, làm cơ thể hắn chuyển thành màu trắng, trên đầu hắn còn có quang ảnh mơ hồ hiển hiện.

Đó là một con Hồ Ly màu trắng, đôi mắt sâu thâm thuý, vầng sáng màu xanh đậm lập loè trong đáy mắt, sau lưng, chín cái đuôi mờ ảo nhẹ nhàng đong đưa. Trong đó có một cái đang ngưng thực, mà cái đuôi thứ hai cũng đang ngưng tụ lại, bắt đầu từ gốc hướng ra ngoài.

Đường Tam chấn động, hắn mơ hồ hiểu được, Thiên Hồ tộc dường như không giống với các Yêu Quái Tộc khác.

Đối với Yêu Quái Tộc, Tứ giai là một lần biến chất, sau đó là Thất giai. Mà Thiên Hồ tộc phải đến Ngũ giai mới bắt đầu biến chất. Sinh ra cái đuôi thứ hai, không hề nghi ngờ đây là một lần lột xác, biến hoá lớn hơn không biết bao nhiêu lần so với khi đột phá Tứ giai. Có thể thấy được, sau khi đột phá thành công, Thiên Hồ Biến sẽ có thay đổi long trời lở đất, nói không chừng vấn đề huyết mạch có thể giải quyết một chút.

Tiến giai đã bắt đầu. Lúc khó khăn nhất đã được Đường Tam dùng Thiên Hồ Biến gia trì may mắn nên đã vượt qua.

Dù là Đường Tam hay Tư Nho, Trương Hạo Hiên cũng không biết là, khi đột phá Thiên Hồ tộc vẫn luôn cần đồng bạn phụ trợ. Khống chế số mệnh vốn là năng lực nghịch thiên, nếu không có đồng bạn gia trì, khi đột phá sẽ bị số mệnh phản phệ, từ đó xuất hiện vấn đề lớn, hầu như sẽ không đột phá thành công.

Cho nên, nếu như không có Đường Tam, không có cơ duyên xảo

hợp hắn dùng Huyền Thiên Công hấp thu Thiên Hồ Biến thì cả đời này Độc Bạch không thể đột phá Ngũ giai, hoặc là, lúc đột phá sẽ bị phản phệ mà chết. Phần phản phệ này sinh ra khi mọc ra cái đuôi thứ hai.

Thân thể Độc Bạch run rẩy dần dần đã giảm bớt, hư ảnh Thiên Hồ trên đỉnh đầu cũng dần trở nên ngưng thực. Toàn thân hắn bắt đầu toả ra bạch quang nhu hoà, những bạch quang này như các vòng quang luân bình thường, bao quanh thân thể hắn ở bên trong.

Chương 231: Lưỡng vĩ Thiên Hồ (*)

(*) Thiên Hồ hai đuôi

Dù là Trương Hạo Hiên hay Tư Nho cũng không khỏi cảm thán khi cảm nhận được biến hoá trên thân thể Độc Bạch. Biến hoá thật cường hãn. Cảm giác kỳ dị này mới là Ngũ giai nhưng đã làm hai cường giả như họ cảm thấy hư vô mờ mịt.

Đây chính là huyết mạch Thiên Hồ tộc cường đại, là tồn tại bài danh thứ ba trên toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục.

Đường Tam cũng không có nhàn rỗi, hắn khoanh chân ngồi xuống, cảm thụ năng lượng Thiên Hồ Biến tràn ra ngoài không khí, đem những phần năng lượng đó dẫn vào cơ thể mình, làm tăng lên cấp độ của Linh Tê Thiên Nhãn. Dù sao không hấp thu chúng cũng lãng phí, cũng không ảnh hưởng tới quá trình đột phá của Độc Bạch.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, sau hai giờ, Trương Hạo Hiên đã rời tay khỏi Độc Bạch, thân thể hắn đã ổn định lại, đột phá chỉ là vấn đề thời gian.

Lại qua hai giờ nữa, Tư Nho cũng ngừng thủ hộ. Tinh Thần Chi Hải của Độc Bạch đã hoàn toàn biến thành hải dương bạch sắc, huyết mạch cùng Tinh Thần Chi Hải đã triệt để câu thông, hai bên chuyển hoá lẫn nhau, giao hoà lẫn nhau, cùng nhau tiến hoá.

Tư Nho đi đến bên Trương Hạo Hiên, thấp giọng nói: "Đây là đột

phá thành công? Ngũ giai Thiên Hồ Biến a! Thật khó lường."

Trương Hạo Hiên cười híp mắt nói: "Không tệ, không tệ. Chúng ta lại nhiều hy vọng hơn."

Tư Nho nói: "Chờ hắn đột phá xong rồi, ngươi sẽ báo cáo chứ?"

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Đó là đương nhiên. Sau hẵng nói chuyện này, ngươi đi nghỉ trước đi, trở lại rồi tới lượt ta, chúng ta thay phiên thủ hộ."

Tư Nho nhìn thoáng quan Đường Tam ngồi cách đó không xa, tựa hồ đã tiến vào trạng thái minh tưởng, "Không gọi hắn đi?"

"Để hắn ở chỗ này a." Trương Hạo Hiên không chút do dự nói.

Tư Nho đảo mắt rồi nói: "Lão Trương, ngươi có thấy không, từ khi tiểu gia hoả Đường Tam này đến, học viện chúng ta xảy ra rất nhiều biến hoá, những biến hoá này đều có quan hệ với hắn. Lại nói lúc nãy, nếu không phải hắn nhắc nhở, ta hộ pháp cho Độc Bạch đều sai. Đứa nhỏ này ta luôn có cảm giác kỳ lạ."

Trương Hạo Hiên liếc mắt nhìn hắn, "Ngươi đừng ghen tỵ ta có một đồ đệ tốt như vậy a? Nghĩ cũng đừng nghĩ, không thể nhường cho ngươi."

"Cút ... ai mà thèm, đi đây." Tư Nho tức giận nói một câu, lúc này mới ra khỏi cửa.

Ra khỏi phòng, đứng một lúc hít lấy không khí tươi mới, Tư Nho thoáng nghi hoặc rồi lại lắc đầu. Có lẽ đây là an bài của tổ chức, trên hắn Đường Tam có bí mật, Trương Hạo Hiên hẳn là cũng biết rõ, chỉ là không nói với bọn họ mà thôi.

Trong lúc vô hình, lão Trương lại đeo nồi rồi.

Lần này Độc Bạch tu luyện, giằng co trọn vẹn ba ngày đêm. Trương Hạo Hiên cùng Tư Nho thay phiên hộ pháp cho hắn, mà Đường Tam cũng một mực ở trong phòng tu luyện, yên lặng hấp thu khí tức hắn tràn ra.

Đến sáng sớm ngày thứ tư, Độc Bạch vẫn ngồi ở đó, toàn thân được bao trùm bởi bạch quang. Hào quang kia xoay xung quanh thân thể hắn, hình thành một quang kén cực lớn. Mà trên đầu hắn, cái đuôi thứ hai cũng hoàn toàn sinh ra, cùng cái đuôi thứ nhất ở một chỗ, nhẹ nhàng đung đưa.

"Hô ..." Một tiếng thở dài, quang kén đột nhiên thu liễm vào trong. Đường Tam đang minh tưởng lập tức mở mắt, nhìn về phía quang kén. Hắn có thể cảm thấy được, khí tức đang dật tán bên ngoài đều được Độc Bạch thu trở về.

Bóng người trong quang kén cũng hiện ra rõ ràng.

Độc Bạch đã thay đổi. Trên tóc hắn mơ hồ có thể nhìn thấy hào quang màu bạc, dáng người càng thêm thon dài, tướng mạo cũng càng thanh tú, anh tuấn, đã có vài phần cảm giác thiếu niên lột xác thành thanh niên.

Hai con ngươi trở nên trong suốt, thông thấu, mơ hồ có thể thấy ngân quang trong đó, toàn thân phát ra khí tức xuất trần.

Ánh mắt hắn toát lên vẻ nghi hoặc, theo bản năng, hắn nhìn về Đường Tam đứng cách đó không xa.

Khi hắn nhìn Đường Tam, cảm giác đầu tiên là thân thiết, đó là cảm

giác từ sâu trong huyết mạch, phảng phất trên thế giới này không có bất kỳ tồn tại nào có thể thay thế. Tựa hồ đây là người hắn tin cậy nhất thế gian.

Đó là do quá trình tiến hoá tạo thành. Khi Thiên Hồ tộc đột phá, tộc nhân phụ trợ sẽ trở thành người quan trọng nhất trong đời nó, huyết mạch của hai người đã có liên hệ, lấy vận khí làm cầu nối.

Đường Tam cũng có thể cảm nhận được biến hoá của hắn, trong lúc vô hình hắn cũng sinh ra cảm giác thân cận với Độc Bạch, giống như hoàn toàn có thể tin tưởng hắn.

Yêu Thần biến thật là thần kỳ a! Yêu Thần biến càng cường đại, cũng càng thần kỳ. Các huyết mạch có thể ra đời Đại Yêu Hoàng đúng là không có cái nào đơn giản. Bây giờ mới là Thiên Hồ Biến Ngũ giai nhưng Đường Tam cảm thấy nó còn thần kỳ hơn cả Khổng Tước Biến. Hoặc là, Mỹ công tử chưa nắm được Khổng Tước Biến áo nghĩa nên hắn không cảm nhận được.

"Thành công rồi sao? Ta Ngũ giai rồi hả?" Độc Bạch chỉ chỉ cái mũi mình, mặt vừa sợ hãi vừa vui mừng.

Đường Tam khoé miệng cong lên, gật đầu với hắn, "Chúc mừng, Độc Bạch sư huynh."

"Là người giúp ta có phải không?" Độc Bạch cơ hồ theo bản năng nói ra cảm giác của mình.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không, là lão sư cùng Tư Nho lão sư hộ pháp cho ngươi, ngươi mới có thể đột phá thành công."

"Vậy sao? Cũng không biết vì sao ta lại cảm thấy là ngươi làm. Lần đột phá này không giống với lúc trước, dường như toàn bộ thế giới

đều thay đổi rồi."

Đường Tam cười híp mắt nói: "Không giống a, ngươi cứ từ từ cảm nhận biến hoá đi."

Độc Bạch đứng lên, Đường Tam cũng đứng lên. Độc Bạch cười càng lúc càng tươi, "Đột phá, ha ha ha, ta đột phá, Ngũ giai rồi, quá tuyệt vời! Tất cả đều không giống nhau a!"

Đường Tam nói: "Đừng vội cao hứng, ngươi thử xem xét một lát, Thiên Hồ Biến Ngũ giai có biến hoá như thế nào, xem có chỗ nào cần cải thiện không, cảm thụ rõ ràng một chút. Ta cũng cảm giác được lần đột phá này không giống bình thường, khác với lần tiến giai trước. Có lẽ khắc sâu cảm ngộ lần trải nghiệm này sẽ giúp ngươi tìm được chìa khoá tiếp tục phát triển."

"Ân, ân, ta hiểu rồi. Ta đói chết mất, ta muốn ăn cái gì đó, ta cảm thấy ta có thể ăn hết một đầu Yêu Thú." Khẩu vị của Độc Bạch nhanh chóng trở về.

Trương Hạo Hiên vẫn đứng ở bên cạnh nhìn xem, lúc này mới nói: "Đi thôi, đi ăn cơm. Còn có, ngươi chú ý một chút, chuyện ngươi đột phá đừng nói ra ngoài, trước cần giữ bí mật."

Đường Tam nhìn biến hoá trên thân thể Độc Bạch, cười khổ nói: "Lão sư, muốn giữ bí mật cũng không dễ dàng a!" Không nói đến tính cách lanh lợi của hắn, chỉ riêng biến hoá trên cơ thể cũng rất khó giấu giếm.

Mà thông qua biến hoá đó, Đường Tam đột nhiên cảm thấy, huyết mạch Yêu Thần biến tựa hồ có thể thay đổi bề ngoài ở một trình độ nhất định. Huyết mạch càng cường đại thì cải biến càng lớn. Điều này dường như có quan hệ với việc cường giả Yêu Quái Tộc có thân

hình giống nhân loại.

Nhớ đến Mỹ công tử, hắn có cảm giác kỳ dị. Khi mới nhìn thấy nàng, cảm giác đầu tiên là tướng mạo, khí chất cùng kiếp trước khác nhau, nhưng chỉnh thể thì cũng tương tự. Nhưng gần đây nàng càng giống với nàng kiếp trước, chẳng lẽ có quan hệ với việc nàng đột phá Thất giai? Như vậy, nếu trong tương lai nàng đột phá Thần cấp thì sẽ quay trở lại hình dáng kiếp trước không?

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn không khỏi nóng lên, ngược lại mình nếu tu luyện thành Thần cũng sẽ trở về hình dáng kiếp trước a. Giống như khi vũ hồn thứ hai của hắn thức tỉnh. Ân, kiếp trước mình vẫn tương đối đẹp trai a.

Chương 232: Số mệnh kim sắc thông thiên triệt địa

Trương Hạo Hiên nhìn Độc Bạch rồi nói: "Cũng đúng, nếu như không giấu được, vậy thì cấm túc. Ta đi lấy đồ ăn cho ngươi."

"Ách ..." Độc Bạch đang cao hứng bừng bừng lập tức bị nghẹn, "Không nên a trấn trưởng, cầu buông tha." Không thể ra cửa tuyệt đối rất khó chịu.

Trương Hạo Hiên tức giận: "Ít nhất chờ đến khi da ngươi không sáng lên mới thôi. Ta muốn nghỉ ngơi, Đường Tam, ngươi ở lại trông chừng hắn, mấy ngày này ngươi đừng tới học viện Gia Lý, ta sẽ xin nghỉ cho ngươi."

Nói xong, trấn trưởng xoay người rời đi.

Độc Bạch đáng thương nhìn về phía Đường Tam, Đường Tam nhún hai vai nói: "Đây là mệnh lệnh của lão sư, ta không thể làm trái. Hơn nữa, ngươi cũng cần thời gian làm quen với Thiên Hồ Biến Ngũ giai a."

"A ..." Độc Bạch uỷ khuất cúi đầu xuống, nhìn da thịt phát sáng của mình, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cảm thấy hưng phấn nữa.

"Cảm thấy thế nào? Cùng trước kia có gì khác a?" Đường Tam tò mò hỏi. Hắn hiện tại sẽ không đi thôn phệ huyết mạch chi lực của Độc

Bạch để tăng lên chính mình, phải chờ đến khi hắn ổn định lại tu vi đã.

"Dường như toàn thân đều thay đổi." Độc Bạch một lần nữa ngẩng đầu lên nhìn hắn.

"Chính ta cũng không biết là chỗ nào khác, nhưng cảm giác là không giống nhau."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Bề ngoài trưởng thành hơn một ít, khí huyết tràn đầy hơn so với trước đây, Tinh Thần Lực cô đọng hơn, ta cảm thấy Tinh Thần Lực của ngươi có thể so sánh với Thất giai đỉnh phong rồi. Lần đột phá này giúp Tinh Thần Lực của ngươi tăng lên gần một cấp."

Tinh Thần Lực của hắn cường đại, lại cảm thụ toàn bộ quá trình đột phá của Độc Bạch, đối với tình trạng cơ thể hắn còn biết rõ ràng hơn.

"Trong quá trình đột phá, huyết mạch của ngươi giống như là biến chất, Tinh Thần Lực không ngừng hiện lên trong đó, nó cùng Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải của ngươi xung đột, sau đó bắt đầu dần dần giao hoà, hai bên hỗ trợ lẫn nhau, cuối cùng hoà làm một thể, giúp đỡ ngươi hoàn thành đột phá. Trong quá trình này, huyết mạch Thiên Hồ của ngươi dường như xuất hiện một ít biến hoá diệu kỳ, bản thân nó đã tự chiết xuất. Giống như toàn bộ huyết mạch được Tinh Thần Chi Hải tinh luyện qua, cơ thể ngươi chính là lò luyện, nói ngươi thoát thai hoán cốt cũng không đủ. Không hổ là huyết mạch cao cấp nhất a, ta cảm thấy ít nhất trước Thất giai, tốc độ tu luyện của ngươi sẽ không chậm."

"Ha ha ha, thật tốt quá, ta cũng có khả năng đột phá Thất giai." Độc Bạch lại lần nữa hưng phấn.

Đường Tam nói: "Ngươi cũng đừng cao hứng sớm như vậy. Đột phá Ngũ giai đối với ngươi là một lần biến chất. Trong quá trình đột phá, trên đầu người xuất hiện hư ảnh Thiên Hồ, ngươi biết không?"

"Không biết." Độc Bạch lắc đầu. Thời điểm đó hắn hoàn toàn ở trong trạng thái hỗn độn.

Đường Tam nói: "Thiên Hồ có chín đuôi, trong quá trình đột phá, ngươi đã mọc thêm một đuôi, hiện tại là có hai cái. Nói cách khác, bây giờ ngươi là lưỡng vĩ Thiên Hồ. Từ đây có thể thấy được, mỗi lần ngươi tăng lên một giai, hẳn là sẽ mọc thêm một cái đuôi, cho đến Thập Nhị giai là có chín đuôi. Cho nên, ta có lý do để hoài nghi, trong quá trình tu luyện, bốn giai đầu đều là làm nền, bắt đầu từ khi ngươi đột phá Ngũ giai mới chính thức tiến nhập quỹ đạo, nhưng đột phá cũng rất gian nan. Mỗi lần đột phá đều là một lần biến chất, không cần đợi đến Thất giai như huyết mạch bình thường."

"Như vậy sao?" Độc Bạch ngơ ngác nhìn Đường Tam, hắn cảm thấy Đường Tam nói rất có đạo lý.

Kỳ thực, với kinh nghiệm làm người ba kiếp, tất cả phân tích của hắn dù là cường giả như Trương Hạo Hiên và Tư Nho cũng không thể chi tiết hơn.

"Ta nên làm gì bây giờ?" Độc Bạch kinh ngạc hỏi.

Đường Tam nói: "Tiếp tục cố gắng tu luyện Tinh Thần Lực, sau đó sử dụng Thiên Hồ Biến nhiều hơn để huyết mạch cùng Tinh Thần Lực của ngươi tan thành một thể, tiếp tục dùng Tinh Thần Lực kéo huyết mạch tiến hoá, tiến đến cấp độ cao hơn. Chờ Tinh Thần Lực của ngươi tăng lên Bát giai đỉnh phong hoặc Cửu giai thì ngươi có

thể trùng kích Lục giai rồi. Về phần đằng sau thì chờ đến khi ngươi lên Lục giai rồi nói."

"Ừ ừ, được." Độc Bạch gật đầu liên tục.

Đường Tam nói: "Ngươi hiện tại có thể thử xem biến hoá của Thiên Hồ Chi Nhãn, xem so với trước có điểm gì khác biệt."

"Được." Độc Bạch tinh thần chấn động, thở sâu, lập tức, bạch quang dũng động. Hắn tập trung tinh thần, thúc giục huyết mạch, lập tức, tất cả bạch quang đều hội tụ lên đỉnh đầu, hư ảnh Thiên Hồ lại hiện ra, nhưng không phải bộ dạng chín đuôi mơ hồ, mà là hai đuôi ngưng thực.

Đôi mắt xanh thẳm của nó đảo qua Đường Tam, rồi bay thẳng về phía hắn.

Đường Tam lập tức cảm giác được, thân thể mình dường như bị nhìn thấu. Dưới ánh mắt chăm chú của Thiên Hồ, hắn cảm thấy toàn thân không có cách nào che giấu.

"A" đúng lúc này, Độc Bạch đột nhiên kêu thảm một tiếng, té ngã xuống đất. Thiên Hồ trên đỉnh đầu cũng biến mất.

Đường Tam bị doạ cho nhảy dựng, vội vàng bước đến bên cạnh hắn, "Ngươi làm sao vậy?"

Độc Bạch dùng hai tay che lại đôi mắt, nhìn kỹ sẽ thấy mắt hắn tràn đầy tơ máu, nước mắt trào ra rất nhiều, hiển nhiên là vừa chịu thống khổ kịch liệt.

Huyền Thiên Công ôn hoà rót vào trong cơ thể Độc Bạch, được Đường Tam không ngừng xoa dịu, đau đớn của Độc Bạch mới dần

giảm xuống, nhưng hai con mắt vẫn sưng đỏ, không dám mở ra.

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ là tác dụng phụ khi thi triển Thiên Hồ Chi Nhãn sao?

"Đường, Đường Tam, ngươi, ngươi, ngươi ..."

"Làm sao vậy, Độc Bạch sư huynh?" Đường Tam nghi ngờ hỏi.

"Ngươi làm mù Thiên Hồ Chi Nhãn của ta a!" Thanh âm Độc Bạch có chút run rẩy.

Đường Tam chấn động, "Ngươi nhìn thấy cái gì?"

Độc Bạch theo bản năng nói: "Màu vàng, màu vàng vô biên vô hạn, thông thiên triệt địa kim sắc. Đó là ngươi, ngươi, ngươi. Màu vàng rất lớn không gì sánh kịp."

Hào quang loé lên trong mắt Đường Tam, "Ngươi nhìn thấy ta có màu vàng?"

Độc Bạch tâm tình dần ổn định lại, gật gật đầu nói: "Ngươi toàn màu vàng, thông thiên triệt địa. Ta chỉ nhìn một cái thì không nhìn được nữa. Mắt của ta đau quá, đau quá a!"

Hắn nhìn thấy kiếp trước của mình? Không, không đúng. Thiên Hồ Chi Nhãn là số mệnh chi nhãn, cũng không thể nhìn lại quá khứ. Hắn nhìn được, hẳn là số mệnh làm Thần Vương từ kiếp trước. Nói cách khác, số mệnh kiếp trước của mình vượt qua cường độ hắn có thể tiếp nhận, cho nên mới bị như thế. Ngũ giai Thiên Hồ Chi Nhãn lại có thể thấy được số mệnh của người khác. Trước kia Thiên Hồ Chi Nhãn của hắn cũng có thể, chỉ là không thấy rõ ràng mà thôi.

"Độc Bạch sư huynh, trước tiên ngươi phải ổn định lại đã. Dùng Tinh Thần Lực để bình phục đôi mắt, dùng Tử Cực Ma Đồng ta dạy ngươi tu luyện một lát." Đường Tam đỡ hắn ngồi xuống.

Ngực Độc Bạch có chút nhấp nhô, hô hấp cũng thoáng dồn dập, hắn không mở miệng, lộ ra có chút trầm mặc.

Hắn quơ quơ tay, Đường Tam vội cầm chặt tay hắn.

"Đường, Đường Tam, ta có phải đã nhìn thấy thứ không nên thấy?" Độc Bạch thấp giọng nói.

Đường Tam nói: "Không phải, ngươi thấy đúng rồi, thứ ngươi nhìn thấy hẳn là số mệnh. Có lẽ, số mệnh của ta quá mạnh mẽ nên Thiên Hồ Chi Nhãn của ngươi không cách nào chịu được mới xuất hiện kích thích mãnh liệt như vậy. Chờ ngươi khôi phục lại, chúng ta có thể thử nghiệm với các sư huynh, sư tỷ."

Độc Bạch trầm lặng một lát rồi nói: "Nhưng mà, số mệnh của ngươi là gì mà mạnh mẽ như vậy? Thật là đáng sợ, ngươi biết không? Thông thiên triệt địa kim sắc, dường như muốn chiếu sáng toàn bộ thế giới này."

Đường Tam cười khổ nói: "Ngươi có Thiên Hồ Chi Nhãn, ngươi cũng không nhìn ra chuyện gì thì ta làm sao có thể biết chứ. Nhưng mà chuyện này ngươi đừng kể với ai, ta cũng không muốn trở thành vật thí nghiệm đâu."

Chương 233: Tiểu Đường ngươi thật tốt

"Không biết, ta sẽ giữ bí mật. Không biết vì sao, sau lần đột phá này, ta cảm giác được ngươi đặc biệt trọng yếu, ngươi là trọng yếu nhất." Độc Bạch nắm chặt tay Đường Tam, "Đặc biệt, đặc biệt trọng yếu."

Khoé miệng Đường Tam co giật một lát, muốn rút tay ra nhưng Độc Bạch nắm rất nhanh và chặt.

"Trọng yếu như thế nào?"

Độc Bạch nói: "Ta cũng không rõ ràng, chính là cảm giác như vậy. Ngươi cũng biết, người có được Thiên Hồ Biến có cảm giác đặc biệt nhạy cảm. Ta chỉ cảm thấy, ngươi đặc biệt quan trọng với ta, là người thân cận nhất, so với bất kỳ ai đều thân mật hơn. Ta nhất định sẽ đối tốt với ngươi, ta cũng tin tưởng ngươi sẽ đối tốt với ta."

Lời này nếu Mỹ công tử nói với hắn thì thật tốt biết mấy. Đường Tam âm thầm oán trách, cuối cùng cũng rút được tay mình ra.

"Ài, ài, ài, ngươi đừng chạy a! Ta không nhìn thấy, ngươi phải chiếu cố người mù a!" Độc Bạch phất tay bắt loạn.

Đường Tam né tránh một bên, tức giận nói: "Ngươi tu luyện cho tốt đi, đem ánh mắt của ngươi khôi phục rồi hẵng nói."

"Được rồi, được rồi, tất cả nghe theo ngươi." Độc Bạch lúc này mới

khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển Tử Cực Ma Đồng khôi phục ánh mắt của mình.

Trọn vẹn một giờ, hắn mới khôi phục lại, hai mắt vẫn có chút sưng đỏ, nhưng có thể nhìn thấy mọi vật rồi.

Hắn mở to mắt, nhìn thấy Đường Tam liền nói: "Tiểu Đường, có thể nhìn thấy ngươi thật tốt."

Dùng tính cách trầm ổn của Đường Tam cũng không nhịn được, "Cút!"

"Hắc hắc hắc, ta không có ý gì khác. Huynh đệ, chúng ta đây là tình huynh đệ." Độc Bạch gãi gãi đầu, "Ngươi vẫn còn nhỏ, sao tâm tư lại phức tạp như vậy."

Đường Tam không khỏi im lặng, "Không đau sao? Về sau không được nhìn lung tung. Ngũ giai Thiên Hồ Chi Nhãn năng lực thứ nhất hẳn là quan sát và đo lường số mệnh. Có gì khác với số mệnh trước kia ngươi quan sát không?"

Độc Bạch suy nghĩ một chút, nói: "Trước kia ta có thể thấy số mệnh ngay lúc đó, hiện tại có thể đoán trước được số mệnh tương lai. Đúng hơn là, số mệnh chỉnh thể trong tương lai. Oa, nói như vậy, số mệnh của ngươi quả như mặt trời ban trưa a! Quá mạnh mẽ. Tuy rằng ta chưa xem qua cho người khác, nhưng ta có thể khẳng định, ngươi tuyệt đối là mạnh nhất, thiếu chút nữa là làm mù ánh mắt của ta."

Đường Tam nói: "Ngươi tận lực dùng ít năng lực này. Biết số mệnh tương lai của nhiều người cũng không phải chuyện gì tốt, sẽ ảnh hưởng đến việc ở chung với họ. Nhưng có thể dùng để quan sát địch nhân, vạn nhất gặp được người khí vận mạnh, ngươi sẽ bị

phản phệ rất đáng sợ. Hơn nữa, loại sự tình như số mệnh này cũng không phải là không thay đổi. Ngươi chỉ thấy tương lai, mà tương lai chưa chắc đã không biến đổi."

"Ừ ừ, ngươi hiểu thật nhiều. Tiểu Đường ngươi thật tốt, dạy ta thật nhiều thứ." Độc Bạch nháy mắt mấy cái.

Đường Tam thản nhiên nói: "Nếu như ngươi không dùng ngữ khí vừa rồi nói chuyện với ta, ta sẽ đặc biệt tốt. Ngũ giai không chỉ có một năng lực này a, còn phương diện gia tăng vận khí thì sao?"

Độc Bạch uỷ khuất nói: "Ngươi cũng để ta chậm rãi thử nghiệm đi. Trong một thời gian ngắn ta làm sao biết rõ, cũng không có ai dạy ta."

"Trước đừng thủ, ngươi khôi phục đã. Ta đi tìm ít đồ ăn cho ngươi."

"Tiểu Đường ngươi thật tốt."

Tốt cái đầu ngươi ... Đường Tam trong lòng oán thầm một câu, xoay người rời đi.

Hắn hiểu được, thái độ của Độc Bạch thay đổi là vì mình đã trở giúp hắn lúc trước. Do cảm giác của Thiên Hồ Chi Nhãn, huyết mạch Thiên Hồ tự nhiên có cảm giác thân thiết.

Sau ba ngày, hào quang bạch sắc trên người Độc Bạch cũng thu liễm lại, dần biến trở về bộ dạng bình thường. Trong ba ngày, hắn cũng bắt đầu thử nghiệm Thiên Hồ Chi Nhãn, từng bước nắm giữ tác dụng của Ngũ giai Thiên Hồ Chi Nhãn.

Biến hoá lớn nhất là, hắn có thể can thiệp số mệnh trong phạm vi nhỏ. Khi hắn thi triển Thiên Hồ Chi Nhãn có thể làm cho vận khí

trong phạm vi mười mét vuông đặc biệt tốt. Một lần thi triển có thể kéo dài liên tục hai mươi tư giờ. Phạm vi này cũng có thể biến lớn, nhưng càng lớn hiệu quả càng kém. Với tu vi của hắn hiện tại, vượt qua trăm mét thì sẽ không có hiệu quả.

Năng lực này vô cùng cường hãn, quả thực là năng lực phụ trợ vô địch. Thử nghĩ, nếu một người tu luyện trong phạm vi tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn, nhờ vận may mà cảm ngộ tăng lên, trợ giúp kia thật quá lớn rồi. Nhưng năng lực này cũng chỉ thi triển một ngày một lần, nói cách khác, không có cách nào đồng thời thi triển vận khí tốt ở nhiều nơi.

Nếu như thi triển lên một cá nhân, biến hoá cũng không phải lớn, chỉ là trình độ đã tăng lên nhất định.

Còn có một thay đổi với chính bản thân hắn, được Đường Tam gọi là vận mệnh chiếu cố. Lưỡng vĩ Thiên Hồ bổ sung số mệnh che chở cho chính mình, để cho mình lúc nào cũng duy trì vận may. Tuy rằng chưa thể thay đổi tất cả, nhưng hiện tại, trạng thái Độc Bạch giống như khi hắn gia trì vận khí cho Đường Tam ở thời điểm Tứ giai. Nói cách khác, lưỡng vĩ Thiên Hồ có một ít năng lực bảo hộ bản thân.

Lại thêm năng lực quan sát số mệnh tương lai, Ngũ giai Thiên Hồ Chi Nhãn có thể nói là đại biến, toàn diện bộc phát và tăng lên.

Có thể suy ra, đến Lục giai, phạm vi số mệnh sẽ tăng lên trên phạm vi lớn. Không hổ là Yêu Thần biến bài danh trong ba thứ hạng đầu ở Yêu Tinh Đại Lục, thật quá mạnh mẽ!

Đường Tam liền chờ mong mình tăng lên Ngũ giai Linh Tê Thiên Nhãn. Năng lực này tác dụng trên người hắn càng có hiệu quả lớn. Linh Tê Thiên Nhãn khẳng định có hiệu quả tốt hơn so với Thiên Hồ

Chi Nhãn thuần tuý.

Ba ngày sau, Độc Bạch cuối cùng cũng được trấn trưởng gỡ lệnh cấm túc. Đường Tam cũng trở lại học viện Gia Lý làm quét dọn Tiểu Đường.

Hắn không lo lắng mấy ngày này Mỹ công tử có hành động. Vừa đánh chết Phong Lang Vương, nàng cũng cần nghỉ ngơi và khôi phục một đoạn thời gian. Gần đây thành Gia Lý đã nổi lên sóng gió, trong thành đã mở ra cuộc điều tra lớn, tìm kiếm hung thủ giết chết Phong Lang Vương và thủ lĩnh Kim Cương Hùng.

Sáng sớm, Đường Tam đến chào hỏi Mao lão rồi cầm dụng cụ tới quảng trường trước Lầu Dạy Học Chính quét dọn.

Độc Bạch mấy ngày nay đã ổn định tu vi Ngũ giai, Đường Tam chuẩn bị mấy ngày nữa bắt đầu hấp thu huyết mạch chi lực của hắn, để tăng lên Thiên Hồ Chi Nhãn. Hiện tại, mỗi ngày hắn để Độc Bạch thi triển phạm vi số mệnh, mục tiêu rất đơn giản, chính là gian phòng của Vũ Băng Kỷ. Sau đó để Trình Tử Chanh cùng Cố Lý tới đó tu luyện mỗi tối, mọi người cùng chung số mệnh.

Đường Tam cũng từng thử tu luyện ở đó, hiệu quả cũng khá tốt. Hắn tu luyện càng thêm trôi chảy, các loại huyết mạch cũng được cân đối hiệu quả.

Khó trách Thiên Hồ tộc có địa vị cao thượng trong Tổ đình. Ở bên đó, được tu luyện trong phạm vi số mệnh bao phủ không thể nghi ngờ là quá tốt. Đây không đơn thuần là phụ trợ tu luyện, mà là tồn tại nghịch thiên. Nhưng Đường Tam cũng mơ hồ cảm thấy được, năng lực nghịch thiên này nhất định có hiệu quả ngược lại, bất kỳ vật nào cũng có tính hai mặt. Thiên Hồ tộc điều khiển số mệnh, không biết có bị phản phệ hay không? Nếu có thì nó sẽ là gì?

Phần tin tức này, toàn bộ tổ chức Cứu Thục đều không có, đó hẳn là bí mật của Thiên Hồ tộc, tương lai cần phải làm rõ mới được. Nhưng mà, nếu Thiên Hồ tộc có thể tu luyện tới Thần cấp, như vậy, cho dù bị phản phệ cũng có thể là sự tình khi đạt Thần cấp trở lên.

Đường Tam vừa quét dọn vừa suy nghĩ về Thiên Hồ Chi Nhãn. Bỗng nhiên, một cảm giác quen thuộc truyền đến, mùi thơm nhàn nhạt trong không khí phiêu động.

"Mấy ngày nay ngươi đã làm gì?" Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên.

Đường Tam xoay người, vui mừng nhìn thấy Mỹ công tử xinh đẹp động lòng người xuất hiện trước mặt mình.

"Mỹ tỷ." Đã thấy nàng, một cảm giác ấm áp lập tức lan tràn khắp trong lòng, vui sướng không thể khống chế liền tràn ra ngoài.

Mỹ công tử nhìn vẻ mặt vui mừng kia, ngữ khí chất vấn vốn lạnh lùng đã hoà hoãn hơn nhiều, "Ta đang hỏi ngươi."

Chương 234: Một ngày vui sướng

"A a. Mấy ngày nay có vị sư huynh bế quan tu luyện, ta phải chăm sóc cho hắn." Đường Tam nói.

"Ngươi đã báo cáo với ta chưa? Sao không thấy ngươi nói với ta?" Mỹ công tử hai tay chống nạnh, mang theo vài phần hờn dỗi nói.

Nhìn diện mạo xinh đẹp này, Đường Tam lập tức ngẩn người.

Mỹ công tử tựa hồ cũng cảm thấy thái độ của mình không đúng, vội vàng thả tay xuống, trên khuôn mặt đẹp mang vài nét xấu hổ.

Đường Tam cũng không giải thích, rất vâng lời đáp: "Mỹ tỷ, ta sai rồi."

"Hừ. Lần này coi như cho qua, lần sau muốn nghỉ phải nói với ta, rõ chưa?"

"Được, được ..." Đường Tam vội vàng đáp ứng.

"Ta đi đây." Mỹ công tử trừng mắt liếc hắn một cái, quay người rời đi.

Nhìn bóng lưng của nàng, Đường Tam lại càng vui vẻ, nàng đang lo lắng cho mình sao?

Mỹ công tử vừa đi vừa tự hỏi chính mình, đây là thế nào? Sao vừa

nhìn thấy người này, mình lại không khống chế được tâm tình?

Vài ngày không gặp Đường Tam, nàng cảm giác thiếu vắng gì đó, trong lòng cũng trống rỗng. Hôm nay theo thói quen đi qua quảng trường nhìn một chút, lại thấy hắn đang quét sân, không nhịn được liền đi tới.

Đường Tam vừa rồi nhìn nàng vô cùng vui vẻ, biểu cảm đó nàng đã nhớ thật sâu. Không biết vì sao, chính nàng cũng cảm thấy vui sướng.

Chính là nhịn không được nghĩ đến hắn a. Thật sự là ...

Ngày nhìn thấy Mỹ công tử là một ngày đẹp trời. Đường Tam điều khiển cây chổi nhẹ hơn vài phần, tâm tình cũng càng vui vẻ.

Nàng lo lắng cho mình sao? Tuy rằng nàng không có trí nhớ của kiếp trước, nhưng cũng mang theo một tia quen thuộc thân mật, nếu không, lần đầu tiên gặp gỡ, Đường Tam cũng không nhận ra nàng.

Đường Tam cũng không cần nàng nhớ lại kiếp trước, chỉ cần ở kiếp này, nàng cũng có thể yêu mến mình, cùng mình ở một chỗ. Còn sự tình kiếp trước, hắn hoàn toàn có thể chờ đến khi bọn họ ở cùng nhau sẽ dần kể cho nàng nghe.

Kết thúc một ngày làm việc, Đường Tam rõ ràng cảm thấy tâm tình của mình thật thoải mái dễ chịu. Khi hắn trở lại học viện Cứu Thục cũng nghe được tin tức tốt.

Trình Tử Chanh, Cố Lý song song đột phá. Không biết có phải do ảnh hưởng của vận khí Độc Bạch mang lại không, bọn họ vậy mà đột phá cùng một ngày, Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến cùng tiến

giai. Vũ Băng Kỷ tuy chưa đến Bát giai, nhưng gần đây hắn luyện tập thủ pháp ám khí Đường Tam dạy cho đã có nhiều cảm ngộ mới, do đó năng lực khống chế nguyên tố lại tiến bộ, trước mắt hắn là người mạnh nhất sau các lão sư. Mấu chốt là hắn còn trẻ, tương lai có thể trùng kích Thần cấp.

Quả là một ngày làm người ta vui sướng!

Đồng bạn liên tiếp tiến giai, Đường Tam cũng bắt đầu chuẩn bị cho quá trình đột phá của mình.

Có lẽ đánh chết Phong Lang Vương có ảnh hưởng rất lớn với thành Gia Lý, trong một tháng tiếp theo, Mỹ công tử cũng không có hành động, Đường Tam cũng không thấy nàng cầm trà sữa đứng ở cửa học viện. Một tháng qua, thông qua tiếp xúc, Đường Tam đã đem ba loại Yêu Thần biến tiến giai, tuỳ thời đều có thể đột phá. Nhưng chuẩn bị quan trọng nhất hắn vẫn chưa hoàn thành. Chỉ còn phần này là hắn có thể tiến giai rồi, công tác chuẩn bị coi như sắp hoàn thành.

Sáng sớm, Đường Tam đi tới học viện Gia Lý. Lấy chổi, nhưng hắn không nóng lòng đi quét dọn, mà chạy đến một đoạn đường dẫn tới Lầu Dạy Học Chính yên lặng chờ đợi.

Đến học viện Gia Lý thời gian dài như vậy, Đường Tam cũng đã thuộc lòng đường đi nơi này, ví dụ như con đường hắn đang đợi, chính là đường Mỹ công tử phải đi qua.

Các học viên nối tiếp nhau đến lớp, đi về Lầu Dạy Học Chính đi học, mà Đường Tam cuối cùng cũng đợi được người muốn đợi.

Hắn đã thấy được Mỹ công tử từ rất xa. Nàng một mình đi tới bên này. Có lẽ bị sự kiện kia ảnh hưởng, đã lâu rồi Đường Tam không

nhìn thấy tiểu đội Người đẹp và Quái vật cùng Mỹ công tử ở cùng nhau. Hoàng Kim Sư Tử Cẩu ngẫu nhiên có thể nhìn thấy, nhưng cũng không ở cạnh Mỹ công tử, điều này làm hắn rất thoả mãn.

Đường Tam lập tức cầm lấy cây chổi, giả bộ đang quét dọn, nhìn về phía Mỹ công tử.

Hắn vừa xuất hiện, Mỹ công tử cũng nhìn thấy hắn, không khỏi cảm thấy nghi hoặc. Nàng biết bình thường Đường Tam làm việc ở chỗ nào, không phải khu vực này a!

Đường Tam làm như không có chuyện gì, khi hai người sắp vượt qua nhau, cổ tay run lên, một mảnh giấy nhỏ bay tới chỗ Mỹ công tử.

Mỹ công tử theo bản năng đón lấy, cũng không đợi nàng nói gì, Đường Tam đã đi qua người nàng.

Mỹ công tử ngẩn người, nhưng rất nhanh đã cất kỹ mảnh giấy, tiếp tục đi học.

Sáng hôm nay là lớp lý thuyết, đi vào phòng học, Mỹ công tử ngồi xuống chỗ của mình. Lúc này đã có nhiều học viên trong lớp, nhưng vì chưa đến giờ học nên có chút ầm ĩ.

Ánh mắt Mỹ công tử quan sát bốn phía, thấy không có ai chú ý đến mình thì đem mảnh giấy trong tay mở ra.

Trên giấy có hàng chữ, "Tối nay, ra ngoài trường, gặp ở chỗ cũ."

Chỗ cũ? Tiệm cơm nhỏ? Mỹ công tử sửng sốt một lát, tiểu tử này tìm mình làm gì? Nàng vặn cổ tay, không gian chi lực dũng động, đem tờ giấy hoá thành bột mịn.

Một ngày trôi qua rất nhanh. Đến chạng vạng tối, Mỹ công tử đi ra khỏi lớp học, cũng không thấy thân ảnh quen thuộc ở quảng trường phía trước.

Nàng về kí túc xá thay đổi y phục, lúc này mới rời khỏi học viện, đi về phía quảng trường Gia Lý.

Sóng gió nổi lên khi đánh chết Phong Lang Vương đã đi qua, nhưng gần đây trong thành vẫn đang tiến hành truy bắt, đối với người bên ngoài kiểm tra nghiêm ngặt, trên đường phố cũng có đội tuần tra thường xuyên. Trong thành dường như có một loại cảm giác căng thẳng bao trùm.

Mỹ công tử đi tới tiệm cơm nhỏ, khi tới đây, nàng đã thấy Đường Tam ngồi chờ bên cạnh cửa.

Nhìn thấy nàng, Đường Tam cười đứng lên, chủ động chào hỏi, "Mỹ tỷ."

"Đi vào rồi nói." Mỹ công tử đi vào trước tiên.

Đường Tam đi theo sau nàng, đây coi như là cuộc hẹn thứ hai a?

Quần áo của Mỹ công tử khá đơn giản, có màu lam nhạt, nhưng được mặc trên người nàng lại mang theo vài phần khí chất.

Mỹ công tử dẫn hắn lên lầu, đóng kỹ cửa phòng, khởi động pháp trận cách âm.

"Ngươi tìm ta làm gì?" Mỹ công tử nghi ngờ hỏi.

Đường Tam nói: "Mỹ tỷ, ta tu luyện có vấn đề nên muốn thỉnh giáo

ngươi."

"Tu luyện sao? Ngươi nói thử xem." Mỹ công tử đáp.

Đường Tam nói: "Ngươi cũng biết, Tinh Thần Lực của ta tăng lên khá nhanh, hiện tại đã Cửu giai rồi, tăng lên nữa cũng không lớn. Gần đây ta một mực khổ luyện huyết mạch chi lực, ta cảm giác được huyết mạch của ta đạt đến Lục giai đỉnh phong rồi, chuẩn bị đột phá Thất giai. Nhưng trước sau ta vẫn không thể đột phá. Trấn trưởng lão sư gần đây không có ở học viện, ta muốn nhờ người chỉ điểm một lát."

Trương Hạo Hiên gần đây đúng là không thường xuyên ở học viện, hắn dành nhiều thời gian để thủ hộ Hoàng Kim Mộc, cũng tiếp tục cảm ngộ Tụ Linh trận.

Mỹ công tử nói: "Đối với đa số người tu luyện, Thất giai là một cánh cửa trọng yếu, là dải phân cách phân chia trung cấp và cao cấp. Huyết mạch khác nhau thì Thất giai cũng có chỗ khác nhau. Đối với huyết mạch cấp ba và dưới cấp ba mà nói, Tứ giai và Thất giai là trọng yếu nhất. Mà với huyết mạch cao cấp hơn, kỳ thật mỗi giai đều rất trọng yếu. Phong Hổ biến có thể coi là huyết mạch bình thường, hẳn là cấp bốn, nếu tu luyện tốt thì có thể tấn thăng lên cấp ba. Cho nên, Thất giai đối với ngươi rất quan trọng. Có thể đột phá Thất giai có nghĩa là trong tương lai ngươi có khả năng đột phá lên Cửu giai. Nhưng có rất nhiều người tu luyện, nhất là nhân loại chúng ta đều bị vây khốn ở cánh cửa này."

Chương 235: Xoay qua chỗ khác

"Trong đó, nguyên nhân trọng yếu nhất là huyết mạch chi lực không đủ nồng đậm. Dù sao, Yêu Thần biến của chúng ta chỉ truyền thừa một nửa, rất ít có được huyết mạch nồng đậm. Còn có chính là kích phát tiềm năng của bản thân chưa đủ. Thất giai cánh cửa này phải góp ít thành nhiều, đồng thời phải có cảm ngộ, lợi dụng huyết mạch sôi trào, tốt nhất là thông qua bộc phát mà tiến lên. Thân thể ngươi có cường độ như thế nào? Có thể thừa nhận bộc phát hay không?"

Đường Tam nói: "Ta cũng không biết a! Ta vẫn đang chăm chỉ tu luyện, hẳn là có thể. Ngươi có thể kiểm tra giúp ta một lát hay không?"

Mỹ công tử liếc mắt nhìn hắn, thấy con ngươi trong suốt của Đường Tam, trong đó không chứa bất kỳ tia tà niệm nào, trong suốt như hồ thanh đàm.

Đúng vậy! Hắn mới bao nhiêu tuổi, mười một tuổi? So với mình còn ít hơn vài tuổi.

"Được, ngươi tới đây ngồi ..." Mỹ công tử chỉ cái ghế bên cạnh mình.

Đường Tam vội vàng đi đến bên nàng, cách rất gần, lập tức có thể ngửi thấy mùi hương nhàn nhạt từ người nàng, thấm vào ruột gan.

Đường Tam ngồi xuống trước mặt nàng, lúc này, hai người có thể

nói là gần trong gang tấc, hô hấp có thể nghe được.

"Xoay qua chỗ khác, quay lưng về phía ta." Mỹ công tử nhịn không được gõ lên đầu hắn một cái.

"Ai ui, đau." Đường Tam vội xoay người.

Nhìn thấy hắn xoay người lại, Mỹ công tử trộm thè lưỡi một cái. Không biết vì sao, vừa rồi gõ hắn một cái có cảm giác rất đã nghiền. Làm sao lại muốn khi dễ hắn rồi?

"Ngươi ngưng thần và thả lỏng, để cho ta cảm thụ một lát huyết mạch của ngươi." Mỹ công tử bình tĩnh lại, nói với Đường Tam.

"Được." Đường Tam ngồi xuống ghế, thả lỏng thân thể.

Mỹ công tử nâng hai tay, đặt lên lưng hắn. Nàng chậm rãi đề tụ năng lượng Yêu Thần biến của mình, chậm rãi đi vào trong cơ thể Đường Tam tìm kiếm.

Huyết mạch chi lực của nàng vừa nhập vào cơ thể Đường Tam đã cảm nhận được một cỗ năng lượng thuần hậu, ổn định và cuồn cuộn không ngừng. Nó không có bất kỳ kháng cự nào với huyết mạch chi lực của nàng, hoàn toàn thả lỏng, để nàng tự do thăm dò trong đó.

Đây là tuyệt đối tín nhiệm mới được như vậy, hắn quả thật không cảnh giác gì với mình. Phát hiện này làm khoé miệng Mỹ công tử có chút cong lên.

Rất nhanh nàng cũng cảm giác được, khí huyết của Đường Tam thông suốt, gân mạch mở rộng, thân thể ở trạng thái tuyệt hảo. Tiếp tục tìm kiếm bên trong, Mỹ công tử kinh ngạc phát hiện, dường như

bị cỗ năng lượng nhu hoà này ảnh hưởng, huyết mạch chi lực của nàng tiêu hao có chút nhanh. Nàng theo bản năng đề tụ càng nhiều huyết mạch chi lực để thăm dò. Dù chỉ là tìm kiếm, nàng cũng không dám vận dụng quá nhiều không gian chi lực, để tránh làm Đường Tam tổn thương.

"Mỹ tỷ, ta vận chuyển năng lượng của ta theo phương thức ta thường tu luyện, người có thể xem một lần giúp ta không?" Đường Tam đột nhiên hỏi.

"Được." Mỹ công tử lúc này đang nghi hoặc, bởi vì qua thăm dò nàng phát hiện, cỗ năng lượng trong cơ thể Đường Tam sinh sôi không ngừng, nhưng dường như không phải năng lượng Phong Hổ biến, mà là một loại vô cùng ôn hoà, cũng không có thuộc tính huyết mạch.

Bình thường khi Yêu Thần biến dẫn động huyết mạch chi lực, khí tức huyết mạch đều có đặc tính khác biệt, nhưng cỗ năng lượng này của Đường Tam không có đặc tính gì, chính là một loại năng lượng độc lập, nàng cũng rất tò mò năng lượng này vận chuyển như thế nào.

Sau đó, nàng lấy Tinh Thần Lực khống chế huyết mạch chi lực của mình theo sau Đường Tam, bắt đầu một vòng vận chuyển.

Tu luyện Yêu Thần biến lấy trái tim làm trung tâm, thông qua trái tim bơm và đẩy năng lượng khổng lồ đi khắp toàn thân, sau đó dần thu hồi lại. Mỗi khi chiến đấu, nhịp tim sẽ đập nhanh hơn, do đó làm tăng uy năng của huyết mạch chi lực.

Mà năng lượng trong cơ thể Đường Tam không lấy trái tim làm trung tâm hút vào và đẩy ra, mà là một phương thức vận chuyển tuần hoàn trong kinh mạch. Trong quá trình vận chuyển, dường như

có hấp thu năng lượng từ bên ngoài để tăng lên. Chỉ là hiện tại trong kinh mạch của hắn, năng lượng gần như là tràn đầy, đúng là ở cấp độ Lục giai đỉnh phong. Ở trình độ này, đáng lẽ hắn đột phá như nước chảy thành sông mới đúng chứ? Cỗ năng lượng này có dấu vết bị áp súc, vô cùng hùng hậu.

Trong lúc bất tri bất giác, huyết mạch chi lực của Mỹ công tử cũng đã theo sau năng lượng trong cơ thể Đường Tam trọn vẹn một vòng. Cảm giác suy yếu truyền đến, nàng đã mấy lần phải điều động huyết mạch chi lực của mình. Sau khi đạt đến Thất giai, huyết mạch chi lực của nàng khôi phục cực kỳ nhanh, huyết mạch Khổng Tước cao quý làm nàng có thể hấp thu không gian chi lực để bổ sung cho bản thân.

Sau một vòng vận chuyển, Mỹ công tử không khỏi mở to mắt, vừa thăm dò vừa lâm vào trầm tư.

Con đường vận chuyển này của Đường Tam phức tạp hơn nhiều so với tu luyện Yêu Thần biến, giống như là một công pháp tu luyện riêng. Chẳng lẽ do Trương Hạo Hiên truyền thụ cho hắn sao? Nhưng là, không có nghe nói trong tổ chức có phương thức tu luyện này a. Mà phương pháp tu luyện này dường như cũng không phải điều động huyết mạch chi lực thuần tuý, cỗ năng lượng trong cơ thể hắn là sao đây?

Suy nghĩ một lát, nàng liền thu lại hai tay. Khi vừa thu tay, thân thể nàng không khỏi lảo đảo, nàng giật mình phát hiện, huyết mạch chi lực của mình vậy mà tiêu hao một nửa. Nhưng ở cảnh giới như nàng, dù không tu luyện, huyết mạch chi lực cũng tự động hấp thu nguyên tố Không Gian trong không khí để khôi phục.

"Đường Tam, ngươi tu luyện công pháp gì? Là ai dạy cho ngươi?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam xoay người, vẻ mặt ngây thơ nói: "Ta cũng không biết nó là phương pháp gì, là khi còn bé ta nhặt được một quyển sách, sau khi biết chữ thì chính mình học phương thức tu luyện viết trên đó. Về sau thì cứ như vậy."

"Ngươi tu luyện công pháp trước, sau đó mới thức tỉnh Phong Hổ biến?" Mỹ công tử lại hỏi.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Xem như vậy đi."

"Công pháp này rất kỳ quái, năng lượng cũng rất kỳ quái. Khi ngươi vận dụng Phong Hổ biến, cỗ năng lượng này là trụ cột phải không?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam gật đầu: "Đúng vậy."

Mỹ công tử cau mày lại: "Ta cảm thấy thân thể của ngươi vô cùng tốt, khí huyết tràn đầy, kinh mạch cứng cỏi. Với độ tuổi của ngươi, cái này có thể coi là kỳ tích rồi, đột phá Thất giai cũng không phải vấn đề lớn. Ta cảm thấy ngươi không cần gấp, chỉ cần tiếp tục tu luyện, năng lượng tự nhiên sẽ tràn đầy rồi tự động đột phá. Sẽ không tồn tại tình huống không cách nào thăng hoa, ngươi cái này còn không phải là Phong Hổ biến đơn thuần, không nghĩ tới a! Trương trấn trưởng biết ngươi tu luyện công pháp này không?"

Đường Tam nói: "Lão sư biết rõ. Cũng không biết vì sao, công pháp này tựa hồ người khác không tu luyện được. Lão sư đã cho người thử nghiệm, nhưng đều không được. Cho nên mới chỉ có mình ta tu luyện nó."

Mỹ công tử kinh ngạc nói: "Kỳ quái như vậy. Ngươi có thể nói cho ta phương pháp tu luyện hay không?"

"Đương nhiên là có thể." Đường Tam không chút do dự đáp ứng.

Nói cho Mỹ công tử biết Huyền Thiên Công không có vấn đề gì, muốn tu luyện Huyền Thiên Công, yêu cầu cơ bản là không có bất kỳ Yêu Thần biến nào, phải là nhân loại thuần tuý. Mỹ công tử có hai loại Yêu Thần biến cường đại, tất nhiên sẽ không thể tu luyện thành công. Hắn cũng không ngại nói với nàng bí mật này.

Lập tức, Đường Tam giảng thuật cho Mỹ công tử về phương thức tu luyện Huyền Thiên Công. Hắn vừa nói vừa yên lặng gom lại huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc mà vừa rồi hắn hấp thu được từ Mỹ công tử. Cũng đủ nhiều rồi, đây chính là huyết mạch cấp cao nhất a!

Tuy rằng Khổng Tước Yêu tộc không có địa vị cao như Thiên Hồ tộc, nhưng cũng là huyết mạch cấp một, uy năng tất nhiên sẽ không yếu.

Đây là chuẩn bị cuối cùng của hắn trước khi đột phá Thất giai. Lấy Thất giai Khổng Tước Biến thay thế Thiểm Báo Biến, do đó bù cho khuyết điểm Thiên Hồ Biến chưa đạt đến Lục giai đỉnh phong. Đột phá Thất giai, lấy một loại huyết mạch cao cấp nhất làm dẫn, đối với hắn hiển nhiên có trợ giúp càng lớn. Chỉ là, Khổng Tước Biến không thể để lộ trước mặt Mỹ công tử.

Chương 236: Học trộm Khổng Tước Biến

Mỹ công tử chăm chú nghe Đường Tam giảng thuật phương thức tu luyện Huyền Thiên Công, từ nhỏ nàng đã có khả năng nghe một lần là nhớ, khi Đường Tam giảng thuật, rất nhanh nàng đã nắm được nguyên lý. Nàng cũng thử nghiệm một lát, nhưng lại phát hiện mình không có cách nào vận chuyển công pháp này.

Phương thức tu luyện Huyền Thiên Công là hấp thu thiên địa chi lực vận chuyển trong thể nội, sau đó dần tăng lên, đạt đến trình độ sinh sôi không ngừng, làm tăng lên chỉnh thể cường độ năng lượng. Mà đối với người có Yêu Thần biến như Mỹ công tử, thiên địa nguyên khí được nàng hấp thu sẽ tự động chuyển hoá thành huyết mạch chi lực, căn bản không có cách nào vận chuyển. Đây cũng là nguyên nhân người có Yêu Thần biến không thể tu luyện Huyền Thiên Công.

"Công pháp này quả thực rất có ý tứ. Đáng tiếc, cần phải không có Yêu Thần biến mới tu luyện được. Chỉ là không biết trong tương lai sẽ có bộ dạng gì, chính ngươi khi tu luyện phải cẩn thận, hiểu không? Nếu ngươi cảm giác được sắp đột phá, có thể tìm lão sư trong học viện giúp đỡ, nếu bọn họ không có thời gian, ngươi nói cho ta biết, ta cùng ngươi đột phá, nhưng cần tìm một chỗ an tĩnh." Mỹ công tử dặn dò Đường Tam.

"Ừ ừ, cảm ơn Mỹ tỷ đã chỉ điểm cho ta." Đường Tam vẻ mặt cảm kích nói.

"Trở về đi, cũng không còn sớm." Mỹ công tử đứng lên, Đường Tam cũng đứng lên.

Hắn lúc này đã cao gần bằng nàng, Mỹ công tử liếc mắt nhìn hắn, thấy đôi con ngươi trong suốt kia nhìn mình, không hiểu sao nhịp tim lại tăng lên.

"Chúng ta tách ra đi. Ngươi trên đường cẩn thận, không nên chạy loạn, trực tiếp quay về học viện, hiểu chưa?" Mỹ công tử dặn dò lần nữa.

"Được Mỹ tỷ." Đường Tam đáp ứng.

Ra khỏi tiệm cơm nhỏ, Mỹ công tử đi trước, Đường Tam một mực nhìn theo đến khi bóng nàng biến mất cuối con đường, lúc nàng hắn mới tăng tốc đi theo một hướng khác.

Mỹ công tử không biết là, lúc này Đường Tam vô cùng vội vàng, không sai, chính là vội vàng. Giống như là cần phát tiết ngay lập tức. Hấp thu huyết mạch chi lực của Mỹ công tử làm năng lượng trong cơ thể hắn triệt để bão hoà, hắn phải dùng Tinh Thần Lực liều mạng áp chế mới không bạo phát tại chỗ.

Mà hắn không thể ở một nơi tuỳ tiện đột phá a! Khi đột phá Thất giai không có động tĩnh quá lớn, nhưng hắn dùng Khổng Tước Biến làm hạch tâm để đột phá, nên không thể bị phát hiện, phải tìm một địa điểm an toàn mới được. Vừa rồi hắn không thể thúc giục Mỹ công tử, chỉ có thể đợi nàng chủ động rời đi. Bây giờ hắn không dám trì hoãn, chạy nhanh về phía Gia Lý Sơn Mạch. Nơi thích hợp nhất để đột phá tất nhiên là chỗ Hoàng Kim Mộc.

Ngược lại, Mỹ công tử không nóng vội, nàng chậm rãi đi về học viện Gia Lý, vừa đi vừa nhớ lại công pháp kia. Phần công pháp này

thật sự là kỳ dị, nhưng hắn cũng không giữ lại mà nói với mình. Đây hẳn là kỳ ngộ của hắn, Tinh Thần Lực của hắn tăng lên nhanh như vậy, nói không chừng cũng có quan hệ đến loại công pháp này. Về sau cần quan sát nhiều hơn hiệu quả của nó, nếu quả thực là tốt, có lẽ có thể cho đời sau của mình tu luyện thử.

Đời sau? Mình đang nghĩ gì vậy ...

Khuôn mặt Mỹ công tử không khỏi đỏ lên, may mà đây là buổi tối, cũng không có ai chú ý đến biến hoá của nàng.

Đường Tam lúc này đang cố hết sức chạy, chờ đến nơi có ít người, hắn bất chấp có thể làm kinh động đến người khác hay không, vừa thi triển Thiên Hồ Chi Nhãn gia tăng vận khí, vừa cố gắng chạy nhanh. Tuy rằng trên đường ngẫu nhiên sẽ bị Yêu Quái nhìn thấy, nhưng cuối cùng được vận may trợ giúp mà xông vào Gia Lý Sơn Mạch.

Vừa tiến vào Gia Lý Sơn Mạch, sau lưng hắn kim quang dũng động, Kim Bằng Biến phóng xuất, hai cánh màu vàng cực lớn triển khai, vỗ cánh, mượn Kim Bằng Biến cấp tốc phi hành tới chỗ Hoàng Kim Mộc.

Nếu lúc này Trình Tử Chanh ở đây, nàng nhất định sẽ phát hiện tốc độ phi hành của Đường Tam còn nhanh hơn nàng. Một đạo kim quang xẹt qua, né tránh cây cối cản trở, trông tựa như một ngôi sao băng.

Gió thét gào bên tai, Đường Tam có thể cảm nhận được huyết mạch trong cơ thể mình đang xao động. Sáu loại Yêu Thần biến, còn có năng lượng Khổng Tước Biến vừa dẫn vào cơ thể đang ngưng tụ đều không ngừng xao động. Huyền Thiên Công sắp không trấn áp được.

May mắn Tinh Thần Lực đã vượt xa tu vi, lúc này dùng Tinh Thần Lực miễn cưỡng áp chế lại.

Áp chế lâu như vậy, cuối cùng cũng đột phá, cũng đến thời điểm rồi.

Kim quang bay vụt, Kim Bằng Biến không hổ là Yêu Thần biến có tốc độ nhanh, huyết mạch cấp hai cường đại, trong thời gian ngắn đã đưa hắn tới nơi.

Kim quang lưu chuyển, Đường Tam thu lại hai cánh, từ trên không lộn một vòng rồi rơi xuống đất.

Trương Hạo Hiên đang tu luyện lập tức mở mắt, nhìn về phía không trung. Huyết mạch của hắn dũng động, tuỳ thời có thể xuất thủ. Khi thấy rõ người đến là Đường Tam, lúc này mới thu liễm lại, cau mày nói: "Ngươi sao lại vội vã như vậy? Ồ ..."

Hắn vừa nói xong thì lập tức cảm giác được Đường Tam không đúng. Lúc này mặt Đường Tam trướng đến đỏ bừng, huyết mạch toàn thân điên cuồng xao động, giống như là vừa uống rượu say.

"Lão sư, giúp ta hộ pháp." Vừa nói, Đường Tam đã ngồi xuống bên cạnh Tụ Linh trận.

Bọn họ vừa nói chuyện đã đánh thức các thiếu nữ Hồng Hồ tộc đang minh tưởng, các nàng cũng tò mò nhìn qua Đường Tam.

Qua hơn một tháng, Hoàng Kim Mộc đã hoàn toàn cắm rễ, so với ban đầu, nó đã cao hơn chừng năm tấc, đã có sinh mệnh lực từ Tụ Linh trận đi ra.

Tuy rằng nhìn qua có chút chậm, nhưng cũng là một vòng tuần hoàn tốt, sinh mệnh năng lượng càng nhiều, Tụ Linh trận sẽ hội tụ càng nhiều thiên địa linh khí, từ đó càng sinh ra nhiều sinh mệnh năng lượng hơn. Chỉ cần có thời gian sinh trưởng, Hoàng Kim Mộc sớm muộn cũng trở thành cây đại thụ che trời.

Đường Tam vừa ngồi xuống, năng lượng trong cơ thể như phong bạo mà trào ra ngoài, trong khoảng thời gian ngắn, khí lưu bạch sắc quét qua, quang mang nhiều màu sắc từ trong người hắn bắn ra.

"Các ngươi lui ra xa một chút." Trương Hạo Hiên vội vàng đi đến bên Đường Tam, cũng mau chóng đuổi các thiếu nữ ra xa, để tránh bị năng lượng Đường Tam phóng ra khi đột phá làm bị thương.

Hắn ngồi xuống bên người Đường Tam, ánh mắt sáng rực nhìn tên đệ tử mà mình kỳ thật không có dạy bảo qua.

Đây là lần đầu tiên hắn thấy Đường Tam đột phá, hắn cũng muốn xem một chút, phương thức tu luyện đặc thù như vậy, khi đột phá rốt cuộc sẽ xuất hiện tình huống gì.

Trên mặt Đường Tam lộ ra vài phần thống khổ, thân thể cũng không ngừng lắc lư, nhưng hắn vẫn ngồi vững, tâm tính ổn định.

Luận tâm tính, một thiếu niên chân chính như Độc Bạch làm sao có thể so với hắn?

Năng lượng trong cơ thể xao động tuỳ ý, nhưng hắn vẫn bảo trì ổn định, Huyền Thiên Công vận chuyển chậm chạp và kiên định, từ từ dẫn dắt sáu đại lạc ấn.

Sau đó lại buông áp chế ra.

Việc đầu tiên hắn làm là đem Huyền Thiên Công đột phá tầng thứ bảy, dùng nó mở rộng kinh mạch của mình, tăng cường năng lực chịu đựng của cơ thể, mượn một ít sinh mệnh năng lượng để ôn dưỡng bản thân, sau đó mới đột phá các loại Yêu Thần biến.

Trong đó quan trọng nhất là ba lạc ấn, Lam Ngân Hoàng lên Thất giai, Linh Tê Thiên Nhãn lên Ngũ giai và thay thế Thiểm Báo Biến thành Khổng Tước Biến, hấp thu, đem Khổng Tước Biến lạc ấn tăng lên Thất giai rồi ổn định lại. Về phần Phong Hổ biến, đây là chuyện dễ dàng. Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến đều đã là Lục giai, ổn định lại là được, tương lai sẽ đột phá sau.

Một tháng qua, hắn âm thầm thông qua tu luyện với đồng bạn, đem Kim Bằng Biến và Thì Quang Biến tăng lên Lục giai, nhưng vẫn giữ Linh Tê Thiên Nhãn ở Tứ giai đỉnh phong. Hắn có thể đột phá từ lâu nhưng vẫn giữ lại, bởi vì một khi đột phá sẽ không khống chế được. Khi Linh Tê Thiên Nhãn đột phá sẽ xảy ra quá trình Tinh Thần Lực va chạm kịch liệt và xung đột. Quá trình này hắn đã tận mắt chứng kiến từ chỗ Độc Bạch, một khi Tinh Thần Lực không khống chế được, hắn làm sao có thể áp chế tu vi, cho nên mới đợi đến ngày hôm nay, cùng một chỗ đột phá.

Chương 237: Ngưng tụ hồn hạch

Huyền Thiên Công tiếp tục vận chuyển ổn định, các lạc ấn trong cơ thể cũng dần bị Đường Tam miễn cưỡng áp chế, mà bình cảnh tầng thứ bảy dưới sự trùng kích mạnh mẽ đã chậm rãi buông lỏng, dưới tình huống không bị áp chế, cánh cửa tầng thứ bảy chậm rãi mở ra.

Trương Hạo Hiên ngồi bên cạnh Đường Tam có thể cảm giác được, khí huyết trong cơ thể Đường Tam rất hùng hậu, tuy rằng tổng sản lượng không thể so với mình, nhưng cỗ năng lượng này lại lặp đi lặp lại tuần hoàn, không ngừng sinh sôi.

Thiên địa nguyên khí được Tụ Linh trận hút về bị hắn hấp thụ hơn phân nửa, dung nhập vào cơ thể hắn. Hoàng Kim Mộc ở cách đó không xa cũng tản mát ra vầng sáng màu vàng, sinh mệnh năng lượng được sinh ra tự động hội tụ đến chỗ hắn, tựa như trời sinh rất thân mật với hắn.

"Oanh ---" trong lúc vô hình, Trương Hạo Hiên cảm giác trong đầu mình có cái gì đó nổ tung. Trên người Đường Tam, hào quang bạch sắc đột nhiên đại phóng, vầng sáng đậm đặc quay xung quanh thân thể hắn, đem mọi thứ chung quanh chiếu rọi.

Hào quang này cấp tốc xoay tròn, sau đó nhanh chóng hoá thành một vòng xoáy hình phễu, thiên địa nguyên khí trong không khí lập tức tăng tốc hội tụ về phía hắn.

Tụ Linh trận đã vận hành lâu như vậy, phạm vi dẫn dắt thiên địa

nguyên khí nương theo Hoàng Kim Mộc sinh trưởng mà tăng lên, nhưng lúc này, tốc độ hội tụ thiên địa linh khí rõ ràng bạo tăng, dường như Đường Tam đã trở thành một Tụ Linh trận cực lớn.

Năng lượng kinh khủng trong không khí chảy xuôi, khí tức của Đường Tam bắt đầu có biến hoá rõ ràng, xương cốt toàn thân đều phát ra thanh âm "rốp rốp", cơ thể run rẩy nhưng cũng đang dài ra.

Khí huyết toàn thân chấn động kịch liệt, khí huyết đậm đặc làm da hắn nổi lên một tầng đỏ, thiên địa linh khí kia chen chúc, không ngừng chui vào cơ thể hắn làm hắn hoàn toàn lột xác, càng lúc càng cứng cỏi hơn.

Huyền Thiên Công tiếp tục tăng lên, trên mặt Đường Tam toát ra một nụ cười thản nhiên, hai tay trước ngực khép lại, tuy rằng chưa ổn định, nhưng nương theo Huyền Thiên Công đột phá tầng thứ bảy, cả người hắn đều lớn hơn, cơ thể cũng trở nên bất đồng.

Huyền Thiên Công kịch liệt xoay tròn, không chỉ có vòng xoáy ngoài cơ thể mà còn vòng xoáy ở trong cơ thể. Một điểm ánh sáng bắt đầu ngưng tụ trong đan điền.

Phương thức tu luyện ở kiếp này khác với kiếp trước, nhưng có nhiều chỗ cũng tương tự. Nhất là hắn vẫn tu luyện Huyền Thiên Công như trước.

Tuy rằng kiếp này không có vũ hồn, mà có Yêu Thần biến huyết mạch chi lực, nhưng hắn vẫn dùng Huyền Thiên Công là hạch tâm. Năng lượng Huyền Thiên Công xoay tròn dưới sự khống chế của hắn đã dần áp súc, mà kinh mạch, xương cốt cũng theo đó mà tiến hoá.

Muốn thừa nhận được Yêu Thần biến cấp độ cao hơn, đầu tiên thân

thể hắn phải đủ mạnh để thừa nhận năng lượng trùng kích, do đó tăng lên cường độ thân thể mới là chuyện quan trọng nhất, sau đó mới đến năng lực khống chế với Yêu Thần biến.

Huyền Thiên Công lúc trước đã không đủ để dung nạp thêm năng lượng, mà tầng thứ bảy cũng là một cánh cửa quan trọng của Huyền Thiên Công, chỉ khi đạt đến cảnh giới này, đặc tính sinh sôi không ngừng mới chân chính được bày ra.

Nương theo Huyền Thiên Công không ngừng áp súc, một điểm tinh mang bắt đầu xuất hiện ở trung tâm vòng xoáy. Huyền Thiên Công không ngừng hướng vào đó hội tụ, làm cho hạch tâm này càng sáng chói.

Đó là một tinh thể hình thoi đang chậm rãi xoay tròn. Lúc mới bắt đầu, nó giống như một cây kim, nhưng theo thời gian, thể tích của nó dần biến lớn. Huyền Thiên Công trong cơ thể Đường Tam giống như tìm được nơi đỗ, bắt đầu điên cuồng tràn vào trong đó.

Ở kiếp trước, cái này được Đường Tam gọi là Hồn Hạch, cũng là hạch tâm do Huyền Thiên Công tu luyện mà thành. Đã có hạch tâm này, năng lượng mới có thể cuồn cuộn không dứt, sinh sôi không ngừng. Hồn Hạch hình thành tự tuần hoàn, tự động sản sinh năng lượng, tự động hấp thu năng lượng trong không khí chuyển hoá thành sinh mệnh năng lượng cùng Huyền Thiên Công, tuỳ thời tăng lên bản thân.

Sau khi đột phá Thất giai, khi chiến đấu, Đường Tam sẽ có sức chiến đầu dài hơn, tu luyện cũng dễ dàng hơn.

Giờ khắc này, thiên địa linh khí từ bên ngoài bị hắn dung nhập vào bên trong đan điền, không ngừng ngưng tụ cho hồn hạch mới này thêm vững chắc.

Quá trình này rất trọng yếu, nhất định không thể có bất kỳ khuyết điểm nhỏ nhặt nào. Đây là trụ cột để tương lai hắn đột phá Thần cấp.

Đường Tam ngựa theo đường quen mà hoàn thành quá trình này, trong đan điền hồn hạch dần trở nên rõ ràng, lớn đến chừng ngón cái mới tạm ngưng tăng trưởng, mà bản thân nó càng thêm thông thấu và ngưng thực.

Năng lượng Huyền Thiên Công cũng ổn định lại, không ngừng dung nhập vào trong đó, nhưng lại được năng lượng tràn ra từ hồn hạch hồi quy lại, bắt đầu hình thành quá trình tự tuần hoàn.

Đã có hồn hạch xuất hiện, nó sẽ tự động dựa theo quỹ tích vận chuyển Huyền Thiên Công mà vận hành không ngừng, từ đó tăng lên bản thân. Tốc độ tu luyện chẳng những không giảm xuống, mà ngược lại sẽ tăng thêm.

Trong đan điền, quay xung quanh hồn hạch là mấy quang đoàn. Từng quang đoàn đại biểu cho một loại Yêu Thần biến, một loại lực lượng kỳ lạ mà cường đại. Phần lực lượng này có thể dung nhập vào huyết mạch, trở thành huyết mạch chi lực, là chỗ giao hoà kỳ dị của thế giới này.

Lúc này Đường Tam không đụng tới những quang đoàn này, quan trọng hơn là vững chắc hồn hạch, hồi quy lại, làm cho năng lực thừa nhận của bản thân càng mạnh hơn, sau đó tăng lên Yêu Thần biến, làm cho tu vi mới cùng Yêu Thần biến tương hợp, từ đó hoàn thành mục tiêu.

Tu luyện hôm nay có thể nói là lần quan trọng nhất từ khi hắn đến thế giới này, sau lần này, có thể nói hắn đã có năng lực tự bảo vệ

mình, cường giả dưới Thần cấp muốn giết chết hắn rất khó.

Khi hấp thu huyết mạch chi lực của Mỹ công tử, hắn kỳ thật đã nghĩ đến trường hợp mình không áp chế được mà đột phá. Nhưng hắn đã thành công đến chỗ Hoàng Kim Mộc đột phá, chủ yếu là mượn Tụ Linh trận hấp thu thiên địa linh khí, đồng thời hấp thu một ít khí tức sinh mệnh. Ngoài ra còn dùng lần đột phá này phụ trợ Tụ Linh trận dẫn dắt năng lượng khổng lồ hơn, tiến hành phụng dưỡng Hoàng Kim Mộc.

Hồn hạch từ bạch sắc đã dần óng ánh trong suốt hơn, năng lượng Huyền Thiên Công chảy xuôi dần nhu hoà hơn. Năng lượng rất nhỏ chấn động rồi dao động dẫn dắt Huyền Thiên Công trong cơ thể bắt đầu tăng tốc.

Lấy hồn hạch làm trung tâm, tốc độ năng lượng Huyền Thiên Công xoay tròn dần tăng cường, cũng kéo Huyền Thiên Công tăng tốc vận chuyển.

Một tầng hơi nước trắng mờ từ trong Đường Tam phát ra, vờn quanh xung quanh thân thể hắn.

Trương Hạo Hiên chăm chú nhìn Đường Tam, hắn có thể cảm nhận được, năng lượng phát ra từ người hắn rất thuần khiết, hùng hậu, mang theo khí tức công chính bình hoà. So với năng lượng Yêu Thần biến, năng lượng này ôn hoà hơn nhiều, cũng hùng hậu hơn. Thiên địa linh khí được hội tụ rồi tự nhiên dung nhập vào trong đó, trở thành một bộ phận của nó. Đồng thời trong quá trình tăng lên, nó dẫn dắt biến hoá, tựa hồ rèn luyện thân thể Đường Tam.

Thất giai, Đường Tam hẳn đã hoàn thành đột phá, nhưng cảnh giới này có điểm khác so với Thất giai mà hắn biết. Năng lượng chấn động so với Thất giai bình thường mạnh hơn nhiều, sản lượng cũng

nhiều hơn, lực lượng cường đại chảy xuôi trong cơ thể nhưng lại ảnh hưởng đến tất cả xung quanh.

Bề ngoài Hoàng Kim Mộc ở trong Tụ Linh trận đã có quầng sáng màu vàng lưu chuyển, khí tức sinh mệnh nồng đậm không ngừng phun ra nuốt vào rồi dật tán, chuyện này trước đây chưa từng xảy ra.

Đây chính là Huyền Thiên Công a! Năng lực thật cường đại!

Chương 238: Câu thông thiên địa chi kiều

Thời gian dần trôi qua, khí tức của Đường Tam cũng ổn định hơn nhiều, năng lượng Huyền Thiên Công tràn ra ngoài đã dần hình thành một cái kén lớn màu trắng.

Các Hồng Hồ thiếu nữ cách đó không xa đứng xem, đối với vị chủ nhân trên danh nghĩa này, các nàng không hề hiểu rõ. Nhưng thiếu niên này đã khắc hoạ Tụ Linh trận kia đó. Lúc này trên người hắn lại phát ra khí tức cường đại như vậy.

Trong khoảng thời gian này các nàng đều quay quanh Tụ Linh trận tu luyện, chịu ảnh hưởng bởi khí tức sinh mệnh từ Hoàng Kim Mộc, bản thân huyết mạch cũng thay đổi một cách vô tri vô giác. Tuy rằng các nàng không có tiến giai nhưng cảm giác được mình có tiến bộ. Trong núi có chút cô đơn lạnh lẽo nhưng ít ra cũng đã an ổn. Ở chung một thời gian, các nàng có thể cảm nhận được Trương Hạo Hiên cùng Đường Tam không có ác ý, khiến các cô nương như tờ giấy trắng này có vài phần trung thành.

Lần này Đường Tam đột phá có thể nói là nước chảy thành sông, đây là kết quả sau một thời gian dài áp chế. Mấy ngày nay hắn vẫn ở trong cửa hàng học viện Gia Lý hấp thu năng lượng từ các loại thiên tài địa bảo để tu luyện, làm lớn mạnh khí huyết bản thân, cải thiện thân thể, ... do đó, cường độ thân thể hắn đã vượt xa bạn cùng lứa tuổi, giải quyết xong khó khăn lớn nhất khi tiến giai. Đồng thời, Tinh Thần Lực cũng có tiến bộ. Sau khi đạt đến Cửu giai, Tinh Thần Lực cùng Thần Thức ảnh hưởng qua lại lẫn nhau, Tinh Thần

Lực tẩm bổ Thần Thức, hơn nữa được Thần Thức hồi quy, tổng sản lượng Tinh Thần Lực dù không biến hoá lớn nhưng đã lột xác, ngày càng trở nên ngưng thực.

Đến giờ phút này, tích luỹ từ kiếp trước mới dần hiện ra. Hắn bắt đầu thử cho mình tiến hoá theo phương hướng từ kiếp trước, đồng thời thông qua Thần Thức lấy lại một ít năng lực.

Hồn hạch trong đan điền dần ổn định lại, Huyền Thiên Công vận chuyển trôi chảy, hấp thu rất nhiều thiên địa linh khí. Ở một nơi xa khuất trong núi rừng này, không có ai sẽ chú ý đến biến hoá của hắn.

Khi xa xa trên bầu trời bay lên một vòng trắng, Đường Tam bỗng nhiên thở sâu. Lập tức, khí lưu màu trắng xoay xung quanh cơ thể hắn như hải nạp bách xuyên đi vào cơ thể hắn, hắn cũng hiện ra rõ hơn trước mặt mọi người.

Trương Hạo Hiên một đêm không ngủ, lặng yên thủ hộ bên cạnh hắn. Thấy tình huống này hắn rất vui vẻ, đây là đột phá thành công sao?

Các thiếu nữ ở phía xa có chút buồn ngủ cũng tỉnh táo lại, theo bản năng nhìn Đường Tam.

Sau đó các nàng thấy được một màn kỳ dị.

Đường Tam đang ngồi khoanh chân bỗng mở to hai mắt, từ dưới đáy mắt hắn bắn ra một vòng màu tím sâu xa. Mà lúc này ở phía chân trời xa xa cũng hiện lên một vòng tử khí nhàn nhạt.

Trong chốc lát, lấy thân thể Đường Tam làm trung tâm, Tinh Thần Lực bắt đầu khuếch trương. Ngay cả Trương Hạo Hiên cũng cảm

thấy Tinh Thần Chi Hải của mình đang run rẩy, thậm chí có vài phần cảm giác bị đè nén. Đây rõ ràng là hiện tượng Tinh Thần Lực bị áp chế!

Tinh Thần Lực của hắn cường đại như vậy từ lúc nào hả?

Ngay khi Trương Hạo Hiên còn đang khiếp sợ, hai tròng mắt màu tím dần chuyển biến, đôi mắt biến thành màu trắng óng ánh, ngay sau đó, một cỗ khí lưu bạch sắc từ người hắn dâng lên, ngưng tụ thành hình trên đầu hắn. Đó là bộ dạng của một con Bạch Hồ.

Cửu vĩ hồ, một đuôi ngưng thực.

Một màn như vậy Trương Hạo Hiên đã từng thấy qua. Đây không phải cảnh tượng lúc Độc Bạch đột phá Ngũ giai sao? Nhưng khác với Độc Bạch, sau đầu Thiên Hồ này có một vòng quang luân rực rỡ sắc màu, chín loại màu sắc loé lên chiếu sáng nhàn nhạt. Hai tròng mắt Thiên Hồ màu xanh đậm, điểm thêm một điểm kim mang, nhìn qua cảm thấy có thêm vài phần cơ trí.

Thiên Hồ Biến biến dị? Trương Hạo Hiên kinh ngạc nhìn một màn này. Sau đó hắn cảm thấy được, Tinh Thần Lực bắn ra trên người Đường Tam đột nhiên thu lại vào bên trong. Trong nháy mắt tiếp theo, một cỗ tinh thần phong bạo bộc phát, hư ảnh Thiên Hồ trên đầu lập tức bành trướng gấp đôi.

Hào quang trong đôi mắt nó nở rộ, nhìn về phía xa. Ánh mắt kiêu ngạo dần hiển hiện dưới ánh mặt trời.

Trong quá trình Thiên Hồ Biến tiến hoá, Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam sôi trào kịch liệt. Thiên Hồ Biến lạc ấn cũng nhanh chóng biến lớn, dùng hào quang của mình chiếu sáng toàn bộ đan điền.

Huyền Thiên Công vận chuyển kịch liệt, bị Thiên Hồ Biến lạc ấn ảnh hưởng, Tinh Thần Lực sinh ra từ huyết mạch leo lên phía trước, tràn vào Tinh Thần Chi Hải, cùng Tinh Thần Lực bên trong đó tiến hành giao hoà.

Đường Tam lúc này không xuất hiện tình huống Tinh Thần Lực va chạm như lần Độc Bạch đột phá, bởi vì trong Tinh Thần Chi Hải của hắn có một tia Thần Thức toạ trấn. Tinh Thần Lực được huyết mạch kích phát ra căn bản không đủ để ảnh hưởng đến Tinh Thần Chi Hải, song phương cơ hồ bắt đầu giao hoà ngay để Thiên Hồ Biến tiến hoá.

Thiên Hồ Biến không hề nghi ngờ là huyết mạch cao cấp nhất, nhưng với Đường Tam, đột phá nó là dễ dàng nhất. Nương theo lấy Tinh Thần Lực lớn mạnh, điểm Thần Thức của hắn đã lớn hơn gấp đôi, chấn nhiếp Ngũ giai Thiên Hồ Biến là chuyện rất đơn giản.

Bên trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam, hư ảnh Thiên Hồ chín đuôi như ẩn như hiện, nhưng nó tựa hồ cảm nhận được uy áp từ Thần Thức nên không có xao động, biết vâng lời thần phục dưới hào quang Thần Thức chiếu rọi.

Ở trung tâm Tinh Thần Chi Hải, xung quanh điểm Thần Thức kia bắt đầu xuất hiện các quang điểm màu vàng. Các quang điểm tràn vào, dần phác hoạ thành các cạnh. Các cạnh được nối liền với nhau, dẫn dắt càng nhiều Tinh Thần Lực đi vào trong đó, dần ngưng tụ thành hình, hoá thành một tinh thể hình thoi màu vàng.

Mục đích hôm nay của Đường Tam không chỉ là ngưng tụ hồn hạch, đồng thời còn ngưng tụ tinh thần hạch tâm. Tinh Thần Lực của hắn lúc trước vẫn dừng ở bước này, không phải là hắn không làm được, mà là không có thời gian thích hợp. Lúc này nương theo thân thể

tiến hoá, Thiên Hồ Biến đột phá, Tinh Thần Lực được dẫn động to lớn, quả là một thời điểm tốt để cố hoá tinh thần hạch tâm, hơn nữa có đầy đủ Tinh Thần Lực khổng lồ để bổ sung cho tinh thần hạch tâm.

Hình thoi màu vàng kia ngày càng ngưng thực, bề ngoài tinh thể còn có một vầng sáng lam nhạt dần ngưng tụ thành hình, hoá thành một luân quang màu lam lui về hậu phương.

Bên trong Tinh Thần Chi Hải, Tinh Thần Lực khổng lồ đều hướng về tinh thần hạch tâm mà hội tụ, làm Tinh Thần Chi Hải dần trống trải. Mà tinh thần hạch tâm không ngừng bắn ra vòng sáng màu vàng. Trong quá trình vầng sáng khuếch trương, Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam cũng không ngừng mở rộng, biến lớn, trở nên ngày càng rộng lớn.

Lúc đó, Đường Tam mới khép hai mắt lại, hồn hạch trong đan điền cùng tinh thần hạch tâm trong Tinh Thần Chi Hải đều tản mát ra hào quang. Một vầng sáng trên trán hắn hiện lên, trên bụng cũng có hào quang màu trắng bắn ra.

Kim quang từ trên cao đi xuống, chảy xuôi theo xương sống, cùng đan điền câu thông. Hai bên gắn kết, thiên địa chi kiều quán thông.

Thân thể Đường Tam chấn động, xương cốt toàn thân lại bắn ra âm thanh "rốp rốp" liên tiếp, hắn dường như lại cao thêm vài phần. Một cỗ khí tức cường đại lập tức từ trong cơ thể hắn phát ra. Thiên địa chi kiều câu thông, hướng đến sau lưng hư ảnh Thiên Hồ trên đỉnh đầu, cái đuôi thứ hai trở nên ngưng thực, cũng không có cảm giác nó dần mọc ra như Độc Bạch.

Quang mang trong mắt Thiên Hồ sáng rực, hào quanh xanh thẳm chợt loé lên rồi biến mất. Khí tức của Đường Tam trong lúc vô hình

giảm xuống một ít, trước đó có thứ muốn mọc lên từ mặt đất đã dần biến mất.

Không, chuẩn xác mà nói là bị che đậy.

Chương 239: Dung hợp Khổng Tước Biến

Cùng là Thiên Hồ Biến, nhưng Đường Tam khống chế hoàn toàn khác với Độc Bạch khống chế. Hắn không cần ai thủ hộ cũng có thể hoàn thành đột phá.

Linh Tê Thiên Nhãn, giờ khắc này đã chính thức tiến hoá thành Ngũ giai.

Nương theo Linh Tê Thiên Nhãn tiến giai, sau một khắc, một đoàn thanh quang trong đan điền bắn ra, Phong Hổ biến hoàn thành tiến hoá, bước vào cảnh giới Thất giai. Phong Hổ biến tiến hoá rất dễ, nên trong chốc lát đã hoàn thành.

Sau khi hoàn thành tiến hoá Phong Hổ biến, khí tức trong cơ thể Đường Tam yên lặng trong chốc lát, thiên địa chi kiều câu thông.

Một quang ảnh màu vàng hiện lên sau lưng hắn, quang ảnh hai cánh mở rộng, dường như đang ngửa mặt lên trời mà gào thét.

Trương Hạo Hiên vung tay, một tường lửa bay lên che lại ánh mắt các thiếu nữ Hồng Hồ tộc. Hắn cảm giác được Đường Tam đang đột phá các loại Yêu Thần biến. Tuy rằng các cô nương kia không nhất định có thể xem hiểu, nhưng vẫn không nên để các nàng biết quá nhiều.

Mà chính Trương Hạo Hiên lại nhìn không chớp mắt. Hắn đang nhìn một kỳ cảnh, thậm chí là tình cảnh có một không hai trên Yêu

Tinh Đại Lục này.

Kim Bằng Song Dực dần ngưng tụ thành hình, một cỗ khí tức sắc bén phóng lên, xé rách bầu trời. Kim sắc quang mang dần nội liễm, Kim Bằng Biến đột phá Lục giai, hoàn thành. Ở phương diện tốc độ lại tăng thêm vài phần.

Kim Bằng Biến sau khi đột phá, mọi thứ xung quanh Đường Tam tựa hồ dần trở nên đặc dính, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, tốc độ biến hoá nhanh hơn, nhất là tốc độ hấp thu thiên địa linh khí bạo tăng.

Hoàng Kim Mộc bên cạnh Đường Tam dùng tốc độ mắt người bình thường có thể thấy được mà sinh trưởng. Vì vậy trong chốc lát, nó vậy mà đã cao hơn một tấc.

Quang ảnh Thì Quang Ngạc chậm rãi hiện lên, thân thể nó bắt đầu biến lớn, lân phiến trên người ngày càng dày và nặng, toàn thân tản ra vầng sáng nhu hoà. Trong hai mắt tràn đầy hào quang, bên trái chuyển xuôi, bên phải chuyển ngược, nguyên tố thời gian cũng mơ hồ lắng đọng.

Trên trán Đường Tam, một điểm kim quang loé sáng. Quang ảnh Thì Quang Ngạc tiến hoá nhanh hơn đến khi thân hình của nó ổn định lại. Sau đó nó quay người, bay thẳng đến chỗ mi tâm Đường Tam rồi biến mất.

Lục giai Thì Quang Biến, hoàn thành đột phá.

Kim Bằng Biến cùng Thì Quang Biến đột phá như nước chảy mây trôi, chủ yếu là do Đường Tam đã Thất giai, hơn nữa câu thông thiên địa chi kiều, năng lực thừa nhận của cơ thể đã cường đại hơn không biết bao lần so với lúc trước. Đó cũng là lí do hắn muốn

ngưng tụ hồn hạch cùng tinh thần hạch tâm trước khi đột phá Thất giai.

Đã có song hạch tồn tại, thân thể hắn thừa nhận sẽ tốt hơn nhiều, trừ khi đó là năng lượng cấp độ Thần cấp.

Đột phá đến lúc này đã hoàn thành được phân nửa. Sáu loại huyết mạch đã hoàn thành đột phá bốn cái.

Sau một khắc, một quang đoàn màu vàng trong cơ thể Đường Tam tản ra. Dưới sự khống chế của hắn, Thiểm Báo biến bị loại bỏ, tiêu tán trong không khí.

Quang đoàn màu bạc lập tức phát sáng, nó đã có chút không muốn chờ đợi nữa. Dưới sự dẫn dắt của Đường Tam, thay thế vị trí của Thiểm Báo biến.

Nó vừa xuất hiện đã bộc phát ra ngân quang sáng chói, chiếu sáng toàn bộ đan điền, thậm chí trong phạm vi năm mét ngoài cơ thể cũng chịu ảnh hưởng.

Một tiếng chim hót thánh thót vang lên, khí tức trên người Đường Tam lên như diều gặp gió.

Trương Hạo Hiên run run chứng kiến, xung quanh thân thể Đường Tam có nhiều ngân quang đang không ngừng lập loè, những vết rách không gian liên tiếp xuất hiện trong không khí.

Dưới sự khống chế của Đường Tam, những vết rách này mới không lan đến chỗ Hoàng Kim Mộc. Nhưng số lượng vết rách ngày càng nhiều, cũng không ổn định, không ngừng cắt qua cắt lại, để cho không gian trở nên vặn vẹo.

Đây là ...

Trên trán Đường Tam từng đạo kim mang bắt đầu hiện ra. Những kim mang này cơ hồ ẩn chứa không gian chi lực, không ngừng vặn vẹo, run rẩy, dường như muốn xé nát thân thể hắn. Nhưng một điểm kim mang ở trung tâm sáng chói, chấn nhiếp nhưng chấn động kia, không cho bọn nó tác quái.

Từng cây Khổng Tước Linh diễm lệ chậm rãi mở ra sau lưng Đường Tam, tựa như Khổng Tước quang huy nở rộ.

Khổng Tước Biến, hắn ngay cả Khổng Tước Biến cũng học được? Đây là từ chỗ Mỹ công tử ...

Trương Hạo Hiên nuốt từng ngụm nước bọt, trong mắt hắn, Đường Tam giống như một hồ nước, sâu không lường được.

Thiên Hồ Biến, Khổng Tước Biến, Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến, có loại nào không phải là đỉnh cấp? Nhất là Thiên Hồ Biến cùng Khổng Tước Biến, đây đều là năng lực xuất hiện cường giả Đại Yêu Hoàng a!

Ngần ấy huyết mạch xuất hiện đồng thời trên một nhân loại, đối với nhân loại có ý nghĩa như thế nào?

Trương Hạo Hiên cảm thấy hô hấp của mình có chút nặng nề. Đôi mắt hắn cũng trở nên sáng ngời, trên người Đường Tam, hắn thật sự bắt đầu thấy được hy vọng.

Nếu như nói hy vọng trước đây đều do hắn tưởng tượng mà thành, như vậy, phần tưởng tượng này đang dần tiến đến sự thật.

Người như Đường Tam, nếu tương lai có thể trở thành cường giả

Thần cấp, vậy sẽ là một tồn tại cường đại như thế nào?

Hào quang màu bạc dao động kịch liệt và không ổn định. Cùng lúc đó, trong đan điền, một cuộc tranh đoạt vị trí cũng đã bắt đầu.

Quang đoàn màu bạc rất cường thế. Nó vừa mới xuất hiện đã lập tức hướng về Linh Tê Thiên Nhãn chèn ép, mạnh mẽ chiếm lấy vị trí thứ nhất.

Biến hoá như vậy làm Đường Tam cũng co lại, tình huống này giống hệt lúc Đường Tam dung hợp Thiên Hồ Biến. Nó lại tới rồi.

Cùng là huyết mạch cấp một cường đại, Khổng Tước Biến hiển nhiên sẽ không để người khác xếp trước mình, nhất là Thiên Hồ Biến chỉ là Ngũ giai, trong khi Khổng Tước Biến là Thất giai. Thất giai Khổng Tước Biến làm sao có thể cho phép Ngũ giai Thiên Hồ Biến siêu việt hơn mình.

Hai đại Yêu Thần biến lập tức bắt đầu va chạm.

Điều này làm cho khí tức quanh Đường Tam càng không ổn định.

Sau đó, Khổng Tước quang ảnh dần hiện ra, mà đối diện với nó, Lưỡng vĩ Thiên Hồ cũng lần nữa hiện lên. Hai bên giằng co với nhau, không ai chịu nhường ai.

Có thể thấy được Thất giai Khổng Tước Biến cường đại hơn một chút, Khổng Tước Linh phát sáng rực rỡ tạo ra từng tầng ngân quang mãnh liệt, áp chế quang ảnh Lưỡng vĩ Thiên Hồ khiến nó mờ đi.

Nhưng Thiên Hồ Biến cũng không chịu yếu thế. Bên trong tinh thần hạch tâm, năng lượng tinh thần không ngừng bị nó lôi kéo, bổ sung

bản thân, chính là không nhường nhịn.

Tuy rằng cấp độ Thiên Hồ Biến không bằng Khổng Tước Biến, nhưng Đường Tam có tu vi Tinh Thần Lực Cửu giai. Vừa rồi khi hình thành tinh thần hạch tâm, nó có tác dụng trọng yếu nên có thể mượn Tinh Thần Lực dễ dàng.

Hai bên giằng co với nhau, trong cơ thể Đường Tam lại là sóng xô biển gào.

Đúng lúc này, điểm kim mang đột nhiên phát ra vầng sáng màu lam nhạt. Ngay sau đó, một hư ảnh hình người hiện lên phía sau hắn, vừa vặn ở giữa Khổng Tước và Lưỡng vĩ Thiên Hồ.

Hư ảnh nâng hai tay lên, trấn an đầu Khổng Tước và Thiên Hồ, bọn chúng lập tức rung động rất nhỏ. Trong nháy mắt tiếp theo, lần lượt hoá thành hào quang trở lại trong cơ thể Đường Tam.

Mà trong chớp mắt đó, thân thể Trương Hạo Hiên cứng ngắc lại. Quang ảnh màu lam kia xuất hiện, tất cả mọi thứ dường như đều ngừng lại.

Trong đan điền, hai quang ảnh lần nữa ngưng tụ lại, Thiên Hồ Biến vẫn ở vị trí thứ nhất, Khổng Tước Biến ở vị trí thứ hai. Chúng cũng không còn tranh đấu, an ổn đứng ở vị trí của mình.

Trên trán Đường Tam, điểm kim quang đang tản ra hào quang kia nhanh chóng nối liền các quang văn, hoá thành một kim quan.

Đúng vậy, chính là Khổng Tước kim quan, đại biểu cho huyết mạch hoàng tộc thuần khiết nhất trong Khổng Tước Yêu tộc.

Quang ảnh màu lam sau lưng Đường Tam lập tức chui vào mi tâm

biến mất, khí tức của hắn cũng tăng vọt, vết rách không gian nhanh chóng phá toái, thu hẹp rồi tiêu tán, giống như là hoàn toàn thần phục.

Thất giai Khổng Tước Biến, dung hợp hoàn thành.

Không sai, vì để mình dung hợp thuận lợi hơn, vừa rồi hắn đã vận dụng một chút Thần Thức. Lấy Thần Thức của mình uy hiếp hai đại huyết mạch, làm bọn nó lập tức thần phục.

Thần Thức của Thần Vương, hai loại Yêu Thần biến làm sao có khả năng chống lại?

Yêu Thần biến thứ năm đã hoàn tất. Giờ khắc này, Đường Tam chỉ còn một loại Yêu Thần biến chưa đột phá, cũng có nhiều hơn một chỗ trống.

Hiện tại Đường Tam chưa có ý định lấp đầy chỗ trống này, hắn là vị trí hắn lưu lại, tương lai nếu gặp được Yêu Thần biến phù hợp thì còn chỗ để dung hợp, tăng lên thực lực bản thân.

Từng đám dây leo màu lam bay nhanh ra từ chỗ Đường Tam. Đám dây leo này nhanh chóng tìm tới Hoàng Kim Mộc ở trong Tụ Linh trận, quấn quanh bọn nó.

Trên người Đường Tam, vầng sáng màu lam nhạt hiển hiện, khí tức sinh mệnh ở trên Hoàng Kim Mộc thông qua dây leo lập tức đến chỗ hắn, hoàn thành câu thông. Bề ngoài Tụ Linh trận toả ra hào quang rực rỡ, thiên địa linh khí trên trời cũng hội tụ về phía này.

Cái phễu hội tụ thiên địa linh khí dần thành hình, điên cuồng rót vào Tụ Linh trận, không ngừng chảy vào trong Hoàng Kim Mộc.

Lam Ngân Hoàng kiếp trước vốn là Thực Vật chi Vương, ở kiếp này, Lam Ngân Hoàng không thể so sánh với kiếp trước, nhưng dưới sự bồi luyện của hắn, khí tức cũng đang tiến hoá về giống trước kia.

Mà Hoàng Kim Mộc là vật có sinh mệnh năng lượng vô cùng khổng lồ, tiềm năng vô hạn. Hấp thu thiên địa linh khí, chuyển hoá hoàn mỹ làm cho mình sinh trưởng, có được sinh mệnh lực cường đại hơn.

Lời tác giả: Tình tiết dần dần đang triển khai, Yêu Thần biến làm cho ta phảng phất quay về thời điểm năm đó viết Đấu La Đại Lục. Phía sau nhất định sẽ càng thêm đặc sắc, rất nhanh sẽ có tình tiết lớn được triển khai. Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người.

- Hết quyển 4 -

Chương 240: Hoàn thành tiến giai

Dưới sự trợ giúp của Đường Tam, Hoàng Kim Mộc đã dần biến hoá thành một cái cây hoàn chỉnh. Từng đám cành Hoàng Kim Mộc ở một chỗ hoá thành một thân cây lớn, từng đám cành cây nhỏ bắt đầu chui ra, lá non màu vàng nhạt bắt đầu sinh trưởng. Nương theo nó phát triển, càng nhiều thiên địa linh khí được hội tụ, bản thân nó cũng tản ra càng nhiều sinh mệnh năng lượng.

Sinh mệnh năng lượng khổng lồ trong không khí chảy xuôi, biến hoá. Phần khí tức này ảnh hưởng đến thực vật trong sơn cốc, làm bọn chúng lặng lẽ lớn lên.

Được sinh mệnh năng lượng phản hồi, Lam Ngân Hoàng cũng lặng yên không tiếng động đột phá Thất giai, hoàn thành đột phá Yêu Thần biến cuối cùng.

Một nụ cười hiển hiện trên mặt Đường Tam. Quán thông thiên địa chi kiều làm Tinh Thần Lực cùng năng lượng Huyền Thiên Công hoà tan vào nhau. Sáu loại Yêu Thần biến được liên kết với nhau, giống như có một sợi dây xuyên qua, gắn chúng lại với nhau.

Đường Tam có được Thần Thức nên không cần thí nghiệm cũng có thể biết được mình tiến bộ như thế nào. Trong đó rõ ràng nhất là hắn không còn bị hạn chế mỗi lần chỉ có thể thi triển một loại Yêu Thần biến, mà bây giờ có thể đồng thời thi triển nhiều loại. Đây là tiến bộ lớn nhất.

Sáu loại Yêu Thần biến: Ngũ giai Linh Tê Thiên Nhãn, Thất giai Khổng Tước Biến, Lục giai Thì Quang Biến, Lục giai Kim Bằng Biến, Thất giai Lam Ngân Hoàng, Thất giai Phong Hổ biến.

Toàn thể tiến hoá làm chỉnh thể thực lực của Đường Tam bạo tăng. Tinh thần hạch tâm hình thành làm việc ôn dưỡng Thần Thức càng thêm dễ dàng, với điều kiện không sử dụng triệt để điểm Thần Thức kia, rút cuộc hắn cũng có thể vận dụng một ít năng lực từ Thần Thức.

Khí tức trên người Đường Tam bắt đầu thu liễm, Lam Ngân Hoàng quấn quanh Hoàng Kim Mộc được thu hồi.

Khi Trương Hạo Hiên cho rằng hắn đã hoàn thành đột phá thì Đường Tam lại phát sinh biến hoá.

Trên trán Đường Tam, một điểm bạch quang lóng lánh, ngay sau đó, hắn bắt đầu biến thành một con Hồ Ly hai đuôi.

Rồi từng đạo lông chim hiển hiện, ngân quang loé lên, hắn biến thành một con Khổng Tước thân hình thon dài. Khổng Tước xoè đuôi, quang huy sáng lạn.

Tiếp theo lần lượt là Thì Quang Ngạc, Kim Sí Đại Bằng Điểu, Phong Hổ, và cuối cùng là vô số dây leo màu vàng lam.

Mỗi lẫn biến hoá, hắn dường như biến thành bộ dạng Yêu Quái, khí tức cũng thay đổi long trời lở đất.

Khi hắn cuối cùng cũng trở về hình người, Trương Hạo Hiên đã gần như ngây dại.

Yêu Thần biến, bởi vì nhân loại không có huyết mạch thuần tuý nên

không thể hoàn toàn biến thành Yêu Quái, chỉ có một phần biến thân, do đó có thể thi triển Yêu Thần biến.

Nhưng vừa rồi Đường Tam rõ ràng đã hoàn toàn biến thành Yêu Quái, khí tức cũng giống hệt bọn chúng, làm cho người ta có cảm giác huyết mạch vô cùng thuần khiết.

"Lão sư đừng hoảng hốt, đó là năng lực mới của ta, gọi là Yêu Thần Chân Thân a. Đã có năng lực này, về sau có lẻn vào trong Yêu Quái Tộc cũng sẽ không sợ bại lộ." Đây là biến hoá khác sau khi Đường Tam đột phá Thất giai.

Ở kiếp trước, sau khi vũ hồn tu luyện tới cấp 70 thì có được năng lực Vũ Hồn Chân Thân cường đại. Ở kiếp này, Yêu Thần Chân Thân đến từ linh cảm về Vũ Hồn Chân Thân. Thông quan hai đại hạch tâm đồng thời kích thích một Yêu Thần biến lạc ấn thì có thể làm cho huyết mạch tạm thời thuần hoá, do đó hiện ra trạng thái chân thân, làm cho lực lượng Yêu Thần biến này tăng cường trên phạm vi lớn.

"Ta hoảng sợ có ích gì? Ta bị ngươi làm cho khiếp sợ quen rồi." Trương Hạo Hiên không nhịn được nói. Mỗi ngày đều thấy kỳ tích, nên nhìn nhiều thành quen.

Đường Tam hoàn thành đột phá, nhìn qua là bộ dáng thiếu niên mười bốn, mười lăm tuổi, đã trưởng thành lên không ít. Thân cao gần mét tám, dáng người thon dài. Tuy không phải loại đặc biệt cường tráng nhưng có một khí chất kỳ dị, tựa hồ tướng mạo cũng có chút biến hoá. Biến hoá này không lớn, nhưng vẫn đủ để nhận ra hắn thay đổi.

Nếu như Đường Tam soi gương lúc này sẽ nhận ra, mình ngày càng giống mình của kiếp trước. Đây là do Thần Thức mang lại, hắn

chuyển thế trùng sinh, dù là hắn hay Tiểu Vũ cũng đều bị kiếp trước ảnh hưởng. Dù sao lạc ấn kiếp trước cũng quá mức cường đại.

Mỹ công tử kiếp này còn mỹ lệ hơn trước một chút, nhưng nàng cũng bất tri bất giác có thay đổi.

"Lần này cảm giác ngươi biến hoá rất lớn." Trương Hạo Hiên nhìn đệ tử của mình từ trên xuống dưới.

"Biến hoá không nhỏ mới có thể làm nhiều chuyện hơn." Đường Tam mỉm cười nói. Sau khi đột phá Thất giai, hắn đối với bản thân càng có tin tưởng.

Quay đầu nhìn Hoàng Kim Thụ cách đó không xa, Đường Tam nói: "Nó xem như đã bắt đầu phát triển rồi. Để cho các Hồng Hồ cô nương tiếp tục vây quanh nó tu luyện, tin tưởng không lâu sau huyết mạch của các nàng sẽ được sinh mệnh năng lượng cải thiện, kích phát ra bản nguyên."

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi có nghĩ để cho các nàng phế bỏ Yêu Thần biến, tu luyện Huyền Thiên Công chưa?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Huyền Thiên Công cần phải tu luyện từ nhỏ, xây dựng căn cơ vững chắc từ đầu. Tuy rằng nó tốt nhưng thời gian tu luyện dài. Bản thân Yêu Thần biến của các nàng không yếu, chỉ là huyết mạch chi lực chưa kích phát đi ra mà thôi. Dưới sự kích thích mãnh liệt của sinh mệnh năng lượng khổng lồ, phần kích phát này sẽ nhanh hơn. Đến lúc đó chúng ta có thể giúp các nàng tìm thêm một ít huyết mạch Hồ tộc, hấp thu chúng để tăng lên huyết mạch chi lực của các nàng, từ đó thực lực của các nàng cũng tăng lên rồi."

"Ân, cũng tốt." Trương Hạo Hiên nhìn Hoàng Kim Thụ cao giống

một người lớn, trong lòng âm thầm tán thưởng. Hắn nhìn Đường Tam nói: "Tiểu Đường, ta biết trên người ngươi có bí mật mà ta không biết, nhưng mà không biết vì sao ta luôn nói với mình rằng có thể tín nhiệm ngươi. Ta có thể thật sự tín nhiệm ngươi sao?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Lão sư, bởi vì ta tin tưởng ngài nên mới không hề giữ lại trước mặt ngài, nếu không, ta hoàn toàn có thể không cho ngài xem những điều này. Thỉnh ngài tin tưởng ta, đầu tiên, ta là một nhân loại thuần khiết, những việc ta làm, nhất định sẽ dùng tương lai của nhân loại làm cơ sở. Về phần bí mật đúng là có một chút, nhưng bây giờ ta chưa thể nói. Chờ đến một ngày ta đủ cường đại rồi, nhất định sẽ nói với mọi người."

Trương Hạo Hiên vẫy vẫy tay nói: "Ngươi cũng không cần nói hết cho ta biết, ngươi chỉ cần đảm bảo với ta vì nhân loại mà cố gắng là được. Ta sẽ toàn lực trợ giúp ngươi."

Lần này Đường Tam đột phá làm hắn xúc động rất lớn, quan trọng là hắn cảm thấy dường như Đường Tam không cần hắn làm gì. Đường Tam thể hiện ngày càng thành thục, đâu giống một hài tử mười mấy tuổi? Đây mới là nghi vấn lớn nhất trong lòng hắn.

"Ta cam đoan." Đường Tam rất nghiêm túc nói.

Thầy trò hai người bốn mắt nhìn nhau, Trương Hạo Hiên nở nụ cười vui vẻ, "Tốt rồi, cứ như vậy đi. Ta sẽ báo cáo lên trên, thăng cấp cho ngươi là Hoàng cấp Cứu Thục. Ngươi cùng Mỹ công tử không phải rất tốt sao, có nàng bảo vệ, hẳn là không có vấn đề gì."

Hoàng cấp Cứu Thục đã là đồng cấp với mấy vị lão sư. Mộc Ân Tình, Mộc Vân Vũ cũng chỉ là Hoàng cấp thôi.

Lúc này, trời đã sáng rõ. Sơn cốc vốn có chút hoang sơ đã nhận

được đại lễ từ sinh mệnh năng lượng mà trở nên tươi tốt. Trong không khí ẩn chứa sinh mệnh khí tức nồng đậm, tất cả tựa hồ đều trở nên tốt đẹp.

Trương Hạo Hiên cũng thu hồi tường lửa không phù hợp với phong cảnh, các thiếu nữ không hẹn mà cùng nhìn về phía Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười nói: "Các ngươi hãy tiếp tục tu luyện bên Hoàng Kim Thụ, tin tưởng rất nhanh sẽ có chỗ tốt. Lão sư, ngài ở lại đây hay cùng ta trở về?"

Trương Hạo Hiên nói: "Ta cùng ngươi trở về. Ngươi vừa đột phá xong, trên người lại có biến hoá. Có ta ở đó sẽ giúp ngươi giải thích."

"Ân, tạ ơn lão sư."

Hai thầy trò cùng phóng người lên, quay về học viện Cứu Thục.

Chương 241: Đoàn xe bay lượn

Đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, Hồng Nhất thở dài một hơi, Hồng Tam bên người nàng thấp giọng nói: "Đại tỷ, chủ nhân của chúng ta dường như rất không tầm thường. Vừa rồi khi hắn đột phá ..."

"Được rồi, đừng nói nhiều như vậy. Mọi người không nên hiếu kỳ năng lực của chủ nhân. Chúng ta phải tu luyện thật tốt, chúng ta cường đại mới có thể giúp đỡ chủ nhân. Chủ nhân cứu giúp chúng ta, cho chúng ta nơi sinh hoạt an ổn, chúng ta cũng chỉ có thể dùng thân báo đáp."

"Vâng." Các thiếu nữ đồng thanh lên tiếng, sau đó vội vàng đến xung quanh Hoàng Kim Thụ, bắt đầu tu luyện.

Trở lại học viện Cứu Thục, hôm nay Đường Tam không kịp quay về đi làm, hắn liền trở về phòng mình, củng cố tu vi.

Cảnh giới đột phá Thất giai, tiếp theo hắn phải chuẩn bị để sau này đột phá Thần cấp. Nếu hắn ở vị diện này thành Thần, như vậy sẽ có nhiều thứ trở nên khác biệt. Nhưng đối với hắn, khó khăn nhất cũng là đột phá thành Thần.

Thiên Hồ Chi Nhãn có thể che dấu khí tức của hắn ở một trình độ nhất định, làm hắn trở thành một phần tử của thế giới này. Nhưng khi hắn đột phá Thần cấp, cấp độ sinh mệnh biến hoá, thân phận người ngoại lai như hắn không còn che giấu được nữa. Dù sao, hắn cũng mang theo Thần Thức mà đến, trừ phi bỏ đi Thần Thức, hắn

mới có thể dung nhập vào thế giới này.

Nhưng là, nếu bỏ đi Thần Thức, hắn sẽ không tìm được đường quay về, không tìm được bạn bè và người nhà. Cho nên, vô luận như thế nào, hắn cũng phải bảo hộ tốt Thần Thức của mình, cũng chỉ dựa theo con đường tu luyện để khôi phục Thần Vị.

Với hiểu biết của hắn về vị diện này, hắn có thể cảm nhận được, vị diện này là một tồn tại cao cấp nhưng vẫn chưa đạt đến cấp độ mà hắn đã từng. Chỉ là khi hắn đột phá thành Thần sẽ bị nó bài xích, đây cũng là nguy hiểm lớn nhất. Cho nên, hắn nhất định phải làm chuẩn bị thật đầy đủ mới có thể chạm vào cảnh giới kia.

Tất nhiên, chuyện này còn rất xa, sau Thất giai, muốn tăng lên nếu chỉ thôn phệ thì không được, còn cần không ngừng tích luỹ. Cỗ thân thể này của hắn quá trẻ tuổi, thân thể chưa chính thức trổ mã nên không thể đốt cháy giai đoạn.

Bát giai và Cửu giai càng cần lắng đọng nhiều hơn. Thời điểm đột phá Thất giai, hắn không để tất cả các Yêu Thần biến ở cùng một cấp độ, nhưng khi đột phá Thần cấp hắn nhất định phải làm được. Việc này cần nhiều thời gian tích luỹ.

Cùng lúc đó, một đoàn xe đang chạy như bay trên không trung, xuất phát từ khu vực trung tâm Yêu Tinh Đại Lục hướng về phía Đông Bắc, hướng thành Gia Lý.

Đúng vậy, đây là một đoàn phi xa. Chịu trách nhiệm kéo xe là từng con Phi Mã trắng như tuyết.

Phi Mã tộc là tồn tại đứng đầu trong Mã tộc. Bọn chúng lớn hơn nhiều so với các con ngựa thông thường, chiều cao lên đến hơn bốn mét, thân cao hai mét năm, đôi cánh khổng lồ sau lưng dãn ra có thể

lên đến sáu mét. Tốc độ của Phi Mã tuy không thể so với các loài chim, nhưng cũng rất nhanh.

Phi Mã tộc không dễ thuần phục, bọn nó là Yêu Quái, khi trưởng thành có thể đạt được tu vi Lục giai, người nổi bật có thể lên đến Thất giai. Muốn đem bọn nó thành toạ kỵ ít nhất phải là cường giả Cửu giai, chớ nói là dùng bọn nó kéo xe.

Mà lúc này, đoàn xe trên không có tổng cộng năm chiếc, trong đó có bốn chiếc do bốn con Phi Mã kéo. Các thanh xe được nối với thân và bộ phận cố định phía sau Phi Mã, làm cho chiếc xe bay vững vàng.

Mà chiếc xe trung tâm thì được kéo bởi tám con Phi Mã, hơn nữa những con Phi Mã này đặc biệt lớn, đôi cánh trắng noãn ẩn chứa nhiều màu sắc nhàn nhạt. Đây chính là cường giả Thiên Mã trong Phi Mã tộc. Mỗi một vị Thiên Mã đều có tu vi Bát giai, là tồn tại sau khi Phi Mã tiến hoá.

Cưỡi phi xa là một nghi thức cao quý trong Yêu Quái Tộc. Dựa theo quy định của Thiên Vũ Đế Quốc, ít nhất phải có Hoàng kim huyết mạch, tu vi Thần cấp trở lên mới có tư cách cưỡi phi xa. Mà phi xa có tám con Thiên Mã kéo thì chỉ có trưởng lão ở Tổ đình mới có vinh dự này.

Trưởng lão đoàn ở Tổ đình chính là do các Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng tạo thành.

Chiếc phi xa do tám con Thiên Mã kéo kia rộng khoảng chừng trăm mét, rất khổng lồ. Bên trong phi xa được trang hoàng hoa lệ, tựa như một cung điện nhỏ.

Trên giường rộng lớn và mềm mại có một bóng người lười biếng đang nằm. Hắn có bộ dáng nhân loại, nhìn qua khoảng hai mươi

tuổi, dáng người thon dài, làn da trắng nõn. Khuôn mặt xinh đẹp như nữ nhân, lông mày nhỏ, mắt phượng tinh tế. Hai gò má hơi nhô cao mang theo nét mềm mại. Tóc dài đen nhánh rối tung trên giường, gọn gàng mà sạch sẽ.

Hai tỳ nữ Hồ tộc, một người cẩn thận từng chút một đấm chân cho hắn, một người khác thì dâng hoa quả lên tận miệng.

Trường bào màu trắng che đậy thân thể của hắn, lúc nằm nghiêng thì lấy tay chống đầu, vừa ăn hoa quả vừa vui vẻ.

Quỳ một gối trước giường là một gã nam tử đã thu liễm khí tức toàn thân, trên đầu có từng đám lông vũ màu xanh biếc.

"Miện hạ, thuộc hạ đã dò xét qua thành Gia Lý, không có phát hiện khí tức của Băng Long Đại Yêu Vương, cũng không phát hiện ra khí tức của bất kỳ tuỳ tùng nào tồn tại. Vẫn như cũ là không rõ tình huống, cũng không phát hiện ra khí tức của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng huyết mạch."

Nghe thuộc hạ báo cáo, nam tử trên giường chậm rãi ngồi dậy, hai vị tỳ nữ lập tức lui sang một bên.

"Hắn che giấu thật tốt! Không nghĩ tới hắn lại can đảm ra tay với Băng Long. Không tệ, không tệ, đúng là ngoài dự đoán của bổn toạ." Thanh âm của vị miện hạ này mang theo vài phần nhu hoà, rất dễ nghe, nhưng lại có hàn ý vô hình ẩn chứa trong đó, mà trên mặt hắn vẫn luôn nở nụ cười.

"Đáng tiếc là, hắn cũng không biết muốn gán tội cho người khác thì sợ gì không có lý do. Vậy để bổn toạ tự mình chiếu cố vị Khổng Tước Đại Yêu Vương này, để ta xem đầu Khổng Tước nho nhỏ này có thể lật lên bao sóng gió. Truyền lệnh tăng tốc, chúng ta cần phải

nhanh một chút, đừng để cho huyết dịch của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng bị dùng xong."

Nam tử lông xanh lá cung kính nói: "Thuộc hạ đã tản ra tin tức trong thành Gia Lý, nói huyết dịch của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng là tang vật, Tổ đình phải thu hồi, nghĩ rằng sẽ không có ai dám mạo hiểm trực tiếp sử dụng. Dù sao huyết mạch của Đại Yêu Hoàng, trừ phi có Thiên Hồ tộc che giấu nếu không sẽ bại lộ ngay lập tức. Tin tưởng mấy nhánh Lộc Yêu kia không có lá gan này."

Miện hạ vẫy vẫy tay, ôn nhu nói: "Bọn nó chẳng qua là chờ đợi kết quả trận tranh đấu này. Mấy nhánh kia, thế nhưng rất giàu a. Lần này vừa vặn đi xem, xem bọn chúng có phải ăn gan hùm mật gấu không. Đi thôi, nhanh tăng tốc, ta đã có chút không thể chờ đợi được."

"Vâng, miện hạ."

Cấp dưới lui xuống, khoé miệng huyết mạch lại cong lên, cả người hắn cũng dần trở nên óng ánh sáng long lanh, làm cho người khác một cảm giác hoa mắt.

"Uông Thanh, hy vọng ngươi đừng làm ta thất vọng a. Ta đã chờ ngày này lâu lắm, lâu lắm rồi."

Thành Gia Lý.

Buổi chiều, Đường Tam vẫn trở lại học viện Gia Lý làm quét dọn Tiểu Đường. Cũng không phải hắn đã hoàn toàn củng cố tu vi Thất giai, mà hắn lo vạn nhất Mỹ công tử tìm mình, mà mình lại không ở đó, làm chậm trễ công việc của nàng.

Mà may mắn, khi mặt trời dần ngả về phía Tây, hắn thật sự thấy

Mỹ công tử cầm ly trà sữa đi ra ngoài học viện.

Hôm nay thật sự có chuyện rồi?

Bởi vì hắn vừa quét xong một cái góc, cho nên từ chỗ hắn có thể thấy Mỹ công tử nhưng nàng không nhìn thấy hắn.

Mỹ công tử đã đổi một thân váy dài, tóc dài buộc cao sau ót, trong tay cầm ly trà sữa không biết có phải chế trong ký túc xá hay không, yên lặng vừa uống vừa chờ ở cửa học viện.

Không để nàng chờ quá lâu, bên tai đã truyền đến thanh âm quen thuộc, "Gặp ở chỗ cũ."

Sắc mặt Mỹ công tử không đổi, khoé miệng hơi cong lên, quay người rời đi.

Chương 242: Mục tiêu mới

Hơn nửa giờ sau, vẫn là ở tiệm cơm nhỏ, vẫn là người quen cũ.

Nhìn Tu La vẫn mang theo mặt nạ, ánh mắt Mỹ công tử lưu chuyển, nói: "Vì sao không tháo mặt nạ xuống? Ngươi muốn ta tin tưởng ngươi thì không nên giữ lại mới đúng."

Tu La nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Nếu như ta không giữ lại, đối với ngươi kỳ thật cũng không an toàn. Lần này cần đối phó ai?" Hắn đổi chủ đề.

Dáng người có thể thay đổi, nhưng tướng mạo muốn cải thiện thì rất khó khăn, nhất là giữa hai người có ràng buộc từ kiếp trước. Nếu như lộ ra dung mạo, dù hắn có dịch dung cải trang cũng sẽ bị Mỹ công tử nhìn ra.

"Thiểm Báo Vương." Mỹ công tử cũng không nhắc lại vấn đề mặt nạ, nói ra mục tiêu lần này.

Tu La ánh mắt nhất động: "Ngươi muốn khơi mào lại cừu hận giữa Phong Lang tộc và Thiểm Báo tộc?" Từ mục tiêu của Mỹ công tử mà hắn đã đoán được mục đích của nàng. Lúc trước chính hắn đã làm như vậy một lần, bất quá lần này Mỹ công tử muốn làm lớn hơn thôi.

Mỹ công tử gật gật đầu, nói: "Sau khi Phong Lang Vương chết, trong thành đã náo loạn một thời gian dài. Dấu vết chúng ta lưu lại là một

loại hổ, nhưng tính sắc bén cũng không kém báo là bao. Lúc ấy ta đã tận lực đem vết trảo nhỏ lại một chút, bắt chước móng vuốt của Báo Yêu. Từ xưa đến nay, Phong Lang cùng Thiểm Báo luôn có thù, song phương vốn đã có mâu thuẫn rất sâu. Mặc dù không có chứng cứ trực tiếp, nhưng hai bên đã đánh mấy trận rồi, khá lớn. Nếu như không phải có các tộc khác trấn áp, để cho bọn nó đánh ở ngoài thành, chỉ sợ nội thành cũng thành một mảnh hỗn loạn."

Tu La nói: "Nói như vậy, phòng vệ bên người Thiểm Báo Vương nhất định sẽ rất nghiêm mật. Phương thức lần trước không thể sử dụng lại nữa. Thiểm Báo Vương tuy rằng không nhất định sẽ cường đại hơn Phong Lang Vương, nhưng ở phương diện tự vệ, năng lực thiên phú của nó mạnh hơn một chút."

Mỹ công tử nói: "Cho nên lần này ra quyết định cường sát. Có lẽ ngươi không biết, Yêu Thần biến của ta vừa vặn khắc chế Thiểm Báo biến."

Trong lòng Tu La khẽ động, đúng là như vậy. Bản thân Thiểm Báo biến tuy rằng không phải là khống chế không gian chi lực, nhưng ở trình độ nhất định sẽ lợi dụng không gian chấn động mà bắn ra, do đó đạt được tốc độ cao. Mà Khổng Tước Yêu tộc vừa vặn có thể khống chế được điểm này. Nếu như Thiểm Báo Vương là Cửu giai, với tu vi hiện tại của Mỹ công tử cùng huyết mạch áp chế, muốn giết nó cũng không phải là không có khả năng.

"Nhưng phải tránh bại lộ ngươi vận dụng Khổng Tước Biến. Muốn như vậy thì chỉ có thể ra tay lúc Thiểm Báo Vương ở một mình. Hiện tại bọn chúng cùng Phong Lang tộc đối địch, cơ hội như vậy rất khó tìm."

Mỹ công tử nói: "Có một cơ hội. Tối mai, thủ lĩnh các tộc đều đến phủ Thành chủ họp, sẽ tự mình đi. Đến phủ Thành chủ, Thiểm Báo

Vương mang không nhiều thuộc hạ. Theo ta đoán, nhiều nhất là tám gã. Tuy rằng thực lực không kém, nhưng đã tốt hơn so với hạ thủ bên Thiểm Báo tổ ốc. Ta hy vọng ngươi có thể dẫn thuộc hạ của nó rời đi, cho ta cơ hội hạ thủ. Ta cần khoảng năm phút thời gian, ta có nắm chắc."

Tu La suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta xem địa đồ một chút, tính toán cẩn thận hơn. Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, trước khi hành động phải chuẩn bị kế hoạch dự bị. Một khi thất bại, không thể để lộ thân phận."

Mỹ công tử gật gật đầu, nói: "Đây cũng là nguyên nhân ta kêu ngươi tới, bởi vì cần đẩy nhanh quá trình chặn giết."

Tu La nói: "Để ta nghĩ lại một chút."

Sau khi suy tư một lát, hắn nói: "Nếu như ngươi khống chế, có thể để tất cả Thiểm Báo, kể cả Thiểm Báo Vương không thể thi triển Báo Thiểm sao?"

Mỹ công tử nói: "Trong thời gian ngắn thì có thể. Nhưng theo ta dự tính, Thiểm Báo Vương đều mang cường giả Bát giai, nhiều nhất ta chỉ có thể khống chế bọn nó khoảng ba mươi giây. Nhưng nếu như vậy, ta khẳng định sẽ bại lộ Khổng Tước Biến, cho nên kế hoạch của ta là ngươi dẫn các Thiểm Báo kia đi chỗ khác, ta trực tiếp động thủ với Thiểm Báo Vương. Bắt đầu sẽ khống chế nó, sau đó giết chết thì sẽ không bại lộ."

Tu La lắc đầu, nói: "Việc này rất khó. Nếu đã là hộ vệ, nhiệm vụ bảo vệ Thiểm Báo Vương sẽ được ưu tiên, muốn dẫn bọn chúng đi chưa chắc đã thành công. Ta vừa suy nghĩ lại một lát, biện pháp tốt nhất là, chúng ta trực tiếp đánh chết Thiểm Báo Vương và thuộc hạ của nó, trong thời gian ngắn, một mẻ hốt gọn."

"Điều này làm sao có thể? Ngươi nắm chắc sao?" Ánh mắt Mỹ công tử sáng rực nhìn Tu La. Đến hiện tại, nàng vẫn không xác định chính xác tu vi của Tu La.

Tu La gật gật đầu, nói: "Nếu như ngươi có thể xác định chính xác đường mà bọn nó bắt buộc phải đi qua, ta nắm chắc có thể làm được."

"Cái này không có vấn đề, ta đã tính toán được nơi xuất thủ rồi." Mỹ công tử mở ra địa đồ, chỉ vào một nơi.

Tu La xem xét một chút rồi gật đầu: "Chỗ này khá tốt, là một nơi vắng vẻ. Vậy cứ thế đi, ngày mai chúng ta hẹn ở chỗ này, ta sẽ đến sớm bố trí một chút. Nếu đoàn xe của Thiểm Báo Vương có đi qua nơi này, chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất tiêu diệt toàn bộ. Nếu như không có qua nơi này, kế hoạch huỷ bỏ, tìm cơ hội khác. Ngươi thấy thế nào?"

"Được." Mỹ công tử nói, "Ngươi định làm gì?"

Tu La mỉm cười, nói: "Chuẩn bị lễ vật cho bọn nó. Ta hiện tại cần đi chuẩn bị, nếu không sẽ không kịp nữa, ta đi trước." Nói xong, hắn đứng dậy.

"Cần ta hỗ trợ không?" Mỹ công tử cũng đứng lên theo.

Ta muốn ôm ngươi một cái, trong lòng Tu La nghĩ thầm, nhưng bên ngoài thì lắc đầu: "Ngày mai gặp. Thời gian theo như ngươi vừa nói."

"Được."

Mỹ công tử không có tiễn hắn, Tu La tự đi ra ngoài, theo thói quen chui vào Gia Lý Sơn Mạch, khi xác định không có người theo dõi thì mới quay về thị trấn nhỏ.

Muốn trong thời gian ngắn đánh chết một đám cường giả Bát giai, Cửu giai nghe thì rất khó. Nhưng nếu có nhiều ám khí cường đại thì thậm chí còn dễ dàng hơn hành động lần trước ở Phong Lang tổ ốc.

Nhất là khi hắn vừa tiến giai, bây giờ hành động dễ dàng hơn nhiều so với lúc trước.

Bất quá đêm nay hắn không được ngủ rồi. May mắn hiện tại đã có phá thiên chuỳ, với uy năng của nó, rèn bất kỳ vật gì cũng không khó.

Đối với các đối tượng này, Đường Tam kỳ thật cũng đoán được vài phần. Săn giết những cường giả Yêu Quái Tộc, khơi mào nội loạn trong thành Gia Lý, làm suy yếu lực lượng đối nghịch với nàng. Những địch nhân nàng ám sát nhất định là phản đối vị trí người thừa kế Khổng Tước Yêu tộc của nàng trong tương lai.

Suy yếu những lực lượng này làm tương lai nàng thừa kế vương vị sẽ bớt áp lực. Bất quá hắn có chút không hiểu là, Mỹ công tử mới mười bốn tuổi, sao nàng lại vội vã hành động như vậy? Chẳng lẽ Khổng Tước Đại Yêu Vương trong thời gian ngắn muốn lựa chọn người thừa kế sao? Chẳng lẽ hắn đã già yếu đến trình độ này?

Nhưng hắn sẽ không hỏi Mỹ công tử vấn đề đó, quan hệ này trong tổ chức Cứu Thục vốn là bí mật quan trọng nhất. Dù sao hắn chỉ cần phối hợp là được, hắn hoàn toàn tin tưởng nàng.

Thành Gia Lý, phủ thành chủ.

Trong thành Gia Lý có mấy trăm chủng tộc Yêu Quái, trong đó số cường đại cũng có mười mấy tộc. Mà trụ cột của thành Gia Lý là mười hai đại chủng tộc.

Trong mười hai đại chủng tộc, Khổng Tước Yêu tộc không hề nghi ngờ là cường đại nhất, cũng là Thành chủ.

Trừ nó ra, còn có Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch, Hoàng Kim Sư Tử nhất mạch, Hoàng Kim Ma Yết, Hoàng Kim Hào Trư Yêu, Kim Cương Hùng Yêu, Phong Lang Yêu, Thiểm Báo Yêu, Liệt Diễm Ma Sư Yêu, Đại Địa Tượng Yêu, Hoả Hồ Yêu cùng Bạch Đầu Chuẩn Yêu, tổng cộng mười một đại tộc.

Mười một tộc này đều nghe lệnh Khổng Tước Yêu tộc, nhưng cũng trợ giúp Khổng Tước Yêu tộc quản lý thành Gia Lý, là lực lượng trung kiên ở thành Gia Lý, nhất là Linh Tê Lộc Yêu cùng ba Hoàng Kim Yêu tộc.

Ba Hoàng Kim Yêu tộc này không tính là chủng tộc đặc biệt cường đại, nhưng Hoàng kim huyết mạch là Hoàng kim huyết mạch. Những tộc này đều có cường giả Thần cấp, là lực lượng hạch tâm trong thành Gia Lý.

Chương 243: Hội nghị cao tầng thành Gia Lý

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngồi ngay ngắn ở ghế chủ vị, một thân trường bào màu vàng nhạt càng làm hắn thêm cao quý. Hắn chỉ ngồi đó đã có cảm giác không giận mà uy.

Mười hai thủ lĩnh của mười hai đại tộc đã đến đông đủ, khi bọn họ tới đại sảnh đã chứng kiến Khổng Tước Đại Yêu Vương ngồi đó, cả đám lập tức kinh ngạc, vội vàng yên tĩnh lại.

Sau khi đã an toạ, toàn bộ đại sảnh trở nên yên tĩnh tới mức tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy, bầu không khí có chút nặng nề.

Trong mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương lộ ra vẻ trầm tư, cho đến khi một nam tử có sừng hươu màu trắng lóng lánh nhũ sắc ngồi bên tay trái hắn thấp giọng nói một câu, đôi mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương mới tập trung.

"Chư vị." Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói.

Các thủ lĩnh đại tộc ngồi thẳng lưng, nhìn về phía hắn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Từ khi ta kế nhiệm chức Thành chủ thành Gia Lý đến nay đã hơn bảy mươi năm. Hơn bảy mươi năm, ta chưa từng lười biếng, nhưng trước sau vẫn không thể thành Hoàng, thật là xấu hổ với tổ tiên."

"Nhưng cho tới nay, ta cũng cũng tự nhận mình đã làm hết sức quản lý thành Gia Lý, mặc dù an phận ở một góc, nhưng nó yên bình. Từ khi tộc ta không có Hoàng vẫn toạ trấn nơi này, đến nay đã hơn ba trăm năm, trải qua ba đời Yêu Vương. Mọi người người đều biết, dù không thành Hoàng, nhưng với tu vi Thần cấp, có thể sống đến hơn năm trăm năm. Nhưng vì sao đến giờ, các đời Yêu Vương trong tộc ta đều không thể sống hơn trăm tuổi?"

Nói đến đây, hắn đứng người lên, một cỗ khí tức khắc nghiệt từ người hắn tràn ra.

"Tộc của các ngươi đều được thành Gia Lý che chở, cũng được Khổng Tước Yêu tộc chúng ta che chở. Gần đây thành ta bị người ám toán, minh thương ám tiễn, cố ý gây chuyện mà đến, làm trong thành thần hồn nát thần tính. Bọn chúng không chỉ muốn cướp đoạt tài phú của chúng ta, còn muốn cướp đoạt nơi ở của chúng ta."

"Hơn một tháng trước, ta nhận được tin từ Tổ đình nói Băng Long Đại Yêu Vương sẽ mang huyết dịch của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng đến thành Gia Lý tham dự hội đấu giá. Sau khi hội đấu giá kết thúc, Băng Long Đại Yêu Vương mất tích, mấy tháng rồi vẫn chưa trở lại Tổ đình. Tổ đình yêu cầu ta tra rõ việc này, chỉ cho thời hạn một tháng, nhất định phải báo cáo rõ. Mà Băng Long Đại Yêu Vương có tu vi cấp độ Đại Yêu Vương, càng có được huyết mạch Băng Long đỉnh cấp, tuy không phải là chân chính cấp một, nhưng là cấp hai đỉnh phong. Ta đi nơi nào để tìm đây? Một tháng thời gian đã hết, ta chỉ có thể báo cáo như vậy. Tổ đình cho rằng ta làm việc chưa chu toàn, hôm nay đã phái sứ đoàn đến đây điều tra. Sứ đoàn này không lâu nữa sẽ tới, hôm nay ta cho mời chư vị chính là đem việc này thông cáo. Sau khi sứ đoàn đến, chúng ta nên ứng đối như thế nào, hôm nay cần nghe ý kiến của mọi người."

Nghe những lời này, các vị thủ lĩnh không khỏi hai mặt nhìn nhau,

có người thần sắc như thường, có người lại kinh ngạc. Từ giọng nói của Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng có thể hiểu, sứ đoàn này không có thiện ý.

Ngồi ở vị trí thứ hai bên phải, một gã nam tử dáng người thon dài to lớn, trên đỉnh đầu mọc ra một đôi sừng giống đinh ốc trầm giọng nói: "Xin hỏi Thành chủ, dẫn đầu sứ đoàn lần này là vị nào?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương thâm ý nhìn hắn nói: "Ma Yết tộc trưởng, dẫn đội lần này là Tinh Phượng miện hạ."

Lời vừa nói ra, các vị lĩnh tụ không khỏi biến sắc.

Ma Yết tộc trưởng càng sợ hãi nói: "Thế nào lại là hắn? Hắn đã thành Hoàng, sao có thể làm sứ giả chứ?"

Khổng Tước Đại Yêu Hoàng sắc mặt không thay đổi nói: "Thế mới thấy được Tổ đình rất coi trọng chuyện này."

Toàn trường lạnh ngắt như tờ, nhất là các thủ lĩnh lớn tuổi. Giờ khắc này, biểu lộ đều vô cùng ngưng trọng. Phần lớn mọi người đều biết "nguồn gốc" của Khổng Tước nhất mạch cùng Tinh Phượng nhất mạch.

Linh Tê Lộc Yêu Vương ngồi ở vị trí thứ nhất bên tay trái nhíu lông mày nói: "Thành chủ, vị miện hạ này chỉ sợ là kẻ bất thiện, chúng ta cần cẩn thận ứng đối a."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói: "Ta tất nhiên biết hắn là kẻ bất thiện, tất cả đều không phải mục đích của hắn sao? Chư vị có biện pháp gì không?"

Các thủ lĩnh không khỏi có chút trầm mặc.

Tinh Phượng miện hạ, chính là một vị Đại Yêu Hoàng a!

Trong Yêu Quái Tộc, cường giả Thập Nhị giai mới có thể xưng là Đại Yêu Hoàng, sau đó là Thập Nhất giai Đại Yêu Vương, Thập giai Yêu Vương. Đây là tồn tại Thần cấp.

Trong toàn bộ Yêu Quái Tộc, cường giả Đại Yêu Hoàng số lượng rất nhỏ. Nếu Khổng Tước nhất mạch có một vị Đại Yêu Hoàng, với nội tình Khổng Tước Yêu tộc, cũng không có khả năng trấn thủ ở một nơi xa như thế này.

Lúc trước ở hội đấu giá, Mỹ công tử từng nói: "Tộc ta vô Hoàng, tân Hoàng không thành."

Tuy rằng không phải tất cả các Đại Yêu Hoàng đều trấn thủ thành thị, nhưng điều này đều là mong muốn của các tộc có Đại Yêu Hoàng. Chính là, chỉ có Đại Yêu Hoàng mới có tư cách thống lĩnh một thành.

Khổng Tước Yêu tộc đã ba đời không có Hoàng, mà vị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mới tấn thăng này không có thành thị thuộc về mình. Lời của Mỹ công tử lúc đó chính là ý này. Huống chi, Tinh Phượng Yêu tộc cùng Khổng Tước Yêu tộc còn có mâu thuẫn sâu xa.

Khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đột phá cấp độ Đại Yêu Hoàng, Khổng Tước Yêu tộc bên này đã thần hồn nát thần tính rồi. Quả nhiên, không cần chờ quá lâu, phần áp lực này đã đến, đây cũng là lý do Khổng Tước Yêu tộc đã bắt đầu lựa chọn người thừa kế.

Đại Yêu Hoàng và Đại Yêu Vương là hai cấp độ hoàn toàn khác nhau. Tinh Phượng tộc cũng đã mấy đời không có Yêu Hoàng xuất hiện, còn nguyên nhân, chính là vì mâu thuẫn giữa hai tộc. Ước

chiến giữa hai bên đã trở thành truyền thống, tộc trưởng hai bên đều tử thương, đây cũng là nguyên nhân ba đời Khổng Tước Đại Yêu Vương đều không thể sống qua trăm tuổi.

Cách mỗi mười năm, Khổng Tước Yêu tộc cùng Tinh Phượng Yêu tộc sẽ có một cuộc quyết đấu đỉnh phong, mà bây giờ cách thời gian quyết đấu còn ba năm. Trước đó, lần thứ nhất quyết đấu, hai đại trưởng lão của Khổng Tước Yêu tộc cùng Tinh Phượng Yêu tộc lưỡng bại câu thương, song song vẫn lạc. Bây giờ Khổng Tước Đại Yêu Vương là người mạnh nhất trong tộc cho nên dù lần này Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không đến, ba năm sau hắn cũng phải ra trận. Mà Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đã thành Hoàng, kết quả có thể đoán trước được.

Chỉ là các cường giả ở đây không nghĩ tới, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng này ba năm cũng không chờ được, mượn cơ hội này mà đến, quá có chủ ý rồi!

Thở sâu, Linh Tê Lộc Yêu Vương chậm rãi đứng người lên, "Linh Tê nhất mạch chúng ta đã nhiều thế hệ chịu ân của Khổng Tước Yêu tộc. Khổng Tước còn, Linh Tê còn, Khổng Tước vong, Linh Tê vong. Thành chủ cứ sai khiến, thề sống chết đi theo!"

Lời vừa nói ra, các tộc khác đều rung động mãnh liệt. Linh Tê Lộc Yêu Vương bày tỏ trực tiếp thái độ như vậy, mà còn dưới tình huống thành Gia Lý chuẩn bị đối mặt với một vị Đại Yêu Hoàng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn nó thật sâu, chậm rãi gật đầu nói: "Ứng Kiệt huynh, cảm tạ."

Linh Tê Lộc Yêu Vương nói xong nhất thời làm các thủ lĩnh khác có chút lúng túng.

Vị ngồi thứ nhất bên tay phải, là Hoàng Kim Lộc Yêu Vương. Nó cũng đứng người lên, lạnh nhạt nói: "Ta, Hoàng Kim Lộc Yêu nhất mạch, xông pha khói lửa, quyết không chối từ."

Lộc Yêu vốn không phải là chủng tộc cường đại, nhưng trong Yêu Quái Tộc dùng trí tuệ trứ danh, gần với Hồ tộc. Năm đó xuất hiện một vị Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng, đó chính là đỉnh phong của Lộc Yêu nhất mạch. Nhưng từ khi Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng vẫn lạc, Lộc Yêu nhất mạch trở thành chủng tộc cấp thấp, được Khổng Tước Yêu tộc ủng hộ mới có thể bày ra trí tuệ của bản thân, tiến bộ vượt bậc ở phương diện kinh doanh, cho nên, hai đại Lộc Yêu nhất mạch vẫn luôn là người ủng hộ trung thành của Khổng Tước Yêu tộc.

Ngay cả phương diện lợi ích, nếu không có Khổng Tước Yêu tộc thủ hộ, bọn nó sẽ bị các cường tộc khác nhòm ngó. Đối với bọn nó, đi theo Khổng Tước Yêu tộc là con đường không có đường lui.

"Lúc trước nếu không có Khổng Tước Đại Yêu Hoàng miện hạ cứu trợ, tộc của ta đã sớm không còn nữa, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Tộc ta ủng hộ." Hoàng Kim Ma Yết Vương đứng dậy nói.

Chương 244: Lựa chọn

Khổng Tước Đại Yêu Hoàng trong lời Hoàng Kim Ma Yết Vương chính là vị đại năng ở bảy trăm năm trước, người được vinh danh là cường giả cường đại nhất của Khổng Tước Yêu tộc.

"Ủng hộ." Một thanh âm buồn buồn vang lên bên người Hoàng Kim Ma Yết Vương. Đó là một nam tử dáng người khô vĩ, có một đầu tóc ngắn ám kim sắc, Hoàng Kim Hào Trư Vương.

Ba chủng tộc Hoàng kim đều biểu thị ủng hộ.

Ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương quét tới tất cả các thủ lĩnh còn lại.

Linh Tê Lộc Yêu cùng ba đại chủng tộc Hoàng kim có thể nói là buộc chặt số phận với Khổng Tước Yêu tộc. Một khi Khổng Tước Yêu tộc xuống dốc, bọn nó có khả năng sẽ bị diệt tộc, nên tất nhiên sẽ ủng hộ không chút do dự. Nhưng bảy tộc kia không có ràng buộc sâu như vậy, bọn nó cũng không phải là chủng tộc Hoàng kim, có nghĩa là bọn nó còn có thể dựa vào chủng tộc Hoàng kim khác.

Trong đó, các Yêu tộc như Sư tử, Hổ, Báo, Gấu đều có cường tộc tồn tại cấp độ Yêu Hoàng, dù ai quản lý thành Gia Lý cũng không có ảnh hưởng quá lớn tới bọn nó.

"Ủng hộ!" Ngồi ở vị trí thứ hai bên tay trái, một nam tử trung niên có dáng người cực kỳ hùng tráng cất giọng.

Đại Địa Tượng Yêu Vương! Luận về lực chiến đấu, mấy vị Yêu Vương lên tiếng lúc trước còn xếp sau nó. Đại Địa Tượng Yêu là cường tộc chân chính. Trừ Hoàng Kim Mãnh Mã tộc, trong Tượng Yêu nhất mạch, bọn chúng cũng là tồn tại cao cấp. Mà Hoàng Kim Mãnh Mã tộc có vấn đề là số lượng thưa thớt, bình thường đều được các chủng tộc Tượng Yêu khác nuôi dưỡng, tự thân không ở cùng một chỗ.

Trừ Khổng Tước Yêu tộc, trong mười một chủng tộc đã có năm người biểu thị thái độ.

"Chúng ta cũng ủng hộ." Ngồi ở vị trí cuối cùng bên tay trái, một nữ tử dáng người nhỏ nhắn, tướng mạo thanh tú lên tiếng.

Vị này là Bạch Đầu Chuẩn Yêu Vương. Bạch Đầu Chuẩn Yêu nhất mạch có thể nói là bộ tộc yếu kém, sự ủng hộ của nó là Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng có chút ngoài ý muốn.

Bất quá, thanh âm ủng hộ cũng đã dừng lại.

Một vị cường giả Phong Lang tạm thay Phong Lang Vương cảm nhận được ánh mắt của Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn đến, có chút bất đắc dĩ nói: "Thành chủ đại nhân, ngài cũng biết, Vương của chúng ta đã bị giết, hiện tại trong tộc đã hỗn loạn. Ta phải đợi Đại Tế Ti trở về, ta không thể nào làm chủ được."

Khổng Tước Đại Yêu Vương mỉm cười, "Không sao, ta cũng không miễn cưỡng. Các chư vị khác thì sao?"

Kim Cương Hùng Vương hừ lạnh một tiếng, "Chuyện này cùng tộc ta không quan hệ." Trưởng tử của hắn bị giết, lòng ngập lửa giận mà không có chỗ phát tiết, Hùng tộc cũng là một chủng tộc vô cùng

cường hãn, bọn chúng không e ngại Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng lờ hắn đi.

Hoả Hồ Vương ôn nhu nói: "Thành chủ đại nhân, tộc ta rất mỏng manh."

Liệt Diễm Ma Sư Vương trầm giọng nói: "Thành chủ đại nhân, ta thấy chuyện này cần thương lượng thêm, hẳn là nên thỉnh Tổ đình điều chỉnh. Ta nguyện dâng thư cho Kim Sư Đại Yêu Hoàng miện hạ, thỉnh hắn hoà giải."

"Cảm tạ Ma Sư Vương." Khổng Tước Đại Yêu Vương gật nhẹ đầu với hắn.

Cuối cùng chính là Thiểm Báo Vương, hắn cười khổ nói: "Ta cũng nguyện dâng thư với Vương của tộc ta, vì thành chủ hoà giải."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhẹ gật đầu, nói: "Tốt, cảm tạ chư vị đã hết lòng vì thành Gia Lý. Hội nghị hôm nay dừng ở đây."

Hoàng Kim Ma Yết Vương sửng sốt một chút, nói: "Thành chủ, chúng ta không thương lượng một chút nên ứng đối như thế nào sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương lắc đầu nói: "Đây là sự tình giữa Khổng Tước Yêu tộc chúng ta và Tinh Phượng Yêu tộc. Ta sẽ tự giải quyết. Tạm thời như vậy đã, có tin tức gì ta sẽ thông báo cho các vị."

Các vị thủ lĩnh đứng lên, người không biểu thị ủng hộ vội vã rời đi, không muốn ở lại lâu.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ra hiệu, Linh Tê Lộc Yêu Vương cùng

ba thủ lĩnh chủng tộc Hoàng Kim đều ở lại.

"Uông huynh, chuyện lần này xử lý không tốt a! Hắn đích thân đến?" Linh Tê Lộc Yêu Vương trầm giọng nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương Uông Thanh gật đầu nói, "Kẻ đến có ác ý. Tất cả đều do hắn tạo thành. Hắn cũng biết, chúng ta không thể buông tha cho Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng. Đây là dương mưu nhằm vào chúng ta, mà hắn có thể mượn cơ hội này, danh chính ngôn thuận tạo áp lực."

Hoàng Kim Lộc Yêu Vương hừ lạnh một tiếng, "Hắn dám đến liền để hắn thất bại tan tác mà về."

Uông Thanh thở dài một tiếng, nói: "Tộc ta không Hoàng là vấn đề lớn nhất, nhưng phải trả giá thế nào cũng nhất định bảo trụ thành Gia Lý. Đây là căn bản của tộc ta, cũng là căn cơ của chư vị. Sau lần này, còn mong chư vị ủng hộ nhiều hơn."

Bốn Đại Yêu Vương nhao nhao gật đầu, Hoàng Kim Hào Trư Vương trầm giọng nói: "Thành chủ, có cần chúng ta ở cùng một chỗ không ..."

Khổng Tước Đại Yêu Vương khoát khoát tay nói: "Không cần. Đây cũng là việc ta phải đối mặt. Nơi này dù sao cũng là thành Gia Lý, cũng không phải địa phương của hắn."

"Chúng ta cùng đồng tâm hiệp lực, cùng thủ hộ thành Gia Lý."

Thiểm Báo Vương cùng Kim Cương Hùng sánh vai đi phía trước, mấy vị Yêu Vương khác đi phía sau. Vị cường giả tạm thay Phong Lang Vương cách bọn họ khá xa, dù sao Phong Lang tộc và Thiểm Báo tộc cũng có thù hận thâm sâu, không dễ dàng thân cận, cho nên

cục diện cứ khẩn trương như thế.

Liệt Diễm Ma Sư Vương đã đi rồi, nó luôn luôn cao ngạo, cũng không nguyện ý đi cùng với các Yêu Vương khác.

Thiểm Báo Vương thấp giọng hỏi Kim Cương Hùng Vương đi bên cạnh: "Hùng Vương, chuyện lần này ngươi thấy Khổng Tước có thể ngăn cản được sao?"

Kim Cương Hùng Vương liếc nó nói: "Lấy cái gì ngăn cản?"

Thiểm Báo Vương nói: "Nhưng mà, mấy tộc Hoàng kim kia, còn có Linh Tê Lộc Yêu đều rất tin tưởng hắn, ta có chút không chắc a!"

Kim Cương Hùng Vương cười lạnh một tiếng, nói: "Chẳng lẽ đứng bên nó là nắm chắc? Đừng quên nó sắp sửa đối mặt với cái gì. Dù thế nào cũng là chênh lệch cấp bậc. Ngươi mặc dù không bước vào Thần cấp, nhưng hẳn là hiểu rõ, tầng cấp càng cao, chênh lệch giữa các cấp càng lớn. Đại Yêu Hoàng sở dĩ là Đại Yêu Hoàng, bởi vì bọn họ là độc nhất vô nhị. Không muốn chết thì tránh xa ra."

"Ta chỉ sợ vạn nhất hắn đỡ được, phía sau sẽ có hành động. Thiểm Báo tộc chúng ta không đủ thực lực a! Mẫu tộc bên kia cũng không thân cận." Thiểm Báo nhất mạch trong Báo Tộc có thể nói là bên ngoại không thân, bên nội không thích, nếu không chúng nó cũng không định cư ở thành Gia Lý xa xôi.

Kim Cương Hùng Vương liếc nó, có chút không muốn nói thêm gì.

Đi khỏi phủ Thành chủ, Kim Cương Hùng Vương thản nhiên nói: "Tự giải quyết cho tốt a!"

Nói xong, nó lên thẳng xe ngựa của mình, được vài đầu Chiến Hùng

kéo đi.

Đưa mắt nhìn bóng lưng nó, Thiểm Báo Vương hiện lên một vòng lo lắng, "Phi, cái thứ gì. Chẳng phải ỷ vào trong tộc có người sao?" Nói xong, nó cũng đi tới toạ xa của mình.

Toạ xa của Thiểm Báo Vương do bốn đầu Lục giai Báo Yêu kéo đi, toạ xa bên cạnh còn có bốn đầu Bát giai Thiểm Báo Yêu hộ vệ.

Từ khi Phong Lang Vương gặp nạn bỏ mình, nó liền đặc biệt cẩn thận. Song phương đã xung đột nhiều lần, Phong Lang tộc luôn cho rằng bọn chúng ra tay. Thiểm Báo Vương mặc dù nghe tin Phong Lang Vương chết rất là thống khoái nhưng nó tự biết, chuyện này không có quan hệ gì với mình.

Hiện tại thành Gia Lý mặt ngoài khá hoà thuận, nhưng thực tế, do áp lực từ Tổ đình mà bầu không khí giữa các tộc không quá tốt.

Thiểm Báo Vương buồn bực nhất chính là, hắn cũng không phải là thế lực trung thành với Khổng Tước Đại Yêu Vương, cũng không được cao tầng chú ý, cho nên hắn không có bối cảnh hùng hậu. Điểm này làm hắn thậm chí còn không bằng Phong Lang tộc.

Hiện tại đột nhiên gặp loại tình huống này, tính cách do dự làm hắn không dám lựa chọn. Nếu lựa chọn sai thì phải làm sao? Chính là cửu tử nhất sinh a!

Nhưng không lựa chọn, nếu Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng thắng thì làm sao bây giờ? Hắn có thể để ý Thiểm Báo nhất mạch bọn chúng không?

Không được, nhất định phải chuẩn bị chu đáo. Trong thời gian này không nên ở lại trong thành. Trong thành Gia Lý mặc dù có nhiều

tài nguyên, nhưng phải giữ lại mạng nhỏ đã. Vẫn nên rời xa chốn thị phi thì hơn.

Nghĩ tới đây, trong lòng nó đã có kế hoạch. Thừa dịp Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng còn chưa đến, sớm thu dọn đồ đạc tránh khỏi thành Gia Lý rồi nói.

Chương 245: Ám sát hoàn mỹ

Toạ xa chạy rất nhanh trên đường phố, Thiểm Báo Vương khép kín hai mắt dưỡng thần. Đi thì nhất định phải đi, nhưng không thể đi toàn bộ, vẫn là lưu lại thủ hạ tin cậy giám sát tình huống bên này. Một khi có kết quả thì sẽ ứng biến kịp thời.

Kỳ thật sâu trong lòng nó đã hối hận. Nhìn qua hội nghị hôm nay không có ý nghĩa gì, nhưng thực tế Khổng Tước Đại Yêu Vương đang cho các chủng tộc không quá thân mật như bọn nó một cơ hội lựa chọn, nếu đứng về bên này thì là người của Khổng Tước Yêu tộc. Đáng tiếc là nó không có dũng khí đó.

Được rồi, việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Đúng lúc này, trái tim nó chợt thắt lại, một cảm giác áp bách làm nó khó thở. Nó tuy rằng chưa đạt đến Thần cấp, nhưng chỉ còn kém một đường, chính là một cường giả Cửu giai đỉnh phong chân chính. Đứng trước nguy hiểm, Tinh Thần Lực chuẩn bị lột xác của hắn đã có năng lực dự đoán.

Áp bách đột nhiên xuất hiện này làm nó kinh hãi, lập tức quát lên: "Dừng xe."

Toạ xa đang chạy với tốc độ cao, nghe được lời của hắn liền vội vàng giảm tốc, nhưng theo quán tính vẫn tiếp tục vọt tới trước.

Lúc này, toạ xa đang chạy trên một con đường dài hẹp. Với toạ xa có kích thước như bọn nó thì con đường này chỉ chứa được tối đa hai xe đi song song. Đây chính là đường cần phải qua để về tổ phòng Thiểm Báo tộc.

Hàn quang lành lạnh xuất hiện trong chớp mắt. Hơn mười đạo hàn mang giống như tia chớp bình thường bắn ra từ hai bên tường.

Báo Yêu kéo xe theo bản năng muốn tránh, bốn gã Bát giai Báo Yêu sử dụng Báo Thiểm phóng về hai bên nghênh đón địch, mà Thiểm Báo Vương cũng vận dụng Báo Thiểm lao ra, với tốc độ của nó, ở bên ngoài mới càng dễ thi triển.

Nhưng đúng lúc này, nó giật mình phát hiện, không gian xung quanh trở nên vặn vẹo, dù nó là Thiểm Báo Vương cũng không thể thi triển Báo Thiểm, hoặc là nói thi triển không có hiệu quả, không gian xung quanh đã chặn đứng hành động của nó.

Điều này khiến Thiểm Báo Vương dùng sai lực, nó khó chịu kêu lên một tiếng buồn bực.

Không gian xung quanh Thiểm Báo Vương vặn vẹo hơn, khi nó đang thúc giục huyết mạch chi lực của mình đánh tan không gian phong toả xung quanh thì mấy chục đạo hàn mang chợt tới.

Mỗi một tên nỏ đều mang theo hào quang màu trắng nhàn nhạt, vẫn sắc bén như thế.

Không thể bạo phát, các Thiểm Báo Yêu chỉ có thể dùng đôi trảo sắc bén của mình đánh bay các tên nỏ kia. Hơn nữa bọn nó nghĩ rằng, bởi vì không gian xung quanh vặn vẹo, nó hẳn cũng có ảnh hưởng tới tên nỏ, cho nên tên nỏ này không thể bắn tới bọn nó.

Nhưng không như dự đoán, khi những tên nỏ kia tới gần, bọn nó lại tránh được, hoặc là nói không gian kia giống như cố gắng né tránh bọn nó. Từng tên nỏ lách qua kẽ hở không gian lọt vào trong.

"Phốc phốc phốc phốc ..."

Báo Yêu lập tức bị bắn thành tổ ong, tên nỏ quá mạnh mẽ, huyết mạch của bọn nó căn bản không có khả năng ngăn cản.

Ngay cả bốn đầu Bát giai Báo Yêu cũng bị trọng thương. Bọn nó rõ ràng thúc giục huyết mạch chi lực của mình để bộ lông cứng cỏi hơn, cũng đã dùng đôi trảo sắc bén đi ngăn cản. Nhưng những tên nỏ này từ một góc độ tinh diệu bắn vào thân thể bọn nó, mà lúc đó, huyết mạch đang vận chuyển cũng dừng lại. Tại lúc yếu ớt nhất thì bị tên nỏ bắn trúng.

Bốn đầu Bát giai Báo Yêu cơ hồ cùng rống lên rồi ngã xuống đất. Tuy rằng không chết nhưng trọng thương rất nặng.

Sau khi mấy chục đạo hàn mang bắn ra thì ba cây nỏ cực lớn đã tới. Ba cây nỏ này đều dài khoảng hai tấc, thô như cánh tay, phía trên mang theo hàn mang sắc bén, bên ngoài bao trùm bởi một tầng bạch sắc, kim sắc sáng rọi, mơ hồ còn có ánh sáng vặn vẹo bên trên.

Thiểm Báo Vương bị không gian kia khống chế đến nỗi không thể giãy giụa đã vô cùng kinh ngạc. Có thể dùng Không Gian Phong Toả nó là ai? Trong trong nó đã có câu trả lời. Chỉ có Khổng Tước Yêu tộc am hiểu khống chế không gian chi lực a!

Không thể sử dụng Báo Thiểm, nó không dám ở lại trong xe, trực tiếp đánh vỡ một bên, lao ra ngoài.

Trong nháy mắt nó lao ra, ba cây nỏ cực lớn kia đã đến.

Tên nỏ mang theo sát khí làm bộ lông trên toàn thân Thiểm Báo Vương dựng đứng. Đây là đồ vật gì?

Không chần chừ, nó ngay lập tức nâng trảo lên, kim quang nở rộ, nó đã thúc giục toàn bộ huyết mạch chi lực của mình.

Nhưng ngay sau đó, nó cảm giác được thân thể mình đột nhiên ngưng trệ, hơn nữa nó càng khiếp sợ khi nhìn thấy trên một tên nỏ có một bóng người. Người kia mang mặt nạ, tung ra một chưởng nhìn như không có lực công kích, nhưng sau một chưởng đó, tất cả tựa hồ đã dừng lại.

Lần dừng lại này trí mạng như vậy, không gian xung quanh lần nữa vặn vẹo, Không Gian Phong Toả vừa phá toái trong nháy mắt được gia trì.

Đây là áp bách của không gian và thời gian. Dù Thiểm Báo Vương là cường giả Cửu giai đỉnh phong cũng đã bị áp chế trong chớp nhoáng này. Mà chỉ trong chớp nhoáng thôi, mọi thứ đã kết thúc.

"Phốc phốc phốc!" Ba tên nỏ không trực tiếp xé nát thân thể cường tráng của Thiểm Báo Vương, nhưng đã xuyên qua thân thể nó.

Một thân ảnh nhỏ nhắn xuất hiện sau lưng hắn, một đôi trảo sắc bén chộp đúng động mạch cổ của nó, lập tức xé rách, trong nhất thời, máu tươi cuồng phun.

Huyết mạch chi lực trong cơ thể Thiểm Báo Vương bạo động, ba cây cự nỏ bị chấn nát, huyết mạch chi lực của cường giả Cửu giai đỉnh phong quét ra như phong bạo.

Thiểm Báo Vương bị trọng thương trí mạng, nhưng khác với Phong

Lang Vương ngày đó, nó không bị trúng độc. Là một cường giả Cửu giai đỉnh phong, nó có sinh mệnh lực cường hãn, cho dù chết, nó cũng muốn phát động một kích cuối cùng.

Nhưng cũng đúng lúc này, đôi mắt của nam tử đứng trên tên nỏ lúc trước đã nổi lên màu tím. Hai đạo tử mang lập tức chui vào đồng tử nó, Tinh Thần Chi Hải bị chấn động mạnh, không cách nào khống chế được khí huyết của bản thân.

Vết thương ở ngực do cự nỏ, vết thương ở cổ do bị cắt mà máu tươi tuôn trào, cơ hồ trong chốc lát, huyết dịch của nó đã mất đi ba phần, vung vẩy tứ tung.

Mà nam tử trước mặt kia hai tay dẫn một vòng, huyết dịch bị phun ra bị hắn chấn nhiệp rồi dẫn dắt rót vào trong một bình lớn.

Trung khu thần kinh sau gáy Thiểm Báo Vương đã bị một trảo sắc bén cắt đứt kịp thời.

Không hề nghi ngờ, động thủ là Tu La cùng Mỹ công tử.

Đánh chết Thiểm Báo Vương, thu được một lọ huyết dịch Thiểm Báo Vương. Tu La không dừng lại, thân hình loé lên, giẫm nát bốn đầu Bát giai Thiểm Báo. Hắn cũng không đi thu thập huyết dịch của các Thiểm Báo khác mà khẽ quát, "Quét dọn chiến trường."

Mỹ công tử nhanh chóng hành động, thu lại các tên nỏ bắn thủng thân thể Báo Yêu. Sau khi xác nhận không lưu lại gì, các mảnh vỡ tên nỏ cũng đã lấy đi, lúc này hai người mới nhanh chóng phóng người lên, rời khỏi hiện trường.

Từ lúc tên nỏ bắn ra đến khi kết thúc cũng chỉ qua vài chục lần hô hấp. Có thể nói là tất kích nhất sát, sau đó chạy xa. Tất cả diễn ra

tự nhiên như nước chảy mây trôi. Một gã Cửu giai đỉnh phong, cứ như vậy vẫn lạc trong tay bọn họ.

Mỹ công tử đi theo Tu La, nhìn người đang đi trước mặt nàng, trong đôi mắt đẹp liên tục hiện lên một cảm giác khác thường.

Chương 246: Mỹ công tử nghi hoặc

Toàn bộ quá trình tập kích đều dựa theo an bài của Tu La. Trong lòng nàng lúc này có rất nhiều nghi vấn, nhưng phải thừa nhận rằng, quá trình đánh chết Thiểm Báo Vương rất sảng khoái. Từ đầu tới cuối, Thiểm Báo Vương không hề có một cơ hội hoàn thủ nào, thậm chí một lần công kích cũng không có.

Hắn chính là cường giả Cửu giai đỉnh phong a, thật không thể tưởng tượng được. Kỳ thật nàng còn có hậu thủ phòng khi bọn họ không thể hoàn thành ám sát như kế hoạch, nhưng căn bản không cần dùng tới, tất cả đã xong rồi.

Xuyên qua ngõ hẻm phố quanh, sau khi rời xa hiện trường, Tu La dừng lại ở một góc.

"Ta phải đi rồi, ngươi nhanh chóng xử lý trang phục, tránh lưu lại khí tức, sau đó quay về học viện sớm đi." Hắn thấp giọng nói với Mỹ công tử.

"Khoan đã." Mỹ công tử kéo ống tay của hắn, "Ngươi khoan đi đã, ta có chuyện muốn hỏi ngươi."

"Chuyện gì?" Tu La sửng sốt.

"Ngươi làm sao biết nó sẽ lao ra phía nào?" Mỹ công tử nghi ngờ hỏi. Ba cây cự nỏ kia đều công kích một hướng, bên kia không có an bài nào. Sự tình này rất không bình thường. Chẳng lẽ điều này cũng

có thể đoán được?

Hơn nữa nàng không hiểu, các tên nỏ phía trước làm sao có thể xuyên qua Không Gian Phong Toả của mình. Vùng không gian đó rõ ràng đang vặn vẹo, bất luận vật gì đi vào đó cũng bị ảnh hưởng.

"Còn có, ngươi về sau có phải dùng không gian chi lực phong toả Thiểm Báo Vương không? Nếu không làm thế nào nó một chút năng lực né tránh cũng không có, còn một kích cuối cùng kia, vì sao nó lại không phun máu nữa?"

Tu La khẽ cười một tiếng, "Kết quả như ngươi muốn là được, không phải sao? Được rồi, ta đi trước. An toàn là quan trọng nhất. Điều đầu tiên phải nhớ khi ám sát là cố gắng chạy thật xa. Lần sau nói tiếp." Nói xong, hắn đã phóng người lên, không để cho Mỹ công tử có cơ hội hỏi thăm, nhanh chóng rời đi.

Mỹ công tử đứng nguyên tại chỗ, cau mày lại. Nàng nhanh chóng lột bỏ áo đen bên ngoài, lộ ra quần áo bên trong, thay đổi bộ dạng.

Trong một chớp mắt, một thân ảnh đi ra từ trong bóng đêm, "Hắn hẳn là phát hiện ra ta. Vì né tránh ta nên mới vội vã rời đi. Người này thật sự rất lợi hại."

Mỹ công tử nhìn người đến bên cạnh mình mang một sa mặt mỏng, toàn thân tựa hồ che giấu trong một mảnh hư vô, nói: "Hắn có phải Thần cấp hay không?"

"Khó mà nói, ta cũng không rõ ràng lắm. Nhưng hắn chịu giúp ngươi, chúng ta đúng là có cùng mục tiêu. Ta đã đi hỏi Trương Hạo Hiên, Trương Hạo Hiên nói, hắn không rõ lai lịch của Tu La, nhưng có thể khẳng định, là hữu không phải địch."

Mỹ công tử cau mày lại hỏi, "Ta thật sự có thể tin tưởng hắn sao?"

"Trong quá trình ám sát Thiểm Báo Vương, hắn đồng thời vận dụng năng lực không gian và thời gian. Chỉ cần điều này cũng đã rất hiếm thấy. Cho dù trong các Đại Yêu Hoàng cũng không có người nào có đồng thời hai loại năng lực như vậy. Huống chi còn có ám khí cường hãn kia. Đáng sợ nhất là, ta hoài nghi hắn có thể điều khiển số mệnh. Đây cũng là lý do Không Gian Phong Toả của ngươi không ngăn được những tên nỏ kia. Tập trung ba đại năng lực số mệnh, thời gian, không gian trên cùng một người, quả thật là rất đáng sợ."

"Vận khí? Thiên Hồ Biến? Cái này ... điều đó không có khả năng a ... Chẳng lẽ hắn là học viện Cứu Thục đệ tử kia ..." Mỹ công tử mở to mắt hỏi.

"Không, không phải. Tiểu tử học viện Cứu Thục kia kém xa, tu vi cũng kém xa, hơn nữa dáng người cũng không đúng. Tốt rồi, chúng ta về trước. Rất nhanh trong thành sẽ có sóng to gió lớn."

"Sẽ ảnh hưởng đến hắn sao?" Mỹ công tử thấp giọng nói.

"Đây không phải là sự tình chúng ta cần lo lắng, nói theo ý nào đó cũng là tốt cho hắn."

"Ừm."

Thân hình loé lên, hai người cấp tốc rời đi.

Tu La lại chui vào Gia Lý Sơn Mạch, mỗi lần tiến vào chỗ này đều mang cho hắn một cảm giác an toàn. Trên người vẫn còn vương vận khí, đến khi không còn cảm thấy nguy cơ đằng sau hắn mới dừng bước, cấp tốc gỡ xuống trang phục của mình.

Tiếng xương cốt vang lên rôm rốp, thân hình của hắn nhỏ lại. Mặt nạ được tháo xuống, khôi phục lại tướng mạo vốn có.

Thở dài một hơi, một nụ cười mỉm hiện lên trên khuôn mặt hắn.

Sau khi đột phá Thất giai, quả nhiên mọi thứ đều không giống nhau. Nếu hôm nay hắn không có tu vi Thất giai, muốn đánh chết Thiểm Báo Vương là không thực tế, dù sao đó cũng là cường giả Cửu giai đỉnh phong.

Kỳ thật hắn tính toán rất đơn giản, chính là bố trí sát cục ở con đường bên kia. Suốt đêm qua hắn đã chế tạo cung nỏ và nỏ tiễn cỡ lớn. Tên nỏ đều được chế tạo từ Ô Kim, chỉ có ba mũi tên lớn phía sau là bằng gỗ, cho nên mới bị tạc vỡ. Nhưng điều này không trọng yếu.

Ngũ giai Thiên Hồ Biến gia trì số mệnh, làm uy lực của Chư Cát Thần Nỏ bạo tăng, ngay cả cường giả Bát giai cũng không thể né tránh mà bị trọng thương.

Hắn cải tạo Chư Cát Thần Nỏ, tăng lên thể tích làm cường hoá lực công kích của nó. Tổng cộng ba bộ Chư Cát Thần Nỏ đồng thời phóng ra, hơn nữa không chỉ có một pháp trận mà là song pháp trận, có được cả uy năng của Thiên Hồ Biến và Kim Bằng Biến.

Tốc độ của Kim Bằng Biến cùng đặc tính sắc bén, Thiên Hồ Biến gia tăng số mệnh, ngay cả Không Gian Phong Toả cũng không thể ngăn cách.

Về phần ba cây cự nỗ tại sao lại chọn phương hướng kia, đó chính là do Đường Tam trực tiếp lựa chọn. Sau khi được Thiên Hồ Biến gia tăng vận khí, từ trong sâu thẳm, khí vận sẽ dẫn dắt Thiểm Báo Vương lao ra phía tên nỏ, đây là hành động theo bản năng của nó.

Mà trên ba cây cự nỗ kia, Đường Tam đã tốn tâm tư thi triển uy năng chồng tầng, Kim Bằng Biến, Thiên Hồ Biến, còn có Thì Quang Biến.

Thì Quang Biến ngưng trệ thời gian, tăng thêm không gian truyền tống và một lần nữa thi triển thời gian ngưng trệ, hai lần ngưng trệ làm cường giả Cửu giai cũng phải dừng lại trong đáy mắt, cũng không cách nào ẩn trốn. Huống chi, hắn còn thi triển Không Gian Phong Toả, thay Mỹ công tử phong toả Thiểm Báo Vương.

Nhiều năng lực khống chế như vậy, cuối cùng còn có Tử Cực Ma Đồng tinh thần trùng kích, lúc này mới khiến Thiểm Báo Vương không thể phát huy năng lực dù có huyết mạch chi lực cường hãn.

Bản thân Thiểm Báo tộc không am hiểu phòng ngự, làm sao còn có cơ hội sống?

Lần này tập kích có thể dùng từ hoàn mỹ để hình dung, trong thời gian ngắn nhất đã hoàn thành đánh gïết. Đây cũng là lần đầu tiên sau khi lên đến Thất giai, Đường Tam liên tục sử dụng của mình.

Cũng chính vì có cảnh giới Thất giai, hắn có thể đồng thời thi triển nhiều loại Yêu Thần biến. Cũng bởi vì khi đột phá Thất giai có hồn hạch cùng tinh thần hạch tâm duy trì mới khiến hắn có đủ công lực để thôi động tất cả, không đến mức duy trì nửa vời.

Gïết địch nhân lớn hơn mình hai giai, đây tuyệt đối là việc nên tự hào. Mặc dù hắn cùng Mỹ công tử không phải là Thất giai bình thường, nhưng Thất giai chính là Thất giai a! Thất giai gïết Cửu giai đỉnh phong. Cho dù có người vạch trần do Mỹ công tử làm, chỉ sợ vẫn không có người tin. Huống chi còn đồng thời gïết chết bốn đầu Bát giai và các Báo Yêu kéo xe.

Trừ tên nỏ lưu lại vết thương là sơ hở để Yêu Quái Tộc nhận ra hung thủ lần này và hung thủ săn gïết Kim Cương Hùng là một, những phương diện khác có thể nói là hoàn mỹ.

Đường Tam sau khi tháo dỡ cự nỏ liền thu hồi, về sau còn có thể sử dụng. Đồ vật này chỉ cần không phải là Tượng tộc có lực phòng ngự khủng bố, dưới Thần cấp, muốn ngăn cản công kích của nó là chuyện không thể nào.

Đường Tam xác thực cảm thấy có người đi theo mình, nhưng không mang lại cảm giác uy hiếp. Có Linh Tê Thiên Nhãn dự cảm, trong lòng hắn cũng không hoảng, mơ hồ biết rằng đó là do Mỹ công tử an bài, đây cũng không phải là lần đầu tiên chuyện này xảy ra. Cho nên sau khi ám sát kết thúc, hắn nhanh chóng rời đi, cũng không muốn bị đối phương làm phiền.

Chương 247: Rối loạn

Nếu như không phải vì Mỹ công tử, hắn cũng không mạo hiểm như vậy. Bất quá hắn tin tưởng, sau lần này, Mỹ công tử sẽ tín nhiệm hắn nhiều hơn.

Sau khi ám sát kết thúc không lâu, thi thể của Thiểm Báo Vương được phát hiện, toàn bộ thành Gia Lý ngay lập tức nhấc lên sóng to gió lớn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng đã nhận được tin tức.

Vừa nghe xong, hắn liền giật mình. Lại chết thêm một tên?

Trước là Phong Lang Vương và con trai trưởng của Kim Cương Hùng Vương, lần này lại đến Thiểm Báo Vương. Làm nó bất đắc dĩ là, lần ám sát này xảy ra ngay sau khi hắn mở hội nghị, điều này không tránh khỏi dẫn đến nghi ngờ.

Thiểm Báo Vương vừa mới nhã nhặn từ chối ủng hộ nó, ra cửa liền bị gïết, điều này làm các tộc khác nghĩ thế nào.

"Báo, Thành chủ đại nhân. Hai vị Lộc Vương đã đến."

"Để bọn họ vào." Vuốt vuốt mi tâm, Uông Thanh trầm giọng nói.

Linh Tê Lộc Yêu Vương cùng Hoàng Kim Lộc Yêu Vương cơ hồ đồng thời đi đến.

Hoàng Kim Lộc Yêu Vương vừa vào cửa liền không nhịn được nói: "Thành chủ, Thiểm Báo Vương chết rồi. Cái này ... có phải hay không có chút quá nhanh."

Linh Tê Lộc Yêu Vương mặc dù không nói chuyện, nhưng cũng nhíu chặt lông mày.

Hoàng Kim Lộc Yêu Vương nói tiếp: "Hiện trong thành lòng người dao động. Thành chủ, chúng ta không nên vội vã động thủ, sẽ tạo hỗn loạn a. Mà sự tình lần trước vẫn chưa giải quyết xong."

"Nếu như ta nói không phải ta làm, các ngươi có tin hay không?" Khổng Tước Đại Yêu Vương bình tĩnh nói.

Hoàng Kim Lộc Yêu Vương sửng sốt, "Không, không phải ngài? Vậy người nào có thực lực như vậy, âm thầm đem Thiểm Báo Vương tiêu diệt? Nó đã cách Thần cấp không xa, vẫn đang hy vọng sau khi đột phá Thần cấp sẽ có thể nâng cao địa vị của tộc đàn, cho nên vẫn luôn rất cẩn thận. Mặc dù nó chẳng phải vật gì tốt, nhưng thực lực đúng là mạnh hơn Phong Lang Vương một chút. Thẳng thắn mà nói, coi như ta cùng Linh Tê muốn giết nó cũng không dễ dàng."

"Tình huống hiện trường chúng ta đã xem qua, Linh Tê, ngươi nói đi."

Linh Tê Lộc Yêu gật gật đầu, nói: "Hiện trường xử lý rất sạch sẽ, trong không khí không để lại bao nhiêu nguyên tố chấn động. Có thể xử lý sạch sẽ như vậy cũng không dễ dàng. Còn có, từ tình huống của Thiểm Báo có thể thấy nó không hề chiến đấu, nhưng vết thương thì rất thê thảm. Chỗ ngực bị xuyên qua trọng thương, nhìn qua là do vũ khí hạng nặng gây nên. Cổ bị trảo sắc bén cắt đứt, hai động mạch chủ cùng trung khu thần kinh toàn bộ bị đoạn.

Huyết dịch trên người cũng bị rút đi phân nửa. Từ đó có thể kết luận, nó bị giết chết trong thời gian ngắn, vừa đối mặt đã kết thúc rồi."

"Dù là cường giả Thần cấp muốn nhanh chóng giết chết nó cũng là chuyện khó khăn, dù sao Thiểm Báo tuy không cường đại nhưng né tránh cùng đào tẩu là thiên phú cực hạn. Dưới tình huống như vậy có thể nhất kích tất sát, khả năng lớn phải là Yêu Vương trở lên."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Sau khi các ngươi rời khỏi, ta vẫn ở lại chỗ này, các ngươi cũng biết rõ. Từ góc độ thời gian, các ngươi cho là ta tới kịp sao?"

Hoàng Kim Lộc Yêu cười khổ nói: "Chúng ta tin tưởng ngài không có gì, nhưng trong Khổng Tước Yêu tộc cũng không chỉ có một vị Đại Yêu Vương. Hiện tại bên ngoài đã đồn ầm lên rồi, trong thành cũng trở nên hỗn loạn. Lúc thu thập thi thể Thiểm Báo Vương, các Thiểm Báo Yêu đều tụ tập đến, nếu chậm trễ, chỉ sợ sẽ phạm sai lầm. Kim Cương Hùng, Liệt Diễm Ma Sư, Hồng Hồ cũng đều qua đó rồi. Bọn chúng hiện tại có chút hương vị một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ. Chuyện này nếu xử lý không tốt ..."

Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói: "Đi, theo ta đi xem một chút."

Nói xong, hắn đứng lên, bước nhanh đi ra ngoài. Linh Tê Lộc Yêu Vương cùng Hoàng Kim Lộc Yêu Vương vội vàng theo sát phía sau.

Ra đại sảnh, ba đại Yêu Vương bay lên trời, đi tới chỗ không may gặp nạn.

Rất nhanh từ trên không trung, bọn họ đã chứng kiến một khu vực có nhiều yêu tộc đang tụ tập. Số lượng Thiểm Báo Yêu rất nhiều,

đang kêu gào ầm ĩ.

Bên ngoài có ý muốn xem náo nhiệt nhiều hơn, bên trong có Thiểm Báo Yêu làm chủ. Có thể nhìn thấy rõ Liệt Diễm Ma Sư Vương cùng Kim Cương Hùng Vương ở trong đó.

Khổng Tước Đại Yêu Vương từ trên trời giáng xuống, rơi xuống đường đi cạnh tường.

Một cỗ uy áp bắn ra từ trên người hắn, áp chế các âm thanh huyên náo dừng lại. Có nhiều ánh mắt đã tập trung về phía hắn.

"Thành chủ đã đến, tất cả tránh ra." Linh Tê Lộc Yêu Vương trầm giọng quát.

Các cường giả Thiểm Báo tộc nhìn thấy Khổng Tước Đại Yêu Vương liền phẫn nộ, hiển nhiên bọn nó biết khi hội nghị, Thiểm Báo Vương đã cự tuyệt lời mời chào của Thành chủ.

Những tộc nhân này đúng là không có ý muốn tránh ra.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng đó, cũng không biết hắn làm như thế nào, một khu vực lớn bị uy áp của hắn đè ép đẩy ra.

Không chỉ những Thiểm Báo Yêu kia, ngay cả Liệt Diễm Ma Sư Vương cùng Kim Cương Hùng Vương đều bị chấn bay ra, sắc mặt đại biến.

Một con đường dài hẹp chừng năm mươi mét, trừ những cỗ thi thể trên mặt đất kia cũng chỉ còn lại Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Linh Tê Lộc Yêu Vương và Hoàng Kim Lộc Yêu Vương sau lưng hắn.

"Thành chủ, ngươi!" Một tên cường giả Thiểm Báo nghiêm nghị

quát. Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, nó đã bị áp chế nằm rạp xuống đất.

"Không biết rõ sự tình đã vội quy kết tội, gïết!" Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói, ánh mắt của nó cũng rơi vào người Liệt Diễm Ma Sư Vương cùng Kim Cương Hùng Vương.

Hai Đại Yêu Vương thân thể chấn động, dù Liệt Diễm Ma Sư Vương có kiêu ngạo đến đâu cũng phải cúi đầu.

Trên thực tế, khi bọn nó thấy thi thể Thiểm Báo Vương đã khiếp sợ, sau đó là kinh sợ. Mà lúc này, khi Khổng Tước Đại Yêu Vương đã đến, áp chế toàn trường, trong lòng bọn nó lại run sợ nhiều hơn.

Thiểm Báo Vương chết quá thảm rồi, hơn nữa mới có bao lâu? Mới vừa rồi còn ở một chỗ nói chuyện mà trong giây lát đã âm dương chia cách. Thiểm Báo Vương không có Thần Thức, thậm chí ngay cả lưu lại ý thức cũng không được, chết không đối chứng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngồi xổm người xuống, kiểm tra thi thể Thiểm Báo Vương. Hắn kiểm tra rất cẩn thận, nhất là miệng vết thương, thậm chí còn kiểm tra phần đầu của nó.

Sau một lát, hắn đứng người lên, nói với Kim Cương Hùng Vương, Liệt Diễm Ma Sư Vương cùng thủ lĩnh tạm thời của Thiểm Báo tộc, "Đều tới đây đi."

Hồng Hồ Yêu Vương vẫn đứng co người ở phía xa, lúc này cũng tiến tới, thấp giọng nói: "Tất cả mọi người đừng xúc động, hãy xem Thành chủ nói như thế nào."

Các vị Yêu Vương đi đến bên người Khổng Tước Đại Yêu Vương, Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói: "Ta vừa kiểm tra thi thể

của bọn nó, bọn nó đều bị vũ khí có uy lực rất mạnh đâm xuyên. Điểm này cùng vụ tập kích của Hùng Vương không sai biệt lắm, hẳn là do cùng một nhóm làm. Hơn nữa lần xuất thủ này, địch nhân có thực lực càng mạnh hơn."

"Tuy rằng dấu vết bị tiêu huỷ vô cùng sạch sẽ, nhưng ta có thể cảm nhận được trong không khí lưu lại một ít manh mối. Có không gian chấn động, nói cách khác, có khí tức năng lực thuộc tính không gian lưu lại."

Lời vừa nói ra, xung quanh đã xôn xao. Am hiểu lực lượng không gian nhất chính là Khổng Tước Yêu tộc! Đây không phải là chưa đánh đã khai sao?

"Yên tĩnh!" Khổng Tước Đại Yêu Vương quát lên, lập tức chấn nhiếp toàn trường. Áp lực từ huyết mạch cường đại làm mấy vị Yêu Vương bên cạnh hắn run rẩy mãnh liệt. Bọn chúng đều biết Khổng Tước Đại Yêu Vương rất mạnh, nhưng cũng không biết hắn mạnh đến mức nào.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói: "Có không gian ba động, nhưng cũng có các năng lượng thuộc tính khác. Nếu như ta không cảm nhận sai, có vận khí biến hoá, còn có thời gian vặn vẹo. Dấu vết lưu lại rất ít, nhưng ta xác nhận là có. Trừ cái đó ra ..." Nói đến đây, hắn dừng lại một chút, ánh mắt đảo qua các vị Yêu Vương, "còn có cường giả Tinh Thần Lực khởi phát công kích với nó. Trước khi chết, Tinh Thần Chi Hải của nó đã bị trùng kích kịch liệt."

Chương 248: Khổng Tước Đại Yêu Vương huyết thệ

Các vị Yêu Vương theo bản năng nhìn về phía Linh Tê Lộc Yêu. Trong các vị Yêu Vương, am hiểu tinh thần nhất chính là Linh Tê Lộc Yêu Vương.

"Đừng nhìn ta, ta làm sao có thể ra tay? Ta vẫn luôn ở cùng với Kim Lộc." Linh Tê Lộc Yêu Vương rất bất đắc dĩ nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói: "Ta biết các ngươi hoài nghi điều gì. Nhưng là các ngươi cảm thấy, ta hoặc trưởng lão trong tộc ta sẽ liên thủ với Ứng Kiệt đối phó với Thiểm Báo Vương? Hay nói là, trong thành này còn có cường giả am hiểu thuộc tính thời gian phối hợp với cường giả khống chế vận khí?"

Nói đến đây, nó chậm rãi nâng tay phải mình lên, lạnh nhạt nói: "Ta lấy Khổng Tước huyết mạch chứng kiến, nếu những lời vừa rồi là giả, là hoang ngôn thì ta sẽ bị trách phạt."

Một điểm hồng mang ngưng tụ trên đầu ngón tay hắn, rồi chui vào trong mi tâm và biến mất vô tung.

Huyết thệ! Đây là lời thề cường hãn nhất, một khi ứng nghiệm sẽ phải chịu huyết mạch phản phệ. Cơ hồ phải chết không thể nghi ngờ. Huyết mạch chi lực sẽ tự động thoát ly.

Nhìn thấy Khổng Tước Đại Yêu Vương phát huyết thệ, sắc mặt các

vị Yêu Vương ở đây đều đã biến hoá.

Kim Cương Hùng Vương nhịn không được hỏi: "Vậy là ai? Là ai đã giết con ta cùng Thiểm Báo Vương?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Vậy phải xem ai là kẻ địch của các ngươi, hoặc là kẻ địch với toàn bộ thành Gia Lý, hơn nữa còn có đồng thời không gian, thời gian, số mệnh, tinh thần các năng lực cường đại này. Các ngươi sẽ không cho là ta có được các năng lực đó đi. Hoặc là nói, trên Yêu Tinh Đại Lục, có chủng tộc nào có thể có được các năng lực như vậy?"

"Tổ đình!" Kim Cương Hùng Vương cơ hồ là thốt ra ngay. Thanh âm nó rất lớn, đến mức các cường giả xung quanh đều nghe thấy rõ.

Ba đại năng lực không gian, thời gian, số mệnh đều đại biểu cho chủng tộc cực kỳ cường đại. Khổng Tước Yêu tộc đúng là am hiểu không gian chi lực, nhưng không phải là duy nhất. Thiểm Báo tộc cũng có năng lực nhất định điều động không gian, cũng có cường tộc khác có được năng lực thuộc tính không gian. Chỉ là ở phương diện này, Khổng Tước Yêu tộc là mạnh nhất.

Nhưng khống chế thời gian và số mệnh, trong Yêu Quái Tộc chính là duy nhất.

Đây là việc các Yêu Quái Tộc đều biết. Mà hai tộc này có địa vị siêu phàm, và đều sinh hoạt ở Tổ đình.

Lời nói của Khổng Tước Đại Yêu Vương dù không rõ ràng, nhưng trong chớp mắt đã phát sinh biến chuyển.

Khổng Tước Đại Yêu Vương chuyển sang thủ lĩnh tạm thời của Thiểm Báo tộc, "Ngươi hãy thu lại thi thể của Thiểm Báo Vương và

tộc nhân đi. Chuyện này ta nhất định sẽ điều tra rõ ràng, sẽ không để nó chết vô ích. Nhưng ta phải nhắc nhở các ngươi, cũng nhắc nhở tất cả các tộc trong thành Gia Lý, liên tục phát sinh hung sát, mục đích là gì? Hy vọng các ngươi nghĩ thông suốt."

Nói xong câu đó, lam quang lại loé lên, hắn đã biến mất trong không trung.

Sắc mặt các vị Yêu Vương đều có vẻ thâm trầm, hô hấp của Kim Cương Hùng Vương càng thêm phần trầm trọng.

Liệt Diễm Ma Sư Vương hàn quang lập loè, lẩm bẩm tự nhủ: "Cho nên ngay cả chúng ta cũng tính kế sao? Tổ đình đây là muốn làm gì?"

Huyết thệ có tác dụng to lớn, Khổng Tước Đại Yêu Vương lấy huyết thệ ra nói ở đây có biến hoá thời gian cùng số mệnh, tuyệt đối không phải là giả.

Thì Quang Ngạc, Thiên Hồ, hai tộc này có liên quan đến các vụ ám sát gần đây, lại thêm Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng sắp đên, có thể nào không làm cho bọn họ liên tưởng chứ?

Dù sao, mục đích của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bọn họ đều biết. Giá hoạ cho Khổng Tước Đại Yêu Vương, làm nội bộ lục đục, cũng không phải là không thể.

Hồng Hồ Yêu Vương cúi đầu nói: "Hiện tại thật khiến lòng người bất an a! Tiểu muội xin phép về trước. Ai ..." Thở dài một tiếng, thân thể nó đã lặng yên tan thành bọt nước biến mất, để lại một đạo huyễn ảnh.

"Đây là đang ép chúng ta!" Hoàng Kim Lộc Yêu Vương hào quang

trong mắt lập loè, quay đầu nhìn về phía Linh Tê Lộc Yêu Vương.

"Chúng ta không có đường lui." Linh Tê Lộc Yêu Vương trầm giọng nói.

...

Cách xa trung tâm thành Gia Lý, học viện Cứu Thục không bị nội thành ảnh hưởng, tất cả đều rất an bình. Học viện Gia Lý vắt ngang qua thị trấn nhỏ giống như một toà nhà che gió che mưa, che lại tất cả các bất an.

Sau khi thu thập xong các loại vũ khí dùng để tập kích, Đường Tam lúc này mới trở về học viện Cứu Thục.

Nhưng không biết vì cái gì, khi hắn trở về học viện Cứu Thục lại luôn có cảm giác bất an.

Cảm giác này rất không thoải mái, hơn nữa lâu rồi hắn cảm thụ qua, dự cảm đến từ cõi sâu thẳm. Mà hắn vẫn luôn cảnh giác với dự cảm, hắn có Linh Tê Thiên Nhãn, càng có Thần Thức ủng hộ, dự cảm nguy hiểm so với Độc Bạch mạnh hơn nhiều.

Cẩn thận hồi tưởng lại từng chi tiết trong quá trình ám sát, cũng không có chỗ nào sơ suất. Tất cả các dấu vết đều đã bị tiêu trừ, dù có lưu lại chút khí tức chấn động cũng không sao, dù sao cũng có nhiều loại năng lực, người ta sẽ cho rằng do một đoàn đội tiến hành ám sát. Hơn nữa không có bất kỳ dấu vết nào dẫn đến hắn và Mỹ công tử.

Nếu như quá trình ám sát không có vấn đề gì, vậy dự cảm này ở đâu mà đến?

Từ học viện có thể chứng kiến học viện Gia Lý, bên kia vẫn bình thường, nhìn không có bất kỳ biến hoá nào. Linh Tê Thiên Nhãn ngưng tụ, nhìn về phía thành Gia Lý.

Trong vô hình, thành Gia Lý dường như bị phủ một làn sương mù u tối. Chứng kiến việc này, trong lòng Đường Tam càng cảm thấy nguy hiểm hơn.

Nguy cơ đến từ thành Gia Lý? Dự cảm nói cho hắn biết, bây giờ không nên tiến vào thành, nếu như tiến vào sẽ có nguy hiểm.

Đây là ý gì? Trong thành có nguy hiểm?

Bình thường dù thành Gia Lý có nguy hiểm cỡ nào cũng không liên quan đến hắn, dù sao toàn bộ học viện Cứu Thục đều ở gần Gia Lý Sơn Mạch, bình thường cũng không có đệ tử nào vào trong thành.

Nhưng hiện tại Mỹ công tử đang ở trong thành a! Mà cỗ nguy hiểm này tựa hồ mới xuất hiện, không biết về sau có tăng cường hay không.

Chỉ cần liên quan đến Mỹ công tử, trong lòng Đường Tam liền không bình tĩnh được.

Hắn không có hành động thiếu suy nghĩ, mà tiếp tục dùng Linh Tê Thiên Nhãn nhìn chăm chú về phía thành Gia Lý, nhất là hướng có nguy hiểm kia.

...

Quảng trường Gia Lý, tiệm trà sữa Mỹ công tử.

Tô Cầm mỉm cười pha trà sữa, đem từng cốc đưa cho các vị khách.

Khách đến mua trà sữa hôm nay đã nhiều lên, thậm chí Yêu Quái trong quảng trường cũng nhiều hơn không ít.

Trong mơ hồ có thể nghe được tin tức Thiểm Báo Vương bị ám sát bỏ mình, điều này làm trong thành có chút hỗn loạn.

Trong cửa hàng trà sữa, ngoài nàng còn có Tiểu Linh đang phụ giúp pha trà sữa, thu tiền.

Trên mặt Tô Cầm từ đầu tới cuối mang theo vẻ mặt tươi cười không màng danh lợi, dù chỉ là áo vải trâm mận (*), nhưng vẫn không che giấu được bộ dạng thành thục thuỳ mị, tuế nguyệt (**) tựa hồ không lưu lại quá nhiều dấu vết trên người nàng. Cho dù ở cùng với Mỹ công tử, nhìn qua các nàng giống chị em hơn là mẹ con.

(*) Mặc áo vải, lấy cành mận gai làm trâm cài tóc: ý nói ăn mặc giản dị.

(**) Tuế nguyệt: năm và tháng, ý chỉ thời gian.

Khách nhân lần lượt xếp hàng mua trà sữa, từng chén từng chén nóng hổi được đưa đến tay họ.

Tô Cầm khi đưa trà sữa đều mỉm cười, tựa như một ngọn gió xuân ấm áp.

Vị khách tiếp theo bước tới trước, Tô Cầm cúi đầu pha trà sữa vừa nói: "Ngài muốn mấy chén?"

"Ta muốn lấy hết." Một âm thanh ôn nhu nhưng ẩn chứa tình cảm vang lên.

Thân thể Tô Cầm run rẩy rất nhỏ, động tác trên tay dừng lại, ngay cả trà sữa trong chén cũng tràn ra một chút. Nàng không có ngẩng đầu, mà giống như đã cứng ngắc tại chỗ.

"Ta muốn lấy hết. Chỉ cần là nàng làm, ta đều muốn." Thanh âm trầm thấp kia lại vang lên.

Tô Cầm thở sâu, tựa hồ như lấy hết dũng khí chậm rãi ngẩng đầu lên.

Chương 249: Ta vì nàng mà đến

Trước mặt Tô Cầm là một nam tử dáng người thon dài, tướng mạo anh tuấn mà ôn nhu, trên mặt hắn vẫn mang theo nụ cười thản nhiên, ánh mắt cực sâu. Xung quanh cơ thể hắn có một tầng hào quang óng ánh nhu hoà, tràn đầy kỳ dị mà thần thánh.

Hắn mặc một thân trường bào màu trắng bạc, càng lộ ra vẻ cao quý. So với Tô Cầm một thân áo vải trâm mận quả là chênh lệch.

Hô hấp của Tô Cầm có chút gấp rút, mà nam tử kia lại giơ tay ra, cầm ly trà sữa nàng vừa pha, khẽ nhấp một ngụm.

"Thiếu một chút vị ngọt. Ta nhớ trà sữa nàng làm trước kia ngọt hơn một chút. Là bởi vì thiếu ta nên mới bỏ đi phần ngọt này sao?" Âm thanh của hắn vẫn nhu hoà, trầm thấp.

Mà lúc này phía sau hắn không còn một vị khách nào, cũng không biết đã biến mất từ bao giờ.

"Sao ngươi lại tới đây?" thanh âm của Tô Cầm không nghe ra có chút tình cảm nào, chỉ có một mảnh đờ đẫn.

"Ta vì nàng mà đến." Thanh âm vẫn nhu hoà như vậy, ngay cả ánh mắt cũng ôn nhu như muốn hoà tan nàng.

"Vậy ngươi tới chậm rồi." Tô Cầm thản nhiên nói, thanh âm mang theo vài phần lạnh nhạt.

"Mãi mãi sẽ không muộn. Ta sẽ lấy lại những thứ thuộc về mình, bao gồm cả nàng." Nam tử vừa uống trà sữa vừa dùng âm thanh mềm nhẹ mà bá đạo nói.

"Ta là cái gì? Hàng hoá sao?" Tô Cầm lạnh nhạt nói.

"Không, nàng không phải. Nàng là người ta yêu, đời ta chỉ yêu duy nhất một mình nàng." Nam tử ôn nhu nói.

"Không, ta không phải. Đời này ngươi chỉ yêu chính mình thôi." Tô Cầm lộ ra một nụ cười chế nhạo.

Thân thể nam tử hơi cứng lại, trên mặt cũng vậy. Tuy nhiên cũng không kéo dài, rất nhanh hắn đã trở lại bộ dạng thong dong.

"Có lẽ vậy. Làm gì có ai không yêu chính mình nhất chứ? Ta trước hết phải đủ tốt thì mới có thể tốt với nàng, không phải sao? Ta đã tới chậm, nhưng không muộn. Cầm nhi, nàng không hiểu. Trên thế giới này, không đủ lực lượng thì dù đạt được cái gì cũng có thể mất đi, chỉ có lực lượng là vĩnh hằng. Ta phải có lực lượng cường đại mới có thể bảo hộ tốt cho nàng. Nàng chờ ta, ta đã trở về, tất cả cố kỵ năm đó sẽ tan thành mây khói, ta đã đủ mạnh để bảo hộ nàng, sẽ không bao giờ để nàng chịu bất kỳ cực khổ nào. Đã không còn có ai có thể chia cách chúng ta."

Ánh mắt Tô Cầm băng lãnh nói: "Vậy nếu như ta không muốn thì sao?"

Nam tử ngẩn ngơ, "Không, nàng sẽ không thể không đồng ý. Dù sao, lúc trước chúng ta yêu nhau như vậy, nàng sao lại không muốn chứ?"

Tô Cầm thản nhiên nói: "Ta không nguyện ý, chính là không nguyện ý."

"Bởi vì hắn sao?" Trên ly trà sữa trong tay hắn dường như có sương mù bốc hơi.

Tô Cầm hơi nhếch cằm, dù nàng chỉ một thân áo vải nhưng lúc này khí tức cũng không kém nam tử hoa phục kia, "Ngươi cho là ai cũng có thể ảnh hưởng đến suy nghĩ của ta? Ta không nguyện ý, bởi vì ta đã sớm không còn thích ngươi. Thời khắc ngươi quyết định rời khỏi ta, lòng ta đã nguội lạnh rồi, không có chỗ cho ngươi nữa. Hiện tại ngươi đã cường đại, ngươi muốn làm gì thì làm, nhưng dù ngươi có đoạt được thân thể ta thì đó cũng chỉ là một cỗ thể xác, rút cuộc cũng không phải ta."

Vẻ mặt ưu nhã trên người nam tử rút cuộc biến mất, hắn mãnh liệt uống một hơi cạn sạch ly trà sữa. Dù tu vi của hắn cường đại, nhưng lúc này cũng không khỏi run rẩy.

"Không, không phải, không phải ... Nàng vẫn luôn yêu ta, chúng ta đã yêu nhau như vậy. Chúng ta, chúng ta ..."

"Mụ mụ." Đúng lúc này, một thanh âm dễ nghe vang lên.

Tô Cầm toàn thân chấn động, quay đầu nhìn Mỹ công tử đang đi tới chỗ này.

"Con sao lại trở về? Không phải bảo con quay về học viện sao?" Tô Cầm tức giận nói.

Mỹ công tử nói: "Bên kia phong đường nên con trở lại giúp người."

Nam tử kia cũng quay người nhìn Mỹ công tử. Khi hắn nhìn thấy

nàng, lập tức xuất hiện biến hoá vô cùng phức tạp.

Thân ảnh lập loè, Tô Cầm đã không tiếng động xuất hiện trước mặt Mỹ công tử, lấy thân thể mình che lại người con gái.

Thanh âm của hoa phục nam tử đã run rẩy vài phần: "Đây là ... đây là con gái của ngươi? Là ngươi cùng hắn ..."

Mỹ công tử cũng đã nhận thấy mụ mụ không đúng lắm. Trong trí nhớ của nàng, cho tới bây giờ mụ mụ đều không thi triển năng lực trước mặt người khác, mà lúc này ...

Hơn nữa nàng còn phát hiện, xung quanh đều không có người. Quảng trường Gia Lý vốn rất náo nhiệt nhưng lúc này không còn một ai đến đây, khách nhân cũng chỉ có vị kia.

"Đúng vậy." Tô Cầm vừa nói vừa ôm Mỹ công tử vào lòng.

Đôi mắt của hoa phục nam tử có chút hồng lên, hắn thì thào tự nhủ: "Nếu như lúc đó ta không rời đi, con của chúng ta, có phải cũng có thể lớn như vậy không?"

"Ngươi cút cho ta!" Tô Cầm đột nhiên quát lên, "Ngươi không có tư cách nói hài tử trước mặt ta. Ngươi cút ngay, cút xa một chút. Ta vĩnh viễn không muốn nhìn thấy mặt ngươi nữa."

Mỹ công tử ở trong lòng mụ mụ đã bị doạ sợ, nàng chưa bao giờ thấy mụ mụ nổi giận như vậy. Cho dù đối với người kia nàng cũng chỉ lạnh lùng, mà đối với người này, mụ mụ lại phẫn nộ như thế.

Hắn là ai?

Hoa phục nam tử lảo đảo lùi về phía sau hai bước, hai tay hắn che

lại mặt mình, thật lâu cũng không lên tiếng.

Ngực Tô Cầm phập phồng kịch liệt, có thể thấy lúc này nàng rất không bình tĩnh.

Mỹ công tử không dám hỏi, nàng chỉ cảm thấy thân thể mụ mụ đang run rẩy, tâm tình cực kỳ kích động.

Một hồi lâu sau, hoa phục nam tử mới để tay xuống, có chút đờ đẫn nói: "Ta hối hận, Cầm nhi. Thắng toàn bộ thế giới thì như thế nào? Đã mất đi nàng, thế giới này đã không còn ánh sáng. Nhưng ta sẽ không từ bỏ, ta sẽ chứng minh với nàng tình yêu của ta, ta sẽ dùng từng giờ từng khắc trong tương lai để sám hối với nàng."

Nói xong, hắn lùi lại hai bước rồi quay đầu đi. Trong chớp mắt khi hắn xoay người, cả người hắn lại thẳng tắp, tựa hồ người khốn khổ vì tình lúc nãy không phải là hắn. Hắn rời bước đi, một hào quang màu tím từ từ bay ra, rơi xuống bàn trong trà sữa điếm.

"Đây là tiền trà sữa, ảnh hưởng đến việc buôn bán của ngươi, coi như là tiền bồi thường đi."

Mọi thứ trước mắt trở nên hư ảo một chút, trong nháy mắt người kia đã biến mất. Nếu không phải hô hấp của mụ mụ càng thêm dồn dập, nàng thậm chí sẽ cảm thấy người kia tựa hồ chưa từng xuất hiện.

"Mụ mụ, hắn là ai?" Mỹ công tử nhẹ giọng hỏi.

Tô Cầm lẩm bẩm: "Hỗn đản, một tên hỗn đản."

"A?" Mỹ công tử ngẩn ngơ, kiểu từ ngữ này, nàng lần đầu tiên thấy mụ mụ nói ra.

"Mụ mụ, người không sao chứ?" Mỹ công tử cố gắng ôm lấy nàng.

"Không có việc gì, ta không sao." Tô Cầm dần bình tĩnh lại, nhưng rất nhanh nàng đồng tử của nàng lại co lại. Hắn tới, hắn thật sự tới rồi ...

"Tiểu Mỹ, con không thể ở trong thành chờ đợi, lập tức quay lại học viện Gia Lý đi. Đi đường vòng, nếu không được thì đi từ ngoài thành đi. Trong thành rất loạn, không có ta thông tri, con đừng vào thành."

"A?" Mỹ công tử nói: "Sao vậy mụ mụ? Người hôm nay sao lại ..."

"Đừng hỏi nữa, làm theo lời ta nói." Tô Cầm có chút tức giận nói.

"Được, người đừng có gấp. Con đi ngay đây."

Chờ khi con gái đã rời đi, Tô Cầm mới trở lại trà sữa điếm, ngồi xuống, cả người dường như đã chìm vào hồi ức. Cho dù đã qua rất nhiều năm, nhưng chúng vẫn quanh quẩn trong đầu nàng như cũ."

Hắn tới, hắn vậy mà đã tới.

Chương 250: Đại Yêu Hoàng đã đến

Giờ phút này, Tô Cầm rất hỗn loạn. Nàng vốn luôn tỉnh táo, nhưng lúc này lại có chút hít thở không thông, lòng nàng rất rối bời.

Mỹ công tử vô cùng quen thuộc với thành Gia Lý, nàng vượt qua mấy con đường bị phong toả, đi vòng qua ngoại thành rồi chạy theo hướng học viện Gia Lý.

Khi nàng đến gần học viện thì phát hiện cách cửa học viện không xa có một bóng người, đang nhìn về phía mình.

Nhìn thấy hắn Mỹ công tử hơi ngẩn người, không hiểu vì sao đột nhiên lại đặc biệt an tâm.

Nhìn thấy nàng, hắn cùng nhẹ nhàng thở ra. Người đang chờ bên ngoài học viện Gia Lý không ai khác chính là Đường Tam.

Sau khi cảm nhận được nguy hiểm kia, hắn vẫn luôn chú ý thành Gia Lý, sau đó đi tới học viện Gia Lý tìm Mỹ công tử, nhưng lại không phát hiện khí tức của nàng. Khi hắn đang chuẩn bị quay lại nội thành tìm nàng thì nàng đã trở về.

Thiên Hồ Chi Nhãn mang lại vận khí đúng là không tệ, tâm tưởng sự thành a (*)!

(*) Theo mình hiểu là sự việc xảy ra như mong muốn.

"Mỹ tỷ." Đường Tam chủ động chào hỏi, hiện tại hắn là quét dọn Tiểu Đường, sẽ không có thái độ như Tu La.

Mỹ công tử hỏi: "Sao ngươi lại ở chỗ này?"

Đường Tam nói: "Hôm nay ta thấy ngươi ra ngoài từ sớm, lúc sau ta nghe nói trong thành có chuyện, ta sợ ngươi có chuyện nên ở chỗ này chờ ngươi."

Mỹ công tử trong lòng ấm áp, nói: "Ta không sao. Nhưng đúng là trong thành có chuyện, gần đây ngươi không cần vào thành, biết chưa?"

"Ừm ân, được." Đường Tam vội vàng gật đầu đáp ứng.

Mỹ công tử nói: "Ngươi gần đây tu luyện như thế nào? Có tiến bộ hay không?"

"Ừm, tạm được. Chênh lệch không nhiều lắm là đột phá Thất giai rồi." Đường Tam hạ giọng nói.

Mỹ công tử trong lòng khẽ động, "Thất giai là mấu chốt nên không cần vội vàng, góp ít thành nhiều, tích luỹ càng nhiều thì tương lai đột phá càng trôi chảy."

"Ừm." Đường Tam liên tục gật đầu.

Hai người vừa nói vừa đi về học viện. Mỹ công tử quay đầu, nhìn thoáng qua thành Gia Lý, có chút không yên lòng về mụ mụ. Nam tử đột nhiên xuất hiện ngày hôm nay làm nàng có cảm giác hết sức kỳ quái, với tu vi hiện tại, nàng hoàn toàn không nhìn thấu hắn. Mà người kia cùng mụ mụ hẳn là quen biết từ lâu, nếu không, mụ mụ cũng không thất thố như vậy.

Hai người cùng đi về học viện Gia Lý, Mỹ công tử nói: "Ngươi đi về đi. Đúng rồi, gần đây học viện đang chiêu mộ phụ thuộc để tiến hành thực chiến. Cùng học viên trong học viện tiến hành đối chiến, để tăng lên kinh nghiệm thực chiến. Ngươi có thể suy nghĩ một chút về công việc này, nếu làm tốt có thể có cơ hội thoát khỏi thân phận phụ thuộc. Mặc dù không phải là quý tộc, nhưng cũng có thân phận giống như Yêu Quái bình thường, triệt để thoát khỏi nô dịch."

Đường Tam nói: "Vậy ta cần phải làm như thế nào mới có thể ..."

Mỹ công tử nói: "Ngươi cần tham gia khảo hạch, sau đó sẽ đối chiến với học viên của học viện. Nếu như ngươi thắng liên tiếp mười trận và dưới hai mươi tuổi, ngươi được cho là có tài, có thể bồi dưỡng thêm, sẽ có chủng tộc muốn thu nhận ngươi thì ngươi có thể lên cấp, thoát khỏi nô tịch, đây là đặc quyền của học viện. Ngươi cũng đã sắp Thất giai rồi, kinh nghiệm thực chiến cũng không tệ, hẳn là có cơ hội. Nhưng trước đó hãy nhờ trấn trưởng hoàn thiện tư liệu giúp ngươi, đừng có sai sót gì vì phải qua vòng thẩm tra."

"Ta hiểu rồi." Đường Tam gật gật đầu.

"Vậy ta đi nghỉ trước, ngươi mau về đi." Mỹ công tử cũng gật đầu với hắn rồi nhanh rời đi. Đi ám sát và có những sự việc lúc sau, nàng đã có chút mệt mỏi.

Đưa mắt nhìn theo nàng đi về ký túc xá, Đường Tam lúc này mới thở phào. Nàng không có việc gì, thật tốt!

Về phần thoát khỏi nô tịch, Đường Tam cũng không coi trọng, đây không phải là việc mà hắn quan tâm, nhưng nếu Mỹ công tử đã mở lời, hắn cứ theo lời nàng nói là được.

Phòng tầm mắt ra xa, lần nữa nhìn lại thành Gia Lý, khói mùi bên kia dường như đã nồng đậm theo vài phần.

Thành Gia Lý, phủ Thành chủ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngồi yên lặng trên ghế chủ vị phòng nghị sự, lúc này trong phòng cũng chỉ có hắn, ngay cả người hầu cũng bị đuổi đi.

Hắn đang suy ngẫm về những gì mình cảm nhận được. Hắn thành công đưa tất cả mâu thuẫn ném lên đầu Tổ đình, nhưng nó quả thật cảm nhận được ở chỗ đó đúng là có khí tức Khổng Tước huyết mạch. Đồng dạng là không gian ba động, nhưng không gian ba động của Khổng Tước Yêu tộc, thân là Khổng Tước Đại Yêu Vương, làm sao hắn có thể nhận nhầm?

Là ai? Là ai ngay lúc này muốn tạo phiền phức cho mình? Còn muốn mình phân tâm?

"Báo ---" đúng lúc này, bên ngoài truyền đến một thanh âm dồn dập.

Một tên thị vệ cấp tốc phi vào đại sảnh, quỳ một gối trên mặt đất.

"Bẩm Thành chủ đại nhân, đội xe Thiên Mã của Tổ đình sắp đến, đã có Phi Mã kỵ sĩ đến thông tri, xin ngài nghênh đón."

Đội xe Thiên Mã, Yêu Hoàng xuất hành, đây là quy cách ở Tổ đình. Dù là Thành chủ nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn thấp hơn đối phương một bậc.

Nên tới cũng đã tới, hơn nữa còn nhanh như vậy. Hắn thật sự không chờ được a!

Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng người lên, trên mặt đã khôi phục lạnh nhạt, "Truyền mệnh lệnh của ta, phủ Thành chủ mở rộng cửa, trên dưới trong phủ theo ta nghênh đón đội xe Thiên Mã."

Vừa nói hắn vừa sải bước đi ra ngoài.

Toàn bộ phủ Thành chủ trong nháy mắt trở nên ồn ào, các vị cao tầng trong phủ cũng nhanh chóng tập hợp lại.

Cửa phủ mở rộng, trải thảm đỏ trên đất, Khổng Tước Đại Yêu Vương đổi một thân hoa phục màu lam, đi cùng một đám tộc nhân tới trước phủ Thành chủ.

Cũng không chờ lâu, ánh mắt hắn hướng về một phương, ngay sau đó, từng chiếc phi xa đã xuất hiện trong tầm mắt.

Trong năm chiếc phi xa, chiếc ở giữa do Thiên Mã kéo là dễ thấy nhất, tản ra khí tức cường đại, bốn chiếc còn lại do Phi Mã kéo. Bọn chúng đang đập cánh, lăng không mà đi, mang theo năm chiếc phi xa từ trên trời giáng xuống, thẳng đến phủ Thành chủ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương tỏ vẻ bình tĩnh, ánh mắt chăm chú nhìn phi xa rơi xuống đất, lại đi thêm một khoảng, vừa vặn dừng lại trước phủ Thành chủ.

Hai phi xa phía trước và phía sau mở cửa ra, bước xuống là hơn mười người có khí tức cường đại. Bọn họ đều có hình người, nhưng từ những điểm đặc thù nhỏ xíu có thể thấy bọn họ thuộc các chủng tộc khác nhau.

Trong đó gây chú ý nhất là nam tử bước xuống cuối cùng. Hắn có dáng vẻ hơn hai mươi tuổi, trong các Yêu Quái từ phi xa, hắn là người có khí tức yếu nhất. Nhưng những cường giả bước xuống

trước đều nhường đường cho hắn, để hắn đi trước nhất, bước tới bên cạnh phi xa do Thiên Mã kéo đang đứng ở trung tâm.

Nhìn nam tử trẻ tuổi này, đồng tử Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng co rút lại một chút. Nam tử này có bộ dạng giống nhân loại, nhưng khác biệt là tóc hắn có màu trắng, trên thân tản ra một khí chất kỳ dị, trong đôi mắt mơ hồ có hào quang màu trắng ẩn hiện.

Nam tử này đại biểu cho điều gì, Khổng Tước Đại Yêu Vương không thể không hiểu.

Thiên Mã phi xa chậm rãi mở ra, các cường giả xuống xe trước đó nhao nhao khom người nghênh đón.

Một hoa phục nam tử âm nhu chậm rãi bước xuống, nếu như Mỹ công tử ở đây, nàng nhất định sẽ biết vị trước mắt này chính là người làm mụ mụ kích động trước trà sữa điếm.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng tại chỗ không động, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng từ trên xe ngựa đi xuống ánh mắt nhu hoà, nụ cười nhàn nhạt nhìn về phía hắn.

Bốn mắt đụng nhau, song phương đều cười tươi.

"Uông huynh, thật sự đã lâu không gặp!" Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng khẽ nói.

Chương 251: Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng Lâm Hề Mặc

Khổng Tước Đại Yêu Vương lúc này mới cất bước, đi lên nghênh đón Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

"Mặc huynh phong thái vẫn như xưa, nhưng ta đã già rồi." Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt cười nói.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mỉm cười nói: "Không có biện pháp, sau khi trở thành Đại Yêu Hoàng thì có một lần lột xác, Yêu thai nguyên bản đã triệt để mất đi, ngược lại có chút giống nhân loại rồi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương tựa hồ cũng không để ý đối phương đang khoe khoang, làm một cái thủ thế, "Mời".

"Ừm." Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng không hoàn lễ, mà nhanh chóng đi vào phủ Thành chủ.

Các tộc nhân sau lưng Khổng Tước Đại Yêu Vương đều tỏ vẻ giận dữ.

Xét về địa vị, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mặc dù là Đại Yêu Hoàng, nhưng hắn chỉ là trưởng lão trong Tổ đình, mà mỗi vị thành chủ ở Thiên Vũ Đế Quốc đều có địa vị rất cao, ngang hàng với các trưởng lão. Từ dáng vẻ của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng có thể thấy hắn xem Khổng Tước Đại Yêu Vương như thuộc hạ.

Song phương tiến vào phủ, lúc này, các đại thủ lĩnh trong thành Gia Lý đã nhận được tin tức. Bọn họ cũng chấn kinh, cái vị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng này tới cũng quá nhanh. Buổi sáng vừa mới thông báo, buổi tối vậy mà đã đến.

Đại sảnh trong phủ Thành chủ. Bên trong đã chuẩn bị xong hai ghế chủ vị. Khổng Tước Đại Yêu Vương mời Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng nhau an toạ.

Bên Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng này, người thân cận nhất với hắn là thanh niên tóc trắng kia, sau đó mới là những cường giả khác.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn thanh niên kia, lạnh nhạt nói: "Nếu ta nhìn không lầm, vị này đến từ Thiên Hồ tộc?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng quay đầu nhìn qua thanh niên kia, mỉm cười nói: "Không sai, Dụ Y Nhiên, còn không mau bái kiến Khổng Tước Đại Yêu Vương." Hắn tựa hồ cố ý nói lớn.

Thanh niên tóc trắng đứng người lên, hơi khom người trước Khổng Tước Đại Yêu Vương, nói: "Dụ Y Nhiên xin bái kiến Khổng Tước Đại Yêu Vương. Ta đến từ Thiên Hồ tộc."

Lời vừa nói ra, các quý tộc bên thành Gia Lý lập tức hơi rối loạn. Nhất là mấy vị tộc trưởng nhìn thấy Khổng Tước Đại Yêu Vương huyết thệ, sắc mặt đều đã trầm xuống.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cảm nhận được biến hoá của bọn họ, "Ồ! Có gì không ổn sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương đầu tiên là gật đầu thăm hỏi Dụ Y Nhiên, sau đó mới nói: "Gần đây trong thành Gia Lý liên tiếp phát

sinh hung sát. Ngay hôm nay, Thiểm Báo Vương đã bỏ mình, dẫn đến trong thành có chút hỗn loạn. Bản vương đã tự mình xem xét, ở hiện trường phát hiện ba loại khí tức không gian, thời gian cùng số mệnh tồn tại."

"Điều đó không có khả năng." Dụ Y Nhiên cơ hồ là thốt lên, "Trong thành Gia Lý cũng không có tộc ta ..." Hắn mới nói tới đây, đột nhiên ý thức được điều gì đó liền lập tức dừng lại.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lườm nó một chút mới chuyển sang Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Chuyện này phải điều tra thật cẩn thận mới được."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói: "Tộc ta am hiểu lực lượng không gian. Sát thủ hại chết Thiểm Báo Vương là liên thủ giữa người có năng lực giống tộc ta cùng Thì Quang Ngạc và Thiên Hồ, rất kỳ lạ. Chuyện vừa mới phát sinh, hiện tại còn đang điều tra."

Các tộc không đứng về phía Khổng Tước Yêu tộc có Kim Cương Hùng tộc, Thiểm Báo tộc, Phong Lang tộc, Hồng Hồ tộc và Liệt Diễm Ma Sư tộc. Lúc này, mấy vị tộc trưởng đều có chút âm trầm.

Bọn họ cũng không giống Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, ai cũng không muốn chuốc hoạ vào thân.

Ở Thiên Vũ Đế Quốc, huyết mạch cường đại nhất chính là hai tộc Long Phượng. Nhưng hai tộc này có số lượng thưa thớt, và đều tồn tại Đại Yêu Hoàng. Chỉ là chi nhánh phức tạp, nhất mạch nào cũng có thể xuất hiện Đại Yêu Hoàng. Rất nhiều Long tộc cùng Phượng tộc chỉ có mấy người. Cho nên khi thành tựu Đại Yêu Hoàng kỳ thật cũng không có quá nhiều phụ thuộc đi theo. Long tộc cùng Phượng tộc rất cao ngạo, chủng tộc được bọn họ coi trọng ít càng thêm ít.

Vị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng này mười năm gần đây quật khởi, hơn nữa mới thành tựu Đại Yêu Hoàng không lâu, đối với tình huống của hắn, các quý tộc trong thành Gia Lý cũng chỉ mơ hồ biết một chút thông qua mâu thuẫn giữa Khổng Tước Đại Yêu Vương và Tinh Phượng Đại Yêu Vương đời trước. Đối với vị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng này cũng không hiểu rõ.

Thiên Hồ tộc số lượng lại càng thưa thớt, bởi vì khống chế số mệnh nên có địa vị siêu phàm, gần với hai tộc Long Phượng. Ở trong thành Gia Lý chưa từng có tộc nhân Thiên Hồ tộc xuất hiện.

Đây là quá trùng hợp, Thiểm Báo Vương vừa chết, trong nhóm hung thủ có khả năng xuất hiện Thiên Hồ tộc, vậy mà liền có một tộc nhân Thiên Hồ tộc đi theo đoàn sứ giả từ Tổ đình tới, điều này có ý là gì?

Với tính cách cao ngạo của Thiên Hồ tộc, bọn chúng sẽ trở thành sát thủ bình thường sao? Trừ phi có tồn tại cao quý hơn bọn chúng ra lệnh thì mới có khả năng này.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng nói: "Lần này ta phụng theo lệnh Tổ đình đến đây chủ yếu là vì tra rõ tinh huyết của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng biến mất cùng sự mất tích của Băng Long Đại Yêu Vương. Tổ đình cho kỳ hạn rất ngắn, mong rằng Uông huynh sẽ phối hợp nhiều hơn, tranh thủ sớm ngày phá án."

Khổng Tước Đại Yêu Vương thở dài một tiếng, nói: "Hề Mặc huynh, chuyện này làm ra rất phiền muộn. Băng Long Đại Yêu Vương đến đây ta cũng không quá rõ ràng, ta chỉ biết tinh huyết của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng tới đây. Sau khi hội đấu giá kết thúc, người đấu giá thậm chí còn không giao nộp phí thủ tục đã cưỡng ép lấy đi tinh huyết của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng, rồi cứ thế biến mất. Chúng

ta cũng đang điều tra, dù sao, phí thủ tục kia cũng không nhỏ. Sau đó chúng ta mới nghe Tổ đình thông báo, tinh huyết của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng do đích thân Băng Long Đại Yêu Vương mang đến, cuối cùng lại do chính hắn đấu giá thành công. Điều này làm bản vương có chút kỳ quái. Thật sự không rõ hắn làm như vậy là vì nguyên nhân gì? Chúng ta cũng cố gắng tìm kiếm hắn, cũng phải để hắn trả lại chúng ta một cái công đạo. Nhưng mà vẫn chưa tìm được hắn."

Vẻ mặt tươi cười trên mặt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng càng thêm nồng đậm, "Không sao. Lần này là đã mang theo một giọt tinh huyết của Long Hoàng đại nhân, có Thần Thức của ta hỗ trợ, hắn là sẽ không khó khăn để tìm được Băng Long Đại Yêu Vương. Đến lúc đó sẽ tra ra manh mối rồi."

Lời vừa nói xong, đồng tử Khổng Tước Đại Yêu Vương thoáng ro rút lại.

Long Hoàng trong miệng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chính là đương kim chấp chưởng giả của Tổ đình, Đại trưởng lão. Hắn là đệ nhất cường giả, là tồn tại đỉnh phong ở thế giới này, sức chiến đấu vô cùng xuất chúng.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đứng dậy, một cỗ uy áp bắn ra từ trên người hắn.

"Khoan đã." Đúng lúc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương đột nhiên trầm giọng quát.

"A? Uông huynh có ý kiến gì sao?" Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng biết rõ còn cố ý hỏi.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Nơi này là phủ Thành chủ thành

Gia Lý, là nơi sinh hoạt của tộc ta. Tinh huyết của Long Hoàng bệ hạ có khí tức vô cùng cường đại, dễ ảnh hưởng đến các chư vị ở đây. Không bằng ta cùng Mặc huynh lên trên không tìm kiếm, ngươi thấy thế nào?"

Vầng sáng trong mắt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lưu chuyển, cười tủm tỉm nói: "Đó là tất nhiên. Như vậy phạm vi tìm kiếm sẽ rộng thêm một chút."

Khổng Tước Đại Yêu Vương vươn tay nói: "Mời!"

Hai đạo quang mang cơ hồ đồng thời lấp loé, trong chớp mắt đã biến mất trong đại sảnh.

Lúc này, các vị cao tầng thành Gia Lý hai mặt nhìn nhau, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Trong các đại chủ thành, chỉnh thể thực lực của thành Gia Lý là yếu nhất. Nguyên nhân chủ yếu nhất là do Khổng Tước Đại Yêu Vương không thể thành tựu Yêu Hoàng, không có cường tộc tới nương nhờ.

Trừ Khổng Tước Đại Yêu Vương, các thủ lĩnh mạnh nhất cũng chỉ có tu vi Yêu Vương mà thôi, chỉ có Khổng Tước Yêu tộc mới có hai vị Đại Yêu Vương, đây đã là nội tình nhiều năm.

Mà chủ thành cường đại hơn có được Đại Yêu Hoàng toạ trấn, số lượng Đại Yêu Vương dưới trướng thậm chí có thể vượt qua mười vị, cường giả như rừng. Yêu Quái cùng cấp độ, khác biệt chủng tộc, thực lực cũng khác nhau một trời một vực.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đột nhiên đến, cộng thêm Thiểm Báo Vương bị ám sát khiến cho các cao tầng thành Gia Lý đều có cảm giác bất an.

Chương 252: Chân Phượng Đại Yêu Vương

Đối mặt với một vị Đại Yêu Hoàng bọn họ đều cảm nhận được áp bách từ linh hồn, huyết mạch chi lực của bọn họ không dễ gì dẫn động trước mặt Đại Yêu Hoàng. Đây chính là thực lực tuyệt đối. Trước áp chế tuyệt đối, có bao nhiêu ý chí tựa hồ cũng vô dụng.

Thanh niên Thiên Hồ tộc ngồi ngay dưới Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chậm rãi đứng người lên, ánh mắt nhìn qua các vị cao tầng thành Gia Lý, lạnh nhạt nói: "Từ giờ trở đi, Đại Yêu Hoàng miện hạ bắt đầu điều tra việc lần này, trước khi có kết quả điều tra các vị đều không được rời khỏi đây, cho đến khi điều tra kết thúc mới thôi."

Hoàng Kim Lộc Yêu Vương lạnh lùng nói: "Chúng ta là tộc trưởng, Đại Yêu Hoàng muốn điều tra không có quan hệ với chúng ta, ngươi là ai, có tư cách gì giam cầm chúng ta?"

Thanh nhiên Thiên Hồ mỉm cười, nói: "Ta là ai không quan trọng, quan trọng là ta có mệnh lệnh của Đại Yêu Hoàng. Các ngươi không phục, có thể thử rời đi. Nếu có chuyện gì xảy ra thì đừng trách ta không nói trước."

Hoàng Kim Lộc Yêu Vương lấp loé hàn quang trong mắt, nhưng đúng là không dám động. Uy áp của Đại Yêu Hoàng thật sự là quá mạnh, đây mới thực sự là tồn tại đỉnh phong, bọn họ căn bản không có khả năng chống lại.

Hậu quả là gì đã rất rõ ràng.

Thành Gia Lý không có Hoàng, mà Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lại không có thành. Quan trọng hơn là, vị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng này có huyết mạch biến dị, cũng không phải dòng chính cho nên sau khi thành tựu Đại Yêu Hoàng đã có nhiều cường giả đến nương tựa. Một vị Đại Yêu Hoàng mới, không hề nghi ngờ rất đáng giá để lựa chọn nương tựa. Đồng thời vì hắn không có quá nhiều tộc nhân nên có thể sẽ được trọng dụng.

Các thủ lĩnh ở đây đều không phải người ngu, bọn họ hiểu mục đích thực sự khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến thành Gia Lý, điều tra chuyện của Băng Long Đại Yêu Vương chỉ là cái cớ, quan trọng hơn là tạo áp lực, muốn cướp lấy toà thành này.

Hồng Hồ Yêu Vương giống như không có chuyện gì xảy ra, rất vâng lời ngồi đó không lên tiếng. Ngay cả các thủ lĩnh đứng về phía Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không biết làm gì mới tốt, chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

Thanh niên trước mặt này không phải Thần cấp, nhưng có thể xem nó đứng thứ hai trong đoàn đội, chỉ sau Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng. Bởi vì hắn là hậu duệ Thiên Hồ tộc. Thiên Hồ tộc được xưng là Tiên Tri ở Yêu Tinh Đại Lục, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng có hiền giả, danh xưng Đại Tiên Tri, nắm trong tay toàn bộ vận khí của thế giới này. Bất kỳ một vị tộc nhân Thiên Hồ tộc nào cũng được coi trọng.

Thiên Hồ tộc có số lượng thưa thớt, mỗi một vị đến chủng tộc nào cũng tuyệt đối là khách quý. Nhưng bản tính Thiên Hồ tộc cao ngạo, bọn chúng sẽ chỉ đi theo nhưng tồn tại có vận khí cực kỳ cường đại. Cho nên, nơi duy nhất mà Thiên Hồ tộc tìm đến phụ thuộc chính là các Đại Yêu Hoàng. Mỗi một vị Đại Yêu Hoàng sẽ được Thiên Hồ

tộc điều động một vị tộc nhân đi theo phụ trợ.

Thanh niên Thiên Hồ tộc này chưa đạt đến Thần cấp, nhưng dù vậy cũng không có ai dám xem thường hắn.

Dụ Y Nhiên chuyển hướng sang các vị cường giả đi cùng mình, lạnh nhạt nói: "Xin mời Tề Vũ, Đinh Hạo hai vị khách khanh mang tất cả huyết mạch trực hệ Khổng Tước Yêu tộc mời tới đây."

Hai tên trung niên đứng người lên, bọn chúng đều có hình người, chỉ khác màu tóc. Tề Vũ có màu đỏ hồng, Đinh Hạo có màu xanh lam, vô cùng bắt mắt.

Từ lúc Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến đây, tự thân bọn chúng không tản ra huyết mạch ba động gì. Nhưng khi bọn họ đứng lên, đám cao tầng thành Gia Lý không khỏi biến sắc. Uy áp kinh khủng từ trên thân bọn họ bắn ra.

"Chân Phượng huyết mạch!" Hoàng Kim Ma Yết Vương hít sâu một hơi, sắc mặt cũng trở nên khó coi.

Đúng vậy, huyết mạch ba động trên người hai vị khách khanh này là Phượng Hoàng. Uy áp mạnh mẽ kia khiến cho các thủ lĩnh cũng không dám động đậy.

Đại Yêu Vương, hai vị này là Đại Yêu Vương. Luận thực lực cá nhân, luận huyết mạch, bọn họ đều có thể so sánh với Khổng Tước Đại Yêu Vương. Đây chính là Chân Phượng Đại Yêu Vương. Ở trong các Đại Yêu Hoàng là tồn tại cực hạn.

Lần này Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến quả là chuẩn bị kỹ càng, Đại Yêu Vương cũng đi theo hai vị, hẳn là muốn mục đích nhất định phải đạt được.

Các vị cao tầng thành Gia Lý vốn muốn nổi giận bây giờ lại có chút tái nhợt, trước mặt hai vị Chân Phượng Đại Yêu Vương, bọn họ có thể nói được gì?

Huống chi, theo sau Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến đây không chỉ có hai vị này, trong hơn mười cường giả kia, ngoài hai vị Đại Yêu Vương thì ít nhất đều là cấp độ Yêu Vương. Tất cả đều là cường giả Thần cấp.

Khí tức huyết mạch của hai vị Chân Phượng Đại Yêu Vương tăng vọt, nhanh chóng lan ra. Trong nháy mắt tiếp theo, phía sau phủ Thành chủ có hai cỗ khí tức cường hãn bắn ra, đối chọi với khí tức của hai vị Chân Phượng Đại Yêu Vương này.

Hai đạo ngân quang cơ hồ lập tức xuất hiện, hai vị lão nhân cũng hiện ra rõ ràng. Một nam một nữ, khuôn mặt còn trẻ, nhưng một đầu tóc bạc cùng ánh mắt tang thương đã để lộ tuổi thật của bọn họ.

"Đã lâu không gặp! Uông gia huynh muội." Đại Yêu Vương Đinh Hạo mỉm cười nói.

Nam tử Khổng Tước Yêu tộc thản nhiên nói: "Các ngươi vậy mà quy phục Lâm Hề Mặc."

Tề Vũ nói: "Chim khôn biết chọn cây mà đậu, miện hạ thành tựu Đại Yêu Hoàng, chúng ta lại là đồng tộc, hiển nhiên là nên gia nhập. Nếu các ngươi nguyện ý, ta cũng có thể dẫn đạo các ngươi gia nhập. Uông Hàm, Uông Vũ, chẳng lẽ các ngươi còn muốn cứng đầu sao?"

Uông Vũ cũng tản ra khí tức Đại Yêu Vương lạnh lùng nói: "Thù hận

giữa tộc ta và Tinh Phượng nhất mạch chẳng lẽ ngươi không biết? Nói những lời châm chọc này thì có nghĩa gì. Nơi này chính là địa bàn của Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, không cho phép các ngươi giương oai, muốn như thế nào thì nói thẳng ra."

Đinh Hạo Đại Yêu Vương thản nhiên nói: "Chúng ta tuân mệnh Tổ đình, cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng miện hạ đến đây tra rõ việc tinh huyết của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng và Băng Long Đại Yêu Vương mất tích. Đối với việc của Băng Long Đại Yêu Vương, Long Hoàng miện hạ rất tức giận, chuyện này nhất định phải điều tra rõ ràng, bất kỳ ai dám ngăn cản giết không tha. Chúng ta hoài nghi, chuyện lần này có quan hệ đến Khổng Tước Yêu tộc, hiện tại yêu cầu tất cả các tộc nhân tới đây, chờ tra hỏi. Người nào không theo chính là vi phạm lệnh của Tổ đình."

"Nói bậy! Tinh huyết của Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng cùng tộc ta có quan hệ gì? Băng Long Đại Yêu Vương ở đâu chúng ta cũng không biết. Các ngươi đây là muốn gán tội cho chúng ta?" Đại Yêu Vương Uông Vũ khí tức tăng vọt, không gian xung quanh bắt đầu vặn vẹo kịch liệt.

Hai vị Đại Yêu Vương Đinh Hạo, Tề Vũ không sợ chút nào. Đúng lúc này, một tầng hơi nước mờ mịt khuếch tán đến, dưới sự bao phủ của nó, lực lượng không gian mà Uông Vũ phóng thích cũng trở nên hỗn loạn.

"Thiên Hồ Biến?" Uông Hàm, Uông Vũ sắc mặt đồng thời biến đổi.

Luận tu vi, thân là Đại Yêu Vương đã lâu, bọn chúng không sợ Đinh Hạo cùng Tề Vũ. Dù đối phương có Chân Phượng huyết mạch, nếu thật sự đánh cũng khó nói ai thắng ai thua. Nhưng khi Thiên Hồ Biến xuất hiện, lòng bọn họ đều trùng xuống.

Chương 253: Còn thiếu một người

Thiên Hồ Biến có năng lực tiên tri, khống chế vận khí, cũng có năng lực phụ trợ cường đại nhất. Có được một vị cường giả Thiên Hồ tộc bên cạnh phụ trợ thì bọn họ không có nửa phần thắng. Dù vị Thiên Hồ tộc này không phải Thần cấp thì kết quả cũng là như vậy.

Bọn họ càng không thể xuất thủ với thanh niên này, ở Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, ít nhất ngoài sáng không có bất cứ thế lực nào can đảm xuất thủ với Thiên Hồ tộc. Một khi bị phát hiện, đó chính là đại địch của Thiên Hồ tộc, chắc chắn sẽ bị diệt tộc.

Cho nên khi vận khí chi lực kia xuất hiện, khí tức của hai vị Khổng Tước Đại Yêu Vương lập tức bị ép xuống, không còn động thủ nữa.

Thanh niên Thiên Hồ tộc mỉm cười nói: "Văn bối Thiên Hồ tộc Dụ Y Nhiên xin bái kiến hai vị tiền bối. Lần này điều tra là từ mệnh lệnh của Tổ đình, dù chúng ta hay các ngài đều phải tuân theo. Hiện tại Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương đã đi điều tra, trước khi có kết quả, phiền hai vị phối hợp, nếu không, chúng ta không biết ăn nói thế náo với Tổ đình."

Uông Vũ định nói điều gì đó, nhưng bị Uông Hàm bắt được. Uông Hàm thản nhiên nói: "Tốt, vậy theo lời ngươi nói."

Ngân quang nhàn nhạt trên người hắn lập loè, số mệnh chi lực xung quanh cơ hồ lập tức tiêu tán, ngay sau đó, âm thanh của hắn nhanh chóng lan truyền khắp phủ đệ: "Khổng Tước tộc nhân chú ý, tất cả

đi đến đại sảnh nghị sự."

Sắc mặt Dụ Y Nhiên hơi biến đổi, khống chế của nó rõ ràng là bị đối phương dùng Thần Thức cưỡng ép phá giải. Khống chế vận khí không phải là tuyệt đối, đối mặt với cường giả Thần cấp tác dụng cũng có hạn. Cho nên, hắn muốn dùng vận khí áp chế hai vị Khổng Tước Đại Yêu Vương là không thể. Hai vị Khổng Tước Đại Yêu Vương lo lắng là hai vị Chân Phượng Đại Yêu Vương tăng thêm vận khí, lúc đó bọn họ sẽ không ngăn cản được.

Bất quá Khổng Tước Yêu tộc không dám ở ngoài sáng vi phạm mệnh lệnh của Tổ đình, chỉ có thể phối hợp, điều này làm Dụ Y Nhiên nhẹ nhàng thở ra. Hôm nay bọn họ tới đây không có khả năng đoạt ngay được quyền chưởng khống thành Gia Lý, mà là muốn gán tội cho Khổng Tước Đại Yêu Vương, sau đó tiếp tục hành động ở Tổ đình, vì Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng tạo cơ hội. Thực lực giữa Đại Yêu Vương và Đại Yêu Hoàng là chênh lệch, sớm muộn gì người chiến thắng cũng là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng Lâm Hề Mặc.

Không cần chờ lâu, từng tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc đều tụ tập ở trong đại sảnh. Khổng Tước Yêu tộc truyền thừa nhiều năm, nhưng bởi vì sinh ra hậu đại khó khăn, cho nên số lượng cũng không nhiều.

Đi vào trong đại sảnh đều là cường giả Thất giai, dưới Thất giai không ở trong đó.

Tổng cộng hơn hai trăm tộc nhân đứng đầy trong đại sảnh, do đó nguyên tố không gian ba động kịch liệt hơn.

Dụ Y Nhiên trong lòng cũng giật mình, Khổng Tước Yêu tộc dù không có Đại Yêu Hoàng, nhưng nội tình đúng là thâm hậu a! Trong nhóm người kia, cấp độ Yêu Vương trở lên đã hơn hai mươi vị. Đại

Yêu Vương chỉ có hai huynh muội Uông Hàm, Uông Vũ, nhưng nhiều tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc tụ tập một chỗ làm người ta chịu một lực áp bách vô hình.

Ánh mắt hai vị Chân Phượng Đại Yêu Vương cũng ngưng trọng. Nơi này là địa bàn của Khổng Tước Yêu tộc, nếu không phải là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng dẫn đội, hai bọn họ cũng không dám uy hiếp như vậy.

Uông Hàm thản nhiên nói: "Tộc nhân Thất giai trở lên của tộc ta đều ở chỗ này. Chuyện lần này hy vọng mau chóng điều tra rõ ràng, nếu cuối cùng chứng minh được không liên quan gì đến chúng ta, như vậy mời Tổ đình cho chúng ta một cái công đạo."

Dụ Y Nhiên nói: "Đó là tất nhiên, cảm tạ các vị phối hợp. Bất quá, ta hỏi thêm một câu, có phải tất cả tộc nhân Thất giai trở lên đều ở chỗ này?"

"Không sai." Uông Hàm thản nhiên nói.

Đúng lúc này, một âm thanh rất nhỏ vang lên: "Còn thiếu một người."

Uông Hàm bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt nhìn qua đám người kia, khi thấy người nói chuyện là ai thì lập tức toát ra một vẻ xấu hổ, sắc mặt cũng rất khó coi.

Nói chuyện không phải ai khác mà là Uông Ngôn, không sai, chính là người muốn bắt Mỹ công tử đi lại thất bại ê chề, trưởng tử của Khổng Tước Đại Yêu Vương.

"Còn có ai không tới?" Dụ Y Nhiên đã đi ra, hắn không để ý bên cạnh có bao nhiêu vị Yêu Vương và Đại Yêu Vương, có Thiên Hồ tộc

che chở, hắn căn bản không lo lắng có ai dám động thủ với mình. Huống chi, được vận khí gia trì, muốn ra tay với hắn cũng rất khó thành công.

Uông Ngôn cảm thấy các tộc nhân xung quanh truyền đến ánh mắt bất đồng, đang muốn nói gì đó, thì một nữ tử trung niên bên cạnh cất tiếng: "Còn một cái con lai không đến. Nàng đang học tập ở học viện Gia Lý."

Nàng đã mở lời thì Uông Hàm, Uông Vũ không không nói gì thêm, bởi vì nàng là đương đại chủ mẫu của Khổng Tước Yêu tộc, chính thê của Khổng Tước Đại Yêu Vương.

"Xin hỏi ngài là?" Dụ Y Nhiên hỏi.

"Vị này là Vương phi của Khổng Tước Yêu tộc chúng ta." Uông Hàm nói.

"Nguyên lai là Vương phi." Dụ Y Nhiên khom người hành lễ, chủ mẫu của một tộc có địa vị rất cao. Vị vương phi này không chỉ xinh đẹp, từ khí tức làm hắn không thể cảm thụ chính xác, nhưng ít nhất là cường giả cấp độ Yêu Vương.

"Đều đã phách lối như vậy thì không cần giả vờ khách khí. Lệnh của Tổ đình, tộc chúng ta hiển nhiên sẽ tuân theo, cũng sẽ không lưu lại bất cứ dấu vết nhỏ nhặt nào."

Không hề nghi ngờ, vị vương phi này là đang giải thích câu nói kia của con trai mình trước mặt các tộc nhân. Dù trong lòng nàng nghĩ thế nào, con trai là con trai, nàng không thể trơ mắt nhìn hắn mất mặt trước người ngoài.

"Vậy có thể mời Vương phi sai người đem vị con lai này mời đến?"

Dụ Y Nhiên khẽ cười nói.

Khổng Tước Vương phi lườm nó một cái, thản nhiên nói: "Đứa con lai này luôn cậy được sủng mà kiêu, cũng không nghe ta phân phó. Các ngươi muốn gọi nàng đến thì tự mình làm."

Ánh mắt Dụ Y Nhiên khẽ nhếch, "Đã như vậy thì xin phép."

Trên bầu trời thành Gia Lý.

Hai bóng người đột nhiên xuất hiện.

Bầu trời đã có chút tối, mặt trời đang chầm chậm lặn ở hướng tây, đêm đã đến rồi.

Hai thân ảnh thon dài đối mặt với nhau nhìn chăm chú, thật lâu không nói.

"Ngươi chịu thua sao?" Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng Lâm Hề Mặc rút cuộc vẫn mở miệng trước.

"Thua? Ngươi cho rằng ngươi thắng?" Khổng Tước Đại Yêu Vương toát ra vẻ trào phúng.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lắc đầu, nói: "Không, trước đó là ta thua. Ta vô cùng không muốn thừa nhận, nhưng bây giờ ta cảm thấy lúc trước mình đã thua. Vì cướp đoạt phần cơ duyên kia, ta đã bỏ đi tình cảm chân thành của mình. Các tộc nhân của ta không coi đó là gì, bởi vì bọn chúng không hiểu được tình yêu. Những năm gần đây, ta đã sống một cách cứng ngắc ở Tổ đình, cũng chính vì phần cừu hận này làm ta cảm thấy rất thống khổ, thúc đẩy ta đột phá, dù khó khăn như thế nào, dù bị dày vò ra sao, cuối cùng ta cũng có thể đột phá tầng tầng cách trở, đi tới như ngày hôm nay.

Nếu như cho ta một cơ hội, để cho ta lựa chọn lại một lần ..."

"Ngươi sẽ như thế nào? Ngươi sẽ buông tha cơ duyên kia, ngươi sẽ chọn nàng?" Khổng Tước Đại Yêu Vương ghé mắt hỏi.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cười khổ lắc đầu, "Sẽ không, ta vẫn lựa chọn như trước. Bởi vì dù là ngươi hay ta, trên vai chúng ta đều có vận mệnh của tộc mình, đều có sứ mệnh chấn hưng gia tộc. Từ khi phụ thân ta và phụ thân ngươi lưỡng bại câu thương mà chết, Tinh Phượng nhất tộc chúng ta chỉ còn mười bảy tộc nhân. Nếu như ta không cách nào quật khởi, chỉ sợ trong Chân Phượng tộc không còn mạch chúng ta tồn tại, không lâu sau đó, chúng ta sẽ triệt để diệt vong. Vì vận mệnh của chủng tộc, nữ nhi tư tình không còn trọng yếu."

Chương 254: Ai thắng ai thua?

Nói đến đây, hắn dừng lại một chút, thanh âm tiếp theo trở nên lanh lảnh hơn, "Nhưng không có nghĩa là lòng ta không đau. Chỉ cần vừa nghĩ đến người con gái ta yêu nhất ở trong vòng tay ngươi, ngươi có biết cảm giác đau đớn tới tận xương tuỷ này không? Ngươi có biết ta căm hận ngươi cỡ nào không?"

"Tộc nhân đều khuyên bảo ta, nói ta vừa đột phá nên không cần nóng vội. Bọn họ nói quân tử báo thù mười năm không muộn. Nhưng là ta thật sự không thể chờ được. Ta chỉ nghĩ, nếu ta đến muộn một ngày, nàng sẽ ở bên ngươi thêm một ngày. Nghĩ tới những chuyện này, ta liền đau lòng không thở được."

Khổng Tước Đại Yêu Vương yên lặng nghe lời hắn, khoé miệng mỉa mai càng nồng đậm thêm vài phần, "Ngươi không phải không hối hận sao? Không hối hận thì cần gì phải thống khổ? Ngươi nói những điều này chẳng có ý nghĩa nào hết. Mười lăm năm rồi, đúng vậy, sắp mười lăm năm rồi. Kỳ thật, ta phải cảm tạ ngươi mới đúng. Nếu ngươi không chủ động bỏ đi, ta cũng không có khả năng chen vào. Là Khổng Tước Đại Yêu Vương, ta chưa từng nghĩ mình sẽ vượt qua tổ tiên, sống được một trăm tuổi. Mà khi sinh thời, mười lăm năm qua là thời gian ta vui vẻ nhất. Ngươi nói không sai, tuyệt đại đa số Yêu Quái Tộc đều không hiểu cái gì gọi là tình yêu, nhưng ngươi hiểu được, ta cũng hiểu được. Cho nên, chúng ta đều truy cầu tình yêu của mình. Chỉ là ở phương diện này, ta thắng."

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng sắc mặt lạnh như băng nói: "Ngươi

đang cố ý chọc giận ta?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói: "Ta chỉ nói sự thật."

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cười lạnh một tiếng, "Trước khi đến tìm ngươi, ta đã gặp nàng. Nàng đã đáp ứng ta, chỉ cần ta đánh bại ngươi, nàng sẽ đi cùng ta, làm Hoàng phi của ta."

Thân thể Khổng Tước Đại Yêu Vương rõ ràng run một lát, nhưng rất nhanh hắn đã nở nụ cười, hắn xoay người cười ha ha, cười đến nỗi nước mắt trào ra.

"Ngươi cười cái gì?" Trong mắt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng toát ra hàn quang mãnh liệt.

"Ta cười ngươi đã luân lạc đến mức phải nói dối để làm mình vui vẻ sao?"

Nụ cười trên mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương thu liễm, đưa tay chỉ vào hắn, nói: "Ngươi nói cái khác có lẽ ta sẽ tin, nhưng ngươi nói nàng sẽ tha thứ cho ngươi? Lời này nếu ta tin thì ta không xứng làm trượng phu của nàng. Không có người nào hiểu rõ hơn ta nàng căm hận ngươi cỡ nào, nói là hận thấu xương cũng không đủ. Ngươi chỉ nói vài lời đã nghĩ rằng nàng tha thứ cho ngươi? Nàng hận ngươi, đó là khắc cốt ghi tâm."

"Ngươi nói bậy!" Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng nổi giận quát: "Không thể nào, lúc trước nàng yêu ta như vậy. Mặc dù ta không đúng, là ta bỏ rơi nàng, lựa chọn phần cơ duyên kia. Nhưng nàng cũng ở cùng ngươi, chẳng lẽ không phải là phụ ta sao? Chẳng lẽ nàng không nên chờ ta? Chỉ cần nàng chờ ta, sau khi xong việc ta nhất định sẽ quay lại tìm nàng. Dù lúc đó ta không nói lời nào đã đi, nhưng ngay cả vài năm nàng cũng không chờ ta, chẳng lẽ không có điểm nào sai

sao? Khi ta bắt được cơ duyên đến Tổ đình, nàng đã trở thành Khổng Tước Trắc Phi, chẳng lẽ chỉ có ta sai sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương mỉm cười, hắn đột nhiên cảm thấy tâm tình của mình đặc biệt thoải mái dễ chịu, "Đúng, sai chỉ có một mình ngươi. Dù ta không phải trượng phu của nàng, ta cũng sẽ nói với ngươi như vậy. Ngươi đã sai rồi, tất cả trách nhiệm trên vai nàng, những thống khổ mà nàng phải chịu, ngươi biết sao? Ta biết, nhưng ta không nói cho ngươi, ngươi tự mình đoán đi. Ngươi là Đại Yêu Hoàng thì sao, ngay cả người mình yêu nhất cũng không bảo vệ được, Đại Yêu Hoàng như ngươi đúng là phế vật."

"Ngươi muốn chết!" Khí tức trên người Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bỗng nhiên bộc phát, quang mang như thuỷ tinh trong nháy mắt lan tràn khắp thân thể hắn, không gian xung quanh cũng dần hiện ta mảng lớn tinh thể.

"Thẹn quá hoá giận sao?" Khổng Tước Đại Yêu Vương tràn ngập mỉa mai nói.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lạnh lùng nói: "Hôm nay ta vì sao mà đến ngươi đương nhiên hiểu. Ta cũng không cần nói nữa. Nếu ngươi thắng ta thì chuyện hôm nay dừng lại ở đây. Còn nếu ngươi thua, tất cả nơi này đều là của ta."

Khổng Tước Đại Yêu Vương ánh mắt sáng rực nhìn hắn, nói: "Ngày này ta đã chờ nhiều năm, ta cũng biết sớm muộn gì nó cũng tới. Vậy so tài thực sự đi. Để cho ta xem, thực lực của Đại Yêu Hoàng ngươi có thể thắng được ta hay không?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng nhắm mắt lại, mảng lớn không gian xung quanh hoá thành tinh thể. Hắn đưa tay chỉ một phương hướng, sau đó trong chớp mắt hoá thành một đạo tinh quang bay đi.

Trong đôi mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương ngân quang nở rộ, quang diễm phía sau giãn ra, cũng đi theo phương hướng kia.

Dưới chân bọn họ là thành Gia Lý, nếu như chiến đấu ở đây, không hề nghi ngờ sẽ gây tổn thất lớn cho thành Gia Lý. Vô luận là Khổng Tước Đại Yêu Vương hay Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng không hy vọng nhìn thấy cục diện như vậy.

Cho nên chiến trường bọn họ chọn chính là Gia Lý Sơn Mạch ...

Học viện Gia Lý.

Hai bóng người từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rơi vào trong sân trường.

Lập tức, tiếng cảnh báo vang lên, các bóng người trong học viện Gia Lý dần hiện ra.

"Ai dám xông vào học viện Gia Lý?" Một thanh âm nguy nghiêm vang lên. Đó là một nam tử trung niên có dáng người hùng tráng, hắn từ trong học viện Gia Lý tiến nhập không trung, toàn thân tản ra quang diễm đỏ rực, khí tức cường hãn giống như muốn thắp sáng toàn bộ thành Gia Lý.

Cảm nhận được khí tức áp bách này, một trong hai bóng người kia vội vàng nói: "Lý chủ nhiệm, là ta, Uông Ngôn. Sứ giả của Tổ đình đến, ngài mau đến bái kiến."

Lý chủ nhiệm ngưng thần nhìn lại, đúng là con trai trưởng của Thành chủ, cũng từng đến học viện Gia Lý cầu học nhưng cuối cùng bị loại, Uông Ngôn sao?

Đứng bên người Uông Ngôn là một người mặc trên thân bộ trường bào đen như mực. Mặt trường bào được từng cây lông vũ bện thành, toàn thân đều tản ra khí tức hắc ám nồng đậm. Trời lúc này đã chạng vạng tối, trông hắn càng thêm âm u.

Thần cấp Yêu Vương?

"Ám Nha tộc?" Lý chủ nhiệm rơi xuống một nơi trống trước mặt Uông Ngôn cùng cường giả Thần cấp Ám Nha tộc kia.

Thanh âm khàn khàn của Yêu Vương Ám Nha tộc kia vang lên, "Không sai, bản toạ là sứ giả Tổ đình, Ám Nha tộc Đại Dương Ninh. Các hạ có phải là Quang Minh Hổ Vương Lý Tứ?"

"Ngươi biết ta?" Lý chủ nhiệm lạnh lùng nói.

"Đại danh của Quang Minh Hổ Vương không ai không biết. Các hạ là người đầu tiên trở mặt với tộc đàn Quang Minh Hổ Vương." Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh thản nhiên nói.

Có lẽ bởi vì quang minh và hắc ám trời sinh tương khắc, nhìn gia hoả trước mặt này, Lý Tứ rất chán ghét, "Lần này đến đây không biết có chuyện gì?"

Đại Dương Ninh chưa mở miệng, Uông Ngôn đã cướp lời, "Lần này Tổ đình đến điều tra chuyện của Băng Long Đại Yêu Vương, muốn mời tộc ta tập hợp cùng một chỗ để điều tra. Tiểu Mỹ cũng đã Thất giai rồi nên chúng ta qua tìm nàng."

Lý Tứ liếc mắt nhìn hắn, không chút nào che giấu vẻ chán ghét trong lòng: "Tiểu Mỹ là đệ tử học viện, không có khả năng tham dự sự tình của Băng Long Đại Yêu Vương, các ngươi mời trở về."

Ám Nha Yêu Vương lạnh lùng nói: "Đây là mệnh lệnh của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng. Ngươi dám vi phạm lệnh của Yêu Hoàng?"

Lý Tứ thản nhiên nói: "Vi phạm thì làm sao? Lúc trước nếu như không phải phạm vào lệnh của Yêu Hoàng, ta cũng không bị tộc đàn trục xuất. Ngươi thì tính là cái gì cũng xứng ở trước mặt ta kêu gào. Mau cút không ông đây sẽ đem ngươi thành chim nướng để ăn. Không, không thể ăn, quá buồn nôn. Phi ----"

Lời vừa nói ra, ánh sáng bên người Ám Nha Yêu Vương mờ xuống, tất cả xung quanh ctrong chốc lát đã dung nhập vào đêm tối.

Lý Tứ khinh thường hừ lạnh một tiếng, quang minh trên thân đại phóng, bạch quang chói mắt giống như có thêm một mặt trời, quang diễm nóng sáng bốc lên, trong nháy mắt xua tan hắc ám.

Chương 255: Mỹ công tử bị bắt

Ám Nha Yêu Vương kêu lên một tiếng đau đớn, theo bản năng lui lại nửa bước, trong mắt đã nhiều hơn một vòng kinh ngạc, "Yêu Vương đỉnh phong!"

Đúng vậy, tu vi mà Lý Tứ thi triển đã đạt đến Yêu Vương cấp độ cao nhất, chỉ còn kém một chút là tiến vào cấp độ Đại Yêu Vương.

Cấp độ huyết mạch của Ám Nha tộc không thể so sánh với Quang Minh Hổ, Ám Nha am hiểu trinh sát, ám sát. Nếu chính diện chém gïết, ba Ám Nha Yêu Vương cũng không phải đối thủ của Quang Minh Hổ, huống chi đối phương có tu vi mạnh mẽ như vậy.

"Đủ rồi!" Đúng lúc này một tiếng nói già nua vang lên. Thanh âm xuất hiện ở bốn phương tám hướng, uy áp nhàn nhạt làm cho quang minh cùng hắc ám đồng thời thu liễm."

"Mệnh lệnh Tổ đình không thể trái, để Tiểu Mỹ đi theo bọn họ đi. Không có việc gì." Thanh âm lại vang lên, mang theo vài phần hư vô mờ mịt.

Nghe được thanh âm này, Quang Minh Hổ Vương Lý Tứ kiệt ngạo như vậy cũng toát ra vẻ cung kính, "Vâng."

Tiếng động lớn như vậy Mỹ công tử tất nhiên cũng nghe được. Biến hoá trên không trung lúc trước nàng cũng để ý, nàng hiểu, trong thành hẳn đã xảy ra chuyện lớn, chính là có liên quan đến hội đấu

giá lần trước.

Mỹ công tử chậm rãi đi ra, đi đến trước mặt Ám Nha Yêu Vương, cũng chẳng thèm nhìn Uông Ngôn, gật đầu với Ám Nha Yêu Vương nói: "Đi thôi."

Quang Minh Hổ Vương Lý Tứ lạnh lùng nhìn Ám Nha Yêu Vương nói: "Nếu các ngươi làm bị thương đệ tử học viện, hừ!"

Tất cả học viện cao cấp trong Yêu Quái Tộc đều có được địa vị siêu phầm, ngay cả Thành chủ cũng không thể trực tiếp ra lệnh cho học viện. Học viện cao cấp do Tổ đình quản lý, cho nên, theo một nghĩa nào đó, viện trưởng của học viện do Tổ đình sắp xếp.

Ám Nha Yêu Vương không nói gì, xoay người rời đi. Giống như Quang Minh Hổ Vương Lý Tứ chán ghét hắn, Đại Dương Ninh cũng chán ghét gia hoả một thân đầy hơi thở quang minh này.

Mỹ công tử đi theo Uông Ngôn cùng Ám Nha Yêu Vương. Trong rừng cây bên cạnh Lầu Dạy Học Chính, một bóng người âm thầm đi ra, nhìn bọn họ rời đi rồi cau mày. Chổi quét trong tay bất tri bất giác đã biến thành bột phấn.

Đường Tam không rời đi, sau khi tạm biệt Mỹ công tử, hắn vẫn lưu lại học viện Gia Lý.

Cảm giác Linh Tê Thiên Nhãn mang lại, khói mù bên thành Gia Lý ngày càng dày, trong lòng hắn càng cảm thấy bất an, vẫn luôn có dự cảm xấu dâng lên trong lòng. Như vậy, hắn làm sao có thể rời khỏi Mỹ công tử?

Khi Ám Nha Yêu Vương cùng Uông Ngôn đến, hắn đã cảm thấy không ổn. Quả nhiên, Mỹ công tử bị mang đi.

Chỉ khi đối mặt với chuyện liên quan đến Mỹ công tử, Đường Tam mới có thể dễ dàng bị loạn như vậy. Cho nên lúc này hắn đặc biệt nhắc nhở bản thân phải tỉnh táo.

Đường Tam đến học viện Gia Lý đã được một thời gian nhưng đây là lần đầu tiên hắn thấy thầy chủ nhiệm kiêm phó viện trưởng Quang Minh Hổ Vương kia, thực lực quả là cường hãn, vượt qua tưởng tượng của hắn. Mà thanh âm già nua trong bóng tối kia lại càng cường đại, chỉ sợ là cấp độ Đại Yêu Vương. Trong học viện quả là tàng long ngoạ hổ a!

Đường Tam biết, nếu không phải mình có Thần Thức che giấu, lại có Thiên Hồ Biến vận khí gia thân, chỉ sợ sớm đã bị những cường giả này phát hiện. Cho nên cẩn thận ngày thường quả không uổng phí, sau này càng cần thận trọng hơn.

Nhìn hướng Mỹ công tử rời đi, Đường Tam thở sâu. Đúng lúc này, hai đạo lưu quang đột nhiên xẹt qua bầu trời đã hấp dẫn sự chú ý của hắn, bọn họ đang hướng về Gia Lý Sơn Mạch.

Hai đạo lưu quang đều toả ra hào quang óng ánh, càng toả ra uy áp cường đại. Khí tức khủng bố kia đang di chuyển vào sâu bên trong Gia Lý Sơn Mạch.

Đó là ...

Từ đối thoại trước đó của Ám Nha Yêu Vương với người khác, cùng với chuyện Tổ đình uy hiếp hắn nghe được khi săn giết Thiểm Báo Vương với Mỹ công tử, Đường Tam mơ hồ đoán được, chỉ sợ vị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đã xuất thủ.

So với kiếp trước, cấp độ Đại Yêu Hoàng ở thế giới này, cường giả

Thập Nhị giai có thể so sánh với Thần cấp một, khác biệt duy nhất là bọn họ không có Thần Vị nên hơi yếu hơn một chút. Nhưng đối với Yêu Tinh Đại Lục, thậm chí là Pháp Lam tinh, bọn họ là những tồn tại đỉnh phong nhất.

Khổng Tước Đại Yêu Vương Thập Nhất giai, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng Thập Nhị giai, bọn họ muốn động thủ sao?

Sinh tử hai vị này hắn không thèm để ý, hắn chỉ quan tâm Mỹ công tử bị bắt đi có chuyện gì không xảy ra hay không.

Sau một lúc suy nghĩ, Đường Tam cấp tốc phóng người lên, đuổi theo Ám Nha Yêu Vương cùng Mỹ công tử.

Ra khỏi học viện Gia Lý, trên người Ám Nha Yêu Vương dâng lên một tầng hắc vụ nồng đậm, bao trùm Mỹ công tử cùng Uông Ngôn, nâng lên không trung, trở về phủ Thành chủ.

Ngay lúc này đột nhiên vị Ám Nha Yêu Vương có cảm giác bất an. Dường như có vật gì đó đang để mắt tới mình, từ nơi sâu xa hắn cảm thấy bị uy hiếp mãnh liệt.

Theo bản năng hắn khống chế hắc vụ, cảnh giác tới cực hạn. Chẳng lẽ tên Quang Minh Hổ Vương Lý Tứ kia muốn động thủ?

Chuyện của Lý Tứ hắn cũng biết một chút, dù sao tên này lúc đầu náo loạn quá lớn trong Quang Minh Hổ tộc, cũng là bê bối trứ danh của Quang Minh Hổ tộc. Đây là một gia hoả không sợ trời không sợ đất.

Mà cũng lúc này, Mỹ công tử bên cạnh hắn chợt động. Không có dấu hiệu gì báo trước, ngân quang trên người nàng nở rộ, từng cây Khổng Tước Linh bắn ra trong nháy mắt, hoá thành ngân mang,

công kích Đại Dương Ninh ở khoảng cách gần.

Đại Dương Ninh làm sao cũng không nghĩ tới, tiểu cô nương mười ba, mười bốn tuổi nhìn khá nhu nhược này lại động thủ với mình. Đây là chuyện hắn không thể tưởng tượng được.

Bởi vì Uông Ngôn, hắn có ý khinh thường những hậu duệ trực hệ của Khổng Tước Yêu tộc, như vậy một tiểu nha đầu có huyết mạch nhân loại làm sao hắn còn để vào mắt? Thế nhưng cũng chính tiểu nha đầu đó đã đột nhiên bạo phát đánh lén hắn.

Mỹ công tử đánh lén cực kỳ đột ngột, khoảng cách lại gần, ngay cả Yêu Vương muốn tránh cũng không kịp nữa.

Nhưng Thần cấp chính là Thần cấp, thân hình Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh trong nháy mắt trở nên hư ảo, từng đạo ngân quang đâm vào cơ thể hắn lại giống như xuyên qua hắc vụ. Hắc vụ sền sệt, lực lượng không gian giống như bị keo dính lại, không cách nào lan toả ra, tuy nhiên, hắc vụ bao quanh Mỹ công tử cùng Uông Ngôn đã giảm bớt nhiều.

Mỹ công tử loé lên, sử dụng không gian dịch chuyển, nàng đã cách hai người kia vài chục thước. Phía sau Khổng Tước Linh xoè ra, mang theo thân thể mềm mại của nàng bay nhanh về phía xa.

"Hỗn đản!" Đại Dương Ninh tức giận, tay phải nâng lên, khẽ vồ theo hướng Mỹ công tử. Lập tức, một bàn tay lớn được ngưng tụ từ hắc vụ mang theo lực hút mạnh chộp tới nàng.

Đột nhiên, một cây dây leo cuốn tới, lặng yên quấn lấy eo Mỹ công tử, kéo một phát, thay đổi phương hướng của nàng, bay tới một phía khác.

Cùng lúc đó, từng mũi tên xe gió bắn tới. Trên những tên nỏ này kèm theo ngân quang chói mắt, tạo thành những tia sáng mờ ảo trên không. Mục tiêu không phải Đại Dương Ninh mà là người đứng bên cạnh hắn, Uông Ngôn.

Trực tiếp công kích Yêu Vương, những tên nỏ này còn chưa đủ, nhưng nếu là Uông Ngôn thì khác.

Dưới sự trợ giúp của không gian chi lực, trong nháy mắt tên nỏ này đã đến gần. Bàn tay lớn màu đen đã ngưng thành thực thể, Đại Dương Ninh dẫn động nó đuổi theo Mỹ công tử, nhưng cảm nhận được hướng những tên nỏ kia bay tới, hắn không thể không dừng lại. Hắc vụ lại loé lên, trở lại trước người Uông Ngôn.

Chương 256: Tu La cứu viện

"Phanh phanh phanh phanh!" Tên nỏ nhao nhao bị hắn đánh bay, nhưng lực lượng không gian bám trên đó lại nổ tung làm không gian xung quanh hỗn loạn, khiến khí tức hắn khoá chặt trên người Mỹ công tử bị đánh gãy. Tính kế xảo diệu này không có lực lượng Thần cấp, nhưng lại đánh gãy công kích của hắn với Mỹ công tử. Mà Mỹ công tử đã biến mất, vô ảnh vô tung. Sắc mặt Đại Dương Ninh trầm xuống doạ Uông Ngôn đến trắng mặt, hắn nhanh chóng phóng Tinh Thần Lực tìm kiếm Mỹ công tử. Nhưng là, Mỹ công tử đã biến mất, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Đường Tam đuổi theo bọn họ, khí tức uy hiếp Đại Dương Ninh cũng do hắn thả ra, nhưng hắn không nghĩ tới Mỹ công tử lại xuất thủ lúc này. Khi Mỹ công tử đột nhiên đánh ra, Đường Tam đã không còn lựa chọn nào khác.

Lam Ngân Hoàng vừa ra, Đường Tam đã dùng giọng của Tu La truyền âm cho Mỹ công tử, để nàng tín nhiệm mình, sau đó cưỡng ép kéo nàng xuống bên cạnh.

Điểm Thần Thức kia hơi lộ ra ngoài, bao quanh hai người, sau đó hắn kéo Mỹ công tử chạy.

Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh cũng có Thần Thức, nhưng về cấp độ, hắn căn bản không thể so với Đường Tam. Bản thân hắn cũng không am hiểu Tinh Thần Lực, muốn tìm thấy Đường Tam cùng Mỹ công tử quả thật là khó càng thêm khó.

Tu La kéo dây Lam Ngân Hoàng quấn bên hông Mỹ công tử, mang nàng phi tốc chạy trốn. Mỹ công tử thấp giọng nói: "Thả ta ra!"

"Không được, ngươi không được rời khỏi ta, nếu không sẽ bị Thần Thức của hắn dò xét." Vừa nói Tu La không ngừng tăng tốc độ.

"Chúng ta đi đâu?" Mỹ công tử không giãy giụa nữa, nàng hiểu rằng Tu La nói đúng. Nhưng nàng cũng rất hiếu kỳ, gia hoả này dùng cách gì che đậy khí tức, không để Thần Thức dò xét đến? Trên người hắn, nàng cũng không cảm nhận được có chỗ đặc thù nào a!

"Gia Lý Sơn Mạch. Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng dường như muốn đánh rồi. Bây giờ Gia Lý Sơn Mạch đã trở thành cấm khu, dù cái tên Yêu Vương kia cũng không nghĩ đến chúng ta sẽ chạy qua bên này, tương đối an toàn. Hơn nữa Đại Yêu Vương cùng Đại Yêu Hoàng va chạm sẽ làm cho khí tức hỗn loạn, muốn dò xét người khác cũng không dễ dàng. Sau đó phải xem kết cục cuộc chiến giữa hai vị này rồi. Nếu phụ thân ngươi thắng, tất cả sẽ khôi phục bình thường. Nếu Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng thắng, ngươi chạy trốn cùng ta, cũng không thể trở về."

Mỹ công tử vì bị hắn kéo đi cho nên ở phía sau hắn, nghe hắn nói những lời này lại có chút ngẩn người. Trong thời gian ngắn có thể đưa ra phán đoán chuẩn vậy sao? Hắn thật sự rất thông minh.

Ý đồ của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng có thể đoán được, hắn muốn gây áp lực cho Khổng Tước Yêu tộc, mà hắn tới chỗ này hiển nhiên là được Tổ đình ngầm cho phép.

Cho dù là Đại Yêu Hoàng cũng cần lượng lớn tài nguyên bồi dưỡng. Tài nguyên ở Tổ đình sớm đã bị phân chia, muốn ở đó kiếm lời quả thực không dễ dàng. Mà phần lớn Đại Yêu Hoàng đều có chủ thành

của mình, nhưng đến bây giờ thành Gia Lý vẫn không có Yêu Hoàng.

Đây chính là ý mà Mỹ công tử nói lúc trước, tộc ta vô Hoàng, tân Hoàng vô thành.

Thành Gia Lý ở chỗ vắng vẻ, Khổng Tước Yêu tộc dù đã từng có quang huy nhưng đã ba đời không Hoàng, điều này làm họ rất dễ trở thành mục tiêu.

Mượn việc điều tra chuyện Băng Long Đại Yêu Vương mất tích, đây là dương mưu. Muốn hoá giải nguy cơ này, khả năng duy nhất là đánh bại Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, nếu không Khổng Tước Yêu tộc phải thoả hiệp. Bằng không, cả tộc sẽ vẫn diệt.

Dù Tu La không biết mâu thuẫn sâu xa giữa Tinh Phượng nhất mạch cùng Khổng Tước nhất mạch, nhưng hắn nhanh chóng suy đoán được. Một trận chiến giữa hai cường giả mới là quan trọng nhất. Trước khi bọn họ phân thắng bại, nói chuyện gì cũng là dư thừa. Trước tiên đưa Mỹ công tử đến một nơi an toàn, sau đó chờ đợi kết quả rồi tính tiếp.

Nơi bọn họ bắt đầu chạy trốn là phụ cận thành Gia Lý, dưới chân Gia Lý Sơn Mạch, cho nên rất dễ chui vào trong đó. Địa hình bên này bọn họ đã rất quen thuộc, không lựa chọn học viện Cứu Thục là vì tránh dẫn đến tai hoạ. Vừa tiến vào Gia Lý Sơn Mạch, Mỹ công tử liền cảm thấy khác biệt.

Từ trên người Tu La tản ra một loại khí tức kỳ lạ, tựa hồ cộng hưởng với tất cả thực vật xung quanh. Những đồng minh này bao quanh bọn họ, trong mơ hồ giống như là đồng hoá bọn họ, để bọn họ hoà thành một thể với thực vật.

Mà Tu La tựa hồ còn được những đồng minh này phản hồi, làm cho khí tức của hắn không bị tiêu hao dù đang di chuyển tốc độ cao, ngược lại có cảm giác sinh cơ bừng bừng.

Đây là năng lực gì? Mỹ công tử kinh ngạc nhìn hắn, gia hoả này, ngày càng nhìn không thấu. Hơn nữa, làm sao hắn biết mình đang gặp nguy hiểm? Tại sao lại giúp mình đúng lúc như vậy? Chẳng lẽ, hắn vẫn ở bên cạnh mình sao? Là giám sát hay thủ hộ?

Sau mười mấy phút, Tu La mới thả chậm bước chân, lúc này bọn họ đã bay qua một ngọn núi, đi vào phạm vi Gia Lý Sơn Mạch.

Sở dĩ hắn thả chậm bước chân, cũng không phải vì Tu La cảm thấy an toàn, mà là Gia Lý Sơn Mạch trước mắt dường như đã biến thành thế giới khác.

Tinh mang sáng lạn bao phủ cả sơn mạch, dù là ở xa cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Đạo tinh mang kia toả ra ánh sáng lung linh, phảng phất bầu trời bị bao phủ bởi một tầng thuỷ tinh, mà tinh mang chói mắt kia cũng toả ra từ đó.

Dưới tinh mang là một đoàn ngân quang nở rộ, chính ngân quang này chiếu rọi làm tinh mang kia loé sáng.

Ánh sáng chói mắt lưu chuyển trên không trung, hoà lẫn vào nhau.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rút cuộc đã động thủ.

Cho dù cách chiến trường rất xa, Tu La cùng Mỹ công tử vẫn có cảm giác run rẩy. Đó là uy áp huyết mạch, áp lực to lớn đến từ thượng

vị giả, phảng phất có thể làm cho trời sụp đổ.

Đúng lúc này, một luồng khí ấm áp từ dây leo quấn quanh hông nàng truyền đến, chảy xuôi dọc cơ thể làm Mỹ công tử dễ chịu hơn vài phần.

Nàng quay đầu nhìn Tu La lại kinh ngạc phát hiện, Tu La đã khôi phục trạng thái bình thường, mặt nạ che mặt không nhìn thấy nhưng đôi mắt đặc biệt sáng, phản chiếu ánh sáng trên bầu trời.

"Hứ ----" một tiếng phượng hót thánh thót vang lên, trên bầu trời một bóng người to lớn che khuất tinh mang hiện lên.

Nhìn từ mặt đất, thân ảnh kia mở hai cánh ra rộng chừng hơn ngàn thước, toàn thân giống như được điêu khắc từ thuỷ tinh, ba lông đuôi lớn màu vàng óng, tựa như thuỷ tinh màu vàng, khiến cho bầu trời phản chiếu một màu vàng rực.

Một bên khác, quang mang màu bạc nở rộ, bộ lông màu bạc bao trùm thân thể, phía sau Khổng Tước Linh xoè ra, hai cánh giang rộng, quang mang màu bạc vặn vẹo. Mặc dù không có hình thể lớn như Tinh Phượng nhưng ánh sáng vặn vẹo, chống lại một khoảng trời đầy tinh mang.

Phượng Hoàng cùng Khổng Tước, trong giờ phút này phảng phất muốn bày ra vẻ đẹp mỹ lệ của ứng cử viên Bách Điểu Chi Vương.

Học viện Cứu Thục.

Cảm nhận được biến hoá trên không trung, các thầy trò sớm đã đi vào trong sân.

Trấn trưởng Trương Hạo Hiên chạy tới học viện, Tư Nho sắc mặt

nghiêm trọng nhìn lên không trung, trầm giọng nói: "Khổng Tước Đại Yêu Vương, đối thủ của hắn dường như càng khủng bố hơn."

Chương 257: Cuộc chiến đỉnh phong

Trương Hạo Hiên trầm giọng nói, "Tất cả mọi người tập trung bên người các lão sư, thu liễm khí tức của bản thân, không nên di động. Không phải nhằm đến chúng ta." Uy áp trước mặt này hiển nhiên không nhằm vào học viện Cứu Thục. Rõ ràng là Khổng Tước Đại Yêu Vương gặp rắc rối.

Hai đại cường giả giằng co trên không trung khiến cho bầu trời chia thành hai mảng màu vàng và bạc. Màu vàng chiếm tám phần, màu bạc chỉ có hai phần, đây chính là chênh lệch đẳng cấp. Dù mới tấn thăng Đại Yêu Hoàng, nhưng ở cấp độ này, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không có khả năng so sánh.

Mà phát động công kích trước lại là Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Hắn động hai cánh, bên trong từng cây Khổng Tước Linh bắn ra từng đạo ngân quang. Ngân quang ngưng tụ trên không trung tạo thành ngân mang sáng chói, sau đó hoá thành vô số dây nhỏ màu đen cắt về phía trước, chia cắt không gian. Những nơi nó đi qua, tinh mang trên bầu trời bị chém thành từng vết rách.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng hừ lạnh một tiếng, trong ánh mắt bắn ra hào quang màu vàng, tinh mang xung quanh hắn sáng lên, giống như đột nhiên xuất hiện mưa sao bằng, đón nhận vết nứt không gian chém tới.

Khi tinh mang cùng vết rách tiếp xúc với nhau, bầu trời giống như

là nứt ra, từng vết rách xuất hiện, sau đó lại biến mất, tinh mang càng lúc càng dày, khiến cho vết nứt liền lại, không ngừng công kích Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Đây là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng dùng lực lượng cường đại của mình phong bế tất cả không gian. Năng lực thiên phú của Khổng Tước Yêu tộc là khống chế không gian, nhưng nếu không gian bị phong bế, giam cầm thì chắc chắn lực lượng của hắn bị suy yếu đến cực hạn.

Trên đầu Khổng Tước Đại Yêu Vương, vương miện màu vàng sáng lên, hào quang vàng nhạt chiếu xuống, khí tức trên người hắn tăng vọt trong nháy mắt, Khổng Tước Linh phía sau tăng lên gấp đôi, hai tròng mắt nhìn Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, trong miệng ngân ra một tiếng kêu to.

"Oanh ---" toàn bộ bầu trời trong chớp mắt hoá thành hắc ám, phảng phất như bầu trời sắp sập vậy.

Tất cả tinh mang vỡ vụn, hoá thành vô số mảnh vỡ bị hắc ám kia thôn phệ.

Trong vô tận hắc ám đó chỉ có thân hình cao lớn của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng là rõ ràng, nhưng dường như hắn bị hắc ám đó kiềm chế, trông có chút cứng ngắc.

"Không gian chấn động thật mạnh!" Tu La lẩm bẩm tự nhủ.

Hắn cùng Mỹ công tử tất nhiên nhìn thấy trận chiến này. Khi chấn động kia xuất hiện, hắn đã bước lên chắn trước người Mỹ công tử. Không gian ba động khủng khiếp dường như muốn huỷ diệt thế giới, nhưng cả Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương đều tận lực khống chế lực lượng trên không. Dù vậy, uy

áp kinh khủng kia vẫn làm cho vô số sinh linh bị thương.

Mỹ công tử cảm thấy rằng, khi Tu La đứng trước người mình, cơ thể hắn trở nên cao lớn hơn, chắn lại tất cả các áp lực.

Không gian chấn động? Hắn không phải Khổng Tước Yêu tộc, sao lại biết đó là không gian chấn động?

Không sai, vừa rồi Khổng Tước Đại Yêu Vương dùng huyết mạch của mình làm chấn động toàn bộ không gian trên Gia Lý Sơn Mạch. Chấn động làm phá toái tất cả phong bế không gian, hoá thành vòng xoáy cưỡng ép chấn nhiếp Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng. Đây là một trong những bí kỹ của Khổng Tước Yêu tộc, chỉ có cường giả Thần cấp trở lên mới có thể sử dụng. Sức mạnh biểu hiện ra thật là khủng khiếp.

Khổng Tước Đại Yêu Vương hoá thành lưu quang màu bạc. Lúc này Khổng Tước Linh mang theo vô số dị sắc, cơ hồ trong nháy mắt đã đến trước mặt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng. Từng cây Khổng Tước Linh vung ra, đâm tới những yếu điểm của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

"Đinh đinh đinh đinh đinh đinh đinh đinh!" Thanh âm thanh thuý vang lên, tựa như tiếng chuông vang vọng khắp Gia Lý Sơn Mạch, mỗi nơi trong thành Gia Lý cũng có thể nghe được rõ ràng.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đang bị vây trong vòng xoáy không gian đầy trào phúng nói: "Ngươi đang xoa bóp cho bổn toạ sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương đồng tử co rút lại, ngay sau đó, ba chiếc lông đuôi Phượng Hoàng màu vàng quét ngang, thân thể to lớn bắn ra, toàn thân hắn được bao phủ bởi tinh mang màu vàng, giống như một chiếc lồng đáng loé sáng.

Trán Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng sáng lên, sau đó bầu trời đêm đen như mực rực sáng, giống như được thái dương chiếu rọi, lần nữa khôi phục quang minh.

"Ngươi quên tộc ta am hiểu điều gì sao?" Vẻ trào phúng lại tràn đầy khuôn mặt hắn. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mở rộng hai cánh, mang theo tinh mang lan rộng, tựa như một thanh cự kiếm chém tới Khổng Tước Đại Yêu Vương. Hắn dù đang nói nhưng công kích không dừng lại chút nào.

Thân thể bị tinh mang quét qua, Khổng Tước Đại Yêu Vương dừng lại, "Tộc của ngươi không phải am hiểu co đầu rụt cổ sao?" Thanh âm của hắn giống như không bị ảnh hưởng bởi trạng thái thân thể. Sau một khắc, nó đã biến mất.

Tinh mang đang kiềm chế Khổng Tước Đại Yêu Vương đột nhiên thu hẹp lại rồi biến mất vô ảnh vô tung. Hai đạo cự kiếm lướt qua, cũng trảm vào không khí, lưu lại trên không một mảng óng ánh.

Trong mắt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng hiện lên vẻ nghi hoặc, hắn đã phong bế tất cả không gian rồi, làm sao Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể truyền tống được? Hắn làm như thế nào?

Chênh lệch cấp bậc tựa hồ cũng không làm hắn áp chế được Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Ngay sau đó, Khổng Tước Đại Yêu Vương vừa biến mất đã xuất hiện trên thành Gia Lý. Ngân quang rực rỡ nhuốm đẫm thành Gia Lý sang màu bạc. Ngân quang chói mắt ngưng tụ sau lưng hắn, lúc này trông hắn không khác gì một mặt trời màu bạc đang toả ra hào quang sáng chói. Khí tức trên người Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng tăng vọt, kim quang trên trán càng lúc càng sáng. Phía sau từng

cây Khổng Tước Linh dần chuyển sang màu vàng, thành Gia Lý dưới chân mờ mờ ảo ảo, không ngừng loé lên ánh sáng màu bạc, tuỳ thời đều có thể bị truyền tống đi.

"Khí tức Yêu Hoàng? Không thể nào!" Ánh mắt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đại biến, đầy vẻ không dám tin.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói: "Không có cái gì là không thể. Ngươi vẫn ngu xuẩn y hệt năm đó."

Ánh mắt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng trầm xuống, không tiếp tục công kích, mà lặng nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương trên bầu trời thành Gia Lý.

"Ta hiểu được. Ngươi đang mượn lực lượng tổ tiên. Lấy thành Gia Lý làm trận nhãn, ngưng tụ lực lượng tổ tiên để nâng cao tu vi bản thân. Bản thân ngươi không có lực lượng Đại Yêu Hoàng, chỉ là nương tựa vào tổ tiên nên mới tạm thời tăng lên. Vậy ta sẽ xem xem, ngươi có thể kiên trì bao lâu."

Nói xong, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đập rung hai cánh, hoá thành một đạo lưu quang lớn, giống như một ngôi sao chổi phóng tới chỗ Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Trận chiến này, Mỹ công tử xem có chút say mê. Đây khẳng định là cường giả đại chiến, ở Yêu Tinh Đại Lục cũng không thấy nhiều.

Khí tức kỳ dị ba động trên không, năng lượng dao động mạnh mẽ trong không khí, từng hơi thở cường đại ẩn chứa sức mạnh vô biên, đây là va chạm giữa cường giả hai đại chủng tộc, cũng đại biểu cho tầng cấp tối cao ở vị diện này.

Chiến trường trong nháy mắt từ Gia Lý Sơn Mạch chuyển sang

thành Gia Lý.

Đúng lúc này, Tu La buông lỏng dây leo quấn quanh hông Mỹ công tử ra, than nhẹ một tiếng, lầm bầm nói ra: "Khổng Tước Đại Yêu Vương không thể thua."

"Ừm?" Mỹ công tử nghi ngờ nhìn về phía hắn.

Lúc này, trên bầu trời, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đã vọt tới thành Gia Lý, sao chổi va chạm với ngân quang.

Nhưng ngay sau đó, sao chổi biến mất rồi xuất hiện ở một nơi xa, giống như là bị truyền tống đi, không gây bất kỳ tổn thương nào với Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Không gian truyền tống cực hạn, Đấu Chuyển Tinh Di!

Chương 258: Đấu Chuyển Tinh Di, Không gian nghịch chuyển

Đây thực sự là Đấu Chuyển Tinh Di, là Đấu Chuyển Tinh Di cấp độ Đại Yêu Hoàng. Cho dù là tu vi cao như Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng bị truyền tống đi, đánh gãy tất cả công kích.

Không chỉ như vậy, kim quang trên người Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng dường như còn xảy ra xung đột.

Đây là hiệu quả đặc biệt của Đấu Chuyển Tinh Di, sử dụng lực lượng của đối thủ nghịch đảo thành công kích đối thủ. Đây là ảo diệu của không gian. Đấu Chuyển Tinh Di, không gian nghịch chuyển.

Ba chiếc lông đuôi Phượng Hoàng phía sau Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng loé sáng, cưỡng ép thu hồi lực lượng bị bắn ngược công kích bản thân. Hắn cũng không vì vậy mà kinh hoàng, chỉ lạnh lùng nói: "Ta ngược lại muốn xem, ngươi có thể kiên trì mấy lần Đấu Chuyển Tinh Di."

Luận về cấp độ huyết mạch, Khổng Tước Yêu tộc xếp trên Tinh Phượng nhất tộc. Nhưng Khổng Tước Yêu tộc mấy đời không có Hoàng, Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể mượn lực lượng của tổ tiên nhưng cũng không thể phát huy lực lượng chân chính của Đại Yêu Hoàng.

"Vậy ngươi liền thử một chút." Khổng Tước Đại Yêu Vương thản

nhiên nói.

Trong nháy mắt tiếp theo, sao chổi lại xuất hiện, không hề giảm chút lực nào, đánh tới Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Thành Gia Lý phía dưới đang lắc lư, toàn bộ sinh linh trong thành Gia Lý đang run rẩy. Hai đại cường giả đại chiến trên bầu trời thành Gia Lý. Khổng Tước Đại Yêu Vương không tiếc lấy toàn bộ thành Gia Lý làm hậu thuẫn cho mình, lấy thành Gia Lý làm trận nhãn tăng cường tu vi của bản thân. Điều này cũng có nghĩa, nếu hắn không ngăn cản được thì toàn bộ thành Gia Lý sẽ bồi táng cùng hắn.

"Ông ----"

Truyền tống lại được thi triển, sao chổi màu vàng một lần nữa được truyền tống ra xa, không gian nghịch chuyển lại rơi xuống người Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Trong thành Gia Lý chấn động kịch liệt giống như xảy ra động đất, một số kiến trúc không kiên cố đã sụp đổ.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng không chịu được, nhận một kích bắn ngược, lần này hắn cần thời gian lâu hơn để hoá giải.

Một dòng máu chảy dọc khoé miệng Khổng Tước Đại Yêu Vương. Dù sao hắn cũng không phải là Đại Yêu Hoàng, khống chế lực lượng lớn như vậy sẽ bị phản phệ, huống chi còn phải tiếp nhận công kích của một Đại Yêu Hoàng khác. Có thể đánh tới mức này cũng là hắn có nội tình thâm hậu.

Mỹ công tử khẩn trương nắm chặt hai tay, nàng rút cuộc đã hiểu lời Tu La nói Khổng Tước Đại Yêu Vương không thể thua. Nếu hắn thua, thân là truyền thừa Khổng Tước nhất mạch, nàng chắc chắn

sẽ gặp tai hoạ ngập đầu, mà toàn bộ thành Gia Lý chỉ sợ cũng như vậy. Đối với nhân loại sống ở nơi này, đây chính là thảm hoạ. Đồng thời, kế hoạch nhiều năm của tổ chức cũng sẽ phá sản.

Nhưng mà, nhìn qua, hắn tựa hồ không kiên trì được nữa a!

Làm sao bây giờ? Lúc này còn có điều gì có thể xoay chuyển cục diện đây?

Đúng lúc này, một thanh âm trầm thấp vang lên, "Cuối cùng cũng tìm được các ngươi."

Mỹ công tử quay người, nhìn thấy một tầng hắc vụ dày đặc.

Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh lặng yên không tiếng động xuất hiện cách nàng cùng Tu La không xa.

Mỹ công tử và Tu La chạy trốn, sau khi hoá giải công kích của Chư Cát Thần Nỏ, Đại Dương Ninh không chút dừng lại, nhanh chóng truy kích.

Thần Thức của hắn không cách nào tìm được dấu vết của Tu La cùng Mỹ công tử, nhưng khi bĩnh tĩnh suy nghĩ, hắn cũng đoán được bọn họ có thể chạy vào Gia Lý Sơn Mạch. Bên này có hai đại cường giả đang giao chiến, khí tức hỗn loạn nên không dễ bị phát hiện.

Cho nên hắn cũng chạy theo hướng bên này, nhưng hắn vẫn không tìm thấy bọn họ.

Mà trên bầu trời, chiến trường chuyển từ Gia Lý Sơn Mạch sang thành Gia Lý. Thành Gia Lý bị Khổng Tước Đại Yêu Vương dẫn động lực lượng tổ tiên phong toả không gian làm hắn trong nhất

thời không cách nào trở về.

Ngay lúc đó, hắn đột nhiên cảm nhận được khí tức của Mỹ công tử nên cấp tốc đuổi theo.

Ánh mắt của Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh trước tiên dừng trên người Tu La, hắn không biết người này làm thế nào, nhưng tiểu tử này có thể che giấu dưới sự dò xét của hắn, làm hắn không cách nào tìm được bọn họ.

Làm hắn vui mừng là, khí tức phát ra trên người Tu La chỉ là tu vi Thất giai, không phải Thần cấp. Cộng thêm một Thất giai Mỹ công tử, nên làm như thế nào đây?

Hắn khá giật mình khi thấy một nha đầu mới mười mấy tuổi đã đạt đến Thất giai, hơn nữa lực lượng không gian nàng sử dụng khá cường hãn. Nhưng hắn là Yêu Vương, chênh lệch cấp độ một trời một vực, tự nhiên có thể bắt bọn họ dễ dàng.

Sắc mặt Mỹ công tử lúc này khá khó coi, ngân quang quanh thân sáng lên, hào quang màu bạc nở rộ. Trên trán, vương miện màu vàng phát sáng, đem lực lượng không gian tăng lên cực hạn. Nàng đương nhiên sẽ không chịu trói. Một khi Khổng Tước Đại Yêu Vương thua, nàng là hậu đại của hắn, xác suất bị gïết là rất lớn. Không bằng bây giờ liều mạng, may ra còn có cơ hội.

"Khổng Tước kim quan. Ngươi mới thực sự là người thừa kế?" Ám Nha Yêu Vương nhìn thấy kim quan trên trán nàng không khỏi giật mình. Hắn rút cuộc đã hiểu vì sao nha đầu này muốn chạy trốn. Trong lòng hắn cũng không thể tưởng tượng được, một đứa con lai nhân loại như nàng lại thức tỉnh kim quan?

Nhưng sự thật đã bày ra trước mắt. Thiếu nữ trước mắt này đã

thức tỉnh Khổng Tước kim quan, nàng rất có thể là người thừa kế Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Sau khi giật mình hắn lại mừng rỡ. Có thể bắt được người thừa kế chân chính của Khổng Tước Đại Yêu Vương, khẳng định là một đại công a!

Mà lúc này Mỹ công tử đã xuất thủ. Khổng Tước Linh như thiểm điện bắn ra, không gian được dẫn động nâng cơ thể nàng lên, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Ám Nha Yêu Vương. Ngân quang chói mắt bắn ra, tất cả không gian kiềm chế đối thủ, Khổng Tước kim quan sáng rực, hắc vụ trên người Ám Nha Yêu Vương trong nháy mắt di chuyển ra sau lưng nàng.

Đấu Chuyển Tinh Di!

Đấu Chuyển Tinh Di phiên bản đơn giản này không thể so sánh với Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng nàng đã sử dụng được năng lực này.

Nàng không biết Tu La sẽ trợ giúp mình như thế nào, nhưng vừa lên nàng đã toàn lực ứng phó. Đối thủ là một vị cường giả cấp độ Yêu Vương, tuyệt không thể chần chờ hay giữ lại.

Nhưng lần này Ám Nha Yêu Vương đã có chuẩn bị, thân là cường giả Yêu Vương, hắn làm sao có thể để bị đánh lén lần hai.

Khi Mỹ công tử để lộ Khổng Tước kim quan, Ám Nha Yêu Vương đã hoá thành hư ảo, hắc vụ trước người dịch chuyển, nhưng bản thân hắn cũng hoá thành hắc vụ. Hắc vụ bị truyền tống quay lại công kích, hắc vụ do bản thân hắn hoá thành đón lấy Mỹ công tử, trước sau giáp công.

Một tiếng hừ lạnh từ trong hắc vụ truyền ra, mang theo Thần Thức chấn nhiếp, làm cho Khổng Tước Linh dừng lại.

Với tu vi hiện tại của Mỹ công tử, cùng năng lực thiên phú khống chế không gian cường đại, nàng hoàn toàn có thể ứng đối với cường giả Cửu giai. Nhưng Thần cấp là Thần cấp, có chênh lệch không nhỏ với Cửu giai.

Xung quanh hoàn toàn đen kịt, Mỹ công tử vẫn duy trì tỉnh táo như cũ, tóc dài màu lam trong nháy mắt biến thành màu trắng, hai răng nanh nhô ra, một tiếng gào non nớt vang lên từ miệng nàng.

"Rống ----"

Ám Nha Yêu Vương đánh giá nàng rất cao, cũng đã có chuẩn bị nhưng vẫn bị biến hoá đột ngột này làm cho choáng váng.

Tiếng hổ gầm vang lên gợi lên nỗi sợ hãi tận sâu trong huyết mạch, trong nháy mắt thân thể hắn ngưng lại, hắc vụ cũng tiêu tán vài phần.

Tóc dài màu trắng lại chuyển sang màu lam Khổng Tước, loé lên ánh bạc, Mỹ công tử nhanh chóng thoát khỏi hắc vụ, chính là thuấn di!

"Song huyết mạch!"

Chương 259: Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng huyết mạch

Ám Nha Yêu Vương chấn kinh, "Bạch Hổ! Song Yêu Hoàng huyết mạch? Làm sao có thể?"

Đúng vậy, huyết mạch thứ hai của Mỹ công tử chính là Bạch Hổ.

Đại Yêu Hoàng trong Hổ tộc không phải là Hoàng Kim Hổ Vương, cũng không phải Quang Minh Hổ Vương, mà là Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng!

Bạch Hổ có nguồn gốc từ Quang Minh Hổ tộc, chính là Quang Minh Hổ nhất mạch biến dị, số lượng cực kỳ thưa thớt, được biết đến với sự thăng hoa thuộc tính quang minh. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng là đương nhiệm Đại Yêu Hoàng, xếp hạng cực kỳ cao. Luận về bài danh có thể so sánh với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Ám Nha Yêu Vương trong nháy mắt đã bị chấn nhiếp, nhưng không kéo dài quá lâu, bởi vì Mỹ công tử đã chạy trốn. Vài lần ngân quang lấp loé đã cách xa hắn hơn trăm thước.

Mà đúng lúc này, thành Gia Lý lại kịch liệt rung chuyển, trên bầu trời Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đã kết thúc đợt va chạm thứ ba.

Thành Gia Lý rung chuyển, ngân quang trên trời nhanh chóng suy sụp, kim quang trên người Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng mờ đi

rất nhiều. Ba chiếc lông đuôi chỉ còn hai chiếc có màu vàng. Nhưng từ khí tức mà xét, hắn vẫn tốt hơn so với Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Nhìn thoáng qua tình hình chiến đấu, Ám Nha Yêu Vương không nửa phần do dự, huyễn ảnh màu đen trong nháy mắt tản ra đuổi theo Mỹ công tử. Không gian truyền tống đúng là rất nhanh, nhưng tốc độ truy đuổi của Thần cấp cũng không phải chuyện đùa.

Dựa theo một chút khí tức hắc ám lưu lại trên người Mỹ công tử, sau một khắc hắn đã đuổi theo sát nàng.

Hắc ám quét qua, Mỹ công tử chỉ cảm thấy huyết mạch trong cơ thể mình cứng lại, ngay sau đó liền bắt đầu suy yếu.

Hút máu chính là năng lực thiên phú của Ám Nha tộc, có thể thôn phệ huyết mạch của địch nhân cường hoá bản thân, cho nên Ám Nha tộc còn được xưng là Hấp Huyết Nha, trên chiến trường là đối thủ cực kỳ khó chơi, nổi danh không thể giết chết. Hấp thu huyết mạch chi lực không những cường hoá huyết mạch của bọn nó, còn có thể tăng cường sinh mệnh lực.

Xong rồi! Mỹ công tử hiểu, dù mình có thể sử dụng thủ đoạn nhưng trước mặt cường giả Thần cấp, nàng vẫn rất nhỏ bé, nhưng lúc này thật sự không còn biện pháp. Duy nhất làm nàng kỳ quái là, từ lúc nàng động thủ đến bây giờ vẫn chưa thấy Tu La xuất thủ. Khi nàng chạy trốn cũng không thấy hắn đâu. Là hắn thấy không địch lại nên đi trước sao?

Đúng lúc này, bên tai nàng xuất hiện một thanh âm vô cùng uy nghiêm.

"Cút ----"

Tinh Thần Chi Hải trong nháy mắt trống rỗng, Mỹ công tử cảm thấy một cỗ tinh thần mạnh mẽ cuốn tới, sau đó nàng không biết cái gì nữa.

Ám Nha Yêu Vương biến thành hắc vụ thôn phệ huyết mạch chi lực của Mỹ công tử giống như chạm phải điện mà bắn lên, bay vụt về phía sau.

Một bàn tay ổn định đỡ lấy Mỹ công tử sắp té ngã, ôm nàng vào lòng.

Vẫn mang mặt nạ trên mặt, vẫn trang phục cũ, nhưng giờ khắc này Tu La đã trở nên khác biệt.

Đôi mắt hắn mang theo vài phần lạnh nhạt nhưng vô cùng uy nghiêm. Hắn lạnh lùng nhìn Ám Nha Yêu Vương từ trong hắc vụ nhảy vọt ra, hoá thành hình người.

Đại Dương Ninh lúc này đã hoảng sợ nhìn người trước mặt mang theo mặt nạ này, "Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai?"

Khi tiếng "cút" kia vang lên, hắn cảm nhận được áp bách khủng bố, cho dù đối mặt với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng hắn cũng chưa từng có cảm giác đó. Liên tưởng đến huyết mạch Bạch Hổ trên người Mỹ công tử, hắn làm sao có thể không sợ hãi.

"Ngươi cho rằng, không phải ta cố ý thả ra, ngươi có thể phát hiện ra tung tích của chúng ta? Đổi thành gia hoả trên không trung kia còn tạm chấp nhận được." Tu La thản nhiên nói.

"Ngươi, ngươi có ý gì ..." Đại Dương Ninh nhìn chăm chú tên trước mặt chỉ có khí tức Thất giai này, hắn giống như là nhân loại, nhưng

Thần Thức ba động kia là chuyện gì xảy ra.

Tu La, hay Đường Tam nhìn lên không trung một chút, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng muốn phát động công kích lần thứ tư đã lung lay sắp đổ, Khổng Tước Đại Yêu Vương Uông Thanh đã không thể duy trì lực lượng Đại Yêu Hoàng tạm thời mượn từ tổ tiên nữa.

Trong miệng hắn kẽ than thở, "Cuối cùng vẫn không duy trì được lâu hơn! Vậy để ta tới!"

Vừa nói, hắn vừa ôm Mỹ công tử, thân thể lại chuyển sang hướng đông, hai con ngươi cấp tốc hoá thành màu vàng.

"Đến ----" Đường Tam quát nhẹ một tiếng.

Một cỗ khí tức kỳ dị từ người hắn bắn ra, đó là một vầng sáng màu lam nhạt. Khi nó xuất hiện, Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh kinh hãi nhìn thay đổi trên người tên nhân loại này. Hắn đã hoàn toàn thay đổi, vầng sáng lam nhạt kia uy nghiêm không gì sánh được, thậm chí đẩy lùi toàn bộ thế giới. Hết thảy xung quanh đều thay đổi, dù hắn có cấp độ Yêu Vương nhưng vẫn không thể di động dù chỉ một chút.

Phía đông thành Gia Lý, ước chừng cách vài trăm dặm là vùng biển không nhìn thấy bờ. Vùng biển này bao trùm phần lớn diện tích Pháp Lam tinh, mênh mông vô tận.

Theo truyền thuyết, trong biển rộng có vô số cường giả Hải tộc, mà trong những cường giả này thậm chí có tồn tại có thể chống lại Đại Yêu Hoàng.

Nhưng truyền thuyết chỉ là truyền thuyết, chí ít chưa từng có Hải tộc có can đảm công kích Yêu Tinh Đại Lục, dù sao Yêu Quái và

Tinh Quái mới là chúa tể ở thế giới này.

Vùng biển xanh thẳm thai nghén ra vô số Hải tộc này cũng có một danh tự, gọi là Vô Tận Lam Hải!

Vô tận, chính là vô biên vô cùng, biển lớn xanh lam là nơi sinh hoạt của vô số Hải tộc, cũng là nơi sống của vô số sinh linh.

Vô Tận Lam Hải phần lớn thời gian đều yên tĩnh, các Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc sống ven biển bình thường cũng rất ít khi ra biển kiếm đồ ăn, bởi vì bọn họ biết Hải tộc chân thực tồn tại. Có lẽ lực lượng Hải tộc không thể so sánh với Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, nhưng Vô Tận Lam Hải quá mênh mông, ngay cả Đại Yêu Hoàng cũng không tuỳ tiện rời khỏi đại lục tiến vào phạm vi biển cả, bởi vì không ai biết sẽ gặp được gì trong Vô Tận Lam Hải.

Nhưng giờ khắc này, trong Vô Tận Lam Hải đã nổi sóng mãnh liệt. Một mảng lên hơi nước bay lên, hoá thành mây đen tren không. Mây đen che khuất mặt trời, hơi nước vô tận kia bốc lên dữ dội.

Bên trong Vô Tận Lam Hải, các sinh vật biển đều ngoi lên mặt biển chăm chú nhìn lên bầu trời. Bọn chúng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng lại có cảm giác run rẩy từ sâu bên trong.

Trong mây đen ngày càng dày đặc kia ân ẩn có kim quang lấp loé. Trong ngàn dặm gần bờ biển phía đông, tất cả Hải tộc đều bị kinh động, bọn chúng đều kinh hãi nhìn biến hoá trên bầu trời.

"Ầm, ầm!" Một tiếng lôi đình như thiểm điện bắn ra, chấn nhiếp toàn bộ hải dương.

Đại lượng Hải tộc một lần nữa chui xuống dưới mặt biển.

Mây đen phiêu động, di chuyển về phía tây.

Thành Gia Lý.

Khoé miệng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng toát ra một ý cười tàn nhẫn, mỗi lần Khổng Tước Đại Yêu Hoàng phát động Đấu Chuyển Tinh Di, hắn đều nhận trùng kích mãnh liệt, nhưng đồng thời đã làm tiêu hao rất lớn lực lượng của Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Đấu Chuyển Tinh Di đúng là rất cường đại, ngay như Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng vô pháp làm tổn thương Khổng Tước Đại Yêu Vương. Làm hắn tổn thương chính là lực lượng tổ tiên mà hắn điều động, đây là phản phệ.

Thân thể hắn ngày càng suy yếu, điều động tổ vận cần sử dụng tinh huyết. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng nắm chắc, nhiều nhất hai lần trùng kích nữa, Khổng Tước Đại Yêu Vương sẽ mất mạng, cho dù thành Gia Lý có vì hắn mà vỡ vụn, đối với hắn cũng không là gì.

Chương 260: Ta là Hải Thần

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngẩng đầu, trong mắt vẫn chỉ lạnh nhạt, không có ý muốn khuất phục.

"Từ bỏ đi, thần phục ta, mặc dù ngươi nhất định phải chết, nhưng ta có thể tha mạng cho tộc nhân của ngươi, thành Gia Lý cũng sẽ bình an vô sự. Nơi này dù sao cũng là nơi nàng sống, ta không muốn phá hư cuộc sống của nàng." Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lạnh lùng nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng lạnh lùng đáp lại: "Ngươi cảm thấy ngươi thắng sao? Dù có thiêu đốt tất cả tổ vận, Khổng Tước Yêu tộc chúng ta cũng sẽ không khuất phục." Vừa nói, kim quan vốn hư ảo trên trán hắn lập tức sáng lên, một ngọn lửa vàng bốc lên, mà nhiên liệu chính là Khổng Tước kim quan.

"Ngươi điên rồi? Thiêu đốt kim quan chính là thiêu đốt toàn bộ tổ vận, không chỉ ngươi phải chết, mất đi tất cả tổ vận, toàn bộ Khổng Tước Yêu tộc cũng phải chết." Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng không nghĩ tới Khổng Tước Đại Yêu Vương quyết định như vậy.

"Thì đã sao? Dù toàn tộc ta vẫn diệt, ngươi có thương tiếc sao? Tới, để ta nhìn xem, là ta lôi ngươi chết cùng hay để ngươi sống không bằng chết." Ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương vì thiêu đốt tổ vận mà trở nên điên cuồng hơn.

Sắc mặt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng trầm xuống, hắn hiểu, Khổng

Tước Đại Yêu Vương ở trạng thái này, dù mình gïết được hắn cũng sẽ bị thương nặng.

Nhưng thời điểm này hắn không có đường lui. Giống như Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không còn đường lui, không ngăn được Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, không chỉ hắn chết, thậm chí toàn bộ Khổng Tước Yêu tộc đều có nguy cơ bị diệt.

Lần trùng kích thứ tư, phát động!

Mang theo tinh mang huyễn lệ, thân hình to lớn của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lao tới Khổng Tước Đại Yêu Vương. Quang mang màu bạc sáng đến cực hạn, thiêu đốt kim quan bộc phát ra màu vàng rực rỡ, toàn bộ thành Gia Lý đều rung chuyển kịch liệt.

Ngay lúc này, ở phía chân trời trong chốc lát mây đen dày đặc bao phủ, uy áp to lớn nối tiếp nhau tạo thành một bức tường mây khổng lồ, chậm rãi đi tới thành Gia Lý.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương đều thấy được mây đen kia xuất hiện. Uy áp kinh khủng đó làm bọn họ nghĩ ngay viện quân của đối phương đã đến.

Nhưng lúc này, song phương đã ở thế không dừng lại được, trong nháy mắt va chạm đã hoàn thành.

Ngân quang bạo phát, lần này thành Gia Lý không còn rung chuyển nữa. Thiêu đốt kim quan dẫn động tổ vận làm Khổng Tước Đại Yêu Vương lần đầu tiên chiếm thế thượng phong. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bị truyền tống đến phía xa, lúc xuất hiện lại, toàn thân kim quang đã giảm đi rất nhiều, lông đuôi Phượng Hoàng thứ hai cũng theo đó mà vỡ vụn, màu vàng trên chiếc lông đuôi cuối cùng cũng ảm đạm xuống nhiều, khí tức của hắn đại giảm.

Cái giá mà Khổng Tước Đại Yêu Vương phải trả chính là một nửa kim quan vỡ nát, theo đó hoả diễm bị dập tắt nửa phần, ánh mắt mờ đi, sinh mệnh khí tức cấp tốc sụt giảm.

Các cường giả trong thành, dù ở bên Khổng Tước Yêu tộc hay những người đi theo Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đều đang theo dõi trận chiến này. Không ai ngờ rằng Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể kiên trì lâu như vậy, lấy thành Gia Lý làm hậu thuẫn, hắn vậy mà thực sự làm trọng thương Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng. Đến lúc này, hắn đã như nỏ mạnh hết đà, nhưng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng còn có thể phát động công kích sao? Người sáng suốt đều nhìn ra được, dù thắng, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng nhận tổn thương không thể phục hồi. Hắn lấy ba đuôi thành Hoàng, trước mắt là người yếu nhất trong các Đại Yêu Hoàng. Hắn vừa mới tấn thăng, căn cơ còn chưa vững, nếu kim quang trên ba lông đuôi bị dập tắt, không còn căn cơ, hắn thậm chí sẽ rơi xuống cảnh giới Đại Yêu Vương.

Đúng lúc này, tường mây đen đã đến gần thành Gia Lý, dưới uy áp ngập trời có vô số thuỷ quang đang lưu chuyển, bên trong mây đen còn có Thuỷ Long Quyển như ẩn như hiện, khí thế khủng bố như muốn phá vỡ toà thành.

Cùng lúc đó, trong Gia Lý Sơn Mạch, Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh đang vô cùng sợ hãi.

Nam tử ôm Mỹ công tử trước mặt đang nhìn hắn chăm chú.

Ngay khi cỗ uy áp ngập trời kia đến hắn đã có cảm giác không thể động đậy, đây hoàn toàn là lực áp đến từ thượng vị giả, chèn ép nó suýt nữa phải quỳ xuống mặt đất.

Hắn có tu vi cấp độ Yêu Vương a! Thần cấp Yêu Vương. Dù khi đối mặt với Đại Yêu Hoàng cũng không nên như vậy mới đúng. Thế nhưng hắn không khống chế được mà run rẩy. Nhân loại nhỏ bé trước mặt này, bây giờ trở nên cao vạn trượng, ngay cả hai vị đại năng trên không trung kia cũng bị hắn che lấp quang mang.

Hắn rốt cuộc là ai?

Tu La ôm Mỹ công tử, từng bước chậm rãi đến trước Đại Dương Ninh, mây đen trên trời ngày càng dày, đến mức hai vị cường giả trên cao phải dừng tăy nhìn mây đen đang tiến đến. Chỉ có Đại Dương Ninh mới cảm giác được, mây đen che khuất bầu trời kia tựa hồ chính là nam tử trước mặt này.

Tu La chậm rãi giơ tay, nhẹ nhàng ấn lên mi tâm, lập tức kim quang sáng lên, trong nháy mắt tiếp theo, kim quang lan xuống toàn thân, một cỗ khí tức uy nghiêm không gì sánh được bộc phát từ trên người hắn.

Cảm giác sợ hãi đến tột cùng khiến Đại Dương Ninh không thể khống chế được, hắc vụ bắn ra, trong nháy mắt bỏ chạy. Hắn hoá thành một vụ tiễn (mũi tên sương mù), cố gắng chạy thật xa bằng cách sử dụng phòng ngự mạnh nhất.

Nhưng hắn mới khẽ động liền phát hiện xung quanh đã đông cứng lại. Càng đáng sợ hơn là, hắn vốn biến thành hắc vụ đã ngưng tụ lại. Thân ảnh màu vàng kia không biết lúc nào đã đến trước mặt hắn, tựa như hắn chưa từng di chuyển.

Khác biệt là, sau bóng người màu vàng có một quang ảnh cao lớn hư ảo. Quang ảnh có màu lam, mơ hồ có thể nhìn thấy đó là một nhân loại, cầm trong tay một thanh Tam Xoa Kích màu vàng. Thanh Tam Xoa Kích kia chậm rãi chỉ vào hắn, từng vòng từng vòng quang

hoàn màu vàng rơi xuống, khiến hắn không thể nào động đậy.

Một bàn tay đặt trên trán Đại Dương Ninh, ngay sau đó hắn cảm thấy khí huyết, thậm chí cả Thần Thức đều bị rút ra ngoài.

Lúc này trên bầu trời, trong mảng lớn mây đen kia, một bóng người màu xanh nước biển ngưng tụ thành hình, hư ảnh to lớn cao hơn ngàn mét, cầm trong tay Hoàng Kim Tam Xoa Kích, nhìn xuống Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đang giao chiến.

Hai đại cường giả như gặp phải đại địch, trong cảm giác của bọn họ, quanh ảnh đột nhiên xuất hiện này, phía sau dường như là toàn bộ Vô Tận Lam Hải. Cường giả đến từ Vô Tận Lam Hải sao? Vô Tận Lam Hải sao lại có một tồn tại cường đại như thế?

Hoàng Kim Tam Xoa Kích chậm rãi giơ lên, sau đó chỉ Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ở phía xa. Trong khoảnh khắc đó, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bị thương nặng không khỏi có cảm giác run rẩy.

Đây là viện quân Khổng Tước Đại Yêu Vương mời đến sao?

Một thanh âm uy nghiêm vang lên từ khắp nơi, "Kẻ uy hiếp hải dương, gïếŧ! Ta là Hải Thần!"

Nói xong, Hoàng Kim Tam Xoa Kích chuyển hướng sang Khổng Tước Đại Yêu Vương. Mưa lớn trút xuống, được bóng người màu xanh lam kia chiếu rọi, dường như đại lục đã biến thành hải dương. Khắp thiên địa hiện lên những quang ảnh, vô số thân ảnh Hải tộc như ẩn như hiện trong màn mưa.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương liếc nhìn nhau, lòng tràn đầy nghi hoặc. Mây đen kia đột nhiên giống

như trăm sông đổ về một bể trôi nhanh về phía biển, trong nháy mắt đã biến mất không nhìn thấy nữa, để lại trên bầu trời một cầu vồng lộng lẫy nhiều màu sắc.

Chương 261: Mỹ công tử tỉnh lại

Tất cả đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh. Nếu Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng còn toàn thịnh, hắn nhất định sẽ đi thăm dò, Hải Thần đột nhiên xuất hiện này là ai? Có quan hệ gì với thành Gia Lý? Nhưng dường như đối phương không nhằm vào mình, mà nhằm vào trận chiến giữa mình cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương. Hắn xuất hiện để uy hiếp hay có ý gì khác? Chẳng lẽ Vô Tận Lam Hải cũng có chủ nhân? Khí tức mạnh mẽ như vậy, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cảm giác được uy áp của hắn ở trên mình, nhưng thân ảnh kia mới chỉ là một hình chiếu?

Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng cảm thấy kỳ quái, hắn dập tắt hoả diễm thiêu đốt kim quan vừa thầm nghĩ, Hải tộc khi nào đã có một tồn tại cường đại như vậy? Là thành thị gần đại dương nhất, hắn cùng sinh vật trong Vô Tận Lam Hải cũng có một ít liên hệ, nhưng tựa hồ nơi đó không có một vị Hải Thần tồn tại a!

Hai đại cường giả đều nghi hoặc, nhưng xúc động đã thay bằng lý trí, nhất là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Hắn không tiếc từ bỏ nữ nhân mình yêu nhất, tốn biết bao công sức mới tấn thăng lên cấp độ Đại Yêu Hoàng, nếu tiếp tục chiến đấu, lấy sức một người liều mạng với nội tình Khổng Tước Yêu tộc, lời không bù được lỗ. Huống chi, Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương nghiêm trọng hơn hắn rất nhiều, không nói trước có chết hay không, chí ít cả đời này Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không thể tấn thăng lên Đại Yêu Hoàng. Hắn còn nhiều thời gian,

đợi đến khi hắn vững chắc tu vi sẽ có nhiều cơ hội thu thập bọn họ.

Tinh mang thu liễm, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng trở về hình dáng nhân loại, khuôn mặt lạnh lùng anh tuấn, nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương toát lên một vẻ châm chọc, "Chuyện hôm nay đến đây thôi, ta sẽ trở lại. Chuyện ngươi cấu kết với Hải tộc, ta sẽ bẩm báo với Tổ đình. Ngươi chờ giải thích đi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không nói gì, ngân quang bao phủ khắp thành Gia Lý cấp tốc rút đi, hắn trở lại hình người, biến mất giữa ngân quang lấp loé.

"Đi!" Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng quát lên một tiếng.

Trong thành Gia Lý, Thiên Mã phi xa lên không mang theo toàn bộ đoàn xe bay, đón Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rồi đi thật xa.

"Ta sẽ trở lại!" Thanh âm của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng vang khắp thành Gia Lý, đồng thời cũng vang lên xung quanh khắp trà sữa điếm trên quảng trường.

Đến lúc này mới có tiếng hít thở vang lên trong thành Gia Lý, không biết bao nhiêu sinh vật giờ khắc này mới hồi phục lại tinh thần. Cảm giác tử vong đến gần kia làm dân chúng thành Gia Lý không khỏi run rẩy từ trong nội tâm.

Trong phủ Thành chủ lúc này lặng ngắt như tờ.

Không có người nào trong Khổng Tước Yêu tộc hay mấy đại chủng tộc thành Gia Lý reo hò. Các tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc ở đây sắc mặt đều tái nhợt, bởi vì khi giao đấu với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, Khổng Tước Đại Yêu Vương mượn nhờ tổ vận, mà tổ vận ảnh hưởng đến toàn bộ chủng tộc.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không phải thua mà chạy, có nhiều nguyên nhân để hắn rút lui. Nói hắn bị doạ lùi cũng được, nói hắn không muốn lưỡng bại câu thương cũng tốt, nhưng lần sau khi hắn đến, ai có thể chống đỡ đây?

Thiêu đốt kim quan, thương thế của Khổng Tước Đại Yêu Vương nặng thế nào không ai biết.

Lần sau Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến là lúc nào? Còn ai có thể chống lại hắn?

Linh Tê Lộc Yêu Vương thở sâu, nói: "Chuyện hôm nay dừng ở đây, chúng ta nên mau chóng xem xét tình hình, sửa sang lại các toà nhà, thống kê tổn thất và thương vong. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mạo muội tấn công thành Gia Lý, chiếu theo quy tắc Tổ đình, uy hiếp đến sự an toàn của dân chúng thì chúng ta phải cáo trạng."

Các vị Yêu Vương lần lượt gật đầu, dù nằm ở nơi vắng vẻ như thế nào, thành Gia Lý vẫn là một chủ thành, kéo dài khí vận Yêu Quái Tộc. Nếu chủ thành bị oanh tạc không biết sẽ có bao nhiêu sinh linh vẫn lạc, đây là chuyện Tổ đình tuyệt đối không cho phép. Hậu quả tuy không nặng như vậy, đương sự lại là một trong các Đại Yêu Hoàng, cùng lắm chỉ là trách phạt nhẹ nhàng thôi. Nhưng bọn họ vẫn phải làm, chí ít có thể làm cho Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không tới thành Gia Lý trong thời gian ngắn, để bọn họ có chút thời gian khôi phục.

Hai vị Khổng Tước Đại Yêu Vương Uông Hàm và Uông Vũ liếc nhìn nhau, ngân quang loé lên rồi cùng rời đi. Bọn họ cần nhanh chóng xác định tình huống của Khổng Tước Đại Yêu Vương, mặc dù đồng cấp, nhưng hạch tâm chân chính là thành chủ a!

Quảng trường Gia Lý.

Trà sữa điếm Mỹ công tử lúc này không có khách, thực tế, tất cả cửa hàng bây giờ đều không có khách.

Một màn gần như huỷ thiên diệt địa kia làm mọi người kinh sợ, ai còn dám ở bên ngoài chứ.

Tô Cầm ngơ ngác nhìn lên bầu trời, bầu trời trong sáng trở lại cũng không thể xoá bỏ khói mù trong lòng nàng.

Hắn trở về, hắn nói hắn sẽ còn đến là nói cho mình nghe.

Hắn cuối cùng đã thành tựu Đại Yêu Hoàng, bọn hắn cuối cùng cũng đánh, lưỡng bại câu thương.

Lúc này nàng cũng không biết tâm tình của mình như thế nào. Là một nhân loại, nàng hẳn nên cao hứng. Nhưng mà sâu trong lòng, sao một điểm cao hứng cũng không có?

Nàng không khỏi nghĩ đến đêm hôm ấy, một đêm nàng không thể nào quên. Hắn đi, nó tới.

Gia Lý Sơn Mạch.

Khi Mỹ công tử tỉnh lại, nàng phát hiện mình đang nằm trên một tấm võng. Chiếc võng được vắt ngang trên hai cây đại thụ.

Võng được làm từ trúc, một loại trúc khá dày. Thân trúc được chẻ thành từng mảnh như dẻ quạt. Hai đầu thân trúc được ghép với nhau bằng cách gắn các mảnh dẻ quạt lại tạo thành khung võng. Trên đó lót nhiều tấm lá cây lớn, nằm trên đó vững chắc mà thoải mái, không bị khí ẩm dưới đất khuấy nhiễu.

Trên người nàng đắp lên một bộ y phục, không khí mát mẻ pha lẫn hơi ẩm đặc thù quanh quẩn chóp mũi, cũng không có gì khó chịu, ngược lại còn cảm thấy sảng khoái.

"Ngươi tỉnh rồi." Thanh âm quen thuộc vang lên.

Mỹ công tử xoay người ngồi dậy, thấy được nam tử đang đeo mặt nạ kia.

Hắn ngồi bên đống lửa, lúc này đêm đã khuya, đống lửa xua đi khí ẩm và côn trùng, rất ấm áp.

Mỹ công tử nhìn bốn phía, cũng không phát hiện ra thân ảnh khác, tất cả giống như bình thường.

"Ám Nha Yêu Vương đâu?" Nàng hỏi.

Tu La mỉm cười nói: "Đi rồi. Sau khi ngươi hôn mê, ta muốn mang ngươi chạy nhưng hắn vẫn đuổi theo. Khi ta không ngăn cản được nữa thì chiến đấu bên thành Gia Lý kết thúc."

"Tình huống thế nào?" Mỹ công tử có chút khẩn trương hỏi.

Tu La nói: "Xem như lưỡng bại câu thương đi. Thương thế của Khổng Tước Đại Yêu Vương nặng hơn một chút, nhưng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bị thương không nhẹ, cần thời gian dài tĩnh dưỡng. Chí ít tạm thời, thành Gia Lý coi như tạm ổn."

Mỹ công tử thở dài một hơi, ánh mắt lưu chuyển, nhìn Tu La nói: "Cảm ơn ngươi lại cứu ta."

Tu La mỉm cười nói: "Vận khí tốt mà thôi."

"Ngươi làm sao biết ta gặp nguy hiểm mà đến? Làm sao ngươi biết ta bị Ám Nha Yêu Vương bắt đi?" Mỹ công tử đột nhiên hỏi, nghi ngờ này đã quanh quẩn trong lòng nàng rất lâu.

Tu La nói: "Về sau ngươi sẽ biết, hiện tại ta không thể nói cho ngươi."

Đôi mi thanh tú của Mỹ công tử hơi nhíu lại, nàng nhảy xuống nói, "Ngươi rất thần bí. Ta không thích bộ dạng này của ngươi."

Tu La nói: "Đây là vì bảo hộ chính ta." Cũng vì bảo hộ ngươi, nhưng Đường Tam đương nhiên sẽ không nói ra vế sau.

Mỹ công tử trầm mặc, nàng nhìn đống lửa đến xuất thần, sau một hồi mới trầm giọng nói: "Ta phải trở về, nếu Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rút lui, bọn họ nhất định sẽ tới tìm ta."

"Được, ta đưa ngươi về." Tu La cũng không giữ nàng lại, tiện tay dập tắt đống lửa trước mặt.

Đưa nàng tới phụ cận học viện Gia Lý, Tu La mới dừng bước.

"Ngươi đi đi, học viện hẳn sẽ an toàn." Tu La nói.

"Ừm." Mỹ công tử nhìn hắn, ánh mắt dần trở nên phức tạp. Sau đó ngân quang loé lên đi về phía học viện Gia Lý.

Chương 262: Vì nàng, mọi thứ đều đáng giá

Đưa mắt nhìn thân ảnh nàng rời đi, khoé miệng Tu La hơi nhếch lên, thân thể lúc này thoáng lung lay, ánh mắt mơ hồ hơn rất nhiều.

Đáng giá không? Đương nhiên là đáng giá, vì nàng, mọi thứ đều đáng giá.

Bước chân hắn có chút nặng nề đi về phía sau núi.

Hôm nay là ngày hung hiểm nhất từ khi hắn đến thế giới này, cũng là lần đầu tiên vận dụng Thần Thức của bản thân.

Thần Thức tiêu hao gần hết, làm hắn suýt nữa không thể kiên trì. Thần Thức ôn dưỡng bao nhiêu năm chỉ còn lại một tia như nến tàn trong gió, nhưng lúc này hắn không hề hối hận.

Tháo mặt nạ xuống, Tu La biến trở lại thành Đường Tam.

Khi trở về căn phòng quen thuộc trong học viện Cứu Thục, Đường Tam mới hoàn toàn thả lỏng. Toàn thân mềm nhũn, khí tức trở nên hỗn loạn. Hít thở thật sâu, Huyền Thiên Công miễn cưỡng vận chuyển, tự điều chỉnh bản thân.

Sợi dây căng trong lòng được buông xuống, cảm giác mệt mỏi mãnh liệt dâng lên làm hắn muốn mê man, nhưng hắn biết, lúc này mình không thể ngủ. Nếu ngủ, Thần Thức có khả năng sẽ dập tắt vĩnh

viễn.

Vì vậy hắn ráng chống đỡ cơ thể mình, duy trì trạng thái thanh tỉnh, yên lặng vận chuyển Huyền Thiên Công dẫn động hồn hạch cùng tinh thần hạch tâm câu thông, ôn dưỡng bản thân.

Đối mặt với một tên Yêu Vương, hắn có vô số thủ đoạn nhưng không thể vượt qua chênh lệch tu vi. Vì vậy khi Ám Nha Yêu Vương bắt Mỹ công tử đi, hắn đã quyết định dù có phải vận dụng Thần Thức cũng phải cứu nàng. Bởi vì lúc đó hắn căn bản không cách nào phán đoán nàng sau khi bị bắt sẽ có chuyện gì xảy ra.

Mặc dù lúc sau hắn đã đánh giá tình huống nhưng không hề nghi ngờ, mang Mỹ công tử đi là lựa chọn tốt nhất.

Với trí tuệ cùng thực lực của Mỹ công tử, nàng cũng đoán được điểm này nên ngay từ đầu mới lựa chọn chạy trốn.

Ám Nha Yêu Vương không thể truy đuổi bọn họ, bởi vì dựa vào Thần Thức cùng Lam Ngân Hoàng, Đường Tam dễ dàng che giấu khí tức của mình cùng Mỹ công tử. Lúc đó hắn đã thở phào, nghĩ rằng mình sẽ không cần vận dụng Thần Thức, chỉ cần âm thầm quan sát là được.

Nhưng sau đó hắn phát hiện rằng không thể, bởi vì trận chiến giữa Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương đã uy hiếp toàn bộ thành Gia Lý.

Dù sao Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng là phụ thân của nàng, xem như Yêu Quái Tộc đều đáng chết thì hắn vẫn là phụ thân nàng, hơn nữa mẫu thân nàng còn ở trong thành Gia Lý.

Từ tình hình đến xem, nếu thành Gia Lý rơi vào tay Tinh Phượng

Đại Yêu Hoàng, mọi thứ trước mắt sẽ bị phá huỷ và thay đổi, trước khi đến Thần cấp, hắn không nguyện ý phát sinh chuyện đó. Huống chi mục tiêu của Mỹ công tử là thừa kế vương vị của Khổng Tước Đại Yêu Vương, từ đó khống chế Khổng Tước Yêu tộc, giành lấy một không gian sinh tồn riêng biệt cho nhân loại.

Cho nên dù thế nào, thành Gia Lý cũng không thể thay đổi, cũng không thể để Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đắc thủ.

Lần thứ hai Ám Nha Yêu Vương xuất hiện là do Đường Tam cố ý dẫn tới. Hắn chỉ động thả ra khí tức của mình cùng Mỹ công tử, để hắn phát hiện và tìm đến.

Dẫn động điểm Thần Thức kia, hắn tạm thời có được một tia khí tức của kiếp trước, nhưng cần có năng lượng để duy trì. Ám Nha Yêu Vương chính là lựa chọn tốt nhất.

Có thể duy trì uy áp của Hải Thần, trừ tiêu hao Thần Thức còn có tinh thần khí của Ám Nha Yêu Vương mới có thể hoàn thành.

Thần Thức của hắn đủ để áp chế một tên Yêu Vương, mà thành Gia Lý bên kia chính là chấn nhiếp. Khi song phương sắp lưỡng bại câu thương, thậm chí có một bên sắp chết mà phát động Thần Thức chấn nhiếp đã đủ để hai bên bỏ đi ý nghĩa tiếp tục chiến đấu.

Tất cả những thứ này đều lấy Thần Thức của hắn làm đại giá. Chuyện này làm hắn tiêu hao quá lớn, nếu như không phải lo lắng cho an nguy của Mỹ công tử, chỉ sợ lúc đó hắn đã sớm hôn mê.

Lần này tiêu hao Thần Thức chỉ sợ một hai năm cũng chưa khôi phục lại được, cần thời gian dài để ôn dưỡng. Đương nhiên thôn phệ huyết mạch chi lực Thần cấp của Ám Nha Yêu Vương đối với hắn cũng có chỗ tốt. Cường độ thân thể tăng lên trên diện rộng,

Huyền Thiên Công cũng đã tiến bộ lớn ở tầng thứ bảy. Đây là tình huống đại đa số năng lượng đều tiêu hao dưới uy áp của Hải Thần.

May mắn, kết quả cuối cùng vẫn tốt. Trên người Ám Nha Yêu Vương hắn thu được túi trữ vật , bên trong có không ít đồ tốt, bất quá bây giờ hắn không có thời gian đi xem xét.

Một đêm này, toàn bộ thành Gia Lý đều không an tĩnh.

Đã rất nhiều năm rồi, dân chúng bình thường mới được thấy cường giả cấp độ Đại Yêu Hoàng xuất thủ, mà còn nhằm trúng thành Gia Lý, nhằm vào Khổng Tước Yêu tộc đã trấn thủ thành Gia Lý mấy trăm năm nay. Chuyện này khẳng định sẽ tạo nên sóng gió lớn trong thành, thậm chí có ảnh hưởng không thể tưởng tượng được tới Thiên Vũ Đế Quốc.

Quan trọng là, kết cục cuối cùng không phải Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chiến thắng, chí ít từ bên ngoài là song phương lưỡng bại câu thương. Thành chủ đại nhân vậy mà ngăn trở được một vị Đại Yêu Hoàng, chuyện này khiến nhiều quý tộc trong thành đều phải xem lại thực lực của Khổng Tước Yêu tộc.

Tổ đình bên kia nhất định sẽ có phản ứng. Nếu trận này Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng thắng, vừa hay có sự tình Băng Long Đại Yêu Vương biến mất để che lấp, chèn ép gán tội lên người Khổng Tước Yêu tộc, từ đó thành Gia Lý sẽ đổi chủ.

Nhưng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không thắng, mà bản thân hắn còn nhận trọng thương, hắn tất nhiên không thể một mình nói như vậy. Hơn nữa trong Yêu Quái Tộc luôn lấy thực lực vi tôn, thực lực chính là đạo lý. Không có thực lực ngươi không có quyền giảng đạo lý. Mà Khổng Tước Đại Yêu Vương thiêu đốt tổ vận làm trọng thương Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, cuối cùng còn xuất hiện

cường giả khủng bố đến từ Vô Tận Lam Hải, chuyện này sẽ làm Tổ đình nhìn thành Gia Lý với con mắt khác.

Thời gian này sẽ có nhiều biến hoá, nhưng đây là thời cơ tốt nhất để Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến áp chế thành Gia Lý. Bỏ qua cơ hội này, hay nên nói là áp chế thất bại, hắn tới lần nữa cũng không dễ dàng. Dù sao, Khổng Tước Yêu tộc không phải không có minh hữu trong Tổ đình, khi bọn họ đứng ra thì cần phải xem xét lại.

Ảnh hưởng của chuyện này mới chỉ bắt đầu khi trận chiến kết thúc, nó sẽ tiếp tục ảnh hưởng sâu rộng trong một thời dài sau đó.

Sáng sớm, khi mặt trời lên cao, tất cả tựa hồ đã trở về bình thường. Chỉ có những kiến trúc bị tổn hại còn lưu lại dư vị của trận chiến hôm qua.

Học viện Cứu Thục.

Độc Bạch ngồi trên nóc nhà, nhìn về phương đông tu luyện Thiên Hồ Chi Nhãn.

Ngũ giai Thiên Hồ Chi Nhãn làm hắn dường như thấy được thế giới mới, càng ngày hắn càng cảm nhận rõ biến hoá mà huyết mạch đỉnh cấp này mang lại, thậm chí khí chất dường như cũng đã thoát thai hoán cốt.

So với trước kia, hắn đã tự tin hơn, khí chất cũng nhiều hơn vài phần hương vị xuất trần. Chỉ cần không mở miệng, hắn sẽ có dáng vẻ của một thiếu niên nhẹ nhàng với khí chất nho nhã.

Một thân ảnh chớp động, bên người hắn có thêm một người, chính là Đường Tam. Cách đó không xa, ở nóc nhà bên cạnh, Cố Lý, Trình Tử Chanh cùng Vũ Băng Kỷ cũng lần lượt lên nóc nhà.

Hiện tại tất cả đoàn đội đều đang tu luyện Tử Cực Ma Đồng, hiệu quả cũng không tệ. Tinh Thần Lực tăng lên đều có trợ giúp cho việc tu luyện của mỗi người.

Chương 263: Học viện Cứu Thục phong bế

Độc Bạch liếc qua Đường Tam, thấp giọng hỏi: "Tiểu Đường, sắc mặt của ngươi sao lại khó coi như vậy? Có chuyện gì xảy ra rồi sao? Hay bị trận đại chiến hôm qua hù rồi? Lúc ấy ta có đi tìm ngươi nhưng ngươi không ở trong phòng, lúc ấy ngươi đang làm gì?"

Đường Tam lắc đầu, "Không có gì, lúc đó ta ở học viện Gia Lý."

Độc Bạch nghiêng một bên nói: "Quá mạnh, thật sự là quá mạnh. Khó có thể tưởng tượng được, uy lực của Yêu Thần biến lại có thể cường đại như vậy. Đây mới là cảnh giới ta hướng tới a!"

Đường Tam liếc mắt nhìn hắn nói: "Đừng nghĩ nhiều như vậy. Ngươi trước lên tới Thất giai rồi hẵng nói."

Độc Bạch hưng phấn nói: "Ngươi cũng không biết hiện tại ta lợi hại như thế nào đâu. Sau nhiều lần thử nghiệm ta phát hiện, bây giờ ta có thể làm vận khí trong một khu vực nhỏ thay đổi. Vận khí gia thân cũng được tăng cường, quan trọng hơn là, ta không chỉ giao phó vận may, cũng có thể mang cho đối thủ vận rủi, hắc hắc. Cái này nếu dùng để đùa người quả thực là thần kỹ a!"

Nghe hắn nói xong, Đường Tam thật muốn che mặt lại. Nếu để Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng biết ngươi dùng Thiên Hồ Chi Nhãn để đùa người, không biết có hay không một đạp đập chết ngươi. Không, khẳng định là có đi.

Tác dụng của Ngũ giai Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn so với Độc Bạch còn hiểu rõ hơn, dù sao hắn đã sớm thử nghiệm qua khi gïết Thiểm Báo Vương.

Đám người tu luyện xong Tử Cực Ma Đồng, khi đi ăn điểm tâm thì nhận được thông báo, tất cả các học viên tập trung họp sau giờ ăn sáng.

Sau khi ăn xong, khi nhóm Đường Tam đi vào trong sân thì trấn trưởng kiêm viện trưởng học viện Cứu Thục Trương Hạo Hiên cùng các lão sư Tư Nho, Quan Long Giang, Mộc Ân Tình, Mộc Vân Vũ đều đã đứng ở đó.

Năm vị lão sư xếp thành một hàng ngang, sắc mặt mỗi người đều rất nghiêm túc.

Trương Hạo Hiên đảo mắt qua khuôn mặt của các đệ tử, cuối cùng dừng lại chỗ Đường Tam. Nhìn thấy khuôn mặt có chút tái nhợt của hắn, Trương Hạo Hiên không khỏi nhíu mày, nhưng rất nhanh đã khôi phục bình thường.

Tất cả các học viên nhanh chóng đến đông đủ.

Trương Hạo Hiên trầm giọng nói: "Trận chiến hôm qua mọi người đều đã thấy được. Căn cứ theo phán đoán của chúng ta, đây là va chạm giữa Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng vị tân Hoàng đến từ Tổ đình. Cuối cùng song phương lưỡng bại câu thương, rất có thể Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương nặng hơn, điều này làm thành Gia Lý có chỗ bất ổn. Trong khoảng thời gian này, không cho phép bất kỳ người nào đi vào thành Gia Lý, để tránh bị ảnh hưởng. Lệnh cấm này tạm thời là ba tháng. Các ngươi đều ở lại học viện tu luyện, tất cả lịch luyện ra ngoài thực chiến tạm thời dừng lại, chúng ta sẽ mau chóng thông báo tình huống cụ thể."

Nói đến đây, hắn dừng lại một chút rồi nghiêm túc nói: "Cứu Thục vì nhân loại quật khởi mà thành lập, trận đánh hôm qua các ngươi cũng thấy, đó là chiến đấu cấp độ đỉnh phong ở thế giới này. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mới tấn thăng, trong các Đại Yêu Hoàng là người có thực lực yếu nhất. Đạt đến cấp độ này, đối với chúng ta mà nói có lẽ là không thể, nhưng chúng ta còn chặng đường dài phía trước. Tất cả mọi người đều phải cố gắng nhiều hơn nữa, mới có hy vọng một ngày chống lại được bọn họ, vì nhân loại mà giành lấy cơ hội sinh tồn. Hãy nghĩ về quá khứ của mình, nghĩ về đồng bào của chúng ta, lại nhìn địch nhân mạnh mẽ, chúng ta có lý do gì để không cố gắng?"

Các học viên đều trầm mặc, trận đánh hôm qua bọn họ đều thấy rõ, ngoài chấn động còn có rung động. Tình cảnh huỷ thiên diệt địa kia là do hai tên cường giả Yêu Quái tạo thành, thành Gia Lý thậm chí suýt bị huỷ bởi vì bọn họ va chạm. So với lực lượng huỷ thiên diệt địa kia, thực lực của bọn họ được coi là cái gì?

Tiểu đội Đường Tam càng bàng hoàng hơn. Gần đây, Vũ Băng Kỷ, Cố Lý, Trình Tử Chanh hay Độc Bạch đều có tiến bộ rất lớn, điều này cũng vô hình làm bọn họ có chút kiêu căng. Nhưng sau trận chiến hôm qua, tất cả kiêu ngạo trong lòng đã bị san phẳng, so sánh với năng lực đáng sợ kia, bọn họ là cái gì?

Ánh mắt Trương Hạo Hiên lại nhìn qua các học viên, cuối cùng bình tĩnh lại nói: "Cứ như vậy đi, chờ một chút rồi lên lớp. Đường Tam, ngươi đi theo ta."

"Vâng." Đường Tam đáp một tiếng, rồi đi nhanh theo Trương Hạo Hiên.

Đến lúc này, các học viên mới trầm tĩnh lại, hai mặt nhìn nhau,

trong lòng đều nặng trĩu. Đâu chỉ có bọn họ cảm thấy bị đè nén, các lão sư sao không cảm thấy chứ?

Mấy năm nay học viện Cứu Thục phát triển thuận lợi, bọn nhỏ trưởng thành nhanh chóng, nhất là Độc Bạch cùng Cố Lý. Thiên Hồ Biến cùng Thì Quang Biến đều là Yêu Thần biến phi thường cường đại, lại có tiến bộ nhảy vọt, điều này làm bọn họ đều thấy được hy vọng.

Nhưng trận chiến hôm qua đã làm bọn họ có cảm giác sợ hãi. Chênh lệch khổng lồ như vậy, bọn họ thật sự có thể đuổi kịp, thậm chí là vượt qua sao? Mà những tồn tại như vậy, ở Yêu Tinh hai tộc cũng không phải số ít a!

Đường Tam yên lặng đi sau lưng Trương Hạo Hiên, đi đến chỗ ở của trấn trưởng trên thị trấn nhỏ.

Đóng cửa phòng, Trương Hạo Hiên xoay người, ánh mắt sáng rực nhìn Đường Tam: "Hôm qua lúc đại chiến ngươi ở nơi nào? Ta đã đi tìm nhưng không thấy ngươi. Đừng nói với ta ngươi ở học viện Gia Lý, ta đã đến, cũng hỏi thăm Mao lão, ngươi không có ở đó."

Đường Tam cười khổ nói: "Ta vốn là ở đó. Lúc sau Mỹ tỷ bị tên Yêu Vương ở Tổ đình mang đi, ta lo lắng cho nàng nên đi theo. Về sau đại chiến bạo phát, uy áp ngập trời kia làm ta không động đậy được, bị chôn chân ở một nơi giữa học viện Gia Lý và học viện bên này. Sau khi đại chiến kết thúc ta mới có thể chạy về."

Trương Hạo Hiên không hề nghi ngờ, chỉ giận giữ nói: "Chuyện này ngươi có thể đi nhìn sao? Đó chính là Yêu Vương, chẳng lẽ ngươi còn muốn động thủ? Mỹ công tử thế nào? Nàng thật sự bị bắt đi?"

Đường Tam nói: "Ta từ xa nhìn thấy nàng đánh lén tên Yêu Vương

kia, sau đó chạy trốn. Giống như là có người tiếp ứng nàng, tên Yêu Vương kia không thể đuổi kịp."

Trương Hạo Hiên nhẹ nhàng thở ra, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhẹ gật đầu, nói: "Vậy là tốt rồi, trận chiến hôm qua đến quá đột nhiên. Thời gian này nhất định phải cẩn thận, không loại trừ Tổ đình còn có động thái khác."

Nói đến đây, thanh âm của hắn đã hoà hoãn mấy phần, "Ngươi tận lực ít đi ra ngoài cho ta, ở lại học viện tu luyện, học viện Gia Lý bên kia cũng ít đi một chút. Chuyện của Mỹ công tử ta sẽ hỏi thăm, nếu có tin tức sẽ nói cho ngươi."

"Vâng, tạ ơn lão sư." Đường Tam nhu thuận gật đầu.

Trương Hạo Hiên than nhẹ một tiếng nói: "Thẳng thắn mà nói, đừng nói là bọn nhỏ, ngay cả ta khi chứng kiến trận chiến hôm qua cũng cảm thấy bàng hoàng, tựa hồ không thể thấy được ánh sáng trong tăm tối. Chênh lệch thật sự là quá lớn a!"

Đường Tam nói: "Ngọn lửa hy vọng chỉ cần không bị dập tắt thì sẽ có tương lai. Điểm cường đại nhất của nhân loại chính là sáng tạo kỳ tích. Chúng ta mỗi người đều cố gắng sẽ thúc đẩy cả nhân loại hướng về phía trước."

Trương Hạo Hiên có chút kinh ngạc nhìn Đường Tam, lời nói này không giống một đứa bé có thể nói ra được.

Đường Tam gãi gãi đầu, nói: "Ngài nhìn ta làm gì?"

Trương Hạo Hiên liếc mắt nói: "Ở cùng với ngươi đôi lúc ta sẽ cảm thấy hoảng hốt, dường như ta đang ở cùng với một người đồng lứa vậy."

Đường Tam cũng đảo mắt, thầm nghĩ ta giả bộ trẻ con dễ dàng lắm sao? Luận tuổi tác, chỉ sợ ta hơn ngài mấy vạn tuổi?

"Chuyện hôm qua ngươi thấy thế nào?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam nói: "Tranh đoạt tài nguyên đi."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Theo tin tức của chúng ta, Tinh Phượng Yêu tộc cùng Khổng Tước Yêu tộc có thù truyền kiếp. Song phương bởi vì tranh đoạt danh xưng Bách Điểu Chi Vương mà đã kết thù nhiều năm, trước sau vẫn không phân thắng bại. Nghe nói Khổng Tước Yêu tộc không xuất hiện Đại Yêu Hoàng cũng có liên quan đến bọn họ. Không nghĩ rằng Tinh Phượng nhất mạch thế hệ này lại xuất hiện Đại Yêu Hoàng, hơn nữa nhanh như vậy đã đến gây sự với Khổng Tước Yêu tộc."

Chương 264: Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Tô Cầm

"Bất quá, theo phán đoán của chúng ta, lần này song phương đều bị thương rất nghiêm trọng, cuối cùng Khổng Tước Yêu tộc đã ngăn trở được đợt công kích thứ nhất. Một thời gian sau coi như là an ổn, nhưng chuyện này lại cản trở kế hoạch của chúng ta. Tương lai khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lại đến, nếu Khổng Tước Yêu tộc không ngăn cản được, mưu đồ nhiều năm của chúng ta ..."

Nói đến đây, Trương Hạo Hiên không khỏi thở dài.

Đường Tam nói: "Đây là chuyện không có cách nào, cũng không nằm trong khống chế của chúng ta. Hiện tại phải xem Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể kiên trì bao lâu, và thương tích của hắn đến mức độ nào."

Trương Hạo Hiên yên lặng gật đầu, nói: "Hiện tại cũng chỉ đi một bước nhìn một bước. Nói thật, so với kế hoạch của tổ chức, ta càng coi trọng ngươi hơn. Nếu tương lai ngươi có thể đạt đến Thần cấp thì sẽ chân chính mang lại cho nhân loại hy vọng. Ngươi là người đầu tiên ta thấy có khả năng thành tựu Đại Yêu Vương, so với Mỹ công tử thì lớn hơn."

Đường Tam nói: "Ta ngược lại cảm thấy, nếu như thành tựu Đại Yêu Vương, Mỹ tỷ sẽ nhanh hơn ta."

"Ồ? Ngươi coi trọng nàng như vậy?" Trương Hạo Hiên kinh ngạc

nói.

Đường Tam gật đầu, "Đúng vậy! Thiên phú của nàng rất tốt, hơn nữa, vận khí cũng rất tốt."

Trương Hạo Hiên lại nói: "Ngươi bớt tiếp xúc với nàng lại, thân phận kia của ngươi cũng thế."

"Vâng." Đường Tam tạm thời đáp ứng một tiếng, hắn sao có khả năng bớt tiếp xúc với Mỹ công tử chứ?

Phủ Thành chủ.

Trong tĩnh thất u tối, Khổng Tước Đại Yêu Vương sắc mặt tái nhợt khoanh chân ngồi ở đó, khí tức trên người rất không ổn định, thậm chí có thể nói là suy yếu. Tóc dài màu lam đã gần nửa biến thành màu trắng, là màu trắng không còn sức sống.

"Hô ---" thở dài một hơi, hắn chậm rãi mở mắt ra.

Trong đôi mắt ảm đạm mang theo vài phần châm chọc, giống như lúc đó hắn nhìn Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

"Cuối cùng vẫn để ta đỡ được không phải sao? Ngươi thấy ngươi thắng sao? Ngươi cuối cùng vẫn là kẻ thất bại, vẫn luôn là vậy, mãi mãi sẽ không thay đổi." Hắn lẩm bẩm một mình, sau đó đứng dậy đi đến cạnh tường, tay phải ở trên vách tường ấn xuống.

Lập tức, vách tường mở ra, để lộ một thông đạo.

Khổng Tước Đại Yêu Vương bước chân có chút loạng choạng đi vào thông đạo.

Thiên Mã phi xa.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chậm rãi mở mắt ra, nhịn không được phun ra một ngụm máu tươi. Máu tươi phun ra trên không, hoá thành các điểm tinh mang rồi tiêu tán.

Đến cấp độ này rồi mà không thể khống chế được thương thế, có thể thấy được vết thương nặng bao nhiêu.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thiêu đốt tổ vận cùng Đấu Chuyển Tinh Di không gian nghịch chuyển kia tạo cho hắn tổn thương nghiêm trọng nhất, suýt nữa dao động bản nguyên.

Lông mày nhíu chặt, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng Lâm Hề Mặc nhắm mắt lại, trên mặt trầm tư suy nghĩ.

Chuyện Khổng Tước Đại Yêu Vương thiêu đốt tổ vận liều mạng nằm trong dự liệu của hắn. Với nội tình của Khổng Tước Yêu tộc, kỳ thật hắn không nghĩ tới lần này có thể diệt được toàn bộ bọn họ, nhưng theo kế hoạch của hắn, dù có bị thương cũng muốn loại bỏ Khổng Tước Đại Yêu Vương, diệt đi đối thủ lớn nhất năm đó. Khổng Tước Yêu tộc còn có các Đại Yêu Vương khác, nhưng không phải dòng chính nên không đủ gây uy hiếp. Không lâu sau đó, chính mình có thể chiếm được thành Gia Lý, cũng có thể đoạt được nàng.

Nhưng hắn không nghĩ tới là, thực lực của Khổng Tước Đại Yêu Vương so với tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn, dù chưa tiến vào cấp độ Đại Yêu Hoàng, nhưng cũng là đỉnh phong trong cảnh giới Đại Yêu Vương. Hơn nữa mượn lực lượng tổ vận làm hắn nhận lấy thương thế nghiêm trọng hơn so với dự liệu. Mà quan trọng là, Hải Thần đến từ Vô Tận Lam Hải kia là chuyện gì?

Tên kia rõ ràng có uy áp cấp độ Đại Yêu Hoàng, mặc dù không phải

bản thể nhưng cũng đủ làm hắn giật mình.

Tổ đình đã từng dò xét Vô Tận Lam Hải, hơn nữa là do nhiều cường giả Đại Yêu Hoàng tiến hành. Vô Tận Lam Hải vô cùng vô tận, Hải tộc sinh hoạt trong hải dương không thiếu cường giả, nhưng trong tất cả các cuộc tìm kiếm đều không phát hiện tồn tại cấp độ Đại Yêu Hoàng. Mà hải dương không thích hợp cho Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc sinh tồn, đặc biệt là Tinh Quái Tộc, bọn họ rất chán ghét biển cả, vì vậy Yêu Quái Tộc không có dự định khai thác đại dương, dù sao, tài nguyên trên Yêu Tinh Đại Lục cũng không thiếu.

Mà vị Hải Thần xuất hiện, không thể nghi ngờ là phá vỡ phán đoán của Tổ đình với Vô Tận Lam Hải, tồn tại Đại Yêu Hoàng vậy thì đã không giống lúc trước. Hơn nữa còn có liên quan đến thành Gia Lý, chuyện này nhất định phải báo cáo với Tổ đình mới được. Nếu trong Vô Tận Lam Hải xuất hiện Đại Yêu Hoàng, nói không chừng Tổ đình sẽ có hành động, chuyện này rất có thể là cơ hội để hắn tiếp tục tạo áp lực cho thành Gia Lý.

Uông Thanh, ngươi chờ đó, ta sẽ trở lại.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng biết rõ, lần này dù hắn bị thương không nhẹ, nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương nặng hơn, vì hắn đã thiêu đốt Khổng Tước kim quan của mình. Điều này có nghĩa là, hắn mãi mãi không có khả năng thành tựu Đại Yêu Hoàng, một xíu cơ hội cũng không có. Thiêu đốt bản nguyên chính là thiêu đốt sinh mệnh lực, lần này không chết nhưng tu vi đã giảm, tuổi thọ tổn thất nghiêm trọng. Số mệnh sống không quá trăm tuổi chắc chắn đã rơi xuống người vị Khổng Tước Đại Yêu Vương này.

Nghĩ tới đây, tâm tình Lâm Hề Mặc tốt lên không ít. Hiện tại hắn cần suy nghĩ sau khi quay về Tổ đình phải làm sao để có thể thu được càng nhiều lợi ích.

Thành Gia Lý, quảng trường Gia Lý.

Trời đã sáng, mỗi ngày vào thời điểm này, trà sữa điếm Mỹ công tử đều đã mở cửa. Nhưng hôm nay là một ngày đặc biệt, cửa tiệm đóng chặt, cửa sổ bán trà sữa cũng không có mở ra.

Tô Cầm yên lặng nhìn nam tử trước mắt, biểu tình có chút phức tạp.

"Hắn đã tới tìm nàng." Khổng Tước Đại Yêu Vương sắc mặt tái nhợt nằm dựa trên giường.

"Ừm." Tô Cầm nhẹ gật đầu.

"Nàng còn hận hắn sao?" Khổng Tước Đại Yêu Vương than nhẹ một tiếng, hỏi lần nữa.

"Ngươi nói cái gì?" Tô Cầm nhìn hắn, trong mắt đã nhiều hơn vài phần lạnh lẽo.

"Thật xin lỗi, ta không nên hỏi như vậy." Khổng Tước Đại Yêu Vương áy náy.

Tô Cầm lắc đầu, "Hắn vẫn tự phụ như vậy, luôn cho mình là đúng, luôn tự cho mình là trung tâm. Năm đó là ta nhìn nhầm người."

Khổng Tước Đại Yêu Vương than nhẹ một tiếng, nói: "Ta đã hy vọng nhường nào, năm đó khi nàng lựa chọn, cho dù có mục đích, người nàng chọn là ta."

Tô Cầm nói: "Tộc nhân bên cạnh ngươi đều cảm thấy ngươi là một đời Yêu Vương thông minh tuyệt đỉnh, nhưng lại không biết ngươi

là một gia hoả ngu ngốc. Trong tất cả Yêu Quái ta thấy, ngươi chính là người ngu nhất."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cười, "Đúng vậy a! Nàng nói không sai, ta là người ngu nhất. Lúc còn nhỏ, phụ thân luôn nói ta phản nghịch, hắn để ta làm gì, ta hết lần này đến lần khác đều không làm. Rõ ràng là người có thiên phú tốt nhất, nhưng lại không chịu tu luyện, cố ý hoang phế. Hắn càng đánh ta, mắng ta, ta lại càng như vậy. Lúc đó ta đã nghĩ, dựa vào cái gì hắn lại an bài nhân sinh của ta? Vì sao hắn muốn ta làm gì ta phải làm cái đó? Vì hắn sinh ra ta sao? Sinh ra ta liền có thể điều khiển và sắp xếp tất cả sao? Thời điểm đó ta phản nghịch tới mức giờ không dám nghĩ lại, ta đã làm ra rất nhiều sự tình đặc biệt ngu ngốc."

"Cho đến một ngày ta nhìn thấy nàng, ta mới phát hiện ra mình đã sai. Nàng nói rất đúng, gia hoả Lâm Hề Mặc kia đặc biệt tự phụ, nhưng thực tế, có Yêu Quái nào không tự phụ chứ? Ta cũng rất tự phụ, hầu như lúc nào ta cũng cảm thấy mình đúng. Nhưng khoảnh khắc đó, lần đầu tiên ta cảm thấy mình sai lầm. Nhìn thấy nàng lần đầu tiên, ta mới biết hoá ra đây mới là đẹp. Trong lòng ta cũng bắt đầu xuất hiện khái niệm đẹp. Nhưng khi ta muốn theo đuổi nàng thì lại bị tên Lâm Hề Mặc kia hung hăng đánh cho một trận. Lúc đó ta căn bản không chịu tu luyện, hoàn toàn chỉ dựa vào huyết mạch mà trưởng thành nên không phải là đối thủ của hắn. Cũng chính từ khi đó ta mới ý thức được, hoá ra lời phụ thân nói rất đúng, thực lực mới là tất cả. Ta đúng là cần thực lực, vì vậy ta bắt đầu cố gắng. Không có người nào biết ta thực ra vì nàng nên mới trở thành người nối nghiệp phụ thân, trở thành Khổng Tước Đại Yêu Vương. Đó vốn không phải là điều ta muốn. Nếu không có tên Lâm Hề Mặc kia, nếu nàng trực tiếp ở cùng với ta, nói không chừng ta vẫn là một nhị thế tổ."

Chương 265: Ta sắp chết rồi

Tô Cầm lắc đầu nói: "Ngươi sẽ không, bởi vì dù ở cũng hắn hay ở cùng ngươi, mục đích của ta là vì nhân loại. Vì nhân loại, ta cần ngươi cường đại hơn, có địa vị cao hơn thì mới có thể trợ giúp tốt hơn cho nhân loại. Cho nên ta nhất định sẽ yêu cầu ngươi trở nên mạnh mẽ làm cái giá, hoặc cổ vũ ngươi trở nên cường đại thì mới đáp ứng ở cùng với ngươi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cười khổ nói: "Nàng vì sao luôn thẳng thắn như vậy."

Tô Cầm nói: "Sự thật chính là như vậy."

Khổng Tước Đại Yêu Vương thở dài một tiếng, "Đúng vậy a! Ta thích chính là nàng như thế. Nàng cho tới bây giờ đều không giấu giếm chúng ta điều gì, nhưng dù biết rõ mục đích của nàng, chúng ta vẫn không kiềm chế được mà yêu nàng."

Tô Cầm lạnh nhạt nói: "Đó là bởi vì trong tiềm thức của các ngươi, dù nhân loại có được các ngươi trợ giúp cũng không có khả năng quật khởi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Đó là tất nhiên. Dù sao so với chúng ta, nhân loại thực sự quá nhỏ bé. Dù truyền thừa huyết mạch chi lực của chúng ta, nhưng vẫn bị huyết mạch nhân loại ảnh hưởng, hỗn huyết vĩnh viễn không có khả năng trở thành cường giả đỉnh cấp. Nhưng ta hiểu nàng, vì để cho tộc nhân của mình có chỗ

sinh tồn tốt hơn mà cố gắng. Giúp nàng một chút cũng không có vấn đề gì, ta có thể thưởng thức vẻ đẹp của nhân loại, tất nhiên cũng không bài xích nhân loại. Phương diện này, tên Lâm Hề Mặc kia cũng không kém, ít ra hắn có thái độ thờ ơ, cho nên lúc đầu nàng mới có thể ở cùng một chỗ với hắn."

Nói đến đây, thanh âm của hắn càng ôn nhu, chậm rãi đứng dậy, đi đến trước mặt Tô Cầm, nhẹ nhàng vuốt ve hai gò má không lưu lại dấu vết thời gian, nói khẽ: "Kỳ thật ta biết, thống khổ mà chúng ta phải chịu so với nàng không tính là gì. Mặc dù nàng đến có mục đích, nhưng khi đó nàng toàn tâm toàn ý yêu hắn, một bên là chủng tộc của mình, một bên là tình yêu với Yêu Quái đối xử tàn nhẫn với nhân loại, trong lòng nàng mới đau khổ nhiều nhất."

"Ngươi đừng nói nữa được không?" Tô Cầm lạnh lùng nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương than nhẹ một tiếng, nói: "Để ta nói đi. Nếu giờ không nói, ta sợ sẽ không còn cơ hội nữa, ta sắp chết rồi."

Thân thể Tô Cầm chấn động, ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại cười, "Ha ha, ta rất vui khi nàng có phản ứng như vậy. Ta rút cuộc có thể chân chính xác nhận, tâm của nàng đã ở bên ta. Ta đặc biệt vui vẻ, nàng biết không? Không phải vì ta thắng gia hoả Lâm Hề Mặc kia, mà bởi vì, chúng ta cuối cùng có thể tính là tâm đầu ý hợp."

"Ngươi gạt ta?" Tô Cầm mím môi, trong mắt phảng phất loé lên quang mang trong suốt.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lắc đầu nói: "Không, giống như nàng luôn thẳng thắn với ta, ta làm sao có thể gạt nàng? Ta nói đều là thật. Vì đối phó với hắn, ta thiêu đốt kim quan, thiêu đốt tổ vận.

Bản nguyên bị trọng thương, ta không còn sống được lâu nữa."

"Ngươi ..." Tô Cầm thoáng run rẩy.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại mỉm cười nói: "Không có gì, chuyện này có lẽ là số mệnh của Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, chính là không sống quá trăm tuổi, nào có biện pháp gì đâu? Nhưng có thể chân chính có được tình yêu của nàng, những cái này không là gì. Chết không đáng sợ, đáng sợ là không biết vì sao mà chết. Kỳ thật ta rất sợ chết trong tay tên Lâm Hề Mặc kia, đây không phải chuyện ta muốn. Hắn muốn gïết ta, ta liền đặc biệt không muốn để hắn gïết, ta vẫn phản nghịch như vậy, giống như hồi còn trẻ. Nhưng ta có thể chết vì nàng, đó là ta nguyện ý. May mắn vị Hải Thần không biết vì sao xuất hiện kia lại cho ta cơ hội. Đúng rồi, ta muốn hỏi nàng một chút, Hải Thần có phải do các nàng làm ra không? Là huyễn ảnh do Cứu Thục tạo ra sao? Lâm Hề Mặc có thể lẽ không rõ ràng, dù sao hắn không có nội tình thâm hậu như Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, nhưng ta có thể khẳng định, căn bản không có Hải Thần nào."

"Vô Tận Lam Hải rộng lớn hơn Yêu Tinh Đại Lục rất nhiều, Tổ đình đã thăm dò cẩn thận nơi đó. Qua ba đời Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng suy luận, trong toàn bộ Pháp Lam tinh, Yêu Tinh Đại Lục chúng ta mới thực sự là hạch tâm, là nơi tập trung tất cả vận khí. Cho nên cũng chỉ có hai tộc Yêu Tinh mới có thể xuất hiện Đại Yêu Hoàng. Cảnh giới cực hạn của Hải tộc là Đại Yêu Vương. Bản thân Hải tộc cũng hiểu được điều này, cho nên chưa bao giờ chống lại chúng ta. Hải Thần này rút cuộc từ đâu mà đến?"

Tô Cầm lại nhìn hắn, "Ngươi sắp chết?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương đang thao thao bất tuyệt chợt dừng lại, nhìn nàng thật sâu, cúi đầu xuống hôn một cái trên trán nàng, "Đúng vậy, ta sắp chết rồi. Bản nguyên bị thiêu đốt làm sinh mệnh của ta

không ngừng trôi đi."

Tô Cầm cúi đầu, "Không được chết!"

Khổng Tước Đại Yêu Vương ôm nàng vào lòng, "Ta nói, chết không đáng sợ."

"Ngươi muốn chống lại ta sao?" Tô Cầm thấp giọng nói.

"Không, ta chống lại ai cũng không chống lại nàng. Nhưng mà, làm tộc trưởng nhiều năm như vậy ta đã hiểu được nhiều chuyện. Huống chi ta còn muốn hoàn thành kỳ vọng lớn nhất trong lòng nàng a! Nếu như chuyện này cũng không thể hoàn thành, vậy làm sao nàng có thể toàn tâm toàn ý yêu ta? Ta cũng không ngu ngốc như tên hỗn đản Lâm Hề Mặc kia, thật vất vả mới có được tình yêu của nàng lại làm nàng tổn thương. Ta muốn nàng đời này không thể yêu người khác, ta muốn lưu lại ấn tượng khắc sâu nhất trong lòng nàng. Yên tâm, tạm thời ta còn chưa chết, chí ít trước khi giúp nàng hoàn thành mơ ước ta sẽ không chết."

"Ngươi ..."

Đường Tam vẫn đi học viện Gia Lý, bởi vì hắn không yên lòng chuyện của Mỹ công tử. Dù đã tận mắt nhìn thấy người của Tổ đình bị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mang đi, nhưng sao biết hắn ta không lưu lại ám tử chứ?

Cho nên Đường Tam vẫn tới học viện Gia Lý, nhưng hắn không nhìn thấy Mỹ công tử, cũng không cách nào hỏi thăm ai, chỉ có thể yên lặng chờ đợi.

Mấy ngày sau đó Mỹ công tử cũng không xuất hiện, giống như đã hoàn toàn biến mất. Chuyện này làm Đường Tam dần thấy bất an.

Mỗi ngày đều vận khí gia trì, nhưng vẫn không thể thấy nàng.

Tu vi cùng thân thể hắn cơ bản đã phục hồi, nhưng Thần Thức suy yếu rất nhiều, muốn khôi phục cường độ trước đó cần khoảng một năm ôn dưỡng, và không được sử dụng lần nữa. Chưa đạt đến Thần cấp đã cưỡng ép sử dụng Thần Thức, hơn nữa mãnh liệt như vậy làm hắn tiêu hao quá lớn.

Mấy ngày này vừa chờ Mỹ công tử, hắn vừa nghiên cứu huyết mạch của Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh.

Đại Dương Ninh bị hắn cưỡng ép thôn phệ đến chết, hoá thành lực lượng để Thần Thức dẫn động nên cũng lưu lại một lạc ấn trong cơ thể hắn.

Bởi vì lúc đó tiêu hao quá nhiều, huyết mạch lạc ấn này không đủ Thần cấp, nhưng vẫn có cấp độ Cửu giai. Dù sao nguyên bản cũng là Thần cấp, cho nên rất nhiều biến hoá trong đó hắn đều có thể cảm nhận được.

Ám Nha Yêu Vương xưng là Hấp Huyết Nha, năng lực thiên phú là vụ hoá (hoá sương) và hút máu. Những nơi có Ám Nha huyết vụ đi qua, sinh linh đều phải huyết tế. Đây là một năng lượng phi thường bá đạo, thôn phệ huyết dịch của những sinh mệnh thể khác để tăng lên sinh mệnh lực của bản thân.

Hấp Huyết Nha vừa ra đời chỉ có Nhất giai, nhưng thông qua hút máu có thể nhanh chóng trưởng thành. Nha Yêu trong Yêu Quái Tộc không tính là cường đại, Hấp Huyết Nha đã là huyết mạch đỉnh cấp. Nha Yêu không có Hoàng kim huyết mạch tồn tại, những chủng tộc nhỏ yếu như vậy không có tư cách. Theo một ý nào đó, Hấp Huyết Nha tương đương với vương tộc trong Nha Yêu. Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh chính là một nhân tài kiệt xuất trong tộc.

Đường Tam mới lên Thất giai nên còn một chỗ trống để dung hợp một huyết mạch lạc ấn. Nhưng hắn không quá thích huyết mạch Hấp Huyết Nha. Huyền Thiên Công cũng có thể năng lực thôn phệ, do đó năng lực trùng nhau. Hấp Huyết Nha vụ hoá có lực đối kháng rất mạnh trước công kích vật lý, nhưng đối với Đường Tam, hắn cũng không thích nó. Dù sao, hắn có Khổng Tước Biến có thể khống chế không gian cường đại.

Chương 266: Tạm biệt

Bất quá chuyện này không ảnh hưởng đến nghiên cứu của hắn với huyết mạch này. Đây là huyết mạch Thần cấp đầu tiên hắn thu được, dùng để nghiên cứu đặc thù huyết mạch Yêu Quái Tộc vẫn rất tốt.

Sau khi đại chiến kết thúc ngày thứ năm, Đường Tam rút cuộc đã nhìn thấy Mỹ công tử.

Nàng dường như lại gầy hơn, trong mắt lộ ra vẻ mệt mỏi. Khi Đường Tam nhìn thấy nàng thì bản thân đang quét rác, mà Mỹ công tử trực tiếp đi về về hắn.

"Ngươi cùng ta tới đây một chút." Đi tới trước mặt Đường Tam, Mỹ công tử nói với hắn như vậy rồi đi đến rừng cây nhỏ bên cạnh.

Trong chớp mắt khi nhìn thấy nàng, Đường Tam chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới đều trở nên tươi đẹp, tâm tình thật là vui sướng, thậm chí Thần Thức đang suy yếu cũng sinh động lên vài phần.

Hắn đi theo Mỹ công tử chui vào rừng cây nhỏ.

"Mỹ tỷ." Đường Tam cười híp mắt chào hỏi.

Mỹ công tử quay người nhìn hắn nói: "Ta phải đi rồi."

Đơn giản bốn chữ cơ hồ làm nụ cười trên mặt Đường Tam dập tắt,

cảm giác mất mát mãnh liệt không kiềm chế được dâng lên trong lòng.

"Ngươi muốn đi đâu?" Hắn theo bản năng thốt ra, hơn nữa suýt nói ra nửa câu tiếp theo, "Ta đi với ngươi."

Mỹ công tử lắc đầu nói: "Ta sẽ không rời khỏi thành Gia Lý, nhưng ta muốn bế quan, đi theo phụ thân ta bế quan. Ta không biết sẽ mất bao lâu, nhưng hẳn sẽ không ngắn. Hôm nay đến để tạm biệt ngươi."

Nghe nàng nói đi bế quan, sẽ không rời khỏi thành Gia Lý, Đường Tam mới thở phào nhẹ nhõm. Theo đó, hắn cũng nghĩ tới vài điều.

"Phụ thân ngươi sao rồi? Đại chiến ngày đó ..."

"Bị thương rất nặng. Ngươi không nên hỏi nhiều, có một số việc biết càng ít càng tốt. Chính mình tu luyện thật tốt biết chưa? Chờ ta trở lại, ta muốn kiểm tra."

Mỹ công tử vừa nói vừa nhớ lại trong chớp mắt kia, Đường Tam lộ ra cảm giác mất mát mãnh liệt.

Đường Tam gật gật đầu, hắn đã đoán được một chút rồi. Đối với Mỹ công tử, đó cũng không phải chuyện xấu. Nhưng là, lý trí không thể chiến thắng tình cảm, cảm giác không nỡ rời xa vẫn canh cánh trong lòng.

"Ta phải đi rồi. Tu luyện thật tốt, nếu ta trở lại kiểm tra mà không hợp cách thì, hừ hừ!" Mỹ công tử liếc mắt nhìn hắn một cái, sau đó mới bước nhanh ra khỏi bìa rừng.

Khoé miệng Đường Tam co giật một chút, đây là lần đầu tiên ở cùng

nàng trong rừng cây nhỏ a! Ân, trước đó trong Gia Lý Sơn Mạch không tính, đó là Tu La, không phải mình.

Quay người nhanh chóng đuổi theo, lần tới không biết nhìn thấy nàng là lúc nào, nhìn bóng lưng nàng nhiều một chút cũng tốt a!

Dường như cảm nhận được ánh mắt của hắn, Mỹ công tử đang đi đột nhiên dừng bước lại, quay đầu nhìn, sau đó dùng sức vẫy tay với hắn.

Đường Tam cũng vội vàng vẫy tay với nàng, bờ môi khẽ động, truyền âm nói gì đó.

Mỹ công tử tựa hồ đã nghe thấy, sửng sốt một chút nhưng rất nhanh đã quay người đi ra ngoài.

Ta sẽ nhớ ngươi. Đường Tam âm thầm nói lại trong lòng một lần nữa.

Đi ra khỏi học viện, Mỹ công tử hít thật sâu không khí trong lành, nhưng những phiền muộn đè nén trong lòng không cách nào rũ xuống được. Vì sao mỗi lần nhìn thấy hắn, mình giống như luôn bị tâm tình của hắn ảnh hưởng.

Từ không gian trữ vật lấy ra một chén trà sữa, kỳ thật là một chén không, nhưng nàng vẫn cầm trong tay, cứ như vậy đứng trước cửa học viện, yên lặng chờ đợi.

Nhưng là, hôm nay hơi khác, nàng phải chờ lâu hơn.

Chờ đến khi trời dần tối, một thanh âm quen thuộc mới vang lên sau lưng nàng.

"Thật có lỗi, ta đến chậm." Tu La mặc một bộ đồ đen, mang mặt nạ, không tiếng động xuất hiện cách đó không xa.

Mỹ công tử quay đầu, trong chớp mắt khi nhìn thấy hắn, nàng có cảm giác như trút được gánh nặng.

Ngày đó sau khi tách ra, nàng vẫn luôn có cảm giác bất an. Đối mặt với cường giả Thần cấp như Ám Nha Yêu Vương, lúc đó nàng đã ngăn cản không được, sắp rơi vào tay hắn nhưng cuối cùng vẫn như cũ được Tu La cứu lại. Hắn có thực lực có thể đối kháng với cường giả Thần cấp? Hắn chắc chắn không phải Thần cấp, điều này Mỹ công tử có thể khẳng định. Nhưng là, nàng cuối cùng vẫn được cứu.

Sau khi trở về, trong lòng nàng tràn đầy nghi hoặc, nhưng lại không có giải đáp. Về sau nàng nghe được kết quả trận đại chiến kia từ chỗ mẫu thân. Dưới uy áp của Hải Thần bỗng nhiên xuất hiện kia, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mới không cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương lưỡng bại câu thương mà bỏ chạy.

Hải Thần từ đâu mà đến? Hắn là cường giả cấp bậc Đại Yêu Hoàng? Không biết vì sao khi nghe được hai chữ Hải Thần, nàng lại có cảm giác quen thuộc.

Những ngày này, trong lòng nàng có rất nhiều suy đoán, trong đó có suy đoán Tu La cùng Hải Thần có quan hệ với nhau.

Có thể cứu được mình cũng chỉ có vài khả năng. Một là Tu La che giấu thực lực, hắn thực sự có thể chống lại cường giả Thần cấp, thậm chí có thể áp chế Ám Nha Yêu Vương sỡ hữu năng lực hút máu rất khó đối phó. Hai là sau lưng hắn có cường giả Thần cấp chống lưng, lúc then chốt cường giả Thần cấp đã xuất thủ, chiến thắng Ám Nha Yêu Vương, cứu được bọn họ. Trương Hạo Hiên đã cam đoan hắn không phải địch nhân, nhưng sau lưng hắn là ai? Vì

sao Trương Hạo Hiên cũng không rõ ràng, mẫu thân đã từng hỏi thắm nhưng chỉ nhận được câu trả lời lập lờ. Duy nhất khẳng định là, Tu La là minh hữu.

Tu La cũng đang nhìn nàng, trong ánh mắt không biết vì sao lại làm Mỹ công tử cảm thấy quen thuộc. Ánh mắt hắn không còn tự tin như lúc trước mà ẩn chứa một cảm xúc đặc thù. Hình như có điểm tương tự với ánh mắt của Đường Tam.

Tu La rõ ràng có hình dáng của người trưởng thành, khác biệt hoàn toàn với Đường Tam, tất nhiên bọn họ không thể là một. Ánh mắt này ...

Tu La yên lặng nhìn nàng, phảng phất muốn đem từng chi tiết nhỏ nhất khắc sâu vào trong trí nhớ. Thực tế không phải bây giờ hắn mới xuất hiện, từ lúc nàng đứng trước của học viện, hắn đã đến rồi, nhưng hắn muốn ngắm nàng nhiều hơn nên mới không đến gần. Hắn không biết sau hôm nay, phải mất bao lâu mới được nhìn thấy nàng.

"Tìm ta có chuyện gì?" Tu La thấp giọng nói.

Mỹ công tử nói: "Hành động săn giết tạm thời dừng lại, ta sẽ rời đi một thời gian, bế quan tu luyện."

"Sẽ mất bao lâu?" Tu La hỏi.

Mỹ công tử lắc đầu nói: "Ta cũng không biết mất bao lâu, nhưng hắn sẽ mất thời gian dài."

Tu La yên lặng gật đầu, "Ngươi đến tạm biệt ta sao? Trong lúc bế quan không được đi ra ngoài?"

Mỹ công tử nói: "Không có khả năng."

Tu La thở sâu, "Ta đã biết. Nếu ngươi xuất quan thì hãy tới nơi này, cầm trà sữa chờ ta. Nhiều nhất ba ngày, ta nhất định sẽ xuất hiện trước mặt ngươi."

Mỹ công tử cảm thấy nhẹ lòng hơn, nàng kinh ngạc phát hiện, chính mình tựa hồ có chút lo lắng sau khi xuất quan không tìm được tên trước mắt này. Có lẽ bởi vì ngày đó hắn cứu mình đi, nàng thầm nghĩ trong lòng.

"Được." Mỹ công tử chăm chú gật đầu.

Tu La trầm mặc, chỉ nhìn nàng.

Mỹ công tử thu lại chén trà sữa trong tay, nói: "Vậy ta đi đây."

Tu La trong lòng khẽ động, nói: "Có thể đưa cho ta chén trà sữa trong tay ngươi không?"

Mỹ công tử sửng sốt một chút, nhìn hắn có đôi phần cảnh giác. Nàng trầm mặc một chút nhưng vẫn lắc đầu, "Thật có lỗi, cái này không được, ta uống rồi."

Khoé miệng Tu La hơi mím lại, nàng có uống hay không hắn không biết sao? Hắn đã nhìn nàng mấy giờ rồi a. Không hề nghi ngờ, nàng đối với thân phận này vẫn còn cảnh giác và nghi ngờ, trong lòng hắn không nhịn được liền cảm thấy mất mát.

"Ừm." Hắn vẫn không rời đi, bởi vì hắn muốn nhìn nàng nhiều hơn một chút.

"Ta phải đi rồi. Hẹn gặp lại." Nàng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, phất

phất tay, sau đó mới bước nhanh xuống núi.

Chương 267: Ánh dương của Đường Tam

Tu La nhìn bóng lưng nàng rời đi, trong lòng vô cùng không nỡ. Hắn chỉ yên lặng an ủi mình, chí ít nàng ở chỗ này chờ mình mấy giờ, ít nhất nàng vẫn nhận thức Tu La. Chỉ là chuyến đi này không biết sẽ mất một tháng, hai tháng hay một năm, hai năm. Nhưng dù mất bao lâu, mình ở chỗ này đợi nàng là được.

Một đêm này, vô luận là Đường Tam hay Tu La đều không tu luyện.

Hắn chỉ nằm trên giường, nhìn lên trần nhà, lặng yên nhớ lại giọng nói và nụ cười kiếp trước và kiếp này của nàng. Có khi nàng cười thật ngọt ngào, có khi sẽ làm hắn đau lòng không thở được.

Một đêm, không ngủ.

Sáng sớm, đôi mắt đầy quầng thâm, Đường Tam trèo lên nóc nhà.

"Hôm nay ngươi tới trễ a!" Độc Bạch nhìn hắn nói. Nhóm Vũ Băng Kỷ đã bắt đầu tu luyện Tử Cực Ma Đồng rồi.

"Ừm, hôm qua nghỉ ngơi không tốt lắm." Đường Tam nói.

"Ngươi sao vậy? Bình thường trên mặt ngươi luôn mang theo bộ dạng tươi cười, ánh mắt toả nắng. Sao bây giờ giống như thất tình vậy, ha ha ha. Giỡn thôi, ngươi mới là tiểu hài tử, sao có thể thất tình được?" Độc Bạch cười ha hả.

Đường Tam liếc mắt nhìn hắn, rất có xúc động muốn đạp hắn xuống dưới. Ngươi mới tiểu hài tử, cả nhà ngươi mới là tiểu hài tử.

"Đợi chút nữa toàn lực gia trì vận khí cho ta, ta cảm thấy gần đây vận khí không tốt lắm." Đường Tam nói với Độc Bạch.

"Được!" Độc Bạch không chút do dự đáp ứng. Với hắn mà nói, Đường Tam chính là Thần May Mắn, từ khi hắn đến, Thiên Hồ Chi Nhãn của hắn mới tăng vọt, phát triển đến trình độ hiện tại.

Ngũ giai Thiên Hồ Chi Nhãn đã chân chính có tác dụng thực sự, trong đoàn đội có địa vị ngày càng cao. Các lão sư đều coi hắn là bảo vật trân quý nhất mà thủ hộ. Trước khi có lệnh cấm, hắn muốn vào thành đều phải có ít nhất một lão sư đi cùng. Mà tất cả những điều này đều là Đường Tam mang đến. Nếu không phải Đường Tam thường xuyên không ở trong học viện buổi đêm, hắn phi thường muốn mỗi ngày đều cùng hắn tu luyện, như vậy sẽ có hiệu quả hơn nhiều.

Tu luyện kết thúc, Độc Bạch gia trì vận may cho hắn, Đường Tam rời học viện Cứu Thục, đi đến học viện Gia Lý, tiếp tục công việc quét rác.

Hắn đã Thất giai, nắm giữ cơ bản tình huống của thế giới này, học tập trong học viện Cứu Thục cũng không có tác dụng gì, hoàn cảnh bên học viện Gia Lý thích hợp tu luyện hơn. Quan trọng hơn là, dù nàng đã rời đi, nhưng hắn mỗi ngày đều tới đó chờ nàng trở lại.

Đi vào học viện Gia Lý, không khí lập tức trở nên khác biệt. Thiên địa linh khí nồng đậm phủ khắp từng ngõ ngách trong học viện. Không khí sáng sớm tươi mát mà ẩm ướt. Vừa hít thở không khí quen thuộc, Đường Tam vừa đi đến thấp phòng chỗ Mao lão báo cáo.

"Tới rồi." Mao lão nhìn thấy hắn, thái độ so với lúc đầu tốt hơn rất nhiều. Đường Tam rất chịu khó, làm việc cẩn thận, không ít lần được thượng tầng trong học viện khen ngợi. Mao lão tự nhiên cũng được thơm lây. Có nhiệm vụ trọng yếu nào thường xuyên giao cho Đường Tam, mà mỗi lần Đường Tam đều làm được phi thường tốt.

"Mao lão buổi sáng tốt lành." Đường Tam cố gắng nở nụ cười.

"Ừm, ngươi cũng buổi sáng tốt lành." Mao lão cười gật gật đầu.

Đường Tam cầm lấy dụng cụ nói: "Mao lão, vậy con đi làm việc."

Mao lão đột nhiên nói: "A, ngươi chờ chút. Có đồ vật đưa ngươi."

"Đồ vật?" Đường Tam sững sờ, Mao lão đi đến bàn cầm lấy vật gì đó, quay người đến chỗ Đường Tam.

Khi Đường Tam nhìn thấy rõ đồ vật trong tay lão, ánh mắt không dời đi một chút nào. Đã sống ba kiếp rồi, nhưng chớp mắt này trong mắt đã dâng lên một tầng sương mù.

"Một tiểu cô nương đưa cho ta, cũng là nhân loại, rất đẹp." Mao lão đưa đồ vật cho Đường Tam.

Đường Tam nhận lấy, đó là một chén trà sữa, một chén trà sữa còn ấm. Hoặc là nói nó là một chén trà sữa đến từ trà sữa điếm Mỹ công tử.

Đây là cái chén hôm qua Tu La muốn nhưng không được, hôm nay nó lại xuất hiện trước mặt Đường Tam, ở trong tay hắn.

Lúc này, cảm giác hạnh phúc trào dâng, mọi phiền muộn đêm qua

đã bị quét sạch.

Đường Tam cười, dù cười trong nước mắt, nhưng khoảnh khắc này, thế giới đã tràn ngập ánh nắng.

Tiểu Mỹ, Tiểu Vũ, cảm ơn nàng.

Hắn uống trà sữa, trà sữa mang theo hơi ấm của nàng len lỏi vào trong người hắn, sưởi ấm trái tim cùng toàn bộ tế bào trong cơ thể hắn.

Sau đó hắn cẩn thận cất kỹ chén trà sữa đó, trước khi nàng trở lại, nó là bảo bối làm bạn với hắn.

Đắm mình dưới ánh mặt trời, quét sạch mặt đất, tất cả đều đã trở nên tươi đẹp hơn. Tinh thần hạch tâm càng thêm thông thấu, hồn hạch càng trở nên ngưng tụ. Dường như trong chớp mắt này, Thần Thức đang hư nhược kia được tăng phúc, toả ra sức sống mạnh mẽ hơn.

Mỹ tỷ, ta chờ ngươi trở lại!

Phủ Thành chủ, tĩnh thất.

Khổng Tước Đại Yêu Vương sắc mặt vẫn tái nhợt ngồi trên ghế, Mỹ công tử đứng trước mặt hắn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn nữ nhi khuôn mặt đẹp như tranh vẽ, tuyệt mỹ động lòng người này, trong mắt có thêm vài phần phức tạp.

"Con rất giống mụ mụ con lúc còn trẻ." Khổng Tước Đại Yêu Vương nói.

Mỹ công tử không mở miệng, chỉ nhìn hắn. Đối với người phụ thân này, nàng thực sự có cảm tình. Dù sao, hắn luôn đối với nàng rất tốt. Mặc dù tộc nhân trong Khổng Tước Yêu tộc vẫn luôn bài xích và nhằm vào nàng, nhưng ít ra hắn vẫn luôn rất tốt với nàng.

Mẫu thân luôn khuyên bảo nàng, phải cảnh giác với bất kỳ Yêu Quái Tộc, đối với nhân loại, tất cả Yêu Quái Tộc đều là địch nhân, sự tồn tại của bọn chúng đã gïết chết nhân loại. Cho nên, nàng vẫn luôn có chút đề phòng vị phụ thân này. Bình thường nàng cũng không gặp hắn nhiều, chỉ có duy nhất một lần ngoài ý muốn, chính là lần hắn tuyên bố để nàng trở thành một trong những người thừa kế.

Chuyện này đã từng náo loạn Khổng Tước Yêu tộc, cơ hồ tất cả các tộc nhân đều phản đối. Sau đó hắn đã mở hội nghị trưởng lão mới thuyết phục được bọn họ, cuối cùng để mình trở thành một trong những người thừa kế.

"Bất quá trong lòng ta, ngươi không đẹp bằng mụ mụ ngươi lúc còn trẻ. Có lẽ trong mắt người đang yêu, người mình yêu vẫn luôn là đẹp nhất. Ha ha, ngươi trưởng thành nhất định cũng sẽ rất đẹp." Khổng Tước Đại Yêu Vương tựa hồ không còn uy nghiêm như ngày trước nữa.

Mỹ công tử nhìn khuôn mặt tái nhợt của hắn, nói: "Thân thể của ngài ..."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lắc đầu, "Ta không sao, tạm thời chưa chết được. Ta còn không ít chuyện muốn an bài, mà cùng ngươi bế quan là chuyện quan trọng nhất. Học viện bên kia sắp xếp xong chưa?"

"Ân, tạm thời nghỉ học." Mỹ công tử gật gật đầu, "Lần này chúng ta

sẽ bế quan bao lâu?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Còn phải xem ta có thể kiên trì bao lâu, cũng phải nhìn ngươi tiến bộ nhanh như thế nào, còn có Tổ đình bên kia có thể cho chúng ta bao nhiêu thời gian. Ta hy vọng thời gian này càng dài càng tốt, nếu như cho ta mười năm là tốt nhất."

"Mười năm?" Mỹ công tử đồng tử co rút lại.

Nàng năm nay mười bốn tuổi, mười năm sau chính là hai mươi tư tuổi a!

"Sẽ không lâu như vậy, bọn họ sẽ không cho chúng ta thời gian lâu như vậy. Thân thể thế này, ta cũng không biết có thể kiên trì bao lâu."

"Vết thương nghiêm trọng vậy sao?" Mỹ công tử hỏi.

"Ân. Dù sao gia hoả kia đã là Đại Yêu Hoàng, không trả giá đắt làm so có khả năng đánh lui hắn. Hắn tới quá nhanh, kỳ thật ta còn chưa chuẩn bị kỹ càng. Ngày đó khi giao chiến ta đã chuẩn bị cùng hắn đồng quy vô tận, không thì ít nhất phải đánh hắn xuống dưới cấp độ Đại Yêu Hoàng. Cũng may, Hải Thần không biết vì sao xuất hiện đã tranh thủ cho chúng ta thời gian, có lẽ là khoảng thời gian không ngắn, để cho ta có thể an bài một ít chuyện."

Chương 268: Con là người thừa kế của ta

"Tiểu Mỹ, lần này ta mang con bế quan và không nói với bất kỳ tộc nhân nào. Nhưng bắt đầu từ khoảnh khắc này, con chính là Khổng Tước Đại Yêu Vương đời kế tiếp."

Nghe được những lời này, Mỹ công tử đồng tử co rút lại. Đây là mục tiêu cuối cùng của nàng cùng mẫu thân, lúc này nghe nói sắp đạt được, lại đột nhiên như vậy khiến cho nàng không dám tin.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ánh mắt chứa đầy thâm ý nhìn nàng nói: "Bởi vậy, dù vì Khổng Tước Yêu tộc chúng ta hay vì nhân loại, con cũng nhất định phải cố gắng. Chỉ có con mới chân chính trợ giúp ta cai quản thành Gia Lý, đem tộc ta phát quang dương đại."

Hô hấp Mỹ công tử có chút gấp, "Thật sự quyết định như vậy sao? Nhưng là ..."

Khổng Tước Đại Yêu Vương khoát tay nói, "Không có nhưng gì cả. Quyết định này đã sớm có từ rất lâu trước đây. Nhiều năm qua ta vẫn thúc đẩy phát triển theo hướng này. Con yên tâm, nếu ông trời cho ta thêm thời gian, ta sẽ an bài thật tốt."

Mỹ công tử hơi cúi đầu, nàng không khiêm nhường, chuyện này nàng cũng không có khả năng khiêm nhường. Mặc dù mới mười bốn tuổi, nhưng nàng hiểu trách nhiệm nặng nề trên vai mình.

Khổng Tước Đại Yêu Vương trầm giọng nói: "Nhưng ta cần con phát

lời thề. Lúc sinh thời, khi con là Khổng Tước Đại Yêu Vương, dù con trợ giúp nhân loại như thế nào cũng không được làm tổn hại lợi ích của Khổng Tước Yêu tộc. Khi con sắp rời khỏi thế giới này, dù là tử vong hay chủ động thoái vị, vương vị của Khổng Tước Yêu tộc đều phải trả lại cho Khổng Tước Yêu tộc."

Mỹ công tử đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt có chút kiên định, "Ngài có phải đều biết hay không?"

Ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương sáng rực nhìn nàng, nói: "Phải nói là, mụ mụ con cho tới bây giờ đều không giấu giếm ta chuyện gì. Khi nàng ở cùng với ta đã thẳng thắn cho ta biết mục đích của nàng, ta đã đồng ý. Bắt đầu từ ngày nàng ở cùng ta, ta đã biết nàng là Thánh Mẫu của tổ chức Cứu Thục. Cũng bởi vì ta đáp ứng điều kiện của nàng, đáp ứng trong tương lai để con kế thừa vị trí Khổng Tước Đại Yêu Vương, nàng mới nguyện ý cùng ta ở cùng một chỗ."

Mỹ công tử choáng váng, chuyện này mẫu thân chưa từng nói với nàng. Nàng vẫn luôn cho rằng, mẫu thân là thành viên trọng yếu nhất trong tổ chức đánh vào nội bộ cao tầng Yêu Quái Tộc, vì tổ chức mà bỏ ra chính mình. Nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương đã lật đổ nhận thức của nàng.

Nhìn ánh mắt khiếp sợ của nữ nhi, Khổng Tước Đại Yêu Vương cười khổ nói: "Có phải cảm thấy kỳ quái hay không? Tại sao lại có một Đại Yêu Vương ngốc như vậy? Sự thật đã chứng minh, không những có, mà còn có không chỉ một tên, ít nhất là có hai tên. Con không biết mụ mụ con lúc còn trẻ mị lực mạnh mẽ như thế nào đâu, mạnh đến mức ta căn bản không thể cự tuyệt. Cho nên lúc đó ta đã đồng ý, mà ta nhất định sẽ làm được."

"Lúc đó ta chỉ nghĩ, chỉ cần nàng chịu ở cùng ta, dù từ bỏ toàn bộ thế giới ta cũng nguyện ý. Ta không có nhiều cảm tình với tộc đàn,

cho nên ta đã đồng ý. Điều ta muốn là cố gắng có được tình yêu của nàng, chỉ cần nàng đi cùng ta, ta tự nhiên sẽ có cơ hội này. So với tưởng tượng của con, ta khẳng định biết nhiều hơn nhiều, tiểu bảo bối Lam cấp Cứu Thục của ta."

Mỹ công tử ngơ ngác nhìn hắn, tựa hồ bây giờ nàng mới bắt đầu quen biết vị phụ thân này.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng người lên, đi tới trước mặt nàng, sờ đầu nàng nói: "Nha đầu ngốc, đừng nghĩ nhiều như vậy. Con cứ làm chuyện con muốn làm đi. Ta muốn con lập lời thề coi như là chuyện trọng yếu nhất ta làm cho tộc đàn, cũng là vì tộc nhân truyền thừa. Tương lai con sẽ hiểu vì sao ta lựa chọn như vậy. Nếu như không làm như thế, có lẽ tộc ta sẽ bị diệt tộc. Ta cũng không phải là người tốt, nhưng ta không có ác ý với nhân loại, ta chỉ yêu mụ mụ con."

"Phát lời thề đi." Thanh âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương lại trở nên nghiêm túc.

Mỹ công tử thở sâu, ép xuống xao động trong lòng, nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, "Phụ thân, con có thể tin tưởng người sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Có thể."

Mỹ công tử gật gật đầu nói: "Con thề, tương lai nếu như con kế thừa vị trí Khổng Tước Đại Yêu Vương, lúc sinh thời tuyệt đối sẽ không làm sự tình làm tổn hại đến Khổng Tước Yêu tộc, lúc thoái vị sẽ truyền lại vương vị cho tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc. Nếu làm trái lời thề ..."

"Được rồi." Khổng Tước Đại Yêu Vương đánh gãy câu nói của nàng, "Con rất giống mụ mụ con, mặc dù còn nhỏ, nhưng ta tin tưởng lời

hứa của con."

Mỹ công tử nhìn hắn, hắn lại sờ đầu nàng, "Đi thôi, ta dẫn con đi tới một chỗ. Bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ truyền thụ cho con bí kỹ chân chính của Khổng Tước Yêu tộc. Thời điểm con xuất quan chính là thời khắc vũ động thiên địa."

Quang mang màu bạc sáng lên, bao phủ hai cha con trong đó. Quang mang lấp loé, hai bóng người đã biến mất.

Màn đêm buông xuống.

Học viện Gia Lý đã khôi phục như bình thường, trong học viện chỉ có tiếng côn trùng ngẫu nhiên vang lên.

Đường Tam khoanh chân ngồi trong kho bảo mật ở cửa hàng học viện, hấp thu linh khí và tu luyện.

Sau khi có hồn hạch cùng tinh thần hạch tâm, tốc độ tu luyện của hắn ngày càng tăng, cường độ thân thể được sinh mệnh năng lượng tẩm bổ, đã siêu việt hơn người cùng tuổi. Hiện tại trông hắn giống một thiếu niên mười lăm, mười sáu tuổi.

Nếu không phải Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rút lui, chỉ sợ hắn đã gói gém toàn bộ cửa hàng học viện rồi cùng Mỹ công tử chạy trốn. Thật may, trong thời gian ngắn vẫn ở chỗ này tu luyện. Kho bảo mật chứa nhiều thiên tài địa bảo này đúng là có nhiều chỗ tốt.

Chén trà sữa kia của Mỹ công tử đã làm hắn lấy lại lý trí, càng làm hắn cảm động cùng kiên định.

Chờ nàng trở về là được. Nàng đã nói sẽ quay lại kiểm tra tốc độ tu luyện của mình, nàng sẽ quay lại tìm Tu La, vậy sau khi bế quan kết

thúc nàng nhất định sẽ trở lại.

Mặc dù không nhìn thấy nàng, nhưng biết được nàng vẫn ở thành Gia Lý là đủ. Nàng không có đi xa, nàng vẫn ở đây bên cạnh mình.

Hắn không thể chỉ ngồi chờ nàng. Nàng đi theo Khổng Tước Đại Yêu Vương bế quan tất nhiên là muốn gia tăng thực lực, với thiên phú của nàng, lúc trở lại nàng sẽ càng cường đại hơn so với bây giờ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương mang theo nàng bế quan, khoảng cách thừa kế vương vị đã gần thêm một bước. Vấn đề duy nhất chính là uy hiếp của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Mà muốn giải quyết tất cả thì hắn cần cường đại hơn, từ đó có đủ thực lực thủ hộ bên cạnh nàng.

Bởi vậy, trong quá trình bế quan này, điều Đường Tam cần làm là tăng lên thực lực của bản thân. Nếu như có thể trở lại cấp độ Thần cấp, thực sự thức tỉnh Thần Thức, hắn có thể nắm giữ năng lực của kiếp trước. Như vậy, dù đối mới với bất kỳ địch nhân nào cũng có thể liều đánh một trận.

Ôn dưỡng Thần Thức, tăng cao tu vi. Sau đó chuẩn bị đột phá Thần cấp.

Đối với Đường Tam, hai đại hạch tâm ngưng tụ, tu vi đạt tới Cửu giai đỉnh phong đã không còn cản trở. Chỉ cần các đồng bạn tăng lên, hắn cũng theo đó mà tiến giai. Chỉ còn vấn đề lớn nhất là khi đột phá Thần cấp.

Từ khi hiểu biết sâu rộng hơn về thế giới này, hắn vẫn mãi suy nghĩ làm thế nào có thể đột phá Thần cấp.

Hắn không thuộc về vị diện này, khi Thần Thức lớn mạnh, chân chính bước vào Thần cấp thì cần phải câu thông với vùng thiên địa này. Muốn hoàn thành câu thông tất nhiên sẽ bị vị diện ảnh hưởng.

Vị Diện Chi Chủ bằng vào bản năng duy trì toàn bộ vị diện, mà duy trì chủ yếu là cân bằng cùng không bị bên ngoài uy hiếp. Trên Pháp Lam tinh có thể sinh ra cường giả Thập Nhị giai, vị diện này đương nhiên cường đại, cũng không kém Thần giới phổ thông, chỉ là không bước thêm được một bước kia mà thôi.

Trong tương lai, Pháp Lam tinh trưởng thành có liên hệ mật thiết đến sự sinh trưởng của toàn bộ vị diện. Bài xích bên ngoài là điều không thể tránh khỏi.

Chương 269: Tu luyện

Đường Tam không phải một vị Thần bình thường, hắn từng là Thần Vương. Ít nhất đến bây giờ, vị diện này cũng không tồn tại Thần Vương. Cũng không có khả năng tồn tại cấp độ này, nếu không vị diện đã tấn thăng Thần giới từ lâu.

Một khi hắn đột phá, bản chất Thần Vương thức tỉnh, mặc dù mới là Thập giai nhưng sẽ kinh động đến Vị Diện Chi Chủ. Bất kỳ một Vị Diện Chi Chủ nào cũng không cho phép một Thần Vương đến từ bên ngoài tồn tại, bởi vì nếu bị khống chế, vị diện sẽ không còn như ban đầu nữa. Cho nên, muốn tấn thăng Thần giới, bản thân vị diện phải sinh ra một Thần Vương, từ đó kéo theo vị diện tiến hoá.

Hiện tại Đường Tam có thể giấu được Vị Diện Chi Chủ là vì hắn còn quá yếu ớt, căn bản sẽ không được vị diện coi trọng. Nhưng nếu bại lộ bản chất Thần Vương thì sẽ khác, không giống với lúc trước nữa. Vị diện này sẽ không tiếc hết thảy mà loại bỏ hắn, căn bản sẽ không cho hắn thành Thần.

Hiện tại Đường Tam đã Thất giai, hắn nhất định phải chuẩn bị thật đầy đủ để thành Thần. Thành Thần cần năng lượng phi thường khổng lồ, mà trước khi thành Thần hắn không có khả năng thoát ly tinh cầu này, vì vậy hắn cần tìm kiếm cơ hội ở nơi đây.

Do đó hắn cần phải chuẩn bị cho mình nhiều át chủ bài hơn, khiến những át chủ bài này đủ duy trì cho hắn thành Thần.

Không thành Thần Vương, hắn làm sao có thể mang Mỹ công tử trở về? Làm sao có thể tìm về Đấu La Thần giới đây? Đường Tam không còn lựa chọn nào khác. Hắn không chỉ có Mỹ công tử là người nhà, hắn còn những người thân khác, một nhà đoàn tụ mới là mục đích cuối cùng của hắn.

Suy nghĩ xong xuôi, Đường Tam trở lại tu luyện.

Trong cơ thể hắn, trừ sáu lạc ấn ổn định kia còn một lạc ấn màu xám đen đang lơ lửng cạnh hồn hạch, được hồn hạch duy trì mà không bị tán loạn. Đây chính là lạc ấn huyết mạch Thần cấp mà Ám Nha Yêu Vương lưu lại.

Huyết mạch Ám Nha Yêu Vương rất đặc thù. Mặc dù lạc ấn này không đủ Thần cấp, nhưng bản nguyên của nó vốn là Thần cấp nên mang một chút đặc điểm của cấp độ này.

Sau khi cẩn nhận cảm ngộ, Đường Tam phát hiện đặc tính của huyết mạch Ám Nha Yêu Vương kỳ thật là ở chỗ chuyển hoá. Mục đích của việc hút máu là làm suy yếu địch nhân, tăng cường sức mạnh cho bản thân. Có rất nhỏ khả năng hấp thu được một huyết mạch tương tự như huyết mạch của Ám Nha Yêu tộc. Như vậy, nếu hấp thu huyết mạch của chủng loại khác, điều quan trọng là làm thế nào khi chuyển hoá thành lực lượng của bản thân thì vẫn giữ được cường độ năng lượng mạnh nhất.

Hấp thu huyết mạch Ám Nha Yêu Vương này Đường Tam không có hứng thú, nhưng nghiên cứu phần huyết mạch này hắn lại rất hứng thú. Năng lực này do vị diện sinh ra nên sẽ ẩn chứa pháp tắc thuộc về vị diện, dù chỉ là pháp tắc phổ thông nhưng nó được vị diện cho phép tồn tại. Nghiên cứu chúng có lợi cho Đường Tam cải thiện Huyền Thiên Công, cũng như tìm kiếm huyền bí của thế giới này.

Huyết mạch này Đường Tam không hấp thu nhưng hắn sẽ giữ lại để cảm thụ một chút ảo diệu trong đó, đồng thời nghĩ biện pháp chuyển hoá nó cho mình dùng.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rút lui, thành Gia Lý sau khi hỗn loạn một hồi đã khôi phục lại bình thường. Ít nhất đối với bọn họ là như vậy. Cao tầng đánh cờ, chỉ cần không can hệ đến tồn vong của bọn họ, tự nhiên sẽ không có liên quan gì đến bọn họ. Bất quá trận đại chiến kinh thiên động địa kia vẫn trở thành đề tài bàn tán trong khắp các ngõ hẻm. Thậm chí còn có tin đồn Khổng Tước Đại Yêu Vương sắp thành Hoàng.

Khổng Tước Yêu tộc cũng không bình tĩnh, sau khi đánh lui Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, mấy đại Yêu tộc ngày đó không đứng bên Khổng Tước Yêu tộc cơ hồ cấp tốc bị thanh toán.

Phong Lang tộc, Thiểm Báo tộc trực tiếp bị đuổi ra khỏi thành. Hồng Hồ tộc biểu thị nguyện ý thần phục Khổng Tước Yêu tộc nên được lưu lại.

Kim Cương Hùng tộc chủ động rời đi. Điều này không hề nghi ngờ đã làm giảm sức mạnh tổng thể của thành Gia Lý, nhưng tương đối mà nói, thành Gia Lý đã đoàn kết hơn rất nhiều. Sự thay đổi quyền lực làm các tộc ủng hộ Khổng Tước Yêu tộc được mở rộng và phát triển hơn.

Sau đại chiến ngày thứ năm, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã xuất hiện, ít nhất từ bên ngoài hắn không có bất kỳ biến hoá nào. Điều này đã chứng minh với tất cả các cường giả Yêu tộc, hắn còn sống, hơn nữa còn sống rất thoải mái. Đó cũng là lý do khiến tình hình ổn định nhanh chóng, các thế lực đối địch bị khu trừ.

So với thành Gia Lý, học viện Gia Lý càng không có thay đổi gì. Có

lẽ bị trận đại chiến kia ảnh hưởng, các học viên trong học viện Gia Lý gần đây càng cố gắng tu luyện hơn.

Gia Lý Sơn Mạch.

Tốc độ phát triển của Hoàng Kim Mộc đã tăng nhanh hơn nhiều. Từ khi thành cây, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí ngày càng tăng, thiên địa linh khí được Tụ Linh trận hội tụ đều ngay lập tức bị nó hấp thu.

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc mỗi ngày đều tu luyện bên cạnh nó cũng đã cảm nhận được lợi ích nó mang lại.

Sau khi hấp thu thiên địa linh khí, Hoàng Kim Thụ sẽ phóng xuất khí tức của mình, hấp dẫn càng nhiều thiên địa linh khí đến, hiệu quả dần đã vượt qua Tụ Linh trận. Mà khí tức nó phóng xuất chính là sinh mệnh lực.

Sinh mệnh lực lơ lửng trong không khí, các thiếu nữ đắm mình tu luyện trong đó có hiệu quả rất tốt. Hiện tại đã có bảy người tấn thăng lên Nhị giai, đây hoàn toàn là sinh mệnh tiến hoá làm kích phát huyết mạch. Điều này cũng làm cho các nàng thấy được hy vọng.

Trương Hạo Hiên cách một khoảng thời gian sẽ lại đến, mang cho các nàng một chút đồ ăn, cũng chú ý đến Hoàng Kim Thụ phát triển.

Hiện tại Hoàng Kim Thụ có đường kính gần ba tấc, thân cây tạo thành từ Hoàng Kim Mộc quấn quanh nên càng ngày càng kiên cố, cũng đã cao hơn ba thước. Chồi non đã biến thành từng lá cây non, hấp thu nhiều thiên địa linh khí hơn, chuyển hoá thành năng lượng tự thân.

Trương Hạo Hiên cũng cảm thấy được khí tức sinh mệnh nồng đậm từ Hoàng Kim Thụ. Hắn thậm chí đã cân nhắc để các đệ tử học viện Cứu Thục đến đây tu luyện, hấp thu sinh mệnh năng lượng này.

Bất luận sinh mệnh thể nào cũng cần sinh mệnh năng lượng. Nó tuy không trực tiếp tăng cường huyết mạch chi lực, nhưng lại tẩm bổ thân thể, gia tăng cường độ thân thể, nâng cao sức chịu đựng của bản thân. Đồng thời, sinh mệnh lực tăng cường sinh ra kích thích huyết mạch, từ đó làm huyết mạch tiến hoá. Huyết mạch cấp bậc càng thấp thì ảnh hưởng càng rõ rệt. Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc là ví dụ rõ ràng nhất. Nhiều nhất một tháng nữa, các nàng chắc chắn đều tiến vào Nhị giai.

Đường Tam đến đây ít hơn Trương Hạo Hiên nhiều. Thời gian trước hắn vẫn luôn cùng Mỹ công tử tiến hành săn giết, lúc sau lại ôn dưỡng Thần Thức, cho đến ngày thứ mười lăm sau đại chiến, hắn mới đi đến chỗ Hoàng Kim Thụ.

Lần này, hắn đến cùng Trương Hạo Hiên.

"Chủ nhân." Nhìn thấy Đường Tam, các thiếu nữ Hồng Hồ tộc liên tục đứng dậy hành lễ.

Một thời gian không nhìn thấy, chủ nhân dường như cao lớn hơn không ít, dáng người thẳng tắp, ánh mắt ngày càng sâu.

Các nàng đều biết Trương Hạo Hiên mạnh hơn Đường Tam, nhưng không biết vì sao các nàng có cảm giác ỷ lại vào Đường Tam một cách khó hiểu. Có lẽ là vì Đường Tam lựa chọn mua các nàng, cũng có lẽ là vì Hoàng Kim Thụ mang đến biến hoá thần kỳ. Lúc trước các nàng tận mắt nhìn thấy Đường Tam trồng Hoàng Kim Thụ như thế nào, khắc hoạ Tụ Linh trận ra sao, cuối cùng biến mộc thành cây.

Chương 270: Liên Hoàn trận

Lần nữa nhìn thấy Đường Tam, các nàng không hiểu sao đều có cảm giác vui mừng, nhưng không dám vây quanh, sau khi hành lễ liền lui sang một bên.

Trương Hạo Hiên mỉm cười nói: "Tốc độ phát triển của Hoàng Kim Mộc vượt quá dự liệu của ta. Đúng là rất thần kỳ! Hiện tại nó đã phóng xuất khí tức sinh mệnh ngày càng nồng đậm. Trong vòng một tháng, các nàng đều sẽ tấn thăng Nhị giai, có thể nói là hoá mục nát thành thần kỳ. Trước kia tổ chức cũng không phải chưa từng thử tăng sinh mệnh lực để kích thích huyết mạch tiến hoá, nhưng cũng không có hiệu quả tốt như vậy? Ngươi rút cuộc đã làm như thế nào?"

Đường Tam nói: "Dùng sinh mệnh năng lượng để kích phát huyết mạch là lựa chọn chính xác, nhưng vấn đề là, sinh mệnh năng lượng có thuần tuý hay không. Sinh mệnh năng lượng càng thuần tuý thì càng tốt để huyết mạch tiến hoá. Đây cũng là lợi ích của Hoàng Kim Mộc. Hiện tại ngài không cảm thấy ta mua những cành cây này là phí tiền đi."

Trương Hạo Hiên bật cười nói: "Ngươi đang ghi thù sao? Ngươi cũng thật là. Thật hy vọng nó nhanh trưởng thành khoẻ mạnh. Nhưng ta sợ nó có hiệu quả quá tốt. Sinh mệnh năng lượng quá mạnh rất có thể mang đến phiền toái không cần thiết."

Đường Tam mỉm cười nói: "Hôm nay ta tới là giải quyết vấn đề này.

Hoàng Kim Thụ giờ đã tiến vào trạng thái tự tuần hoàn, chúng ta cần trợ giúp nó phát triển nhanh hơn. Đồng thời cũng phải giấu đi khí tức của nó để không đem lại phiền phức."

Ánh mắt Trương Hạo Hiên sáng lên, "Pháp trận?"

Đường Tam gật gật đầu.

Nhận được đáp án khẳng định, trong mắt Trương Hạo Hiên toát ra vẻ mong đợi mãnh liệt. Hắn đã nghiên cứu Tụ Linh trận được bảy, tám phần, càng nghiên cứu lại càng thấy nó kỳ diệu. Các pháp trận đan xen, cách lý giải thiên địa chi lực cùng sự thay đổi tinh vi đã vượt qua tri thức hắn biết về pháp trận. Một lần nữa được xem Đường Tam thiết lập pháp trận, hắn sao có thể không hứng thú?

Đường Tam mỉm cười nói: "Còn muốn nhờ lão sư hỗ trợ."

Trương Hạo Hiên nói: "Không có vấn đề, ta cần làm gì?"

Đường Tam nói: "Hôm nay ta muốn bố trí hai pháp trận, một cái là Huyễn trận, tác dụng chính là che giấu sơn cốc này. Hoàng Kim Thụ là hạch tâm của Huyễn trận. Hiện tại nó đã tự sinh ra sinh mệnh lực, để nó làm mắt trận rất thích hợp. Còn pháp trận kia là Thôn Thiên pháp trận. Pháp trận này ta mới nghĩ ra, phải thử nghiệm mới biết được có hiệu quả như thế nào."

"Ngươi nghĩ ra? Ngươi là quái vật sao?" Trương Hạo Hiên khoé miệng hơi co lại.

Đường Tam cười ha hả nói: "Không có cách nào, thiên phú dị bẩm a. Ngài không phải cũng không biết."

Trương Hạo Hiên bất đắc dĩ nói: "Ta hiểu rõ thì có tác dụng gì, ta

chỉ không dám tin. Vậy nhanh làm đi."

Đường Tam nói: "Trước tiên sẽ bố trí Huyễn trận, sau đó chúng ta thí nghiệm Thôn Thiên pháp trận sẽ không gây ra động tĩnh gì lớn."

"Vậy ta cần làm gì?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam nói: "Ngài đã nắm giữ Tụ Linh trận chưa?"

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Căn bản không có vấn đề."

Đường Tam nói: "Vậy thì tốt rồi. Ta cần ngài cùng ta bố trí mười tám Tụ Linh trận trong sơn cốc này. Ta sẽ chọn vị trí tốt, xác định mắt trận. Còn cần ngài xuất tiền mua một chút đồ vật. Không có Hoàng Kim Thụ làm hạch tâm, chúng ta cần một ít đồ hỗ trợ. Đây là danh sách."

Đường Tam đem một tờ danh sách sớm đã viết xong đưa cho Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên nhìn thoáng qua danh sách, khoé miệng hơi cứng lại, "Cái này chỉ sợ cần mười mấy nguyên tố tệ mới mua được a!"

Đường Tam nói: "Cũ không đi thì mới không tới. Chờ ngài thuần thục Tụ Linh trận có thể khắc Tụ Linh trận bàn đi bán, cam đoan kiếm được nhiều tiền."

"Trận bàn?" Trương Hạo Hiên nghi hoặc nhìn hắn.

Đường Tam nói: "Dùng kim loại đặc thù khắc Tụ Linh trận lên trên đó. Tụ Linh trận kiểu này có thể mang theo bên người, hiệu quả căn cứ vào nhu cầu mà điều chỉnh. Bình thường thì Tụ Linh trận bàn có thể hiệu quả sẽ kém hơn khi kết nối với thiên địa, nhưng cũng

không kém quá nhiều. Về sau trong học viện chúng ta, ở ký túc xá có thể sử dụng Tụ Linh trận bàn để ngưng tụ linh khí, cam đoan có hiệu quả không kém học viện Gia Lý. Đồ tốt như vậy nếu đem đi bán, ngài thấy có bán được nhiều tiền không? Bất quá ta nghĩ chúng ta không nên bán trực tiếp, hãy để tổ chức bán ra. Tiền lời chúng ta cùng tổ chức sẽ chia, vừa an toàn vừa bớt việc. Chúng ta chỉ phụ trách chế tác. Sau này nó sẽ là bí kỹ độc môn của ngài, ngài hãy nói là ngài nghiên cứu ra được. Về sau kinh phí của chúng ta cũng dư dả, có đồ tốt cũng có thể đi mua."

Ánh mắt Trương Hạo Hiên sáng rõ, "Ngươi muốn đem Tụ Linh trận đi bán? Tổ chức lấy được chỗ tốt như vậy ...."

Đường Tam khoát khoát tay cười, "Tụ Linh trận không tính là gì, chỉ là một pháp trận phổ thông thôi. Hơn nữa, ta sẽ thiết lập khoá bảo mật, người ngoài không thể phá giải cùng dò xét, chỉ có chúng ta mới có thể chế tác nó. Ngài phải cùng tổ chức nói rõ, thứ này chỉ sản xuất ở chỗ ngài, như vậy mới cung cấp cho chúng ta tài nguyên không ngừng. Về sau ngài chính là Pháp Trận đại sư trong tổ chức Cứu Thục, tương lai cũng có thể bán những thứ khác."

Trương Hạo Hiên thở sâu, trong chớp mắt này hắn thấy tim mình đập thật nhanh, hắn đương nhiên biết nếu Tụ Linh trận được bán ra sẽ có hiệu quả như thế nào.

Đối với Yêu Tinh có huyết mạch cường đại, đồ vật này không tính là gì. Trận pháp giống Tụ Linh trận hai tộc này cũng có, nhưng cần hao tổn lượng lớn kinh phí chế tác mà chỉ cố định được một chỗ. Tụ Linh trận bàn có thể mang theo bên người thì quá thuận tiện. Hơn nữa, cho tới bây giờ, Tụ Linh trận đều không thể mua bán, loại trận pháp này chỉ có một ít học viện cao cấp cùng đại quý tộc mới có được. Mà Pháp Trận đại sư trong Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc có địa vị rất cao thượng!

Nếu Tụ Linh trận bàn xuất hiện trên thị trường, hiệu quả như thế nào có thể tưởng tượng được.

Đường Tam nhìn dáng vẻ hưng phấn của hắn, nói: "Lão sư, ta có một điều kiện."

"Ngươi nói." Trương Hạo Hiên lập tức đáp lại.

Đường Tam tiếp tục: "Thứ nhất, vị Pháp Trận đại sư chính là ngài. Ngài không thể nói với bất cứ ai kẻ làm trận pháp là ta. Ta sợ phiền phức, nhất là không được nói với tổ chức."

"Chuyện này không thành vấn đề, ta che giúp ngươi." Trương Hạo Hiên không chút do dự gật đầu đáp ứng.

Đường Tam lại nói: "Thứ hai, lúc ta cần tiêu tiền ngài không được ngăn cản. Tiền kiếm được từ Tụ Linh trận bàn chúng ta phải giữ ít nhất một nửa, tương lai ta cần lượng lớn kim tiền để tiếp tục nghiên cứu, ngài không thể đều đưa cho tổ chức."

"Được, không có ngươi cũng không có phần lợi ích này. Ta sẽ nói rõ với tổ chức, nói rằng chi phí chế tác trận bàn này lớn. Khi ngươi chế tác trận bàn tốt nhất nên chọn kim loại mà mọi người không dễ nhận ra." Trương Hạo Hiên nói.

Ánh mắt Đường Tam nhìn Trương Hạo Hiên không khỏi biến hoá, vị lão sư này của mình thật giảo hoạt a! Chuyện như vậy mà cũng hạ bút thành văn được. Mà dường như hắn đã đoán được vật liệu để chế tác trận bàn không đắt.

Cũng khó trách, trước đó hắn khắc Tụ Linh trận trên mặt đất, căn bản cũng không dùng đồ gì đắt tiền.

Đường Tam nói: "Thứ ba, một năm, chúng ta trong một năm tận lực tích góp nhiều tiền một chút, sau đó đến Tổ đình một chuyến, qua bên đó tìm một chút đồ tốt trở về."

"Ngươi muốn đi Tổ đình?" Trương Hạo Hiên chấn động.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Từ hội đấu giá thành Gia Lý có thể thấy có rất nhiều đồ tốt mà bọn họ đều không nhận ra. Chúng ta không đi mua đồ vật đắt tiền, mà đi mưu lợi. Mà ta cũng muốn tới Tổ đình mở mang tầm mắt."

Chương 271: Kế hoạch cho Hồng Hồ thiếu nữ

Trương Hạo Hiên nói: "Được, ta sẽ tận lực giúp ngươi tích tiền, giúp ngươi quản lý."

Đường Tam nói: "Tạm thời ba điểm này đi. Điều quan trọng nhất là ngài phải giữ bí mật, dù tổ chức có tạo áp lực như thế nào cũng không thể nói ra. Đây là suy nghĩ vì lâu dài."

Trương Hạo Hiên nói: "Được. Hiện tại ta đi mua vật liệu, trở về chúng ta liền bố trí."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta đi chọn vị trí trước, chờ ngài trở về."

Trương Hạo Hiên vội vàng rời đi.

Đường Tam không lập tức đi chọn nơi bố trí trận pháp, mà nhìn sang mười tám thiếu nữ Hồng Hồ tộc.

"Các ngươi tới đây." Đường Tam vẫy tay với các nàng.

Các thiếu nữ nhanh chóng chạy đến, trong nhất thời, làn gió thơm phả vào mặt. Bản thân thiếu nữ Hồ tộc nổi tiếng xinh đẹp và quyến rũ bẩm sinh, đó là đặc điểm của tất cả Hồ tộc.

Mười tám thiếu nữ vây quanh, trên mặt đều mang theo nụ cười

thản nhiên, khom mình hành lễ với Đường Tam: "Chủ nhân."

Nhìn các nàng nhưng ánh mắt Đường Tam vô cùng thanh tịnh, "Nghe nói các ngươi đã có ít người đột phá lên Nhị giai. Ai đến biểu diễn một chút năng lực thiên phú của các ngươi."

Hồng Nhất lớn tuổi nhất nói: "Chủ nhân, để ta đi."

Vừa nói, một tầng hồng quang dâng lên trên người nàng, mái tóc đen nhánh biến thành màu đỏ sậm, phía sau đuôi cáo nhếch lên, toả ra vầng sáng màu đỏ nhạt. Xung quanh người nàng có mấy phần cảm giác hư ảo.

Hồng Nhất nhẹ lắc thân mình một cái, cảm giác hư ảo kia càng mãnh liệt hơn.

Hai mắt Đường Tam nhắm lại, dùng Tinh Thần Lực cảm nhận, "Chiết xạ. Đây là năng lực ở tu vi Nhị giai sao?"

Đúng vậy, Hồng Nhất trước mắt hắn cũng không phải vị trí thực sự của Hồng Nhất, nàng đã đem thân ảnh của mình chiết xạ cách người khoảng một thước, cảm giác hư ảo kia cũng từ đó mà tới. Không tính là mạnh, nhưng rất thực dụng. Khi đối mặt với cường địch, nhất là công kích từ xa, chiết xạ rất dễ làm đối phương phán đoán sai lầm. Đương nhiên trước Tinh Thần Lực cường đại của Đường Tam, nó không có hiệu quả.

"Đúng vậy. Chủ nhân thật lợi hại, một chút đã nhìn ra." Hồng Nhất gật đầu nói.

"Đúng nha, chủ nhân thật là lợi hại. Ngài làm sao nhìn ra được?"

"Chủ nhân người dường như ngày càng đẹp mắt, có điểm khác so

với lần trước."

"Chủ nhân, người lại cao lớn hơn."

"Chủ nhân, Hoàng Kim Thụ rất thần kỳ a, ta cũng sắp tiến giai rồi."

Trương Hạo Hiên đi rồi, Đường Tam nhìn qua tuổi không lớn, trong lúc nhất thời, các thiếu nữ trở nên hoạt bát hơn.

"Mọi người im lặng một chút." Đường Tam khoát khoát tay, áp bách vô hình bắn ra làm các thiếu nữ an tĩnh lại.

"Ta có thể nhìn ra được biến hoá của Hồng Nhất là vì Tinh Thần Lực của ta đủ mạnh, huyễn thuật của ngươi trước mặt ta không che giấu được. Ta có thể thông qua Tinh Thần Lực khoá chặt sinh mệnh của ngươi."

Hồng Nhất có chút sững sờ hỏi: "Chủ nhân, đây là ý gì?"

Đường Tam nói: "Ta sẽ từ từ giảng giải cho các ngươi. Trong khoảng thời gian bố trí pháp trận này, ta sẽ thường xuyên tới đây. Huyết mạch Hồng Hồ tộc, tác dụng lớn nhất chính là huyễn cảnh, tu vi càng cao thì năng lực cũng càng mạnh, tuy năng lực chiến đấu có hạn nhưng dùng để tự vệ cũng không tệ. Ta gần đây có ý nghĩ để các ngươi tăng cường một chút lực lượng, bất quá chuyện này để sau. Cơ sở của các ngươi tương đối yếu, nhất là phương diện thân thể, cần phải bồi dưỡng thật tốt, vì vậy nhất định phải kiên trì tu luyện bên Hoàng Kim Thụ. Sinh mệnh năng lượng Hoàng Kim Thụ mang lại sẽ giúp các ngươi tăng cường bản thân, vững chắc cơ sở. Sinh mệnh khí tức càng nồng đậm thì chỗ tốt các ngươi thu được càng nhiều. Chờ khoảng một năm sau, khi cơ sở của các ngươi đã cải thiện, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp các ngươi chỉnh thể tăng lên."

"Hiện tại các ngươi có thể kiêm tu Tinh Thần Lực, hôm nay ta dạy các ngươi một phương pháp, gọi là Tử Cực Ma Đồng. Bắt đầu từ ngày mai, mỗi ngày khi mặt trời mọc, các ngươi phải leo lên đỉnh núi bên cạnh tu luyện. Leo núi coi như rèn luyện thân thể các ngươi, cũng có trợ giúp với việc hấp thu sinh mệnh năng lượng."

Qua nhiều ngày được Hoàng Kim Thụ ôn dưỡng, thân thể các thiếu nữ đã dần được cải thiện, ít nhất đã không còn suy yếu như lúc mới đến. Hiện tại cần giúp các nàng tăng lên thực lực. Tinh Thần Lực cùng Hồng Hồ biến có cùng một nhịp thở, Đường Tam quyết định truyền thụ Tử Cực Ma Đồng cho các nàng. Đây sẽ là trợ giúp quan trọng cho hắn trong thời gian tới. Chờ đến khi tu vi của các nàng lên đến một trình độ nhất định, hắn sẽ mời Trương Hạo Hiên xem xét để các nàng gia nhập học viện Cứu Thục, đi học tập tri thức, hiểu biết hơn với thế giới này.

Hồng Nhất dẫn đầu nói, "Tạ ơn chủ nhân."

Đường Tam khoát khoát tay nói, "Các ngươi phải nghiêm túc học, có vấn đề gì thì hãy hỏi ta, ai cũng không bị bỏ lại. Người chưa tiến vào Nhị giai thì phải cố gắng hơn."

Sau đó, hắn đem phương pháp tu luyện Tử Cực Ma Đồng truyền thụ cho các thiếu nữ, đồng thời tự mình biểu diễn lộ tuyến vận hành khi tu luyện.

Trương Hạo Hiên dùng nửa ngày thời gian mới mua xong vật liệu mang về. Trước khi hắn trở lại, Đường Tam đã phác thảo xong vị trí của mười tám Tụ Linh trận. Việc bố trí cụ thể cần Trương Hạo Hiên tự mình hoàn thành, đây cũng là cơ hội thực tế để lão sư luyện tập thao tác. Các thiếu nữ Hồng Hồ thì ở bên cạnh quan sát.

Mười tám Tụ Linh trận là cơ sở để Đường Tam thiết kế Thôn Thiên

pháp trận. Đường Tam tự mình đi đến các ngọn núi xung quanh để bố trí từng cái Huyễn trận. Những Huyễn trận này tương liên với Thôn Thiên pháp trận, sử dụng Thôn Thiên pháp trận cung cấp mà duy trì năng lượng, từ đó hình thành hệ thống tự tuần hoàn, các pháp trận đan xen vào nhau, duy trì lẫn nhau. Chỉ có hình thành tự tuần hoàn mới để pháp trận tồn tại lâu dài.

Chỗ thần kỳ của pháp trận chính là điểm này. Một pháp trận đơn độc dù có kết cấu phức tạp như thế nào cũng chỉ có thể sinh ra một hiệu quả, mà muốn chân chính điều động thiên địa chi lực, thậm chí bộc phát ra uy năng cường đại, vậy cần thiết kế đan xen, để các pháp trận hỗ trợ lẫn nhau.

Từ sau khi cứu các thiếu nữ Hồng Hồ tộc, Đường Tam vẫn cân nhắc tương lai của các nàng. Nhân loại ở thế giới này nhỏ yếu như vậy, nếu chỉ dựa vào một mình hắn, muốn thay đổi tất cả trừ phi hắn trở thành Thần Vương một lần nữa. Mà khi hắn trở thành Thần Vương có thể thay đổi được hay không cũng rất khó nói, cho nên hắn cần trợ giúp, hắn cần bồi dưỡng lực lượng thuộc về mình.

Các thiếu nữ này cơ sở yếu kém, huyết mạch cũng không mạnh mẽ, làm sao để các nàng trở nên cường đại bằng vào thực lực của bản thân đây? Sau nhiều lần nói chuyện với Trương Hạo Hiên về pháp trận, biết được pháp trận ở thế giới này tương đối đơn giản, Đường Tam quyết định để các nàng phát triển theo con đường này. Với khả năng tạo nghệ của mình, truyền thụ cho các nàng cũng không phải vấn đề khó.

Tụ Linh trận là pháp trận tương đối đơn giản, vậy bắt đầu từ cái này đi.

Một tuần sau đó, mỗi ngày Đường Tam đều tới bố trí trận pháp, đồng thời chỉ điểm các thiếu nữ tu luyện Tử Cực Ma Đồng.

Làm hắn vui mừng là trí nhớ của các nàng khá tốt, cơ bản đã xem như là nhập môn, tiếp theo là luyện tập cùng tích luỹ. Hồng Hồ biến không mang lại cho các nàng lực lượng mạnh, nhưng đặc tính huyết mạch làm các nàng tu luyện Tinh Thần Lực tương đối có thiên phú.

Bố trí mười tám Tụ Linh trận, được thao tác thực tế, Trương Hạo Hiên cơ bản đã nắm giữ chính thức trận pháp này. Sau đó hắn lại cùng Đường Tam học bố trí Huyễn trận. Đường Tam đặc biệt chỉ điểm cho các thiếu nữ Huyễn trận, bởi vì bản thân các nàng am hiểu năng lực huyễn hoá, nếu có thể kết hợp năng lực này với Huyễn trận, rất có thể sẽ đem lại cho các nàng lợi ích rất lớn.

Chương 272: Pháp trận khởi động

Đồng thời, Đường Tam cũng bố trí quanh Hoàng Kim Cổ Thụ các pháp trận phức tạp, chính là trận nhãn của Thôn Thiên pháp trận hắn vừa phát minh.

Nhìn những hoa văn phức tạp Đường Tam đang bố trí và nghe hắn giảng giải, ngay cả Trương Hạo Hiên cũng cảm thấy có chút đau đầu.

Muốn hiểu được một pháp trận phức tạp không phải là một chuyện dễ dàng, trong quá trình bố trí, Đường Tam càng giảng thuật cho bọn họ nhiều kiến thức căn bản hơn.

Sự ảo diệu của pháp trận bắt nguồn từ năng lượng, sở dĩ có pháp trận, chính là năng lượng bên ngoài thông qua con đường đặc thù sinh ra các hiệu quả khác nhau. Đây chính là gốc. Những con đường đặc thù này cơ thể không làm được, cho nên nhân loại không cách nào trực tiếp vận dụng sinh ra năng lực tương tự, nhưng nếu mượn thiên địa nguyên lực thông qua pháp trận thì có thể làm được.

Hơn nữa, pháp trận tương thích với các loại năng lượng tốt hơn con người nhiều, cũng không sợ năng lượng hỗn tạp, có thể nói diệu dụng vô tận.

Ở kiếp trước khi chưa thành Thần, hắn không có nghiên cứu phương diện này, bởi vì lúc đó chưa tiến vào thời kỳ vũ khí lạnh, cũng không lý giải nhiều về pháp trận. Sau khi hắn thành Thần, ở

Thần giới không ngừng nghiên cứu mới có tiến triển.

Đặc điểm lớn nhất ở Pháp Lam tinh là tài nguyên phong phú, thiên địa linh khí dồi dào không gì sánh được, hoàn cảnh như vậy rất thích hợp để bố trí pháp trận.

Liên tục trong nửa tháng, tất cả pháp trận mới được bố trí xong.

Trong nửa tháng này, Hoàng Kim Thụ đã cao hơn nửa thước, sinh mệnh khí tức càng ngày càng nồng đậm.

Nửa tháng bố trí pháp trận tương đương với Đường Tam dạy học nửa tháng, không chỉ có thiếu nữ Hồng Hồ tộc, mà Trương Hạo Hiên cũng học hỏi được không ít, đã có tiến bộ rõ ràng đối với pháp trận.

"Hôm nay chúng ta sẽ khởi động pháp trận này. Thôn Thiên Huyễn Địa Liên Hoàn trận nếu thành công có nghĩa là căn cứ này của chúng ta đã triệt để hoàn thành, ngay cả cường giả Yêu Vương cũng khó nhìn trộm huyễn cảnh này, chỉ người có Thần Thức đặc biệt cường đại mới có thể."

Trên các pháp trận phức tạp xung quanh Hoàng Kim Thụ có không ít đồ tốt, chủ yếu là khoáng thạch. Để có được chúng, Trương Hạo Hiên đã gần như tiêu hết tiền, đi mua sắm nhiều lần mới thoả mãn được nhu cầu của Đường Tam.

Đường Tam nhìn về phía Hoàng Kim Thụ, cảm nhận khí tức sinh mệnh của nó, lại nhìn pháp trận trên mặt đất. Một phần linh cảm tạo ra Thôn Thiên Huyễn Địa Liên Hoàn trận đến từ đặc tính thôn phệ trong huyết mạch của Ám Nha Yêu Vương Đại Dương Ninh. Kết hợp với lý giải pháp trận của hắn, cùng vài lần thí nghiệm nhỏ trước đó, cơ bản có thể xác nhận trận pháp không có vấn đề gì.

Điều cần làm bây giờ là dẫn động toàn bộ đại trận, để pháp trận trên núi nối liền với pháp trận trong sơn cốc, hình thành tự tuần hoàn. Đến lúc đó có thể chứng minh toàn bộ đại trận đã thành hình.

Thôn Thiên Huyễn Địa Liên Hoàn trận, so với trận pháp được bố trí trong học viện Gia Lý thì phức tạp hơn rất nhiều.

"Lão sư, thắp sáng Tụ Linh trận."

"Được."

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc không có năng lực dẫn động pháp trận, cho nên Trương Hạo Hiên phải tự mình thắp sáng từng cái trong sơn cốc.

Huyết mạch chi lực được rót vào, rất nhanh từng Tụ Linh trận đã tản ra vầng sáng màu trắng nhàn nhạt. Vầng sáng lưu chuyển, không khí lưu động trở nên mãnh liệt, thiên địa linh khí cấp tốc hội tụ, có thể cảm nhận được trong sơn cốc sinh ra một lực hút cường đại, giống như cái phễu hút lấy linh khí ở bên ngoài. Không khí trong sơn cốc theo đó có chút thay đổi, dường như càng thêm mát mẻ, càng làm cho người ta cảm giác thoải mái và thư giãn.

Đôi mắt Trương Hạo Hiên sáng lên, từng cái Tụ Linh trận không có tác dụng bằng Hoàng Kim Thụ, nhưng tổng mười tám Tụ Linh trận thì có hiệu quả lớn hơn nhiều. Lại nghĩ tới Tụ Linh trận bàn Đường Tam nói, trong lòng Trương Hạo Hiên không khỏi nóng lên.

Đường Tam để Trương Hạo Hiên thắp sáng những Tụ Linh trận, còn hắn bay lên đỉnh núi, thắp sáng ba mươi sáu Huyễn trận đã được bố trí.

Từng Huyễn trận được thắp sáng mang tới sương mù nhàn nhạt,

sau đó sương mù không ngừng sinh ra, dày đặc hơn.

Khi toàn bộ ba mươi sáu Huyễn trận được thắp sáng, từ dưới sơn cốc nhìn lên chỉ thấy một màn sương mù bao quanh, mờ ảo mà kỳ lạ.

Đường Tam bay trở lại sơn cốc, linh khí càng lúc càng trở nên nồng đậm, đến mức làm các thiếu nữ có tu vi hơi thấp cũng cảm thấy say, hắn không khỏi nở nụ cười. Trận pháp cơ bản không có vấn đề, sau đó chính là thông qua Thôn Thiên đại trận kết nối chúng nó lại với nhau.

Đến trước Hoàng Kim Thụ, đôi mắt Đường Tam không khỏi sáng lên, Thần Thức trước đó suy yếu cũng lập loè. Được Huyền Thiên Công dẫn động, trận nhãn trước mặt bắt đầu toả ra ánh sáng yếu ớt, Hoàng Kim Thụ cũng sáng lên, phát ra màu vàng càng đậm.

Lấy Hoàng Kim Thụ làm trung tâm, trong phạm vi đường kính ba mươi thước đều là các trận văn nhỏ, vầng sáng màu vàng bốc lên, tản ra khí tức kỳ diệu.

Giống như cảm giác nụ hoa đang chớm nở, toàn bộ mắt trận cũng không sáng lên ngay từ đầu.

Trương Hạo Hiên khẩn trương nhìn, qua lời Đường Tam giảng thuật, hắn hiểu được thời khắc này trọng yếu nhất. Kết nối nhiều trận pháp như vậy là một chuyện rất khó khăn, nhất định phải chờ thời cơ thích hợp nhất dẫn động mắt trận, trong nháy mắt hoàn thành kết nối.

Thiên địa nguyên khí có quan hệ mật thiết với sự dao động năng lượng của trận pháp khi mắt trận di chuyển, nếu thời điểm kết nối gặp vấn đề thì rất có thể sẽ phí công nhọc sức, tất cả chuẩn bị trước

đó biến thành vô dụng, trận pháp cơ sở có khả năng bị huỷ. Nếu kết nối không đúng chỗ thì trận pháp chỉ có hiệu quả nhất định, không thể đạt được tác dụng chỉnh thể.

Hắn không có năng lực kết nối trong nháy mắt, vì cần phải hoàn toàn nắm giữ trận pháp biến hoá mới được. Đường Tam cũng không đem gánh nặng này giao cho hắn, mà chính mình hoàn thành.

Sương mù trên thung lũng càng lúc càng dày, linh khí trong sơn cốc cũng càng thêm dồi dào.

Đường Tam vẫn chờ đợi, đã một khắc trôi qua, dù Trương Hạo Hiên hay các thiếu nữ Hồng Hồ tộc cũng không khỏi có chút lo lắng, nhưng lúc này không ai dám quấy rầy hắn.

Đường Tam đột nhiên mở mắt ra, kim quang lấp loé. Trong chốc lát một đạo quang trụ màu vàng phóng lên trời từ mắt trận Thôn Thiên Huyễn Địa Liên Hoàn trận.

Thiên địa linh khí trong sơn cốc chấn động kịch liệt, tất cả Tụ Linh trận phát ra quang mang màu trắng sáng chói. Chúng tựa như mười tám miệng giếng, phun lên trên ánh sáng màu trắng.

Sương mù toả ra xung quanh, dày hơn trước khoảng mười lần, ánh sáng trong sơn cốc cũng mờ đi nhiều, chỉ có đạo kim quang phóng lên trời kia chiếu sáng sơn cốc.

"Ầm ầm ầm ầm ...." Thanh âm kỳ dị vang lên. Trương Hạo Hiên và các thiếu nữ Hồng Hồ tộc cảm thấy mọi thứ xung quanh trở nên kỳ diệu, dường như bọn họ đã lạc vào một mộng cảnh, mọi thứ bị méo mó và hư ảo. Thiên địa linh khí nồng đậm hơn mười lần trước kia trào lên, cọ rửa lấy thân thể bọn họ.

Trương Hạo Hiên vẫn ổn, trên người hắn toả ra một tầng sương màu hồng nhạt, nhưng các thiếu nữ đã nằm xuống mặt đất. Linh khí quá mức dồi dào, đã vượt qua khả năng chịu đựng của các nàng.

Chương 273: Thôn thiên huyễn địa liên hoàn trận

Cảm giác này chỉ xuất hiện trong nháy mắt, ngay sau đó, Hoàng Kim Thụ đột nhiên bắn ra hào quang vô cùng chói lọi, linh khí dồi dào kia lập tức hội tụ vào trong mắt trận xung quanh nó trong đường kính ba mươi thước. Sương mù trên sơn cốc dường như bị ảnh hưởng, tách ra thành một hình tròn đường kính khoảng trăm thước lấy vị trí Hoàng Kim Thụ làm tâm, vừa đủ để ánh nắng chiếu xuống, chiếu sáng Hoàng Kim Thụ. Mọi thứ xung quanh nó trở nên vô cùng kỳ diệu.

Sơn cốc vốn xanh tốt nay trở thành một thế giới kỳ diệu. Trong sơn cốc thực vật vẫn xanh tươi nhưng ở trung tâm có một gốc Hoàng Kim Thụ đứng ngạo nghễ ven hồ, ánh nắng chiếu rọi khu vực đường kính ba mươi thước quanh nó. Quang trụ màu vàng nối liền trời đất, tựa như đang chống đỡ toàn bộ thế giới.

Cả sơn cốc nhuốm một màu vàng nhạt. Thiên địa linh khí nồng đậm trước đó đi vào trong trận pháp nên yếu bớt, nhưng quang mang quanh Hoàng Kim Thụ càng lúc càng sáng, phát ra sinh mệnh khí tức nồng đậm không gì sánh bằng.

Mười tám Tụ Linh trận vốn tản ra quang mang màu trắng nay đã chuyển sang màu vàng nhạt, hiệu quả dẫn động thiên địa linh khí trước đó dường như đã biến mất. Nhưng nếu cẩn thận cảm thụ sẽ phát hiện thì chúng giống như đã hoà thành một thể với trận văn màu vàng kia.

Đường Tam khép hai mắt lại, yên lặng cảm thụ trạng thái của Hoàng Kim Thụ.

Trong sơn cốc có thể nhìn thấy quang trụ màu vàng, nhưng ngoài sơn cốc thì không thể. Người ngoài chỉ nhìn thấy vùng núi này bị mây mù che khuất, sương dày mịt mù. Sương mù đang không ngừng khuếch tán ra bốn phía, bao trùm một khu vực rộng lớn hơn.

Huyễn trận không chỉ che giấu sơn cốc, đồng thời còn che giấu thiên địa linh khí hội tụ đến chỗ này, đây mới là điểm trọng yếu nhất, để sơn cốc không bị cường giả chú ý.

Thiên địa linh khí tiếp xúc với sương mù sẽ âm thầm biến mất, trong sương mù kỳ thật vẫn đang hấp thu thiên địa linh khí, cung cấp cho Thôn Thiên Huyễn Địa Liên Hoàn trận, lại thông qua trận văn hội tụ dưới gốc Hoàng Kim Thụ, nuôi dưỡng nó phát triển.

Ba mươi sáu Huyễn trận, thời gian tồn tại càng lâu thì phạm vi mây mù bao phủ càng lớn. Lớp sương mù bên ngoài không dày, nhưng hiệu quả hấp thu thiên địa linh khí sẽ không yếu bớt. Hiện tại Đường Tam chưa thể tạo ra trận pháp hấp thu toàn bộ thiên địa linh khí trong Gia Lý Sơn Mạch, nhưng trận pháp này ít nhất có thể bao trùm trăm dặm. Thiên địa linh khí ở Pháp Lam Tinh nồng đậm như thế, cung cấp cho Hoàng Kim Thụ tiến hoá không thành vấn đề.

Nhìn quang trụ màu vàng phóng lên trời, nhìn xung quanh nhuốm đẫm một tầng sương màu vàng, Trương Hạo Hiên lúc này tràn đầy rung động.

Hắn biết cường giả Thần cấp cũng không thể làm được như Đường Tam.

Thiên địa linh khí trong sơn cốc hiện tại không thể bằng như lúc mới dẫn động pháp trận, nhưng sinh mệnh khí tức đã tăng lên rất nhiều. Đây là từ Hoàng Kim Thụ phát ra, là nó phát ra trong quá trình hấp thu thiên địa linh khí phát triển.

Đắm mình trong khí tức sinh mệnh, hắn có cảm giác rất thoải mái. Hoàng Kim Thụ càng phát triển, sinh mệnh năng lượng sẽ không ngừng nồng đậm hơn.

Nhìn bóng lưng của Đường Tam, bất tri bất giác, trong lòng Trương Hạo Hiên xuất hiện cảm giác kính sợ. Từ chuyện đấu giá Hoàng Kim Mộc, đến thành lập một thế giới huyền ảo như vậy, đây là chuyện một đứa bé có thể làm?

Trương Hạo Hiên có chút không dám nghĩ, đồng thời cũng không muốn nghĩ. Hắn chỉ cần xác định Đường Tam làm tất cả là vì nhân loại, hắn sẽ nguyện ý toàn lực giúp đỡ. So với Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc, con người quá mức nhỏ yếu, hắn không muốn bởi vì hoài nghi mà phá huỷ hy vọng này.

Đường Tam không giữ lại mà thể hiện ra trước mặt hắn, tất nhiên là tín nhiệm hắn. Có lẽ đây là cứu tinh ông trời ban cho nhân loại đi. Thời khắc này, trong lòng hắn, địa vị của Đường Tam đã xếp trước nhất, vượt qua tất cả các điều khác.

Sau khi cảm thụ và kiểm tra pháp trận, Đường Tam thở dài một hơi, sau đó gật đầu với Trương Hạo Hiên nói: "Thành công rồi. Hiện tại nếu có người đi vào trong Huyễn trận sẽ bị dẫn tới một nơi khác, vĩnh viễn sẽ không tiến vào sơn cốc của chúng ta. Trong Huyễn trận ta không bố trí Sát trận, nếu vậy ngược lại sẽ gây phiền phức. Từ trên không trung cũng chỉ thấy nơi này là một phiến sương mù dày đặc, bên trong núi có sương mù cũng là chuyện bình thường. Chỉ cần không có cường giả cố ý dò xét hoặc công kích phạm vi lớn thì

chúng ta sẽ không bị phát hiện."

Trương Hạo Hiên thở dài, "Thật thần kỳ, quá thần kỳ a! Nhìn ngươi kết nối các trận pháp ta mới chân chính cảm nhận được chỗ ảo diệu của Liên Hoàn trận này, các pháp trận nhỏ đan xen lẫn nhau, hỗ trợ lẫn nhau, quả thực là quá lợi hại. Pháp trận kiểu này tựa như một phép màu vậy."

Đường Tam mỉm cười nói: "Thực lực của ta bây giờ còn yếu, nếu có đủ thực lực thậm chí có thể dẫn động toàn bộ thiên địa linh khí trong Gia Lý Sơn Mạch đến đây. Từ từ rồi sẽ đến."

Nói đến đây, hắn chuyển hướng sang các thiếu nữ Hồng Hồ tộc: "Các ngươi mỗi ngày dành ra hai canh giờ để nghiên cứu pháp trận. Lần sau ta đến sẽ kiểm tra, trong một tháng phải nắm giữ được Tụ Linh trận. Tụ Linh trận là pháp trận cơ sở, bởi vì nó cần để cung cấp năng lượng cho các pháp trận khác. Nếu học tốt, chẳng những có thể tự vệ mà còn có thể kết hợp với năng lực của các ngươi để tấn công địch. Đây là hướng phát triển của các ngươi trong tương lai."

"Vâng, tạ ơn chủ nhân." Các thiếu nữ lần lượt hành lễ với Đường Tam.

Nếu lúc đầu các nàng nhận Đường Tam là chủ nhân bởi vì hắn mua các nàng, nhưng sau nửa tháng này, các nàng đã nguyện ý phục tùng. Đường Tam không những chỉ điểm các nàng tu luyện, còn hoạch định phát triển trong tương lai, giảng thuật sự kỳ diệu của pháp trận cho các nàng. Ở cùng hắn, các nàng được mở ra một cánh cửa dẫn đến thế giới mới, quan trọng là, các nàng nhìn thấy hy vọng.

Đường Tam không chỉ cho các nàng cách rời đi, tạm thời các nàng

nên ở lại nơi này mới an toàn, bởi vì còn chưa có năng lực bảo vệ bản thân. Hắn tự làm hai trận bàn vượt qua Huyễn trận, cho bản thân cùng Trương Hạo Hiên, sau đó trở về học viện.

Thời gian sau đó, hắn bắt đầu cùng Trương Hạo Hiên chế tạo Tụ Linh trận bàn. Lúc bắt đầu Trương Hạo Hiên chỉ làm trợ thủ cho hắn, nhưng qua một tháng, trấn trưởng đã có thể tự mình chế tác.

Sinh hoạt của Đường Tam cũng bắt đầu dần có quy luật, hắn không còn đến cửa hàng trong học viện Gia Lý tu luyện, mà đi đến Hoàng Kim sơn cốc. Tốc độ sinh trưởng Hoàng Kim Thụ tăng lên, sinh mệnh năng lượng rất thích hợp để hấp thu và chuyển hoá, có tác dụng tẩm bổ cơ thể.

Đồng thời, Đường Tam để Trương Hạo Hiên cố gắng tìm thêm một ít hạt giống thiên tài địa bảo, trồng chúng trong sơn cốc. Có sinh mệnh khí tức nồng đậm, bất kỳ thực vật nào cũng nhanh chóng sinh trưởng.

Các thiếu nữ bắt đầu cùng Đường Tam học tập pháp trận. Trừ lúc tu luyện, Đường Tam chính là chỉ điểm cho các nàng.

Hắn đã thảo luận với Trương Hạo Hiên, có nên đem sự tình Hoàng Kim sơn cốc nói với những người khác hay không, nhưng Trương Hạo Hiên từ chối.

Liên Hoàn trận quá mức kỳ diệu, vẫn nên giữ bí mật thì tốt hơn, đây là kết quả sau khi hắn đã suy nghĩ cẩn thận. Thứ bị bại lộ không phải là Hoàng Kim sơn cốc, mà là năng lực của Đường Tam. Đường Tam mới thực sự là hy vọng của Cứu Thục, tương lai có khả năng trở thành cứu tinh chân chính của nhân loại, không có gì quan trọng hơn an toàn của hắn.

Đường Tam đương nhiên cũng biết ý tốt của hắn, cho nên cũng chỉ nghe theo.

Chương 274: Một năm

Trương Hạo Hiên bắt đầu bận rộn, nguyên nhân chính là Tụ Linh trận bàn.

Hắn đưa cho tổ chức một viên Tụ Linh trận bàn, rất nhanh đã được hồi âm, tổ chức đồng ý. Giống như suy đoán của Đường Tam, Tụ Linh trận bàn mang đến quá nhiều điểm tốt. Một pháp trận cỡ nhỏ có thể mang đi theo bên người tu luyện, thật sự là quá kỳ diệu. Hơn nữa có thể sử dụng ở bất kỳ địa điểm nào. Nơi nào linh khí càng nồng đậm thì hiệu quả càng tốt.

Nguồn tiêu thụ Tụ Linh trận bàn không thành vấn đề, tổ chức Cứu Thục cũng có mạng lưới của mình. Có thể đoán được Tụ Linh trận bàn sẽ mang đến lượng lớn tài phú, với tổ chức Cứu Thục là chuyện không thể tốt hơn.

Đối với chuyện này, Đường Tam cũng không quan tâm lắm. Hiện tại chuyện quan trọng nhất chính là tu luyện tăng lên.

Sinh mệnh năng lượng có trợ giúp rất lớn cho hắn, không chỉ trên thân thể mà còn trên tinh thần. Đại não được tẩm bổ sẽ kích thích Tinh Thần Chi Hải. Tu luyện trong Hoàng Kim sơn cốc, Thần Thức của Đường Tam khôi phục nhanh hơn so với dự đoán.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, Đường Tam vừa tu luyện vừa chờ Mỹ công tử trở về. Nhưng không như mong muốn là, từ đầu tới cuối không hề có tin tức của Mỹ công tử.

Mỗi khi nhớ nàng, Đường Tam sẽ ngắm chén trà sữa nàng tặng hắn, nhìn vật nhớ người.

Trong nháy mắt, một năm trôi qua. Đường Tam đã mười hai tuổi.

Một năm này hắn khôi phục lại Thần Thức, so với lúc trước còn nhiều hơn một chút, Huyền Thiên Công cũng đạt đến đỉnh phong tầng thứ bảy. Đây là do hắn tận lực áp chế, tập trung hơn vào khôi phục Thần Thức cùng tẩm bổ thân thể.

Bên trong Hoàng Kim sơn cốc đã mọc lên nhiều thiên tài địa bảo. Được sinh mệnh năng lượng thúc đẩy, tốc độ sinh trưởng của thiên tài địa bảo cơ hồ đều tăng gấp mười lần, thậm chí là trăm lần. Linh quả chín sẽ được Trương Hạo Hiên mang về học viện, bán rẻ cho các học viên. Đây cũng là một cách trá hình mang lại chỗ tốt cho mọi người từ Hoàng Kim sơn cốc.

Điều đáng mừng là, Trương Hạo Hiên đã đến cảnh giới Cửu giai đỉnh phong, dù là Tinh Thần Lực hay huyết mạch chi lực, chỉ cách Thần cấp một cánh cửa cuối cùng. Theo đề nghị của Đường Tam, hắn cần tích luỹ thêm. Tích luỹ càng nhiều, khả năng đột phá thành công càng lớn. Đồng thời, đột phá ở nơi nào cũng là một vấn đề trọng yếu.

Nhân loại đột phá Thần cấp, nếu không phụ thuộc vào chủng tộc Yêu Quái hay Tinh Quái cường đại là không được phép. Cho nên, hắn chỉ có thể bí mật đột phá.

Động tĩnh khi đột phá Thần cấp không nhỏ, nếu kinh động đến cường giả Yêu Quái Thần cấp sẽ rất dễ gặp hoạ ngập đầu. Trương Hạo Hiên bây giờ vẫn chưa nghĩ ra sẽ đột phá ở đâu.

Đã qua một năm, thu hoạch lớn nhất không phải là tu vi, mà là bán Tụ Linh trận bàn. Tụ Linh trận bàn xuất hiện trên thị trường lập tức đã bị nâng giá lên cao. Đồ vật này không có tác dụng với Yêu Quái Thần cấp trở lên, nhưng đa số Yêu Quái, Tinh Quái cũng không đạt đến cấp độ đó. Lợi ích khi mang theo Tụ Linh trận bàn có thể nghĩ, vì vậy trong giới quý tộc rất nhanh được xưng là bảo vật.

Nếu không phải vì khống chế giá cả mà hạn chế số lượng, với năng lực của Trương Hạo Hiên, một năm có thể làm được trăm chiếc.

Dù vậy bọn họ cũng thu được lượng tài phú không nhỏ, tổ chức Cứu Thục cũng kiếm được rất nhiều tiền, Trương Hạo Hiên được khen ngợi không chỉ một lần.

Đường Tam khoanh chân ngồi minh tưởng dưới Hoàng Kim Thụ, năng lượng Huyền Thiên Công chảy xuôi trong cơ thể. Hiện tại hắn mười hai tuổi, nhưng dáng người đã giống một thanh niên mười bảy, mười tám tuổi. Tướng mạo cũng ngày càng anh tuấn, đã giống kiếp trước khoảng bảy, tám phần. Dưới ảnh hưởng của Thần Thức, Đường Tam biết khi mình khôi phục cấp độ Thần cấp, diện mạo sẽ có hình dáng của kiếp trước.

Ở phương diện này, mặc dù Mỹ công tử chuyển thế, cũng không có trí nhớ kiếp trước nhưng dường như cũng biến hoá như vậy. Sau khi tiếp xúc một thời gian Đường Tam phát hiện, nàng ngày càng giống dáng vẻ của Tiểu Vũ.

Một năm, Mỹ công tử vẫn chưa trở về, thành Gia Lý cũng vô cùng bình tĩnh, chí ít Đường Tam cũng không nghe thấy tin tức Tổ đình nhằm vào thành Gia Lý. Sau trận chiến giữa Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương, Tổ đình làm như hoàn toàn không biết, nhưng âm thầm có hành động gì, Đường Tam cũng không rõ.

Qua một năm phát triển, Hoàng Kim Thụ đã cao mười thước, dưới hiệu quả của Thôn Thiên Huyễn Địa Liên Hoàn trận, cành lá của nó đã rậm rạp hơn, sinh mệnh khí tức ngày càng nồng đậm hơn.

Dưới ảnh hưởng của nó, tiến bộ lớn nhất là các thiếu nữ Hồng Hồ tộc. Từng người các nàng trổ mã, đẹp rung động lòng người. Mười sáu mười bảy tuổi chính là khoảng thời gian đẹp nhất, được sinh mệnh năng lượng ôn dưỡng, các nàng càng thêm quyến rũ.

Huyết mạch được sinh mệnh năng lượng kích thích, lấy Hồng Nhất dẫn đầu, sáu cô nương tương đối có thiên phú đã đạt đến Tứ giai, các cô nương còn lại cũng đều ở cấp độ Tam giai.

Về pháp trận, tiến bộ của các nàng làm Đường Tam rất vui mừng. Mỗi ngày các nàng cũng không có chuyện gì khác ngoài tu luyện, nên tụ tập với nhau nghiên cứu pháp trận.

Vì không muốn lạc hậu hơn đồng bạn, các nàng đều phi thường cố gắng, do đó, hiện tại các nàng có nhiều kiến giải thậm chí vượt qua Trương Hạo Hiên cả ngày bận rộn. Đường Tam để các nàng thử khắc hoạ pháp trận đơn giản khác trên trận bàn cùng kim loại, đoán chừng nhiều nhất nửa năm nữa, các nàng có thể giúp Đường Tam khắc hoạ pháp trận trên ám khí.

Mười tám cô nương với hắn bây giờ đã là người một nhà, tương lai các nàng sẽ rời khỏi sơn cốc này, nên Đường Tam tận lực chỉ điểm cho các nàng. Trừ Tử Cực Ma Đồng, Đường Tam còn truyền thụ cho các nàng Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, để gia tăng khả năng tự vệ.

Trong sương mù, một bóng người màu đỏ lặng yên xuất hiện, trong tay cầm một cái trận bàn, quang mang lấp loé rồi biến mất, chính là Trương Hạo Hiên.

"Trấn trưởng hảo!" Các cô nương lần lượt đứng dậy, cung kính hành lễ với hắn.

Lúc đầu các nàng định gọi Trương Hạo Hiên là sư tổ, theo một ý nào đó, các nàng xem như là đệ tử của Đường Tam. Nhưng Trương Hạo Hiên nhất định không chịu, trong lòng hắn có chút xấu hổ. Thực tế, những điều hắn dạy Đường Tam không bằng Đường Tam dạy hắn, cho nên hắn để các nàng gọi mình là trấn trưởng.

Đường Tam lúc này đã tỉnh lại, đứng lên nói: "Lão sư, ngài đã tới."

"Ừ." Trương Hạo Hiên gật gật đầu.

Mắt thấy bọn họ có chuyện cần nói, Hồng Nhất mang theo các cô nương đến một chỗ khác.

Trương Hạo Hiên vươn tay ra, quang mang loé lên trên mu bàn tay, đường vân màu lam nổi lên.

Đường Tam sửng sốt một chút, sau đó cười nói: "Chúc mừng lão sư đã tăng lên Lam cấp Cứu Thục."

Đúng vậy, phù văn của Trương Hạo Hiên đã biến thành màu lam, chỉ thấp hơn cấp độ cao nhất là Tử cấp.

Trương Hạo Hiên cười khổ nói: "Chúc mừng cái gì, đây là do Tụ Linh trận bàn mang tới. Còn có, tổ chức muốn ta đến tổng bộ một chuyến, hơn nữa nghe ý thì muốn ta về tổng bộ làm việc."

"A?" Đường Tam sửng sốt, sau đó liền hiểu vì sao tổ chức Cứu Thục muốn làm vậy. Tụ Linh trận bàn mang tới lượng tài phú kinh người, Trương Hạo Hiên có thể ở tổng bộ sẽ càng an toàn, cũng dễ dàng

khống chế hơn.

Trương Hạo Hiên nói: "Tổng bộ muốn ta về, nhưng ta đã từ chối."

Chương 275: Đề nghị của Đường Tam

Nghe Trương Hạo Hiên nói, Đường Tam không khỏi cảm thấy ấm áp. Hắn hiểu, Trương Hạo Hiên từ chối là vì mình. Nếu hắn tới tổng bộ, vậy hắn rất có thể sẽ trở thành cao tầng trong tổ chức. Tụ Linh trận không phải là pháp trận phức tạp, ở thế giới này cũng có pháp trận tương tự, nhưng có thể chế tác được nó trên một khối kim loại nho nhỏ, đã vượt qua kiến thức thông thường. Chỉ riêng điểm này đã có ý nghĩa cực lớn đối với sự phát triển của nhân loại, hơn nữa còn mang đến lượng tài phú nhất định cho tổ chức Cứu Thục.

Trương Hạo Hiên có năng lực này, có thể tưởng tượng được tầm quan trọng của hắn với tổ chức. Lam cấp Cứu Thục đã được tính là cao tầng, dù sao chính thức là Tử cấp Cứu Thục cũng chỉ có vài vị.

"Không đi cũng tốt, nếu ngài đến đó chỉ sợ sẽ chia tiền không dễ dàng. Đến lúc đó ngài có thể nói với tổng bộ là vì phát triển bên này, trợ giúp Mỹ công tử thượng vị." Đường Tam khẽ cười nói.

Trương Hạo Hiên liếc mắt nhìn hắn, "Chuyện Mỹ công tử theo Khổng Tước Đại Yêu Vương bế quan ngươi cũng biết đúng không?"

"Đúng vậy, trước khi đi nàng đã nói với ta. Chỉ là không biết lần bế quan này mất bao nhiêu thời gian." Đường Tam có chút bất đắc dĩ nói.

Trương Hạo Hiên nói: "Thời gian sẽ không ngắn, theo tin tức của chúng ta, lần này bế quan, rất có thể Khổng Tước Đại Yêu Vương sẽ

truyền thụ bí kỹ của Khổng Tước Yêu tộc cho nàng, thật sự truyền lại cho nàng vị trí tộc trưởng. Tu vi hiện tại của nàng căn bản không có khả năng kế thừa vương vị, ít nhất phải Thần cấp mới có thể áp chế được những tộc nhân phản đối. Từ Thất giai đến Thần cấp, ngươi suy nghĩ một chút xem sẽ mất bao nhiêu thời gian? Cho dù Khổng Tước Đại Yêu Vương tự mình chỉ điểm, ta đoán chừng cũng phải mất tám, mười năm đi."

"A? Tám năm, mười năm?" Khoé miệng Đường Tam co giật một chút, trong lòng lạnh lẽo, nhưng ngay sau đó liền lắc đầu nói: "Sẽ không lâu như vậy. Trận chiến lần trước Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương nặng, rất khó nói trước hắn có thể kiên trì được bao lâu. Hơn nữa, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chắc sẽ không chờ lâu như vậy."

Trương Hạo Hiên nói: "Chỉ có thể đi một bước nhìn một bước thôi. Hiện tại ta lo lắng dù nàng thượng vị thành công thì làm sao để đối mặt với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Tổ đình. Đại Yêu Hoàng cùng Đại Yêu Vương là hai cấp bậc hoàn toàn khác nhau, hơn nữa nàng cũng không có được thực lực như Khổng Tước Đại Yêu Vương. Nếu Khổng Tước Yêu tộc bị chèn ép, thậm chí là diệt tộc, như vậy mọi chuyện chúng ta làm đều trở thành công cốc."

Đường Tam nói: "Không cần bi quan như vậy, chúng ta hết sức giúp đỡ nàng là được. Lão sư, chúng ta hiện tại có đủ tiền đi Tổ đình tham dự hội đấu giá không?"

Trương Hạo Hiên nói: "Cũng đủ rồi, nhưng có vấn đề nữa, chủ yếu là thân phận của ngươi. Thân phận của ta có thể thông qua quan hệ với học viện Gia Lý để giải quyết, nhưng ngươi vẫn là phụ thuộc nhân loại, chỉ có quý tộc mới được tham gia các hoạt động ở Tổ đình, hội đấu giá cũng vậy. Do đó, ngươi cần phải cải thiện điều này."

Đường Tam trong lòng khẽ động, "Ta nhớ ngài từng nói nếu ở trong Đấu Thú Tràng thu được nhiều trận thắng liên tục thì có cơ hội thu được thân phận quý tộc?"

Trương Hạo Hiên gật gật đầu nói: "Đúng vậy, nhưng chuyện này vô cùng nguy hiểm, thậm chí rất tàn khốc. Có rất ít người có thể kiên trì qua nhiều trận chiến."

Đường Tam nói: "Ta không có vấn đề, hiện tại cũng chỉ có thể đi con đường này."

Trương Hạo Hiên nghĩ nghĩ nói: "Với năng lực của ngươi hẳn là có khả năng hoàn thành, nhưng không thể để bại lộ Huyền Thiên Công mang tới nhiều loại huyết mạch chi lực. Ngươi hãy nghĩ cho tốt ..."

Đường Tam nói: "Một năm tu luyện ta đã tích luỹ đủ rồi. Ngài yên tâm, ta có nắm chắc."

Trương Hạo Hiên cười nói: "Đối với ngươi ta ngược lại rất yên tâm. Ngươi trầm ổn hơn bạn đồng lứa rất nhiều. Vậy ngươi đi đi, ta gần đây cũng sẽ chuẩn bị. Lần này về tổng bộ báo cáo công tác, ta sẽ yêu cầu trợ giúp."

Đường Tam nói: "Ngài không áp chế được, sắp đột phá sao?"

Trương Hạo Hiên mỉm cười gật đầu nói: "Còn muốn cảm ơn ngươi, Hoàng Kim Thụ mang đến nhiều sinh mệnh khí tức a! Ngươi cũng biết nhân loại chúng ta truyền thừa Yêu Thần biến, huyết mạch vốn không thuần tuý như Yêu Quái. Vì vậy, chúng ta muốn thành Thần rất khó khăn. Ta vốn cho rằng cả đời này mình sẽ bị nhốt ở Cửu giai, vĩnh viễn không có khả năng chạm đến ngưỡng cửa kia. Lại không nghĩ rằng khi cùng ngươi học tập pháp trận được Hoàng Kim

Thụ tẩm bổ, đã bổ sung thiếu hụt của ta, để cho ta có được cơ hội. Kỳ thực nửa năm trước ta đã đến bình cảnh, nhưng theo lời ngươi ta vẫn tích luỹ, gia tăng nội tình. Nửa năm này Hoàng Kim Thụ càng phát ra sinh mệnh năng lượng nồng đậm khiến cấp độ sinh mệnh của ta tăng lên nhanh chóng, hiện tại đã có chút không áp chế được."

Nói đến đây, người trầm ổn như Trương Hạo Hiên cũng không nhịn được mừng rỡ. Đối với bất kỳ sinh vật nào, thành Thần là quá trình thuế biến và tiến hoá quan trọng nhất. Chủng tộc mạnh mẽ đến đâu cũng không có khả năng sinh ra đã là Thần, đều phải tu luyện mà đạt được. Ngay cả với chủng tộc mạnh nhất, muốn thành Thần cũng là chuyện không dễ dàng, nó đòi hỏi sự cố gắng toàn diện và cần không ít vận khí mới có thể thực hiện được.

Một khi đột phá thành công, không chỉ thực lực tăng vọt, huyết mạch chi lực tăng lên toàn diện. Quan trọng hơn là, tuổi thọ tăng lên rất nhiều, nếu không có tai hoạ thì có thể sống từ ba đến năm trăm năm, điều này còn phụ thuộc vào huyết mạch của từng loài. Nếu là Tinh Quái Tộc thì tuổi thọ còn kéo dài lâu hơn một chút.

Có ai không muốn tuổi thọ của mình kéo dài? Huống chi thực lực cũng tăng vọt. Dù là nhân loại, nếu thành Thần và nguyện ý gia nhập Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc sẽ có địa vị không tầm thường, cũng có nghĩa là đã bước vào tầng cấp thượng đẳng.

Đối với Cứu Thục, có thêm một cường giả Thần cấp không hề nghi ngờ có thể cống hiến càng lớn, nó cũng ý nghĩa mang tính chiến lược.

"Lão sư, ta đề nghị ngài một chuyện." Đường Tam đột nhiên nói với Trương Hạo Hiên.

"Đề nghị gì?" Trương Hạo Hiên nghi ngờ nhìn hắn.

Đường Tam nói: "Ta thấy ngài nên đột phá trước khi đi tổng bộ báo cáo, cũng đừng nhờ tổ chức trợ giúp."

Trương Hạo Hiên nói: "Vì sao? Ta làm sao tìm được nơi nào tốt? Ngươi không biết lúc thành Thần có động tĩnh như thế nào, nếu không có người trợ giúp rất có thể sẽ bị phát hiện. Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc rất không nguyện ý nhìn nhân loại chúng ta thành Thần."

Đường Tam nói: "Ngài nghe ta nói một chút. Nếu như là lúc trước, nhờ tổ chức trợ giúp đương nhiên không có vấn đề gì, dù sao chúng ta cũng hy vọng có thể có thêm nhiều cường giả Thần cấp. Nhưng bây giờ đã khác. Tụ Linh trận bàn mang lại lợi ích quá lớn, phần lợi ích này tổ chức nhất định là muốn nắm giữ hoàn toàn trong tay mình. Nếu như có được toàn bộ lợi ích sẽ có trợ giúp lớn hơn cho tổ chức. Vì nhân loại mà cân nhắc, tổ chức sẽ làm như vậy. Nếu lúc này ngài yêu cầu tổ chức trợ giúp, tổ chức sẽ hy vọng ngài giao ra phương pháp luyện chế Tụ Linh trận bàn, ngài có giao hay không?"

Trương Hạo Hiên giật mình, "Không thể nào, Cứu Thục chúng ta luôn công bằng công chính."

Đường Tam cũng không tranh cãi, chỉ nói: "Ít nhất là có khả năng này."

Trương Hạo Hiên trầm mặc một chút, nhưng vẫn nhẹ gật đầu, ngầm chấp nhận những điều Đường Tam nói.

Đường Tam nói: "Nếu có khả năng này, chúng ta cần hết sức tránh để tránh ngài khó xử. Điểm này vô cùng quan trọng. Hơn nữa, sao lại không có chỗ đột phá chứ? Trong thời gian này ta vẫn luôn nghĩ

địa điểm để ngài đột phá, cuối cùng cũng nghĩ được một nơi tốt."

Trương Hạo Hiên kinh ngạc, "Nơi nào?"

Đường Tam mỉm cười, chỉ chỉ hướng đông bắc, "Biển cả!"

Chương 276: Thành thần trên biển

"Biển cả?" Trương Hạo Hiên càng kinh ngạc hơn, "Làm sao có khả năng chứ? Trong Vô Tận Lam Hải có rất nhiều sinh vật, trong đó cũng không thiếu cường giả. Nếu ta đột phá trên biển, động tĩnh lớn dẫn tới Hải tộc thăm dò thì phải làm sao?"

Đường Tam nói: "Bên trong Vô Tận Lam Hải có rất nhiều Hải tộc, nhưng cường giả cường đại đều sống trong biển sâu. Chúng ta không cần đi xa như vậy, chỉ cần gần bờ là được. Ở thành Gia Lý mới có cường giả Thần cấp trở lên, từ đây đến ven biển khoảng cách không nhỏ, nếu chúng ta chỉ xâm nhập Vô Tận Lam Hải một khoảng nhất định thì khả năng gặp được Hải tộc cường đại là rất nhỏ. Ta sẽ hộ pháp cho ngài. Đột phá trên biển dù có dị tượng thì cũng chỉ có thành Gia Lý bên này phát hiện ra, nhưng bọn họ sẽ nghĩ như thế nào? Bọn họ chỉ nghĩ có Hải tộc thành Thần, vậy bọn họ sẽ mạo muội đi dò xét sao? Nếu là lúc trước thì có thể, nhưng trận chiến kia, Hải Thần xuất hiện, với tình huống bây giờ của thành Gia Lý, bọn họ sẽ không đi điều tra đâu, chỉ là càng tin vị Hải Thần kia thôi."

Trương Hạo Hiên nghi ngờ nhìn Đường Tam, "Ngươi nói như thể ngươi có quan hệ với Hải Thần vậy? Ngươi không sợ Hải Thần sẽ bắt ngươi cùng ta sao?"

Đường Tam mỉm cười, "Ngài nói đúng. Hải Thần kia thật sự có chút quan hệ với ta."

"A? Ngươi ..." Trương Hạo Hiên giật mình lùi lại phía sau.

Đường Tam vội khoát khoát tay nói: "Ngài đừng hiểu lầm, ta nói có chút quan hệ. Đó chỉ là một huyễn cảnh, căn bản không phải thực thể. Ngài đã quên pháp trận rồi sao?"

"Ngươi nói là, Hải Thần kia là do ngươi dùng pháp trận ngưng tụ đến? Nhưng uy áp kia là chuyện gì? Đó chân chính là uy áp cấp độ Đại Yêu Hoàng a!" Trương Hạo Hiên không dám tin nói.

Đường Tam nhún vai, nói: "Đây chính là chỗ ảo diệu của pháp trận. Lần lượt tạo ra một loạt các pháp trận liên kết với nhau sẽ có khả năng xuất hiện uy áp như vậy trong thời gian ngắn. Trên thực tế là mượn thiên địa nguyên lực, lợi dụng Thuỷ nguyên tố mà thành. Nếu ngài không tin, ta có thể bố trí cho ngài một lần nữa."

"Đừng, đừng làm nữa, ngươi có phải muốn hù chết thành Gia Lý không?" Trương Hạo Hiên không thể để Đường Tam làm lại lần nữa. Nếu không phải Thôn Thiên Huyễn Địa Liên Hoàn trận tồn tại, nói gì hắn cũng không tin Đường Tam có thể làm được chuyện đó. Nhưng hắn tận mắt thấy diệu dụng cùng áo nghĩa của pháp trận này, lại nhận được lợi ích từ Hoàng Kim Thụ, cho nên hắn không thể không tin.

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam, vẻ mặt kỳ dị, "Có cái gì ngươi không làm được không?"

Đường Tam bật cười nói: "Ta có rất nhiều chuyện không làm được." Nói xong câu này, hắn không khỏi nhớ lại kiếp trước. Hối hận lớn nhất trong đời hắn chính là không thể bảo vệ tốt người yêu của mình.

Thở sâu, bình phục lại tâm tình, hắn nói: "Ngài hãy cân nhắc đề

nghị của ta một chút. Thời gian này ngài cũng nên chuẩn bị, tích luỹ nhiều hơn. Ta sẽ đến Đấu Thú Tràng đoạt lấy danh hiệu quý tộc. Nếu ngài đồng ý, chúng ta sẽ đi Vô Tận Lam Hải một chuyến."

"Ừ, để ta suy nghĩ." Trương Hạo Hiên không trực tiếp đáp ứng, hắn cần suy nghĩ thêm. Đối với tổng bộ, hắn vẫn chưa từ bỏ ý định.

Dù sao, ở phương diện này tổng bộ vẫn có cơ kinh nghiệm hơn. Nếu không xuất hiện tình huống như Đường Tam nói thì đột phá bên đó cũng an toàn hơn.

Đường Tam nói chút chuyện tu luyện với các thiếu nữ Hồng Hồ tộc, sau đó cùng Trương Hạo Hiên trở về học viện Cứu Thục.

Một năm qua không chỉ có hắn tiến bộ, các đồng bạn cũng đều tiến bộ. Được các linh thảo, linh dược trồng trong Hoàng Kim sơn cốc trợ giúp, tất cả các học viên đều tiến bộ ở mức khác nhau.

Thiên Hồ Biến của Độc Bạch vẫn ở tu vi Ngũ giai, nhưng Tinh Thần Lực có thể so sánh với cường giả Bát giai, theo đó Thiên Hồ Biến cũng chậm chạp tăng lên, đột phá Lục giai chỉ còn là vấn đề thời gian, Thất giai mới là bình cảnh lớn.

Ngược lại, Vũ Băng Kỷ tiến bộ nhanh hơn, tu vi đã đột phá Bát giai, chính thức từ học viên trở thành trợ giáo. Bởi vì một năm qua Đường Tam không xuất hiện nhiều nên Vũ Băng Kỷ được mọi người công nhận là đứng đầu đám học viên.

Kim Bằng Biến của Trình Tử Chanh cũng tiến bộ thần tốc, đã đạt đến đỉnh phong, đột phá Thất giai, gần nhất so với Vũ Băng Kỷ. Thì Quang Biến của Cố Lý tu luyện khó khăn hơn một chút, vẫn ở Lục giai, đang tiếp cận Lục giai đỉnh phong. Tiến thêm một bước đạt đến Thất giai sẽ có nhảy vọt về chất, đây cũng là điều Đường Tam

mong đợi.

Đường Tam muốn đi Tổ đình vì nhiều mục đích. Một là tìm hiểu kỹ hơn tình huống của hai tộc Yêu Tinh, hai là mưu lợi tìm được đồ tốt. Hắn muốn tìm đồ tốt cũng không vì bản thân, con đường tu luyện của hắn đã có kế hoạch rõ ràng, có Hoàng Kim Thụ phụ trợ, trước Cửu giai đỉnh phong sẽ không có vấn đề gì. Hắn càng hy vọng đồng bạn nhanh chóng trưởng thành. Bọn họ phát triển cũng chính là hắn phát triển. Nhất là Thiên Hồ Biến cùng Thì Quang Biến.

Các học viên khác dù không phát triển nhanh như tiểu đội bọn họ, nhất là huyết mạch có chỗ chênh lệch, nhưng cũng đã đạt đến Lục giai. Học viên Cứu Thục cũng đang tuyển thêm học viên, so với lúc Đường Tam mới đến, quy mô đã mở rộng gấp đôi.

Bất quá, phần lớn những học viên mới không có ấn tượng với Đường Tam, bởi vì hắn rất ít khi xuất hiện, thời gian hắn ở học viện Cứu Thục không bằng thời gian hắn làm quét dọn Tiểu Đường ở học viện Gia Lý.

Trở lại học viện Cứu Thục, Đường Tam không dừng lại lâu, mà muốn đi đến Đấu Thú Tràng. Muốn thông qua chỗ này đạt được danh hiệu quý tộc, hắn cần hiểu rõ quy tắc trước.

Trương Hạo Hiên đã nói với hắn, nếu là Yêu Quái Tộc, thắng mười trận liên tiếp thì có thể, nhưng nếu là phụ thuộc như bọn họ thì cần thắng một trăm trận mới được.

Thắng liên tiếp một trăm trận không nói có làm được hay không, riêng thời gian cũng đã mất quá lâu. Không có khả năng đánh một lần một trăm trận mà cần sắp xếp không ngừng, quá chậm trễ thời gian.

Hắn muốn xem có con đường tắt nào để mình nhanh chóng thu được danh hiệu quý tộc không.

Đường Tam trước đi xem qua các đồng bạn, Cố Lý đang bế quan khổ tu, vì đột phá Thất giai mà cố gắng. Lệnh cấm của học viện nửa năm trước đã được giải trừ, Trình Tử Chanh không ở đây, nghe nói là vào thành mua đồ. Vũ Băng Kỷ cùng Độc Bạch ngược lại không có chuyện gì, Đường Tam dứt khoát đi cùng bọn họ đến Đấu Thú Tràng.

"Tiểu Đường, ngươi suốt ngày thần thần bí bí, muốn gặp ngươi cũng không dễ dàng a! Hiện tại rất nhiều đêm ngươi không ở trong học viện, ngươi đều ở học viện Gia Lý bên kia sao?" Ra khỏi học viện Cứu Thục, Vũ Băng Kỷ hỏi Đường Tam.

Độc Bạch u oán nhìn Đường Tam nói: "Không phải sao, cũng không trở về giúp ta tu luyện. Không có ngươi làm bạn, đến lúc nào ta mới đột phá Lục giai?"

Đường Tam tức giận liếc mắt nhìn hắn, "Muốn đột phá cần bản thân ngươi cố gắng, ta cũng không thể giúp ngươi thay đổi huyết mạch chi lực. Đại sư huynh, ta hiện tại ở bên học viện Gia Lý nhiều một chút, bên đó linh khí tương đối dồi dào, rất thích hợp để tu luyện."

Vũ Băng Kỷ cũng không nhìn Độc Bạch nói: "Ngươi muốn đến Đấu Thú Tràng làm gì?"

Đường Tam nói: "Ta muốn tham dự đấu thú, đạt được danh hiệu quý tộc. Sau đó sẽ cùng trấn trưởng lão sư đến Tổ đình một chuyến, tìm cơ duyên."

"Đi Tổ đình?" Vũ Băng Kỷ cùng Độc Bạch đồng thanh nói, sau đó

mắt hai người đều sáng lên.

Đối với toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, Tổ đình là tồn tại tối cao vô thượng, trong truyền thuyết, đó là nơi có Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc mạnh nhất. Đó là hạch tâm của toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, chính là thánh địa của tất cả Yêu Quái cùng Tinh Quái.

Chương 277: Đoàn chiến tàn khốc

Phụ thuộc nhân loại muốn đi vào Tổ đình không phải là chuyện dễ dàng, chớ nói là đi tìm cơ duyên.

Đường Tam gật gật đầu nói: "Muốn đi qua đó xem một chút."

"Mang ta theo với!" Độc Bạch không chút do dự ôm cánh tay Đường Tam, đang định ngả đầu vào vai hắn.

Đường Tam dùng một tay đẩy hắn ra, "Đi sang một bên, ngươi đi làm gì?"

"Khụ khụ!" Vũ Băng Kỷ ho khan một tiếng, "Nếu được, có thể nói với trấn trưởng cũng cho ta theo với."

"Đại sư huynh, ngươi cũng muốn đi?" Đường Tam kinh ngạc nhìn hắn.

Độc Bạch tức giận: "Có ai không muốn đến Tổ đình xem chứ? Nơi đó là chỗ chúng ta đều khao khát muốn tới. Từ nhỏ ta đã được nghe nói về Tổ đình. Nơi đó có vô số cường giả, còn có vô số thiên tài địa bảo. Trong truyền thuyết, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc chỉ cần tiến vào Tổ đình đều có tăng lên cấp bậc huyết mạch."

Đường Tam nói: "Truyền thuyết cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi. Hơn nữa, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ở trong Tổ đình, ngươi không sợ bị phát hiện?"

Độc Bạch nhún nhún vai nói: "Ta chỉ là một tiểu nhân vật, người ta phát hiện ra ta làm gì? Không sao đâu, yên tâm đi. Cho ta đi với, nhất định phải mang theo ta a!"

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Chuyện này không phải ta có thể quyết định. Hơn nữa, chúng ta chỉ là phụ thuộc nhân loại, muốn đi Tổ đình rất khó."

"Vậy chúng ta cùng đấu thú với ngươi." Độc Bạch hưng phấn nói.

"Cút!" Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ cơ hồ đồng thanh nói.

Thiên Hồ Biến không thể bị bại lộ, còn muốn đi đấu thú? Nếu bị phát hiện hắn có Thiên Hồ huyết mạch, chính là gặp phải phiền toái lớn.

Vũ Băng Kỷ lại nói: "Ta ngược lại có thể thử."

Đường Tam có chút hối hận dẫn hai người này đi cùng, hắn cũng không ngờ Tổ đình có lực hấp dẫn lớn như vậy.

"Chúng ta trước tiến đến Đấu Thú Tràng xem quy tắc đã. Ngay cả ta cũng không nắm chắc có thể hoàn thành được." Đường Tam chỉ có thể ổn định bọn họ trước.

Thành Gia Lý đã khôi phục như xưa, dấu vết trận chiến một năm trước đã sớm biến mất.

Khi bọn họ đi qua trà sữa điếm Mỹ công tử, Đường Tam nhìn thấy cửa hàng vẫn mở, mẫu thân Mỹ công tử vẫn đang bán trà sữa.

"Các ngươi chờ ta một chút." Đường Tam gọi Vũ Băng Kỷ cùng Độc

Bạch lại, sau đó bước nhanh đến cửa hàng trà sữa.

Người xếp hàng chờ không nhiều, sau một lúc đã đến hắn, "A di, con muốn ba chén trà sữa." Đường Tam nói với Tô Cầm.

Tô Cầm nhìn thấy hắn có chút sửng sốt, "Ngươi là ..."

Đường Tam mỉm cười nói: "A di, con là Đường Tam, là bằng hữu với Mỹ công tử."

Tô Cầm giật mình nói: "Là ngươi a! Ngươi đã cao lớn hơn nhiều." Trong lòng nàng âm thầm ngạc nhiên. Trong ấn tượng của nàng, Đường Tam chỉ là một tiểu hài tử, nhưng bây giờ nhìn thấy, hắn đã là một thiếu niên dương quang. Bộ dạng chừng mười sáu, mười bảy tuổi, dáng người thon dài thẳng tắp, tướng mạo anh tuấn, trên người toát ra một khí chất kỳ dị, khiến cho người nhìn hai mắt toả sáng.

Đường Tam nói: "Có thể là do con đang trổ mã. A di, Mỹ công tử một năm không đến trường học, nàng lúc nào sẽ trở về?"

Tô Cầm lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, nàng ra ngoài học tập rồi."

"Nha. A di, đây là tiền trà sữa." Đường Tam muốn trả tiền nhưng Tô Cầm ngăn lại.

"Mấy chén trà sữa cần gì tiền, ngươi cứ cầm lấy đi." Tô Cầm đem trà sữa đưa cho hắn.

Đường Tam do dự một chút, cuối cùng vẫn nhận lấy, "Cảm ơn a di." Cũng không nên khách khí với mẹ vợ tương lai a. Chỉ là hắn có chút tiếc nuối, vẫn không có được chút tin tức nào về Mỹ công tử.

Cầm trà sữa, Đường Tam quay lại chỗ Vũ Băng Kỷ cùng Độc Bạch, đi về phía Đấu Thú Tràng.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, quang mang dưới đáy mắt loé lên một cái, "Đứa bé này trưởng thành rất nhanh a! Hắn là đệ tử của trấn trưởng, tuổi tác cũng không lớn, so với Tiểu Mỹ còn nhỏ hơn một chút, trổ mã thật nhanh."

Đường Tam chia trà sữa cho Vũ Băng Kỷ cùng Độc Bạch, hai người không phải lần đầu uống trà sữa ở cửa hàng này. Uống vào hương vị quen thuộc, Độc Bạch cảm thán nói: "Uống thật ngon. Đáng tiếc không được thường xuyên vào thành, nếu không mỗi ngày đều uống một chén."

Đường Tam yên lặng uống trà sữa, cảm thụ mùi trà hoà quyện cùng mùi sữa, trong lòng không khỏi nghĩ về hình bóng xinh đẹp kia. Thật nhớ nàng! Quay lại sớm nhé!

Một đường đi thẳng đến Đấu Thú Tràng. Nhìn từ xa, toà kiến trúc này giống như một con cự thú đang nằm trong thành. Dù chưa đến gần nhưng đã có thể cảm nhận được một cỗ sát khí truyền đến. Nơi này có quá nhiều sinh vật đã chết đi, chúng đã phóng ra sát khí kéo dài đến tận bây giờ.

Ba người đi đến gần Đấu Thú Tràng, rất nhanh đã tìm được nơi báo danh. Chỗ báo danh không nằm trong Đấu Thú Tràng, mà nằm ở một gian phòng bên cạnh.

Trong phòng có rất nhiều người báo danh, hơn nữa còn phải xếp hàng, nhìn qua có rất ít nhân loại, đa số là Yêu Quái Tộc.

Ba tên nhân loại như bọn họ tiến vào căn bản cũng không gây chú ý cho bọn chúng.

Đường Tam để Vũ Băng Kỷ cùng Độc Bạch chờ mình, sau đó hắn đi xếp hàng, lắng tai nghe những Yêu Quái kia thảo luận, cũng nghe đối thoại giữa bọn chúng và nhân viên Đấu Thú Tràng.

Rất nhanh hắn đã hiểu vì sao có nhiều Yêu Quái Tộc tới tham gia đấu thú rồi. Nguyên nhân rất đơn giản, vì tiền.

Đấu Thú Tràng thu lời từ việc bán vé xem đấu thú và đánh cược. Muốn thu được nhiều tiền thì cần có chiến đấu đặc sắc. Chỗ này không giới hạn nô ⌊ệ, phụ thuộc, Yêu Quái hay Yêu Thú, chỉ cần có thể chiến đấu đều có thể báo danh.

Dân chúng bình thường có thể đến nơi này xem tranh tài, cũng có thể tiến hành đánh cược, đây xem như là một thú vui phổ biến nhất. Quý tộc rất thích đến đây tìm sự hưng phấn.

Đối tượng tham gia đấu thú từ đâu mà đến? Có Yêu Thú bị bắt lúc đi săn, có nô ⌊ệ, nhưng càng nhiều hơn là tự nguyện báo danh. Không sai, chính là tự nguyện báo danh.

Yêu Quái Tộc luôn hiếu chiến, thực lực vẫn luôn là tiêu chuẩn quan trọng để xác định địa vị, cũng là điểm trọng yếu nhất. Đấu Thú Tràng có quy tắc rất đơn giản, chỉ cần ngươi có thể chiến thắng đối thủ thì ngươi sẽ có tiền. Thắng liên tiếp càng nhiều trận sẽ có càng nhiều tiền. Nếu khiêu chiến đối thủ thắng nhiều trận liên tiếp thì thu được càng nhiều tiền hơn, đương nhiên nguy hiểm sẽ càng lớn. Bởi vậy, rất nhiều Yêu Quái Tộc có thực lực đều xem Đấu Thú Tràng là nơi kiếm tiền. Chân chính là thực lực, ở chỗ này kiếm tiền cũng không khó khăn, nhưng xác suất gặp phải đối thủ cường đại cũng không thấp. Thông qua thắng liên tiếp để thu được danh hiêu quý tộc tuyệt đối là phượng mao lân giác. Một người thắng quá nhiều trận liên tiếp tất nhiên sẽ gặp phải cường địch, đây là quy tắc

ngầm ở Đấu Thú Tràng.

Sau đó Đường Tam còn phát hiện, Đấu Thú Tràng không chỉ có đơn đấu, mà còn có đoàn chiến.

So với đơn đấu, đoàn chiến càng thêm khốc liệt. Khi đơn đấu, nếu một bên nhận thua thì có thể kết thúc trận chiến. Nói cách khác, trước khi đối thủ giết chết ngươi, hay khi nhân viên của Đấu Thú Tràng kịp thời cứu ngươi, nếu ngươi nhận thua thì có thể còn sống đi ra. Nhưng đoàn chiến thì khác, nhất định phải có một bên chết hết mới được xem là kết thúc. Bởi vậy, đoàn chiến càng được người xem yêu thích hơn, tuyệt đối là đẫm máu. Vì quy tắc này mà báo danh đoàn chiến càng ít, do đó, số lượng trận đấu đơn nhiều hơn đoàn chiến rất nhiều.

Còn có một loại khác là thưởng chiến, loại đấu thú này do Đấu Thú Tràng tự sắp xếp, bình thường đều là Yêu Thú mạnh mẽ giao đấu với phụ thuộc hoặc nô lệ, dùng tình cảnh đẫm máu để kích thích giác quan của khán giả. Tuyệt đại đa số nô lệ cùng phụ thuộc đều không có cơ hội sống sót, đặc biệt là nô lệ. Nếu nô lệ có thể sống sót ba lần vậy thì có thể trở thành phụ thuộc, thoát khỏi nô tịch. Vì vậy, các nô lệ được đưa vào đây đều liều mạng, đáng tiếc là bọn họ gặp phải Yêu Thú quá mạnh mẽ.

Chương 278: Tức giận

Không hề nghi ngờ, nơi này rất tàn khốc, thậm chí là tàn nhẫn, nhưng đồng thời cũng là nơi có nhiều cơ hội. Những cơ hội này đã hấp dẫn nhiều người dự thi, sau đó liền dâng lên máu và cả tính mạng của mình.

Qua nghe ngóng, Đường Tam phát hiện đoàn chiến còn có một điểm tốt. Một đoàn đội có thể thu được mười trận thắng liên tiếp thì tất cả người còn sống trong đội sẽ thu được danh hiệu quý tộc. Dù là chủng tộc nào cũng như vậy. Điều này so với phụ thuộc thắng một trăm trận liên tiếp thì tiết kiệm thời gian hơn nhiều.

Số lượng người trong một đội ít nhất là ba người, nhiều nhất là mười người.

Báo danh bao nhiêu người, đối thủ tham gia cũng có bấy nhiêu người.

Đường Tam không có trực tiếp báo danh, hắn đi ra khỏi hàng. Khi hắn rời đi thì vang lên rất nhiều tiếng cười nhạo, cũng không ít tiếng mắng hắn là đồ hèn nhát. Nhưng tất nhiên, người đến nơi này báo danh đã quen với tình huống này rồi. Có không ít người xúc động muốn đến báo danh muốn kiếm ít tiền, nhưng lúc đến thì lại sợ hãi rời đi.

Đi đến trước mặt Vũ Băng Kỷ cùng Độc Bạch, Đường Tam chỉ chỉ chỗ báo danh nói: "Muốn thu được thân phận quý tộc có hai phương

thức, thi đấu cá nhân thắng liên tiếp một trăm trận hoặc thi đấu đoàn chiến thắng liên tiếp mười trận. Đoàn chiến phải có một bên toàn diệt mới kết thúc. Ít nhất là toàn bộ đối phương đã mất đi sức chiến đấu, nhưng thực tế, đại đa số tình huống đều là giết chết toàn bộ."

Vũ Băng Kỷ nói: "Ý ngươi là chúng ta tham gia đoàn chiến."

"Cứ như vậy đi." Độc Bạch quơ quơ quả đấm.

"Đi sang một bên, ngươi có chuyện gì?" Đường Tam tức giận.

"Đương nhiên phải mang theo ta a! Cùng lắm thì ta không thi triển huyết mạch chi lực, ta đứng đó không được sao?" Độc Bạch uỷ khuất nói.

Vũ Băng Kỷ tức giận: "Ngươi sao có thể nói những lời không biết xấu hổ như vậy chứ?"

Độc Bạch cười hắc hắc, nói: "Đây là ta tín nhiệm các ngươi a! Ta tin tưởng các ngươi đủ mạnh. Gọi thêm Cố Lý cùng Chanh tử, chúng ta năm người, vừa vặn tham gia đoàn chiến. Sau đó cùng nhau đi Tổ đình, rất hoàn mỹ a!"

"Tiểu Đường, ta cảm thấy có thể." Vũ Băng Kỷ ánh mắt sáng rực nhìn Đường Tam, trông hắn rất hưng phấn.

Đường Tam cười khổ nói: "Sẽ có nguy hiểm nhất định, các lão sư sẽ không đồng ý."

"Ngươi đây là không tin bản thân hay không tin thực lực của chúng ta? Tử Mẫu Truy Hồn Đoạt Mệnh Đảm ta đã luyện xong rồi." Vũ Băng Kỷ muốn tham gia là có lý do. Một năm này hắn khắc khổ tu

luyện, không chỉ tu vi lên đến Bát giai, ở phương diện khống chế Băng nguyên tố đã tiến bộ nhảy vọt, hắn rất có lòng tin với thực lực hiện tại của mình.

Đường Tam nói: "Đi về trước đã. Chúng ta thương lượng với các lão sư một chút."

Trong lòng hắn đương nhiên là muốn tham gia đoàn chiến, tiết kiệm thời gian là trọng yếu nhất.

Trừ Thiên Hồ Biến không được bại lộ bên ngoài, các năng lực khác bị bại lộ cũng không có vấn đề gì. Nếu là người chủ động báo danh, không thuộc về Đấu Thú Tràng thì lúc dự thi có thể đeo mặt nạ che giấu bộ dạng thực.

"Đi!" Độc Bạch vung tay lên, đi đầu bước ra ngoài. Hắn muốn tham gia còn hơn cả Đường Tam và Vũ Băng Kỷ.

Trở lại học viện Cứu Thục, Đường Tam trực tiếp đi tìm Trương Hạo Hiên. Vũ Băng Kỷ đã đi tìm lão sư của mình là Quan Long Giang. Chuyện tham gia đấu thú cần được các lão sư đồng ý mới được.

"Ngươi có nắm chắc không?" Trương Hạo Hiên hỏi Đường Tam.

"Nếu như không bại lộ các loại năng lực ta nắm chắc chừng tám phần. Nếu lựa chọn bại lộ một phần năng lực thì nắm chắc chừng chín phần. Nếu bại lộ toàn bộ thì gần như có thể chắc chắn. Nếu chỉ mang mọi người trở về bình an thì ta tự tin làm được." Đường Tam nói.

Đấu Thú Tràng không cho phép cường giả Thần cấp xuất hiện, đây là quy củ của Tổ đình. Mà Thần cấp trở xuống, hiện tại hắn đúng là không có cái gì để sợ.

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Nhưng chuyện này rất quan trọng, mấy người các ngươi đều quá trọng yếu với tổ chức. Mặc dù ta quản lý học viện, nhưng ta không thể tự mình quyết định chuyện này. Ngươi phải nghĩ biện pháp thuyết phục các lão sư khác."

Đường Tam nói: "Ta có một ý tưởng. Ngài xem có thể thực hiện được hay không." Hắn thấp giọng nói bên tai Trương Hạo Hiên mấy câu.

Trên mặt Trương Hạo Hiên lập tức trở nên phong phú, sau đó lại trở nên cổ quái, "Ta thấy có thể. Cứ như vậy đi. Ha ha ha. Các ngươi phải cố lên!"

Đường Tam cũng không nhịn được mỉm cười.

Khi hắn cùng Trương Hạo Hiên trở lại học viện Cứu Thục, vừa vào cửa đã thấy Quan Long Giang đen mặt đứng chờ.

Khi hắn thấy Đường Tam, sắc mặt càng đen như đáy nồi, "Đường Tam, ngươi điên rồi sao?"

"Lão Quan, đừng tức giận. Ngươi bình tĩnh một chút." Trương Hạo Hiên vội vàng nói.

"Bình tĩnh. Ngươi bảo ta bình tĩnh thế nào? Đồ đệ bảo bối của ngươi muốn dẫn mấy hạch tâm của chúng ta đi chịu chết, ngươi còn bảo ta bình tĩnh? Chẳng lẽ ngươi dạy hắn như vậy?" Quan Long Giang cố nén xúc động muốn mắng người, tức giận nói.

Vũ Băng Kỷ từ nơi không xa nhô đầu ra, dáng vẻ có chút chật vật, nhất định là vừa bị mắng.

Thực tế đâu chỉ bị mắng, khi hắn vừa nói ý nghĩ này với Quan Long Giang đã bị mắng phun đầy đầu.

"Hắn không biết Đấu Thú Tràng là nơi nào, nhưng chẳng lẽ ngươi cũng không biết?" Quan Long Giang chỉ vào mũi Trương Hạo Hiên, nộ khí phun trào, "Chỗ kia không chỉ tàng ô nạp cẩu mà tràn đầy máu tanh và tàn nhẫn. Bọn chúng căn bản sẽ không cho phép một chủng tộc cấp thấp trở thành quý tộc, đoàn chiến càng là không chết không thôi. Ngươi muốn phá hỏng tình cảnh tốt đẹp nhiều năm chúng ta mới xây dựng được sao? Đệ tử này của ngươi bình thường không xuất hiện, cũng được đi, nhưng vừa xuất hiện liền gây phiền phức lớn như vậy. Muốn chết để hắn đi một mình đi, đừng có liên luỵ đến học viện."

"Đủ rồi!" Trương Hạo Hiên tức giận, "Ngươi trước tiên bình tĩnh, nghe ta nói."

Thanh âm của Quan Long Giang có chút lớn, đã dẫn các lão sư cùng học viên khác đi ra.

"Lão Quan, sao lại tức giận như vậy, có chuyện gì sao?" Mộc Ân Tình là người đầu tiên đến hoà giải.

Quan Long Giang bờ môi hơi động, truyền âm nói với hắn sự tình.

"Cái gì? Điên rồi sao?" Mộc Ân Tình cũng giật mình, ánh mắt nhìn Đường Tam đã thay đổi.

"Các ngươi có thể nghe ta nói hay không?" Trương Hạo Hiên sầm mặt lại, uy thế của trấn trưởng lập tức bắn ra.

Tư Nho thoải mái nhàn nhã xem kịch vui từ gian phòng của mình, cũng không có tiến lên.

"Ngươi nói. Chẳng lẽ do ngươi chỉ điểm?" Quan Long Giang vẫn tức giận như cũ.

Trương Hạo Hiên không nhanh không chậm nói: "Sự tình đương nhiên do mấy gia hoả này nghĩ ra. Nhưng ta không cho rằng bọn họ không có khả năng. Thân phận quý tộc có chỗ tốt như thế nào các ngươi đều biết. Nếu như nhân loại chúng ta có thân phận quý tộc thì có nhiều chuyện thực hiện dễ dàng hơn nhiều. Mà muốn thu được thân phận quý tộc rất khó, đối với chúng ta chỉ có biện pháp là đến Đấu Thú Tràng. Nếu có đủ thực lực thì không bài trừ khả năng này đúng không?"

"Đúng cái gì? Ngươi chẳng lẽ muốn bọn họ đi chịu chết?" Quan Long Giang cả giận nói.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi hôm nay sao lại xúc động như vậy? Ngươi đừng vội, nghe ta nói hết đã."

Trương Hạo Hiên tiếp tục nói: "Bọn họ muốn tham gia đoàn chiến, ta cũng không đồng ý. Giống như ngươi nói, quá mức nguy hiểm, hơn nữa bọn họ là đệ tử hạch tâm của Cứu Thục. Nhưng Đường Tam nói với ta, nếu bọn họ có thể chứng minh được thực lực của bản thân thì ta sẽ cho phép bọn họ dự thi. Nói cách khác, bọn họ tự tin có thể đối phó với đoàn chiến Đấu Thú Tràng."

"Chứng minh như thế nào?" Mộc Ân Tình tò mò hỏi.

Chương 279: Khiêu chiến lão sư

Trương Hạo Hiên quay đầu nhìn Đường Tam, Đường Tam có chút bất đắc dĩ đi lên phía trước nói: "Năm người chúng ta, Độc Bạch sư huynh không trực tiếp tham gia chiến đấu, khiêu chiến Quan lão sư cùng hai vị Mộc lão sư. Ba người các vị đều là cường giả, nếu như chúng ta thắng, vậy có phải đã có tư cách dự thi rồi không?"

Quan Long Giang tức giận cười nói: "Các ngươi muốn khiêu chiến chúng ta?"

Đường Tam gật gật đầu.

Bốn đấu ba, nhưng ba vị đều là lão sư, Quan Long Giang trước đây không lâu đã đột phá Cửu giai, Mộc Ân Tình Bát giai đỉnh phong, Mộc Vân Vũ Bát giai trung kỳ. Mặc dù không thể so với Tư Nho và Trương Hạo Hiên, nhưng ba vị lão sư này đều là cường giả đã lâu.

"Ta thấy các ngươi không bị đánh sẽ không biết sợ. Được, vậy khiêu chiến đi." Quan Long Giang trong lòng đầy căm phẫn, không chút do dự đồng ý. Hắn cũng không chú ý đến, khoé miệng Trương Hạo Hiên đang cười nghiền ngẫm.

Đối với thực lực của mấy người Đường Tam, hắn phán đoán vô cùng chủ quan.

Mạnh nhất chính là Vũ Băng Kỷ. Vũ Băng Kỷ đã lên đến Bát giai, thực lực đúng là không yếu, đã đủ tiêu chuẩn làm lão sư. Nhưng

hắn mới tiến vào Bát giai không lâu, so với các lão sư có thâm niên, các phương diện hắn đều không bằng.

Trình Tử Chanh, Cố Lý mặc dù cũng đều tiến bộ nhưng Cố Lý chỉ là Lục giai, Trình Tử Chanh Thất giai, mặc dù Yêu Thần biến của bọn họ rất cường đại nhưng chênh lệch cấp độ vẫn rất lớn.

Về Đường Tam, vẫn là tu vi Thất giai, không có đạt đến Bát giai.

Bên phía lão sư, Quan Long Giang là Cửu giai, hắn thấy một mình mình cũng đã đủ thu thập mấy gia hoả này, huống chi còn có Mộc Ân Tình cùng Mộc Vân Vũ, nhóm Đường Tam sao có cơ hội thắng chứ?

"Lão sư, chúng ta thương lượng một chút chiến thuật được không?" Đường Tam mỉm cười hỏi.

"Có thể." Quan Long Giang chưa hết tức giận, quay người đi về phía Trương Hạo Hiên, thấp giọng nói với hắn điều gì đó. Nhìn bộ dạng vừa phẫn nộ vừa liếc mắt nhìn mình, Đường Tam biết khẳng định là không nói tốt gì, chắc là đang phê bình mình.

Đường Tam nói với Vũ Băng Kỷ: "Đại sư huynh, ngươi đi tìm Chanh tử sư tỷ cũng Cố Lý sư huynh, nói với họ chuyện này, còn cần bọn họ đồng ý mới được."

Vũ Băng Kỷ cười nói: "Bọn họ khẳng định là sẽ đồng ý, gần đây chúng ta luôn có cảm giác bị đè nén. Rất lâu không ra ngoài, cũng không có thực chiến chân chính, mọi người đều cảm thấy mình có tiến bộ, nhưng cũng không có đất dụng võ, lần này vừa vặn a. Ngươi có lòng tin thì chúng ta cũng có lòng tin."

Đường Tam mỉm cười gật đầu. Vũ Băng Kỷ nhanh chóng rời đi.

Độc Bạch có chút cô đơn nói, "Thật không cho ta tham dự sao?"

Đường Tam bật cười nói: "Ngươi chỉ không lên trận, ai nói không cho ngươi tham gia. Vận khí gia thân chỉ khi ra sân mới thi triển được sao? Trước khi thi đấu liền không thể?"

"Đúng a!" Độc Bạch sáng mắt lên, trên mặt lập tức toát ra vẻ hưng phấn, "Vậy khi đến Đấu Thú Tràng thì phải làm sao? Ta không lên tràng sẽ không thu được thân phận quý tộc."

Đường Tam nói: "Khi đó khẳng định sẽ cho ngươi lên tràng, ta sẽ nói cho ngươi sau. Cam đoan sẽ để ngươi phát huy tác dụng."

"Cứ vậy đi, vẫn là ngươi tốt với ta nhất." Độc Bạch dang hai tay muốn ôm Đường Tam nhưng lại bị hắn đẩy ra.

Không lâu sau, Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý và Trình Tử Chanh trở về. Khi bọn họ đang quay lại học viện thì gặp Đại sư huynh.

Từ ánh mắt hưng phấn của Trình Tử Chanh cùng Cố Lý, Đường Tam hiểu mình không cần phải nói thêm gì.

"Đánh như thế nào?" Trình Tử Chanh hưng phấn nói.

Đường Tam nói: "Bốn người chúng ta đối chiến ba vị lão sư, cơ hội tương đối lớn. Đại sư huynh, ngươi hiểu rõ Quan lão sư nhất, vì vậy ngươi kiềm chế Quan lão sư, có được không?"

Vũ Băng Kỷ gật gật đầu, nói: "Hẳn là có thể. Trong thời gian ngắn khẳng định không có vấn đề. Bất quá hiện tại lão sư là Cửu giai, huyết mạch chi lực mạnh hơn ta không ít."

Đường Tam nói: "Không cần quá lâu, chúng ta sẽ đến trợ giúp. Cố Lý sư huynh, ngươi phụ trách Mộc Ân Tình lão sư. Dùng Loạn Phi Phong Chuy Pháp cùng Thì Quang Biến kiềm chế hắn ít nhất mười lăm giây, có được không?"

Cố Lý không chút do dự nói: "Loạn Phi Phong Chuy Pháp ta đã luyện đến chuỳ thứ ba mươi sáu, Thì Quang Biến hiện tại không chỉ làm thời gian chậm lại, còn có thể làm thời gian gia tốc, ngươi nói ta có lòng tin hay không. Hắc hắc hắc, cho lão sư một niềm vui bất ngờ."

Đường Tam cuối cùng nhìn Trình Tử Chanh, nói: "Sư tỷ, ngươi trên không trung, ta ở chính diện. Trong vòng mười giây đánh bại Mộc Vân Vũ lão sư. Sau đó trợ giúp Cố Lý sư huynh, cuối cùng giúp Đại sư huynh."

"Được." Trình Tử Chanh cười híp mắt đáp ứng.

Nhìn chiến ý của bọn họ, Đường Tam không khỏi bật cười.

Lúc này hắn mới rời khỏi đội ngũ, đi đến trước mặt Quan Long Giang nói: "Quan lão sư, chúng ta đã chuẩn bị xong, tuỳ thời có thể bắt đầu."

"Ừm." Quan Long Giang trừng mắt nhìn hắn, lại nhìn Trương Hạo Hiên bình tĩnh đứng đó, "Bắt đầu đi."

Rất nhanh, trong sân học viện Cứu Thục, hai bên đã đứng vững.

Một bên là bốn học viên lấy Đường Tam cầm đầu, một bên là ba vị lão sư Quan Long Giang, Mộc Ân Tình và Mộc Vân Vũ.

Độc Bạch hướng lên đỉnh đầu, hư ảnh Thiên Hồ màu trắng đung đưa hai cái đuôi to phát ra bốn đạo bạch quang, phân biệt rơi xuống

bốn người Đường Tam, sau đó cười hì hì lui sang một bên. Khí vận gia thân!

Quan Long Giang liếc mắt nhìn hắn nhưng cũng nói gì, dù sao hắn vẫn là lão sư, không nên nhỏ mọn.

Tất cả các học viên đều đứng xem, nhất là các học viên mới nhập học không lâu, đều đang rất hiếu kỳ. Học viên khiêu chiến lão sư? Các sư huynh, sư tỷ lợi hại vậy sao?

Tư Nho đứng bên người Trương Hạo Hiên, thấp giọng nói: "Ngươi thấy cuộc chiến này thế nào?"

"Không có cơ hội." Trương Hạo Hiên than nhẹ một tiếng.

Tư Nho sửng sốt, "Ngươi nói ai không có cơ hội?"

Trương Hạo Hiên cười nhẹ nói: "Ai muốn bị đánh sẽ không có cơ hội."

"Có lòng tin như vậy?" Tư Nho hiểu được ý của hắn, nhưng vẫn kinh ngạc.

Trương Hạo Hiên cười không nói, nhưng trong lòng thầm nghĩ, nếu để Đường Tam toàn lực ứng phó, không che giấu thực lực bản thân, chỉ sợ một người cũng có thể ...

Đây cũng là nguyên nhân hắn không có ý kiến khi Đường Tam tham dự đấu thú. Hắn đã thấy trên người tên đệ tử này quá nhiều chuyện thần kỳ, cũng chỉ có hắn mới mơ hồ biết được Đường Tam mạnh bao nhiêu. Ít nhất ở phương diện Tinh Thần Lực, Đường Tam còn ở trên cường giả Cửu giai đỉnh phong như hắn.

"Thảm ..." Tư Nho không nhịn được cười. Đáng tiếc hắn là Thần cấp, nếu không hắn cũng muốn thử một chút.

"Chuẩn bị!" Trương Hạo Hiên hét lớn một tiếng, không ai hợp làm trọng tài hơn hắn. Có hắn cùng Tư Nho ở đây, cũng không sợ khi chiến đấu xuất hiện thương vong.

Song phương cơ hồ đồng thời phóng ra Yêu Thần biến của mình.

Trên người Đường Tam thanh quang lượn lờ, cũng không có biến hoá gì. Vũ Băng Kỷ thì bạch quang nổi lên, băng vụ bốc lên, đôi mắt đã hoàn toàn biến thành màu băng lam, thân thể lơ lửng trên mặt đất, như là được băng vụ nâng đỡ. Băng Tinh biến.

Trình Tử Chanh hét to một tiếng, hai cánh màu vàng giãn ra, trong mắt kim quang lấp loé, toàn thân trong nháy mắt bắn ra khí tức sắc bén, Kim Bằng Biến.

Cố Lý hơi lắc người, biến hoá của hắn lớn nhất, dáng người trong chớp mắt lớn hơn, lân phiến dày đặc bao trùm toàn thân, một cái đuôi dài mọc ra sau lưng, không gian xung quanh có chút vặn vẹo làm cho người ta có cảm giác hư ảo, chính là Thì Quang Biến.

Đối diện, ba vị lão sư cũng thi triển Yêu Thần biến của mình.

Chương 280: Thuỷ Linh Biến, Lực Viên Biến cùng Thanh Loan Biến

Quan Long Giang đứng đầu, thân hình hắn bỗng nhiên trở nên kỳ dị, vầng sáng màu lam nhạt vờn quanh, dường như xung quanh đều tràn ngập sinh mệnh khí tức. Lưu quang màu lam ba động, dường như có sinh mệnh thể từ dưới đất xuất hiện. Thuỷ Linh Biến! Khống chế Thuỷ nguyên tố.

Cũng vì Yêu Thần biến này nên hắn mới trở thành lão sư của Vũ Băng Kỷ, Băng Thuỷ vốn đồng nguyên.

Uy áp cường giả Cửu giai bắn ra, bọn họ giống như đang ở trong biển sâu đối mặt với thuỷ áp mạnh mẽ, làm người ta có cảm giác bị ngạt thở.

Ở phía sau hắn, thân hình Mộc Ân Tình biến lớn, thể hiện một năng lực mà Đường Tam quen thuộc. Thân hình hắn cao chừng hơn bốn mét, cơ bắp cuồn cuộn, mỗi một khối đều tràn ngập lực lượng. Đại Lực Thần Viên biến thân, Lực Viên Biến!

Ở bên cạnh hắn, thân hình Mộc Vân Vũ trở nên nhẹ nhàng hơn, cả người dường như không có trọng lượng, ánh sáng dìu dịu lấp loé trên người, toả ra một tầng thanh quang. Quang mang lưu chuyển, sau lưng mở ra đôi cánh, Thanh Loan Biến!

Luận về tầng cấp huyết mạch, trong ba vị lão sư, Thanh Loan Biến có tầng cấp cao nhất.

Thanh Loan Biến đã chạm đến ngưỡng cấp hai. Nhưng bởi vì huyết mạch của Mộc Vân Vũ không quá mức nồng đậm nên về sau, tốc độ tiến giai bắt đầu chậm xuống.

Uy thế ba vị lão sư bắn ra mạnh hơn một chút, một vị Cửu giai, hai vị Bát giai đều có thực lực cường hãn, lập tức chèn ép khí thế bên Đường Tam, làm nó yếu hơn.

Nhưng các học viên trong học viện Cứu Thục lại có cảm giác khác. Bốn sư huynh, sư tỷ phóng xuất Yêu Thần biến có thể giằng co với các lão sư, chịu được áp lực mạnh mẽ như vậy, riêng điều này đã làm bọn họ kinh ngạc không thôi.

Phải biết rằng, ba vị này là lão sư a! Bốn sư huynh, sư tỷ có tu vi cấp độ gì?

Quang mang băng lam trên người Vũ Băng Kỷ bỗng nhiên ngưng thực hơn, trong chớp mắt, tay phải nâng lên chỉ về phía Quan Long Giang. Thân là học viên đương nhiên phải xuất thủ trước, đây là tôn trọng các lão sư.

Quang mang trong nháy mắt bắn ra, bay đến chỗ Quan Long Giang, chính là một viên băng cầu. So với thời điểm mới tu luyện, viên băng cầu này đã lớn hơn nhiều.

Quan Long Giang hừ lạnh một tiếng, tay phải vung lên, một cột nước xông ra, muốn bao trùm bốn người Vũ Băng Kỷ ở trong đó.

Chợt quát một tiếng, Cố Lý nhanh chân xông lên, Trình Tử Chanh đập động hai cánh, bay lên cao mang theo kim mang chói mắt.

Đường Tam sải bước ra, giống như không nhìn thấy cột nước kia,

từng đạo Phong Nhận tựa như núi lửa phun trào bắn ra, phóng ra bốn phương tám hướng trên không.

"Phốc" một tiếng nhỏ, cơ hồ trong nháy mắt băng cầu đã xuyên qua cột nước. Làm Quan Long Giang giật mình là, bị cột nước của mình trùng kích nhưng băng cầu không có yếu bớt, ngược lại tốc độ tăng mạnh, cơ hồ ngay lập tức đã đến trước mặt mình.

Một màn làm hắn càng khiếp sợ còn ở phía sau. Ngay khi hắn ngưng tụ thuỷ thuẫn (tấm chắn bằng nước) để ngăn cản, băng cầu đột nhiên nổ tung, hoá thành nhiều cây băng châm, trực tiếp xuyên qua thuỷ thuẫn.

Quan Long Giang dù sao cũng là cường giả nhiều năm, đối mặt với tình huống nào cũng không kinh hoảng. Sóng nước bên trong thuỷ thuẫn cấp tốc hoá thành vòng xoáy, muốn bóp nát băng châm kia. Nhưng đúng lúc này, băng châm đột nhiên hoà tan chuyển thành hàn khí. Vòng xoáy trong thuỷ thuẫn vừa xoay tròn dần bị đông lại, trong chốc lát đã đông cứng thành băng thuẫn.

Còn có thể khống chế như vậy? Quan Long Giang bất ngờ và đột nhiên có cảm giác không tốt. Một dòng nước dâng lên dưới chân, thôi động thân thể hắn lùi lại phía sau, ngay sau đó băng thuẫn nổ tung thành từng mảnh vụn. Lực nổ chấn động làm Quan Long Giang hơi lắc lư, mà cột nước kia đã sớm không khống chế được nên tiêu tán.

Cố Lý giống như đã sớm đoán được tình huống như vậy nên xông ra. Không bị cột nước ngăn cản, thân hình xoay tròn, vĩ chuỳ phía sau đập tới Mộc Ân Tình.

Mộc Ân Tình đấm ra một quyền, lực lượng kinh khủng khiến luồng không khí nổ tung, nhưng cũng lúc đó, thời gian ngưng trệ trong

chớp mắt khiến một quyền của hắn đột nhiên ngừng lại, lực công kích cũng giảm đi nhiều. Ngay sau đó lại va chạm với vĩ chuỳ, uy lực lại hạ thấp.

Vĩ chuỳ quay lại, Cố Lý xoay tròn, chuỳ thứ hai đã đánh ra. Tốc độ một chuỳ này gần như tăng gấp đôi so với trước, thời gian gia tốc!

Tốc độ và số lượng chuỳ có quan hệ mật thiết với lực công kích cuối cùng. Tốc độ tăng nhanh làm Mộc Ân Tình có chút trở tay không kịp, chỉ có thể dùng tay không đón đỡ.

Va chạm trong nháy mắt đã triển khai.

Trình Tử Chanh trên không trung xoay tròn, nàng tựa như một con thoi màu vàng, Kim Sí Phi Phong Trảm từ trên trời giáng xuống, đi thẳng tới chỗ Mộc Vân Vũ.

Cùng lúc đó, mấy chục đạo Phong Nhận cuốn tới, bao trùm Mộc Vân Vũ.

Mộc Vân Vũ vỗ cánh, trong miệng phát ra tiếng chim hót dễ nghe. Thanh âm thánh thót làm cho người nghe cảm giác vui sướng, dường như đây là thanh âm đẹp nhất thế gian, khiến cho bốn người, bao gồm cả Đường Tam, hành động cũng trì trệ trong chốc lát.

Âm khống!

Đường Tam lập tức phản ứng lại, hai mắt loé lên, Phong Nhận vốn công kích Mộc Vân Vũ đột nhiên nổ tung phát ra từng tiếng kêu chói tai, ngăn cách thanh âm du dương kia.

Thanh Loan, được mệnh danh là loài chim có giọng hót đẹp nhất,

thuộc loài Á Phượng. Nghe nói sau khi hồi sinh từ đống tro tàn, Thanh Loan có thể chân chính biến thành Phượng Hoàng.

Ngoại trừ có ngọn lửa xanh với uy năng cường đại, tiếng hót của nó có thể làm cho người nghe lâm vào hỗn loạn. Phong Nhận của Đường Tam nổ tung chỉ có thể ngăn cản được nhất thời, nhưng cũng đã đủ rồi, Kim Sí Phi Phong Trảm đã đến.

Mộc Vân Vũ phóng người lên, hai cánh phát ra quang diễm chói mắt, quang diễm xanh biếc hướng lên trên, nghênh đón Kim Sí Phi Phong Trảm.

Nhưng sau đó, quang diễm nóng rực bị chém ra, kim quang vẫn như cũ hướng xuống thân thể nàng, chỉ là xung quanh kim sí có dấu vết bị thiêu đốt.

Ngọn lửa màu xanh trên người Mộc Vân Vũ bắn ra, hơi lắc người, thân hình đột nhiên biến mất. Chỉ là hoả diễm xung quanh đã ngưng tụ thành bộ dáng của nàng, xuất hiện bốn Mộc Vân Vũ.

Đối với năng lực của Mộc lão sư, thân là đệ tử Trình Tử Chanh ít nhiều cũng hiểu rõ. Hai cánh kéo lại thân thể ngay vị trí Mộc Vân Vũ biến mất, từng đạo quang nhận màu vàng bắn ra, quét ngang xung quanh Mộc Vân Vũ.

Cùng lúc đó, Phong Nhận đã tới, tấn công từ trong ra ngoài.

Ngọn lửa lần nửa nổ tung, phóng lên trời. Ngọn lửa màu xanh đồng thời thiêu đốt Phong Nhận cùng quang nhận màu vàng. Một lượng lớn ngọn lửa đã ngưng tụ lại thành dáng vẻ của Mộc Vân Vũ.

Trình Tử Chanh điểm chân trên mặt đất, thân hình dâng lên cao, Kim Sí Phi Phong Trảm chém về phía Mộc Vân Vũ.

Ánh mắt Mộc Vân Vũ sắc bén hơn, không hề nghi ngờ, áp lực mà đệ tử mang lại vượt quá suy nghĩ của nàng, nhất là Trình Tử Chanh, lực công kích mạnh mẽ kia làm nàng có cảm giác không thể ngăn cản được.

Nàng biết Trình Tử Chanh đã thăng lên Thất giai, nhưng nàng không ngờ rằng Kim Bằng Biến vốn am hiểu phi hành lại có lực công kích mạnh như vậy.

Tiếng chim hót du dương lại phát ra, một vòng gợn sóng màu xanh cũng theo đó tản ra từ trên đầu nàng, sau lưng nàng từng chiếc lông đuôi mọc ra. Thanh Loan chi minh lần nữa được phát động, nhưng lần này nàng đã toàn lực ứng phó. Nàng không chỉ muốn khống chế đối thủ, mà muốn khống chế toàn trường.

Nhưng là, tiếng hót cơ hồ ngay lập tức dừng lại. Trong tầm mắt Mộc Vân Vũ xuất hiện hai đạo tử quang.

Chương 281: Ai bị quật rồi?

Màu tử kim cường thế không gì sánh kịp, cơ hồ trong nháy mắt đã tràn ngập trong mắt nàng. Tinh Thần Chi Hải run lên dữ dội, giống như nàng bị đập một búa nặng khiến cho giọng hót du dương kia bị giữ lại trong cổ họng. Sau đó, thân hình nàng run lên, thanh diễm vỡ vụn, thậm chí Yêu Thần biến cũng có chút không duy trì được.

Trương Hạo Hiên, Tư Nho đứng bên ngoài mở to hai mắt nhìn, bọn họ thấy từ mắt Đường Tam bắn ra hai đạo tử quang dài hơn một thước.

Tinh Thần Lực thật cường đại!

Đúng lúc đó, Kim Sí Phi Phong Trảm đã đến chỗ Mộc Vân Vũ. Đã mất đi thanh diễm bảo hộ, nàng sắp bị kim sí chém ra.

Trình Tử Chanh xoay tròn, thân hình né sang bên cạnh Mộc Vân Vũ, sau đó ổn định lại. Hai cánh vỗ sau lưng, kim quang lấp loé, Trình Tử Chanh đã đến sau lưng Mộc Vân Vũ. Nàng ôm lấy Mộc Vân Vũ, ném vị lão sư mới khôi phục tinh thần này cho Trương Hạo Hiên.

Cùng lúc đó, Đường Tam ngưng tụ lượng lớn Phong Nhận lần thứ hai, tìm tới Mộc Ân Tình.

Mộc Ân Tình mặc dù chiến đấu cùng Cố Lý nhưng vẫn chú ý đến cục diện toàn trường. Khi Thanh Loan chi minh vang lên, hắn đã nghĩ mọi chuyện sẽ kết thúc, nhưng ngay sau đó lại phát sinh biến

hoá.

Không phải hắn không muốn cứu viện, thật sự là Cố Lý quá khó đối phó. Loạn Phi Phong Chuy Pháp của hắn chuỳ sau đều mạnh hơn chuỳ trước, hơn nữa, Lục giai Thì Quang Biến rất khó lường, thời gian trôi qua lúc nhanh lúc chậm khiến cho người khác ứng đối không kịp. Mộc Ân Tình hoàn toàn ở trong trạng thái có lực mà không thể dùng, chỉ có thể dựa vào lực phòng ngự siêu cường mà thừa nhận công kích của Cố Lý.

Hắn cũng biết, Cố Lý sử dụng Thì Quang Biến kết hợp với tấn công chỉ bộc phát trong nhất thời, không có khả năng duy trì được lâu. Nhưng trong thời gian đó, Mộc Vân Vũ đã rời khỏi chiến trường.

Mà Quan Long Giang bên này còn kinh ngạc hơn hắn. Nguyên nhân rất đơn giản, đối mặt với đệ tử mình bồi dưỡng này, hắn bây giờ đang bị đánh.

Đúng vậy, Vũ Băng Kỷ không chỉ ngăn lại Quan Long Giang, thậm chí còn áp chế hắn.

Băng châm, chính là băng châm, từng cây băng châm muôn hình vạn trạng, hai lần tăng tốc, bạo tạc đâm xuyên, tử mẫu truy hồn.

Hơn nữa, thời điểm này, Băng thuộc tính hoàn toàn khắc chế Thuỷ thuộc tính. Mỗi khi Quan Long Giang phản kích, Vũ Băng Kỷ luôn có thể khoá lại công kích của hắn, ít nhất cũng đóng băng một phần. Sau đó là một lần Băng Bạo Thuật. Không nói Băng Bạo Thuật có làm hắn bị thương hay không, riêng việc dùng Băng Bạo Thuật phá tan thế tiến công đã làm hắn vô cùng khó chịu.

Mỗi lần nổ tung, băng châm còn có thể xuyên qua phòng ngự của hắn, Quan Long Giang đúng là có cảm giác luống cuống tay chân.

Mộc Vân Vũ trong thời gian ngắn đã bị đánh bại, lòng Quan Long Giang không khỏi trầm xuống, lần đầu tiên hắn nghĩ đến việc thua cuộc.

Mà trong nháy mắt tiếp theo, suy nghĩ này đã trở thành sự thực.

Cố Lý công kích so với tưởng tượng của Mộc Ân Tình còn lâu hơn, một năm tu luyện Loạn Phi Phong Chuy Pháp kết hợp với Thì Quang Biến đã làm hắn tiến bộ rõ ràng. Mặc dù chưa đột phá Thất giai nhưng bây giờ Cố Lý đã có thể phát huy hết uy năng của huyết mạch cấp hai.

Huống chi, còn có Phong Nhận bao vây bốn phương tám hướng cùng Kim Sí Phi Phong Trảm đến từ phía sau.

Phong Nhận, Kim Sí Phi Phong Trảm cũng có lực công kích cường hãn a!

Bị vây công như vậy, Mộc Ân Tình căn bản không thể duy trì được lâu, sau ba giây đã bị một chuỳ của Cố Lý đập cho lảo đảo, sau đó công kích của ba người đã tới gần.

Hào quang tử kim trong mắt Đường Tam lấp loé, quay đầu nhìn về phía Quan Long Giang.

Tinh Thần Chi Hải của Quan Long Giang trong nháy mắt đau nhức kịch liệt, Thuỷ nguyên tố đang ngưng tụ tán loạn, băng châm đã đến gần trong gang tấc.

Chiến đấu kết thúc!

Từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc, tất cả chỉ mất một phút.

Quá trình chiến đấu chỉ mất vẻn vẹn một phút đồng hồ.

Thậm chí Độc Bạch còn đang oán trách, hiệu quả vận khí của mình còn chưa biểu lộ, chiến đấu đã kết thúc rồi.

Mộc Vân Vũ lúc này đã tỉnh táo lại, sắc mặt của nàng vì Tinh Thần Chi Hải bị trùng kích nên có chút tái nhợt, nhưng ánh mắt vẫn không dám tin.

Đường Tam còn tốt, kỳ thật nàng luôn đánh giá rất cao Đường Tam, lúc trước khi đột phá Bát giai cũng được hắn trợ giúp, nhưng nàng tuyệt đối không nghĩ đến Trình Tử Chanh bây giờ lại mạnh như vậy. Nàng còn cao hơn Trình Tử Chanh một giai, nhưng khi một đối một, nàng cũng không chắc chắn có thể chiến thắng đệ tử này. Kim Sí Phi Phong Trảm bộc phát mang đến cho nàng uy hiếp cực mạnh.

Mộc Ân Tình vừa kinh ngạc vừa giơ ngón tay cái với Cố Lý, "Có thể a! Vĩ chuỳ của ngươi không tệ, lực lượng mặc dù không đủ, nhưng có Thì Quang Biến bù trừ, tiến bộ không nhỏ."

Cố Lý cười ha ha gãi đầu, hơn một năm cố gắng, cuối cùng cũng có hiệu quả rồi.

Sắc mặt Quan Long Giang có chút đen, bởi vì vị trung niên xấu xa nào đó đã đến trước mặt hắn, nhẹ giọng hỏi: "U, đây không phải là Quan lão sư bị đánh cho một bài học sao?"

"Đi sang một bên!" Quan Long Giang đẩy Trương Hạo Hiên ra, xoay người rời đi. Thua, đúng là thua, hắn cần bình tĩnh lại.

Điều này không đơn giản là thua một đoàn đội. Thực tế bốn người Trương Hạo Hiên cũng không phối hợp quá nhiều, chiến thuật cũng rất đơn giản.

Lý do thực sự dẫn đến thua là vì hắn cùng Mộc Ân Tình bị áp chế. Đúng vậy, ít nhất trong thời gian ngắn đã bị áp chế, tạo cho Đường Tam cùng Trình Tử Chanh một cơ hội.

Mà trận đấu này, Đường Tam tựa hồ không thể hiện ra quá nhiều thực lực. Hắn dựa vào Tinh Thần Lực vượt qua ba vị lão sư mà đánh bại bọn họ, thu được thắng lợi trong thời gian ngắn.

Hai bên đối chiến phối hợp không nhiều, có vẻ như đang ngạnh kháng. Nhìn lại thì có vẻ bên Đường Tam thắng nhờ số lượng người đông hơn, nhưng thực sự có phải như thế?

Dưới tình huống một đối một, Quan Long Giang có thể chiến thắng Vũ Băng Kỷ sao? Chính hắn cũng không biết. Thuộc tính tương khắc, hơn nữa khả năng khống chế Băng nguyên tố của Vũ Băng Kỷ đã vượt qua dự liệu của hắn.

Cố Lý nếu liều mạng có thể kiên trì trong bao lâu không ai biết, nhưng bản thân Cố Lý am hiểu Thì Quang Biến, cũng không phải chính diện chiến đấu. Trong thời gian ngắn hắn có thể ngăn lại Mộc Ân Tình, điều này đã chứng minh rất nhiều chuyện.

Đường Tam thi triển tựa hồ là Phong Nhận bình thường, cũng không thể hiện khống chế quá nhiều. Các lão sư điều biết, phương diện chưởng khống Băng nguyên tố Vũ Băng Kỷ học từ Đường Tam, còn bản thân Đường Tam thì sao?

Hắn năng lực thụt lùi? Làm sao có thể? Hắn Tinh Thần Lực Cửu giai đỉnh phong là sao? Hơn nữa còn có thể trực tiếp phát động tinh thần trùng kích. Mộc Vân Vũ cùng Quan Long Giang Tinh Thần Lực không yếu, nhưng cũng không ngăn trở được công kích của hắn, bị trùng kích ảnh hưởng.

Thực lực của tiểu đội này đã không giống như họ nghĩ nữa, tất cả đều đã thay đổi.

"Để cho hắn yên tĩnh đi, chỉ là nhất thời khó tiếp nhận thôi." Trương Hạo Hiên nín cười.

Tư Nho nhìn hắn nói: "Ngươi người này quá xấu xa rồi, ngươi nhất định đã đoán trước được, khi dễ Tiểu Quan a. Ta hối hận lúc trước sao lại đem Đường Tam tặng cho ngươi."

"Hối hận cũng đã chậm. Ha ha ha!" Trương Hạo Hiên rút cuộc không nhịn được cười to.

Lúc này, những học viên khác trong học viện đã nhìn bốn người Đường Tam với ánh mắt khác, nhất là Đại sư huynh Vũ Băng Kỷ. Hắn vậy mà có thực lực có thể chính diện liều mạng với Quan lão sư tu vi Cửu giai mà không rơi vào thế hạ phong.

Người thực sự có thể nhìn ra mấu chốt trận đấu này là Đường Tam rất ít, chỉ có những học viên quen biết hắn mới nhìn ra được chút manh mối.

Chương 282: Xúc động

Đường Tam đi đến trước mặt Trương Hạo Hiên hỏi: "Lão sư, vậy ngài xem chúng ta có thể đi đến Đấu Thú Tràng ..."

"Ta đại biểu học viện đồng ý. Nhưng các ngươi phải cẩn thận hơn. Còn có, Đấu Thú Tràng là một nơi tàn nhẫn, ở đó các ngươi không được nhân từ, hiểu chưa? Nhân từ với kẻ địch là tàn nhẫn với chính mình."

Đường Tam gật đầu thật mạnh, nói: "Ta hiểu rồi. Ngài yên tâm."

"Tốt, vậy ngươi dẫn bọn họ đi chuẩn bị đi. Các ngươi lâu rồi không phối hợp, hiện tại thực lực của mỗi người đều có tiến bộ, cần làm quen, luyện tập nhiều để ăn ý hơn. Khi đoàn chiến, phối hợp là một yếu tố rất quan trọng."

"Vâng." Đường Tam lần nữa gật đầu đáp ứng.

Trương Hạo Hiên cũng không chỉ điểm bọn họ phối hợp, thực tế, phương diện này hắn hoàn toàn tin tưởng Đường Tam không hề kém mình, thậm chí còn làm tốt hơn mình.

Đáp ứng để bọn họ làm đi, Đường Tam cho tới giờ đều không làm hắn thất vọng. Với thực lực hiện tại, đội hình như vậy, lại thêm Đường Tam ẩn tàng thực lực, ở Đấu Thú Tràng gặp được đối thủ nào cũng có năng lực để đối phó, dù sao nơi đó cũng không có Thần cấp.

Trận chiến này làm học viện Cứu Thục xúc động rất lớn, dù là lão sư hay học viên đều như vậy.

Quan Long Giang trở lại phòng của mình, cảm xúc dần bình tĩnh lại. Tuy rằng thua trước nhiều người như vậy có chút mất mặt, nhưng hắn không thể không công nhận sự ưu tú của những đệ tử này. Ngay cả đệ tử đích truyền của mình hắn cũng không nhìn thấu.

Mà Đường Tam lại lần nữa tiến vào tầm mắt hắn.

Một năm trước, Trương Hạo Hiên lấy lý do chính mình chỉ điểm Đường Tam, không để hắn xuất hiện trong học viện Cứu Thục nên thầy chủ nhiệm như hắn cũng không biết một năm qua Đường Tam đã làm gì.

Nhưng từ tình huống hôm nay có thể thấy thực lực của Đường Tam đã bay vọt về chất. Tu vi hiện tại là Thất giai đỉnh phong, cách Bát giai còn không xa nữa, tốc độ này quá nhanh rồi.

Mặc dù bề ngoài biến hoá rất lớn, nhưng thực tế hắn mới mười hai tuổi, vẫn chưa tới mười ba, vậy mà đã có thực lực như vậy rồi.

Đáng sợ nhất chính là Tinh Thần Lực của hắn, tuyệt đối là cấp độ Cửu giai, đồng thời có phương pháp phóng thích đặc biệt.

Quan Long Giang biết nhóm Vũ Băng Kỷ vẫn chăm chỉ tu luyện một tuyệt học tăng lên Tinh Thần Lực, nói là Đường Tam dạy. Hắn thấy đây là Trương Hạo Hiên truyền cho, rất có thể đến từ tổng bộ. Trương Hạo Hiên chưa từng nói với hắn chuyện này, hắn cũng không tiện hỏi. Hiện tại xem ra, phương diện Tinh Thần Lực những gia hoả này càng mạnh hơn hắn dự liệu. Đợi một thời gian nữa, chẳng phải tất cả đều có khả năng trùng kích Thần cấp hay sao?

"Có cảm giác gì?" Cửa phòng mở ra, Trương Hạo Hiên đi vào.

"Ngươi đến chế giễu ta?" Quan Long Giang tức giận nói.

Trương Hạo Hiên cười, "Ngươi là huynh đệ của ta, chế giễu cái gì? Đổi lại hôm nay là ta cũng chưa chắc có thể thắng được."

"Khiêm tốn như vậy?" Quan Long Giang liếc mắt nhìn hắn, hắn biết Trương Hạo Hiên đã lên đến Cửu giai đỉnh phong. Một năm qua Trương Hạo Hiên tiến bộ rất nhanh, hắn là có khả năng xung kích Thần cấp.

Quan Long Giang cũng đang một mực cố gắng, nhưng thiên phú có hạn, hắn biết đời này mình không có khả năng đột phá Thần cấp.

"Ngươi nên tự hào mới đúng, dù sao, đây là đệ tử chúng ta dạy dỗ. Trò giỏi hơn thầy, không phải những lão sư như chúng ta càng thấy được hy vọng sao?"

"Đấu Thú Tràng quá mức nguy hiểm." Quan Long Giang nhíu mày nói.

"Giống như lúc trước Đường Tam đề nghị ra ngoài thực chiến, thực chiến chân chính rõ ràng làm các học viên đều nhanh chóng trưởng thành. Hãy để bọn họ đi sáng tạo kỳ tích đi. Không có mạo hiểm chúng ta làm sao có thể cứu vớt nhân loại?"

Quan Long Giang than nhẹ một tiếng, nói: "Có lẽ ngươi nói đúng, ta quả là hơi bảo thủ một chút. Hôm nay những hài tử này đúng là cho ta một bất ngờ lớn. Ta rất hiếu kỳ, ngươi dạy dỗ Đường Tam như thế nào? Hắn tuổi còn nhỏ a!"

Trương Hạo Hiên mỉm cười nói: "Đây không phải ta dạy, chính là hắn thiên phú dị bẩm đi. Có lẽ, hắn là ưu ái ông trời ban cho nhân loại chúng ta."

Quan Long Giang hơi kinh ngạc nhìn hắn, "Ngươi đánh giá hắn cao như vậy?"

Trương Hạo Hiên nói: "Dù sao tương lai thành tựu của hắn nhất định ở phía trên chúng ta. Ta có lòng tin. Để cho hắn thêm một chút thời gian, hắn nhất định sẽ toả sáng."

Quan Long Giang nói: "Hy vọng thế đi. Huyết mạch của ngươi ba động sắp tràn ra ngoài rồi, đây là không khống chế được? Có nói với tổng bộ bên kia không?"

Trương Hạo Hiên nói: "Có. Ta vừa viết thư cho tổng bộ, đang chờ hồi âm."

Quan Long Giang cảm thán nói: "Thật hâm mộ ngươi a! Cũng sắp chạm đến thế giới kia rồi. Ta vốn cho là ngươi giống ta, chúng ta đều không chạm đến ngưỡng cửa đó."

Trương Hạo Hiên mỉm cười nói, "Có thể, tin tưởng ta. Không lâu sau ngươi nhất định cũng có thể."

Quan Long Giang lại nói: "Cảm giác gần đây tâm tình ngươi không tệ? Chính vì sắp đột phá sao?"

Trương Hạo Hiên lắc đầu, "Cũng không phải. Chủ yếu là chúng ta đã có đường lui. Tương lai dù nguy hiểm gì xuất hiện, chúng ta cũng có thể bảo vệ những hạt giống này."

"Ồ?"

"Ngươi đừng hỏi nhiều, hiện tại không thể nói cho ngươi. Chờ sau khi ta đột phá sẽ nói sau. A, đúng rồi, hỏi ngươi một lần nữa."

"Cái gì?"

"Bị đánh hương vị thế nào? Ha ha ha ha!" Trong tiếng cười lớn, Trương Hạo Hiên cấp tốc rời đi, Quan Long Giang tức giận đến mức xanh mặt.

Vũ Băng Kỷ tên tiểu tử thối này dám áp chế lão sư, xem ta trừng trị ngươi như thế nào!

Không biết mình đã trở thành đối tượng để trút giận, Vũ Băng Kỷ hiện tại đang ở cùng với Đường Tam.

"Đại sư huynh, ngươi vừa rồi khống chế băng châm rất lợi hại, Quan lão sư cũng bị ngươi áp chế a." Trình Tử Chanh hai mắt toả sáng nhìn hắn.

Vũ Băng Kỷ mỉm cười nói: "Một năm cố gắng cũng không có uổng phí. Sau khi tu luyện Tử Cực Ma Đồng, ta đúng là khống chế Băng nguyên tố tốt hơn nên mới điều khiển băng châm trơn tru như vậy."

Đường Tam nói: "Đây là cố gắng của Đại sư huynh a. Nếu xác định đến Đấu Thú Tràng, giống như lão sư nói chúng ta càng phải luyện tập phối hợp tốt hơn nữa. Thắng liên tiếp mười trận chúng ta sẽ thu được danh hiệu quý tộc, sau đó có thể cùng lão sư đi Tổ đình xem một chút."

Mọi người đều sáng mắt lên, Vũ Băng Kỷ nói: "Ngươi đến an bài đi, chúng ta đều nghe theo ngươi."

Đối với Đường Tam, bọn họ đều vui lòng thuận theo. Không có trợ giúp của hắn, bọn họ không có khả năng tiến bộ như vậy trong một năm qua.

Đường Tam nói: "Một tuần tiếp theo, chúng ta sẽ ở đây luyện tập phối hợp."

"Chờ một chút, ý ngươi là Độc Bạch cũng tham gia? Nhưng Thiên Hồ Biến không thể để bại lộ a." Cố Lý nhắc nhở.

Đường Tam mỉm cười nói: "Không sao, vận khí gia trì có thể làm trước khi chiến đấu, khi chiến đấu còn có những biện pháp khác. Ta sẽ giúp Độc Bạch sư huynh thu xếp một thân phận khác. Tinh Thần Lực của ngươi đã đủ mạnh, ta cho ngươi mấy kiện đồ vật, ngươi dùng bọn chúng phối hợp với chúng ta."

"Ám khí sao?" Độc Bạch hiếu kỳ hỏi.

Đường Tam lắc đầu, "Ám khí không thể bại lộ ở Đấu Thú Tràng." Trước đó hắn dùng ám khí trợ giúp Mỹ công tử ám sát quá nhiều cường giả, tuy rằng đã qua một năm, nhưng cũng không thể để bại lộ, tránh khỏi những phiền phức không cần thiết.

Vừa nói, hắn lấy từ túi trữ vật ra ba viên kim loại đưa cho Độc Bạch.

Chương 283: Đoàn chiến

Mỗi viên kim loại lớn cỡ bàn tay, kim loại dùng để chế tạo cũng khác nhau, toát lên vẻ sáng bóng khác nhau.

Khi vừa đến tay, Độc Bạch cũng cảm giác được trong đó có năng lượng lưu chuyển, vô cùng kỳ dị. Nhìn kỹ thì, trên ba viên kim loại đều khắc các đường vân khác nhau, hết sức phức tạp nhưng ẩn chứa sức hấp dẫn lạ kỳ.

"Đây là?"

Đường Tam nói: "Trận bàn. Mỗi trận bàn có thể thi triển một loại pháp trận, khi thi đấu ngươi thi triển pháp trận trợ giúp chúng ta từ phía sau. Trong quá trình thi triển nên giấu trận bàn đi, không cần để lộ ra. Từ bên ngoài nhìn vào, bọn họ sẽ cảm thấy ngươi là một Pháp Trận đại sư có thể trực tiếp thi triển pháp trận, hiểu chưa?"

"Trận bàn ta đã nghe nói qua, trước đó xuất hiện một trận bàn vô cùng trân quý là Tụ Linh trận bàn, có trợ giúp cho người tu luyện, rất kỳ dị, giá cả cũng vô cùng cao."

Đường Tam không giải thích, mỉm cười nói: "Ba trận bàn này thì khác, do Pháp Trận đại sư chế tạo ra, hiệu quả còn tốt hơn Tụ Linh trận bàn. Độc Bạch sư huynh, ngươi chờ một chút ta sẽ giảng cho người phương pháp sử dụng chúng. Hiện tại chúng ta diễn luyện chiến thuật một chút. Theo mỗi Yêu Thần biến của chúng ta kỳ thật có rất nhiều phương pháp phối hợp. Phối hợp tốt, sức chiến đấu

của chúng ta sẽ tăng mạnh."

Ngay sau đó, Đường Tam bắt đầu chỉ cho mọi người phương pháp phối hợp. Kiếp trước khi năng lực còn yếu ớt, phương diện này hắn am hiểu nhất, đây cũng là lý do hắn có lòng tin với đoàn chiến.

Thu được thân phận quý tộc rất cần thiết. Yêu Tinh Đại Lục phân chia giai cấp rất rõ ràng, giai cấp càng cao thì có nhiều chuyện dễ xử lý hơn.

Tất cả việc Đường Tam làm hiện tại, một là vì đồng bạn tăng lên, hai là chuẩn bị cho tương lai đột phá Thần cấp. Dù giúp Trương Hạo Hiên đột phá hay tiến về Tổ đình, hắn vẫn đang tìm kiếm thời cơ.

Mọi người có tiến bộ không nhỏ, nương theo thực lực tăng lên, Yêu Thần biến cũng ngày càng mạnh hơn. Trải qua luyện tập không ngừng, rất nhanh bọn họ đã trở nên ăn ý. Dù sao, lúc trước bọn họ cùng nhau chiến đấu rất nhiều, Đường Tam cũng không khó để cân bằng lại.

Độc Bạch bắt đầu học sử dụng trận bàn. Tuy nói là học, nhưng đồ vật này quá đơn giản, chính là dùng huyết mạch chi lực kích phát và dùng Tinh Thần Lực khống chế. Sử dụng nhiều loại thiên tài địa bảo, cộng thêm ảnh hưởng từ Thiên Hồ Biến, Tinh Thần Lực của Độc Bạch hiện tại đã đạt ngưỡng Cửu giai, ở cường độ không hề thua kém Vũ Băng Kỷ, khống chế mấy trận bàn này cũng là chuyện dễ dàng.

Khí vận điệp gia lên năng lực trận bàn, hiệu quả đúng là không tệ. Độc Bạch chỉ cần ba ngày đã sử dụng thuần thục, huống chi còn có Đường Tam ở giữa chỉ huy.

Vũ Băng Kỷ trở thành chủ công mạnh nhất, Đường Tam công kích từ xa, trên không do Trình Tử Chanh phụ trách, Cố Lý đứng cùng Vũ Băng Kỷ phía trước tiến hành khống chế.

Đoàn đội này của bọn họ, thực ra năng lực khống chế mới là mạnh nhất. Dù là Thì Quang Biến hay vận khí, trận bàn, Vũ Băng Kỷ khống chế Băng nguyên tố đều có lực khống chế không tầm thường, huống chi còn có Đường Tam ẩn tàng nhiều loại năng lực.

Bọn họ còn một điểm nữa là Tinh Thần Lực đã vượt qua tu vi, đây là nguyên nhân trọng yếu giúp bọn họ chiến thắng ba vị lão sư. Có Tinh Thần Lực cường đại làm hậu thuẫn, bọn họ có thể đem thực lực của bản thân phát huy 120%.

Không chỉ Đường Tam có thể phóng xuất Tử Cực Ma Đồng, bốn người còn lại cũng có thể, chỉ là uy năng có chút chênh lệch. Ở phương diện này, trừ Đường Tam thì người mạnh nhất là Độc Bạch, đây cũng là thủ đoạn để hắn tự vệ.

Quan Long Giang cũng không buồn bực quá lâu, khi năm người Đường Tam diễn tập, hắn liền đứng ở ngoài quan sát, quan sát năng lực chính thức của đám hài tử này.

Chuyện trận bàn Đường Tam cũng không giấu diếm, hắn giải thích đơn giản là do lão sư cho. Lão sư lấy nó ở đâu hắn cũng không biết.

Có việc thì đẩy lên đầu lão sư, không hề nghi ngờ là biện pháp tốt nhất.

Quan Long Giang vì thế đã đặc biệt đi tìm Trương Hạo Hiên một chuyến, ân, vẫn không tìm được. Không biết hắn đã đi đâu.

Trương Hạo Hiên tất nhiên là tới Hoàng Kim sơn cốc hấp thu sinh

mệnh năng lượng, tích luỹ để chuẩn bị đột phá. Sinh mệnh lực đủ mạnh thì khi đột phá sẽ có tác dụng mấu chốt.

"Đã đến lúc rồi đúng không?" Chăm chỉ rèn luyện đến tối, Vũ Băng Kỷ hỏi Đường Tam.

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Cơ bản không thành vấn đề. Ngày mai chúng ta sẽ đi báo danh dự thi. Trong khoảng thời gian này chúng ta ở lại trong thành đi, tránh mang lại phiền toái không cần thiết."

"Được." Vũ Băng Kỷ gật gật đầu, hắn hiểu được ý của Đường Tam. Một khi bọn họ chiến thắng đoàn chiến tất nhiên sẽ bị chú ý, nếu mỗi ngày đều trở lại học viện Cứu Thục sẽ dễ dàng mang lại phiền phức.

"Nghỉ ngơi, nghỉ ngơi, mệt chết ta." Độc Bạch đặt mông ngồi xuống, lau lau những giọt mồ hôi không hề xuất hiện trên trán.

Cố Lý nhếch miệng, "Ngươi chỉ đứng yên một chỗ, có cái gì mà mệt."

"Hắc hắc, mệt tâm nha." Độc Bạch cười ha hả nói, "Làm đại não của đoàn đội, tinh thần ta tiêu hao rất lớn."

Trình Tử Chanh mỉa mai không chút thương tiếc, "Mặt mũi a? Ngươi còn nói là đại não, ta thấy ngươi là da đầu thì có."

"Hừ, dù là da đầu ta cũng là da đầu của Tiểu Đường. Tiểu Đường ngươi thấy ta nói đúng hay không? Ai, sao ta không phải nữ nhi chứ? Nếu ta là nữ nhi, ta nhất định sẽ theo đuổi Tiểu Đường, làm lão bà của hắn."

Mắt thấy sắc mặt Đường Tam đen lại, Độc Bạch nghiêng người đứng lên, chạy trốn.

Cố Lý đụng đụng Đường Tam, "Ngươi nên cẩn thận một chút, ngươi còn nhỏ, tuyệt đối đừng để hắn ảnh hưởng."

"Ngươi nghĩ nhiều rồi." Đường Tam tức giận đẩy hắn ra, "Nghỉ ngơi đi, ngày mai đi báo danh."

Sáng sớm hôm sau, năm người tập hợp lại, trước khi đi lại gặp Quan lão sư.

Quan Long Giang nhìn năm người thu dọn hành lý, trong mắt không hề che giấu được lo lắng, nhất là khi nhìn Vũ Băng Kỷ, hắn càng không nỡ.

"Các ngươi nghĩ kỹ chưa? Bây giờ hối hận vẫn còn kịp." Quan Long Giang trầm giọng nói.

Năm người cơ hồ là đồng thời gật đầu, Vũ Băng Kỷ nói: "Lão sư, ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ giành được thắng lợi, sau đó sẽ trở lại. Tin tưởng chúng ta, chúng ta có lòng tin. Chim ưng phải tự mình sải cánh mới có thể bay cao, cái này coi như là khảo nghiệm quan trọng cho chúng ta."

"Thật là nghé con không sợ cọp! Các ngươi phải biết, nếu thua sẽ trả giá bằng cả sinh mạng." Quan Long Giang hiểu rõ đoàn chiến đấu thú, đây cơ hồ đều là sinh tử chiến. Phàm là đoàn đội tham gia, không có ai không phải là kẻ liều lĩnh, chúng đều là người đánh cược cả sinh mệnh, hơn nữa thực lực đoàn đội hơn hẳn thực lực cá nhân không chỉ một bậc. Nếu không có nắm chắc cũng không tham gia loại chiến đấu này. Vì vậy, mỗi trận bọn họ phải đối mặt đều rất khốc liệt."

"Quan lão sư, ta nhất định sẽ đem tất cả mọi người trở về an toàn." Đường Tam nghiêm túc nói.

Độc Bạch gật đầu, "Không sai, từ khí vận phán đoán, chúng ta rất may mắn."

"Đi đi, đi đi, đừng ở chỗ này làm ta tức giận." Quan Long Giang phất phất tay.

Năm người thi lễ với hắn, sau đó mới quay người đi.

Nhìn bóng lưng bọn họ, Quan Long Giang giậm chân mắng, "Trương Hạo Hiên tên gia hoả này, vậy mà đến giờ vẫn không trở lại, thật là ...."

"Ngươi sao lại xúc động như vậy, thật là quan tâm quá hoá loạn a!" Thanh âm Mộc Vân Vũ truyền đến từ phía sau.

Quan Long Giang quay người nhìn về phía nàng, "Ta sao lại không xúc động? Chẳng lẽ không nên lo lắng sao? Đoàn chiến đấu thú như thế nào, ngươi không phải không biết."

Chương 284: Chiến đội vô địch

Mộc Vân Vũ đi đến bên cạnh hắn nói: "Nhưng bọn họ đã chứng minh bọn họ có đủ thực lực đối phó, không phải sao? Kỳ thực ta có lòng tin đặc biệt với Đường Tam, tiểu tử này luôn thần thần bí bí, nhưng ngươi không thể không thừa nhận, hắn cho tới bây giờ đều không làm chúng ta thất vọng. Trấn trưởng không trở lại đoán chừng là vì tin tưởng hắn."

Quan Long Giang nói: "Nhưng hắn cũng không nói rõ tình huống của Đường Tam ... Cũng không biết hắn dạy như thế nào. Còn có mấy trận bàn kia, cũng không biết từ nơi nào tới, chẳng lẽ là tổng bộ cho? Chúng rất trân quý a! Xuất hiện trên tay người của chúng ta, hoài bích có tội, ta lo lắng bọn họ ở bên ngoài gặp phiền phức, nếu không, chúng ta đi tìm lão Tư đi, để hắn âm thầm bảo hộ bọn họ?"

Mộc Vân Vũ nói: "Không cần đâu. Trị an trong thành Gia Lý rất tốt, mấy cái trận bàn này cũng không đến mức hấp dẫn cường giả Thần cấp xuất thủ đối phó với bọn họ. Thần cấp trở xuống chưa chắc đã là đối thủ của bọn họ, ít nhất có Băng Kỷ có thể giao đấu với cường giả Cửu giai. Hắn mới mười tám tuổi đã có thực lực như vậy, tương lai đột phá Thần cấp không có vấn đề. Có thể bồi dưỡng được một đệ tử như vậy, ngươi nên tự hào mới đúng. Bọn hắn cũng nói, chiến đấu sinh tử như thế sẽ làm tăng tốc độ trưởng thành của bọn họ."

Quan Long Giang cười khổ nói: "Học viện chúng ta, mấy đứa nhỏ này chiếm ít nhất một nửa nội tình a, vạn nhất ..."

"Không có vạn nhất." Mộc Vân Vũ tức giận, "Chờ bọn họ chiến thắng trở về, chúng ta sẽ có đệ tử quý tộc. Hơn nữa trở thành quý tộc có thể tiến vào học viện Gia Lý học tập, ngươi đã nghĩ đến điểm này chưa? Trừ Vũ Băng Kỷ, mấy đứa còn lại đều đủ tuổi."

Quan Long Giang trong lòng hơi động, Mộc Vân Vũ nói đúng. Học viện Gia Lý chỉ tuyển con cháu quý tộc, có yêu cầu với tuổi tác và thiên phú. Nếu như bọn họ thông qua Đấu Thú Tràng thu được thân phận quý tộc, tuổi lại phù hợp thì dù là nhân loại cũng nhất định được học viện Gia Lý nguyện ý tuyển chọn.

Khi Quan Long Giang còn đang lo lắng, năm người Đường Tam đã tiến vào thành Gia Lý, ngựa theo đường quen đi về Đấu Thú Tràng.

Bọn họ chưa đi báo danh ngay, mà ở gần Đấu Thú Tràng tìm một khách sạn nghỉ lại.

Quan Long Giang để ý bên ngoại cảnh, Đường Tam cũng cân nhắc đến vấn đề này, cho nên bọn họ chọn một khách sạn không tệ, có chừng trăm gian phòng, có thể coi là khách sạn lớn trong thành Gia Lý. Đương nhiên, giá cả cũng không rẻ.

Nghỉ lại một đêm tốn năm mươi Yêu tệ.

Năm người Đường Tam đặt ba gian phòng, hắn cùng Độc Bạch một gian, Cố Lý cùng Vũ Băng Kỷ một gian, là nữ tử duy nhất trong đội, Trình Tử Chanh một mình một gian.

"Quá đắt a!" Vào trong phòng, đặt đồ vật xuống, Vũ Băng Kỷ có chút cau mày.

Giá đúng là đắt, hơn nữa bọn họ là phụ thuộc nhân loại, khi vào đặt phòng liền bị tra khảo nửa ngày. Khách sạn kiểu này có rất ít phụ

thuộc nhân loại đến nghỉ.

Đường Tam nói: "Rất đáng giá." Mặc dù đắt nhưng phòng chỗ này không tệ, ít nhất là từ khi đến thế giới này, đây là nơi tốt nhất.

Mỗi gian phòng lớn khoảng sáu mươi thước vuông, có phòng vệ sinh riêng. Trong phòng không khí khô ráo thoáng mát, giường mềm mại dễ chịu, còn có cửa sổ lớn có thể nhìn thấy bên ngoài, cách đó không xa chính là Đấu Thú Tràng.

Hiện tại hắn cũng không nghèo như lúc mới tới, tuy Đường Tam không biết thu được tổng cộng bao nhiêu tiền khi bán trận bàn nhưng hắn vẫn biết đại khái, khách sạn này tính là gì?

"Đại sư huynh, chúng ta chỉ cần thắng liên tiếp sẽ có tiền thưởng phong phú. Nghe nói chiến thắng trận đầu, mỗi người thu được một nguyên tố tệ. Mỗi một trận thắng tiếp theo, tiền thưởng sẽ tăng lên. Chiến thắng năm trận trở lên còn có thể nhận được một phần lợi nhuận từ việc bán vé và đánh cược." Độc Bạch bấm tay tính toán nói.

Hắn luôn là một người tham tiền, cho nên với tiền tài đặc biệt mẫn cảm, chuyện này cũng đã sớm tính qua.

Chỉ cần bọn họ thắng một trận liền có năm nguyên tố tệ, tiền phòng không tính là gì.

Vũ Băng Kỷ nói: "Cứ vậy đi, đến đâu hay đến đó. Bây giờ chúng ta đi báo danh?"

Đường Tam gật gật đầu, "Đi."

Năm người ra khỏi khách sạn, đi bộ khoảng năm phút thì tới Đấu

Thú Tràng. Năm người quen thuộc đi tới chỗ ghi danh lần trước.

Nơi báo danh vẫn đông như cũ, mọi người phải xếp hàng ghi danh. Nhưng sau khi đi vào, nhóm Đường Tam cũng không xếp hàng, mà từ mặt bên đi lên.

"Không biết xếp hàng sao?" Một cánh tay ngăn bọn họ lại, đó là một tên Tượng Yêu. Hắn có dáng người khôi vĩ, cao chừng năm mét, trong đám Yêu Quái báo danh, chúng là loài cao lớn nhất.

"Chúng ta không cần xếp hàng." Đường Tam thản nhiên nói.

"Không cần? Muốn ăn đòn sao? Phụ thuộc nho nhỏ cút sang một bên." Vừa nói, bàn tay to lớn của Tượng Yêu đánh tới Đường Tam.

Vũ Băng Kỷ bước ra ngăn trước mặt Đường Tam, tay phải đồng dạng đánh ra. Khi hai cánh tay sắp chạm vào nhau thì tay Vũ Băng Kỷ lướt qua trên tay Tượng Yêu rồi nhanh chóng tránh sang một bên, hắn không có ý định cùng Tượng Yêu so đấu.

Nhưng trong nháy mắt cánh tay nó đã cứng ngắc lại, mặt ngoài ngưng kết một tầng sương trắng, toàn bộ cánh tay đã đóng băng.

Tượng Yêu cảm thấy kinh hãi, năm người Đường Tam nhìn qua còn rất nhỏ, phụ thuộc nhân loại còn nhỏ như vậy tới Đấu Thú Tràng báo danh đương nhiên nó không coi là gì, lại không ngờ tới Vũ Băng Kỷ phóng xuất Băng nguyên tố có uy năng cường đại như vậy.

"Không được gây sự." Đúng lúc này, một thanh âm trầm thấp vang lên. Một thân hình cao lớn đứng lên sau quầy báo danh.

Nó ước chừng cao hơn hai thước năm, toàn thân bao trùm bởi một bộ lông đen nhánh, đôi mắt đáng sợ màu máu, khí tức cường thế

trong nháy mắt làm bên trong điểm báo danh tràn ngập sát khí. Thị Huyết Ma Viên tộc. Tộc này phi thường kinh khủng.

Đường Tam nói: "Là nó động thủ trước, ngăn cản chúng ta báo danh."

"Báo danh phải xếp hàng, ngươi không biết sao?" Thị Huyết Ma Viên băng lãnh nói.

Đường Tam nói: "Theo quy tắc, báo danh đoàn chiến được ưu tiên, chẳng lẽ không đúng sao?"

"Đoàn chiến?" Thị Huyết Ma Viên cùng Tượng Yêu đều sửng sốt.

Cánh tay Tượng Yêu đã khôi phục bình thường, nó đột nhiên cười ha hả, "Tốt! Vậy các ngươi đi báo danh đi! Không được đổi ý, muốn chết thì cứ việc. Đi đi, đi đi." Vừa nói hắn vừa tránh đường.

Xác thực, theo quy tắc Đấu Thú Tràng, báo danh đoàn chiến không cần xếp hàng, được ưu tiên.

Đám Yêu Quái xung quanh đều cười vang, mấy phụ thuộc nhân loại nho nhỏ lại báo danh đoàn chiến, đây không phải là tìm chết sao? Quả thực là đồ ăn dâng lên tận miệng. Trong mắt bọn chúng, năm người Đường Tam đã chết rồi.

Đối mặt với một đám Yêu Quái khí thế bức người xung quanh, sắc mặt Độc Bạch có chút tái nhợt, trong mắt Trình Tử Chanh đầy phẫn nộ, Cố Lý siết chặt nắm đấm, Vũ Băng Kỷ sắc mặt băng lãnh. Chỉ có Đường Tam vẫn bình thường, đi tới trước quầy.

"Chúng ta báo danh đoàn chiến năm người." Đường Tam nói với Thị Huyết Ma Viên.

Thị Huyết Ma Viên ném qua một bảng phiếu, "Điền phiếu đăng ký, sau khi báo danh, phải tiến hành ít nhất ba trận chiến mới được rời khỏi Đấu Thú Tràng. Nếu không gïết không tha, hiểu chưa? Đây là quy củ."

"Hiểu." Đường Tam nhận tờ phiếu.

Khi nhìn thấy cột tên đoàn đội, hắn hơi dừng lại một chút, dường như nhớ lại cái gì đó, cuối cùng viết lên một cái tên.

Ngay cả bọn Vũ Băng Kỷ cũng không hiểu cái tên này có ý gì, nhưng sau khi Đường Tam viết ra cái tên này, ánh mắt đã có chút biến hoá kỳ lạ.

"Chiến đội Sử Lai Khắc? Tiểu Đường, đây có nghĩa là gì?" Độc Bạch không nhịn được hỏi.

Đường Tam mỉm cười nói: "Chính là vô địch, đây là một loại cổ ngữ."

Đúng vậy, trong lòng hắn, Sử Lai Khắc chính là vô địch.

Chương 285: Chế giễu

"Vô địch, ha ha ha ha!" Tượng Yêu kia lại cười lớn, "Thật muốn gặp những đối thủ như các ngươi. Không phải vô địch, là vô tri mới đúng."

Đường Tam đem phiếu đăng ký cho Thị Huyết Ma Viên, sau đó quay người, đi tới chỗ Tượng Yêu kia. Tượng Yêu sửng sốt, nhìn Đường Tam còn thấp hơn mình hơn nửa, ồm ồm nói: "Làm sao? Tiểu tử, muốn đánh nhau phải không?"

Đường Tam lắc đầu nói: "Đánh nhau có nghĩa gì, ngươi không phải cho rằng chúng ta rất buồn cười sao? Có bản lĩnh, ngươi cũng báo danh đoàn chiến, chúng ta ngay ở chỗ này ước chiến, đoàn chiến trận đầu tiên đánh với chúng ta, ngươi dám không?"

Lời vừa nói ra, đám Yêu Quái vốn đang cười lập tức im bặt, ánh mắt không hẹn mà đều nhìn về phía Tượng Yêu kia.

Tượng Yêu ngẩn người, cũng không đáp ứng ngay, đúng vậy, nó do dự.

Đối phó với năm người Đường Tam, nó đương nhiên không cần do dự điều gì, nhưng quy tắc đoàn chiến thì ít nhất phải đánh xong ba trận mới được.

Những phụ thuộc nhân loại không tính là cái gì cả, nhưng mọi người đều biết, đoàn đội có thể sống sót trong đoàn chiến, hoặc là

nói đoàn đội có can đảm báo danh, có đội nào không hung tàn cùng thực lực mạnh mẽ? Nó không lo lắng năm người Đường Tam, nó lo lắng gặp phải đối thủ mạnh mẽ ở hai trận phía sau, rất có thể sẽ mất mạng a! Trong đoàn chiến không thể nhận thua, hay là nhận thua cũng vô dụng, trừ phi đối phương chịu buông tha. Nhưng khả năng đó vốn không thể xuất hiện.

Đường Tam khiêu chiến làm nó cứng đờ, dù sao ai cũng không muốn chết, dù là Yêu Quái thiện chiến đến đâu cũng như vậy.

"Không dám sao?" Đường Tam cố ý không buông tha nói.

"Không sai, chúng ta là phụ thuộc nhỏ yếu, nhưng là chúng ta đã báo danh, ít nhất chúng ta không sợ chết. Cái đầu của ngươi thật lớn, Tượng Yêu tộc cũng rất cường đại, đáng tiếc, trừ huyết mạch kia mạnh hơn chúng ta, lá gan của ngươi còn nhỏ hơn con chuột, chi bằng kêu là nhát như chuột đi. Yêu Quái như ngươi có tư cách gì kêu gào trước mặt chúng ta?"

"Hỗn đản, ngươi đi chết đi." Tượng Yêu thẹn quá hoá giận, một quyền đập xuống Đường Tam.

Đúng lúc này, một bàn tay lớn đầy lông đen đột nhiên xuất hiện, một tay đã tóm được nắm đấm của Tượng Yêu. Thân hình nó không lớn, nhưng lực bộc phát cực kỳ kinh người. Ra tay chính là Thị Huyết Ma Viên ở sau quầy đăng ký.

"Lời ta vừa nói, ngươi không nghe thấy sao? Chỗ này không phải nơi đánh nhau." Thị Huyết Ma Viên lạnh lùng nói.

Nộ khí của Tượng Yêu lập tức bị dập tắt, hắn vừa muốn nói gì đó thì lại nghe Thị Huyết Ma Viên tiếp tục, "Mà hắn nói không sai, dù mạnh hay yếu, chí ít hắn có dũng khí tiến vào Đấu Thú Tràng đoàn

chiến, ngươi dám không? Không dám thì đừng ở chỗ này nói nhảm."

Nói xong, Thị Huyết Ma Viên đẩy Tượng Yêu một cái lảo đảo.

Đám Yêu Quái xung quanh nhìn tình cảnh này, ánh mắt đã thay đổi.

Yêu Quái tộc hiếu chiến cho nên luôn tôn sùng cường giả. Tên Tượng Yêu trước mắt này đã bị buộc chiến đấu, nếu không sau này nó đừng mong lăn lộn ở Đấu Thú Tràng. Bị mấy tên phụ thuộc nhân loại hù doạ, nó đừng nghĩ đến việc ngẩng đầu nhìn ai.

"Được, ta ứng chiến, lão tử chỉ bằng chính mình cũng có thể xé xác các ngươi. Ta báo danh đoàn chiến. Các ngươi chờ đấy, ta đi gọi huynh đệ tới." Vừa nói Tượng Yêu liền quay người đi ra ngoài, nó cũng không báo danh ngay. Sau lưng nó lại là một mảnh xì xào.

Đám Yêu Quái xì xào bởi vì nó không đi báo danh ngay, rõ ràng, dù nó chấp nhận khiêu chiến cũng chưa chắc tìm được bốn đồng đội nữa. Suy cho cùng đoàn chiến vẫn rất nguy hiểm, đây cũng là nguyên nhân tiền thưởng của đoàn chiến nhiều hơn.

Ánh mắt Thị Huyết Ma Viên chuyển hướng sang năm người Đường Tam, "Sáng ngày mai đến dự thi, trận đầu tiên."

Số lượng tham gia đoàn chiến dù ít hơn nhiều thi đấu cá nhân nhưng không phải là không có, bình thường sau khi báo danh, chiến đấu sẽ được xếp luôn vào ngày hôm sau. Đây là quy tắc.

"Được." Đường Tam đáp một tiếng, mang theo các đồng đội đi ra ngoài, cũng không có Yêu Quái nào chế giễu bọn họ. Ai cũng không ngốc, không muốn trở thành Tượng Yêu thứ hai, nếu không bị Đường Tam khiêu chiến thì phải làm sao?

"Quá sảng khoái." Vừa ra khỏi cửa, Độc Bạch không nhịn được vỗ vỗ hai tay, "Các ngươi thấy không, vừa rồi sắc mặt Tượng Yêu kia tái nhợt. Tiểu Đường, ngươi thật lợi hại."

Đường Tam nói: "Tên kia cũng không dễ đối phó, Tượng Yêu tộc có lực phòng ngự rất mạnh, muốn phá cũng không dễ dàng. Nhưng nó tương đối lỗ mãng, nên tổ đội của nó khả năng nhất là toàn bộ Tượng Yêu. Vì tất cả có lực phòng ngự cường đại nên khi phối hợp sẽ có vấn đề, nhất là lực lượng trên không, nên khá dễ đối phó."'

Vũ Băng Kỷ nói: "Ngươi chắc chắn đối thủ đầu tiên của chúng ta là bọn chúng sao?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Theo thói quen của Yêu Quái Tộc thì sẽ như vậy. Vừa rồi nó đã đáp ứng, nếu cuối cùng không đến thì Đấu Thú Tràng cũng có thể tìm chúng nó gây phiền phức. Hơn nữa, bình thường Tượng Yêu muốn chết rất khó, khả năng nó dự thi rất lớn, rất có thể là đối thủ ngày mai của chúng ta. Tượng Yêu vừa rồi hẳn có tu vi Thất giai đỉnh phong, chưa đạt đến Bát giai."

Hắn cố ý chọc giận đối phương, Đường Tam hiểu đoàn chiến nguy hiểm như thế nào, không phải người hung tàn ai sẽ tham gia đoàn chiến chứ. Tổng cộng mười trận, bất kỳ đối thủ nào có thực lực yếu một chút cũng là chuyện tốt. Hắn dựa vào chiến thuật mà chọn cho mình đối thủ đầu tiên không khó đối phó.

"Chờ một chút chúng ta sẽ an bài chiến thuật trận đầu tiên." Đường Tam tự tin nói.

"Không dễ phá phòng ngự đâu." Cố Lý có chút lo lắng nói.

Đường Tam mỉm cười, "Cái này phải xem Đại sư huynh."

Hai mắt Vũ Băng Kỷ sáng lên, lập tức hiểu ý Đường Tam, "Chỉ cần các ngươi tạo được cơ hội thì hắn là có thể."

Đường Tam nhẹ gật đầu nói: "Cơ hội tất nhiên là có."

Thực chiến rất quan trọng để tôi luyện đồng bạn, nhất là loại sinh tử chiến như thế này. Trước khi tới hắn đã quyết định, nếu không thực sự tất yếu hắn sẽ hạn chế ra tay, một là không muốn bại lộ thực lực của bản thân, hai là muốn ma luyện các đồng bạn để bọn họ phát triển nhanh hơn. Bọn họ trưởng thành chính là Đường Tam trưởng thành.

Nghiên cứu chiến thuật, ăn cơm, nghỉ ngơi. Ban đêm sớm đi nghỉ, đem trạng thái điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

Trước kia trong thực chiến bọn họ cũng đối mặt với Yêu Thú mạnh mẽ, nhưng lại là ngẫu nhiên, hơn nữa còn có lão sư âm thầm bảo hộ. Lần này ở Đấu Thú Tràng chỉ có thể dựa vào chính bọn họ. Quan trọng hơn là, bọn họ sẽ chân chính đối mặt với sinh tử chiến, nếu nói không khẩn trương là không có khả năng, ít nhất với bốn người kia là như vậy.

Cho nên mặc dù đã đi nghỉ sớm nhưng sáng hôm sau, Đường Tam nhìn thấy Độc Bạch ngồi dậy với hai mắt thâm quầng.

"Tiểu Đường, ta mất ngủ phải làm sao bây giờ? Có ảnh hưởng đến tranh tài hôm nay không?" Thanh âm Độc Bạch hơi run rẩy, dù sao hắn cũng chỉ là thiếu niên mười mấy tuổi.

Đường Tam đứng người lên, đi tới vỗ vỗ bờ vai hắn.

"Ở tu vi này, chúng ta một ngày không ngủ cũng không sao. Cứ theo chiến thuật chúng ta chế định là được." Hắn không an ủi nhiều, đây

là con đường người trẻ tuổi phải trải qua để trưởng thành, không có mưa gió làm sao thấy được cầu vồng?

Không ngoài dự liệu, trừ Vũ Băng Kỷ hơi tốt một chút, sắc mặt Trình Tử Chanh cùng Cố Lý không quá tốt, hiển nhiên đêm qua nghỉ ngơi có chút kém.

Đường Tam mỉm cười nói: "Đi, đi ăn cơm. Ăn xong chúng ta xuất phát."

Vũ Băng Kỷ có chút lo lắng nhìn ba người kia, muốn nói gì đó lại thôi, không ngừng dùng ánh mắt hỏi thăm Đường Tam. Nhưng Đường Tam làm như không thấy, đi về phía phòng ăn.

Chương 286: Bồi dưỡng tâm lý thất bại

Bữa sáng với bốn người khác đều có chút nuốt không trôi, chỉ có Đường Tam ăn ngon lành. Khách sạn cao cấp, đồ ăn quả thực ngon hơn, mặc dù không thể bằng kiếp trước nhưng đã tốt hơn trước nhiều.

"Các ngươi đều rất lo lắng sao? Là sợ chết hay sợ thất bại?" Sau khi Đường Tam ăn no, buông đũa xuống, nhìn bốn người còn lại.

Cố Lý gãi gãi đầu nói: "Cũng không phải. Không biết làm sao, chỉ là có chút khẩn trương."

Đường Tam nói: "Đây là chuyện chúng ta phải trải qua, nhưng ta phải nhắc nhở các ngươi, đã báo danh thì không có đường lui. Chỉ có thể dũng cảm tiến lên đánh tan đối thủ của chúng ta, nếu không, sẽ không có sau đó. Các ngươi càng lo lắng, tâm trạng càng bị ảnh hưởng, khoảng cách tử vong cũng càng đến gần. Không tập trung chính là một cái chết. Loại sinh tử quyết đấu này, trừ liều mạng, không còn lựa chọn nào khác."

Cố Lý ngẩn người, Vũ Băng Kỷ ánh mắt trở nên sắc bén, Trình Tử Chanh lầm bầm nói: "Đúng vậy! Đã báo danh rồi, hối hận cũng không kịp nữa."

"Trừ phi chạy trốn?" Độc Bạch thử thăm dò.

Đường Tam thản nhiên nói: "Ngươi có thể lựa chọn chạy trốn, như

vậy đời này ngươi đừng nghĩ ngẩng đầu lên, dù ở thế giới nhân loại hay ở Yêu Tinh Đại Lục cũng vậy. Khi ta vừa mới tới, ngươi còn nhớ ngươi đã nói gì không? Ngươi muốn làm cái gì?"

"Ta muốn làm một người hữu dụng, muốn có thể ở cùng mọi người mà không gây cản trở." Độc Bạch xấu hổ nói.

Đường Tam ánh mắt sáng rực nhìn hắn nói: "Nếu bây giờ ngươi lựa chọn chạy trốn, ta sẽ không ngăn cản. Ngươi có thể đi, ngươi đi sao?"

"Ta ... ta không đi." Độc Bạch nghiến răng nghiến lợi nói.

Đường Tam nói: "Không đi thì giữ vững tinh thần. Đừng quên, trước khi bọn ta chết hết còn chưa đến phiên ngươi chết. Đứng hàng cuối cùng còn nhát gan như vậy, ngươi nói chúng ta phải làm sao bây giờ?"

Độc Bạch lập tức đỏ bừng mặt, "Ta không nhát gan, ta không sợ. Liều mạng, liều mạng với bọn nó."

Ánh mắt Cố Lý cũng trở nên kiên định hơn, lời Đường Tam nói với Độc Bạch, không phải cũng là nói với bọn họ sao?

Trình Tử Chanh thở sâu, "Cứ như vậy đi. Tối trở về ăn vòi voi, nghe nói rất bổ dưỡng."

Lời vừa nói ra, Đường Tam không nhịn được cười, Vũ Băng Kỷ cũng cười, Độc Bạch nhìn nàng một cái, "Chanh tử, không nghĩ tới khẩu vị của ngươi thật nặng a."

"Xéo." Trình Tử Chanh tức giận.

Bầu không khí vốn căng thẳng lập tức trở nên thoái mái hơn, nhưng Đường Tam nhìn ra được, lo âu trong lòng bốn người vẫn chưa hoàn toàn biến mất. Chuyện này rất bình thường, đều là người trẻ tuổi cũng chưa có kinh nghiệm tương tự, tâm lý như vậy là điều dễ hiểu. Đây cũng là nguyên nhân hắn cố ý khiêu khích tên Tượng Yêu kia, tìm cho đội mình một đối thủ có thể khống chế.

Sự khẩn trương này đã tăng lên khi đến Đấu Thú Tràng.

Khi đi vào Đấu Thú Tràng, Vũ Băng Kỷ, Độc Bạch, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh mơ hồ cảm giác được mùi máu tanh đã nồng nặc hơn vài phần. Bọn họ có người còn nghĩ, mùi huyết tinh này có dung nhập vào cơ thể bọn họ hay không.

"Không có đào tẩu, không tệ." Bọn họ gặp lại tên Thị Huyết Ma Viên kia.

Thị Huyết Ma Viên nhìn qua năm người Đường Tam, "Theo quy tắc, người báo danh đoàn chiến, trước khi ba trận đấu đầu tiên kết thúc không được rời khỏi Đấu Thú Tràng. Tính từ giây phút các ngươi bước vào Đấu Thú Tràng thì chính thức bắt đầu. Không có đào tẩu, chứng tỏ các ngươi có dũng khí."

Đường Tam nhìn về phía hắn nói: "Vì sao hôm qua lại để chúng ta rời đi? Không phải báo danh xong liền bị giữ lại sao? Nếu chúng ta chạy, không phải đã mất công an bài?"

Thị Huyết Ma Viên lạnh lùng nói: "Đó là cơ hội cho các ngươi sống sót. Người báo danh đoàn chiến trước khi trận đấu đầu tiên bắt đầu đều muốn đổi ý, nhưng các ngươi vĩnh viễn không nên để chúng ta bắt được. Khi lựa chọn đào tẩu, tên của ngươi sẽ xuất hiện trên danh sách truy nã, một khi bị bắt thì sẽ trở thành nô ⌊ệ của Đấu Thú Tràng."

Đường Tam cảm thấy kỳ quái với quy định này, đây đâu phải là cho một con đường sống? Hay là cơ hội để Đấu Thú Tràng bắt nô lệ?

"Đi theo ta." Thị Huyết Ma Viên không tiếp tục nhiều lời, quay người đi vào trong Đấu Thú Tràng. Đi vào bên trong, mùi huyết tinh càng thêm nồng nặc.

Đi dọc theo hành lang mờ tối, bầu không khí có chút nặng nề.

Đường Tam có thể cảm nhận được tim Độc Bạch đang đập nhanh, nhưng có lẽ những lời hồi sáng có tác dụng, bốn người đều không nói gì, chỉ yên lặng đi sau lưng hắn. Thời khắc khi bọn họ bước vào Đấu Thú Tràng đã không còn đường lui.

Đi xuyên qua hành lanh rất dài, bọn họ được đưa đến một gian phòng. Căn phòng được làm nên từ đá, trong đó có không ít dấu vết màu đỏ sậm, mùi huyết tinh càng nồng nặc hơn.

"Chờ ở đây, trước khi bắt đầu sẽ có nhân viên dẫn các ngươi ra trận." Thị Huyết Ma Viên nhàn nhạt nói một câu liền quay người đi ra ngoài.

Cánh cửa nặng nề đóng lại, rất có cảm giác bị giam lỏng.

"Hô hô hô!" Tiếng hít thở càng thêm dồn dập.

"Dũng cảm, dũng cảm, dũng cảm!" Độc Bạch không ngừng lẩm bẩm.

"Ngươi có thể cho chúng ta vận khí." Đường Tam nói ra.

"A? A, được." Độc Bạch lúc này mới quay người lại, vội vàng đứng dậy.

Khi hắn muốn phóng xuất huyết mạch chi lực thì tinh thần đột nhiên hoảng hốt, lần đầu tiên phóng xuất thất bại.

Đường Tam bình tĩnh nói với hắn, "Trên chiến trường bất kỳ sai lầm nào cũng dẫn đến cái chết của đồng bạn cùng chính bản thân."

"Thật xin lỗi, ta ..." Độc Bạch cắn răng, đột nhiên "bốp, bốp" hai tiếng, hung hăng đánh chính mình hai cái. Sau đó hít thật sâu không khí tràn ngập mùi huyết tinh kia, cắn chặt răng, phóng xuất Thiên Hồ Biến.

Hư ảnh Lưỡng vĩ Thiên Hồ ngưng tụ thành hình trên đầu hắn, từng đạo bạch quang rơi xuống, phân biệt rơi vào năm người.

Có lẽ do ảnh hưởng của vận khí gia trì, Vũ Băng Kỷ, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh đều cảm thấy tốt hơn một chút.

Bạch quang lấp loé trong mắt, ngay sau đó, sắc mặt hắn bỗng thả lỏng, "Ta ngốc, ta ngốc quá a! Ta sao lại quên ta có thể dự cảm may mắn."

"Thế nào?" Cố Lý hỏi.

Độc Bạch mở hai tay ra nói: "Ngươi xem biểu cảm của ta mà không nhìn ra được sao? Tất nhiên là bình an vô sự a! Ta đúng là một tên đần, ngay cả năng lực bổn mệnh mà cũng quên. Chờ một chút gïết hết bọn chúng, các ngươi cố lên!"

Khoé miệng Đường Tam hơi run run, hắn đột nhiên cảm thấy Thiên Hồ Biến thật không tốt. Hắn muốn nhân cơ hội này rèn luyện tâm lý cho mọi người. Mà theo lời Độc Bạch nói, rõ ràng Vũ Băng Kỷ, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh đã bình tĩnh lại.

Ngũ giai Thiên Hồ Biến dù dự cảm không hoàn toàn chính xác, nhưng đây có liên quan đến an nguy của bản thân Độc Bạch, dự cảm của hắn sẽ chính xác cao hơn. Hắn không cảm thấy nguy hiểm, tất nhiên là do Đường Tam ở đó. Nếu Đường Tam không ẩn giấu năng lực, đoàn chiến đúng là không có chút nguy hiểm nào.

Thật sự không nói nên lời!

Vũ Băng Kỷ khẽ cười một tiếng, nói: "Vừa rồi mặc dù rất khẩn trương, nhưng cũng rất kích thích. Bây giờ nghĩ lại hình như cũng không tệ."

Trình Tử Chanh liếc mắt, "Đúng là rất kích thích, bất quá lạnh cả tay. Đại sư huynh ngươi xem xem." Vừa nói, nàng chủ động nắm tay Vũ Băng Kỷ.

"A, Đại sư huynh, sao tay của ngươi còn lạnh hơn ta?"

"Khụ khụ, ta là Băng Tinh Biến a! Lạnh không phải rất bình thường sao?"

"Nhưng ngươi chưa thi triển Yêu Thần biến a." Trình Tử Chanh khó hiểu.

"Sao ngươi lại thành thật như vậy? Chanh tử, ngươi rốt cuộc là có thích Đại sư huynh hay không?" Độc Bạch miệng lưỡi đã trở lại bình thường.

"Ngươi lăn."

Chương 287: Trận chiến mở màn

"Nếu không ngươi cũng cầm tay ta xem, rất mát. So sánh một chút?" Độc Bạch vừa nói vừa trốn sau lưng Đường Tam.

Khoé miệng Đường Tam co giật một chút. Các ngươi dù không khẩn trương cũng không cần thoải mái như vậy a. Thật là ...

Có suy nghĩ muốn đá Độc Bạch ra khỏi đội ...

Được rồi, không bồi dưỡng được tâm lý, vậy thông qua chiến đấu bồi dưỡng tự tin đi.

Đúng lúc này, cửa sắt mở ra, một tên Viên Yêu đi vào, "Đi thôi."

Khi nó nhìn thấy năm người Đường Tam còn đang cười thì kinh ngạc.

Có đội nào trước khi thi đấu không phải là bầu không khí nghiêm túc chứ? Có người trên chiến trường không phát huy ra được thực lực của bản thân, thậm chí có người rõ ràng mạnh hơn đối thủ, nhưng vì bị đối phương hù sợ mà thất bại bỏ mình.

Chiến đấu ở Đấu Thú Tràng, thực lực không phải là yếu tố chiến thắng tuyệt đối. Tố chất tâm lý, thực lực, chiến thuật, kỹ xảo, quyết tâm đều là những điểm mấu chốt.

Ở chỗ này sẽ diễn ra trận đấu máu tanh nhất, tàn nhẫn nhất cũng

chân thực nhất, thậm chí còn nguy hiểm hơn so với chiến trường thực sự. Chiến trường còn có cơ hội chạy trốn, nhưng ở Đấu Thú Tràng không có đường lui. Nhờ có dự cảm của Thiên Hồ Chi Nhãn là đảm bảo sẽ không có chuyện gì sao? Tất nhiên là không phải. Dù sao, Độc Bạch mới Ngũ giai, không phải là tồn tại có thể quấy nhiễu thiên địa. Dự cảm của hắn có độ chính xác nhất định, nhưng là dưới tình huống không có vận khí khác quấy nhiễu.

Đối với năm người chiến đội Sử Lai Khắc, trừ Đường Tam, bốn người kia lúc này lựa chọn tin tưởng, từ đó ổn định tâm tình. Chuyện này đối với bọn họ giống như ký thác trong lòng, cho nên, nhiều khi Thiên Hồ Biến mang đến không phải vận khí, mà là lòng tin.

"Đi!" Độc Bạch vung tay lên, giống như coi mình là đội trưởng, đi đầu bước ra ngoài.

Cố Lý kéo lấy hắn, đẩy xuống phía sau. Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ cười đi ra ngoài.

Vũ Băng Kỷ đi trước nhất, tiếp theo là Đường Tam, sau đó là Trình Tử Chanh, Cố Lý cùng Độc Bạch. Năm người dưới sự chỉ dẫn của nhân viên, trong bầu không khí nồng đậm mùi huyết tinh đã nhanh chân đi về phía chiến trường cần phải đối mặt.

Được Đường Tam nhắc nhở, bốn người kia mới nhớ tới phải đeo mặt nạ, đây là biện pháp cần thiết để che giấu thân phận của bọn họ.

Tiếng "két két" vang lên, cánh cửa chậm rãi mở ra, ánh sáng chiếu rõ làm năm người không tự chủ nheo mắt lại. Hơi lạnh mang theo mùi huyết tinh phả vào mặt, đi kèm theo đó là tiếng hò hét đinh tai nhức óc.

Đúng vậy, đây chính là Đấu Thú Tràng!

Đường Tam đụng nhẹ vào Vũ Băng Kỷ, lúc này Đại sư huynh mới kịp phản ứng, nhanh chân bước ra ngoài. Vì tất cả mọi người đều tu luyện Tử Cực Ma Đồng, thị lực của bọn họ rất nhanh đã khôi phục lại.

Nơi này Đường Tam đã từng tới, hơn nữa còn ở chỗ này chiến đấu, nhưng cảm giác hôm nay vẫn khác biệt so với lần trước.

Trên mặt đất còn nhiều vết máu loang lổ chưa khô, thậm chí còn một số "khối thịt" rải rác. Trên khán đài đã không còn chỗ trống, Đấu Thú Tràng vẫn luôn náo nhiệt như vậy.

Lúc này là buổi sáng, giá vé vào cửa mỗi buổi là khác nhau, buổi sáng rẻ nhất, buổi tốt đắt nhất. Tương ứng, chiến đấu đặc sắc nhất đều được xếp vào buổi tối. Mà với những người không có nhiều tiền nhưng truy cầu kích thích, lựa chọn đấu thú buổi sáng là điều dễ hiểu.

Là người mới, cho dù là đoàn chiến, chiến đội Sử Lai Khắc vẫn được xếp thi đấu vào buổi sáng. Chỉ cần bọn họ thắng lợi, vậy các trận tiếp theo sẽ tiến hành vào buổi tối. Đây chính là địa vị của đoàn chiến.

"Đoàn chiến sắp bắt đầu, để chúng ta hôm nay cảm thụ mùi huyết tinh đi. Chúng ta cùng xem hai đội tân binh ngày hôm nay." Một âm thanh cực lớn vang lên, đây là giọng của người chủ trì Đấu Thú Tràng.

"Ồ ... để xem đây là cái gì? Nhân loại, đây là phụ thuộc nhân loại? Nhìn qua bọn chúng vẫn ngon miệng như vậy. Thật không biết dũng

khí nào đã để bọn chúng tới đây, không biết đã tè ra quần chưa nữa? Đã thật lâu không thấy một đoàn đội nhân loại chủ động tham gia đoàn chiến, có vẻ như trận đấu hôm nay sẽ kết thúc rất nhanh a! Như vậy, mọi người có thể bắt đầu đặt cược. Trận chiến này sẽ mất bao lâu mới kết thúc đây? Ta cảm thấy có lẽ là một phút đồng hồ đi, ha ha ha ha."

Đánh cược ở Đấu Thú Tràng rất kỳ lạ, vì công bằng mà còn tránh bị thao túng. Đoàn chiến không phải là đánh cược thắng bại, mà đánh cược thời gian kết thúc trận đấu. Thi đấu cá nhân mới đánh cược thắng bại.

Bởi vì trong đoàn chiến, trừ phi không muốn sống, nếu không không có người nào muốn dây dưa lâu, thời gian tranh tài liền trở nên chân thực nhất. Mà thi đấu cá nhân thắng bại sẽ tương đối công bằng hơn một chút, không dễ dàng bị điều khiển.

Tỷ lệ đặt cược khác nhau tuỳ thuộc vào thời gian đặt cược. Đánh cược bắt đầu ngay trước khi trận đấu bắt đầu, với những người dự thi nổi danh thì có thể đánh cược từ trước đó đến khi trận đấu bắt đầu.

"Chúng ta cùng nhìn xem đội ngũ còn lại." Thanh âm người chủ trì lại vang lên.

Đúng vậy, lúc nhóm Đường Tam đi ra, đối thủ cũng không xuất hiện. Bình thường, Đấu Thú Tràng sẽ để đội có thực lực mạnh hơn xuất hiện sau để tạo áp lực và gây hiệu quả kích thích thị giác. Rất rõ ràng là chiến đội Sử Lai Khắc không được xem trọng.

Cửa treo to lớn bên kia được nâng lên, từng thân hình khôi ngô sải bước ra.

So với dáng người nhân loại như Đường Tam, khi những tên kia đi ra thậm chí làm toàn bộ sân thi đấu rung lên.

Đi đầu là một tên Yêu Quái, thân cao chừng tám mét, dáng người cực kỳ khôi vĩ, cái mũi thật dài rũ xuống trước người, giống như một cự chuỳ. Mỗi một bước của hắn dường như đều làm mặt đất run rẩy, cho thấy sức nặng kinh người của hắn.

Tượng Yêu!

Mà theo sau nó là từng đầu Tượng Yêu, không có tên nào thấp hơn năm mét, đều vô cùng cường tráng.

"Oa, ta thấy được gì đây? Đây là một đoàn đội Tượng Yêu. Chẳng lẽ Đấu Thú Tràng chúng ta lại xuất hiện một đội ngũ có thể thắng liên tiếp mười trận sao? Vị dẫn đầu nhất định là một cao tầng trong Tượng Yêu tộc, chiều cao đại biểu cho tu vi của hắn, vị này chỉ sợ đã tiến vào ngưỡng Cửu giai đi. Một vị như vậy, chỉ sợ nhân loại đối diện không phá được phòng ngự của hắn. Ta cực kỳ đề nghị mọi người hãy đánh cược trong một phút. Quả nhiên, một phút đồng hồ đã được mua hết. Đúng là chênh lệch quá lớn. Một phút đồng hồ, tỷ lệ đặt cược là một ăn mười. Thật là, ta cảm thấy thật bi thương cho Đấu Thú Tràng, hôm nay xem ra phải bồi thường không ít tiền a."

Bình thường không ai đặt cược vào bàn một phút đồng hồ, nhưng không hề nghi ngờ, trận đấu này hai bên chênh lệch thật sự quá xa. Bàn một phút, ba phút, năm phút đều đông người đặt cược, nhưng bàn năm phút trở lên thì hầu như không có ai.

Mà nhóm Đường Tam không cảm thấy như vậy. Đối thủ giống trong phán đoán của bọn họ, chính là do Tượng Yêu kia mang tới. Tên kia cũng ở trong đội ngũ, đang trừng trừng nhìn bọn họ.

Hôm qua khi bố trí chiến thuật, bọn họ đã cho rằng nếu đối phương đến dự thi thì nhất định sẽ mời đến cường giả. Đoàn chiến dù sao vẫn là chiến trường tàn khốc nhất ở Đấu Thú Tràng, Tượng Yêu muốn hoàn thành ba trận mà sống sót thì phải có đủ thực lực. Mà tên Tượng Yêu hôm qua bất quá mới chỉ Thất giai mà thôi.

Chương 288: Chiến đấu bắt đầu

Cửu giai Tượng Yêu, được vinh danh là người có phòng ngự mạnh nhất dưới Thần cấp. Bọn chúng am hiểu lực lượng cùng phòng ngự, năng lực rất cường đại.

Tu vi của Tượng Yêu có liên quan đến chiều cao của bọn chúng, từ đó có thể nhìn ra, năm tên đối diện, trừ một tên Cửu giai, còn có hai tên Bát giai và hai tên Thất giai. Đây là đội hình không tầm thường. Hơn nữa bản thân Tượng Yêu là cường tộc, ở cùng cảnh giới, thực lực của cường tộc thì tộc yếu không thể so sánh.

Đường Tam bên này, một người Bát giai, hai người Thất giai, một Lục giai và một Ngũ giai. Lúc báo danh thì đã viết rõ ràng, cho nên, đối phương hiển nhiên là biết thực lực của bọn họ, huống chi bọn họ còn là nhân loại.

"Chờ khi bắt đầu, tiến hành theo kế hoạch."

Trên khán đài, thanh âm người chủ trì lại vang lên, "Ta thấy mọi người đã không thể chờ được nữa. Vậy, chúng ta cùng đếm ngược, song phương chuẩn bị, đoàn chiến lập tức bắt đầu."

Đấu Thú Tràng không có trọng tài, cũng không cần trọng tài. Thắng thì sống, thua thì chết, dùng bất cứ thủ đoạn nào cũng được.

Vũ Băng Kỷ tiến lên một bước, Cố Lý đi cùng với hắn, hai người đứng sóng vai. Đường Tam ở phía sau bọn họ, Trình Tử Chanh

phóng xuất Kim Bằng Biến, đôi kim sí sau lưng mở ra, nhẹ nhàng vỗ cánh, người đã lên không trung.

Độc Bạch đứng ở phía sau cùng, trong lòng tay phải của hắn đã cầm một viên trận bàn.

Năm tên Tượng Yêu đối diện đều hống to, thân hình lại bành trướng, làn da biến thành màu xám sắt, hiện ra lớp biểu bì dày. Mũi dài vung vẩy, tứ chi rơi xuống đất hoá thành hình dáng một con voi lớn khổng lồ, tuỳ thời đều có thể khởi xướng công kích.

"Chiến đấu, bắt đầu!" Nương theo tiếng kêu to, chiến trường tàn nhẫn nhất Đấu Thú Tràng cuối cùng đã khai màn.

"Ầm ầm!" Năm đầu Tượng Yêu cơ hồ đồng thời phát động, lấy Cửu giai Tượng Yêu dẫn đầu, điên cuồng lao nhanh về phía trước.

Chuyện đánh cược bọn chúng đã nghe thấy, bọn chúng hận thấu nhân loại trước mắt này. Nếu không phải bị bức đến đường cùng, ai nguyện ý tham gia đoàn chiến chứ? Cửu giai Tượng Yêu chính là thúc thúc của tên Tượng Yêu hôm qua, vì bảo trụ mạng nhỏ của cháu mình mà không thể không tham chiến.

Bọn chúng muốn nhanh chóng giẫm nát nhân loại kia thành bùn!

Chiến đội Sử Lai Khắc bên này, trừ Trình Tử Chanh bay trên không thì những người khác không hề động, chỉ phóng xuất ra Yêu Thần biến của bản thân.

Quang mang màu băng lam vờn quanh, hai mắt Vũ Băng Kỷ đã biến thành màu băng lam. Quanh người Đường Tam thanh quanh đang quay vòng. Cố Lý có biến hoá rõ ràng nhất, cái đuôi dài kéo sát sau lưng, lân phiến hộ thể. Chỉ có Độc Bạch không thay đổi gì, nhưng

trận bàn trong tay hắn đã sáng lên.

Một vòng bạch quang xuất hiện dưới chấn bốn người. Bạch quang bốc lên, nhuộm đẫm bốn người bằng một tầng hào quang màu trắng. Khí tức của bọn họ dâng cao lên mấy phần, huyết mạch chi lực rõ ràng đã biến hoá.

Nhìn thấy quang trận màu trắng xuất hiện, tiếng huyên náo trên khán đài tạm thời dừng lại.

Đó là cái gì? Đây là suy nghĩ trong lòng hầu hết khán giả, sau đó bọn họ thấy ánh sáng màu trắng dâng lên. Cường giả chân chính có thể cảm nhận được khí tức trên thân bốn người Đường Tam tăng lên.

Trình Tử Chanh bởi vì đã bay vào không trung, không nằm trong trận pháp nên không bị ảnh hưởng.

Thăng Linh trận! Khác với Tụ Linh trận dùng để tu luyện, Thăng Linh trận cấp tốc hấp thu linh khí trong không khí cung cấp cho sinh vật ở trong pháp trận, làm năng lực tăng lên toàn diện, đặc biệt là năng lực dạng năng lượng. Pháp trận này có thể làm tăng lên 10% tổng huyết mạch chi lực. 10% nghe thì không nhiều, nhưng ở một tu vi nhất định thì không giống với lúc trước. Hơn nữa, điều khiển trận bàn này là Độc Bạch có Tinh Thần Lực cấp độ Cửu giai, hắn hoàn toàn có thể phát huy uy năng của Thăng Linh trận ở trình độ lớn nhất.

Tham dự Đấu Thú Tràng, lúc báo danh cần điền tu vi Yêu Thần biến, không cần điền cấp độ Tinh Thần Lực, dù sao cũng không có một tiêu chuẩn đánh giá rõ ràng. Thực tế, nếu xét về Tinh Thần Lực, Đường Tam là Cửu giai đỉnh phong, Độc Bạch Cửu giai, Đại sư huynh đã chạm đến ngưỡng cửa Cửu giai. Trình Tử Chanh là Bát

giai, Cố Lý là Bát giai trung kỳ. Đây mới là lực lượng chân chính của bọn họ.

Thăng Linh trận xuất hiện làm năm tên Tượng Yêu bất ngờ, bọn chúng không biết đây là vật gì. Nhưng bọn chúng hay khán giả trong chớp mắt này đều có cảm giác quái dị, mấy tên nhân loại tựa như cừu non đang đợi làm thịt này, dường như cũng không đơn giản.

Khoảng cách hai bên nhanh chóng được rút ngắn. Cửu giai Tượng Yêu xông lên trước nhất mũi dài dựng thẳng, trong miệng phát ra một tiếng kêu to, lúc đang chạy đôi chân trước nâng lên, muốn giẫm xuống mặt đất.

Năng lực thiên phú của Tượng Yêu tộc, Chiến Tranh Tiễn Đạp!

Đây là một thủ đoạn công kích vô cùng kinh khủng. Chiến Tranh Tiễn Đạp sinh ra sóng xung kích làm chấn động mặt đất, tấn công về phía trước theo hình vòng cung, phạm vi công kích rộng, lực bộc phát mạnh mẽ. Trên chiến trường sẽ có hiệu quả thần kỳ. Tất nhiên, nó không ảnh hưởng tới đối thủ trên không trung.

Nếu tên Cửu giai Tượng Yêu kia thành công đạp xuống một cước Chiến Tranh Tiễn Đạp, không hề nghi ngờ mấy người Đường Tam chịu không được, trực tiếp bị chấn bay lên.

Nhưng cũng đúng lúc này, chiến đội Sử Lai Khắc xuất thủ.

Một mảnh màu băng lam phóng ra, đồng thời hai đoàn thanh quang dâng lên, thời gian trong nháy mắt dừng lại một chút.

Tất cả điều này đều hướng đến Tượng Yêu kia. Không chỉ có vậy, một đoàn màu vàng từ trên trời giáng xuống, đánh tới Cửu giai

Tượng Yêu.

Tượng Yêu tộc am hiểu Chiến Tranh Tiễn Đạp, chuyện này Đường Tam tất nhiên hiểu rõ, cho nên chiến thuật hôm nay là chuyên nhằm vào bọn chúng.

Hai đoàn thanh quang là gió xoáy, vừa vặn xuất hiện dưới chân trước của Tượng Yêu, nhấc chúng lên trên một chút. Gió xoáy đơn thuần ngưng tụ từ Phong nguyên tố không thể nào ngăn được Cửu giai Tượng Yêu giẫm xuống, tu vi hiện tại của Đường Tam không đủ, nhưng nếu thêm một cái thời gian ngưng kết thì khác.

Thời gian ngưng kết làm thân hình Tượng Yêu dừng lại trong nháy mắt. Lúc trước nó đang lao về phía trước với tốc độ cao, đột nhiên thân thể ngừng lại, thế xông lên vẫn còn đồng thời sức mạnh dưới chân bị thời gian ngưng kết quấy nhiễu nên lực lượng giảm xuống. Trong hoàn cảnh đó, hai đoàn gió xoáy giống như tấm đệm, khi chân đạp xuống, động tác chậm chạp đã làm mất đi hiệu quả của Chiến Tranh Tiễn Đạp.

Ngay sau đó, hào quang màu vàng chém xuống. Cửu giai Tượng Yêu gào lên đau đớn, chiếc mũi dài của nó đã bị chặt đứt một đoạn.

Kim Sí Phi Phong Trảm vô cùng sắc bén, lại dùng tốc độ phi hành thi triển, một kích này Tượng Yêu bị Thì Quang Biến ảnh hưởng không thể né tránh được.

Khi đôi chân trước rơi xuống, đau đớn kịch liệt làm nó không thể khống chế bản thân, lại thêm thế xông vẫn còn, toàn bộ thân thể đã mất đi cân bằng.

Mà vị trí chân trước nó rơi xuống rõ ràng là một mảnh băng cứng.

"Cạch" một tiếng, cơ hồ ngay lập tức xuất hiện vết nứt trên mặt băng, bởi vì thân thể Tượng Yêu quá mức khổng lồ, thể trọng cũng cực kỳ kinh người, nhưng theo đó, nó đã trượt ra ngoài.

Tất cả chỉ phát sinh trong nháy mắt, bốn tên Tượng Yêu phía sau còn chưa kịp phản ứng, Cửu giai Tượng Yêu đã bay ra ngoài, Chiến Tranh Tiễn Đạp vốn trong phán đoán cũng không có xuất hiện.

Cùng lúc đó, tám đạo hàn mang xuất hiện ngay lập tức. Tên Cửu giai Tượng Yêu kia giống như một bình chướng chắn lấy đồng đội phía sau, khi nó bị đánh bay tất nhiên bốn tên kia đã lộ ra, đối mặt với bốn người Đường Tam.

Chương 289: Trận bàn thứ hai

Tám đạo hàn mang trong nháy mắt đã đến trước mặt bọn chúng, mà thân thể chúng đã ngừng lại trong chốc lát. Thì Quang Biến, thời gian khống chế.

"Phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh!" Tám tiếng nổ vang lên, băng châm trên không trung nổ tung, hai lần gia tốc. Tám đạo lam mang ngay tức thì đã xuyên vào trong mắt Tượng Yêu. Đúng vậy, trong mắt! Mục tiêu chính là mắt bọn nó. Dưới tác dụng của Thì Quang Biến, bọn nó muốn nhắm mắt cũng không làm được.

Bốn tên Tượng Yêu bị băng châm xuyên qua mắt vào trong đại não, ngay sau đó, băng châm nổ tung. Dù lực phòng ngự cường hãn như thế nào, bên trong cũng đều yếu ớt, huống chi đại não là nơi yếu ớt nhất.

Bốn tên Tượng Yêu mất đi cân bằng, khi thời gian ngưng kết chấm dứt, cơ hồ đồng thời bị quẳng ra ngoài. Mà đầu Cửu giai Tượng Yêu bị trượt ra xa lúc nãy vẫn chưa thể đứng lên.

Bốn tên Tượng Yêu, mất mạng!

Đây chính là hai tên Bát giai, hai tên Thất giai nổi tiếng với lực phòng ngự a!

Lúc này, không chỉ khán đài lặng ngắt như tờ, ngay cả Vũ Băng Kỷ cũng có chút ngẩn người. Hắn rất hoài nghi, đây là do mình làm

sao?

Băng châm áp súc thêm hai lần gia tốc, uy lực lại có thể đạt tới trình độ như vậy?

Hắn cơ hồ theo bản năng quay người nhìn Đường Tam.

Chiến thuật do Đường Tam bố trí, hoá giải thế tiến công thứ nhất của đối phương, sau đó dùng băng châm công kích con mắt Tượng Yêu.

Muốn lấy năng lực của bọn họ phá phòng ngự của Tượng Yêu là chuyện không dễ dàng, nhưng là, phòng ngự mạnh hơn nữa cũng không phải không có chút sơ hở. Con mắt luôn luôn yếu ớt, phải không? Mà băng châm chuyên phá phòng ngự, cộng thêm Thì Quang Biến khống chế thời gian cùng Thiên Hồ Biến gia trì số mệnh, Tượng Yêu muốn né tránh băng châm của Vũ Băng Kỷ là chuyện không thể nào. Thân hình to lớn kia, trong mắt Đường Tam không có tác dụng gì.

Trình Tử Chanh trên không trung có tác dụng quấy rối, chân chính hạ sát thủ là Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý phối hợp. Chỉ là một màn này quá rung động. Tám đạo băng châm lướt qua, bốn tên Tượng Yêu đã chết, đại não bị nổ tung, chúng thậm chí không thể kêu đau.

Điều khiển băng châm, Vũ Băng Kỷ đã khổ luyện hơn một năm nay. Dưới sự chỉ điểm của Đường Tam và Tinh Thần Lực dần tăng lên, hắn vẫn luôn cố gắng. Ngày đó luận bàn, hắn đã ngăn cản được Quan Long Giang lão sư. Nhưng hôm nay, uy lực của băng châm mới chân chính được thể hiện ra.

Khi đối mặt với Quan Long Giang hắn còn lưu thủ vì tránh làm lão sư bị thương, nhưng đối với những Tượng Yêu này thì không cần.

Băng châm hai lần tăng tốc, cộng thêm Băng Bạo Thuật nổ tung, trong nháy mắt đã giết chết đối thủ. Cho tới lúc này, Vũ Băng Kỷ mới thực sự hiểu được kỹ năng Đường Tam dạy cho hắn đáng sợ như thế nào.

Đường Tam mỉm cười nói: "Ngàn lần luyện tập không bằng một lần thực chiến. Băng châm của Đại sư huynh coi như tiểu thành." Trong mắt hắn, chuyện này đương nhiên chỉ là tiểu thành, đây chính là phán đoán của Thần Vương.

Lúc này, đầu Cửu giai Tượng Yêu kia đã bò lên, khi nó nhìn thấy bốn đồng đội của mình đều ngã xuống thì quên cả đau đớn, không thể tin vào mắt mình. Nó thậm chí không nhìn thấy đồng đội của mình chết như thế nào. Bây giờ trong lòng nó không phải lửa giận, mà là sự ớn lạnh.

Xảy ra chuyện gì? Rút cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao mình lại trượt ra ngoài, đồng bạn chết như thế nào? Sợ hãi và nghi hoặc khiến nó không dám tiếp tục tấn công nữa.

Mà lúc này, một phút đồng đồ đã tới.

Muốn thắng cược một phút đồng hồ thì trận đấu phải kết thúc trong vòng một phút. Tựa như rất nhiều khán giả đều cho rằng chỉ cần một cái Chiến Tranh Tiễn Đạp thì đã đánh chết năm tên nhân loại kia rồi.

Mà trên khán đài, sau khi yên lặng ngắn ngủi đã lập tức trở lại ồn ào. Những giọng nói khó tin, nhưng thanh âm mắng giận và cả phấn khởi vang lên liên tiếp.

"Trời ạ! Cái này ... ta đang nhìn thấy gì đây? Đội Tượng Yêu vì sao đã ngã xuống bốn người? Vì sao? Bọn họ chết như thế nào, những

nhân loại kia thế nào làm được? Không thể tin nổi, thật không thể tin nổi. Rất tiếc khi phải nhắc các vị rằng một phút đồng hồ đã qua." Người chủ trì khiếp sợ la lên.

Cửu giai Tượng Yêu thở hổn hển, trên cái mũi dài còn có máu nhỏ xuống. Đối diện hắn, năm tên đối thủ tất cả đã chuyển sáng chỗ nó. Nó biết rõ, đối thủ sẽ không tha cho nó, đây là chiến trường tàn khốc nhất trong Đấu Thú Tràng đó.

Không, đối thủ mạnh nhất mới chỉ Bát giai, giết chúng, giết chúng!

Đôi mắt Cửu giai Tượng Yêu đột nhiên đỏ như máu, nó lần nữa khởi phát công kích, mũi dài vung vẩy, trên thân bộc phát hào quang không gì cản được, một tầng quang mang màu tro bắn ra. Đây là năng lực thiên phú thứ hai của nó, Tượng Giáp Thuật.

Trước đó bọn nó quá coi thường nhóm Đường Tam nên ngay cả Tượng Giáp Thuật cũng không phát động. Nhưng là, dù nó có phát động cũng chỉ bảo trụ được cái mũi của nó không bị chặt đứt, cũng không ảnh hưởng đến biến hoá phía sau.

Phòng ngự của Tượng Giáp Thuật không ngăn được băng châm của Vũ Băng Kỷ tất nhiên sẽ bị trọng thương. Bát giai Tượng Yêu dùng Tượng Giáp Thuật có lẽ ngăn được băng châm xuyên vào đại não, nhưng không thể cản được con mắt bị đâm xuyên, kết cục cuối cùng cũng không tốt hơn. Đây chính là uy lực của băng châm sau khi áp súc.

Từng khối băng cứng xuất hiện trên đường đi của Cửu giai Tượng Yêu. Trên không trung, Trình Tử Chanh dùng Kim Sí Phi Phong Trảm không ngừng chém vào phần gáy của nó, mỗi lần công kích đều mạnh hơn lần trước, Tượng Giáp Thuật bị chấn động không ngừng phát ra hào quang màu tro.

Nhìn thấy Cửu giai Tượng Yêu lao về phía mình như con thú bị mắc bẫy, Vũ Băng Kỷ không khỏi nhớ đến những lời Đường Tam đã nói khi an bài chiến thuật ngày hôm qua.

"Ưu điểm và khuyết điểm của Tượng Yêu rất rõ ràng. Bọn chúng có lực lượng lớn, bản thân có lực phòng ngự cường đại. Với sức mạnh đáng sợ đó, nó có thể làm chấn động toàn trường và giẫm đạp khắp nơi. Tuy nhiên khuyết điểm của bọn nó cũng rất trí mạng, đó chính là không có thủ đoạn công kích hiệu quả, chủ yếu dựa vào bản năng. Tượng Yêu tộc Thần cấp trở xuống đơn giản chỉ có hai năng lực Chiến Tranh Tiễn Đạp cùng Tượng Giáp Thuật. Chỉ cần hạn chế không cho chúng thi triển Chiến Tranh Tiễn Đạp thì chúng ta cơ bản đã thắng, mà chúng ta am hiểu nhất là khống chế."

Hiện tại mọi chuyện giống như Đường Tam nói, chỉ là Vũ Băng Kỷ không nghĩ tới uy lực của băng châm cường hãn như vậy, trực tiếp giết chết bốn tên Tượng Yêu, từ đó đặt vững thế cục thắng lợi.

Đường Tam ra hiệu, Vũ Băng Kỷ không tiếp tục thi triển băng châm nữa, chỉ không ngừng phóng băng cứng theo hướng Cửu giai Tượng Yêu, đồng thời Trình Tử Chanh trên không không ngừng công kích quấy rối. Mặc dù rất khó phá vỡ phòng ngự của nó, nhưng cũng đã làm nó càng bực bội.

"Rống ---" Tiếng gầm lại vang lên, quang mang Tượng Giáp Thuật dao động kịch liệt như ngọn lửa, thân thể cao lớn vọt lên, khi cách nhóm Đường Tam mấy chục mét thì muốn toàn lực thi triển Chiến Tranh Tiễn Đạp, ngoan cố chống cự.

Nó đang thiêu đốt huyết mạch, ở trạng thái này, tất cả kỹ năng khống chế đều giảm hiệu quả ảnh hưởng lên người nó.

"Độc Bạch sư huynh." Đường Tam trầm giọng quát.

Cổ tay Độc Bạch khẽ đảo, một khối trận bàn xuất hiện ở trong tay. Quang mang màu vàng hiện dưới chân bao phủ toàn bộ bốn người. Trên không trung, Trình Tử Chanh đập mạnh hai cánh bay lên cao hơn.

"Oanh ---" Cửu giai Tượng Yêu rút cuộc đã thi triển được thủ đoạn mạnh nhất của nó.

Chương 290: Chiến thắng

Tiếng nổ kinh khủng làm cả Đấu Thú Tràng run rẩy, lực xung kích cường hãn như kinh đào hải lãng (*) quét tới bốn người Đường Tam theo hình vòng cung.

(*) có nghĩa là sóng lớn cuồn cuộn.

Nhưng lúc này, kim quang loé lên, sóng xung kích tất sát kia đánh vào không khí, bốn người Đường Tam cứ như vậy biến mất.

Khi bọn họ xuất hiện thì đã ở phía sau Cửu giai Tượng Yêu. Đường Tam, Vũ Băng Kỷ đồng thời phóng người lên, nhào về phía nó.

Dưới sự phụ trợ của Phong nguyên tố, Đường Tam dẫn đầu tiến lên, Phong Nhận ngưng tụ trong tay trong nháy mắt đâm tới.

Cửu giai Tượng Yêu vừa hoàn thành bộc phát, đây là lúc nó vừa tiêu hao rất lớn, Tượng Giáp Thuật cũng buông lỏng. Mà chỗ Đường Tam chọn, chính là nơi Trình Tử Chanh không ngừng công kích bằng Kim Sí Phi Phong Trảm.

Vũ Băng Kỷ phóng người lên, hai cây băng châm nhanh chóng bắn về con mắt Cửu giai Tượng Yêu.

Thời điểm này đương nhiên không thể thiếu Thì Quang Biến, thân thể Tượng Yêu đột nhiên ngừng lại, chỉ vừa kịp nhắm hai mắt. Nhưng là mí mắt nó làm sao có thể chống đỡ được một kích tụ lực

từ Vũ Băng Kỷ chứ? Băng châm đâm vào, nổ tung. Mí mắt trong nháy mắt nổ nát vụn, mà phía sau truyền đến một lực hút mạnh mẽ thôn phệ huyết mạch chi lực của nó.

Đau nhức kịch liệt cùng huyết mạch giảm sút làm lực phòng ngự của nó suy yếu, Phong Nhận đâm vào trung khu thần kinh sau gáy khiến tên Cửu giai Tượng Yêu này ngã nhào xuống đất, dường như không sống được.

Đường Tam không có nóng lòng đứng dậy, chỉ tiếp tục đâm Phong Nhận càng sâu, nhưng thực tế là không ngừng hấp thu huyết mạch chi lực của nó.

Huyết mạch chi lực hùng hậu tràn vào trong cơ thể làm huyết mạch của hắn tăng vọt, Thất giai đỉnh phong suýt nữa đột phá. Hắn dựa vào Tinh Thần Lực cường đại khống chế mới áp xuống được, không để mình đột phá như vậy.

Sau một hồi, Cửu giai Tượng Yêu rốt cuộc không giãy giụa nữa, chính thức chết đi!

Mà tới lúc này, thời gian đã quá năm phút đồng hồ. Nói cách khác, người tham dự đặt cược một phút, ba phút hay năm phút đều thua Đấu Thú Tràng.

Đường Tam và Vũ Băng Kỷ đứng trên lưng Cửu giai Tượng Yêu, Trình Tử Chanh cũng hạ cánh xuống bên cạnh bọn họ. Mà trên khán đài lúc này tràn ngập tiếng mắng chửi, ai thua cược cũng không cảm thấy vui vẻ.

"Kỳ tích, ta phải dùng từ kỳ tích để mô tả trận chiến này. Ta thậm chí không biết bọn họ làm được như thế nào. Nhưng kỳ tích chính là kỳ tích, để cho chiến đội Sử Lai Khắc của chúng ta thu được

thắng lợi đầu tiên. Đây quả thực là một trận thắng không thể tin được đến từ nhân loại. Chúng ta hãy cùng chờ xem các trận đoàn chiến tiếp theo của bọn họ a!"

Khi năm người chiến đội Sử Lai Khắc đi ra khỏi sân đấu, gặp lại mùi huyết tinh nồng nặc trong hành lang, Đường Tam có thể nghe được tiếng thở dốc của bọn họ, thậm chí có thể cảm nhận được bọn họ hưng phấn đến nỗi mồ hôi ướt đẫm.

Thắng, trận này thắng, hơn nữa nhìn qua thì thật thuận lợi. Nhưng thực tế, kích thích với những người trẻ này có chút mãnh liệt.

Đường Tam tháo mặt nạ xuống, hắn không nói thêm gì, cũng không đi an ủi bọn họ, cảm giác này cần phải trải qua để trưởng thành. Nhân loại muốn quật khởi, có được không gian sinh tồn của riêng mình thì những người này cần cố gắng nhiều hơn nữa. Bọn họ không có tư cách làm đoá hoa trong lồng kính, bởi vì ở thế giới này nhân loại quá mức nhỏ yếu, rất cần các cường giả có đầy đủ thực lực.

Trở lại phòng chờ chiến ban đầu, bốn người khác cũng tháo mặt nạ xuống. Ánh mắt bọn họ không hẹn mà đều rơi trên người Đường Tam.

"Thắng! Chúng ta thắng rồi! Quang minh chính đại giết Yêu Quái, thật là quá sung sướng!" thanh âm của Độc Bạch có chút run rẩy, nhưng là vì không kiềm chế được kích động trong lòng.

Vũ Băng Kỷ nhìn thật sâu Đường Tam rồi nói, "Tiểu Đường, không, Đường Tam, cảm ơn ngươi."

Hắn biết ơn là vì băng châm, không có Đường Tam chỉ điểm, hắn biết mình mãi mãi không có khả năng khống chế Băng nguyên tố

đến trình độ hiện tại. Không chỉ khống chế băng châm, hiện tại chỉnh thể năng lực khống chế Băng nguyên tố của hắn đã siêu việt hơn rất nhiều Băng Tinh Biến bình thường.

Đường Tam mỉm cười nói: "Đây là kết quả do Đại sư huynh nỗ lực a. Nhưng mọi người không được buông lỏng, các ngươi đừng quên, đối thủ hôm nay là do chúng ta tự mình lựa chọn, mà các đối thủ tiếp theo đã từng thu được thắng lợi ở Đấu Thú Tràng. Mà đội ngũ đến đây tham chiến cực kỳ hung tàn, cho nên tuyệt đối không được chủ quan. Nếu không sẽ là tử lộ của chúng ta."

"Ừm, cùng một chỗ cố gắng." Vũ Băng Kỷ gật đầu.

Cố Lý nói: "Đáng tiếc hôm nay ta còn chưa được dùng chuỳ pháp, thật muốn nện bạo đầu bọn chúng."

Độc Bạch khinh thường nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều rồi. Nếu chính diện đụng vào, ngươi trực tiếp bị chấn bay, ngươi có thể so lực lượng với người ta?"

Cố Lý bị vạch trần hừ một tiếng, nói: "Nếu để ta tụ lực mười tám chuỳ trở lên thì khó nói." Hiện tại hắn chưa tới Thất giai, đúng là không thể so lực lượng với Tượng Yêu. Nhưng chiến đấu hôm nay, tác dụng của hắn vô cùng lớn. Thì Quang Biến dưới sự thôi động của Tinh Thần Lực cường đại quả thực sinh ra hiệu quả kỳ diệu. Nếu không có hắn, băng châm của Vũ Băng Kỷ cũng không có hiệu quả tốt đến vậy.

"Két két!" Cửa mở dẫn tới sự chú ý của năm người.

Người tới chính là tên Thị Huyết Ma Viên kia. Lúc này ánh mắt nó nhìn bọn họ đã thay đổi.

"Thật không nghĩ tới các ngươi có thể thắng được trận này, quả thực có chút nội tình. Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến, phụ thuộc nhân loại mà cũng có được huyết mạch như vậy, ngược lại làm người ta thật ngưỡng mộ. Đi theo ta, trước khi hai trận tiếp theo kết thúc, các ngươi không được rời khỏi Đấu Thú Tràng."

Nghe lời hắn nói, Vũ Băng Kỷ không nhịn được hỏi: "Ngài hảo, là như thế này, chúng ta ở bên ngoài có thuê phòng, có thể hay không cho chúng ta đi trả phòng rồi trở lại?" Hắn thật tiếc tiền thuê phòng a, bọn họ cũng không trở lại, đây không phải là lãng phí sao?

Thị Huyết Ma Viên thản nhiên nói: "Quy củ là vậy, các ngươi không hiểu là chuyện của các ngươi. Huống chi, tiền thuê phòng mấy ngày tính là gì? Nếu các ngươi thắng được ba trận liên tiếp, tiền thưởng còn nhiều hơn số đó."

Vũ Băng Kỷ muốn nói thêm gì đó nhưng lại bị Đường Tam ngăn cản. Hắn đành phải để như vậy, chỉ là trong lòng âm thầm tính toán mấy người thuê phòng hết bao nhiêu tiền.

Đấu Thú Tràng đúng là rất lớn, Thị Huyết Ma Viên dẫn bọn họ tới mấy phòng trên tầng hai. Mỗi người đều có phòng riêng, điều kiện dù không tốt như khách sạn nhưng cũng không tính là kém. Đồ ăn miễn phí, nhưng trước khi kết thúc ba trận bọn họ không được rời khỏi chỗ này trừ lúc thi đấu, bên ngoài có cường giả phụ trách trông coi. Đương nhiên, bọn họ tu tập với nhau thì không có vấn đề gì.

Bọn họ cũng không có nhiều đồ để thu xếp, hầu như đều để lại trong khách sạn. Vì vậy họ dứt khoát ở cùng nhau, thương lượng chiến thuật.

Đường Tam cảm nhận rõ tâm tình phấn khởi của các đồng bạn.

Trận đấu thắng khá đơn giản, chỉ mất hơn năm phút thời gian, đội ngũ Tượng Yêu mạnh mẽ, trong đó có một cường giả Cửu giai đã bị bọn họ đánh bại. Đến lúc này bọn họ trong lòng vẫn có cảm giác khó tin.

Nhưng sự thực trước mắt làm bọn họ không thể không tin. Bất tri bất giác, bọn họ đã có thể giao đấu với Yêu Quái đồng cấp, thậm chí là vượt cấp.

Chương 291: Chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục

Không hề nghi ngờ, chuyện này có quan hệ rất lớn tới Đường Tam. Là hắn đến, tu vi của mọi người mới tăng lên nhanh như vậy, dù phương pháp tu luyện hay phương diện khác đều chịu ảnh hưởng rất lớn từ hắn.

Hôm nay có thể khắc chế được địch nhân nhanh chóng như vậy khẳng định là kết quả của Vũ Băng Kỷ khống chế băng châm, nhưng phương thức tu luyện băng châm không phải đến từ Đường Tam sao?

Thì Quang Biến có thể điều khiển dễ dàng và liên tục sử dụng bởi vì có đủ Tinh Thần Lực để duy trì. Mà tất cả đều là Đường Tam mang lại cho bọn họ.

Cho nên khi mọi người họp lại với nhau, ánh mắt phấn khởi kia cũng tự nhiên mà tập trung trên người Đường Tam.

"Chiến thắng hôm nay là trong dự kiến. Tượng Yêu tộc kỳ thật thích hợp trên chiến trường lớn hơn, đơn đấu không phải là điều chúng am hiểu. Chúng ta không thể chống lại lực lượng cường đại của bọn chúng, nhưng khi đơn đấu, thân thể to lớn không linh hoạt vừa vặn bị chúng ta khắc chế. Nhất là khi Tinh Thần Lực của bọn chúng rất yếu kém."

Nói đến đây, Đường Tam nghiêm túc hơn, "Chúng ta phải chú ý rằng, trận tiếp theo đối thủ của chúng ta là ai, có thực lực như thế

nào vẫn là ẩn số. Chúng ta còn phải thắng hai trận nữa mới có thể rời đi, khẳng định đối thủ các trận sau sẽ càng khó đối phó hơn. Cho nên chúng ta cần chuẩn bị kỹ lưỡng hơn."

"Trận hôm nay đã bại lộ Thăng Linh trận cùng Truyền Tống trận cự ly ngắn. Chúng ta không cần nghĩ đối thủ có biết hay không. Coi như là chúng đã biết, cho nên chúng ta cần chuẩn bị đối phó."

Vũ Băng Kỷ gật gật đầu, nói: "Đường Tam, ngươi tới an bài đi, chúng ta tất cả nghe theo ngươi."

Đường Tam nói: "Trận vừa rồi, ta đoán dù đối thủ có xem trực tiếp cũng rất khó nhìn ra thực lực chân chính của chúng ta. Cố Lý sư huynh còn chưa thi triển Loạn Phi Phong Chuy Pháp, Chanh tử sư tỷ còn chưa toàn lực triển khai Kim Sí Phi Phong Trảm, chủ yếu là băng châm của Đại sư huynh lưu lại ấn tượng sâu cho đối thủ, nhưng muốn nhìn ra được huyền bí của băng châm cũng không dễ. Trận tiếp theo chủ công vẫn là Đại sư huynh. Nếu địch nhân quá cường đại, ta sẽ dùng Phong Nhận phụ trợ từ bên cạnh, đánh du kích làm chủ. Độc Bạch sư huynh, ngươi phải chuẩn bị truyền tống nhiều lần, Tinh Thần Lực nhất định phải bảo trì tốt."

"Không có vấn đề." Độc Bạch gật gật đầu.

Thắng lợi hôm nay làm bọn họ tự tin hơn nhiều. Trạng thái phấn khởi đã xua tan sợ hãi trong lòng. Sự tàn khốc ở Đấu Thú Tràng cũng như vậy, dù đối mặt với đối thủ nào thì bọn họ cũng có lòng tin mãnh liệt.

Ở tu vi huyết mạch, bọn họ có lẽ không bằng đối thủ, nhưng ưu thế của bọn họ là huyết mạch cấp độ đủ cao. Thiên Hồ Biến gia trì vận khí, Kim Bằng Biến tốc độ cực hạn, Thì Quang Biến khống chế thời gian, lại thêm Băng Tinh Biến thiên biến vạn hoá, còn có Đường

Tam ở đây, năm người Tinh Thần Lực đều Bát giai trở lên, thậm chí có ba người Cửu giai. Thực lực tổng hợp, bọn họ tuyệt đối không kém.

Lúc này đã bình tĩnh lại, suy nghĩ của mọi người trở nên thông suốt hơn. Trận đấu hôm nay Đường Tam cơ bản không xuất thủ nhiều, chỉ dùng gió lốc cải biến Chiến Tranh Tiễn Đạp, còn có tuyệt sát sau cùng. Mà thực tế, bọn họ đều biết Đường Tam mới là người mạnh nhất trong đội!

Khi hắn mới tới học viện đã có thể đánh ngang tay với Vũ Băng Kỷ, mà lúc đó Đường Tam đã khống chế Phong nguyên tố rất tinh diệu. Hiện tại Vũ Băng Kỷ khống chế Băng nguyên tố mạnh như vậy, thân là người dạy hắn, Đường Tam khẳng định sẽ càng mạnh hơn. Nếu Đường Tam toàn lực ứng phó, thực lực của hắn đạt đến trình độ nào mọi người đều không biết, nhưng từ sắc mặt ung dung không vội kia, cùng kết quả trận chiến hôm này, thực lực của Đường Tam rất có thể vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

Cho nên lúc này, mấy người chiến đội Sử Lai Khắc đã ổn định lại.

"Tạm thời như vậy đã, mọi người đi nghỉ ngơi thật tốt, điều chỉnh trạng thái tốt nhất, tuỳ thời chuẩn bị tham chiến."

Minh tưởng, điều chỉnh, cảm xúc phấn khởi dần lui xuống, khủng hoảng trước trận đấu đầu tiên đã lặng yên biến mất. Trận tốc thắng này đã đặt xuống một niềm tin vững chắc, suy nghĩ thông suốt, đối với các trận tiếp theo nhiều hơn là sự chờ mong.

Đấu Thú Tràng không để bọn họ chờ đợi quá lâu, sáng sớm hôm sau đã có tin tức tiến hành trận thứ hai. Bắt đầu từ trận này, bọn họ sẽ tiến hành vào buổi tối.

Buổi tối và buổi sáng khác biệt. Buổi sáng đa phần người xem là dân thường, bởi vì giá vẻ rẻ, tranh tài cũng bình thường nên không quá quan trọng. Mà buổi tối, tới Đấu Thú Tràng tiêu khiển là quý tộc, các cao tầng trong thành Gia Lý. Giá vẻ không những đắt đỏ, mà số lượng đánh cược cũng lớn hơn nhiều, là nguồn thu quan trọng nhất ở Đấu Thú Tràng. Kẻ đứng sau Đấu Thú Tràng chính là phủ thành chủ, đây là nguồn thu lợi trọng yếu mà bất kỳ toà chủ thành nào cũng muốn nắm giữ.

Buổi tối mới tiến hành, chiến đội Sử Lai Khắc đương nhiên càng có nhiều thời gian nghỉ ngơi. Thức ăn ở nơi này không tệ, mặc dù hương vị chẳng ra sao, nhưng nguyên liệu nấu ăn cơ hồ đều là Yêu Thú, ở chỗ này không thiếu nhất chính là thịt Yêu Thú.

Sớm ăn cơm tối, năm người điều chỉnh tốt trạng thái, yên lặng chờ đợi lúc ra sân.

Màn đêm buông xuống, trong mơ hồ có thể nghe thấy tiếng huyên náo trong Đấu Thú Tràng. So với tưởng tượng thì thời gian chờ đợi lâu hơn một chút, tên Thị Huyết Ma Viên kia mới xuất hiện trước mặt bọn họ.

"Đi thôi. Cuộc chiến của các ngươi sắp bắt đầu." Thị Huyết Ma Viên mặt không đổi nói.

Đường Tam dẫn đầu đi lên trước, mỉm cười nói: "Có thể nói cho chúng ta biết một chút, đối thủ tối nay là ai không?"

Thị Huyết Ma Viên liếc mắt nhìn hắn nói: "Ở chỗ này phải hiểu quy tắc, không nên hỏi những không nên hỏi. Đến sân thi đấu, các ngươi tự nhiên sẽ biết đối thủ của mình là ai."

Đấu Thú Tràng rất coi trọng sự ngẫu nhiên, bởi vì tình huống ngẫu

nhiên xuất hiện mới đem lại lợi ích lớn nhất cho Đấu Thú Tràng. Cho nên trước khi bắt đầu, tất cả người tham dự sẽ không biết đối thủ của mình là ai. Trận trước là do nhóm Đường Tam sớm khiêu chiến, hơn nữa là trận thứ nhất nên bọn họ mới đoán được đối thủ, nhưng trận thứ hai này bọn họ không còn cơ hội như vậy.

Đường Tam không tiếp tục hỏi, năm người đi theo Thị Huyết Ma Viên đến phòng nghỉ lần trước, chờ đợi đến giờ bắt đầu.

Lần này rất nhanh, Thị Huyết Ma Viên đã dẫn bọn họ tới hành lang nồng nặc mùi huyết tinh kia.

Cửa treo mở ra, tiếng ồn ào đinh tai nhức óc vọt tới, náo nhiệt hơn không biết bao nhiêu lần so với hôm trước, thậm chí có thể cảm nhận được khí huyết ba động trên khán đài do vô số Yêu Quái phát ra. Khí thế hừng hực làm nhiệt độ trong Đấu Thú Tràng dường như sôi lên.

Vũ Băng Kỷ đi trước nhất, theo sau là Đường Tam, tiếp đó là Trình Tử Chanh, Cố Lý cùng Độc Bạch.

Khi năm người đi vào trong sân, thanh âm người chủ trì đã cao vút, "Hiện tại ra trận chính là chiến đội Sử Lai Khắc. Đúng vậy, không sai, các ngươi không nhìn lầm đâu, đây là một đội ngũ do phụ thuộc nhân loại tạo thành. Không hề nghi ngờ, bọn họ tới đây dự thi, trừ tiền thưởng thì quan trọng hơn là thắng mười trận liên tiếp thu được danh hiệu quý tộc. Nhân loại mang theo ảo tưởng này trước đây đã từng xuất hiện qua, nhưng kết quả là gì không cần ta nhiều lời. Ảo tưởng lúc nào cũng tồn tại, nhưng kết cục cuối cùng hầu hết là cát bụi. Có thể cho bọn họ trở thành quý tộc sao?"

Chương 292: Tước đoạt nguyên tố

Tiếng cười vang trong nháy mắt vang vọng khắp toàn bộ khán đài, trong vô hình đã mang đến áp lực cực lớn khiến bốn người Vũ Băng Kỷ đều có chút cứng ngắc, nhiều hơn chính là phẫn nộ.

"Dùng hành động chứng minh cho bọn nó chúng ta có thể làm được hay không. Không cần thiết phải tức giận." Thanh âm Đường Tam lúc này vang lên khiến cho bốn người khôi phục lại bình thường.

Người chủ trì lại nói: "Nhưng ta phải cho các ngươi biết rằng, chiến đội Sử Lai Khắc đã thu được một trận thắng. Ngày hôm qua bọn họ đã chiến thắng một chi đội do toàn bộ Tượng Yêu tạo thành, khiến cho đối thủ toàn quân bị diệt. Người xem hôm qua hẳn là có ấn tượng về bọn họ. Cho nên hôm nay chúng ta cùng chờ mong xem bọn họ có thể sáng tạo thêm kỳ tích hay không. Như vậy xin mời chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục ra trận. Chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục mà các ngươi quen thuộc đã đến rồi!"

Trong giọng nói cao vút của người chủ trì, cửa treo bên kia đã từ từ mở ra. Không hề nghi ngờ, bình thường chiến đội xuất hiện sau càng có khả năng đạt được thắng lợi.

Đường Tam hai mắt nheo lại, chăm chú nhìn phía đối diện.

Đối diện đi vào sân là một tên có thân hình cao lớn, cao khoảng sáu mét, phía trên ở trần, lộ ra làn da màu đen nhám. Nó rất giống nhân loại, nhưng không phải là nhân loại, bởi vì trên trán nó chỉ có một

con mắt. Trên vai vác một cây Lang Nha Bổng (gậy răng sói), toàn thân toát ra khí thế hung lệ không gì sánh được.

"Độc Nhãn Cự Nhân!" Vũ Băng Kỷ thở sâu, nói ra chủng tộc của đối phương.

Độc Nhãn Cự Nhân là một loại Yêu Quái, không phải là nhân loại. Bọn chúng thiên tính hung tàn, không quần cư, là điển hình cho loài đầu óc ngu si, tứ chi phát triển. Chính vì bọn nó không thích sống chung nên đa số đều sinh hoạt trong sơn dã, lấy Yêu Thú làm thức ăn, cho nên mới không hình thành một chủng tộc hoàn chỉnh, cũng không có tên trong Thiên Vũ Đế Quốc. Nhưng khi nói về sức chiến đấu cá nhân, bọn nó vô cùng mạnh. Độc Nhãn Cự Nhân thành niên có năng lực xé xác hổ báo.

Con Độc Nhãn Cự Nhân trước mắt này, nhìn từ thân cao cùng khí thế, ít nhất cũng đã Bát giai. Mà Bát giai Độc Nhãn Cự Nhân khác với Yêu Quái đồng cấp, dù đầu óc ngu si nhưng thiên phú chiến đấu vô cùng cường hãn, dù gặp phải cường giả Cửu giai cũng có khả năng đánh một trận. Hơn nữa, bọn nó có một loại năng lực thiên phú vô cùng mạnh mẽ tên là Tinh Thần Miễn Dịch. Bởi vì bọn nó không có Tinh Thần Chi Hải, mọi tấn công tinh thần đều không có tác dụng với bọn nó.

Theo sau Độc Nhãn Cự Nhân là một Hồ yêu có bộ lông đỏ. Đây là chủng tộc mà Đường Tam hết sức quen thuộc, Hồng Hồ tộc.

Đó là một thanh niên Hồng Hồ tộc, ngay cả con mắt cũng mang theo màu đỏ, yên lặng đi theo sau Độc Nhãn Cự Nhân, không có mị hoặc, chỉ có lạnh lẽo. Trong hai tay hắn là thanh đoản đảo loé ra hàn quang.

Phía sau Hồng Hồ tộc là ba Yêu Quái đồng tộc, nhìn thấy bọn

chúng, Đường Tam có chút nhíu mày. Bởi vì ba tên này không đặc biệt am hiểu chiến đấu, trên đầu bọn nó có sừng hươu trắng noãn, chính là Linh Tê Lộc Yêu.

Đường Tam đã từng ở trên người Linh Tê Lộc Yêu thu được huyết mạch chi lực, cũng chính là một bộ phận của Linh Tê Thiên Nhãn, về sau dung hợp với Thiên Hồ Biến mới do Thiên Hồ Chi Nhãn làm chủ.

Hắn biết rõ Linh Tê Chi Nhãn có tác dụng nhìn thấu mọi nguyên tố biến hoá, bộ tộc này cùng Độc Nhãn Cự Nhân vừa vặn tương phản, có năng lực Tinh Thần Lực vô cùng mạnh, được ca tụng là một trong những chủng tộc thông minh nhất.

Tổ đội năm người này rất có ý tứ, thanh niên Hồng Hồ tộc hẳn là đánh phía bên. Độc Nhãn Cự Nhân cũng rất rõ ràng, khẳng định là đánh chính diện. Mà ba tên Linh Tê Lộc Yêu phía sau chỉ sợ là tấn công tinh thần.

Bị nhằm vào! Đây là cảm thụ của Đường Tam.

Hiển nhiên Đấu Thú Tràng đã quan sát trận đấu đầu tiên của bọn họ, cố ý lựa chọn đối thủ như vậy nhằm vào bọn họ. Bọn họ có Tinh Thần Lực khá mạnh cũng đã bị đối phương chú ý tới.

Đường Tam quay đầu nói với Độc Bạch: "Độc Bạch sư huynh, ngươi phải cẩn thận. Đối phương rất có thể sẽ nhằm vào ngươi. Ba tên Linh Tê Lộc Yêu kia Tinh Thần Lực không yếu, đoán chừng sẽ có thủ đoạn công kích tinh thần. Khi chiến đấu ta sẽ bảo hộ ngươi, dù chuyện gì xảy ra, không có ta nhắc nhở ngươi không được động, ở tại chỗ duy trì Thăng Linh trận, hiểu chưa?"

"Được." Độc Bạch vừa nghe nói bản thân mình có thể bị nhằm vào

liền khẩn trương hơn. Bất quá trong cảm nhận của hắn, trận chiến này vẫn như cũ không có nguy hiểm gì. Trước khi vào sân, hắn cũng đã sớm thi triển vận khí gia thân cho mọi người.

"Đại sư huynh, năng lực thiên phú của Độc Nhãn Cự Nhân là một loại sóng xung kích, ngươi phải cẩn thận. Chanh tử sư tỷ, ngươi từ không trung công kích ba tên Linh Tê Lộc Yêu. Độc Nhãn Cự Nhân cùng Hồng Hồ tộc giao cho ta cùng Đại sư huynh. Cố Lý sư huynh, ngươi cũng ở tại chỗ, tuỳ thời dùng Thì Quang Biến trợ giúp. Chúng ta trước tiên quan sát chiến thuật của bọn họ một chút."

Đối phương có tên gọi chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục hiển nhiên không phải loại lương thiện gì. Khi chưa quen năng lực của đối phương thì trước hết nên quan sát.

Lúc này song phương đã đi đến giữa sân, người chủ trì nói: "Đây đã là trận thứ ba của chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục. Trong hai trận đấu trước, bọn họ chiến thắng đối thủ dễ như trở bàn tay. Vậy hôm nay mọi người đoán xem trận chiến này sẽ kết thúc trong thời gian bao lâu, để ta đoán trước, chiến đội Sử Lai Khắc chỉ sợ sống không quá năm phút đồng hồ. Tốt, song phương chuẩn bị. Các vị khách quý cũng có thể bắt đầu đặt cược rồi."

Năm tên chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục đã đứng ngay ngắn trong trận hình.

Thanh niên Hồng Hồ tộc phóng người lên, nhảy lên vai Độc Nhãn Cự Nhân, mà ba tên Linh Tê Lộc Yêu đứng phía sau không xếp thành hàng, mà tạo thành một hình tam giác, sừng hươu trên đầu ân ẩn quang mang lấp lánh.

Đường Tam nhắm hai mắt lại, yên lặng cảm thụ một chút rồi thấp giọng nói: "Không phải tinh thần quấy nhiễu mà là tinh thần phong

bạo, mọi người coi chừng."

Thời gian đặt cược là một phút đồng hồ, mà một phút đồng hồ trôi qua rất nhanh. Nương theo tiếng bắt đầu của người chủ trì, trận chiến thứ hai của chiến đội Sử Lai Khắc đã khai màn.

Địch nhân phía đối diện, tia sáng rõ ràng bị bóp méo một chút, sừng hươu trên đỉnh đầu ba tên Linh Tê Lộc Yêu cơ hồ đồng thời sáng lên, ngay sau đó, Vũ Băng Kỷ biến sắc, "Ta không cảm giác được Băng nguyên tố tồn tại."

Đường Tam lập tức hiểu mình phán đoán không đúng về đối thủ, nhưng cũng đã đoán được tám, chín phần.

Linh Tê Lộc Yêu vận dụng Linh Tê Chi Nhãn, với năng lực của ba tên Bát giai, bọn họ tiến hành tước đoạt nguyên tố trong thời gian ngắn. Đây cũng là một hình thức quấy nhiễu tinh thần. Không chỉ Vũ Băng Kỷ không cảm nhận được Băng nguyên tố, Đường Tam cũng không cảm nhận được Phong nguyên tố tồn tại. Đối phương hợp lực ba tên Linh Tê Lộc Yêu, đúng là đã tách bọn họ khỏi các nguyên tố. Mặc dù không biết bọn nó sẽ kiên trì được bao lâu, nhưng chắc chắn đã làm cho chiến đội Sử Lai Khắc khó chịu. Khi không có mặt Băng nguyên tố, người có sức tấn công mạnh nhất Vũ Băng Kỷ cơ hồ không còn tác dụng.

Độc Nhãn Cự Nhân vọt tới, Lang Nha Bổng trong tay quơ quơ, mỗi bước bước ra đều làm mặt đất chấn động.

Thăng Linh trận được Độc Bạch dẫn động mở ra, đối thủ ngoài ý muốn đã tước đoạt nguyên tố, quả thực làm bọn họ bên này có chút trở tay không kịp.

Cố Lý bước lên một bước, thân hình chuyển động, vĩ chuỳ phía sau

đã đánh ra. Hắn sau khi đạt tới Lục giai đỉnh phong, lúc thi triển Thì Quang Biến thì chiều dài vĩ chuỳ đã lên đến hai mét rưỡi, nhưng đối diện với Độc Nhãn Cự Nhân thì vẫn kém xa.

Chương 293: Tinh thần phong bạo

Nhưng lúc này hắn dứt khoát tiến lên, Đại sư huynh không cách nào thi triển Băng Tinh Biến, có thể ngăn cản đối thủ chính diện cũng chỉ có hắn.

Đường Tam hơi do dự nhưng không có hành động. Đoàn chiến là một dạng tôi luyện rất tốt cho các đồng bạn, đối mặt với cường địch mới có thể kích phát tiềm năng, cho nên hắn không có ra tay trước tiên.

Trình Tử Chanh đập hai cánh, cấp tốc phóng người lên, dựa vào tốc độ cực hạn của Kim Bằng Biến, nàng cơ hồ trong nháy mắt đã lên không trung. Nàng không để ý đến Độc Nhãn Cự Nhân cùng thanh niên Hồng Hồ tộc, mà hoá thành một đạo kim quang, phóng tới ba tên Linh Tê Lộc Yêu đang thi triển tước đoạt nguyên tố.

Bản thân Linh Tê Lộc Yêu cũng không am hiểu chiến đấu, chỉ cần phá vỡ hợp lực giữa bọn chúng, để Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ có sức chiến đấu, bọn họ tự nhiên sẽ có cơ hội.

Độc Nhãn Cự Nhân đột nhiên ngẩng đầu, từ trong độc nhãn một đạo quang mang như thiểm điện bắn ra, chặn lại Trình Tử Chanh.

Cùng lúc đó, thanh niên Hồng Hồ tộc trên vai hắn đã động. Chỉ thấy hắn loé lên huyễn ảnh liên tiếp, nhún chân nhảy lên từ vai Độc Nhãn Cự Nhân. Những đạo huyễn ảnh kia biến hoá kỳ dị, chúng tựa như từng bước đệm, thôi động thân thể hắn tăng lên tốc độ cực

hạn, trong nháy mắt đã đuổi theo Trình Tử Chanh.

Thật nhanh!

Phải biết rằng, Kim Bằng Biến mặc dù chưa hoàn toàn triển khai tốc độ cực hạn nhưng phi hành đã rất nhanh rồi. Đối phương trong chốc lát đã đuổi kịp, thậm chí không chậm hơn sóng xung kích của Độc Nhãn Cự Nhân bao nhiêu, có thể thấy được tốc độ của thanh niên Hồng Hồ tộc nhanh như thế nào.

Cùng lúc đó, ba tên Linh Tê Lộc Yêu đồng thời ngẩng đầu, hiệu quả tước đoạt nguyên tố biến mất, Trình Tử Chanh chỉ thấy mình cảm thấy hoảng hốt, ánh mắt cơ hồ ngay lập tức có chút trống rỗng.

Tinh thần phong bạo!

Đây là Tinh Thần Lực bạo động, thân đang ở trên không trung, nàng lập tức bị trì trệ, đại não trong thời gian ngắn trống rỗng.

Mà ngay sau đó, sóng xung kích của Độc Nhãn Cự Nhân cùng thanh niên Hồng Hồ tộc đã đến.

Không hề nghi ngờ đây là chiến thuật của đối phương. Nếu giả sử trước khi trận chiến bắt đầu, đối thủ không biết trước năng lực của nhóm Đường Tam, chỉ bằng vào thời gian ngắn ngủi thi triển Yêu Thần biến đã đưa ra được chiến thuật tốt như vậy, có thể thấy đối phương có thể chiến thuật cường hãn như thế nào. Khẳng định đây là do Linh Tê Lộc Yêu chỉ huy. Bọn chúng quan sát thấy Trình Tử Chanh có năng lực phi hành mạnh mẽ, cho nên mới kiến tạo tử cục này, muốn nhanh chóng giải quyết phiền toái Trình Tử Chanh. Nó tương đương với việc bốn người vây gi̇ết nàng.

Mà đúng lúc này, Đường Tam, Vũ Băng Kỷ đã có thể khống chế

nguyên tố. Nhưng là, vì lúc trước nguyên tố đã tách khỏi phạm vi bọn họ đứng nên muốn nguyên tố tràn ngập trong đó thì cần chút thời gian. Cho nên, dù hiệu quả tước đoạt nguyên tố đã biến mất thì trong không khí vẫn có rất ít nguyên tố.

Khi thanh niên Hồng Hồ tộc nhảy lên, Đường Tam đã ra hiệu cho Độc Bạch chuẩn bị tốt Truyền Tống trận.

Đối phương không thể tước đoạt nguyên tố không gian và thời gian, đây là thuộc tính Linh Tê Lộc Yêu không thể tước đoạt.

Nhưng Đường Tam không để Độc Bạch phát động trận bàn ngay từ đầu, hắn muốn xem Trình Tử Chanh có thể làm được như thế nào.

Không sai, đối phương thi triển tinh thần phong bạo làm ảnh hưởng đến nàng, nhưng đừng quên trên người nàng có vận khí gia thân, còn có tu luyện Tử Cực Ma Đồng. Tử Cực Ma Đồng làm Tinh Thần Lực của nàng không hề yếu, hơn nữa hiệu quả tinh thần trùng kích của Tử Cực Ma Đồng còn mạnh hơn tinh thần phong bạo. Tinh thần phong bạo là ảnh hưởng trong phạm vi nhất định, còn Tử Cực Ma Đồng là nhằm vào cá thể.

Nhìn thấy sóng xung kích muốn đánh tới người, Trình Tử Chanh lại giống như không khống chế được mà cấp tốc rơi xuống. Dường như bị tinh thần phong bạo ảnh hưởng, sóng xung kích kia lướt qua đỉnh đầu, cũng không rơi trên người nàng.

Nếu không phải Trình Tử Chanh cố ý làm điều đó, thì đây chính là Thiên Hồ Chi Nhãn mang tới vận khí gây ra ảnh hưởng.

Thanh niên Hồng Hồ tộc thấy một màn như vậy, không những không kinh sợ mà còn thấy mừng. Hắn cũng nhanh chóng rơi xuống, đôi đoản đao đã đâm tới Trình Tử Chanh.

Mà đúng lúc này, Đường Tam vung tay lên, Truyền Tống trận phát động.

Quang mang lấp loé, Độc Bạch mang theo Đường Tam, Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý cơ hồ ngay lập tức xuất hiện bên cạnh ba tên Linh Tê Lộc Yêu.

Ba tên Linh Tê Lộc Yêu giật mình, hiển nhiên bọn họ cũng không biết trước năng lực của chiến đội Sử Lai Khắc. Phương diện này Đấu Thú Tràng vẫn rất công bằng.

Không chút do dự, ba tên Linh Tê Lộc Yêu phản ứng rất nhanh, tinh thần phong bạo trong nháy mắt hoán đổi thành tước đoạt nguyên tố. Theo bọn nó, nhân loại không có biến hoá rõ ràng trên người cơ bản đều am hiểu khống chế nguyên tố, chỉ có Cố Lý làm chúng nó có chút kiêng kỵ.

Cùng lúc đó, ba tên Linh Tê Lộc Yêu đồng thời nhảy lên, vừa duy trì tước đoạt nguyên tố vừa muốn đào tẩu.

Tốc độ Linh Tê Lộc Yêu chạy tương đối xuất sắc, ở trên mặt đất thậm chí có thể né tránh Báo yêu truy đuổi. Nhưng Đường Tam đã hành động thì sẽ không cho bọn chúng cơ hội.

Thời gian trong nháy mắt dừng lại, ba tên Linh Tê Lộc Yêu vừa mới dâng người lên đã đông cứng lại. Trong nháy mắt tiếp theo, Cố Lý đã vung vĩ chuỳ lên hung hăng đánh tới một tên Linh Tê Lộc Yêu. Tên Bát giai Linh Tê Lộc Yêu kia chỉ kịp cúi đầu xuống, muốn dùng sừng hươu của mình ngăn cản Cố Lý nhưng ngay lập tức đã bị đập bay ra ngoài, hét thảm một tiếng. Hiệu quả tước đoạt nguyên tố cũng giảm bớt vài phần.

Vũ Băng Kỷ lúc này cũng động. Không sai, hắn bây giờ không khống chế được Băng nguyên tố, nhưng hắn vẫn có tu vi Bát giai, huyết mạch chi lực vẫn còn, trong huyết mạch chi lực cũng ẩn chứa năng lượng.

Hắn nhanh chóng cắn nát một đầu ngón tay, một đạo huyết tiễn (mũi tên máu) bắn ra, trên không trung ngưng tụ thành băng châm. Thi triển băng châm khoảng cách gần như vậy, lại thêm trước đó bị đè nén, lần này Vũ Băng Kỷ đã toàn lực ứng phó.

Băng châm áp súc cao trong nháy mắt đâm xuyên một đầu Linh Tê Lộc Yêu, ngay sau đó ầm ầm nổ tung.

Ba tên Linh Tê Lộc Yêu đã mất đi hai người, hiệu quả tước đoạt nguyên tố biến mất.

Mà lúc này, lực chú ý của Đường Tam đang ở chỗ khác. Truyền Tống trận hoàn thành, đối phương cũng không có biện pháp ứng đối, tất cả ba tên Bát giai Linh Tê Lộc Yêu đều không thể chống lại Thì Quang Biến cùng Băng Tinh Biến. Đường Tam bây giờ đang chú ý Trình Tử Chanh ở trên không trung.

Khi đôi đoản đao của thanh niên Hồng Hồ tộc muốn trảm xuống Trình Tử Chanh, đôi cánh của nàng đột nhiên khép lại. Lợi dụng thân hình đang cấp tốc hạ xuống, nàng dùng đôi kim sí sắc bén ngăn cản đoản đao, phát ra một tiếng "đinh" giòn tan.

Ngay sau đó, thân hình Trình Tử Chanh xoay tròn, mượn dòng khí lưu mà dừng lại một chút, Kim Sí Phi Phong Trảm triển khai.

Song phương trên không trung va chạm liên tiếp, thanh niên Hồng Hồ tộc công kích cực kỳ hung hãn, hơn nữa không ngừng huyễn hoá ra nhiều bóng người, nhưng Trình Tử Chanh lại không chút sơ hở,

hai cánh sắc bén không ngừng chém ra, lần sau lại nặng hơn lần trước. Song phương va chạm gay gắt, nhất thời người này cũng không làm được gì người kia.

Độc Nhãn Cự Nhân rốt cuộc cũng kịp phản ứng, bởi vì khoảng cách khá xa, nó hống lên một tiếng lớn, hai tay dùng sức, Lang Nha Bổng bị nó quăng lên, quét tới chỗ Đường Tam. Cùng lúc đó, Độc Nhãn Cự Nhân lần nữa phóng ra sóng xung kích, oanh kích tới chỗ Cố Lý.

Chương 294: Bạo Đầu Cuồng Ma Vũ Băng Kỷ

Vũ Băng Kỷ đánh chết một tên cường địch, tước đoạt nguyên tố biến mất, lập tức thể hiện ra năng lực chiến đấu cường hãn. Băng nguyên tố lại ngưng tụ. Một cây băng châm vọt tới địch nhân còn lại. Cùng lúc đó xoay người, nhanh chóng ngưng tụ một tường băng đối diện với công kích của Độc Nhãn Cự Nhân.

Tường băng va chạm với sóng xung kích nổ tung. Sóng xung kích mặc dù vẫn mang đến lực trùng kích mạnh mẽ nhưng nó đã bị thổi bay.

Một cỗ gió lốc yên lặng xuất hiện dưới thanh Lang Nha Bổng, lực lượng không mạnh nhưng đủ cải biến quỹ tích phi hành của nó, khiến nó đập xuống tên Linh Tê Lộc Yêu lúc trước bị vĩ chuỳ đánh bay.

Linh Tê Lộc Yêu ngay cả tiếng hét thảm cũng không phát ra được đã bị đập bay, máu tươi phun trào, thân hình vặn vẹo, nhìn qua là không sống được.

Tên Linh Tê Lộc Yêu sau cùng cũng không trốn được băng châm của Vũ Băng Kỷ, đồng dạng cũng bị xuyên qua trán, nổ đầu mà chết.

Đến lúc này, ba tên Linh Tê Lộc Yêu toàn bộ đã ngã xuống.

Mà trên khán đài đã sớm sôi trào.

Hai bên giao thủ không lâu, ba tên Linh Tê Lộc Yêu có Tinh Thần Lực cường đại cứ như vậy chết. Không hề nghi ngờ, Truyền Tống trận bàn có tác dụng cực kỳ trọng yếu, để cho chiến đội Sử Lai Khắc có cơ hội cận thân, khiến bọn chúng trở tay không kịp.

Chiến thuật của bọn chúng nhằm vào Trình Tử Chanh trước tiên, nhanh chóng giải quyết một tên này sau đó áp chế nhóm Đường Tam cũng không muộn. Nhưng không nghĩ rằng sẽ có Truyền Tống trận bàn tồn tại, lúc này mới dẫn đến bại vong.

Không phải chiến thuật của bọn họ có vấn đề, mà là Truyền Tống trận bàn có chút nghịch thiên.

Trên không trung, Trình Tử Chanh cùng thanh niên Hồng Hồ tộc tiếp tục chiến đấu, Lang Nha Bổng của Độc Nhãn Cự Nhân đã bay sang một bên. Gia hoả to lớn này thấy ba đồng bạn đã chết nên có chút đỏ mắt, lao nhanh tới bọn Đường Tam.

Vũ Băng Kỷ ánh mắt băng lãnh, không còn hiệu quả tước đoạt nguyên tố, các loại nguyên tố đã trở lại không khí, một cây băng châm thon dài ngưng tụ thành hình, so với băng châm trước đó thì lớn hơn gấp mấy lần.

Ngay sau đó, băng châm bắn ra, trên không trung lưu lại một đạo tàn ảnh, nhưng không phát ra bất kỳ âm thanh nào.

Độc Nhãn Cự Nhân muốn dùng bàn tay rộng lớn của mình ngăn cản, nhưng bỗng nhiên băng châm nổ tung, hai lần tăng tốc, tiếng hét chói tai vang lên, không khí bị xé rách.

"Phốc" một tiếng nhỏ, bàn tay Độc Nhãn Cự Nhân bị đâm xuyên, đồng thời còn có độc nhãn của nó. Tiếp theo, đầu nó nổ tung phát

ra một tiếng oanh minh.

Xương sọ của nó đúng là rất cứng, nhưng con mắt, cái mũi, trong miệng huyết nhục bay loạn, thân thể cao lớn đang xông về phía trước hung hăng đổ xuống mặt đất.

Độc Bạch khoé miệng co quắp một hồi rồi nói: "Đại sư huynh, tên hiệu sau này của ngươi chính là Bạo Đầu Cuồng Ma đi?"

Đúng lúc này, một tiếng thét thảm trên không trung truyền đến. Thanh niên Hồng Hồ tộc bị kim sí trảm xuống bờ vai, sau đó là lồng ngực. Thân ảnh hư ảo cũng ngưng thực trở lại, rớt xuống mặt đất.

Một đối một, Thất giai Trình Tử Chanh muốn chiến thắng đối thủ Bát giai không dễ, nhưng cộng thêm Thì Quang Biến sẽ khác a.

Thì Quang Biến khống chế thời gian, không làm suy yếu đối thủ nhưng khi song phương sắp va chạm, Cố Lý làm tăng tốc độ Kim Sí Phi Phong Trảm, trong nháy mắt đó đã làm thanh niên Hồng Hồ tộc phán đoán sai, từ đó dẫn đến tử cục.

Đường Tam đi đến bên người ba tên Linh Tê Lộc Yêu để "kiểm tra" thân thể bọn nó, sau đó mới trở lại bên người các đồng bạn.

Ba phút!

Chiến đấu bắt đầu đến khi kết thúc chỉ mất có ba phút.

Trên khán đài đã ồn ào một mảnh.

Bình thường, người chủ trì phán đoán thường sẽ không chính xác, mà có tác dụng dẫn dụ.

Đoàn chiến luôn là chiến trường thảm khốc nhất ở Đấu Thú Tràng, song phương sẽ vì sinh tồn mà dốc hết toàn lực. Mà trận đấu này hai bên đều đã có trận thắng, đại đa số khán giả đều thấy muốn phân thắng bại cũng cần ít nhất mười phút. Ai nghĩ tới lại kết thúc nhanh như vậy?

Những nhân loại yếu đuối kia, vậy mà diệt sát toàn bộ chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục chỉ trong ba phút ngắn ngủi.

Đã có nhiều người xem qua các trận đấu trước của chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục. Ba tên Linh Tê Lộc Yêu có thủ đoạn khống chế tinh thần khó lường, tinh thần quấy nhiễu, tước đoạt nguyên tố hay tinh thần phong bạo tự do hoán đổi, thường làm cho đối thủ ngã trái ngã phải không phát huy được năng lực của bản thân. Nhưng kết cục hôm nay, hai tên nổ đầu, một tên bị Lang Nha Bổng đập cho vặn vẹo.

Không phải bọn hắn không mạnh, mà Truyền Tống trận bàn của đối phương quá đột nhiên.

Người xem chứng kiến trận đấu trước của chiến đội Sử Lai Khắc cũng có ấn tượng với Truyền Tống trận bàn. Trận trước cũng dùng Truyền Tống trận bàn lúc cuối cùng để khắc chế địch, trận này cũng như vậy, hơn nữa còn khắc chế hoàn toàn ba tên Linh Tê Lộc Yêu.

Đương nhiên, lưu lại ấn tượng sâu sắc cho bọn chúng không phải là truyền tống, mà là Vũ Băng Kỷ trong nháy mắt làm nổ đầu đối thủ. Nổ đầu làm huyết tinh văng tứ tung, nhưng đây cũng là điều khán giả Yêu Quái Tộc muốn thấy.

Năm tên đối thủ, ba tên nổ đầu, trong đó còn có một Độc Nhãn Cự Nhân. Trong nhất thời, cơ hồ tất cả người xem đều chú ý đến Vũ Băng Kỷ, băng châm cường hãn kia làm bọn họ ấn tượng rất sâu

sắc.

Mà trong cả trận chiến, Đường Tam kỳ thật chỉ thả ra một cái gió lốc, sau đó "kiểm tra" ba tên Linh Tê Lộc Yêu một chút mà thôi. Độc Bạch ít ra còn điều khiển Truyền Tống trận bàn, còn hắn nhìn qua không có tác dụng gì.

Chiến đấu kết thúc!

"Chiến đội Sử Lai Khắc thắng!" Hai thắng liên tiếp.

Vũ Băng Kỷ thở dài một hơi, không có người xem nào biết sau lưng hắn đã ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Khi đối phương thi triển tước đoạt nguyên tố làm hắn không thể nào cảm ứng được Băng nguyên tố, một khắc này hắn đã hoảng loạn, khủng hoảng từ trong nội tâm. Bởi vì từ trước đến nay hắn chưa từng gặp phải tình huống như vậy.

May là Đường Tam truyền âm, nói cho hắn biết có thể vận dụng huyết mạch chi lực, mặc dù không thể khống chế Băng nguyên tố tốt như lúc trước, nhưng có thể dùng huyết dịch của mình phát động công kích, lúc này mới làm hắn ổn định lại.

Nhìn qua chiến thắng trong ba phút ngắn ngủi, nhưng loại chiến tranh liều mạng như thế này, một sai lầm dù rất nhỏ cũng có thể phải trả giá đắt. Duy nhất làm hắn an tâm là phía sau còn có Đường Tam. Hắn biết Đường Tam khống chế nguyên tố còn mạnh hơn hắn, chỉ là lúc đó nguyên tố bị tước đoạt, Đường Tam cũng không thể khống chế Phong nguyên tố nên mới làm Vũ Băng Kỷ sợ hãi, thật sự có khả năng sẽ thua. Mà một khi thua trận, kết quả sẽ không khác chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục trước mắt. Đối phương tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình.

"Đi thôi." Đường Tam vỗ vỗ bả vai Vũ Băng Kỷ.

Vũ Băng Kỷ quay đầu, gật đầu với hắn, năm người lúc này mới đi ra ngoài sân.

Trên khán đài đã vô cùng ồn ào, đại đa số là thanh âm tức giận, dù sao bọn họ cũng đánh cược thua.

"Nổ đầu, nổ đầu, nổ đầu!" Dường như hưởng ứng tên hiệu Độc Bạch đặt cho Vũ Băng Kỷ, cũng không ít Yêu Quái la lên cái tên nổ đầu.

Sắc mặt Vũ Băng Kỷ có chút khó coi, hắn tự nhận mình là một người nho nhã lịch sự, sao lại biến thành Bạo Đầu Cuồng Ma rồi? Băng châm lần sau không cho nổ đầu đi? Nhưng nếu không nổ tung, Yêu Quái Tộc có sinh mệnh lực rất kinh người, nói không chừng lại như côn trùng giãy chết thì phải làm sao?

Độc Bạch nín cười nói: "Đại sư huynh, Bạo Đầu Cuồng Ma rất tốt. Trong vô hình mang đến lực uy hiếp mãnh liệt a, ngươi nói đúng hay không?"

"Ta làm phát nổ đầu ngươi." Vũ Băng Kỷ trừng mắt với hắn.

"Đúng vậy, phát nổ hắn. Ta ủng hộ ngươi a, Đại sư huynh." Trình Tử Chanh đang run lên vì đôi cánh nhiễm máu, nhưng vừa nghe Vũ Băng Kỷ nói liền ủng hộ.

Chương 295: Ham muốn truyền tống trận bàn

Đi đến hành lang, cảm giác phấn khởi khi chiến thắng ngày hôm qua đã không còn. Lúc đầu bị áp chế quả thực làm cả đội kinh ngạc cùng sợ hãi. Đối thủ xuất hiện ở đoàn chiến Đấu Thú Tràng quả thực đều không tầm thường a!

Thị Huyết Ma Viên lại xuất hiện, yên lặng dẫn bọn họ về chỗ ở. Chỉ cần thắng một trận nữa, bọn họ liền được tự do, không cần tiếp tục ở lại chỗ này, chỉ cần chờ lệnh triệu hoán là được. Hơn nữa, sau ba trận đầu thì không cần cưỡng chế phải dự thi. Lúc nào muốn dự thi thì đến là được. Chiến tích sẽ được duy trì.

Thực tế, sau khi thắng ba trận liên tiếp mới được cầm tiền rời đi.

"Có chuyện muốn hỏi các ngươi." Thị Huyết Ma Viên cũng không rời đi ngay.

"Chuyện gì?" Đường Tam hỏi.

Thị Huyết Ma Viên nói: "Các ngươi có bán Truyền Tống trận bàn kia không?"

"Không ..." Độc Bạch muốn cự tuyệt nhưng lại bị Đường Tam ngăn lại.

"Điều kiện là gì?" Đường Tam hỏi.

Thị Huyết Ma Viên nói: "Các ngươi sẽ được biết tình huống của đối thủ tiếp theo."

Đường Tam lập tức cười, "Cái này sao? Vậy thì không cần."

Khoé miệng Thị Huyết Ma Viên toát ra một ý cười tàn nhẫn, "Các ngươi phải hiểu, đồ vật tốt phải sống mới có cơ hội dùng, người chết cái gì cũng không dùng được."

Đường Tam thản nhiên nói: "Dựa theo quy tắc Đấu Thú Tràng, không phải không được để lộ tình huống của đối thủ hay sao? Ngươi là đang vi phạm quy tắc."

Thị Huyết Ma Viên lắc đầu nói: "Cũng không phải, khi song phương đồng ý có thể tiết lộ tình huống của đối phương, điều này không được coi là vi phạm quy tắc."

Đường Tam nói: "Vậy chúng ta được lợi chỗ nào?"

Thị Huyết Ma Viên nói: "Sắp xếp trận. Các ngươi đối mặt với đối thủ nào là do chúng ta quyết định."

Ý của nó đã rất rõ ràng, nếu Đường Tam không đáp ứng giao ra Truyền Tống trận bàn, trận tiếp theo rất có thể sẽ phải đối mặt với đối thủ vô cùng khủng bố. Dù sao, trận thứ ba cũng là trận cuối cùng cưỡng chế tranh tài.

"Có thể cho các ngươi sử dụng xong trận đấu thứ ba thì giao ra." Thị Huyết Ma Viên dẫn dụ nói. Nó mơ hồ đã biểu hiện rõ, giao ra trận bàn thì sẽ được an bài đối thủ yếu kém, thậm chí còn đảm bảo cho bọn họ có thể thắng ba trận liên tiếp.

Đường Tam lạnh nhạt nói: "Giao trận bàn ra thì có thể, nhưng điều kiện của chúng ta là phải đảm bảo chúng ta thắng mười trận, thu được thân phận quý tộc."

"Chuyện đó không có khả năng." Thị Huyết Ma Viên không chút do dự nói, "Chuyện vi phạm nghiêm trọng quy tắc như vậy chúng ta không làm được. Nếu như các ngươi thắng liên tiếp sáu trận thì sẽ có cấp bậc giám thị cao hơn. Đối thủ tất nhiên cũng có sáu trận thắng trở lên, không có ai có thể đảm bảo các ngươi chiến thắng."

Đường Tam nói: "Vậy không cần. Chúng ta không thể giao ra. Nếu như chúng ta chiến thắng và sống sót, ngươi nghĩ trận bàn này sẽ bán được bao nhiêu tiền?"

Thị Huyết Ma Viên hàn quang lấp loé trong mắt, "Các ngươi tốt nhất đừng hối hận."

Đường Tam nói, "Không có gì phải hối hận. Cho dù chúng ta thua trận thứ ba và chết ở chỗ này, trước khi chết cũng sẽ huỷ nó đi. Ta tin rằng chuyện này chúng ta làm được, cho nên tốt nhất các ngươi đừng dở trò, chúng ta còn sống thì còn có cơ hội có được Truyền Tống trận bàn. Chúng ta chết rồi, chính là ngọc đá cùng nát."

Thị Huyết Ma Viên không nghĩ tới người trẻ tuổi này lại khó đối phó như vậy, hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

"Chúng ta có bị nhằm vào hay không?" Vũ Băng Kỷ thấp giọng hỏi.

Đường Tam nói, "Hôm nay chúng ta đã bị nhằm vào rồi. Ba tên Linh Tê Lộc Yêu đã ảnh hưởng không nhỏ đến chúng ta, bất quá chiến thuật của bọn nó có vấn đề. Nếu như vừa lên không chúng sử dụng tinh thần phong bạo mà không phải tước đoạt nguyên tố thì đã có thể áp chế chúng ta, không cho chúng ta phát động Truyền Tống

trận bàn, như vậy, chúng ta muốn thắng cũng rất khó. Từ đây có thể thấy, quy tắc Đấu Thú Tràng bọn họ không dám tuỳ tiện vi phạm. Sở dĩ nhằm vào chúng ta, một là kỳ thị nhân loại chúng ta, hai là muốn xem hiệu quả của Truyền Tống trận bàn. Trận đầu hẳn đã bị chú ý tới."

"Bị để mắt tới không phải chuyện gì tốt a!" Vũ Băng Kỷ lo lắng nói.

Đường Tam mỉm cười, "Không sao, chỉ cần thắng liên tục thì những chuyện này không thành vấn đề. Đại sư huynh, trước khi tiến hành trận đấu thứ ba chúng ta nghiên cứu một chiến thuật mới, một chiến thuật bất biến ứng vạn biến."

"Ừm?" Vũ Băng Kỷ sửng sốt, nghi ngờ nhìn Đường Tam.

Đường Tam nói: "Chờ một lúc ngươi sẽ biết, đêm nay chúng ta ở cùng nhau đi, diễn luyện một chút."

Lời vừa nói ra, Độc Bạch lập tức u oán nói: "Tiểu Đường ngươi không cần ta nữa sao? Ngươi cứ như vậy vứt bỏ ta?"

Đường Tam không thèm để ý đến hắn, đi cùng Vũ Băng Kỷ ra ngoài, để lại Độc Bạch một mình cô đơn.

Cố Lý ánh mắt quái dị nhìn Độc Bạch, nói: "Ngươi không phải thực sự có ý nghĩ kia a?"

Độc Bạch khinh bỉ trừng mắt nhìn hắn nói: "Ngươi không hiểu. Chỉ cần ở cùng với Tiểu Đường, ta sẽ đặc biệt yên tâm, ngay cả tốc độ tu luyện cũng sẽ tăng tốc, huynh đệ tốt như vậy kiếm ở đâu ra chứ? Thu hồi tư tưởng đen tối của ngươi lại."

"Cút ..."

Trận thứ ba có thể bị nhằm vào hay không, vấn đề này Đường Tam chưa từng nghĩ qua. Không quan trọng, nhằm vào thì nhằm vào, binh đến thì tướng chặn, nước đến thì đất chặn, chỉ cần ra sân không có cường giả Thần cấp thì hắn có thể ứng phó được.

Vừa rồi hấp thu huyết mạch chi lực của ba tên Linh Tê Lộc Yêu có trợ giúp cho Linh Tê Thiên Nhãn của hắn, có thể tăng lên năng lực nhận biết nguyên tố. Chuyện này cũng không tệ. Năm đó vị Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng có thể tu luyện đến trình độ kia hẳn là dựa vào siêu cảm ứng về nguyên tố. Hôm nay nhìn thấy năng lực của ba tên Linh Tê Lộc Yêu làm Đường Tam rất xúc động.

Chuyện Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng có thể làm được, hắn từng là Thần Vương chẳng lẽ không làm được sao? Nhưng có lẽ cần dùng huyết mạch của Linh Tê Lộc Yêu cao giai hơn mới có thể. Tốt nhất là thu hoạch được tinh huyết của vị Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng kia, cũng không biết bây giờ nó ở chỗ nào.

Chiến thắng trận thứ hai rút cuộc đã làm cho chiến đội Sử Lai Khắc có thanh danh ở Đấu Thú Tràng. Ba phút đánh bại chiến đội Huyết Tinh Đồ Lục, Truyền Tống trận bàn, nổ đầu, những chủ đề này đều làm Yêu Quái Tộc say sưa thảo luận.

Khi Quan Long Giang trở lại học viện Cứu Thục thì sắc mặt đã có chút tái nhợt. Hôm nay hắn cũng mua vé đi xem tranh tài. Trước mỗi trận đoàn chiến đều có thông báo, trận đầu hắn không thấy được, nhưng trận thứ hai hắn đã chứng kiến.

Khi hắn thấy Vũ Băng Kỷ cùng Đường Tam bị khống chế không thể điều khiển nguyên tố thì tim cũng đã nhảy lên cuống họng rồi. Nhưng về sau lại thấy bọn họ lật bàn, nhìn Vũ Băng Kỷ phất tay làm nổ đầu từng tên cường địch, hắn cũng không khỏi khiếp sợ. Hắn

không thể không tự hỏi, năng lực của tên đồ đệ này có lẽ đã vượt qua chính mình đi. Từ khi Đường Tam đi đến học viện, thực lực của Vũ Băng Kỷ tiến bộ cực nhanh, có thể nói là dẫn đầu thế hệ trẻ.

Sau ba cuộc tranh tài, bọn họ sẽ được lựa chọn có dự thi hay không, đến lúc đó muốn cùng bọn họ nói chuyện thật tốt, không để bọn họ dự thi nữa. Thân phận quý tộc có gì quan trọng, bọn họ ở trong Đấu Thú Tràng đã chứng minh được bản thân. Năng lực như vậy, tương lai có bao nhiêu trợ giúp cho tổ chức đây?

Trong lòng đã quyết định, Quan Long Giang đi gặp Trương Hạo Hiên nói chuyện, tất nhiên là muốn thuyết phục trấn trưởng, nếu không, Đường Tam cũng không nghe hắn.

Mà làm cho Quan Long Giang bực mình là, khi hắn đi tìm đến Trương Hạo Hiên thì vị trấn trưởng này không biết đã đi chỗ nào. Nhưng nghĩ tới Trương Hạo Hiên lúc nào cũng có thể đột phá Thần cấp, Quan Long Giang cũng không có biện pháp.

Chương 296: Huyết sắc lưu quang

Truyền Tống trận bàn ở đâu ra? Là trấn trưởng đưa cho? Là từ tổ chức bên kia mang tới? Đây cũng là điểm Quan Long Giang nghi ngờ, đồ vật này từ trước tới nay cũng chưa từng nghe nói qua. Bảo vật quan trọng như vậy sao lại giao cho bọn nhỏ đem đến Đấu Thú Tràng chứ, có quá khinh suất hay không?

Đây cũng là chuyện hắn muốn hỏi Trương Hạo Hiên. Thứ này nếu rơi vào trong tay Yêu Quái Tộc thì sẽ không lấy về được a!

Nhưng hắn lo lắng cũng vô dụng, Trương Hạo Hiên vẫn không thấy đâu. Chiến đội Sử Lai Khắc ở trong Đấu Thú Tràng, hắn cũng không thể gặp được, lo lắng cũng không có cách gì.

Năm người chiến đội Sử Lai Khắc cũng không biết là, ngoài danh hiệu Bạo Đầu Cuồng Ma của Vũ Băng Kỷ, có rất nhiều Yêu Quái gọi bọn họ là chiến đội Bạo Đầu.

Liên tục hai trận đấu đều có nổ đầu, thanh âm kia làm Yêu Quái bọn họ vô cùng sảng khoái a! Trong vô tình, chiến đội nhân loại này đã được chú ý nhất định.

Đánh cược trận chiến thứ ba của bọn họ đã mở, có không ít người tham gia.

Những điều này Đường Tam không quan tâm, trận thứ ba của bọn họ cũng không tiến hành vào ngày thứ ba, mà phải đợi thêm hai

ngày.

Đường Tam không gấp, ngược lại Vũ Băng Kỷ đau lòng không chịu được, tiền thuê phòng khách sạn a! Nhiều thêm một ngày sẽ thêm tiền phòng. Hắn đã không ít lần lầm bẩm, biết thế sớm đã trả lại phòng rồi.

Nhưng giờ không còn cách nào, cho nên, Đại sư huynh luôn mong ngóng trận chiến thứ ba nhanh đến, đánh xong để về khách sạn trả phòng.

Hiện tại bọn họ đã hiểu quy tắc đoàn chiến, sau trận thứ ba, bọn họ chỉ cần ước định thời gian cho trận thứ tư liền có thể trở về học viện Cứu Thục.

Rút cục, trận chiến thứ ba cũng tới.

Vẫn là tên Thị Huyết Ma Viên kia, bất quả, biểu hiện của nó hôm nay ôn hoà hơn không ít, trên mặt còn mang theo bộ dạng tươi cười.

"Các vị chuẩn bị một chút, trận chiến thứ ba lập tức sẽ bắt đầu. Các vị xin yên tâm, Đấu Thú Tràng chúng ta tuyệt đối công bằng, cho nên, đối thủ của các ngươi là được chọn ngẫu nhiên, đồng thời cũng là tiến hành trận thứ ba. Hy vọng các ngươi sẽ không ngừng cố gắng, lại sáng tạo kỳ tích." Tên Thị Huyết Ma Viên này hôm nay nhiều lời hơn không ít.

"Xin dẫn đường đi." Đường Tam nói.

Được Thị Huyết Ma Viên dẫn đường, năm người Đường Tam lại đến phòng nghỉ đậm mùi huyết tinh kia.

Thị Huyết Ma Viên nhìn dáng vẻ bình tĩnh của bọn họ rồi nói: "Là như thế này, hôm nay có rất nhiều người đến đây xem các ngươi thi đấu, đánh cược cũng không ít. Trận đấu này, nếu như thuận tiện có thể kéo dài thêm chút thời gian, không cần kết thúc quá nhanh."

Đường Tam liếc nhìn hắn, nói: "Liều mạng tranh đấu, chúng ta có thể xác định thời gian sao?"

Mặc dù bị phản bác lại nhưng Thị Huyết Ma Viên cũng không tức giận, chỉ nhún vai nói: "Đây chỉ là đề nghị. Ta nghĩ các ngươi cũng hiểu, nếu các ngươi càng quan trọng với Đấu Thú Tràng, có thể kiếm được nhiều tiền hơn cho Đấu Thú Tràng thì kiểu gì cũng có chỗ tốt."

Đường Tam nói: "Biết rồi. Chúng ta muốn chuẩn bị một chút, xin ngươi đi ra ngoài trước."

Thị Huyết Ma Viên bị mất mặt, cũng không tiếp tục nhiều lời, quay người đi ra ngoài.

Đường Tam quay đầu ra hiệu với Độc Bạch, sau đó đeo mặt nạ lên.

Bạch quang trong mắt Độc Bạch bắn ra, bởi vì lúc trước nói chuyện với Thị Huyết Ma Viên nên chưa kịp thi triển Thiên Hồ Biến, vừa hay kịp lúc.

Vận khí gia thân, năm người đều cảm giác được trạng thái của mình tốt hơn.

"Trận này rất có thể sẽ gặp phải cường địch, mọi người chuẩn bị sẵn sàng. Đại sư huynh, dựa theo chúng ta diễn luyện trước đó, ngươi chờ tín hiệu của ta, chúng ta sẽ phát động." Đường Tam nhắc nhở.

"Ừm? Đối thủ sẽ rất mạnh? Vừa rồi tên Thị Huyết Ma Viên kia ..."

Đường Tam nói: "Đó là mê hoặc chúng ta. Nếu đã mở đánh cược, hai trận trước chúng ta biểu hiện rất tốt, khẳng định đối thủ trận này không kém. Hơn nữa nhất định sẽ nhằm vào Truyền Tống trận bàn, cẩn thận là được."

"Được."

Cửa phòng nghỉ lại mở ra, năm người đều đã mang mặt nạ, chuẩn bị chiến đấu.

Vẫn như cũ là Bạo Đầu Cuồng Ma, không, Đại sư huynh Vũ Băng Kỷ đi trước nhất, bốn người khác theo phía sau. Bọn họ đã có chút quen thuộc khi đi vào Đấu Thú Tràng.

Hôm nay trên khán đài đã không còn chỗ trống, thực tế, đoàn chiến luôn không thiếu người xem. Đối với đoàn chiến, Yêu Quái Tộc luôn tràn đầy hứng thú.

Quả nhiên chiến đội Sử Lai Khắc vẫn đi vào sân trước. Rất rõ ràng, khán giả đều phán định đối thủ mạnh hơn bọn họ. Hai lần trước cũng vậy, nhưng bọn họ đều thắng.

"Chúng ta cùng nhìn xem, chiến đội Bạo Đầu lại đến. Ta đã quên mất tên gốc của bọn họ rồi, cảm giác chiến đội Bạo Đầu mới là danh xưng tốt nhất dành cho bọn họ. Hôm nay chúng ta cùng xem bọn họ đem nổ đầu đối thủ hay đối thủ sẽ xé xác bọn họ. Tiếp theo, xin mời đối thủ của chiến đội Bạo Đầu hôm nay, chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang ra sân."

Cửa treo đối diện được mở ra, mọi người ánh mắt đều chú ý tới chỗ

đó. Năm bóng hình đứng sóng vai, chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt chiến đội Sử Lai Khắc.

Năm tên chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang là đồng tộc. Khi nhìn thấy bọn họ, chiến đội Sử Lai Khắc bên này có vẻ kinh ngạc.

"Báo yêu? Thiểm Báo?" Độc Bạch thốt ra.

Không sai, năm tên đối thủ đối diện đều là Báo yêu. Mỗi tên đều có thân hình cường tráng, dáng người thon dài, nhìn qua tựa hồ là Thiểm Báo.

"Ở giữa không phải là Thiểm Báo." Đường Tam nói.

Năm tên Báo yêu nhìn qua đúng là giống nhau, nhưng Báo yêu đứng giữa có thân hình cường tráng hơn một chút, vằn trên bộ lông cũng khác biệt, nhìn qua giống như các đồng tiền, hoa văn trên người sắp xếp rất có trật tự, khác với kiểu lộn xộn trên người Thiểm Báo.

"Kim Tiền Báo? Hoàng kim huyết mạch!" Vũ Băng Kỷ trầm giọng nói.

Không sai, ở giữa chính là một đầu Kim Tiền Báo. Mặc dù tạm thời chưa đoán được tu vi của đối phương, nhưng sở hữu Hoàng kim huyết mạch, vậy mà tới Đấu Thú Tràng tham gia đoàn chiến đã đủ làm người khác kinh ngạc.

Năm đầu Báo yêu đồng thời đi ra, Kim Tiền Báo hơi hướng về phía trước, đi theo sau là bốn tên Thiểm Báo. Bọn chúng đi rất nhẹ, nhưng trong vô hình lại toả ra uy áp.

Báo yêu am hiểu tốc độ cùng bộc phát. Đúng như Đường Tam dự đoán, đối thủ trận này là nhằm vào Truyền Tống trận bàn của bọn

họ. Trước tốc độ của Báo yêu, Truyền Tống trận bàn còn có tác dụng gì chứ?

Nhưng lúc này Đường Tam lại cười. Hay lắm!

Muốn nhằm vào đối thủ thì quan trọng nhất là phải hiểu đối thủ. Nhưng mà, Đấu Thú Tràng thực sự hiểu được bọn họ sao? Báo yêu có Hoàng kim huyết mạch, tốt, hắn có thể thôn phệ huyết mạch của nó rồi giữ lại làm dự bị.

Ngày đó hắn đã giữ lại huyết mạch Tượng yêu. Sau khi có được tinh thần hạch tâm, Đường Tam hiện đã có thể dùng Tinh Thần Lực của mình ôm trọn huyết mạch năng lượng mà hắn thôn phệ, sẽ không giống lúc trước để mặc nó tiêu tán. Chỉ cần thân thể hắn có thể chịu đựng được thì có thể cam đoan sẽ giữ được trong thời gian dài, không đến mức biến mất.

Trừ việc tu luyện, hắn cũng nghiên cứu những huyết mạch chi lực này để xem, ngoài việc hấp thụ, hắn có thể chuyển hoá nó ở một mực nhất định, rồi chuyển sang cho đồng bạn sử dụng, từ đó tăng cường thực lực của bọn họ.

Hắn không hề nghĩ đến sẽ có một đối thủ là Cửu giai Yêu Quái có Hoàng kim huyết mạch để nghiên cứu. Tất nhiên cường giả Cửu giai Hoàng kim huyết mạch thực lực nhất định vô cùng đáng sợ. Thiểm Báo phổ thông ở phương diện tốc độ đã có thể so sánh với thuấn di, con Kim Tiền Báo này khẳng định thực lực sẽ phi thường mạnh.

Chương 297: Kim Tiền Báo cường đại

Đường Tam quay đầu nhìn Cố Lý nói: "Cố Lý sư huynh, một chút nữa ngươi hãy chú ý con Kim Tiền Báo kia, làm giảm tốc độ của nó xuống, không cho nó cơ hội vọt lên. Độc Bạch sư huynh, ngay khi trận đấu bắt đầu, ngươi phải chuẩn bị thật tốt Truyền Tống trận. Đại sư huynh, theo kế hoạch, tụ lực."

"Được." Đám người cùng kêu lên.

Bạch quang trong mắt Vũ Băng Kỷ lấp loé, Băng nguyên tố nồng đậm bắt đầu tụ lại, mà phía sau hắn, trên người Đường Tam thanh quang lượn lờ.

"Chiến đấu, bắt đầu!" Nương theo tiếng cao vút của người chủ trì, trận chiến chính thức bắt đầu.

Năm tên Báo yêu cơ hồ ngay lập tức phát động công kích. Kim Tiền Báo trong nháy mắt biến mất, khi nó xuất hiện thì đã đến trước mặt Vũ Băng Kỷ, đôi trảo sắc bén đã vồ đến đầu Đại sư huynh. Huyết mạch chi lực kinh khủng ngưng tụ thành trảo ảnh màu vàng, dường như muốn xé rách cả thế giới.

Quá nhanh! Chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt đối thủ, uy năng của Hoàng kim huyết mạch không phải tầm thường. Đôi con ngươi lạnh lẽo dựng thẳng lên, toàn thân đều tản ra mùi huyết tinh. Lợi trảo kia xé rách không khí, nó tới quá nhanh đến mức Cố Lý không thể khoá chặt nó ngay từ đầu.

Nhưng cũng lúc này, thân ảnh Vũ Băng Kỷ trong trảo ảnh biến mất, cơ hồ chỉ trong chốc lát đã không thấy đâu.

Vũ Băng Kỷ thậm chí có thể cảm nhận được cái lạnh thấu xương từ trảo ảnh kia, lực lượng sắc bén khủng bố tựa hồ đã xé nát thân thể hắn. Nhưng ngay khi nó đến nơi, hắn cuối cùng vẫn tránh được.

Trợ giúp hắn né tránh chính là Truyền Tống trận bàn. Cái này không đơn giản là năng lực truyền tống, mà còn có Thiên Hồ Biến gia tăng vận khí, nếu không chỉ chậm một chút nữa thôi hắn sẽ bị đối phương cào rách.

Ở trong góc khán đài, Thị Huyết Ma Viên nhếch miệng lên. Truyền Tống trận bàn mặc dù tốt nhưng có thể so sánh được với năng lực Thuấn Di của Báo yêu sao? Huống chi còn là Báo yêu Hoàng kim huyết mạch. Bọn hắn phát động trận bàn còn nhanh hơn Báo yêu thi triển năng lực sao?

Những Báo yêu này có tốc độ vô cùng nhanh, ngay khi Kim Tiền Báo một trảo thất bại, các Thiểm Báo còn lại cũng cơ hồ trong chớp mắt đã đi đến trước mặt bọn họ.

Nhưng cũng ngay lúc này, Kim Tiền Báo muốn đuổi theo chiến đội Sử Lai Khắc thì đột nhiên dừng lại trong chớp mắt. Thì Quang Biến rốt cuộc đã đến.

Cùng lúc đó, chiến đội Sử Lai Khắc bên này, một chùm băng vụ từ trên người Vũ Băng Kỷ bắn ra. Băng vụ phun ra xung quanh, bao phủ trong khu vực có đường kính mười mét, làm năm tên Báo yêu không thể khoá chặt bọn họ.

Nhưng Kim Tiền Báo không hề dừng lại. Sau khi bị Thì Quang Biến

ngăn cản ngắn ngủi, ngay sau đó nó đã biến mất.

Khi nó xuất hiện lại thì ở trên băng vụ khoảng ba mét. Đôi vuốt báo vung vẩy, trảo ảnh màu vàng phi tốc đập xuống, hào quang màu vàng kinh khủng như điên cuồng cắt từng nhát vào trong băng vụ. Bốn tên Thiểm Báo còn lại cũng nhanh chóng tản ra, tấn công từ các hướng khác nhau, một khi trận bàn đến phụ cận, công kích của bọn chúng cũng có thể đến ngay lập tức.

Băng vụ bị công kích mãnh liệt đã mờ ảo hơn, nhưng cũng không có cảm giác là trúng vào thực thể. Mà thân hình Kim Tiền Báo lại ngưng trệ, sau đó rơi xuống băng vụ phía dưới.

Cửu giai Kim Tiền Báo tất nhiên sẽ không để mình rơi vào nơi nguy hiểm, thân hình loé lên, nó đã xuất hiện cách băng vụ bên ngoài mười mét, chăm chú quan sát băng vụ trước mặt. Mà lúc này năm người Đường Tam cũng không xuất hiện ở chỗ khác.

Chỉ là, băng vụ trong thời gian ngắn ngủi đã khuếch trương rộng lớn, nhiệt độ không khí xung quanh cũng giảm xuống. Băng vụ vốn có đường kính mười mét, sau khi bị Kim Tiền Báo tấn cống thì đã nhanh chóng tăng lên đường kính hơn ba mươi mét.

Một làn sương băng dày ngưng tụ trong không khí, sau đó cấp tốc xoay tròn, nhanh chóng lan rộng ra xung quanh, hàn ý cực lớn. Bên trong băng vụ tựa hồ còn có thanh quang lấp loé. Chính là được Phong nguyên tố trợ giúp, băng vụ mới có thể lan rộng nhanh như vậy.

Băng vụ mở rộng thậm chí còn quét thẳng tới chỗ Kim Tiền Báo, muốn đem thân thể nó cuốn vào trong đó.

Kim Tiền Báo không có xông vào băng vụ, nó hiểu rõ, nếu mình lao

vào trong đó sẽ gặp nguy hiểm. Nó có nghe nói về chiến đội Bạo Đầu, đối với Vũ Băng Kỷ cũng vô cùng kiêng kỵ. Nó không cảm thấy đầu của mình cứng hơn các đối thủ trước đó của chiến đội Sử Lai Khắc, nhưng nó tự tin với năng lực Thuấn Di của mình.

Băng vụ trong thời gian ngắn đã lan rộng, từ trên khán đài có thể nhìn thấy, khi băng vụ khuếch trương còn đang cấp tốc xoay tròn.

Mà lúc này trên khán đài đã vang lên nhiều tiếng la ó, thậm chí còn có nhiều tiếng mắng chửi.

Nguyên nhân rất đơn giản, dù là chiến đội Sử Lai Khắc hay chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang thì đều tốc chiến tốc thắng trong các trận trước. Chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang tốc độ cực hạn, chiến đội Sử Lai Khắc nổ đầu nhanh chóng, các trận trước lâu nhất cũng chỉ mất năm phút đồng hồ liền xong. Cho nên hôm nay khi đánh cược, bọn họ đều chọn kết thúc trong thời gian ngắn.

Nhưng ai ngờ tới chiến đấu trước mắt lại thành ra thế này. Băng vụ không ngừng mở rộng, xoay tròn, khuếch trương kia cũng không có ý muốn công kích a!

Nếu chuyện này cứ kéo dài thì trận đấu sẽ diễn ra trong bao lâu? Rất nhiều người đánh cược ba phút đều đã thua. Ngay cả người chủ trì lúc này cũng không biết nói gì cho phải.

Năm đầu Báo yêu không tiếp tục phân tán mà tụ họp một chỗ, chậm rãi xông tới và thử nghiệm công kích từ xa, thăm dò vị trí của đối thủ.

Nhưng là, băng vụ đang xoay tròn, bên trong thậm chí còn thấy tuyết đang bay tán loạn, nếu bọn chúng đánh vào băng vụ thì không khác gì trâu đất xuống biển, sẽ biến mất không còn dấu vết, vậy làm

sao có thể xác định vị trí đối thủ.

Trong mắt Kim Tiền Báo hiện lên sự do dự. Trong giây phút ngắn ngủi giằng co đó, vòng xoáy băng vụ đã rộng khoảng một phần ba sân đấu, địch nhân tất cả đều ở trong đó, mà bọn họ lại ở bên ngoài, không gian đang dần bị ép lại. Nếu đối phương thật sự có năng lực đem băng vụ khuếch trương hết toàn bộ Đấu Thú Tràng thì phải làm sao bây giờ?

Kim Tiền Báo vốn rất tự tin nay đã dao động, nó biết, nó không thể tiếp tục chờ đợi, nếu không, nghênh đón nó chính là tử vong.

Nghĩ tới đây, nó ngửa mặt lên trời phát ra tiếng gầm giận giữ, thân thể bốn tên Thiểm Báo còn lại cũng kéo căng. Ngay sau đó, Cửu giai Kim Tiền Báo là người đầu tiên xông vào vòng xoáy, trong chớp mắt đã biến mất. Bốn tên Thiểm Báo cũng theo sát phía sau, dựa theo Kim Tiền Báo, không cho đối phương có cơ hội khoá chặt vị trí của bọn chúng.

Đường Tam cần khoá chặt vị trí của bọn chúng sao? Đáp án đương nhiên là ... không cần!

Trước khi trận chiến hôm nay bắt đầu, Đường Tam đã đoán được bọn họ rất có thể sẽ bị nhằm vào. Mà nhằm vào bọn họ tất nhiên là Truyền Tống trận bàn. Truyền Tống trận bàn rất linh hoạt, khi đối phó với đối thủ thông thường thì bọn họ cơ bản đều đứng ở thế bất bại. Như vậy làm sao có thể chiến thắng bọn họ đây? Vậy cần khắc chế trận bàn này của bọn họ. Muốn khắc chế truyền tống thì không thể thiếu tốc độ. Nếu không sẽ bị Truyền Tống trận bàn cùng băng châm công kích tầm xa đánh bại.

Chương 298: Bạo Phong Tuyết

Cho nên trong hai ngày qua, Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ nghiên cứu một phương thức công kích phạm vi lớn, Băng, Phong song thuộc tính, Bạo Phong Tuyết.

Người chủ đạo trong Bạo Phong Tuyết không phải Vũ Băng Kỷ, mà là Đường Tam. Điểm này tất cả khán giả cùng đối thủ cũng không thể nào đoán ra được.

Vũ Băng Kỷ cần làm, chính là không ngừng phóng xuất ra Băng nguyên tố, hoá thành băng tuyết, để bông tuyết ngưng tụ thành lưỡi dao, còn lại thì giao cho Đường Tam.

Lúc này ở trung tâm vòng xoáy, Đường Tam mở hai tay, kim quang trong mắt loé ra nhàn nhạt, xung quanh là thanh quang vờn quanh. Đừng nói là địch nhân, ngay cả đồng bạn cũng không biết hắn bây giờ như thế nào.

Có băng vụ yểm hộ, hắn rút cuộc có thể thoải mái xuất thủ. Hắn điều động Phong nguyên tố, tràn vào như trăm sông đổ về một bể, kết hợp với Băng nguyên tố, kéo theo băng tuyết cấp tốc xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, hoá thành một vòng xoáy cực lớn.

Đường Tam cũng không sốt ruột, thời gian càng dài hắn cùng Vũ Băng Kỷ ngưng tụ được càng nhiều Phong nguyên tố cùng Băng nguyên tố. Với Tinh Thần Lực hiện tại, khống chế những nguyên tố này không có trở ngại gì. Chỉ là cần ngưng tụ nguyên tố một thời

gian. Mà đối thủ vì không hiểu năng lực này của bọn họ nên muốn quan sát trước, do đó tạo cho bọn họ đầy đủ thời gian.

Khi Cửu giai Kim Tiền Báo không nhịn được xông vào thì đã không kịp rồi.

Năm tên đối thủ thấp thoáng hiện lên trong Bạo Phong Tuyết, Đường Tam không cần nhìn cũng có thể khoá chặt vị trí của nó.

Vừa mới tiến vào Bạo Phong Tuyết, Kim Tiền Báo lập tức dùng lợi trảo đánh ra vô số trảo ảnh, muốn công kích địch nhân và ổn định lại thân thể mình. Trong mắt nó, người mạnh nhất trong chiến đội Sử Lai Khắc là Vũ Băng Kỷ cũng chỉ có thực lực Bát giai đỉnh phong. Hắn khống chế Băng nguyên tố đúng là xảo diệu, nhưng tu vi chưa đạt đến Cửu giai, cho nên nó có can đảm đánh vào.

Nhưng là sau khi chân chính tiến vào, nó lập tức ý thức được mình đã sai. Cuồng phong xoay tròn làm thân hình nó không hề ổn định, nó phải không ngừng công kích cắt chém Phong nguyên tố mới miễn cưỡng ổn định lại thân mình.

Báo yêu chưa bao giờ nổi danh với cường độ thân thể, tốc độ công kích của nó vô cùng nhanh nhưng cũng chỉ miễn cưỡng chống lại Bạo Phong Tuyết.

Mà đúng lúc này nó nghe được tiếng kêu thảm thiết đến từ đồng bạn.

Trí tuệ thật đáng lo a! Đường Tam nhếch khoé miệng, đầu óc những Yêu Quái này lớn lên như thế nào vậy? Có lẽ cũng không quá phát triển đi, cho mình và Đại sư huynh thời gian lâu như vậy để hợp thành một tổ hợp công kích khủng bố, vậy mà bọn chúng còn dám đi vào? Mặc dù kết quả sẽ không thay đổi, nhưng biện pháp tốt nhất

là nên nấp ở một nơi khuất, dù mình có thể đem Bạo Phong Tuyết khuếch trương ra toàn bộ Đấu Thú Tràng thì do phạm vi quá lớn nên sẽ không tránh khỏi có sơ suất. Mà bây giờ mình nắm trong tay Bạo Phong Tuyết, chính là trạng thái đỉnh phong, dù phạm vi hay uy năng đều như vậy.

Băng cùng Phong kết hợp, lại có đầy đủ thời gian tu lực, dù là cường giả Cửu giai thì như thế nào?

Chỉ vài giây sau, Kim Tiền Báo đã cảm giác được bản thân không thể ngăn trở được Bạo Phong Tuyết của đối phương. Hắn rốt cuộc không công kích nữa, cấp tốc thi triển Thuấn Di muốn thoát khỏi băng vụ, quay trở lại bên ngoài.

Thuấn Di!

Thành công!

Tuy nhiên, sau khi Thuấn Di thì Kim Tiền Báo vẫn ở trong Bạo Phong Tuyết như cũ. Cuồng phong thổi đến, từng bông tuyết như lưỡi dao cắt vào thân thể nó.

Nó phải toàn lực công kích mới miễn cưỡng ngăn cản được, không đến mức bị cuốn vào trong đó.

Ngay sau đó, một quái vật khổng lồ đột nhiên phóng tới, nó theo bản năng đánh lợi trảo ra. Tiếng kêu thảm thiết vang lên, thân thể kia đã bị xé rách, thình lình đó là một tên Thiểm Báo.

Huyết dịch của đồng bạn trong nháy mắt đã nhuộm đỏ Bạo Phong Tuyết xung quanh, nhưng cũng chỉ loé lên rồi biến mất, thậm chí mùi huyết tinh cũng không có.

Kim Tiền Báo rốt cuộc đã hoảng sợ, nó quyết định một hướng, liên tục thi triển Thuấn Di, nhất định phải thoát khỏi nơi này, không có khả năng ở trong đó cùng bọn họ chiến đấu.

Nhưng là, nó muốn rời đi, Đường Tam sẽ buông tha cho nó sao?

Bạo Phong Tuyết xoay tròn đã sớm làm Kim Tiền Báo mất đi phương hướng. Cộng thêm tinh thần dẫn dụ, cùng vận khí gia thân, nó căn bản không có khả năng rời khỏi.

Khán giả nhìn thấy là, trong Bạo Phong Tuyết đang xoay tròn kia bắt đầu di chuyển, nghiêng ngả từ bên này sang bên kia, không ngừng lắc lư trong Đấu Thú Tràng.

Năm tên Báo yêu chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang ở trong đó không hề thấy tung tích.

Đây là năng lực gì? Đây không phải là năng lực thiên phú bình thường. Băng cùng Phong tổ hợp? Còn có thể khống chế như vậy sao?

Lúc này dù là con Thị Huyết Ma Viên hay người chủ trì Đấu Thú Tràng cũng ngốc trệ, không rõ cuối cùng là đang xảy ra chuyện gì.

Liên tục vài chục lần lấp loé vẫn không thể thoát khỏi Bạo Phong Tuyết, huyết mạch chi lực của Kim Tiền Báo đã tiêu hao rất lớn. Trong mắt nó dần toát ra vẻ tuyệt vọng. Nó tuyệt đối không nghĩ tới đối thủ lại khó đối phó như vậy, phương thức chiến đấu này cũng chưa từng nghe nói qua.

Nhưng là trên thế giới này không có thuốc hối hận, trước đó đối thủ đối mặt với nó không hề có cơ hội hoàn thủ. Mà bây giờ, tình huống tương tự cũng xuất hiện trên người nó, nó thậm chí còn không thấy

đối phương ở chỗ nào. Đến lúc này nó đã biết bên đối phương nhất định có được cường giả Cửu giai, rất có thể là gia hoả am hiểu Phong nguyên tố đứng sau nam tử hay nổ đầu kia.

Nhưng bây giờ suy nghĩ cũng vô dụng, đây là đoàn chiến đẫm máu, đối phương làm sao có thể buông tha cho nó. Huyết mạch chi lực của nó tiêu hao càng lúc càng lớn, lực công kích đã suy yếu nhiều. Băng nhận sắc bén cùng Phong Nhận lướt qua người nó, bắt đầu phá vỡ phòng ngự, mang theo cảm giác đau nhói cùng rét lạnh đưa vào cơ thể nó.

Hỗn trướng! Kim Tiền Báo ở trong lòng gào thét, trong chớp mắt trên người nó sáng lên màu vàng, quang diễm chói mắt bỗng nhiên bộc phát. Đó là ngọn lửa màu vàng, là dấu hiệu khi thiêu đốt Hoàng kim huyết mạch. Chuyện này sẽ khiến huyết mạch chi lực của nó tăng lên cực hạn, trong nháy mắt sẽ đem tất cả Băng nguyên tố cùng Băng nguyên tố xung quanh phá toái.

"Đừng để ta ở bên ngoài nhìn thấy các ngươi!" Trong hai mắt Kim Tiền Báo tràn đầy vẻ oán độc, sau đó, ngọn lửa màu vàng thu lại vào trong, thân hình nó cũng trở nên trong suốt.

"Còn muốn chạy sao? Đáng tiếc, ngươi không đi được." Đúng lúc này, thanh âm băng lãnh vang lên bên tai nó.

Ngay sau đó, Kim Tiền Báo liền nhìn thấy một bóng người, cùng một đôi mắt ánh lên hào quang màu tử kim.

Màu tử kim bắn ra, cơ hồ trong nháy mắt đã xuyên qua mắt nó, Tinh Thần Chi Hải cơ hồ bị đâm thủng, đau nhức kịch liệt làm Kim Tiền Báo không thể khống chế huyết mạch chi lực của mình. Quang diễm màu vàng nhanh chóng bị dập tắt, sau đó có một người xuất hiện trước người nó.

Một bàn tay trước tiếp đánh vào đầu nó, lực hút mạnh mẽ ngay lập tức trào lên, điên cuồng hấp thu Hoàng kim huyết mạch chi lực mà nó vừa ngưng tụ đến đỉnh phong.

Tinh Thần Lực của Báo yêu không mạnh, đối mặt với công kích của Tử Cực Ma Đồng xuất phát từ một vị có tu vi Tinh Thần Lực Cửu giai đỉnh phong, Tinh Thần Chi Hải của nó suýt nữa đã vỡ nát.

Chương 299: Tam liên thắng

Đường Tam có vẻ nghiền ngẫm, khó trách con Kim Tiền Báo này có can đảm tham gia đoàn chiến, không phải là nó không sợ chết, mà năng lực Hoàng kim huyết mạch chính là truyền tống cự ly dài. Nói cách khác, khi nó gặp nguy cơ trí mạng thì có thể thiêu đốt huyết mạch chi lực, sau đó truyền tống cự ly dài để thoát khỏi chiến trường, thậm chí là rời xa Đấu Thú Tràng, tất nhiên sẽ không có khả năng tử vong.

Đáng tiếc là, nó gặp phải mình, vận khí đúng là không tốt lắm!

Bị Bạo Phong Tuyết va chạm lâu như vậy, Kim Tiền Báo vốn đã tiêu hao cực lớn nay lại bị trùng kích tinh thần mãnh liệt như vậy, chờ đến khi nó khôi phục lại mấy phần thì huyết mạch chi lực đã bị Đường Tam thôn phệ hơn phân nửa, đã không còn lực lượng để truyền tống xa.

"Ngươi, ngươi là ma quỷ ..." Thanh âm Kim Tiền Báo run rẩy, trong run rẩy còn mang theo sợ hãi cùng cực.

"Đối với Yêu Quái các ngươi, có lẽ ta đúng là ma quỷ." Đường Tam gật nhẹ đầu với nó, Huyền Thiên Công cấp tốc vận chuyển, nhanh chóng hấp thu huyết mạch chi lực, cắt đứt sinh mệnh lực cuối cùng của con Kim Tiền Báo này.

Trong chiến trường, Bạo Phong Tuyết nhanh chóng biến mất, toàn bộ Đấu Thú Tràng cũng đã im lặng.

Chiến đấu đến lúc này đã vượt quá hai mươi phút, mà chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang đã biến mất trong Bạo Phong Tuyết chừng mười lăm phút.

Khi Bạo Phong Tuyết dần tản đi, năm người chiến đội Sử Lai Khắc lại xuất hiện trong mắt mọi người, mà Báo yêu đã biến mất. Chuẩn xác mà nói là bốn tên biến mất, bị Băng nhận và phòng ngự cắt chém, bốn tên Báo yêu thậm chí không còn hài cốt, nhưng màu đỏ dưới mặt đất dường như tươi hơn vài phần.

Chỉ còn một thân hình lớn nhất, Kim Tiền Báo với bộ lông đã chuyển sang màu vàng nằm rạp xuống đất, nhưng đầu nó đã nổ tung.

Chiến đội Bạo Đầu, danh bất hư truyền.

Vũ Băng Kỷ vẫn đứng trước nhất như cũ, mặt không biểu tình, bởi vì mặt nạ đã che phần lớn gương mặt hắn.

Chỉ có hắn mới biết được, trong trận chiến vừa rồi kỳ thật hắn không làm gì, hắn cũng không biết Đường Tam làm thế nào. Hắn chỉ dựa theo kế hoạch, không ngừng phóng xuất Băng nguyên tố ngưng tụ thành băng tuyết mà thôi.

Trận chiến kết thúc, chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang toàn diệt, ngay cả người sở hữu Hoàng kim huyết mạch cũng không thoát khỏi vận mệnh bị nổ đầu.

Tuyệt đại đa số khán giả đã thua cược, nhưng ngay sau đó, tiếng hô ầm ĩ như núi kêu biển gầm bùng lên, vang vọng khắp Đấu Thú Tràng.

"Chiến đội Bạo Đầu! Chiến đội Bạo Đầu! Chiến đội Bạo Đầu!"

Khoé miệng Đường Tam co giật một chút, hắn đúng là muốn dùng phương thức nổ đầu để chấn nhiếp Đấu Thú Tràng, cho nên cuối cùng mới đánh nổ đầu Kim Tiền Báo, nhưng không hề muốn được gọi là chiến đội Bạo Đầu. Dù sao, chiến đội Sử Lai Khắc mới là điều hắn hoài niệm. Nhưng nhìn qua, hiện tại mọi người đều nhớ tới nổ đầu a!

Ba thắng liên tiếp! Một đội ngũ nhân loại, tam liên thắng!

Giờ khắc này, khí huyết trong cơ thể Đường Tam trào lên, Huyền Thiên Công cấp tốc vận chuyển. Lần lượt thôn phệ huyết mạch chi lực của Cửu giai Tượng yêu, Cửu giai Kim Tiền Báo làm hắn có chút không áp chế được lực lượng trong cơ thể. Hôm nay sau khi trở về nhất định phải đột phá mới được, nếu không kinh mạch sẽ bị tổn thương vì phải chịu đựng năng lượng quá mức khổng lồ, nhất là khi hắn không muốn bỏ qua hai loại huyết mạch chi lực này, hắn còn muốn nghiên cứu chúng.

"Thật là không nghĩ tới, chiến đội Bạo Đầu của chúng ta, a không, chiến đội Sử Lai Khắc lại thu được thắng lợi. Bọn họ thế nhưng là một đội ngũ nhân loại a! Rốt cuộc ai có thể ngăn cản bọn họ đây? Chúng ta cùng chờ mong trận tranh tài thứ tư của bọn họ đi. Chỉ cần bọn họ muốn thu được thân phận quý tộc, thì nhất định phải thắng mười trận liên tiếp mới được. Tin rằng trận tiếp theo của bọn họ sẽ càng thêm đặc sắc."

Lúc này, chiến đội Sử Lai Khắc do Vũ Băng Kỷ dẫn đầu đã đi đến lối ra, mà nghênh đón bọn họ là tên Thị Huyết Ma Viên có thần sắc phức tạp.

Ba trận đấu kết thúc, hôm nay bọn họ cuối cùng cũng có thể rời

khỏi Đấu Thú Tràng.

"Chúc mừng các ngươi lại thu được thắng lợi." Thị Huyết Ma Viên khô khan nói.

"Lấy tiền, chúng ta muốn rời đi." Vũ Băng Kỷ lạnh lùng nó, hắn đang rất đau lòng, tiền phòng khách sạn a! May mắn, sau ba trận thắng thu được không ít tiền.

"Được rồi, chuyện này không thành vấn đề, chỉ là không biết các ngươi lúc nào tới tham gia trận thứ tư ..."

"Trận thứ tư?" Với câu hỏi của Thị Huyết Ma Viên, Đường Tam nói: "Tuỳ tâm tình đi."

Ba trận tranh tài đối với đoàn đội bọn họ đều là một lần rèn luyện, nhưng Đường Tam cũng đã nhận ra một vài vấn đề. Kế tiếp bọn họ sẽ phải đối mặt với đối thủ càng mạnh hơn.

Hôm nay đã có Hoàng kim huyết mạch xuất hiện, phía sau có thể xuất hiện huyết mạch cấp một hay không cũng rất khó nói, hoặc trong một đội có nhiều cường giả Cửu giai thì sao? Bọn họ có thể đối kháng với tình huống như vậy sao? Dù là có thể thì hắn cũng sẽ bại lộ nhiều năng lực hơn.

Bởi vậy, sau ba trận đấu này, bọn họ trở về cần tổng kết, rèn luyện và tăng lên thực lực mới được. Lúc nào tham gia trận thứ tư, bọn họ cũng không vội.

"Đây là quyền của các ngươi." Thị Huyết Ma Viên có chút thất vọng, nhưng thái độ của nó đã thay đổi rất lớn. Rõ ràng là, chiến đội Sử Lai Khắc đánh chết Kim Tiền Báo làm nó không thể không nhìn khác đi.

Ba trận này đều nhằm vào bọn họ, nhưng chiến đội Sử Lai Khắc vốn không được coi trọng lại một đường thắng lợi, mà mỗi đối thủ của bọn họ đều khác nhau. Dường như đối mặt với bất kỳ đối thủ nào, bọn họ cũng có thể chiến thắng. Chuyện này làm cho người khác phải kinh ngạc.

Tiền thưởng đoàn chiến trong Đấu Thú Tràng rất cao, trận đầu tiên mỗi người được thưởng một nguyên tố tệ, trận thứ hai là hai đồng, trận thứ ba là ba đồng, cứ thế tính lên.

Mặc dù không phải là gấp đôi tiền thưởng nhưng sau ba trận này bọn họ đã thu về ba mươi đồng nguyên tố tệ. Đối với Yêu Quái Tộc, con số này đã là một khoản tiền lớn. Nếu tiếp tục chiến thắng các trận đấu tiếp theo thì tiền thưởng sẽ càng nhiều hơn.

Thị Huyết Ma Viên dẫn năm người đi đổi trang phục, tháo mặt nạ và yên lặng rời khỏi Đấu Thú Tràng. Sau khi xác nhận với Đường Tam sẽ không lập tức tham gia đoàn chiến, việc đầu tiên Vũ Băng Kỷ làm là đi trả phòng.

Mặc dù lãng phí tiền phòng nhưng cuối cùng tiền thưởng vẫn lớn hơn một chút. Tất cả tiền đều được giao cho Vũ Băng Kỷ nên mới khiến vị Đại sư huynh yêu tiền này dễ chịu hơn một chút.

"Chúng ta bây giờ làm gì?" Vũ Băng Kỷ hỏi Đường Tam, "Quay trở về học viện sao?"

Đường Tam lắc đầu nói: "Chúng ta bây giờ rất có thể đã bị chú ý tới, trước không trở về học viện. Chúng ta lên núi."

"Được." Đối với quyết định của Đường Tam, nhóm Vũ Băng Kỷ tự nhiên không nghi ngờ gì.

Nhân loại như bọn họ thắng ba trận đoàn chiến liên tiếp, không nói những cái khác, bị Đấu Thú Tràng để mắt tới là chuyện bình thường.

Trước tiên phải cắt đứt người theo dõi đã.

Năm người đi dạo quanh thành Gia Lý, Đường Tam cố gắng mua nhiều đồ ăn dự trữ, sau đó năm người đi men theo ngoại ô thành Gia Lý tiến vào Gia Lý Sơn Mạch. Vừa vào đến đây, Đường Tam âm thầm mở rộng Tinh Thần Lực, dựa vào khí tức của Lam Ngân Hoàng đồng hoá với khí tức thực vật trong núi mà che đậy khí tức của năm người. Bọn họ nhanh chóng đi sâu vào, không ngừng thay đổi phương hướng, mãi cho đến khi Linh Tê Thiên Nhãn không cảm giác được uy hiếp mới chậm bước chân lại.

"Hẳn là đã cắt đứt." Đường Tam dần giảm tốc độ.

Lúc này, sắc trời đã hơi sáng, bình minh sắp đến.

"Chúng ta có nên tìm một chỗ nghỉ ngơi không?" Độc Bạch mặc dù được mọi người mang theo nhưng vẫn có chút thở dốc. Chiến đấu kết thúc liền lập tức lên đường, hắn thật mệt mỏi.

"Ừm, tìm một chỗ nghỉ ngơi. Các ngươi đi theo ta." Vừa nói, Đường Tam tiếp tục đi về một hướng.

Lời kết quyển 5: Các trận đoàn chiến sẽ tiếp tục, đây là nỗ lực đầu tiên của Đường Tam để dẫn nhân loại đi lên, đồng thời cũng là lúc liên kết lòng người. Đoàn chiến sẽ mở đầu cho một hành động lớn. Sau đoàn chiến ở Đấu Thú Tràng là hành trình đến Tổ đình, và diện mạo tráng lệ của Yêu Tinh Đại Lục cũng sẽ dần mở ra.

---- Hết quyển 5 ----

Chương 300: Hoan nghênh tiến vào Hoàng Kim sơn cốc

Độc Bạch cũng rất bất đắc dĩ, chỉ có thể đuổi theo. May mắn có Vũ Băng Kỷ mang theo hắn nên mới không bị tụt lại phía sau.

Lần này là đi hơn một giờ. Độc Bạch đã mệt mỏi sắp không chịu được, mà phía trước chỉ là một màn sương trắng mịt mờ.

Đường Tam nói: "Các ngươi theo sát ta, không nên cách ta quá năm mét." Nói xong, trong tay hắn đã cầm một trận bàn nho nhỏ.

Hắn dùng Huyền Thiên Công khởi động trận bàn, tản ra một vầng sáng. Một màn kỳ dị xuất hiện, sương mù phía trước vậy mà tách ra tạo thành một con đường.

"Đây là ..." Bốn người hai mặt nhìn nhau, ngay cả Độc Bạch đang mệt mỏi cũng mở ta mắt nhìn.

Đường Tam mỉm cười nói: "Đây là trụ sở bí mật lão sư thành lập cho chúng ta. Đi thôi."

Đúng vậy, hắn mang mọi người tới, không phải nơi nào khác, chính là Hoàng Kim sơn cốc.

Đồng đội cùng sinh cùng tử nên đáng giá để tín nhiệm, ở chỗ này, bọn họ tu luyện càng có hiệu quả.

Đường Tam dẫn đầu, bốn người đi theo sau hắn, nối đuôi nhau tiến lên, chui vào trong sương mù dày đặc.

Xung quanh tràn đầy sương mù, Tinh Thần Lực cũng không thể dò xét ngoài phạm vi mười mét, kỳ dị giống như lạc vào một thế giới khác. Nhưng vì tín nhiệm Đường Tam, bọn họ cũng không hỏi nhiều, chỉ đi sau hắn cùng tiến lên.

Khi mây mù rốt cuộc tản đi, tất cả trước mắt đều trở nên sáng tỏ, bốn người Vũ Băng Kỷ không khỏi chấn động.

Ánh sáng mặt trời chiếu xuống từ đỉnh mây ở chính giữa, giống như một quang trụ màu vàng rơi xuống sơn cốc này. Chùm kim quang kia chiếu sáng một cây đại thụ, bên cạnh là một hồ nước trong vắt, lấp lánh kim quang.

Trong sơn cốc nồng đậm thiên địa linh khí gần như có cảm giác sền sệt, khắp nơi đều là kỳ hoa dị thảo. Hương thơm nhàn nhạt thấm vào cơ thể, mệt mỏi vì di chuyển suốt đêm trong chớp mắt đã bị quét sạch. So với bên ngoài, nơi này giống như một thiên đường, không chỉ đẹp mà còn có cảm giác kỳ lạ khó tả.

Đối với Vũ Băng Kỷ, Cố Lý, Độc Bạch cùng Trình Tử Chanh, nơi này giống như một phép màu. Mây và sương mù dày đặc trên đỉnh đầu phản chiếu ánh nắng mặt trời mà có màu vàng, nhưng chúng lại không tiêu tan, chỉ có một chùm nắng rơi xuống, chiếu sáng chói lọi.

"Đây, đây là tiên cảnh sao?" Độc Bạch lầm bầm tự nhủ.

Đường Tam mỉm cười, quay đầu nhìn bốn người nói: "Hoan nghênh đi vào Hoàng Kim sơn cốc. Đây là do lão sư tạo ra, là trụ sở bí mật của tổ chức chúng ta."

Trương Hạo Hiên cõng nồi chuyên nghiệp tự nhiên bị Đường Tam đẩy lên phía trước.

Mà lúc này, vị trấn trưởng đại nhân kia đang yên vị tu luyện dưới Hoàng Kim Thụ đã chứng minh lời nói của Đường Tam, làm bốn người không thể không tin.

"Trời ạ! Tổ chức chúng ta còn có chỗ tốt như vậy." Độc Bạch không dám tin vào mắt mình, "Bên kia trồng gì vậy? Có phải Tử Dương quả hay không? Nơi này cũng có sao? Kia là cái gì, thơm quá a!"

"Ngươi đừng có mất mặt như vậy." Trình Tử Chanh đạp hắn một cước, sau đó quay đầu hỏi Đường Tam, "Những thứ này có thể tuỳ tiện ăn sao?"

Khoé miệng Đường Tam hơi co giật nói, "Trước đi gặp lão sư đã."

Lúc này, Trương Hạo Hiên đã tỉnh lại. Đường Tam có thể cảm nhận được huyết mạch chi lực của trấn trưởng lão sư đang dao động. Mặc dù trông có vẻ ổn định, nhưng lại có cảm giác như núi lửa sắp phun trào, hiển nhiên là lão sư sắp không áp chế được nữa.

"Lão sư, chúng ta đã đánh xong ba trận phía trước, ta mang mọi người tới đây điều chỉnh lại một chút." Đường Tam nháy mắt với Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên nói: "Tốt, vậy các ngươi ở chỗ này nghỉ ngơi đi. Đường Tam, ngươi đi theo ta."

"Vâng." Đường Tam ra hiệu cho bốn người nghỉ ngơi dưới Hoàng Kim Thụ, còn mình đi theo Trương Hạo Hiên ra một bên.

"Tổ chức bên kia đã hồi âm, lời nói tương đối uyển chuyển, nói là

hy vọng ta trở về bên đó nhậm chức mà không phải ở bên này, cũng không nói giúp ta đột phá. Rõ ràng rằng nếu ta nguyện ý trở về, tổ chức mới giúp ta đột phá. Thật là khiến người ta thất vọng a!" Trương Hạo Hiên có chút buồn bã. Hắn tự hỏi bản thân đã làm rất nhiều chuyện cho tổ chức, nhất là lợi ích từ trận bàn, đã giao cho tổ chức một nửa, lại không nghĩ rằng sẽ nhận được đãi ngộ như vậy."

Đường Tam nói: "Chuyện này không có gì, cũng nằm trong dự liệu. Bọn họ khẳng định quá nóng lòng muốn nắm triệt để trận bàn trong tay mình. Dù sao, trước đó chúng ta cũng nắm một nửa lợi ích. Bọn họ cũng nhìn ra trận bàn sẽ mang đến lợi ích rất lớn, cho nên, dù ngài muốn trở về báo cáo cũng đột phá trước rồi nói. Đến lúc đó sẽ không có người nào có thể làm dao động địa vị của ngài."

Trương Hạo Hiên chần chờ một chút nói: "Trên biển, thật sự có thể sao?"

Đường Tam mỉm cười, chỉ chỉ Hoàng Kim Thụ nói: "Lúc trước ngài thật sự cho rằng ta có thể trồng Hoàng Kim Mộc thành Hoàng Kim Thụ sao?"

Trương Hạo Hiên cũng cười, "Ta sao lại có cảm giác đã lên phải thuyền giặc."

Đường Tam cười, "Không chỉ là lên phải thuyền giặc, ta còn cần ngài che gió che mưa đây."

Trương Hạo Hiên nói: "Được, ta tin tưởng ngươi. Vậy theo ngươi, lúc nào thì hành động?"

Đường Tam nói, "Ngài chờ sau khi ta đột phá Bát giai đi. Đột phá Bát giai rồi ta sẽ nắm chắc hơn một chút."

Trương Hạo Hiên nói: "Ta sợ không chờ được, hiện tại ta càng lúc càng không khống chế được lực lượng của mình. Mặc dù ta đã thử áp súc nhưng cũng chỉ ở một trình độ nhất định. Ta lại không dám liều, nếu áp súc không tốt, một khi bạo phát thì sẽ phiền toái."

Đường Tam nói, "Ngài đừng lo lắng, ta sẽ rất nhanh."

"Rất nhanh là bao lâu?" Trương Hạo Hiên tò mò hỏi. Đột phá Bát giai dù không khó khăn như Cửu giai nhưng cũng không phải nói đột phá là đột phá được.

"Đêm nay đi."

"Đêm nay?" Khoé miệng Trương Hạo Hiên run run, hắn rất muốn nói, ngươi đùa ta sao? Nhưng nhìn đôi mắt trong veo của Đường Tam, rất rõ ràng, hắn không nói đùa.

"Ngươi không nên nóng vội mà đốt cháy giai đoạn." Trương Hạo Hiên vội vàng nói.

"Lão sư yên tâm, ta làm việc ngài còn lo lắng sao? Phải thật chắc chắn!" Đường Tam cười ha hả nói.

"Được rồi, tuỳ ngươi. Ta chờ ngươi. Ngươi đột phá đi, ta hộ pháp cho ngươi." Trương Hạo Hiên nói.

"Ừm, vâng. Để Đại sư huynh bọn họ lưu lại nơi này tu luyện đi. Lần tranh tài này bọn họ xúc động không nhỏ, hẳn là sẽ có kích thích tu luyện, hơn nữa nơi này thích hợp tu luyện hơn. Chờ sau khi ta đột phá sẽ giúp ngài đột phá."

"Được."

"Chủ nhân, chủ nhân ngài tới rồi!" Đúng lúc này, thanh âm ngạc nhiên vang lên.

Sơn động bên kia, lần lượt từng bóng người xuất hiện, rất nhanh đã đến bên này.

Thân thể nhẹ nhàng, mềm mại mà uyển chuyển, bay lượn trên mặt hồ ánh vàng, quả thực là một bức tranh tuyệt đẹp.

Vũ Băng Kỷ, Trình Tử Chanh, Cố Lý cùng Độc Bạch ở dưới Hoàng Kim Thụ trợn tròn mắt nhìn. Đây là? Đây là tình huống như thế nào? Sao lại có nhiều mỹ nữ như vậy?

Nhất là ba tên nam sinh, ánh mắt càng đờ đẫn.

Đó cũng là thiếu nữ nhân loại, mà các nàng đều đẹp động lòng người. Da trắng nõn nà, nhìn qua đều mười sáu, mười bảy tuổi, chính là độ tuổi đẹp nhất.

Trong ba người, Vũ Băng Kỷ coi như đã trưởng thành. Cố Lý cùng Độc Bạch dù nhỏ hơn hắn một chút nhưng cũng đã đến tuổi thanh xuân mơ mộng.

Trong học viện Cứu Thục cũng có nữ đệ tử, nhưng số lượng ít, hơn nữa tướng mạo cũng không quá nổi bật. Đột nhiên nhìn thấy mười tám thiếu nữ Hồng Hồ tộc xuất hiện, thị giác bị ảnh hưởng quá lớn a!

"Đây, đây là tiên cảnh sao? Chúng ta đang ở trong tiên cảnh sao? Hay là Thần giới trong truyền thuyết?" Độc Bạch tự hỏi.

Đúng a! Từng kỳ cảnh trước mắt này, lại đột nhiên xuất hiện người tựa như tiên nữ, bọn họ ngoài tiên cảnh cũng không nghĩ ra cách

giải thích nào khác.

Sau đó bọn họ ngơ ngác nhìn mười tám thiếu nữ đi đến trước mặt Đường Tam, cung kính hành lễ với hắn, miệng thì gọi chủ nhân.

Chương 301: Đột phá

Cái này ...

Nghĩ tới Đường Tam mang đến đủ loại thần kỳ, trong lúc nhất thời, bọn họ nhìn Đường Tam đã thay đổi kịch liệt.

Ánh mắt Đường Tam nhìn qua các thiếu nữ, cảm nhận được từ trên người các nàng tản ra sinh mệnh lực mạnh mẽ, tu vi cũng đã tiến bộ. Tu luyện trong Hoàng Kim sơn cốc đúng là có tác dụng thật lớn với các nàng.

"Không tệ ... Mọi người đều có tiến bộ. Tiếp tục cố gắng hơn."

Hồng Nhất cười nói: "Tất cả mọi người đều rất cố gắng, mục tiêu của chúng ta chính là có thể giúp đỡ chủ nhân trong tương lai."

Hồng Thập Bát nhỏ tuổi nhất, cũng không lớn hơn Đường Tam bao nhiêu lại nói: "Chủ nhân, nơi này quá tốt rồi, chỉ là có chút hơi tịch mịch, lúc nào ngài mang bọn ta ra ngoài chơi chút nha?" Nàng nhỏ tuổi nhất, nhưng lá gan lại lớn nhất.

Đường Tam nói: "Chờ một thời gian nữa, khi các ngươi đều đột phá Tứ giai trở lên ta sẽ cân nhắc để các ngươi ra ngoài đi dạo. Cho nên các ngươi cần cố gắng thêm mới được."

Hồng Nhất sáng mắt lên nói, "Thật có thể ra ngoài sao?"

Đường Tam nói: "Đương nhiên. Mặc dù ta mua lại các ngươi, nhưng các ngươi đều tự do. Tương lai nếu một ngày các ngươi muốn rời đi cũng sẽ không có ai ngăn cản các ngươi. Nhưng bây giờ thì chưa được, các ngươi còn chưa có năng lực tự vệ, cho nên cần phải cố gắng."

"Tạ ơn chủ nhân." Hồng Nhất rõ ràng có chút hưng phấn, "Chỉ cần thỉnh thoảng ra ngoài là được, chúng ta sẽ không rời khỏi chủ nhân. Tất cả của chúng ta đều là chủ nhân cho."

Đường Tam cười cười không nói.

"Tiểu Đường, a không, Đường ca, ngươi có nên giới thiệu cho chúng ta một chút hay không?" Sau lưng truyền đến một thanh âm lắp bắp, không cần quay đầu Đường Tam cũng biết người tới là ai.

"Những cô nương này là do ta cùng lão sư khi tham gia hội đấu giá lần trước cứu được. Các nàng vốn là phụ thuộc Hồng Hồ tộc. Bởi vì vẻ đẹp của các nàng quá xuất sắc, ở trong thành ta sợ sẽ có phiền toái không cần thiết nên cùng lão sư đưa các nàng tới đây sinh sống. Vị này là Hồng Nhất, sau đó theo thứ tự mà gọi tên, tổng cộng có mười tám vị."

Đường Tam quay người giới thiệu một chút về các thiếu nữ Hồng Hồ tộc với Vũ Băng Kỷ, Độc Bạch, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh.

"Nơi này không phải Thần giới sao? Tiểu Đường, ta thật cảm thấy ngươi có phải là Thần Minh chuyển thế hay không? Nơi này thật sự là quá đẹp." Độc Bạch xoa xoa đôi tay, ánh mắt không ngừng lướt qua trên người các thiếu nữ, cảm xúc phấn khởi không che giấu được.

Đường Tam thầm nghĩ, ta không phải Thần Minh chuyển thế, mà là

Thần Vương trùng sinh mới đúng.

"Ngươi nghĩ nhiều rồi, nhanh nghỉ ngơi đi. Mọi người cũng đi tu luyện đi." Câu sau đương nhiên là nói với các thiếu nữ Hồng Hồ tộc.

Độc Bạch vốn đang định tiến lên giao lưu lại bị Vũ Băng Kỷ ôm bả vai kéo về bên Hoàng Kim Thụ.

Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nói với Đường Tam: "Ngươi yên tâm đột phá đi, ta hộ pháp cho ngươi."

"Được."

Lúc này, khí huyết trong cơ thể Đường Tam đang sôi trào, đúng là đã đến lúc đột phá.

Hắn cũng đi tới một bên Hoàng Kim Thụ, khoanh chân ngồi xuống, cảm thụ sinh mệnh năng lượng nồng đậm, bắt đầu tiến vào trạng thái minh tưởng.

Từ Thất giai đến Thất giai đỉnh phong, một năm gần đây hắn vẫn luôn áp chế tu vi của mình. Thực lực đạt đến trình độ này, tốc độ tu luyện tất nhiên sẽ không chậm, nhất là khi hắn có năng lực thôn phệ. Nếu như hắn muốn, trong vòng một năm tăng tu vi lên Cửu giai đỉnh phong cũng chưa hẳn là không thể.

Nhưng hắn đương nhiên sẽ không làm như vậy, nóng vội sẽ mang đến rất nhiều vấn đề, một cái không xử lý tốt sẽ làm căn cơ bất ổn. Nhất là thế giới này cùng thế giới trước kia của hắn khác nhau, rất nhiều quy luật đều có chỗ khác biệt. Cho nên dù đã đến thế giới nhiều năm như vậy nhưng hắn vẫn đều ở trong trạng thái tìm tòi nghiên cứu.

Đã qua một năm, hắn không ngừng áp súc tu vi của bản thân, cô đọng Tinh Thần Lực thai nghén Thần Thức, đặt càng nhiều tinh lực vào việc tu luyện Thần Thức. Sau khi Huyền Thiên Công đạt đến cảnh giới đỉnh phong tầng thứ bảy thì không ngừng áp súc và củng cố. Hơn nữa không dễ dàng đi thôn phệ năng lượng ở bên ngoài. Huyết mạch có độ tinh khiết khác nhau, hiệu quả thôn phệ cũng khác nhau. Nếu không có huyết mạch đặc biệt cường hãn cũng không đáng để hắn đi thôn phệ.

Huống chi, trên thế giới này muốn đột phá Thần cấp cũng không dễ dàng, hắn cần chuẩn bị càng nhiều hơn nữa.

Liên tục thôn phệ Cửu giai Tượng yêu cùng Cửu giai Kim Tiền Báo làm hắn không cách nào áp chế được nữa, hơn nữa hắn cần nhiều lực lượng hơn nên lúc này mới không thể không đột phá.

Bây giờ trong cơ thể Đường Tam có hai lạc ấn huyết mạch cấp một là Linh Tê Thiên Nhãn và Khổng Tước Biến. Sau đó là Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến, Lam Ngân Hoàng cùng Phong Hổ biến, tổng cộng là sáu loại lạc ấn.

Trong đó, Linh Tê Thiên Nhãn là Ngũ giai, cái này chủ yếu là ảnh hưởng của Thiên Hồ Biến, Độc Bạch không tiến giai, hắn cơ hồ cũng không cách nào để Linh Tê Thiên Nhãn tiến thêm một bước, dù hôm trước đã thôn phệ huyết mạch chi lực của Linh Tê Lộc Yêu cũng chỉ củng cố Linh Tê Thiên Nhãn, làm năng lực cảm ứng nguyên tố của hắn tăng cường mà thôi. Khổng Tước Biến là Thất giai, đây là thu được từ trên người Mỹ công tử. Cho nên thực tế, bây giờ Yêu Thần biến cường đại nhất trên người Đường Tam là Khổng Tước Biến mới đúng.

Kim Bằng Biến Thất giai, Thì Quang Biến Lục giai, Lam Ngân Hoàng cùng Phong Hổ biến là Thất giai.

Đối với Đường Tam, sau khi tu vi đột phá Bát giai, kỳ thật chỉ có thể tăng lên cấp độ của Lam Ngân Hoàng cùng Phong Hổ biến, các lạc ấn khác cần đồng bạn đột phá mới có thể tăng lên, đây cũng là nguyên nhân hắn không vội đột phá. Huyết mạch chi lực không tăng lên cùng tu vi, nhất là huyết mạch cấp một, làm chỉnh thể thực lực của hắn tăng lên không lớn.

Tương đối mà nói, Thần Thức của hắn đang không ngừng được ôn dưỡng và khôi phục. Tốc độ khôi phục không tính là nhanh, nhưng khá ổn định. Tương lai hắn muốn khôi phục Thần cấp thì Thần Thức là quan trọng nhất. Thần Thức không ngừng lớn mạnh thì hắn mới có thể tìm về Thần Vị chân chính của mình. Trước cấp độ Cửu giai đỉnh phong, hắn nhất định phải cố gắng để Thần Thức của mình tối thiểu nhất khôi phục lại cấp độ khi mới tiến vào Thần giới, như vậy mới có thể nắm chắc.

Huyền Thiên Công vận chuyển, khí tức sinh mệnh xung quanh làm dịu thân thể, tu vi mà Đường Tam luôn áp chế trong nháy mắt đã xông phá. Xung quanh người Đường Tam lập tức sáng lên, dưới tác dụng của Huyền Thiên Công, một lượng lớn sinh mệnh năng lượng được hấp thu để nuôi dưỡng bản thân, cả người hắn làm cho người ta có cảm giác trong suốt.

Mấy người chiến đội Sử Lai Khắc vừa mới nghỉ ngơi, còn chưa tiến vào trạng thái minh tưởng ngay lập tức cảm nhận được biến hoá.

Ánh mắt Độc Bạch sáng lên, lại lẩm bẩm tự nhủ: "Đây là đột phá? Bát giai? Tiểu Đường cũng đã Bát giai rồi?"

Khuôn mặt hắn tràn đầy ngưỡng mộ. Đúng a! Trong mọi người, Vũ Băng Kỷ là người đầu tiên đạt tới Bát giai, nhưng mà khi Đường Tam mới đến, hắn đã Lục giai rồi, còn lúc đó Đường Tam mới chỉ là

Tứ giai. Mà bây giờ, Đường Tam vậy mà cũng đã đuổi kịp Đại sư huynh, cũng tiến vào cấp độ Bát giai. Làm sao có thể không làm cho mấy người hâm mộ chứ?

Bát giai, đây chính là Bát giai a! Trong các lão sư, huynh muội Mộc Vân Vũ cùng Mộc Ân Tình cũng chỉ là Bát giai mà thôi. Đường Tam vậy mà đã có cùng thực lực với các lão sư, hơn nữa, năng lực thực sự của hắn khẳng định không chỉ đơn giản như bề ngoài.

Vũ Băng Kỷ cảm thụ sâu sắc nhất, trong trận chiến ngày hôm qua hắn có thể cảm nhận rõ ràng, Bạo Phong Tuyết kia hắn không thể khống chế được. Hai ngày trước đó cùng Đường Tam nghiên cứu, hắn làm sao có thể học được kỹ năng khống chế tổ hợp công kích mạnh mẽ như vậy, không chỉ khống chế lực lượng của mình, mà còn khống chế lực lượng của người khác. Lúc ấy Đường Tam nói với hắn, thoải mái phóng thích Băng nguyên tố, ngưng tụ băng nhận như thế nào, còn lại thì không cần hắn quan tâm. Sự thật đã chứng minh, ở trên chiến trường, toàn bộ Bạo Phong Tuyết đều do Đường Tam khống chế. Có thể nói là hắn bằng vào sức một người đánh tan chiến đội Huyết Sắc Lưu Quang cũng không sai. Chỉ là Đường Tam vẫn luôn không chủ động để lộ thực lực của mình thôi, đến mức hiện tại Vũ Băng Kỷ cũng không biết hắn có thực lực như thế nào. Mà lúc này hắn đột phá Bát giai, không hề nghi ngờ, hắn mới thực sự là người mạnh nhất trong các học viên. Phải biết rằng, năng lực mạnh nhất của Vũ Băng Kỷ là băng châm cũng học từ Đường Tam đó!

Chương 302: Bát giai Đường Tam

Tu vi đột phá, hết thảy tựa như nước chảy mây trôi. Kinh mạch bắt đầu được hồn lực như trường giang đại hải cọ rửa và khuếch trương, hồn hạch cùng tinh thần hạch tâm trong cơ thể cũng theo đó bành trướng. Tinh thần hạch tâm biến hoá không lớn, dù sao cũng đã ở mức độ Cửu giai đỉnh phong. Nhưng hồn hạch lại lớn hơn một vòng, khiến sản lượng Huyền Thiên Công càng thêm hùng hậu. Sóng năng lượng khổng lồ xoay tròn xung quanh cơ thể hắn, tiếp tục hấp thu sinh mệnh lực nuôi dưỡng bản thân.

Đường Tam lúc này, rõ ràng còn chưa đến mười bốn tuổi nhưng lại cho người khác cảm giác hắn đã thành niên. Khí tức trên người cũng không ngừng lưu chuyển, tựa hồ đang không ngừng thăng hoa. Trong quá trình đột phá không có chút gian nan nào.

Trương Hạo Hiên đứng cách hắn không xa, yên lặng nhìn tên đệ tử này của mình dễ như trở bàn tay đột phá Bát giai, trong nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Mười ba tuổi, mười ba tuổi Bát giai! Chuyện này trong lịch sử tổ chức là chưa từng có từ trước đến nay, ngay cả thiên phú của Mỹ công tử cũng không làm được a! Nhưng Đường Tam hết lần này đến lần khác đều làm được, hắn hiện tại càng ngày càng tin tưởng, Đường Tam chính là cứu tinh mà trời cao ban cho nhân loại.

Đột phá thuận lợi, sau khi hơi do dự, Đường Tam bắt đầu dung hợp thêm lạc ấn, không phải là Hoàng kim huyết mạch Kim Tiền Báo,

bởi vì Thuấn Di của nó giống với Khổng Tước Biến. Hắn chọn dung hợp chính là Cửu giai Tượng yêu.

Đừng nhìn bọn nó bị nhóm Đường Tam đánh bay dễ dàng như vậy, nhưng thực tế, Chiến Tranh Tiễn Đạp nếu được dùng tốt sẽ có uy năng tương đối kinh khủng. Quan trọng hơn là, huyết mạch chi lực của Tượng yêu sẽ làm tăng cường độ thân thể Đường Tam thật lớn. Đương nhiên hắn vẫn để lại một chỗ trống, khi gặp được huyết mạch phù hợp thì có thể dung hợp. Bởi vì lúc nào đó cũng có thể thu hoạch được chỗ tốt.

Khi Đường Tam mở mắt ra đã là giữa trưa, hắn đã hoàn thành đột phá rồi.

Bắt đầu từ giờ khắc này, Đường Tam, Bát giai!

Lúc này bốn người Vũ Băng Kỷ vẫn còn đang minh tưởng. Gần đây đều khẩn trương chiến đấu, đối với thể xác và tinh thần của bọn họ tiêu hao không nhỏ.

Trương Hạo Hiên cảm thụ được khí huyết ba động mạnh mẽ của Đường Tam liền hỏi, "Đây là đột phá sao?"

"A?" Đường Tam nghi ngờ nhìn lão sư.

Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ nói, "Ý của ta là, ngươi đột phá cũng quá dễ dàng rồi. Nếu nhân loại cũng tu luyện đơn giản như ngươi thì thật là ..."

Đường Tam cười nói, "Đây chính là chỗ tốt khi tích luỹ đủ nhiều a! Một mực áp chế không đột phá, tích luỹ càng nhiều thì khi đột phá tựa như nước chảy thành sông. Khi người đột phá Thần cấp hẳn sẽ có cảm giác như vậy."

"Hiện tại đi sao?" Trương Hạo Hiên hỏi.

Đường Tam nói: "Không vội, ngài hãy chuẩn bị thật kỹ trước. Từ giờ trở đi, ngài hãy hấp thu sinh mệnh năng lượng ngay dưới Hoàng Kim Thụ, hấp thu càng nhiều càng tốt. Không cần cố kỵ bất kỳ điều gì, chỉ toàn lực hấp thu."

"Nếu ta bùng nổ thì làm sao? Hiện tại ta luôn có cảm giác không thể khống chế được, tuỳ thời đều có thể đột phá. Vạn nhất đột phá ở chỗ này thì phiền toái rất lớn." Đột phá Thần cấp có động tĩnh cực lớn, Hoàng Kim sơn cốc muốn không bại lộ là chuyện khó có thể xảy ra.

Đường Tam nói: "Sẽ không, ta sẽ hộ pháp cho ngài, không để ngài tuỳ tiện đột phá. Tin tưởng ta. Sau khi ngài hấp thu đủ sinh mệnh năng lượng thì chúng ta sẽ ra biển."

Trương Hạo Hiên nhìn hắn thật sâu, sau đó cắn răng gật đầu nói: "Được." Hắn sở dĩ đáp ứng hắn tự nhiên là vì tên đệ tử này chưa từng làm hắn thất vọng.

Trương Hạo Hiên khoanh chân ngồi dưới Hoàng Kim sơn cốc, bắt đầu minh tưởng, hấp thu sinh mệnh năng lượng.

Đường Tam ở bên cạnh hắn. Tu vi tăng lên làm hắn nhạy cảm hơn với năng lượng, và khả năng khống chế cũng càng mạnh.

Giống như Trương Hạo Hiên nói, huyết mạch chi lực của trấn trưởng đại nhân này đang sôi trào mãnh liệt, mặc dù hắn toàn lực áp chế nhưng đã sắp không chịu được rồi.

Khoé miệng Đường Tam toát ra một nụ cười thản nhiên, bằng vào

nhân lực thì áp chế không được, nhưng thần lực thì lại có thể. Trương Hạo Hiên đột phá Thần cấp cũng không phải vấn đề gì lớn, hắn tích luỹ đã nhiều năm, lại có sinh mệnh năng lượng nuôi dưỡng hơn một năm qua.

Chỗ tốt lớn nhất của Hoàng Kim Thụ không phải là cung cấp sinh mệnh lực, mà là nó cung cấp sinh mệnh năng lượng cấp độ cao nhất. Thông qua nó chiết xuất, thiên địa linh khí ở thế giới này sẽ ngưng tụ thành sinh mệnh năng lượng tinh khiết không gì sánh bằng. Phải biết rằng, trên thế giới này linh khí đúng là nồng đậm, sinh mệnh năng lượng luyện ra cũng vô cùng tinh khiết. Đây cũng là lý do các thiếu nữ Hồng Hồ tộc có thể tiếp tục tiến lên dù huyết mạch chi lực rất mỏng manh.

Đường Tam mang bọn Vũ Băng Kỷ tới cũng là vì muốn sinh mệnh lực của bọn họ thăng hoa, nhất là Độc Bạch, Trình Tử Chanh cùng Cố Lý. Bọn họ muốn tăng lên, huyết mạch chi lực mỏng là vấn đề lớn nhất, mà sinh mệnh lực cấp cao và tinh khiết có thể kích phát huyết mạch chi lực của bọn họ. Mặc dù sẽ không hiệu quả tốt như hấp thu huyết dịch cao giai, nhưng đó cũng là một phương pháp. Nếu không, Độc Bạch muốn đột phá Lục giai sẽ rất khó khăn, mà ở nơi này thì có thể.

Trong kế hoạch của Đường Tam, trước khi đến Tổ đình sẽ tận khả năng để các đồng bạn tiến lên, ít nhất Cố Lý tăng lên Thất giai, thay đổi nhảy vọt về chất. Độc Bạch thì tăng lên Lục giai. Chuyện này giúp bọn họ tăng lên, cũng giúp chính Đường Tam tiến bộ. Lục giai Thì Quang Biến không chỉ thi triển thời gian ngưng trệ, còn có thời gian gia tốc. Chờ đến Thất giai, nói không chừng sẽ có được kỹ năng hắn hy vọng nhất là thời gian ngược dòng a!

Về phần Lục giai Thiên Hồ Biến, từ tình huống Ngũ giai mà phán đoán, Ngũ giai có thể khống chế vận khí trong một khu vực nhất

định, như vậy, Lục giai rất có thể sẽ tăng cường khống chế vận khí cá thể. Chuyện này cũng quan trọng không kém với hắn.

Trạng thái Trương Hạo Hiên lúc này chính là cấp độ sinh mệnh đã có chỗ thăng hoa sau khi rèn luyện hơn một năm, lúc này đã kích phát lực lượng sâu trong huyết mạch, để hắn có thể trùng kích bình cảnh Thần cấp.

Trong mắt Đường Tam loé lên một vòng vàng kim nhàn nhạt, một luồng áp lực vô hình lặng lẽ phóng xuất ra. Đó là khí tức Thần Thức, chỉ là Đường Tam khống chế nên nó hiện ra rất yếu ớt. Nhưng Thần Thức yếu ớt này rơi trên người Trương Hạo Hiên lập tức làm khí huyết đang sôi trào bình ổn lại, Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải cũng theo đó bị áp chế xuống.

Trương Hạo Hiên vốn bắt đầu chịu đựng cơn đau nhức lập tức nhẹ nhàng thở ra, hắn đang ở trạng thái minh tưởng, mặc dù không biết bên ngoài có chuyện gì xảy ra nhưng cũng mơ hồ hiểu được biến hoá trên người mình có quan hệ với Đường Tam.

Cứ như vậy, Trương Hạo Hiên bắt đầu tích luỹ sinh mệnh năng lượng.

Bốn người Vũ Băng Kỷ sau khi kết thúc minh tưởng lần thứ nhất thì ngay lập tức cảm nhận được tu luyện ở chỗ này có hiệu quả cực tốt. Sinh mệnh lực nồng đậm so với bất kỳ thiên tài địa bảo nào cũng tốt hơn, trợ giúp bọn họ rất nhiều khi tu luyện. Bọn họ tất nhiên muốn ở chỗ này tiếp tục tu luyện.

Đường Tam một mực thủ hộ bên người Trương Hạo Hiên, mỗi khi năng lượng trong cơ thể hắn muốn bạo động, Đường Tam sẽ dẫn động Thần Thức của mình giúp hắn áp chế. Cứ như vậy, Trương Hạo Hiên tích luỹ rất nhiều sinh mệnh năng lượng, cảm giác

chướng bụng cũng ngày càng mạnh.

Rút cuộc, sau ba ngày, khi Trương Hạo Hiên cảm giác được bản thân không thể hấp thu được nữa thì tỉnh lại từ trong minh tưởng, mở hai mắt ra.

Người đầu tiên hắn thấy chính là Đường Tam đang ở ngay bên cạnh.

Chương 303: Hải Thần, biển rộng

"Lão sư, chúng ta đi thôi. Đại sư huynh, các ngươi tiếp tục ở nơi này tu luyện." Đường Tam chào hỏi Vũ Băng Kỷ, sau đó cùng Trương Hạo Hiên phóng người lên, rời khỏi Hoàng Kim sơn cốc.

Trương Hạo Hiên lúc này cảm giác được thân thể mình không ngừng đau nhức. Hắn tựa như một quả bóng đầy hơi, tuỳ thời đều có thể nổ tung.

Ra khỏi sơn cốc, sau lưng Đường Tam kim quang lấp loé, một đôi cánh màu vàng to lớn mở ra, chính là Kim Bằng Biến.

"Lão sư, ngài lên đi. Ta cõng ngài." Đường Tam nói với Trương Hạo Hiên.

Lúc này Trương Hạo Hiên cũng không khách khí với hắn, lập tức nằm trên lưng Đường Tam. Hai cánh phía sau vỗ, Kim Bằng Biến phát động, tốc độ bạo tăng. Bát giai Huyền Thiên Công thôi động Kim Bằng Biến, tốc độ nhanh vô cùng, bay về phương xa.

Hắn phi hành theo hướng Đông Bắc. Tốc độ phi hành của Kim Bằng Biến tuyệt đối là nhanh nhất trong các Yêu Quái loại phi hành. Kim Bằng giương cánh có thể bay chín vạn dặm, thân ảnh màu vàng tựa như một ngôi sao băng lướt ngang bầu trời.

Trương Hạo Hiên ngưng thần quan sát bên trong cơ thể, cảm thụ được năng lượng sắp bạo tạc mà không khỏi cười khổ.

Trong tổ chức vẫn có một ít cường giả Thần cấp, ví dụ như Tư Nho. Tư Nho năm đó đột phá như thế nào hắn cũng đã hỏi kỹ càng, nhưng trong nhận thức của hắn, tuyệt đối không có bất kỳ một người nào có trạng thái như hắn lúc này, đem mình biến thành một quả cầu căng khí, chuyện này là sao đây?

Nhưng lúc này hắn lại có chút buồn cười, trạng thái này thật không tốt. Nhưng tựa hồ đột phá cũng không cần ấp ủ điều gì, cũng không cần cố gắng thôi động năng lượng đi trùng kích. Hiện tại hắn có cảm giác như chặn một cánh cửa, chỉ cần vừa buông lỏng thì lập tức sẽ trào ra.

Tốc độ Đường Tam phi hành cực nhanh, không lâu sau Trương Hạo Hiên đã nghe thấy thanh âm của sóng biển.

"Đường Tam, ngươi cẩn thận một chút, bên trong Vô Tận Lam Hải có nhiều Hải yêu sinh hoạt, nhất định phải cẩn thận." Trương Hạo Hiên vội vàng nhắc nhở.

Nhưng hắn không biết khi nhìn thấy biển cả trước mắt, Đường Tam trong lòng cảm thấy như thế nào. Đập vào mắt hắn là màu xanh thẳm vô biên vô tận, nhìn xuống nước biển gợn sóng tựa hồ còn có thể thấy cát mịn ở phía dưới. Gió biển nhu hoà thổi đến, mang theo khí tức đặc thù của hải dương.

Trên bầu trời chợt có hải âu bay qua, phát ra từng tiếng kêu réo rắt. Dưới đáy biển sâu, hải dương xanh thẳm dường như cất chứa rất nhiều điều thần bí. Thuỷ nguyên tố nồng đậm ngập tràn khắp không khí, trong mơ hồ còn có một cỗ sinh mệnh năng lượng đang cuộn trào. Đó là một dấu hiệu độc đáo khi vô số sinh vật biển tụ tập với nhau.

Biển cả, đây mới là biển cả của thế giới này.

Mặc dù đã đến thế giới này hơn mười năm, nhưng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy biển cả, mọi thứ nơi đây khiến hắn rung động mãnh liệt.

Đường Tam thở sâu, "Lão sư yên tâm."

Hai cánh phía sau vẫn đập, mang theo Trương Hạo Hiên tiếp tục bay ra xa.

Trên trán yên lặng sáng lên một đạo kim quang. Kim quang kia không mãnh liệt nhưng lại cảm nhận được tất cả mọi thứ phía dưới.

Mặt biển cũng thật kỳ lạ, nhưng nơi Đường Tam đi qua đều sóng yên biển lặng, dường như một chút bọt nước cũng không nổi lên.

Tận sâu trong Vô Tận Lam Hải, từng con Hải yêu theo bản năng ngẩng đầu lên. Bọn chúng tựa hồ đã cảm nhận được điều gì đó, một cảm giác vui vẻ xuất hiện từ sâu thẳm linh hồn. Vô Tận Lam Hải vô biên vô cùng, phảng phất trong chớp mắt xuất hiện một cảm giác đặc thù, làm bọn chúng đều vui sướng từ tận đáy lòng.

Sau một khắc, các sinh vật biển đều ngoi lên mặt biển, mang theo tâm tình vui sướng cùng chờ mong.

Một nụ cười tươi xuất hiện trên mặt Đường Tam.

Trong đầu hắn không khỏi nghĩ đến kiếp trước. Hắn còn nhớ kỹ, mình phải trải qua chín khảo hạch gian nan, cuối cùng trong Hải Thần Điện nhấc lên Hoàng Kim Tam Xoa Kích tượng trưng cho quyền uy của hải dương. Thời khắc hắn rút ra thanh Tam Xoa Kích

này, hắn đã có được Thần Vị thuộc về mình.

Đúng a! Hắn kiếp trước là Thần Vương, mà Thần Vị của hắn, không phải là Hải Thần sao? Hắn là Hải Thần Đường Tam!

Đi vào thế giới này, Thần Thức hắn mang theo là dựa vào Thần Vị Hải Thần mà tồn tại. Hải Thần vẫn còn, hắn vẫn là Hải Thần. Vẫn là biển cả, vẫn có cảm giác thân thiết như vậy. Tới nơi này, hắn rõ ràng cảm giác được, Thần Thức của mình sinh động và hưng phấn hơn. Ở nơi này, tốc độ ôn dưỡng Thần Thức đã tăng trên diện rộng. Ở nơi này, cho dù hắn vận dụng Thần Thức cũng sẽ nhanh chóng được bổ sung. Bởi vì biển cả là nhà hắn, là thế giới mà hắn thống trị. Đây cũng là nguyên nhân hắn kiên trì muốn Trương Hạo Hiên đột phá ở nơi này, bởi vì như vậy hắn mới có thể hoàn toàn thủ hộ cho lão sư.

Nằm ở sau lưng Đường Tam, Trương Hạo Hiên đột nhiên có cảm giác kỳ lạ. Tiếng sóng biển đã biến mất, còn có khí tức hải dương tồn tại, nhưng sao mọi thứ lại yên bình đến vậy?

Đây là có chuyện gì?

Hắn theo bản năng hơi nhô ra trên bả vai Đường Tam, sau đó hắn đã nhìn thấy một cảnh tượng khó quên.

Mặt biển yên lặng như mặt hồ, đúng là không có một điểm gợn sóng. Mà trên mặt biển kia, có rất nhiều đầu Hải yêu đang nhô lên.

Có nhiều loài cá, rùa biển, hải cẩu, hãi mã, thân hình bọn chúng có to, có nhỏ. Nhưng giờ khắc này, bọn nó đang thăm dò trên mặt biển, yên lặng chăm chú nhìn bọn họ, hay nói là, nhìn chăm chú Đường Tam.

Trong biển rộng mênh mông này, sinh vật biển nhiều đến nỗi không nhìn thấy bờ.

Một giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên mặt Trương Hạo Hiên ngay sau đó.

Tựa hồ cảm nhận được lão sư đang khẩn trương, trong chớp mắt, Đường Tam ngẩng đầu lên, hét dài một tiếng. Cùng lúc đó, kim quang trên trán cũng loé lên sáng ngời.

Một vòng sáng màu vàng lấy trán hắn làm tâm cấp tốc lan ra xung quanh, tiếng thét dài kia được truyền đi xa, lập tức, nhưng Hải yêu kia nhanh chóng chui vào biển rộng, để lại mặt biển yên tĩnh rộng lớn. Nhưng là khí tức sinh mệnh nồng đậm lại hội tụ về phía Đường Tam bọn họ.

"Lão sư, bắt đầu đi." Đường Tam nói với Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên có chút quái dị nói, "Ngươi ... ngươi là Hải yêu?"

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Ngài nghĩ nhiều rồi, ta chính là nhân loại, thuần tuý chỉ là nhân loại. Ngài không phải đã sớm kiểm tra rồi sao. Chỉ là ta cùng biển cả có chỗ thân hoà. Không có thời gian giải thích đâu, ngài đột phá xong rồi nói. Chờ ngài đột phá xong, khi trở về ta sẽ giải thích cho ngài."

"Ừm." Trương Hạo Hiên rời khỏi lưng Đường Tam, thời điểm này không cho phép hắn suy nghĩ nhiều.

Một đầu tóc ngắn biến thành màu lửa đỏ, Hoả nguyên tố nồng đậm bắn ra từ cơ thể hắn, huyết mạch Liệt Diễm Ma Sư bốc lên khiến cho thân hình hắn trong nháy mắt to lớn hơn nhiều. Được huyết mạch chi lực chống đỡ, hắn lơ lửng ở giữa không trung. Xung

quanh cơ thể hắn bốc lên lửa nóng hừng hực, con mắt cũng theo đó chuyển sang màu đỏ hồng. Khí huyết bị áp chế ngay lập tức toả ra.

Đường Tam đập đôi Kim Sí, bay đến một nơi khá xa, yên lặng nhìn biến hoá trên người Trương Hạo Hiên.

Trợ giúp Trương Hạo Hiên độ kiếp thành Thần cũng rất quan trọng với Đường Tam. Đây là thời khắc để hắn hiểu hơn về thế giới này, chỉ khi hiểu rõ nó, hắn mới có thể thử nghiệm câu thông với vị diện, tìm kiếm biện pháp thành Thần trong tương lai.

Trương Hạo Hiên thở sâu, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rít. Lập tức, liệt diễm màu đỏ vàng phóng lên tận trời, và phần trời bị thiêu đốt đó bắt đầu trở nên vặn vẹo.

Chương 304: Trương Hạo Hiên độ kiếp

Trong chốc lát, bầu trời trở nên tối sầm, mây đen dày đặc, giống như bầu trời sắp sập xuống.

Thiên kiếp, tất cả sinh vật ở vị diện này muốn thành Thần đều phải trải qua, đây cũng là nguyên nhân Trương Hạo Hiên không có khả năng độ kiếp trong Gia Lý Sơn Mạch. Gia Lý Sơn Mạch cách thành Gia Lý quá gần, nếu hắn độ kiếp ở đó nhất định sẽ có cường giả đến thăm dò. Nhân loại thành Thần cũng không phải một chuyện dễ dàng. Trên Yêu Tinh Đại Lục, nếu không có thực lực thì căn bản không thể làm gì.

Lúc này, trên bầu trời mây đen càng dày đặc, giữa trời đất mang theo áp lực vô hình làm cho người ta không thở được. Đường Tam không thể không áp xuống gần biển, đồng thời thu liễm Thần Thức của mình.

Hắn cũng không muốn bị vị diện này nhận ra và đánh chết.

Hoả diễm màu đỏ vàng trên người Trương Hạo Hiên càng ngày càng cháy dữ dội, huyết mạch trong cơ thể hắn lúc này cũng bay vọt về chất.

Hoả diễm thiêu đốt, khí tức kinh khủng bốc lên, mây đen trên bầu trời cũng nhiễm đỏ vài phần.

"Ầm ầm!" Một tiếng sấm vang lên, thiên địa biến sắc.

Một đầu tóc ngắn của Trương Hạo Hiên dựng đứng, đôi mắt cuồng dã, giang hai cánh ra, phía sau, một quang ảnh sư tử màu đỏ to lớn xuất hiện, ngửa mặt lên trời gào thét.

Từ cấp độ huyết mạch, Liệt Diễm Ma Sư cũng được coi là tồn tại nổi bật trong tầng cấp huyết mạch cấp ba, nhưng vẫn không tới được cấp hai. Cho nên, nếu như tình huống bình thường, Trương Hạo Hiên muốn thành Thần đó cũng phải một chuyện dễ dàng.

Mà lúc này, tu vi của hắn bành trướng đến cấp độ cao nhất của Cửu giai. Chỉ nghe "đinh" một tiếng giòn tan, trên trán hư ảnh Liệt Diễm Ma Sư kia sáng lên kim quang.

Điểm kim quang này trong nháy mắt chiếu rọi trên người Trương Hạo Hiên, đem một thân hoả diễm của hắn chuyển sang màu vàng.

Cái này có chút giống với Hoàng Kim Thánh Hoả mà Đường Tam từng nhìn thấy trên người Hoàng Kim Sư Tử Cẩu, bất quá đặc tính lại không giống nhau. Ngọn lửa màu vàng óng trên người Trương Hạo Hiên này, Đường Tam có thể cảm nhận là nóng cháy! Nóng không gì sánh kịp.

Nhiệt độ nước biển phía dưới cũng nâng lên, mà thân thể Trương Hạo Hiên đang lơ lửng trên không trung. Ngọn lửa vàng óng kia không ngừng thấm vào và đốt cháy cơ thể hắn làm hắn chỉnh thể đều chuyển sang màu vàng kim. Đây cũng là nguyên nhân vì sao các sinh vật đều muốn thành Thần. Thành Thần tương đương với một lần huyết mạch thuế biến, nhất là với cường giả có cấp độ huyết mạch thấp, lần lột xác này sẽ làm chỉnh thể thực lực của bọn họ tăng lên trên diện rộng.

Đương nhiên đột phá Thần cấp không làm huyết mạch cấp hai trở

thành huyết mạch cấp một. Huyết mạch cấp một hoàn toàn là thiên phú.

Nhưng là, trong quá trình lột xác, nếu như thực lực đầy đủ, huyết mạch cấp ba có thể tiếp cận uy lực của huyết mạch cấp hai. Trương Hạo Hiên lúc này đang hoàng kim hoá cũng là dạng thuế biến này, con đường thành Thần đã mở, mà hắn lựa chọn chính là triệt để thuế biến. Có một thời gian dài tích luỹ trước đó, hắn tất nhiên sẽ chọn phương thức đột phá có lợi nhất cho mình.

Lúc này trên bầu trời, mây đen dần chuyển sang màu đỏ sậm, trong chớp mắt tiếp theo, một đạo lôi điện màu đỏ mang theo sức mạnh kinh khủng từ trên trời giáng xuống, cơ hồ ngay lập tức nổ trên người Trương Hạo Hiên.

"Ầm ầm!" Trương Hạo Hiên bị tạc khiến toàn thân run rẩy, nhưng quang ảnh sư tử to lớn phía sau bỗng biến thành màu vàng, lần nữa phun ra một ngọn lửa vàng chiếu rọi trên người hắn, khiến cho thân hình bị đánh cháy đen biến trở về màu vàng.

Tấn thăng Thần cấp ở vị diện này là một lần thuế biến, cũng là một lần rèn luyện. Thông qua thiên lôi tẩy lễ làm huyết mạch tiến hoá, từ đó lên đến một cấp độ sinh mệnh khác. Quá trình này thật không dễ dàng! Thống khổ phải chịu không nhỏ. Khó trách có thể đột phá thành Thần khi không có Thần Vị.

Đường Tam trong lòng âm thầm phán đoán.

Ở thế giới kia của hắn, muốn chân chính thành Thần thì nhất định phải có Thần Vị. Thần Vị là một loại truyền thừa, đem lực lượng nguyên bản của Thần Vị truyền thừa xuống, nắm giữ quyền hành một phương. Mà ở vị diện này thì hoàn toàn là tự thân rèn luyện, để cường độ bản thân có thể lên đến Thần cấp. Mà thực tế, vì vị diện

này không có Thần giới nên tất nhiên sẽ không có Thần Vị tồn tại.

Nói theo ý nào đó, Thần ở vị diện này vẫn có sự chênh lệch với Thần có được Thần Vị ở thế giới kia của Đường Tam. Nhưng là, Thần ở vị diện này, không nói những điều khác, cường độ thân thể tuyệt đối vượt qua thế giới kia.

Thật sự là một phương thức đột phá tàn khốc!

Đường Tam mơ hồ cảm giác được, thiên lôi kia dường như có ác ý với mình. Hắn đã hoàn toàn thu liễm Thần Thức, nhưng khi Trương Hạo Hiên bị đánh, hắn vẫn có cảm giác tê dại, tựa như lúc nào cũng sẽ bị tìm ra. Tinh thần hạch tâm nhảy lên không ngừng, có cảm giác muốn đột phá. Đường Tam liều mạng dùng Thần Thức áp chế mới không bị dẫn động. Dường như thiên lôi đang cố ý câu dẫn hắn.

Với tu vi Bát giai hiện tại, còn có Tinh Thần Lực Cửu giai đỉnh phong cùng Thần Thức thủ hộ, nhưng nếu thật sự bị dẫn động đột phá thì chỉ sợ chết cũng không biết chết như thế nào. Một khi vị diện này xác nhận hắn là kẻ ngoại lai, thì bổ xuống tuyệt đối không phải là lôi đình giống Trương Hạo Hiên, nó sẽ kinh khủng hơn nhiều.

Cho nên, hiện tại Đường Tam đặc biệt làm giảm sự tồn tại của mình, hy vọng thiên lôi kia không tìm ra hắn, đồng thời âm thầm cảm thụ thiên lôi biến hoá trong quá trình Trương Hạo Hiên độ kiếp. Nhất là thiên địa ý chí, cái này có liên quan đến ý chí của Vị Diện Chi Chủ.

Hắn cần phải xem xét, Vị Diện Chi Chủ của vị diện này đến tột cùng là một tồn tại theo bản năng, có ý thức hay là có trí tuệ cao siêu. Với các tình huống khác nhau, hắn cần có phương pháp ứng đối khác nhau.

"Ầm ầm!"

Lại một đạo lôi đình màu đỏ giáng xuống, hung hăng bổ trên người Trương Hạo Hiên, đánh hắn suýt nữa rơi xuống mặt biển.

"Thoái mái!" Trương Hạo Hiên gầm lên, ngọn lửa màu vàng trên người dày thêm, sinh mệnh lực hùng hậu trong cơ thể đang tiến hoá đồng thời cũng nhanh chóng bổ sung tiêu hao cho hắn.

Lôi đình kia mang theo lực công kích kinh khủng, nhưng cũng rèn luyện cơ thể hắn, Tinh Thần Chi Hải của hắn để hắn tiến hoá lên một tầng cấp khác. Đối với chuyện này Trương Hạo Hiên đã sớm chuẩn bị, lúc này không ngừng phóng thích lực lượng của bản thân, chống đỡ lôi kiếp.

Lợi ích của việc tích luỹ lâu dài ở thời điểm này đã hiện ra. Liên tục chống đỡ hai đạo lôi kiếp, hắn đã bắt đầu cảm nhận được thân thể mình biến hoá. Lôi kiếp như vậy, hắn vẫn có thể chịu đựng được.

Phải biết rằng, khi độ kiếp bên cạnh cần có người thủ hộ, ở thời khắc mấu chốt sẽ giúp người độ kiếp đảm bảo an toàn, quá trình này thậm chí có cường giả Thần cấp ra tay. Mặc dù nếu làm như vậy sẽ làm giảm cường độ rèn luyện của người độ kiếp, nhưng còn sống mới quan trọng a! Bị đánh chết không phải sẽ mất tất cả sao?

Đây cũng là nguyên nhân tổ chức Cứu Thục không bức bách Trương Hạo Hiên quá nhiều. Theo bọn họ, Trương Hạo Hiên muốn độ kiếp thành Thần chắc chắn sẽ cần tổ chức che chở. Không có hai vị cường giả Thần cấp trở lên thủ hộ, độ kiếp sẽ nguy hiểm.

Trương Hạo Hiên gan cũng lớn, lại thêm áp chế đã lâu, tích luỹ cũng đủ nhiều nên hắn mới trực tiếp nếm thử độ kiếp. Hắn biết,

nếu như tự mình độ kiếp thành công, vậy thì chỗ tốt sẽ càng nhiều. Tự mình rèn luyện sẽ làm hắn có thực lực mạnh hơn sau khi thành Thần, thậm chí trong tương lai có khả năng sẽ tiến thêm một bước nữa.

Chương 305: Thực xin lỗi, lão sư

Từng đạo lôi đình rơi xuống, Trương Hạo Hiên trên không không ngừng bị đánh rơi, sau đó lại bay lên. Quang ảnh sư tử màu đỏ dần trở nên ngưng thực, cũng dần chuyển sang màu vàng. Chuyện này không hề nghi ngờ là một hiện tượng tốt.

Bất quá, bản thân Trương Hạo Hiên tiêu hao cũng rất lớn. Hiện tại hắn đã hiểu vì sao Đường Tam muốn hắn hấp thụ sinh mệnh năng lượng ba ngày, hơn nữa phải toàn lực hấp thu. Trong quá trình độ kiếp, giúp hắn khôi phục thương thế, bổ sung tiêu hao chính là sinh mệnh năng lượng a! Hoàng Kim Thụ mang đến sinh mệnh năng lượng thuần tuý nên hắn mới khôi phục nhanh như vậy. Nhưng là, theo từng đạo lôi đình rơi xuống, những sinh mệnh năng lượng này cũng dần giảm bớt, chuyện này làm Trương Hạo Hiên có chút căng thẳng. Hắn là lần đầu tiên độ kiếp, cũng không biết lôi kiếp này sẽ kéo dài bao lâu. Ít nhất từ tình huống trước mắt, bầu trời vẫn âm trầm như cũ, lôi kiếp cũng không có dấu hiệu muốn tiêu tán.

"Ầm ầm!" Một đạo lôi đình to lớn rơi xuống, đánh Trương Hạo Hiên rớt xuống. Hắn miễn cưỡng khống chế lại thân thể mình, trong cơ thể bắt đầu có cảm giác trống rỗng. Tích luỹ vẫn chưa đủ sao?

Trương Hạo Hiên nhíu chặt lông mày. Nhưng thời điểm này, hắn ngạc nhiên phát hiện, bầu trời dường như đã sáng hơn, lôi kiếp đã yếu ớt.

Thanh âm Đường Tam lúc này truyền đến, "Lão sư, lần sau bị đánh,

ngài có thể rơi vào trong biển, ta giúp ngài bổ sung sinh mệnh lực."

Trương Hạo Hiên bây giờ không mở miệng được, nhưng nghe hắn nói vậy cũng yên tâm.

Quả nhiên, một đạo lôi đình rơi xuống, rõ ràng đã nhỏ hơn so với trước đó.

"Ầm ầm" một tiếng, Trương Hạo Hiên bị đánh rơi xuống biển. Mây đen trên bầu trời cũng theo đó tản đi vài phần.

Trương Hạo Hiên rơi vào trong biển, bởi vì thân thể có nhiệt độ cao nên lập tức làm nước biển bốc hơi. Nhưng ngay sau đó hắn cảm nhận được sinh mệnh năng lượng khổng lồ từ biển cả tràn vào cơ thể hắn, nhanh chóng bổ sung tiêu hao. Mặc dù hắn trời sinh bài xích Thuỷ nguyên tố, nhưng lúc này sinh mệnh năng lượng tràn vào làm thân thể trống rỗng của hắn cảm thấy thật thoải mái.

"Ngô, đây là thành công đi." Trương Hạo Hiên tâm tình rất tốt, thật vui sướng.

Nhưng là, trong nháy mắt tiếp theo, lòng hắn chợt thắt lại. Một dự cảm bất thường đột ngột xuất hiện trong đầu. Phải biết rằng, hắn hiện tại dù chưa hoàn toàn thành Thần, nhưng cũng tính là bán Thần, Tinh Thần Lực đã có đặc thù của Thần Thức, dự cảm với nguy hiểm mạnh hơn trước rất nhiều.

Chuyện gì xảy ra? Có vấn đề gì sao?

Lúc này, vì xung quanh hơi nước bốc lên dữ dội nên hắn không thấy tình huống bên ngoài. Nhưng Đường Tam thì lại trợn mắt há mồm.

Khi Trương Hạo Hiên rơi xuống biển, hắn đã dẫn động sinh mệnh

năng lượng trong biển bổ sung cho lão sư. Nhưng ngay chớp mắt đó, dường như cảm nhận được hắn tồn tại, tựa hồ có một cỗ ý chí vô hình quét ngang tới.

Đường Tam cơ hồ ngay lập tức phong bế Thần Thức, để thân thể mình chìm sâu xuống dưới. Nhưng là trên bầu trời, vân kiếp nguyên bản muốn tản đi lại ngưng tụ, hơn nữa còn lớn gấp đôi so với trước đó.

Mà cảm nhận được nguy cơ, Trương Hạo Hiên đã xông lên mặt biển, và nghênh đón hắn là ba đạo thiên lôi to lớn màu đỏ như máu.

Lôi kiếp trước đó đều chỉ có một đạo? Mà lần này là lôi kiếp liên hoàn, hơn nữa uy năng thật lớn.

Một vị nào đó đang chìm dưới biển sâu ở trong lòng thầm nhủ, lão sư, ta có lỗi với ngài!

Bản thân Đường Tam đúng là có hảo ý, hắn lấy Thần Thức dẫn động sinh mệnh năng lượng trong biển là muốn bổ sung tiêu hao cho Trương Hạo Hiên, nhưng vấn đề là hắn lại dẫn động trong quá trình Trương Hạo Hiên độ kiếp. Cảm ứng của vị diện đặc biệt nhạy cảm ở vùng này, lập tức đã phát hiện ra tồn tại "dị đoan", dù Đường Tam ngay lập tức đã phong bế Thần Thức, nhưng uy năng của vị diện đã rơi xuống trong nháy mắt.

Đối mặt với ba đạo lôi kiếp to lớn, Trương Hạo Hiên cơ hồ không chút do dự chìm xuống biển, hoả diễm mãnh liệt nhô lên trên, muốn ngăn cản ba đạo lôi đình hạ xuống.

Một đạo bạch quang từ dưới biển tuôn ra, chiếu rọi trên người hắn, khiến ba đạo thiên lôi kia bị lệch một chút, không chính diện rơi trên người. Mặc dù vậy, Trương Hạo Hiên vẫn bị đánh sâu xuống

dưới biển. Trong chốc lát, một lượng lớn nước biển bốc hơi, lôi đình kinh khủng trong nháy mắt đã oanh tạc một vùng biển rộng chừng ngàn mét vuông.

Trương Hạo Hiên chỉ cảm thấy đầu mình trống rỗng, trong chớp mắt này, tinh thần cùng cảm xúc tựa hồ đã hoàn toàn biến mất.

Hắn cũng không biết có một cây dây leo yên lặng quấn lấy mắt cá chân của hắn. Khi lôi đình điên cuồng đánh phá đã đem hắn kéo xuống sâu trong biển.

Thực tế, Trương Hạo Hiên đã hoàn thành độ kiếp, ba đạo lôi đình phía sau này cũng không nhằm vào hắn, mà nhằm vào "dị đoan" mà vị diện cảm ứng được. Mà dị đoạn khi lôi đình oanh kích đã hoàn toàn biến mất, trên bầu trời vân kiếp ngưng tụ trong chốc lát đã tản ra.

Khoé miệng Đường Tam hơi giật giật, nhìn Trương Hạo Hiên đang hôn mê trước mặt, nhất thời không nói nên lời.

Khi hắn dẫn động sinh mệnh năng lượng trong biển giúp Trương Hạo Hiên thì cũng có chút ý muốn thăm dò vị diện, hắn điều động Thần Thức vô cùng ít. Nhưng hiển nhiên là, với một kẻ ngoại lai như hắn, vị diện bài xích còn mạnh hơn so với tưởng tượng.

Hắn mới để lộ một tia Thần Thức rất nhỏ đã có tình trạng này, vậy nếu hắn độ kiếp thì sẽ ra sao? Không phải là toàn bộ vị diện chi lực sẽ nhằm vào hắn? Đây chính là phiền toái cực lớn a!

Nếu như không giải quyết được vấn đề này, tương lai Cửu giai chính là điểm cuối của hắn. Mà quan trọng là, khi thực lực đạt tới một trình độ nhất định, cơ thể sẽ tự động hấp thu thiên địa linh khí, tu vi sẽ chậm rãi tăng lên. Trừ phi hắn phế bỏ chính mình, nếu

không, chắc chắn sẽ đến ngày phải đối mặt với thiên kiếp. Đây mới chuyện phiền phức nhất.

Lần thăm dò này, Đường Tam đã hoàn toàn hiểu vị diện này bài xích hắn mãnh liệt như thế nào. Ở tình huống này muốn độ kiếp là không có khả năng, mình cần suy nghĩ cẩn thận mới được.

Bất quá, thân từng Thần Vương, hiểu rõ huyền bí trong vũ trụ, Đường Tam cũng ít nhiều lý giải được tại sao Vị Diện Chi Chủ Pháp Lam tinh lại bài xích hắn.

Không nói đến Vị Diện Chi Chủ làm theo bản năng hay là có trí tuệ, từ mặt đơn giản nhất, Pháp Lam tinh có tài nguyên cực kỳ khổng lồ và dồi dào, nếu không cũng không có khả năng sinh ra Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng có thể so sánh với Thần cấp một. Một tinh cầu có được tài nguyên khổng lồ như vậy, chí ít trong các hành tinh Đường Tam thấy, nó có thể xếp thứ nhất.

Đã đến cấp độ năng lượng này, phương hướng phát triển trong tương lai của Pháp Lam tinh là tiến hoá lên Thần giới. Mà đây cũng là nguyên nhân nó bài xích Đường Tam. Một tinh cầu có tài nguyên phong phú rất dễ bị kẻ ngoại lai ngấp nghé. Một khi bị kẻ ngoại lai nắm trong tay, như vậy, vị diện chi lực bị hấp thu, thành tựu Thần giới không phải vị diện này, mà là tặng cho người khác.

Đơn giản hơn, Pháp Lam tinh giống như một miếng thịt béo trong vũ trụ, nếu bị một vị diện cường đại phát hiện, nhất là Thần giới phát hiện chỉ sợ sẽ có suy nghĩ muốn thôn phệ nó. Đây chính là nguyên nhân quan trọng nó bài xích kẻ ngoại lai. Đường Tam thậm chí hoài nghi, vị diện sở dĩ bồi dưỡng ra nhiều cường giả như vậy cũng là để đối kháng với ngoại xâm.

Chương 306: Hoàng Kim Xích Viêm

Cho nên, ở vị diện này muốn thành thần, nhất là khôi phục tu vi cấp độ Thần Vương, hắn cần suy nghĩ cẩn thận, tìm được một con đường có thể sáng tạo cho mình cơ hội.

Trương Hạo Hiên không có chuyện gì. Được Thiên Hồ Chi Nhãn gia trì vận khí, bản thân hắn đã độ kiếp thành công, hơn nữa được Đường Tam cứu trợ kịp thời, mặc dù bị ba đạo lôi kiếp kia liên luỵ, nhưng hắn đã thành Thần, chuyện này coi như là tẩy lễ rèn luyện, dù có bị thương, nhưng cũng là rèn luyện tăng lên.

Bất quá lúc này Đường Tam cũng không dám dẫn động sinh mệnh lực trong biển rộng bổ sung sinh mệnh năng lượng cho hắn. Điều động Thần Thức thật là quá nguy hiểm ... Nhất là vân kiếp mới bắt đầu tản đi, cẩn thận vẫn hơn.

Cho nên hắn cũng chỉ kéo lấy thân thể Trương Hạo Hiên, cũng không dám lộ ra trên mặt biển, ở dưới biển kéo theo hắn nhanh chóng quay về bờ.

Sinh vật trong biển rộng ở phía xa chăm chú nhìn hắn, cũng không tới gần. Đường Tam dù đã thu liễm Thần Thức, nhưng trên thân vẫn có khí tức mà bọn chúng thấy quen thuộc mà thân thiết. Mà vùng biển này trên thực tế là tiếp cận với vùng biển cạn gần Yêu Tinh Đại Lục nên cũng không có sinh vật quá cường đại sinh sống.

Bơi lội so với phi hành chậm hơn nhiều, dù tốc độ bơi của Đường

Tam đã khá nhanh nhưng vẫn mất một thời gian không ngắn và vất vả mới đưa được Trương Hạo Hiên lên bờ.

Nằm trên bờ cát, bên tai vang lên tiếng sóng biển, Đường Tam mệt mỏi tới mức ngón tay cũng không muốn động. Hắn dù sao cũng mới Bát giai, cho dù Huyền Thiên Công có đặc tính sinh sôi không ngừng thì cũng sẽ mệt mỏi.

Trương Hạo Hiên vẫn hôn mê như trước, nhưng trên người hắn đã xuất hiện một lực hút, hấp thu thiên địa linh khí bổ sung cho bản thân. Hắn do tiêu hao quá độ nên cần đủ thời gian bổ sung. Hiện tại tốt nhất là trở về Hoàng Kim sơn cốc tĩnh dưỡng, nhưng bây giờ Đường Tam đã tiêu hao hết thể năng, cần phải nghỉ ngơi trước mới được.

Mà lúc này, trong lòng hắn đã bình tĩnh, trong đầu nhớ lại toàn bộ quá trình Trương Hạo Hiên đột phá Thần cấp.

Trong quá trình này, không hề nghi ngờ vị diện chi lực gia trì thiên kiếp để khảo nghiệm hắn. Mà trong cảm giác của Đường Tam, quá trình này đơn giản hơn nhiều so với Đấu La Đại Lục.

Năm đó khi hắn thành Thần cần phải trải qua vô số gian nan hiểm trở, chuyện đó không phải một cái lôi kiếp có thể so sánh. Cuối cùng, phải tận lực cố gắng mới thành Thần, trở thành một phần tử của Thần giới. Đương nhiên, chuyện này cũng có quan hệ với Thần Vị cao thượng của hắn.

Mà thành Thần ở vị diện này, hay ít nhất là đạt đến cấp độ này, trong nhận thức của Đường Tam, tương đối mà nói là dễ dàng nhất. Không sai, chính là dễ dàng nhất.

Nói cách khác, ở vị diện này, tu luyện tới Cửu giai đỉnh phong, xác

suất độ kiếp thành công vẫn tương đối cao. Trương Hạo Hiên là nhân loại, thiên phú cùng thân thể nhân loại có chênh lệch không nhỏ với Yêu Quái và Tinh Quái, vậy mà chỉ cần tích luỹ đầy đủ, hôm nay dù không có Đường Tam, hắn cũng có thể hoàn thành độ kiếp, xác suất thành công ít nhất là 80%.

Điều này có nghĩa là, Vị Diện Chi Chủ đã giúp đỡ sinh vật trên vị diện mình tiến xa hơn. Để thủ hộ bản thân nó sao? Không, không chỉ như vậy, quan trọng hơn là vì vị diện tiến hoá.

Vị diện này muốn thăng lên cấp độ Thần giới thì cần một đột phá lớn. Đơn giản mà nói chính là cần sinh ra một vị cường giả cấp độ Thần Vương. Tựa như trước khi chuyển thế, cháu trai hắn Đường Hiên Vũ đã làm như thế ở Thiên Long tinh, Thiên Mã tinh. Hắn thành tựu Thần Vương, cuối cùng trở thành Long Thần, dẫn theo toàn bộ tinh cầu cường đại kia tiến hoá.

Nếu chỉ xét về cấp độ năng lượng, Thiên Long tinh cộng thêm Thiên Mã tinh chỉ sợ cũng không bằng một Pháp Lam tinh, mà Thiên Long tinh cùng Thiên Mã tinh có thể thành tựu Thần giới thì bên này, Pháp Lam tinh còn có khả năng lớn hơn. Mà một khi thành Thần giới, nó cũng không phải là Thần giới phổ thông.

Nhưng là, vì sao nhiều năm như vậy lại không tiến hoá được? Nguyên nhân là ở chỗ nào? Có vẻ như vị diện này tồn tại một nguy cơ âm thầm, nếu không, tài nguyên khổng lồ như vậy, không đột phá là không đúng a!

Nhiều suy nghĩ khác nhau xoay vòng trong đầu Đường Tam, hắn biết, mình phải làm rõ tất cả mới có khả năng độ kiếp thành Thần.

Thành Thần là việc hắn nhất định phải hoàn thành, không chỉ vì tuổi thọ dài hơn, càng là vì tìm lại lực lượng vốn thuộc về mình. Chỉ

có như vậy, hắn mới có thể cùng thê tử trở lại thế giới kia, đoàn tụ với người nhà và bằng hữu.

Sau hai giờ nghỉ ngơi, Đường Tam đã hoàn toàn khôi phục thể lực. Sau khi không cảm nhận được áp bách vị diện mang đến, lúc này hắn mới thi triển Kim Bằng Biến, mang Trương Hạo Hiên trở về Hoàng Kim sơn cốc.

Khi Trương Hạo Hiên từ trong mê man tỉnh lại, đầu tiên cảm nhận được là ấm áp và sức sống bừng bừng. Sinh mệnh lực dồi dào quanh quanh thân thể hắn làm hắn cảm thấy toàn thân ấm áp. Mặc dù không dùng được khí lực nhưng lại phi thường thoải mái dễ chịu.

"Ta đây bị đánh chết rồi?" Trương Hạo Hiên có chút mờ mịt tự hỏi.

"Lão sư, ngài sống rất tốt." Thanh âm quen thuộc truyền đến.

Trương Hạo Hiên bình tĩnh lại, lúc này mới nhìn thấy mấy người Đường Tam cùng Vũ Băng Kỷ bên cạnh mình.

Hắn nháy nháy mắt, theo bản năng cúi đầu nhìn mình một lượt, trên thân đã đổi một bộ quần áo sạch, hẳn là Đường Tam đổi cho mình, quan trọng hơn là, dường như mình không giống với lúc trước.

"Ta, ta thành công rồi?" Trương Hạo Hiên trừng trừng nhìn Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười gật đầu.

Thời khắc này, trấn trưởng đại nhân mới hoàn toàn thanh tỉnh, phấn khởi trong mắt không thể che giấu được. Thành công, đúng

vậy, hắn thành công rồi! Đột phá Thần cấp thành công!

Hắn lập tức ngồi dậy, khoanh chân, yên lặng cảm thụ biến hoá trong cơ thể mình.

Một tầng ánh sáng vàng nhạt lập tức bắn ra từ trên người hắn khiến cho xung quanh ấm áp hơn vài phần. Trên da Trương Hạo Hiên cũng theo đó mà chuyển thành màu vàng nhạt, mang theo khí tức thần thánh, khiến ánh mắt mấy người Vũ Băng Kỷ không khỏi trở nên nóng rực.

Thành tựu Thần cấp, ở vị diện này là tượng trưng cho sự cường đại, cũng tượng trưng cho trường thọ cùng tương lai. Cho dù nhân loại thành Thần, sau khi tiến vào cấp độ này, chỉ cần nguyện ý phụ thuộc vào chủng tộc cường đại cũng phi thường được hoan nghênh. Đối với bất kỳ chủng tộc Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc nào cũng rất cần cường giả Thần cấp, đây là nội tình trong tộc.

Trương Hạo Hiên thành tựu Thần cấp, đối với bọn họ có kích thích không nhỏ, nhất là nàng có tu vi Bát giai Vũ Băng Kỷ, hắn cách Thần cấp ngày càng gần. Trấn trưởng có thể thành công, hắn cũng nhất định có thể thành công.

Phía sau Trương Hạo Hiên, quang ảnh màu vàng dần ngưng tụ, hoá thành một đầu sư tử toàn thân rực rỡ hoả diễm màu vàng, rõ ràng là bộ dáng Hoàng Kim Sư Tử.

Nhưng khác với Hoàng Kim Sư Tử Cẩu là, bên trong ngọn lửa vàng óng này có mang theo màu đỏ hồng, cho nên thiêu đốt trên thân Trương Hạo Hiên không phải là Hoàng Kim Thánh Hoả của Hoàng Kim Sư Tử tộc, mà là một loại hoả diễm khác, nhưng cũng có đặc tính hoàng kim nhất định.

Hoàng Kim Thánh Hoả có đặc tính thôn phệ lực lượng của địch nhân, hoá thành lực lượng của bản thân để tiến hành công kích. Mà trên người Trương Hạo Hiên lúc này là Hoàng Kim Xích Viêm, thuần tuý là nóng cháy siêu cường.

Đó là một loại hoả diễm tựa hồ có thể thiêu đốt cả Tinh Thần Lực, sau khi hắn bước vào Thần cấp, không hề nghi ngờ là có bay vọt về chất, coi như là chạm vào cánh cửa huyết mạch cấp hai. Đương nhiên còn có chênh lệch với huyết mạch Hoàng Kim Sư Tử tộc chân chính, nhưng so với các Sư tộc khác thì cường đại hơn.

Đây cũng là do Trương Hạo Hiên tích luỹ đủ nhiều, lại thêm phải tiếp nhận lôi kiếp siêu cường vốn không dành cho hắn.

"Trấn trưởng đây là thành tựu Thần cấp a! Thật là quá lợi hại, ta lúc nào có thể thành tựu Thần cấp thì tốt rồi." Độc Bạch hâm mộ nhìn Trương Hạo Hiên, lầm bầm nói ra.

Cố Lý nhếch miệng nói: "Ngươi có tự biết mình hay không, ở chỗ này, nếu ta có thành Thần, ngươi cũng không thành được."

Chương 307: Lại đến Đấu Thú Tràng

Độc Bạch hiếm khi không nói lại được, thở dài nói: "Đúng vậy, ta tự biết năng lực của bản thân." Dù hắn có thiên phú mạnh nhất, tác dụng của Thiên Hồ Chi Nhãn không thể phủ nhận, tuyệt đối là huyết mạch cường đại nhất, cấp cao nhất.

Nhưng cũng vì nguyên nhân này, hắn không phải là Yêu Quái Tộc nên huyết mạch không đủ mạnh, Thiên Hồ Biến muốn đột phá cũng rất khó khăn. Đừng nói là Thần cấp, có thể đột phá lên Thất giai hay không đối với hắn cũng là một chuyện rất khó khăn.

"Từng bước từng bước tới, không nên nóng vội." Đường Tam vỗ vai Độc Bạch, an ủi hắn.

"Ừ. Ở chỗ này tu luyện rất tốt, có nhiều sinh mệnh năng lượng như vậy, ta cảm thấy huyết mạch của mình có chút rục rịch." Độc Bạch gật gật đầu với Đường Tam.

Không chỉ có hắn, Vũ Băng Kỷ, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh sau khi đi vào Hoàng Kim sơn cốc cũng cảm giác không tệ. Sinh mệnh lực dồi dào có tác dụng thai nghén huyết mạch chi lực cực tốt. Bọn họ cũng hiểu, Trương Hạo Hiên sở dĩ có thể độ phá Thần cấp, chỉ sợ là có quan hệ mật thiết với nơi này.

Liên hoàn trận không ngừng hấp thu thiên địa linh khí trong Gia Lý Sơn Mạch tự bổ sung, mà chỗ lợi hại nhất là, Hoàng Kim Thụ ở tâm trận được cung cấp nhiều linh khí nhất, nhờ đó Hoàng Kim Thụ

không ngừng trưởng thành. Là tâm trận, trong quá trình lớn lên nó sẽ phản hồi lại toàn bộ đại trận, để liên hoàn trận có thể hấp thu thiên địa linh khí ở nơi xa hơn, từ đó hình thành một vòng tuần hoàn. Cho nên trên thực tế, tốc độ sinh trưởng của Hoàng Kim Thụ luôn gia tăng, chỉ cần cho nó đủ thời gian, nó nhất định sẽ trở thành cây đại thụ che trời. Mà sinh mệnh năng lượng nó phát ra đối với sinh mệnh thể nào cũng rất tốt.

Đường Tam nói: "Trước khi chúng ta hoàn thành mười trận chiến, mọi người hãy ở lại đây tu luyện. Độc Bạch sư huynh, mục tiêu của ngươi trong quá trình này là đột phá Lục giai, Cố Lý sư huynh là Thất giai nha."

"Được, ta đồng ý." Cố Lý trong mắt đầy tự tin quơ quơ nắm đấm. Hắn đã lên đến Lục giai đỉnh phong, sở dĩ vẫn chưa đột phá là do nồng độ huyết mạch không đủ mạnh, chuyện này giống với Độc Bạch. Mà ở chỗ này, được sinh mệnh năng lượng tẩm bổ, hắn đã cảm thấy mình đã gần chạm đến ngưỡng cửa kia rồi.

Thất giai với hắn mà nó cũng rất khó đột phá, nhưng một khi đột phá thì thực lực của hắn bay vọt về chất, năng lực khống chế thời gian sẽ tăng lên trên diện rộng.

Trương Hạo Hiên lần này minh tưởng kéo dài hai ngày thời gian, hắn cần vững chắc cảnh giới của mình, đồng thời cũng cần chữa thương. Cho dù có Hoàng Kim Thụ cung cấp sinh mệnh năng lượng dồi dào, nhưng thương thế khi độ kiếp cũng cần một khoảng thời gian mới khôi phục được.

Mà Đường Tam đã đột phá Bát giai, các đồng bạn đã tu chỉnh hoàn tất, bọn họ tất nhiên là muốn quay lại Đấu Thú Tràng, tiếp tục chiến đấu.

Bọn họ muốn trở thành quý tộc, còn kém bảy trận đấu nữa.

Mà bọn họ không biết là, sau trận chiến trước, trở thành đội ngũ ba thắng liên tiếp, chiến đội Bạo Đầu bọn họ đã có chút thanh danh. Trừ thực lực của bản thân bọn họ, thân phận nhân loại cũng là nguyên nhân làm bọn họ nổi danh.

Trong thành Gia Lý mặc dù lấy Yêu Quái Tộc làm chủ, nhưng chủng tộc phụ thuộc chủ yếu là nhân loại. Vừa nghe nói có đoàn đội nhân loại thu được ba trận thắng, điều này vô cùng gây kích động với phụ thuộc nhân loại. Bọn họ cơ hồ đã hoàn toàn phát cuồng, trực tiếp trở thành người hâm mộ chiến đội Bạo Đầu Sử Lai Khắc.

Bọn họ nổi tiếng đến mức mỗi ngày đều có rất nhiều người đến đặt trước chỗ ngồi, đặt trước trận tranh tài của chiến đội Sử Lai Khắc.

Mặc dù phụ thuộc nhân loại không có nhiều tiền như Yêu Quái Tộc, nhưng trong phụ thuộc nhân loại cũng có người có địa vị tương đối cao. Nhất là trong các Yêu Quái Tộc tính tình ôn hoà, nhân loại thông minh rất có khả năng được trọng dụng. So với Yêu Quái Tộc, sinh hoạt của nhân loại bị nghiền ép cực kỳ khổ sở, đại đa số nhân loại đều kiềm chế bản thân, nên kỳ thật bọn họ cần phát tiết tâm tình của mình. Nhưng là, trong thế giới Yêu Quái Tộc làm gì có nơi nào cho bọn họ giải toả? Nếu làm không tốt, khả năng sẽ phải đối mặt với sinh tử, nên mỗi ngày đều phải cẩn thận sinh hoạt.

Cho nên, khi bọn họ biết được có một đội ngũ nhân loại có thể chiến thắng Yêu Quái Tộc ở Đấu Thú Tràng, hơn nữa lại đường hoàng gïết chóc, mỗi lần đều nổ đầu, đối với phụ thuộc bọn họ thực sự quá kícհ ŧհíchh. Đây chính là quang minh chính đại gïết chết những Yêu Quái Tộc hãm hại bọn họ a! Quả thực là quá thoải mái.

Bởi vậy, dù giá vé không rẻ nhưng bọn họ vô cùng nguyện ý đến

Đấu Thú Tràng chứng kiến đồng tộc của mình chiến thắng Yêu Quái Tộc. Điều này thôi thúc bọn họ, cũng là điều bọn họ hướng tới. Khao khát nhân loại có thể áp chế Yêu Quái Tộc.

Điều này, Đường Tam cũng chưa từng nghĩ đến.

Do đó, khi chiến đội Sử Lai Khắc lần nữa đi đến Đấu Thú Tràng thì đã được tiếp đãi ngay lập tức.

Vẫn là tên Thị Huyết Ma Viên kia, nhưng thái độ đã thay đổi rất lớn. "Hoan nghênh trở lại, các ngươi chuẩn bị tiếp nhận khiêu chiến tiếp theo sao?"

Lần này, nó dùng từ khiêu chiến, mà không phải như mấy lần trước, ánh mắt cũng không giống như đang nhìn người chết.

"Lúc nào có thể tiến hành?" Vũ Băng Kỷ hỏi.

Thị Huyết Ma Viên nhanh nhảu nói: "Lập tức có thể sắp xếp, nhanh nhất thì đêm nay có thể tiến hành. Cũng không ngại nói cho các vị, vé trận đấu của các ngươi rất nóng, cũng có rất nhiều đồng tộc của các ngươi muốn tới xem các ngươi chiến đấu, xem ra bọn họ muốn cổ vũ các ngươi."

Nghe hắn nói những lời này, Vũ Băng Kỷ đầu tiên là ngẩn người, sau đó liền quay đầu nhìn Đường Tam cùng các đồng bạn. Trong chớp mắt này, dù là hắn hay đồng bạn, đều cảm thấy trong lòng nóng rực.

Thị Huyết Ma Viên lạnh lùng quan sát, tự nhiên cũng thấy được biến hoá của bọn họ. Đây cũng là mục đích để hắn nói những lời vừa rồi, chính là kích thích chiến đội này tham dự nhiều trận chiến đấu hơn.

Ai thắng ai thua đối với Đấu Thú Tràng không quan trọng lắm, chủ yếu là thu lợi như thế nào. Các trận đấu càng hấp dẫn, tranh tài càng đặc sắc thì đánh cược cũng càng nhiều.

Ví dụ như phía trên đã truyền xuống, bắt đầu từ trận tranh tài tiếp theo sẽ mở đánh cược nhân loại hay Yêu Quái chiến thắng.

Đánh cược xem chủng tộc nào thắng là kích thích nhiệt tình nhất, chỉ là trước đây nhân loại căn bản không có cơ hội như vậy. Phụ thuộc nhân loại tuy nghèo khó, nhưng số lượng đông đảo. Mà Yêu Quái Tộc thì không thể nào đặt cược cho nhân loại, do đó, khẳng định là tỉ lệ đặt cược cho nhân loại sẽ thấp hơn. Cho nên chỉ cần chiến đội Sử Lai Khắc tiếp tục chiến thắng, Đấu Thú Tràng sẽ kiếm được bộn tiền. Mà nếu bọn họ thua, Đấu Thú Tràng cũng không có tổn thất gì. Càng nhiều người đánh cược thì bọn họ càng kiếm được nhiều tiền.

"Vậy phiền ngươi sắp xếp giùm. Trước khi tranh tài chúng ta có thể ở lại đây không?" Vũ Băng Kỷ hỏi. Hắn cũng không muốn tốn tiền thuê phòng, tuy rằng hiện tại bọn họ cũng coi như có tiền.

"Đương nhiên có thể."

Sau khi an bài chỗ ở cho chiến đội Sử Lai Khắc, Thị Huyết Ma Viên lập tức đi sắp xếp so tài.

Chỉ là cuối cùng thời gian tiến hành là đêm hôm sau, chứ không phải đêm đó. Thị Huyết Ma Viên nói rằng Đấu Thú Tràng cần thời gian để an bài.

Chiến đội Sử Lai Khắc ở trong Đấu Thú Tràng cũng không biết là, khi tin tức bọn họ chiến đấu được tung ra, cơ hồ ngay lập tức đã

lan khắp thành Gia Lý. Mà tin tức này cũng làm cho phụ thuộc nhân loại trong thành hưng phấn.

Chương 308: Mọi người đồng tâm hiệp lực, ánh rạng đông của nhân loại

Đánh cược mở ra, trừ thời gian còn cố ý đặt cược xem ai là người chiến thắng. Không hề nghi ngờ, đây là trò chơi nhằm vào nhân loại cùng Yêu Quái.

Tuyệt đại đa số phụ thuộc nhân loại đều không mua được vé vào cửa Đấu Thú Tràng, nhưng có thể đặt cược cho bọn họ. Dù chỉ là một Yêu tệ, khi tập trung nhiều người cũng đã là một con số lớn.

Bởi vì trận đấu này, thành Gia Lý đã mở ra một trận đánh cược lớn chưa từng có, rất nhiều phụ thuộc nhân loại đã tập trung đến Đấu Thú Tràng, đem tiền của mình đánh cược cho chiến đội Sử Lai Khắc. Đấu Thú Tràng cũng khen ngợi ba trận đấu trước đó của chiến đội Sử Lai Khắc, thậm chí còn cố ý chê bai chiến đội Yêu Quái. Điều này làm cho nhân loại thêm phấn khởi, còn Yêu Quái Tộc thì vô cùng bất mãn, số lượng tiền cược liên tục tăng lên.

Năm người Đường Tam thì vẫn ở trong phòng nghỉ, bố trí chiến thuật, điều chỉnh trạng thái.

Sáng hôm sau, bọn họ lần nữa gặp được Thị Huyết Ma Viên. Hắn nói với nhóm Đường Tam rằng, bởi vì bọn họ tạo ra hiệu ứng tốt, cho nên bắt đầu từ trận này, ngoài tiền thưởng, chỉ cần bọn họ chiến thắng đối thủ sẽ có thêm tiền hoa hồng, được phân từ tổng số tiền đánh cược. Đây chính là ưu ái của Đấu Thú Tràng.

Trận thứ tư bọn họ được chia một phần ngàn, mỗi một trận thắng tiếp theo sẽ được cộng thêm 0,5%. Đây là phần thưởng dành cho người chiến thắng. Bình thường, phần thưởng này chỉ xuất hiện sau khi thắng sáu trận. Nhưng bởi vì bọn họ đặc thù, cho nên từ trận thứ tư đã có. Dù sao nhân loại nếu thắng mười trận liên tiếp, thu được danh hiệu quý tộc thì quá gây kích thích với phụ thuộc nhân loại.

Chớ xem thường tỷ lệ một phần ngàn, bởi vì tổng số tiền đặt cược rất khổng lồ. Con số này chắc chắn không nhỏ, hơn nữa trong đó còn bao gồm tiền bán vé.

Đương nhiên, kiếm nhiều tiền nhất chính là Đấu Thú Tràng, bởi vì đối với người thắng cược, bọn họ cũng thu được 10% tiền phí.

Vũ Băng Kỷ bọn họ không có suy nghĩ về tiền hoa hồng, bởi vì không biết quy mô đánh cược là bao nhiêu. Nhưng Đường Tam lại mơ hồ đoán được, số tiền này rất có thể là phần lớn thu hoạch của bọn họ. Tất nhiên điều kiện tiên quyết là phải thắng được trận đấu. Thua là chết, tất nhiên cũng không cần nhắc đến.

Đồng thời hắn cũng hiểu, tranh tài phía sau chỉ sợ không dễ dàng a!

Màn đêm buông xuống, đêm nay, không chỉ trong Đấu Thú Tràng đèn đuốc sáng trưng, mà bên ngoài cũng tụ tập rất đông người.

Quan Long Giang đứng trên một nóc nhà tương đối cao. Từ vị trí này, hắn có thể nhìn thấy tình huống chung của Đấu Thú Tràng ở phía xa xa.

Khi hắn nhìn thấy rất nhiều phụ thuộc nhân loại, nhất là những phụ thuộc trên người quần áo chắp vá đi về Đấu Thú Tràng, hốc mắt không khỏi có chút ẩm ướt.

Nhân loại cần nhất cái gì? Chính là hy vọng, đúng vậy, là hy vọng.

Sống trong thế giới Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, đối với nhân loại bọn họ chẳng khác gì là bầu trời hắc ám, là đêm đông vĩnh viễn lạnh lẽo.

Nếu nhân loại chỉ là sinh vật có trí tuệ thấp, có lẽ sẽ không có nhiều cảm thụ rõ ràng. Nhưng bởi vì nhân loại thông minh, trí tuệ phát triển nên bọn họ mới càng hy vọng có thể nhìn thấy ánh rạng đông.

Cứu Thục vì vậy mà thành lập. Nhưng mà địch nhân của bọn họ quá mức cường đại. Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc chèn ép nhân loại đến mức cơ hội để thở cũng không có. Chỉ có thể làm phụ thuộc, thậm chí truyền thừa huyết mạch đáng sỉ nhục của Yêu Quái mới có được một ít lực lượng.

Trên thế giới này, nhân loại sinh hoạt thật quá gian nan. Đừng nhìn phụ thuộc nhân loại có địa vị cao hơn nô ⌊ệ, thực tế là, mỗi tên phụ thuộc nhân loại đều mang trong mình một nỗi hận. Nếu không có mẫu thân bị Yêu Quái lăng nhục thì bọn họ không có cơ hội sống sót. Mà mẫu thân của bọn họ, tuyệt đại đa số đều bị gïết chết. Thù gïết mẹ mãi mãi làm phụ thuộc nhân loại không có khả năng chân chính thần phục Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc.

Đương nhiên, đối với hai chủng tộc mạnh mẽ này, bọn chúng cũng không cần nhân loại quy phục. Trong mắt bọn chúng, nhân loại chỉ là sâu kiến mà thôi.

Mà bây giờ, dưới bầu trời hắc ám cùng rét lạnh này, một chiến đội Sử Lai Khắc đã nhóm lên hoả diễm. Một màn này, sao không thể từ một tia lửa thành một đám cháy chứ?

Trên các con đường quanh Đấu Thú Tràng, khắp nơi đều là nhân loại. Trừ lối đi được vệ binh canh gác thì chỗ nào cũng thấy bóng nhân loại. Bọn họ đang lẩm bẩm, còn có đang cầu nguyện, vì chiến đội thuộc về bọn họ mà cầu nguyện. Huyết mạch tương liên, để bọn họ không chút nào do dự, tất cả đều ủng họ chiến đội Sử Lai Khắc. Dù biết rõ có khả năng bị thua tiền, nhưng vẫn kiên định đặt cược.

Phụ thuộc nhân loại không có đặt cược thời gian, bọn họ đều đặt cược thắng bại. Mặc dù bọn họ rất nghèo, nhưng giờ khắc này, mọi người đều đồng tâm hiệp lực.

Đây chính là nhân loại! Trong chớp mắt này thể hiện ra sự đoàn kết trước giờ chưa từng có.

Quan Long Giang ngồi trên mái nhà, nước mắt tuỳ thời đều có thể tràn ra, cảnh tượng như vậy, cảnh tượng như vậy ... trước giờ chưa từng có a! Đây là tình huống chưa từng xuất hiện trong lịch sử loài người.

Trên dưới một lòng, đây mới là hy vọng chân chính của nhân loại!

Hắn làm sao nghĩ đến, sự tình mình luôn phản đối lại trở thành như thế này. Nhưng hắn cũng khắc sâu ngọn lửa được giấu tận sâu bên trong lòng nhân loại, ngọn lửa chống lại áp bách.

Dù hiện tại nhân loại vẫn không thể chống lại Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, nhưng ít ra, tận sâu trong lòng nhân loại không hoàn toàn khuất phục. Nếu có cơ hội, một cơ hội thực sự bày ra trước mặt bọn họ, như vậy, nhân loại có thể đoàn kết, có thể trên dưới đồng lòng.

Thở sâu, Quan Long Giang theo đó cũng bình tĩnh lại. Hắn theo bản năng siết chặt nắm đấm, "Cố lên, các tiểu gia hoả. Có lẽ các ngươi

thật sự đang sáng tạo kỳ tích. Dù thắng hay bại, lần này cũng đã thắp sáng hy vọng trong nhân loại."

Tranh tài sắp bắt đầu, nhóm Đường Tam đã được đưa tới khu vực chờ.

Thị Huyết Ma Viên cũng không rời đi, mà nhìn bọn họ với ánh mắt quái dị.

"Có chuyện gì sao?" Vũ Băng Kỷ hỏi.

Thị Huyết Ma Viên cười ha ha, nói: "Cũng không có việc gì, nhưng ta thấy vẫn phải nói cho các ngươi biết một chút. Hiện tại, bên ngoài Đấu Thú Tràng tập trung rất nhiều phụ thuộc nhân loại. Bọn họ đang vì các ngươi mà cầu nguyện thắng lợi. Đại đa số người trong đó đều tham gia đánh cược, tất cả đều đánh cược cho các ngươi. Các ngươi cũng không biết bây giờ mình có địa vị như thế nào trong lòng nhân loại đâu, bọn họ tựa hồ nhìn thấy được hy vọng trên người các ngươi."

Nghe lời hắn, năm người chiến đội Sử Lai Khắc không khỏi chấn động. Ánh mắt Đường Tam trong nháy mắt phát sinh biến hoá, thông minh như hắn, cơ hồ trong chốc lát đã nghĩ đến điểm mấu chốt. Mà trong lòng hắn, một cảm giác hưng phấn khó nói nên lời dâng lên, chính là vì: Nhân loại không chết lặng!

Đối với một chủng tộc, đáng sợ nhất không phải là bị nô dịch, mà là chết lặng. Một chủng tộc vô cảm sẽ không có bất kỳ cơ hội nào. Vậy lần tụ tập này chứng minh điều gì? Chứng minh rằng trong lòng họ có một ngọn lửa có thể bùng cháy bất cứ lúc nào.

Trên Yêu Tinh Đại Lục có nhiều nhân loại như vậy. Với số lượng khổng lồ, nếu liên hợp lại sẽ tạo ra một lực lượng không hề nhỏ a!

Bên ngoài Đường Tam không có biểu hiện gì, nhưng hắn hiểu được, chiến đấu tiếp theo của chiến đội Sử Lai Khắc đã không chỉ vì bọn họ, mà còn vì nhân loại trong thành Gia Lý nhìn thấy ánh rạng đông. Là hy vọng chân chính của nhân loại!

Chương 309: Đại Địa Ma Ngưu cùng Đan Đỉnh Hạc Yêu

Thị Huyết Ma Viên cười ha hả nói: "Cho nên, các ngươi tốt nhất là nên thắng, bằng không nhân loại sẽ vô cùng thất vọng a! Đi thôi, đã đến giờ rồi."

Thân là Yêu Quái Tộc, nó cũng không ý thức được chuyện này có ảnh hưởng như thế nào với nhân loại. Dù sao, Yêu Quái Tộc luôn tự cao, bọn chúng tuyệt sẽ không cho rằng nhân loại yếu đuối sẽ sinh ra phản kháng ...

Ánh mắt Vũ Băng Kỷ băng lãnh mà kiến định, bốn người đi sau hắn trong lòng cũng có biến hoá khác nhau, nhưng điều đang thiêu đốt một ngọn lửa giống nhau, đó chính là Sứ Mệnh!

Miệng cửa treo to lớn được kéo lên, tiếng gầm cũng theo đó mà vang lên. Nhưng lần này, khi nhóm Đường Tam nhìn thấy rõ cảnh vật bên ngoài thì thấy được cửa treo phía đối diện cũng được mở ra cùng lúc với bên bọn họ.

Đúng vậy, lần này bọn họ không phải ra sân trước, mà là cùng đối thủ ra sân. Điều này có nghĩa là Đấu Thú Tràng đã công nhận thực lực của bọn họ.

"Cố lên!" Vũ Băng Kỷ siết chặt nắm đấm và vẫy mạnh.

"Cố lên!" Năm người cùng hét lớn, sau đó ngẩng đầu mà bước ra

ngoài.

Tiếng hoan hô, tiếng cổ vũ, tiếng mắng chửi, tiếng gầm gữ liên tục vang lên trên khán đài.

Trên khán đài, tuyệt đại đa số người xem vẫn là Yêu Quái Tộc như cũ, nhưng là trong một góc không được chú ý có gần trăm nhân loại quần áo tương đối sáng tạo thành một nhóm, vẫn bị Đường Tam nhìn thấy được.

Bọn họ cũng đang reo hò nhưng thanh âm đã hoàn toàn bị tiếng gầm của Yêu Quái Tộc lấn át. Nương theo Tử Cực Ma Đồng, Đường Tam mơ hồ có thể nhìn thấy khẩu hình của bọn họ. Bọn họ đang reo hò: "Sử Lai Khắc cố lên! Nhân loại, cố lên!"

Thở sâu, cảm xúc chua xót đã lâu mới có dập dờn trên chóp mũi, Đường Tam yên lặng nói trong lòng: "Nhân loại, cố lên!"

Lúc này, đối thủ của bọn họ đã đi vào sân.

Khác với trận chiến trước, đối thủ lần này của bọn họ không phải là đồng tộc.

Đi ở trước nhất là hai tên cao chừng hơn ba mét, vai dị thường lớn, trên đầu có cặp sừng màu đen rất to và dày. Bọn chúng có làn da ngăm đen thô ráp, cơ bắp trên người giống như sắt thép. Trên đầu chúng mang theo mũ giáp kim loại. Phía trên cởi trần, trong mỗi tay cầm một cây cọc gỗ, trên đó dường như có các lạc ấn khác nhau được khắc bằng máu tươi.

Đây là ...

Đường Tam suy nghĩ một lúc mới xác định được chủng tộc của nó,

Ngưu yêu nhất mạch, vũ khí trong tay chúng tên là Đồ Đằng Trụ. Đó là một vũ khí cường đại đã trải qua nhiều năm tế tự gia trì. Từ thân hình cùng việc được sử dụng Đồ Đằng Trụ có thể thấy, hai con Ngưu yêu này chân chính là trụ cột trong tộc, Đại Địa Ma Ngưu!

Đại Địa Ma Ngưu được vinh danh là một trong tám chiến sĩ mạnh nhất trong Thiên Vũ Đế Quốc.

Trong tám chiến sĩ mạnh nhất, bảy loại khác đều là chiến sĩ cường tộc. Ngưu yêu nhất mạch không được xem là cường tộc, chỉ có Đại Địa Ma Ngưu là khác biệt. Bọn chúng có lực lượng lớn, cứng cỏi, phòng ngự siêu cường, chiến đấu không sợ chết. Hơn nữa, trong tay chúng còn có vũ khí đại biểu cho chiến lực đỉnh phong trong Ngưu yêu nhất mạch, Đồ Đằng Trụ.

Ngưu yêu nhất mạch không có Hoàng kim huyết mạch, thống trị Ngưu yêu chính là Đồ Đăng Tư Tế. Đại Địa Ma Ngưu chỉ nghe lệnh của Đồ Đằng Tư Tế. Có được Đồ Đằng Trụ, ở trên chiến trường, bọn chúng chính là nhân vật vô cùng khủng bố. Là một trong tám chiến sĩ mạnh nhất ở Thiên Vũ Đế Quốc, bọn chúng tuyệt đối danh xứng với thực.

Đại Địa Ma Ngưu Thất giai trở lên mới có tư cách được trao Đồ Đằng Trụ, mà hai tên Đại Địa Ma Ngưu trước mặt này hẳn đều là Bát giai. Đôi mắt chúng lạnh lùng, khí tức trầm ngưng. Đồ Đằng Trụ trong tay tản ra khí tức huyết tinh, giống như ẩn chứa một cỗ sức mạnh bí ẩn.

Vì trong Ngưu yêu có Đại Địa Ma Ngưu tồn tại nên bọn chúng mới có thể đứng vững trong Thiên Vũ Đế Quốc, mới không giống như Trư yêu trở thành chủng tộc phụ thuộc.

Năm mươi nghìn chiến sĩ Đại Địa Ma Ngưu chính là lực lượng chân

chính của Ngưu yêu tộc. Đó là lực lượng có can đảm đối diện với với bất kỳ cường tộc nào.

Phía sau hai tên Đại Địa Ma Ngưu, đi chính giữa là một nam tử dáng người thon dài thẳng tắp, nhìn qua phi thường giống nhân loại, trên người mặc một bộ trang phục màu trắng, phác hoạ ra hình dáng con người. Ở trung tâm mái đầu bạc trắng có một chùm tóc đỏ. Hai mắt hẹp dài, hàn quang lấp loé trong mắt, như ẩn như hiện. Trong tay hắn là một thanh trường kiếm. Trường kiếm rét lạnh, nhìn qua không giống một vũ khí bình thường, dường như là một tồn tại cường đại.

Đây là... Đan Đỉnh Hạc Yêu? Một chủng tộc cao quý, đỉnh phong, càng có Đại Yêu Hoàng tồn tại. Mà tên Đan Đỉnh Hạc Yêu trước mặt này tu vi tuyệt đối là Cửu giai.

Đan Đỉnh Hạc Yêu có trí tuệ rất cao và thiên phú sử dụng vũ khí, nhất là kiếm. Đại Yêu Hoàng trong tộc được xưng là Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng. Mạch này số lượng không nhiều, nhưng cơ hồ đều là cường giả.

Chỉ là nhìn ba vị này, Đường Tam liền thấy đối thủ của bọn họ hôm nay nhất định là được tuyển chọn tỉ mỉ.

Sau lưng Đan Đỉnh Hạc Yêu là hai tên đồng tộc, đó là hai tên Hồ tộc. Chỉ là Đường Tam chưa từng thấy qua nó. Một nam một nữ, tóc dài trên đầu cùng cái đuôi phía sau đều có màu xám, nhìn kỹ có thể phát hiện, phần ngọn tóc và đuôi có màu xanh đậm kỳ dị.

Đây là ... Lam Hồ? Chuyên am hiểu Tinh Thần Lực, am hiểu các năng lực phụ trợ, Lam Hồ!

Đường Tam đảo mắt nhìn qua các đối thủ, trận chiến này, khó đánh

a! Khó đối phó nhất chính là tên Đan Đỉnh Hạc Yêu kia, có được huyết mạch chuẩn cấp một và tu vi Cửu giai.

Đồng dạng là Cửu giai, cấp độ huyết mạch khác nhau thì thực lực chênh nhau cực lớn. Sở dĩ nói Đan Đỉnh Hạc Yêu có huyết mạch chuẩn cấp một mà không phải cấp một là vì Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tuy xếp hạng sau trong các Đại Yêu Hoàng, nhưng thành Hoàng không chỉ dựa vào lực lượng huyết mạch.

Đoàn chiến vì sao có ít người báo danh, ngoài nguyên nhân kẻ thất bại chắc chắn phải chết, quan trọng hơn là, người có can đảm báo danh đều là cường giả chân chính. Không thực sự có thực lực đỉnh cấp, ai sẽ ngu ngốc mà liều mạng chứ? Không chỉ như vậy, bọn họ đều là những người liều mạng, cần tiền chứ không cần mạng sống, nên mới có thể tiến hành đoàn chiến.

Tổ đội đối phương không thể nói là hoàn mỹ, nhưng thực lực đương nhiên cường đại. Đan Đỉnh Hạc Yêu hẳn là mạnh nhất, Đại Địa Ma Ngưu cầm trong tay Đồ Đằng Trụ công phòng nhất thể, vô cùng cường hãn. Hai tên Lam Hồ năng lực phụ trợ khẳng định không thấp, phối hợp lại tất nhiên có thể làm thực lực toàn độ tăng lên mạnh mẽ.

Đường Tam thấp giọng nói: "Đại sư huynh, Đan Đỉnh Hạc Yêu giao cho ta. Còn lại giao cho các ngươi."

Vũ Băng Kỷ quay đầu về phía hắn, "Tại sao chúng ta không dùng Bạo Phong Tuyết?" Hắn đương nhiên cũng nhìn ra đối thủ cường đại.

Đường Tam lắc đầu nói: "Đồ Đằng Trụ hẳn là có năng lực phân tán, Bạo Phong Tuyết chưa hẳn sinh ra ảnh hưởng với bọn họ, huống chi đối phương còn có phụ trợ. Ngươi dùng băng châm đối phó với

Đại Địa Ma Ngưu, đối phương biết chúng ta có Truyền Tống trận bàn, cũng không dám tuỳ tiện rời khỏi hai tên Lam Hồ yêu. Chủ công hẳn là tên Đan Đỉnh Hạc Yêu kia, ta ngăn trở nó, các ngươi công kích từ xa. Chỉ cần Đan Đỉnh Hạc Yêu bại vong, bốn tên còn lại cũng không là gì. Cố Lý sư huynh, Chanh tử sư tỷ, tận lực đánh gãy phụ trợ của hai tên Lam Hồ."

"Hiểu rồi." Cố Lý cùng Trình Tử Chanh gật đầu đáp ứng.

Bố trí chiến thuật không mất thời gian quá dài, lúc này trên khán đài người chủ trì cũng đã phát ra thanh âm cao vút quen thuộc.

"Trận chiến hôm nay thật là đặc sắc. Chiến đội Sử Lai Khắc phải chăng sẽ kéo dài thành tích nổ đầu của bọn họ, hay là chiến đội Kiếm Ma sẽ tiếp tục tiến lên, chúng ta hãy cũng chờ đợi a. Bàn đánh cược đã mở, mọi người có thể đặt cược rồi. Tranh tài lập tức bắt đầu!"

Lần này, thời gian chờ đợi lâu hơn một chút so với tưởng tượng làm hai đội chỉ chăm chú nhìn nhau. Ánh mắt Đan Đỉnh Hạc Yêu vẫn khoá chặt trên người Vũ Băng Kỷ, hiển nhiên là trong tư liệu bọn họ thu thập được, Vũ Băng Kỷ nhất định là hạch tâm trong đội. Với tu vi Bát giai, trước đó liên tục đánh chết cường giả Cửu giai, kỹ năng Băng châm thần kỳ đã lưu lại ấn tượng rất sâu trong Đấu Thú Tràng. Cái tên chiến đội Bạo Đầu cơ hồ là do hắn mà xuất hiện.

Chương 310: Hợp thể

"Chiến đấu, bắt đầu!" Cuối cùng, nương theo tiếng hét lớn của người chủ trì, trận đoàn chiến thứ tư của chiến đội Sử Lai Khắc đã chính thức khai màn.

Khí tức song phương cơ hồ trong nháy mắt bốc lên, hai tên Đại Địa Ma Ngưu dẫn đầu vọt tới trước, Đồ Đằng Trụ trong tay giơ lên cao, khởi xướng công kích về phía chiến đội Sử Lai Khắc.

Hai tên phụ trợ Lam Hồ theo sát phía sau, vẫy nhẹ cái đuôi nhẹ nhàng tiến về phía trước, có thể nhìn thấy lam quang lấp loé trong hai mắt nó, hiển nhiên là đã điều động huyết mạch thiên phú của mình.

Đan Đỉnh Hạc Yêu lại bất động, phía sau mở ra một đôi cánh trắng noãn, đúng vậy, Đan Đỉnh Hạc Yêu biết bay a! Trường kiếm không đáng chú ý trong tay quang mang đã hoàn toàn biến mất, hoá thành một màu đen kịt, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chăm chú Vũ Băng Kỷ, nhất thời làm Vũ Băng Kỷ có cảm giác đứng ngồi không yên.

Chiến đội Sử Lai Khắc bên này, Trình Tử Chanh đã mở ra đôi cánh, bay lên không trung. Những người khác cũng phóng xuất ra Yêu Thần biến của mình.

Vũ Băng Kỷ khoát tay, hai viên băng châm phân biệt bay về hai tên Đại Địa Ma Ngưu.

Đại Địa Ma Ngưu không dám khinh thường, khi vọt tới, Đồ Đằng Trụ trong tay cũng đập xuống đất.

Theo hai tiếng ầm ầm vang lên, phù văn trên Đồ Đằng Trụ bắn ra quang mang chói mắt, sóng xung kích bao trùm một mảng lớn phía trước, hai viên băng châm bỗng nhiên nổ tung, hai lần tăng tốc, cơ hồ trong chớp mắt đã chui vào bên trong sóng xung kích. Nhưng cũng ngay lúc này, Đồ Đằng Trụ bỗng nhiên biến lớn ngăn cản băng châm. Băng nguyên tố tan dần, hai viên băng châm lần lượt biến mất sau lần tăng tốc thứ hai.

Giống như Đường Tam dự đoán, hai cây Đồ Đằng Trụ đúng là mang theo năng lực phân tán. Năng lực không chỉ phân tán nguyên tố đơn giản, mà là phân tán các hiệu quả tiêu cực cũng như phân tán các năng lượng công kích. Mặc dù không triệt để như tước đoạt nguyên tố, nhưng trong phạm vi nhất định thì hiệu quả tương đối bất phàm.

Đúng lúc này, hai đạo quang mang sáng lên từ tay hai tên Lam Hồ phía sau, phân biệt rơi trên người hai tên Đại Địa Ma Ngưu. Lập tức, thân hình Đại Địa Ma Ngưu bành trướng, trong miệng phát ra tiếng hống trầm thấp, đôi mắt chuyển sang màu đỏ như máu.

Thị Huyết!

Thân thể Đại Địa Ma Ngưu vốn cao hơn ba mét, lúc này đã vượt qua bốn mét, Đồ Đằng Trụ trong tay giơ lên cao, rơi xuống hai lần, bộc phát ra sóng xung kích cường liệt. Nương theo tiếng oanh minh đinh tai nhức óc, sóng xung kích như sóng to gió lớn đánh tới chiến đội Sử Lai Khắc bên này.

Mà cũng đúng lúc đó, một quang hoàn xuất hiện dưới chân chiến đội Sử Lai Khắc, trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ đã truyền tống,

biến mất ngay tại chỗ, mặc cho sóng xung kích lướt qua.

Ngay khi vừa xuất hiện lại, Vũ Băng Kỷ vung tay bắn ra hai viên băng châm, đi thẳng tới chỗ hai tên Lam Hồ.

Nhưng mà, một bóng người trong nháy mắt đáp xuống, kiếm mang sắc bén bắn ra, hoá thành hàn tinh bay thẳng đâm tới Vũ Băng Kỷ.

Kiếm còn chưa tới nhưng Vũ Băng Kỷ lại có cảm giác mình bị đâm xuyên, toàn thân trong nháy mắt run lên.

Thời gian ngưng trệ! Thân ảnh trên không trung đang bổ nhào xuống dừng lại trong chớp mắt, cũng ngay lúc này, một bóng người lặng yên ngăn trước người Vũ Băng Kỷ. Chính là Đường Tam!

Trong tay Đường Tam không biết từ lúc nào đã xuất hiện một thanh chuỳ, chính là phá thiên chuỳ.

Thân hình xoay tròn, một chuỳ vung lên, đập tới đối phương.

"Đinh" một tiếng giòn tan, thân thể Đường Tam chấn động mạnh, Loạn Phi Phong Chuy Pháp bị hỗn loạn, mà thân ảnh kia đã bay ngược về phía sau. Nó xoay chuyển trên không trung một vòng, đôi cánh mở ra mới đứng vững được.

Lúc này, hai viên băng châm đã bắn về phía hai tên Lam Hồ, nhưng một cảnh tượng quỷ dị lại xuất hiện. Thân ảnh hai tên Lam Hồ mờ đi, đột nhiên lao về phía trước, trong nháy mắt dung hợp vào trong hai tên Đại Địa Ma Ngưu khiến cho trên đỉnh đầu bọn chúng sáng lên hai quang ảnh màu lam.

Đồ Đằng Trụ làm rung chuyển mặt đất, lực lượng bạo phát làm băng châm vỡ nát.

Hợp thể?

Đại Địa Ma Ngưu cùng Lam Hồ hợp thể, dưới trạng thái thị huyết, con ngươi vốn màu đỏ đã chuyển sang màu lam, hương vị điên cuồng đã biến mất, nhưng khí tức cường hãn vẫn còn đó.

Thấy tình cảnh này, các thành viên chiến đội Sử Lai Khắc đều hiểu, trận chiến hôm nay chỉ sợ sẽ khó khăn. Đấu Thú Tràng vì đối phó với bọn họ đã lựa chọn ra chiến đội Kiếm Ma không chỉ có thực lực cường hãn, quan trọng hơn là thuộc tính áp chế bọn họ.

"Kiếm" là nói về Đan Đỉnh Hạc Yêu, còn "Ma" này không phải chỉ là Đại Địa Ma Ngưu, mà là Đại Địa Ma Ngưu hợp thể với Lam Hồ.

Sau khi tạo ra địa chấn, hai tên Đại Địa Ma Ngưu nhấc lên Đồ Đằng Trụ, lam quang trên người tăng vọt, tốc độ bạo tăng, lao thẳng đánh tới chiến đội Sử Lai Khắc như đang ủi đất. Mỗi bước chúng tiến lên, quang mang trên người càng đậm, khí lưu sóng xung kích cũng mạnh lên vài phần. Ở trạng thái hợp thể, hai tên Đại Địa Ma Ngưu rõ ràng đã tiếp cận tu vi Cửu giai, dù là thể lực hay Tinh Thần Lực đều không có khuyết điểm.

Đường Tam nhíu mày, kiếm khí của Đan Đỉnh Hạc Yêu cũng không dễ dàng ngăn cản. Tiếp một kiếm của đối phương, hắn cảm nhận được rõ ràng đặc tính xuyên thấu cực mạnh trong kiếm mang, kiếm khí sắc bén chui vào trong cơ thể hắn liền tàn phá bừa bãi. Hắn biết, hôm nay muốn chiến thắng đối thủ thì không thể không để lộ một chút bản lĩnh thực sự.

Sắc mặt Đan Đỉnh Hạc Yêu lạnh nhạt, thân hình loé lên lại vọt tới trước, nó không có ý muốn vòng qua Đường Tam, trường kiếm đen kịt trong tay huyễn hoá ra một vùng kiếm mang, bao trùm tới chỗ

Đường Tam. Vũ Băng Kỷ thì mang theo Cố Lý cùng Trình Tử Chanh trên không trung đón tiếp hai tên Đại Địa Ma Ngưu.

Khảo nghiệm đoàn chiến chân chính tựa hồ bây giờ mới thực sự bắt đầu.

Sắc mặt Vũ Băng Kỷ trầm ngưng, dưới chân hàn băng ngưng tụ, một con đường bằng đã hình thành. Lần đầu tiên luận bàn với Đường Tam, hắn đã dùng qua kỹ năng này. Ở trên đường băng, hắn khống chế Băng nguyên tố sẽ mạnh hơn, đồng thời còn có thể nhanh chóng di chuyển.

Tu luyện băng châm, không chỉ cải thiện khả năng điều khiển băng châm, khả năng khống chế Băng nguyên tố của hắn cũng mạnh lên không biết bao nhiêu lần so với trước kia. Trước kia có rất nhiều ý tưởng không dám thực hiện, bây giờ cơ hồ đều có thể hoàn thành.

Cố Lý không dùng vĩ chuỳ đi công kích đối thủ, hắn dù sao cũng chỉ có tu vi Lục giai. Loạn Phi Phong Chuy Pháp dù có xảo diệu đến đâu cũng không thể bù đắp sự chênh lệch tu vi được. Hắn ở sau lưng Vũ Băng Kỷ, quang mang loé lên trong mắt, vầng sáng màu vàng nhạt dâng lên, thân hình Vũ Băng Kỷ trước mặt hắn nhanh chóng đứng lên.

Độc Bạch nhanh chóng chạy sang mặt bên. Sau một lần sử dụng Truyền Tống trận bàn, muốn sử dụng lần nữa cần cách một khoảng thời gian, cũng không thể sử dụng liên tục. Trong đội, hắn là người không có sức chiến đấu nhất, cho nên phải chạy xa một chút.

Trên không, thân thể mềm mại của Trình Tử Chanh phi tốc xoay tròn, giống như một vòng kim luân quay với tốc độ cao, Kim Sí Phi Phong Trảm tụ lực.

Sóng xung kích kinh khủng lúc này đã tới gần, hai đầu Đại Địa Ma Ngưu đã mạnh mẽ đâm tới phía trước Vũ Băng Kỷ.

Đúng lúc này, thân thể bọn nó đột nhiên dừng lại. Sự tình đột ngột này làm sóng xung kích hơi tán loạn. Thì Quang Biến!

Mà lúc đó, Vũ Băng Kỷ chân đạp trên đường băng, nhanh chóng lướt ngang, đồng thời ngưng tụ một cây băng mâu.

Băng mâu như thiểm điện bắn ra, vẽ trên không trung một đường vòng cung duyên dáng. Ngay sau khi dừng lại trong chớp mắt, Đại Địa Ma Ngưu đã khôi phục năng lực hành động. Được Lam Hồ tăng phúc, Tinh Thần Lực cùng phòng ngự của bọn nó phi thường mạnh, Thì Quang Biến cũng chỉ khống chế bọn nó trong thời gian rất ngắn.

Tên Đại Địa Ma Ngưu bên trái vung Đồ Đằng Trụ trong tay lên, đập xuống băng mâu.

Nhưng băng mâu đã chủ động nổ tung trên không trung, bạo tạc, tăng tốc lần hai!

Băng châm bản tiến hoá! Tăng tốc lần hai!

Chương 311: Nguy cơ của chiến đội Sử Lai Khắc

Quang mang nở rộ trên Đồ Đằng Trụ, năng lực phân tán phóng thích. Nhưng lần này, băng mâu không dễ dàng bị phân tán như vậy.

Bị nó ảnh hưởng, quang mang bên ngoài băng mâu đã mờ đi vài phần, nhưng ngay sau đó đã đâm vào thân Đại Địa Ma Ngưu.

Bên ngoài thân thể Đại Địa Ma Ngưu dâng lên một luồng ánh sáng màu lam, băng mâu nổ tung. Thân thể Đại Địa Ma Ngưu cứng ngắc ngừng lại, không còn lao lên phía trước nữa. Băng mâu cũng dừng lại, không thể trực tiếp đâm xuyên qua nó. Lam Hồ hộ thuẫn!

Cùng lúc đó, Trình Tử Chanh đã tụ đủ lực, trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, chém tới tên Đại Địa Ma Ngưu đang dừng lại kia.

Cố Lý phóng thích thêm một lần Thì Quang Biến, để tên Đại Địa Ma Ngưu kia dừng lại, đồng thời nhanh chóng lui về phía sau. Hiện tại hắn là chủ khống trong ba người, nhất định phải duy trì tốt khoảng cách.

Vũ Băng Kỷ lướt trên đường băng lùi lại. Tay phải đưa tên, một bức tường băng đã ngăn phía trước con Đại Địa Ma Ngưu thứ hai.

Tường băng trong nháy mắt nổ tung, cũng không phải do đối phương đánh vỡ, mà là ngay khi nó chạm vào thì chủ động phát nổ.

Sóng xung kích trước người Đại Địa Ma Ngưu tán loạn hơn một nửa, thân hình cũng dừng lại lần nữa, khí thế xông tới phía trước lập tức bị ngăn cản.

Bọn họ bên này ba đối bốn đã toàn diện triển khai chiến đấu, bên kia Đường Tam cùng Đan Đỉnh Hạc Yêu cũng bắt đầu giao chiến.

Trường kiếm trong tay Đan Đỉnh Hạc Yêu có năng lực chính là xuyên thấu. Thanh trường kiếm này không phải do đại sư luyện khí chế tạo nên, mà là một bộ phận thân thể của nó, chính là do cái mỏ dài của Đan Đỉnh Hạc Yêu biến thành.

Kiếm cùng thân thể Đan Đỉnh Hạc Yêu là một, nó lúc nào cũng đang rèn luyện kiếm của mình. Khi kiếm thể đâm ra, chẳng những tốc độ nhanh chóng mà còn kèm theo mấy phần khí tức cường thế.

Bất quá, trong lần đầu va chạm với Đường Tam, nó cũng không dễ chịu. Phá thiên chuỳ có đặc tính vỡ nát làm nó rất không thoải mái.

Mặc dù vỡ nát không cách nào trực tiếp làm tổn hại kiếm của nó, nhưng vỡ nát cộng thêm chấn động làm nó lúc ấy không thể khống chế được kiếm khí của mình.

Nhưng lần công kích thứ hai thì khác. Tốc độ của nó vô cùng nhanh, từng đạo kiếm mang bao trùm lấy Đường Tam. Nó không có ý liều mạng, mà muốn kỹ xảo siêu cường của mình đâm xuyên Đường Tam.

Đường Tam cầm trong tay phá thiên chuỳ, khi kiếm mang tới gần, thân hình đột nhiên mờ đi, thân ảnh trùng trùng điệp điệp làm Đan Đỉnh Hạc Yêu choáng váng. Phần lớn kiếm mang đều đâm vào không khí. Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ!

Cùng lúc đó, thân hình Đường Tam xoay tròn, Loạn Phi Phong Chuy Pháp khai triển, đập tới bản thể của Đan Đỉnh Hạc Yêu.

Thanh quang vờn quanh phá thiên chuỳ, phong cương bắn ra bao trùm một khu vực.

Một loạt tiếng nổ vang trời truyền đến, phong cương lần lượt bị kiếm mang đâm thủng. Đan Đỉnh Hạc Yêu linh hoạt né tránh, cũng là tránh đi phá thiên chuỳ. Mà dưới Phong nguyên tố gia trì, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ di chuyển vô cùng nhanh, cũng không cho kiếm quang cơ hội tới gần người. Song phương lập tức hỗn chiến.

Trong lòng Đan Đỉnh Hạc Yêu lúc này vô cùng khiếp sợ. Nếu đối phương chỉ có tốc độ nhanh, nó cũng không coi là gì. Nhưng mấu chốt là bộ pháp thần kỳ kia, vậy mà kiếm ý của nó cũng không thể khoá chặt.

Năng lực của Đan Đỉnh Hạc Yêu đều tập trung trên kiếm, kiếm ý, kiếm khí, kiếm mang đều cực kỳ cường hãn. Dù đối thủ có năng lực gì cũng đều lấy kiếm để phá, đây là đạo của Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch. Nó không thể nào khoá chặt đối thủ, chứng tỏ rằng thanh trọng chuỳ kia có uy lực phi phàm. Trong lúc nhất thời, nó cảm thấy không biết nên ứng đối như thế nào. Nó thật sự không nguyện ý liều mạng cùng Đường Tam. Trong nhận thức của nó, đối thủ của mình là tên thi triển băng châm kia.

Không chỉ có nó, những người trên khán đài cũng nhìn ra được một chút mánh khoé. Trong các trận chiến trước, Đường Tam bất hiển sơn bất lộ thuỷ (*), vậy mà lúc này thể hiện ra năng lực cận chiến như vậy, quả thực đã ngăn được Đan Đỉnh Hạc Yêu, hơn nữa còn không rơi vào thế hạ phong. Điều này sao có thể không làm người ta kinh ngạc.

(*) Bất hiển sơn bất lộ thuỷ: ý chỉ người không thể hiện tài năng.

Nhưng mấy người Vũ Băng Kỷ lại không có trạng thái tốt như vậy. Đại Địa Ma Ngưu hợp thể với Lam Hồ phi thường khó đối phó.

Con Đại Địa Ma Ngưu bị Trình Tử Chanh tấn công không dừng lại quá lâu, Đồ Đằng Trụ trong tay hất ra, bay lên không trung như một cơn gió lốc. Mỗi lần va chạm đều đánh bay Trình Tử Chanh ra ngoài. Mặc dù Kim Sí Phi Phong Trảm không ngừng lưu lại vết tích trên Đồ Đằng Trụ, nhưng nàng cũng bị trùng kích thật lớn. Sau ba lần va chạm liên tục, nàng không thể không bay vào không trung điều chỉnh. Đôi cánh của nàng đang run rẩy, chỉ sợ phi hành cũng gặp khó khăn.

Quay lại với con Đại Địa Ma Ngưu và tường băng. Sau khi phá vỡ tường băng, mặc dù bị các kỹ năng của Vũ Băng Kỷ ảnh hưởng nhưng nó vẫn vững bước xông về phía trước. Bằng vào lực phòng ngự cường hãn cùng lực lượng kinh khủng, nó đã từng bước tới gần Cố Lý. Vũ Băng Kỷ tốc độ nhanh, lại có thể khống chế Băng nguyên tố, nhưng tốc độ của Cố Lý không nhanh a!

Điều đáng sợ là, hai con Đại Địa Ma Ngưu này khi chiến đấu vẫn không ngừng biến lớn. Dường như đó là một năng lực phụ trợ tăng phúc dần dần, lực lượng của bọn chúng cũng ngày càng kinh khủng, đã dần bước vào cánh cửa Cửu giai.

Ngay lúc này, khuyết điểm của chiến đội Sử Lai Khắc đã hiện rõ, chính là không có người có thể chính diện ngăn trở địch nhân. Vũ Băng Kỷ không cần tụ lực đã có thể phát huy năng lực khống chế Băng nguyên tố cường đại, nhưng không thể ngăn cản địch nhân trong thời gian dài. Hắn phải không ngừng sử dụng các loại tường băng, băng thuẫn đi ngăn cản mới có thể trì hoãn bước tiến của đối phương.

Thì Quang Biến của Cố Lý tuy mạnh, nhưng chênh lệch tu vi làm hắn khống chế có hạn. Kim Sí Phi Phong Trảm của Trình Tử Chanh tuy sắc bén, nhưng đối mặt với Đồ Đằng Trụ cường hãn, nàng chỉ có thể dựa vào ưu thế tốc độ quấy nhiễu đối phương, miễn cưỡng kiềm chế được một tên Đại Địa Ma Ngưu. Đây đã là mức độ lớn nhất mà nàng có thể làm được ở tu vi Thất giai.

Đại Địa Ma Ngưu ngày càng gần Cố Lý, mà liên tục sử dụng Thì Quang Biến, Cố Lý tiêu hao Tinh Thần Lực không hề nhỏ. Hắn suy nghĩ thật nhanh, không ngừng thay đổi các biện pháp ứng đối, nhưng hắn hiểu rằng, vĩ chuỳ của mình không có khả năng ngăn cản được Đồ Đằng Trụ.

Mà lúc này ở phía xa, Độc Bạch chỉ có thể lo lắng mà nhìn. Hiện tại hắn không dám tiến vào chiến trường, dù Thăng Linh trận hay Truyền Tống trận đều không thể sử dụng. Vận khí gia trì hắn đã sớm thi triển trên người các đồng bạn, hiện tại cũng chỉ có thể nhìn bọn họ gặp nguy hiểm.

Hắn bắt đầu sinh ra hoài nghi với chính mình. Trước đó hắn dự cảm, rõ ràng tranh tài hôm nay không có phong hiểm gì a! Nhưng là, cục diện trước mắt càng lúc càng tồi tệ.

Đường Tam bên kia không ngừng dùng Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ dây dưa cùng đối thủ, nhưng kiếm khí của đối phương ngày càng sắc bén, hắn có thể ngăn cản được một vị cường giả Cửu giai đã thể hiện ra năng lực rất mạnh, còn có thể yêu cầu hắn gì nữa đây?

Làm sao bây giờ? Ta nên làm cái gì? Độc Bạch không ngừng run rẩy. Thiên Hồ Biến được vinh danh là huyết mạch cao cấp nhất. Hắn có tu vi Ngũ giai, nhưng bây giờ hắn cái gì cũng không làm được, giống như lúc đầu khi đối mặt với Sáp Sí Hổ, hắn chỉ có thể đứng

nhìn.

Tình huống của Đường Tam càng lúc càng không ổn, kiếm khí của Đan Đỉnh Hạc Yêu dày đặc, mặc dù kiêng kỵ phá thiên chuỳ của Đường Tam, nhưng kiếm khí đã hạn chế không gian thi triển Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ. Cho dù kiếm khí tán loạn, nhưng nếu không cẩn thận chui vào cơ thể hắn cũng sẽ sinh ra ảnh hưởng xấu. Những kiếm khí kia tựa hồ có sinh mệnh, vô khổng bất nhập (**) công kích hắn. Mỗi đạo kiếm khí đều tồn tại trong không khí ít nhất hai giây, và càng lúc càng có nhiều kiếm khí vây công hắn.

(**) ý là chỗ nào cũng có.

Tên Đan Đỉnh Hạc Yêu này đúng là rất mạnh. Đây là tình huống nó không nguyện ý cùng Đường Tam liều mạng, hiển nhiên là vì chiến trường bên kia bọn nó chiếm thế thượng phong.

Đường Tam thật sự không có cách nào chiến thắng đối thủ sao? Dĩ nhiên là không phải.

Chương 312: Thiêu đốt huyết mạch Băng Tinh biến

Độc Bạch dự cảm không sai. Nếu như Đường Tam toàn lực ứng phó, trận chiến này tất nhiên có thể giải quyết. Nhưng đối diện với cục diện như vậy, Đường Tam cũng không nóng lòng bộc phát, chính là vì hy vọng các đồng bạn có thể chân chính rèn luyện dưới áp lực thực lớn. Trong Đấu Thú Tràng, bọn họ gặp phải là nguy cơ sinh tử chân chính, mà đối mặt với nó, một là sợ hãi, hai là bộc phát.

"Ầm!"

Cố Lý rốt cuộc đã đối mặt với Đại Địa Ma Ngưu. Dù có băng thuẫn ngăn cản, Thì Quang Biến làm thời gian chậm chạp, nhưng Đồ Đằng Trụ cuối cùng vẫn đến. Khi Cố Lý dùng vĩ chuỳ va chạm với Đồ Đằng Trụ, hắn ngay lập tức bị chấn bay lên.

Lân phiến bao trùm trên vĩ chuỳ vỡ tan, rõ ràng xẹp xuống một phần. Thân thể hắn bay ngang, mặc dù phòng ngự không tồi, nhưng lần này thừa nhận trùng kích quá kịch liệt. Miệng hắn đã phun ra máu tươi, chắc chắn là đã bị thương.

Nhìn thấy Cố Lý bị đánh bay, Vũ Băng Kỷ chỉ cảm thấy máu xông lên đầu. Hắn gầm lên một tiếng, Băng nguyên tố xung quanh thân thể bạo tăng. Thân hình lấp loé, hắn như thiểm điện lao ra truy kích Đại Địa Ma Ngưu, băng mâu trong tay đâm tới thắt lưng đối phương.

Đại Địa Ma Ngưu khoé miệng toát ra nụ cười lạnh, cận chiến sao? Nó thích nhất là cận chiến a.

Đồ Đằng Trụ trong tay đập nhanh xuống đất, "Phanh" một tiếng âm trầm, mặt đất nứt ra, sóng xung kích kinh khủng trực tiếp chấn bay thân thể Vũ Băng Kỷ. Kinh khủng hơn là, hiệu quả phân tán được thi triển, băng vụ xung quanh Vũ Băng Kỷ đã yếu bớt.

Đồ Đằng Trụ mượn lực phản chấn bay ngang, muốn đập nát Vũ Băng Kỷ. Với lực phòng ngự của hắn, nếu như bị đập trúng, cơ hồ là phải chết.

Nhưng cũng ngay lúc này, một vệt kim quang trong nháy mắt đáp xuống, ôm lấy Vũ Băng Kỷ bay đi. Chính là Trình Tử Chanh.

Thấy các đồng bạn gặp nạn, nàng lập tức từ bỏ đối thủ của mình bay đến bên này ứng cứu.

Nhưng là, tên Đại Địa Ma Ngưu bị nàng bỏ lại kia cũng không có ý muốn truy kích. Nó trực tiếp khởi phát công kích, hướng tới Cố Lý vừa mới ngã xuống ở phía xa.

Hai tên Đại Địa Ma Ngưu được Lam Hồ phụ trợ nên nắm bắt tình hình chiến đấu rất chuẩn xác. Đoàn chiến, chỉ cần đối phương giảm quân số thì cơ hồ là phải thua. Cố Lý có Thì Quang Biến, không hề nghi ngờ là rất khó đối phó, trước tiên phải giải quyết hắn đã.

Vũ Băng Kỷ bị Trình Tử Chanh ôm bay lên, lúc này hắn đã nhanh chóng tỉnh táo lại. Hàn quang lấp loé trong mắt, hắn biết, nếu không có đột phá, như vậy đoàn đội rất có thể sẽ sụp đổ, và hắn sẽ phải chứng kiến đồng đội chết trước mắt mình.

Hào quang màu tử kim lấp loé trong mắt, giờ khắc này, Tinh Thần

Lực của hắn đã đề thăng đến cực hạn.

"Chanh tử, thả ta xuống. Ngươi tránh ra."

Trình Tử Chanh nghe vậy liền buông hai tay ra. Nàng có thể cảm giác được, thời khắc này Vũ Băng Kỷ đã thay đổi.

Một quang mang băng lam từ trong cơ thể Vũ Băng Kỷ bắn ra. Quang mang chói mắt trong nháy mắt nở rộ, nhiệt độ không khí trong toàn bộ Đấu Thú Tràng lúc này tựa hồ cũng giảm xuống vài phần.

Thân là đội trưởng, là Đại sư huynh của mọi người, trong lòng Vũ Băng Kỷ lúc này chỉ có một chấp niệm, dù như thế nào cũng phải để các các sư đệ, sư muội của mình an toàn trở về.

Tinh Thần Lực đang thiêu đốt, huyết mạch đang sôi trào, Băng nguyên tố điên cuồng vận chuyển, thân thể hắn vậy mà được Băng nguyên tố nâng lên lơ lửng giữa không trung.

Tay phải bung ra, một đạo quang mang băng lam từ trên trời giáng xuống, không phải công kích đối thủ, mà là rơi trên người Cố Lý.

Lập tức, băng cứng trong nháy mắt bao phủ, hoá thành một băng quan bao Cố Lý ở trong. Ngay sau đó, Cố Lý bị Đại Địa Ma Ngưu đụng bay, băng quan rạn nứt nhưng không phá toái, có thể thấy được độ cứng của nó như thế nào.

Quang diễm màu lam bốc lên từ thân hắn, thiêu đốt huyết mạch! Hắn đang liều mạng! Thiêu đốt huyết mạch sẽ làm cho thực lực của hắn tăng lên nhiều trong khoảng thời gian ngắn, nhưng sau khi thiêu đốt, rất có thể sẽ không hồi phục được. Nếu như thiêu đốt trong thời gian quá dài thì thậm chí có thể chết vì huyết mạch khô

cạn.

Nhưng lúc này hắn không nghĩ nhiều như vậy. Hắn chỉ nghĩ rằng mình phải đánh tan đối thủ.

Thiêu đốt huyết mạch không phải ai cũng làm được, huyết mạch phải cường đại mới có thể làm, hơn nữa Tinh Thần Lực phải đủ mạnh mới có thể kích thích huyết mạch dẫn đến thiêu đốt.

Trước nguy cơ sinh tử, mắt nhìn thấy đồng bạn sắp bị địch nhân giết chết, Vũ Băng Kỷ rút cuộc bộc phát bằng cách thiêu đốt huyết mạch. Một cây băng mâu nhanh chóng ngưng tụ trong tay hắn, đó là một câu băng mâu toàn thân óng ánh như lam thuỷ tinh. Huyết mạch chi lực được Vũ Băng Kỷ thiêu đốt điên cuồng rót vào trong băng mâu.

Khi cây băng mâu này xuất hiện, hai tên Đại Địa Ma Ngưu trên mặt đất cơ hồ đều ngẩng đầu nhìn về phía hắn. Ngay cả Đan Đỉnh Hạc Yêu đang công kích Đường Tam cũng dừng lại một chút, bởi vì bọn chúng đều cảm nhận được cảm giác nguy cơ mãnh liệt đến từ không trung.

Thiêu đốt lên hoả diễm màu băng lam trên không trung nhìn mỹ lệ như vậy.

Đó là kiên định, càng là dứt khoát, không tiếc hết thảy kiên quyết.

Vũ Băng Kỷ đang dùng sinh mệnh của mình để nhóm lên uy năng của băng mâu trong tay.

"Đại sư huynh!" Trình Tử Chanh cách hắn gần nhất, nàng có thể cảm nhận rõ sinh mệnh lực trên người Vũ Băng Kỷ đang nhanh chóng trôi đi.

Từ nhỏ đến lớn, khi lần đầu tiên nhìn thấy Vũ Băng Kỷ, nàng đã bị hắn hấp dẫn. Hắn luôn mang theo nụ cười ấm áp, luôn luôn chiếu cố từng học đệ, học muội. Giúp mọi người giải đáp thắc mắc, mang mọi người cùng nhau tu luyện. Hắn là đại ca của tất cả các học viên, cũng là đối tượng mọi người đều khâm phục. Thực lực của hắn cường đại và hay giúp đỡ mọi người, mọi người đều yêu thích hắn.

Thiếu nữ say mê, không biết từ lúc nào đã hướng về phía hắn, càng trưởng thành lại càng sâu đậm.

Nàng từng nghe Mộc Vân Vũ lão sư nói, thích là hơi yêu, còn yêu chính là thích thật nhiều. Nàng không biết là thích của mình đã đủ nhiều hay chưa, nhưng nàng luôn hiểu rõ, chỉ cần có thể ở cùng một chỗ với hắn, nàng liền đặc biệt vui vẻ.

Nhưng giờ phút này, khi nàng chân chính cảm nhận được sinh mệnh lực của Vũ Băng Kỷ đang không ngừng trôi đi, cảm nhận được Đấu Thú Tràng mang đến khí tức tử vong, tình yêu của nàng dường như muốn nổ tung và đốt cháy trái tim nàng.

Trên mặt đất, cảm nhận được uy hiếp lớn từ Vũ Băng Kỷ, trong mắt hai tên Đại Địa Ma Ngưu lấp loé lam quang, đây hẳn là Lam Hồ tăng phúc trí tuệ. Bọn chúng chạy hướng vào nhau, một tên Đại Địa Ma Ngưu đề ngang Đồ Đằng Trụ, còn tên kia vọt lên giẫm lên nó.

Phía dưới dùng toàn lực đẩy lên, mượn cái giẫm kia đẩy tên Đại Địa Ma Ngưu phía trên lên cao, đánh tới Vũ Băng Kỷ đang cách mặt đất chừng mười mét. Đồ Đằng Trụ toả ra hào quang, hiệu quả phân tán được tụ lực. Mục đích của nó rất đơn giản, chính là muốn đánh gãy công kích của Vũ Băng Kỷ, đánh hắn từ trên không trung xuống mặt đất.

"A!" Đúng lúc này, một tiếng hét đột nhiên vang lên. Ngay sau đó, toàn bộ Đấu Thú Tràng bỗng nhiên sáng lên, dường như có một mặt trời nhỏ xuất hiện trên không trung, kim quang chói mắt kia làm cho ánh mắt của khán giả nhìn không rõ.

Lưu quang màu vàng xoay tròn tốc độ cao giống như một ngôi sao băng, trong nháy mắt đã va chạm với tên Đại Địa Ma Ngưu đang lên không.

Trong một tiếng oanh minh kịch liệt, Đồ Đằng Trụ trong tay Đại Địa Ma Ngưu bị chém đứt gần một nửa, lồng ngực cường tráng của nó cũng bị cắt toé máu, thân thể to lớn rơi xuống mặt đất.

Bóng người vàng óng kia cũng bị bắn ra ngoài, rơi xuống phía xa.

Ngay lúc này, một đạo quang mang xanh thẳm từ trên trời giáng xuống, giống như là xuyên qua trời đất, trong nháy mắt đã đuổi theo Đại Địa Ma Ngưu đang rơi xuống.

Chương 313: Thiết cầu đụng nhục cầu

Thân thể cường tráng của Đại Địa Ma Ngưu dừng lại một chút trên không trung. Một tình huống kỳ lạ xảy ra, tên Lam Hồ hợp thể với nó dường như muốn thoát ra ngoài, nhưng khi vừa thoát khỏi một nửa, thân thể nó cùng Đại Địa Ma Ngưu liền biến thành băng điêu màu lam, cùng một chỗ rơi xuống, hung hăng ngã trên mặt đất.

Quang diễm màu lam trên người Vũ Băng Kỷ đã dập tắt hơn phân nửa, thân thể hạ xuống. Một kích này, hắn đã dùng hết toàn lực.

Ở phía xa, thân thể Trình Tử Chanh ở trên không chợt dừng lại trong chớp mắt, sau đó mới rơi xuống mặt đất. Thời gian dừng lại làm nàng không ngã bị thương, nhưng có thể thấy là, đôi kim sí của nàng đã biến mất, hai cánh tay mềm nhũn buông xuống bên người. Sắc mặt tái nhợt, thất khiếu chảy máu, nhìn qua đã không còn sức chiến đấu ...

"Rống ---" đầu Đại Địa Ma Ngưu còn lại con mắt vốn xanh lam trong nháy mắt đã đỏ lên, nó cảm nhận được khí tức mẫn diệt của đồng bạn, trong cơ thể nó tên Lam Hồ kia tự nhiên cũng cảm nhận được khí tức đồng tộc của mình biến mất. Một mâu của Vũ Băng Kỷ trực tiếp giết chết đôi tổ hợp kia.

Chiến đội Kiếm Ma, năm mất đi hai.

Nó mở hai đùi tráng kiện, điên cuồng phóng tới Vũ Băng Kỷ đang rơi xuống. Nhưng lúc này, một bóng người xoay tròn tốc độ cao

mang theo tiếng hét lớn bỗng nhiên ngăn trước người nó.

Trên thân bóng người đang xoay tròn bắn ra huyết mạch ba động mãnh liệt, trong mơ hồ có thể cảm nhận được mọi thứ xung quanh hắn đang bị bóp méo.

Đồ Đằng Trụ trong tay Đại Địa Ma Ngưu nhấc ngang, nó căn bản không để ý đến người đang xoay tròn, tiếp tục vọt tới trước.

"Ngưng kết thời gian!" Nương theo một tiếng gầm, thân thể Đại Địa Ma Ngưu đang vọt tới trước đột nhiên đứng im, đứng im tuyệt đối, mà trước mặt nó, thân ảnh đang cao tốc xoay tròn ngang nhiên xông lên, có thể cảm nhận được, quang mang vặn vẹo quanh người hắn tựa hồ bị phá vỡ. Trong nháy mắt tiếp theo, vĩ chuỳ xoay tròn không biết bao nhiêu vòng hung hăng nện trên người Đại Địa Ma Ngưu, đánh bay thân thể nó, rơi xuống hướng băng điêu.

"Bạo!"

"Ầm ầm!"

Băng điêu nổ tung. Nghênh đón tên Đại Địa Ma Ngưu đang rơi xuống là một tiếng oanh minh bộc phát làm toàn bộ Đấu Thú Tràng run rẩy.

Đại Địa Ma Ngưu bị đánh bay kia trực tiếp bị tạc bay mấy chục mét, nặng nề rơi xuống đất. Một bóng người màu làm bị văng ra từ trên người nó.

Thân ảnh xoay tròn rơi xuống đất, Cố Lý sắc mặt tái nhợt đã hôn mê. Thời gian ngưng kết vừa rồi cơ hồ đã tiêu hao hết toàn bộ Tinh Thần Lực của hắn mới có thể đem đối thủ đánh về phía băng điêu, để Vũ Băng Kỷ cuối cùng thi triển Băng Bạo Thuật.

Vũ Băng Kỷ đồng dạng cũng té ngã trên mặt đất, hắn mặc dù không thiêu đốt hoàn toàn huyết mạch, nhưng lúc này đã già đi mười mấy tuổi, khí lực đứng lên cũng không có.

Quang ảnh lấp loé, Độc Bạch truyền tống đến bên cạnh bọn họ, nhanh chóng thắp sáng Thăng Linh trận, để bọn họ bổ sung tiêu hao.

Chẳng ai ngờ đến chiến đấu lại biến thành cục diện này. Chiến đội Sử Lai Khắc vốn bị áp chế đột nhiên bộc phát, vậy mà đánh chết một tên Đại Địa Ma Ngưu cùng một tên Lam Hồ, còn làm trọng thương một tổ hợp khác. Nhưng sau đó, ba người mất đi sức chiến đấu và phải chịu những tổn thương ở trình độ khác nhau.

Một tiếng kêu to truyền đến từ đằng xa. Kiếm mang xung quanh Đường Tam điên cuồng bộc phát, mắt thấy đồng đội chết, Đan Đỉnh Hạc Yêu rốt cuộc phải lo tự bảo hộ bản thân. Trường kiếm đen kịt trong tay nhanh như chớp đâm về phía Đường Tam. Không chỉ như vậy, tất cả kiếm mang trong không khí tựa hồ trong nháy mắt đã hội tụ trên trường kiếm, khiến cho hắc quang trên kiếm cường thịnh, mang theo kiếm khí phá mọi thứ, đâm ngay tới ngực Đường Tam.

Kiếm khí ngưng tụ làm cho Đường Tam gần như không thể né tránh. Kiếm khí cường hãn dường như muốn xuyên thủng người hắn.

Đường Tam đang xoay tròn chợt ngưng trệ. Bị kiếm khí ảnh hưởng, hắn tựa hồ không cách nào thi triển được Loạn Phi Phong Chuy Pháp.

Kiếm pháp của Đan Đỉnh Hạc Yêu quả thực tinh diệu, ở một trình

độ nào đó đúng là khắc chế Loạn Phi Phong Chuy Pháp. Loạn Phi Phong Chuy Pháp lấy lực lượng nổi danh, nhưng đối mặt với kiếm khí ngập trời này đúng là có chút thua thiệt.

Nhìn thấy một kiếm kia đâm tới, Đường Tam ngay cả phá thiên chuỳ cũng không thể kéo lên ngăn cản, mà trường kiếm kia đã muốn đâm xuyên cơ thể hắn.

"Không, Tiểu Đường!" Độc Bạch kêu to, trong mắt bạch quang phun trào. Hắn trong nháy mắt đã điên cuồng, từ hai mắt bắn ra hào quang màu tử kim, chính là Tử Cực Ma Đồng.

Nhưng là, phạm vi công kích của Tử Cực Ma Đồng có hạn, sẽ theo khoảng cách mà suy giảm. Lúc này, Độc Bạch mới truyền tống đến bên cạnh Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý, cách chiến trường bên Đường Tam rất xa.

Tinh Thần Lực toàn lực bộc phát cũng chỉ làm thân thể Đan Đỉnh Hạc Yêu hơi ngưng lại trong chốc lát, nhưng trường kiếm trong tay nó vẫn như cũ đâm tới Đường Tam.

Trong chớp mắt này, dù là Độc Bạch, Vũ Băng Kỷ hay Trình Tử Chanh lung lay sắp đổ cũng không khỏi trừng lớn hai mắt, đồng tử co vào.

Đường Tam, phải chết sao? Chỉ trong nội bộ đoàn đội bọn họ mới biết được, hạch tâm chân chính là Đường Tam a! Không có Đường Tam, bọn họ thậm chí không có dũng khí đứng ở chỗ này, càng không có được thực lực như hiện tại. Nếu như Đường Tam vẫn lạc thì không hề nghi ngờ, hôm nay cơ hồ bọn họ đều phải chết.

Bọn họ dù bên này giao chiến ác liệt, nhưng Đường Tam bằng vào tu vi vừa tấn thăng Bát giai, lấy sức một mình ngăn cản một tên

Cửu giai Đan Đỉnh Hạc Yêu, hắn mới là người quan trọng nhất trong đội.

Thời gian trong chớp mắt này dường như trở nên chậm chạp. Ngay khi tất cả khán giả đều cho rằng trận chiến bi thảm này đã đến lúc kết thúc thì một bàn tay hữu lực trắng noãn đột ngột xuất hiện trước trường kiếm màu đen kia, bắt lấy lưỡi kiếm.

Mang theo khí tức cứng cỏi thẳng tiến không lùi dừng lại giữa không trung, nó xuất hiện đột ngột như vậy, nhưng bàn tay trắng noãn này vô cùng vững chắc, đến mức trường kiếm kia không cách nào tiến thêm được nữa.

Làm sao có thể? Đây là suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong lòng tất cả mọi người. Nhưng trên mặt Đan Đỉnh Hạc Yêu lại toát ra một nụ cười đầy tàn nhẫn. Tất cả kiếm khi ngưng tụ trên trường kiếm giờ khắc này bộc phát, điên cuồng tràn vào cơ thể Đường Tam.

Nó tự tin, dù là cường giả Thần cấp, khi bị nhiều kiếm khí như vậy chui vào trong cơ thể cũng sẽ bị trọng thương. Huống chi đối thủ trước mắt này không thể nào là Thần cấp, thậm chí ngay cả Cửu giai cũng không phải.

Nhưng là, Đan Đỉnh Hạc Yêu đột nhiên kinh ngạc phát hiện, đối phương cũng đang cười. Đúng vậy, nó thấy được trên mặt Đường Tam là nụ cười chế nhạo. Sau đó, nó kinh hãi phát hiện tất cả kiếm khí nó phóng thích ra đã biến mất, hoàn toàn biến mất. Đúng vậy, sau khi chui vào cơ thể Đường Tam, chúng cứ như vậy mà biến mất.

Không tốt!

Phản ứng đầu tiên của nó là muốn rút trường kiếm về, nhưng lúc

này, nó còn khả năng đó sao?

Một cái búa lớn ngang nhiên đập tới, cơ hồ trong nháy mắt đã đến đỉnh đầu nó.

"Không có khả năng!" Đan Đỉnh Hạc Yêu hét lên một tiếng, rốt cuộc buông thanh kiếm của mình ra, chuẩn bị nhanh chóng thối lui.

Nhưng lúc này, một lực hút mạnh đột nhiên phát ra từ trên thanh trường kiếm, nó chỉ cảm thấy huyết mạch chi lực trong người mình bị hút mạnh bám vào trên thanh kiếm, không thể thoát khỏi nó.

"Ầm!" Phá thiên chuỳ là kim loại, đầu Đan Đỉnh Hạc Yêu cuối cùng vẫn là thịt.

Khi thiết cầu đụng nhục cầu, sẽ có kết quả như thế nào đây?

Đúng vậy, chiến đội Sử Lai Khắc đã làm nổ đầu thêm một người.

Chương 314: Đây là chiến thắng thuộc về nhân loại

Đầu Đan Đỉnh Hạc Yêu bỗng nhiên nổ tung giống như một quả dưa hấu vỡ nát, phong cương trên người Đường Tam bắn ra, không để cho nửa phần huyết nhục của nó bắn lên người. Trường kiếm màu đen kia đã rơi vào trong tay hắn, bị hắn tuỳ tiện nắm lấy.

Toàn trường trong chớp mắt này lặng ngắt. Ở nơi xa, ngay cả Đại Địa Ma Ngưu cùng nữ tử Lam Hồ vừa bò dậy cũng nghẹn họng nhìn trân trối.

Phản sát? Hắn vậy mà hoàn thành phản sát? Hắn làm được như thế nào? Chuyện này sao có thể?

Đây cơ hồ đều là tiếng lòng của khán giả. Ngay cả Độc Bạch đang hư nhược vì toàn lực thi triển Tử Cực Ma Đồng lúc này cũng há to miệng. Vũ Băng Kỷ chớp chớp mắt, còn Trình Tử Chanh trực tiếp ngồi xuống đất, thở hổn hển từng ngụm lớn.

Phản sát nhìn qua đơn giản, dường như Đường Tam chỉ làm hai động tác, đưa tay nắm lấy trường kiếm của đối phương, sau đó một chuỳ nện nổ đầu nó. Chiến đấu kết thúc!

Nhưng thực tế đơn giản như vậy sao?

Nắm chặt trường kiếm trong tay là Huyền Ngọc Thủ, hoá giải kiếm khí dày đặc chui vào cơ thể là năng lực truyền tống đến từ Khổng

Tước Yêu tộc. Dưới khả năng khống chế tinh diệu của Đường Tam, kiếm khí ngập trời kia trực tiếp truyền tống ra ngoài cơ thể rồi tiêu tán, căn bản không có tác dụng gì trong cơ thể hắn.

Còn lực lượng cường đại được gắn với thanh kiếm kia bị hoá giải bởi huyết mạch chi lực thứ bảy trong cơ thể hắn, lực lượng đến từ Cửu giai Tượng yêu. Sau đó Huyền Thiên Công thôn phệ, hút lấy không cho đối phương rời đi, cuối cùng mới dùng một chuỳ nặng như thiên quân giải quyết vấn đề.

Trong chốc lát đó, Đường Tam liên tiếp vận dụng nhiều loại năng lực mới có thể hoàn thành phản sát trong nháy mắt. Nhìn qua vô cùng đơn giản, nhưng thực tế là nội tình kết hợp.

Chẳng những chặn giết đối thủ, mà còn muốn khán giả không hiểu được. Đan Đỉnh Hạc Yêu, huyết mạch chuẩn cấp một, cứ như vậy vẫn lạc. Ngay cả huyết mạch chi lực cũng bị Đường Tam thôn phệ, lưu lại một cái lạc ấn trong cơ thể.

Đường Tam ngẩng đầu, nhìn Đại Địa Ma Ngưu cùng nữ tử Lam Hồ vừa mới đứng dậy. Hắn chậm rãi bước từng bước đi đến chỗ bọn họ.

Trận chiến hôm nay khiến Đường Tam rất hài lòng. Đối với sinh tử trước mặt, các đồng bạn đều kích phát ra toàn bộ tiềm năng, đây mới thực sự là tăng lên, mới chân chính là tôi luyện, mới là động lực tốt nhất để bọn họ tiếp tục hướng về phía trước. Mà hắn chính là đảm bảo an toàn cho toàn đội. Nếu như vừa rồi các đồng bạn thật sự không chống đỡ được nữa, hắn sẽ bộc phát sớm hơn một chút, tình huống xấu nhất là lộ ra át chủ bài Thuấn Di. Bất quá có Truyền Tống trận bàn phía trước, hắn chưa chắc bị hoài nghi đó là huyết mạch chi lực. Đương nhiên, tốt nhất là không phát sinh tình huống như vậy, đây là chuyện Đường Tam không hy vọng xuất

hiện.

Mà các đồng bạn không làm cho hắn thất vọng, dù là Trình Tử Chanh với Kim Sí Lưu Tinh Trảm hay Tịch Diệt Băng Mâu của Vũ Băng Kỷ, hoặc thời gian ngưng kết của Cố Lý. Bọn họ đã bạo phát ra năng lực mạnh nhất của mình, càng là lấy yếu thắng mạnh, đánh chết một đầu Đại Địa Ma Ngưu.

Mặc dù một tên Đại Địa Ma Ngưu cùng Lam Hồ còn sống, nhưng bị trọng thương nặng nề. Đã đến lúc kết thúc rồi.

"Rống ---" đối mặt với Đường Tam mang tới áp lực thật lớn, Đại Địa Ma Ngưu đã giải trừ hợp thể, không còn suy nghĩ đã phóng người ra, cầm Đồ Đằng Trụ lao thẳng về phía Đường Tam.

Đường Tam tiến lên, lật ngược thanh kiếm trong tay, nắm chặt chuôi kiếm. Một chuỳ một kiếm, nghênh đón đối phương.

Nữ tử Lam Hồ kia vội vàng la lên câu gì đó, nhưng Đại Địa Ma Ngưu căn bản không nghe vào. Đồ Đằng Trụ đã toàn lực đánh Đường Tam.

Phá thiên chuỳ, lên!

"Oanh ----"

Cứng đối cứng, chính là cứng đối cứng. Đường Tam muốn cấp cho khán giả một lý do vì sao hắn có thể đánh chết Đan Đỉnh Hạc Yêu, chính là lực lượng!

"Oanh ----"

Trong tiếng oanh minh kịch liệt, Đường Tam lui lại nửa bước, mà

tên Đại Địa Ma Ngưu kia đã lùi lại bảy, tám bước, đặt mông ngồi xuống đất.

Lực lượng của Tượng Yêu vốn ở trên Đại Địa Ma Ngưu, huống chi lúc này, Đại Địa Ma Ngưu đã bị thương nặng, lớp da phía sau đã bị tróc, chính là trạng thái nỏ mạnh hết đà.

Đồ Đằng Trụ trong tay nó đã bị gãy. Đồ Đằng Trụ mặc dù tráng kiện, nhưng không cứng cỏi như thanh hắc kiếm kia, dưới đặc tính vỡ nát, nó căn bản không thể cản nổi.

Đường Tam vung búa ra, đồng thời một đạo Phong Nhận cũng chém về phía Lam Hồ ở phía xa.

"Không, ngươi không có khả năng giết ta, ta ..." Nữ tử Lam Hồ thét lên chói tai. Nhưng đạo Phong Nhận kia đã chém đứt cổ họng nó.

Phá thiên chuỳ rời khỏi tay đã trực tiếp nện xuống làm nổ đầu Đại Địa Ma Ngưu, song sát! Cộng thêm Đan Đỉnh Hạc Yêu trước đó, chính là tam sát!

Chiến đấu kết thúc!

Đường Tam gọn gàng linh hoạt giải quyết hai tên đối thủ cuối cùng. Lúc này, trên khán đài, trong khu vực cực nhỏ toàn nhân loại đã vang lên tiếng hoan hô rung trời.

Các phụ thuộc nhân loại cơ hồ đang điên cuồng gào thét, bộc lộ sự phấn khởi trong lòng. Thắng, chiến đội Sử Lai Khắc lại đánh bại cường địch, một lần nữa chiến thắng! Nhân loại thắng, nhân loại đánh bại đối thủ, nhân loại đánh bại cường địch. Đây là một chiến đội nhân loại, chiến đội Sử Lai Khắc Bạo Đầu!

Khán giả Yêu Quái Tộc cũng biểu lộ khác biệt, có người tức giận mắng chửi, có người lại tán thưởng.

Một số người sáng suốt cũng không bất ngờ với kết quả trận chiến này. Khi Đường Tam đánh bại Đan Đỉnh Hạc Yêu, kết quả đã được xác định. Mọi người đều nhìn ra, trận chiến này, bên nào đánh bại đối phương trước sẽ quyết định kết quả cuối cùng.

Đại Địa Ma Ngưu, Lam Hồ đối mặt với bốn người chiến đội Sử Lai Khắc, kết quả có thể dùng từ lưỡng bại câu thương để hình dung. Xét thấy sau đó Đại Địa Ma Ngưu có thể chiến đấu, có lẽ bên Đại Địa Ma Ngưu hơi chiếm thượng phong.

Đáng tiếc là, Đan Đỉnh Hạc Yêu đột nhiên bại trận, trực tiếp bại vong trong tay Đường Tam. Hắn dường như chỉ bạo phát thuần tuý lực lượng, chiến đấu cứ như vậy kết thúc.

So sánh với các trận đấu trước, lần này chiến đội Sử Lai Khắc đã trả giá cao hơn. Nhưng cũng vì vậy, Đường Tam một mực bất hiển sơn bất lộ thuỷ đã xuất hiện trong tầm mắt khán giả. Hôm nay, Vũ Băng Kỷ bị hạn chế phi thường lợi hại. May mắn có Đường Tam xuất thủ ngăn cản Đan Đỉnh Hạc Yêu, lúc này mới có thể để chiến đội Sử Lai Khắc chiến thắng.

Đường Tam đi đến bên cạnh đồng bạn, ôm lấy Cố Lý, để Độc Bạch đỡ Vũ Băng Kỷ, sau đó cùng đi đến bên cạnh Trình Tử Chanh.

Trình Tử Chanh kiên trì tự mình đứng lên, lại nhìn Vũ Băng Kỷ đã già đi rất nhiều, vành mắt đỏ lên, "Đại sư huynh!"

Vũ Băng Kỷ mỉm cười, hư nhược nói: "Ta không sao."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Không có việc gì. Chúng ta đi!"

Lúc này, trên khán đài đã ầm ĩ khắp chốn, chỉ có tiếng hoan hô của phụ thuộc nhân loại kéo dài không dứt.

Ngay sau đó, khán giả bên ngoài sân đã biết được kết quả, tiếng reo hò lập tức vang vọng quanh toàn bộ Đấu Thú Tràng.

Hôm nay, nhân loại thắng, nhân loại chiến thắng cường địch. Chiến đội Sử Lai Khắc lại thắng. Trận chiến này cố nhiên gian nan, nhưng cuối cùng nhân loại vẫn thu được thắng lợi. Cảm giác vui sướng trước nay chưa từng có cơ hồ đồng thời xuất hiện trong lòng mỗi vị phụ thuộc nhân loại khi biết được tin này.

Đây là lần đầu tiên từ khi ra đời bọn họ cảm thấy thoái mái như vậy, là lần thứ nhất cảm thấy tràn đầy hạnh phúc. Bọn họ dường như đã thấy được hy vọng, thấy được ánh rạng đông. Nhân loại, thắng a! Sự thật chứng minh, nhân loại có thể chiến thắng Yêu Quái Tộc.

Trình Tử Chanh bị gãy tay, đôi cánh cũng bị bẻ gãy, cánh tay trái bị gãy thành ba đoạn, tay phải gãy thành hai đoạn. Đây chính là kết quả sau khi toàn lực bộc phát.

Cố Lý tiêu hao Tinh Thần Lực quá độ mà hôn mê, còn bị chấn thương không nhẹ. Vũ Băng Kỷ nghiêm trọng nhất, sinh mệnh lực tiêu hao rất lớn, huyết mạch chi lực thiêu đốt quá nhiều, đã thương tổn đến bản nguyên.

Chương 315: Nghỉ ngơi và khôi phục

Độc Bạch hai mắt hồng hồng, trận này mặc dù giành được thắng lợi, nhưng là, lúc này trong lòng hắn rất khó chịu. Hắn không bị thương, nhưng trong trận chiến, hắn cảm thấy căn bản mình không làm được gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn các đồng bạn chiến đấu, nhìn các đồng bạn tuỳ thời đều có thể vẫn lạc trước cường địch ...

Bọn họ không ở lại lâu trong Đấu Thú Tràng, cũng không kịp lấy tiền thưởng, Đường Tam đã mang các đồng bạn đổi quần áo, cấp tốc rời khỏi nơi đó.

Tình huống của Trình Tử Chanh cùng Cố Lý có thể kéo dài một chút, nhưng Vũ Băng Kỷ thì không kéo dài được, nhất định phải nhanh chóng khôi phục sinh mệnh lực cho hắn, nếu không sẽ để lại di chứng.

Năm người đi ra khỏi Đấu Thú Tràng. Độc Bạch đỡ Vũ Băng Kỷ, Trình Tử Chanh đã nối liền cánh tay, dùng băng vải và ván gỗ cố định lại, tự mình di chuyển không có vấn đề, còn Đường Tam cõng Cố Lý.

Khi bọn họ đi ra khỏi Đấu Thú Tràng thì nghe được tiếng hoan hô rung chuyển đất trời. Xung quanh Đấu Thú Tràng không biết đã tập hợp bao nhiêu phụ thuộc nhân loại, tiếng hoan hô vang lên liên tiếp, hết đợt này đến đợt khác.

"Sử Lai Khắc, Sử Lai Khắc, Sử Lai Khắc!"

Nghe được tiếng hô đó, nhìn từng gương mặt vì hưng phấn mà đỏ lên, khuôn mặt tái nhợt của Vũ Băng Kỷ dần dần đã xuất hiện huyết sắc, thậm chí cảm giác bản nguyên đang suy yếu mãnh liệt dường như cũng tốt vài phần. Khuôn mặt Độc Bạch đỏ bừng, hưng phấn đến nỗi nắm chặt hai tay. Trình Tử Chanh lúc đầu có chút mờ mịt, nhưng sau đó mắt nàng đã ẩm ướt, thân thể mềm mại co lại.

Thắng! Không chỉ bọn họ chiến thắng, chí ít trong lòng phụ thuộc nhân loại, nhân loại đã chiến thắng.

Đây là đoàn đội nhân loại thắng nhiều trận đoàn chiến nhất từ trước đến nay. Trong đêm này, trong thành Gia Lý, ngọn lửa trong lòng nhân loại đã được bọn họ đốt lên.

Vũ Băng Kỷ thở sâu, dù trạng thái thân thể rất kém, nhưng giờ khắc này hắn cảm thấy hạnh phúc và tự hào chưa từng có.

Đường Tam cười, nghe từng tiếng reo hò kia, hắn đã cười, cười tự đáy lòng. Đây mới là điều hắn muốn thấy, nhìn thấy nhân loại đoàn kết.

Một dân tộc muốn chân chính quật khởi, trọng yếu nhất không phải là năng lực, thực lực, mà chính là đoàn kết. Chỉ có trên dưới một lòng mới có khả năng quật khởi thực sự.

Trên thế giới này, nhân loại yếu đuối như vậy, nhưng hắn tin tưởng, chỉ cần nhân loại có thể đoàn kết với nhau, một ngày nào đó, bất cứ áp bách nào cũng không thể ngăn cản nhân loại quật khởi.

Một đêm này, không biết bao nhiêu nhân loại đang cười, đồng thời cũng rơi lệ!

Bọn họ theo đường quen chui vào Gia Lý Sơn Mạch, Đường Tam dùng Thần Thức cùng Linh Tê Thiên Nhãn che đậy khí tức của năm người. Hắn giao Cố Lý cho Độc Bạch, còn mình cõng Vũ Băng Kỷ, dẫn đầu trở về Hoàng Kim sơn cốc.

Hắn sở dĩ để Vũ Băng Kỷ tuỳ ý thiêu đốt huyết mạch của mình, bởi vì có Hoàng Kim sơn cốc cung cấp sinh mệnh năng lượng khổng lồ làm hậu thuẫn. Được sinh mệnh năng lượng ôn dưỡng bổ sung, sinh mệnh lực mà Vũ Băng Kỷ tiêu hao rất nhanh có thể khôi phục.

"Đại sư huynh, cảm nhận được sao?" Đường Tam cõng Vũ Băng Kỷ vừa tiến lên vừa nói.

"Ừm." Vũ Băng Kỷ gật gật đầu.

Đường Tam mỉm cười nói: "Nói không chừng, chúng ta chính là hy vọng của nhân loại a. Khi nhân loại chân chính nhìn thấy ánh sáng hy vọng, chúng ta sẽ đoàn kết hơn bao giờ hết. Đoàn kết lại tất cả các lực lượng có thể, tương lai chúng ta sẽ không còn nô lệ, cũng không còn phụ thuộc."

"Tiểu Đường, cảm ơn ngươi. Là ngươi đến, đã thay đổi tất cả." Vũ Băng Kỷ nhẹ nhàng nói, "Trở về ta sẽ đề nghị với lão sư, để cho ngươi thay thế vị trí Đại sư huynh của ta. Nếu như có thể, ngươi trở về học viện chỉ điểm các học đệ, học muội đi. Có ngươi dẫn đầu, học viện chúng ta sẽ quật khởi càng nhanh, nhân loại cũng sẽ sớm nhìn thấy hy vọng."

Vũ Băng Kỷ rất rõ ràng, không có Đường Tam chỉ điểm, hắn khẳng định không có thành tựu như ngày hôm nay. Trong lòng hắn đã sớm thừa nhận, những gì Đường Tam dạy cho hắn cùng đồng bạn thậm chí còn tốt hơn lão sư chỉ dạy. Dù là cường giả Thần cấp như Tư Nho cũng không thể so sánh với Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười nói: "Đại sư huynh, ngươi không thể trốn tránh trách nhiệm nha."

Vũ Băng Kỷ cười khổ nói: "Ta đương nhiên sẽ không trốn tránh. Chỉ là sau này, tu vi của ta cũng không biết sẽ rơi xuống mức nào. Ta ..."

"Ngươi nghĩ nhiều rồi. Có Hoàng Kim Thụ ở đây, sinh mệnh lực ngươi tiêu hao sẽ không rơi xuống. Hơn nữa, thiêu đốt huyết mạch cũng không nhất định là chuyện xấu. Trong thời gian ngắn đúng là tu vi của ngươi sẽ hạ xuống. Nhưng quá trình thiêu đốt cũng là một lần chiết xuất. Yêu Thần biến là nhân loại chúng ta truyền thừa từ Yêu Quái Tộc, tất nhiên sẽ có tạp chất. Tinh hoa chân chính sẽ bị thiêu sau, bởi vì cái gọi là phá đi xây lại, khi tu vi của ngươi khôi phục lại cảnh giới như hôm nay, ngươi sẽ phát hiện thực lực của ngươi đã tăng lên rất nhiều. Chuyện này cũng giống như huyết mạch tiến hoá, bản thân chiết xuất huyết mạch rồi tiến hoá."

Vũ Băng Kỷ ngẩn ngơ, "Ngươi nói thật chứ?"

Đường Tam bật cười nói, "Nếu không thì như thế nào?"

Vũ Băng Kỷ cười khổ nói: "Nói thật, ta càng ngày càng không hiểu ngươi. Hôm nay ngươi có phải vẫn một mực thu lực không? Cuối cùng ngươi đánh bại tên Đan Đỉnh Hạc Yêu kia như thế nào ta kỳ thật nhìn không hiểu. Khi đó, lúc đầu ta đã tuyệt vọng, ta cho rằng chúng ta sắp xong rồi."

Đường Tam không trả lời thẳng vấn đề của hắn mà chỉ nói: "Dù cá nhân có thực lực cường đại cỡ nào cũng không có khả năng quyết định tất cả mọi chuyện, lực lượng đoàn đội càng quan trọng hơn. Giống như Cứu Thục cùng nhân loại vậy. Nếu chỉ có Cứu Thục cố gắng thì không thể thay đổi hiện trạng của nhân loại. Chỉ khi tất cả

nhân loại đoàn kết lại, trên dưới đồng lòng mới có thể đánh vỡ vận mệnh nô dịch đeo bám chúng ta."

Vũ Băng Kỷ nói: "Trấn trưởng tín nhiệm ngươi như vậy, ngươi vẫn luôn giúp đỡ mọi người, ta không có lý do không tin ngươi. Kỳ thật nhiều khi ở cùng ngươi ta đều có cảm giác kỳ quái, tựa hồ ta không phải là Đại sư huynh của ngươi, mà ngươi là Đại sư huynh của ta mới đúng."

Đường Tam mỉm cười nói: "Chuyện đó không có khả năng, ngài mới là Đại sư huynh a!"

Vũ Băng Kỷ đột nhiên nói: "Đúng rồi, nếu ta không có chuyện gì nghiêm trọng, vừa rồi sao không chờ lấy tiền thưởng a! Ngươi xem, hôm nay chúng ta khẳng định có không ít tiền thưởng, riêng ban thưởng trận đấu cộng lại cũng được mấy chục nguyên tố tệ a, hơn nữa còn có tiền hoa hồng."

Đường Tam khoé miệng co giật một thoáng, bản chất yêu tiền của Đại sư huynh lại lộ ra rồi. Trước đó còn cảm thán mình không có tương lại, vừa nghe nói không có chuyện gì thì lập tức quan tâm vấn đề quan trọng nhất trong lòng.

"Không kịp. Đấu Thú Tràng cần thời gian để thống kê, không nhanh như vậy đã tính toán xong. Tình huống của ngươi mặc dù không phải đặc biệt kém, nhưng vẫn nhanh chóng ổn định lại sinh mệnh lực mới được, nếu không ta cũng không mang ngươi chạy trước. Yên tâm đi, tiền không thể thiếu chúng ta, Đấu Thú Tràng còn trông cậy vào chúng ta để kiếm nhiều lời hơn. Sau trận chiến hôm nay, lần sau khi chúng ta chiến đấu thì có thể thương lượng giá cả với bọn họ, dù sao chúng ta cũng được chú ý nhiều."

"Ừm ân. Chờ ta khoẻ lại, chúng ta trước thu lại tiền rồi nói. Số tiền

này đến quá nhanh, làm ta có chút không thích ứng được. Bất quá Tiểu Đường, trận chiến hôm nay đã cảnh báo ta, Yêu Quái Tộc vẫn cường đại hơn chúng ta rất nhiều. Nếu như bên phía đối thủ có hai tên Cửu giai chỉ sợ cũng là phiền phức lớn rồi. Mười trận đoàn chiến còn tiếp tục nữa sao?"

Đường Tam nói: "Không vội, lần này mọi người đều có chỗ lĩnh ngộ, trước vững chắc tu vi rồi nói tiếp. Trận đấu tiếp theo, chúng ta ít nhất phải để Đấu Thú Tràng sớm nói cho chúng ta biết tình huống của đối thủ, sau đó rồi quyết định. Thời khắc gian nan nhất đã qua, không tới mấy trận cuối cùng thì sẽ không khó khăn như hôm nay. Bởi vì điều này không có lợi cho Đấu Thú Tràng."

Chương 316: Thất giai Thì Quang Biến

Vũ Băng Kỷ bị hắn nói có chút choáng, nhưng cũng hiểu vài phần.

Đường Tam cấp tốc mang theo hắn trở về Hoàng Kim sơn cốc, để hắn ở cạnh Hoàng Kim Thụ, hấp thu sinh mệnh năng lượng bổ sung tự thân. Trước tiên không nên nóng lòng tu luyện, chỉ là thuần tuý bổ sung sinh mệnh lực.

Sau đó hắn mới đi cùng Trương Hạo Hiên rời đi, đi đón ba người còn lại.

Hoàng Kim sơn cốc vẫn bình tĩnh và tràn ngập sinh mệnh khí tức như cũ. Thành Gia Lý bị ảnh hưởng như thế nào bởi trận đấu của bọn họ, hiện tại Đường Tam không có sức đi quan tâm. Hắn nhất định phải canh giữ bên người đồng bạn, nhân dịp này nghiền ép tiềm năng, hy vọng bọn họ đều có thể đột phá.

Trương Hạo Hiên nghe Đường Tam giảng thuật lại tình huống đoàn chiến cùng phản ứng của nhân loại, hắn không thể ở lại Hoàng Kim sơn cốc tu luyện nữa, vội vàng trở về thị trấn nhỏ. Có nhiều việc cần xử lý lắm.

Nhân loại trên dưới một lòng đương nhiên là chuyện tốt, nhưng đoàn kết quá mức, thanh thế quá lớn, dù hiện tại Khổng Tước Đại Yêu Vương không ở đây cùng rất dễ dàng bị quan phương đè ép. Cứu Thục đương nhiên không thể để tình huống này xuất hiện, hắn cần trở về chủ trì đại cục, thực hiện một số biện pháp can thiệp

nhanh chóng.

Trận chiến thứ tư, đối với chiến đội Sử Lai Khắc, ngoại trừ Đường Tam thì bốn người còn lại đều bị kích thích rất lớn. Dù là bộc phát hay áp lực phải chịu đựng đều sinh ra ảnh hưởng không nhỏ. Đường Tam có thể cảm nhận được, bốn vị đồng đội này đã trưởng thành cùng thuế biến, không chỉ là thực lực, mà còn trên tâm tính.

Khi chân chính đứng trước khảo nghiệm sinh tử, tiềm năng của con người mới dễ kích phát ra. Chính bản thân bọn Vũ Băng Kỷ cũng không phát hiện, trên thực tế, không biết từ lúc nào, tâm trí bọn họ đã thành thục hơn người cùng lứa nhiều. Hơn nữa, bọn họ còn đang nhanh chóng trưởng thành, ngay cả Độc Bạch vốn hoạt bát ham chơi cũng đã trầm ổn hơn nhiều.

Cố Lý ngủ say một ngày đã tỉnh lại, sau đó trực tiếp minh tưởng, rất nhanh đã tiến nhập trạng thái minh tưởng sâu, hẳn là đã có cảm ngộ mới.

Độc Bạch sau khi trở về đã bắt đầu minh tưởng, liên tục ba ngày chưa có tỉnh lại. Đường Tam mơ hồ cảm nhận được trên người hắn có biến hoá, mỗi ngày đều tu luyện bên cạnh hắn, vừa bảo vệ vừa dùng khí vận chi lực của mình hộ pháp cho hắn. Đường Tam hiểu được suy nghĩ của Độc Bạch, lần này nếu không đột phá Lục giai, chỉ sợ hắn sẽ không kết thúc minh tưởng. Có sinh mệnh năng lượng dồi dào từ Hoàng Kim Thụ, bọn họ cũng không cần lo vấn đề thức ăn.

Tu vi Vũ Băng Kỷ cuối cùng cũng giảm xuống, sau khi được sinh mệnh năng lượng bổ sung, sinh mệnh lực của hắn đã khôi phục, cũng đã trở lại tướng mạo như ban đầu, nhưng tu vi giảm từ Bát giai xuống Thất giai, trọn vẹn rơi xuống một cấp độ. Đây chính là cái giá khi thiêu đốt huyết mạch. Giống như Đường Tam nói, tu vi

mặc dù giảm xuống, nhưng Vũ Băng Kỷ kinh ngạc phát hiện, cả người mình đã thông thấu hơn nhiều, cảm thụ với Băng nguyên tố càng thêm rõ ràng. Cho nên hắn cũng không vội, ở chỗ này hấp thu sinh mệnh năng lượng, trùng tu lại cảnh giới. Đã có kinh nghiệm trước đó, hắn muốn trở lại Bát giai chỉ là vấn đề thời gian.

Trình Tử Chanh là người tiến bộ nhanh nhất. Nàng trực tiếp tăng lên một bước, đã đạt đến Thất giai cao kỳ, tiếp tục hướng về Thất giai đỉnh phong.

Mà lần này sau khi bộc phát đến gãy tay, nàng cũng nghiên cứu ra một chiến kỹ mới, chính là Kim Sí Lưu Tinh Trảm mà nàng dùng để chặt đứt Đồ Đằng Trụ. Đây là sự kết hợp giữa Kim Sí Phi Phong Trảm cùng tốc độ của nàng, ở tình huống nguy hiểm bộc phát một kích toàn lực.

Vấn đề quan trọng nhất của Kim Sí Lưu Tinh Trảm là lực phản chấn làm tổn thương cơ thể, cho nên Đường Tam đề nghị nàng cố gắng rèn luyện thể phách. Tốc độ càng nhanh, lực công kích càng mạnh, nhưng tương tự, lực phản chấn càng lớn, thân thể chịu đựng càng lớn. Nếu thân thể không chịu nổi, nhưng vậy công kích mạnh hơn cũng không có nghĩa, đả thương địch thủ chính là làm mình bị thương.

Trình Tử Chanh khắc sâu cảm nhận này, vừa khôi phục cánh tay bị gãy vừa dùng huyết mạch chi lực rèn luyện thân thể.

Lần này kỳ thật Đường Tam cũng có thu hoạch, chính là thanh hắc kiếm kia, do cái miệng dài của Cửu giai Đan Đỉnh Hạc Yêu ngưng tụ mà thành.

Đây là một thanh kiếm mỏng, dài ba thước sáu, trong đó chuôi kiếm dài chín tấc. Thân kiếm hẹp dài cực kỳ sắc bén. Nó cũng không phải

kim loại, mà là ngay khi Đan Đỉnh Hạc Yêu sinh ra đã có và bắt đầu tu luyện, đã tu luyện đến Cửu giai và vẫn đang được luyện hoá. Nó vô cùng sắc bén, cứng cỏi, nhưng khi huyết mạch chi lực được rót vào, nó sẽ chuyển hoá thành kiếm khí sắc bén.

Đường Tam trước kia không dùng kiếm, nhưng không có nghĩa là hắn không hiểu về kiếm. Chỉ luận về uy năng, vũ khí này còn vượt qua cả phá thiên chuỳ. Tất nhiên, bản thân phá thiên chuỳ không chân chính thể hiện ra năng lực của nó.

Đường Tam vừa thủ hộ đồng bạn, vừa nghiên cứu thanh hắc kiếm này. Hắn nhớ lại nghiên cứu của mình trong Thần giới, thử nghiệm tu luyện kiếm pháp.

Thần Thức dần được phục hồi, trí nhớ về kiếp trước ngày càng rõ ràng. Tinh Thần Lực không ngừng nuôi dưỡng Thần Thức, để hắn có được lực lượng siêu việt hơn Bát giai thông thường.

Cửu giai Đan Đỉnh Hạc Yêu vì sao không thể hoàn thủ trong tay hắn? Đó là vì bản thân Đường Tam có được hai loại huyết mạch cấp một, còn có nhiều huyết mạch cao giai, cộng thêm cái nhìn của Thần Vương cùng kinh nghiệm phong phú, Đan Đỉnh Hạc Yêu kia làm sao có thể so sánh?

Chỉ là Đường Tam không dễ dàng dốc hết toàn lực ứng phó.

Trương Hạo Hiên rời đi trọn vẹn nửa tháng mới trở lại Hoàng Kim sơn cốc, cũng mang về tin tức bên ngoài.

Sau khi đánh xong trận đấu ngày đó, thanh danh của chiến đội Sử Lai Khắc đã vang xa. Trong lòng phụ thuộc nhân loại, bọn họ nhanh chóng trở thành thần tượng. Đấu Thú Tràng cũng vì trận đấu đó mà kiếm được đầy bồn đầy bát. Bất quá, phía quan phương ngược lại

không vì vậy mà chèn ép nhân loại. Nguyên nhân rất đơn giản, một trận đấu thú trong mắt bọn họ cũng không là cái gì. Bọn họ chỉ cảm thấy nhân loại ngu xuẩn tự huyễn thôi. Dù sao so với Yêu Quái Tộc, nhân loại vẫn quá yếu ớt.

Sóng gió không nhấc lên là tình huống tốt nhất, điều này có nghĩa là chiến đội Sử Lai Khắc trong tương lai vẫn có thể tiếp tục mà không bị ảnh hưởng quá nhiều.

Mà Trương Hạo Hiên cũng kinh hỉ là, Cố Lý đột phá, thành công tiến nhập cảnh giới Thất giai. Thất giai Thì Quang Biến!

Thất giai là cấp độ thay đổi về chất. Bây giờ Cố Lý đã có thể ổn định thi triển thời gian gia tốc, thời gian ngược dòng, thời gian ngưng kết, tam đại thời gian pháp tắc, thực lực bạo tăng. Mà khi hắn biến thân, cường độ thân thể cũng tăng lên trên diện rộng, thể tích vĩ chuỳ đã tăng lên gần gấp đôi.

Dựa theo hướng tiến hoá của Thì Quang Ngạc, tương lai nếu hắn có thể thành tựu Thần cấp, như vậy vĩ chuỳ thậm chí có thể luyện hoá thành chuỳ.

Khi Thì Quang Biến tiến hoá, Đường Tam vẫn thủ hộ bên cạnh Cố Lý, được huyết mạch khí tức ảnh hưởng, Thì Quang Biến của Đường Tam cùng tự nhiên tiến vào cảnh giới Thất giai.

Duy nhất làm Trương Hạo Hiên lo lắng là, Độc Bạch còn đang bế quan. Đã nửa tháng trôi qua, hắn vẫn chưa kết thúc minh tưởng.

Hiện tại, thực lực tổng hợp của chiến đội Sử Lai Khắc đã được tăng cường. Trong thời gian tu chỉnh này, Đại sư huynh Vũ Băng Kỷ đã trở lại tu vi Thất giai đỉnh phong, cũng tiếp cận cấp độ này là Trình Tử Chanh, Cố Lý mới bước vào Thất giai, còn có Độc Bạch đang

minh tưởng chuẩn bị đột phá, đương nhiên còn có tu vi cao nhất Bát giai Đường Tam. Đúng vậy, trong bất tri bất giác, Đường Tam đã trở thành người có tu vi cao nhất trong đội.

"Đường Tam, ngươi định lúc nào đi Tổ đình?" Trương Hạo Hiên mỉm cười hỏi Đường Tam. Sau khi đột phá Thần cấp, tâm tình của hắn luôn rất tốt, cộng thêm việc chiến đội Sử Lai Khắc chiến thắng bốn trận đoàn chiến liên tiếp làm phụ thuộc nhân loại trong thành Gia Lý trở nên đoàn kết hơn, tất cả đều phát triển theo hướng tốt. Ít nhất ở các chủ thành khác, tổ chức Cứu Thục tuyệt đối không có thành tích như vậy.

Chương 317: Truyền tống trận tầm trung

Tin tức bên thành Gia Lý đã truyền về tổng bộ, bên đó cũng không thúc giục Trương Hạo Hiên trở về báo cáo công tác, Trương Hạo Hiên cũng có lý do tốt nhất để từ chối, chính là muốn ổn định tình huống bên này.

Tổ chức cũng biết chiến đội Sử Lai Khắc thuộc về Cứu Thục, tự nhiên mọi người đều được khen ngợi. Trương Hạo Hiên cũng nhân dịp này báo cáo, nói rằng lợi ích khi buôn bán trận bàn thực tế là dùng để bồi dưỡng học viên, cho nên mới có thành tựu như vậy.

Trận bàn tiếp tục làm, tiếp tục bán. Tất nhiên vẫn chỉ có Tụ Linh trận bàn, Truyền Tống trận bàn không thể tuỳ ý bán ra, Trương Hạo Hiên cũng sẽ không làm.

"Vốn là muốn mau chóng đi. Nhưng hiện tại xem ra, đoàn chiến khó khăn hơn so với tưởng tượng của ta. Chuyện này rất có lợi cho mọi người phát triển, ta ngược lại cảm thấy không vội. Sau mỗi lần ma luyện để mọi người cùng nhau tăng lên rồi lại lắng đọng, sẽ mất nhiều thời gian hơn nhưng cũng có lợi hơn. Ngài tích luỹ nhiều tiền một chút, chờ sau khi chúng ta hoàn thành xong mười trận đấu thì chúng ta sẽ khởi hành."

"Được." Trương Hạo Hiên gật đầu, sau đó xoa xoa đôi tay, nói: "Còn trận bàn, ngươi xem, khi nào dạy ta Truyền Tống trận bàn! Đồ vật này rất tốt a!"

Đường Tam mỉm cười nói: "Ta đang định cùng ngài nói chuyện này. Truyền Tống trận bàn không vội, chúng ta nên bắt đầu chuẩn bị một chuyện khác."

"Chuyện gì?" Trương Hạo Hiên tò mò hỏi.

Đường Tam nói: "Hiện tại ngài cũng đã tiến vào Thần cấp, còn có thêm Tư Nho lão sư, hợp lực hai người lại thì chúng ta có thể thử nghiệm một chút. Bởi vì đoàn chiến, khả năng học viện bị bại lộ cũng lớn hơn. Vì lý do an toàn, ta cảm thấy chúng ta nên bố trí một cái Truyền Tống trận, khi học viện gặp nguy hiểm thì có thể truyền tống tất cả mọi người đến Hoàng Kim sơn cốc bên này, để đảm bảo an toàn, cũng xem như là một đường lui."

Trương Hạo Hiên trợn mắt nhìn hắn, "Ngươi, ngươi chờ một chút, ngươi nói cái gì? Truyền Tống trận? Truyền Tống trận khoảng cách dài?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Chuẩn xác mà nói nên tính là tầm trung đi. Khoảng cách dài thì chưa đủ, khoảng cách không đủ xa."

Trương Hạo Hiên nuốt một ngụm nước bọt, dồn dập nói: "Thật sự có thể làm được sao?"

Hoàng Kim sơn cốc là do hắn cùng Đường Tam một tay tạo nên, nơi này có sinh mệnh khí tức ngày càng nồng đậm. Hoàng Kim Thụ khoẻ mạnh trưởng thành, ở chỗ này tu luyện sẽ có hiệu quả gấp rưỡi bình thường, nếu không có Hoàng Kim Thụ, hắn muốn đột phá Thần cấp còn không biết cần bao nhiêu thời gian nữa. Nếu tồn tại một Truyền Tống trận kết nối học viện Cứu Thục cùng Hoàng Kim sơn cốc, thì nó đã giải quyết được tất cả lo lắng a!

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Trên lý luận là có thể. Ngài có thể

hiểu Truyền Tống trận này như một Truyền Tống trận bàn cỡ lớn, nhưng sẽ cần nhiều tài nguyên. Còn phải tiến hành một chút thí nghiệm."

"Không có vấn đề, chỉ cần thuộc về học viện chúng ta, bao nhiêu tiền cũng được." Trương Hạo Hiên quá rõ một Truyền Tống trận tồn tại có ý nghĩa như thế nào.

Liên hoàn trận bên này có hiệu quả tuyệt hảo, hắn đã từng thử không mang theo trận bàn tiến vào, nhưng giống như tiến vào mê cung, hai ba vòng đã đi đến một chỗ khác, căn bản không thể thấy sơn cốc tồn tại. Nếu có một Truyền Tống trận tuỳ thời có thể đem toàn bộ học viện di chuyển đến đây, vậy sẽ có tác dụng bảo hộ thật lớn.

Đường Tam mỉm cười nói: "Vậy được, chờ một thoáng ta sẽ viết cho ngài danh sách. Ta và ngài sẽ cùng bố trí Truyền Tống trận này, nên ngài cần chuẩn bị thật tốt."

"Đừng chờ nữa, hãy viết ngay đi. Bây giờ ta liền đi chuẩn bị, chuyện này không nên chậm trễ, càng nhanh càng tốt!" Trương Hạo Hiên vô cùng chờ mong. Bây giờ hắn không có tâm tư đi hỏi Đường Tam pháp trận thần kỳ này từ đâu mà tới, thứ này làm hắn xúc động quá lớn. Dù sao tất cả việc Đường Tam làm đều vì nhân loại, hiện tại hắn đã hoàn toàn nhắm một mắt mở một mắt, thậm chí còn xem Đường Tam đồng đẳng với mình, mà không phải là đệ tử của mình.

Khi Đường Tam giúp hắn đột phá Thần cấp trong biển rộng, hắn đã hiểu bí mật trên người vị đệ tử này còn nhiều hơn mình tưởng tượng. Nhưng có một điều hắn hoàn toàn khẳng định là, Đường Tam là nhân loại, tâm cũng ở bên nhân loại. Nếu không hắn cũng không cần làm nhiều chuyện như thế.

Nụ cười thản nhiên hiện lên trên mặt, Đường Tam cũng không có trì hoãn, rất nhanh đã viết ra một danh sách thật dài, giải thích rõ ràng các vật phẩm cần thiết. Trương Hạo Hiên lập tức rời đi, đây chính là Truyền Tống trận a, hắn không thể chờ thêm được nữa.

Trương Hạo Hiên rời đi, nụ cười trên mặt Đường Tam thu liễm lại. Qua mấy năm cố gắng, rốt cuộc thế giới này cũng ổn định lại. Chờ sau khi Truyền Tống trận bố trí xong, học viện Cứu Thục có đường lui, lúc đó coi như căn cơ của hắn đã ổn định.

Thông qua Truyền Tống trận tiến vào Hoàng Kim sơn cốc, xem như trong tương lai nếu có học viên bị bắt tra khảo, bọn họ cũng sẽ không biết vị trí chuẩn xác của Hoàng Kim sơn cốc. Sau khi những chuyện này hoàn thành, hắn cũng có thể an tâm đi Tổ đình.

Hiện tại, việc duy nhất không nằm trong khống chế của hắn là Mỹ công tử. Không biết nàng bế quan đến lúc nào mới kết thúc.

Mỹ công tử đã bế quan hơn một năm rồi. Trong thời gian này, hắn lúc nào cũng nhớ nàng, nhưng mà hết lần này tới lần khác đều không có tin tức. Hiện tại chỉ hy vọng nàng có thể nhanh xuất quan.

Đường Tam đang nhung nhớ bóng hình xinh đẹp kia thì đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, hắn nhìn sang phía Hoàng Kim Thụ.

Một vầng sáng màu trắng nhạt chầm chậm dâng lên, nhìn thấy nó, Đường Tam lập tức kinh ngạc. Ngân quang lấp loé, trong chớp mắt hắn đã tới bên người Độc Bạch.

Ánh sáng màu trắng trào lên từ người Độc Bạch, bạch quang chậm rãi ngưng tụ, dần huyễn hoá thành một quang ảnh, chính là Lưỡng Vĩ Thiên Hồ.

Quang ảnh ngày càng rõ ràng, trong đôi mắt tản ra vầng sáng màu lam nhạt. Trong lòng Đường Tam cảm thấy kỳ quái, trong Hoàng Kim sơn cốc dường như có thêm thứ gì đó.

Đây là khí vận chi lực đang ngưng tụ, Độc Bạch sắp đột phá.

Kích thích mãnh liệt cùng sinh mệnh năng lượng dồi dào từ Hoàng Kim Thụ rốt cuộc đã giúp Độc Bạch có đủ huyết mạch chi lực để tiến giai. Khi huyết mạch chi lực bốc lên, khuôn mặt Độc Bạch dần toát ra vẻ thống khổ.

Tinh Thần Lực của hắn bắt đầu bị chấn động kịch liệt, bị vận khí ảnh hưởng, nhịp điệu có chút không ổn định.

May mắn là hắn tu luyện Tử Cực Ma Đồng, Tinh Thần Lực đã tăng tới cấp độ Cửu giai, nếu không, nguy hiểm nhất trong quá trình tiến hoá Thiên Hồ Biến là chớp mắt vừa rồi. Khi Thiên Hồ Yêu tộc đột phá đều phải có các trưởng bối tu vi cao hơn ở bên cạnh thủ hộ mới có thể thành công.

Mà thủ hộ Độc Bạch lúc này chính là Đường Tam!

Đường Tam không có vội vàng giúp hắn cái gì, trong quá trình đột phá, hoàn thành bằng lực lượng của bản thân sẽ có hiệu quả tốt nhất. Hắn sẽ tận lực không can dự vào quá trình Độc Bạch đột phá lần này, thậm chí ngay cả vận khí gia thân cũng không làm.

Có sinh mệnh năng lượng khổng lồ từ Hoàng Kim Thụ bảo hộ, nếu hắn không thể tự đột phá thì về sau, muốn đột phá sẽ càng thêm khó khăn.

Nương theo quang ảnh trên đầu ngày càng ngưng thực, thân thể Độc Bạch bắt đầu run rẩy rất nhỏ. Tinh Thần Lực của hắn bị khí

vận chi lực trùng kích, huyết mạch trong cơ thể đang sôi trào. Vận khí dường như bị thiêu đốt chuyển sang thể khí, mãnh liệt bốc lên, nhìn qua cực kỳ không ổn định.

"Tinh thần nội thủ, để mặc nó dao động." Thanh âm trầm thấp của Đường Tam vang lên trong tai Độc Bạch.

Dường như nghe được thanh âm của hắn, thân thể Độc Bạch lập tức ổn định hơn rất nhiều. Trong vô thức, hắn cho rằng có Đường Tam ở bên cạnh thì mọi chuyện đều sẽ tốt đẹp. Tinh thần khí cấp tốc thu liễm, qua một chút đã ổn định lại.

Chương 318: Lục giai Thiên Hồ Biến

Thấy cảnh tượng này Đường Tam cũng ngẩn người. Hắn không đặc biệt hiểu sâu sắc về Thiên Hồ Biến, dù sao nó cũng là một huyết mạch kỳ diệu, nhưng lúc này Độc Bạch đã ổn định lại thì thật tốt.

Phía sau quang ảnh Thiên Hồ, cái đuôi thứ ba dần dần ngưng tụ, khí vận chi lực rõ ràng đã tăng cường thêm.

Thiên Hồ Biến khác với các Yêu Thần biến khác, mỗi một giai đều là một bước nhảy bay vọt về chất. Bây giờ chưa biết được Lục giai Thiên Hồ Biến có năng lực gì, nhưng có thể khẳng định rằng, sau khi tiến giai, thực lực của Độc Bạch sẽ tăng lên thật lớn, khả năng khống chế vận khí cũng tăng lên trên diện rộng. Hắn tăng lên cũng tương đương với Đường Tam tăng lên a!

Bạch quang không ngừng trào lên, khí vận chi lực trong Hoàng Kim sơn cốc cũng ngày càng ba động mãnh liệt. Ngay cả Hoàng Kim Thụ cũng chịu ảnh hưởng, bên ngoài đã hiện ra một vầng sáng màu vàng. Sinh mệnh lực cũng bao quanh lấy Độc Bạch, lúc hắn cần sẽ tự động tràn vào trong cơ thể hắn.

Bất cứ sinh vật nào cũng hy vọng có được vận may và Hoàng Kim Thụ cũng không ngoại lệ. Đây cũng là điểm cường đại của Thiên Hồ tộc. Ở đâu có bọn họ, ở đó sẽ có người thủ hộ. Ai cũng không muốn vì tổn thương Thiên Hồ tộc mà gặp vận rủi, mà càng hy vọng có vận may đi theo.

Sinh mệnh khí tức trong sơn cốc đã tăng lên. Đường Tam có Lam Ngân Hoàng nên càng cảm thụ rõ ràng rằng, toàn bộ thực vật trong sơn cốc đều thân thiện với Độc Bạch, và đang canh giữ cho hắn.

Thiên Hồ Biến thật sự rất thần kỳ a!

Vũ Băng Kỷ, Cố Lý cùng Trình Tử Chanh vốn đang minh tưởng đều dừng lại, khi bọn họ phát hiện Độc Bạch đang đột phá thì ngừng thở, trong lòng đều cầu nguyện cho hắn.

Quang mang trong mắt Vũ Băng Kỷ là sáng nhất. Đoàn đội mỗi ngày đều đang trưởng thành, mỗi ngày đều tiến bộ, thân là Đại sư huynh, hắn cảm thấy rất vui vẻ. Nơi này sinh mệnh năng lượng quả thực quá nồng đậm, dù tu vi giảm xuống sau khi thiêu đốt huyết mạch, nhưng giống như Đường Tam nói, huyết mạch đúng là được chiết xuất. Nhưng cũng may có Hoàng Kim Thụ a! Không có sinh mệnh năng lượng bổ sung, huyết mạch chiết xuất cũng vô dụng, hắn sẽ nhanh chóng già yếu, thậm chí vì không đủ sinh mệnh lực mà không thể khôi phục tu vi.

Nhưng bây giờ đã khác, hắn cảm nhận không lâu nữa mình sẽ trở lại Bát giai. Huyết mạch càng thêm thuần tuý, để hắn khống chế Băng nguyên tố lên cấp độ cao hơn.

Được sinh mệnh lực bao quanh, trạng thái tinh thần ổn định lại, lần này Độc Bạch đột phá thuận lợi hơn một chút so với trước. Tinh Thần Lực vững chắc làm cơ sở, mặc cho khí vận chi lực trùng kích. Trên không, sau lưng quang ảnh Thiên Hồ, cái đuôi thứ ba dần ngưng tụ thành hình.

Thiên Hồ Biến trong cơ thể Đường Tam cũng nhận được ảnh hưởng, Linh Tê Thiên Nhãn cũng bắt đầu biến hoá. Tất nhiên hiện tại hắn không chưa đột phá được, còn cần hấp thu cùng tích luỹ

nhiều hơn. Nhưng chuyện này trợ giúp hắn cảm ngộ Thiên Hồ Biến tốt hơn.

Thời gian dần trôi qua, Đường Tam dần có chút lĩnh ngộ. Hắn tựa hồ có thể xác nhận Lục giai Thiên Hồ Biến mang lại năng lực gì rồi.

Ngay lúc này, một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện. Tam Vĩ Thiên Hồ khẽ run lên, cái đuôi thứ ba đã thành hình. Mà trong chớp nhoáng này, trên đỉnh đầu Độc Bạch đột nhiên ngưng tụ một mảng mây đen. Mây đen nhanh chóng rơi xuống, bao phủ trên người hắn. Ngay sau đó, cái đuôi thứ ba kia cũng chuyển sang màu đen.

Một cảm giác cực kỳ khó chịu xuất hiện trong lòng mọi người, ngay cả sinh mệnh khí tức cũng lập tức tản ra.

Trọn vẹn sau nửa ngày, tầng mây đen kia mới dần rút đi, trở lại thành màu trắng, khôi phục như bình thường.

Đường Tam khoé miệng co giật một chút, hiện tại hắn hoàn toàn có thể xác định.

Lục giai Thiên Hồ Biến, năng lực do cái đuôi thứ ba mang đến, chính là khống chế vận rủi.

Thiên Hồ Biến khống chế vận khí, không chỉ mang lại may mắn mà cũng có thể tước đoạt may mắn. Lục giai chính là có hiệu quả như vậy. Trừ việc thực lực tăng lên toàn diện, bắt đầu từ giờ khắc này, Độc Bạch đã có thể khống chế vận rủi.

Vận rủi hoàn toàn có thể tính là một loại nguyền rủa. Khi nguyền rủa này áp lên người đối thủ, hiệu quả có thể tưởng tượng được. Với Tinh Thần Lực cấp độ Cửu giai hiện tại, Độc Bạch thi triển vận rủi giáng lâm trên người đối phương, hiệu quả trên chiến trường sẽ

rất rõ ràng.

Quang ảnh Thiên Hồ ngưng thực, đột phá hoàn thành, bắt đầu quá trình ổn định tu vi. Đường Tam cũng ngồi bên cạnh Độc Bạch, khoanh chân minh tưởng. Hắn vừa âm thầm cảm thụ biến hoá trên người Độc Bạch, vừa hấp thu khí tức Thiên Hồ Biến tản ra từ người hắn, chuẩn bị cho mình đột phá Lục giai.

Càng tiếp xúc với Thiên Hồ Biến, hắn càng cảm nhận được huyết mạch này kỳ lạ. Nếu Thiên Hồ Biến tu luyện đến Thập Nhị giai, có được Cửu Vĩ, vậy sẽ có năng lực như thế nào? Khi đó, khí vận trong tay bọn họ chỉ sợ có thể ảnh hưởng đến toàn bộ Pháp Lam tinh đi. Thật sự muốn gặp Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng a! Tất nhiên sau khi mình đủ cường đại mới được. Hiện tại hắn không hy vọng bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn thấy, nếu không, đối phương rất có thể nhìn thấy khí vận kỳ dị trên người hắn mà suy ra chút gì đó.

Sau một tiếng, Độc Bạch thở dài ra một hơi, cuối cùng cũng mở mắt ra.

Bế quan nhiều ngày như vậy, dù có sinh mệnh năng lượng dồi dào nhưng hắn vẫn gầy đi một vòng. Nhưng lúc này, hai mắt hắn sáng ngời, khí chất cũng thay đổi, đã thêm vài phần xuất trần.

Hắn theo bản năng nhìn Đường Tam đang minh tưởng bên cạnh mình, trên mặt lập tức nở nụ cười, lẩm bẩm tự nhủ: "Cuối cùng cũng thành, cuối cùng cũng thành công a! Lục giai, ta Lục giai rồi! Ta có thể cảm nhận được, sau Lục giai mới chân chính là Thiên Hồ Biến. Vận may cùng vận rủi, rốt cuộc ta đều có thể khống chế. Mọi thứ đều không giống lúc trước."

Đường Tam mở hai mắt ra, nhìn về phía hắn, nói: "Ngươi cần luyện tập nhiều hơn mới được. Khống chế khí vận, ở cấp độ càng cao thì

càng nguy hiểm. Trên thế giới này, chỉnh thể khí vận là cân bằng. Ngươi thực hiện may mắn ở một nơi nào đó thì nơi khác sẽ xuất hiện vận rủi. Trước kia tu vi của ngươi còn thấp nên hiệu quả phản phệ không rõ ràng. Nhưng theo tu vi tăng lên, phương diện này càng phải cẩn thận hơn."

Độc Bạch nháy nháy mắt, "Là như vậy sao?"

Đường Tam gật gật đầu, "Tất nhiên là như vậy, bởi vì căn bản không có khả năng chỉ có may mắn mà không có vận rủi. Nếu như thế chỉ sợ thế giới đã hoàn toàn thay đổi rồi. Ngươi cho rằng vì sao số lượng Thiên Hồ tộc lại ít, vì sao bọn chúng không tuỳ tiện ra tay. Chính là muốn đề phòng vận rủi, hoặc là phản phệ tự thân. Ngươi đã Lục giai, bắt đầu khống chế vận rủi, cũng có thể xem như Thiên Hồ Biến đăng đường nhập thất, nên càng phải chú ý nhiều hơn. Coi chừng bản thân phải thừa nhận phản phệ mãnh liệt."

Độc Bạch cười hì hì nói: "Được rồi, được rồi, ta sẽ chú ý. Bất quá ta cảm thấy, chỉ cần có ngươi ở bên cạnh, ta không cần lo lắng những thứ này nha. Ha ha!"

Hiện tại Độc Bạch rất vui vẻ, hắn vừa mới đột phá Lục giai, đây quả thực là chuyện trước kia hắn không dám nghĩ đến. Trước khi Đường Tam đến, hắn căn bản chẳng là cái gì, nhưng mới qua bao lâu, hiện tại cũng đã Lục giai. Trong lòng hắn, Đường Tam chính là Thần May Mắn.

Đường Tam có chút bất đắc dĩ nói: "Ngươi phải nhớ kỹ những lời ta nói."

"Ừm, ân, nhất định rồi." Độc Bạch ra vẻ nghiêm túc nói.

Bất quá, Độc Bạch cảm nhận không sai. Nếu một mực có Đường

Tam ở bên cạnh hắn hộ pháp thì quả thực phản phệ không phải là vấn đề gì lớn.

Độc Bạch đột phá, với chiến đội Sử Lai Khắc tất nhiên là một chuyện cực tốt. So với các trận đoàn chiến trước, thực lực của bọn họ đã chỉnh thể tăng lên.

Chương 319: Uy năng của vận rủi

Độc Bạch kích động nói: "Tiểu Đường, chúng ta khi nào lại tới Đấu Thú Tràng? Ta có chút không kịp chờ muốn gieo vận rủi cho đối thủ của chúng ta. Vận rủi cho hết bọn hắn, may mắn giữ lại bên chúng ta là chuyện tốt đẹp thế nào chứ. Để bọn hắn biết sự lợi hại của ta."

Đường Tam nói: "Ngươi nghĩ nhiều rồi. Trên chiến trường ngươi khống chế khí vận, không sợ bị phát hiện sao? Trong khán giả chẳng lẽ không có cường giả Thần cấp? Ngươi có thể che giấu lúc ngươi khống chế vận rủi sao?"

"Cái này ..."

Đường Tam trầm giọng nói: "Thì Quang Biến của Cố Lý sư huynh, Kim Bằng Biến của Chanh tử sư tỷ đã làm người khác rất chú ý rồi. Chúng ta càng chiến thắng nhiều đối thủ thì càng nhận được nhiều chú ý. Nhưng Thiên Hồ Biến của ngươi thì khác. Trong các huyết mạch cấp một, nếu là huyết mạch khác có lẽ cũng chỉ bị chú ý thôi, nhưng nếu Thiên Hồ Biến bị phát hiện, sợ rằng ngươi sẽ trực tiếp bị bắt đến Tổ đình đi. Cho nên, dù như thế nào ở Đấu Thú Tràng cũng không được sử dụng Thiên Hồ Biến, hiểu chưa?"

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Đường Tam, Độc Bạch lập tức như quả cầu xì hơi, cảm giác hưng phấn đại giảm, cười khổ nói: "Nhưng mà, ta muốn trợ giúp mọi người a! Ngươi không biết, khi nhìn thấy các ngươi gặp nguy hiểm, ta khó chịu như thế nào đâu. Ta thật hận chính mình không thể giúp các ngươi."

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không, ngươi vẫn luôn trợ giúp chúng ta. Vận khí gia thân ngươi thi triển cho chúng ta luôn có hiệu quả, cũng luôn giúp chúng ta. Nếu không, có lẽ thương thế của chúng ta sẽ nghiêm trọng hơn, thậm chí còn có người đã chết. Không nên tự coi nhẹ bản thân, ngươi là một thành viên trong đội, hơn nữa còn là thành viên vô cùng trọng yếu."

"Thật sao?" Độc Bạch lập tức vui vẻ.

"Giả dối." Cố Lý tức giận nói một câu, "Mới Lục giai mà xem ngươi đắc ý kìa."

Độc Bạch nhíu lông mày, khoé miệng đột nhiên toát ra một nụ cười quỷ dị. Phía sau loé lên một quang ảnh, hư ảnh Thiên Hồ lại hiện ra, cái đuôi thứ ba bỗng biến thành màu đen.

"Ngươi, ngươi làm gì?" Cố Lý giật mình, theo bản năng muốn thi triển thời gian ngưng kết, nhưng vẫn chậm một bước.

Đuôi cáo màu đen khẽ đung đưa, cấp độ rõ ràng ở trên thời gian ngưng kết. Sau đó, thân thể Cố Lý cứng đờ.

Cố Lý lập tức cảm nhận được có chuyện không tốt xuất hiện trên người mình.

Hắn theo bản năng muốn ngồi xuống. Không phải là vận rủi sao? Ta ngồi bất động không di chuyển, ta không làm gì, vậy thì vận rủi có thể làm gì được ta? Cùng lắm thì không tu luyện, cũng không đến mức thở mà đau hai bên sườn đi?

Hắn đang suy nghĩ thì bất chợt từ trên trời có vật gì đó rơi xuống. Cố Lý giật nảy mình, Thì Quang Biến trong nháy mắt phóng thích, vĩ

chuỳ quét lên phía trên.

"Phốc" một tiếng, một mùi nồng nặc tản ra.

Không có lực trùng kích mạnh mẽ, nhưng mà dưới va chạm của vĩ chuỳ, một đống khó miêu tả thành lời bắn khắp người Cố Lý. Kia chính là do phân chim và nước tiểu tạo thành.

"Ta kháo!" Cố Lý quát to một tiếng, liền chạy tới bên hồ.

"Ai ai, chúng ta còn muốn uống nước trong hồ a." Trình Tử Chanh không nhịn được kêu lên.

Vũ Băng Kỷ khoát tay, một dòng nước từ dưới hồ được dẫn lên, cọ rửa người Cố Lý. Nhưng hắn là Băng Tinh Biến, cũng không phải Thuỷ Linh Biến. Nhiệt độ nước hồ bị hắn dẫn động nhanh chóng hạ xuống.

Cố Lý bị nước đá cọ rửa, linh hồn rùng mình một cái, "Độc Bạch, ta liều mạng với ngươi." Vừa nói, hắn vừa ác ý lao tới chỗ Độc Bạch.

Nhưng cũng ngay lúc này, không biết lúc nào dưới chân hắn xuất hiện một dây leo to, "phù phù" một tiếng, Cố Lý té ngã trong kinh sợ, giống như một con chó rơi xuống bùn.

Độc Bạch nháy nháy mắt, cấp tốc thi triển cho mình thêm phần may mắn, sau đó trốn sau lưng Đường Tam.

Cố Lý thật vất vả mới đứng lên được, đang muốn nhào về phía Độc Bạch thì cảm giác được huyết mạch trong cơ thể mình đột nhiên ngưng trệ, chân lảo đảo một chút, trên người vận rủi vẫn chưa được giải trừ. Hắn hơi do dự, cuối cùng cũng không dám tiến lên.

"Tiểu tử thối, nhanh giải trừ cho ta." Nước đá đông lạnh làm hắn run rẩy, mà phân chim trên người vẫn chưa được rửa sạch, muốn bao nhiêu chật vật có bấy nhiêu chật vật.

Độc Bạch dương dương đắc ý từ sau bả vai Đường Tam nhô ra, "Biết đắc tội với khí vận chi tử có kết cục như thế nào chưa."

Cố Lý tức nghiến răng nghiến lợi, nhưng bây giờ quả thực không dám động, thật sự sợ mình gặp chuyện gì không may.

Nhìn một màn này, trong lòng Vũ Băng Kỷ khiếp sợ. Độc Bạch khống chế khí vận so với dự liệu của hắn càng thêm cường đại. Phải biết rằng, Cố Lý cũng là huyết mạch cấp hai, bản thân còn cao hơn Độc Bạch một giai, nhưng dưới tác dụng của vận rủi, hắn dường như không có khả năng chống cự. Cái này nếu ở trên chiến trường thì sao?

Tác dụng mạnh mẽ của Thiên Hồ Biến, nương theo tu vi của Độc Bạch tăng lên dần được bày ra. Giống như Đường Tam nói vậy, Độc Bạch bây giờ đã trở thành một phần tử rất trọng yếu trong đoàn đội.

Bạch quang loé lên, Cố Lý chỉ cảm thấy có cái gì đó không tốt rời khỏi người mình, lúc này hắn mới nhẹ nhàng thở ra.

"A, kỳ quái." Độc Bạch từ sau lưng Đường Tam bước ra, trên mặt lộ vẻ trầm tư.

"Tiểu Đường, ngươi làm sao biết được, ta dường như cảm nhận được một chút lời ngươi vừa nói." Độc Bạch lẩm bẩm.

"Ngươi cảm nhận được cái gì?" Đường Tam hỏi.

Độc Bạch nói: "Ta giống như cảm giác được ta có thể khống chế một cỗ lực lượng đặc thù. Sau khi ta thi triển vận rủi cho Cố Lý, lực lượng này tựa hồ trở nên nhiều hơn, giống như là khí vận. Trong Tinh Thần Chi Hải của ta có một vật giống như mây mù, vừa mới thay đổi. Khí vận chi vân?"

Lông mày Đường Tam khẽ nhếch, "Khí vận thực thể hoá?"

Độc Bạch gật gật đầu, nói: "Dường như là vậy. Cho nên sau Lục giai, không chỉ là thêm năng lực khống chế vận rủi mà may mắn của bản thân cũng có biến hoá. Ngươi nói vận rủi cùng may mắn cân bằng tựa hồ là đúng. Nói cách khác, ta phóng thích càng nhiều vận rủi thì khí vận chi vân sẽ nhiều hơn một chút. Không biết dùng khí vận chi vân này thi triển may mắn không biết có hiệu quả tốt hơn trước không. Ta muốn thử nghiệm một chút."

Cố Lý khoé miệng co giật, nói: "Ngươi cút xa ra, đừng thử trên người chúng ta."

Độc Bạch cười hắc hắc, nói: "Vậy phải xem thái độ của ngươi với ca như thế nào."

Đường Tam như có điều suy nghĩ, nói: "Độc Bạch sư huynh, khi ngươi thử nghiệm thì có thể bắt đầu từ những phương diện này. Đầu tiên, ngươi phải xem hiệu quả khi dùng khí vận chi vân gia tăng vận khí có khác lúc trước không. Còn có, sự may mắn này có nhằm vào một sự việc cụ thể không. Hơn nữa, khi ngươi thi triển có để lại dấu vết không, hay là vô hình vô tướng. Cuối cùng, khi thi triển có thể ẩn quang ảnh Tam Vĩ Thiên Hồ đi không."

"Được rồi, để ta cảm ngộ một chút. Không giống với lúc trước, ba đuôi tựa hồ mới làm ta hoàn toàn biến chất, so với lần trước biến hoá lớn hơn nhiều.

Đường Tam khẽ vuốt cằm, nói: "Thiên Hồ Biến rất có thể khác với các Yêu Thần biến khác. Tam vĩ, Lục vĩ, Cửu vĩ mới chân chính là thuế biến lớn. Bất quá, ngươi vẫn phải cẩn thận. Khi năng lực của ngươi càng mạnh thì càng có khả năng bị phản phệ. Một khi bị phản phệ thì rất đáng sợ. Nhớ kỹ, đừng để khí vận chi vân kia của ngươi tiêu hao không còn, nếu không sẽ có phiền phức."

"Hiểu rồi." Độc Bạch gật đầu.

Nghe Độc Bạch nói, Đường Tam trong lòng kỳ thật có chút nóng lòng. Độc Bạch đột phá, có nghĩa là hắn rất nhanh cũng sẽ đột phá. Lúc đó, chính hắn cũng sẽ tự cảm nhận được chỗ ảo diệu trong đó.

Chương 320: Nhớ nàng

Bắt đầu từ Tam vĩ, Thiên Hồ Biến dường như bắt đầu xuất hiện hạn chế, nhưng cũng vì có hạn chế nên nó nhất định sẽ cường đại hơn, là biến chất thực sự. Nếu như có thể trong một sự việc cụ thể thì càng tuyệt hảo. Vận rủi gieo cho đối thủ, giữ lại may mắn cho bên mình.

Ba ngày sau, Vũ Băng Kỷ rốt cuộc về tới Bát giai, so với tưởng tượng còn nhanh hơn một chút. Quá trình đột phá hết sức thuận lợi, không xuất hiện bất kỳ cản trở nào. Theo lời Vũ Băng Kỷ, nếu thiêu đốt huyết mạch có hiệu quả tốt như vậy, hắn nguyện ý thiêu đốt nhiều lần. Bất quá Đường Tam bác bỏ ý kiến này. Mặc dù Hoàng Kim Thụ có thể bổ sung sinh mệnh lực, nhưng thiêu đốt huyết mạch sẽ làm thương tổ bản nguyên. Một lần thì tốt, từ từ khôi phục là được, nhưng trong thời gian ngắn thiêu đốt liên tục thì không dễ dàng khôi phục được, huống chi hiệu quả chiết xuất đã không tệ. Đường Tam đề nghị, khi hắn lên đến Cửu giai thì có thể suy nghĩ thiêu đốt thêm một lần, chuẩn bị cho đột phá Thần cấp trong tương lai.

Bất quá, Băng Tinh Biến không phải là huyết mạch cường đại nên sau Bát giai, tốc độ tu luyện của hắn cũng giảm xuống. Tu luyện trong Hoàng Kim sơn cốc sẽ có hiệu quả gấp bội, nhưng cần thời gian tích luỹ mới có thể hướng tới Cửu giai.

Dù vậy, trong học viện Cứu Thục, hắn tuyệt đối là thiên tài, vẫn chưa đến hai mươi tuổi đã có thực lực Bát giai. Bây giờ trong học

viện, người đồng lứa có thể so sánh với hắn cũng chỉ có Đường Tam. Hơn nữa, Đường Tam còn nhỏ tuổi hơn hắn, nên càng nghịch thiên hơn.

Sau bốn trận đoàn chiến, chỉnh thể thực lực chiến đội Sử Lai Khắc đã tăng lên. Vũ Băng Kỷ vẫn là Bát giai, nhưng sau một lần chiết xuất, Băng Tinh Biến trải qua một lần thuế biến, độ tinh khiết cùng cường độ huyết mạch được gia tăng.

Trình Tử Chanh tiếp cận Thất giai đỉnh phong, nàng so với Vũ Băng Kỷ còn nhỏ hơn hai tuổi a!

Cố Lý tấn thăng Thất giai, Thì Quang Biến bay vọt về chất.

Trọng yếu nhất là Độc Bạch tiến giai. Thiên Hồ Biến tiến vào cấp độ Lục giai, bước vào cảnh giới Tam Vĩ Thiên Hồ, rốt cuộc đã có đất dụng võ. Vận khí gia thân, vận rủi giáng lâm làm hắn tăng lên thật lớn.

Còn về Đường Tam, các đồng bạn tiến giai tương đương với hắn tiến giai. Hắn đã yên lặng đem Thì Quang Biến tăng lên Thất giai, sau đó hấp thu đủ khí tức Thiên Hồ Biến nên đã đem Linh Tê Thiên Nhãn tăng lên cảnh giới Lục giai. Độc Bạch có, hắn cũng có. Ở cấp độ Bát giai, thực lực của hắn nhảy vọt.

"Chúng ta có nên tiếp tục trận thứ năm không?" Đưa ra đề nghị chính là Vũ Băng Kỷ, "Tiền thưởng lần trước chúng ta vẫn còn chưa lấy đâu." Đại sư huynh vẫn nhớ mãi không quên vấn đề này nha.

"Ta cảm thấy có thể." Đường Tam mỉm cười gật đầu. Các đồng bạn tăng lên, tiếp tục ma luyện sẽ vững chắc tu vi của bọn họ, tạo động lực cũng như kích thích bọn họ tiếp tục tiến bộ.

"Ta đi một chuyến đến Đấu Thú Tràng, lần này chúng ta phải đưa ra một chút yêu cầu mới được." Đường Tam khẽ cười nói.

Sau bốn trận đoàn chiến, chiến đội Sử Lai Khắc đã không còn bị Đấu Thú Tràng xem thường như lúc đầu nữa. Thân phận nhân loại đã khiến thanh danh của bọn họ truyền xa, lần trước đã chật kín chỗ ngồi, để Đấu Thú Tràng kiếm được đầy bồn đầy bát. Bây giờ bọn họ đưa ra một chút yêu cầu cũng là chuyện đương nhiên.

"Được."

Đường Tam một mình rời khỏi Hoàng Kim sơn cốc, tiến về Đấu Thú Tràng trong thành Gia Lý. Trương Hạo Hiên vẫn chưa trở lại, trong danh sách Đường Tam đưa cho hắn có một ít đồ vật có giá trị không nhỏ, cũng không dễ mua nên hắn còn phải thu thập thêm. Mong muốn về Truyền Tống trận đã khiến trấn trưởng đại nhân phải đi tới các thành thị khác để tìm.

Đấu Thú Tràng vẫn giống như trước, mang theo sát khí cùng mùi huyết tinh nồng nặc. Đường Tam đội mũ trùm và mang mặt nạ, yên lặng tiến vào.

Chỉ cần báo tên chiến đội Sử Lai Khắc cùng giấy chứng minh, rất nhanh, tên Thị Huyết Ma Viên quen thuộc đã đi đến trước mặt hắn.

"Ngươi đã đến, đã sẵn sàng cho trận đấu thứ năm sao? Các đội viên của ngươi khôi phục như thế nào?" Thị Huyết Ma Viên ân cần hỏi han.

Sự quan tâm của nó không phải vì sức khoẻ của chiến đội Sử Lai Khắc, mà là vì bọn họ tiếp tục tham gia đoàn chiến.

"Nếu như không được thì có thể đổi một, hai người." Thị Huyết Ma

Viên nói thêm. Dưới cái nhìn của nó, lần trước chiến đội Sử Lai Khắc bị thương không nhẹ, trừ Đường Tam cùng Độc Bạch, ba người khác có thể nói là đều bị trọng thương.

Đường Tam nói: "Không cần đổi người, chúng ta đã gần khôi phục hoàn toàn rồi. Lần này tới chính là chuẩn bị cho trận thứ năm. Bất quá, trước tiên ta muốn lấy tiền thưởng thuộc về chúng ta." Đối với chuyện này, trước khi Đường Tam rời Hoàng Kim sơn cốc, Đại sư huynh đã dặn dò rất cẩn thận.

"Tiền thưởng không có vấn đề gì, các ngươi muốn lúc nào tiếp tục?" Nghe Đường Tam nói muốn dự thi, Thị Huyết Ma Viên bỗng sáng mắt lên.

Trận đấu lần trước quả thực là một trong số ít những trận đấu siêu nhiều lợi ích trong những năm gần đây. Sự tham dự của nhiều phụ thuộc nhân loại đã mang đến nhiều tiền ngoài ý muốn, chuyện này khiến cao tầng Đấu Thú Tràng phi thường hài lòng.

Yêu Quái Tộc tất nhiên rất chướng mắt nhân loại, nhưng không thể phủ nhận rằng, số lượng nhân loại không ít. Thắng lợi như vậy kích thích nhân loại tương đối lớn, từ đó làm bọn họ phấn khởi, lại cảm thấy rất hứng thú với thi đấu trong Đấu Thú Tràng. Cho nên, Đấu Thú Tràng thậm chí còn đang suy nghĩ có nên sắp xếp đối thủ yếu hơn cho chiến đội Sử Lai Khắc, để bọn họ kiên trì thêm mấy trận, từ đó thu được càng nhiều lợi ích.

Đường Tam nói: "Ba ngày nữa đi. Bất quá, chúng ta có một yêu cầu, ta muốn sớm biết một chút tư liệu về đối thủ, như vậy cũng chuẩn bị một chút. Ta không tin đối thủ trước đó của chúng ta hoàn toàn không hiểu rõ về chúng ta."

Thị Huyết Ma Viên nhìn hắn một cái, nói: "Đây là vi phạm quy tắc."

Đường Tam lạnh nhạt nói: "Quy tắc không phải do các ngươi đặt ra sao? Trận đấu trước đã làm chúng ta tổn thất nặng nề. Chỗ tiền thưởng này còn không đủ để chúng ta mua tài nguyên về trị liệu. Nếu không được biết tình huống của đối thủ, chúng ta có thể cân nhắc từ bỏ tranh tài phía sau, sẽ không tham gia nữa. Dù sao, nguy hiểm thật sự là quá lớn."

Thị Huyết Ma Viên nhìn hắn thật sâu. Lời Đường Tam nói, hắn vẫn khá tin tưởng, dù sao lần trước Vũ Băng Kỷ thiêu đốt huyết mạch, Trình Tử Chanh gãy xương, Cố Lý suy kiệt tinh thần, đây đều là tình huống không dễ chữa trị.

"Như vậy đi. Quy tắc vẫn phải tuân thủ, tình huống cụ thể của đối thủ không thể tiết lộ, nhưng trước khi thi đấu một ngày, ta có thể nói cho các ngươi biết chủng tộc của đối phương. Đây đã là giới hạn. Trừ phi các ngươi có thể thắng liên tiếp sáu trận thì mới có thể nói cho các ngươi tư liệu về đối thủ. Đây là đãi ngộ đặc biệt với đoàn đội thắng sáu trận trở lên."

"Có thể." Đường Tam đáp ứng. Có thể sớm biết chủng tộc đối thủ đã có thể tiến hành nhiều chuẩn bị rồi. Kỳ thật, đối với hắn, không có những tư liệu này cũng không có chuyện gì, nhưng với các đồng bạn, có tư liệu sẽ giúp bọn hắn luyện tập phân tích, bố trí chiến thuật để bọn họ trưởng thành hơn.

Đã hẹn thời gian thi đấu, Đường Tam được Thị Huyết Ma Viên dẫn đi lấy tiền thưởng.

Tròn 50 nguyên tố tệ. Thực tế tính cả phân chia phần trăm thì là hơn 49 nguyên tố tệ, nhưng Đấu Thú Tràng coi như thoải mái, trực tiếp làm tròn thành 50 nguyên tố tệ. Đây là một con số không hề nhỏ a!

Dựa theo quy định, chiến thắng trận thứ tư, mỗi người dự thi được thưởng 4 nguyên tố tệ, nói cách khác, tiền thưởng cố định của bọn họ là 20 nguyên tố tệ, còn 30 đồng kia là tất cả các khoản được thưởng thêm. Đây chính là nguyên tố tệ a, là nguyên tố tệ có sức mua rất lớn.

Tin tưởng Đại sư huynh rất hài lòng với số tiền thưởng này đi.

Lời editor: Mặc dù không liên quan lắm đến nội dung chương, nhưng sự thật tên chương không sai nha. Có lẽ là tác giả ngủ gật khi viết tên chương chăng????

Chương 321: Huyết mạch của Mỹ công tử

Bọn họ tham gia đoàn chiến đã tích luỹ được một lượng tài phú không nhỏ, tương lai là chi phí tiêu tốn ở Tổ đình.

Rời khỏi Đấu Thú Tràng, Đường Tam không nóng lòng trở về Hoàng Kim sơn cốc ngay, mà đến quảng trường Gia Lý, mua một chén trà sữa.

Chỉ cần có thời gian, hắn sẽ tới mua trà sữa uống. Dù không gặp được Mỹ công tử, nhưng nhìn thấy Tô Cầm vẫn ở đây, hắn liền an tâm. Ít nhất chứng minh rằng, Mỹ công tử không hề rời đi, cũng không có biến hoá gì lớn.

Tô Cầm rất ấn tượng với Đường Tam. Nhìn thấy hắn tới mua trà sữa, nàng mỉm cười nói: "Ngươi giống như lại cao lớn hơn một chút. Ngươi hẳn là khoảng mười ba tuổi đi, nhìn qua đã giống một thanh niên rồi."

Đường Tam nhận trà sữa, mỉm cười nói: "Tạ ơn a di."

"Ừm, về sớm một chút, chú ý an toàn." Tô Cầm dặn dò một câu, cũng không nói thêm gì nữa.

"Vâng. A di hẹn gặp lại." Đường Tam cung kính đáp một tiếng, sau đó cầm chén trà sữa, vừa uống vừa đi khỏi quảng trường Gia Lý.

Mỗi khi uống trà sữa ở tiệm nhà nàng, trong đầu hắn sẽ nghĩ đến

nàng. Cái cốc nàng đưa cho hắn trước khi bế quan, hắn vẫn luôn trân trọng cất giữ. Bởi vì trên đó có dấu tay của nàng, có mùi hương của nàng.

Thật là nhớ nàng! Đường Tam uống một ngụm lớn trà sữa, cố gắng khắc chế tâm tình của mình.

Trước khi nàng trở về, hắn phải đặt vững cơ sở, cố gắng tu luyện lên Cửu giai, để Thần Thức khôi phục nhanh hơn. Dù hắn không có khả năng đột phá Thần cấp, thì cũng muốn có được chiến lực cấp độ Thần cấp. Khi nàng xuất quan, có lẽ là lúc đi tranh đấu quyền thừa kế, thời điểm đó nàng cần sự giúp đỡ của mình.

Nơi nào đó trong thành Gia Lý, tĩnh thất.

Mỹ công tử khoanh chân ngồi trên giường đá, chậm rãi mở đôi mắt ra, trong mắt đẹp hiện lên quang mang màu bạc.

Hơn một năm bế quan, nàng vẫn luôn ở nơi này. Bởi vì không tiếp xúc nhiều với ánh mặt trời nên làn da nàng càng thêm trắng nõn.

Đối diện với nàng, Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn đang khoanh chân minh tưởng. Ít nhất từ bề ngoài, tình trạng của hắn cũng không có gì thay đổi.

Cảm nhận được Mỹ công tử đã tỉnh lại, Khổng Tước Đại Yêu Vương chậm rãi mở hai mắt, "Con cảm thấy thế nào?"

Mỹ công tử gật gật đầu, nói: "Có chút tiến bộ, cơ bản đã vững chắc cảnh giới Bát giai."

"Ừm, Bát giai đối với chúng ta rất trọng yếu, sẽ để cho ngươi có thể chân chính dung nhập năng lực không gian. Đấu Chuyển Tinh Di

cũng có thể tiến thêm một bước. Tiểu Mỹ, bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ truyền thụ cho con một năng lực mới. Đây cũng là một bí thuật ta không cách nào luyện thành."

Mỹ công tử sửng sốt, "Ngài cũng không luyện thành sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Chuẩn xác mà nói, là nam tử thì không luyện được. Con có biết tộc ta xuất hiện Đại Yêu Hoàng là lúc nào không?"

Mỹ công tử nói: "Không phải ba đời trước sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại hỏi: "Vậy con có biết giới tính của vị tổ tiên này không?"

Mỹ công tử thản nhiên nói: "Ta không được phép học tập trong tộc thì làm sao biết được."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Vị tổ tiên kia là nữ. Chính xác thì, Khổng Tước Yêu tộc chúng ta muốn xuất hiện Đại Yêu Hoàng thì nhất định phải là nữ mới được."

Mỹ công tử sửng sốt, "Khổng Tước Yêu tộc không phải nam tử mới có lông đuôi đẹp nhất hay sao? Trong các nữ tử thậm chí có người còn không có Khổng Tước Linh."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lắc đầu, nói: "Bên ngoài cũng hiểu như vậy. Nhưng thực tế, chỉ có nữ tử mới có thể phát huy được chiến lực chân chính của tộc chúng ta. Ở trên người con chảy xuôi huyết mạch của vị tổ tiên này. Khi con còn rất nhỏ, ta đã cắm vào cơ thể con tinh huyết của ngài, cho nên con nhỏ tuổi mà đã có được Khổng Tước kim quan, và cũng được ta xác định là một trong những người thừa kế. Cái gọi là "một trong" chỉ là cho tộc nhân nhìn, trong lòng

ta, người thừa kế của ta trước sau chỉ có một, đó chính là con."

Mỹ công tử ngẩn ngơ, nàng không nghĩ tới Khổng Tước Đại Yêu Vương lại cắm vào cơ thể nàng tinh huyết của tổ tiên, nàng không có một chút ấn tượng nào về chuyện này a! Huyết mạch của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng?

Khó trách trong quá trình tu luyện nàng chưa hề cảm nhận được vấn đề huyết mạch mỏng manh, nguyên lai trên người nàng chảy xuôi huyết mạch của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Phần thiên phú này cũng theo đó mà tới.

Khổng Tước Đại Yêu Vương tiếp tục nói: "Sau khi xuất quan, ta rất có thể sẽ phải đối mặt với gia hoả kia, hơn nữa còn trong trạng thái đèn cạn dầu, tương lai của Khổng Tước Yêu tộc liền giao lại cho con. Ta chỉ có một yêu cầu, con có thể thanh tẩy những người phản đối, nhưng nhất định phải để huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc truyền thừa tiếp. Dù con muốn ủng hộ và bảo hộ nhân loại nhiều hơn, ta cũng không phản đối, nhưng huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc nhất định phải kéo dài. Con có thể làm được sao?"

Mỹ công tử nhìn vị phụ thân trước mắt này, sau khi trầm mặc một lát liền gật nhẹ đầu.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cười, "Đúng vậy! Mặc dù con càng muốn coi mình là nhân loại, nhưng trên người con vẫn chảy xuôi huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc. Ta tin tưởng, trong tương lai con nhất định có thể trở thành một đời Khổng Tước Đại Yêu Hoàng mới. Lúc con còn nhỏ, ta đã mang con tới Tổ đình, mời Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn qua khí vận tương lai cho con. Con biết lúc đó Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nói như thế nào không?"

Mỹ công tử lắc đầu.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Thiên Hồ miện hạ nói với ta, con có vận khí cực đại. Hơn nữa, ngài ấy chưa bao giờ thấy dạng vận khí này trên người Yêu tộc nào. Ngài không thấy rõ tương lai của con, cũng không thấy rõ thành tựu của con. Ngài nói tình huống như vậy mới chỉ thấy qua một hai lần, mà một hai lần đó đều là tồn tại xếp phía trên ngài. Nói cách khác, từ trên người con miện hạ thấy tương lai của con còn ở trên ngài. Mà trong Tổ đình, miện hạ xếp hạng thứ ba."

Mỹ công tử mở to mắt. Nàng vẫn luôn cho rằng mình có thiên phú, và vẫn luôn cố gắng. Nhưng nàng chưa bây giờ nghĩ đến mình có thể đạt đến cấp độ Đại Yêu Hoàng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương mỉm cười nói: "Cho nên, cũng cần xem nhẹ mình. Ta tin tưởng con có thể trở thành một đời Khổng Tước Đại Yêu Hoàng mới, dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc chúng ta sáng tạo ra huy hoàng. Cũng chính vì đánh giá của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng với con mới khiến cho ta quyết định lập con làm người thừa kế."

"Nhưng dù vận khí như thế nào thì đường vẫn phải đi từng bước một, thực lực là không ngừng tích luỹ. Khổng Tước Yêu tộc chúng ta đã lưu lại bí thuật chỉ có nữ tử mới có thể tu luyện, từ hôm nay trở đi ta sẽ dạy con. Đây là con đường chân chính để sau này con thành tựu Đại Yêu Hoàng. Nhất định phải đi con đường này, con mới có thể thuận lợi thành công."

"Vâng." Mỹ công tử gật gật đầu. Những lời vừa rồi của Khổng Tước Đại Yêu Vương làm nàng xúc động rất lớn, nàng cần thời gian tiêu hoá nó. Nhưng dù thế nào, đề cao tu vi mới là mục đích lớn nhất của lần bế quan này.

"Con nghỉ ngơi trước một chút, ta đi chuẩn bị. Chờ một chút rồi

chúng ta bắt đầu."

Thân hình Khổng Tước Đại Yêu Vương lấp loé, rời khỏi tĩnh thất. Trong mắt Mỹ công tử toát lên vẻ suy tư.

Thời gian trôi qua, nàng có chút xuất thần.

Hơn một năm, nàng đã bế quan hơn một năm rồi, cũng không biết bên ngoài đã thay đổi như thế nào. Thực lực của nàng trong một năm đã có tiến bộ nhảy vọt.

Không biết Tu La có chờ mình ở học viện Gia Lý không? Còn có Tiểu Đường.

Nghĩ đến Tiểu Đường, trong đầu Mỹ công tử lập tức xuất hiện một thân ảnh, chính nàng cũng cảm thấy kỳ quái, vì sao mỗi lần nhìn thấy Đường Tam, từ sâu trong lòng liền có cảm giác thân thiết. Ở cùng với hắn sẽ có cảm giác tín nhiệm vô điều kiện, cảm giác thân thiết này dường như trước đây chỉ xuất hiện trên người mụ mụ. Cho dù là vị "phụ thân" đang dốc lòng dạy bảo mình cũng không có cảm giác như vậy.

Không biết Tiểu Đường hiện tại thế nào, có phải còn ở học viện Gia Lý quét rác hay không. Bế quan không biết bao lâu nữa mới kết thúc.

"Tiểu Mỹ, tới đây." Đúng lúc này, bên tai nàng truyền đến thanh âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương.

"Vâng." Ngân quang lấp loé, Mỹ công tử biến mất.

Chương 322: Ma Hổ chiến đội

Tin tức chiến đội Sử Lai Khắc lần nữa xuất chiến rất nhanh đã lan khắp thành Gia Lý, nhất là khu vực của phụ thuộc nhân loại.

Trận chiến trước, chiến đội Sử Lai Khắc đánh bại chiến đội Kiếm Ma, quả thực là ngoài dự liệu của mọi người. Quan trọng hơn là, chiến đội Sử Lai Khắc đã thể hiện ra thực lực vượt qua sức tưởng tượng của khán giả. Nhưng đồng thời, trong trận đấu đó, chiến đội Sử Lai Khắc cũng bị trọng thương. Lúc này mới qua nửa tháng, bọn họ đã khôi phục rồi sao? Có thể tham chiến lần nữa sao?

Đối với nhân loại, đây là một tin tốt. Không nói trước cuộc chiến thứ năm thế nào, chí ít đã chứng minh vẫn ổn, đã có thể tiếp tục dự thi.

Trận đấu này được Đấu Thú Tràng nhiệt liệt tuyên truyền nên đã nhanh chóng trở thành sự kiện tiêu điểm. Mà đối thủ của chiến đội Sử Lai Khắc, Đấu Thú Tràng vẫn nghiêm ngặt giữ bí mật.

Đánh cược mở ra, đặt cược thắng bại lại xuất hiện.

Sau khi biết tin tức này, Vũ Băng Kỷ muốn tham gia nhưng bị Đường Tam ngăn lại. Không được tham gia đánh cược.

Đường Tam có lý do của hắn, hắn không hy vọng các đồng bạn có thói quen tham gia đánh cược để kiếm tiền. Không thể để sinh ra thói quen cờ bạc. Hơn nữa, bọn họ đặt cược với số tiền lớn dễ thu

hút chú ý của quan phương và Đấu Thú Tràng. Lần thứ nhất sẽ có lần thứ hai, thứ ba. Số tiền đặt cược càng lớn thì càng khó khống chế lòng tham, rất có thể sẽ bị Đấu Thú Tràng đánh lén. Mục đích của bọn họ ở nơi này là thu hoạch danh hiệu quý tộc, không phải là tranh thủ kiếm tiền cùng mạo hiểm.

Vũ Băng Kỷ thành công bị Đường Tam thuyết phục. Trước khi đến Đấu Thú Tràng, hắn thậm chí đem tất cả nguyên tố tệ để lại Hoàng Kim sơn cốc, bàn giao cho các thiếu nữ Hồng Hồ tộc. Vạn nhất bọn họ không về được thì đưa lại cho trấn trưởng.

Dù cảm thấy rằng chuyện này không tốt lắm, nhưng mọi người cũng để tuỳ hắn.

Lại đến Đấu Thú Tràng, chiến đội Sử Lai Khắc vẫn như cũ hơi bồn chồn tiến vào. Nơi tràn ngập mùi huyết tinh này, bọn họ dường như đã quen thuộc.

Nhất là khi nghĩ về trận đấu trước, những người bị thương như Vũ Băng Kỷ, Trình Tử Chanh cùng Cố Lý đều còn chút sợ hãi trong lòng.

Đêm qua, Đường Tam đã mang về tin tức cho biết đối thủ hôm nay của bọn họ thuộc chủng tộc gì.

Trận chiến hôm nay, tuyệt đối không dễ dàng.

Hôm nay bọn họ phải đối mặt với đối thủ đến từ cường tộc. Thị Huyết Ma Viên chỉ nói với Đường Tam một chữ, hổ!

Hổ tộc, năm tên đều là Hổ tộc.

Hổ là Bách Thú Chi Vương, trong Yêu Quái Tộc, Hổ Yêu nhất mạch cũng cực kỳ cường đại. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng vẫn luôn là một

trong các cường giả đỉnh cấp, thống ngự toàn bộ Hổ Yêu. Còn có cường giả Hoàng Kim Hổ nhất mạch cũng đều là nhân vật hết sức mạnh mẽ.

Ngoài ra, Hổ tộc còn có nhiều nhánh, cũng không thiếu cường giả. Dù nhỏ yếu đến đâu, Hổ tộc cũng không có huyết mạch nào thấp hơn cấp ba.

Đối thủ hôm nay là Hổ Yêu, khả năng xuất hiện Hoàng Kim Hổ rất nhỏ. Hoàng Kim Hổ có thân phận cao quý sẽ không đến Đấu Thú Tràng tham gia tranh tài. Quý tộc hầu như đều là người quan chiến.

Nhưng không hề nghi ngờ, đối thủ của bọn họ nhất định là phi thường cường đại, thực lực sẽ không kém chiến đội Kiếm Ma trước đó.

Nhằm vào một chút đặc tính của Hổ Yêu, Đường Tam cũng đã bố trí một số chiến thuật đặc thù.

Khi bọn họ tới Đấu Thú Tràng thì trời còn chưa tối, sắc trời vẫn còn sáng tỏ, nhưng đường phố đã nhộn nhịp đông người. Đúng vậy, vẫn là nhân loại.

Bọn họ đều đang mong đợi trận đấu này. Khi đi ngang qua, nghe được tiếng thảo luận cơ hồ đều nhắc tới chiến đội Sử Lai Khắc bọn họ. Hiện tại, chiến đội Sử Lai Khắc đơn giản chính là ánh sáng của nhân loại.

Đây là động lực, đồng thời cũng là áp lực.

"Trận bàn thứ ba hôm nay có thể sử dụng, Độc Bạch sư huynh." Đường Tam nói với Độc Bạch.

Ánh mắt Độc Bạch sáng lên. Trước đó Đường Tam đều không cho hắn động vào trận bàn thứ ba. Các trận đấu trước dùng cũng vô dụng. Bởi vì khi sử dụng trận bàn thứ ba, Thăng Linh trận sẽ không dùng được do sinh ra xung đột nhất định.

"Không có vấn đề."

Đấu Thú Tràng.

Người chủ trì đã làm nóng bầu không khí.

"Hôm nay lại không còn chỗ ngồi, tin tưởng rất nhiều khách quý đều đến xem chiến đội Sử Lai Khắc, xem bọn họ có thể tiếp tục tiến về phía trước hay không. Chiến đội này vẫn đang sáng tạo kỳ tích, mỗi khi chúng ta tưởng bọn họ không thể nào chống lại đối thủ thì bọn họ luôn có thể lật ngược ván cờ, dùng thủ đoạn nổ đầu đầy bạo lực để đi tiếp. Như vậy đối thủ hôm nay của bọn họ là ai đây? Có thể tiết lộ một chút cho mọi người là chiến đội này cũng đã thu được năm trận thắng, hơn nữa đã một thời gian không xuất hiện ở Đấu Thú Tràng. Vừa hay lần này bọn họ muốn dự thi, ba ngày trước đã đến Đấu Thú Tràng, bọn họ cũng không biết đối thủ của mình là ai. Nhưng ta tin tưởng, chiến đội Sử Lai Khắc rất khó vượt qua chiến đội này. Trước thực lực tuyệt đối, tất cả kỹ xảo đều vô dụng."

"Bàn đánh cược vẫn được mở như cũ, nó sẽ được mở đến thời khắc cuối cùng trước khi tranh tài bắt đầu. Các vị khách quý, mọi người đã có thể bắt đầu đặt cược rồi. Bàn đánh cược hôm nay lấy ba phút làm đơn vị. Lại tiết lộ thêm một bí mật cho mọi người, ta đã đặt cược sáu phút. Hắc hắc, các vị khách quý có thể suy nghĩ một chút nên đặt như thế nào a!"

Nghe lời của người chủ trì, trên khán đài lập tức cười vang: "Đi đường khác đi, đi xuống biển ấy."

Người chủ trì khinh thường nói: "Biển cả có gì tốt? Chẳng lẽ mỗi ngày ăn Hải yêu sao? Lựa chọn của ta luôn vững vàng."

Tiếng cười lại vang lên lần nữa, hiển nhiên là, danh tiếng của người chủ trì ở phương diện này không tốt lắm.

"Không nói nhiều, bắt đầu đếm ngược!"

Mười phút đánh cược trôi qua rất nhanh, cũng có nghĩa là trận chiến sắp bắt đầu.

Hai cửa treo chậm rãi nâng lên, năm người chiến đội Sử Lai Khắc rất nhanh đã xuất hiện. Mặc dù trên mặt bọn họ đều mang mặt nạ, nhưng từ thân hình cũng có thể thấy, chiến đội Sử Lai Khắc không thay người, vẫn là năm người như lúc đầu, hơn nữa thoạt nhìn thương thế đã khỏi hẳn.

Đội trưởng chiến đội Sử Lai Khắc lần trước thiêu đốt huyết mạch vẫn đi trước nhất, nhìn qua thì sinh mệnh lực tiêu hao dường như đã khôi phục.

Thiên tài địa bảo khôi phục sinh mệnh lực, bồi bổ bản nguyên đương nhiên có, nhưng giá cả vô cùng cao. Đây cũng là nguyên nhân Thị Huyết Ma Viên tin tưởng lời Đường Tam khi hắn nói đã tiêu hết tiền mua linh quả khôi phục tự thân.

Mà khán giả là nhân loại thì rất hưng phấn khi thấy chiến đội Sử Lai Khắc hoàn chỉnh. Số lượng nhân loại đến đây xem trận đấu hôm nay đã nhiều hơn trước một phần ba.

Nhưng khi khán giả nhìn đến cửa treo bên kia thì không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Đối thủ của chiến đội Sử Lai Khắc là năm tên đều cao hơn hai mét rưỡi, thân hình cường tráng, khí tức hung tàn. Đặc điểm chung lớn nhất của bọn chúng là tên trán có chữ "Vương" rất to.

Tóc đen, chữ "Vương" trên trán màu đen, cánh tay lộ ra bộ lông đen có vằn màu vàng nâu.

Ma Hổ! Hổ tộc nhất mạch, huyết mạch chuẩn cấp hai, Ma Hổ!

Ma Hổ cũng được gọi là Ám Hắc Ma Hổ, trong Hổ tộc không phải là một chủng tộc hoà đồng. Bọn chúng có tính cách bạo ngược, am hiểu khống chế nguyên tố Hắc Ám, thực lực cường hãn. Bọn chúng là tồn tại đối lập với nhất mạch khống chế nguyên tố Quang Minh, Hoàng Kim Hổ và huyết mạch biến dị Bạch Hổ. Ma Hổ nhất mạch không tồn tại Đại Yêu Hoàng nên không thể cạnh tranh, vì vậy mà không tiến vào dòng chính trong Hổ tộc.

Nhưng điều này không có nghĩa là Ma Hổ không mạnh. Ngược lại, trong Hổ tộc, bọn chúng là các nhân vật cực kỳ mạnh mẽ. Huyết mạch chi lực mặc dù không bằng Hoàng Kim Hổ, nhưng cũng không chênh lệch quá nhiều. Huyết mạch chuẩn cấp hai chính là do đó mà tới.

Chương 323: Dung Linh trận

Bởi vì tính tình bạo ngược nên Ma Hổ thường xuyên xuất hiện ở Đấu Thú Tràng. Bị Hoàng Kim Hổ chèn ép, Ma Hổ cũng không có thân phận quý tộc. Điều này càng làm bọn chúng thêm bất mãn và hung hăng hơn.

Hôm nay, chiến đội Sử Lai Khắc phải đối mặt với một chiến đội Ma Hổ như vậy, một tên Cửu giai, bốn tên Bát giai.

Bọn chúng có con mắt màu tím đen, ánh mắt băng lãnh mà tàn nhẫn, nhìn năm người chiến đội Sử Lai Khắc nhỏ gầy trước mặt, rất có cảm giác khinh thường.

"Thấy chưa? Nhìn thấy chưa? Giờ thì biết tại sao ta lại đặt cược bàn sáu phút đi. Chính là bởi vì hôm nay chiến đội Sử Lai Khắc sẽ phải đối mặt với chiến đội Ma Hổ vô cùng lãnh khốc, vô cùng hung tàn và cực kỳ mạnh mẽ. Ta rất tin tưởng chiến đội Ma Hổ có thể chiến thắng trong vòng sáu phút. Nhiều kỹ xảo đến đâu cũng không có cơ hội trước sức mạnh tuyệt đối. Lĩnh vực của chiến đội Ma Hổ hoàn toàn khắc chế chiến đội Sử Lai Khắc, ta rất xem trọng bọn hắn."

Khán giả nhân loại lúc này không khỏi ngừng thở, người chủ trì nói không sai, Ma Hổ đúng là phi thường mạnh, mà trong năm tên này đã có một tên Cửu giai. Chiến đội Ma Hổ này trước kia đã tham gia đoàn chiến và thắng năm trận liên tiếp, mỗi lần đều hung tàn xé nát đối thủ của bọn chúng. Bọn chúng được xem là phi thường có khả năng thông qua mười trận thắng thu được danh hiệu quý tộc,

nhưng tiếng xấu cũng vang xa. Không nghĩ tới, trận thứ năm của chiến đội Sử Lai Khắc lại phải đối đầu với bọn chúng.

Nhưng mà bọn chúng cũng không chú ý tới biểu lộ lúc này của chiến đội Sử Lai Khắc. Tất nhiên do mặt nạ che lấp nên không thấy quá rõ ràng, còn ánh mắt, bởi vì quá xa nên càng không nhìn rõ.

Lúc này, bốn người Vũ Băng Kỷ, Cố Lý, Độc Bạch cùng Trình Tử Chanh đều kinh ngạc, bọn họ theo bản năng nhìn Đường Tam một cái.

Nguyên nhân đơn giản là, ngày hôm qua khi biết đối thủ là Hổ Yêu, khi phân tích Đường Tam là nói với bọn họ, đối thủ hôm nay khả năng rất lớn là Ma Hổ, ít nhất là trong năm tên Hổ Yêu sẽ có Ma Hổ làm chủ lực.

Mà bây giờ, tình hình trước mặt đã chứng minh lời nói của Đường Tam. Mà chiến thuật hôm nay đặc biệt là nhằm vào Ma Hổ.

Ma Hổ dễ đối phó sao? Đáp án đương nhiên là không, vô cùng khó đối phó.

Bản thân Ma Hổ không chỉ có lực lượng thân thể mạnh mẽ, tất cả công kích của chúng mang theo thuộc tính Hắc Ám, lực ăn mòn cực mạnh. Hơn nữa, Tinh Thần Lực cũng rất cường hãn, có thể thi triển các kỹ năng Hắc Ám khác nhau, công kích tầm trung cũng khá kinh khủng. Nhất là đối phương còn có cường giả Cửu giai, có thể nói, chiến đội này không có gì khuyết thiếu.

Nếu như không phải Ma Hổ nhất mạch không có Đại Yêu Hoàng tồn tại thì kẻ thống trị chân chính ở Hổ tộc không biết là ai đâu.

Nói về vấn đề, vấn đề duy nhất là Ma Hổ quá bạo ngược nên sự

thông minh kém hơn Hoàng Kim Hổ không ít.

"Song phương chuẩn bị!" Thanh âm người chủ trì cao lên.

Chiến đội Sử Lai Khắc bên này, Độc Bạch lấy ra một trận bàn, nhanh chóng thắp sáng nó. Lập tức, một mảnh quang mang màu vàng nhạt vẩy xuống mặt đất, hoá thành trận văn toả ra kim quang, đôi mắt của năm người đều sáng lên.

So với hai trận bàn bọn họ sử dụng trước đó thì trận bàn này khá khác biệt. Sau khi kích phát, dưới chân bọn họ hiện lên từng đạo kim văn, bọn chúng đan xen lẫn nhau làm năm người xếp thành hàng. Đứng trước nhất là Vũ Băng Kỷ, Đường Tam ở vị trí thứ hai, Độc Bạch thứ ba, Cố Lý thứ tư, Trình Tử Chanh đứng cuối cùng. Năm người tựa như một chỉnh thể.

Cũng lúc này, đối thủ của bọn họ đồng thời dâng lên khí lưu màu đen. Luồng hắc khí này trong nháy mắt ngưng tụ trên đầu bọn chúng tựa như mây đen, khí tức kinh khủng quanh quẩn trong không khí. Vì mảng lớn màu đen kia, Hắc Ám nguyên tố trong toàn bộ Đấu Thú Tràng trở nên nồng đậm hơn.

Ma Hổ Yêu, Hắc Ám lĩnh vực! Đây là năng lực đặc thù của Ma Hổ tộc. Trong phạm vi lĩnh vực, Hắc Ám nguyên tố được tăng cường, tu vi khác nhau thì trình độ Hắc Ám lĩnh vực khác nhau. Lúc này, năm tên Ma Hổ Bát giai trở lên thi triển lĩnh vực, Hắc Ám nguyên tố xung quanh bọn chúng tăng lên ít nhất 30%.

Quan trọng hơn là, trong Hắc Ám lĩnh vực, chiến lực tổng thể của Ma Hổ sẽ tăng lên trên phạm vi lớn. Đây mới là điểm đáng sợ nhất. Vấn đề duy nhất là phạm vi bao trùm Hắc Ám lĩnh vực có hạn, lấy Ma Hổ làm trung tâm, lĩnh vực có đường kính khoảng ba mươi mét. Hơn nữa duy trì lĩnh vực làm huyết mạch chi lực tiêu hao khá

nhanh.

Nếu như ở bên ngoài gặp phải Ma Hổ thi triển Hắc Ám lĩnh vực, vậy phản ứng đầu tiên là thoát khỏi chiến trường. Chiến đấu với Ma Hổ trong Hắc Ám lĩnh vực không khác gì là đi tìm đường chết.

Nhưng nơi này là Đấu Thú Tràng, diện tích sân thi đấu có hạn, vì vậy không gì tốt hơn để Ma Hổ thi triển Hắc Ám lĩnh vực. Đây cũng là lý do bọn chúng được xưng là có khả năng chiến thắng mười trận liên tiếp. Một cái Hắc Ám lĩnh vực đã khiến bọn chúng bất khả chiến bại ở Đấu Thú Tràng.

Nhìn hắc khí giăng đầy trời, ngược lại chiến đội Sử Lai Khắc trông thật nhỏ bé khi đối mặt với uy áp khổng lồ như vậy. Chỉ có kim văn dưới chân, cùng trận hình trước đó chưa từng xuất hiện nhìn thật kỳ dị.

"Bắt đầu!" Người chủ trì quát to một tiếng, tuyên bố tranh tài bắt đầu.

Chiến đội Ma Hổ đồng thời ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài.

Tiếng hổ gầm vang vọng quanh Đấu Thú Tràng khiến cho huyết mạch không mạnh của nhiều người quan chiến run rẩy. Đây chính là uy áp của Bách Thú Chi Vương.

Được lĩnh vực phụ trợ, năm tên Ma Hổ đánh thẳng tới chiến đội Sử Lai Khắc bên này. Khí tức kinh khủng trong nháy mắt bốc lên, Hắc Ám nguyên tố làm quanh người bọn chúng đều có một vầng sáng màu tím đen.

"Hợp!" Đường Tam trầm giọng quát.

Trong chốc lát, trên người năm thành viên chiến đội Sử Lai Khắc dâng lên những vầng sáng khác nhau. Trên thân Vũ Băng Kỷ là màu trắng, Đường Tam là màu xanh, Độc Bạch cũng là màu trắng, Cố Lý là trắng nhạt hơi phần vặn vẹo, còn Trình Tử Chanh là màu vàng.

Năm loại huyết mạch khác biệt mang theo năng lượng ba động trào lên phía trước, dung nhập vào cơ thể Vũ Băng Kỷ đang đứng trước nhất.

Vầng sáng màu trắng trên người Vũ Băng Kỷ trong tích tắc đã biến thành màu băng lam, trong mắt hiện lên lam quang trầm tĩnh, đồng tử tựa như hai viên thuỷ tinh màu lam. Khí tức trên người cũng theo đó mà tăng vọt.

Lúc này, Vũ Băng Kỷ chỉ cảm thấy năng lượng phía sau mình được chuyển hoá một cách đặc thù đã hoàn toàn dung nhập vào trong huyết mạch của hắn. Huyết mạch chi lực khổng lồ như trường giang đại hải trong nháy mắt đã làm tu vi của hắn bạo tăng. Không chỉ như vậy, ngay cả Tinh Thần Lực cũng được tăng cường, cảm giác theo đó mà tăng vọt. Hắn thậm chí còn cảm giác được lúc này hắn đã đạt đến một điểm giới hạn đặc biệt, như thể hắn đã cảm nhận được tiếng gọi triệu hoán của một thế giới khác.

Trận bàn thứ ba, Dung Linh trận!

Ngũ vị nhất thể Dung Linh trận!

Sở dĩ bây giờ mới sử dụng trận bàn này là vì trước đó tu vi của Độc Bạch cùng Cố Lý hơi yếu, khi vận dụng trận bàn bọn họ cũng cách nào dung hợp thực sự được, do đó khả năng thất bại lớn.

Mà lần này, tu vi của mọi người tăng lên, huyết mạch của Vũ Băng

Kỷ đã được chiết xuất, có thể dung hợp tốt hơn với năng lượng mà trận bàn mang đến. Lúc này, trận bàn mới xuất hiện lần đầu tiên trên chiến trường.

Dưới tác dụng của Dung Linh trận, lực lượng của năm người dung hợp thành một, mặc dù không phải là dung hợp thực sự, nhưng cũng đem phần lớn huyết mạch chi lực của bọn họ tạm thời dung hoà, toàn bộ tăng lên cho Vũ Băng Kỷ.

Nếu như Đường Tam đứng trước nhất thì khống chế sẽ khác, nhưng hắn tin tưởng, Vũ Băng Kỷ đã nâng cao khả năng khống chế Băng nguyên tố cũng có thể khống chế được năng lượng Dung Linh trận mang lại. Quan trọng hơn là nó càng có ý nghĩa rèn luyện.

Chương 324: Triệu hoán Hắc Ám Ma Hổ

Dưới tác dụng của Dung Linh trận, tu vi của Vũ Băng Kỷ đã đạt đến trình độ Cửu giai đỉnh phong, không chỉ là huyết mạch chi lực mà Tinh Thần Lực cũng như vậy. Đây là tình huống Đường Tam còn giữ lại, nếu không, một mình hắn cũng có thể đẩy Vũ Băng Kỷ lên Cửu giai đỉnh phong.

Một tầng vầng sáng băng lam nở rộ từ trên người Vũ Băng Kỷ, Đấu Thú Tràng vốn bị Hắc Ám nguyên tố bao trùm bỗng trở nên lạnh lẽo. Băng nguyên tố trong không khí nhanh chóng nồng đậm hơn, mặc dù đối mặt với năm tên Ma Hổ Yêu, nhưng lúc này, Vũ Băng Kỷ lại tựa như chiến thần.

Tay phải nâng lên rồi đánh ra, lập tức từng cây băng tiễn ngưng tụ trên không trung, sau đó như thiểm điện mà tấn công Ma Hổ.

Băng tiễn im lặng nhưng lại vô cùng nhanh.

Năm tên Ma Hổ tự nhiên cũng thấy được biến hoá của chiến đội Sử Lai Khắc bên này, lĩnh vực bỗng chậm lại rồi hoà thành một thể.

Khi băng tiễn tiến vào lĩnh vực thì lập tức bị ăn mòn, tốc độ chậm lại, Băng nguyên tố hạ xuống.

Nhưng ngay sau đó, từng cây băng tiễn ầm ầm nổ tung thành vụn băng bay đầy trời, lực bạo tạc mạnh mẽ làm hắc vụ dâng lên trong lĩnh vực. Sóng xung kích cũng làm cho tốc độ năm đầu Ma Hổ giảm

mạnh.

Vũ Băng Kỷ siết chặt hai tay, Băng nguyên tố cấp tốc ngưng kết trước người hắn, một cây băng mâu xanh thẳm cơ hồ trong chốc lát đã thành hình. Bên trên băng mâu mang theo đường vân kỳ dị, khí tức cực hàn nội liễm.

Thấy cảnh này, khán giả trên đài chợt ngừng thờ. Tình huống tương tự bọn họ đã từng chứng kiến trong một trận đấu của chiến đội Sử Lai Khắc. Lúc đó, Vũ Băng Kỷ đã thiêu đốt huyết mạch mà ngưng tụ thành. Vậy mà bây giờ hắn không cần thiêu đốt huyết mạch mà trong nháy mắt đã ngưng tụ thành hình. Phải biết rằng lần trước, Đại Địa Ma Ngưu có phòng ngự siêu cường, còn được Lam Hồ phụ trợ cũng không thể ngăn cản được.

Mà dưới tác dụng cỉa Dung Linh trận, băng mâu đúng là trong nháy mắt ngưng tụ thành.

Vũ Băng Kỷ ngẩng đầu, ánh mắt lập tức khoá chặt tên đối thủ Cửu giai, quang mang trong mắt sáng lên, trong đôi mắt màu băng lam phảng phất lấp loé ánh tử kim.

Cửu giai Ma Hổ cơ hồ ngay lập tức cảm giác được lông tóc dựng ngược lên, hắn gầm lên một tiếng trầm thấp, há miệng phun ra một quang cầu màu tím đen, bay vụt đến chỗ Vũ Băng Kỷ. Đồng thời, bốn tên còn lại cũng phun ra bốn quang cầu màu tím đen, được lĩnh vực gia trì, quang cầu càng lúc càng lớn, bay thẳng tới Vũ Băng Kỷ.

Tay phải Vũ Băng Kỷ nắm chặt băng mâu mà mình vừa ngưng tụ, quang mang băng lam trên người cùng trận văn màu vàng sáng ngời. Trong chớp mắt này, hắn tựa như một chiến thần đứng ngạo nghễ giữa trời đất, đối mặt với Hắc Ám đang hung hăng xâm nhập.

Năm quang cầu rất nhanh đã tới trước mặt hắn, cũng ngay đó, Vũ Băng Kỷ động, ném ra băng mâu trong tay, rạch xé bầu trời.

Quang cầu Hắc Ám Cửu giai cơ hồ ngay lập tức bị đâm xuyên, còn băng mâu bị bóp méo đi vài phần. Năm quang cầu lần lượt bị xuyên qua, sau đó liền ngừng lại tại chỗ, khi băng mâu xuyên qua thì lần lượt nổ tung.

Quỹ đạo phi hành của băng mâu thật đáng kinh ngạc. Sau khi quang cầu cuối cùng bị đâm xuyên, băng mâu cũng ầm ầm nổ tung.

Cửu giai Ma Hổ lúc này cách Vũ Băng Kỷ chưa đến 30 mét, nhưng ngay khi nó chuẩn bị tăng tốc nhào lên thì bất chợt, một cỗ hàn ý đã đến trước mặt nó.

Đó là một băng châm kỳ lạ, dài chừng một thước, toàn thân trong suốt, nếu không cẩn thận quan sát thì gần như không nhìn thấy nó. Đáng sợ hơn là, trước khi nó đến chỗ Cửu giai Ma Hổ thì khí tức hoàn toàn nội liễm, cho đến khi gần đến nơi thì hắn mới cảm nhận được khí tức kinh khủng đó.

Quá nhanh, nhanh đến mức Cửu giai Ma Hổ không kịp phản ứng.

Trong lúc nguy cấp, trên thân Cửu giai Ma Hổ dâng lên một tầng hào quang màu tím đen, cùng lúc đó, hắn miễn cưỡng quay người, dùng vuốt phải đánh băng châm kia đi.

Nhưng tốc độ băng châm vượt qua ngoài dự đoán của hắn. "Phốc" một tiếng, băng châm đã xuyên qua bả vai bên phải của Cửu giai Ma Hổ. Mặc dù tránh được vị trí trọng yếu, nhưng trong chớp mắt hắn vẫn cảm thấy lạnh cả người.

Sau đó, hắn toàn lực thúc giục huyết mạch chi lực của mình tập

trung ở bả vai, nhưng rốt cuộc cũng không tránh được Băng Bạo Thuật.

Mặc dù uy lực của băng châm đã giảm trong phạm vi lĩnh vực, hơn nữa lực lượng hắc ám đã tận khả năng bảo hộ hắn, nhưng lúc này, vai phải của Cửu giai Ma Hổ ầm ầm nổ tung, cùng lúc đó, nửa người trên đã bị đóng băng, thân thể đang bay vọt trực tiếp rơi xuống đất.

Một mâu chi uy, quả là như vậy. Mặc dù không thể giết chết Cửu giai Ma Hổ, nhưng hai lần gia tốc cùng khả năng đâm xuyên siêu cường đã làm hắn trọng thương.

Vì Cửu giai Ma Hổ bị thương nên Hắc Ám lĩnh vực đã tán loạn, bốn tên Bát giai Ma Hổ lập tức giảm tốc, đi qua chỗ Cửu giai Ma Hổ.

Vũ Băng Kỷ mặt không cảm xúc, tay phải trên không trung khẽ nắm, một cây băng mâu lại xuất hiện trong tay hắn. Do huyết mạch chiết xuất nên nó cấp tốc hoá thành cây băng mâu màu băng lam giống hệt trước đó.

Tất cả hàn băng nằm trong tay! Đây chính là cảm giác của Vũ Băng Kỷ.

Khi thân thể Cửu giai Ma Hổ bị đóng băng thì khán giả đã xôn xao.

Chẳng ai ngờ rằng tình hình chiến đấu lại thành như vậy. Dù những người trước đó từng xem chiến đội Sử Lai Khắc tranh tài cũng không thể tưởng tượng được hơn mười ngày không thấy, chiến đội Sử Lai Khắc vậy mà đã thay đổi về chất.

Biến hoá như vậy thật làm người khác kinh ngạc. Dung Linh trận chưa từng xuất hiện trước đó đã làm chiến đội Sử Lai Khắc thay đổi

hoàn toàn.

Phải biết rằng, đối với Yêu Quái Tộc, Cửu giai cùng Cửu giai đỉnh phong là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Cửu giai đỉnh phong là cấp độ chỉ cách Thần cấp một bước. Đến cảnh giới này thì hầu như không có khả năng xuất hiện ở Đấu Thú Tràng, bởi vì người như vậy còn đang chuẩn bị độ kiếp thành Thần, đâu có tâm tư đến nơi này kiếm tiền.

Nhưng dưới tác động của trận bàn, Vũ Băng Kỷ đã đạt đến cấp độ Cửu giai đỉnh phong. Huyết mạch Ma Hổ đúng là cường đại, nhưng hắn mới bước vào Cửu giai không lâu, huống chi Vũ Băng Kỷ học tập khống chế băng mâu, băng châm là từ một đời Thần Vương Đường Tam nên chỉ với một kích đã làm hắn có dấu hiệu bại trận.

Băng mâu lần nữa ngưng tụ, Vũ Băng Kỷ tựa như không nhìn thấy bốn tên Bát giai Ma Hổ, Tinh Thần Lực vẫn khoá chặt trên người Cửu giai Ma Hổ kia. Bởi vì hắn hiểu rõ, chỉ cần đánh bại Cửu giai Ma Hổ thì đã đặt vững thế cục chiến thắng. Bị Tử Cực Ma Đồng khoá chặt, hắn ta căn bản không thể tránh được băng mâu.

"Rống!" Cửu giai Ma Hổ phát ra một tiếng gầm điên cuồng, bị thương đã khơi dậy hung tính trong người hắn. Hắc Ám lĩnh vực dâng trào dữ dội, quang diễm màu đen bao phủ năm tên Ma Hổ, hư ảnh một đầu Ma Hổ hiện lên trong lĩnh vực.

Hư ảnh này dài mười lăm mét, cao hơn bảy mét, Ma Hổ to lớn đang điên cuồng hấp thu Hắc Ám nguyên tố trong không khí để tăng cường tự thân.

Đây là đòn sát thủ của Ma Hổ, cũng thể hiện chiến lực đỉnh phong trong lĩnh vực này, triệu hoán Hắc Ám Ma Hổ.

Chương 325: Triệu hoán ... thất bại

Tuy nhiên, không ai chú ý là, khi bọn chúng đang triệu hoán Hắc Ám Ma Hổ thì ở giữa chiến đội Sử Lai Khắc, ánh sáng màu trắng lặng yên lấp loé trên người Độc Bạch, trong không khí tựa hồ có cái gì đó đang dâng trào.

Hắc Ám Ma Hổ phát ra tiếng gào kinh người, cố gắng dùng thân thể khổng lồ của nó bao phủ năm tên Ma Hổ kia. Con Hắc Ám Ma Hổ này có khí tức Cửu giai đỉnh phong, thậm chí cường độ năng lượng còn lớn hơn. Hắc Ám nguyên tố đang điên cuồng xua đi Băng nguyên tố.

Nhưng vào lúc này, người đang ở vị trí hạch tâm thi triển tổ hợp kỹ trong lĩnh vực, tên Cửu giai Ma Hổ đột nhiên cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, rõ ràng hàn ý đã rút đi nhiều, nhưng bờ vai lại truyền đến đau nhức kịch liệt. Trong cơn đau dữ dội, lại có hàn khí tràn vào trong người khiến tim hắn đập thật nhanh.

Hắc Ám Ma Hổ vừa mới ngưng tụ thành hình lại thiếu đi lực lượng trọng yếu nhất nên thân thể lắc lư một cái, bốn tên Bát giai Ma Hổ cũng có cảm giác dùng sai lực. Bọn họ đã hợp tác nhiều năm, việc triệu hoán chưa bao giờ phạm sai lầm, nhưng lúc này Hắc Ám Ma Hổ bất ngờ nổ tung, hóa thành một mảng sương mù lớn màu đen, lơ lửng trên không trung. Năm tên Ma Hổ nhận phản phệ mà kêu lên một tiếng đau đơn. Cửu giai Ma Hổ phun ra một ngụm máu, trên mặt tràn đầy vẻ khó tin.

Hắc Ám Ma Hổ to lớn, khí thế lẫy lừng làm khán giả nhân loại lo lắng cứ như vậy biến mất, tựa như một con ... hổ giấy màu đen!

Cây băng mâu thứ hai trong chớp mắt này như thiểm điện bắn ra, mang theo khí thế một đi không trở lại cùng khí tức cực hàn.

Cửu giai Ma Hổ không dám sơ suất, quang diễm màu đen trên người hắn đột nhiên bốc lên dữ dội hơn, không tiếc hết thảy cũng muốn cưỡng ép hóa giải Băng nguyên tố còn lại trong cơ thể mình. Một đôi hổ trảo đánh ra, huyết mạch Ma Hổ được thiêu đốt nên bộc phát tới cực hạn.

Chính vì đã đối mặt với nó nên hắn mới hiểu băng mâu đáng sợ như thế nào nên hắn không dám liều mạng. Có được tu vi Cửu giai, bản thân huyết mạch của hắn đủ mạnh nên cũng có năng lực thiêu đốt huyết mạch, giống như Vũ Băng Kỷ ngày đó.

"Oanh ---" một tiếng, băng mâu nổ tung, nhưng nó không phát nổ khi va chạm với Cửu giai Ma Hổ, mà là khi cách hắn ta 15 mét.

Bên trong băng mâu nổ tung bắn ra bốn đạo hàn quang, gần như biến mất trong nháy mắt.

Bốn tên Bát giai Ma Hổ thậm chí còn không kịp phản ứng thì bốn cây băng châm sau lần gia tốc thứ hai đã phân biệt chui vào trong mắt và xuyên qua não của bọn họ.

Đúng vậy, mục tiêu của cây băng mâu thứ hai này không phải là Cửu giai Ma Hổ. Sở dĩ bay tới hắn là vì giương đông kích tây.

Tinh Thần Lực Cửu giai đỉnh phong khống chế, cùng với huyết mạch Cửu giai ngưng tụ đã làm khả năng khống chế Băng nguyên tố của Vũ Băng Kỷ lên một trình độ mới, trước đó làm sao có thể so

sánh được?

"Phanh, phanh, phanh, phanh!" Tựa như pháo hoa nở rộ, bốn tên Bát giai Ma Hổ vì băng châm nổ tung mà mất mạng. Chiến đội Sử Lai Khắc lại làm nổ đầu bốn tên đối thủ.

Mà công kích của tên Cửu giai Ma Hổ hoàn toàn rơi vào không trung. Hắn thậm chí còn thấy được biểu tình hài hước của đối phương. Trong lúc nhất thời, máu dồn lên não, hắn điên cuồng gào thét, thậm chí không quản Hắc Ám lĩnh vực bị tán loạn, hung hăng phóng tới Vũ Băng Kỷ.

Mà chờ đợi hắn chính là từng tầng băng thuẫn đột ngột mọc lên từ dưới mặt đất.

Khi băng thuẫn thứ bảy vỡ ra, Cửu giai Ma Hổ đã thiêu đốt hết huyết mạch chi lực của mình, khí tức nhanh chóng sụp đổ. Băng mâu từ trên trời giáng xuống, vẽ lên một đường cong duyên dáng, hung hăng đóng đinh hắn trên mặt đất.

Người chủ trì há to miệng! Nhìn thấy toàn bộ quá trình diễn ra trận đấu, hắn lúc này rất muốn nói mình đã đoán đúng. Quả là trong vòng sáu phút chiến đấu đã kết thúc, chỉ là, người chiến thắng thì ngược lại với dự đoán của hắn.

Ai có thể nghĩ tới chiến đội Sử Lai Khắc, trận đấu trước còn vất vả khổ chiến, trận này gặp phải năm tên đối thủ mạnh hơn cũng chỉ dùng năm phút thời gian liền đánh bại bọn chúng. Từ đầu đến cuối, xuất thủ chỉ có mình Vũ Băng Kỷ. Hắn rõ ràng là tu vi Bát giai, nhưng lại bạo phát ra chiến lực Cửu giai đỉnh phong. Khống chế băng mâu, băng châm làm người ta thật khó tin.

Bạo Đầu Cuồng Ma lại một lần nữa hoàn thành nổ đầu, lần này là

nổ đầu Ma Hổ.

Người sáng suốt liền tập trung chú ý đến trận văn màu vàng dưới mặt đất kia và trận bàn mà Độc Bạch đang cầm trong tay. Năm trận chiến đấu, gia hoả nhìn không có sức chiến đấu nhất dường như mới là nguyên nhân chính dẫn đến chiến thắng lần này.

Điều này bọn họ không nhìn lầm, chỉ là khán giả cũng không biết, trừ Dung Linh trận, vận rủi giáng lâm cũng là điểm mấu chốt quyết định thắng bại.

Trong nháy mắt khi Hắc Ám Ma Hổ thành hình thì vận rủi giáng lâm, lúc này mới làm tên Cửu giai Ma Hổ dùng sai lực dẫn đến Hắc Ám Ma Hổ sụp đổ, để thủ đoạn mạnh mẽ nhất căn bản không thể phát huy ra, từ đó nhanh chóng bại vong.

Lục giai Thiên Hồ Biến, Tam Vĩ Thiên Hồ đã không còn là kẻ yếu trên chiến trường, mà đã lột xác thành nhân tố mấu chốt nhất.

Trận này thắng khá nhẹ nhàng, ngay cả chiến đội Sử Lai Khắc cũng cảm thấy có chút khó tin. Phản ứng đầu tiên sau khi Vũ Băng Kỷ đánh chết Cửu giai Ma Hổ chính là quay đầu nhìn Đường Tam. Bản thân hắn hơi khó tin mình lại thắng như vậy.

Đường Tam khẽ gật đầu với hắn. Khả năng khống chế Băng nguyên tố cùng kết hợp với thủ pháp ám khí Đường Môn, Vũ Băng Kỷ coi như đã đăng đường nhập thất.

Tuy nhiên trận này thắng được chủ yếu là do thực lực của đối phương không đủ mạnh. Dù Dung Linh trận có mạnh hơn cũng không đem thực lực của bọn họ lên Thần cấp, cho nên hiện tại nhìn có vẻ rất tốt. Nhưng thực tế, khi tu vi của bọn họ càng tăng cao, ngược lại hiệu quả Dung Linh trận càng kém. Hôm nay đối thủ nếu

có một tên Cửu giai đỉnh phong thì tình huống sẽ khác. Huống chi, vận rủi giáng lâm của Độc Bạch làm cho chiêu cường đại nhất không thể dùng được, nếu không khẳng định sẽ phải khổ chiến. Trận này nhìn qua có vẻ nhẹ nhàng, thực tế do nhiều nguyên nhân tạo thành.

Đương nhiên, thắng chính là thắng. Đây là chiến thắng thứ năm của chiến đội Sử Lai Khắc.

Tiếng hoan hô vang lên từ khu vực nhân loại đang quan chiến. Nhân loại một lần nữa thu được thắng lợi, đánh bại đối thủ cường đại hơn, cho thấy thực lực mạnh mẽ của bọn họ. Điều này sao có thể không làm cho bọn họ vui mừng? Bọn họ thực sự đã thấy được hy vọng a!

Bước ra khỏi sân đấu, Thị Huyết Ma Viên đã đợi ở ngoài, ánh mắt chăm chú cùng ngưng trọng trước đây chưa từng có. Hắn gật đầu với năm người Đường Tam, nói: "Mời đi theo ta!" Nói rồi, hắn đưa dấu xin mời, dẫn bọn họ đi vào phía trong.

Năm người Đường Tam đi sau lưng hắn, nhưng thay vì trở về khu vực nghỉ ngơi, bọn họ đang đi vào chỗ sâu bên trong Đấu Thú Tràng.

"Ngươi mang bọn ta đi chỗ nào vậy?" Vũ Băng Kỷ nhịn không được hỏi.

Thị Huyết Ma Viên dừng bước lại, trầm giọng nói: "Tràng chủ của chúng ta muốn gặp các ngươi."

Vũ Băng Kỷ muốn nói gì đó nhưng bị Đường Tam ngăn lại, "Được."

Thị Huyết Ma Viên lúc này mới tiếp tục đi về phía trước, năm người

Đường Tam đi theo phía sau. Vũ Băng Kỷ đưa một ánh mắt hỏi thăm Đường Tam, sắc mặt có chút lo lắng, nhưng Đường Tam lại lắc nhẹ đầu với hắn, ý rằng an tâm chớ vội.

Đi một hồi khá lâu, xuyên qua một hành lang rộng lớn, phía trước đột nhiên mở ra, một đại sảnh rộng lớn hoa lệ xuất hiện trong tầm mắt của bọn họ. Lại đi qua một hành lang treo rất nhiều đồ vật quý giá, lúc này mới ngừng lại ở một cánh cửa mái vòm.

Thị Huyết Ma Viên ra hiệu cho bọn họ chờ một chút, sau đó đẩy cửa vào. Sau một lát hắn lại đi ra, ra hiệu cho năm người Đường Tam đi theo. Được hắn dẫn đường, năm người bước vào một căn phòng lộng lẫy.

Chương 326: Tràng chủ Đấu Thú Tràng

Căn phòng này rất lớn, rộng chừng hơn 500 mét vuông, nóc nhà hình cung cao bảy mét vẽ nhiều bức hoạ đấu thú. Cả phòng lấy màu vàng, màu trắng và màu đỏ làm chủ đạo, vô cùng tráng lệ.

Sau một bàn gỗ toả ra mùi hương thoang thoảng có một tên Yêu Quái Tộc đang đứng, đưa lưng về phía bọn họ. Qua cửa sổ có thể quan sát Đấu Thú Tràng, lúc này khán giả bên ngoài đang rời đi, nhưng nơi này lại không hề có âm thanh huyên náo đó, hiển nhiên là cách âm cực kỳ tốt.

Nhìn từ sau lưng, trên đầu Yêu Quái Tộc này có sừng hươu trắng noãn như ngọc, đúng là một tên Lộc Yêu, mà từ hoa phục hắn mặc trên người có thể nhìn ra, hắn là chủ nhân của nơi này.

"Tràng chủ, bọn họ đã tới rồi." Thị Huyết Ma Viên cực kỳ cung kính nói.

"Ừm, ngươi đi ra ngoài trước đi." Thanh âm dễ nghe vang lên.

"Vâng." Thị Huyết Ma Viên khom người hành lễ, sau đó bước nhanh ra ngoài, từ đầu tới cuối không nhìn nhóm Đường Tam một chút nào.

Tên Lộc Yêu kia chậm rãi quay lại, nhìn năm người Đường Tam. Hắn có khuôn mặt anh tuấn, nhìn qua là bộ dạng trung niên, khí tức nội liễm, nhưng trong mắt ẩn ẩn có thần quang lưu chuyển. Trên

người hắn có một cỗ thần vận đặc thù tự nhiên tồn tại.

Đường Tam nhìn qua đã phân biệt được chủng tộc của đối phương, bởi vì hắn đã từng thôn phệ huyết mạch chủng tộc này. Linh Tê Lộc Yêu! Mà còn là một tên tu vi Thần cấp!

Linh Tê Lộc Yêu có Tinh Thần Lực cường đại, Linh Tê Chi Nhãn có thể nhìn thấu các nguyên tố. Trước đó bọn họ cũng gặp một đối thủ như vậy, nguyên tố tước đoạt làm Vũ Băng Kỷ ăn đau khổ không nhỏ. Lại không nghĩ rằng vị tràng chủ Đấu Thú Tràng lại là một tên Linh Tê Lộc Yêu.

"Hoan nghênh, mời ngồi." Linh Tê Lộc Yêu mỉm cười làm một dấu tay xin mời.

Lúc này năm người Đường Tam mới ngồi xuống sô pha, trừ Đường Tam, bốn người còn lại đều cảnh giác, hoặc là có chút không biết nên làm sao.

Linh Tê Lộc Yêu mỉm cười nói: "Ta tự giới thiệu một chút. Ta là Ứng Kiệt, là tộc trưởng thế hệ này của Linh Tê Lộc Yêu. Đấu Thú Tràng thành Gia Lý cũng là sản nghiệp của gia tộc ta, hoặc là nói chúng ta vì thành chủ đại nhân mà quản lý phần sản nghiệp này."

Linh Tê Lộc Yêu Vương! Mấy chữ này chợt hiện trong đầu Đường Tam, hoá ra tràng chủ Đấu Thú Tràng lại là hắn.

Trước đó Đường Tam từng nghe nói, bộ tộc Linh Tê Lộc Yêu cùng Hoàng Kim Lộc Yêu chính là phụ tá đắc lực cho Khổng Tước Đại Yêu Vương. Đừng nhìn thành Gia Lý ở chỗ xa xôi, nhưng chính vì được hai đại Lộc Yêu tộc phi thường nhạy bén trong kinh doanh nên kinh tế ở thành Gia Lý phát triển không ngừng, trở nên rất giàu có. Ở phương diện kinh tế, thành Gia Lý từng đứng hạng chót có thể

lên đến tiêu chuẩn hạng trung thì không thể bỏ qua công lao của hai vị Lộc Yêu Vương này. Nhất là Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch, ở phương diện kinh doanh có thiên phú kinh người.

Trước đó trên buổi đấu giá cạnh tranh huyết dịch Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng chính là bộ tộc này.

Linh Tê Lộc Yêu Vương Ứng Kiệt nhìn Đường Tam, mỉm cười nói: "Ngươi mới là đội trưởng chân chính của chiến đội này a?"

Với sự quan sát của hắn đương nhiên sẽ nhìn ra hạch tâm chân chính của chiến đội Sử Lai Khắc là ai. Điểm này có thể nhìn ra từ ánh mắt của các đội viên. Huống chi trận chiến trước đó Đường Tam lúc cuối cùng đã đánh bại Đan Đỉnh Hạc Yêu, lộ ra tiềm năng cao ngất.

Đường Tam thản nhiên nói: "Không biết tràng chủ đại nhân mời chúng ta tới có chuyện gì?"

Linh Tê Lộc Yêu Vương mỉm cười nói: "Nhân loại các ngươi luôn rất thông minh, nhất là phụ thuộc có thể tu luyện đến trình độ này như các ngươi. Ngươi hẳn là biết ta gọi các ngươi đến là vì cái gì."

Đường Tam nói "mời", nhưng hắn đổi thành "gọi", rõ ràng là có ý chèn ép.

Đường Tam lạnh nhạt nói: "Ta chỉ biết Đấu Thú Tràng là một nơi phi thường công bằng, nhất là với người dự thi thì rất tôn trọng. Chúng ta chỉ muốn chiến thắng, có được tiền thưởng, thậm chí tương lai muốn thu được thân phận quý tộc, vậy thôi. Chuyện khác chúng ta không rõ ràng."

Đối phương tạo áp lực, hắn thì lại ép buộc, các ngươi không phải

xưng danh công bằng sao? Vậy phải công bằng a! Đơn độc gọi chúng ta tới là không công bằng. Dù là Đường Tam hay các đồng đội đều đoán được, vị Linh Tê Lộc Yêu Vương này gọi bọn họ tới là vì trận bàn.

Tụ Linh trận còn tốt, Truyền Tống trận đã đủ khiến người ta ngấp nghé, hôm nay lại xuất hiện Dung Linh trận, rốt cuộc đã làm Đấu Thú Tràng không cách nào tiếp tục ẩn nhẫn, vị Linh Tê Lộc Yêu Vương này phải tự mình ra mặt.

Linh Tê Lộc Yêu Vương mỉm cười nói: "Cái gọi là thất phu vô tội, hoài bích có tội, đạo lý này các ngươi hẳn là hiểu rõ. Huống chi, có nhiều thứ rất khó nói lai lịch. Đối với đồ vật không rõ lai lịch, phía quan phương cần phải điều tra rõ ràng. Đấu Thú Tràng đương nhiên công bằng, nhưng nếu quan phương thành Gia Lý muốn kiểm tra các ngươi, vậy thì Đấu Thú Tràng cũng không thể can thiệp."

Đường Tam cũng cười, "Nói như vậy, nếu chúng ta có thể giao trận bàn cho tràng chủ, Đấu Thú Tràng có thể bảo hộ chúng ta sao?"

Linh Tê Lộc Yêu Vương thận trọng cười một tiếng, "Năng lực này Đấu Thú Tràng có lẽ là có."

"Được." Đường Tam không chút do dự đáp ứng, quay người nói với Độc Bạch, "Sư huynh, đưa cho ta đi."

Độc Bạch nhìn hắn một cái, nhưng vẫn lấy ra ba trận bàn đưa cho Đường Tam.

Đường Tam đứng người lên, đặt ba trận bàn lên bàn của Linh Tê Lộc Yêu Vương, "Hiện tại chúng ta có thể đi rồi sao?"

Tinh Thần Lực của Linh Tê Lộc Yêu Vương cường đại cỡ nào, chỉ

liếc qua cũng nhận ra chúng là thật. Hắn không khỏi kinh ngạc nhìn Đường Tam. Đối phương có thể dễ dàng giao ra như vậy, ngược lại nằm ngoài dự liệu của hắn.

"Cứ như vậy đưa cho ta sao?" Linh Tê Lộc Yêu Vương hỏi.

Đường Tam nói: "Có câu kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt. Ngài đã nói quan phương sẽ vì nó làm khó chúng ta, chúng ta đương nhiên muốn làm người thông minh. Ta có thể cam đoan trận bàn chỉ có ba cái, ngài có thể để thuộc hạ lục soát chúng ta để xác định sự thật. Cho nên lần sau mong ngài đừng làm phiền chúng ta nữa, chúng ta chỉ muốn tranh tài thật tốt."

Linh Tê Lộc Yêu Vương mỉm cười gật đầu, nói: "Ta sẽ để bọn chúng chiếu cố các ngươi. Nói chuyện với người thông minh thật làm ta vui vẻ. Tiễn khách!"

Cửa mở, Thị Huyết Ma Viên đã đợi ở bên ngoài.

Đường Tam mang theo đồng bạn đang khó hiểu đi ra ngoài, được Thị Huyết Ma Viên dẫn đi lấy tiền thưởng, sau đó nhanh chóng rời khỏi Đấu Thú Tràng.

Linh Tê Lộc Yêu Vương cầm lấy một trong ba trận bàn trước mặt mình lên xem xét. Rất nhanh, khuôn mặt hắn toát lên sự sợ hãi cùng thán phục.

Mỗi một trận bàn đều chỉ lớn chừng một bàn tay, phía trên khắc hoạ pháp trận tinh xảo, lộ tuyến năng lượng vận hành hắn cũng chưa từng nhìn thấy hay nghe qua. Có thể khắc hoạ pháp trận phức tạp lên một mảng kim loại nho nhỏ tạo thành trận bàn có tác dụng kỳ diệu, đây tuyệt đối là một chuyện vô cùng không tầm thường.

Sau khi nhìn ba trận bàn này một lượt, hắn rất nhanh đã ý thức được mình đã làm sai một chuyện. Hắn không có hỏi chiến đội Sử Lai Khắc về phương pháp sử dụng hay lai lịch của các trận bàn này.

Hắn rất tin tưởng, Linh Tê Lộc Yêu được xưng là một trong các Yêu Quái Tộc thông minh nhất, hắn tự tin vào Thần Thức cùng nhận biết của mình, nếu trận bàn này rơi vào trong tay hắn thì hắn có thể tìm hiểu ảo diệu trong đó.

Nhưng hiện tại hắn đã biết, mình đã quá chủ quan và khinh thường. Không hỏi thăm là một sai lầm to lớn. Trận pháp trên trận bàn này vô cùng phức tạp, viễn siêu hơn bất kỳ trận pháp nào hắn từng thấy, thậm chí chất liệu làm nên trận bàn này hắn cũng không phân biệt được, hẳn là hợp kim được rèn đúc riêng, nhưng cụ thể là vật liệu gì thì hắn không nói được.

Hắn dùng Thần Thức đi kích phát trận bàn nhưng vẫn không có hiệu quả gì. Chuyện này hiển nhiên không phải một lát thì có thể khám phá. Khó trách tiểu tử kia khi giao trận bàn ra sảng khoái như vậy, đúng là đang chờ mình lọt hố.

Sau khi chiến đội Sử Lai Khắc rời khỏi Đấu Thú Tràng, rất nhanh đã hoà lẫn vào trong đám đông.

Chương 327: Trận pháp truyền tống

"Đường Tam, tại sao lại đưa cho hắn? Cứ như vậy mà đưa sao?" Vũ Băng Kỷ nhịn không được hỏi.

Đường Tam mỉm cười nói: "Không cho chúng chỉ sợ chúng ta không ra ngoài được. Hơn nữa rơi vào tay hắn cũng không có tác dụng gì. Nếu bí mật của trận bàn dễ khám phá như vậy, trấn trưởng còn có thể bán trận bàn sao? Sớm đã bị người khác phỏng chế rồi. Trận bàn kia đều có chốt an toàn, nếu cưỡng ép phá giải thì chỉ làm nó tự huỷ thôi. Chi phí tạo ra nó không mất nhiều tiền, cho hắn cũng được."

"Vậy các trận tiếp theo chúng ta dùng cái gì đây?" Độc Bạch có chút lo lắng.

Đường Tam lại nói: "Trận tiếp theo, nếu ta đoán không sai, đối phủ của chúng ta sẽ khá dễ đối phó, không có trận bàn cũng có thể thắng, bởi vì không có chúng ta, bọn chúng căn bản không thể biết được huyền bí của trận bàn. Lần sau chúng ta đến dự thi, bọn họ nhất định sẽ lại tìm tới."

Nhìn dáng vẻ tính toán trước của hắn, bốn người khác đều thở phào nhẹ nhõm. Cố Lý nói: "Hôm nay bị mang tới chỗ tràng chủ, ta thật sự toát mồ hôi hột a! Còn tưởng bọn chúng muốn gây bất lợi gì cho chúng ta chứ."

Đường Tam lắc đầu nói: "Bộ tộc Linh Tê Lộc Yêu không am hiểu bạo

lực, bọn họ là người làm ăn. Người làm ăn tôn trọng lợi ích, giết chúng ta không có lợi gì cho bọn họ. Bọn họ càng hy vọng lấy được chỗ tốt từ trên người chúng ta. Chỉ cần chúng ta nhằm vào điểm này thì không sợ bọn họ làm gì cả."

Vũ Băng Kỷ nói: "Vậy lần sau ngươi định làm thế nào? Nếu chúng ép hỏi chúng ta thì sao?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Vậy liền nói cho chúng biết nha. Dù sao cũng chỉ có một cái, trận bàn trong quá trình sử dụng sẽ hư hại, không dùng được nhiều lần. Hắn muốn, chúng ta sẽ nói cho hắn biết, do đó hắn không có lý do gì nhằm vào chúng ta. Còn lai lịch của trận bàn, không phải do chúng ta tuỳ ý nói sao? Đối với bọn họ, trong tưởng tượng của bọn họ, đứng sau trận bàn không phải là Pháp Trận đại sư sao."

Trong lòng Vũ Băng Kỷ hơi động, tựa hồ đã bắt được mấy phần suy nghĩ của Đường Tam.

"Nhưng trấn trưởng không phải nói, thứ này rất quan trọng với chúng ta sao. Rơi vào tay Yêu Quái Tộc không sao chứ?" Vũ Băng Kỷ hơi chần chừ nói.

Đường Tam nói: "Ban đầu ta hy vọng có một cửa ra, để cho tổ chức kiếm được ít tiền. Nhưng tổ chức dùng việc đột phá Thần cấp áp chế lão sư nên ta muốn tìm một nguồn tiêu thụ khác. Điều này cũng có lợi cho sự phát triển của chúng ta."

Từ thái độ của Cứu Thục với Trương Hạo Hiên, Đường Tam biết thủ lĩnh chính thức của tổ chức có tư duy hạn chế. Một tồn tại như vậy, cho hắn càng nhiều đồ vật hắn sẽ rất khó chân chính dẫn đầu nhân loại quật khởi. Mà khi lợi ích càng lớn, khả năng xảy ra các tình huống xấu cũng tồn tại.

Cũng vì lý do này Đường Tam không đem các trận bàn khác giao cho Trương Hạo Hiên. Còn về Đấu Thú Tràng, hắn tự nhiên sẽ có biện pháp ứng đối.

Chiến đội Sử Lai Khắc lại thu được thắng lợi khiến cho nhân loại trong thành Gia Lý kinh hỉ, nhất là khi trận chiến vừa rồi nhìn qua thắng khá nhẹ nhõm càng làm mọi người đặt kỳ vọng cao hơn với chiến đội Sử Lai Khắc. Danh tiếng của chiến đội Sử Lai Khắc đã lan rộng trong thành Gia Lý. Đương nhiên, Đấu Thú Tràng vẫn là người thu lợi nhiều nhất, trong thời gian ngắn số lượng khách đã tăng vọt.

Với trạng thái hiện tại, chiến đội Sử Lai Khắc muốn bắt đầu trận thứ sáu luôn cũng không có vấn đề. Nhưng Đường Tam không làm như vậy mà mang đồng bạn trở về Hoàng Kim sơn cốc tu luyện, bố trí một số chiến thuật mới, chỉnh thể dẫn dắt bọn họ tiến bộ.

Năm ngày sau, Trương Hạo Hiên rốt cuộc đã trở về, cũng mang về tất cả vật liệu mà trên danh sách trước đó của Đường Tam.

Vị trấn trưởng này nhìn qua có chút mệt mỏi, nhưng thần tình vẫn phấn khởi như cũ. Truyền Tống trận, đây chính là Truyền Tống trận a!

Các đồng bạn tiếp tục tu luyện, Đường Tam thì cùng trấn trưởng bắt đầu bố trí Truyền Tống trận cỡ lớn. Pháp trận cách Hoàng Kim Thụ không xa, bởi vì muốn sử dụng lâu dài thì cần đủ năng lượng khổng lồ.

Truyền Tống trận tầm trung tương đối phức tạp, trận pháp cũng có dạng hình tròn. Trương Hạo Hiên vốn cho rằng mình đã nhập môn pháp trận nhưng rất nhanh phát hiện rằng mình căn bản không hiểu Đường Tam đang làm gì. Đặc biệt là bước dẫn dắt năng lượng, một

vòng lại một vòng pháp trận đan xen, hắn nhìn đến choáng váng, chính là cảm giác vừa nhìn đã không hiểu.

Thỉnh thoảng hắn lại hỏi Đường Tam, Đường Tam cũng rất tận tình giải thích, nhưng dù Tinh Thần Lực đã lột xác thành Thần Thức, Trương Hạo Hiên vẫn có chút không theo kịp suy nghĩ của Đường Tam, chỉ có thể hiểu đại khái.

"Lão sư, lần này chúng ta bố trí Truyền Tống trận đều dùng vật liệu cơ sở cho nên chỉ có thể làm Truyền Tống trận định hướng, chính là truyền tống đến phía học viện bên kia. Ta sẽ thiết lập một trận bàn hạch tâm, đặt ở chỗ ta. Mỗi khi có người sử dụng Truyền Tống trận, ta sẽ nhận được tin tức, đồng thời có thể khống chế tình huống của người truyền tống, được ta thông qua mới có thể thực hiện được, nếu không Truyền Tống trận sẽ không bị dẫn động. Ngoài ra chúng ta cần mua một nhóm bảo thạch thuộc tính không gian, khi kích phát Truyền Tống trận thì cần đầy đủ năng lượng. Chờ một chút chúng ta còn phải trở về bên kia để bố trí một cái Truyền Tống trận, hoàn thành khoá định hướng. Ngài nhất định phải giữ kín bí mật này, ta đề nghị Truyền Tống trận kia sẽ bố trí tại nơi ở của ngài. Ngài cũng đừng vội nói với lão sư khác."

"Ừm." Trương Hạo Hiên nhẹ gật đầu, cười khổ nói: "Truyền Tống trận này so với tưởng tượng của ta còn phức tạp hơn nhiều. Đường Tam, có thể nói cho biết ngươi học được cái này từ chỗ nào không?"

Đường Tam nói: "Ta nói là do chính ta suy nghĩ ra, ngài tin sao?"

Trương Hạo Hiên trừng mắt với hắn, nói: "Ta nên tin sao?"

"Hẳn là nha!" Sư đồ hai người nhìn nhau, sau đó đều cười.

Trương Hạo Hiên thở dài, nhưng cũng không tiếp tục hỏi, bởi vì

hắn biết có hỏi Đường Tam cũng không nói. Có lẽ hắn chính là cứu tinh trời cao phái xuống đi. Mỗi lần Trương Hạo Hiên đều dùng phương thức này tự an ủi mình.

Bố trí Truyền Tống trận trong Hoàng Kim sơn cốc cần bảy ngày thời gian, sau đó lại cần ba ngày để bố trí ở chỗ Trương Hạo Hiên. Bởi vì Truyền Tống trận trong Hoàng Kim sơn cốc là chủ trận, tương lai còn có thể truyền tống đến địa điểm khác. Mà Truyền Tống trận bên thị trấn nhỏ cũng chỉ dùng truyền tống sang bên này, do đó sẽ đơn giản hơn.

Chế tác Truyền Tống trận, riêng tiền mua vật liệu đã tốn hơn một trăm nguyên tố tệ, đây là không tính tiền công của Đường Tam.

Thời khắc quan trọng sắp đến.

Nhìn pháp trận khổng lồ đường kính chừng mười lăm mét bên Hoàng Kim Thụ, dù là Trương Hạo Hiên hay mấy người chiến đội Sử Lai Khắc đều rất khẩn trương. Tiêu tốn một lượng lớn kim tiền như vậy, Truyền Tống trận rốt cuộc đã bố trí xong, bọn họ lập tức muốn thử nghiệm ngay.

Theo lời Đường Tam nói, người bình thường ít nhất phải có Tinh Thần Lực Cửu giai mới có thể một mình sử dụng Truyền Tống trận. Còn muốn dẫn theo người thì nhất định phải là cường giả Thần cấp, có Thần Thức. Thần Thức cường đại cùng Tinh Thần Lực mới có thể đảm bảo quá trình truyền tống ổn định và bảo vệ người truyền tống.

Với thực lực của Trương Hạo Hiên cùng Tư Nho, một lần truyền tống có thể mang nhiều nhất mười người, đây đã là cực hạn. Hơn nữa cần tiêu hao bảo thạch thuộc tính không gian. Đối với bảo thạch không gian, Đường Tam đã chế tác đơn giản và có một lượng

dự trữ nhất định.

"Bắt đầu sao?" Trương Hạo Hiên hỏi Đường Tam.

Đường Tam gật gật đầu với hắn, "Bắt đầu đi!" Vừa nói, hắn vừa lấy ra một trận bàn lớn cỡ bàn tay, phía trên nạm nhiều bảo thạch đầy màu sắc, đây chính là trận nhãn của Truyền Tống trận. Nhất định phải thông qua trận nhãn thì Truyền Tống trận mới thực sự mở ra.

Chương 328: Lần đầu truyền tống

Kim quang lấp loé, trận bàn trong tay Đường Tam tách ra ánh sáng dìu dịu, lập tức, toàn bộ đại trận khẽ rung lên, sóng năng lượng chấn động kỳ dị khuếch tán ra bên ngoài, toàn bộ Hoàng Kim sơn cốc tựa hồ bị ảnh hưởng, không gian ba động trong nháy mắt trở nên mãnh liệt hơn. Không gian ba động là một biến hoá kỳ dị. Không gian chân chính rất khó thăm dò, không chỉ là biến hoá ở năng lượng mà còn rất nhiều chỗ khác thường khác. Dù Khổng Tước Yêu tộc bẩm sinh có cảm giác rất mạnh với không gian, nhưng cũng không thể thực sự hiểu được ý nghĩa sâu xa của nó.

Mà bây giờ, phía trên đại trận phức tạp này, không gian ba động càng lúc càng trở nên mãnh liệt, dường như toàn bộ không gian bắt đầu trở nên không ổn định.

Trương Hạo Hiên ra hiệu cho những người khác lui ra xa một chút. Nguyên tố không gian rất bí ẩn và nguy hiểm, một khi không gian bị cắt đứt, nó không phải là thứ mà người bình thường có thể chịu được.

Nhưng đúng lúc này, một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện. Các dao động không gian vốn đang hỗn loạn đã dần trở nên ổn định khi các trận văn trong đại trận sáng lên. Tất cả các dao động dần trở nên có quy luật và bị giới hạn trong một phạm vi nhất định.

Đường Tam nói với Trương Hạo Hiên: "Lão sư, lúc nữa ngài hãy dùng Thần Thức ôm trọn chúng ta, sau đó tiến vào quang môn của

Truyền Tống trận. Trong quá trình này cần duy trì Thần Thức ổn định. Ngài nhất định phải nhớ kỹ, chỉ cần dùng Thần Thức thủ hộ xung quanh chúng ta, không được nhìn trộm bên ngoài, để tránh bị lực lượng không gian lôi kéo."

"Được." Trương Hạo Hiên nghiêm túc gật đầu.

Đường Tam lại dặn dò lần nữa: "Lực lượng không gian là vô tận, tuyệt đối không nên tuỳ tiện nhìn trộm, nếu không rất có thể Thần Thức của ngài bị không gian phá toái, không thể vãn hồi."

"Ừ." Trương Hạo Hiên lần nữa đáp ứng.

"Đường Tam, nếu không để ta tự mình thử, ngươi không cần ở cùng ta." Trương Hạo Hiên tất nhiên biết lực lượng không gian đáng sợ như thế nào, hắn lo lắng vạn nhất xảy ra vấn đề ...

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không có chuyện gì, Truyền Tống trận mặc dù không tính là rất mạnh, cũng không phải loại vững chắc đến mức người thường đều có thể truyền tống, nhưng xác suất xảy ra vấn đề rất nhỏ. Lão sư, chúng ta bắt đầu thôi." Thân từng là Thần Vương, Đường Tam tất nhiên có nắm chắc với trận bàn mình chế tác. Sở dĩ hắn muốn đi theo Trương Hạo Hiên là vì sợ vị lão sư này lần đầu truyền tống không có cảm giác tốt, tinh thần cùng cảm xúc không ổn định sẽ dẫn đến nguy hiểm. Có hắn đi theo, vào thời khắc mấu chốt có Thần Thức của hắn thủ hộ, tất cả đều không phải là vấn đề.

Nói xong, kim quang từ trận bàn trong tay nở rộ, kim quang càng lúc càng sáng, quang mang trùng điệp trong đại trận bắt đầu hội tụ về phía trung tâm trận pháp, dần ngưng tụ thành một cánh cửa cao ba mét, rộng hai mét.

Đồng bạn trong chiến đội Sử Lai Khắc nhìn thấy cảnh này không khỏi nín thở. Bọn họ đã tận mắt chứng kiến Đường Tam cùng Trương Hạo Hiên bố trí trận pháp truyền tống, thời điểm đó bọn họ không thể nào tin, bố trí như vậy liền có thể truyền tống đến học viện sao?

Nhưng khi cánh cửa không gian mở ra, bọn họ hiểu rằng tất cả nghi ngờ đều chẳng có chút ý nghĩa nào cả. Sự thật đang ở trước mắt, và dường như thực sự muốn thành công.

"Đi!" Đường Tam gật đầu ra hiệu với Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên kích phát Thần Thức bao phủ lấy mình và Đường Tam, hai người cùng bước vào cánh cửa không gian. Vừa mới tiến vào quang môn, Trương Hạo Hiên lập tức cảm thấy trời đất quay cuồng, mọi thứ xung quanh lúc này dường như cũng xoay tròn. Năng lượng biến hoá kỳ dị làm cho người ta có một cảm giác kỳ diệu khó hình dung, nhưng cũng làm hắn nhất thời căng thẳng.

"Tinh thần nội thủ, không cần nhìn trộm bên ngoài." Thanh âm Đường Tam vang lên trong đầu Trương Hạo Hiên. Trong lòng hắn không khỏi run lên, vội vàng buông tha ham muốn thăm dò huyền bí của vũ trụ, cấp tốc thu lại sự chú ý của mình.

Sau đó cơ thể hắn đột nhiên nhẹ bẫng, tất cả những cảnh méo mó xung quanh dần dần biến mất, và mọi thứ cũng trở nên rõ ràng hơn.

Trương Hạo Hiên đột nhiên phát hiện mình và Đường Tam đã xuất hiện trong một căn phòng, đó là một căn phòng hắn không thể nào quen thuộc hơn. Đúng vậy, đúng là hắn đang ở trong phòng mình ở thị trấn nhỏ.

Quang môn phía sau dần biến mất, mọi thứ đều khôi phục lại bình

thường. Trận văn dưới chân toả ra ánh sáng rực rỡ, nhưng cũng đang dần thu liễm lại.

Đường Tam đưa trận bàn trong tay cho Trương Hạo Hiên, nói: "Lão sư, ngài hãy cất kỹ trận bàn. Đại trận bên Hoàng Kim sơn cốc ngài không cần lo lắng, bên đó có thể hấp thu năng lượng từ Hoàng Kim Thụ, nhưng bên này mỗi lần truyền tống cần thay đổi bảo thạch, bổ sung năng lượng cần thiết. Chờ đến lúc chúng ta đi Tổ đình thì phải xem có thể mua một chút bảo thạch có cường độ năng lượng cao hơn không, như vậy có thể sử dụng nhiều lần."

Trương Hạo Hiên lúc này vẫn chưa bình tĩnh được khi truyền tống lần đầu. Nghe Đường Tam nói, hắn lẩm bẩm tự nhủ: "Quá thần kỳ, quả thật là quá thần kỳ. Thật sự thành công a, Đường Tam, ngươi thật là ..."

Đường Tam mỉm cười, nói: "Từ từ sẽ đến, nói không chừng tương lai chúng ta có thể làm Truyền Tống trận trực tiếp truyền tống đến Tổ đình. Chỉ cần có đầy đủ tài nguyên thì có khả năng."

Trương Hạo Hiên cười nói: "Nói không chừng khi đó nhân loại chúng ta có thể chiến thắng Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, có thể chân chính quật khởi rồi."

Nghe hắn nói câu này, Đường Tam không có lên tiếng. Nhân loại muốn chiến thắng Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc dễ lắm sao? Hai chủng tộc này quá cường đại, dù có Đường Tam ở đây và tồn tại giả thiết rằng Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc không ngăn trở sự phát triển của nhân loại thì cũng cần thời gian hàng trăm, hàng ngàn năm mới có thể làm tố chất tổng thể tăng lên. Dù nhân loại từng bước từng bước trưởng thành tựa hồ mãi mãi cũng không thể siêu việt hơn hai tộc Yêu, Tinh. Cho dù Đường Tam khôi phục tu vi Thần Vương cũng không được, bởi vì thân là Thần Vương, hắn phải

cân nhắc đến cân bằng thế giới, không có khả năng trên một viên tinh cầu thiên vị duy nhất một chủng tộc.

Đương nhiên, lúc này Đường Tam hiển nhiên sẽ không đánh gãy sự vui mừng của Trương Hạo Hiên. Hắn mỉm cười nói: "Chúng ta cùng một chỗ cố gắng, nhân loại sẽ có cơ hội quật khởi. Lão sư, trận bàn này giao cho ngài. Ngài có thể tiếp tục thử nghiệm, nên tiến hành nhiều lần, không cần sợ lãng phí tài nguyên. Chúng ta nhất định phải đảm bảo, một khi có nguy hiểm thì có thể ngay lập tức dẫn tất cả học viên cùng các lão sư rút lui."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Được rồi, ta cơ bản đã hiểu được thao tác, thử nghiệm lại vài lần là được. Lần này cuối cùng ta cũng có thể an tâm. Trước khi chúng ta đi tới Tổ đình, ta sẽ đem cái này truyền thụ cho Tư Nho, sau đó ta có thể yên tâm đi cùng ngươi tới Tổ đình."

"Ừm. Chúng ta ở Đấu Thú Tràng dự định sẽ tăng tốc, ngày mai ta muốn mang mọi người đi dự thi. Các trận tiếp theo hẳn là sẽ tương đối đơn giản." Đường Tam khẽ cười nói.

Trương Hạo Hiên kinh ngạc, "Ngươi nắm chắc như vậy?"

Đường Tam khẽ gật đầu, hắn bỏ ra ba trận bàn làm đại giới, vậy mà không thể nắm chắc sao?

Đấu Thú Tràng rất nhanh đã nhận được thông tin từ chiến đội Sử Lai Khắc, bọn họ muốn tiếp tục tham gia tranh tài. Đối với chuyện này, Đấu Thú Tràng đương nhiên là rất vui. Dù trong mắt bọn họ, chiến đội Sử Lai Khắc không phải là tồn tại đỉnh cấp nhưng bọn họ lại mang lại lợi ích lớn nhất cho Đấu Thú Tràng. Và họ đã trở thành tâm điểm ở nơi đó. Trong suy nghĩ của nhân loại, bọn họ chính là thần tượng. Danh tiếng vang xa, bọn họ đã trở thành tồn tại chạm

vào có thể bỏng trong thành Gia Lý. Bất quá bởi vì che giấu thân phận, dùng mặt nạ che chắn nên không có nhân loại nào biết được thân phận thực sự của bọn họ, nếu không, bọn họ sẽ có địa vị cao hơn trong lòng nhân loại.

Chương 329: Nhẹ nhõm chiến thắng

Thời gian rất nhanh được xác định, trận tranh tài thứ sáu của chiến đội Sử Lai Khắc sẽ tiến hành vào tối ngày hôm sau. Đối thủ của bọn họ tạm thời được giữ bí mật. Sự nổi tiếng của chiến đội lại được đề thăng đến đỉnh điểm.

Khi nhóm Đường Tam lần nữa đi vào Đấu Thú Tràng thì tên Thị Huyết Ma Viên đón chào bọn họ với bộ dáng tươi cười, rồi cung kính mời bọn họ vào bên trong. Phòng nghỉ của bọn họ cũng được thay đổi, trở thành một căn phòng xa hoa lộng lẫy. Đãi ngộ với lúc trước quả là cách biệt một trời một vực.

"Tình huống của đối thủ các ngươi đã nhận được đêm hôm qua, có hài lòng không?" Thị Huyết Ma Viên hỏi.

Vũ Băng Kỷ gật đầu nói: "Chúng ta đã chuẩn bị tốt."

Thị Huyết Ma Viên mỉm cười nói: "Vậy là tốt rồi. Chờ sau khi trận đấu kết thúc, tràng chủ của chúng ta muốn mời các ngươi ăn tối, các ngươi phải nể mặt nha."

Vũ Băng Kỷ mỉm cười nói: "Vậy chúng ta sẽ không khách khí."

Nói xong câu đó, ánh mắt hắn theo bản năng nhìn Đường Tam một chút.

Giống như Đường Tam dự liệu, đối thủ hôm nay của bọn họ nhìn

qua thập phần cường đại, nhưng vừa vặn lại bị bọn họ khắc chế. Đối phương am hiểu tốc độ cùng tấn công chính diện, không am hiểu khống chế. Mà với chiến đội Sử Lai Khắc có năng lực khống chế rất mạnh mà nói thì bọn họ chả coi vào đâu.

Đường Tam nhìn Vũ Băng Kỷ một cái, Vũ Băng Kỷ nói với Thị Huyết Ma Viên: "Dựa theo phân tích của chúng ta, trận này chúng ta nắm chắc chiến thắng đối thủ trong vòng ba phút."

Thị Huyết Ma Viên sáng mắt lên, nói: "Thật sao? Vậy ta chúc mừng các ngươi trước. Ta còn có việc, chờ một lúc sẽ đưa các ngươi ra trận." Nói xong, hắn liền vội vàng rời đi.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, trên mặt Đường Tam toát ra một nụ cười thản nhiên.

Cũng không chờ đợi quá lâu, Thị Huyết Ma Viên đã quay lại, và trận thứ sáu của chiến đội Sử Lai Khắc sắp bắt đầu.

Vũ Băng Kỷ vẫn đi ở trước nhất, trong chiến đội Sử Lai Khắc, tới bây giờ người nổi danh nhất vẫn là hắn. Tên hiệu Bạo Đầu Cuồng Ma đã sớm nổi tiếng gần xa, hào quang ở trận thứ tư của Đường Tam đã bị che lấp khi Vũ Băng Kỷ dùng sức một người đánh tan đối thủ ở trận thứ năm.

Tất nhiên, trận bàn thần kỳ của chiến đội Sử Lai Khắc cũng đã bị nhiều người chú ý đến.

Cửa treo to lớn chậm rãi nâng lên, tiếng hoan hô bên ngoài đinh tai nhức óc. Thanh âm cao vút của người chủ trì vang khắp Đấu Thú Tràng, "Hôm nay, một trận đại chiến sắp diễn ra, chiến đội Sử Lai Khắc chỉ sợ sẽ gặp phiền toái. Đối mặt với bọn họ chính là chiến đội Thiểm Điện vô cùng cường đại và điên cuồng. Ta tin rằng những

khán giả đã chứng kiến chiến đội Thiểm Điện chiến đấu đều biết bọn họ đáng sợ đến cỡ nào. Bọn họ có tốc độ vô địch, ngay cả Truyền Tống trận cũng không có khả năng né tránh. Cho nên trận tranh tài hôm nay không nói trước được thắng bại như thế nào. Ta cho là, khả năng lớn sẽ là một trận đấu mạo hiểm vô cùng kích thích. Đương nhiên, chiến đội Sử Lai Khắc cũng không dễ đối phó. Các lần trước, khi chúng ta cho rằng bọn họ thua thì cuối cùng lại thu được thắng lợi. Vừa rồi ta đã kiểm tra bàn đánh cược, đánh cược cho chiến đội Sử Lai Khắc thắng chỉ có ba phần, nhưng ta tin tưởng bọn họ có khả năng sáng tạo kỳ tích lần nữa."

Không sai, mặc dù chiến đội Sử Lai Khắc rất nổi danh, nhưng tỷ lệ đặt cược cho bọn họ vẫn thấp. Nguyên nhân rất đơn giản, mối thù với nhân loại làm hầu hết các Yêu Quái Tộc bất mãn, cho nên bọn chúng đều đánh cược cho chiến đội Sử Lai Khắc thua.

Nhưng do đánh cược thắng bại đoàn chiến trong Đấu Thú Tràng không phổ biến, cho nên chỉ có ít người tham gia. Phần lớn khán giả đều đánh cược thời gian tranh tài, đây mới là chuyện bọn họ thích nhất. Đặt cược thời gian kích thích bọn họ hơn.

"Nếu chiến đội Sử Lai Khắc có thể thắng lợi trận hôm nay thì nhất định là khổ chiến, cho nên ta cho rằng khả năng lớn sẽ ngoài mười phút mới có thể phân thắng bại. Vì vậy, nếu mọi người tin tưởng ta hãy đặt cược ngoài mười phút, ngay cả ta cũng đặt cược mười phút và chiến đội Sử Lai Khắc thắng." Người chủ trì nói chắc nịch.

Vũ Băng Kỷ quay đầu, thấp giọng hỏi Đường Tam: "Hắn đang đường hoàng nói hươu nói vượn à?"

Đường Tam nhún vai nói: "Người chủ trì này tồn tại vốn là lừa dối người xem. Hắn nói như vậy là bình thường, nếu không, sao vừa rồi chúng ta phải ra ám hiệu cho tên Thị Huyết Ma Viên kia?"

"Các vị khách quý chưa đặt cược hãy nắm chắc thời gian a, tranh tài của chúng ta sắp bắt đầu rồi." Người chủ trì vẫn cao giọng kêu gào, nhóm Đường Tam lúc này đã thấy rõ đối thủ của mình.

Năm tên đối thủ của bọn họ hôm nay, nhìn bên ngoài thì không phải dáng vẻ dễ đối phó. Dáng người thon dài, cũng không tính là đặc biệt cao lớn, ánh mắt mang theo sự lạnh lẽo, đôi cánh phía sau nhẹ nhàng vỗ, thể hiện rằng bọn chúng là chủng tộc biết phi hành.

Năm tên đối thủ cũng thuộc cùng một chủng tộc, Liệt Không Chuẩn Yêu, một nhánh tốc độ vô cùng nhanh, cũng phi thường hung tàn.

Năm tên đều có tu vi Bát giai, đúng vậy, không có Cửu giai. Hơn nữa, trong đoàn chiến Đấu Thú Tràng, bọn họ mới thu được ba trận thắng. Từ tình huống đối thủ có thể thấy, bọn họ rốt cuộc đã được Đấu Thú Tràng thiên vị một lần.

Đây cũng là lý do vì sao Vũ Băng Kỷ thể hiện sự hài lòng trước mặt Thị Huyết Ma Viên.

Bỏ ra ba viên trận bàn, rốt cuộc bọn họ có thể đối mặt với đối thủ dễ đối phó. Đặt cược hoàn tất, rất nhanh trận đấu đã bắt đầu.

Chiến đấu không có bất kỳ lo lắng gì. Liệt Không Chuẩn Yêu đúng là một tộc cường hãn. Nhưng vấn đề là, khi tu vi không chênh lệch, bọn chúng phải đối mặt với vận rủi giáng lâm, đối mặt với thời gian khống chế. Khi chúng nó bị Cố Lý khống chế không thể thi triển được tốc độ phi hành của mình thì kết cục đã rõ ràng.

Không đầy ba phút, năm tên Liệt Không Chuẩn Yêu đã bị Vũ Băng Kỷ bắn nổ thân thể, chiến đấu kết thúc. Trong ba phút, chiến đội Sử Lai Khắc đã chiến thắng.

Người chủ trì đã nhanh chóng mai danh ẩn tích, chắc chắn, quả nhiên là "chắc chắn" a!

Chiến đội Sử Lai Khắc đã thu được trận thắng thứ sáu, mà lúc này trong Đấu Thú Tràng càng vang lên nhiều tiếng mắng chửi, ân cần hỏi thăm tên chủ trì.

Chiến đội Sử Lai Khắc trở lại trong hành lang, Thị Huyết Ma Viên đã sớm chờ ở đó, nụ cười trên mặt càng thêm đậm, cung kính nói: "Tràng chủ đang chờ chư vị, chúc mừng mọi người thu được trận thắng thứ sáu, đối với nhân loại, đây là thành tích tốt nhất từ trước tới nay."

Vũ Băng Kỷ khẽ gật đầu, "Mời dẫn đường."

Vẫn là căn phòng xa hoa lần trước, bọn họ lần nữa thấy được Linh Tê Lộc Yêu Vương Ứng Kiệt. Ứng Kiệt mang trên mặt nụ cười ấm áp, vừa thấy bọn họ thì vỗ tay.

"Lợi hại, thật là lợi hại a! Trận đấu vừa rồi ta cũng có xem, các ngươi rất mạnh. Thật là một chiến thắng đáng kinh ngạc. Chúc mừng các ngươi." Ít nhất nhìn từ bề ngoài, ánh mắt của hắn rất chân thành.

Vũ Băng Kỷ lạnh nhạt nói: "Ngài khách khí rồi. Đối thủ hôm nay đúng là tương đối dễ đối phó." Vừa nói, hắn liền thấy ba trận bàn được đặt trên bàn kia. Ba trận bàn vẫn ở vị trí Đường Tam đặt lần trước, dường như cho tới bây giờ đều không có người động vào.

"Không biết tràng chủ gọi chúng ta đến có điều gì phân phó?" Vũ Băng Kỷ hỏi.

Linh Tê Lộc Yêu Vương mỉm cười: "Lần trước các ngươi đã hào phóng đưa ra ba viên trận bàn, ta còn chưa kịp cảm tạ. Vừa vặn hôm nay các ngươi nhanh chóng giành được thắng lợi, ta muốn thể hiện một chút tình nghĩa chủ nhà. Bữa tối đã chuẩn bị xong, mời theo ta."

Chương 330: Khoản đãi

Nói xong, hắn dẫn đầu đi sang cửa bên, năm người chiến đội Sử Lai Khắc đuổi theo. Bề ngoài Vũ Băng Kỷ không có biến hoá gì, nhưng trong lòng không khỏi âm thầm giơ ngón cái với Đường Tam, tất cả đều nằm trong dự liệu của Đường Tam a!

Phòng ăn cũng xa hoa không kém, đèn treo thuỷ tinh toả ra ánh sáng rực rỡ, thị nữ đều là Hồ Yêu có thân hình quyến rũ, trên bàn đã bày ra mỹ thực phong phú, cơ hồ đều được chế biến từ thịt Yêu Thú. Ngay cả dụng cụ ăn uống cũng được làm từ kim loại hiếm, cực kỳ xa hoa ...

Bên này chỉ có một mình Linh Tê Lộc Yêu Vương, có nghĩa là một mình hắn đơn độc khoản đãi chiến đội Sử Lai Khắc.

"Gần đây vừa hay có một con Băng Tê Yêu tương đối quý hiếm đến đây, hôm nay nguyên liệu nấu ăn chính là lấy nó làm chủ. Độc giác của Băng Tê Yêu có tác dụng thanh nhiệt nhuận tràng, nghiền thành bột rồi kết hợp với các bộ phận khác không những hương vị thơm ngon mà còn rất bổ dưỡng. Mời các ngươi."

Băng Tê Yêu không phải Yêu Thú bình thường, nó còn cao hơn Sáp Sí Hổ một cấp độ, hơn nữa rất hiếm. Giá cả Vũ Băng Kỷ cùng Đường Tam không rõ, nhưng khẳng định cũng là một con số trên trời.

Có đồ tốt, chiến đội Sử Lai Khắc tự nhiên cũng không khách khí, lập

tức ăn mừng. Rất nhanh, bọn họ cảm thấy có một luồng khí thanh lương hội tụ trong cơ thể, làm dịu thân thể bọn họ, khiến toàn thân vô cùng thoải mái. Nguyên liệu nấu ăn tốt quả nhiên có hiệu quả thật tốt.

Cũng như chủng tộc Linh Tê Lộc Yêu vậy, thực tế bằng vào năng lực tự thân cùng huyết mạch chi lực của bọn họ, muốn tu luyện tới Thần cấp là vô cùng khó khăn. Dù sao, Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng là một thiên tài cực kỳ hiếm thấy. Nhưng Linh Tê Lộc Yêu có tiền a, nhất là quý tộc, bọn chúng dựa vào thiên tài địa bảo mà cưỡng ép tăng lên mới dần có được thực lực như bây giờ.

Một bữa cơm tất nhiên làm năm người chiến đội Sử Lai Khắc rất hài lòng. Đường Tam lần đầu tiên được nếm thử mấy gia vị khác lạ từ khi đến thế giới này, quả thực phối hợp với thịt Băng Tê Yêu đúng là có một hương vị thật khác.

"Các ngươi ăn thế nào?" Linh Tê Lộc Yêu Vương cười híp mắt nói. Hắn không ăn nhiều, nguyên liệu nấu ăn trân quý như thế này hắn không biết đã nếm thử bao nhiêu lần rồi. Đối với Thần cấp như hắn, ăn những vật này không cách nào trợ giúp tăng lên tu vi nữa.

Vũ Băng Kỷ nói: "Rất ngon. Chúng ta chưa bao giờ được ăn mỹ vị như vậy."

Linh Tê Lộc Yêu Vương mỉm cười nói: "Các ngươi thích là được rồi. Nói mới nhớ, có một chuyện lần trước ta quên mất. Sau khi các ngươi để lại ba viên trận bàn, ta cũng chưa đưa cho các ngươi phí tương ứng, đây là lỗi của ta. Tồn tại quý giá như vậy, sao có thể lấy không của các ngươi chứ?"

"Gần đây trên thị trường xuất hiện một loại trận bàn tên là Tụ Linh trận, có tác dụng phụ trợ tu luyện không tệ, không biết các ngươi

nghe nói qua chưa?" Linh Tê Lộc Yêu Vương trong mắt chứa thâm ý hỏi.

Vũ Băng Kỷ mờ mịt lắc đầu, nói: "Chưa nghe nói qua."

Linh Tê Lộc Yêu Vương nhìn hắn một cái nói: "Tụ Linh trận bàn phi thường được hoan nghênh, giá cả cũng ngày càng cao. Hiện tại đã vượt qua 50 nguyên tố tệ, nhưng cung không đủ cầu. Ba trận bàn này của các ngươi, trong mắt ta còn có giá trị cao hơn Tụ Linh trận bàn, hơn nữa còn chưa xuất hiện trên thị trường. Ta không muốn chiếm tiện nghi của các ngươi, 100 nguyên tố tệ một viên, các ngươi bán cho ta, thế nào?"

Vũ Băng Kỷ sáng mắt lên, vừa muốn đáp ứng liền bị Đường Tam đụng một cái. Sau đó lời Đường Tam nói ra làm hắn rất đau lòng.

"Tràng chủ đại nhân, chúng ta không cần tiền, chỉ muốn thu được mười trận thắng, từ đó lấy được thân phận quý tộc." Đường Tam nói.

Linh Tê Lộc Yêu Vương than nhẹ một tiếng, nói: "Nếu là sự tình ta làm được thì đương nhiên có thể. Nhưng các ngươi cũng biết, Đấu Thú Tràng là một nơi công bằng. Hơn nữa, các ngươi là nhân loại, thân phận nhân loại tương đối khó xử lý a!"

Hắn không lừa Đường Tam, nhân loại muốn trở thành quý tộc thực sự rất khó khăn, nhất là tại một nơi như Đấu Thú Tràng.

"Dựa theo quy củ Đấu Thú Tràng, nếu các ngươi thật sự có thể đánh tới trận thứ mười, như vậy, các ngươi phải đối mặt với đối thủ cường đại nhất trong Đấu Thú Tràng. Chuyện này không phải ta có thể quyết định, nhất định phải do các đại chủng tộc cùng quyết định." Linh Tê Lộc Yêu Vương trầm giọng nói.

Đường Tam nói: "Vậy phiền tràng chủ hãy đảm bảo cho chúng ta có thể tiến vào trận đấu thứ mười, chúng ta sẽ dựa vào bản thân để liều một trận cuối cùng, không biết có thể được hay không?"

Phía sau bọn họ còn bốn trận tranh tài, không có khả năng đảm bảo được các đối thủ đều dễ đối phó. Vậy ba trận, ba trận phải chăng là có thể?

Linh Tê Lộc Yêu Vương nhìn hắn thật sâu, nói: "Trận bàn có giá trị, tất nhiên phải trả tiền. Còn an bài các trận tranh tài phía sau ..."

Vừa nói, hắn vung tay lên, rất nhanh ba cái khay lớn được đưa lên.

Khi ba cái khay đến trước mặt Đường Tam thì không khí trong toàn bộ nhà ăn thay đổi. Những dao động nguyên tố lập tức xuất hiện, khiến cho không khí trong toàn bộ nhà ăn dường như trở nên sền sệt hơn nhiều.

Trong mỗi khay đều chứa 100 nguyên tố tệ, xếp ngay ngắn với nhau, nhìn thoáng qua cũng có thể thấy chất lượng rất cao. Trong khay thứ nhất tất cả đều là nguyên tố tệ màu băng lam, Băng thuộc tính! Một đồng nguyên tố tệ Băng thuộc tính không hiếm thấy, nhưng 100 đồng thì thực sự không thấy nhiều.

Trong khay thứ hai, tất cả nguyên tố tệ đều là màu xanh dương, nguyên tố tệ Phong thuộc tính.

Không hề nghi ngờ, Linh Tê Lộc Yêu Vương nhìn ra được trong chiến đội bọn họ, chủ đạo chân chính là Vũ Băng Kỷ cùng Đường Tam, hai loại nguyên tố tệ này đều tương ứng với thuộc tính của hai người. Còn trong khay thứ ba có nhiều loại thuộc tính, trông khá hỗn tạp. Tổng cộng là 300 nguyên tố tệ, đây là số lượng tài phú lớn

mà nhóm Đường Tam chưa từng thấy.

Con mắt Vũ Băng Kỷ có chút đỏ lên, nhìn nhìn nguyên tố tệ, lại nhìn Đường Tam.

"Đây là tiền phí của các ngươi. Cho nên còn phiền các ngươi nói cho ta biết ba trận bàn này sử dụng như thế nào. Đây là trao đổi công bằng." Linh Tê Lộc Yêu Vương nói với Vũ Băng Kỷ cùng Đường Tam.

Đường Tam nói: "Rất công bằng. Nhưng là, tràng chủ đại nhân, chúng ta càng yêu quý sinh mệnh của mình hơn. Vì vậy, đề nghị vừa rồi của ta, ngài xem ..."

Linh Tê Lộc Yêu Vương suy tư, sau một hồi lâu mới nói: "Tình huống như ngươi nói không phải là không có khả năng. Nếu như ngươi có thể nói cho ta lai lịch của ba trận bàn này ..."

Chân tướng được phơi bày. Không hề nghi ngờ, đây mới là mục đích lớn nhất hôm nay Linh Tê Lộc Yêu Vương đến tìm bọn họ.

Mấy ngày nay, hắn vẫn mang theo một đám thủ hạ đắc lực nghiên cứu ba viên trận bàn, nhưng kết quả lại làm hắn thất vọng. Ba viên trận bàn này so với tưởng tượng của hắn càng thêm phức tạp, có nghĩa là, sử dụng nó phi thường khó khăn, không có phương thức phù hợp thì không kích phát được.

Muốn cởi chuông thì tìm người buộc chuông, sử dụng trận bàn như thế nào thì phải tìm đến chiến đội Sử Lai Khắc. Đối với điều này, Linh Tê Lộc Yêu Vương lại không có chút gì lo lắng, ngay cả trận bàn cũng đã gia ra, không có lý nào lại không nói phương pháp sử dụng, giống như mua bán bằng tiền vậy.

Thực tế, hắn nói giá của Tụ Linh trận bàn là giả. Trên thị trường, một viên Tụ Linh trận bàn đã bị xào giá đến 300 nguyên tố tệ. Khi hắn nói đến 50 nguyên tố tệ thì vẫn luôn quan sát nét mặt của nhóm Đường Tam, hắn muốn nhìn một chút xem bọn họ có thể biết giá trị chân thực của Tụ Linh trận bàn hay không.

Từ góc độ giá trị của trận bàn, ba viên trận bàn này Đường Tam lấy ra còn ở trên hẳn Tụ Linh trận bàn. Nhất là Truyền Tống trận bàn cùng Dung Linh trận bàn, quả thực đều là đồ tốt hiếm có.

Chương 331: Hoang ngôn không chê vào đâu được

Linh Tê Lộc Yêu Vương không nhìn thấy biến hoá trên người chiến đội Sử Lai Khắc, dù bọn họ mang mặt nạ, nhưng biến hoá rất nhỏ vẫn có thể biểu lộ trên nửa dưới khuôn mặt. Đáng tiếc là, không có. So với phương pháp sử dụng ba viên trận bàn này, đối với Linh Tê Lộc Yêu Vương, lai lịch của chúng mới là quan trọng nhất. Khi đã xác minh được không thể phỏng chế, tìm kiếm đầu mối mới là điều trọng yếu nhất.

Đường Tam chần chờ một lúc rồi nói: "Tràng chủ đại nhân, thành thật chúng ta cũng không thể nói rõ lai lịch của ba viên trận bàn này. Trong một lần vô tình chúng ta cứu được một lão nhân, để cảm tạ hắn đã cho chúng ta ba trận bàn này." Hắn đã sớm chuẩn bị câu chuyện và chỉ đợi Linh Tê Lộc Yêu Vương.

"Lão nhân? Nhân loại?" Linh Tê Lộc Yêu Vương truy vấn.

Đường Tam khẽ gật đầu, nói: "Là nhân loại. Lúc ấy hắn bị thương rất nghiêm trọng. Sau khi chúng ta cứu được hắn, giúp hắn chữa thương, hắn nói là không thể không báo đáp nên cho chúng ta ba trận bàn này."

"Lão nhân kia bây giờ đang ở chỗ nào?" Linh Tê Lộc Yêu Vương ánh mắt sáng rực nhìn Đường Tam chăm chú, trong nháy mắt tinh thần ba động mãnh liệt hơn.

Đường Tam lập tức biểu lộ mơ hồ hơn vài phẫn, theo bản năng nói ra: "Chúng ta cũng không biết hắn ở chỗ nào. Hắn có nói qua, dường như hắn sinh hoạt ở Tổ đình bên kia. Hắn nói nếu chúng ta có cơ hội đến Tổ đình thì có khả năng gặp lại."

"Tổ đình?" Nghe Đường Tam nói, Linh Tê Lộc Yêu Vương lâm vào trầm tư.

Đường Tam giải thích đơn giản, nhưng phù hợp với thân phận của bọn họ, không biết mới bình thường! Mà Tụ Linh trận bàn chính là bắt nguồn từ Tổ đình. Một tên Pháp Trận đại sư ở Tổ đình, chính là manh mối Đường Tam cấp cho hắn, đây cũng là điều hợp lý.

Linh Tê Lộc Yêu Vương không nhịn được hỏi: "Ý của ngươi là, nếu như các ngươi đến Tổ đình thì có thể gặp lại hắn?"

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Sau khi có ba trận bàn này chúng ta mới biết được chúng nó hữu dụng như thế nào. Nhưng chúng ta cũng biết, mình không bảo tồn được đồ tốt như vậy, nếu như có thể nhìn thấy lão nhân kia lần nữa, hắn sẽ lại cho chúng ta đồ tốt. Trận bàn này thần kỳ như vậy, chúng ta đương nhiên muốn có càng nhiều càng tốt. Nhưng Tổ đình bên kia, phụ thuộc nhân loại không thể đi vào, trừ phi là có thân phận quý tộc. Cho nên chúng ta mới đến đây tham gia đoàn chiến, chính là hy vọng sau khi thu được thân phận quý tộc thì có thể lần nữa nhìn thấy lão nhân gia."

Những lời nói này phi thường hợp tình hợp lý, phi thường thích hợp với thân phận của bọn họ, đồng thời cũng nói rõ lai lịch của trận bàn.

Tổ đình có một vị Pháp Trận đại sư cường đại, đây là sự tình vô cùng dễ hiểu.

Vấn đề làm Linh Tê Lộc Yêu Vương phải suy tư là, vị Pháp Trận đại sư này thuộc về tổ chức nào hay nằm dưới trướng chủng tộc nào.

Tụ Linh trận bàn xuất hiện rất đột nhiên, nhưng tác dụng của nó rất nhanh đã hiện ra. Theo nguồn tin của Linh Tê Lộc Yêu Vương, Tụ Linh trận bàn không xuất hiện từ một gia tộc lớn nào, mà trực tiếp có mặt trên thị trường. Điều này có nghĩa là vị Pháp Trận đại sư kia rất có thể không thuộc về tổ chức nào. Hơn nữa hắn biết, có rất nhiều người đi tìm lai lịch của Tụ Linh trận bàn nhưng chung quy vẫn không có manh mối. Không ngờ tới manh mối lại cứ như vậy xuất hiện trước mặt hắn.

Giống như Đường Tam nói, phụ thuộc nhân loại bình thường muốn đi Tổ đình là chuyện không dễ dàng. Nhìn thấy hắn trầm tư, Đường Tam lại toát ra vẻ mờ mịt. Sau một lúc lâu, Linh Tê Lộc Yêu Vương nói: "Nói cho ta biết phương pháp sử dụng trận bàn rồi các ngươi đi về trước đi. Phía sau các ngươi tiếp tục tham gia thi đấu. Nếu có tin tức của vị lão nhân kia, các ngươi hãy nói cho ta biết, khẳng định không để các ngươi chịu thiệt."

Đối với chuyện này, hắn phải suy nghĩ cẩn thận hơn mới được. Hắn phải xem hành động như thế nào mới có thể tìm được Pháp Trận đại sư.

So với những người đang tìm kiếm khác, hắn cho rằng mình đã có ưu thế nhất định, ít nhất hắn biết vị Pháp Trận đại sư là nhân loại, hơn nữa còn có manh mối liên hệ. Nếu bắt được cơ hội này, lợi ích cùng cơ hội buôn bán mà nó mang lại rất lớn a! Cho nên hắn phải cân nhắc lâu dài.

300 nguyên tố tệ tự nhiên vẫn đưa cho chiến đội Sử Lai Khắc. Sử dụng trận bàn như thế nào do Độc Bạch giảng thuật, rất nhanh Linh Tê Lộc Yêu Vương đã nắm giữ, dù sao hắn cũng là cường giả Thần

cấp.

Khi năm người đi ra khỏi Đấu Thú Tràng thì Đại sư huynh vốn luôn trầm ổn cũng có chút kích động. Đây chính là 300 nguyên tố tệ đó. Tới bây giờ hắn cũng chưa thấy nhiều tiền như vậy. Lần này quả thực là đại phát tài a!

Trong lúc nói chuyện với Linh Tê Lộc Yêu Vương, Đường Tam cũng thăm dò được chút tin tức, mục đích của hắn cũng đã đạt được.

Linh Tê Lộc Yêu Vương ngấp nghé trận bàn, Đường Tam không cảm thấy ngạc nhiên, và hắn có thể lập kế hoạch dựa trên điều này trong tương lai. Đồng thời, hắn cũng nghe ra được từ lời của Linh Tê Lộc Yêu Vương, đoàn chiến trận cuối cùng là trận khó khăn và gian nan nhất, tất nhiên đối thủ sẽ vô cùng cường đại. Nếu hắn không bại lộ năng lực thì rất khó chiến thắng, trận đó sẽ là một lần lịch luyện rất trọng yếu cho chiến đội Sử Lai Khắc.

Bất quá với tin tức hắn đưa cho Linh Tê Lộc Yêu Vương, chỉ cần vị tràng chủ này có hứng thú thì sẽ bảo hộ bọn họ an toàn. Cho dù bọn họ có tiến về Tổ đình cũng sẽ được bảo hộ một phần.

Trong mắt Đường Tam, dù Linh Tê Lộc Yêu Vương có thông minh đến đâu cũng tin tưởng không hề nghi ngờ. Nguyên nhân rất đơn giản, cơ bản là Linh Tê Lộc Yêu Vương vẫn xem thường nhân loại, cho nên trong tiềm thức, hắn cho rằng nhân loại bình thường làm sao có thể làm được trận bàn cường đại như thế. Mà Pháp Trận đại sư do Đường Tam bịa ra dù cũng là nhân loại, nhưng có thể sinh hoạt ở Tổ đình thì lại không giống trước.

Đường Tam không biết trong Tổ đình nhân loại sinh hoạt như thế nào, nhưng hắn tin tưởng nơi đó nhất định có nhân loại tồn tại. Nhân loại có trí tuệ cao, trong quần thể lớn như vậy, làm sao lại

không có một người thông thái chứ? Mà chỉ cần có tồn tại như vậy thì có khả năng tiến vào Tổ đình.

Đoàn chiến đã tiến hành sáu trận, thu được sáu thắng lợi, danh hiệu quý tộc ngày càng gần, đồng thời quan trọng là Đường Tam đang dẫn dắt đường dây của Linh Tê Lộc Yêu Vương. Chuyện này sẽ làm giảm phiền phức khi bọn họ ở thành Gia Lý hay đi Tổ đình. Đương nhiên, chuyện này sẽ chỉ kéo dài đến khi bọn họ trở về từ Tổ đình. Mà muốn kéo dài hơn cũng không khó, từ Tổ đình mang về một ít trận bàn là được. Mà lúc đó, không chừng Mỹ công tử đã kết thúc bế quan. Có liên quan đến Mỹ công tử mới là chuyện hắn cam tâm tình nguyện a!

Một tuần sau đó, chiến đội Sử Lai Khắc đã tiến hành thêm ba trận đoàn chiến. Đúng vậy, nghỉ ngơi một ngày rồi đánh một trận, ba trận đều thắng. Đối thủ của bọn họ hoặc là không đủ cường đại, hoặc là vừa hay bị bọn họ khắc chế, cơ bản đều là không có chút nguy hiểm nào. Chín trận thắng liên tiếp, nhân loại đã đạt đến tầm cao mới chưa từng có ở Đấu Thú Tràng.

Được Đấu Thú Tràng chiếu cố, năm người Đường Tam kiếm được rất nhiều tiền, khoảng cách đến quý tộc cũng chỉ còn một trận cuối cùng.

Trong thành Gia Lý, danh tiếng của chiến đội Sử Lai Khắc đã lớn đến mức Khổng Tước Yêu tộc cũng biết. Nơi nào có nhân loại liền có thể nghe được tiếng thảo luận về chiến đội Sử Lai Khắc, có thể thấy được tầm quan trọng của bọn họ với nhân loại trong thành Gia Lý, chính là một biểu tượng tinh thần.

Hiện tại tất cả các nhân loại đều thảo luận tình hình của trận thứ mười, liệu bọn họ có thể thông qua đoàn chiến thu được danh hiệu quý tộc hay không. Thậm chí bọn họ còn thảo luận đối thủ có khả

năng sử dụng chiến thuật nào.

Mà lúc này chiến đội Sử Lai Khắc đã mai danh ẩn tích, tạm thời biến mất.

Chương 332: Phương hướng của riêng mình

Chín trận chiến chín trận thắng, các trận đấu phía trước là dựa vào bản lĩnh của bọn họ, cho dù bị nhằm vào cũng đã chiến thắng đối thủ, còn các trận phía sau là do Linh Tê Lộc Yêu Vương trong bóng tối trợ giúp.

Mà Linh Tê Lộc Yêu Vương đã biểu thị rõ, đối thủ của bọn họ trong trận thứ mười hắn cũng không thể can thiệp. Việc một đoàn đội nhân loại muốn xung kích mười trận thắng đã kinh động đến tổng bộ Đấu Thú Tràng, cũng chính là tổng bộ bên Tổ đình. Trước khi trận thứ mười bắt đầu, nhất định phải báo cáo với tổng bộ, có sứ giả bên đó đến giám sát tranh tài, đảm bảo không có bất kỳ tâm tư thiên vị nào. Cho nên, trận thứ mười tuyệt đối là chiến đấu công bằng. Duy nhất có thể tiết lộ cho bọn họ là đối thủ trong trận chiến này là ai.

Không hề nghi ngờ, đây là đối thủ không dễ dàng chiến thắng. Linh Tê Lộc Yêu Vương thậm chí đã âm thầm thông tri, hy vọng bọn họ không tham gia trận này, bởi vì xác suất chiến thắng quá thấp. Nếu muốn đi Tổ đình, Linh Tê Lộc Yêu Vương có thể vì bọn họ mà có những biện pháp khác, ví dụ như là cải trang thành Yêu Quái Tộc, và hắn có thể chuẩn bị giúp bọn họ giấy thông quan.

Nhưng đề nghị này bị chiến đội Sử Lai Khắc từ chối.

Cải trang đúng là có thể tiến vào Tổ đình, nhưng có thể tham gia

hội đấu giá sao? Có quá nhiều chỗ bất tiện, hơn nữa một khi bị phát hiện thì đó là tình huống sinh tử. Tổ đình là địa phương nào? Đó là nơi sinh hoạt của các Hoàng Giả, chỉ cần bị chú ý tới thì không thể giấu giếm bất cứ điều gì. Đường Tam và đồng bạn không phải đi du lịch, mà là đi mưu lợi, kiếm tài nguyên, cho nên nhất định phải có thân phận chính thức mới có thể thu được đồ vật mà mình muốn.

Cho nên trận thứ mười bắt buộc phải tham gia, chỉ là chiến đội Sử Lai Khắc chưa xác định thời gian thi đấu, bọn họ cần chuẩn bị kỹ càng hơn.

Hoàng Kim sơn cốc.

Hoàng Kim Thụ phát ra sinh mệnh khí tức ngày càng nồng đậm, mỗi ngày nó đều khoẻ mạnh trưởng thành, từ các cành cây khô đã sinh trưởng cao đến chừng năm mét. Tán cây nhỏ xanh tươi tốt, sinh mệnh khí tức cũng ngày càng tăng. Đây là tác dụng của Tụ Linh đại trận, nhưng có quan hệ rất lớn đến bản thân nó.

Bản thân Hoàng Kim Thụ có sinh mệnh lực càng mạnh thì hấp thu thiên địa linh khí ngoại giới càng tốt, pháp trận chỉ hội tụ nhiều linh khí, còn hấp thu vẫn phải dựa vào bản thân nó.

Gia Lý Sơn Mạch tuy không phải là dãy núi màu mỡ nhất, nhưng phải xem là so với nơi nào. Sinh mệnh lực trong Gia Lý Sơn Mạch không hề thua kém Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, nơi có sinh mệnh lực dồi dào nhất Đấu La Đại Lục. Mà trong Gia Lý Sơn Mạch không có Yêu Thú mạnh mẽ hấp thu những thiên địa linh khí này. Trong dãy núi rộng lớn, thiên địa linh khí nồng đậm gần như vô cùng vô tận, đây cũng là nguyên nhân cơ bản để Hoàng Kim Thụ tiến hoá.

Thông qua không ngừng thôn phệ, hấp thu và tiến hoá, sự phát triển của Hoàng Kim Thụ đã đi vào quỹ đạo. Phía sau phải xem nó sẽ

trưởng thành trong thời gian bao lâu.

Dưới gốc Hoàng Kim Thụ, năm người chiến đội Sử Lai Khắc cùng các thiếu nữ Hồng Hồ tộc đang tu luyện. Đắm mình trong luồng sinh mệnh khí tức nồng đậm, cấp độ sinh mệnh của bọn họ được tăng lên, bù đắp cho huyết mạch không thuần khiết của Yêu Thần biến.

Mặc dù chiến đội Sử Lai Khắc không thể có biến chất trong thời gian ngắn, nhưng mỗi ngày tu luyện đều làm bọn họ cảm nhận được tiến bộ.

Đã lên đến Lục giai, có được Tam Vĩ Thiên Hồ, Độc Bạch gần đây có thể nói là vô dục vô cầu. Trước khi Đường Tam đến, hắn thậm chí Tam giai Thiên Hồ Biến cũng có cảm giác không thành, nhưng bây giờ hắn đã Lục giai rồi. Hắn còn trẻ a! Bây giờ hắn vẫn chưa đến mười sáu tuổi. Tuổi nhỏ như vậy đã có được Tam Vĩ Thiên Hồ, chuyện này trong Thiên Hồ tộc cũng phải là thiên tài mới làm được.

Tương lai có thể lên đến cấp bậc cao hơn không, hiện tại Độc Bạch không suy nghĩ xa vời. Lục giai Thiên Hồ Biến trong tổ chức Cứu Thục tuyệt đối là tồn tại quan trọng. Mặc dù không kỳ vọng nhưng hắn tin tưởng Tiểu Đường a! Hiện tại hắn càng ngày càng ỷ lại vào Đường Tam, có lẽ bởi vì Thiên Hồ Biến tiến giai để hắn càng cảm nhận Đường Tam mới là yếu tố quan trọng để hắn tăng lên. Chỉ cần đi theo Đường Tam, tu vi của hắn có thể tiếp tục đề thăng. Không phải hắn tăng lên chính là minh chứng sao? Cho nên, trong chiến đội Sử Lai Khắc, người luôn luôn tin tưởng Đường Tam chính là hắn.

Sau khi Vũ Băng Kỷ trùng tu về tới Bát giai thì tu luyện càng ngày càng khắc khổ. Sinh tử chiến làm hắn có nhận thức hoàn toàn mới về thực chiến cùng tu luyện. Băng Tinh Biến trên người hắn đã tu

luyện đến một cấp bậc khác, cảm ngộ Băng nguyên tố ngày càng mạnh, đã chân chính bắt đầu bắt lấy Băng nguyên tố áo nghĩa.

Hiện tại Đại sư huynh đã có đủ tự tin tiến về Thần cấp, không giống lúc trước nghĩ cũng không dám.

Trình Tử Chanh tiến bộ cũng rất lớn. Từ khi gãy cánh, nàng đã phát hiện ra vấn đề của mình, chính là thân thể của nàng. Nàng là nhân loại, thân thể nhân loại không đủ mạnh nên không phát huy được hết uy năng của huyết mạch chi lực. Do đó gần đây nàng luôn rèn luyện thân thể của mình, không vội vàng đột phá Bát giai mà tận khả năng áp chế tu vi, đồng thời tăng lên thể phách.

Sinh mệnh năng lượng từ Hoàng Kim Thụ, thiên tài địa bảo trong Hoàng Kim sơn cốc đã đủ để nàng tu luyện. Đối với chuyện này, Đường Tam còn đặc biệt định chế cho nàng một phương pháp, ngâm mình bằng gì, ăn gì, luyện tập như thế nào. Ở phương diện này, Đường Tam cũng có kinh nghiệm phong phú.

Đừng nhìn tu vi của Trình Tử Chanh không tăng lên quá nhiều, nhưng nàng rõ ràng cảm giác được thân thể mình đã thoát thai hoán cốt, so với trước đó cứng cỏi hơn, thân thể dẻo dai hơn làm huyết mạch chi lực cấp hai cũng dẫn quán thông, nàng đã bắt đầu khống chế Kim Bằng Biến đúng nghĩa.

Ngược lại với nàng, gần đây Cố Lý lại chăm chỉ tu luyện Tinh Thần Lực, phục dụng nhiều thiên tài địa bảo ở phương diện này.

Đột phá lên Thất giai làm hắn khống chế thời gian càng thêm tinh chuẩn, phạm vi khống chế, hiệu quả khống chế đều tăng lên đáng kể. Trong quá trình khống chế thì càng cần Tinh Thần Lực cường đại làm cơ sở. Đường Tam cũng nói với hắn, tương lai muốn tiếp tục tăng lên thì Tinh Thần Lực cần nhanh chóng đạt tới Cửu giai

đỉnh phong. Như vậy mới có hiệu quả kích thích huyết mạch chi lực, để Thì Quang Biến tăng lên nhanh hơn. Đồng thời hắn cũng bắt đầu đi cảm ngộ Thời Gian Áo Nghĩa, tất nhiên đều lấy Tinh Thần Lực làm cơ sở.

Thông qua không ngừng thực chiến, lại được Đường Tam chỉ dẫn, thực lực của chiến đội Sử Lai Khắc tăng lên cực nhanh.

Hoàng Kim sơn cốc không giống với học viện Cứu Thục. Ở học viện có lão sư cùng các học viên khác, Đường Tam không tiện chỉ điểm cho bọn họ, mà nơi này chỉ có Trương Hạo Hiên mỗi ngày bận rộn cảm ngộ ảo diệu của Truyền Tống trận, cũng không can thiệp Đường Tam làm gì. Hơn nữa ở đây có nhiều tài nguyên.

Thiên tài địa bảo cũng vậy, được Đường Tam cẩn thận lựa chọn thậm chí là xử lý qua, sau khi phục dụng thì hiệu quả gấp bội. Có thể nói, sau hai tháng từ khi bắt đầu đến Đấu Thú Tràng, thực lực các đội viên trong chiến đội Sử Lai Khắc đều bay vọt.

Chương 333: Trận chiến cuối cùng

Bản thân Đường Tam thì kiên định và vững vàng trong tu luyện. Hắn đã nâng Thiên Hồ Biến cùng Thì Quang Biến lên cùng cấp độ với đồng bạn, Huyền Thiên Công vững chắc ở tầng thứ tám, đồng thời tu luyện thể lực cùng Tinh Thần Lực.

Hắn kỳ thật không cần phục dụng quá nhiều thiên tài địa bảo, bởi vì hắn hoàn toàn có thể trực tiếp hấp thu thiên địa linh khí được Hoàng Kim Thụ chiết xuất. Linh khí này có tác dụng tẩm bổ với thân thể và Tinh Thần Chi Hải rất tốt.

Hắn cũng không sốt ruột tăng lên tu vi, bởi vì càng tu luyện Đường Tam càng phát hiện, cấp độ Yêu Thần biến có quan hệ mật thiết với cấp độ tu vi. Nếu tu vi tăng lên mà Yêu Thần biến không theo kịp, như vậy thì tăng lên Yêu Thần biến sẽ khó khăn hơn. Cho nên tốt nhất là cả hai cùng tăng, thậm chí ưu tiên Yêu Thần biến hơn.

Nếu hắn không cố ý áp chế thì đã sớm tu luyện đến Cửu giai. Nhưng hắn không muốn như vậy, hắn cần lắng đọng nhiều hơn, tích luỹ nhiều hơn nữa. Bởi vì chỉ có hắn mới hiểu được, đột phá Thần cấp trong tương lai gian nan đến nhường nào.

Hắn không nóng lòng tăng lên tu vi vì chờ các đồng bạn tăng lên Yêu Thần biến. Nhưng ở phương diện Tinh Thần Lực, hắn lại dốc toàn lực tu luyện. Tinh Thần Lực đã sớm đạt đến Cửu giai đỉnh phong, hiện tại Tinh Thần Lực được dùng nhiều hơn để ôn dưỡng Thần Thức.

Đây cũng không phải là chuyển hoá, mà là tẩm bổ.

Không hề nghi ngờ dùng Tinh Thần Lực tẩm bổ Thần Thức sẽ tiêu hao rất lớn, hơn nữa tốc độ Thần Thức tăng lên vô cùng chậm. Đây là một việc hiệu quả thấp nhưng không thể không thực hiện. Trước khi lên Thần cấp, Thần Thức không thể nào trực tiếp tu luyện. Nói cách khác, nếu Đường Tam trực tiếp tu luyện Thần Thức sẽ bị Vị Diện Chi Chủ phát hiện, đến lúc đó có thành Thần hay không không phải vấn đề, chỉ sợ hắn sẽ bị vị diện tấn công trực tiếp. Cho nên hắn chỉ có thể dùng cách này tẩm bổ Thần Thức của mình. Mặc dù chậm nhưng ít nhất vẫn có hiệu quả.

Trí nhớ của Đường Tam về kiếp trước càng ngày càng rõ ràng vì Thần Thức ổn định và vững chắc hơn. Trước khi chuyển thế trùng sinh, ký ức khắc sâu nhất trong đầu hắn là chuyện cùng thê tử. Vì không muốn ánh hưởng đến phần ký ức này, hắn thậm chí đặt các ký ức khác ở bên ngoài, đến mức khi vừa mới chuyển thế, có nhiều thứ, bao gồm cả phương pháp tu luyện hắn cũng không nhớ rõ ràng, chỉ nhớ được những thứ cơ bản nhất.

Mà theo Thần Thức dần khôi phục, trí nhớ của hắn ngày càng rõ ràng, kinh nghiệm cùng năng lực tư duy của một đời Thần Vương cũng dần trở lại, đây mới là thay đổi lớn nhất của hắn.

Bất kể hắn tu luyện như thế nào ở vị diện này cũng không thể siêu việt hơn quá khứ của hắn. Dù sao, trong thế giới có tài nguyên khổng lồ này cũng chưa từng xuất hiện một Thần Vương tồn tại.

Sinh ra Thần Vương cơ hồ đều là mong muốn lớn nhất của các vị diện, bởi vì như vậy mới mang vị diện tấn thăng lên Thần giới. Nhưng muốn sinh ra Thần Vương vô cùng khó khăn, thậm chí có thể nói là không thể thành công. Bởi vậy đã có không biết bao nhiêu

vị diện cường đại bị mắc kẹt ở bước này và rất nỗ lực cố gắng thoát khỏi nó.

Vì vậy Đường Tam muốn xưng bá thế giới này thì tốt nhất là phải khôi phục được tất cả, khôi phục Thần Vị Thần Vương của hắn. Dù vậy, hắn cũng không thể tuỳ tiện ảnh hưởng đến cân bằng vị diện. Nhưng là, lúc đó hắn sẽ vô địch.

Đương nhiên, hiện tại hắn không suy nghĩ nhiều về những điều này, khoảng cách khôi phục đến cảnh giới đó còn rất xa. Bước vào Thần cấp chính là một cái hào lớn hắn nhất định phải đối mặt.

Những ngày gần đây hắn vừa tu luyện vừa suy tư làm sao có thể đối diện với áp lực của vị diện mà hoàn thành đột phá.

Kết luận cuối cùng chỉ đơn giản bốn chữ là, uy bức lợi dụ.

Sau khi trận tranh tài thứ chín kết thúc, bọn họ ở lại Hoàng Kim sơn cốc tu luyện nửa tháng, cố gắng bù đắp thiếu sót của mình, tăng lên bản thân.

Nhưng dù Hoàng Kim sơn cốc tốt cỡ nào cũng không thể làm tu vi tăng lên trong thời gian quá ngắn như vậy, phải cần không ngừng tích luỹ mới có thể tăng lên.

Qua tranh tài cùng bán Tụ Linh trận bàn, bọn họ hiện tại có thể nói đã nắm giữ số tiền khổng lồ. Đường Tam gần đây để Trương Hạo Hiên giảm số lượng Tụ Linh trận bàn bán ra, một là muốn nâng giá, hai là muốn biểu đạt ý bất mãn với tổ chức.

Qua việc Trương Hạo Hiên đột phá Thần cấp cho Đường Tam thấy, nội bộ tổ chức Cứu Thục có khuyết điểm. Bởi vậy, khoảng thời gian này tổ chức bên kia đã nhiều lần thúc giục Trương Hạo Hiên về

tổng bộ báo cáo. Cho nên tiến về Tổ đình là chuyện khá khẩn cấp. Trận tranh tài thứ mười của bọn họ cũng nhất định phải bắt đầu.

Ngồi quanh gốc Hoàng Kim Thụ, Đường Tam nhìn các đồng bạn, trên mặt nở nụ cười thản nhiên.

"Các ngươi chuẩn bị xong chưa? Một trận cuối cùng."

Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam nói: "Chỉ cần ngươi cho là chúng ta chuẩn bị xong thì chúng ta liền sẵn sàng."

Độc Bạch cười nói: "Không sai, ngươi nói được là được."

Trình Tử Chanh nhìn da mình ân ẩn màu vàng nhạt, không còn trắng nõn thì cảm thấy có chút buồn rầu. Nhìn trộm Vũ Băng Kỷ một chút, không biết Đại sư huynh có thích biến hoá của mình hay không. Bất quá, thực lực của mình đúng là tăng cường không ít.

Cố Lý nói: "Tinh Thần Lực của ta dường như đã tới bình cảnh, đang cần kích thích. Thực hiện đi. Đã qua chín trận rồi, còn một trận cuối cùng này thôi."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Tốt, vậy mọi người chuẩn bị sẵn sàng đi. Dựa theo kế hoạch của chúng ta mà làm."

Một ngày sau, Đấu Thú Tràng truyền ra tin tức làm cả thành Gia Lý đều sôi trào. Chiến đội Sử Lai Khắc đã thắng chín trận rốt cuộc đã muốn tiến hành trận khiêu chiến thứ mười. Mà đối thủ của bọn họ cũng là một chiến đội đã thắng chín trận, đặc biệt cường đại, đặc biệt hung tàn.

Cuối cùng, năm người chiến đội Sử Lai Khắc có thể trở thành quý tộc hay vẫn lạc, mọi cố gắng trước đó là đổ sông đổ bể đây? Hãy để

trận quyết đấu này nghiệm chứng.

Trong nhất thời, thành Gia Lý từ đầu đường đến cuối ngõ cơ hồ đều thảo luận về trận đấu này, nhân loại cơ hồ đều nhất trí chiến đội Sử Lai Khắc sẽ chiến thắng. Dù đối thủ là ai, ngay lúc này bọn họ đều đoàn kết, nhất trí đối ngoại như vậy. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên từ khi chào đời bọn họ thấy được hy vọng a! Mặc dù trong lòng vì vậy mà căng thẳng, nhưng cũng tràn đầy khao khát. Họ kỳ thực hy vọng rằng nhân loại có thể tiến lên một tầm cao hơn.

Có lẽ trong mắt phụ thuộc nhân loại, bọn họ không có khả năng quật khởi hay có địa vi ngang bằng với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Bọn họ chỉ hy vọng nhìn thấy nhân loại cũng trở thành quý tộc. Ít nhất, nhân loại có trí tuệ cao luôn khát vọng trở nên mạnh mẽ, mong muốn thoát khỏi sự đàn áp của Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc.

Đấu Thú Tràng đã cho bọn họ cơ hội như vậy, để bọn họ chân chính cảm nhận được nhân loại có khả năng chống lại hai tộc Yêu, Tinh.

Rất khó mua được vé trận đấu này. Giá vé đã được xào lên gấp ba lần nhưng cung vẫn không đủ cầu. Cơ hồ tất cả các quý tộc thành Gia Lý đều muốn đến Đấu Thú Tràng tận mắt chứng kiến trận đấu cực kỳ hiếm có này.

Chương 334: Ôm

Tranh tài sẽ diễn ra trong ba ngày nữa, bởi vì cần chờ sứ giả Tổ đình đến giám sát, đảm bảo trận chiến này công bằng. Dù sao, nhân loại có thể thu được chín trận thắng đã là chuyện không thể tin được rồi, vì vậy rất dễ gây hoài nghi ...

Trong ba ngày này, cơ hồ khắp các ngõ hẻm đều thảo luận chuyện đó, thậm chí thỉnh thoảng còn nghe được thanh âm hô to Bạo Đầu.

So với nhân loại, Yêu Quái Tộc cơ hồ đều nhất trí cho rằng nhân loại không có khả năng chiến thắng, bởi vì trong tiềm thức họ tin rằng không cho phép nhân loại trở thành quý tộc là điều tất nhiên. Huống chi, đối thủ của chiến đội Sử Lai Khắc có danh tiếng vượt xa bọn họ, là đội ngũ được vinh danh là có khả năng chiến thắng dù có tiến về Tổ đình.

Cho nên trong ba ngày đánh cược, tổng lượng kim tiền đã đến con số phi thường kinh người. Đặt cược cho Yêu Quái Tộc chiến thắng rõ ràng chiếm thế thượng phong, dù sao, tài phú trong tay nhân loại là có hạn, cho dù trước đó chiến đội Sử Lai Khắc kiếm được không ít tiền, nhưng cũng không thể nào bằng được các quý tộc Yêu Quái.

Nhưng không biết tại sao, đột nhiên một số tiền lớn đặt cược cho chiến đội Sử Lai Khắc, vì vậy đã làm tỷ lệ đặt cược hạ xuống mấy phần. Điều này khiến các quý tộc vốn muốn đem nhiều tiền vào bàn đặt cược thời gian lập tức đổ thêm nhiều tiền hơn vào bàn đặt cược thắng bại, một lần nữa kéo tỷ lệ đặt cược về mức độ một ăn năm.

Nói cách khác, nếu chiến đội Sử Lai Khắc thắng, một ăn năm!

Tranh tài còn chưa bắt đầu, nhưng ở phương diện đánh cược, nhân loại tuyệt đối đã ở thế hạ phong. Thậm chí một ít nhân loại có lý trí cũng khuyên nhủ đồng bạn bên cạnh, không nên ôm hy vọng quá lớn. Dù sao nhân loại muốn thu hoạch được danh hiệu quý tộc thật sự quá gian nan.

Chính là trong hoàn cảnh như vậy, bầu không khí trong Đấu Thú Tràng càng ngày càng trở nên khẩn trương, khiến cho những khán giả đến Đấu Thú Tràng mấy ngày trước đều vô cùng hưng phấn, do đó Đấu Thú Tràng thu được càng nhiều lợi ích, kiếm lời đầy bồn đầy bát.

Và ngày này, cuối cùng cũng đã đến.

Khi năm người Đường Tam đi vào Đấu Thú Tràng thì đều có thể cảm nhận được nay đã khác xưa. Tranh tài diễn ra vào buổi tối, nhưng nghe nói sáng sớm, xung quanh Đấu Thú Tràng đã có rất đông người, phủ Thành chủ đặc biệt phái người tới duy trì trật tự.

Nhóm Đường Tam mang mũ trùm thật vất vả mới chen đến phụ cận, sau đó yên lặng mang mặt nạ, chứng minh thân phận cho thủ vệ mới được đi vào.

Túc sát! Đây là cảm giác năm người Đường Tam đều cảm nhận được. Bầu không khí túc sát làm cho người ta một cảm giác đè nén vô hình, đến mức một người hoạt bát như Độc Bạch cũng im lặng không nói gì.

Khi chen qua đám đông, bọn họ thậm chí có thể nhìn thấy mắt của rất nhiều nhân loại đều đỏ hoe, những người đó vô cùng phấn khích, thậm chí là cuồng loạn. Trong số đó, nhất định có dân đánh

bạc, nhưng nhiều hơn là những con người tràn đầy kỳ vọng, mong chờ một trận thắng lịch sử của nhân loại. Nhưng là, nhân loại có thể thắng được sao? Không có ai chắc chắn điều này. Hơn nữa, niềm tin chiến thắng ngày càng giảm xuống khi quan phương lần lượt đưa ra thông tin chính thức về trận đấu. Dù vậy, nhân loại cũng không nguyện ý từ bỏ dù chỉ có một xíu hy vọng. Bọn họ đã luôn mong chờ điều này, bọn họ thực sự đã chờ quá lâu rồi!

Người duy nhất không căng thẳng có lẽ chính là Đường Tam. Hắn không những không hồi hộp, thậm chí còn có chút hưng phấn. Cảm xúc này đã lâu không xuất hiện, ít nhất là từ khi Mỹ công tử bế quan thì không xuất hiện nữa.

Nhân loại gắn kết có lẽ bắt đầu từ chính trận đấu này. Tổ chức Cứu Thục hy vọng nhất, không phải là muốn đem thành Gia Lý trở thành đại bản doanh của nhân loại sao? Cho nên bọn họ mới không tiếc tất cả đưa Mỹ công tử trở thành Thành chủ. Dẫu biết rõ khả năng thành công không lớn nhưng bọn họ vẫn luôn liều mạng vì điều đó. Như vậy, vì Mỹ công tử, vì nhân loại, vì gắn kết ban sơ này để chiến đội Sử Lai Khắc hoàn thành đi.

Tên Thị Huyết Ma Viên đã đợi sẵn ở đó, thấy năm người Đường Tam đi đến, sắc mặt hắn nghiêm túc đi lên đón, dẫn bọn họ đi tới phòng nghỉ.

Đóng cửa phòng nghỉ lớn lại, tên Thị Huyết Ma Viên trầm giọng nói: "Thay mặt tràng chủ, ta hỏi các ngươi lần cuối cùng, các ngươi thật sự muốn tham gia trận tranh tài này sao? Bây giờ hối hận vẫn còn kịp. Dù sao, sinh mệnh chỉ có một, rất quý giá. Từ bỏ tranh tài, tối đa cũng chỉ hủy hoại thanh danh của các ngươi, cũng không có ai nhìn thấy dáng vẻ thật sự của các ngươi sau lớp mặt nạ nên các ngươi vẫn có thể tiếp tục sống thoải mái. Các ngươi đã thu được chín trận thắng, đây là thành tích tốt nhất trong lịch sử nhân loại

rồi."

Vũ Băng Kỷ bình tĩnh nói: "Đến lúc này rồi, dù biết rõ sẽ chết chúng ta cũng không khả năng rút lui. Đây là lần đầu tiên nhân loại thấy được hy vọng. Nếu như chúng ta tử chiến, ít nhất hạt giống hy vọng vẫn còn tồn tại và cháy rực trong lòng mọi người. Nếu chúng ta không đánh mà lui, như vậy hy vọng sẽ bị dập tắt. Ngươi không phải nhân loại, ngươi sẽ không hiểu được điều này quan trọng như thế nào, đây là sự ủng hộ của rất nhiều nhân loại hy vọng có thể sống sót."

Tên Thị Huyết Ma Viên nhìn hắn thật sâu rồi nói: "Đã như vậy, ta cũng không nói thêm gì nữa. Mặc dù chúng ta không cùng một chủng tộc, nhưng việc tới mức này, ta bội phục các ngươi. Các ngươi chuẩn bị đi." Nói xong, hắn mở cửa đi ra ngoài.

Hôm nay Thị Huyết Ma Viên không còn cung kính như mấy trận đấu trước. Hiển nhiên là hắn không xem trọng chiến đội Sử Lai Khắc có thể sáng tạo kỳ tích. Những lời vừa rồi đều là thật lòng, hắn thật sự không muốn chiến đội Sử Lai Khắc tiếp tục dự thi. Mà lời của Vũ Băng Kỷ đã làm hắn bội phục từ tận đáy lòng.

Vũ Băng Kỷ quay người nhìn bốn người khác, "Hắn nói không sai, hôm nay rất có thể chúng ta sẽ chết, sẽ không cách nào chiến thắng đối thủ. Nếu các ngươi có người nào muốn rời khỏi thì vẫn còn kịp. Dù chỉ còn một người dự thi thì chiến đội Sử Lai Khắc chúng ta cũng không ngã xuống, nhân loại cũng không ngã xuống."

Cố Lý đôi mắt sáng ngời, hắn cười nói: "Đại sư huynh, lúc vừa mới tới ta thật sự có chút khẩn trương, cũng giống như lần đầu tiên tới đây, ta rất căng thẳng. Ai cũng sợ chết, ta cũng không ngoại lệ. Nhưng ngươi nói đúng, chúng ta không chỉ đại biểu cho chính mình, mà còn là niềm hy vọng của nhân loại. Huyết mạch của ta đang sôi

trào, không phải chỉ là chết thôi sao? Cứ làm đi." Sự căng thẳng đã hoàn toàn biến mất, trong mắt dường như có hoả diễm đang thiêu đốt.

Trình Tử Chanh đứng người lên, chậm rãi đi tới chỗ Vũ Băng Kỷ.

Nhìn nàng, ánh mắt của Vũ Băng Kỷ trở nên dịu dàng hơn, "Chanh tử, đây là chuyện của nam nhân chúng ta, thật sự không nên..."

Trình Tử Chanh đi đến trước mặt hắn, che lại miệng hắn, cười hì hì nói: "Đừng có chủ nghĩa nam tử a, mặc dù ta rất thích hương vị nam tính khi bọn ngươi theo chủ nghĩa nam tử, nhưng nhân gian có câu 'bậc cân quắc không thua đấng mày râu', chúng ta đều là hy vọng của nhân loại, tại sao chỉ có nam nhân các ngươi mới làm được? Nữ nhân chúng ta cũng có thể. Đại sư huynh, ta chỉ muốn nói vài lời trong lòng với ngươi, ngươi có thể cùng ta nói chuyện riêng một chút không?"

"Hả?" Vũ Băng Kỷ giật mình.

"Hắc hắc hắc." Độc Bạch cách đó không xa cười cười, "Nói cái gì a, Chanh tử, đừng làm loạn ở đây! Ta nói cho ngươi biết, ta đã tính rồi, khí vận hôm nay của chúng ta, chính là đại cát đại lợi."

Trình Tử Chanh trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, sau đó quay lại nhìn Vũ Băng Kỷ, nắm chặt tay áo của hắn, trong mắt có chút khẩn cầu.

Vũ Băng Kỷ hít một hơi thật sâu, đột nhiên mở hai tay ra, dùng sức ôm nàng vào lòng. Đúng vậy, đó là cái ôm không giữ lại chút nào, một cái ôm thật chặt.

Chương 335: Hôm nay ta sẽ không giữ lại

Một màn này đừng nói là Cố Lý cùng Độc Bạch, ngay cả Đường Tam cũng ngây ngẩn.

Tâm ý của Trình Tử Chanh với Vũ Băng Kỷ, bọn họ sao có thể không biết? Nhưng ngày thường Vũ Băng Kỷ vẫn luôn tận lực giữ khoảng cách với nàng, một cơ hội nhỏ nhoi cũng không cho. Ai có thể nghĩ tới, ở thời điểm này, vị Đại sư huynh của bọn họ lại thực sự cho nàng một cái ôm.

Trình Tử Chanh cảm thấy trống rỗng. Cái ôm ấm áp mà hữu lực, khí tức nam nhân đặc thù đều làm nàng mất đi khả năng suy tư.

Sau đó nàng nghe thấy thanh âm của Vũ Băng Kỷ bên tai, "Chanh tử, không cần nói gì cả. Sau khi tranh tài kết thúc, chúng ta thu được thắng lợi, ngươi nói cho ta biết sau được không? Khi đó ta sẽ chậm rãi nghe ngươi nói, dành nhiều thời gian nghe ngươi nói, có được hay không?"

Vừa nói, Vũ Băng Kỷ buông lỏng hai tay, mặt mỉm cười nhìn Trình Tử Chanh, "Độc Bạch nói đúng, thời điểm này chúng ta không nên làm loạn a!"

Trình Tử Chanh lúc này chỉ cảm thấy choáng váng, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng. Len lén nhìn Vũ Băng Kỷ một cái, sau đó mới dùng sức gật đầu, nói: "Ừm."

Vũ Băng Kỷ quay sang Đường Tam, mỉm cười nói: "Đường Tam, ngươi có gì muốn nói với chúng ta không?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Không có. Hôm nay ta làm đội trưởng."

Nói xong, hắn đứng người lên, ánh mắt nhìn qua bốn vị đồng bạn, vẫn như cũ mỉm cười: "Hôm nay, ta sẽ không giữ lại chút nào."

Lời vừa nói ra, ánh mắt bốn người Vũ Băng Kỷ cơ hồ đồng thời sáng lên.

Bọn họ từ đầu đến cuối cũng không biết Đường Tam rốt cuộc mạnh bao nhiêu, nhưng lời nói 'không giữ lại chút nào' của hắn mang lại niềm tin lớn hơn bất kỳ lời nói nào khác.

Đường Tam duỗi tay phải của mình ra, Vũ Băng Kỷ để tay phải của mình lên, sau đó là Trình Tử Chanh, Độc Bạch cùng Cố Lý, năm bàn tay chồng lên nhau.

Nụ cười trên mặt Đường Tam càng đậm hơn, hắn hét lên những lời mà kiếp trước không biết đã hét bao nhiêu lần, hắn sâu trong linh hồn hắn.

"Sử Lai Khắc! Tất thắng!"

"Sử Lai Khắc! Tất thắng!" Năm người đồng thanh hét lên.

Đấu Thú Tràng thành Gia Lý.

Bởi vì xung quanh Đấu Thú Tràng quá đông người nên thời gian soát vé hôm nay đã cố tình tiến hành sớm hơn một giờ, để những người có vé có thể vào sân sớm hơn và đảm bảo duy trì trật tự.

Trong Đấu Thú Tràng đã sớm không còn ghế trống. Bất quá hôm nay số lượng nhân loại đến sân xem thi đấu ít hơn các trận trước rất nhiều. Không phải nhân loại không muốn đến xem, mà bởi vì giá vé thật sự quá đắt. Bị các quý tộc tận lực nâng giá, nhân loại có thể mua được phiếu có thể nói là phượng mao lân giác.

Trên khán đài, các lão sư học viện Cứu Thục cũng tới.

Trấn trưởng Trương Hạo Hiên dẫn đầu, tiếp theo là Tư Nho, Quan Long Giang, Mộc Ân Tình và Mộc Vân Vũ.

Với tài lực hiện tại của trấn trưởng, mua mấy cái vé này tất nhiên không có vấn đề. Xung quanh bọn họ còn có khoảng hơn 20 vị nhân loại tới xem. Đây đều là những tồn tại có địa vị nhất định trong tầng cấp phụ thuộc nhân loại, và đó cũng là toàn bộ khán giả nhân loại đến đây xem hôm nay.

Mộc Vân Vũ khẩn trương nắm chặt đôi tay, khẽ cắn vào môi dưới. Nàng thật sự không xác định được trận chiến hôm nay có kết quả như thế nào. Tất cả tin tức nàng nghe được đều là bất lợi với chiến đội Sử Lai Khắc.

Nàng vốn không dám tới xem trận đấu này, nhưng cuối cùng nàng vẫn tới, bởi vì nàng không buông bỏ được những hài tử kia.

Trước đó năm người Đường Tam mất tích, Trương Hạo Hiên nói với bọn họ là muốn tiến hành đặc huấn với bọn chúng. Dưới tình huống mà bọn họ không coi trọng lúc đầu, chiến đội Sử Lai Khắc đã giành được chín trận thắng liên tiếp.

Là một thành viên của Cứu Thục, các vị lão sư đều cảm nhận được nhân loại ở thành Gia Lý đã trở nên gắn kết hơn bao giờ hết, và họ đều đang cầu nguyện cho chiến đội Sử Lai Khắc không ngừng thắng

lợi.

Nhưng càng như vậy, họ càng cảm thấy áp lực to lớn. Trận chiến này đối với nhân loại đã là lịch sử, lần đầu tiên trùng kích danh hiệu quý tộc. Nhưng nếu thua, bọn chúng sẽ chết trên chiến trường. Nếu vậy, đó là một tổn thất cực lớn đối với Cứu Thục.

Không ai chất vấn Trương Hạo Hiên vì sao không ngăn cản bọn chúng, nên chất vấn thì đã sớm chất vấn rồi. Đến bây giờ, Quan Long Giang vẫn còn lạnh mặt, đã vài ngày rồi hắn không nói chuyện với Trương Hạo Nhiên. Tư Nho thì tương đối bình tĩnh, ngồi bên cạnh Trương Hạo Hiên với một nụ cười nhạt trên môi. Mộc Ân Tình hít một hơi thật sâu, hắn quay đầu nhìn Trương Hạo Hiên và hỏi: "Trấn trưởng, thật sự có nắm chắc sao?" Hắn cuối cùng vẫn không nhịn được hỏi lên.

Trương Hạo Xuyên liếc hắn một cái nói: "Cho dù không nắm chắc, hiện tại còn có thể đổi ý sao?"

Khoé miệng Mộc Ân Tình run run. Đúng vậy! Đến lúc này nói gì cũng đã vô dụng, hai bên đã ra trận, trận chiến này là không thể tránh khỏi. Hơn nữa, đây là một trận sinh tử chiến thực sự!

"Nhập gia tuỳ tục, an tâm chớ vội a! Các ngươi đã thấy lão Trương làm việc mà không nắm chắc chưa?" Tư Nho tủm tỉm cười nói.

Nghe mấy lời này, tâm tình của mấy vị lão sư mới thoáng buông lỏng xuống. Quả thật, Trương Hạo Hiên luôn trầm ổn, nếu không, viện trưởng học viện Cứu Thục thành Gia Lý không phải là hắn mà là Tư Nho, người có tu vi cao hơn.

Trương Hạo Hiên không lên tiếng, trong lòng thì lại oán thầm. Ta có nắm chắc hay không thì cũng phải nằm trong sự khống chế của ta

mới được, tên tiểu tử kia đã sớm thoát ly phạm vi khống chế của ta rồi. Ta chỉ có lòng tin với hắn thôi!

Cửa treo to lớn được nâng lên, khi bọn họ nói chuyện thì tuyển thủ hai bên đã đi vào trong sân đấu.

Chiến đội Sử Lai Khắc bên này, đi trước nhất vẫn là Vũ Băng Kỷ, Đường Tam đi theo sau hắn, sau đó là Cố Lý, Độc Bạch cùng Trình Tử Chanh. Không vì hôm nay Đường Tam nói hắn là đội trưởng mà biến trận. Đối thủ tất nhiên đã nghiên cứu qua bọn họ, vừa lâm trận đã thay đổi tất nhiên sẽ làm đối phương cảnh giác.

Mà khi đối thủ của chiến đội Sử Lai Khắc xuất hiện, cơ hồ tất cả các Yêu Quái Tộc đang quan chiến phát ra tiếng hoan hô kinh thiên động địa.

Năm tên Yêu Quái ở phía đối diện, đứng ở vị trí trung tâm là một tên thân cao chừng hai mét rưỡi, nhìn qua không khác biệt gì nhiều với nhân loại, một đầu tóc ngắn vàng đang đung đưa theo gió, khuôn mặt anh tuấn cương nghị mà tràn đầy băng lãnh cùng khát máu. Khoé mắt đã có một ít nếp nhăn, chứng tỏ hắn cũng không còn trẻ nữa, bắp thịt cuồn cuộn, hùng tráng mà cân xứng. Hai tay hắn nắm một chuôi kiếm cắm trên mặt đất, ánh mắt màu đỏ tươi quét tới chiến đội Sử Lai Khắc bên này.

Dù đã biết trước thân phận của vị này nhưng khi tận mắt chứng kiến, trừ Đường Tam, bốn người chiến đội Sử Lai Khắc vẫn không khỏi có chút kinh hãi.

Vị này trong Đấu Thú Tràng có tiếng tăm lừng lẫy, đánh giá hắn như thế nào đây?

Lần trước khi tham gia hội đấu giá lớn, Đường Tam đã nhìn thấy

một tên Độc Nhãn Yêu cường đại, Cửu giai đỉnh phong tên là Hu Hí, được xưng là Sát Lục Cuồng Ma. Lúc đầu Đường Tam còn muốn có cơ hội khiêu chiến nó, hắn thực sự rất chán ghét tên kia. Nhưng Hu Hí chết rồi, đúng vậy, chừng một tháng trước, tên Độc Nhãn Yêu cường hãn kia đã chết rồi. Khi chiến đấu một đối một, nó bị vị trước mặt này đánh chết.

Hắn không có tên, ít nhất nó vẫn không chịu nói ra tên của mình. Trong Đấu Thú Tràng hắn có một tên hiệu, đó là Sư Hổ Kiếm Thánh.

Đúng vậy, chính là Sư Hổ, trên người hắn chảy xuôi hai loại huyết mạch, hơn nữa còn là hai Hoàng kim huyết mạch, Hoàng Kim Sư Tử và Hoàng Kim Thánh Hổ. Hoàng kim huyết mạch của hai tộc Sư, Hổ lại xuất hiện trên thân một người.

Thân hình hắn nhìn qua không cường tráng bằng Hoàng Kim Sư Tử hay Hoàng Kim Thánh Hổ, nhưng lực bộc phát trong cơ thể hắn thì siêu việt hơn hẳn hai chủng tộc này. Mặc dù huyết mạch không đạt đến trình độ cấp một, nhưng ở trong tầng cấp cấp hai cũng là đỉnh phong.

Chương 336: Sư Hổ Kiếm Thánh

Sư tộc và Hổ tộc kết hợp sinh ra hậu đại, vì huyết mạch xung đột mạnh mẽ nên chỉ có xác suất 2% thành công. Trong 2% kia thì có chín phần vì khiếm khuyết bẩm sinh mà chết non. Chỉ có một phần có thể sống sót, đồng thời có được hai đại huyết mạch cùng tồn tại, số lượng cực kỳ ít.

Không hề nghi ngờ, vị Sư Hổ Kiếm Thánh trước mặt này chính là một trong số đó.

Nhưng vì hắn đồng thời có được hai loại huyết mạch, trong hai đại chủng tộc được coi là dị loại cho nên không che chở cho hắn. Thuở nhỏ, hắn đã phải giãy giụa trong đau khổ để lớn lên, từng bước từng bước tu luyện đến hiện tại. Hắn lớn lên trong tiếng chửi rủa là "tạp chủng". Khi đã thực sự trưởng thành, trong lòng hắn luôn tràn ngập căm hận, vì vậy hắn đi tới Đấu Thú Tràng.

Khi vừa mới đến Đấu Thú Tràng, tu vi của hắn là Thất giai. Hắn dùng thời gian một năm chiến thắng 100 trận đấu thú đơn liên tiếp, cuối cùng thu được danh hiệu quý tộc. Hiện tại tu vi của hắn là Cửu giai đỉnh phong. Hắn là cường giả bách chiến bách thắng chân chính. Mang theo một thanh trọng kiếm, song sinh Hoàng kim huyết mạch cường đại, hắn dần thoát khỏi số mệnh đau khổ.

Theo phán đoán của hai tộc Sư, Hổ, nếu hắn đột phá Thần cấp trong tương lai thì sẽ mở ra một con đường mới, nói không chừng có thể trùng kích cấp độ Đại Yêu Hoàng.

Cho nên hai Hoàng Kim gia tộc từng bài xích hắn hiện tại đã bắt đầu lôi kéo hắn, hy vọng hắn có thể trở về gia tộc. Nhưng Sư Hổ Kiếm Thánh không thèm ngó tới. Đối với hai tộc cho hắn huyết mạch này, trong lòng hắn chỉ có căm hận. Hắn thà rằng lựa chọn ở lại Đấu Thú Tràng, không ngừng chiến đấu tích luỹ tài nguyên, cũng không nguyện ý trở về hai chủng tộc kia. Hắn thà rằng gi̇ết chóc để chứng minh tất cả, cũng không thèm ngó tới hai chủng tộc đó.

Hu Hí khiêu khích hắn, cho nên Hu Hí chết rồi, bị hắn trực tiếp chém thành hai nửa. Thuở nhỏ, hắn đã hiểu một đạo lý, trên thế giới này, hắn chỉ có thể dựa vào bản thân và sức lực của chính mình.

Chỉ là đối với hắn, Đấu Thú Tràng ngày càng có ít tác dụng giúp hắn tăng lên. Hắn đã đạt tới Cửu giai đỉnh phong, ở nơi này đã là tồn tại vô địch, nhưng bởi vì tự thân song sinh huyết mạch, lại là hai Hoàng kim huyết mạch cường đại nên hắn muốn thành Thần rất khó khăn. Đã hơn một năm để từ khi bước vào Cửu giai đỉnh phong, dù hắn tiếp tục chiến đấu thì vẫn không tiến thêm được bước nào nữa.

Đấu Thú Tràng nói cho hắn biết, đoàn chiến mang đến kích thích cường liệt hơn nên hắn đã đồng ý tham gia. Đấu Thú Tràng đã đặc biệt sắp xếp cho hắn phối hợp với mấy tên cường giả. Chín trận thắng liên tiếp cơ hồ không có gì khó khăn. Nhưng làm vị Sư Hổ Kiếm Thánh này bất mãn là, hắn biết mình trở thành công cụ kiếm tiền của Đấu Thú Tràng, bởi vì hắn không có cơ hội tăng lên trong những trận đoàn chiến này.

Hôm nay là trận cuối cùng hắn thi đấu ở Đấu Thú Tràng. Sau khi kết thúc trận này, hắn cầm một số tiền lớn cùng thân phận quý tộc trước đó, trên thế giới này hắn đã có thể đi bất kỳ nơi nào. Hắn

muốn ra ngoài tìm kiếm cơ duyên.

Trong tư liệu mà chiến đội Sử Lai Khắc có miêu tả vị Sư Hổ Kiếm Thánh này như sau: Một tên Sư Hổ Thú vô cùng cường đại, tồn tại kinh khủng trước nay chưa từng có, trong cấp bậc Cửu giai, cường giả huyết mạch cấp một cũng rất khó chiến thắng hắn. Hắn đã trải qua thiên chuỳ bách luyện, hắn có cao ngạo, trong mắt hắn chỉ có tiến về phía trước.

Đúng vậy, hắn cao ngạo, cho nên khi đoàn chiến căn bản không thèm phối hợp với đồng đội. Thông thường đều là hắn cùng thanh trọng kiếm chém giết đối thủ, đánh nhanh thắng nhanh.

Cho nên tất cả khán giả reo hò là vì vị cường giả bách chiến bách thắng này. Rõ ràng đã là quý tộc nhưng vẫn ở Đấu Thú Tràng tôi luyện bản thân, được vinh danh là người mạnh nhất dưới Thần cấp.

Mà đồng đội của Sư Hổ Kiếm Thánh cũng không yếu, mặc dù bọn chúng bị hào quang của đội trưởng che lấp đi nhiều. Nhưng có thể tổ hợp cùng Sư Hổ Kiếm Thánh thì làm sao có thể là một người bình thường?

Bốn tên đồng đội của Sư Hổ Kiếm Thánh đều có chung một đặc điểm, chính là con riêng của các đại gia tộc.

Không sai, chính là con riêng, mà trong một gia đình quý tộc Yêu Quái, con riêng không có tư cách trở thành quý tộc. Đây là quy định của Tổ đình. Vì huyết mạch thuần khiết, các đại Yêu Quái Tộc cũng không ủng hộ con riêng.

Do đó, một số Yêu Quái Tộc cường đại vì muốn con riêng của mình thu được thân phận quý tộc mà mở ra lối đi riêng. Trong đó, nhanh chóng nhất, cũng trực tiếp nhất là hợp tác với Đấu Thú Tràng.

Mười trận đoàn chiến thắng liền thu được thân phận quý tộc, đây là nhanh cỡ nào? Theo lý luận mà nói, mười ngày là có thể.

Cho nên khi Đấu Thú Tràng xuất hiện cường giả đỉnh cấp thì bọn họ sẽ bán những danh ngạch này, do cường giả đỉnh cấp dẫn dắt đội ngũ dành thắng lợi. Các quy tắc cho phép chuyện này xảy ra, nhưng tất nhiên sẽ có nguy hiểm, thậm chí là nguy hiểm sinh tử. Vì vậy, muốn dùng phương thức này thu được thân phận quý tộc thì bản thân vẫn phải có thực lực nhất định.

Bốn tên đồng đội của Sư Hổ Kiếm Thánh cũng vì thế mà tới.

Linh Tê Lộc Yêu Vương vẫn vô cùng coi trọng chiến đội Sử Lai Khắc, cho nên trước khi lựa chọn đối thủ cho nhóm thì cố ý hỏi thăm bọn họ muốn đối mặt với đối thủ như thế nào. Là chiến đội quý tộc do Sư Hổ Kiếm Thánh vô cùng cường đại dẫn dắt, hay là một đoàn đội phối hợp ăn ý nhưng thực lực bình thường.

Đội ngũ phía sau hiển nhiên không có khả năng xuất hiện một cường giả như Sư Hổ Kiếm Thánh. Còn đội ngũ phía trước có vấn đề là, Sư Hổ Kiếm Thánh bằng vào sức một người có thể tiêu diệt hết đối thủ và chưa bao giờ bỏ lỡ cơ hội đó.

Đường Tam chọn đội phía trước.

Vì vậy, Sư Hổ Kiếm Thánh xuất hiện trước mặt bọn họ. Đồng đội của hắn cũng không yếu, ba tên Bát giai, một tên Cửu giai sơ kỳ, chỉ là bốn tên này không cùng chủng tộc.

Tiếng hoan hô đinh tai nhức óc, tất cả đều dành cho Sư Hổ Kiếm Thánh. Trong thành Gia Lý, trong Đấu Thú Tràng, Sư Hổ Kiếm Thánh được vô số người ủng hộ, hắn thậm chí được xem là đối

tượng được thiếu nữ hai tộc Sư, Hổ muốn gả cho nhất.

Sư Hổ Kiếm Thánh làm ngơ trước những tiếng hoan hô này, sau khi im lặng liếc qua đối thủ, hắn từ từ nhắm mắt lại. Đối với hắn, đối thủ là ai không quan trọng, dù sao hắn sẽ đánh bại đối phương, giết chết đối phương, sau đó tiếp tục đi trên con đường của mình.

Tâm trí của hắn đã bay ra khỏi thành Gia Lý, phiêu du ra thế giới bên ngoài. Hắn đang tìm kiếm con đường thành Thần thuộc về mình. Hắn vô cùng kiên định rằng mình có thể tìm được. Hắn phải chứng minh cho hai đại Hoàng Kim gia tộc rằng, một đứa tạp chủng như hắn còn mạnh hơn nhiều so với đứa được gọi là thuần chủng. Nhưng tủi nhục phải chịu khi còn bé, hắn sẽ trả lại từng cái một.

Hai đại gia tộc muốn lôi kéo hắn thật là chuyện nực cười, bởi vì bọn họ không biết, hắn đã coi bọn họ như kẻ thù mà đối đãi.

"Trận quyết đấu hôm nay, chắc hẳn mọi người đã mong chờ từ lâu. Sau trận chiến này nhất định có một bên trở thành quý tộc, còn bên kia có lẽ sẽ chết. Chiến đội Sử Lai Khắc được mệnh danh là niềm hy vọng của nhân loại, bọn hắn cùng nhau tiến lên, một đường chiến thắng cường địch, liên tiếp làm nổ đầu đối thủ, cuối cùng đứng ở đây ngày hôm nay. Mà chiến đội Vô Địch, đúng vậy, chiến đội Vô Địch của chúng ta cũng cùng nhau đi tới, tung hoành vô địch. Theo ta, sự vô địch này sẽ tiếp tục kéo dài. Sư Hổ Kiếm Thánh, vô địch, vô địch, vô địch ---" Nói xong, tên chủ trì đã điên cuồng gào thét.

Chương 337: Phá thiên chuỳ ra

"Cho nên trận chiến này ta tin rằng chiến đội Vô Địch sẽ chiến thắng. Các vị khách quý còn chần chờ gì nữa? Ba phút, ta cho là chỉ cần ba phút, Sư Hổ Kiếm Thánh vĩ đại của chúng ta sẽ nhẹ nhõm chém đôi người đối thủ, kết thúc trận chiến, chắc chắn! Mọi người nhanh đặt cược nào! Mà nhân loại ngu ngốc đặt cược cho chiến đội Sử Lai Khắc, các ngươi nhất định sẽ thất vọng, phụ thuộc, mãi mãi chỉ là phụ thuộc mà thôi."

Những thanh âm tràn đầy khinh miệt của người chủ trì không chỉ vang vọng trong Đấu Thú Tràng mà còn truyền ra bên ngoài. Do đó, bên ngoài Đấu Thú Tràng có vô số tiếng hò hét vang lên. Đó là thanh âm phẫn nộ cùng không cam lòng, là thanh âm phức tạp pha trộn nhiều cảm xúc của những người mang theo hy vọng nhưng lại vì sợ hãi mà lo lắng.

Các Yêu Quái Tộc trong Đấu Thú Tràng sôi trào, vô số tên đã đặt cược ba phút vì lời lời hò hét của người chủ trì. Những bàn đặt cược "chắc chắn" trong nháy mắt đã tập trung số tiền lớn trước đây chưa từng có.

Khoé miệng người chủ trì hếch lên, mục tiêu của nó đã đạt được. Nó đương nhiên tin rằng chiến đội Vô Địch chiến thắng, nhưng là, nó biết rõ ràng, Sư Hổ Kiếm Thánh đã nhận được chủ ý trong ba phút phải để đối thủ sống. Chân chính chắc chắn chính là Đấu Thú Tràng mới đúng.

Song phương lúc này đều đã vào sân, đối mặt ở một khoảng cách xa.

Sư Hổ Kiếm Thánh cầm trọng kiếm trong tay đã mở mắt ra, ánh mắt băng lãnh mà bình tĩnh ngẩng đầu nhìn phía đối diện. Ánh mắt hắn rơi xuống trên người Vũ Băng Kỷ, người đứng đầu chiến đội Sử Lai Khắc.

Trong nháy mắt khi tiếp xúc với ánh mắt của đối phương, Vũ Băng Kỷ lập tức cảm thấy tinh thần mình bị đông cứng lại. Đó là một loại sát khí vô hình, càng là tinh thần chấn nhiếp, hắn dường như đã cảm nhận được thân thể mình bị xé rách.

Sư Hổ Kiếm Thánh cường hãn như vậy sao?

Dù đã biết trước chiến tích đáng sợ của vị trước mắt này, nhưng khi lựa chọn, Đường Tam vẫn bình tĩnh làm bọn họ không suy nghĩ nhiều. Nhưng khi thực sự đối mặt với vị cường giả bách chiến bách thắng này, Vũ Băng Kỷ mới hiểu được rằng hắn mạnh mẽ như thế nào.

Đúng lúc này, một bóng người từ bên cạnh hắn đi ra, tiến lên một bước, đứng ở trước người Vũ Băng Kỷ. Lập tức, Vũ Băng Kỷ cảm thấy toàn thân nhẹ hơn, uy áp làm hắn run rẩy và sợ hãi đã biến mất không còn tung tích. Che chắn trước người hắn chính là Đường Tam.

Đường Tam đeo mặt nạ, ánh mắt cũng bình tĩnh không chút dao động, sát khí ngập trời bao phủ lấy hắn đã biến mất như trâu đất xuống biển, không có bất kỳ tác dụng chấn nhiếp nào đối với hắn.

Ánh mắt Sư Hổ Kiếm Thánh khé nhúc nhích, đối với trận chiến này hắn cũng không suy nghĩ quá nhiều, nhưng lúc này rốt cục cũng dấy

lên một chút hứng thú trong lòng.

Chiến thuật của chiến đội Sử Lai Khắc với trận này rất đơn giản, trước tranh tài hôm nay Đường Tam đã bố trí xong. Sư Hổ Kiếm Thánh cường đại nhất giao cho hắn, bốn tên còn lại thì thuộc về bốn người Vũ Băng Kỷ.

Dù trong bốn tên kia có một tên Cửu giai, ba tên Bát giai, nhưng bọn họ có được một người huyết mạch cấp một, hai người huyết mạch cấp hai cùng một người huyết mạch cấp ba nhưng khống chế Băng nguyên tố cường đại. Nếu bốn người Vũ Băng Kỷ không cách nào đối kháng được thì chẳng phải những cố gắng trước đó đã uổng phí sao?

Tay phải Đường Tam hư không nắm lấy, một quang mang màu đỏ sậm sáng lên, một thanh chiến chuỳ xuất hiện. Chính là Phá Thiên Chuỳ!

Từ khi có được thanh Phá Thiên Chuỳ này, Đường Tam đều dùng nó rèn đúc hoặc phụ trợ tu luyện Tinh Thần Lực, hầu như rất ít khi dùng để chiến đấu. Hôm nay nó lại xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Lần đầu tiên nhìn thấy Sư Hổ Kiếm Thánh, Đường Tam liền hiểu với tu vi hiện tại, hắn muốn chiến thắng đối thủ chỉ sợ phải dùng vũ khí mới được.

Được Đường Tam đưa ra đánh giá như vậy, có thể thấy được vị Sư Hổ Kiếm Thánh này có thực lực cường hãn như thế nào, thậm chí có thể vượt qua dự đoán của Đường Tam.

"Tranh tài, bắt đầu!" Người chủ trì cao giọng hô, tuyên bố trận đấu cuối cùng bắt đầu.

Bốn tên đồng đội bên người Sư Hổ Kiếm Thánh cơ hồ đồng thời phóng người lên, vọt tới chỗ chiến đội Sử Lai Khắc.

Quang mang lập lòe dưới chân Độc Bạch, trận văn màu vàng trải rộng, chính là Thăng Linh trận. Linh khí nồng đậm bị hắn dẫn dắt đến, rót vào cơ thể các đồng bạn.

Đúng vậy, trước khi trận đấu này bắt đầu, vì muốn bọn họ có nhiều cơ hội sống sót hơn, Linh Tê Lộc Yêu Vương đã tạm thời đưa lại cho bọn họ ba trận bàn để sử dụng.

Làm Đường Tam tán thưởng vị Linh Tê Lộc Yêu Vương thêm mấy phần chính là, trong quá trình nghiên cứu trận bàn, hắn không cưỡng ép mở ra khiến chúng bị hư hại.

Thăng Linh trận phát động, Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý một trái một phải đứng bên cạnh Đường Tam, Trình Tử Chanh bay lên không trung, trên người kim quang vây quanh, Kim Bằng Biến phóng thích.

Nhưng lúc này, Đường Tam đã sải bước, bước ra khỏi phạm vi Thăng Linh trận. Nguyên nhân rất đơn giản là, Sư Hổ Kiếm Thánh phía đối diện cũng đã sải bước, đi đến chỗ Đường Tam. Đối mặt với đối thủ làm hắn hứng thú, nội tâm vốn bình tĩnh đã thiêu đốt lên chiến ý.

Đã đến cảnh giới này, đối thủ không đáng giá để hắn coi trọng, hay có thể làm hắn toàn lực ứng phó thì chỉ trong chốc lát là có thể đoán được. Mà bây giờ, đối thủ nắm trong tay chiến chuỳ, thân thể dường như đã hoàn toàn hoà thành một thể với chuỳ, trong mắt hắn là đáng giá để hắn toàn lực ứng phó. Dù đối thủ trong một khắc sẽ bị hắn chém làm đôi, nhưng ít nhất hắn cho rằng đối thủ này đáng để hắn tôn trọng.

Ngọn lửa vàng rực ngay lập tức bốc lên trên người Sư Hổ Kiếm Thánh. Quang diễm hừng hực, nóng bỏng và thần thánh bao phủ thân hình hắn làm hắn càng thêm hiên ngang. Trong tay hắn, thanh trọng kiếm đã dài quá bảy thước, rộng chừng thước rưỡi trong nháy mắt đã chuyển sang màu vàng.

Ba bước đầu hắn không đi nhanh, nhưng đến bước thứ tư, hắn đã lao tới. Tay phải lôi thanh trọng kiếm bên người, chạy băng băng về phía Đường Tam. Mỗi bước chạy tới, khí thế trên người hắn lại thêm cường thịnh, hoả diễm trên người càng thiêu đốt mãnh liệt hơn.

Trên khán đài, người chủ trì có chút kinh ngạc nhìn Sư Hổ Kiếm Thánh. Về vị này, nhìn qua bao nhiêu trận tranh tài của hắn, nó đã quá rõ ràng. Trạng thái trước mắt đây chính là hắn đang dùng toàn lực a! Công kích như vậy đối phương sẽ không thể chịu được, vậy là muốn trong ba phút kết thúc tranh tài sao? Không, không thể nào. Nếu thật sự xảy ra như vậy, nó sẽ bị trách phạt a!

"Chắc chắn" lần này chẳng lẽ thật sự chắc chắn sao?

Ngay khi Sư Hổ Kiếm Thánh bắt đầu phi nước đại thì Đường Tam cũng mở ra bộ pháp, cũng chạy nhanh về phía đối thủ. Bước chạy của họ có chút giống nhau, tốc độ tương tự nhau, cơ hồ cùng lúc nhảy lên cao, lao về phía nhau.

Quang diễm hừng hực màu vàng trên người Sư Hổ Kiếm Thánh bộc phát. Nhưng khi hắn bay lên không trung, tất cả quang diễm màu vàng giống như trăm sông đổ về một bể chảy xuôi vào trong thanh trọng kiếm. Thanh kiếm hoàng kim trong chớp mắt đã đánh xuống đỉnh đầu Đường Tam. Một kiếm này là tinh thần khí hợp nhất, huyết mạch cùng lực lượng kết hợp hoàn mỹ. Trong mơ hồ, người

xem dường như nhìn thấy phía sau Sư Hổ Kiếm Thánh, toàn bộ không gian đã biến thành màu vàng và có một đầu mãnh thú to lớn ngửa mặt lên trời gào thét.

Đối mặt với một kiếm này, thân hình Đường Tam nhìn qua nhỏ bé như vậy, giống như một hạt bụi giữa một trời tràn ngập phong mang, trong chớp mắt sẽ hoàn toàn tiêu tán.

Chương 338: Xảy ra chuyện gì?

Kim quang rơi xuống, thân ảnh kia cơ hồ trong nháy mắt chia làm hai nửa. Ngay lập tức trên đài phát ra nhiều tiếng kinh hô, nhưng người sáng suốt lại giật mình phát hiện, hai nửa thân ảnh kia là hai đạo thân ảnh hoàn chỉnh, cũng không phải là bị chém ra.

Sự kinh ngạc hiện lên trong mắt Sư Hổ Kiếm Thánh. Hắn cưỡng ép thu về trọng kiếm, kim quang từ thân kiếm quay lại trong cơ thể, ngay sau đó, kim quang từ người hắn bộc phát, phát ra một tiếng nổ trầm thấp, dường như muốn làm nổ tung toàn bộ không gian.

Một cảnh tượng kỳ dị xuất hiện. Lấy thân thể Sư Hổ Kiếm Thánh làm trung tâm, kim quang vòng ngoài nổ tung, mà bên trong kim quang kia có một vòng tròn gợn sóng màu đen bám xung quanh người Sư Hổ Kiếm Thánh, như thể nó đã xé rách không gian mà vào.

Hai thân ảnh lướt qua hắn chập chờn một hồi rồi nhanh chóng lao ra ngoài mấy chục mét, thoát khỏi phạm vi kim quang bắn ra.

Sau đó, hai thân ảnh hòa làm một, phiêu diêu rơi xuống đất mà không dính một hạt bụi nào.

Bên kia Sư Hổ Kiếm Thánh cũng rơi xuống đất, ánh mắt ngưng trọng.

Song phương đối mắt nhìn nhau ở khoảng cách mấy chục mét, cũng

không nóng lòng xuất thủ.

Đã xảy ra chuyện gì?

99% khán giả đều không thấy rõ chuyện vừa phát sinh. Còn khán giả có thực lực cường đại thì lúc này lại rung động mãnh liệt.

Ánh mắt Tư Nho có chút ngốc trệ, giật mình khi thấy cảnh tượng vừa rồi. Mà Quan Long Giang, Mộc Ân Tình cùng Mộc Vân Vũ những tưởng Đường Tam đã bị đánh chết thì trợn mắt há hốc mồm ngồi xuống vị trí của mình. Giống bọn họ còn có những khán giả nhân loại kia.

"Hắn ..." Tư Nho ngập ngừng nói ra.

Khoé miệng Trương Hạo Hiên có chút run run, hai tay không biết khi nào đã nắm chặt thành quyền, nhưng vẫn thì thào nói: "Lợi hại hay không, đệ tử của ta có lợi hại hay không?"

Bọn họ thân là Thần cấp, vận dụng Thần Thức quan sát mới đại khái có thể biết được chuyện gì xảy ra khi hai bên va chạm.

Một kiếm kia của Sư Hổ Kiếm Thánh đã hoàn toàn hợp nhất tinh thần khí, là một kiếm kinh thiên động địa. Cho dù bọn họ là Thần cấp, trong chớp mắt kia cũng cảm nhận được uy hiếp mãnh liệt. Vị Sư Hổ Kiếm Thánh này không phải Thần cấp, nhưng một kiếm vừa rồi có lực bộc phát có thể so sánh với cường giả Thần cấp.

Tinh Thần Lực hoàn toàn khóa chặt đối thủ, khiến cho đối thủ không thể né tránh. Lực lượng kinh khủng của Sư Hổ Kiếm Thánh điệp gia hoàn mỹ với song sinh Hoàng kim huyết mạch, một kiếm này, bọn họ cho rằng dưới Thần cấp căn bản không thể ngăn cản.

Càng quan trọng hơn là, không có cách nào để né tránh!

Nhưng một kích không thể nào né tránh lại bị né tránh như vậy. Đường Tam sử dụng một bộ pháp thần kỳ đã tránh được nó. Hắn giống như phân thân, tránh được mũi nhọn và lướt qua nó. Khi lướt qua, thân thể Đường Tam lắc lư không phải là bị đối phương ảnh hưởng mà là đang tìm kiếm sơ hở của đối thủ. Chiến chuỳ trong tay hắn đang chờ phát động.

Cũng lúc đó, Sư Hổ Kiếm Thánh thể hiện ra năng lực chiến đấu cường đại. Hắn cưỡng ép kéo về một kiếm toàn lực kia, lực lượng trở về cơ thể, sau đó bộc phát công kích toàn diện, vừa công vừa thủ, không cho Đường Tam cơ hội công kích.

Có thể nói, trong khoảnh khắc đó song phương ứng chiến vô cùng kỳ diệu.

Nhìn qua Sư Hổ Kiếm Thánh khí thế lẫy lừng, nhưng cường giả Thần cấp bọn họ đều hiểu được, Đường Tam né tránh trong chớp mắt kia càng khó lường hơn.

Việc né tránh này, đầu tiên có nghĩa là, Sư Hổ Kiếm Thánh không thể chân chính khoá chặt đối thủ, hoặc là để hắn từ trạng thái bị khoá chặt thoát ra. Điều này có nghĩa là gì? Có nghĩa là, Tinh Thần Lực của Đường Tam ở trên Sư Hổ Kiếm Thánh, hơn nữa phải có chênh lệch nhất định mới có thể làm được như vậy.

Tư Nho tự hỏi, nếu liều mạng hắn có thể miễn cưỡng chống đỡ một kích này, nhưng phải sử dụng Thần Thức. Còn né tránh là chuyện không thể nào. Dù Tinh Thần Lực đã tiến hoá thành Thần Thức nhưng hắn sẽ không chọn né tránh, vì dù miễn cưỡng tránh được thì cũng phải đối mặt với công kích điên cuồng của đối phương mà rơi vào thế hạ phong, thà rằng liều mạng ngạnh kháng còn hơn.

Nhưng Đường Tam dưới tình huống như vậy chẳng những né tránh được đối thủ, còn để đối phương không thể tiếp tục tấn công. Điều này thật đáng sợ! Chuyện này có nghĩa là, hắn thực sự có khả năng chính diện đối mặt với Sư Hổ Kiếm Thánh.

Ngay khi Đường Tam cùng Sư Hổ Kiếm Thánh hoàn thành lần va chạm đầu tiên thì một bên khác, chiến đấu đã được triển khai.

Bốn tên đội viên khác của chiến đội Vô Địch cùng lúc thi triển công kích mạnh mẽ, toàn bộ đánh vào bốn người bên chiến đội Sử Lai Khắc.

Nhưng đúng lúc này, trận văn dưới chân chiến đội Sử Lai Khắc biến hoá, trong nháy mắt tiếp theo, bốn bóng người đã biến mất không còn dấu vết. Không sai, Thăng Linh trận đã biến thành Truyền Tống trận. Hơn nữa còn là truyền tống khoảng cách khá xa, từ chiến trường bên này sang chiến trường bên kia.

Công kích của bốn tên chiến đội Vô Địch lập tức rơi vào không trung.

Mà bốn người Vũ Băng Kỷ xuất hiện ở phía xa. Trong đó, Độc Bạch toát ra vẻ đắc ý, còn ngoắc ngoắc tay với bốn tên đối thủ.

Ba ngày trước khi Đường Tam bố trí chiến thuật, hắn đã phân tích cho mọi người rằng, trong chiến đội Vô Địch, cường giả chân chính chỉ có một người là Sư Hổ Kiếm Thánh. Nhưng không thể khinh thường bốn tên còn lại, một tên Cửu giai cùng ba tên Bát giai, nếu cứng đối cứng, bốn người Vũ Băng Kỷ muốn chiến thắng sẽ rất khó khăn, hơn nữa sẽ dễ bị thương. Chênh lệch tu vi làm bọn họ khó ứng đối được.

Nhưng có một điểm đáng chú ý là, năng lực thiên phú của bốn tên đồng đội với Sư Hổ Kiếm Thánh thiên về cận chiến, nhiều nhất là công kích tầm trung, không am hiểu công kích tầm xa. Dù trong đó có tên khá am hiểu khống chế nhưng khống chế trong phạm vi nhất định. Mà ba ngày trước, Linh Tê Lộc Yêu Vương đã đem Truyền Tống trận bàn trả lại cho bọn họ.

Bởi vậy, Đường Tam đưa ra chiến thuật là, một mình hắn đối mặt với Sư Hổ Kiếm Thánh, còn các đồng bạn thì dùng Truyền Tống trận bàn đánh du kích, tiêu hao huyết mạch chi lực của đối phương. Mà phương diện này chủ yếu là rơi trên người Độc Bạch.

Trong đoàn đội, trừ Đường Tam thì Độc Bạch là người có Tinh Thần Lực mạnh nhất. Với trình độ hiện tại, không tính đến tiêu hao thì mỗi mười giây hắn có thể sử dụng Truyền Tống trận bàn một lần.

Lúc ấy Đường Tam hỏi Độc Bạch có muốn trở thành nhân vật chính của trận đấu hôm nay không, Độc Bạch đương nhiên là muốn. Đường Tam nói với hắn, vậy chúng ta sẽ thực hiện một chiến thuật dắt chó.

Chiến thuật rất đơn giản, dùng trận bàn để di động, không ngừng kéo dãn khoảng cách với đối thủ, để đối phương không ngừng công kích mà tiêu hao huyết mạch chi lực. Đồng thời nhân dịp đó tìm kiếm sơ hở của đối phương.

Không hề nghi ngờ, dù đối phương có thực lực mạnh hơn chiến đội Sử Lai Khắc cũng tuyệt đối không dám tản ra và truy kích bọn họ, đó là hành động tìm chết. Vũ Băng Kỷ công kích bộc phát, Thì Quang Biến khống chế cộng thêm Trình Tử Chanh đột kích trên không trung, dù đối thủ là Cửu giai chỉ sợ cũng không chịu nổi. Bản thân đối phương không am hiểu công kích từ xa, như vậy chỉ có thể cùng nhau truy kích, còn bọn họ thì vừa di chuyển vừa tìm cơ hội.

Đường Tam nói với Độc Bạch, hắn kiên trì truyền tống càng nhiều thì phe mình có cơ hội chiến thắng càng lớn. Vì vậy mà Độc Bạch tương đối kích động, hắn rốt cuộc đã có cơ hội thực sự để trở thành nhân vật chính a!

Lúc này, vị có được huyết mạch cấp một Tam Vĩ Thiên Hồ đang vô cùng hưng phấn nhưng cũng tập trung cao độ. Còn trong phạm vi Truyền Tống trận, ba người Vũ Băng Kỷ đang tụ lực và tìm kiếm cơ hội.

Chương 339: Phá thiên chiến Kiếm Thánh

Không hề nghi ngờ, ở phương diện chiến thuật, chiến đội Sử Lai Khắc chiếm thế thượng phong. Thông qua Độc Bạch không ngừng truyền tống, đồng thời lặng lẽ thêm vận rủi giáng lâm trên người đối phương, chỉ cần chúng mắc một sai lầm nhỏ là được, như vậy bốn người liền có cơ hội làm giảm quân số của đối thủ. Tất nhiên, điều này còn phải xem Đường Tam có thể chiến thắng hay ít nhất là ngăn cản được Sư Hổ Kiếm Thánh hay không, nếu không thì tất cả chỉ là phí công.

Bốn tên chiến đội Vô Địch không có cách nào khác, chỉ có thể lần nữa hướng công kích vào bốn người Độc Bạch.

Sân đấu có diện tích rất lớn, đường kính chừng vài trăm mét, nhưng bốn tên kia lại không thể truy kích theo đường thẳng. Bởi vì trung tâm chính là chiến trường của Sư Hổ Kiếm Thánh cùng Đường Tam. Tiến vào đó không phải là muốn chết sao? Hơn nữa, Sư Hổ Kiếm Thánh đã sớm nói với bọn họ, khi hắn đang chiến đấu thì không cho phép người nào nhúng tay vào, nếu không đồng đội cũng gi̇ết.

Đối với các diễn biến khác trên chiến trường, Sư Hổ Kiếm Thánh cũng không chú ý tới. Hiện tại, hắn dồn lực chú ý lên người Đường Tam.

Hắn có tự cao, nhưng xưa nay đều không khinh thường địch nhân. Trước mỗi trận đấu hắn đều tận khả năng đi tìm hiểu đối thủ của mình, chiến đội Sử Lai Khắc cũng không ngoại lệ. Sau khi tìm hiểu,

hắn không cảm nhận được sẽ có uy hiếp nào, tên khống chế băng châm tinh diệu kia có thể sẽ có nhưng chênh lệch tu vi cùng huyết mạch bản thân cường đại, hắn tin rằng mình sẽ chiến thắng trong thời gian ngắn. Đương nhiên sẽ khống chế để ngoài ba phút, dù sao chuyện này cũng mang đến cho hắn không ít tiền.

Nhưng trong quá trình va chạm vừa rồi, Sư Hổ Kiếm Thánh lập tức ý thức được đối thủ trước mắt này không dễ đối phó. Dưới tình huống bị hắn khoá chặt mà đối phương vẫn có thể né tránh được, khiến công kích tinh thần khí hợp nhất của mình rơi vào không trung.

Một kiếm vừa rồi hắn đã dùng bảy phần tu vi, sở dĩ không toàn lực là vì tuỳ thời ứng biến, đồng thời hắn cũng cho rằng bảy phần lực lượng của mình cũng đủ để xé nát 99% đối thủ ở Đấu Thú Tràng.

Nhưng tên trước mắt này có thể né tránh, thậm chí không cần liều mạng cũng tránh được một kích cường thế, ít nhất cho thấy là Tinh Thần Lực của hắn còn trên mình, đây là điều Sư Hổ Kiếm Thánh không ngờ tới.

Bản thân Sư Hổ Kiếm Thánh có Tinh Thần Lực đã tiếp cận trình độ Cửu giai đỉnh phong, theo lý mà nói sẽ rất khó thoát khỏi tinh thần khoá chặt của hắn, trừ phi đối thủ có huyết mạch thiên phú về phương diện Tinh Thần Lực.

Trọng kiếm trong tay chầm chậm nâng lên, lần nữa chỉ vào Đường Tam. Trước lực áp cường đại do Sư Hổ Kiếm Thánh mang đến, Đường Tam vẫn đứng bất động ở đó, sắc mặt cũng không có bất kỳ biến hoá nào, tựa như không có nửa phần ảnh hưởng.

Tinh Thần Lực của hắn đương nhiên vượt xa Sư Hổ Kiếm Thánh. Hắn cũng là Cửu giai đỉnh phong, nhưng không giống Cửu giai đỉnh

phong của đối phương. Dù không tính Thần Thức, Tinh Thần Lực của hắn mạnh hơn nhiều so với đồng cấp. Từ khi có được Phá Thiên Chuỳ, khi tu luyện Tinh Thần Lực hắn đều có Thiên Hoả Tinh Thiết phụ trợ.

Được Thiên Hoả Tinh Thiết rèn luyện, Tinh Thần Lực trở nên đặc biệt cô đọng, tạo ra một không gian lớn hơn trong Tinh Thần Chi Hải để dung nạp càng nhiều Tinh Thần Lực hơn. Tinh Thần Lực được áp súc mạnh mẽ, mỗi khi có dấu hiệu áp chế quá mức thì bị Thần Thức của hắn hấp thu một phần. Đường Tam biết rõ mình không có khả năng đột phá thành Thần trong chốc lát, cho nên phần lớn thời gian đều tu luyện Tinh Thần Lực. Tinh Thần Lực của Sư Hổ Kiếm Thánh tất nhiên là không yếu, nhưng muốn khoá chặt hắn dễ dàng lắm sao?

Song phương giằng co chừng mười giây thì một bên khác, Độc Bạch lần nữa phát động Truyền Tống trận mang theo đồng bạn truyền tống.

Cuối cùng, Sư Hổ Kiếm Thánh không nhịn được mà xuất thủ. Quang diễm màu vàng lại rót vào trọng kiếm và hắn nhấc nó lên nhanh như chớp. Lúc trước hắn vẫn vững như bàn thạch, trong chớp mắt này đã hoá thành cơn lốc quét đến chỗ Đường Tam.

Đường Tam nắm chặt Phá Thiên Chuỳ trong tay phải, hắn không có ý định muốn liều mạng với Sư Hổ Kiếm Thánh. Chỉ thấy không gian xung quanh hắn mờ mịt vặn vẹo, thân hình lấp loé giống như một vòng khói di chuyển giữa kiếm mang to lớn màu vàng. Đó chính là tuyệt học Đường Môn, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ.

Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ Đường Tam sử dụng lúc này tựa như quỷ mị, hoá thành quỷ ảnh trùng trùng điệp điệp, quay xung quanh người Sư Hổ Kiếm Thánh. Ngay khi kiếm mang xuyên đến, Sư Hổ Kim

Cương bộc phát thì luôn bị Đường Tam né tránh trong chớp mắt. Thân hình song phương không ngừng giao thoa, nhưng lại không xuất hiện bất cứ va chạm nào, dường như đã biến thành một trận đấu im lặng.

Trên khán đài đã bắt đầu xuất hiện xôn xao, những tên Yêu Quái nghe theo đề nghị "chắc chắn" của người chủ trì đã tức giận gầm lên, các tiếng chửi rủa, ồn ào vang lên liên tiếp.

Nhưng những người chân chính xem hiểu trận đấu này thì đều nín thở theo dõi biến hoá trên người Sư Hổ Kiếm Thánh cùng Đường Tam.

Trước khi trận đấu bắt đầu, chẳng ai ngờ được rằng người ngăn cản Sư Hổ Kiếm Thánh lại là hắn mà không phải là nam tử am hiểu Băng Tinh Biến có biệt danh Bạo Đầu Cuồng Ma.

Sư Hổ Kiếm Thánh có tu vi như thế nào? Nói hắn là người mạnh nhất trong Đấu Thú Tràng thành Gia Lý cũng không sai, là người giữ cửa trận cuối cùng, không cho nhân loại tấn thăng lên quý tộc, đây là quy tắc ngầm. Khi sứ giả Tổ đình đến, nghe được trận đấu cuối cùng do Sư Hổ Kiếm Thánh dẫn đội thì đã ngầm hiểu, trận chiến này không có bất kỳ thiên vị nào.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, tên nhân loại này khi đối mặt với Sư Hổ Kiếm Thánh lại có thể né tránh kiếm ý cường đại của hắn, vậy mà lại dây dưa với đệ nhất cường giả Đấu Thú Tràng thành Gia Lý.

Có thể nhìn ra được, Sư Hổ Kiếm Thánh tiêu hao lớn hơn Đường Tam. Chưa đến Thần cấp, dù huyết mạch chi lực không ngừng hồi phục nhưng cũng không phải là cuồn cuộn không dứt. Song phương có chênh lệch tu vi rõ ràng, nhưng công kích của Sư Hổ Kiếm Thánh không cách nào đánh lên người đối phương, điều này vô cùng thần

kỳ.

Trên người Đường Tam ngẫu nhiên có thanh quang lấp loé, đó là phong cương đến từ Phong Hổ biến. Phong cương không vì công kích hay phòng ngự, mà làm tốc độ của hắn càng thêm nhanh.

Cho dù ở kiếp trước, khi chưa thành Thần, Đường Tam cũng không sử dụng Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ đến trình độ này. Trước khi thành Thần là do cảnh giới không đủ, sau khi thành Thần thì lại không cần đến. Giờ khắc này, hắn cũng đắm chìm trong đủ loại cảm ngộ khi không ngừng né tránh.

Sư Hổ Kiếm Thánh tựa như một lò luyện, không ngừng bắn ra quang diễm. Mà Đường Tam chính là ở quanh lò luyện này không ngừng tìm thấy khe hở không bị thiêu đốt mà tung hoành né tránh.

Đối thủ trước mặt này sẽ mang lại cho Đường Tam nhiều áp lực. Sư Hổ Kiếm Thánh không chỉ cường đại, mà còn rất tỉnh táo, chính là một chiến sĩ trời sinh. Trong quá trình chiến đấu dù xuất hiện biến hoá gì cũng bình tĩnh đối mặt. Trong khoảng thời gian ngắn này, kiếm ý của hắn đã không ngừng biến hoá, không ngừng tìm kiếm cách đột phá, thử nghiệm các phương thức công kích khác nhau để tấn công Đường Tam.

Sư Hổ Kiếm Thánh rất nhanh đã hiểu, ở phương diện tốc độ, né tránh cùng Tinh Thần Lực, hắn không bằng đối thủ. Nhưng đúng là Đường Tam chỉ có tu vi Bát giai, ở cảnh giới còn có chênh lệch với hắn.

Sư Hổ Kim Cương được trọng kiếm chém ra trên không trung bắt đầu ngưng đọng trong không khí, từng đạo kim văn dường như lơ lửng trên không trung, lưu lại trên đó một thời gian dài. Khí tức huyết mạch hừng hực trong không khí không ngừng được tăng

cường. Đây rõ ràng là Sư Hổ Kim Cương bị tiêu hao, nhưng kỳ lạ là, những cương khí ngưng tụ kia dường như kích thích ngược lại Sư Hổ Kiếm Thánh khiến huyết mạch của hắn sôi trào, màu vàng trên người hắn không yếu bớt mà càng lúc càng mạnh theo từng đòn tấn công, đến mức xung quanh hắn đều có ngọn lửa vàng kim bốc lên. Sư Hổ Kim Cương ngưng tụ không tan làm không gian Đường Tam có thể di chuyển ngày càng nhỏ. Sư Hổ Kim Cương cùng kiếm mang không ngừng hạn chế không gian né tránh của hắn.

Nhưng từ đầu đến cuối, Đường Tam đều không có liều mạng, cũng không có ý định muốn đột phá.

Chương 340: Đại chiến

Đột nhiên, Sư Hổ Kiếm Thánh chém ra một kiếm, Đường Tam lần nữa hư ảo lui lại, xuyên qua kiếm mang, tránh sang một bên. Nhưng lần này Sư Hổ Kiếm Thánh không truy kích mà quay lại thân kiếm, thanh trọng kiếm to lớn bỗng cắm xuống đất trước người hắn.

Trong chốc lát, Sư Hổ Kim Cương đang lơ lửng trong không khí trở nên sáng rực, kim quang chói mắt bắn ra, lấy Sư Hổ Kiếm Thánh làm trung tâm, cơ hồ trong nháy mắt đã biến thành đại dương vàng óng. Sư Hổ Kim Cương đang lơ lửng giống như được kích hoạt, toàn diện phát nổ.

Ngươi không phải am hiểu né tránh sao? Vậy ta cho ngươi một công kích phạm vi lớn, xem ngươi làm sao có thể né tránh.

Ngay khi Sư Hổ Kiếm Thánh cắm trọng kiếm xuống đất, Đường Tam cũng động. Hắn bay xuống mặt đất, chân phải đạp mạnh xuống, thanh quang bộc phát.

"Oanh!" Vị trí Đường Tam đạp xuống đất phát ra một tiếng oanh minh, Đấu Thú Tràng cũng vì đó mà rung lên, thời gian vừa vặn cùng lúc Sư Hổ Kim Cương phát nổ, cho nên khi tiếng oanh minh xuất hiện, kim quang đã hoàn toàn ôm trọn che đậy Đường Tam.

Chiến Tranh Tiễn Đạp, đến từ Tượng Yêu tộc.

Vì sao Đường Tam muốn dung hợp một cái lạc ấn huyết mạch

Tượng Yêu? Cũng không phải vì huyết mạch Tượng Yêu mạnh như thế nào, mà là bù đắp khuyết điểm lực lượng không đủ của bản thân. Trong Yêu Quái Tộc, Tượng Yêu là bộ tộc có huyết mạch chi lực thuần tuý tăng phúc lực lượng thân thể, chúng không am hiểu linh hoạt cùng các phương diện khác, chỉ có lực lượng là mạnh nhất. Kỹ năng thiên phú cũng chỉ có Chiến Tranh Tiễn Đạp.

Nhưng vì chúng chỉ am hiểu lực lượng nên đặc biệt mạnh ở phương diện này.

Chiến Tranh Tiễn Đạp mang theo sóng xung kích, được phong cương che giấu tạo thành gợn sóng màu xanh biếc bắn ra ngoài. Sư Hổ Kim Cương đúng là cường hãn, trong nháy mắt nổ tung vô cùng cường liệt nhưng Đường Tam dung hợp Chiến Tranh Tiễn Đạp cùng phong cương cũng không thua kém.

Sóng xung kích bắn ra ngoài, Sư Hổ Kim Cương bạo tạc trong phạm vi rộng. Khi cả hai va chạm đã triệt tiêu phần lớn lực công kích. Đường Tam lấy phong cương hộ thể, mượn lực phản chấn của Chiến Tranh Tiễn Đạp mà phóng lên cao, mượn thanh quang ôm trọn bản thân mà ngạnh kháng xông ra khỏi khu vực Sư Hổ Kim Cương bạo tạc.

Cũng đúng lúc này, một đạo kim quang bắn ra từ bên trong khu vực đang nổ tung kia, trên không trung chuyển thành màu vàng đỏ, dường như muốn xé rách bầu trời.

Cơ hồ ngay chính khoảnh khắc Đường Tam phóng lên trời kia, quang mang đã truy kích tới. Kiếm mang tốc độ nhanh chóng, so với công kích trước đó của Sư Hổ Kiếm Thánh thì ít nhất tăng lên gấp đôi.

Cắm kiếm xuống đất không chỉ dẫn động Sư Hổ Kim Cương, đồng

thời cũng tụ lực một kích này. Sáp Kiếm Thức! Sư Hổ Kim Cương dùng một chiêu này đã chém giết không biết bao nhiêu đối thủ.

Phong cương bao quanh cơ thể trong nháy mắt bị xé nát, dường như khoảnh khắc tiếp theo thân thể hắn cũng bị xé nát như vậy. Nhưng ngay lúc đó, thân thể Đường Tam đột nhiên trở nên hư ảo, đúng vậy, chính là hư ảo. Kiếm mang màu vàng từ vút qua người hắn, chém vào không trung. Khí tức khủng bố trong chớp mắt kia làm cho khán đài đều đều lặng đi.

Thân ảnh hư ảo của Đường Tam sau đó đã trở nên ngưng thực. Phong cương bị xé nát cũng lần nữa ngưng tụ, đồng thời trong nháy mắt phát ra một tiếng nổ đùng, thôi động thân thể hắn không phải thoát đi, mà như thiểm điện phóng xuống khu vực Sư Hổ Kim Cương vừa mới dập tắt. Phá Thiên Chuỳ trong tay đập xuống đầu Sư Hổ Kiếm Thánh.

Trong ánh mắt luôn kiên định của Sư Hổ Kiếm Thánh hiện lên một vòng khiếp sợ. Trong chớp mắt vừa rồi, hắn rõ ràng cảm giác được mình đã chém trúng đối thủ a! Bộ pháp của Đường Tam dù tốt nhưng trên không cũng khó tránh được, hắn làm sao lại có thể né tránh rồi? Hơn nữa, Sáp Kiếm Thức vô cùng sắc bén, tốc độ cực kỳ nhanh. Năng lực đó là gì? Làm sao hắn có thể né tránh công kích của mình?

Mà vì liên tục bộc phát Sư Hổ Kim Cương cùng Sáp Kiếm Thức nên Sư Hổ Kim Cương cũng cần thời gian hồi khí, mà ngay lúc này Đường Tam đã phản công. Nắm bắt thời cơ thật là vô cùng tinh chuẩn!

Mà cũng đúng lúc đó, một tiếng gầm vang lên cách đó không xa. Một tên đồng đội của Sư Hổ Kiếm Thánh đã vẫn lạc.

Sau bốn lần truyền tống, rốt cuộc đã tìm được cơ hội. Lần này, Độc Bạch cố ý truyền tống đến sau một tên bị rơi lại. Thời gian ngưng trệ, Kim Sí Phi Phong Trảm cùng băng mâu tụ lực, một đối ba, tên đối thủ Bát giai căn bản không có khả năng chạy thoát. Huống chi, hắn bị rơi lại là vì chân đột nhiên lảo đảo, lúc này mới kéo dãn khoảng cách với đồng đội. Vận rủi giáng lâm!

Một huyết mạch cấp một, hai huyết mạch cấp hai cùng một tên khống chế Băng nguyên tố siêu cường, đâu còn khả năng may mắn chứ? Chiến đội Vô Địch, quân số giảm một tên.

Trên ghế khách quý, một tên nam tử Yêu Quái chợt đứng người lên và phát ra tiếng gào thét rung trời với vẻ mặt u ám. Yêu Quái vừa chết kia chính là hậu đại của hắn, hao tổn một số tiền rất lớn mới có thể để nó trở thành quý tộc, nhưng nó lại chết trong trận chiến đáng lẽ phải thắng này.

Mà lúc này, Phá Thiên Chuỳ trong tay Đường Tam đã đến trước người Sư Hổ Kiếm Thánh. Tốc độ của hắn rất nhanh, căn bản không cho Sư Hổ Kiếm Thánh hồi khí.

Sư Hổ Kiếm Thánh giơ trọng kiếm lên đỉnh đầu, cứng rắng chống đỡ Phá Thiên Chuỳ.

"Oanh ---" một tiếng, Đường Tam cùng Phá Thiên Chuỳ bắn ra phía sau, còn Sư Hổ Kiếm Thánh lui về sau nửa bước.

Đừng nhìn thân hình Đường Tam nhỏ hơn nhiều đối thủ, nhưng huyết mạch Tượng Yêu mang tới lực lượng không yếu. Hơn nữa Sư Hổ Kiếm Thánh trước đó đã tiêu hao nhiều vì tấn công liên tục. Đường Tam bắn ra trên không trung thì chợt quay tròn, hắn không rơi xuống đất mà vung chuỳ lên một lần nữa.

Lại "oanh ---" một tiếng, Sư Hổ Kiếm Thánh lại lui về sau nửa bước, lòng bàn tay có chút nóng. Đường Tam dựa thế bắn ngược lại, lần này lực phản chấn yếu hơn nên hắn rơi xuống đất. Thân hình xoay tròn, chuỳ thứ ba quét ngang. Bởi vì dáng người hắn thấp hơn Sư Hổ Kiếm Thánh không ít nên chuỳ này đánh tới ngực đối phương.

Sư Hổ Kiếm Thánh dựng ngược kiếm ngăn cản, đồng thời hít một hơi thật sâu, Sư Hổ Kim Cương lần nữa dâng lên.

"Oanh ---"

Lần này Sư Hổ Kiếm Thánh không lùi lại, điều này mang lại cho Đường Tam lực phản chấn lớn hơn. Nhưng Đường Tam không bị chấn bay mà giẫm trên mặt đất, mượn thế xoay tròn, thân thể như một con thoi. Phá Thiên Chuỳ trong tay ngang nhiên ném ra.

Sau nhiều lần né tránh công kích của đối thủ, Đường Tam cuối cùng cũng tìm được cơ hội thi triển Loạn Phi Phong Chuy Pháp.

Sư Hổ Kiếm Thánh lúc này cảm thấy rất uất ức, hắn rõ ràng cảm giác được thực lực đối thủ yếu hơn mình, nhưng vì trước đó liên tiếp bộc phát khiến hắn tiêu hao quá lớn, cần thời gian hồi khí. Hắn cần ít nhất vài giây để điều chỉnh lại huyết mạch chi lực, nhưng đối thủ không cho hắn cơ hội, công kích nối tiếp nhau mà đến.

Cây chuỳ kia có sức mạnh không nhỏ, hơn nữa còn mang theo chấn động cực mạnh khiến hắn phải dùng hết sức đối phó, nên càng không có thời gian hồi khí. Do đó lúc này hắn đang không ở trạng thái tốt nhất, muốn phản kích chỉ sợ huyết mạch chi lực không đủ chống đỡ. Rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể ngăn cản trước, chuẩn bị khi công kích của Đường Tam yếu xuống thì hồi khí, một lần nữa nắm thế chủ động. Nhưng vấn đề là, hắn không biết đặc tính của Loạn Phi Phong Chuy Pháp.

Áo nghĩa hạch tâm của Loạn Phi Phong Chuy Pháp là tá lực đả lực! Đường Tam không cần nghỉ ngơi, lực lượng của hắn là mượn nhờ đối thủ. Lực phản chấn càng mạnh, chỉ cần không vượt qua cực hạn thì công kích của Loạn Phi Phong Chuy Pháp càng mạnh. Phá Thiên Chuỳ với đặc tính vỡ nát lại một lần nữa đánh lên trọng kiếm của Sư Hổ Kiếm Thánh. Được Tinh Thần Lực dẫn động, Thiên Hoả Tinh Thiết có thể đốt cháy tất cả các năng lượng nóng bỏng khác, do đó không ngừng xuyên qua Sư Hổ Kim Cương mà đánh vào bên trong.

Chương 341: Áp chế

Đường Tam xoay tròn như con thoi, chuỳ sau lại mạnh hơn chuỳ trước, lực lượng kinh khủng bộc phát, kéo dài công kích. Trong nháy mắt hắn đã tấn công Sư Hổ Kiếm Thánh hơn hai mươi chuỳ.

Sư Hổ Kiếm Thánh liên tục lùi về phía sau, lực lượng của đối phương càng ngày càng mạnh, hắn không muốn lùi lại cũng không thể. Làm hắn hoảng sợ hơn là, trọng kiếm trong tay đã không giữ được nữa. Hắn không ngừng rót huyết mạch chi lực vào trong đó, nhưng trọng kiếm ngày càng nóng, hiện tại không phải là màu vàng, mà là màu đỏ vàng. Nhiệt độ càng lúc càng cao, bàn tay hắn cũng bắt đầu có mùi khét.

Tại sao? Tại sao lại như vậy? Rõ ràng tu vi cao hơn đối thủ nhưng lại bị áp chế không có cơ hội hoàn thủ, dù chỉ là một lần hồi khí cũng không có, càng không nói đến điều chỉnh huyết mạch chi lực. Đối phương lúc trước luôn né tránh, lúc này lại tấn công dữ dội, không hề cho mình bất cứ cơ hội nào.

Tiếng la hét lại vang lên, chiến đội Vô Địch, lần nữa một tên vẫn lạc.

Đường Tam chèn ép Sư Hổ Kiếm Thánh làm đồng đội vô cùng phấn khích. Vũ Băng Kỷ hoàn toàn phát huy khả năng khống chế Băng nguyên tố, được Thì Quang Biến phụ trợ mạnh mẽ đã hoàn thành băng mâu ba lần gia tốc. Lần gia tốc cuối cùng là do Thì Quang Biến gia trì làm đối thủ phán đoán sai, do đó băng châm xuyên qua mắt

vào đại não, thành công làm nổ đầu hắn.

Bốn đấu hai, bọn họ bên này không còn đáng lo nữa.

Vũ Băng Kỷ bây giờ mới hiểu được vì sao hôm nay Đường Tam nói sẽ không giữ lại. Đồng đội như bọn họ thậm chí cũng không biết Đường Tam làm được như thế nào. Hắn lúc này áp chế một đối thủ cường đại như Sư Hổ Kiếm Thánh. Tới lúc này bọn họ mới biết được Đường Tam đã cường đại tới trình độ như vậy.

Còn trong mắt khán giả, trận đấu này có chút quái dị. Thực lực của Sư Hổ Kiếm Thánh rõ ràng ở trên đối thủ, nhưng lại bị đối phương áp chế. Cho dù là cường giả Thần cấp cũng không xem hiểu trận chiến này.

Thực tế, trong trận đấu này Đường Tam đã sử dụng ba loại huyết mạch chi lực. Trừ Phong Hổ biến thể hiện bên ngoài là Chiến Tranh Tiễn Đạp từ Tượng Yêu biến và không gian truyền tống từ Khổng Tước Biến.

Dưới sự khống chế của Tinh Thần Lực cường đại, không gian truyền tống là tiến hành truyền tống tại chỗ, biến mất trong chớp mắt rồi quay trở lại ngay. Khoảnh khắc đó tuyệt đối là vô cùng kỳ diệu. Đừng quên rằng, một kiếm kia của Sư Hổ Kiếm Thánh đủ để chém đứt không gian, muốn truyền tống tức thời rồi quay trở lại thì phải mạo hiểm, bởi vì khi trở lại có thể gặp nguy hiểm do không gian xé rách. Dù Khổng Tước Đại Yêu Vương khi gặp tình huống này cũng không ứng đối như vậy, mà sẽ chọn truyền tống đến nơi xa. Nhưng Đường Tam dám làm, lý giải không gian của một đời Thần Vương cho phép hắn làm như vậy. Cho nên, hắn làm được việc ngay cả Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không dám làm, thử hỏi, ở đây có ai nhận ra hắn đang thi triển Khổng Tước Biến?

Sư Hổ Kiếm Thánh đúng là rất mạnh, Đường Tam đã phải toàn lực ứng phó. Lúc này huyết mạch chi lực đang lưu chuyển, Loạn Phi Phong Chuy Pháp đã đến cực hạn, chính là không cho đối phương có cơ hội hoàn thủ.

Không thể tiếp tục như vậy nữa! Sư Hổ Kiếm Thánh lúc này đã nhận ra, nếu tiếp tục như vậy thì chỉ sợ hắn không ngăn cản được. Bởi vì không cách nào hồi khí, công kích của Đường Tam đã khiến hắn ân ẩn đau. Ngực đau nhức càng ngày càng nghiêm trọng, kiếm trong tay đã bắt đầu bị tổn hại. Phải biết rằng, thanh trọng kiếm này có giá trị cực cao, liên hệ mật thiết với huyết mạch chi lực, nhưng lúc này có chút không ngăn cản được.

Thực tế, nếu không phải Sư Hổ Kim Cương đủ cường đại, trước mặt Thiên Hoả Tinh Thiết, nó đã sớm bị hoà tan.

Trọng kiếm trong tay lần nữa ngăn cản Loạn Phi Phong Chuy Pháp, nhưng lần này Sư Hổ Kiếm Thánh không dùng toàn lực. Trọng kiếm bị Phá Thiên Chuỳ đập trúng, thân kiếm đập vào ngực hắn, làm hắn bay lên, nhanh chóng lùi ra xa.

Sư Hổ Kiếm Thánh vì thế mà phun ra một ngụm máu tươi, điều làm hắn hơi im lặng là thanh trọng kiếm cuối cùng cũng không chịu được nữa, nửa khúc trên mềm rủ xuống. Công kích nhiệt độ cao liên tục đã huỷ đi thanh kiếm này.

Nhưng rốt cuộc mượn cơ hội này mà hắn có khả năng hồi khí. Hắn phun ra một ngụm máu nhìn khá thảm nhưng thực tế là phun ra tụ máu trong cơ thể, bây giờ đã dễ chịu hơn rất nhiều. Đồng thời, hắn thở sâu một hơi, chuẩn bị điều chỉnh huyết mạch chi lực của mình.

Nhưng động tác mới làm được một nửa, một cơn gió lốc đã đến trước mặt hắn.

Trong khoảnh khắc hắn bị một chuỳ đánh bay, Đường Tam liền hiểu vị Sư Hổ Kiếm Thánh này muốn làm gì. Đường Tam mượn lực phản chấn xoay tròn, Phá Thiên Chuỳ trong tay không hề do dự rời tay, đuổi theo Sư Hổ Kiếm Thánh.

Đây là chuỳ thứ 35, qua 35 lần mượn lực, uy lực một chuỳ này có thể tưởng tượng được. Phá Thiên Chuỳ không tiếng động bay ra, trong nháy mắt đã đuổi kịp Sư Hổ Kiếm Thánh. Đường Tam cũng như thiểm điện phóng lên, dùng phong cương gia tốc mà theo sát phía sau.

Muồn hồi khí? Không cho ngươi!

Sư Hổ Kiếm Thánh nhìn đầu chuỳ dần phóng to trước mắt, có cảm giác biệt khuất muốn chết. Trong miệng gầm lên tiếng giận giữ, hắn nhanh chóng bỏ xuống thanh kiếm bị tổn hại, Sư Hổ Kim Cương điên cuồng thiêu đốt, quyền phải đánh ra, lần này hắn đã không để ý đến thương thế của mình. Hắn nhất định không thể để đối phương lần nữa thi triển chuỳ pháp ở khoảng cách gần.

Tay phải đánh ra, tay trái khẽ vồ, một trảo ảnh khổng lồ hiện lên, thể hiện ra nội tình thâm hậu của Sư Hổ Kiếm Thánh. Dù mới hồi được một nửa nhưng Sư Hổ Kim Cương vẫn vô cùng mạnh mẽ. Trảo ảnh to lớn chộp tới Đường Tam.

"Phanh ----" Phá Thiên Chuỳ va chạm với tay phải Sư Hổ Kiếm Thánh. Phá Thiên Chuỳ bị đánh bay, nhưng tay phải Sư Hổ Kiếm Thánh cũng phát ra tiếng vỡ vụn liên tiếp, rõ ràng là xương tay phải đã bị gãy.

Với lực lượng của Loạn Phi Phong Chuy Pháp cùng đặc tính vỡ nát của Phá Thiên Chuỳ, cộng thêm Thiên Hoả Tinh Thiết thiêu đốt

nóng cháy, cánh tay hắn không bị đánh nát đã là nội tình thâm hậu.

Mà trảo ảnh kia đã đến trước mặt Đường Tam. Lúc này Đường Tam cũng giống hắn, trong tay không còn vĩ khí. Sư Hổ Kiếm Thánh tin rằng, chỉ cần mình tạm thời đánh lùi gia hoả này, để bản thân có thể hồi khí một chút thì dù tay phải tạm thời bị phế, hắn cũng có lòng tin chiến thắng đối thủ. Đối phương chỉ là Bát giai, công kích liên tục như vừa rồi nhất định cũng tiêu hao lớn, chỉ cần hắn có thể tấn công lần nữa thì có thể xe nát người đối phương.

Nhưng hắn lại thấy Đường Tam nhìn hắn bằng ánh mắt buồn cười.

Phong cương ngưng tụ phía sau tạo thành một đôi cánh màu xanh biếc, Đường Tam đang vọt tới phía trước thì thân thể lập tức thay đổi, phong dực phía sau vỗ cánh đón gió, thân thể vẽ trên không trung một vòng cung uyển chuyển, dễ dàng lướt qua trảo ảnh. Trong khi Phong nguyên tố phát ra tiếng nổ, hắn đã tới trước mặt Sư Hổ Kiếm Thánh.

Sư Hổ Kiếm Thánh không chút do dự đá chân ra, từ hai mắt bốc lên ngọn lửa màu vàng. Không có cách nào khác, hắn phải thiêu đốt sinh mệnh của mình. Trong chớp mắt khi đối phương cận thân, hắn đã đưa ra quyết định. So sánh với tiêu hao bản nguyên, đánh chết đối thủ mới là quan trọng nhất, nếu không, hôm nay hắn có khả năng bị đánh chết.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột nhiên xuất hiện.

Màu tử kim, hắn đột nhiên thấy trong mắt đối phương bắn ra màu tử kim, ngay lập tức, hắn chỉ cảm thấy thân thể của mình đông cứng lại.

Ngay sau đó, Tinh Thần Chi Hải của hắn như bị cự chuỳ đập mạnh

vào mà đau nhức dữ dội, ngọn lửa sinh mệnh vừa mới bùng lên đã bị dập tắt. Sư Hổ Kim Cương vốn đã bành trướng ra ngay lập tức phá toái.

Chương 342: Ngươi muốn thành Thần sao?

Sau đó, chân phải của hắn không biết vì sao rơi vào tay Đường Tam. Thân thể cường tráng không gì sánh được trực tiếp bị Đường Tam vung mạnh lên không trung, hung hăng đập xuống mặt đất.

Ở phía xa, một tiếng hét thảm vang lên, giống như khúc nhạc đệm bi tráng cho Sư Hổ Kiếm Thánh vậy. Một tên đội viên của chiến đội Vô Địch bị Kim Sí Phi Phong Trảm chém đứt một bên vai. Chiến đấu bên kia đã đến giai đoạn cuối cùng.

Thân thể Sư Hổ Kiếm Thánh cực kỳ cường tráng, khi hắn bị đập xuống đất đến thất điên bát đảo thì một ý niệm bỗng xuất hiện trong đầu. Không thể nào! Vừa rồi sao hắn có thể khống chế mình không thiêu đốt ngọn lửa sinh mệnh?

Ánh mắt của hắn ta có vấn đề, còn có, năng lực làm mình ngưng trệ kia là gì? Sao chân mình lại rơi vào trong tay hắn?

Nếu Đường Tam có thể nghe được nghi vấn trong lòng hắn thì sẽ nguyện ý trả lời cho hắn rằng, đó là Tử Cực Ma Đồng cộng thêm Khống Hạc Cầm Long cùng Thì Quang Biến.

Sư Hổ Kiếm Thánh đúng là cường đại, chính sự cường đại đó đã buộc Đường Tam phải sử dụng rất nhiều biện pháp. Tuy không bại lộ hết tất cả năng lực của mình nhưng phần lớn năng lực đều được hắn âm thầm sử dụng và che giấu cẩn thận.

Trong mắt khán giả, Sư Hổ Kiếm Thánh dường như đã thay đổi, hắn vốn đang mạnh mẽ lại đột nhiên bị áp chế, thậm chí cơ hội hoàn thủ cũng không có. Chỉ có mình Sư Hổ Kiếm Thánh biết được, đối thủ này của mình quá quái dị.

"Oanh ----" thân thể lại bị vung lên, hắn giống như một cái bao tải, bị đập mạnh không ngừng trên mặt đất.

Sư Hổ Kiếm Thánh cảm thấy thân thể mình giống như bị xé tan thành từng mảnh, thất điên bát đảo không cách nào phản kháng. Đúng lúc này, trong đầu hắn vang lên một thanh âm.

"Ngươi muốn thành Thần sao?"

"Oanh ----" Sư Hổ Kiếm Thánh lại bị đập xuống đất.

"Ta có thể giúp ngươi thành Thần."

"Oanh ----" Lần này là đập sang bên trái.

"Vấn đề của ngươi là huyết mạch Sư Hổ Thú không thể chân chính dung hợp hai loại huyết mạch cường đại, cho nên không có khả năng thành Thần."

"Oanh ----"

"Ngươi hẳn có thể cảm nhận được, ta thi triển không chỉ có một loại huyết mạch chi lực."

"Oanh ----"

"Cho nên, ta có thể giúp ngươi dung hợp huyết mạch chi lực của ngươi."

"Oanh ----"

"Để cho ngươi mạnh lên, để cho ngươi thành Thần."

"Oanh ----"

Mỗi lần bị nện xuống mặt đất đều làm Sư Hổ Kiếm Thánh phun ra một ngụm máu tươi. Mỗi cú đánh nặng nề khiến Sư Hổ Kiếm Thánh đau đến không muốn sống. Nhưng giọng nói đó hết lần này đến lần khác xuất hiện trong Tinh Thần Chi Hải, hắn nghe rất rõ ràng.

"Thần phục ta, ta sẽ giúp ngươi."

"Oanh ----"

"Nếu không, chết!"

"Oanh ----"

Cuối cùng, Đường Tam ngừng lại. Mà Sư Hổ Kiếm Thánh bị đập liên tục mặc dù có thân thể cực kỳ rắn chắc nhưng ít nhất xương đã gãy mười mấy cái. Hắn ngã trên mặt đất, phun ra từng ngụm, từng ngụm lớn máu tươi, hẳn là đã bị thương nặng.

Thanh âm lần nữa vang lên trong Tinh Thần Chi Hải, "Muốn chết ta liền thành toàn cho ngươi. Muốn sống thì kêu lên một tiếng."

Sư Hổ Kiếm Thánh há to miệng, hắn đương nhiên không muốn chết. Mặc dù hắn đã có hàng trăm trận thắng ở Đấu Thú Tràng, mặc dù hắn luôn truy cầu không ngừng cường đại, đối mặt với bất kỳ đối thủ nào cũng có thể thắng, tiến công không lùi lại. Nhưng hắn cũng không muốn chết!

Nhưng hắn không kêu được, vì quá đau nên không kêu thành tiếng, cổ họng như bị mắc kẹt lại.

Đường Tam nhìn hắn, có chút tiếc nuối lẩm bẩm nói: "Quả nhiên là hảo hán thấy chết không sờn, vậy ta thành toàn cho ngươi." Vừa nói hắn vừa vẫy một cái, Phá Thiên Chuỳ ở phía xa bay tới, rơi vào trong tay hắn.

Sư Hổ Kiếm Thánh khẩn trương, ta không muốn chết, ta không muốn chết a!

Hắn dốc hết sức lực, cuối cùng mới phát ra được một thanh âm, "meow ----"

Khoé miệng Đường Tam giật giật, bản thân Sư Hổ Kiếm Thánh cũng ngốc trệ, huyết mạch trong cơ thể đã ngừng vận chuyển. Bởi vì hắn cảm thấy khí huyết trong cơ thể đã đông cứng lại.

Ngay trước hơn vạn khán giả, một đời Sư Hổ Kiếm Thánh, một đời cường giả mạnh nhất Đấu Thú Tràng, Sư Hổ Thú vô cùng cường hãn vậy mà, vậy mà lại ...

Sư Hổ Kiếm Thánh nhắm mắt lại, nghẹo đầu hôn mê bất tỉnh. Lúc này hắn thật sự hận mình chết luôn đi cho rồi.

Đường Tam có chút muốn cười.

Tại sao Đường Tam lại lựa chọn không gïết Sư Hổ Kiếm Thánh? Đúng là vì huyết mạch của hắn rất có giá trị nghiên cứu, uy năng cực đại của Sư Hổ Kim Cương vượt xa so với hắn thi triển. Nếu hắn có thể thần phục, như vậy, Đường Tam sẽ có thêm một loại huyết mạch không thua kém huyết mạch cấp một, để hắn có thể tiếp tục

tăng lên đến Cửu giai. Hoặc dùng nó thay thế huyết mạch Tượng Yêu. Dù sao huyết mạch Tượng Yêu vẫn yếu hơn một chút. Hoặc có thể thay thế Phong Hổ biến. Phong Hổ biến ngày càng khó dùng, nhất là khi đối mặt với cường giả, bản thân Phong Hổ biến rất dễ bị áp chế, Đường Tam không ngừng áp súc mới có một chút tác dụng.

Hơn nữa, Đường Tam sắp tiến về Tổ đình, thực lực của mình và các đồng bạn còn chưa đủ, có thêm một cái đảm bảo tựa hồ cũng không tệ. Còn làm thế nào để Sư Hổ Kiếm Thánh thuần phục, từ ánh mắt tràn đầy khao khát sinh tồn có thể thấy có vẻ không quá khó khăn.

Cũng vào lúc này, toàn bộ Đấu Thú Tràng đã trở nên ầm ĩ. Mà bên ngoài Đấu Thú Tràng, tiếng hoan hô như kinh đào hải lãng.

Đúng vậy, bọn họ đã biết, bọn họ đã biết kết quả cuối cùng. Thắng, chiến đội Sử Lai Khắc thắng, thắng được trận tranh tài thứ mười.

Khi Sư Hổ Kiếm Thánh bị Đường Tam đánh trọng thương hôn mê, tên cuối cùng của chiến đội Vô Địch cũng bị đánh chết. Sư Hổ Kiếm Thánh bị thương làm chiến ý của hắn vỡ vụn, do đó tuyệt vọng mà chết đi.

Tin tức chiến đội Sử Lai Khắc thắng lợi trước tiên truyền ra bên ngoài Đấu Thú Tràng. Giờ khắc này cho dù ở bên trong Đấu Thú Tràng cũng có thể nghe được rõ ràng tiếng hoan hô điên cuồng bên ngoài kia.

Tiếng hò reo đinh tai nhức óc, chính là sự không cam lòng của nhân loại được giấu trong nội tâm sau không biết bao nhiêu năm bị áp bức, làm phụ thuộc và làm nô lệ.

Trên đài khách quý, các cao tầng quý tộc Yêu Quái đều rất khó coi, thậm chí tràng chủ Đấu Thú Tràng Linh Tê Lộc Yêu Vương cũng

không ngoại lệ.

Trên thực tế, mặc dù hắn không hy vọng nhóm Đường Tam tử chiến, nhưng khi thực sự có một chiến đội nhân loại thu được mười trận thắng, thu được danh hiệu quý tộc thì trong lòng hắn vẫn đầy cảm xúc phức tạp. Đây là huy hoàng trước nay chưa từng có của nhân loại, nhưng để huy hoàng này xuất hiện là một sự sỉ nhục với Đấu Thú Tràng.

Sứ giả Tổ đình đã đứng người lên, sắc mặt âm trầm nhìn đám người Sử Lai Khắc đang ôm nhau trong sân thi đấu.

Tiếng hoan hô bên ngoài Đấu Thú Tràng bọn họ đương nhiên nghe thấy rõ ràng. Mặc dù Yêu Quái Tộc bọn họ tới lúc này cũng không cho rằng nhân loại có năng lực phản kháng gì, nhưng trong lòng vẫn khó chịu không cách nào áp chế.

"Nhân loại kia, là có chuyện gì xảy ra?" Sứ giả quay đầu nhìn Linh Tê Lộc Yêu Vương.

Linh Tê Lộc Yêu Vương cười khổ nói: "Ta cũng không quá rõ ràng, lúc trước hắn không phải là đội trưởng, cũng không thể hiện ra quá nhiều thực lực, lại không nghĩ rằng ..."

"Không nghĩ tới? Nhân loại như vậy không nên tồn tại. Nô ⌊ệ không thể xuất hiện lãnh tụ tinh thần, ngươi không rõ sao?" Sứ giả lạnh lùng nói.

Linh Tê Lộc Yêu Vương vội vàng khom người nói: "Ta hiểu rồi, nhưng quy củ Đấu Thú Tràng cũng không thể tuỳ ý phá hư."

Sứ giả vung tay lên, ngắt lời hắn, "Vậy dựa theo quy củ Đấu Thú Tràng mà làm, ta mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, nếu thành Gia Lý

các ngươi không giải quyết được thì để bọn hắn tới Tổ đình. Đấu Thú Tràng Tổ đình cũng có phần thưởng phong phú hơn. Ngươi hiểu chưa?"

"Vâng, ta đã hiểu." Linh Tê Lộc Yêu Vương ngầm hiểu, trong lòng cũng thở dài. Đấu Thú Tràng Tổ đình sao? Cái chỗ kia ...

Chương 343: Chấm dứt, quý tộc

Đường Tam cầm một chân Sư Hổ Kiếm Thánh, kéo theo thân thể hắn rời khỏi sân thi đấu. Sư Hổ Kiếm Thánh hiện tại là chiến lợi phẩm của hắn. Theo một nghĩa nào đó, nếu không giết đối thủ trong Đấu Thú Tràng, Sư Hổ Kiếm Thánh đã là nô lệ của hắn. Đây là quyền của những người chủ động tham gia đấu thú. Nhưng cơ bản hai bên đều không nghĩ như vậy, bởi vì họ cho rằng đã thua thì nhất định phải chết, rất khó bị giữ lại làm nô lệ.

Cho nên đó là lý do Đường Tam đã truyền lại ý niệm qua Tinh Thần Lực cho Sư Hổ Kiếm Thánh khi hắn bị trọng thương. Nếu không, hắn tự sát thì không phải uổng phí sao?

Tiền thưởng mười trận thắng, cộng thêm tiền hoa hồng, không hề nghi ngờ là cực kỳ lớn. Quan trọng hơn là, kể từ thời khắc này, bọn họ sẽ có thân phận quý tộc, cũng không còn là phụ thuộc nhân loại nữa.

Trong thế giới nhân loại, bọn họ tuy không phải là duy nhất, nhưng tuyệt đối là phượng mao lân giác.

Năm người Đường Tam không vội vã rời khỏi Đấu Thú Tràng, Đường Tam biết rõ nếu bây giờ bọn họ xuất hiện ngoài kia thì sẽ có hiệu quả gắn kết lực lượng tốt hơn, nhưng đồng thời, chiến thắng hôm nay của bọn họ làm Yêu Quái Tộc sinh ra kiêng kỵ. Phụ thuộc nhân loại phản ứng lớn như vậy, chắc chắn sẽ mang lại rắc rối, và điều đó sẽ làm Yêu Quái Tộc nổi sát tâm. Cho nên lúc này không thể

tiếp tục kích thích đối phương.

Thậm chí có thể nói, nếu đây không phải thành Gia Lý, nếu không phải Khổng Tước Đại Yêu Vương đang bế quan thì bọn họ sẽ gặp nguy hiểm. Vì sao Đường Tam không tiếc đem ba trận bàn giao cho Linh Tê Lộc Yêu Vương, vì sao lại tạo nên một vị Pháp Trận đại sư tồn tại? Chính là vì để bọn hắn nhìn thấy có thể thu được nhiều lợi ích, để đoàn đội bọn họ không bị nhằm vào.

Thị Huyết Ma Viên đã sớm chờ sẵn ở hành lang, khi hắn thấy Đường Tam kéo Sư Hổ Kiếm Thánh đến thì ánh mắt hiện lên một vòng kiêng kỵ mãnh liệt.

Sư Hổ Kiếm Thánh cơ hồ đã được công nhân là tồn tại mạnh nhất trong Đấu Thú Tràng thành Gia Lý, được vinh danh là người mạnh nhất dưới Thần cấp. Nhưng dưới tình huống một đấu một, hắn lại bị Đường Tam treo lên đánh. Điều này có nghĩa là gì? Có nghĩa là, một đối một, dưới Thần cấp, vị này càng mạnh hơn a!

Vị này bất hiển sơn bất lộ thuỷ, một mực ẩn nhẫn đến trận cuối cùng mới thể hiện ra thực lực như thế, làm sao có thể không kiêng kỵ. Hơn nữa, bọn họ thậm chí không nhìn ra vị này dùng năng lực gì đối phó với Sư Hổ Kiếm Thánh.

"Trị liệu cho nó, sau này nó là nô lệ của ta!" Đường Tam đem Sư Hổ Kiếm Thánh giao cho Thị Huyết Ma Viên, thản nhiên nói.

"Được." Thị Huyết Ma Viên vội vàng tiếp nhận Sư Hổ Kiếm Thánh.

Thân thể Sư Hổ Kiếm Thánh rắn rỏi như thép, mặc dù bị Đường Tam ra sức đánh nhưng thực tế không quá nghiêm trọng, xương bị gãy cũng không quá nhiều. Với thân thể cường đại như vậy, chỉ cần trị liệu tốt thì không bao lâu sau sẽ khôi phục.

Đường Tam tiếp tục nói với Thị Huyết Ma Viên: "Thỉnh an bài một chút, ta muốn gặp tràng chủ đại nhân."

"Được." Thị Huyết Ma Viên trước đó đã nhận được thông tri của Linh Tê Lộc Yêu Vương nói muốn gặp lại chiến đội Sử Lai Khắc.

Sư Hổ Kiếm Thánh bị mang đi trị liệu, nhóm Đường Tam thì được Thị Huyết Ma Viên dẫn tới căn phòng hoa lệ kia, gặp lại Linh Tê Lộc Yêu Vương.

Cửa lớn vừa mở, khi năm người vừa bước vào phòng thì lập tức nghe thấy tiếng vỗ tay "ba ba ba".

Linh Tê Lộc Yêu Vương mỉm cười, tán thưởng nhìn bọn họ, "Chúc mừng! Chúc mừng các ngươi thu được mười trận thắng, là mười trận thắng đoàn chiến đầu tiên của nhân loại ở Đấu Thú Tràng. Từ giờ khắc này trở đi, các ngươi đã là quý tộc. Ta đã sắp xếp, rất nhanh thân phận quý tộc của các ngươi sẽ đăng ký xong. Các ngươi có quyền mua đất và nhà của riêng mình ở thành Gia Lý, cũng như quyền chiêu nạp nô lệ cùng phụ thuộc."

"Tạ ơn tràng chủ đại nhân." Đường Tam khẽ gật đầu.

Thời điểm này bốn người Vũ Băng Kỷ tự nhiên đi phía sau hắn. Sau trận chiến ngày hôm nay, ai mới chân chính là đội trưởng chiến đội Sử Lai Khắc đã rõ ràng, cũng không cần che giấu điều gì.

Linh Tê Lộc Yêu Vương nói: "Mời, ta đã chuẩn bị tiệc rượu đón tiếp các ngươi."

Đường Tam nói: "Vậy thì cung kính không bằng tuân mệnh."

Năm người đi theo Linh Tê Lộc Yêu Vương đến sảnh tiệc, trên bàn bày đầy đồ ăn phong phú.

Vũ Băng Kỷ có chút chần chờ nhìn Đường Tam một chút. Sau khi chiến thắng, nghe được tiếng hoan hô ngập trời kia, nhất là tiếng hò reo ngoài Đấu Thú Tràng, trong lòng vị Đại sư huynh này vừa tự hào vừa lo lắng. Với tồn tại xưa nay chưa từng có như bọn họ, Yêu Quái Tộc có dùng thủ đoạn gì hay không?

Đường Tam cho hắn một ánh mắt, rồi cùng mọi người ngồi xuống. Hắn hiểu được, Vũ Băng Kỷ lo lắng Linh Tê Lộc Yêu Vương có hay không hạ độc trong thức ăn. Nhưng Vũ Băng Kỷ không biết là, ở phương diện dùng độc, ở thế giới này Đường Tam tuyệt đối có thể tính là xếp thứ nhất, không có bất kỳ độc dược nào có thể qua mắt hắn. Hơn nữa, trước khi Linh Tê Lộc Yêu Vương có được đồ vật, hắn sẽ không làm như vậy.

Linh Tê Lộc Yêu Vương bưng chén rượu lên, nói: "Nào, chúng ta cùng nâng ly. Chúc mừng các ngươi đã trở thành một thành viên quý tộc ở thành Gia Lý."

Năm người Đường Tam bưng ly lên, tiệc rượu theo đó mà bắt đầu.

Đều là sơn hào hải vị, năm người tự nhiên cũng không khách khí. Trong tiệc rượu, Linh Tê Lộc Yêu Vương cũng không nói thêm điều gì, chỉ tán thưởng biểu hiện hôm nay của bọn họ. Sự chú ý của hắn đa số đều dừng trên người Đường Tam. Hắn bóng gió thử thăm dò thiên phú huyết mạch của hắn đến cùng là cái gì.

Đường Tam tự nhiên dùng phương thức ba phải để ứng đối, chỉ nói huyết mạch của mình có chỗ biến dị, Tinh Thần Lực khác hẳn người bình thường. Sau đó hắn nói đông nói tây một hồi về tình hình trên chiến trường.

Năm người Đường Tam cũng không uống nhiều, nhưng đối mặt với những món ăn bổ dưỡng kia, bọn họ không chút khách khí ăn một bữa no nê. Sau bữa tiệc, Linh Tê Lộc Yêu Vương đưa họ vào phòng khách.

Đám người phân chủ khách ngồi xuống.

"Hiện tại các ngươi đã là quý tộc, các ngươi sau này có kế hoạch gì chưa?" Linh Tê Lộc Yêu Vương cười hỏi.

Đường Tam nói: "Cũng không có kế hoạch gì, tiếp tục cố gắng mạnh lên."

Linh Tê Lộc Yêu Vương ánh mắt chứa đầy thâm ý nhìn hắn nói: "Với thực lực của ngươi, nếu tiếp tục trở nên mạnh hơn, chỉ sợ ngươi muốn đi lên con đường thành Thần. Nhưng ngươi cũng hẳn là biết, muốn đột phá cần rất nhiều tài nguyên, đồng thời cũng cần có đủ hỗ trợ. Nhân loại các ngươi muốn tu luyện thành Thần cũng không phải chuyện dễ dàng a!"

Đường Tam thở dài một tiếng, nói: "Đúng vậy! Tràng chủ có đề nghị gì cho chúng ta sao?"

Linh Tê Lộc Yêu Vương trầm ngâm một chút, nói: "Đề nghị đúng là có. Phụ thuộc trở thành quý tộc, mặc dù rất hiếm thấy nhưng không phải không có. Dù là quý tộc nhưng không phải tộc nào cũng dễ dàng trở thành Thần, trừ phi dựa vào đại gia tộc để được che chở mới có khả năng này. Đồng thời cần có lượng lớn tài nguyên."

Đường Tam nói: "Chúng ta cũng có ý nghĩ này, chỉ là không có cửa để vào a!"

Linh Tê Lộc Yêu Vương mỉm cười, nói: "Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch chúng ta có thể dung nạp các ngươi. Chỉ là không biết ..."

Đường Tam tỏ vẻ do dự, nói: "Cảm tạ tràng chủ đại nhân hậu ái, nhưng ta lo lắng sẽ gây ra phiền toái không cần thiết. Hôm nay chúng ta không ngờ rằng sau khi chiến thắng sẽ có nhiều người chú ý đến như vậy. Có thể hay không ..."

Linh Tê Lộc Yêu Vương hơi kinh ngạc nhìn hắn nói: "Ngươi có thể chú ý đến điểm này chứng minh ta không có nhìn lầm người. Không sai, thắng lợi hôm nay kỳ thật sẽ mang cho các ngươi phiền toái rất lớn. Vừa rồi sứ giả Tổ đình đã biểu thị sự bất mãn với ta, thậm chí để ta dẫn các ngươi tới Đấu Thú Tràng Tổ đình tiếp tục dự thi, lấy phần thưởng phong phú làm mồi nhử. Nhưng các ngươi phải hiểu, Đấu Thú Tràng Tổ đình cùng thành Gia Lý chúng ta hoàn toàn khác biệt. Một chuyện không làm tốt thì các ngươi sẽ vẫn lạc nơi đó."

Chương 344: Ngôn ngữ giao phong

Nói đến đây, hắn dừng lại một chút rồi nói: "Phương diện này ta chỉ sợ cũng không che chở được cho các ngươi. Nếu các ngươi chịu gia nhập Linh Tê Lộc Yêu chúng ta, trở thành khách khanh thì ít nhất ở Tổ đình, chúng ta có thể vì các ngươi hoá giải một, hai vấn đề."

Đường Tam hỏi: "Vậy chúng ta không đến Đấu Thú Tràng Tổ đình được không?"

Linh Tê Lộc Yêu Vương lắc đầu, nói: "Chuyện đó không có khả năng. Trừ phi là Thành chủ ở đây, nếu không ai cũng không giúp được các ngươi. Các ngươi khẳng định là phải đi, nhưng nếu như tiến hành tốt thì có cơ hội rất lớn để các ngươi bình an trở về."

"Tiến hành như thế nào?" Đường Tam hỏi.

Linh Tê Lộc Yêu Vương nói: "Các ngươi cần phải giành được ít nhất một chiến thắng, sau đó ta sẽ tìm cách để đối thủ của các ngươi chỉ làm các ngươi bị thương nặng chứ không tử vong, sau đó lại sắp xếp một chút, để nhìn qua các ngươi trông có vẻ tàn tật. Đến lúc đó đem các ngươi trở về, sau đó các ngươi ít lộ diện một chút, hẳn là có thể ứng đối được."

Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam, trong lòng rối rắm. Nếu không phải đang ở đây, hắn thật sự muốn hỏi Đường Tam rằng, tên gia hoả này nói thật sao?

Đường Tam khẳng định trả lời là có.

Đường Tam nhìn Linh Tê Lộc Yêu Vương, "Cảm tạ tràng chủ đại nhân yêu mến, lại thành thật với chúng ta như vậy. Chúng ta muốn đi đến Tổ đình một chuyến, ta cũng muốn đi tìm vị Pháp Trận đại sư cho chúng ta ba viên trận bàn, nếu có cơ hội, ta cũng có thể giới thiệu đại sư với ngài."

Linh Tê Lộc Yêu Vương sáng mắt lên, nói chuyện với người thông minh quả nhiên tiết kiệm sức lực a! Ánh mắt nhìn Đường Tam càng thêm tán thưởng.

"Bất quá ..." Đường Tam tỏ vẻ do dự.

Linh Tê Lộc Yêu Vương ân cần hỏi: "Bất quá cái gì?"

Đường Tam có chút xấu hổ, nói: "Có thể nhờ tràng chủ đại nhân dẫn chúng ta đến gặp Thành chủ đại nhân không? Từ trước đến này chúng ta đều rất ngưỡng mộ Thành chủ đại nhân ..."

Linh Tê Lộc Yêu Vương trong lòng hơi động, sắc mặt như thường cười nói: "Xem ra chí hướng của ngươi không nhỏ a?"

Đường Tam cúi đầu nói: "Chúng ta ngưỡng mộ Thành chủ đã lâu."

Từ Mỹ công tử, hắn đã sớm biết vị Linh Tê Lộc Yêu Vương này là người của Khổng Tước Đại Yêu Vương, là một người ủng hộ trung thành, tương đương là tổng quản thành Gia Lý. Hắn trước lấy Pháp Trận đại sư làm cơ sở, để Linh Tê Lộc Yêu Vương vì lợi ích mà chú ý tới bọn họ, sau đó biểu đạt hy vọng có thể bái kiến Thành chủ, tất nhiên là có nhiều cân nhắc.

Từ sớm trước khi tham gia thi đấu, Đường Tam đã có kế hoạch này.

Chuyện trọng yếu nhất của Mỹ công tử trong tương lai chính là khống chế toàn bộ thành Gia Lý, nếu hắn có thể gia nhập Khổng Tước Yêu tộc thì có thể đường đường chính chính ở bên cạnh giúp đỡ nàng.

"Ta đã xem thông tin mà ngươi đăng ký, ngươi gọi là Tu La?" Linh Tê Lộc Yêu Vương hỏi Đường Tam đang đeo mặt nạ.

Không sai, khi Đường Tam báo danh đã dùng cái tên Tu La này.

Mặc dù hắn dùng huyết mạch Phong Hổ biến, nhưng vẫn dùng cái tên Tu La. Mỹ công tử biết hắn có nhiều loại huyết mạch, trước đó không biểu hiện Phong Hổ biến là sợ nàng liên tưởng đến thân phận Đường Tam. Nhưng theo thực lực ngày càng mạnh, lại thêm Thần Thức tăng lên, Tu La cùng Đường Tam trở nên khác biệt hơn nên cũng dễ giải thích. Mà Phong Hổ biến cũng sẽ nhanh chóng được thay thế thành Sư Hổ Biến.

"Đúng vậy." Đường Tam nhẹ gật đầu.

"Thành chủ đại nhân hiện tại đang bế quan, tạm thời không thể thấy các ngươi. Như vậy đi, chờ các ngươi thuận lợi trở về, nếu Thành chủ đại nhân xuất quan, ta sẽ dẫn các ngươi đến gặp ngài ấy. Các ngươi hãy nghĩ lúc nào thì đến Tổ đình đi."

Đường Tam nghĩ nghĩ, nói: "Trong vòng một tháng nữa. Chúng ta cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian."

"Được. Sau khi xác định thời gian xuất phát thì có thể tới tìm ta. Tổ đình bên kia, ta sẽ an bài trước cho các ngươi. Nếu có tin tức của Pháp Trận đại sư thì bất cứ lúc nào cũng có thể tới đây tìm ta."

Nói xong, Linh Tê Lộc Yêu Vương lấy ra một tấm lệnh bài đưa cho Đường Tam, "Cầm lệnh bài của ta, trong thành Gia Lý các ngươi có thể đi lại không bị cản trở. Các ngươi đang ở chỗ nào? Chờ một chút sẽ đem thủ tục quý tộc giao cho các ngươi để tiến hành đăng ký."

Đường Tam nói: "Chúng ta ở trong khách sạn bên cạnh Đấu Thú Tràng."

Linh Tê Lộc Yêu Vương nói: "Các ngươi đừng ở khách sạn. Trước hết các ngươi ở lại đây, chờ sau khi thủ tục đăng ký quý tộc hoàn thành thì rời đi. Ta sẽ tìm một chỗ ở cho các ngươi, đủ để các ngươi sử dụng."

"Vậy thì đa tạ tràng chủ đại nhân."

Sau khi nói xong, Linh Tê Lộc Yêu Vương tự mình đưa bọn họ tới cửa, phân phó Thị Huyết Ma Viên vài câu. Chỗ ở đương nhiên không giống trước kia, mà là các gian phòng xa hoa, mỗi người bọn họ đều được an bài một gian phòng.

Năm người không có tách ra, mà đều đến phòng Đường Tam.

Sau khi trở về phòng, bốn người Vũ Băng Kỷ mới thở phào nhẹ nhõm. Độc Bạch còn trực tiếp nằm xụi lơ trên ghế sô pha.

Sau một trận chiến căng thẳng, lúc sau lại lo lắng đề phòng Linh Tê Lộc Yêu Vương nên bây giờ bọn họ mới có thể thả lỏng.

"Tiểu Đường, ngươi thật lợi hại a!" Trình Tử Chanh chân thành nói, ánh mắt nhìn Đường Tam đã sớm thay đổi.

Hôm nay nhìn Đường Tam đại chiến Sư Hổ Kiếm Thánh, cuối cùng

giành được chiến thắng quả thực làm bọn họ khắc sâu ấn tượng.

Vũ Băng Kỷ cười nói: "Đây cũng không phải lợi hại bình thường. Thật không ngờ ngay cả Sư Hổ Kiếm Thánh cũng không phải là đối thủ của ngươi."

Đường Tam mỉm cười lắc đầu nói: "May mắn mà thôi." Vừa nói, hắn vừa phóng ra Tinh Thần Lực, thiết lập một tầng bình chướng, ngăn cách tất cả thăm dò.

Vũ Băng Kỷ hỏi: "Lời của vị tràng chủ này có thể tin được mấy phần?"

Đường Tam nói: "Chín thật một giả đi. Đối với hắn, lợi ích là trên hết. Chúng ta chỉ cần để hắn có lợi thì những gì hắn nói với chúng ta đều là sự thật, trái lại, hắn sẽ thay đổi sắc mặt bất cứ lúc nào."

Vũ Băng Kỷ như có điều suy nghĩ nói: "Cho nên ngươi mới đưa ra Pháp Trận đại sư?"

Đường Tam gật đầu nói: "Đúng là như vậy. Đại sư huynh, từ giờ trở đi, nhất định phải chú ý mặt nạ trên mặt, tận khả năng không được để lộ diện mạo thật của mình. Về sau nếu xuất hiện bên ngoài thì đều phải mang mặt nạ."

Vũ Băng Kỷ gật gật đầu, nói: "Ta hiểu rồi."

Đường Tam tiếp tục: "Sau khi chúng ta có được thân phận quý tộc, thì củng cố tu vi và tăng cao tu vi là quan trọng nhất. Đấu Thú Tràng cũng không tránh được, biện pháp Linh Tê Lộc Yêu Vương vừa nói cũng có thể thực hiện. Mặc dù lần này nhân loại đoàn kết thì rất tốt nhưng trước mắt, nhân loại vẫn còn quá nhỏ yếu, còn chưa đến thời điểm tụ lực. Cho nên về sau chúng ta hạn chế xuất

hiện, sau đó lại tìm cơ hội."

Vũ Băng Kỷ thở dài một tiếng, nói: "Nghe tiếng hoan hô của bọn họ thật làm ta nhiệt huyết sôi trào a! Vẫn là ngươi nghĩ chu đáo."

Đường Tam nói: "Sống sót mới có cơ hội. Ít nhất chúng ta đã chứng minh với mọi người, nhân loại chúng ta có tiềm năng trở thành cường giả. Mỗi một vị nhìn chúng ta tranh tài đều biết chúng ta chiến thắng, từ đó gieo xuống một viên hạt giống. Đợi một thời gian nữa chắc chắn sẽ mọc rễ nảy mầm."

Vũ Băng Kỷ nghiêm túc gật đầu, nói: "Về sau tất cả mọi người đều nghe ngươi, ngươi nói thế nào chúng ta nghe như vậy."

Đường Tam nói: "Tổ đình chúng ta nhất định phải đi một chuyến, đi tìm cơ duyên. Chúng ta đã góp nhặt không ít tài phú, huyết mạch của các ngươi đều ảnh hưởng đến sự phát triển trong tương lai. Huyết mạch càng cường đại, độ tinh khiết không đủ thì càng khó tăng lên. Chỉ có tìm được tinh huyết tương ứng thì mới trợ giúp các ngươi tăng lên, đây cũng là mục tiêu hàng đầu khi chúng ta tiến về Tổ đình. Đấu Thú Tràng Tổ đình chắc chắn sẽ có nguy hiểm không nhỏ, ta có thể đối kháng với Sư Hổ Kiếm Thánh, nhưng nếu đối thủ có năm tên như hắn thì ta cũng không thể chống đỡ được. Vì vậy, các ngươi phải cố gắng tu luyện. Bên Linh Tê Lộc Yêu Vương ta sẽ nghĩ biện pháp để hắn nhất định phải bảo vệ chúng ta, tranh thủ cho chúng ta một cơ hội."

"Ừm, chúng ta sẽ cố gắng."

Chương 345: Sư Hổ Kiếm Thánh đến

Sau mười trận đoàn chiến, toàn bộ chiến đội Sử Lai Khắc dường như đã thoát thai hoán cốt. Chân chính đối mặt với áp bách sinh tử, cho dù là kinh nghiệm thực chiến, phối hợp hay tự thân tăng lên, bọn họ đều có một bước tiến lớn. Đây cũng là điều làm Đường Tam vui mừng.

Tiềm năng của bốn đồng bạn đều rất lớn, có thể mong chờ bọn họ trong tương lai.

Mọi người cũng đã mệt mỏi nên quay trở lại phòng mình nghỉ ngơi.

Đường Tam đi đến bên giường, gian phòng lần này có thể nhìn thấy bên ngoài Đấu Thú Tràng. Mở cửa sổ ra, trong mơ hồ thỉnh thoảng còn nghe được tiếng hoan hô, rõ ràng là thanh âm của nhân loại.

Thắng lợi hôm nay của bọn họ có ảnh hưởng vô cùng to lớn với nhân loại trong thành Gia Lý. Nhưng Linh Tê Lộc Yêu Vương nói không sai, chính vì ảnh hưởng lớn nên càng mang đến nhiều kiêng kỵ. Đối với Yêu Quái Tộc, để ngăn chặn những khả năng mới xuất hiện như thế này chỉ cần giết chết bọn họ là được. Chuyện đó quá đơn giản. Tổ đình nhất định phải đi, nếu không đi thì mọi công sức trước đó đều uổng phí. Đường Tam muốn tìm cơ duyên cho đồng bạn, đồng thời cũng vì chính mình. Con đường thành Thần của hắn gian nan không gì sánh được, Tổ đình bên kia xem như là cơ hội thử sức, đồng thời là cơ hội lý giải sức chiến đấu cấp độ đỉnh phong ở thế giới này.

Hiệu suất làm việc của Linh Tê Lộc Yêu Vương rất cao, ngày thứ hai đã có người đến làm thủ tục quý tộc cho bọn họ. Dù là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc đều phải đăng ký ở một nơi gọi là Quý Tộc Viện để xác nhận thân phận của mình.

Mỗi một chủ thành đều có Quý Tộc Viện của mình, thành Gia Lý bên này tất nhiên sẽ không ngoại lệ, nó do Khổng Tước Yêu tộc nắm giữ.

Sau khi hoàn thành đăng ký, chỗ ở của bọn họ cũng được sắp xếp xong xuôi. Bọn họ đều là quý tộc, cho nên đều có quyền mua đất cùng nhà ở. Linh Tê Lộc Yêu Vương vô cùng hào phóng, là tồn tại giàu có nhất trong thành Gia Lý, là thương gia đứng hàng đầu trong Yêu Quái Tộc, hắn đã cấp cho năm người Đường Tam năm căn nhà nằm ở chỗ tương đối phồn hoa ở phía đông thành Gia Lý.

Mỗi ngôi nhà có diện tích khoảng 300 mét vuông và có sân riêng. Năm ngôi nhà nằm cạnh nhau, và chúng không quá xa quảng trường Gia Lý, tiếp giáp với sườn đông phủ Thành chủ.

Bọn họ có quyền chiêu mộ phụ thuộc đến phục vụ mình, nô lệ cũng có thể chiêu mộ. Nhưng nô lệ không được tiến vào chủ thành, chỉ có thể ở ngoài thành làm việc cho bọn họ.

Bọn họ không nhìn thấy Linh Tê Lộc Yêu Vương nữa, những chuyện này đều do thủ hạ của hắn an bài. Ngày thứ ba sau khi tranh tài kết thúc, bọn họ đã chuyển vào ngôi nhà được thu dọn sạch sẽ. Trong nhà đồ dùng đã có sẵn, không trang trí gì lộng lẫy nhưng so với học viện Cứu Thục thì tốt hơn một chút. Sạch sẽ và gọn gàng, trước sân có thực vật tô điểm, mỗi ngôi nhà có năm gian phòng, đủ để mười mấy người ở.

Sau đó một đoạn thời gian, đám người Đường Tam đều sống thầm lặng không ra ngoài. Cho đến ngày thứ mười sau khi tranh tài kết thúc, có một vị mà Đường Tam vẫn luôn chờ xuất hiện.

Đường Tam nghe được có tiếng đập cửa nên đi ra. Trong những ngày qua, ngoại trừ hắn lặng lẽ truyền tống về học viện Cứu Thục một chuyến, cùng lão sư trao đổi một số việc thì vẫn ở lại đây. Xung quanh nơi ở của họ luôn có người theo dõi. Người của Linh Tê Lộc Yêu Vương đã ám thị rằng, phần theo dõi này không phải bên Đấu Thú Tràng, mà là muốn đảm bảo bọn họ sẽ đến Tổ đình dự thi trong tương lai.

Mở cửa ra, hắn liền nhìn thấy một nam tử có dáng người khôi vĩ.

Thương thế của hắn có vẻ đỡ hơn, nhưng sắc mặt lại có chút u ám. Phía sau hắn chính là bốn tên Thị Huyết Ma Viên có thân hình cường tráng. Mỗi tên đều toát ra khí tức cường giả.

Thị Huyết Ma Viên cầm đầu là người quen, nhìn thấy Đường Tam, hắn lập tức cười híp mắt đi tới, nói: "Tu La huynh, chiến lợi phẩm của ngươi ta đã đưa tới, xử trí như thế nào ngươi tự mình làm. Tu vi của nó đã bị chúng ta phong ấn, tuỳ ngươi xử trí a. Tràng chủ đại nhân bảo chúng ta đưa nó tới đây. Thương thế cơ bản đã tốt, bất quá, ngươi vẫn phải coi chừng a."

"Đa tạ." Đường Tam nói tiếng cảm ơn, Thị Huyết Ma Viên cũng không ở lại, phất phất tay rồi mang thuộc hạ rời đi.

"Vào đi." Đường Tam nhìn Sư Hổ Kiếm Thánh một chút, quay người đi vào trong.

Sư Hổ Kiếm Thánh cũng không mở miệng, yên lặng theo hắn đi vào sân nhỏ.

"Đóng cửa." Đường Tam lạnh nhạt nói.

Sư Hổ Kiếm Thánh sửng sốt một chút, trong miệng phát ra tiếng rên bất mãn, nhưng vẫn đóng kỹ cửa lại.

Đường Tam mang theo hắn tiến vào nhà chính, ngồi xuống ghế chủ vị, rồi chỉ chỉ cái ghế bên cạnh.

Sư Hổ Kiếm Thánh không ngồi, ánh mắt băng lãnh nhìn Đường Tam, "Lời ngươi nói hôm đó có thể chắc chắn?"

Ánh mắt Đường Tam bình hoà nhìn nó, lạnh nhạt nói: "Ngươi có tư cách cùng ta nói điều kiện sao?"

Sư Hổ Kiếm Thánh lập tức trừng mắt nói: "Ngươi có ý gì? Ngươi gạt ta?"

Đường Tam nói: "Lừa ngươi đối với ta có nghĩa gì? Nhưng ngươi phải biết rõ thân phận của mình. Hiện tại ngươi là chiến lợi phẩm của ta, thậm chí có thể nói là nô ⌊ệ của ta. Ngươi không rõ thân phận nô ⌊ệ sao?"

"Ngươi ..." Sư Hổ Kiếm Thánh gầm lên một tiếng, tuy rằng tu vi bị phong ấn, nhưng hắn vẫn bắn ra một cỗ khí tức hung hãn.

Đường Tam nhìn hắn lắc lắc đầu. Sau đó chậm rãi đứng người lên, đi tới trước mặt hắn. Nhìn thấy Đường Tam đi đến trước mặt mình, không biết vì sao, Sư Hổ Kiếm Thánh vốn hung hãn lại vô ý thu liễm lại vài phần.

Đường Tam đối mặt với Sư Hổ Kiếm Thánh cao hơn mình rất nhiều, bình tĩnh nói: "Mục tiêu tu luyện của ngươi là gì?"

Sư Hổ Kiếm Thánh không chút do dự nói: "Đương nhiên là trở thành cường giả."

"Mạnh đến cỡ nào?"

"Tất nhiên là muốn trở thành Đại Yêu Hoàng. Đây đều là mục tiêu cuối cùng của mỗi Yêu Quái." Sư Hổ Kiếm Thánh ngạo nghễ nói.

Đường Tam lại nói: "Sư Hổ Đại Yêu Hoàng? Từng có sao?"

"..." Sư Hổ Kiếm Thánh bị mắc kẹt ngay lập tức. Trong lịch sử Yêu Quái Tộc đúng là chưa từng xuất hiện Sư Hổ Đại Yêu Hoàng.

"Vấn đề của ngươi ngươi hẳn là rõ ràng. Huyết mạch Hoàng Kim Sư Tử cùng Hoàng Kim Thánh Hổ tất nhiên làm cho ngươi trở nên cường đại, nhưng tương tự, xung đột giữa chúng khiến ngươi gặp rất nhiều rắc rối. Không thể dung hợp hai huyết mạch làm một, ngươi mãi mãi không có khả năng đột phá Thần cấp. Người mạnh nhất dưới Thần cấp, cuối cùng cũng chỉ là Thần cấp trở xuống. Huống chi ..."

Nói đến đây, hắn dừng lại một chút, có chút trêu tức nói: "Ngươi không phải là người mạnh nhất dưới Thần cấp."

Hô hấp của Sư Hổ Kiếm Thánh ngay lập tức trở nên nặng nhọc, dường như hắn sắp bùng nổ.

Nhưng Đường Tam giống như không phát hiện ra, tiếp tục nói: "Muốn thực sự trở nên mạnh mẽ, nhất định phải giải quyết vấn đề huyết mạch. Vấn đề này đừng nói là ngươi, ngay cả các Đại Yêu Hoàng kia cũng không thể giúp ngươi giải quyết. Sư Hổ Thú nhất mạch hẳn là không chỉ có mình ngươi. Dù số lượng không nhiều

nhưng vẫn còn tồn tại. Ngươi có sinh mệnh lực khá cường đại. Nhưng hậu đại của các ngươi, dù là do hai tộc Sư, Hổ sinh ra, hay do bản thân Sư Hổ Thú sinh ra đều không sống sót nhiều lắm, đa số sẽ chết yểu, ta nói đúng không?"

Thân thể Sư Hổ Kiếm Thánh chấn động một cái, cơ hồ là thốt ra nói: "Làm sao ngươi biết?"

Đối với Sư tộc cùng Hổ tộc, đây không phải là bí mật gì, nhưng chuyện này không phải nhân loại có thể biết được.

Đường Tam lạnh nhạt nói: "Từ huyết mạch của ngươi mà đoán được. Sư Hổ Kim Cương của ngươi vô cùng bá đạo, nhưng cũng đầy mâu thuẫn, cả hai kích thích lẫn nhau. Khi ngươi chiến đấu thì huyết mạch luôn sôi trào. Huyết mạch bá đạo như vậy không phải ai cũng có thể tiếp nhận. Vận khí của ngươi rất tốt, tố chất thân thể đầy đủ, bản thân có hai đại huyết mạch, vẫn sống đến bây giờ và trở thành cường giả. Nhưng đại đa số Sư Hổ Thú sinh ra thì không có vận khí tốt như vậy."

Chương 346: Ta có thể giải quyết

Thân hình Sư Hổ Kiếm Thánh có chút run rẩy, tựa hồ nghĩ tới chuyện gì đau khổ lắm, trong bản năng nói: "Ta có thể làm gì? Đây là số mệnh, là số mệnh của chủng tộc chúng ta. Bọn họ đều nói chúng ta vốn là tồn tại nghịch thiên, là chủng tộc không nên xuất hiện, bị ông trời nguyền rủa ..."

Đường Tam lắc đầu, nói: "Nó không liên quan gì đến nguyền rủa. Đây là do huyết mạch của ngươi xung đột mà thôi. Thực tế thì, cùng là họ mèo, hai huyết mạch không phải là không có khả năng dung hợp. Chỉ là, nếu để tự nhiên dung hợp thì sẽ mất nhiều năm mới có thể xuất hiện biến dị. Hơn nữa, các ngươi không cách nào truyền thừa biến dị đó xuống. Sư Hổ Thú các ngươi sản sinh hậu đại xác suất chết yểu rất lớn đi. Sống sót cũng không được lâu."

Sư Hổ Kiếm Thánh thở sâu, đột nhiên hung ác nói: "Ngươi nói với ta những điều này làm gì? Có ý nghĩa gì? Chẳng lẽ ngươi có thể giải quyết sao?"

"Ta có thể." Đường Tam nhàn nhạt nói ra.

Sư Hổ Kiếm Thánh kịch chấn, la lên thất thanh: "Ngươi nói cái gì?"

Đường Tam tức giận: "Ngươi nói lớn như vậy làm gì, muốn giám thị bên ngoài cũng nghe thấy sao?"

Ngực Sư Hổ Kiếm Thánh phập phồng kịch liệt, thanh âm có chút

run rẩy: "Ngươi, ngươi có thể thật sao? Thật có thể sao? Ngươi ..."

Đường Tam nói: "Ta có biện pháp, nhưng cần phối hợp với ngươi."

"Phối hợp như thế nào?" Sư Hổ Kiếm Thánh không kịp chờ mà hỏi.

Đường Tam nói: "Rất khó, cần bỏ ra cái giá không nhỏ. Ta vì sao phải giúp các ngươi giải quyết vấn đề này?"

Thân thể Sư Hổ Kiếm Thánh cứng đờ, đột nhiên kiên quyết nói: "Nếu ngươi có thể giúp tộc ta giải quyết vấn đề này, cái mạng của ta sẽ là của ngươi. Ta làm nô bộc của ngươi, quyết không do dự."

Đường Tam lại lắc đầu, nói: "Ta không cần ngươi là nô bộc."

"Vậy ngươi muốn cái gì?" Sư Hổ Kiếm Thánh cả giận nói.

Đường Tam lườm hắn một chút, nói: "Nếu ngươi ngay cả cảm xúc của mình cũng không khống chế được thì vĩnh viễn cũng đừng mong tới Thần cấp."

Sư Hổ Kiếm Thánh thấp giọng gầm lên: "Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?"

Đường Tam nói: "Nếu như ta có thể giúp ngươi giải quyết vấn đề này thì có nghĩa là Sư Hổ tộc sẽ có cơ hội bước vào đỉnh phong, chính ngươi cũng có khả năng thành tựu Đại Yêu Hoàng. Phần ân huệ này không lớn sao?"

Sư Hổ Kiếm Thánh không lên tiếng, đáp án hiển nhiên là chắc chắn.

Đường Tam nói: "Ta không cần ngươi làm nô bộc, nhưng ta muốn tộc ngươi vĩnh viễn trở thành minh hữu của ta, khi ta cần thì sẽ đến

giúp ta."

"Minh hữu? Chỉ là minh hữu sao?" Sư Hổ Kiếm Thánh sửng sốt, hắn vốn tưởng rằng Đường Tam muốn bọn họ thần phục.

Đường Tam lạnh nhạt nói: "Tất nhiên là như vậy. Chỉ cần là minh hữu là được rồi."

Sư Hổ Kiếm Thánh quả quyết nói: "Không có vấn đề, chỉ cần ngươi có thể làm được, ta đại biểu tộc ta đáp ứng ngươi. Ta chính là đệ nhất cường giả trong tộc, trưởng lão cũng sẽ đáp ứng."

Đường Tam hỏi: "Sư Hổ tộc hiện tại có bao nhiêu người?"

Sư Hổ Kiếm Thánh chần chờ một lúc rồi nói: "Còn sống không đến 200."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Mang ta đi tìm bọn họ đi. Nói miệng không có bằng chứng, ta sẽ chứng minh với ngươi." Vừa nói, hắn nâng tay phải lên, một chưởng đánh trước ngực Sư Hổ Kiếm Thánh.

"Phanh" một tiếng, Sư Hổ Kiếm Thánh bị đánh lùi về đằng sau một bước, nhưng ngay sau đó, quang diễm trên người hắn lấp loé, phong ấn được giải trừ.

Sư Hổ Kiếm Thánh ngẩn người, hắn hiển nhiên không nghĩ tới Đường Tam dễ dàng giải trừ phong ấn cho hắn như vậy. Sau một lúc im lặng, hắn khẽ quát: "Đi!" Nói xong liền muốn đi ra ngoài.

Đường Tam bước tới, ngăn trước mặt hắn: "Ngươi đi muốn đi đâu, sợ bọn chúng không biết sao?"

"Hả?" Sư Hổ Kiếm Thánh sững sờ, "Ý ngươi là gì?"

Đường Tam nói: "Đi theo ta." Vừa nói, hắn vừa xoay người đi về phía thiên phòng.

Sư Hổ Kiếm Thánh có chút mờ mịt đi theo hắn.

Thiên phòng nhìn qua trông giống như một gian phòng bình thường, nhưng khi Sư Hổ Kiếm Thánh bước vào phòng thì có một cảm giác kỳ lạ, Tinh Thần Lực có chỗ dao động.

Đúng lúc này, Đường Tam vung tay lên, trong tay tựa hồ có quang mang lấp loé, lập tức, cảnh tượng trước mắt đột nhiên thay đổi, bố trí ban đầu của căn phòng biến mất, từng vòng từng vòng trận văn kỳ dị lần lượt xuất hiện trên mặt đất.

Đường Tam ra hiệu cho Sư Hổ Kiếm Thánh đến bên cạnh hắn. Không đợi Sư Hổ Kiếm Thánh đứng vững, trong nháy mắt quang mang loé lên, hai bóng người đã biến mất.

Sư Hổ Kiếm Thánh chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, khi dưới chân rung lên rồi đứng vững trở lại, hắn giật mình phát hiện mình đang đứng trên một đỉnh núi, Đường Tam đứng ngay bên cạnh hắn.

"Cái này... ngươi làm như thế nào?" Sư Hổ Kiếm Thánh giật mình nhìn hắn.

"Một cái Truyền Tống trận tầm trung mà thôi." Đường Tam rất tự nhiên nói.

Mà thôi? Sư Hổ Kiếm Thánh nhìn trận văn dần biến mất dưới chân mình, cảnh tượng kỳ dị này chỉ "mà thôi" sao? Nghĩ lại trên chiến trường, các đồng bạn của Đường Tam không ngừng truyền tống cự ly ngắn, Sư Hổ Kiếm Thánh không khỏi thêm tin tưởng vào con

người trước mặt này. Đường Tam trong mắt Sư Hổ Kiếm Thánh cũng trở nên thần bí hơn.

"Tộc nhân của ngươi ở nơi nào? Nếu ngươi đến thành Gia Lý dự thi, bọn họ hẳn ở cách đây không xa đi? Nơi này là Gia Lý Sơn Mạch." Đường Tam nói.

Sư Hổ Kiếm Thánh gật gật đầu, nói: "Chúng ta sinh hoạt ở phía tây thành Gia Lý."

Đường Tam nói: "Thành Gia Lý không cho các ngươi vào thành sao? Dù đa số các ngươi đều sống không được lâu nhưng Sư Hổ tộc thành niên có sức chiến đấu rất mạnh a?"

Sư Hổ Kiếm Thánh cười khổ nói: "Vậy thì có tác dụng gì? Sư tộc cùng Hổ tộc không cho chúng ta vào. Bị hai đại cường tộc uy hiếp, ai dám lưu thu chúng ta chứ? Huống chi, đa số tộc nhân chúng ta đều phải ở lại chiếu cố những người có thân thể không tốt, cũng không thể làm được gì nhiều. Ta trong Đấu Thú Tràng tham gia đoàn chiến là vì muốn kiếm tiền nuôi sống bọn họ."

Đường Tam nói: "Ngươi dẫn đường đi, ta đi theo ngươi. Trên đường hãy nói cho ta biết một chút về tình huống trong tộc các ngươi."

"Được, đi thôi." Sư Hổ Kiếm Thánh phóng người lên, Đường Tam đi theo bên người hắn.

Nghe Sư Hổ Kiếm Thánh giảng thuật, Đường Tam dần đã rõ ràng tình huống của bọn họ.

Nói theo một nghĩa nào đó, Sư Hổ tộc là bị lưu vong. Sư Hổ Thú xuất hiện sớm nhất trong truyền thuyết là đến từ thời gian tình yêu bị cấm đoán giữa Sư tộc và Hổ tộc.

Sư tộc và Hổ tộc kết hợp chỉ có xác suất 2% có thể sinh ra hậu đại, mà Sư Hổ Thú được sinh ra có xác suất tám phần là chết yểu. Cho nên kỳ thật cơ hội sản sinh là không nhiều. Nhưng cũng kỳ quái, một Sư tộc và Hổ tộc yêu nhau, bọn chúng sẽ trung trinh bảo vệ bên người đối phương, và trong suốt cuộc đời bọn chúng, sẽ luôn có cơ hội sinh con đẻ cái.

Mà Sư Hổ Thú nếu may mắn không chết yểu thì có khả năng trở nên phi thường cường đại, so với Sư tộc, Hổ tộc phổ thông thì cường đại hơn nhiều. Tuy nhiên, vấn đề lớn nhất là không sống được lâu. Dù đại đa số Sư Hổ Thú sống sót thì khi thành niên cũng sẽ chết bất đắc kỳ tử, nguyên nhân là do huyết mạch xung đột.

Khi những con Sư Hổ Thú đầu tiên xuất hiện, Sư tộc và Hổ tộc kỳ thật rất vui mừng, bởi vì bản thân hai bộ tộc này đã hùng mạnh, vậy trên lý luận hậu đại của bọn họ hẳn là càng mạnh mới đúng. Nhưng huyết mạch Sư Hổ Thú lại xung đột, hai đại cường tộc tìm biện pháp khắp nơi cũng không cách nào giải quyết nên mới ghét bỏ bọn chúng. Những lời đồn đại vì tình yêu cấm kỵ mà bị nguyền rủa xuất hiện ngày càng nhiều. Từ đó hai tộc đã ra lệnh cấm thông hôn.

Nhưng vấn đề là, Sư Hổ Thú đã xuất hiện, cùng một số tình huống đặc biệt khi Sư tộc và Hổ tộc kết hợp vẫn tồn tại. Hiện tượng này đã tồn tại mấy nghìn năm nên dù rất thưa thớt nhưng Sư Hổ Thú vẫn tồn tại đến bây giờ. Bọn chúng bắt đầu bị bài xích, một khi xuất hiện Sư Hổ Thú thì ngay lập tức bị xua đuổi khỏi tộc, thậm chí có những lãnh chúa hung bạo sẽ giết chết bọn họ.

Bởi vậy, việc truyền thừa của Sư Hổ Thú luôn rất khó khăn.

Chương 347: Băng huyết

Sư Hổ Thú một khi xảy ra huyết mạch xung đột thì chỉ có một tình huống, Sư Hổ Thú trưởng thành và có thân thể cường đại thì phần lớn sẽ chết bất đắc kỳ tử khi huyết mạch xung đột. Còn một số Sư Hổ Thú tương đối yếu hoặc chưa kích phát huyết mạch triệt để thì sẽ yếu dần đến chết. Phần lớn trường hợp đều là phía sau.

Muốn kéo dài sinh mệnh thì cần phục dụng rất nhiều thiên tài địa bảo có sinh mệnh năng lượng. Đây cũng là lý do Sư Hổ Kiếm Thánh liều mạng tham gia đoàn chiến để kiếm tiền. Nó cần kiếm rất nhiều tiền để đổi lấy thiên tài địa bảo trợ giúp các tộc nhân duy trì sinh mệnh.

Cách đây không lâu, thê tử của Sư Hổ Kiếm Thánh cũng đã xuất hiện huyết mạch xung đột. Nàng vốn đang mang thai nên chẳng những sinh non mà còn vì vậy mà nhanh chóng suy yếu. Chuyện này khiến Sư Hổ Kiếm Thánh rất đau khổ, không tiếc hết thảy mà mua nhiều thiên tài địa bảo. Cho nên khi hắn nghe Đường Tam nói có biện pháp giải quyết vấn đề này thì mới kích động như vậy.

Sau khi hiểu rõ tình hình đại khái, trong lòng Đường Tam đã nắm chắc.

Thôn Sư Hổ Thú nằm trong một khe núi cách phía Tây thành Gia Lý khoảng một trăm dặm. Khu vực này đối với đa số chủng tộc đều là cấm địa.

Sư Hổ tộc mặc dù không có cường giả Thần cấp, nhưng bản thân lại có sức chiến đấu cường hãn. Và chính sự bất hạnh của bọn họ đã nuôi dưỡng nên tính cách hung hãn. Chỉ cần có người ngoài dám xâm nhập lãnh địa của bọn họ thì nhất định sẽ bị chém chết.

Tuy rằng bọn họ bị hai tộc Sư, Hổ trục xuất, nhưng dù sao cũng có được hai đại huyết mạch cường tộc nên cũng không ai muốn mạo hiểm xúc phạm đến hai đại cường tộc mà nhằm vào bọn họ. Hơn nữa nhằm vào bọn họ cũng không có bất kỳ lợi ích gì.

Cả hai đi rất nhanh. Khi đứng trên đỉnh núi, nhìn thấy ngôi làng, nơi phần lớn các ngôi nhà đều được làm từ đá, Sư Hổ Kiếm Thánh nhịn không được mà ngửa mặt lên trời gào thét.

Hắn đã nhiều ngày chưa trở về, trong tiếng gầm gừ của hắn, Đường Tam nghe được sự run rẩy.

Ngay khi Sư Hổ Kiếm Thánh chuẩn bị mang theo Đường Tam đi xuống thì từ trong thôn, ba đạo thân ảnh cấp tốc vọt ra, đi thẳng đến chỗ bọn họ.

Đó là ba đầu Sư Hổ Thú, dáng người đều rất cường tráng, chỉ kém hơn Sư Hổ Kiếm Thánh một chút thôi. Trên người họ toả ra quang mang Sư Hổ Kim Cương, rất nhanh đã đến bên này.

"Đại ca!" Tên Sư Hổ Thú cầm đầu hét lớn một tiếng, phi tốc đến trước mặt Sư Hổ Kiếm Thánh, nắm lấy tay hắn, "Nhanh, mau đi cùng đệ. Tẩu tẩu, tẩu tẩu chỉ sợ ..."

Thân thể Sư Hổ Kiếm Thánh run rẩy kịch liệt nói: "Tẩu tẩu ngươi thế nào?"

Tên Sư Hổ Thú kia hơi cúi đầu, thống khổ nói: "Tẩu tẩu bị băng

huyết. Mau đi cùng đệ, nàng vẫn luôn chống đỡ chờ ngươi về."

Vừa nói, hắn liền kéo Sư Hổ Kiếm Thánh chạy.

"Chờ một chút." Đúng lúc này, Đường Tam mở miệng. Thân ảnh nhoáng lên một cái đã tới trước người Sư Hổ Kiếm Thánh, ngăn trở đường đi của bọn họ.

"Rống ---" Ba tên Sư Hổ Thú đồng thời gầm lên với Đường Tam, Sư Hổ Kim Cương hừng hực bắn ra, muốn động thủ.

"Hừ!" Đúng lúc này, Đường Tam phát ra một tiếng hừ lạnh, mang theo một tia Thần Thức nở rộ, áp chế ba tiềng gầm thét xuống.

"Ngươi làm gì?" Sư Hổ Kiếm Thánh gầm nhẹ nói.

Đường Tam lại nói: "Nếu ngươi muốn thê tử của ngươi sống sót thì đừng có xúc động."

Sư Hổ Kiếm Thánh sửng sốt, "Có thể, nhưng nàng băng huyết ... đây là tình huống huyết mạch xung đột nghiêm trọng nhất, đã ..."

Đường Tam trầm giọng nói: "Ngươi bây giờ không thể đi gặp nàng, tình huống của nàng khẳng định không tốt, bởi vì chờ đợi ngươi nên mới một mực chống đỡ. Một khi nhìn thấy ngươi, nàng rất có thể buông lỏng mà chết. Ngươi có thể trở về, nhưng không được xuất hiện trước mặt nàng. Để ta thử một chút, có lẽ vẫn còn cơ hội."

Toàn thân Sư Hổ Kiếm Thánh run lên, trong lúc nhất thời, dáng người khôi vĩ cường tráng như thép, cứ như vậy "phốc" một cái, quỳ xuống trước mặt Đường Tam.

"Mau cứu nàng, cầu ngươi mau cứu nàng. Chỉ cần nàng sống sót, về sau ta chính là nô bộc của ngươi. Xin ngươi mau cứu nàng." Nói xong, hắn đã khóc không thành tiếng.

Đường Tam vỗ vỗ bờ vai của hắn, quay đầu nói với ba đầu Sư Hổ Thú kia, "Mang ta đi."

Ba đầu Sư Hổ Thú mặc dù không rõ nhân loại trước mặt này có chuyện gì, nhưng cũng biết không thể trì hoãn nữa, cắn răng một cái liên tục phi nước đại tiến về phía trước. Đường Tam đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, phong cương gia tốc, đi theo sau bọn họ tới Sư Hổ thôn.

Rất nhanh, bọn họ đã tới thôn trong cơ hồ được tạo ra từ đá này. Khí tức trong thôn cơ hồ có chút âm u đầy tử khí, có chút kiềm nén vô hình khiến người ta cảm thấy khó chịu.

Ba đầu Sư Hổ chạy rất nhanh, Sư Hổ Kiếm Thánh cũng đã đuổi theo, Sư Hổ Kim Cương trên người nó nồng đậm không gì sánh được, tim đập dữ dội.

Họ không quan tâm đến tình hình ở Sư Hổ thôn, và ngay sau đó họ đến trước một sân nhỏ, cửa lớn đang mở, Sư Hổ Kiếm Thánh vừa muốn xông vào thì lại nhớ tới lời Đường Tam nói mà lập tức dừng lại, ánh mắt tràn ngập chờ mong nhìn Đường Tam phía sau.

Đường Tam làm thủ thế an tâm chớ vội với hắn, sau đó liền đi vào.

Ba đầu Sư Hổ cũng đi vào theo.

Ánh sáng trong phòng đá không tốt lắm, cửa sổ đơn giản, cũng không lớn. Trên một chiếc giường lớn có một đầu Sư Hổ đang nằm.

Nhìn qua, thân hình của nàng không nhỏ, nhưng lúc này không phải hình người. Bộ lông của nàng tương tự như lông hổ, nhưng đầu lại giống sư tử. Sinh mệnh năng lượng trong cơ thể vô cùng suy nhược, tình huống lúc này vô cùng không tốt, nhịp tim rất yếu ớt.

Nghe thấy tiếng động, nàng miễn cưỡng mở mắt ra, nhìn thấy có nhân loại đi vào, nàng có vẻ sửng sốt một chút.

"Tẩu tẩu." Tên Sư Hổ Thú rống lên đầu tiên với Đường Tam nhẹ giọng kêu một tiếng.

"Ngươi ..., đại ca ngươi đâu..." Thanh âm của nàng hơi run rẩy.

"Đại ca ..." Sư Hổ Thú không biết trả lời như thế nào, theo bản năng muốn nói đại ca ở ngoài cửa, nhưng nghĩ tới lời Đường Tam thì không dám nói ra nữa.

"Ngươi hảo, ta là y sư do Sư Hổ Kiếm Thánh tìm đến, có thể trị bệnh cho ngươi. Hắn đang đi tìm dược vậy, lập tức sẽ trở về. Ngươi kiên trì một chút, ta sẽ xem bệnh giúp ngươi trước." Đường Tam tức thời giải vây.

Trong mắt nàng loé lên một tia nghi hoặc, nhưng lúc này nàng ngay cả một chút khí lực cũng không có, ngực phập phồng mấy lần, tiếng tim đập dường như càng nhỏ hơn.

Đường Tam cấp tốc tiến lên, ngồi ngay bên giường, tay phải ấn lên cổ nàng.

Với Tinh Thần Lực của hắn, cơ hồ trong nháy mắt đã cảm nhận được khí tức suy nhược, huyết dịch trong cơ thể có cảm giác khô kiệt, càng quỷ dị hơn là, huyết dịch của nàng tựa hồ còn đang bài xích nhau. Nếu đây là nhân loại, chỉ sợ đã chết từ rất lâu rồi. Bản

thân Sư Hổ Thú có sinh mệnh lực mạnh mẽ, đoán chừng đã phục dụng nhiều thiên tài địa bảo mới có thể sống đến bây giờ.

Huyền Thiên Công nhu hoà chậm rãi rót vào cơ thể Sư Hổ Thú. Ngay khi cỗ năng lượng nhu hoà và tràn đầy sinh mệnh khí tức tràn vào trong cơ thể, nàng lập tức cảm giác được toàn thân trở nên ấm áp, hô hấp mạnh hơn vài phần.

Yên lặng cảm thụ được biến hoá của huyết mạch chi lực, Đường Tam cẩn thận dùng Huyền Thiên Công dẫn dắt một tia huyết mạch khí tức và ôm trọn nó bằng Huyền Thiên Công của mình.

Sau khi đến thế giới này hắn phát hiện, Huyền Thiên Công ở đây khác với Huyền Thiên Công ở Đấu La Đại Lục. Ở vị diện Đấu La Đại Lục, Huyền Thiên Công tương ứng với hồn lực, là mối quan hệ ngang bằng. Năng lượng Huyền Thiên Công cùng hồn lực là ngang bằng, đều dùng để kích phát võ hồn.

Mà ở trên Yêu Tinh Đại Lục, Huyền Thiên Công không ngang bằng với lực lượng ở nơi này. Bởi vì các loại huyết mạch chi lực đều đến từ Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, không thuộc về nhân loại. Nhưng sau khi không ngừng thử nghiệm, hắn lại phát hiện Huyền Thiên Công có tác dụng điều hoà với nhiều loại huyết mạch. Chỉ là, nhân loại nơi này dường như rất khó tu luyện Huyền Thiên Công.

Chương 348: Bạch Kim huyết mạch

Tác dụng điều hoà này ở trên người Đường Tam khiến hắn có thể có được nhiều lạc ấn, chỉ cần dùng Huyền Thiên Công dẫn động các lạc ấn này thì có thể sinh ra năng lực cùng huyết mạch chi lực tương ứng. Thậm chí theo tu vi tăng lên, hắn có thể đồng thời dẫn động nhiều loại lạc ấn, từ đó sử dụng nhiều loại huyết mạch chi lực. Mặc dù như vậy làm Huyền Thiên Công tiêu hao nhanh hơn nhưng huyết mạch chi lực lại mạnh hơn một chút. Dẫn động nhiều loại huyết mạch thì tỷ lệ tăng phúc càng cao. Vì vậy Huyền Thiên Công dù mới ở tầng thứ tám nhưng đã khiến Đường Tam đối kháng được với Sư Hổ Kiếm Thánh Cửu giai đỉnh phong mà giành chiến thắng.

Trong quá trình chiến đấu, nhất là khi quẳng ngã Sư Hổ Kiếm Thánh, hai người có tiếp xúc thân thể nên Đường Tam đã hấp thu một phần huyết mạch chi lực của đối phương. Huyết mạch Cửu giai đỉnh phong, hơn nữa là chuẩn cấp hai, Đường Tam rất có hứng thú.

Nhưng những ngày qua Đường Tam không nóng lòng đi dung hợp huyết mạch của Sư Hổ Kiếm Thánh, không phải vì không muốn, mà khi hắn nghiên cứu huyết mạch tràn đầy lực lượng bạo tạc này thì thấy có rất nhiều vấn đề. Cho nên khi Sư Hổ Kiếm Thánh đến, hắn đã có thể nói ra ngay vấn đề nan giải mà Sư Hổ tộc đang đối mặt. Hắn đã nghiên cứu kỹ huyết mạch Sư Hổ Thú, đồng thời có tự tin giải quyết vấn đề này.

Lúc này, trong cơ thể nữ tử Sư Hổ Thú, tia huyết mạch chi lực được

Huyền Thiên Công quấn quanh đã biến đổi, xung đột kịch liệt dần biến mất, ngay cả màu sắc cũng đang chuyển biến.

Sư Hổ Kim Cương của Sư Hổ Kiếm Thánh có màu vàng, nhưng nếu cẩn thận quan sát thì sẽ phát hiện màu vàng rực rỡ đó là do hai màu trộn lại với nhau, phân biệt đến từ Hoàng Kim Sư Tử cùng Hoàng Kim Thánh Hổ. Hai huyết mạch va chạm, kích phát lẫn nhau nhưng cũng bài xích và quấy nhiễu nhau, làm cho xung đột bùng phát.

Sư Hổ Kiếm Thánh vì bản thân có tu vi cường đại, sinh mệnh lực cường thịnh nên có thể cưỡng ép áp chế. Nhưng theo tu vi tăng lên, nếu tương lai hắn muốn đột phá Thần cấp thì nhất định sẽ phải đối mặt với vấn đề lớn là vì huyết mạch xung đột dẫn đến bạo thể mà chết. Đây chính là nguyên nhân vì sao Sư Hổ Thú cường đại nhưng vẫn không xuất hiện cường giả Thần cấp.

Nhưng tình hình bây giờ đã khác với lúc trước. Dưới tác dụng của Huyền Thiên Công, huyết mạch Sư Hổ Thú bắt đầu biến hoá, hai loại khí tức khác biệt trong tia huyết mạch chi lực kia dần dung hợp thành một. Nhưng năng lượng huyết mạch đã giảm hơn 80%, chỉ còn không đến 20%. Điều này mặc dù có liên quan đến chuyện bản thân Sư Hổ Thú này quá mức suy yếu, nhưng cũng thể hiện rằng quá trình hai huyết mạch dung hợp cần tiêu hao lớn.

Và huyết mạch chi lực mới sinh ra này có hào quang màu bạch kim, khác biệt hoàn toàn với màu vàng trước đó.

Trước đó, Đường Tam đã thử nghiệm với phần huyết mạch chi lực mà hắn hấp thu từ Sư Hổ Kiếm Thánh, chỉ là huyết mạch chi lực của Sư Hổ Kiếm Thánh hùng hậu hơn nhiều nên sau khi dung hợp thì năng lượng còn khoảng 30%. Lúc đó Đường Tam hấp thu không nhiều, cho nên huyết mạch chi lực mới sinh ta tương đối ít, không đủ để thăng cấp. Phong Hổ biến của Đường Tam là Bát giai, còn cần

tích luỹ để tăng lên Cửu giai. Hắn lo lắng Sư Hổ Kim Cương không đủ để bù đắp chênh lệch này nên không nóng lòng dung hợp.

Khi chứng minh được phương pháp của mình có hiệu quả với Sư Hổ Thú, Đường Tam vừa rót Huyền Thiên Công vào vừa nói với ba đầu Sư Hổ Thú bên cạnh: "Có vị nào là người thân của nàng không, nhất định phải là huyết mạch thân cận."

Ba tên Sư Hổ Thú liếc nhau một cái, sau đó Sư Hổ Thú có thân hình nhỏ nhất nói: "Ta là đệ đệ của nàng, có thể không?"

Đường Tam nói: "Có thể, ta cần ngươi dùng huyết dịch của mình rót vào trong cơ thể nàng, giúp nàng khôi phục. Ngươi có thể chứ?"

"Được!" Tên Sư Hổ Thú này không chút do dự đi tới trước mặt Đường Tam, đưa ra cánh tay tráng kiện của mình.

Đường Tam gật đầu, "Ngươi ở ngay bên cạnh ta, chuẩn bị tuỳ thời ứng biến."

Thê tử Sư Hổ Kiếm Thánh quá suy nhược, huyết mạch của nàng vì xung đột mà tiêu hao, nếu cứ như vậy mà chuyển hoá dung hợp thì dù giải quyết được vấn đề nhưng huyết mạch chi lực lại không đủ để duy trì sinh mệnh, cho nên cần truyền máu mới được.

Đường Tam vừa chậm rãi giúp nàng dung hợp huyết mạch, vừa nâng tay trái lên, phong cương áp súc thành Phong Nhận, cứa một nhát vào tay đệ đệ nàng, lập tức, huyết dịch màu đỏ vàng chảy ra. Được phong cương dẫn dắt, chúng bay đến trước mặt Đường Tam, được Huyền Thiên Công ôm trọn, cứ như vậy lơ lửng giữa không trung. Phần huyết dịch này nhanh chóng chuyển sang màu bạch kim, sau đó xuyên qua da chui vào trong cơ thể thê tử Sư Hổ Kiếm Thánh.

Khi huyết dịch bạch kim hiện ra, ba tên Sư Hổ Thú đều run lên. Trong mơ hồ bọn họ cảm nhận được huyết mạch chi lực của mình đang run rẩy.

Ở cửa, nửa cái đầu to lặng lẽ nhòm vào, nhìn tình huống bên trong. Sư Hổ Kiếm Thánh thật sự không yên lòng. Khi hắn thấy huyết dịch loé lên hào quang màu bạch kim thì thân thể lập tức chấn động, trong mắt tràn đầy kinh ngạc. Tu vi của hắn đủ cường đại nên mơ hồ đã hiểu đó là lực lượng gì. Cái này ..., cái này dường như là...

Huyết dịch dung hợp không ngừng được rót vào, thân hình thê tử Sư Hổ Kiếm Thánh dần toả ra bạch quang nhàn nhạt, mặc dù rất yếu nhưng khí tức rõ ràng đã mạnh hơn, không còn dễ bị dập tắt như trước nữa.

Sư Hổ Kiếm Thánh rất muốn nhanh chóng đến bên thê tử, nhưng lại lo lắng đến tình huống Đường Tam nói trước đó có thể xuất hiện nên cố gắng kìm nén nhìn một màn này. Hắn đột nhiên có cảm giác đại kiếp sinh tử vây khốn Sư Hổ tộc mấy ngàn năm dường như thực sự có thể giải quyết.

Nửa canh giờ sau, tên Sư Hổ Thú đệ đệ vì tiêu hao nhiều nên có chút lắc lư, Đường Tam mới dừng không rút ra huyết dịch của hắn nữa. Mà thê tử Sư Hổ Kiếm Thánh đã ngủ say, khí tức ổn định. Huyết mạch trong cơ thể nàng đã dung hợp hoàn tất. Chỉ là sau khi dung hợp, huyết mạch chi lực quá ít, chỉ đủ để duy trì sinh mệnh của nàng. Cảnh giới tu vi đã giảm mạnh, nhưng không còn xuất hiện nguy hiểm đến tính mạng.

Đường Tam thở phào một hơi, chậm rãi thu hồi Huyền Thiên Công.

Hai tên Sư Hổ Thú không bị rút huyết dịch đỡ lấy tên bị rút máu, ba

người tập trung lại, mong chờ nhìn Đường Tam.

"Tính mệnh không còn gì đáng ngại, về sau cần bổ sung nhiều sinh mệnh lực hơn, các ngươi hãy tìm một vài thiên tài địa bảo để nàng phục dụng. Phải mất một thời gian thì mới khôi phục lại được. Vào đi." Câu cuối cùng hiển nhiên là nói với Sư Hổ Kiếm Thánh.

Thân ảnh loé lên, Sư Hổ Kiếm Thánh đã đến bên cạnh hắn, không kịp chờ đợi mà dán đầu kề sát với thê tử, cảm thụ tình huống của nàng.

Khí tức của nàng vẫn còn yếu, nhưng hô hấp đều đặn, nhịp tim bình ổn. Điều quan trọng nhất là lúc này, khí tức huyết mạch của nàng tuy yếu nhưng rất ổn định.

Sư Hổ Kiếm Thánh hít sâu một hơi, đột nhiên quay đầu nhìn Đường Tam, nói: "Tuy rằng ta không biết ngươi làm như thế nào, nhưng bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ là người hầu của ngươi." Nói xong, hắn lại muốn quỳ xuống bái lạy Đường Tam.

Đường Tam nâng hai tay lên, dùng sức mạnh của Tượng yêu mới miễn cưỡng nâng thân thể hắn lên, "Ta nói rồi, chúng ta chỉ là minh hữu. Ta không cần người hầu. Huyết mạch Sư Hổ Thú cao quý, cũng không nên làm người hầu."

Chương 349: Minh hữu

Sư Hổ Kiếm Thánh thở sâu, chậm rãi đứng thẳng người lên, khống chế tâm tình của mình rồi nói: "Nếu như ta không nhìn nhầm, vừa rồi ngươi là giúp nàng dung hợp hai huyết mạch với nhau?"

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Liên tục bổ sung sinh mệnh năng lượng mặc dù tạm thời giúp các ngươi khống chế huyết mạch chi lực, nhưng không khác nào uống rượu độc giải khát. Sinh mệnh lực càng thịnh sẽ làm huyết mạch chi lực càng mạnh, nếu tiếp tục tăng cường thì có khả năng xung đột bộc phát. Một khi bộc phát chính là phải chết. Cho nên, không thể trị phần ngọn, mà phải trị tận gốc."

"Ta có một biện pháp có thể đem hai loại huyết mạch của các ngươi thực sự dung hợp lại với nhau, từ đó căn bản giải quyết vấn đề huyết mạch xung đột. Vừa rồi ta đã thử qua, sự thật đã chứng minh là có thể."

Ánh mắt Sư Hổ Kiếm Thánh trong nháy mắt sáng rực, "Đối với tất cả tộc nhân chúng ta đều có thể sao?"

Đường Tam nói: "Trên lý thuyết là có thể. Nhưng cần có điều kiện. Thứ nhất, phải là tộc nhân trưởng thành mới được. Bởi vì trong quá trình dung hợp tổng sản lượng huyết mạch chi lực sẽ giảm mạnh nên yêu cầu thể phách phi thường cường đại, đại khái là huyết mạch chi lực còn lại khoảng 30%, miễn cưỡng có thể duy trì sinh mệnh. Nhưng nếu là ấu niên, vậy rất có thể sẽ không cách nào sống sót. Tốt nhất là như vừa rồi, có người thân ở bên cạnh, tuỳ thời có

thể truyền máu. Khi bắt đầu chuyển hoá thì cần hoàn thành trong một lần, nếu không sẽ phí công nhọc sức, thậm chí xuất hiện tình huống ba loại huyết mạch xung đột."

Sư Hổ Kiếm Thánh hỏi: "Sau khi dung hợp chúng ta có thể tiếp tục tu luyện sao? Sẽ không còn xuất hiện xung đột nữa chứ?"

Đường Tam nói: "Trên lý thuyết thì tất cả các vấn đề đều được giải quyết, nhưng có thể tu luyện đến trình độ nào thì cần các ngươi tự mình thử nghiệm. Nhưng ta có thể khẳng định, sau khi dung hợp, Sư Hổ Kim Cương so với trước đó càng cường đại hơn, rất có thể được tính là chân chính cấp một. Chuyện này cần các ngươi tự tìm tòi và nghiên cứu thêm."

Sư Hổ Kiếm Thánh nhìn về ba huynh đệ, bọn họ lúc này đều nhìn chằm chằm Đường Tam, hô hấp càng ngày càng trầm trọng. Bọn họ đều biết điều đó có ý nghĩa như thế nào khi vấn đề xung đột huyết mạch được giải quyết. Huyết mạch chân chính cấp một sẽ mang lại cho họ điều gì.

"Xin ngài chờ một lát, ta đi mời trưởng lão." Nói xong, Sư Hổ Kiếm Thánh xoay người đi ra ngoài.

Đường Tam mỉm cười, tìm một băng ghế đá ngồi xuống, khôi phục tiêu hao trước đó. Lúc trước hắn làm một lúc hai việc, còn tuỳ thời quan sát tình huống của thê tử Sư Hổ Kiếm Thánh nên tiêu hao không nhỏ.

Thời gian không lâu, Sư Hổ Kiếm Thánh đã trở về. Đi theo hắn còn có một người khôi vĩ nhưng lưng có chút còng, chính là một lão Sư Hổ Thú.

Tên lão Sư Hổ Thú này có khí tức rất mạnh mẽ, huyết mạch của

hắn mang đến cho người ta cảm giác cố hoá. Sư Hổ Kiếm Thánh đi phía sau hắn, tỏ ra vô cùng kính cẩn.

Đường Tam mở mắt ra, đứng dậy.

Sư Hổ Kiếm Thánh vội vàng nói: "Đại trưởng lão, đây là người ta nói với ngài, hắn tên là Tu La."

Trưởng lão Sư Hổ tộc nhanh chóng đưa mắt nhìn Đường Tam, quang mang lấp loé. Hắn không nói, mà chỉ vội vàng đến bên giường và kiểm tra tình trạng của thê tử Sư Hổ Kiếm Thánh.

Thời gian dần trôi qua, ánh mắt hắn bắt đầu xuất hiện biến hoá. Đôi mắt vốn bình tĩnh dần chuyển thành rung động, sau đó biến thành kinh hãi.

Hắn bỗng quay đầu nhìn Đường Tam, cơ hồ theo bản năng hỏi: "Đây là chuyện ngay cả Đại Yêu Hoàng cũng không thể làm được, ngươi đã làm như thế nào?"

Đường Tam nói: "Trưởng lão ngài hảo, ta đúng là có biện pháp làm được. Nhưng đây là bí mật của ta, ta không cách nào nói rõ với các ngài, cũng không muốn lừa dối ngài."

Ánh mắt trưởng lão lại loé lên, nói: "Nghe Đại Miêu nói, ngươi muốn cùng tộc ta trở thành minh hữu?"

Đại Miêu? Tên Sư Hổ Kiếm Thánh là Đại Miêu sao?

"Đúng vậy. Ta hy vọng nếu ta có thể giải quyết được vấn đề huyết mạch của quý tộc, để các ngươi có khả năng trùng kích Thần cấp thì các ngươi có thể cùng ta kết làm minh hữu, giúp đỡ lẫn nhau."

Trưởng lão Sư Hổ tộc thở sâu, nói: "Ngươi không sợ ta giam ngươi ở đây, nghiên cứu phương pháp của ngươi sao?"

Sư Hổ Kiếm Thánh quýnh lên, vội vàng nói: "Trưởng lão, hắn là ân nhân cứu Tiểu Miêu."

Trưởng lão Sư Hổ tộc trừng mắt nhìn hắn, Sư Hổ Kiếm Thánh lúc này mới dừng lại không nói.

Đường Tam nói: "Ta dám đến, tất nhiên sẽ không sợ. Đầu tiên, ta dùng phương pháp mà không có người nào trên thế giới này hoặc chủng tộc nào có thể phục chế. Nếu ta không chịu, huyết mạch của các ngài mãi mãi không thể giải trừ. Thứ hai, các ngài không thể giữ được ta. Trong tộc các ngài chỉ sợ không có người nào mạnh hơn Sư Hổ Kiếm Thánh. Ta có thể đánh bại hắn, thì có thể đánh bại bất kỳ tộc nhân nào khác. Huống chi, ta mang theo thành ý mà đến. Nếu vấn đề của Sư Hổ tộc được giải quyết, vậy tương lai các ngài sinh ra hậu đại cũng là Sư Hổ Thú có huyết mạch dung hợp. Ngài hoàn toàn có thể cùng ta hợp tác, cho đến khi ta hoàn thành dung hợp huyết mạch của quý tộc rồi nói tiếp, không cần thiết phải xung đột với ta."

Ánh mắt trưởng lão Sư Hổ tộc dần trở nên nhu hoà, "Ngươi là trí giả nhân loại."

Đường Tam nói: "Trí giả ta không dám nhận, chỉ là hy vọng vì nhân loại có thể sinh tồn tốt hơn, không còn phải làm nô lệ."

Trưởng lão Sư Hổ tộc nhìn người trẻ tuổi trước mặt rất thẳng thắn này, hít sâu một hơi rồi nói: "Nếu ngươi thực sự có thể hoàn thành việc dung hợp huyết mạch cho toàn bộ tộc chúng ta, thì Sư Hổ tộc sẽ vĩnh viễn là đồng minh của ngươi. Ngươi sẽ thu được hữu nghị cao nhất trong tộc chúng ta. Ngươi còn có điều kiện gì thì hãy nói

đi."

Đường Tam nói: "Tiến hành dung hợp huyết mạch cho toàn bộ quý tộc cần thời gian, điều kiện lúc nãy ta đã nói với Sư Hổ Kiếm Thánh rồi. Trước tiên thì hãy bắt đầu lựa chọn những tộc nhân có điều kiện phù hợp để tiến hành. Sau đó để các tộc nhân không phù hợp dần trở nên phù hợp rồi dung hợp. Ta chỉ hy vọng tương lai khi ta cần giúp đỡ, các ngươi có thể trợ giúp nhân loại mà chiến, đứng ở bên nhân loại."

Trưởng lão Sư Hổ tộc lại lắc đầu, nói: "Nhân loại mặc dù nhỏ yếu, nhưng số lượng khổng lồ. Ta không có khả năng yêu cầu tộc nhân của ta vì nhân loại mà chiến. Chúng ta chỉ có số lượng thưa thớt, vốn đã gần diệt tuyệt. Ta không thể mạo hiểm sự tồn vong của chủng tộc được. Huống chi, hiện tại tộc ta chưa đủ mạnh. Nhưng ..."

Nói đến đây, ánh mắt hắn trở nên sáng ngời, "Chúng ta có thể vì ngươi mà chiến, chỉ vì ngươi mà chiến. Chỉ cần ngươi còn sống, chỉ cần một tin tức của ngươi, chiến sĩ Sư Hổ tộc sẽ đến bên cạnh ngươi, vì ngươi mà chiến."

Đường Tam hơi kinh ngạc nhìn thoáng qua vị trưởng lão này, trầm mặc một lát rồi chậm rãi gật đầu, nói: "Cũng được."

Trưởng lão Sư Hổ tộc tiếp tục nói: "Ta cần nhìn thấy nhiều thành công hơn nữa, đồng thời cần thử nghiệm loại huyết mạch mới này xem nó có thể làm tộc nhân chúng ta trở nên cường đại hơn hay không."

Đường Tam nói: "Đây là tất nhiên. Qua một thời gian nữa, ta sẽ đi Tổ đình. Trước lúc đó, ta sẽ hoàn thành dung hợp huyết mạch cho nhóm tộc nhân đầu tiên được lựa chọn. Cho nên, hiện tại xin mời

trưởng lão lựa chọn ra một nhóm tộc nhân cường tráng nhất trong tộc, tốt nhất vẫn là có người thân bên cạnh, chúng ta sẽ tiến hành dung hợp. Trước tiên có thể mời mấy vị tộc nhân đến thử trước, sau khi thành công thì tiếp tục mở rộng."

Trưởng lão Sư Hổ tộc gật đầu nói: "Không có vấn đề, ta lập tức thu xếp."

Đường Tam gật đầu, nói: "Ta có một nơi có nhiều sinh mệnh lực, càng thích hợp cho quý tộc sinh tồn. Nếu ngài muốn, ta có thể đưa các ngài tới đó. Sau khi huyết mạch dung hợp thì tu vi sẽ giảm mạnh, cần phải trùng tu lại. Quá trình này cần sinh mệnh lực nồng đậm."

Chương 350: Ký kết huyết khế

Trưởng lão Sư Hổ tộc do dự, đang định nói gì đó thì nghe được tiếng Đường Tam: "Nhưng trước khi ta mang các ngài tới đó, dung hợp huyết mạch cho quý tộc thì ta muốn trước hết phải ký kết khế ước, lấy huyết khế để ước thúc lẫn nhau. Bằng cách này chúng ta mới càng thêm tin tưởng lẫn nhau."

Nghe hắn nói vậy, trưởng lão Sư Hổ tộc nhẹ nhàng thở ra. Huyết khế là khế ước cao cấp nhất ở Yêu Tinh Đại Lục, một khi kết khế thì dù là Đại Yêu Hoàng cũng không thể làm trái, nếu không sẽ bị huyết mạch phản phệ mà chết.

"Được, ta đại biểu cho Sư Hổ tộc cùng ngươi ký khế ước."

Huyết mạch chi lực sau khi dung hợp vẫn còn ở trong thân thể thê tử Sư Hổ Kiếm Thánh, trưởng lão Sư Hổ tộc cảm thụ còn rõ ràng hơn Sư Hổ Kiếm Thánh. Năng lượng trong cơ thể nàng đã viễn siêu hơn Sư Hổ Kim Cương nguyên bản, ẩn chứa trong đó là lực lượng khổng lồ, rất có thể đã là huyết mạch chuẩn cấp một. Mê hoặc như vậy thật sự là quá lớn. Huống chi, trọng yếu nhất chính là giải quyết vấn đề sinh tồn Sư Hổ tộc.

Thực tế Sư Hổ tộc nhất mạch chỉ còn lại khoảng 200 người, đã đến bờ tuyệt chủng, hoặc là nói bất cứ lúc nào cũng có thể tuyệt chủng. Thật vất vả mới có một cọng cỏ cứu mạng, trưởng lão Sư Hổ tộc mặc dù trong lòng còn nhiều nghi hoặc nhưng không thể không bắt lấy.

Sở dĩ Đường Tam lúc trước hỏi thăm Sư Hổ tộc còn bao nhiêu tộc nhân cũng là vì phán đoán điều này. Cho nên khi nói chuyện với trưởng lão Sư Hổ tộc hắn đã nói trực tiếp, bởi vì hắn tin tưởng đối phương không có lựa chọn nào khác.

Ký kết huyết khế cũng không đơn giản như vậy.

Được trưởng lão Sư Hổ tộc dẫn đầu, Đường Tam cùng hắn đi tới tế đàn ở chính giữa thôn. Sư Hổ tộc là số ít tộc đàn không tế bái tổ tiên, bởi vì bọn họ không có tiên tổ, là huyết mạch trời sinh bị nguyền rủa. Cho nên bọn họ chỉ tế trời.

Tế đàn rất đơn giản, được tạo thành từ rất nhiều xương thú. Đường Tam cẩn thận quan sát một chút, may mắn không có xương cốt nhân loại, nếu không thì không chắc có ký kết khế ước hay không.

Sư Hổ tộc không ăn thịt người, nguyên nhân cũng rất đơn giản, trong huyết nhục nhân loại không có nhiều sinh mệnh lực, không đủ để làm thức ăn cho họ.

"Ta, Sư Hổ tộc Thiên Miêu, hôm nay cùng Nhân tộc Tu La ký kết huyết khế." Trưởng lão Sư Hổ tộc dùng lợi trảo của mình vạch một đường trên tay trái, để cho máu tươi chảy xuống tế đàn.

"Ta, Nhân tộc Tu La, hôm nay cùng Sư Hổ tộc Thiên Miêu ký kết huyết khế." Đường Tam trầm giọng nói.

Trưởng lão Thiên Miêu tiếp tục nói: "Nay Tu La vì tộc ta giải quyết vấn đề huyết mạch, tộc ta kết làm minh hữu với hắn, giúp đỡ lẫn nhau, vĩnh kết đồng tâm. Nếu Tu La cần, tộc ta sẽ toàn lực thủ hộ, chiến đấu vì hắn, vĩnh viễn không phản bội. Tu La vì tộc ta mà giải quyết triệt để vấn đề huyết mạch xung đột, là minh hữu chân chính

của tộc ta, trong lòng không được có bất kỳ sự phản bội nào, ký kết huyết khế, huyết mạch thiên giám."

Đường Tam dựa theo đó, dùng ngữ khí của mình lặp lại lời trưởng lão nói.

Được Tinh Thần Lực dẫn đạo, hai loại huyết mạch khác biệt chậm rãi giao hoà cùng một chỗ, trên tế đàn lập tức dâng lên một tầng huyết quang.

Danh tính cũng không quan trọng, Đường Tam dùng tên Tu La cũng không vi phạm hứa hẹn, bởi vì là lấy máu của hắn làm chứng. Huyết quang chậm rãi dung nhập vào cơ thể hai người, hoá thành lạc ấn khế ước.

Đường Tam theo bản năng nhìn thành Gia Lý ở phía xa. Mỹ công tử, nàng còn tốt chứ? Ta vì nàng mà chuẩn bị một phần lễ vật.

Hai bên hoàn thành ký kết huyết khế. Từ giờ phút này trở đi, bọn họ chính là minh hữu.

Được trưởng lão Thiên Miêu dẫn đầu, Đường Tam đã hiểu rõ hơn về Sư Hổ thôn. Hiện tại, Sư Hổ tộc không thể dùng từ thê thảm để hình dung.

Toàn tộc cộng lại chỉ có 232 tộc nhân. Nhưng già, yếu, bệnh tật đã chiếm hơn 60%. Chân chính được gọi là chiến sĩ chỉ có hơn 70 người, đây là cộng cả nam và nữ.

Sư Hổ Kiếm Thánh là người mạnh nhất trong đó, chính là dựa vào hắn ở Đấu Thú Tràng kiếm tiền nên mới duy trì được sinh mệnh của những tộc nhân này.

Nhưng hiện tại, duy trì sinh mệnh theo cách này càng ngày càng khó khăn, bởi vì vấn đề huyết mạch xung đột không được giải quyết triệt để, nên số lượng tộc nhân ngày càng ít. Nếu không phải Đường Tam kịp thời chạy đến thì chỉ sợ thê tử của Đại Miêu đã chết rồi.

Đường Tam trước hết để trưởng lão Thiên Miêu thống kế tình huống trong tộc, tìm ra những người cần cứu chữa nhất, có khả năng vẫn lạc bất cứ lúc nào, cũng như người thân của bọn họ. Nếu không có người thân thì tận khả năng tìm huyết mạch tương đối gần.

Có một điểm thú vị là, Sư Hổ Thú không thừa nhận mình là Sư tộc, cũng không thừa nhận mình là Hổ tộc. Nhưng Sư tộc hay Hổ tộc đều thuộc họ "mèo" nên bọn họ lấy Miêu làm tên. Đối với Sư tộc và Hổ tộc, bọn họ trong lòng chỉ có căm hận. Chính vì hai tộc không dung nên mới khiến bọn họ gần như diệt tuyệt. Nếu không, với tài lực của hai đại chủng tộc, cung cấp đủ tài nguyên thì bọn họ cũng không rơi vào tình trạng như bây giờ.

Trong vòng nửa tháng sau đó, Đường Tam giải quyết hết những tình huống nguy hiểm và trầm trọng. Hắn phát hiện Sư Hổ tộc mặc dù có vấn đề huyết mạch xung đột, nhưng huyết mạch khá gần. Chuyện này cũng giải thích vì sao số lượng tộc nhân thưa thớt, bởi vì bọn họ thường đều là họ hàng gần kết hợp sinh ra hậu đại. Cho nên, hắn đã điều trị xong cho tất cả hơn 20 người có tình trạng khẩn cấp.

Huyết khế chỉ là khế ước, có tác dụng ràng buộc hai bên. Nhưng chuyện này gần như là ban ơn cho toàn bộ Sư Hổ tộc. Chỉ cần nửa tháng, hắn dùng thân phận nhân loại đã thu được tán thành của toàn bộ Sư Hổ tộc. Như Sư Hổ Kiếm Thánh nói, hiện tại hắn là ân nhân chân chính của toàn tộc.

Trong thời gian đó, Đường Tam mang theo Thiên Miêu cùng Đại Miêu tới Hoàng Kim sơn cốc một chuyến, để bọn họ trải nghiệm một chút sinh mệnh khí tức có trong sơn cốc. Đương nhiên, hai vị này chỉ có rung động.

Nhưng Thiên Miêu quyết định tạm thời không nóng lòng di chuyển toàn bộ tộc nhân. Nguyên nhân rất đơn giản, dù hai tộc Sư, Hổ không dung nhưng bọn họ thường xuyên bị cường giả hai tộc đó đến giám sát. Nếu bỗng nhiên biến mất toàn bộ thì rất dễ dàng gây nghi ngờ.

Sau khi thương lượng, Thiên Miêu quyết định đem những người đã được cứu chữa đến trước. Một là vì tránh bị phát hiện bọn họ đã dung hợp huyết mạch, hai là vì Hoàng Kim sơn cốc có sinh mệnh lực nồng đậm, rất tốt để cho tộc nhân khôi phục.

Ban đêm.

Đường Tam chuẩn bị rời đi, bởi vì chỗ kia trong thành Gia Lý vẫn luôn có giám sát nên hắn nhất định phải trở về.

Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu đưa hắn đến truyền tống trận trên đỉnh núi, hôm nay hắn có vẻ hơi im lặng.

Đường Tam nói: "Sao vậy? Tiểu Miêu đang hồi phục rất tốt, đừng lo lắng."

"Ừ, ta biết. Nàng nói với ta, mặc dù tu vi hạ thấp rất nhiều nhưng khôi phục cũng rất nhanh, tối đa nửa năm thì có thể khôi phục cảnh giới cũ. Hơn nữa, sau khi dung hợp, huyết mạch chi lực trở nên cường đại hơn nhiều, chúng ta đặc biệt cảm kích ngươi. Nếu không có ngươi, ta đã không còn thê tử."

Đường Tam mỉm cười nói: "Vậy sao ta nhìn ngươi vẫn có chút không vui?"

Đại Miêu cười khổ nói: "Ta mấy ngày nay có chút do dự, kỳ thật ta..."

Đường Tam nói: "Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì. Ta sớm sẽ đi Tổ đình, ngươi phải chuẩn bị đi cùng ta, bảo hộ ta, nhưng lại rất hâm mộ các đồng bạn nên cũng muốn nhanh chóng dung hợp huyết mạch, đúng không?"

Đại Miêu đỏ mặt, gãi gãi đầu nói: "Đúng vậy a! Ta đúng là có nghĩ như vậy."

Đường Tam nói: "Ngày mai ta sẽ giúp ngươi chuyển hoá, sau đó ngươi ở lại Hoàng Kim sơn cốc bồi Tiểu Miêu, sớm khôi phục lại tu vi như trước. Lần này ta đi không biết sẽ mất thời gian bao lâu, tình huống của ngươi kỳ thật không thể trì hoãn nữa."

Chương 351: Dung hợp lạc ấn mới

Đại Miêu nói: "Nhưng mà ... Tổ đình bên kia, các ngươi nhất định bị nhằm vào, sẽ rất nguy hiểm. Ta hẳn là nên thủ hộ bên cạnh ngươi, đây là hứa hẹn của chúng ta."

Đường Tam khoát khoát tay nói: "Ta dám đi tất nhiên là có biện pháp tự vệ, cái này ngươi có thể yên tâm. Ngược lại vấn đề của ngươi cần nhanh chóng giải quyết. Ta kỳ thật vẫn luôn chờ đợi huyết mạch trong cơ thể ngươi mạnh hơn một chút. Ngươi bây giờ đã là Cửu giai đỉnh phong, ta có thể cảm giác được ngươi vẫn luôn áp chế tu vi của mình, mà rất nhanh thôi ngươi sẽ không áp chế được nữa. Một khi không áp chế được thì không phải là đột phá, mà là bạo thể. Nhưng cách ranh giới đó càng gần, huyết mạch chi lực của ngươi áp súc càng mạnh, khi chuyển hoá cũng sẽ có hiệu quả tốt hơn, có thể tồn tại nhiều lực lượng hơn, cho nên ta mới không nóng lòng chuyển hoá cho ngươi. Nhưng cũng không nên kéo dài quá lâu. Còn việc bảo hộ ta, trước thì ngươi thành tựu Thần cấp thì ta không cần ngươi thủ hộ. Chuyện dung hợp huyết mạch trước khi ngươi đạt đến Thần cấp thì không nên để lộ ra ngoài, tránh cho Sư tộc và Hổ tộc phát hiện. Một khi bị phát hiện, chỉ sợ ngươi sẽ bị bắt về làm vật thí nghiệm, nói không chừng còn lấy ngươi đi giao phối a."

Khoé miệng Đại Miêu co giật một chút, nói: "Không thể nào, Tiểu Miêu sẽ giết ta. Ta cũng không dám."

Đường Tam bật cười nói: "Ánh mắt của ngươi nói cho ta biết, ngươi

có chút mong chờ đâu."

Đại Miêu giật nảy mình, "Ngươi đừng nói đùa như vậy. Tiểu Miêu cái gì cũng tốt, chỉ là thích ăn dấm. Ngươi đừng ở trước mặt nàng nói như vậy a!"

Đường Tam nói: "Không đùa ngươi nữa. Quyết định như vậy đi, ngày mai ta sẽ dung hợp huyết mạch cho ngươi. Sau khi dung hợp, dựa theo suy đoán của ta, tu vi của ngươi còn thừa lại khoảng ba, bốn phần, đại khái là Lục giai hoặc Thất giai. Trong quá trình khôi phục, ngươi cũng cần nghiên cứu xem huyết mạch chi lực mới này mang lại cho ngươi lực lượng gì. Tương lai khi ngươi đột phá thành Thần thì thủ hộ ta mới có ý nghĩa."

"Được. Ta nghe ngươi." Giải quyết xong bối rối trong lòng, Đại Miêu lập tức tỏ ra hưng phấn. Đối với Sư Hổ Kim Cương chân chính, hắn thật là mong chờ a!

"Được rồi, vậy ngươi trở về sớm nghỉ ngơi đi, ta cũng về đây. Khoảng một tuần nữa ta sẽ khởi hành về Tổ đình. Trước lúc đó, ta sẽ tận lực giúp các tộc nhân đang gặp nguy hiểm chuyển hoá."

"Được."

Tạm biệt Sư Hổ Kiếm Thánh, Đường Tam dùng Truyền Tống trận trở về chỗ ở, hôm nay hắn có chuyện quan trọng cần làm. Sắp đi đến Tổ đình rồi, hắn cần để thực lực của mình tiến thêm một bước. Đúng vậy, hôm nay hắn chuẩn bị dung hợp huyết mạch chi lực Sư Hổ tộc.

Những ngày này hắn luôn chuyển hoá huyết mạch của Sư Hổ tộc, sau quá trình đó những tộc nhân này suy yếu nên hắn không thể hấp thu quá nhiều. Mỗi người hắn chỉ hấp thu một tia huyết mạch

chi lực. Góp gió thành bão, cuối cùng cũng có thể đạt tới trình độ Bát giai.

Đối với huyết mạch rất có thể là chuẩn cấp một này, Đường Tam vẫn luôn mong chờ. Nhiều hơn một loại huyết mạch cấp một, thực lực của hắn sẽ bay vọt. Hắn áp chế Huyền Thiên Công ở tầng thứ tám, là vì tránh nhanh chóng tăng lên tầng thứ chín và khó áp chế hơn. Nhưng huyết mạch lạc ấn thì không gặp phải vấn đề như vậy.

Không chỉ có Sư Hổ Kiếm Thánh mong đợi dung hợp huyết mạch, bản thân Đường Tam sao lại không mong chờ chứ?

Trở lại chỗ ở, đã là đêm khuya.

Bên ngoài yên tĩnh. Cẩn thận lắng nghe mới có thể nghe thấy hô hấp bình ổn của các đồng bạn đang minh tưởng.

Một tháng này đối với bốn người khác trong chiến đội Sử Lai Khắc cũng không tiến bộ quá nhiều. Chuyện này cũng bình thường, dù sao trước đó bọn họ liên tục đột phá, đã tăng lên nhiều rồi. Nhưng một tháng lắng đọng này lại làm bọn họ chậm rãi tiêu hoá và hấp thu những kinh nghiệm từ Đấu Thú Tràng, đồng thời hiểu rõ hơn về năng lực của bản thân.

Khoanh chân ngồi trên giường minh tưởng, Đường Tam khép hai mắt lại. Huyền Thiên Công vận chuyển, năng lượng cuồn cuộn không dứt, sinh sôi không ngừng và nhu hoà lan khắp cơ thể.

Trong đan điền, từng lạc ấn lần lượt được thắp sáng, phát quang rực rỡ.

Lạc ấn Lục giai Linh Tê Thiên Nhãn cấp độ tuy không phải cao nhất, nhưng ánh sáng mà nó phát ra là chói mắt nhất, các lạc ấn khác

trước mặt nó đều thu liễm lại một chút.

Sau đó chính là Bát giai Khổng Tước Biến, chân chính là lạc ấn mạnh nhất hiện tại của Đường Tam. Tiếp theo là Bát giai Kim Bằng Biến, Thất giai Thì Quang Biến, Bát giai Tượng Yêu biến, Bát giai Lam Ngân Hoàng cùng Bát giai Phong Hổ biến.

Không hề nghi ngờ, trong bảy lạc ấn này, nhỏ yếu nhất chính là Phong Hổ biến loé ra thanh quang. Lam Ngân Hoàng mặc dù bây giờ không đủ mạnh, nhưng sau khi Đường Tam dung hợp nhiều loại huyết mạch thực vật, không ngừng tích luỹ cũng đã có huyết mạch cấp ba. Chỉ có Phong Hổ biến có thể coi là cấp bốn.

Huyết mạch cấp bốn, dù có tu vi Bát giai thì thực tế ngày càng vô dụng, chỉ có tác dụng che giấu. Vấn đề duy nhất của Đường Tam là sau khi Phong Hổ biến tiến hoá thì làm cách nào để che giấu nhiều loại năng lực. Vấn đề này hắn đã suy nghĩ kỹ, hắn gọi đó là biến dị. Khí tức Sư Hổ Biến dù sao cũng có huyết mạch loài hổ, với năng lực khống chế huyết mạch chi lực hiện tại, trong lúc thi triển mà che giấu, thì chỉ cần không phải là người đặc biệt quen thuộc với hắn sẽ không phát hiện ra mánh khoé. Còn có Phá Thiên Chuỳ. Phá Thiên Chuỳ là vũ khí, huyết mạch chi lực ẩn chứa trong đó cũng không dễ dàng nhận ra.

Đường Tam thu lại suy nghĩ, lạc ấn Sư Hổ Kim Cương được dẫn dắt chậm rãi đi qua đè ép lạc ấn Phong Hổ biến.

Khi lạc ấn Sư Hổ Biến tiếp xúc với lạc ấn Phong Hổ biến, lạc ấn Phong Hổ biến lập tức đại phóng thanh quang, rất muốn phản công lại. Tuy nhiên, gần như ngay lập tức, thanh quang bắt đầu tiêu biến trước mặt ánh sáng màu bạch kim. Đúng vậy, tiêu biến, hoàn toàn tiêu biến.

Điều này khiến Đường Tam không khỏi hồi tưởng lại lần đầu tiên nhìn thấy hiệu quả đặc biệt của Hoàng Kim Thánh Hoả. Điểm cường đại nhất của Hoàng Kim Thánh Hoả là đồng hoá, thôn phệ huyết mạch của địch nhân, lúc này, tác dụng kia dường như cũng xuất hiện trên Sư Hổ Biến, mà còn bá đạo hơn.

Phong Hổ biến trước mặt nó căn bản không có sức chống cự, lạc ấn Phong Hổ biến giống như là nhiên liệu, thắp sáng lên hào quang màu bạch kim của Sư Hổ Biến. Quang diễm màu bạch kim kia trong nháy mắt đã mạnh hơn nhiều.

Mà một tình huống Đường Tam không dự đoán được lại xuất hiện. Sau khi lạc ấn Phong Hổ biến biến mất, lạc ấn Sư Hổ Biến giống như tu hú chiếm tổ chim sâu, vững chắc ngưng tụ ở trong đan điền. Nhưng quang diễm màu bạch kim nó bắn ra không có ý muốn thu liễm, mà tiếp tục khuếch trương ra bên ngoài, có ý muốn chiếm trọn đan điền của Đường Tam.

Bá đạo như vậy sao?

Đường Tam vừa nghĩ đến đây thì hào quang bạch kim đã biến thành ngọn lửa bạch kim, trong nháy mắt nở rộ. Đứng mũi chịu sào chính là lạc ấn Tượng Yêu gần nó nhất. Đây chính là Bát giai Tượng Yêu Biến a! Nhưng ngay khi tiếp xúc với quang diễm bạch kim, nó cơ hồ trong nháy mắt đã bị đồng hoá. Đường Tam lập tức không còn liên hệ với Tượng Yêu Biến nữa.

Cái này ...

Lạc ấn Sư Hổ Biến thôn phệ một cái Phong Hổ biến đúng là không vừa lòng, còn phải thôn phệ thêm một cái khác, hơn nữa còn có mấy phần muốn xưng bá toàn bộ đan điền.

Trong chớp mắt này, Đường Tam hoàn toàn có thể khẳng định lạc ấn Sư Hổ Biến tuyệt đối là huyết mạch cấp một. Cảm giác bá đạo này giống hệt lần trước Linh Tê Thiên Nhãn mang đến cho hắn.

Khi phát hiện tình huống không ổn, Đường Tam lập tức khống chế mấy đại lạc ấn trong cơ thể mình.

Lạc ấn Lam Ngân Hoàng cấp tốc lùi lại, với cường độ của nó hiển nhiên là không thể chống lại lạc ấn Sư Hổ Biến. Toạ trấn ở trung ương là lạc ấn cao cao tại thượng Lục giai Linh Tê Thiên Nhãn. Dưới sự dẫn động của Đường Tam, nó lập tức bạo phát bạch quang mãnh liệt.

Chương 352: Lạc ấn Sư Hổ biến bá đạo

Trong đan điền, một con mắt dọc mở ra, khí tức Linh Tê Thiên Nhãn giáng xuống, bao phủ phía trên quang diễm bạch kim. Lập tức, quang diễm kia bị chèn ép và ngưng trệ.

Không biết vì sao, cùng là huyết mạch cấp một nhưng các huyết mạch cấp một khác đều rất kiêng kỵ Linh Tê Thiên Nhãn, quang diễm bạch kim đang khuếch trương lập tức dừng lại.

Ngân quang từ lạc ấn Khổng Tước Biến bắn ra, không gian phong toả, lập tức phong tỏa toàn bộ các vị trí hào quang bạch kim còn muốn lặng lẽ lan tới.

Chỉ có Tượng Yêu Biến đáng thương đã bị thôn phệ một bộ phận, đang bị quang diễm bạch kim kia kéo vào trong cơ thể mình, hiển nhiên là khó tránh khỏi số phận bị thôn phệ.

Đường Tam không khỏi dở khóc dở cười, ta cho ngươi ăn một cái, ngươi lại ăn hai cái, làm ta lại thêm một chỗ trống nữa a!

May mắn Linh Tê Thiên Nhãn, Khổng Tước Biến, Thì Quang Biến, Kim Bằng Biến đều đủ mạnh, nếu không đúng là không chấn nhiếp nổi nó.

Thì Quang Biến mặc dù là huyết mạch cấp hai, nhưng đối với quang diễm Sư Hổ Biến không chút nào e ngại. Vầng sáng vặn vẹo lập loè quanh lạc ấn, hào quang bạch kim căn bản không cách nào tiếp cận.

Kim Bằng Biến mặc dù có chút e ngại, nhưng rất linh hoạt. Nó lùi ra xa, cũng không để lạc ấn Sư Hổ Biến tới gần.

Được Tinh Thần Lực không ngừng ôn dưỡng, Thần Thức của Đường Tam mặc dù khôi phục rất chậm nhưng cũng đã mạnh hơn nhiều so với ban đầu, dùng để khống chế mấy lạc ấn này cũng khá dễ dàng. Sau khi kinh ngạc lúc đầu, mặc cho Sư Hổ Biến thôn phệ Tượng Yêu Biến, lúc này hắn mới khống chế nó thu liễm lại.

Nhưng Sư Hổ Biến rất không cam lòng, không ngừng hướng về phía trước chèn ép. Sau khi vượt qua Lam Ngân Hoàng cùng Kim Bằng Biến, nó rất không nguyện ý bị Thì Quang Biến xếp trên. Cuối cùng bị Khổng Tước Biến dùng không gian ba động chặn lại nên vững chắc ở vị trí thứ ba trong đan điền. Nó giống như một ngôi sao bạch kim, dần ổn định lại trong đan điền của Đường Tam.

Hào quang bạch kim so với ngân quang Khổng Tước Biến không hề thua kém, còn có vài phần kiệt ngạo.

Mặc dù mất đi hai lạc ấn Bát giai, nhưng cường độ Huyền Thiên Công lại tăng chứ không giảm.

Lạc ấn huyết mạch cấp một thứ ba thành hình, cộng thêm hai loại huyết mạch cấp hai cùng một loại huyết mạch cấp ba, thực lực của Đường Tam không hề nghi ngờ là nhảy vọt.

Đường Tam yên lặng cảm nhận những thay đổi sau khi dung hợp Sư Hổ Biến. Lực lượng của hắn không vì lạc ấn Tượng Yêu Biến biến mất mà yếu bớt. Không hề nghi ngờ, ở phương diện này Sư Hổ Biến càng mạnh hơn. Mà đặc điểm lớn nhất của Sư Hổ Biến là thôn phệ, cái này đến từ khả năng thôn phệ từ Hoàng Kim Thánh Hoả, nhưng lại có uy lực mạnh hơn Hoàng Kim Thánh Hoả. Hiệu quả thôn phệ

chuyển hoá cao hơn, cũng càng bá đạo hơn.

Còn về tác dụng của nó thì cần kiểm nghiệm trong thực chiến, chuyện này cần có thêm thời gian.

Nhưng Đường Tam có thể cảm nhận rõ ràng là, sau khi có lạc ấn Sư Hổ Biến, khí tức của mình trở nên bá đạo hơn nhiều. Ở phương diện uy áp có xu thế tăng mạnh.

Sư tử và hổ đều là Thú Trung Chi Vương, sau khi cả hai dung hợp thành Sư Hổ Thú tất nhiên sẽ là tồn tại khủng bố hơn.

Như vậy, Sư Hổ tộc có được huyết mạch thuần tuý thì rất có khả năng sinh ra Đại Yêu Hoàng trong tương lai.

Sư Hổ Kiếm Thánh mặc dù phải trùng tu, nhưng với nội tình của hắn thì rất nhanh sẽ trở lại Cửu giai đỉnh phong. Nói cách khác, Đường Tam chắc chắn có một loại huyết mạch chi lực đạt tới Cửu giai đỉnh phong. Hơn nữa, cần phải nhanh chóng nắm giữ năng lực Sư Hổ Biến này mới tốt.

Sau đó chính là minh tưởng, ổn định cảnh giới.

Một đêm tu luyện đã thoát thai hoán cốt. Hôm sau khi Đường Tam tỉnh lại thì lập tức phát hiện quần áo của mình đã căng ra. Hắn cao thêm năm phân, cơ bắp trên người càng thêm săn chắc, dưới da có một tầng hào quang bạch kim như ẩn như hiện lưu chuyển, toàn thân đều toát lên hương vị lực lượng.

Cùng là huyết mạch cấp một, Thiên Hồ Biến mang lại cho Đường Tam biến hoá nhiều hơn về mặt tinh thần, Khổng Tước Biến là khống chế không gian, mà Sư Hổ Biến thì khác. Nó mang tới chính là tố chất thân thể tăng lên. Vấn đề cường độ thân thể luôn khuấy

nhiễu hắn rốt cuộc đã được giải quyết. Cảnh giới Huyền Thiên Công tăng lên, Đường Tam cảm thấy kinh mạch của mình càng thêm rộng lớn, dẻo dai, có thể dung nạp càng nhiều năng lượng. Theo cảm giác, tu vi tựa hồ trượt xuống Bát giai trung kỳ nhưng thực tế, thực lực lại tăng cường không ít.

Cuối cùng, những vất vả gần đây cũng không uổng phí. Trên mặt Đường Tam toát lên một nụ cười.

Đường Tam rửa mặt rồi đẩy cửa đi ra ngoài.

Khi hắn bước ra khỏi phòng thì vừa hay đụng phải Độc Bạch đang tìm tới.

"Đi điểm tâm đi, Tiểu Đường." Độc Bạch cười hì hì nói. Nhưng hắn nói xong thì giống như cảm nhận được điều gì đó, theo bản năng lùi lại một bước, "Tiểu Đường, ngươi thay đổi rồi."

Ánh mắt hắn sáng rực nhìn Đường Tam, Đường Tam lại nhếch miệng cười với hắn một tiếng, trong mắt loé lên hào quang bạch kim. Lập tức, Độc Bạch có cảm giác dựng tóc gáy, hô lên một tiếng rồi nhanh chóng lùi lại, còn vận dụng cả Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ. Trong chớp mắt kia, hắn cảm nhận được một uy áp hung hãn không gì sánh kịp đập vào mặt, dường như có một đầu cự thú mở cái miệng to đẫm máu muốn nuốt chửng hắn.

Đường Tam bật cười, thu liễm khí tức. Độc Bạch có được Thiên Hồ Biến, cảm ứng vô cùng nhạy. Vừa rồi hắn cảm nhận được khí tức lạc ấn Sư Hổ Biến nên mới có phản ứng như vậy. Đường Tam cần thời gian thích ứng nên vừa rồi không che giấu tốt khí tức.

"Ngươi, ngươi sao vậy?" Độc Bạch trốn ở ngoài cửa, hỏi dò.

Đường Tam cười nói: "Không có gì, ta có chỗ đột phá. Đi, đi ăn điểm tâm."

Năm người mặc dù đều có chỗ ở của mình, nhưng gần đây đều ăn cơm bên chỗ Vũ Băng Kỷ. Trù nghệ của Đại sư huynh khá ổn. Đương nhiên, đây là đánh giá của người khác, về phần Đường Tam...

Đường Tam thực sự không có thời gian nấu nướng, cũng không yêu cầu gì nhiều với đồ ăn nên trước hết vẫn để như vậy. Nếu không, ở phương diện nấu cơm này, hắn cũng có không ít kinh nghiệm, hơn nữa kiếp trước bên cạnh còn có đồng bạn là Thực Thần.

Đến khi tới chỗ Vũ Băng Kỷ, khí tức Sư Hổ Biến mới hoàn toàn thu liễm, làm ba người khác không có phát giác gì.

Lại có đột phá? Ba người Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam không khỏi có chút quái dị.

Qua trận cuối cùng ở Đấu Thú Tràng, bọn họ đã có nhận thức mới về Đường Tam. Trước đó bọn họ luôn biết Đường Tam mạnh, nhưng cũng nghĩ tới hắn đã cường đại đến mức đó.

Đường Tam dường như lại cao lớn hơn, thân hình cường tráng hơn, đã cao không kém Vũ Băng Kỷ. Chỉ sợ những khán giả ở Đấu Thú Tràng, những bại tướng dưới tay bọn họ cũng không nghĩ tới Tu La cường đại trong mắt bọn chúng chỉ là một thiếu niên. Đúng vậy, hiện tại Đường Tam khoảng mười bốn tuổi, là người nhỏ nhất trong chiến đội Sử Lai Khắc.

Nếu không cẩn thận nghĩ lại, ngay cả bọn Vũ Băng Kỷ cũng để ý đến tuổi của Đường Tam. Ngày đó Đường Tam một đấu một với Sư Hổ Kiếm Thánh và giành chiến thắng, bọn họ mới hiểu vì sao

Đường Tam tin tưởng mà dẫn đầu bọn họ tham gia đoàn chiến. Sư Hổ Kiếm Thánh được xưng là người mạnh nhất dưới Thần cấp, Đường Tam có thể đánh bại hắn, vậy có nghĩa là gì?

Trong học viện Cứu Thục, trừ hai vị lão sư Thần cấp, chỉ sợ các lão sư khác cũng không bằng hắn. Nhìn qua là tu vi Bát giai, nhưng lại có sức chiến đấu Cửu giai đỉnh phong, đây là chuyện kinh khủng cỡ nào.

Không phải trong lòng bọn họ không có nghi ngờ gì với Đường Tam, nhưng những chuyện Đường Tam làm đều vì bọn họ tăng lên, cũng vì nhân loại quật khởi mà cố gắng. Trong hai năm qua, bọn họ dù có nghi ngờ nhưng cũng chỉ giấu giếm, bọn họ càng nguyện ý tin tưởng, vị đồng bạn này là một tuyệt thế thiên tài.

Mà lúc này, Đường Tam nói rằng sau khi chiến thắng Sư Hổ Kiếm Thánh, hắn lại có tiến bộ, mới mấy ngày trôi qua chứ? Thật là không thể tưởng tượng được.

Chương 353: Xuất phát!

"Ngươi không phải là muốn xung kích Thần cấp đi?" Cố Lý nhịn không được hỏi.

Đường Tam mỉm cười lắc đầu nói, "Không, ta còn cách Thần cấp rất xa. Chỉ sợ năm năm, mười năm nữa cũng chưa đạt đến được."

"Nhưng mà ..." Cố Lý còn muốn nói gì đó, nhưng lại bị Vũ Băng Kỷ ngăn lại. Đại sư huynh nói: "Ăn cơm đi."

Ăn xong điểm tâm, Đường Tam trở lại phòng mình rồi lặng yên truyền tống rời đi, đi tới Sư Hổ thôn.

Khi hắn đi vào thôn thì Sư Hổ Kiếm Thánh đã sớm đứng chờ hắn. Mà bên cạnh Sư Hổ Kiếm Thánh còn có trưởng lão Thiên Miêu.

"Tu La huynh." Đại Miêu chủ động chào đón.

Đường Tam mỉm cười gật đầu, hắn vẫn luôn mang theo mặt nạ, "Trưởng lão hôm nay sao cũng tới? Đi thôi, chúng ta tranh thủ thời gian trước khi ta rời đi giúp nhiều người chuyển hoá hơn."

"Không, ngươi không thể giúp hắn chuyển hoá." Trưởng lão Thiên Miêu đột nhiên nói.

Đường Tam sửng sốt một lát, Đại Miêu cũng ngừng lại.

Trưởng lão Thiên Miêu thở dài một tiếng, nói: "Tu La ân công, qua mấy ngày hôm nay, tất cả những chuyện ngươi làm cho Sư Hổ tộc chúng ta, ta đều nhìn thấy rõ. Dù ngươi có mục đích gì, nhưng ngươi có ân giải quyết vấn đề sinh tử mấy ngàn năm của tộc ta. Ngươi là đại ân nhân của tộc chúng ta, dù phải làm nô bộc thì cũng là chuyện chúng ta nên làm."

"Chuyện của ngươi Đại Miêu đã nói với ta, ngươi sẽ nhanh tiến về Tổ đình. Trong Tổ đình cường giả như mây, hơn nữa chúng không có thiện ý với đoàn đội nhân loại các ngươi, cũng là lúc cần thêm người. Trong tộc ta Đại Miêu chính là người mạnh nhất, sau khi chuyển hoá hắn sẽ bước vào kỳ suy yếu, như vậy sao có thể giúp ngươi chứ? Dù muốn chuyển hoá giúp hắn thì cũng chờ các ngươi trở lại rồi làm. Hãy để hắn làm thủ vệ của ngươi, cùng một chỗ với ngươi. Ta sẽ tìm thêm vài người trong tộc, để bọn họ cùng ngươi tới Tổ đình."

Đường Tam cười cười, lắc đầu nói: "Ý tốt của trưởng lão ta xin nhận, ta biết ngài lo lắng điều gì. Nhưng lần này chúng ta tiến về Tổ đình, muốn qua cửa thì cần dùng trí nhiều hơn. Ngài cũng đã nói, trong Tổ đình cường giả như mây, cường giả Thần cấp không biết có bao nhiêu người, dù đoàn đội chúng ta có tộc nhân của các ngài thì sẽ giải quyết được vấn đề sao? Đối với cường giả chân chính, nhiều người hơn cũng không có tác dụng gì. Mà với Sư Hổ tộc nhất mạch, quan trọng nhất chính là dung hợp huyết mạch, lần nữa quật khởi. Tương lai nếu tộc nhân của ngài có thể kết hợp sinh ra hậu đại có huyết mạch dung hợp, như vậy ta cũng coi như là đại công cáo thành. Hiện tại các ngài chưa cần lộ diện. Ngài yên tâm, ta không có chuyện gì. Dựa theo Truyền Tống trận, dù có gặp phải nguy hiểm ta cũng có thể kịp thời thoát thân. Nếu ta dám đi thì nhất định vẹn toàn trở về. Chờ ta trở về sẽ giúp các tộc nhân còn lại chuyển hoá. Khi đó các chiến sĩ có dung hợp huyết mạch chắc đã khôi phục lại. Nhiều nhất hai, ba năm, Sư Hổ tộc chắc chắn sẽ quật

khởi."

Nghe lời của hắn, trưởng lão Thiên Miêu tràn đầy vẻ cảm kích. Những ngày này hắn tận mắt nhìn Đường Tam dung hợp huyết mạch. Chứng kiến từng tộc nhân dù suy yếu nhưng giải quyết triệt để vấn đề huyết mạch, đồng thời có được huyết mạch cường đại hơn, hắn đâu chỉ có vui sướng. Hắn thật không ngờ khi sinh thời mình lại nhìn thấy cơ hội quật khởi mà không phải là chủng tộc diệt tuyệt. Cho nên hiện tại Đường Tam chính là đại ân nhân của Sư Hổ tộc. Vì có huyết khế chứng giám, Đường Tam tuyệt đối không gây bất lợi cho Sư Hổ tộc nên hắn hoàn toàn tín nhiệm Đường Tam.

Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu nhịn không được nói: "Nếu không ta vẫn theo ngươi đi đi?"

Đường Tam nói: "Hôm qua không phải chúng ta đã nói rồi sao? Trong tộc ngươi là người mạnh nhất, sau khi chuyển hoá hắn là tốc độ khôi phục cũng nhanh nhất. So với việc cùng ta đi Tổ đình, ngươi khôi phục lại tu vi trước khi ta về quan trọng hơn, tranh thủ sớm ngày xung kích Thần cấp. Sư Hổ Kim Cương sau khi dung hợp cũng không giống với trước, ngươi nên thử nghiệm, tìm kiếm huyền bí trong đó."

Quá trình dung hợp cho Sư Hổ Kiếm Thánh vô cùng thuận lợi, chủ yếu là do khí tức huyết mạch cùng sinh mệnh lực của hắn quá cường thịnh. Trong quá trình dung hợp, căn bản không cần lo hắn suy yếu quá mức mà nguy hiểm tới tính mạng, cho nên cũng không cần huyết mạch chi lực rót vào từ bên ngoài, chỉ đơn thuần dung hợp là được.

Rất nhanh, vầng sáng màu bạch kim bắt đầu xuất hiện trên người Sư Hổ Kiếm Thánh, so với dự đoán của Đường Tam thì huyết mạch bạch kim còn lại nhiều hơn một chút. Sau khi hoàn thành dung hợp,

huyết mạch chi lực còn thừa tương đương với tu vi Thất giai đỉnh phong, hơn nữa cũng không có cảm giác suy yếu.

Dung hợp kết thúc, Sư Hổ Kiếm Thánh nhìn tay mình ngưng tụ Sư Hổ Kim Cương màu bạch kim thì đôi mắt phát sáng, ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng.

Từ khi đạt đến tu vi Cửu giai đỉnh phong, khi tu luyện kỳ thật hắn luôn phải đề phòng, bởi vì hắn không biết lúc nào sẽ bộc phát xung đột huyết mạch dẫn đến bạo thể mà chết. Cho nên lúc tu luyện luôn phải cẩn thận từng li từng tí một. Hắn đúng là thiên tài ưu tú nhất trong Sư Hổ tộc từ trước đến nay, dựa vào sinh mệnh lực tự thân cường đại, hắn vẫn luôn áp chế huyết mạch không xảy ra vấn đề chơ tới bây giờ.

Nhưng giờ phút này, khi hắn cảm thấy huyết mạch chi lực không còn xung đột nữa thì một cảm giác vui vẻ nhẹ nhõm truyền khắp toàn thân. Hắn cảm thấy rốt cuộc mình đã có thể toàn lực tu luyện, rốt cuộc đã có cơ hội chạm đến Thần cấp.

Hắn đột nhiên giang hai tay ra, ôm chặt lấy Đường Tam trước mặt, suýt nữa đã đánh bay Đường Tam nhỏ yếu hơn hắn rất nhiều.

"Cảm ơn, cảm ơn rất nhiều. Ha ha ha, cuối cùng ta cũng thoát khỏi số mệnh rồi!"

Đường Tam cũng nở nụ cười thản nhiên, thiên phú của Sư Hổ Kiếm Thánh càng tốt thì hắn càng cao hứng. Điều này có nghĩa là trong tương lai, loại huyết mạch chi lực này của hắn được đảm bảo sẽ tiếp tục tăng lên. Sư Hổ Kim Cương do Sư Hổ Kiếm Thánh phát ra mạnh hơn rất nhiều so với các tộc nhân khác, hấp thu một tia thôi Đường Tam cũng cảm thấy lạc ấn màu bạch kim của mình mạnh lên.

Giải quyết xong vấn đề của Sư Hổ tộc, thân phận quý tộc cũng hoàn thành đăng ký. Các chuẩn bị trước khi tiến về Tổ đình đã được hoàn tất, cuối cùng cũng đã đến lúc xuất phát rồi.

Trở về thành Gia Lý, Đường Tam âm thầm trở về học viện Cứu Thục. Nhưng hắn không lập tức đi tìm lão sư mà tới trước học viện Gia Lý.

Công việc quét dọn mà hắn làm ở học viện Gia Lý đã kết thúc, trong thời gian ngắn cũng không trở lại đó nữa. Hắn làm công việc này vì Mỹ công tử, hiện tại Mỹ công tử cũng không ở đây, công việc đó cũng không có chút thú vị nào.

Đứng ngoài cửa lớn ở học viện Gia Lý, nơi Mỹ công tử thường chờ Tu La trước kia. Đường Tam đã sớm chuẩn bị một số đồ vật và bắt đầu bố trí. Đây là một pháp trận truyền tin. Một pháp trận vô cùng tinh vi, có thể truyền tin khoảng cách dài.

Chi phí vật liệu để chế tạo pháp trận này có thể so sánh với vật liệu chế tạo Truyền Tống trận, nhưng Đường Tam vẫn phải làm.

Trước khi bế quan, Mỹ công tử cùng Tu La đã ước định, nếu nàng xuất quan thì sẽ ở chỗ này đợi mình, trong ba ngày mình nhất định sẽ xuất hiện. Hiện tại hắn muốn đi Tổ đình thì phải lưu lại chuẩn bị, khi Mỹ công tử xuất hiện thì hắn có thể biết ngay. Là chuyện hứa với nàng, dù phải trả giá như thế nào hắn cũng không do dự.

Vừa tránh học viên đi qua, Đường Tam vừa cẩn thận sắp xếp, dùng gần hai canh giờ mới hoàn thành bố trí pháp trận.

Sau đó, hắn mới trở lại thị trấn nhỏ và tìm được lão sư.

"Ta đã chuẩn bị xong rồi, tuỳ thời đều có thể xuất phát. Hoàng Kim sơn cốc bên kia, Sư Hổ tộc ổn định rất tốt, sinh hoạt với các cô nương của ngươi rất hoà thuận." Trương Hạo Hiên nói với Đường Tam.

Chương 354: Thánh Sơn hoàng toạ

Khoé miệng Đường Tam giật giật, "Lão sư, đó không phải là cô nương của ta."

"Sao lại không phải?" Trương Hạo Hiên cười nói.

"Khụ khụ... Các nàng là bằng hữu. Gần đây các nàng tu luyện thế nào?" Gần đây, Đường Tam đúng là không quan tâm đến tình huống của các nàng.

Trương Hạo Hiên nói: "Hồng Nhất có thiên phú nhất, đã có tu vi Ngũ giai rồi, còn lại thì đều kém hơn nàng một chút, nhưng bọn họ cũng vững chắc tăng lên. Bản thân huyết mạch của các nàng mỏng manh, dù có Hoàng Kim Thụ cung cấp sinh mệnh lực thì ta cảm thấy Lục giai là một bình cảnh lớn với các nàng. Không có biện pháp đặc thù thì muốn giúp các nàng tăng lên rất khó."

Đường Tam gật đầu, nói: "Lần này chúng ta tiến về Tổ đình sẽ cùng nghĩ biện pháp."

Trương Hạo Hiên nói: "Thật muốn đi Tổ đình tham dự đấu thú sao? Quá nguy hiểm. Nếu hành động không tốt thì các ngươi ..."

Nhìn Đường Tam, biểu tình trên mặt Trương Hạo Hiên không khỏi có chút phức tạp. Sau khi Đường Tam chiến thắng Sư Hổ Kiếm Thánh, khi trở lại học viện, hắn chính là phải trải qua một trận tam ti hội thẩm.

Ai cũng không hiểu hắn làm sao dạy dỗ được một vị đệ tử như vậy. Người ngoài không biết tình huống của Đường Tam, nhưng những lão sư như bọn họ biết a! Mười bốn tuổi, mười bốn tuổi chiến thắng Sư Hổ Kiếm Thánh? Dù là Tổ đình bên kia, thiên tài ưu tú nhất chỉ sợ cũng không làm được.

Trương Hạo Hiên quả thật phải vắt hết óc mới miễn cưỡng ứng đối được, đồng thời xin mấy vị lão sư nghiêm ngặt giữ bí mật, không được nói với ai về chuyện Đường Tam chính là Tu La, trong nội bộ tổ chức cũng phải giữ bí mật. Hắn thậm chí phải dùng tính mạng của mình phát thệ, đảm bảo cho tên đồ đệ này, lúc đó mới miễn cưỡng vượt qua thẩm tra.

"Lão sư, nên đối mặt thì vẫn phải đối mặt. Lần này đến Tổ đình chúng ta không chừng sẽ có cơ hội chân chính. Sư Hổ tộc coi như đã lôi kéo thành công. Chờ chúng ta trở về, tiếp theo chính là chờ Mỹ công tử xuất quan."

"Được rồi, ta biết nói không lại ngươi. Nếu ngươi nhất định phải đi thì đi thôi. Khi nào thì xuất phát?"

"Thời gian cụ thể sau khi gặp Linh Tê Lộc Yêu Vương ta sẽ thông tri cho ngài."

"Ừm."

Cuối cùng, bọn họ xuất phát vào ngày thứ ba sau khi Đường Tam gặp Linh Tê Lộc Yêu Vương. Năm người chiến đội Sử Lai Khắc đi theo một thương đội Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch cùng xuất phát, tiến về Tổ đình.

Đây là an bài của Linh Tê Lộc Yêu Vương dành cho bọn họ, tiến về

Tổ đình lịch luyện, tuỳ thời tham gia đoàn chiến Đấu Thú Tràng.

Linh Tê Lộc Yêu Vương đối với bọn họ rất hào phóng, đặc biệt chuẩn bị một xe ngựa sang trọng cho năm người.

Xe ngựa rất rộng, do tám con ngựa kéo. Mặc dù chênh lệch rất xa với Thiên Mã phi xa của Đại Yêu Hoàng, nhưng Song Giác Giác Mã rất bền bỉ, mỗi ngày chỉ cần nghỉ ngơi vào ban đêm là có thể di chuyển cả một ngày.

Xe ngựa rộng chừng ba mươi mét vuông, năm người bọn họ ngồi vẫn còn dư rất nhiều. Bên trong có đầy đủ vật tư để bọn họ sử dụng thoải mái trên đường đi.

Từ thành Gia Lý đến Tổ đình rất xa, cho dù là Giác Mã ngày đi hai ngàn dặm cũng phải mất mười lăm ngày mới đưa bọn họ tới Tổ đình. Có thể thấy rằng Yêu Tinh Đại Lục rộng đến cỡ nào.

Không tính đến việc sử dụng Truyền Tống trận bàn, với tu vi hiện tại, tốc độ chạy cự ly ngắn của bọn họ tuyệt đối ở trên Giác Mã. Nhưng nếu nói ở khoảng cách dài, trừ phi dùng năng lực phi hành của Kim Bằng Biến, nếu không thật sự không thể so sánh với sức bền của Giác Mã.

Giác Mã là một loại Yêu Thú, là phụ thuộc của Mã Yêu nhất mạch. Bình thường chỉ có các chủ thương có lượng lớn tài phú mới sử dụng bọn chúng.

Tất nhiên cao cấp hơn chính là phi thú di chuyển trên bầu trời, nhưng giá của phi thú không chỉ cao hơn Giác Mã trăm lần. Trừ phi là tình huống cực kỳ khẩn cấp nếu không cũng không sử dụng phi thú. Từ thành Gia Lý đến Tổ đình, nếu dùng phi thú chỉ mất ba ngày thời gian là đến nơi.

Nhấc rèm cửa lên, nhìn cảnh vật bên ngoài không ngừng trôi qua, Độc Bạch nhịn không được tán thưởng, "Thật sự là rất lâu, rất lâu rồi không ra khỏi thành Gia Lý. Đi ra ngoài thật tốt a!"

Vũ Băng Kỷ nói: "Chúng ta lần này đến Tổ đình không phải đi chơi, ngươi không được buông lỏng cảnh giác. Đừng quên Thiên Hồ tộc sinh hoạt ở Tổ đình, ngươi mới là người phải cẩn thận nhất."

Độc Bạch có được huyết mạch Thiên Hồ tộc, hiện tại đã tu luyện đến trình độ Tam Vĩ Thiên Hồ. Một khi bị phát hiện thì gặp phải phiền phức như thế nào bọn họ cũng không nói trước được. Nhưng hoàn toàn có thể khẳng định là, nếu Thiên Hồ tộc muốn đối phó với bọn họ thì bọn họ cơ hồ không có khả năng phản kháng.

"Ta biết rồi, ta khẳng định sẽ cẩn thận. Dù sao mạng nhỏ mới quan trọng a!" Độc Bạch cười tươi nói.

Cố Lý nhếch miệng: "Không nhìn ra ngươi lại để lời Đại sư huynh trong lòng như vậy."

Độc Bạch vểnh môi lên, "Ngươi có phải muốn nếm thử hương vị vận rủi không?"

Cố Lý cứng đờ, vội vàng cười làm lành nói: "Ta sai rồi, Độc Bạch ca, cầu buông tha." Hắn đã trải qua hiệu quả khủng bố mà vận rủi giáng lâm mang lại. Thiên Hồ Biến là huyết mạch cấp một, sau khi tu luyện đến Tam Vĩ thì năng lực tương đối cường hãn.

Thương đội Linh Tê Lộc Yêu rất ổn định, sau hai ngày bọn họ tiến vào một chủ thành khác. Bọn họ đến vào ban đêm, còn chưa kịp nhìn toàn cảnh chủ thành thì sáng sớm hôm sau đã lên đường. Thương đội an bài trật tự, ở toà thành này đã hoàn thành vận

chuyển hàng hoá chuyến đầu tiên.

Đường Tam lạnh nhạt quan sát. Bọn chúng có mua có bán, trước khi thương đội đến thì các cửa hàng thuộc về Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch đã chuẩn bị kỹ càng, sau khi bọn họ tới thì lập tức trao đổi, không lãng phí một chút thời gian nào.

Khó trách bọn chúng có thể trở thành phú thương, ở phương diện buôn bán, Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch đúng là có nét độc đáo riêng.

Trị an ở Thiên Vũ Đế Quốc khá tốt, trên đường đi bọn họ chỉ gặp hai lần bị Yêu Thú công kích, còn lại cơ bản không xảy ra vấn đề gì lớn. Hộ vệ đi theo đoàn có thực lực không kém, Yêu Thú chưa lại gần đã bị tiêu diệt.

Nhoáng một cái đã qua nửa tháng, thời gian gần giống với dự định trước đó, cuối cùng bọn họ cũng đến thành thị phồn hoa nhất Yêu Tinh Đại Lục, cũng là nơi có nhiều cường giả sinh hoạt nhất, có địa vị tại thượng nhất, Tổ đình!

Nhìn từ xa, Tổ đình được bao bọc bởi một dãy núi nguy nga hùng vĩ. Phương thức xây thành này có chút giống với thành Gia Lý, chỉ là các ngọn núi xung quanh Tổ đình cao hơn nhiều so với dãy núi bao quanh thành Gia Lý.

Trên những đỉnh núi cao ngất trong mây, người ta mơ hồ có thể thấy những pho tượng to lớn. Mỗi bức tượng giống như những con cự thú khổng lồ. Nhóm Đường Tam đã từng nghe nói, những pho tượng này tương ứng với từng vị Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng đã từng xuất hiện.

Chỉ có Hoàng Giả mới có tư cách có tượng ở trên đỉnh núi xung quanh Tổ đình, tương truyền rằng trong các pho tượng này còn ẩn

chứa Thần Thức của các Hoàng Giả, vĩnh viễn thủ hộ lấy Tổ đình.

Các ngọn núi xung quanh Tổ đình này còn được gọi là Thánh Sơn.

Các Thánh Sơn phía đông Tổ đình đại đa số là tượng của các Đại Yêu Hoàng, còn hướng phía tây thì tượng Thiên Tinh Hoàng chiếm phần lớn.

Những pho tượng này có một tên gọi chung là Thánh Sơn Hoàng Toạ. Được bọn chúng thủ hộ, Tổ đình không chỉ uy hiếp Yêu Tinh Đại Lục, mà còn uy hiếp toàn bộ Pháp Lam tinh. Nói nơi này là trung tâm của Pháp Lam tinh cũng không sai.

Giữa các ngọn núi có tổng cộng tám lối vào, nơi này cũng không có tường thành, bởi vì Tổ đình căn bản không cần. Không có bất kỳ tồn tại nào dám âm mưu chống lại Tổ đình. Nơi này có ít nhất 6 vị Hoàng Giả sinh hoạt cố định ở đây. Đây chính là cường giả Thập Nhị giai, chỉ cần một ý niệm trong đầu cũng có thể giết chết đối thủ ở cách xa ngàn dặm.

Tuy không có tường thành, nhưng muốn đi vào Tổ đình cũng cần phải kiểm tra kỹ càng. Thủ vệ Tổ đình hoàn toàn do hai tộc Yêu, Tinh tạo thành, chuyên làm nhiệm vụ canh giữ Tổ đình. Mỗi tên thủ vệ có yêu cầu tu vi thấp nhất là Lục giai.

Chương 355: Tiến vào Tổ đình

Đoàn xe của Linh Tê thương hội không biết đã đến Tổ đình bao nhiêu lần, sau khi kiểm tra và thẩm chiếu xong, rất nhanh đã được thả đi.

Đường Tam và những người khác cũng không bị chú ý.

Trước khi xuất phát, Đường Tam đã đi tìm Linh Tê Lộc Yêu Vương nói chuyện. Linh Tê Lộc Yêu Vương biểu thị sẽ dẫn bọn họ tới phủ Thành chủ sau khi bọn họ trở về, Đường Tam cũng biểu đạt thành ý của mình cho vị Yêu Vương giàu có này, cho hắn biết mình nhất định sẽ tranh thủ tìm được Pháp Trận đại sư, và ít nhất sẽ mang về sự hợp tác với vị đại sư này.

Sau khi song phương thăm dò lẫn nhau, Linh Tê Lộc Yêu Vương mới nói với Đường Tam, sau khi bọn họ thắng lợi mà khiêm tốn như vậy là cách xử lý rất thoả đáng, không có gây nên nhiều rối loạn trong nhân loại. Mặc dù có ảnh hưởng không nhỏ trong thành Gia Lý, nhưng cũng không mở rộng. Sứ giả Tổ đình dù rất bất mãn nhưng ngoài việc nhắc nhở hắn phải để chiến đội Sử Lai Khắc đến Tổ đình tham gia đoàn chiến thì cũng không có biểu hiện gì nhiều. Cuối cùng thì Yêu Quái Tộc vẫn không để nhân loại ở trong mắt.

Đây chắc chắn là một tin vui đối với Đường Tam và các người khác, càng ít bị chú ý thì khả năng qua ải càng lớn. Linh Tê Lộc Yêu Vương nói rằng đã an bài cho bọn họ, cụ thể như thế nào thì khi đến Tổ đình sẽ có người nói cho bọn họ biết. Còn có thể vượt qua

được khó khăn hay không thì phải dựa vào chính bọn họ.

Xử lý như vậy là tốt nhất. Thua tranh tài, hoá giải hết tất cả uy danh trước đó thì không nhất định phải tử vong. Ở phương diện này có thể dùng tiền giải quyết được. Nhưng Linh Tê Lộc Yêu Vương cũng nhắc nhở Đường Tam, hy vọng bọn họ có thể tìm được vị Pháp Trận đại sư kia. Không nói rõ ràng, nhưng ý tứ lại sáng tỏ, hắn có khả năng giúp đỡ bọn họ thì cũng có khả năng tuỳ thời huỷ diệt bọn họ.

Đối với chuyện này, Đường Tam tất nhiên là đồng ý. Ít nhất trong thời gian ngắn, hắn vẫn cần vị Linh Tê Lộc Yêu Vương này trợ giúp.

Qua trạm kiểm soát, hai bên đều là vách núi và mỏm đá dựng đứng. Mà con đường trung tâm rất rộng, đủ để hai mươi chiếc xe chạy song song.

Nếu như cẩn thận quan sát thì sẽ phát hiện, vách đá hai bên tựa hồ là bị vũ khí sắc bén bổ ra, chứ không phải là được hình thành từ tự nhiên. Núi cao như vậy mà khoét ra được thông đạo, đây là lực lượng lớn như thế nào?

Sau khi tiến vào khu vực này, Đường Tam mơ hồ cảm giác được có Thần Thức cường đại quanh quẩn trong Tổ đình, thậm chí hắn có vài phần cảm giác mình đã trở về Thần giới.

Bên trong Tổ đình tản ra thiên địa linh khí vô cùng nồng đậm, những linh khí này có thuộc tính phong phú, mặc dù không phải là sinh mệnh năng lượng thuần tuý, nhưng lại nồng đậm đến cực điểm.

Đây cũng là lý do vì sao chỉ có quý tộc mới được vào Tổ đình. Không phải là quý tộc thì không có tư cách hấp thu những thiên địa

linh khí nồng đậm ở nơi này.

Ngâm mình trong linh khí nồng đậm như vậy, dù không vận chuyển Huyền Thiên Công, Đường Tam cũng có thể cảm giác được huyết mạch chi lực của mình tự động hấp thu thiên địa linh khí.

Bất quá, những thiên địa linh khí này có chút hỗn tạp, muốn thu hoạch được chỗ tốt thực sự thì cần được chiết xuất. Nhưng so với thành Gia Lý thì nơi này đã tốt hơn rất nhiều.

Đường Tam có thể cảm nhận được những thiên địa linh khí này phần lớn là từ các Thánh Sơn kia phát tán xuống. Các Thánh Sơn khác nhau thì linh khí phát ra có thuộc tính khác nhau, cho nên mới tạo ra tình huống linh khí hỗn tạp.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tia cường quang. Đúng là có một bóng người từ trên Thánh Sơn lướt qua trên bầu trời, bay vào trung tâm Tổ đình.

Đường Tam phải rất tập trung mới có thể nhìn thấy thân ảnh kia qua cửa sổ xe ngựa.

Vì quá nhanh nên hắn chỉ phân biệt được thân ảnh kia màu trắng, có đôi cánh cũng màu trắng đập phía sau, toàn thân nở rộ quang mang thánh khiết. Khí tức cường đại dường như muốn rạch phá bầu trời, trong nháy mắt đã biến mất.

Thật mạnh! Đại Yêu Hoàng? Đường Tam trong lòng âm thầm chấn kinh.

Thân hình trắng noãn, hắn mơ hồ phân biệt được giống như là Hạc Yêu. Dù không có cấp độ Đại Yêu Hoàng thì chỉ sợ cũng không kém bao nhiêu. Dám bay lượn trên bầu trời Tổ đình thì có thể tưởng

tượng được thân phận của đối phương.

Lúc này, đoàn xe của bọn họ đã xuyên qua con đường núi thật dài, rốt cuộc đã đi vào trong Tổ đình.

Nhìn qua, Tổ đình nằm trong một bồn địa (*) khổng lồ có núi bao quanh. Nhìn ra xa có thể thấy các kiến trúc cao lớn, từng toà cung điện nguy nga đứng ngạo nghễ ở khu vực trung tâm. Hầu hết cung điện đều được xây dựa vào sườn núi, rất có cảm giác cao cao tại thượng.

(*) Bồn địa: danh từ vùng đất trũng thấp, rộng lớn, thường có núi bao quanh.

Có khoảng mười sáu cung điện tất cả, có lớn có nhỏ, hình dáng cũng khác biệt, nhưng đều vô cùng tráng lệ và rộng rãi.

Không hề nghi ngờ, những cung điện này là nơi ở của các vị đại năng nắm trong tay quyền lực của toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục.

Chỉ cần nhìn bằng mắt thường cũng mơ hồ cảm nhận được áp lực vô hình tỏa ra từ những cung điện này.

Cung điện gần nhóm Đường Tam nhất lúc này là một cung điện màu trắng, do đá tạo thành, nằm trên một ngọn núi cao khoảng 500 mét. Từ cung điện bắn ra một cỗ bá khí đáng kinh ngạc. Trước cung điện có một pho tượng to lớn, mặc dù không lớn như Thánh Sơn Hoàng Toạ nhưng cũng rất kinh người. Pho tượng này khắc hoạ một con Bạch Hổ to lớn, sau lưng mọc lên hai cánh, thân thể dài chừng mấy chục mét bắn ra khí tức hung hãn.

Không hề nghi ngờ, đây là cung điện của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, là người mạnh nhất trong Hổ tộc, thành tựu Đại Yêu Hoàng đã lâu.

Ở gần cung điện của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng là một cung điện mỹ lệ thay đổi dần màu sắc. Phía dưới cung điện có màu xanh lá, hoà thành một thể với thực vật trên núi. Mà phía trên lại có màu đỏ rực. Màu xanh lá chuyển dần thành màu đỏ rực, nhìn qua tựa như một ngọn hoả diễm phóng tận trên trời.

Nhìn tổng thế, cung điện có điểm giống một cây nấm lớn, Đường Tam đoán rằng cung điện này thuộc về Thiên Tinh Hoàng.

Từ góc của hắn chỉ có thể nhìn thấy hai cung điện. Dùng Tinh Thần Lực cảm ứng, Đường Tam có thể cảm nhận được những cung điện này đều đang hấp thu thiên địa linh khí trong không khí, giống như một vòng xoáy, thôn phệ hấp thu. Nhưng đồng thời nó cũng phóng xuất linh khí ra bên ngoài, tựa như phóng ra những thứ mình không cần.

Linh khí trong Tổ đình nồng đậm mà hỗn tạp tựa hồ có quan hệ trực tiếp đến quá trình này.

"Thật là, thật là ..." Độc Bạch đã sớm chấn kinh rồi. Không chỉ có hắn, các đồng bạn khác lúc này cũng nín thở, nhìn ngắm cảnh vật bên ngoài.

Bọn họ đều là lần đầu tiên đến Tổ đình, trước khi tới đây, bọn họ có rất nhiều tưởng tượng về hạch tâm vô cùng nổi danh ở đại lục này. Tuy nhiên, dù có tưởng tượng như thế nào thì khi thực sự nhìn thấy mọi thứ, bọn họ vẫn cảm thấy vô cùng rung động.

Chiến thắng mười trận đoàn chiến ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý làm bọn họ có lòng tin, đồng thời trong lòng có thêm vài phần kiêu ngạo.

Nhưng khi tới nơi này, cảm thụ được khí tức ở Tổ đình, trong lòng bọn họ lại cảm thấy tự ti. Bọn họ rốt cuộc cũng đã hiểu vì sao dù có thành tích như vậy nhưng Yêu Quái Tộc cũng không xem bọn họ vào mắt.

Ở chỗ này, bọn họ chỉ là một giọt nước trong đại dương thôi, thậm chí còn không nghĩ đến sự phản kháng. Đừng nói đến những người khác, ngay cả Đường Tam lúc này trong lòng cũng nặng nề.

Hắn sở dĩ kiên trì muốn đến Tổ đình là vì một nguyên nhân quan trọng, đó là muốn hiểu rõ hơn thế giới này, hiểu rõ rốt cuộc Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc có thể cường đại đến trình độ nào. Thành Gia Lý dù sao cũng chỉ an phận nằm ở một góc, nghe nói trong các chủ thành cũng là nơi yếu nhược nhất, như vậy, Tổ đình là nơi cường đại nhất sẽ có hình dạng như thế nào?

Chương 356: Cung điện

Bây giờ Đường Tam đã nhìn thấy nó. Những gì hắn nhìn thấy khác với những người khác, nương theo Thần Thức, hắn có thể cảm nhận được những tồn tại cao cao tại thượng trong Tổ đình to lớn này. Lực lượng của toàn bộ vị diện ở chỗ này đã thăng hoa đến cực hạn, từng toà cung điện hô ứng với Thánh Sơn Hoàng Toạ, ẩn chứa trong đó là năng lượng cực kỳ khổng lồ, là tồn tại vô cùng cường đại.

Đường Tam trong lòng thở dài một tiếng, hắn biết trừ phi mình có thể khôi phục tu vi Thần Vương, nếu không muốn dẫn đầu nhân loại phản kháng Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc là chuyện không có khả năng. Không phải là "cơ hồ không thể", mà là "chắc chắn không thể".

Các Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng này, ở trong Thần giới có thể so sánh với Thần cấp hai, thậm chí là chạm đến cường độ Thần cấp một. Đường Tam nếu khôi phục tu vi Thần Vương, nếu huỷ diệt toàn bộ bọn họ chỉ sợ sẽ phải đối kháng với toàn bộ vị diện và huỷ diệt tinh cầu này. Nhưng nếu tất cả bị huỷ diệt thì nhân loại sinh tồn như thế nào, nhân loại nơi này cũng có chung kết cục bị huỷ diệt. Hắn cũng không thể đem tất cả nhân loại ở đây di chuyển đến một tinh cầu khác.

Đi đến thế giới này, mắt thấy nhân loại bị nô dịch, là tồn tại thấp kém nhất, trong lòng Đường Tam đã nhóm lên một ngọn lửa. Ngoài việc tìm kiếm thê tử, hắn còn lập cho mình một mục tiêu khác là trợ

giúp nhân loại của thế giới này quật khởi. Nhưng hiện tại xem ra, chuyện này còn quá xa vời.

Muốn nhân loại chân chính quật khởi chỉ sợ không thể dùng sức mạnh. Nhất định phải mở ra lối đi riêng, tìm kiếm cơ hội mới. Cụ thể như thế nào thì phải suy nghĩ cẩn thận trong thời gian dài.

Điều cần thiết bây giờ là làm thế nào để thử giao lưu với vị diện này, để mình có cơ hội thành Thần. Chỉ có trở lại Thần cấp thì mới có điều động tất cả các khả năng.

Hắn mang theo ký ức mà đến, cộng thêm một chút Thần Thức, chỉ cần bị Vị Diện Chi Chủ phát hiện thì chắc chắn sẽ bị nhận định là kẻ ngoại lai. Nếu phát hiện hắn có nội tình Thần Vương, có khả năng huỷ diệt vị diện này, nó làm sao có thể để hắn thành tựu Thần cấp? Bóp chết hắn còn không kịp nữa là. Đây mới là nguy cơ lớn nhất của Đường Tam.

Pháp Lam tinh có năng lực quá dồi dào, với thiên phú của Đường Tam cùng Thần Thức, dù hắn hoàn toàn không tu luyện thì tu vi cũng sẽ ổn định tăng lên, một ngày nào đó cũng đứng trước ngưỡng cửa Thần cấp. Nếu không thể áp chế được thì nhất định phải đột phá, mà đột phá thì ...

Đường Tam tất nhiên sẽ không bị động ngồi chờ tai nạn ập đến, hắn sẽ chủ động xuất kích, chế tạo cơ hội cho bản thân.

Tạo cơ hội ở đây không chỉ là thoả hiệp, cũng không chỉ là uy hiếp thuần tuý, hắn không ngừng suy nghĩ mới có thể tìm ra cơ hội tốt nhất, từ đó vạch ra phương án tốt nhất.

Sau khi tiến vào Tổ đình, tốc độ rõ ràng đã giảm xuống. Linh Tê thương hội dường như có địa vị tương đối cao, mặc dù đi bên

đường phụ, nhưng vẫn có thể đi lên làn đường trung tâm.

Càng đi sâu vào trong Tổ đình càng cảm thấy nơi này khổng lồ. Sau khi bọn họ đi sâu vào thì bị các kiến trúc hai bên đường che chắn, không nhìn thấy rõ những cung điện to lớn kia nữa.

Sau hơn nửa giờ, cuối cùng đoàn xe cũng dừng lại. Lĩnh đội của thương đội chủ động tới xe ngựa của Đường Tam, gọi bọn họ xuống dưới.

"Đến nơi rồi, tiếp theo các ngươi tự mình hoạt động, nhưng nhất định phải đi Đấu Thú Tràng báo danh chiến đội Sử Lai Khắc, tràng chủ đại nhân đã sắp xếp xong xuôi cho các ngươi. Trừ khi tham gia đoàn chiến, các ngươi có thể tự do hoạt động. Lúc vào thành danh tính của các ngươi đã được ghi lại, mang theo huy chương quý tộc thì sẽ không gặp rắc rối nào."

"Có một số chú ý cần nhắc nhở các ngươi. Trong Tổ đình cấm chiến đấu, nếu bị phát hiện sẽ phải đối mặt với đội chấp pháp Tổ đình, xử tử. Còn có, dưới Thần cấp không có quyền phi hành trong Tổ đình. Dù là Thần cấp trở lên cũng chỉ được phi hành ở một số khu vực nhất định, Thần cấp ở chủng tộc phụ thuộc cũng không có tư cách phi hành. Những điều này các ngươi phải nhớ kỹ. Tất nhiên nếu chiến đấu trong Đấu Thú Tràng sẽ không bị cấm. Còn có, không được tự tiện tới gần Thánh Sơn cùng cung điện của các Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng miện hạ. Nếu bước vào khu vực cấm thì hẳn là phải chết. Trừ các điều đó ra thì không có nhiều hạn chế. Chờ sau khi các ngươi hoàn thành đoàn chiến thì chúng ta sẽ tiếp ứng cùng nhau trở về. Trễ nhất bảy ngày sau các ngươi phải đi báo danh. Rõ chưa?"

Năm người Đường Tam gật gật đầu đáp ứng, vị lĩnh đội này lại không để ý tới bọn họ, tiếp tục đi làm việc.

Đoàn xe dừng lại ở một cửa hàng có quy mô rất lớn, danh tự của cửa hàng này là Linh Tê. Trên đường đi tới đây có thể thấy, cửa hàng Linh Tê trải dài khắp đại lục, không chỉ ở Thiên Vũ Đế Quốc mà còn có ở Nhật Thần Đế Quốc, là thương hội số một, số hai trên đại lục. Đây cũng có thể xem là nội tình của thành Gia Lý. Ở phương diện kinh tế, thành Gia Lý dựa vào Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch đúng là không hề kém.

Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch trước kia có nhận được đại ân của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng cho nên trung thành tuyệt đối với Khổng Tước Yêu tộc. Với tài lực của bọn họ, dù Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng có thay thể Khổng Tước Đại Yêu Vương thì căn cứ của bọn họ cũng không bị dao động. Có thể sánh ngang với Hoàng Kim Lộc Yêu, Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch đương nhiên có lực lượng.

Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam, Đường Tam nói: "Chúng ta rời khỏi nơi này trước, tìm một chỗ ở đã."

Bọn họ đều là lần đầu đến Tổ đình, trước tiên cần cẩn thận quan sát nơi này. Tất nhiên trong mắt bọn họ, việc đầu tiên phải làm là tụ họp với Trương Hạo Hiên. Trương Hạo Hiên không nói hắn làm sao để đi đến Tổ đình, nhưng vị trấn trưởng này đương nhiên sẽ có biện pháp. Dù sao, tổng bộ của tổ chức Cứu Thục là ở Tổ đình. Lần này, hắn còn phải đến đây báo cáo công tác.

Rời khỏi đoàn xe, năm người Đường Tam đeo huy chương quý tộc trước ngực, thể hiện thân phận của mình.

Khác với các thành thị khác, trong Tổ đình rất ít nhân loại. Số lượng chủng tộc còn phong phú hơn nhiều so với thành Gia Lý. Nhất là những Tinh Quái Tộc có đặc thù thực vật rõ ràng đã làm bọn họ mở rộng tầm mắt.

Tinh Quái Tộc mặc dù cũng có hình người, nhưng bên ngoài thường có chút đặc điểm liên quan đến chủng tộc như, trên đầu mọc ra rễ cây, trên bờ vai nở hoa, phía sau có dây leo đung đưa, ... Trong lúc nhất thời, năm người chiến đội Sử Lai Khắc có chút nhìn không kịp.

Trị an ở Tổ đình hiển nhiên là rất tốt, thỉnh thoảng sẽ có đội chấp pháp hắc giáp đi qua. Khi bọn chúng đi qua thì mọi người đều chủ động né tránh. Bầu không khí trong Tổ đình đúng là khá bình hoà.

Nhóm Đường Tam chỉ có thể đại khái phân biệt được phương hướng, sau đó tiếp tục đi sâu vào trong Tổ đình. Theo ước định với Trương Hạo Hiên, bọn họ trước tiên sẽ tìm một nơi nghỉ lại, rồi Trương Hạo Hiên sẽ đến tìm bọn họ.

Đi khoảng nửa giờ, năm người dừng lại trước một tòa kiến trúc rất lớn, trên tấm biển có ghi khách sạn Bạch Hổ.

Khách sạn nhìn qua rất lớn, cửa ra vào cao hơn năm mét, hiển nhiên là chuẩn bị cho những Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc có thân hình to lớn.

"Chúng ta ở chỗ này sao?" Vũ Băng Kỷ hỏi Đường Tam.

Đường Tam nói: "Ở chỗ này đi."

Vũ Băng Kỷ đi trước nhất, bốn người lần lượt bước theo sau. Hình dáng nhân loại ở chỗ này vô cùng nhỏ bé.

Sau khi bước vào cửa là đại sảnh khách sạn cao khoảng 20 mét, hành lanh trang trí đơn giản nhưng lại cho người ta cảm giác áp bách. Trên tường có nhiều phù điêu khắc hoạ các hình dạng Bạch Hổ khác nhau, hiển nhiên là khách sạn này có quan hệ với Bạch Hổ

Đại Yêu Hoàng, hoặc có thể là sản nghiệp của hắn.

Chương 357: Thuê phòng

Năm người đến quầy, sau quầy là một vài thiếu nữ Hồ Yêu, tất cả đều xinh đẹp quyến rũ, dung mạo xinh đẹp làm người ta say mê.

Vũ Băng Kỷ nói: "Chúng ta cần năm phòng, cảm ơn."

Thiếu nữ Hồ tộc nhìn bọn họ, đầu tiên là cẩn thận quan sát, sau đó lộ ra vẻ khiếp sợ. Nhưng qua một hồi đã khôi phục bình thường, hỏi dò: "Các ngươi là nhân loại?"

Vũ Băng Kỷ sửng sốt một chút mới nói: "Chuyện này không phải rõ ràng sao?"

"Hô ..." Thiếu nữ Hồ tộc thở dài một hơi, "Làm ta giật cả mình, ta còn tưởng là đại nhân vật tới. Các ngươi còn trẻ như vậy đã có thể trở thành quý tộc, rất lợi hại nha. Ngươi muốn năm phòng như thế nào? Ở đây chúng ta có phòng phổ thông, phòng khách quý, phòng đặc biệt, phòng cấp Yêu Vương, còn có phòng xép cấp Yêu Hoàng."

Vũ Băng Kỷ theo bản năng nhìn Đường Tam, Tổ đình thật sự khác biệt a! Ngay cả khách sạn cũng có nhiều loại phòng như vậy.

Đường Tam hỏi: "Các phòng khác nhau tính tiền như thế nào?"

Thiếu nữ Hồ tộc nói: "Phòng phổ thông mỗi ngày một nguyên tố tệ, phòng khách quý mỗi ngày hai nguyên tố tệ, phòng đặc biệt mỗi ngày năm nguyên tố tệ, phòng cấp Yêu Vương mỗi ngày mười

nguyên tố tệ. Phòng cấp Yêu Vương thì đại nhân có tu vi Yêu Vương mới có tư cách vào ở, phòng xép Yêu Hoàng thì cần đại nhân có cấp độ Đại Yêu Vương trở lên mới có thể vào ở. Giá cả giống với phòng cấp Yêu Vương."

Vũ Băng Kỷ nhịn không được nói: "Khách sạn khác đều tính tiền theo Linh Tê tệ, sao chỗ các ngươi phòng bình thường nhất cũng tính theo nguyên tố tệ? Này cũng đắt quá đi."

Phải biết rằng, bọn họ vào sinh ra tử tham gia đoàn chiến Đấu Thú Tràng mới có nhiều tiền như vậy. Mà khách sạn này một đêm một phòng đã mất một nguyên tố tệ, thật là quá đắt.

Vẻ mặt của thiếu nữ Hồ tộc khẽ thay đổi, nụ cười càng thêm ngạo nghễ: "Ở Tổ đình căn bản đều tiêu nguyên tố tệ, nơi này không có tiền Linh Tê tệ."

"Ây..." Vũ Băng Kỷ lập tức cảm thấy mình bị kinh thường, lập tức nói: "Vậy cho chúng ta năm phòng phổ thông."

"Được rồi, xin ngài chờ một chút, ta sẽ kiểm tra." Thiếu nữ Hồ tộc kiểm tra nhanh chóng rồi nói: "Thật có lỗi! Chỉ còn lại ba phòng phổ thông, ngài xem ..."

Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam nói: "Hay là chúng ta đổi khách sạn đi?"

Đường Tam nói: "Ở nơi này đi, mở thêm hai phòng khách quý. Đại sư huynh, ngươi và Chanh tử sư tỷ mỗi người một phòng."

"Được." Vũ Băng Kỷ cố nén đau lòng mà thuê hai phòng khách quý và ba phòng phổ thông. Bất quá, sau đó Vũ Băng Kỷ không chịu ở phòng khách quý, nhất định để Đường Tam ở đó. Trong lòng hắn,

Đường Tam tuy còn nhỏ nhưng đã sớm là quan hệ vừa thầy vừa bạn, mỗi người đều hiểu rõ, không có Đường Tam thì bọn hắn không thể làm được như ngày hôm nay.

Đường Tam không thể từ chối, cũng chỉ có thể đồng ý.

Mặc dù giá đắt nhưng đây quả thực là khách sạn xa hoa nhất mà bọn họ từng thấy. Phòng phổ thông đã rộng đến 60 mét vuông. Bên trong có một phòng xép nhỏ, bên ngoài là phòng khách, rồi đến phòng ngủ, phòng vệ sinh lớn và rất thoải mái. Còn có một phòng dành để tu luyện. Trong phòng tu luyện có thiên địa linh khí nồng đậm hơn bên ngoài, chảy vào từ một khe hở trên tường. Khách sạn này hẳn có một Tụ Linh trận, hội tụ linh khí từ bên ngoài, đáng giá hơn là linh khí còn được chiết xuất.

Sau khi nhìn thấy phòng tu luyện này, ngay cả Vũ Băng Kỷ đang đau lòng cũng không nói nên lời. Chỉ xét về linh khí thì nơi này cũng không hề thua kém Hoàng Kim sơn cốc, đương nhiên, sinh mệnh lực vẫn kém xa.

Phòng khách quý lớn hơn một chút, rộng chừng 90 mét vuông, linh khí trong phòng tu luyện cũng nồng đậm hơn và tinh khiết hơn, thể hiện đúng nguyên tắc tiền nào của đấy, trong phòng còn phục vụ trái cây tươi.

Nếu chỉ xét về thiên địa linh khí trong phòng tu luyện thì phòng khách quý có hiệu quả tốt hơn phòng phổ thông một chút, tuy rằng giá đắt nhưng chắc chắn có hiệu quả rất tốt.

Hai phòng khách quý, năm người bọn họ đều có thể tu luyện. Vũ Băng Kỷ lập tức nảy ra ý nghĩ, như vậy mọi người chỉ thuê hai gian này, thay phiên tu luyện cùng nghỉ ngơi hẳn là có thể a! Nhưng ý nghĩ này bị Đường Tam bác bỏ. Một là bởi vì mọi người đều cần

riêng tư, hai là khi tu luyện dễ dàng ảnh hưởng đến nhau nên tốt hơn là tách ra. Hơn nữa, lần này đến Tổ đình, quan trọng nhất không phải là tu luyện, có rất nhiều chuyện cần phải làm.

Năm người dàn xếp lại, Đường Tam trở lại phòng khách quý của mình. Hắn tới trước cửa sổ nhìn ra bên ngoài, vừa vặn có thể nhìn thấy cung điện của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đằng xa. Điều này hẳn là được thiết kế từ trước.

Đường Tam từ trong túi trữ vật lấy ra một chiếc vòng kim loại tinh xảo. Vòng kim loại này có hình bầu dục, ở giữa có nối với một quả cầu kim loại tinh xảo, trên quả cầu kim loại nhỏ đó có những hoa văn hết sức phức tạp.

Sau khi rót huyết mạch chi lực vào đó, Đường Tam đeo nó lên tai, nín thở ngưng thần, dùng Tinh Thần Lực dẫn đạo.

Ngay sau đó, trong tai vang lên một thanh âm.

"Các ngươi ổn định rồi chứ?" Một giọng nói quen thuộc vang lên.

Đường Tam dùng Tinh Thần Lực truyền ý niệm của chính mình vào trong đó để truyền tin: "Chúng ta đã ổn định chỗ ở, tại khách sạn Bạch Hổ. Ngài có thể cảm nhận được vị trí máy truyền tin của ta không?"

"Có thể, chờ ta, ta sẽ tới ngay."

"Khách sạn này rất đặc biệt, có chế độ đãi ngộ đặc biệt dành cho Yêu Vương. Ta đề nghị ngài mở một phòng cấp Yêu Vương, trong đó có phòng tu luyện hẳn là có tác dụng lớn hơn."

"Ừm, được."

"Có chút đắt." Đường Tam nhắc nhở.

"Ha ha, hiện tại còn sợ đắt sao? Ta có tiền rồi."

Người bên kia rõ ràng là Trương Hạo Hiên. Máy truyền tin này là hắn lấy cảm hứng từ máy truyền tin nhận được từ Linh Tê Lộc Yêu Vương mà làm ra. Máy truyền tin của Linh Tê Lộc Yêu Vương thực chất là một pháp trận truyền âm, Đường Tam nghiên cứu nó và làm thành máy truyền tin càng thêm tinh xảo. Chẳng những có thể rót vào đó Tinh Thần Lực để truyền âm đi xa hơn mà còn có tác dụng định vị, tổng thể hữu hiệu hơn nhiều.

Bất quá, đồ vật này khó chế tạo vì đòi hỏi sự tỉ mỉ nên hắn cũng chỉ là một cặp để liên hệ với Trương Hạo Hiên.

Trương Hạo Hiên vì buôn bán trận bàn nên hiện tại tương đối giàu có. Ngay cả Đường Tam cũng không biết hiện tại vị lão sư này của mình có bao nhiêu tiền, nhưng nghe ngữ khí vừa rồi thì khẳng định là không ít.

Không phải chờ lâu, máy truyền tin lại vang lên, "Ta đã vào phòng cấp Yêu Vương, không tồi, thực sự rất không tồi a! Ài ... thật quá tốt. Ngươi qua đây đi, ta ở tầng sáu phòng 666."

Khi Đường Tam đi đến tầng sáu thì bị chặn lại. Có hai tên thủ vệ ở đầu cầu thang, chặn đường đi của hắn. Hỏi một chút mới biết được, muốn đi vào tầng sáu, hoặc là có thẻ phòng, hoặc là có tu vi Yêu Vương mới được vào.

Rơi vào đường cùng, Đường Tam phải dùng máy truyền tin lần nữa gọi lão sư.

Trương Hạo Hiên tự mình đến cầu thang đón hắn, sau đó đưa hắn về phòng 666. Tiến vào gian phòng, ngay cả Đường Tam cũng muốn hô lên.

Đập vào mắt là một phòng khách lớn rộng chừng 100 mét vuông, trang trí rất xa hoa. Không chỉ như vậy, còn có một ban công lớn bên ngoài cửa sổ pha lê. Một nửa ban công là một bồn tắm hoặc bể bơi lớn, khu vực còn lại có ghế sô pha cùng chỗ nghỉ ngơi. Xung quanh ban công trồng rất nhiều cây xanh.

Đây thực sự là ...

Trừ phòng khách lớn còn có phòng tu luyện rộng chừng 20 mét vuông, bên trong thiên địa linh khí nồng đậm đến nỗi có cảm giác đặc dính. Càng kỳ lạ là, phòng tu luyện này tản ra khí tức có thể tu luyện Thần Thức. Mười nguyên tố tệ là đắt sao?

Thực sự là không đắt.

Chương 358: Tham quan cung điện

Đường Tam ở trong phòng tu luyện cảm thụ một hồi, hắn phát hiện ở chỗ này, hiệu quả Tinh Thần Lực tẩm bổ Thần Thức được tăng cường. Nếu có thể tiếp tục tu luyện như vậy, Thần Thức của hắn nhất định sẽ khôi phục nhanh hơn.

Đây vẫn chỉ là một khách sạn thôi a! Như vậy, nếu là cung điện của các Hoàng Giả kia thì hiệu quả tốt đến trình độ như thế nào? Khó trách sẽ đạt đến Thập Nhị giai. Quả thật là khác biệt!

"Có đáng giá hay không, lão sư?" Đường Tam nhìn Trương Hạo Nhiên cười nói.

"Đáng giá, rất đáng giá." Trương Hạo Hiên không chút do dự nói. Đúng là rất đáng giá! Khi hắn cảm nhận được Thần Thức của mình được tẩm bổ thì lập tức hiểu được nơi này quý giá đến nhường nào. Giá cả đúng là không rẻ, 10 nguyên tố tệ, ở thành Gia Lý đã có sức mua rất kinh người, nhưng ở đây chỉ có thể lưu lại một ngày.

"Ngài đã từng tới Tổ đình trước đây sao?" Hai người đi tới phòng khách ngồi xuống.

Trương Hạo Hiên gật đầu, nói: "Đã tới hai lần, nhưng lúc đó ta luôn đến tổng bộ ở, không có tiền ở khách sạn. Trong Tổ đình, người có thể ở khách sạn cũng không nhiều."

Đường Tam cười khổ nói: "Từ giá cả ta cũng cảm nhận được rồi.

Lão sư, ngài định lúc nào đến tổng bộ?"

Trương Hạo Hiên nói: "Trong hai ngày này đi. Ta nghĩ như vậy, tình huống của các ngươi vẫn nên giữ bí mật, cho dù tổng bộ bên kia ta cũng sẽ không báo cáo. Chuyện này ta đã cùng lão Quan và Tư Nho thương lượng xong. Các ngươi trưởng thành cần thêm thời gian, bây giờ các ngươi vẫn còn quá trẻ tuổi. Chúng ta lo lắng, nếu tổng bộ biết các ngươi ở thành Gia Lý tạo ra động tĩnh lớn như vậy thì sẽ có an bài khác, khi đó chúng ta muốn cự tuyệt cũng không dễ."

Đường Tam gật đầu đồng ý, hắn sẽ không đi nơi nào khác, chỉ ở lại thành Gia Lý, bởi vì nơi đó có người quan trọng nhất trong đời hắn.

Trương Hạo Hiên nói: "Cho nên ta chỉ báo cáo công tác của mình. Hiện tại ta đã Thần cấp, cấp độ khác biệt, lại có công lao lớn, bây giờ đã là Lam cấp Cứu Thục. Dù tổ chức có ham muốn Tụ Linh trận bàn thì cũng không làm khó ta. Ta đoán là cũng chỉ cổ vũ một chút, sau đó hỏi thăm tình huống bên thành Gia Lý. Không cần lo lắng."

"Còn có, hoang ngôn về Pháp Trận đại sư mà chúng ta nói, ta cũng sẽ báo cáo với tổng bộ. Chuyện đột phá Thần cấp lần này, nói thật là tổ chức làm ta có chút thất vọng. Tụ Linh trận bàn kiếm được nhiều tiền như vậy, khẳng định tổng bộ thu lời không kém chúng ta, bọn họ vậy mà còn muốn nắm giữ. Ngươi đã nói muốn tiếp tục bán các trận bàn khác, lần này ta phải tranh thủ đả thông một đường dây tiêu thụ, về sau chúng ta tự bán."

Nghe Trương Hạo Hiên nói, Đường Tam lại nghĩ khác: "Lão sư, ngài đi báo cáo công tác ta không có ý kiến gì, nhưng chuyện đường dây tiêu thụ thì không nên gấp. Bởi vì cái gọi là thất phu vô tội, hoài bích có tội, trận bàn mang đến lợi ích quá lớn. Chúng ta lần này không phải đi theo Linh Tê thương hội tới sao? Qua quan sát có thể thấy, Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch hẳn là có mạng lưới rất rộng phủ

khắp Yêu Tinh Đại Lục, mà Linh Tê Lộc Yêu Vương cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương có quan hệ mật thiết, tương đối mà nói trong tương lai cũng dễ khống chế. Lần này chúng ta muốn lợi dụng Linh Tê Lộc Yêu để giải quyết vấn đề sau đoàn chiến, ta cảm thấy có thể cân nhắc đến việc hợp tác với bọn họ. Tương đối mà nói thì sẽ an toàn hơn một chút. Linh Tê Lộc Yêu Vương là một thương nhân sáng suốt, càng là người như vậy thì càng biết rõ làm như thế nào để thu được lợi ích lớn và ổn định."

Trương Hạo Hiên nghe hắn nói như vậy, hai mắt trở nên sáng hơn: "Ý ngươi là, tương lai để bọn họ bán trận bàn của chúng ta, lần này cũng lợi dụng điều đó để bọn họ giúp các ngươi thoát khỏi sự chú ý của Tổ đình?"

Đường Tam gật đầu.

Trương Hạo Hiên nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Đường Tam giải phóng Tinh Thần Lực, phong tỏa không gian xung quanh rồi nói nhỏ với hắn vài câu. Qua một hồi, Trương Hạo Hiên càng nở nụ cười tươi, "Ngươi a, ngươi thật là ..."

Đường Tam cười nói: "Cái này còn không phải là ngài dạy tốt."

Trương Hạo Hiên cười khổ nói: "Đừng nói như vậy. Làm lão sư như ta thật là hổ thẹn, ngươi dạy ta còn nhiều hơn ta dạy ngươi. Trong lòng ta đã sớm không coi ngươi là một hài tử rồi."

Đường Tam nói: "Lão sư, chúng ta mới tới Tổ đình, ngài thấy Tổ đình có chỗ nào để chúng ta đi xem không, có lợi cho sự phát triển của chúng ta, cũng có thể mở mang kiến thức."

Trương Hạo Hiên không chút do dự nói: "Đương nhiên phải đến

cung điện của các Hoàng Giả a! Đó là nơi nhất định phải đi. Cảm thụ khí tức của các Hoàng Giả, đối với các Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đều rất đáng giá."

"A?" Đường Tam kinh ngạc nhìn hắn, "Cung điện Hoàng Giả cũng được tham quan sao?"

Trương Hạo Hiên mỉm cười gật đầu: "Đúng vậy. Chính xác mà nói là chỉ mở ra một phần, để các tộc nhân cúng bái, đương nhiên ngoại tộc cũng được, nhưng sẽ tốn nhiều tiền hơn. Đồng tộc thì nộp 5 nguyên tố tệ, ngoại tộc thì gấp đôi. Nhưng ta cảm thấy rất đáng giá. Ví dụ như, Độc Bạch hẳn là nên đi Thiên Hồ cung xem một chút, chuyện này sẽ trợ giúp hắn lĩnh ngộ nhiều hơn."

Đường Tam nói: "Không sợ bị phát hiện sao? Dù sao đó cũng là cung điện của Đại Yêu Hoàng. Thần Thức của Đại Yêu Hoàng nhất định sẽ rất đáng sợ."

Trương Hạo Hiên lắc đầu nói: "Việc này không cần lo lắng. Đầu tiên, mỗi một cung điện có hàng ngàn hàng vạn người tham quan, Đại Yêu Hoàng không có khả năng thời khắc nào cũng dùng Thần Thức đi kiểm tra. Huống chi, Đại Yêu Hoàng thường không hay ở trong cung điện của mình. Nơi thần thánh nhất trong Tổ đình là toà nghị hội, hầu như tất cả các Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng đều ở bên đó tu luyện. Dù không ở toà nghị hội, khả năng lớn là bọn họ đi Thánh Sơn Hoàng Toạ bên kia hơn là ở trong cung điện."

"Các ngươi hẳn là cảm nhận Thánh Sơn Hoàng Toạ cùng cung điện hô ứng lẫn nhau đi. Chuẩn xác mà nói, Thánh Sơn Hoàng Toạ là nơi các Hoàng Giả dùng để kết nối thiên địa, từ đó chuyển hoá thiên địa linh khí thành dạng mình cần, rồi rót vào trong cung điện của mình. Ở phương diện này, Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng cạnh tranh nhau rất khốc liệt, không ai chịu nhường ai. Cho nên, bọn họ

thường xuyên đến Thánh Sơn Hoàng Toạ để củng cố kết nối với thiên địa."

Nghe giải thích của hắn, Đường Tam lập tức sáng tỏ: "Khó trách thiên địa linh khí trong Tổ đình lại nồng đậm như vậy, nhưng cũng vô cùng hỗn tạp. Đúng là do những cường giả này tranh đấu lẫn nhau mang lại."

Trương Hạo Hiên thở sâu, nói: "Cho nên nói hoàn cảnh tu luyện trong khách sạn này rất khó có được. Thiên địa linh khí sau khi được chiết xuất rất thích hợp để tu luyện, hơn nữa còn nồng đậm hơn ngoại giới, đắt cũng là có lý do. Không nói chuyện này nữa, chúng ta nói tiếp về các Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng. Các ngươi nếu đã đến Tổ đình thì ta cảm thấy nhất định phải đi một vòng các cung điện này, một cái cũng không được bỏ. Ta tin tưởng nhất định sẽ có một số cung điện có khí tức tương thích với các ngươi. Những cảm thụ này rất có lợi cho sau này đột phá Thần cấp."

Đường Tam nói: "Lão sư, ta vẫn luôn biết có hơn mười vị Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng, vậy cụ thể có bao nhiêu vị a?"

Trương Hạo Hiên cười nói: "Đây cũng là chuyện ta muốn nói với các ngươi. Ngươi gọi mọi người cùng tới đây đi. Ta sẽ giảng cho các ngươi một chút."

"Vâng."

Ngay sau đó, Đường Tam vội vàng xuống dưới lầu gọi các đồng bạn tới, lần nữa đi lên tầng sáu. Thủ vệ đã biết hắn, sau khi nghe hắn báo số phòng 666 thì cũng để bọn họ tiến vào. Vị Yêu Vương, Đại Yêu Vương nào mà chẳng có nhiều tuỳ tùng, đúng không?

Năm người tiến vào căn phòng số 666, bốn người Vũ Băng Kỷ lập tức tán thưởng. Đây là căn phòng xa hoa nhất mà bọn họ từng thấy.

Chương 359: Ba Đại Yêu Hoàng

Trên bàn lớn trong phòng khách, Trương Hạo Hiên trải ra một tấm bản đồ, chính là bản đồ Tổ đình.

"Đừng nhìn nữa, tới đây, ta giảng thuật cho các ngươi về các vị đại năng trong Tổ Đình." Trương Hạo Hiên nói với năm người.

Năm người vội vàng đến bên cạnh hắn, nhìn bản đồ trước mặt.

"Trên dưới trái phải lần lượt là Bắc Nam Tây Đông."

Trương Hạo Hiên chỉ phương vị để mọi người phân biệt.

"Trong lịch sử Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, cường giả như mây, nhưng dù là Đại Yêu Hoàng cũng không phải bất tử. Trước mắt, Đại Yêu Hoàng tuổi thọ dài nhất được biết đến đã sống qua hơn ba nghìn năm, nhưng dường như đó cũng là cực hạn. Mà phần lớn Yêu Hoàng vì tranh đấu mà mất mạng lúc không nhiều tuổi."

Nghe hắn nói, Đường Tam liền hiểu rõ, Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng không bất tử, đối với bản thân vị diện này có quan hệ rất lớn.

Không thành Thần giới, tất cả đều là hư vô.

Không thể phủ nhận Pháp Lam tinh là tinh cầu có tài nguyên dồi dào nhất trong tất cả các tinh cầu mà Đường Tam biết.

Tinh cầu này khổng lồ, tài nguyên vô cùng phong phú, chắc chắn sẽ thai nghén ra các sinh vật cường đại.

Trước mắt có thể thấy Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc thống trị vị diện này, nhưng hắn có thể khẳng định, tinh cầu này còn có nhiều chủng quần không biết tên khác tồn tại.

Nhưng bất cứ chủng quần nào cũng rất khó trường sinh bất tử.

Tinh cầu có dồi dào như thế nào, nó cũng chỉ là tinh cầu, không phải Thần giới, chẳng qua là một không gian ba chiều. Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng dù cường đại thế nào, không có Tiên Linh Khí ở Thần giới tẩm bổ, Thần Cách phụ trợ cũng không có khả năng trường sinh bất tử, vài nghìn tuổi sinh mệnh đã là giới hạn.

Trương Hạo Hiên tiếp tục nói: "Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc vô cùng coi trọng thực lực, chỉ có Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng mới có tư cách thành lập cung điện của mình ở Tổ đình. Mà Thiên Tinh Hoàng, Đại Yêu Hoàng khi chết đi nếu bổn tộc không có người kế tục thì thần điện của bọn họ sẽ được giao cho tân hoàng khác. Vì vậy, chủ nhân của cung điện trong Tổ đình vẫn luôn được thay đổi."

"Nhưng bất đồng là, các ngươi nhìn Thánh sơn ở chỗ này. Số lượng Thánh Sơn Hoàng Toạ đã vượt xa số lượng cung điện trong Tổ đình, bởi vì, chỉ cần là Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng thì có tư cách lập cho mình một hoàng toạ, lưu danh muôn thuở."

"Hiện tại chúng ta không nói Thánh Sơn Hoàng Toạ có bao nhiêu, trước tiên nói về số cung điện trong Tổ đình trước. Trước mắt có tổng cộng mười lăm toà, mà bây giờ có tổng cộng mười sáu Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng, chúng ta đều biết vì sao có sự chênh lệch này. Lần trước đến thành Gia Lý là một vị tân Hoàng, Tinh

Phượng Đại Yêu Hoàng. Hắn vừa mới tấn phong, còn chưa kịp xây cung điện cho mình, cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương chiến một trận bị thương không nhẹ, đoán chừng một thời gian nữa vẫn chưa có tâm tư đi xây."

"Các đại chủ thành về cơ bản đều có liên hệ với sản nghiệp của Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng, đây cũng là nguyên nhân Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng muốn nắm giữ thành Gia Lý. Cho dù bọn họ là tồn tại cực đại, tu luyện vẫn cần tài nguyên khổng lồ. Thành Gia Lý tuy vắng vẻ, tài nguyên cũng không phong phú, nhưng có hai nhất mạch Linh Tê Lộc Yêu và Hoàng Kim Lộc Yêu, có thể nói là phi thường giàu có. Tổ đình đối với chuyện này vẫn nhắm một mắt mở một mắt."

"Hôm nay ta sẽ giới thiệu với các ngươi mười sáu Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng. Các ngươi phải nhớ cho kỹ, điều này rất trọng yếu."

"Chúng ta sẽ nói về Yêu Quái Tộc trước. Tính cả Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng thì có tất cả chín vị Đại Yêu Hoàng. Trong đó có một số các ngươi đã biết, một số thì chưa biết. Bài danh thứ nhất là Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng."

Nghe danh tự có chút bình thường này, năm người Đường Tam có chút kinh ngạc. Trong ấn tượng của bọn họ, chưa từng xuất hiện cái tên này, hắn không có nổi tiếng như Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

"Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng trước mắt được công nhận là mạnh nhất hai tộc Yêu, Tinh, tuổi thọ đã vượt quá hai nghìn. Trong các hội nghị hắn cũng rất ít khi xuất hiện. Hắn là Thuỷ Tinh Long tu luyện thành, theo truyền thuyết không gì là hắn không làm được. Hắn là Long tộc biến dị nên rất đặc thù, không có giới tính, cũng không cách nào truyền thừa, chính là tồn tại độc nhất vô nhị."

"Thuỷ Tinh Long rất có thể sẽ chấm dứt từ thế hệ của hắn, điểm này có chút giống Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng. Nhưng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng càng mạnh hơn. Thiên phú của hắn là phục chế, hắn có thể phục chế tất cả các năng lực, dù là mạnh hay yếu, cho nên hắn mới được xưng là Vô Sở Bất Năng. Có truyền thuyết từng nói, tất cả các Đại Yêu Hoàng cộng lại cũng chỉ đánh bại hắn mà không thể giết chết hắn. Tồn tại độc nhất này đã đứng ở đỉnh phong thế giới này trọn vẹn hai nghìn năm."

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, không gì không làm được.

Nghe Trương Hạo Hiên giảng thuật, trừ Đường Tam, bốn người khác đều níu chặt lông mày. Tồn tại này cường đại cỡ nào, mới có thể có được đánh giá khủng bố như vậy.

Trương Hạo Hiên tiếp tục nói: "Trong chín Đại Yêu Hoàng, bài danh thứ hai là người các ngươi khá quen thuộc. Hắn khống chế số mệnh, là chúa tể của số mệnh, là vận mệnh chi tử, là đại tiên tri của hai tộc Yêu, Tinh, là sứ giả của vị diện, một đời Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng."

"Tổng thể ở hai tộc, hắn xếp ở vị trí thứ ba, xếp sau một vị Thiên Tinh Hoàng. Nhưng ở Yêu Quái Tộc, hắn bài danh thứ hai, hơn nữa càng nổi danh hơn vị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng kia."

"Luận thực lực, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có thể nói là mạnh nhất hai tộc. Hắn khống chế số mệnh nên được các Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng khác rất hoan nghênh, cho nên, nhân duyên của hắn rất tốt, cũng không có ai muốn đắc tội với hắn."

Nghe Trương Hạo Hiên nói, Độc Bạch rất nhanh đã nắm chặt tay, trong mắt hào quang bốc lên. Trương Hạo Hiên nói tiếp: "Thiên Hồ

Đại Yêu Hoàng được xưng là Chúa Tể Vận Mệnh. Theo truyền thuyết, hắn khống chế số mệnh của toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, chỉ cần có hắn, hai tộc Yêu, Tinh liền có số mệnh lớn nhất, chung quy vẫn thống trị toàn bộ vị diện."

"Vậy nếu hắn chết thì sao?" Cố Lý thốt ra hỏi.

Không chờ Trương Hạo Hiên trả lời, Đường Tam thần sắc cổ quái nói tiếp: "Nếu như vậy, cơ hội của nhân loại chúng ta tới rồi."

Lời vừa nói ra, trong phòng lập tức yên tĩnh lại.

Độc Bạch không nhịn được nói: "Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có người thừa kế sao?"

Trương Hạo Hiên nói: "Đúng là có. Có lẽ do khống chế số mệnh, tuổi thọ của Đại Yêu Hoàng Thiên Hồ tộc nhất mạch đều không dài. Các Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đều sống đến khoảng năm trăm tuổi rồi mất mạng, từ đó sẽ có một đời Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng mới."

"Nhưng mà, trong truyền thuyết Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đều truyền thừa xuống, một đời mất đi xe có đời mới xuất hiện."

Đường Tam yên lặng lắng nghe, không nói thêm gì, dường như có điều đang suy nghĩ.

Trương Hạo Hiên nói: "Ta tiếp tục. Bài danh thứ ba là Bất Tử, Bất Tử Đại Yêu Hoàng. Trước mắt hắn là Đại Yêu Hoàng có tuổi thọ lâu nhất, cũng chính là người đã sống trên ba nghìn năm. Chủng quần của hắn là Bất Tử Phượng Hoàng. Mỗi chi Phượng Hoàng đều là tồn tại cực đại, Bất Tử Phượng Hoàng là Vương tộc trong Phượng Hoàng tộc, năng lực thiên phú của bọn họ là hồi sinh."

"Theo truyền thuyết, Bất Tử Phượng Hoàng khi đột phá Thần cấp đều có chín mạng, sau chín lần hồi sinh mới có thể tử vong. Mỗi lần hồi sinh, bọn họ đều sẽ cường đại hơn. Bất Tử Đại Yêu Hoàng cũng rất ít khi xuất hiện, nếu so về lực chiến, không biết hắn có chênh lệch bao nhiêu với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Bất Tử Đại Yêu Hoàng được xưng là Vĩnh Thế Phần Thiên, hoả diễm của hắn cũng được coi là hoả diễm mạnh nhất."

Vĩnh Thế Phần Thiên, Bất Tử Đại Yêu Hoàng!

Lời tác giả: Cuốn này tôi đã viết rất lâu, bởi vì nó có tác dụng chuyển tiếp trọng yếu. Dưới sự thống trị của hai tộc Yêu, Tinh cường đại, nhân loại muốn quật khởi không chỉ một lần là làm được. Các phần tiếp theo là tình tiết khi tiến vào Tổ đình. Câu chuyện về Tổ đình cũng chính thức vén màn về Yêu Tinh Đại Lục, bắt đầu từ màn giới thiệu về chín Đại Yêu Hoàng và bảy Thiên Tinh Hoàng. Về phần Mỹ công tử, mọi người cũng không nên gấp. Khi Đường Tam chuẩn bị đủ lễ vật cho nàng, nàng nhất định sẽ trở lại. Nếu lý tưởng, chắc là tập sau. Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người.

---- Hết quyển 6 ----

Chương 360: Chín Đại Yêu Hoàng

Nghe Trương Hạo Hiên giảng thuật về truyền thuyết chín Đại Yêu Hoàng, mấy người Vũ Băng Kỷ không khỏi có chút trắng bệch. Bởi vì trong tương lai, bọn họ sẽ phải đối mặt với những tồn tại cường đại như vậy. Tương lai bọn họ muốn phản kháng thì phải dẫn đầu nhân loại tiến lên phía trước dưới áp bách kinh khủng của các cường giả như thế.

Bọn hắn cũng đã hiểu vì sao các lão sư không giảng thuật những tri thức này ở trên lớp học. Các lão sư lo lắng, nếu bọn họ biết quá sớm sẽ không còn ý chí chiến đấu. Trên thực tế thì đúng là như vậy, đến những người có thành tích như Vũ Băng Kỷ cũng không khỏi trắng mặt.

"Đại Yêu Hoàng bài danh thứ tư tên là Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng. Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng đến từ bộ tộc Bỉ Mông Cự Thú (voi ma mút khổng lồ). Bộ tộc này có danh xưng vô địch, vô cùng cường đại. Nếu chỉ xét về thể lực, bọn chúng rất có thể xếp thứ nhất. Bất quá bộ tộc này có vấn đề là truyền thừa khó khăn, cho nên số lượng rất ít, toàn bộ tộc nhân không vượt quá một nghìn. Nhưng mỗi người đều là nhân vật cực kỳ cường hãn. Cửu giai Bỉ Mông Cự Thú thậm chí có khả năng khiêu chiến Thần cấp cường giả. Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng xưng hào Vô Kiên Bất Tồi (không gì không phá được). Đôi trảo của hắn có thể huỷ thiên diệt địa."

"Đại Yêu Hoàng bài danh thứ năm là chủ nhân của khách sạn chúng ta đang ở, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Bạch Hổ nhất mạch xuất hiện

do biến dị, số lượng cũng tương đối ít. Bạch Hổ Đại Yêu Vương trời sinh có tính cách bao che khuyết điểm, lại thù dai, vì vậy không nên đắc tội với nhất mạch này. Sau lưng Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng mọc lên hai cánh, có khả năng thông thiên triệt địa, dù là không trung hay mặt đất đều là sân khấu của hắn. Cho nên xưng danh của hắn là Thông Thiên Triệt Địa."

"Đại Yêu Hoàng bài danh thứ sáu, tên là Ám Ma Đại Yêu Hoàng, là một vì Hắc Ám Ma Long tu luyện thành. Long tộc là chủng tộc không giống bình thường, số lượng Long tộc cũng thưa thớt không kém Bỉ Mông Cự Thú, nhưng mỗi đầu Bỉ Mông Cự Thú có thuộc tính giống nhau, năng lực cũng vậy. Tuy nhiên Long tộc lại thiên kỳ bách quái, có Hoả Long, Thuỷ Long, Thổ Long, Phong Long các loại. Nghe nói ở thời kỳ viễn cổ, Long tộc động dục quanh năm, nhưng bởi vì huyết mạch cường đại nên khi truyền thừa thì truyền thừa đặc tính Long tộc. Cho nên Long tộc mới có nhiều thuộc tính như vậy. Giống như Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng là tồn tại biến dị, nghe nói cha mẹ của hắn lần lượt là Quang Minh Long và Hắc Ám Long. Hai thuộc tính này vốn xung khắc nên đáng lẽ không có khả năng sinh ra hậu đại, nhưng không biết vì sao lại sinh ra hắn, quả thật là rất hiếm thấy. Về sau Long tộc cũng tiến hành thử nghiệm lại nhưng không cách nào sinh ra hậu đại tiếp theo, hoặc sinh ra cũng sớm tử vong. Vị Ám Ma Đại Yêu Hoàng này có lực khống chế Hắc Ám nguyên tố cường đại. Hắn dù bài danh thứ sáu, nhưng nếu là buổi tối, các Đại Yêu Hoàng xếp trên hắn cũng không dám nói có thể chiến thắng hắn."

Độc Bạch hỏi: "Trấn trưởng, Long tộc có hai vị Đại Yêu Hoàng sao?"

"Đúng thế." Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Điều này thể hiện sự cường đại của Long tộc. Phượng tộc tính thêm Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng có hai vị, nhưng xếp hạng không bằng Long tộc. Cho nên nói, huyết mạch cường đại đối với Yêu Quái Tộc cùng Tinh

Quái Tộc rất trọng yếu."

"Ám Ma Đại Yêu Hoàng xưng hào là Vĩnh Dạ Quân Vương, trong đêm tối, hắn thực lực siêu cường."

Độc Bạch cảm thán nói: "Danh xưng thật soái a."

Trấn trưởng tức giận trừng mắt với hắn, tiếp tục nói: "Đại Yêu Hoàng bài danh thứ bảy, là vị duy nhất có Hoàng kim huyết mạch, bởi vì huyết mạch của hắn đã đạt huyết mạch cấp một, Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng. Hắn đến từ Hoàng Kim Mãnh Mã bộ tộc, cũng là lãnh tụ của Tượng Yêu tộc, được vinh danh là Đại Yêu Hoàng có phòng ngự cường đại nhất. Dù Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng muốn phá vỡ phòng ngự của nó cũng không phải chuyện dễ dàng. Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng xưng hào là Hoàng Kim Quang Huy, đại biểu cho sự kiêu ngạo của Hoàng kim huyết mạch."

"Đại Yêu Hoàng bài danh thứ tám là Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch. Trong các Đại Yêu Hoàng, hắn là người có lực sát thương mạnh nhất. Khi tiến hành đoàn chiến các ngươi không phải đã gặp Đan Đỉnh Hạc Yêu sao, đó chính là truyền thừa của hắn. Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch không chỉ có kiếm pháp cường đại, mà còn am hiểu phối hợp với các chủng tộc khác. Dưới trướng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng có khoảng ba nghìn sáu trăm Hạc Kiếm, nhưng nếu hắn điều động thì số lượng sẽ phi thường khủng bố. Xưng hào của hắn là Xung Tiêu Lăng Vân. Đan Đỉnh Hạc Yêu bản thân cường độ thân thể không cao, nhưng hắn có thể tấn thăng Đại Yêu Hoàng có thể thấy hắn có kiếm pháp và kỹ xảo cường đại. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cũng vì vậy mà được xưng là đệ nhất chiến kỹ."

"Bài danh thứ chín chính là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, các ngươi đã thấy qua hắn. Hắn là tồn tại tương đối đặc thù. Lúc đầu, nhất

mạch này rất không có khả năng thành tựu Đại Yêu Hoàng, nhưng dường như có cơ duyên đặc biệt, rút cuộc hắn đã trùng kích thành công, từ đó địa vị của Tinh Phượng nhất mạch cũng được đề cao. Vì mới tấn thăng Đại Yêu Hoàng, thực lực của hắn có chênh lệch rõ ràng với tám vị còn lại, cần tích luỹ nhiều hơn. Nhưng dù nói thế nào, hắn đã tiến vào hàng ngũ Đại Yêu Hoàng, thực lực tuyệt đối không thể coi thường. Một khi hắn ổn định lại tu vi thì cũng rất cường hãn. Xưng hào của hắn là Tinh Phong Thiên Địa."

Đến lúc này đã giới thiệu xong toàn bộ chín Đại Yêu Hoàng. Chín danh tự, chín xưng hào cũng theo đó quanh quẩn trong đầu năm người Đường Tam.

Bài danh thứ nhất, không gì không làm được, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ hai, Chúa Tể Vận Mệnh, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ ba, Vĩnh Thế Phần Thiên, Bất Tử Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ tư, Vô Kiên Bất Tồi, Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ năm, Thông Thiên Triệt Địa, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ sáu, Vĩnh Dạ Quân Vương, Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ bảy, Hoàng Kim Quang Huy, Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ tám, Xung Tiêu Lăng Vân, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng.

Bài danh thứ chín, Tinh Phong Thiên Địa, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Đối với năm người chiến đội Sử Lai Khắc, bọn họ thực sự được thấy, hoặc là nói chỉ có Đường Tam mới được xem là thực sự nhìn thấy, cũng chỉ có Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, tám vị khác bọn họ vừa mới được nghe tên. Nhưng chỉ là tên và xưng hào cũng mang lại cho bọn họ áp lực cực lớn. Trừ Đường Tam, bốn người khác đều nghĩ, tồn tại như vậy, trong tương lai bọn họ có thể đối phó sao?

Đáp án đương nhiên là không thể.

Trong lòng Đường Tam cũng nói không thể.

Chỉ với hiện tại từng bước phát triển, dù ngàn năm, vạn năm sau, nhân loại cũng khó có khả năng chống lại Yêu Quái Tộc, đây là không tính có thêm Tinh Quái Tộc.

Trong lòng Đường Tam lúc này lại có chút kỳ dị. Từ nơi xa xăm, mình đi đến vị diện này có lẽ là biến không thể thành có thể. Mà càng áp lực lại làm hắn càng hưng phấn.

Thở sâu một hơi, trên mặt Đường Tam phát ra thần quang nhàn nhạt. Hắn nhìn Trương Hạo Hiên, hỏi: "Lão sư, vậy còn các vị Thiên Tinh Hoàng thì sao?"

Trương Hạo Hiên nhìn thật sâu Đường Tam một lúc, hắn nhìn ra được, Đường Tam không vì lời giới thiệu về chín Đại Yêu Hoàng mà xuất hiện cảm giác chán nản, còn có thể thấy ở hắn một ý chí kiên định.

Học viện Cứu Thục không giới thiệu về cường giả đỉnh cấp ở Yêu Tinh Đại Lục cũng vì nguyên nhân này. Dù sao, lão sư bọn hắn khi biết nhưng tin tức này cũng đều sợ hãi thật lâu. Bất luận là một vị Đại Yêu Hoàng nào cũng có thể huỷ diệt toàn bộ nhân loại.

"Thiên Tinh Hoàng tổng cộng có bảy vị, nhưng tuyệt đối không thể coi họ yếu hơn Yêu Quái Tộc. Trên thực tế, Tinh Quái Tộc còn đoàn kết hơn Yêu Quái Tộc. Các tộc có quan hệ mật thiết, phương thức tu luyện của bọn họ cũng khác biệt với Yêu Quái Tộc."

Chương 361: Bảy Thiên Tinh Hoàng

"Đơn giản mà nói, các tộc Yêu Quái Tộc phân biệt khá rõ ràng, bởi vì huyết mạch đều có thuộc tính riêng, trời sinh kiêu ngạo nên bọn chúng không quá thân cận. Mà Tinh Quái Tộc thì khác. Tinh Quái Tộc lấy thực vật làm chủ, mà giữa thực vật với nhau có khả năng dung hợp, cấy ghép, bồi dưỡng và biến chủng. Nói cách khác, vài loại thực vật dưới cơ duyên xảo hợp có thể bồi dưỡng ra một chủng tộc cường đại hơn. Huyết mạch của các Tinh Quái Tộc không xuất hiện bài xích như ở Yêu Quái Tộc, vì vậy cũng không xuất hiện vấn đề như Sư Hổ nhất tộc."

"Tinh Quái Tộc càng có thiên tính thân hoà, làm cho mối quan hệ giữa các Tinh Quái Tộc càng thêm thân mật, đoàn kết. Nếu xét về thực lực chỉnh thể, Nhật Thần Đế Quốc cũng không yếu hơn Thiên Vũ Đế Quốc bao nhiêu."

"Nhật Thần Đế Quốc, Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ nhất, trong Tổ đình còn xếp trên Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, chính là Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng. Nó xuất thân rất kỳ lạ, từ Thái Dương Hoa nhất mạch (hoa hướng dương) cùng tám loại Tinh Quái Tộc khác, trải qua mấy trăm năm cấy ghép bồi dưỡng, cuối cùng mới truyền thừa được một tồn tại hoàn mỹ. Tồn tại này được xưng là Thiên Dương Hoa. Bởi vì khi bồi dưỡng nó đã vận dụng nhiều loại huyết mạch cường đại, còn thất bại quá nhiều lần nên việc bồi dưỡng lại từ đầu gần như là không thể. Mà vị Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng này cũng đã vượt qua hai nghìn tuổi, Nhật Thần Đế Quốc bên kia cũng rất buồn rầu không biết nên truyền thừa huyết mạch này như thế

nào. Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng xưng hào là Thiên Sinh Thiên Dưỡng, tên đầy đủ là Thiên Sinh Thiên Dưỡng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng. Nghe nói trong hội nghị Tổ đình, vị này cũng được xưng là Tứ Thiên."

"Vậy năng lực của hắn là gì?" Đường Tam hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Không biết. Có rất ít ghi chép về năng lực của hắn, nhưng hắn được công nhận là đệ nhất cường giả ở Tinh Quái Tộc, xếp gần với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Hắn và Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng ai mạnh hơn thì không có kết luận chính xác. Nhưng hắn hẳn là phi thường cường đại, muốn xếp trên Vận Mệnh Chúa Tể Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thì phải được Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng công nhận mới được."

"Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ hai, tên là Địa Âm Thiên Tinh Hoàng, chính là một cây Địa Âm Thảo (thuộc họ dương xỉ) tu luyện thành Hoàng. Hắn cùng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng chưởng quản thế giới âm dương ở Tinh Quái Tộc. Hắn cũng được tạo ra từ nhiều loại thực vật, nhưng khác với Thiên Dương Hoa, Địa Âm Thiên Tinh Hoàng có thể bồi dưỡng lại, nhưng để đạt tới cấp độ như hiện tại thì khó càng thêm khó. Nghe nói Địa Âm Thiên Tinh Hoàng có khả năng khống chế đại địa (mặt đất), đối với Tinh Quái Tộc khác đều có lực trấn áp cường đại. Cho nên danh xưng của hắn là Địa Trấn Vạn Vật. Địa Trấn Vạn Vật Địa Âm Thiên Tinh Hoàng. Trong Tinh Quái Tộc, hai vị Thiên Tinh Hoàng này uy danh áp đảo năm vị tiếp theo, là kẻ thống trị chân chính ở Nhật Thần Đế Quốc."

Đường Tam phát hiện, dù là Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng hay Địa Âm Thiên Tinh Hoàng, Trương Hạo Hiên đều không giới thiệu năng lực của bọn họ. Điều này có nghĩa là tổ chức Cứu Thục cũng không hiểu rõ Nhật Thần Đế Quốc như Thiên Vũ Đế Quốc, hoặc là nói Tinh Quái Tộc tương đối ít xuất hiện. Nhưng không thể nghi

ngờ, có thể nổi danh cùng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, hai vị Thiên Tinh Hoàng này nhất định là tồn tại vô cùng kinh khủng.

Trương Hạo Hiên tiếp tục nói: "Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ ba tên là Nhiếp Hồn, Nhiếp Hồn Thiên Tinh Hoàng. Chính là do Nhiếp Hồn thụ tu luyện mà thành. Trong tất cả Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng, luận về Thần Thức, chắc chỉ có Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mới có thể so sánh với hắn. Ở phương diện tinh thần, hắn có thực lực vô cùng cao. Nghe nói những nơi Nhiếp Hồn Thiên Tinh Hoàng đi qua, vạn vật đều nằm trong khống chế của hắn, nhất là Tinh Quái, cây cối. Thậm chí hắn có thể giao phó sinh mệnh, làm cho đá thành tinh. Vì vậy xưng hào của hắn là Điểm Thạch Thành Tinh. Điểm Thạch Thành Tinh Nhiếp Hồn Thiên Tinh Hoàng."

"Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ tư, tên là Ngô Đồng Thiên Tinh Hoàng, chính là do Ngô Đồng Mộc (cây ngô đồng) tu luyện mà thành. Bản thân nó có tên là Mộc, nhưng thuộc tính là Hoả, có thể đốt cháy bất cứ cái gì, hoá thành thức ăn cho nó. Nó có thực lực cường đại Phần Thiên Chử Địa (đốt cháy thiên hạ). Vị này bài danh thứ tư trong các Thiên Tinh Hoàng, nhưng cần phải chú ý, nó là vị Thiên Tinh Hoàng duy nhất có quan hệ tốt đẹp với Đại Yêu Hoàng. Bởi vì, bạn lữ của nó là Đại Yêu Hoàng bài danh thứ ba, Vĩnh Thế Phần Thiên Bất Tử Đại Yêu Hoàng. Bất Tử Phượng Hoàng và Ngô Đồng Hoả Mộc chính là một đôi."

Nghe hắn nói tới đây, trong đầu Đường Tam lập tức hiện lên bốn chữ Phượng Tê Ngô Đồng. Không hề nghi ngờ, hai vị này ở cùng một chỗ thì thực lực chỉ sợ sẽ bạo tăng, là tồn tại cực kỳ cường đại.

Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng vốn đã cường đại, vậy mà còn có thể liên hôn để thăng hoa cấp độ, thật là không muốn cho chủng tộc khác đường sống a!

"Đại Yêu Hoàng bài danh thứ ba cùng Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ tư ở cùng một chỗ, tổ hợp này có thể uy chấn quần lâm. Bất quá, vì kết hợp giữa họ quá mạnh, ban đầu khi bọn họ quyết định ở cùng nhau đã tự động từ bỏ hai chủ thành trong tay, chỉ đóng giữ ở Tổ đình, vì vậy đã làm giảm kiêng kỵ của các Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng khác. Nhưng trong Tổ đình, quyền uy của họ không thể nghi ngờ là lớn nhất. Dù là chủ sự thường niên Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng phải nhượng họ ba phần."

"Ta tiếp tục, Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ năm là một tồn tại rất kỳ lạ. Lúc trước ta đã nói, Nhiếp Hồn Thiên Tinh Hoàng có khả năng Điểm Thạch Thành Tinh, còn vị Thiên Tinh Hoàng này là từ tảng đá tu luyện thành. Bản thể của hắn vốn là một khối thạch Lưu Ly, dùng thân thể đó tu luyện thành Tinh, cuối cùng thành tựu Thiên Tinh Hoàng. Năng lực của vị này thiên kỳ bách quái, làm cho người ta nhìn không thấu, cho nên hắn xưng hào là Thiên Kỳ Bách Quái Lưu Ly Thiên Tinh Hoàng."

"Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ sáu là Kim Cương Thiên Tinh Hoàng, do Kim Cương Tinh tu luyện thành. Kim Cương Tinh vốn là kim loại cứng rắn nhất, không dẫn truyền bất cứ thuộc tính nào. Hắn trời sinh có thể kháng tất cả các thuộc tính, cho nên trong các Thiên Tinh Hoàng, chỉ xét về phòng ngự, hắn là người mạnh nhất. Hơn nữa còn có thể công phòng nhất thể. Đối với Yêu Quái Tộc, khó gặm cắn nhất chính là Kim Cương Tinh, ý nói là hắn. Kim Cương Thiên Tinh Hoàng xưng danh là Kiên Bất Khả Tồi. Hắn cùng Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng có quan hệ rất không tốt, có lẽ là do xung đột về danh xưng. Bọn họ đã đánh không ít lần, tuy rằng hắn không đánh lại Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng, nhưng Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng cũng không có biện pháp nào bắt được hắn, chỉ có thể làm hắn bị thương, không có khả năng giết được hắn. Vị này cũng vì vậy mà thành danh."

"Bài danh thứ bảy, cũng là vị Thiên Tinh Hoàng cuối cùng, được xưng là Vô Tận Thiên Tinh Hoàng, nghe nói hắn do từ một hồ nước sâu không thấy đáy tu luyện thành tinh, lấy nước nhập đạo. Cho nên hắn cũng được xưng là Vô Tận Thuỷ. Trong tất cả Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng, hắn là người có phạm vi công kích lớn nhất, khống chế sông suối biển hồ, là chưởng khống giả Thuỷ nguyên tố. Vô Tận được lấy trong Vô Tận Lam Hải, hiển nhiên là từ lực khống chế tất cả nước. Xưng hào của hắn là Thuỷ Mạn Càn Khôn."

Trương Hạo Hiên đã giới thiệu xong tình huống căn bản của bảy vị Thiên Tinh Hoàng.

Bảy vị theo thứ tự là:

Thiên Sinh Thiên Dưỡng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng.

Địa Trấn Vạn Vật Địa Âm Thiên Tinh Hoàng.

Điểm Thạch Thành Tinh Nhiếp Hồn Thiên Tinh Hoàng.

Phần Thiên Chử Địa Ngô Đồng Thiên Tinh Hoàng.

Thiên Kỳ Bách Quái Lưu Ly Thiên Tinh Hoàng.

Kiên Bất Khả Tồi Kim Cương Thiên Tinh Hoàng.

Thuỷ Mạn Càn Khôn Vô Tận Thiên Tinh Hoàng.

Riêng các danh xưng cũng đủ làm người ta tưởng tượng ra được năng lực của bọn họ. Chín vị Đại Yêu Hoàng, bảy vị Thiên Tinh Hoàng chính là trụ cột vững vàng trên Yêu Tinh Đại Lục, cũng là các

tồn tại với lực lượng cực kỳ khủng bố. Đây là dưới tình huống không nhắc đến đại nhân vật có thực lực siêu cường đang ẩn núp.

Đường Tam thì thào nói: "Thiên Dương Hoa, Địa Âm Thảo, Nhiếp Hồn Thụ, Ngô Đồng Mộc, Lưu Ly Thạch, Kim Cương Tinh, Vô Tận Thuỷ, trong này đã bao gồm âm dương, bao hàm hoa, thảo, thụ, mộc, thạch. Còn có Kim, Mộc, Thuỷ, Hoả, Thổ, quả nhiên là toàn diện toàn năng a. Lợi hại!"

Hắn mơ hồ cảm giác được, so với Đại Yêu Hoàng bên này thích làm theo ý mình, các Thiên Tinh Hoàng tựa hồ có quan hệ với nhau, ngay cả thuộc tính khi thành Hoàng cũng hỗ trợ lẫn nhau. Khó trách có thể dùng bảy vị cường giả mà không hề thua thiệt chín vị Đại Yêu Hoàng bên Thiên Vũ Đế Quốc.

Chương 362: Ôn dưỡng Thần Thức

Đây chính là Tổ đình! Tuy rằng các vị đại năng này không nhất định đều ở Tổ đình, nhưng đó là những tồn tại mà nhân loại nhất định phải đối mặt nếu muốn quật khởi. Mỗi một vị đều là cường giả Thập Nhị giai, mỗi một vị đều nắm trong tay thế giới của riêng mình.

Trương Hạo Hiên thở sâu, nói: "Rung động sao? Rung động là được rồi, đây chính là Yêu Tinh Đại Lục mà chúng ta phải đối mặt. Đây mới thực sự là Yêu Tinh Đại Lục. Phiến đại lục này thuộc về bọn họ, là thế giới bọn họ nắm trong tay, cũng là tương lai chúng ta phải đối mặt."

"Cho nên, vừa rồi ta đã nói với Đường Tam, trong vài ngày tiếp theo, nhiệm vụ của các ngươi là đến thăm quan cung điện của bọn họ. Chỉ có chân chính cảm nhận được khí tức của bọn họ mới mang lại cho các ngươi áp lực, cũng để các ngươi hiểu chênh lệch giữa chúng ta lớn như thế nào. Nhưng ta càng hy vọng trong quá trình quan sát và cảm thụ, các ngươi có thể lĩnh ngộ một chút con đường tương hợp với bản thân. Không thể phủ nhận rằng, nhân loại muốn cường đại, muốn đuổi theo bước tiến của bọn họ, chí ít hiện tại cũng chỉ có thể đi tìm và theo sau con đường của bọn họ."

Trương Hạo Hiên nói rất chân thành. Chiến đội Sử Lai Khắc cũng gật đầu.

Đây mới là thế giới bọn họ phải đối mặt!

Trương Hạo Hiên quay đầu nói với Đường Tam: "Ngày mai ta sẽ rời khỏi chỗ này, cho nên gian phòng này chỉ thuê một ngày. Hôm nay các ngươi ở lại đây tu luyện đi, ngày mai ta sẽ tới tổng bộ báo cáo, các ngươi bắt đầu đi thăm cung điện."

Vũ Băng Kỷ đồng tử co rút lại, "Cái kia, không phải chúng ta mất trắng tiền phòng sao? Hiện tại trả phòng còn kịp không?"

Trương Hạo Hiên tức giận: "Coi như là học phí đi. Ngươi cho rằng Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lương thiện lắm sao? Còn trả lại cho ngươi tiền. Được rồi, tranh thủ thời gian đi."

Vũ Băng Kỷ muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra, nhưng trên mặt tràn đầy đau khổ.

Dưới sự dẫn dắt của Trương Hạo Hiên, sáu người đi vào phòng tu luyện. Không thể không nói, phòng tu luyện trong phòng cấp Yêu Vương rất khác biệt, vô cùng rộng rãi. Sáu người bọn họ đồng thời ở trong đó cũng không có vấn đề gì.

Trương Hạo Hiên cũng không tranh giành thiên địa linh khí với các đệ tử, hắn càng quan tâm những thứ này có thể ôn dưỡng Thần Thức hay không.

Tinh Thần Lực đột phá đến cấp độ Thần Thức, từ góc độ nào đó đã là biến chất và thăng hoa. Sau quá trình này, tốc độ tu luyện cũng không phải sẽ tăng lên trên diện rộng. Ngược lại, tu luyện Thần Thức càng khó hơn tu luyện Tinh Thần Lực, càng cần hơn là cảm ngộ. Dựa vào ngộ tính sẽ tăng lên vượt xa các mặt khác. Còn có khi tấn giai, do tình huống đặc biệt xuất hiện thăng hoa nên cũng có thể làm Thần Thức tăng lên.

Đối với Trương Hạo Hiên, huyết mạch của hắn có thể đột phá Thần cấp đã là chuyện không dễ dàng, muốn tiếp tục tấn giai là chuyện quá mức khó khăn, do đó cũng khó tăng lên Thần Thức. Cho nên, phòng tu luyện này có trợ giúp rất lớn với hắn.

Chuẩn xác mà nói, hắn không phải tăng lên, mà là ôn dưỡng Thần Thức. Ôn dưỡng không làm cho Thần Thức tiến lên, nhưng có thể làm nó càng thêm vững chắc. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng xây nên khách sạn này, tuy rằng giá cả đắt đỏ, nhưng đám Yêu Hoàng cũng không coi vào đâu. Mà phòng tu luyện có thể ôn dưỡng Thần Thức rất là hấp dẫn với cường giả cấp bậc Yêu Vương.

Đường Tam cũng đắm chìm trong tu luyện, cảm thụ biến hoá của bản thân.

Hiện tại hắn không vội tăng lên tu vi Huyền Thiên Công, thậm chí cần phải áp chế mới tốt. Tương lai khi hắn đạt đến Cửu giai, chuẩn bị trùng kích Thần cấp thì nhất định phải để tất cả các huyết mạch lạc ấn đạt đến Cửu giai đỉnh phong, và phải gom đủ chín loại huyết mạch cường đại, hắn mới có thể thử đột phá. Do đó, với tu vi trước mắt, bồi dưỡng đồng bạn tăng lên quan trọng hơn, nhất là với Thiên Hồ Biến khó tu luyện nhất.

Nhưng Thần Thức không giống vậy, ôn dưỡng Thần Thức sẽ làm hắn càng mạnh hơn. Thần Thức của hắn không xuất hiện bình cảnh, bởi vì nó vốn là Thần Thức cấp độ Thần Vương.

Tuy rằng hiện tại Tinh Thần Lực của hắn không đạt đến cấp độ Thần Thức, cũng không có cách nào chính thức tu luyện, nhưng thông qua Tinh Thần Lực ôn dưỡng từng chút một, dù hiệu suất thấp nhưng vẫn có hữu hiệu. Mỗi phần Thần Thức được tích luỹ tương đương với việc hắn có thể khống chế thêm một phần lực lượng kiếp trước.

Rất nhanh hắn đã cảm nhận được năng lượng ôn dưỡng Thần Thức trong phòng này là gì. Đó chính là ý chí, ý chí dành cho người có Thần Thức tồn tại. Phần ý chí này đối với kẻ có Thần Thức yếu sẽ có cảm ngộ nhất định, còn thêm một chút áp bách. Cảm ngộ cùng áp lực có thể làm cho Thần Thức tăng lên.

Thần Thức của Đường Tam đã được ôn dưỡng nhiều năm, lại được sử dụng một lần, hiện tại ước chừng đã gấp đôi lúc trước khi sử dụng. Nói cách khác, lần trước dùng Thần Thức uy hiếp hai đại cường giả, đồng thời đánh chết một vị Yêu Vương, hiện tại hắn có thể dùng hai lần mà không đến mức suy kiệt. Hoặc có thể dùng một lần với uy năng gấp đôi.

Tốc độ khôi phục đúng là có chút chậm, nhưng hắn cũng không có biện pháp. Hôm nay tới đây tu luyện làm cho hắn không khỏi hai mắt toả sáng.

Tu luyện trong phòng Yêu Vương này có hiệu quả rõ ràng với Thần Thức của hắn, vậy nếu là phòng Yêu Hoàng thì sao? Phòng Yêu Hoàng có tác dụng như thế nào? Có phải hiệu quả sẽ càng tốt hay không?

Điều này làm Đường Tam không khỏi tưởng tượng về phòng Yêu Hoàng.

Tu luyện suốt một đêm, khi Đường Tam tỉnh lại thì cảm nhận được Thần Thức của mình đã tăng thêm một tia. Chớ xem thường một tia này, phần Thần Thức này có thể tương đương với nửa tháng tu luyện lúc bình thường. Tốc độ đã tăng lên hơn mười lần.

Sau khi đến Tổ đình, đây là chỗ tốt đầu tiên nó mang lại, làm hắn không khỏi vui mừng. Tuy rằng tốc độ vẫn chậm, nhưng so với

trước đã tăng rất nhiều rồi. Hơn nữa, không phải còn phòng Yêu Hoàng sao?

Trương Hạo Hiên cũng đã kết thúc tu luyện, thần thái của hắn sáng láng hơn, hiển nhiên là hiệu quả tu luyện không tệ.

"Tỉnh rồi? Mấy người kia vẫn còn minh tưởng. Theo thời gian, có thể giao phòng lúc giữ trưa, các ngươi dứt khoát ở đây tu luyện đi, trưa rồi trở về. Ta phải chuẩn bị đến tổng bộ báo cáo." Trương Hạo Hiên cùng Đường Tam ra phòng khách, vừa đi vừa nói với hắn.

Đường Tam nói: "Lão sư, trước khi đi có thể phiền người một chuyện không?"

"Ngươi nói đi." Trương Hạo Hiên trả lời.

Đường Tam nói: "Phiền người hỏi một chút, khách sạn giống bọn họ, có thể cung cấp phòng Yêu Vương, thậm chí là phòng tu luyện tăng lên Thần Thức cho Yêu Vương, ở Tổ đình có mấy toà? Toà nào là tốt nhất?"

Trương Hạo Hiên nói: "Được, để ta đi hỏi. Phòng tu luyện này đúng là không tệ a! Sau khi các ngươi bình an trở về, ta muốn ở chỗ này một thời gian. Nếu như có thể ở đây tu luyện, Thần Thức của ta sẽ vững chắc hơn, còn tăng lên không ít. Nếu Thần Thức có thể lớn mạnh hơn, tin tưởng nó sẽ phụng dưỡng lại huyết mạch của ta."

Đường Tam mỉm cười nói: "Phương diện huyết mạch người không cần gấp gáp, ta đã nghĩ cho ngài một phương pháp, hẳn là sẽ có hiệu quả."

"A?" Trương Hạo Hiên có chút kinh hỉ nói: "Tăng lên cường độ huyết mạch của ta sao?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Nhưng không phải bây giờ, còn cần thêm một đoạn thời gian nữa."

"Được, ta mới đột phá không lâu, cũng không cần vội."

Phương thức Đường Tam nghĩ cho Trương Hạo Hiên có quan hệ với Sư Hổ Thú nhất tộc. Nếu như trong Sư Hổ Thú nhất tộc có cường giả đột phá Thần cấp sau khi dung hợp huyết mạch thì cơ bản huyết mạch của bọn họ và Trương Hạo Hiên là đồng nguyên. Huyết mạch sau khi dung hợp của Sư Hổ Thú là tồn tại cấp một, dùng nó phụ trợ Trương Hạo Hiên tăng lên cường độ huyết mạch cũng không đáng kể.

Chương 363: Tưởng tượng về phòng Yêu Hoàng

Trương Hạo Hiên đã đi xuống dưới hỏi thăm, đồng thời mang về chút đồ ăn, cấp Yêu Vương mua đồ cũng có ưu đãi.

Về vấn đề phòng tu luyện với khách sạn, đáp án chính là, duy nhất!

Đúng vậy, chỉ có khách sạn dưới trướng Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng mới có tính năng này. Có thể cung cấp phòng tu luyện ôn dưỡng Thần Thức, trong Tổ đình cũng chỉ có khách sạn Bạch Hổ. Chênh lệch hiệu quả giữa các toà khách sạn không nhiều, đây cũng là sản nghiệp trọng yếu nhất của Bạch Hổ nhất mạch. Về phần ... có nơi nào có phòng tu luyện tốt hơn không, đáp án là có, nhưng không ở chỗ này, mà ở trong cung điện của các vị Đại Yêu Hoàng mới có.

Mặc dù giá cả xa xỉ nhưng phòng Yêu Hoàng luôn đầy khách, dù sao, nơi có thể trợ giúp Đại Yêu Vương ôn dưỡng Thần Thức cũng không nhiều. Mười nguyên tố tệ một đêm, đối với cường giả Đại Yêu Vương cũng không coi vào đâu. Nhưng đối với Bạch Hổ tộc, một đêm là mười nguyên tố tệ, vậy một năm thì sao? Tiền lời của tất cả gian phòng cộng lại là bao nhiêu? Một khách sạn như vậy, một năm cung cấp cho Bạch Hổ tộc một lượng tài phú tuyệt đối là thiên văn số tự (con số trên trời). Sản nghiệp như vậy, cũng chỉ có cường giả Đại Yêu Hoàng mới có thể toạ trấn.

Cho nên nói, vận khí của nhóm Đường Tam rất không tệ, trực tiếp tìm được khách sạn không phải xa hoa nhất, nhưng tuyệt đối là nổi

danh và có giá trị nhất.

Ăn đơn giản chút gì đó, Trương Hạo Hiên rời đi. Có máy truyền tin ở đây, hắn cũng có thể tuỳ thời liên hệ với Đường Tam.

Rất nhanh đã đến giữa trưa, các đồng bạn cũng dần tỉnh lại. Trong đó người đạt được lợi ích lớn nhất không phải Vũ Băng Kỷ có tu vi cao nhất, mà là Độc Bạch.

Tinh Thần Lực của Độc Bạch vốn đã đạt đến Cửu giai, tu luyện trong phòng ôn dưỡng Thần Thức, đối với hắn trợ giúp rất lớn, toàn thân đều lộ ra thần thái sáng láng.

Bây giờ Vũ Băng Kỷ cũng không cảm thấy gian phòng này đắt, nó có giá của nó a! Nhưng ngược lại, phòng tiêu chuẩn của bọn họ không đáng giá như phòng này.

"Chúng ta tiếp tục để trấn trưởng thuê một gian phòng như vậy được không, các phòng kia thì trả lại?" Vũ Băng Kỷ hỏi Đường Tam.

Nếu như tất cả mọi người đều ở trong một gian tu luyện, một ngày mười nguyên tố tệ, hắn cảm thấy rất đáng giá.

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Lão sư đã sớm hỏi qua rồi. Phòng Yêu Hoàng, Yêu Vương mỗi ngày đều có người tới xác nhận thân phận, lão sư không có ở đây, chúng ta cũng không có biện pháp a. Chờ hắn báo cáo công tác trở về rồi nói tiếp."

Kỳ thật, tâm của hắn đã sớm bay đến phòng Yêu Hoàng rồi.

Phòng Yêu Hoàng đối với đồng bạn không nhất định có hiệu quả tốt hơn ở đây. Áp lực lớn hơn, đối với bọn họ có thể là cố quá hoá dở, ngược lại sẽ dễ dàng phản tác dụng. Nhưng với Đường Tam thì

khác. Thần Thức của hắn nguyên bản có căn cơ thâm hậu, cấp độ lại siêu việt hơn tất cả cường giả của thế giới này. Nếu được tu luyện ở phòng Yêu Hoàng, không hề nghi ngờ đối với Thần Thức của hắn rất tốt, tốc độ sẽ tăng lên trên phạm vi lớn. Hiện tại hắn cần nhất là tăng lên Thần Thức a!

Nhất định phải nghĩ biện pháp vào phòng Yêu Hoàng tu luyện, dù có đột nhập cũng phải đi xem thử.

Nhưng đây không phải là một chuyện dễ dàng, hắn có thể cảm nhận được khi tiến hành dò xét khách sạn này. Khi phòng tu luyện mở ra sẽ có tín hiệu truyền đến chỗ khách sạn, phần tín hiệu này vô cùng rõ ràng nên dù phòng Yêu Hoàng có trống, một khi hắn đột nhập vào tu luyện sẽ bị phát hiện ngay.

Về phần cùng sử dụng với các Đại Yêu Hoàng khác, chuyện này căn bản là không thể. Hơn nữa, khách sạn Bạch Hổ có phòng tu luyện tốt như vậy, không biết nơi này có bao nhiêu cường giả Yêu Vương cùng Đại Yêu Vương, một khi bị phát hiện, hắn tuyệt đối không thể chạy thoát.

Cho nên, dù Đường Tam nóng lòng nhưng hắn không hành động thiếu suy nghĩ, nhất định phải tính toán thật kỹ rồi mới hành động. Ví dụ như, trao đổi lợi ích.

Haizzz, vẫn cần một chút thủ đoạn mới được a!

Đường Tam trong lòng thay đổi thật nhanh, suy tư xem nên làm thế nào để tiến vào phòng Yêu Hoàng tu luyện, đúng lúc này, Vũ Băng Kỷ hỏi hắn: "Chúng ta hẳn nên bắt đầu đi thăm các cung điện. Đi từ gần đến xa sao? Đường Tam ngươi có ý kiến gì không?"

Trương Hạo Hiên để lại bản đồ cho bọn họ, trên bản đồ đã đánh

dấu rõ ràng mỗi toà cung điện thuộc về từng Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng.

Đường Tam khôi phục lại từ trong suy tư, nói: "Không phải đi từ gần đến xa, trình tự đi cũng rất quan trọng. Chúng ta trước tiên đi thăm cung điện của Đại Yêu Hoàng, đi từ yếu đến mạnh a. Tuy rằng các Đại Yêu Hoàng cùng cấp bậc, nhưng chênh lệch thực lực hẳn là không nhỏ. Đi từ yếu đến mạnh, áp lực cũng sẽ từ yếu đến mạnh, chúng ta sẽ dễ dàng thừa nhận hơn, cũng dễ cảm ngộ hơn."

Ánh mắt Vũ Băng Kỷ sáng lên, "Có đạo lý. Chúng ta có sáu ngày thời gian, mỗi ngày ít nhất phải đi thăm từ hai đến ba cái mới có thể xem hết trước khi đi đến Đấu Thú Tràng. Chúng ta khi nào thì xuất phát đây?"

"Được, các ngươi ăn chút gì đi, sau đó chúng ta liền xuất phát. Trạm thứ nhất ..." Nói đến đây, trong lòng Đường Tam khẽ động, theo bản năng liền nhớ đến đối thủ mà mình từng gặp.

Nếu dựa theo bài danh, xếp cuối trong chín Đại Yêu Hoàng là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, nhưng hắn bây giờ chưa có cung điện thuộc về mình, như vậy, bọn họ sẽ đi thăm cung điện của vị xếp hàng thứ tám, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng. Đường Tam từng đối mặt với một vị Đan Đỉnh Hạc Yêu, kiếm pháp của nó để lại cho hắn không ít ấn tượng.

"Xung Tiêu Lăng Vân Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng?" Độc Bạch hỏi.

"Ừm, đúng vậy."

Tìm kiếm trên địa đồ một lát, bọn họ rất nhanh đã thấy được cung điện kia cách khách sạn bên này không quá xa. Nhưng vì Tổ đình rất lớn, nếu đi bộ thì mất quá lâu.

Ăn xong, mỗi người trở về phòng mình thu thập một lát, sau đó tập hợp ở đại sảnh.

Vũ Băng Kỷ đã xuống dưới hỏi thăm trước rồi. Khách sạn bên này có thể cung cấp xe ngựa, thậm chí là xe ngựa phi mã. Nhưng nghe qua giá của xe ngựa phi mã, Vũ Băng Kỷ liền lắc đầu liên tục. Hắn cảm thấy tốc độ của xe ngựa bình thường là đủ rồi. Ân, đúng vậy, đủ rồi, không cần thiết phải bỏ quá nhiều tiền.

Một nguyên tố tệ là có thể thuê xe ngựa bình thường một ngày.

Vũ Băng Kỷ cảm thấy, từ khi đến Tổ đình, tiền tựa hồ không giống như lúc trước. Dùng nguyên tố tệ làm đơn vị, ăn cơm, cũng tính toán như vậy. Ở chỗ này, một người một nguyên tố tệ ngày ba bữa.

Rất nhanh, một cỗ xe ngựa của khách sạn Bạch Hổ đã chờ bọn họ bên ngoài. Xe ngựa không quá lớn, nhưng đủ cho năm người bọn họ.

Việc khách nhân muốn đến thăm cung điện của Yêu Hoàng là chuyện thường gặp. Xe ngựa cũng không có người đánh xe, bởi vì Giác Mã kéo xe có trí khôn nhất định. Nó trực kiếp kéo bọn họ đến cung điện của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng.

Kiếm Thánh cung ở phía đông Tổ đình, từ bản đồ có thể thấy, các Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng có bài danh càng cao thì cung điện sẽ càng gần trung tâm của Tổ đình. Mà trung tâm Tổ đình chính là toà hội nghị.

Đó là một ngọn núi, là ngọn núi trung tâm ở Tổ đình, rất cao, quanh năm ngập trong mây mù. Nghe nói chỗ đó là nơi để nghị hội, chỉ có Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng mới có tư cách leo lên đó.

Kéo rèm che lên, ngồi ở xe ngựa nhìn cảnh vật hai bên đường không ngừng lướt qua, Độc Bạch thoải mái gối hai tay sau ót, cười híp mắt nói: "Có tiền thật tốt a! Ngồi xe ngựa thoải mái hơn đi bộ nhiều. Thích a!"

Vũ Băng Kỷ liếc mắt nhìn hắn, "Nếu như không phải vì tiết kiệm thời gian ngươi còn muốn ngồi xe ngựa?"

Độc Bạch cười hì hì nói: "Đại sư huynh, tiền phải kiếm ra, chứ không phải tiết kiệm mà ra. Chúng ta kiếm nhiều tiền là được nha."

Vũ Băng Kỷ tức giận nói: "Nói giống như ngươi biết kiếm tiền vậy."

Hai mắt Độc Bạch nổi lên bạch quang: "Ta thi triển vận khí cho mình, nói không chừng có thể nhặt được tiền rồi."

Chương 364: Kiếm Thánh Cung

"Thu hồi đi." Đường Tam nhanh chóng ngẩng đầu nói với Độc Bạch.

Độc Bạch bị doạ cho nhảy dựng, vội vàng đem huyết mạch chi lực thu hồi, nghi ngờ hỏi: "Làm sao vậy?"

Đường Tam nói: "Nơi này là Tổ đình, là nơi Thiên Hồ tộc đóng quân, nếu như muốn, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tuyệt đối có thể đem Thần Thức của mình đến từng góc nhỏ trong Tổ đình. Ngươi thi triển huyết mạch chi lực, không sợ sau khi bị phát hiện sẽ bị bắt đi làm tế phẩm sao?"

"Ách ..." Độc Bạch biến sắc, "Ta sai rồi, ta thu hồi ngay."

Đường Tam nhắc nhở: "Trừ phi ta nói với ngươi có thể sử dụng Thiên Hồ Biến, nếu không trong thời gian này, ngươi đều không được sử dụng, an toàn là trên hết."

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không có khả năng từng giây từng phút đều dùng Thần Thức giám sát toàn bộ Tổ đình, nhưng Độc Bạch có tính cách hoạt bát, nhanh nhẹn, Đường Tam lo lắng hắn sử dụng Thiên Hồ Biến ở nơi không thích hợp, do đó dẫn đến phiền toái không cần thiết, vì vậy mới nhắc nhở.

"Ừ ừ, tất cả đều nghe theo ngươi." Độc Bạch lập tức trở nên cẩn thận. Không biết vì sao, chỉ cần Đường Tam nghiêm túc, hắn đều có chút sợ.

Trị an trong Tổ đình rất tốt, giao thông cũng tốt. Xe ngựa của khách sạn Bạch Hổ lao vun vút trên đường, tiêu ký trên xe ngựa làm chấp pháp giả tuần tra cũng phải né tránh, một đường đặc biệt thông suốt, so với đi đường bình thường nhanh hơn không biết bao nhiêu lần. Sau nửa canh giờ, bọn họ đã tới nơi.

Giác Mã dừng lại ở trước Kiếm Thánh cung, năm người Đường Tam theo thứ tự xuống xe.

Từ chân núi nhìn lên trên, đây là một ngọn núi cao chừng ba trăm thước, trên đỉnh núi có một toà cung điện nguy nga đứng vững ở đó.

Sở dĩ dùng từ đứng vững để hình dung là vì cung điện này rất cao. Cửa chính của cung điện được thiết kế với kiểu dành cho cung điện, nhưng chỉnh thể thì nó giống một hình tam giác nhọn, tựa như một mũi kiếm phóng lên trời cao.

Ở dưới chân núi đã mơ hồ cảm nhận được kiếm khí bành trướng muốn phóng tận lên trời. Ở đây không có nguy nga, chỉ có sắc bén.

Trên bầu trời Kiếm Thánh cung không có mây mù tồn tại, từ đầu đến cuối đều là trời xanh mây trắng.

Hôm nay trời nhiều mây, bầu trời tổ đình đều có mây mù lượn quanh, nhưng Kiếm Thánh cung bên này, ánh mặt trời trực tiếp rơi xuống cung điện tam giác, giống như mây đen bị đâm xuyên, vô cùng kỳ dị.

Hay cho một Xung Tiêu Lăng Vân! Đường Tam trong lòng thầm khen một tiếng.

Không chỉ có hắn, đồng bạn cũng đang nhìn chăm chú Kiếm Thánh cung trước mắt. Trọn vẹn sau năm phút mới hồi phục tinh thần lại.

Độc Bạch cảm thán nói: "Khá lắm, thật là lợi hại! Ta dường như thấy số mệnh ngưng tụ vô biên vô hạn, phóng lên trời rồi tụ họp lại mà không tiêu tan."

Đường Tam nhắc nhở hắn: "Không nên dùng Tinh Thần Lực nhìn chăm chú, nếu không dễ bị Kiếm Khí gây thương tích. Đi thôi, chúng ta đi lên."

Bên sườn núi Kiếm Thánh cung có các bậc thang hướng lên trên. Lúc này, có không ít người đang leo núi.

Nhưng nếu quan sát kỹ có thể thấy, những người đang leo núi này, vô luận là chủng tộc gì, tốc độ đều không nhanh, càng lên cao thì tốc độ càng chậm, số lượng người cũng ít hơn.

Khi bọn họ chính thức bước lên bậc thang liền hiểu rõ nguyên nhân vì sao.

Khi đưa chân lên nấc thang đầu tiên, từ hướng Kiếm Thánh cung có khí tức sắc bén truyền xuống. Nếu như ngẩng đầu nhìn Kiếm Thánh cung thì sẽ cảm thấy, khí tức kia tựa như một thanh cự kiếm từ trên trời chém xuống.

Khí tức kia rõ là hư ảo, nhưng mang lại cho người ta áp lực cực lớn.

Năm người chiến đội Sử Lai Khắc, sắc mặt Đường Tam vẫn như thường, giống hắn còn có Độc Bạch, mà không phải Vũ Băng Kỷ là người có tu vi cao nhất.

Uy áp này tác dụng nhiều hơn ở phương diện tinh thần. Độc Bạch

có Tinh Thần Lực tu vi Cửu giai, áp lực cũng không tính là quá lớn.

Ba người khác đều lộ ra dị sắc, đều có cảm thụ khác nhau.

Trình Tử Chanh thì thào nói: "Nguyên lai sắc bén là dạng này sao?"

Nàng truyền thừa huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điểu, trừ năng lực phi hành cường đại, đặc tính lớn nhất của Kim Bằng Biến chính là sắc bén. Đôi cánh là vũ khí tốt nhất của nàng. Đối với sắc bén, nàng cũng có lý giải của riêng mình, nhưng mà khi đến Kiếm Thánh cung, nàng lại phát hiện, lý giải của mình còn rất nông cạn, sắc bén, dường như còn có ý nghĩa khác biệt.

Từng bước một leo lên phía trước, càng lên cao áp lực tựa hồ càng lớn.

Cảm giác sắc bén kia cũng theo đó trở nên rõ ràng hơn.

Năm người có cảm thụ không giống nhau. Độc Bạch hoàn toàn không có cảm thụ được gì, hắn cũng cảm giác được một chút áp lực, nhưng không ảnh hưởng quá lớn tới việc leo núi, chỉ là tốc độ chậm hơn bình thường một chút mà thôi.

Đường Tam vừa cảm nhận vừa leo lên, đối với sắc bén hắn cũng có cảm ngộ.

Cố Lý dường như có điều suy nghĩ, cảm ngộ của hắn không tính là quá sâu sắc, tốc độ cũng không chậm.

Mà Vũ Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh thì rơi lại phía sau, nhất là Trình Tử Chanh, nàng bước lên mỗi bước đều dừng lại một chút, tựa hồ là cảm nhận được cái gì đó, sau đó mới leo lên.

Vũ Băng Kỷ cũng có cảm ngộ. Băng Tinh Biến mặc dù không trực tiếp có quan hệ với tính sắc bén, nhưng khi sinh ra lực sát thương, chủ yếu dựa vào đông lạnh, bạo tạc và sắc bén. Do đó, khí tức sắc bén ở nơi này cũng có ảnh hưởng đến hắn.

Số lượng người đến đây cúng bái cũng không ít. Ở đây không phải lên đến đỉnh núi mới trả tiền, mà từ khi bắt đầu đã phải trả trước. Đây không hề nghi ngờ là thủ đoạn mà các Đại Yêu Hoàng nhằm vơ vét của cải của hành giả. Nhưng không thể phủ nhận, phương pháp này đúng là thuận lý thành chương. Với những người có thuộc tính tương hợp, phần cảm ngộ này có hiệu quả không tệ.

Yêu Quái Tộc đến đây cúng bái, thậm chí có người leo một bước lạy một cái.

Đường Tam nhìn lên, số người chính thức có thể vào bên trong Kiếm Thánh cung cúng bái thật ra rất ít. Một số người leo lên bậc thang nhất định sẽ dừng lại, ở chỗ đó tu luyện. Sau một thời gian liền xuống núi.

Để vào lạy một lần, Yêu Quái đồng tộc phải trả năm nguyên tố tệ, ngoại tộc phải trả mười nguyên tố tệ, giá tương đối đắt. Nhưng nếu có dẫn dắt với việc tu luyện thì rất đáng giá. Tổ đình có thể trở thành thánh địa với tất cả Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc, quả là danh xứng với thực.

Càng leo lên cao, kiếm ý kia càng mạnh hơn, nhưng cũng không đến mức không thể chịu được. Kỳ dị nhất là, kiếm ý kia còn có biến hoá, tựa hồ bày ra các mặt khác.

Nhưng Độc Bạch cùng Cố Lý phản ứng cũng không mãnh liệt, mà Trình Tử Chanh cùng Vũ Băng Kỷ rõ ràng có chỗ minh ngộ.

Đối với bản thân Đường Tam cũng có trợ giúp, nhưng không nhiều. Đối với những thứ này, thân là một đời Thần Vương, lý giải của Đường Tam làm sao có thể kém hơn Đại Yêu Hoàng chứ. Nhưng mà áp lực này dường như mài dũa Tinh Thần Lực của hắn, thậm chí là mơ hồ rèn luyện Thần Thức, hiệu quả rất tốt, làm cho Tinh Thần Lực thêm một bước áp súc, vô cùng hữu hiệu.

Mới tới Tổ đình một ngày, nhưng Đường Tam đã biết nơi này chính là bảo địa. Ở nơi này tu luyện, tốc độ tiến bộ rõ ràng tăng lên nhiều.

Độc Bạch cùng Cố Lý leo đến hơn nửa bậc thang thì tốc độ chậm xuống, chủ yếu là do kiếm ý tăng cường. Cố Lý khá hơn một chút. Bản thân Độc Bạch là người có tu vi yếu nhất trong đội, tuy rằng Tinh Thần Lực cường hãn, nhưng bị kiếm ý áp chế toàn diện.

Độc Bạch quay người nói với Đường Tam: "Ta có chút không chịu được."

Đường Tam nói: "Ngươi ở chỗ này tu luyện, không cần quan tâm đến áp lực mà kiếm ý mang lại, lợi dụng phần áp lực này rèn luyện Tinh Thần Lực của mình, rồi thử ngưng tụ và áp súc Tinh Thần Lực. Cố Lý sư huynh cũng có thể làm như vậy."

Cố Lý gật gật đầu, cười hắc hắc, nói: "Ta còn có thể leo thêm một chút." Vừa nói, hắn tiếp tục đi về phía trước.

Trình Tử Chanh cùng Vũ Băng Kỷ mới leo chưa được một phần ba, tốc độ rất chậm, nhưng khí tức của bọn họ mơ hồ đã có biến hoá.

Đường Tam mỉm cười, cũng tiếp tục leo lên trên. Với tu vi và Tinh Thần Lực của hắn, ngần ấy áp lực vẫn chưa là gì.

Chương 365: Nhập cung

Cố Lý đi được khoảng ba phần tư số bậc thang thì dừng lại, khoanh chân tại chỗ minh tưởng.

Đường Tam vượt qua hắn, tiếp tục đi lên trên.

Đến vị trí này, áp lực càng lúc càng lớn, kiếm ý sắc bén trong lúc vô hình trùng kích Tinh Thần Chi Hải. Dựa theo phán đoán của Đường Tam, nếu có tu vi và Tinh Thần Lực thấp hơn Cửu giai thì không có khả năng tiến về phía trước.

Hắn tuy rằng tu vi chưa đến Cửu giai, nhưng có nhiều loại huyết mạch chi lực cường đại, và Tinh Thần Lực tu vi Cửu giai đỉnh phong, áp lực này cũng không thành vấn đề.

Tiếp tục đi lên trên, đã không còn đồng bạn bên cạnh, Đường Tam ngược lại đi nhanh hơn.

Hắn mơ hồ cảm giác được, đối với cung điện của các Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng, quá trình leo lên kỳ thật cũng là tìm kiếm con đường tu luyện của mình. Nếu huyết mạch thiên phú của mình phù hợp với khí tức của cung điện thì sẽ có hiệu quả tốt nhất. Nếu thuộc tính không tương hợp thì hiệu quả sẽ kém đi nhiều.

Không hề nghi ngờ, ở một trình độ nào đó, Kiếm Thánh Cung rất thích hợp với Trình Tử Chanh cùng Vũ Băng Kỷ, nhất là Trình Tử Chanh. Cho nên, bọn họ nên ở chỗ này tu luyện, không cần chạy tới

tất cả các cung điện khác. Tìm được con đường phù hợp với bản thân mới là tốt nhất.

Mà với Đường Tam, hắn có được nhiều loại huyết mạch, cho nên cần đi nhiều cung điện để cảm ngộ, từ đó thu được nhiều lợi ích hơn, cũng lý giải tốt hơn về thế giới này.

Từng bước từng bước một, Đường Tam đã dần trèo lên đỉnh núi rồi. Trong quá trình leo núi, Tinh Thần Lực của hắn bị kiếm ý ảnh hưởng nên dần áp súc lại. Thần Thức ở trung tâm Tinh Thần Chi Hải, Tinh Thần Lực sau khi áp súc đã quay lại rèn luyện Thần Thức, cũng dần dung nhập vào đó, Lúc này, Đường Tam đang mượn ngoại lực để chuyển hoá Tinh Thần Lực của mình thành Thần Thức.

Tinh Thần Lực tiêu hao rất lớn, nhưng dù lớn thế nào cũng tuyệt đối đáng giá. Muốn chuyển hoá Tinh Thần Lực thành Thần Thức, bình thường đều chỉ có chậm rãi ôn dưỡng, nhưng hiện tại không phải là một cơ hội dành cho hắn sao.

Đường Tam hiểu, đây có thể là một con đường để cường giả Cửu giai ở Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc tiến lên Thần cấp. Nếu như có thể ở một nơi như cung điện Yêu Hoàng, Tinh Hoàng, nhất là nơi có thuộc tính tương hợp với mình thì việc ngưng tụ Thần Thức rồi đột phá có khả năng càng lớn. Chỉ là không biết Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc ở một nơi như vậy đột phá thành Thần có phải trả giá không.

Rút cuộc, Đường Tam đã sắp leo lên đỉnh núi rồi, Kiếm Thánh cung đã ở ngay trước mắt.

Cửa lớn rất cao, dưới chân rộng khoảng mười lăm mét, đỉnh có hình tam giác, tổng thể trông có chút trái ngược. Lúc này nó đang được mở, kiếm ý ngập trời kia cũng là từ đây mà lan ra.

Lúc này trừ Đường Tam cũng không có ai cùng hắn đi lên đỉnh núi. Leo đến các nấc thang cuối cùng, áp lực cũng không yếu bớt, ngược lại càng trở nên áp bách hơn.

Khí tức quá sắc bén làm làn da của Đường Tam có chút ẩn ẩn đau, hắn cần vận chuyển Sư Hổ Kim Cương để chống cự.

Không thể không nói, huyết mạch cấp một có uy năng rất cường hãn, mà Sư Hổ Kim Cương có khả năng thôn phệ rất mạnh, ngay cả kiếm ý này mơ hồ cũng bị nó thôn phệ mấy phần, do đó làm cho khí tức của Đường Tam cũng sắc bén lên một ít. Nếu nói chính xác, năng lực Sư Hổ Kim Cương này hắn nên gọi là đồng hoá. Lấy lực lượng của đối thủ đồng hoá cho mình, làm huyết mạch của mình tăng thêm một thuộc tính tạm thời.

Nói cách khác, nếu đối thủ có thuộc tính sắc bén, như vậy, sau khi đồng hoá, Sư Hổ Kim Cương sẽ có thêm một thuộc tính sắc bén. So với Hoàng Kim Thánh Hoả thôn phệ năng lượng đối thủ để tạm thời tăng lên huyết mạch chi lực của mình thì năng lực Sư Hổ Kim Cương này cường hãn hơn khá nhiều.

Được Sư Hổ Kim Cương gia trì, Đường Tam đã ổn định lại thân thể mình, sau đó mới tiếp tục từng bước một đi lên phía trước. Lần này hắn đi đến cổng chính của Kiếm Thánh cung.

Kiếm ý sắc bén làm tóc hắn không gió mà bay, rối tung ở phía sau gáy. Kiếm ý trùng kích thân thể hắn, Tinh Thần Lực gia tăng áp súc, Sư Hổ Kim Cương cấp tốc đồng hoá. Cảm giác này giống như có vô số kiếm ảnh đang cắt vào thân thể hắn, nhưng lại không ngừng kích thích thân thể hắn mạnh mẽ hơn.

Quả là một nơi tốt a! Mười nguyên tố tệ này quả là đáng giá. Ở

dưới Thần cấp, tu vi càng mạnh có thu hoạch càng lớn. Nhưng nếu Thần cấp trở lên, thu hoạch sẽ nhỏ đi, bởi vì chút áp lực này nếu tác dụng lên người cường giả Thần cấp thì yếu hơn nhiều. Tất nhiên, năm hay mười nguyên tố tệ cũng được, đối với người có hiệu quả rõ ràng, giá tiền này cũng không tính là đắt.

Đường Tam đứng ở cửa một hồi, sau khi thích ứng với cảm giác kia mới tiếp tục cất bước.

Một màn kỳ dị phát sinh, lúc hắn vừa bước một bước vào cửa lớn Kiếm Thánh cung thì áp lực vốn vô cùng mạnh mẽ đột nhiên biến mất, hoàn toàn trống không.

Nếu như không phải Đường Tam có lực khống chế kinh người thì lần này cũng sợ sẽ ngã xuống.

Lảo đảo nửa bước, Đường Tam mới ổn định lại được. Hắn thở sâu.

Một lần hít thở đơn giản như vậy lại làm Đường Tam cảm thấy mình dường như không phải hít thở không khí, mà là một dòng lũ lớn, đến từ thiên địa linh khí. Trong sát na kia, thân thể dường như được lấp đầy. Thiên địa linh khí tinh khiết nhập vào cơ thể, tẩy rửa bản thân, làm cho Đường Tam hơi run rẩy, huyết mạch chi lực tiêu hao lúc trước đã cấp tốc khôi phục, ngay cả Tinh Thần Lực cũng được bồi dưỡng, thoái mái không nói lên lời.

Hắn theo bản năng ngẩng đầu, ngay sau đó, Đường Tam chỉ cảm thấy "oanh" một tiếng, một cỗ ý niệm kinh khủng liền đụng vào Tinh Thần Chi Hải của hắn.

Cỗ ý niệm này sắc bén không tưởng, chỉ một lát dường như muốn đem đầu của hắn cắt ra làm vài mảnh, khiến hai mắt Đường Tam lập tức thất thần.

Trong ý thức của hắn, một ý niệm cường đại hiển hiện, âm thanh lạnh như băng vang lên:

"Ngươi có nguyện ý gia nhập Kiếm Thánh cung? Có nguyện ý thần phục ta?" Âm thanh khoáng đạt mang theo khí thế cùng áp bách cực lớn, khiến Đường Tam run rẩy.

Ý niệm cường đại như vậy, áp lực khổng lồ làm hắn suýt chút nữa muốn quỳ xuống.

Đường Tam không dẫn động thần thức của mình đi đối kháng, ý niệm mạnh như vậy tất nhiên là đến từ chủ nhân của Kiếm Thánh cung, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng. Có lẽ đây chỉ là một ý niệm hắn lưu lại nơi này, nhưng nếu Đường Tam dẫn động Thần Thức kháng lại thì sẽ bị phát hiện, nếu vậy, hắn sẽ gặp phiền toái lớn.

Vì vậy hắn liều mạng dùng Tinh Thần Lực của mình bao trùm Thần Thức, không cho cỗ ý niệm kia cưỡng ép đi vào Tinh Thần Chi Hải của mình dò xét.

"Ngươi có nguyện ý gia nhập Kiếm Thánh cung? Có nguyện ý thần phục ta?"

Thanh âm lại vang lên, áp lực cường đại làm cho Đường Tam lảo đảo. Nhưng hắn vẫn khống chế chính mình, không để mình quỳ xuống, mà ngồi xuống dưới đất, tinh thần nội thủ, toàn lực chống cự.

"Ngươi có nguyện ý gia nhập Kiếm Thánh cung? Có nguyện ý thần phục ta?"

Thanh âm vang lên lần thứ ba, lần này, trong Tinh Thần Chi Hải của

Đường Tam dường như có vạn kiếm đâm xuyên, đau nhức kịch liệt làm hắn kêu lên một tiếng đau đớn. Nhưng Tinh Thần Lực Cửu giai đỉnh phong vẫn miễn cưỡng chặn lại phần thống khổ này, hắn cắn răng chống đỡ.

Rốt cuộc, ý niệm cường đại kia giống như thuỷ triều rút đi, Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam cũng theo đó dần ổn định lại.

Toàn bộ áp lực đã biến mất, chỉ còn lại thiên địa linh khí nồng đậm vờn quanh.

Đường Tam chậm rãi mở hai con mắt ra.

Đập vào mắt hắn chính là một pho tượng lớn.

Pho tượng cao chừng ba mươi mét, hình người. Đó là một nam tử mặc trường bào màu trắng, trong tay cầm một trường kiếm màu đen. Sau lưng hắn là một đôi cánh trắng khổng lồ, phảng phất như muốn bay lên.

Không còn khí tức sắc bén phóng thích, nhưng khi Đường Tam nhìn về phía pho tượng này, hai con ngươi đau nhói, Tinh Thần Lực run rẩy.

Đúng là khí tức thật mạnh.

Đường Tam chậm rãi thở sâu, chậm rãi đứng lên.

Không hề nghi ngờ, đây chính là tượng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng.

Chương 366: Kiếm Lệnh

"Vì sao không muốn thần phục?" Đúng lúc này, một thanh âm trong trẻo vang lên.

Chẳng biết từ lúc nào, một gã Đan Đỉnh Hạc Yêu lặng yên không tiếng động xuất hiện cách Đường Tam không xa.

Đường Tam trong lòng lập tức rùng mình, bởi vì hắn hoàn toàn không biết đối phương xuất hiện như thế nào, có thể thấy được vị này có thực lực cường hãn ra sao. Tuy rằng chắc chắn không phải là Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, vậy thì hẳn là cường giả cấp bậc Yêu Vương.

Đường Tam có chút khom người thăm hỏi, nói: "Thuộc tính không phù hợp, cho nên ..."

"Thuộc tính không phù hợp thì tới nơi này làm gì?" Đan Đỉnh Hạc Yêu Vương lạnh lùng nói.

Đường Tam cúi người hành lễ, "Vì muốn rèn luyện Tinh Thần Lực mà đến."

Đan Đỉnh Hạc Yêu Vương ánh mắt dừng lại, cao thấp đánh giá hắn vài lần, lạnh nhạt nói: "Tinh Thần Lực vững chắc, đã đến cấp độ đỉnh phong. Trong ngoài hoà hợp, hoàn mỹ không dấu vết, rất hiếm thấy. Nếu ngươi nguyện ý gia nhập Kiếm Thánh cung, dù là nhân loại cũng được trọng dụng, thậm chí có thể thành tựu Yêu Vương.

Ngươi không muốn sao?"

Đường Tam lần nữa hành lễ, nói: "Bởi vì ta chưa tìm được đường thuộc về mình, vẫn còn đang tìm kiếm. Tương lai nếu như tìm được, ta sẽ khẳng định được chính mình."

Đan Đỉnh Hạc Yêu Vương ánh mắt sáng rực nhìn hắn chăm chú, đánh giá: "Thú vị. Ngươi là nhân loại thú vị nhất mà ta từng thấy. Với thân phận thấp hèn như vậy mà có chí hướng không nhỏ, quả thực là rất hiếm thấy. Tương lai nếu như nguyện ý gia nhập Kiếm Thánh cung, tuỳ thời có thể đến đây. Ngươi phải biết rằng, trong tám cung điện Đại Yêu Hoàng, Kiếm Thánh cung chúng ta là nơi không phân biệt chủng tộc nhất."

Vừa nói, hắn vừa vung tay lên, một lệnh bài đã khéo léo bay về phía Đường Tam.

Đường Tam vội đưa tay tiếp nhận. Đó là một lệnh bài hình một thanh tiểu kiếm, tinh xảo mà sắc bén, được chế tạo từ một kim loại rất tốt mà thành, bản thân nó cũng có thể dùng như một cái búa nhỏ.

"Đây là Kiếm Lệnh của Kiếm Thánh cung. Cầm Kiếm Lệnh này, nếu như ngươi gặp phiền toái thì hãy xưng là người của Kiếm Thánh cung, nó có thể bảo hộ ngươi an toàn. Cho ngươi một năm tìm con đường của mình. Một năm sau, nếu ngươi đã tìm được, hoặc nếu không muốn gia nhập Kiếm Thánh cung thì hãy đem Kiếm Lệnh trả lại."

"Đa tạ tiền bối." Đường Tam có chút kinh ngạc nhìn vị Đan Đỉnh Hạc Yêu Vương này, đây là chiêu mộ nhân tài sao? Cung Yêu Hoàng cũng khát cầu nhân tài như vậy?

"Đi đi." Đan Đỉnh Hạc Yêu Vương vung tay lên, một lực đẩy cuốn tới, đưa Đường Tam bay ra khỏi cổng lớn Kiếm Thánh cung.

Kiếm ý sắc bén lại tác động lên cơ thể, Đường Tam lần nữa nhìn xuống Kiếm Lệnh trong tay. Thu hồi nó lại, lúc này hắn mới đi xuống tìm đồng bạn của mình.

Đã chính thức đến cung Yêu Hoàng này, Đường Tam mới biết rằng bọn họ căn bản không có khả năng đi tham quan tất cả cung điện trước khi đến Đấu Thú Tràng. Mỗi toà cung điện này chỉ sợ đều tiêu tốn một ngày thời gian.

Vũ Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh đã leo lên một nửa số bậc thang, đang ngồi tại chỗ minh tưởng. Độc Bạch cùng Cố Lý cũng đang minh tưởng, rèn luyện Tinh Thần Lực của mình.

Cố Lý tuy rằng leo cao hơn mọi người, nhưng lúc này thân thể run rẩy có chút sắp đổ, hiển nhiên là vì tiêu hao Tinh Thần Lực quá lớn, sắp không chống đỡ được. Ngược lại, Độc Bạch có thể tiếp tục lâu hơn một chút.

Đường Tam đi đến bên người Cố Lý, che trước người hắn, giúp hắn che khuất phần lớn kiếm ý.

Cố Lý thở dài một hơi, mở hai mắt ra nói: "Thật là lợi hại, quả là rất lợi hại."

Đường Tam nói: "Sư huynh, ngươi tiêu hao không nhỏ, trước hãy xuống núi, trở về xe ngựa nghỉ ngơi khôi phục a."

"Được." Cố Lý đứng người lên, xuống núi đầu tiên.

Đường Tam không đi theo Cố Lý. Hắn vừa tiếp tục rèn luyện Tinh

Thần Lực, vừa thủ hộ bên đồng bạn.

Độc Bạch kiên trì hơn Cố Lý một giờ, sau khi tỉnh lại cũng đã xuống núi.

Trình Tử Chanh leo tới chỗ Độc Bạch lúc trước, kiên trì ở đó hơn Độc Bạch nửa giờ. Nhưng với cảm ngộ mới và rèn luyện Tinh Thần Lực thời gian dài, khi xuống núi nàng đã mệt mỏi không chịu được.

Vũ Băng Kỷ leo đến khoảng ba phần tư số bậc thang thì dừng lại, kiên trì lâu hơn Trình Tử Chanh một giờ mới không chịu được nữa, dưới sự trợ giúp của Đường Tam mà xuống núi.

Chờ mọi người tụ tập đầy đủ trong xe, sắc trời đã tối hẳn.

Vì quá mệt mỏi nên mọi người không thể đi thăm các toà cung điện tiếp theo, chỉ có thể trở lại khách sạn. Sau khi ăn bữa tối đơn giản thì trở về phòng tu luyện, suy ngẫm lại kinh nghiệm hôm nay gặt hái được.

Tuy rằng mệt mỏi, nhưng thu hoạch của bọn họ rất lớn, nhất là Trình Tử Chanh cùng Vũ Băng Kỷ, đối với thuộc tính sắc bén đã có lý giải hoàn toàn mới.

Đường Tam thu hoạch cũng không nhỏ, Tinh Thần Lực áp súc, Thần Thức được ôn dưỡng, tất nhiên còn có miếng Kiếm Lệnh kia.

Hắn và Trương Hạo Hiên đã nói chuyện với nhau, qua trao đổi Đường Tam mới biết được, đối với các cung điện này, người có thể tiến lên đỉnh núi đều có cơ hội thành Thần. Mà bất luận cường giả Yêu Vương nào cũng đáng để chiêu mộ. Có thể lựa chọn gia nhập, cũng có thể lựa chọn không gia nhập, nhưng nếu ở trước cửa hoặc khi vào cửa không áp chế được mà đột phá Thần cấp thì sẽ được

cung điện thủ hộ, trợ giúp thành Thần.

Tất nhiên trợ giúp sẽ có giá của nó. Một khi đột phá Thần cấp thành công, như vậy là ngươi đã lấy được lợi ích. Ngươi không còn quyền lựa chọn, mà nhất định phải thần phục cung điện này, trở thành một phần tử của nó. Nếu không, Thần Thức của ngươi sẽ bị phế mới cho phép ngươi rời đi.

Lúc trước Trương Hạo Hiên không nói đến những điều này vì không nghĩ bọn họ có thể tiến vào cung điện, nhưng không ngờ Đường Tam ngay ở toà đầu tiên đã làm được điều đó.

Các cung điện khác nhau sẽ có áp lực khác nhau. Có thể tiến vào toà này nhưng chưa chắc sẽ tiến vào được toà khác, cho dù là cường giả Thần cấp cũng vậy. Điều này ngoài thuộc tính tương hợp còn cần có duyên phận. Cho nên có thể đi vào cửa lớn cung điện cũng tương đương với việc thông qua khảo nghiệm của nó.

Đường Tam không biết những thứ này liền đi vào nên trực tiếp bị ý chí của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tác động lên người mình.

Đối với điều này, Đường Tam ngược lại rất có hứng thú. Nếu như mình vào được cửa lớn của các cung điện khác, có phải sẽ có thêm một ít lệnh bài hộ thân không? Đồ vật này càng có nhiều thì càng tốt phải không?

Hắn thắc mắc điều này với Trương Hạo Hiên, sau đó, Trương Hạo Hiên cho hắn một đáp án khẳng định.

Trước khi đột phá Thần cấp, nếu như được cung điện nhận thức, có càng nhiều cung điện nhận thức thì lựa chọn của ngươi sẽ đạt được nhiều tài nguyên hơn, cũng được coi trọng hơn.

Nghe nói đã từng có một cường giả Long tộc nhận được ưu ái của tám cung điện, do đó trở thành đối tượng được bồi dưỡng trọng điểm. Sau đó hắn gia nhập Thuỷ Tinh cung, tuy rằng không cách nào trở thành người thừa kế của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, nhưng cũng là nhân vật trụ cột ở Thuỷ Tinh cung, có tu vi Đại Yêu Vương. Nghe nói nếu như vị này có thể đột phá cấp độ Đại Yêu Hoàng, một khi Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng vẫn lạc, hắn có khả năng thừa kế Thuỷ Tinh cung.

Sau sự kiện đó, cường giả càng được nhiều cung điện nhận thức sẽ được đánh giá rất cao, thậm chí sẽ được các cung điện bồi dưỡng.

Như Đường Tam có thể nhận được Kiếm Lệnh Kiếm Thánh cung cũng chính là một loại bồi dưỡng.

Đã biết được đầy đủ thông tin, Đường Tam sau khi suy nghĩ cẩn thận đã có một ý tưởng.

Với thân phận nhân loại, nếu muốn làm nhiều chuyện hơn thì phải có năng lực cường đại hơn mới được. Hắn muốn thành Thần thì phải đối mặt với toàn bộ vị diện, mà cường giả Thập Nhị giai ở vị diện này cũng là tồn tại cường đại. Mình muốn đột phá, nếu có được các cường giả này ủng hộ thì Vị Diện Chi Chủ cũng phải cân nhắc lại. Hành trình đi đến các cung điện này tựa hồ có thể thực hiện điều đó a!

Điều duy nhất cần lo lắng chính là thân phận nhân loại. Nếu mình được nhiều cung điện nhận thức, bọn họ có hỗ trợ mình đột phá mà không để ý thân phận nhân loại này không.

Điều này khó có thể nói trước, nhưng không phải là không có cơ hội. Hắn cần chú ý quan sát nhiều hơn.

Cung điện nhất định là tiếp tục phải đi xem, đồng bạn cũng vậy, chỉ là con đường của mỗi người mỗi khác.

Chương 367: Vận khí chi thạch (*)

(*) Đá vận khí

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng hôm sau, Đường Tam gọi các đồng bạn đến gian phòng của mình.

Trình Tử Chanh, Vũ Băng Kỷ, Cố Lý cùng Độc Bạch nhìn qua đều rất sáng láng, nhất là Trình Tử Chanh, trong đôi mắt đẹp không che dấu được mừng rỡ.

Đường Tam cười nói: "Chanh tử sư tỷ, xem ra thu hoạch tương đối khá a!"

Trình Tử Chanh nói: "Đúng vậy. Thật không nghĩ tới, sắc bén hoá ra là cảm giác như vậy, đúng là thu hoạch đặc biệt lớn. Đường Tam, ta cũng không muốn đi đến cung điện khác, ta muốn tiếp tục đi Kiếm Thánh cung để cảm thụ nhiều hơn. Ta cảm thấy đây mới là nơi phù hợp nhất với ta."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, ngày hôm qua ta cũng phát hiện như thế. Huyết mạch khác nhau kỳ thật sẽ thích hợp với các cung điện khác nhau. Nếu như ta không đoán sai, huyết mạch càng cường đại thì có thể đạt được nhiều chỗ tốt ở nhiều cung điện khác nhau. Chanh tử sư tỷ, ta thấy Kiếm Thánh cung rất thích hợp với ngươi, trừ cung đó ra, ngươi nhất định phải đi Bất đáy huyệt một

chuyến. Trong Điểu Yêu nhất mạch, Kim Sí Đại Bằng Điểu rất cường đại, nhưng Phượng Hoàng là Bách Điểu Chi Vương, ở cung điện của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, ngươi nhất định sẽ có cảm ngộ mới. Cho nên, ngươi hãy đến Kiếm Thánh cung cùng Bất Đáy huyệt, chỉ cần tới hai nơi này là được."

Nói xong, hắn nhìn Vũ Băng Kỷ nói: "Đại sư huynh, Kiếm Thánh cung cũng có lợi cho ngươi vận dụng Băng nguyên tố để công kích, cho nên trước tiên ngươi hãy ở cùng với Chanh tử sư tỷ tu luyện. Ngoài ra còn một chỗ mà ngươi nhất định phải đi. Chính là Vô Tận cung của Thuỷ Mạn Kiền Khôn Vô Tận Thiên Tinh Hoàng. Nước cùng Băng đồng nguyên, bản thân ngươi cũng là Băng tinh biến, đến đó hẳn là có cảm ngộ không nhỏ."

"Ta thì sao?" Cố Lý vội vàng hỏi.

Đường Tam trầm ngâm một lát rồi nói: "Cố Lý sư huynh, đối với ngươi kỳ thật không có cung nào có thuộc tính phù hợp, thời gian vốn dĩ quá mức đặc thù. Theo ta, với tình huống của ngươi hẳn là nên đi cung của vị mạnh nhất kia. Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có danh xưng Vô Sở Bất Năng, nếu hắn không gì không làm được cũng sẽ điều khiển được thời gian. Hơn nữa, Thuỷ Tinh cung hẳn có áp lực mạnh nhất, siêu việt hơn các cung còn lại. Ở đó rèn luyện Tinh Thần Lực cũng là thích hợp nhất. Cho nên, ta đề nghị ngươi chỉ đi Thuỷ Tinh cung."

Độc Bạch cười hì hì nói: "Ta đây chính là đi Thiên Hồ cung rồi."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Không sai, ta sẽ cùng ngươi đi Thiên Hồ cung, tránh để ngươi xảy ra vấn đề gì. Ở Thiên Hồ cung, ta muốn ngươi nhớ kỹ, cho dù là có cảm ngộ sâu như thế nào cũng không nên bước hơn một nửa số bậc thang, ta lo lắng ngươi không khống chế được mà bại lộ huyết mạch."

"Được, tất cả nghe theo ngươi." Độc Bạch liên tục gật đầu nói.

Vũ Băng Kỷ nói: "Vậy hôm nay chúng ta bắt đầu chia ra hành động?"

Đường Tam nói: "Để cho xe ngựa đi từ gần đến xa, lần lượt đưa chúng ta tới a. Đại sư huynh, hai ngày tiếp theo ngươi cùng Chanh tử sư tỷ đi Kiếm Thánh cung, ta cùng Độc Bạch sư huynh sẽ đi Thiên Hồ cung, Cố Lý sư huynh đi Thuỷ Tinh cung, chúng ta chia nhau ra hành động. Hai ngày sau, Đại sư huynh cùng Chanh tử sư tỷ lại điều chỉnh, chia ra đi Bất Đáy huyệt và Vô Tận cung."

"Được."

Vũ Băng Kỷ phát tiền cho mọi người, có chút đau lòng nói: "Từ khi đến Tổ đình đúng là tiêu xài như nước a!"

Đường Tam cười nói: "Nhưng hiệu quả đúng là rất tốt. Yên tâm đi, lão sư có rất nhiều tiền. Hiện tại chi tiêu vào những thứ này cũng không hết bao nhiêu."

Năm người cùng một chỗ ăn điểm tâm, sau đó lại ra cửa, lần này chia nhau ra.

Đầu tiên đưa Vũ Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh đến Kiếm Thánh cung, bọn họ đã quen đường, có kinh nghiệm ngày hôm qua, Đường Tam cũng không cần lo lắng điều gì.

Sau đó là đưa Cố Lý đến Thuỷ Tinh cung. Thuỷ Tinh cung là khu vực trọng yếu nhất ở Tổ đình, Thiên Hồ cung cũng như vậy.

Hai vị Đại Yêu Hoàng này lần lượt có bài danh thứ nhất và thứ ba nên hiển nhiên cung điện của họ đều ở nơi quan trọng nhất.

Cố Lý xuống xe, Đường Tam lần nữa dặn dò hắn không nên liều lĩnh. Thuỷ Tinh cung là cung điện đứng hàng đầu, nhất định là nơi cường đại nhất, hắn nhất định phải cẩn thận.

Cố Lý đáp ứng, mang theo tâm tình phấn khởi cùng chút bất định bước đi.

Sau một trạm nữa mới đến Thiên Hồ cung.

Còn chưa xuống xe, Độc Bạch liền giữ chặt tay Đường Tam, "Tiểu Đường, ngươi nói ta sẽ bị phát hiện hay không? Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng chính là Chúa tể Vận Mệnh, ngươi nói, hắn có thể cảm ứng được ta đến hay không? Rồi trực tiếp bắt ta lại?"

Đường Tam vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Ngươi không cần lo lắng điều này. Với cường giả cấp độ Đại Yêu Hoàng, ngươi chỉ là một con đom đóm nhỏ. Dù hắn có thể cảm nhận được ngươi có chút khác lạ thì cũng không để ý đâu. Yên tâm đi, hắn không có rảnh rỗi như vậy, hắn còn phải quản lý toàn bộ Tổ đình. Ngươi chỉ cần không chủ động đem Thiên Hồ Biến bại lộ, không leo lên quá nửa bậc thang thì khả năng bị phát hiện vô cùng nhỏ. Hơn nữa còn có ta ở bên cạnh ngươi. Đi thôi."

Vừa nói, hắn vừa kéo Độc Bạch xuống xe ngựa.

Khi hai người vừa xuống xe liền cảm thấy chấn động, nhưng sau đó, Độc Bạch lại có chút run sợ.

Ngọn núi trước mắt cao hơn Kiếm Thánh cung không ít, khoảng chừng hơn năm trăm mét. Toàn thân núi trắng noãn, cũng không biết làm từ vật liệu gì mà thành. Một cỗ khí tức vô hình lặng lẽ lan tràn trong không khí, bên trong đó mang theo vài phần dụ hoặc và

một cảm giác kỳ lạ khó nói nên lời, cứ như vậy quanh quẩn xung quanh.

Sắc mặt Đường Tam lập tức trở nên nghiêm túc, đây là số mệnh chi lực, rất nồng đậm. Lúc này, khi bọn họ nhìn ra xa sẽ có cảm giác tất cả mọi thứ xung quanh đều trở nên nhỏ bé.

Đường Tam kéo Độc Bạch không để hắn tiếp tục nhìn về phía trước. Hai người đứng yên tại chỗ cảm thụ.

Thời gian dần trôi qua, ánh mắt kinh ngạc dần xuất hiện trong mắt Đường Tam. Ngọn núi Thiên Hồ trước mắt này ...

Hắn đã biết thân núi kia được làm từ vật liệu gì rồi.

Số mệnh, đúng vậy, chính là do số mệnh ngưng kết mà thành. Hoặc là nói nó là một khối Khí Vận Chi Thạch. Cũng có thể nói là số mệnh thực thể hoá?

Làm sao có thể có tồn tại như vậy?

Cho dù đã trải qua ba kiếp, hơn nữa từng là Thần Vương, hắn cũng chưa từng gặp qua một tồn tại như thế.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng này, cuối cùng là một nhân vật như thế nào? Đây quả thật là Chúa Tể Vận Mệnh a! Hắn lại có thể đem số mệnh chi lực ngưng tụ thành vật. Chính xác mà nói, các đời Đại Yêu Hoàng của Thiên Hồ tộc đã đem tất cả số mệnh chi lực ở Pháp Lam tinh ngưng tự ở nơi này, toạ trấn trong Tổ đình. Vì Yêu Tinh hai tộc mà gia trì vận khí.

Khó trách ở trên Pháp Lam tinh chỉ có hai tộc Yêu Tinh là mạnh mẽ, cường đại đến như vậy, thậm chí có thể so sánh với thần giới.

Hoá ra, bọn họ đã đem trọn số mệnh ở tinh cầu này ngưng tụ ở nơi đây, duy trì vận may cho Yêu Tinh hai tộc. Dưới tình huống này, Pháp Lam tinh có tài nguyên phong phú, chung quy có số mệnh gia trì, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc làm sao có thể không cường đại?

Thậm chí có thể nói, ngọn núi trước mặt Đường Tam này chính là hạch tâm của toàn bộ Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Thậm chí Đường Tam còn nghĩ, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có thể trực tiếp câu thông với Vị Diện Chi Chủ. Nếu không có Vị Diện Chi Chủ đồng ý và giúp đỡ, hắn căn bản không có khả năng đem số mệnh ngưng tụ trong một phạm vi nhất định.

Cho dù là Đường Tam đối với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng không khỏi ngưỡng mộ và kính nể.

Quá mạnh mẽ! Đây quả thực có thể dùng từ kỳ tích để hình dung.

Khó trách các chủng tộc khác không thể nào quật khởi, không cách nào uy hiếp được sự thống trị của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Họ tất nhiên không thể đứng lên nếu có có vận may phù hộ.

Đường Tam cũng hoài nghi, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có phải là Vị Diện Chi Chủ hay không?

Vị Diện Chi Chủ có nhiều loại tồn tại, có loại chỉ là năng lượng mà không có thành hình, nhưng cũng không phải không có loại có hình dáng cụ thể. Nếu Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng chính là Vị Diện Chi Chủ, tự mình thủ hộ Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, hay nói là bồi dưỡng bọn chúng trưởng thành, kéo theo vị diện này tiến hoá. Đây cũng không phải là không có khả năng.

Chương 368: Thiên Hồ Cung

Nhưng cách làm này cũng có vấn đề, trong đó vấn đề lớn nhất là vận khí quá mức tập trung sẽ dẫn đến tinh cầu phát triển không cân bằng. Nếu nhìn từ góc độ lâu dài, điều này sẽ gây bất lợi cho toàn bộ tinh cầu tiến hoá. Tất nhiên, đây là dưới con mắt của một đời Thần Vương Đường Tam.

Nhưng với Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, cách làm này chính là tốt nhất, có thể đảm bảo hoàn toàn sự cường thịnh của bọn họ.

Đường Tam đã biết mình có thêm một nhiệm vụ mới, chính là phải xác định rõ quan hệ giữa Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cùng Vị Diện Chi Chủ.

Ngoài ra, nếu nhân loại muốn quật khởi trong tương lai thì phải phá đi ngọn núi trước mắt này. Chỉ khi vận khí được khuếch tán, lan đến từng góc nhỏ trên tinh cầu thì nhân loại mới có cơ hội vùng lên. Nói cách khác, hắn nhất định phải đứng đối nghịch với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

"Tiểu Đường, ta ... chúng ta còn đi tiếp sao?" Độc Bạch nơm nớp lo sợ hỏi.

Hắn cảm nhận không giống Đường Tam. Trong mắt hắn, núi Thiên Hồ này giống như là bản thể của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, huyết mạch bị dẫn dắt dường như lúc nào cũng muốn bị phát tán, có cảm giác không có gì có thể che giấu được.

"Tất nhiên rồi, chúng ta đi." Vừa nói, Đường Tam vừa đặt tay lên bả vai Độc Bạch. Độc Bạch cảm thấy một cỗ khí lưu ấm áp từ trong tay Đường Tam chảy vào trong cơ thể mình, lập tức, huyết mạch xao động trong nháy mắt đã ổn định hơn, khôi phục sự bình tĩnh. Cảm giác run rẩy kia cũng đã biến mất.

Hắn nhẹ nhàng thở ra, hơi kinh ngạc nhìn Đường Tam. Lúc này hắn mới buông lỏng bước chân, theo sau Đường Tam đi đến núi Thiên Hồ.

Đi đến chân núi, nhìn lên Thiên Hồ cung, bọn họ phát hiện, các Yêu Quái, Tinh Quái đến đây nhiều hơn không chỉ mười lần so với Kiếm Thánh cung. Trên tất cả cầu thang cơ hồ đều đầy Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc.

Nhìn thấy cảnh này, Độc Bạch lập tức thở nhẹ ra. Số lượng nhiều sẽ làm hắn có cảm giác an toàn, bởi vì nhiều người, khí tức sẽ trở nên hỗn tạp. Hắn đã hiểu Đường Tam nói đúng, với tu vi hiện tại của hắn căn bản không đủ để Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng chú ý đến.

Trả tiền xong thì phải xếp hàng, thật sự là vì số lượng quá nhiều nên cầu thang thậm chí có cảm giác không chứa nổi nữa, tộc nhân Thiên Hồ cung đang tận lực khống chế số người.

Độc Bạch đột nhiên ý thức được một vấn đề, nhịn không được nói với Đường Tam: "Thế này thì có bao nhiêu tiền a?"

Đúng vậy, nhìn ra xa, cầu thang rộng khoảng năm mươi mét, dài chừng năm trăm mét. Một nửa phía trước cơ hồ đều đã đầy người, phía sau số lượng mới thưa thớt hơn một chút, hiển nhiên là leo núi không dễ dàng. Nếu chỉ tính mỗi người năm nguyên tố tệ thì tiền lời đã là con số kinh khủng.

Đường Tam trong mắt chứa thâm ý nói: "Không giống vậy, tới nơi này không nhất định là muốn tăng lên tu vi, mà là muốn nhiễm vận khí."

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng là Chúa Tể Vận Mệnh, khống chế vận mệnh, mà núi Thiên Hồ bản thân hình thành từ Khí Vận Chi Thạch, ẩn chứa khí vận dày đặc nhất hành tinh, không hề nghi ngờ đây là chỗ tốt nhất tăng lên vận khí của bản thân. Hấp thu vận khí, đối với bất kỳ chủng tộc nào cũng đều là chuyện tốt.

Mỗi người nộp mười nguyên tố tệ, hai người cuối cùng cũng đến chỗ leo núi.

Độc Bạch cùng Đường Tam liếc nhau, Đường Tam lần nữa vỗ vai hắn, sau đó hai người mới bước vào phạm vi núi Thiên Hồ.

Khi bọn họ bước lên bậc thang đầu tiên thì thân thể hai người cơ hồ đều chấn động.

Độc Bạch cảm thấy dường như mình đã tiến vào một thế giới khác, cảm giác tuyệt vời này làm hắn đắm say, huyết mạch tự động vận chuyển, Thiên Hồ Biến cơ hồ không chút do dự muốn phóng ra. Hắn thậm chí đã nhìn thấy ba cái đuôi muốn xoè ra ngoài.

Đúng lúc này, Đường Tam chộp vào bả vai hắn, nắm chặt. Khí lưu ấm áp lần nữa tràn vào, cùng lúc đó, một lực trùng kích xuất hiện trong Tinh Thần Chi Hải.

Độc Bạch sợ hãi cả kinh, ngay lập tức tỉnh lại từ cảm giác sảng khoái kia. Lúc quay đầu lại, hắn nhìn thấy tử sắc trong đôi mắt của Đường Tam.

Lập tức, sau lưng hắn toát ra mồ hôi lạnh, thấm đẫm ra vạt áo. Kém một chút, chỉ kém một chút nữa thôi là hắn đã bại lộ.

"Ngươi tu luyện Tinh Thần Lực để làm đẹp sao? Dùng Tinh Thần Lực bao trùm huyết mạch chi lực, không được để khí tức huyết mạch va chạm với khí tức Thiên Hồ cung, ngăn cách bọn chúng lại." Thanh âm của Đường Tam vang lên trong đầu hắn.

Độc Bạch lúc này mới ý thức được từ lúc đến Thiên Hồ cung, hắn ngay cả phản ứng cơ bản cũng quên, hôm qua Đường Tam đã dặn dò hắn phải làm như thế nào. Hắn vội vàng ngưng tụ Tinh Thần Lực, bao trùm bản thân, đem khí tức sảng khoái kia ngăn cách ở bên ngoài.

"Chú ý cảm ngộ." Đường Tam lúc này mới buông bàn tay bắt lấy hắn.

Đường Tam đã sớm trong đan điền của mình lập một bình chướng, đem Linh Tê Thiên Nhãn ôm trọn ở trong, không để nó tiếp xúc với khí tức vận mệnh ở bên ngoài.

Cỗ lực này hướng từ dưới lên, đến từ Vận Khí Chi Thạch, chính là khí vận hạch tâm thuần tuý của toàn bộ tinh cầu.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thật là lợi hại! Cũng vô cùng cường đại, thật khó có thể tưởng tượng nó đã làm như thế nào.

Đối với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, đây chính là chuyện cực tốt, nhưng với Pháp Lam Tinh thì chưa chắc đã tốt. Một toà vận khí như ngọn núi tồn tại, tập trung tất cả trong hai tộc, các chủng tộc khác sẽ chịu ảnh hưởng, phát triển không đồng đều. Phát triển không cân đối sẽ sinh ra tác dụng phụ khi tinh cầu tiến hoá.

Đúng là trước đến nay, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc không ngừng lớn mạnh, thậm chí có thể chạm đến trình độ thần giới. Nhưng một vị diện muốn thành tựu Thần giới thì không phải chỉ cần một ít chủng tộc đạt đến cấp độ này là có thể. Quan trọng hơn là bản thân vị diện tiến hoá, chân chính thai nghén ra một Vị Diện Chi Tử. Khi Vị Diện Chi Tử này có thể phát triển đến cấp độ Thần Vương thì đó là thời khắc vị diện này tiến hoá thành Thần giới.

Pháp Lam tinh mặc dù có tài nguyên khổng lồ phong phú, nhưng muốn tiến hoá thành Thần giới, trước mắt còn vô cùng khó khăn. Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cường đại, chính là vì cưỡng ép tụ hợp vận khí thành hình, mà điều này dẫn đến tinh cầu phát triển thiếu cân bằng.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có thể làm được điều này sao? Chỉ sợ không phải là lực lượng của một mình hắn. Không thể không nói, tiên tổ của Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc chắc chắn có các vị đại năng tồn tại.

Nhưng với Đường Tam, vận khí bốc lên từ dưới chân rất có lợi cho hắn. Phần vận khí này đi qua, ảnh hưởng đến tất cả các giác quan của hắn, thậm chí là toàn thân.

Bất quá, đây đơn thuần là tăng lên vận khí mà thôi, hắn không duy trì được trong thời gian quá dài. Đối với những tên Yêu Quái và Tinh Quái kia là đủ, nhưng đối với người có được Thiên Hồ Biến như Đường Tam thì không đủ, vẫn còn thiếu một chút. Ngược lại, đối với Độc Bạch cũng khá tốt, có thể giúp tinh lọc huyết mạch của hắn ở mức độ nhất định, nhưng vẫn không thể tiến hoá.

"Độc Bạch sư huynh, ngươi cần cảm thụ cách vận dụng vận khí nhiều hơn. Hãy cảm nhận tất cả biến hoá ở chỗ này."

"Ừm." Độc Bạch chớp chớp hai mắt, đi theo Đường Tam chậm rãi leo lên phía trước, yên lặng cảm thụ biến hoá của vận khí xung quanh.

Trong hai mắt Đường Tam, quang mang Tử Cực Ma Đồng lấp loé. Ở chỗ này hắn không dám vận dụng Linh Tê Thiên Nhãn, để tránh bị phát hiện mình có năng lực Thiên Hồ Biến.

Chương 369: Linh cảm

Đường Tam dùng Tử Cực Ma Đồng đi thăm dò, phía trên núi Thiên Hồ tựa hồ có một vệt sáng phóng thẳng lên trời, bạch quang tản ra từng vòng sáng. Vầng sáng ngưng tụ mà không tiêu tán, những nơi nói đi qua, mọi thứ đều được chiếu rọi mà sáng lên.

Đây chính là vận khí gia trì cho toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục.

Thật là đại thủ bút a! Đường Tam trong lòng lần nữa tán thưởng, tiếp tục lặng yên cùng Độc Bạch đi lên.

Càng đi lên vận khí ba động càng mạnh mẽ.

Đường Tam chú ý tới, các Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc đang leo núi, càng ở trên cao thì mặt càng thoả mãn. Người có Tinh Thần Lực yếu kém rất nhanh liền đắm chìm trong sự thoải mái kia. Khi chúng nó hoàn toàn mất đi ý thức sẽ có người Thiên Hồ cung dẫn tới chỗ khác. Rất rõ ràng, tinh thần thất thủ có nghĩa là không còn khả năng ở lại nơi này, nếu không sẽ có khả năng bị suy nhược tinh thần.

Tốc độ leo của Đường Tam cùng Độc Bạch không nhanh. Bọn họ đều có Tinh Thần Lực tu vi Cửu giai, sau khi giải quyết vấn đề ban đầu, Độc Bạch cũng không tuỳ tiện bị khống chế nữa.

Khí vận được tăng cường khi lên cao. Khí vận nồng đậm quay xung quanh cơ thể, khí huyết càng vận chuyển trôi chảy, ánh mắt càng

trở nên sáng ngời. Tựa hồ tất cả đều đang trở nên hoàn mỹ. Cảm giác này thật mỹ diệu làm sao!

Độ cao năm trăm mét, ước chừng có hai ngàn bậc thang. Khi leo lên một phần tư số bậc thang, trên đỉnh đầu sẽ xuất hiện một đoá tường vân nhàn nhạt, càng lên cao thì đoá tường vân này càng trở nên rõ ràng hơn.

Đường Tam yên lặng hấp thu những vận khí này, cảm thụ biến hoá giữa bọn nó. Đồng thời hắn cũng âm thầm cảm thụ Vận Khí Chi Thạch ở dưới chân.

Đây quả thực là vận khí vô cùng vô tận, quá khổng lồ. Càng lên cao hắn càng khẳng định, ngọn núi này nhất định có quan hệ cùng Vị Diện Chi Chủ.

Vô luận Vị Diện Chi Chủ có ý thức hay chỉ có bản năng, cách làm này đều không có lợi cho sự phát triển của nó. Điều này có nghĩa gì? Có nghĩa là, rất có thể Vị Diện Chi Chủ đã bị Tổ đình nắm trong tay, cho nên mới có tình huống như vậy. Mục đích là để Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc có thể cường đại mãi mãi, đồng thời thống trị nơi này.

Nói cách khác, muốn thành tựu Thần cấp, trên thực tế không phải do Vị Diện Chi Chủ ước thức, mà là do Tổ đình ước thúc.

Lúc trước khi lão sư thành Thần, do huyết mạch của hắn không quá cường đại nên mới không bị Tổ đình phát hiện. Nhưng Đường Tam thì khác. Một khi hắn đột phá, chỉ cần Vị Diện Chi Chủ ở trong tay Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, bọn chúng sẽ động thủ với hắn, quấy nhiễu quá trình đột phá.

Nhưng ...

Nghĩ tới đây, Đường Tam trong lòng hơi động. Nếu Vị Diện Chi Chủ ở trong tay bọn họ, nếu Vị Diện Chi Chủ có ý thức tồn tại, vậy hắn có thể giúp mình che mắt Yêu Quái và Tinh Quái, để cho mình đột phá hay không?

Khả năng này rất nhỏ, bởi vì Đường Tam là Thần Vương từ bên ngoài đến. Khi hắn đột phá thành Thần, Thần Thức không thể giấu được nữa, nhất định sẽ bị phát hiện, đặc biệt là Vị Diện Chi Chủ. Đối với Vị Diện Chi Chủ, khi cảm nhận được một kẻ ngoại lai như hắn, suy nghĩ đầu tiên chính là nghĩ hắn đang âm thầm chiếm toàn bộ vị diện. Việc này còn tệ hơn so với bị Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc phát hiện, cho nên, khả năng mình bị nhằm vào cao hơn.

Nhưng dù sao, ngọn núi Thiên Hồ này làm hắn thấy có cơ hội.

Nếu vị diện này hoàn toàn do Vị Diện Chi Chủ khống chế, khi đột phá, bàn điều kiện với đối phương là vô cùng khó khăn. Nhưng nếu Vị Diện Chi Chủ đã mất đi tự do cùng quyền hành, vậy còn khả năng có thể thuyết phục hắn.

Nghĩ tới đây, Đường Tam liền cảm thấy chuyến đi này thật không uổng. Leo lên một núi Thiên Hồ đã để hắn có thể suy nghĩ rất nhiều thứ.

Khoé miệng không tự chủ toát ra một vòng ý cười.

Đúng lúc này, từ hông Đường Tam truyền đến cảm giác đau xót, hắn không khỏi quay người nhìn lại, Độc Bạch đang véo hắn một cái.

"Ngươi làm gì?" Đường Tam tức giận nói.

Độc Bạch nháy nháy mắt: "Ta nhìn thấy mặt ngươi lộ một nụ cười si mê, ta sợ ngươi đắm chìm trong đó."

"Ta ... yên tâm đi, ta không sao. Chúng ta đi nhanh hơn một chút, bên này có quá nhiều Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, khí vận không đủ cho ngươi cảm ngộ." Vừa nói, Đường Tam mang theo Độc Bạch, bắt đầu tăng tốc leo núi.

Bởi vì số người leo núi quá mức khổng lồ, cho nên dù bọn hắn tăng tốc cũng không bị chú ý tới.

Nhanh chóng leo được một phần ba số bậc thang, bọn họ mới hạ chậm tốc độ. Mà đi tới nơi này không khỏi đều là người kiên định, quan trọng hơn là, bọn họ có tu vi cường đại.

Vận khí chi lực ở vị trí này đã trở nên đặc dính, nhưng vẫn rất thuần tuý. Loại khí lực thuần tuý như vậy vây quanh cơ thể, đối với huyết mạch sẽ có kích thích nhất định.

Chỉ là như vậy sao?

Núi Thiên Hồ mang lại cảm giác rất tốt, giúp gia tăng vận khí. Nhưng theo một nghĩa nào đó, núi Thiên Hồ là tồn tại cường đại nhất ở toàn bộ Tổ đình, leo lên nó chỉ để gia trì vận khí thôi sao? Cảm giác không quá rõ ràng a!

Lúc ở núi Kiếm Thánh, khi leo lên, kiếm ý sắc bén không ngừng trùng kích, đối với cường giả có thuộc tính tương hợp sẽ có hiệu quả kích thích mãnh liệt, từ đó sinh ra cảm ngộ mới. Nhưng ở nơi này chỉ có gia trì vận khí?

Quả thực, đối với đa số Yêu Quái và Tinh Quái, bọn nó chỉ mong đợi gia trì vận khí. Nhưng với người muốn có minh ngộ, điều này

vẫn chưa đủ a!

Vừa tự hỏi, Đường Tam vừa mang theo Độc Bạch tiếp tục leo lên trên.

Vận khí chi lực ngày càng nồng đậm, tốc độ của Độc Bạch rõ ràng đã giảm xuống.

"Tiểu Đường, nếu tiếp tục đi lên ta sẽ Tinh Thần Lực không chịu được." Khi bọn họ leo được bốn phần số bậc thang, Độc Bạch rút cuộc cũng ngừng lại.

Đường Tam cũng không miễn cưỡng hắn, nói: "Vậy ngươi ở chỗ này tu luyện, phải chú ý giữ tỉnh táo, nếu không ngươi sẽ bại lộ, đây chính là muốn mạng ngươi."

"Ừm, yên tâm." Độc Bạch kiên định gật đầu, "Nếu Tinh Thần Lực không chịu được nữa, ta sẽ chủ động đi xuống, tuyệt đối không miễn cưỡng."

"Tốt, vậy ta đi tiếp." Đường Tam để Độc Bạch ở lại minh tưởng, hấp thu vận khí chi lực. Phần vận khí này bây giờ không có khả năng trực tiếp tác dụng trong huyết mạch của Độc Bạch, nhưng hắn có thể hấp thu, sau đó trở về đem kết hợp sau.

Lưu lại Độc Bạch, Đường Tam tiếp tục leo núi. Không cần mang theo Độc Bạch, tốc độ của hắn tăng lên nhiều.

Cùng là Tinh Thần Lực cấp độ Cửu giai, nhưng thực tế, Tinh Thần Lực của Đường Tam mạnh hơn Độc Bạch rất nhiều. Hắn không chỉ có tu vi Cửu giai đỉnh phong, mà là Cửu giai đỉnh phong được áp súc nhiều lần, trong đó còn có Thần Thức làm hạch tâm. Hắn không cần lo lắng mình không chịu được.

Rất nhanh, hắn đã đến giữa núi.

Vận khí nơi này càng thêm dày, nồng đậm đến mức cảnh vật trước mắt đã không còn nhìn thấy rõ, xung quanh đều là sương mù, tường vân trên đỉnh đầu đã bắt đầu phát ra màu vàng kim nhàn nhạt, thậm chí còn cảm giác được ẩm ướt từ trong đám mây truyền đến, Khí Vận Chi Vũ?

Loại vận khí này làm Đường Tam rất thoải mái, ngay cả da thịt cũng thêm oánh nhuận.

So với Kiếm Thánh cung, muốn leo lên được chỗ này phải có Cửu giai Tinh Thần Lực làm cơ sở a!

Chương 370: Đồng hoá vận rủi

Núi Thiên Hồ không có yêu cầu cao với thể năng, ở phương diện này không có áp lực quá lớn, nhưng đối với Tinh Thần Lực có yêu cầu rất cao. Phía sau hắn không biết sẽ xảy ra như thế nào.

Vừa nghĩ, Đường Tam vừa sải bước lên. Đúng lúc này, thân thể hắn chấn động, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì sau một bước này, tường vân trên đỉnh đầu biến mất, hoặc nói là biến sắc. Vốn có màu trắng noãn đã biến thành một màu đen kịt.

Không còn tường vân, hơn nữa còn có một cảm giác rất không ổn.

Bản thân có Linh Tê Thiên Nhãn, cũng theo Độc Bạch tăng lên cấp độ Lục giai, nên hắn hiểu điều này có ý vị gì.

Đây là ... vận rủi giáng lâm.

Không sai, không còn may mắn, mà là vận rủi. Vận Khí Chi Thạch trong chớp mắt biến mất, chỉ còn lại vận rủi.

Đường Tam thở sâu, lập tức ổn định lại thân thể của mình, đứng tại chỗ bất động.

Khí vận chi lực lúc trước hắn hấp thu, lúc này gặp vận rủi giáng lâm liền cùng nó đối kháng.

Đó là một cảm giác quái dị, phảng phất tất cả xung quanh đều quay cuồng, tất cả đều trở nên mơ hồ.

Nghĩ lại, nửa số bậc thang phía sau có rất ít người leo lên được, khó trách sẽ như vậy.

Trước đó dưới chân núi, Đường Tam đã chú ý tới điểm này. Hắn đoán rằng nửa ngọn núi phía trên có nội tình gì đó. Bây giờ ngẫm lại, nửa phía dưới núi Thiên Hồ chỉ thuần tuý là gia trì vận khí, phía sau này là khảo nghiệm, chân chính là cơ duyên.

Vận khí cùng vận rủi giằng co, phần biến hoá này đối với người có huyết mạch bình thường sẽ cảm thấy quái dị. Nhưng với người có được Thiên Hồ Chi Nhãn như Đường Tam, từng tia minh ngộ không ngừng dâng lên trong lòng, hiểu biết về may mắn và vận rủi đã được cải thiện.

Thật không tệ a! Độc Bạch sư huynh nên ở nơi này tu luyện. Chuyện này sẽ trợ giúp hắn hiểu hơn về năng lực bản thân, lý giải huyết mạch của hắn.

Đường Tam vừa nghĩ vừa giơ chân lên, bước lên bậc thang tiếp theo. Động tác của hắn rất chậm, nhưng ổn định, tinh thần nội thủ. Sư Hổ Kim Cương bốc lên làm mặt ngoài sáng lên màu bạch kim, vững chắc như núi.

Tuỳ ngươi, may mắn cũng được, vận rủi cũng được, ta lúc này, bách tà bất xâm!

Hắn vững vàng bước lên một bậc thang nữa. Lập tức, xung quanh lại biến hoá. Vận rủi mãnh liệt kia tức thì tiêu tán, tất cả đều trở nên sáng ngời, tường vân lại lần nữa ngưng tụ trên đỉnh đầu.

Mỗi bước một thế giới?

Đường Tam chấn động trong lòng, hắn hiểu được, vị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng này rất có thể còn cường đại hơn so với tưởng tượng của hắn.

Một bước vận rủi, lại một bước may mắn, biến hoá như vậy làm cho người ta có cảm giác trút được gánh nặng. Nhưng ngay sau đó, phần may mắn này tựa hồ bị tách ra, có gì đó dẫn dắt hắn, để hắn tiếp tục tiến lên.

Đường Tam tiếp tục bước lên một bước.

Đột nhiên, tất cả xung quanh trở thành một mảnh đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón, cũng không nhìn thấy cảnh tượng phía trước. Mà cũng trong chớp mắt này, phảng phất có vô số vận rủi giáng lâm, điên cuồng công kích vào Đường Tam, trực tiếp đánh vào Tinh Thần Chi Hải của hắn.

Đường Tam ngưng thần nội thủ, thời điểm này, phương thức đơn giản nhất là phóng thích Linh Tê Thiên Nhãn, trực tiếp cải thiện vận khí, nhưng hắn sẽ không làm như vậy, để tránh bị bại lộ.

Sư Hổ Kim Cương trên người Đường Tam lần nữa được bộc phát, hào quang màu bạch kim bỗng trở nên sáng rực. Sương mù màu đen đang trùng kích Đường Tam bị Sư Hổ Kim Cương ngang ngạnh thôn phệ.

Lập tức lạc ấn màu bạch kim thuộc về Sư Hổ Kim Cương bị bao trùm bởi tầng khí lưu đen kịt.

Sư Hổ Kim Cương có đặc tính đồng hoá, cho nên ngay cả vận rủi

cũng tạm thời có thể đồng hoá.

Nhưng Đường Tam cũng cảm nhận được, những vận rủi này sẽ mau chóng bị thả ra ngoài, nếu không, sẽ vô tri vô giác ảnh hưởng đến hắn.

Nghĩ đến đây, Sư Hổ Kim Cương trên người hắn rực cháy hơn, hoá thành một ngọn lửa. Hoả diễm này rất kỳ dị, bên trong có màu bạch kim, nhưng bên ngoài lại phủ một lớp khí lưu màu đen.

Nếu như đang chiến đấu, Đường Tam phóng ra Sư Hổ Kim Cương lên người đối thủ, trừ uy năng cường đại của bản thân Sư Hổ Kim Cương, còn có thể trực tiếp mang lại vận rủi cho đối phương. Đây chính là chỗ cường đại của đồng hoá. Có thể được Đường Tam đánh giá là huyết mạch cấp một, uy năng của nó có thể nghĩ.

Hiện tại Sư Hổ tộc cũng chưa tự mình cảm giác được tác dụng của Sư Hổ Kim Cương, nhưng Đường Tam đã cảm thụ được chỗ diệu dụng của nó. Ngay cả vận khí cũng có thể đồng hoá, còn có cái gì nó không làm được đây?

"Ồ!" Một tiếng kêu nhẹ nhàng vang lên, nhưng rất nhanh liền yên tĩnh lại.

Đường Tam vừa đốt lên Sư Hổ Kim Cương vừa bước tiếp.

"Oanh ---" Hắc ám xung quanh nổ tung, tất cả vận rủi đều bị tản ra.

Vận khí lần nữa quay lại, khí vận chi lực ngưng tụ trên đầu Đường Tam thành quang vân màu vàng, cọ rửa thân thể hắn. Nó rửa trôi tất cả vận rủi còn lưu lại, lần nữa mang đến cho hắn may mắn.

Nhưng ánh mắt Đường Tam lại hiện lên một tia kỳ dị, bởi vì hoả

diễm Sư Hổ Kim Cương đốt lên không ảnh hưởng đến vận khí, cũng không đồng hoá nó.

Nói cách khác, Sư Hổ Kim Cương chỉ có thể đồng hoá vận rủi, may mắn thì không được.

Điều này có nghĩa năng lực đồng hoá chỉ có tác dụng với năng lực có ác ý với mình? Hay bởi vì Thiên Hồ Chi Nhãn là huyết mạch cấp một nên không có khả năng bị Sư Hổ Kim Cương khắc chế hoàn toàn?

Có thể xảy ra cả hai trường hợp. Nhưng không thể nghi ngờ, Sư Hổ Kim Cương thôn phệ vận rủi đã đủ để Đường Tam đứng vững ở nơi này.

Đường Tam tuỳ ý để quang vân thấm vào thân thể mình, khi nó yếu dần thì mới cất bước lên.

Một bước đi lên, vận khí không ngừng biến hoá long trời lở đất, xung quanh có vô số huyễn cảnh xuất hiện.

Nhưng dù có biến hoá gì, Đường Tam cũng chỉ sử dụng Sư Hổ Kim Cương.

Huyết mạch cấp một cường đại cùng Tinh Thần Lực tu vi Cửu giai đỉnh phong làm hắn bước từng bước vững chắc. Tốc độ không nhanh, nhưng vẫn ổn định tiến lên, từng bước từng bước đi tới Thiên Hồ cung.

Đường Tam biết rằng mình đã bị chú ý. Nhưng đây cũng là điều hắn muốn.

Sau ngày hôm qua hắn đã quyết định, giống như lời lão sư nói, tận

khả năng có được càng nhiều ưu ái từ các cung điện, đối với kế hoạch của hắn sẽ có lợi.

Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc quá mức cường đại, cường đại đến mức với nội tình Thần Vương nhưng Đường Tam không thể đối kháng được nếu không khôi phục cấp độ Thần Vương. Cho nên, muốn phá huỷ cục diện này thì hắn phải dung nhập vào bọn họ mới được. Hắn cũng đã chuẩn bị gia nhập một tộc Yêu Quái. Nhận được ưu ái càng nhiều, tương lai nói chuyện sẽ dễ dàng hơn.

Về phần hắn muốn gia nhập Yêu Quái Tộc nào, đương nhiên hắn đã sớm chọn xong.

Lần đầu tiên tới thành Gia Lý, lần đầu tiên nhìn thấy cô nương bán trà sữa kia, tất cả đều đã xác định.

Nàng muốn trở thành Khổng Tước Đại Yêu Vương kế tiếp, thậm chí là Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, hắn đương nhiên sẽ ở bên cạnh nàng. Vĩnh viễn!

Tất cả hiện tại hắn làm đều là chuẩn bị chờ nàng quay lại.

Từng bước từng bước đi lên, khí vận biến hoá thiên hình vạn trạng nhưng vẫn duy trì ở một mức độ. Khi vận rủi qua đi, tiếp theo càng biến hoá nhiều hơn, thiên kỳ bách quái, nhưng dù thay đổi thế nào Đường Tam vẫn chung quy như trước. Cứng như bàn thạch, vững như bàn thạch.

Vận rủi đến thì thôn phệ, vận may đến thì tiếp nhận.

Chương 371: Lệnh bài thứ hai

Đường Tam cũng không biết đã đi bao lâu, nhưng khi hắn đi hết bậc thang cuối cùng và lên đến đỉnh núi, trời đã tối xuống.

Điều này có nghĩa là, hắn đã leo núi từ sáng sớm đến chạng vạng tối.

Quang vũ rực rỡ màu vàng tẩy rửa bản thân hắn, làm dịu Tinh Thần Chi Hải của hắn, tất cả đều trở nên hoàn mỹ.

Đường Tam đứng trước cửa Thiên Hồ cung, cũng có ý định muốn đi vào.

Tới lúc này tất cả áp lực đều đã biến mất, có nghĩa là hắn đã thông qua khảo nghiệm của Thiên Hồ cung. Không vận dụng Linh Tê Thiên Nhãn cùng các năng lực khác, chỉ sử dụng Sư Hổ Kim Cương, hắn đã cường ngạnh đi tới đỉnh núi.

Trong sáu lạc ấn trong cơ thể hắn, chân chính có thể giúp hắn đi đến Thiên Hồ cung kỳ thật cũng chỉ có hai loại, Linh Tê Thiên Nhãn cùng Sư Hổ Kim Cương, ngay cả Khổng Tước Biến cũng không làm được điều này.

Lúc này, Đường Tam cũng không có ý định đi vào.

Tình huống này đã gặp phải ở Kiếm Thánh cung. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng có bài danh thứ tám trong chín vị Đại Yêu Hoàng, còn

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng là thứ hai. Giữa bọn họ hẳn có chênh lệch lớn. Ở phương diện tinh thần, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có thể là cường giả cường đại nhất trong Tổ đình.

Đường Tam không cho rằng với năng lực hiện tại của bản thân, nếu quả thật khơi gợi hứng thú đưa Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tới thì hắn sẽ che giấu được Thần Thức của mình. Nhất là vị này là Vận Mệnh Chúa Tể, nếu phát hiện ra vận mệnh của hắn không bình thường thì làm sao bây giờ?

Cho nên, hắn chỉ đi tới nơi này mà thôi. Sở dĩ không rời đi, là vì hắn đang chờ.

Quả nhiên, hắn đứng khoảng một phút sau thì quang vũ trên đỉnh đầu dần mờ nhạt, một giọng nói ôn hoà vang lên, "Vì sao không đi vào?"

Đường Tam nhìn về phía âm thanh truyền đến.

Không biết từ lúc nào, cách hắn không xa có một nữ tử đang đứng.

Nàng nhìn qua có bộ dạng khoảng ba mươi tuổi, tướng mạo cực đẹp, trên mặt nở một nụ cười ấm áp. Kỳ dị nhất là, sau lưng nàng có bảy cái đuôi to đang lay động nhẹ nhàng. Mỗi cái đuôi dài chừng năm mét, mang theo vầng sáng màu bạc nhàn nhạt, theo chuyển động mà càng thêm mỹ lệ.

Đường Tam trong lòng chấn động, thất vĩ (bảy đuôi), đây là cấp bậc Yêu Vương. Thiên Hồ Yêu Vương hoàn toàn khác với Yêu Vương đồng cấp bình thường.

Hắn hơi khom người nói: "Bởi vì ta khả năng không thích hợp với Thiên Hồ cung."

Nàng mỉm cười nói: "Không thử qua làm sao biết không thích hợp. Được Đại Yêu Hoàng miện hạ tẩy lễ, nói không chừng ngươi sẽ thích hợp."

Đường Tam cười khổ nói: "Ta lo lắng chính là điểm này. Ta sợ mình sẽ không kiên định mà buông thả bản thân, do đó uổng phí huyết mạch biến dị mà phải trải qua trắc trở mới có được."

Thiên Hồ Yêu Vương mỉm cười, "Huyết mạch của ngươi rất thú vị, là một huyết mạch hoàn toàn mới, ta cũng chưa từng thấy qua, lại còn là cấp một. Chẳng lẽ Thiên Hồ cung không xứng với ngươi sao? Ngươi hẳn hiểu rõ, thân là nhân loại, ngươi có thể đi đến bước này đã là cực hạn. Muốn tiếp tục tiến về phía trước thì cần vận mệnh chiếu cố."

Đường Tam cố ý toát ra vẻ kiêu ngạo, nói: "Thiên Hồ cung là nơi ta luôn khao khát, nhưng nếu gia nhập nơi này, ta nhất định phải thành tựu Yêu Vương đã. Nếu không, ta cảm thấy mình không có tư cách kia. Ta hy vọng thành tựu của mình không phải dựa vào khí vận, mà dựa vào chính mình. Chỉ có như thế ta mới có tư cách trở thành một thành viên của Thiên Hồ cung."

Thiên Hồ Yêu Vương "phốc xích" cười một tiếng, "Quả là một nhân loại thú vị, khó trách ngươi có thể đi đến một bước này. Ngươi vẫn là nhân loại thứ nhất làm ta cảm thấy hứng thú."

Đường Tam lại cười khổ nói: "Nhưng ta vẫn không có dũng khí bước vào Thiên Hồ cung."

Thiên Hồ Yêu Vương tiếp tục: "Có thể khắc chế chính mình, giữ vững bản tâm, ngược lại làm ta đánh giá ngươi cao hơn. Vậy ngươi đi đi, chờ khi ngươi sẵn sàng thì hãy tới nơi này. Có thể trở thành

một phần tử của Thiên Hồ cung không thì phải xem ngươi có thể đem sự kiêu ngạo của mình chuyển thành hành động thực tế không."

Nói xong, nàng vung tay lên, một đạo bạch quang bắn về phía Đường Tam. Đường Tam vội đưa tay tiếp nhận.

Trong tay là một khối ngọc thạch hình tròn, trắng noãn, bên trong dường như có khí lưu đang dao động.

Khí Vận Chi Thạch! Đây rõ ràng là một khối Khí Vận Chi Thạch không gì sánh bằng.

Vị Thiên Hồ Yêu Vương kia không biết lúc nào đã biến mất, chỉ còn lại thanh âm quanh quẩn trong không khí.

"Lúc ngươi trở lại hãy mang theo nó. Đeo bên người sẽ có trợ giúp cho ngươi."

Lệnh bài thứ hai đã vào tay!

Đường Tam theo bản năng nắm chặt Khí Vận Chi Thạch, ánh mắt bình tĩnh mà kiên định.

Những lời hắn nói với vị Thiên Hồ Yêu Vương kia đều là giả vờ, không giấu giếm huyết mạch biến dị là vì đối phương khẳng định đã nhìn ra được. Sư Hổ Kim Cương màu bạch kim còn chưa xuất hiện ở thế giới này.

Có thể thôn phệ vận rủi, đem nó chuyển hoá thành huyết mạch chi lực, đây mới là năng lực được Thiên Hồ cung coi trọng, cho nên mới có lệnh bài này.

Nếu như gặp vị Thất vĩ Thiên Hồ này ở chỗ khác thì tốt biết mấy. Ở một nơi cách xa Tổ đình có thể lấy huyết dịch của nó ... nói không chừng hắn và Độc Bạch có thể tiến hoá đến Thất vĩ rồi.

Chỉ cần không do dự hao phí Thần Thức, Đường Tam có lòng tin sẽ đánh bại một vị Thất vĩ Thiên Hồ. Bất quá, vị Thiên Hồ Yêu Vương này đúng là mỹ lệ a!

Khụ khụ, Mỹ công tử, Mỹ công tử, Mỹ công tử!

Đường Tam trong lòng niệm tên Mỹ công tử ba lần, nội tâm liền trong suốt như lúc đầu.

Không có dừng lại, Đường Tam quay người xuống núi. Khi hắn tới chỗ Độc Bạch dừng lại lúc trước thì không còn thấy hắn nữa.

Một đường đi thẳng xuống núi, Đường Tam phát hiện, xe ngựa vẫn còn ở chỗ kia đợi hắn. Nhìn thấy hắn, cửa xe liền mở, các đồng bạn đều nhảy xuống dưới.

Độc Bạch nhịn không được nói: "Ta còn tưởng rằng ..."

Hắn mới nói tới đây liền bị Vũ Băng Kỷ ngăn cản, vẫy tay với Đường Tam nói: "Lên xe trước đi."

Năm người lại lên xe. Nhìn các đồng bạn đều có vẻ mệt mỏi nhưng đã thoải mái hơn, Đường Tam liền hiểu, bọn họ sau khi kết thúc quá trình leo núi thì ở chỗ này chờ mình, đồng thời vì mình mà lo lắng. Trong lòng hắn không khỏi ấm áp.

"Tiểu Đường, thế nào rồi? Ngươi leo lên tới chỗ nào? Làm sao bây giờ mới xuống? Ta đến giữa trưa liền không chịu được nữa rồi." Độc Bạch rốt cuộc đã thắc mắc.

Đường Tam đưa tay phải ra, lập tức một cỗ khí vận nhu hoà ba động xuất hiện, đến từ Khí Vận Chi Thạch.

"Đây là ..." Đồng tử của Vũ Băng Kỷ co lại, sau đó thất thanh nói: "Lệnh bài Thiên Hồ cung? Ngươi đã lên đỉnh rồi?"

Đường Tam nhẹ gật đầu, "Vận khí tốt nên leo lên được đỉnh núi. Bất quá ta chưa vào Thiên Hồ cung, ta lo lắng sẽ bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn thấu. Nhưng chúng nó đưa cho ta lệnh bài này, để cho ta sau khi tìm được đường của mình, có thể lựa chọn gia nhập Thiên Hồ cung."

"Quá lợi hại." Trình Tử Chanh cảm thán nói, "Ta cùng Đại sư huynh hôm nay đã dốc toàn lực mới leo lên được sáu phần bậc thang. Muốn cầm được lệnh bài chỉ sợ lần này thì không được."

Đường Tam nói: "Không cần nhụt chí, tất cả khảo nghiệm ở các cung điện đều là chuẩn bị cho cường giả Cửu giai. Chỉ có tu vi Cửu giai đỉnh phong, còn có huyết mạch cường đại mới có khả năng cầm được lệnh bài. Ta là vận khí tương đối tốt, mà Tinh Thần Lực của ta đã là Cửu giai đỉnh phong nên mới có thể lấy được hai lệnh bài này."

"Đừng nói nữa." Cố Lý hai tay nâng trán.

"Cố Lý sư huynh, Thuỷ Tinh cung bên kia thế nào? Đây chính là đệ nhất cung a!" Đường Tam hỏi hắn.

Cố Lý biểu lộ có chút cổ quái, "Đừng nhắc đến nữa. Thuỷ Tinh cung bên kia, hôm nay giống như chỉ có một mình ta leo núi. Khi ta tới giao tiền, gia hoả thu tiền nhìn ta bằng vẻ mặt thương hại. Ta còn có chút không hiểu, nhưng khi ta leo núi thì đã hiểu được vì sao. Ba

bậc thang, ta chỉ leo được ba bậc thang thì kết thúc. Mười nguyên tố tệ cứ như vậy bị lãng phí ..."

Chương 372: Thuỷ Tinh cung kỳ dị

"Ba bậc thang? Khó như vậy sao?" Đường Tam giật mình hỏi.

Cố Lý cười khổ nói: "Bậc thứ nhất ta không có cảm giác gì, bậc thứ hai ta cảm thấy mình đã đi vào một thế giới màu sắc sặc sỡ. Tất cả xung quanh ta đều biến thành thuỷ tinh, sáng long lanh, vô cùng mỹ lệ. Đến khi ta bước vào bậc thang thứ ba, ta liền gặp ... ta liền gặp chính mình."

Đường Tam trong lòng run lên, "Gặp được chính mình?"

Cố Lý gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, ta biết cái gì hắn cũng biết cái đó. Sau đó hắn tấn công ta. Thật đáng xấu hổ, bởi vì quá đột nhiên nên ta không đánh lại, bị nó tiêu diệt. Chờ khi ta tỉnh táo lại đã bị đánh xuống dưới rồi. Người thu tiền nói, muốn nếm thử lần nữa thì phải nộp thêm tiền. Quả thực là một cái hố to a!"

Đường Tam cau lông mày lại, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng được xưng là không gì không làm được. Vị Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng này có năng lực phục chế, còn muốn đồng hoá rồi phục chế, mà huyết mạch này không cách nào truyền thừa lại.

Bậc thang thứ ba là phục chế chính bản thân Cố Lý. Điều này có phải mang ý nghĩa, ngươi không cách nào chiến thắng chính mình, làm sao có tư cách leo lên núi Thuỷ Tinh của ta?

Rất có thể là như vậy. Thật là kỳ dị a!

Sau khi đi vào Tổ đình, năm người chiến đội Sử Lai Khắc đều được mở rộng tầm mắt, tất cả đều kỳ dị như vậy.

Cố Lý vô cùng đáng thương nhìn Đường Tam, "Đường Tam, ngươi nói ta nên làm gì bây giờ?"

Đường Tam nhìn hắn nói: "Ngươi vì sao không chiến thắng được đối thủ có năng lực giống mình? Ngươi đã nghĩ qua chưa?"

Cố Lý sửng sốt một chút, nói: "Hắn rất quen thuộc với năng lực của ta, khả năng vận dụng còn tốt hơn ta."

Đường Tam mỉm cười nói: "Vậy là đúng rồi. Có năng lực giống ngươi, lại tốt hơn ngươi, vậy không phải giúp ngươi học tập sao? Dù ngươi đánh không lại hắn, chẳng lẽ không kiên trì được một thời gian? Chiến đấu như vậy không những giúp ngươi quen thuộc hơn với năng lực của mình, mà còn làm tăng khả năng vận dụng năng lực của ngươi. Thời gian là chung cực áo nghĩa, chân chính nắm trong tay thời gian, thậm chí huyết mạch cấp một cũng không thể so sánh. Cố Lý sư huynh, ngươi phải cố gắng nhiều hơn. Như vậy đi, ngày mai ta cùng ngươi đi một chuyến, cũng cảm thụ một chút ảo diệu của Thuỷ Tinh cung."

"Được, ngươi đi theo ta thật tốt quá!" Cố Lý lập tức vui mừng. Không biết từ lúc nào, bọn họ đã đem Tiểu Đường làm tâm phúc.

"Còn ta thì sao?" Độc Bạch vô cùng đáng thương nhìn Đường Tam.

Đường Tam liếc mắt nhìn hắn, nói: "Độc Bạch sư huynh, ngươi phải tiếp tục ở Thiên Hồ cung. Ngươi nhớ kỹ, nửa số bậc thang ở phía sau, một bậc sẽ gặp vận rủi, bậc tiếp theo đổi lại là vận may. Ngày mai ngươi nhiều nhất hãy luyện tập ở hai bậc thang này, sẽ trợ giúp

ngươi khống chế vận khí tốt hơn. Sau đó ngươi không nên đi tiếp lên. Với tu vi hiện tại của ngươi sẽ không chịu được."

"A nha." Độc Bạch có chút mất mát. Không có Đường Tam đi cùng, trong lòng hắn luôn có cảm giác không nỡ.

Đường Tam nhìn Vũ Băng Kỷ nói: "Đại sư huynh, ngày mai ngươi cùng Chanh tử sư tỷ vẫn tu luyện ở Kiếm Thánh cung. Ngày kia sẽ phân ra."

Vũ Băng Kỷ cảm thán nói: "Thật là có cảm giác thời gian không đợi ta a! Nếu có đủ tiền tài, đủ thời gian, thật muốn một mực ở lại đây tu luyện. Tu luyện ở Tổ đình nhanh hơn bên thành Gia Lý nhiều, hoàn toàn ở một đẳng cấp khác. Hiện tại ta đã hiểu được vì sao ngươi muốn mọi người lấy được danh hiệu quý tộc, mang bọn ta tới nơi này."

Đường Tam cười nói: "Đây không phải là công lao của ta, là do trấn trưởng lão sư chỉ điểm. Ta cũng không biết ở Tổ đình có nhiều chỗ tốt như vậy, chúng ta cùng nhau nỗ lực a. Còn việc ở đây tu luyện lâu dài cũng không phải là không thể. Bất quá, sau khi cảm ngộ một thời gian thì nên lắng đọng, rồi mới tiếp tục. Về phương diện tiền tài, Đại sư huynh không cần lo lắng, ta có biện pháp."

"Ừm ân, có tiền liền dễ dàng." Vũ Băng Kỷ lập tức cười.

Mặc dù mỗi ngày đều tiêu rất nhiều tiền tới các cung điện tu luyện, nhưng hai ngày này hắn đã thật sâu cảm nhận được việc này rất đáng giá. Chuyện này không những rèn luyện bản thân bọn hắn, mà còn có nhiều chỗ tốt để trùng kích Thần cấp trong tương lai.

So với đại đa số Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc hay lười biếng, nhân loại có một ưu điểm là vô cùng chăm chỉ. Bọn họ căn bản

không biết mệt mỏi là cái gì.

Xe ngựa chạy ổn định trên đường phố, mọi người sau khi giảng thuật lại tình huống tu luyện của mình thì nhắm mắt dưỡng thần. Một ngày leo núi, tu luyện, tiếp nhận áp lực, cảm ngộ, bọn họ đều tiêu hao không nhỏ. Nhưng không hề nghi ngờ, đi tới Tổ đình là mở ra một cánh cửa lớn đến thế giới này.

Đường Tam cầm trong tay Vận Khí Chi Thạch, yên lặng cảm thụ khí vận chi lực ẩn chứa trong đó. Tinh thần tập trung cảm thụ được. Kiến thức ở Tổ đình rất quan trọng với hắn, tất cả tao ngộ ở đây đều làm hắn rất xúc động, cũng có chỉ dẫn với tương lai của hắn.

Trở lại khách sạn, ăn tối đơn giản rồi trở về phòng tự mình tu luyện.

Đường Tam trở lại phòng mình, trong đầu hiện lên số mệnh biến hoá hôm nay mình nhận được. Tuy rằng trong cả quá trình không đụng tới Linh Tê Thiên Nhãn nhưng đối với số mệnh thiên biến vạn hoá kia, hắn vẫn nhớ kỹ. Nhất là trong cơ thể còn có chứa rất nhiều vận khí chi lực.

Lúc này đã trở về, hắn không cần lo lắng bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cảm ứng được điều gì, đi tới phòng tu luyện, giải trừ phong cấm Linh Tê Thiên Nhãn.

Lập tức Linh Tê Thiên Nhãn cảm ứng được điều gì đó, vận khí chi lực kịch liệt vận chuyển trong cơ thể hắn.

Lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn sáng ngời, ngay sau đó biến thành một vòng xoáy màu trắng, nuốt trôi lấy vận khí chi lực khổng lồ kia, dung nhập vào bản thân.

Thiên Hồ Biến của Đường Tam hiện tại có tu vi Lục giai, giống Độc Bạch là Tam vĩ, giờ khắc này, Linh Tê Thiên Nhãn đang dung nhập vận khí chi lực, hắn cảm nhận được lạc ấn đã đầy đặn hơn vài phần. Cảm giác với vận khí trong cõi sâu thẳm tựa hồ cũng được tăng cường.

Không hề nghi ngờ, vận khí là một trong những năng lực khó nắm giữ nhất, ngay cả Thiên Hồ tộc cũng cảm thấy như vậy. Nhưng ở Tổ đình có một toà Khí Vận Chi Thạch tồn tại, việc tu luyện khống chế vận khí sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Bất quá sau ngày hôm nay, Đường Tam phát hiện tu luyện vận khí chi lực càng cao, chỉ sợ sẽ phải thừa nhận phản phệ càng lớn. Cho nên Thiên Hồ tộc muốn tiến giai cũng càng khó khăn, một cái không tốt, vận rủi giáng lâm sẽ có nguy hiểm, dù sao trên lý luận, bản thân Thiên Hồ tộc cũng không có sức chiến đấu gì.

Vận rủi đối nghịch với vận khí, nếu điều khiển vận khí trên phạm vi lớn, kỳ thật là đang tích súc lại vận rủi. Nếu như không được phát tiết đầy đủ, rất có thể sẽ xảy ra vấn đề.

Nghĩ tới đây, con ngươi Đường Tam kịch liệt co rút lại, bởi vì hắn đột nhiên ý thức được một vấn đề.

Các đời Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, bọn họ cơ hồ là đem toàn bộ vận khí ở Pháp Lam tinh tụ hợp về Tổ đình, tạo thành núi Thiên Hồ. Nói cách khác, bọn họ tập trung toàn bộ may mắn ở tinh cầu ở chỗ đó, duy trì vận khí tốt đến cho Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc. Như vậy ngược lại, tất cả vận rủi trên tinh cầu đang ở nơi nào?

Vận khí cùng vận rủi đều xuất hiện trên người một gã Thiên Hồ tộc, khi vận thế của tinh cầu bị ảnh hưởng lớn, vận khí tụ tập ở một góc, vận rủi ở đâu? Trải rộng toàn bộ tinh cầu hay bị cất giữ ở chỗ

nào đó?

Không hề nghi ngờ, ai thu được phần may mắn này, một khi vận rủi bộc phát, đứng mũi chịu sào nhất định là bọn chúng.

Nghĩ tới đây cho dù hắn cũng không khỏi tim đập rộn lên. Dường như hắn đã tìm được một con đường, một con đường chân chính có thể uy hiếp Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc.

Chương 373: Phục chế

Thở sâu, Đường Tam để mình dần bình tĩnh lại. Hiện tại hắn không có khả năng can thiệp vào những thứ này. Trước hết phải làm cho mình mạnh mẽ mới có tư cách chạm đến nó.

Hai lệnh bài đã đến tay, tiếp theo sẽ là các cung điện khác. Ngày mai sẽ đi Thuỷ Tinh cung. Sự tình của Cố Lý hôm nay làm Đường Tam rất hứng thú. Là đệ nhất cường giả ở Tổ đình, thậm chí là toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, vị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng kia có thể mang lại những điều kỳ lạ gì?

Đường Tam cũng rất muốn xem, nếu như mình bị phục chế thì sẽ có năng lực gì? Tất cả năng lực hay chỉ là một bộ phận?

Cung điện của Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có rất ít người leo núi, nhưng nếu chân chính leo lên đỉnh, đi vào toà Thuỷ Tinh cung kia thì sẽ có lệnh bài như thế nào?

Nghĩ tới đây, hắn đã quyết tâm, ngày mai phải đi núi Thuỷ Tinh một lần, chiếu rõ chính mình?

Tinh thần nội liễm rồi tiến vào trạng thái minh tưởng, lắng đọng thu hoạch hôm nay đạt được, cũng như khôi phục Tinh Thần Lực.

Vô luận là Kiếm Thánh cung hay Thiên Hồ cung, hai ngày leo núi có trợ giúp lớn nhất cho Tinh Thần Lực của hắn.

Tinh Thần Lực ôn dưỡng Thần Thức, đây mới là điểm trọng yếu nhất trong tu luyện của Đường Tam. Thần Thức thực sự lớn mạnh mới là lá bài tẩy của hắn. Lúc cần thiết sẽ dẫn động lực lượng kiếp trước thuộc về mình.

Mặc dù mới đến Tổ đình mấy ngày nhưng Đường Tam cảm thấy chuyến đi này quả thực không tệ. Những gì nhìn thấy, nghe thấy và cảm nhận được đều làm hắn lý giải sâu hơn về thế giới này, từ đó thu được nhiều lợi ích. Lần này xem ra phải ở lại đây một thời gian mới được.

Sáng sớm, khi ánh mặt trời đầu tiên len lỏi vào trong gian phòng, Đường Tam cũng tự nhiên mà tỉnh lại. Tinh thần hoà hợp, tựa hồ tất cả đều trở nên tươi đẹp hơn. Thần Thức trong tinh thần hạch tâm càng thêm cô đọng, toàn bộ Tinh Thần Lực càng thêm ngưng thực, vững chắc.

Nếu có cường giả có thể chứng kiến Tinh Thần Chi Hải của hắn sẽ phát hiện, Tinh Thần Lực trong đó đều ở trạng thái lỏng sền sệt, nồng đậm hơn mấy lần so với bình thường. Tinh Thần Chi Hải của hắn ngày càng lớn, còn thừa một khoảng không nhỏ để dung nạp thêm.

Xét về cường độ, Tinh Thần Lực của hắn vẫn có tu vi Cửu giai đỉnh phong, nhưng xét về sản lượng, Tinh Thần Lực của ba cường giả Cửu giai cộng lại cũng không bằng hắn. Tinh Thần Lực khổng lồ như vậy ôn dưỡng Thần Thức càng tốt. Mặc dù hiệu suất chuyển đổi là một vạn thành một, nhưng Đường Tam vẫn cảm thấy vui mừng.

Ăn điểm tâm, các đồng bạn đều có thần thái sáng láng, mấy ngày leo núi đều thật mỹ hảo. Chỉ là hơi tốn nhiều tiền một chút mà thôi.

Lần nữa xuất phát, Vũ Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh vẫn đi Kiếm Thánh cung, Độc Bạch tất nhiên vẫn đến Thiên Hồ cung, còn Đường Tam đã xuống xe ngựa trước Thuỷ Tinh cung cùng Cố Lý.

Xe ngựa tiếp tục đi mang Độc Bạch tiến về Thiên Hồ cung. Đường Tam ngẩng đầu nhìn lên, nhìn đệ nhất cung điện trong toàn bộ Tổ đình.

Núi Thuỷ Tinh rất cao, tựa hồ còn cao hơn núi Thiên Hồ. Ngọn núi cao chót vót đâm thủng tầng mây, phía trên có mây mù che chắn nên không thể thật sự thấy được hình dáng Thuỷ Tinh cung.

Ngọn núi này mang lại một cảm giác mơ hồ, tựa hồ có một hào quang đặc thù đang toả ra quang mang nhàn nhạt. Mà phần quang mang kỳ dị này tản ra trong không khí, dù nhìn thế nào cũng không thấu, tràn đầy hương vị thần bí.

Cố Lý cũng đứng nhìn núi Thuỷ Tinh trước mặt, ánh mắt có chút phức tạp.

Hôm qua hắn là người có thu hoạch ít nhất. Chưa hiểu thấu đã thua, thua xong bị đánh xuống dưới, cứ như vậy lãng phí mười nguyên tố tệ.

Chí ít hắn thấy là lãng phí, cho nên đêm qua hắn vẫn luôn suy nghĩ làm thế nào để chiến thắng gia hoả giống hệt mình.

Nếu như ngay cả chính mình cũng không thể chiến thắng, vậy làm sao có thể tiếp tục tiến lên?

"Đi." Bên tai truyền đến thanh âm của Đường Tam. Cố Lý vội vàng đuổi theo hắn.

Hai người đi tới chân núi, có thủ vệ ngăn lại thu tiền phí. Khi Đường Tam trả tiền có thể cảm thấy được ánh mắt có chút thương hại của tên thủ vệ kia.

Mà lúc này có một nam tử Yêu Quái bộ mặt ảo não đi tới. Từ vẻ mặt của nó có thể nhìn ra quá trình leo núi không vui vẻ chút nào.

Những điều này làm cho Đường Tam càng thêm tò mò. Hắn hỏi tên hộ vệ: "Nếu như là cường giả cấp bậc Yêu Vương leo núi cũng sẽ khó khăn như vậy sao?"

Thủ vệ lạnh nhạt nói: "Dựa theo quy củ, tất cả các cung điện đều như nhau, cấp bậc Yêu Vương trở lên không cho phép leo núi. Việc đó mà ngươi cũng không biết sao?"

Đường Tam đúng thật không biết, nghe vậy liền nói: "Thì ra là vậy, chúng ta từ nơi khác đến, cho nên không quá rõ ràng. Cảm tạ đã chỉ điểm."

"Đi vào đi." Thủ vệ cũng không nhiều lời, nhường đường cho bọn họ.

Đường Tam cùng Cố Lý nộp hai mươi nguyên tố tệ mới có thể vào đây. Lúc này Cố Lý đã cắn răng nghiến lợi, hiển nhiên là trong lòng đang âm thầm phân cao thấp, dù như thế nào cũng phải chiến thắng chính mình.

"Cố Lý sư huynh, ngươi buông lỏng một chút. Khi đối mặt với đối thủ, nếu năng lực của các ngươi giống nhau, vậy khuyết điểm tự nhiên cũng sẽ giống nhau. Ta cảm thấy ngươi có thể bắt đầu ra tay từ chỗ này, chỉ có mình mới hiểu rõ mình nhất. Ta nghĩ, người được phục chế kia tuy rằng có năng lực giống ngươi, thậm chí khả năng vận dụng năng lực tốt hơn ngươi nhưng rút cuộc, nó vẫn

không phải là ngươi, không có khả năng suy nghĩ hơn ngươi."

Nghe Đường Tam nói, hai mắt Cố Lý sáng lên, "Ta dường như đã hiểu rõ hơn một chút. Tiểu Đường, ngươi leo núi trước đi, ta ở đây suy nghĩ một hồi. Để ta tự mình suy nghĩ đi, ta giống như đã nắm được điều gì đó."

Cố Lý là một người thông minh, nếu không cũng không có khả năng nắm giữ thời gian áo nghĩa. Sau khi được Đường Tam chỉ điểm, hắn đã bắt được điều gì đó rồi.

Đường Tam mỉm cười gật đầu, sau đó cất bước về phía trước, rất nhanh hắn đã đến chỗ bậc thang.

Đến gần ngọn núi hơn, cảm giác mơ hồ kia dần biến mất, hiện ra trước mắt là một cầu thang giống như được làm từ thuỷ tinh, vô cùng lộng lẫy, nguy nga tráng lệ. Thuỷ tinh phản xạ ánh sáng, vô số tinh quang làm người ta chói mắt.

Đường Tam tất nhiên không bị hào quang đó ảnh hưởng, tập trung tinh thần nội thủ, hắn sải bước leo lên bậc thang đầu tiên.

Trong chớp mắt này, thân thể hắn chấn động. Đường Tam cảm giác được tựa hồ có một cỗ lực lượng vô hình xâm nhập cơ thể hắn.

Không, nói là xâm nhập thì có chút không chính xác, bởi vì cỗ năng lượng này không mang lại cho hắn bất kỳ thống khổ nào. Nói là chúng quét qua mình thì hợp lý hơn.

Đường Tam mỉm cười, trong đan điền, lạc ấn Lam Ngân Hoàng toả sáng. Hắn cố ý kích thích hào quang Lam Ngân Hoàng bao trùm toàn bộ đan điền, che lấp quang mang của toàn bộ các lạc ấn còn lại.

Sau đó hắn bước lên bậc thang thứ hai. Lần này, năng lượng vô hình từ trên trời giáng xuống, nhưng đó là Tinh Thần Lực, giống như muốn trực tiếp chui vào trong Tinh Thần Chi Hải của hắn.

Tinh thần nội thủ, Tinh Thần Chi Hải kịch liệt xoay tròn dưới sự khống chế của hắn, tản ra khí tức Cửu giai đỉnh phong, nhưng không cho cỗ năng lượng kia chui vào được Tinh Thần Chi Hải.

Sau đó hắn bước lên bậc thứ ba, leo lên bậc thang đã ngăn cản Cố Lý ngày hôm qua.

Trong chớp mắt hắn có cảm giác bị nhìn thấu toàn bộ, không có gì có thể che giấu được. Ngay sau đó, cảnh vật xung quanh cũng biến hoá long trời lở đất.

Đường Tam phát hiện mình đã xuất hiện trong một không gian đặc thù. Dưới đất là thuỷ tinh sáng long lanh, nơi xa là một mảnh hư vô, giống như là một không gian vô cùng vô tận.

Cúi đầu nhìn xuống, trên mặt đất thuỷ tinh kia hắn thấy được cái bóng của mình. Ngay sau đó, một bóng dáng trượt ra xa, cách hắn mấy chục mét thì đứng lên, hiện ra trước mặt Đường Tam. Mà cái bóng dưới mặt đất đã biến mất.

Chương 374: Tam liên thắng

Phục chế! Đây chính là sở trường của Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Biết rõ là phục chế, nhưng không thể đối kháng được, đây chính là điểm mạnh nhất của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

"Đường Tam" đối diện thần quang lập loè, trong đáy mắt nhìn chăm chú Đường Tam bản thể, trong chớp mắt tiếp theo, từng cây dây leo từ trong cơ thể hắn tràn ra, tăng tốc trùm tới Đường Tam.

Lam Ngân Hoàng!

Bản thân Đường Tam cũng phóng thích dây leo, nhưng không quấn quanh "Đường Tam", mà là vươn lên, xoay tròn tạo thành các vách chắn.

Rất nhanh, dây leo của "Đường Tam" đã đến. Trên thân dây thẳng tắp có gai nhọn, khuếch tán một làn khói mờ ảo. Có độc! Khi dây leo đung đưa có rất nhiều hạt nhỏ bé yên lặng phiêu tán, trôi về phía Đường Tam bản thể.

Đây là năng lực mà Đường Tam luyện cho Lam Ngân Hoàng trong quá trình tu luyện.

Đường Tam đứng yên tại chỗ, dây leo xung quanh hắn đang kịch liệt xoay tròn, hình thành một vòng xoáy. Bất cứ dây leo nào phóng tới chỗ hắn sẽ bị vòng xoáy kia đánh bay, khí lưu mà nó sinh ra cũng làm cho tất cả các hạt giống không thể lại gần.

Cùng lúc đó, Lam Ngân Hoàng do Đường Tam phóng thích cũng phát tán hạt giống, phủ tới "Đường Tam" đối diện.

Lam Ngân Hoàng của "Đường Tam" cũng bắt đầu xoay tròn, giống hệt khi nãy Đường Tam thi triển, xua tan những hạt giống đang bay tới.

Nhân bản còn có thể học tập?

Khoé miệng Đường Tam toát ra một nụ cười, trong ánh mắt lộ ra một vẻ tự tin.

Sẽ học tập phải không? Vậy hảo hảo cho ta xem ngươi học được gì.

Từng cây dây leo đột nhiên bạo khởi, nhanh chóng phóng tới "Đường Tam".

"Đường Tam" cũng phóng xuất dây leo đâm về phía Đường Tam bản thể.

Nhưng lúc này, những dây leo Đường Tam phóng thích ra đột nhiên xoay tròn, ở giữa không trung hoá thành một thanh trường thương to lớn. Bản thân trường thương toả ra hào quang màu xanh thẳm, trong nháy mắt tiếp theo tốc độ bạo tăng. Nó nhanh như thiểm điện, đánh thẳng đến tên nhân bản kia.

Nhân bản kia rõ ràng sửng sốt một chút, dây leo quanh thân thể cấp tốc dâng lên, ý muốn ngăn cản công kích. Nhưng cũng đúng lúc này, từng cây dây leo không biết từ đâu chui lên, hoá thành một cái lồng giam đem hắn cố định tại chỗ.

"Phốc" một tiếng, trường thương đâm xuyên qua ngực nhân bản.

Hắn ngốc trệ một lúc, sau đó hoá thành một cái bóng trượt trở lại dưới chân Đường Tam.

Dây leo thu hồi, tất cả xung quanh lại khôi phục như bình thường, mà Đường Tam đã nhìn thấy mình đang ở bậc thang thứ ba.

Mà bên cạnh hắn đã có nhiều thêm một người, chính là Cố Lý.

Thân hình Cố Lý đang run rẩy rất nhẹ, hiển nhiên hắn đang ở trong huyễn cảnh, rất có thể là đang chiến đấu với chính mình.

Vì sao Đường Tam có thể nhanh chóng chiến thắng nhân bản của mình như vậy? Bởi vì nhân bản có thể phục chế năng lực của hắn, nhưng không thể phục chế được ký ức của hắn.

Lam Ngân Hoàng là một trong các năng lực cường đại nhất của hắn ở kiếp trước, thời điểm đó hắn đã đánh bại không biết bao nhiêu đối thủ. Ở Đấu La Đại Lục kia, Lam Ngân Hoàng có được nhiều kỹ năng mạnh mẽ, gọi là hồn kỹ.

Đến vị diện này thì có không hồn hoàn, nhưng Đường Tam có thể điều khiển Lam Ngân Hoàng thi triển ra những kỹ năng giống kiếp trước.

Cho nên vừa rồi, nhân bản đã phục chế hồn kỹ thứ tư của Lam Ngân Hoàng, Lam Ngân Tù Lung và hồn kỹ thứ năm, Lam Ngân Bá Vương Thương.

Hai đại hồn kỹ đồng thời xuất thủ, nhân bản chỉ có năng lực cơ bản của Lam Ngân Hoàng làm sao có thể chống đỡ được. Đây không phải là huyết mạch thiên phú, nên không thể thông qua quét hình mà phục chế.

Đường Tam lại cất bước, leo lên bậc thang thứ tư. Cảm giác bị quét hình lại xuất hiện, lần này so với trước đó còn cường liệt hơn vài phần, tựa hồ muốn triệt để nhìn thấu hắn.

Lạc ấn Lam Ngân Hoàng lại toả sáng bao trùm toàn thân. Lam Ngân Hoàng vốn không phải là thực vật thuộc về thế giới này, mà là do Đường Tam thôn phệ nhiều loại thực vật khác nhau, không ngừng tiến hoá mà thành. Đặc tính của nó không ít, nhưng muốn nói về năng lực chân chính thì vẫn là điều khiển của Đường Tam.

Tiếp tục đi lên bậc thang thứ năm, Tinh Thần Tham Trắc lại xuất hiện. Nhưng Tinh Thần Lực của Đường Tam ngưng tụ vào trong, ngươi có thể quét hình, nhưng không có khả năng thăm dò bên trong.

Bậc thang thứ sáu, cảnh vật lại biến đổi, trở về huyễn cảnh trước đó. Tình huống giống hệt lúc trước, cái bóng trượt ra xa, ngưng tụ lại thành nhân bản. Mà lần này, nhân bản cơ hồ ngay lập tức phất tay, phóng xuất Lam Ngân Tù Lung, muốn khống chế hắn trước.

Nhưng Đường Tam đã đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, tránh được Lam Ngân Tù Lung trong nháy mắt.

Nhân bản trong tay ngưng tụ Lam Ngân Bá Vương Thương, khí tức cơ hồ lập tức khoá chặt hắn lại.

Đường Tam giơ tay về phía nhân bản, một chùm dây leo bay ra, trên không trung hoá thành một cái lưới lớn, trong nháy mắt làm chệch hướng trường thương về phía xa. Đồng thời phóng tiếp một cái lưới nữa, thừa dịp nhân bản vừa phóng xuất Lam Ngân Bá Vương Thương đang hồi lực thì bao phủ nó ở bên trong.

Năng lực học tập của nhân bản này rất mạnh, năng lực mình vừa

thi triển trước đó, khi vừa gặp lại nó đã sử dụng được rồi. Đây chính là không ngừng học tập chính mình, để cho mình đối mặt với một bản thân mạnh hơn.

Đường Tam đã hơi hiểu khảo nghiệm của Thuỷ Tinh cung rồi.

Các Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc tới đây, sau khi bị quét hình, huyết mạch là gì, năng lực thiên phú như thế nào cơ hồ đều bị sao chép và phục chế lại, sau đó bản thể sẽ phải đối mặt với nhân bản có được toàn bộ năng lực của mình, nhưng khả năng vận dụng còn tốt hơn mình. Cho nên, tuyệt đại đa số cường giả chỉ sợ đều không qua được bậc thang thứ ba.

Có thể đánh bại nhân bản có một ý nghĩa nhất định là có lĩnh ngộ sâu sắc hơn về huyết mạch chi lực của bản thân, từ đó tạo ra một số năng lực không thể phục chế. Hoặc như Đường Tam chỉ điểm Cố Lý, dùng khiếm khuyết của mình để đánh bại kẻ địch.

Nhưng sau khi thất bại một lần, nếu tiếp tục leo lại thì phải đối mặt với một nhân bản càng thêm hoàn mỹ. Một lần thất bại với nhân bản chính là một lần trưởng thành.

Khảo nghiệm như vậy không hề nghi ngờ là rất gian nan, muốn tiếp tục đi lên trên thì phải đánh bại nhân bản, muốn đánh bại nhân bản thì nhất định không nên tuỳ tiện xuất lực, hoặc là phải tìm kiếm năng lực mình còn thiếu hụt. Những gì ngươi làm đều được nhân bản học tập, đó cũng là đối thủ ngươi phải đối mặt tiếp theo.

Số bậc thang ở đây đâu chỉ có hơn một ngàn? Đây cũng là nguyên nhân cơ hồ không có nhiều người leo núi. Ai có thể không ngừng đối mặt với một bản thân càng lúc càng hoàn mỹ, càng cường đại chứ?

Ân, Đường Tam có thể. Đối với hắn, hắn cho nó phục chế thì nó mới phục chế được.

Tấm lưới lớn kia chính là hồn kỹ thứ ba của Lam Ngân Hoàng, Chu Võng Trói Buộc.

Hai lần phóng xuất Chu Võng Trói Buộc cùng một lần sử dụng Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, Đường Tam đã chiến thắng nhân bản thứ hai.

Tiếp tục đi lên, Đường Tam đã dừng ở bậc thang thứ chín.

Nhân bản thứ ba này đã nắm giữ Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ cùng ba đại hồn kỹ, Chu Võng Trói Buộc, Lam Ngân Tù Lung và Lam Ngân Bá Vương Thương.

Năng lực này, Đường Tam cỡ nào quen thuộc. Lấy sự khống chế siêu cường của Thần Vương, dù năng lực giống nhau như đúc, hắn làm sao có thể thua?

Bất quá hắn không muốn chậm trễ thời gian nên thi triển thêm một năng lực. Khống Hạc Cầm Long!

Đường Môn tuyệt học, Khống Hạc Cầm Long!

Khống Hạc Cầm Long không có công kích bá đạo như Lam Ngân Bá Vương Thương, nhưng đối phó với Chu Võng Trói Buộc thì không có vấn đề gì.

Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ rút ngắn khoảng cách, Đường Tam đánh về phía nhân bản. Cận chiến thành công, chiến đấu kết thúc.

Tam liên thắng! (Ba thắng liên tiếp).

Chương 375: Ba tên nhân bản

Sau khi thắng ba trận liên tiếp, cảnh vật trước mắt Đường Tam lập tức biến đổi. Khi hắn nhìn rõ cảnh vật xung quanh, hắn kinh ngạc phát hiện, mình không phải đứng ở bậc thang thứ chín, mà là đang đứng ở giữa sườn núi. Cố Lý ở phía dưới mơ hồ đã không thấy rõ nữa.

Hoá ra không phải đối mặt với mấy trăm nhân bản sao? Ừm, thế này hợp lý hơn. Bằng không, nhân bản không ngừng học tập, không ngừng mạnh hơn, mỗi lần chiến đấu người leo núi đều tiêu hao nhiều thể năng và huyết mạch chi lực. Mệt mỏi như vậy, làm sao có thể hoàn thành khảo nghiệm.

Xem ra, số khảo nghiệm là có hạn. Ba lần phía trước được coi là nhập môn.

Không nên cho rằng khảo nghiệm của Thuỷ Tinh cung không mang lại chỗ tốt. Ngược lại, chỗ tốt nó mang lại rất có thể còn hơn so với các cung khác, vì nó giúp người leo núi soi rõ chính mình.

Thông qua không ngừng chiến đấu với bản thân, tìm kiếm vấn đề, giải quyết nó, từ đó không ngừng đột phá tăng lên. Đối với cường giả, không thể nghi ngờ đây là rèn luyện tuyệt hảo. Tất nhiên một lần bị đánh bại là mất mười nguyên tố tệ.

Đường Tam có thể đoán được, khi khảo nghiệm này vừa xuất hiện nhất định có rất nhiều cường giả đã tới thử, nơi này vì vậy đã kiếm

được rất nhiều, rất nhiều tiền. Nhưng về sau mọi người lại phát hiện quả thực là lãng phí. Không ai có thể trong một, hai lần giao chiến liền chiến thắng chính mình, rất có thể phải giao đấu chục lần, trăm lần mà vẫn không thể chiến thắng. Dù sao, phần lớn Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc đều chỉ có một loại huyết mạch, năng lực, thiên phú đều thể hiện ra ngoài, muốn chiến thắng người điều khiển năng lực còn tốt hơn mình, đâu có dễ dàng như vậy.

Đường Tam yên lặng cảm thụ được biến hoá xung quanh, hắn phát hiện đến chỗ này rồi, thiên địa linh khí đã biến hoá thật rõ ràng.

Thiên địa linh khí xung quanh nồng đậm hơn và cực kỳ tinh thuần, không có bất kỳ thuộc tính nào khác. Hấp thu thiên địa linh khí này cơ hồ có thể trực tiếp chuyển hoá thành huyết mạch chi lực, điều này hẳn là cho người tham gia khảo nghiệm khôi phục nghỉ ngơi.

Đường Tam tiêu hao cũng không lớn nên không dừng lại quá lâu. Hắn lại cất bước leo lên bậc thang tiếp theo.

Lần này không xuất hiện cảm giác quen thuộc. Nhưng không biết vì sao, Đường Tam đột nhiên cảm nhận được áp lực.

Tiếp tục bước lên trên, khi hắn đi lên bậc thang thứ ba, cảnh vật lại biến đổi, trở lại huyễn cảnh thuỷ tinh lúc trước.

Cái bóng dưới chân Đường Tam lần nữa trượt tới phía trước. Ngay sau đó, đồng tử của Đường Tam co rút lại.

Cái bóng kia chia làm ba đạo thân ảnh đứng đối diện hắn. Đúng vậy, chính là ba tên nhân bản.

Độ khó tăng lên sao? Đây là không công bằng, độ khó tăng lên quá nhanh rồi. Một đối ba, đối với ba tên nhân bản mà còn ở trong một

không gian đặc thù, Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc làm sao có thể vượt qua?

Đường Tam trong lòng khiếp sợ, đồng thời bọn chúng cũng đã phát động công kích.

Một tấm lưới lớn chụp tới Đường Tam, cùng lúc đó, một thanh Lam Ngân Bá Vương Thương đang ngưng tụ. Đáng sợ hơn là, từng cây Lam Ngân Hoàng đang điên cuồng chui ra từ mặt đất, lấy Đường Tam làm trung tâm đã bao phủ trong phạm vi trăm thước. Lam Ngân Đột Thứ Trận! Kỹ năng này trước đó Đường Tam đã dùng qua. Bất quá, lúc này ba tên nhân bản đồng thời thi triển, diện tích càng lớn, uy năng cũng càng lớn, trên trời dưới đất toàn bộ phong kín.

"Các ngươi lợi hại!" Đường Tam lẩm bẩm một câu. Một đối ba, nếu hắn chỉ có Lam Ngân Hoàng, dù kỹ xảo vượt qua đối phương, muốn chiến thắng bọn chúng cũng không dễ dàng gì, nếu làm không tốt liền muốn lật thuyền.

Những tên nhân bản này đáng sợ nhất là chỗ nắm chắc thời cơ, khả năng vận dụng vô cùng tinh thục. Đó không chỉ là phóng xuất thông thường, sự phối hợp giữa ba người vô cùng ăn ý.

Đáng tiếc là, đối thủ của các ngươi không phải chỉ có Lam Ngân Hoàng.

Trước khi đến Thủy Tinh cung, Đường Tam đã chuẩn bị sẽ bại lộ ít nhất hai loại huyết mạch. Hai loại huyết mạch mặc dù hiếm thấy, nhưng không phải là không có. Mỹ công tử không phải cũng như vậy sao? Hơn nữa nàng còn có hai loại huyết mạch cấp một.

Lại nói, nếu như Bạch Hổ biến của Mỹ công tử kết hợp với Sư Hổ biến của mình sẽ biến hoá thành cái gì?

Ý nghĩ này chợt loé lên trên đầu Đường Tam, cùng lúc đó, trên người Đường Tam cháy lên quang diễm đỏ rực.

Dù là Lam Ngân Đột Thứ Trận hay Chu Võng Trói Buộc đang chụp lấy Đường Tam đều hoá thành tro bụi trong nháy mắt. Tay phải Đường Tam khẽ giơ lên, Lam Ngân Bá Vương Thương đang bay vụt như thiểm điện kia bị hắn chộp trong lòng bàn tay, đồng thời cấp tốc thiêu đốt.

Sư Hổ biến có lực lượng cường đại, Lam Ngân Bá Vương Thương cũng không có khả năng phá vỡ.

Sau đó Đường Tam động, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ kết hợp với Sư Hổ Kim Cương, đánh đâu thắng đó!

Nửa phút sau, ba tên nhân bản lại biến thành cái bóng trở về dưới chân Đường Tam.

Lần này khi cái bóng trở về, Đường Tam cảm giác được mình đã có thêm một ít cảm ngộ mới, từ quá trình giao đấu, lý giải với Lam Ngân Hoàng cũng sâu sắc hơn vài phần.

Mình cũng coi như là gian lận, dựa vào huyết mạch cấp một Sư Hổ biến, cưỡng ép chiến thắng ba tên nhân bản. Nếu chỉ lấy Lam Ngân Hoàng đối chiến Lam Ngân Hoàng, cảm thụ sẽ sâu sắc hơn. Đương nhiên, cơ hồ là sẽ thất bại.

Đứng tại chỗ dưỡng sức một hồi, cũng nhiều hơn vài phần cảm ngộ.

Khi Đường Tam bước tiếp, lập tức một cỗ lực quét hình cực lớn ập đến, phảng phất muốn lột trần hắn. Từ dưới hướng lên, tựa hồ là

muốn nhìn thấu từng tế bào trong cơ thể hắn.

Sư Hổ Kim Cương hừng hực thiêu đốt, che đậy tất cả, thậm chí che lấp cả lạc ấn Lam Ngân Hoàng. Huyết mạch cấp một cường đại bị quét rõ ràng.

Lần này, thời gian quét hình lâu hơn.

Qua trận chiến vừa rồi Đường Tam phát hiện, nhân bản có khả năng học tập trực tiếp kỹ xảo điều khiển năng lực nhưng không cách nào học tập được huyết mạch chi lực. Cho nên khi Đường Tam đột ngột thi triển Sư Hổ Kim Cương, ba tên nhân bản kia mới không học được.

Nhưng rất hiển nhiên, vòng tiếp theo Đường Tam sẽ phải đối mặt với nhân bản có được hai đại năng lực Sư Hổ Kim Cương và Lam Ngân Hoàng.

Sư Hổ Kim Cương là huyết mạch cấp một, tất nhiên sẽ không dễ đối phó.

Nếu vừa rồi Đường Tam lựa chọn thi triển Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến cũng có thể chiến thắng, nhưng hắn ở Kiếm Thánh cung cùng Thiên Hồ cung đã thi triển Sư Hổ Kim Cương. Không thể để bại lộ quá nhiều a! Có trời mới biết những hoàng cung này có thông tri cho nhau không. Nếu như có, hai loại huyết mạch còn có thể giải thích được, nếu để lộ ba loại, bốn loại, chỉ sợ hắn sẽ bị bắt đi nghiên cứu.

Cho nên Đường Tam mới lựa chọn Sư Hổ biến. Mà Đường Tam mơ hồ cảm giác được, khảo nghiệm của Thuỷ Tinh cung sẽ không nhiều. Bình thường đối mặt với ba tên nhân bản đã không có cơ hội chiến thắng, nếu phía sau càng khó khăn hơn, vậy ai có thể ứng đối

chứ? Đã là khảo nghiệm thì cũng phải có vài phần khả năng thông qua được.

Cuối cùng quét hình cũng kết thúc, thân thể đã có thể di động. Khi Đường Tam bước lên bậc thang tiếp theo thì được truyền thống vào trong chiến trường. Cái bóng lại trượt ra xa và ngưng tụ thành hình.

Mà lần này, Đường Tam không có chờ đợi, hắn không cho ba cái bóng kia ngưng tụ thành hình đã bắt đầu chuyển động.

Không hề nghi ngờ, lần này hắn phải đối chiến ba nhân bản có được đồng thời Lam Ngân Hoàng và Sư Hổ Kim Cương. Dưới tình huống không được để lộ nhiều thứ hơn, muốn chiến thắng bọn họ thì không thể thong dong như trước, nhất định phải chiếm trước tiên cơ mới được.

Chương 376: Thương kỹ của Đường Tam

Mất khoảng hai giây để cái bóng trượt ra xa và ngưng tụ thành hình và bắt đầu chiến đấu. Hai giây nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn. Đường Tam kỳ thật đã chú ý tới, muốn chiến thắng chính mình cần phải lợi dụng tất cả các ưu thế có thể, thời gian lúc cái bóng biến hoá rất đáng sử dụng. Lúc trước hắn không lợi dụng là vì chưa cần đến, đây cũng là ý hắn chỉ điểm cho Cố Lý.

Nhưng lúc này đã khác, Đường Tam chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung, Sư Hổ Kim Cương bộc phát phía sau phát ra quang diễm màu bạch kim sáng chói, thôi động thân thể hắn phóng tới nhân bản ở giữa trong nháy mắt. Tốc độ so với cái bóng ban đầu còn nhanh hơn vài phần.

Huyền Thiên Công vận chuyển điên cuồng trong cơ thể, tay trái ngưng tụ Lam Ngân Bá Vương Thương, tay phải ném ra một Chu Võng Trói Buộc, phân biệt về hai nhân bản ở hai bên. Cùng lúc đó, con ngươi hắn bắn ra hào quang màu bạch kim, khi nhân bản ở giữa kia vừa ngưng tụ thì bọn họ đã va chạm.

Chốc lát này, tốc độ của Đường Tam là tăng tới cực hạn.

Bóng hình ở giữa tựa hồ cảm thấy không ổn, khi nó vừa xuất hiện cũng đã thiêu đốt Sư Hổ Kim Cương trên người. Nhưng đáng tiếc là không ảnh hưởng đến Đường Tam sớm đã tụ lực. Hữu tâm tính vô tâm, Đường Tam vẫn mạnh mẽ đụng vào người hắn.

"Phanh" một tiếng, quang diễm trên người nhân bản ở giữa lập tức

bị khuếch tán, phía sau hõm xuống. Tay phải Đường Tam đâm về phía trước, lấy Sư Hổ Kim Cương đối Sư Hổ Kim Cương, thừa dịp phá vỡ cương khí hộ thể của đối phương, đâm trúng xương sống của hắn, mượn lực bắn ngược lại, sau đó lại vọt tới trước đâm vào xương sống, lại mượn lực bắn ngược lại, nắm tay, nện một quyền cuối cùng vào cùng vị trí.

Ba kích liên tục, cơ hồ hoàn thành trong nháy mắt.

Thốn kình!

Qua quan sát, Đường Tam phát hiện, những nhân bản này trước hết phục chế huyết mạch chi lực, sau đó là kinh nghiệm chiến đấu. Đồng thời có thể sắp xếp, tổ hợp chúng ở một trình độ nhất định để thi triển huyết mạch chi lực mạnh mẽ hơn. Nhưng muốn phục chế kinh nghiệm thực chiến thì phải chờ Đường Tam sử dụng qua mới có thể. Mà một số kỹ năng sớm tu luyện cũng không dễ dàng phục chế.

Ví dụ như, nhân bản có thể phục chế Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, nhưng vì không có Huyền Thiên Công làm trụ cột cho nên nó thi triển không thể bằng Đường Tam được. Huyền Thiên Công không thể phục chế, bởi vì đây không phải là huyết mạch chi lực, mà ẩn tàng bên trong đó. Tương tự như vậy, đối phương cũng không thể phục chế Khống Hạc Cầm Long.

Đường Tam trong chớp nhoáng bộc phát thốn kình là một loại kỹ xảo phát lực, đồng dạng lấy Huyền Thiên Công làm cơ sở. Luận cận chiến, dù Đường Tam không phải Thần Vương thì cũng là cấp độ đại tông sư. Làm người ba kiếp, kinh nghiệm thực chiến của hắn cỡ nào phong phú.

"Răng rắc" tiếng xương cốt đứt gãy, nhân bản ở giữa trong nháy

mắt đã bị Đường Tam đánh bại.

Đường Tam không dừng lại, không quan tâm nhân bản đang dùng Sư Hổ Kim Cương thiêu đốt Chu Võng Trói Buộc, mà lách mình đến tên nhân bản vừa mới đánh nát Lam Ngân Bá Vương Thương của mình.

Một thanh Lam Ngân Bá Vương Thương ngưng tụ trong tay, Đường Tam thở sâu, cả người trong chớp mắt căng lên, Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay được bao trùm bởi một màu bạch kim, quang diễm nhen nhóm.

Trăm ngàn đạo thương mang nở rộ, trên không tách thành ánh sáng chói mắt, giống như bị một mảng quang vũ bạch kim bao trùm.

Nhân bản này có chút không biết ứng đối thế nào, cũng đốt cháy Sư Hổ Kim Cương, Lam Ngân Hoàng hoá thành một tấm lưới lớn bao phủ đến Đường Tam, đồng thời cũng ngưng tụ Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay.

Nhưng là, một trời thương mang này làm sao có thể dễ dàng đối phó?

Thương mang chỉ, Chu Võng Trói Buộc cơ hồ lập tức hoá thành bột mịn, càng kinh khủng hơn là, thương mang đầy trời kia đột nhiên hợp lại thành một, tất cả các điểm bạch kim tụ lại thành một, trong tích tắc xé rạch bầu trời.

Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay nhân bản kia đã tìm được vị trí chính xác, hai thanh Lam Ngân Bá Vương Thương cơ hồ lập tức đâm vào nhau.

"Phanh!" Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay nhân bản lập tức

nổ nát vụn. Tuy nó cũng mang Sư Hổ Kim Cương rót vào trong Lam Ngân Bá Vương Thương nhưng nó không có tinh thần khí hợp nhất, thương pháp làm sao có thể so với Đường Tam?

Một kích này gọi là Thiên Phu Sở Chỉ!

"Phốc!" Trường thương đâm thủng ngực nhân bản, Sư Hổ Kim Cương điên cuồng thiêu đốt, cắn nuốt năng lượng của nhân bản để bổ sung bản thân.

Đôi mắt màu bạch kim của Đường Tam muốn tràn ra dưới sự thôn phệ này.

Mà cũng ngay lúc đó, phía sau truyền đến một tiếng hét chói tai.

Không quay đầu lại, Đường Tam cũng biết đó là gì. Chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung, thân thể trên không uyển chuyển né tránh.

Trong lúc đó, tinh thần khí lại một lần nữa hợp nhất. Khi xoay người, hào quang bạch kim lại bắn ra, thanh Lam Ngân Bá Vương Thương trong nháy mắt trở nên trong suốt.

Thương mang như thiểm điện bắn ra, mang theo tinh thần khí kết hợp với huyết mạch chi lực của Đường Tam, giống như thuấn di mà biến mất trong không khí.

Nhân bản đang vọt tới kia trong nháy mắt liền cứng ngắc giữa không trung.

Hai tay của nó phá toái rồi, đúng vậy, nó đã bắt lấy, nhưng lại không thể ngăn cản được.

Thương kỹ Được Ăn Cả Ngã Về Không.

Đây là thương kỹ dung hợp tinh thần khí của bản thân trong nháy mắt, bất chấp hậu quả, không lưu lại thứ gì.

Một thương này có thể nói là đỉnh cao công kích mà Đường Tam có thể làm lúc này, so với Thiên Phu Sở Chỉ còn cường đại hơn. Có thể ở tốc độ nhanh như vậy phát ra một thương này là do nội tình thâm hậu kết hợp với kinh nghiệm phong phú mà có. Nếu không phải cần thời gian tụ lực không ngắn.

Dưới chân hơi lảo đảo một chút, Đường Tam mới đứng vững thân mình, nhưng khoé miệng tươi cười lại không che giấu được. Hoàn thành rồi!

Đây là lần đầu tiên hắn chân chính xuất ra một chút kỹ xảo chiến đấu từ kiếp trước, mà đối thủ lại là nhân bản của mình.

Với sự thông minh của hắn, hắn biết làm như thế nào để lợi dụng khuyết điểm của đối phương. Kỹ xảo mà hắn mang đến từ kiếp trước, nhân bản muốn phục chế cũng dễ dàng học được.

Hắn đã sớm cảm thấy, năng lực phục chế ở trên núi Thuỷ Tinh là có hạn, cũng không thực sự phục chế được tất cả một cách chi tiết. Trên thực tế, dù là Thần giới chính thức cũng không có năng lực phục chế hoàn toàn.

Ba đạo thân ảnh lần nữa trở về, hoà tan thành một thể dưới chấn Đường Tam, từng luồng cảm ngộ mãnh liệt truyền vào Tinh Thần Chi Hải của hắn. Cảm thụ của ba nhân bản khi đối mặt với hắn lúc nãy cũng truyền vào.

Cảnh vật quay trở về núi Thuỷ Tinh, nhưng Đường Tam kinh ngạc phát hiện, hắn không còn ở giữa sườn núi nữa, mà đã đi gần tới

đỉnh núi.

Phía trước sương mù dày đặc nhưng mơ hồ có thể nhìn thấy một toà cung điện nguy nga.

Ở trước mặt Đường Tam còn ba bậc thang nữa, đúng vậy, chỉ còn ba bậc thang.

Ba lần đầu tiên là đối mặt với một nhân bản. Hai lần tiếp theo là với ba nhân bản ở giữa sườn núi.

Lúc này chỉ còn ba bậc thang, có nghĩa là khảo nghiệm chưa kết thúc nhưng đã sắp đến hồi kết thúc.

Nhưng lúc này sắc mặt Đường Tam có chút khó coi, bởi vì hắn ý thức được một điều. Hắn cũng không vội leo núi, mà ngồi xuống, yên lặng khôi phục tiêu hao của mình.

Sau khi chiến đấu, huyết mạch chi lực của hắn không tiêu hao nhiều, nhưng Tinh Thần Lực thì ngược lại, tiêu hao khá nhiều. Đối mặt với khảo nghiệm rất có thể là cuối cùng này, hắn nhất định phải bảo trì trạng thái tốt nhất.

Chương 377: Chín Đường Tam

Đã qua ba trận đấu một, hai trận đấu ba, mà khảo nghiệm của Thuỷ Tinh cung còn chưa kết thúc, điều này có nghĩa là gì?

Đường Tam chú ý tới các con số, khảo hạch cuối cùng này rất có thể chỉ có một trận, dù sao, bậc thang cũng chỉ còn ba cái. Đây là một tính toán tốt. Như vậy, nhân bản sẽ có bao nhiêu người? Vòng thứ hai gấp ba lần vòng thứ nhất, nếu vòng thứ ba cũng gấp ba lần vòng thứ hai thì sao? ...

Đường Tam biết mình đã gặp phiền toái, đồng thời trong lòng cũng chửi thầm, đây là khảo hạch Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc bình thường có thể thông qua sao?

Đối mặt với ba tên nhân bản còn có thể lợi dụng các cơ hội, nhưng khi biến thành chín nhân bản thì phải ứng đối như thế nào?

Đường Tam rất bất đắc dĩ, nhưng cũng không thể làm gì.

Xem ra, nếu không bại lộ một chút thực lực chân chính thì khó có thể vượt qua khảo nghiệm này. Đồng thời trong lòng hắn cũng cân nhắc, lúc này nên rời đi hay tiếp tục đi lên trên?

Hắn thật sự có chút do dự.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đứng đầu Tổ đình, là tồn tại cường đại nhất trong hai tộc Yêu Tinh, được vinh danh là đệ nhất Yêu Hoàng.

Nó đã sống hơn hai nghìn năm, còn mình chỉ là một nhân loại bình thường, nếu mình có thể vượt qua khảo nghiệm của nó, điều này có ý nghĩa gì? Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng tất nhiên có thể nhìn thấy thực lực của mình, có hai loại huyết mạch trở lên. Hơn nữa còn có Tinh Thần Lực tu vi Cửu giai đỉnh phong, vẫn còn có rất nhiều tiềm năng và không gian phát triển, nó sẽ cho phép mình tồn tại sao?

Khát vọng muốn khiêu chiến dần bình ổn lại, Đường Tam tỉnh táo quyết định sẽ không đi lên nữa. Muốn chiến thắng chín người giống mình, chưa nói có thể chiến thắng hay không, nhưng rất khó đoán được sẽ bại lộ bao nhiêu năng lực.

Cơ thể dần hồi phục, Đường Tam đứng người lên, nhìn Thuỷ Tinh cung hư vô mờ mịt cách đó không xa. Hắn dứt khoát xoay người, chuẩn bị xuống núi.

Nhưng đúng lúc này, "ông ---" một tiếng bất chợt, một cỗ lực hút từ phía sau truyền đến, khiến cho hắn phải ngừng bước chân. Ngay sau đó, hắn bị đẩy lên trên.

Một đạo quang mang như thuỷ tinh sáng long lanh bao trùm toàn thân Đường Tam khiến hắn không thể động đậy. Tất cả không gian, thời gian xung quanh dường như trong chớp mắt này đã bị khoá chặt lại.

Cảm giác quét hình lần nữa xuất hiện.

Không được đi sao?

Đường Tam kinh hãi, trước đó chưa từng gặp tình huống này ở các cung điện khác a!

Vận dụng Thần Thức cưỡng ép lao ra? Điều này tất nhiên là không

thể. Đừng nói bây giờ hắn chưa khôi phục Thần cấp, ngay cả khi hắn khôi phục Thần cấp, chỉ cần không phải là hồi phục toàn bộ thực lực, hắn không thể nào là đối thủ của vị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng này. Người ta là đệ nhất Yêu Hoàng, có tu vi Thập Nhị giai đỉnh phong, hắn hiện tại không thể chống lại, huống chi đây còn là địa bàn của người ta.

Đây là bức lương vi xướng (ép người quá đáng) a! Đường Tam xem ra cuộc chiến này muốn tránh cũng không được.

"Đường ở dưới chân, vì sao không đi về phía trước?" Một thanh âm uy nghiêm vang lên. Thanh âm này không rõ của nam hay nữ, nhưng xuất hiện từ bốn phương tám hướng mà tới.

Đường Tam cười khổ nói: "Biết rõ không có khả năng nên chỉ có thể lùi bước."

"Không có khả năng? Ngươi còn chưa thử thì sao biết là không thể? Ngươi là đồ nhát gan, vì vậy vĩnh viễn không thể trở thành cường giả." Thanh âm kia tựa hồ tăng thêm uy áp làm Đường Tam có cảm giác không thể hô hấp.

Khoé miệng Đường Tam thoáng co quắp một lát nhưng không có giải thích. Hắn không thể nói, bởi vì ta là nhân loại, ta sợ bại lộ quá nhiều năng lực sẽ bị ngươi giết chết a. Nhát gan thì nhát gan đi.

"Bất quá ngươi đúng." Thanh âm uy nghiêm kia lại xoay chuyển, đột nhiên nhiều hơn vài phần cổ quái, "Biết rõ không thể làm mà chịu thì là ngốc. Hơn nữa, cửa ải tiếp theo này, một khi đã đi vào, hoặc là thắng hoặc là chết, không có cơ hội khác. Muốn được Thuỷ Tinh cung nhận thức, đây cũng là con đường duy nhất."

Đường Tam chấn động trong lòng, "Vậy ta không tham gia a!"

"Đã chậm rồi, ngươi đã đi vào cửa này, tự cầu phúc đi." Thanh âm uy nghiêm trở nên bình thản, trong bình thản còn mang theo lạnh nhạt, thậm chí còn có vài phần trêu tức. Giống như hắn thực sự muốn giết chết Đường Tam.

Đường Tam thấy mình lướt qua ba bậc thang, hắn đã đứng ở nấc thang cao nhất ở Thuỷ Tinh cung.

Ô...ô...n...g. Cảnh vật xung quanh đảo lộn, chiến trường lại xuất hiện.

Đường Tam thở sâu, trong nháy mắt khống chế bản thân không tuôn ra đủ loại tâm tình tiêu cực mà mắng chửi người.

Dù hắn không muốn như thế nào, ngay lúc này đã không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể đối mặt với khảo nghiệm. Nếu là đại khảo sinh tử, vậy không thể nửa phần do dự.

Mà giống như hắn đoán, khi hắn vừa xuất hiện trên chiến trường, cái bóng trượt ra xa, chia làm chín đạo mà ngưng tụ thành hình.

Chín cái, thật sự là chín tên nhân bản, chín Đường Tam a!

Khoé miệng co giật, nhưng Đường Tam không có dừng lại. Trong chớp mắt này hắn nhất định phải nắm bắt lấy. Không có nửa điểm do dự, cổ tay hắn động, một thanh trọng gỗ xuất hiện trong lòng bàn tay. Đây chính là phiên bản tăng cường của Chư Cát Thần Nỏ.

Quang mang trên hai bộ Chư Cát Thần Nỏ nở rộ, hào quang màu bạch kim trong nháy mắt bùng lên, Sư Hổ Kim Cương tăng phúc cho pháp trận bộc phát.

Hai bộ Chư Cát Thần Nỏ này Đường Tam chuyên chế cho bản thân, thi triển bọn chúng cần càng nhiều Tinh Thần Lực và năng lượng to lớn. Mỗi tên nỏ đều dùng ô kim chế tạo, chuyên phá các loại phòng ngự. Huống chi giờ phút này, trên Chư Cát Thần Nỏ còn có Sư Hổ Kim Cương, huyết mạch cấp một vô cùng cường đại.

Hai thanh Chư Cát Thần Nỏ đồng thời bắn ra, tám mươi mốt tên nỏ quỷ dị mang theo hào quang bạch kim không một tiếng động bao trùm chín nhân bản kia.

Cùng lúc đó, Đường Tam phi tốc nhảy lên, đánh tới một trong chín tên kia.

Chư Cát Thần Nỏ kết hợp với Sư Hổ Kim Cương, cộng thêm năng lực phá phòng ngự mạnh mẽ của ô kim, dù đối phương là Mãnh Mã Cự Tượng cũng khó có thể hoàn toàn ngăn trở công kích của nó.

Nhưng chín nhân bản này cùng trước đó có chỗ khác biệt. Trong khoảnh khắc khi thấy bị Chư Cát Thần Nỏ bao trùm, bọn chúng liền bộc phát ra hào quang bạch kim mãnh liệt, trên thân quang diễm bạch kim cũng bốc lên.

Sắc mặt Đường Tam thay đổi, bởi vì hắn biết được đây là chuyện gì, rõ ràng là dấu hiệu thiêu đốt sinh mệnh. Những tên nhân bản này vậy mà lại thiêu đốt huyết mạch để bộc phát huyết mạch chi lực mạnh mẽ hơn trong nháy mắt.

Đây không phải ăn gian sao? Vốn đã có chín nhân bản, lại còn sử dụng phương thức thiêu đốt sinh mệnh để chiến đấu.

Từng cây tên nỏ được bắn ra, quang diễm bạch kim thi nhau phá toái. Uy lực của tên nỏ vẫn mạnh như cũ, tuy rằng không làm cho bọn nó bị thương trí mạng, nhưng đủ để làm chúng ngã xuống.

Quang diễm trên người nổ tung, có tên nhân bản bị trúng nhiều tên nỏ, thân thể đã bị xuyên thủng, nhưng cũng không quá nghiêm trọng.

Mà lúc này Đường Tam đã bay đến tên nhân bản ở ngoài cùng bên trái. Đây là một trận sinh tử chiến, Đường Tam hoàn toàn không dám đánh cược đối phương có lừa mình hay không. Thân là đệ nhất Yêu Hoàng, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng hoàn toàn không để ý đến sống chết của một nhân loại như hắn. Thậm chí đối phương chỉ xem mình như đồ chơi, nhưng dù thế nào trận chiến này hắn không thể thua.

Tên nhân bản ngoài cùng bên trái này ít bị ảnh hưởng bởi Chư Cát Thần Nỏ nhất, chỉ bị tên nỏ đẩy ngã xuống. Đường Tam lúc này đã đến trước mặt nó.

Nhưng nhân bản này rõ ràng cảm nhận được nguy hiểm, so với hai vòng trước, ý chí chiến đấu của nó đã nâng cao hơn một bậc. Sư Hổ Kim Cương thiêu đốt trên người bỗng nhiên bạo tạc.

Chương 378: Thanh âm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng

Đúng vậy, là bạo tạc mà không phải bộc phát. Toàn thân tên nhân bản đều nổ tung trong nháy mắt. Sư Hổ Kim Cương từ trong cơ thể tràn ra, hoá thành quang diễm bạch kim kinh khủng, cuốn sạch tất cả xung quanh, nhất là hướng về phía Đường Tam.

Tự bạo đã tới?

Đường Tam chân phải như thiểm điện chỉa xuống đất, Lam Ngân Bá Vương Thương vừa ngưng tụ cũng chĩa xuống, trong nháy mắt ngừng lại.

Dù như vậy, Sư Hổ Kim Cương bộc phát vẫn nhanh chóng quét tới.

Uy lực của quang diễm kia Đường Tam biết rất rõ. Bạo thể làm hào quang nở rộ, một khi rơi xuống người hắn chí ít cũng có thể làm hắn bại lui, thậm chí là có thương tích. Đây là đối phương bị ảnh hưởng bởi Chư Cát Thần Nỏ làm bị thương.

Nếu hắn bại lui, tám tên nhân bản thiêu đốt huyết mạch đồng thời bộc phát công kích mình, như vậy hắn chắc chắn sẽ chết.

Không có khả năng bại lui, cũng không thể thụ thương lúc này.

Trong lòng Đường Tam thầm than một tiếng, hắn hiểu, lúc này không còn giấu được nữa.

Ánh sáng màu bạc xuất hiện trên người hắn, trong chớp mắt hắn đã biến mất trước khi quang diễm đến.

Đúng vậy, cứ như thế biến mất!

Khổng Tước khống chế không gian, Khổng Tước Biến.

Đường Tam di chuyển tức thời, trong nháy mắt đã xuất hiện ở sau lưng nhân bản ở xa nhất. Tên nhân bản này đã ổn định lại thân thể, đang phóng về phía nổ tung, muốn vây công bạo tạc làm tổn thương Đường Tam.

Thiên Phu Sở Chỉ, Lam Ngân Bá Vương Thương kết hợp với Sư Hổ Kim Cương bộc phát không chút do dự đâm xuyên tên nhân bản kia.

Tất cả đều phát sinh vô cùng nhanh cho nên nhân bản này lập tức cứng người lại, nhưng ngay sau đó, Sư Hổ Kim Cương trên người bỗng nhiên bộc phát, lần nữa tự bạo.

Đường Tam như thiểm điện truyền tống biến mất, tránh đi tự bạo.

Nhưng khi hắn đến bên người một nhân bản khác, cơ hồ trong chớp mắt lại phát động Thuấn Di, truyền tống ra ngoài mấy chục thước.

Nhân bản còn có bảy người, nhưng bảy tên này trong thời gian ngắn đã tụ họp ở một chỗ, xếp thành một hình tròn hướng mặt ra ngoài, đồng thời trên tay mỗi người đều cầm một thanh Lam Ngân Bá Vương Thương.

Đồng dạng thi triển Thiên Phu Sở Chỉ, trong nháy mắt thương mang bao trùm không gian xung quanh. Nếu vừa rồi Đường Tam chậm hơn một chút chỉ sợ sẽ bị thương mang kia làm bị thương.

Đường Tam thoáng có chút thở dốc. Có thể thấy được sau các khảo hạch phía trước, các nhân bản đã biến chất. Ý thức chiến đấu được tăng cường, tựa hồ còn có thêm phương pháp kết hợp công kích.

Làm sao bây giờ?

Chạy!

Đường Tam trong nháy mắt đã định ra chiến thuật. Đối diện với bảy nhân bản đều thiêu đốt huyết mạch chi lực công kích mình, dù Sư Hổ Kim Cương có sức chịu đựng mạnh mẽ cũng sẽ tiêu hao rất lớn.

Người bọn họ phục chế cuối cùng vẫn là hắn, Đường Tam tính toán một chút xem nếu mình thiêu đốt huyết mạch thì có thể kiên trì bao lâu. Vì đã bại lộ Khổng Tước Biến, hắn chỉ cần rời xa đối thủ, chờ huyết mạch chi lực của bọn họ thiêu đốt không còn nữa thì hắn sẽ chiến thắng.

Nhưng ngay lúc này, bảy tên nhân bản lại thay đổi trận hình, bọn họ xếp thành một hàng nhìn về phía Đường Tam. Cùng lúc đó sau lưng bọn họ hiện lên quang ảnh Sư Hổ Thú màu bạch kim to lớn. Tổng cộng có bảy cái, đồng thời gầm lên với Đường Tam.

Lập tức, một cỗ sóng âm rung chuyển đất trời bộc phát, phảng phất muốn làm nổ tung chiến trường.

Cảm giác mê muội làm cơ thể Đường Tam trong nháy mắt chết lặng.

Không tốt!

Hắn đã hiểu được vấn đề rồi. Giờ khắc này, bảy nhân bản thi triển

gào thét là đến từ huyết mạch chi lực của hắn, đến từ huyết mạch chi lực của Sư Hổ Thú. Chỉ là, phần huyết mạch chi lực này trước mắt Đường Tam chưa có nắm giữ, hoặc là nói hắn không biết.

Đây là bản năng của Sư Hổ Thú, dù sao, sư hống hổ gầm đều là nhân vật cực kỳ cường hãn trong tự nhiên. Bọn chúng kết hợp với nhau, lại kích phát Sư Hổ Kim Cương, uy năng có thể tưởng tượng được. Bảy con Sư Hổ rống đồng thời bộc phát, toàn bộ không gian đều muốn vỡ nát, dù lúc này hắn truyền tống ra xa vẫn không thể tránh được.

Nếu bị bảy tên nhân bản vây công, hắn chắc chắn sẽ chết. Mỗi tên nhân bản lúc này đều là cường giả Cửu giai đỉnh phong, huống chi còn có huyết mạch cấp một.

Cho nên, trong nháy mắt cảm thấy không ổn, Đường Tam liền đưa ra quyết định. Đối mặt với nhiều Sư Hổ rống như vậy, nếu chính diện chọi cứng, trừ phi đem Thần Thức phóng xuất ra mới có khả năng. Nhưng chuyện này nhất định không thể làm, bại lộ Thần Thức không bằng bại lộ cái khác a!

Tốc độ thời gian trước người Đường Tam đột nhiên chậm lại, tiếng gầm rung chuyển đất trời kia trong chớp mặt trở nên chậm, do đó tốc độ lan truyền sóng âm cũng chậm lại.

Thì Quang Biến!

Không có biện pháp khác, ở thời điểm này, Đường Tam chỉ có thể dùng Thì Quang Biến làm chậm lại tốc độ sóng âm.

Thừa dịp chậm lại trong chớp nhoáng này, tốc độ không gian xung quanh người Đường Tam bị phá hư cũng chậm lại. Không gian vẫn đang vỡ thành từng khúc, hoá thành mảnh vỡ không gian, nhưng

tương đối mà nói đã ổn định hơn nhiều.

Sau một khắc, ngân quang trên người Đường Tam hiển hiện, lần nữa truyền tống.

Thừa dịp Thì Quang Biến tranh thủ cho hắn một chút thời gian, hắn phát động truyền tống.

Bất quá, hắn cũng không truyền tống đi xa, mà ngược lại, trong nháy mắt đã đến phía sau bảy tên nhân bản.

Sư Hổ rống là hướng về phía hắn triển khai, bảy tên đứng thành một hàng. Mà nơi ít bị ảnh hưởng nhất chính là phía sau bọn họ. Không gian phía sau bọn họ không có vấn đề gì.

Thân hình lại hiện ra, tốc độ thời gian trôi lại có biến hoá, từ chậm chạp thành tăng tốc. Tiếng gầm kinh khủng phi tốc truyền đến phương xa, hắn thậm chí có thể thấy, dưới tác dụng của bảy tên nhân bản, không gian đằng xa đã xuất hiện rất nhiều vết rạn hình mạng nhện.

Nếu vẫn còn ở nơi đó, Đường Tam sợ thân thể mình trực tiếp bị phá huỷ.

Thời gian tăng tốc làm cho tốc độ của hắn trong nháy mắt bắn ra, Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay cơ hồ trong chốc lát đã đâm ra hơn trăm lần, bao phủ toàn bộ bảy tên nhân bản.

Lần này Đường Tam đã dùng toàn lực.

Thân thể hai tên nhân bản bên trái cơ hồ lập tức bị xuyên thủng. Nhưng thời khắc tên thứ nhất bị đâm xuyên thì hắn liền triển khai tự bạo. Tên thứ hai cũng như vậy, làm Đường Tam không thể không

lập tức cắt đứt thời gian tăng tốc để tránh mình bị thương.

Hắn hiện tại không dám trì hoãn, lúc trước Thời Gian Ngưng Cố đã làm chậm mảng lớn thời gian làm Tinh Thần Lực tiêu hao khá lớn. Tình huống trước mắt này chỉ có thể lựa chọn truyền tống thối lui, không thể hoàn thành đánh gϊếŧ năm tên còn lại. Nhưng năm tên này cũng bị thương mang đâm trúng, dựa vào Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ mới tránh được chỗ hiểm.

Tiếng nổ kịch liệt vang lên, năm tên còn lại cũng bị nổ bay. Lực bạo tạc cường hãn như vậy, dù hắn thiêu đốt huyết mạch chi lực cũng không thể ngăn cản.

Một tên nhân bản đứng gần nơi bạo tạc là thảm nhất, nửa người đã bị tạc nát, nhìn qua đã mất đi sức chiến đấu.

Mà lúc này Đường Tam đã không chịu được nữa, liên tiếp vận dụng Sư Hổ biến, Thì Quang Biến, Khổng Tước Biến làm hắn quá tải, huyết mạch chi lực trong cơ thể trong nháy mắt đã cạn. Nhưng bốn tên kia nhất định sẽ tiếp tục truy kích hắn, không để hắn có cơ hội hồi phục.

Bốn tên còn lại cũng xuất ra thương mang, nhưng so với đối mặt với chín tên lúc đầu, tình huống bây giờ đã tốt hơn nhiều rồi.

"Để ta đếm xem, một, hai, ba, bốn. Bốn loại huyết mạch chi lực, trong đó có ít nhất hai loại huyết mạch cấp một. Thú vị, thật sự rất thú vị." Một thanh âm trầm thấp dễ nghe từ trong miệng một tên nhân bản nói ra.

Chương 379: Lựa chọn

Đường Tam rùng mình. Ngay sau đó, hắn thấy bốn nhân bản còn lại chậm rãi dung hợp với nhau thành một, ngay cả nhân bản sắp chết kia cũng dung nhập vào đó, trở thành một thể.

Nhân bản sau khi dung hợp này có ánh mắt linh động hơn, mang theo lãnh quang nhìn về phía Đường Tam.

Đường Tam dùng Lam Ngân Bá Vương Thương chống đỡ thân thể của mình, ánh mắt sáng rực nhìn nó, không lên tiếng. Nhưng trong lòng hắn lúc này đã trầm xuống. Hắn hiểu mình đã gây chú ý với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Cái trước mắt này chỉ sợ không phải là khảo hạch chính thức.

Nhân bản cầm trong tay Lam Ngân Bá Vương Thương chậm rãi đi tới chỗ Đường Tam. Trên đường đi, trên người nó dần hiện lên một khải giáp thuỷ tinh mỹ lệ. Khải giáp này có màu băng lam, tản ra hào quang sáng chói, mỗi một mặt phản chiếu Đường Tam vào trong đó, làm cho tư duy của hắn có chút chậm chạp.

"Các ngươi đi đến đây có hai người. Tên Thì Quang Biến kia vẫn còn đang kiên trì, bất quá hắn còn kém xa so với ngươi. Thật không nghĩ tới ta còn có thể gặp một nhân loại thú vị như vậy. Ngươi bây giờ có hai lựa chọn. Lựa chọn thứ nhất, ta có thể thả ngươi đi, khảo nghiệm thất bại. Nhưng đồng bạn của ngươi sẽ chết. Lựa chọn thứ hai, ngươi phải kiên trì dưới công kích của ta trong một phút. Ta sử dụng chính là lực lượng của ngươi cùng với mấy nhân bản kia dung

hợp lại, cũng sẽ tăng thêm năng lực của bản thân ta. Nếu ngươi kiên trì được, đồng bạn của ngươi có thể sống, ngươi cũng thông qua khảo nghiệm. Hiện tại, nói cho ta biết lựa chọn của ngươi."

Đường Tam thở sâu, chậm rãi đứng thẳng sống lưng, trên mặt vẫn biểu lộ bình tĩnh, "Miện hạ, lấy thân phận của ngài, hà tất lại làm khó một tiểu nhân vật như ta vậy. Đây đã vượt qua khảo nghiệm rồi."

Nhân bản thản nhiên nói: "Ở chỗ này, trên toàn bộ đại lục, ta chính là Chúa Tể. Ta nói cái gì chính là cái đó. Ta muốn như thế nào sẽ thành như thế đó."

Đối với âm thanh bình thản và tràn ngập bá đạo này, trên mặt Đường Tam cũng không có biến hoá gì, "Như vậy, ta thỉnh ngài ta sẽ tiến hành khảo nghiệm, sẽ tận khả năng kiên trì một phút đồng hồ. Nhưng ta cần ngài hứa một chuyện. Nếu ta thua, xin ngài bỏ qua cho đồng bạn của ta. Nếu ta thắng, ngài không được cưỡng ép nô dịch ta. Nếu không, với ta mà nói là không có cơ hội, ngài trực tiếp giết ta đi."

Ánh mắt nhân bản nhìn Đường Tam có chút biến hoá, nó trầm mặc một lát, lạnh nhạt nói: "Được, ta đáp ứng ngươi."

"Đa tạ miện hạ." Đường Tam khom người hành lễ.

Nhân bản lạnh nhạt nói: "Ngươi không cần cảm ơn ta, ta sẽ không hạ thủ lưu tình. Ngươi phải đối mặt với ta khi ở tu vi Cửu giai. Mà lúc đó, ta đã sớm vô địch đồng cấp."

Vừa nói, Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay nó chậm rãi nâng lên, chỉ hướng Đường Tam.

Đường Tam thở sâu, cũng chậm rãi giơ Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay lên. Hắn biết, trừ Thần Thức, mình không thể ẩn giấu gì nữa, nếu không hắn nhất định sẽ chết. Mà bại lộ Thần Thức, rất có thể hắn cũng phải chết.

Nhân bản, không, chuẩn xác mà nói là Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay chỉ lên trên, Thiên Phu Sở Chỉ trong nháy mắt bạo phát.

Thương kỹ của Đường Tam, hơn nữa khi trường thương đâm ra, tốc độ thời gian xung quanh bỗng nhiên tăng vọt, Thì Quang Biến!

Không sai, chính là trong nháy mắt bộc phát Thì Quang Biến, Thời Gian Gia Tốc!

Đường Tam thậm chí không có cơ hội để trốn thoát, thương mang đã tới bên người.

Càng đáng sợ là, trong nháy mắt này, không gian xung quanh Đường Tam toàn bộ bị phá toái, tựa như sụp đổ trong chớp mắt vậy. Khổng Tước Biến, Không Gian Phá Toái!

Hắn biết, đương nhiên Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cũng biết.

Không có nửa phần chần chờ, Đường Tam ngay lập tức phát động. Đồng dạng là Thì Quang Biến, nhưng là Thời Gian Ngưng Cố.

Thương mang đang cuồng bạo kia lập tức chậm lại, nhưng cũng đã đến trước mặt Đường Tam.

Mà Đường Tam tranh thủ cho mình, chính là khoảng thời gian chớp nhoáng này.

Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay giơ lên, một vòng tròn kỳ diệu từ trong trên thanh trường thương hiện ra. Lúc này, Đường Tam vô cùng chăm chú, tựa hồ hoàn toàn không nhìn thấy không gian xung quanh đang sụp đổ, không có đối mặt với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Tất cả tập trung đều đặt lên vòng tròn trên trường thương kia.

Vòng tròn kỳ dị đập vào mắt, trong mắt Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lập tức toát ra một tia kinh ngạc, mà tất cả thương mang hắn đâm ra trong chớp mắt đã bị vòng tròn kia bao phủ rồi biến mất.

Đây là năng lực gì?

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng không tiếp tục tấn công, mặt ngoài khải giáp thuỷ tinh kia sáng lên, sau một lúc, Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay cũng học theo Đường Tam vạch ra một vòng tròn.

Nhưng quỷ dị là, vòng tròn này không giống với cái của Đường Tam, nó đơn giản chỉ là một vòng tròn thôi.

Đường Tam thừa dịp này đã thở phào một hơi, hắn cũng không lui lại, cũng không khôi phục Không Gian Phá Toái, mà mở ra đôi cánh sau lưng. Đôi cánh đập rung, dưới sự thúc đẩy của nó, hắn như một đạo lưu tinh màu vàng, bay nhào về phía Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

Tiến công mới là phòng thủ tốt nhất. Chiến trường này là sân nhà của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, hắn tuyệt đối không vì ước hẹn một phút mà chạy trốn. Muốn chân chính thông qua lần khảo nghiệm này, không chỉ cần kiên trì một phút, biện pháp tốt nhất là đánh bại nhân bản trước mắt.

"A, còn có loại thứ năm?" Ánh mắt Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng sáng lên, trường thương trong tay vẽ một đường, quang diễm màu bạch

kim sáng lên, trường thương cũng đâm ra. Trong khoảnh khắc trường thương đâm ra này, sau lưng của hắn cũng mở ra đôi cánh màu đỏ rực mỹ lệ.

Đó là một đôi cánh hoả diễm, phía sau đôi cánh có một quang ảnh Hoả Phượng Hoàng nổi lên, trong miệng phát ra tiếng hót thánh thót.

Đường Tam cảm thấy đôi Kim Sí của mình bỗng nhiên run rẩy, tốc độ chợt giảm. Mà trường thương của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mang theo hoả diễm bạch kim và đỏ rực đã đến trước người mình. Không Gian Phong Toả cũng theo đó mà đến, làm hắn không thể né tránh.

Hoả Phượng Hoàng? Chẳng lẽ đây là Phượng Hoàng Hoả Diễm của Bất Tử Đại Yêu Hoàng?

Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, ngươi biết hắn biết, ngươi không biết hắn cũng biết.

Đường Tam dùng lực cắn một chút đầu lưỡi của mình, mượn cảm giác nhoi nhói để làm mình tỉnh táo lại. Sau đó đôi mắt của hắn liền chăm chú nhìn vào hai mắt của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

Hào quang màu tử kim cơ hồ bắn ra ngay lập tức, Tử Cực Ma Đồng, trong các trận chiến chưa từng dùng qua, rút cuộc đến thời điểm trọng yếu này cũng dùng đến.

Trường thương trong nháy mắt liền dừng lại, ngay cả hư ảnh Phượng Hoàng cũng có dấu hiệu muốn tiêu tán.

Nó dung hợp huyết mạch chi lực của hơn bốn tên nhân bản, ở thực lực chỉnh thể tuyệt đối đã đạt đến tiêu chuẩn Cửu giai, mà Đường

Tam mới chỉ có Bát giai. Nhưng ở phương diện Tinh Thần Lực, Đường Tam nguyên bản là Cửu giai đỉnh phong, còn đối phương, chỉ cần không đột phá đến Thần cấp, như vậy cao nhất cũng là Cửu giai đỉnh phong.

Trường thương mang theo hai loại huyết mạch chi lực lúc này đã yếu đi nhiều, không có Tinh Thần Lực khống chế, Không Gian Phá Toái xung quanh cũng theo đó mà ngừng lại.

Mà Đường Tam cần chính là cơ hội này. Trong nháy mắt khi đối phương thất thần, hắn phát động Linh Tê Thiên Nhãn, bởi vì xảy ra quá nhanh, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mới không thể phát hiện ra Thiên Hồ Biến.

Vận khí gia trì làm tăng vận may của hắn. Tinh thần khí hợp nhất, rót vào trong trường thương. Nhân thương hợp nhất, Được Ăn Cả Ngã Về Không.

"Phanh" một tiếng, Lam Ngân Bá Vương Thương trong tay Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng bị Đường Tam chấn vỡ, còn trường thương hắn đâm ra trong nháy mắt đã đến trước mặt đối phương.

Chương 380: Đã hết một phút

Nhưng ngay lúc này, thân thể Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đột nhiên biến thành bọt nước rồi mờ đi. Một thương của Đường Tam đâm vào bọt nước, thân thể Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đúng là biến thành các gợn sóng tản ra.

Ngay sau đó, sóng nước dập dềnh, thân hình của hắn ngưng tụ cách đó không xa. Trong hai con mắt hào quang tử kim lập loè, Tử Cực Ma Đồng! Tinh thần trùng kích!

Chuyện này cũng được?

Đường Tam không chút do dự lần nữa phát động Tử Cực Ma Đồng. Hắn không có năng lực gần như miễn tử như Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng vừa mới thi triển, một khi bị đối phương khống chế Tinh Thần Lực, đó chính là tử vong trong nháy mắt.

Chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, hắn không lùi lại. Được Ăn Cả Ngã Về Không vẫn không kết thúc, đuổi theo Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

Sư Hổ Kim Cương bỗng nhiên bộc phát hoá thành quang diễm chói mắt, giờ khắc này, Đường Tam cũng đã đốt lên huyết mạch chi lực của mình.

Không chần chừ được nữa, đối thủ thực sự là quá mạnh. Năng lực cường đại tầng tầng lớp lớp kia đều là huyết mạch cấp một. Kim Bằng Biến bị Phượng Hoàng Biến của đối phương cứng rắn áp chế

rồi, bây giờ chỉ có thể tiếp tục bộc phát.

Dưới tình huống Tinh Thần Lực không chênh lệch bao nhiêu, Tử Cực Ma Đồng không có tác dụng với đối phương, mà trường thương của Đường Tam đã đến phụ cận.

Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lúc này đã hoàn toàn bày ra đặc tính không gì không làm được. Tất cả xung quanh đột nhiên biến thành hải dương mênh mông, vô số dòng nước quấn quanh tới làm Đường Tam khó có thể di chuyển nửa bước. Trong đại dương mênh mông kia, vô số áp lực áp chế Đường Tam, đè ép thân thể hắn.

Cùng lúc đó, hai cánh Phượng Hoàng lại mở ra, trong tay Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có thêm một thanh kiếm, không còn là trường thương nữa.

Kiếm của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng?

Nhưng ngay lúc này, trên mặt Đường Tam đột nhiên có vài phần cổ quái.

Vô tận lam hải (đại dương mênh mông)? Ngươi không biết Thần Vị kiếp trước của ta là gì sao?

Đôi mắt Đường Tam sáng lên, Thần Thức được giấu trong Tinh Thần Lực ba động rất nhỏ, nếu bây giờ Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thăm dò Tinh Thần Chi Hải của hắn sẽ phát hiện, trong chớp mắt toàn bộ Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam đã biến thành màu xanh thẳm.

Trường kiếm trong tay Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng nhanh chóng chém xuống, chém về phía dòng nước đang quấn quanh Đường Tam, thân

hình sáng long lanh cơ hồ trong nháy mắt đã tới, đây là vận dụng năng lực Thuấn Di của Khổng Tước Biến.

Nhưng ngay sau đó, tất cả không gian xung quanh đột nhiên ngưng trệ. Dòng nước đang vây khốn Đường Tam dường như biến thành một Thuỷ Long Quyển bảo hộ lấy hắn, đem Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng bao phủ ở bên trong.

Quang diễm bạch kim lại sáng lên, hắn biết, vừa rồi đối phương lựa chọn dùng Thuỷ nguyên tố vây khốn mình rất có thể là do tác dụng của vận khí gia trì.

Dưới lực đẩy của dòng nước, thân thể Đường Tam như một viên đạn pháo đánh tới nhân bản Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

"Thú vị!" Âm thanh dễ nghe lúc trước lại vang lên. Trong chớp mắt tiếp theo, Đường Tam phát hiện thân hình nhân bản đang bị vây trong nước kia bành trướng lên, cơ hồ ngay lập tức đã vượt qua hai mươi mét, dòng nước xung quanh hắn liền vỡ vụn.

Lúc này thân thể Đường Tam đang vọt lên, mà nghênh đón hắn chính là một bàn tay to lớn.

"Ầm!" Trước khi va chạm với đối thủ Đường Tam liền biết là không ổn, hắn căn bản không thể chống lại lực lượng kia. Do đó hắn lập tức phát động Khổng Tước Biến, mà lúc này Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng không thể khống chế được Không Gian Phá Toái xung quanh.

Đường Tam xuất hiện ở phía ngoài mấy chục thước, nhưng lực lượng khổng lồ đó không vì hắn truyền tống đi mà hoàn toàn biến mất. Nó vẫn ảnh hưởng đến hắn, kéo lấy thân thể hắn hung hăng đập xuống mặt đất, phát ra một tiếng "phanh" trầm đục.

Bàn tay khổng lồ lại mở ra, theo sau đó là từng đạo hào quang ám kim sắc sắc bén bắn ra từ ngón tay. Chúng được bắn ra ngay tức thì, không khí xung quanh liền bị xé rách.

Đây là ... Bỉ Mông Cự Thú huyết mạch chi lực của Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng?

Nhưng trong chớp mắt, từng đám trảo sắc bén kia đã nhanh chóng được thu hồi, thân hình nhân bản cũng khôi phục bộ dáng của Đường Tam.

Nhân bản nhếch miệng cười với Đường Tam một tiếng, "Đã hết một phút!"

Đường Tam thở dài một hơi, té trên mặt đất, miệng lớn miệng lớn thở hổn hển.

Đối phương thật sự giữ lời hứa sao? Khi chiến đấu hắn căn bản không có suy nghĩ đi tính toán thời gian, hắn cảm giác hai bên mới giao thủ hơn mười giây thôi. Bởi vì sử dụng các loại huyết mạch chi lực cường đại, hắn cũng không biết thời gian trôi đi như thế nào.

Đây là trận chiến gian nan nhất từ khi Đường Tam đến thế giới này. Ngoại trừ vận dụng Thần Thức, hắn có thể nói là đã sử dụng hết khả năng. Đối mặt là một nhân bản Cửu giai đỉnh phong, mà khống chế nó chính là Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

Với tu vi của hắn, giờ khắc này lại có cảm giác vô lực. Hắn tự hỏi chính mình khống chế huyết mạch chi lực đã cường đại, nhưng lại không ngờ rằng, số chủng loại vị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng này nắm trong tay nhiều hơn không biết bao nhiêu lần so với hắn. Gia hoả này, thật sự là không gì không làm được sao? Mình đã bại lộ nhiều loại huyết mạch chi lực như vậy, đối phương sẽ đối phó với

mình như thế nào?

Lần này quả có chút thất sách. Không nghĩ tới vị đệ nhất Yêu Hoàng này lại coi trọng một nhân loại nho nhỏ như mình?

"Chúc mừng ngươi đã thông qua khảo nghiệm của ta." Nhân bản cười một tiếng quỷ dị với Đường Tam, sau một khắc, nó đã hoá thành một cái bóng, lặng yên trở về bên cạnh Đường Tam.

Lập tức, những cảm ngộ trong khi chiến đấu từ nhân bản tràn vào trong lòng Đường Tam. Đường Tam cảm thấy tinh thần mình chấn động, trong đại não dường như có nhiều đồ vật hơn.

Trọn vẹn nửa ngày sau, hắn mới dần lấy lại tinh thần. Lúc này hắn đã đứng trên bậc thang cao nhất, sương mù trước mắt đã tiêu tán, một toà cung điện thuỷ tinh to lớn hiện ra trong tầm mắt hắn.

Chỉ nhìn bằng mắt hắn đã cảm giác được thần chí mình có chút mê loạn. Vội vàng khống chế lại bản thân, hắn hơi cúi đầu xuống, cũng không nhìn chăm chú cung điện kia nữa.

Cường giả chân chính ở thế giới này thật cường đại a! Hắn luôn cho rằng ở đồng cấp mình là vô địch, lại không nghĩ rằng, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lại cường đại như vậy. Thật là không thể tưởng tượng được, không hổ là đệ nhất Yêu Hoàng. Chỉ cần dùng nhân bản đã đánh bại chính mình.

Đúng lúc này, một bóng người chậm rãi từ Thuỷ Tinh cung đi ra.

Lúc hắn xuất hiện, ánh sáng xung quanh trở nên hơi hỗn loạn khiến cho Thuỷ Tinh cung sau lưng hắn mờ đi, mà uy áp làm tinh thần vặn vẹo kia cũng biến mất theo.

Đường Tam ngẩng đầu lên thì nhìn thấy một nam tử mặc khải giáp thuỷ tinh toàn thân. Nhìn không rõ độ tuổi của hắn, tựa hồ là hai mươi, cũng có thể là ba mươi. Hắn có đôi mắt màu lam nhạt kỳ dị, thuỷ tinh giáp trên người hắn tản ra hàn ý nhàn nhạt.

Trong khoảnh khắc khi hắn bước ra, toàn bộ núi Thuỷ Tinh như sinh ra cộng hưởng, Thần Thức cường đại tựa hồ làm cả thế giới vì nó mà run rẩy.

Bản thể của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng?

Đối với Bát giai hoặc Cửu giai Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc bình thường nhất định sẽ không nhận ra tu vi của vị này. Nhưng Đường Tam có Thần Thức, từ khí tức mà đối phương tản ra hắn liền có thể cảm nhận được đây là một vị cường giả đỉnh cấp, tuyệt đối là tu vi cấp độ Thập Nhị giai Đại Yêu Hoàng, vậy không phải bản thể Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thì có thể là ai?

"Miện hạ." Đường Tam khom người hành lễ. Thân thể của hắn dù buông lỏng nhưng tinh thần đã kéo căng. Nếu đối phương vì thấy mình có nhiều loại huyết mạch chi lực mà chặn giết mình, vậy thì chỉ có thể kích phát Thần Thức liều mạng mới có hy vọng sống.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đi tới chỗ cách Đường Tam mười mét mới ngừng lại. Cũng không thấy hắn mở miệng nhưng âm thanh dễ nghe lại truyền ra.

"Ngươi sử dụng nhiều loại huyết mạch chi lực tựa hồ không phải do phục chế. Ngươi rút cuộc đã làm như thế nào?"

Chương 381: Thuỷ Tinh Kính và trứng

Đường Tam chần chờ một chút rồi nói: "Ta cũng không quá rõ ràng, giống như là lưu trữ. Khi ta tiếp xúc với một huyết mạch, ta tựa hồ có thể lưu lại nó, số lượng cùng cấp độ có tương quan đến tu vi của ta. Ta không thể so sánh cùng miện hạ."

"Thú vị, mặc dù ta được xưng là không gì không làm được, nhưng ta có chút nhìn không thấu huyết mạch của ngươi. Ngươi thậm chí còn có thể dẫn động Tinh Thần Lực phát động công kích. Đó không phải là huyết mạch chi lực, mà là một ứng dụng của Tinh Thần Lực. Đã rất lâu rồi không nhìn thấy một sinh vật thú vị như ngươi. Ngươi rất tốt."

Đường Tam không mở miệng, lúc này nói ít thì tốt hơn.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thản nhiên nói: "Năng lực này của ngươi cần không ngừng lịch luyện. Phương thức tu luyện của ngươi rất dễ bị những tộc đàn khác nhìn trộm. Hôm nay ta ban thưởng cho ngươi hai tín vật. Tương lai ở bên ngoài, khi có người gây khó dễ cho ngươi, nó có thể bảo hộ ngươi. Nhưng khi ngươi chuẩn bị đột phá Thần cấp, nhất định phải đến Thuỷ Tinh cung, ta sẽ đích thân hộ pháp cho ngươi."

Nghe những lời này, Đường Tam cuối cùng cũng thả lỏng một chút. Chuyện này có nghĩa là Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng không so đo năng lực của hắn, có lẽ, cũng chỉ có vị này mới hiểu Đường Tam vì hắn cũng có nhiều loại năng lực. Nhưng không hiểu vì sao, hắn luôn

cảm thấy vị đệ nhất Yêu Hoàng này quá dễ nói chuyện, thậm chí không dò hỏi nhiều hơn về năng lực của hắn.

"Còn có một vấn đề." Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đột nhiên nói.

Đường Tam trong lòng rùng mình, "Ngài nói."

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thản nhiên nói: "Vừa rồi làm sao ngươi có thể điều khiển nước của ta? Đó là năng lực của Thuỷ Mạn Càn Khôn, ngươi còn có loại huyết mạch chi lực này? Dù ngươi có thể khống chế Thuỷ nguyên tố cũng không thể tước đoạt sự khống chế của ta, mà chỉ phóng thích nó thôi. Ngươi như thế nào làm được?"

Đường Tam nói: "Ta trời sinh có một thiên phú, có thể khống chế nhất định Thuỷ nguyên tố."

"Chỉ là khống chế nhất định?" Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lạnh lùng hỏi lại.

"Ừm." Vấn đề này đúng là khó trả lời.

May mắn, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cũng không hỏi tiếp, chỉ là nhìn hắn bằng ánh mắt kỳ dị. Sau đó hắn vung tay phải lên, hai tín vật liền bay về phía Đường Tam.

Đầu tiên là một mặt kính hình tròn. Mặt kính cỡ lòng bàn tay, được điêu khắc bởi thuỷ tinh. Trên mặt kính tản ra hào quang hư ảo, phảng phất có một loại đặc thù thần dị.

"Đây là Thuỷ Tinh Kính, tổng cộng chỉ có chín mặt, đại biểu cho tôn vị của Thuỷ Tinh cung, cũng là một tín vật trọng yếu. Nếu có ai khi dễ ngươi, hãy đưa nó cho hắn nhìn. Thuỷ Tinh Kính lấy Tinh Thần Lực dẫn động, có thể phục chế một loại huyết mạch chi lực, nhưng

chỉ có thể sử dụng một lần. Vì vậy hãy dùng nó một cách hữu dụng."

"Đa tạ miện hạ." Có thể phục chế một loại huyết mạch chi lực? Chuyện này pháp trận cũng không làm được, ở trong đó chỉ sợ ẩn chứa năng lực chân chính của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

Tín vật thứ hai cũng đã đến trước mặt Đường Tam. Đó là một viên cầu, toàn thân tròn trịa, nhìn qua sáng óng ánh. Mặt ngoài có từng điểm hoa văn mỹ lệ, có hình dáng giống như bông tuyết, tản ra hào quang sáng long lanh.

Nó có đường kính khoảng một thước, khá nặng, ước chừng không kém so với phá thiên chuỳ.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng nói: "Đây là một quả trứng được ta bồi dưỡng từ lâu, cũng là một tồn tại kỳ dị. Đây là khảo hạch thứ hai của ngươi. Sau khi nó nở ra, nhiệm vụ của ngươi là phải bảo vệ nó, không được để nó chịu bất cứ tổn thương nào. Đến khi ngươi quay lại đây đột phá Thần cấp, hãy dẫn nó trở về."

Trứng khảo nghiệm? Đường Tam trợn mắt há hốc mồm nhìn quả trứng trong tay, không biết đây là trứng của sinh vật nào.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng dặn dò: "Vô luận nó có yêu cầu gì ngươi đều phải tận lực thoả mãn nó. Nếu nó chịu bất kỳ tổn thương nào, khảo nghiệm của ngươi không những thất bại, mà ngươi hẳn sẽ phải chết hồn phi phách tán. Cho nên, ngươi hãy coi nó như sinh mệnh của mình mà bảo hộ."

Khoé miệng Đường Tam có chút co giật một thoáng, hắn không hiểu vì sao Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lại đưa cho hắn một khảo nghiệm như vậy. Nhưng đối phương đã biết quá nhiều bí mật của hắn, lại

không gây khó dễ cho hắn, lúc này hắn căn bản không có tư cách phản đối.

"Vâng." Đường Tam đáp ứng một tiếng.

"Đi thôi." Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng vung tay lên, mọi thứ xung quanh thay đổi, khi ánh mắt Đường Tam lần nữa nhìn được rõ ràng, hắn đã đứng ở dưới chân núi Thuỷ Tinh.

Trên cầu thang vẫn có cảm giác kỳ dị như cũ, lúc này vẫn trống không, một người leo núi cũng không có.

Đường Tam có cảm giác như ở trong mộng, nếu không phải trong tay hắn đang thực sự cầm Thuỷ Tinh Kính và quả trứng thì mọi chuyện vừa xảy ra đều là hư ảo.

Cấp tốc đem hai tín vật của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cất vào trong vòng tay trữ vật, Đường Tam thở thật sâu. Lần leo núi này quả có chút kinh tâm động phách a!

Hắn cũng không có ý định leo lên các cung điện khác, chí ít là trước khi đoàn chiến ở Đấu Thú Tràng. Có tín vật của ba cung điện, hắn tin tưởng Đấu Thú Tràng sẽ không làm khó bọn hắn.

Đi ra lối vào núi Thuỷ Tinh, Cố Lý đã đứng chờ ở đó.

Lúc này trên mặt Cố Lý toát ra một vẻ hưng phấn khó tả, hắn nhảy cẫng lên nhìn Đường Tam, nói: "Thắng, ta thắng, ha ha, Tiểu Đường, ngươi kiên trì lâu hơn ta, có phải hay không cũng thắng? Ngươi thắng mấy trận?"

Đường Tam mỉm cười hỏi ngược lại: "Ngươi thì sao?"

Cố Lý nói: "Hai trận. Ta thắng liên tục hai trận, chiến thắng bản thân hai lần. Ngươi đã nhắc ta suy nghĩ về ưu và khuyết điểm của bản thân, không phải sao? Trận đấu đầu tiên ta đã nghĩ, ưu thế lớn nhất của ta là xuất hiện trước tên nhân bản kia. Sau đó ta trực tiếp phóng tới nó, vận dụng thời gian gia tốc, khởi phát công kích trước, không cho nó bất cứ cơ hội hoàn thủ nào, áp chế chiến thắng. Nó vận dụng thời gian khống chế, ta cũng vận dụng. Cứng rắn ngạnh kháng cùng ưu thế ra tay trước nên ta thắng."

"Đến trận thứ hai vẫn là với nhân bản. Ta đoán chừng nó có biện pháp đối phó với ta. Lần này ta không sử dụng thời gian gia tốc phóng tới đối phương, mà thừa dịp nó chưa thành hình, đem Loạn Phi Phong Chuy Pháp gia tốc. Chờ đến khi nó thành hình hoàn chỉnh, ta đã xoay được bảy, tám vòng rồi. Sau đó dùng Thì Quang Biến đối chiến Thì Quang Biến, để nó không khống chế được thời gian, trực tiếp nện chết nó."

"Phía sau còn có trận thứ ba, nhưng ta tiêu hao có chút lớn, khi tụ lực Loạn Phi Phong Chuy Pháp có vấn đề nên bị đối phương phản công, sau đó bị đánh xuống ... Thật sự là đáng tiếc, kém một chút nữa thôi là ta có thể vượt qua trận thứ ba rồi. Không biết phía sau còn bao nhiêu trận, nếu như cứ tiếp tục đánh lên cũng rất khó khăn a, tiêu hao đến mức không chịu được. Ngươi đánh đến trận nào?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Kỳ thật cũng không phải quá nhiều, nếu ngươi thắng ba trận liên tiếp thì đã đến giữa sườn núi rồi. Sau đó ngươi sẽ phải đối mặt với ba cái nhân bản."

"Ba cái? Sao lại là ba cái? Vậy làm sao đánh được?" Cố Lý vẻ mặt ngốc trệ nhìn Đường Tam.

Đường Tam nhún vai, nói: "Cho nên ta cũng không phải trở về đây sao?" Hắn không nói tới chuyện mình gặp được Thuỷ Tinh Đại Yêu

Hoàng, bởi vì hắn không cách nào giải thích được vì sao mình có thể chiến thắng được chín cái nhân bản. Với thực lực hiện tại của Cố Lý cùng đồng bạn, có thể thấy ba nhân bản đã là cực hạn của bọn họ.

"Điều này cũng thật đáng sợ. Khó trách không ai leo núi a! Bất quá, qua mấy trận này rất hữu ích với ta, ta lý giải thời gian càng thêm sâu sắc." Cố Lý tự đáy lòng nói.

Đường Tam mỉm cười nói: "Vậy sư huynh phải cố lên, lần sau tranh thủ nhìn thấy ba nhân bản của ngươi."

Cố Lý gãi đầu một cái, nói: "Vẫn có chút khó khăn. Trận thứ ba kia, tên nhân bản đó khống chế thời gian rõ ràng mạnh hơn ta, giống như là cao hơn ta một cấp bậc. Ta cần tôi luyện nhiều hơn."

...

Thuỷ Tinh cung.

Bên trong cung điện to lớn, tất cả đều do thuỷ tinh kiến tạo mà thành.

...

Chương 382: Trong trứng là cái gì?

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng trở lại cung điện to lớn, trên mặt lộ ra biểu hiện trầm tư.

Hắn tự nhủ: "Ngươi cảm thấy hắn là đối tượng thích hợp? Hắn dù sao cũng chỉ là nhân loại? Mà ngươi không thấy lai lịch của hắn có chút đặc biệt sao? Hắn có nhiều năng lực, nhưng không phải đến từ huyết mạch chi lực."

Một âm thanh du dương vang lên, không nghe ra là giọng nam hay nữ, nhưng phi thường dễ nghe, giống hệt với thanh âm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, "Ngươi cũng nói rằng dù sao hắn cũng chỉ là một nhân loại. Tên nhân loại này rất thú vị, kỳ thật hắn cũng không biết, hắn chân chính thông qua khảo nghiệm của ta là bởi vì hắn không bỏ lại đồng đội của mình. Hắn thà đặt mình vào nguy hiểm, dù là nguy hiểm tới tính mạng cũng muốn khiêu chiến. Cho nên ta chọn trúng hắn không liên quan đến chủng tộc cùng năng lực, trọng yếu nhất là nhân cách."

"Với cả, ngươi không cảm thấy năng lực của hắn rất thú vị sao? Mỗi một huyết mạch chi lực lạc ấn tồn tại ở trong đan điền. Nhưng phục chế thì khác. Suy cho cùng, không gì không làm được cũng chỉ là phục chế, không phải là chân chính có được. Hơn nữa cũng chỉ có thể phục chế đồng thời ba loại, mà hắn tựa hồ có thể thi triển nhiều hơn ba loại. Điều này rất thú vị, có lẽ, nó sẽ trở thành phương hướng trong tương lai."

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng nói: "Lựa chọn của ngươi chưa từng sai, ta tin tưởng lần này cũng vậy."

"Đó là đương nhiên. Ngươi đi nghỉ ngơi đi. Lão hồ ly có là Chúa Tể Vận Mệnh giám chiếu tương lai cũng không đoán được ta sẽ làm như vậy, ha ha ha ha."

....

Hôm nay Đường Tam cùng Cố Lý leo núi kết thúc là nhanh nhất, ba người kia hẳn vẫn đang tiếp tục tu luyện. Đường Tam cùng Cố Lý đến chỗ Độc Bạch, sau đó đến chỗ Vũ Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh, chờ đến lúc về tới khách sạn đã là chạng vạng tối.

Tất cả mọi người đều đã mệt mỏi, sau khi ăn xong cơm tối liền trở về phòng mình, tiêu hoá thu hoạch ngày hôm nay.

Đường Tam cũng trở lại phòng của mình, hắn kỳ thật cũng không mệt mỏi nhưng chuyện hôm nay đã ảnh hưởng lớn tới hắn.

Áp bách Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mang lại làm hắn có cảm giác mình không thể khống chế được, cảm giác này đối với một đời Thần Vương như hắn rất không dễ chịu. Với một người đã từng khống chế tất cả, cảm thụ khi sinh mệnh của mình nằm trong tay người khác rất thống khổ.

Đường Tam hiểu rõ, đối mặt với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng chân chính hay bất kỳ một vị Đại Yêu Hoàng nào, với tu vi trước mắt, dù hắn có vận dụng Thần Thức cũng không có cơ hội chạy trốn. Lúc trước chỉ có thể uy hiếp Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, nhưng nếu thật sự chiến đấu, hắn một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có.

Vẫn phải nhanh chóng trở nên cường đại hơn a!

Nhưng hiện tại đã tỉnh táo hơn, nhớ lại lúc ấy Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thi triển nhiều loại năng lực, đa số đều là huyết mạch cấp một cường đại, còn có một ít là năng lực của bản thân hắn, nhưng Đường Tam luôn cảm thấy năng lực phục chế của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có gì đó không đúng.

Hắn thực sự có được đồng thời tất cả các năng lực sao? Thật sự là không gì không làm được sao? Điều này thực sự không thể.

Đường Tam từng là Thần Vương nên hiểu rất rõ, dù người hay thần, lực lượng đều có giới hạn, không thực sự là không gì không làm được. Đó là tình huống hoàn toàn không tồn tại.

Như vậy, cực hạn của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng là nơi nào? Hoặc là nói, hắn có vấn đề gì khi phục chế? Mình cần khám phá bí mật ở trong đó. Tất nhiên là không phải hiện tại, bây giờ hắn quá nhỏ yếu, không có tư cách đi tìm kiếm.

Nghĩ tới đây, hắn lấy ra hai tín vật Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cho hắn.

Một mặt kính nhỏ, còn có một quả trứng tròn vô cùng kỳ dị.

Tác dụng của tấm kính kia Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đã nói rất rõ. Nó có thể phục chế một loại năng lực, hơn nữa có thể sử dụng một lần. Muốn sử dụng tiếp thì cần phục chế lại.

Kính tròn trong tay có cảm giác kỳ dị, Đường Tam yên lặng dùng Tinh Thần Lực quét qua nó, lại phát hiện mình chưa từng thấy vật liệu này. Với kinh nghiệm của hắn cũng không biết tấm gương này làm bằng vật liệu gì. Thật cổ quái!

Nhưng hắn cũng không có cách nào, nếu không cách nào phát hiện ra, vậy thì sử dụng trước.

Ngân quang lấp loé, Khổng Tước Biến huyết mạch chi lực chậm rãi ngưng tụ trên người hắn, khi hắn dùng Tinh Thần Lực dẫn dắt những ngân quang này tới chỗ mặt kính, lập tức, bên trên mặt kính xuất hiện một vòng xoáy hư ảo. Nó giống như thôn phệ, dẫn dắt những ngân quang này rót vào bên trong.

Sau một lát, bề ngoài Thuỷ Tinh Kính hiện lên các đường vân màu bạc, những đường vân này giống như hoa văn trên Khổng Tước Linh. Sau đó, mọi thứ dẫn tĩnh lại.

Đường Tam còn muốn rót thêm năng lượng vào trong đó nhưng không thể.

Tinh Thần Lực rót vào bên trong Thuỷ Tinh Kính lập tức câu thông, quang mang màu bạc nổi lên. Đường Tam dẫn động năng lượng trong mặt kính loé lên ánh bạc, sau đó hắn đã lặng yên xuất hiện trong phòng khách cách đó vài mét, mà quang văn trên Thuỷ Tinh Kính cũng nhanh chóng tiêu tán.

Quả nhiên là thần kỳ a! Ở thời điểm mấu chốt, vật này sẽ có tác dụng cứu mạng, chỉ cần sử dụng hợp lý là được. Mà cường độ của huyết mạch chi lực được thi triển tựa hồ có liên quan đến năng lực của bản thân người sử dụng. Hơn nữa, Đường Tam mơ hồ cảm giác được, đồ vậy này không sử dụng được với người trên Thần cấp. Đúng vậy, hắn là không dùng được cho cường giả Thần cấp, nếu không nó chính là một kiện Thần Khí. Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng không có hào phóng tới mức cho mình một kiện Thần Khí đâu.

Dù như vậy đây cũng là một bảo vật. Hơn nữa, so với công hiệu, mặt kính này có giá trị về mặt ý nghĩa nhiều hơn. Tấm kính này

trong tay mình, dựa theo lời của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, mình có thể ẩn giấu được nhiều loại huyết mạch chi lực.

Việc thứ hai làm Đường Tam không hiểu được là Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đối tốt với hắn.

Bọn họ chưa từng gặp mặt trước đây. Lần đầu tiên gặp nhau, mình thể hiện ra nhiều loại huyết mạch chi lực như vậy, đối phương nhất định là giật mình. Nhưng ngược lại hắn không thăm dò quá nhiều, còn cho mình tín vật, tương đương là đảm bảo cho hắn. Chuyện này rút cuộc là có ý gì? Vì sao đột nhiên đối tốt với hắn như vậy? Hắn là đệ nhất Yêu Hoàng, thậm chí là cường giả hàng đầu, hoàn toàn không có lý do làm như vậy a!

Phần nghi hoặc này hiện tại hiển nhiên hắn không thể giải đáp, có lẽ sau này hắn sẽ biết. Cũng có thể, nó xuất hiện ở trên tín vật kia.

Vừa nghĩ, ánh mắt Đường Tam liền rơi xuống quả trứng bên cạnh.

Toàn bộ vỏ trứng sáng óng ánh, nếu như Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng không nói với hắn đây là một quả trứng, có lẽ Đường Tam sẽ coi nó mà một khối thạch bảo. Nhìn qua, nó giống như một bảo thạch vô cùng huyễn lệ.

Đường Tam cẩn thận dùng từng chút Huyền Thiên Công cảm thụ quả trứng, nhưng khi Huyền Thiên Công vừa rót vào trong đó liền lập tức biến mất, không lưu lại một chút dấu vết nào.

Không chỉ có vậy, khi hắn thử đem Tinh Thần Lực của mình rót vào trong đó thì kết quả cũng giống như vậy, biến mất không để lại dấu vết.

Trong quả trứng này là một sinh vật như thế nào? Ngay cả Thuỷ

Tinh Đại Yêu Hoàng cũng coi trọng nó như vậy. Có thể là cái gì đây? Không có khả năng là hậu đại của Đại Yêu Hoàng, không phải nói hắn không cách nào truyền thừa huyết mạch biến dị của mình hay sao? Nhưng dù có, hắn cũng không thể giao quả trứng cho một người xa lạ như mình a!

Lại thử nghiệm thêm vài lần, cũng không tìm ra manh mối gì, Đường Tam đành đem quả trứng này cùng Thuỷ Tinh Kính thu vào vòng tay trữ vật.

Không biết vì sao, hắn luôn có cảm giác mình đã bỏ sót điều gì đó, mà linh cảm này làm hắn mơ hồ bắt được cái gì đó.

Đó là một cảm giác kỳ diệu, dường như mình đã bỏ qua một chuyện đặc biệt trọng yếu, mà chuyện này cũng có thể mang lại cho mình lợi ích cực kỳ lớn. Đến tột cùng là chuyện gì đây?

Chương 383: Tiếp tục rèn luyện

Hắn trầm tư suy nghĩ trong chốc lát, dù vận dụng Thần Thức dẫn dắt vẫn không có đầu mối nào.

Hắn không suy nghĩ nhiều nữa, dứt khoát tới phòng tu luyện, củng cố Tinh Thần Lực của mình. Trận chiến hôm nay làm cho hắn sử dụng nhiều loại huyết mạch chi lực nhuần nhuyễn hơn không ít, khả năng vận dụng Yêu Thần biến vào chiến đấu cũng tăng thêm vài phần.

Sáng sớm hôm sau, mọi người lại lên đường, nhưng lần này Đường Tam không có đi theo.

Dựa theo kế hoạch ban đầu, mục tiêu của Cố Lý cùng Độc Bạch vẫn không thay đổi. Đại sư huynh Vũ Băng Kỷ sẽ đến cung điện của Thuỷ Mạn Kiền Khôn, còn Trình Tử Chanh sẽ đến chỗ của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, đi cảm thụ uy áp của Bách Điểu Chi Vương Phượng Hoàng.

Trên thực tế, hôm qua Đường Tam đã cảm thụ qua, tuy rằng đó là nhân bản của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng nhưng hẳn là không kém so với Bất Tử Đại Yêu Hoàng chân chính. Ký ức về áp lực khủng bố áp chế huyết mạch kia vẫn còn mới mẻ. Nhưng hắn không nói rõ, chỉ âm thầm cầu nguyện cho Trình Tử Chanh, hy vọng nàng dưới uy áp khủng bố kia sẽ có nhiều cảm ngộ hơn, mà không phải đả kích quá lớn.

Đường Tam không đi ra ngoài, hắn đã có ba tín vật của ba cung, trong đó có hai cung điện đứng đầu là Thuỷ Tinh cung và Thiên Hồ cung. Đã có ba tín vật này là đủ để ứng đối rồi. Mà hắn còn có chuyện khác muốn làm. Sau quá trình lịch luyện ở Thuỷ Tinh cung, hắn đối với mấy vị Đại Yêu Hoàng, Thiên Tinh Hoàng này đã nhiều hơn vài phần kính sợ.

Cùng với đó, Đường Tam cũng phát hiện, đến cấp độ Đại Yêu Hoàng này tựa hồ không coi trọng khác biệt chủng tộc. Chí ít ở ba cung điện này, hắn không gặp phải đãi ngộ không công bằng nào, ví dụ như bị kỳ thị. Cũng không bởi vì hắn là nhân loại mà bọn họ không cho leo núi hoặc lấy nhiều tiền hơn. Rõ ràng là, sau khi đến cấp độ Đại Yêu Hoàng, những cường giả này coi trọng năng lực hơn là xuất thân.

Nhưng mình là nhân loại thì có thể làm gì? So với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, nhân loại quá mức nhỏ yếu, căn bản không đủ để uy hiếp sự tồn tại của bọn họ. Trừ phi chính mình có thể tấn thăng lên Đại Yêu Hoàng có lẽ mới làm cho bọn họ coi trọng hơn một chút.

"Lão sư, ngài có ở đó không?" Sau khi tiễn các đồng bạn ra cửa, Đường Tam mở máy truyền tin, liên lạc với Trương Hạo Hiên.

Rất nhanh, thanh âm của Trương Hạo Hiên truyền đến, "Ta đây. Các ngươi bên đó vẫn thuận lợi chứ?"

Đường Tam nói: "Thuận lợi, ta đã lấy được ba tín vật của ba cung điện, bọn Vũ Băng Kỷ vẫn đang cố gắng tu luyện. Leo lên cung điện đúng là có hiệu quả rất tốt, mỗi người đều có tiến bộ."

"Cái gì? Ngươi đã lấy được ba tín vật?" Trương Hạo Hiên nghe Đường Tam nói xong không khỏi thay đổi thanh âm.

Tín vật cung điện dễ lấy vậy sao? Đường Tam nói thật đơn giản, ba ngày cầm được ba tín vật, đây tuyệt đối là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Các cung điện khác nhau thì có tác dụng khác nhau, muốn thu được tín vật thì trong quá trình leo núi nhất định phải nhận được sự tán thành cực lớn. Cũng không phải tất cả người lên đến đỉnh núi thì có được tín vật, quá trình leo núi cũng rất trọng yếu.

Đường Tam có thể trong thời gian ngắn thu được ba tín vật, ít nhất Trương Hạo Hiên chưa từng nghe nói qua. Có được tín vật thì tương đương với sự tán thành của cung điện, đồng thời cũng là thủ hộ cho hắn. Tại thời khác trọng yếu đưa ra tín vật, ai muốn động đến hắn thì phải nghĩ cho kỹ.

"Lão sư, ngài bên đó thuận lợi không?" Đường Tam sợ Trương Hạo Hiên đau tim nên không nói ba cung điện mình đi qua có Thuỷ Tinh cung cùng Thiên Hồ cung.

"Bên ta không có việc gì, không có gì là không thuận lợi. Ngươi không biết khi bọn họ chứng kiến ta đã đột phá Thần cấp có biểu hiện gì đâu. Trong Cứu Thục chúng ta, Thần cấp cũng đã là cực hạn, với thực lực hiện tại, thêm vào đó là Trận Pháp đại sư, có thể bán trận pháp lấy tiền, cung cấp kinh phí cho tổ chức. Ngươi nói với tầm quan trọng như vậy, bọn họ có thể đối với ta như thế nào. Ta đoán dù không cấp cho ta Tử cấp Cứu Thục, chức vị của ta cũng sẽ thay đổi. Bất quá ta đã nói với bọn họ, ta nhất định phải quay về thành Gia Lý."

Nói đến đây, Trương Hạo Hiên dừng lại một lát rồi nói tiếp: "Đương nhiên nếu ngươi quyết định ở lại Tổ đình bên này, ta sẽ ở lại cùng ngươi. Quyết định là do ngươi."

Đường Tam nói: "Ta sẽ quay lại thành Gia Lý, bất quá thời gian ở Tổ đình sẽ dài hơn một ít. Lão sư, nếu như không có chuyện gì, ngài về khách sạn đi. Chúng ta nghiên cứu thảo luận một chút về trận pháp, cũng cần chuẩn bị đi đến cửa hàng Linh Tê rồi."

"Được, ta sẽ trở lại." Nghe hắn nói muốn nghiên cứu trận pháp, Trương Hạo Hiên lập tức vui vẻ đáp ứng.

Hắn bây giờ đã hoàn toàn nắm giữ Tụ Linh trận. Huyễn trận, Liên Hoàn trận, các trận pháp này quá phức tạp, không phải trong chốc lát là có thể nắm giữ, hắn cũng không vội. Nhưng với Truyền Tống trận cơ bản, hiện tại hắn đã nắm chắc được bảy, tám phần.

Càng nghiên cứu trận pháp, vị trấn trưởng này càng tán thưởng tư tưởng kỳ diệu của Đường Tam. Cánh cửa tới thế giới pháp trận đã mở ra trước mặt hắn. Sau khi trở thành cường giả Thần cấp, hắn đã có Thần Thức, trí não phát triển mạnh mẽ hơn, tư duy cũng càng thêm nhạy bén, lý giải trận pháp tự nhiên như nước chảy thành sông. Hắn ước có thể học cùng Đường Tam nhiều hơn.

Không lâu sau, Trương Hạo Hiên đã trở lại. Hắn không tới phòng của Đường Tam mà chính mình mở ra một phòng Yêu Vương, sau đó để Đường Tam đi tìm hắn.

Hai thầy trò gặp lại nhau, nhìn nhau cười một tiếng, Trương Hạo Hiên không chờ được mà nói: "Ngươi chuẩn bị cho bọn họ cái gì?"

Đường Tam nói: "Nhất định phải nịnh bợ một chút, nếu không sẽ không cách nào đạt được sự ủng hộ chính thức từ Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch. Truyền Tống trận không thể giao cho bọn họ, trong pháp trận đơn, Truyền Tống trận là trân quý nhất. Chúng ta giao cho bọn họ Dung Linh trận a. Dung Linh trận phức tạp hơn Tụ Linh trận một chút, trong thời ngắn nắm giữ nó không có vấn đề gì.

Chúng ta tranh thủ thời gian, hiện tại liền bắt đầu."

"Được." Trương Hạo Hiên quá đỗi vui mừng, có thể ... nắm giữ nhiều hơn một pháp trận cũng làm nghiên cứu của hắn càng thêm sâu sắc, hắn tất nhiên sẽ không cự tuyệt chuyện này.

"Hội đấu giá bên kia ta đã nghe ngóng rồi. Khoảng nửa tháng nữa sẽ có một hội đấu giá rất lớn. Đấu giá quy mô như vậy mỗi năm chỉ tổ chức hai lần, hẳn sẽ có không ít đồ vật tốt. Trận bàn của chúng ta liệu có thể ở trong đó phát quang dương đại hay không?"

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Muốn mua được đồ tốt cần có đủ tiền vốn. Lần này chúng ta cũng phải xuất ra một ít đồ tốt mới được. Mấy ngày này ngài vẫn luyện tập Dung Linh trận đi, ta sẽ làm ra một ít đồ tốt khác, đến lúc đó chúng ta đem tới hội đấu giá."

Mấy ngày sau đó, bốn người trong chiến đội Sử Lai Khắc đều tập trung leo núi tu luyện. Đối với bọn họ, thực lực hiện tại không đủ để leo lên đỉnh núi. Mặc dù vậy, bọn họ từ quá trình leo núi đều thu được chỗ tốt khác nhau.

Đáng chú ý là, Trình Tử Chanh suýt nữa chết cháy khi leo lên Bất Đáy huyệt. Đó căn bản là một ngọn núi lửa. Nhưng sau khi bị cháy, nàng lại nhận ra huyết mạch của mình đã được tinh lọc. Thống khổ rất lớn nhưng chỗ tốt đồng dạng cũng không nhỏ.

So với nàng, Vũ Băng Kỷ ở Vô Tận cung của Vô Tận Thiên Tinh Hoàng thì thoải mái hơn nhiều. Nước cùng Băng đồng nguyên, ở nơi đó, hắn cảm nhận được nhiều biến hoá hơn, những việc này trợ giúp hắn rất lớn. Hơn nữa, do bản thân Đại sư huynh đối với khống chế Băng nguyên tố không tệ nên hắn có thể leo lên được gần nửa ngọn núi, mà mỗi ngày đều đang tiến bộ.

Ngày thứ sáu đến Tổ đình, các đồng bạn vẫn như cũ đi leo núi, còn Đường Tam thì đi đến cửa hàng trong Linh Tê thương hội.

Chương 384: Đại sư

Hắn mặc quần áo bình thường và đeo mặt nạ trên mặt như cũ. Hắn không tới một mình, sau lưng hắn còn có một lão giả. Lão giả nhìn qua bình thường, râu tóc bạc trắng, nhưng lại có khí chất không nộ tự uy. Trên mặt lão giả cũng mang mặt nạ, che lại khuôn mặt mình.

Vừa vào cửa đã thấy người quen, vị cửa hàng trưởng trước đó dẫn bọn hắn vào Tổ đình đã chờ bọn họ ở chỗ này.

Đây là vì trước khi tới, Đường Tam đã thông tri cho Linh Tê Lộc Yêu Vương qua máy truyền tin.

Vị cửa hàng trưởng này chỉ nhìn Đường Tam một chút, ngay sau đó ánh mắt của hắn đã bị lão giả sau lưng hấp dẫn.

Linh Tê Lộc Yêu am hiểu nhất chính là quan sát, Linh Tê Chi Nhãn có thể nhìn rõ các loại nguyên tố biến hoá. Từ khí tức của vị này có thể thấy tràn đầy Hoả nguyên tố, thực lực này rõ ràng là cường giả Thần cấp mới có.

Cường giả Thần cấp là nhân loại? Tuyệt đối là cực kỳ hiếm thấy.

Bản thân vị cửa hàng trưởng này cũng là cường giả Cửu giai, Cửu giai Linh Tê Lộc Yêu, nếu không hắn cũng không được giao phó những nhiệm vụ quan trọng.

Hắn nhanh chóng tiến đến, trước tiên là gật nhẹ đầu với Đường

Tam, sau đó mới nhìn lão giả tóc trắng, mười phần cung kính và khiêm tốn hỏi Đường Tam: "Vị này là?"

Đường Tam gật nhẹ đầu với hắn: "May mắn không làm nhục mệnh."

Cửa hàng trưởng lập tức hiểu ra, vội vàng làm dấu tay xin mời, nói: "Hai vị, mời theo ta vào trong."

Lão giả cũng không thèm gật đầu, thần sắc mang theo vài phần kiêu ngạo, tự mình bước lên trước. Đường Tam cung kính đi theo phía sau, bước vào cửa hàng dưới sự dẫn đầu của cửa hàng trưởng.

Không thể phủ nhận Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch là một trong các thương gia lớn nhất trên đại lục. Cửa hàng cực kỳ rộng lớn, đi qua đại sảnh hàng nghìn mét vuông là một dãy phòng riêng phía sau.

Được cửa hàng trưởng giới thiệu, Đường Tam mới biết được đó là những phòng chuyên phục vụ các khách hàng lớn. Khách hàng lớn có tư cách ở chỗ này lựa chọn vật phẩm, chẳng những được phục vụ chu đáo mà còn được đảm bảo riêng tư. Cửa hàng Linh Tê luôn nổi tiếng về chất lượng phục vụ, được nhiều cường giả Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc ưa thích.

Cửa hàng trưởng mang hai người đi xuyên qua những gian phòng này, đi sâu vào trong, tới một tĩnh thất vô cùng xa hoa.

Vách tường trong tĩnh thất được làm từ kim loại giống với cửa lớn, hơn nữa còn được khắc pháp trận cách âm. Rõ ràng là một tồn tại cao cấp hơn các gian phòng trước.

Trang trí trong tĩnh thất rất xa hoa, mùi thơm hoa cỏ thoang thoảng ngấm vào lòng người, khiến cho người ngửi có cảm giác tai thính mắt tinh.

Trên bàn có nhiều hoa quả tươi, ghế sô pha rộng lớn với những tấm đệm êm ái, bên cạnh còn có một căn phòng kín được ngăn cách bằng một loại chất liệu giống như thuỷ tinh. Trong gian phòng kia cũng chỉ có một chiếc bàn lớn. Nhưng qua lớp thuỷ tinh có thể thấy trên vách tường có khắc pháp trận Cách Tuyệt (*), nghĩa là căn phòng này không chỉ dùng để ngăn cách âm thanh.

(*) Cách Tuyệt: có thể hiểu là cách ly tuyệt đối.

"Gian phòng kia dùng để kiểm hàng, có một số vật phẩm đặc thù có nguy hiểm nhất định dùng nó để ngăn cách. Chỉ có khách hàng cao cấp nhất của chúng tôi mới có thể giao dịch ở chỗ này. Khi giao dịch các khách quý chỉ cần ở bên ngoài cũng có thể nhìn thấy tình huống của vật phẩm bên trong. Đây là đảm bảo an toàn cho khách quý."

Đường Tam mỉm cười nói: "Suy nghĩ thật chu đáo. Nơi này có an toàn không?"

Cửa hàng trưởng nói: "Phương diện an toàn xin hai vị cứ yên tâm. Đây là cửa hàng hạch tâm nhất trong Tổ đình, rất nhiều năm qua chưa từng xuất hiện sự cố. Mà nơi này cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách, ngay cả Thần Thức cũng không thể nhìn trộm."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Vậy thì tốt. Ta giới thiệu với ngài một chút, vị này chính là đại sư mà ta nói tới. Ta chỉ biết đại sư họ Lâu, ngài gọi Lâu đại sư là được."

Cửa hàng trưởng vội vàng khom người nói: "Lâu đại sư ngài hảo. Ta là Hứa Tự Nhiên, là một trong những người phụ trách chính của cửa hàng Linh Tê. Rất vinh hạnh có thể gặp được ngài."

"Ừm." Lâu đại sư chỉ hừ một tiếng, cũng không nói thêm gì.

Đường Tam đang đứng một bên chặn lại nói: "Lần này ta rất may mắn mới có thể tìm được Lâu đại sư. Thật sự là đặc biệt may mắn. Ta đã nói với Lâu đại sư thành ý của Tràng chủ đại nhân và thực lực của Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch. Lúc này đại sư mới cùng ta tới đây."

Hứa Tự Nhiên cũng là người nhạy bén và tinh tế, nghe Đường Tam nói vậy lập tức khom người lại lần nữa: "Thật sự là vất vả cho đại sư."

Lâu đại sư khoát tay một cái nói: "Không cần khách sáo nữa, nói chính sự đi."

Hứa Tự Nhiên vội vàng ngồi thẳng lại, nói: "Lúc trước tràng chủ đại nhân đã nói với ta, nếu có thể liên lạc được với ngài, ngài có yêu cầu gì chúng ta sẽ tận lực thoả mãn. Ngài xem ..."

Lâu đại sư thản nhiên nói: "Tu La đã nói tình huống của các ngươi với ta. Yêu cầu của ta rất đơn giản, ta có thể cung cấp hàng cho các ngươi, nhưng số lượng và thời gian không thể đảm bảo trước. Khi ta giao hàng các ngươi phải trả tiền ngay, giá cả sẽ do ta định. Tu La sẽ là người liên lạc giữa chúng ta. Ta bình thường đều ở Tổ đình." Vừa nói, hắn run tay một cái, một vật phẩm đã bay đến chỗ Hứa Tự Nhiên.

Hứa Tự Nhiên đưa tay tiếp nhận, khi hắn thấy rõ vật trong tay thì cơ hồ trong nháy mắt đã bắn người lên. Hai tay nâng vật kia lên trên đầu, cung kính hành lễ, trong miệng nói: "Kiếm Thánh vạn an."

Lâu đại sư ném cho hắn lại là một lệnh bài hình kiếm, chính là tín vật của Kiếm Thánh cung.

Hứa Tự Nhiên trong lòng thay đổi thật nhanh, cung kính đem Kiếm Thánh lệnh đưa tới trước mặt Lâu đại sư, "Ta hiểu rồi. Đại sư, điều kiện của ngài cơ bản chúng ta không có vấn đề gì, nhưng việc định giá cũng cần dựa vào trận bàn ngài cung cấp ước lượng một chút. Ngài xem ..."

Lâu đại sư phất phất tay, ngắt lời hắn, nói: "Ước lượng cái gì, lấy giá theo thị trường. Trận bàn ta bán cho các ngươi sẽ xuất hiện trên hội đấu giá. Lấy giá ở đó làm chuẩn."

Ánh mắt Hứa Tự Nhiên sáng lên, nói: "Chuyện này không có vấn đề, nhưng, đại sư có thể trao cho chúng ta bán độc quyền không?"

Nếu có thể là nơi duy nhất bán ra trận bàn, đừng nói là theo giá trên hội đấu giá, dù có tăng thêm một chút cũng không thành vấn đề. Với mạng lưới cửa hàng Linh Tê, sau khi quảng bá nhất định sẽ thu được lợi nhuận lớn.

Lâu đại sư lại lắc đầu, nói: "Tín vật ngươi cũng đã thấy, ngươi cảm thấy ta có khả năng cho ngươi bán độc quyền sao? Chấp nhận bán cho các ngươi đã rất mạo hiểm rồi. Ta sở dĩ làm như vậy là vì Tu La đã giúp ta một đại ân, xem như là ta nể mặt hắn. Một nguyên nhân khác là muốn kiếm nhiều tiền một chút để có thể mua được nhiều vật tư tốt để tiếp tục nghiên cứu pháp trận. Đúng rồi, tương lai khi thanh toán, các ngươi cũng có thể dùng vật tư đổi lại. Nhưng vật tư này cũng có thể dựa theo giá đấu giá."

Không có do dự nhiều, Hứa Tự Nhiên lập tức gật nhẹ đầu nói: "Được, vậy cứ theo như lời đại sư."

Đối với vật tư, giá gốc và giá đấu giá có chênh lệch không nhỏ. Thực tế Hứa Tự Nhiên cũng không nghĩ tới có thể giành được

quyền độc quyền. Người ta đã biểu lộ thân phận từ Kiếm Thánh cung, muốn giành được độc quyền là chuyện không thể nào. Nhưng dù không được độc quyền, nếu cầm được một phần cũng tuyệt đối có thể kiếm lời đầy bồn đầy bát.

"Ừm." Lâu đại sư hài lòng gật nhẹ đầu.

Hứa Tự Nhiên nói: "Đại sư, không biết ngài tính cung cấp cho chúng ta bao nhiêu trận bàn? Chủng loại và số lượng như thế nào?"

Lâu đại sư liếc mắt nhìn hắn: "Khó nói, tuỳ tâm tình."

Con mắt Hứa Tự Nhiên khẽ chuyển động, nói: "Đại sư, ta hiểu được ngài chế tác trận bàn không dễ, đây đều là kết tinh tâm huyết của ngài. Ngài xem thế này được không? Lấy giá đấu giá làm cơ sở, chúng ta sẽ trả thêm 10% nhưng chúng ta có thể hy vọng ngài có thể đem ít nhất một nửa thành phẩm cung cấp cho cửa hàng Linh Tê."

Thật là một thương nhân ưu tú a! Đường Tam biểu lộ lạnh nhạt cũng không khỏi tán thưởng trong lòng, đồng thời kinh ngạc vị trí của Hứa Tự Nhiên trong cửa hàng. Hắn không trao đổi với Linh Tê Lộc Yêu Vương mà đã quyết định như vậy. Giá còn cao hơn khi đấu giá 10%, vậy có thể kiếm được bao nhiêu tiền lời?

Chương 385: Đàm phán

Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch có thể trở thành thương gia nhất nhì đại lục, quả nhiên là có điểm khác biệt.

Lâu đại sư trầm mặc, hắn theo bản năng nhìn Đường Tam một chút, Đường Tam cũng không bày tỏ bất kỳ điều gì.

Lâu đại sư nói: "Cứ như vậy đi, nhưng ta không cách nào cam đoan được tuyệt đối, chỉ có thể tận lực làm một nửa."

Hứa Tự Nhiên đại hỉ, nói: "Vậy là quá tốt rồi. Hy vọng có thể cùng đại sư hợp tác vui vẻ. Về sau ngài có nhu cầu gì về vật liệu thì có thể tuỳ thời liên hệ với cửa hàng chúng ta bên này. Chỉ cần là ngài, chúng ta thậm chí có thể cung cấp trước cho ngài sử dụng, về sau sẽ dùng trận bàn đổi lại."

Vô cùng chân thành! Dùng bốn chữ này để hình dung biểu hiện của nó rất thích hợp.

"Ừm!" Lâu Đại sư huynh gật nhẹ đầu nói: "Nghĩ lại đúng là có một ít đồ vật cần các ngươi giúp ta tìm kiếm. Trong đó có một ít tinh huyết trân quý. Bây giờ ta đang thử nghiệm một loại trận bàn dùng pháp trận để bày ra huyết mạch chi lực. Nếu thành công, hắn sẽ là ..."

Nói đến đây, hắn lập tức ngậm miệng, giống như là lỡ lời, ánh mắt hiện lên một tia ảo não.

Nhưng tim Hứa Tự Nhiên đập rất nhanh, "Cái này không có vấn đề, chúng ta hẳn là đều có thể cung cấp được cho ngài."

Lâu đại sư có chút cười cợt nói: "Đều có thể cung cấp? Lời này có chút quá đi. Chẳng lẽ ta muốn huyết dịch của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng các ngươi cũng có thể cung cấp sao?"

"Ây ..., đại sư, ngài đừng nói giỡn." Hứa Tự Nhiên có chút mất tự nhiên nói ra.

Lâu đại sư nói: "Ai đùa giỡn với ngươi, huyết mạch pháp trận ta đang nghiên cứu, huyết mạch càng cường đại có hiệu quả càng tốt. Nói không chừng dùng huyết mạch của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thì cường giả khống chế trận pháp cũng tạm thời có năng lực không gì không làm được."

"A? Cái này làm sao có thể?" Hứa Tự Nhiên cơ hồ là thốt ra, trên mặt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Lâu Đại sư huynh thản nhiên nói: "Trên thế giới này, không có gì là không thể. Gian phòng kia có thể ngăn cách năng lượng đúng không? Tu La, ngươi cùng ta tiến đến, không hiện ta chút bản lãnh, bọn họ lại cho rằng ta nói khoác."

Vừa nói, Lâu đại sư đã đứng người lên, đi vào căn phòng ngăn cách kia.

Hứa Tự Nhiên nhìn Đường Tam, chặn lại nói: "Tu La huynh, ta không có ý kia. Ngươi cùng đại sư giải thích đi." Dù ngoài miệng nói vậy, nhưng nó cũng không có ngăn cản đại sư thể hiện năng lực.

"Yên tâm đi." Đường Tam gật đầu với nó, sau đó đi theo Lâu đại sư vào căn phòng kia.

Từng kiện vật phẩm được Lâu đại sư lấy ra, nhìn qua đều là vật liệu trân quý. Hứa Tự Nhiên làm cửa hàng trưởng, là một cao tầng trong cửa hàng Linh Tê, ánh mắt đương nhiên sẽ không kém. Trong số vật phẩm kia có nhiều tài liệu trân quý mà chính hắn cũng không khỏi có chút níu lưỡi.

Sau đó Lâu đại sư chuyển động, hoả diễm hừng hực bắn ra, hoả diễm cấp độ Thần cấp nhanh chóng bay lên.

Những tài liệu trân quý lặng yên bị ngọn lửa quét qua, ở trước người đại sư bay lên, hoà tan lại với nhau.

Sắc mặt Lâu đại sư bình tĩnh, động tác tự nhiên. Rất nhanh một viên trận bàn đã thành hình. Sau đó, hắn thấy từ con mắt đại sư có quang mang ân ẩn tràn ra, một thanh đao xích hồng sắc xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, cấp tốc khắc hoạ từng đường từng đường vân đầy huyền ảo trên viên trận bàn kia. Hoả diễm vờn quanh nên từ bên ngoài, Hứa Tự Nhiên không dám vào quấy rầy. Hắn chỉ có thể nhìn qua vách tường thuỷ tinh, chăm chú quan sát từng động tác của Lâu đại sư.

Động tác của Lâu đại sư lúc nhanh chóng, lúc cẩn thận từng ly từng tí, trên khối trận bàn kia rất nhanh đã hiển thị đầy hoa văn. Cảm giác huyền ảo dần biến thành thần kỳ.

Trọn vẹn một khắc sau, Lâu đại sư thu hồi đao khắc, trong ánh mắt toát ra mấy phần đau lòng. Hắn cầm lấy trận bàn thổi thổi, sau đó lại kiểm tra một chút mới giao cho Đường Tam.

Đường Tam bưng trận bàn đi ra.

Lâu đại sư theo sát phía sau.

"Thần hồ kỳ kỹ, quả là thần hồ kỳ kỹ a! Thật không nghĩ tới ngài có thể chế tác một khối trận bàn trong thời gian ngắn như vậy, thật làm ta kinh ngạc." Hứa Tự Nhiên tán thưởng.

Lâu đại sư khoát khoát tay nói: "Nào có dễ dàng như vậy. Vì chế tạo cấp tốc nên lãng phí rất nhiều tài liệu. Chẳng lẽ ngươi không nhận ra khối trận bàn này riêng giá tài liệu đã vượt qua tất cả các trận bàn trước đó sao? Đây chính là cái giá để có thể cấp tốc chế tạo, nhất định phải lợi dụng một số phản ứng khi vật liệu tiếp xúc với nhau. Trận bàn này các ngươi hẳn là biết đi."

Đường Tam đem trận bàn đưa cho Hứa Tự Nhiên. Hứa Tự Nhiên nhìn kỹ, rót Tinh Thần Lực vào trong đó, lập tức trận bàn đã bày ra năng lực.

Dung Linh trận.

Trước đó, chiến đội Sử Lai Khắc khi chiến đấu ở Đấu Thú Tràng đã sử dụng trận bàn này, hiệu quả còn tốt hơn Tụ Linh trận. Hơn nữa, Dung Linh trận chưa từng xuất hiện trên thị trường.

Đối phương dùng thời gian ngắn như vậy đã hoàn thành một khối Dung Linh trận, chuyện này làm Hứa Tự Nhiên không nửa phần hoài nghi Lâu đại sư. Hắn rất cung kính thi lễ nói: "Đúng là có biết, đây là Dung Linh trận, chỉ là không biết giá của nó là bao nhiêu."

Lâu đại sư lạnh nhạt nói: "Các ngươi chẳng mấy chốc sẽ biết, trên hội đấu giá nửa tháng sau ở Tổ đình, nó sẽ xuất hiện. Đồng thời cũng có vài trận bàn khác cũng xuất hiện, nhân dịp đó định giá luôn đi. Khối trận bàn này tặng cho các ngươi, xem như là thành ý. Trở

lại đem những vật liệu ta vừa dùng đưa lại cho ta, ta cũng không cần phí chế tác."

"Đại sư quả là rộng lượng!" Hứa Tự Nhiên vui mừng quá đỗi, nhanh chóng thu lại khối trận bàn này. Chỉ là bỏ ra phí tài liệu đã có được một viên trận bàn, đây là chuyện tốt đến cỡ nào?

Hứa Tự Nhiên làm sao biết, thực tế, dùng vật liệu bình thường chế tác Dung Linh trận cũng không lâu hơn bao nhiêu. Các tài liệu trân quý vừa rồi phần nhiều là lãng phí. Là vị "Lâu đại sư" này muốn dỗ dành nó nên mới chế tạo như vậy.

"Đại sư, ngài vừa nói đến huyết mạch trận pháp, không biết hiện tại đã nghiên cứu tới trình độ nào rồi?" Hứa Tự Nhiên hỏi dò.

Lâu đại sư thản nhiên nói: "Ta biết ngươi sẽ hỏi điều này. Hôm nay ta thể hiện ra một chút, nếu không ngươi cũng không chuyên tâm đi tìm tinh huyết cho ta. Bất quá, huyết mạch trận pháp luyện chế vô cùng khó khăn, trận bàn lại càng khó hơn. Tỉ lệ thất bại đặc biệt cao nên ta không ở chỗ này tự làm xấu mặt mình. Ta có một trận bàn chế tạo thành công và đã cho Tu La. Để hắn cho ngươi xem một chút." Nói xong, hắn giống như có chút mệt mỏi ngồi xuống ghế sô pha, nhắm mắt dưỡng thần.

Ánh mắt nóng rực của Hứa Tự Nhiên chuyển sang Đường Tam, Đường Tam gật nhẹ đầu với hắn, sau đó lấy từ trong ngực ra một trận bàn. Trận bàn này màu lam nhạt rất đẹp, trên mặt ngoài có nhiều đường vân kỳ dị. Mỗi đường vân nhìn qua đều vô cùng mỹ lệ, nhưng phảng phất làm người ta chệch tầm mắt, Hứa Tự Nhiên vừa nhìn một cái đã có chút hoa mắt thần mê.

Đường Tam nói: "Đây là một loại trận bàn Lâu đại sư đặc biệt chế tác, trận bàn này có thể khống chế lực lượng huyết mạch của hệ

thực vật. Lúc mới nghiên cứu, Lâu đại sư từ Nhật Thần Đế Quốc bên kia thu được nhiều loại huyết mạch Tinh Quái Tộc, ngươi cũng biết, huyết mạch Tinh Quái Tộc dễ thu hoạch hơn. Nhưng trận bàn này quý ở chỗ, Lâu đại sư kết hợp nhiều loại huyết mạch Tinh Quái Tộc khiến cho bọn chúng thăng hoa mới luyện chế thành công. Huyết mạch chi lực có thể là cấp 3, nhưng luyện chế nhiều lần cũng chỉ có một viên này thôi, cho nên cực kỳ trân quý, hơn nữa có thể nhiều lần sử dụng."

Hứa Tự Nhiên giật mình hỏi: "Có thể sử dụng một loại huyết mạch cấp ba? Cái này ... cái này sao có thể?" Đây quả thực là chưa từng nghe thấy.

Lâu đại sư ngạo nghễ nói: "Nếu như không phải làm được việc người khác không thể, ta còn có thể xưng là đại sư sao? Tu La, thể hiện cho hắn nhìn."

Chương 386: Hoàn toàn tán thành

"Vâng." Đường Tam cung kính đáp một tiếng, hai tay nhanh chóng luật động trên trận bàn. Lập tức, trên mặt trận bàn hiện lên quang văn kỳ dị, đáng kinh ngạc hơn là, những quang văn này còn mang theo dao động năng lượng phức tạp khác nhau mà ngay cả Hứa Tự Nhiên cũng không hiểu được.

Ngay sau đó, Đường Tam đột nhiên mang trận bàn kia dán trên ngực mình. Lập tức, ngân quang đại phóng, hai con mắt Đường Tam cũng nhiễm một vòng ngân quang.

Hai tay hắn mở ra, từng cây dây leo tráng kiện chen chúc chui ra, từng cây từng cây quấn đến chỗ Hứa Tự Nhiên.

Hứa Tự Nhiên giật nảy mình, lập tức lui lại nhưng dây leo kia trong nháy mắt đã tạo thành một lồng giam lớn, vây hắn ở bên trong. Gai nhọn cũng nhanh chóng chui ra, thể hiện khí tức nồng đậm.

Tay phải Đường Tam nắm lại, dây leo ngưng tụ thành một thanh trường thương tản ra khí tức sắc bén.

"Thật là Thiên Tinh Biến!" Năng lực thực chiến của Linh Tê Lộc Yêu chủ yếu là ở Tinh Thần Lực, nhưng nói về quan sát, bọn họ tuyệt đối là hạng nhất. Linh Tê Chi Nhãn nhìn chăm chú Lam Ngân Hoàng trước mắt, Hứa Tự Nhiên có thể khẳng định, đây chính là một loại huyết mạch chi lực. Huyết mạch chi lực của Đường Tam không phải là cái này, vậy có nghĩa là, vị Lâu đại sư này nói thật, hắn thật

sự có khả năng dung hợp huyết mạch chi lực với trận bàn.

Chuyện này thật sự quá rung động, làm Hứa Tự Nhiên hoàn toàn không nói nên lời. Nhưng trong nội tâm hắn cũng ý thức được, nhận định của Tràng chủ về vị Lâu đại sư này quá thấp a!

Quả thực có thể dùng từ thần kỹ để hình dung. Có được trận bàn này, chẳng phải là tương đương với có được huyết mạch thứ hai sao?

Đây mới chỉ là trận bàn huyết mạch cấp ba, vậy nếu là huyết mạch cao hơn thì sao?

Hứa Tự Nhiên có chút không dám liên tưởng nữa.

Trận bàn như thế này chỉ có thể nói là bảo vật vô giá.

Thanh âm Hứa Tự Nhiên có chút run rẩy, hắn nói với Lâu đại sư: "Đại sư, ngài chế tác trận bàn này tương đương với năng lực cấp bậc nào? Năng lượng cao nhất là cấp bậc gì?"

Lâu đại sư thản nhiên nói: "Dùng huyết mạch cấp bậc gì chế tác sẽ có năng lực cấp bậc đó. Trên lý thuyết thì có thể chế tác trận bàn cấp độ Đại Yêu Hoàng. Bất quá, ta không có tinh huyết của Đại Yêu Hoàng, thực lực của ta cũng không đủ. Hiện tại cao nhất ta có thể thử ở mức độ Thần cấp, nhưng sẽ tiêu tốn rất nhiều vật liệu."

Hứa Tự Nhiên hít sâu một hơi, "Đại sư, hiện tại ta không thể cam đoan với ngài điều gì. Chuyện này thực sự là trọng đại, ta nhất định phải báo cáo lên trên. Xin ngài chờ tin tức của ta được không?"

Lúc này lòng hắn đã có chút loạn, hơn nữa đúng là hắn không thể quyết định được chuyện này. Hắn hiểu, Huyết Mạch trận bàn đối

với chủng tộc khác có lẽ chỉ là trân quý, nhưng với Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch không am hiểu chiến đấu, có thể nói là thay đổi về chất. Tuyệt đối là thuế biến!

Lâu đại sư chỉ Đường Tam nói: "Các ngươi liên hệ với hắn là được, hắn biết cách tìm được ta. Hôm nay cứ như vậy đi. Còn có, Lam Ngân trận bàn là lễ vật ta đưa cho Tu La, ai cũng không được ngấp nghé. Nghe nói hắn muốn tham gia đoàn chiến ở Tổ đình, đây là vì đảm báo tính mệnh của hắn. Nếu như hắn có chuyện gì không hay xảy ra, ước định của chúng ta tất cả đều không có hiệu lực. Như vậy đi!"

Nói xong, hắn đứng người đi ra ngoài.

Hứa Tự Nhiên vội vàng đuổi theo, cung kính nói: "Đại sư yên tâm. Liên quan đến đoàn chiến lần này, tràng chủ đã sớm chuẩn bị tốt, cam đoan Tu La huynh đệ sẽ bình an vô sự trở về. Ngài yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ tuân theo ước định. Còn có, ngài có dự định bán Huyết Mạch trận bàn này không?"

Lâu đại sư dừng bước, quay đầu nhìn hắn nói: "Ngươi cho là thứ này có thể bán? Nói thẳng với ngươi, trận bàn này đến bây giờ ta cũng không làm thành công được mấy cái. Vật phẩm thí nghiệm quá ít, ta cũng không cách nào tiếp tục nghiên cứu. Nếu không phải như vậy, ngươi cho rằng vì sao ta lại muốn hợp tác với các ngươi. Không phải vì nghiên cứu, ta muốn nhiều tiền như vậy làm gì?"

"Đúng, đúng, ngài nói đúng. Đây quả là vinh hạnh của chúng ta." Hứa Tự Nhiên gật đầu liên tục.

"Cứ vậy đi." Nói xong hắn nhanh chân rời đi.

Đường Tam thấp giọng nói với Hứa Tự Nhiên: "Hứa cửa hàng

trưởng, ta đi trước tiễn đại sư, một lúc nữa sẽ quay lại."

Nói xong, hắn bước nhanh đuổi theo Lâu đại sư, đi thẳng ra bên ngoài, lên xe ngựa.

Hứa Tự Nhiên đưa bọn họ tới cửa lớn, cung kính nhìn theo xe ngựa biến mất mới phất phất tay, thấp giọng nói: "Đuổi theo bọn họ, nhìn xem họ xuống ở nơi nào."

Trong xe ngựa.

Trương Hạo Hiên tháo mặt nạ xuống, khoé miệng phát ra nụ cười tươi, "Cảm giác này thật tốt." Lâu đại sư tất nhiên là do hắn giả danh, có mặt nạ che chắn, nguỵ trang cũng không quá khó khăn.

Những chuyện này hắn và Đường Tam đã thương lượng tốt.

Hợp tác với cửa hàng Linh Tê là quyết định sau khi Đường Tam đã nghĩ kỹ, một là vì cửa hàng Linh Tê thần phục Khổng Tước Yêu tộc. Nói cách khác, tương lai tiền bọn họ kiếm được cũng là của Khổng Tước Yêu tộc, nếu Mỹ công tử có thể kế thừa Khổng Tước Đại Yêu Vương, như vậy, những thứ này tự nhiên sẽ là của nàng.

Hơn nữa, cửa hàng Linh Tê là một trong các mạng lưới thương gia lớn nhất đại lục, bọn họ có con đường có thể tìm cho Đường Tam nhiều đồ tốt.

Huyết Mạch trận bàn đương nhiên là giả, Đường Tam không phải không làm được, mà thứ này chế tác vô cùng phức tạp, và đúng là cần tiêu hao một lượng lớn vật liệu. Bây giờ tạm thời nó không cần thiết, mà Đường Tam cũng cần nghiên cứu nhiều hơn. Hắn thể hiện như vậy chủ yếu là ra oai, để cửa hàng Linh Tê có thể chú tâm đi tìm các loại huyết mạch trân quý, nhất là mấy loại mà Đường Tam

cần. Những vật này nếu tới tay, đối với tổ chức Cứu Thục đều có chỗ cực tốt.

"Lâu đại sư" thể hiện năng lực của mình một cách thích hợp đã chấn nhiếp Hứa Tự Nhiên kia, làm cho bọn họ càng coi trọng vị đại sư này. Đường Tam với vai trò người phát ngôn cũng càng thêm trọng yếu. Khi Đường Tam gặp nguy hiểm, cửa hàng Linh Tê vì lợi ích to lớn này tất nhiên sẽ giúp đỡ hắn. Thật là một công nhiều việc.

"Lão sư ngài diễn thật hay. Ngài chế tác trận bàn cũng ngày càng thuần thục a." Đường Tam cười ha hả nói.

Trương Hạo Hiên nói: "Có Thần Thức quả nhiên khác biệt. Tất cả đều có cảm giác nước chảy thành sông. Đi, ngươi quay lại cùng hắn an bài đoàn chiến ở Đấu Thú Tràng đi. Ta rút lui trước."

"Được."

Trương Hạo Hiên lấy ra một viên Truyền Tống trận bàn, quang mang loé lên, người trong xe ngựa đã hư không tiêu thất.

Đường Tam không có nóng lòng trở về mà cẩn thận nhớ lại tình huống lúc trước với Hứa Tự Nhiên, sau khi xác định không có bỏ sót vấn đề gì, lúc này mới quay ngược xe quay lại cửa hàng Linh Tê.

Người theo dõi tự nhiên tốn công vô ích, sử dụng Truyền Tống trận bàn, Trương Hạo Hiên làm sao có thể bị theo dõi.

Cho nên khi Hứa Tự Nhiên nhìn thấy Đường Tam, hắn cũng nhận được tin tức, khi lên xe ngựa có hai người, nửa đường không có người xuống xe, nhưng lúc trở về chỉ còn có Đường Tam.

"Hứa cửa hàng trưởng." Đường Tam đi vào trong cửa hàng, lần nữa

tìm được Hứa Tự Nhiên.

Hứa Tự Nhiên mỉm cười nói: "Tu La huynh đệ, nếu như ngươi không ngại thì gọi ta là Hứa ca đi. Thật không nghĩ tới, ngươi thật sự tìm được đại sư. Ta đại biểu cửa hàng Linh Tê cảm tạ ngươi."

Đường Tam mỉm cười nói: "Đây là chuyện ta đã đáp ứng tràng chủ. Nghĩ lại đúng là vận khí tốt nên mới tìm được đại sư. Đại sư có chút không thích nói chuyện, về sau có chuyện tìm ngài ấy thì nói với ta là được, ngài ấy sẽ liên hệ với ta." Hắn chưa hề nói mình sẽ liên hệ với đại sư, mà ngược lại là đại sư liên hệ với mình, điều đó nói cho Hứa Tự Nhiên, ta cũng không cách nào tuỳ thời liên hệ với đại sư.

Chương 387: Thời khắc săn giết?

Đương nhiên, đây đều là kỹ xảo nói chuyện, Hứa Tự Nhiên tin hay không là chuyện khác, nhưng không hề nghi ngờ, trong suy nghĩ của hắn, tầm quan trọng của Đường Tam đã tăng lên rất nhiều.

"Tu La huynh đệ, ngày mai các ngươi hãy đến đây, thời gian cũng không còn nhiều lắm. Đoàn chiến bên kia ta cũng đã cơ bản sắp xếp ổn thoả rồi. Các ngươi cứ yên tâm, Linh Tê thương hội chúng ta lần này đã trả một cái giá lớn, cam đoan các ngươi có thể bình an vượt qua. Ngươi hôm nay ở lại chỗ này ăn cơm đi, chúng ta nói chuyện một chút. Chỉ cần không xảy ra sơ suất gì, an toàn của các ngươi khẳng định là đảm bảo."

"Vậy đa tạ Hứa đại ca." Đường Tam mỉm cười đáp lại.

Sau đó nói chuyện rất thuận lợi, Linh Tê Lộc Yêu đúng là đã sắp xếp đường lui cho bọn họ. Nhưng không hề nghi ngờ, chiến đội Sử Lai Khắc nhất định không có khả năng tiếp tục tồn tại ở Đấu Thú Tràng, bọn hắn cần phải biến mất.

Hứa Tự Nhiên giảng thuật quy củ của Đấu Thú Tràng ở Tổ đình. Nghe hắn giảng thuật, Đường Tam mới biết được Đấu Thú Tràng bên này hoàn toàn khác biệt với các đại chủ thành. Đẳng cấp cao hơn, quan trọng là, độ tự do cũng cao hơn.

Đấu Thú Tràng Tổ đình chia làm hai bộ phận lớn, một bộ phận tương tự như Đấu Thú Tràng ở các đại chủ thành, nhưng quy mô

lớn hơn nhiều. Đấu Thú Tràng bên này không phải là giết chóc tìm niềm vui, ý vị sâu xa là cơ hội để cường giả các cường tộc luận bàn, học hỏi lẫn nhau. Với quy tắc tự do, thương vong mặc dù có xuất hiện, nhưng trình độ tàn khốc kém hơn nhiều so với các chủ thành. Bởi vì có thể tiến vào Đấu Thú Tràng đều là quý tộc Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, thậm chí có rất nhiều thiên kiêu chi tử, nơi này chính là địa phương tôi luyện tốt nhất với bọn chúng.

Trừ cái đó ra, Tổ đình còn có một bí cảnh vô cùng kỳ lạ, được xưng là Địa Ngục Hoa Viên. Nghe nói sau khi tiến vào Địa Ngục Hoa Viên thì nhất định phải tiến hành huyết tế cho nó. Trong tất cả những người đi vào chỉ có nhiều nhất một nửa có thể đi ra, một nửa còn lại tất nhiên phải bồi táng cùng Địa Ngục Hoa Viên.

Dù là cường giả Đại Yêu Hoàng cũng không thể nhìn trộm Địa Ngục Hoa Viên, nó là tồn tại phi thường kỳ dị, cường giả Thần cấp trở lên không thể tiến vào.

Ở trong Địa Ngục Hoa Viên có vô số nguy hiểm. Tiến vào bên trong không chỉ là đối mặt với nguy hiểm đến từ ngoại giới mà còn có nguy hiểm đến từ đồng bạn, dù sao cũng chỉ có một nửa người có thể còn sống đi ra. Đến cuối cùng, nếu như số người tử vong không đủ thì chắc chắn dẫn đến kết cục tự giết lẫn nhau, cho nên phi thường tàn khốc.

Nhưng trong Địa Ngục Hoa Viên cũng có nhiều kỳ ngộ. Nghe nói, những cường giả còn sống đi ra từ Địa Ngục Hoa Viên thì con đường thành Thần sau này sẽ càng thêm suôn sẻ. Còn chuyện có thể thu được chỗ tốt như thế nào, Tổ đình chưa bao giờ công bố ra ngoài.

Mà đoàn chiến cũng được tiến hành trong Địa Ngục Hoa Viên này. Nói là đoàn chiến, không bằng nói là hỗn chiến.

Địa Ngục Hoa Viên mỗi tháng mở ra một lần, mỗi lần có thể chứa nhiều nhất một trăm người tiến vào. Sau khi tiến vào, nhiều nhất có thể đi ra năm mươi người. Nếu số lượng người đi vào không đủ một trăm thì số còn sống đi ra nhiều nhất là một nửa.

Bởi vậy, Địa Ngục Hoa Viên cơ hồ là nơi thu được nhiều tiền lời nhất trong Tổ đình. Tất cả người đi vào đó đều được giới thiệu kỹ càng, sau đó sẽ là đánh cược ai có thể còn sống đi ra. Còn có thể cược trình tự đi ra, và còn nhiều phương thức đặt cược khác.

Hơn nữa, Tổ đình có quy định, nghiêm cấm tộc nhân tất cả các đại tộc huyết mạch cấp một đi vào Địa Ngục Hoa Viên.

Đoàn chiến mà Đường Tam gặp phải chắc chắn là ở trong Địa Ngục Hoa Viên này. Tên của bọn họ đã sớm báo lên Đấu Thú Tràng Tổ đình rồi.

Trước đó Hứa Tự Nhiên yêu cầu bọn họ bày ngày sau quay lại, thực tế là chín ngày sau sẽ tiến vào Địa Ngục Hoa Viên. Nói cách khác, hiện tại nhóm Đường Tam còn ba ngày để chuẩn bị.

Địa Ngục Hoa Viên được coi là nơi đoàn chiến công bằng và tự do nhất. Sau khi tiến vào, bọn họ sẽ xuất hiện ở một nơi ngẫu nhiên nào đó. Lấy đoàn đội làm đơn vị, nhưng mỗi đội lại có số lượng khác nhau, đoàn đội của ngươi có ba mươi người cũng được. Nhưng vấn đề là chỉ có một nửa số người được đi ra cho nên không tránh khỏi các đoàn đội lớn sẽ bị hợp lực tấn công. Cũng không ai ngốc đến mức tổ chức một đoàn đội lớn tiến vào Địa Ngục Hoa Viên, dù sao cũng chỉ có một nửa có thể còn sống đi ra.

Trải qua vô số lần đoàn chiến, cuối cùng, nghe nói đoàn đội có năm đến mười người có tỉ lệ sống cao nhất.

Hứa Tự Nhiên nói cho Đường Tam nhiều tin tình báo liên quan đến Địa Ngục Hoa Viên, đồng thời cũng đem kế hoạch bảo họ mạng sống nói cho bọn họ. Sau khi đi ra khỏi Địa Ngục Hoa Viên, chiến đội Sử Lai Khắc sẽ không còn tồn tại, thân phận quý tộc của bọn họ không có vấn đề gì. Có Linh Tê thương hội che giấu, bọn họ vẫn là quý tộc như trước.

Đường Tam thậm chí hoài nghi, bọn họ cũng có thể mua được Đấu Thú Tràng Tổ đình, dù sao, tiền không phải là tất cả, nhưng có tiền có thể giải quyết được rất nhiều thứ.

Còn có ba ngày thời gian, lại biết thêm một số tin tức quan trọng, tiếp đó chính là chuẩn bị.

Trở về khách sạn Bạch Hổ, Đường Tam lần nữa liên lạc với Trương Hạo Hiên, nhờ hắn giúp mình mua một số đồ vật, sau đó bắt đầu bố trí một pháp trận cách âm trong phòng tu luyện của mình, là loại pháp trận có thể ngăn cách cả chấn động. Có pháp trận này, thanh âm bên ngoài không thể truyền vào, mà bên trong cũng không thể truyền ra.

Trương Hạo Hiên rất nhanh đã mang đồ vật tới, rồi cùng Đường Tam thảo luận một chút tình huống của Địa Ngục Hoa Viên. Đường Tam lại bắt đầu công tác chuẩn bị của mình.

Chờ đến khi bọn Vũ Băng Kỷ trở về, bên ngoài màn đêm đã buông xuống. Bốn vị trong chiến đội Sử Lai Khắc này không khỏi lê một thân mệt mỏi trở về. Không chỉ là tinh thần mỏi mệt, mà thân thể cũng rất mệt mỏi.

Sau khi cùng một chỗ ăn xong cơm tối, Đường Tam liền gọi bọn họ tới phòng mình, giảng thuật cho bọn họ tình huống của Địa Ngục

Hoa Viên.

"Dựa theo an bài của cửa hàng Linh Tê, chúng ta tương đối là an toàn." Nghe Đường Tam nói xong, Vũ Băng Kỷ nhẹ nhàng thở ra.

Đường Tam mỉm cười nói: "Hiện tại vấn đề không phải là chúng ta an toàn hay không, mà là đối thủ cùng chúng ta tiến vào Địa Ngục Hoa Viên có an toàn không. Nếu đã tiến hành đoàn chiến, chúng ta cũng nên nghĩ biện pháp thu hoạch một ít chỗ tốt. Vào Địa Ngục Hoa Viên có thể thu hoạch được cái gì, trước mắt vẫn không có bất kỳ tin tức nào. Nhưng chúng ta cũng nên tự mình đi thu hoạch mới được."

Nhãn tình Độc Bạch sáng lên, nói: "Làm sao thu hoạch được?"

Trong mắt Đường Tam loé lên một vòng hàn mang, "Đi săn!"

"Đi săn?" Bốn người hai mặt nhìn nhau.

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Bên trong Địa Ngục Hoa Viên đối với chúng ta tốt nhất là không bị nhìn trộm. Đã như vậy, chúng ta ở bên trong làm gì, chỉ cần người nhìn thấy không thể đi ra thì sẽ không có ai biết. Đối thủ của chúng ta nhất định đều là người hung tàn, nhưng có thể tiến vào Địa Ngục Hoa Viên thì nhất định là cường giả. Rút ra huyết dịch của bọn nó, đối với chúng ta là một lượng tài phú lớn. Dù chúng ta không dùng được, sau khi trở về cũng có thể cho những đồng học khác sử dụng, hoặc là bán trên hội đấu giá."

"Đủ ác a!" Cố Lý hít sâu một hơi.

Trình Tử Chanh nhìn hắn nói: "Nếu không phải biết tuổi thực của ngươi, ta cảm thấy ngươi so với chúng ta còn lớn tuổi hơn."

Hiện tại nhìn qua, Đường Tam có dáng vẻ hơn hai mươi tuổi, nhất là bình thường hắn đều mang mặt nạ cho nên Tu La cho người khác cảm giác hắn đã trưởng thành.

Không đợi Vũ Băng Kỷ mở miệng, Vũ Băng Kỷ nói: "Đối với nhân loại chúng ta thì phải nắm bắt tất cả các cơ hội. Thật vất vả mới dựng lên lãnh tụ tinh thần mà lại phải từ bỏ, chúng ta càng phải nắm bắt thời cơ khi có thể. Ta đồng ý với phương án của Đường Tam. Nếu đã tiến vào thì nên có thu hoạch."

"Ta không có vấn đề, ta phụ trách tăng vận khí cho các ngươi." Độc Bạch vỗ vỗ ngực mình nói.

Chương 388: Thế giới mới

Trình Tử Chanh hừ một tiếng, nói: "Ngươi không cản trở bọn ta là được. Gần đây ta cảm thấy mình tiến bộ không ít, vừa vặn thử nghiệm một chút."

Cố Lý cười hắc hắc nói: "Ta cũng vậy, ta hiện tại đã dần tìm thấy cảm giác rồi. Ta thấy phương hướng trong tương lai của ta là phát triển thành một đại sư chưởng khống thời gian, chân chính nắm giữ thời gian áo nghĩa."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta sẽ vì các ngươi chế tác một chút ám khí, còn có trận bàn mới. Hai ngày tiếp theo các ngươi không đi leo núi, mọi người rèn luyện một chút, nắm giữ các sử dụng vũ khí mới này."

Vừa nghe có vũ khí mới, bốn người Vũ Băng Kỷ đều sáng mắt lên. Đường Tam xuất vật phẩm, tất nhiên là tinh phẩm a!

Hai ngày thời gian trôi qua rất nhanh, sắp đến lúc bước vào Địa Ngục Hoa Viên. Sáng sớm, năm người Đường Tam đã rời khỏi khách sạn, đi đến cửa hàng Linh Tê.

Hứa Tự Nhiên đã đợi ở đó, hắn đưa cho Đường Tam một chiếc nhẫn trữ vật, thấp giọng dặn dò vài câu, rồi đưa bọn họ lên xe ngựa.

Xe ngựa rất rộng rãi, nhưng cửa sổ lại đóng kín. Đây là quy củ, ai

cũng không được biết lối vào Địa Ngục Hoa Viên ở chỗ nào.

Đoàn đội tham dự đoàn chiến Địa Ngục Hoa Viên sẽ được tập trung ở một chỗ, sau đó có người của Tổ đình đưa đến lối vào Địa Ngục Hoa Viên trong điều kiện bị phong bế Tinh Thần Lực.

Trong xe ngựa có năm bộ trang phục chỉnh tề, đều dựa vào dáng người của bọn họ mà làm nên.

Trang phục có màu đen, còn có một khăn trùm đầu, chỉ để lộ ra mắt, mũi và miệng. Mặc trang phục như vậy và đeo khăn trùm đầu sẽ không cách nào phân biệt được cái gì ngoài bộ dáng.

Đây là vì trước khi chiến đấu, mỗi người tham dự đoàn chiến Địa Ngục Hoa Viên đều không thể nhìn thấy tình huống của đối thủ, làm tăng thêm cảm giác thần bí.

Đường Tam gật nhẹ đầu với các đồng bạn, năm người nhanh chóng đổi trang phục dự thi. Nhìn mọi người không cách nào phân biệt lẫn nhau, khoé miệng Đường Tam cong lên. Với bọn hắn, đoàn chiến tiếp theo càng bí ẩn càng tốt.

Xe ngựa chạy đi một thời gian rất dài, trong quá trình đã dừng lại hai lần, nhưng không có bất kỳ âm thanh nào truyền đến. Trong xe ngựa có bốn khối pha lê tản ra quang mang mờ ảo làm không gian trong xe không quá mức tối.

Năm người đều nhắm mắt dưỡng thần, bảo trì lấy trạng thái tốt nhất.

Chạy được một lúc lâu sau, Đường Tam đột nhiên mở hai mắt ra, bởi vì hắn cảm nhận được một cỗ Tinh Thần Lực khổng lồ đang bao phủ bọn họ. Nói cách khác, bắt đầu từ lúc này, Tinh Thần Lực của

bọn họ cũng không cảm nhận được tình huống từ bên ngoài.

Đường Tam một lần nữa nhắm mắt lại.

Lại qua nửa canh giờ, xe ngựa cuối cùng mới dừng lại. Tất cả ngăn cách ở thời khắc này tựa hồ biến mất, bên ngoài bắt đầu có âm thanh huyên náo truyền đến.

"Xuống xe!"

Đường Tam gật gật đầu với đồng bạn, rồi đi xuống xe ngựa trước.

Bên ngoài ánh nắng rạng rỡ, vì đi từ trong buồng tối ra nên mắt hắn hơi híp lại để thích nghi được với ánh sáng. Đồng thời, hắn cũng nhanh chóng quan sát tình huống xung quanh.

Trước mắt là một sơn cốc với các vách đá dựng đứng hai bên. Lúc này bọn họ đang đứng ở một thông đạo lớn giữa hai vách núi. Sơn cốc mở rộng về phía trước, mặc dù hai bên vách đá dựng đứng nhưng thực vật sinh trưởng rất tươi tốt.

Nơi này có khí tức sinh mệnh nồng đậm, nhưng không phải phân biệt các thuộc tính khác nhau, mà là dung hợp cùng một chỗ, càng giống khí tức sinh mệnh thành Gia Lý phiên bản tăng cường.

Lúc này trước sơn cốc có mười mấy cỗ xe ngựa tụ tập cùng một chỗ. Từng người từng người đều mặc quần áo đen, đeo khăn trùm đầu đang bước xuống xe.

Các đồng bạn tự nhiên đứng sau lưng Đường Tam. Bọn họ phát hiện, trên xe ngựa cũng không có người lái xe, dường như là nó tự động đi đến nơi này.

Hai tên có thân hình cao lớn không rõ chủng tộc đang canh giữ phía trước. Sở dĩ có thể phân biệt được họ với người tham dự là vì dù họ mặc cũng mặc trang phục đen, cũng đeo khăn trùm đầu nhưng trên đó lại có những đường vân màu đỏ.

"Mỗi người các ngươi đã được phát các thẻ số. Nhớ kỹ, không được đánh mất thẻ số. Nếu khi đi ra không có thẻ số chứng minh thân phận bản thân, giết không tha." Một tên áo đen có đường vân đỏ lạnh lùng nói.

Thẻ số gắn cùng quần áo, năm người Đường Tam tất nhiên đều có. Thẻ số của bọn họ theo thứ tự là mười một đến mười lăm.

Những thẻ số này chắc chắn liên quan đến đánh cược ở Đấu Thú Tràng. Sau khi rời Địa Ngục Hoa Viên, ngươi cần giao thẻ số sớm nhất có thể để xác định thứ tự, đồng thời chứng minh thân phận của bản thân.

Đoàn chiến Tổ đình cần đảm bảo, mỗi đội dự thi đều có người bảo lãnh đằng sau và phải đặt một khoản tiền đặt cọc không ít. Khi toàn quân bị diệt, tiền đặt cọc sẽ không được trả lại, nhưng vẫn có nhiều thế lực sẵn sàng đảm bảo cho các đoàn đội tiến vào Địa Ngục Hoa Viên.

Chuyện này cũng giống như mua ngựa, đảm bảo cho một đội ngũ tiến vào thì cũng phải quen thuộc với tình huống của bọn họ, đối với đặt cược tự nhiên cũng có lợi. Hơn nữa, nếu đội ngươi đảm bảo còn sống đi ra thì ngươi sẽ nhận được một khoản ban thưởng gấp mấy lần số tiền đặt cọc ngươi bỏ ra.

Chỉ là, thế lực đảm bảo có rất nhiều, nhưng có thể tìm thấy người thích hợp tham chiến hay không thì không nói trước được.

Đường Tam đem thẻ số của mình đeo ở nơi ngực trái. Năm người bọn họ là một đoàn đội, ai treo số thẻ nào cũng không quan trọng. Treo thẻ số lên cũng giúp bọn họ phân biệt đồng đội của mình được dễ dàng hơn. Nhưng đây chỉ là lúc vừa mới đi vào. Nếu như từ bên trong đi ra, đồng đội bị gïết, thẻ số bị cướp đoạt lại là một chuyện khác, cũng không thiếu người mạo danh kẻ khác để gïết chết đối thủ.

"Nhập thông đạo." Kẻ áo đen đường vân đỏ chỉ sâu vào thông đạo.

Thông đạo đi thẳng về phía trước, xa xa có thể nhìn thấy cảnh vật có chút hư ảo. Trong lúc vô hình, nơi đó tự nhiên làm cho người ta cảm giác đầy áp bách. Dù sao, nơi này cũng là Địa Ngục Hoa Viên!

Các tổ dự thi khác đã bắt đầu đi vào thông đạo. Người có thể tới đây khẳng định đều biết rõ quy tắc. Trước khi tiến vào Địa Ngục Hoa Viên cấm tranh đấu, nếu không trực tiếp bị gïết chết.

Đi theo các đối thủ tiến về phía trước, khoảng hơn trăm mét sau, trong không khí truyền đến một âm thanh kỳ dị giống như là tiếng thút thít nghẹn ngào.

Những âm thanh này có vài phần ma mị, khiến cho người ta có cảm giác mê muội.

Đường Tam trước tiên phát hiện có gì đó không đúng, đồng thời hắn cảm thấy dưới ảnh hưởng của tiếng thút thít kia, Tinh Thần Lực của mình uể oải hơn, tư duy cũng chậm chạm theo.

Hắn không chống lại điều đó. Nơi này là lối vào Địa Ngục Hoa Viên, tất nhiên sẽ có cường giả Tổ đình quan sát, nếu lúc này hắn dẫn động Thần Thức để khôi phục thanh tỉnh, hậu quả liền quá dễ đoán.

Lại đi về phía trước ước chừng hơn mười phút, không biết đã đi bao xa, cảnh vật phía trước chợt sáng rõ.

Trong mơ hồ, Đường Tam cảm thấy bọn họ đã xuyên qua một cánh cửa lớn, sau cánh cửa đó là một thế giới hoàn toàn mới.

Đây là một thế giới phi thường kỳ diệu, ánh sáng và bóng tối đan xen, cảnh vật trước mắt cũng không quá rõ ràng, nhưng lại có cảm giác màu sắc sặc sỡ.

Nếu như chăm chú cẩn thận nhìn ngắm quang ảnh kia, tình thần thậm chí có loại cảm giác muốn trầm luân.

Đúng lúc này, thẻ số trước ngực tản mát ra từng tia nóng rực khiến cho người tham chiến bị kích thích tỉnh lại.

Đường Tam nhận thấy người của đoàn đội khác nhau, thẻ số sẽ phát ra quang mang khác nhau. Thẻ số của năm người chiến đội Sử Lai Khắc tản ra vầng sáng màu xanh nhạt.

Trong chớp mắt tiếp theo, quang mang thế giới sặc sỡ kia bị bóp méo, sau đó hắn cảm giác một trận trời đất quay cuồng, giống như mình bị một thứ gì đó thôn phệ, không gian xung quanh kịch liệt biến hoá.

Quả nhiên là một không gian riêng biệt, một tiểu vị diện a!

Chương 389: Địa Ngục Hoa Viên

Tiểu vị diện, thân từng là Thần Vương Đường Tam đã nhìn thấy nhiều rồi. Có những vị diện đặc biệt do tinh thần ý chí cường đại ngưng tụ mà thành, có một số lại xuất hiện do mảnh vỡ không gian. Tổng thể mà nói, những tiểu vị diện này đều phải nương tựa vào một vị diện chủ để tồn tại lâu dài, nếu không chúng sẽ tiêu tán trong một thời gian ngắn.

Mà tiểu vị diện Địa Ngục Hoa Viên này chính là nương nhờ vào Pháp Lam tinh, hơn nữa còn do Tổ đình khống chế.

Khi thu được một chút tin tức về Địa Ngục Hoa Viên, Đường Tam đã cẩn thận phân tích và dự đoán về nơi này.

Đầu tiên, tất nhiên nơi này là một tiểu vị diện riêng biệt ký sinh vào vị diện chủ, hai là bản thân chỗ này không đủ ổn định, nếu không sẽ không xuất hiện tình huống Thần cấp trở lên không cách nào đi vào được.

Nói chính xác hơn, không phải Thần cấp không cách nào tiến vào, mà là nếu cường giả Thần cấp tiến vào có khả năng làm cho không gian sụp đổ, từ đó làm cả vị diện sụp đổ.

Mặt khác, trong tiểu vị diện này hẳn không lấy được những vật phẩm tốt, hoặc vật phẩm tốt đã sớm bị lấy đi sạch sẽ, nếu không cũng sẽ không lấy nó làm nơi tiến hành đoàn chiến.

Tổng lại, Đường Tam nhận định Địa Ngục Hoa Viên là một chiến trường tràn ngập nguy hiểm.

Vừa nhớ lại phán đoán của mình, xung quanh đột nhiên trống rỗng, sau đó hắn thấy mình rơi xuống. Cảnh vật trước mắt đã khôi phục bình thường, tiếng kinh hô từ bên người truyền đến.

Đường Tam không đi xem, tay phải quơ ra, đem Độc Bạch bắt lấy. Bên kia, đôi kim sí của Trình Tử Chanh đã dãn ra, hai tay phân biệt bắt lấy Cố Lý cùng Vũ Băng Kỷ.

Dưới chân Đường Tam là quang diễm đỏ rực, hắn thôi động không khí chậm rãi hạ xuống.

Bọn họ đúng là xuất hiện trên không trung, nhưng cách mặt đất không xa lắm, ước chừng là mười mét.

Đường Tam theo bản năng nhìn xung quanh, đồng thời cấp tốc mở ra Tinh Thần Lực, thăm dò ngoại giới.

Đập vào mi mắt là một thế giới kỳ diệu.

Bầu trời tối đen phảng phất như đang ở trong bóng tối nhưng kỳ lạ thay, dưới đất lại sáng rõ. Ánh mắt nhìn xuống dưới đất thấy có rất nhiều loài hoa tản ra quang mang khác biệt. Ánh sáng dìu dịu thật nổi bật dưới trời đêm làm cho người ta có cảm giác hoa mắt thần mê.

Đây chính là Địa Ngục Hoa Viên!

Trong đầu nhớ lại tin tức từ chỗ Hứa Tự Nhiên, Đường Tam khống chế thân hình rơi xuống một vị trí, phía sau Trình Tử Chanh vội vàng đuổi theo. Nàng đập rung hai cánh, cũng rơi xuống chỗ đó.

Một trong những tin tức trọng yếu về Địa Ngục Hoa Viên mà Hứa Tự Nhiên nói cho Đường Tam là, nhiệt hoa là an toàn, còn hàn hoa là nguy hiểm. Nhưng khi tiếng ca vang lên, an toàn cùng nguy hiểm sẽ xen kẽ nhau. Đây là quy tắc của Địa Ngục Hoa Viên.

Lúc này, bọn họ đang rơi xuống một bụi nhiệt hoa.

Các bông hoa xung quanh có màu hồng nhạt, màu cam, màu đỏ nhạt. Có nhành hoa cao đến vài thước, cũng có nhành chỉ cao vài tấc. Sau khi bọn họ rơi xuống bụi hoa liền được đoá hoa che chở.

"Nơi này thật đẹp a!" Trình Tử Chanh nhẹ nhàng nói. Nàng là nữ nhi, xung quanh đều là hoa đang phát sáng tự nhiên sẽ gây xúc động với nàng.

Vũ Băng Kỷ nhẹ nhàng đập nàng một chút, Trình Tử Chanh lập tức im lặng. Ánh mắt của mọi người đều tập trung lên người Đường Tam.

Đường Tam cũng nhìn các đồng bạn, mỉm cười nói: "Thời khắc săn giết, bắt đầu!"

Địa Ngục Hoa Viên.

Quy tắc đoàn chiến: Tất cả đoàn đội tiến vào Địa Ngục Hoa Viên chỉ có mục tiêu là tìm kiếm lối ra. Trong Địa Ngục Hoa Viên rộng lớn cũng chỉ có một lối ra. Mỗi khi tiếng ca vang lên, mọi người sẽ cảm ứng được lối ra. Vào lúc đó, nhiệt hoa cùng hàn hoa sẽ trao đổi.

Sau mỗi lần tiếng ca vang lên, hàn hoa sẽ nhiều hơn, nhiệt hoa sẽ ít đi. Nếu ở trong phạm vi của hàn hoa, dù ở trên trời hay dưới mặt đất, đều sẽ nhận công kích.

Mỗi lần Địa Ngục Hoa Viên mở ra sẽ tương ứng với bảy ngày thời gian. Số lần tiếng ca vang lên không rõ, nhưng khi toàn bộ không gian đều là hàn hoa thì Địa Ngục Hoa Viên sẽ phong bế, không ai có thể ra ngoài.

Trong tất cả số người tiến vào chỉ có một nửa có thể đi ra. Nói cách khác, nếu như có hơn một nửa tổng số người tới lối ra thì nhất định phải giết chết một phần trong đó, để số người còn lại thấp hơn một nửa trở xuống mới có thể mở cánh cửa đi ra ngoài. Người chết sẽ hoá thành chất dinh dưỡng cho Địa Ngục Hoa Viên.

Nghe nói vì duy trì sự tồn tại của chỗ này nên mới chọn nó là nơi thực hiện đoàn chiến.

Lúc này bọn họ mới tiến vào, vừa rồi khi còn ở trên không, Đường Tam quan sát thấy số nhiệt hoa chiếm khoảng hai phần ba diện tích. Nói cách khác, lúc này không gian sinh tồn là lớn nhất.

Đường Tam không có nóng lòng hành động, thực tế, trước khi tiếng ca vang lên lần thứ nhất, bọn họ cũng không biết hướng lối ra, nên không thể di động.

Độc Bạch đã cầm hai thanh Chư Cát Thần Nỏ trong tay, đây chính là vũ khí của hắn.

Đường Tam nhẹ nhàng chạm vào một nhành hoa màu hồng phấn, nhắm mắt lại yên lặng cảm thụ xung quanh.

Đầu tiên hắn cảm nhận được sự ấm áp, đoá hoa này truyền đến sự ấm áp. Sự ấm áp đó làm cho người ta có cảm giác thư sướng, hận không thể ở nơi này ngủ một giấc, thậm chí muốn mãi mãi ở lại nơi này.

Cùng lúc đó, hắn cảm nhận được thiện ý từ những bông hoa này. Bên trong những bông hoa này dường như có một cỗ năng lượng kỳ lạ, nó không đến từ thực vật, mà là một tồn tại kỳ dị Đường Tam cũng không thể nói ra. Có khí tức không gian, thời gian, còn có một số thứ không thể nói rõ.

Đường Tam ngồi xổm xuống quan sát mặt đất.

Dưới đất giống như là bùn đất, cũng đen như bầu trời. Nhưng khi Đường Tam chạm nhẹ vào đó thì giống như bị điện giật mà thu tay lại.

Bởi vì khi hắn chạm tay vào đó liền cảm nhận được ác niệm ngập trời, nó giống như vòng xoáy thôn phệ ý chí tinh thần của mình. Nhưng kỳ quái là, hắn đang đứng trên mặt đất lại có cảm giác như vậy.

Hắn còn cảm nhận được có sự tương tác giữa những bông hoa này và mặt đất. Dường như những bông hoa này đang giải phóng năng lượng tích cực chống lại ác niệm trong mặt đất.

Tin tức về Địa Ngục Hoa Viên, Hứa Tự Nhiên cũng chỉ nói cho hắn những gì hắn vừa nghĩ tới, ngoài ra không còn gì khác. Kể cả những Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đã rời khỏi Địa Ngục Hoa Viên cũng không mang ra quá nhiều tin tức, hoặc là nên nói, bọn chúng căn bản không hiểu rõ nơi này tồn tại như thế nào.

Độc Bạch hai tay nắm Chư Cát Thần Nỏ, cười hì hì nói: "Loại địa phương này liền xem bản lãnh của ta đi. Ta thi triển Thiên Hồ Chi Nhãn giúp mọi người tiến lên, chúng ta nhất định sẽ tìm được đội ngũ kia trong thời gian sớm nhất. Sau đó thu thập những kẻ đến sau, thật hoàn mỹ!"

Vừa nói con mắt của hắn đã nổi lên bạch quang, trên đỉnh đầu, quang ảnh Tam Vĩ Thiên Hồ chậm rãi nổi lên.

Độc Bạch nói có đạo lý, phải đi theo hướng nào? Còn có điều gì tốt hơn khi được vận khí dẫn dắt đây? Hơn nữa, vận khí cũng có thể để bọn họ đi qua nơi toàn nhiệt hoa, sẽ không bởi vì tiếng ca mà biến thành sắc lạnh.

Chỉ có Đường Tam lông mày cau lại, nhưng hắn không có ngăn cản Độc Bạch, chỉ dùng ánh mắt sáng rực nhìn hắn.

Nhưng trong chớp mắt khi Tam Vĩ Thiên Hồ dần thành hình, đồng tử Đường Tam đã co rút lại.

Quang ảnh Tam Vĩ Thiên Hồ vừa xuất hiện đột nhiên chuyển từ màu trắng sang đen, ngay sau đó, một màn quỷ dị xuất hiện. Bên cạnh bọn họ vốn là nhiệt hoa cơ hồ trong nháy mắt liền chuyển thành hàn hoa. Trong chốc lát, sát khí bao trùm toàn bộ năm người chiến đội Sử Lai Khắc.

Chương 390: Vận rủi gợn sóng

Bởi vì mọi người đều đang nhìn Độc Bạch, cho nên khi Tam Vĩ Thiên Hồ biến sắc, những người khác cũng đều chú ý tới.

Trải qua nhiều lần chiến đấu, mọi người đã sớm ăn ý với nhau, Cố Lý cơ hồ trong nháy mắt phóng xuất Thì Quang Biến, khiến cho thời gian xung quanh ngưng kết lại. Ngay khi Tam Vĩ Thiên Hồ dừng lại, Trình Tử Chanh lúc trước chưa thu lại đôi kim sí đã trực tiếp đánh xuống lưng Độc Bạch. Hào quang tử kim lấp loé trong mắt Đường Tam, một đạo tinh thần trùng kích rơi xuống. Vũ Băng Kỷ cấp tốc ngưng tụ mấy lần băng thuẫn thủ hộ xung quanh.

Độc Bạch rên rỉ, Thiên Hồ Biến rốt cuộc bị đánh gãy, quang ảnh Tam Vĩ Thiên Hồ biến mất. Những đoá hoa xung quanh cũng không chuyển thành hàn hoa, lần nữa khôi phục thành nhiệt hoa.

Mọi chuyện phát sinh vô cùng nhanh, nếu như hơi chậm hơn một chút, chỉ sợ những đoá hoa kia đã chuyển hoá thành công.

Độc Bạch bị Trình Tử Chanh đánh suýt ngã nhào xuống đất, được Đường Tam đỡ mới đứng vững thân hình, nhưng tinh thần bị trùng kích ảnh hưởng, đại não nhoi nhói, hắn kêu đau: "Các ngươi đang làm gì?"

Đường Tam vịn lấy hắn nói: "Không cần sử dụng Thiên Hồ Biến, không thích hợp."

"Hửm?" Độc Bạch mờ mịt nhìn về phía hắn, điều chỉnh lại Tinh Thần Lực của mình.

Lông mày Đường Tam đã nhíu chặt lại: "Khi ngươi thi triển Thiên Hồ Biến, xuất hiện không phải may mắn, mà là vận rủi." "A?" Độc Bạch trừng mắt nhìn hắn, lông mày cau lại, hồi tưởng quá trình thi triển vừa rồi.

Trải qua mấy ngày ma luyện ở núi Thiên Hồ, hắn rõ ràng cảm giác mình khống chế vận may tăng lên không ít, huyết mạch dường như cũng thuần khiết hơn. Lần lịch luyện này hắn muốn thể hiện tài năng, lại không nghĩ rằng có kết quả như vậy.

"Sao lại như vậy chứ?" Độc Bạch lẩm bẩm.

"Vừa rồi khi ngươi thi triển Thiên Hồ Biến có cảm giác gì?" Đường Tam hỏi.

Độc Bạch có chút mờ mịt lắc đầu, nói: "Ta cũng không nói rõ được, có chút kỳ quái. Dường như có lực hút hấp thu lấy lực lượng của ta, sau đó tâm tình có chút bực bội."

Đường Tam trầm giọng nói: "Ngươi không cần thi triển Thiên Hồ Biến. Tất cả mọi người không nên vọng động, ở tại chỗ chờ tiếng ca vang lên. Ta đi xem một chút."

Nói xong hắn quan sát xung quanh rồi đi theo hướng nhiệt hoa.

Địa Ngục Hoa Viên rất thần bí, hắn nhất định phải biết rõ sự khác nhau giữa nhiệt hoa và hàn hoa.

Độc Bạch vừa rồi gặp phải tình huống vô cùng đặc thù, mọi người thi triển huyết mạch chi lực không có việc gì, chỉ có Thiên Hồ Biến

của hắn biến hoá cực lớn. Nói cách khác, Thiên Hồ Biến bị nơi này ảnh hưởng. Có thể ảnh hưởng tới khí vận, theo lý thuyết chỉ cũng chỉ có vận khí.

Thi triển Sư Hổ Kim Cương hộ thể, Đường Tam cẩn thận từng chút một tới nơi giao thoa giữa nhiệt hoa và hàn hoa, cách đồng bạn bên kia khoảng hơn trăm mét.

Nhìn từ trên xuống, dùng Tinh Thần Lực cảm ứng, hai loại hoa này phân bố không được đồng đều.

Ở chỗ này hắn là không ảnh hưởng đến đồng bạn.

Đường Tam hơi nheo mắt lại, sải bước đi vào trong phạm vi hàn hoa. Ngay lập tức hắn đã cảm nhận được sát khí ngập tràn. Ngay sau đó, Đường Tam thấy một cỗ lực hút truyền đến. Trong nháy mắt trọng lực tăng lên nhiều làm hắn khó có thể di chuyển hay hành động. Không chỉ như vậy hắn còn cảm thấy huyết mạch chi lực cùng khí tức sinh mệnh cũng tiêu hao nhanh chóng.

Xét về khả năng khống chế, Đường Tam tuyệt đối là mạnh nhất dưới Thần cấp, nhưng dù vậy, bây giờ hắn vẫn không thể ngăn cản sinh mệnh lực đang trào ra ngoài.

Đồng thời, hàn hoa xung quanh nhanh chóng sinh trưởng tươi tốt hơn, dường như nhận lấy khí tức sinh mệnh của hắn mà sinh cơ bừng bừng.

Trên thân nó có xuất hiện gai nhọn, có bông hoa lớn nổ tung, mỗi cánh hoa hoá thành lưỡi dao đánh tới Đường Tam. Có đoá hoa bỗng nhiên biến lớn, cánh hoa mở ra để lộ những chiếc răng nhọn, hướng đến Đường Tam gặm xuống. Trên mặt đất các cây dây leo nhanh chóng đan xen vào nhau, không ngừng công kích về phía hắn.

Đường Tam hừ lạnh một tiếng, Sư Hổ Kim Cương tăng vọt, lập tức một quang kén màu trắng bao trùm thân thể hắn, bạch quang tiếp xúc với công kích của hàn hoa, khiến bọn chúng nhanh chóng hoá thành bột phấn. Cùng lúc đó, Đường Tam lợi dụng đặc tính của Sư Hổ Kim Cương, thử nghiệm thôn phệ những đoá hàn hoa này, tạm thời có được đặc tính của đối phương.

Nhưng hắn cơ hồ ngay lập tức dừng lại, bởi vì khi Sư Hổ Kim Cương thôn phệ những đoá hoa này, trong nháy mắt toàn thân Đường Tam lạnh buốt, phảng phất có chuyện vô cùng không tốt sẽ phát sinh trên người hắn.

Ừm ... vận khí? Đường Tam lập tức có phán đoán.

Đổi thành người khác có lẽ sẽ không nhận ra rõ ràng, nhưng bản thân hắn có Thiên Hồ Chi Nhãn a! Hắn phi thường nhạy cảm với khí vận, cho nên ngay lập tức hắn đã hiểu trên người mình xảy ra chuyện gì.

"Ngao ... một ..." Quang ảnh Sư Hổ màu trắng to lớn phía sau Đường Tam nổi lên, há to miệng và gầm lớn. Lập tức, hàn hoa trong bán kính vài chục mét bị chấn nát, để lại một khoảng trống trước mặt hắn.

Đường Tam cấp tốc lui lại, lui về bên trong phạm vi nhiệt hoa.

Trong quá trình lui về, hắn mạnh mẽ dùng Sư Hổ Kim Cương chống lại lực hút dưới chân, nhưng tốc độ vẫn chậm hơn so với bình thường. May mắn đây chỉ là ranh giới tiếp xúc với hàn hoa nên rất nhanh hắn đã quay lại phạm vi nhiệt hoa.

Cảm giác vừa rồi ... lông mày Đường Tam nhíu lại, hắn tựa hồ đã

bắt được điều gì đó.

Công kích trong Địa Ngục Hoa Viên dường như có liên quan đến vận rủi. Khi Độc Bạch thi triển Thiên Hồ Biến, vận may đã biến thành vận rủi, trong công kích của hàn hoa cũng mang theo vận rủi.

Lúc này, khu vực hàn hoa bị hắn chấn nát đã cấp tốc sinh trưởng lại, rất nhanh những đoá hàn hoa lại tươi tốt, toả ra hào quang rực rỡ nhưng lạnh lẽo. Thi triển Thiên Hồ Biến dẫn đến vận rủi giáng lâm, ngay cả nhiệt hoa cũng biến thành hàn hoa phát động công kích. Vậy, nếu thi triển trực tiếp vận rủi thì sẽ thế nào?

Đường Tam trong lòng khẽ động, bởi vì cái gọi là kẻ tài cao thì gan cũng lớn, trong Tinh Thần Chi Hải của hắn có ẩn tàng Thần Thức, hắn với bản thân vẫn có lòng tin. Lập tức, hắn lặng yên điều động Thiên Hồ Biến, Linh Tê Thiên Nhãn triển khai, xung quanh thân thể hắn hiện ra một vầng sáng màu đen, bao phủ lấy chính mình.

Vận rủi được phóng thích sẽ không nhắm vào mình.

Thiên Hồ Biến khi thi triển vận may sẽ không ngừng tích luỹ vận rủi, nhất định trong một khoảng thời gian phải phóng thích ra ngoài, từ đó trung hoà may mắn. Đường Tam tất nhiên cũng phải làm điều đó.

Mà khi Đường Tam chủ động phóng thích vận rủi, trong chốc lát thân thể hắn chợt run rẩy. Bởi vì hắn phát hiện, nhiệt hoa xung quanh cũng giống như khi Độc Bạch thi triển Thiên Hồ Biến, đang điên cuồng chuyển sang sắc lạnh, nhưng quỷ dị hơn là, phạm vi Tinh Thần Lực của hắn cảm giác được đã biến lớn. Hắn cảm nhận được có vô số tà niệm, vận rủi bao phủ xung quanh mình, cảm lực của hắn đã nhanh chóng mở rộng, hắn thậm chí cảm nhận được một đội ngũ ở cách bọn họ mấy ngàn mét đang nghỉ ngơi bên trong

một bụi nhiệt hoa.

Tà niệm vô cùng vô tận kia có hình gợn sóng bao phủ toàn bộ không gian, mà những gợn sóng này đang chảy xuôi theo một hướng.

Chương 391: Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian

Cảm giác của hắn cũng chỉ tới vậy mà thôi, bởi vì những bông hoa xung quanh chuyển thành hàn hoa đã lần nữa khởi phát công kích tới chỗ hắn.

Đường Tam nhanh chóng để vận rủi tiêu tán, Sư Hổ Kim Cương bành trướng ra, làm nổ vụn công kích. Xung quanh dần khôi phục thành nhiệt hoa, không còn công kích nữa.

Gợn sóng? Tràn đầy sóng vận rủi, dường như còn có một nguồn phát?

Đường Tam trong lòng khẽ động, bởi vì trong một khắc này hắn đã hiểu, Địa Ngục Hoa Viên này chỉ sợ không phải là một không gian riêng biệt đơn giản, dường như trong đó còn có huyền bí nào đó.

Lông mày hơi cau lại, sau một hồi suy tư, Đường Tam trở về bên đồng bạn.

Đúng lúc này, tiếng hát du dương vang lên.

Trong nháy mắt khi tiếng ca vang lên, Đường Tam cảm thấy tất cả nhiệt hoa bên người dường như sống lại, từ rễ đến thân hoa đều đung đưa nhẹ nhàng theo tiếng hát.

Tiếng ca vô cùng êm tai, thanh âm dễ nghe này làm cho người ta có

chút mê loạn. Đường Tam vô thức đi về một hướng, có điều gì đó thôi thúc hắn đi theo hướng này.

Đường Tam trong lòng rùng mình, cắn đầu lưỡi một cái để làm mình tỉnh táo lại. Nhưng những dụ hoặc mà tiếng ca mang lại vẫn không ngừng đánh thẳng vào trong đầu của hắn.

Làm Đường Tam kinh hãi là tiếng ca này dẫn hắn theo hướng, dường như là nơi phóng thích vận rủi, là nơi các gợn sóng tập trung.

Không chút do dự, Đường Tam lập tức chạy thật nhanh trở về.

Khi nhìn thấy các đồng bạn, Độc Bạch đang vất vả túm lấy Trình Tử Chanh, mà ánh mắt Trình Tử Chanh có chút mơ hồ, chân đang bước theo hướng âm thanh kia dẫn dắt.

Vũ Băng Kỷ cùng Cố Lý lông mày nhíu chặt, vẻ mặt thống khổ, hiển nhiên là đang chống cự lại mê hoặc này.

"Tỉnh lại!" Đường Tam khẽ quát một tiếng, sóng tinh thần lập tức phóng thích. Dưới sức mạnh tinh thần của Đường Tam, bốn người kia đều buông lỏng một chút. Cố Lý, Vũ Băng Kỷ cùng Trình Tử Chanh đôi mắt đã dần tỉnh táo lại.

Trong bốn người, Độc Bạch là người có Tinh Thần Lực mạnh nhất, sau đó là Cố Lý cùng Vũ Băng Kỷ, Trình Tử Chanh là yếu nhất. Tuy nói là yếu, Tinh Thần Lực của Trình Tử Chanh cũng đã tiếp cận Bát giai, vậy mà nàng có chút không chống cự được, chứng tỏ tính mê hoặc của tiếng ca này mạnh đến cỡ nào.

Đường Tam xoay người, dựa theo ký ức chuyển sang hướng tiếng ca dẫn dắt, nghiêng tai lắng nghe nhịp điệu của bài hát.

"Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian!"

Bài hát không có ca từ, nhưng nó truyền đến ý niệm, tựa hồ chính là ý này.

"Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian!"

"Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian!"

...

Một lần lại một lần, tiết tấu giống nhau, nhưng âm lượng lại khác, vẫn không ngừng phát ra âm thanh đầy cám dỗ.

Đúng lúc này, ở phía xa có một cột sáng lớn phóng lên trời. Vị trí cột sáng xuất hiện cũng không phải hướng vận rủi hội tụ, mà là một nơi xa xôi khác.

Sau khi cột sáng này xuất hiện, tất cả nhiệt hoa xung quanh đều sáng lên, trong nháy mắt quang mang nở rộ, phảng phất chiếu sáng cả thế giới.

Những điểm sáng màu hồng nhạt nổi lên, tựa hồ là bị cột sáng kia dẫn dắt, bọn chúng lần lượt hội tụ về phía cột sáng.

Mà sau khi các điểm sáng nổi lên, nhiệt hoa xung quanh liền thay đổi, chuyển thành hàn hoa. Cùng lúc đó, mặt đất bắt đầu xuất hiện lực hút, chính là lực hút trực tiếp thôn phệ sinh mệnh lực cùng huyết mạch chi lực. Chỉ là lực hút này nhu hoà hơn ở trong hàn hoa rất nhiều.

"Đi!" Đường Tam trầm giọng quát, tiến về phía cột sáng.

Các đồng bạn đi theo sau hắn, Cố Lý đi ngay sau Đường Tam, phía sau là Độc Bạch, rồi đến Trình Tử Chanh, Vũ Băng Kỷ đi cuối cùng đoạn hậu.

Đường Tam phát hiện, ở thời điểm này bọn họ không thể phi hành, bởi vì nếu hai chân cách mặt đất thì lực hút sẽ tăng mạnh. Cách mặt đất càng cao, lực hút sẽ càng lớn. Cho nên chỉ có đi trên mặt đất thì lực hút là nhỏ nhất.

Lúc này tổng số nhiệt hoa vẫn còn tương đối lớn, dựa theo nhiệt hoa tiến lên cũng không quá khó.

"Tiểu Đường, ta có một biện pháp." Âm thanh Vũ Băng Kỷ từ sau truyền đến.

"Huynh nói đi." Đường Tam vội vàng nói.

Vũ Băng Kỷ nói: "Nếu như ta dùng Băng nguyên tố ngưng tụ ra một tấm băng lớn, hoặc nói là xe trượt tuyết, chúng ta đứng ở trên, nhờ Chanh tử lấy cánh đẩy xe chúng ta sẽ trực tiếp trượt qua các bông hoa, ngươi ở phía trước chỉ hướng, như vậy sẽ nhanh hơn nhiều."

Nghe hắn nói, ánh mắt Đường Tam sáng lên, đây chính là ưu thế khi phối hợp thuộc tính, "Tốt!"

Nhóm người dừng lại, Vũ Băng Kỷ phóng thích Băng Tinh Biến, một chiếc xe trượt tuyết có đáy mỏng nhanh chóng ngưng tụ thành hình.

Xe trượt tuyết không lớn, vừa vặn đủ cho năm người đứng trên đó, đối với lực hút trên mặt đất có tác dụng ngăn cách nhất định. Trình Tử Chanh cũng triển khai kim sí của mình, dùng sức vỗ cánh, lập tức một cỗ kình phong kéo tới, xe trượt tuyết nhanh chóng trượt về

phía trước.

"Huyết mạch chi lực tiêu hao khoảng gấp đôi so với ngưng tụ Băng nguyên tố bình thường." Thanh âm của Vũ Băng Kỷ lại vang lên.

"Được." Đường Tam gật đầu biểu thị mình đã biết, Tinh Thần Lực toàn bộ triển khai, cảm nhận được đoá hoa phía trước có biến hoá, hai tay thỉnh thoáng đánh ra Sư Hổ Kim Cương, dẫn xe trượt tuyết tiến về phía trước.

Đã có xe trượt tuyết, tốc độ của bọn họ nhanh hơn khi đi bộ nhiều, tiến thẳng về phía cột sáng kia.

Kế hoạch mà Hứa Tự Nhiên nói với bọn họ chính là để bọn họ nhanh chóng đến được lối ra, sau đó mới thực hiện.

Qua nhiều lần đoàn chiến trong Địa Ngục Hoa Viên, đến được lối ra không phải là việc khó khăn nhất, đại đa số các đoàn đội đều có thể đi về đó trước khi hoa chuyển sang sắc lạnh. Nhưng sau khi đến lối ra mới thực sự là khảo nghiệm. Xung quanh là những bông hoa của địa ngục không ngừng tấn công, bọn họ còn phải đối mặt với địch nhân điên cuồng để tồn tại. Lối ra sẽ không thực sự được mở đến khi nửa số người chết đi.

Đây chính là thông tin có liên quan đến đoàn chiến Địa Ngục Hoa Viên, không có gì phức tạp, cũng không ai truy đến cùng tình huống trong này.

Nhưng tâm tư của Đường Tam cũng không đặt ở lối ra bên này, mà là trung tâm nơi sóng vận rủi hội tụ.

Nơi mà sóng vận rủi không ngừng hội tụ, nếu không phải là lối ra, vậy đó là địa phương như thế nào?

Bầu trời tối tăm không nhìn rõ hết thảy, dưới đất chỉ có hai loài hoa mỹ lệ phóng ra quang mang làm cho Địa Ngục Hoa Viên nhìn qua dụ hoặc như vậy. Cùng với tiếng ca du dương, êm tai có sức hấp dẫn kỳ lạ với người tham dự. Bí ẩn của nơi này rõ ràng không chỉ nằm ở đoàn chiến đơn giản như thế.

Bất quá, so với đi tìm huyền bí trong Địa Ngục Hoa Viên, đối với Đường Tam, quan trọng hơn là đem đồng bạn ra ngoài an toàn. Trong quá trình này, đi tìm bí ẩn Địa Ngục Hoa Viên có thể làm mục tiêu thứ hai.

Tiếng ca kéo dài gần một khắc đồng hồ mới dần ngừng lại, số lượng nhiệt hoa đã giảm bớt, hàn hoa đã tăng lên. Chỉ là, Địa Ngục Hoa Viên rất lớn, trong quá trình di chuyển bọn họ cũng chưa gặp được đoàn đội khác.

Cột sáng lối ra cũng không biến mất theo tiếng ca, mà vẫn sừng sững ở nơi đó.

Bằng trí nhớ về phương hướng vận rủi hội tụ, Đường Tam phán đoán chuẩn xác cửa ra này cách xa nơi hội tụ kia. Hắn thậm chí có cảm giác, cột sáng sở dĩ xuất hiện ở nơi đó tựa hồ là tận lực dẫn bọn họ rời xa hạch tâm gợn sóng.

Nếu như Đường Tam chỉ có một người, hắn rất có thể sẽ lựa chọn đi tìm kiếm trung tâm nơi vận rủi hội tụ, nhưng không hề nghi ngờ là rất nguy hiểm.

"Đi!" Đúng lúc này, trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam xuất hiện một thanh âm.

Chương 392: Tàn niệm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng

"Đi!" Đúng lúc này, trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam xuất hiện một thanh âm.

Thanh âm này đột ngột xuất hiện làm cho tinh thần của Đường Tam khiếp sợ, theo bản năng trầm giọng quát: "Ngừng!"

Trình Tử Chanh lập tức thu lại hai cánh, đập ngược lại, lợi dụng khí lưu biến hoá mà khống chế xe trượt tuyết dừng lại. Theo tiếng ca biến mất, lực hút trên mặt đất cũng đã biến mất.

"Sao vậy?" Độc Bạch hỏi.

Đường Tam không có trả lời, lúc này, ánh mắt của hắn có chút ngưng trọng.

Thanh âm vừa xuất hiện kia, đến tột cùng là từ chỗ nào tới?

Phải biết rằng, hắn không chỉ có Tinh Thần Lực Cửu giai đỉnh phong đơn giản, trong trung tâm Tinh Thần Chi Hải của hắn có Thần Thức tồn tại. Nhưng dù vậy hắn không đoán trước được âm thanh đột ngột kia, điều này thật đáng sợ.

Thanh âm này đến tột cùng là xuất hiện như thế nào?

Thở sâu, Đường Tam phóng thích Tinh Thần Lực, ngồi xếp bằng

trên xe trượt tuyết, hướng Tinh Thần Lực tìm kiếm nơi phát ra âm thanh kia.

Rất nhanh, ánh mắt của hắn đã ngưng tụ lên vòng tay trữ vật của mình. Đúng vậy, thanh âm kia giống như là truyền đến từ vòng tay của mình.

Tinh Thần Lực xuyên qua vòng tay trữ vật, những vật phẩm trong vòng tay nhanh chóng hiện ra trong Tinh Thần Tham Trắc của Đường Tam. Cơ hồ ngay lập tức, hắn đã tìm được nơi thanh âm phát ra.

Trong vòng tay trữ vật, ánh sáng màu bạc cơ hồ đã chiếu sáng toàn bộ không gian, quả trứng có hoa văn kỳ dị đang tản ra hào quang nhàn nhạt. Thanh âm kia tựa hồ chính là từ quả trứng truyền tới.

Khi Đường Tam nhận được quả trứng từ Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, hắn vẫn tự hỏi đó là cái gì. Hắn đã từng cẩn thận nghiên cứu qua nhưng không có kết quả. Tinh Thần Lực của hắn căn bản không thể thăm dò vào trong, hắn lại lo lắng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lưu lại cái gì đó nên không dám dùng Thần Thức đi tìm kiếm.

Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, ở trong Địa Ngục Hoa Viên này quả trứng lại nói chuyện. Quả thực là không thể tưởng tượng được.

Cảm giác sợ hãi không tự chủ dâng lên, nếu như trên quả trứng này có một tia Thần Thức của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thì hắn cũng gặp phiền phức lớn rồi. Bởi vì tất cả những chuyện hắn làm đều bị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng nhìn chăm chú. Với cấp độ hiện tại, hắn căn bản không có khả năng đối kháng với một vị Đại Yêu Hoàng a!

"Đi!"

Đúng lúc này, ý niệm kia lại truyền đến.

"Miện hạ?" Đường Tam thử dùng Tinh Thần Lực của mình truyền lại ý niệm cho quả trứng.

"Đây là một tia tàn niệm mà ta lưu lại, ngươi không cần nghĩ nhiều. Tia tàn niệm này tồn tại chỉ vì muốn quả trứng này nở ra. Đến khi tàn niệm của ta cảm nhận được nó sắp nở, ngươi nhất định phải làm theo chỉ dẫn. Một khắc khi quả trứng nở ra, tia tàn niệm này tự nhiên sẽ biến mất."

Tựa hồ là cảm nhận được lo lắng của Đường Tam, tàn niệm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đã giải thích.

Đường Tam cau mày, thật sự sẽ biến mất khi quả trứng nở sao? Nhưng trong quả trứng này này rút cuộc là một sinh mạng như thế nào? Khi nó nở ra liệu có mang đến cho mình một tai nạn huỷ diệt hay không?

Hắn đương nhiên không cho rằng nếu mình vứt quả trứng này đi thì sẽ giải quyết được vấn đề, nếu như vậy, chỉ sợ khi hắn bước ra khỏi Địa Ngục Hoa Viên thì Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng sẽ xuất hiện trước mặt hắn, trực tiếp lấy đi mạng của hắn.

Đối mặt với vị cường giả tuyệt thế này, hắn ngay cả phản kháng cũng không làm được. Hiện tại phải làm như thế nào đã rõ ràng, không thể cự tuyệt chỉ có thể tuân theo, sau đó đi một bước nhìn một bước.

Một sinh mệnh vừa nở ra từ trứng, dù có mạnh cũng không thể mạnh hơn Thần Thức của mình.

Hơn nữa, từ việc Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cho mình hai tín vật có

thể thấy hắn không có ý muốn lấy mạng mình. Nếu như trứng thuỷ tinh hoàn toàn nở ra hay nở một phần, đã có tàn niệm mà Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lưu lại, vậy có nghĩa là hắn sẽ thủ hộ an toàn của mình mới đúng.

Đường Tam đứng người lên, quay người nhìn các đồng bạn, "Ta có một cảm giác đặc biệt, các ngươi tin tưởng ta sao?"

"Tin tưởng." Người đầu tiên trả lời là Độc Bạch, hắn tin tưởng Đường Tam vô điều kiện. Chính là tin tưởng theo bản năng, không có Đường Tam chỉ sợ hiện tại hắn vẫn giãy giụa ở Tam giai.

Vũ Băng Kỷ nói: "Tất nhiên là tin tưởng, không có ngươi, chúng ta cũng không có được ngày hôm nay. Không có ngươi, khi ở Đấu Thú Tràng, chúng ta đã sớm chết rồi. Đường Tam, ngươi cứ nói đi, ngươi có cảm giác gì."

Cố Lý cùng Trình Tử Chanh cũng gật đầu, bọn họ chưa bao giờ thấy Đường Tam nghiêm túc như vậy.

Đường Tam trầm giọng nói: "Ta có thể cảm giác được nơi này có một ít thứ không tầm thường tồn tại, cho nên ta muốn nhân dịp này tiến về phía đó tìm kiếm. Có chuyện ta vẫn chưa nói với các ngươi, trước đó khi ở núi Thuỷ Tinh, kỳ thật ta đã hoàn toàn đăng đỉnh (leo lên đỉnh núi), hơn nữa ta đã gặp Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng."

"A?" Cố Lý khiếp sợ nhìn hắn, bởi vì hắn đã leo qua núi Thuỷ Tinh nên hắn biết được leo lên nơi đó khó khăn như thế nào, sẽ phải đối mặt với cái gì.

Đường Tam gật nhẹ đầu với hắn nói: "Ta leo lên đỉnh núi, gặp được Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, đạt được công nhận cùng tín vật của hắn. Hắn cho ta hai tín vật, trong đó có một Thuỷ Tinh Kính đại

biểu cho hắn, còn có ..."

Vừa nói quang mang từ vòng tay trữ vật loé lên, quả trứng tản ra ngân quang đã ở trong tay hắn.

Trứng thuỷ tinh tản ra hào quang nhàn nhạt, Đường Tam hai tay nâng trứng lên, tựa hồ bị không gian Địa Ngục Hoa Viên kích thích, ngân quang trên thân trứng rõ ràng đậm hơn nhiều so với khi ở bên ngoài.

"Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng để ta thủ hộ quả trứng này, đồng thời giúp nó nở ra. Vừa lúc nãy ta cảm nhận được ý niệm nó truyền đến, ở trong Địa Ngục Hoa Viên này tựa hồ có thời cơ để nó nở." Hắn không nói đó là tàn niệm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, sợ các đồng bạn bị doạ sợ.

Đường Tam nhẹ gật đầu nói: "Đây là nhắc nhở của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng." Khi nói lời này, Đường Tam cố ý tăng giọng điệu của mình thêm vài phần.

"Vậy đi đi." Vũ Băng Kỷ không chút do dự nói, "Chúng ta không có khả năng chia nhau ra hành động, nhất định phải ở cùng một chỗ, ngươi nói thế nào thì làm như thế."

Đường Tam trầm mặc một chút rồi nghiêm túc nói: "Đại sư huynh, cảm ơn ngươi tín nhiệm. Ngươi yên tâm, ta sẽ tận lực thủ hộ mọi người an toàn, bình an rời khỏi nơi này."

Vũ Băng Kỷ mỉm cười, nói: "Chúng ta không có gì không yên lòng, cho tới nay đều là ngươi suy nghĩ cho chúng ta. Chúng ta là một thể, tin tưởng lẫn nhau chính là trụ cột. Nếu muốn đi thì phải nắm chặt thời gian."

"Được! Vậy chúng ta đổi hướng. Xuất phát!"

Xe trượt tuyết dưới sự chỉ dẫn của Đường Tam lại xuất phát, lần này là hướng theo nơi vận rủi hội tụ như Đường Tam cảm ứng được trước đó.

Đường Tam không có thu hồi quả trứng mà nâng nó trong tay, ngươi không phải muốn chỉ dẫn ta sao? Vậy thì để ngươi dẫn.

Trận chiến kia với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, hắn đã để lộ hầu hết năng lực trừ Thiên Hồ Biến và Thần Thức. Đây là vấn đề lớn nhất mà Đường Tam phải đối mặt lúc đó, nhưng thái độ của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng dường như rất tán thưởng hắn. Trứng thuỷ tinh trước mặt này có lẽ là khảo nghiệm, cũng có thể là phong hiểm, hoặc là thời cơ. Hắn chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Nếu tàn niệm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng để hắn tiến về chỗ kia thì có nghĩa Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có thể bảo đảm an toàn cho bọn họ. Nếu như an toàn của bọn họ không được đảm bảo, làm sao hắn có thể rời khỏi Địa Ngục Hoa Viên với quả trứng đã nở đây?

Chương 393: Xâm nhập

Nghĩ tới đây, Đường Tam thả lỏng một chút.

Dưới sự chỉ dẫn của hắn, xe trượt tuyết không ngừng đi qua nhiệt hoa, tránh đi phạm vi hàn hoa, tăng tốc đi sâu vào bên trong. Đoàn đội bọn họ không hề nghi ngờ là chi đội duy nhất không đi theo hướng lối ra.

Dựa theo tin tức của Hứa Tự Nhiên, thời gian đầu ở Địa Ngục Hoa Viên, tần suất tiếng ca vang lên khá thấp, mặc dù không thể xác định được thời gian cụ thể, nhưng có xu hướng càng đến gần lúc Địa Ngục Hoa Viên đóng cửa thì tiếng ca xuất hiện càng mau, Địa Ngục Hoa Viên cũng trở nên càng nguy hiểm. Cho nên, hiện tại dù số lượng nhiệt hoa đã giảm bớt nhưng vẫn rất nhiều, cơ bản có thể nối liền một chỗ.

Xe trượt tiếp tục tiến lên, dưới đất không còn lực hút, Vũ Băng Kỷ tiêu hao cũng giảm bớt nhiều. Khi tiến vào khu vực bao trùm bởi mảng lớn nhiệt hoa, Cố Lý thi triển thời gian gia tốc để tốc độ của xe tăng lên gấp bội.

Đường Tam không tham gia tăng tốc, hắn là hạch tâm của đoàn đội, trừ lúc chỉ dẫn, hắn còn phải đề phòng nguy hiểm có thể xuất hiện bất cứ lúc nào. Dù sao ở một nơi thần bí như thế này, không ai biết sẽ có chuyện gì xảy ra.

Thời gian dần trôi qua, bọn họ đã cách xa lối ra, cột sáng vốn rất

lớn trong tầm mắt giờ đã dần nhỏ lại, nhưng vẫn có thể thấy rõ như cũ.

Trứng thuỷ tinh cũng không xuất hiện chỉ dẫn nào, chỉ toả ra ngân quang nhàn nhạt, yên lặng nằm trong tay Đường Tam.

Sau mỗi hai giờ, Đường Tam để cho đồng bạn nghỉ ngơi, điều chỉnh lại trạng thái tốt nhất. Trong lúc đó, hắn cũng một mình tới ranh giới hàn hoa, phóng thích vận rủi để xác định hướng vận rủi hội tụ.

Hắn nhận thấy, càng đi sâu vào bên trong, diện tích nhiệt hoa càng thu hẹp, mà sóng vận rủi kia càng lúc càng dày. Không biết cách trung tâm còn bao xa, nhưng sau một ngày di chuyển, nhiệt hoa đã bắt đầu không thể kết nối thành dòng được nữa.

Khi gặp tình huống này, xe trượt tuyết cũng chỉ có thể cưỡng ép đột phá, liều mạng tiêu hao, Đường Tam lấy Sư Hổ Kim Cương mở đường, cấp tốc xuyên qua phạm vi hàn hoa bao trùm, đi tới phiến nhiệt hoa tiếp theo.

Bốn người Vũ Băng Kỷ rút cuộc cũng đã biết hàn hoa đáng sợ cỡ nào. Đáng sợ nhất không phải là công kích, những công kích kia tối đa chỉ tương đương với công kích của Lục giai, Thất giai tinh quái. Đáng sợ hơn là thôn phệ khắp nơi sẽ làm bọn họ tiêu hao phạm vi lớn. Nếu như không phải trước đó mua không ít thiên tài địa bảo dùng để bổ sung sinh mệnh lực cùng huyết mạch chi lực, chỉ sợ bọn họ đã thất bại. Tốc độ tiến lên bởi vì công kích của hàn hoa mà đã chậm lại.

Khi bọn họ xuyên qua phiến hàn hoa thứ ba thì tiếng ca rút cuộc vang lên lần thứ hai.

Đường Tam thử đi cảm thụ một chút biến hoá của vận rủi gợn

sóng. Sóng vận rủi đã dày đặc hơn, nhiệt hoa cũng tiếp tục giảm xuống.

Đường Tam nhíu chặt lông mày, dựa theo tình huống bây giờ, dù bọn họ có thể tới trung tâm vận rủi hội tụ, khi trở về có phải sẽ đối mặt với hàn hoa tấn công suốt dọc đường đi? Như vậy dù hết sức liều mạng cũng không chịu đựng được a!

Trong lòng xuất hiện do dự, hắn theo bản năng nhìn trứng thuỷ tinh trong tay.

"Đi!" Một việc kỳ lạ xuất hiện, dường như cảm nhận được sự chần chờ của Đường Tam, trứng thuỷ tinh lần nữa truyền đến ý niệm.

Đường Tam cũng truyền tới ý niệm: "Ngài có thể đảm bảo chúng ta có thể bình an trở về sao?"

"Có thể!" Lời ít mà ý nhiều, nhưng Đường Tam phát hiện, hai lần phát ý niệm này rõ ràng yếu hơn so với lúc trước, tựa hồ ngay lập tức có thể tiêu tán.

Bên trong Địa Ngục Hoa Viên có một áp lực vô hình, Đường Tam cảm giác được, nếu Thần Thức xuất hiện ở nơi này chỉ sợ sẽ có nguy hiểm to lớn.

Cho nên hắn cũng không thể phán đoán nếu mình toàn lực ứng phó thì có thể mang đồng bạn còn sống rời khỏi nơi này không, đặc biệt khi đi sâu vào trong.

Đường Tam lần nữa truyền lại ý niệm, "Chúng ta sẽ tiếp tục đi sâu vào bên trong, nhưng nếu như ta cảm giác mình không đủ năng lực cùng thời gian trở về, chúng ta sẽ dừng lại. Miện hạ, dù sao chúng ta cũng muốn mạng nhỏ của mình."

Lần này trứng thuỷ tinh cũng không trả lời, không biết là tàn niệm quá suy yếu hay là không đồng tình với suy nghĩ của hắn.

Xe trượt vẫn tiếp tục tiến lên, bản thân Đường Tam cũng phi thường hy vọng có thể tìm được huyền bí của không gian này.

Hắn để Trình Tử Chanh toàn lực tăng tốc, Vũ Băng Kỷ duy trì xe trượt tuyết, Cố Lý toàn lực thi triển thời gian gia tốc, tận hết khả năng tăng lên tốc độ của bọn họ.

Khi xuyên qua phiến hàn hoa, Đường Tam phóng xuất Sư Hổ Kim Cương ở phạm vi lớn hơn để bảo vệ đồng bạn, giúp bọn họ tận lực giảm bớt tiêu hao. Mặc dù hắn sẽ tiêu hao lớn hơn, nhưng Huyền Thiên Công với đặc tính sinh sôi không ngừng sẽ giúp hắn khôi phục đủ nhanh.

Khi tiếng ca vang lên lần thứ ba, cột sáng đại biểu cho lối ra đã chỉ còn là một tia sáng. Mà nhóm Đường Tam cảm thấy muốn tiến lên một ngàn mét sẽ phải vượt qua phiến hàn hoa vài trăm mét, càng lúc càng khó đi.

Mà tới khu vực này, sóng vận rủi đã bao trùm tất cả không gian, dày đặc đến nỗi không thể phân biệt được phương hướng.

Đường Tam biết bọn họ đã đến rất gần trung tâm của vận rủi.

Sau khi tiếng ca lần thứ ba vang lên, nhóm Đường Tam ở tại chỗ nghỉ ngơi, khôi phục trạng thái. Trình Tử Chanh hỏi Đường Tam: "Tiểu Đường, tiếp theo chúng ta đi hướng nào?"

Đường Tam giơ tay lên chỉ một hướng, "Bên kia ..." Khi hắn nói xong hai chữ này thì đột nhiên dừng lại.

"Sao vậy?" Trình Tử Chanh nhìn ra hắn không ổn.

Đường Tam thả tay xuống, trong mắt hiện lên sự chần chừ.

Những người khác cũng cảm thấy hắn không ổn liền quay lại nhìn. Vũ Băng Kỷ nói: "Có gì không ổn sao? Tiểu Đường?"

Đường Tam lông mày nhíu chặt nói: "Hướng thì đúng là chỗ kia, nhưng ở phía đó ta cảm giác được có nhiệt hoa tồn tại."

Đúng vậy, trong cảm giác của hắn ở phương hướng kia là một mảnh sắc lạnh, vô cùng vô tận, mà Tinh Thần Lực của hắn chỉ thăm dò được trong khoảng cách nhất định.

"Chuyện này ..." Lần này ngay cả Vũ Băng Kỷ cũng có chút chần chừ.

Bọn họ lần lượt xuyên qua khu vực hàn hoa nên thật sâu trong lòng đều sợ hãi khả năng thôn phệ đến từ mọi hướng kia. Nếu như xâm nhập vào một mảng hàn hoa vô tận, như vậy bọn họ sẽ phải đối mặt với công kích không ngừng, quan trọng là bọn họ cũng không biết mất bao lâu mới có thể đi qua khu vực đó, điểm cuối cùng rút cuộc ở chỗ nào.

"Đại sư huynh, các ngươi lưu lại ở nơi này, đừng đi về phía trước. Ở chỗ này chờ ta." Đường Tam quả quyết nói.

"A? Như vậy sao được? Sao chúng ta có thể để cho ngươi một mình mạo hiểm?" Vũ Băng Kỷ lập tức nói.

Đường Tam lắc đầu nói: "Đại sư huynh, đây là lựa chọn tốt nhất. Các ngươi cũng biết ta mạnh hơn một chút, nếu không có nhiệt hoa

làm nơi đặt chân có nghĩa là nếu xâm nhập vào đó chúng ta sẽ không được nghỉ ngơi. Ta có thể kiên trì lâu hơn một chút, hơn nữa ta đi một người, tốc độ cũng nhanh hơn. Ta sẽ kiên trì trong thời gian cho phép. Một khi cảm giác được thời gian không đủ ta sẽ rút lui ngay lập tức. Nếu như mọi người cùng nhau hành động, khi có một người kiệt sức, mọi người phải đền bù chỗ đó, ngược lại sẽ không dễ dàng thoát ra. Chỉ có một mình ta sẽ dễ dàng hơn nhiều."

Vũ Băng Kỷ còn muốn nói gì đó nhưng Đường Tam đã cướp lời: "Đại sư huynh ngươi yên tâm, ta chắc chắn không muốn chết. Nhất định ta sẽ an toàn trở về. Hiện tại tiếng ca đã vang lên ba lần, ta dự tính lần sau khi tiếng ca vang lên sẽ trở về."

Chương 394: Trung tâm vận rủi

Vũ Băng Kỷ thở sâu nói: "Được. Vậy ngươi nhất định phải cẩn thận, khi không thể tiếp tục thì nhất định phải quay trở về."

Đường Tam nói: "Lần tiếp theo khi tiếng ca vang lên nếu ta vẫn chưa về, các ngươi hãy bắt đầu đi về trước, ta sẽ đuổi theo các ngươi. Lúc đó, Đại sư huynh phải dựa vào ngươi lấy hàn băng bảo vệ xe và dùng Băng Bạo Thuật để mở đường. Độc Bạch sư huynh, khi tiếng ca vang lên, ngươi phải chú ý giữ cho mọi người tỉnh táo, không để bị mê hoặc. Lúc trọng yếu có thể dùng Tử Cực Ma Đồng trùng kích làm mọi người tỉnh lại. Các ngươi yên tâm, ta nhất định không có việc gì."

Vũ Băng Kỷ nhìn hắn thật sâu rồi nói: "Ngươi không thể có việc gì. Không chỉ vì ngươi, còn vì chúng ta và vì cả nhân loại. Ở trên người ngươi ta mới chính thức cảm nhận được nhân loại chúng ta có hy vọng."

Đường Tam dùng sức gật đầu, không chậm trễ nữa, tay trái nâng trứng thuỷ tinh, quay người, phóng lên xâm nhập vào trong phạm vi hàn hoa.

Không cần thủ hộ xe trượt tuyết, hắn cũng không cần phóng lớn Sư Hổ Kim Cương, chỉ cần đem Sư Hổ Kim Cương bao trùm quanh thân mình. Bất luận công kích nào tới gần đều bị Sư Hổ Kim Cương hoá thành bột mịn.

Cùng lúc đó, Đường Tam phong bế tất cả lỗ chân lông, tận khả năng để thôn phệ không ảnh hưởng tới mình. Sau khi xông vào khu vực hàn hoa, hắn toàn lực tăng tốc, nhanh chóng tiến về phía trước. Đồng thời, Huyền Thiên Công trong cơ thể vận chuyển kịch liệt, cấp tốc khôi phục tiêu hao. Sau khi Huyền Thiên Công đạt tới Thất giai đã có được hồn hạch, khả năng khôi phục và tự tuần hoàn tăng lên đáng kể, đây cũng là điểm làm hắn tự tin vào năng lực của mình.

Hắn không thử không gian truyền tống hoặc phi hành, bởi vì sẽ tiêu hao nhiều năng lượng của hắn hơn, đồng thời, mảnh không gian này rất không ổn định, nhất là xung quanh có sóng vận rủi dày đặc. Đường Tam sợ nếu mình truyền tống không tốt sẽ bị nhầm hướng.

Sư Hổ Kim Cương không hổ là huyết mạch cấp một, cực kỳ bá đạo, có thể nói là đánh đâu thắng đó. Nó tận lực bảo vệ Đường Tam để hắn ít tiêu hao trong quá trình di chuyển, đặc biệt còn có thể chống lại khả năng thôn phệ từ mọi hướng. Huyền Thiên Công với đặc tính sinh sôi không ngừng làm cho sinh mệnh lực của Đường Tam miễn cưỡng duy trì, không đến mức vì thôn phệ mà nhanh chóng suy sụp.

Vấn đề lớn nhất hiện tại là không có nhiệt hoa để hắn dừng lại nghỉ ngơi, do vậy hắn chỉ có thể nhanh nhất tiến đến trung tâm. Giống như Vũ Băng Kỷ nói với hắn, nếu đến cực hạn mà hắn vẫn chưa tìm ra chỗ đó thì ngay lập tức phải trở về, không thể do dự. Dù bị ý niệm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng bức bách cũng không có tác dụng, dù sao, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng muốn đối phó với hắn thì cũng phải chờ hắn ra ngoài, như vậy vẫn tốt hơn là ở chỗ này trực tiếp bị thôn phệ mà chết.

Cứ như vậy, Đường Tam chạy ròng rã gần hai tiếng, sinh mệnh lực cùng huyết mạch chi lực trong cơ thể hắn đã trượt dốc không phanh, tốc độ khôi phục đã không đuổi kịp tốc độ tiêu hao.

Mà xung quanh hắn, hàn hoa càng lúc càng rậm rạp, càng cường đại hơn. Một rừng hoa xanh thẳm mênh mông lộ ra vẻ dữ tợn và điên cuồng công kích về phía hắn, tốc độ của Đường Tam càng lúc càng chậm.

Mà lúc này hắn vẫn không phát hiện ra bất cứ điểm dừng chân nào, cũng không thấy nơi nào đặc biệt, hắn chỉ có thể khẳng định, hiện tại hắn đã xâm nhập vào khu vực hạch tâm tập trung sóng vận rủi.

"Miện hạ, chỉ sợ ta sắp không kiên trì được nữa. Ngài có thể cho ta chỉ dẫn hay không?" Đường Tam đem ý niệm của mình truyền vào trong trứng thuỷ tinh. Hắn muốn chuẩn bị tìm cho mình đường lui.

Ngân quang trên trứng thuỷ tinh loé lên một cái, trong bất chợt một đạo ngân quang toả ra bao phủ trên người Đường Tam. Đường Tam chỉ cảm thấy thân thể run lên, một cảm giác kỳ dị truyền khắp toàn thân. Ngay sau đó, lạc ấn Lam Ngân Hoàng chấn động, từng cây Lam Ngân Hoàng không khống chế được mà tràn ra. Càng kỳ quái là, những cây Lam Ngân Hoàng này cấp tốc biến thành màu xanh thẳm, trông không khác gì những đoá hàn hoa xung quanh.

Đường Tam liền ý thức được điều gì đó, lập tức khống chế những cây Lam Ngân Hoàng bao quanh thân mình, quả nhiên những hàn hoa xung quanh dần giảm bớt công kích, rồi dần biến mất. Đường Tam rút cuộc đã có cơ hội để thở dốc. Hắn thử thu hồi Sư Hổ Kim Cương, ác ý xung quanh cũng biến mất. Giờ khắc này được Lam Ngân Hoàng bao quanh thân thể, Đường Tam dường như đã trở thành một phần của nơi này.

Càng thêm kỳ dị là, Đường Tam rõ ràng cảm thấy được, lạc ấn Lam Ngân Hoàng giống như đang hấp thu năng lượng của hàn hoa kia nên đã phát sinh một chút biến hoá kỳ dị.

Đây là ...

Quả trứng này dường như đã giao phó cho mình một năng lực, mặc dù chỉ là tạm thời nhưng đã giải quyết nguy cơ trước mắt này.

Dưới tác dụng của Huyền Thiên Công, hắn vốn có thể thôn phệ các loại năng lực tạo thành lạc ấn cho bản thân mình, nhưng khi đối mặt với hàn hoa, nhiệt hoa, hắn không dám tuỳ tiện thôn phệ. Bởi vì những bông hoa nơi này tựa hồ có quan hệ mật thiết với vận rủi.

Nhưng dưới tác dụng của trứng thuỷ tinh, Lam Ngân Hoàng của hắn không phải thôn phệ hàn hoa, mà là đồng hoá, đem năng lực của mình hoá thành năng lực của hàn hoa. Thật là kỳ quái! Không hổ là đồ vật của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng a!

Đường Tam trong lòng chửi thầm, biện pháp tốt như vậy vì sao không dùng sớm hơn?

Hắn hơi dừng lại, khôi phục lại tiêu hao. Trong Địa Ngục Hoa Viên không thiếu nhất là linh khí, đúng vậy, nơi này linh khí rất nồng đậm, nhưng đều nhuốm màu vận rủi. Muốn hấp thu nó thì phải đặc biệt cẩn thận. Nhưng lúc này khi Lam Ngân Hoàng đồng hoá thành hình thái hàn hoa, Đường Tam lại phát hiện Lam Ngân Hoàng vậy mà chủ động hấp thu vận rủi. Khi hắn hấp thu thiên địa linh khí thì phần vận rủi kia sẽ trực tiếp tiến vào Lam Ngân Hoàng, biến thành năng lượng hàn hoa, mà thiên địa linh khí thuần khiết sẽ được hắn hấp thu vào thể nội, nhanh chóng khôi phục tiêu hao.

Còn có chuyện tốt như vậy? Đây không phải có nghĩa là hắn sẽ không còn gặp trở ngại gì trong Địa Ngục Hoa Viên sao? Nhẹ nhàng thở ra, đồng thời Đường Tam điều chỉnh trạng thái bản thân về tốt nhất. Sau đó, hắn mở ra Kim Bằng song dực. Khi duỗi cánh ra, từng

cây Lam Ngân Hoàng cấp tốc quấn quanh, bao trùm toàn bộ cánh, nhìn qua trong hắn không khác gì con chim hình người mọc đầy hoa cỏ.

Đường Tam vỗ cánh từ từ bay lên, sóng vận rủi xung quanh cũng lướt qua người hắn. Lúc này Đường Tam giống như là một phần của sóng vận rủi, vấn đề duy nhất là, do hấp thu quá nhiều nên Lam Ngân Hoàng đang không ngừng biến lớn, các đoá hàn hoa cũng càng lúc càng lớn hơn.

Đường Tam không dám chủ động đi hấp thu năng lượng của hoa, chỉ có thể tuỳ ý để bọn chúng tăng trưởng, đồng thời đập cánh, bay vào chỗ sâu bên trong.

Có thể phi hành lại không có bất kỳ điều gì cản trở, tốc độ tiến lên của Đường Tam siêu việt hơn trước đây rất nhiều. Phi tốc lướt qua hàn hoa phía dưới, dường như đã hoà thành một thể với chúng, Đường Tam cảm nhận được Lam Ngân Hoàng của mình đang càng lúc càng cường đại, lạc ấn Lam Ngân Hoàng đang loé sáng, trong đan điền có chút xao động.

Mặc dù không biết là tốt hay xấu, nhưng ít ra hiện tại có thể bảo vệ mạng nhỏ, dù về sau có vấn đề, chờ đến khi ra khỏi nơi này, hắn có thể thông qua Thần Thức mà xử lý.

Cảnh vậy phía dưới nhanh chóng lướt qua, trứng thuỷ tinh trong tay dường như đã mất đi quang mang, giống như sau khi giúp hắn thực hiện đồng hoá đã tiêu hao lượng lớn năng lượng của nó.

Chương 395: Thiên Đường Hoa Viên

Lại tiếp tục phi hành một giờ, quãng đường phi hành dường như gấp mười lần quãng đường đi trong hai canh giờ trước đó, nhưng Đường Tam vẫn không phát hiện chỗ nào đặc thù.

Trong lòng hắn không khỏi hít sâu một hơi, hắn biết, nếu không phải trứng thuỷ tinh giao phó cho mình năng lực đồng hoá, cho dù mình đã có tu vi Cửu giai đỉnh phong, khi đối mặt với số lượng hàn hoa khổng lồ như vậy, chỉ sợ cũng không thể đi đến được chỗ này.

Hơn nữa, hàn hoa ở đây không giống với lúc trước. Nếu như nói khi bọn họ vừa tiến vào Địa Ngục Hoa Viên, mỗi đoá hàn hoa chỉ lớn như một nắm tay thì hiện tại, chúng đã lớn như một chậu rửa mặt. Mà bây giờ hàn hoa ở phía dưới đều có thể nuốt chửng hắn, đường kính vượt quá ba mét, nhìn qua vẫn mỹ lệ động lòng người, nhưng hoàn toàn có thể tưởng tượng được lực lượng kinh khủng của bọn chúng. Ở chỗ này mỗi đoá hàn hoa chỉ sợ đều có tu vi Cửu giai, quan trọng là, số lượng quá mức khổng lồ, quả thực là nhìn không thấy điểm dừng.

Địa Ngục Hoa Viên này, so với tưởng tượng của hắn tuyệt đối đáng sợ hơn nhiều. Nơi thực hiện đoàn chiến kia kỳ thật chỉ là biên giới mà thôi. Những đoá nhiệt hoa kia tựa hồ chưa bao giờ xuất hiện ở khu vực trước mắt này.

Có năng lực đồng hoá, Đường Tam cũng không tiếc công sức tìm kiếm, hắn muốn xem hạch tâm nơi vận rủi gợn sóng rút cuộc là một

nơi như thế nào.

Hàn hoa phía dưới càng khổng lồ, tản ra quang mang càng rực rỡ, cho nên Đường Tam phát hiện, càng bay về phía trước, thế giới càng sáng rõ. Bầu trời không còn tối tăm mờ mịt, được quang mang chiếu rọi đã biến thành một mảnh màu băng lam.

Nếu không nói đến độ nguy hiểm của nó, Đường Tam thậm chí cảm thấy đây là một trong những nơi đẹp nhất hắn từng thấy. Ân, rất thích hợp để cầu hôn a!

Nghĩ đến cầu hôn, một khuôn mặt xinh đẹp hiện lên trong đầu Đường Tam, nỗi nhớ chợt dâng lên trong lòng như thuỷ triều. Đã lâu rồi không nhìn thấy nàng, không biết bây giờ nàng như thế nào.

Cho đến hiện tại, pháp trận cảnh báo hắn lưu lại ở học viện Gia Lý cũng không đưa đến tin tức gì.

Đúng lúc đó, một mảnh quang mang hấp dẫn sự chú ý của Đường Tam. Trong màu xanh thẳm vô tận, cuối cùng hắn đã nhìn thấy một màu sắc khác biệt.

Đường Tam trong lòng chấn động, hai cánh phía sau đập mạnh, trong nháy mắt gia tốc, bay về hướng bên kia. Trứng thuỷ tinh trong tay hắn trong chớp mắt tản ra vầng sáng màu bạc kỳ dị, các đường vân hoa văn trên đó dường như đã sống lại, tản ra ánh sáng yếu ớt.

Tốc độ phi hành tất nhiên là rất nhanh, trên người mang theo quang mang màu xanh thẳm, rất nhanh Đường Tam đã đến gần khu vực kia.

Càng đến gần, hắn càng khẳng định phán đoán của mình, bởi vì khu vực này không phải màu xanh thẳm, mà là màu trắng.

Vầng sáng màu trắng mềm mại toả ra bên ngoài, càng đến gần, Đường Tam nhìn thấy vẫn là một biển hoa, nhưng là các đoá hoa màu trắng. Mỗi một bông hoa trắng đều tản ra vầng sáng thánh thiện, mà ở trung tâm biển hoa là một bông hoa đặc biệt lớn.

Đoá hoa kia có đường kính chừng hơn trăm mét, tầng tầng lớp lớp không biết có bao nhiêu cánh hoa xếp chồng lên nhau, từ trên không có thể thấy chính giữa bông hoa, nó trông giống như hoa sen, tản ra u quang trắng noãn kỳ dị.

Tới rồi sao?

Đường Tam phát hiện, tất cả vận rủi đều hội tụ về phía đoá hoa lớn kia, mà ở bên ngoài, sóng vận rủi dường như ngưng thực tạo thành một tầng hắc quang bao phủ xung quanh khu vực màu trắng, do đó ở phía xa muốn nhìn thấy nơi này là không thể, phải đến gần nhất định mới có thể nhìn thấy ẩn dưới tầng hắc quang kia có bạch quang loé ra. Mà càng đến gần, đoá hoa cực lớn màu trắng tràn đầy rung động kia đã xuất hiện trong mắt hắn.

Chính là chỗ này!

Đường Tam cấp tốc tới gần, được sóng vận rủi mãnh liệt nuôi dưỡng, hàn hoa trên người hắn nhanh chóng mở rộng. Khi đến khu vực tiếp giáp với màu trắng kia, Đường Tam cẩn thận rơi xuống mặt đất. Xung quanh đều là hàn hoa to lớn như cây đại thụ, có đoá hoa đường kính vượt qua năm mét, nhẹ nhàng đung đưa theo hướng khu vực màu trắng.

Hàn hoa trên người Đường Tam nhanh chóng sinh trưởng làm hắn cũng không thể khống chế. Không dám dừng lại lâu, bởi vì hắn cũng biết sẽ phát sinh chuyện gì, Đường Tam cẩn thận từng chút một

khống chế một cây Lam Ngân Hoàng lặng lẽ thăm dò khu vực màu trắng kia.

Một màn rung động xuất hiện, khi cây Lam Ngân Hoàng vừa mới xuyên vào khu vực màu trắng, cơ hồ trong nháy mắt bị ánh sáng màu trắng nhu hoà bao phủ, hàn hoa trên Lam Ngân Hoàng nhanh chóng hoá thành bột mịn, lặng yên không tiếng động biến mất, giống như là được gột rửa, chỉ để lại bản thể của Lam Ngân Hoàng.

"Đi vào!" Thanh âm yếu ớt từ trứng thuỷ tinh truyền đến.

Đường Tam thử đưa một bàn tay vào, lập tức Lam Ngân Hoàng trên tay cũng giống như vừa rồi, hàn hoa cấp tốc biến mất, chỉ còn lại cánh tay cùng bản thể Lam Ngân Hoàng.

Một cảm giác ấm áp truyền đến, Đường Tam chỉ cảm thấy một cỗ sinh mệnh lực khổng lồ ẩn chứa trong đó trong nháy mắt chui vào trong cơ thể mình, toàn thân có cảm giác ấm áp thoải mái, mệt mỏi trong phút chốc bị rửa trôi.

"Khổ tận cam lai!" Đường Tam trong mắt loé lên một vòng sợ hãi lẫn vui mừng, hắn biết mình chỉ sợ đã đi tới một địa phương khó lường.

Sau đó hắn không do dự nữa, sải bước tiến vào hạch tâm chân chính của Địa Ngục Hoa Viên.

Hàn hoa trên người như thuỷ triều rút lui, lộ ra tay nâng trứng thuỷ tinh.

Cảm giác toàn thân được gột rửa thoái mái không nói nên lời, tựa như khi mệt mỏi nhất được tắm nước nóng vậy, vô cùng thư giãn thả lỏng.

Dù là sinh mệnh lực, huyết mạch chi lực hay tinh thần khí trong chớp mắt đã khôi phục trạng thái đỉnh phong. Mà trứng thuỷ tinh hắn nâng trong tay đã toả ra ngân quang chói mắt. Đường Tam có thể cảm nhận được từ trứng thuỷ tinh tản ra một lực hút khổng lồ hấp thu sinh mệnh năng lượng xung quanh, nó tựa như một vòng xoáy đang không ngừng thôn phệ.

Nhưng trong thế giới kỳ dị mọc đầy những bông hoa trắng noãn này, sinh mệnh lực dường như vô tận vô hạn, dù nó thôn phệ thế nào dường như vẫn không có ảnh hưởng gì.

Đường Tam hiện tại đã hiểu được ý của bài hát trước đó, "Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian", nếu như thế giới bên ngoài là Địa Ngục, vậy thế giới trước mắt này chính là Thiên Đường.

Tia sáng kỳ dị trong không khí lưu chuyển, Đường Tam cẩn thận chạm lên một đoá hoa, lập tức, từ trên đó truyền đến cho hắn khí tức sinh mệnh nồng đậm, kỳ quái hơn là, hắn cảm nhận được một mùi vị quen thuộc, vận khí! Đúng vậy, chính là vận khí.

Nơi này vận khí nồng đậm như vậy, đến mức lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn trong đan điền đã sáng lên, cơ hồ trong nháy mắt đã xuất hiện dấu hiệu tiến hoá.

Đây chính là một thế giới ngập tràn may mắn a!

"Đi lên!" Trứng thuỷ tinh lần nữa truyền đến ý niệm, cắt đứt cảm thụ của Đường Tam.

Đường Tam ngẩng đầu nhìn đoá hoa to lớn kia, thở sâu, rồi phóng người lên nhảy vào không trung.

Khoảng cách với đoá hoa kia càng gần, Đường Tam càng cảm thấy toàn thân sảng khoái.

Đột nhiên, một hư ảnh xuất hiện sau lưng hắn, chính là quang ảnh Thiên Hồ. Nguyên bản Thiên Hồ có ba đuôi trong nháy mắt đã mọc lên cái đuôi thứ tư. Khí vận chi lực nhanh chóng tràn vào khiến cho toàn thân Đường Tam có cảm giác thật rực rỡ chói mắt.

"Ừm?" Tiếng kêu kinh ngạc từ trong trứng thuỷ tinh kêu lên, nhưng trong chớp mắt thanh âm đã biến mất. Thậm chí Đường Tam cảm giác được trên trứng thuỷ tinh có vật gì đó đã hoàn toàn biến mất.

Chương 396: Trứng thuỷ tinh nở

Với cảm giác nhạy cảm của một đời Thần Vương, Đường Tam cảm thấy đó là dấu hiệu tàn niệm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đã biến mất, điều này làm hắn không khỏi mừng thầm.

Địa Ngục Hoa Viên là một không gian vô cùng quỷ dị, tựa hồ không thể thi triển Thần Thức ở nơi này, nói cách khác, dù Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có đem tia tàn niệm lưu lại trên trứng thuỷ tinh thì tàn niệm cũng không thể truyền tin lại cho Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Mà bây giờ tia tàn niệm này đã hoàn toàn biến mất, như vậy, tình huống của mình sẽ không bị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cảm nhận được.

Biến thành Tứ vĩ Thiên Hồ (Thiên Hồ bốn đuôi) rồi? Thiên Hồ Biến cứ như vậy không hiểu tại sao đã đột phá Thất giai rồi? Sớm biết vậy đã mang theo Độc Bạch sư huynh a!

Bông hoa lớn đường kính trăm mét kia, mỗi cánh hoa đều rung động rất nhỏ, Đường Tam âm thầm đặt cho nó một cái tên, gọi là Thiên Đường Hoa (*). Đây là một đoá hoa cực mỹ lệ, dường như nó đã hội tụ toàn bộ vẻ đẹp của các loài hoa trên thế giới này.

(*) Bản convert không dịch sát nghĩa chỗ này, Thiên Đường Hoa là do mình tự thấy hợp nên để vào. Mình có tham khảo bản dịch trên tangsanbooks.com thì là Hoa Thiên Cốt (?), mình thấy không hợp lắm, mọi người cho mình ý kiến nhé!

Ở chính giữa bông hoa giống như là đài sen có đường kính chừng năm tấc, phía trên có từng khối màu vàng nhô lên, toả ra hào quang kỳ dị.

Đường Tam biết đây mới là nơi trứng thuỷ tinh muốn đi. Hắn nhẹ nhàng rơi xuống phía trung tâm. Kỳ lạ là, hắn không gặp bất cứ nguy hiểm nào, chỉ cảm thấy sinh mệnh năng lượng cùng vận khí đang cọ rửa bản thân mình.

Năng lực Thiên Hồ Biến cơ hồ mỗi phút mỗi giây đều tăng lên, ngay cả các huyết mạch chi lực khác cũng cấp tốc tăng lên.

Đây chính là chỗ cường đại của vận khí cộng thêm sinh mệnh năng lượng, tựa hồ mỗi khắc huyết mạch đều biến hoá, mà tiến hoá cực hạn rất có thể là cảnh giới tu vi của bản thân.

Từ trong sâu thẳm, Đường Tam tựa hồ có một cảm giác đặc thù. Khi hắn rơi xuống trung tâm của Thiên Đường Hoa chỉ cảm thấy toàn thân được bao phủ trong một tầng hào quang kim sắc, vận khí cùng sinh mệnh năng lượng xung quanh giống như hải nạp bách xuyên hội tụ về phía hắn.

Trứng thuỷ tinh trong tay hắn điên cuồng hấp thu những năng lượng này, bản thân hắn cũng vậy.

Trừ Thiên Hồ Biến, Khổng Tước Biến, Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến, Lam Ngân Hoàng cùng Sư Hổ Biến đều nhanh chóng tiến hoá, cực hạn chính là cảnh giới tu vi của hắn. Sư Hổ Biến dừng ở Bát giai đỉnh phong không thể nào tăng lên, chỉ là càng thêm thuần tuý, mà các lạc ấn trước đó chưa đạt đến Bát giai thì đang tiến về Bát giai đỉnh phong. Sinh mệnh năng lượng khổng lồ ở nơi này không chỉ tẩm bổ thân thể, thậm chí còn tẩm bổ Thần Thức.

Đường Tam cảm nhận được Tinh Thần Lực của mình đang điên cuồng hấp thu năng lượng từ bên ngoài, phản hồi cho Thần Thức, khiến tốc độ tăng lên của nó nhanh hơn trước không biết bao nhiêu lần. Trứng thuỷ tinh trong tay càng thêm nóng, đường vân trên vỏ trứng càng thêm chói mắt. Đường Tam nhìn xuống đài sen phía dưới, từng khối màu vàng nhô lên nhìn tựa như hạt giống, mà được khảm trong tâm hoa. Không hề nghi ngờ đây chính là thiên tài địa bảo trân quý nhất.

Đường Tam ngồi xổm xuống, thử muốn lấy một viên ra, nhưng ngay khi hắn bắt đầu, tim hắn đột nhiên đập nhanh dữ dội khiến hắn phải dừng động tác lại. Tựa hồ nếu hắn lấy ra một hạt sen, hắn sẽ gặp phải nguy hiểm lớn.

Thiên Hồ Biến đã tăng lên Thất giai, dự cảm với nguy hiểm càng thêm mãnh liệt, cùng với cảm giác Thần Thức mang lại, hắn lập tức đình chỉ động tác.

Trong tâm hoa có tất cả mười tám khoả Kim Liên Tử. Đường Tam cuối cùng cũng không động thủ, mà đặt trứng thuỷ tinh ở giữa tâm hoa. Đúng lúc này, Thiên Đường Hoa đột nhiên đung đưa, khiến cho Đường Tam chỉ cảm thấy dưới chân lay động, trời đất có chút quay cuồng.

Ngay sau đó, tiếng ca du dương lại vang lên, gần trong gang tấc.

Đường Tam giật mình nhìn thấy, tiếng ca kia chính là do từng cánh hoa to lớn của Thiên Đường Hoa đụng vào nhau phát ra.

"Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian!"

"Địa Ngục Thiên Đường đều ở ..."

Tiếng ca vang lên khắp nơi, sinh mệnh năng lượng cùng vận khí xung quanh trong nháy mắt trở nên nồng đậm hơn.

Càng làm Đường Tam giật mình là, đột nhiên có những đốm sáng dần ngưng tụ trên Thiên Đường Hoa. Những đốm sáng này từ từ thành hình, hoá thành những viên đá trắng như ngọc, sau đó chậm rãi bay lên không trung.

Đường Tam hoàn toàn chấn động, bởi vì chỉ nhìn thoáng qua hắn cũng thấy rõ ràng dáng vẻ của cục đá, cũng cảm nhận được khí tức trên thân nó.

Vận Khí Chi Thạch! Kia không phải là Vận Khí Chi Thạch mình lấy được ở núi Thiên Hồ, tín vật của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng sao?

Số lượng Vận Khí Chi Thạch không quá nhiều nhưng chúng tồn tại trên Thiên Đường Hoa, sau đó chậm rãi bay lên không trung rồi lặng lẽ biến mất.

Đường Tam quay người ngắm nhìn bốn phía, hắn đột nhiên hiểu được đây là nơi nào.

Lại nhìn Thiên Đường Hoa dưới chân, hắn hít sâu một hơi. Đường Tam hiểu được mình đã chạm đến bí mật hạch tâm của vị diện này.

Đúng lúc này, âm thanh "răng rắc" rất nhỏ vang lên kéo suy nghĩ của Đường Tam lại. Hắn cúi đầu nhìn xuống thì thấy từng vết nứt xuất hiện trên vỏ trứng thuỷ tinh.

Muốn nở rồi? Nhanh như vậy sao?

Kỳ thật Đường Tam không biết là, khi Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đem quả trứng này giao cho hắn, nó cũng đã sắp nở. Thuỷ Tinh Đại

Yêu Hoàng không phải muốn hắn mang theo nó vào trong Địa Ngục Hoa Viên, cũng không biết hắn phải tới nơi này.

Chỉ là ở trong Địa Ngục Hoa Viên, quả trứng bị Thiên Đường Hoa hấp dẫn, nên tự nhiên dẫn Đường Tam tới nơi này, đẩy nhanh quá trình ấp trứng, cũng đạt được nhiều chỗ tốt ở đây.

"Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian!" Tiếng ca du dương vẫn vang vọng toàn bộ Địa Ngục Hoa Viên. Đường Tam ngồi bên cạnh trứng thuỷ tinh, nhìn chằm chằm không chớp mắt.

Quả trứng này sẽ nở ra cái gì? Một con rồng? Hay là ...

Hắn đang suy nghĩ thì một tiếng "răng rắc" giòn tan đột nhiên vang lên, một khối vỏ trứng rơi xuống. Ngay sau đó, một cánh tay trắng nõn nà từ bên trong thò ra, bắt lấy khối vỏ trứng vừa rơi xuống, kéo nó vào bên trong.

Sau đó, bên trong truyền ra thanh âm "răng rắc, răng rắc, răng rắc" liên tục.

Cái này ...

Đường Tam trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này. Rất nhanh, bàn tay nhỏ nhắn kia lại đưa ra, lần này trực tiếp chộp lấy một mảnh vỏ trứng, dễ dàng bẻ nó xuống rồi lôi vào bên trong.

Không biết vì sao, khi bàn tay vươn ra lần thứ hai, Đường Tam cảm thấy nó to hơn một chút so với lần thứ nhất.

Hắn vội vàng lại gần, nhìn vào trong vỏ trứng qua lỗ nhỏ.

Trong vỏ trứng có một thân thể đang cuộn tròn, nàng có mái tóc bạc

còn chút ẩm ướt, thân thể nhỏ nhắn trắng nõn cuộn lại một chỗ, đôi tay nhỏ cầm lấy vỏ trứng vừa lôi vào ăn từng chút một.

Đây rõ ràng là một tiểu nữ nhi nhân loại a! Khác với đứa bé sơ sinh, nàng nhìn qua lớn hơn một chút, có dáng vẻ của một đứa trẻ một tuổi.

Đường Tam cảm giác được, trong quá trình ăn vỏ trứng, nàng đang dần lớn lên. Ân, không chỉ có vỏ trứng, còn có sinh mệnh năng lượng nồng đậm từ Thiên Đường Hoa Viên tẩm bổ, những thứ này giúp nàng đang nhanh chóng lớn lên.

Cái này ...

Người sinh ra từ trứng?

Tình huống như vậy Đường Tam không phải chưa từng gặp qua, thực tế, trong thế giới hắn từng làm Thần Vương kia, cháu của hắn cũng ra đời như vậy. Bởi vì con dâu hắn là Ngân Long Vương cường đại, rồng sinh trứng là chuyện rất bình thường.

Nhưng, quả trứng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cho mình là như thế nào? Chẳng lẽ cũng là tình huống tương tự? Trứng thuỷ tinh là Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cùng một nữ tử nhân loại sinh ra hậu đại?

Chương 397: Ba ba! Tinh Tinh

Chỉ là nữ tử nhân loại nếu sinh con hắn là đẻ con mới đúng, chẳng lẽ, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng là mẹ? Nhưng lúc ấy chính mình nhìn thấy hắn rõ ràng là nam a!

Có chút loạn, thực sự có chút loạn rồi.

Hơn nữa, cô bé trước mắt này phát triển quá nhanh. Sau một hồi, khi nàng ăn hết một phần ba vỏ trứng đã có bộ dạng một đứa trẻ ba tuổi rồi. Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn giãn ra, ánh mắt cũng trở nên linh động hơn. Bất quá, hiện tại trong mắt nàng viết đầy đang rất đói.

Không hề nghi ngờ, một màn này với Đường Tam vô cùng thần kỳ. Nhưng lúc này hắn không thể làm gì, chỉ có thể lặng yên nhìn xem.

Vỏ trứng từng chút từng chút bị ăn hết, thân hình tiểu cô nương cũng lớn dần. Sau khi ăn mảnh vỏ trứng cuối cùng, nàng mút ngón tay, đôi mắt to xinh đẹp màu xanh lam nhìn Đường Tam nháy một cái.

Sinh mệnh năng lượng cùng khí vận chi lực nồng đậm vẫn hội tụ đến chỗ nàng, mà tiếng ca du dương cũng đã ngừng lại.

"Ba ba, ôm ôm!" Đột nhiên, tiểu nữ nhi giang hai tay với Đường Tam, miệng nói tiếng người. "A?" Đường Tam kinh ngạc nhìn nàng nhào về phía mình, tiểu cô nương giống như một đứa trẻ sáu tuổi.

Hắn vô thức ôm lấy nàng, trong lòng có chút ngây ngốc không biết phải làm sao.

Ánh mắt tiểu cô nương rất trong sáng, rất ngây thơ, tựa như một tờ giấy trắng vậy. "Ta không phải ba ba ngươi, chỉ sợ là Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng a!" Đường Tam thầm nghĩ.

Kiếp trước Đường Tam cùng Tiểu Vũ có hai người con, một trai một gái. Đứa con đầu lòng là một nữ nhi, nên hắn cũng từng có con gái.

Giờ khắc này, khi tiểu cô nương nhào vào trong ngực hắn, lập tức gợi lên nỗi nhớ với con gái mình đang ở một vị diện khác, trong lòng hắn chợt mềm mại hơn.

Đường Tam lấy từ trong vòng tay trữ vật ra một chiếc áo, mặc lên cho tiểu cô nương, sau đó nói: "Ngươi sinh ra liền biết nói sao?"

"Ba ba, ba ba!" Tiểu cô nương cười hì hì.

Đường Tam không khỏi có chút bất đắc dĩ, hắn lại cúi đầu, nhìn về mười tám Kim Liên Tử kia, nhưng cuối cùng vẫn không động thủ.

Hắn hiểu được, nơi này trọng yếu như vậy, hạch tâm rất có thể là những Kim Liên Tử này, nếu mình động vào chúng chỉ sợ ngay lập tức sẽ có tai hoạ ngập đầu. Cho nên mặc dù biết đây rất có thể là thiên tài địa bảo hạch tâm, nhưng hắn cũng không dám tuỳ động.

Trứng thuỷ tinh đã nở, huyết mạch chi lực của Đường Tam đang điên cuồng tiến hoá, quan trọng hơn là, hắn mơ hồ đụng chạm đến huyền bí hạch tâm của thế giới này.

Hắn không có vội rời đi, bởi vì tiểu cô nương trong ngực đang hấp thu sinh mệnh lực khổng lồ để tẩm bổ bản thân, tổng số lượng gấp

nhiều lần so với hắn hấp thu. Một lý do khác là hắn cũng hy vọng mượn cơ hội lần này tăng tất cả lạc ấn của mình lên Bát giai đỉnh phong. Bất quá, nương theo tiếng ca dừng lại, hoặc là nói sau khi Vận Khí Chi Thạch được tinh luyện, khí vận chi lực nơi này đã giảm bớt, sinh mệnh lực cũng vậy, ngay cả sóng vận rủi bên ngoài Thiên Đường Hoa Viên cũng giảm bớt không ít.

"Ngươi tên là gì?" Đường Tam hỏi tiểu cô nương trong ngực.

"Ba ba, ba ba." Tiểu cô nương thì thầm kêu lên.

Đường Tam không khỏi có chút dở khóc dở cười, "Nếu ngươi chưa có tên, ta sẽ đặt cho ngươi. Ngươi nở ra từ trong trứng thuỷ tinh, vậy gọi là Tinh Tinh được không?"

"Tinh ... Tinh Tinh, ân!" Mặc dù âm thanh có chút ngập ngừng, nhưng tiểu cô nương rất thông minh, nghe hiểu được lời Đường Tam.

Quan sát một lúc, trong lòng Đường Tam khẽ động, đưa tay nhẹ nhàng sờ vào nhuỵ hoa, Huyền Thiên Công vận chuyển!

Không hề nghi ngờ, nếu như Thiên Đường Hoa là Tinh Quái, như vậy huyết mạch chắc chắn là cấp một, hiện tại trong đan điền còn trống hai vị trí, cơ hội tốt như vậy sao có thể bỏ qua?

Huyền Thiên Công vận chuyển, Đường Tam lập tức cảm nhận được sinh mệnh năng lượng khổng lồ đang tiến vào trong cơ thể, nhưng không có huyết mạch lạc ấn hình thành.

Không được! Xem ra Thiên Đường Hoa cũng không thể thai nghén huyết mạch chi lực.

Thật đáng tiếc!

Sau khi tính toán thời gian, Đường Tam có chút lưu luyến nhìn Kim Liên Tử, hắn biết mình phải đi.

Khí vận chi lực giảm bớt, cộng thêm cảm thụ của bản thân, hắn cảm thấy mình không thể đột phá Thiên Hồ Biến lên Bát giai, trừ phi hắn tiếp tục lưu lại ở nơi này không rời.

Hắn đương nhiên không thể mạo hiểm như vậy, huống chi còn có đồng bạn đang đợi hắn.

Chuyến đi này đã rất không tệ, nên rời đi rồi.

Sau đó, hắn ôm Tinh Tinh nhảy lên, hai cánh phía sau triển khai, phiêu diêu bay đến rìa Thiên Đường Hoa Viên.

Bên ngoài Thiên Đường Hoa Viên những cây hàn hoa đang đung đưa, chúng ít nhất là cấp độ Cửu giai đỉnh phong. Đường Tam có thể miễn cưỡng đối phó với vài đoá, nhiều thì không được.

Lúc trước hắn mượn năng lực của trứng thuỷ tinh để đồng hoá hàn hoa, hiện tại rời đi, không biết Lam Ngân Hoàng còn có thể đồng hoá được hay không? Đây cũng là nguyên nhân Đường Tam nóng lòng rời đi, hắn lo lắng hiệu quả đồng hoá đã biến mất, nếu vậy, chỉ sợ hắn sẽ vĩnh viễn lưu lại nơi này.

Lam Ngân Hoàng cẩn thận từng chút từng chút nhô ra ngoài, nhớ lại cảm giác đồng hoá hàn hoa lúc trước, nhanh chóng thi triển kỹ năng đồng hoá.

May thay, hiệu quả đồng hoá cũng không biến mất, từng đoá từng đoá hoa màu xanh nở rộ trong phạm vi Địa Ngục Hoa Viên.

Ngay lúc này, một cảm giác kỳ dị truyền vào trong cơ thể Đường Tam. Hắn chỉ cảm thấy hai cỗ lực lượng đột ngột xông vào, hội tụ trong cơ thể hắn.

Đến từ Địa Ngục Hoa Viên, vận rủi, ác ý, mặt trái tâm tình bị Lam Ngân Hoàng đồng hoá vọt tới mãnh liệt, mà đến từ Thiên Đường Hoa Viên, vận khí, sinh mệnh năng lượng dường như bị kích thích cũng trào lên.

Phía sau Đường Tam, quang ảnh Tứ vĩ Thiên Hồ xuất hiện, vận khí ba động mãnh liệt trong nháy mắt trào ra. Mà quỷ dị là, hư ảnh Tứ vĩ Thiên Hồ ngay lập tức biến sắc, một nửa màu đen, một nửa màu trắng.

Hai cỗ lực lượng đan xen vào nhau, bài xích lẫn nhau, ở trong cơ thể Đường Tam va chạm.

Không tốt! Chính mình lại biến thành chiến trường của bọn chúng.

Trước đó khi tiến vào Thiên Đường Hoa Viên không xuất hiện tình huống này, bởi vì lúc ấy hắn từ Địa Ngục Hoa Viên tới, còn chưa nhiễm khí tức của Thiên Đường Hoa Viên. Nhưng khi rời đi, trên người hắn đồng thời có khí tức của Thiên Đường Hoa Viên và Địa Ngục Hoa Viên, trứng thuỷ tinh truyền cho hắn năng lực đồng hoá, cộng thêm bản thân Thiên Hồ Biến chưởng khống khí vận, nhiều lực lượng như vậy xen lẫn nhau nên mới hình thành chiến trường này.

Nhất định phải lập tức ra ngoài, hoặc là cấp tốc trở lại bên trong Thiên Đường Hoa Viên.

Đường Tam vội vàng khống chế thân thể của mình, chuẩn bị rút vào

trong Thiên Đường Hoa Viên. Hắn biết muốn rời đi thì không thể làm như vừa rồi, phải nhanh chóng xông ra ngoài, không để cho hai cỗ lực lượng va chạm với nhau.

Nhưng khi hắn hiểu ra thì đã chậm. Lúc hắn cưỡng ép khống chế thân thể mình thì cả người có chút cứng ngắc, hành động trở nên rất khó khăn, chỉ có thể di chuyển một chút xíu.

Hai cỗ năng lượng kia truyền vào cơ thể hắn càng lúc càng mãnh liệt làm động tác của hắn càng chậm hơn. "Ba ba" đúng lúc này, Tinh Tinh trong ngực Đường Tam đột nhiên nhẹ giọng kêu lên một tiếng. Ánh mắt Đường Tam nhìn xuống thì sửng sốt, bởi vì gương mặt xinh đẹp của Tinh Tinh không đổi, nhưng mái tóc nàng đã biến thành nửa trắng nửa đen, ngay cả đôi mắt cũng vậy.

Nàng trông có vẻ thống khổ, không ngừng kêu Đường Tam: "Ba ba, ba ba ..."

Chương 398: Lĩnh vực

Mặc dù Đường Tam và cô bé này không có tình cảm nào, nhưng đây là một sinh mệnh a! Huống chi còn là một tiểu sinh mệnh nhân loại, Đường Tam đã tận mắt nhìn nàng ra đời.

Bản thân Đường Tam cũng khó khăn khi tiếp nhận năng lượng, nàng làm sao có thể cảm thấy dễ chịu đây? Chẳng lẽ sinh mệnh nhỏ này sẽ bị bóp chết sao?

Không thể nghĩ nhiều như vậy!

Trong mắt Đường Tam lộ ra vẻ kiên quyết, hắn muốn dẫn động Thần Thức của mình. Chỉ có vận dụng Thần Thức mới có thể giúp hắn khôi phục hành động, còn về hậu quả, hiện tại hắn không lo được.

Ngay lúc này, Tinh Tinh đột nhiên hét lên: "Ba ba, a ..."

Ngay sau đó, một tầng ánh sáng sáng long lanh nở rộ từ cơ thể nàng. Đường Tam chỉ cảm thấy năng lượng hắc bạch song sắc đột nhiên đụng vào nhau, kịch liệt xoay tròn.

Trong quá trình xoay tròn, năng lượng song sắc cũng trở nên trong suốt. Thân thể Đường Tam chợt nhẹ bẫng, trong chớp mắt đã từ trong Thiên Đường Hoa Viên xông ra, đi vào Địa Ngục Hoa Viên.

Trên người hắn nhiều hơn một vầng sáng trong suốt, làm cho hàn

hoa trong Địa Ngục Hoa Viên không có bất kỳ phản ứng nào với hắn.

Đường Tam vội cúi đầu nhìn Tinh Tinh trong ngực mình. Mái tóc nàng đã trở về màu bạc, nhưng dường như tiêu hao quá độ nên nàng đã ngủ thiếp đi trong ngực mình.

Trong nháy mắt tiếp theo, một màn kỳ quái xảy ra, thân thể Tinh Tinh trở nên trong suốt. Không đợi Đường Tam cảm thụ tình huống cơ thể nàng, nàng đã hoá thành một đoàn lưu quang, lặng yên không tiếng động chui vào trong cơ thể Đường Tam.

Một cỗ khí lưu lạnh chui vào trong cơ thể, Đường Tam giật mình phát hiện mình đã có thêm một lạc ấn thuỷ tinh, nó yên lặng nằm ở cuối cùng, cũng không có ý muốn tranh đoạt vị trí. Mà Tinh Tinh mang đến cho hắn cảm giác kỳ lạ lại đang ngủ say trên đó.

Đây là tình huống gì? Tiểu cô nương nở từ trứng này rút cuộc là tồn tại như thế nào? Trong mơ hồ, Đường Tam thậm chí có thể cảm giác được Thần Thức mà mình muốn điều động dường như có liên hệ với lạc ấn thuỷ tinh kỳ dị này.

Đây không phải là tình huống mà hắn muốn thấy. Bí mật lớn nhất của hắn chính là Thần Thức, mà Tinh Tinh lại đến từ Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, là cường giả hàng đầu ở Yêu Tinh Đại Lục. Nhưng giờ hắn không có biện pháp nào, đã thử dẫn động cũng không có hiệu quả. Huống chi nàng gọi mình là ba ba, ở thời khắc mấu chốt đã giúp hắn, hắn sao có thể làm tổn thương nàng?

Xuất hiện biến hoá không chỉ có một lạc ấn, Đường Tam ngưng thần quan sát thể nội, năng lượng hắc bạch song sắc kịch liệt xoay tròn lúc trước đã không ngừng áp súc, cuối cùng hoá thành một vầng sáng tựa như Âm Dương Ngư, hiện lên ở sau Linh Tê Thiên

Nhãn lạc ấn. Linh Tê Thiên Nhãn của hắn, hoặc nói là Thiên Hồ Biến dường như có chút biến hoá kỳ lạ.

Mà chính vì vòng tròn Âm Dương Ngư này, tất cả hàn hoa xung quanh đều không ảnh hưởng tới hắn.

Đường Tam không nghĩ nhiều nữa, giờ khắc này, rời khỏi đây mới là trọng yếu nhất. Hắn phóng xuất Kim Bằng Biến, triển khai hai cánh, nâng người lên nhanh chóng bay đi.

Thôn phệ chi lực trong Địa Ngục Hoa Viên đã hoàn toàn biến mất, nơi này đối với Đường Tam giống như là thế giới bên ngoài. Thiên địa linh khí khi vào trong cơ thể hắn, phần vận rủi kia sẽ tụ hợp vào trong đoàn khí lưu hắc bạch song sắc, chỉ để lại linh khí thuần tuý để thân thể hắn hấp thu. Những thiên địa linh khí thuần tuý này tẩm bổ thân thể Đường Tam, để hắn có thể luôn duy trì trạng thái đỉnh phong.

Đường Tam vừa phi hành vừa quay đầu lại nhìn Thiên Đường Hoa Viên, trong mắt loé lên hào quang kỳ dị, "Ta sẽ còn trở lại!"

Đúng vậy nơi này hắn nhất định sẽ trở lại trong tương lai. Có lẽ, hoặc nên nói là khẳng định, đây là địa điểm tốt nhất để hắn đột phá Thần cấp trong tương lai.

Không còn cần đồng hoá hàn hoa, trên người bớt đi gánh nặng, tốc độ phi hành của Đường Tam tự nhiên nhanh hơn nhiều, hắn tựa hồ đã là một phần của thế giới này.

Hắn vừa bay vừa đem tinh thần của mình chú ý lên Linh Tê Thiên Nhãn, cảm thụ được sự thay đổi cùng ổn định của đoàn khí lưu song sắc.

Khi Đường Tam thử dẫn dắt đoàn khí lưu đó thì hắn cảm nhận được bên trong nó có hai thay đổi khác nhau.

Khi hắn dẫn động khí lưu màu đen, Đường Tam thấy hàn hoa dưới chân mình điên cuồng sinh trưởng, giống như là chúng nhận được lượng lớn chất dinh dưỡng, làm chúng càng thêm cường đại.

Còn khi hắn dẫn động khí lưu màu trắng lại xuất hiện một tình cảnh kỳ dị khác. Hàn hoa xung quanh trong nháy mắt biến sắc, chuyển thành nhiệt hoa, tản ra sinh mệnh khí tức nhu hoà cùng vận khí ba động. Phạm vi ảnh hưởng có thể đạt tới đường kính trăm mét.

Đây rõ ràng là ...

Lĩnh vực!

Đúng vậy, Đường Tam đánh bậy đánh bạ cộng thêm sự trợ giúp của Tinh Tinh, vậy mà tăng thêm cho lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn một lĩnh vực. Chỉ là không biết lĩnh vực này có thể sử dụng ngoài Địa Ngục Hoa Viên hay không.

Sự tình phía sau lại càng thêm kỳ dị. Trước tiên hắn dẫn động khí lưu màu đen, sau đó dẫn động đồng thời khí lưu song sắc thì lĩnh vực này xuất hiện biến dị, không phải phạm vi biến lớn, mà nguyên bản hàn hoa trực tiếp biến thành màu đen, xung quanh tựa như vận rủi giáng lâm, tràn đầy mặt trái tâm tình. Ngược lại, nếu hắn dẫn động khí lưu màu trắng rồi dẫn động khí lưu song sắc thì xung quanh biến thành Thiên Đường Hoa Viên, tất cả các bông hoa biến thành màu trắng, tràn đầy sinh cơ bừng bừng cùng khí tức vận khí.

Sau mấy lần thử nghiệm liên tục, Đường Tam phát hiện chùm sáng hắc bạch song sắc kia trở nên mờ đi sau mỗi lần sử dụng, hiển

nhiên là năng lượng bị tiêu hao. Nhưng là, trong Địa Ngục Hoa Viên, hắn có thể trực tiếp hấp thu năng lượng để bổ sung. Mỗi lần phóng thích lĩnh vực nhiệt hoa hoặc hàn hoa thì cần khoảng mười phút để khôi phục, nếu phóng xuất lĩnh vực Địa Ngục Hoa Viên màu đen hay Thiên Đường Hoa Viên màu trắng thì ước chừng cần nửa giờ để khôi phục.

Nếu trong quá trình này hắn sử dụng Thiên Hồ Biến thì tốc độ khôi phục sẽ nhanh hơn.

Nếu như ở bên ngoài cũng có thể thi triển lĩnh vực này thì thật tốt quá, trợ giúp sẽ rất lớn. Chỉ là không biết ở ngoài kia nó sẽ biến đổi như thế nào.

Coi như là niềm vui ngoài ý muốn.

Đường Tam vừa thử lĩnh vực mới thu được, vừa bay thật nhanh.

Sau hai giờ hắn rút cuộc đã thấy nhiệt hoa. Bởi vì hiện tại không còn bị Địa Ngục Hoa Viên ảnh hưởng, cho nên hắn toàn lực thi triển Tinh Thần Lực, tìm kiếm đồng bạn.

Giống như hắn dự liệu, bốn người chiến đội Sử Lai Khắc cũng không đi xa, bọn họ mặc dù vì số lượng nhiệt hoa thu hẹp mà lùi về phía sau một khoảng, nhưng cũng không cách xa nơi bọn họ chia tay nhau.

Cảm nhận được khí tức của đồng bạn, Đường Tam nhanh chóng thu hồi Kim Bằng Song Dực, nhẹ nhàng hạ xuống. Bốn người Vũ Băng Kỷ vô cùng lo lắng, Đường Tam đã rời đi rất lâu, lúc tiếng ca vang lên, diện tích nhiệt hoa đã giảm bớt mà hắn vẫn không có tin tức gì.

Lại qua nửa ngày, bọn họ cách lối ra vô cùng xa, Đường Tam vẫn

chưa về. Nhưng bốn người không ai nói phải rời đi trước, cứ yên lặng chờ ở chỗ này, chờ Đường Tam trở về.

"Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian!" Đúng lúc này, tiếng ca lại vang lên lần nữa. Vũ Băng Kỷ đứng người lên, hắn có thể cảm nhận được các đoá hoa xung quanh bắt đầu biến sắc, năng lượng trong nhiệt hoa bị rút ra, chuyển thành sắc lạnh.

"Chúng ta đi, tìm một điểm dừng chân mới." Hắn lập tức nói.

Chương 399: Độc Bạch tiến giai

Đúng lúc này, một màn quỷ dị xuất hiện, những bông hoa đang chuyển sắc kia đột nhiên khôi phục lại hình dáng ban đầu, nhiệt hoa một lần nữa nở rộ, phát tán ra vầng sáng màu đỏ càng đậm hơn so với lúc trước.

Thân thể thoái mái dễ chịu làm cho bốn người vô ý dừng lại, ngay sau đó, một thanh âm quen thuộc vang lên: "Ta đã trở về."

Một thân ảnh phiêu diêu rơi xuống bên cạnh bốn người, không phải là Đường Tam hay sao?

Bốn người Vũ Băng Kỷ vui mừng quá đỗi, Độc Bạch vọt một cái đã đến bên người Đường Tam: "Ngươi cuối cùng cũng về rồi, thật sự làm chúng ta lo chết mất. Ngươi không sao chứ?" Hắn vừa nói vừa nhìn Đường Tam từ trên xuống dưới.

Nhìn qua Đường Tam tựa hồ không có thay đổi gì, nhưng Độc Bạch có Thiên Hồ Chi Nhãn, hắn mơ hồ cảm thấy trên người Đường Tam có thêm thứ gì đó. Trong mắt Độc Bạch, Đường Tam dường như có chút hư ảo, khí chất đã siêu việt hơn mấy phần.

Đường Tam nhìn thấy cột sáng lối ra đã nhỏ tới mức khó có thể nhìn thấy, nói: "Chúng ta vừa đi vừa nói, thời gian không còn nhiều lắm."

Vũ Băng Kỷ gật đầu, "Vậy ta vẫn dùng ..."

Đường Tam ngắt lời anh nói: "Không cần, Đại sư huynh, các ngươi đi bên cạnh ta là được."

Đường Tam vừa nói vừa dùng tay phải nắm bả vai Độc Bạch. Độc Bạch muốn nói gì đó nhưng lại cảm thấy một dòng năng lượng kỳ lạ mãnh liệt tràn vào cơ thể mình, khiến cho bản thân thoải mái không nói nên lời. Khí huyết dường như đang sôi trào, cảm giác ấm áp lan toả đến từng tế bào khiến cho hắn không khỏi "Ừm" một tiếng.

Hư ảnh Tam vĩ Thiên Hồ màu trắng nổi lên đỉnh đầu, ba đuôi dài đung đưa nhẹ nhàng giữa không trung. Toàn thân hư ảnh toả ra ánh sáng dìu dịu và nó đang dần mạnh lên. Linh Tê Thiên Nhãn của Đường Tam tăng lên tới cấp độ Thất giai đỉnh phong, mặc dù không thể lên được Bát giai, nhưng khí vận chi lực hắn hấp thu trong Thiên Đường Hoa Viên có thể giúp hắn tăng lên, tất nhiên đối với Thiên Hồ Chi Nhãn của Độc Bạch cũng có chỗ tốt.

Lúc này, Đường Tam đem khí vận chi lực chứa trong đan điền của mình truyền sang cho Độc Bạch, mặc dù năng lực Linh Tê Thiên Nhãn của hắn sẽ giảm xuống, nhưng nhất định là có trợ giúp rất lớn cho Độc Bạch.

Có câu uống nước không thể quên người đào giếng, nếu không có Độc Bạch, Đường Tam cũng không thể có được Thiên Hồ Biến cường đại như vậy. Hơn nữa, dù hắn không truyền cho Độc Bạch, những khí vận chi lực này sẽ tiêu tán một phần khi rời khỏi Thiên Đường Hoa Viên.

Khí vận chi lực trào lên, lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn hắc bạch song sắc kịch liệt xoay tròn trong đan điền, các bông hoa xung quanh lập tức xuất hiện biến hoá, từ màu lam chuyển sang màu đỏ, nhưng dù

biến thành hàn hoa thì bọn chúng cũng không công kích bọn họ.

Hào quang màu trắng dần trở nên sáng hơn, cái đuôi thứ tư cũng bắt đầu chui ra, đung đưa trên không trung.

Sau khi được Đường Tam truyền khí vận chi lực vào người, Thiên Hồ Biến của Độc Bạch đã tiến lên cấp độ Thất giai Tứ vĩ Thiên Hồ.

Thân hình Độc Bạch càng thêm thon dài, đôi mắt càng thêm sáng ngời, trong con ngươi lần lượt loé ra quang mang màu trắng và màu đen.

Nếu như nói Lục giai Thiên Hồ Biến có thể cảm nhận được vận rủi tồn tại, vận rủi cùng vận khí tương sinh thì Thất giai Thiên Hồ Biến đã chân chính bắt đầu khống chế hai lực lượng này, cũng như dung hoà hai loại năng lượng tưởng chừng mơ hồ nhưng có mặt ở khắp mọi nơi.

Sau khi có bốn đuôi, Thiên Hồ tộc cơ bản đã có được năng lực tự bảo vệ bản thân, mà không chỉ thuần tuý là khống chế vận khí.

"Tiểu Đường, đây là cái gì?"

Đường Tam chỉ lối ra ở hướng xa xa, cùng đồng bạn xuất phát. Bọn họ nhanh chóng đi về phía trước, Đường Tam mới nói: "Ở sâu trong Địa Ngục Hoa Viên này có một nơi gọi là Thiên Đường Hoa Viên. Thủ hộ nơi đó là các bông hoa cấp độ Cửu giai, ta rất may mắn nên bước vào trong Thiên Đường Hoa Viên. Trong đó có được khí vận chi lực vô cùng khổng lồ, ta mang ra một chút, đã truyền hết cho ngươi rồi. Hơn nữa ở đó ta thu được một chút cơ duyên, dường như ta có thể vận dụng một cỗ lực lượng đặc biệt ảnh hưởng đến các bông hoa trong Địa Ngục Hoa Viên, để bọn chúng không công kích ta. Tình huống đại khái là như vậy."

Hắn thuật lại đơn giản chuyện mình gặp phải, không nói chi tiết vì có nhiều thứ hắn không thể giải thích rõ ràng. May mắn Tinh Tinh đã hoá thành lạc ấn ngủ say trong cơ thể hắn, nếu không, riêng chuyện của Tinh Tinh đã rất phiền toái. Làm sao có thể giải thích vừa đi một chuyến đã có con gái đây?

Dựa theo kế hoạch với Linh Tê thương hội, nhóm Đường Tam phải chờ ở cửa ra. Trong các đội ngũ tham gia đoàn chiến lần này có một đội đạt được lợi ích với thương hội, bọn họ sẽ dọn dẹp các chướng ngại trước, sau đó đổi thẻ số của nhóm Đường Tam với một tổ khác.

Bởi vậy, sau khi rời đi, thân phận của nhóm Đường Tam đã được thay đổi. Tổ đội thay thế này có lai lịch đơn giản, không có bối cảnh đằng sau.

Hành động có vẻ đơn giản, nhưng nếu Linh Tê thương hội không có tài lực hùng hậu thì không có khả năng làm được. Bởi vì quan hệ giữa Đường Tam và Trận Pháp đại sư, xác thực hắn có đủ giá trị lợi dụng nên mới đáng giá để Linh Tê thương hội làm như vậy.

Chỉ là hiện tại bọn họ đã chậm trễ rất nhiều thời gian, cũng không biết tình huống bên lối ra thế nào.

Kế hoạch ban đầu của Đường Tam là nhân cơ hội này săn gïết cường giả Yêu Quái Tộc nhiều một chút, từ đó xem có huyết mạch thích hợp với bản thân hay không. Nhưng không nghĩ tới bởi vì phát hiện Thiên Đường Hoa Viên đã làm mất nhiều thời gian. Hơn nữa, lúc đầu hắn chỉ dự định tăng thêm một lạc ấn, để thừa một chỗ trống, nhưng một vị trí bây giờ đã bị Tinh Tinh chiếm giữ. Hắn đã thử dẫn động lạc ấn của Tinh Tinh, xem một chút tiểu cô nương này có thể cung cấp cho hắn năng lực nào giống như các lạc ấn

khác không, nhưng không có hiệu quả. Tinh Tinh ngủ say ở nơi đó, không có bất kỳ động tĩnh nào, nhưng hoàn toàn khác biệt với các lạc ấn khác.

Đường Tam cũng không dám cưỡng ép dẫn động, chỉ có thể để như vậy.

Đường Tam không nói cho các đồng bạn biết, hắn đã mơ hồ tìm được cơ mật hạch tâm của Địa Ngục Hoa Viên, mà nó có liên quan đến toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục. Với thực lực hiện tại của hắn, nếu bị Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc biết hắn đã phát hiện ra bí mật, dù hắn có mười mạng cũng không đủ. Cho nên, khi rời nơi này bọn họ phải thật khiêm tốn mới là lựa chọn tốt nhất. Hơn nữa "Địa Ngục Thiên Đường đều ở nhân gian" đã gợi ý cho Đường Tam vô số khả năng.

Nhìn hàn hoa xung quanh đều tự nhiên chuyển thành nhiệt hoa khi bọn họ đi qua, chỉ có ấm áp cùng sức mạnh truyền đến, trên mặt mọi người không khỏi chấn động. Thế giới tràn đầy nguy hiểm này, dường như đã biến thành vườn hoa của Đường Tam.

"Ngươi không phải chủ nhân của nơi này đi?" Độc Bạch không nhịn được hỏi.

Đường Tam làm một thủ thế im lặng, nói: "Nhớ kỹ, sau khi ra ngoài, không được nói chuyện có liên quan đến ta, chỉ có mấy người chúng ta biết. Địa Ngục Hoa Viên này rất có thể có liên quan đến bí mật của Tổ đình, ta hiện tại mới chỉ suy đoán. Tuyệt không được để người khác biết được chúng ta đã đi sâu vào bên trong vị trí kia."

Vũ Băng Kỷ gật gật đầu, nói: "Đường Tam, ngươi cũng đừng nói cho chúng ta biết ngươi đã gặp chuyện gì, chúng ta không biết tất nhiên sẽ không tiết lộ ra ngoài. Chờ đến khi ngươi cảm thấy chúng ta có

thể biết thì nói cũng không muộn."

Đường Tam nhìn về phía Đại sư huynh, trong đôi mắt hắn, Đường Tam nhìn thấy chính là tín nhiệm, tuyệt đối tín nhiệm.

Chương 400: Lối ra

Mọi người cùng nhau tu luyện, cùng nhau tăng lên, ra ngoài rèn luyện, thậm chí còn cùng nhau trải qua sinh tử chiến ở Đấu Thú Tràng. Những chuyện Đường Tam âm thầm làm cho mọi người, cho nhân loại, bọn họ đều thấy rõ. Mặc dù bọn họ đều cảm thấy trên người Đường Tam hẳn có bí mật nhưng đều tận lực không đi thăm dò. Ngay cả trấn trưởng đều không nói gì, hơn nữa Đường Tam luôn suy nghĩ cho mọi người, bọn họ chỉ có thể tín nhiệm hắn.

"Đúng, đừng nói, chúng ta cái gì cũng không biết. Nhưng mà Tiểu Đường, nơi này không có lực lượng thời gian sao?" Cố Lý nhìn Độc Bạch rất hâm mộ. Có thể nói hắn đã vô cùng vất vả mới tăng lên được Thất giai, mà gia hoả Độc Bạch này Thiên Hồ Biến càng khó tu luyện, vậy mà chỉ để Đường Tam sờ bả vai một cái đã tăng lên Thất giai, thật là làm người ta vừa hâm mộ vừa ghen ghét.

Đường Tam có chút bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Thật không có, Cố Lý sư huynh. Chờ khi hội đấu giá bắt đầu, ta xem một chút có thể tìm một ít huyết dịch cao giai Thì Quang Ngạc giúp ngươi tăng lên."

Thì Quang Biến mặc dù là huyết mạch cấp hai nhưng tăng lên cũng rất khó.

Thực tế, bản thân Thì Quang Biến là tồn tại đỉnh phong ở cấp hai, chỉ là huyết mạch này cho tới giờ vẫn chưa có Đại Yêu Hoàng nên mới là cấp hai mà không phải cấp một.

Thời Gian Áo Nghĩa so với Không Gian Áo Nghĩa càng thêm huyền diệu, dù đã từng là Thần Vương nhưng Đường Tam cũng không dám nói là mình đã nắm giữ được nó.

Không bị Địa Ngục Hoa Viên cản trở, bọn họ trở về với tốc độ rất nhanh. Tiếng ca lại xuất hiện thêm hai lần, ở phía xa gần như không còn nhìn thấy nhiệt hoa, nhưng ở xung quanh bọn họ phạm vị trăm thước, bị Đường Tam ảnh hưởng, từ đầu đến cuối đều là nhiệt hoa ấm áp.

Cột sáng phía xa dần trở nên rõ ràng hơn, khoảng cách tới thời gian Địa Ngục Hoa Viên phong bế còn sớm, vẫn đủ thời gian để bọn họ đi tới.

Bởi vì xung quanh đều là nhiệt hoa, tiêu hao của bọn họ được bổ sung rất nhanh, vẫn luôn tiếp cận trạng thái đỉnh phong.

Khoảng cách tới lối ra càng lúc càng gần, năng lượng dao động cũng truyền đến trong cảm giác của Đường Tam. Hắn có thể nhìn thấy quang mang không ngừng lấp loé phía cột sáng.

Đường Tam để các đồng bạn dừng lại, còn mình ngưng thần cảm thụ nơi xa.

Cột sáng lối ra đã xuất hiện rất lớn trong tầm mắt của bọn họ, cột sáng nối liền với bầu trời như một cái thang, dường như đang nối với một thế giới khác.

Xung quanh cột sáng được bao phủ bởi nhiệt hoa, diện tích không lớn, đường kính chỉ hơn chục thước, bên ngoài là hàn hoa đang giương nanh múa vuốt. Những bông hàn hoa này ít nhất là Tinh Quái cấp độ Thất giai, nếu tiến vào khu vực này ngay lập tức sẽ bị công kích.

Mà trận chiến đang diễn ra ở khu vực tiếp giáp giữa hai loài hoa.

Dựa theo tính toán, thời gian đến lúc phong bế còn một ngày cuối cùng. Không biết là mọi người phía trước khắc chế hay có nguyên nhân gì khác, Đường Tam cảm thấy lúc này còn có khoảng 80% cường giả còn sống, cộng thêm bọn hắn thì có thể nói là đại đa số người tham chiến vẫn còn sống.

Mà quy tắc đoàn chiến ở Địa Ngục Hoa Viên, phải có nửa số người chết thì lối ra mới chân chính mở ra. Nếu không, một khi Địa Ngục Hoa Viên phong bế thì bọn họ chỉ có thể chết ở chỗ này.

Dựa theo Đường Tam phán đoán, thời gian còn lại không nhiều lắm nên chiến đấu mới bắt đầu. Mà làm hắn không khỏi thầm kinh hãi là thực lực của các đội ngũ này thật khủng bố. Đường Tam cảm thấy mỗi người tham chiến đều là Cửu giai, mà cường giả Cửu giai đỉnh phong, cũng chính là cấp bậc giống Sư Hổ Kiếm Thánh chí ít có mười tên. Lúc này, cuộc chiến đang diễn ra rất gay gấn.

Đường Tam nói phát hiện của mình với các đồng bạn, đồng thời thu hẹp phạm vi lĩnh vực. Số lượng nhiệt hoa nhanh chóng giảm bớt, chỉ còn lại một vòng nhỏ xung quanh bọn họ, không dễ bị phát hiện.

Đối mặt với đại chiến phía xa, bọn họ cũng không nhiều lời. Nếu không có lĩnh vực, bọn họ chỉ có thể tham dự, tìm kiếm đội mạnh nhất, hợp tác với bọn hắn rồi rời khỏi nơi này. Nhưng bây giờ có một Đường Tam tồn tại như chủ nhân nơi này, bọn họ chỉ cần toạ sơn quan hổ đấu.

Thực tế, dù Địa Ngục Hoa Viên phong bế, chỉ cần có lĩnh vực của Đường Tam bọn họ cũng không phải lo sinh mệnh bị uy hiếp. Hiện tại bọn họ chỉ cần đợi bên kia đánh gần xong mà thôi.

Đấu Thú Tràng Tổ đình vốn nguy hiểm không gì sánh được nay ngược lại quá dễ dàng, điều này làm mọi người không khỏi cảm thấy hơi khác thường.

"Chúng ta nghỉ ngơi tại chỗ đi." Khoé miệng Đường Tam lộ ra vẻ mỉm cười, chiến đấu bên kia không thể kết thúc nhanh được. Dù sao cũng phải chờ đợi, vậy mượn cơ hội này phải nghiên cứu một chút lĩnh vực trong Linh Tê Thiên Nhãn kỳ quái như thế nào.

Kiếp trước hắn cũng có năng lực lĩnh vực, mà không chỉ có một cái. Dựa vào ký ức, hắn vốn định trong tương lai sẽ lấy lại ít nhất một loại lĩnh vực. Bởi vì vị diện này khác biệt nên hắn cần tìm cơ hội, lại không ngờ trong lúc tình cờ thu được một lĩnh vực kỳ dị.

Năm người ẩn mình trong bụi hoa, vị trí hiện tại của bọn họ cách lối ra mấy nghìn mét, xung quanh chỉ có một ít nhiệt hoa nên căn bản không lo bị phát hiện. Cũng không có ai ngu ngốc xông vào phiến hàn hoa dày đặc chỉ để tìm bọn họ. Những hàn hoa xung quanh lối ra đã bày ra tư thế che trời, chỉ cần đi vào trong đó sẽ bị công kích điên cuồng.

Đường Tam khoanh chân ngồi xuống, ngưng thần nội thị, đầu tiên cảm thụ một chút biến hoá của Tinh Thần Khí.

Tinh Tinh vẫn đang ngủ say, rất say, nhưng Đường Tam cảm giác được nàng đang không ngừng hấp thu thiên địa linh khí. Thiên địa linh khí hắn hấp thu đều bị nàng hấp thu một phần lớn.

Sau đó, hắn chú ý đến lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn.

Khí lưu hắc bạch song sắc xoay quanh lạc ấn, so với trước kia lạnh lùng cao lãnh, lúc này nhiều hơn vài phần bá khí, rõ ràng lớn hơn

một vòng so với các lạc ấn khác. Lạc ấn Sư Hổ Biến rất cường thế, nhưng ở trước mặt nó cũng không có dũng khí chống lại, lạc ấn Khổng Tước Biến cũng như vậy.

Hắc bạch song sắc xoay vòng, Đường Tam có thể cảm nhận được vận khí cùng vận rủi giao hoà, duy trì một trạng thái cân bằng lẫn nhau. Từ lý thuyết mà nói, lĩnh vực này không khác lắm so với Thiên Hồ Biến, sử dụng khí vận chi lực sẽ gia tăng vận rủi, sau đó phải phóng thích vận rủi và ngược lại.

Nhưng khi hai loại năng lượng đặc biệt này kết hợp với nhau thì tác dụng của lĩnh vực được tăng cường. Khi Đường Tam muốn dùng vận khí hoặc vận rủi sẽ bị nó ảnh hưởng, hiệu quả được tăng cao, hiệu ứng cường hoá sẽ xuất hiện trong phạm vi trăm mét. Trong lĩnh vực, vận khí cùng vận rủi sẽ thay đổi tuỳ theo ý của Đường Tam.

Sau khi có được lĩnh vực này, hắn phảng phất trở thành một phần tử trong Địa Ngục Hoa Viên, mọi thứ trong đây đều bị đồng hoá.

Đường Tam biết trong mắt người ngoài, hạch tâm áo nghĩa của nơi này là vận khí cùng vận rủi hình thành nên Thiên Đường Hoa Viên cùng Địa Ngục Hoa Viên. Hắn dám nói, vị diện này và Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cùng một nhịp thở, mà hiện tại hắn tựa hồ được đối đãi như huyết mạch trực hệ của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Hắn không biết Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có được lĩnh vực mà hắn vừa đạt được không.

Chương 401: Chỉnh thể tăng lên

Lĩnh vực theo tu vi tăng lên mà tăng lên, vừa rồi Đường Tam cũng cảm thụ biến hoá của Độc Bạch sau khi lên đến Thất giai, không có lĩnh vực xuất hiện, mặc dù Độc Bạch có thể khống chế vận may cùng vận rủi tốt hơn những vẫn khác biệt so với lĩnh vực của mình. Điều này có ý nghĩa không phải Tứ vĩ Thiên Hồ nào cũng sẽ xuất hiện lĩnh vực, mà có liên quan đến Tinh Tinh bộc phát trợ giúp mình lúc nguy cấp.

Với kinh nghiệm Thần Vương, hắn hiểu được lĩnh vực này xuất hiện phần lớn là phát sinh biến dị. Có thể là ở tình huống đặc biệt, kỳ ngộ đặc biệt trong nháy mắt phát sinh biến dị. Trước mắt biến dị này hẳn là tốt, nhưng cần phải quan sát nó có biến hoá khi ra thế giới bên ngoài hay không.

Có lĩnh vực này, Địa Ngục Hoa Viên đã trở thành địa bàn của Đường Tam, tương lai hắn còn muốn tới đây cũng xem như là cá gặp nước. Đây cũng là thu hoạch lớn nhất trong hành trình tới Địa Ngục Hoa Viên lần này.

Hiện tại hắn muốn làm chính là cố gắng khống chế lĩnh vực, để có thể thu phát tuỳ ý lực lượng của nó.

Trong hành trình này, Tinh Thần Lực của hắn đã càng thêm vững chắc, Thần Thức trong trung tâm Tinh Thần Chi Hải cũng tăng lên nhiều.

Nếu như nói, cường độ Thần Thức của cường giả Thần cấp là 100, khi đến với thế giới này, cường độ Đường Tam mang theo là 1, lúc đó hắn chỉ có thể bảo tồn như vậy. Tuy nhiên Tinh Thần Lực của hắn có nguồn gốc là cấp độ Thần Vương nên nó tăng lên không có bình cảnh.

Qua nhiều năm ôn dưỡng, trước khi Hải Thần bộc phát, cường độ Thần Thức đã gần đến 8, sau khi tiêu hao thì còn lại 2. Lại qua một thời gian ôn dưỡng cùng Hoàng Kim Thụ, được sinh mệnh năng lượng tẩm bổ cùng đủ loại cơ duyên, cường độ Thần Thức đã tăng lên chừng 20.

Mà lần này tiến vào Địa Ngục Hoa Viên đã trực tiếp làm cường độ tăng lên 30. Nếu không cân nhắc nội tình Thần Vương, cường độ đã tương đương với một phần ba Thần Thức của cường giả Thần cấp. Nếu thêm nội tình Đường Tam từng là Thần Vương, hiện tại hắn có đủ lòng tin khi đối mặt với cường giả Thần cấp phổ thông có thể chiến thắng mà không tiêu hao quá nhiều Thần Thức.

Bất quá hắn muốn trở thành Thần Vương thật không dễ dàng. Đường Tam đã suy nghĩ cẩn thận, ở thời điểm Cửu giai hắn muốn có chín đại lạc ấn, đem Thần Thức tăng lên đến cảnh giới Thần Vương, chín lạc ấn cũng tăng lên cấp độ Cửu giai đỉnh phong mới cân nhắc đột phá Thần cấp.

Chuyến đi Tổ đình lần này, hắn đã được lợi cực lớn, quan trọng nhất là hắn thu được nhiều tin tức hữu dụng. Những tin tức này sẽ có trợ giúp lớn cho hắn khi đột phá thành Thần trong tương lai.

Đương nhiên vì vậy mà cũng xuất hiện nguy cơ, ví dụ như Tinh Tinh đến từ Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng là nguy cơ tiếp theo hắn phải đối mặt. Tinh Tinh đã nở, đưa nàng trở về bên Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng hay để nàng ở lại bên cạnh mình? Đây là điều hắn cần cân

nhắc.

Nếu như Tinh Tinh có bộ dạng là một tiểu cô nương, hắn khẳng định sẽ đưa nàng trở về, đây tuyệt đối là một củ khoai nóng bỏng tay. Nhưng bây giờ, Tinh Tinh đã trực tiếp dung nhập vào cơ thể hắn, hoá thành một lạc ấn trong đan điền, hắn làm sao có thể đưa nàng trở về?

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lần trước đã cảm nhận được điều khác thường trên người hắn, hiện tại trong đan điền có bao nhiêu huyết mạch năng lực, lại thêm lạc ấn Tinh Tinh này, hắn chỉ sợ không còn chỗ dung thân. Cho nên kỳ thực hắn không có lựa chọn nào khác.

Sau khi ra ngoài, phải xem Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có liên hệ với hắn trước hay không. Theo đạo lý mà nói, lạc ấn tinh thần trên trứng thuỷ tinh đã hoàn toàn biến mất, trừ phi Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có thể cảm nhận được khí tức của Tinh Tinh, nêu không hắn sẽ không phát hiện ra điều gì. Hiện tại, bản thân Đường Tam chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Hiện tại Đường Tam hối hận nhất là đi Thuỷ Tinh cung. Đại Yêu Hoàng được xưng danh đệ nhất kia làm hắn có chút nhìn không thấu.

"Bùm bùm bùm ...!"

Tiếng gầm cùng tiếng nổ lớn làm mọi người đang tu luyện bừng tỉnh.

Bọn họ đứng dậy nhìn về phía xa, lập tức nhìn thấy một đám hoả vân có dạng hình nấm dâng lên trên lối ra, một lượng hoa lớn bị bạo tạc chấn bay lên, sóng xung kích mạnh tới nỗi bọn họ ở cách xa mấy nghìn mét cũng có thể cảm nhận được. Hàn hoa vì sóng xung

kích quá mạnh mà ngã nghiêng ngả.

Khá lắm! Uy lực một kích của cường giả Thần cấp cũng có dạng như vậy đi.

Khi tiếng gầm ngừng lại, chiến đấu phía xa dường như đã triệt để lắng xuống. Cột sáng lối ra bắt đầu chấn động, nguyên bản có màu trắng đã dần chuyển sang màu vàng, Đường Tam mơ hồ nhìn thấy trong cột sáng có một đoá hoa lớn màu trắng.

Hắn cơ hồ thốt ra: "Lối ra đã mở!"

Đúng vậy, lối ra đã được mở, có nghĩa là trong đoàn người dự thi đã tử vong một nửa. Lần bạo tạc vừa rồi chắc chắn đã lấy đi phần lớn sinh mệnh người dự thi, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

"Chúng ta đi qua nhìn một chút." Đường Tam mở rộng lĩnh vực, dẫn các đồng bạn đi đến lối ra.

Trong cột ánh sáng bắt đầu lấp loé quang mang, tựa hồ là bóng người.

Chờ đến khi bọn họ đến nơi, chỗ này đã không còn người nào sống sót.

Đúng vậy, không còn người sống. Trên mặt đất, các thi thể đang bị thôn phệ, hấp thu, lặng yên biến mất.

Cái này ...

Hình như, bọn họ tới chậm rồi a!

Năm người dò xét một chút, cuối cùng ánh mắt bốn người đều tập

trung lên Đường Tam.

Khoé miệng Đường Tam co giật một thoáng, thật là, kế hoạch của Linh Tê thương hội không dùng được nữa, bọn họ căn bản không thể tìm được đoàn đội cần hợp tác kia, cũng không biết bọn họ bây giờ như thế nào.

"Bôi một ít máu lên người, chúng ta đi ra ngoài trước." Kế hoạch của Linh Tê thương hội đã thất bại, Đường Tam kỳ thật cảm thấy không quá nghiêm trọng, dù sao, trên người hắn hiện tại có tín vật của ba Đại Yêu Hoàng, đã đủ để che chở cho bọn họ.

Bọn họ nhanh chóng bôi máu lên người, nguỵ trang thành dáng vẻ bị thương, sau đó trùm khăn lên đầu rồi đi tới cột sáng.

Ngoài sơn cốc, Hứa Tự Nhiên mang theo xe ngựa đã sớm chờ bên ngoài, nhưng lúc này mặt hắn trông tái nhợt.

Không biết ai đã tiết lộ tin tức bọn hắn âm thầm thu mua đội mạnh nhất cho những người dự thi khác biết, cho nên, ở trận chiến sau cùng bọn họ bị tổng tấn công đến mức không thể không tự bạo để mang đi phần lớn chướng ngại.

Số người đi ra Địa Ngục Hoa Viên không tới một phần ba, mà đại đa số đều bị trọng thương. Hắn cũng từ những người đó mới biết được tình huống cụ thể.

Nhưng vấn đề là, kế hoạch phá sản!

Tiểu đội Sử Lai Khắc do Tu La dẫn đầu không nhìn thấy người. Phải biết rằng, sau khi nhìn thấy Pháp Trận đại sư, hắn hay Linh Tê thương hội đều phi thường coi trọng. Bọn họ đều đánh giá rất cao vị đại sư này. Nếu Tu La chết rồi, liên hệ giữa bọn họ và Pháp Trận

đại sư sẽ bị gãy mất. Một kế hoạch vốn hoàn mỹ lại xảy ra sơ suất như vậy, là người phụ trách hắn không thể đổ lỗi cho người khác.

"Ui, đây không phải là Hứa huynh sao? Làm sao sắc mặt lại khó coi như vậy? Ngươi không phải đặt cược cho Bọt Khí chiến đội sao? Ha ha ha ha ha." Một thanh âm khàn khàn khó nghe vang lên bên người Hứa Tự Nhiên. Hắn không cần quay đầu cũng biết người tới là ai, chính là quản lý Thiên Thông thương hội chi nhánh Tổ đình, có chỗ dựa là Điểm Thạch Thành Tinh Nhiếp Hồn Thiên Tinh Hoàng.

Thiên Thông thương hội cùng Linh Tê thương hội kỳ thật không có xung đột quá lớn, bởi vì Thiên Thông thương hội kinh doanh chủ yếu ở Nhật Thần Đế Quốc, thế giới của Tinh Quái Tộc. Nơi duy nhất phát sinh xung đột chỉ có ở Tổ đình mà thôi. Hứa Tự Nhiên không có địa vị bằng vị quản lý này. Luận địa vị, người ta là tổng phụ trách toàn bộ Thiên Thông thương hội ở Tổ đình, mà Hứa Tự Nhiên chỉ là một cửa hàng trưởng, trong Linh Tê thương hội chỉ là cấp phó. Nhưng Linh Tê thương hội bên này, vì hắn xuất hiện nhiều nhất nên hai người quen biết nhau.

Chương 402: Thiên Thông quản lý

Tên quản lý Thiên Thông thương hội Tổ đình này dáng người mập mạp, trong giới có tên hiệu là Phì Biên, trên mặt luôn mang theo nụ nười ấm áp, nhưng nổi tiếng là Tiếu Diện Hổ (con hổ hay cười). Tên này là dòng chính nhất mạch của Nhiếp Hồn Thiên Tinh Hoàng, không chỉ có quyền lực, thực lực cũng rất mạnh, đã đạt đến Cửu giai đỉnh phong. Mà huyết mạch Nhiếp Hồn Thụ trên người hắn chân chính là huyết mạch cấp một.

"Thiên Thông quản lý có ý gì?" Hứa Tự Nhiên nhàn nhạt hỏi, với địa vị của đối phương, hắn không thể trực tiếp gọi tên hiệu Phì Biên, như vậy quá không phép tắc.

Phì Biên cười hắc hắc nói: "Không có ý gì, chính là nhìn thấy sắc mặt này của ngươi ta có chút vui vẻ. Nghe nói Bọt Khí chiến đội "bùm" một cái nổ tung, hơn nữa bọt khí lớn nhất có uy lực thật lớn, nổ chết không ít người. Ta chỉ hiếu kỳ lần này Hứa huynh đặt cược bao nhiêu a? Là tiền của mình hay của Linh Tê thương hội?"

Hứa Tự Nhiên thản nhiên nói: "Chuyện này không phiền Thiên Thông quản lý quan tâm. Ngài vẫn nên bớt mập một chút, hiện tại nhìn ngài chẳng giống cây gì cả."

Phì Biên bị đối phương chế giễu cũng không giận, chỉ là ngửa mặt cười to, nói: "Đúng vậy, đúng vậy, vẫn nên khống chế thể trọng một chút. Lần này chúng ta kiếm được một chút tiền không nhỏ, nếu như miện hạ cao hứng, nói không chừng sẽ ban thưởng cho ta, chờ

ta thăng lên Thần cấp cũng không cần ở lại thương hội làm việc nữa. Chỉ là đáng tiếc, về sau không có cách nào cùng Hứa huynh giao hảo." Hứa Tự Nhiên mặc dù biết rõ đối phương đang kích thích mình nhưng bây giờ tâm tình của hắn rất không tốt. Bọn họ đương nhiên đánh cược không nhỏ, nhưng quan trọng hơn là người đại diện của Pháp Trận đại sư a!

"Phì Biên ...."

Ngay khi Hứa Tự Nhiên không nhịn được muốn bộc phát thì đột nhiên, trận án cách đó không xa sáng lên, từng bóng người lần lượt xuất hiện.

Phì Biên cùng Hứa Tự Nhiên sửng sốt, bọn họ đều cho rằng không còn người dự thi sống sót. Sau trận đại chiến kia, người may mắn còn sống đều nhanh chóng đi ra ngay lần đầu tiên. Một nơi nguy hiểm như vậy, có thể may mắn đi ra thì ai nguyện ý ở lại chứ!

Lại không nghĩ rằng, sau mười phút lại có người đi ra.

Lúc Hứa Tự Nhiên nhìn thấy năm người kia thì sửng sốt một chút, sau đó thì vô cùng mừng rỡ. Thân hình nhân loại có khác biệt không nhỏ với Yêu Quái, Tinh Quái. Lúc đầu nhóm Đường Tam cũng chuẩn bị một ít phương thức đặc thù để biến đổi thân hình, nhưng người cần giả mạo không biết ở đâu nên bọn họ dứt khoát xuất hiện với thân hình nguyên bản.

Hứa Tự Nhiên không tiếp tục để ý Phì Biên, chạy vọt tới trước mặt năm người Đường Tam, ánh mắt sáng rực nhìn hắn nói: "Tu La huynh?"

"Ừm. May mắn đi ra, chỉ là chúng ta ..."

Đường Tam đang muốn giải thích thì lại bị Hứa Tự Nhiên xen ngang.

"Đi ra là tốt rồi, đi ra là tốt rồi. Không có chuyện gì, chúng ta còn có những biện pháp khác. Chỉ cần các ngươi còn sống là được. Đi, chúng ta rời khỏi nơi này trước." Tâm tình Hứa Tự Nhiên trở nên tốt hơn, kích động đến nỗi nói có chút không được mạch lạc. Cảm giác mất rồi lại được làm hắn vui mừng quá đỗi. So với chút tiền đặt cược này, người phát ngôn của Pháp Trận đại sư mới quan trọng nhất a!

Nói xong hắn chủ động kéo tay Đường Tam đi về phía xe ngựa.

Phì Biên nhìn một màn này không khỏi có chút kinh ngạc.

Bọt Khí chiến đội toàn quân bị diệt hắn đã xác nhận qua, nhưng trước mắt có thể thấy đội ngũ nho nhỏ mang khăn trùm đầu này mới là người Hứa Tự Nhiên coi trọng a.

Chuyện quỷ quái gì đây?

Phì Biên nhanh chóng nghênh đón, cười híp mắt nói: "Hứa huynh, mấy vị này là?"

Hứa Tự Nhiên lạnh lùng liếc nhìn hắn, không trả lời vấn đề kia, chỉ nói: "Phì Biên, gặp lại ở hội đấu giá." Nói xong liền mang năm người Đường Tam lên xe ngựa.

Phì Biên không có ngăn cản, quy tắc không được động thủ trong Tổ đình không ai dám vi phạm.

Đưa mắt nhìn chiếc xe chở tiểu đội Đường Tam rời đi, nụ cười trên mặt Phì Biên cũng biến mất theo, không có phẫn nộ, chỉ lộ ra vài

phần suy tư.

"Người đâu, tra cho ta thông tin chi tiết về chiến đội kia."

"Vâng!"

Xe ngựa bình ổn chạy trên đường, Hứa Tự Nhiên nhẹ nhàng thở ra, nói: "Ta nghe nói Bọt Khí chiến đội bại vong, ta còn tưởng rằng các ngươi ... Thật là làm ta sợ muốn chết! Sớm biết vậy thà rằng tiêu nhiều tiền một chút cũng không nên để các ngươi tham gia lần đoàn chiến này."

Đường Tam cười khổ nói: "Chúng ta vận khí tốt, trốn ở trong góc không bị những người khác phát hiện, vụ nổ lớn kia quả thực quá nguy hiểm."

Hứa Tự Nhiên cắn răng nghiến lợi nói: "Bọt Khí chiến đội bị nhằm vào, cuối cùng bọn hắn tự bạo nên kéo theo không ít đối thủ chôn cùng. May mắn các ngươi không có việc gì. Cái đám ngu ngốc này không biết trốn đi hay sao?"

Đường Tam nói: "Cũng không thể trách bọn hắn, bên trong Địa Ngục Hoa Viên không dễ trốn, chỗ kia quả thực quá nguy hiểm."

Nghe hắn nói như vậy, biểu tình dưới khăn trùm của bốn người Vũ Băng Kỷ đều thật đặc sắc. Nguy hiểm? Chúng ta cái gì cũng không làm, chỉ đi dạo một vòng hoa viên đã kết thúc rồi.

"Hứa huynh, vậy ngươi xem vấn đề của chúng ta phải giải quyết như thế nào? Tổ đình bên kia ..." Đường Tam làm bộ lo lắng hỏi thăm.

Hứa Tự Nhiên đảm bảo nói: "Các ngươi không cần lo lắng, chuyện

này thương hội sẽ giải quyết giúp các ngươi. Nhưng các ngươi phải nhớ kỹ, từ giờ trở đi, chiến đội Sử Lai Khắc đã không còn tồn tại, các ngươi cũng không thể tham gia bất cứ trận đấu thú nào nữa." Nghe xong câu trả lời của hắn, Đường Tam liền hiểu thân phận "Pháp Trận đại sư" đã phát huy tác dụng.

"Hứa cửa hàng trưởng yên tâm, chúng ta nhất định sẽ thận trọng từ lời nói đến việc làm, sau đó sẽ quay về thành Gia Lý." Đường Tam nói.

Hứa Tự Nhiên vội vàng chặn lại: "Không vội trở về thành Gia Lý, gần đây đại sư ..."

Đường Tam nói: "Gần đây bởi vì đoàn chiến nên ta không liên hệ cùng đại sư, sau khi trở về ta sẽ liên lạc với ngài ấy, xem đại sư có làm thêm trận bàn mới hay không."

Hứa Tự Nhiên gật gật đầu, nói: "Vậy là tốt rồi. Không lâu sau sẽ diễn ra đại hội đấu giá quan trọng nhất năm. Đấu giá kiểu này một năm không có mấy lần, nếu như chúng ta có thể đấu giá đồ vật của đại sư, nó nhất định sẽ phát quang rực rỡ. Ngươi chuyển cáo đến đại sư, nói hắn yên tâm, chỉ cần hắn có trận bàn cho chúng ta mang lên hội đấu giá lần này, càng trân quý càng tốt, chúng ta có thể giao trước một phần tiền đặt cọc, sau khi đấu giá kết thúc sẽ bổ sung phần còn lại. Có bao nhiêu trận bàn chúng ta sẽ lấy hết."

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Ta sẽ mau chóng liên hệ với đại sư. Đúng rồi Hứa huynh, tên mập vừa rồi là ai?"

Phì Biên lưu lại cho Đường Tam ấn tượng rất sâu, hắn nhìn qua giống như nhân loại, nhưng trên mặt lại có đường vân màu xanh tím, đặc biệt là đuôi mắt. Hai con mắt hắn cũng là màu xanh tím, vô cùng kỳ dị.

"Đó là Phì Biên của Nhiếp Hồn Thụ tộc, là quản lý của Thiên Thông thương hội Tổ đình, Thiên Thông thương hội là đối thủ cạnh tranh lớn nhất của chúng ta ở Tổ đình bên này. Bọn họ vẫn luôn muốn tiến vào thị trường Thiên Vũ Đế Quốc nhưng bị chúng ta ngăn cản. Tương tự, chúng ta cũng rất khó tiến vào thị trường Nhật Thần Đế Quốc, cạnh tranh rất khốc liệt. Để có được nhiều khách hàng hơn, trên các hội đấu giá trước đây mọi người đều thể hiện khả năng của mình, đây cũng là lý do ta hy vọng đại sư có thể toàn lực ủng hộ chúng ta trên hội đấu giá lần này."

Đường Tam giật mình nói: "Thì ra là vậy. Hứa huynh yên tâm, ta nhất định sẽ tranh thủ để đại sư xuất ra trận bàn giao cho các ngươi đấu giá."

Hứa Tự Nhiên chặn lại nói: "Tốt nhất là trận bàn trân quý, nhất là chưa từng xuất hiện trên thị trường." Đường Tam gật gật đầu nói: "Ta sẽ về hỏi đại sư. Hứa huynh muốn loại trận bàn nào, nếu là tổ hợp liên hoàn Tụ Linh trận, hẳn là không có vấn đề."

Chương 403: Khí vận kinh thiên

Hứa Tự Nhiên nói: "Tụ Linh trận trên thị trường đã có không ít, mặc dù giá trị không nhỏ nhưng không đủ gây chú ý. Ta thấy Truyền Tống trận bàn cũng không tệ, Dung Linh trận bàn cũng rất tốt. Nhưng kỳ thật làm ta rung động vẫn là Huyết Mạch trận bàn mà đại sư lấy ra hôm trước. Nếu đại sư có thể xuất ra Huyết Mạch trận bàn cho chúng ta thì ta nắm chắc có thể áp chế Thiên Thông thương hội. Chúng ta có thể đảm bảo tất cả lợi ích hoàn toàn thuộc về đại sư, chúng ta không thu bất kỳ phí nào."

"Huyết Mạch trận bàn ..." Đường Tam có chút khó nói, "Hứa huynh, ngày đó ngươi cũng nghe đại sư nói rồi, Huyết Mạch trận bàn chế tác quá khó khăn, tỉ lệ thất bại rất cao, tốn rất nhiều tâm huyết và sức lực. Hơn nữa bây giờ còn thiếu tinh huyết trân quý nhất, cho nên chuyện này ta không thể đảm bảo."

Hứa Tự Nhiên cau mày nói: "Ta hiểu, nếu thực sự không được thì Truyền Tống trận bàn cũng được, dù sao nó cũng chưa từng xuất hiện trên thị trường."

Đường Tam nói: "Hứa huynh, ngươi xem thế này được không. Ngươi mau chóng tìm cho ta một ít tinh huyết trân quý, ta sẽ chuyển cho đại sư để hắn thử chế tạo Huyết Mạch trận bàn. Nếu thành công thì sẽ mang cho các ngươi đi đấu giá. Tiền mua tinh huyết sẽ trừ vào tiền đấu giá là được. Với Lâu đại sư mà nói, có vật liệu hắn sẽ thử nghiệm nhiều hơn."

Ánh mắt Hứa Tự Nhiên sáng lên, nói: "Đây cũng là biện pháp, ta cũng đang vì đại sư mà tìm kiếm tinh huyết. Nhưng ngươi cũng biết thứ này là cấm kỵ với các tộc, không dễ kiếm lắm. Giá thành cũng rất cao."

Đường Tam liếc mắt nhìn hắn nói: "Hứa huynh, chuyện này tuỳ vào ngươi. Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, không vào hang cọp sao bắt được cọp con. Chính ngươi cân nhắc đi. Bất quá, thời gian đến đội đấu giá không còn nhiều lắm, nếu chậm sẽ không kịp nữa."

Hứa Tự Nhiên cau lông mày lại nói: "Ta trở về sẽ báo cáo lên trên, chuyện của thương hội ta không thể hoàn toàn làm chủ. Tu La huynh đệ, bên đại sư phiền ngươi thông tri cho ngài. Ngươi chờ tin của ta. Các ngươi vẫn ở nơi đó?"

Đường Tam nói: "Chúng ta ở tại khách sạn Bạch Hổ. Bất quá tiền phòng bên đó quá mắc, chúng ta vốn định sau khi kết thúc đoàn chiến sẽ quay về ngay."

Hứa Tự Nhiên không chút do dự nói: "Tiền phòng không thành vấn đề, bên thương hội có giá đặc biệt, ta sẽ cùng các ngươi trở về, tiền phòng của các ngươi sẽ do thương hội chi trả. Sau khi hội đấu giá lớn kết thúc, các ngươi hãy trở về."

Nghe Hứa Tự Nhiên nói những lời này, Vũ Băng Kỷ nhịn không được âm thầm giơ ngón tay cái với Đường Tam, tiết kiệm tiền a!

"Được, đều nghe Hứa huynh." Đường Tam nói.

Trở lại cửa hàng Linh Tê, Hứa Tự Nhiên lập tức an bài xe cộ cùng Linh Tê Lộc Yêu bồi nhóm Đường Tam trở về khách sạn. Bản thân hắn bận rộn nhiều chuyện, xử lý chuyện của tiểu đội Sử Lai Khắc, trọng yếu nhất là hợp tác với Pháp Trận đại sư. Lấy tinh huyết

trong kho lưu trữ không phải chuyện nhỏ, nhất là tinh huyết tầng cấp cao, đó đều là tài sản quan trọng của thương hội.

Đối với mấy người Đường Tam, sau này có người lo phí ăn ở thì không thể tốt hơn.

Lần đoàn chiến này trừ Đường Tam cùng Độc Bạch, ba người còn lại chủ yếu hấp thu rất nhiều thiên địa linh khí. Sau khi trở lại khách sạn, mọi người đều về phòng mình và tu luyện.

Cách hội đấu giá lớn còn tám chín ngày, sau khi hội đấu giá kết thúc bọn họ phải trở về thành Gia Lý, trong khoảng thời gian này nên tranh thủ đi leo núi và cảm ngộ.

Đường Tam trở về phòng mình, đóng cửa phòng, ánh mắt cũng chăm chú hơn.

Từ khi rời khỏi Địa Ngục Hoa Viên, sự chú ý của hắn dừng lại ở hai lạc ấn, một là Linh Tê Thiên Nhãn có thêm lĩnh vực. Hắn đặt tên cho lĩnh vực này là Lưỡng Cực lĩnh vực, hai cực hình thành do vận may cùng vận rủi đồng thời tồn tại. Một cái khác chính là lạc ấn Thuỷ Tinh.

Khi rời khỏi Địa Ngục Hoa Viên, Đường Tam hơi kinh ngạc vì Lưỡng Cực lĩnh vực không có phản ứng gì đặc biệt, so với khi ở trong Địa Ngục Hoa Viên thì không khác biệt lắm, hắn chưa thử phóng thích lĩnh vực bên ngoài để xem xét hiệu quả. Nhưng rõ ràng Thủy Tinh lạc ấn lại có phản ứng.

Lúc này trong đan điền, lạc ấn Thuỷ Tinh lúc lạnh băng, lúc lại nóng rực, không ngừng run rẩy, dường như vừa trải qua điều gì đó. Trong quá trình này, nó chỉ hấp thu thiên địa linh khí thông qua Đường Tam, cũng không tạo thành tổn thương gì với hắn.

Đường Tam đã chuẩn bị tuỳ thời có thể vận dụng Thần Thức, hắn lo lắng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng bởi vì lạc ấn mà ra tay với mình. Nhưng tới bây giờ, hắn không nghe thấy thanh âm Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng vang lên, cũng không phát hiện khí tức của hắn, chỉ có lạc ấn đang phát sinh biến hoá.

Đi núi Thuỷ Tinh nói với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng chuyện này, hay tạm thời bỏ qua?

Đường Tam lựa chọn vế sau. Trên người hắn có quá nhiều bí mật, không nhìn thấy Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thì càng tốt, tránh bại lộ càng nhiều.

Mấy ngày này hắn sẽ không đi leo núi. Thuỷ Tinh cung, Thiên Hồ cung mang lại cho hắn kích thích mạnh mẽ, cộng thêm hắn mới có được lĩnh vực và lạc ấn Thuỷ Tinh không thể để lộ ra ngoài, hắn quyết định chờ mấy ngày rồi tính tiếp.

Bất quá trước khi rời đi, hắn khẳng định muốn tới leo cung điện của Thiên Tinh Hoàng một chút, đây cũng là một trong những mục đích của chuyến đi lần này. Với chuyện Linh Tê thương hội có thể xuất ra tinh huyết hay không, Đường Tam không lo lắng lắm. Trước đây hắn không chắc chắn, nhưng hôm nay nhìn thấy xung đột mập mờ giữa Hứa Tự Nhiên và tên mập mạp, hắn có thể xác định, Linh Tê thương hội nhất định sẽ cấp cho đại sư càng nhiều tài nguyên. Còn cường độ lớn như thế nào thì phải xem tài lực của bọn họ.

Đi vào phòng tu luyện, Đường Tam bình tĩnh lại, trước tiên minh tưởng một hồi, điều chỉnh lại trạng thái của bản thân, sau đó chuẩn bị nghiên cứu Lưỡng Cực lĩnh vực.

Hắn đã từng có lĩnh vực, cho nên hắn hiểu lĩnh vực có tác dụng như

thế nào. Một lĩnh vực cường đại nếu như được vận dụng tốt sẽ làm chỉnh thể thực lực tăng lên thật lớn, huống chi Lưỡng Cực lĩnh vực này có năng lực khống chế vận khí cường đại.

Ở Tổ đình bên này hắn không dám tuỳ tiện vận dụng lĩnh vực để tránh kinh động đến Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Nhưng nếu trở lại thành Gia Lý không giống lúc trước, tựa như biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay.

Hắn dần đem Tinh Thần Lực chậm rãi tập trung lên người, dẫn động một chút lĩnh vực.

Không có Tứ vĩ Thiên Hồ xuất hiện, lấy thân thể Đường Tam làm trung tâm, trong đường kính ba mét đã có thêm một vầng sáng màu trắng.

Tầng sáng này không mãnh liệt, nếu như ở bên ngoài vào ban ngày, mắt thường cũng phát hiện ra nó.

Nhưng khi vầng sáng này xuất hiện, Đường Tam cảm nhận được khác biệt rõ ràng. Trong cảm nhận của hắn có một đạo quang mang màu vàng trắng phóng lên tận trời, hào quang mãnh liệt màu bạch kim kia làm hắn giật mình.

Cái này ... vận khí của mình?

Qua Linh Tê Thiên Nhãn hắn có thể nhìn thấy vận khí của người khác, nhưng chỉ cảm thụ một chút biến hoá của vận khí, xem người nọ có may mắn hay xui xẻo mà thôi. Khí vận chi lực màu bạch kim như thế này là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

Không hề nghi ngờ, màu trắng là may mắn, vậy màu bạch kim là may mắn đến trình độ nào? Một bước thành Thần? Nhưng bản thân

mình cũng không có cảm giác này a!

Đây chắc chắn là một hiện tượng rất tốt, chỉ là khi quá may mắn cũng làm người ta có chút khó tin. Chẳng lẽ vì mình thu được Lưỡng Cực lĩnh vực nên mới có biến hoá như vậy?

Nghĩ đến đây, Đường Tam lặng yên chuyển đổi lĩnh vực thành vận rủi, lập tức, tầng sáng màu trắng xung quanh chuyển sang màu đen xám, trong giờ khắc này, thế giới dường như mất đi sắc màu, vạn vật đều trở nên ảm đạm.

Tuy nhiên, cảm nhận của Đường Tam về vận khí của mình không thay đổi, khí vận chi lực màu bạch kim kia vẫn trùng thiên (phóng lên trời) như cũ, thậm chí tầng sáng vận rủi đều bị màu bạch kim kia bài xích ở bên ngoài. Đây rõ ràng là vận khí quá tốt, không bị vận rủi ảnh hưởng.

Chương 404: Tinh huyết Thì Quang Ngạc

Vận khí, nói theo nghĩa nào đó là hư vô mờ mịt nhưng lại chân thực tồn tại. Nhiều khi chuyện ngươi đi làm sẽ không theo ý nguyện của ngươi. Có người nói là ông trời chiếu cố làm cho người ta thành công, trên thực tế lại là những người may mắn. Cho nên vận may cùng vận rủi ẩn tàng nhưng từng thời khắc đều ảnh hưởng đến tất cả sinh linh.

Đường Tam mặc dù không rõ vì sao mình lại may mắn như vậy, nhưng điều này làm hắn thở phào nhẹ nhõm. Mình may mắn như thế, nếu lại bị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng giết chết thì quả thực là vô lý.

Bất quá hắn thực sự không rõ vận khí siêu cấp này từ đâu mà đến, đến từ Thiên Đường Hoa Viên, hay là từ Lưỡng Cực lĩnh vực? Hay là đến từ Thần Thức?

Cuối cùng khả năng nhỏ nhất là Thần Thức của hắn không thuộc về vị diện này nên bị từ chối, không được tán thành. Dù sao thì trên người có vận khí tốt như vậy vẫn luôn là chuyện tốt.

Cảm giác được vận khí của bản thân càng làm Đường Tam tin tưởng vào chuyến đi Tổ đình lần này. Xem ra, thu hoạch vẫn chưa kết thúc.

Thuỷ Tinh cung.

Trong cung điện được làm hoàn toàn bằng thuỷ tinh nguy nga đầy tráng lệ, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mà Đường Tam nhìn thấy trước đó đang ngồi khoanh chân ở chính giữa cung điện.

Đột nhiên hắn mở mắt nhìn về phía trước. Ánh sáng của toàn bộ cung điện loé lên một cái rồi mờ đi một chút.

"Biến mất? Nhanh như vậy? Hoá ra vận may thật sự có thể phục chế, xem ra hắn quả thật được vận khí chiếu cố."

Một đêm tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, Đường Tam cùng các đồng bạn ăn xong điểm tâm, những người khác đều đến đến cung điện phù hợp với bản thân để tu luyện, còn hắn đã nhận được tin tức từ Hứa Tự Nhiên hẹn gặp hắn.

Đường Tam đi ra khỏi khách sạn Bạch Hổ, lên xe ngựa đi đến cửa hàng Linh Tê.

Lần này nhìn thấy Hứa Tự Nhiên, hắn rõ ràng có vẻ mệt mỏi, dường như tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt, hoặc là căn bản không có nghỉ ngơi.

"Hứa huynh." Đường Tam vẫn mang mặt nạ như cũ.

"Tu La huynh, hôm qua trở về ngươi có liên lạc với đại sư?" Hứa Tự Nhiên thấp giọng hỏi.

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Đã liên lạc. Trận bàn phổ thông không có vấn đề gì. Còn Huyết Mạch trận bàn, đại sư không nguyện ý mang ra đấu giá."

"A?" Hứa Tự Nhiên thất thanh nói, "Chúng ta bên này thật vất vả mới quyết định lấy tinh huyết đưa cho đại sư a!"

Đường Tam thở dài nói: "Đại sư nói, Huyết Mạch trận bàn có hiệu quả quá chấn động, một khi xuất hiện sẽ dễ dàng mang đến phiền phức. Hơn nữa tỉ lệ thất bại sẽ rất cao."

Hứa Tự Nhiên chặn lại nói: "Về phiền phức đại sư không cần lo lắng, thương hội nhất định sẽ giải quyết tốt, đồng thời chúng ta cam đoan sẽ giữ kín bí mật thân phận của ngài. Tu La huynh đệ, xin ngươi nói với đại sư một chút, lần này Thiên Thông thương hội hẳn là chuẩn bị rất nhiều vật phẩm đấu giá tốt, nếu chúng ta không đưa ra đồ vật làm kinh động toàn trường thì rất có thể sẽ bị bọn họ cướp đi không ít khách hàng. Xin đại sư ủng hộ chúng ta nhiều hơn!"

Đường Tam cười khổ nói: "Đại sư cũng có điều khó xử a. Đầu tiên hắn không cách nào cam đoan nhất định có thể chế tác thành công. Hơn nữa, chế tác Huyết Mạch trận bàn tiêu tốn cực lớn tài nguyên, dù các ngươi nguyện ý gánh chịu đại sư cũng băn khoăn vì không muốn thiếu ân tình của các ngươi. Trọng yếu nhất là, hiệu quả của Huyết Mạch trận bàn quá mức chấn động. Ý của đại sư là nếu như đưa ra Huyết Mạch trận bàn thì nhất định phải là đỉnh cấp huyết mạch, nếu không, không đủ diễn tả thành quả nghiên cứu vĩ đại này của hắn. Tinh huyết huyết mạch cấp một quá mức đắt đỏ, đoán chừng các ngươi cũng không cung cấp được. Cho nên dù đại sư nguyện ý giúp các ngươi, nhưng nhiều vấn đề như vậy chỉ sợ cũng rất khó."

Nghe Đường Tam phân tích có lý như vậy, Hứa Tự Nhiên trầm mặc.

Hắn không thể không thừa nhận, Đường Tam nói đều là sự thật. Huyết Mạch trận bàn rất quan trọng, nhưng nếu là huyết mạch cấp

thấp, mặc dù có ảnh hưởng không nhỏ nhưng tác dụng thực sự không lớn, muốn đặt một cái giá trên trời cũng không dễ dàng. Nếu là tinh huyết huyết mạch cấp cao thì giá trị xác thực sẽ rất cao.

Đường Tam nói tiếp: "Đại sư nói, Tụ Linh trận bàn có mười chiếc, Dung Linh trận bàn có năm chiếc, Truyền Tống trận bàn có nhiều nhất hai chiếc, đây là thành ý của đại sư. Ngươi có thể tính toán giá cả, trở về ta sẽ lấy trận bàn từ chỗ đại sư rồi đưa lại cho ngươi."

Hứa Tự Nhiên cắn răng nói: "Huyết mạch cấp hai được không? Ngươi hỏi đại sư một chút. Tinh huyết huyết mạch cấp một quả thực rất khó lấy, dưới tình huống xác suất thành công không cao, thương hội chúng ta sẽ tổn thất rất lớn. Nhưng huyết mạch cấp hai thì sao? Có khả năng không?"

Đường Tam cau lông mày lại nói: "Đại sư nói là huyết mạch cấp một, bình thường ngài nói ra sẽ không thay đổi. Nhưng ta dường như đã từng nghe người nói qua, người hy vọng có thể nghiên cứu trận bàn liên quan đến thời gian và không gian. Bởi vì nếu có thể chế tạo ra Huyết Mạch trận bàn này sẽ làm tăng xác suất thành công khi tạo ra các Huyết Mạch trận bàn khác. Nếu ngươi có tinh huyết loại này, ta có thể giúp ngươi nói với đại sư."

"Liên quan đến thời gian, không gian? Thì Quang Ngạc? Khổng Tước? Khổng Tước không có khả năng. Thì Quang Ngạc..." Hứa Tự Nhiên lông mày nhíu chặt.

"Cũng không có sao? Vậy thì thôi đi." Đường Tam nói ra.

Hứa Tự Nhiên bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hắn nói: "Tu La huynh, số lượng tộc nhân Thì Quang Ngạc rất thưa thớt, là chủng quần duy nhất có thể khống chế thời gian, tinh huyết của bọn họ có giá trị rất cao, không hề thua kém huyết mạch cấp một. Thương hội bên này

đúng là có vật này, nếu đại sư có thể đảm bảo chí ít tạo ra một Huyết Mạch trận bàn thì ta sẽ báo cáo lên trên."

Đường Tam cười khổ nói: "Cái này chỉ sợ không đảm bảo được. Bất quá, cung cấp càng nhiều tinh huyết thì xác suất thành công càng cao. Ta nghe đại sư nói, hiện tại xác suất chế tạo thành công Huyết Mạch trận bàn là 10%. Nếu như có thể cung cấp mười phần tinh huyết trở lên thì có cơ hội. Phẩm chất tinh huyết càng cao thì xác suất thành công càng cao, cường độ Huyết Mạch trận bàn cung cấp có liên quan đến cấp độ tinh huyết tương ứng. Vì vậy đại sư mới cần tinh huyết phẩm chất cao. Ví dụ như, dùng huyết mạch của cường giả Cửu giai sẽ tạo ra Huyết Mạch trận bàn Cửu giai. Huyết Mạch trận bàn Thần cấp đại sư còn chưa thử qua, bởi vì căn bản không thu được tinh huyết cấp độ này. Ta đề nghị tốt nhất ngươi nên cung cấp tinh huyết Bát giai hoặc Cửu giai, cấp độ này đại sư cũng có nắm chắc. Nếu có tinh huyết Thần cấp thì càng tốt, nhưng xác suất thành công đoán chừng không quá cao."

Đường Tam không trực tiếp yêu cầu tinh huyết Thần cấp vì hắn biết rõ nó có giá trị như thế nào, hợp tác cần có cơ sở, hơn nữa bây giờ hắn không có tu vi Thần cấp, muốn tạo ra trận bàn Thần cấp thì phải vận dụng Thần Thức, lời không đủ bù lỗ, mà xác suất thành công quả thực rất thấp.

Hứa Tự Nhiên trầm mặc một lát nói: "Tu La huynh đệ, ngươi ở chỗ này chờ ta, ta đi thương lượng với quản lý một chút." Nói xong, không đợi Đường Tam đáp lời, hắn đã quay người đi ra ngoài.

Đường Tam không sốt ruột, nếu đối phương đã biểu lộ nhất định phải có được Huyết Mạch trận bàn thì hắn sẽ không thoả hiệp.

Kỳ thật hắn cũng không nghĩ tới lần này tới Tổ đình còn có thể thu được chỗ tốt từ Linh Tê thương hội, lúc đầu hắn chỉ hy vọng bọn

họ giải quyết vấn đề thân phận cho tiểu đội Sử Lai Khắc. Hiện tại xem ra sau này khi hợp tác nhiều hơn có thể lợi dụng bọn họ thực hiện nhiều chuyện làm ít lời nhiều. Quan trọng nhất là, mình có thể thu được đồ vật mà không bị phát hiện.

Chương 405: Thiên Cơ Linh

Quả nhiên không phải chờ lâu, Hứa Tự Nhiên đã trở về, trong ánh mắt hắn lộ ra biểu hiện như trút được gánh nặng. Nhìn thấy Đường Tam, vui mừng trong mắt thu liễm, hắn trịnh trọng nói: "Tu La huynh, ta đã thương lượng với quản lý, lần này chúng ta đã xuất ra thành ý lớn nhất, vận dụng quyền hạn tối cao cung cấp cho đại sư mười lăm giọt tinh huyết Cửu giai Thì Quang Ngạc. Giá trị của nó chắc không cần ta nhiều lời, làm ơn chuyển cáo đến đại sư, ít nhất phải có một kiện thành phẩm, nếu không, chúng ta sẽ mất cả chì lẫn chài!" Từ lời nói của Hứa Tự Nhiên, Đường Tam nghe được sự căng thẳng cùng bất đắc dĩ. Căng thẳng vì lo lắng liệu có thể thành công chế tác Huyết Mạch trận bàn hay không, còn bất đắc dĩ là vì nếu không thành công hắn cũng không thể làm được gì. Pháp Trận đại sư quá trọng yếu, đến mức hắn không thể uy hiếp.

Đường Tam trịnh trọng nói: "Ta tin tưởng đại sư rất rõ ràng lần hợp tác này quan trọng như thế nào, lần này thành công sẽ xây dựng cơ sở vững chắc, đại sư nhất định sẽ toàn lực ứng phó để hợp tác lâu dài."

Nghe Đường Tam nói như vậy, biểu hiện trên mặt Hứa Tự Nhiên dễ nhìn hơn rất nhiều. Hắn cũng trịnh trọng gật đầu với Đường Tam, sau đó lấy ra một cái hộp từ trong ngực.

Đây là một hộp nhỏ màu băng lam, sáng long lanh óng ánh, Đường Tam cũng nhìn ra hộp này làm từ hàn ngọc, vô luận ở hoàn cảnh nào cũng có thể duy trì nhiệt độ thấp. Riêng hàn ngọc dùng để tạo

ra chiếc hộp này đã có giá trị không nhỏ.

Đường Tam tiếp nhận hộp ngọc, dưới sự chỉ điểm của Hứa Tự Nhiên liền mở ra. Hộp vừa mở, lập tức có một cỗ hàn khí bức người tản ra. Trong hộp có mười lăm ống nhỏ trong suốt, trong mỗi ống chứa một giọt tinh huyết đỏ tươi phát ra vầng sáng vặn vẹo, chính là tinh huyết của Cửu giai Thì Quang Ngạc.

Đường Tam đóng hộp lại, thu vào trong vòng tay trữ vật của mình, nghiêm túc nói với Hứa Tự Nhiên: "Hứa huynh yên tâm, đại sư đã nói thì sẽ không làm cho các ngươi thất vọng. Ta tin tưởng dù đại sư không thành công chế tạo ra Huyết Mạch trận bàn cũng nhất định sẽ xuất ra đồ vật đồng giá cho các ngươi."

Đến lúc này, Hứa Tự Nhiên cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng. Nghe hắn nói vậy liền gật gật đầu, nói: "Vậy liền nhờ Tu La huynh."

Rời khỏi cửa hàng Linh Tê, Đường Tam tâm tình thật tốt, mười lăm giọt tinh huyết Cửu giai Thì Quang Ngạc, nếu vận dụng thích hợp thì có khả năng trợ giúp Cố Lý thuận lợi tấn cấp. Thời gian tuyệt đối là một trong các thuộc tính cường đại nhất, một khi Cố Lý đột phá Thần cấp thì nhất định sẽ trở thành trợ lực trọng yếu của mình. Theo một ý nào đó, Thì Quang Biến của Cố Lý trong lòng Đường Tam không hề thua kém Thiên Hồ Biến của Độc Bạch.

Sau đó chính là chuẩn bị cho hội đấu giá. Sau khi đến Tổ đình, Đường Tam đã hiểu sâu sắc hơn về thế giới này. Có thể khẳng định, là đại hội đấu giá cao cấp nhất Yêu Tinh Đại Lục, nơi này không hề thiếu đồ tốt. Muốn từ chỗ đó thu được đầy đủ lợi ích thì phải nhận biết đồ tốt, nhưng muốn lấy nó về thì phải có đủ tiền mới được.

Trước khi tới đây bọn họ đã chuẩn bị không ít tiền, nhưng hiện tại xem ra vẫn không đủ. Vạn nhất xuất hiện tinh huyết bọn họ nhất

định phải có thì không thể chỉ chờ cơ hội trục lợi, mà cần tiền để mua sắm.

Cho nên nếu đã đáp ứng chế tác Huyết Mạch trận bàn, Đường Tam thật sự muốn làm ra nó. Dùng cái giá thấp nhất đổi lấy lợi ích lớn nhất, dùng nó để mua sắm vật cần thiết trên hội đấu giá.

Trở lại khách sạn, Đường Tam dùng Tinh Thần Lực phong toả gian phòng của mình, sau đó dùng máy thông tin liên hệ với Trương Hạo Hiên, nói với hắn danh sách vật phẩm mình cần, nhờ hắn đi mua hộ mình. Đường Tam không thể tuỳ tiện rời đi, hắn có thể khẳng định Linh Tê thương hội đang cho người theo dõi bọn họ. Lần hợp tác này, bọn họ kiêng kỵ Pháp Trận đại sư nhưng lại muốn khống chế chiến đội Sử Lai Khắc. Còn giá trị lợi dụng, trước mắt mấy người chiến đội Sử Lai Khắc chẳng là gì trong mắt Linh Tê thương hội. Không đạt đến Thần cấp, dù cấp độ huyết mạch cao đến đâu cũng không đáng để coi trọng.

Thành Gia Lý.

Bóng người màu bạc hư ảo chuyển động trên không trung, dáng người chập chờn rung động lòng người, hình ảnh mỹ lệ làm cho người ta hoa mắt thần mê. Một bước rồi một bước, mỗi bước đi đều theo trời đất, xuyên qua tầng tầng lớp lớp không gian, hư ảo cùng chân thực hoán đổi. Phảng phất có vô số thân ảnh, lại giống như có vô số thế giới song song chồng chéo lên nhau.

Cuối cùng, tất cả quang ảnh màu bạc hợp thành một, tầng tầng lớp lớp không gian cũng hợp thành một, ngân quang hư ảo tựa như trăm sông dồn về một bể hội tụ, cuối cùng ngưng tụ trên một thân hình. Từng cây Khổng Tước Linh mang theo tinh quang màu bạc hoá thành vầng sáng chậm rãi tụ lại sau lưng Mỹ công tử, cuối cùng dung hợp thành một cây Khổng Tước Linh dài chừng hai thước rơi

xuống tay nàng, lồng ngực nàng có chút chập trùng, gương mặt xinh đẹp hơi trắng, hiển nhiên vì hành động vừa rồi làm nàng tiêu hao không nhỏ.

"Ba ba ba!" Tiếng vỗ tay vang lên.

Khổng Tước Đại Yêu Vương trên mặt tràn đầy tán thưởng nói: "Ta quả nhiên không có nhìn lầm người. Thiên Cơ Linh trong tay ngươi rút cuộc có thể toả ra hào quang vốn có. Chỉ có ngươi mới có thể dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc chúng ta tái hiện quang huy."

Mỹ công tử có chút xấu hổ cúi thấp đầu nói: "Ta còn kém xa lắm, cùng với chân đạp Hoàng Huyền, Vũ Động Thiên Cơ mà ngài nói còn có chênh lệch rất lớn."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lắc đầu nói: "Không nên nói như vậy. Ngươi bây giờ mới có tu vi Bát giai, cách Cửu giai còn một chút nữa. Ở cảnh giới như vậy đã có thể nhập môn, đồng thời sơ bộ có được sự tán thành của Thiên Cơ Linh đã là niềm vui ngoài ý muốn của ta. Ta vốn nghĩ rằng ngươi ít nhất cần ba năm mới có thể làm đến bước này, khi đó ngươi hẳn là có tu vi Cửu giai. Lại không ngờ tới ngộ tính của ngươi tốt như vậy, thiên phú rất cao, ở cảnh giới Bát giai đã thu được sự tán thành của Thiên Cơ Linh. Hiện tại mới qua hơn một năm, chuyện này cũng làm ta có nhiều thời gian hơn. Tiểu Mỹ, ngươi không để cho ba ba thất vọng."

Gương mặt xinh đẹp của Mỹ công tử ửng đỏ, cúi đầu nhìn Thiên Cơ Linh trong tay mình. Thiên Cơ Linh dài khoảng hai thước, toàn thân màu trắng bạc, bộ dáng giống như một thanh trường thương, mảnh mai, thẳng tắp nhưng rất đàn hồi, sau khi rót huyết mạch chi lực vào thì có thể cương, cũng có thể nhu. Trên bề mặt có những hoa văn vòng xoáy bạc rất lộng lẫy chói mắt, nhất là phần đuôi xếp dọc ba lông chim. Bình thường đuôi Khổng Tước Linh chỉ có một chiếc

lông, màu sắc lộng lẫy hoa lệ, nhưng trên Thiên Cơ Linh lại có ba chiếc.

"Ngươi còn nhớ rõ ta từng nói với ngươi, Đại Yêu Hoàng của tộc ta xưng hào là gì không?" Khổng Tước Đại Yêu Vương nói.

Mỹ công tử gật nhẹ đầu đáp: "Huyền Vũ Thiên Cơ Khổng Tước Đại Yêu Hoàng."

Nghe được câu này, khuôn mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương chợt ửng đỏ, trong đôi mắt thần quang nở rộ.

"Không sai, chính là Huyền Vũ Thiên Cơ Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, đây cũng là tương lai của ngươi. Đáp ứng ba ba, tương lai nhất định phải trở thành Đại Yêu Hoàng, để Thiên Cơ Linh tái hiện quang huy, để vinh quang Khổng Tước tái hiện nhân gian."

"Vâng." Mỹ công tử nhẹ nhàng gật đầu, đồng thời nắm chặt Thiên Cơ Linh trong tay.

Dường như đang đáp lại nàng, bên ngoài Thiên Cơ Linh hiện lên một vầng sáng nhàn nhạt, luật động kỳ diệu có quy tắc.

"Nửa tháng tiếp theo ngươi phải chuẩn bị thật tốt, bây giờ ngươi có tu vi Bát giai đỉnh phong, khi đột phá Cửu giai, ta hy vọng ngươi có thể tiếp nhận khảo nghiệm để có thể chân chính thu được sự tán thành của Thiên Cơ Linh, hoặc là nói sự tán thành của tổ tiên. Chỉ cần ngươi thành công, ngươi chính là chủ nhân mới của thành Gia Lý. Chỉ cần thông qua khảo nghiệm lần này, ngươi có thể tạm thời nghỉ ngơi một thời gian. Đi gặp mụ mụ ngươi đi, đừng để nàng lo lắng. Nàng đã nhiều lần tìm tới đây nhưng đều bị ngăn lại. Không gặp được ngươi ta lo nàng sẽ không khống chế được chính mình." Khổng Tước Đại Yêu Vương vừa cười vừa nói.

Chương 406: Chuẩn bị hoàn tất

Trên mặt Mỹ công tử lập tức lộ ra vẻ vui mừng, bế quan thời gian dài như vậy, nếu nói không nhớ mụ mụ là gạt người. Nhưng thời gian bế quan này nàng luôn bận rộn cho nên nàng cũng không suy nghĩ quá nhiều. Lúc này nghe Khổng Tước Đại Yêu Vương nhắc đến mụ mụ làm nỗi nhớ dâng trào trong lòng, nàng xúc động muốn ra ngoài gặp mụ mụ ngay lập tức.

Không chỉ như vậy, trong đầu nàng phảng phất hiện lên một bóng người, chỉ là có chút mơ hồ, trong nhất thời nàng phân biệt không rõ. Là Tu La sao? Hay là ...

"Phải tiếp nhận khảo nghiệm gì?"

"Khảo nghiệm của tổ tiên – sự gột rửa của trời."

Tổ đình, khách sạn Bạch Hổ.

Trên cái bàn trước mặt Đường Tam bày từng nhiều trận bàn tinh xảo. Trương Hạo Hiên ngồi bên cạnh hắn, lộ vẻ mệt mỏi.

Trương Hạo Hiên mệt mỏi không phải là giúp Đường Tam chế tác trận bàn, mà là nhìn đến mệt mỏi, đúng vậy, hắn chỉ ngồi nhìn thôi.

Vì tiết kiệm thời gian, Đường Tam nhờ Trương Hạo Hiên hỗ trợ mua vật liệu nhưng không để hắn chế tác, hắn chỉ ở bên cạnh quan sát Đường Tam chế tác trận bàn.

Bởi vì liên quan đến thời gian, tốc độ Đường Tam chế tác trận bàn là tăng lên, đến mức người có được Thần Thức như Trương Hạo Hiên cũng cảm thấy hoa mắt, tinh thần cảm thấy mệt mỏi.

Đường Tam dù cũng có vẻ mệt mỏi, nhưng khi hắn chế tác trận bàn thì vẫn hết sức chăm chú.

Làm cho Trương Hạo Hiên chịu phục là Đường Tam một mạch làm ra nhiều trận bàn như vậy mà không thất bại, còn có loại trận bàn mà trước đây hắn chưa nhìn thấy qua. Đường Tam vừa chế tác vừa giảng giải cho hắn phương pháp chế tác cùng kỹ xảo của chúng, hắn học tập được không ít. Vì vậy dù có mệt mỏi tinh thần thì trong mắt hắn vẫn lộ ra vẻ hưng phấn. Mặc dù không tự mình ra tay, nhưng hắn vẫn cảm giác được mình tiến bộ không ít.

"Ngươi làm nhiều trận bàn như vậy, một cái Tụ Linh trận bàn cũng không có a!" Trương Hạo Hiên nói.

Đường Tam lại nói: "Tụ Linh trận bàn đã để Cứu Thục bán ra, nếu lại xuất hiện ở Linh Tê thương hội sẽ làm ngài khó xử. Các trận bàn này không giống lúc trước, mọi người nhiều nhất chỉ cảm thấy có thêm một vị Pháp Trận đại sư khác thôi. Hơn nữa, không chỉ là Tụ Linh trận bàn, Dung Linh trận bàn cùng Truyền Tống trận bàn lần này đều để ngài giao cho tổ chức, nhưng phải đưa từ từ, không nên đưa quá nhiều trong một lần."

Trương Hạo Hiên cảm động trong lòng nói: "Khó thấy ngươi suy nghĩ chu toàn như vậy."

Đường Tam nói: "Nhân loại chúng ta đang giãy giụa để tồn tại, nội bộ tất nhiên không thể có mâu thuẫn nữa."

Trương Hạo Hiên nói tiếp: "Vậy ngươi định đưa cho Linh Tê thương hội cái gì? Lần này ngươi làm phần lớn là Dung Linh trận bàn cùng Truyền Tống trận bàn a!"

Đường Tam mỉm cười nói: "Những cái này là vì ngài mà chuẩn bị, ngài có thể giao cho tổ chức một phần, đồng thời nói với bọn họ, mua sắm vật liệu tốn rất nhiều kinh phí, để bọn họ cho chúng ta mượn chút tiền. Về sau ngài từ từ đưa trận bàn cho tổ chức là được, tiền mượn được chúng ta sẽ dùng trên hội đấu giá lớn lần này. Trận bàn bây giờ ta làm mới là cho Linh Tê thương hội."

Trương Hạo Hiên kinh ngạc: "Ngươi chuẩn bị cho Linh Tê thương hội cái gì?"

Đường Tam nói: "Tất nhiên là cái bọn hắn kỳ vọng nhất, nó đủ làm họ thoả mãn nhưng không đến mức tham lam."

Trương Hạo Hiên không nghĩ ra liền hỏi: "Đó là cái gì?"

Đường Tam nói: "Ngài đừng nóng vội, chờ ta làm xong ngài sẽ biết. Ngài cũng có thể tiếp tục quan sát, nhưng mà quá trình sẽ rất phức tạp, khi ngài không theo kịp thì có thể nghỉ ngơi một lát."

Trương Hạo Hiên cảm thấy rất hứng thú: "Ngươi sao lại nói như vậy, dù thế nào ta cũng phải kiên trì. Ta không tin một cường giả Thần cấp cũng không nhìn được."

Đường Tam cười cười, cũng không nhiều lời, bắt đầu bố trí trong phòng.

Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam bố trí từng trận bàn trong phòng tu luyện liền dần hiểu hắn muốn làm gì.

Lúc trước ở Hoàng Kim sơn cốc bố trí liên hoàn trận cũng như vậy, hoá ra, Đường Tam muốn mượn nhờ liên hoàn trận để chế tác trận bàn, loại trận bàn này quả thực phi thường phức tạp.

Thực tế, sau khi trở về từ Thiên Đường Hoa Viên, Thần Thức tăng lên trên diện rộng nên hắn mới có thể sử dụng phương thức này để chế tác trận bàn. Mặc dù bây giờ sử dụng Thần Thức vẫn như cũ là thuần tuý tiêu hao, không cách nào hình thành tự tuần hoàn để khôi phục nhưng vận dụng Tinh Thần Lực có thể khôi phục nhanh chóng dưới tác động của tinh thần hạch tâm. So với cường giả cùng cấp bậc thì năng lực khôi phục mạnh hơn nhiều.

Sau khi bố trí trận bàn xong, Trương Hạo Hiên phát hiện, phòng tu luyện phát sáng lên, trong đây phảng phất có một luồng năng lượng kỳ dị đang lưu chuyển. Những năng lượng này dần hình thành vòng xoáy, hấp thu nhanh chóng thiên địa linh khí ở ngoại giới bổ sung vào bên trong.

Hạch tâm trong phòng tu luyện là sáu Tụ Linh trận bàn tạo thành một Tụ Linh trận lớn, thiên địa linh khí được hấp thu được lưu trữ bên trong Tụ Linh trận lớn này, nhiều đến mức Tụ Linh trận càng lúc càng sáng, linh khí càng lúc càng nồng đậm.

Những linh khí này đều có thể trực tiếp dùng để tu luyện a! Trước đó Đường Tam không làm như vậy là vì hắn không muốn tu vi của mình tăng lên quá nhanh, phải vững chắc căn cơ trước. Nhưng vì bây giờ muốn chế tác trận bàn sẽ tiêu hao rất nhiều linh khí.

Sau khi hoàn thành chuẩn bị, Đường Tam quay đầu nhìn Trương Hạo Hiên nói: "Lão sư, ta bắt đầu đây. Trận bàn thứ nhất tên là ..."

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt buổi đấu giá lớn đã bắt đầu.

Đối với Tổ đình, hội đấu giá lớn hàng năm tuyệt đối là sự tình trọng yếu nhất, thậm chí Đại Yêu Hoàng cũng tới tham gia.

Hội đấu giá lớn ở Tổ đình tuân theo nguyên tắc công bằng tuyệt đối. Dù bên mua và bán có thân phận gì, ở trên hội đấu giá hoàn thành xong giao dịch đều sẽ được tất cả Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng bảo hộ. Mọi hành động lừa dối, gian lận không minh bạch sẽ bị Tổ đình chặn đứng và toàn diện phong sát.

Vì vậy, hội đấu giá lớn Tổ đình cũng được xưng là giao dịch công bằng nhất, tất nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi phải có tiền. Tất cả giao dịch lấy nguyên tố tệ làm đơn vị, thông qua cạnh tranh mà đạt được. Bởi vì vật đấu giá rất nhiều nên mỗi lần đấu giá lớn đều tiến hành trong ba ngày, mỗi ngày một loại vật phẩm khác nhau.

Muốn có được tư cách cạnh tranh cần giao nộp 1000 nguyên tố tệ làm tiền đặt cọc. Nếu người tham gia cạnh tranh gặp vấn đề, tiền đặt cọc sẽ được khấu trừ toàn bộ.

Phải biết rằng, ở các chủ thành khác, một nguyên tố tệ có sức mua rất lớn, 1000 nguyên tố tệ chính là con số trên trời. Nhưng ở nơi này, 1000 nguyên tố tệ chỉ đủ lấy được tư cách cạnh tranh, điều này cũng tránh việc người tham gia quá đông hoặc tình huống đục nước béo cò.

Đấu giá được tiến hành ở trong Đấu Thú Tràng. Toà Đấu Thú Tràng này có địa vị không khác với cung điện của các Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng lắm, đã có lịch sử rất lâu đời. Thậm chí có nhiều Hoàng Giả đều lịch luyện ở nơi này, cuối cùng đi đến đỉnh phong.

Đường Tam mặc áo choàng chùm mũ, mang theo mặt nạ, an tĩnh xếp hàng tiến vào Đấu Thú Tràng. Nửa giờ trước, Trương Hạo Hiên

đã đến.

Đúng vậy, lần này bọn họ không phải nộp 1000 nguyên tố tệ, mà là 2000 nguyên tố tệ tiền cọc, từ đó lấy được hai ghế cạnh tranh.

Hai ngày trước, Đường Tam cự tuyệt đề nghị để hắn đến hội đấu giá lớn cùng Linh Tê thương hội. Hắn cùng lão sư đã âm thầm báo danh. Các đồng bạn còn đang tiếp tục cố gắng tu luyện, sẽ không đến buổi đấu giá.

Đúng lúc này, máy truyền tin trong tai vang lên thanh âm: "Đường Tam, ta đã đến nơi, số 338."

"Được lão sư." Đường Tam thấp giọng trả lời.

Chương 407: Bắt đầu đấu giá

Sở dĩ hai người phân biệt tiến hành cạnh tranh là vì tránh thu hút quá nhiều sự chú ý. Nơi này là Tổ đình, cường giả như mây. Cho dù Đường Tam đã có ba tín vật của Đại Yêu Hoàng nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Buổi đấu giá hôm nay là mục đích chân chính để hắn đến Tổ đình, dù thế nào cũng phải tham gia.

Những ngày gần đây hắn chế tác trận bàn, Tinh Tinh không có bất kỳ động tĩnh nào, nàng vẫn còn ngủ say, không có dấu hiệu sẽ tỉnh lại. Đường Tam có thể cảm giác được Tinh Tinh đang hấp thu năng lượng trong huyết mạch của hắn, thiên địa linh khí hắn hấp thu cũng có một phần dung nhập vào cơ thể nàng.

Nhưng điều này không làm thân thể hắn có vấn đề, ngược lại, Đường Tam phát hiện tốc độ mình dẫn động thiên địa linh khí cao hơn trước gần 30%. Phần Tinh Tinh hấp thu ít hơn một chút so với phần dư hắn hấp thu nên không tạo thành bất cứ gánh nặng nào, thậm chí còn làm tăng tốc độ tu luyện của hắn. Tinh Tinh hấp thu năng lượng đồng thời có tác dụng chiết xuất với Huyền Thiên Công, cuối cùng cũng không uổng phí một vị trí lạc ấn trong đan điền cho nàng.

Đối với Đường Tam, đây khẳng định là một tai hoạ ngầm. Duy nhất làm hắn yên tâm là, Tinh Tinh là một sinh mệnh chớm nở, tiểu sinh mệnh này rất đáng yêu. Mình là người đầu tiên nàng nhìn thấy, cho

nên nàng nhận mình là ba ba. Hơn nữa nàng có trí tuệ rất cao, năng lực học tập cũng rất mạnh, khách quan mà nói, nàng đối với mình không có ác ý, sau này cũng sẽ không có. Điều lo lắng duy nhất là, cơ thể nàng không ngừng hấp thu năng lượng liệu có ảnh hưởng xấu đến nàng không. Một điều nữa làm Đường Tam tương đối yên tâm, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng giống như đã hoàn toàn quên tiểu gia hoả này, mình đã rời Địa Ngục Hoa Viên một thời gian nhưng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng vẫn không đi tìm mình.

Người xếp hàng tốc độ khá nhanh, người có thể đến đây đã sớm nộp tiền đặt cọc và nhận thẻ số. Đường Tam đi theo dòng người, cuối cùng cũng đã bước vào Đấu Thú Tràng lớn nhất đại lục.

Đấu Thú Tràng Tổ đình được xây dựa vào núi, nhưng không phải một ngọn, mà là ba ngọn núi. Ba ngọn núi hợp thành một địa hình "lõm" ở giữa. Ở giữa sườn ba ngọn núi, một toà bình đài lớn được dựng lên, nối liền ba núi. Có thể nói là vô cùng công phu.

Toà bình đài này mới chính thức là Đấu Thú Tràng, khán đài để mọi người quan chiến được đặt ở phần núi cao hơn toà bình đài. Trên đó đào từng hang động, có lớn có nhỏ, thích hợp với các chủng Yêu Quái và Tinh Quái khác nhau. Mỗi một hang động đều riêng biệt, nghe nói, vé vào cửa căn cứ vào vị trí cùng độ lớn của hang động mà định giá. Hang động càng lớn càng cao thì vé vào càng đắt.

Các hang động to lớn trên đỉnh ba ngọn núi đều là của Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng miện hạ, biểu thị cho địa vị cao thượng của bọn họ. Độ cao của ba ngọn núi này cùng phần lớn các cung điện không chênh lệch nhiều, chỉ là không bằng với các cung điện bài danh phía trên.

Một bên bình đài là vách núi cheo leo. Nghe nói ở chỗ này tiến hành đấu thú, nếu thất bại sẽ phải nhảy xuống hoặc bị ném xuống, chắc

chắn không thể thoát khỏi. Dù có năng lực phi hành cũng như vậy, vì nơi này cấm bay.

Muốn leo lên Đấu Thú Tràng cần đi bộ trên hai thềm đá dọc hai bên. Việc này cũng cần dũng khí, bởi vì thềm đá không quá rộng, một bên là vách núi, càng cao lại càng nguy hiểm. Dưới tình huống bị cấm bay, rơi xuống cũng chỉ có thể tự mình chống đỡ.

Đường Tam cứ như vậy đi trên bậc đá. Hắn mặc áo choàng chùm mũ, mang mặt nạ, khí tức nội liễm, cũng không sợ bị người khác nhận ra hắn là nhân loại. Hắn vừa đi vừa quan sát Đấu Thú Tràng. Qua những ngày nghỉ ngơi và tu luyện, Đường Tam phát hiện sau khi tiến hoá thành Thất giai Tứ vĩ Thiên Hồ, Thiên Hồ Biến có thêm một kỹ năng gọi là thuật vọng khí. Thuật này khác với thuật vọng khí đơn giản mà Độc Bạch thi triển lần đầu họ gặp nhau, bây giờ hắn có thể chân chính nhìn trộm khí vận, khí thế của người khác. Mục tiêu bị nhìn trộm có thể là sinh vật, cũng có thể là vật thể, thậm chí là một vị trí.

Lúc này, Đường Tam đang dùng thuật vọng khí để nhìn trộm khí vận của Đấu Thú Tràng Tổ đình. Hắn phát hiện nơi này có quy mô cực kỳ lớn, lại tràn ngập khí tức màu đỏ thẫm phóng lên tận trời.

Màu đen tượng trưng cho ảm đạm, âm sương, vận rủi, màu đỏ tượng trưng cho gïết chóc, hoạ sát thân. Không hề nghi ngờ, đây là một nơi tràn ngập vận rủi cùng tai hoạ, điều này có quan hệ mật thiết với vô số gïết chóc, đồng thời, nó cũng gánh chịu một phần âm lực đến từ núi Thiên Hồ. Nơi này khẳng định là một trong những địa phương được Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng sử dụng để trung hoà vận may. Cỗ khí tức màu đỏ thẫm kia tựa hồ bị khống chế trong phạm vi nhất định, cũng không tràn ra bên ngoài.

Càng leo lên cao, gió núi càng lạnh thấu xương. Nhiệt độ hạ thấp,

gió thổi càng mạnh, một bên là vách núi ngày càng cao, bên kia là vách núi dựng đứng. Ba ngọn núi tạo thành Đấu Thú Tràng này không giống với các ngọn núi khác, không có một ngọn cỏ nào mọc được ở nơi đây.

Thuật vọng khí có thể tác dụng tự thân, không chỉ nhìn trộm vận khí, mà còn có thể che giấu khí tức của bản thân. Đường Tam có Tinh Thần Lực tu vi Cửu giai đỉnh phong, lại có thêm Thần Thức làm hạch tâm, vận dụng thuật vọng khí tự nhiên là thuận buồm xuôi gió, khí tức của hắn bây giờ không khác gì người bình thường.

Cũng chính vì vậy, người tham dự đấu giá lại giữ khoảng cách với hắn. Không có khí tức huyết mạch tồn tại, bọn họ nghĩ đó mới là tồn tại đáng sợ nhất.

Đối với chuyện này Đường Tam cũng không để ý, chỉ cần những cường giả đỉnh cấp kia không phát hiện ra hắn vận khí siêu cấp thì hắn đã thoả mãn rồi.

Độ cao đã vượt qua bình đài, tiếp tục đi lên cao liền nhìn thấy mặt đất màu đỏ thẫm của Đấu Thú Tràng. Trong vô hình, bầu không khí dường như trầm mặc hơn, nơi này không biết đã giết chết bao nhiêu người. Có người bị định tội và phải đến đây liều mạng, cũng có người chủ động đến với mục đích lịch luyện.

Sau khi kiểm tra thẻ số lần hai, Đường Tam rốt cuộc đã đến hang động của mình. Trên ba ngọn núi có rất nhiều hang động, tổng số khoảng hơn ba nghìn. Trừ những hang động đỉnh cấp trên đỉnh núi, các hang còn lại đều có người tham dự đấu giá. Ba ngày đấu giá diễn ra liên tục, người tham dự không được rời đi giữa chừng, nếu rời đi thì không thể tiếp tục cạnh tranh. Cho nên người tham dự có thể ở lại hang động nghỉ ngơi. Đương nhiên không gian hang động có thể tu luyện nhưng không ai muốn tu luyện ở đây, hấp thu vận

rủi sao?

Hang động của Đường Tam gần với Trương Hạo Hiên, bởi vì lúc báo danh hai người cùng đi. Sở dĩ không cùng nhau đến là tránh để người khác biết quan hệ giữa bọn họ.

Vị trí của Trương Hạo Hiên là số 338, còn Đường Tam là số 336.

Hang động không lớn, cũng không cách Đấu Thú Tràng quá xa, bọn họ không có bối cảnh nên sẽ không có vị trí tốt.

Hang động số 336 rộng khoảng chừng mười mét vuông, bên trong có một cái bàn, trên bàn có một quả cầu thuỷ tinh khắc pháp trận, đây là dùng để đấu giá. Ngoài ra còn có một ít thức ăn nước uống, cái khác liền không có.

Chỗ ngồi có một cái bồ đoàn, bên cạnh là một kính viễn vọng, cái này giúp mọi người nhìn rõ vật đấu giá. Dù sao khán đài cũng cách Đấu Thú Tràng một khoảng nhất định, không phải ai cũng có nhãn lực lợi hại như Đường Tam.

"Lão sư, ta đến rồi, số 336."

"Tốt. Im lặng chờ bắt đầu đi."

Chương 408: Mỹ công tử triệu hoán

Các hang động dần lấp đầy người, mặc dù đây là một sự kiện lớn, nhưng khi leo núi Đường Tam phát hiện chỉ có hơn ngàn người tham dự. Không phải là không có nhiều người có thể đặt cọc 1000 nguyên tố tệ, mà là rất nhiều gia tộc chỉ để đại biểu đến.

Đường Tam không nhìn ngó xung quanh, chỉ ngưng thần chờ đợi. Ở đây có không biết bao nhiêu cường giả, nhìn trộm bên ngoài là một hành động không hề khôn ngoan.

"Đinh linh linh ...!"

Đúng lúc này, thân thể Đường Tam chợt run lên, hắn nghe được một thanh âm, một thanh âm hắn chờ đợi đã rất lâu, rất lâu rồi.

Đôi mắt mở to, đồng tử co rút lại, là nàng, là nàng!

Thanh âm này không đến từ phụ cận, mà đến từ thành Gia Lý xa xôi, chính là từ pháp trận cảnh báo hắn lưu lại học viện Gia Lý. Nếu có người ngừng chân ở đó, pháp trận sẽ được kích hoạt và báo lại cho hắn. Mà dừng chân nơi đó chỉ có duy nhất người đã ước định với hắn a!

Đường Tam cơ hồ ngay lập tức đứng người lên, hiện tại hắn chỉ có một suy nghĩ là mau chóng rời khỏi nơi này, trở về thành Gia Lý gặp nàng. Hắn vốn trầm ổn nhưng bây giờ cũng không thể kiềm chế được.

Xa cách đã lâu, hắn rất muốn biết nàng bây giờ thế nào nên càng nóng lòng muốn gặp nàng. "Ông, ông, ông, ..." Đúng lúc này, ba tiếng kèn lớn vang lên khắp mọi nơi, cũng hấp dẫn sự chú ý của tất cả người tham gia đấu giá.

Hai bên Đấu Thú Tràng không biết lúc nào đã xuất hiện hơn một trăm tên Hùng tộc cường tráng, mỗi người trong tay đều cầm một kèn lệnh lớn dài hơn năm mét. Họ đồng loạt thổi lên, tiếng kèn trầm thấp mà áp bách vang vọng khắp Đấu Thú Tràng.

Buổi đấu giá lớn sắp bắt đầu!

Đường Tam hít sâu một hơi, miễn cưỡng trấn định lại tinh thần mình, sau đó mới ngồi xuống. Tâm của hắn dần tĩnh lại, mặc dù hiện tại hắn muốn trở về gặp nàng ngay lập tức nhưng không thể, buổi đấu giá lớn trọng yếu nhất trong chuyến đi lần này sắp bắt đầu. Mà hắn muốn ở đây tìm kiếm đồ vật tăng lên thực lực của bản thân và đồng bạn, thậm chí là đồ vật thích hợp với nàng. Nếu cứ bỏ đi như vậy thật không có lý trí.

Ba ngày, lúc trước hắn cùng nàng ước định, sau khi nàng trở về, chỉ cần chờ hắn liên tục ba ngày trước cửa học viện Gia Lý thì hắn nhất định sẽ xuất hiện trước mặt nàng, cho nên vẫn còn thời gian. Bằng mọi giá, Đường Tam toàn lực phi hành cộng thêm Truyền Tống trận ở Hoàng Kim sơn cốc, hắn nắm chắc trong một ngày sẽ trở về học viện Gia Lý. Cho nên, hắn còn hai ngày thời gian.

Chờ ta, nhất định phải chờ ta a!

Đường Tam âm thầm cầu nguyện sâu trong lòng, ánh mắt lại rơi xuống trung tâm sân đấu.

Lúc này trong sân có thêm một Yêu Quái. Hắn cao hơn năm mét, mặc dù không thấy rõ nhưng khi hắn xuất hiện mang theo một cỗ khí thế lẫy lừng vô hình.

Đây là một tên Sư Yêu, không phải là Sư tộc thông thường, mà là Hoàng Kim Sư Tử, truyền thừa Hoàng kim huyết mạch. Một đầu tóc vàng kim bốc lên như ngọn lửa, thể hiện tu vi Thần cấp cường đại của hắn.

Sau một khắc, thanh âm của hắn vang dội khắp Đấu Thú Tràng: "Ta đại biểu Tổ đình, hoan nghênh các ngươi tham dự đại hội đấu giá lần này. Buổi đấu giá lớn luôn được biết đến với sự công bằng công chính. Quy tắc mọi người đều đã biết, ta cũng sẽ không nhắc lại. Không nói nhiều nữa, buổi đấu giá lập tức bắt đầu!"

Dừng lại một chút hắn tiếp tục nói: "Đấu giá giống như trước đây, chia thành ba ngày, phân biệt là đấu giá linh vật, kỳ vật cùng Thần vật. Hôm nay chính là đấu giá linh vật. Mời kiện đấu giá thứ nhất!"

Đường Tam thích phương thức đơn giản và trực tiếp này, không nói nhiều, trực tiếp bắt đầu, như vậy mới có thể tiết kiệm thời gian.

Trước khi tham dự buổi đấu giá hôm nay, thông qua lão sư cùng Linh Tê thương hội, hắn đã hiểu một chút về buổi đấu giá lớn ở Tổ đình.

Buổi đấu giá lớn chia làm ba ngày, trong đó hai ngày cạnh tranh linh vật cùng kỳ vật sẽ không ai biết được xuất hiện vật gì tốt, ai coi trọng vật gì, cho rằng nó có đáng tiền không thì chính là nhân giả gặp nhân, trí giả gặp trí (*). Ngày cuối cùng đấu giá Thần vật mới thực sự là điểm nhấn, nếu Hoàng Giả có xuất hiện thì cũng ở ngày cuối cùng mới ra tay.

(*) ý là cùng một vấn đề, mỗi người có cách nhìn khác nhau.

Cái gọi là Thần vật, có thể là Thần Khí hoặc là vật có phẩm chất có thể so sánh với Thần Khí. Đơn vị cạnh tranh Thần vật không phải là nguyên tố tệ, mà Tử Kim tệ. Nếu không có Tử Kim tệ thì không có tư cách trả giá.

Mỗi kiện Thần vật tham dự đấu giá đều được hội nghị Tổ đình thẩm tra. Lúc đầu Đường Tam còn có chút nghi hoặc, nhìn thấy Thần Khí, các Hoàng Giả không chia nhau sao? Câu trả lời là bởi vì không chia tốt, lo lắng không công bằng nên mới đưa lên hội đấu giá cạnh tranh. Ai có đủ tài lực sẽ thu được Thần Khí.

Đối với đấu giá Thần vật, bản thân Đường Tam không nghĩ đến quá nhiều. Khẳng định rằng trong đó sẽ có bảo bối mà hắn cần, nhưng vấn đề là hắn phải có đủ tiền mới được. Không nói đến hắn có nhiều tiền hay không, riêng việc an toàn khi đấu giá thành công đã là một vấn đề lớn. Muốn công bằng công chính thì phải xem rốt cuộc lợi ích lớn bao nhiêu. Nếu lợi ích lớn đến mức để Hoàng Giả xuất thủ thì tất cả quy tắc chỉ sợ đều không có ý nghĩa.

Đường Tam rất tỉnh táo, ít nhất hiện tại hắn không thể tham dự cạnh tranh Thần vật. Nhưng hắn rất hy vọng có thể mở rộng tầm mắt, nhìn xem Thần vật mà các vị đại năng đều mơ ước là vật gì. Đáng tiếc là, bởi vì phương xa kêu gọi, lần cạnh tranh Thần vật này chỉ có thể từ bỏ, phải chờ nghe lão sư kể lại rồi.

Kiện linh vật thứ nhất đã được đưa lên sân.

Món đồ này do mười hai tên Hùng Yêu có dáng người khôi vĩ khiêng lên, phía trên che vải đỏ, không nhìn rõ bộ dạng. Nhưng từ thể tích có thể thấy món linh vật này dài quá mười mét, phi thường lớn.

Mười hai tên Hùng Yêu lực lượng mạnh khiêng nó có vẻ hơi quá sức, bọn họ đi vào giữa sân, chậm rãi đặt nó xuống mặt đất.

Đấu giá sư đi đến bên cạnh món linh vật này, nói: "Đây là kiện đấu giá thứ nhất ngày hôm nay, tất nhiên là một món đồ tốt. Đây là một bộ hài cốt của Tinh Nguyệt Địa Long." Vừa nói nói vừa kéo vải đỏ xuống, ném sang một bên.

Trong chớp mắt khi linh vật lộ ra, Đường Tam cảm thấy một luồng oán khí bùng lên thông qua thuật vọng khí.

Đó là một bộ hài cốt toàn thân trắng noãn, bên ngoài tựa hồ còn có ngân quang. Không cần dùng kính viễn vọng, Đường Tam bằng vào Linh Tê Thiên Nhãn cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

Hài cốt rất hoàn chỉnh, có thể nhìn ra con Tinh Nguyệt Địa Long này khi còn sống có thân hình cao lớn.

Tinh Nguyệt Địa Long kỳ thực không phải là rồng, mà là một nhánh của Tích Dịch tộc (thằn lằn), bởi vì có thân hình cực giống Long tộc cùng sức chiến đấu mạnh mẽ nên có tên gọi như vậy. Tinh Nguyệt Địa Long thành niên có chiều cao vượt quá mười mét, tu vi có thể đạt đến Thần cấp. Đừng nhìn Tinh Nguyệt Địa Long có thân hình cực đại mà nghĩ nó am hiểu lực lượng, kỳ thực bọn chúng am hiểu Tinh Thần Lực. Tinh Nguyệt Địa Long tu luyện dựa vào sức mạnh của sao trời và mặt trăng, trong truyền thuyết, Tinh Thần Lực của nó thậm chí có thể đạt tới cấp độ Hoàng Giả.

Chương 409: Thí Thần Kiếm

Đáng tiếc, con Tinh Nguyệt Địa Long trước mặt này không còn long châu. Long châu mới là tinh hoa của Tinh Nguyệt Địa Long, có tác dụng phụ trợ Tinh Thần Lực, tuyệt đối là chí bảo.

"Con Tinh Nguyệt Địa Long này đã trưởng thành, tu vi đạt đến Thần cấp, trước khi bị săn gïết đã hấp thu tinh hoa nhật nguyệt tu luyện hơn trăm năm. Mặc dù long châu đã bị lấy đi, nhưng mọi người đều biết, trong hài cốt của Tinh Nguyệt Địa Long ẩn chứa tinh hoa, cốt tuỷ có thể tinh luyện tinh huyết, xương cốt có thể dùng để luyện chế vũ khí, đã từng làm ra một kiện tinh nguyệt hộ khải có lực phòng ngự có thể ngăn cản được công kích của Thần cấp. Còn luyện chế tinh huyết thì có quan hệ với trình độ của người luyện chế, cũng có chút liên quan đến vận khí. Cạnh tranh bắt đầu, giá khởi điểm, 500 nguyên tố tệ!"

Không hề nghi ngờ, hài cốt của Tinh Nguyệt Địa Long có giá trị không nhỏ, nhưng đồ vật này vẫn có thể tìm thấy ở hội đấu giá thành Gia Lý, mà còn được xếp là đồ tốt ở phía sau. Nhưng ở Tổ đình bên này, nó đơn giản chỉ là món khai vị mà thôi.

Đường Tam có muốn nó không? Muốn! Từ oán khí thoát ra có thể thấy nó không mất đi linh tính, thời gian tử vong không lâu, từ xương cốt hẳn có thể luyện ra không ít tinh huyết. Nhưng 500 nguyên tố tệ quá đắt, tinh huyết của Tinh Nguyệt Địa Long cũng không phải đồ cần thiết.

Rất nhanh, đấu giá bắt đầu.

Không chỉ có Đường Tam nhìn ra được hài cốt Tinh Nguyệt Địa Long là đồ tốt, nơi này không thiếu người sáng suốt. Ngay sau đó, giá tiền tăng lên nhanh chóng.

600, 650, 700, ...

Cuối cùng, hài cốt Tinh Nguyệt Địa Long này lấy 900 nguyên tố tệ làm giá cuối cùng, khiến người ta không khỏi cảm thán Tổ đình là một nơi giàu có.

Xương cốt to lớn có thể chế tạo khải giáp, tinh luyện tinh huyết, nếu như sử dụng thích hợp thì có thể thu được lợi nhuận gấp đôi, nhưng người đấu giá nhất định phải có đủ lực lượng mới được. Không hề nghi ngờ, cỗ hài cốt Tinh Nguyệt Địa Long này là được thương hội mua đi, chỉ có bọn họ mới có đủ tự tin tối đa hoá lợi nhuận.

Thông qua trận đấu giá vừa rồi, Đường Tam liền hiểu muốn ở đây lấy được đồ tốt chỉ sợ không dễ dàng. Nơi này nhiều đồ, nhưng giá cả rất cao, mà người tới tham dự cũng rất sáng suốt. Ở chỗ này muốn thu được đồ tốt càng thêm khó khăn.

"Kiện vật thứ hai tin tưởng mọi người sẽ càng thêm hứng thú, món linh vật này đến từ Nhật Thần Đế Quốc, tên là Lạc Nhật quả, tổng cộng có chín quả. Lạc Nhật quả có thể kích phát tiềm năng, trong nháy mắt triệt để kích phát tiềm năng của người ăn nó, bộc phát một lần công kích có cường độ gấp đôi tu vi hiện tại. Người sử dụng sau khi dùng Lạc Nhật quả sẽ bị hư nhược, nhưng nhờ vào linh khí trên đó mà không làm ảnh hưởng đến bản nguyên, đây là bảo vật đối với người có tu vi dưới Thần cấp. Người ta nói, có được một Lạc Nhật quả thì tương đương với thêm một cái mạng. Nhưng

cần nhắc nhở chư vị, Lạc Nhật quả mặc dù tốt nhưng tu vi của bản thân vẫn quan trọng hơn. Sau khi phục dụng Lạc Nhật quả, trong bảy ngày tiếp theo không được sử dụng nữa."

Đồ tốt! Đường Tam vô thức nắm chặt tay. Với tu vi hiện tại, nếu bỗng nhiên bạo phát gấp đôi thực lực thì có thể so sánh với cường giả Cửu giai đỉnh phong. Đáng tiếc là, Lạc Nhật quả chỉ có người dưới Thần cấp mới phục dụng được. Tất nhiên, nếu không có hạn chế này thì nó không phải là linh vật, mà là Thần vật. Thử nghĩ, nếu một Đại Yêu Hoàng hoặc Thiên Tinh Hoàng trong nháy mắt bộc phát gấp đôi lực lượng là chuyện đáng sợ cỡ nào. Hơn nữa ở đây có chín quả, dùng để bảo mệnh hoặc liều mạng đều là đồ tốt.

Tất nhiên giá đồ tốt tuyệt đối không rẻ.

Giá khởi điểm là 600 nguyên tố tệ. So với hài cốt Tinh Nguyệt Địa Long lúc trước, Đường Tam cảm thấy thứ này đáng giá hơn. Ưu điểm lớn nhất của nó là không hạn chế chủng quần, bất kỳ tộc nào cũng có thể phục dụng và có hiệu quả. Quá trình đấu giá cũng chứng minh nhận định của Đường Tam. Sau khi cạnh tranh bắt đầu, trong vài phút ngắn ngủi giá đã tăng lên gấp đôi, hơn nữa vẫn tiếp tục gia tăng.

Đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử không ngừng báo giá mới, trên mặt lộ ra nụ cười xán lạn. Ở chỗ này, đồ tốt không bao giờ lo không bán được, đây cũng là nguyên nhân nhiều thương gia nguyện ý đem đồ đến hội đấu giá Tổ đình. Mặc dù phí thu ở Tổ đình cao hơn nhưng xác suất bị ế là rất thấp.

Trương Hạo Hiên truyền âm đến hỏi Đường Tam có muốn đấu giá Lạc Nhật quả hay không, thứ này hữu dụng với chiến đội Sử Lai Khắc, nhưng lại bị Đường Tam cự tuyệt.

Quá đắt! Thứ này tuy hữu dụng nhưng không phải là đồ cần thiết. Đoàn chiến Đấu Thú Tràng đã kết thúc, một thời gian sau đó, Đường Tam muốn các đồng bạn nghỉ ngơi và lắng đọng, không cần đến Lạc Nhật quả. Mà vài năm sau, mọi người có thể đã đạt đến Cửu giai, Cửu giai đỉnh phong, vậy thì Lạc Nhật quả không còn giá trị. Mục tiêu hàng đầu của hắn bây giờ là tinh huyết, mà đấu giá tinh huyết chắc chắn sẽ mất rất nhiều tiền, tốt hơn là nên tiết kiệm.

Cuối cùng, chín Lạc Nhật quả bán với giá 1800 nguyên tố tệ, giá cao như vậy làm người ta không khỏi líu lưỡi.

Linh vật không chỉ có thiên tài địa bảo, mà còn có vũ khí, nhưng phải có đặc điểm phù hợp với "Linh".

Kiện vật thứ ba là một vũ khí.

Bình thường đồ phòng ngự rất ít khi xuất hiện trên hội đấu giá, bởi vì Tinh Quái Tộc hay Yêu Quái Tộc đều có thân hình khác nhau, mà đồ phòng ngự chỉ thích hợp với một chủng quần. Vì vậy, vũ khí thường thông dụng hơn nên giá trị cũng cao hơn.

Đây là một thanh kiếm, toàn thân hiện lên màu ám kim, thân kiếm dài bốn mét, rộng nửa mét, trông to như cánh cửa. Rõ ràng nó không dành cho người có thân hình thấp bé.

Khi thanh kiếm này được đưa lên, đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử trong mắt lộ ra tham muốn chiếm giữ mãnh liệt.

"Thanh trọng kiếm này có một cái tên vang dội là Thí Thần Kiếm. Dưới mũi kiếm của nó đã vẫn diệt chín tên cường giả Thần cấp, trong đó có một tên Đại Yêu Vương. Chủ nhân đời trước của nó là tộc trưởng đời trước của tộc chúng ta. Nó sở dĩ xuất hiện trên hội đấu giá là vì tộc trưởng chúng ta bại bởi đối thủ nên thua mất nó.

Được Tổ đình đặc chuẩn, lượt đấu giá này có điều kiện, đó là trong vòng mười năm, người nắm giữ nó phải đánh bại vị Đại Yêu Vương chiến thắng tộc trưởng của ta, sinh tử chiến! Tham dự cạnh tranh nhất định là thành viên Sư tộc hoặc Hổ tộc. Hai tộc chúng ta đã thương nghị, ai chiến thắng cường địch sẽ trở thành tộc trưởng tiếp theo."

Không hề nghi ngờ, đây là một vật đấu giá đặc thù, không phải người nào cũng có tư cách cạnh tranh, chỉ có hai tộc Sư, Hổ mới được tham gia, mà rõ ràng là nhằm vào hai đại gia tộc Hoàng kim, muốn khích lệ hậu bối. Sau khi lấy được thanh trọng kiếm này, không hề nghi ngờ là gánh vác trách nhiệm trọng yếu, báo thù cho tộc trưởng tiền nhiệm.

Người đấu giá nghe xong quy tắc liền an tĩnh, đối với các tộc khác, bọn họ chỉ cần ngồi xem kịch vui. Còn đối với Sư tộc và Hổ tộc, đây là chuyện vô cùng trọng yếu.

Có thể chiến thắng tộc trưởng Hoàng Kim Sư Tử tộc, mặc dù không phải là Đại Yêu Hoàng, ở trong cấp độ Đại Yêu Vương tuyệt đối là cường giả đỉnh phong, Thập Nhất giai đỉnh phong!

Tộc trưởng Hoàng Kim Sư Tử tộc cũng là Thập Nhất giai đỉnh phong, còn nắm giữ Thí Thần Kiếm phẩm chất không kém Thần Khí mà vẫn bại bởi đối thủ, thậm chí ngay cả vũ khí cũng bị đối phương mang đi, đối phương mạnh cỡ nào có thể tưởng tượng được. Muốn chiến thắng đối thủ dễ vậy sao?

Rất rõ ràng, đối thủ này là cường địch đối với hai tộc. Đấu giá sư hôm nay sở dĩ là Hoàng Kim Sư Tử rất có thể liên quan đến chuyện này.

Chương 410: Đấu giá thành công Thí Thần Kiếm

"Giá khởi điểm, một nguyên tố tệ!" Đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử trầm giọng nói.

Nguyên tố tệ chỉ là giá trượng trưng, chủ yếu là ý nghĩa của nó. Lựa chọn cạnh tranh là muốn gánh vác vinh quang và trách nhiệm của hai tộc Sư Hổ, đồng thời quyết định số phận mười năm sau. Hơn nữa không phải ai cũng có tư cách lấy đi thanh kiếm này, tất nhiên sẽ có khảo nghiệm.

Yên lặng, toàn trường đều yên lặng. Không có bất kỳ quang mang nào sáng lên, có nghĩa là không có bất kỳ ai muốn đấu giá món đồ này.

Đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử giận giữ hét lên: "Chẳng lẽ hai tộc chúng ta ngay cả một dũng sĩ cũng không có sao? Dũng khí cầm chuôi Thí Thần Kiếm cũng không có?"

Trước khi bắt đầu hội đấu giá, nội bộ hai tộc đã hội họp, người có khả năng gánh vác trách nhiệm này chỉ có bảy, tám người, nhưng lúc này không có bất kỳ ai đứng ra. Rất rõ ràng bọn họ không nắm chắc, cũng không muốn liều mạng. Bởi vì nội bộ Sư Hổ tộc đã biết đối thủ là ai, đó là người làm bọn họ tuyệt vọng.

Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc dù không sợ chết nhưng cũng không nguyện ý đi chịu chết.

Đấu giá kiểu này, trên hội đấu giá Tổ đình kỳ thực không hiếm thấy. Các tộc đều có thể nộp lên Tổ đình để trả thù hoặc hạ chiến thư. Ai cầm chuôi Thí Thần Kiếm này có nghĩa là đưa ra khiêu chiến với người hạ gục nó. Một nguyên tố tệ là giá tượng trưng, nhưng nếu cầm xuống thanh kiếm này thì cái giá phải trả rất lớn.

Vẫn không có động tĩnh. Đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử không khỏi nổi giận, hắn cắn răng muốn đi tới chỗ thanh kiếm. Hắn là một trong bảy tám người được chọn kia, nhưng trong lòng hắn không có nửa phần nắm chắc. Người khác có thể không lên tiếng nhưng hắn đang ở trên sân đấu, hắn không có đường lui. Vì vinh quang của Hoàng Kim Sư Tử tộc, hắn nhất định phải đứng ra.

Đúng lúc này, một đạo quang mang sáng lên trên vách núi.

Đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử chợt dừng lại, ngẩng đầu nhìn về hướng kia. Đó là một hang động khá thấp, và con số trên đó lập tức lọt vào mắt hắn.

"336? Số 336 lựa chọn đấu giá, một nguyên tố tệ."

Trong lòng rất ngạc nhiên, đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử cũng nhanh chóng hồi tưởng lại tư liệu liên quan đến số 336. Nhưng rất nhanh hắn đã khẳng định, người này không phải là một trong bảy, tám người kia. Chẳng lẽ là hậu bối? Nhưng là, có thể tới hội đấu giá, lại có tài lực như vậy cũng không phải là người bình thường a!

"Bởi vì vật đấu giá đặc thù, bảy ngày sau khi hội đấu giá kết thúc xin mời người đấu giá về tổng bộ Hoàng Kim Sư Tử tộc ở Tổ đình nhận đồ vật. Sau khi trải qua khảo nghiệm, ngươi sẽ được nắm giữ Thí Thần Kiếm."

Đúng vậy, số 336 là số của Đường Tam. Cầm xuống Thí Thần Kiếm chính là Đường Tam.

Hắn dĩ nhiên không phải là Sư tộc hay Hổ tộc, nhưng sau khi suy nghĩ cẩn thận, hắn quyết định tham dự cạnh tranh. Muốn lấy được Thí Thần Kiếm dĩ nhiên là chuyện không dễ dàng, khiêu chiến trong mười năm nhất định phải tham gia, trong đó sẽ có chế ước với Sư tộc và Hổ tộc, ký kết chế ước là điều phải làm, nếu không, làm sao có thể để kiện vũ khí này rơi vào tay người khác?

Hôm nay là buổi đấu giá lớn, chắc chắn sẽ không tiến hành khảo nghiệm ngay, vì thời gian không cho phép. Cho nên, khẳng định khảo nghiệm sẽ thực hiện sau.

Có thể tham dự hội đấu giá đều phải có đảm bảo nhất định, không chỉ là tiền, mà còn có người bảo lãnh. Cho nên không sợ không tìm thấy người đấu giá. Đường Tam có tổ chức Cứu Thục đảm bảo, Trương Hạo Hiên cũng thế.

Chuôi kiếm này Đường Tam không đấu giá cho mình, hắn không phải Sư tộc hay Hổ tộc, dù hắn có thể thi triển Sư Hổ Kim Cương, nhưng hắn vẫn là nhân loại. Hắn không dùng, không có nghĩa là thanh cự kiếm này không tìm được người thích hợp. Sư Hổ Kiếm Thánh không phải rất thích hợp sao?

Sau khi huyết mạch tiến hoá, Sư Hổ Kiếm Thánh đã chân chính là huyết mạch cấp một, không lâu sau đột phá Thần cấp là chuyện dễ dàng. Uy năng của Sư Hổ Kim Cương tuyệt đối vượt qua hai mạch Hoàng Kim Sư Tử và Hoàng Kim Hổ. Thành tựu trong tương lai của Sư Hổ Kiếm Thánh là không thể đoán trước được, trong vòng mười năm hắn thành tựu Đại Yêu Vương cũng không phải chuyện khó khăn.

Sư Hổ tộc cùng Sư tộc, Hổ tộc cố nhiên như nước với lửa, nhưng đó là trước kia, khi Sư Hổ tộc được xưng là tạp chủng, bị huyết mạch khuấy nhiễu. Được Đường Tam trợ giúp, vấn đề này đã được giải quyết, tất nhiên bọn họ sẽ quật khởi.

Trước đó Đường Tam lo lắng hai đại chủng quần Hoàng kim huyết mạch này không cho phép một chủng quần hỗn tạp quật khởi, thừa dịp bọn họ chưa đủ mạnh mà bóp chết. Nhưng từ việc lấy chuôi Thí Thần Kiếm này ra đấu giá có thể thấy, hiện tại Sư tộc cùng Hổ tộc đang lâm vào nguy cơ to lớn. Dưới tình huống này, có chuyện gì tốt hơn khi một huyết mạch cấp một xuất hiện chứ?

Có được huyết mạch cấp một có nghĩa là có khả năng trở thành Đại Yêu Hoàng.

Hổ tộc còn có Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng làm chỗ dựa, Sư tộc thì không có. Cho nên khi huyết mạch cấp một xuất hiện ở Sư tộc, dù không tinh khiết cũng là cơ hội để Sư Hổ tộc vùng lên. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cũng không phải là Hoàng kim huyết mạch, sau khi nó thành tựu Đại Yêu Hoàng, Hổ tộc vẫn thần phục đó thôi. Như vậy, Sư Hổ Kiếm Thánh vì sao không thể trở thành Hoàng Giả tương lai của Sư tộc chứ?

Sư Hổ Kiếm Thánh muốn đột phá thành Yêu Vương, hay là Đại Yêu Hoàng trong tương lai thì cần không ít tài nguyên. Nếu như có Sư tộc ở phía sau làm chỗ dựa, hắn hoàn toàn có thể tiến xa hơn nữa.

Cho nên sau khi nghĩ kỹ lưỡng, Đường Tam nhận định chuyện này lợi nhiều hơn hại, Sư Hổ Kiếm Thánh tất nhiên sẽ đối mặt với nhiều khiêu chiến, nhưng xác suất thành công cao, được Sư tộc công nhận cũng rất cao. Còn có chuôi Thí Thần Kiếm này a! Trên chuôi kiếm này Đường Tam cảm nhận được sát khí chân chính. Chất liệu làm ra nó khá giống với kiện Siêu Thần Khí trước đây Đường Tam có, mặc

dù không thể so sánh với kiện Siêu Thần Khí kia, nhưng chất liệu này có thể tăng lên Thần cấp trong tương lai. Đồ tốt như vậy chỉ mất một nguyên tố tệ, hắn làm sao có thể buông tha.

Bởi vậy, Đường Tam cuối cùng đã cạnh tranh.

"Đường Tam, ngươi điên rồi sao?" Khi đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử nói ra số 336, bên tai Đường Tam đã vang lên thanh âm vừa sợ vừa giận của Trương Hạo Hiên.

"Lão sư yên tâm, ta không đấu giá cho mình. Ta có nắm chắc." Đường Tam bình tĩnh đáp lại.

Trương Hạo Hiên hít sâu một hơi, nếu là người khác nói với hắn như vậy, chỉ sợ hắn đã xông lại chất vấn rồi, nhưng người nói lại là Đường Tam. Trên người Đường Tam hắn đã thấy quá nhiều kỳ tích, cho tới bây giờ Đường Tam vẫn không làm hắn thất vọng.

Bất quá, hắn vẫn không nhịn được nhắc nhở: "Đảm bảo cho chúng ta là một ám tử trọng yếu mà tổ chức ẩn giấu trong Tổ đình, nếu người đấu giá không thông qua được khảo nghiệm của Hoàng Kim Sư Tử, hay không đến tham gia khảo nghiệm thì ám tử sẽ bị lộ. Ngươi nhất định phải cẩn thận a!" Hiện tại đã đấu giá rồi, có hối hận cũng không kịp nữa.

"Một nguyên tố tệ lần thứ nhất!" Đấu giá sư Hoàng Kim Sư Tử bắt đầu đếm ngược.

Không hề nghi ngờ, không có Sư tộc cùng Hổ tộc khác tham dự cạnh tranh, Đường Tam đã thu được một thanh kiếm không phải Thần Khí nhưng có thể trở thành Thần Khí trong tương lai.

Từng kiện đấu giá được đưa lên, loại chuyện tốt như dùng một

nguyên tố tệ đấu giá thành công đương nhiên không có khả năng xuất hiện nữa. Đấu giá sư đã đổi thành một tên Hồ yêu, nhìn qua có chút giống Lam Hồ tộc. Lam Hồ tộc chỉ có phần mũi có màu xanh đậm, những bộ phận khác đều màu trắng, cho nên nhìn giống như Thiên Hồ có thêm một vầng sáng xanh lam kỳ dị. Nữ đấu giá sư Lam Hồ tộc này có tướng mạo rất đẹp, so với tên Hoàng Kim Sư Tử kia thì đẹp hơn rất nhiều.

Chương 411: Vận khí thật tốt

Từng kiện từng kiện vật được đưa lên, dù không phải tinh phẩm nhưng giá cũng cao chót vót. Có một ít thiên tài địa bảo chỉ có Thần cấp mới dùng được, giá cả cuối cùng cũng cao ngất trời, Đường Tam căn bản không có cơ hội ra tay.

Đường Tam cùng Trương Hạo Hiên lúc sau đều không xuất thủ. Sự tình số 336 thu được Thí Thần Kiếm dần bị quên lãng. Dù sao, trong các linh vật hôm nay Thí Thần Kiếm không tính là vật phẩm trân quý nhất, những thiên tài địa bảo có thể trợ giúp tăng lên tu vi càng được hoan nghênh hơn, nhất là những đồ vật có thể hỗ trợ đột phá Thần cấp, giá cả tuyệt đối là con số trên trời.

Đường Tam nhìn thấy một linh vật đến từ Thiên Dương Thụ, Thiên Dương quả có thể giúp Tinh Quái Hoả thuộc tính đột phá Thần cấp có giá lên đến 10 000 nguyên tố tệ.

Rất nhanh đã qua nửa ngày, mặc dù không thu được gì nhưng Đường Tam học hỏi được nhiều hơn, làm hắn lý giải thế giới này sâu sắc hơn.

Từ hội đấu giá có thể nhìn ra, Nhật Thần Đế Quốc có tài nguyên phong phú hơn Thiên Vũ Đế Quốc. Tinh Quái Tộc không am hiểu chiến đấu như Yêu Quái Tộc, nhưng phương diện nuôi dưỡng lại rất có thiên phú, sản xuất ra nhiều thiên tài địa bảo. Những linh vật đấu giá hôm nay phần lớn đến từ Nhật Thần Đế Quốc.

Giữa buổi nghỉ ngơi, buổi chiều lại tiếp tục.

Trương Hạo Hiên truyền âm đến: "Buổi sáng trừ chuôi Thí Thần Kiếm kia chúng ta không thu được cái gì. Kỳ thật có vài linh vật rất không tệ, nếu ngươi cần khi tu luyện thì không nên tiết kiệm. Dù sao số tiền này đều là ngươi kiếm được. Ta hiện tại mong chờ nhất là ngươi sớm đột phá Thần cấp."

Đường Tam nói: "Lão sư yên tâm, nếu quả thật ta cần ta sẽ không khách khí. Tiền của chúng ta có hạn, nhất định phải chờ đồ vật thật cần thì mới ra tay."

Hắn không có nói thẳng kỳ thật hắn chú ý đến tinh huyết. Linh dược tuy tốt nhưng hiệu quả tăng lên huyết mạch có hạn, tương đối mà nói càng dễ tìm được ở chỗ khác. Đối với hắn và đồng bạn, quan trọng hơn là trợ giúp bọn họ phá tan hạn chế huyết mạch không thuần khiết.

Hạn chế huyết mạch mới là nguyên nhân mấu chốt vây khốn chiến đội Sử Lai Khắc không thể tăng lên. Đối với Cố Lý, Độc Bạch có được huyết mạch cấp cao càng là như vậy.

Đường Tam từ Linh Tê thương hội lấy được tinh huyết Cửu giai Thì Quang Ngạc là niềm vui ngoài ý muốn, những tinh huyết người khác cần còn chưa có thông tin gì. Với thiên phú huyết mạch hiện tại, chỉ có Băng Tinh Biến của Vũ Băng Kỷ có cơ hội tăng lên Cửu giai, trừ hắn ra, những người khác muốn đột phá Cửu giai rất khó, chứ đừng nói là trùng kích cấp độ cao hơn. Đường Tam sở dĩ kiên trì muốn đến Tổ đình tham dự hội đấu giá chính là muốn giải quyết vấn đề này.

Về phần có thể thu được cái gì thì phải xem vận khí mới được. Đối với vận khí của mình, Đường Tam không hoài nghi chút nào. Rời

khỏi Địa Ngục Hoa Viên, Đường Tam phát hiện vận khí của mình như mặt trời ban trưa, làm sao để đánh giá đây? Giống như vận rủi trong Đấu Thú Tràng này, có thể nói là phóng lên tận trời.

Hắn đã từng dùng thuật vọng khí quan sát những cung điện kia, mặc dù phần lớn vận khí của các cung đều bị che giấu, nhưng hắn vẫn có chút kết quả, nhờ vào Thần Thức cấp độ Thần Vương kết hợp với thuật vọng khí. Các Hoàng Giả kia tựa hồ cũng không có vận khí siêu cấp như hắn.

Đường Tam không biết chúng từ đâu mà đến, nhưng hôm nay nhận được truyền tin của Mỹ công tử, làm hắn không còn hoài nghi khí vận của mình.

Mục tiêu lần này Đường Tam đã xác định rõ, ưu tiên tinh huyết, nhất là tinh huyết đỉnh cấp, là mấy loại mà đoàn đội bọn họ cần. Nếu có tinh huyết huyết mạch cấp một khác xuất hiện, có thể bổ sung năng lực mới phù hợp với hắn thì cũng có thể xuất thủ, dù sao hắn vẫn còn trống một vị trí.

Thứ yếu là kỳ vật bán đấu giá ngày thứ hai. Hắn không hy vọng xa vời vào Thần vật, hắn không có tiền cùng tài lực để cạnh tranh, hơn nữa nguy hiểm rất lớn. Kỳ vật thì khác, từ hội đấu giá thành Gia Lý có thể thấy trên thế giới này có rất nhiều đồ tốt mà hai tộc Yêu Tinh đều không rõ tác dụng, giống như Thiên Hoả Tinh Thiết dùng để chế tạo phá thiên chuỳ của hắn hay Hoàng Kim Mộc đã phát triển thành Hoàng Kim Thụ.

Nếu muốn mưu lợi thì phải xem đấu giá kỳ vật ngày thứ hai, mà rất có thể là buổi sáng, vì đồ buổi sáng không tốt như buổi chiều. Đấu giá ngày đầu tiên tiếp tục, rất nhanh, kiện vật đã được đưa lên. Khi món đồ này xuất hiện, Đường Tam rất cao hứng.

Tinh huyết, rút cuộc cũng xuất hiện rồi. Hơn nữa còn là tinh huyết Kim Sí Đại Bằng Điểu, là vật bọn họ đang cần.

Tổng cộng có mười giọt, tinh huyết của Cửu giai đỉnh phong Kim Sí Đại Bằng Điểu, giá khởi điểm 300 nguyên tố tệ.

Giá tiền này không nghi ngờ là rất cao, nhưng tinh huyết cực kỳ hiếm thấy có thể xuất hiện trên hội đấu giá cũng đủ làm cho mọi người vui mừng.

Đường Tam không hề do dự truyền tin cho lão sư nhất định phải đấu giá thành công. Buổi sáng hắn đã lấy được Thí Thần Kiếm, buổi chiều nên tận lực không ra mặt.

Khi bọn hắn đang truyền tin thì bên dưới, đấu giá sư Lam Hồ tộc đã tuyên bố cạnh tranh bắt đầu.

Trong nháy mắt, giá cả đã nâng lên 500 nguyên tố tệ.

Cường độ huyết mạch của Trình Tử Chanh cao hơn Cố Lý một chút, nhưng cũng chỉ một chút thôi, có thể tăng lên Bát giai đã là cực hạn với nàng. Điểm này bản thân Trình Tử Chanh cũng phát hiện ra, nên gần đây nàng mới đặc biệt sắp xếp đến cung điện của Bất Tử Đại Yêu Hoàng cùng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng để leo núi tu luyện, hy vọng có thể kích phát huyết mạch của mình tăng lên.

Tiềm năng huyết mạch là có hạn, đơn thuần kích thích không dễ cải thiện được, nhưng có mười giọt tinh huyết này thì khác. Với nghiên cứu huyết mạch những năm gần đây của Đường Tam, với tinh huyết này, hắn có thể trợ giúp Trình Tử Chanh chiết xuất huyết mạch, chí ít ở Cửu giai đỉnh phong nàng không cần lo vấn đề này nữa. Còn tương lai tăng lên Thần cấp như thế nào, chỉ sợ phải đi đánh giết một cường giả Thần cấp Kim Sí Đại Bằng Điểu, cưỡng ép

rút ra huyết mạch của nó mới có thể.

Khi giá cả vượt qua 700 nguyên tố tệ, Trương Hạo Hiên lại truyền âm tới: "Đường Tam, quá đắt rồi. Tiền của chúng ta có hạn, nếu như bây giờ tiêu quá nhiều, phía sau xuất hiện thứ ngươi muốn thì phải làm sao?"

Đường Tam không chút do dự nói: "Lão sư, tinh huyết Kim Sí Đại Bằng Điểu này mặc kệ tiêu bao nhiêu tiền cũng không thể buông tha. Phía sau có cái gì chúng ta không biết, nhưng tinh huyết này Chanh tử sư tỷ nhất định phải dùng. Nếu không mua được đồ tốt phía sau cũng không sao, nhưng không thể không mua vật cần thiết này. Lão sư, ra tay đi."

Lúc này hắn vô cùng quyết đoán. Mỹ công tử đã xuất quan, tương lai nàng muốn tranh đoạt chức thành chủ sẽ có áp lực rất lớn đến từ Tổ đình, những việc này cần có lực lượng chống đỡ. Cho nên bây giờ nhìn thấy đồ vật có thể giúp đồng bạn tăng lên, hắn tuyệt không bỏ lỡ. Dù phía sau có xuất hiện tinh huyết Thiên Hồ tộc hắn cũng không hối hận. Huống chi với quyền thế của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, tinh huyết Thiên Hồ tộc gần như không có khả năng xuất hiện ở nơi này.

"Được." Trương Hạo Hiên bất đắc dĩ đáp ứng.

"800 nguyên tố tệ!" Khi bọn họ nói chuyện, giá đã tăng lên 800, tăng lên rất nhiều so với ban đầu.

Chương 412: Tinh huyết tới tay

"Lão sư, trực tiếp tăng lên 1000." Thanh âm Đường Tam truyền đến.

Trong lòng Trương Hạo Hiên run lên, đây là trực tiếp tăng thêm 200 nguyên tố tệ! Hắn hít sâu một hơi, nhưng vẫn ra giá.

"1000 nguyên tố tệ!" Đấu giá sư Lam Hồ tộc khá ngạc nhiên, giá đột nhiên tăng mạnh có nghĩa là người đấu giá nhất định phải có vật này, mục đích là để người tham dự khác biết khó mà lùi.

"1010 nguyên tố tệ!" Sau một lát đã có người tiếp tục ra giá.

"1100 nguyên tố tệ!" Trực tiếp tăng thêm một trăm.

Lần này, toàn trường đã an tĩnh. Tinh huyết Kim Sí Đại Bằng Điểu đúng là rất tốt, ở huyết mạch cấp hai xem như không tệ, nhưng dù sao cũng chỉ là Cửu giai, không phải Thần cấp. 1100 nguyên tố tệ đã vượt quá giá trị của nó. Tham dự cạnh tranh cũng có huyết mạch loài chim khác, bộ tộc Kim Sí Đại Bằng Điểu chân chính không cần đến tinh huyết của tộc nhân mình.

Cuối cùng, lấy 1100 nguyên tố tệ, đấu giá thành công!

Hô hấp của Trương Hạo Hiên có chút gấp, đến lúc này khi đã chân chính thu được đồ đấu giá hắn mới thở phào nhẹ nhõm. Món đồ đấu giá thành công đầu tiên ngày hôm nay có thể nói có ý nghĩa trọng đại, ý là con đường tấn cấp của Trình Tử Chanh được rộng

mở, nhưng giá phải trả cũng thật lớn. 1100 nguyên tố tệ có sức mua lớn cỡ nào, có thể tương đương với một năm lợi ích của một tiểu tộc a.

Lần này Trương Hạo Hiên cùng Đường Tam gom góp tổng cộng có 3000 nguyên tố tệ, đây là số tiền Trương Hạo Hiên bán trận bàn, cộng thêm số tiền Đường Tam thu được từ Linh Tê thương hội sau khi bàn giao trận bàn mới có được.

3000 nguyên tố tệ, trước khi đến đây, dù là Đường Tam hay Trương Hạo Hiên đều cảm thấy đã rất nhiều. Tổ chức Cứu Thục một năm kiếm tiền cũng không được nhiều như vậy, nhưng chỉ đấu giá một vật đã chi ra hơn một phần ba, chỉ còn lại 1900 nguyên tố tệ.

Dù tiêu nhiều tiền nhưng lúc này, Đường Tam rất thoả mãn. Lần tới Tổ đình này, hắn định cho mình mục tiêu ít nhất phải thu được hai loại huyết mạch để đồng bạn tăng lên. Mà bây giờ đã hoàn thành nhiệm vụ vượt mức.

Qua Địa Ngục Hoa Viên, hắn cùng Độc Bạch tăng lên Thất giai Thiên Hồ Biến, đây là ngoài ý muốn. Mà bây giờ Cố Lý cùng Trình Tử Chanh đã có tinh huyết để gia tăng cường độ huyết mạch, mục tiêu đã hoàn thành. Hơn nữa Thần Thức tăng lên, còn thu được tín vật của ba Đại Yêu Hoàng, nếu như Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng không mang đến phiền phức, có thể nói chuyến đi này thật hoàn mỹ.

Chỉ còn 1900 nguyên tố tệ, muốn cạnh tranh chỉ sợ không đủ, cũng chỉ có thể mong mưu lợi thôi.

Kiện vật tiếp theo quả thực làm Đường Tam đỏ mắt không thôi.

Tinh huyết đã không ra thì thôi, vừa ra liền có mấy cái.

Kiện vật đấu giá thứ hai buổi chiều cũng là tinh huyết. Nhưng lần này không phải là tinh huyết Yêu Quái Tộc, mà là Tinh Quái Tộc.

"Kiện vật đấu giá tiếp theo là mười giọt tinh huyết Cửu giai đỉnh phong Địa Linh Thụ. Mọi người đều biết, Địa Linh Thụ ở Nhật Thần Đế Quốc là huyết mạch cấp hai, nhưng đặc tính của nó ngay cả huyết mạch cấp một cũng không có được. Năng lực thiên phú của nó là thông linh, có thể thông linh với bất kỳ thực vật nào, cho nên ở Nhật Thần Đế Quốc xưng hào là truyền linh. Tinh huyết Địa Linh Thụ, nếu trực tiếp hấp thu, ngoài tăng lên huyết mạch đồng loại còn có tác dụng truyền linh. Mỗi giọt tinh huyết có thể câu thông với thiên địa một lần, chỗ tốt trong đó cũng không cần ta nhiều lời đi. Giá khởi đầu, 1000 nguyên tố tệ."

Truyền linh? Thông linh?

Nghe đấu giá sư mô tả, Đường Tam cơ hồ lập tức đỏ mắt. Bởi vì, Lam Ngân Hoàng của hắn mới chỉ là huyết mạch cấp ba, không tính là quá mạnh. Trong đó vấn đề chính là linh khí không đủ, còn chênh lệch xa với Thực vật chi vương.

Ở kiếp trước, Lam Ngân Hoàng của hắn có thể câu thông với tất cả thực vật, mượn nhờ lực lượng của chúng mà phụ trợ bản thân, chân chính là vương giả trong thế giới thực vật.

Ở thế giới này rất khó làm được điều đó, bởi vì bản thân Tinh Quái Tộc cũng rất cường đại, nhưng nếu Lam Ngân Hoàng có đủ linh khí, hắn có thể bằng vào trí nhớ kiếp trước để Lam Ngân Hoàng thi triển ra một chút năng lực lĩnh vực, nếu vậy sẽ tương đương với huyết mạch cấp hai. Nhưng giá khởi đầu vừa ra, Đường Tam liền biết mình không có khả năng lấy được tinh huyết này. Không đủ tiền! Nếu như hắn liều mạng mà nói có lẽ có cơ hội, nhưng điều này có

nghĩa là hắn phải từ bỏ cạnh tranh kỳ vật ngày mai.

Đường Tam nắm chặt nắm đấm, Địa Linh Thụ, Địa Linh Thụ! Hắn sẽ đem cái tên này tạc sâu trong lòng. Mặc dù lần này không lấy được, nhưng hắn có thể nghĩ biện pháp tìm Linh Tê thương hội lấy phần tinh huyết này, còn lý do, đương nhiên là dùng để chế tác trận bàn.

Tinh huyết Địa Linh Thụ cuối cùng lấy 2900 nguyên tố tệ làm giá cầm xuống. Hai loại tinh huyết vừa ra lập tức làm bầu không khí náo nhiệt hơn nhiều.

May mắn kiện vật thứ ba không phải đồ Đường Tam cần, nếu không thật sự sẽ tức chết mất. Mặc dù đã sớm biết không có khả năng thu được tất cả đồ tốt, nhưng khi gặp phải tình huống như vậy vẫn làm người ta thật không cam lòng. Đường Tam cười có phần tự giễu, tiếp tục xem đấu giá.

Mấy món đồ vật sau đó giá cả đều không thấp, nhưng không tính là vật phẩm đỉnh cấp. Sau một hồi rút cuộc bắt đầu xuất hiện đồ vật Thần cấp. Đầu tiên chính là vật liệu Thần cấp. Xương cốt, da, gân, các thứ trên người Yêu Vương lần lượt xuất hiện. Một Yêu Quái hoặc Tinh Quái đạt đến Thần cấp, đồ trên người nó được mang lên hội đấu giá, chứng tỏ những cường giả Thần cấp này không đến từ chủng quần cường đại, nếu không người bán phải cân nhắc một chút xem mình có gặp rắc rối hay không.

Những thứ này tất nhiên là đồ tốt, nhất là dùng để luyện chế trang bị vũ khí, hoặc chế tác Thần Khí, đều là bảo vật. Nhưng đối với những thứ này, Đường Tam cũng không hứng thú lắm.

Đổi thành đuôi của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng còn tạm được, nhưng những thứ trên người Đại Yêu Hoàng nếu xuất hiện trên hội đấu giá

hẳn là sẽ xuất hiện ở ngày cạnh tranh Thần vật.

Hoàng hôn buông xuống, ngày cạnh tranh thứ nhất rút cuộc đã chuẩn bị kết thúc. Nhiều lần cạnh tranh gay gắt không chỉ móc rỗng túi tiền của người tham dự mà cũng làm cho tinh thần bọn họ mệt mỏi nhất định.

Nhưng dù đã tiêu hết tiền thì bọn họ cũng không rời đi, bình thường đều ở lại đến hết ba ngày. Dù sao, đây là thịnh hội một năm chỉ có hai lần, bỏ ra nhiều kim tiền như vậy, dù không đấu giá thì vẫn có thể xem, mở mang tầm mắt.

"Kế tiếp là ba kiện đấu giá cuối cùng, cũng là tinh phẩm, người tham dự hãy chuẩn bị sẵn sàng." Đấu giá sư Lam Hồ tộc đã đổi thành người khác, nhưng vẫn xinh đẹp như cũ.

"Ba kiện vật đấu giá cuối cùng" những lời này vừa nói ra đã làm đông đảo người tham dự phấn chấn. Bọn họ đều biết, vật cuối cùng ra sân luôn là bảo bối đỉnh cấp. Những vật này chỉ xuất hiện trên hội đấu giá Tổ đình, cũng chỉ có chúng mới được ghi chép lại. Vật đấu giá như vậy không sai biệt lắm với đồ vật trong ngày cạnh tranh kỳ vật, nhưng là vật áp trục thì phẩm chất của nó chỉ sợ đã tiếp cận Thần vật. Đường Tam không khỏi ngồi ngay ngắn, mong chờ ba kiện đấu giá cuối cùng lên đài.

Một cỗ xe được đẩy lên. Khi nó vừa tiến vào sân, Đường Tam cảm giác được rõ ràng vận rủi cùng sát khí trong toàn bộ Đấu Thú Tràng đã nhạt đi vài phần.

Chương 413: Tí Hộ Chi Thạch

Đây là vật gì? Lại có thể ảnh hưởng đến khí vận? Đường Tam trong lòng không khỏi cảm thấy kinh hãi.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc trên mặt càng biểu lộ nghiêm túc nói: "Kiện vật đấu giá này đến từ núi Thiên Hồ." Nói xong, nàng hướng đến núi Thiên Hồ khom mình hành lễ. Đến từ núi Thiên Hồ? Vậy là đến từ Thiên Hồ cung? Chẳng lẽ là đồ do Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng lấy ra?

"Mọi người cũng biết, muốn đột phá thành Yêu Vương thì phải qua thiên kiếp tẩy lễ, không thành công thì sẽ thành nhân. Cho nên dưới tình huống không chắc chắn, lúc đột phá mọi người sẽ mượn nhờ ngoại lực đối kháng với thiên kiếp, từ đó hoàn thành đột phá. Phương thức mưu lợi này có tồn tại, mà còn có nhiều loại. Nhưng dùng phương thức này sẽ hạn chế Yêu Vương tăng lên cấp độ cao hơn. Chỉ có tự mình trải qua thiên kiếp tẩy lễ mới có thể chân chính được xưng là Yêu Vương. Huyết mạch càng cường đại thì thiên kiếp gặp phải sẽ càng nguy hiểm." Đấu giá sư Lam Hồ tộc hiếm khi nói nhiều lời mở màn như vậy.

Không hề nghi ngờ, kiện vật này có liên quan đến thiên kiếp.

"Đây là vật đấu giá đến từ núi Thiên Hồ, được Thiên Hồ miện hạ xưng là Tí Hộ Chi Thạch. Tác dụng của nó là nếu độ thiên kiếp thất bại có thể làm cho người đột phá giữ được bản nguyên, đồng thời có thêm một cơ hội độ thiên kiếp lần nữa. Chỉ có cường giả chân

chính trải qua thiên kiếp mới hiểu được thiên kiếp mình phải trải qua có cường độ như thế nào. Qua một lần tẩy lễ, nếu không đột phá sẽ tử vong. Nhưng Tí Hộ Chi Thạch có thể mang cho ngươi cơ hội thứ hai, còn có thể giữ lại kinh nghiệm trước đó, xác suất tự thân vượt qua thiên kiếp sẽ tăng mạnh. Điều này không phải là sinh mệnh thứ hai, mà là tiềm năng trở thành cường giả."

Nói xong, đấu giá sư xốc lên vải đỏ che trên xe đẩy.

Đó là một sợi dây chuyền, dây chuyền màu bạc trắng, phía trên khảm từng khoả bảo thạch màu trắng, chính là Vận Khí Chi Thạch. Trên bảo thạch màu trắng đang tản ra vầng sáng màu bạc nhàn nhạt, chính nó đã làm giảm vận rủi trong Đấu Thú Tràng.

Cái này là ...

Đường Tam nhìn qua cảm thấy có chút quen mắt, sau một khắc liền run lên, hắn đã nhận ra thứ này.

Thiên Đường Hoa Viên, Kim Liên Tử (hạt sen) trên nhuỵ hoa!

Đúng vậy chính là Kim Liên Tử. Nhưng không biết vì sao, hắn cảm thấy bảo thạch này cùng Kim Liên Tử có chỗ khác biệt, nó không mang cho hắn cảm giác ngưng thực như Kim Liên Tử. Nhưng có thể khẳng định cả hai đồng nguyên, chí ít từ bề ngoài giống nhau, chỉ là giống như đã mất đi linh hồn. Nhưng dù vậy cũng đã làm Đường Tam chấn kinh.

Kim Liên Tử có tác dụng che chở, ngăn cản thiên kiếp, đã không đơn giản là nắm vận khí trong tay, quả thực là nghịch thiên a!

Hay lắm, thứ này mang ra đấu giá, chỉ sợ là giá trên trời ...

Ba ngọn núi vốn yên tĩnh nay đã trở nên ồn ào.

Dây chuyền Tí Hộ Chi Thạch này ở ngày cạnh tranh Thần vật cũng tuyệt đối là tồn tại đỉnh cấp, không nghĩ tới ngày đầu tiên đã được đưa ra. Nhưng nó là đồ thứ ba đếm ngược, cũng không phải cuối cùng, cái này làm cho người ta không thể không nghĩ hai kiện vật phía sau trân quý đến cỡ nào.

Đấu giá sư cũng không gấp gáp, chỉ chậm rãi nói: "Món đồ đấu giá này dù ở Thiên Hồ tộc cũng cực kỳ hiếm thấy. Sau đây cạnh tranh bắt đầu! Giá khởi điểm 3000 nguyên tố tệ, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 100 nguyên tố tệ."

Giá khởi điểm 3000 nguyên tố tệ có đắt không? Tuyệt đối không đắt!

Đã từng là Thần Vương, Đường Tam hiểu rõ chỗ tốt mà nó mang lại. Có thể độ kiếp hai lần mang ý nghĩa trải qua hai lần tẩy lễ. Trải qua hai lần tẩy lễ có tác dụng gì? Thiên kiếp tẩy lễ là rút đi phàm thai, siêu thoát thành thần. Trong quá trình này, tạp chất được bài trừ, Thần Thức ngưng tụ, thân thể tiến hoá. Toàn bộ quá trình vô cùng nguy hiểm, nhưng cũng là mấu chốt phân chia cơ thể phàm trần và cơ thể thần thánh. Nếu độ kiếp thành công sẽ thăng cấp thành Thần, tuổi thọ sẽ gia tăng rất lớn. Giống như đấu giá sư Lam Hồ tộc nói, cường giả khác nhau con đường thành Thần cũng khác nhau. Thông qua mưu lợi để vượt qua thiên kiếp không phải không có, nhưng vẫn rất khác biệt với người tự thân vượt qua thiên kiếp thành Thần.

Mưu lợi độ kiếp thành công sẽ rất khó tiến thêm bước nữa, dường như Yêu Vương là cực hạn của bọn họ, tuổi thọ cũng duy trì ở cảnh giới Yêu Vương. Mà những cường giả dựa vào bản lĩnh của mình để độ kiếp mới thực sự có thể đạt được cấp độ cao hơn.

Giống như giữa các Đại Yêu Hoàng, chủng loại khác nhau nên tuổi thọ cũng khác nhau. Có Đại Yêu Hoàng có thể sống bốn năm ngàn năm, cũng chỉ có người sống được hai ngàn năm, vì sao lại vậy? Bởi vì căn cơ khác biệt. Căn cơ ở đâu đến? Đối với cường giả Thần cấp, độ kiếp chính là cơ hội duy nhất tích luỹ căn cơ.

Mà Tí Hộ Chi Thạch có thể giúp một cường giả có hai lần độ kiếp, điều này có nghĩa gì? Mang ý nghĩa có hai lần tẩy lễ, hai lần tích luỹ căn cơ. Chẳng những có thể vượt qua thiên kiếp, quan trọng hơn là, sau hai lần tích luỹ, căn cơ của hắn thâm hậu hơn nhiều so với cường giả khác.

Đồ tốt như vậy sao có thể dùng tiền tài đánh giá. Đây tuyệt đối là một kiện Thần Khí a! Nhất là những cường giả trong tộc có Đại Yêu Hoàng, nếu bọn chúng có được thứ này liền có thêm một bảo hộ tấn thăng Đại Yêu Hoàng!

Cho nên nó tuyệt đối đáng giá dùng rất nhiều tiền để thu được.

Trương Hạo Hiên không có truyền âm đến Đường Tam, Tí Hộ Chi Thạch có tác dụng với bất kỳ ai, hơn nữa tác dụng còn rất lớn, nhưng có mua được hay không thì là chuyện khác. Dù Cứu Thục tham gia cạnh tranh chỉ sợ cũng không thu được kiện Thần Khí này.

"10 000!" Một thanh âm trầm thấp vang lên.

Nghe được thanh âm này, tất cả người đấu giá cơ hồ đều có cảm giác bị thiên lôi đánh một cái. Uy áp ngập trời làm thiên địa cũng rung động theo, thanh âm đến từ chỗ cao nhất!

Đại Yêu Hoàng! Hay là Thiên Tinh Hoàng!

Dù không biết rõ là ai nhưng khí thế cùng phương truyền âm tới đã biểu lộ thân phận của đối phương.

Vì Tí Hộ Chi Thạch này, Đại Yêu Hoàng tự mình ra mặt? Đây hiển nhiên là chuẩn bị cho hậu bối trong tộc rồi.

"11 000!" Một thanh âm băng lãnh khác từ một đỉnh núi truyền đến.

Người tham dự phía dưới dù mong muốn cỡ nào nhưng khi thanh âm đầu tiên truyền đến bọn họ cũng hiểu đồ vật này không có quan hệ với mình. Tí Hộ Chi Thạch làm Đại Yêu Hoàng tự mình xuất thủ, có thể cạnh tranh với Hoàng Giả cũng chỉ có Hoàng Giả mà thôi.

Trong nháy mắt Đường Tam đã hiểu vì sao món đồ này lại ở đây. Rất có thể không chỉ có một vị Hoàng Giả nhờ vả Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, hắn không biết nên cho ai mới tốt, do đó dứt khoát để bọn họ công bằng cạnh tranh trên hội đấu giá. Chỉ một vấn đề làm hắn thắc mắc, sao vật này lại xuất hiện hôm nay mà không phải ở ngày cạnh tranh Thần vật? Vì sao vậy?

Ngay sau đó, linh quang loé lên, hắn hình như đã hiểu rồi.

Ngày cuối cùng đấu giá Thần vật rất có thể sẽ có nhiều Hoàng Giả đến, mà với Tí Hộ Chi Thạch, Hoàng Giả nào cũng sẽ động tâm nên cạnh tranh càng khó. Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hẳn là cùng hai người trước mắt này thoả thuận trước để Tí Hộ Chi Thạch xuất hiện ở ngày đầu tiên, thừa dịp các Hoàng Giả khác không chú ý tới, để một trong hai vị này đắc thủ.

Chương 414: Thuỷ Tinh ý chí

"12 000. Ngươi biết ta nhất định phải có được thứ này, đừng làm tổn thương hoà khí." Thanh âm trầm thấp lại vang lên.

Thanh âm băng lãnh cũng không có ý muốn nhượng bộ: "Nếu như không phải nhất định phải có, chúng ta sẽ ở nơi này sao? Tranh thủ thời gian đi. Trực tiếp ra giá cao nhất đi. Ta ra giá 20 000 nguyên tố tệ. Nếu như ngươi ra giá vượt qua khả năng của ta, ta sẽ không cạnh tranh với ngươi."

Giá khởi điểm 3000 nguyên tố tệ, bây giờ đã lên đến 20 000, đây là con số trên trời, chỉ sợ cũng chỉ có Hoàng Giả cùng thương hội đỉnh cấp mới có nhiều tiền như vậy.

"25 000! Nhất định phải như vậy sao?" Thanh âm trầm thấp đã có phần tức giận.

"30 000! Nếu đã tới đây sao có thể dễ buông tha. Đệ tử của ta đã đến Cửu giai đỉnh phong, không thể không cần nó." Thanh âm băng lãnh nhàn nhạt nói.

Trên bầu trời rõ ràng có áp lực cực lớn, không khí vì vậy mà méo mó, điện quang như ẩn như hiện.

Cũng chỉ có cấp độ Hoàng Giả mới không để ý đến quy tắc Tổ đình mà động thủ.

"31 000! Ngươi đừng quên, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đã nói đấu giá xong phải trực tiếp đưa tiền ngay. Ta không tin ngươi có thể lấy ra nhiều tiền như vậy."

"32 000. Câu này cũng tặng cho ngươi." Song phương không ai nhường ai, cạnh tranh gay gắt.

Đường Tam nhất thời không nói nên lời, giá cả hai vị Hoàng Giả này báo lên làm hắn bất lực. Song phương tựa hồ kiêng kỵ lẫn nhau, nếu không đánh một trận có phải dễ dàng hơn không?

Đúng lúc này một thanh âm thanh lãnh vang lên: "50 000!"

Thanh âm thứ ba này vang lên đột ngột khiến cho hai vị Hoàng Giả trước kinh ngạc không thôi. Ngay sau đó một tia sáng từ trên trời giáng xuống, rơi xuống đỉnh của ngọn núi trung tâm.

"Ai ra giá là đối nghịch với ta." Thanh âm thanh lãnh này không rõ là nam hay nữ, nhưng bá đạo không ai sánh được, đây là Thuỷ Tinh ý chí!

Khi Đường Tam nghe được thanh âm này đã có cảm giác da đầu căng lên. Bởi vì hắn đã nghe qua thanh âm này, thậm chí còn gặp chủ nhân của nó.

Đứng đầu Tổ đình, Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

Tí Hộ Chi Thạch này thậm chí kinh động đến Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Đột nhiên, không chỉ hội đấu giá im lặng, mà toàn bộ Tổ đình đều im lặng.

Toàn trường im lặng, hai Hoàng Giả trước đó tranh đoạt cũng trầm mặc, không nói lời nào. Uy nghiêm của đệ nhất Hoàng Giả hiển thị

rõ.

Hay cho một cái Thuỷ Tinh ý chí!

Khi Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng xuất hiện làm Đường Tam vô cùng căng thẳng, không hề nghi ngờ, vị Đại Yêu Hoàng này là tồn tại hắn kiêng kỵ nhất. Hắn vô thức ngưng thần quan sát lạc ấn Thuỷ Tinh trong cơ thể, lạc ấn cũng không có biến hoá gì, Tinh Tinh vẫn đang ngủ say, tựa như không cảm nhận được Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đến.

"Không người cạnh tranh, vậy Tí Hộ Chi Thạch thuộc về bổn toạ."

Quang mang loé lên, Tí Hộ Chi Thạch được nâng lên và biến mất ngay sau đó. Khí tức cường đại như muốn áp bức thiên hạ cũng biến mất theo.

Vị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng này tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, toàn bộ quá trình không đến một phút đồng hồ, món đồ được hai vị Hoàng Giả tranh đoạt đã bị hắn mang đi, không có người nào dám dị nghị. Thực tế, vị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng này rất hiếm khi xuất hiện, ngay cả hội nghị Tổ đình hắn cũng rất ít tham dự, không chỉ cường đại mà còn thần bí.

Sở dĩ không có Hoàng Giả cùng hắn cạnh tranh, chính là bởi vì Hoàng Giả, bọn họ càng rõ ràng vị Đại Yêu Hoàng bài danh thứ nhất này mạnh mẽ đến cỡ nào.

Hoàng Giả cũng không phải bất tử, hắn đã nói ai cạnh tranh là đối địch với hắn, các Hoàng Giả cũng không dám khiêu khích nửa phần.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mang đi Tí Hộ Chi Thạch làm mọi người không khỏi suy nghĩ.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng là một trong các Hoàng Giả có thời gian sống lâu nhất. Tuổi thọ của Đại Yêu Hoàng vốn ngắn hơn Thiên Tinh Hoàng một chút, bởi vì người sau càng dễ hấp thu tinh hoa của thiên địa ôn dưỡng bản thân, cho nên mới có tin đồn sinh mệnh của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đã cận kề. Mà khi hắn vẫn lạc chắc chắn sẽ xảy ra tranh chấp quyết định ai là người đứng đầu Tổ đình. Hôm nay Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng tự mình ra mặt mang đi Tí Hộ Chi Thạch có phải là vì bồi dưỡng người thừa kế hay không? Không ai biết người nối nghiệp hắn là ai, nhưng hiển nhiên hắn không dùng được Tí Hộ Chi Thạch, điều này sao không làm người ta suy nghĩ?

Cho đến khi khí tức Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng hoàn toàn biến mất, Đường Tam mới nhẹ nhàng thở ra, hắn thật sự rất khẩn trương. Hắn lo lắng đột nhiên Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng xuất hiện trước mặt rồi mang hắn đi, hiện tại hắn đúng là không có cách chống cự.

May mắn Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đã rời đi, bất quá hắn đã mang đi Tí Hộ Chi Thạch. Nếu có thể quan sát gần hơn, hắn có thể xác định nó có giống Kim Liên Tử nhìn thấy trong Thiên Đường Hoa Viên hay không.

Đối với Kim Liên Tử, Đường Tam thật có vài phần mong muốn, nhưng hiện tại hắn không thể ra tay.

Sau mấy phút yên lặng, đấu giá sư Lam Hồ tộc mới chậm rãi nói: "Chúc mừng Thuỷ Tinh miện hạ thu được Tí Hộ Chi Thạch. Vậy chúng ta đến với kiện vật tiếp theo, xin mời!" Lúc này ngay cả đấu giá sư cũng tự hỏi hai vị Hoàng Giả lúc trước có tâm tình như thế nào.

Thức ăn dâng lên tận miệng rồi lại bị đoạt mất, dù trong lòng oán thầm nhưng cũng không dám nói, đây là chuyện thống khổ thế nào!

Lại một cỗ xe được đẩy lên, khi nó ra sân lập tức tản ra khí tức khác hoàn toàn với Tí Hộ Chi Thạch trước đó.

Đó là khí tức sinh mệnh nồng đậm không gì sánh được, nó xuất hiện tựa như có một ngọn lửa sinh mệnh được thiêu đốt mạnh mẽ đến mức vận rủi cùng sát khí tiêu tán, hơi thở sinh mệnh rực cháy làm nhiệt độ trong sân tăng lên nhiều.

Năng lượng thật bá đạo!

Đường Tam trong lòng có chút chấn động, đây khẳng định là một kiện chí bảo. Hắn có thể cảm giác được, bảo vật này không phải đồ vật của Yêu Quái Tộc, hẳn là thực vật, mà là thực vật ưa sáng.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc trịnh trọng nói: "Kiện đấu giá thứ hai đến ngược đến từ Nhật Thần Đế Quốc, đến từ Thái Dương chi tử (con của mặt trời), là vị lãnh tụ vĩ đại nhất của Nhật Thần Đế Quốc, xưng hào Thiên Sinh Thiên Dưỡng, chính là Thiên Sinh Thiên Dưỡng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng. Vì hội đấu giá lần này, Thiên Dương miện hạ đã lấy ra một cánh hoa Thiên Dương để đấu giá."

Một cánh hoa của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng.

Lời vừa nói ra, Đường Tam trong nháy mắt đứng lên.

Theo giảng thuật lúc trước của lão sư, vị Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng này có huyết mạch biến dị, không thể phỏng chế, là huyết mạch mạnh mẽ nhất trong Tinh Quái Tộc. Năng lực cường đại mà Đường Tam muốn có, năng lực của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng tuyệt đối đứng ở hàng đầu.

Cánh hoa này là một cánh Thiên Dương Hoa, như vậy chắc chắn là

có khí tức huyết mạch của hắn, thậm chí có thể là khí tức huyết mạch Hoàng Giả. Nếu có được nó, Đường Tam có được huyết mạch chi lực của Thiên Dương Hoa, từ đó có được một huyết mạch Tinh Quái Tộc a! Nhưng Đường Tam rất nhanh đã ngồi xuống, trong mắt tràn đầy xúc động, vì hắn hiểu mình không có khả năng lấy được đồ vật này.

Trước đó Tí Hộ Chi Thạch lấy 50 000 nguyên tố tệ bán ra, vậy cánh hoa này có giá bao nhiêu? Luận về độ trân quý, nó khẳng định còn ở trên Tí Hộ Chi Thạch. Nếu rơi vào tay cường giả cần nó, tuyệt đối là vô giá.

Chương 415: Thiên Dương Địa Âm

Không giới thiệu nhiều, chỉ cần "cánh hoa Thiên Dương Hoa" đã đủ rồi. Rất ít người chân chính biết được huyền bí Thiên Dương Hoa. Đã không biết thì không có tư cách được biết, cũng không có tư cách cạnh tranh món đồ này. Bảo bối này cũng không dành cho người đấu giá phổ thông.

"Giá khởi đầu 10 000 nguyên tố tệ, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 1000 nguyên tố tệ. Cạnh tranh bắt đầu!!"

Toàn trường yên tĩnh, không có người ra giá ngay. Đúng là không có mấy người có thể chịu được con số 10 000 nguyên tố tệ. Hơn nữa muốn cạnh tranh Thiên Dương Hoa, ngươi phải xem bản thân có thể chịu được món chí bảo này không. Một khi không chịu được thì không đơn giản là phản phệ, rất có thể sẽ gặp phải tai nạn thực sự, chủng quần bình thường không có khả năng tiếp nhận món chí bảo này.

"10 000!" Rút cuộc cũng có người lên tiếng, lại là người đầu tiên cạnh tranh Tí Hộ Chi Thạch. Hắn cũng không vì Tí Hộ Chi Thạch bị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng lấy mất mà rời đi, một lần nữa tham dự cạnh tranh.

Khi Hoàng Giả tham dự cạnh tranh thì cạnh tranh cùng họ cũng chỉ có Hoàng Giả. Đường Tam rất muốn nói với lão sư "Ta muốn cái này" nhưng hắn biết chẳng có ý nghĩa nào. "15 000!" Thanh âm băng lãnh lại vang lên.

"Hôm nay ngươi muốn làm khó dễ ta?" Thanh âm trầm thấp mang theo tức giận nói. Lúc trước bị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng áp bách hắn đã rất không dễ chịu.

"Đồ vật của Thiên Dương miện hạ, có ai không muốn? Cái này không liên quan đến quan hệ giữa chúng ta." Thanh âm băng lãnh cũng không có ý muốn nhường.

"Náo nhiệt như vậy, ta cũng tới. 20 000!" Đúng lúc này, thanh âm thứ ba vang lên, lại có một Hoàng Giả tham dự cạnh tranh.

Loạn, loạn rồi. Ngày thứ nhất đã đưa tới nhiều Hoàng Giả như vậy?

Người sáng suốt có thể đoán được, vị Hoàng Giả sau này hẳn là vì Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng xuất hiện, hoặc Tí Hộ Chi Thạch xuất hiện mà bị hấp dẫn tới. Nhìn cánh hoa Thiên Dương được đấu giá, không nhịn được nên mới xuất thủ.

"Thiên Dương có phải nghèo đến điên rồi không, thứ gì cũng đem đi bán. Không được bán cánh hoa!" Đúng lúc này, một giọng nói vang lên, trong thanh âm mang theo kinh ngạc cùng tức giận. Một khắc sau, toàn bộ sân đấu giá đều trở nên lạnh lẽo. Một quang ảnh màu xanh mờ từ trên trời giáng xuống, bao phủ xe đẩy chứa vật đấu giá. Lập tức, ngọn lửa sinh mệnh muốn đốt hết tất cả sát khí bị dập tắt.

"Địa Âm miện hạ, ngài không được làm như vậy. Đây là quyết định của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng, ngài không thể cứ như thế đem đồ vật đi." Một Hoàng Giả cạnh tranh trước đó không nhịn được lên tiếng.

Địa Âm Thiên Tinh Hoàng! Xuất thủ chính là cường giả đỉnh cấp bài danh thứ hai. Thiên Dương Địa Âm, cũng không biết là trời sinh

tương khắc hay hỗ trợ lẫn nhau.

Địa Âm Thiên Tinh Hoàng thản nhiên nói: "Ta ra giá 100 000. Nếu ngươi có nhiều tiền hơn liền qua lấy .." thanh âm Hoàng Giả sắc bén hơn vài phần, nhưng cuối cùng cũng không ai nói thêm gì nữa. Quanh ảnh màu xanh xám vụt qua, khí tức của Địa Âm Thiên Tinh Hoàng cũng biến mất.

"Chư vị, chẳng lẽ mọi người muốn biến hội đấu giá lớn thành trò cười sao? Đều rời khỏi đây đi." Đúng lúc này, một giọng nói ôn hoà vang lên. Khi thanh âm xuất hiện, bầu không khí trong Đấu Thú Tràng cũng thay đổi.

Đường Tam trong nháy mắt tim đập nhanh hơn, hắn cảm thấy dường như mình trở nên trong suốt, tựa hồ không thể che giấu bản thân được nữa. Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt xông lên, cho dù khi Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng xuất hiện hắn cũng không có cảm giác như vậy.

Nhưng cũng lúc này, lạc ấn Thuỷ Tinh trong cơ thể khẽ động một chút, Đường Tam cảm giác được, ngoài da của mình xuất hiện một quang mang trong suốt, cảm giác bị nhìn thấu kia lập tức biến mất.

Đường Tam nín thở, không dám để tâm tình dao động. Hắn biết người tới là ai, cũng chỉ có vị này mới có thể áp chế sát khí cùng vận rủi trong Đấu Thú Tràng chỉ bằng vào huyết mạch chi lực của bản thân. Mấy vị Hoàng Giả đều trầm mặc, sau một khắc, từng đạo hàn quang bay vụt lên trời, biến mất ở những phương hướng khác nhau.

Mà giọng nói ôn hoà kia cũng vang lên lần nữa: "Tiếp tục đấu giá đi. Trước ngày cuối cùng sẽ không có Hoàng Giả tham dự. Với tất cả sự tình đã phát sinh, ta đại biểu Tổ đình tạ lỗi với các vị ở đây."

Mọi người nghe vậy đều đứng lên, hướng lên không trung thi lễ thật sâu. Bởi vì bọn họ đều đoán được vị đột nhiên xuất hiện giải quyết vấn đề này là ai.

Chúa Tể Vận Mệnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng! Chỉ có vị chủ trì chân chính này mới có năng lực áp chế các Hoàng Giả khác.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng trong tất cả Hoàng Giả xếp thứ ba, nhưng hắn mới chính thức là người quản lý Tổ đình. Luận tu vi, hắn có lẽ kém Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng, nhưng hai người kia cũng không quản sự a!

Sự vụ trong Tổ đình cho tới nay vẫn do Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng quản lý, để hai tộc Yêu Tinh phát triển không ngừng. Luận quyền thế, hắn kỳ thực mới là người đứng thứ nhất.

Tất cả mọi người thà đắc tội với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, cũng không dám đắc tội với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Giọng nói đầy quyền thế biến mất, tất cả tựa hồ đều trở lại quỹ đạo. Tới lúc này Đường Tam vẫn còn chấn kinh. Với kinh nghiệm liên quan đến Thần cấp, hắn biết rõ cảm giác bị nhìn thấu trước đó hẳn là do Thần Thức cường đại của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng quét qua. Một khi Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cảm nhận được hắn không giống bình thường, chỉ sợ sẽ đem hắn ra ngoài, đến lúc đó sẽ gặp phiền phức lớn.

Trước đó khi leo lên núi Thiên Hồ hắn không trực tiếp đối mặt với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, mà gặp các cường giả khác trong Thiên Hồ tộc. Các tộc nhân kia hiển nhiên không thể so sánh với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, nếu hắn phát hiện ra bí mật của mình chỉ sợ sẽ xong đời.

Nghĩ tới đây, Đường Tam không khỏi túa mồ hôi lạnh. Nhưng ngạc nhiên là lạc ấn Thuỷ Tinh lại tự động hộ thể, hơn nữa còn ngăn cách Thần Thức của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Đây là bản năng hay huyết mạch chi lực của Tinh Tinh? Chẳng lẽ nàng là truyền thừa của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng?

Dù có kinh nghiệm làm người ba kiếp, Đường Tam cũng không nghĩ ra Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cho mình quả trứng thuỷ tinh này có mục đích gì, cũng không rõ Tinh Tinh là một sinh mệnh như thế nào.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đến làm tất cả người tham dự định thần lại, không hề nghi ngờ đây là một chuyện tốt, như vậy bọn họ mới có thể tiếp tục cạnh tranh "công bằng". Đấu giá sư Lam Hồ tộc hít sâu một hơi, bình phục tâm tình rồi nói: "Món đồ tiếp theo, người bán cố ý để chúng ta công bố tên tổ chức của bọn họ, đó chính là Linh Tê thương hội trứ danh đến từ Thiên Vũ Đế Quốc chúng ta. Món đồ đấu giá này có thể ra sân cuối cùng, tất nhiên là có điểm đặc thù."

Một cỗ xe đẩy được đưa lên, từ hình dáng của xe đẩy có thể thấy, vật đấu giá này không lớn.

So với Tí Hộ Chi Thạch cùng Thiên Dương Hoa lúc trước, nó không có khí tức mãnh liệt toát ra, cảm giác rất bình thường. Nhưng nó lại là kiện vật đấu giá cuối cùng ngày hôm nay.

Tí Hộ Chi Thạch cùng Thiên Dương Hoa lần lượt xuất hiện, hiện tại các Hoàng Giả không thể tham dự đấu giá, món đồ cuối cùng này xuất hiện làm sao không để cho mọi người ở đây chờ mong?

Chương 416: Thì Quang trận bàn

Hội đấu giá lớn Tổ đình bảo mật nghiêm ngặt, trước khi cạnh tranh không ai biết vật đấu giá là vật gì, có tác dụng như thế nào.

Nhưng trước đó xuất hiện Tí Hộ Chi Thạch cùng Thiên Dương Hoa, có thể thấy phẩm chất đồ vật lần đấu giá này vô cùng cao.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc đi đến bên cạnh xe đẩy, nói: "Khi chúng ta thu được món đồ này liền bị nó làm rung động. Trải qua đánh giá cẩn thận, nó không phải là Thần vật nhưng được đại sư giám định ca tụng là kiệt tác không thể phỏng chế, là tác phẩm vượt qua thời đại. Vì để cạnh tranh linh vật hôm nay thêm sinh động, chúng ta mới xếp nó đấu giá ngày hôm nay. Ta giới thiệu như vậy, có lẽ chư vị cảm thấy không thể tưởng tượng được, bởi vì nó chỉ là một kiện vật Cửu giai, nhưng ý nghĩa của nó rất to lớn."

Nói xong, nàng xốc lên vải che màu đỏ.

Dưới tấm vải đỏ là một cái đĩa chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, toàn thân tản ra vầng sáng nhàn nhạt màu trắng bạc. Trên đó có những hoa văn phức tạp, nhưng có thể nhìn thấy rõ ràng là do kim loại ghép lại mà thành. Cửu giai? Sản phẩm siêu việt? Tất cả mọi người đều tò mò nhìn vật phẩm này xuất hiện.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc ánh mắt sáng lên, cao giọng nói: "Đây là một trận bàn. Tin tưởng mọi người đều biết đến trận bàn. Trước đây không lâu trên hội đấu giá phổ thông đã xuất hiện một trận bàn

thông dụng tên là Tụ Linh trận bàn. Nhưng ta muốn nói với mọi người rằng, Tụ Linh trận bàn so với vật trước mắt quả thực là trên trời dưới đất. Trận bàn trước mắt này có độ phức tạp cực cao, ngay cả Thần Thức của Hoàng Giả cũng không thể hoàn toàn thăm dò, bởi vì nó có năng lực tự huỷ, nếu dò xét quá độ sẽ triệt để bị huỷ. Đại sư giám định của chúng ta từ cấu trúc của nó mà phán đoán, nó hẳn không phải là sản phẩm của thời đại này, pháp trận được khắc phía trên không có vị đại sư nào nhận biết được. Bây giờ, ta sẽ biểu diễn tác dụng của nó cho mọi người xem."

Nói xong, đấu giá sư Lam Hồ tộc giơ đuôi lên, từng đạo quang mang màu lam phóng lên trời. Đây là năng lực thiên phú của nàng, Lam Hồ vĩ châm! Bản thân vĩ châm có lực xuyên thấu cường đại, uy lực phi phàm.

Sau đó, nàng giơ trận bàn trong tay lên, ngân quang lấp loé, một vầng sáng màu trắng bạc lập tức tản ra.

Những vĩ châm đang phi tốc trên cao trong nháy mắt trở nên chậm chạp, ngay cả không khí xung quanh đấu giá sư cũng lặng yên vặn vẹo.

Nàng đưa tay bắt lấy Lam Hồ vĩ châm vào tay mình, sau đó mở tay ra, để lộ những cái lông màu xanh đậm đã mềm xuống.

"Đúng vậy, mọi người không có nhìn lầm. Trận bàn này có năng lực khống chế thời gian, tương tự như Thì Quang Ngạc nhất mạch. Nó không chỉ làm cho thời gian chậm chạp, còn có thể để thời gian gia tốc, uy lực có thể so sánh với cường giả Cửu giai đỉnh phong Thì Quang Ngạc. Không hề nghi ngờ rằng trận bàn này có liên quan đến bộ tộc Thì Quang Ngạc. Nhưng chúng ta đã hỏi qua, bọn họ xác nhận trận bàn này không xuất phát từ tộc bọn họ. Một trận bàn có thể khống chế thời gian, độ trân quý của nó chắc chắn mọi người có

thể tưởng tượng được. Nhưng mọi người sẽ thấy kỳ quái, dù nó có năng lực thần kỳ nhưng cũng là Thần cấp trở xuống, sao có thể so sánh với Tí Hộ Chi Thạch cùng Thiên Dương Hoa?"

Nói đến đây, nàng dừng lại một chút, không hề nghi ngờ là khơi gợi lên lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người.

Chỉ có thể Đường Tam tự nhủ: "Đó là bởi vì, thi triển nó không cần tu vi Cửu giai, chỉ cần Nhất giai cũng có thể dẫn động."

Một lát sau, đấu giá sư Lam Hồ tộc trầm giọng nói: "Nguyên nhân trọng yếu là, thi triển nó không cần tu vi Cửu giai, chỉ cần Nhất giai cũng có thể dẫn động. Đây là chuyện không thể tưởng tượng được. Dù là chủng quần nhỏ yếu nhất cầm nó cũng có năng lực tương đương với cường giả Cửu giai, mà còn là huyết mạch cấp hai mạnh mẽ, trong một phạm vi nhất định trở thành chưởng khống giả thời gian. Bất luận Thần Khí nào cũng không thể so sánh."

"Mọi người đều biết, Thần Khí càng cường đại thì điều kiện sử dụng càng hà khắc. Trận bàn này dùng năng lực yếu nhất cũng có thể dẫn động, có thể nào không được xưng là Thần vật đây? Đây là chúng ta chưa nhắc tới giá trị nghiên cứu. Bất kỳ chủng quần nào cũng có thể sử dụng, mọi người chuẩn bị, cạnh tranh sắp bắt đầu, khách quý có hứng thú với nó hãy chuẩn bị kỹ càng. Giá khởi điểm 3000 nguyên tố tệ!"

Giống như Tí Hộ Chi Thạch, giá khởi điểm là 3000 nguyên tố tệ. Xét về độ trân quý, trận bàn này khẳng định không bằng Tí Hộ Chi Thạch và Thiên Dương Hoa. Nhưng giống như đấu giá sư nói, độ trân quý của nó là tính đặc thù, có một không hai, giá trị nghiên cứu hiển nhiên vượt xa tác dụng của nó, huống hồ tác dụng cũng tương đối lớn. Một người nhỏ yếu cầm nó trong tay đủ để đối kháng với nhiều đối thủ mạnh hơn mình.

Thì Quang trận bàn tự nhiên là do Đường Tam ra tay.

Vì chế tác nó, Đường Tam đã tận lực nghiên cứu, sau khi sắp xếp các loại pháp trận kiếp trước học được, rút cuộc mới tìm được biện pháp tốt nhất.

Sở dĩ người tu vi thấp có thể sử dụng trận bàn này là do bản thân Thì Quang trận bàn có bộ phận lưu trữ năng lượng. Nó có thể thông qua hấp thu thiên địa linh khí tiến hành trữ năng lượng, cũng có thể thông qua huyết mạch chi lực mà tích trữ năng lượng. Sau khi trữ đầy năng lượng có thể thi triển được ba lần Thì Quang Biến, có thể là thời gian chậm chạp, cũng có thể là thời gian gia tốc. Trình độ tinh xảo không thể nghi ngờ, chỉ là Đường Tam không nghĩ tới, Thì Quang trận bàn lại được xếp ở vị trí đấu giá cuối cùng, thậm chí còn xếp sau Tí Hộ Chi Thạch và Thiên Dương Hoa. Vị trí đấu giá này chắc chắn đã làm tăng giá trị của trận bàn, nếu nói Linh Tê thương hội không động thủ hắn khẳng định không tin.

Sau khi hắn giao trận bàn này cho Linh Tê thương hội, Hứa Tự Nhiên liền lập tức rời đi, hiển nhiên là vội vã sắp xếp phía sau.

Tinh huyết Cửu giai Thì Quang Ngạc bao nhiêu tiền? Chắc chắn là 2000 nguyên tố tệ trở lên. Nhưng vật đấu giá áp trục này giá khởi đầu đã là 3000, trực tiếp hồi vốn rồi. Huống chi từ các lần đấu giá trước, giá cả cuối cùng không biết gấp mấy lần giá ban đầu. Trọng yếu là đây là lần đầu tiên nó xuất hiện.

Trận bàn kiểu này, chỉ có lần đầu tiên xuất hiện mới có giá trị lớn nhất.

Đường Tam đột nhiên cảm thấy mình thật giàu. Trừ tiền huyết dịch Thì Quang Ngạc, còn lại đều thuộc về Pháp Trận đại sư a! Đây là

hứa hẹn của thương hội. Lần này bọn họ không kiếm tiền, mà chỉ tạo dựng danh tiếng.

Cái này có thể kiếm được bao nhiêu tiền? Lúc này đấu giá không thể tốt hơn. Chuyện này khiến hắn ngày mai có thể thoải mái hơn khi đấu giá kỳ vật, không còn trường hợp gặp được đồ tốt mà không dám xuất thủ.

"Cạnh tranh bắt đầu!" Đúng lúc này, đấu giá sư Lam Hồ tộc tuyên bố bắt đầu đấu giá. "5000 nguyên tố tệ!" Cơ hồ trong nháy mắt giá đã tăng cao.

Bản thân huyết mạch chi lực Thì Quang Ngạc cực kỳ cường đại, Thời Gian Áo Nghĩa có vai trò quan trọng trong nhiều thời điểm, không giới hạn trong chiến đấu.

Riêng tinh huyết Thì Quang Ngạc đã có giá trị rất cao, huống chi trận bàn này chủng quần nào, cấp độ nào cũng có thể sử dụng. Đối với người sỡ hữu nó tương đương là có được huyết mạch thứ hai a!

Chương 417: Cố ý nâng giá

Có thể dùng nó làm gì? Có thể làm chậm tốc độ thiên kiếp giáng lâm không? Không thành vấn đề.

Khi hái thiên tài địa bảo, làm giảm tốc độ rơi xuống của chúng được không? Cũng không thành vấn đề.

Khi chiến đấu, đối phương đã biết huyết mạch chi lực của mình, lại có thêm một huyết mạch cấp hai Cửu giai đỉnh phong chưởng khống thời gian, đối phương sẽ ứng đối như thế nào?

Huyết Mạch trận bàn xuất hiện lần thứ nhất đã chú định chắc chắn sẽ phát quang dương đại. Linh Tê thương hội chính là nhìn trúng điểm này nên mới không tiếc xuất ra tinh huyết Thì Quang Ngạc cho Pháp Trận đại sư, mong chờ trận bàn này ra sân.

Đấu giá sư chưa hề nói đến lai lịch của trận bàn này, chỉ nói là do Linh Tê thương hội cung cấp. Như vậy thông qua hội đấu giá hôm nay, địa vị của Linh Tê thương hội sẽ tăng tới trình độ nào? Trước đó đã có Tí Hộ Chi Thạch cùng Thiên Dương Hoa mở màn rồi a!

Một loạt hành động này làm Đường Tam cũng kính nể Linh Tê thương hội vài phần, bởi vì hắn cũng không nghĩ ra bọn họ làm được như thế nào. Theo hắn biết, phía sau Linh Tê thương hội không có Hoàng Giả, chỉ có Khổng Tước Yêu tộc mà thôi.

"8000!" Ngay khi Đường Tam đang vui mừng, giá cạnh tranh đã tăng

lên 8000 nguyên tố tệ.

8000 nguyên tố tệ, Thần Khí phổ thông trước đó cũng có giá tiền này.

Vật hiếm thì càng quý, huống chi còn có thể chưởng khống thời gian.

Chẳng lẽ có thể hơn một vạn?

Đáp án là khẳng định.

Không đến năm phút sau, giá của Thì Quang trận bàn đã đột phá một vạn nguyên tố tệ.

Thanh âm Trương Hạo Hiên truyền đến có chút run rẩy: "Phát tài, Tiểu Đường ngươi phát tài rồi."

"Lão sư bình tĩnh. Chỉ có lần này thôi."

Đúng vậy, khi chế tác Thì Quang trận bàn này, Đường Tam đã nghĩ kỹ, nó sẽ là một kiện cô phẩm. Chỉ có cô phẩm mới có giá trị lớn nhất. Hơn nữa, hắn muốn giữ lại tinh huyết Thì Quang Ngạc cho Cố Lý tu luyện.

Đương nhiên nếu Linh Tê thương hội cung cấp cho hắn tinh huyết Thì Quang Ngạc cấp độ Thần cấp thì lại khác. Muốn chế tác trận bàn Thần cấp thì phải chờ đến khi hắn thành Thần mới có thể, hiện tại vẫn còn xa lắm.

Lần chế tác này Đường Tam đã sử dụng Thần Thức, nếu không hắn đã không thể hoàn thành điểm mấu chốt để pháp trận dung hợp. Đừng nhìn trận bàn nhỏ như vậy, nhưng bên trong khắc tới ba

mươi sáu pháp trận, sau khi chúng hoàn toàn dung hợp với nhau mới có hiệu quả như trước mắt. Trong đó có tới chín pháp trận chống đánh cắp đan xen lẫn nhau. Dù ngoại giới dùng phương thức dò xét nào cũng sẽ dẫn nó tới chế độ tự huỷ.

Nhưng cạnh tranh sau đó vượt xa dự kiến của Đường Tam.

Hang động số 6.

So với hang động của Đường Tam, chỗ này rộng rãi hơn nhiều, đơn giản chính là phòng xép. Bên trong có hai Linh Tê Lộc Yêu đang ngồi, có một người mà Đường Tam biết, chính là Hứa Tự Nhiên. Còn lại là một lão giả.

"Thiếu chủ, lần này thật đúng là đại thủ bút a! Ha ha ha!" Lão giả cười nhẹ nói với Hứa Tự Nhiên.

Hứa Tự Nhiên mỉm cười nói: "Lần này không lừa bọn họ một vố thì thật uổng chúng ta đã xuất ra đồ tốt như vậy. Liền nhìn xem bọn họ tổn thất nặng nề như thế nào a, hay cho một cái Thì Quang trận bàn. Tiếp tục tăng giá, 20 000."

"Được." Lão giả ấn vào quả cầu thuỷ tinh trước mặt, lần nữa tăng giá.

Hứa Tự Nhiên thản nhiên nói: "Giá trị của trận bàn này chúng ta ước lượng là khoảng một vạn nguyên tố tệ. Thật không nghĩ tới vị đại sư kia thật sự chế tạo thành công, ngay cả Thời Gian Áo Nghĩa khó khống chế như vậy cũng làm được trận bàn. Trận bàn này đối với rất nhiều người là nhất định phải có, khi Thông Thiên thương hội nghe nói chúng ta xuất ra món đồ này, ta có thể tưởng tượng được biểu hiện của hắn, khẳng định là nghiến răng nghiến lợi nhất định phải thu được xem huyền bí của nó. Mà Thì Quang Ngạc nhất

mạch chỉ sợ cũng cực kỳ có hứng thú. Qua lần đấu giá này ta muốn lượng tiêu thụ của thương hội chúng ta tăng lên 30%."

Lão giả cười nói: "Thiếu chủ anh minh. Bất quá, bọn họ nếu không chơi đến cùng thì sao?"

Hứa Tự Nhiên nói: "Chúng ta mua lại cũng không có vấn đề. Mùi rượu không sợ ngõ nhỏ sâu, lần sau đưa nó lên hội đấu giá, giá khởi điểm sẽ là giá cuối cùng hôm nay. Đại sư không phải đã nói rồi sao, món đồ này là hắn dốc hết tâm huyết chế tác, không có khả năng làm ra lần nữa, hắn muốn tĩnh dưỡng một thời gian. Chỉ cần là cô phẩm, thì sẽ có nhiều lợi nhuận. Tiếp tục tăng giá, 25000!"

Lúc này, cạnh tranh đã trở nên kịch liệt. Hiện tại cũng có thể thấy ai là người có tài lực hùng hậu. Tiền càng nhiều càng có tư cách đấu giá.

25 000 nguyên tố tệ, Đường Tam nhìn thấy giá tiền này cũng không khỏi tim đập rộn lên. Khấu trừ phí tổn cùng tiền tinh huyết, bọn họ cũng thu được số tiền rất lớn.

Theo quy tắc, Tổ đình sẽ lấy 10% phí thủ tục, trừ đi thêm 2000 tiền tinh huyết, bọn họ vẫn còn thừa hơn hai vạn nguyên tố tệ. Hơn hai vạn đồng, đã đủ để lập một tiểu thành a!

Trương Hạo Hiên không truyền âm tới, không biết có phải đã sợ ngây người không. Đáng sợ là, giá cả vẫn tiếp tục lên cao.

"26 000 nguyên tố tệ lần thứ nhất. Tốt, 27 000 nguyên tố tệ, 28 000 nguyên tố tệ!"

Cạnh tranh vẫn tiếp tục, giá cả có thể dùng từ khủng bố để hình dung.

Một cái trận bàn có giá trị cao vậy sao? Ngẫm lại ban đầu ở thành Gia Lý tham dự đấu thú, thắng một trận cũng chỉ kiếm được mấy chục nguyên tố tệ thôi. Tổ đình bên này kiếm lời tốt hơn a! Nhưng nghĩ lại thì, chỉ phí leo núi thôi đã để mấy vị Hoàng Giả kia đếm mỏi tay rồi, bọn họ không thiếu nhất là tiền. Mà quý tộc chân chính, mấy vạn nguyên tố tệ cũng không đáng kể chút nào.

Khi giá lên đến 30 000 nguyên tố tệ thì rút cuộc đã dừng lại.

"31 000 nguyên tố tệ!" Khi báo giá vang lên, toàn trường đều im lặng. Ra giá chính là Hứa Tự Nhiên trong phòng số 6.

"Giá quá cao rồi thiếu chủ, không có người hưởng ứng." Trên trán lão giả đổ mồ hôi, Hứa Tự Nhiên vẫn như cũ bình thản, mặt mỉm cười, tựa hồ không chút nào sốt ruột.

"31 000 nguyên tố tệ lần thứ nhất, 31 000 nguyên tố tệ lần thứ hai, còn có giá cao hơn không? Tốt 31 000 nguyên tố tệ lần thứ ..." Đấu giá sư Lam Hồ tộc vừa nói đến đây thì một đạo quang mang sáng lên.

"32 000 nguyên tố tệ. Tốt, số 9 ra giá 32 000 nguyên tố tệ. Còn có người ra giá khác không?"

Hứa Tự Nhiên thở dài một hơi, lão giả bên cạnh cũng biểu lộ như trút được gánh nặng, cuối cùng cũng có người tăng giá.

"33 000 nguyên tố tệ." Ngay sau đó lại có người nâng giá.

Nụ cười trên mặt Hứa Tự Nhiên càng đậm, nói: "Để bọn họ tranh đi, chúng ta đứng nhìn. Giá tiền này đã đủ để bọn họ đau lòng một thời gian."

Lão giả thấp giọng nói: "Nếu trận bàn rơi vào tay Thông Thiên thương hội liệu có phiền phức hay không?"

Hứa Tự Nhiên nói: "Bọn họ chắc chắn sẽ đau đầu nhưng chân chính biết lai lịch trận bàn này chỉ có ta cùng phụ thân. Chỉ cần chúng ta cho đại sư đầy đủ lợi ích, đem hắn cột chặt vào thì không cần lo lắng. Lần này chúng ta mang cho đại sư lợi ích to lớn như vậy, ngươi nói hắn có thể cảm nhận được thành ý của chúng ta không? Sau khi trở về, chuẩn bị mười loại tinh huyết, ít nhất là huyết mạch cấp ba đưa cho đại sư, nói đó là kinh phí để hắn nghiên cứu. Tương lai Huyết Mạch trận bàn hắn tạo ra, lợi ích chia ba bảy, chúng ta lấy ba phần."

Chương 418: 36 000

Lão giả nhíu nhíu mày, nói: "Nếu chỉ lấy ba phần thì chúng ta không lời không lỗ. Dù sao, chúng ta cũng tiêu nhiều cho đường dây tiêu thụ."

Hứa Tự Nhiên nhìn hắn một cái, hừ lạnh nói: "Chúng ta độc quyền bán ra trận bàn này vì lợi ích sao? Chúng ta muốn là địa vị, là địa vị siêu việt hơn các thương hội khác. Có địa vị như vậy còn phải lo không kiếm được tiền sao? Ngươi theo phụ thân ta nhiều năm như vậy, sao ngay cả điểm ấy cũng không nghĩ ra?"

"36 000 nguyên tố tệ lần thứ ba, thành giao!" Khi bọn họ đang nói chuyện rút cuộc đấu giá đã kết thúc.

Thì Quang trận bàn lấy giá 36 000 nguyên tố tệ bán ra, đây tuyệt đối là con số phi thường cao. Trân quý chỉ có một giọt tinh huyết Thì Quang Ngạc, đúng vậy chỉ mất một giọt, các vật liệu còn lại cũng không phải đặc biệt trân quý. Còn lại đều là tiền công của Đường Tam.

Đường Tam thở dài một hơi, trong tay hắn sẽ có đến hơn ba vạn nguyên tố tệ. Trừ các phí liên quan thì số còn lại cũng rất lớn. Đấu giá ngày mai, số tiền này cũng đủ để hắn hành động.

"Hơn, hơn ba vạn nguyên tố tệ. Đường Tam, cái kia là hơn ba vạn nguyên tố tệ a! Tổ chức chúng ta cho tới giờ cũng không có nhiều tiền như vậy." Trương Hạo Hiên truyền âm đến, có mấy phần kích

động.

Đường Tam nói: "Lão sư, người bình tĩnh một chút. Số tiền này ngày mai chúng ta tận khả năng dùng nhiều a, tiền là vật ngoài thân, đổi thành thứ cần thiết mới quan trọng."

"Được, nghe theo ngươi."

Hiện tại Trương Hạo Hiên đã không còn đau lòng khi Đường Tam tiêu tiền mua tinh huyết Kim Sí Đại Bằng Điểu. Bọn họ chính là người có tiền.

Người đấu giá thành công Thì Quang trận bàn là số 9, mà lúc này ngồi nơi đó là quản lý Thông Thiên thương hội Tổ đình Phì Biên.

Sắc mặt Phì Biên có chút nghiêm trọng, hắn đang nói chuyện qua máy truyền tin: "Cái gì? Không tra được bất cứ tin tức nào? Chẳng lẽ Thì Quang trận bàn là do Linh Tê thương hội biến ra từ không khí sao? Mặc kệ các ngươi dùng biện pháp gì, tiếp tục tra cho ta, nhất định phải tra được lai lịch của nó. Không tra được các ngươi không cần trở về!"

36 000 nguyên tố tệ a! Tim hắn đang rỉ máu, nhưng hắn không thể không xuất thủ. Thì Quang trận bàn làm người ta quá mức rung động, giá trị thực sự của nó là ở nghiên cứu, sự xuất hiện của nó có thể lật đổ cả hệ thống tu luyện.

Vô luận là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc, có thể đồng thời nắm giữ hai loại huyết mạch chi lực đã ít càng thêm ít. Bình thường phải kế thừa huyết mạch của phụ mẫu mới có thể có được hai loại huyết mạch chi lực, tình huống như vậy chủ yếu xuất hiện ở chủng quần nhỏ yếu. Bởi vì chủng quần càng cường đại sẽ bài xích càng nghiêm trọng, xung đột cũng càng lớn. Sư Hổ thú chính là một ví dụ.

Nhưng Huyết Mạch trận bàn xuất hiện có ý nghĩa là chỉ cần đeo trận bàn trên người liền có thể thông qua huyết mạch chi lực của bản thân dẫn động một loại huyết mạch chi lực khác. Mà Huyết Mạch trận bàn có thể làm người có nó có được huyết mạch cấp độ cao hơn bản thân, điều động năng lực cao giai mà không cần tu vi quá cao. Đây quả thực là nghịch thiên tồn tại!

Hiện tại hắn không biết đối thủ của mình lấy được nó từ đâu, nhưng hắn hiểu, nếu sản xuất hàng loạt trận bàn này thì giá trị của nó sẽ vượt qua tất cả các thương phẩm khác, chủng quần nào cũng cần nó.

Nếu phát triển Huyết Mạch trận bàn này, thậm chí dung hợp huyết mạch cấp một, vậy chẳng phải sẽ có năng lực của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng sao? Mặc dù hiện tại mới chỉ tồn tại trên lý thuyết, nhưng là người quản lý thương hội ở Tổ đình, hắn không có khả năng bỏ qua cơ hội này.

Linh Tê thương hội nghiên cứu không ra, không có nghĩa là bọn họ không nghiên cứu ra, dù sao sau lưng bọn họ có một vị Thiên Tinh Hoàng toạ trấn.

Cho nên khi hắn liên lạc với cao tầng, nhận được chỉ thị là, bằng bất cứ giá nào cũng phải thu được vật phẩm này, sau đó đưa về tổng bộ nghiên cứu kỹ càng. Đây rất có thể là vật phẩm vượt thời gian a!

Đấu giá ngày thứ nhất kết thúc. Đại đa số vật đấu giá đều bán ra với giá cao, nghe nói cạnh tranh linh vật hôm nay đã sáng tạo ra kỷ lục mới.

Mặc dù Thì Quang trận bàn không phải là vật có giá cao nhất,

nhưng nó xuất hiện làm cho nhiều người ý thức được tầm quan trọng của nó. Lai lịch của nó còn là bí ẩn. Từ tin tức của Linh Tê thương hội, vật đấu giá này được khám phá từ một di tích, trừ cái đó ra thì không còn gì khác. Mặc dù món đồ này chưa đạt đến cấp độ Hoàng Giả, nhưng các báo cáo đã được đưa lên hội nghị Tổ đình, đặc tính vượt qua thời đại đã được công nhận.

Bởi vì không được rời khỏi hội đấu giá, Đường Tam cùng Trương Hạo Hiên đều ở lại phòng mình nghỉ ngơi. Đường Tam khoanh chân minh tưởng, ngưng thần nội thị, tập trung quan sát lạc ấn Thuỷ Tinh.

Hôm nay khi Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng xuất hiện, có thể nói lạc ấn này đã che chở cho mình, mặc dù lúc đó Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhằm vào tất cả mọi người, nhưng nếu bị hắn phát hiện sẽ gặp rắc rối lớn. Đường Tam không hoài nghi Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có năng lực như vậy, Địa Ngục Hoa Viên rất có thể là tiểu vị diện do vị này sáng tạo ra a!

Lạc ấn Thuỷ Tinh vẫn yên lặng như cũ, Tinh Tinh vẫn chưa tỉnh lại, nhìn qua cũng không có biến hoá gì. Chí ít cho tới bây giờ, nàng vẫn mang lại cho Đường Tam chỗ tốt. Nhất là Lưỡng Cực lĩnh vực tồn tại làm Đường Tam khống chế vận khí đã có bước tiến dài. Cùng là Thất giai, Linh Tê Thiên Nhãn của hắn mạnh hơn Thiên Hồ Biến của Độc Bạch nhiều. Không cảm nhận được bí ẩn trong đó, hắn mặc kệ cho nó phát triển. Hiện tại hắn sẽ không chủ động đi gặp Đại Yêu Hoàng, trước khi thành Thần, hắn không có khả năng đối mặt với bọn họ. Sau khi cảm nhận ngắn ngủi, hắn không tiếp tục tu luyện, Đấu Thú Tràng nơi này không thích hợp để tu luyện. Suy nghĩ của hắn không khỏi bay về thành Gia Lý. Nàng đang đợi mình sao? Hôm nay hắn không xuất hiện, nàng nhất định sẽ thất vọng đi. Thật muốn trở về a!

Hơn một năm không gặp, không biết nàng sao rồi, nhất định là xinh đẹp hơn.

Trên người nàng có trách nhiệm thật lớn, sau trận chiến với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương nặng, có thể không cứu chữa được. Một khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến kiếm chuyện, chỉ sợ Khổng Tước Yêu tộc sẽ gặp rắc rối lớn. Thành Gia Lý có thể thủ được sao? Khi đó, người thừa kế là nàng nên làm như thế nào?

Chương 419: Tinh Phượng lại đến

Đường Tam mặc dù hiểu rõ mình muốn đột phá cần thời gian dài, nhưng hiện tại hắn có chút chờ không kịp.

Lần trước hắn có thể hù được Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, chủ yếu là vì đối phương bị Khổng Tước Đại Yêu Vương ngăn trở. Nếu không có Khổng Tước Đại Yêu Vương, với tu vi lúc đó hắn không có khả năng làm được.

Hiện tại mỗi ngày Đường Tam đều có cảm giác chạy đua với thời gian. Nếu thực sự không được thì sẽ mang nàng đi. Nếu như hắn không giữ lại thì mang nàng đi là chuyện không khó.

Chờ sau khi mình đủ cường đại thì lại mang nàng trở về.

Thành Gia Lý.

Một mực chờ đến lúc mặt trời lặn, Mỹ công tử mới yên lặng rời khỏi học viện Gia Lý. Trong mắt nàng không khỏi thất vọng. Hai người nàng muốn tìm đều không tới.

Trở lại trà sữa điếm, tiệm vẫn chưa đóng cửa, Tô Cầm vẫn còn bận rộn.

Đêm qua Mỹ công tử đã về nhà rồi. Lúc Tô Cầm nhìn thấy nàng, nhịn không được hỏi: "Làm sao lại ra ngoài một ngày?"

Đôi mi thanh tú cau lại, nói: "Mụ mụ, con không tìm được hắn."

"Con đang nói Tu La sao?" Tô Cầm vừa thu dọn đồ đạc vừa nói. Lúc này đã không còn khách, nàng muốn đóng cửa.

Mỹ công tử gật gật đầu, lại lắc đầu nói: "Không chỉ có hắn, Đường Tam cũng không ở đó. Đường Tam ở học viện Cứu Thục, nếu không ngài hỏi Trương trấn trưởng, hắn bây giờ ở chỗ nào, có phải đã xảy ra chuyện gì không?"

Tô Cầm có chút hiếu kỳ nói: "Con ngược lại rất quan tâm Đường Tam a. Trương trấn trưởng đã nói hắn rất có thiên phú, ta cũng đã gặp hắn mấy lần. Không biết vì sao mỗi lần nhìn thấy ánh mắt hắn ta luôn cảm thấy đứa nhỏ này có chuyện trong lòng. Con không phải nói hắn ở học viện Gia Lý làm quét dọn sao? Hắn không còn ở đó?"

Mỹ công tử nói: "Con đã hỏi qua, hắn đã rời đi một thời gian rồi, không tiếp tục làm việc. Ngài hỏi giúp con một chút đi."

"Được a, nhưng Trương trấn trưởng không ở thành Gia Lý, hắn về tổng bộ báo cáo rồi, không biết lúc nào trở về. Lần trước ta nghe nói tổng bộ muốn điều hắn về Tổ đình làm việc. Trương trấn trưởng không biết từ chỗ nào học được phương pháp chế tạo trận bàn, hắn làm Tụ Linh trận bàn đem lại lợi ích không nhỏ, hiện tại đã tăng lên Lam cấp rồi. Đương nhiên ta hy vọng hắn có thể lưu lại, dù sao cũng đã hợp tác lâu như vậy." Đóng cửa trà sữa điếm, hai mẹ con đi về chỗ ở phía sau. Phòng không lớn nhưng mang theo ấm áp.

Mỹ công tử nhìn gian phòng mình lớn lên từ bé, thần sắc không khỏi nhu hoà hơn.

Tô Cầm bưng đến một chậu nước, dùng khăn thấm nước rồi lau sạch thân thể mình, đưa lưng về phía Mỹ công tử, lơ đãng hỏi: "Hắn

thế nào?"

Mỹ công tử tự nhiên hiểu mụ mụ đang hỏi ai, nói khẽ: "Không tốt lắm. Con có thể cảm giác được thương thế của hắn rất nặng, rất khó chữa khỏi."

Tô Cầm thở dài một tiếng, không nói nữa.

Mỹ công tử nhịn không được nói tiếp: "Mụ mụ, hắn mặc dù không phải nhân loại nhưng từ nhỏ đến lớn hắn đối với con rất tốt. Những hài tử khác của hắn cũng không được đối xử tốt như vậy. Hắn dốc lòng dạy con, ngay cả tuyệt học của tổ tiên cũng không giữ lại. Hắn biết mục đích của chúng ta, nhưng vẫn ủng hộ con thừa kế vương vị. Hắn hẳn là rất yêu người."

Lưng Tô Cầm hơi cứng ngắc một chút, nói: "Có lẽ vậy."

Mỹ công tử hít sâu một hơi, giống như lấy hết dũng khí nói: "Mụ mụ, hắn nói với con hắn không sống được mấy năm nữa. Người có muốn đi thăm hắn một chút không?"

Tô Cầm đột nhiên xoay người, ánh mắt cực kỳ phức tạp nói: "Tiểu Mỹ, con còn quá trẻ. Hắn không phải người tốt lành gì, lời hắn nói, con không cần nghe quá nhiều. Hắn dạy con thì con cứ học."

"A?"

Mỹ công tử không ngờ mụ mụ sẽ nói với mình như vậy, cũng không nghĩ tới nàng lại đánh giá Khổng Tước Đại Yêu Vương như thế.

Tô Cầm thở dài một tiếng, ánh mắt cũng dịu dàng hơn nói: "Ta không muốn con nhiễm sự tình ô uế. Con chỉ cần biết là, chúng ta đều là nhân loại, mặc dù mục đích của hắn không thuần khiết,

nhưng mục đích của hắn không ảnh hưởng đến chúng ta. Chúng ta chỉ lợi dụng lẫn nhau thôi. Còn tình yêu, có lẽ hắn yêu ta thật ... Thôi, không nói những lời này, nghỉ ngơi sớm một chút. Sáng mai ta sẽ đi hỏi chuyện Đường Tam cho con."

Nói xong, Tô Cầm quay người tiếp tục rửa mặt, Mỹ công tử tiến lên hai bước, ôm lấy mụ mụ từ phía sau: "Mụ mụ, mặc kệ hắn có yêu người thật lòng không, chí ít còn có con, con vĩnh viễn, mãi mãi yêu người."

Biểu hiện của Tô Cầm trong nháy mắt phức tạp hơn, nàng quay người ôm Mỹ công tử vào lòng nói: "Mụ mụ cũng yêu con. Mụ mụ chỉ hy vọng con mãi mãi không bị tổn thương."

Mỹ công tử nhẹ nhàng gật gật đầu, nói: "Mụ mụ, con sẽ cố gắng, con nhất định sẽ đặc biệt, đặc biệt cố gắng. Vì người, cũng vì Cứu Thục. Nhân loại chúng ta nhất định có thể có được không gian sinh tồn của chính mình."

Đúng lúc này, ánh mắt Tô Cầm sắc bén lên, nàng hướng qua cửa sổ nhìn lại, từ ánh mắt bắn ra hàn quang lạnh thấu xương.

"Ai?"

Mỹ công tử cũng giật mình, vội vàng đứng lên, nhìn qua cửa sổ. Ngoài cửa sổ vang lên một thanh âm phức tạp: "Là ta."

Nghe được thanh âm này, Tô Cầm đột nhiên biến sắc, tay phải đặt lên bờ vai Mỹ công tử, nói: "Con ở trong này chờ mụ mụ, không được đi ra ngoài. Nghe lời."

Nói xong, bạch quang trên người nàng loé lên, sau một khắc đã xuyên qua cửa sổ.

Mỹ công tử đứng lên muốn ra ngoài, nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Bên ngoài trà sữa điếm, một thân ảnh thon dài đang đứng. Khi hắn nhìn thấy Tô Cầm, trong ánh mắt mang theo vài phần si mê.

"Ngươi tới làm gì?" Tô Cầm lạnh lùng nói.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ánh mắt phức tạp nhìn nàng, hỏi một đằng, trả lời một nẻo: "Đó là con gái của ngươi và hắn sao?"

Tô Cầm lạnh lùng nói: "Đúng vậy thì sao? Chẳng lẽ đường đường là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng còn muốn động thủ với hai mẹ con ta sao?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lắc đầu nói: "Không, không phải, ta chỉ tới thăm ngươi. Tổ đình bên kia còn có chút chuyện quan trọng, sau khi xử lý xong ta sẽ tới đón ngươi."

Hàn quang lấp loé trong mắt nàng, nàng nói: "Nếu như ngươi muốn mang đi một cỗ thi thể, vậy ngươi liền tới." Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng siết chặt nắm đấm, nói: "Ngươi yêu hắn như vậy, không nỡ rời xa hắn sao? Ta cho ngươi biết, lần trước hắn bị ta đánh trọng thương, khẳng định không sống được quá ba năm, bây giờ đã qua hơn một năm. Dù ta không đến, hắn cũng không sống được."

Tô Cầm không lên tiếng, chỉ lạnh lùng nhìn hắn.

Vị tân Đại Yêu Hoàng này có chút chật vật, sau một lúc mới nói: "Dù như thế nào ta cũng sẽ bảo hộ ngươi chu toàn."

"Ta không cần." Tô Cầm không đổi giọng nói.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đột nhiên nhìn về phía trà sữa điếm nói: "Ngươi không cần, vậy còn nàng? Nàng là con gái của hắn, khi ta đến, Khổng Tước Yêu tộc sẽ không còn tồn tại."

Tô Cầm đột nhiên cười, nụ cười của nàng rất đẹp, lúc này lại tăng thêm vài phần yêu dị, "Được! Ngươi tới a! Có bản lĩnh ngươi gïết hết chúng ta đi. Chúng ta chết cũng sẽ xong chuyện."

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ngơ ngác nhìn nàng, Tô Cầm thế này là lần đầu hắn nhìn thấy.

Lời tác giả: Kết thúc quyển này, ta vốn có ý khác. Nhưng ngẫm lại, có những chuyện không nên tiết lộ sớm, để sau sẽ tốt hơn. Ta vốn muốn để Đường Tam gặp lại Mỹ công tử, nhưng tình tiết chưa tới, thực xin lỗi, đành để quyển sau vậy. Cuốn tiếp theo, sau khi Đường Tam trở về, câu chuyện sẽ đi theo quỹ đạo ban đầu, một số tình tiết đặc sắc sẽ được triển khai. Cuối cùng, một lần nữa, xin cảm tạ sự ủng hộ của các bạn. Ta đã dành nhiều thời gian để đặt tên cho các Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng, cảm giác rất tuyệt. Mọi người từ từ thưởng thức, ta chậm rãi ghi.

--- Hết quyển 7 ---

Chương 420: Tinh phách

Ngày đấu giá đầu tiên đã nhấc lên cao trào liên tiếp, chẳng những xuất hiện nhiều linh vật trân quý lập nên kỷ lục đấu giá mới, mà mấy vị Đại Yêu Hoàng lần lượt xuất hiện, trong đó Đại Yêu Hoàng bài danh thứ nhất Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cùng người chân chính chưởng quản Tổ đình, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Ngày đấu giá thứ nhất đã xuất hiện nhiều đồ tốt như thế, vậy ngày thứ hai sẽ có đồ gì đây?

Khi sắc trời sáng lên, tất cả người tham dự cạnh tranh đều tràn đầy kỳ vọng, mong rằng hôm nay sẽ có thêm nhiều vật phẩm trân quý hơn.

Đường Tam có thể là ngoại lệ duy nhất, lúc này tâm hắn đã sớm bay về thành Gia Lý. Nếu không phải lý trí nói cho hắn biết nhất định phải tham dự đấu giá kỳ vật thì chỉ sợ hắn đã sớm bay về bên kia rồi.

Đấu giá tất nhiên không thể giao phó hoàn toàn cho lão sư, phân biệt và nhận biết kỳ vật, tiêu tiền như thế nào cho hợp lý, bản thân Đường Tam mới là người rõ ràng nhất.

Trong các vật đấu giá hôm qua, hai kiện vật hắn thích nhất đều không đấu giá được. Một kiện là Tí Hộ Chi Thạch được tạo nên từ Kim Liên Tử trong Thiên Đường Hoa. Không chỉ vì tác dụng che chở, nếu thu được vật phẩm này sẽ giúp hắn hiểu rõ Kim Liên Tử có

tác dụng như thế nào. Kiện thứ hai chính là Thiên Dương Hoa. Nếu có được cánh hoa này, hắn sẽ thu được huyết mạch chi lực đỉnh cấp của vị cường giả Tứ Thiên, Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng. Hơn nữa cần phải hấp thu từ từ, tuy rằng khả năng tăng lên Thập Nhị giai là không lớn, nhưng vẫn đảm bảo có thể lên Cửu giai đỉnh phong, chân chính là Thần vật đối với Đường Tam. Là huyết mạch của Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ nhất, hắn không có gì bất mãn, đáng tiếc là lại bị Địa Âm Thiên Tinh Hoàng mang đi, căn bản cũng không có đấu giá ...

Cho nên có thể thấy, đồ tốt muốn thông qua cạnh tranh để mua khó càng thêm khó. Tốt hơn là mưu lợi trong buổi đấu giá kỳ vật hôm nay. Hơn nữa, giá trận bàn quá cao so với tưởng tượng của hắn, hiện tại dù mua trực tiếp cũng có không ít tiền. Ở chỗ này, người có thể lấy ra 30 000 nguyên tố tệ tuyệt đối là phượng mao lân giác, cũng chỉ có bộ phận kia mới có tài lực dồi dào như vậy.

Đáng tiếc vật hiếm thì quý, nếu chế tạo nhiều Huyết Mạch trận bàn thì sẽ làm giảm giá trị, hơn nữa quá trình chế tác quá gian nan, nếu không Đường Tam thực sự muốn làm nhiều trận bàn hơn. Dùng số tiền kiếm được giúp nhân loại quật khởi là một lựa chọn rất tốt.

Mặt trời dần lên cao, nhưng dưới sân đấu giá vẫn âm u như cũ, sát khí cùng huyết tinh mang theo vận rủi đọng lại, kéo dài mãi không thôi.

"Đinh!" Một tiếng chuông vang lên. Khi tiếng chuông vang lên lần thứ ba thì buổi đấu giá hôm nay chính thức bắt đầu.

Đường Tam đơn giản rửa mặt, ăn chút điểm tâm, xong rồi chuẩn bị đấu giá.

Sau nửa giờ, tiếng chuông lại vang lên. Mười phút sau đó, tiếng

chuông vang lên lần thứ ba, đấu giá sư Lam Hồ tộc đã đi đến trung tâm sân đấu giá.

"Cạnh tranh kỳ vật sắp bắt đầu, các vị khách quý xin chuẩn bị kỹ lưỡng. Để tiết kiệm thời gian, sớm kết thúc đấu giá, chúng ta xin mời vật đấu giá đầu tiên ngày hôm nay."

Một cỗ xe được đẩy vào sân, tấm vải đỏ phía trên hơi nhô cao, có thể thấy nó có dạng đứng thẳng, nhìn qua có điểm giống một chiếc lọ.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc mỉm cười nói: "Vật đấu giá đầu tiên vô cùng kỳ lạ, cũng cực kỳ hiếm thấy. Chư vị mời xem." Nói xong, nàng xốc tấm vải lên, để lộ vật phẩm phía dưới.

Quả nhiên là một cái bình nhỏ, thân bình được làm bằng thuỷ tinh trong suốt, là loại thuỷ tinh trắng tốt nhất luyện thành.

Nhưng sự chú ý của mọi người lại không nằm trên cái bình, mà là quang mang toả ra từ trong bình. Đó là một quang mang màu cam, trong bình có một quang cầu màu cam, mà quang cầu kia không tĩnh, nó đang nhảy lung tung trong đó như muốn lao ra khỏi bình, nhưng vẫn bị kẹt lại. Vô cùng kỳ dị.

"Ta nghĩ rằng sẽ có nhiều vị khách quý không nhận ra món đồ này. Chuẩn xác mà nói, đây là một tinh phách. Chư vị sẽ tự hỏi, tinh phách là gì? Tinh phách vô cùng hiếm thấy, do thực vật bình thường hấp thu tinh hoa nhật nguyệt cuối cùng tu luyện thành Tinh tạo ra. Trong quá trình này, thực vật bình thường đều phải trải qua thiên kiếp tẩy lễ, nếu thành công sẽ thoát thai hoán cốt, trở thành Thần cấp Tinh Vương. Tinh Vương tu luyện kiểu này sẽ có lực lượng cường đại, nhưng xác suất độ kiếp thành công rất thấp, cho nên đại đa số chúng sẽ chết trong thiên kiếp. Mà trong một số tình

huống cực kỳ hy hữu, dưới uy năng của thiên kiếp, bản thể bị phá huỷ nhưng trí tuệ sinh ra vẫn tồn tại, đồng thời sản sinh ra Thần Thức, loại tồn tại này được gọi là tinh phách."

"Vậy tinh phách có tác dụng gì? Tác dụng vô cùng đơn giản, thôn phệ tinh phách có thể làm tăng Thần Thức. Tinh phách càng cường đại thì hiệu quả càng tốt. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là Thần Thức của người thôn phệ phải đủ mạnh, nếu không sẽ bị tinh phách áp chế. Thực vật có thể sinh ra tinh phách thực tế cũng chỉ kém một bước nữa là thành Tinh Vương. Tinh phách hôm nay đấu giá là do Tổ đình thu thập được. Tin tưởng rằng các Yêu Vương, Tinh Vương đều có nhu cầu tăng lên Thần Thức. Như vậy, cạnh tranh bắt đầu. Giá khởi điểm 500 nguyên tố tệ."

Số lượng Yêu Quái cùng Tinh Quái biết đến tinh phách đúng là không nhiều, bởi vì tinh phách quá hiếm thấy. Hơn nữa vì khả năng tăng lên Thần Thức, cường giả thu được tinh phách trước tiên đều đem nó thôn phệ. Tinh phách nếu bảo tồn không tốt, do không có bản thể dựa vào nên sẽ dần tiêu tán. Tinh phách trước mắt này nhìn vô cùng mạnh mẽ, hiển nhiên là vừa mới sinh ra không lâu.

Chính vì không quen thuộc nên có rất ít cường giả hai đại chủng tộc biết được tinh phách có thể tăng Thần Thức lên bao nhiêu lần. Rõ ràng là có hạn chế nhất định, nếu không nó đã không xuất hiện trên hội đấu giá. Mà người biết được tác dụng của nó thì hiểu rõ, trong quá trình thôn phệ tinh phách sẽ xuất hiện nguy hiểm, bị trí tuệ của nó trùng kích, nếu xử lý không tốt có khả năng bị phản phệ. Cho nên, mặc dù thứ này làm tăng lên Thần Thức nhưng cũng là con dao hai lưỡi, cầm không cẩn thận sẽ tự làm mình bị thương.

"600, số 239 ra giá 600."

"700 ..."

Giá tinh phách bắt đầu tăng lên, nhưng tốc độ tăng cũng không quá nhanh. Dù sao đây cũng là kỳ vật có giá khởi đầu 500 nguyên tố tệ. Giá trị của đồ vật này, chỉ có người đấu giá chân chính mới hiểu được, cho nên ra giá tương đối cẩn thận.

"1200, số 336 ra giá 1200 nguyên tố tệ." Đấu giá sư Lam Hồ tộc ra sức báo giá.

Không sai, người ra giá 1200 nguyên tố tệ không phải ai khác, chính là Đường Tam.

Nếu như lúc này có người nhìn thấy hắn thì nhất định sẽ nhận ra, hắn đang vui mừng không kìm chế được. Tinh phách là gì? Thần Thức của thực vật, dù không còn bản thể, bản thân đã suy yếu nhưng nó chân chính là Thần Thức. Quan trọng hơn là, tác dụng chính thức của tinh phách không phải là thôn phệ a!

1200 nguyên tố tệ là cái giá không thấp, nó còn vượt qua giá của tinh huyết Kim Sí Đại Bằng Điểu, nhưng Đường Tam lại cho rằng nó hoàn toàn xứng đáng.

"1300, số 239 ra giá 1300 nguyên tố tệ."

"1500, số 336 ra giá 1500 nguyên tố tệ."

Đường Tam tăng giá rất cao, đây là biểu hiện quyết tâm của hắn để đối thủ biết khó mà lui.

Quả nhiên, sau giá tiền này, toàn trường đều im lặng.

Chương 421: Hắc Ô Thạch cực đại

Tăng lên Thần Thức tuy tốt nhưng không phải không có nguy hiểm cần cân nhắc. Giá tiền này đã vượt qua giá trị tinh phách thông thường. Hơn nữa, đấu giá sư Lam Hồ tộc chưa hề nói tinh phách này do thực vật nào sinh ra, điều này có hai nghĩa, một là Tổ đình cũng không biết nó đến từ thực vật nào, hai là thực vật sản sinh ra nó không cường đại. Nhưng dù là khả năng nào cũng làm giảm giá trị của nó.

Ví dụ như, nếu đấu giá sư Lam Hồ tộc xác minh thực vật sản sinh ra tinh phách này có huyết mạch đỉnh cấp thì giá cả đã không giống như lúc này.

"1500 nguyên tố tệ lần thứ ba, chúc mừng quý khách số 336."

Đấu giá thành công làm Đường Tam nhẹ nhàng thở ra, trên mặt toát ra vẻ vui mừng. Xem ra vận khí kinh thiên của mình quả không giả, kiện đấu giá thứ nhất đã có tác dụng lớn như vậy ... Quả thực là một tin tốt lành.

"Đường Tam, ngươi không cần làm như vậy. Năng lực của ta ta tự biết, dù lần này kiếm được rất nhiều tiền nhưng cũng không cần lãng phí như thế a!" Đúng lúc này, thanh âm của Trương Hạo Hiên truyền đến.

Đường Tam liền biết trấn trưởng lão sư đã hiểu nhầm. Nhưng lúc này hắn cũng không thể nói với lão sư rằng, ngài suy nghĩ nhiều rồi.

"Lão sư, tinh phách có tác dụng khác, không chỉ có thôn phệ đơn giản như vậy. Sau khi trở về ta sẽ giải thích kỹ cho ngài." Đường Tam đơn giản giải thích.

Trương Hạo Hiên sửng sốt một chút, lúng túng nói: "A, a, vậy trở về hẵng nói."

Đường Tam vốn không muốn đả kích lão sư, nhưng nếu hắn không nói chỉ sợ khi cầm tiền đi lấy đồ vật, lão sư sẽ trực tiếp hấp thu tinh phách, vậy thì thật phiền toái.

"Tiếp theo, xin mời vật đấu giá thứ hai."

Kiện vật thứ hai ra sân, thể tích thật lớn. Từ vải đỏ phía trên có thể thấy, thể tích của nó phải hơn một mét khối.

"Kiện vật thứ hai là một khối khoáng thạch. Loại khoáng thạch này mọi người cũng không lạ gì, chính là Hắc Ô Thạch. Bản thân Hắc Ô Thạch có giá trị không cao, nhưng Hắc Ô Thạch lớn như vậy lại có phẩm chất tuyệt hảo, tin rằng mọi người lần đầu tiên nhìn thấy." Nói xong, đấu giá sư xốc vải che đỏ lên, để lộ vật đấu giá.

Khi Đường Tam nghe được ba chữ Hắc Ô Thạch thì không khỏi kinh ngạc.

Lúc trước, ở cửa hàng bán lẻ trong học viện Cứu Thục, vật phẩm đầu tiên hắn chọn mua chính là Hắc Ô Thạch. Chính xác mà nói thì, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc không biết đến Ô Kim. Rèn trong nhiệt độ cao, Hắc Ô Thạch bị tinh luyện thành Ô Kim, có tính xuyên thấu cực mạnh cùng khả năng phá vỡ mọi phòng ngự. Lúc trước, Đường Tam cũng đấu giá thành công một kiện Hắc Ô Thạch trên hội đấu giá thành Gia Lý rồi rèn đúc nó để làm ám khí. Không nghĩ tới

hôm nay lại gặp được kim loại này.

Vải đỏ được xốc lên, một khối Hắc Ô Thạch to lớn hiện ra trong mắt mọi người. Đây là một khối khoáng thạch rất hoàn chỉnh, thể tích chừng gần hai mét khối, toàn thân đen nhánh đậm nhạt không đều nhưng lại có cảm giác rất thâm sâu. Khối Hắc Ô Thạch hắn mua lúc trước có khối lượng mười mấy cân đã rất không tồi, mà khối trước mắt này tối thiểu cũng vài tấn, khó trách lại cần nhiều tên Hùng Yêu đẩy xe mới mang nó lên được sân đấu giá.

"Hắc Ô Thạch nổi tiếng với độ cứng, Hắc Ô Thạch lớn như vậy trước nay chưa từng thấy. Đã có Yêu Vương tự mình kiểm tra, mơ hồ có thể cảm nhận được năng lượng đặc thù có trong đó, hơn nữa thể tích lại lớn như vậy nên Yêu Vương đại nhân hoài nghi khối Hắc Ô Thạch này có khả năng sinh ra linh trí. Mà sinh ra linh trí có nghĩa là có thể trải qua thiên kiếp và trở thành Tinh, hơn nữa khả năng là tồn tại cấp bậc Tinh Vương. Vì vậy nó mới xuất hiện ở đây ngày hôm nay. Tổ đình có thể cam đoan trong nó xác thực có năng lượng ba động. Nhưng nó có thể tiến hoá thành Tinh Quái, trở thành như thế nào thì mời các vị tự mình phán đoán. Giá khởi điểm 300 nguyên tố tệ."

Không hề nghi ngờ, đồ vật này không chắc chắn như tinh phách nên giá khởi đầu cũng thấp hơn không ít.

Hắc Ô Thạch trên Yêu Tinh Đại Lục không hiếm thấy, giá cả cũng không cao. Cho dù có thể tu luyện thành Tinh thì có bao nhiêu giá trị chứ? Mua một Tinh Quái như vậy về làm phụ thuộc? Nếu nó thực sự tiến hoá thành Tinh Quái, 300 nguyên tố tệ cũng đáng giá, dù sao cũng là cấp bậc Tinh Vương. Nhưng là xác suất không lớn, hơn nữa còn phải vượt qua thiên kiếp. Muốn độ kiếp dễ lắm sao? Trong mắt Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, Hắc Ô Thạch cũng không phải vật gì cường đại.

Cho nên khi đấu giá sư tuyên bố giá khởi đầu, toàn trường đều yên lặng, không có bất kỳ người nào ra giá.

Thấy tình huống như vậy, đấu giá sư Lam Hồ tộc không khỏi nhíu mày, nó cũng không cảm thấy khối Hắc Ô Thạch này có gì đáng giá để đưa lên hội đấu giá, hơn nữa 300 nguyên tố tệ cũng không thấp. Ai sẽ ngốc đến mức dùng nhiều tiền như vậy để mua một vật như thế chứ? Nhưng là từ trước tới giờ đều không có khối Hắc Ô Thạch to lớn như vậy.

Nó chỉ có thể nói thêm: "Khối Hắc Ô Thạch này cứng hơn bất kỳ Hắc Ô Thạch trước đây, có thể thấy phẩm chất của nó vô cùng tốt. Một khi thành Tinh, chắc chắn lực phòng ngự sẽ phi thường xuất sắc, rất có cơ hội độ thiên kiếp."

Im lặng, vẫn im lặng như cũ!

Có thể đến đây đấu giá, người tham dự cũng không phải ngu ngốc, mà đấu giá kỳ vật cùng đấu giá linh vật ngày hôm qua khác biệt. Đấu giá kỳ vật thường sẽ xuất hiện rác phẩm được bán với giá cao, tất nhiên cũng có trường hợp mua được đồ tốt. Nhưng kỳ vật vốn không bằng linh vật, lại càng không bằng ngày cuối cùng đấu giá Thần vật.

Cho nên, ngày đấu giá thứ hai luôn có độ cạnh tranh chênh lệch với các ngày khác. Gặp được vật phẩm giá cao lại rất khó đánh giá chính xác giá trị thì không ai mua cũng là chuyện bình thường.

"300 nguyên tố tệ. Quý khách số 336 ra giá 300 nguyên tố tệ. Xin cảm tạ!" Đấu giá sư Lam Hồ tộc vốn muốn chuẩn bị đếm ngược kết thúc đấu giá thì không ngờ rằng màn hình thuỷ tinh trước mặt nó lại sáng lên, chính là vị khách số 336 lúc trước đã thu được tinh

phách.

Đồ vật này cũng có người ra giá? Đây là suy nghĩ trong lòng của rất nhiều người đấu giá, nhưng là, Đường Tam đã ra giá.

Nếu dựa vào thể tích để tính, Hắc Ô Thạch bình thường có thể tích gấp năm lần khối Hắc Ô Thạch này cũng không đáng giá 300 nguyên tố tệ. Nhưng khi Đường Tam nghe đấu giá sư giới thiệu thì đã sớm quyết định sẽ mua. Nếu không phải lo lắng bị người tham dự khác phát hiện và cạnh tranh với mình, hắn đã muốn ra giá ngay từ đầu. Chân chính chỉ có hắn mới biết được tác dụng của bảo bối này.

"300 nguyên tố tệ lần thứ nhất, 300 nguyên tố tệ lần thứ hai, 300 nguyên tố tệ lần thứ ba, thành giao!" Đấu giá sư không tiếp tục trì hoãn, nó hiểu có thể bán được thứ này đã rất tốt rồi, cho nên nhanh chóng kết thúc, để Đường Tam lần nữa thu được thứ mình cần.

Hai lần đấu giá liên tiếp, mặc dù không phải đồ vật có giá trị đặc biệt cao nhưng số 336 đã làm không ít người chú ý.

Đấu giá tiếp tục, mấy món đồ tiếp theo đã thể hiện rõ đặc thù của kỳ vật. Thật là thiên kỳ bách quái, cái gì mà thiên thạch từ trên trời rơi xuống, những quả trứng sinh ra khí tức sinh mệnh, còn có các loại ngọc trai to lớn đến từ Vô Tận Lam Hải, ...

Trong mắt Đường Tam, những vật này không có giá trị gì. Ngược lại quả trứng kia đúng là ẩn chứa khí tức sinh mệnh phi thường mạnh mẽ. Nhưng hắn có thể phán định, đồ vật này do một sinh vật lai tạo ra. Quan trọng là, Đường Tam cảm nhận được tinh thần ba động của quả trứng này không tương xứng với khí tức sinh mệnh. Khí tức sinh mệnh đúng là rất mạnh, nhưng tinh thần ba động rất yếu. Điều này có nghĩa là, sinh vật trong quả trứng có mạnh cũng không

có nhiều khả năng sinh ra trí tuệ, tối đa cũng chỉ là một con Yêu Thú, mà không phải là Yêu Quái.

Chương 422: Hồ Vĩ Xá Lợi

Cuối cùng quả trứng được bán với giá 2000 nguyên tố tệ.

Kỳ vật được đưa lên hội đấu giá lớn Tổ đình đã được lựa chọn kỹ lưỡng, đúng là có không ít tinh phẩm. Trong đó Đường Tam tương đối hứng thú với một số khoáng thạch hiếm thấy, có một ít khoáng thạch ngay cả Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cũng không biết. Trong những vật đó cũng có đồ mà Đường Tam muốn. Lúc sau hắn cùng Trương Hạo Hiên thay phiên nhau xuất thủ, thu mua mấy khối khoáng thạch giá cả không cao. Những vật này đúng là mục tiêu quan trọng mà hắn đến lần đấu giá này.

"Món đồ đấu giá sau đây rất có thể là đồ vật nhỏ nhất trên hội đấu giá lần này, nhưng giá của nó khá cao, thành thực mà nói, nếu như có thể, ta phi thường hy vọng có thể mua được nó, bởi vì nó với Hồ tộc chúng ta có ý nghĩa không bình thường ..."

Xe đẩy được đưa lên, từ trạng thái vải che đỏ có thể thấy, phía dưới dường như chỉ có một cái khay, vật phẩm trong khay không nhô ra ngoài, rõ ràng là rất nhỏ.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc biểu lộ có chút phức tạp, dựa theo ánh mắt nó có thể thấy, những lời nó vừa nói xuất phát tự tận đáy lòng. Kỳ vật có liên quan đến Hồ tộc, sẽ là vật gì đây?

Đấu giá sư Lam Hồ tộc không trực tiếp vén vải che đỏ lên mà khom người thật sâu hành lễ với xe đấu giá, sau đó dùng hai tay cẩn thận

nhấc vải đỏ lên, lộ ra vật bên trong.

Hào quang rực rỡ sắc màu từ trong khay toả ra, vầng sáng bảy màu làm cho người ta có cảm giác kỳ dị.

Từ trên núi nhìn xuống, nếu Đường Tam không có thị lực cực tốt thì cơ hồ không thể nhìn thấy rõ trên xe đấu giá là vật gì, thể tích của nó đúng là quá nhỏ.

Đường Tam phải vận chuyển Tử Cực Ma Đồng cùng Linh Tê Thiên Nhãn mới miễn cưỡng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Trên khay có tổng cộng ba cây gai nhọn thân trong suốt, tinh tế như châm, lại toả ra hào quang bảy màu, làm cho người ta cảm giác vô cùng kỳ dị.

Với kiến thức của Đường Tam, trong lúc nhất thời cũng không thể nhận ra đó là vật gì.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc với vẻ mặt phức tạp nói: "Ba cây châm này là bảo vật của tất cả Hồ tộc chúng ta, được Hồng Hồ tộc mang ra đấu giá. Trong các vị khách quý nếu có tộc ta, mời các vị nhất định phải cố gắng mang nó về Hồ tộc."

Lời vừa nói xong, dường như cảm nhận được điều gì đó, sắc mặt nó hơi đổi, trong ánh mắt hiện lên một vòng bất đắc dĩ cùng buồn bã. Nó tiếp tục nói: "Món đồ này có tên là Hồ Vĩ Xá Lợi. Trong tộc chúng ta, chỉ có người đại năng, đại đức, khi chết đi và bị thiêu huỷ mới có thể xuất hiện. Hồ Vĩ Xá Lợi đối với tộc chúng ta có ý nghĩa biểu tượng to lớn. Tiền bối có thể sinh ra Hồ Vĩ Xá Lợi đều là người đã vì bổn tộc mà có cống hiến to lớn. Hồng Hồ tộc vì mấy năm gần đây quá túng quẫn, để tránh cho càng nhiều tộc nhân bị biến thành đồ chơi, lúc này mới mang ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi ra đấu giá để cải

thiện sinh hoạt của tộc đàn. Hồ Vĩ Xá Lợi có tác dụng tĩnh tâm an thần, người có nó có thể tu luyện mà vĩnh viễn không có tâm ma, vĩnh viễn không bị huyết mạch phản phệ. Nhất là khi hấp thu tinh huyết có tác dụng phụ trợ tuyệt hảo, chính là kỳ vật trân bảo hiếm có. Giá khởi đầu, 1000 nguyên tố tệ."

Trong phòng đấu giá số 336, ánh mắt Đường Tam vẫn một mực dừng trên ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi. Chúng mang đến cho hắn cảm giác rất lạ. Quan sát vận khí, nó vậy mà có màu vàng nhạt. Phải biết rằng, màu vàng này hắn mới chỉ nhìn thấy trên người mình, chỉ là trên người hắn là cột sáng bạch kim trùng thiên, mà bản thân Hồ Vĩ Xá Lợi đã là màu vàng nhạt. Mà màu vàng này tinh hoa nội liễm, bên trong đó Đường Tam còn thấy ân ẩn một vòng đỏ ửng. Mặc dù hắn không dùng Thần Thức để dò xét, nhưng hắn cảm nhận được rõ ràng ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi rất thần dị.

Đương nhiên đồ tốt thì giá không rẻ, ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi cho đến bây giờ có giá khởi đầu là cao nhất.

Khởi đầu với 1000 nguyên tố tệ đã khá đắt. Không bị huyết mạch phản phệ, không bị ảnh hưởng bởi tâm ma, tác dụng này không phải Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc nào cũng cần. Đường Tam đầu tiên nghĩ là, nếu trước khi gặp được mình, Sư Hổ Thú nhất mạch có được nó hẳn sẽ có trợ giúp không nhỏ, ít nhất có thể khống chế hai đại huyết mạch xung đột trong cơ thể.

"1100 nguyên tố tệ." Đã có người ra giá ngay từ đầu. Rất rõ ràng, độ trân quý của Hồ Vĩ Xá Lợi cùng lời thỉnh cầu của vị đấu giá sư Lam Hồ tộc đã có tác dụng.

"1200 nguyên tố tệ." Giá cả bắt đầu tăng lên.

Hồ Vĩ Xá Lợi hẳn là rất ít khi xuất hiện, hoặc là nói trước kia đều

chưa từng xuất hiện qua. Giá cả đã tăng lên, nhưng không nhanh. Người tham dự cạnh tranh hiển nhiên có chút do dự.

"Lão sư, ngài có biết Hồ Vĩ Xá Lợi không?" Đường Tam truyền âm hỏi Trương Hạo Hiên.

"Chưa từng nghe thấy." Trương Hạo Hiên không chút do dự trả lời, "Vật này có chút kỳ lạ, thật sự là có hiệu quả sao? Trong khi tu luyện, dường như chỉ có Tinh Quái Tộc mới có khả năng xuất hiện tâm ma, Yêu Quái Tộc ngược lại chưa từng nghe nói là có, dù sao tu luyện của bọn nó là huyết mạch trực tiếp tiến hoá. Còn huyết mạch phản phệ, nếu huyết mạch đủ cường đại thì không tuỳ tiện thôn phệ các tinh huyết khác, lúc đầu cũng không có vấn đề này đi. Đồ vật này cảm giác có chút vô dụng."

Đường Tam nhắm hai mắt lại, hắn có cảm nhận khác với Trương Hạo Hiên về ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này. Tác dụng chân chính của nó rất có thể vượt xa lời đấu giá sư Lam Hồ tộc giới thiệu. Nếu không, nó cũng không có giá khởi đầu cao như vậy.

"1800 nguyên tố tệ." Giá cả đã nhanh muốn gấp đôi.

"2000 nguyên tố tệ, cảm tạ quý khách số 336."

Đúng vậy, Đường Tam lại lần nữa xuất thủ. Hơn nữa, lúc này, trong mắt hắn tràn đầy vẻ kiên định, ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này, hắn nhất định muốn thu được.

"2100 nguyên tố tệ." Đấu giá sư Lam Hồ tộc có chút khẩn trương khi thấy Đường Tam báo giá. Hôm qua vị khách số 336 đã thu được Thí Thần Kiếm, có nghĩa là hắn thuộc về Hổ tộc hoặc Sư tộc, không phải là Hồ tộc. Nó vô cùng hy vọng ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này không rơi vào tay người ngoài.

"2300 nguyên tố tệ." Đường Tam lần nữa ra giá.

"2400 nguyên tố tệ." Vẫn còn người ra giá. Đến mức giá này, cũng chỉ còn một thanh âm cạnh tranh với Đường Tam.

"2600 nguyên tố tệ." Đường Tam vẫn như cũ trực tiếp tăng thêm 200 nguyên tố tệ.

"2700 nguyên tố tệ." Đối phương vẫn không chịu nhượng bộ.

"3000 nguyên tố tệ." Đường Tam bình tĩnh đưa ra giá tiền này.

Khi con số 3000 nguyên tố tệ xuất hiện, toàn trường đã hoàn toàn yên tĩnh. Giá tiền này đã tạo lên kỷ lục mới ngày hôm nay. Ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi thật sự đáng giá 3000 nguyên tố tệ sao? Tương đương mỗi cây châm nhỏ có giá 1000 nguyên tố tệ a! Quả thực là không thể tưởng tượng được.

Người cùng Đường Tam cạnh tranh rút cuộc đã im lặng, không tiếp tục ra giá, hiển nhiên 3000 nguyên tố tệ đã vượt qua khả năng của người đó.

"3000 nguyên tố tệ, còn có vị khách nào muốn tiếp tục ra giá không?" Đấu giá sư Lam Hồ tộc cố gắng tìm người cạnh tranh.

Đáng tiếc, đối với ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi, giá tiền này đã là cực hạn, cuối cùng không có ai tiếp tục ra giá nữa.

"Lần thứ ba, thành giao!" Trong chớp mắt khi đánh chuỳ xuống, đấu giá sư Lam Hồ tộc dường như bị rút sạch khí lực, có chút hồn bay phách lạc.

Ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi được đưa xuống, đấu giá sư trên đài cũng đổi người. Vẫn là Lam Hồ tộc, nhưng tinh thần khí rõ ràng tốt hơn nhiều.

Trong phòng đấu giá 336, Đường Tam có chút thở phào. Đồ vật này trong tay người khác có lẽ không hữu dụng, nhưng rơi vào tay hắn lại có tác dụng thật lớn.

Chương 423: Trì Hoãn Chi Thạch

Trương Hạo Hiên không chất vấn Đường Tam tại sao lại dùng nhiều tiền như vậy mua một món đồ như thế, hắn lựa chọn tin tưởng vị đệ tử này. Dù sao, 30 000 nguyên tố tệ cũng là do Đường Tam kiếm được.

Cạnh tranh tiếp tục, nhiều kỳ vật được đưa lên. Nhưng Đường Tam đã ít ra tay hơn. Gặp được đồ vật mình hứng thú thì để lão sư xuất thủ, giá cả hợp lý thì mua, giá cả không hợp lý thì từ bỏ, không đặc biệt truy cầu.

Thời gian dần qua đi, khi thái dương bắt đầu ngả về tây thì cạnh tranh hôm nay đã đến hồi kết thúc.

Cả ngày đấu giá đã tiêu tốn không nhỏ tinh lực, đấu giá sư đã đổi mấy vị rồi. Mà với những người đấu giá, bởi vì một mực đều chú ý đến vật đấu giá nên cũng sẽ mệt mỏi. Bất quá, mọi người đều đang chờ đợi mấy kỳ vật cuối cùng xuất hiện ...

Từ đấu giá linh vật hôm qua có thể thấy, kỳ vật áp trục hôm nay tuyệt đối sẽ không kém. Đây chính là cơ hội hiếm có a!

"Tiếp theo sẽ bắt đầu đấu giá ba kiện vật cuối cùng ngày hôm nay. Ba kiện vật này không có vật nào không phải là bảo vật, ngay bây giờ xin mời vật đấu giá thứ ba đếm ngược."

Rốt cuộc đã đến, người đấu giá vốn có chút mệt mỏi đều tỉnh táo

lại, nhất là người có tài lực hùng hậu thì càng hưng phấn.

Ba kiện vật đấu giá hôm qua không hề nghi ngờ là vô cùng rung động. Tí Hộ Chi Thạch, Thiên Dương Hoa, Thì Quang trận bàn. Trong đó, Thì Quang trận bàn có giá thấp nhất, nhưng thực tế lại có ý nghĩa lớn nhất, đã mở ra một tiền lệ chưa từng có.

Như vậy, ba kỳ vật cuối cùng hôm nay sẽ tốt như thế nào? Mọi người ở đây đang vô cùng mong chờ.

Một cỗ xe được đẩy vào trong sân, khi nó vừa tiến vào thì trong sân dường như bị chậm lại. Đây là vật gì?

Đường Tam nhìn xuống phía dưới, khi ánh mắt hắn rơi trên xe đẩy thì lập tức cảm giác được suy nghĩ của mình dường như cũng trở nên chậm chạp. Mà bốn tên Hùng tộc đẩy xe kia trên người đều mặc áo giáp nặng được chế tác từ kim loại đặc thù. Nhưng từ thể tích vật đấu giá có thể thấy nó cũng không lớn.

Xe đẩy đi đến giữa sân, đấu giá sư lại lùi ra một nơi khá xa. Khi nó mở miệng lần nữa thì mọi người đều cảm nhận được tình huống quỷ dị.

"Các ... vị ... khách quý tôn kính ..., kỳ vật ... tiếp theo ... phi thường ... kỳ lạ. Nó ... là ... một khối ... khoáng thạch, ... hẳn là ... thiên thạch ... đến từ ... ngoại thiên. Khi ... nó được ... phát hiện ... đã từng ... sinh ra ... hiệu quả ... vô cùng ... kỳ dị. ... Sau này ... được ... đưa đến ... Tổ đình, ... chung quy ... vẫn ... do ... Tổ đình ... cất giữ. ... Đã có ... vài vị ... Đại Yêu Hoàng ... miện hạ ... nghiên cứu ... nó, ... nhưng ... đều không ... tìm ra ... tác dụng."

Đấu giá sư Lam Hồ tộc nói rất chậm và đứt quãng, dường như lời nói của nó đã bị ảnh hưởng, mà vật ảnh hưởng đến nó chính là món

đồ đấu giá trước mặt này. Rốt cuộc đây là vật gì mà lại xuất hiện tình trạng như vậy? Ngôn ngữ chậm chạp? Đương nhiên không chỉ có vậy. Khi nhìn món đồ này, tất cả người đấu giá đều cảm thấy tư duy của mình bị trì hoãn.

"Các ... miện hạ ... gọi ... nó ... là ... Trì Hoãn ... Chi Thạch, ... trong ... phạm vi ... nhất định ... tất cả ... mọi thứ ... bên trong ... đều ... trở nên ... đặc biệt ... chậm chạp, ... nhưng ... tốc độ thời gian ... lại ... không ... bị ... ảnh hưởng. ... Chúng ta ... đã mời ... Thì Quang Ngạc ... tộc ... đến xem xét, ... nhưng ... bọn họ ... chưởng khống ... thời gian ... cũng ... không cách nào ... thay đổi được. ... Trong ... các ... kỳ vật ... ở Tổ đình, ... vật này ... tuyệt đối ... là ... thần kỳ ... nhất. ... Nếu như ... không phải ... không ... cách nào ... dò xét ... tình huống ... bên trong ... thì ... nó ... có lẽ ... là Thần vật. ... Khi ... bản thể ... của nó ... bị cắt ... đi ... một phần, ... hiệu quả ... chậm chạp ... sẽ ... giảm xuống ... rất nhiều. ... Mọi người ... mời xem."

Vừa nói, đấu giá sư ra hiệu cho một tên Hùng Yêu xốc lên tấm vải đỏ.

Vải đỏ được xốc lên, một khối khoáng thạch lớn cỡ đầu người hiện ra. Nó có màu vàng nâu, mặt ngoài thô ráp, giống như là được kết tinh tạo thành, không có ánh sáng phát ra từ bên trong. Nhưng nếu dùng Tinh Thần Lực đi dò xét thì sẽ cảm nhận được cỗ hắc vị, phạm vi tác dụng không nhỏ, trong đường kính trăm mét đều bị hiệu quả chậm chạp ảnh hưởng.

Kỳ vật chưa từng được biết đến! Đây chính là danh mục nó được xếp vào. Nhưng tác dụng của nó chắc chắn đã chứng minh giá trị của nó. Xếp nó vào ba kiện vật áp trục cuối cùng là hoàn toàn xứng đáng.

"Đấu giá ... bắt đầu ... Giá khởi đầu ... 5000 ... nguyên tố ... tệ, ...

mỗi lần ... tăng giá ... là ... 500 ... nguyên tố ... tệ." Đấu giá sư khó khăn tuyên bố quy tắc của lần đấu giá này, sau đó chậm rãi đưa tay làm hiệu, cạnh tranh bắt đầu.

Toàn trường im lặng, không có người nào ra giá.

Sở dĩ không có người nào cạnh tranh, nguyên nhân rất đơn giản, đồ vật này không rõ tác dụng là gì. Đúng vậy, không biết mua nó về làm gì. 5000 nguyên tố tệ cũng không phải con số nhỏ, dùng giá đắt như vậy mua một vật không rõ tác dụng, đúng là có chút lãng phí.

Ngay cả Yêu Hoàng cũng không nghiên cứu được lai lịch của nó, cũng không biết ứng dụng như thế nào. Chẳng lẽ bọn họ còn mạnh hơn Yêu Hoàng sao?

Đồ vật này đúng là kỳ dị, nhưng cũng có chút vô tác dụng. Rất rõ ràng, nó không thích hợp để chế tạo vũ khí hay đồ vật khác, ngay cả bản thân người sử dụng cũng bị ảnh hưởng a! Những tên Hùng tộc kia mặc áo giáp được làm từ khối chì nặng mà thành nên mới miễn cưỡng ngăn cản được một chút tác dụng của nó. Dùng làm vũ khí sao, đừng đùa! Đối phương tấn công ngươi từ xa, ngươi động tác chậm chạp chắc chắn sẽ trúng mục tiêu ...

Chậm chạp, có lẽ dưới một số tình huống đặc thù sẽ có tác dụng, nhưng với điều kiện là người sử dụng không chịu ảnh hưởng mới được. Người sử dụng cũng bị ảnh hưởng thì dùng nó như thế nào?

Thực tế, kỳ vật này tộc Thì Quang Ngạc cũng rất có hứng thú, nhưng tộc này tương đối nghèo nên mua không được. Tổ đình cũng đã để bọn họ nghiên cứu một thời gian, cũng không có kết quả gì nên đã thu hồi lại.

Cuối cùng, sau nhiều lần nghiên cứu, nó đã được đưa lên đấu giá kỳ

vật ngày hôm nay.

Trong những người đấu giá ở đây, người duy nhất có hứng thú với nó chỉ sợ là Đường Tam trong phòng 336. Lúc này hoàn toàn có thể dùng từ mắt lộ kỳ quang để hình dung trạng thái của Đường Tam.

Không sai, ở vị diện này, tất cả các Hoàng Giả đều không nhận ra khối Trì Hoãn Chi Thạch này, nhưng thân từng là Thần Vương chủ trì Thần giới, Đường Tam lại biết nó a!

Cái này sao lại gọi là Trì Hoãn Chi Thạch, đây rõ ràng là một khối Thời Không Đạo Tiêu. Thứ này căn bản vốn không nên xuất hiện trên vị diện này, nó hẳn là thuộc về Thần giới. Nó được dùng để do tốc độ thời gian của các vị diện khác nhau.

Ở Thần giới, nó không phải đặc biệt trân quý, ở trong Thần giới cũng không có đặc tính chậm chạp như vậy, chỉ là một dụng cụ điều chỉnh thời gian. Nhưng mà ở ngoài Thần giới thì lại khác.

Rất khó tưởng tượng nó làm sao lại đến vị diện này, nhưng khối Thời Không Đạo Tiêu này có thể tích thật lớn. Bình thường Thời Không Đạo Tiêu chỉ lớn bằng móng tay, được chế tác thành hình dạng đặc thù để đo lường thời gian. Mà khối trước mắt lớn như vậy, bên trong Đấu La Thần Giới cũng không có.

Chương 424: Thời Không Đạo Tiêu

Điều này có nghĩa là gì? Có ý nghĩa là khối Thời Không Đạo Tiêu này hẳn là hình thái nguyên bản, cũng không phải từ Thần giới tạo ra, mà là hình thành trong vũ trụ, không hiểu vì sao lại rơi xuống vị diện này. Khối Thời Không Đạo Tiêu lớn như vậy đã không thể dùng giá trị để cân nhắc. Nói đơn giản, dù một Thần giới hoàn toàn mới, mấy vạn năm cũng không dùng hết, đủ để khuếch trương Thần giới thêm phạm vi lớn. Đối với Thần giới khống chế nhiều vị diện, nó có tác dụng trọng yếu hấp thu chất dinh dưỡng.

Nó rơi vào tay các Đại Yêu Hoàng có lẽ vô dụng, nhưng đồ vật này nếu vào tay Đường Tam ... Hắn biết cách xử lý nó a!

Lúc này Đường Tam có chút thấp thỏm, hắn thật sự sợ có một Đại Yêu Hoàng đột nhiên xuất hiện và nói muốn đồ vật này, sau đó cho ra một cái giá trên trời.

Nếu như không lo lắng sẽ bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng phát hiện, Đường Tam thật muốn cho mình một cái vận khí gia thân.

May mắn, người cạnh tranh trong lo lắng của hắn cũng không xuất hiện ... Toàn trường vẫn im lặng như cũ. 5000 nguyên tố tệ để mua một phế phẩm, không ai nguyện ý xuất tiền.

"Nếu như ... không có ... vị ... khách quý ... nào ... ra giá, ... như vậy ... vật ... đấu giá ... này ... chỉ ... có thể ... tiếc nuối ..."

Đấu giá sư Lam Hồ tộc vừa muốn kết thúc cạnh tranh thì giá cả đã xuất hiện.

"Số ... 336 ... ra giá ... 5000 ...nguyên tố tệ ..." Thanh âm chậm chạp nhưng kinh ngạc, đấu giá sư nói.

Đường Tam xuất thủ!

Thời Không Đạo Tiêu hắn nhất định muốn, dù phải dùng hết tiền hắn cũng phải mua được nó. Thứ này trong tay Đại Yêu Hoàng vô dụng, nhưng trong tay hắn, sau khi được cải tạo sẽ là một kiện Thần Khí, chân chính là Thần Khí.

Thật không nghĩ tới, trên vị diện này lại nhiều đồ tốt như vậy, thật làm cho người ta hưng phấn. Thu hoạch hôm nay đã làm Đường Tam rất hài lòng, thậm chí là vượt qua mong muốn. Thu được viên Thời Không Đạo Tiêu này, hắn có thể không cần nhìn hai kiện vật sau cũng vô cùng thoả mãn.

Sau ba lần khó khăn hỏi giá, đánh chuỳ. Đường Tam không chút nguy hiểm nào đã thu được viên Trì Hoãn Chi Thạch trong miệng bọn họ.

Thở phào một hơi lớn, khuôn mặt Đường Tam rất đắc chí. Hắn có chút chờ không kịp muốn đem khối Thời Không Đạo Tiêu này cầm trong tay, lúc này mới có thể yên tâm.

Sau khi Thời Không Đạo Tiêu bị đẩy xuống, đấu giá sư Lam Hồ tộc mới nhẹ nhàng thở ra, thoát khỏi trạng thái chậm chạp. Thật sự có người mua thứ đồ vật này sao? Là vị khách thần bí số 336 kia. Vị này tích luỹ phải gần đến vạn nguyên tố tệ đi.

Đấu giá sư nhịn không được nhìn một chút về phía vị trí của Đường

Tam. Đường Tam cũng không muốn gây chú ý như vậy, nhưng gặp được đồ tốt và thuận lợi như thế, hắn cũng không để ý những chuyện này.

Đường Tam lấy ra một máy truyền tin khác, đeo lên bên tai mình. Huyết mạch chi lực rót vào, mở máy truyền tin.

"Hứa huynh, không biết ta có thể đại diện đại sư cầm tiền đấu giá Huyết Mạch trận bàn hôm qua không? Đại sư ở trên hội đấu giá mua một ít đồ nên cần thêm tiền."

Máy truyền tin này tự nhiên là đến từ Linh Tê thương hội. Đối với Đường Tam, hội đấu giá coi như đã kết thúc, nhưng lúc rời đi hắn cần thanh toán tất cả các vật phẩm đã đấu giá mới có thể chính thức rời khỏi đây.

"Không có vấn đề. Chúng ta đã chuẩn bị xong. Đại sư lúc nào cần? Chúng ta ở địa điểm thanh toán trong Đấu Thú Tràng chờ đại sư."

Đường Tam nói: "Ta đại biểu đại sư đi thanh toán, ngay bây giờ, sau khi cạnh tranh kỳ vật kết thúc. Vậy phiền Hứa huynh rồi. Đại sư đối với lần đấu giá này rất hài lòng, đáng tiếc Thì Quang trận bàn chế tác quá khó khăn, đại sư nói lần này vô cùng may mắn mới có thể thành công. Lần sau bên huynh còn có tinh huyết gì tốt cũng có thể mời đại sư thử nghiệm."

"Đương nhiên, đương nhiên rồi, thay ta cảm tạ đại sư. Lần này đúng là để chúng ta mở rộng tầm mắt. Đấu giá Huyết Mạch trận bàn là Thiên Thông thương hội, bọn họ trong thời gian gần muốn xoay vòng vốn chỉ sợ sẽ xảy ra vấn đề, ha ha ha! Còn mong đại sư chiếu cố chúng ta nhiều hơn. Về sau nếu đại sư cần, chỉ cần chúng ta có sẽ ưu tiên cho đại sư sử dụng, khi bàn giao trận bàn thì trừ tiền tinh huyết sau là được."

Thì Quang trận bàn cơ hồ đã mang đến hội đấu giá lần này rung động rất lớn. Mặc dù đấu giá chưa kết thúc nhưng Linh Tê thương hội đã nhận được rất nhiều đơn đặt hàng cùng hỏi thăm, trong nhất thời đã trở thành tâm điểm chú ý. Hiệu quả Hứa Tự Nhiên muốn đã hiện ra trước mắt. Nhưng đó mới chỉ là bắt đầu. Trước đó Đường Tam không chỉ đưa cho bọn họ một viên Thì Quang trận bàn, mà còn có rất nhiều trận bàn khác. Thì Quang trận bàn chỉ có một cái, nhưng các trận bàn khác cũng không tệ. Với giá siêu cao của Thì Quang trận bàn, giá trị của những trận bàn này cũng theo đó tăng cao, đã đủ để Linh Tê thương hội kiếm lời.

Trong tình huống như vậy, Linh Tê thương hội đã nể trọng đại sư đến mức cao nhất.

Khi Đường Tam cùng Hứa Tự Nhiên trò chuyện thì kỳ vật thứ hai đếm ngược đã được đưa lên sân.

Đây là một khối khoáng thạch, chuẩn xác mà nói là một bộ xương cốt, một bộ xương cốt to lớn. Từ hình thể có thể thấy nó thuộc Long tộc, nhưng không có cánh.

"Kỳ vật này là một bộ xương cốt. Tương truyền, nó là xương cốt của Hải Long tộc. Từ thể tích của nó có thể phán đoán, vị Hải Long tộc này trong biển rộng rất có thể là bá chủ, cấp bậc Đại Yêu Vương. Nếu không tính đến vị Hải Thần xuất hiện ở thành Gia Lý cách đây không lâu thì vị này trong Vô Tận Lam Hải hẳn là người mạnh nhất. Nghe nói trong xương cốt Hải Long tộc có chứa cốt tuỷ, là một vật đại bổ, có tác dụng ôn dưỡng với bất kỳ huyết mạch nào, nhất là huyết mạch Thuỷ thuộc tính. Bộ xương cốt này được các vị miện hạ đánh giá có công dụng cực kỳ tốt, khẳng định cốt tuỷ, xương đều là chí bảo, còn có thể chế tác vũ khí. Giá khởi đầu, 5000 nguyên tố tệ."

"5500 nguyên tố tệ." Ngay từ đầu đã có người ra giá.

So với "Trì Hoãn Chi Thạch" trước đó, xương cốt của vị Đại Yêu Vương Hải Long tộc này có nhiều chỗ tốt hơn. Bộ xương cứng rắn có thể chế tác vũ khí, còn có cốt tuỷ trân quý làm thuốc bổ. Đây tuyệt đối là kỳ vật hàng đầu, công dụng rõ ràng. Nó rơi vào tay người thợ giỏi thì giá trị nhất định có thể toả sáng rực rỡ.

Đường Tam không có hứng thú với thứ này, cốt tuỷ nếu như thần kỳ như vậy, đưa Đại sư huynh sử dụng sẽ có trợ giúp không nhỏ. Đáng tiếc Đại sư huynh lại là Băng thuộc tính, trợ giúp của Thuỷ thuộc tính sẽ có hạn.

Khi đấu giá vượt quan 10 000 nguyên tố tệ, Đường Tam liền từ bỏ đấu giá, hiệu quả quá thấp, không bằng để lại tiền mua thứ khác. Dùng xương Hải Long tộc chế tác vũ khí, Đường Tam không có hứng thú. Đồ vật này tuy cứng nhưng không đủ bền dẻo, còn không bằng hợp kim đỉnh cấp hắn luyện chế. Lần này có khối Hắc Ô Thạch cực lớn kia, hắn đã đủ hài lòng.

Cuối cùng, bộ xương cốt Đại Yêu Vương Hải Long tộc này được bán với giá 16 000 nguyên tố tệ.

"Tiếp theo là vật đấu giá cuối cùng ngày hôm nay, cũng là kỳ vật kết thúc cạnh tranh ngày thứ hai. Xin mời."

Xương cốt Hải Long tộc mất rất nhiều thời gian vận chuyển, bởi vì di chuyển nó quá tốn sức, là từ trên trời đưa xuống. Được Tổ đình đặc chuẩn, nó được Yêu tộc phi hành vận chuyển tới. Thật vất vả mới mang xuống được.

Đường Tam đã đứng người lên, chỉ cần món đồ này không làm hắn hứng thú thì hắn sẽ rời đi ngay, tranh thủ thời gian về thành Gia Lý.

Một cái xe đẩy cực lớn chậm rãi đi ra, khi xe đẩy này lên đến sân, cho dù ở trên núi cũng cảm nhận được nhiệt độ đang nhanh chóng hạ xuống.

Băng thuộc tính?

Chương 425: Băng Phong vương toạ

Đường Tam ngẩn người, hắn vốn đã đứng lên rồi lại ngồi xuống lần nữa. Hôm nay tới đây, các đồng bạn đều tìm được đồ tốt, chỉ duy nhất thiếu Đại sư huynh. Mà kiện đấu giá trước mắt này lại là Băng thuộc tính, chẳng phải là có khả năng thích hợp với Đại sư huynh sao?

Xe đẩy được đưa đến trong sân. Riêng xe đẩy đường kính đã vượt qua mười mét, vải đỏ bên dưới nhô cao, có thể thấy đồ vật phía dưới có thể tích không nhỏ.

"Món đấu giá cuối cùng ngày hôm nay đến từ một vị miện hạ đã qua đời, Thiên Băng Đại Yêu Hoàng. Thiên Băng Đại Yêu Hoàng trước khi chết đã từng lưu lại một chút kỳ vật, trước mắt quý vị là một trong số đó ... Chính là Băng Phong vương toạ của Thiên Băng Đại Yêu Hoàng. Băng Nữ tộc, bởi vì Thiên Băng Đại Yêu Hoàng vẫn lạc nên không gượng dậy được, số lượng ngày càng ít. Vì sinh tồn của chủng tộc nên mới lấy ra món chí bảo này, hy vọng có thể thu được tài nguyên để trọng trấn Băng Nữ bộ tộc."

Vừa nói, đấu giá sư vừa xốc lên tấm vải đỏ.

Lập tức, một cỗ hàn khí mãnh liệt tản ra làm tất cả người đấu giá đều cảm thấy lạnh. Hàn ý lạnh thấu xương kia làm nhiệt độ trong Đấu Thú Tràng trong nháy mắt hạ xuống không độ.

Băng Phong vương toạ không chỉ là một cái ghế khổng lồ, bên dưới

là một tấm nền lớn hình tròn, ở chính giữa hình tròn loé ra quang mang màu băng lam. Lưng ghế phía sau là 108 ngọn băng mâu tạo thành một tường băng. Cái lạnh buốt giá khiến cho tất cả mọi người không khỏi rùng mình từ trong linh hồn.

Không hề nghi ngờ, Băng Phong vương toạ nhất định là đến từ cung điện của Thiên Băng Đại Yêu Hoàng, chân chính là chí bảo trong Băng Nữ tộc. Băng Nữ tộc là một mạch Tinh Quái, trong truyền thuyết, thuở ban đầu khi Băng Nữ xuất hiện là ở trong Huyền Băng vạn năm, do Băng Tinh ngưng tụ mà thành.

Băng Tinh Biến của Vũ Băng Kỷ chính là đến từ bộ tộc này. Băng Nữ tộc không phải không có nam tử, nhưng là mẫu hệ thị tộc, cho nên lấy danh là Băng Nữ tộc. Vấn đề lớn nhất của bộ tộc này chính là sinh ra hậu đại rất khó khăn, cần mất một thời gian dài. Đây cũng là nguyên nhân vì sao chủng tộc này truyền thừa khó khăn như vậy. Sau khi Thiên Băng Đại Yêu Hoàng qua đời, Băng Nữ tộc đã cùng một chủng tộc Hoả thuộc tính cường đại xung đột, vẫn lạc rất nhiều tộc nhân, từ đó không gượng dậy được.

Lấy ra Băng Phong vương toạ đấu giá có thể thấy hiện tại Băng Nữ tộc gặp nguy cơ lớn như thế nào. Giống như trước đó Hồng Hồ tộc lấy ra Hồ Vĩ Xá Lợi, đây đều là vạn phần bất đắc dĩ mà thôi.

Băng Phong vương toạ trước mắt này vô cùng xứng đáng làm vật áp trục chân chính ngày hôm nay. Đối với người có huyết mạch Băng thuộc tính, đồ vật này có tác dụng khó có thể nói trước được, tuyệt đối là Thần vật.

"Giá khởi đầu, 10 000 nguyên tố tệ, mỗi lần tăng lên 1000 nguyên tố tệ. Món đồ này, bởi vì Băng Nữ tộc yêu cầu, chúng ta xin mời Tộc trưởng đương nhiệm Băng Nữ tộc đăng tràng chủ trì."

Nói xong, đấu giá sư Lam Hồ tộc đã nhanh lùi sang một bên, thân thể nó còn hơi run rẩy. Nó cách Băng Phong vương toạ quá gần, thực là rất lạnh a!

Một đạo quang mang màu băng lam lặng yên xuất hiện, đi tới phía trên nền Băng Phong vương toạ. Đó là một nữ tử vô cùng kỳ lạ.

Thân hình của nàng không khác gì nhân loại, khác biệt duy nhất là màu da và tóc. Tóc của nàng màu băng lam, da trắng noãn như tuyết, sáng óng ánh, có cảm giác giống như thuỷ tinh. Thân cao chừng khoảng mét tám, thân thể mềm mại thon dài. Nàng mặc một chiếc váy dài liền màu trắng, đồng tử trong suốt màu băng lam, chỉ liếc qua cũng cảm nhận được sự thanh lãnh từ sâu bên trong.

Ánh mắt của nàng lưu chuyển, nhìn về phía Băng Phong vương toạ, trong ánh mắt tràn đầy tiếc nuối cùng u buồn. Bờ môi mím thật chặt, không có mở miệng ngay.

Có thể tưởng tượng được, vị tộc trưởng này khi đem Băng Phong vương toạ ra đấu giá đã thống khổ cỡ nào. Nhưng nàng thực sự không có cách khác, nếu không làm như vậy, Băng Nữ tộc không lâu nữa sẽ thực sự diệt tộc.

Đường Tam nhìn về phía xa, thông qua quan sát cùng Tinh Thần Lực, hắn có thể cảm nhận được vị tộc trưởng này không phải cấp độ Đại Yêu Vương, hẳn là Yêu Vương. Phải biết rằng, bộ tộc này đã từng xuất hiện Đại Yêu Hoàng. Nhưng Đường Tam cũng biết, Băng Tinh Biến chỉ là huyết mạch cấp ba, nhiều lắm thì được xem là cấp ba đỉnh phong, không lên được cấp hai.

Không biết vị Thiên Băng Đại Yêu Hoàng kia xuất hiện như thế nào, bí mật của Băng Nữ tộc không được biết đến nhiều, nhưng chắc chắn hiện tại tình huống Băng Nữ tộc rất không tốt.

10 000 nguyên tố tệ là giá khởi điểm của Băng Phong vương toạ. Thứ này phi thường tốt, nhất định có trợ giúp to lớn cho Đại sư huynh. Nhưng là, Đường Tam thực sự có thể mua được nó sao?

Vương toạ của một vị Đại Yêu Hoàng, mà rất có thể không chỉ đơn giản như vậy, giá cuối cùng có thể mua được nó nhất định sẽ vô cùng lớn.

Đường Tam nhắm hai mắt lại, ngay lúc này hắn sẽ không lo lắng nhiều. Nếu chỉ dùng tiền mua Băng Phong vương toạ, hắn sợ không được, bởi vì bọn họ chỉ còn hơn một vạn nguyên tố tệ. Chút tiền ấy tuyệt đối không thể mua được Băng Phong vương toạ.

Thở sâu, Đường Tam hai con ngươi lấp loé quang mang. Hắn lấy ra một vật từ vòng tay trữ vật của mình, sau đó mới ngưng tụ Tinh Thần Lực, truyền âm với tộc trưởng Băng Nữ tộc trong sân.

"Tộc trưởng, xin đừng đấu giá vương toạ. Ta nguyện ý giúp đỡ quý tộc trọng chấn, đồng thời có biện pháp giải quyết vấn đề truyền thừa của quý tộc." Một câu truyền âm đơn giản nhưng với Tinh Thần Lực của Đường Tam, tự nhiên có thể lọt vào tai vị tộc trưởng kia.

Không hề nghi ngờ, dạng truyền âm này nhất định sẽ bị cường giả đủ cường đại phát hiện. Nhưng không có quy định không cho phép truyền âm. Đường Tam ngay lập tức cảm nhận được ít nhất có hơn mười đạo Thần Thức quét về phía mình.

Hắn đứng người lên, giơ đồ vật mới lấy ra lên cao.

Lập tức, một đạo quang mang từ trong tay hắn phóng ra, Thần Thức quét trên người hắn giống như chạm vào thiên lôi mà nhanh chóng

rút đi.

Thần Thức của tộc trưởng Băng Nữ tộc tất nhiên cũng ở trong đó. Khi nàng dùng Thần Thức cùng ánh mắt ngưng tụ trên người Đường Tam cùng vật trong tay hắn, đôi mắt vốn tràn ngập bi thương nay đã sáng ngời. Nàng gật đầu với Đường Tam.

"Không bán." Nói xong, quang mang băng lam trong tay loé lên rồi biến mất, Băng Phong vương toạ bên cạnh nhanh chóng hoá thành một mảnh băng lam yên lặng dung nhập vào trong cơ thể nàng. Trên da nàng xuất hiện từng quang văn mỹ lệ, khí tức cũng theo đó tăng lên cấp độ Đại Yêu Vương.

Nàng nhẹ gật đầu với Đường Tam, trong tai cũng nghe được truyền âm tiếp theo của Đường Tam. Sau một khắc, vị tộc trưởng Băng Nữ tộc này đã nhẹ nhàng rời đi.

Đấu giá sư Lam Hồ tộc trợn mắt há mồm, chỉ có cường giả Thần cấp mới hiểu được có chuyện gì xảy ra. Nhưng người ta không bán, chuyện này cũng không thể cưỡng cầu a! Trong nhất thời, trên ba ngọn núi đã vang lên tiếng ồn ào.

Đường Tam không có dừng lại, hắn cấp tốc truyền âm cho Trương Hạo Hiên, nói cho hắn biết mình đi tính tiền, có thể sẽ mang đồ vật đi. Sau đó hắn sẽ rời khỏi đây một thời gian, ít nhất là hai ngày, nhiều nhất là ba đến năm ngày sẽ quay lại, tụ họp với hắn.

Giao phó xong những chuyện này, Đường Tam nhanh chóng đứng dậy rời đi.

Đấu giá Thần vật hắn khẳng định không tham gia, hôm nay đã vượt quá kế hoạch của hắn, bị chú ý quá mức rồi.

Cạnh tranh kỳ vật kết thúc. Cho dù cuối cùng không có đấu giá Băng Phong vương toạ làm rất nhiều người bất mãn, nhưng dù sao cũng là tộc trưởng, hơn nữa được hội đấu giá cho phép. Trước khi đánh chuỳ, người mang tới vật đấu giá có tư cách thu hồi lại, và phải nộp tiền phạt. Tiền phạt ước chừng là 10% giá khởi đầu. Nói cách khác, Băng Nữ tộc cần bỏ ra 1000 nguyên tố tệ mới được.

Vật Đường Tam vừa xuất ra là gì đây?

Chương 426: Tính tiền

Có thể doạ lùi Thần Thức đang dò xét, đồng thời có thể làm tộc trưởng Băng Nữ tộc không ngần ngại rút lui, tất nhiên đó phải là vật có sức nặng.

Hắn xuất ra chính là một chiếc gương, chính là Thuỷ Tinh Kính đến từ Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, xé da hổ làm đại kỳ, chỉ đơn giản như vậy.

Là tín vật của đệ nhất Đại Yêu Hoàng đương thời, ai sẽ không nể mặt? Thuỷ Tinh Kính chỉ có vài chiếc, người nắm giữ nó chính là người được Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng công nhận, ở một mức độ nào đó có thể đại biểu cho Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Huống chi không ai biết Đường Tam là ai, trong tay hắn có Thuỷ Tinh Kính, ai dám mạo hiểm đi chất vấn hắn đây?

Đấu giá linh vật ngày hôm qua, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng vừa xuất hiện đã làm hai tên Hoàng Giả đang cạnh tranh cũng phải im lặng, ngay cả Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng chỉ xuất hiện sau khi Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng rời đi. Vị Đại Yêu Hoàng bài danh thứ nhất này tuyệt đối là tồn tại có một không hai trong đồng cấp.

Đường Tam cũng không lo lắng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng sẽ đối với mình như thế nào, hắn hiểu được, với cấp độ của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, không có khả năng hắn không phát hiện ra mình đang ở trong hội đấu giá. Hắn không tới tìm mình, cũng không hỏi Tinh Tinh hay làm gì, vậy có nghĩa là ít nhất tạm thời mình vẫn an toàn.

Dù sao mình rất có thể đã trở thành con cờ của hắn, vậy sao không lợi dụng một chút chứ?

Nhanh chóng xuống núi, hỏi thăm nhân viên, Đường Tam đi đến phòng tính tiền ...

Hắn lập tức rời đi, một là vì Mỹ công tử, hai là muốn nhanh nhanh đem những thứ mua được đưa về một chỗ an toàn hơn.

Đấu Thú Tràng được dùng để đấu giá, còn nơi trả tiền là một khu vực chờ bên trong Đấu Thú Tràng.

Có rất ít người trước khi kết thúc đấu giá Thần vật sẽ rời đi, vì dù không thể mua được Thần vật cũng có thể mở mang kiến thức. Cho nên khi Đường Tam đi đến nơi này thì căn bản không có người đấu giá khác.

Hắn bày tỏ ý định của mình và lấy ra thẻ số.

Nhân viên nhìn thẻ số của hắn, kiểm tra mấy đồ vật hắn đấu giá thì ánh mắt nhìn Đường Tam lập tức thay đổi. Mà lúc này, người quen đã tới.

"Tu ..., huynh đệ, ngươi muốn rời đi sao?" Hứa Tự Nhiên không gọi tên đầy đủ của Đường Tam, ở hội đấu giá, tốt hơn vẫn nên bảo mật danh tính của bản thân.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Ta cũng vì đại sư, đồ vật ngài cần đã mua xong, ta cũng nên rời đi."

Hứa Tự Nhiên đưa cho Đường Tam một chiếc nhẫn. Chiếc nhẫn này toàn thân màu bạc xám, phong cách cổ xưa, phía trên có khảm một viên bảo thạch màu vàng.

"Đều ở bên trong. Ngươi trực tiếp cùng bọn họ tính tiền là được. Lần này thật may mắn có đại sư a! Về sau chúng ta sẽ tăng cường hợp tác hơn. Ngươi đấu giá xong sẽ ở lại Tổ đình hay trở về thành Gia Lý?"

Đường Tam nói: "Ta sẽ ở lại Tổ đình vài ngày, ước chừng khoảng một tuần sau sẽ trở về thành Gia Lý. Hứa huynh thì sao? Ngươi cũng trở về hay là ...?"

Hứa Tự Nhiên nói: "Ta còn muốn ở lại Tổ đình một thời gian. Chờ ta trở về thành Gia Lý sẽ liên lạc với ngươi, đến lúc đó chúng ta sẽ gặp mặt. Bên phía đại sư có nhu cầu gì, ngươi đi thẳng đến thương hội hoặc hội đấu giá tìm Tràng chủ là được. Gần đây chúng ta đã thu mua tinh huyết, sau khi gom được số lượng nhất định sẽ báo với đại sư."

Đường Tam mỉm cười nói, "Hứa huynh thật khách khí. Vậy ta chuẩn bị đi tính tiền."

Ánh mắt Hứa Tự Nhiên khẽ động, nhưng vẫn tươi cười nói: "Được, vậy ta trở về trước, ngày mau còn tiếp tục tham giá đấu giá. Huynh đệ bảo trọng."

Lời vừa rồi của Đường Tam là có ý muốn đuổi khách, cũng không muốn để hắn nhìn thấy Đường Tam mua vật gì.

Hứa Tự Nhiên rời đi, Đường Tam bắt đầu giao tiền. Thật sự là một số tiền rất lớn, dù là Hồ Vĩ Xá Lợi hay khối "Trì Hoãn Chi Thạch" đều có giá trị không nhỏ.

"Đối chiếu vật phẩm hoàn thành, không có vấn đề gì. Bất quá, ngài vẫn phải chờ một chút. Một kiện vật của ngài cần đối phương kiểm

chứng, ngài hẳn cũng biết đi." Nhân viên thu tiền về, cũng đem đồ vật giao cho Đường Tam.

Khi Đường Tam trả tiền, Hứa Tự Nhiên cho hắn nhẫn trữ vật này, so với vòng tay trữ vật của hắn rộng hơn không biết bao nhiêu lần. Bên trong rộng khoảng một trăm mét vuông. Hứa Tự Nhiên không nói cho hắn chiếc nhẫn này giá trị bao nhiêu, nhưng nếu không có vài trăm nguyên tố tệ thì không thể mua được không gian trữ vật cấp độ như vậy. Đây hiển nhiên là thủ đoạn lôi kéo. Sau khi xác nhận Pháp Trận đại sư mang lại lợi ích thật lớn cho Linh Tê thương hội, Hứa Tự Nhiên cũng bắt đầu đầu tư trên người Đường Tam, dù sao hắn cũng là người phát ngôn duy nhất của đại sư.

Các đồ vật đều đã cất vào nhẫn trữ vật, bao gồm cả Thời Không Đạo Tiêu. Đồ vật này quả thực là tốn sức, phải mất mười mấy phút mới chậm rãi đưa nó vào được. Về sau muốn lấy nó ra chắc cũng tốn một thời gian dài. Hơn nữa, có đồ vật này trong nhẫn trữ vật, Đường Tam muốn lấy vật gì bên trong cũng sẽ bị ảnh hưởng trở nên chậm chạp. Nhưng cuối cùng cũng có được nó.

Trong các vật phẩm đấu giá, đồ vật làm Đường Tam hưng phấn nhất chính là khối Thời Không Đạo Tiêu này. Đây là một đồ vật rất tốt trong vũ trụ, chỉ là cường giả trên vị diện này không biết mà thôi. Có thứ này, nếu vận dụng tốt, năng lực tự vệ của Đường Tam sẽ tăng lên thật lớn.

Còn người Đường Tam cần chờ kiếm chứng, tất nhiên không phải là tộc trưởng Băng Nữ tộc mà là người gửi bán Thí Thần Kiếm.

Không cần chờ lâu, vị Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương từng làm đấu giá sư đã nhanh chân đi đến.

"Người đấu giá đâu? Số 336 ở đâu?" Vừa vào cửa, thanh âm trầm

thấp của nó đã vang khắp nơi.

Nhân viên lập tức chỉ Đường Tam nói, "Chính là vị này."

"Ngươi là số 336?" Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương lập tức biến đổi.

"Không sai." Đường Tam bình tĩnh gật đầu.

Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương tóc tung bay, khí tức trong nháy mắt tăng lên, huyết mạch nóng rực dường như muốn sôi trào, khí tức cường thịnh cùng lực áp bách khủng bố như muốn ăn tươi nuốt sống người khác.

Cũng lúc này, hào quang bạch kim trên người Đường Tam sáng lên, quang diễm hừng hực ôm trọn hắn bên trong, nhìn từ bên ngoài thậm chí còn có cảm giác thần thánh, chống lại áp lực cực lớn từ vị Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương kia.

Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương sửng sốt, quang diễm trên người Đường Tam làm nó cảm thấy quen thuộc, nhưng cũng thật xa lạ.

"Ta đấu giá thay đồng bạn. Hắn mới chân chính là hậu đại tộc ngươi, ta là nhân loại, nhưng chúng ta có huyết mạch biến dị tương đồng, là Hoàng Kim Thánh Hoả biến dị, có được huyết mạch cấp một. Này đã đủ tư cách đấu giá Thí Thần Kiếm chưa?" Vừa nói, Đường Tam lại đem "da hổ" lấy ra ngoài, không chỉ như vậy, hắn còn lấy ra thêm một kiện "da hổ" khác.

"Thuỷ Tinh Kính, Kiếm Thánh Lệnh, song lệnh tán thành?" Khi Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương nhìn thấy hai vật này thì lực áp bách trong nháy mắt đã biến mất. Hắn kinh ngạc nhìn Đường Tam.

Đường Tam cũng thu liễm Sư Hổ Kim Cương trên người, "Ta không

biết tương lai các ngươi cần khiêu chiến ai, nhưng huyết mạch cấp một biến dị hẳn là có cơ hội. Ta nghĩ đây đã điều các ngươi cần. Kiếm Thánh Lệnh này ta có thể lưu lại cho ngươi, ít nhất bảy ngày, nhiều nhất mười lăm ngày chúng ta sẽ đến."

Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương ánh mắt sáng rực nhìn Đường Tam. Trước đó trên người hắn tản ra khí tức Sư Hổ Kim Cương, đúng là có khí tức Hoàng Kim Thánh Hoả của Hoàng Kim Sư Tử tộc, hơn nữa vô cùng nồng đậm, nhưng cũng có chút khác biệt.

Chương 427: Hai ước định

Hoàng Kim Hoả Diễm của Hoàng Kim Thánh Hổ có năng lực bộc phát, còn Hoàng Kim Thánh Hoả của Hoàng Kim Sư Tử có năng lực đồng hoá. Hai loại hoả diễm này tuy có chỗ khác biệt, nhưng có cùng mục đích. Vừa rồi trong ngọn lửa bạch kim kia, khí tức đồng hoá cùng loại hắn không thể nhận lầm. Điều này có nghĩa đối phương nói sự thật, hơn nữa, từ khí tức bên trong, hắn cũng cảm nhận được huyết mạch của mình run rẩy. Đối phương có tu vi lớn nhất là Cửu giai, còn chưa đến cấp độ Yêu Vương, vậy mà trên huyết mạch không hề thua kém mình, chứng tỏ đối phương rất có thể nói đúng.

"Biến dị từ đâu mà đến?" Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương truyền âm hỏi.

Đường Tam hơi chần chừ một chút, sau đó mới truyền âm trả lời: "Sư Hổ Thú."

Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương trong nháy mắt sắc mặt đại biến, "Bọn chúng, là bọn chúng sao? Chẳng lẽ bọn chúng đã giải quyết ..."

Đường Tam thản nhiên nói: "Còn xin ngài giữ bí mật. Nếu bí mật này chỉ có Hoàng Kim Sư Tử tộc biết thì ..."

Ánh mắt Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương lập tức trở nên cực kỳ phức tạp, "Tốt, Kiếm Thánh Lệnh này ta nhận, ta chờ các ngươi đến." Vừa nói, hắn cầm lấy Kiếm Thánh Lệnh trong tay Đường Tam, lúc này

trong đầu hắn hơi hỗn loạn.

Sư Hổ Thú nhất mạch đã giải quyết được vấn đề huyết mạch xung đột, đồng thời thành công xuất hiện biến dị, hơn nữa biến dị ra một huyết mạch càng cường đại hơn?

Sư Hổ Thú có quan hệ như thế nào với Sư tộc, Hổ tộc hắn biết rất rõ. Nhất mạch này bị cho là tạp chủng nên sớm đã bị đuổi đi, và trong mắt hắn, Sư Hổ Thú đã gần như diệt tuyệt rồi, lại không nghĩ rằng vậy mà mang đến một chấn kinh to lớn như vậy.

Ý của Đường Tam hắn cũng hiểu, chỉ có Hoàng Kim Sư Tử tộc biết, có nghĩa là không để cho Hoàng Kim Thánh Hổ tộc biết được. Sư tộc bên này không có Hoàng Giả làm hậu thuẫn, huyết mạch cấp một tồn tại không hề nghi ngờ là càng có ý nghĩa quan trọng hơn với bọn họ. Chỉ là, quan hệ giữa Sư Hổ Thú nhất mạch cùng Sư tộc bọn họ rất tệ a!

Đường Tam đương nhiên sẽ không quan tâm hắn nghĩ như thế nào, với Đường Tam, thời gian rất gấp bách. Hắn thu hồi Thuỷ Tinh Kính, quay người đi ra ngoài.

Hoàng Kim Sư Tử Yêu Vương giơ tay lên, muốn gọi hắn lại nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ. Chuyện này đối với Sư tộc tuyệt đối là một tin đáng kinh ngạc, hắn cần mau chóng trở về thương thảo với các cường giả trong tộc. Hắn cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Thí Thần Kiếm lại hấp dẫn được Sư Hổ Thú biến dị.

Đường Tam bước nhanh ra khỏi khu vực chờ, đi ra ngoài. Sau khi vượt qua mấy con đường có thủ vệ đứng canh, rút cuộc đã ra khỏi phạm vi Đấu Thú Tràng.

Rời khỏi nơi tràn ngập vận rủi cùng sát khí, không khí dường như

trong lành hơn, còn có chút ... băng lãnh.

Một thân ảnh như băng điêu lặng lẽ xuất hiện trước mặt Đường Tam, nhiệt độ trong không khí cũng theo đó mà hạ xuống.

"Ngài hảo, tộc trưởng." Đường Tam không có gì kinh ngạc, thực tế thì đúng là hắn để vị tộc trưởng Băng Nữ tộc này chờ mình ở bên ngoài.

"Ừm." Tộc trưởng Băng Nữ tộc gật đầu với hắn, sau đó ánh mắt sáng rực nhìn hắn chăm chú.

Đường Tam nói: "Ngài hãy đưa cho ta một không gian trữ vật."

Tộc trưởng Băng Nữ tộc làm theo, lấy xuống một viên băng lam trên vòng tay của mình, đưa cho Đường Tam.

Vòng tay lạnh buốt, Đường Tam trong lòng cảm thán, thật không hổ là đồ vật của Băng Nữ tộc a! Hắn không chút do dự đem nguyên tố tệ trong nhẫn trữ vật chuyển sang vòng tay kia.

Bị Thời Không Đạo Tiêu ảnh hưởng nên tốc độ có chút chậm. Tộc trưởng Băng Nữ tộc hơi kinh ngạc nhìn hắn. Nàng là cường giả cấp độ Yêu Vương, được Băng Phong vương toạ gia trì có thể đạt tới cấp độ Đại Yêu Vương nên nàng có thể cảm nhận rõ ràng Đường Tam đang làm gì.

"Ngươi đây là ..." Tộc trưởng Băng Nữ tộc thậm chí không biết người trẻ tuổi trước mặt này là ai, nhưng đối phương lúc này lại cho nàng tiền. Vừa rồi nàng sở dĩ lựa chọn tin tưởng Đường Tam, một là vì Đường Tam xuất ra tín vật của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, nhưng quan trọng hơn chính là nàng không muốn từ bỏ Băng Phong vương toạ. Lúc đầu nàng không hề muốn mang Băng Phong vương

toạ đi đấu giá, nhưng đó là quyết định cuối cùng của các trưởng lão. Nhân dịp có cơ hội như vậy, nàng rốt cuộc cũng đem Băng Phong vương toạ trở về.

Nếu như chân chính đấu giá, giá trị của Băng Phong vương toạ tuyệt đối vượt qua 50 000 nguyên tố tệ. Đây thực sự là tồn tại cấp bậc Thần khí. Chỉ là muốn phát huy hoàn toàn uy lực của nó thì điều kiện tiên quyết là cần cường giả Băng thuộc tính.

Đường Tam ôn hoà nhìn nàng, nói: "Tộc trưởng người hảo, ta gọi là Tu La. Ngài hẳn cảm nhận được, ta là một nhân loại, nhưng ta không còn là phụ thuộc nữa, hiện tại cũng được coi là quý tộc. Hôm nay nhìn thấy ngài xuất ra Băng Phong vương toạ cùng tâm tình không nỡ từ bỏ, ta có thể cảm nhận được tầm quan trọng của nó với ngài cũng như Băng Nữ tộc. Bởi vì cái gọi là quân tử không đoạt nhân sở ái (*), ta cho rằng Băng Phong vương toạ không nên rơi vào tay người khác, chỉ có trong tay Băng Nữ tộc nó mới thực sự có ý nghĩa. Cho nên, ta hy vọng có thể trợ giúp ngài, hoặc là nói trợ giúp Băng Nữ tộc vượt qua nguy cơ."

(*) có nghĩa: là quân tử sẽ không đi tranh đoạt những thứ mà người khác yêu thích.

"Chuyện có quan hệ với Băng Nữ tộc, ta đã nghe nói qua, trong đó quan trọng hơn một chút hẳn là vấn đề truyền thừa, sinh ra hậu đại rất khó khăn. Trước tiên ta đưa ngài 5000 nguyên tố tệ, hẳn là đủ để giải quyết khẩn cấp trước mắt, sau đó ta có một ý tưởng, có lẽ sẽ giải quyết được vấn đề truyền thừa của Băng Nữ tộc."

Ánh mắt tộc trưởng sáng rực nhìn hắn chăm chú, nói: "Ngươi sao phải giúp chúng ta?" Nàng đương nhiên không cảm thấy một tên nhân loại có hảo tâm như thế, chính là giúp đỡ không cần báo đáp.

Đường Tam nói: "Ta không muốn nhìn thấy Băng Nữ tộc xuống dốc, còn có ngài cũng biết, nhân loại chúng ta sinh tồn rất gian nan, ta hy vọng có thể thu được hữu nghị với Băng Nữ tộc, trợ giúp quý tộc truyền thừa, đối với nhân loại chúng ta sẽ có chỗ tốt."

Hắn sở dĩ không lựa chọn cạnh tranh Băng Phong vương toạ, một là vì không đủ tiền, đây là nguyên nhân trọng yếu nhất. Hai là vương toạ của một Hoàng Giả, nếu bị nhân loại thu được thì phía sau sẽ có rất nhiều phiền toái, dù hắn có tín vật của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cũng chưa chắc có thể nắm giữ món Thần Khí này. Còn nguyên nhân thứ ba chính là trợ giúp Băng Nữ tộc tiến hành truyền thừa.

"Nơi này không phải chỗ nói chuyện, chúng ta tìm một nơi khác." Tộc trưởng Băng Nữ tộc tiếp nhận vòng tay trữ vật mà Đường Tam đưa tới, cảm thụ một chút, bên trong đúng là có trọn vẹn 5000 nguyên tố tệ, sắc mặt nàng cũng nhu hoà hơn một chút.

Đường Tam nói: "Tộc trưởng, hiện tại ta đang có chuyện khẩn cấp, nhất định phải rời đi, nếu như có thể, ngài chờ ta mấy ngày, sau khi ta trở lại Tổ đình sẽ thương thảo kỹ càng với ngài."

Tộc trưởng Băng Nữ tộc sửng sốt một chút, nhưng vẫn nhẹ gật đầu nói: "Đương nhiên có thể, nếu ngươi không sợ ta đem tiền đi, ngươi cũng không có chứng cứ chứng minh ngươi đưa tiền cho ta."

Đường Tam mỉm cười lắc đầu nói: "Ngài là chưởng khống giả Băng nguyên tố, bởi vì tâm như băng thanh, dù trời có sập cũng không sợ hãi. Nếu như ngài không có một cái tâm băng thanh ngọc khiết, cũng không thể lãnh tụ Băng Nữ tộc được. Với nội tình của Băng Nữ tộc, nếu là hạng người không từ thủ đoạn cũng sẽ không túng quẫn tới mức phải xuất ra Băng Phong vương toạ. Thật có lỗi, ta không có ý mạo phạm, ta chỉ muốn nói rằng ta tín nhiệm ngài. Nếu

đã muốn hợp tác, ta cảm thấy tín nhiệm là cơ sở căn bản nhất. Nếu như thuận tiện, xin ngài hãy cho ta một địa chỉ."

"Ta không có địa chỉ, lúc đầu ta dự định sau khi đấu giá kết thúc sẽ lập tức quay về tộc." Đôi mi tộc trưởng Băng Nữ tộc cau mày lại nói.

Đường Tam nói: "Vậy thế này đi, ta ở khách sạn Bạch Hổ có một gian phòng, đã trả tiền rồi. Mấy ngày này ngài ở trong gian phòng đó chờ ta. Ít nhất hai ngày, nhiều thì năm ngày ta hẳn là có thể trở về cùng ngài trao đổi. Ngài thấy thế nào?"

"Có thể." Tộc trưởng Băng Nữ tộc khẽ vuốt cằm.

Đường Tam đưa thẻ phòng giao cho nàng, lần nữa cáo biệt rồi nhanh chóng rời đi.

Trao đổi hợp tác với tộc trưởng Băng Nữ tộc có quan trọng không? Tất nhiên là quan trọng.

Thu thập Thí Thần Kiếm có quan trọng không? Tất nhiên cũng vô cùng trọng yếu.

Nhưng những chuyện này không thể so với Mỹ công tử a! Trong lòng Đường Tam, Mỹ công tử vĩnh viễn xếp thứ nhất.

Chương 428: Trở về thành Gia Lý

Cáo biệt tộc trưởng Băng Nữ tộc, Đường Tam không thể chờ được nữa mà lên đường.

Trong Tổ đình không thể phi hành, chạy với tốc độ nhanh nhất sẽ làm người khác chú ý, vì vậy Đường Tam dứt khoát thuê một chiếc xe ngựa, để nó dùng tốc độ nhanh nhất mang mình rời khỏi Tổ đình.

Ngồi trên xe ngựa, hắn ổn định lại tâm tình, trong lòng lúc này có chút khẩn trương. Không phải bởi vì những vật đấu giá hắn mua trên hội đấu giá, mà bởi vì hắn sắp được gặp Mỹ công tử.

Thở sâu, miễn cưỡng ổn định lại tinh thần của mình, Đường Tam tạm thời di chuyển sự chú ý, bởi vì hắn sợ bản thân quá nhớ Mỹ công tử mà xảy ra sơ suất.

Hắn yên lặng tổng kết một chút thu hoạch trong quá trình, không hề nghi ngờ, hội đấu giá lần này, số 336 có chút làm người khác chú ý quá mức. Nhưng cũng may hắn yên lặng rời đi, sau ngày cạnh tranh kỳ vật đã rời đi.

Đối với hội đấu giá lớn ở Tổ đình, cạnh tranh Thần vật ngày thứ ba mới là quan trọng nhất, tới lúc đó, ngay cả Hoàng Giả cũng sẽ đến tham gia ...

Đấu giá hôm nay, nếu không phải có Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hứa

hẹn không có Hoàng Giả xuất hiện trước cạnh tranh ngày thứ ba thì hắn cơ hồ có thể khẳng định, Hồ Vĩ Xá Lợi cùng Băng Phong vương toạ sẽ không có kết quả như bây giờ.

Hồ Vĩ Xá Lợi đối với Hồ tộc vô cùng quan trọng, mặc dù nó do Hồng Hồ tộc xuất ra, nhưng nếu Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ở đây, kiểu gì hắn cũng không để nó rơi vào tay người ngoài. Đây cũng là một nguyên nhân mà Đường Tam nhanh chóng rời đi. Còn Băng Phong vương toạ, Hoàng Giả muốn thu được nó cũng không phải dễ dàng. Món bảo vật từng thuộc về Thiên Tinh Hoàng này có sức hấp dẫn rất lớn với các Hoàng Giả khác.

Mặc dù bên ngoài nhìn qua Đường Tam không thu được Băng Phong vương toạ, nhưng hắn cũng không tuỳ tiện bỏ ra 5000 nguyên tố tệ a! Không nói những cái khác, tương lai Vũ Băng Kỷ muốn đột phá thành Thần, dựa vào cường độ huyết mạch hiện tại là chuyện không thể xảy ra, hơn nữa trong quá trình đột phá còn phải trải qua thiên kiếp. Nhưng nếu khi hắn đột phá có được bảo vật này hỗ trợ thì sao? Xác suất thành công không biết lớn hơn bao nhiêu lần. Có thể giúp Đại sư huynh độ kiếp thành công, Đường Tam cảm thấy chuyện này đáng giá. Huống chi, hắn có thể hướng Băng Nữ tộc mua sắm tinh huyết, giúp Vũ Băng Kỷ tiến hoá Băng Tinh Biến. Hợp tác với Băng Nữ tộc, tương đương là mở ra một đại môn cho Vũ Băng Kỷ, tìm được một con đường phát triển. Còn việc có thể thu được Băng Phong vương toạ hay không, Đường Tam cũng không quá coi trọng. Bởi vì hắn đã thu được khối Thời Không Đạo Tiêu kia.

Thời Không Đạo Tiêu mới là thu hoạch lớn nhất của hắn ở hội đấu giá lần này, vượt xa phán đoán của hắn. Cho tới lúc này, nhịp tim Đường Tam vẫn còn có chút nhanh. Thời Không Đạo Tiêu vô dụng trong tay người khác, bởi vì bọn họ không biết sử dụng nó như thế nào. Nhưng trong tay hắn, đây chính là Thần Khí trong tương lai,

thậm chí là Siêu Thần Khí. Một khối Thời Không Đạo Tiêu lớn như vậy có thể làm được rất nhiều sự tình.

Thở sâu, Đường Tam dẫn động Linh Tê Thiên Nhãn, gia trì vận khí trên người mình. Hắn lại cảm nhận được vận khí trùng thiên của mình.

Phần vận khí này sau khi hắn rời Địa Ngục Hoa Viên mới có, Đường Tam cũng không rõ ràng bởi vì cơ duyên trong Địa Ngục Hoa Viên hay vì bản thân hắn vốn dĩ đã có vận khí như vậy, hay vì do trong Địa Ngục Hoa Viên tăng lên tầng cấp Thiên Hồ Biến nên hiện tại hắn mới phát hiện ra.

Nhưng dù nói như thế nào thì từ tình huống hội đấu giá có thể thấy được, hiện tại hắn thật sự may mắn. Phần vận khí này cũng giúp đỡ hắn rất nhiều.

Một đường không có chuyện gì xảy ra, xe ngựa bình ổn đi ra khỏi phạm vi Tổ đình. Vừa ra khỏi Tổ đình, Đường Tam rốt cuộc không đợi được nữa, nhanh chóng thanh toán tiền xe rồi thi triển hai cánh Kim Sí Đại Bằng Điểu, bay lên không. Hai cánh đập động, toàn lực gia tốc, bay theo hướng thành Gia Lý.

Có Sư Hổ Kim Cương hộ thể, hắn hiện tại còn bay nhanh hơn Trình Tử Chanh. Trong quá trình bay nếu gặp phải phong cương đều bị Sư Hổ Kim Cương hoá giải, thậm chí còn có thể thôn phệ bổ sung lực lượng cho bản thân, gia trì trên người mình.

Hắn thậm chí đều không có tâm tư cẩn thận nhìn xem những bảo bối kia như thế nào, hiện tại tâm hắn đã bay về thành Gia Lý rồi.

Thành Gia Lý, học viện Gia Lý.

Yên lặng đứng trong một góc không gây chú ý ở cửa học viện, Mỹ công tử cảm thấy có chút cô đơn.

Học viện Cứu Thục bên kia cũng không có tin tức của Đường Tam. Các lão sư trong học viện cũng không biết hắn đi nơi nào. Đối với tình huống của Đường Tam, bọn họ cũng không rõ ràng.

Mà ước định đã đến ngày cuối cùng, Tu La cũng chưa xuất hiện.

Chẳng lẽ bởi vì mình rời đi quá lâu nên bọn họ đều quên mình rồi sao? Mỹ công tử mân mê đôi môi đỏ, trong đôi mắt đẹp mang theo vài phần uỷ khuất, mình vừa xuất quan liền đi tìm bọn họ, nhưng một người cũng không thấy. Thật là ...

Ngày đó Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến làm nàng cảm nhận được một cỗ áp lực cực lớn. Gia hoả kia dường như có quan hệ đặc biệt với mụ mụ, nàng không dám hỏi, bởi vì ngày đó sau khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rời đi, nàng liền thấy mụ mụ khóc, khóc rất thương tâm, cũng khóc thật lâu. Nàng an ủi mụ mụ đến nửa đêm, mụ mụ mới ngừng khóc, nhưng cả người lại có chút ngơ ngác.

Mỹ công tử biết Khổng Tước Đại Yêu Vương bị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đả thương, bây giờ gia hoả đó lại đến đây. Khi hắn đến lần nữa, toàn bộ thành Gia Lý còn có ai có thể đỡ được một cường địch cấp bậc Đại Yêu Hoàng chứ?

Chuyện này nàng cuối cùng vẫn nói cho Khổng Tước Đại Yêu Vương biết, nhưng ngoài ý muốn là Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không thấy ngạc nhiên, chỉ nói rằng, hắn muốn tới cứ để hắn tới. Sau đó cũng không nói thêm điều gì.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng nếu đến lần nữa, Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể chống đỡ được sao? Nếu như không chống đỡ được,

vậy người thừa kế như nàng có ý nghĩa gì? Kế hoạch nhiều năm của tổ chức cũng không cách nào hoàn thành. Quan trọng hơn là, Khổng Tước Đại Yêu Vương sợ rằng sẽ ...

Dù nàng đối với vị phụ thân này không có tình cảm quá sâu sắc, hơn nữa còn có ngăn cách chủng tộc, nhưng tận sâu trong lòng, nàng vẫn không hy vọng hắn chết. Dù sao cũng là máu mủ tình thâm a!

Cho nên nàng lúc này trong lòng có rất nhiều tâm sự. Nàng rất hy vọng có người lắng nghe mình, để mình nói ra tiếng lòng, cho mình một số lời khuyên.

Người nàng có thể tín nhiệm tựa hồ cũng chỉ có hai tên gia hoả kia. Nhưng bọn họ lại không rõ tung tích, cũng không tuân thủ ước định, ân, thời gian ước định còn chưa hết. Có lẽ hắn đang đến a?

Nghĩ tới đây, Mỹ công tử nhìn xung quanh bốn phía, cũng âm thầm phóng xuất Tinh Thần Lực của mình đi tìm thân ảnh tuỳ thời có thể xuất hiện kia.

Nhưng làm nàng uỷ khuất là, vẫn không có tung tích của hắn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Mỹ công tử đã rời khỏi một lần để ăn cơm, thời gian khác cơ hồ đều chờ ở chỗ này. Đối với Tu La, nàng có một tín nhiệm khó giải thích, mặc dù nàng không biết vì sao hắn lại xuất hiện, vì sao mỗi lần nàng cần trợ giúp nhất thì hắn luôn giúp đỡ mình, nhưng hắn đã cứu nàng, ở trong hoàn cảnh nguy hiểm nhất đã cứu nàng. Nàng luôn cảm thấy hắn đáng để tín nhiệm.

Chờ đợi là một chuyện đau khổ, nhưng chờ đợi từ đầu đến cuối mà không có kết quả lại càng đau khổ hơn.

Ba ngày, nàng đã đợi hắn ba ngày. Bởi vì nàng sợ bỏ lỡ nên vẫn một

mực chờ ở nơi này, nhưng hắn vẫn chưa một lần xuất hiện.

Nàng hoạt động một chút cơ thể cứng ngắc của mình, dưới ánh chiều tà, Mỹ công tử mở ra bộ pháp, nhẹ nhàng chuyển động. Trong miệng nàng ngâm nga một khúc hát chỉ có nàng nghe được, mang theo âm luật đặc thù, ngay tại đó uyển chuyển nhảy múa.

Chương 429: Tu La cùng Mỹ công tử

Quang mang màu bạc nhàn nhạt nương theo thân thể mềm mại của nàng vũ động mà như ẩn như hiện, không gian ba động cũng theo đó mà lặng lẽ xuất hiện.

Thiên Cơ Vũ là truyền thừa trọng yếu nhất, cũng là hạch tâm chân chính trong Khổng Tước Yêu tộc. Khổng Tước Đại Yêu Hoàng trước đây chính là dựa vào Thiên Cơ Vũ mà có thể thành Hoàng. Chỉ là Thiên Cơ Vũ truyền thừa rất khó khăn, Khổng Tước Yêu tộc đã nhiều đời không có tộc nhân lĩnh ngộ được Thiên Cơ Vũ, đây cũng là nguyên nhân chính không cách nào xuất hiện được Đại Yêu Hoàng tiếp theo.

Thiên Cơ Vũ phù hợp hơn với nữ tử Khổng Tước Yêu tộc, nam tử cũng có thể học, nhưng hiệu quả rất kém. Chỉ là trong Khổng Tước Yêu tộc, nam tử trời sinh có huyết mạch cường đại hơn rất nhiều so với nữ tử. Khổng Tước Đại Yêu Hoàng trước đây là nữ nhân, do huyết mạch biến dị nên mới dẫn theo Khổng Tước Yêu tộc bước lên tầng cấp huyết mạch cấp một.

Nhưng về sau trong quá trình truyền thừa, đều là nam tử Khổng Tước Yêu tộc có thực lực mạnh hơn, nữ tử Khổng Tước Yêu tộc cũng không cách nào lĩnh ngộ Thiên Cơ Vũ nên mới xuất hiện tình cảnh như bây giờ.

Cho đến thế hệ này, Mỹ công tử đã bộc lộ thiên phú được trời ưu ái, tuổi còn nhỏ không những đã thức tỉnh Khổng Tước kim quan,

khi học tập Thiên Cơ Vũ cuối cùng cũng đã nhập môn. Nàng biết, đây cũng nguyên nhân Khổng Tước Đại Yêu Vương muốn truyền lại vị trí tộc trưởng cho nàng, mặc dù trên người nàng có huyết mạch nhân loại.

Chờ ta vũ động xong sẽ không đợi tên gia hoả kia nữa. Thật là không biết giữ lời gì hết!

Mỹ công tử uyển chuyển nhảy múa, khí huyết trong cơ thể cũng ngày càng hoà hợp, toàn thân đều tản ra màu bạc sáng óng, Tinh Thần Lực cũng theo đó khuếch trương ra bên ngoài, mỗi biến hoá không gian rất nhỏ xung quanh đều nằm trong cảm nhận của nàng. Thậm chí nàng có thể cảm giác được bên thành Gia Lý có chút xao động, đó là huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc đang đáp lại nàng.

Đúng lúc này, nàng tựa hồ cảm nhận được một cỗ khí tức cực kỳ sắc bén đang phi tốc tới gần.

Ánh mắt Mỹ công tử trong nháy mắt lạnh hơn, thân thể mềm mại thay đổi, một cây Khổng Tước Linh rơi vào trong tay, không gian xung quanh ba động cực nhanh, đã chuẩn bị tuỳ thời xuất thủ.

Nhưng ngay sau đó, khí tức sắc bén kia yên lặng thu liễm, một bóng người từ trên trời giáng xuống. Đôi cánh màu vàng sau lưng nhanh chóng thu lại, mà nơi hắn rơi xuống chính là trước mặt nàng.

Mỹ công tử hơi sững sờ, khí tức quen thuộc này ...

"Thật có lỗi, đã để ngươi chờ lâu." Thanh âm quen thuộc, khí tức quen thuộc, mặt nạ quen thuộc, chính là một thân ảnh quen thuộc.

Tu La phiêu diêu rơi xuống đất, hô hấp của hắn có chút gấp, ngực vẫn đang phập phồng kịch liệt, chắc rằng hắn đã toàn lực đi đường.

Nhưng là, trong mắt hắn là một cỗ nóng rực không thể che giấu, làm Mỹ công tử cảm thấy dường như hắn muốn xông lên ôm lấy nàng.

Nhìn thân ảnh quen thuộc kia, nghe thanh âm của hắn, không biết vì sao, uỷ khuất dồn nén trong ba ngày chờ đợi chớp mắt đã biến thành một cảm giác an tâm.

"Ngươi trở về từ một nơi rất xa sao?" Mỹ công tử nhìn Tu La dường như đã cao lớn hơn vài phần, thấp giọng hỏi.

Mà lúc này, ánh mắt của hắn dường như muốn nuốt chửng nàng.

Nàng cao hơn, dáng người càng thêm cân xứng. Khí tức thanh xuân của thiếu nữ phát ra ngày càng nồng đậm, thiếu đi vài phần ngây ngô, nhiều hơn mấy phần thiếu nữ, nhưng dường như nàng lại gầy đi, chỉ có đôi mắt là càng thêm sáng.

Điệu múa vừa rồi của nàng thật đẹp! Kỳ thật dù người chưa tới, nhưng Thần Thức đã đến. Đúng vậy, là Thần Thức, bởi vì chỉ có Thần Thức mới không dễ bị phát hiện, cũng có thể dò xét xa hơn. Vì muốn biết nàng có còn chờ hắn không, hắn cũng không để ý tiêu hao của mình.

Sau đó, từ Thần Thức cảm giác được, hắn cảm nhận được điệu múa động lòng người kia, dường như toàn bộ không gian đều bị lôi kéo vào điệu múa.

Cảm nhận này làm hắn mê say, thậm chí không có ẩn giấu khí tức sắc bén của Kim Bằng Biến.

Rốt cuộc cũng đứng trước mặt nàng, nhìn dung nhan tuyệt mỹ kia, lại thêm khí chất thanh lệ thoát tục, một ngày một đêm phi hành

đều đáng giá.

"Ừm, có chút xa, vẫn tốt. Bởi vì có một số việc chậm trễ nên đã để ngươi chờ lâu." Tu La cố nén xúc động muốn ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng nói ra.

"Ngươi vất vả rồi." Nhìn dáng vẻ phong trần mệt mỏi của hắn, oán khí trong lòng Mỹ công tử đã hoàn toàn biến mất. Nàng dù sao cũng chỉ đứng chờ hắn ở chỗ này, nhưng hắn lại phải đi một quãng đường rất xa để trở về, hắn mệt mỏi hơn nàng nhiều.

Nàng tò mò hỏi: "Ngươi sao biết ta ở chỗ này chờ ngươi?"

Tu La mỉm cười, nói: "Ta bố trí ở nơi này một pháp trận, nếu có người lưu lại chỗ này một thời gian đủ dài, ta ở nơi xa cũng có thể cảm ứng được. Cũng chỉ có ngươi ở chỗ này chờ ta, nhất là hai ngày liên tục đều cảm nhận được, nên ta biết ngươi đã xuất quan. Ngươi thay đổi khá nhiều a! Thực lực tăng cường không ít, bế quan đã hoàn toàn kết thúc rồi sao?"

Chỉ dùng Thần Thức quét qua, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được khí tức của nàng ngày càng ngưng tụ, tu vi cũng lắng đọng nhiều, mặc dù là cảnh giới Bát giai, nhưng đã là Bát giai đỉnh phong, hơn nữa còn đang cố ý áp chế, nếu không cũng đã có thể đột phá Cửu giai.

Mỹ công tử mới bao nhiêu tuổi? Khoảng mười sáu tuổi đã có tu vi Cửu giai, trong nhân loại tuyệt đối là cực kỳ hiếm thấy.

Đương nhiên là không tính Đường Tam. Không thể đánh giá hắn giống như hài tử mười mấy tuổi bình thường.

"Ừm, vẫn tốt. Bế quan vẫn chưa kết thúc. Ta được nghỉ ngơi giữa

chừng một thời gian. Qua mấy ngày nữa sẽ phải tiếp nhận khảo nghiệm."

"Khảo nghiệm? Khảo nghiệm gì?" Tu La lập tức khẩn trương hỏi.

Mỹ công tử nói: "Hẳn là khảo nghiệm gia tộc. Sau khi thông qua khảo nghiệm, bế quan cũng sẽ kết thúc."

Tu La giật mình: "Ngươi sở dĩ một mực áp chế lực lượng, cũng là chờ khi thực hiện khảo nghiệm mới đột phá đi."

"Đúng vậy, nhưng không phải ý của ta." Mỹ công tử gật đầu nói.

Không phải nàng, tất nhiên sẽ là Khổng Tước Đại Yêu Vương. Xem ra phần khảo nghiệm này rất trọng yếu.

Quang mang lấp loé, trong tay Đường Tam xuất hiện hai kiện đồ vật. Hắn đưa nó cho Mỹ công tử, nói: "Hai món đồ này ta mới lấy được gần đây, ngươi cầm lấy. Khi ngươi thực hiện khảo nghiệm hẳn sẽ cần đến nó."

Mỹ công tử nhìn hai đồ vật trong tay hắn, không khỏi lộ vẻ tò mò. Đó là một viên đá màu trắng sữa và một tấm gương nhỏ.

"Đây là cái gì?"

Tu La nói: "Viên đá kia tên là Vận Khí Chi Thạch, mang theo nó, nó sẽ mang lại vận may cho ngươi. Nó đến từ núi Thiên Hồ ở Tổ đình."

"Đồ vật của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng sao?" Mỹ công tử kinh ngạc nói.

Tu La gật đầu, "Đồ vật kia ngươi coi là vũ khí đi. Ta ở trên đó đã ghi

lại một loại huyết mạch chi lực. Khi ngươi gặp nguy hiểm hãy dẫn động nó, năng lực ẩn chứa bên trong sẽ hiện ra, uy năng của nó không khác với cảnh giới của ngươi lắm. Bản thân ngươi am hiểu khống chế không gian, còn trận bàn này ghi lại huyết mạch chi lực của Thì Quang Ngạc, là khống chế thời gian. Khi phóng thích, trong vòng một phút ngươi có thể làm thời gian gia tốc hoặc thời gian chậm chạp. Thời gian cùng không gian phối hợp, đối với ngươi sẽ có trợ giúp không nhỏ."

Mỹ công tử nhìn hai món đồ trong tay hắn, lại nhìn hắn, sau đó theo bản năng lùi về sau một bước, lắc đầu nói: "Cảm ơn ngươi, nhưng ta không thể nhận. Bọn nó đều quá trân quý. Ta không thể nhận đồ vật của ngươi."

Tu La nói: "Giữa chúng ta còn phân gì chứ. Của ta cũng là của ngươi. Ngươi cứ cầm trước đi, coi như ta cho ngươi mượn. Chờ sau khi ngươi xuất quan thì trả lại cho ta."

Mỹ công tử vẫn lắc đầu nói: "Sao có thể không phân được. Ta ngay cả dáng vẻ vốn có của ngươi cũng không biết, chúng ta kỳ thật gặp nhau cũng có mấy lần mà thôi. Ta cũng không biết rốt cuộc ngươi là ai, đến từ đâu, vì sao lại luôn giúp ta như vậy. Ta sao có thể hết lần này đến lần khác đều nhận sự trợ giúp của ngươi, ta không hồi báo được."

Chương 430: Huyết thệ

Tu La thầm nghĩ trong lòng, nàng một lần nữa gả cho ta chính là hồi báo tốt nhất. Đương nhiên, hắn không nói như vậy, nếu không, Mỹ công tử sẽ sợ hãi.

Thấy Tu La có chút trầm mặc, Mỹ công tử tiếp tục nói: "Nếu có thể, hãy tháo mặt nạ xuống cho ta nhìn được không? Ít nhất cũng để cho ta biết ngươi nhìn như thế nào. Đồ vật của ngươi ta thật không có khả năng nhận. Hôm nay ta tới gặp ngươi, hai ngày này ở đây chờ ngươi, ta hy vọng có thể hiểu rõ ngươi hơn, ngươi rốt cuộc là ai."

Tu La cười khổ nói: "Sao ngươi lại bận tâm chuyện này vậy. Ngươi chỉ cần biết ta làm tất cả là vì ngươi. Ngươi muốn làm gì, ta cũng hoàn toàn ủng hộ ngươi, như vậy là đủ rồi."

Mỹ công tử lắc đầu nói: "Không, không đủ. Nếu là bằng hữu mà không thể thẳng thắn với nhau, thì làm sao có thể làm bằng hữu?"

Lúc này Tu La thật sự có xúc động muốn tháo mặt nạ xuống, để lộ dung mạo của mình ... Nhưng hắn nhịn được. Thân phận Tu La này, về sau dù xuất hiện bên cạnh Mỹ công tử hay làm các chuyện khác cũng dễ dàng hơn nhiều. Đổi lại là thân phận Đường Tam, một là quá gây chấn động, hai là hắn lo Mỹ công tử sẽ nghĩ nhiều. Dù sao, hiện tại Đường Tam cũng mới vừa tròn mười bốn tuổi.

Mười bốn tuổi, tu vi Bát giai, kiến thức nhiều như vậy, hắn phải giải thích như thế nào đây? Tương lai vì bảo hộ nàng, hắn có thể sẽ

phải sử dụng Thần Thức của mình, không có khả năng nàng lại không nhìn thấy như lần trước Hải Thần xuất hiện. Bị nàng nhìn thấy, hắn phải giải thích sao đây?

Bọn họ hiện tại còn nhỏ, Đường Tam cũng một mực chờ nàng lớn lên, hắn phải bảo hộ nàng thật tốt, chờ khi nàng sẵn sàng thì hắn không tiếc hết thảy theo đuổi nàng. Thân phận Tu La này thích hợp bảo hộ nàng tốt hơn so với thân phận Đường Tam.

Mà lúc này, Mỹ công tử lại có suy nghĩ khác. Mấy ngày nay nàng vẫn chờ Tu La xuất hiện, trong quá trình này nàng cũng cẩn thận suy nghĩ về quan hệ giữa mình và Tu La. Ban đầu, hắn xuất hiện quá đột ngột, nhưng mỗi khi nàng gặp khó khăn, hắn sẽ xuất hiện bên cạnh nàng. Lúc mới bắt đầu, nàng tràn đầy cảnh giác với hắn, đối với gia hoả thần bí này, nàng vẫn luôn rất cẩn thận. Nhưng hắn hết lần này đến lần khác xuất hiện bên nàng, giúp đỡ và bảo vệ nàng, phòng tuyến trong lòng nàng cũng theo đó dần buông lỏng.

Hai ngày suy nghĩ làm nàng kinh ngạc phát hiện rằng, trong lúc bất tri bất giác, nàng đã coi hắn là một bằng hữu quan trọng. Thế nhưng là, hắn có bộ dạng như thế nào nàng chưa từng thấy qua.

Cho nên nàng đã hạ quyết tâm, nếu lần này hắn tới thì nhất định phải nhìn thấy dáng vẻ của hắn, cũng hỏi cho rõ ràng hắn rút cuộc là ai.

"Mỗi người đều có bí mật của mình, ta cũng thế. Sở dĩ không thể cho ngươi nhìn thấy dung mạo của ta là vì ta có chuyện không thể nói." Tu La than nhẹ một tiếng, khẽ nói: "Nếu như ngươi không chấp nhận hình dạng này của ta, ta cũng không có biện pháp nào khác. Ngươi hãy xem ta là sứ giả trời cao phái xuống thủ hộ ngươi đi. Dù ngươi nhìn ta như thế nào, khi ngươi cần, ta nhất định sẽ xuất hiện bên cạnh ngươi. Hai món đồ này là ta liều mạng có được,

ta chỉ hy vọng nó có thể trợ giúp cho ngươi. Dù sao, ngươi còn trẻ, con đường ngươi cần đi còn rất dài. Lần khảo hạch này đối với ngươi cực kỳ quan trọng, nếu như ngươi không thông qua khảo nghiệm thì chuyện gì sẽ xảy ra, ngươi đã nghĩ đến chưa? Dù ngươi muốn chất vấn ta, hoặc có ý gì khác, hãy thông qua khảo hạch này rồi nói tiếp."

Vừa nói, cổ tay Tu La nhẹ nhàng lắc một cái, Vận Khí Chi Thạch và tấm gương đã bay về phía Mỹ công tử.

Cảm nhận được ngữ khí của hắn xuất hiện chút biến hoá, Mỹ công tử theo bản năng nhận lấy. Ánh mắt của hắn nhìn qua có chút u buồn, thương cảm nhưng sâu trong đó phảng phất có vô số cố sự xuất hiện. Trong chớp mắt này, Mỹ công tử dường như thấy được cố nhân.

Sứ giả trời cao phái xuống thủ hộ nàng sao?

Sau đó nàng thấy Tu La giơ hai tay lên, tay trái vạch trên ngón trỏ tay phải một đường, sau một khắc, một giọt huyết dịch tràn ngập hơi thở nóng bỏng và quang mang kỳ dị bị hắn ép ra ngoài. Đó là một giọt tinh huyết a!

Đối với bất kỳ cường giả nào, tinh huyết đều là tồn tại quan trọng trong cơ thể. Một người chỉ có thể ngưng tụ vài chục giọt tinh huyết, bất kỳ giọt nào cũng vô cùng trân quý.

Giọt tinh huyết kia nhảy lên từng ngón tay Tu La, tản ra hào quang kỳ dị. Nó làm Mỹ công tử có cảm giác run rẩy từ trong linh hồn, dường như bên trong tinh huyết kia có ẩn chứa nhiều thứ nàng quen thuộc.

"Hôm nay ta thề bằng máu của mình. Trong suốt cuộc đời ta,

dù thuận lợi hay khó khăn,

dù cường đại hay nhỏ yếu,

dù già hay trẻ,

dù con đường phía trước như thế nào,

ta sẽ vĩnh viễn thủ hộ bên người Mỹ công tử,

vĩnh viễn không để nàng gặp nguy hiểm,

vĩnh viễn làm bạn bên người nàng,

vĩnh viễn không phản bội nàng.

Nếu làm trái lời thề, thiên địa không dung, ngũ lôi oanh đỉnh."

Nói xong, hai tay hắn vạch trên không trung một đường kỳ dị, giọt tinh huyết kia tự nhiên phun ra trên không trung, ngưng tụ thành một đường vân kỳ lạ. Một đạo huyết quang cơ hồ trong nháy mắt từ trên người Tu La phóng lên trời. Mặc dù chỉ loé lên rồi biến mất, nhưng trong chớp mắt này, khí tức trên người hắn đã thay đổi mạnh mẽ.

"Huyết thệ!" Mỹ công tử la thất thanh, ngay bây giờ, nàng thậm chí có chút luống cuống. Nàng tuyệt đối không nghĩ đến, khi mình muốn nhìn dung mạo thật của hắn, Tu La lại dùng phương thức như vậy chứng minh với mình tâm của hắn.

"Ngươi không cần làm như vậy, thật xin lỗi." Trong lòng Mỹ công tử trong nháy mắt đầy hối hận, "Tinh huyết rất trân quý, tiêu hao như

vậy sẽ thật lâu mới khôi phục được. Thật xin lỗi, ta, ta không nên bốc đồng như thế, ta ..."

Tu La mỉm cười lắc đầu, hắn làm như không có chuyện gì xảy ra mà nói, "Không có việc gì, như vậy cũng có thể làm cho ngươi an tâm. Hiện tại ta không tháo mặt nạ xuống thật là có nỗi khổ tâm riêng. Có một ngày khi có cơ hội, ta nhất định sẽ là người đầu tiên tháo mặt nạ xuống. Tin tưởng ta, đây chỉ là vấn đề thời gian. Ta sẽ bảo hộ ngươi thật tốt."

Vì thê tử mà phát huyết thệ đáng là gì đâu? Dù phải đánh đổi cả mạng sống, hắn cũng sẽ không do dự. Giống như kiếp trước, nàng cũng vì mình mà hy sinh.

Huyết thệ là lời thề nghiêm trọng nhất trên Yêu Tinh Đại Lục, không có bất kỳ chủng tộc nào dám tuỳ tiện phát huyết thệ, bởi vì dù chủng tộc nào, lực lượng cũng bắt nguồn từ huyết mạch. Một khi bị huyết mạch phản phệ, không hề nghi ngờ là phải chết.

Sau khi phát huyết thệ, từ nơi sâu xa trong lòng, Mỹ công tử cảm giác được mình và Tu La có thêm một tầng liên hệ, mà lần huyết thệ này cũng làm nàng không còn hoài nghi mục đích Tu La tiếp cận mình. Tu La đã dùng phương thức như vậy để giải toả mọi nỗi lo trong lòng nàng.

"Cất nó đi, coi như là ta cho ngươi mượn. Chờ sau khi ngươi thông quả khảo hạch gia tộc thì trả lại cho ta." Tu La khẽ cười nói.

Nhìn nàng có chút luống cuống, hắn cũng cảm thấy đau lòng, nhưng nếu không làm như vậy, hắn không cách nào xoá bỏ lo nghĩ trong lòng nàng. Còn tiêu hao giọt tinh huyết này, hắn vẫn có biện pháp khôi phục nhanh chóng.

Mỹ công tử cúi đầu xuống, nói: "Cảm ơn ngươi."

Tu La lắc đầu nói: "Không cần cảm ơn. Ngươi ăn cơm chưa? Nếu được, chúng ta cùng đi ăn một bữa cơm?" Hắn hiện tại chỉ muốn có thêm thời gian ở cùng với nàng.

Mỹ công tử lại lắc đầu, nói: "Không được, mụ mụ đang chờ ta trở về ăn cơm, ta đã đáp ứng nàng về nhà ăn cơm."

Trong lòng Tu La lập tức dâng lên một nỗi thất vọng, nhưng vẫn gật nhẹ đầu, nói: "Vậy được rồi, ngươi về sớm một chút, trời sắp tối rồi."

"Ừm, vất vả ngươi trở về từ phương xa, chỉ vì gặp ta một lần. Vậy sau này ta vẫn ở nơi này chờ ngươi được không?" Mỹ công tử nói.

Tu La gật gật đầu nói: "Tuỳ thời đều có thể. Dù ta ở chỗ nào, sẽ tận lực trở về trong ba ngày."

Mỹ công tử ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt có chút phức tạp. Nàng thực sự không biết nên làm thế nào với tình cảnh trước mặt.

"A, đúng rồi. Ta có chuyện muốn làm phiền ngươi." Mỹ công tử đột nhiên nhớ ra điều gì đó."

Chương 431: Tu La ghen với Đường Tam

"A, đúng rồi. Ta muốn nhờ ngươi một chuyện." Mỹ công tử tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

"Ngươi nói đi."

Mỹ công tử nói: "Ta có một bằng hữu, lúc trước hắn làm quét dọn ở học viện Gia Lý. Ngươi cũng biết Trương trấn trưởng rồi, hắn chính là đệ tử của Trương trấn trưởng, tên là Đường Tam. Nếu ngươi thuận tiện có thể giúp ta tìm hắn không. Lần này ra ngoài ta không có tìm được hắn. Nếu ngươi nhìn thấy hắn thì nói với hắn giùm ta, ở trong học viện chờ ta ... Nhiều nhất ba tháng ta sẽ chính thức xuất quan."

Để ta tìm chính mình sao? Tu La trong lòng không khỏi buồn cười, nhưng hắn vẫn gật nhẹ đầu, mỉm cười nói: "Hắn là gì của ngươi? Chỉ là bằng hữu thôi sao?"

Mỹ công tử ngẩn người, sau đó gật gật đầu, nói: "Ừm, đúng vậy, là bằng hữu."

"Vậy ta thì sao? Ta hiện tại cũng có thể xem như bằng hữu của ngươi sao?" Tu La hỏi.

"Ừm." Mỹ công tử gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn sắc trời, "Thật không còn sớm nữa, ta đi trước. Cảm ơn ngươi."

Nhìn thân ảnh mảnh mai của nàng dần biến mất, Tu La không khỏi có chút buồn cười, trong chớp mắt vừa rồi, hắn đột nhiên cảm thấy, Tu La có chút ghen tỵ với Đường Tam.

Đường Tam cũng không làm cái gì cho nàng, bản thân Tu La đã bỏ ra nhiều hơn. Nhưng nàng cùng Tu La thiếu đi một tầng liên kết như nàng với Đường Tam. Tương lai khi nàng biết Đường Tam là Tu La, Tu La là Đường Tam, không biết nàng có đánh chết mình hay không.

Tiểu Mỹ a Tiểu Mỹ, ngươi nhanh lớn lên a. Chờ ngươi mười tám tuổi, ta sẽ chính thức bắt đầu theo đuổi ngươi.

Hôm nay nhìn thấy nàng, nhìn thấy nàng ngày càng đẹp, nàng trổ mã càng giống với kiếp trước, Đường Tam trong lòng tràn đầy cảm kích, cảm kích mình có thể tìm đến vị diện này, tìm được nàng.

Mặc dù sau này bọn họ muốn lại ở bên nhau, muốn trở về đỉnh phong thì cần trải qua rất nhiều khó khăn. Nhưng hắn có lòng tin, hắn nhất định có thể mang nàng về bên người thân, nàng mãi mãi là thê tử của mình.

Mỹ công tử rời đi, Đường Tam cũng muốn rời đi, việc hắn cần làm còn rất nhiều, rất nhiều. Nếu không phải vì Mỹ công tử, hắn hôm nay sẽ không trở về thành Gia Lý, Tổ đình bên kia còn rất nhiều việc cần hắn đi làm.

Bất quá, lần này trở về, cũng thuận tiện làm một ít chuyện.

Không có tiến vào thành Gia Lý, Đường Tam đi ven theo con đường nhỏ bên học viện Gia Lý, phóng người lên tiến vào Gia Lý Sơn Mạch.

Trước tiên không cần trở về học viện Cứu Thục. Sau khi tiến vào Gia Lý Sơn Mạch, hắn mở ra đôi kim sí, bay thẳng đến một địa phương quen thuộc. Mặc dù truyền tống sẽ nhanh hơn một chút, nhưng hắn phải nhân dịp này quan sát phụ cận học viện có biến hoá gì hay không.

Từ trên không quan sát, tất cả vẫn bình thường. Phi hành tốc độ cao, rất nhanh hắn đã đến căn cứ bí mật của mình.

Sương mù hư ảo vẫn bao trùm khu vực kia như cũ, lúc này trời đã hoàn toàn tối xuống, được liên hoàn đại trận thủ hộ, Hoàng Kim sơn cốc vẫn lặng yên ẩn mình trong bóng tối.

Đường Tam theo đường quen chui vào trong huyễn trận. Khi cảnh vật trở nên rõ ràng hơn, khí tức sinh mệnh nồng đậm tràn đến, thân thể hắn vô cùng vui sướng hấp thu sinh mệnh lực, bổ sung tiêu hao sức lực một ngày một đêm phi hành cùng giọt tinh huyết kia.

Ban đêm trong Hoàng Kim sơn cốc rất an tĩnh, chỉ có Hoàng Kim Thụ bên cạnh hồ nước nhỏ phát ra vầng sáng vàng nhạt, mang đến cho sơn cốc này sức sống mạnh mẽ.

Trở lại đây, Đường Tam cũng có cảm giác lòng mình bình tĩnh lại. Hắn không bố trí Truyền Tống trận giữa Hoàng Kim sơn cốc cùng Tổ đình, một là vì vật liệu và tu vi hiện tại của hắn không cho phép, hai là hắn không muốn đánh vỡ sự yên bình của nơi này, để căn cứ này càng thêm an ổn.

Chậm rãi đi đến bên hồ, hấp thu sinh mệnh năng lượng nồng đậm trong không khí, Đường Tam lập tức cảm thấy thân thể ấm áp hơn nhiều.

Hoàng Kim Thụ mỗi ngày đều phát triển, nhận được lượng linh khí

lớn do Tụ Linh trận mang lại, tốc độ sinh trưởng của nó rất nhanh, thể tích cũng càng được mở rộng, sinh mệnh lực nó phát ra cũng ngày càng nhiều.

"Ai?" Một thanh âm trầm thấp vang lên. Trong chớp mắt tiếp theo, lần lượt từng bóng người nhanh chóng lao ra, ngăn trở bước tiến của Đường Tam.

Đường Tam xốc lên mũ trùm, để lộ khuôn mặt mang theo mặt nạ, nói: "Là ta!"

"Chủ nhân, người đã trở về." Thanh âm ngạc nhiên vang lên. Bên trong những người xông tới có một nữ tử nhanh chân chạy đến, khuôn mặt vừa sợ hãi vừa vui mừng, chính là Hồng Nhất.

Đường Tam mỉm cười gật gật đầu, nói: "Ta vừa trở về."

Bên người Hồng Nhất là mấy thanh niên Sư Hổ tộc dáng người cực kỳ khôi vĩ. Bọn họ khoẻ mạnh và cứng cáp, dáng người cường tráng, trên thân huyết mạch nóng bỏng ba động tràn đầy khí tức tuổi trẻ cùng lực lượng.

Từ khi Đường Tam giải quyết vấn đề huyết mạch cho Sư Hổ tộc cùng đạt được hiệp nghị, Sư Hổ tộc liền đến Hoàng Kim sơn cốc định cư, nơi này đủ lớn cho bọn họ sinh sống. Sư Hổ tộc vì huyết mạch xung đột dẫn đến sinh mệnh lực bị ảnh hưởng, nơi có sinh mệnh khí tức nồng đậm như thế này rất thích hợp cho bọn họ khôi phục.

"Ân công." Mấy thanh niên Sư Hổ tộc nhanh chóng khom mình hành lễ với Đường Tam, trong mắt toát ra vẻ cảm kích cùng thân cận. Đường Tam có thể nói là cứu giúp toàn bộ tộc bọn họ, chính là đại ân nhân của toàn tộc.

"Các ngươi không cần khách khí, Đại Miêu đâu rồi?" Đường Tam hỏi.

Một thanh niên Sư Hổ tộc nói: "Hắn hẳn đang bồi đại tẩu đi, chúng ta đi gọi hắn."

Đường Tam vội ngăn cản, nói: "Không cần, bây giờ quá muộn, ngày mai ta sẽ tìm hắn. Các ngươi cũng đi nghỉ đi."

"Ừm, chúng ta phụ trách gác đêm. Ngài nghỉ ngơi đi." Thanh niên Sư Hổ tộc cười ha hả nói.

Thật vất vả có một nơi ở tốt như vậy, mặc dù nơi này có huyễn trận thủ hộ, có thể nói là tương đối an toàn, nhưng Đại trưởng lão trong tộc mỗi ngày đều an bài một số thanh niên tiến hành gác đêm.

Đường Tam mỉm cười gật đầu, mang theo Hồng Nhất đến trước Hoàng Kim Thụ, "Hồng Nhất, ngươi cũng đi nghỉ đi. Ngày mai ta có việc tìm ngươi."

"Vâng, chủ nhân." Hồng Nhất cười híp mắt cúi người hành lễ với Đường Tam, sau đó đạp sóng, trở lại hang động nghỉ ngơi.

Được sinh mệnh khí tức từ Hoàng Kim Thụ tẩm bổ, Hồng Nhất đã tu luyện tới Lục giai, là người có tu vi cao nhất trong tất cả các thiếu nữ Hồng Hồ tộc. Chỉ là, đến được cấp độ này, huyết mạch mỏng manh của nàng đã lộ rõ, muốn tiếp tục tăng lên là chuyện rất khó khăn. Mà các thiếu nữ khác thậm chí còn không bằng nàng.

Đường Tam tới bên gốc Hoàng Kim Thụ, trực tiếp đi vào trong Tụ Linh trận. Nơi này sinh mệnh khí tức nồng đậm hơn, thiên địa nguyên khí cũng tương tự như vậy.

Ngẩng đầu nhìn Hoàng Kim Thụ ngày càng cao lớn, trong lòng Đường Tam không khỏi cảm thấy ấm áp. Đây là do mình gieo trồng, dần dần mới có hình dáng như vậy a!

Khoanh chân ngồi xuống, Đường Tam không lập tức minh tưởng tu luyện, mà từ nhẫn trữ vật của mình lấy ra một thứ.

Đó là một cái bình thuỷ tinh. Khi nó xuất hiện, tia sáng màu vàng bên trong vốn yên tĩnh bắt đầu nhảy lung tung, dường như muốn phá bình lao ra.

Không sai, đây chính là tinh phách mà Đường Tam đấu giá được ở Tổ đình, là tinh phách đến từ Nhật Thần Đế Quốc.

Theo lời đấu giá sư giới thiệu, hấp thu tinh phách có thể trực tiếp tăng lên Thần Thức, nhưng Đường Tam sẽ hấp thu nó sao? Câu trả lời tất nhiên là không.

Trực tiếp hấp thu tinh phách, không nói đến vấn đề phản phệ, hành động này thực là quá lãng phí. Tinh phách là do Thần Thức ngưng tụ mà thành, bản thân nó vốn có ý thức. Những tên ở Tổ đình kia sở dĩ cho rằng có thể thôn phệ nó bởi vì tinh phách có ý thức sẽ có khát vọng đoạt xá, từ đó tìm kiếm cơ hội sống lại.

Chương 432: Tinh phách Hoàng Kim Thụ

Mà khi tinh phách đoạt xá, muốn thành công là chuyện phi thường khó khăn, bởi vì bọn chúng phải đối mặt với vấn đề khác biệt chủng tộc.

Khi Đường Tam mới nhìn tinh phách này, khi hắn dùng Tinh Thần Lực của mình quan sát đã lập tức đoán được nó thuộc chủng loại gì, cho nên hắn mới cho rằng vận khí của mình thật tốt.

Hắn kiểm tra một chút phong ấn trên miệng bình. Đó là một trận pháp phong ấn cỡ nhỏ. Bản thân Thần Thức của tinh phách bị giam trong bình, không cách nào phóng thích ra bên ngoài nên Thần Thức của nó không sinh ra bất kỳ tác dụng nào. Bởi vì Thần Thức của tinh phách không có lực lượng để điều động, nó chỉ có cấp độ chứ không có lực lượng.

Đường Tam xảo diệu phóng một tia Tinh Thần Lực vòng qua phong ấn, yên lặng chui vào trong bình.

"Ngươi an tĩnh một chút, sau đó cùng ta nói chuyện." Đường Tam thông qua Tinh Thần Lực truyền đạt ý niệm của bản thân với tinh phách.

Dường như không nghĩ tới sẽ có người giao lưu với mình, tinh phách kia lập tức dừng lại ... Ngay sau đó, một thanh âm tức giận vang lên trong tinh thần của Đường Tam.

"Thả ta ra ngoài, thả ra ra ngoài!" Đó là tiếng gầm gừ mãnh liệt, tràn đầy phẫn nộ và không cam lòng.

"Ta sẽ thả ngươi ra ngoài, nhưng chúng ta nói chuyện trước." Đường Tam bình tĩnh nói.

"Nói chuyện gì? Thả ta ra ngoài!" Cảm xúc của tinh phách vẫn không ổn định như cũ.

Đường Tam trầm giọng nói: "Ngươi ở trạng thái này chúng ta không thể nào nói chuyện, ngươi cũng sẽ mất đi cơ hội được tự do, thậm chí là cơ hội có được cuộc sống mới. Trước tiên ngươi bình tĩnh lại."

Lần này tinh phách không trả lời, nhưng bản thể đã bình tĩnh trở lại. Bề ngoài tinh phách dần huyễn hoá ra một đôi mắt giống với con người, nhìn Đường Tam ở phía ngoài bình.

Đường Tam tuỳ ý để nó nhìn mình, chỉ yên lặng chờ đợi.

Sau một hồi lâu, thanh âm tinh phách lại xuất hiện lần nữa, có chút khàn khàn, nhưng không còn kích động như trước nữa, "Ngươi là ai?"

Đường Tam nói: "Ta gọi Đường Tam, ta thu được ngươi từ hội đấu giá Tổ đình, nói theo một ý nào đó, chúng ta là bằng hữu."

"Bằng hữu? Ngươi là nhân loại?" Thanh âm tinh phách mang theo nghi hoặc.

"Đúng vậy, ta là nhân loại. Nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ không thôn phệ ngươi." Đường Tam bình tĩnh nói.

"Không thôn phệ ta? Những sinh vật hèn hạ như các ngươi có biết ta đã mất bao nhiêu năm mới có linh trí, lại mất bao nhiêu năm mới thoát khỏi trói buộc với mặt đất, thậm chí đã muốn đột phá thiên kiếp. Ngay lúc đã lại bị các ngươi chặt đứt rễ, ở trong thiên kiếp vẫn diệt, còn Thần Thức bị biến thành bộ dạng này. Các ngươi là những tên hỗn đản!" Cảm xúc của tinh phách lại bắt đầu không ổn định.

Đường Tam than nhẹ một tiếng, nói: "Ngươi ổn định lại một chút tâm tình của mình đi. Đầu tiên, những chuyện ngươi chịu đựng không phải do ta làm. Nếu ta đoán không sai, hẳn là Yêu Quái Tộc biến ngươi thành tinh phách. Hơn nữa còn là cấp độ Đại Yêu Vương mới có thể ở dưới thiên kiếp đoạt thức ăn dưới miệng cọp. Ta là nhân loại, đối với nhân loại chúng ta, Yêu Quái Tộc là địch nhân. Kẻ thù của kẻ thù là bằng hữu, nếu ngươi có thể độ kiếp chứng tỏ trí tuệ của ngươi đủ cao, ngươi hẳn là có thể hiểu được ý của ta."

Tinh phách trầm mặc trong chốc lát, cảm xúc lần nữa dần bình tĩnh lại, "Nhân loại, ngươi muốn làm gì?"

Đường Tam thản nhiên nói: "Ta muốn giúp ngươi. Nếu ta không nhầm, bản thể của ngươi hẳn là một gốc Hoàng Kim Thụ, ta nói đúng không?"

Đúng vậy, tinh phách này do một cây Hoàng Kim Thụ tu luyện mà thành, hoặc là nói là một gốc Hoàng Kim Thụ sắp tu luyện tới Thần cấp, lại phải chịu đả kích cực lớn, độ kiếp thất bại, Thần Thức bị tước đoạt. Đây cũng là nguyên nhân vì sao khi nhìn thấy tinh phách này, hắn lại muốn có được nó.

"Không sai, ta là Hoàng Kim Thụ tu luyện mà thành, vậy thì sao?" Tinh phách đáp lại.

Đường Tam nói: "Không có bản thể, ta không cách nào giúp ngươi khôi phục lại như trước. Nhưng bây giờ ngươi đã có Thần Thức, nếu cho ngươi làm lại một lần nữa, ta tin tưởng ngươi sẽ nhanh chóng thành tựu Thần cấp. Nhìn về phía sau." Vừa nói, Đường Tam chỉ chỉ Hoàng Kim Thụ trước mặt mình.

Tinh phách xoay tròn, nhìn xuyên qua bình thuỷ tinh, lập tức thấy được một cây Hoàng Kim Thụ đang tản ra hào quang màu vàng nhàn nhạt.

Ngay sau đó, tinh phách lại không bình tĩnh được, chùm sáng lại nhảy lên, tả đột hữu xung, dường như muốn lao ra khỏi bình thuỷ tinh.

Lần này Đường Tam không có ngăn cản, chỉ là yên lặng chờ đợi. Sau một khắc, tinh phách mới ổn định lại, "Thả ta ra ngoài, mau thả ta ra ngoài. Đây chỉ là một cây Hoàng Kim Thụ còn non, còn chưa sinh ra linh trí. Nếu ta dung nhập với nó thì có thể sống lại, một trăm năm, đúng, nhiều nhất một trăm năm, dựa theo Thần Thức, ta có thể một lần nữa đạt tới đỉnh phong, trở thành cường giả Thần cấp."

Đường Tam lắc lắc đầu, nói: "Không cần lâu như vậy, dựa vào sự giúp đỡ của ta, ngươi chỉ cần thời gian ngắn hơn cũng có thể hoàn thành mục tiêu này."

"Ngươi muốn ta làm cái gì?" Trí thông minh của tinh phách lúc này đã hiện ra, khi nó nhìn thấy Hoàng Kim Thụ, tất cả phẫn nộ đều biến thành vui mừng, bởi vì đây là cơ hội tốt nhất để nó trùng sinh.

Đường Tam nói: "Ta không cần ngươi làm gì, chỉ cần ngươi thủ hộ lấy khu vực này. Tương lai ta hỗ trợ ngươi càng nhiều, ta hy vọng ngươi chỉ phản hồi khu vực này. Đó là bản năng của ngươi, cho nên ngươi căn bản không cần bỏ ra cái gì."

Hoàng Kim Thụ hấp thu thiên địa linh khí hoá thành sinh mệnh khí tức, đúng là bản năng của nó. Đối với nó, sinh mệnh khí tức cũng không có tác dụng quá lớn. Hoàng Kim Thụ ở Nhật Thần Đế Quốc bên kia rất phổ biến, sinh mệnh khí tức đối với thực vật cũng rất quan trọng, nhưng bọn nó hiếm khi sinh ra linh trí. Hơn nữa, cấp cao nhất mà Hoàng Kim Thụ có thể đạt được là Thập giai, do đó ở Nhật Thần Đế Quốc, bọn nó chỉ là một chủng tộc rất bình thường.

Nhưng đó là nhận thức của thế giới này. Còn với Đường Tam, Hoàng Kim Thụ là một sinh vật khác. Ở trên vị diện này, Hoàng Kim Thụ sở dĩ chỉ có thể dừng lại ở Thập giai, không cách nào tiếp tục tăng lên không phải do vị diện có vấn đề, mà là Hoàng Kim Thụ không tìm được phương hướng tiến hoá. Nếu để nó tự nhiên phát triển, có lẽ vạn năm nữa mới có thể thực sự tiến hoá. Mà đối với sinh vật này, Đường Tam không thể quen thuộc hơn, hơn nữa còn khắc sâu tác dụng mà nó mang lại.

"Vậy ngươi thả ta ra ngoài!" Tinh phách nói lần nữa.

"Được." Đường Tam mỉm cười, cũng không có gì do dự, trực tiếp mở bình thuỷ tinh. Miệng bình mở ra, tinh phách Hoàng Kim Thụ từ trong phong ấn thoát ra ngoài. Ngay khi ra ngoài, chùm ánh sáng màu vàng kia liền phóng lên trời rồi tản ra.

Nhìn thấy nó chạy trốn, Đường Tam cũng không có hành động gì, cũng không đuổi bắt, vẫn như cũ ngồi nơi đó cười.

Chùm ánh sáng xông lên khoảng trăm mét trên không trung thì dừng lại, sau khi lơ lửng chốc lát thì chậm rãi hạ xuống, lần nữa đến trước mặt Đường Tam.

"Ngươi không sợ ta chạy sao?" Thanh âm của nó thông qua Thần

Thức truyền đến Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười lắc đầu, nói: "Tại sao phải sợ? Chúng ta là hợp tác cùng có lợi. Nơi này là phương đông, là phạm vi thuộc Thiên Vũ Đế Quốc. Ta cảm thấy xác suất ngươi tìm được đồng loại rất nhỏ. Ta giúp ngươi với mục đích rất đơn giản, trong quá trình ngươi trưởng thành hãy phóng thích sinh mệnh năng lượng dồi dào cho khu vực này, đối với ta như vậy là đủ rồi. Ngươi hẳn là cảm nhận được nơi này bố trí Tụ Linh trận. Có những Tụ Linh trận này, tốc độ ngươi khôi phục và tăng trưởng sẽ tăng lên rất nhiều. Mà đây mới chỉ là bắt đầu, tương lai khi ta mạnh lên, ta sẽ cung cấp càng nhiều đồ tốt cho ngươi, để cho ngươi nhanh chóng sinh trưởng."

Chùm sáng màu vàng nói: "Nếu như tương lai ta trưởng thành đến cấp độ Thần cấp, ngươi không được ngăn cản ta rời đi."

Đường Tam nói: "Đương nhiên, ta có thể cùng ngươi ký khế ước, tương lai khi ngươi thành tựu Thần cấp, tuỳ thời có thể rời đi, ta tuyệt đối không ngăn cản, thậm chí ta còn có thể giúp ngươi độ kiếp."

Chương 433: Tinh phách dung hợp, Hoàng Kim Thụ tiến hoá

Cảm xúc của tinh phách đã dịu xuống, nhưng lại dửng dưng nói: "Tốt, vậy chúng ta liền ký khế ước."

Đường Tam mỉm cười gật đầu, lấy Tinh Thần Lực phác hoạ, một bản khế ước rất nhanh đã hiện ra trước mặt hai người.

Tinh phách nói: "Mặc dù Tinh Thần Lực của ngươi rất mạnh, nhưng không cùng một tầng cấp với ta, ký kết khế ước ..." Nó vừa nói đến đây, Tinh Thần Lực trên khế ước trước mặt trong nháy mắt đã nhiều hơn một hào quang màu xanh. Quang ảnh chợt loé lên rồi biến mất, toàn bộ khế ước trở nên sống động hơn, tràn đầy sinh mệnh khí tức.

"Thần Thức?" Tinh phách giật mình, lần nữa đánh giá lại Đường Tam một phen. Lúc trước nó không hề cảm nhận được nửa phần khí tức Thần Thức tồn tại trên người Đường Tam a!

"Nếu ta muốn thôn phệ ngươi thì đã sớm ra tay rồi." Đường Tam làm ra một dấu tay xin mời.

Lần này tinh phách không do dự nữa, một chút màu vàng từ tâm chùm sáng bắn ra, tạo thành một lạc ấn trên khế ước. Lập tức, kim quang cùng lam quang trên khế ước giao hoà, sau đó hoá thành hai đạo lưu quang, phân biệt rót vào Thần Thức của Đường Tam cùng tinh phách Hoàng Kim Thụ, hoàn thành ký kết khế ước. Đây là một

khế ước bình đẳng, không có quan hệ phụ thuộc ...

Nụ cười trên mặt Đường Tam ngày càng đậm, nhìn về phía tinh phách cùng Hoàng Kim Thụ phía sau, "Có cần giúp một tay không?"

"Đương nhiên không cần." Thân là tinh phách Hoàng Kim Thụ Thần cấp, dung nhập một cây Hoàng Kim Thụ còn non không có linh trí, mặc dù có chút uỷ khuất, nhưng điều động cũng dễ dàng, dung hợp cực kỳ tốt.

Quang ảnh lấp loé, tinh phách dung hợp. Lập tức, kim quang nhàn nhạt mà Hoàng Kim Thụ vốn toả ra trở nên mạnh hơn. Ngay cả Tụ Linh trận dưới gốc cây cũng sáng hơn trong nháy mắt. Một lượng lớn thiên địa linh khí tràn vào.

Hoàng Kim Thụ có linh hồn cùng trí tuệ, so sánh với trước đó là khác nhau một trời một vực. Điều này sẽ thúc đẩy nó trưởng thành gấp hàng trăm ngàn lần. Mà đây cũng là điều Đường Tam cần.

Sau khi đi qua Tổ đình, hắn càng hiểu rõ thiên địa linh khí ở vị diện này nồng đậm cỡ nào. Chỉ dựa vào Hoàng Kim Thụ trước đó thì bên này vĩnh viễn không thể so sánh với Tổ đình. Loại sinh mệnh khí tức cấp độ này không đủ để hỗ trợ các đồng bạn thành tựu Thần cấp.

Cho nên, khi nhìn thấy tinh phách Hoàng Kim Thụ hắn mới kinh hỷ như vậy. Tác dụng chân chính của tinh phách này là cùng Hoàng Kim Thụ hợp hai làm một, để Hoàng Kim Thụ có được sinh mệnh đúng nghĩa, trở thành sinh mệnh thể có trí tuệ. Theo đó, Hoàng Kim Thụ không ngừng trưởng thành, thậm chí có thể chiết xuất sinh mệnh lực, tạo ra nhiều hơn nữa sự tình có ích cho mảnh khu vực này, để nơi này thực sự trở thành bảo địa.

Nhật Thần Đế Quốc bên kia chỉ có được Hoàng Kim Thụ, mà Hoàng

Kim Thụ sinh ra linh trí cực kỳ thưa thớt, cho nên vẫn không khai phát được tác dụng chân chính của nó. Nhưng ở nơi này, Đường Tam chẳng những có được nó, mà còn không ngừng giúp nó tiến hoá.

Về phần khế ước, Đường Tam căn bản không cần suy nghĩ nhiều. Đến lúc đó, hắn chỉ cần nói với Hoàng Kim Thụ là có biện pháp giúp nó tiến hoá, nó chẳng lẽ còn bỏ đi sao?

Toàn thân Hoàng Kim Thụ phát ra thanh âm "răng rắc" liên tục. Được tinh phách dung hợp, cấp độ sinh mệnh của nó đã tăng cao, cho nên cần hấp thu rất nhiều thiên địa linh khí để bổ sung tự thân. Trong quá trình hấp thu, nó tự nhiên sẽ phóng xuất ra sinh mệnh khí tức nồng đậm.

Đắm chìm trong sinh mệnh năng lượng dạng này, mỏi mệt trên người Đường Tam nhanh chóng biến mất, ngay cả tiêu hao do giọt tinh huyết lúc trước cũng được bổ sung nhanh chóng.

Khuôn mặt hiện ra một nụ cười thản nhiên, trên người Đường Tam cũng toát ra một hào quang thần bí. Một kiện vật trong thu hoạch ở hội đấu giá lần này đã bắt đầu có tác dụng.

Hoàng Kim Thụ cơ hồ dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy mà sinh trưởng, ánh sáng vàng óng chiếu rọi toàn bộ Hoàng Kim sơn cốc.

Các chiến sĩ Sư Hổ tộc đang tuần tra cũng ngay lập tức phát hiện ra biến hoá bên này, đồng thời bọn họ cũng cảm nhận được sinh mệnh khí tức trong Hoàng Kim sơn cốc trở nên nồng đậm hơn.

Theo bản năng, bọn họ lập tức cảm giác được thể xác và tinh thần thoải mái, dường như huyết mạch trong cơ thể đang được kích hoạt

vậy. Cố nên phát ra một tiếng hống xúc động, bọn họ yên lặng ở phía xa nhìn Hoàng Kim Thụ phi tốc trưởng thành thành cây đại thụ.

Đường Tam ngồi khoanh chân dưới gốc cây, nhất định minh tưởng nghỉ ngơi.

Một ngày đêm toàn lực đi đường, vì để Mỹ công tử buông xuống cảnh giác với mình mà huyết thệ, đối với hắn tiêu hao không nhỏ, lúc này trầm tĩnh lại, rất nhanh đã tiến nhập trạng thái vật ngã lưỡng vong (*).

(*) ý chỉ sự quên đi vật chất và ý thức, đạt đến ngưỡng hoà vào một thể với tự nhiên.

Sinh mệnh khí tức Hoàng Kim Thụ phát ra nhiễm vào người hắn, tạo thành một tầng ánh sáng vàng óng bao phủ ngoài da, chói mắt và huyễn lệ khó tả.

Sáng sớm, khi ánh mặt trời xuyên qua tầng mây chiếu xuống sơn cốc, chiếu rọi Hoàng Kim Thụ, hơi ấm cũng đánh thức Đường Tam. Mở hai mắt ra, hắn cảm giác được mệt mỏi đã tan biến, dễ chịu không nói nên lời.

Mà lúc này, Hoàng Kim Thụ bên cạnh hắn đã biến hoá long trời lở đất.

Thân cây to hơn trước khoảng hai lần, thân cao đã vượt qua mười lăm mét. Bên ngoài vỏ cây xuất hiện rất nhiều vết nứt, lộ ra thân cây mới bên trong.

Trong quá trình kích phát Thần Thức, tinh phách Hoàng Kim Thụ lo lắng nếu kích thích quá mức sẽ làm cho bản thể sụp đổ nên đã

khống chế chính mình. Nếu không, nó còn sinh trưởng lớn hơn nhiều, đến mức mới qua một đêm, thiên địa linh khí trong một khu vực lớn ở Hoàng Kim sơn cốc đã bị hấp thu hết.

Trong Hoàng Kim sơn cốc lúc này, sinh mệnh khí tức nồng đậm đến mức có chút sền sệt. Bên ngoài tất cả các sinh vật ở chỗ này đều được bao phủ bởi một tầng kim quang nhàn nhạt. Đây là hiệu quả Hoàng Kim Thụ tiến hoá mang tới.

"Ân công, người đã tỉnh rồi." Thanh âm quen thuộc vang lên.

Đường Tam quay đầu lại nhìn đã thấy Đại trưởng lão cùng Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu và thê tử Tiểu Miêu đứng chờ nơi đó. Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc đã đến, đang chờ đợi ở một bên khác.

Đường Tam mỉm cười, đứng dậy, "Đại trưởng lão ngài khoẻ chứ, Đại Miêu huynh hảo, đại tẩu hảo."

Sư Hổ Kiếm Thánh cười ha ha nói: "Ngươi lần này tới lại mang cho chúng ta kinh hỉ lớn như vậy. Đêm qua vì sinh mệnh khí tức quá nồng làm ta khô nóng không ngủ được, trực tiếp bị giật mình tỉnh dậy. Nếu không phải huyết mạch tiến hoá, chỉ sợ ta không khống chế được mà đột phá."

Khi huyết mạch tiến hoá thành Sư Hổ Kim Cương, bản thân tu vi của Sư Hổ Kiếm Thánh bị hạ xuống, đó là do huyết mạch chi lực áp súc, làm thân thể hắn có thể tiếp nhận được năng lượng lớn hơn sinh ra biến hoá. Cho nên hiện tại hắn không còn tu vi Cửu giai đỉnh phong.

Đường Tam cười nói: "Sinh mệnh khí tức ở trình độ này mang đến trợ giúp sẽ không kém Tổ đình bên kia nhiều lắm. Mà nương theo Hoàng Kim Thụ sinh trưởng, sinh mệnh năng lượng sẽ ngày càng

nồng đậm hơn."

Đại trưởng lão cảm thán nói: "Đây quả thực là thiên đường a! Lúc trước khi vừa tới nơi này, chúng ta đã tràn đầy vui mừng, không nghĩ tới phần kinh hỉ này càng lúc lại càng lớn. Tạ ơn ngài ân công, nếu như không có ngài, tộc ta chỉ sợ ..."

Đường Tam khoát tay một cái nói: "Đại trưởng lão, chúng ta đừng nói tới chuyện này. Lần này trở về ta còn có chuyện thương lượng với mọi người."

Đại trưởng lão trong lòng hơi động, nói: "Nói ở chỗ này hay đến chỗ chúng ta bên kia?"

Sư Hổ tộc đã xây những căn nhà gỗ ở một góc khuất trong Hoàng Kim sơn cốc. Bọn họ số lượng không nhiều, hơn nữa lại cố ý chọn những góc hẻo lánh nên không có ảnh hưởng đến cảnh vật bên trong sơn cốc.

Đường Tam nói: "Nói ở chỗ này đi." Vừa nói, hắn vung tay lên, một tầng bình chướng Tinh Thần Lực đã bao phủ hắn cùng ba vị Sư Hổ tộc bên trong.

Hắn không phải sợ các thiếu nữ Hồng Hồ tộc nghe được, mà là không muốn các Sư Hổ tộc nhân khác nghe thấy. Dù sao, chuyện này vẫn cần được Đại trưởng lão cùng Sư Hổ Kiếm Thánh đồng ý thì mới có thể nói cho bọn họ.

"Trưởng lão, ngài có biết Thí Thần Kiếm không?" Đường Tam nói thẳng vào vấn đề.

Đại trưởng lão cả kinh, sợ hãi nói: "Đương nhiên là biết. Đây không phải là vũ khí của Sư Vương đương nhiệm sao? Thí Thần Kiếm,

dùng kiếm gïết Thần!"

Chương 434: Sư Hổ Kiếm Thánh quyết đoán

Đường Tam nói: "Sư Vương trong lời ngài rất có thể đã không còn trên đời này." Sau đó, hắn đem những chuyện trên buổi đấu giá lớn giảng thuật lại một lần.

Nghe được Thí Thần Kiếm bị Hoàng Kim Sư Tử tộc đem ra đấu giá, qua đó tìm kiếm dũng sĩ có dũng khí đứng lên khiêu chiến cường địch, dù là Sư Hổ Kiếm Thánh hay Đại trưởng lão cũng tỏ vẻ kỳ quái.

"Đáng đời, bọn chúng đúng là đáng đời." Tiểu Miêu nhịn không được nói. Vị nữ tử Sư Hổ tộc cao lớn này đối với Hoàng Kim Sư Tử tộc và Hoàng Kim Thánh Hổ tộc căm hận đến tận xương tuỷ.

Đại trưởng lão thở dài một tiếng, nói: "Sao lại đến mức này a! Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không xuất thủ sao?"

Đường Tam lắc đầu nói: "Ta cũng không biết. Nhưng người chết là Hoàng Kim Sư Vương, cũng không phải là Hoàng Kim Hổ Vương, ta nghĩ đây cũng là nguyên nhân Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không xuất thủ đi ..."

Đại trưởng lão nhìn Đường Tam, hỏi: "Ngài hy vọng Đại Miêu lấy được Thí Thần Kiếm sao?"

Đường Tam hỏi ngược lại, "Đại trưởng lão muốn Sư Hổ tộc vĩnh

viễn ở nơi này an cư lạc nghiệp, hay là xông lên đột phá, để cho những tên từng cho rằng các người là tạp chủng biết ai mới là người tiến hoá thực sự?"

Đại trưởng lão trầm mặc, Sư Hổ Kiếm Thánh cũng không lên tiếng. Tiểu Miêu nhìn Đường Tam, lại nhìn Đại Miêu, nàng muốn nói gì đó nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống. Tận sâu trong lòng nàng đương nhiên không muốn trượng phu đi mạo hiểm. Nhưng trước mặt ân nhân đã cứu mạng mình, nàng không nói ra được. Huống chi, nàng luôn biết trượng phu rất không cam lòng. Thân là đệ nhất cường giả Sư Hổ tộc, hiện tại lại có huyết mạch cấp một, hắn làm sao có thể vĩnh viễn ẩn cư nơi sơn dã này?

Đường Tam nói: "Các ngươi không cần cảm thấy áp lực, ta chỉ là cho rằng, lần này là một cơ hội tốt, một cơ hội thực sự để Sư Hổ tộc trở lại võ đài. Nếu như các ngươi cảm thấy không thể, ta cũng không cần viên Kiếm Thánh Lệnh kia. Đối với Hoàng Kim Sư Tử tộc cũng không có tổn thất nào. Bọn họ không biết rõ ta là ai, muốn truy ra ta thì phải cân nhắc đến Kiếm Thánh cung."

Đại trưởng lão thở dài một hơi, "Ân công, tộc ta vừa mới trở về từ bờ vực sinh tử, tất cả đều là do ngươi ban tặng. Lẽ ra đối với ý kiến của ngươi chúng ta không nên ..., nhưng là, tộc ta chỉ có ngần này tộc nhân, cũng có lẽ bởi vì ta đã già, ta thật không muốn để bọn họ đi mạo hiểm nữa. Ít nhất phải chờ tộc ta phát triển lớn mạnh hơn một chút rồi nói sau."

Đường Tam gật nhẹ đầu, nói: "Ta tôn trọng ý kiến của ngài." Lúc đầu hắn cũng không có niềm tin tuyệt đối có thể thuyết phục được Sư Hổ tộc. Nếu Đại trưởng lão không muốn, hắn tự nhiên cũng sẽ không cưỡng ép.

"Không, ta đi!" Đúng lúc này, Sư Hổ Kiếm Thánh vốn vẫn duy trì

trầm mặc lên tiếng.

Đại trưởng lão cùng Tiểu Miêu đồng thời nhìn về phía nó, nhìn thấy ánh mắt kiên định của Đại Miêu.

"Đại trưởng lão, Tiểu Miêu, ân công nói đúng, cơ hội này chúng ta không thể bỏ qua. Không nên vì quá khứ đau khổ mà mất đi nhuệ khí. Tộc trưởng Hoàng Kim Sư Tử tộc vẫn lạc, bọn chúng đang ở trạng thái rắn mất đầu. Trước đó chúng ta đều rất căm hận hai tộc Sư, Hổ. Hiện tại được ân công trợ giúp, chúng ta đã giải quyết được vấn đề huyết mạch, đồng thời tiến hoá thành huyết mạch tầng cấp cao hơn. Khi Hoàng Kim Sư Tử tộc cần, chúng ta có thể cho bọn chúng thấy hy vọng."

Vừa nói, hắn vừa nhìn xung quanh Hoàng Kim sơn cốc, "Nơi này rất tốt, ta đã từng nghĩ cứ như vậy ở cùng Tiểu Miêu cả đời là một chuyện vô cùng hạnh phúc. Nhưng là, nam nhân nên đỉnh thiên lập địa, Sư Hổ tộc chúng ta chẳng lẽ chỉ có thể ở nơi này chờ chết sao? Đại trưởng lão, ngài rõ ràng nhất, với số lượng tộc nhân hiện tại, nếu tiếp tục sinh hoạt bình thường, chỉ sợ nhiều nhất đến đời thứ ba thì truyền thừa sẽ đoạn tuyệt. Huyết mạch ngày càng mỏng, sinh ra hậu đại càng khó khăn. Đây là điều chúng ta muốn sao?"

"Muốn tiến thêm một bước, muốn để tộc đàn truyền thừa tiếp, thực tế, chúng ta cần được công nhận và ủng hộ. Chỉ có như vậy mới làm Sư Hổ tộc chúng ta chân chính đứng vững ở Thiên Vũ Đế Quốc. Cho nên, ta muốn đi, ta muốn nắm giữ Thí Thần Kiếm, ta muốn thành tựu Yêu Vương, tương lai càng muốn trùng kích cấp độ Đại Yêu Hoàng. Nếu như ta có thể trở thành Đại Yêu Hoàng, còn ai dám nói Sư Hổ tộc chúng ta vô danh?"

Nhìn hai mắt dần phiếm hồng của Đại trưởng lão, thanh âm của Sư Hổ Kiếm Thánh nhu hoà hơn vài phần, "Đại trưởng lão, ta biết ngài

lo lắng điều gì. Để ta đi, một mình ta đi, dù thật sự có chuyện không may xảy ra với ta cũng sẽ không ảnh hưởng đến tình huống trong tộc đàn. Để ta đi đi, nếu không cả đời này ta sẽ không an tâm. Nếu ta thành công thì chính là một khởi đầu mới, chân chính là một khởi đầu mới cho tộc chúng ta."

Ánh mắt hắn ánh lên sự kiên quyết, cương quyết cùng một chút kiệt ngạo mà Đường Tam từng thấy trong Đấu Thú Tràng.

Sư Hổ Kiếm Thánh cho tới giờ không phải là người chịu khuất nhục. Hắn muốn trở nên mạnh mẽ hơn, hắn có Sư Hổ Kim Cương, nhưng hắn thiếu thế lực đứng sau ủng hộ.

Hoàng Kim Sư Tử tộc là chủng tộc cường đại lâu đời, nội tình cực kỳ thâm hậu. Trở lại Sư tộc là chứng minh Sư Hổ Thú không phải vô danh, dùng thực lực để bọn họ công nhận và ủng hộ, trở thành Sư Hổ Kiếm Thánh cường đại hơn. Có một ngày đứng ở đỉnh phong trong Yêu Quái Tộc, đó mới là điều hắn muốn.

Đường Tam cũng bởi vì nhìn thấu tính cách của hắn nên mới vì hắn mà bắt lấy Thí Thần Kiếm trên hội đấu giá.

Đại trưởng lão nhìn hắn, ánh mắt dần biến đổi. Hắn dùng sức vỗ bả vai Sư Hổ Kiếm Thánh nói: "Ngươi đã là tộc trưởng Sư Hổ tộc, quyết định của ngươi chính là quyết định trong tộc. Ta đã già, ta sẽ vì ngươi mà thủ hộ hậu phương, thủ hộ lấy tộc nhân của chúng ta."

Sư Hổ Kiếm Thánh giang hai tay, ôm lấy Đại trưởng lão, "Trưởng lão, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ thật tốt, nhất định sẽ trở thành niềm kiêu ngạo của Sư Hổ tộc."

"Ngươi có thể đi!" Đúng lúc này, bên người Sư Hổ Kiếm Thánh truyền đến một thanh âm khác. Hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu

Miêu.

Tiểu Miêu ánh mắt sáng ngời nhìn hắn, "Nhưng ngươi không được bỏ lại ta. Bệnh của ta đã khỏi, huyết mạch của ta cũng đã dung hợp. Trong tộc ta là nữ tử mạnh nhất, ngươi muốn làm anh hùng trong tộc, ta cũng muốn làm. Cho nên, dù ngươi đi nơi nào cũng phải mang theo ta. Chỉ cần cho ta đi cùng ngươi, ngươi muốn giết ta cùng ngươi giết, ngươi muốn lên trời ta cùng ngươi đi, ngươi muốn xuống biển ta cùng ngươi xuống. Ngươi sống thì ta sống, ngươi trở thành Sư Hổ Đại Yêu Hoàng, ta chính là Hoàng hậu của ngươi. Ngươi chết thì ta chết, dù có chết, đuôi của chúng ta cùng phải quấn vào nhau."

Tiểu Miêu nói như chém đinh chặt sắt, không có nửa phần do dự.

Hốc mắt Đại Miêu có chút ẩm ướt, hắn lại giang tay ôm lấy Tiểu Miêu vào ngực, "Được, chúng ta cùng sinh cùng tử. Chỉ cần ta còn thở, tuyệt sẽ không để bất luận cái gì tổn thương ngươi."

Nhìn cảnh tượng trước mắt này, Đường Tam trong lòng không khỏi có chút buồn, thậm chí hắn đã nghĩ không biết mình làm vậy là đúng hay sai.

Nhưng hắn rất nhanh đã cắt đứt suy nghĩ này. Với tính cách của Sư Hổ Kiếm Thánh, dù lần này mình không cho hắn cơ hội thì bản thân hắn cũng sẽ ra ngoài tìm cơ hội khác. Trong lòng hắn vẫn luôn không cam tâm.

"Ân công, khi nào thì chúng ta đi?" Sư Hổ Kiếm Thánh hỏi Đường Tam.

Đường Tam nói: "Ta sẽ trở lại Tổ đình. Nhưng vì còn có một số việc chưa giải quyết xong nên sẽ ở lại chỗ này hai ngày. Các ngươi hãy

chuẩn bị một chút, sau đó lên đường đi tới Tổ đình, vào ở trong khách sạn Bạch Hổ. Tốc độ phi hành của ta nhanh hơn các ngươi, sau hai ngày nữa ta sẽ xuất phát. Đến lúc đó chúng ta tụ họp ở Tổ đình, cùng tiến về Hoàng Kim Sư Tử tộc."

"Được."

Sư Hổ tộc không có khả năng bay, nó không phải là Sáp Sí Hổ. Dù bằng vào Sư Hổ Kim Cương phi hành tốc độ rất nhanh nhưng thời gian ngắn, lại không bền bỉ. Đường Tam để bọn họ đi trước vì nơi này còn một chút việc phải xử lý. Dù hắn đi sau hai ngày, nhưng có lẽ còn đến sớm hơn so với vợ chồng Sư Hổ Kiếm Thánh.

Chương 435: Tác dụng của Hồ Vĩ Xá Lợi (thượng)

Vợ chồng Sư Hổ Kiếm Thánh rời đi trước, Đường Tam cũng không nóng lòng rời khỏi Hoàng Kim sơn cốc. Tinh phách Hoàng Kim Thụ vừa mới dung hợp với bản thể, hắn cần quan sát hiệu quả một chút. Khi cần thiết Đường Tam có thể trợ giúp để tránh xảy ra vấn đề. Nhưng từ tình huống trước mắt có thể thấy, hiệu quả dung hợp vô cùng tốt. Dù sao cũng cùng một chủng tộc, hơn nữa là cao giai dung hợp với thân thể thấp giai. Bản thân Hoàng Kim Thụ không có linh trí, tinh phách dung hợp tương đương với việc dung nhập hàng vạn năm kinh nghiệm cùng trí tuệ, điều này tất nhiên sẽ làm tốc độ trưởng thành của nó tăng lên thật lớn.

Đường Tam yên lặng ở bên cạnh cảm thụ tình huống của Hoàng Kim Thụ. Sau khi dung hợp, tinh phách hẳn đã ngủ say, để cho Thần Thức cùng Hoàng Kim Thụ triệt để hoà thành một thể. Quá trình này cần thời gian, bởi vì Thần Thức quá mức cường đại so với Hoàng Kim Thụ nên nhất định phải tiến hành từng bước, đồng thời tăng lên tầng cấp Hoàng Kim Thụ, nếu không sẽ có nguy hiểm. Hiện tại xem ra, tinh phách biết rất rõ mình phải làm như thế nào, cho nên cũng không có xuất hiện vấn đề gì.

Trong thời gian ngắn không cần lo lắng cho Hoàng Kim Thụ, tương lai không xa, nơi này sẽ rất nồng đậm sinh mệnh khí tức.

Dù Nhật Thần Đế Quốc bên kia có Hoàng Kim Thụ cường đại nhưng sinh mệnh khí tức cũng tản ra trong phạm vi lớn. Nhưng Hoàng Kim

sơn cốc thì khác. Dưới tác dụng của liên hoàn trận, sinh mệnh khí tức chỉ xuất hiện trong mảng sơn cốc này, cũng không khuếch tán ra bên ngoài. Trong và ngoài sơn cốc là hai thế giới hoàn toàn khác biệt, ở nơi này, sinh mệnh khí tức nồng đậm không gì sánh được.

Phóng người lên, đạp sóng mà đi. Đường Tam đi vào hang động bên kia bờ.

"Ta có tiện đi vào không?" Hắn hướng vào hang động hỏi. Dù sao bên trong đều là các cô nương, hắn vẫn nên giữ phép lịch sự.

"Chủ nhân đến sao? Chủ nhân, mời ngài vào." Rất nhanh bên trong đã truyền đến thanh âm líu ríu, sau đó các cô nương đều chạy ra bên ngoài.

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc quần áo có chút không chỉnh tề, nhưng cũng không có ý muốn che đậy trước mặt Đường Tam, từng người vui vẻ xông tới.

Ở trong sơn cốc điều dưỡng thời gian dài như vậy, hiện tại các nàng cũng không còn dáng vẻ xanh xao vàng vọt như lúc ban đầu. Huyết mạch Hồng Hồ tộc làm các nàng càng thêm đẹp, cả nhóm tựa như những bông hoa sen mới nở, tươi trẻ, dịu dàng mà mềm mại.

Nhìn một đám người oanh oanh yến yến vây xung quanh mình, Đường Tam cũng có chút không chịu đựng được, chặn lại nói: "Đều ngừng lại, an tĩnh một chút."

Nhìn hắn có chút nghiêm túc, các thiếu nữ Hồng Hồ tộc cũng không dám lỗ mãng, từng người từng người đứng im, ánh mắt tò mò nhìn Đường Tam.

Đường Tam kêu Hồng Nhất lên rồi nói: "Hiện tại các ngươi tu luyện

như thế nào rồi? Các ngươi tu luyện Tử Cực Ma Đồng và Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ đến đâu rồi?"

Hồng Nhất vội vàng trả lời: "Tất cả mọi người đều cố gắng tu luyện, nhưng nồng độ huyết mạch của chúng ta có hạn, hiện tại tốc độ cũng không nhanh như lúc mới bắt đầu. Bất quá đêm qua khí tức Hoàng Kim Thụ tản ra đã thay đổi, dường như về sau chúng ta tu luyện sẽ nhanh hơn một chút."

"Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ cùng Tử Cực Ma Đồng chúng ta vẫn chăm chỉ tu luyện. Hiện tại mọi người cơ bản đã quen thuộc với Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, giống như ngài nói vậy, phối hợp với Hồng Hồ biến có hiệu quả đặc biệt tốt. Nó dường như là năng lực được sáng tạo riêng cho chúng ta."

Hồng Hồ biến có năng lực huyễn hoá, nhất là huyễn hoá ra huyễn ảnh. Bản thân Hồng Hồ tộc không am hiểu chiến đấu, nhưng năng lực huyễn hoá lại rất mạnh. Trong Hồ tộc, bọn họ không phải người am hiểu năng lực mị hoặc nhất, nhưng riêng về tốc độ và huyễn cảnh thì là số một. Phối hợp với Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ của Đường Tam đúng là bổ sung cho nhau, càng làm tăng thêm sức mạnh.

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Các ngươi thực lực cá nhân có hạn, nhưng mọi người phối hợp cùng một chỗ lại có được hiệu quả rất tốt. Về sau ta sẽ dạy các ngươi một chút kỹ thuật phối hợp, chờ sau khi ta trở về sẽ bắt đầu. Nhưng các ngươi cần cố gắng tăng lên tu vi, nếu không đủ tu vi làm cơ sở, dù kỹ xảo tốt đến đâu cũng không thể phát huy được hết tác dụng."

"Vâng, chủ nhân." Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc vội khom lưng đáp ứng.

Đường Tam nói: "Lần này ta trở về có mang theo một vật, đối với

các ngươi hẳn là có trợ giúp. Bất quá, ta chưa thử nghiệm cụ thể, cho nên có thể sẽ xuất hiện nguy hiểm nhất định. Nhưng ta sẽ đích thân hộ pháp cho các ngươi. Nếu ta đoán không nhầm, món đồ này hẳn là có thể giải quyết vấn đề huyết mạch của các ngươi. Nếu các ngươi tin tưởng ta, chúng ta liền thử một chút."

Hồng Nhất vội vàng nói: "Chúng ta đương nhiên tin tưởng chủ nhân, mạng của chúng ta đều là của ngài, ngài nói như thế nào chính là như thế đó."

Trong mười tám thiếu nữ Hồng Hồ tộc, Hồng Nhất không phải là người đẹp nhất, nhưng là người thành thục nhất. Nàng có dáng người thon dài, trưởng thành mà quyến rũ, khi nhìn Đường Tam, trong ánh mắt luôn tràn ngập sự sùng bái. Dưới ánh nhìn chăm chú của nàng, Đường Tam luôn phải nhắc nhở bản thân kiềm chế. Đối với các cô nương luôn cho rằng mình muốn gì thì cứ lấy, hắn mỗi thời khắc đều đề cao cảnh giác, không phải là cảnh giác với các cô nương, mà là cảnh giác với chính mình, để bản thân không suy nghĩ quá nhiều. Mỗi khi đối mặt với các nàng, trong lòng hắn luôn không ngừng nhớ tới Mỹ công tử, để tránh bản thân sinh ra suy nghĩ không đúng.

Đối với người trẻ tuổi bình thường, đối mặt với nhiều mỹ nữ như vậy chỉ sợ đã sớm không cầm lòng được. Nhưng Đường Tam tâm trí kiên định, mặc dù luôn ôn hoà với các cô nương, nhưng vẫn luôn duy trì một khoảng cách nhất định. Điểm này làm các thiếu nữ Hồng Hồ tộc vừa yêu vừa hận. Các nàng rất vui vì chủ nhân của mình là một chính nhân quân tử, nhưng hận là, các nàng cần một chủ nhân chính nhân quân tử sao?

Đường Tam nhìn Hồng Nhất, nói: "Vậy bắt đầu từ ngươi đi, chúng ta vào trong sơn động."

Đi theo các thiếu nữ Hồng Hồ tộc vào sơn động, Đường Tam phân phó những người khác canh giữ bên ngoài, không cho người khác tiến vào. Sau đó để Hồng Nhất ngồi đối diện với mình, chính hắn cũng khoanh chân ngồi xuống đối diện với nàng.

Hồng Nhất tò mò nhìn Đường Tam. Mặc dù lúc này Đường Tam mang mặt nạ, nhưng các nàng đều từng nhìn thấy khuôn mặt của hắn, nàng cảm giác được rõ ràng, so với lần gặp đầu tiên, hắn đã không còn vẻ ngây thơ, thân hình cao lớn hơn, nếu chỉ nhìn dáng người thì hắn đã giống người trưởng thành. Trong con mắt trong suốt từ đầu đến cuối đều mang theo vẻ trầm tĩnh cùng cơ trí, không biết vì sao, chỉ cần ở bên cạnh hắn, trong lòng Hồng Nhất luôn có cảm giác đặc biệt an bình.

Quang mang trên tay loé lên, ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi xuất hiện trong bàn tay hắn.

Ngay khi Hồ Vĩ Xá Lợi xuất hiện, tất cả các thiếu nữ Hồng Hồ tộc đều run lên, cơ hồ đồng thời đều nhìn lại chỗ Đường Tam. Mấy thiếu nữ có tu vi kém hơn thậm chí hơi loạng choạng, may là có tỷ muội bên cạnh đỡ lấy mới không ngã xuống mặt đất.

Hồ Vĩ Xá Lợi có hình dạng như chiếc châm dài. Toàn thân chúng tản ta quang mang bảy màu óng ánh rực rỡ, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện, ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này không giống hệt nhau. Chúng khác nhau ở chiều dài cùng thể tích.

Trong đó, cây Hồ Vĩ Xá Lợi dài nhất ước chừng là năm tấc, ngắn nhất là ba tấc rưỡi. Bản thân bọn chúng tản ra quang mang bảy màu rực rỡ, nhưng nhìn kỹ sẽ thấy trong Hồ Vĩ Xá Lợi đều có một sợi lông màu đỏ tươi, đây cũng là nguyên nhân nó có tên gọi là Hồ Vĩ Xá Lợi.

Đường Tam nâng Hồ Vĩ Xá Lợi lên, ánh mắt sáng rực nhìn Hồng Nhất trước mắt, hỏi: "Nói cho ta biết, bây giờ ngươi có cảm giác gì?"

Thanh âm Hồng Nhất có chút mờ mịt, "Có chút choáng váng, dường như thân thể hơi nóng, lại có cảm giác muốn cúng bái. A! Toàn thân đều trở nên có chút khô nóng rồi."

Chương 436: Tác dụng của Hồ Vĩ Xá Lợi (trung)

Quang mang trong mắt Đường Tam loé lên, một kết giới Tinh Thần Lực ngăn cách hắn cùng Hồng Nhất ở bên trong, cũng cắt đứt hào quang của Hồ Vĩ Xá Lợi. Điều này làm các thiếu nữ Hồng Hồ tộc khác khôi phục lại trạng thái bình thường. Nhưng có thể nhìn ra được, các nàng có cảm giác giống với Hồng Nhất. Những khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, thậm chí có người còn muốn cởi áo khoác ngoài.

"Đừng cởi ra." Đường Tam vội vàng nói. Hắn cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện tình huống như vậy. Tiếng quát khẽ của hắn cũng làm các thiếu nữ đang chịu ảnh hưởng của Hồ Vĩ Xá Lợi cấp tốc tỉnh táo lại, từng khuôn mặt đều lộ vẻ mờ mịt.

Nhưng là, đúng lúc này, ngồi đối diện với Đường Tam, Hồng Nhất ngâm nga một tiếng "Ưm" rồi nhào tới Đường Tam ...

Đường Tam trong lòng hơi động, tay trái nâng lên, ngón trỏ điểm trên mi tâm Hồng Nhất, ngăn lại thân thể của nàng.

"Tập trung tinh thần, ngưng thần tĩnh khí!" Đường Tam trầm giọng nói. Trong thanh âm của hắn tăng thêm khí tức chấn nhiếp của Sư Hổ Thú. Lập tức, Hồng Nhất đã tỉnh táo hơn một chút, trên gương mặt xinh đẹp lại càng đỏ hồng.

Quang mang loé lên trên tay Đường Tam, hắn đã thu lại ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi vào trong không gian trữ vật. Thân thể Hồng Nhất run

rẩy, trên người có một cỗ nhiệt khí toát ra bên ngoài, giống như khi uống rượu say, lung la lung lay.

Ngón trỏ Đường Tam vẫn điểm trên mi tâm nàng, yên lặng cảm thụ tình huống cơ thể nàng lúc này. Hắn phát hiện, trạng thái thân thể Hồng Nhất có chút đặc thù, huyết dịch trong cơ thể sôi trào, lỗ chân lông trên toàn cơ thể dãn ra, nhanh chóng hấp thu sinh mệnh khí tức nồng đậm trong không khí.

Cũng may mắn trong Hoàng Kim sơn cốc có đủ sinh mệnh năng lượng để nàng hấp thu. Nếu là bên ngoài, căn bản không thể hấp thu sinh mệnh năng lượng như thế này.

Đường Tam âm thầm tính toán một chút, nếu không hấp thu đủ sinh mệnh năng lượng, huyết mạch của nàng sôi trào như vậy, rất có thể huyết mạch đã được chiết xuất nhưng sinh mệnh lực lại suy giảm. Chính hắn cũng không nghĩ tới Hồ Vĩ Xá Lợi lại có tác dụng lớn như thế. Không phải nói là làm tinh thần ổn định, vĩnh viễn không bị tâm ma quấy nhiễu, vĩnh viễn không bị huyết mạch phản phệ sao? Chẳng lẽ với đồng tộc lại có hiệu quả khác?

Hắn quả thật đã đoán đúng. Hồ Vĩ Xá Lợi đối với Hồ tộc có tác dụng là lớn nhất. Còn nói vĩnh viễn không bị tâm ma quấy nhiễu, vĩnh viễn không bị huyết mạch phản phệ là đối với ngoại tộc mà thôi. Đối với đồng tộc, Hồ Vĩ Xá Lợi có tác dụng chiết xuất huyết mạch. Nhưng khi chiết xuất, tác dụng phụ chính là tiêu hao một lượng lớn sinh mệnh lực, cho nên nó là một con dao hai lưỡi. Bình thường chỉ khi tu luyện đến bình cảnh mà không cách nào đột phá mới có thể vận dụng Hồ Vĩ Xá Lợi, mà đối với Hồng Hồ tộc có tu vi càng cao, hiệu quả sẽ càng giảm.

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc cũng không phải là Hồng Hồ tộc thuần tuý. Bản thân các nàng có huyết mạch mỏng manh, hoàn toàn dựa

vào sinh mệnh năng lượng nồng đậm trong Hoàng Kim sơn cốc mới có thể dần dần tiến hoá, tu luyện đến cấp độ như hiện tại.

Hồ Vĩ Xá Lợi là chí bảo trong Hồng Hồ tộc, tầng cấp này quá cao so với các nàng, hơn nữa lại là ba cây một lần. Cho nên sau khi cảm nhận được khí tức của Hồ Vĩ Xá Lợi, huyết mạch trong cơ thể các nàng lập tức sôi trào. Cũng may là nơi này có đủ sinh mệnh năng lượng, nhất là khi Hoàng Kim Thụ vừa dung hợp với tinh phách sinh ra sinh mệnh năng lượng lớn hơn, nên mới không xuất hiện tình huống nguy hiểm.

Đường Tam không biết trước sẽ xảy ra tình huống như vậy, nhưng qua trạng thái thân thể của Hồng Nhất, cộng thêm nàng đang hấp thu lượng lớn sinh mệnh năng lượng bổ sung tự thân, hắn lập tức đã hiểu chuyện gì xảy ra, trong lòng cũng vui mừng khôn xiết.

Đổi lại là một địa phương khác, muốn chiết xuất huyết mạch chỉ sợ cần một lượng lớn thiên tài địa bảo để bổ sung tiêu hao sinh mệnh lực. Nhưng nơi này, không thiếu nhất chính là sinh mệnh năng lượng a!

Thực tế, Hồng Hồ tộc sở dĩ đem vật trấn bảo Hồ Vĩ Xá Lợi ra đấu giá là có một chút cố sự bí ẩn.

Đối với bất luận Hồ tộc nào, Hồ Vĩ Xá Lợi đều là tồn tại trân quý nhất trong tộc, cũng tuyệt đối là vật trấn bảo. Nhưng, điều kiện tiên quyết là phải có đủ nguồn tài nguyên ủng hộ.

Giống như Đường Tam phán đoán, muốn sử dụng Hồ Vĩ Xá Lợi để chiết xuất huyết mạch cần sớm chuẩn bị đầy đủ thiên tài địa bảo, nhưng thiên tài địa bảo lấy ở đâu ra? Tất nhiên là phải hao phí tài nguyên hoặc dùng tiền mua.

Hồng Hồ tộc không phải là chủng tộc đặc biệt giàu có, trong Hồ tộc cũng có xếp hạng không cao. Mỗi khi có tộc nhân tu luyện đến trình độ nhất định rồi gặp bình cảnh, thì sẽ dùng Hồ Vĩ Xá Lợi phụ trợ đột phá, chuyện này đã trở thành thông lệ. Các tộc nhân khi gặp tình cảnh này sẽ chủ động xin trợ giúp. Mà sự trợ giúp này là miễn phí, là sử dụng tài nguyên trong tộc. Hơn nữa, cấp độ càng cao càng tiêu hao nhiều thiên tài địa bảo.

Vốn dĩ Hồng Hồ tộc có thể tự duy trì, thông qua buôn bán phụ thuộc nhân loại, lại có các thiếu nữ Hồng Hồ ưu tú làm thiếp cho các cường tộc đổi lấy tài nguyên cũng có thể để Hồng Hồ tộc duy trì. Nhưng là, mấy trăm năm trước, Hồng Hồ tộc xuất hiện một vấn đề lớn. Bởi vì tộc đàn được các đại cường tộc che chở, Hồng Hồ tộc sinh hoạt vô cùng thoải mái và phóng túng. Do đó dẫn đến tốc độ sinh sôi ngày càng nhanh, theo đó số lượng tộc nhân ngày càng nhiều. Lại thêm cao tầng không suy nghĩ cẩn thận, không nghiêm khắc quy định sử dụng Hồ Vĩ Xá Lợi làm cho đại lượng tài nguyên hao phí, chủng tộc ngày càng nghèo khó. Tới bây giờ đã vượt quá khả năng của bọn chúng. Nhưng là, có tên hậu duệ nào không muốn đi đường tắt như vậy? Mà muốn đi đường tắt thì phải trả giá lớn, cần mua sắm lượng lớn thiên tài địa bảo bổ sung, cho nên tộc đàn nghèo càng thêm nghèo, thậm chí hiện tại đã vô cùng nguy hiểm.

Cao tầng trong tộc cũng đã thử ban bố quy định không được sử dụng Hồ Vĩ Xá Lợi, nhưng nói không được dùng là không dùng sao? Bản thân các vị cao tầng luôn phải thủ hộ bên cạnh nó, để phòng bị trộm dùng, cuối cùng không còn biện pháp nào khác nên mới đem nó ra đấu giá.

Chỉ có nội bộ Hồ tộc mới biết được huyền bí của Hồ Vĩ Xá Lợi. Hồng Hồ tộc vốn khẳng định rằng Hồ tộc sẽ mua được Hồ Vĩ Xá Lợi, bọn họ có thể dùng số tiền lớn giải quyết các vấn đề trước mắt, đồng thời nhân lúc không có Hồ Vĩ Xá Lợi tích luỹ một chút tiền tài,

chờ đến khi vượt qua thời khắc gian nan nhất thì mua lại Hồ Vĩ Xá Lợi. Dù sao, Hồ Vĩ Xá Lợi này có tác dụng lớn nhất với Hồng Hồ tộc, đối với các Hồ tộc khác nhiều lắm chỉ là thánh vật thôi.

Nhưng bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, cuối cùng người mua được Hồ Vĩ Xá Lợi lại là ngoại nhân. Bởi vì các Hoàng Giả xuất hiện ở ngày đấu giá đầu tiên, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ra lệnh cho tất cả các Hoàng Giả không được xuất hiện trên hội đấu giá ngày thứ hai nên ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này mới rơi vào tay Đường Tam. Nếu không, với thân phận của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, hắn nhất định sẽ giúp Hồng Hồ tộc tạm thời cất giữ ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này.

Sau khi Hồng Hồ tộc biết chuyện, lúc đầu cũng muốn nói chuyện với người đấu giá để xử lý việc này. Nhưng sau khi kết thúc đấu giá kỳ vật ngày thứ hai, Đường Tam đã rời khỏi, muốn tìm hắn cũng không dễ dàng.

Hiện tại xem ra, quả là nhặt được bảo. Tác dụng của ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này đối với các thiếu nữ Hồng Hồ tộc so với tưởng tượng còn tốt hơn nhiều.

Khi Đường Tam còn đang trầm tư suy nghĩ, Hồng Nhất cuối cùng cũng tỉnh táo lại.

"Chủ nhân, ta nóng và khát quá!" Nàng nhẹ giọng nỉ non.

Đường Tam nói: "Ngươi có thể uống nước, ta đang giúp ngươi chiết xuất huyết mạch. Sau khi chiết xuất, tốc độ tu luyện của ngươi hẳn là tăng lên gấp rưỡi. Đi theo ta." Vừa nói, hắn đứng lên, cũng kéo Hồng Nhất đứng lên.

Hiện tại Hồng Nhất chỉ cảm thấy toàn thân mình rất nóng, khó chịu không nói nên lời. Trong mắt nàng, Đường Tam trước mắt cũng trở

nên càng anh tuấn. Nếu không phải đã tỉnh táo hơn, nàng thật muốn nhào vào lòng Đường Tam.

Đây là tác dụng phụ khi chiết xuất huyết mạch. Năng lực mị hoặc tận sâu trong huyết mạch Hồng Hồ tộc bị ảnh hưởng bởi việc chiết xuất mà kích phát.

Chương 437: Tác dụng của Hồ Vĩ Xá Lợi (hạ)

Đường Tam mang theo nàng trở lại bên cạnh Hoàng Kim Cổ Thụ. Nơi này có sinh mệnh năng lượng nồng đậm nhất, thân thể Hồng Nhất tự động hấp thu sinh mệnh năng lượng, cảm giác khô nóng trước đó nhanh chóng biến mất, ánh mắt cũng trở nên thanh minh hơn.

Đường Tam để nàng ngồi quay lưng về phía mình, hắn ngồi phía sau, tay phải ấn trên lưng, yên lặng cảm thụ biến hoá của nàng.

Huyết mạch chiết xuất mà sôi trào dần được sinh mệnh năng lượng làm dịu, từ từ trở nên nồng đậm hơn, nồng độ huyết mạch rõ ràng được tăng lên, so với trước đó tăng lên ít nhất một cấp, có thể làm cho Hồng Nhất tu luyện tăng lên ít nhất một giai. Phải biết rằng, đây mới là hiệu quả khi bị Hồ Vĩ Xá Lợi ảnh hưởng ở khoảng cách gần.

Đường Tam không có đốt cháy giai đoạn mà tiếp tục tiến hành chiết xuất huyết mạch, trong thời gian ngắn đề thăng lên độ tinh khiết quá cao chưa chắc đã tốt đối với Hồng Nhất. Kiên trì từng bước tăng lên mới ổn định, nếu không sinh mệnh lực tiêu hao quá lớn trong một lần, cho dù có sinh mệnh năng lượng ở ngoại giới trợ giúp, nhưng sinh mệnh bản nguyên sẽ bị ảnh hưởng, làm giảm tuổi thọ.

Sau khi xác định Hồng Nhất đã ổn định, Đường Tam mới để nàng

nghỉ ngơi, đổi lại là Hồng Nhị ...

Một lần nữa xuất ra Hồ Vĩ Xá Lợi, để Hồng Nhị cũng chịu ảnh hưởng khí tức của nó, tiến hành chiết xuất huyết mạch. Lần này ở ngay dưới Hoàng Kim Thụ vừa tiến hoá, quá trình so với Hồng Nhất càng thêm thuận lợi. Thời gian không lâu, huyết mạch của Hồng Nhị cũng đã tiến hoá.

Cứ như vậy, Đường Tam để mười tám thiếu nữ theo thứ tự đến trước người mình tiến hành chiết xuất huyết mạch. Hắn cũng mượn cơ hội này cẩn thận quan sát tình huống và cảnh giới tu luyện của các nàng.

Hắn phát hiện, trong quá trình chiết xuất, tu vi càng thấp thì hiệu quả càng tốt. Hồng Thập Lục có tu vi thấp nhất, vẫn chưa đến Tứ giai, nguyên nhân chủ yếu là do huyết mạch của nàng quá mỏng. Nhưng được Hồ Vĩ Xá Lợi kích thích, nồng độ huyết mạch tăng lên làm nàng có thể tu luyện đến Lục giai, tăng lên hai cấp. Đây tuyệt đối là niềm vui ngoài ý muốn.

Có lần chiết xuất huyết mạch này, thời gian sau đó tu luyện của các nàng không thành vấn đề. Mà có Hồ Vĩ Xá Lợi, đoán rằng các nàng sẽ không gặp vấn đề huyết mạch trước khi tăng lên Cửu giai trong tương lai. Hơn nữa, nơi này có sinh mệnh năng lượng nồng đậm như vậy, đối với các cô nương này tuyệt đối là bảo địa tu luyện tốt nhất.

Chờ sau khi huyết mạch của Hồng Thập Bát được chiết xuất xong, Đường Tam để các nàng trở lại trong sơn động tiếp tục tu luyện, vững chắc cảnh giới. Lúc này một ngày đã trôi qua, hiện tại đêm đã buông xuống.

Các cô nương đã trở lại sơn động, còn Đường Tam lại cầm ba cây

Hồ Vĩ Xá Lợi quan sát cẩn thận.

Trong ba cây, cây dài nhất là hơn năm tấc, tiếp theo là chừng bốn tấc rưỡi, cây ngắn nhất là ba tấc rưỡi. Khí tức từng cây tản ra cũng khác biệt, cây dài nhất khí tức mãnh liệt nhất, hào quang bảy màu nó toát ra cũng mạnh nhất. Hai cây còn lại thì yếu hơn một chút.

Từ tình huống của ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi này, Đường Tam đoán rằng, cây ngắn nhất hẳn là xuất phát từ một cường giả cấp bậc Yêu Vương, cũng chính là cường giả Thập giai. Cây dài tiếp theo hẳn là từ cường giả Yêu Vương đỉnh phong, còn cây dài nhất hẳn là do cường giả cấp độ Đại Yêu Vương tạo ra. Nói cách khác, Hồng Hồ tộc từng xuất hiện Đại Yêu Vương.

Qua một ngày sử dụng cùng quan sát, Đường Tam hiện tại hoàn toàn có thể khẳng định, tác dụng của Hồ Vĩ Xá Lợi vượt xa tinh huyết, tinh huyết hoàn toàn không thể so sánh với nó, bất quá tác dụng phụ là thiêu đốt sinh mệnh lực.

Vừa nghĩ, Đường Tam để lại cây Hồ Vĩ Xá Lợi ngắn nhất, thu hồi lại hai cây kia. Sau đó hắn chậm rãi đâm cây Hồ Vĩ Xá Lợi kia vào đầu ngón trỏ bên tay trái của mình.

Hồ Vĩ Xá Lợi sắc bén như cây kim nhọn, ngay khi nó đâm vào ngón tay, Đường Tam không cảm thấy đau đớn, mà là đầu ngón tay tê rần, ngay sau đó, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức nhẹ nhàng chảy vào cơ thể, trong nháy mắt lan ra toàn thân, cuối cùng tụ hợp ở Tinh Thần Chi Hải.

Đó là một luồng khí tức không có Tinh Thần Lực, nhưng lại làm cho tinh thần của mình đặc biệt thanh minh, ngay cả Thần Thức cũng bị nó ảnh hưởng nhất định. Sau đó, Đường Tam cảm giác được rõ ràng Tinh Thần Lực của mình chuyển hoá thành Thần Thức nhanh hơn.

Bình tâm an thần?

Trên người hắn không có lạc ấn huyết mạch Hồng Hồ tộc, cho nên chịu ảnh hưởng không phải là huyết mạch, mà là có hiệu quả như trên hội đấu giá nói, hiện tại xem ra, hiệu quả này thực sự không tệ a! Hắn nhất thời không nghĩ ra ảo diệu trong đó, nhưng nắm giữ Hồ Vĩ Xá Lợi có thể tu luyện Tinh Thần Lực, đối với hắn hiển nhiên là hữu dụng khi tăng lên Thần Thức. Chỉ riêng điểm này đối với Đường Tam đã là vô giá. Bất quá, Đường Tam ân ẩn cảm giác được, khi Tinh Thần Lực của mình tăng lên, sinh mệnh năng lượng cũng bị Hồ Vĩ Xá Lợi hấp thu.

Thử nghiệm lại một lần, hắn càng thêm khẳng định cảm giác trước đó. Hồ Vĩ Xá Lợi chính là đang hấp thu sinh mệnh năng lượng của mình. Đây cũng có thể là cơ sở để nó duy trì, hấp thu sinh mệnh lực để vững chắc tinh thần.

Nếu như sinh mệnh năng lượng trong ngoại giới không đủ, nó thực sự chỉ có tác dụng an thần. Nhưng khi sinh mệnh năng lượng đầy đủ, người sử dụng không bài xích việc bị hấp thu sinh mệnh lực thì không chỉ an thần, nó còn có hiệu quả nâng cao tinh thần.

Hơn nữa, hiệu quả này tương đối hạn chế với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc. Bởi vì vấn đề tiêu tốn thiên tài địa bảo, Thần Thức tăng lên cũng không nhiều, nếu không, nói như thế nào thì Hồng Hồ tộc cũng không đem thứ này ra đấu giá.

Nhưng đối với Đường Tam, hay là nói với nhân loại thì khác. Nhất là với Đường Tam, ba kiếp làm người, hắn không chỉ mang đến Huyền Thiên Công, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, Huyền Ngọc Thủ cùng kinh nghiệm phong phú, hắn còn mang theo sở học từ đời thứ nhất.

Kiếp đầu tiên, hắn chính là một đệ tử Đường Môn. Trong quá trình tu luyện, bao gồm tu luyện Huyền Thiên Công sẽ được học tri thức liên quan đến huyệt vị. Trên cơ thể mỗi người đều có 36 đại huyệt và 108 tiểu huyệt. Huyệt vị là một bộ phận trọng yếu trên cơ thể con người, là nơi hội tụ các dây thần kinh hoặc là nơi khí huyết hội tụ. Phần lớn đại huyệt đều trí mạng, chẳng hạn như huyệt Bách Hội nằm chính giữa đỉnh đầu, huyệt Cảnh Hoang sau lưng, huyệt Đản Trung ở trước ngực, đây đều là vị trí có thể gây tử vong khi dùng sức nện trúng.

Nhưng trong quá trình tu luyện Huyền Thiên Công, để khí huyết đi qua những vị trí này cũng chính là lộ tuyến vận chuyển. Làm cho những huyệt vị này thông suốt chính là cách cải thiện việc tu luyện. Tu luyện Huyền Thiên Công chính là không ngừng quán thông những huyệt vị này, để cho cơ thể tự sản sinh năng lượng.

Khi Đường Tam hấp thu thiên địa linh khí sẽ dùng Tinh Thần Lực để khống chế mở ra toàn bộ các huyệt vị, hấp thu như vậy sẽ có hiệu quả gấp bội.

Cho nên, ba cây Hồ Vĩ Xá Lợi rơi vào tay Đường Tam, cùng việc hiểu rõ huyệt vị, hắn coi Hồ Vĩ Xá Lợi như kim châm kích thích huyệt vị, như vậy sẽ có hiệu quả tốt hơn. Và nơi kích thích chủ yếu là các huyệt vị trên đầu. Chuyện này cần thời gian thử nghiệm, nên bắt đầu từ tiểu huyệt, đại huyệt sẽ nguy hiểm hơn. Đây là nguyên nhân vì sao hắn dùng cây Hồ Vĩ Xá Lợi ngắn nhất để thử. Vừa dùng đã quá mãnh liệt, vạn nhất làm Thần Thức rối loạn thì phải làm sao bây giờ?

Hơn nữa, từ trước mắt đến xem, cũng chỉ ở bên cạnh Hoàng Kim Thụ tu luyện mới được. Chuyển sang một nơi khác, sinh mệnh năng lượng không đủ sẽ làm khí huyết hao tổn, sinh mệnh lực tiêu hao, vậy thì được không bằng mất.

Qua một đêm thử nghiệm, Đường Tam cơ bản đã nắm giữ được ảo diệu trong đó. Ít nhất hiện tại hắn đã có thể dùng Hồ Vĩ Xá Lợi đi kích thích một chút tiểu huyệt trên đầu để đề thăng tốc độ chuyển hoá Tinh Thần Lực thành Thần Thức, hiệu quả tương đối không tệ. Tinh Thần Lực của hắn vốn ở cấp độ Cửu giai đỉnh phong, đã gần với trạng thái bão hoà. Thông qua kích thích như vậy, Tinh Thần Lực đã dần chuyển thành Thần Thức, đối với hắn mà nói là trợ giúp trực tiếp. Tinh Thần Lực tiêu hao hết thì có thể chậm rãi khôi phục, so với tu luyện Thần Thức thì nhanh hơn nhiều.

Chương 438: Trở lại Tổ đình

Thông qua Hồ Vĩ Xá Lợi kích thích khôi phục Thần Thức, tốc độ khôi phục nhanh hơn so với hắn chuyển hoá dần dần Tinh Thần Lực nhiều. Đây là tình huống hắn không dám kích thích các đại huyệt.

Thần Thức được nâng cao, tất nhiên cũng sẽ mang lại tác dụng thật lớn. Chẳng hạn như, Thần Thức của Đường Tam đủ mạnh để trấn áp tu vi, khiến cho việc tu luyện chậm rãi hơn, nhưng càng thêm ngưng tụ, áp súc hơn và tinh thuần hơn, là chuẩn bị cho thời khắc đột phá Thần cấp trong tương lai.

Sáng hôm sau, Đường Tam kiểm tra lại trạng thái cơ thể của các thiếu nữ Hồng Hồ tộc. Sau khi xác nhận rằng các nàng không có vấn đề gì, hơn nữa tốc độ tu luyện tăng nhanh, công việc của hắn ở Hoàng Kim sơn cốc đã kết thúc.

Tạm biệt mọi người, cũng cáo biệt với Đại trưởng lão Sư Hổ tộc, Đường Tam lúc này mới sải cánh bay cao, rời khỏi Gia Lý Sơn Mạch, trở lại Tổ đình.

Hắn còn nhiều việc chưa giải quyết xong ở Tổ đình. Ở khách sạn Bạch Hổ, tộc trưởng Băng Nữ tộc vẫn còn đang chờ hắn. Đường Tam không cần thiết phải có được Băng Phong vương toạ, nhưng đối với Vũ Băng Kỷ, đây tuyệt đối là bảo vật để tu luyện. Hắn nhất định phải nghĩ biện pháp thoả thuận với Băng Nữ tộc, chỉ cần giúp tộc bọn họ giải quyết vấn đề đang vây khốn họ thì chuyện này cũng không quá khó khăn.

Hắn toàn lực phi hành, cấp tốc trở lại.

Tâm trạng của Đường Tam lúc này vô cùng tốt. Gặp được Mỹ công tử, Sư Hổ Kiếm Thánh cũng quyết định thu được Thí Thần Kiếm, hơn nữa các thiếu nữ Hồng Hồ tộc tăng lên, Hoàng Kim sơn cốc vì có tinh phách Hoàng Kim Thụ dung nhập mà nội tình gia tăng đáng kể, tương lai lại càng có không gian to lớn để phát triển. Một khi Hoàng Kim Thụ có thể khôi phục lại hào quang trước đây, nó chân chính là phụ trợ tu luyện cấp độ Thần cấp a! Đối với nhân loại cũng đem lại nhiều lợi ích.

Lần này đi đến Tổ đình, thu hoạch thật là phong phú. Nếu không phải có một áp lực vô hình từ tiểu cô nương Tinh Tinh, chuyến đi này có thể nói là hoàn mỹ.

Hiện tại, đối với Đường Tam, quan trọng nhất là mau chóng tăng cường thực lực, không chỉ là thực lực của bản thân mà còn là thực lực của đồng đội. Bởi vì tiếp theo hắn sẽ phải đối mặt với khảo nghiệm lớn nhất, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng trở lại thành Gia Lý.

Khổng Tước Đại Yêu Vương chắc chắn không thể chống đỡ được vị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng này. Như vậy, làm thế nào để giúp Mỹ công tử thượng vị, làm sao có thể bảo trụ được thành Gia Lý trở thành vấn đề quan trọng nhất.

Muốn giống lần trước doạ lui Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rõ ràng không phải là một chuyện dễ dàng, hơn nữa nếu "Hải Thần" lại xuất hiện, không biết có dẫn tới cường giả Tổ đình dò xét hay không. Đường Tam không hy vọng mang đến phiền toái cho Vô Tận Lam Hải.

Hiện tại trọng yếu nhất chính là thời gian, thời gian thật cấp bách

a! Tình huống xấu nhất, hắn chỉ có thể để Mỹ công tử từ bỏ tất cả, mang theo mẹ con nàng tới Hoàng Kim sơn cốc tránh né. Mặc dù đối với Mỹ công tử cùng Cứu Thục, đó là chuyện vô cùng không muốn thấy, nhưng nếu nó thực sự xảy ra thì cũng không còn cách nào khác.

Khi thực lực chưa đủ mạnh thì chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, nhưng cũng có nhiều chuyện cần sớm sắp xếp. Ít nhất phải có cơ hội thì mới chạy được a!

Một đường phi hành, trong lòng Đường Tam đều đang tính toán sẽ phải đối mặt với tình huống tiếp theo như thế nào. Tình huống tốt thì sẽ như thế nào, nên ứng đối ra sao. Tương tự, nếu đó là tình huống xấu nhất thì nên làm gì.

Sau một thời gian dài phi hành, vẫn đắm chìm trong suy tư, ở phía xa, Tổ đình đã xuất hiện trong tầm mắt. Đường Tam hạ cánh xuống mặt đất, hắn không có khả năng cứ thế bay qua bên đó, đây là một hành động tìm chết. Hiện tại hắn đã có thân phận quý tộc, chỉ cần khi vào Tổ đình chứng minh thì sẽ không có ai ngăn cản.

Tín vật của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hắn đã đưa cho Mỹ công tử, Kiếm Thánh Lệnh đã đưa cho Hoàng Kim Sư Tử tộc, trên người hắn lúc này không còn tín vật nào có thể biểu lộ rõ ràng thân phận của mình, vì vậy tất cả phải hành động như bình thường, cẩn thận mà thoả đáng.

Lần này quay lại, có hai nơi mà hắn muốn đến, đó chính là cung điện của hai vị đại năng trong Tinh Quái Tộc.

Hắn chưa từng đến Nhật Thần Đế Quốc, nhận thức về Tinh Quái Tộc kém xa so với Yêu Quái Tộc. Nhưng kiếp trước, võ hồn Lam Ngân Hoàng của hắn thuộc hệ thực vật, kiếp này mặc dù vẫn luôn

bồi dưỡng Lam Ngân Hoàng trưởng thành khoẻ mạnh, nhưng tầng cấp vẫn chưa đủ cao. Hắn hy vọng khi leo lên cung điện của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng và Địa Âm Thiên Tinh Hoàng sẽ gặp được cơ duyên. Tốt nhất là có thể thu được tín vật, làm chuẩn bị cho tương lai của mình.

Đi bộ vào Tổ đình rõ ràng phiền phức hơn không ít so với đi xe ngựa lần trước, nguyên nhân chủ yếu là khâu kiểm tra.

Trước đó Linh Tê thương hội có chứng minh thông quan cao cấp nên kiểm tra không nhiều. Đường Tam đi bộ vào Tổ đình, bởi vì thân phận nhân loại nên phải kiểm tra liên tiếp, sau trọn vẹn sáu cửa mới có thể chính thức bước vào Tổ đình.

Ngắm nhìn những toà cung điện san sát nhau, còn có Thánh Sơn Hoàng Toạ xung quanh, Đường Tam đội mũ trùm lên, nhanh chóng đi về khách sạn Bạch Hổ.

Theo tính toán, thời gian vợ chồng Sư Hổ Kiếm Thánh tiến đến Tổ đình còn một khoảng thời gian. Sư Hổ Kiếm Thánh đã có thân phận quý tộc, hắn đã sớm thu được mười trận thắng liên tiếp trong Đấu Thú Tràng. Nhưng Tiểu Miêu không có, đến lúc đó Đại Miêu hẳn là sẽ đến tìm mình.

Với tốc độ của hắn, đến Tổ đình mất khoảng năm đến bảy ngày. Trong thời gian này, mình phải mau chóng đem mọi chuyện xử lý tốt, như vậy mới tiết kiệm thời gian.

Trở lại khách sạn Bạch Hổ, Đường Tam không có về phòng mình mà liên hệ với Trương Hạo Hiên. Sau khi đi vào phạm vi Tổ đình, máy truyền tin đã có thể câu thông.

"Lão sư, ta đã trở về." Đường Tam phát tín hiệu cho Trương Hạo

Hiên.

Rất nhanh đã được đáp lại, "Ngươi cuối cùng cũng về rồi. Lần này ngươi đi làm ta thực sự lo lắng. Bất quá, cũng may ngươi rời khỏi hội đấu giá sớm, Hồ tộc lúc đó đã tìm ngươi khắp nơi. Linh Tê thương hội cũng rất cố gắng, bọn họ đảm bảo thân phận cho ngươi, hẳn là không có bại lộ lai lịch cùng hướng đi của ngươi."

Khoé miệng Đường Tam toát ra vẻ tươi cười, Hồng Hồ tộc tìm mình là chuyện bình thường. Hồ Vĩ Xá Lợi cực kỳ trọng yếu, rơi vào tay đồng tộc còn có khả năng cầm về, rơi vào tay ngoại nhân thì đi nơi nào tìm đây? Mặc dù có được một số tiền lớn, nhưng với Hồng Hồ tộc, không lấy lại được Hồ Vĩ Xá Lợi là tổn thất lớn hơn. Tất nhiên, hắn tuyệt đối không trả lại Hồ Vĩ Xá Lợi.

"Lão sư, cạnh tranh Thần vật phía sau thế nào? Có đồ tốt gì không?" Đường Tam quan tâm điều này nhất. Nếu như thời gian cho phép, hắn khẳng định muốn ở lại xem thật kỹ đấu giá Thần vật xem có đồ gì tốt.

Trương Hạo Hiên dùng âm thanh tràn ngập cảm thán nói: "Đồ tốt thật sự nhiều lắm, riêng Hoàng Giả đã xuất hiện sáu vị. Thực tế, có rất ít Thần vật rơi vào tay người đấu giá, đúng hơn là phân phối lợi ích cho các cường giả đỉnh cấp kia và các gia tộc lớn. Rất nhiều đồ tốt đều bị cường giả mua lại. Ba kiện vật áp trục đều là Thần Khí chân chính a!"

"Đó là cái gì?" Đường Tam tò mò hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Những vật phía trước không nói, những thiên tài địa bảo đỉnh cấp chân chính đều xuất hiện vào ngày đấu giá Thần vật. Trong đó thậm chí còn có bảo vật giúp người ta thoát thai hoán cốt, từ phàm thai trực tiếp tiến vào Thần cấp. Bất quá

thiên kiếp vẫn phải tự mình vượt qua. Ba kiện vật đấu giá cuối cùng, có hai kiện là vũ khí, một kiện là tấm chắn, đều là Thần Khí chân chính. Một kiện vũ khí cùng tấm chắn kia là do Hoàng Giả truyền thừa xuống. Kiện vũ khí còn lại do một vị Đoán Tạo Sư chế tạo thành, nghe nói dùng thời gian rất lâu, tốn rất nhiều tài nguyên mới hoàn thành được. Vốn là muốn bán cho Tổ đình, nhưng Tổ đình cũng không phân chia tốt nên mới đưa nó lên hội đấu giá để các vị Hoàng Giả cạnh tranh, cuối cùng bị một vị mua được."

Chương 439: Hoàng Băng Băng

Đường Tam nghe Trương Hạo Hiên kể lại hôm đấu giá Thần vật, trong lòng có chút rung động. Nếu có cơ hội, hắn thật muốn tham gia ngày cạnh tranh hôm đó, thông qua những đồ vật đỉnh cấp kia, hắn có thể lý giải sâu sắc hơn về thế giới này.

"Mọi người vẫn đang leo núi tu luyện sao?" Đường Tam hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Đúng vậy, gần đây bọn họ đều chăm chỉ tu luyện, hiệu quả rất tốt. Bọn họ cũng không biết ngươi rời đi, ta chưa nói cho bọn chúng."

Đường Tam nói: "Vậy phiền ngài thông báo cho bọn họ một chút, tối nay mọi người cùng nhau họp. Phiền ngài mở ra một phòng cấp bậc Yêu Vương."

"Được." Trương Hạo Hiên cũng không hỏi Đường Tam muốn làm gì đã đáp ứng.

Đường Tam tắt máy truyền tin, lúc này mới đi tới khách sạn Bạch Hổ. Khi hắn gần tới cửa khách sạn lại cảm thấy sửng sốt, bởi vì số lượng khách ra vào khách sạn tăng lên, mà không phải tăng lên một chút. Khách sạn Bạch Hổ giá không hề rẻ, ngày thường cũng có khách, nhưng tuyệt đối không nhiều như hôm nay.

Có rất nhiều người đứng ở cửa khách sạn, đi vào trong đại sảnh lại có càng nhiều Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc.

Đây là có chuyện gì? Đường Tam nghi ngờ nhưng không đi hỏi. Hắn yên lặng quan sát trong chốc lát và phát hiện ra rằng trong sảnh đều là Yêu Quái cùng Tinh Quái, cũng tương đối trẻ tuổi, không có cường giả Thần cấp tồn tại. Từ huyết thống mà xét, bọn chúng cơ hồ đều là hậu duệ cường tộc, Yêu Quái, Tinh Quái huyết mạch cấp ba vô cùng ít, đa số đều là huyết mạch cấp hai, thậm chí hắn còn thấy được tộc Thì Quang Ngạc.

Đường Tam không dừng lại mà đi thẳng lên lầu, nơi này hắn đã sớm quen thuộc.

Đi tới trước cửa phòng mình ở trước đó, Đường Tam đưa tay gõ cửa.

Rất nhanh, một thanh âm thanh lãnh truyền đến, "Ai?"

"Là ta, tộc trưởng." Đường Tam đáp lại.

Ngay sau đó, cánh cửa mở ra, khuôn mặt thanh lệ của tộc trưởng Băng Nữ tộc đã xuất hiện trong tầm mắt Đường Tam.

Khác với bộ trang phục lộng lẫy mặc trên hội đấu giá ngày đó, hôm nay vị tộc trưởng này mặc một bộ váy dài màu xám khá mộc mạc. Váy hở vai, để lộ bờ vai trắng như tuyết, dáng người hoàn mỹ tinh tế cùng khí chất lạnh lùng. Đặc biệt sự tương phản giữa khí chất lạnh lùng và váy dài thướt tha đã tác động mạnh đến thị giác của Đường Tam.

Tộc trưởng Băng Nữ tộc mở cửa để Đường Tam đi vào.

Đóng kỹ cửa phòng, trên mặt Đường Tam lúc này vẫn mang theo mặt nạ, hắn đi theo tộc trưởng đại nhân vào phòng khách.

Tộc trưởng Băng Nữ tộc liếc mắt nhìn hắn nói: "Ngươi thật là xa xỉ. Nơi này là khách sạn đắt nhất ở Tổ đình, là sản nghiệp của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng."

Đường Tam cười khổ nói: "Ta là lần đầu tiên đến Tổ đình, khách sạn đầu tiên đụng phải chính là nơi này, sau đó đã quyết định vào ở, không biết ngài có tin không?"

Tộc trưởng Băng Nữ tộc nói: "Chuyện này không quan trọng, nói chuyện chính đi."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Vậy trước tiên ta giới thiệu một chút. Ta gọi là Tu La, là một nhân loại. Lần này đến Tổ đình, ta chủ yếu là hợp tác với Linh Tê thương hội, tiến hành buôn bán một số đồ vật. Ngày đó khi thấy ngài cùng Băng Phong vương toạ, cũng được nghe nói về vấn đề của quý tộc, cho nên ta có một ít suy nghĩ, phải chăng có thể cùng ngài hợp tác. Nếu như có thể, ta sẽ tận lực giúp ngài giải quyết vấn đề hiện tại của Băng Nữ tộc."

Tộc trưởng thản nhiên nói: "Ta gọi là Hoàng Băng Băng. Ngươi cũng biết rõ vấn đề của tộc ta sao? Vậy nói một chút ngươi sẽ giải quyết như thế nào."

Đối với việc vị tộc trưởng này đi thẳng vào vấn đề, Đường Tam có chút không quen, nhưng hắn vẫn nói: "Quý tộc có hai vấn đề chính, một là không có tiền, quỹ tiền rất eo hẹp." Người ta đã nói thẳng, hắn cũng sẽ không vòng vo. Nói thẳng ra thì Băng Nữ tộc rất nghèo.

Qua lần đấu giá này Đường Tam phát hiện, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc phân hoá giàu nghèo rất lớn, giống như Băng Nữ tộc cùng Hồng Hồ tộc vậy, bọn họ đều đang gặp khó khăn vì quá nghèo. Đây là điều hắn không ngờ tới.

Hoàng Băng Băng ngược lại không có gì lúng túng, chỉ gật nhẹ đầu.

"Một vấn đề khắc hẳn là truyền thừa, sinh ra hậu đại, đúng không?" Đường Tam nói tiếp.

Hoàng Băng Băng lại gật đầu, "Không sai, chính là hai vấn đề này."

Đường Tam nói: "Nếu ta đoán không sai, hai vấn đề này đã liên hệ đến sinh tồn tử vong của Băng Nữ tộc, nếu không, ngài cũng không đem Băng Phong vương toạ ra đấu giá."

Sắc mặt Hoàng Băng Băng rốt cuộc trở nên khó coi, sắc mặt băng lãnh nói: "Ngươi nói phương pháp giải quyết đi, đừng nhiều lời vô nghĩa."

Đường Tam nói: "Trước khi ta nói phương pháp giải quyết, ta cần hiểu rõ hơn về Băng Nữ tộc, thí dụ như các ngươi hiện tại còn bao nhiêu tộc nhân, tình huống sinh hoạt như thế nào, còn có hậu đại các ngươi sinh ra gặp phải vấn đề gì. Vì sao trước kia lại không xuất hiện vấn đề này?"

Ánh mắt Hoàng Băng Băng bỗng trở nên băng lãnh hơn, "Khi ở hội đấu giá, ngươi nói với ta ngươi có thể giải quyết vấn đề. Nguyên lai ngươi cũng không rõ ràng, ngươi muốn chết ta có thể thành toàn cho ngươi."

Nhiệt độ trong phòng nháy mắt đã tụt xuống, áp bách cường đại làm thân thể Đường Tam có chút cứng ngắc.

Đường Tam rất bất đắc dĩ, vội vàng giơ hai tay lên biểu thị đầu hàng, nói: "Ngài đừng có gấp, ngài trước hết nghe ta nói. Ta đúng là không biết vấn đề thực sự của Băng Nữ tộc, nhưng là đã thể hiện

đầy đủ thành ý với ngài." Vừa nói, hắn vừa chỉ vòng tay trữ vật trên cổ tay Hoàng Băng Băng. Đó chính là 5000 nguyên tố tệ, vị tộc trưởng này chẳng lẽ đã quên nàng đã nhận tiền rồi sao? Vừa mới nói mà đã muốn trở mặt?

Hoàng Băng Băng ngẩn người, dường như vừa mới nhớ tới mình đã thu được một lượng lớn kim tiền, sắc mắt đã hoà hoãn hơn, không khí băng lãnh cũng theo đó tiêu tán.

Đường Tam lúc này mới nói tiếp: "Đối với Băng Nữ tộc, ta trời sinh rất có hảo cảm, chủ yếu là vì, trong Nhân tộc, ta có một vị đồng bạn truyền thừa Băng Tinh Biến của Băng Nữ tộc."

"Ngươi nói cái gì?" Hoàng Băng Băng trợn to mắt, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chú Đường Tam, "Nhân loại? Truyền thừa Băng Tinh Biến của chúng ta? Chuyện này sao có thể?"

Đường Tam cũng sửng sốt, "Không thể sao?" Hắn đúng là chưa thấy một nhân loại nào khác có Băng Tinh Biến, nhưng theo bản năng hắn cho rằng đây là truyền thừa từ Tinh Quái Tộc, cho nên ở Thiên Vũ Đế Quốc hiếm thấy là chuyện bình thường.

Nhưng qua nét mặt của Hoàng Băng Băng có thể thấy, đây là chuyện rất không bình thường mới đúng, nếu không vị tộc trưởng này cũng không giật mình như vậy.

"Đương nhiên không có khả năng, tộc ta đều là nữ tử. Tộc nhân của tộc ta sao có thể cùng nhân loại ..." Nói đến đây, khuôn mặt thanh lãnh của Hoàng Băng Băng đỏ ửng, khí tức cũng có chút bất ổn.

Đường Tam trong nháy mắt đã hiểu ý của nàng.

Nói cách khác, Vũ Băng Kỷ có được Băng Tinh Biến cùng các phụ

thuộc nhân loại khác là không giống nhau.

Tuyệt đại đa số phụ thuộc nhân loại đều là do nam tử Yêu Quái Tộc hoặc Tinh Quái Tộc bức hại nữ tử nhân loại mà sinh ra hậu đại. Mà Băng Nữ tộc chỉ có nữ tử, không có nam tử, chuyện này có nghĩa là, một nam tử nhân loại cùng một cô nương Băng Nữ tộc có Vũ Băng Kỷ, ... chuyện này ...

Đường Tam cùng Hoàng Băng Băng bốn mắt nhìn nhau, bầu không khí lập tức trở nên quỷ dị.

"Nhưng sự thật đúng là như vậy. Vị đồng bạn kia của ta đúng là truyền thừa Băng Tinh Biến." Đường Tam thử thăm dò.

Hoàng Băng Băng trong nháy mắt đi tới trước mặt hắn, "Đi, dẫn ta đi gặp hắn, ta muốn tận mắt nhìn thấy mới có thể chứng minh thân phận của hắn."

Đường Tam cũng vội vàng đứng lên, cười khổ nói: "Tộc trưởng ngài đừng nóng vội, đồng bạn kia của ta bây giờ đang leo núi tu luyện, tối mới có thể trở về. Đến lúc đó ngài nhất định sẽ nhìn thấy hắn. Trước tiên chúng ta có phải nên nói rõ tình huống trong Băng Nữ tộc không? Chuyện này giúp ta phán đoán tốt hơn."

Chương 440: Vấn đề của Băng Nữ tộc

"Ngươi đến cùng là muốn làm gì?" Hoàng Băng Băng nhìn hắn chăm chú.

Đường Tam mở hai tay ra, nói: "Ta không muốn làm gì cả, càng không làm điều gì bất lợi với Băng Nữ tộc. Ta có thể đưa ra phương pháp giải quyết vấn đề cho tộc ngài. Nếu như ngài cho rằng ta không đáng tin cậy, chúng ta sẽ không hợp tác. 5000 nguyên tố tệ đã đưa cho ngài, ta sẽ không đòi lại. Số tiền này hẳn là đủ để giải quyết vấn đề tiền tài của tộc ngài trong một thời gian dài. Cho nên, đối với ngài, nghe một chút về đề nghị của ta cũng không có chuyện gì xấu."

Hoàng Băng Băng lúc này đã tỉnh táo hơn, nhưng hiển nhiên nghe được chuyện nhân loại truyền thừa Băng Tinh Biến làm nàng bị kích động không nhỏ.

Trở về ghế sô pha ngồi xuống, ánh mắt nàng nhìn Đường Tam đã thay đổi, so với trước đó thì thả lỏng hơn một chút. Chí ít nàng biết Đường Tam trợ giúp Băng Nữ tộc là có nguyên do.

"Tộc ta tài phú gặp vấn đề thì phải bắt đầu từ nguồn gốc của tộc ta." Hoàng Băng Băng bình tĩnh lại, nói: "Băng Nữ tộc chúng ta do Huyền Băng vạn năm sinh ra Băng Linh Chi Thể, trời sinh băng thanh ngọc khiết!" Bốn chữ cuối cùng nàng còn cố ý nhấn mạnh.

"Ân." Đường Tam vội vàng gật đầu, lúc này hắn cũng không muốn

làm vị tộc trưởng này nổi giận.

Hoàng Băng Băng tiếp tục nói: "Sau khi chúng ta sinh ra linh trí, trời sinh có được năng lực khống chế Băng nguyên tố, từ đó trở thành chưởng khống giả Băng nguyên tố. Các tộc nhân dần được sinh ra, không biết qua bao nhiêu năm thì bắt đầu hợp thành tộc đàn. Có thể nói, chúng ta là một trong các chủng tộc cổ xưa nhất ở Nhật Thần Đế Quốc. Chúng ta sinh sống ở cực bắc Yêu Tinh Đại Lục."

"Tộc nhân trong Băng Nữ tộc đều là nữ tử, vì sao lại như vậy thì chúng ta cũng không rõ. Cách chúng ta sinh ra hậu đại là phân tách. Chúng ta tách từ Thần Thức ra một phần nhỏ, sau đó kết hợp với Huyền Băng vạn năm, từ đó thai nghén linh thai, sau nhiều năm thai nghén thì sinh ra tộc nhân."

Đường Tam hỏi: "Quá trình mang thai này kéo dài bao lâu?"

Hoàng Băng Băng nói: "Khoảng một trăm năm."

Đường Tam lập tức nghẹn lời, một trăm năm mới sinh ra một đứa bé, đây có thể nói là thai kỳ dài nhất.

"Khi mới sinh ra, Băng Nữ tộc hẳn là rất mạnh a?" Đường Tam nói.

Hoàng Băng Băng tự hào trả lời, "Đương nhiên. Chúng ta khi mới sinh ra đã là con cưng của Băng nguyên tố, trời sinh vô cùng thân hoà với nó, tu vi Tam giai. Đến khi trưởng thành, dù không luyện cũng có thể đạt đến Lục giai."

Cái này ... cái này nghe không mạnh lắm a! Đường Tam trong lòng oán thầm, nhưng cũng không ngắt lời nàng.

Hoàng Băng Băng tiếp tục: "Băng Nữ tộc chúng ta luôn truyền thừa

như vậy, làm sao có liên quan đến nhân loại các ngươi được, còn sinh ra hậu đại."

Đường Tam nói: "Vậy bây giờ Băng Nữ tộc có tất cả bao nhiêu tộc nhân, vì sao truyền thừa lại xuất hiện vấn đề?"

Hoàng Băng Băng nghe câu hỏi của hắn, trầm mặc một lúc rồi nói: "Bởi vì không có tiền. Chúng ta muốn sinh ra hậu đại cần tìm được Huyền Băng vạn năm, nhưng là, quá trình này phải đi vào cực bắc, mỗi lần đều hao phí rất nhiều tài nguyên, dù là di chuyển hay là các vấn đề khác. Mà tu luyện cũng cần tài nguyên. Chúng ta sinh hoạt ở cực bắc, nơi đó có Băng nguyên tố dồi dào, nhưng thiên địa linh khí lại không nồng đậm, thiên địa linh khí nồng đậm nhất là ở Tổ đình. Cho nên, Huyền Băng vạn năm có linh trí ngày càng ít, muốn sinh ra hậu đại chúng ta cần tách ra nhiều Thần Thức hơn. Tu luyện của chúng ta lại có vấn đề, nên truyền thừa tự nhiên sẽ càng gian nan, cho nên tộc ta mới khó khăn như vậy."

Nàng nói có chút hỗn loạn, nhưng Đường Tam mơ hồ đã nghe ra được vấn đề.

"Nói cách khác, nơi sinh hoạt của các ngài vốn có đủ thiên địa linh khí, Huyền Băng vạn năm hấp thu thiên địa linh khí tự thai nghén cũng có thể sinh ra tộc nhân, các ngài cũng có thể phân tách Thần Thức bổ sung cho Huyền Băng vạn năm để sinh ra hậu đại, nhưng bây giờ số lượng Huyền Băng vạn năm ngày càng ít, đồng thời các ngài phải cần cấp độ Thần cấp mới có thể sinh ra hậu đại, đúng không? Dù sao cường giả Thần cấp mới có Thần Thức, cũng có thể phân tách Thần Thức. Mà hiện tại, nơi các ngài sinh hoạt không đủ thiên địa linh khí, tốc độ tu luyện chậm xuống, cường giả Thần cấp cũng ngày càng ít nên truyền thừa sẽ khó khăn. Các ngài lại không có tiền mua thiên tài địa bảo, từ đó hình thành một vòng luẩn quẩn." Đường Tam dựa theo cách hiểu của mình phân tích một lượt

cho vị tộc trưởng này.

"Chính là như vậy." Hoàng Băng Băng nhẹ gật đầu. Mặc dù nàng không nói quá rõ ràng, nhưng năng lực phân tích không có vấn đề.

Đường Tam thầm giật mình, cũng đã hiểu điểm mấu chốt.

Hắn ấn ấn mi tâm của mình, Tinh Thần Lực phóng ra, ngăn cách căn phòng với bên ngoài.

Hoàng Băng Băng hơi nhíu mày, nhưng rất nhanh đã trở lại bình thường. Nàng biết hắn đang làm gì.

Sau khi ngăn cách với ngoại giới, Đường Tam nói: "Ta đã hiểu được vấn đề của các ngài, hơn nữa ta biết được nguyên nhân vì sao xảy ra chuyện đó."

Hoàng Băng Băng ngạc nhiên nói: "Nguyên nhân là gì?"

Đường Tam thở dài nói: "Băng Nữ tộc các ngài trước kia hoàn toàn có thể tự cung tự túc đúng không? Nơi các ngài sinh hoạt có đủ Huyền Băng vạn năm, thiên địa linh khí cũng đủ cho các ngài tấn thăng Thần cấp, tiếp tục sinh ra hậu đại."

"Ừm, đúng thế." Hoàng Băng Băng gật gật đầu.

Đường Tam nói: "Vậy ngài có từng nghĩ tới vì sao thiên địa linh khí lại đột nhiên không đủ không?"

Hoàng Băng Băng sững sờ, yên lặng lắc đầu.

Cùng nàng nói chuyện, Đường Tam có thể cảm giác được Băng Nữ tộc là một chủng tộc rất đơn thuần, giống như Hoàng Băng Băng nói

vậy, băng thanh ngọc khiết.

"Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì vận khí tập trung hết ở trung tâm đại lục. Các ngươi ở biên giới của đại lục, tất nhiên cũng là nơi có thiên địa linh khí mỏng nhất." Đường Tam cười nhạt nói.

Điểm này Băng Nữ tộc cùng thành Gia Lý khác nhau. Thành Gia Lý là một chủ thành, mà chủ thành là nơi hội tụ vận khí, cho nên dù không có thiên địa linh khí nồng đậm như Tổ đình, nhưng thành Gia Lý không có vấn đề gì. Đây cũng là tình huống đặc biệt mà Tổ đình xử lý khi kiến tạo một chủ thành. Băng Nữ tộc không nằm trong phạm vi thuộc về bất kỳ chủ thành nào. Vận khí ở cực bắc bị trung tâm đại lục cướp đoạt nên thiên địa linh khí ngày càng mỏng manh, đây chính là mấu chốt của vấn đề.

"Ngươi có ý gì?" Hoàng Băng Băng mở to mắt nhìn hắn.

Đường Tam nói: "Nói đơn giản thì, do Tổ đình ngưng tụ vận khí của toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, thậm chí là toàn bộ Pháp Lam tinh về phía trung tâm nên nơi này có vận khí vô cùng khổng lồ. Như vậy, cực bắc nằm ở rìa đại lục, vận khí sẽ giảm xuống. Kết quả là thiên địa linh khí sẽ yếu bớt, tập trung hết về phía trung tâm bên này. Đây chính là mấu chốt của vấn đề."

Lần này Hoàng Băng Băng đã hiểu, nàng nhìn Đường Tam chăm chú, "Ý của ngươi là, là Tổ đình cướp đoạt tài nguyên của chúng ta, cho nên truyền thừa của chúng ta mới có vấn đề."

Đường Tam gật đầu nói: "Trên lý luận thì đúng là như vậy."

"Hỗn đản! Ta nói, thiên địa linh khí của chúng ta tại sao lại càng mỏng manh." Hoàng Băng Băng vô cùng tức giận, khuôn mặt băng lãnh lập tức toát ra vẻ phẫn nộ. Nàng nhanh chóng đứng người lên,

muốn xông ra ngoài.

Qua cuộc nói chuyện trước đó, Đường Tam đã hiểu một chút về tính cách của vị này nên đã phòng trước nàng đột nhiên thay đổi. Hắn vội vàng đứng lên, ngăn trước mặt nàng.

"Tránh ra!" Hoàng Băng Băng đưa tay ra đánh hắn, tay phải Đường Tam vạch ra một đường vòng cung, đẩy bàn tay nàng sang một bên.

"Tộc trưởng, ngài đừng nóng giận, sẽ không có ích gì."

Chương 441: Thần Khí Truyền Tống?

"Ngươi tránh ra cho ta!" Hoàng Băng Băng lại vỗ thêm một chưởng, lần này, hàn ý lạnh băng lập tức ập đến, đôi mắt nàng đã biến thành màu băng lam.

Đường Tam không dám khinh suất, thời gian xung quanh chảy chậm lại làm giảm bớt tốc độ rét lạnh kia lan tràn. Cùng lúc đó, một ngọn lửa nóng sáng bốc lên từ trên người hắn, hai tay ngăn ở trước người.

"Rầm" một tiếng, Hoàng Băng Băng vẫn bất động, nhưng Đường Tam lùi liên tiếp ba bước, thiếu chút nữa thì đâm vào cửa phòng.

Hoàng Băng Băng lại sững sờ. Nàng kinh ngạc phát hiện, khi Tu La đón lấy một chưởng này của mình, hàn ý nàng bộc phát đã bị thôn phệ một phần, sau đó ngọn lửa nóng sáng trên người Đường Tam được tăng cường, cuối cùng ngăn trở được công kích của mình.

Phải biết rằng, Hoàng Băng Băng mặc dù chỉ ở cấp độ Tinh Vương (*), nhưng là Tinh Vương đỉnh phong. Dù sao nàng cũng là tộc trưởng.

(*) Theo phán đoán của mình, đây là phân chia cấp bậc bên Tinh Quái Tộc. Tương tự như Yêu Quái Tộc, các cấp độ trên Thần cấp lần lượt là Tinh Vương, Thiên Tinh Vương, Thiên Tinh Hoàng.

Đồng thời nàng cảm giác được, Đường Tam bất quá chỉ có tu vi

trong khoảng Cửu giai, mặc dù Tinh Thần Lực đã là Cửu giai đỉnh phong, nhưng không phải là Thần cấp. Như vậy lại có thể ngăn trở hai lần công kích liên tiếp của mình, thật là có chút khó tin ... Hơn nữa, thủ pháp kia của hắn làm công kích của nàng bị tiêu hao rất nhiều, giống như là trâu đất xuống biển vậy. Dù không dùng toàn lực nhưng với cảnh giới của Hoàng Băng Băng, một màn trước mắt này quả thực làm nàng không thể tin được.

"Tộc trưởng, ngài đừng xúc động. Xúc động chỉ vô ích, chẳng lẽ ngài muốn gïếŧ Tổ đình hay sao? Ta dám nói, ngài ngay cả một vị Hoàng Giả còn chưa gặp được thì đã bị bắt rồi."

"Ta đi tìm Thiên Tinh Hoàng của Nhật Thần Đế Quốc chúng ta cáo trạng!"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Vô dụng thôi. Tổ đình ngưng tụ vận khí là vì lợi ích của tất cả các Hoàng Giả, lợi ích của Băng Nữ tộc sẽ không được tính đến. Ngài đi cáo trạng cũng không có kết quả gì, bọn họ sẽ không vì ngài cáo trạng mà thay đổi trạng thái trước mắt. Vận khí nếu bị phân tán, các Hoàng Giả truyền thừa cũng sẽ xảy ra vấn đề."

"Vậy liền để tộc ta vẫn diệt sao?" Thanh âm Hoàng Băng Băng đã có chút sắc nhọn.

Đường Tam cười khổ nói: "Ta ở đây không phải muốn cùng ngài giải quyết vấn đề sao? Cho nên ngài đừng xúc động, chúng ta phân tích một chút được không?" Vừa nói, hắn vừa chỉ về ghế sô pha.

Hoàng Băng Băng bởi vì phẫn nộ nên hô hấp hơi gấp, ngực có chút chập chùng. Nhưng nàng cũng dần bình tĩnh lại, tức giận hừ một tiếng, quay người trở về ghế sô pha ngồi xuống.

Đường Tam thở phào nhẹ nhõm, cho đến lúc này, hàn ý trong người hắn mới xem như hoàn toàn được hoá giải. Trước đó hắn dùng Sư Hổ Kim Cương thôn phệ hàn khí Băng Tinh Biến, nhưng vì cảnh giới của hai bên chênh lệch lớn, hơn nữa Đường Tam có thể cảm giác được, sau khi tiến vào Thần cấp, Băng Tinh Biến không phải là huyết mạch cấp ba, ít nhất cũng là cấp hai. Hàn khí cực hàn này làm hắn bây giờ vẫn còn run rẩy một chút.

Một lần nữa trở lại chỗ ngồi, Đường Tam nhìn Hoàng Băng Băng, nói: "Tộc trưởng, hiện tại quý tộc còn bao nhiêu tộc nhân?"

Hoàng Băng Băng lạnh lùng trả lời: "Chưa đến một ngàn."

Đường Tam hít sâu một hơi. Một chủng tộc số lượng không đến một ngàn, đây là một chuyện vô cùng nguy hiểm. Chuyện này khác với Sư Hổ tộc. Truyền thừa của Sư Hổ tộc còn có thể do Sư tộc và Hổ tộc kết hợp sinh ra hậu đại, chỉ là xác suất hơi thấp. Thế nhưng, Băng Nữ tộc sinh ra hậu đại cần mất khoảng trăm năm a! Hiện tại rõ ràng là đã đến mức gần diệt tuyệt. Khó trách ngay cả Băng Phong vương toạ cũng lấy ra, đây quả thật là tới đường cùng.

"Chuyện này rất nguy hiểm." Đường Tam thở sâu, nói: "Vậy các ngài có thể rời khỏi cực bắc, đi đến phụ cận Tổ đình, hoặc là một chủ thành nào đó sinh sống không?"

Hoàng Băng Băng lắc đầu, nói: "Không được. Nếu rời khỏi môi trường cực hàn, sinh mệnh lực của chúng ta sẽ bị tiêu hao, tu vi sẽ càng khó tăng lên. Chúng ta cố nhiên cần thiên địa linh khí, nhưng cực hàn đối với chúng ta cũng quan trọng không kém. Nói theo một nghĩa nào đó, thân thể của chúng ta chính là băng. Nếu băng rời khỏi cực hàn thì sẽ tan chảy, cho nên, chúng ta không có khả năng rời đi. Rời đi rất có thể sẽ tuyệt chủng càng nhanh."

Lông mày Đường Tam nhíu chặt, bắt đầu suy nghĩ làm sao có thể giúp Băng Nữ tộc giải quyết vấn đề này.

Vấn đề truyền thừa hắn kỳ thật đã nghĩ ra một biện pháp, mặc dù biện pháp này rất có thể Hoàng Băng Băng sẽ không đáp ứng. Nhưng trước sinh tử tồn vong, không đáp ứng chỉ sợ không được. Nhưng là, giải quyết vấn đề sinh tồn căn bản mới là trọng yếu nhất. Không có đủ thiên địa linh khí, nói cái gì cũng vô dụng thôi. Dù có sinh ra hậu đại, tu vi chỉnh thể ngày càng kém thì cũng là đi theo hướng diệt vong.

Hoàng Băng Băng chỉ nhìn hắn với ánh mắt như thiêu đốt, nhưng không làm phiền hắn suy nghĩ. Sau khi Đường Tam đỡ được hai lần công kích của mình, trong vô hình nàng đã tín nhiệm hắn hơn. Hoàng Băng Băng tính cách đơn thuần, nhưng nàng cũng cảm giác được, Sư Hổ Kim Cương mà Đường Tam thi triển là huyết mạch cấp một, mà còn là loại huyết mạch nàng chưa từng biết đến. Còn có thời gian đột nhiên chảy chậm là có chuyện gì? Cái này đã vượt qua khỏi nhận thức của nàng. Tên nhân loại này rất thần bí, cũng rất mạnh. Đây là phán đoán của nàng với Đường Tam.

Rốt cuộc, Đường Tam ngẩng đầu lên nói: "Tộc trưởng, khi các ngươi tu luyện, thiên địa linh khí có thể thay bằng sinh mệnh lực không?"

Hoàng Băng Băng gật gật đầu, nói: "Đương nhiên có thể. Trên thực tế, chúng ta cần nhất chính là sinh mệnh năng lượng. Cực bắc rất dồi dào Băng nguyên tố, nhưng Băng Nữ tộc chúng ta muốn duy trì sinh mệnh và sinh ra hậu đại thì cần kết hợp sinh mệnh năng lượng cùng Băng nguyên tố. Ở vùng đất buốt giá đó, cái thiếu nhất chính là sinh mệnh năng lượng, bởi vì căn bản không có sinh vật nào có thể phát triển được ở nơi đó."

"Bốp!" Đường Tam vỗ mạnh tay, "Vậy ta đã có biện pháp rồi, nhưng

cần trả một cái giá lớn, và hiện tại không thể thực hiện được ngay."

"Biện pháp gì?" Hoàng Băng Băng sáng mắt lên.

Đường Tam nói: "Các ngài thiếu nhất chính là sinh mệnh khí tức, các ngài mặc dù không có khả năng rời khỏi cực bắc trong thời gian dài, nhưng thời gian ngắn thì có thể. Nếu như chúng ta có thể ở Băng Nữ tộc bố trí một Truyền Tống trận thì cứ cách một khoảng thời gian, ngài để tộc nhân truyền tống đến một nơi có sinh mệnh năng lượng nồng đậm, hấp thu chúng, sau đó lại truyền tống trở về. Vấn đề thiếu hụt thiên địa linh khí không phải là có thể giải quyết sao?"

"Truyền Tống trận? Truyền Tống trận dạng gì?" Hoàng Băng Băng ngây người nhìn hắn, cái này đã vượt qua khỏi phạm trù kiến thức của nàng.

Đường Tam nói: "Nói cách khác, thí dụ ta ở Băng Nữ tộc bố trí một Truyền Tống trận, có thể đưa tộc nhân của ngài truyền tống đến Tổ đình bên này hấp thu sinh mệnh năng lượng. Siêu viễn trình truyền tống trận."

"Chuyện này làm sao có thể? Khoảng cách xa như vậy? Truyền tống? Không thể nào." Hoàng Băng Băng không thể tin được.

Đường Tam gật đầu, nói: "Hiện tại đúng là không có khả năng, nhưng không có nghĩa là tương lai không có."

"Ngươi có bằng chứng gì chứng minh là có thể?" Thanh âm của nàng có chút xúc động, đúng là thêm vài phần tức giận.

Quang mang loé lên, một trận bàn đã xuất hiện trong lòng bàn tay Đường Tam. Hắn đưa cho Hoàng Băng Băng.

"Trong vòng hai trăm mét có thể tuỳ ý truyền tống. Bất cứ nơi nào tâm trí muốn đến, bất cứ nơi nào thân thể muốn đến."

Hoàng Băng Băng tiếp nhận Truyền Tống trận bàn, trên mặt biểu lộ kinh ngạc. Thần Thức rót vào, ngay sau đó, nàng đã truyền tống ra xa hơn mười mét.

Đôi mắt nàng sáng lên, nhưng rất nhanh đã ảm đạm trở lại, "Cái này vô dụng. Truyền tống cự ly ngắn có thể giống với truyền tống vượt qua mấy ngàn dặm sao?"

Đường Tam nói: "Vậy thì mở rộng trận pháp. Kỳ thật ta có một kế hoạch, bất quá cần một khoảng thời gian. Trận bàn này do một vị đại sư chế tạo ra. Hắn luôn có mục tiêu luyện chế một kiện Thần Khí truyền tống, có thể đem mình tuỳ thời truyền tống đến bất kỳ ngóc ngách nào ở trên lục địa. Nếu như thành công, ta có thể mượn nó sử dụng thì có thể giải quyết vấn đề vừa rồi."

Chương 442: Nhân loại cùng Băng Nữ tộc

Hắn không nói đùa. Thời Không Đạo Tiêu hắn mua được trên hội đấu giá, Đường Tam muốn đem nó luyện chế thành một kiện Thần Khí chân chính. Khối Thời Không Đạo Tiêu lớn như vậy chưa từng xuất hiện ở Thần giới, nó đủ để luyện chế Thần Khí, thậm chí là Siêu Thần Khí. Chỉ là hiện tại tu vi của Đường Tam không đủ, Siêu Thần Khí chưa thể luyện chế được, nhưng vẫn có thể phát huy được năng lực nhất định, hắn cần thời gian và một số vật liệu khác.

"Coi như ngươi nói là sự thật, vậy truyền thừa của tộc ta thì làm thế nào? Biện pháp này của ngươi không trị tận gốc. Khả năng truyền thừa của chúng ta vốn yếu, hiện tại lại có ít tộc nhân, có thể sinh ra hậu đại cũng chỉ có hai mươi mấy người, nhưng cũng không có đủ tài nguyên. Dù có thể sinh ra hậu đại thì cũng như hạt cát trong sa mạc ... Đợi đến khi tộc nhân tu luyện đến Thần cấp, lại cần trăm năm thai nghén, ta sợ không kịp nữa." Hoàng Băng Băng đắng chát nói.

Đường Tam nói: "Đây là một chuyện khác. Vừa rồi chúng ta mới chỉ giải quyết vấn đề sinh tồn. Ta nghĩ có thể làm như này. Trước khi hoàn thành Truyền Tống đại trận, ngài trước hết dùng tiền mua sắm thiên tài địa bảo và linh dược trợ giúp tộc đàn duy trì đầy đủ thiên địa linh khí. Số tiền ta đưa cho ngài hẳn là đủ duy trì một thời gian dài, nếu hết ta lại đưa ngài. Còn vấn đề truyền thừa, ta có một ý nghĩ khác, nhưng trước khi ta nói ra, ngài phải cam đoan sẽ không tức giận."

Ánh mắt Hoàng Băng Băng hơi dao động, "Ý tưởng gì?"

Đường Tam nói: "Có thể đối với Băng Nữ tộc sẽ có chỗ mạo phạm, nhưng tộc trưởng ngài phải đảm bảo bình tĩnh nghe ta nói."

"Tốt, ngươi nói đi." Hoàng Băng Băng bình tĩnh nói. Đường Tam mặc dù chưa thực sự giải quyết triệt để vấn đề của Băng Nữ tộc, nhưng giống như hắn nói, 5000 nguyên tố tệ kia có thể cấp cho Hoàng Băng Băng một chút kiên nhẫn.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ý tưởng của ta bắt đầu từ vị đồng bạn kia. Tộc trưởng, ngài có biết nhân loại sinh ra hậu đại mất bao nhiêu thời gian không?"

Hoàng Băng Băng mờ mịt lắc đầu.

Đường Tam nói: "Chúng ta chỉ cần mười tháng mang thai là đủ. Nói cách khác, nhân loại chúng ta chỉ cần thời gian mười tháng liền sinh ra một em bé, thời gian không bằng 1% thai kỳ của các ngài. Từ tình huống của vị đồng bạn kia của ta, kết hợp với tiền đề là quý tộc toàn nữ tử, vậy có nghĩa là Băng Nữ tộc có thể sinh ra hậu đại giống nữ tử nhân loại chúng ta. Theo một nghĩa nào đó, cấu trúc cơ thể quý tộc rất giống nhân loại chúng ta."

Hoàng Băng Băng có chút nghe không hiểu, nghi ngờ hỏi: "Vậy thì sao?"

Đường Tam nói: "Quý tộc bây giờ có 1000 tộc nhân, như vậy, nếu các ngài không phân tách Thần Thức để thai nghén hậu đại, mà cùng nhân loại chúng ta kết hợp thì sao? Từ lý luận mà nói, chỉ cần thời gian một năm, số lượng tộc nhân Băng Nữ tộc sẽ tăng lên gấp đôi. Nhiều nhất mười năm, vấn đề truyền thừa của các ngài có thể hoàn toàn giải quyết."

"Ngươi nói cái gì?" Thanh âm Hoàng Băng Băng cao vút, nàng phẫn nộ đứng dậy.

"Ta chỉ đề nghị, ngài đừng xúc động." Đường Tam thật sự sợ vị này lại động thủ, "Ngài có thể không lựa chọn. Ta chỉ đem khả năng này nói với ngài."

Hoàng Băng Băng hô hấp rõ ràng có chút gấp, "Không có khả năng, điều đó không có khả năng. Nhân loại các ngươi là phàm thai, chúng ta là Chung Linh chi thai, là băng thai, chuyện này làm sao có thể."

Đường Tam nói: "Không có gì là không thể, vị đồng bạn kia của ta chính là sinh ra như vậy. Đương nhiên, huyết mạch chi lực của hắn khẳng định không thuần tuý bằng Băng Nữ tộc các ngài. Tuy nhiên khi ta nhìn thấy Băng Phong vương toạ, nếu như thông qua Băng Phong vương toạ cùng Huyền Băng vạn năm tiến hành chiết xuất huyết mạch thì sao? Chỉ cần có thể tu luyện đến Thần cấp, vậy có phải sẽ không khác biệt với tộc nhân các ngài không? Hơn nữa, nam tử Băng Nữ tộc sinh ra như vậy lại kết hợp với nữ tử Băng Nữ tộc các ngài, tốc độ sinh ra hậu đại khẳng định so với thai nghén Linh Thai nhanh hơn nhiều, từ đó hình thành một cái tuần hoàn tốt."

Hoàng Băng Băng chậm rãi ngồi xuống, đôi mắt có chút mờ mịt, hiển nhiên lời Đường Tam vừa nói đã làm nàng rất xúc động.

Băng Nữ tộc cùng nhân loại sinh ra hậu đại?

Nếu như ở thời kỳ Băng Nữ tộc toàn thịnh, nếu ai dám nói như vậy, thân là tộc trưởng, Hoàng Băng Băng nhất định sẽ biến đối phương thành băng điêu. Đây quả thực là quá xúc phạm Băng Nữ tộc.

Nhưng hiện tại Băng Nữ tộc đúng là đứng trước nguy cơ hoàn toàn tuyệt chủng a! Chỉ còn lại không tới 1000 tộc nhân, một người không tốt, kết cục là toàn tộc tuyệt chủng. Dưới tình huống này, không có chuyện gì quan trọng hơn là nối dõi tông tộc, nếu không, nàng cũng không đem Băng Phong vương toạ ra đấu giá. Nhưng kỳ thật nàng cũng biết, dù Băng Phong vương toạ bán được với giá cao thì cũng chỉ là tạm thời, đến lúc hết tiền, đó vẫn còn là vấn đề nan giải.

Hơn nữa, so với thiên địa linh khí, sau khi số lượng tộc nhân giảm bớt thì thai nghén hậu đại mới là vấn đề lớn nhất. Hai mươi mấy vị Thần cấp Băng Nữ tộc cùng thai nghén, một trăm năm mới sinh ra một hậu đại, chuyện này hoàn toàn không cho phép tộc đàn tiếp tục sinh sôi.

Đường Tam không nói gì, chỉ yên lặng chờ nàng suy nghĩ. Hắn biết, đối với Hoàng Băng Băng, tiếp nhận phương thức như vậy là chuyện không hề dễ dàng.

Một hồi lâu sau, nàng mới chậm rãi ngẩng đầu, "Ngươi muốn gì? Ngươi muốn gì từ chúng ta? Vương toạ?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Băng Phong vương toạ là thánh vật của Băng Nữ tộc, ta không có lòng tham như vậy. Ta muốn đạt được hữu nghị với Băng Nữ tộc, không phải cùng ta, mà là hữu nghị với nhân loại."

Hoàng Băng Băng sửng sốt, ánh mắt nhìn hắn nhiều hơn vài phần kinh ngạc.

Đường Tam nói: "So sánh với Băng Nữ tộc, nhân loại chúng ta bất hạnh hơn nhiều. Không sai, nhân loại chúng ta có năng lực sinh sôi mạnh mẽ nên số lượng đông đảo. Nhưng, đại đa số tộc nhân chúng

ta bây giờ đều là nô lệ. Tốt hơn một chút, nữ tử bị Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc khi dễ sẽ sinh ra hậu đại có được Yêu Thần biến, Thiên Tinh Biến nên miễn cưỡng có thể trở thành phụ thuộc. Nhưng cũng chỉ là phụ thuộc mà thôi. Ta là nhân loại, ta hy vọng tương lai ít nhất trên thế giới này có được không gian sinh tồn thuộc riêng về mình, không bị ngược đãi, không bị kỳ thị, có được tự do, có thể làm chủ số mệnh của mình."

Hoàng Băng Băng nói: "Ý nghĩ này không thiết thực, căn bản không có khả năng, dù có thêm chúng ta cũng vô dụng."

Đường Tam nói: "Hiện tại dường như là không làm được. Nhưng có câu nước chảy đá mòn. Nước rất mềm, nhưng nếu thời gian dài nhỏ xuống tảng đá vào cùng một vị trí thì sớm muộn gì cũng có thể xuyên qua tảng đá. Nếu chúng ta không làm gì thì nhân loại vĩnh viễn chỉ có thể là nô lệ, thậm chí là đồ ăn. Nhưng nếu mỗi người chúng ta cùng cố gắng để tăng lên địa vị của nhân loại, nhận được sự công nhận của nhiều chủng tộc thì một ngày nào đó, nhân loại cũng sẽ trở nên mạnh mẽ. Ta tin tưởng chúng ta có thể làm được."

Hoàng Băng Băng nhìn Đường Tam, nàng thấy sự kiên định trong mắt hắn, nhịp tim không tự chủ mà tăng lên vài phần.

"Để ta gặp đồng bạn kia của ngươi. Ta muốn đích thân cảm thụ Băng Tinh Biến của hắn." Hoàng Băng Băng trầm giọng nói.

Trước khi xác nhận tình huống Đường Tam nói có thể thực hiện được, nàng sẽ không đưa ra cam kết gì.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Không có vấn đề. Tối nay là gặp được."

"Ừm." Hoàng Băng Băng gật đầu.

Phòng khách rơi vào yên tĩnh, Hoàng Băng Băng cúi đầu suy nghĩ, Đường Tam cũng đang tự hỏi chuyện của mình.

Từ lời giảng thuật của Hoàng Băng Băng cùng hiện trạng Băng Nữ tộc hiện tại, Băng Nữ tộc tuyệt đối là một chủng tộc đáng giá để làm minh hữu.

Lúc mới bắt đầu, Đường Tam chỉ hy vọng có thể trợ giúp Vũ Băng Kỷ tu luyện thông qua Băng Phong vương toạ và nâng cao tiềm năng của hắn. Không hề nghi ngờ, thông qua Băng Nữ tộc là dễ dàng thực hiện nhất. Nhưng nghe Hoàng Băng Băng giới thiệu về Băng Nữ tộc, Đường Tam cảm thấy đây có lẽ là một cơ hội.

Chương 443: Đều tiến bộ

Hiện tại hắn đã đạt được hữu nghị của Sư Hổ tộc, tương lai nếu như Sư Hổ Kiếm Thánh có thể thuận lợi phát triển ở Hoàng Kim Sư Tử tộc, thậm chí có thể ảnh hưởng nhất định đến Sư tộc. Mà Băng Nữ tộc rất có thể trở thành minh hữu tiếp theo. Mặc dù bọn họ sinh sống ở cực bắc, nhưng nếu thuyết phục được bọn họ liên hôn cùng nhân loại, như vậy, mấy chục năm sau, mọi người chính là quan hệ máu mủ tình thâm. Thậm chí, Băng Nữ tộc có thể bị đồng hoá thành một bộ phận nhân loại.

Hoàng Băng Băng đoán chừng cũng đang tự hỏi vấn đề này, Đường Tam cũng không muốn lừa nàng, bởi vì chuyện này không có ý nghĩa. Hiện tại vấn đề của Băng Nữ tộc quá nghiêm trọng. So với việc huyết mạch bị pha loãng, diệt tộc mới càng đáng sợ. Cho nên, Đường Tam cũng không quá lo lắng, dù lần này Hoàng Băng Băng không đáp ứng thì cuối cùng cũng sẽ phải thoả hiệp.

So với nhân loại yếu đuối, liên hôn với các Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc khác chỉ sợ nàng càng không nguyện ý, bởi vì rất có thể sẽ vượt khỏi khống chế của nàng. Tương đối mà nói, nhân loại dễ khống chế hơn.

Đường Tam đứng người lên, Hoàng Băng Băng lập tức bừng tỉnh, ngẩng đầu nhìn hắn. Đường Tam cười khổ nói: "Ta một đường bay về nên có chút mệt mỏi, muốn đến phòng tu luyện minh tưởng một hồi. Buổi tối các bạn ta sẽ trở về, đến lúc đó ta sẽ mang đồng bạn có được Băng Tinh Biến đến gặp ngài."

"Ừm, được. Ngươi đi đi." Hoàng Băng Băng nhẹ gật đầu.

Đường Tam vội vàng trở về, dù ở trong Hoàng Kim sơn cốc đã nghỉ ngơi qua, nhưng lúc đó thông qua Hồ Vĩ Xá Lợi kích thích Thần Thức nên tinh thần vẫn luôn căng thẳng, chưa từng được thả lỏng nên quả thực có chút mệt mỏi.

Tiến vào phòng tu luyện, cảm thụ được linh khí dồi dào bên trong, Đường Tam ngồi xuống khoanh chân minh tưởng, khôi phục lại tinh lực của mình. Hắn biết, Hoàng Băng Băng cần thời gian suy nghĩ đề nghị của hắn, thời gian này vừa vặn dành cho nàng, để nàng suy nghĩ kỹ hơn.

Thời gian từng phút trôi qua, khi sắc trời tối xuống, Đường Tam kết thúc minh tưởng, rời khỏi phòng tu luyện. Hắn đã nhận được thông tin, các đồng bạn đã trở về.

"Tộc trưởng xin chờ một lát, ta đi gặp đồng bạn trước, sau đó sẽ mang vị kia đến gặp ngài." Đường Tam nói với Hoàng Băng Băng, rồi mới rời khỏi phòng.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, ánh mắt Hoàng Băng Băng có chút phức tạp. Vị tộc trưởng này cơ bản cả ngày đều chìm trong suy tư. Đường Tam giảng thuật cùng phân tích rõ ràng, quan trọng nhất là hắn đã đánh trúng nguy cơ của Băng Nữ tộc. Trước nguy cơ tuyệt chủng, những vấn đề khác cũng chẳng là gì.

Nếu quả thực có thể giải quyết như lời hắn, có lẽ đó là lối thoát duy nhất của Băng Nữ tộc trong tình huống hiện tại.

Trong lòng than thầm một tiếng. Nàng biết nếu như mình đồng ý đáp ứng thì sau khi trở về chỉ sợ có rất nhiều việc cần phải làm.

Muốn tộc đàn đều tán thành phương thức kết hợp với nhân loại để truyền thừa không phải là một chuyện dễ dàng.

Ra khỏi phòng, Đường Tam dựa theo ước định trước đó với lão sư, đi thẳng lên lầu và đến phòng Yêu Vương mà Trương Hạo Hiên đã mở.

Gõ cửa, cửa mở, các đồng bạn đều đã đến đông đủ.

Có thể nhìn thấy được, trên mặt mọi người đều mang theo vẻ mệt mỏi, nhưng khi bọn họ nhìn thấy Đường Tam, người đã nhiều ngày không gặp thì đều nở nụ cười hiểu ý.

Kỳ thật bọn họ không biết trong thời gian này Đường Tam đã làm gì, Trương Hạo Hiên cũng không nói cho bọn họ. Những ngày này bọn họ đều cố gắng leo núi đề thăng chính mình. Không thể phủ nhận rằng, dù tốn không ít tiền nhưng hiệu quả thật sự không tệ.

"Ta đã trở về." Đường Tam mỉm cười đi lên trước. Độc Bạch không kịp chờ đã lao đến, "Tiểu Đường, mấy ngày nay đều không thấy ngươi, ngươi đã làm gì rồi?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Đi làm chuyện tốt a! Chanh tử sư tỷ, tinh huyết của ngươi cũng đã chuẩn bị xong. Sau khi trở về sẽ giúp ngươi chiết xuất huyết mạch, cùng với Cố Lý sư huynh."

Trình Tử Chanh sửng sốt một lát, ngay sau đó vui mừng quá đỗi, "Thật sao? Quá tốt rồi. Tiểu Đường vạn tuế, hì hì hì!"

"Còn ta, còn ta thì sao?" Độc Bạch hưng phấn hỏi.

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Ngươi không phải vừa mới tăng lên sao? Thiên Hồ tộc có huyết mạch đỉnh cấp, tinh huyết làm sao dễ

lấy như vậy."

"A? Không có phần ta sao?" Bọn họ chỉ biết Đường Tam tham gia hội đấu giá. Hiện tại không có tinh huyết Thiên Hồ tộc, Độc Bạch liền biết mình không có hy vọng. Mặc dù cảnh giới của hắn vừa tăng lên cách đây không lâu, nhưng mà, có ai không muốn tu vi của mình nhanh chóng tăng lên chứ?

Cố Lý châm chọc nói: "Ngươi đúng là không biết vừa lòng. Chính mình không cố gắng, lúc nào cũng dựa dẫm vào người khác."

Độc Bạch trào phúng nói: "Có bản lĩnh ngươi đừng có dùng tinh huyết."

"Được rồi, không nên ồn ào. Tất cả ngồi xuống rồi nói." Trương Hạo Hiên từ bên trong đi ra, nhìn thấy đệ tử của mình thì nụ cười liền tươi hơn vài phần. Ngày đó Đường Tam sớm rời đi, hắn cảm thấy thật là sáng suốt. Hồ Vĩ Xá Lợi khẳng định là đồ tốt hiếm có, đến mức các đại Hồ tộc đều tìm kiếm. Nhưng Linh Tê thương hội đã đảm bảo cho Đường Tam, không tiết lộ tin tức của hắn ra ngoài. Cũng không phải Linh Tê thương hội trượng nghĩa, mà là "Pháp Trận đại sư" phía sau Đường Tam quá trọng yếu!

Mọi người ngồi xuống phòng khách, Trương Hạo Hiên mở ra Thần Thức, hình thành một tấm chắn, sau đó gật đầu với Đường Tam.

Đường Tam nói: "Lần này ta cùng lão sư tham gia hội đấu giá ở Tổ đình, đúng là có rất nhiều đồ tốt. Cụ thể, chờ mọi người trở lại Hoàng Kim sơn cốc sẽ biết, đối với mỗi người đều có lợi. Vấn đề tinh huyết của Chanh tử sư tỷ cùng Cố Lý sư huynh đã được giải quyết, hắn là đủ để các ngươi tăng lên Cửu giai đỉnh phong. Tương lai khi tấn thăng Thần cấp thì chúng ta lại nghĩ biện pháp. Mọi người gần đây tu luyện như thế nào?"

Có lẽ vì quá hưng phấn sau khi nghe được tin tốt, Trình Tử Chanh cướp lời nói đầu tiên: "Rất không tệ a! Ta ở chỗ Bất Tử Đại Yêu Hoàng thu hoạch được rất nhiều. Mỗi ngày bị ngọn lửa trên núi thiêu đốt, ta cảm thấy thân thể mình ngày càng dẻo dai, dường như huyết mạch của ta mơ hồ có tăng lên, tốt lắm. Chỉ là tiêu hao quá lớn, mỗi ngày trở về đều mệt mỏi không chịu được, may mắn ngươi cho ta đồ bổ tẩm bổ thân thể. Ta cảm thấy tích luỹ trong thời gian này còn hiệu quả hơn mấy tháng tu luyện ở học viện."

Vũ Băng Kỷ rút cục mở miệng nói: "Chỉ là có chút phí tiền." Vừa nói, ánh mắt của hắn nhìn về phía Đường Tam. Hắn mặc dù không hỏi thăm như Độc Bạch, nhưng ánh mắt nhìn Đường Tam tràn đầy mong đợi cùng u oán. Đường Tam không nói là tìm được tinhh huyết cho hắn a! Vũ Băng Kỷ tự biết năng lực của bản thân. Với huyết mạch của hắn, tu luyện đến hiện tại đã có chút miễn cưỡng. Hắn có thể tiến vào Cửu giai, nhưng muốn tu luyện đến Cửu giai đỉnh phong thì rất khó. Hơn nữa, bản thân Băng Tinh Biến có tầng cấp không cao, tiềm năng phát triển trong tương lai không thể so sánh với người khác. Đây cũng là khúc mắc trong lòng Vũ Băng Kỷ.

Độc Bạch nói: "Cảnh giới của ta sau lần tăng lên trước đó cũng không có biến hoá gì. Nhưng mỗi ngày ở núi Thiên Hồ cảm ngộ, khả năng điều khiển khí vận của ta tăng lên không ít, cũng đã hiểu được rất nhiều chuyện trước đây không hiểu. Khống chế phân biệt vận rủi cùng vận may cũng có chút tiến bộ, ta sẽ thử cho ngươi sau."

"Được." Đường Tam gật gật đầu. Nếu có đầy đủ thời gian, hắn muốn đến núi Thiên Hồ nhiều hơn để có thể tìm hiểu sâu sắc ảo diệu ở ngọn núi này. Tuy nói Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mới là đệ nhất cường giả, nhưng trong lòng hắn, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng mới là người từ đầu đến cuối luôn thần bí.

Vô luận là núi Thiên Hồ hay Địa Ngục Hoa Viên, hay việc ngưng tụ vận khí của toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, thậm chí là toàn bộ Pháp Lam tinh đều không khỏi có liên hệ đến Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, vị chưởng khống giả thần bí của Tổ đình.

Chương 444: Tổ đình tinh anh đại tái

Tương lai hắn muốn đột phá Thần cấp, chỉ sợ sẽ phải tìm kiếm cơ hội từ núi Thiên Hồ. Thiên Hồ Thánh Sơn được hình thành từ vận khí chi thạch, tuyệt đối không thể nói rằng nó không ảnh hưởng đến Vị Diện Chi Chủ. Nếu Đường Tam muốn thăng lên Thần cấp thì cần được Vị Diện Chi Chủ đồng ý hoặc phải tránh được Vị Diện Chi Chủ.

"Đại sư huynh, ta sẽ thảo luận với ngươi chuyện quan trọng sau. Cố Lý sư huynh, ngươi leo lên núi Thuỷ Tinh như thế nào?"

Cố Lý cười khổ nói: "Một đánh hai thì ta vượt qua rồi. Nhưng một đánh ba thì chưa được. Ta đã thử qua rất nhiều cách, nhưng đều không được. Thật sự rất khó a!"

Đường Tam gật đầu nói: "Đúng là rất khó! Tuy nhiên, núi Thuỷ Tinh là một nơi rất tốt để rèn luyện bản thân, ta đề nghị về sau các ngươi, kể cả Độc Bạch sư huynh đều đến đó tu luyện. Khi đối mặt với nhiều nhân bản có năng lực giống bản thân các ngươi thì sẽ giúp các ngươi hiểu rõ và vận dụng năng lực của mình tốt hơn."

Tất cả mọi người đều gật đầu, đặc biệt là Cố Lý. Hắn rất tán thành, kể từ khi đến núi Thuỷ Tinh, dù bị đánh bại nhiều lần, nhưng hắn chắc chắn mình đã tiến bộ rất lớn trong thực chiến.

Đường Tam quay sang Trương Hạo Hiên, nói: "Lão sư, hội đấu giá lúc sau, ngài có mua thêm gì không?"

Trương Hạo Hiên cười khổ lắc đầu, nói: "Ta không dám động thủ. Đấu giá phía sau dùng Thiên Vũ tệ và Tử Kim tệ. Tất cả đều được giao dịch bằng loại tiền cao cấp này. Mỗi thứ đều đắt một cách kỳ lạ, nhưng tất cả đều được bán hết. Chúng đều là đồ tốt, nhưng không phải thứ chúng ta có thể chạm tới. Trong hai tộc Yêu Tinh, người giàu thì rất giàu, còn người nghèo cũng rất nghèo. Các nguồn lực đều nghiêng về các đại chủng tộc cùng Hoàng Giả, những chủng tộc nhỏ bé thì ngày càng trở nên nhỏ yếu."

Đường Tam khẽ vuốt cằm, nói: "Đây cũng là tình huống không thể tránh khỏi, thực tế nó cũng là vấn đề lớn mà hai đế quốc cần phải đối mặt. Tổ đình luôn cân nhắc đến lợi ích của các Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng trước. Nếu cứ như vậy, các chủng tộc nhỏ bé sẽ có nguy cơ tuyệt chủng. A, đúng rồi, hôm nay khách sạn rất náo nhiệt, giống như có rất nhiều người vào ở. Có chuyện gì xảy ra sao?"

Trước đó hắn không nghe ngóng bên ngoài, hiện tại các đồng bạn vừa trở về nên nhân tiện hỏi thăm một chút.

Trương Hạo Hiên nói: "Vì sắp bắt đầu Tổ đình tinh anh đại tái. Đây là sự kiện lớn được tổ chức ba năm một lần. Tổ đình muốn đảm bảo các tộc có người kế tục nên mỗi ba năm sẽ tổ chức một lần thi đấu. Thi đấu này chỉ dành cho những người có tu vi Thần cấp trở xuống, dành cho tất cả các chủng tộc. Ba người chiến thắng cuối cùng sẽ có trọng thưởng, hơn nữa tương đương với việc nhận được sự tán thành của tất cả Hoàng Giả. Mười thứ hạng đầu có thể nhận được tín vật của Hoàng Giả, người thu được nhiều tín vật nhất sẽ là thiêu kiêu chi tử chân chính."

"Trong Tổ đình luôn lưu truyền một truyền thuyết, quán quân của Tổ đình tinh anh đại tái mới có khả năng trở thành cường giả trong

tương lai, thậm chí được bồi dưỡng như là người nối nghiệp của Hoàng Giả. Bình thường, người thu được quán quân đều là hậu đại của các Hoàng Giả. Nếu là cường giả trong tộc của Hoàng Giả thu được quán quân thì đó tuyệt đối là chuyện vô cùng tốt."

Đường Tam trong lòng hơi động, "Ngày nào thì bắt đầu? Chủng tộc nào cũng có thể tham gia sao?"

Trương Hạo Hiên nói: "Tổ đình luôn tự nhận là công bằng công chính, cho nên tự nhiên là chấp nhận mọi chủng tộc. Nhưng thực tế, người tham gia phải có nội tình nhất định, phí đăng ký cũng rất đắt. Các tiểu tộc căn bản không có khả năng tham gia cũng không có khả năng thu được thành tích gì. Làm sao? Ngươi muốn tham gia? Không phải đã nói là cần khiêm tốn sao?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Ta không có ý đó, bất quá, có người thích hợp tham gia." Hắn nói tới không phải ai khác, chính là Sư Hổ Kiếm Thánh.

Lúc đầu trở về thành Gia Lý, một trong các mục đích quan trọng nhất là dẫn Sư Hổ Kiếm Thánh đến Hoàng Kim Sư Tử tộc để bọn chúng tán thành. Muốn thu được tán thành thì đơn giản dùng thực lực tham gia khảo nghiệm. Nhưng là, nếu khảo nghiệm ở Hoàng Kim Sư Tử tộc có thể xuất hiện tình huống bị phản đối thì Sư Hổ Kiếm Thánh toả sáng rực rỡ ở Tổ đình tinh anh đại tái thì sao? Như vậy là hoàn toàn khác biệt a!

Tổ đình tinh anh đại tái quan trọng như vậy, nếu Sư Hổ Kiếm Thánh có thể thu hoạch được thứ hạng cao, Hoàng Kim Sư Tử tộc sẽ cảm thấy như thế nào? Nhất là nếu hắn thu được quán quân, Thí Thần Kiếm chỉ sợ sẽ lập tức rơi vào trong tay hắn.

Về phần phản đối, chửi mắng, nguyền rủa, ... Đường Tam không

chút nào lo lắng. Trong Yêu Quái Tộc, thực lực luôn là tối thượng. Đủ thực lực thì có thể giải quyết tất cả các vấn đề, nhất là trước tình cảnh tiến thoái lưỡng nan mà Hoàng Kim Sư Tử tộc đang phải đối mặt thì bọn chúng càng cần một vị lãnh tụ mới có thể dẫn dắt bọn chúng. Sư Hổ Kiếm Thánh hiện tại có huyết mạch chuẩn cấp một là thích hợp nhất, hơn nữa rất có thể hắn được Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng tán thành. Rốt cuộc là hợp tác với Sư tộc hay Hổ tộc, Đường Tam cũng không quan tâm lắm. Bên nào mang lại lợi ích lớn hơn thì hợp tác với bên đó.

Cho nên, khi nghe Trương Hạo Hiên nói đến Tổ đình tinh anh đại tái thì Đường Tam nghĩ ngay đến để Đại Miêu tham gia giải thi đấu lần này, đồng thời để hắn thể hiện thực lực của bản thân. Hiện tại vấn đề duy nhất là, vị này vẫn chưa đến Tổ đình.

"Lão sư, ngày kết thúc báo danh là lúc nào?" Đường Tam hỏi.

Trương Hạo Hiên nói: "Ta không biết cụ thể, chờ một chút ta ra ngoài hỏi thăm. Ngươi muốn cho ai tham gia?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Ngài cảm thấy Sư Hổ Kiếm Thánh thế nào? Hắn rất thích hợp."

"Hắn? Hắn được không? Ở thành Gia Lý hắn mặc dù được xưng là mạnh nhất dưới Thần cấp, nhưng ở nơi này thì khác. Tổ đình bên này cường giả Cửu giai có rất nhiều huyết mạch cấp một, với tình huống của hắn, chỉ sợ ..." Trương Hạo Hiên có chút chần chờ nói.

Đường Tam lại lắc đầu, nói: "Không, ta tin tưởng hắn nhất định sẽ thu được thứ hạng tốt." Hắn chưa hề nói hiện tại, huyết mạch của Sư Hổ Kiếm Thánh đã là cấp một. Sư Hổ Kiếm Thánh có thể nói là thân kinh bách chiến, hơn nữa là được ma luyện sinh tử chiến trong Đấu Thú Tràng. Luận kinh nghiệm chiến đấu, ý chí chiến đấu, trong

cùng cấp bậc, hắn tuyệt đối không kém ai. Huống chi, Sư Hổ Kim Cương có năng lực cường đại. Loại huyết mạch cấp một này chưa từng xuất hiện, đột nhiên lại xuất hiện trong Tổ đình tinh anh đại tái, đối thủ đều không hiểu rõ hắn thì cơ hội chiến thắng tự nhiên cũng lớn hơn.

Trương Hạo Hiên tựa hồ hiểu được điều gì đó, ánh mắt sáng rực nhìn Đường Tam, "Ý ngươi là, Thí Thần Kiếm?"

Có liên quan đến Sư Hổ tộc, Đường Tam lúc trước đã nói qua với Trương Hạo Hiên. Hắn nói rằng muốn lôi kéo Sư Hổ tộc là vì nhân loại. Vấn đề huyết mạch của Sư Hổ tộc hắn đã giải quyết, mặc dù số lượng không nhiều, nhưng tuyệt đối là chủng tộc mạnh mẽ.

Đường Tam khẽ vuốt cằm, "Sư Hổ Thú muốn tự phát triển sẽ cần thời gian rất dài. Hơn nữa, nếu hắn vô danh thì lực ảnh hưởng sẽ nhỏ. Nếu tương lai, Sư Hổ tộc có thể thu được sự tán thành của Sư tộc và Hổ tộc, đồng thời trở thành cường giả trong đó thì có lẽ cục diện trong hai cường tộc này sẽ thay đổi. Một khi Đại Miêu trở thành lãnh tụ của bộ tộc nào thì với chúng ta cũng đều rất có lợi. Cho nên, lần này ta đã mời Đại Miêu đến, vợ chồng bọn họ hẳn là hai ngày nữa sẽ tới nơi."

Hô hấp của Trương Hạo Hiên có chút gấp, ánh mắt nhìn Đường Tam cũng nhiều hương vị hơn. Mấy người khác nghe có chút mờ mịt, nhưng hắn hiểu được Đường Tam muốn cái gì.

Chương 445: Hợp tung liên hoành

Nhân loại muốn quật khởi, nếu đối lập với tất cả Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc là chuyện không thể nào. Nhân loại quá yếu đuối, và quan trọng hơn, nhân loại không có truyền thừa của riêng mình, đều dựa vào Yêu Thần biến cùng Thiên Tinh Biến mới có được một chút năng lực. Muốn vươn lên giữa nhiều chủng tộc cường đại, có được không gian thuộc về riêng mình thì không khác gì người si nói mộng. Nhưng nếu có càng nhiều chủng tộc, nhất là cường tộc ủng hộ thì sẽ khác, ít nhất mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn.

Đây đúng là cách hay! Thực tế đây là chuyện Cứu Thục luôn muốn làm nên mới hành động để Mỹ công tử ở trong Khổng Tước Yêu tộc tìm kiếm cơ hội kế thừa vương vị. không hề nghi ngờ, Mỹ công tử muốn kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc là rất khó. Mặc dù hiện tại đã được Khổng Tước Đại Yêu Vương tán thành, nhưng tương lai muốn được cả tộc cùng Tổ đình tán thành thì phải trải qua nhiều khó khăn hơn.

Nhưng Sư Hổ tộc lại khác. Bản thân Sư Hổ tộc là Yêu Quái Tộc, đồng thời có quan hệ với Sư tộc và Hổ tộc. Mặc dù bị hai tộc bài xích, nhưng từ việc hai tộc không tiêu diệt bọn họ có thể thấy được, chung quy vẫn là máu mủ tình thâm ... Một khi Sư Hổ tộc có thể chứng minh bọn họ càng ưu tú hơn so với Sư tộc, Hổ tộc thì tình thế chưa chắc đã không thể xoay chuyển. Mà tình huống như vậy Tổ đình sẽ không phản đối, thậm chí so với Mỹ công tử thì càng dễ hơn nhiều. Dù sao hiện tại Sư Hổ Kiếm Thánh cũng đã có nhiều lợi thế.

Thấy lão sư thở dốc, Đường Tam vội vàng nói: "Chúng ta đi một bước nhìn một bước, gặp chiêu phá chiêu đi. Đó là tình huống tốt nhất mà chúng ta tưởng tượng thôi, nhưng dù không đạt được thì ít nhất chúng ta vẫn còn hữu nghị với Sư Hổ tộc."

Đường Tam hoàn toàn không lo lắng về hữu nghị với Sư Hổ tộc trong tương lai. Nếu không có hắn, Sư Hổ tộc sẽ không giải quyết được vấn đề huyết mạch trong vòng vài thế hệ, nếu tiếp tục sinh sôi thì huyết mạch càng thêm mỏng manh. Do đó hiện tại, ít nhất bọn họ nhất định cần Đường Tam trợ giúp. Quan hệ như vậy rất vững chắc, nếu ai muốn gây bất lợi cho Đường Tam, Sư Hổ tộc tuyệt đối không tiếc bất cứ giá nào ngăn cản trước mặt hắn.

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Nguyên lai ngươi mua Thí Thần Kiếm là có ý nghĩ như vậy, thật là nhìn ra trông rộng. Chuyện này nếu như thành, ta sẽ báo cáo chiến công của ngươi với tổ chức. Đường Tam, trên người ngươi ta thực sự đã nhìn thấy hy vọng."

Đường Tam nói: "Ngài đừng nói như vậy. Thân là nhân loại, đây là bổn phận của chúng ta. Đây là chuyện chúng ta nên làm, và cũng nhất định phải làm, chúng ta cùng cố gắng hành động theo hướng này. Bây giờ còn có một chủng tộc khác chúng ta có thể hợp tác."

"Ồ?" Trương Hạo Hiên kinh ngạc, "Vẫn còn? Chủng tộc nào? Tiểu tộc cũng không có vấn đề gì, chúng ta tranh thủ càng nhiều càng tốt, tích luỹ nhiều hơn."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Là tiểu tộc, số lượng thậm chí đã đến mức gần diệt tuyệt, nhưng cũng là cơ hội cho chúng ta. Chủng tộc này có quan hệ với Đại sư huynh."

"Có quan hệ với ta?" Vũ Băng Kỷ chỉ chỉ chính mình, nghi hoặc hỏi.

Đường Tam gật đầu với hắn, sau đó quay sang Trương Hạo Hiên nói: "Lão sư, ngài còn nhớ Băng Phong vương toạ xuất hiện cuối cùng ở ngày đấu giá kỳ vật không? Sau đó, tộc trưởng Băng Nữ tộc đã huỷ bỏ đấu giá, mang theo Băng Phong vương toạ rời đi."

Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Đương nhiên nhớ kỹ."

Đường Tam nói: "Vị tộc trưởng Băng Nữ tộc này tên là Hoàng Băng Băng, hiện tại nàng đang chờ trong phòng ta." Lập tức, hắn đem cuộc trò chuyện giữa mình cùng tộc trưởng giảng thuật lại, trong đó nói kỹ càng tình cảnh trước mắt của Băng Nữ tộc.

Băng Tinh Biến đến từ Băng Nữ tộc, chuyện này ngay cả Vũ Băng Kỷ cũng không rõ ràng. Hắn chỉ biết mình kế thừa Thiên Tinh Biến, chưởng khống nguyên tố, nhưng không biết bắt nguồn từ tộc nào. Nhưng lúc này nghe lời Đường Tam nói hắn mới hiểu, mình không phải là phụ thuộc Tinh Quái, mẫu thân hắn là tộc nhân Băng Nữ tộc, phụ thân lại là nhân loại. Điều này làm hắn không khỏi cảm thấy kỳ quái. Cho tới này hắn cũng giống như các nhân loại khác, luôn căm hận Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, đây là căm hận vì mẫu thân bị lăng nhục. Nhưng hiện tại, bi kịch đó dường như không xuất hiện trên người hắn.

Vũ Băng Kỷ được tổ chức Cứu Thục cứu được khi là một cô nhi, hắn trời sinh liền thức tỉnh Băng nguyên tố, là một tồn tại ưu tú trong thế hệ trẻ. Về sau hắn được đưa đến học viện Cứu Thục trong thành Gia Lý, được các lão sư nuôi lớn, trở thành đệ tử của Quan Long Giang. Đối với thân thế của mình, hắn giống như người khác chưa từng tìm hiểu kỹ càng, dù sao, mọi người cơ bản đều là cô nhi, hơn nữa là sản phẩm trong bi kịch.

Nhưng hôm nay nghe Đường Tam phân tích, Vũ Băng Kỷ mới biết

được, hoá ra trên người mình còn có tình huống như vậy. Chuyện này không chỉ khó tin, mà còn làm hắn có xúc động mãnh liệt muốn đi tìm kiếm thân thế của mình.

Cảm thụ Đại sư huynh có chút khẩn trương, Đường Tam nói: "Tộc trưởng Hoàng Băng Băng vẫn đang chờ ở phòng ta, chính là muốn xem Đại sư huynh có thật sự truyền thừa Băng Tinh Biến hay không. Tương lai Đại sư huynh muốn tiến thêm một bước sẽ cần Băng Nữ tộc giúp đỡ. Nếu như chúng ta có thể làm cho Băng Nữ tộc đồng ý liên hôn với nhân loại sinh ra hậu đại, như vậy chắc chắn bọn họ sẽ đứng ở phía chúng ta. Tộc trưởng Hoàng Băng Băng đã nói, Băng Nữ tộc hiện tại dù nhỏ yếu nhưng cường giả Thần cấp trở lên có hơn hai mươi vị, đây là một lực lượng hết sức mạnh mẽ."

Đường Tam giải thích rõ suy nghĩ của mình, Vũ Băng Kỷ ánh mắt phức tạp, nhưng Trương Hạo Hiên thì càng thêm hưng phấn. Nhất là khi nghe được Băng Nữ tộc có hơn hai mươi vị cường giả Thần cấp thì hắn thậm chí còn nắm chặt tay vì phấn khích. Tộc đàn như vậy nếu nhân loại có thể đồng hoá, quả thực là chuyện không thể tốt hơn.

Chuyện này khác với Sư Hổ tộc. Sư Hổ tộc dù đồng ý trở thành minh hữu với nhân loại, nhưng không thể cùng nhân loại liên hôn. Nhân loại sẽ được bọn họ giúp đỡ, nhưng huyết mạch sẽ không có nhiều chỗ tốt. Tuy nhiên Băng Nữ tộc lại khác. Nếu Băng Nữ tộc nguyện ý cùng nhân loại liên hôn, vậy có nghĩa là, nhân loại có thể danh chính ngôn thuận truyền thừa huyết mạch Băng Nữ tộc, có được năng lực Băng Tinh Biến, hơn nữa không cần hy sinh nữ tử để có thể sinh ra hậu đại có được Yêu Thần biến cùng Thiên Tinh Biến. Đây quả thực là biến hoá làm thay đổi cục diện a! Kết hợp với Băng Nữ tộc có kết cấu cơ thể giống con người, trong lòng Trương Hạo Hiên thậm chí còn quan trọng hơn so với Sư Hổ tộc.

"Nhanh đi thôi, đừng để tộc trưởng chờ lâu. Nếu như cần ta tham gia, ta rất sẵn lòng." Trương Hạo Hiên vội vàng nói.

"Không được đi!" Một thanh âm lo lắng đột nhiên vang lên, đám người kinh ngạc quay đầu nhìn thì thấy Trình Tử Chanh nhanh chóng đứng lên, kéo Vũ Băng Kỷ đến bên người.

Cảm nhận được ánh mắt kỳ quái của mọi người, gương mặt Trình Tử Chanh đỏ bừng lên vì xấu hổ, nàng nhìn Vũ Băng Kỷ rồi nói: "Không được đi, Đại sư huynh ngươi không được đi, ta không để cho ngươi đi."

Đường Tam thông minh cỡ nào, dựa vào nét mặt nàng liền lập tức hiểu được Trình Tử Chanh lo lắng điều gì. Trong nhất thời hắn không khỏi có chút hối hận, chính mình không để ý đến suy nghĩ của vị sư tỷ này. Hắn vội vàng giải thích: "Sư tỷ yên tâm, ta mời Đại sư huynh đi là muốn chứng minh nhân loại kết hợp với Băng Nữ tộc sinh ra hậu đại có được Băng Tinh Biến, hơn nữa có thể tu luyện rất cường đại. Cũng không phải để hắn đi liên hôn, ngươi có thể yên tâm. Dù sau này Băng Nữ tộc có liên hôn, tổ chức Cứu Thục chúng ta cũng có rất nhiều người, không cần Đại sư huynh."

Trình Tử Chanh quay đầu đi chỗ khác, "Liên hôn có quan hệ gì đến ta!"

Chương 446: Mẫu tộc của Vũ Băng Kỷ

Vũ Băng Kỷ lúc này đã lấy lại tinh thần, nhìn Đường Tam, lại nhìn Trương Hạo Hiên: "Để ta đi gặp đi ..." Hắn nói đến đây rồi dừng lại một chút, cuối cùng vẫn không nói ra nửa câu sau.

Đường Tam cũng hiểu hắn muốn nói gì, thấp giọng nói: "Có thể thử một chút. Vậy ngươi phải chuẩn bị tinh thần rồi, Đại sư huynh."

Vũ Băng Kỷ muốn hỏi về thân thế của hắn, hắn muốn tìm mẹ của mình.

Trình Tử Chanh đã buông lỏng tay khi Đường Tam nói không để Vũ Băng Kỷ đi liên hôn. Vũ Băng Kỷ nói: "Ta hiểu, chúng ta đi thôi."

Nói xong, hắn dẫn đầu đi ra ngoài.

Đường Tam hành lễ với lão sư, sau đó đi theo Vũ Băng Kỷ.

Trình Tử Chanh lúc này mới quay người, mím chặt môi, hừ lạnh một tiếng: "Ta về phòng." Sau đó, nàng đi ra ngoài.

Độc Bạch thè lưỡi, thấp giọng nói với Cố Lý: "Cái này là yêu đơn phương a!"

Thính giác của Trình Tử Chanh rất nhạy: "Ngươi nói ai yêu đơn phương?"

Nàng chợt chạy lại, căm tức nhìn Độc Bạch.

"Ta nói ta a, ta vẫn luôn ngưỡng mộ ngươi, là ta vẫn luôn đơn phương, nhưng ngươi không thèm nhìn đến ta." Độc Bạch cỡ nào linh hoạt, lập tức đổi giọng.

Trình Tử Chanh kinh thường hừ một tiếng, "Ngươi sao?"

Nói xong nàng mới quay người đi ra ngoài. Tâm ý của Trình Tử Chanh với Vũ Băng Kỷ, mọi người đều thấy rõ. Trương Hạo Hiên có chút bất đắc dĩ lắc đầu. Hắn không có ý nghĩ gì, hiện tại bọn họ vẫn còn nhỏ. Vũ Băng Kỷ rõ ràng biết tình cảm của Chanh tử, nhưng vẫn luôn chỉ tập trung tu luyện và không đáp lại bất kỳ điều gì.

Trương Hạo Hiên cho rằng thái độ của Vũ Băng Kỷ là thích hợp. Vũ Băng Kỷ là Đại sư huynh, Trình Tử Chanh hiện tại còn nhỏ, không cần gấp gáp. Bất qua từ chuyện hôm nay có thể thấy, Trình Tử Chanh đã thực sự động chân tình rồi! Nếu không vừa rồi nàng cũng không có phản ứng lớn như vậy.

Đường Tam đi sánh vai với Vũ Băng Kỷ tới phòng mình. Đường Tam vừa đi vừa thấp giọng hỏi: "Đại sư huynh, ngươi với Chanh tử sư tỷ ..."

Vũ Băng Kỷ lắc đầu, nói: "Ta biết Chanh tử tốt với ta, nhưng bây giờ ta không có tâm tư vào những chuyện này. Chờ khi ta đạt tới Thần cấp rồi nói sau. Lúc thành niên ta đã lập lời thề, không thành Thần cấp tuyệt đối không kết hôn."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Không vội, các ngươi còn trẻ. Bất quá, muốn đạt tới Thần cấp, Băng Nữ tộc chính là một cơ hội rất tốt. Lần này ta sẽ thỉnh tộc trưởng đồng ý để ngươi sử dụng Băng Phong vương toạ tu luyện. Nàng lấy của ta nhiều tiền như vậy, hắn sẽ

không cự tuyệt, ngươi phải nhân cơ hội này chiết xuất huyết mạch, ít nhất phải đạt tới trình độ có thể tu luyện đến Cửu giai đỉnh phong. Tương lai khi ngươi muốn trùng kích Thần cấp thì nhất định phải đi một chuyến tới Băng Nữ tộc."

"Ừm." Vũ Băng Kỷ gật gật đầu. Thân thế đột nhiên thay đổi là tâm tình của hắn bây giờ rất phức tạp. Hai người đi tới cửa phòng Đường Tam, hắn gõ gõ cửa.

Rất nhanh, cửa phòng đã mở, để lộ dung nhan tuyệt mỹ của Hoàng Băng Băng.

"Tộc trưởng, chúng ta đã đến." Đường Tam ra hiệu cho nàng. Ánh mắt Hoàng Băng Băng lướt qua hắn, rơi vào người Vũ Băng Kỷ phía sau.

Hiệu quả dẫn dắt huyết mạch rõ ràng nhất là giữa các đồng tộc, trong nháy mắt, Vũ Băng Kỷ liền cảm thấy huyết mạch của mình dao động, hàn khí tự nhiên tản ra từ trên người, và đôi mắt đã chuyển sang màu băng lam.

Đôi mắt Hoàng Băng Băng cũng biến thành màu băng lam. Bốn mắt nhìn nhau, Vũ Băng Kỷ lập tức cảm thấy thân thiết, vô ý thức nói: "Vũ Băng Kỷ bái kiến tộc trưởng."

"Vào đi!" Hoàng Băng Băng vừa yên lặng cảm thụ huyết mạch của Vũ Băng Kỷ ba động, vừa tránh sang một bên để họ đi vào.

Hai người đi vào gian phòng, Vũ Băng Kỷ có vẻ hơi bối rối, yên lặng đi bên người Đường Tam.

Hoàng Băng Băng mang theo bọn họ đi vào phòng khách, làm một thủ thể mời ngồi.

Đường Tam kéo Vũ Băng Kỷ ngồi xuống. Hoàng Băng Băng liền ngồi xuống bên cạnh Vũ Băng Kỷ, không khách khí mà kéo cổ tay hắn. Vũ Băng Kỷ quay đầu nhìn Đường Tam, cũng không có phản kháng. Hắn biết, đối phương đang cảm thụ huyết mạch của mình.

Hoàng Băng Băng nhắm mắt, yên lặng cảm thụ. Với cường độ Thần Thức của nàng tất nhiên có thể cảm nhận từng biến hoá nhỏ trên người Vũ Băng Kỷ, nhất là nồng độ huyết mạch, độ tinh khiết.

Sau một khắc, Hoàng Băng Băng mới buông tay ra, tự nhủ: "Nồng độ huyết mạch bình thường, nhưng tu luyện rất tốt. Tu vi Bát giai đỉnh phong, hẳn là đã áp súc qua, mấu chốt là sinh mệnh lực rất hùng hậu, đã vượt qua các thành viên bình thường trong tộc. Nếu như độ tinh khiết được đề thăng thì có hy vọng trùng kích Thần cấp."

Khi nói xong, đôi mắt nàng mở ta hơn một chút, quay đầu nhìn Vũ Băng Kỷ: "Ngươi hoàn toàn tự dựa vào bản thân tu luyện đến trình độ này sao?"

Vũ Băng Kỷ nhìn nàng, khẽ gật đầu, nói: "Đúng vậy. Có một ít cơ duyên, nhưng tu luyện đều dựa vào chính mình."

Hoàng Băng Băng như có điều suy nghĩ nói: "Bằng vào chính mình mà có thể tu luyện đến Bát giai đỉnh phong, tiến vào Cửu giai, mặc dù gặp bình cảnh nhưng đa số tộc nhân cũng chỉ như vậy thôi. Sau khi cảm thụ, ta thấy độ tinh khiết trong huyết mạch của ngươi không yếu, hẳn là truyền thừa từ trưởng lão Thần cấp của tộc ta. Ngươi có biết mẫu thân của mình là ai không?"

Trưởng lão Thần cấp?

Vũ Băng Kỷ trả lời: "Ta không biết. Ta còn muốn hỏi tộc trưởng có

thể giúp ta tìm kiếm mẫu thân."

Sắc mặt Hoàng Băng Băng thay đổi, trầm giọng nói: "Ngươi có biết kết hợp với ngoại tộc có tội gì không? Trong tộc là phải trở về bản nguyên, trọng hoá hàn băng."

Vũ Băng Kỷ biến sắc, "Tộc trưởng ..."

Hoàng Băng Băng không để ý đến hắn, mà quay sang Đường Tam nói: "Ngươi đã chứng minh chuyện ngươi nói là đúng, nhưng chuyện này rất trọng yếu, ta không thể trả lời chắc chắn, phải chờ ta về tộc điều tra rõ ràng rồi nói tiếp. Ngươi để hắn theo ta về Băng Nữ tộc một chuyến."

Đường Tam không chút do dự lắc đầu, nói: "Không được, vị này là Đại sư huynh của ta, hiện tại không phải thời điểm để hắn trở về Băng Nữ tộc. Nếu các ngài không muốn hợp tác với chúng ta, cũng không lựa chọn phương thức của ta, như vậy một người truyền thừa Băng Tinh Biến như Đại sư huynh làm sao được quý tộc cho phép tồn tại, vậy hắn còn có thể sống sót trở về sao?"

Ánh mắt Hoàng Băng Băng lạnh như băng, nàng nói: "Ngươi nói không sai. Nhưng hắn là do tộc nhân vi phạm quy tắc mà sinh ra, ta phải bắt hắn về xử lý. Nếu như cuối cùng các trưởng lão đồng ý đề nghị của ngươi, như vậy, hắn sẽ bình an vô sự, nếu không thì phải trọng hoá thành hàn băng. Dù có hợp tác với nhân loại hay không, ta đều phải mang hắn về. Một tồn tại như hắn không thể xuất hiện ở bên ngoài."

Đường Tam sầm mặt xuống, "Tộc trưởng, trước khi để ta mang Đại sư huynh đến ngài không nói ra những chuyện này."

Hoàng Băng Băng lạnh nhạt nói: "Nếu ta nói rõ, ngươi còn mang hắn

đến sao? Hiện tại đã chứng minh, trên người hắn xác thực truyền thừa huyết mạch của chúng ta, chuyện này tất nhiên phải được điều tra rõ ràng. Ta cũng sẽ hết sức thúc đẩy đề nghị của ngươi."

Đường Tam lạnh nhạt nói: "Nhưng có khả năng không thành công."

Hoàng Băng Băng không phản bác, chỉ nói: "Ta muốn mang hắn đi, ngươi còn muốn ngăn cản sao?" Vũ Băng Kỷ muốn nói điều gì đó, nhưng bị Đường Tam cản lại. Hắn kéo Đại sư huynh đến bên cạnh mình, sau đó ánh mắt như thiêu đốt nhìn vị tộc trưởng trước mặt này, "Ngươi có thể thử."

Hoàng Băng Băng lạnh lùng nói: "Ngươi cuối cùng cũng không phải Thần cấp, ngươi cho rằng, ngươi có thể chống đỡ ta sao? Ta nói, ta nhất định phải mang hắn đi."

Đường Tam nói: "Không bằng thế này. Tộc trưởng, chúng ta ước chiến một trận, ngươi không được dùng Băng Phong vương toạ. Nếu ngươi có thể thắng ta, ngươi có thể dẫn hắn đi, ngược lại, ngươi mang theo ước định của chúng ta trước đó mà trở về. Tương lai bất kể có hợp tác hay không, các ngươi đều không được làm khó Đại sư huynh của ta."

Chương 447: Khiêu chiến tộc trưởng Băng Nữ tộc

Hoàng Băng Băng hơi kinh ngạc nhìn Đường Tam, lắc đầu nói: "Ta đã cầm tiên của ngươi, ta không muốn giết ngươi."

Đường Tam nói: "Nếu không chứng minh ta có đủ thực lực, chỉ sợ tương lai sự hợp tác giữa chúng ta sẽ xảy ra vấn đề. Đã như vậy không giải quyết nó trước, để sau này song phương có thể bình đẳng nói chuyện."

Hoàng Băng Băng nheo mắt lại, "Xem ra, ngươi rất có tự tin. Huyết mạch của ngươi có năng lực không tệ, nhưng vẫn không đủ. Được, ta đáp ứng ngươi. Nếu như ngươi thắng, ta không mang hắn đi, đồng thời sẽ hết sức thúc đẩy chuyện này. Nếu ngươi thua, ta dẫn hắn đi, nhưng vẫn hết sức thúc đẩy chuyện này."

Đường Tam ánh mắt sáng rực nhìn nàng, "Nếu như ta thua, ngươi có thể mang Đại sư huynh đi, nhưng nếu ngươi làm tổn thương hắn dù chỉ một phân, tương lai không lâu, ta sẽ san bằng Băng Nữ tộc, để cho tất cả các ngươi hoá thành hàn băng." Hắn nói ra câu này, ngữ khí bình tĩnh, trong vô hình lại toả ra uy nghiêm khó có thể hình dung. Hắn dường như đã biến thành một người khác. Một Đường Tam như vậy, đừng nói là Hoàng Băng Băng, ngay cả Vũ Băng Kỷ cũng chưa từng thấy qua.

Đường Tam thực sự tức giận. Mặc dù hắn không tiếp xúc nhiều với vị tộc trưởng này, nhưng trước đó nói chuyện, mọi thứ hắn làm đều

vì Băng Nữ tộc mà cân nhắc, cho dù trong đó có tâm tư riêng, nhưng chuyện đó đối với Băng Nữ tộc cũng có chỗ tốt cực lớn. Vị tộc trưởng này sau khi Đường Tam dẫn Vũ Băng Kỷ đến lại mạnh mẽ muốn đem hắn về tộc xử lý, quả thực là đã chọc giận Đường Tam. Đồng thời Đường Tam đã hiểu, vị tộc trưởng này cho tới giờ đều không để hắn vào mắt. Nếu hắn không chứng minh thực lực của mình, song phương muốn hợp tác chỉ sợ sẽ khó tiến hành.

Đây cũng là định kiến trong hai tộc Yêu, Tinh, thực lực là tối thượng. Giống như Đại Miêu tin phục Đường Tam vậy, không chỉ vì Đường Tam đã cứu toàn bộ Sư Hổ tộc, mà còn vì trên chiến trường, Đường Tam đã đánh thắng hắn. Với Đường Tam, ngoài lòng biết ơn, hắn còn có tin phục.

"Tộc trưởng trở về Băng Nữ tộc đi theo phương hướng nào, chúng ta từ phương hướng đó mà rời Tổ đình, ra ngoài tìm một chỗ đối chiến, Đại sư huynh là người chứng kiến. 5000 nguyên tố tệ ta đưa cho tộc trưởng, nếu ta thắng, ngươi vẫn như cũ mang đi, ta không gây bất lợi cho ngươi, đồng thời để ngươi rời đi an toàn. Nhưng ta hy vọng ngươi có thể sử dụng Băng Phong vương toạ vì Đại sư huynh mà chiết xuất huyết mạch, ít nhất phải để hắn tu luyện đến Cửu giai đỉnh phong."

Hoàng Băng Băng nhìn Đường Tam, trong lòng có cảm giác khác thường. Khi Đường Tam nói ra lời uy hiếp kia, lòng nàng đã loạn, cảm giác như mình đã làm sai điều gì đó.

Hắn thật sự có lòng tin đánh bại mình sao? Chuyện này sao có thể? Dù không sử dụng Băng Phong vương toạ, nàng cũng là cường giả cấp độ Tinh Vương đỉnh phong a!

"Có thể!"

Hoàng Băng Băng hơi hối hận vì cưỡng ép Vũ Băng Kỷ đi với mình. Kỳ thật nàng đã nghĩ kỹ, dù thế nào cũng sẽ hết sức thúc đẩy hợp tác này, vởi vì lúc trước Đường Tam đã thật sự thuyết phục được nàng. Nhưng là, trong hợp tác bên nào chiếm vị trí chủ đạo cũng rất trọng yếu. Trong lòng nàng không có ý muốn đả thương Vũ Băng Kỷ, dẫn hắn về một là có thể thử nghiệm kết hợp sinh hậu đại, hai là để hắn làm con tin trong tay mình. Đối với Băng Nữ tộc khẳng định là có lợi, nhưng nàng không nghĩ đến đối phương lại phản ứng lớn như vậy.

"Tộc trưởng bây giờ rời đi, hay là để sáng mai?" Đường Tam hỏi.

"Hiện tại liền đi."

Hoàng Băng Băng đã nghĩ thông suốt, nên cũng không muốn trì hoãn thời gian. Trong lòng nàng đã có quyết định, sau trận chiến này, mình dù thắng cũng phải đảm bảo an toàn cho Đại sư huynh của hắn, lấy đó làm dịu căng thẳng giữa hai bên.

Lần này trên hội đấu giá, Thì Quang trận bàn lấy giá trên trời bán ra, chuyện này Hoàng Băng Băng cũng rõ ràng, cho nên nàng tin tưởng vào Truyền Tống trận cùng Pháp Trận đại sư. Do đó nàng không nguyện ý đắc tội với hắn.

Vũ Băng Kỷ đưa mắt liếc Đường Tam một cái, Đường Tam lại nhẹ nhàng lắc đầu. Bọn họ ở chung đã lâu, cũng sớm có ăn ý. Vũ Băng Kỷ vừa rồi là hỏi Đường Tam có muốn thông báo chuyện này cho lão sư không.

Đường Tam trả lời là không.

Tuy rằng hiện tại Trương Hạo Hiên là cường giả Thần cấp, nhưng chỉ là Thần cấp sơ kỳ thôi, so với Hoàng Băng Băng thì còn có chênh

lệch. Hơn nữa, Hoàng Băng Băng còn có Băng Phong vương toạ, khi nàng sử dụng nó thì có thể đạt đến cấp độ Thiên Tinh Vương. Đường Tam vừa rồi đã nói nàng không được sử dụng Băng Phong vương toạ, nhưng nếu Trương Hạo Hiên tới, Hoàng Băng Băng cảm nhận được nguy hiểm, vậy thì khó nói.

Cho nên, Đường Tam từ đầu đã nghĩ kỹ, một mình hắn sẽ đối diện với tình huống trước mắt. Hoàng Băng Băng cũng không có thu thập gì, ba người trực tiếp đi ra khách sạn Bạch Hổ, trước cửa khách sạn thuê một xe ngựa, đi ra ngoài Tổ đình.

Hoàng Băng Băng muốn trở về Băng Nữ tộc, tự nhiên sẽ lựa chọn hướng cửa bắc.

Ngồi ở trên xe, song phương đều không có mở miệng. Lúc này tâm tình Vũ Băng Kỷ là phức tạp nhất, hắn mặc dù không biết tu vi thực sự của Hoàng Băng Băng, nhưng có thể đoán được là cấp độ Thần cấp.

Đường Tam muốn khiêu chiến một cường giả Thần cấp, trong lòng là nghĩ như thế nào? Tuy nhiên những lời Đường Tam nói trước đó, hắn có thể thấy Đường Tam chắc chắn, hơn nữa hắn chưa từng thấy Đường Tam làm chuyện không có nắm chắc.

Hoàng Băng Băng trước đó đã nói, xét về huyết mạch, mẹ của hắn hẳn là trưởng lão cấp Thần của Băng Nữ tộc, nói cách khác, mẹ của hắn rất có thể vẫn còn sống và vẫn ở trong tộc, do đó Vũ Băng Kỷ thật sự muốn đến Băng Nữ tộc một chuyến. Dù có nguy hiểm hắn cũng muốn nhìn xem mẫu thân mình là người nào.

Vì vậy trong lòng hắn đã quyết định, nếu Đường Tam không chống đỡ được thì hắn lập tức biểu thị với Hoàng Băng Băng rằng mình sẽ tiến về Băng Nữ tộc, để nàng buông tha cho Đường Tam.

Ngược lại, lúc nào Đường Tam vô cùng tỉnh táo, hắn nhắm mắt lại, cả người tiến vào trạng thái vật ngã lưỡng vong. Khí tức toàn thân thu liễm, vầng sáng nhàn nhạt bao phủ toàn cơ thể, nếu không nhìn kỹ sẽ không phát hiện ra, mà nhìn kỹ có thể cảm nhận được trên người hắn có cảm giác trong suốt kỳ lạ.

Ánh mắt Hoàng Băng Băng đa phần đều rơi trên người Đường Tam, rất ít khi nhìn Vũ Băng Kỷ. Trận chiến tiếp theo, nàng phải làm như thế nào đây? Đây là vấn đề nàng đang tự hỏi. Còn bại bởi Đường Tam, nàng chưa bao giờ nghĩ tới, bởi vì như thế nào, thân là tộc trưởng, nàng không thể thua. Đây là kiêu ngạo của Băng Nữ tộc.

Khi bọn họ rời khỏi Tổ đình thì sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, chỉ có thể mượn trăng sao miễn cưỡng nhìn thấy đối phương.

Xe ngựa đưa bọn họ đến một nơi cách Tổ đình khoảng mười dặm, Đường Tam đưa thêm tiền rồi bảo xa phu ở chỗ này chờ một hồi.

Xe ngựa này ở trong Tổ đình, nên đi lại sẽ thuận tiện và dễ dàng hơn nhiều.

Sau đó là leo núi.

Phía bắc ngoài Tổ đình là một mảnh đồi núi. Nơi này cách Tổ đình tương đối gần, cần đi xa hơn một chút để tìm chỗ tỷ thí, nếu không sẽ dễ dàng bị Tổ đình phát hiện.

Tình huống như vậy thường xuyên phát sinh ở Tổ đình. Trong Tổ đình không cho phép tư đấu, nên tất nhiên chỉ có thể ra ngoài Tổ đình.

Trên đường bọn họ không nói chuyện, sau khi vượt qua hai ngọn

núi, bọn họ đi tới một đào nguyên tương đối bằng phẳng.

Hoàng Băng Băng dừng bước lại, nói: "Ở chỗ này đi."

Đường Tam hơi gật gật đầu, nói: "Có thể. Đại sư huynh, mong ngươi chỉ đứng quan sát. Hôm nay dù ngươi nhìn thấy điều gì, xin hãy giữ bí mật cho ta."

Chương 448: Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực

"Ừm." Vũ Băng Kỷ gật gật đầu, không nói thêm điều gì. Hắn vẫn luôn biết trên người Đường Tam có bí mật, giống như khi hắn chiến thắng Sư Hổ Kiếm Thánh Cửu giai đỉnh phong, năng lực Đường Tam vận dụng đã vượt qua khỏi nhận thức của hắn.

Hiện tại Đường Tam muốn khiêu chiến cường giả Thần cấp, Vũ Băng Kỷ cũng muốn xem vị tiểu sư đệ này của mình có nội tình sâu như thế nào, dựa vào đâu mà có thể đối chiến với một vị cường giả Thần cấp.

Vũ Băng Kỷ cố gắng đi xa một chút, Đường Tam đứng đối mặt với nhau, cách nhau khoảng mười mấy thước.

Hoàng Băng Băng lạnh lùng nói: "Ngươi thật sự muốn động thủ với ta? Bây giờ hối hận vẫn còn kịp. Như vậy đi, ta có thể cam đoan với ngươi giữ lại tính mạng của hắn. Dù cuối cùng tộc ta không đồng ý kết hợp với nhân loại, ta cùng sẽ bảo vệ hắn thật tốt."

Đường Tam lắc đầu, nói: "Ta nói rồi, Đại sư huynh không có khả năng đi theo ngươi, ít nhất hiện tại là không được. Nếu như tương lai Băng Nữ tộc thật sự cùng nhân loại chúng ta liên hôn, khi đó Đại sư huynh có thể trở về, thậm chí là tìm mẹ của hắn, nhưng không phải là hiện tại."

Hoàng Băng Băng nhàn nhạt nói: "Không nghĩ tới ngươi lại cố chấp như vậy. Vậy thì tới đi, để cho ta xem, ngươi làm thế nào để thắng

ta."

Nói rồi, khí tức trên người nàng biến đổi, hàn khí trong nháy mắt phóng thích.

Một tia sáng loé lên trên người Đường Tam, trong chớp mắt hắn đã ra ngoài trăm thước, kéo dãn khoảng cách với Hoàng Băng Băng, chính là Truyền Tống trận bàn.

Nếu ở gần cường giả Thần cấp, hắn chỉ sợ chưa kịp thi triển kỹ năng đã bị đối phương cưỡng ép khống chế.

Điểm cường đại nhất của Băng Tinh Biến không phải là phòng ngự, mà là khống chế. Hắn rất quen thuộc với Băng Tinh Biến, trước đó đã cùng nàng giao thủ qua, bản thân đã cảm nhận được hàn khí lạnh lẽo cấp Thần này. Cho nên, ngay khi vừa bắt đầu, việc đầu tiên Đường Tam làm là kéo dãn khoảng cách. Cách xa nhau trăm mét, dù là công kích của cường giả Thần cấp cũng sẽ suy yếu.

Nhìn thấy Đường Tam trong nháy mắt truyền tống, ánh mắt Hoàng Băng Băng khẽ nhúc nhích. Truyền Tống trận bàn này, quả nhiên là có ý tứ!

Sau đó, nàng thấy trong tay Đường Tam có thêm một thanh chuỳ, toàn thân màu đen, nhưng mơ hồ phát ra hồng quang.

Khi thanh chuỳ này xuất hiện, thân thể Đường Tam bốc lên một luồng khí nóng, ngăn cản lại hàn khí tràn ngập trời đất kia.

Chính là Phá Thiên chuỳ!

Đây cũng là một nguyên nhân hắn có can đảm đối chiến với cường giả Thần cấp. Phá Thiên chuỳ là do Thiên Hoả Tinh Thiết luyện chế

thành. Về sau được Đường Tam cải tiến, nó đã trở thành búa rèn cùng vũ khí của Đường Tam.

Kiếp trước, một trong những vũ khí Đường Tam am hiểu nhất là chuỳ, vì hắn có Võ Hồn Song Sinh, ngoài Lam Ngân Hoàng, cái còn lại được xưng là Khí võ hồn mạnh nhất, Hạo Thiên Chuỳ.

Chuỳ vào trong tay, khí thế phóng đại, hai mắt Đường Tam cũng theo đó mà sáng lên. Màu tím nhàn nhạt toả ra, Tinh Thần Lực bạo tăng.

Khi Đường Tam xuất hiện biến hoá, đồng thời ở bên kia, lấy thân thể Hoàng Băng Băng làm trung tâm, trong phạm vi đường kính năm trăm mét, tất cả đã biến thành thế giới băng tuyết.

Đúng vậy, tốc độ cực nhanh. Đến cấp độ Thần thì có thể hình thành lĩnh vực trong phạm vi nhất định, đây là năng lực cường đại đặc trưng cho Thần cấp. Huống chi, vị này là tộc trưởng Băng Nữ tộc. Mặt đất kết băng sáng bóng như gương, tuyết rơi dày đặc trên bầu trời, nhiệt độ nhanh chóng hạ xuống. Ngay cả Vũ Băng Kỷ đã lùi ra xa, mặc dù có Băng Tinh Biến nhưng cũng cảm thấy từng cơn ớn lạnh. Vũ Băng Kỷ mở to mắt, chăm chú nhìn trận đại chiến sắp bộc phát. Hắn hiểu được, Đường Tam dẫn hắn đến đây không chỉ là chứng kiến kết quả, càng là vì để hắn quan sát phương thức chiến đấu của tộc trưởng Băng Nữ tộc. Qua đó, Vũ Băng Kỷ nhất định có thể học được nhiều thứ.

Đây chính là đường băng phiên bản phóng đại? Thế giới hàn băng?

Trong lĩnh vực hàn băng này, không hề nghi ngờ, thực lực của người có được Băng Tinh Biến sẽ tăng lên nhiều.

Hoàng Băng Băng gần như trượt trên mặt băng, lao đến chỗ Đường

Tam như một băng tiễn.

Đúng lúc này, hai mắt Đường Tam xuất hiện biến hoá, mắt trái biến thành màu trắng, mắt phải biến thành màu đen, trên đỉnh đầu phảng phất có một vòng xoáy năng lượng đặc thù.

Đây là Thiên Đường kết hợp với Địa Ngục, vận may cùng vận rủi giao hoà, chính là Lưỡng Cực lĩnh vực. Đây cũng là lần đầu tiên Đường Tam dùng nó trên chiến trường từ khi có được nó.

Hoàng Băng Băng đang phi tốc tiến lên thì đột nhiên cảm thấy hẫng một nhịp, Đường Tam ở phía xa dường như cao lớn hơn, mà tất cả dường như đã thoát khỏi khống chế của nàng.

"Răng rắc!"

Đường băng phía trước đột nhiên nứt ra, khiến nàng trong nháy mắt phải đổi hướng. Không chỉ như vậy, mấy bông tuyết vừa vặn bay tới, chắn ngang tầm mắt của nàng.

Càng làm Hoàng Băng Băng kinh ngạc là, huyết mạch chi lực chợt ngừng lại, huyết dịch đang sôi trào trong tích tắc đông cứng, khiến nàng bị thoát lực, nhịn không được rên một tiếng.

Mặc dù nàng cưỡng ép thôi động Thần Thức, ngay sau đó đã giải quyết được vấn đề này, nhưng thế tiến công đã bị ảnh hưởng, không thể vọt tới chỗ Đường Tam.

Mà ngay lúc này, thân thể Đường Tam xoay tròn, Phá Thiên chuỳ trong tay vung lên, ánh sáng bạch kim bắn ra, rót vào trong Phá Thiên chuỳ khiến nó lập tức biến thành màu đỏ vàng.

Nhiệt độ róng rực đột ngột bộc phát khiến cho rét lạnh xung quanh

trở nên nóng bỏng. Sư Hổ Kim Cương cùng Phá Thiên chuỳ kết hợp hoàn mỹ, Thiên Hoả Tinh Thiết trong Phá Thiên chuỳ bùng lên ánh sáng chói mắt, sức nóng dường như muốn thiêu đốt toàn bộ thế giới, đập thẳng tới Hoàng Băng Băng.

Lưỡng cực hình thành, chính là do may mắn cùng vận rủi phân hoá. Địch nhân gặp vận rủi, còn người thi triển thì may mắn. Chỗ thần kỳ nhất là, lĩnh vực này tự điều chỉnh cân bằng giữa may mắn cùng vận rủi. Đối thủ càng không may thì Đường Tam càng may mắn, hơn nữa không cần lo lắng sẽ sinh ra phản phệ.

Hoàng Băng Băng đánh tay phải ra, dưới chân trượt đi một cách khó hiểu, huyết mạch chi lực đang ngưng tụ lại lần nữa ngưng trệ, làm uy lực một chưởng này của nàng suy yếu đi nhiều.

Nàng đành phải cưỡng ép kích thích khí huyết, ngưng tụ một đạo băng trụ trước người mới miễn cưỡng ngăn được oanh kích của Phá Thiên chuỳ. Cây chuỳ nóng rực kia trong nháy mắt đánh nát băng trụ, nhiệt độ cao kia vậy mà ảnh hưởng đến Hoàng Băng Băng.

Đường Tam mượn thế xoay tròn, chuỳ thứ hai trong Loạn Phi Phong Chuy Pháp đánh ra. Tốc độ của hắn vô cùng nhanh, còn mượn hàn băng dưới chân làm giảm lực ma sát, thân thể lại không có chút dấu hiệu mất khống chế. Chuỳ thứ hai tới khi Hoàng Băng Băng còn chưa hoàn thành ngưng tụ sức mạnh.

Lại bị động chống đỡ, lần này Hoàng Băng Băng thậm chí bị đánh lui về phía sau ba bước. Thực lực ngay cả ba phần cũng không thể phát huy.

Uỷ khuất, đây chính là cảm thụ lúc này trong lòng Hoàng Băng Băng. Tu vi rõ ràng cao hơn đối phương nhiều, lại không hiểu sao luôn xui xẻo không thể giải thích được.

"Thiên Hồ Biến, ngươi là người của Thiên Hồ tộc?" Hoàng Băng Băng nghiêm nghị quát.

Đường Tam tiếp tục tiến công, một chuỳ nối tiếp một chuỳ. Dưới tác dụng của Loạn Phi Phong Chuy Pháp, chuỳ sau lại mạnh hơn chuỳ trước. Mà Hoàng Băng Băng từ đầu đến cuối vẫn chưa điều chỉnh xong trạng thái của mình, bị Đường Tam liên tiếp đánh lùi lại. Vũ Băng Kỷ ở phía xa nhìn đến trợn mắt há mồm.

Lưỡng Cực lĩnh vực này của Đường Tam hẳn là thêm hai chữ "Cát Hung" nữa. Đường Tam ước tính rằng, nếu địa hình bằng phẳng và không có nhiều biến động thì lĩnh vực sẽ có hiệu quả tốt hơn. Ngay cả Thần cấp Hoàng Băng Băng cũng bị ảnh hưởng lớn như vậy.

Chương 449: Áp chế tộc trưởng Băng Nữ tộc

Chính Đường Tam cũng không biết là, Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực là dấu hiệu nhận biết cường giả Thần cấp Thiên Hồ tộc. Chỉ có Thần cấp Thiên Hồ tộc mới có thể đem Thiên Hồ Biến tu luyện đến cảnh giới này, là năng lực mà Thất Vĩ trở lên mới có thể đạt tới. Mà hắn cơ duyên xảo hợp, ở trong Địa Ngục Hoa Viên trực tiếp thu được lĩnh vực, ở trong Thiên Hồ tộc trước nay cũng chưa từng có.

Bất quá, Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực mặc dù tác dụng to lớn, nhưng tiêu hao Tinh Thần Lực phi thường khổng lồ. Đường Tam có tu vi Tinh Thần Lực Cửu giai đỉnh phong trong nháy mắt đã giảm xuống, may mắn Tinh Thần Lực của hắn cường hãn, nội tình thâm hậu, còn có Thần Thức. Nếu không, hắn căn bản không thể chèo chống quá lâu.

Hơn nữa, Đường Tam còn phát hiện, đối thủ có tu vi càng cao, Tinh Thần Lực sẽ tiêu hao càng lớn. Ngoài ra, ở bên ngoài thi triển Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực thì tiêu hao nhiều hơn so với trong Địa Ngục Hoa Viên.

Lúc này đối mặt với hắn là cường giả cấp độ Thần cấp đỉnh phong, Tinh Thần Lực tiêu hao quá nhanh làm hắn không khỏi thầm giật mình.

Mà Hoàng Băng Băng còn kinh ngạc hơn cả hắn. Khi Đường Tam thi triển Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực, nàng cảm giác được lực áp

bách cường đại, dường như số mệnh của nàng đã bị thay đổi.

Loại cảm giác này cực kỳ thống khổ, quan trọng hơn là, Hoàng Băng Băng căn bản không có cách nào kích phát huyết mạch chi lực để thi triển năng lực. Loạn Phi Phong Chuy Pháp chuỳ sau mạnh hơn chuỳ trước, Thiên Hoả Tinh Thiết bị Sư Hổ Kim Cương kích phát ra hoả khí mãnh liệt làm nàng vô cùng khó chịu.

"A!"

Hoàng Băng Băng hét lên một tiếng, ngay sau đó Thần Thức của nàng bộc phát.

Ở chính giữa mi tâm, một đường vân bông tuyết màu băng lam nổi lên, Tinh Thần Lực trong nháy mắt bốc lên mạnh mẽ. Nàng bộc phát Thần Thức không vì nguyên nhân gì khác, chính là muốn tránh thoát Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực.

Đối mặt với chuyện này, Đường Tam không kinh sợ mà còn thấy mừng, cơ hồ ngay lập tức đã thu hồi lĩnh vực.

Tinh Thần Lực tiêu hao quá lớn, nếu tiếp tục thi triển thì không cần Hoàng Băng Băng công kích, chính hắn vì tiêu hao quá độ mà không chống đỡ nổi. Hắn chờ chính là lúc Hoàng Băng Băng bộc phát Thần Thức.

Bộc phát Thần Thức làm Hoàng Băng Băng tiêu hao rất lớn, nhưng vì muốn thoát khỏi lĩnh vực, nàng nhất định phải toàn lực ứng phó.

Đường Tam không có dự định để Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực cứng đối cứng với Thần Thức của nàng, dù sao hai bên cũng có chênh lệch cảnh giới. Khi Hoàng Băng Băng bộc phát, Đường Tam đã đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, mang theo chuỳ đánh tới nàng.

Mặc dù vài chuỳ này bị Hoàng Băng Băng dùng băng thuẫn ngăn trở, nhưng nàng vẫn liên tiếp lùi về phía sau mấy bước, khí tức rõ ràng có chút hỗn loạn.

Bất quá, không có Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực áp chế, cảm giác khó chịu làm nàng muốn thổ huyết kia đã biến mất.

Hoàng Băng Băng cấp tốc lui lại, dưới chân ngưng tụ hàn băng làm tăng tốc độ của mình. Một lượng lớn băng tuyết phát ra, cuốn tới chỗ Đường Tam.

Đường Tam không có truy kích, thân hình xoay tròn, Phá Thiên chuỳ trong tay tựa như cơn lốc mà vung lên. Thiên Hoả Tinh Thiết nóng bỏng bị Sư Hổ Kim Cương kích phát ra ngoài, lấy thân thể hắn làm trung tâm, trong đường kính mười mét không có bất kỳ băng tuyết nào có thể tồn tại.

Ngay khi Hoàng Băng Băng muốn dừng lại một chút để điều chỉnh thì đột nhiên Thần Thức cảm giác được nguy hiểm. Trong nháy mắt nàng đã ngưng tụ băng thuẫn bốn phía xung quanh.

"Oanh!"

Một mặt băng thuẫn bị phá, Đường Tam không biết từ lúc nào đã xuyên qua băng tuyết mà đến trước mặt nàng. Loạn Phi Phong Chuy Pháp tá lực đả lực đánh ra liên tiếp mấy chuỳ.

Hắn làm sao có thể? Hoàng Băng Băng chấn kinh trong lòng. Mặc dù hai bên giao chiến trong thời gian rất ngắn, nhưng Đường Tam đã cho nàng quá nhiều kinh ngạc.

Hắn có thể di chuyển tự do trong bão tuyết do nàng tạo ra, còn

không bị nàng phát hiện, cứ như vậy xuất hiện trước mặt nàng phát động công kích, chuyện này thật không thể tưởng tượng được! Chẳng lẽ hắn lại sử dụng Truyền Tống trận bàn?

Lần này tất nhiên là không phải. Truyền Tống trận bàn sau khi kích thích một lần cần một khoảng thời gian mới sử dụng lại được, hơn nữa sử dụng không có trơn tru như vậy. Hoàng Băng Băng không biết, Đường Tam còn có Khổng Tước Biến.

Khổng Tước Biến Thuấn Di trực tiếp đưa hắn tới, thật vất vả mới áp chế được đối thủ cường đại này, hắn làm sao có thể để Hoàng Băng Băng có cơ hội tụ lực?

Luận tu vi, hắn tất nhiên kém xa nàng, nhưng nói về kinh nghiệm chiến đấu, mười Hoàng Băng Băng cũng không bằng một người làm người ba kiếp như hắn.

Hoàng Băng Băng lần nữa lùi lại, cùng lúc đó, lấy thân thể nàng làm trung tâm, từng cây băng thứ bắn ra. Trên mặt đất cũng nhô lên từng cây băng thứ to lớn, phong toả không gian xung quanh.

Đường Tam không lùi lại, vẫn tiếp tục thi triển Loạn Phi Phong Chuy Pháp. Hắn dựa vào Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ thần kỳ mà né tránh Băng Thứ Trận, cây búa từ đầu đến cuối không rời khỏi mục tiêu, bức bách nàng không ngừng phải ngăn cản khi không ở trạng thái tốt nhất.

Đường Tam trong mắt Hoàng Băng Băng rất mờ ảo, nhưng cây chuỳ rực lửa lại đánh trúng nàng.

Hoàng Băng Băng am hiểu nhất là chiến đấu khoảng cách tầm trung, đây cũng là điều mà chưởng khống giả nguyên tố am hiểu. Từ lúc bắt đầu, nàng chọn tiếp cận Đường Tam là vì tin tưởng vào thực lực

của mình, vì công kích gần dễ chiến thắng hơn và dễ điều khiển hơn.

Nàng đúng là không có dự định làm Đường Tam bị thương, lo lắng uy lực công kích tầm trung quá mạnh làm hắn không chịu được, lại không ngờ tới rằng mình trực tiếp rơi vào tiết tấu công kích của hắn. Nàng thân là cường giả Thần cấp, lại bị Đường Tam bức bách lui về phía sau liên tiếp.

Bạch quang lập loè trong mắt Đường Tam. Linh Tê Thiên Nhãn không chỉ có Thiên Hồ Biến khống chế vận khí, còn có năng lực của Linh Tê Lộc Yêu. Băng nguyên tố vận chuyển như thế nào, nơi nào mạnh nhất, nơi nào yếu nhất đều nằm trong quan sát của hắn. Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ có thể cấp tốc đưa hắn rời khỏi khu vực nguy hiểm, xuất hiện ở nơi đối thủ phòng ngự yếu nhất. Dù không có Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực phụ trợ, Hoàng Băng Băng cũng không có cách thoát khỏi công kích của hắn.

Không thể không nói Phá Thiên chuỳ trợ giúp rất lớn cho hắn. Không có Thiên Hoả Tinh Thiết, dù Sư Hổ Kim Cương có mạnh thế nào cũng không thể hoá giải hàn khí kia.

Khí huyết phun trào trong cơ thể, Huyền Thiên Công sinh sôi không ngừng cho phép hắn không ngừng vận chuyển, để lực công kích của Loạn Phi Phong Chuy Pháp lên đến cực hạn. Vầng sáng màu bạch kim chói mắt từ Sư Hổ Kim Cương cũng ngày càng mạnh.

Hoàng Băng Băng có chút không chịu nổi. Bị Loạn Phi Phong Chuy Pháp áp chế, ngực nàng ân ẩn đau, chiến đấu cứng đối cứng như thế này nàng vốn không am hiểu.

Hoàng Băng Băng hừ lạnh một tiếng, phù văn màu băng lam trên trán lần nữa lập lờ, trong chớp mắt tiếp theo, tất cả băng tuyết đột

nhiên ngưng tụ về phía nàng, bao phủ thân thể nàng trong một băng quan lớn.

"Rầm, rầm, rầm!"

Ba chuỳ liên tiếp đánh lên băng quan, nhưng chỉ để lại vài dấu vết không sâu. Đường Tam mặc dù còn có thể tiếp tục công kích, nhưng lúc này hắn lựa chọn lui lại.

Băng quan màu băng lam tản ra một vầng sáng đậm, hàn khí xung quanh khuếch trương gấp bội. Băng Nữ tộc từ đâu mà đến? Chính là Huyền Băng vạn năm sinh ra linh trí mà thành. Huyền Băng vạn năm lạnh không gì sánh được, cũng vô cùng cứng rắn.

Là bản thể của nàng. Trong chớp mắt này, tộc trưởng Băng Nữ tộc đã thi triển năng lực bản mệnh của nàng. Ngay sau đó, băng quan màu băng lam chuyển thành màu xanh đậm.

Hoàng Băng Băng lại xuất hiện, tóc dài hoá thành màu xanh đậm, ngay cả đôi mắt cũng chuyển sang màu xanh đậm. Mặc dù tu vi cùng khí tức không tăng lên, nhưng Băng nguyên tố xung quanh cơ thể nàng đã có biến hoá cực lớn. Băng nguyên tố dường như được tăng thêm vô số linh khí, trở nên cực kỳ nồng đậm. Lấy nàng làm trung tâm, trong phạm vi đường kính ba mươi mét đã biến thành thế giới hàn băng, không có bất kỳ thuộc tính nguyên tố nào khác.

Chương 450: Đại Tu Di Chuy

Lĩnh vực, đây là lĩnh vực của Hoàng Băng Băng, chân chính là Hàn Băng lĩnh vực!

Không hề nghi ngờ, thi triển lĩnh vực này tiêu hao rất lớn, nhưng lĩnh vực này khiến năng lực của nàng tăng lên đến cực hạn.

Hàn ý lạnh thấu xương tạo cho người ta một cảm giác áp bách khó tả. Trong đôi mắt xanh đậm của Hoàng Băng Băng, ân ẩn có vầng sáng thâm thuý loé lên. Bị một đối thủ không phải Thần cấp bức bách đến mức này, nàng thật sự có chút tức giận.

Phải biết rằng, từ lúc chiến đấu bắt đầu, người luôn bị áp chế lại là một cường giả Thần cấp như nàng! Nàng thậm chí bị bức phải dùng đến năng lực bản thể mới xem như vãn hồi được đại cục.

Ánh mắt Đường Tam bình tĩnh, không có chút rối loạn nào. Hắn giơ tay lên, quang mang trên chiếc nhẫn loé sáng, sau đó, một kiện đồ vật từ trong đó bay ra.

Khi món đồ này vừa xuất hiện, tất cả xung quanh đều trở nên chậm chạp, thậm chí nó rơi xuống đất cũng chậm chạp.

Băng nguyên tố vốn dùng tốc độ kinh người lan đến chỗ Đường Tam đã biến thành chậm chạp, thậm chí suy nghĩ của Hoàng Băng Băng cũng bị ảnh hưởng.

Trì Hoãn Chi Thạch! Không sai, xuất hiện chính là vật mà Đường Tam mua được trên hội đấu giá, chính xác là Thời Không Đạo Tiêu!

Ngay cả khi là cường giả Thần cấp, Hoàng Băng Băng cũng bị Trì Hoãn Chi Thạch ảnh hưởng. Nguyên tố băng nàng đang ngưng tụ trở nên chậm chạp, hành động của nàng trở nên chậm chạp, tất cả cũng theo đó mà chậm lại.

Hoàng Băng Băng cảm thấy sửng sốt. Ngày đó nàng cũng có mặt trên hội đấu giá nên đương nhiên biết đó là thứ gì. Nhưng dù biết, nàng cũng không nghĩ tới Đường Tam lại lấy Trì Hoãn Chi Thạch ra vào lúc này. Hắn muốn làm gì? Thứ này mặc dù sẽ làm hành động trở nên chậm chạp, nhưng hắn không phải Thần cấp, chẳng phải sẽ nhận ảnh hưởng lớn hơn sao?

Ngay sau đó, sắc mặt của nàng thay đổi.

Đường Tam động, cơ hồ là ngay lập tức đã đến bên người Hoàng Băng Băng. Phá Thiên chuỳ trong tay ngang nhiên đập xuống, tốc độ không chậm lại nửa phần, cùng với trước đó không có gì khác biệt. Bị Sư Hổ Kim Cương kích thích, quang diễm sáng rực thiêu đốt trên cây chuỳ, mang theo năng lượng nóng cháy không gì sánh kịp, trong nháy mắt đã đến bên người Hoàng Băng Băng.

Làm sao có thể? Hắn vì sao không bị Trì Hoãn Chi Thạch ảnh hưởng?

Hoàng Băng Băng vừa kinh vừa sợ, Băng nguyên tố trong cơ thể bắn ra muốn đi ngăn cản. Một lớp áo giáp bắt đầu ngưng tụ trên người nàng. Nếu như bình thường, với tu vi của nàng, băng giáp trong nháy mắt đã ngưng tụ xong, ở trong Hàn Băng lĩnh vực đủ để ngăn chặn công kích của Đường Tam. Nhưng vấn đề là, bây giờ trong trạng thái chậm chạp, băng giáp còn chưa hoàn thành, nhưng công

kích đã tới.

Hoàng Băng Băng trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, băng giáp lập tức phá toái. Nếu nàng ko phải trong nháy mắt biến mình thành một tảng băng xanh đậm thì chỉ sợ sẽ bị thương nặng.

Đường Tam không có truy kích, thân hình chậm rãi lơ lửng tại chỗ, quang mang lấp loé trong đôi mắt, kim quang như ẩn như hiện sáng lên. Hắn chuyển sang cầm búa bằng hai tay, quang diễm đỏ rực thu liễm vào trong, nhưng bản thân Phá Thiên chuỳ lại toả ra một hào quang màu vàng sậm kỳ dị.

Rõ ràng vẫn là Phá Thiên chuỳ kia, nhưng trong mắt Hoàng Băng Băng và Vũ Băng Kỷ, nó dường như đã biến lớn, có cảm giác nguy nga như núi.

Đường Tam hai tay nâng chuỳ, đưa nó lên trên đỉnh đầu, khí tức cường hãn trong nháy mắt tăng lên đến cực hạn.

Đây là .... "Thần cấp?"

Đồng tử Hoàng Băng Băng co rút lại, cỗ khí tức kia rõ ràng là cấp Thần! Hơn nữa còn vô cùng cường hãn. Lúc này Đường Tam như một Chiến Thần đỉnh thiên lập địa, Phá Thiên chuỳ trong tay đập xuống. Ánh sáng chói mắt làm Phá Thiên chuỳ tựa như một ngôi sao ầm ầm rơi xuống, căn bản không có bị Trì Hoãn Chi Thạch ảnh hưởng. Hoàng Băng Băng sợ hãi, thân thể nhanh chóng hoá thành Huyền Băng vạn năm, nhưng sâu trong lòng nàng cảm thấy mình hoàn toàn không thể ngăn trở được một chuỳ này, chỉ sợ không chết cũng bị trọng thương. Nàng căn bản không có khả năng tránh né.

"Ầm ầm!"

Cự chuỳ rơi xuống, một vòng gợn sóng ánh kim bắn ra, lực bạo tạc kinh khủng mà kịch liệt làm chấn động toàn bộ thung lũng.

Vũ Băng Kỷ dù ở khá xa nhưng cũng khắc sâu cảm nhận được uy năng kinh khủng của một chuỳ này. Mặt đất chấn động kịch liệt thậm chí làm hắn tạm thời mất đi thính giác.

Đá bị nổ thành từng mảnh nhỏ, khói bụi mù mịt khắp nơi.

Khi hắn nhìn thấy Đường Tam thì Đường Tam đang đứng trong một hố lớn sâu khoảng năm mét, đường kính hơn ba mươi mét.

Một lượng lớn vết nứt lấy hố lớn làm trung tâm khuếch trương ra tận hơn trăm thước. Một chuỳ chi uy, rất có hương vị huỷ thiên diệt địa.

Hoàng Băng Băng giống như đã bị chuỳ đánh thành bột phấn, không thấy tung tích. Khí tức trên người Đường Tam cũng theo đó mà thu liễm.

Đường Tam bỗng giơ tay lên, từng tảng đá từ trên trời rơi xuống lòng bàn tay hắn rồi biến mất, chính là Trì Hoãn Chi Thạch. Nương theo nó biến mất, tốc độ thời gian xung quanh đã trở về bình thường.

Kết thúc? Hắn gïết tộc trưởng Băng Nữ tộc? Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam mà trợn mắt há mồm.

Vũ Băng Kỷ luôn biết Đường Tam rất mạnh, nhưng không nghĩ tới hắn vậy mà cường đại đến mức có thể đánh chết một vị cường giả Thần cấp. Đường Tam không phải là Thần cấp a! Cái này, chờ đến khi hắn đột phá Thần cấp, đến tột cùng sẽ cường đại đến trình độ gì?

Đường Tam thậm chí không hiểu được Đường Tam thi triển năng lực gì thì hắn đã thắng, đây ... cũng quá đơn giản đi.

Đúng lúc này một bóng người màu xanh lam từ đằng xa chậm rãi đi tới. Bộ dáng của nàng có chút chật vật, quần áo lộn xộn không ngay ngắn, tóc dài tán loạn, trên gương mặt xinh đẹp còn có vẻ sợ hãi, không phải là tộc trưởng Hoàng Băng Băng sao?

Đường Tam đương nhiên không có chân chính tổn thương nàng. Mục tiêu của chuỳ vừa rồi không phải nàng, mà là mặt đất bên người nàng.

Hoàng Băng Băng bị lực trùng kích to lớn hất văng đi, cũng không bị chuỳ kia đập trúng.

Giờ khắc này, trong lòng nàng vô cùng sợ hãi. Mặc dù không trực tiếp bị đánh trúng, nhưng nàng cảm nhận được rõ ràng uy lực đáng sợ của một chuỳ kia. Nếu nó rơi xuống người mình thì hậu quả thật không thể tưởng tượng được.

"Ngươi thắng." Hoàng Băng Băng có chút khó khăn nói ra.

"Tộc trưởng đã nhường rồi." Đường Tam thu hồi Phá Thiên chuỳ, ánh mắt bình tĩnh nhìn nàng.

Hoàng Băng Băng hít sâu một hơi, nói: "Ta sẽ tuân thủ lời hứa, cũng sẽ cố gắng thúc đẩy đề nghị của ngươi."

"Được. Vậy chúng ta trở về khách sạn, hay thao tác ở ngay bên này?" Ý của Đường Tam là dùng Băng Phong vương toạ để chiết xuất huyết mạch cho Vũ Băng Kỷ.

Hoàng Băng Băng nói: "Ngay ở bên này đi, ta phải nhanh chóng trở về tộc. Sau khi xong việc ta sẽ lập tức đi ngay."

"Được rồi." Đường Tam gật đầu.

Vũ Băng Kỷ nhìn thấy Hoàng Băng Băng không có chuyện gì liền chạy tới. Vẻ mặt hắn lúc này có chút phức tạp, không biết vì sao, hắn có cảm giác Đường Tam mới là Đại sư huynh.

Đường Tam nhìn Vũ Băng Kỷ, nói: "Đại sư huynh, ngươi đi cùng tộc trưởng đi, ta ở chỗ này chờ ngươi." Nói xong, hắn liền khoanh chân ngồi xuống, không có chút kiêng kỵ nào khi Hoàng Băng Băng còn ở bên cạnh.

Hoàng Băng Băng nhìn hắn thật sâu, nói: "Có thể nói cho ta biết một chuỳ vừa rồi có tên là gì không?"

Đường Tam thản nhiên nói: "Tu di trong giới tử (*), Đại Tu Di Chuy!"

"Hay cho một cái Đại Tu Di Chuy. Đi theo ta!" Câu cuối cùng đương nhiên là nói với Vũ Băng Kỷ, nàng quay người đi vào trong một rừng cây.

Vũ Băng Kỷ nhìn Đường Tam, thấy hắn gật đầu thì mới đi theo Hoàng Băng Băng.

(*) Tu di có nghĩa là vô cùng lớn, ngược lại giới tử là vô cùng nhỏ. Theo mình thì câu này có nghĩa là dùng chuy để phát huy ra lực lượng vô cùng lớn.

Chương 451: Vũ Băng Kỷ tiến hoá

Nhìn thấy bọn họ tiến vào rừng cây, Đường Tam khẽ vẩy tay áo.

Lúc này, không chỉ hai tay mà hai cánh tay hắn đều run rẩy kịch liệt, cơ bắp không khống chế được mà dấy lên từng cơn đau co rút, khí huyết sôi trào cuồn cuộn trong cơ thể. Nếu không phải Tinh Thần Lực của hắn cường đại, chỉ sợ đã muốn thổ huyết.

Nhìn qua trận vừa rồi hắn thắng, nhưng thực tế hắn biết rõ, nếu mình không bằng mọi giá dẫn động Thần Thức thì rất khó chiến thắng Hoàng Băng Băng, với điều kiện là vị tộc trưởng này không sử dụng Băng Phong vương toạ.

Khi một chuỳ kia rơi xuống, vì mục tiêu không phải là Hoàng Băng Băng nên nàng mới không kích phát Băng Phong vương toạ, nếu không, hắn mặc dù vẫn thu được thắng lợi vì đối phương vi phạm quy tắc, nhưng cũng không sẽ không như bây giờ, không chừng đã bị diệt khẩu.

Trận đấu vừa rồi, Đường Tam đã đem hết khả năng ra chiến đấu. Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực có tác dụng áp chế mấu chốt, phối hợp với Loạn Phi Phong Chuy Pháp đánh cho Hoàng Băng Băng không kịp trở tay.

Thời Không Đạo Tiêu vừa ra khiến cho nàng trở nên chậm chạp. Nó đã đủ để so sánh với lực lượng Thần cấp, với tu vi của Hoàng Băng Băng cũng không cách nào hoàn toàn chống đỡ được.

Đường Tam vì sao không bị ảnh hưởng? Hắn không phải không bị ảnh hưởng, mà là dựa vào thời gian gia tốc cùng Khổng Tước Biến truyền tống mới làm cho hắn nhìn như không bị ảnh hưởng gì.

Cuối cùng là Đại Tu Di Chuy. Hắn dẫn động Thần Thức thể hiện ta một năng lực cường đại ở kiếp trước. Bất quá bây giờ hắn không có Hạo Thiên Chuỳ, chỉ có thể dùng Thần Thức mô phỏng một tia năng lực của nó rót vào trong Phá Thiên chuỳ nên mới miễn cưỡng thi triển ra.

Đại Tu Di Chuy xác thực có uy lực to lớn, nhưng cũng vì nó mà Đường Tam dùng sức quá độ, thân thể không thừa nhận được nên bị thương. Quá trình này hết sức phức tạp, nhưng cuối cùng Đường Tam miễn cưỡng chiến thắng đối thủ, thu được kết quả như mong muốn. Nếu Hoàng Băng Băng thật sự vận dụng Băng Phong vương toạ để gïết hắn, thực lực của Đường Tam bây giờ không đánh lại được, nhưng nếu toàn lực kích phát Thần Thức thì vẫn có thể mang Vũ Băng Kỷ đào tẩu. Nếu thật sự xảy ra như vậy, hai bên chính là kẻ thù không đội trời chung, Băng Nữ tộc cũng không đáng để hợp tác.

Sự thật đã chứng minh, Hoàng Băng Băng vẫn còn lý trí, nàng lựa chọn kết cục tốt nhất.

Một bên khác, Hoàng Băng Băng mang theo Vũ Băng Kỷ đi vào rừng cây.

Nàng không lập tức xuất ra Băng Phong vương toạ, mà dừng lại nhìn Vũ Băng Kỷ. Vũ Băng Kỷ có chút mờ mịt dừng lại nhìn nàng, thoáng có chút bối rối, dù sao đây cũng là tộc trưởng của mẫu thân.

Hoàng Băng Băng hít sâu một hơi rồi hỏi: "Ngươi năm nay bao nhiêu

tuổi?"

Vũ Băng Kỷ nói: "Ta không biết mình được nhặt về lúc nào, dựa theo từ đó đến nay là hai mươi tuổi đi."

"Hai mươi tuổi? Hai mươi năm trước sao?" Nàng nhắm mắt lại như đang suy nghĩ điều gì đó.

Vũ Băng Kỷ lập tức ý thức được điều gì đó, thất thanh nói: "Không, không cần ..."

Hoàng Băng Băng khoát tay nói: "Dù ta có tìm được đó là ai cũng sẽ không làm tổn thương nàng, những việc nàng làm không hẳn là sai. Có lẽ, đây cũng là lối thoát cho tộc chúng ta trong tương lai. Ngươi yên tâm, chờ trong tộc có quyết định, ta sẽ đi tìm ngươi. Nếu ta có thể tìm được mẹ ngươi, ta sẽ dẫn nàng đến."

Sắc mặt Vũ Băng Kỷ có chút phức tạp, nhưng hắn chỉ nhẹ gật đầu.

Hoàng Băng Băng nói: "Ngươi truyền thừa huyết mạch chi lực của tộc ta, dù không thuần tuý vì có huyết mạch nhân loại nhưng có thể tu luyện đến cảnh giới này đã rất không dễ dàng. Không thể phủ nhận tốc độ tu luyện của nhân loại cũng không chậm. Mặc dù ngươi không phải tộc nhân của Băng Nữ tộc, nhưng ta hy vọng trong tương lai dù phát sinh chuyện gì, khi tộc ta cần trợ giúp thì ngươi có thể xuất thủ cứu viện."

Vũ Băng Kỷ hơi kinh ngạc nhìn nàng, phải biết rằng, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc luôn xem thường nhân loại, trong mắt bọn họ, nhân loại là nô ⌊ệ, cùng lắm là phụ thuộc mà thôi. Nhưng hắn rất nhanh đã hiểu được, thái độ của nàng chuyển biến có liên quan với Đường Tam, là Đường Tam dùng thực lực của mình thu được sự tán thành của vị tộc trưởng này.

"Được." Hắn nặng nề gật đầu.

Quang mang màu băng lam sáng lên trên người Hoàng Băng Băng, Băng Phong vương toạ hoa mỹ bỗng nhiên xuất hiện sau lưng nàng. Nhiệt độ xung quanh chợt hạ xuống, ngay cả trên cây cỏ cũng xuất hiện băng hoa.

"Quỳ xuống lạy nó đi, đây là Thần Khí do tổ tiên để lại." Hoàng Băng Băng nghiêng người tránh sang một bên.

Vũ Băng Kỷ hơi chần chừ một chút, sau đó cũng quỳ xuống.

Với hắn, Băng Nữ tộc khác với Yêu Quái Tộc khác. Mẫu thân của các đồng bạn đều là nhân loại, mà mẹ của hắn là tộc nhân Băng Nữ tộc, nói cách khác, Băng Nữ tộc không có gïết hại thân nhân của hắn. Mặc dù không biết phụ thân là ai, nhưng Băng Nữ tộc sẽ không tự nhiên ở cùng một chỗ với nhân loại, rất có thể là bọn họ có cảm tình với nhau. Trên người hắn có một nửa huyết mạch Băng Nữ tộc, nói Băng Nữ tộc là tổ tiên của hắn cũng không sai.

Vũ Băng Kỷ cung kính dập đầu lạy ba cái, rồi đứng người lên nhìn Hoàng Băng Băng.

Ánh mắt Hoàng Băng Băng có chút phức tạp, nàng phất phất tay nói: "Đi thôi, ngồi lên đó." Hô hấp Vũ Băng Kỷ có hơi gấp gáp, hắn hít sâu một hơi, bình phục lại tâm tình, lúc này mới đi đến chỗ Băng Phong vương toạ. Càng đến gần hắn càng cảm thấy thân thiết, dường như Băng nguyên tố đang kêu gọi và dẫn dắt hắn. Cuối cùng hắn đã đến nơi, chậm rãi ngồi xuống."

Khi hắn chân chính ngồi xuống Băng Phong vương toạ thì không còn cảm thấy khẩn trương như trước nữa. Một cỗ khí thanh lương

trong nháy mắt lan toả đến tứ chi và hắn cảm giác được một cỗ cực hàn trong huyết mạch của mình. Đại não lập tức trở nên thanh minh, trên thân tản ra một vầng sáng màu xanh lam tựa như một con suối băng. Vũ Băng Kỷ nhắm mắt lại, cảm thụ cái cảm giác tuyệt vời khi đắm mình trong vầng sáng đó.

Hắn vô thức nhìn Hoàng Băng Băng, còn nàng vẫn chăm chú nhìn biến hoá trên người Vũ Băng Kỷ. Khi nàng thấy trên da hắn xuất hiện đường vân băng hoa thì biểu lộ kinh ngạc. Huyết mạch Băng Nữ tộc trên người nhân loại này vô cùng thuần khiết, hơn nữa kết hợp với huyết mạch nhân loại phi thường tốt, không có bất kỳ bài xích nào, điểm này có thể nhìn ra từ việc Băng Phong vương toạ tán thành hắn.

Có lẽ, huyết mạch của Băng Nữ tộc rất gần với nhân loại. Nếu huyết mạch của hậu đại khi Băng Nữ tộc kết hợp với nhân loại có thể đạt đến trình độ này, so sánh với hậu đại do Băng Nữ tộc tự phân tách Thần Thức mà thành thì hơi kém một chút, nhưng không kém quá nhiều. Về sau nếu được chiết xuất huyết mạch thì cơ bản có thể kéo dài truyền thừa chủng tộc.

Vũ Băng Kỷ chỉ cảm thấy huyết mạch của mình đang trải qua một số biến hoá kỳ diệu, trong cơ thể dường như có gì đó bị kích thích, thân thể hắn đang đóng băng, mà trong quá trình này dường như lại có thứ gì đó đang tan chảy.

Trong Tinh Thần Chi Hải của hắn phảng phất nhìn thấy được một nữ tử có dung nhan tuyệt mỹ ngồi ngay ngắn trên vương toạ, mà xung quanh là từng đoạn hình ảnh sống động, dường như là ghi chép lại cuộc đời của vị nữ tử kia.

Những cảm thụ kỳ lạ theo đó mà đến, trong lúc vô hình hắn có nhiều hơn thứ gì đó, nhất là cảm ngộ và sự hoà hợp với Băng

nguyên tố đã tăng lên nhiều.

Cảm giác rét lạnh dần biến mất, bởi vì hắn đã biến thành hàn băng.

Lúc trời tờ mờ sáng, Vũ Băng Kỷ trở về.

Đường Tam kết thúc minh tưởng, mở hai mắt ra nhìn Đại sư huynh, phát hiện ra rằng hắn đã trở nên khác biệt. So với lúc trước, từng động tác giơ tay nhấc chân của Vũ Băng Kỷ đều có vài phần xuất trần, đường vân băng hoa trên trán còn lờ mờ thấy được, mặc dù đang chậm rãi biến mất, nhưng vẫn như cũ lưu lại dấu vết.

"Cảm giác như thế nào?" Đường Tam mỉm cười hỏi.

Vũ Băng Kỷ nói: "Cảm ngộ của ta với Băng nguyên tố đã sâu sắc hơn nhiều, huyết mạch tựa hồ cũng phát sinh chút biến hoá."

Chương 452: Báo danh Tổ đình tinh anh đại tái

Đường Tam hơi gật đầu, nói: "Thuần tuý hơn nhiều. Chúc mừng Đại sư huynh đã tăng lên huyết mạch. Trước Thần cấp hẳn là không có vấn đề."

Vũ Băng Kỷ nhìn hắn thật sâu, nói: "Tiểu Đường, ngươi biết không? Ta hiện tại ngày càng không hiểu ngươi."

Đường Tam mỉm cười nói: "Có một số chuyện không có cách nào giải thích với các ngươi, có lẽ một ngày các ngươi sẽ hiểu rõ. Đại sư huynh yên tâm, chuyện ta làm đều vì nhân loại, bởi vì ta cũng là nhân loại."

"Ừm, ta tin tưởng ngươi, tất cả mọi người cũng vậy. Cho nên, mặc dù nhiều khi chúng ta cảm thấy ngươi luôn thần bí, nhưng người nào cũng không hỏi nhiều, chỉ sợ mang cho ngươi phiền toái."

Đường Tam vỗ bờ vai của hắn, nói: "Đi thôi, mau trở về, tránh làm mọi người lo lắng."

"Được." Vũ Băng Kỷ mới hoàn thành chiết xuất nhờ sự trợ giúp của Băng Phong vương toạ nên cần thời gian ổn định và vững chắc lại.

Hoàng Băng Băng đã rời đi, trở về Băng Nữ tộc. Đường Tam lưu lại cho nàng phương thức liên lạc, chờ sau khi Băng Nữ tộc đưa ra quyết định thì bọn họ sẽ gặp nhau ở thành Gia Lý.

Vũ Băng Kỷ trực tiếp trở về khách sạn Bạch Hổ, Đường Tam thì khác, hắn ra khỏi Tổ đình, phóng xuất Kim Bằng Biến bay theo hướng thành Gia Lý.

Hai vợ chồng Sư Hổ Kiếm Thánh còn chưa tới nơi, nếu muốn tham gia Tổ đình tinh anh đại tái thì bọn họ phải chạy nhanh mới được. Hắn muốn đi nghênh đón bọn họ và để bọn họ tăng thêm tốc độ.

Qua một đêm điều tức, ám thương để lại khi sử dụng Đại Tu Di Chuy đã khôi phục không ít, nhưng ngực vẫn ân ẩn đau. Đại Tu Di Chuy không dễ dàng sử dụng, chủ yếu là do cường độ thân thể hắn không đủ, lực lượng không đủ. Nếu không phải Sư Hổ Biến đã tăng lên thân thể hắn nhiều thì hắn thậm chí không có tư cách sử dụng Đại Tu Di Chuy.

Tìm kiếm hai vợ chồng Sư Hổ Kiếm Thánh cũng không khó, trên người Đường Tam có huyết mạch Sư Hổ Biến, trong phạm vi nhất định vận dụng Thần Thức dò xét thì có thể tìm được khí tức huyết mạch giống nhau, huống chi từ thành Gia Lý đến Tổ đình chỉ có một đường.

Làm hắn có chút vui mừng là, tốc độ của hai vợ chồng Sư Hổ Kiếm Thánh nhanh hơn so với tưởng tượng, hắn chỉ bay nửa ngày đã gặp được bọn họ.

Đường Tam nói cho Đại Miêu về Tổ đình tinh anh đại tái, đồng thời nói ra suy nghĩ của mình, Đại Miêu vui vẻ đồng ý. Hắn nóng lòng chiến đấu nhất. Sau những trận liều mạng chiến đấu ở Đấu Thú Tràng, hắn còn sợ một cái tranh tài sao? Huống chi sau khi có Sư Hổ Kim Cương, hắn luôn muốn tìm đối thủ để thử một chút uy năng huyết mạch cấp một của mình.

Sau khi nói chuyện xong, bọn họ cùng nhau tăng tốc tiến về Tổ đình.

Tiểu Miêu bởi vì không có thân phận quý tộc nên không vào được Tổ đình. Đối với chuyện này, Đường Tam đã nghĩ ra biện pháp. Hắn đi vào Tổ đình trước, đến tìm Linh Tê thương hội, nhờ bọn họ giúp Tiểu Miêu trộm vào Tổ đình, đồng thời nguỵ tạo cho nàng một giấy chứng nhận thân phận quý tộc. Chỉ cần không gặp phải kiểm tra đặc biệt nghiêm khắc thì sẽ không bị lộ tẩy.

Sau khi đấu giá trận bàn, Linh Tê thương hội tràn đầy kỳ vọng với Pháp Trận đại sư. Đường Tam nói ra yêu cầu này cũng không tính là rất khó nên Hứa Tự Nhiên rất nhanh đã xử lý xong cho hắn.

Rạng sáng ngày hôm sau, Đường Tam cùng Đại Miêu, Tiểu Miêu cùng đi vào Tổ đình.

Đôi vợ chồng này là lần đầu tiên đến Tổ đình, Đường Tam giới thiệu một chút tình huống bên trong cho bọn họ. Nhìn từng toà thánh sơn kia, sự khao khát trong mắt Đại Miêu không che giấu được.

Hắn luôn có tham vọng, nhưng bởi vì huyết mạch nên luôn phải áp chế chính mình. Huống chi thê tử vẫn luôn bệnh nặng, hắn cũng không có tâm tư nghĩ đến những thứ này.

Nhưng sau khi hắn hoàn thành tiến hoá huyết mạch, Sư Hổ Kim Cương tu luyện thành công, những vấn đề nan giải đã được giải quyết thì hoả diễm trong lòng hắn lại được nhen nhóm trong Hoàng Kim sơn cốc.

Do đó khi Đường Tam nhắc đến Thí Thần Kiếm, Đại Miêu đã đồng ý không chút do dự, đây chính là cơ hội mà hắn luôn mong chờ. Hắn

biết, nếu chỉ vào Sư Hổ tộc, tương lai hắn muốn trùng kích cấp độ Đại Yêu Hoàng là chuyện không thể nào, chỉ có cường tộc mới có thể giúp hắn trở thành cường giả đỉnh phong.

Hôm nay là ngày báo danh cuối cùng, Đường Tam đã sớm nghe ngóng về nơi báo danh. Không có nhiều thời gian để Đại Miêu, Tiểu Miêu nghỉ ngơi, Đường Tam liền thuê một cỗ xe ngựa, trực tiếp mang bọn họ đi báo danh.

Chiến đội Sử Lai Khắc tất nhiên sẽ không tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, thật vất vả mới giải quyết được di chứng mà đoàn chiến gây ra, bọn họ không có khả năng lại lộ diện. Cho nên, hắn để các đồng bạn tiếp tục leo núi tu luyện, lần này chỉ mang Đại Miêu đi báo danh.

Tổ đình tinh anh đại tái đã báo danh mấy ngày rồi, khi bọn họ đến thì nơi này đã không còn người nào.

Nơi tổ chức là quảng trường lớn ở Tổ đình, phía đông chính là toà Nghị Hội, là kiến trúc quan trọng nhất ở Tổ đình. Do đó có thể thấy được, Tổ đình rất coi trọng Tổ đình tinh anh đại tái. Muốn tham gia cuộc thi thì cần có điều kiện, cũng không phải ai cũng có thể tham dự.

Đầu tiên, yêu cầu cơ bản nhất là thân phận quý tộc. Không có thân phận quý tộc thì không thể tiến vào Tổ đình, vậy làm sao có thể tham gia thi đấu? Thứ hai là huyết thống, ít nhất phải là huyết mạch cấp hai mới có tư cách tham dự. Yêu cầu này cũng đã ngăn cách đa số các chủng quần vừa và nhỏ. Cuối cùng chính là tiền, phí báo danh là 100 nguyên tố tệ. Cho dù là cường tộc, đối với tộc nhân bình thường thì cũng là một con số không nhỏ.

Vì vậy, đại biểu các tộc tham gia Tổ đình tinh anh đại tái đều là tinh

anh, nếu không, không phải là lãng phí tiền bạc hay sao?

Căn cứ theo tin tức của Trương Hạo Hiên, mỗi lần Tổ đình tinh anh đại tái tổ chức đều có khoảng 300 tuyển thủ tham gia. Đây là sự kiện rất lớn, Tổ đình sẽ vì vậy mà mở bàn đánh cược đặc biệt, thậm chí Hoàng Giả sẽ tự mình tham gia. Đây cũng là một trong số ít thú vui của bọn họ.

Mỗi lần thi đấu Tổ đình tinh anh đại tái là thời điểm Hoàng Giả phát ra nhiều tín vật nhất. Bọn họ chỉ cần nhìn trung thanh niên tài tuấn nào thì sẽ xuất tín vật, dù không phải đồng tộc cũng sẽ như vậy.

Hôm nay là ngày báo danh cuối cùng, mà bắt đầu tranh tài là ba ngày sau. Không có thi đấu vòng tròn phức tạp, chính là loại trực tiếp, thắng vào vào trong, thua thì bị loại.

Vận khí không tốt, gặp được đối thủ cường đại thì phải làm sao bây giờ? Đáng đời, vận khí cũng là một phần thực lực. Trước khi bắt đầu Tổ đình tinh anh đại tái, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đã lệnh cho tất cả các tộc nhân trở về, không có bất kỳ người nào được quấy nhiễu khí vận, ảnh hưởng đến tranh tài.

Bản thân Thiên Hồ tộc không am hiểu chiến đấu, tất nhiên sẽ không tham dự tranh tài. Nhưng người khác có thể tìm đến một cường giả Thiên Hồ tộc gia tăng vận khí cho mình, để khi rút thăm vận khí tốt nên gia tăng tỷ lệ thắng, cho nên mới có quy định như vậy.

Không có người nào dám can đảm vi phạm mệnh lệnh của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cho nên Thiên Hồ tộc chưa bao giờ trở thành biến số quấy nhiễu tranh tài.

Đường Tam mang theo Đại Miêu đến quảng trường phía tây để ghi

danh.

Lúc này, các nhân viên vẫn bận rộn kiến tạo đài tranh tài. Công việc đã gần kết thúc, tổng cộng có ba đài thi đấu lớn đường kính hơn 200 mét, còn có biện pháp phòng hộ. Đây là một công trình tương đối lớn.

Trước cửa chỗ ghi danh có giăng một tấm lưới, người nên báo danh đã sớm báo xong. Nơi này không lớn, chính là một phòng được dựng lên tạm thời.

Phụ trách đăng ký là hai tên nam tử dáng người thon dài, có mái tóc màu đỏ rực. Trên người toát ra khí tức mạnh mẽ.

Phượng Hoàng Yêu tộc! Đường Tam nhìn một chút đã nhận ra thân phận của hai người này, chính là đồng tộc với Bất Tử Đại Yêu Hoàng.

Đường Tam đeo mặt nạ và đội mũ trùm đầu, còn Đại Miêu chỉ đội mũ trùm đầu.

Bọn họ tiến đến đăng ký, Đường Tam nói: "Hai vị hảo, bằng hữu của ta muốn ghi danh thi đấu Tổ đình tinh anh đại tái lần này." Tên Phượng Hoàng Yêu tộc bên trái ngẩng đầu nhìn Đại Miêu, khi nhìn thấy bộ dạng của Đại Miêu, hắn không khỏi kinh ngạc: "Ngươi là người của chủng tộc nào? Sao dáng người lại kỳ quái như vậy?"

Chương 453: Đại Miêu khảo thí

Đại Miêu xốc lên mũ trùm đầu, lộ ra diện mạo của mình, khuôn mặt sư tử và hổ kết hợp tràn đầy khí thế mãnh liệt.

"Sư Hổ tộc?" Hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc có kiến thức rộng rãi, nhìn thấy Đại Miêu liền lập tức nhận ra chủng quần của hắn.

Phượng Hoàng Yêu tộc bên phải cau mày nói: "Sư Hổ tộc các ngươi cũng đến tham gia thi đấu? Ngươi có tư cách gì tham gia Tổ đình tinh anh đại tái? Chẳng lẽ một cái huyết thống bị nguyền rủa cũng tự nhận là tinh anh sao?"

Đồng tử Đại Miêu co rút lại, ngay khi Đường Tam lo lắng hắn sẽ bộc phát thì hắn lại lạnh lùng nói: "Ta theo quy củ báo danh, có tư cách hay không các ngươi cứ việc khảo thí."

Gặp tình huống này còn có thể giữ được tỉnh táo, Đường Tam không khỏi tán thưởng. Hắn mặc dù bề ngoài thô kệch, nhưng cũng không phải người lỗ mãng.

Hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc liếc nhìn nhau, tên bên trái ra hiệu cho tên bên phải. Tên bên phải lúc này mới đưa ra một tờ phiếu, nói: "Điền phiếu đi, sau đó khảo thí."

Tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, khảo nghiệm chủ yếu là huyết mạch. Nồng độ huyết mạch nhất định phải là cấp hai trở lên, thông qua khảo nghiệm và thanh toán tiền phí mới có thể dự thi.

Trong suy nghĩ của phần lớn Yêu Quái Tộc, Sư Hổ tộc bị Sư tộc và Hổ tộc bài xích, là chủng quần bị nguyền rủa trong truyền thuyết. Hai đại cường tộc kết hợp, nhưng vì bị nguyền rủa mà huyết mạch lúc nào cũng có thể bị sụp đổ, cho nên Sư Hổ tộc mới bị trục xuất.

Đường Tam chủ động tiến lên thanh toán 100 nguyên tố tệ, Đại Miêu bắt đầu điền phiếu.

Nhìn thấy 100 nguyên tố tệ thật sự ở trước mắt, hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc không khỏi kinh ngạc. Đây không phải là số tiền nhỏ, nếu không vượt qua khảo nghiệm thì bọn họ không được hoàn trả lại tiền. Chẳng lẽ, tên Sư Hổ tộc này thực sự có đủ huyết mạch để tham gia thi đấu sao?

"Đi theo ta." Tên Phượng Hoàng Yêu tộc bên trái cất kỹ tờ phiếu của Đại Miêu, rồi nói với hắn một tiếng.

Đường Tam cùng Đại Miêu và một nhân viên khác đi theo hắn, đi vào gian phòng phía sau.

Trong phòng đặt một vật giống như bia đá, ở giữa có một cột thuỷ tinh.

Nhân viên công tác nói với Đại Miêu: "Ngươi nhỏ một giọt máu lên trên đó." Hắn chỉ một cái lỗ khảm trên cột thuỷ tinh.

"Huyết dịch bình thường là được." Ngay sau đó hắn nhấn mạnh một câu.

Đại Miêu tiến lên, quay đầu nhìn Đường Tam một chút, Đường Tam gật đầu với hắn, hắn mới nhấc tay lên, dùng móng tay vạch ra một đường, cong ngón búng ra, một giọt máu tươi bắn vào trong lỗ

khảm.

Khi giọt máu kia dung nhập vào trong lỗ khảm, chỉ nghe "phốc" một tiếng, một luồng ánh sáng bốc lên, dọc theo cột thuỷ tinh mà xông lên trên.

Trên cột thuỷ tinh có chia khắc độ, tiêu chí rất rõ ràng, một thước viết "Năm", tức là huyết mạch cấp năm, đến ba thước là "Bốn", sáu thước là "Ba", một trượng là "Hai", một trượng năm mới là "Một".

Tương ứng chính là năm đẳng cấp huyết mạch.

Khi giọt máu tươi của Đại Miêu vừa nhỏ xuống, quang mang màu trắng trong nháy mắt xông lên, tốc độ vô cùng nhanh. Bạch quang cơ hồ nhảy vọt lên ba thước, sau đó xông qua sáu thước, thẳng lên một trượng. Thấy một màn này, hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc hai mặt nhìn nhau. Bọn họ vẫn làm việc ở nơi này, đã nhìn qua không biết bao lần khảo nghiệm, nhưng tốc độ như này thì rất hiếm thấy. Với tốc độ này, cấp hai khẳng định là không có vấn đề.

Ngay khi bọn họ còn đang giật mình, hào quang màu trắng kia đã xông qua một trượng, tiếp tục hướng lên trên. Khí huyết trào lên, ánh sáng mãnh liệt làm người khác chói mắt. Nó vẫn không dừng lại, tiếp tục không ngừng xông lên trên.

Một trượng hai, một trượng ba, một trượng bốn, ...

Nhìn đến đây, hai tên nhân viên không khỏi há to miệng, điều này có nghĩa là gì bọn họ rất rõ ràng.

"Huyết mạch cấp một?" Hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc gần như đồng thời thốt lên. Đúng vậy, một trượng năm.

Vững vàng một trượng năm, mà còn không dừng lại, vẫn tiếp tục tăng lên.

Bia đá này có độ cao chừng hai trượng, cho nên cột thủy tinh cũng cao hai trượng.

Nói cách khác, dù là huyết mạch cấp một cũng có khoảng cách. Một trượng năm cùng một trượng sáu biểu hiện cường độ huyết mạch có chênh lệch a!

Đường Tam nhìn chăm chú cột thuỷ tinh, trong lòng thầm nghĩ, đồ vật này thật tốt, về sau thử xem có biện pháp làm một cái trong Hoàng Kim sơn cốc, chuyên môn vì các đồng bạn mà khảo thí nồng độ huyết mạch. Yêu Thần biến cùng Thiên Tinh Biến đều bị mắc kẹt vì nồng độ huyết mạch không đủ nồng đậm. Huyết mạch của bọn họ có thể thông qua ngoại lực giúp tăng lên, nhưng hiệu quả như thế nào thì vẫn mơ hồ. Nếu có trang bị khảo nghiệm này thì có thể thấy rõ cường độ huyết mạch của mọi người, đó là một chuyện tốt.

Một trượng sáu!

Vẻ khinh miệt trên hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc đã biến mất. Phải biết rằng, một trượng năm đã là huyết mạch cấp một, trên cơ sở này, dù chỉ vượt qua một chút cũng mang ý nghĩa huyết mạch vượt trội hơn so với các Yêu Quái Tộc khác. Huống chi bây giờ còn cao hơn một thước. Trong tất cả các người dự thi có thể đạt đến cấp độ này không đến hai mươi người. Hơn nữa, huyết mạch của người ta còn tiếp tục tăng lên.

Từ lúc nào huyết mạch của Sư Hổ tộc đã cường đại đến trình độ này rồi? Đây là biến dị sao? Phải biết rằng tất cả người có huyết mạch cấp một đều có khả năng trùng kích Đại Yêu Hoàng trong tương lai. Năm đó Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cũng là huyết mạch biến

dị, vị trước mặt này chẳng lẽ cũng vậy sao?

Cuối cùng, huyết mạch chi lực của Đại Miêu dừng lại ở gần một trượng bảy, chính xác là một trượng sáu thước chín. Cường độ huyết mạch như vậy, ít nhất cũng nằm trong mười thứ hạng đầu.

Mặc dù nồng độ huyết mạch không thể đại biểu hết thảy, thực lực của một cường giả là do nhiều phương diện tổ hợp thành, nhưng có cường độ huyết mạch xếp mười hạng đầu có ý nghĩa là Sư Hổ Kiếm Thánh rất có thể sẽ thu được xếp hạng tốt.

Tên Phượng Hoàng Yêu tộc nhìn Đại Miêu đã phát sinh biến hoá long trời lở đất, rõ ràng đã cung kính hơn vài phần. Mặc dù bọn họ đều là Phượng Hoàng Yêu tộc, nhưng cường độ huyết mạch của bản thân không cao, nếu không cũng không ở đây làm nhân viên. Yêu Quái Tộc luôn sùng bái cường giả, thái độ chuyển biến cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

"Có thể sao?" Đại Miêu lạnh nhạt hỏi. Hắn mặc dù biểu lộ bình thản, nhưng không che giấu được sự tự tin trong đôi mắt.

Mặc dù đã sớm biết huyết mạch của mình hẳn là cấp một, nhưng như Đường Tam suy đoán, hắn cũng không biết huyết mạch của mình cụ thể đạt đến cấp độ nào. Mà khảo thí trước mắt này đã nói cho hắn biết, huyết mạch của hắn chẳng những đạt cấp một, mà còn là cường giả trong cấp một. Điều này xác thực phán đoán của hắn và mang đến cho hắn sự tự tin mãnh liệt.

"Có thể, có thể! Cường độ huyết mạch của ngài thật sự có một không hai, nhất định có thể phát ra hào quang rực rỡ trong lần thi đấu này." Tên Phượng Hoàng Yêu tộc vội vàng cung kính nói.

"Cứ vậy đi." Đại Miêu quay đầu nhìn Đường Tam.

Đường Tam cười với hắn, bốn mắt nhìn nhau, tất cả đều im lặng. Ánh mắt biết ơn sâu sắc dường như muốn hoà tan Đường Tam.

Đúng vậy! Không có Đường Tam, hắn còn đang vì huyết mạch xung đột mà suy sụp, làm sao có được huyết mạch cường đại như vậy.

Mấy người lại quay về phòng lúc trước, hoàn thành thủ tục đăng ký.

Tên Phượng Hoàng Yêu tộc bên trái nói: "Đại Miêu các hạ, ngài đã hoàn thành đăng ký, sau đó chỉ cần rút thăm tham dự thi đấu là được. Bất quá, lần này Tổ đình tinh anh đại tái có một hạng mục thi đấu mới, ta cần giải thích một chút."

"Cái gì?" Đại Miêu sửng sốt một chút.

Tên Phượng Hoàng Yêu tộc nói tiếp: "Lần này không những có thi đấu cá nhân, mà còn có thi đấu hai người. Nếu như ngài có tộc nhân cường đại có thể cùng ngài dự thi thì có thể cân nhắc tham dự. Thi đấu hai người đẩy mạnh phối hợp lẫn nhau, nhất là đề cử các chủng quần khác nhau phối hợp với nhau. Gần đây, Tổ đình đang nghiên cứu phối hợp năng lực của các chủng quần khác biệt để sinh ra biến chất, cho nên cố ý thêm thi đấu hai người vào Tổ đình tinh anh đại tái lần này. Hơn nữa, ban thưởng thi đấu hai người so với cá nhân thì phong phú hơn."

Chương 454: Tham gia thi đấu hai người?

Đại Miêu kinh ngạc nói: "Đây là thông qua tranh tài để xác nhận trình độ phối hợp ăn ý hoặc trình độ dung hợp sao?"

"Đúng vậy." Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc nói, "Có thể tập trung số lượng lớn huyết mạch cấp một và cấp hai như vậy cũng chỉ có Tổ đình tinh anh đại tái mới có, cho nên lần này Tổ đình cố ý bố trí chế độ thi đấu mới. Thi đấu cá nhân ba thứ hạng đầu mới có ban thưởng, nhưng thi đấu hai người mười hạng đầu đều có phần thưởng, hơn nữa lại càng phong phú hơn."

Đại Miêu quay đầu nhìn Đường Tam, Đường Tam nói: "Để Tiểu Miêu tới tham gia?"

Đại Miêu lắc đầu, nói: "Nàng không được. Nàng không có thân phận quý tộc, không phù hợp yêu cầu dự thi ..." Hắn nói, trong mắt lại lộ ra ý cười.

Đường Tam sửng sốt một chút. Hắn thật sự không có ý định dự thi, thật vất vả mới giải quyết được vấn đề sau đoàn chiến, hắn vẫn luôn hy vọng trong thời gian này ít lộ diện một chút.

Đại Miêu gật đầu: "Đúng vậy! Nếu hai chúng ta phối hợp, quán quân thi đấu hai người không phải rơi vào tay chúng ta sao?"

Hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc nghe đến choáng váng, một tên chặn lại nói: "Chờ một chút, chờ một chút. Vị này là quý tộc nhân loại

sao?"

Có thể tiến vào Tổ đình đều là quý tộc, nhân loại cũng vậy.

"Không sai." Đại Miêu thay Đường Tam trả lời.

"Nhân loại chỉ sợ không được, huyết mạch không phù hợp với yêu cầu, dù là quý tộc cũng không được." Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc vội vàng nói.

"Huyết mạch cấp một cũng không được?" Đại Miêu nghi ngờ hỏi, Đường Tam muốn ngăn hắn cũng không còn kịp nữa rồi.

"Nhân loại có thể có huyết mạch cấp một sao?" Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc trợn mắt nói.

Đại Miêu lại nhìn Đường Tam, cũng ý thức được mình có lẽ mình đã nói sai điều gì đó.

Đường Tam có chút bất đắc dĩ hỏi: "Thi đấu hai người có ban thưởng gì?"

Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc nói: "Đứng thứ nhất được ban thưởng rất phong phú, là tín vật của tất cả Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng. Điều này có nghĩa là, có thể tuỳ thời lựa chọn gia nhập bất kỳ một cung điện nào và được các Hoàng Giả chiếu cố. Đồng thời sẽ còn ban thưởng mỗi người một kiện Thần Khí phù hợp với bản thân. Quán quân thi đấu cá nhân cũng như vậy, nhưng là chỉ có một người được ban thưởng. Người thứ hai, thứ ba sẽ được ban thưởng ít hơn một chút. Mười hạng đầu thi đấu hai người có phần thưởng không giống nhau, trừ hạng nhất, các thứ hạng khác thu được bao nhiêu tín vật thì cần xem hắn được bao nhiêu Hoàng Giả nhìn trúng. Phần thưởng cố định là kỳ vật đỉnh cấp, thứ tự càng

cao thì có quyền ưu tiên được chọn."

Đường Tam nói: "Nói cách khác, ban thưởng quán quân là Thần Khí cùng toàn bộ tín vật, thứ tự phía sau là tín vật Hoàng Giả cùng thứ tự lựa chọn kỳ vật. Thứ tự cao thì được ưu tiên lựa chọn trước."

"Đúng vậy, chính là như thế. Bất quá, dù ngài có huyết mạch cấp một thì cũng không thể dự thi, bởi vì ngài là ngoại tộc." Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc nói chuyện với Đường Tam cũng dùng kính ngữ, dù sao Đại Miêu cũng nói hắn có huyết mạch cấp một a! Chuyện này làm bọn họ không thể coi thường.

Đường Tam hơi gật đầu, thành thật mà nói, hắn có chút động tâm với phần thưởng, dù là Thần Khí hay quyền lựa chọn kỳ vật. Hắn thậm chí càng muốn lựa chọn kỳ vật, nếu trong đó có đồ vật như Thời Không Đạo Tiêu thì còn mạnh hơn Thần Khí a! Tổ đình thực sự có rất nhiều đồ tốt.

"Vậy làm sao mới có thể tham gia?" Ngay khi Đường Tam chuẩn bị từ bỏ thì Đại Miêu lại hỏi.

Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc nói: "Trừ phi được Hoàng Giả đảm bảo mới có thể. Có nghĩa là Hoàng Giả đã công nhận thân phận của người dự thi."

"Phiền toái như vậy sao!" Đại Miêu cau mày nói. Hắn thật lòng hy vọng có thể cùng Đường Tam chiến đấu. Khi đó hắn thua bởi Đường Tam, hiện tại mặc dù đã có huyết mạch cấp một, nhưng từ đầu tới cuối vẫn cực kỳ tán thưởng Đường Tam. Nếu có thể cùng Đường Tam kề vai chiến đấu, hắn thật sự có tự tin giành được quán quân.

"Tín vật ta cũng có." Đường Tam lật cổ tay, trong bàn tay liền xuất hiện một đồ vật có hình kiếm, chính là tín vật của Kiếm Thánh Đại

Yêu Hoàng. Trước đó hắn đã lấy lại Kiếm Lệnh, hiện tại vừa vặn phát huy được tác dụng.

Nhìn thấy tín vật trong tay Đường Tam, nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc không khỏi cả kinh, lập tức bỏ đi ánh mắt dò xét.

Thu được tín vật của Hoàng Giả không phải là chuyện dễ dàng, không có thực lực cường đại là chuyện không có khả năng. Bất kỳ người nào có được tín vật Hoàng Giả thì tương lai ít nhất có thể trở thành Yêu Vương, thậm chí là cấp độ cao hơn.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng mặc dù xếp hạng không quá cao, nhưng bàn về sức chiến đấu cũng là một nhân vật cực kỳ cường hãn. Người leo lên núi Kiếm Thánh rất nhiều, nhưng thu được tín vật tuyệt đối là phượng mao lân giác.

Vị trước mắt này vậy mà thu được tín vật của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, có thể thấy được rằng thực lực của hắn siêu việt hơn bình thường.

"Như vậy, chỉ cần huyết mạch của ngài đạt cấp hai trở lên thì có thể dự thi." Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc càng lúc càng khách khí.

"Thật muốn ta dự thi sao?" Đường Tam có chút bất đắc dĩ hỏi Đại Miêu, hắn có chút do dự.

"Ngươi không phải người tầm thường, cùng đi đi, dứt khoát tham gia chiến đấu. Ngươi có tín vật của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, cũng coi là người của Kiếm Thánh cung, dù ngươi có là nhân loại thì sao chứ? Có sự công nhận của Đại Yêu Hoàng, ngươi sợ cái gì?"

Nhìn Kiếm Lệnh trong tay Đường Tam, Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu trong mắt ngập tràn ngưỡng mộ. Phải biết rằng, mặc dù hắn xưng

là "Kiếm Thánh", nhưng Kiếm Thánh của hắn không thể so với Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng a! Nhìn Kiếm Lệnh trong tay Đường Tam, hắn làm sao có thể không hâm mộ chứ? Nếu có cơ hội, hắn cũng muốn đi leo núi tu luyện.

Nghe Đại Miêu nói, lại nhìn biểu hiện của hai tên nhân viên, Đường Tam đột nhiên ý thức được một vấn đề, chính là hắn đã xem thường tín vật Hoàng Giả.

Tín vật Hoàng Giả không chỉ đơn giản như vậy, mà còn là sự công nhận đúng nghĩa. Mà được Hoàng Giả công nhận có ý là được Hoàng Giả che chở. Nói cách khác, dù hắn là nhân loại, nhưng có được tín vật thì mọi chuyện đều không thành vấn đề. Dù sao, nhân loại bình thường sao lọt vào mắt những vị Hoàng Giả chứ? Mà ban thưởng thì quá mức mê người.

"Đã như vậy, ta liền thử một chút. Thi đấu cá nhân, ta vì ngươi dọn sạch chướng ngại." Câu phía sau là nói với Đại Miêu. Nếu Đại Miêu có thể thu được quán quân thì sẽ có ý nghĩa lớn hơn nhiều. Còn thi đấu hai người, lấy hắn làm chủ, còn mình ở bên cạnh phụ trợ, tận lực thu liễm sẽ không để lộ quá nhiều.

Sau khi nghĩ thông, Đường Tam lộ ra một nụ cười thản nhiên: "Vậy liền khảo thí đi." Bọn họ lại lần nữa đi tới căn phòng phía sau.

Nhìn bia đá kia, Đường Tam đi lên phía trước, đem huyết dịch của mình nhỏ xuống. Khi máu nhỏ ra, hắn tận lực vận chuyển lạc ấn Sư Hổ Biến, để cho huyết mạch của mình càng giống Sư Hổ Thú.

Máu nhỏ xuống, bạch quang bốc lên, quang mang trên cột thuỷ tinh chậm rãi kéo lên.

Nhìn tốc độ quang mang kia, hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc không

khỏi ngẩn người, Đại Miêu cũng nhíu mày. Không phải vì quá nhanh, mà là quá chậm.

So với lúc trước Đại Miêu khảo thí, tốc độ quang mang kéo lên chậm hơn nhiều, mất ba giây mới vượt qua một thước. Bình thường, tốc độ kéo lên cùng cường độ huyết mạch có quan hệ trực tiếp, tốc độ như vậy thường có nghĩa là không đủ tiêu chuẩn.

Chính Đường Tam cũng tò mò không biết huyết mạch của mình đạt đến trình độ nào khi cố ý vận chuyển Sư Hổ Biến. Nhìn tốc độ này, xem ra huyết thống của mình không đủ mạnh, chẳng lẽ ngay cả cấp hai cũng không đạt được sao? Không nên đi. Uy năng của Sư Hổ Kim Cương đâu? Hay là vì bị huyết mạch nhân loại ảnh hưởng, nên dụng cụ trước mắt này không nhận ra?

Khi hắn hắn đang suy tư, quang mang trên cột thuỷ tinh đã chầm chập vượt qua hai thước. Tốc độ lên cao vẫn chậm như cũ, nhưng so với trước đó không suy giảm, coi như là ổn định.

Quang mang tiếp tục kéo lên, ba thước, bốn thước, năm thước, chậm chạp mà bình ổn hướng lên.

Chương 455: Sao nàng cũng tới báo danh?

Biểu hiện của hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc lại thay đổi. Với kinh nghiệm của bọn họ, trong khảo thí này, quang mang thường càng lên cao càng chậm, tình huống của Đại Miêu lúc trước cũng như vậy.

Nhưng tình huống của Đường Tam lại không như vậy, quang mang duy trì một tốc độ ổn định tiếp tục lên cao, chuyện này sao có thể? Thật là quá kỳ quái a!

Sáu thước! Huyết mạch cấp ba đã ổn định. Là nhân loại có được huyết mạch cấp ba, tên Phượng Hoàng Yêu tộc xem rằng đã tương đối khá. Nhưng là, quang mang vẫn ổn định lên cao, ai nói cho hắn biết chuyện gì đang diễn ra đi?

Bảy thước! Sau đó là tám thước!

Đường Tam cũng rất tò mò tại sao lại xuất hiện tình huống như vậy, dù hắn có kinh nghiệm như thế nào cũng không giải thích được tình huống trước mắt. Nếu muốn dự thi thì phải vượt qua một trượng, chứng minh mình có huyết mạch cấp hai.

Huyết mạch cấp hai cũng tốt, bất hiển sơn bất lộ thuỷ, dù sao cũng chỉ là cấp độ huyết mạch của một lạc ấn, duy trì ở cấp hai là rất tốt. Nếu không phải lo lắng huyết mạch không đủ tinh khiết, lúc trước hắn muốn dùng Thì Quang Biến thôi động huyết mạch, nhưng lại sợ không đến được cấp hai nên mới dùng Sư Hổ Biến. Chín thước!

Đến chín thước đã là tiếp cận trình độ huyết mạch cấp hai.

Đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng chuông.

Một tên Phượng Hoàng Yêu tộc kinh ngạc nói: "Ngày cuối cùng vẫn còn người đến báo danh, ta đi xem một chút, ngươi ở lại chỗ này."

Nói xong hắn đi ra, để lại một tên Phượng Hoàng Yêu tộc khác tiếp tục xem quang mang đại biểu cho cường độ huyết mạch của Đường Tam kéo lên.

Đường Tam khẽ nhíu mày, không biết vì sao, lúc tiếng chuông vang lên, hắn có cảm giác tim đập nhanh hơn.

Theo Thiên Hồ Biến tăng lên, hiện tại hắn cảm ứng khí vận của bản thân ngày càng mạnh. Đột nhiên nhịp tim tăng lên có nghĩa là một điều gì đó sắp xảy ra, và có liên quan đến tiếng chuông vừa rồi. Chẳng lẽ cường giả đến báo danh bên ngoài kia sẽ ảnh hưởng đến mình cùng Đại Miêu sao?

"Một trượng!" Đúng lúc này, thanh âm như trút được gánh nặng của Đại Miêu vang lên.

Đường Tam ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên, quang mang đã vượt qua vị trí một trượng. Cho đến lúc này, tốc độ quang mang mới chậm lại, không còn vững chắc như lúc trước nữa.

Xem ra là không đến được độ cao của huyết mạch cấp một. Đối với chuyện này, Đường Tam cảm thấy rất bình thường, dù sao cực hạn hiện tại của Sư Hổ Biến là Cửu giai, hắn chỉ có thể tu luyện đến Cửu giai. Năng lượng Huyền Thiên Công hấp thu không đủ để Sư Hổ Biến của hắn trở nên mạnh hơn.

Huyết mạch của Đường Tam cùng huyết mạch của Đại Miêu có sự chênh lệch. Huyết mạch của hắn sinh ra lực lượng, mà mình hấp thu huyết mạch chi lực của hắn để tăng cường lạc ấn. Hiện tại lạc ấn chưa được tăng cường đến tầng cấp cao hơn, cường độ không duy trì ở cấp một là bình thường, dù sao huyết mạch của hắn không bao gồm tiềm năng.

Quang mang vẫn tiếp tục lên cao, dù chậm nhưng vẫn chưa dừng lại.

Qua một trượng mốt, khi gần đến một trượng hai thì tốc độ lại giảm xuống. Nhìn thế này dù không đến một trượng năm, nhưng hẳn là khoảng một trượng ba, trong cấp hai có thể coi là đứng đầu.

Nhân loại có được huyết mạch cấp hai mạnh như vậy, lại được Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tán thành vẫn khiến tên Phượng Hoàng Yêu tộc kia cảm thấy kinh ngạc. Huyết mạch mạnh như vậy xuất hiện ở nhân loại, quả thực là chưa từng có. Dù con người có được Yêu Thần biến, Thiên Tinh Biến thì nồng độ huyết mạch cũng thấp hơn hai tộc Yêu, Tinh. Huyết mạch của nhân loại trước mặt này đạt đến trình độ như vậy, có nghĩa là hắn truyền thừa một loại huyết mạch cấp một.

Rốt cuộc, khi vượt qua vị trí một trượng ba thì cột sáng ngừng lại, không kéo lên nữa. "Có thể không?" Đại Miêu thậm chí còn gấp hơn Đường Tam.

"Được rồi. Chúc mừng ngài có thể dự thi, vậy ngài cũng tham gia thi đấu hai người đúng không? Nếu tham gia thi đấu hai người thì mỗi người các ngài phải nộp 100 nguyên tố tệ, tổng là mỗi người 200 nguyên tố tệ." Nghe đến con số này, ngay cả một người không quan tâm đến tiền như Đường Tam cũng cảm thấy co quắp một chút. Tổ

đình thật là biết kiếm tiền a!

Đại Miêu nhìn Đường Tam hỏi: "Đủ không?"

"Ân, đủ." Đường Tam bất đắc dĩ nói.

"Vậy mời hai vị theo ta ra ngoài đăng ký." Nam tử Phượng Hoàng Yêu tộc khẽ cười nói.

Đúng lúc này, cửa mở, tên Phượng Hoàng Yêu tộc lúc nãy đi ra ngoài biểu lộ có chút quái dị đi vào. Phía sau hắn là một nam tử rất giống nhân loại, nhưng trên đầu là một mái tóc dài màu xanh lam kỳ dị.

Đường Tam nhìn thấy hắn thì nhận ra ngay người tới là Khổng Tước Yêu tộc.

Hơn nữa, khi hắn bước vào phòng, lực áp vô hình làm lòng Đường Tam thắt lại, đồng thời lông tóc sau cổ Đại Miêu cũng dựng lên, rõ ràng là cảm nhận được uy hiếp to lớn. Khổng Tước Yêu tộc Thần cấp trở lên? Đây là ai?

Ngay khi Đường Tam Đường Tam đang giật mình thì cảm giác tim đập nhanh lại xuất hiện. Sau đó, người mà hắn thương nhớ, mấy ngày trước vừa gặp lại đã xuất hiện trước mắt hắn.

Dù Đường Tam có kiên định tới đâu thì giờ khắc này, hắn cũng không khống chế được cảm xúc của mình mà thốt lên: "Mỹ công tử?"

Đúng vậy, người đi phía sau không phải ai khác, chính là Mỹ công tử!

Đường Tam tuyệt đối không nghĩ tới ở chỗ này gặp lại Mỹ công tử, lúc trước khi chia tay hắn còn nghe nàng nói muốn tiếp nhận khảo nghiệm của Khổng Tước Đại Yêu Vương, lại không nghĩ rằng nàng vậy mà tới đây báo danh tham gia Tổ đình tinh anh đại tái.

Trong lúc nhất thời, đầu óc hắn không khỏi trống rỗng.

Nghe được âm thanh kinh hô này, nam tử Khổng Tước Yêu tộc đi phía trước cùng Mỹ công tử đi phía sau cơ hồ đồng thời đánh mắt tới. Đôi mắt đẹp của Mỹ công tử tỏ ra kinh ngạc, nàng cũng la lên: "Tu La, ngươi sao lại ở chỗ này? Ngươi không ..."

Hai người họ kinh ngạc vì cùng một chuyện, chính là cần thời gian để đi từ thành Gia Lý xa xôi đến Tổ đình a! Bọn họ mới gặp mặt mấy ngày? Tính ra cũng chỉ bốn, năm ngày mà thôi, vậy mà hai người lại gặp lại ở Tổ đình, hiển nhiên là hai người đều không dùng tốc độ bình thường để đến nơi này.

"Ừm?" Nam tử Khổng Tước Yêu tộc cường đại kia nghi ngờ quay đầu nhìn Mỹ công tử, sau đó lại nhìn Đường Tam, "Các ngươi quen biết nhau?"

Mỹ công tử hít sâu một hơi, ổn định lại suy nghĩ của mình, sau đó gật nhẹ đầu, nói: "Hắn gọi là Tu La, là bằng hữu nhân loại của ta. Tu La, đây là phụ thân của ta."

Nghe nàng giới thiệu, Đường Tam lập tức hiểu được thân phận của vị trước mặt này. Mặc dù lúc trước đã nhìn thấy người này từ xa khi hắn đại chiến với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng trên bầu trời thành Gia Lý, nhưng lúc có nhiều quang mang nên không thấy quá rõ. Lúc này nhìn thấy hắn ở khoảng cách gần, Đường Tam không khỏi có chút quái dị, đây là cha vợ tương lai của mình? Nhạc phụ ở thế giới này?

Kìm nén xúc động muốn hô lên "Nhạc phụ", Đường Tam vội vàng khom người hành lễ, nói: "Bái kiến tộc trưởng."

Khổng Tước Đại Yêu Vương khẽ gật đầu, lại ngẩng đầu nhìn cột thuỷ tinh kia, ánh mắt nhìn về Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu ở bên cạnh, hơi kinh ngạc nói: "Sư Hổ tộc? Vấn đề huyết mạch của các ngươi đã được giải quyết rồi?"

Hắn vô ý thức cho rằng đây là cường độ huyết mạch của Đại Miêu.

Đại Miêu vừa nghe đến hai chữ "Tộc trưởng" cùng bề ngoài đặc thù của Khổng Tước Yêu tộc thì đã rõ vị này là ai. Hắn đã lăn lộn ở thành Gia Lý nhiều năm, vội vàng cung kính nói: "Tộc trưởng, đây không phải khảo thí huyết mạch của ta, là của Tu La huynh. Ta trước đây cũng dự thi ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý."

Chương 456: Cường độ huyết mạch của Mỹ công tử

"Huyết mạch nhân loại? Cấp hai?" Khổng Tước Đại Yêu Vương có chút rửa mắt mà nhìn Đường Tam. Phải biết rằng, hắn chưa từng nhìn thấy nhân loại có cường độ huyết mạch đạt đến trình độ này. Không, không thể nói là chưa từng thấy qua, trừ Mỹ công tử.

"Đúng vậy." Tên Phượng Hoàng Yêu tộc vội vàng cung kính nói. Phượng Hoàng Yêu tộc cùng Khổng Tước Yêu tộc quan hệ không tốt, cũng không cùng huyết thống.

"Được rồi, khảo thí cho nữ nhi của ta đi." Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không nói nữa, cũng không có ý muốn tiếp tục nói chuyện với Đường Tam, phất phất tay với Mỹ công tử.

Mỹ công tử nghe lời tiến lên, nhưng ánh mắt vẫn dừng trên người Đường Tam. Lúc này trong lòng nàng đang nghĩ, gia hoả Tu La này trước đó mất ba ngày mới trở về có phải là vì vẫn luôn ở Tổ đình hay không? Gặp mình xong sau đó lại gấp rút trở về?

Tâm tình Đường Tam lúc này cũng cực kỳ phức tạp, Mỹ công tử xuất hiện ở đây, chắc chắn là nàng muốn tham gia Tổ đình tinh anh đại tái. Khổng Tước Đại Yêu Vương tự mình mang nàng đến dự thi có ý vị như thế nào? Đây là xác định thân phận người thừa kế của nàng sao? Nếu như vậy thì lần này là bước đầu tiên để Mỹ công tử được cao tầng trong Tổ đình công nhận. Chẳng lẽ đây là khảo nghiệm mà Mỹ công tử nói trước đó? Nhưng trước đó nàng nói là

tiếp nhận khảo nghiệm ở Khổng Tước Yêu tộc a!

"Nếu Mỹ công tử cùng Đại Miêu tranh giành vị trí quán quân thì làm sao bây giờ? Mình nên giúp ai đây? Ta thật sự không phải là người trọng sắc khinh bạn a! ... E hèm, Mỹ công tử hiện tại cũng là bằng hữu của mình, không phải sao? Ân, đúng vậy! Mình còn biết nàng sớm hơn Đại Miêu đó." Đường Tam nghĩ.

Đại Miêu không biết tâm tình phức tạp của Đường Tam, hắn lúc này chỉ kinh ngạc Khổng Tước Đại Yêu Vương vậy mà tự mình mang theo tiểu công chúa đến dự thi, hơn nữa thoạt nhìn tiểu công chúa còn biết Tu La huynh. Tiểu công chúa giống như có huyết mạch nhân loại. Nàng có mái tóc đen, cũng không phải là tóc dài màu lam đặc trưng của Khổng Tước Yêu tộc.

"Mời!" Tên Phượng Hoàng Yêu tộc hướng Mỹ công tử làm một dấu tay xin mời.

Mỹ công tử chậm rãi đi đến trước bia đá, nàng quay đầu nhìn Đường Tam, lại nhìn cường độ huyết mạch một trượng ba của hắn, vẻ mặt có chút quái dị.

Huyết mạch của hắn không đến cấp một? Nàng đã nhìn thấy Tu La xuất thủ nhiều lần, nàng cũng biết hắn không chỉ có một loại huyết mạch chi lực, đây là cường độ của một loại huyết mạch sao?

Nghĩ như vậy, nàng đem một giọt máu nhỏ vào trong lỗ khảm.

Lập tức, Đường Tam cảm thấy có chút khác thường. Máu của mình vừa nhỏ, hiện tại là Mỹ công tử, chẳng lẽ hai dòng máu hoà lẫn vào nhau sao?

Huyết dịch nhỏ xuống, quang mang lập tức kéo lên trên cột thuỷ

tinh.

Không nhanh! Đúng vậy, giống như Đường Tam, không nhanh, thậm chí tốc độ cũng không khác mấy. Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi nhíu mày, Đường Tam lại thấp giọng nói với Mỹ công tử: "Không có chuyện gì, huyết mạch nhân loại chúng ta dường như kéo lên chậm, nhưng ổn định, ta vừa rồi cũng là như vậy."

"Ừm." Mỹ công tử gật đầu với hắn.

Đường Tam lại hỏi: "Ngươi tham gia thi đấu cá nhân sao? Thi đấu hai người thì sao?"

"Ta tự mình tham ..." Mỹ công tử vô ý thức nói ra, nhưng khi nàng nói xong mấy chữ này thì ánh mắt liền tập trung trên mặt Đường Tam, sau đó chớp chớp mắt.

Đường Tam cũng chớp chớp mắt, nhìn nàng.

Giống như Đường Tam nói vậy, quang mang ổn định kéo lên, tốc độ không nhanh, nhưng có cảm giác nhanh hơn lúc Đường Tam khảo thí một chút.

Hai thước, ba thước, bốn thước, năm thước, ...

Rất nhanh đã qua sáu thước, bảy thước, tám thước!

Nhìn quang mang ổn định kéo lên, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã khôi phục như bình thường. Hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc cũng đang nhìn, bọn hắn cũng quan tâm đến huyết mạch của Mỹ công tử. Khổng Tước cùng Phượng Hoàng đã vô số năm tranh đoạt vị trí Bách Điểu Chi Vương. Năm đó là Khổng Tước Đại Yêu Hoàng cùng Bất Tử Đại Yêu Hoàng, cũng khó có thể nói là ai mạnh hơn ai, bọn

họ đã chiến đấu với nhau nhiều năm rồi. Cho đến khi Khổng Tước Đại Yêu Hoàng vẫn diệt, Khổng Tước Yêu tộc suy sụp mới khiến Phượng Hoàng Yêu tộc ngồi vững ở vị trí Bách Điểu Chi Vương. Hôm nay Mỹ công tử tới đây, vậy mà lại có huyết mạch nhân loại, hơn nữa là nữ nhi của Khổng Tước Đại Yêu Vương. Cô ấy đến tham gia Tổ đình tinh anh đại tái là có ý vị gì?

Phượng Hoàng Yêu tộc đương nhiên cũng có người đến dự thi. Mà vị tiểu công chúa này có thực lực như thế nào là chuyện đáng để quan sát.

Đường Tam đứng bên người Mỹ công tử, hắn hiện tại cảm thấy, Mỹ công tử Cửu giai, đúng vậy, Cửu giai! Mặc dù mới đột phá Cửu giai không lâu, nhưng khí tức so với mấy ngày trước đã mạnh hơn nhiều.

Một trượng! Huyết mạch cấp hai đã ổn định. Khổng Tước Yêu tộc chân chính là huyết mạch cấp một, nhưng nếu trên người nàng có huyết mạch nhân loại, liệu nàng có đạt đến cường độ huyết mạch cấp một không?

Quang mang sau khi lên đến một trượng thì tốc độ không giảm xuống như Đường Tam, mà vẫn chậm rãi ổn định tiến lên, hiển nhiên là tiềm lực lớn hơn Đường Tam. Cường độ huyết mạch của Đường Tam lúc trước đạt một trượng ba, như vậy, nàng rất có thể đạt tới một trượng năm, cũng chính là ngưỡng huyết mạch cấp một.

Khi vượt qua một trượng hai, tốc độ quang mang bắt đầu chậm lại.

Vượt qua một trượng hai đã chậm rồi, vậy có thể lên một trượng năm không?

Khi mọi người đều xuất hiện nghi ngờ thì một cảnh tượng kỳ lạ

xuất hiện. Quang mang vốn chậm lại, sau một lúc thì đột nhiên tăng tốc, hơn nữa so với trước đó thì nhanh hơn vài phần, tiếp tục kéo lên cao.

Còn có thể tăng tốc lần hai?

Hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc choáng váng. Nhưng mà, sự thật trước mắt làm bọn hắn không thể không tin. Dụng cụ này tuyệt đối chính xác. Huyết mạch chi lực có thể hai lần gia tốc, vậy có nghĩa là người ta nội tình đủ thâm hậu.

Một trượng ba, một trượng bốn, một trượng năm! Huyết mạch cấp một đã ổn định, quang mang vẫn tiếp tục kéo lên. Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu không khỏi kinh ngạc, đồng dạng là nhân loại, cô nương này còn mạnh hơn Tu La huynh sao?

Sự thật đã chứng minh hết thảy, một trượng sáu! Khi qua một trượng sáu thì tốc độ quang mang mới chậm dần. Nhưng lúc này đã không còn quan trọng, thân phận người sở hữu huyết mạch cấp một của Mỹ công tử đã được xác nhận.

Mặc dù người dự thi nhân loại cần nhiều xét duyệt hơn, nhưng nàng có huyết mạch cấp một, lại được tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc tự mình đến đã giải quyết tất cả. Dù sao Khổng Tước Yêu tộc đã từng xuất hiện Đại Yêu Hoàng.

Một trượng bảy! Quang mang chậm rãi vượt qua một trượng bảy, vượt qua cả Sư Hổ Kiếm Thánh trước đó, nồng độ huyết mạch như thế này cũng là đứng hàng đầu. Hơn nữa đừng quên nàng có huyết mạch nhân loại.

Đường Tam mơ hồ đoán được vì sao nồng độ huyết mạch của Mỹ công tử lại tăng lên hai lần, là vì trên người nàng còn một loại

huyết mạch khác, kế thừa từ mẫu thân nàng, huyết mạch Bạch Hổ, truyền thừa từ Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Hai đại huyết mạch đồng thời trợ lực mới có biến hoá như thế.

Hắn cũng không nhịn được hiếu kỳ, nếu như mình thôi động tất cả các huyết mạch thì sẽ như thế nào? Sẽ gia tốc mấy lần? Tối thiểu huyết mạch cấp hai cùng huyết mạch cấp một là có thể làm quang mang gia tốc. Cao hai trượng, có lẽ không phải là kết thúc.

Cuối cùng, quang mang dừng lại ở hơn một trượng bảy, chưa đến một trượng tám. Phải biết rằng, kết quả như vậy đã cực kỳ kinh người. Khổng Tước Đại Yêu Vương thoả mãn gật đầu, nói: "Vậy đi, chúng ta đi đăng ký."

Chương 457: Tam Ngũ tổ hợp tái xuất

Đám người đi đến phòng đăng ký. Hai tên Phượng Hoàng Yêu tộc đã không nhìn Đường Tam cùng Đại Miêu, mà tiến hành đăng ký cho Mỹ công tử.

"Là như vậy, Tổ đình tinh anh đại tái năm nay chẳng những có thi đấu cá nhân, mà còn có thi đấu hai người, phần thưởng vô cùng phong phú ..." Một tên Phượng Hoàng Yêu tộc đem chuyện nói với Đường Tam cùng Đại Miêu nói lại một lần cho Mỹ công tử cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Nghe hắn giảng thuật, lại nhìn Đường Tam không rời ánh mắt khỏi Mỹ công tử, trong lòng Đại Miêu chợt sinh ra dự cảm không tốt.

"Thi đấu hai người, ta có thể tham gia không?" Mỹ công tử quay đầu nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương.

"Ngươi tham gia với ai?" Khổng Tước Đại Yêu Vương nghi ngờ hỏi.

"Ta có thể!" Đường Tam không chút do dự nói ra. Hắn đi đến trước mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương, hơi khom người nói, "Kỳ thật, ta vốn là phụ thuộc của Mỹ công tử. Ta có thể cùng nàng tham gia dự thi."

"Ngươi?" Khổng Tước Đại Yêu Vương cau mày nói, "Ngươi bất quá chỉ là huyết mạch cấp hai thôi, từ khí tức của ngươi có thể thấy miễn cưỡng đạt đến cảnh giới Cửu giai, chỉ sợ ngươi sẽ cản trở

nàng."

Đường Tam lập tức lấy ra Kiếm Lệnh đưa tới: "Ta nghĩ ta có thể."

"Ừm, hắn rất mạnh." Mỹ công tử gật gật đầu, nói. Bởi vì Tu La nói hắn là phụ thuộc của nàng khiến nàng không khỏi nhìn hắn thêm vài lần, nhưng nàng cũng không nói gì. Nàng cho rằng, đây là Tu La cố ý nói như vậy để cùng nàng dự thi. Bất quá cùng hắn dự thi, Mỹ công tử cũng không từ chối.

Nhìn Kiếm Lệnh trong tay Đường Tam, Khổng Tước Đại Yêu Vương hơi kinh ngạc hỏi: "Ngươi đến từ thành Gia Lý sao?"

Đường Tam gật đầu, nói: "Đúng vậy."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nheo mắt nhìn Mỹ công tử: "Tương lai là thế giới của người trẻ các ngươi. Chính ngươi quyết định đi."

Tên nhân viên Phượng Hoàng Yêu tộc nhìn Đường Tam, lại nhìn Mỹ công tử cùng Đại Miêu, sau đó thắc mắc hỏi: "Trước đó không phải hai ngài muốn cùng tham gia thi đấu hai người sao?"

Đường Tam quay đầu nhìn Đại Miêu, tỏ vẻ áy náy. Đại Miêu nhướng mày, ánh mắt tỏ vẻ "Ta hiểu rồi" nhìn hắn, cũng không có gì bất mãn.

Đường Tam hướng hắn giơ ngón cái lên, tất cả đều im lặng.

"Có thể chứ?" Đường Tam hỏi Mỹ công tử.

"Được." Mỹ công tử gật gật đầu với hắn.

Nhìn nàng, Đường Tam vô cùng thoả mãn. Rốt cuộc lại có thể cùng

nàng kề vai chiến đấu. Giờ khắc này, trong lòng hắn kích động khó bình tĩnh được, trong đầu nhớ lại đủ loại kỷ niệm kiếp trước.

Hắn còn nhớ kỹ, kiếp trước hắn là Đường Tam, nàng là Tiểu Vũ, Tam Ngũ tổ hợp bọn họ đã từng xưng bá đấu trường. Hai người phối hợp ăn ý, chiến thắng không biết bao nhiêu đối thủ.

Lúc này, bọn họ có thể lần nữa dự thi, lần nữa cùng tác chiến, cùng sánh bước bên nhau, còn có chuyện gì tuyệt vời hơn thế này sao? Mặc dù có lỗi với Đại Miêu, nhưng lúc này hắn thật sự không quan tâm nhiều như vậy. Trước mặt Tiểu Vũ hay Mỹ công tử, tất cả trầm ổn đều biến mất từ lâu.

Đăng ký, xác nhận, lấy thẻ dự thi, xác nhận thời gian dự thi. Sau khi hoàn thành một loạt hành động, công tác chuẩn bị cho tranh tài đã hoàn thành.

Đường Tam, Mỹ công tử, Đại Miêu đều tham gia thi đấu cá nhân, sau đó Mỹ công tử cùng Đường Tam tham gia thi đấu hai người. Điều làm Đường Tam cảm thấy hứng thú là, khi đăng ký Mỹ công tử đã che kín tên của mình.

Vì vậy, cho tới bây giờ, kỳ thật hắn cũng không biết tên thật của nàng là gì.

"Đi thôi." Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với Mỹ công tử, đồng thời cũng nói với Đường Tam.

"Ừm. Vậy chúng ta gặp lại ở đấu trường." Cả người Đường Tam đều trở nên khác biệt, vẻ mặt rạng rỡ.

"Được rồi, hẹn gặp lại ở đấu trường."

Trước khi nhìn thấy nàng, hắn còn do dự có nên dự thi hay không, nhưng Mỹ công tử vừa đến, hắn liền không chờ kịp mà muốn dự thi. Ra khỏi chỗ báo danh, Khổng Tước Đại Yêu Vương loé lên ngân quang, hắn cùng Mỹ công tử đã biến mất. Bọn họ có thể nhanh đến Tổ đình như vậy, tất nhiên là không thể tách rời năng lực không gian, đây vốn là năng lực mà Khổng Tước Yêu tộc am hiểu nhất, huống chi thi triển năng lực này lại là Khổng Tước Đại Yêu Vương, người mạnh nhất trong tộc.

"Đừng nhìn nữa, nàng đã đi rồi." Đại Miêu mang theo vài phần tiếu ý trêu ghẹo Đường Tam.

Đường Tam quay người nhìn hắn, cười khổ nói: "Thật xin lỗi, Đại Miêu, là ta không tốt."

Đại Miêu khoát khoát tay, nói: "Không có chuyện gì. Đổi lại là ta, ta cũng làm như vậy. Ta khẳng định sẽ thủ hộ lấy người yêu của ta, những thứ khác đều là thứ yếu, ta hiểu được."

Đường Tam nhịn một chút, cuối cùng cũng không nói với hắn Mỹ công tử là bằng hữu hắn quen biết trước.

"Đi thôi, ta mời ngươi đi ăn, xem như bồi thường. Nếu trong thi đấu hai người có đồ gì tốt, ta sẽ lựa chọn giúp ngươi."

Đại Miêu nghe hắn, lại lắc đầu nói: "Tu La, ngươi là ân công của ta, hiện tại ta cũng xem ngươi là huynh đệ. Nếu ngươi coi ta là huynh đệ thì về sau đừng nói những lời như vậy. Muốn thu được cái gì đó, ta nhất định phải dựa vào lực lượng của mình để giành lấy, nếu không, ta sẽ không bao giờ thực sự mạnh mẽ hơn. Ngươi đã chỉ cho ta con đường thu được Thí Thần Kiếm. Lần này, ta sẽ chứng minh cho tất cả Yêu Quái Tộc xem thường chúng ta biết, chúng ta đủ cường đại."

Nhìn quang mang lấp loé trong mắt Đại Miêu, Đường Tam khẽ gật đầu. Đại Miêu nói không sai, hắn thật sự muốn trở thành cường giả đỉnh cấp thì chỉ có thể dựa vào chính hắn.

Ánh mắt Đại Miêu sáng rực nhìn hắn, nói: "Dù như thế nào thì Sư Hổ tộc mãi mãi là bằng hữu của ngươi. Chỉ cần một câu của ngươi, dù núi đao biển lửa chúng ta nhất định sẽ đến."

Khổng Tước Đại Yêu Vương mang theo Mỹ công tử trực tiếp truyền tống về chỗ ở.

Không còn người ngoài, vẻ mặt của Khổng Tước Đại Yêu Vương đã trở nên ôn hoà hơn nhiều.

"Tu La kia là ai? Người của tổ chức Cứu Thục các con?" Khổng Tước Đại Yêu Vương hỏi.

Mỹ công tử nói: "Xem như thế đi. Khi ở thành Gia Lý, hắn vẫn luôn giúp ta. Mấy lần hành động kia cũng là hắn giúp ta."

Thực tế, nàng cũng không thể xác định Tu La đến cùng có phải là người của tổ chức Cứu Thục không, nhưng Tu La vẫn luôn tận sức trợ giúp nàng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ánh mắt chứa thâm ý nhìn nữ nhi của mình, nói: "Nếu ngươi cho rằng hắn là trợ lực trọng yếu trong tương lai thì phải tận lực lôi kéo, nếu xác định hắn không có khả năng giúp ngươi thì phải bảo trì cảnh giác. Thân là thượng vị giả sẽ không có khả năng khống chế từng tên thuộc hạ, nhưng mỗi thành viên hạch tâm đều phải là tâm phúc."

"Vâng." Mỹ công tử gật gật đầu.

Đối với Tu La, trong lòng nàng từ đầu đến cuối đều duy trì một phần cảnh giác. Lần trước nàng muốn lấy xuống mặt nạ của hắn, muốn xem diện mạo thực sự của hắn nhưng không được. Cũng bởi vì lớp mặt nạ này dường như ngăn cách điều gì đó làm nàng không thể toàn tâm toàn ý tin tưởng hắn, nhưng nàng có thể mơ hồ cảm giác được hắn không hề giữ lại gì với nàng, giống như vừa rồi khi gặp nhau, hắn không thể che giấu sự ngạc nhiên.

"Được rồi, nghỉ ngơi đi. Vừa thông qua khảo hạch truyền thừa đã lên đường ngay, con cũng không nghỉ ngơi tốt." Nói xong, Khổng Tước Đại Yêu Vương thân hình lấp loé, hư không tiêu thất.

Phụ thân rời đi, tinh thần Mỹ công tử cũng theo đó trầm tĩnh lại. Hôm nay nhìn thấy Tu La cũng làm nàng thấy vui mừng, hơn nữa nàng còn muốn cùng hắn tham gia thi đấu hai người, quả thực có chút cảm giác kỳ dị.

Bọn họ trước kia mặc dù đã từng hợp tác, nhưng chuyện này xảy ra đã lâu, trên đấu trường có thể chiến thắng đối thủ sao? Tu La đến tột cùng có thực lực gì, kỳ thật nàng cũng không hoàn toàn rõ ràng. Nàng chỉ biết Tu La rất mạnh, luôn có thể làm việc người khác không thể.

Trước đó có tên Sư Hổ Thú bên cạnh hắn là có chuyện gì? Là bằng hữu của hắn sao? Bọn họ có phải vốn muốn cùng nhau tham gia thi đấu hai người? Nhìn sau khi nhìn thấy nàng, Tu La lại không chút do dự muốn cùng nàng dự thi. Hắn đối với nàng rốt cuộc là có ý gì?

Chương 458: Thiên Dương Thánh Sơn

Mỹ công tử dần lớn lên, nàng đã đến tuổi biết yêu rồi, cũng không phải cái gì cũng không hiểu.

Nàng tất nhiên có thể cảm nhận được ánh mắt của Tu La nhìn mình, nhưng hắn vẫn luôn không chịu tháo mặt nạ xuống. Có lẽ, thông qua tranh tài lần này có thể kiểm nghiệm được điều gì đó.

Trở lại khách sạn Bạch Hổ, tâm tình Đường Tam hồi lâu cũng không bình tĩnh được. Hắn rất may mắn vì đi báo danh cùng Sư Hổ Kiếm Thánh, nếu không thì làm sao có thể gặp được Mỹ công tử? Đây là vận khí dẫn dắt đi.

Sau khi dần bình tĩnh lại, hắn đã hiểu vì sao Khổng Tước Đại Yêu Vương lại mang Mỹ công tử tham gia Tổ đình tinh anh đại tái. Mục đích của việc này hơi giống với hắn cùng Sư Hổ Kiếm Thánh. Đây là chuẩn bị để tương lai Mỹ công tử thừa kế vương vị.

Nếu như lần tranh tài này Mỹ công tử thể hiện được tài năng, cuối cùng thu được thứ tự cao thì Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể thuận lý thành chương tuyên bố nàng là người thừa kế của mình, thậm chí trong tương lai không lâu sẽ trực tiếp truyền vương vị cho nàng. Cho nên, hắn phải trợ giúp nàng chiến thắng đối thủ mới được. Thi đấu cá nhân không dễ khống chế, nhưng thi đấu hai người thì dễ dàng hơn nhiều.

Hôm trước Đường Tam ngay cả cường giả Thần cấp cũng chiến

thắng, đối với Tổ đình tinh anh đại tái, Đường Tam vẫn có lòng tin. Đương nhiên không loại trừ có khả năng gặp được đối thủ có chiến lực như Thần cấp, nhưng hắn tin tưởng chỉ cần mình đủ mạnh, lại có Mỹ công tử kích thích, hắn nhất định có thể chiến thắng cường địch. Cũng nhân dịp này phải xem thật kỹ những đối thủ dưới Thần cấp ở Yêu Tinh Đại Lục có thể cường đại đến trình độ nào.

Đương nhiên, một ít năng lực mà hắn dùng đối chiến với tộc trưởng Băng Nữ tộc Hoàng Băng Băng thì không thể dùng trong trận đấu, thí dụ như Thời Không Đạo Tiêu.

Chờ sau khi trở về, việc đầu tiên Đường Tam muốn làm chính là luyện chế sơ bộ Thời Không Đạo Tiêu, để bản thân có thể sử dụng.

Mặc dù ở tu vi hiện tại hắn không có khả năng phát huy ra uy năng chân chính của Thời Không Đạo Tiêu, nhưng chỉ cần phát huy một phần rất nhỏ, nó đã có thể so sánh với Thần Khí rồi.

Một nụ cười thản nhiên xuất hiện trên mặt Đường Tam, lúc này hắn thực sự rất tự tin.

Đường Tam nói với Trương Hạo Hiên chuyện mình sẽ dự thi, cũng nói rằng hắn sẽ cẩn thận trong mọi việc.

Cách ngày thi đấu còn hơn hai ngày thời gian, trong khoảng thời gian này, hắn cũng không dự định chỉ ở trong khách sạn. Nhân dịp này hắn muốn đi đến hai nơi mà hắn luôn muốn đến, cũng coi như là tiết kiệm thời gian. Chờ sau khi Tổ đình tinh anh đại tái kết thúc, hắn cũng có thể rời khỏi Tổ đình ngay, trở về thành Gia Lý.

Từ việc Mỹ công tử dự thi có thể thấy, sau khi trở về nàng sẽ không tiếp tục bế quan. Mà thành Gia Lý rất có thể sẽ bắt đầu thay đổi quyền lực, tại thời điểm mấu chốt này, nàng nhất định sẽ cần hắn,

cho nên hắn phải nắm chặt thời gian mới được.

Ăn cơm trưa, Đường Tam thuê một chiếc xe ngựa rồi lặng lẽ rời khỏi khách sạn Bạch Hổ. Hiện tại khách sạn phi thường náo nhiệt, rất nhiều người dự thi đều ở đây. Ngồi trên xe ngựa, Đường Tam nói ra địa điểm, xe ngựa bình ổn chạy trên đường phố. Đường Tam nhắm hai mắt lại, yên lặng điều chỉnh trạng thái của mình, để mình tiến vào trạng thái tốt nhất. Nửa giờ sau, xe ngựa chầm chập dừng lại, xa phu cung kính nói: "Đại nhân, đã đến rồi."

"Chỉ cần đợi ta ở chỗ này." Đường Tam xuống xe ngựa, ngẩng đầu nhìn lên núi.

Ngọn núi hùng vĩ hiện lên một màu đỏ thẫm, màu đỏ thẫm này không phải vì ngọn núi bị thiêu đốt, mà là do vô số bông hoa màu đỏ tạo thành. Những bông hoa lớn nhỏ khác nhau, không phải màu gỗ mà là tương tự như màu đỏ, nhìn từ xa sẽ khiến người ta cảm thấy là một loài khác, không giống với loài hoa lộng lẫy.

Đúng vậy, ngọn núi này là lãnh địa của Tinh Quái Tộc mạnh nhất Nhật Thần Đế Quốc, Thiên Sinh Thiên Dưỡng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng.

Đỉnh núi cao chót vót, trên đỉnh có một toà cung điện màu đỏ rực lửa đứng sừng sững, dường như đó là nơi hoả diễm nóng bỏng nhất.

Từ xưng hào của vị Thiên Tinh Hoàng này, Đường Tam liền biết năng lực của hắn nhất định là chí dương chí cương.

Huyết mạch của hắn sau nhiều lần bồi dưỡng, cuối cùng biến dị thành huyết mạch cường đại, thậm chí không thể truyền thừa tiếp. Trước đó Thiên Dương Hoa xuất hiện trên hội đấu giá Tổ đình hắn

là bản thể của hắn. Vậy những bông hoa trên núi là gì? Con cháu của Thiên Dương Hoa sao? Hay do nó hấp thu khí tức mà sinh ra?

Nghĩ đến đây, Đường Tam đã đi tới chân núi.

Từ chân núi đến đỉnh núi là một con đường dài thẳng tắp, trên đó cũng không nhiều người, nhưng so với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng bên kia thì nhiều hơn một chút. Ít nhất trong tầm mắt Đường Tam có mười mấy người, nhưng so với mấy ngàn người như bên Kiếm Thánh cung thì quạnh quẽ hơn không biết bao nhiêu lần.

Những thánh sơn ít người leo núi như vậy không biết Hoàng Giả có thể tương đối nghèo hay không?

Thanh toán 10 nguyên tố tệ, Đường Tam bắt đầu leo núi.

Nhiệt độ xung quanh tựa hồ tăng lên một chút, trở nên ấm áp hơn, nhưng không nóng như trong tưởng tượng. Hương hoa nhàn nhạt toả khắp không khí, màu đỏ rực lửa làm người ta có chút hưng phấn.

Chỉ là ấm áp thôi sao? Trong lòng Đường Tam vẫn hoài nghi.

Hắn điều chỉnh lại trạng thái bản thân, sau đó sải bước, leo lên bậc thang núi Thiên Dương.

Ngay khi hắn bước lên bậc thang đầu tiên, đột nhiên mọi thứ xung quanh đều thay đổi. Những bông hoa biến mất trong tầm mắt, bên tai vang lên âm thanh ầm ầm, nhiệt độ trở nên cao hơn, hắn nhìn thấy một dòng dung nham nóng bỏng đang lao thẳng xuống chân mình.

Các bậc thang vẫn tồn tại, nhưng ngọn núi dường như đã hoàn toàn

biến mất, biến thành một ngọn núi lửa đang hoạt động, hơn nữa còn đang phun trào. Chỉ là trên trời không có tro bụi núi lửa, khắp nơi đều là dung nham nóng chảy, nóng đến mức sắp thiêu huỷ hắn.

Đường Tam chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, né tránh dung nham nóng chảy, muốn tiếp tục leo lên trên. Nhưng khi hắn leo lên bậc thang thứ hai thì dung nham trước mặt nhiều hơn, hơn hai phần ba bậc thang đã bị dung nham bao phủ, hơn nữa rất nhiều dung nham bắn tung toé bay về phía hắn.

Đường Tam không tiếp tục né tránh, hắn muốn thử xem dung nham này mang đến những thay đổi gì. Sư Hổ Kim Cương bắn ra, hình thành một quang diễm màu bạch kim bên ngoài thân thể hắn, ngăn trở dung nham xâm nhập.

Dung nham rơi trên Sư Hổ Kim Cương, phát ra tiếng "xèo xèo" liên tục. Với sức mạnh của Sư Hổ Kim Cương, vậy mà lại nhanh chóng nóng chảy. Mà Đường Tam chỉ thử một lần liền lập tức dừng Sư Hổ Kim Cương thôn phệ dung nham. Đúng là có thể thôn phệ được, nhưng năng lượng nóng bỏng làm cơ thể hắn có chút không chịu nổi. Nhiệt độ quá cao, nếu tiếp tục thôn phệ, hắn chỉ sợ thực sự là tự thiêu.

Không có khả năng thôn phệ? Vậy phải làm sao?

Sư Hổ Kim Cương tiêu hao nhanh chóng, lông mày Đường Tam nhíu lại. Với cảnh giới của Sư Hổ Kim Cương, cùng huyết mạch chi lực được hắn áp súc, đã có thể so sánh với cường giả Cửu giai, hơn nữa còn là huyết mạch cấp một. Chẳng lẽ cường giả Cửu giai huyết mạch cấp một cũng không thể leo lên mấy bậc thang núi Thiên Dương sao? Vậy thì độ khó cũng quá lớn a!

Nhưng từ trước đó hắn quan sát từ dưới chân núi thì đã có người

leo lên giữa lưng chừng ngọn núi, cũng không có khó như vậy mới đúng.

Chương 459: Dương hoả luyện thể

Leo núi có một quy củ là, không được lùi lại, nếu lùi lại có nghĩa là thất bại. Cho nên Đường Tam không thể lùi xuống từ bậc thứ hai.

Đường Tam suy nghĩ thật nhanh, chợt nảy ra một ý hay. Từng cây dây leo từ trong cơ thể hắn chui ra, trong nháy mắt ngăn lại trước người. Hắn dùng Lam Ngân Hoàng tầng cấp thấp hơn để ngăn cản dung nham nóng bỏng, thu lại Sư Hổ Kim Cương.

Cũng thật kỳ lạ! Khi Lam Ngân Hoàng vừa ra, dung nham vốn nóng bỏng đã giảm nhiệt độ xuống. Mặc dù dung nham trong chớp mắt thiêu đốt Lam Ngân Hoàng đến cháy đen, nhưng dù là nhiệt độ trong không khí hay trong dung nham đều hạ xuống nhiều, và Đường Tam ngăn cản cũng dễ dàng hơn.

Vị Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng này thật có ý tứ a! Hắn làm như vậy rõ ràng là cự tuyệt Yêu Quái Tộc đến leo núi của mình, hoặc là nói cự tuyệt tất cả cường giả trừ hệ thực vật, rõ ràng là chiếu cố cường giả hệ thực vật hơn. Đường Tam trước đó là suy đoán như vậy, nên mới thay thể Sư Hổ Kim Cương thành Lam Ngân Hoàng. Quả nhiên là như thế.

Dung nham nóng bỏng không ngừng thiêu đốt Lam Ngân Hoàng, khiến nó cháy đen và nhỏ lại. Đường Tam không ngừng đem năng lượng Huyền Thiên Công rót vào trong đó, lúc này mới duy trì được phòng ngự.

Đường Tam không nóng lòng tiếp tục leo lên trên, mà đứng ở bậc thang thứ hai yên lặng cảm thụ biến hoá của Lam Ngân Hoàng. Hắn muốn tìm hiểu rốt cuộc leo lên núi Thiên Dương có thể mang lại cho hắn điều gì, sau đó mới tiếp tục leo lên trên.

Rất nhanh hắn liền phát hiện, khi đem huyết mạch chi lực chuyển thành hệ thực vật, hoả lực nóng bỏng ở núi Thiên Dương không còn xâm nhập mà là thẩm thấu. Lam Ngân Hoàng nhanh chóng trở nên nóng hơn, và qua đó, nhiệt lực cuồn cuộn chảy vào thân thể của hắn.

Đó không phải là nhiệt lực muốn đốt cháy hắn, mà là một loại nhiệt ấm nóng, dưới tác dụng của nó, Đường Tam cảm giác được huyết dịch và năng lượng trong cơ thể đang dần sôi trào. Trong quá trình này, tạp chất trong cơ thể hắn tựa hồ bị nóng chảy, đồng thời, da xương, kinh mạch, nội tạng cũng biến hoá rất nhỏ.

Dương hoả luyện thể? Đường Tam trong lòng hơi động.

Nếu đơn thuần là Tinh Quái Tộc hệ thực vật, được dương hoả luyện thể thì huyết mạch có thể sẽ chiết xuất ở một trình độ nhất định đi. Nhưng tu luyện thế này không phải ai cũng có thể chịu đựng được. Bởi vì dù là thẩm thấu vào thì nhiệt độ vẫn cực cao, nếu làm không tốt sẽ tổn thương đến bản nguyên. Chỉ có hai loại cường giả mới có thể ngăn cản được. Một là cường giả thuộc tính cực hàn, trực tiếp thông qua đối kháng mà ngăn cản, nhưng như vậy sẽ không có tác dụng tăng lên bản thân. Hai là cường giả Hoả thuộc tính có sức đề kháng mạnh với lửa, như vậy mới có thể thực sự đạt được chỗ tốt.

Khó trách người leo lên núi Thiên Dương lại ít như vậy, vì vốn dĩ nơi này chỉ dành cho Tinh Quái Tộc hệ thực vật thuộc tính hoả. Có vẻ như Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng thiên vị đặc biệt cho các Tinh Quái Tộc thuộc tính đặc thù này. Cũng khó trách, chính hắn dù

sao cũng không có hậu đại, hắn là thông qua phương thức này để tìm kiếm người thừa kế đi.

Sau khi hiểu được những điều này, hắn tự nhiên cũng thông suốt mục đích của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng. Đường Tam mỉm cười, Lam Ngân Hoàng mặc dù không phải thuộc tính hoả, nhưng trước đó đã dung hợp nhiều loại thực vật nên cũng không tệ. Mà bản thân Huyền Thiên Công có đặc tính ôn hoà, cho dù thuộc tính hoả có thể tiến vào cơ thể hắn thì chỉ cần không phải cực kỳ bá đạo muốn phá huỷ hắn sẽ từ từ hoá giải.

Không phải là thẩm thấu sao? Vấn đề lớn nhất của Đường Tam chính là cường độ thân thể không đủ mạnh. Mặc dù hấp thu sinh mệnh lực khổng lồ từ Hoàng Kim Thụ, lại có Sư Hổ Kim Cương tăng lên, thân thể hắn đã mạnh hơn trước kia nhiều. Nhưng dù vậy, muốn vận dụng Thần Thức thôi động một chút năng lực kiếp trước vẫn cực kỳ khó khăn. Giống như lúc trước thi triển Đại Tu Di Chuy đã mang lại một gánh nặng lớn cho hắn, trong thời gian ngắn không thể thi triển lại lần nữa. Mà leo lên núi Thiên Dương trước mắt có tác dụng luyện thể, quả thực là phù hợp với hắn.

Kiếp trước, Đường Tam ở một nơi chí bảo chi địa tên là Băng Hoả Lưỡng Nghi Nhãn, trải qua sự luyện hoá của hai loại nước suối cực hạn băng và hoả, từ đó thể phách tăng lên cực lớn, cuối cùng tu luyện thành Thần. Năng lượng huyết mạch nóng bỏng của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng trước mặt này còn có hiệu quả càng tốt hơn so với Dương tuyền, dù sao, cường độ năng lượng ở vị diện này cũng mạnh hơn thế giới kia.

Đường Tam hấp thu năng lượng nóng bỏng, làm tan chảy nó bằng Huyền Thiên Công, sau đó yên lặng thấm vào cơ thể. Mặc dù năng lượng nóng bỏng kia làm da hắn nhanh chóng đỏ như con tôm luộc, nhưng được Huyền Thiên Công điều chỉnh, hoả độc sẽ không còn,

đồng thời sinh ra tác dụng luyện thể.

Ám thương để lại khi thi triển Đại Tu Di Chuy được năng lượng nóng bỏng thấm vào đã bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, giống như là tụ huyết đang tan ra, Huyền Thiên Công vận chuyển càng lúc càng trôi chảy. Đương nhiên, chuyện này cũng tiêu hao thật lớn, nhưng hiện tại hắn có hồn hạch, năng lực tự khôi phục cực mạnh, nơi này lại có thiên địa linh khí nồng đậm, trong thời gian ngắn không có vấn đề gì.

Đường Tam không có gấp gáp leo lên phía trước, chỉ duy trì trạng thái như vậy. Lấy hoả lực tẩm bổ cơ thể, để bản thân không ngừng rèn luyện, cũng tương đương là rèn luyện Lam Ngân Hoàng của hắn.

Từ giữa trưa đến tối, thời gian trôi qua rất nhanh. Ngay cả nhân viên thu tiền vào cửa cũng phát hiện gia hoả này có chút kỳ quái. Đường Tam không hề nghi ngờ là người leo lên thấp nhất, chỉ có hai bậc thang. Nhưng là, người đến trước hắn, thậm chí đến sau hắn đều đã rời đi, nhưng hắn vẫn như cũ đứng đó. Hắn tuyệt đối là người kiên trì lâu nhất.

Cho đến khi màn đêm buông xuống, hắn vẫn không có ý định rời đi. Nhân viên làm việc ở chỗ này lâu như vậy rồi cũng là lần đầu tiên nhìn thấy tình huống như thế.

Mãi đến nửa đêm, Đường Tam mới thở dài một hơi, chậm rãi đi xuống. Lập tức, xung quanh hắn bốc lên khói trắng, rất nhiều nhiệt lượng toả ra bên ngoài, quần áo trên người đã bị nướng cháy một chút.

Đường Tam lấy ra một bộ trường bào choàng lên người mình, lúc này mới không có bại lộ cơ thể.

Làn da đỏ ửng thật lâu không biến mất, xương cốt, kinh lạc, nội tạng đều có cảm giác ngứa ngáy. Cảm giác này thật sự rất khó chịu, nhưng Đường Tam lại thật vui vẻ. Hắn biết, sau khi dương hoả luyện thể, thân thể mình đã được luyện hoá, cường độ đã tăng lên.

Thật không tệ a! Rèn luyện cường độ mạnh như vậy rất phù hợp với hắn, nếu thời gian cho phép, hắn có thể ở chỗ này ba ngày ba đêm. Không cần nhiều thời gian, chỉ cần một năm rưỡi là hắn có thể đem thể phách tăng lên tới Thần cấp. Với thể lực đó, hắn có thể tuỳ ý thi triển Đại Tu Di Chuy.

Đáng tiếc, thời gian không đợi ta. Trước khi dự thi hắn còn muốn đến một nơi khác nên không có khả năng tiếp tục ở nơi này tu luyện, chờ sau này hẵng nói.

Xa phu xe ngựa phi thường tận tình, mặc dù đã rất muộn nhưng vẫn chờ ở bên ngoài. Đường Tam cho thêm tiền xe, để hắn đưa mình về khách sạn, ước định thời gian ngày mai xuất phát.

Đường Tam trở lại khách sạn, trực tiếp đi vào phòng tu luyện minh tưởng.

Màu đỏ ửng trên da đã rút đi, nhưng cảm giác nóng bỏng vẫn còn trong cơ thể. Hắn không ngừng vận chuyển Huyền Thiên Công hấp thu nhiệt lực này, đồng thời xem xét biến hoá cường độ của cơ thể.

Chương 460: Chí dương chí âm xung đột

Năng lượng nóng bỏng kia tựa như lạc ấn trong cơ thể, nhất là ảnh hưởng cực lớn đến lạc ấn Lam Ngân Hoàng. Trên bề mặt lạc ấn Lam Ngân Hoàng có nhiều hơn một tầng lửa đỏ, ngay cả hình dáng dây leo cũng xuất hiện một chút biến hoá. Màu đậm hơn, giống như là bị nướng, thể tích nhỏ hơn nhưng sức bền thì cải thiện đáng kể, còn mang theo cảm giác nóng bỏng.

Không sai, rèn luyện có hiệu quả. Dưới nhiệt lượng nóng bỏng ở núi Thiên Dương rèn luyện, Lam Ngân Hoàng đang không ngừng tiến hoá. Thật không hổ là Thiên Dương Hoa chí dương chí cương a! Khí tức dương cương kia thậm chí làm lạc ấn Sư Hổ Kim Cương đều bị ảnh hưởng nhất định.

Bản thân Sư Hổ Kim Cương cũng là chí dương chí cương, được dương hoả Thiên Dương Hoa rèn luyện lại càng trở nên thuần tuý.

Sau khi tranh tài kết thúc, hắn có thể đề nghị Đại Miêu đến đó thử một chút. Mặc dù nơi đó bài xích Yêu Quái Tộc, nhưng với tu vi của Đại Miêu thì có thể kiên trì một đoạn thời gian, dù chỉ là một thời gian ngắn thì cũng tốt cho Đại Miêu tăng lên huyết mạch.

Sau khi suy tư, Đường Tam rất nhanh đã tiến vào trạng thái nhập định. Sau khi trời sáng hắn muốn đến một nơi khác, chính là núi Địa Âm của Địa Âm Thiên Tinh Hoàng.

Có dương liền có âm, có chí dương chí cương thì liền có chí âm chí

nhu. Âm dương chung sức, cương nhu hài hoà, đây mới là văn võ chi đạo.

Đường Tam muốn đi đến địa bàn của hai vị Thiên Tinh Hoàng mạnh nhất để cảm thụ một chút ảo diệu của nó. Mặc dù chỉ một chút nhỏ nhưng hắn đã có không ít cảm ngộ, đối với Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng cũng có phán đoán nhất định.

Từ trên hội đấu giá ngày đó có thể nhìn ra, Địa Âm Thiên Tinh Hoàng hẳn là có quan hệ mật thiết với Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng.

Vừa rồi được năng lượng chí dương chí cương rèn luyện, sau khi trời sáng liền đi cảm thụ một chút năng lượng chí âm chí nhu có thể hỗ trợ lẫn nhau hay không, có thể mang đến cho hắn chỗ tốt hay không.

Giữa trưa, Đường Tam đi tới núi Địa Âm.

So với núi Thiên Dương tràn ngập màu đỏ chí dương thì núi Địa Âm lại âm trầm, cả ngọn núi đều đen kịt, cho người ta cảm giác rất khó chịu.

Đường Tam giao tiền, sau đó mới đi vào trong phạm vị núi Địa Âm. Số lượng người leo núi nơi này rõ ràng nhiều hơn núi Thiên Dương bên kia, nhưng mỗi người đều trùm một chiếc áo choàng đen như mực, bao bọc lấy toàn bộ bản thân không để lộ ra ngoài. Cũng không biết tại sao lại như vậy?

Trong bầu không khí u ám, Đường Tam nhảy lên bậc thang thứ nhất. Lập tức, những luồng khí âm hàn từ bốn phương tám hướng tuôn ra, xâm chiếm thân thể hắn.

Đường Tam phóng xuất Lam Ngân Hoàng. Hôm qua, năng lượng chí dương chí cương Lam Ngân Hoàng hấp thu vẫn chưa chuyển hoá hết, theo Đường Tam, Lam Ngân Hoàng hẳn có tác dụng nhất định ngăn cản những khí âm hàn này.

Nhưng ngay sau khi hắn phóng xuất Lam Ngân Hoàng, dây leo Lam Ngân Hoàng trên không trung đột nhiên cứng lại. Từng đạo âm khí ngưng thực từ trên trời giáng xuống, điên cuồng tràn vào bên trong Lam Ngân Hoàng.

Không tốt!

Đường Tam cơ hồ không chút do dự lùi xuống một bước, dù mất trắng mười nguyên tố tệ cũng không quan tâm.

Nhưng là, hắn đã chậm một bước. Chỉ nghe thấy một loạt tiếng "răng rắc" vang lên, dây leo Lam Ngân Hoàng đã bị nứt ra.

Ngay cả Lam Ngân Hoàng lạc ấn trong đan điền cũng có dấu hiệu rạn nứt, dường như muốn trực tiếp vỡ vụn. Sự thống khổ làm Đường Tam không nhịn được phun ra một ngụm máu. Âm Dương nhị khí trong cơ thể hội tụ, không những không dung hợp mà còn nhanh chóng va chạm.

Tại sao lại có thể như vậy? Đường Tam giật mình, nhưng cũng nhanh chóng đưa ra phản ứng. Hắn trong nháy mắt thi triển Thì Quang Biến, khiến cho mọi biến hoá của Lam Ngân Hoàng lạc ấn trở nên chậm chạp, sau đó lập tức quay người, nhanh chóng rời khỏi phạm vi núi Địa Âm.

Trong cung điện u ám.

Một lão phụ đứng trước cung điện, ngắm nhìn phương xa. Trên

người toàn thân mặc một bộ đồ đen, chỉ để lộ ra đôi mắt màu xanh đậm.

Đột nhiên nàng cảm nhận được điều gì đó, đôi mắt khẽ nheo lại toát ra vẻ khinh thường: "Lại có một tên ngốc đang nằm mơ. Chí dương chí âm nếu có dung hợp tốt như vậy thì Nhật Thần Đế Quốc đã sớm không có hai Chúa Tể." Nói xong, trong mắt nàng lại hiện lên một tia thống khổ, thở dài một tiếng, quay người đi đến cung điện màu đen.

Đường Tam thậm chí không lo mình có thể làm kinh động người khác, chỉ dặn dò xa phu một tiếng rồi tìm một góc không người, lập tức phát động Khổng Tước Biến, dùng không gian truyền tống trở về khách sạn Bạch Hổ với tốc độ nhanh nhất.

Hắn không nghĩ tới chính mình phải đối mặt với lực lượng bá đạo như vậy, lực lượng âm dương khi tiếp xúc với nhau liền có phản ứng lớn như thế.

Hơn nữa, thân thể hắn cũng sinh ra phản ứng liên tiếp, từ lạc ấn Lam Ngân Hoàng đến Huyền Thiên Công đều bị ảnh hưởng. Bị Âm Dương nhị khí trùng kích liên tục, thậm chí hồn hạch của hắn cũng bắt đầu bất ổn.

Quá bá đạo! Đây chỉ là một chút lực lượng trên núi của hai vị Thiên Tinh Hoàng thôi, với năng lượng ôn hoà của Huyền Thiên Công cũng không thể điều hoà, còn sinh ra biến hoá lớn như vậy.

Trong tình huống bất ngờ, trạng thái này quả thực khó tưởng tượng được. Làm sao bây giờ?

Tráng sĩ đoạn tay sao? Lập tức bỏ đi lạc ấn Lam Ngân Hoàng là lựa chọn tốt nhất.

Vứt bỏ lạc ấn này cùng một phần Huyền Thiên Công bị nhiễm để giải quyết vấn đề. Nhưng làm như vậy, tu vi của Đường Tam sẽ hạ xuống một phần, mà hắn lập tức phải tham gia Tổ đình tinh anh đại tái nên điều này là không thể!

Nhưng nếu không vứt bỏ thì làm thế nào bây giờ? Cưỡng ép hấp thu có thể hoá giải được sao? Hai cỗ năng lượng này tương phản và quá bá đạo, bọn nó ở cùng một chỗ chỉ có thể xung đột, cơ hồ không có khả năng hoà hợp.

Đường Tam đã thử nghiệm dùng Thì Quang Biến làm chậm tốc độ của bọn chúng, nhưng vẫn như cũ không thể giải quyết được, không gian cắt chém cũng không thể chặt đứt hoàn toàn liên hệ giữa chúng.

Ngay cả hai loại năng lượng cường đại như thời gian, không gian đều không giải quyết được chuyện này, hắn thật sự không nghĩ ra biện pháp gì có thể giải quyết vấn đề giữa bọn chúng.

Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng cùng Địa Âm Thiên Tinh Hoàng là bằng hữu sao? Thuộc tính của hai người bọn họ tương khắc đến trình độ này, nếu là bằng hữu, chẳng phải lúc nào cũng va chạm mạnh sao?

Tráng sĩ đoạn tay đi! Đường Tam cho tới bây giờ đều không phải là một người thiếu quyết đoán, trong hai lựa chọn sẽ chọn việc an toàn hơn, dù tu vi tổn thất cũng bất chấp.

Ngay khi hắn chuẩn bị cưỡng ép bỏ đi lạc ấn Lam Ngân Hoàng thì đột nhiên hắn nhìn thấy lạc ấn xếp ở vị trí đầu tiên của mình.

Vòng xoáy hắc bạch song sắc bình ổn xoay tròn, là lạc ấn duy nhất

không bị ảnh hưởng bởi Âm Dương nhị khí, giống như là một người thờ ơ lạnh nhạt, ở nơi đó tự mình vận chuyển. Đúng vậy, vẫn còn có nó a!

Đúng thế, thời gian, không gian không cách nào cải biến cục diện chí dương chí âm đối lập nhưng vận khí thì sao?

Nghĩ tới đây, Đường Tam không do dự nữa, lập tức dẫn động Thần Thức, thi triển Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực.

Quang mang song sắc đồng thời từ trên người hắn lặng yên toả ra, lấy thân thể hắn làm trung tâm, hiện lên trong phạm vi đường kính hai thước.

Lập tức, khí vận trên người Đường Tam bắt đầu biến hoá, hai loại khí chí âm chí dương mặc dù vẫn đang xung đột, nhưng đã có cải biến.

Âm Dương nhị khí tựa hồ khi va chạm đột nhiên trượt qua nhau. Cả hai đan xen vào nhau tạo thành một vòng xoáy. Mặc dù vẫn xung đột nhưng vòng xoáy mang theo lực xoay tròn, làm va chạm giữa hai khí không còn mãnh liệt như lúc đầu.

Có cơ hội!

Chương 461: Âm Dương nhị khí

Đường Tam cố nén Tinh Thần Lực tiêu hao kịch liệt, tiếp tục duy trì Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực. Trạng thái vận khí tốt lại xuất hiện, dù khí tức chí dương chí âm vẫn va chạm lẫn nhau, nhưng tình huống đan xen cũng xuất hiện lần nữa. Xoay tròn được tăng cường, kéo theo bọn chúng giao hoà càng nhanh.

Vẻ mặt Đường Tam có chút thay đổi, trên mặt dần xuất hiện vẻ vui mừng.

Các vết nứt vỡ xuất hiện càng nhiều trên lạc ấn Lam Ngân Hoàng, nhưng khí tức chí dương chí âm va chạm ngày càng ít. Những mảnh vỡ Lam Ngân Hoàng bị dẫn dắt, trực tiếp hoá thành bột mịn hoà quyện vào vòng xoáy khiến cho khí tức chí dương chí âm càng lúc càng ổn định, giống như Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực lần trước, cũng bắt đầu từng bước xoay tròn rồi dần ổn định lại, tạo thành một lạc ấn hoàn toàn mới và đặc biệt.

Tất cả các nơi trong cơ thể Đường Tam xuất hiện khí tức chí dương chí âm xung đột đều bị vòng xoáy này dẫn dắt, cũng dần dung nhập vào trong đó. Âm Dương nhị khí trong năng lượng Huyền Thiên Công cũng đồng dạng như vậy, trạng thái thân thể Đường Tam rốt cuộc cũng ổn định lại.

Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực này thật tốt! Không chỉ có tác dụng chiến đấu, mà trợ giúp tu luyện tốt như vậy. Có nó, cơ hồ không cần lo lắng sẽ bị phát điên, Đường Tam cảm thán trong lòng.

Mặc dù hiện tại hắn không thể xác định Âm Dương nhị khí dung hợp với Lam Ngân Hoàng có tác dụng như thế nào, nhưng trước mắt xem ra, hai khí này bá đạo như vậy, e rằng sẽ không yếu. Hiệu quả cụ thể thì cần hắn tự mình kiểm nghiệm.

Sau chuyện này, thể lực hay Tinh Thần Lực đều tiêu hao rất nhiều, Đường Tam sau khi xác nhận cơ thể mình đã ổn định thì bắt đầu minh tưởng.

Đến chạng vạng tối, hắn mới từ trong minh tưởng tỉnh lại, trạng thái cơ bản đã khôi phục.

Hắn ngưng thần nội thị, lạc ấn Âm Dương Lam Ngân Hoàng vẫn xoay tròn, mà nó dường như tự động hấp thu khí tức thuộc tính Âm Dương trong không khí để duy trì tự thân, cũng không có dấu hiệu suy yếu.

Trạng thái đã khôi phục, Đường Tam chuẩn bị thử nghiệm xem lạc ấn hoàn toàn mới này có tác dụng gì. Vì tránh để nguy hiểm không cần thiết xuất hiện, hắn trước tiên mở ra Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực, sau đó mới dùng Tinh Thần Lực dẫn động lạc ấn Lam Ngân Hoàng.

Lần kích hoạt này không có vấn đề, trong chốc lát, lạc ấn Âm Dương Lam Ngân Hoàng bỗng nhiên bành trướng, Âm Dương nhị khí khuếch tán, tràn ngập toàn bộ không gian ...

Tổ đình tinh anh đại tái là một trong sự kiến trọng yếu nhất ở Tổ đình. Không biết có bao nhiêu cường giả đã giành được ưu ái của chủng quần bằng việc thi triển năng lực trên Tổ đình tinh anh đại tái, từ đó dần trở thành người nổi bật trong tộc, thậm chí còn trở thành lãnh tụ.

Trên quảng trường to lớn, các đài tranh tài rốt cuộc đã được dựng xong. Xung quanh quảng trường là từng toà cung điện thuộc về Hoàng Giả. Bên này là khu vực hạch tâm, có sáu toà cung điện Hoàng Giả ở phụ cận. Tất cả các cuộc tranh tài ở Tổ đình tinh anh đại tái đều dùng phương thức loại trực tiếp, có nghĩa là, người dự thi chỉ có một cơ hội, thua thì kết thúc tranh tài. Dù bản thân có thực lực cường đại, nhưng vòng đầu tiên gặp phải đối thủ mạnh hơn và bị đào thải thì cũng chỉ trách mình có vận khí không tốt.

Hôm nay là ngày tranh tài thứ nhất, quan trọng nhất hôm nay không phải là tranh tài, mà là lễ rút thăm. Rút thăm như thế nào, vị trí số bao nhiêu đều có quan hệ đến có thể thu được thứ hạng tốt hay không. Trong lịch sử Tổ đình tinh anh đại tái, không thiếu trường hợp nhiều cường giả ở chung một tổ, sau đó là tình cảnh chiến đấu khốc liệt. Nhất là lần này Tổ đình tinh anh đại tái còn có hạng mục thi đấu hai người, đây là lần đầu tiên trong lịch sử, cho nên vé vào xem đã được bán hết từ lâu.

Quảng trường to lớn có thể chứa hơn năm mươi vạn dân chúng quan chiến. Về trật tự an ninh từ trước tới giờ trong Tổ đình không phải là vấn đề, có uy áp của Hoàng Giả, ai cũng không dám làm trái quy củ. Từ sáng sớm, mọi người đã vào sân, chờ đợi trận đấu trên lôi đài. Phía bắc chính là ghế khách quý, chỉ có các tộc trưởng cùng các đại quý tộc mới có thể thượng toạ. Còn các vị Hoàng Giả thì căn bản sẽ không đến quảng trường. Bọn họ muốn xem tranh tài thì chỉ cần dùng Thần Thức quét qua là có thể quan sát.

Lúc này, các tuyển thủ đang xếp hàng để bốc thăm. Đến trước rút trước, đến sau rút sau là chuyện rất bình thường.

Thi đấu cá nhân cùng thi đấu hai người tiến hành riêng biệt, chính là thi đấu cá nhân tiến hành vào ngày đầu tiên, còn thi đấu hai

người tiến hành vào ngày thứ hai. Cho nên hôm nay sẽ tiến hành bốc thăm thi đấu cá nhân, còn thi đấu hai người phải chờ đến ngày mai mới bốc thăm.

Hôm nay Đường Tam tới rất sớm, hắn cùng Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu đi rút thăm. Bình thường, hai người cùng nhau rút thăm sẽ không rút cùng một tổ.

Có hơn 300 người, tổng cộng chia thành 16 tổ, mỗi tổ có khoảng hai mươi người, cuối cùng chỉ có một người đứng đầu mỗi nhóm được đi tiếp. Nói cách khác, tuyển thủ phải loại tất cả các người khác trong tổ mới được đi tiếp.

Cho nên, Đường Tam cùng Đại Miêu không hy vọng thấy hai người cùng một tổ. Đương nhiên, vấn đề này với Đường Tam là không lớn, nguyên nhân rất đơn giản, hắn có Thiên Hồ Biến vận khí gia thân a! Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực càng có năng lực khống chế vận khí cường đại.

Đường Tam cùng Đại Miêu đã bốc thăm xong, Đường Tam ở tổ thứ ba, Đại Miêu ở tổ thứ sáu, quả nhiên là không cùng một tổ. Nếu như bọn họ có thể đứng đầu tổ mình thì sẽ tiến hành bốc thăm một lần nữa, hiện tại cũng không vội.

Sau khi bốc thăm xong, Đường Tam ở cửa ra vào chờ Mỹ công tử. Hiện tại hắn không cách nào liên hệ trực tiếp với nàng, cho nên cần giải quyết vấn đề này, nếu không ngày mai bốc thăm như thế nào.

Không cần chờ quá lâu, hai mắt Đường Tam sáng lên. Hắn đã thấy Mỹ công tử mặc váy trắng đi tới.

Tướng mạo của nàng rất đẹp, lại có bề ngoài nhân loại nên hấp dẫn không ít sự chú ý của các tuyển thủ. Nhưng với những ánh mắt này,

Mỹ công tử dường như không nhìn thấy, từ đầu tới cuối vẫn duy trì vẻ mặt lạnh như băng.

Đường Tam đi tới chỗ Mỹ công tử, Mỹ công tử cũng đã nhìn thấy hắn.

Đường Tam đi đến trước mặt nàng, thấp giọng nói: "Cái này cho ngươi."

Nói xong, hắn đưa cho nàng một thiết bị thông tin cỡ nhỏ. Trong nháy mắt khi hai bàn tay chạm vào nhau, một cỗ khí vận chi lực được Đường Tam lặng lẽ truyền vào trong người nàng.

"Dùng Tinh Thần Lực dẫn động dụng cụ thông tin liền có thể cùng ta liên hệ. Cái này thuận tiện cho chúng ta liên lạc sau này, có việc gì thì tuỳ thời có thể tìm ta." Đường Tam nhẹ giọng nói.

Nói xong, hắn đi ra ngoài. Nơi này không thích hợp để nói chuyện.

Mỹ công tử nhìn vật nhỏ trong tay, từ hình dáng có thể thấy là đeo trên tai. Nàng quay đầu nhìn hướng Đường Tam rời đi. Gia hoả này suy nghĩ thật là chu đáo.

"Có thể nghe được sao?" Nàng đeo dụng cụ tinh xảo lên, đem Tinh Thần Lực rót vào trong đó, nhẹ giọng hỏi.

"Có thể nghe được." Thanh âm Đường Tam truyền đến.

"Ngươi ở tổ thứ mấy?" Mỹ công tử hỏi tiếp.

Đường Tam nói: "Ta ở tổ thứ ba, Đại Miêu ở tổ thứ sáu. Ngươi chỉ cần không ở hai tổ này là được. Hắn là sẽ không rút cùng một tổ."

"Ừm, chờ một lúc sẽ nói cho ngươi tổ của ta."

Thời gian không dài, Mỹ công tử đã rút thăm xong. Thiên Hồ Biến vận khí gia thân có hiệu quả không tệ, nàng rút thăm ở tổ thứ chín. Ba, sáu, chín, đây là tổ của ba người bọn họ. Thi đấu cá nhân rất đơn giản, mỗi người có một số thứ tự riêng, thí dụ như Đường Tam là tổ 3 số 6, như vậy, đối thủ hôm nay của hắn là tổ 3 số 5. Sau khi bốc thăm hoàn tất, tiếp theo chính là trực tiếp so tài.

Chương 462: Bắt đầu

Chờ sau tranh tài hôm nay, một nửa tuyển thủ bị loại, vòng tiếp theo, các tuyển thủ trong cùng một tổ thi đấu theo thứ tự cho đến khi chỉ còn lại một người.

Thi đấu vòng loại như vậy là tàn khốc nhất, nhưng có một ưu điểm là, không cần chiến thuật cầu kỳ nào, chỉ cần chiến thắng đối thủ.

Các đối thủ đồng thời lên ba đài chiến đấu có đường kính 200 mét, theo thứ tự là sáu người đầu tiên ở tổ thứ nhất. Số 1 đấu với số 2, số 3 đấu với số 4, số 5 đấu với số 6. Tranh tài phía sau sẽ diễn ra như vậy.

Hôm nay là vòng đấu loại đầu tiên, thời gian tranh tài nhất định cũng là dài nhất, bởi vì có hơn trăm trận đấu được diễn ra. Ba trận tranh tài tiến hành đồng thời, trận nào kết thúc trước thì trận tiếp theo được tiến hành ngay, không có dừng lại ở giữa. Quy tắc tranh tài rất đơn giản, đó chính là không có quy tắc, có thể sử dụng bất kỳ vũ khí nào, ngươi có Thần Khí đó cũng là bản lĩnh của ngươi. Một bên nhận thua, tử vong hay rớt xuống đài tranh tài đều tính là thua trận.

Tranh tài ở Yêu Tinh Đại Lục chính là đơn giản như vậy, kiểu này cũng tiết kiệm được thời gian.

Lúc này, sáu người đầu tiên ở tổ thứ nhất đã lên đài, không có đồng tộc nào, các chủng quần đều có, nhưng tuyệt đối đều là cường tộc.

Mỗi đài tranh tài đều có một cường giả Thần cấp làm trọng tài, tất nhiên phần lớn thời gian trọng tài chỉ có nhiệm vụ tuyên bố trận đấu bắt đầu cùng người chiến thắng.

Vòng đấu đầu tiên đã rất đặc sắc. Người dám đến dự thi cơ bản đều là Cửu giai, lại có được huyết mạch cấp một. Vừa lên đài đã bạo phát ra khí tức mãnh liệt.

Trong lúc nhất thời, trên ba đài tranh tài khí tức huyết mạch phảng phất muốn phóng tận lên trời. Mỗi tuyển thủ đều biết đây là cơ hội tốt nhất để mình thể hiện, có thể thu hoạch được nhiều tài nguyên cùng trùng kích cấp cao hơn trong tương lai hay không đều muốn xem lần biểu hiện này của bọn họ.

Chỉ cần có thể đứng đầu một tổ thì đã trở thành nhân tài được các tộc bồi dưỡng. Nếu có thể đi xa hơn thì càng được chú ý hơn. Ba thứ hạng đầu chính là thiên kiêu chi tử.

Lúc này, Đường Tam đang ở trong một góc chờ đợi, Đại Miêu cũng ở cùng hắn. Để tránh cho các tuyển thủ khác chỉ trỏ, thân hình khôi vĩ của Đại Miêu được giấu trong một kiện áo choàng lớn, Đường Tam đứng bên cạnh hắn, căn bản cả người được bị chặn lại, cũng không dễ bị chú ý.

Từ góc này của bọn họ có thể nhìn thấy đài chiến đấu thứ nhất.

Hai tuyển thủ trên đài chiến đấu thứ nhất đến từ hai đại chủng quần cường đại. Bên trái là một tên Phượng Hoàng Yêu tộc, bên phải là một Tinh Quái Tộc đến từ Nhật Thần Đế Quốc, Duệ Kim tộc, chưởng khống giả Kim nguyên tố, huyết mạch cấp hai!

"Kết quả trận đấu này không cần lo lắng a. Thuộc tính hai bên

tương khắc rõ ràng." Đại Miêu nói nhỏ.

Ai cũng biết hoả khắc kim, huống chi Phượng Hoàng Yêu tộc không chỉ có thuộc tính Hoả, càng là huyết mạch cấp một, còn Duệ Kim tộc là huyết mạch cấp hai. Khi hai bên có tu vi không khác biệt nhau lắm thì thuộc tính cùng nội tình quyết định nhiều thứ. Đương nhiên, khi chiến đấu sẽ có nhiều biến hoá, không ai chắc chắn có thể hoàn toàn thắng, nhưng tương đối mà nói, tỷ lệ thắng của Phượng Hoàng Yêu tộc cao hơn nhiều.

"Dám đến dự thi đoán chừng không đơn giản, nhìn kỹ hẳng nói." Đường Tam thấp giọng trả lời.

"Ừm."

Lúc này, song phương đã bắt đầu chiến đấu. Nam tử Duệ Kim tộc có dáng người thon dài, có điểm giống nhân loại, nhưng tứ chi mảnh mai hơn, làn da màu trắng bạc, đôi mắt lại có màu vàng nhạt.

Kim nguyên tố vừa công vừa phòng, duy chỉ có sợ Hoả thuộc tính.

Đối diện với hắn, tên Phượng Hoàng Yêu tộc có bề ngoài không khác quá nhiều với nhân loại. Lúc này tên Phượng Hoàng Yêu tộc mở rộng hai cánh lớn đỏ rực, đập cánh bay lên không trung. Hoả diễm hừng hực bốc lên, trong ba đài tranh tài đây là cảnh tượng khí thế nhất.

"Tên Phượng Hoàng Yêu tộc này không có nhiều kinh nghiệm chiến đấu đi, tu vi cũng không thấp." Đại Miêu nhíu mày nói.

Đại Miêu có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, từ hành vi mang tính khoe khoang này liền có thể nhìn ra, đối phương không có quá nhiều kinh nghiệm chiến đấu. Kiểu khoe khoang này hiển nhiên là

cho người quan chiến nhìn, nhưng chuyện này quan trọng sao?

So với tên Phượng Hoàng Yêu tộc này, tuyển thủ Duệ Kim tộc kia khiêm tốn hơn nhiều. Hai tay dang ra bên cạnh cơ thể, sau đó lao nhanh về phía đối thủ, trong quá trình không có khí tức nào thoát ra.

Tên Phượng Hoàng Yêu tộc đập hai cánh, thôi động thân thể lùi về phía sau, đồng thời hoả diễm đỏ rực đánh tới tuyển thủ Duệ Kim tộc.

Tuyển thủ Duệ Kim tộc không né tránh, hai tay khép lại trên đỉnh đầu, cánh tay vậy mà biến thành một thanh trường đao. Tốc độ tuyển thủ Duệ Kim tộc trong nháy mắt bộc phát, đón lấy hoả diễm đang đánh tới.

Tên Phượng Hoàng Yêu tộc dường như cảm nhận được điều gì đó, lần nữa đập hai cánh bay lên cao. Hắn am hiểu phi hành, hắn thấy, chỉ cần bảo trì tốt khoảng cách thì Phượng Hoàng Hoả Diễm có thể thiêu đốt đối thủ, thắng lợi chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Nhưng sự thật là vậy sao?

Hoả diễm do tên Phượng Hoàng Yêu tộc đánh ra bỗng tách thành hai bên, thân thể của tuyển thủ Duệ Kim tộc đã hoá thành một lưỡi đao phóng lên trời. Đúng vậy, dưới hoả diễm che giấu, thân thể của tuyển thủ Duệ Kim tộc vậy mà hoá thành trường đao, lưỡi đao màu trắng bạc, bên ngoài còn có một tầng quang mang màu đỏ. Đó không phải là do Phượng Hoàng Hoả Diễm thiêu đốt mà có, mà là quang mang tràn ngập mùi huyết tinh.

"Địa Ngục đao?" Đại Miêu thốt ra. So với Đường Tam, kinh nghiệm chiến đấu của hắn ở thế giới này thực sự phong phú hơn, nhìn qua

một cái cũng nhận ra được năng lực mà tuyển thủ Duệ Kim tộc thi triển.

Tốc độ Địa Ngục đao bộc phát quá nhanh, trực tiếp tách công kích Phượng Hoàng Hoả Diễm ra thành hai, cơ hồ trong nháy mắt đã đến gần tên Phượng Hoàng Yêu tộc.

Lúc này tên Phượng Hoàng Yêu tộc cũng cảm thấy không ổn. Hắn có thể dự thi, trong Phượng Hoàng Yêu tộc tự nhiên cũng là người nổi bật. Thân thể hắn bay tứ tung, đồng thời cánh phải quất lên Địa Ngục đao. Cùng lúc đó, hai con mắt hắn biến thành màu đỏ vàng, há miệng phun ra một đạo hoả diễm nhỏ dài.

Phượng Hoàng Chân Hoả! Đây mới là hoả diễm cường đại nhất của hắn.

Địa Ngục đao không né tránh Phượng Hoàng Chân Hoả, mà trực tiếp đón nhận nó, tiếp tục chém ra.

"Phốc ---"

Phượng Hoàng Chân Hoả rơi xuống Địa Ngục đao đã tạo thành một cái lỗ thủng. Nhưng Địa Ngục đao cũng hung hăng chém lên cánh phải của tên Phượng Hoàng Yêu tộc kia.

Địa Ngục đao bị đánh bay ra ngoài, tránh khỏi Phượng Hoàng Chân Hoả, nhưng một đao kia cũng chém ra làm tên Phượng Hoàng Yêu tộc kêu thảm một tiếng. Hắn rơi xuống mặt đất, cánh phải đã gãy hơn phân nửa.

"Lấy thương đổi thương, tuyển thủ Duệ Kim tộc này có quyết đoán, có kinh nghiệm, cũng đủ ác với chính mình." Đại Miêu có chút tán thưởng nói.

Không hề nghi ngờ, luận nội tình cùng huyết mạch, tuyển thủ Duệ Kim tộc đúng là không bằng đối thủ. Địa Ngục đao có đủ khả năng phá vỡ Phượng Hoàng Hoả Diễm bình thường, nhưng đối mặt với Phượng Hoàng Chân Hoả thuộc tính khắc chế mãnh liệt, hắn cũng không có biện pháp. Cho nên khi Phượng Hoàng Chân Hoả giáng lâm, hắn thà rằng để đối thủ thiêu đốt ra một cái lỗ cũng muốn trọng thương đối thủ. Hắn không có năng lực phi hành như đối thủ, nên dễ bị áp chế hơn.

Song phương đồng thời rơi xuống đất. Tuyển thủ Duệ Kim tộc trở lại dáng vẻ nguyên bản, cánh tay trái nhiễm đỏ và có một cái lỗ lớn.

Hắn không chút do dự hoá tay phải thành đao, chém đứt cánh tay trái, không để cho Phượng Hoàng Chân Hoả lan ra. Sau đó hắn lại bắn người lên, hoá thành Địa Ngục đao một lần nữa, lần này là chém tới tên Phượng Hoàng Yêu tộc.

Luận thực lực tổng thể, tên Phượng Hoàng Yêu tộc rõ ràng mạnh hơn đối thủ, nhưng giờ khắc này, hắn bị đối thủ dùng phương pháp hung hãn bức bách đến có chút hốt hoảng, điên cuồng phun ra Phượng Hoàng Chân Hoả hắn am hiểu nhất, muốn thiêu chết đối phương.

Chương 463: Quan chiến

Nhưng là, lần này Địa Ngục đao vẫn mang theo khí tức hung hãn bổ ra, trên không trung vẽ nên một đường vòng cung duyên dáng, chuyển hướng bay trở lại chỗ cũ.

Phần lớn Phượng Hoàng Chân Hoả thiêu đốt không khí phía trên đài thi đấu thứ nhất thành màu đỏ rực, tiếng phượng hót vang vọng mà tráng lệ.

Nhưng phạm vi công kích của Phượng Hoàng Chân Hoả là có hạn. Phượng Hoàng Chân Hoả mà tên Phượng Hoàng Yêu tộc vừa phát ra không đủ để bao phủ đối thủ nên không có hiệu quả, chỉ có thể tiêu hao năng lượng vô ích.

Tên Phượng Hoàng Yêu tộc thi triển Phượng Hoàng Chân Hoả cũng bỏ ra một cái giá lớn. Trong tình huống hoảng loạn, vị này đã để mình tiêu hao quá nhiều năng lượng một lúc. Người sáng suốt có thể nhìn ra được, hắn căn bản đã bị đối phương tính kế, hoàn toàn không thể phát huy ra thực lực chân chính của bản thân.

Tuyển thủ Duệ Kim tộc mặc dù thực lực không bằng đối thủ, nhưng với kinh nghiệm chiến đấu phong phú, hắn đã đánh bại đối thủ không có nhiều kinh nghiệm chiến đấu.

Địa Ngục đao phá vỡ Phượng Hoàng Hoả Diễm phổ thông, Phượng Hoàng Chân Hoả lại không đánh trúng mục tiêu, tiêu hao hết lần này đến lần khác làm trận đấu này kéo dài lâu nhất. Cuối cùng tên

Phượng Hoàng Yêu tộc vì tiêu hao quá độ mà ngất xỉu trên đài thi đấu.

Tuyển thủ Duệ Kim tộc, thắng!

"Cái này thật là có ý tứ đi! Bản thân có huyết mạch cấp một nhưng lại vô dụng như vậy, chiến đấu thật vất vả a! Phượng Hoàng Hoả Diễm cố nhiên sẽ bị Địa Ngục đao bổ ra, nhưng không có nghĩa là Địa Ngục đao không bị tiêu hao. Thật là làm người ta không nói nên lời. Đổi lại là ta, khi mấu chốt thì dùng Phượng Hoàng Chân Hoả hộ thể, lại dùng hoả diễm khống chế, tuyển thủ Duệ Kim tộc hoặc là nhận thua hoặc là bị luyện hoá, căn bản không có khả năng khác." Đại Miêu khinh thường nói.

Đường Tam mỉm cười nói: "Những tên này dù sao cũng khác với ngươi, bọn hắn không chân chính trải qua ma luyện, thực lực mạnh hơn nữa cũng không thể phát huy ra. Tổ đình tinh anh đại tái hẳn là vì giúp bọn họ tăng lên phương diện này đi."

Đại Miêu nói: "Nếu là như vậy thì ta tự tin tiến vào ba thứ hạng đầu."

Đường Tam lại nói: "Không nên chủ quan, khẳng định là có cường giả chân chính. Tiếp tục xem đi."

Có lẽ vận khí Đường Tam quá tốt, cũng có lẽ là một câu thành sấm, trận tranh tài tiếp theo trên đài thi đấu thứ nhất làm bọn họ phải nghiêm túc hơn.

Mười giây!

Các trận sau đó đều là trong tổ thứ nhất, mà trận đấu này mười giây đã kết thúc. Người thắng trận là một tên cường giả Long tộc,

người quan chiến thậm chí không thấy rõ ràng hắn là loại rồng gì thì đã kết thúc. Đó thuần tuý là lực lượng nghiền ép. Hắn khi vừa lên đài liền tụ lực, đợi đến khi trọng tài hô bắt đầu thì đấm ra một quyền, tạo ra một thanh âm lớn. Đối thủ căn bản không có cơ hội né tránh thì đã bị đánh bay ra khỏi đài thi đấu, thế là trận đấu kết thúc. Mười giây là tính từ khi bọn họ lên khán đài đến khi kết thúc.

Long tộc, từ khi Đường Tam đến thế giới này đúng là ít tiếp xúc đến. Tên Long tộc này nhìn qua dáng người không cao lớn lắm, cao chừng khoảng hai mét, nhưng khi hắn bộc phát lực lượng, khí tức tựa như núi kêu biển gầm đã làm toàn trường rung động.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng chính là Long tộc, nhưng khi đối mặt với Đường Tam, hắn thể hiện ra năng lực phỏng chế các cường giả khác, cũng không biểu lộ đặc tính gì của Long tộc, mà vừa rồi người này đã biểu lộ sự bá đạo rõ ràng.

"Đó là Long tộc nào? Hình thể của hắn nhìn qua còn không bằng Hùng tộc a!" Đường Tam nghi ngờ hỏi Đại Miêu đứng bên cạnh.

Đại Miêu nói: "Long tộc là chủng quần tương đối đặc thù, Phượng tộc cũng vậy. Trước khi bọn họ tu luyện đến Thần cấp thì cơ bản đều là hình thể nhân loại. Xác suất hai tộc này tấn thăng lên Thần cấp là rất lớn, một khi đột phá thì sẽ bộc phát hoàn toàn khác, bọn họ sẽ có được hai hình thái là rồng cùng nhân loại. Tên Long tộc vừa rồi hẳn là lấy lực lượng làm chủ. Long tộc có rất nhiều nhánh, mỗi nhánh số lượng cũng không nhiều, mà các Long tộc có thuộc tính khác nhau lại kết hợp sinh ra hậu đại thì rất khó xác định hắn có thuộc tính gì, có biến dị hay không. Trừ phi là cường giả tương đối nổi danh, nếu không muốn phán đoán chính xác thuộc tính của Long tộc không dễ dàng."

Nghe Đại Miêu nói, Đường Tam cuối cùng cũng có hiểu biết hơn về

Long tộc.

Tiếp tục tranh tài. Trong các trận mà bọn họ quan chiến, chấn động nhất chính là khi tuyển thủ Long tộc kia ra sân, một chiêu đánh bại đối thủ thật đã mắt.

Trên ba đài thi đấu, mỗi trận có thời gian nhanh chậm khác nhau, nhưng phần lớn là tương đối nhanh. Dù đều là Cửu giai, nhưng bởi vì chủng quần khác biệt, thuộc tính khác biệt mà thực lực có chênh lệch. Đấu vòng loại chính là như vậy, nếu ngươi gặp phải đối thủ mạnh, rất có thể cơ hội hoàn thủ cũng không có, ngươi đã thua tranh tài rồi.

Nhưng các trận tiếp theo, sự chênh lệch giữa các đối thủ ngày càng nhỏ. Dù sao cũng là một đường thẳng, có thể chân chính đi đến cuối cùng, dù có vận khí thì thực lực tuyệt đối không yếu.

Tổ thứ nhất dùng nửa giờ thời gian để kết thúc toàn bộ, sau đó tổ thứ hai ra sân. Một tổ có hơn hai mươi tuyển thủ, nếu như là số lẻ thì sẽ có luân không. Mười mấy trận đấu, ba đài tranh tài đồng thời tiến hành, có nghĩa là bốn đến năm lượt đấu. Nếu như đều là mười giây kết thúc như trận đấu kia thì sẽ càng nhanh hơn.

Tổ thứ hai ra sân, tình hình chiến đấu cũng rất khốc liệt.

Đường Tam nghiêm túc quan sát tất cả các trận đấu mà hắn có thể nhìn thấy. Đây là cơ hội tốt nhất để hắn hiểu rõ về năng lực của các chủng quần cường đại trên Yêu Tinh Đại Lục. Đây cũng là nguyên nhân trọng yếu hắn quyết định cùng Đại Miêu dự thi trước khi Mỹ công tử xuất hiện. Quan sát càng nhiều Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, càng hiểu sâu hơn về đối thủ sẽ giúp ích nhiều trong tương lai. Lần này đến Tổ đình, hiểu rõ mọi chuyện nơi này vốn là một nhiệm vụ trọng yếu. Muốn dưới áp bách của hai tộc Yêu, Tinh

tìm được một con đường sinh tồn cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Đại Miêu cũng rất chăm chú, từ việc hắn có kinh nghiệm phong phú nên mới có thể phân tích được đối thủ và hiểu rằng đối thủ có khả năng chiến thắng có thể thấy, hắn tuyệt đối không tự phụ mà ảnh hưởng đến bản thân. Tổ thứ hai tranh tài lâu hơn so với tổ thứ nhất, chỉnh thể mất hơn một giờ mới hoàn thành. Tổ thứ ba rốt cuộc đã xuất hiện.

Đường Tam là tổ 3 số 6, là người lên đài ở trận thứ ba trong tổ.

"Cố lên!" Đại Miêu vỗ vỗ bờ vai hắn.

Đường Tam mỉm cười nói: "Yên tâm, ta nhất định sẽ ở vòng chung kết chờ ngươi."

Nói xong, hắn đi đến khu vực tranh tài, chuẩn bị chiến đấu.

Từ khu vực chờ đến khu tranh tài có một thông đạo, dẫn trực tiếp đến ba đài thi đấu. Các tuyển thủ đứng chờ ở cuối lối đi, khi đài thi đấu nào trống thì sẽ đến đó tỷ thí.

Khi Đường Tam đi vào thông đạo thì phía trước đã có mấy người đang chờ rồi. Tổ thứ ba vừa mới lên một cặp đấu, mấy người này hiển nhiên cũng là tuyển thủ tổ thứ ba, cũng chính là đối thủ của Đường Tam sẽ gặp trong mấy ngày tới. Người bị loại không tính, nhưng chỉ cần ở lại thì sớm muộn gì cũng gặp nhau.

Đường Tam đội mũ mặc áo choàng, cơ bản đã che đậy toàn thân, lại thêm đeo mặt nạ nên rất khó nhìn rõ bộ dáng của hắn, thậm chí ngay cả chủng quần cũng không phân biệt được.

Lúc này ngoài Đường Tam còn có ba tuyển thủ khác trong thông đạo, trong đó làm người khác chú ý nhất chính là một tên Tượng Yêu cao lớn. Hắn cao chừng bảy mét, dáng người cực kỳ hùng tráng, thân hình giống nhân loại, nhưng lại có một cái mũi dài cùng một đôi tai lớn rủ xuống. Hắn đứng đó trông như một ngọn núi nhỏ, bắp thịt cuồn cuộn, tràn đầy cảm giác lực lượng.

Chương 464: Hoàng Kim Mãnh Mã

Đường Tam đã từng có lạc ấn Tượng Yêu, cũng coi như quen thuộc với Tượng tộc, nhưng tên trước mắt này hiển nhiên không phải Tượng Yêu bình thường.

Tượng Yêu phổ thông chỉ có huyết mạch cấp ba, yếu hơn thậm chí chỉ là cấp bốn. Mà tên Tượng Yêu này hai bên miệng có răng nanh nhô ra, làn da màu nâu, tóc lại là ám kim.

Voi ma mút! Tên này là cường giả Mãnh Mã Yêu tộc.

Đại Yêu Hoàng xếp vị trí thứ bảy, chính là tộc trưởng Mãnh Mã Yêu tộc, Hoàng Kim Quang Huy Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng. Cho nên, tên tuyển thủ này không hề nghi ngờ có huyết mạch cấp một chân chính.

Tên Mãnh Mã Yêu tộc này bình tĩnh, cái mũi lớn nhẹ nhàng đung đưa, hai mắt nhắm lại, tựa hồ đang nhắm mắt dưỡng thần, cũng không thèm nhìn những tuyển thủ khác.

Bên người tên Mãnh Mã Yêu tộc có hai tuyển thủ khác, mặc dù không cao lớn như Mãnh Mã Yêu tộc, nhưng một tên cao ba mét, còn một tên cao hơn hai mét. Bọn họ đều không chú ý tới Đường Tam đang tiến đến, mà ánh mắt đều tập trung trên người tên Mãnh Mã Yêu tộc.

Rất hiển nhiên, bọn họ không hy vọng tên Mãnh Mã Yêu tộc kia là

đối thủ của mình.

Số thứ tự của tên Mãnh Mã Yêu tộc là bao nhiêu? Đây đều là suy nghĩ trong lòng bọn họ. Nhưng dù thế nào, chỉ cần ở cùng một tổ, sớm muộn gì cũng sẽ gặp nhau.

Từ biểu hiện ảm đạm của bọn họ có thể nhìn ra, đối mặt với tên Mãnh Mã Yêu tộc này, khả năng chiến thắng tương đối nhỏ.

Bọn họ chỉ im lặng chờ đợi, cũng bị đối thủ phớt lờ.

Đường Tam yên lặng đi đến gần bọn họ. Trong trận đấu sắp tới, đối thủ của hắn không phải là Mãnh Mã Yêu tộc. Hắn tin điều này, bởi vì vận khí của hắn.

Đương nhiên, nếu đối thủ của hắn là tên Mãnh Mã Yêu tộc kia thì cũng không có vấn đề gì. Trong đan điền của hắn còn trống một vị trí, huyết mạch chi lực của hắn rất thích hợp với Đường Tam, dù sao tộc này nổi tiếng mạnh mẽ, lực lượng thân thể cường đại, sau này sẽ giúp ích thật lớn. Huống chi sớm muộn gì cũng sẽ đối mặt, gặp sớm một chút có thể thuận tiện hấp thu huyết mạch chi lực của hắn, tăng cường thể phách bản thân.

"Tổ 3 số 3, tổ 3 số 4 lên đài thi đấu." Đúng lúc này, thanh âm của nhân viên truyền đến. Tên Mãnh Mã Yêu tộc lập tức mở mắt ra, trong mắt ẩn ẩn có hào quang màu ám kim nhấp nháy, hai tuyển thủ khác đồng thời nhìn thẻ số trong tay mình.

"Ta là số 3." Một tuyển thủ nói ra. Một tên tuyển thủ khác không chút do dự nói: "Ta là số 4."

Hai tên tuyển thủ mắt đối mắt, đều thấy được sự vui mừng trong đáy mắt đối phương. Đúng vậy, đối thủ của bọn họ là lẫn nhau,

không phải là tên Mãnh Mã Yêu tộc cường đại kia.

Trên mặt Đường Tam không khỏi kinh ngạc. Vận khí của ta đâu? Sao đối thủ lại là tên Mãnh Mã Yêu tộc kia? Chính mình thế nhưng có vận khí gia thân đó!

Không, không đúng. Trước đó hắn sử dụng là Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực, trong cát có hung? Hắn đã thi triển vận may cho đồng bạn, chẳng lẽ đây là vận rủi không thể tránh khỏi khi sử dụng Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực?

Xem ra, khi tăng lên vận khí cho mình, sử dụng Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực tự nhiên có hiệu quả cao hơn, nhưng mặt trái cũng có khả năng xuất hiện.

Khoé miệng Đường Tam giật giật, hắn đúng là hiểu hơn về năng lực lĩnh vực của mình, nhưng đồng thời cũng phải trả giá.

Lúc này mới trận đầu đã gặp phải một tên cường giả huyết mạch cấp một, hơn nữa còn là hậu bối của Đại Yêu Hoàng còn tại thế, đúng là không phải chuyện tốt gì.

Giữa các huyết mạch cấp một cũng có khác biệt, nếu là truyền thừa huyết mạch của một Đại Yêu Hoàng còn tại thế thì sẽ mạnh hơn huyết mạch cấp một không có Đại Yêu Hoàng. Có Đại Yêu Hoàng toạ trấn, bọn họ sẽ có trợ giúp không nhỏ dù là tài nguyên hay nồng độ huyết mạch.

Đúng lúc này, Đường Tam cảm nhận được một ánh mắt rực lửa đang nhìn mình. Hắn ngẩng đầu liền thấy tên Mãnh Mã Yêu tộc cao hơn mình nhiều đang nhìn mình chăm chú.

"Ngươi là số 6?" Thanh âm của hắn ồm ồm.

"Đúng thế." Đường Tam khoé miệng giật giật.

"Được rồi, ta là số 5. Ngươi là chủng quần gì?" Tên Mãnh Mã Yêu tộc này tựa hồ không hề độc đoán như bề ngoài của hắn, ngược lại có phần hơi ngây ngô.

"Nhân loại." Cũng sắp so tài rồi nên không cần giấu giếm.

"Nhân loại?" Nghe Đường Tam nói, tên Mãnh Mã Yêu tộc không những không khinh miệt, ngược lại có chút hứng thú nhìn hắn, "Ngươi là nhân loại? Nhân loại có thể đến dự thi, vậy ngươi hẳn là rất mạnh đi. Chờ chút ngươi phải hạ thủ lưu tình a!"

Lần này đến lượt Đường Tam kinh ngạc. Nhìn tên Mãnh Mã Yêu tộc trước mặt này, phản ứng đầu tiên của hắn là, tên này mặc dù tứ chi phát triển nhưng đầu óc không hề ngu si chút nào, nếu không hắn đã không nói như vậy.

"Ngươi khách khí rồi." Đường Tam cũng không tiếp tục giao lưu với tên Mãnh Mã Yêu tộc, bình tĩnh nói.

"Tổ 3 số 5, tổ 3 số 6 đăng tràng tranh tài." Đúng lúc này, thanh âm của nhân viên lần nữa truyền đến.

Tên Mãnh Mã Yêu tộc cười ngu ngơ một tiếng, lắc lắc cái mũi to của mình, nói: "Đến chúng ta rồi, đi thôi." Nói xong, hắn còn hướng Đường Tam làm một thủ thế "xin mời".

Đường Tam gật gật đầu với hắn, cũng không khách khí, đi vào sân thi đấu.

Dưới sự dẫn dắt của nhân viên, bọn họ đi thẳng đến đài thi đấu thứ

ba. Bởi vì song phương đối mặt nhau, cho nên vị trí của bọn họ không giống nhau, phân biệt đi từ hai bên lên đài. Nói cách khác, khi chiến đấu bắt đầu, hai bên cách nhau 200 mét.

Khi cả hai lên sân đấu, Đường Tam vẫn đeo mũ trùm như cũ nên người xem không thể phân biệt được chủng quần của hắn.

Nhưng đối thủ của Đường Tam lại khác, mấy chục vạn người xem lập tức phát ra tiếng hoan hô. Nhất là tiếng reo hò đến từ Tượng tộc lại như núi kêu biển gầm. Mãnh Mã Yêu, cũng được xưng là Hoàng Kim Mãnh Mã, trong tất cả các Hoàng Giả là Hoàng Kim gia tộc duy nhất. Hoàng Kim Quang Huy Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng có xưng danh phòng ngự đệ nhất nên có thể tưởng tượng được sức mạnh của gia tộc này. So sánh với hắn, thân hình Đường Tam quá nhỏ bé.

Lúc này, Mỹ công tử đang ở trong một khu vực chờ khác. Nàng vốn đang hồi tưởng lại quá trình thông qua khảo nghiệm truyền thừa trước đây không lâu thì nghe được "Tổ 3 số 6", nàng vô ý ngẩng đầu lên, vừa vặn thấy được song phương chuẩn bị giao đấu.

Chỗ của nàng, vừa vặn có thể nhìn thấy đài thi đấu thứ ba.

Cường giả Mãnh Mã Yêu tộc? Tu La phải đối mặt với đối thủ này sao? Vận khí cũng quá kém đi.

Ngày đầu tiên tranh tài, trọng tài thậm chí không giới thiệu tuyển thủ hai bên. Tổ đình tinh anh đại tái chính là bớt việc như thế.

Theo Tổ đình, người bị đào thải không cần phải giới thiệu. Với khán giả, làm quen với các tuyển thủ này thông qua biểu hiện khi tranh tài mới là phương thức trực quan nhất.

Khi tên Mãnh Mã Yêu tộc này lên đài, trong lòng rất nhiều người đã

lập tức nghĩ rằng, hắn chính là nhân tuyển cho ba thứ hạng đầu. Đây tuyệt đối là cường tộc a!

Bàn đánh cược Tổ đình mở ra vì giải thi đấu, ngày đầu tiên mở màn, chủ yếu là đánh cược thời gian tranh tài từng trận đấu và tổng thời gian tranh tài, lấy mười phút là giới hạn. Bàn đánh cược bắt đầu từ bốn giờ và kết thúc vào tám giờ. Người chiến thắng sẽ nhận được mười lần tiền đánh cược.

Tính toán như vậy, tất nhiên là Tổ đình kiếm được rất nhiều tiền, nhưng có vô số người tự nguyện tham gia, thậm chí cũng có nhiều đại quý tộc tham dự.

Đối với đánh cược thời gian rõ ràng là tuyệt đối công bằng, bởi vì không có người nào có thể đồng thời mua tất cả các tuyển thủ dự thi. Đối với đánh cược công bằng như vậy, người tham gia đánh cược tất nhiên là yêu thích nhất.

Đường Tam xốc lên mũ trùm cùng tháo áo choàng xuống, lộ ra một thân y phục chỉnh tề. Trên mặt vẫn đeo mặt nạ như cũ, nhìn tên Mãnh Mã Yêu tộc chăm chú.

Chương 465: Mãnh mã cường hoành

Khoảng cách 200 mét, người bình thường thậm chí không thể nhìn rõ đối phương, nhưng Đường Tam lại có thể thấy rõ tên Mãnh Mã Yêu tộc với nụ cười ngốc nghếch trên mặt. Dường như cảm nhận được Đường Tam đang nhìn mình, tên Mãnh Mã Yêu tộc còn tỏ ra nịnh nọt, gật nhẹ đầu với Đường Tam. Sau đó, Đường Tam liền nhìn thấy vũ khí của tên Mãnh Mã Yêu tộc này.

Trên cổ tay của tên Mãnh Mã Yêu tộc kia có hai chiếc vòng rất lớn, nhìn qua rất giống vòng tay. Quang mang loé lên cùng lúc, trên hai tay hắn xuất hiện hai thanh trọng chuỳ.

Trọng chuỳ là gì? Đầu chuỳ đường kính một mét, chuôi dài đến bốn mét, dày như đùi người. Tổng chiều dài là năm mét, hơn nữa còn là hai thanh. Đây tuyệt đối là trọng chuỳ.

Dù với kinh nghiệm của Đường Tam, khi hắn nhìn thấy đôi trọng chuỳ này trên mặt cũng không tự giác được mà co giật một chút. Gia hoả này có chút bạo lực a!

"Bắt đầu!" Trọng tài trực tiếp tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Đôi mắt tên Mãnh Mã Yêu tộc sáng lên, vẻ nịnh nọt trên mặt trong nháy mắt biến mất không còn dấu vết. Hắn bước nhanh chân, lao đến chỗ Đường Tam.

"Oanh, oanh, ..."

Mỗi một bước tên Mãnh Mã Yêu tộc bước xuống, toàn bộ đài thi đấu dường như run lên, kinh khủng hơn là, khí thế lừng lẫy đang điên cuồng tăng lên, làn da của hắn trong nháy mắt biến thành màu ám kim, quang mang từ trong mắt bắn ra. Trọng chuỳ vốn có màu đen giờ khắc này đã chuyển sang màu vàng, giống như là khoác lên mình một lớp vỏ màu vàng kim.

Đường Tam cũng động, nhưng thay vì đối mặt với đối thủ, hắn lại quay người chạy sang bên. Thân hình nhẹ nhàng nên tốc độ cực nhanh, thử kéo dài khoảng cách với đối thủ.

Tuy nhiên, tên Mãnh Mã Yêu tộc có thân hình khổng lồ nhưng tốc độ không chậm chút nào. Khi chạy, hắn giống như một mũi tên, hắn chỉ hơi lệch thân hình một chút, vẫn như cũ chạy băng băng về phía Đường Tam.

Khoảng cách giữa hai bên nhanh chóng rút ngắn.

"Nhân loại, lại là nhân loại sao?" Trên đài khách quý, một tên đại quý tộc hỏi tên quý tộc bên cạnh.

"Đúng vậy! Nhìn qua thực sự là nhân loại, bất quá còn không nhìn ra là phụ thuộc chủng tộc nào. Nhân loại có thể dự thi, có nhầm lẫn gì không? Đi kiểm tra xem hắn báo danh như thế nào?"

"Cái gì? Tín vật của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng? Thật thú vị. Có thể thu được công nhận của Kiếm Thánh miện hạ, xem ra nhân loại này không bình thường. Hẳn là một người am hiểu dùng kiếm, nhưng cũng không thấy vũ khí của hắn a!

Tốc độ của tên Mãnh Mã Yêu tộc rất nhanh, nhưng Đường Tam cũng không chậm. Hắn chạy dọc theo quanh đài thi đấu. Khi tên

Mãnh Mã Yêu tộc muốn đến gần, hắn lập tức quay đầu chạy ngược lại khiến tên Mãnh Mã Yêu tộc phải đổi hướng đuổi theo hắn.

Khi Đường Tam bắt đầu đối hướng chạy thì trên khán đài đã vang lên hư thanh.

Tên Mãnh Mã Yêu tộc cũng rất bất đắc dĩ, Đường Tam tốc độ rất nhanh, mà đài thi đấu có chút lớn, muốn đuổi kịp một đối thủ có tốc độ như vậy thật không dễ dàng.

"A!"

Một tiếng gào âm trầm từ trong miệng Mãnh Mã Yêu tộc phát ra, ngay sau đó trọng chuỳ trong tay hắn vung mạnh lên.

Khi tất cả mọi người đều cho rằng trọng chuỳ sẽ rời khỏi tay hắn và đánh tới Đường Tam thì hai thanh chuỳ đó lại va vào nhau.

Âm thanh đinh tai nhức óc lập tức lan ra khắp quảng trường. Những người có tầng thứ tu luyện kém thì cảm thấy choáng váng và chóng mặt, có thể thấy được uy lực khủng bố của âm thanh này như thế nào. Đường Tam đang đứng ở trong sân thi đấu còn cảm thụ rõ ràng hơn.

Tiếng gầm lớn sinh ra sóng xung kích cường liệt cơ hồ ngay lập tức đã đến chỗ Đường Tam, hắn muốn tránh cũng không thể. Đại não trong chốc lát đã trở nên trống rỗng, trong tai vang lên tiếng ù ù, chân không khỏi loạng choạng, người đang chạy đột nhiên có chút khó giữ thăng bằng.

Hắn hiện tại không phải là Thần, dù có khôi phục Thần cấp hắn cũng không có khả năng biết đối thủ sẽ thi triển năng lực nào a! Sóng âm công kích này thật sự đã làm cơ thể hắn có chút đau đớn,

Huyền Thiên Công trong cơ thể phi tốc vận chuyển, Thần Thức thậm chí cũng bị chấn động.

Nhưng dù vậy, hắn cũng chỉ dùng một giây để khôi phục lại. Mà tên Mãnh Mã Yêu tộc nhân lúc thời gian ngắn ngủi này, chạy tới nơi cách hắn chưa đầy 20 mét.

Tên Mãnh Mã Yêu tộc cường tránh bỗng nhảy lên thật cao, khi lên đến chỗ cao nhất, cái bóng của hắn thậm chí bao phủ cả người Đường Tam.

Một đôi cự chuỳ giống như mây đen ngập đầu đánh thẳng tới Đường Tam.

Sức công phá của đôi trọng chuỳ này không hề thua kém ngày đó Đường Tam dẫn động Thần Thức bộc phát Đại Tu Di Chuy. Lực bộc phát kinh khủng này, không hổ là cường giả huyết mạch cấp một đỉnh cấp.

Đường Tam lúc này đã hiểu, gia hoả này nói lời nhẹ nhàng nhất, nhưng lại làm sự tình tàn bạo nhất.

Khí tức đối phương đã khoá chặt trên người hắn, lúc này muốn chạy trốn cũng không được.

Đúng lúc này, từ trong mắt Đường Tam bắn ta hai đạo tử kim, chính là Tử Cực Ma Đồng! Tinh thần trùng kích!

Tên Mãnh Mã Yêu tộc bị tinh thần trùng kích, chỉ cảm thấy Tinh Thần Chi Hải của mình dường như bị va chạm mạnh, đại não nhất thời trống rỗng. Nhưng Mãnh Mã Yêu tộc được xưng là phòng ngự mạnh nhất, không chỉ là phương diện thân thể, ở phương diện tinh thần, bọn họ cũng có lực phòng ngự phi thường cường đại.

Trong chớp mắt, tên Mãnh Mã Yêu tộc liền khôi phục lại, trọng chuỳ vẫn như cũ đánh tới Đường Tam. Biến hoá duy nhất là, Tinh Thần Lực vốn khoá chặt Đường Tam đã bị Tử Cực Ma Đồng phá vỡ. Đường Tam cũng không kinh hoàng, mũi chân điểm trên mặt đất, nhẹ nhàng bay lên, hào quang bạch kim từ trên người hắn bắn ra, chính là Sư Hổ Kim Cương.

Hắn không lùi mà tiến tới, trước khi hai thanh trọng chuỳ rơi xuống, thân thể đã vọt lên, chui qua khe hở giữa hai thanh chuỳ.

Sư Hổ Kim Cương cưỡng ép từ trong khe hở tạo cho hắn một thông lộ, để hắn tránh đi trọng chuỳ phía chính diện và trực tiếp đến gần tên Mãnh Mã Yêu tộc.

Giống như tên Mãnh Mã Yêu tộc một mực diễn kịch trước trận đấu, Đường Tam sao lại không bày ra vẻ yếu thế hơn đối thủ của mình. Hắn thực sự không có khả năng đối kháng chính diện sao?

Khi đối thủ phát động công kích mạnh nhất thường cũng là lúc lộ ra sơ hở.

Xuyên qua đôi trọng chuỳ, Đường Tam đã đến trước mặt Mãnh Mã Yêu tộc. Mục tiêu chính là cổ họng yếu ớt nhất trên người đối phương.

Nhưng đúng lúc này, tên Mãnh Mã Yêu tộc ưỡn người một cái, cơ ngực cường tráng nhô ra phía trước, ngăn cản thế tiến công của Đường Tam. Nói cách khác, công kích của Đường Tam chỉ có thể rơi vào bộ ngực hắn, không thể vượt qua để tấn công cổ hay mặt hắn.

Phương thức chiến đấu như vậy Đường Tam thật sự rất ít thấy. Trong thời khắc không thể buông tha này, tay phải Đường Tam

đánh ra, vỗ một chưởng trên lồng ngực của tên Mãnh Mã Yêu tộc.

"Phốc" một tiếng vang nhỏ, Đường Tam mượn lực nhảy ngược lại, thừa dịp thanh chuỳ rơi xuống đất chưa bắn lên, trong nháy mắt trở về phòng ngự. Hắn nhảy lên cao theo hướng nghiêng, tránh được công kích ngược của đôi trọng chuỳ.

Người xem chỉ thấy, Đường Tam linh xảo tránh đi được đôi chuỳ, sau khi va chạm với tên Mãnh Mã Yêu tộc thì bắn ngược ra xa, thân hình khổng lồ của Mãnh Mã Yêu tộc cũng theo đó rơi xuống đất, song phương tách ra.

"Đây là đang gãi ngứa sao? Ha ha ha!"

"Nhân loại yếu đuối này ngay cả vũ khí cũng không có, công kích trúng mục tiêu thì có lợi ích gì?" Các loại âm thanh huyên náo vang lên liên tục trên khán đài, nhưng hai người đang thi đấu lại không thấy như vậy.

Chương 466: Khổng Tước Sư Hổ Âm Dương chưởng

Sự tình phát sinh trên đài thi đấu nhìn qua tưởng đơn giản, nhưng từ khi đôi chuỳ phát ra sóng âm công kích thì chiến đấu đã chân chính bắt đầu. Tên Mãnh Mã Yêu tộc dựa vào sóng âm trùng kích mà tạo cho mình một cơ hội, mà Đường Tam lại dựa vào Tử Cực Ma Đồng tinh thần trùng kích để tranh thủ cho mình một chút thời gian, đồng thời mượn Sư Hổ Kim Cương chủ động cưỡng ép tấn công, lúc này mới đánh trúng mục tiêu.

Thân hình khôi vĩ cố nhiên là ưu điểm lớn nhất của tên Mãnh Mã Yêu tộc, nhưng cũng vì vậy mà thiếu đi linh hoạt. Đường Tam chính là bắt lấy khuyết điểm này mới có thể một kích trúng mục tiêu.

Với thân thể của Đường Tam thì tất nhiên không thể để trọng chuỳ của đối thủ đập trúng, mà trong tay hắn không có vũ khí là vì tránh làm ảnh hưởng đến độ linh hoạt của bản thân. Nhưng đơn thuần chỉ dùng tay, công kích của Đường Tam có đủ mạnh không?

Cảm thụ của tên Mãnh Mã Yêu tộc là sâu sắc nhất.

Một chưởng nhìn rất nhẹ nhàng của Đường Tam đánh vào ngực hắn, vốn dĩ hắn còn thấy công kích này chẳng khác nào gãi ngứa cho hắn. Dù đối thủ là cường giả cấp độ Yêu Vương, chỉ cần không phải đặc biệt am hiểu công kích hay cầm trong tay Thần Khí thì muốn làm hắn bị thương rất khó, huống chi đối thủ chỉ là một nhân loại nho nhỏ.

Nhưng là, sau khi Đường Tam trở về, hắn rơi xuống đất, khi đang định tiếp tục công kích thì cảm giác được không đúng.

Trong lồng ngực, trái tim đột nhiên bị lỡ nhịp, ngay sau đó lại cảm thấy bị bóp nghẹt. Tim là hạch tâm vận chuyển huyết mạch chi lực, nhưng lúc này đồng thời xuất hiện cảm giác nóng bỏng cùng âm lãnh, ảnh hưởng đến quá trình đó. Hắn nào còn khả năng truy kích, trực tiếp ngã xuống mặt đất.

Cảm giác bùng nổ trong trái tim tấn công hắn một cách kỳ lạ.

Sau đó cơ thể hắn, nhất là trái tim truyền đến từng trận đau nhức. Sắc mặt hắn trở nên trắng bệch, màu ám kim trên người theo đó mà mờ đi rất nhiều.

Làm sao có thể? Tại sao lại như vậy? Nhân loại này đã làm như thế nào?

Trong mắt tên Mãnh Mã Yêu tộc tràn đầy ngạc nhiên.

Mà lúc này, Đường Tam cũng đang quan sát biến hoá trên người Mãnh Mã Yêu tộc. Nhìn thấy sắc mặt đối phương thay đổi, khí tức trong nháy mắt suy sụp, hắn biết mình đã thành công.

Một chưởng nhẹ nhàng kia dễ dàng ngăn cản được sao? Một chưởng đó có thể nói là ngưng tụ một thân thực lực của Đường Tam a!

Trong một chưởng kia gồm ba năng lực: Khổng Tước Biến, Sư Hổ Biến cùng Lam Ngân Hoàng.

Tác dụng của Sư Hổ Biến ở chỗ, Sư Hổ Kim Cương trong nháy mắt

thôn phệ, làm giảm lực phòng ngự siêu cường của hắn. Huyền Thiên Công cũng thôn phệ một bộ phận huyết mạch chi lực, làm phòng ngự ở ngực tên Mãnh Mã Yêu tộc yếu bớt. Sau đó nhân cơ hội này, Khổng Tước Biến lực lượng không gian thi triển, đem công kích của Đường Tam truyền tống vào trong người tên Mãnh Mã Yêu tộc. Mà Lam Ngân Hoàng thì phát ra hai cỗ khí tức chí dương chí cương cùng chí âm chí nhu lúc trước hấp thu được từ núi Thiên Dương và núi Địa Âm.

Hiện tại Lam Ngân Hoàng của Đường Tam đã không thành hình, bị thay thế bởi lạc ấn Âm Dương nhị khí, nhưng trong đó lại có khí tức Lam Ngân Hoàng làm chất kết dính, duy trì cho nó ổn định.

Khi Đường Tam nghiên cứu Lam Ngân Hoàng thì phát hiện ra rằng, Âm Dương nhị khí sẽ xuất hiện trong công kích của hắn. Cho nên, không gian truyền tống vào cơ thể Mãnh Mã Yêu tộc chính là Âm Dương nhị khí.

Tên Mãnh Mã Yêu tộc không có nhiều thủ đoạn như Đường Tam, có thể dùng vận khí cùng Lam Ngân Hoàng cưỡng ép cân bằng hai khí này, cho nên bây giờ chúng đang tàn phá trong trái tim hắn.

Mặc dù hai khí này không quá mạnh, nhưng bản thân đều là thuộc tính cực hạn. Nếu tác dụng ở chỗ khác, dựa vào lực phòng ngự cực đại, tên Mãnh Mã Yêu tộc có thể chịu được, nhưng tác dụng lại ở trái tim thì ảnh hưởng rất lớn.

Cho nên một chưởng nhẹ nhàng kia được hắn mệnh danh là Khổng Tước Sư Hổ Âm Dương chưởng! Nói đơn giản thì là Tam Biến chưởng, một chưởng quy tụ tam biến.

Âm Dương nhị khí này, Đường Tam mới chỉ nắm giữ sơ bộ, uy năng của lạc ấn cũng không quá mạnh. Nhưng ba loại huyết mạch chi lực

này đều điển hình, đúng nghĩa là huyết mạch cấp một a! Phòng ngự của Mãnh Mã Yêu tộc xác thực rất cường đại, đổi lại là Yêu tộc phổ thông khác, nếu trúng một chưởng này của Đường Tam, không cần thêm Âm Dương nhị khí, đơn thuần bị Sư Hổ Kim Cương bá đạo xâm nhập cơ thể đã làm đối thủ phải chết.

Đường Tam không có thừa cơ truy kích, một chưởng vừa rồi cũng làm hắn tiêu hao không nhỏ. Âm Dương nhị khí bởi vì vận chuyển một bộ phận nên mất cân bằng, hắn nhất định phải ổn định lại nó. Chiến đấu hôm nay không có khả năng lại sử dụng Âm Dương nhị khí.

Lúc trước hắn hấp thu Âm Dương nhị khí có hạn, mặc dù bây giờ nó tự động hấp thu khí tức Âm Dương trong không khí, nhưng trong thiên địa linh khí, linh khí chí dương chí cương cùng chí âm chí nhu không có nhiều, muốn tăng lên cũng rất chậm.

Với tình huống trước mắt, một ngày có thể sử dụng một lần Tam Biến chưởng đã rất không tồi.

Nhưng là, trận chiến hôm nay, một chưởng này là đủ rồi.

Đường Tam chắp hai tay sau lưng, yên lặng nhìn tên Mãnh Mã Yêu tộc trước mặt. Hắn cũng muốn xem, với phòng ngự siêu cường của đối phương thì có thể tiếp tục chiến đấu hay không.

"Leng keng!" Một thanh trọng chuỳ rơi xuống đất, sau đó là thanh còn lại.

Tên Mãnh Mã Yêu tộc ôm trái tim, quỳ một chân trên mặt đất, thở hổn hển. Màu ám kim như ẩn như hiện, sắc mặt tái nhợt, trên trán mồ hôi không ngừng tuôn ra. Sự thay đổi đột ngột này lập tức làm toàn trường yên tĩnh lại.

Tên Mãnh Mã Yêu tộc ngồi xuống, thân hình vẫn cao lớn hơn Đường Tam, nhưng giờ khắc này, trong mắt tất cả người xem, nhân loại nho nhỏ không gì đáng chú ý này lại cao thâm khó lường như vậy.

Làm sao có thể? Vừa đối mặt đã làm tên Mãnh Mã Yêu tộc mất đi sức chiến đấu? Mãnh Mã Yêu tộc không phải là nhân tuyển hàng đầu sao?

Đúng lúc này, Đường Tam động. Hắn phi tốc phóng tới tên Mãnh Mã Yêu tộc. Hắn cũng cảm thấy Đường Tam đến, trong tiềm thức mở hai tay ra chộp tới Đường Tam, nhưng ngực lại truyền đến một cơn đau kịch liệt. Âm Dương nhị khí kích thích mạnh mẽ làm trái tim hắn như bị vặn lại, lực lượng đã biến mất.

Đường Tam chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, đi qua cánh tay tráng kiện của hắn, đến trước mặt tên Mãnh Mã Yêu tộc. Tay phải ấn sẵn lên trán, dùng Tinh Thần Lực truyền âm vào lỗ tai đối phương: "Nhận thua đi!"

"Ta!"

Cảm nhận được lòng bàn tay ổn định mà lạnh như băng kia, tên Mãnh Mã Yêu tộc ngẩng đầu lên, nhìn Đường Tam bằng ánh mắt không cam lòng. Nhưng rất nhanh hắn đã sợ hãi.

Đối phương có thể truyền lực lượng vào trái tim hắn, chẳng lẽ không thể truyền vào đại não hắn sao? Lực lượng cổ quái kia nếu tiến vào đại não, hắn nhất định sẽ chết không phải sao?

"Ta nhận thua." Tên Mãnh Mã Yêu tộc gục đầu xuống nói.

"Tổ 3 số 6 thắng." Trọng tài tuyên bố trận đấu kết thúc.

Đây là kết quả không ai dự trước được, nhân loại yếu đuối vậy mà có thể chiến thắng Mãnh Mã Yêu tộc cường đại, đây là chuyện đáng kinh ngạc cỡ nào. Nhưng là, sự thật bày ra trước mắt, trừ phi tên Mãnh Mã Yêu tộc này giả vờ cố ý thua, nếu không, nhân loại này có được lực lượng gì?

Đường Tam kỳ thật không muốn chiến thắng đối thủ nhanh như vậy, quá gây chú ý, nhưng hắn không còn cách nào. Tên Mãnh Mã Yêu tộc này thực sự có năng lực khiêu chiến cường giả cấp độ Yêu Vương, hơn nữa đối phương có lực phòng ngự siêu cường, muốn chiến thắng đối thủ thì nhất định phải thắng bất ngờ, và hắn chỉ có một cơ hội đó. Nếu không thành công, với thực lực hiện tại của hắn, trừ phi là dẫn động Thần Thức, bằng không căn bản không có khả năng chiến thắng.

Chương 467: Không thể trả lời

Giữa huy động Thần Thức cùng thắng nhanh, hắn khẳng định sẽ lựa chọn phương pháp sau, ít nhất không có người nào nhìn ra được năng lực của hắn là gì.

"Đừng động, ta giúp ngươi trị liệu." Đường Tam trầm giọng nói.

Nói xong, tay phải của hắn chuyển từ cái trán sang bả vai, Huyền Thiên Công vận chuyển, lạc ấn Lam Ngân Hoàng cùng Khổng Tước Biến đồng thời vận chuyển.

Hắn phải làm như vậy, nếu không có Khổng Tước Biến, hắn không thể xuyên thấu qua thân thể của đối phương mà ảnh hưởng đến nội tạng. Âm Dương nhị khí xung quanh trái tim tên Mãnh Mã Yêu tộc cuối cùng cũng được rút ra, trở lại trong cơ thể Đường Tam.

Cũng không phải Đường Tam tốt với Yêu Quái mà trị liệu cho đối thủ, hắn chỉ muốn thu hồi lại Âm Dương nhị khí quý giá của mình, khôi phục lại Tam Biến chưởng. Đồng thời không muốn để lại dấu vết, tránh cho người khác thăm dò năng lực của mình.

Không bị Âm Dương nhị khí ảnh hưởng, thân thể tên Mãnh Mã Yêu tộc trong nháy mắt đã khôi phục lại bình thường, trái tim hữu lực vận chuyển huyết mạch chi lực, năng lực hành động cũng được phục hồi. Trừ bên ngoài có vẻ hơi suy yếu thì không còn vấn đề gì lớn.

"Ngươi có thể nói cho ta biết, năng lực vừa rồi là gì không?" Tên Mãnh Mã Yêu tộc chậm rãi đứng người lên, thu hồi lại đôi trọng chuỳ của mình.

Đường Tam nhún vai, nói: "Không thể trả lời."

Nói xong, Đường Tam liền xoay người rời đi. Vừa rồi hắn có thể giải thích được một chưởng kia cũng là hắn vừa mới nghĩ ra.

Chỗ cường đại nhất của hắn là có được nhiều loại huyết mạch, mà kết hợp chúng như thế nào là điều quan trọng nhất để đề cao sức chiến đấu của hắn.

Đồng thời, trong trận đấu không thể bị cường giả quan chiến nhận ra mánh khoé, thậm chí không thể để đối thủ phát hiện ra chuyện gì, chuyện này cần che giấu trình độ lớn, hắn làm sao có thể giải thích cho tên Mãnh Mã Yêu tộc chứ. Tên Mãnh Mã Yêu tộc đuổi theo hắn, trên mặt lại lộ ra nụ cười buồn.

"Ta gọi là Mao Văn Võ, ngươi tên là gì?"

Trước khi tranh tài hắn không giới thiệu tên mình, nhưng hiện tại hắn thua, hắn cho rằng nhân loại trước mắt này có tư cách biết tên mình.

"Tu La!" Đường Tam cũng nói ra tên của mình.

Khán giả xôn xao, hư thanh liên tiếp vang lên. Trận chiến này quá kỳ quái, trong lúc nhất thời, mấy chục vạn người cùng lên tiếng làm cả quảng trường Tổ đình trở nên cực kỳ ồn ào.

Nhìn Đường Tam nhanh chóng rời đi, vẻ mặt Mao Văn Võ có chút vi diệu, hắn ngay từ đầu muốn giả heo ăn thịt hổ, lại không ngờ rằng

mình thật sự biến thành heo.

Mặc dù trước khi tranh tài bắt đầu, hắn không cảm thấy mình có thể thu được thứ hạng cao, nhưng ít ra cũng có thể vượt qua vòng loại.

Không nghĩ tới rằng một vòng cũng không qua. Mấu chốt là, hắn thua không giải thích được. Sau khi Âm Dương nhị khí biến mất, rất nhanh hắn đã khôi phục bình thường, cũng không có nhận phải công kích gì đặc biệt. Cho nên, trận chiến vừa rồi quả thực có điểm giống chiến đấu giả!

Trở về hắn phải nói như thế nào? Có thể bị gia gia đánh chết hay không? Thôi xong rồi!

Đường Tam cũng mặc kệ Mao Văn Võ nghĩ thế nào, sau khi hạ đài hắn nhanh chóng trở về khu vực chờ.

Bởi vì khu vực chờ chỗ hắn chỉ có thể nhìn thấy đài thi đấu thứ nhất, cho nên mặc dù trong quảng trường nhiều hư thanh nhưng người nơi này không biết tình huống bên đài thứ ba, cũng không biết Đường Tam đã chiến thắng một đối thủ cường đại.

"Sao rồi?" Đại Miêu đón Đường Tam, thấp giọng hỏi.

Đường Tam lôi Đại Miêu vào một góc không gây chú ý, sau đó mới thấp giọng nói: "Thắng." Hắn cũng không nói mình chiến thắng đối thủ nào, trong lòng vẫn đang hồi tưởng lại quá trình phát động một chưởng kia.

Đây là lần đầu tiên hắn thử nghiệm kết hợp huyết mạch chi lực để thi triển, lại không nghĩ hiệu quả tốt như vậy.

Bất quá, nếu không có Âm Dương nhị khí, chỉ bằng Sư Hổ Biến cùng Khổng Tước Biến thì sợ khó có thể đột phá phòng ngự. Tên Mao Văn Võ kia gần như đã đạt đến Cửu giai đỉnh phong, kinh nghiệm chiến đấu, thủ đoạn chiến đấu cũng không ít. Đây cũng có thể nói là một chiến thắng đầy bất ngờ.

Hư thanh rất nhanh đã biến mất, bởi vì tranh tài vẫn tiếp tục, các tuyển thủ phía sau đã so tài, lực chú ý của khán giả cũng theo đó mà di chuyển.

Trong suy nghĩ của Đường Tam, Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực đột nhiên xuất hiện vấn đề khi sử dụng trước đó cùng kết hợp các loại huyết mạch chi lực thế nào là vấn đề cần phải giải quyết, cũng là phương hướng tu luyện trọng yếu trong tương lai.

Hắn muốn tấn thăng lên Thần cấp rất khó. Trước khi đạt đến trình độ đó, muốn đối kháng với cường giả Thần cấp chân chính thì cần mở ra lối đi riêng, thông qua các thủ đoạn đặc thù để bản thân có thể bộc phát lực lượng cường đại.

Chờ sau khi Đại Miêu cùng Mỹ công tử tranh tài xong, hắn muốn đến núi Thiên Dương cùng núi Địa Âm một lần nữa, ở hai ngọn núi này ngưng tụ Âm Dương nhị khí nhanh hơn nhiều so với hắn tự tu luyện. Nếu có thể tăng Âm Dương nhị khí lên một trình độ nhất định thì uy năng của lạc ấn Lam Ngân Hoàng sẽ tăng cường hơn rất nhiều. Hiện tại xem ra, Âm Dương nhị khí có thể đi kèm với bất kỳ năng lực nào, cũng tương đương là một năng lực phụ trợ. Nhưng dù là phụ trợ thì chí dương chí âm năng lượng cường đại đến mức Hoàng Kim Mãnh Mã cũng không thể chịu đựng được.

Âm Dương nhị khí tập trung năng lượng cốt lõi của hai vị Thiên Tinh Hoàng đỉnh cấp, hơn nữa có thể thông qua Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực để điều hoà chúng. Nếu vận dụng tốt, nó có khả năng

trở thành một át chủ bài mạnh mẽ không kém Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực.

Không vội, từ từ sẽ đến!

Trong quá trình tu luyện Âm Dương nhị khí, hắn không thể để hai vị Thiên Tinh Hoàng đỉnh cấp kia phát hiện, cho nên hắn chỉ có thể từng bước từng bước đề thăng.

Tranh tài tiến hành rất nhanh, tình huống ngang tài ngang sức rất ít khi xuất hiện ở vòng đầu tiên này. Bởi vì là đấu loại trực tiếp nên mỗi người đều coi đây là trận cuối cùng của mình, cho nên đặc biệt nghiêm túc và trận đấu nhanh chóng kết thúc.

"Tới lượt ta rồi." Thanh âm của Đại Miêu đánh gãy suy nghĩ của Đường Tam.

"Cố lên!" Đường Tam nắm chặt tay quơ quơ.

"Ta sẽ." Đại Miêu hít sâu một hơi, hai mắt lập tức sáng lên, sải bước đi ra ngoài.

So với Đường Tam, Đại Miêu đã trải qua quá nhiều, quá nhiều. Từ khi xuất sinh, các tộc nhân không ngừng nói cho hắn biết, bộ tộc của bọn hắn bị nguyền rủa. Trong đồng lứa hắn là người cường tráng nhất, lúc còn rất nhỏ đã thể hiện thiên phú kinh người.

Nhưng vì Sư Hổ tộc bị bài xích, tài nguyên trong tộc có hạn, các trưởng lão rất chiếu cố hắn nhưng vẫn rất khó để hắn được ăn no.

Theo hắn dần lớn lên, lực lượng của hắn cũng ngày càng tăng, dần dần, hắn đã bắt đầu cảm nhận được vấn đề huyết mạch của mình.

Mỗi khi huyết mạch xuất hiện xung đột, hắn đều có cảm giác đau đến không muốn sống nữa. Các trưởng lão phải bớt ăn bớt mặc để tích luỹ tiền mua thiên tài địa bảo cho hắn bổ sung sinh mệnh lực mới khiến hắn có thể kiên trì chống chọi với thống khổ mà huyết mạch xung đột mang lại.

Dù vậy, thực lực của hắn vẫn tăng trưởng rất nhanh. Về sau, trong một lần vô tình, hắn biết được trong Đấu Thú Tràng có thể kiếm tiền, thế là dứt khoát tham gia.

Theo quan điểm của Đấu Thú Tràng, hắn là Sư Hổ tộc hiếm hoi, rất có sức hút nên không chút do dự để hắn đăng ký, hơn nữa còn cấp ra đãi ngộ không thấp. Dựa vào lực lượng của bản thân, hắn đã dần tạo dựng tên tuổi của mình ở Đấu Thú Tràng.

Lần đầu tiên đánh chết đối thủ, trong lòng hắn vô cùng sợ hãi. Nhưng nghĩ tới còn nhiều người trong tộc đang chờ tiền mua thiên tài địa bảo để kéo dài tính mạng, hắn liền khiến trái tim mình trở nên lạnh lẽo.

Đã không biết đối mặt với sinh tử bao nhiều lần, không biết trên người có bao nhiêu vết sẹo. Thực lực của hắn ngày càng tăng lên, từng ngày từng ngày đều tiến bộ, dần dần, trong Đấu Thú Tràng thành Gia Lý, hắn trở thành nhân vật không thể chiến thắng.

Chương 468: Tôn nghiêm của Sư Hổ tộc

Vì muốn kiếm nhiều tiền hơn, Đại Miêu thậm chí không tiếc trợ giúp những quý tộc kia đánh trận giả, chỉ vì có thể kiếm nhiều tiền hơn mua thiên tài địa bảo giúp các tộc nhân kéo dài tính mạng.

Nhưng là, huyết mạch trên người thanh mai trúc mã kiêm người yêu của hắn xung đột ngày càng nghiêm trọng, đã đến mức dùng thiên tài địa bảo áp chế cũng không được.

Lúc đó, nội tâm hắn rất tuyệt vọng, trong tuyệt vọng còn tràn đầy thù hận. Hắn căm hận tất cả thế giới này, cũng căm hận mình bị trời cao nguyền rủa khiến cuộc sống của mình gian nan như vậy.

Cho đến khi gặp được Đường Tam, người đã cải biến cuộc sống của hắn, cũng cải biến vận mệnh của chủng tộc bọn họ, còn vì hắn mà cứu được người yêu.

Khi Đường Tam giải quyết mọi nỗi lo cho hắn, để huyết mạch của bọn họ hoàn toàn dung hợp với nhau, hắn đã nghĩ kỹ, dù tương lai phải làm nô bộc hắn cũng không tiếc tất cả báo đáp vị ân công này. Nhưng Đường Tam không có nô dịch hắn mà đối xử với hắn như bằng hữu, và cho hắn cơ hội dẫn đầu Sư Hổ tộc quật khởi.

Giờ khắc này, trong lòng hắn không còn lệ khí, ngược lại tràn đầy chiến ý. Hắn hiện tại không còn vì sinh tồn mà chiến, mà là vì Sư Hổ tộc, vì tôn nghiêm của hắn mà chiến.

Hắn không cần phải tránh những quý tộc kia nữa, chỉ cần để chiến ý của mình hoàn toàn bộc phát, đánh bại tất cả các đối thủ ngăn cản trước mặt mình.

Đại Miêu được phân đến đài thi đấu thứ nhất, khi bước lên sân đấu, bước đi của hắn phi thường kiên định và mạnh mẽ.

Khi đã lên đài, hắn chủ động tháo xuống mũ trùm đầu của mình, ném nó vào góc, để lộ ra mái tóc đen trắng đan xen. Thân hình cường tráng cùng vằn hổ và sư tử đã nói lên hắn là chủng quần đặc thù.

Hắn ưỡn ngực, hắn muốn tất cả người quan chiến nhìn rõ, Sư Hổ tộc bọn họ, chủng quần bị nguyền rủa chính là một tồn tại cường đại chân chính!

Sư Hổ tộc?

Nhìn thấy hắn từng bước một leo lên sân đấu, ở đài khách quý, quý tộc Sư tộc cùng Hổ tộc không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ.

Từ lúc nào Sư Hổ tộc có thể tham gia Tổ đình tinh anh đại tái rồi? Hắn tới như thế nào? Hắn là quý tộc sao?

"Nhục nhã!" Một tên Hổ tộc phẫn nộ, "Những gia hoả bị nguyền rủa này cũng có tư cách vào Tổ đình sao? Điều này sẽ mang đến nguyền rủa cho Hổ tộc chúng ta?"

Các cường giả hai tộc đều tức giận, nhưng lúc này Đại Miêu đã lên đài, không thay đổi được sự thật hắn đã dự thi.

Mà lúc này, đối thủ của Đại Miêu đã leo lên sân đấu. Đó là một tên cao chừng hai mét, toàn thân bao trùm bởi bộ lông màu vàng kim,

hai cánh tay đặc biệt thon dài, trong tay cầm một thanh trường côn màu bạc, kết hợp với bộ lông màu vàng tạo thành ánh sáng chói mắt.

Kim Ti Ma Viên! Đỉnh cấp huyết mạch trong Viên Yêu tộc, huyết mạch cấp hai.

Kim Ti Ma Viên mà một trong những chủng tộc có sự kết hợp tốc độ cùng lực lượng hoàn mỹ nhất. Thiên phú dị bẩm, Tinh Thần Lực cũng phi thường cường đại.

Tên Kim Ti Ma Viên này có một con mắt dọc, Đồng Thuật của hắn có lực công kích tinh thần cường hãn. Trong Viên Yêu, Kim Ti Ma Viên vẫn luôn là người thống trị, đáng tiếc duy nhất là chưa bao giờ xuất hiện Đại Yêu Hoàng nên chung quy vẫn là huyết mạch cấp hai.

Đại Miêu sắc mặt lạnh như băng nhìn đối thủ, một thanh trọng kiếm xuất hiện trong tay hắn. Đối thủ là ai, thuộc chủng quần gì, tất cả đều không quan trọng. Đối với hắn, mục tiêu là phải chiến thắng!

Kim Ti Ma Viên nhếch miệng nhìn Đại Miêu, nhe răng nanh ra, ánh mắt mang theo vẻ khinh thường. Song phương lên đài từ hai bên, khoảng cách rất xa nên không có giao lưu gì với nhau.

"Bắt đầu!"

Theo tiếng hô của trọng tài, trận đấu đầu tiên của Đại Miêu ở Tổ đình tinh anh đại tái đã chính thức bắt đầu.

Song phương đồng thời động, Kim Ti Ma Viên chống trường côn xuống đất, mượn lực đẩy thân thể nhảy lên. Tốc độ của hắn đúng là rất nhanh, ở trên đài thi đấu phi tốc phóng tới chỗ Đại Miêu. Quang

mang màu vàng và màu bạc xen lẫn, nhìn qua cực kỳ huyễn lệ.

Trong quá trình chạy, cơ bắp toàn thân bắt đầu bành trướng, thân thể từ hình dáng nhân loại chuyển dần sang hình dáng Viên Yêu. Trong nháy mắt hắn đã cao đến bốn mét, tốc độ càng nhanh hơn, trường côn cũng theo đó mà biến lớn, mang theo khí thế lẫy lừng phóng tới chỗ Đại Miêu.

Khi đối phương di chuyển, Đại Miêu cũng kéo lấy thanh trọng kiếm của mình phóng tới đối phương. Trong ánh mắt Đại Miêu chỉ có băng lãnh, quang diễm màu trắng ngay lập tức cháy lên, mỗi một bước bước ra, quang diễm trên người lại nồng đậm hơn, khí thế bạo tăng. Thân thể vốn cường tráng lại càng thêm khôi vĩ. Huyết mạch bạo động!

"Ăn một gậy của ta!" Kim Ti Ma Viên quát lên một tiếng, hai tay nắm trường côn giơ cao lên đỉnh đầu. Cùng lúc đó, con mắt trên trán hắn bỗng nhiên mở ra, muốn phát động tinh thần trùng kích.

"Cút!" Ngay lúc đó, một tiếng gầm giận dữ phát ra từ miệng Đại Miêu.

Quang diễm màu trắng trên người hắn bỗng hoá thành màu bạch kim, ngưng tụ thành một đầu Sư Hổ cực lớn, phát ra tiếng gào thét kinh khủng.

Bị tiếng gầm này chấn nhiếp, con mắt Kim Ti Ma Viên vừa mới mở ra phát động tinh thần trùng kích tức thì bị chấn động đến mức huyết mạch sôi trào. Dù hắn có được huyết mạch cấp hai thì lúc này cũng sợ hãi mãnh liệt.

Đột nhiên, huyết mạch chi lực hắn ngưng tụ bị tiêu tán, kim quang trên người bị áp chế nên mờ đi rất nhiều, uy lực của trường côn

gần như đã bị đánh vỡ.

Trường kiếm trong tay Đại Miêu vung lên, kinh nghiệm chiến đấu của hắn cỡ nào phong phú, làm sao có thể bỏ qua cơ hội như vậy.

Trường côn rơi xuống va chạm với trường kiếm phát ra tiếng oanh minh chói tai.

Ngay sau đó, trong mắt tất cả khán giả, cây trường côn không giống phàm vật kia bị đánh bay ra ngoài, mà kim quang trên người Kim Ti Ma Viên trở nên ảm đạm, thân thể bị chấn bay về phía sau.

Đại Miêu dưới chân phát lực, hào quang Sư Hổ Kim Cương càng thêm chói mắt, trong va chạm vừa rồi, hắn đã thôn phệ một phần lực lượng của đối phương, chuyển hoá thành lực lượng của mình, trọng kiếm trong tay ngang nhiên đánh xuống.

Một đạo kiếm khí màu bạch kim loé lên trên không trung, thời khắc này thời gian dường như ngừng lại, Kim Ti Ma Viên bị đánh bay bỗng dừng lại trên không trung.

"Phanh" một tiếng, thân thể hắn nổ tung, huyết nhục bay tán loạn.

Trên khán đài đã xôn xao.

Đây là tuyển thủ tử vong đầu tiên từ lúc bắt đầu tranh tài cho tới bây giờ.

Dù sao đây cũng là Tổ đình tinh anh đại tái, tham gia thi đấu đều là tinh anh trong các cường tộc, hầu như mọi người sẽ không hạ sát thủ. Đại Miêu chẳng những đánh chết đối phương, và còn dùng phương thức tựa như đang phát tiết oán hận sâu đậm trong lòng mình.

Trên đài khách quý, các cường giả Sư tộc, Hổ tộc đều mở to mắt mà nhìn, hoàn toàn không tin được tất cả những gì vừa chứng kiến.

Trên sân đấu, Đại Miêu giống như không có chuyện gì phát sinh, nhanh chân đi đến chỗ cây trường côn bị đánh bay ra xa và nhặt nó lên. Đây là chiến lợi phẩm của hắn. Hài tử nhà nghèo, mãi mãi sẽ không lãng phí đồ vật.

Hắn một tay kéo lấy thanh trọng kiếm, một tay cầm thanh trường côn đi xuống đài thi đấu. Tổ đình tinh anh đại tái cũng không có quy định không thể giết chết đối thủ, trận đấu này vốn là không có quy tắc.

Chương 469: Mỹ công tử thượng tràng

Một tên Kim Ti Ma Viên có thực lực không tầm thường trong chốc lát đã bị gïết chết, điều này có nghĩa là gì? Phần lớn người quan chiến ở đây đều đã nhìn ra.

Ở chỗ khách quý, một quý tộc Sư tộc có bộ lông vàng óng không khỏi chấn kinh.

"Hắn giải quyết được vấn đề huyết mạch xung đột rồi? .... Đây là huyết mạch chi lực dung hợp sau tiến hoá sao? Sư Hổ tộc thành công dung hợp huyết mạch sao? Huyết mạch cấp một?"

Đại Miêu dùng phương thức ngang tàng gïết chết đối thủ, tuyên cáo cho tất cả Sư tộc cùng Hổ tộc ở đây rằng, hắn, Sư Hổ Kiếm Thánh, hậu đại Sư Hổ tộc, đến rồi!

Khi Đại Miêu đi xuống đài thi đấu, trở lại chiến khu thì những tuyển thủ trong khu vực chờ đều thay đổi ảnh mắt nhìn hắn. Trong vô hình, trên người Đại Miêu phảng phất có một hơi thở đẫm máu đáng sợ.

Đường Tam đã quan sát quá trình trận đấu này diễn ra, hắn phải thừa nhận rằng, đơn thuần về Sư Hổ Kim Cương, Đại Miêu mạnh hơn hắn, dù là cường độ hay khả năng phát huy, Đại Miêu đã hoàn toàn nắm trong tay huyết mạch chi lực, thật không hổ là chiến sĩ bẩm sinh. Mà kinh nghiệm chiến đấu sau bao trận chiến liều mạng đã phát huy tác dụng, hắn căn bản không để cho Kim Ti Ma Viên thi

triển năng lực nó am hiểu nhất.

Một tiếng Sư Hổ gầm lên căn bản là đã đợi sẵn Kim Ti Ma Viên. Khi nó thi triển tinh thần trùng kích thì đã bị Đại Miêu cưỡng ép đánh gãy, chuyện này có tác dụng áp chế rất tốt. Hơn nữa, bản thân huyết mạch Sư Hổ tộc trời sinh áp chế huyết mạch Lang Yêu tộc, khi tiếng gầm kia vang lên thì kết quả trận chiến đã được chú định. Đánh gïết đối thủ là thói quen, cũng là thị uy với các tuyển thủ khác.

Đại Miêu đi đến trước mặt Đường Tam, đưa cho hắn cây trường côn màu bạc, "Là cây côn tốt."

Đường Tam cũng không khách khí, trực tiếp thu lại trường côn vào trong nhẫn trữ vật của mình. Tổ hợp này của bọn họ rốt cuộc đã bị các tuyển thủ khác chú ý. Trong nhất thời có rất nhiều ánh mắt quăng tới.

"Hiện tại rời đi, hay chờ bằng hữu kia của ngươi kết thúc tranh tài?" Đại Miêu truyền âm hỏi.

Đường Tam nói: "Ngươi về trước đi cũng được, ta đợi nàng tranh tài xong sẽ về sau."

"Ta chờ cùng ngươi." Đại Miêu gật gật đầu, giờ khắc này, tâm tình của hắn còn có chút kích động. Nơi này chính là Tổ đình, là hạch tâm của Yêu Tinh Đại Lục, trong một giải đấu quan trọng hàng đầu ở Yêu Tinh Đại Lục, hắn đã chiến thắng đối thủ, cường hãn đánh chết đối phương, lần đầu tiên thể hiện Sư Hổ Kim Cương trước mặt tất cả các Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc, vì chủng quần của mình xưng danh, hắn làm sao có thể bình tĩnh được?

Hơn nữa, đây mới chỉ là bắt đầu! Các trận đấu tiếp theo, dù gặp

phải đối thủ nào, hắn sẽ dùng thực lực của mình để chứng minh, Sư Hổ tộc không phải là chủng quần bị nguyền rủa.

Tranh tài đặc sắc xuất hiện, không thiếu cường giả thượng tràng. Nhưng từ các trận đấu đã kết thúc có thể thấy, nếu tuyển thủ huyết mạch cấp hai gặp phải tuyển thủ huyết mạch cấp một, cơ bản đều sẽ thua, đây chính là kết quả do huyết mạch chênh lệch. Chỉ có một số rất ít chủng quần thuộc tính khắc chế, cùng bản thân tuyển thủ huyết mạch cấp hai có năng lực chiến đấu cực mạnh thì mới có khả năng chiến thắng.

Tương đối mà nói, tuyển thủ huyết mạch cấp một chiếm khoảng 40% tổng số người dự thi, còn lại đều là huyết mạch cấp hai.

Qua vòng đấu ngày hôm nay, số lượng tuyển thủ huyết mạch cấp hai còn lại sẽ giảm mạnh. Qua vòng thứ hai e rằng sẽ không có tuyển thủ huyết mạch cấp hai còn tiếp tục thi đấu nữa. Kỳ thật hiện tại Đường Tam có chút lo lắng. Theo lý mà nói, Mỹ công tử mới tăng lên Cửu giai, không phải là Cửu giai đỉnh phong. Dù nàng có huyết mạch cấp một, nhưng nếu đối phương cũng có huyết mạch cấp một, nàng chưa chắc đã đánh bại đối thủ. Hắn không biết trong hơn một năm bế quan, thực lực của nàng đã thay đổi như thế nào. Bởi vì cái gọi là quan tâm quá hoá loạn, bây giờ hắn thực sự có chút loạn. Dù sao cũng là thi đấu cá nhân, hắn không có cách nào giúp nàng.

Rốt cuộc, tổ thứ chín đã bắt đầu tranh tài. Số thứ tự của Mỹ công tử là số 3, tổ 9 số 3, cho nên, trận đấu thứ hai của tổ thứ chín nàng sẽ thượng tràng.

Mỹ công tử tranh tài ở đài thi đấu thứ hai. Đường Tam nhanh chóng rời khỏi khu vực chờ của mình, đến một khu vực khác có thể nhìn thấy đài thi đấu thứ hai, chuẩn bị quan sát Mỹ công tử tranh tài.

Hiện tại, hắn còn khẩn trương hơn so với lúc mình thi đấu.

"Tổ 9 số 3, tổ 9 số 4 lên đài."

Mỹ công tử chậm rãi đi lên đài thi đấu, khi đi lên, mái tóc đen nhánh của nàng đã biến thành màu lam Khổng Tước, thể hiện ra thân phận Khổng Tước Yêu tộc. Đây là chủ ý của Khổng Tước Đại Yêu Vương, để nàng tận khả năng che giấu thân phận nhân loại của mình trong trận đấu. Dù sao, nhìn từ bên ngoài, Khổng Tước Yêu tộc cùng nhân loại cũng chỉ khác biệt màu tóc thôi.

Càng trưởng thành, hình dáng Mỹ công tử cũng có chút biến hoá. Mái tóc Khổng Tước màu lam làm nổi bật làn da trắng nõn của nàng, gương mặt xinh đẹp luôn toát ra vẻ lạnh lùng nhưng lại có khí chất xuất trần.

Nữ tuyển thủ dự thi tương đối ít, huống chi lại có nhan sắc xinh đẹp như vậy. Ngoại hình của Yêu Quái, Tinh Quái Tộc cường đại đều là hình người nên thẩm mỹ so với nhân loại không khác biệt lắm, rất nhiều người quan chiến đều bị dung nhan tuyệt sắc của Mỹ công tử hấp dẫn.

Dưới đài, Đường Tam hít sâu một hơi, bình phục lại tâm tình khẩn trương của mình, đồng thời yên lặng chuẩn bị tuỳ thời cứu viện. Vạn nhất Mỹ công tử gặp phải đối thủ thích hạ sát như Đại Miêu thì làm sao bây giờ?

Chẳng phải tự nhiên người ta nói "quan tâm quá sẽ bị loạn", Mỹ công tử am hiểu thuộc tính không gian, làm sao có thể dễ bị trọng thương như vậy? Luận về khả năng né tránh, Khổng Tước Yêu tộc tuyệt đối đứng hàng đầu trong tất cả Yêu Quái Tộc.

Lúc này, đối thủ của Mỹ công tử cũng đã thượng tràng, nữ tuyển

thủ đã hiếm, vậy mà đối thủ của Mỹ công tử cũng là một nữ tử. Nàng ta có thân hình thon dài, cao hơn một chút so với Mỹ công tử, hơi thở nữ tính cực kỳ rõ ràng. Nàng có một đầu tóc vàng gợn sóng hơi rối sau lưng, đôi mắt màu vàng đỏ quyến rũ, một gương mặt xinh đẹp luôn nở nụ cười.

Kim Hồ Yêu tộc! Hoàng kim huyết mạch trong Hồ Yêu nhất mạch. Mặc dù không phải là huyết mạch đỉnh cấp như Thiên Hồ tộc, nhưng cũng là nhân tài kiệt xuất trong tầng cấp huyết mạch cấp hai.

Nhìn thấy đối thủ của Mỹ công tử có huyết mạch cấp hai, Đường Tam lập tức thở dài một hơi. Mặc dù Mỹ công tử mới chỉ Cửu giai sơ kỳ, nhưng đối phó với đối thủ huyết mạch cấp hai thì không có vấn đề gì lớn.

"Tranh tài bắt đầu!" Trọng tài tuyên bố.

Ngay lập tức, tuyển thủ Kim Hồ Yêu tộc lắc người, huyễn hoá ra hai bóng người, hơn nữa quan sát thì thấy hai bóng người này giống nhau như đúc, khó có thể phân biệt được thật giả.

Thuật Phân Thân?

Đây chắc chắn là huyễn thuật.

Đường Tam nhanh chóng nhớ lại tri thức liên quan đến Kim Hồ Yêu tộc được học ở học viện. Trong Hồ Yêu tộc, Kim Hồ Yêu tộc có số lượng rất ít, cũng là Hoàng Kim gia tộc. Số lượng của bọn họ cũng ít như Thiên Hồ, cho nên rất hiếm khi xuất hiện.

Điểm cường đại nhất của nhất mạch này là bọn họ có được thiên phú của tam đại chủng quần Hồ tộc, theo thứ tự là tốc độ, huyễn

hoá cùng mị hoặc. Trừ Thiên Hồ tộc có năng lực khống chế vận mệnh, bọn họ chính là người mạnh nhất trong các Hồ Yêu.

Phần lớn Hồ tộc không am hiểu chiến đấu nhưng Kim Hồ Yêu tộc là ngoại lệ, bọn họ là sát thủ cực kỳ xuất sắc. Khi một đối một, nhất là nơi có hoàn cảnh phức tạp, bọn họ có sức chiến đấu rất mạnh.

Nữ tuyển thủ Kim Hồ Yêu tộc vừa lên đã thi triển ra huyễn hoá phân thân, đây là một năng lực huyễn hoá cao cấp, ít nhất những thiếu nữ Hồng Hồ tộc không có năng lực này.

Chương 470: Không gian cắt chém

Hai bóng người lại huyễn hoá thành bốn đạo, bốn đạo phân thân đồng thời bay vụt đến chỗ Mỹ công tử, giống như bốn đạo kim quang.

Mỹ công tử nâng tay phải lên, một cây Khổng Tước Linh đã lặng yên xuất hiện, sau đó nàng liền nhắm mắt lại. Đúng vậy, nàng giống như không thèm để đối thủ vào mắt, cứ như vậy nhắm mắt lại.

Bốn đạo phân thân vàng óng cấp tốc đến gần, khi cách Mỹ công tử chưa đến hai mươi mét thì đột nhiên gia tốc.

Cũng đúng lúc này, Mỹ công tử động. Nàng xoay tròn tại chỗ, đôi cánh Khổng Tước sau lưng mở ra, giống như đang uyển chuyển nhảy múa. Từng vòng ngân quang từ thân thể nàng tản ra, trên trán nàng cũng xuất hiện Khổng Tước kim quan mà Đường Tam từng thấy.

Kim quan chói mắt thể hiện rõ thân phận cao quý của nàng. Từng vòng từng vòng ngân quang toả ra bốn phía, những nơi nó đi qua, không gian tựa như giao hoà với nhau, nhưng không phải là một tổng thể hoàn chỉnh mà phân thành từng mảng. Trong nhất thời, mọi thứ xung quanh nàng trở nên kỳ dị.

Đường Tam sửng sốt. Mỹ công tử đang cắt không gian xung quanh mình, chỉ còn góc nhỏ chỗ nàng là còn hoàn chỉnh.

Bốn đạo phân thân vàng óng lập tức đình chỉ hành động, cảm nhận được nguy cơ không gian tan vỡ, nàng ta không dám tiến vào sâu hơn. Nhưng không vì vậy mà ngân quang dừng lại. Chúng không ngừng bay ra, bao phủ lên bốn đạo phân thân kia.

Ngân quang nhìn có vẻ mảnh khảnh nhưng lại có năng lực chia cắt không gian cường đại, nữ tuyển thủ Kim Hồ Yêu tộc không dám liều mạng, cuống quít lùi lại phía sau.

Nhưng ngay sau đó, nàng ta liền cảm nhận được không gian biến hoá. Không biết từ lúc nào, sau lưng nàng ta đã nổi lên từng vòng từng vòng ngân quang, ngăn cản đường rút lui của nàng ta.

Từng vòng ngân quang kia bao phủ một mảng lớn không gian, sau đó dần tụ lại, khiến cho phân thân của nữ tử Kim Hồ Yêu tộc tiến thối lưỡng nan (tiến không được, lùi cũng không xong).

Kim Hồ Yêu tộc am hiểu nhất là tốc độ, huyễn hoá cùng mị hoặc. Có thể vận khí của nàng ta quá kém, đối thủ hôm nay lại là nữ tử, tác dụng mị hoặc đã giảm đi rất nhiều. Hơn nữa dưới không gian phá toái, song phương đều không nhìn thấy đối phương, mị hoặc làm sao có thể thi triển? Với cường độ thân thể của nàng ta tuyệt đối không thể gánh được công kích của không gian cắt chém. Không gian bị phong toả một mảng lớn, tốc độ cùng huyễn hoá căn bản không thể thi triển được, ...

"Ta nhận thua!" Nàng không muốn chết, khi thấy không thể đối kháng, nàng lập tức hét lên. Từng vòng từng vòng ngân quang dần tụ lại, cuối cùng dung nhập vào một cây Khổng Tước Linh, Mỹ công tử không biết lúc nào đã xuất hiện sau lưng nàng năm mét.

Khổng Tước Linh nhẹ nhàng run run, không gian xung quanh lập tức trở nên vặn vẹo, Mỹ công tử đã biến mất.

Đừng nói đến người quan chiến, Đường Tam vốn tràn đầy lo lắng lúc này cũng sững sờ.

Trong trận chiến này, Đường Tam cảm nhận được Mỹ công tử đã hoàn toàn dung nhập với không gian, toàn bộ không gian dưới sự điều khiển của nàng, tựa như trò chơi xếp gỗ, để mặc nàng tuỳ ý sắp xếp. Khe hở giữa mỗi mảng không gian nhỏ chính là thủ đoạn công kích tốt nhất của nàng. So sánh với đối thủ của nàng, đúng là một trên trời, một dưới đất.

Mỹ công tử vậy mà đã mạnh như vậy sao? Bế quan hơn một năm, nàng đã cường đại như vậy?

Mỹ công tử lặng yên không tiếng động xuất hiện ở khu vực chờ lúc đầu, thông qua dụng cụ thông tin truyền âm cho Đường Tam: "Tu La, tranh tài đã kết thúc, ta đi trước."

"Được." Đường Tam đáp lại.

Hắn còn định chờ Mỹ công tử rồi thảo luận chiến thuật thi đấu hai người, nhưng với thực lực nàng thể hiện ra hôm nay, dường như không cần nữa.

Mỹ công tử rời khỏi khu vực chờ trong ánh mắt hơi khác thường của những người khác, suy nghĩ của nàng trở về thời khắc nàng tiếp nhận khảo nghiệm truyền thừa gia tộc.

....

Động quật tối tăm.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đã sớm gọi nàng trở về, bởi vì hắn

nhận được tin Tổ đình muốn tổ chức Tổ đình tinh anh đại tái. Khổng Tước Đại Yêu Vương hy vọng nàng sau khi thông qua khảo nghiệm truyền thừa thì sẽ tham gia lần tranh tài này, từ đó bộc lộ tài năng. Dù sao, nàng có huyết mạch nhân loại, muốn kế thừa vị trí tộc trưởng thì cần được Tổ đình tán thành, mà thực lực vẫn luôn là nhân tố quan trọng nhất để được công nhận.

Vì vậy, khảo nghiệm truyền thừa của nàng đến sớm.

Động quật tối đến mức năm ngón tay cũng không nhìn thấy, Mỹ công tử không nóng lòng dò xét, nàng dù còn nhỏ nhưng đã rất trầm ổn. Thuở nhỏ mẫu thân đã dạy nàng, dù gặp phải tình huống như thế nào thì phải luôn giữ tỉnh táo, bởi vì chỉ khi ở trong trạng thái tỉnh táo mới có thể đối phó với tất cả nguy cơ.

Nếu không nhìn thấy, nàng dứt khoát nhắm hai mắt lại, ngưng thần cảm ứng không gian ba động.

Khảo nghiệm truyền thừa của Khổng Tước Yêu tộc khẳng định không thể tách rời với không gian. Cùng lúc đó, nàng cũng lặng lẽ nắm trong tay khối Vận Khí Chi Thạch mà Tu La đưa cho nàng.

Vận Khí Chi Thạch có thể tăng cường vận khí của nàng, đây là Tu La nói cho nàng biết.

Nắm khối đá kia, trong đầu nàng không nhịn được nhớ đến khuôn mặt mang mặt nạ kia. Hắn vì sao không chịu để nàng nhìn khuôn mặt hắn? Rốt cuộc là muốn che giấu cái gì?

Ngay khi suy nghĩ của nàng có chút loạn, đột nhiên nàng cảm giác được không gian xung quanh dường như khẽ run lên.

Nàng rõ ràng đã nhắm mắt, nhưng trong khoảnh khắc này, tất cả lại

trở nên sáng ngời. Nàng kinh ngạc phát hiện, mình đang ở trong một không gian màu bạc.

Nơi này có một cái giống như một tế đàn bình thường, xung quanh tế đàn màu bạc hình tròn là không gian vô tận. Đứng ở giữa tế đàn, Mỹ công tử chỉ cảm thấy mọi thứ xung quanh đặc dính, lúc này nàng rất khó hành động.

Đột nhiên, nàng thả lỏng toàn thân, tế đàn dưới chân bắn ra ngân quang, vô số ngân quang phụt ra như núi lửa phun trào. Những ngân quang này xuyên thấu qua cơ thể nàng, khiến nàng cảm nhận được cả người dường như trở nên thông thấu. Sau đó, ngân quang bay đi vào bầu trời đêm vô tận, hoá thành những dải ánh sáng lớn. Dần dần, tế đàn dưới chân nàng trở nên ảm đạm không còn ánh sáng, lộ ra bầu trời đêm đen như mực, khiến nàng cảm thấy mình đang lơ lửng giữa bầu trời đêm. Phía xa là bầu trời đầy sao vô tận, bay lượn trong thế giới đen tối này, nàng sinh ra cảm giác sợ hãi khó tả.

Đúng lúc này, ngân quang phía xa dần biến lớn, dường như đang bay vụt đến chỗ nàng. Mỹ công tử sửng sốt một chút, theo bản năng nghiêng người né tránh.

Một tia sáng màu bạch cơ hồ bay sát qua thân thể nàng.

Tránh được!

Tia sáng kia lặng yên biến mất, lúc nó xuất hiện lại thì đã ở dưới chân Mỹ công tử. Kia rõ ràng là một đạo không gian chi lực, nếu như vừa rồi đánh trúng nàng, rất có thể sẽ đem thân thể nàng cắt ra. Mà lực lượng không gian bị né tránh đó lại ngưng tụ dưới chân nàng, tựa hồ đã biến thành một bộ phận của tế đàn.

Không chờ nàng suy nghĩ thêm, hai đạo ngân quang lại phóng tới. Thân hình Mỹ công tử lấp loé, lại né tránh. Hai đạo ngân quang xuyên qua hư không biến mất, khi xuất hiện thì đã dung nhập vào trong tế đàn.

.... Đây chính là khảo nghiệm sao?

Lúc này, nàng đột nhiên hiểu được khảo nghiệm của mình là gì. Tế đàn dưới chân nàng do vô số lực lượng không gian bện thành, mà sau khi nàng xuất hiện, phần lực lượng này đã tản ra. Hiện tại, bọn chúng muốn trở về, nàng phải tránh được tất cả lực lượng không gian xâm nhập mới có thể thông qua khảo nghiệm.

Nhưng mà, trước đó có trăm ngàn đạo ngân quang a!

Đúng lúc này, bốn đạo ngân quang bay tới, hiện theo hình chữ Tinh phóng tới chỗ nàng.

Mỹ công tử bắn người lên, từ giữa chui qua, bốn đạo ngân quang biến mất, sau đó dung nhập vào tế đàn dưới chân nàng.

Chương 471: Khảo nghiệm truyền thừa

Trong chớp mắt tiếp theo, tám đạo ngân quang xuất hiện, từ bốn phương tám hướng bay vụt tới.

Cũng lúc đó, trong đầu Mỹ công tử không khỏi nhớ tới lời Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với nàng trước khi tiếp nhận khảo nghiệm: "Chân đạp hoàng huyền Thiên Cơ Vũ!"

Ngay lập tức, nàng đã uyển chuyển nhảy múa, thân hình loé lên liên tục, chui qua từ khe hở của các đạo ngân quang kia. Ngân quang rơi xuống, dung nhập vào tế đàn.

Nhưng là, càng lúc càng có nhiều ngân quang bay tới.

Mỹ công tử chỉ có thể toàn lực huy động Tinh Thần Lực, thi triển vũ động Thiên Cơ Vũ, trong tay nắm thật chặt Vận Khí Chi Thạch, không ngừng xuyên qua những ngân quang đủ để chém đứt cơ thể nàng.

Có lẽ bị ngân quang chém trúng sẽ không thực sự chết, nhưng khảo nghiệm truyền thừa rất có thể sẽ thất bại.

Trước đó Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với nàng, khảo nghiệm chỉ có một lần cơ hội, người có tu vi khác nhau thì nội dung khảo nghiệm cũng sẽ khác nhau.

Hiện tại nàng là Bát giai, chưa tấn thăng lên Cửu giai, là thời cơ tốt

nhất để tiếp nhận khảo nghiệm, bởi vì Thiên Cơ Vũ của nàng coi như đã có chút thành tựu. Còn có thể vượt qua khảo nghiệm hay không thì phụ thuộc vào chính nàng. Dưới áp lực cực lớn này, Thiên Cơ Vũ có vài phần nước chảy thành sông, điệu múa của nàng càng lúc càng nhanh, không ngừng xuyên qua các vết nứt không gian dày đặc, mà hào quang dưới chân nàng càng ngày càng mãnh liệt. Ngân quang càng thịnh chiếu rọi thân hình nàng càng thêm lộng lẫy chói mắt.

Dần dần, Mỹ công tử bắt đầu có chút không chịu đựng được. Đầu tiên là từ Tinh Thần Lực. Nàng phải khuếch tán hoàn toàn Tinh Thần Lực mới có thể tìm kiếm được khe hở trong thời gian cực kỳ cấp bách. Tuy nhiên, dưới không gian bị cắt chém dày đặc, Tinh Thần Lực của nàng không ngừng bị trùng kích, tốc độ tiêu hao cực nhanh, sau đó thân thể có chút không theo kịp tinh thần chỉ dẫn vì mệt mỏi.

Mà vết nứt không gian xung quanh ngày càng nhiều, không có dấu hiệu sẽ giảm bớt. Chính nàng cũng không biết đã né tránh qua bao lần công kích.

Nhưng vết nứt không gian chưa kết thúc tấn công, có nghĩa là nàng chưa thông qua khảo nghiệm. Nàng chỉ có thể cắn răng kiên trì.

Những công kích này thật sự đáng sợ, nàng không cẩn thận liền có sợi tóc bị cắt đứt. Điều đó làm nàng cảm thụ rõ cảm giác tử thần đã đến bên mình. Nàng không khỏi rùng mình một cái, đã thanh tỉnh hơn vài phần.

Nhưng là, thân thể sắp đến cực hạn, dù nàng cố gắng kích phát tiềm năng của mình đến đâu thì nỗi sợ hãi tử vong đã đến gần.

Ngay lúc này, quang mang vặn vẹo lấp loé trong một cánh tay nàng.

Vết nứt không gian vốn đang phi tốc lướt đến trong chớp mắt đã trở nên chậm chạp.

Vết nứt không gian giờ khắc này trở nên rõ ràng như thế, dường như toàn bộ thế giới đều bị nó chém thành những mảnh nhỏ.

Tốc độ chậm lại làm Mỹ công tử lần đầu tiên thấy rõ trước đó mình tránh đi như thế nào. Tế đàn dưới chân đã được thắp sáng phần lớn khu vực, mà lúc này trên không trung, vết nứt không gian là dày đặc nhất.

Vũ động thiên cơ, nàng thi triển một bộ pháp kỳ diệu, chuyển mình theo một nhịp điệu độc đáo giữa những khe nứt không gian dường như chia cắt cả thế giới. Với tốc độ đã chậm lại rất nhiều, cho dù những vết nứt này rất dày đặc, nàng cũng dễ dàng tránh đi.

Trên tay nàng là một mặt gương trong suốt như pha lê toả ra hào quang lấp lánh kỳ diệu, vầng sáng nhàn nhạt mờ ảo lưu chuyển, tản ra làm chậm lại mọi thứ xung quanh.

Trên thế giới này, nếu có một sức mạnh có thể ảnh hưởng đến không gian, có lẽ chính là thời gian.

Thời gian và không gian đầy bí ẩn, và chúng có thể ảnh hưởng lẫn nhau.

Thuỷ Tinh Kính chính là tín vật của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, lạc ấn được gắn trong đó chính là Thì Quang Biến, được Đường Tam lựa chọn sau nhiều lần suy nghĩ. Có thể ảnh hưởng đến không gian chỉ có thời gian, đây là phán đoán của một vị Thần Vương.

Giờ khắc này, khi Mỹ công tử đứng trước nguy hiểm, Thì Quang Biến đã phát huy ra tác dụng cực lớn.

Từng đạo ngân quang lặng yên không tiếng động dung nhập vào tế đàn, quang mang trên tế đàn càng phát sáng. Hào quang chói mắt làm cho không gian xung quanh ba động kỳ dị.

Thì Quang Biến không duy trì thời gian quá dài, nhưng với Mỹ công tử đã đủ rồi. Sau khi vết nứt không gian dày đặc nhất lướt qua phía sau, còn lại cũng chỉ là một chút không gian ba động rải rác. Nàng cũng nhân lúc đó mà thở dốc, lần nữa điều chỉnh và nhảy trở lại.

Chuyển động chậm ngắn ngủi trước đó khiến nàng có lý giải hoàn toàn mới về Thiên Cơ Vũ, trên người nàng ngân quang lượn lờ, bắt đầu dẫn dắt không gian.

Lúc này nàng mới hiểu được, hoá ra Thiên Cơ Vũ không chỉ dùng để né tránh mà còn có thể chủ động dẫn dắt không gian.

Dưới sự dẫn dắt kỳ diệu của không gian ba động và Thiên Cơ Vũ, những vết nứt không gian dày đặc khó né tránh đã trở nên có quy luật, theo dẫn dắt của nàng mà thay đổi phương hướng, từ đó nàng có thể né tránh.

Không có Thì Quang Biến trợ giúp, có lẽ nàng mất rất lâu mới có thể tìm kiếm huyền bí của nó, nhưng giờ khắc nàng, nàng đã làm được.

Rốt cuộc, khi đạo ngân quang cuối cùng lặng yên lướt qua và dung nhập vào tế đàn dưới chân theo sự dẫn dắt của Mỹ công tử thì toàn bộ thế giới trong tích tắc đã biến thành màu bạc.

Trong tầm mắt Mỹ công tử, mọi thứ đều tản ra ngân quang rực rỡ, mà lúc này nàng tựa hồ đi xuyên qua vô số không gian.

Thân thể nhẹ bẫng, nàng lại cảm thấy bước lên mặt đất, sau đó

nàng phát hiện mình đã trở lại hang động lúc đầu.

Lúc này, trong hang động không còn tăm tối nữa, một con Khổng Tước màu bạc khổng lồ xuất hiện trước mặt nàng. Khổng Tước mở ra linh vũ xán lạn phía sau, và đôi mắt nó dường như ẩn chứa nụ cười.

Trong nháy mắt tiếp theo, linh nhãn trên mỗi cây lông chim đều toả ra ngân quang sáng chói, chiếu rọi trên người Mỹ công tử, gột rửa lấy thân thể nàng.

Trên trán Mỹ công tử, Khổng Tước kim quan nổi lên, nhưng được ngân quang gột rửa, Khổng Tước kim quan vốn có màu vàng đã dần chuyển sang màu bạch kim.

Mỹ công tử đắm mình trong không gian màu bạc đã sinh ra biến hoá kỳ diệu.

Nàng cảm thấy mình đã biến thành một con Khổng Tước màu bạc, thân hình mình cùng con Khổng Tước to lớn phía trước dần dung hợp với nhau, ở trong thế giới uyển chuyển nhảy múa, dẫn dắt từng đạo thiên cơ hoá thành thế giới không gian của mình.

Tình huống kỳ diệu này kéo dài rất lâu, chính nàng cũng không biết đã qua bao lâu. Khi nàng khôi phục lại thì tất cả tựa hồ đã trở nên cực kỳ mỹ hảo.

Nàng có thể cảm nhận được rõ ràng biến hoá rất nhỏ trong không gian. Ngay trước người nàng không xa có một cây linh vũ đang phiêu diêu trong gió. Toàn thân nó màu bạch kim, nhưng lại tản ra vầng sáng màu lam. Trên ba linh nhãn dường như có ba khoảng không gian chập chờn.

Thiên Cơ Linh, tín vật của Khổng Tước Yêu tộc, cũng là Thần Khí chân chính của Khổng Tước Yêu tộc. Trước đó Mỹ công tử từng nắm giữ nó, nhưng bây giờ Thiên Cơ Linh tựa hồ có chút khác biệt.

Nó tản ra ánh sáng nhu hoà, đối với nàng rất thân hoà, tựa hồ nó là một cây linh vũ trên người Mỹ công tử.

Mỹ công tử đưa tay huy động cây Thiên Cơ Linh kia, nó lặng yên bay về phía nàng, vui sướng nhảy múa xung quanh người nàng. Linh nhãn mang theo ánh sáng rực rỡ, dường như nàng thấy được tương lai không xa.

Chương 472: Ba đạo Thiên Cơ

Mỹ công tử nhìn chăm chú. Trong linh nhãn thứ nhất, nàng nhìn thấy mình mặc trang phục lộng lẫy đứng trên cao, phía dưới có vô số thân ảnh quỳ lạy nàng.

Trong linh nhãn thứ hai, nàng thấy chính mình đang bay lượn trên bầu trời, bên người nàng luôn có một bóng hình, trên người hắn toả ra hào quang màu xanh thẳm, cùng hào quang của mình giao hoà.

Linh nhãn cuối cùng lúc này đột nhiên biến thành màu đỏ sậm. Mỹ công tử muốn nhìn kỹ thì một cảm giác sợ hãi bỗng nhiên xuất hiện trong lòng nàng.

"A!" Nàng kinh hô một tiếng, chợt tỉnh táo lại.

Thiên Cơ Linh còn đang nhảy múa xung quanh nàng, ba linh nhãn kia cũng khôi phục bình thường, dường như vừa rồi nàng chỉ nhìn thấy huyễn cảnh mà thôi. Nhưng là, hình ảnh trong linh nhãn quá rõ ràng và mang lại cho nàng cảm giác chân thật.

Mỹ công tử nắm Thiên Cơ Linh trong tay, lông mày hơi nhíu lại. Kia rốt cuộc là cái gì?

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với nàng, thân là chưởng khống giả không gian, Khổng Tước Yêu tộc vốn có một năng lực cường đại, chính là nắm bắt thiên cơ, đó cũng là nguồn gốc Thiên Cơ Vũ tồn tại. Nhưng trong lịch sử Khổng Tước Yêu tộc, chân chính có thể

nắm bắt thiên cơ chỉ có vị tổ tiên Khổng Tước Đại Yêu Hoàng thôi.

Khổng Tước Đại Yêu Hoàng trước khi qua đời đã nói, muốn nắm bắt được thiên cơ thì phải chân chính thu được sự tán thành của Thiên Cơ Linh, như vậy, mình bây giờ xem như đã được công nhận sao? Hình ảnh trước đó mình nhìn thấy trong ba linh nhãn, chẳng lẽ chính là thiên cơ?

Suy nghĩ một chút, sau một khắc, nàng đã đi ra khỏi hang động.

Bên ngoài, Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn đang đợi nàng.

Khi hắn nhìn thấy Mỹ công tử thì hai mắt lập tức toả sáng.

Lúc này trong mắt hắn, Mỹ công tử trông thật hư ảo, dường như là thực thể, lại tựa hồ không tồn tại ở thế giới này, mà đã là một bộ phận của không gian.

"Con thành công? Thông qua khảo nghiệm? Con ở tế đàn kiên trì được bao lâu?" Khổng Tước Đại Yêu Vương có chút vội vàng nói.

Mỹ công tử chớp mắt, ổn định lại tinh thần nói: "Rất lâu."

"Đúng vậy! Đúng vậy! Hẳn là rất lâu, nếu không con cũng không được Thiên Cơ Linh tán thành. Lúc trước ta chỉ kiên trì được một phần năm liền bị không gian ép trở lại. Dựa theo tính toán của ta, ít nhất phải vượt qua ba phần năm mới có thể thực sự được Thiên Cơ Linh tán thành, xem như thông qua được khảo nghiệm truyền thừa. Nhưng mấy đời tiên tổ trước ta, tình huống tốt nhất cũng chỉ kiên trì được gần hai phần năm. Xem ra, con quả nhiên là thiên phú dị bẩm a! Khó trách nhỏ như vậy đã lĩnh ngộ sơ bộ Thiên Cơ Vũ. Con dùng Thiên Cơ Vũ thông qua khảo nghiệm sao?"

Mỹ công tử gật nhẹ đầu, nàng chưa hề nói mình kỳ thật thông qua toàn bộ khảo nghiệm. Lần trở về trước đó, mẫu thân nói với nàng phải giữ lại với Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhất là các tin tức mấu chốt. Nàng cũng không biết vì sao, nhưng nàng hoàn toàn tin tưởng mụ mụ. Nếu Khổng Tước Đại Yêu Vương không hỏi, nàng cũng không cần nói hết.

"Con nhìn thấy gì từ Khổng Tước Linh? Tổ tiên đã nói, khi truyền thừa sẽ cảm ngộ được thiên cơ rõ ràng nhất, ít nhất có thể nhìn thấy tương lai từ trong linh nhãn. Một cái sao? Không phải ba cái?"

Mỹ công tử thầm nghĩ, nhưng vẫn thuận theo Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Ừm, ta giống như thấy được ta mặc trang phục lộng lẫy đứng trên cao, phía dưới có rất nhiều người cúng bái."

Nghe nàng nói, ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương sáng lên: "Tốt, tốt, ha ha ha! Xem ra, con ta thật sự có thể trở thành Đại Yêu Hoàng. Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, cuối cùng đã có Hoàng, cuối cùng đã có hy vọng! Con cũng đã đột phá đến Cửu giai đi?"

Mỹ công tử ngẩn người, lúc này mới chú ý đến tu vi của mình. Quả nhiên, không biết từ lúc nào, nàng đã đột phá Cửu giai. Không chỉ có vậy, huyết mạch chi lực trong cơ thể nàng đã chuyển thành màu bạch kim, toàn bộ huyết mạch tựa hồ đã biến hoá long trời lở đất, đối với nguyên tố không gian càng thêm thân cận, dường như nàng đã trở thành một bộ phận trong toàn bộ không gian.

Mỹ công tử thu hồi suy nghĩ, trở về chỗ ở.

Khi đến Tổ đình, Khổng Tước Đại Yêu Vương mang theo cùng truyền tống mà đến, mà nàng thì một mực cảm thụ biến hoá của cơ thể.

Mỹ công tử hiện tại đã có thể nắm giữ cơ bản năng lực chưởng khống không gian sau khi huyết mạch tiến hoá. Khổng Tước kim quan của nàng đã trở về màu vàng, chỉ khi sử dụng Thiên Cơ Linh mới có thể biến thành màu bạch kim. Trận chiến hôm nay, đối thủ của nàng không thể tính là mạnh. Dù nàng ta là Hoàng kim huyết mạch nhưng sức chiến đấu cũng có hạn. Huống chi huyễn cảnh của đối phương đứng trước chưởng khống giả không gian như nàng, quả thực là một trò cười mà thôi.

Nàng chiến thắng đối thủ, cũng không có chỗ nào đáng giá để kiêu ngạo.

Ngày đó nàng chỉ nói cho Khổng Tước Đại Yêu Vương biết một tình huống trong một linh nhãn. Cái thứ nhất không hề nghi ngờ là báo trước nàng có thể trở thành tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc trong tương lai, thậm chí là một đời Khổng Tước Đại Yêu Hoàng mới.

Vậy thiên cơ trong linh nhãn thứ hai cùng thứ ba có nghĩa là gì? Đạo thiên cơ thứ hai nói với nàng, tương lai sẽ có một thân ảnh màu lam cùng nàng nhảy múa, trở thành đồng bọn của nàng, hoặc là ...

Người này là ai? Từ thân ảnh có thể thấy hẳn là nhân loại, mà tương lai khi mình tìm bạn lữ, khẳng định là sẽ tìm nhân loại a!

Hắn là ai? Hắn ở nơi nào?

Mà đạo thiên cơ thứ ba cũng chính là tình huống nàng không thể nhìn rõ ràng, chỉ thấy một mảng màu đỏ sậm tràn ngập khí tức huỷ diệt, nó biểu thị điều gì? Đạo thiên cơ này vẫn luôn làm lòng nàng thêm trĩu nặng.

Trên đường tới Tổ đình, Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với nàng,

dù có nắm giữ Thiên Cơ Linh thì muốn thăm dò thiên cơ cũng không dễ dàng. Nó sẽ phải trả giá đắt, thậm chí là lấy sinh mệnh lực làm đại giới.

Tổ tiên Khổng Tước Đại Yêu Hoàng cũng bởi vì thăm dò thiên cơ mà ảnh hưởng đến tuổi thọ, do đó thời gian sống ngắn hơn so với các Đại Yêu Hoàng khác.

Nhưng trong tương lai khi nàng thành Thần, Thiên Cơ Linh sẽ hưởng ứng, nàng sẽ có cơ hội thăm dò thiên cơ một lần nữa. Mỗi một lần tiến giai cũng như vậy.

Muốn nhìn rõ thiên cơ thì phải chờ lần sau nàng đột phá, đạt tới Thần cấp.

Tu La cũng trở nên mạnh mẽ hơn! Trận tranh tài hôm nay của hắn nàng cũng tận mắt chứng kiến, nhưng nàng nhìn không hiểu, giống với phần lớn người xem khác. Bất quá nàng tin tưởng đó tuyệt đối không phải là đánh trận giả. Với địa vị của Hoàng Kim Mãnh Mã tộc, làm sao có thể phối hợp với nhân loại giả thi đấu chứ?

Nàng có thể thông qua khảo nghiệm truyền thừa còn muốn đa tạ hắn. Có thể khẳng định rằng, nếu không có Vận Khí Chi Thạch cùng Thì Quang Biến ở bên trong Thuỷ Tinh Kính, dù nàng có thể thông qua khảo nghiệm cũng tuyệt đối không ở trạng thái hoàn mỹ như hiện tại.

Hắn thật sự rất tốt với nàng, không biết có thể thông qua Thiên Cơ Linh cảm ngộ thiên cơ của hắn, xác nhận một chút hắn đối tốt với nàng rốt cuộc là có mục đích gì.

Ngày mai sẽ cùng hắn kề vai chiến đấu, so với một đấu một, liên thủ với Tu La ngược lại làm nàng có chút khẩn trương.

Hôm nay tới đây dự thi, đối với Mỹ công tử mà nói là vô cùng quan trọng. Thông qua chiến đấu nàng muốn kiểm nghiệm truyền thừa của mình, đồng thời nắm giữ tốt hơn phần truyền thừa này.

Sau trận đấu nàng không gặp lại Tu La, bởi vì không biết tại sao, nàng có chút không nguyện ý tiếp xúc quá nhiều với hắn. Trong lòng nàng luôn có một bóng hình thường xuyên xuất hiện, nhưng vẫn một mực không thấy được.

Trước khi rời khỏi thành Gia Lý, nàng đã đến học viện Gia Lý một chuyến nhưng vẫn không thấy được gia hoả Đường Tam kia.

Đường Tam, Đường Tam, vì sao mỗi lẫn nghĩ đến cái tên này, trong lòng nàng lại có cảm giác đặc biệt?

Chương 473: Tăng lên Âm Dương

Mà lúc này Đường Tam, hay Tu La trong mắt Mỹ công tử lại đang leo núi.

Ra khỏi quảng trường Tổ đình, Đường Tam không trở về khách sạn, hắn để Đại Miêu đi Kiếm Thánh cung leo núi, xem có thể thu hoạch được tín vật hay không, còn bản thân thì lần nữa đi tới núi Thiên Dương.

Tác dụng của Âm Dương nhị khí đã được phát huy một cách kỳ diệu trong trận chiến hôm nay. Tranh tài hôm nay, luận thực lực đối thủ, không hề nghi ngờ Hoàng Kim Mãnh Mã là cường đại nhất, mà Hoàng Kim Mãnh Mã rất có thể là cường giả đỉnh cao trong Tổ đình tinh anh đại tái lần này.

Lúc đó, Đường Tam kỳ thật không rõ một chưởng kia có tác dụng lớn thế nào, lại không ngờ có Âm Dương nhị khí bên trong lại có tác dụng quyết định, trực tiếp đánh bại đối thủ. Có thể thấy khí tức chí dương chí âm mãnh liệt đến cỡ nào.

Âm Dương nhị khí sinh ra khi thiên địa mới khai sinh, Âm Dương kết hợp, Long Hổ giao hoà mới sản sinh ra sinh mệnh, ẩn chứa trong đó vô số ảo diệu.

Kiếp trước thân là Thần Vương, đối với điều này Đường Tam từng có trải nghiệm khắc sâu, chỉ là thời điểm đó hắn tu luyện dựa vào võ hồn của mình.

Mà kiếp này lại khác, hắn có được các loại huyết mạch khác nhau, tuỳ theo đó có nhiều cơ hội thử nghiệm hơn. Hôm nay làm hắn ngạc nhiên nhất chính là các loại năng lực kết hợp với nhau sinh ra biến chất.

Phần dung hợp này nếu có tiến triển thì dù hắn không phải cường giả Thần cấp, khi đối kháng với cường giả Thần cấp phổ thông cũng không gặp quá nhiều khó khăn.

Hơn nữa, nắm giữ Âm Dương nhị khí còn trợ giúp hắn luyện chế Thời Không Đạo Tiêu sau này.

Thời Không Đạo Tiêu không dễ luyện chế như vậy. Muốn luyện chế nó, ngoài phải quen thuộc với pháp tắc không gian và thời gian, còn cần lực lượng cường đại duy trì.

Với kinh nghiệm, tu vi và kiến thức của Đường Tam, hiện tại hắn chỉ có thể luyện chế ở một trình độ nhất định, còn luyện đến trình độ nào, chính hắn cũng không nói trước được. Nhưng có Âm Dương nhị khí bên cạnh, khi luyện chế có thể tăng cường hiệu quả.

Thanh toán mười đồng nguyên tố tệ, Đường Tam lần nữa đi tới dưới chân núi Thiên Dương. Hắn sải bước leo lên bậc thang thứ nhất. Lần này, hắn dừng lại trên bậc thang đầu tiên đó.

Lập tức, khí tức chí dương chí cương đập vào mặt, đánh úp lên thân thể hắn.

Hắn lặng yên dẫn dắt những luồng khí chí dương chí cương này vào trong cơ thể, sau đó thử nghiệm dùng Âm Dương nhị khí trong lạc ấn Lam Ngân Hoàng dẫn dắt nó.

Quả nhiên, vòng xoáy trực tiếp đem những luồng khí kia thôn phệ, Âm Dương nhị khí trong vòng xoáy biến lớn. Điều làm Đường Tam kinh ngạc là, khí tức chí dương chí cương mà hắn hấp thu bị vòng xoáy thôn phệ có một phần rất nhỏ bị chuyển hoá. Nó không chuyển hoá thành khí tức chí âm chí nhu, mà có cảm giác Long Hổ giao hoà, hoá thành khí tức công chính bình hoà. Mà loại năng lượng này không giống với Huyền Thiên Công, hiển nhiên là tồn tại ở tầng cấp cao hơn.

Đổi thành người khác có lẽ sẽ không nhận ra đây là năng lượng gì, nhưng Đường Tam từng khống chế Thần giới, còn là Thần giới đẳng cấp cao, nhìn qua cũng đoán ra được nó là cái gì.

Đây là Hỗn Độn chi khí?

Khi thiên địa chưa thành hình thì chính là Hỗn Độn, Hỗn Độn sinh ra Thái Cực, Thái Cực phân ra làm hai, chính là Âm Dương nhị khí, sau đó mới có sinh linh sinh ra. Âm Dương nhị khí Long Hổ giao hoà, vậy mà sinh ra Hỗn Độn chi khí.

Mặc dù chỉ có một chút xíu, nhưng Hỗn Độn chi khí quá quý giá! Đây là linh khí sơ nguyên, đối với bất kỳ sinh mệnh nào, bất kỳ cấp độ nào cũng tuyệt đối là đại bổ.

Nói theo một nghĩa nào đó, Tiên Linh Khí trong Thần giới kỳ thật chính là Hỗn Độn chi khí, chỉ là Tiên Linh Khí có cấp độ cao hơn Hỗn Độn chi khí trước mắt này, nói cách khác là Hỗn Độn chi khí đã được chiết xuất.

Mà thực tế, tín niệm chi lực mà Đấu La Thần giới hấp thu từ các vị diện mà nó kiểm soát phần lớn chính là Hỗn Độn chi khí.

Nếu như Đường Tam còn là Thần Vương, Hỗn Độn chi khí với hắn

không tính là gì, nhưng hiện tại hắn là nhân loại bình thường, khoảng cách đến Thần cấp còn xa, vậy đã không giống với lúc trước. Hỗn Độn chi khí vô luận đối với thân thể hắn hay Huyền Thiên Công đều là đại bổ.

Sau khi được tẩm bổ, thể phách Đường Tam có cơ hội được tăng lên.

Hắn cẩn thận từng chút một thu lại những Hỗn Độn chi khí này, dùng năng lượng Huyền Thiên Công bao trùm, chuẩn bị khi tu luyện thì hấp thu.

Trong cơ thể hắn, khí tức chí dương chí cương bắt đầu trở nên nồng đậm hơn, vòng xoáy Âm Dương có thể dẫn dắt hấp thu một bộ phận, nhưng năng lượng chí dương chí cương dung nhập vào cơ thể quá nhiều đã làm nó không ổn định. Đường Tam cũng không dám để nó ở trong trạng thái không ổn định, một khi Âm Dương mất cân bằng, vậy rất có thể làm lạc ấn phá toái, mọi thứ hắn làm đều sẽ uổng phí, hơn nữa còn có thể bị thương nặng.

Hắn nhanh chóng dùng Khổng Tước Biến ngăn cách vòng xoáy cùng khí tức chí dương chí cương. Mà hắn cũng không ngừng hấp thu những luồng khí này, để nó dung nhập vào cơ thể mình. Sau đó lấy Sư Hổ Kim Cương cương mãnh bá đạo tiến hành thôn phệ, dẫn dắt khiến cho bọn chúng hội tụ gần hồn hạch, tận khả năng áp súc bọn chúng.

Khí tức chí dương chí cương này mặc dù bá đạo, nhưng với cường độ thân thể của Đường Tam hiện tại, hơn nữa đây chỉ là năng lượng trên bậc thang đầu tiên nên hắn có thể xử trí ổn thoả.

Lần này hắn không dừng lại thời gian quá dài, ước chừng hơn hai canh giờ, sau khi đã áp súc đến trình độ nhất định, hắn liền rời đi.

Mục tiêu tiếp theo dĩ nhiên chính là núi Địa Âm.

Đường Tam đi vào núi Địa Âm, trả tiền vào cửa, cũng chỉ bước lên bậc thang đầu tiên. Lần này hắn hấp thu càng cẩn thận hơn.

Hấp thu âm khí, liền dẫn động một tia dương khí, dùng Khổng Tước Biến truyền trống cả hai vào trong vòng xoáy Âm Dương ở lạc ấn Lam Ngân Hoàng.

Lúc đầu, Âm Dương nhị khí tự nhiên không ổn định, cường độ kém hơn rất nhiều so với vòng xoáy bên trong, nhưng rất nhanh bọn chúng đã bị đồng hoá. Đường Tam có thể cảm giác được vòng xoáy Âm Dương của mình đã lớn hơn. Trong quá trình đồng hoá nếu xuất hiện xao động, Thì Quang Biến liền thi triển làm chậm lại tốc độ, bằng cách này, bọn chúng có thêm nhiều thời gian để tiến hành dung hợp.

Quả nhiên có thể làm như vậy, tốc độ vòng xoáy Âm Dương trong lạc ấn Lam Ngân Hoàng tăng lên nhanh hơn không biết bao nhiêu lần so với khi tu luyện ở bên ngoài.

Đường Tam không có chút nào nôn nóng, cứ như vậy từng bước từng bước dung hợp. Mà vòng xoáy Âm Dương càng lớn thì sẽ dung hợp Âm Dương nhị khí càng nhanh hơn, từ đó hình thành một vòng tuần hoàn.

Cứ như vậy, sau hai canh giờ, khí tức chí dương chí cương hấp thu ở núi Thiên Dương trước đó đã hoàn toàn bị đồng hoá.

Lần này có ý đồ mà đến, cộng thêm tiêu hao nhỏ, sau khi dung hợp, cường độ Âm Dương nhị khí trong cơ thể Đường Tam đã tăng lên gấp đôi.

Đương nhiên, đây chưa phải là kết thúc. Sau khi đồng hoá hết khí tức chí dương chí cương thì hắn ở núi Địa Âm hấp thu đủ khí tức chí âm chí nhu, sau đó trở lại núi Thiên Dương tu luyện. Phương pháp tương tự, con đường tu luyện cũng tương tự.

Chờ đến đêm khuya, Đường Tam đã đi tới đi lui hai lần. Mặc dù tốn không ít tiền, nhưng Âm Dương nhị khí trong cơ thể đã tăng lên bốn lần, có thể dùng được hơn một lần.

Bất quá, lúc này Đường Tam lại phát hiện ra một vấn đề mới. Chính là, cường độ vòng xoáy Âm Dương tăng lên nên nó không còn ổn định. Mà điều này Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực cũng không có tác dụng.

Sau khi cẩn thận cảm thụ cùng phán đoán, Đường Tam phát hiện sở dĩ vòng xoáy Âm Dương lại không ổn định cũng không phải do hắn tu luyện xảy ra vấn đề, mà là năng lượng của "chất kết dính" Lam Ngân Hoàng đã bị tiêu hao hết. Nói cách khác, nếu không có năng lượng Lam Ngân Hoàng điều hoà thì Âm Dương nhị khí trở nên không ổn định.

Chương 474: Tam Ngũ tổ hợp tái xuất giang hồ

Muốn để Âm Dương nhị khí duy trì được ổn định thì cần thực sự tu luyện đến trình độ Âm Dương hội tụ, Long Hổ giao hoà. Nhưng trước mắt xem ra, Đường Tam cách cấp độ này còn rất xa. Dù là khí tức chí dương chí cương hay chí âm chí nhu, Đường Tam vẫn chưa luyện đến hạch tâm. Chuyện này cần thời gian, cũng cần càng nhiều năng lượng.

Năng lượng lạc ấn Lam Ngân Hoàng tiêu hao hết thì phải làm sao bây giờ? Biện pháp duy nhất chính là hấp thu huyết mạch chi lực của Tinh Quái hệ thực vật, bổ sung cho lạc ấn Lam Ngân Hoàng, để nó tăng lên, thoả mãn điều kiện để điều hoà Âm Dương nhị khí.

Hơn nữa, thực vật hấp thu không thể có thuộc tính Âm Dương, nếu không "chất kết dính" nghiêng về bên nào thì sẽ gây bất ổn cực lớn.

Như vậy, trận tiếp theo có thể cho mình gặp được đối thủ hệ thực vật hay không? Huyết mạch cấp hai là được, để cho mình hấp thu một phen, làm lạc ấn Lam Ngân Hoàng tăng lên nội tình. Lần này dự thi, tìm kiếm huyết mạch thích hợp với bản thân cũng là mục đích của Đường Tam.

Hiện tại trong các huyết mạch lạc ấn của hắn, tính cả Âm Dương nhị khí thì Lam Ngân Hoàng miễn cưỡng được coi là cấp hai, Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến là huyết mạch cấp hai. Ngoài ra, Linh Tê Thiên Nhãn, Sư Hổ Biến, Khổng Tước Biến đều là huyết mạch cấp

một. Mà bây giờ trong cơ thể hắn còn một chỗ trống, có thể bổ sung thêm một lạc ấn nữa.

Thực ra hôm nay hắn có thể thôn phệ huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã, nhưng lạc ấn này trước mắt là để dự phòng. Nếu có thể hấp thu một huyết mạch phù hợp, dung hợp với các huyết mạch cấp hai để chúng tiến hoá lên huyết mạch cấp một thì tốt hơn, cũng để chuẩn bị cho tương lai thành Thần.

Ý tưởng của Đường Tam là hấp thu nhiều loại huyết mạch cường đại, sau đó tiến hành chọn lựa để tạo ra một tổ hợp tốt nhất.

Trở về khách sạn, minh tưởng, nghỉ ngơi. Tâm tình Đường Tam bây giờ phi thường tốt, không phải vì Âm Dương nhị khí tăng lên như mong muốn, mà bởi vì ngày mai hắn có thể cùng Mỹ công tử kề vai chiến đấu, Tam Ngũ tổ hợp tái xuất giang hồ. Mặc dù đang ở một thế giới khác, nhưng cảm giác này thật sự rất mỹ diệu.

Trời vừa tờ mờ sáng, Đường Tam liền từ trong minh tưởng tỉnh lại, cả người sảng khoái, Hỗn Độn chi khí có hiệu quả thực tốt. Mặc dù vòng xoáy Âm Dương sản sinh không nhiều Hỗn Độn chi khí, nhưng có tác dụng chiết xuất với Huyền Thiên Công, từ đó tẩm bổ cơ thể, tăng cường cường độ thân thể.

Đây là một sự cải thiện toàn diện, thậm chí cũng có trợ giúp với Tinh Thần Chi Hải. Nếu có thể luôn sử dụng Hỗn Độn chi khí để giúp cơ thể tiến hóa, thì hắn có nhiều tự tin hơn đột phá Thần cấp trong tương lai.

Đường San đi tắm, chải đầu gọn gàng, mặc một bộ quần áo trắng sạch sẽ, cẩn thận kiểm tra từng chi tiết trên cơ thể, đảm bảo bộ dạng của mình ở trạng thái tốt nhất rồi mới đi ăn điểm tâm. Sau khi ăn điểm tâm xong, hắn cố ý trở về phòng đánh răng lần nữa, sau đó

mới mang mặt nạ, đi ra ngoài quảng trường Tổ đình.

Khi hắn tới quảng trường thì đã thấy rất nhiều người. Họ không phải là tuyển thủ mà là người đến quan chiến.

Đường Tam không biết Mỹ công tử nghỉ ngơi ở nơi nào, vì không muốn ảnh hưởng đến nàng nghỉ ngơi nên hắn cũng không liên hệ với nàng, chỉ chờ nàng ở lối vào của tuyển thủ.

Hôm nay Đại Miêu không có tranh tài, hắn đang nghỉ ngơi hoặc đi leo núi rồi.

So với hôm qua, số lượng tuyển thủ hôm nay nhiều hơn, mặc dù không phải tuyển thủ thi đấu cá nhân nào cũng tham dự thi đấu hai người, nhưng phần lớn là tham gia. Sau đó lại có thêm đồng bạn, tổng số trận đấu có thể sẽ ít hơn hôm qua, nhưng số lượng tuyển thủ thì chắc chắn nhiều hơn.

Cách giờ rút thăm khoảng nửa giờ, Mỹ công tử rốt cục đã liên hệ với hắn: "Tu La, ta đang đi tới quảng trường, khoảng mười phút nữa sẽ đến, ngươi đang ở chỗ nào?"

Nghe được thanh âm quen thuộc, Đường Tam lập tức vui vẻ đáp lại: "Ta ở lối vào chờ ngươi, ngươi đến thì chúng ta cùng xếp hàng rút thăm."

"Được!" Mỹ công tử trả lời ngắn gọn mà ý nhiều.

Không đến mười phút, Đường Tam đã thấy thân ảnh của nàng, trang phục không khác lắm so với hôm qua, trên đầu còn mang mũ trùm. Nàng nhìn thấy Đường Tam hôm nay đổi thành trang phục màu trắng thì không khỏi ngẩn người, sau đó mới đi đến trước mặt hắn.

Nhìn dung nhan tuyệt mỹ dưới mũ trùm kia, nụ cười của Đường Tam càng thêm rạng rỡ: "Tới rồi, chúng ta đi xếp hàng thôi." Nói xong, hắn chỉ chỉ về các tuyển thủ đang xếp hàng rút thăm.

Trước mặt rất nhiều Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, hai người bọn họ quả thực không dễ thấy, nhưng thỉnh thoảng vẫn có ánh mắt nhìn tới.

Thi đấu cá nhân ngày hôm qua có nhiều người nhìn rõ ràng. Trận của Đường Tam còn tốt, nhìn qua rất giống thi đấu giả, nhưng năng lực khống chế không gian cường đại của Mỹ công tử cùng hào quang Khổng Tước kim quan đã lưu lại cho không ít người quan chiến ấn tượng khắc sâu. Hơn nữa, nàng rất đẹp a! Đã tuyệt mỹ lại mạnh mẽ, làm sao có thể không được người khác chú ý?

Hôm nay thi đấu hai người bọn họ cùng xuất hiện dự thi tất nhiên sẽ bị chú ý.

Đường Tam cùng Mỹ công tử đều không quá chú trọng nghiên cứu đối thủ, bởi vì không có ý nghĩa. Nếu đã đấu vòng loại thì chỉ tổ hợp đứng đầu mỗi tổ mới có thể đi vào vòng chung kết. Như vậy, chỉ cần chú ý tổ hợp đứng đầu mỗi tổ là được, nhưng người khác khó thoát khỏi số mệnh bị loại.

Chế độ thi đấu hai người cùng thi đấu cá nhân không sai biệt lắm, chỉ là ít tổ hơn, tổng cộng có tám tổ. Mỗi tổ có ước chừng hai mươi cặp tuyển thủ, số người nhiều hơn hôm qua một chút. Bất quá, thực tế người rút thăm ít hơn người báo danh. Không còn cách nào khác, thi đấu cá nhân bị thương, người có thương thế nghiêm trọng không đến, lại chú trọng thi đấu cá nhân hơn thi đấu hai người nên rút khỏi thi đấu ngày hôm nay. Đây là vì phần thưởng thi đấu hai người quá phong phú mới có nhiều người báo danh như vậy.

Đường Tam cùng Mỹ công tử đứng xếp hàng, sánh vai cùng tiến lên. Đường Tam cao hơn Mỹ công tử nửa cái đầu, hai người nhìn qua vô cùng xứng đôi. Trên người Mỹ công tử có hương thơm xạ hương nhàn nhạt, mặc dù chỉ đi bên người nàng, hai người không có bất kỳ tiếp xúc nào, nhưng hiện tại là khoảnh khắc Đường Tam hạnh phúc nhất từ khi đến thế giới này.

Hắn không có âm thầm tiếp xúc với Mỹ công tử, mà là đồng bạn bình đẳng với nàng. Lúc này trong lòng hắn thậm chí có chút cảm giác kỳ lạ, có lẽ, trong tăm tối ông trời để mình cùng nàng trùng sinh một lần cũng là một trải nghiệm kỳ diệu. Từ cực độ thương tâm đến hạnh phúc trùng phùng, lại đến mình cẩn thận từng chút một tiếp xúc với nàng, tìm được nàng.

Không biết vì sao, lần này gặp lại Mỹ công tử, hắn cảm thấy tướng mạo của nàng ngày càng giống Tiểu Vũ. Chờ nàng trưởng thành rồi có lẽ sẽ khôi phục dung nhan như cũ. Thân ái, lúc nào nàng mới có thể chân chính trở lại bên cạnh ta a!

Lúc nào thổ lộ với nàng, Đường Tam kỳ thật vẫn luôn do dự. Hắn thậm chí không biết nên dùng thân phận Tu La hay thân phận Đường Tam, đây cũng là điều khiến hắn phân vân.

Rõ ràng là Tu La giúp Mỹ công tử nhiều hơn, nhưng không biết vì sao, Đường Tam luôn cảm thấy nàng có cảm tình với quét dọn Tiểu Đường hơn. Chén trà sữa lúc trước hắn vẫn còn cất giữ đây.

Chờ một chút, chờ một chút, ít nhất sau khi nguy cơ thành Gia Lý được cởi bỏ, khi đó nàng và hắn đã trưởng thành, đến lúc đó thổ lộ sẽ khá tốt.

Dù sao sau này thời thời khắc khắc hắn đều thủ hộ bên nàng, trừ

hắn, nàng không có lựa chọn nào khác. Ai muốn đoạt lão bà của hắn thì đánh cho tên đó đẹp mặt!

Chương 475: Tổ một số tám

Mỹ công tử hơi kinh ngạc nhìn thoáng qua người Tu La, không biết vì sao trong nháy mắt vừa rồi nàng nhạy bén cảm nhận được trên người hắn có sát khí, dĩ nhiên không phải nhằm vào nàng, nhưng cũng không biết nhằm vào ai.

Như thể cảm nhận được ánh mắt của nàng, Tu La quay đầu lại nhìn. Bốn mắt nhìn nhau, trên mặt Tu La nở một nụ cười và hỏi: "Có chuyện gì sao?"

"Không có gì. Đối với trận đấu hôm nay, ngươi có suy nghĩ gì không? Dù sao, chúng ta cũng có thể gặp phải cường địch." Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam nói: "Hôm qua ta vốn muốn cùng ngươi thảo luận chiến thuật một chút, nhưng sau khi thấy thực lực của ngươi, ta cảm thấy không có vấn đề gì lớn. Lần này ngươi bế quan đã tiến bộ rất nhiều. Ta cảm giác được ngươi đã tới cảnh giới đồng hoá không gian, thật sự rất lợi hại."

"Đồng hoá không gian? Ngươi có thể cảm nhận được?" Mỹ công tử hơi kinh ngạc nhìn hắn.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Những đạo vết nứt không gian mà ngươi phát ra giống như là tách ra từ cơ thể ngươi, đây chính là không gian đồng hoá, không phải sao? Chuyện này rất khó thực hiện, không nghĩ tới ngươi đã có thể làm được. Lần này truyền thừa

xem ra rất không bình thường a!"

"Ừm, xác thực có trợ giúp rất lớn cho ta. Bất quá, chúng ta hôm nay không thể chủ quan, vạn nhất giống ngươi hôm qua gặp phải cường địch thì sao? Đúng rồi, hôm qua ngươi làm như thế nào? Ân, chính là một chưởng kia."

Đường Tam nói: "Ngươi cũng biết, ta đem mấy loại năng lực dung hợp lại, sau đó xuyên thấu qua phòng ngự của hắn, truyền vào trong trái tim để phòng ngự bên ngoài không cách nào can thiệp, từ đó đánh bại hắn. Kỳ thật hắn có chút coi thường ta, bị ta tới gần nên mới như vậy, nếu không cũng sẽ không dễ dàng. Lực phòng ngự của Hoàng Kim Mãnh Mã xác thực rất mạnh."

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, hắn quyết định không vội dung hợp huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã. Dù sao nó cũng là huyết mạch cấp một, hắn sợ trong quá trình dung hợp xảy ra biến cố, ảnh hưởng đến tranh tài hôm nay. Cái gì cũng không thể ảnh hưởng đến Tam Ngũ tổ hợp bọn họ tái xuất giang hồ a!

Mỹ công tử như có điều suy nghĩ nói: "Dùng phương thức truyền tống truyền lực lượng vào trong cơ thể đối phương? Chuyện này cũng có thể sao?"

Đường Tam gật nhẹ đầu, nói: "Không gian không chỉ có bên ngoài, còn có ở bên trong. Chẳng lẽ, trong cơ thể chúng ta không có không gian sao? Nếu như có thì vì sao không thể khống chế?" Nghe hắn nói câu này, Mỹ công tử sáng mắt lên, dường như bắt được cái gì đó, cẩn thận suy nghĩ ý tứ trong lời nói của hắn.

"Ta có một kỹ xảo chiến đấu đơn giản muốn dạy ngươi, lúc nào ngươi có thời gian, chúng ta có thể luận bàn một chút. Kỹ xảo này chính là lấy khống chế lực lượng không gian làm cơ sở, hắn là có

trợ giúp cho ngươi." Đường Tam nói.

"Được!" Mỹ công tử đáp ứng. Tu La luôn cho nàng cảm giác thần bí, cũng rất cường đại. Dù nàng đã tiến bộ rất nhiều nhưng nàng không cảm thấy thực lực của mình ở trên hắn, hơn nữa, lời nói của hắn đôi khi còn chính xác hơn phụ thân nàng.

Đã đến lượt bọn họ rút thăm.

Mỹ công tử nhìn Đường Tam, nói: "Ngươi tới đi."

"Được." Đường Tam cũng không khách khí, lần này hắn không mở ra Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực, mà trực tiếp dẫn động Linh Tê Thiên Nhãn, vì mình cùng Mỹ công tử gia tăng vận khí. Sau khi có Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực, hắn có thể thi triển Linh Tê Thiên Nhãn mà không để lại dấu vết.

Đưa tay, rút thăm.

Thẻ số được rút ra, có nghĩa là bọn họ sắp biết tổ của mình.

"Tổ 1 số 8!" Đường Tam đem thẻ số đưa cho nhân viên.

Đúng là tổ thứ nhất, nói cách khác, sau khi tranh tài bắt đầu, chẳng mấy chốc bọn họ sẽ thượng tràng. Ba đài thi đấu, một lần có sáu cặp tuyển thủ, sau đó bọn họ liền phải đến thông đạo chờ đợi đối thủ của mình. Chỉ cần một trận đấu kết thúc là bọn họ sẽ lên đài.

Hai người cầm cẩn thận thẻ số, bởi vì là trận thứ tư sắp ra sân nên bọn họ đi thẳng đến thông đạo, không có khả năng ở khu vực chờ, tranh tài phía trước chỉ sợ sẽ kết thúc nhanh, bọn họ sẽ không đến kịp.

Hai người sánh vai mà đi, Mỹ công tử đột nhiên hỏi Đường Tam: "Ngươi có chiến thuật hay ý tưởng gì không?" Ở phương diện này nàng rất tin tưởng Tu La, dù sao bọn họ đã từng hợp tác đối phó với cường địch, chiến thuật Tu La đưa ra đều phi thường thành công.

Đường Tam nói: "Sau khi ngươi bế quan tiến bộ quá nhiều cho nên ta cũng không quá rõ ràng thực lực của ngươi. Hay như vậy đi, ngươi chủ công, ta phối hợp với ngươi, phụ trợ cho ngươi."

"Được." Mỹ công tử gật đầu đáp ứng.

Ăn ý giữa hai người cần được bồi dưỡng, bọn họ trước đó không có thời gian cùng nhau rèn luyện, như vậy chỉ có thể dựa vào thực chiến mà tiến hành.

Rút thăm rất nhanh đã kết thúc. Hôm nay thời tiết rất tốt, ánh nắng tươi sáng, trời xanh không có mây. Khi mặt trời đã lên cao thì vòng thứ nhất thi đấu hai người cũng chính thức bắt đầu.

So với thi đấu cá nhân, hôm nay thi đấu hai người làm Đường Tam có chút khẩn trương. Đối thủ không rõ, mà hắn lại cùng Mỹ công tử chiến đấu, hắn cần suy nghĩ nhiều vấn đề hơn khi thi đấu một mình. Nhưng cũng như hắn nói, chỉ cần tuỳ cơ ứng biến là được. Tranh tài trận đầu, hắn vẫn có lòng tin với bản thân.

Nhưng hôm nay có Mỹ công tử, Tam Ngũ tổ hợp tái xuất giang hồ, hắn cần suy tính không chỉ là vấn đề thắng bại, mà làm thế nào để chiến thắng mà Mỹ công tử không bị thương, đồng thời trong chiến đấu còn muốn để nàng cảm nhận được tác dụng của hắn, để nàng có nhiều cảm tình với hắn hơn.

Mỹ công tử cảm nhận được Tu La trầm mặc, quay đầu trừng mắt với hắn, "Làm sao? Ngươi không tự tin?"

Đường Tam lắc đầu nói: "Không phải, ta đang nghĩ đến chuyện khác."

"Sắp thi đấu rồi, tập trung tinh thần." Mỹ công tử nhíu mày.

Khoé miệng Đường Tam hơi giật giật, trong lòng thầm nghĩ, "Ta đang nghĩ đến ngươi a, làm sao có thể tập trung đây?"

Khi bọn họ đang nói chuyện, ba trận chiến đầu tiên đã bắt đầu. Mà lúc này đầu thông đạo đã có mấy cặp tuyển thủ đang chờ đợi.

Đường Tam cùng Mỹ công tử đều là nhân loại, trước mặt các Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cao lớn, bọn họ không dễ thấy chút nào. Nhưng là, hôm qua thi đấu cá nhân, Mỹ công tử gây chú ý không ít.

Cảm nhận được có ánh mắt đang nhìn bọn họ chăm chú, Đường Tam quay đầu nhìn lại, phát hiện ra cách bọn họ không xa đã có ba cắp tuyển thủ đang chờ lên đài thi đấu.

Đập vào mắt hắn là một tuyển thủ có thân hình cực kỳ to lớn, so với Hoàng Kim Mãnh Mã hôm qua còn lớn hơn một chút, thân cao hơn bảy mét, cực kỳ hùng tráng. Hắn là một tên Hùng Yêu, toàn thân mọc ra bộ lông màu vàng sậm, trong mắt ẩn chứa hung quang.

Mà đồng bạn của nó rất kỳ lạ, thân hình hoàn toàn tương phản với Hùng Yêu. Đó là một tên có dáng người nhỏ gầy, thoạt nhìn Đường Tam thậm chí không thể nhận ra chủng quần của hắn. Nếu nhìn kỹ thì mới phát hiện hắn có hình người, nhưng hơi dị dạng. Hắn ta chỉ cao khoảng một mét hai, ngồi trên bờ vai Hùng Yêu, mà đầu của hắn đặc biệt lớn, chiếm một nửa thân thể. Đồng thời, tứ chi dường như bị thoái hoá, phi thường nhỏ gầy.

Chương 476: Tri Chu Thụ Tinh cùng Nuốt Thi Tinh

Đường Tam cẩn thận suy nghĩ một chút mới nghĩ đến một chủng quần cực kỳ hiếm thấy thuộc Yêu Quái Tộc, gọi là Ma Anh. Vì sao Ma Anh xuất hiện cơ hồ không có ai biết, thậm chí có truyền thuyết nói rằng bọn họ thật ra là nhân loại, cũng có một số lời đồn nói rằng bọn họ là Địa Tinh cấp thấp bị đột biến. Chủng quần này số lượng rất rất ít, thậm chí có lời đồn bọn họ đã tuyệt chủng, không nghĩ tới hôm nay lại nhìn thấy một tên.

Ma Anh là một tồn tại phi thường kinh khủng, huyết mạch cấp hai đỉnh phong. Thân thể vô cùng nhỏ yếu, ngay cả sinh mệnh lực cũng rất yếu, đây cũng là nguyên nhân bọn họ truyền thừa khó khăn, đã gần đến diệt tuyệt. Tuy nhiên Tinh Thần Lực của bọn họ cực kỳ mạnh mẽ, có thiên phú công kích tinh thần vô cùng đáng sợ. Vừa ra đời, Tinh Thần Lực đã có thể đạt đến Thất giai, sau khi trưởng thành thậm chí có thể đạt đến Cửu giai.

Có thể vì đúng là chủng quần bị nguyền rủa giống như truyền thuyết nên chưa từng có Ma Anh đột phá Thần cấp. Thân thể bọn họ quá yếu ớt, dù Tinh Thần Lực mạnh đến đâu cũng rất khó thừa nhận được thiên kiếp tẩy lễ.

Trong thế giới của Ma Anh có một truyền thuyết, nghe nói Ma Anh nếu như thành Thần thì sẽ trở thành chúa tể của toàn bộ thế giới. Đáng tiếc, đây cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, bởi vì chưa từng có Ma Anh thành Thần. Nhưng bộ tộc Ma Anh rất tin tưởng truyền

thuyết này, vì vậy mỗi khi có Ma Anh trưởng thành liền sẽ tìm kiếm nghĩ cách đột phá, hy vọng có thể trở thành cường giả Thần cấp, cuối cùng mang theo chủng tộc thoát khỏi vận mệnh bị nguyền rủa.

Hôm nay Đường Tam vậy mà thấy được một tên Ma Anh cực kỳ hiếm thấy này. Đồng bạn của hắn là một tên Ám Kim Ma Hùng, là một trong các bá chủ trong Hùng tộc. Tổ hợp như vậy không hề nghi ngờ là kết hợp lực lượng cùng tinh thần, phi thường phù hợp.

Chính vì vậy mà ánh mắt hai cặp tuyển thủ khác đều rơi vào đôi này. Mọi người đều chưa biết số thứ tự của nhau nên bọn họ nghi ngờ đối thủ của mình có phải là cặp đôi kia không. Không hề nghi ngờ, đôi tuyển thủ này rất khó đối phó.

Tinh Thần Lực của Ma Anh tuyệt đối không thua kém huyết mạch cấp một, mà Tinh Thần Lực cường đại ở một trình độ nhất định, ở trên chiến trường có thể như thế nào, những tinh anh này đều rất rõ ràng.

Tương đối mà nói, mặc dù có người nhận ra Mỹ công tử, nhưng trong lòng bọn họ vẫn cho rằng tổ hợp Ma Anh này mạnh hơn. Thi đấu hai người là tranh tài tổ hợp, năng lực hai người bổ sung cho nhau phi thường trọng yếu. Đây là lý do có nhiều tổ hợp khác tộc hơn tổ hợp đồng tộc.

Sau khi nhìn qua hai vị này, ánh mắt Đường Tam chuyển qua hai đôi tuyển thủ khác, sau đó trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười. Được vận khí gia thân, hắn tin tưởng, đối thủ của mình cùng Mỹ công tử hôm nay không phải là Ma Anh cùng Ám Kim Ma Hùng, mà là một đôi càng thích hợp với hắn. Đó chính là đối thủ mà hắn mong muốn.

"Tổ 1 số 7, tổ 1 số 8 ra sân, đài thi đấu thứ nhất."

Đúng lúc này, thanh âm của nhân viên đã truyền đến, có nghĩa là Đường Tam cùng Mỹ công tử đã đến lúc thi đấu rồi.

Khi bọn hắn đi ra khỏi thông đạo thì một đôi tuyển thủ khác cũng đi ra. Đúng như Đường Tam dự đoán, chính là đôi tuyển thủ kia.

Song phương bốn mắt nhìn nhau, Đường Tam có thể thấy rõ ràng ánh mắt của đối phương đều tập trung trên người Mỹ công tử, hiển nhiên hôm qua bọn họ đã xem nàng thi đấu. Đối với chưởng khống giả không gian đến từ Khổng Tước Yêu tộc, bọn họ tự nhiên đều rất kiêng kỵ. Khổng Tước Yêu tộc có huyết mạch chuẩn cấp một, khống chế không gian lại càng thiên biến vạn hoá.

Hai bên đi theo thông đạo rẽ sang hai bên đài thi đấu. Trước khi lên đài, Mỹ công tử quay đầu nhìn Đường Tam, Đường Tam gật đầu với nàng, vòng này bọn họ gặp may, đối thủ là một đôi huyết mạch cấp hai, cũng không tính là quá cường đại.

Leo lên đài thi đấu, Mỹ công tử cùng Đường Tam đứng sóng vai, mà bên kia, đối thủ của bọn họ cũng đã lên đài.

Đó là một đôi tuyển thủ Tinh Quái Tộc, hai tuyển thủ khác chủng tộc.

Tuyển thủ bên trái thân cao chừng bốn mét, làn da đen, có điểm giống nhân loại nhưng có tám cánh tay, mỗi một cánh tay đều thon dài, móng vuốt nhìn thập phần sắc bén, đôi mắt toả ra ánh sáng lạnh lẽo.

Mà tuyển thủ bên cạnh hắn thì càng cổ quái, toàn thân hiện lên một màu vàng óng ánh rực rỡ. Lúc đầu Đường Tam cho rằng hắn là Hoàng Kim Mộc tu luyện thành tinh, nhưng khi cẩn thận quan sát lại phát hiện không đúng, bởi vì trên người hắn không có sinh mệnh

khí tức nồng đậm, ngược lại, trên người hắn tràn đầy tử khí.

Với kiến thức của Đường Tam về Yêu Tinh Đại Lục trong những năm gần đây, hắn cơ bản đã đoán được chủng quần của hai đối thủ này.

Tên có tám cánh tay kia hẳn là Tri Chu Thụ Tinh, mà tên toàn thân màu vàng rực rỡ nhìn qua rất lộng lẫy nhưng đôi mắt trắng bệch, vẻ mặt u ám kia hẳn là Nuốt Thi Tinh nổi danh.

Nuốt Thi Tinh từng là một loài dây leo thực vật có kịch độc, bản thân bọn chúng thôn phệ các thi thể mà sống, thôn phệ thi thể càng cường đại thì tiến hoá càng nhanh. Bọn chúng có năng lực tiêu hoá siêu cường, còn ăn mòn thì tuyệt đối là số một trong thế giới Tinh Quái Tộc.

Tri Chu Thụ Tinh am hiểu chiến đấu chính diện, Nuốt Thi Tinh thì am hiểu công kích từ xa, phạm vi công kích lớn, công kích kịch độc đều rất khó đối phó.

Hai người này đều có huyết mạch cấp hai, thực lực phi phàm. Cả hai kết hợp rõ ràng là bổ sung công kích xa và gần, phối hợp lẫn nhau.

Đường Tam nói với Mỹ công tử: "Chúng ta từng người tự chiến đi, Tri Chu Thụ Tinh giao cho ngươi, Nuốt Thi Tinh để ta."

"Được." Mỹ công tử gật đầu.

"Tranh tài bắt đầu!"

Khi trọng tài tuyên bố xong, trận đấu đầu tiên của Tam Ngũ tổ hợp cũng theo đó chính thức bắt đầu.

Tri Chu Thụ Tinh động đầu tiên, thân thể hắn bổ nhào về phía trước. Ngay sau đó, tám cánh tay cắm vào trong lòng đất, hoá thành một đạo bóng đen dung hợp với mặt đất và biến mất.

Trong Tinh Quái Tộc, Tri Chu Thụ Tinh được xưng là sát thủ bóng tối. Trong thế giới hắc ám, Tri Chu Thụ Tinh thậm chí là tồn tại vô địch. Sau khi hoá thành bóng đen, tốc độ của hắn nhanh vô cùng, khoảng cách 200 mét trong chớp mắt đã rút ngắn. Chỉ hai lần hô hấp, hắn đã đến gần Mỹ công tử.

Mỹ công tử bước ra một bước, dưới chân đột nhiên xuất hiện một Lục Mang Tinh ngân quang lấp lánh, đó là do từng đạo vết nứt không gian phác hoạ thành. Nàng giẫm lên nó mà bay vụt đến chỗ bóng đen.

Thân thể Tri Chu Thụ Tinh trong nháy mắt bắn lên, tám cánh tay sắc nhọn huyễn hoá thành đao mang màu đen, bắn về phía Mỹ công tử.

Ở bên kia, khi Tri Chu Thụ Tinh phát động công kích thì bụng của Nuốt Thi Tinh đã phồng lên, giống như một quả bóng đang thổi, hào quang màu vàng rực rỡ trên người hắn cũng hóa thành một luồng sương mù màu vàng bao quanh thân thể. Tốc độ bành trướng của hắn rất nhanh, thân hình nhanh chóng đạt tới đường kính ba mét.

Cũng ngay lúc này, Nuốt Thi Tinh đột nhiên cảm nhận được nguy hiểm, thân thể đang bành trướng bỗng nhiên nhảy về phía trước, tựa như một quả bóng nảy lên đột ngột. Mà vị trí lúc trước của hắn đã lặng lẽ xuất hiện một bóng người.

Chương 477: Trời theo ý người

Nuốt Thi Tinh nhảy lên, thân hình phía sau hắn cũng nhảy lên, trong nháy mắt đã đuổi theo hắn.

"Quả cầu" đang quay tròn trên không, đồng thời há miệng phun ra một luồng khí màu vàng, một mùi hôi thối khó tả tấn công thân ảnh đi theo phía sau.

Thi khí! Hơn nữa là thi khí có kịch độc.

Nuốt Thi Tinh trưởng thành nhờ không ngừng thôn phệ thi thể, thôn phệ càng nhiều thì tu vi càng cao, thi khí càng độc, có lực ăn mòn siêu cường thậm chí có thể nóng chảy vàng và sắt.

Hơn nữa, trong chớp nhoáng phun ra này, mượn nhờ khí lưu mà Nuốt Thi Tinh bắn ra, bay về một bên khác của đài thi đấu.

Nhưng là, trong mảng lớn thi khí hắn phun ra, thân ảnh vốn nên bị bao phủ trong đó đã không tiếng động biến mất.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, một bàn tay trắng như ngọc chặn đường bay duy nhất của hắn. Tất cả mọi chuyện diễn ra rất nhanh, Nuốt Thi Tinh cũng có tu vi Cửu giai, linh cảm nguy hiểm rất mạnh. Hắn không chút do dự xoay người trên không trung, lần nữa đối mặt với đối thủ của mình.

Lần này hắn không giữ lại nữa, thân thể đột nhiên giống như một

quả bóng vỡ với âm thanh bị bóp nghẹt. Một luồng khí màu vàng nồng đậm không gì sánh được bắn ra tứ phía. Thân thể của hắn đang ở chính giữa khán đài, lần nổ tung này chắc chắn có thể bao trùm một diện tích thật lớn.

Đúng lúc này, quang diễm bạch kim chói mắt bốc lên, bao phủ quanh thi khí vừa nổ tung, giống như một quả cầu bạch kim xuất hiện trên không trung, khống chế thi khí trong phạm vi đường kính năm mét, không để nó tản dật ra ngoài.

Thi khí bị ngăn cản, ngân quang lượn lờ ở giữa, làm hai đối thủ đều biến mất trong quang cầu bạch kim kia.

Chỉ kéo dài không đến hai giây, quang cầu thu liễm, một bóng người theo đó rơi xuống đất, chính là Đường Tam mang mặt nạ.

Trong tay trái Đường Tam nâng một viên trận bàn, mà tên Nuốt Thi Tinh kia đã hoàn toàn biến mất, ngay cả một xíu dấu vết cũng không lưu lại.

Vào lúc này, chiến đấu bên kia cũng đã kết thúc.

Tám cánh tay của Tri Chu Thụ Tinh phi thường sắc bén, khi hắn dựa vào bóng đen để xuất hiện trước mặt Mỹ công tử, công kích mạnh mẽ đã được triển khai, nhưng nghênh đón hắn lại là từng đạo vết nứt không gian.

Vết nứt không gian dày đặc mang theo lực áp bách kinh khủng đã bao trùm toàn bộ khu vực này. Tri Chu Thụ Tinh mặc dù toàn lực ứng phó, muốn dựa vào tốc độ của mình cùng lực công kích của mình để đối kháng. Nhưng khi thực sự tiếp xúc với vết nứt không gian thì hắn hiểu rằng đây không phải là thứ mà hắn có thể chống lại được. Bất quá trong nháy mắt tiếp xúc, một cánh tay của hắn đã

bị đánh gãy. Các vết nứt không gian lan ra tứ phía, chặn lại tất cả các đường lui của hắn.

Giống như khi Mỹ công tử tiếp nhận khảo nghiệm truyền thừa, từng đạo ngân quang bay đi, tất cả không gian xung quanh Tri Chu Thụ Tinh dường như đã bị phá toái, khiến hắn không còn chỗ che thân.

Các cánh tay còn lại của Tri Chu Thụ Tinh đồng thời cắm xuống đất, không phải vì công kích mà là vì chạy trốn, hoá thành bóng đen trốn ra xa. Hắn cần hội họp với đồng bạn của mình mới có thể phát động công kích lần nữa.

Nhưng ngay lúc này, không gian xung quanh dường như đột nhiên đông cứng lại, bóng đen bị cưỡng chế chặn lại. Trong nháy mắt tiếp theo, vô số ngân quang từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Thân thể của Tri Chu Thụ Tinh trực tiếp bị cắt thành từng khối.

Tranh tài kết thúc!

Thời điểm này, điểm thần kỳ của Tinh Quái Tộc đã hiện ra. Mặc dù thân thể bị cắt thành khối vụn, nhưng những khối vụn kia nhanh chóng tụ lại, muốn liên kết lại với nhau.

Mỹ công tử nhíu mày nhưng không có ngăn cản hắn. Bọn họ đã thắng, nếu cố ý đánh chết đối thủ thì không phải là tranh tài, mà giống đấu thú ở Đấu Thú Tràng hơn.

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa, đúng lúc nhìn thấy Đường Tam đang lặng yên rơi xuống đất, thi thể Nuốt Thi Tinh đã biến mất. Đường San giơ ngón tay cái về phía nàng. Mỹ công tử cũng gật đầu với hắn.

Trận chiến này có thể nói là không có áp lực nào.

"Tổ 1 số 8, thắng!" Trọng tài tuyên bố kết quả trận đấu.

Đường Tam đi đến bên người Mỹ công tử, hai tay huy động gom khí lưu và khối vụn màu đen lại, thân thể Tri Chu Thụ Tinh miễn cưỡng hồi phục.

Đường Tam chủ động đến trước mặt đối phương, lấy ra một linh quả tràn đầy sinh mệnh khí tức, bóp nát nó rồi truyền sinh mệnh khí tức đó lên thân thể hắn.

Cùng lúc đó, một tay khác vung ra, ngân quang lấp loé, một thân thể khô quắt rơi xuống đất. Nhìn qua hắn dường như chỉ còn lớp da, thân thể vốn có màu vàng của Nuốt Thi Tinh đã chuyển sang màu vàng sậm, đang nằm co giật trên mặt đất.

Tri Chu Thụ Tinh miễn cưỡng chắp vá thân thể đầy vết rách, nhìn Đường Tam, lại nhìn Nuốt Thi Tinh đang run rẩy trên mặt đất, dùng âm thanh khàn khàn nói: "Đa tạ."

Đường Tam đưa tay đỡ lấy cánh tay suýt rơi xuống của hắn, thản nhiên nói: "Chỉ là tranh tài mà thôi." Nói xong, hắn mới chào Mỹ công tử một tiếng, cùng nhau đi xuống dưới đài.

Thi đấu hai người trận đầu tiên, thắng!

Hai người đều tự chiến, thoải mái chiến thắng đối thủ, toàn bộ quá trình đều áp chế, căn bản không cho đối thủ cơ hội để phát huy.

Trong mắt khán giả, chiến đấu của Mỹ công tử so với trận trước không có gì khác biệt, vẫn là huyết mạch nghiền ép. Nàng dựa vào

năng lực chưởng khống không gian cường đại của Khổng Tước Yêu tộc mà hoàn toàn áp chế đối thủ khiến hắn không thể hoàn thủ. Nếu không phải Tinh Quái Tộc có sinh mệnh lực cường đại, đổi thành Yêu Quái Tộc thì đã sớm chết rồi.

Nhưng dù vậy, Tri Chu Thụ Tinh cũng bị trọng thương, muốn khôi phục lại cần rất nhiều thời gian. Điều làm khán giả thực sự chú ý chính là Đường Tam đang hoá thân thành Tu La, ngay cả những khán giả ở đài khách quý cũng không rõ Đường Tam làm thế nào để chiến thắng đối thủ.

Quang cầu kia ẩn chứa huyết mạch chi lực khổng lồ, sau khi quang cầu nuốt chửng Nuốt Thi Tinh rốt cuộc xảy ra chuyện gì không ai thấy rõ, chỉ mơ hồ cảm giác được ít nhất cũng là lực lượng huyết mạch cấp hai đỉnh phong, thậm chí có thể là huyết mạch cấp một.

Sau đó tranh tài liền kết thúc. Nhớ lại biểu hiện của Đường Tam ở trận thi đấu cá nhân làm người xem kinh ngạc. Trong trận đấu kia, Đường Tam chiến thắng Hoàng Kim Mãnh Mã rất kỳ quái, giống như tên Hoàng Kim Mãnh Mã kia đánh trận giả vậy.

Nhưng trận đấu này thì sao? Hắn cũng đánh trận giả sao? Nếu không phải, vậy nhân loại này rốt cuộc đã làm thế nào?

Đôi khi, bí ẩn thu hút sự tò mò. Cũng có những người sáng suốt nhìn ra được trận bàn trong tay Đường Tam, nó dường như là Truyền Tống trận bàn đặc biệt nổi tiếng trên thị trường hiện nay, giá cả vô cùng cao.

Trước đó hắn có thể ngay lập tức đến phụ cận Nuốt Thi Tinh, chính là dựa vào Truyền Tống trận bàn này. Hai lần truyền tống mới cho hắn cơ hội cận thân công kích. Nếu như hắn thực sự đánh bại Hoàng Kim Mãnh Mã bằng vào thực lực của mình thì như vậy, tên

nhân loại này khẳng định có năng lực siêu cường.

Đây là đánh giá trước mắt của khán giả đối với Đường Tam.

Đi xuống đài thi đấu, Mỹ công tử nhịn không được thấp giọng hỏi: "Ngươi làm như thế nào? Những thi khí kia đâu?"

Đường Tam nói: "Nuốt Thi Tinh rất bẩn, thi khí mùi quá khó ngửi, ta sợ hun đến ngươi nên truyền tống cho nó biến mất." Kỳ thật, phương thức chiến đấu của hắn rất đơn giản. Hắn dùng Sư Hổ Kim Cương áp chế ở khoảng cách gần, không cho thi khí khuếch trương ra bên ngoài, đồng thời mở ra vết nứt không gian, sử dụng vết nứt không gian hút hết thi khí trong Sư Hổ Kim Cương. Sau đó hắn phong ấn Nuốt Thi Tinh bằng không gian, trong quá trình này cũng thôn phệ huyết mạch chi lực của nó.

Chương 478: Đưa nàng về phòng

Huyết mạch thiên phú của Nuốt Thi Tinh chính là thôn phệ, chỉ là nó thôn phệ vật tương đối bẩn, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến thiên phú cường đại của nó, dù sao thì cũng là huyết mạch cấp hai.

Đường Tam cuối cùng đi giúp Tri Chu Thụ Tinh cũng không phải là giúp đỡ đơn thuần. Khi truyền sinh mệnh khí tức vào trong người đối phương, hắn cũng hấp thu một chút huyết mạch chi lực.

Bởi vì cái gọi là trời theo ý người, hôm qua khi tu luyện Âm Dương nhị khí, Đường Tam đã dùng hết năng lượng của lạc ấn Lam Ngân Hoàng, vậy mà hôm nay vừa hay có cơ hội thôn phệ huyết mạch chi lực hệ thực vật để tẩm bổ lạc ấn Lam Ngân Hoàng, đủ để Âm Dương nhị khí không còn xao động.

Khi Đường Tam nói chuyện với Mỹ công tử, bọn họ lại gặp phải người quen. Ám Kim Ma Hùng cùng Ma Anh mà bọn họ thấy trước đó cũng đã kết thúc tranh tài, đang đi xuống từ một đài thi đấu khác.

Ma Anh ngồi trên vai Ám Kim Ma Hùng, toét miệng giống như đang cười, nhưng cái đầu to của hắn làm người ta có cảm giác cực kỳ tà ác.

Trong mắt Ám Kim Ma Hùng ân ẩn có hồng quang lấp loé, từ vết máu còn đọng lại trên móng vuốt của nó có thể thấy, đối thủ của

bọn hắn chỉ sợ có kết cục không tốt đẹp lắm.

"Cạc cạc!" Ma Anh hướng bọn họ kêu lên một tiếng, sau đó làm ra một động tác cắt cổ. Sắc mặt Đường Tam lập tức lạnh xuống, nếu như nhằm vào hắn, hắn căn bản không thèm để ý loại khiêu khích tầm thường này, nhưng động tác này của Ma Anh nhằm vào Mỹ công tử.

"Hy vọng vòng tiếp theo có thể gặp các ngươi." Đường Tam nhàn nhạt nói.

Ám Kim Ma Hùng hiển nhiên không nghĩ tới tên nhân loại này lại nói như vậy, trong miệng liền phát ra một tiếng gầm trầm thấp.

Thanh âm có chút bén nhọn của Ma Anh vang lên: "Tỉnh táo, ngươi phải giữ tỉnh táo mới có thể kiềm chế dục vọng khát máu. Nếu đã cùng tổ, mà bọn hắn giống như cũng thắng thì sớm muộn gì cũng sẽ gặp phải. Trên đài thi đấu ngươi mới có thể ăn a, hiện tại ngoan ngoãn đi." Nói xong, hắn còn vỗ vỗ đầu Ám Kim Ma Hùng.

Cũng kỳ quái, Ám Kim Ma Hùng cường hãn như vậy mà khi được Ma Anh trấn tĩnh đã khôi phục lại.

Đường Tam nheo mắt lại, hắn mơ hồ có thể cảm nhận được giữa Ma Anh và Ám Kim Ma Hùng có một liên hệ đặc thù.

Mỹ công tử khẽ nhíu mày, "Chúng ta đi thôi."

Nàng đối với mấy tên Yêu Quái này không có bất kỳ ấn tượng tốt nào.

"Ừm."

Đường Tam cũng không tiếp tục để ý đối phương. Giống như chính đối phương nói, nếu bọn họ tiếp tục tranh tài, vậy sớm muộn gì cũng gặp nhau.

"Ở lại quan chiến, hay là rời đi?" Ra khỏi khu vực tranh tài, Đường Tam hỏi Mỹ công tử.

Mỹ công tử nói: "Ngươi không phải có kỹ xảo chiến đấu muốn dạy ta sao? Vậy hiện tại làm đi. Ngươi ở chỗ nào?"

Đường Tam sửng sốt, "Đi chỗ ở của ta sao?"

Mỹ công tử tức giận nói, "Nếu không thì sao? Chẳng lẽ đi chỗ ta? Phụ thân ta ở đây."

"Được rồi, được rồi, đương nhiên không có vấn đề." Đường Tam cuống quít nói, trong lòng lại vui mừng quá đỗi. Hắn luôn mong muốn có được cơ hội một mình ở cùng với nàng.

Mỹ công tử có chút nghi ngờ nhìn hắn, người này rõ ràng đang ở trong trạng thái kích động, cau mày nói: "Ngươi sẽ không có mục đích gì phải không?"

"Không, đương nhiên không có. Ta không đánh lại ngươi, ngươi bây giờ lợi hại như vậy. Hơn nữa, ngươi không tin nhân phẩm của ta sao?" Đường Tam cười nói.

"Ngươi cũng không chịu tháo mặt nạ xuống cho ta xem, ta làm sao có thể tin tưởng ngươi?" Mỹ công tử hừ một tiếng nói.

Đường Tam thở dài nói: "Ta có nỗi khổ riêng, thân bất do kỷ a."

"Đi thôi." Mỹ công tử không nói thêm gì nữa.

Ra đến quảng trường Tổ đình, bên ngoài có rất nhiều xe ngựa đang đợi, dù sao hôm nay cũng tụ tập nhiều người tới xem tranh tài, tuyệt đối là cơ hội làm ăn tốt. Đường Tam thuê một cỗ xe ngựa, báo tên khách sạn.

Không gian trong xe ngựa không lớn, hơn nữa khá kín, chẳng mấy chốc hắn đã ngửi thấy mùi hương thoang thoảng trên người Mỹ công tử.

Đường Tam muốn nói gì đó, nhưng lại không biết mở miệng như thế nào. Mỹ công tử từ lúc lên xe vẫn duy trì trầm mặc, bầu không khí trong xe có chút xấu hổ.

Quảng trường cách khách sạn Bạch Hổ khá xa, sau một hồi, Đường Tam vẫn không nhịn được hỏi trước, "Sao ngươi lại không nói chuyện?"

Mỹ công tử nhìn hắn một cái, nói: "Ngươi không phải nói thân bất do kỷ sao, ta còn có thể nói cái gì? Ngươi biết ta muốn cái gì."

Đường Tam do dự một chút, nói: "Ngươi chờ thêm một thời gian nữa đi. Chờ sau khi ngươi ngồi lên vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, trở thành Thành chủ thành Gia Lý, đến lúc đó ta liền tháo mặt nạ xuống cho ngươi xem, được không?"

Mỹ công tử nhìn hắn chăm chú, nói: "Ngươi sẽ giúp ta sao?"

Đường Tam không chút do dự gật đầu, nói: "Đương nhiên."

"Vậy thì tốt." Mỹ công tử nở một nụ cười nhàn nhạt, nhẹ gật đầu. "Ta nhờ ngươi tìm Đường Tam, ngươi đã tìm được chưa?" Đột nhiên nàng lại hỏi.

Nghe được hai chữ "Đường Tam", Đường Tam thật giật nảy mình.

"Ta chưa có thời gian, chờ sau khi tranh tài kết thúc đi. Nói không chừng, chờ ngươi trở lại thành Gia Lý, hắn đã trở về. Tên Đường Tam này có quan hệ gì với ngươi a?" Mặc dù biết chính mình không nên hỏi, nhưng hắn vẫn không nhịn được mà nói. Dù tương lai khi chân tướng được vạch trần có khả năng bị đánh ...

Mỹ công tử nghĩ nghĩ, nói: "Bằng hữu, là một tiểu bằng hữu của ta. Hắn nhỏ hơn ta một chút, bình thường hay ở học viện Gia Lý quét dọn. Hắn rất tốt, nhưng không biết vì sao, lần nào cũng vậy, mỗi lần nhìn thấy ..." Nói đến đây, nàng dừng lại, dường như đang nhớ đến điều gì đó.

Đường Tam thật sự rất muốn hỏi nàng cảm thấy thế nào với Đường Tam, thậm chí còn muốn hỏi, Tu La đối với ngươi tốt như vậy, hắn muốn chén trà sữa ngươi cũng không cho, lại đi cho Đường Tam, vì sao a?

Chẳng lẽ trong cõi sâu thẳm thật sự có duyên phận dẫn dắt sao? Từ lý luận mà nói, chuyển thế trùng sinh đến một thế giới khác, nàng không nhớ được bất kỳ điều gì ở kiếp trước mới đúng. Nhưng là, nàng đối với Đường Tam rất khác biệt.

Ân, chờ sau khi trở về phải nhanh để quét dọn Tiểu Đường xuất hiện mới được. Xem ra quét dọn Tiểu Đường càng có cơ hội a! So với người vào sinh ra tử với nàng là Tu La còn lớn hơn.

"Ngươi thấy hắn thì thế nào?" Đường Tam hỏi.

"Ta cũng không nói rõ được." Mỹ công tử lắc đầu, cũng không nói ra cảm giác thực sự của mình.

Đường Tam hỏi: "Vậy ta thì sao? Trừ để ý ta không để lộ khuôn mặt thật trước mặt ngươi, ngươi còn có cảm giác nào khác về ta không?"

Mỹ công tử nhìn hắn một cái, nói: "Ngươi luôn giúp đỡ ta, ta đều biết rõ. Nhưng cho đến khi ta nhìn thấy bộ mặt thật của ngươi, biết được mục đích thật sự của ngươi, ta không dám hoàn toàn tin tưởng ngươi. Đây là lời nói thật lòng của ta."

Cảm nhận được ánh mắt nàng nhìn mình, Đường Tam thật sự có xúc động muốn tháo mặt nạ xuống. Nhưng hiện tại thực sự không thích hợp, trước khi đại sự ở thành Gia Lý được giải quyết, thân phận Tu La mới dễ dàng trợ giúp nàng hơn.

"Ta hiểu rồi, nhưng xin ngươi tin tưởng, tất cả ta làm vì ngươi đều không cần hồi báo. Ta sẽ không ngừng dùng hành động chứng minh với ngươi, ta đáng giá để ngươi tín nhiệm." Đường Tam nhẹ nhàng nói.

Mỹ công tử hiện lên vẻ thất vọng, "Ừ" một tiếng, lại lâm vào trầm mặc.

Đến khách sạn Bạch Hổ, Đường Tam mang theo Mỹ công tử xuống xe, vừa đi vào khách sạn vừa nói: "Ngươi ở chỗ nào trong Tổ đình?"

Mỹ công tử nói: "Sản nghiệp gia tộc."

Đường Tam lập tức bừng tỉnh đại ngộ, Khổng Tước Yêu tộc dù sao cũng là chủng quần từng có Đại Yêu Hoàng, có một ít sản nghiệp ở Tổ đình cũng là chuyện bình thường.

Hắn mang theo Mỹ công tử lên lầu, trở lại phòng của mình.

Chương 479: Thiên Chi Huyền Viên

Đóng cửa phòng, Đường Tam đột nhiên thấy tim mình đập có chút nhanh.

Mỹ công tử dường như cũng cảm giác được gì đó, quay đầu lại nhìn hắn, nói: "Học ở đây sao? Có đủ không gian để thi triển sao?"'

Đường Tam hít sâu một hơi, bình phục lại tâm tình, nhẹ gật đầu, nói: "Yên tâm đi, không cần không gian quá lớn, thế này là đủ rồi."

Mỹ công tử nói: "Vậy chúng ta liền bắt đầu đi, ta cần phải về sớm, tránh để phụ thân hỏi thăm."

"Được." Đường Tam gật gật đầu.

Hắn hơi suy nghĩ, sau đó nói với Mỹ công tử: "Ngươi tạo một đạo vết nứt không gian đi, để nó duy trì trên không trung."

Mỹ công tử gật đầu, tay huy động, lập tức, một đạo vết nứt không gian lặng yên xuất hiện trên không trung.

Đường Tam nói: "Ngươi nhìn kỹ."

Nói rồi, hắn nâng tay phải lên, trong không trung vẽ ra một hình tròn tuyệt đẹp.

Mỹ công tử am hiểu nhất chính là khống chế không gian, khi Đường

Tam bắt đầu vẽ hình tròn, nàng lập tức có cảm giác kỳ dị, dường như không gian xung quanh đều cộng hưởng với nó, hơn nữa không chỉ có không gian, hình như còn các năng lượng khác.

Hình tròn này vừa vặn bao lấy vết nứt không gian mà nàng tạo ra, sau đó vết nứt không gian kia tựa như dòng kẻ trên bảng đen bị xoá đi, không gian chia cắt trong nháy mắt cũng khép lại.

Khi mới bước vào phòng, trong lòng nàng vẫn mang theo vài phần cảnh giác. Dù nàng luôn cảm giác được Tu La rất tốt với mình, nhưng là một nữ hài tử, trong lòng có cảnh giác cũng là chuyện bình thường.

Nhưng lúc này tất cả đã biến thành chấn kinh rồi.

Phá hư vết nứt không gian, đối kháng với công kích của mình, nàng biết rất nhiều cách. Dù sao, thuộc tính không gian cường đại nhưng không phải vô địch.

Nhưng dễ dàng như vậy xoá đi vết nứt không gian, nàng chưa từng nghe thấy.

"Ngươi làm như thế nào?" Thanh âm Mỹ công tử đã đề cao lên nhiều.

Đường Tam nghiêm túc nói: "Kỹ xảo này ta gọi là Thiên Chi Huyền Viên. Giữa trời và đất, vừa vặn nhất, đồng thời cũng không có khuyết điểm chính là hình tròn. Có câu Bão nguyên thủ thiếu, "nguyên" này cũng có thể thay thế bằng hình tròn. Khi chúng ta đem trường lực, không gian và thời gian xung quanh thành một hình tròn, như vậy, hình tròn này sẽ trở nên thuần tuý. Việc chúng ta phải làm là làm cho hình tròn thuần túy này trở nên hoàn hảo hơn. Khi nó tiến gần hơn đến sự hoàn mỹ, trong phạm vi Thiên Chi

Huyền Viên, tất cả tồn tại không hài hòa sẽ biến mất."

Mỹ công tử nghe không hiểu lời hắn nói, nhưng lại không thể không bội phục, "Ngươi làm lại một lần nữa."

Nói xong, nàng lần nữa tạo ra vết nứt không gian, lần này là ba đạo.

Đường Tam đồng thời đưa tay lên, vẽ ra một vòng tròn duyên dáng, trong vòng tròn này, ba đạo vết nứt không gian lại biến mất.

Thiên Chi Huyền Viên từ đâu mà đến?

Năm đó Đường Tam là Hải Thần, có được Siêu Thần Khí Hoàng Kim Tam Xoa Kích. Siêu Thần Khí này có một bộ kỹ năng cường đại tên là Hoàng Kim Thập Tam Kích, trong đó chiêu lợi hại nhất chính là Vô Định Phong Ba. Vô Định Phong Ba có khả năng khống chế cực kỳ mạnh mẽ. Dù là tồn tại cường đại đến đâu, cho dù là Thần Vương, khi đối mặt với Vô Định Phong Ba cũng sẽ bị khống chế một đoạn thời gian, không cách nào tránh thoát.

Vô Định Phong Ba chính là do rất nhiều vòng tròn Thiên Chi Huyền Viên tạo thành, mà Thiên Chi Huyền Viên chính là phiên bản đơn giản của Vô Định Phong Ba.

Lúc trước hắn đã dẫn động Thần Thức, thi triển Thiên Chi Huyền Viên. Theo thời gian, Thần Thức khôi phục, cộng thêm huyết mạch chi lực được tăng cường, nội tình trở nên thâm hậu hơn, hắn đã có thể cơ bản sử dụng Thiên Chi Huyền Viên. Chỉ là trước khi đến Thần cấp, Thiên Chi Huyền Viên này vẫn không thể là phiên bản hoàn chỉnh.

Cơ sở của Thiên Chi Huyền Viên chính là khống chế không gian và thời gian, có thể nói nó là thần kỹ khống chế thời không cường đại.

Qua quan sát Mỹ công tử tranh tài, Đường Tam phát hiện nàng đã lĩnh ngộ được chân lý thuộc tính không gian, cho nên hẳn là đủ để lĩnh ngộ sơ bộ ảo diệu của Thiên Chi Huyền Viên. Đối với Mỹ công tử hắn đương nhiên không giữ lại chút nào, mà tương lai nàng có thể sẽ gặp nhiều nguy hiểm hơn, nắm giữ thêm một năng lực bảo vệ bản thân tự nhiên sẽ càng tốt.

Mỹ công tử nhìn chỗ Đường Tam xoá đi vết nứt không gian, khuôn mặt đầy vẻ khó tin, "Nếu như ta dùng vết nứt không gian công kích ngươi cũng có thể dùng nó sao?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Đương nhiên có thể, nó vốn được ứng dụng ở trên chiến trường, nhưng sẽ tiêu hao không nhỏ. Ngươi có thể thử công kích ta một chút."

"Vậy ngươi coi chừng."

Mỹ công tử nhấc tay lên, từng đạo vết nứt không gian bay tới chỗ Đường Tam.

Đường Tam dùng tay phải, sau đó lại dùng tay trái vẽ hai cái Thiên Chi Huyền Viên làm cho Mỹ công tử có một cảm giác dường như toàn bộ thiên địa đã bị bao lại.

Lập tức từng đạo vết nứt không gian trong không khí biến mất.

Càng kỳ dị là, trong phạm vi có hạn này, nàng muốn xé rách không gian hay làm rạn nứt không gian, đều không thể làm được.

Mảng không gian này dường như đã trở nên hoàn mỹ vô khuyết, không cách nào phá toái. Toàn bộ không gian tựa như thuỷ tinh tĩnh lặng, không giống như lúc đầu là một hồ nước gợn sóng.

Lời tác giả: Ban đầu, kế hoạch của tôi là để Đường Tam cùng Đại Miêu thi đấu, sau đó sẽ tái hợp với Mỹ công tử khi trở về. Nhưng mấy quyển gần đây nàng ít xuất hiện, thật sự là nhớ nàng, cho nên mới sửa lại đề cương, để Mỹ công tử sớm xuất hiện, để Tam Ngũ tổ hợp của chúng ta tái xuất giang hồ. Lần đầu tiên viết về Tam Ngũ tổ hợp là mười hai năm trước, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, thật là cảm khái a! Tiểu Vũ, thật là rất nhớ nàng!

Lời editor: Cảm ơn mọi người đã ủng hộ mình. Quyển 9 hình như bắt đầu từ ngày 27-28/12, hẹn gặp lại mọi người vào hôm đó. ^.^

--- Hết quyển 8 ---

Chương 480: Chỉ điểm Mỹ công tử

"Ngươi làm được như thế nào?" Mỹ công tử ngừng tấn công. Nàng chưa bao giờ nghĩ rằng có người nào đó dùng phương pháp như vậy xoá bỏ vết nứt không gian của mình.

Sau khi trải qua khảo nghiệm truyền thừa là tương đương với việc nàng được nguyên tố Không Gian tán thành, cho dù là vận dụng không gian chi lực hay điều khiển sức mạnh không gian đều đã có tiến bộ rất lớn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với nàng, vị tổ tiên trở thành Khổng Tước Đại Yêu Hoàng khi tiếp nhận khảo nghiệm truyền thừa có lẽ đã kiên trì vượt qua khoảng 85% khảo nghiệm. Với Vận Khí chi thạch và Thuỷ Tinh Kính Đường Tam cho nàng mượn, Mỹ công tử thực sự đã hoàn thành trọn vẹn khảo nghiệm, điều này làm nàng đã vượt qua tổ tiên về phương diện được nguyên tố Không Gian tán thành, thậm chí nàng còn cảm nhận được rằng mình đã trở thành một phần tử không gian.

Tuy nhiên vừa rồi khi nàng phóng thích vết nứt không gian tấn công Tu La, những vòng tròn hoàn mỹ mà Tu La thi triển đã khiến vết nứt đóng lại, và mọi thứ trở nên hoàn hảo. Tất cả biến hoá đều có quan hệ mật thiết kỳ lạ với lực lượng không gian, nàng cũng không hiểu quá trình đó xảy ra như thế nào. Nói cách khác, khả năng khống chế không gian của Tu La còn mạnh hơn nàng. Đây là điểm khó tin nhất, chẳng lẽ năng lực khống chế không gian của Tu La vượt xa mình sao?

Đường Tam thực sự khống chế không gian mạnh hơn Mỹ công tử sao? Nếu xét về khống chế nguyên tố, hiện tại hắn chắc chắn không giỏi bằng nàng. Dù sao Mỹ công tử cũng là hậu duệ thuần huyết Khổng Tước Yêu tộc, và được nguyên tố không gian công nhận, tương đương với việc trở thành sứ giả không gian ở trên vị diện này. Nhưng Đường Tam từng là Thần Vương, về mặt lý giải Không Gian Áo Nghĩa, hắn lại vượt xa Mỹ công tử. Không Gian Áo Nghĩa đến tột cùng là gì? Đường Tam có lẽ không thể hoàn toàn thăm dò, nhưng ở phương diện nghiên cứu sâu cùng lý giải thì hắn có thể vượt xa bất kỳ một vị cường giả nào trên thế giới này.

Hắn đã từng điều khiển toàn bộ Thần giới, đã từng thủ hộ Thần giới không bị lỗ đen thôn phệ, từng dẫn dắt Thần giới thoát khỏi lỗ đen và trở về thế giới ban đầu. Những trải nghiệm hắn từng trải qua đối với Pháp Lam tinh là chuyện không thể tưởng tượng được. Trong những chuyện này, hắn luôn đối mặt với không gian vũ trụ rộng lớn vô ngần, vì vậy lý giải của hắn với không gian, thế giới này làm sao có thể so sánh? Đây cũng là lý do vì sao hắn chưa khôi phục Thần cấp nhưng vẫn có thể sử dụng Thiên Chi Huyền Viên.

Cảm nhận được Mỹ công tử chấn kinh, Đường Tam mỉm cười, nói: "Không Gian Áo Nghĩa không chỉ là những điều chúng ta nhìn thấy cùng cảm giác được. Bất kỳ một không gian nào cũng cần một năng lượng lớn để duy trì sự ổn định của chính nó. Không gian ở chỗ này cũng vậy, không gian bên ngoài Pháp Lam tinh cũng như thế. Mà chúng ta cần làm chính là cố gắng hết sức đi tìm điểm cân bằng không gian. Nếu có thể nắm giữ được điểm cân bằng này, như vậy, dù tương lai ngươi ở trong bất kỳ không gian nào cũng nhận được không gian chiếu cố."

Mỹ công tử nửa hiểu nửa không nói: "Điểm không gian cân bằng, điểm không gian cân bằng là cái gì?"

Đường Tam nói: "Đây là cảm giác chỉ có thể hiểu chứ không thể nói ra. Khi ngươi chân chính cảm nhận được nó thì ngươi tự nhiên sẽ tìm ra nó. Giống như khi ngươi tiếp nhận truyền thừa, có thể coi ngươi là thủ hộ giả được không gian công nhận. Cũng giống như những Hoàng Giả kia, bọn họ vì sao trở thành Hoàng Giả, có lẽ chính là được vị diện hoàn toàn công nhận ở một phương diện nào đó, thay thế vị diện thủ hộ phương diện kia."

"Nếu ngươi quen thuộc với năng lực của các Hoàng Giả, vậy ngươi có thể cẩn thận suy nghĩ một chút, có phải kỳ thật mỗi Hoàng Giả chỉ am hiểu một phương diện, hay phương diện đó chỉ có xuất hiện một vị Hoàng Giả không. Nếu một phương diện có nhiều thủ hộ giả thì đó chính là điểm khiếm khuyết của vị diện này."

Mỹ công tử càng kinh ngạc hơn. Trong hơn một năm gần đây, nàng vẫn luôn theo Khổng Tước Đại Yêu Vương bế quan tu luyện. Khi Khổng Tước Đại Yêu Vương dạy nàng đã truyền thụ rất nhiều lý giải về không gian và vị diện. Nhưng giờ khắc này nàng cảm nhận được rõ ràng, giảng thuật của Tu La tựa hồ càng sâu sắc hơn so với phụ thân mình. Nhưng hắn nói rất có lý, nhất là Thiên Chi Huyền Viên đã chứng minh cho nàng thấy, nếu nàng muốn thực sự khống chế không gian thì vẫn còn một chặng đường dài phía trước cần phải đi.

Cảm giác thần bí và thông tuệ này tựa hồ làm Tu La trong mắt nàng cao lớn hơn vài phần. Phòng thủ trong lòng nàng với Tu La thậm chí đã có chút biến hoá, thêm vào đó vài phần tôn kính.

"Vậy ta làm thế nào để tìm ra điểm cân bằng đó?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam nói: "Khi ngươi luyện tập thì hay dung nhập với không gian và cảm ngộ, đồng thời, sau khi xé rách không gian thì nhất

định phải lấp đầy nó. Trong quá trình đóng và mở không gian thì hãy đi tìm Không Gian Áo Nghĩa."

"Thậm chí, có đôi lúc đóng lại không gian còn quan trọng hơn mở ra không gian, bởi vì ngươi cần tìm biện pháp làm sao có thể đóng nó lại. Dù bây giờ đối với ngươi chuyện này không khó, nhưng khi ngươi tiến hành đóng không gian lại, những cảm ngộ khi biến hoá sẽ giúp ngươi lý giải không gian sâu sắc hơn."

"Kỹ xảo Thiên Chi Huyền Viên này thật ra là một quá trình hoàn chỉnh mở ra rồi đóng lại không gian. Khi quá trình này hoà hợp thì Thiên Chi Huyền Viên cũng thành. Khi chúng ta bắt đầu vẽ vòng tròn thì tựa như mở ra một không gian, khi vòng tròn hoàn thành thì nó biến thành một không gian kín. Trong phạm vi vòng tròn này, trong quá trình đóng và mở không gian, mọi đòn tấn công trong khả năng chịu đựng của không gian đều được hoá giải. Trong tương lai, khi nó thoát khỏi tầm khống chế của ngươi mà vẫn có tác dụng như vậy thì nó không chỉ có tác dụng phòng ngự, mà còn có năng lực khống chế."

Nghe hắn nói, đôi mắt Mỹ công tử sáng lên, dường như nàng đã bắt được cái gì đó, "Một quá trình đóng mở không gian hoàn chỉnh, chuyện này chẳng phải tương đương là mở ra một tiểu không gian tạm thời sao? Ta hiểu có đúng không?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Cũng có thể hiểu như vậy. Đây cũng là chỗ khó của Thiên Chi Huyền Viên. Nhưng ngươi đã được nguyên tố Không Gian tán thành, ta cảm thấy hiện tại ngươi có thể luyện tập được. Ta sẽ dẫn ngươi cảm ngộ một lần."

Vừa nói, hắn đi đến bên người Mỹ công tử, "Ngươi đứng quay lưng lại về phía ta. Đừng lo lắng, ta sẽ không chạm vào thân thể ngươi."

Mỹ công tử theo lời hắn, đứng quay lưng lại.

Đứng gần nàng như vậy, nhìn mái tóc dài của nàng, cảm thụ được hương thơm vương vấn trên từng sợi tóc, Đường Tam không khỏi lỡ một nhịp tim.

Hắn chậm rãi nâng tay phải lên, thông qua Huyền Thiên Công dẫn dắt, đồng thời kéo tay phải của nàng lên.

Mỹ công tử chỉ cảm thấy khi cánh tay mình nâng lên, không gian xung quanh cánh tay bắt đầu dao động kỳ lạ. Không phải là xé rách không gian, mà dường như là nguyên tố không gian đang tiến hành sắp xếp lại, mà trong quá trình này, tựa hồ có một thế giới hoàn toàn mới được tạo ra. Cùng với cánh tay chuyển động, khi vòng tròn dần được phác hoạ ra thì trước mặt nàng, rõ ràng là hư vô nhưng lại giống như xuất hiện một cánh cửa, một cánh cửa dẫn đến một mảng không gian khác. Cánh cửa này tròn và hoà hợp, còn không gian bên kia dường như rộng lớn vô tận.

Trong toàn bộ quá trình, không gian biến hoá rất kỳ dị. So với không gian xé rách bình thường của nàng thì cảm giác này càng giống như không gian thật sự dung hợp, muốn xoa dịu không gian, muốn sáng tạo không gian, tất cả nguyên tố không gian lúc này tựa hồ đang hoan hô vui mừng, dường như cũng càng thêm thân hoà hơn.

Chương 481: Khoanh tròn

Nàng quả thực khó có thể tượng tưởng tất cả những gì mình cảm thấy, ngay cả phụ thân của nàng dường như cũng không mang lại cảm thụ không gian tuyệt vời như thế.

Vào giờ khắc này, dường như có vô số không gian kỳ quái ở trong vòng tròn đó, để cho nàng nhìn thấy được thế giới xa xăm.

Cảm giác kỳ diệu làm cho nàng không khỏi nhớ đến ba đạo Thiên Cơ nàng từng cảm nhận được. Thiên Cơ chấn động lại mang đến cho nàng cảm giác kỳ diệu, dường như ba đạo Thiên Cơ lúc này đã trở nên rõ ràng hơn.

Nàng thấy được trong đạo Thiên Cơ thứ nhất, nàng đứng trên cao, bên người có một thân ảnh quen thuộc, một thân ảnh đeo mặt nạ. Hắn ở bên cạnh nàng, nhìn nàng bằng ánh mắt ôn hoà và ấm áp.

Cảm giác này chỉ xuất hiện trong nháy mắt, rồi lặng yên biến mất. Tất cả đều trở lại trong phòng khách sạn.

Mỹ công tử dường như đã trải qua một không gian luân hồi tuyệt vời, đồng thời nàng cảm ngộ không gian đã tăng lên một cấp độ mới. Đúng vậy, chính khoảng thời gian ngắn ngủi này đã khiến nàng hiểu rõ hơn về không gian chi lực. Nhưng nàng không nhìn thấy là, Đường Tam ở sau lưng nàng lúc này trên trán đã lấm tấm mồ hôi.

Đường Tam thi triển Thiên Chi Huyền Viên đã tiêu hao không nhỏ, bây giờ còn mang theo một người thi triển, tất nhiên tiêu hao càng lớn hơn.

Đường Tam lặng lẽ đứng sau lưng nàng, không quấy rầy nàng đang trong trạng thái minh ngộ. Lúc này khoảng cách giữa hai người rất gần, hắn thậm chí có thể nhìn thấy lông tơ nhẹ nhàng đung đưa trên làn da trắng nõn sau cổ nàng.

Hắn thậm chí có xúc động muốn tết lại mái tóc dài của nàng, như hành động quen thuộc ở kiếp trước. Cách đây chưa lâu, Tiểu Vũ còn ngồi trước người hắn, để hắn tuỳ ý chải tóc cho nàng.

Trong đôi mắt mơ hồ ngấn lệ, thân ái, kiếp này ta nhất định sẽ bảo hộ nàng thật tốt. Cái gì Thần Vương, cái gì Thần giới, tất cả đều không quan trọng. Kiếp này, ta chỉ thuộc về nàng, sẽ từng giây từng phút thủ hộ bên người nàng. Ta sẽ cố gắng trở nên cường đại để nàng không phải chịu một chút tổn thương nào. Ta sẽ vì nàng che gió che mưa, ta nguyện vì thủ hộ nàng mà bỏ đi tất cả.

"Hừ ----" Mỹ công tử thở dài một hơi, đôi mắt đẹp trong trẻo trở lại, nàng nhanh chóng xoay người, vui mừng nói: "Ta dường như đã hiểu ..."

Khoảng cách giữa hai người vốn là rất gần, khi nàng quay người lại thì lập tức đối mặt với nhau.

Đối mặt ở khoảng cách có thể nghe thấy hô hấp của nhau, Mỹ công tử sửng sốt một lát. Sau đó nàng thấy nước mắt trên đôi mắt hắn, nước mắt kia chiếu rõ con ngươi hắn, trong đó chính là hình bóng của nàng.

Mỹ công tử theo bản năng lùi lại một bước, "Ngươi ..."

"Thật có lỗi." Đường Tam vội vàng quay đầu đi chỗ khác, "Ta nhớ lại một số ký ức trước kia."

Trong phòng thoáng im lặng, nhưng ngay lúc này, Mỹ công tử đột nhiên cảm thấy, nam nhân luôn mang mặt nạ này đáng để mình tín nhiệm. Có lẽ bởi vì nàng vừa nhìn trộm được một chút thiên cơ, cũng có lẽ bởi vì hắn rơi nước mắt. Giờ khắc này, nơi mềm mại nhất trong lòng nàng dường như rung động rồi.

"Ngươi cảm nhận được sao?" Khi Đường Tam quay đầu lại thì đã khôi phục như bình thường.

"Ân. Ta cảm thấy cảm giác ổn định mà ngươi nói, tuy rằng chưa hoàn toàn bắt lấy nhưng hình như ta đã hiểu hơn một chút. Thiên Chi Huyền Viên không chỉ là kỹ năng, cũng là một phương thức tu bổ không gian. Qua quá trình tu bổ dẫn đến không gian biến hoá. Đây là điều các nguyên tố không gian yêu thích, nên bọn chúng sẽ phát ra nhiều năng lượng để hỗ trợ duy trì."

Đường Tam khẽ gật đầu, nói: "Ngươi lý giải như vậy cũng được rồi, có muốn thử lại lần nữa không?"

Mỹ công tử lập tức gật đầu, "Được." Nàng vừa mới bắt được cảm giác kỳ diệu kia nên đương nhiên hy vọng có thể thử nghiệm lần nữa.

Tay phải Đường Tam làm ra một cái xoay tròn động, ý bảo nàng đưa lưng lại phía mình.

Mỹ công tử theo lời quay người, đưa lưng hướng về phía Đường Tam.

Đường Tam thở sâu, cố nén mỏi mệt, lần nữa đưa tay dẫn dắt đến nàng thi triển Thiên Chi Huyền Viên.

Động tác của hai người giống nhau, hai thân ảnh lúc này dường như đã trùng khớp, dù Tinh Thần Lực đã kiệt quệ nhưng bây giờ trong lòng hắn tràn đầy thoả mãn và xúc động.

Dạy nàng khoanh tròn và ở ngay bên cạnh nàng. Có lẽ, Mỹ công tử chưa hoàn toàn nắm giữ ảo diệu của Thiên Chi Huyền Viên trong chốc lát, nhưng nó sẽ trợ giúp rất lớn cho nàng khi cảm ngộ không gian, là cơ sở vững chắc để nàng đột phá Thần cấp trong tương lai.

Một vòng, rồi lại một vòng. Lần này Đường Tam không có dừng lại, để Mỹ công tử không ngừng cảm ngộ, hắn cũng không ngừng thi triển Thiên Chi Huyền Viên, đem ảo diệu bên trong toả ra, để nàng đắm chìm trong ảo diệu đó.

Không biết đã qua bao lâu, tay phải Mỹ công tử tự nhiên vẽ ra một vòng tròn, cảm giác hoà hợp tuyệt đối khiến tất cả nguyên tố không gian xung quanh tán thưởng mà reo hò. Nhưng cũng ngay lúc này, nàng đột nhiên cảm thấy tay mình nhẹ bẫng, lực lượng dẫn dắt nàng đã lặng yên biến mất.

Sau đó nàng nghe thấy âm thanh lạ phía sau, nhìn lại thì chứng kiến Đường Tam lảo đảo dưới chân, dường như sắp té ngã trên mặt đất.

Ngân quang lóe lên, nàng lập tức đến bên cạnh hắn, đỡ lấy thân thể sắp ngã xuống kia.

Tuy rằng mang theo mặt nạ nhưng nửa dưới gương mặt lộ ra ngoài này lại trắng như tờ giấy, mồ hồ đã làm ướt vạt áo, khí tức cũng không ổn định.

"Ngươi làm sao vậy?" Mỹ công tử nghẹn ngào hỏi.

Hai mắt Đường Tam nhắm chặt, không có trả lời. Lúc này trước mắt hắn là một vùng tăm tối, cảm giác suy yếu mãnh liệt xâm nhập cơ thể. Hắn nghe được thanh âm rõ ràng nhưng không sao đáp lại được.

Tinh Thần Lực tiêu hao nghiêm trọng khiến cho hắn lúc này có chút không khống chế được thân thể của mình.

Mỹ công tử vội vàng đỡ hắn ngồi xuống, đem huyết mạch chi lực của mình truyền vào cơ thể hắn. Bây giờ nàng đã hiểu, trước đó hắn dẫn dắt nàng thi triển Thiên Chi Huyền Viên đã tiêu hao cực lớn, nhưng hắn vẫn không ngừng lại cho đến khi suy kiệt.

Lúc này Tu La đã suy yếu đến nỗi mất đi cảm giác, dưới mặt nạ còn có mồ hôi trượt xuống.

Từ lúc nàng quen biết Tu La đến nay, đây là lần đầu tiên nhìn thấy hắn yếu ớt như vậy. Trong lúc nhất thời, Mỹ công tử có chút không biết phải làm sao.

Cũng là vì dạy mình, hắn mới trở thành như vậy!

Sau khi đỡ hắn ngồi xuống, nàng nhanh chóng đi lấy khăn mặt tới, thấm sạch mồ hôi trên mặt và cổ, sau đó tiếp tục truyền huyết mạch chi lực, giúp hắn khôi phục.

Lúc này hắn rất bình tĩnh nhưng nàng có thể cảm nhận được thống khổ mà hắn đang phải chịu từ đôi mắt đang đóng chặt kia.

Bây giờ, chỉ cần nàng giơ tay lên là có thể tháo mặt nạ của hắn xuống. Thậm chí còn có thể nói là vì lau mồ hôi cho hắn. Nhưng

nàng lại không hề có suy nghĩ đó. Đây là người mình có thể hoàn toàn tin tưởng được, nàng tự nhủ trong lòng. Ánh mắt nàng nhìn Tu La cũng theo đó mà nhu hoà hơn vài phần.

Không lâu sau, Đường Tam đã dần dần tỉnh lại. Thực tế thì, mặc dù tiêu hao Tinh Thần Lực rất lớn, nhưng đó là tình huống hắn không nguyện ý tiêu hao Thần Thức nên mới như vậy. Đối với Mỹ công tử, hắn đương nhiên sẽ không phòng bị. Hắn lúc này, cả người đều ở trong trạng thái phi thường kỳ lạ. Tinh Thần Lực đã tiêu hao hết, nhưng Thần Thức sẽ giúp hắn nhanh chóng khôi phục. Mặc dù toàn thân suy yếu, nhưng Thần Thức lại cảm thụ được rõ ràng tất cả xung quanh.

Hắn thậm chí thông qua Thần Thức nhìn thấy Mỹ công tử đang nhìn mình, trong mắt rõ ràng đã có biến hoá.

Chỉ riêng sự biến hóa này, hết thảy đều đáng giá.

Thở dài một hơi, Đường Tam một lần nữa mở mắt ra, hắn không muốn làm cho nàng lo lắng quá mức, mặc dù hắn rất hy vọng có thể ở cùng nàng lâu hơn một chút.

Chương 482: Lão sư hay ca ca?

"Không sao đâu, chỉ là Tinh Thần Lực hơi suy kiệt thôi." Hắn thấp giọng nói.

Mỹ công tử đỡ hắn ngồi thẳng dậy, "Thật xin lỗi, ta không biết sẽ tiêu hao lớn như thế, sao ngươi không chủ động dừng lại?"

Đường Tam cười nói: "Lúc đó ngươi đang ở trong trạng thái lĩnh ngộ tốt nhất, nếu dừng lại thì rất đáng tiếc. Ngươi cảm thấy thế nào?"

Mỹ công tử nói: "Ta dường như đã hiểu được rất nhiều điều, nó mang lại cho ta những nhận thức mới về không gian. Hiện tại ta chưa nắm chắc, nhưng trong tương lai, ta tin rằng mình có thể khống chế tốt hơn, từ đó có thể sử dụng nó."

Lúc này nàng mới dừng lại, trong mắt có chút oán trách nói: "Kỹ xảo này thật đúng là tiểu thần kỹ a! Nếu đây chỉ là tiểu xảo thì kỹ năng thực sự là gì?"

Đến lúc này, nàng vẫn không rõ kỹ năng đáng kinh ngạc Đường Tam dạy cho nàng này là gì.

Đường Tam khẽ cười nói: "Nếu giúp được ngươi thì tốt rồi."

"Cảm ơn." Mỹ công tử nói chân thành, "Mặc dù ta không biết tại sao ngươi lại giúp ta và tốt với ta như vậy, nhưng ta thật lòng cảm ơn

ngươi. Ta không ngờ rằng ngươi lại cảm ngộ không gian sâu sắc như vậy. Ta thấy, ở phương diện này ngươi còn mạnh hơn phụ thân ta. Vậy ta bái ngươi làm sư phụ thì sao? Sau này ngươi cùng ta trở về thành Gia Lý và hướng dẫn ta tu luyện."

Khoé miệng Đường Tam hơi run run, cơ hồ thốt lên: "Không được!"

Tất nhiên là không được. Nếu hắn trở thành lão sư của nàng, đừng nói về phân cách bối phận, tương lai khi hắn cởi xuống mặt nạ không phải sẽ bị đánh chết sao?

Mỹ công tử nghi hoặc nhìn ánh mắt có chút loạn của hắn, "Tại sao? Không phải ngươi đã dạy ta rồi sao?"

Đường Tam nuốt một ngum nước miếng rồi nói: "Khoảng cách tuổi tác của chúng ta không lớn như vậy, điều này không thích hợp. Ta có thể dạy ngươi bất cứ lúc nào, nhưng làm sư phụ của ngươi thì ta không làm được."

Mỹ công tử nhìn hắn thật sâu rồi nói: "Ngươi luôn nói là sẽ giúp đỡ ta. Ngươi cũng biết trong tương lai ta sẽ phải đối mặt với những gì ở thành Gia Lý, nếu ngươi không có một thân phận hợp lý thì làm sao có thể ở bên cạnh giúp ta chứ? Ngươi sẽ giải thích với tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc như thế nào? Nếu là lão sư của ta thì khá phù hợp, ta có tự tin thuyết phục phụ thân."

Đường Tam không ngờ rằng nàng lại suy nghĩ về vấn đề này, nhưng rõ ràng nàng đã bắt đầu chấp nhận hắn.

"Thân phận lão sư không thích hợp, hay là, ngươi nhận ta làm ca ca đi." Đường Tam ngập ngừng nói. Ca ca cũng tốt, kiếp trước hắn cũng là ca ca của nàng. Dù trên vị diện này hắn nhỏ hơn nàng, nhưng hắn sẽ không nói cho nàng biết.

"Ca ca?" Mỹ công tử sửng sốt.

"Ừm." Đường Tam gật đầu không chút do dự.

Khuôn mặt Mỹ công tử cứng đờ, "Ngươi thật không khách khí a!"

"Ta có chút mệt mỏi, để cho ta nghỉ một lúc." Đường Tam nhắm hai mắt lại, nghẹo đầu ra vẻ mệt mỏi.

Mỹ công tử tức giận nhìn hắn, nhưng nghĩ tới trước đó hắn không tiếc tiêu hao giúp mình cảm ngộ không gian nên không khỏi mềm lòng, lẩm bẩm nói: "Thôi được rồi, ca ca thì ca ca đi."

"Được." Đường Tam lập tức mở mắt ra, trong đôi mắt tràn đầy vui mừng.

...

"Tam ca, Tam ca, huynh tới."

"Ta ở đây, ta vẫn luôn ở đây."

"Kỳ thật muội luôn biết," Tiểu Vũ nhẹ nhàng nói, "huynh cố ý trở về muộn, đúng không?"

"Thật xin lỗi Tam ca. Thật xin lỗi!"

"Đừng khóc! Hôm nay là ngày gia đình chúng ta đoàn tụ, là đại hỷ. Đừng khóc! Huynh vốn không đẹp bằng ta, khi khóc lại càng xấu. Hì hì."

"Được, được, ta không khóc, không khóc."

"Vậy là đúng rồi. Hôm nay thật sự là một ngày tốt lành. Tâm nguyện cuối cùng của muội đã hoàn thành, cháu của chúng ta đã bình an vô sự. Tam ca, đời này cùng huynh, có thể trở thành thê tử của huynh, muội thật sự rất hạnh phúc, đặc biệt, đặc biệt hạnh phúc. Muội chưa từng hối hận về lựa chọn của mình. Có lẽ kiếp trước muội đã cứu vớt vũ trụ nên kiếp này mới gặp được huynh đi."

"Chúng ta đã ở cùng nhau một thời gian rất dài, rất dài a. Nhưng mà muội vẫn không nỡ, không nỡ bỏ lại huynh."

"Mặc dù muội biết chúng ta kỳ thật có thể trở về sớm hơn, nhưng huynh lại cố ý không để Thần giới tìm về nơi này, mỗi ngày đều làm bạn bên cạnh muội, chính là vì để trong lòng muội có ký thác mà sống thêm được vài ngày. Nhưng muội vẫn luôn làm bộ không biết, muội cũng muốn vậy a! Muội cũng muốn bồi huynh nhiều hơn, ở bên cạnh huynh nhiều hơn. Tam ca, muội thật sự rất yêu huynh."

"Nhưng mà, muội vẫn phải đi. Sau khi muội đi, muội biết huynh rất khó chịu, nhưng huynh còn có trách nhiệm. Huynh phải chưởng quản Thần giới thật tốt, phải chiếu cố nữ nhi cùng nhi tử chúng ta, là trụ cột của nhà chúng ta. Nếu huynh nhớ muội thì hãy nhìn nó a."

"Tiểu Vũ ..."

"Sống tiếp mới là dũng cảm, tử vong chỉ là trốn tránh. Huynh nhất định phải là người dũng cảm, còn có rất nhiều việc đang chờ huynh a. Bảo vệ thật tốt hài tử của chúng ta, giúp đỡ Hiên Vũ sáng lập Thần giới mới. Việc huynh cần làm còn rất nhiều, rất nhiều."

"Tam ca, muội yêu huynh."

"Còn nhớ lần đầu tiên chúng ta gặp mặt sao? Còn nhớ rõ tất cả

những gì chúng ta trải qua sao? Tam ca, vì huynh muội nguyện ý yêu cả thế giới. Nếu như có kiếp sau, muội vẫn muốn là thê tử của huynh ..."

...

"Ngươi sao vậy?" Mỹ công tử tràn đầy khiếp sợ nhìn Tu La rơi lệ đầy mặt.

Nước mắt của hắn chảy dài theo mặt nạ, dường như là không khống chế được tâm tình.

Sau khi nàng gọi lên tiếng "ca ca" kia, nước mắt của hắn đã tràn mi. Không biết vì sao, nhìn thấy những giọt nước mắt đó trong lòng nàng đau nhói, giống như là trái tim bị bóp nghẹt.

"Ta, ta không sao..., không có việc gì..., ta chỉ là cao hứng... nên nghĩ đến một chút chuyện trước kia." Lúc này Đường Tam vẫn như trước, khóc không thành tiếng.

Mỹ công tử không biết an ủi như thế nào, dù hắn vẫn mang mặt nạ nhưng trong mắt nàng hắn dường như thân thiết hơn. Trong lòng hắn có quá khứ cùng cố sự gì mà vì một tiếng "ca ca" của mình lại khóc đến thương tâm như vậy.

Qua một lúc lâu, Đường Tam mới miễn cưỡng kìm được nước mắt, "Thật có lỗi, ta không khống chế được tâm tình của mình."

Mỹ công tử nói khẽ: "Không có chuyện gì, nếu ngươi muốn nói ta có thể lắng nghe."

Đường Tam nhẹ nhàng lắc đầu, "Còn chưa tới lúc. Một ngày nào đó ta sẽ nói cho ngươi biết, nhưng không phải là hiện tại."

Kiếp này thật vất vả mới tìm được nàng, ở thế giới này Tiểu Vũ là Mỹ công tử, trước khi nàng thực sự yêu hắn, hắn sẽ không nói cho nàng biết chuyện kiếp trước. Nếu không, đối với nàng kiếp này là không công bằng. Hắn muốn toàn tâm toàn ý theo đuổi nàng, để nàng nguyện ý trở thành thê tử của hắn. Đến lúc đó, hắn sẽ cho nàng biết tình duyên kiếp trước, để nàng không có nửa điểm hối tiếc.

Thở dài một hơi, cảm xúc của Đường Tam dần ổn định lại. Đôi mắt vẫn có chút sưng đỏ nhìn Mỹ công tử chăm chú, "Có thể gọi ta một tiếng không?"

"Ca ca?"

"Ừm."

"Ca ca!"

Cho đến khi Mỹ công tử rời đi, Đường Tam vẫn còn chóng mặt, tiêu hao để thi triển Thiên Chi Huyền Viên đáng giá, rất đáng giá. Thân phận Tu La rốt cuộc đã kéo gần khoảng cách với Mỹ công tử, hắn rốt cuộc đã nghe nàng gọi mình là ca ca, dù không phải là Tam ca, nhưng hắn vô cùng, vô cùng thoả mãn. Hắn vẫn luôn hận không đem tất cả những gì tốt đẹp trên thế gian tặng nàng, một chút cũng không giữ lại.

Đến khi sắc trời bên ngoài tối xuống, tâm tình Đường Tam mới hoàn toàn ổn định lại. Mặc dù Tinh Thần Lực tiêu hao quá lớn, nhưng lại không muốn tu luyện. Từ sau khi đến thế giới này, hôm nay là ngày hắn vui vẻ nhất, cả người đều trở nên thông thấu.

Chương 483: Lam Ngân Hoàng tiến hoá

Ánh mắt Đường Tam trở nên quyết tâm hơn, muốn trở nên mạnh mẽ thì phải dựa vào chính bản thân mới có thể ở thế giới tràn đầy nguy hiểm này bảo hộ bảo bối của mình.

Trở lại phòng tu luyện, Đường Tam khoanh chân ngồi xuống, ngưng thần nội thị.

Trong trận đấu hôm nay, hắn đã thôn phệ huyết mạch Tri Chu Thụ Tinh cùng Nuốt Thi Tinh. Hai tên này đều là cường giả Cửu giai, huyết mạch cấp hai, trong thi đấu hai người có thể nói là tương đối phổ thông. Nhưng đối với Đường Tam thì chúng vô cùng thích hợp.

Phương hướng tu luyện của Lam Ngân Hoàng là thu thập thế mạnh của trăm loài thực vật để không ngừng tăng cường sức mạnh cho bản thân. Dựa theo hiểu biết của Đường Tam về thực vật, trước đó Đường Tam cũng luôn làm như vậy. Những thực vật ở trong học viện Gia Lý cấp độ có hạn, ở Thiên Vũ Đế Quốc lại không thể tiếp xúc với Tinh Quái Tộc cường đại, cho nên dù hắn luôn nỗ lực tìm kiếm đối tượng phù hợp nhưng chỉ đem Lam Ngân Hoàng tăng lên huyết mạch cấp ba.

Lần này, sau khi hấp thu Âm Dương nhị khí ở núi Thiên Dương và núi Địa Âm, lạc ấn Lam Ngân Hoàng có tác dụng như một chất kết dính để Âm Dương nhị khí hỗ trợ và duy trì lẫn nhau. Mà hiện tại Âm Dương nhị khí đang không ngừng mạnh lên, tác dụng này đã không chịu đựng được.

Không có đủ chất kết dính, Âm Dương nhị khí bởi vì hấp thu quá nhiều mà có thể bạo phát, đến mức hôm nay trong trận đấu hắn không dám sử dụng, chỉ sợ mất cân bằng dẫn đến phản phệ.

Mà đúng lúc này lại xuất hiện hai lạc ấn hệ thực vật cấp hai, không hề nghi ngờ đúng là đưa than ấm trong ngày đông, cũng là đối thủ hắn hy vọng gặp được khi thi triển vận khí gia thân.

Vận khí gia thân quả nhiên là hữu hiệu, đã làm hắn đạt được như ý nguyện. Nếu không vì những chuyện xảy ra với Mỹ công tử trước đó, hắn đã sớm dung hợp hai lạc ấn này để ổn định lại Âm Dương nhị khí.

Lạc ấn Tri Chu Thụ Tinh có màu đen. Lạc ấn màu đen này cho người ta cảm giác sắc bén, càng có bóng đen mờ ba động, làm nổi bật lên đặc thù của huyết mạch Tri Chu Thụ Tinh.

Đường Tam dẫn dắt nó chậm rãi tới gần Âm Dương nhị khí đang chiếm cứ lạc ấn Lam Ngân Hoàng. Hắn thôi động Huyền Thiên Công bắt đầu thôn phệ nó.

Dường như cảm nhận được điều gì đó không ổn, lạc ấn màu đen Tri Chu Thụ Tinh trong nháy mắt trở nên cường ngạnh, cưỡng ép muốn thoát khỏi khống chế của Huyền Thiên Công.

Nhưng ngay lúc đó, Âm Dương nhị khí đột nhiên đại thịnh, một cỗ lực hút cường đại hút lấy lạc ấn màu đen đến bên cạnh lạc ấn Lam Ngân Hoàng.

Âm Dương nhị khí cường hoành xoay tròn, bộc phát ra năng lượng ba động kịch liệt. Trong vòng xoay mạnh mẽ đó, lạc ấn Tri Chu Thụ Tinh bị chấn nhiếp không thể động đậy được.

Từng luồng từng luồng năng lượng thuộc tính thực vật nồng đậm bắt đầu bị Âm Dương nhị khí cuốn lấy và nhanh chóng rót vào trong lạc ấn Lam Ngân Hoàng. Ở trung tâm của vòng xoáy có chút lam quang sáng lên. Lạc ấn Tri Chu Thụ Tinh càng yếu thì ngược lại, điểm lam quang này càng được tăng cường. Âm Dương nhị khí xoay tròn càng chặt chẽ, trạng thái không ổn định trước đó dần giảm xuống. Quả nhiên là như vậy, Đường Tam rất hài lòng với phán đoán của mình.

Lạc ấn huyết mạch cấp hai có cường độ lớn hơn so với Lam Ngân Hoàng nguyên bản, khi thôn phệ khoảng một phần ba lạc ấn Tri Chu Thụ Tinh thì Âm Dương nhị khí đã triệt để ổn định lại, và Lam Ngân Hoàng vốn phá toái cũng được khôi phục như bình thường. So với trước đó, màu sắc đã đậm hơn nhiều, điều này là do lạc ấn Tri Chu Thụ Tinh mang lại.

Âm Dương nhị khí xoay quanh Lam Ngân Hoàng, càng ngày càng bình ổn. Dù sao mấy ngày nay Đường Tam toàn lực hấp thu Âm Dương nhị khí nhưng tổng số lượng cũng có hạn. Cấp độ tuyệt đối là siêu cao, nhưng năng lượng không tính là to lớn. Nương theo lấy Lam Ngân Hoàng vững chắc tăng cấp, bước vào trình độ huyết mạch cấp hai, hắn rốt cuộc đã khống chế chúng ở mức độ nhất định, không chỉ là chất kết dính, hiện tại nó đã từng bước trở thành hạch tâm.

Năng lượng dù mạnh đến đâu, nếu không khống chế được thì tuyệt đối là không tốt. Nhưng bây giờ hắn bắt đầu từng bước khống chế Âm Dương nhị khí thì đã hoàn toàn khác. Điều này có nghĩa là Đường Tam có thể hấp thu càng nhiều Âm Dương nhị khí, hơn nữa còn có thể dẫn đạo và sử dụng chúng tốt hơn.

Chờ đến khi hấp thu hoàn toàn lạc ấn Tri Chu Thụ Tinh, Âm Dương

nhị khí tựa như song sắc quang luân, xuất hiện phía sau Lam Ngân Hoàng.

Lam Ngân Hoàng màu xanh đậm, trong đan điền của Đường Tam giống như một cây nhỏ, mà sau lưng nó lại là một quang luân huyễn lệ màu đỏ hồng cùng màu tím sậm tạo thành. Nếu xét về mức độ huyễn lệ thì có thể so sánh với lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn.

Linh Tê Thiên Nhãn có hình dáng giống như một con mắt, hiện tại có màu vàng nhạt, được bao quanh bởi quang luân hình thành từ Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực. Hai lạc ấn có quang luân này, chỉ nhìn từ bên ngoài đều phi thường huyễn lệ.

Tuy rằng lạc ấn Lam Ngân Hoàng bây giờ chỉ là huyết mạch cấp hai, nhưng nếu tăng thêm Âm Dương nhị khí thì không thể đánh giá nó là huyết mạch cấp hai. Tuy rằng Âm Dương nhị khí không phải là huyết mạch truyền thừa của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng cùng Địa Âm Thiên Tinh Hoàng, nhưng Âm Dương nhị khí thuộc tính cực hạn rất hữu dụng, cộng thêm Lam Ngân Hoàng thì tuyệt đối không kém hơn huyết mạch cấp một, mà vẫn còn rất nhiều không gian để chúng tăng lên.

Đường Tam không tiếp tục hấp thu lạc ấn Nuốt Thi Tinh. Lạc ấn này đợi một thời gian nữa rồi hấp thu thì tốt hơn.

Lúc ban đầu, Lam Ngân Hoàng là chết kết dính để cân bằng Âm Dương nhị khí, nhưng khi lạc ấn Lam Ngân Hoàng dung hợp, Âm Dương nhị khí lại là đảm bảo cường đại nhất để áp chế lạc ấn bị thôn phệ. Hiện tại Âm Dương nhị khí đã ổn định lại, cường độ đã bị Lam Ngân Hoàng che giấu, vì vậy cần nhiều hơn nữa Âm Dương nhị khí thì hắn mới có thể thuận lợi dung hợp thêm một lạc ấn, do đó không cần vội vã.

Sáng hôm sau, Đường Tam kết thúc minh tưởng, tu vi đã được khôi phục về trạng thái đỉnh phong.

Dưới sự áp chế của hắn, cảnh giới tu vi hiện tại vẫn dừng ở Bát giai. Nương theo lấy Âm Dương nhị khí tăng lên và thôn phệ lạc ấn Tri Chu Thụ Tinh, hiện tại hắn đã cách Cửu giai không xa, thậm chí có chút không áp chế được.

Hôm nay là thi đấu cá nhân. Đồng thời tham gia thi đấu cá nhân và thi đấu hai người, lúc nào cũng có khả năng tấn cấp nhưng thi đấu căng thẳng, mỗi ngày đều có tranh tài, nếu bị thương thì phía sau sẽ càng gặp khó khăn.

Sau vòng đầu tiên tranh tài, số lượng người dự thi đã giảm xuống một nửa. Nhưng những người còn lại khẳng định là càng cường đại hơn.

Ăn xong điểm tâm, Đường Tam hẹn Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu cùng nhau đi đến quảng trường Tổ đình.

Sau trận thắng hôm trước, Đường Tam phát hiện tinh thần khí của Đại Miêu đã khác so với lúc mới đến Tổ đình, đã thêm vài phần phong duệ, ánh mắt cũng càng kiên định.

Ở trận đầu tiên hắn đã trực tiếp đánh chết đối thủ, là tình huống rất ít xuất hiện ở vòng đấu thứ nhất. Tuy rằng không có ai trả thù, nhưng có tiếng đồ sát, tất nhiên sẽ càng bị chú ý. Đồng thời, các đối thủ phía sau chỉ sợ sẽ không hạ thủ lưu tình với hắn, nếu không bị hắn hạ sát thủ thì phải làm sao?

"Tu La ân công, hôm nay ngươi có chút khác thường!" Đường Tam cảm thấy Đại Miêu có biến hoá, Đại Miêu cũng cảm thấy biến hoá của hắn.

Trong mắt Đại Miêu, Tu La dường như rất phấn chấn, khí tức toàn thân tựa hồ được nâng cao rất nhiều, trong lúc vô hình toát ra khí tức ngay cả Đại Miêu cũng cảm thấy kinh hãi. Mặc dù thân hình Đường Tam không lớn lắm, nhưng Đại Miêu lại có cảm giác chỉ có thể đi sau hắn.

Đường Tam mỉm cười nói: "Có thể sau chiến thắng hôm qua tâm tình có chút ảnh hưởng đi."

Đại Miêu cười ha ha, nói: "Ta hiểu, ta hiểu. Đây là sức mạnh của tình yêu. Tiểu cô nương Khổng Tước Yêu tộc kia đúng là rất xinh đẹp. Khi ở bên cạnh Tiểu Miêu, tâm tình của ta cũng đặc biệt tốt."

Chương 484: Phản Xích lĩnh vực?

Đường Tam cũng không giải thích và đổi chủ đề: "Ta thấy Sư Hổ Kim Cương của ngươi đã tiến bộ không nhỏ. Ta cảm nhận được nó trong trận đấu hôm trước."

Đại Miêu gật đầu, nói: "Lúc tu luyện ở Hoàng Kim sơn cốc, ta dần có cảm giác quán thông. Sư Hổ tộc chúng ta đồng thời có được đặc điểm của Sư tộc và Hổ tộc, vì vậy ta nghĩ Sư Hổ Kim Cương sau khi dung hợp cũng sẽ có đặc điểm của cả hai tộc, hơn nữa, liệu có thể sinh ra thăng hoa không? Ta đã nỗ lực rất nhiều nghiên cứu vấn đề này. Càng hiểu rõ về Sư Hổ Kim Cương, ta càng cảm nhận được đặc điểm đó."

"Ồ? Nói nghe một chút đi." Đường Tam cũng có Sư Hổ Kim Cương. Lạc ấn của hắn có được từ Sư Hổ Kiếm Thánh, nếu nói về hiểu rõ huyết thống này, hắn chắc chắn không thể bằng Đại Miêu. Giống như Đường Tam lý giải không gian sâu sắc hơn Mỹ công tử rất nhiều, nhưng hắn lại không thể thi triển vết nứt không gian như nàng, đây là chênh lệch về huyết mạch.

Nói một cách đơn giản, Đường Tam thông qua Huyền Thiên Công thôn phệ hấp thu nhiều loại huyết mạch, nhưng huyết mạch chi lực chỉ bằng bảy hoặc tám phần so với nguyên bản. Nếu Đường Tam lý giải sâu thì có khoảng tám phần, nếu lý giải kém một chút thì khả năng chỉ có bảy phần huyết mạch chi lực. Ưu thế của hắn là ở chỗ, hắn có nhiều loại huyết mạch, có thể bổ sung và hỗ trợ lẫn nhau, hiện tại lại có thể dung hợp một số nhất định. Nhưng nếu chỉ xét về

thi triển một loại huyết mạch, khẳng định là hắn không bằng nguyên bản.

Đại Miêu cũng không hề giữ lại gì với Đường Tam, hắn lập tức nói: "Là như vậy, xác suất sản sinh ra Sư Hổ tộc chúng ta rất rất nhỏ. Dù có trăm lần giao phối nhưng cũng rất khó mang thai vì huyết mạch bài xích lẫn nhau. Do đó, xác suất để chúng ta tồn tại là rất nhỏ, điều này có nghĩa là, xác suất sinh ra Sư Hổ Kim Cương lại càng nhỏ. Như vậy, với một xác suất thấp như thế, liệu Sư Hổ Kim Cương có sinh ra biến dị hay không? Phần biến dị này chính là thăng hoa mà ta có được. Về sau ta dần hiểu Sư Hổ Kim Cương có nhiều năng lực hơn so với Sư tộc và Hổ tộc. Sau khi dung hợp huyết mạch sinh ra huyết mạch cường đại hơn thì nó càng thêm rõ ràng. Nó ngược lại với thôn phệ, có cùng nguồn gốc với xung đột huyết mạch trước đây luôn vây khốn chúng ta, chính là bài xích."

Vừa nói, Đại Miêu duỗi tay phải của mình ra, một đoàn bạch quang nhàn nhạt nổi lên, "Ngươi chạm thử một chút."

Đường Tam đưa tay sờ nhẹ. Ngay khi hắn chạm vào Sư Hổ Kim Cương trông có vẻ không khác biệt so với bình thường, thì sinh ra một cỗ lực mạnh bắn ngược lại. Cỗ lực này không chỉ bao gồm lực lượng của Đại Miêu, mà còn có lực từ tay Đường Tam. Hắn không có phát lực nhiều, nhưng với Tinh Thần Lực mạnh mẽ thì cảm giác này cực kỳ rõ ràng.

Trái với thôn phệ là bài xích? Sư Hổ Kim Cương ngoài khả năng thôn phệ còn có tác dụng bài xích?

"Ngươi làm như thế nào?" Đường Tam kinh ngạc hỏi.

Đại Miêu nói: "Đảo ngược thôn phệ là có thể. Sau khi thử nghiệm ta mới phát hiện ra. Thật không nghĩ tới, huyết mạch xung đột luôn

khốn nhiễu chúng ta sau khi hoàn toàn dung hợp lại có hiệu quả như vậy. Khi chiến đấu, năng lực bài xích khiến ta có thể hấp thu lực lượng của đối phương, cộng thêm lực lượng của ta mà sinh ra lực bắn ngược, tương đương là tá lực đả lực, mượn lực lượng của đối phương kết hợp với sức mạnh của mình để phản công. Nếu năng lực của đối phương thích hợp sẽ bị ta thôn phệ và chuyển hoá. Khi ta thi triển năng lực thì hiệu quả thôn phệ càng tốt, nhưng nếu ta không muốn thôn phệ năng lực đối thủ thì có thể thông qua bài xích mà đánh trả, để nó tự làm tự chịu."

"Thôn phệ thích hợp tăng cường công kích, còn bài xích thì thích hợp phòng ngự. Khi Sư Hổ Kim Cương thi triển bài xích thì tiêu hao nhỏ hơn so với thôn phệ, hơn nữa không cần lo lắng sau khi thôn phệ chuyển hoá không tốt. Mà bài xích có thể thi triển trong một phạm vi nhất định. Ta nghĩ, sau khi ta đạt tới Thần cấp hẳn là sẽ có năng lực lĩnh vực liên quan đến bài xích. Tới lúc đó, dù đối thủ mạnh hơn ta cũng chưa chắc có thể chiến thắng ta."

Nghe miêu tả của hắn, hai mắt Đường Tam sáng lên. Hắn nói ra một khả năng, "Ngươi nói hẳn là Phản Xích lĩnh vực. Năng lực này rất mạnh, nhưng ngươi có nghĩ tới không, nếu như thôn phệ cùng bài xích liên hợp thì sao? Thôn phệ trước, sau đó là bài xích? Chính xác mà nói thì năng lực đối thủ gấp đôi cùng lực lượng của ngươi điệp gia một chỗ."

Lần này đến lượt Đại Miêu sáng mắt lên, "Đúng a! Ta sao lại không nghĩ đến." Hắn vỗ hai tay, tâm trạng bỗng trở nên phấn chấn. Hai đặc tính của Sư Hổ Kim Cương sao lại không thể liên hợp với nhau chứ? Trước thì thôn phệ năng lực đối thủ, khi đối thủ tấn công thì mở ra bài xích, trong đó sử dụng lực lượng đã thôn phệ từ trước. Công kích này khẳng định sẽ vượt xa công kích của một mình hắn. Ngẫm lại thì thật đáng sợ.

"Trở về luyện tập một chút, hôm nay ngươi đừng dùng vội. Giữ lại làm đòn sát thủ." Đường Tam cười nói.

"Được rồi. Ha ha, vẫn là ngươi thông minh." Đại Miêu chà hai tay vào nhau, nếu không phải sắp tới tranh tài thì hắn thật sự hận không thể lập tức tìm một chỗ thử nghiệm ngay.

"Ca, ngươi tới rồi sao?" Đúng lúc này, máy truyền tin vang lên một thanh âm ngọt ngào.

Một tiếng "ca" này làm toàn thân hắn mềm nhũn, mặc dù khi Mỹ công tử gọi hắn có chút hơi kỳ quái và không được tự nhiên nhưng hắn đã vô cùng thoả mãn.

"Ta cùng Đại Miêu sắp đến rồi. Ngươi thì sao?" Đường Tam ôn nhu đáp.

Đại Miêu ở bên cạnh xoa xoa tay, "Ta nổi da gà rồi. Ngươi thay đổi quá nhanh a!"

Đường Tam tức giận trừng mắt liếc hắn một cái, bên kia Mỹ công tử đã đáp lại, "Ừm, ta cũng sắp đến rồi. Hôm qua sau khi trở về ta luyện tập đến nửa đêm, làm ta lý giải không gian sâu sắc hơn. Muốn mượn lực lượng không gian thì cần thủ hộ mà không phải phá hư, như vậy mới có thể được nó tán thành. Sự thay đổi này rất quan trọng với ta, cảm ơn ngươi."

Đường Tam cười nói: "Không cần cảm ơn, không cần cảm ơn. Đó là do ngươi thông minh. Đối với người khác ta có giảng thế nào bọn họ cũng không lý giải được. Tiểu Mỹ của chúng ta chính là kết hợp giữa vẻ đẹp và trí tuệ."

"Ừm, gặp lại sau." Mỹ công tử nghe thấy vậy có chút đỏ mặt, nàng

có thể cảm giác được hôm nay tâm trạng của Tu La biến hoá không nhỏ.

Bên kia Đại Miêu đã bước nhanh hơn, hắn muốn cách xa gia hoả làm người khác nổi da gà này.

Tắt máy thông tin, trên mặt Đường Tam lộ ra nụ cười ngốc ngếch. Mỗi ngày đều nhìn thấy Mỹ công tử, thật sự là quá tuyệt vời.

Bước nhanh đuổi kịp Đại Miêu, Đường Tam nhìn thoáng quả vẻ mặt kỳ quái của hắn, "Lý giải vạn tuế, được không?"

"Được rồi, được rồi, ngươi nói đúng." Vẻ mặt đùa cợt của hắn không có gì giống Sư Hổ Kiếm Thánh sát phạt trên sân đấu.

Đến quảng trường Tổ đình, hôm nay người xem vẫn đông đảo như cũ, cũng đã chờ ở xung quanh khán đài từ sớm.

Ai cũng biết tranh tài phía sau sẽ càng hấp dẫn và gay cấn. Người có thể ở lại đều là tồn tại mạnh mẽ. Số trận đấu ở vòng thứ hai chỉ bằng một nửa so với vòng thứ nhất. Đường Tam cùng Đại Miêu đi vào khu vực chờ, đợi tranh tài bắt đầu.

Đường Tam vẫn như cũ đứng sau lưng Đại Miêu ở trong góc. Có thân hình khôi vĩ của Đại Miêu che chắn, lại thêm uy danh hung hãn từ vòng thứ nhất, người chú ý đến hắn đương nhiên là rất ít. Đây cũng là tình huống Đường Tam mong muốn.

Không lâu sau, Mỹ công tử cũng tới. Lần này nàng đi thẳng đến khu vực chờ chỗ Đường Tam và Đại Miêu, dù sao ở chỗ nào chờ thi đấu cũng giống nhau. Nàng ở tổ số 9, tranh tài sẽ phải chờ khá lâu đi.

Chương 485: Chuẩn bị

"Ở đây." Đường Tam vội vàng vẫy tay với nàng, dẫn nàng đến bên cạnh mình.

Nhìn thấy hắn, Mỹ công tử không tự chủ mà nở nụ cười. Thiên Chi Huyền Viên thực sự đã kéo hai người gần lại với nhau. Sau khi thử nghiệm và tu luyện, Mỹ công tử cảm thấy kỹ xảo này thực sự rất sâu sắc. Đây không chỉ là một kỹ năng, mà còn là một phương thức tu luyện không gian, trợ giúp rất lớn cho nàng. Trong suy nghĩ của nàng thì không hề kém truyền thừa gia tộc ngày đó. Hắn giảng dạy cho nàng năng lực trân quý như vậy, hơn nữa còn ngất đi vì giúp nàng tu luyện, nếu nói không động tâm là không thể nào. Có một vị ca ca như vậy cũng rất tốt... Nhất là, trước đó nàng nhìn thấy trong Thiên Cơ, hắn sẽ luôn bên cạnh giúp đỡ mình, giúp nàng trở thành người chưởng quản thành Gia Lý.

Mỹ công tử đi đến bên cạnh Đường Tam, "Ca ca."

"Ừm." Đường Tam lập tức nở nụ cười, cố nén xúc động muốn ôm nàng, "Hôm qua có phải luyện tập rất muộn không?"

Mỹ công tử lắc đầu nói: "Không có, yên tâm đi. Lúc nửa đêm ta đã nghỉ ngơi minh tưởng, dù sao hôm nay cũng có tranh tài. Kỳ thật hôm qua ta suy nghĩ nhiều hơn, làm sao để dung hợp không gian. Qua giảng thuật của ngươi, ta biết không gian đã tán thành ta, vậy ta phải thủ hộ bọn chúng tốt hơn, chứ không chỉ lợi dụng bọn chúng. Sự thay đổi này đặc biệt quan trọng với ta, mặc dù chỉ có

một ngày nhưng ta cảm thấy mình đã bước thêm một bước gần tới không gian hơn."

Đường Tam giơ ngón cái lên và nói: "Cảm giác của ngươi rất đúng. Nếu tiếp tục tu luyện theo hướng này, ngươi sẽ dần cảm thụ được Không Gian Áo Nghĩa."

Mỹ công tử "Ừ" một tiếng. Kỳ thật nàng vẫn luôn không lòng tin mình có thể trở thành tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, trở thành Thành chủ thành Gia Lý. Vì nàng có huyết mạch nhân loại, dù có Khổng Tước Kim Quan, nhưng các tộc nhân trong Khổng Tước Yêu tộc sẽ công nhận nàng sao? Huống chi thành Gia Lý còn có các chủng tộc khác tồn tại. Tổ đình bên này còn có Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng luôn nhìn chằm chằm mà phụ thân nàng cũng không thể chiến thắng. Chưa kể Tổ đình cũng luôn ngấp nghé thành Gia Lý.

Sau khi thăm dò thiên cơ, nàng nhìn thấy khả năng này dường như có thể trở thành sự thật, chuyện này khiến nàng có thêm lòng tin. Mà học tập Thiên Chi Huyền Viên, cộng thêm vượt qua toàn bộ khảo nghiệm truyền thừa đã làm củng cố thêm lòng tin của nàng. Nhưng nàng cũng hiểu rằng, mình muốn khống chế thành Gia Lý thì cần có thực lực mạnh hơn mới được, quan trọng nhất là sớm ngày đột phá Thần cấp. Mà Thiên Chi Huyền Viên tựa hồ giúp nàng thăm dò đến biên giới Thần cấp, để nàng tìm được con đường thuộc về mình. Sự trợ giúp này thật sự là quá lớn.

"Ca ca, ngươi biết đối thủ hôm nay của ngươi là ai không?" Mỹ công tử thấp giọng hỏi.

Đường Tam lắc đầu, "Ta không biết. Không sao, không thành vấn đề." Hắn nói rất bình thản, khiến cho Đại Miêu đứng chắn trước người bọn họ cũng không nhịn được quay đầu trừng mắt một cái.

"Khiêm tốn, khiêm tốn a! Không biết chừng sẽ gặp phải cường địch đó!" Đại Miêu trêu chọc nói.

Vòng trước đối thủ của Đường Tam là một tên cực kỳ cường đại, Hoàng Kim Mãnh Mã. Nếu không phải hắn mưu lợi thì muốn thắng thật không dễ dàng. Vậy vòng này sẽ gặp phải đối thủ như thế nào? Nếu lại là hậu duệ cường tộc thì thật không tốt a!

Đường Tam mỉm cười nói: "Vô luận là đối thủ gì cũng không ngăn được bước tiến của ta."

Quan hệ với Mỹ công tử được cải thiện làm thái độ của hắn với mọi chuyện có chút thay đổi. Hắn trở nên tích cực hơn, cũng dần để lộ ra uy áp của mình.

Mỹ công tử nói: "Đến lúc đó phải xem ngươi rồi, chuyện gì cũng nên cẩn thận." Kỳ thật nàng rất tin tưởng Tu La. Thiên Chi Huyền Viên thể hiện hắn càng có nhiều nội tình. Riêng một cái Thiên Chi Huyền Viên đã khống chế được vết nứt không gian của nàng. Với thực lực như vậy, xác suất chiến thắng đối thủ là rất lớn.

"Ừm." Đường Tam gật gật đầu.

Khi bọn họ còn đang nói chuyện, Tổ đình tinh anh đại tái vòng thi đấu thứ hai đã bắt đầu. Tuyển thủ tổ thứ nhất đã ra sân.

Đường Tam để Mỹ công tử ở bên cạnh mình minh tưởng nghỉ ngơi, bảo trì trạng thái tốt nhất, đến lúc lên đài thì sẽ gọi nàng.

"Ài, đáng tiếc Tiểu Miêu không phải là quý tộc, nếu không ta nhất định sẽ đưa nàng đến dự thi. Nhìn các ngươi như vậy, ta thật là nhớ nàng ấy." Đại Miêu truyền âm nói với Đường Tam.

Đường Tam liếc mắt nói: "Các ngươi sáng sớm vừa mới tách ra, chờ một chút tranh tài kết thúc thì có thể gặp được. Đúng rồi, Tiểu Miêu hiện tại thế nào?"

Đại Miêu nói: "Hiện tại nàng rất tốt. Có lẽ bởi vì huyết mạch của nàng lúc trước xung đột kịch liệt nên sau khi dung hợp, tu vi của nàng đột nhiên tăng mạnh. Ta cảm thấy tốc độ còn nhanh hơn ta năm đó. Hơn nữa đặc tính bài xích kỳ thật là do nàng phát hiện ra. Ta cảm thấy không lâu nữa nàng cũng lên đến Cửu giai. Lúc nhỏ thiên phú của nàng kỳ thật còn ở trên ta, chỉ vì huyết mạch xung đột quá nghiêm trọng nên mới như vậy."

"Vậy là tốt rồi. Giải quyết xong vấn đề huyết mạch, Sư Hổ tộc các ngươi vốn là cường giả trời sinh. Ngày đó khi ngươi thi đấu, thực tế đối thủ của ngươi bị huyết mạch áp chế vô cùng lớn. Ở phương diện này, đơn thuần là Sư tộc hay Hổ tộc đều không có." Đường Tam nói.

Đại Miêu thở dài nói: "Dung hợp hai loại huyết mạch, vấn đề được giải quyết thì mới có nó a. Đúng là biến chất thăng hoa. Chỉ tiếc nhiều tiền bối của chúng ta không có may mắn gặp được ngươi."

Đường Tam vỗ vỗ bờ vai hắn, nói: "Đừng nghĩ nhiều như vậy. Chỉ cần ngươi dẫn đầu Sư Hổ tộc đi lên, để cho tất cả những tên xem thường các ngươi thấy được các ngươi cường đại như thế nào, để Sư Hổ tộc đứng vững trên đỉnh cao ở Thiên Vũ Đế Quốc cũng đủ để an ủi tổ tiên rồi."

"Ta hiểu, đây cũng là mục đích lần này tới đây." Đại Miêu nắm nắm đấm.

Số lượng trận đấu hôm nay mặc dù ít hơn một nửa so với hôm qua, nhưng thời lượng một trận đấu lại kéo dài hơn. Có thể vào vòng

thứ hai khẳng định đều là cường giả, tình huống va chạm mạnh xuất hiện nhiều hơn. Hơn nữa có kinh nghiệm thi đấu từ vòng thứ nhất, hôm nay các tuyển thủ càng cẩn thận hơn.

Mặc dù thực lực quan trọng nhưng lúc chiến đấu phát huy được hay không cũng rất trọng yếu. Vòng thứ nhất đã xuất hiện trường hợp thuyền lật trong mương, ví dụ như trận đấu của Đường Tam, tên Hoàng Kim Mãnh Mã kia thậm chí còn bị coi là thi đấu giả.

Đường Tam không có nghỉ ngơi mà vẫn chăm chú nhìn thi đấu. Đây là cơ hội rất tốt để hiểu rõ đặc điểm của các cường tộc trong hai tộc Yêu, Tinh.

Hắn cũng cẩn thận quan sát xem những huyết mạch nào phù hợp với mình. Hắn đặt ra cho mình mục tiêu là thu được chín lạc ấn cấp một trước khi trùng kích Thần cấp. Hiện tại hắn có ba lạc ấn cấp một, ba lạc ấn cấp hai, còn có một chỗ trống có thể dung hợp. Tinh Tinh chiếm một lạc ấn, đây là vấn đề hắn không để ý đến lúc trước. Tiểu gia hoả này không biết có thể mang lại cho hắn một lạc ấn không. Từ khi ngủ say, tiểu cô nương vẫn chưa tỉnh lại, ngủ thật an ổn a!

Hôm qua Đường Tam vốn định dung hợp lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã, tăng lên tố chất thân thể. Nhưng khi hắn chuẩn bị dung hợp thì đột nhiên phát hiện Tinh Tinh đã giành chỗ, lúc này mới từ bỏ ý định. Hắn vẫn phải lưu lại một chỗ trống mà hắn cho là sẽ dung hợp một lạc ấn phụ trợ. Hoàng Kim Mãnh Mã tuy tốt nhưng chưa đủ làm hắn do dự.

Một tình huống khác là sau khi đột phá Cửu giai, có thêm một chỗ trống thì có thể dung hợp. Hắn không vội vàng đột phá, tích lũy và áp súc càng nhiều thì sau khi đột phá sẽ tăng lên càng lớn. Dù sao, nếu chỉ xét về nồng độ huyết mạch cùng Tinh Thần Lực, hắn không

thua kém bất kỳ cường giả Cửu giai nào.

Chương 486: Đây là vận khí gì?

Từng trận tranh tài diễn ra ngày càng gay cấn, tuyển thủ bị thương cũng ngày càng nhiều. Có tuyển thủ đổi thương để giành chiến thắng, nhưng những tuyển thủ này rất dễ gặp phiền toái ở các vòng sau. Rốt cuộc đã đến tổ số 3. Đường Tam nói với Mỹ công tử một tiếng, sau đó mới đến khu vực chờ ra sân.

Vòng đấu thứ nhất, tổ số 3 loại đi một nửa tuyển thủ, dựa theo trình tự thì hắn hẳn là ra sân ở trận thứ hai. Số thứ tự của hắn là 6, bốn số trước đó đã loại hai người, còn hắn đã loại tên Hoàng Kim Mãnh Mã, như vậy, đối thủ của hắn hôm nay không phải là hai người thắng phía trước. Tranh tài được sắp xếp lần lượt theo số thứ tự.

Bên trong khu vực chờ cũng có các tuyển thủ khác đang đợi, trong đó có một vị Đường Tam đã thấy ở ngày thi đấu đầu tiên. Tổ 3 số 3 là một tên thân cao hơn ba mét, cường giả huyết mạch cấp hai. Vòng đầu hắn đã đánh bại một tên huyết mạch cấp hai khác, cũng may mắn vì tránh được Hoàng Kim Mãnh Mã Mao Văn Võ.

Lúc này khi nhìn thấy Đường Tam hắn không khỏi có chút cổ quái. Trận thắng kia của Đường Tam thật sự là vượt quá dự liệu của tất cả mọi người, hiện tại hắn vẫn đang suy nghĩ làm sao mà Đường Tam có thể thắng? Bất quá theo trình tự thì đối thủ của hắn là người thắng trong trận đấu giữa số 1 và số 2, không đụng phải Đường Tam. Nếu vòng này hắn và Đường Tam đều thắng thì vòng sau hai người sẽ gặp nhau.

Đường Tam cũng đang quan sát mấy người trong khu vực chờ, trong lòng cũng phán đoán xem đối thủ của mình là ai. Tên huyết mạch cấp hai cao hơn ba mét khẳng định là không phải. Lần trước hắn không nhìn thấy số 1 và số 2, lúc này trừ tên số 3 kia thì còn lại hai người, chắc chắn là đối thủ của hắn cùng tên số 3 kia.

Hai tuyển thủ này có hình dạng khác nhau, trong đó có một tên rất giống nhân loại, nếu không phải Đường Tam mơ hồ cảm thấy khí tức của hắn không phải nhân loại thì thật sự tưởng rằng hắn là đồng tộc của mình. Tên này có một đầu tóc ngắn rực lửa, cao khoảng một mét chín, sống mũi cao, gương mặt đẹp cùng một khí tức dương quang.

Mà tên còn lại thuộc chủng tộc Đường Tam chưa từng thấy trước đây. Thân cao khoảng hai mét rưỡi, trên da có đường vân màu đen, đầu có chút dài và nhỏ, hai mắt híp, âm trầm mà nguy hiểm.

Ba tên này, ai mới là đối thủ của mình đây. Ở chỗ này Đường Tam không dám dùng Thần Thức đi thăm dò. Trong Tổ đình có rất nhiều cường giả Thần cấp, nếu hắn bị phát hiện thì rất phiền toái.

Bốn người bọn họ đều đang quan sát lẫn nhau, trừ phi nói ra số hiệu, nếu không bọn họ cũng không biết đối thủ của mình là ai. Điều duy nhất Đường Tam có thể xác định là, đối thủ của hắn không phải tên số 3.

Đúng lúc này, nhân viên đến thông tri.

"Tổ 3 số 1, tổ 3 số 3, tổ 3 số 6, tổ 3 số 7 ra trận."

Ánh mắt bốn người dự thi đều xuất hiện biến hoá, bầu không khí cũng theo đó mà trở nên khẩn trương hơn. Dưới sự hướng dẫn của

nhân viên, bọn họ phân biệt đi đến các hướng khác nhau.

Đường Tam đi đến một bên đài thi đấu, hắn được phân đến đài thi đấu thứ hai. Theo tín hiệu của nhân viên, hắn bước lên sân đấu.

Khi hắn bước lên đài thi đấu thì ở một bên khác, đối thủ của hắn cũng đã xuất hiện. Chính là tên tóc đỏ nhìn không khác gì nhân loại.

Có rất nhiều chi, nhánh trong các chủng tộc Yêu Quái và Tinh Quái, dù đã học tập ở học viện Cứu Thục nhưng Đường Tam cũng không hoàn toàn biết rõ chủng tộc của tên trước mặt này. Nhưng từ khí tức của đối phương có thể thấy, hắn là một đối thủ khó đối phó. Đường Tam không nguyện ý gặp nhất chính là đối thủ như vậy.

Đối thủ cũng đang quan sát hắn, trông rất bình tĩnh, nhưng tròng mắt không biết từ lúc nào đã biến thành màu đỏ sẫm.

"Tranh tài bắt đầu." Trọng tài đứng trên sân khấu tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Trong khu vực chờ, sau khi biết Đường Tam thi đấu ở đài thứ hai, Đại Miêu cùng Mỹ công tử đã di chuyển đến một nơi thuận tiện để quan sát trận đấu.

"Đối thủ của Tu La huynh thuộc chủng tộc gì?" Đại Miêu có chút mờ mịt hỏi Mỹ công tử. Không chỉ Đường Tam không nhìn ra chủng tộc của đối phương, ngay cả hắn cũng không nhìn ra.

Mỹ công tử có vẻ ngưng trọng, "Bình thường thì Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc cao cấp mới có hình người, vận khí đúng là không tốt! Trận trước là Hoàng Kim Mãnh Mã, trận này dù đối thủ là chủng tộc gì, ta có thể khẳng định tuyệt đối là huyết mạch cấp một. Cụ thể là chủng tộc gì thì sau trận đấu mới nói rõ ràng được."

"Xui xẻo như vậy sao?" Tuyển thủ huyết mạch cấp một cũng không nhiều, trong giai đoạn sơ loại này gặp rất dễ gặp được chủng tộc huyết mạch cấp hai. Mà Đường Tam hai trận liên tiếp đều gặp phải đối thủ huyết mạch cấp một, mà về sau khả năng lớn sẽ gặp phải đối thủ huyết mạch cấp một, dù sao thì chỉ có cường giả mới có khả năng tiếp tục vào vòng trong.

Đúng lúc này, trọng tài đã tuyên bố trận đấu bắt đầu, song phương chiến đấu hết sức căng thẳng.

Đường Tam nâng tay trái lên, cầm trong tay Truyền Tống trận bàn. Hắn có Khổng Tước Biến, nhưng có Truyền Tống trận bàn yểm hộ, dù dùng nó truyền tống hay dùng Khổng Tước Biến thì cũng có lý do, hơn nữa còn có thể quảng bá cho Truyền Tống trận bàn.

Một trận mang theo nó mà thắng lợi có lẽ không tính là gì, nhưng nhiều trận thắng thì sao? Nhất là nếu hắn đứng đầu tổ thì sẽ khác, chắc chắn là sẽ gây chú ý, đồng thời có lợi cho việc nâng giá trận bàn. Nếu đã lựa chọn dự thi thì đương nhiên là muốn một công nhiều việc.

Cách Đường Tam hai trăm mét, đối thủ bước lên trước một bước, trong chớp mắt, hồng quang hừng hực bốc lên từ người hắn. Dù cách xa nhưng Đường Tam cũng có thể cảm nhận được nhiệt độ không khí thay đổi.

Thanh niên tóc đỏ kia mở ra hai tay, từng cây dây leo thô to chui ra từ phía sau hắn, rồi nhanh chóng sinh trưởng. Ngay sau đó, lượng lớn dây leo mọc lên từ đỉnh đầu hắn. Những dây leo này tựa như những con mãng xà màu đỏ đang giương nanh múa vuốt ra ngoài.

Mà trên những dây leo này dần mọc lên những đoá hoa lớn màu đỏ

hồng, cánh hoa mở ra để lộ nhuỵ hoa màu đỏ sậm. Nương theo dây leo sinh trưởng, trong thời gian ngắn đã có vài chục đoá hoa lớn nở ra.

Trong khu vực chờ, nhìn thấy cảnh này Mỹ công tử không khỏi kêu lên: "Liệt Dương Hoa Tinh tộc."

Đại Miêu nghe vậy chấn động toàn thân, giật mình nói: "Ngươi nói là, mẫu tộc của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng?"

Mỹ công tử nghiêm túc gật đầu, ánh mắt toát lên vẻ căng thẳng.

Thiên Sinh Thiên Dưỡng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng chính là Thiên Tinh Hoàng đứng đầu ở Nhật Thần Đế Quốc, thực lực mạnh nhất. Nhưng huyết mạch của hắn là biến dị, sau khi biến dị mới cường đại như vậy, đáng tiếc là không có cách nào phỏng chế lại được, giống như Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng lúc trước.

Điểm khác biệt là Thất Sắc Lộc Đại Yêu Hoàng biến dị lợi hại hơn một chút. Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch không mạnh, chỉ có Tinh Thần Lực xuất chúng thôi. Mà nguồn gốc của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng lại cao quý hơn nhiều.

Tuy là biến dị nhưng cũng phải có chủng tộc căn cơ ban đầu, sau đó mới dung hợp các đặc tính của chủng tộc khác. Mẫu tộc của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng chính là Liệt Dương Hoa Tinh tộc, mà bộ tộc này chính là huyết mạch cấp một cường đại, trước kia đã từng xuất hiện Liệt Dương Thiên Tinh Hoàng.

Chương 487: Liệt Dương Hoa khủng bố

Chỉ là lúc đó, Liệt Dương Thiên Tinh Hoàng xếp hạng tương đối thấp. Đến khi huyết mạch của vị này biến dị và sau đó lại trở thành Thiên Tinh Hoàng thì thực lực của hắn mới uy áp quần lâm, trở thành người đứng đầu.

Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng sau khi thành Hoàng thì luôn hy vọng có thể từ mẫu tộc của mình bồi dưỡng truyền thừa huyết mạch Thiên Dương Hoa, chỉ là vẫn không thành công. Nhưng điều này không ảnh hưởng đến hắn chiếu cố mẫu tộc của mình, cho nên, Liệt Dương Hoa Tinh tộc là chủng tộc đứng nhất nhì ở Nhật Thần Đế Quốc. Tuyển thủ được Liệt Dương Hoa Tinh tộc phái tới tham gia Tổ đình tinh anh đại tái thì thực lực không hề tầm thường, cũng là người nổi bật trong tộc này, thậm chí nói hắn là tuyển thủ hạt giống cũng không sai.

Vòng đấu đầu tiên Đường Tam gặp phải hậu đại của Hoàng Giả có phòng ngự mạnh nhất, Hoàng Kim Mãnh Mã tộc. Bây giờ ở vòng đấu thứ hai lại gặp Liệt Dương Hoa Tinh tộc. Vận khí này không thể nói là kém bình thường.

Đường Tam không quen thuộc với Liệt Dương Hoa Tinh tộc, nhưng cũng nghe nói đây là một chủng tộc mạnh mẽ. Cho nên khi đối phương phóng xuất huyết mạch Liệt Dương Hoa thì hắn cũng đã nhận ra. Khoé miệng hắn không khỏi giật giật, hôm nay không dùng vận khí gia thân thì vận rủi tích góp được phóng xuất sao?

Cường giả Cửu giai huyết mạch đỉnh cấp, dù đối mặt với cường giả Thần cấp cũng không phải không thể đánh một trận. Giống như hắn đã chiến thắng tộc trưởng Băng Nữ tộc Hoàng Băng Băng, hắn tin tưởng, các cường giả thuộc đại tộc đỉnh cấp luôn có nội tình để cùng Thần cấp đối kháng, và chắc chắn vị Liệt Dương Hoa Tinh tộc này cũng nằm trong số đó.

Lúc này đối phương phóng xuất ra huyết mạch chi lực, một nửa đài thi đấu đã biến thành thế giới hừng hực hoả diễm. Nhiệt độ không ngừng tăng lên, còn có càng nhiều Liệt Dương Hoa mọc ra. Chỉ tính tổng năng lượng có thể thấy, khí tức của đối phương đã vượt qua Cửu giai đỉnh phong, chỉ là không thăng hoa lên một cấp độ khác mà thôi.

Đường Tam có chút im lặng, đối mặt với tình huống như vậy, muốn chiến thắng đối thủ thật không dễ dàng.

Lúc này tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc kia đã bắt đầu đi từng bước về phía Đường Tam. Theo từng bước tiến của hắn, từng đoá Liệt Dương Hoa đang nở lập tức trở nên rực rỡ chói mắt hơn. Nhuỵ hoa màu đỏ sậm ân ẩn có quang mang trào lên. Lúc này có chừng trăm bông Liệt Dương Hoa đang nở, mỗi một bông đều khoá chặt trên người Đường Tam. Chỉ một mình tên này đã cho Đường Tam cảm giác cường đại hơn so với Tri Chu Thụ Tinh và Nuốt Thi Tinh trong trận thi đấu hai người hôm qua.

Đường Tam không biết là, nếu để tên kia biết được ý nghĩ của mình thì hắn sẽ vô cùng tức giận. Trước mặt hắn, Tri Chu Thụ Tinh và Nuốt Thi Tinh sẽ lựa chọn đầu hàng ngay, căn bản ý chí chiến đấu cũng không có.

Tên này ngay khi vừa đối mặt với Đường Tam đã phóng thích huyết mạch chi lực đến trình độ như vậy là vì hắn đã nghiên cứu Đường

Tam trước đó. Là hậu duệ đích truyền của Liệt Dương Hoa Tinh tộc, trước khi tranh tài hắn đã biết được một ít tình huống của đối thủ. Đường Tam trận trước có thể chiến thắng Hoàng Kim Mãnh Mã tộc đã làm hắn có chút kiêng kỵ, hắn cũng không coi đó là thi đấu giả. Hoàng Kim Mãnh Mã tộc sẽ dùng thi đấu giả để cố ý thua nhân loại? Nói đùa gì vậy? Đã thế, Hoàng Kim Mãnh Mã tộc sao lại thua?

Trước trận đấu hôm nay, trưởng bối của hắn chỉ điểm rằng, tên nhân loại này có bí mật khi cận chiến. Cho nên không được để đối thủ cận thân, sử dụng công kích từ xa đánh bại đối thủ. Vì vậy vừa rồi hắn đã triển khai toàn bộ huyết mạch chi lực, toàn lực áp bách Đường Tam.

Ánh mắt Đường Tam bắt đầu trở nên ngưng trọng, hào quang đỏ rực như ẩn như hiện trên da hắn. Trận này chỉ sợ phải cứng đối cứng rồi.

Ngay sau đó, thân hình của hắn đột nhiên biến mất.

Đồng tử của tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc ngay lập tức co lại. Từng đoá Liệt Dương Hoa sớm đã tu lực lúc này tách ra hào quang chói mắt, từng đạo từng đạo ánh sáng đỏ phân biệt phun ra từ nhuỵ hoa của mấy chục bông Liệt Dương Hoa. Một đạo ánh sáng có đường kính khoảng nửa thước, trong nháy mắt đan thành một tấm hoả võng, phong kín tất cả không gian xung quanh tên cường giả Liệt Dương Hoa Tinh tộc.

Hắn luôn nhớ kỹ không thể để đối thủ cận thân. Chỉ cần Đường Tam thoáng xuất hiện bên người hắn thì ngay lập tức sẽ tiếp nhận trùng kích của chí dương chân hoả đến từ Liệt Dương Hoa.

Trong ngọn lửa nóng rực được thiêu đốt kia có mảng lớn hơi nước xuất hiện khiến không gian xung quanh tên Liệt Dương Hoa Tinh

tộc này trở nên hư ảo và bắt đầu vặn vẹo, theo đó không gian cũng bắt đầu không ổn định.

Mỹ công tử là người chuyên khống chế Không Gian nguyên tố, chỉ cần nhìn qua nàng cũng có thể thấy rằng, nhiệt độ quá cao đã làm không gian biến dạng. Dưới tình huống này nếu thi triển không gian truyền tống thì sẽ xuất hiện ở một nơi không nên xuất hiện, khiến cho truyền tống không có tác dụng, thậm chí còn bị phản thương. Hai tay nàng trong nháy mắt đã siết chặt thành nắm đấm.

Quang mang loé lên, Đường Tam quả nhiên xuất hiện, nhưng làm cho tất cả mọi người kinh ngạc là, hắn không xuất hiện trước người hay gần tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc, mà xuất hiện cách hắn chừng mười mét. Sau đó hắn giơ tay lên, không biết lúc nào trong tay đã xuất hiện một thanh nỏ.

Mũi tên trong nỏ trong chớp mắt đã bắn ra, chính là Chư Cát Thần Nỏ.

Ở khoảng cách mười mét, đối thủ căn bản không có khả năng né tránh những tên nỏ mạnh mẽ trước mặt, cho dù là cường giả Thần cấp cũng không làm được. Nương theo một tiếng "rắc", hàng chục mũi tên đã phủ tới tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc kia.

Bên ngoài Chư Cát Thần Nỏ còn sáng lên một vầng sáng kỳ dị màu vàng.

Chỉ có mình Đường Tam mới biết được rằng hắn đã dùng huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điểu để kích hoạt trận pháp.

Tốc độ bắn của Chư Cát Thần Nỏ vốn đã rất nhanh, bây giờ lại kèm thêm tốc độ và đặc tính sắc bén của Kim Sí Đại Bằng Điểu thì cơ hồ vừa bắn ra đã đến người đối thủ.

Tất cả đều xảy ra quá nhanh, thậm chí nhiều người quan chiến cũng không nhìn thấy dáng vẻ của tên nỏ được bắn ra.

Nhưng là ngay sau đó, con ngươi Đường Tam co vào, trong nháy mắt hư không tiêu thất, lần nữa thi triển truyền tống.

Từng cột lửa xuyên qua vị trí hắn vừa đứng trước đó, không khí trở nên vặn vẹo.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện, trong khoảnh khắc đó có ba đoá Liệt Dương Hoa lặng yên héo rũ, mà thân thể tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc bị mũi tên bắn trúng cũng khô héo, cứ như bị dây leo sau lưng mình thôn phệ vậy.

Tuy nhiên ở một bên khác, một đoá Liệt Dương Hoa khép lại, nhanh chóng biến lớn. Khi cánh hoa mở ra thì giống hệt như lúc trước, còn tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc lại xuất hiện trong tầm mắt mọi người mà không bị thương chút nào.

Thế thân? Đường Tam dùng không gian truyền tống xuất hiện ở phía xa, trong mắt không khỏi kinh ngạc.

Không hề nghi ngờ, dù trước đó xảy ra tình huống gì thì Chư Cát Thần Nỏ đúng là đã bắn trúng đối phương. Nếu thay bằng chủng tộc khác bị bắn ở cự ly gần như vậy, dù là cường giả Cửu giai cũng bị trọng thương. Tất nhiên là ngoại trừ Hoàng Kim Mãnh Mã.

Nhưng vị này rõ ràng bị bắn trúng nhưng chỉ đổi sang một chỗ khác, hắn đã hồi phục từ trong Liệt Dương Hoa. Đây đúng là năng lực Đường Tam chưa từng thấy qua.

Nhưng với kinh nghiệm và lý giải của Đường Tam, hắn đã lập tức

hiểu ra vấn đề. Hình dáng nhân loại kia căn bản không phải là bản thể của hắn, từng đoá từng đoá Liệt Dương Hoa trên những dây leo phía sau mới chân chính là hắn.

Đường Tam làm bị thương hình dáng nhân loại của đối thủ đúng là có làm hắn bị thương, nhưng thực tế, hình người lúc trước hắn là do ba đoá Liệt Dương Hoa biến thân, cho nên về sau ba đoá này mới bị héo rũ. Hơn nữa hắn có thể lần nữa sinh ra hình người. Nói cách khác, trừ khi Đường Tam gïết chết toàn bộ Liệt Dương Hoa ở đây, nếu không đối phương cơ hồ là không chết.

Chương 488: Lưu Tinh Chuỳ

Mà lúc này, đối thủ của Đường Tam dường như bị chọc giận, từng cột hỏa diễm bắn ra mãnh liệt, bao phủ cả một mảng không gian rộng, là một công kích phạm vi lớn. Hàng chục hàng trăm cột liệt diễm đồng thời phun ra, tuyệt đối có thể dùng từ hùng tráng để hình dung. Đáng sợ hơn là, vì hoả diễm thiêu đốt với nhiệt độ quá cao làm ảnh hưởng đến không gian xung quanh, dù Đường Tam muốn truyền tống cũng không nắm chắc được vị trí chuẩn xác.

Đường Tam động, trên thân cháy lên quang mang đỏ rực. Hắn đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, cứ như vậy xuyên qua các cột hoả diễm. Trong không gian vặn vẹo đó, thân hình hắn tựa như một cái bóng trùng trùng điệp điệp, vô cùng kỳ dị.

Các cột hoả diễm quả thực quá dày, dù Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ cũng không thể hoàn toàn né tránh. Khi có cột liệt diễm muốn rơi vào người hắn, quang mang đỏ rực kia trong nháy mắt sinh ra lực bắn ngược, đẩy cột hoả diễm ra xa nên không làm thân thể hắn bị thương.

Đại Miêu ở khu vực chờ cảm thấy choáng váng. Mình vừa mới nói cho Đường Tam hiệu quả bài xích của Sư Hổ Kim Cương, hắn làm sao đã thực hiện được rồi?

Hắn không ngạc nhiên vì Đường Tam có được nhiều loại năng lực, lúc trước khi Đường Tam giúp bọn họ dung hợp huyết mạch thì hắn đã phát hiện ra điều này. Đường Tam không có giải thích, Đại Miêu

cũng không hỏi. Hắn biết đây rất có thể là bí mật hạch tâm của vị ân công này.

Nhưng lúc này hắn có thể trực tiếp sử dụng năng lực bài xích của Sư Hổ Kim Cương, chuyện này Đại Miêu cũng không nghĩ tới. Va chạm giữa hai huyết mạch đồng cấp, Liệt Dương Hoa tuy mạnh, nhưng hiệu quả bài xích của Sư Hổ Kim Cương cũng không hề thua kém.

Nhiệt độ trên khán đài thi đấu không ngừng tăng lên, giống như một thế giới hư vô bị sóng nước vây quanh, ngoại giới rất khó có thể nhìn thấy tình hình chiến đấu bên trong. Đài thi đấu khá lớn, nhưng giờ khắc này đã bị bao phủ hoàn toàn bởi hoả diễm hừng hực kia. Muốn sống sót trong ngọn lửa cực hạn này rất khó, nhưng Đường Tam hiển nhiên vẫn chưa bại, chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Đối với Đường Tam, đây quả thực là một trận đấu khó khăn, thậm chí còn khó hơn cả khi hắn giao đấu với Hoàng Băng Băng.

Liệt Dương Hoa Tinh tộc có khí tức chí dương chí cương, chính là nhất mạch tương truyền với Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng. Hai bên có khác nhau một chút, nhưng từ cảm giác của hắn có thể thấy là không chênh lệch nhiều. Nhiệt độ cao không chỉ thông qua các cột hoả diễm trùng kích Đường Tam, mà còn trực tiếp ảnh hưởng tới hắn. Chiến đấu dưới tình huống như vậy đúng thật là không thoải mái. Mà huyết mạch chi lực của đối phương giống như là vô tận, hoàn toàn bao phủ toàn bộ sân thi đấu khiến hắn không cách nào né tránh, thậm chí đối thủ còn hạn chế khả năng sử dụng không gian chi lực của hắn. Không gian xung quanh dường như bị nung chảy, nếu cưỡng ép điều động thì sẽ trở nên méo mó, dễ bị phản tác dụng.

Xem ra, nếu không thể hiện bản lĩnh thực sự thì không cách nào

chiến thắng đối thủ.

Đường Tam nắm tay phải trong không khí một cái, Phá Thiên Chuỳ xuất hiện trong tay. Ngay sau đó, một cây dây leo màu xanh đậm chui ra từ lòng bàn tay hắn, quấn quanh chuôi của Phá Thiên Chuỳ.

Chân đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, giây tiếp theo, Phá Thiên Chuỳ trong tay hắn bắn ra, bắn thẳng về một hướng.

Sư Hổ Kim Cương vận chuyển khiến cho Lam Ngân Hoàng cùng bề ngoài Phá Thiên Chuỳ được bao phủ bởi một tầng bạch quang chói mắt.

Cùng lúc đó, Đường Tam vẫn đạp Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ, tránh đi công kích chính diện của cột hoả diễm, đồng thời thở sâu. Sư Hổ Kim Cương hiệu quả bài xích chuyển thành thôn phệ, cưỡng ép thôn phệ một lượng lớn Hoả nguyên tố xung quanh.

Lập tức, quang mang Sư Hổ Kim Cương đại thịnh, bên trong còn có một tầng khí lưu màu đỏ nhạt, thôn phệ trong nháy mắt chuyển thành bài xích, Sư Hổ Kim Cương hướng ra ngoài bộc phát, cưỡng ép đẩy lùi không gian nóng bỏng, mở ra một khu vực cho Đường Tam. Đây chính là lời lúc trước hắn nói với Đại Miêu, trước thôn phệ sau bài xích, tá lực đả lực.

Không gian vặn vẹo trước mắt trở nên rõ ràng, Phá Thiên Chuỳ của Đường Tam đã đánh tới dây leo của đối phương.

Mấy cột hoả diễm lập tức phun tới Phá Thiên Chuỳ, muốn ngăn cản nó.

Nhưng đúng lúc này, trên bề mặt Phá Thiên Chuỳ, quang mang đỏ sậm loé lên rồi biến mất. Ngay sau đó, mấy cột hoả diễm rót vào

trong đó cứ như vậy biến mất, không ngăn cả được đường đi của Phá Thiên Chuỳ.

"Phanh" một tiếng, Phá Thiên Chuỳ đập liên tiếp vào một cây Liệt Dương Hoa, đặc tính vỡ nát xuất hiện. Liệt Dương Hoa có khả năng công kích mạnh, nhưng khả năng phòng ngự thì hơi kém nên đã bị đánh nát một cây dây leo, hai đoá Liệt Dương Hoa trên đó cũng vì vậy mà khô héo.

Bản thân Phá Thiên Chuỳ do Thiên Hoả Tinh Thiết luyện chế thành, kèm theo đặc tính thôn phệ của Sư Hổ Kim Cương nên thôn phệ và hấp thu Chí Dương Chi Hoả cũng không sợ làm tổn thương tự thân, ngược lại còn có tác dụng tăng cường.

Đường Tam khéo léo dùng tay điều khiển Lam Ngân Hoàng, sau khi Phá Thiên Chuỳ bộc phát thì lập tức bật lại phía sau. Cổ tay Đường Tam rung lên, đầu chuỳ to lớn lại bắn ra, đánh về phía dây leo Liệt Dương Hoa ở một phía khác.

Cảm nhận được uy hiếp, tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc lập tức khống chế nhiều cột hoả diễm đánh tới Phá Thiên Chuỳ cùng dây leo Lam Ngân Hoàng phía sau nó.

Nếu là Lam Ngân Hoàng trước kia, không cần cột hoả diễm giảo sát thì ở trong nhiệt độ cao cũng đã không chịu được.

Nhưng bây giờ nó đã khác, Âm Dương nhị khí ở trên đó chính là chí dương chí cương cùng chí âm chí nhu. Âm Dương bổ sung, cương như cùng tồn tại. Muốn đốt cháy nó không phải là chuyện đơn giản.

"Phanh" một tiếng, lại một dây leo bị đánh nát, Đường Tam xảo diệu khống chế Lam Ngân Hoàng thu lại Phá Thiên Chuỳ. Lam Ngân Hoàng bị thiêu đốt sắp xuất hiện tổn hại trong nháy mắt thu lại,

Đường Tam đã phóng ra một căn Lam Ngân Hoàng khác quấn quanh chuôi chuỳ, mang theo Phá Thiên Chuỳ nhanh chóng bay về một hướng khác.

Phương thức điều khiển này được gọi là Lưu Tinh Chuỳ, chính là một thủ pháp trong Ám Khí Bách Giải của Đường Môn. Ở hoàn cảnh này thi triển ra đúng là vô cùng thích hợp. Bị Phá Thiên Chuỳ ảnh hưởng, công kích của các cột hoả diễm cũng theo đó mà giảm xuống. Có thể uy hiếp bản thể của đối phương, tấn công chỗ địch nhất định phải cứu, lúc này mới khiến Đường Tam thở phào một hơi.

Nhưng không thể phủ nhận là, huyết mạch Liệt Dương Hoa cực kỳ cường đại. Nhiệt độ hừng hực đã làm quần áo và tóc hắn có mùi khét, lửa độc còn không ngừng ăn mòn cơ thể hắn. Nếu như không phải có Âm Dương nhị khí hoá giải thì dù là Sư Hổ Kim Cương cũng không thể hoàn toàn ngăn trở.

Đây chính là sự cường đại của huyết mạch cấp một a! Trong các huyết mạch của Đường Tam không có cái nào có thể khắc chế nó, chỉ có Âm Dương nhị khí hoá giải ở một trình độ nhất định. Nhưng hiện tại Âm Dương nhị khí còn chưa đủ mạnh, so sánh với hoả diễm đến từ huyết mạch cấp một này thì có chênh lệch không nhỏ.

Đường Tam dùng thủ pháp Lưu Tinh Chuỳ thi triển Phá Thiên Chuỳ đánh đâu thắng đó. Đường Tam tận khả năng né tránh công kích của đối thủ, đồng thời dùng Phá Thiên Chuỳ công kích đối phương, chỉ cần bị Phá Thiên Chuỳ đập trúng, Liệt Dương Hoa sẽ bị tổn hại. Qua mấy lần công kích, đối phương đã rút được kinh nghiệm, dây leo không đứng nguyên tại chỗ mà di chuyển nhanh chóng, tiến hành né tránh. Đồng thời bật hết hoả lực, không còn công kích Phá Thiên Chuỳ, dù sao công kích cũng vô dụng, tất cả đều bắn về Đường Tam, đuổi theo thân ảnh của hắn. Chỉ cần giải quyết được

Đường Tam thì Phá Thiên Chuỳ kia cũng không còn là vấn đề.

Tác dụng bài xích của Sư Hổ Kim Cương lúc này có vai trò rất quan trọng. Công kích chí dương chí cương này, Đường Tam không dám hấp thu vào cơ thể quá nhiều, thân thể hắn không chịu được. Bài xích lúc này có tác dụng lớn hơn thôn phệ, ở thời điểm hắn khó né tránh mà ngăn cản, đẩy lùi công kích của đối phương.

"Thật là khó chịu! Nóng quá a ba ba." Ngay khi Đường Tam lâm vào khổ chiến, cùng đối phương không ngừng tiêu hao thì bất chợt, một thanh âm mềm mại vang lên trong lòng hắn.

Chương 489: Thuỷ Tinh chỉ rõ

Đường Tam sững sờ, đây là ...

"Tinh Tinh? Ngươi tỉnh rồi?" Đường Tam theo bản năng kêu lên một tiếng trong Tinh Thần Chi Hải, đồng thời tim đập lệch một nhịp, bị một cột hoả diễm đánh trúng. Mặc dù bị hiệu quả bài xích đẩy lùi nhưng vẫn bị tạc bay ngược lại.

Tinh Tinh đến từ núi Thuỷ Tinh của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Đối với tiểu sinh mệnh này, Đường Tam vẫn luôn để tâm, bởi vì hắn cũng không biết rõ Tinh Tinh rốt cuộc là một tồn tại như thế nào.

Khi Tinh Tinh mới nở, có thể nói là trợ lực lớn nhất giúp hắn hình thành Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực, nhưng tiểu cô nương này rốt cục là có quan hệ như thế nào với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng? Tại sao hắn lại giao phó nàng cho một ngoại nhân như mình? Đường Tam vẫn luôn cảnh giác, hắn cũng lo vị Đại Yêu Hoàng bài danh thứ nhất này sẽ gây bất lợi cho hắn.

Về sau Tinh Tinh ngủ say, lúc này lại đột nhiên lên tiếng, hắn làm sao có thể không giật mình.

Nhưng cũng ngay lúc này, lạc ấn mà Tinh Tinh chiếm đóng đột nhiên sáng lên, tựa như một viên thuỷ tinh trong suốt sáng long lanh vậy. Tiếp theo, Đường Tam liền có một cảm thụ vô cùng kỳ diệu, tia sáng vặn vẹo xung quanh đột nhiên trở nên rõ ràng, sau đó hắn thậm chí thấy được huyết mạch đang chảy xuôi trên người tên Liệt

Dương Hoa Tinh tộc kia.

Trong rất nhiều các dây leo, có một cây là trung tâm phát ra hoả lực, đem phần lớn năng lượng rót vào các dây leo xung quanh, lại thông qua Liệt Dương Hoa gần đó phóng xuất ra, phát động công kích.

Đây là ...? Chỉ rõ tình trạng huyết mạch và hạch tâm của đối phương?

Kinh nghiệm chiến đấu của Đường Tam phong phú cỡ nào, cơ hội tốt như vậy hắn đương nhiên không thể bỏ qua. Phá Thiên Chuỳ trong nháy mắt bắn ra, được Sư Hổ Kim Cương toàn lực thôi động, bay thẳng đến chỗ huyết mạch hạch tâm của đối phương.

Dường như bị kích thích, rất nhiều dây leo Liệt Dương Hoa lập tức co lại, thủ hộ xung quanh chỗ hạch tâm kia. Liệt Dương Hoa đồng thời phun ra hoả trụ, lao thẳng tới chỗ Phá Thiên Chuỳ. Đối phương thậm chí không lo tiếp tục công kích Đường Tam, ngay sau đó áp lực xung quanh Đường Tam giảm đi rất nhiều.

"Ba ba, đánh nó!" Giọng nói của Tinh Tinh lại vang lên lần nữa. Lạc ấn Thuỷ Tinh lại sáng lên một cái khiến Đường Tam thấy được hạch tâm kia đang cấp tốc di chuyển.

Ngươi còn muốn chạy?

Chư Cát Thần Nỏ lần nữa tới tay, lần này được thay bằng một chiếc chứa đầy tên nỏ, vẫn như cũ được huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điểu phụ trợ, từng mũi tên bắn ra mãnh liệt, bao trùm hướng hạch tâm của đối phương. Cùng lúc đó, Phá Thiên Chuỳ được Đường Tam dùng Lam Ngân Hoàng kéo về, lần này hắn đã thu hồi dây leo, để Phá Thiên Chuỳ rơi xuống trong tay. Đường Tam vung tay ném nó,

vẽ ra một đường vòng cung trên không trung. Trên búa tràn đầy năng lượng bạo tạc, chính là bài xích chi lực đến từ Sư Hổ Kim Cương.

Từng cột hoả trụ giăng khắp nơi, ý muốn chặn lại con đường của các mũi tên, nhưng những tên nỏ này được huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điểu tăng phúc nên tốc độ vô cùng nhanh, hoả trụ còn chưa tới thì bọn chúng đã loé lên rồi biến mất, chui vào trong dây leo Liệt Dương Hoa.

Một tiếng hét thảm vang lên, hoả lực nóng rực suy yếu trên phạm vi lớn, mà Phá Thiên Chuỳ lúc này, nương theo bài xích chi lực mà đẩy lùi từng hoả trụ, đập thẳng vào hạch tâm của đối phương.

Liệt Dương Hoa Tinh tộc là điển hình cho cường giả công mạnh thủ yếu. Tuy rằng hắn có lực công kích rất mạnh, phạm vi lại lớn, có hoả trụ chí dương chí cương hừng hực bao quát công kích tầm xa, uy năng cực kỳ lớn. Nếu rơi vào trong đó thì không tránh khỏi kết cục bị thiêu cháy. Nhưng hạch tâm bị công kích là điều hắn sợ nhất.

"Oanh ---" Lượng lớn dây leo bị phá toái, ngọn lửa cháy rực hoá thành vô số mảnh vụn nổ tung trên không trung, tựa như là đột nhiên bộc phát ra lượng lớn quang vũ.

Lượng lớn Liệt Dương Hoa nhanh chóng khô héo, dây leo phi tốc co lại. Lúc này Đường Tam mới chú ý đến, toàn bộ đài thi đấu đã bị đốt thủng thành trăm ngàn lỗ, rất nhiều lỗ lớn và cháy đen.

"Ta nhận thua." Thanh âm có chút bất đắc dĩ vang lên.

Ở phía đối diện, nương theo dây leo ngưng tụ về phía sau, tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc lại xuất hiện trước mặt Đường Tam, toàn bộ dây leo cùng Liệt Dương Hoa đã biến mất. Mà lúc này, đối phương

sắc mặt tái nhợt, trong tay còn nắm chuôi Phá Thiên Chuỳ của Đường Tam.

Nhìn bề ngoài hắn không nhận phải thương thế nghiêm trọng, nhưng khí tức đã suy giảm rất nhiều.

Tình trạng hiện tại của Đường Tam cũng không tốt lắm. Quần áo, tóc bị đốt cháy đến khét lẹt, thở dốc vô cùng lợi hại. Mỗi lần hô hấp đều có khí nóng phun ra, có thể thấy được hoả diễm của đối phương cuồng mãnh đến cỡ nào.

Nếu không có Tinh Tinh kịp thời viện thủ, Đường Tam cũng đang chuẩn bị sử dụng Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực để chiến đấu. Chỉ có Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực mới có thể khắc chế địch mà chiến thắng. Đối thủ này thực sự là quá mạnh.

"Có thể nói cho ta biết, chuỳ này được làm từ vật liệu gì không?" Giọng nói của vị Liệt Dương Hoa Tinh tộc này rất êm tai, hắn nhìn Phá Thiên Chuỳ trong tay mà vẫn không khỏi khiếp sợ.

Đường Tam lắc đầu, hắn đương nhiên không thể để người khác biết bí mật của Thiên Hoả Tinh Thiết.

"Ta có thể đổi với ngươi. Ngươi muốn cái gì, ta có thể cho ngươi. Nếu ngươi chịu bán, ta có thể ra giá cao." Vị Liệt Dương Hoa Tinh tộc này có chút vội vàng.

Khóe miệng Đường Tam giật giật, trong lòng thầm nghĩ, Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng nhà ngươi ngay cả Thiên Dương Hoa đều lấy ra bán, ngươi có thể có bao nhiêu tiền chứ?

"Ngươi mua được sao? Cái này của ta có thể tính là Thần Khí." Đường Tam nói.

"Ách ---" Quả nhiên, đối thủ rơi vào trầm mặc. Hắn gãi đầu một cái, nói: "Vậy ngươi có thể cho ta phương thức liên lạc không, ta trở về thương lượng trước."

"Gần đây ta sẽ ở chỗ này dự thi, thi đấu cá nhân và cả thi đấu hai người. Ngươi có thể tới đây tìm ta." Đường Tam nói.

"Được. Trả lại cho ngươi." Vừa nói, tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc ném Phá Thiên Chuỳ lại cho Đường Tam, trên mặt còn có vẻ lưu luyến không rời. Hắn không có vì mình thua trận mà buồn bực, ngược lại đối với Phá Thiên Chuỳ của Đường Tam rất có hứng thú.

"A, đúng rồi, ngươi làm thế nào phát hiện ra dương tâm (trái tim hoa) của ta? Chuyện này không đúng a! Ta tự hỏi đã giấu rất kỹ, Tinh Thần Lực không thể nào phát hiện, dù là Thần Thức cũng sẽ bị lừa. Ngươi làm như thế nào?"

"Ta nói là dựa vào vận khí ngươi có tin hay không?" Đường Tam bất đắc dĩ nói, đối phương có quá nhiều câu hỏi. Bất quá gia hoả này rất mạnh! Hiện tại, Đường Tam vẫn có cảm giác ngũ tạng như bị lửa đốt. Nếu không có Âm Dương nhị khí điều tiết thì chỉ sợ hắn đã không kiên trì được rồi. Về sau đối mặt với Liệt Dương Hoa Tinh tộc thì nhất định phải phát động công kích trước, không để cho đối phương phóng xuất tất cả Liệt Dương Hoa, nếu không chiến đấu thực sự quá khó khăn.

"Không tin. Bất quá tựa hồ cũng có khả năng. Trừ vận khí, giống như không còn cái gì có thể giải thích được." Tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc tựa hồ lại buồn rầu, "Được, được rồi, chờ một thời gian ta sẽ quay lại tìm ngươi. A, đúng rồi, ngươi tên là gì? Ta gọi Tinh Tiễn."

"Ta là Tu La." Đường Tam nói.

"Tranh tài kết thúc, các ngươi có thể đi xuống. Tổ 3 số 6 thắng." Trọng tài đứng ở một bên nghe hồi lâu, nếu không phải trận này có Liệt Dương Hoa Tinh tộc, mà đối thủ của nó còn đánh bại nó thì hắn đã sớm đuổi người.

"Hẹn gặp lại. Trở về ta phải nghiên cứu thật kỹ xem sao ta lại thua, không đáng tin, thật không đáng tin a,..." Tinh Tiễn lẩm bẩm trong miệng rồi mới đi xuống.

Đường Tam đi xuống khỏi sân đấu, thân thể thực có chút suy yếu, trong người nóng rực khó chịu. Hắn lấy ra một bộ quần áo mới mặc lên người, chỉnh lại tóc có phần thê thảm, khoé miệng giật giật. May mắn có mặt nạ che mặt, nếu không ở trước mặt Mỹ công tử thật sự là quá xấu a!

Liệt Dương Hoa Tinh tộc là một chủng tộc cực kỳ cường đại. Nếu không có Tinh Tinh trợ giúp thì muốn chiến thắng đối thủ mà không sử dụng Thần Thức thì hôm nay chỉ sợ sẽ phải bại lộ càng nhiều năng lực mới được, muốn giấu cũng không thể giấu.

Chương 490: Không cần miệng quạ đen

Bất quá, thông qua trận chiến ngày hôm nay với Liệt Dương Hoa Tinh tộc đã làm hắn hiểu rõ hơn một chút về Tinh Quái Tộc. Năng lực của Liệt Dương Hoa Tinh tộc thậm chí có thể khắc chế thuộc tính không gian, dù Mỹ công tử đối mặt với hắn thì cũng không dễ đối phó. Nhưng cũng không phải là không có biện pháp. Bộ tộc này năng lực công kích mạnh, nhưng lực phòng ngự thì không quá cao, đều là dựa vào liệt dương hoả trụ dùng công thay thủ. Nếu như gặp phải một đối thủ có lực bộc phát cùng tốc độ cực nhanh, liều mạng chịu thiêu đốt và nhanh chóng hạ gục bọn họ trong thời gian ngắn thì có khả năng tốc thắng. Tất nhiên đây không phải là một chuyện dễ dàng, dù sao, lực công kích của Liệt Dương Hoa Tinh tộc rất hung mãnh, ở trong Tinh Quái Tộc cũng hẳn là mạnh nhất ở phương diện này.

Mà chiến thắng này cũng gây náo động khán đài, chấn động nhất là ghế khách quý bên kia. Những vị quý tộc cao đẳng này biết rõ tuyển thủ Tinh Tiễn đến từ Liệt Dương Hoa Tinh tộc này mạnh mẽ cỡ nào, đây là một đời mới nổi bật trong tộc, càng là hậu bối đích truyền của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng, được Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng tự mình chỉ điểm, thậm chí là một trong những người có quyền thừa kế Thiên Dương cung trong tương lai. Thế mà ở vòng thi đấu thứ hai đã thua? Hơn nữa còn bại bởi một nhân loại... Nhìn qua tên nhân loại kia không có năng lực gì đặc biệt mạnh, chỉ dùng một cái trận bàn cùng một số vũ khí kỳ quái. Đặc thù duy nhất chính là chuôi chuỳ không sợ liệt dương hoả trụ kia. Chỉ vậy cũng có thể giành chiến thắng? Đây chính là người nổi bật trong Liệt

Dương Hoa Tinh tộc a!

Đúng như Đường Tam phán đoán, Liệt Dương Hoa Tinh tộc tuyệt đối là một trong những chủng tộc mạnh nhất ở Nhật Thần Đế Quốc, và còn được mệnh danh là chủng tộc có sức tấn công vô địch, có được danh xưng Liệt Dương Hoa khai thiên lập địa.

Nhưng vị Liệt Dương Hoa Tinh tộc này thậm chí còn thua đối thủ khi thi triển toàn bộ Liệt Dương Hoa. Điều này quả thực không thể tưởng tượng được.

Giờ khắc này, trên khán đài có một người vẻ mặt tức giận, nhìn qua mặt mũi bị đánh bầm dập, thân hình cường tráng. Hắn chính là đối thủ vòng trước của Đường Tam, Hoàng Kim Mãnh Mã Mao Văn Võ.

"Ta nói rồi, ta không phải cố ý thua, gia gia còn nói ta lười biếng không muốn tiếp tục tranh tài nên mới cố ý để thua, lại còn đánh ta. Hiện tại thì biết sai rồi đi. Ngay cả gia hoả Liệt Dương Hoa Tinh tộc cũng thua, ta thua thì sao chứ? Hừ!"

Lúc trước, khi hắn phát hiện mình rút thăm cùng tổ với tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc thì có chút buồn bực. Mặc dù dựa vào lực phòng ngự mạnh mẽ mà chọi cứng với công kích của đối phương thì có thể giành chiến thắng, nhưng hắn sợ mình sẽ bị thiêu thành một con voi nướng, cảm giác đó tuyệt đối không dễ chịu chút nào.

Nhưng ngay trận đầu tiên đã để thua một nhân loại là điều hắn không bao giờ nghĩ tới. Nhưng những người khác không nhìn như vậy a! Sau khi trở về, hắn trực tiếp bị lão cha đánh một trận, gia gia còn mắng hắn lười biếng.

Hiện tại nhìn thấy Tinh Tiễn cũng bại bởi Tu La, hắn đúng là có cảm giác vui sướng. Lần này đã chứng minh hắn không phải cố ý

thua tranh tài. Không phải Tinh Tiễn cũng thua đó sao?

Mọi người đều ở cùng một đẳng cấp, hôm trước mình đã thua, hôm nay gia hoả Tinh Tiễn cũng thua, nghĩa là chính mình không vô dụng.

"Bốp!" Một lực mạnh truyền đến từ phía sau đầu, Mao Văn Võ bị đập đầu về phía trước, suýt chút nữa đã đập trúng khán giả ở hàng ghế phía trên. Hắn lập tức quay đầu lại và trừng mắt nhìn sau lưng mình. Đó là một tồn tại còn cường tráng hơn cả hắn.

"Tại sao lại đánh ta? Đây không phải đã chứng minh ta không có lười biếng sao?" Mao Văn Võ cả giận nói.

Tên to con phía sau lạnh lùng nói: "Người ta kiên trì được bao lâu? Ngươi kiên trì được bao lâu? Người ta đánh đối thủ chật vật cỡ nào, còn ngươi thì sao? Ngươi thua thế nào, trong lòng ngươi biết rõ sao? Trở về xem ta thu thập ngươi thế nào."

"..."

Đường Tam đương nhiên không biết bóng ma trong lòng con voi ma mút nào đó, hắn lúc này đã trở lại khu vực chờ.

Nhìn dáng vẻ chật vật của hắn, Đại Miêu biểu lộ có chút cổ quái. Hắn muốn cười nhưng lại không thể cười. Đây là lần đầu tiên hắn thấy Tu La chật vật như vậy, ngay cả mặt nạ cũng có mấy phần sắp bị nóng chảy, có thể thấy được trận chiến vừa rồi gian khổ cỡ nào.

"Khi đối phó với các chủng tộc có phạm vi công kích lớn, vừa lên thì phải bộc phát, không cho bọn họ có cơ hội triển khai toàn diện thế tiến công, nếu không khẳng định là sẽ chịu thiệt." Đại Miêu nói.

Mỹ công tử nhíu mày đi tới chỗ Đường Tam, "Ngươi không sao chứ? Bị thương nặng sao?"

Đường Tam làm như không nghe thấy lời Đại Miêu nói, lập tức mỉm cười đáp lại: "Không có việc gì, không có việc gì. Gia hoả này đúng là mạnh mẽ. Kỳ thật ta đã sớm có thể chiến thắng, chỉ là ta muốn nhìn một chút cường tộc trong Tinh Quái Tộc có sức chiến đấu đến trình độ nào."

Trước mặt người thương của mình, làm sao có thể thể hiện rằng mình không tốt chứ? Đây là bản năng của nam nhân, Thần cũng không ngoại lệ.

Đại Miêu khoé miệng giật giật, quay đầu đi chỗ khác.

Mỹ công tử nói: "Ca ca, vận khí của ngươi đúng là quá kém đi. Sao mỗi vòng đều gặp phải cường giả huyết mạch cấp một vậy."

Đường Tam nói: "Ta cũng không biết a. Không sao, chỉ cần khi thi đấu hai người thì vận khí tốt là được rồi." So với thi đấu hai người, thi đấu cá nhân tính là gì? Thua thì thua, nhưng thi đấu hai người cùng Mỹ công tử thì nhất định không thể thua.

Đại Miêu cười ha ha nói: "Vận khí của Tu La huynh đúng thật chả giống ai, liên tục hai trận đều gặp phải cường tộc Hoàng Giả, đây là tình huống vào vòng chung kết mới có, ngươi lại gặp ngay ở vòng loại. Không biết tổ thứ ba còn có chủng tộc Hoàng Giả nào nữa hay không?"

Đường Tam tức giận: "Không cần miệng quạ đen a!"

Đại Miêu nhún vai, nói: "Gặp thì gặp, lúc đầu ta muốn thông qua chiến đấu tôi luyện bản thân, ta ước gì có thể gặp cường địch đây,

đối thủ như vậy mới có thể kích thích ta phát triển." Hắn nói thật lòng, Đường Tam cũng có thể cảm giác được chiến ý của hắn.

Đại Miêu quả thực là chiến sĩ bẩm sinh, dường như sinh ra là để chiến đấu. Ở trên chiến trường, hắn mới có thể phát ra hào quang rực rỡ nhất, hơn nữa phải là chiến trường sinh tử. Hắn có thể ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý bằng vào một người chém giết mà nuôi sống chủng tộc, chuyện này không chỉ là trách nhiệm, mà còn là thiên phú. Sau khi giải quyết vấn đề huyết mạch xung đột, chiến ý của hắn đã sớm không áp chế được. Lần này đi cùng Đường Tam là cơ hội để Sư Hổ tộc thể hiện ra uy áp của bản thân, muốn chọn đối thủ mà đánh bại.

Mỹ công tử đỡ Đường Tam ngồi xuống. Trạng thái hiện tại của hắn đúng là không tốt, ngũ tạng như lửa đốt. Hắn khoanh chân ngồi xuống vận chuyển Huyền Thiên Công chữa thương cho mình. Ngày mai còn phải thi đấu hai người, hắn nhất định phải mau chóng hồi phục mới được.

Nhưng trận đấu hôm nay cũng giúp hắn cảm nhận được diệu dụng của Âm Dương nhị khí. Mặc dù Âm Dương nhị khí có thể nói là miễn cưỡng tiểu thành, nhưng hôm nay đã có tác dụng rất lớn, hoá giải phần lớn khí tức chí dương chí cương của Liệt Dương Hoa kia, nếu không sẽ rất khó để xử lý chúng. Tận dụng thời gian này, hắn phải tiếp tục tăng lên nó mới được.

Sau khi tranh tài hôm nay kết thúc, Đường Tam sẽ đến núi Thiên Dương và núi Địa Âm lần nữa để tiếp tục tu luyện Âm Dương nhị khí.

Tranh tài hôm nay càng thêm đặc sắc và kịch liệt. Có kinh nghiệm từ vòng thứ nhất, các tuyển thủ đã phát huy càng tốt năng lực của mình. Chiến đấu cũng theo đó mà có chút đẫm máu, không thiếu

trường hợp đối thủ bị trọng thương hay giết chết đối thủ.

Không có người nào ra tay ngăn cản. Cho dù những tuyển thủ này đều là tinh anh trong các cường tộc, nhưng cũng không có ai ngăn cản tranh tài có chút khốc liệt này. Đây chính là đạo sinh tồn của hai tộc Yêu, Tinh, kẻ mạnh mới có thể sống sót. Muốn trở nên cường đại hơn thì phải không ngừng thử thách bản thân và chiến thắng đối thủ. Chỉ có như vậy mới có thể không ngừng tiến bộ, cuối cùng trở thành lãnh tụ của chủng tộc, thậm chí là lãnh tụ hai tộc Yêu, Tinh.

Một giờ sau, cuối cùng đã đến tổ thứ sáu ra sân. Đại Miêu đã sớm đi đến khu vực chờ lên đài thi đấu.

Chương 491: Sư Hổ chiến Mãnh Mã

Sau khi điều tức một lúc, trạng thái của Đường Tam đã khôi phục không ít, Âm Dương nhị khí có vai trò rất lớn trong việc hoá giải hoả độc. Vấn đề chủ yếu của Đường Tam là việc hoả diễm chí dương xâm nhập, sau khi giải quyết vấn đề này, bề ngoài dù có chút chật vật, nhưng thực tế đã không còn gì đáng ngại. Cho nên hắn tất nhiên muốn quan sát Đại Miêu tranh tài.

Đài khách quý ở vị trí tương đối cao và nằm trong góc. Ở đó có một tên nam tử anh tuấn đang ngồi và vẫn luôn chú ý tới tranh tài. Khi hắn nhìn thấy Đại Miêu ra sân thì ánh mắt cũng nhìn qua chỗ đó. Hắn nhắm hai mắt lại, trong miệng thì thầm nói: "Tu La, Sư Hổ Kiếm Thánh."

Vị này chính là phụ thân của Mỹ công tử, Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Ngày đó sau khi nhìn thấy Đường Tam cùng Đại Miêu, biết được bọn họ đến từ thành Gia Lý, hắn lập tức cho người điều tra lai lịch của hai người này. Do đó hắn biết được hai người này từng giao đấu ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý. Sư Hổ Kiếm Thánh có tiếng tăm lẫy lừng, hắn đã từng nghe nói trước đây, nhưng vẫn bại trong tay tên nhân loại kia. Nhân loại kia thậm chí vì đoàn chiến liên tục chiến thắng mà làm dấy lên náo động, bây giờ lại tới Tổ đình tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, hơn nữa dường như có quan hệ thân thiết với nữ nhi nhà mình, làm sao hắn có thể không chú ý đây?

Vòng thi đấu đầu tiên, kỳ thật hắn đã chú ý đến Đường Tam cùng Đại Miêu. Khi Đường Tam đối mặt với Hoàng Kim Mãnh Mã, hắn cũng chẳng coi trọng. Vị Hoàng Giả Hoàng Kim Mãnh Mã tộc kia năm đó có một tên hiệu, chính là tổng tư lệnh hoàn mỹ, có lực phòng ngự vô địch, ở trên chiến trường xưa nay đều không cho đối thủ bất kỳ cơ hội nào. Một tên nhân loại sao có thể phá được phòng ngự của Hoàng Kim Mãnh Mã tộc chứ? Hắn hoàn toàn không nghĩ được Đường Tam có bất kỳ khả năng chiến thắng nào. Nhưng Đường Tam lại thắng, mà thắng có chút khó hiểu. Hắn mặc dù là cường giả Thần cấp, nhưng ở trong Tổ đình tinh anh đại tái cũng không thể dùng Thần cấp đi thăm dò, đây là đại cấm kỵ. Hắn đã hỏi Mỹ công tử, nhưng Mỹ công tử cũng không biết Đường Tam làm thế nào mà thắng tranh tài.

Đại Miêu cũng làm nó kinh ngạc, dùng phương thức vô cùng cường thế đánh chết đối thủ. Lực bộc phát kia tác động rất mạnh vào thị giác. Không cần hỏi thủ hạ, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng hiểu, vị Sư Hổ Kiếm Thánh này đã trải qua thuế biến, từ đó trở nên mạnh hơn, chuyện đó không phải là huyết mạch cấp hai có thể làm được. Huyết mạch xung đột của Sư Hổ tộc hắn cũng biết, nhưng từ trên người Đại Miêu, hắn không cảm giác được sự xung đột này. Điều này có nghĩa là gì? Huyết mạch của hắn biến dị rồi? Tiến hoá thành huyết mạch cấp một? Đây là một sự tình vô cùng ghê gớm a! Hơn nữa, mình hắn tiến hoá hay cả Sư Hổ tộc tiến hoá? Nếu là vế sau, vậy chủng tộc này rất khó lường. Dù là Sư tộc hay Hổ tộc đều không có truyền thừa huyết mạch cấp một, vị Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng kia là từ biến dị mà có được huyết mạch cấp một, từ đó thành tựu Đại Yêu Hoàng.

Nếu Sư Hổ tộc tiến hoá thành chủng tộc huyết mạch cấp một thì đối với Sư tộc và Hổ tộc sẽ có sự thay đổi cực lớn. Điều này cũng làm cho Khổng Tước Đại Yêu Vương coi trọng Đại Miêu hơn Đường Tam. Dù sao, chiến thắng của Đường Tam có chút nhìn không thấu.

Sau đó, hắn lại quan sát nữ nhi cùng Đường Tam phối hợp thi đấu hai người.

Trận đấu hai người hôm đó kết thúc nhanh chóng. Sức chiến đấu của Mỹ công tử không có gì để nghi ngờ, đối với khả năng nắm giữ không gian của nàng hắn cũng không thể tìm ra khiếm khuyết. Sau truyền thừa gia tộc, nàng dường như đã hoàn toàn dung hợp với không gian, tiến bộ nhanh chóng, nàng làm chủ không gian tựa như nó là một bộ phận trên cơ thể nàng. Nhưng Tu La là chuyện gì xảy ra? Hắn vẫn như cũ không hiểu được Tu La làm như thế nào mà công kích của Nuốt Thi Tinh đã biến mất. So với Tri Chu Thụ Tinh, Nuốt Thi Tinh càng khó đối phó hơn, nhưng hắn vẫn thắng.

Lại đến hôm nay, Tu La trong trận đấu lại lần nữa chiến thắng hậu duệ Hoàng Giả, hơn nữa là Liệt Dương Hoa Tinh tộc có lực công kích siêu cường. Chiến đấu lần này khá dài, hắn vẫn đứng vững trước công kích kinh khủng đó, cuối cùng chiến thắng đối phương. Hắn cũng chú ý tới thanh chuỳ kia, nhưng chiến thắng không chỉ đơn giản như vậy. Tu La này, đúng là có chút thú vị! Nếu trận đầu là may mắn chiến thắng, như vậy chiến thắng ba trận liên tục là may mắn sao? Nhất là hai trận thi đấu cá nhân, đối thủ của hắn đều là cường giả huyết mạch cấp một.

Lúc này, Đại Miêu ra sân, Khổng Tước Đại Yêu Vương tự nhiên cũng chú ý đến trận đấu này.

Trên đài thi đấu, đối thủ của Đại Miêu cũng đã xuất hiện. Làm cho Khổng Tước Đại Yêu Vương kinh ngạc là, đối thủ của Đại Miêu là một người cực kỳ cường tráng, cầm song chuỳ trong tay, chính là một tên Hoàng Kim Mãnh Mã tộc. Hắn có thân hình không kém Mao Văn Võ bao nhiêu, hiển nhiên cũng là một cường giả đồng cấp.

Hoàng Kim Mãnh Mã tộc là cường tộc đỉnh cấp, người dự thi đương nhiên không chỉ có một. Tổ thứ ba của Đường Tam có, tổ thứ sáu của Sư Hổ Kiếm Thánh cũng có. Vận khí của hắn tựa hồ cũng không tốt hơn Đường Tam bao nhiêu, thế mà vòng thứ hai cũng gặp một đối thủ như vậy.

Khi Mỹ công tử cùng Đường Tam nhìn thấy đối thủ của Đại Miêu thì cũng trở nên nghiêm túc hơn. Hoàng Kim Mãnh Mã không dễ đối phó a!

Ngày đó Đường Tam mặc dù không giao thủ lâu với Mao Văn Võ, nhưng lực phòng ngự siêu cường của hắn làm Đường Tam rất ấn tượng. Đường Tam dựa vào mình có nhiều loại huyết mạch chi lực mới miễn cưỡng phá vỡ phòng ngự của đối phương, đem Âm Dương nhị khí truyền tống vào cơ thể hắn, quấy nhiễu trái tim hắn. Nếu không, chiến đấu sẽ gian nan không kém hơn hôm nay.

Đại Miêu không có nhiều loại năng lực như mình, vậy hắn sẽ đối phó như thế nào đây?

Đường Tam hy vọng Đại Miêu có thể thông qua lần tranh tài này chứng minh bản thân với hai tộc Sư, Hổ. Nếu trận thứ hai đã thua thì rõ ràng là không được.

"Tranh tài bắt đầu!"

Trên đài tranh tài, theo tiếng trọng tài tuyên bố, trận đấu đã chính thức bắt đầu.

Tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã tộc dùng song chuỳ trong tay đập vào lồng ngực của mình, phát ra tiếng vang trầm thấp, sau đó sải bước về phía Đại Miêu khởi phát công kích.

Đại Miêu cầm trong tay trọng kiếm, không có ý muốn né tránh, hắn cũng sải bước phóng tới đối phương. Được Sư Hổ Kim Cương kích thích, thân thể hắn đã bắt đầu bành trướng, trong giây lát đã cao hơn bốn mét, cơ bắp cuồn cuộn nở ra, Sư Hổ Kim Cương nóng bỏng bộc phát.

Nhưng so với đối thủ của hắn, thân hình hắn thật sự không đáng kể. Tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã tộc cơ nhục toàn thân nở rộ, thân cao hơn gấp đôi Đại Miêu, thể tích càng lớn hơn mấy phần. Đôi cự chuỳ vung lên, chạy băng băng về phía Đại Miêu. Quang diễm màu vàng trên người hắn bốc lên, song phương khí thế lẫy lừng đã hấp dẫn phần lớn sự chú ý của người quan chiến.

"Rống ---"

Khi cách đối thủ khoảng 30 mét, Đại Miêu bước ra trước một bước, giẫm đạp một cái làm sụp đổ một mảng lớn mặt đất. Tiếng rống giận giữ vang vọng bầu trời, quang ảnh đầu Sư Hổ Thú to lớn xuất hiện sau lưng hắn, bạo phát ra tiếng rống mạnh mẽ và khủng bố.

Tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã tộc khi đang vọt về phía trước, nghe thấy tiếng gào thét này thì thân thể dừng lại trong nháy mắt, động tác cũng theo đó mà cứng ngắc.

Đối với khán giả bình thường sẽ không phát hiện biến hoá trong chốc lát này. Nhưng ở đài khách quý bên kia, có rất nhiều quý tộc đã thay đổi sắc mặt, nhất là cường giả hai tộc Sư, Hổ.

Hoàng Kim Mãnh Mã tộc mạnh cỡ nào, bọn họ đều biết rõ ràng. Đây tuyệt đối là huyết mạch cấp một cường hãn, là người mạnh nhất, là Vương tộc trong Tượng Yêu tộc.

Nhưng một tiếng gầm của Đại Miêu lại làm tuyển thủ Hoàng Kim

Mãnh Mã không tự chủ mà thay đổi, điều này có nghĩa là gì?

Trong đầu bọn họ chỉ có thể nghĩ đến bốn chữ, chính là: Huyết mạch áp chế!

Đúng vậy, trong tiếng rống giận giữ của Sư Hổ Thú, huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã tộc đã bị áp chế.

Chương 492: Cường hãn, liều mạng

Trong thiên nhiên rộng lớn, Tượng tộc mặc dù không sợ Sư tộc và Hổ tộc, nhưng khi hai bên gặp nhau vẫn sẽ có huyết mạch áp chế nhất định, phần lớn thời điểm đều không xâm phạm lẫn nhau. Nhưng Sư tộc và Hổ tộc mới là Thú Trung Chi Vương. Một là vua rừng rậm, còn một là vua trên thảo nguyên.

Nhưng khi Sư tộc và Hổ tộc đối mặt với Hoàng Kim Mãnh Mã tộc, huyết mạch không bị đối phương áp chế đã rất tốt rồi. Dù bọn họ là Hoàng kim huyết mạch nhưng cũng chỉ là huyết mạch cấp hai mà thôi, Hoàng Kim Mãnh Mã thế nhưng là huyết mạch cấp một.

Mà bây giờ huyết mạch chi lực của Sư Hổ Kiếm Thánh có thể áp chế Hoàng Kim Mãnh Mã, vậy có nghĩa là, cấp độ huyết mạch của hắn không kém đối thủ, thậm chí còn áp đảo đối thủ. Trừ Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, còn chưa có Sư tộc và Hổ tộc nào có được cường độ huyết mạch như vậy, làm sao có thể không làm quý tộc Sư tộc và Hổ tộc ở đây khiếp sợ?

Giữa không trung, khi tiếng gầm vang lên, Đại Miêu hai tay cầm kiếm, đồng thời Sư Hổ Kim Cương tăng vọt. Tròng mắt hắn đã hoàn toàn biến thành màu đỏ rực, khoé mắt thậm chí có màu trắng lan ra bên ngoài. Trong nháy mắt này, tinh thần khí của hắn đã tăng đến đỉnh điểm, chiến ý trong lòng nở rộ, hắn đã phát huy hoàn toàn lực lượng của mình.

Song chuỳ của Hoàng Kim Mãnh Mã dựng lên, tiếp đón trọng kiếm

của Đại Miêu. Đây là thuần tuý lực lượng so đấu, không cho phép có nửa điểm mưu lợi.

"Đương ----"

Tiếng va chạm đinh tai nhức óc vang lên, thậm chí làm chiến đấu trên hai đài thi đấu khác phải dừng lại trong chốc lát. Trên khán đài, phần lớn người quan chiến đều bưng kín hai tai của mình, nhưng dù vậy vẫn không tránh được tiếng ông ông làm ù tai.

Bạch kim cùng hoàng kim xen lẫn, trong nháy mắt bộc phát, thật sự là quá rung động!

Thân ảnh đỏ rực bắn lên, bay ngược ra. Nhưng thân ảnh hoàng kim cũng không dễ chịu, toàn bộ thân thể trong nháy mắt chìm xuống, hai chân ngang gối đã chôn dưới mặt đất.

Đại Miêu xoay mình trên không trung, sau đó rơi xuống mặt đất. Hắn lảo đảo lui về sau năm bước mới có thể đứng vững, sắc mặt cũng đã hơi đỏ.

Không có dừng lại, Đại Miêu thậm chí không cho mình thời gian hồi khí, sau khi đứng vững liền lấy đà phóng người lên, trọng kiếm trong tay lần nữa bốc lên hào quang đỏ rực. Sư Hổ Kim Cương hừng hực lại được thiêu đốt.

"Rống ----" Lại là tiếng gào thét giận giữ, thân thể cường tráng lại lên không trung, lần nữa chém xuống đối thủ.

Lúc này, tên Hoàng Kim Mãnh Mã tộc còn chưa kịp rút chân của mình ra thì tiếng gào thét kia làm hắn không thể không dừng lại, nhìn tên đối thủ đang nhào về phía mình.

Gia hoả này ...

Quang diễm bạch kim lần nữa rơi xuống, Hoàng kim huyết mạch lại nghênh đón. Đôi trọng chuỳ lại vung lên.

"Đương ----"

Va chạm lần thứ hai cơ hồ bộc phát chỉ sau lần đầu tiên vài giây, nhưng âm thanh không hề yếu hơn lần trước đó. Tiếng oanh minh kịch liệt cùng huyết mạch bạo tạc dẫn đến năng lượng ba động nhất thời làm vô số khán giả cùng đám quý tộc trên đài khách quý đứng lên.

Đây mới là chiến đấu bọn chúng muốn xem a! Đây mới là va chạm làm bọn chúng huyết mạch sôi trào. Quả thực là quá đã!

Thân thể Đại Miêu lại bị đánh bay ra ngoài, nhưng thân hình tên Hoàng Kim Mãnh Mã kia cũng hạ xuống, đã đến nửa đùi.

Trong nháy mắt khi rơi xuống đất, Đại Miêu đã phun ra một ngụm máu. Va chạm mãnh liệt như vậy, cường độ thân thể lại không bằng đối thủ nên tất nhiên sẽ bị thương nhẹ.

Nhưng khi phun máu ra, hắn lại nhảy lên cao, lần thứ ba chém trọng kiếm về phía đối thủ. Không có nửa điểm do dự, cũng không có ý muốn dừng lại hồi khí. Không chết liền tấn công, chính là như vậy!

"Oanh ----"

Quang diễm đỏ rực cùng năng lượng hoàng kim bạo tạc nổ tung. Lần này có thể nhìn thấy rõ trọng kiếm trong tay Đại Miêu đã bị cong, cho dù được Sư Hổ Kim Cương gia trì nhưng cũng có chút

không chịu được va chạm cuồng mãnh như thế.

Lần này không giống lần trước, Đại Miêu chưa rơi xuống đất đã phun máu. Mà đối thủ của hắn, vị tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã tộc đồng thời chảy máu mũi và miệng. Với cường độ thân thể của Hoàng Kim Mãnh Mã mà bị thương, có thể thấy va chạm vừa rồi hung mãnh đến cỡ nào. Hơn nữa, thân thể vị Hoàng Kim Mãnh Mã này đã lún sâu xuống đất đến bẹn đùi.

Bây giờ hắn không còn cơ hội để rút ra nữa, bởi vì Đại Miêu sau khi rơi xuống đất, không thèm để ý đến mình bị thương mà đã vọt lên, trọng kiếm trong tay vẫn như cũ mang theo bạch quang hừng hực, trảm kích xuống người hắn.

Lúc này, trong mắt tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã đã bắt đầu có chút biến hoá. Gia hoả này là tên điên sao? Rõ ràng là hắn bị thương nặng hơn mình, cũng không có lực phòng ngự như mình, nhưng vì sao, vì cái gì mà điên cuồng công kích như vậy, ngay cả cho bản thân cơ hội điều tức cũng không có.

Lực phòng ngự của Hoàng Kim Mãnh Mã tộc đúng là rất mạnh, nhưng dù mạnh đến đâu cũng có cực hạn. Làm hắn sợ hãi là, mặc dù đối phương bị thương, nhưng mỗi kiếm phía sau đều mạnh hơn kiếm trước, lực lượng càng thêm cuồng bạo. Đôi trọng chuỳ của hắn cũng là một vật không tầm thường, nhưng lúc này trên đó đã có vô số vết tích. Mà hiện tại hắn không thể nào né tránh, chỉ có thể đón đỡ. Một chút năng lực của chủng tộc cũng không thể phát huy được.

Nhưng hắn không có nhiều thời gian suy nghĩ, trọng kiếm nặng nề kia đã từ trên trời giáng xuống, khí tức hung hãn không gì sánh được đã trảm xuống. Dù trọng kiếm kia có chút cong, nhưng khí thế lẫy lừng vẫn không có gì thay đổi.

"Oanh ----" Lần này, Đại Miêu không bắn ngược ra xa mà trực tiếp bắn thẳng lên không trung. Mà tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã kia đã lún xuống đến eo, đồng thời phun ra một ngụm máu. Một thanh chiến chuỳ trong tay đã bị bổ làm đôi, có thể thấy một kiếm này mạnh đến cỡ nào.

Mà Sư Hổ Kiếm Thánh bị bắn lên không trung thì đột nhiên thở sâu. Sư Hổ Kim Cương đang tán loạn lần nữa ngưng tụ, càng phát ra hào quang chói mắt. Hắn lại giáng xuống, thời gian so với trước đó còn ngắn hơn, lần nữa trảm xuống.

Đây là kiếm thứ năm, nhưng đã đủ để rung động tâm can, uy chấn quần lâm. Không có gì phức tạp, chính là liều mạng, điên cuồng chém giết.

"A ---" Tên Hoàng Kim Mãnh Mã gầm lên giận giữ, quang mang hoàng kim trên người bốc lên, dường như muốn đốt lên cái gì đó, thậm chí sau đầu hắn còn xuất hiện một quang luân hoàng kim. Mặt đất xung quanh thân thể hắn bắt đầu xuất hiện vết nứt, hiển nhiên là đã bạo phát toàn lực.

Nhưng quang mang đỏ rực giữa không trung tựa hồ hơi loé lên một cái, quang diễm đỏ rực vốn tràn đầy thân thể Sư Hổ Kiếm Thánh bỗng nhiên hội tụ vào bên trong, hoàn toàn dung nhập vào phía trong thanh trọng kiếm. Trọng kiếm được quang diễm đỏ rực gia trì trở nên có chút trong suốt, vẫn hiên ngang chém xuống như cũ.

Quang diễm hoàng kim đứng trước mặt quang diễm đỏ rực trực tiếp bị tách thành hai nửa, một kiếm kia cẫn cứ chém xuống.

"Oanh ----"

Vô số mảnh vụn phá toái bay tán loạn, đến mức thủ vệ xung quanh các đài tranh tài phải liên tục xuất thủ mới miễn cưỡng ngăn trở được.

Hai bóng người đồng thời phun máu. Đại Miêu bay ngược ra, còn tên Hoàng Kim Mãnh Mã kia đã chôn dưới đất đến ngực.

Trọng kiếm trong tay Đại Miêu đã nát, song chuỳ trong tay đối thủ cũng phá toái. Song phương đều rách tay, máu tươi chảy xuống.

Đại Miêu rơi xuống phía xa, liên tiếp lảo đảo mấy bước, miệng liên tục phun máu mới đặt mông té ngồi xuống mặt đất.

Nhưng hắn vẫn như cũ giãy giụa đứng lên, từng bước từng bước đi đến chỗ Hoàng Kim Mãnh Mã. Mỗi một bước bước ra, quang mang đỏ rực lại lại bùng cháy, vẫn sáng rực như cũ.

Chương 493: Đại Miêu tinh ranh

Lúc này, tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã đã mất đi song chuỳ, mũi và miệng đang chảy máu, đồng thời trong mắt hắn lộ ra vẻ kinh hoàng.

Điên rồi, hắn ta hoàn toàn điên rồi!

Quang mang đỏ rực lại phát nổ, Đại Miêu mượn lực nhảy lên, không còn kiếm thì còn nắm đấm. Hắn vung nắm đấm lên, mang theo Sư Hổ Kim Cương đập vào đầu đối thủ.

Lúc này, thân thể tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã đã lún sâu trong đất đến ngực, vì vậy càng trở nên không linh hoạt. Đối mặt với sự tấn công tàn bạo như vậy từ Đại Miêu, hắn cuối cùng đã sụp đổ.

"Ta nhận thua!"

Lối chơi của tên điên kia hoàn toàn là lưỡng bại câu thương. Hắn đã cảm giác được mình bị trọng thương, nếu tiếp tục như vậy thì dù miễn cưỡng ngăn trở được nhưng công kích của đối phương còn có thể mạnh hơn. Sau vài lần nữa thì chỉ sợ hắn thực sự sẽ chết.

"Oanh ----" Nắm đấm của Đại Miêu hung hăng đập xuống mặt đất bên người hắn, gần như ngay lập tức tránh được thân thể hắn.

Trong tiếng oanh minh kịch liệt, đài thi đấu bị tạc nổ thành một cái hố lớn, lực phản chấn cực mạnh đem tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh

Mã bị hãm sâu dưới mặt đất đánh bay lên.

Ngồi xổm trên mặt đất, Đại Miêu thở hổn hển. Còn tên tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã bị đánh bay cũng đã rơi xuống, ngã ngồi trên mặt đất. Mặc dù không bị nện trúng, nhưng nó phải chịu chấn động không nhỏ, máu tươi trong miệng không ngừng chảy ra.

Mà lúc này, hắn nhìn thấy Đại Miêu chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn hắn, khoé miệng nở ra một nụ cười. Đó là một nụ cười tràn đầy hương vị tàn nhẫn, trên hàm răng còn dính máu tươi. Tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã không khỏi rùng mình. Gia hoả này, thật là một tên điên a!

Nhưng ngay sau đó, thân thể Đại Miêu lắc lư một cái, cứ như vậy mà gục ngay tại chỗ, hôn mê bất tỉnh.

Cái này ...

Tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã trong lòng muốn khóc a! Gia hoả này hoá ra không chịu được! Như vậy, nếu hắn không tiếc trọng thương chịu một đấm vừa rồi thì không chừng có thể chiến thắng.

Nhưng là, trước khi đối phương hôn mê hắn đã nhận thua, thắng bại đã định, không thể thay đổi.

Trọng tài tuyên bố Đại Miêu thắng lợi, lập tức có nhân viên lên đài trị liệu cho hai bên, sau đó khiêng bọn họ xuống đài. Đài thi đấu này tạm thời không thể sử dụng được nữa, bị phá hư quá nghiêm trọng rồi, cần phải sửa chữa lại.

Chỗ đài khách quý, các cường giả Sư tộc cùng Hổ tộc từng ánh mắt lấp loé, biểu cảm đều rất phong phú. Tất cả đều duy trì trầm mặc, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Thắng, tuyển thủ Sư Hổ tộc chiến thắng tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã tộc, hơn nữa còn lấy phương thức như vậy, cuối cùng làm đối thủ trực tiếp nhận thua. Đây quả là chuyện không thể tưởng tượng được. Vị chiến sĩ Sư Hổ tộc này đúng thật là cường hãn. Nhìn bọn họ, các đại quý tộc của Sư tộc cùng Hổ tộc không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Đây chính là chủng tộc bị nguyền rủa sao? Bọn họ thực sự là bị nguyền rủa sao?

Ý nghĩ này cơ hồ đồng thời xuất hiện trong lòng mỗi người.

Không hề nghi ngờ, đây là một trận đấu cực kỳ đặc sắc. Đám người quan chiến lúc này thậm chí còn đang hò reo đầy phấn khích. Đây mới là tranh tài bọn họ muốn xem nhất a!

Khi Đại Miêu được khiêng xuống đài thì Đường Tam đã chờ ở dưới. Hắn tiếp nhận thân thể Đại Miêu từ tay nhân viên. Đường Tam lập tức đem Huyền Thiên Công truyền vào cơ thể Đại Miêu, định giúp hắn ổn định lại thương thế.

Nhưng ngay sau đó, hắn liền sửng sốt. Mà lúc này, Đại Miêu mở mắt ra, nhẹ nhàng chớp chớp mắt nhìn hắn.

Đường Tam lập tức hiểu ý, bình tĩnh cõng thân hình to con của Đại Miêu lên. Không có Sư Hổ Kim Cương gia trì, bình thường thân hình Đại Miêu cũng chỉ duy trì khoảng hai mét rưỡi. Để chân hắn lê dưới mặt đất, miễn cưỡng vẫn có thể cõng được.

"Quá đã! Thật sự là quá đã!" Bên tai Đường Tam nghe thấy thanh âm của Đại Miêu. "Rất lâu rồi ta không được đánh thoải mái như vậy. Lại nói, biện pháp của ngươi rất tốt a! Kỳ thật ta thua thiệt

nhất là lần va chạm đầu tiên, cái kia thật sự là cứng đối cứng, làm cho ta có chút thất thế, nhưng đồng thời thôn phệ được lực lượng của hắn. Kiếm thứ hai chính là dùng lực lượng thôn phệ lúc trước bộc phát cùng hiệu quả bài xích, ta cũng không có bị thương. Sau đó mỗi lần đều có thể mượn lực lượng của nó. Tên Hoàng Kim Mãnh Mã ngu ngốc này còn tưởng ta cùng nó lưỡng bại câu thương đi. Nó nghĩ thật hay a!"

Đường Tam trong lòng giật giật một cái, ngươi vừa rồi thổ huyết không ngừng đều là biểu diễn đi!

Tất cả người quan chiến chỉ sợ đều nghĩ rằng đây là một trận đấu bi thảm, nhưng thực tế thì thương thế của Đại Miêu không nặng như bọn họ tưởng. Thôn phệ cùng bài xích, mình vừa mới nói lý luận, hắn đã liền dùng, hơn nữa còn dùng vô cùng tốt. Từ khi bắt đầu, tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã kia đã hoàn toàn rơi vào bẫy của Đại Miêu. Thực tế vào lần công kích thứ hai của Đại Miêu, nó hoàn toàn có thể đập vỡ mặt đất và thoát khỏi đó, sau đó lại phát huỷ năng lực của chủng tộc mình, thí dụ như Chiến Tranh Tiễn Đạp. Nếu chiến đấu diễn ra như vậy, đây chắc chắn là một trận khổ chiến.

Mà Đại Miêu không ngừng thổ huyết diễn trò, làm cho đối phương từ đầu đến cuối luôn cảm thấy mình có cơ hội chiến thắng nhiều hơn, nhưng cuối cùng vẫn không thể gánh được. Hắn đơn giản là bia ngắm để Đại Miêu chém gïết.

Ai cho rằng Đại Miêu chỉ là chiến sĩ liều mạng không có đầu óc, người đó mới thật là ngu ngốc!

Tận dụng triệt để ưu thế của bản thân, đồng thời có thể tìm ra được nhược điểm của đối thủ. Về kinh nghiệm chiến đấu, cơ hồ không thể bắt bẻ vị này được. Đường Tam hoàn toàn có thể tưởng tượng,

tương lai khi Đại Miêu thành tựu Thần cấp sẽ cường hãn như thế nào.

Một nụ cười thản nhiên xuất hiện trên gương mặt, biểu lộ của Đường Tam càng thêm hưng phấn. Đồng bạn như vậy, rất đáng để tôn kính.

Trở lại trong khu vực chờ, Đường Tam đặt Đại Miêu xuống một góc khuất và để hắn nghỉ ngơi.

Mỹ công tử lại gần thấp giọng hỏi: "Hắn thế nào?"

Đường Tam nói: "Bị thương nhẹ, trước hết để hắn nghỉ ngơi một chút." Rất nhiều tuyển thủ xung quanh đều chú ý tới trận tranh tài của Đại Miêu, lúc này hiển nhiên không thích hợp để nói rõ tình huống.

Trận chiến này cũng khiến Mỹ công tử lau mắt mà nhìn với Đại Miêu. Đường Tam cộng thêm Đại Miêu, hai người này để chiến thắng ba vị cường giả huyết mạch cấp một rồi.

Mặc dù trong Tổ đình tinh anh đại tái có rất nhiều cường giả, nhưng đối thủ cấp độ này thì không nhiều như vậy. Có thể chiến thắng đối thủ như thế, không hề nghi ngờ rằng thực lực của Đường Tam cùng Đại Miêu tuyệt đối là cấp bậc kia.

"Ca ca, bằng hữu này của ngươi cũng đến từ thành Gia Lý sao?" Nghe nàng kêu mình là ca ca, Đường Tam luôn cảm thấy lâng lâng, hắn ôn nhu nói: "Sư Hổ tộc trước đó luôn bị Sư tộc cùng Hổ tộc coi là dị loại, là chủng tộc bị nguyền rủa. Bọn họ vẫn sinh hoạt trong một thôn nằm ở phụ cận thành Gia Lý, cách thành Gia Lý cũng không xa. Yên tâm đi, bọn họ từ đầu đến cuối đều là minh hữu của chúng ta."

Mỹ công tử mới mở miệng, hắn liền hiểu ý của nàng và ngay lập tức trấn an nàng. Ban đầu hắn kết minh hữu với Sư Hổ tộc cũng là trợ giúp Mỹ công tử kế thừa chức Thành chủ trong tương lai.

Kế tiếp, so với Đường Tam cùng Đại Miêu, vận khí của Mỹ công tử tốt hơn nhiều. Đối thủ của nàng là một tên huyết mạch cấp hai, đối với sự khống chế không gian của Mỹ công tử căn bản không có khả năng hoàn thủ nên đã nhận thua. Ba người tiếp tục đi vào vòng loại tiếp theo.

Tổng cộng có hơn 300 người dự thi, sau hai vòng đào thải thì thực tế không còn lại nhiều, vẫn còn hơn 90 tuyển thủ. Nhiều nhất ba vòng nữa thì có thể xác định người đứng đầu các tổ tương ứng để tiến vào vòng chung kết.

Mặc dù chế độ thi đấu của Tổ đình tinh anh đại tái khá tàn khốc, nhưng đúng là tiết kiệm thời gian. Ước chừng chỉ cần chín chiến thắng liên tiếp thì sẽ trở thành quán quân. Chuyện này so với nhóm Đường Tam tham gia đoàn chiến thì còn nhanh hơn một chút.

Trở về chỗ ở, Đại Miêu tự nhiên là muốn đi trị thương, Mỹ công tử cũng đã trở về chỗ của nàng. Lúc này, trạng thái thân thể của Đường Tam không phải tốt nhất, nhưng hắn quyết định không trở lại khách sạn Bạch Hổ, mà tiến về Địa Âm Thánh Sơn.

Chương 494: Tiếp tục tăng lên

Lúc này trong người hắn vẫn còn cảm giác nóng ran, đó là ảnh hưởng do chí dương chi khí từ Liệt Dương Hoa mang tới. Nếu là người khác ở trạng thái này đi tới Địa Âm Thánh Sơn thì phải chịu Âm Dương xung đột, như vậy thì không khác gì đi tìm đường chết. Nhưng Đường Tam thì khác. Hắn có vòng xoáy Âm Dương tồn tại, có thể thông qua vòng xoáy đó điều hoà Âm Dương trong cơ thể. Hấp thu chí âm chi khí vừa vặn có thể điều hoà dương hoả còn dư ở trong cơ thể, từ đó để hai khí cân bằng, vừa giải quyết vấn đề vừa tăng lên Âm Dương nhị khí.

Mặc dù Đường Tam không biết sẽ tu luyện Âm Dương nhị khí đến trình độ nào, nhưng chí dương chí âm chính là năng lượng nguyên sơ nhất giữa thiên địa, dù là thời điểm nào hay tầng cấp nào đều rất hữu dụng.

Làm Đường Tam tương đối kinh ngạc là, Tinh Tinh sau khi giúp hắn thì lại ngủ say, cũng không phải là chân chính tỉnh lại. Cũng không biết nha đầu này sẽ ngủ bao lâu. Điểm này có chút giống tiểu hài tử cần ngủ nhiều để phát triển, mà năng lượng nàng hấp thu đều là lấy từ chỗ Đường Tam.

Quả nhiên như Đường Tam dự đoán, khi hắn đến Địa Âm Thánh Sơn tu luyện thì chí dương chi hoả trong cơ thể lập tức được trung hoà, hoá thành Âm Dương nhị khí bị hút vào lạc ấn Lam Ngân Hoàng. Nương theo Âm Dương nhị khí tăng lên, Tri Chu Thụ Tinh thôn phệ trước đó cũng được tiêu hoá nhanh chóng. Sau tu luyện

hôm nay, phần huyết mạch cấp hai này cơ bản đã tiêu hoá hết, cần lấy thêm năng lượng từ lạc ấn Nuốt Thi Tinh mới có thể duy trì cân bằng Âm Dương nhị khí.

Về chuyện này Đường Tam rất vui mừng. Lam Ngân Hoàng tiêu hoá càng nhanh thì chứng minh tốc độ tu luyện Âm Dương nhị khí cũng đủ nhanh. Tranh tài phía sau rất có thể sẽ còn gặp các Tinh Quái Tộc cường đại khác nên có cơ hội thu hoạch được lạc ấn mới.

Đáng tiếc là hôm nay không thu hoạch được lạc ấn Liệt Dương Hoa Tinh tộc, thật sự là không có cơ hội cận thân, hơn nữa đối phương tấn công quá mãnh liệt. Cuối cùng hai bên có nói chuyện với nhau, nhưng lúc đó nếu Đường Tam đi đến tiếp xúc với đối phương, còn muốn thôn phệ huyết mạch chi lực của hắn thì rất dễ gây hoài nghi, đây vốn không phải là trong chiến đấu.

Nhưng Đường Tam cũng đã nghĩ kỹ, Liệt Dương Hoa Tinh tộc là Tinh Quái Tộc thuộc tính chí dương, lạc ấn đó chưa chắc đã phù hợp với Lam Ngân Hoàng. Với trạng thái hiện tại, Lam Ngân Hoàng có thể thôn phệ hay không cũng chưa chắc chắn, vạn nhất thôn phệ không thành thì ngược lại sẽ phản tác dụng, phá vỡ cân bằng Âm Dương nhị khí, vậy chính là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Dù sao hiện tại cũng đủ để tu luyện rồi, vậy thì cứ tập trung tu luyện trước đã. Thăng cấp huyết mạch không phải một sớm một chiều là thành, nhất là có Âm Dương nhị khí tồn tại, Đường Tam nhất định phải đặc biệt cẩn thận mới được. Loại huyết mạch biến dị này là do hắn hoàn toàn tạo ra, muốn tất cả tăng lên cần đi một bước nhìn một bước, cẩn thận tăng cường một chút một.

Một đêm này, hắn phân biệt ở Địa Âm Thánh Sơn cùng Thiên Dương Thánh Sơn tu luyện, đồng thời thôn phệ lạc ấn Nuốt Thi

Tinh. Khi Đường Tam trở về chỗ ở đã là nửa đêm. Nhưng hoả độc đã hoàn toàn được hoá giải, Âm Dương nhị khí đã tiến thêm một bước.

Đường Tam còn phát hiện, Âm Dương nhị khí có trợ giúp nhất định làm tăng lên cường độ thân thể hắn, đồng thời Âm Dương nhị khí còn có thể sử dụng kèm với các năng lực khác. Phương thức sử dụng cũng tương đối đơn giản, chỉ cần có cơ hội cận thân là có thể truyền tống nó vào cơ thể đối phương.

Trận chiến của Đại Miêu hôm nay kỳ thật làm hắn rất xúc động. Chiến đấu giữa Đại Miêu và tên Hoàng Kim Mãnh Mã kia hoàn toàn là cứng đối cứng, nhìn qua đơn giản nhưng thực tế, mỗi kiếm Đại Miêu chém ra đều là tinh thần khí hoàn toàn hội tụ. Hơn nữa trong quá trình này, hắn còn phải điều chỉnh Sư Hổ Kim Cương vừa thôn phệ, lại chuyển sang bài xích, quả thực là không dễ dàng. Luận tu vi, vì mới dung hợp huyết mạch nên hắn mới trở lại Cửu giai không lâu, hắn là chưa tới trình độ Cửu giai đỉnh phong, mà đối thủ của hắn tuyệt đối là cường giả Cửu giai đỉnh phong, hơn nữa còn là huyết mạch đỉnh cấp. Với lợi thế như vậy mà cũng không thể chịu nổi công kích của Đại Miêu, có thể thấy Đại Miêu cuồng mãnh cỡ nào. Hơn nữa, phần lớn biểu cảm trọng thương đều là giả vờ.

Kinh nghiệm chiến đấu cùng khả năng khống chế năng lực, trong các cường giả đồng cấp mà Đường Tam nhìn thấy, Đại Miêu đúng là người mạnh nhất. Gia hoả này trời sinh là chiến sĩ, hữu dũng hữu mưu.

Phương thức chiến đấu của Đường Tam hiện tại là sử dụng Phá Thiên Chuỳ, nhưng khi đối thủ mạnh lên thì hắn lại phát hiện Phá Thiên Chuỳ không đủ dùng nữa. Bởi vì thanh chuỳ làm từ Thiên Hoả Tinh Thiết này chưa trải qua tinh luyện, vì Đường Tam không có đủ tu vi. Hôm nay mặc dù khắc chế Liệt Dương Hoa Tinh tộc ở

một trình độ nhất định, nhưng nếu phát huy được năng lực thực sự của nó, luyện chế đến cấp độ Thần Khí thì chiến đấu sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Xem ra, sau khi trở về thì phải chế tạo một số vũ khí cho mình mới được.

Chuyện này làm Đường Tam không khỏi nhớ tới hai Siêu Thần Khí của mình kiếp trước. Đáng tiếc hiện tại hắn không thể sử dụng hai Siêu Thần Khí này, trừ phi là tình huống không tiếc bất kỳ giá nào. Nhưng nếu như vậy, hắn rất có thể bị các cường giả Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc tấn công. Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt đối không sử dụng.

Minh tưởng hai canh giờ, Đường Tam tỉnh lại theo ánh mặt trời bên ngoài. Mặc dù tinh thần có chút mỏi mệt, nhưng trạng thái thân thể đã khôi phục đến trình độ lớn nhất. Hôm nay hắn còn phải tham gia thi đấu hai người, không có khả năng nằm nghỉ giống Đại Miêu.

Trước đi tu luyện Tử Cực Ma Đồng, sau đó đi tới phòng ăn ăn điểm tâm.

Khi hắn tới phòng ăn thì vừa vặn gặp được đồng bạn của mình.

Gần đây tu luyện ở Tổ đình, các đồng bạn đều có biến hoá không nhỏ.

Tố chất thân thể tăng lên làm đám người đều có thần thái sáng láng. Khí chất của Vũ Băng Kỷ ngày càng thanh lãnh hơn. Hắn vốn có tướng mạo anh tuấn, hiện tại lại càng thêm khí chất bất phàm, đến mức ánh mắt của Trình Tử Chanh cơ hồ rất ít khi rời khỏi người Đại sư huynh.

Ngoại trừ Vũ Băng Kỷ, các đồng bạn khác cũng có biến hoá rất lớn. Trong khoảng thời gian này, Trình Tử Chanh vừa tu luyện cũng phát dục nhanh hơn, ngày càng có bộ dáng nữ nhân. Tóc dài xoã sau lưng, con ngươi sáng ngời có thần, cười nói tự nhiên đều dành cho Đại sư huynh.

Cố Lý ngày càng trầm ổn, cường độ thân thể rõ ràng đã được tăng cường, khí tức nội liễm, ngược lại không còn giống trước kia hơi phô trương, cả người dường như đã trầm tĩnh hơn nhiều. Hắn bây giờ vẫn chăm chỉ leo núi Thuỷ Tinh, không ngừng thử thách giới hạn của bản thân. Thời gian hắn ở trên núi tu luyện là ngắn nhất, sau khi trở về lại khắc khổ tu luyện, tiến bộ có thể nói là cực nhanh.

So với trước đây, Độc Bạch đã có chút hư vô. Rõ ràng là người đứng đó, nhưng lại cho người ta cảm giác rất kỳ lạ. Phảng phất có hắn ở đó thì sẽ cảm thấy rất dễ chịu, mỗi người khi nhìn thấy hắn thì ngay cả những cảm xúc tiêu cực trong lòng cũng sẽ tan biến. Có thể thấy được hắn leo lên núi Thiên Hồ không có uổng phí, ngày càng nắm chắc Thiên Hồ Biến hơn. Hơn nữa, lần trước được Đường Tam trợ giúp tăng lên tu vi, hiện tại Thiên Hồ Biến không thể so sánh với trước kia, chân chính có ảnh hưởng đến cục diện trên chiến trường.

Mọi người đã gặp nhau, tự nhiên là cùng nhau đi ăn điểm tâm.

Độc Bạch ngồi bên người Đường Tam, thấp giọng nói: "Tiểu Đường, ngươi thật sự tham gia cuộc thi đấu kia sao? Gần đây ta thấy có rất ít người đi leo núi, giống như là đều đi xem thi đấu rồi. Đối thủ có lợi hại hay không? So với đối thủ của chúng ta ở Đấu Thú Tràng thì như thế nào?"

Chương 495: Thì Quang Ngạc và Đan Đỉnh Hạc Yêu

Đường Tam nói: "Đương nhiên là lợi hại, tối thiểu đều là cường giả huyết mạch cấp hai, cũng không dễ đối phó. Ta còn gặp phải huyết mạch cấp một. Tranh tài đặc sắc như vậy, tất nhiên sẽ có nhiều người xem, đây chính là sự kiện lớn còn quan trọng hơn hội đấu giá."

Vũ Băng Kỷ nói: "Không biết chúng ta có thể đi xem hay không. Nếu có thể đi xem một chút cũng có thể tăng thêm kiến thức."

Nghe những gì hắn nói, Đường Tam trong lòng khẽ động, Đại sư huynh nói rất có lý a!

Từ khi đến Tổ đình, tu vi của các đồng bạn tăng lên không ít, nhưng họ cũng không tham gia thực chiến. Hiện tại bọn họ hiển nhiên không thích hợp tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, về tu vi còn khiếm khuyết, nhưng đi quan chiến cũng rất tốt. Được xem là so đấu của những đỉnh phong trong thế hệ trẻ, đây đều là va chạm giữa các huyết mạch cấp cao nhất, chẳng những có Yêu Quái Tộc, còn có Tinh Quái Tộc. Quả thật là một cơ hội hiếm có!

"Ta nghĩ là có thể, ta sẽ đến Linh Tê thương hội hỏi vé, bọn họ hẳn là có thể lấy được. Sau trận đấu hôm nay ta sẽ đi, chờ một chút các ngươi liền có thể đi xem tranh tài. Tranh tài phía sau hẳn sẽ không mất nhiều thời gian, lâu nhất cũng chừng nửa ngày, thời gian còn lại các ngươi tiếp tục tu luyện."

"Thật sao? Quá tuyệt!" Trình Tử Chanh nhảy cẫng lên nói, "Có hay không Bất Tử Phượng Hoàng tộc tham gia tranh tài? Ta rất muốn xem nó. Gần đây ta vẫn luôn tu luyện ở núi Bất Tử, cảm giác thật sự là khác biệt. Lực áp bách về cấp độ huyết mạch làm ta đặc biệt thống khổ, nhưng tựa hồ cũng có tác dụng kích thích rất tốt. Thật muốn xem bộ tộc này khi chiến đấu thì có bộ dáng gì."

Đường Tam nói: "Ta còn chưa gặp được, nhưng khẳng định là có. Tất cả chủng tộc cường đại đều có người dự thi."

"Tốt rồi, vậy nhờ ngươi lấy vé." Trình Tử Chanh vui mừng nói.

Đường Tam quay đầu nhìn Độc Bạch, nói: "Độc Bạch sư huynh, ngươi chỉ sợ không thể xem thi đấu. Có quy định người Thiên Hồ tộc không thể vào bên trong Tổ đình tinh anh đại tái, để tránh ảnh hưởng đến tính công bằng của cuộc thi. Là người xem cũng không được. Hơn nữa ngươi là nhân loại, chuyện có được huyết mạch Thiên Hồ tộc không thể bại lộ, cho nên ngươi tiếp tục leo núi đi."

Độc Bạch buồn rầu, "Sao lại là ta? Thật là không công bằng."

Cố Lý ôm bờ vai hắn, cười hắc hắc nói: "Trên đời này không có gì là công bằng tuyệt đối cả. Chịu đựng đi tiểu tử."

"Hừ!" Độc Bạch kiêu ngạo hừ một tiếng, nhưng cũng không nói gì nữa.

Ăn xong điểm tâm, tạm biệt các đồng bạn, Đường Tam liền vội vã đi đến quảng trường Tổ đình. Hôm nay là ngày thi đấu hai người, Tam Ngũ tổ hợp sắp tái chiến, chỉ là không biết hôm nay gặp được đối thủ như thế nào.

Hắn đến sớm, nhưng cũng không đợi quá lâu đã thấy Mỹ công tử tới.

Hai người gặp mặt, nhìn nhau cười một tiếng rồi cùng đi vào khu vực chờ, đợi đến lượt tranh tài của bọn họ. Hai người ở tổ thứ nhất, nên gần như là ra sân đầu tiên. Tranh tài sớm cũng tốt, kết thúc cũng có thể về sớm một chút để tu luyện.

Đường Tam phát hiện, chiến đấu hôm qua tuy khó khăn nhưng sau một phen khổ chiến, khi giải quyết được hoả độc và tiếp tục tu luyện, hiệu quả rõ ràng tốt hơn bình thường. Đây có thể là lợi ích của việc kích phát tiềm năng trong chiến đấu.

Chỉ là không biết đối thủ của bọn họ hôm nay như thế nào.

"Tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc hôm qua đúng là rất mạnh. Nếu như thi đấu cá nhân gặp phải hắn, ta cũng rất khó ứng đối." Mỹ công tử nói với Đường Tam.

"Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Chí Dương Chi Hoả của hắn ngay cả vết nứt không gian cũng có thể hoà tan. Nếu như ngươi gặp phải Liệt Dương Hoa Tinh tộc, nhất định không được để cho đối phương nở hoa, vừa lên thì phát động công kích, áp chế đối thủ đến mức bại trận. Đây có lẽ là biện pháp tốt nhất. Hôm qua ta không biết, suýt nữa thì bị thiệt lớn."

"Trực tiếp bộc phát công kích tới áp chế sao? Nói có lý." Ánh mắt Mỹ công tử sáng lên.

Đường Tam nói: "Nhưng ngươi vẫn phải cẩn thận. Liệt Dương Hoa Tinh tộc khẳng định cũng biết vấn đề của mình, cho nên bọn họ nhất định sẽ có thủ đoạn phòng ngừa những chuyện này. Bất quá năng lực truyền tống của ngươi có thể cấp tốc tới gần đối thủ. Gặp

được bọn chúng thì nhanh chóng cận thân bộc phát, một mẻ đánh gọn là lựa chọn tốt nhất."

"Ừm, ta hiểu rồi." Mỹ công tử trầm ngâm gật đầu.

Khán giả đã vào sân đông đủ, các tuyển thủ cũng vậy. Tranh tài hôm nay sắp bắt đầu.

Trận đấu của Đường Tam cùng Mỹ công tử bất ngờ lại là trận đầu tiên.

Điều này cũng có nghĩa trước khi vào vòng chung kết, bọn họ đều là người thứ nhất tranh tài. Đường Tam không thích điều này, quá chói mắt rồi. Bọn họ đều có bộ dạng nhân loại, Mỹ công tử còn tốt một chút, Khổng Tước Yêu tộc vốn có hình dáng con người, nhưng hắn thì khác. Huyết mạch chi lực của hắn thậm chí còn chưa thể hiện ra, trong chiến đấu luôn có sắc thái thần bí. Ở vòng đầu tiên đã bị chú ý thì rất dễ bị tập trung phân tích.

Bất quá, nếu đã tới thì cũng phải đối mặt.

Đường Tam cùng Mỹ công tử cùng nhau leo lên đài thi đấu thứ nhất. Mà đối diện với bọn họ, đối thủ cũng đã xuất hiện.

Yêu Quái Tộc! Đây là phán đoán đầu tiên của Đường Tam, sau đó nét mặt của hắn có chút kỳ quái. Bởi vì, chủng tộc của cặp đối thủ đối diện hắn thực sự quen thuộc. Một người trong đó có thân hình cao lớn, ước chừng cao hơn hai mét, lân phiến mọc trên trán và phía sau, trải dài trên một cái đuôi to lớn. Chính là bộ tộc Thì Quang Ngạc tương đối hiếm thấy.

Gặp được đối thủ như vậy, thật ra trong lòng Đường Tam rất vui mừng a! Có thể tham gia Tổ đình tinh anh đại tái tối thiểu cũng là

Cửu giai, nếu thôn phệ huyết mạch của đối phương sẽ giúp hắn tăng lên cường độ Thì Quang Biến. Mặc dù hiện tại Cố Lý sư huynh đã có tinh huyết, nhưng tu luyện tăng lên vẫn cần thời gian. Nhưng chỉ cần thôn phệ huyết mạch của đối thủ ở một mức nhất định thì có thể đưa lạc ấn Thì Quang Biến tăng lên Bát giai đỉnh phong. Thậm chí nếu hắn có thể đột phá Cửu giai trong thời gian ngắn nữa thì có thể trực tiếp đem lạc ấn Thì Quang Biến tăng lên Cửu giai.

Ra sân cùng tên Thì Quang Ngạc này là một tên sau lưng mọc lên đôi cánh, chính là truyền thừa của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, bộ tộc Đan Đỉnh Hạc Yêu.

Lúc trước ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý, Đường Tam đã từng gặp phải đối thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu. Là truyền thừa của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, kiếm pháp của Đan Đỉnh Hạc Yêu rất tinh diệu, ở trên chiến trường cũng không dễ đối phó. Mà tên Đan Đỉnh Hạc Yêu lúc trước Đường Tam gặp, khẳng định không thể so sánh với tên trước mắt đại biểu cho Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch tham gia Tổ đình tinh anh đại tái này. Tên này nhất định là tinh anh đích truyền chân chính.

Tổ hợp này, một tên am hiểu khống chế thời gian, một tên là cao thủ kiếm pháp, phối hợp như thế nào có thể tưởng tượng được. Đường Tam cũng có Thì Quang Biến, cơ hồ trong nháy mắt đã nghĩ đến phương thức phối hợp của đối phương.

Đường Tam nói với Mỹ công tử: "Truyền thừa của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cùng Thì Quang Biến. Thuộc tính thời gian sẽ có ảnh hưởng tới ngươi, nên ta đối phó với tên Thì Quang Ngạc, ngươi đối phó với tên Đan Đỉnh Hạc Yêu. Sau khi ta giải quyết xong tên Thì Quang Ngạc kia sẽ tới giúp ngươi."

Mỹ công tử gật đầu. Đường Tam vẫn như cũ bố trí chiến đấu riêng

biệt, một đối một. Bọn họ đều có năng lực truyền tống, hoàn toàn có khả năng phân chia chiến trường.

Không phải Đường Tam không muốn phối hợp với Mỹ công tử, mà là bây giờ chưa đến lúc cần phối hợp. Bọn họ không thể để đối thủ mạnh mẽ hơn sớm thăm dò rõ ràng năng lực của bản thân.

"Tranh tài bắt đầu." Đúng lúc này, trọng tài đã tuyên bố trận đấu chính thức bắt đầu.

Tên Đan Đỉnh Hạc Yêu kia trong nháy mắt sáng lên một đạo ánh sáng sắc bén. Trong chớp mắt đó, thân thể của hắn dường như đã biến mất, chỉ có kiếm ý giữa thiên địa, giống như hắn là kiếm, kiếm chính là hắn. Khi kiếm ý kia được phát ra thì có vẻ toàn bộ đài thi đấu đều bị kiếm quang chiếu sáng. Khí tức sắc bén không gì sánh được cắt ngang không khí xung quanh Đường Tam cùng Mỹ công tử.

Chương 496: Âm Dương chưởng tái hiện

Thật mạnh! Quang mang trong mắt Đường Tam chợt loé, đối thủ này rõ ràng đã tu luyện đến trình độ thân kiếm hợp nhất. Có thể tu luyện tới trình độ này cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Khi Đan Đỉnh Hạc Yêu triển khai hai cánh và bay lên không thì phía dưới, trên người tuyển thủ Thì Quang Ngạc toả ra bạch quang mờ ảo, đôi mắt hắn cũng theo đó chuyển sang màu trắng, vầng sáng vặn vẹo lấy thân thể hắn làm trung tâm khuếch tán ra.

Không cần lại gần Đường Tam cũng có thể cảm thụ được đối phương khống chế thời gian mạnh hơn Cố Lý không biết bao nhiêu lần. Đây dù sao cũng là cường giả dưới Thần cấp của bộ tộc Thì Quang Ngạc, khả năng khống chế thời gian chắc chắn vô cùng mạnh mẽ, từ cảm giác có lẽ là Cửu giai đỉnh phong. Phối hợp với cường giả Đan Đỉnh Hạc Yêu, đúng là một tổ hợp cường đại.

Đáng tiếc là, bọn họ lại gặp phải tổ hợp của Đường Tam cùng Mỹ công tử.

Nếu là thi đấu cá nhân, Đường Tam cảm thấy dù thua trận cũng không thành vấn đề thì thi đấu hao người, hắn tuyệt đối không cho phép mình thua, chủ yếu là không thể để Mỹ công tử thua. Làm sao có thể để bảo bối trân quý của mình cảm nhận được thống khổ chứ?

Đường Tam động, quang mang Truyền Tống trận bàn lấp loé. Sau

một khắc hắn đã biến mất, trực tiếp triển khai truyền tống.

Ngay sau đó, hắn đã tới trước mặt tên Thì Quang Ngạc.

Đúng vậy, hắn trực tiếp mở ra phạm vi hắn khống chế thời gian mà bước vào.

Khi Đường Tam xuất hiện thì cả người dường như cứng lại, hắn đã rơi vào một thế giới có dòng chảy thời gian rất chậm.

Đối thủ hiển nhiên đã nghiên cứu qua bọn họ, cho nên tên Thì Quang Ngạc này vừa lên đã triển khai năng lực của mình trên phạm vi rộng. Cùng lúc đó, một đạo kiếm mang trên không trung như thiểm điện đâm xuống, đâm thẳng vào đỉnh đầu Đường Tam.

Nhưng cũng ngay lúc này, vị tuyển thủ Thì Quang Ngạc đột nhiên thấy được hai đạo tử mang. Đúng vậy, từ trong mắt Đường Tam bắn ra hai đạo hào quang màu tím.

Luận về cường độ huyết mạch chi lực, trong tất cả người dự thi, Đường Tam chắc chắn không phải là người mạnh nhất, nhưng nếu luận về Tinh Thần Lực, chỉ sợ cường giả thuộc tính tinh thần thuần tuý mới có khả năng so sánh với hắn. Nếu xét về tổng sản lượng, Cửu giai đỉnh phong đã sớm không thể đánh giá được nữa.

Tử Cực Ma Đồng, tinh thần trùng kích!

Vị tuyển thủ Thì Quang Ngạc này tuyệt đối không ngờ rằng tên trước đây đều chiến đấu chính diện lại có Tinh Thần Lực cường đại như vậy. Phải biết rằng, trong các trận đấu trước, Đường Tam căn bản không có sử dụng bất kỳ năng lực nào liên quan đến Tinh Thần Lực. Hơn nữa, bộ tộc Thì Quang Ngạc có Tinh Thần Lực rất cao, cho nên hắn không nghĩ tới mình sẽ gặp thiệt thòi ở phương diện này.

Ở khoảng cách gần như vậy, một chút chuẩn bị cũng không có. Tên Thì Quang Ngạc chỉ cảm thấy Tinh Thần Chi Hải của mình như bị một thanh trọng chuỳ đập vào, đại não lập tức trống rỗng. Mà thời gian chậm chạp do Thì Quang Biến mang lại cũng theo đó biến mất.

Thanh kiếm trên đỉnh đầu kia cũng bị thời gian ảnh hưởng. Hai người họ hợp tác đã lâu, phối hợp ăn ý, cho nên thời gian làm đối thủ chậm chạp, nhưng cũng gia tăng tốc kiếm mang của Đan Đỉnh Hạc Yêu.

Mà lúc này, khống chế thời gian đột nhiên biến mất, kiếm mang cũng tự nhiên chậm lại.

Cũng ngay lúc đó, một thân ảnh tóc dài màu lam Khổng Tước với ánh bạc lấp lánh xuất hiện phía sau tên tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu. Từng đạo vết nứt không gian đột nhiên nổ tung, hóa thành hàng chục ngân mang quét tới.

Đường Tam cùng Mỹ công tử mặc dù không cố ý phối hợp, nhưng khi Đường Tam đánh gãy khống chế thời gian của đối phương, sau đó dùng Tử Cực Ma Đồng trùng kích tinh thần đối thủ, hoá giải hoàn toàn thời gian chậm chạp, Mỹ công tử làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Tấn công điểm yếu của địch, so với giúp Đường Tam đi ngăn cản kiếm mang thì hiệu quả hơn nhiều.

Đường Tam thậm chí còn không thèm nhìn kiếm mang rơi xuống đỉnh đầu mình, dưới chân đạp một bước đã đến gần sát người tên Thì Quang Ngạc. Tay phải nhẹ nhàng vỗ ra một chưởng, ngay trước khi đối phương tỉnh táo thì bàn tay đã dán lên lồng ngực hắn.

Trên ghế quan chiến.

"Tới, chính là nó." Mao Văn Võ cơ hồ trong nháy mắt kêu to thành tiếng, còn vừa kêu vừa nhìn lão cha của mình ngồi phía sau. Lúc trước hắn cũng thua bởi một chưởng như vậy. Hiện tại, một chưởng này lại xuất hiện trên đài thi đấu.

Kiếm mang cơ hồ lướt qua ngay sau lưng Đường Tam, đâm xuống mặt đất, mà tên Đan Đỉnh Hạc Yêu kia cũng không có cơ hội khống chế nó nữa. Trường kiếm trong tay không ngừng lấp loé, hoá thành từng ánh kiếm phá vỡ vết nứt không gian do Khổng Tước Linh mang tới. Trong phút chốc, không khí trên không quay cuồng, chiến đấu giữa hai bên ngay lập tức được đẩy lên cao trào.

Ở bên kia, bàn tay Đường Tam đã dán lên ngực đối thủ.

Thành thật mà nói, nếu đối thủ không phải là tộc Thì Quang Ngạc thì Đường Tam sẽ không dễ dàng vận dụng Tử Cực Ma Đồng, dù sao đây cũng là một trong các át chủ bài quan trọng của hắn. Hơn nữa còn là một năng lực không không dễ giải thích là từ huyết mạch. Nhưng trước mặt là huyết mạch chi lực của Thì Quang Ngạc Cửu giai đỉnh phong, hắn không thể bỏ lỡ. So với chờ Cố Lý tăng lên thì thôn phệ huyết mạch chi lực của đối thủ có hiệu quả tốt hơn nhiều. Về sau khi hắn luyện chế Thời Không Đạo Tiêu thì cần có khả năng khống chế thời gian mạnh mới có thể để Thời Không Đạo Tiêu phát huy ra uy năng càng lớn. Cho nên hắn thà rằng sử dụng Tử Cực Ma Đồng cũng muốn mình có cơ hội tiếp xúc với đối thủ.

Khả năng phòng ngự của Thì Quang Ngạc so với lực phòng ngự của Hoàng Kim Mãnh Mã đúng là một trên trời một dưới đất. Hắn căn bản không cần dùng Khổng Tước Biến truyền tống, trực tiếp mở ra năng lực thôn phệ của Sư Hổ Kim Cương, đồng thời một đạo Âm Dương nhị khí rót trực tiếp vào cơ thể đối phương.

Tinh Thần Lực của tên Thì Quang Ngạc này đúng là khá mạnh mẽ, cho nên hắn chỉ cần một giây đã có thể khôi phục khả năng khống chế. Thậm chí khi ý thức vừa mới khôi phục một phần, hắn đã muốn thi triển Thì Quang Biến để thay đổi tốc độ thời gian.

Nhưng đã không kịp nữa.

Tay Đường Tam đã ấn lên ngực hắn.

So với Yêu Quái Tộc phổ thông, phòng ngự của Thì Quang Ngạc cũng không tệ, lân phiến trên người sinh ra lực phòng ngự mạnh. Đáng tiếc hắn lại đối mặt với uy năng của Sư Hổ Kim Cương, có được huyết mạch cấp một.

Năng lực thôn phệ bắt đầu hấp thu huyết mạch chi lực của hắn, huống chi còn có Huyền Thiên Công cũng có năng lực tương tự làm hậu thuẫn.

Âm Dương nhị khí rót vào, khí tức chí dương chí âm cơ hồ ngay lập tức làm nhịp tim tên Thì Quang Ngạc tăng lên gấp ba. Nhịp tim dữ dội làm tốc độ vận chuyển huyết mạch bạo tăng, nồng độ huyết mạch cũng theo đó tăng mạnh, nhưng cũng vượt qua khả năng khống chế của hắn. Sự hỗn loạn trong cơ thể làm tên Thì Quang Ngạc này trợn tròn mắt, thời gian vừa mới biến hoá lại đột nhiên ngừng lại.

"Xin lỗi." Thanh âm của Đường Tam vang lên bên tai hắn. Ngay khi tên Thì Quang Ngạc còn chưa hiểu rõ thì năng lực thôn phệ kinh khủng đã bộc phát mạnh nhất, trái tim đang đập dữ dội kia đột nhiên nổ tung.

Thất kiếu đồng thời chảy máu, tên Thì Quang Ngạc đờ đẫn nhìn đối

thủ của mình, sau đó hắn cũng cảm giác được huyết mạch đang sôi trào trong cơ thể mình đang bị đối phương điên cuồng thôn phệ.

Ngay sau đó, "Oanh ---" một tiếng dữ dội, thân thể tuyển thủ Thì Quang Ngạc nổ tung, hoá thành huyết vụ bay tứ tung.

Quang mang đỏ rực toả ra, bao phủ thân thể Đường Tam.

Vì muốn thôn phệ với tốc độ nhanh nhất, hắn không thể không dùng loại phương thức cực đoan này. Vì không muốn để tên Thì Quang Ngạc làm bại lộ năng lực của mình, hắn lựa chọn đánh chết đối thủ, từ đó xoá sạch mọi dấu vết.

Tất cả mọi chuyện đều diễn ra quá nhanh.

Chương 497: Cha, ngươi thấy không?

Từ khi tranh tài bắt đầu, Đường Tam đột nhiên xuất hiện, trong mắt loé lên tử quang và dùng tay phải vỗ nhẹ. Sau đó, tốc độ dòng chảy thời gian xung quanh lại thay đổi.

Mỹ công tử cùng Đan Đỉnh Hạc Yêu còn đang chiến đấu trên không trung, phía dưới tuyển thủ Thì Quang Ngạc đã bị Đường Tam đánh một chưởng mà chết, hoá thành huyết vụ bay tán loạn. Tổng cộng thời gian cũng chỉ mất vài giây mà thôi.

Sắc mặt Đường Tam đỏ ửng, thân thể khẽ lung lay, thở sâu mới kìm nén được khí huyết trong cơ thể sôi trào. Tình trạng này không phải vì hắn bị thương, mà bởi vì thôn phệ huyết mạch chi lực của tên Thì Quang Ngạc quá nhanh. Đây dù sao cũng là huyết mạch chi lực của một vị cường giả Cửu giai đỉnh phong a! Dùng tốc độ như vậy thôn phệ, Đường Tam cũng có áp lực rất lớn.

May mắn, hắn đã hoàn thành. Sau khi thôn phệ lần này, hắn nắm chắc có thể đem lạc ấn Thì Quang Biến tăng lên Cửu giai. Trước lúc này cũng sẽ không xuất hiện vấn đề cường độ huyết mạch không đủ.

Trên không, khi thân thể tuyển thủ Thì Quang Ngạc nổ tung, Đan Đỉnh Hạc Yêu cùng Mỹ công tử khựng lại một chút. Mỹ công tử có chút ngốc trệ, còn kiếm ý cường hãn của tên Đan Đỉnh Hạc Yêu kia trong nháy mắt đã lộn xộn.

Sau một khắc, hắn nhìn thấy Đường Tam đã ổn định lại và ngẩng đầu lên nhìn hắn. Truyền Tống trận bàn trong tay cũng theo đó nâng lên.

"Hừ ---" Tên Đan Đỉnh Hạc Yêu hét lên một tiếng không cam lòng, hai cánh đập động, trường kiếm run run phá từng đạo vết nứt không gian đang công kích mình, trong chớp mắt bay ngược ra, rời khỏi đài thi đấu.

Hắn tuyệt đối không cho rằng mình có sức để chống lại hai tên đối thủ, nhất là trong đó có một tên có thể gïết chết đồng bạn của mình.

Trên ghế quan chiến.

Mao Văn Võ quay người, dùng sức vỗ cái bàn trước người cha mình. Đúng vậy, ghế khách quý có bàn phía trước, ở trên còn có nhiều loại hoa quả cùng đồ ăn.

"Ba ba, ngài thấy chưa, thấy chưa? Nếu không phải ta da dày thịt béo thì ngài đã không còn con trai rồi. Hiện tại ngài đã biết đối phương hung tàn như thế nào đi. Ta làm sao có thể cố ý thua tranh tài chứ? Ngài nhìn một chút, gia hoả này đáng sợ cỡ nào a! Bị hắn cận thân chính là chết. Phòng ngự của tộc Thì Quang Ngạc cũng không yếu, nhưng lại nghẻo dễ như trở bàn tay."

"Đùng ---" Phụ thân của Mao Văn Võ lại đập vào đầu hắn, "Ngươi còn dám vỗ bàn với lão tử!"

"Ta ..."

Cuộc trò chuyện của hai cha con nhà này không có ảnh hưởng đến tâm tình của các đại quý tộc trên ghế khách quý. Đây không hề nghi

ngờ là một trận tốc thắng. Giống như Mao Văn Võ nói, nhân loại kia rất kỳ lạ. Không thể để hắn cận thân, nếu không dường như thật sự không thể ngăn cản được. Trong tình huống này, Hoàng Kim Mãnh Mã tộc cũng thua, ai dám nói mình có lực phòng ngự mạnh hơn Hoàng Kim Mãnh Mã chứ?

Tộc trưởng bộ tộc Thì Quang Ngạc cũng ngồi ở chỗ khách quý, lúc này sắc mặt càng trầm ngưng. Tộc Thì Quang Ngạc vốn có số lượng thưa thớt, một tên hậu bối tinh anh như vậy liền bị gïết chết, hắn làm sao có thể không giận? Nhưng quy củ Tổ đình tinh anh đại tái còn đó, dù hắn phẫn nộ như thế nào cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Tranh tài kết thúc, Mỹ công tử từ trên trời giáng xuống, đứng bên cạnh Đường Tam.

Đối với chuyện Đường Tam đánh chết tên Thì Quang Ngạc, nàng cũng không biết nên nói thế nào. Cho tới bây giờ, nàng cũng không có giả nhân giả nghĩa. Nhân loại bị Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc áp bách làm nô ɭệ giãy giụa sinh tồn, không biết có bao nhiêu người chết trong tay bọn chúng, nàng cũng đã gïết không ít Yêu Quái Tộc.

"Ta còn chưa phát huy được thực lực thì đã kết thua. Kiếm pháp của gia hoả kia thật lợi hại." Mỹ công tử thấp giọng nói.

Đường Tam mỉm cười, "Lần sau sẽ để ngươi phát huy nhiều hơn."

Tâm tình bây giờ của hắn rất tốt, lạc ấn Thì Quang Ngạc này có thể nói là than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Điều này cũng làm hắn suy nghĩ có nên tăng lên tu vi tới Cửu giai không.

Về sau trở về thành Gia Lý sẽ phải đối mặt với rất nhiều khó khăn.

Mỹ công tử muốn thượng vi không phải là chuyện dễ dàng, điều này cũng yêu cầu hắn phải có thực lực mạnh hơn mới bảo hộ được Mỹ công tử. Xem ra mình cần chuẩn bị đột phá Cửu giai. Tiếp theo đem từng lạc ấn của mình tăng lên Cửu giai, sau đó làm chuẩn bị để tương lai trùng kích Thần cấp.

Trước khi đến Tổ đình, Đường Tam cảm thấy quá trình này cần ít nhất vài năm thời gian. Nhưng sau khi đến Tổ đình, thu được nhiều tài nguyên và kỳ ngộ, không hề nghi ngờ là thời gian này đã được rút ngắn. Đây cũng là tình huống hắn cảm thấy rất vui khi nhìn thấy.

Hai người dắt tay nhau xuống đài. Mỹ công tử nói: "Kết thúc sớm như vậy, ngươi đi về thẳng sao?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Ta muốn trở về tiếp tục tu luyện. Ngươi thì sao?"

Mỹ công tử nói: "Vậy ta cũng trở về. Thiên Chi Huyền Viên đại bác tinh thâm, ta cũng cần lĩnh ngộ nhiều hơn."

Nhìn dung nhan tuyệt mỹ kia, Đường Tam thật muốn đi bồi nàng, nhưng vì tương lai, hắn chỉ có thể nhẫn, kiềm chế xúc động mà gật gật đầu, nói: "Được. Vậy chúng ta ngày mai gặp."

Hắn còn cần đến Linh Tê thương hội một chuyến, đi hỏi vé vào cửa xem trận đấu cho các đồng bạn. Sau đó, hắn phải đến núi Thiên Dương và núi Địa Âm tu luyện, cũng như hấp thu một bộ phận năng lượng Thì Quang Ngạc mới thôn phệ, đem lạc ấn Thì Quang Ngạc của mình tăng lên Bát giai đỉnh phong. Những chuyện này đều cần thời gian.

Mỗi một ngày ở Tổ đình, tốc độ tu luyện đã vượt xa thành Gia Lý

bên kia. Đường Tam đã nghĩ kỹ, sau khi trở về và luyện chế Thời Không Đạo Tiêu thì phải ưu tiên luyện chế năng lực truyền tống viễn trình, để tương lai đến Tổ đình được thuận lợi hơn, rút ngắn thời gian.

"Hứa huynh có ở đây không?" Đường Tam bật máy truyền tin mà Hứa Tự Nhiên đưa cho mình lúc trước và bắt đầu liên lạc.

Cơ hồ ngay lập tức, thanh âm Hứa Tự Nhiên đã vang lên, "Đương nhiên là có. Tu La huynh, ngươi thật quá lợi hại. Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới a! Ngươi sao lại cùng tiểu công chúa tham gia thi đấu hai người rồi?"

Đường Tam nói: "Chuyện này khá dài, ngày đó khi Thành chủ đại nhân mang theo tiểu công chúa đến báo danh, ta vừa vặn cũng đang ở đó. Sau đó chúng ta gặp nhau. Ngươi yên tâm, các đồng bạn của ta không có báo danh, chỉ có một mình ta. Ta cũng sẽ chú ý khiêm tốn một chút."

"Không có việc gì, không có việc gì." Hứa Tự Nhiên khách khí vượt quá dự liệu của Đường Tam, "Có Thành chủ đại nhân xác nhận, dù ngươi có gây chú ý cũng không sao, cùng lắm thì nói ngươi là phụ thuộc Khổng Tước Yêu tộc là được. Tu La huynh, không biết ngươi có thời gian không, chúng ta gặp mặt một lần? Ta lúc này cũng đang xem thi đấu, ngươi hẳn vẫn chưa đi đi."

Đường Tam nói: "Ta vừa đi ra, vậy ta chờ ngươi ở cửa." Nghe thanh âm của Hứa Tự Nhiên có chút vội vàng, Đường Tam mỉm cười, hắn biết vì sao gia hoả này lại muốn gặp mình.

Không lâu sau đã thấy Hứa Tự Nhiên quần áo mộc mạc đi ra, nhìn thấy Đường Tam thì nhanh chóng bước đến, lộ vẻ đầy thân thiết: "Tu La huynh, ngươi thật là quá lợi hại! Thi đấu cá nhân, thi đấu hai

người không ngừng chiến thắng, thật là cường đại." Vừa nói, hắn vừa giơ ngón cái lên với Đường Tam.

Đường Tam cười nói: "Chỉ là nỗ lực hết mình thôi. Cũng coi là chuẩn bị cho tương lai."

Hứa Tự Nhiên nói: "Vậy lần này khẳng định ngươi sẽ có một tương lai xán lạn. Đi, chúng ta đi tới nơi an tĩnh hơn rồi nói chuyện."

"Được." Đường Tam đáp ứng.

Một chiếc xe ngựa sang trọng của Linh Tê thương hội rất nhanh đã chạy tới, Đường Tam theo Hứa Tự Nhiên lên xe.

Biểu hiện của Hứa Tự Nhiên khác trước rất nhiều. Trước kia, hắn coi trọng nhất là quan hệ giữa Đường Tam và Pháp Trận đại sư, coi Đường Tam là cầu nối làm ăn. Nhưng khi hắn tận mắt chứng kiến Đường Tam thi đấu ở Tổ đình tinh anh đại tái thì mới hiểu được mình vậy mà phạm vào một sai lầm rất lớn.

Huyết mạch của vị Tu La này khẳng định là trên cấp hai, phải biết rằng, cấp độ này ở thành Gia Lý bên kia đã là đỉnh cấp, hơn nữa hắn còn liên tục đánh bại nhiều cường địch ở Tổ đình tinh anh đại tái. Hắn đã thấy trận đấu của Đường Tam với Hoàng Kim Mãnh Mã, khi đó hắn còn xem không hiểu, nhưng hôm qua Đường Tam chiến thắng Liệt Dương Hoa Tinh tộc cường đại, hắn rốt cuộc đã hiểu rõ bản lĩnh của vị này. Thực lực mạnh mẽ như vậy, hắn thậm chí còn hoài nghi, vị này thực sự là nhân loại sao?

Chương 498: Đề nghị của Hứa Tự Nhiên

Điều càng làm Hứa Tự Nhiên ngạc nhiên hơn là Tu La và Mỹ công tử cùng tham gia thi đấu hai người. Là người ủng hộ trung thành nhất của Khổng Tước Yêu tộc, Hứa Tự Nhiên tất nhiên biết Khổng Tước Đại Yêu Vương chuẩn bị để Mỹ công tử kế thừa vương vị và vị trí Thành chủ, mặc dù bọn họ không biết tại sao ngài ấy lại làm như vậy. Mỹ công tử là con lai với nhân loại, còn là nữ tử, nhưng đây là ý muốn của Khổng Tước Đại Yêu Vương, là những người ủng hộ trung thành, bọn họ chỉ có thể tuân theo. Vì vậy, khi thấy Tu La cùng Mỹ công tử phối hợp, Hứa Tự Nhiên vô cùng kinh ngạc. Mỹ công tử rất mạnh, nhưng lại cùng Tu La phối hợp, chứng tỏ rằng bọn họ có quen biết nhau. Chuyện này là như thế nào? Chẳng lẽ Tu La có quan hệ với Thành chủ đại nhân?

Do đó, Hứa Tự Nhiên vốn muốn đi tìm Đường Tam, nhưng không ngờ Đường Tam lại chủ động tìm hắn trước. Cho nên hắn phải hỏi rõ tình huống cụ thể, để sau này còn biết đối phó với vị này như thế nào.

"Tu La huynh tìm ta có việc gì không?" Hứa Tự Nhiên hỏi.

Đường Tam nói: "Chỉ là một chuyện nhỏ muốn làm phiền Hứa huynh. Ngươi cũng biết đồng bạn của ta, lần này có sự kiện lớn như Tổ đình tinh anh đại tái, bọn họ cũng hy vọng có thể đến nhìn ta thi đấu. Không biết ngươi có thuận tiện giúp ta tìm vé hay không, vị trí tốt một chút."

Nghe được lời của hắn, Hứa Tự Nhiên mỉm cười nói: "Chuyện nhỏ thôi, chuyện nhỏ thôi. Tuy rằng hiện tại không còn vị trí đặc biệt tốt, nhưng Linh Tê thương hội chúng ta cũng đã chiếm một số vị trí rồi. Để ta cho thuộc hạ thu xếp. Ngươi cần bao nhiêu vé?"

Đường Tam nói: "Vậy năm vé đi." Ngoài ba đồng bạn còn có lão sư và Tiểu Miêu, vừa đúng năm vé, không có Độc Bạch. Nếu có Tiểu Miêu ở trên khán đài quan chiến, đoán chừng sức chiến đấu của Đại Miêu sẽ tăng lên một bậc nên tất nhiên sẽ để Tiểu Miêu một phần phúc lợi.

"Tốt, không có vấn đề gì, sau khi trở về ta sẽ an bài. Ngày mai bọn họ có thể đến xem trận đấu."

Nghe Hứa Tự Nhiên thoải mái đáp ứng, Đường Tam cười nói: "Vậy thì đa tạ Hứa huynh."

Hứa Tự Nhiên nói: "Không có gì, đừng khách khí như vậy. Ta hẳn là nên cảm ơn ngươi mới đúng. Ngươi không biết, khi ngươi thi đấu sử dụng Truyền Tống trận bàn liên tục chiến thắng đối thủ cường đại, số lượng đặt hàng ngày càng tăng, đều thuộc loại đặc biệt cấp bách. Những trận bàn lần trước ngươi mang đến đều đã bán hết. Không còn cách nào khác, chúng ta chỉ có thể tăng giá, nhưng dù vậy vẫn là cung không đủ cầu. Tu La huynh, nếu thuận tiện ngươi nói với đại sư chế tác thêm trận bàn giúp chúng ta. Nhất là Truyền Tống trận bàn, bây giờ chính là tiêu điểm a! Tổ đình không thiếu nhất chính là người có tiền. Ngươi yên tâm, sau khi tăng giá, chúng ta vẫn dựa vào giá cuối cùng để phân chia cho đại sư."

Không có ai chê ít tiền, số tiền trước đó Đường Tam có được từ Thì Quang trận bàn đã tiêu hết phần lớn. Nghe Hứa Tự Nhiên nói vậy, Đường Tam nói: "Ta sẽ đi tìm đại sư sau. Chỉ là, gần đây đại sư tiêu hao lượng lớn vật liệu nên cần trợ giúp. Nếu các ngươi có thể, thì

hãy cung cấp cho đại sư."

"Không có vấn đề." Hứa Tự Nhiên vỗ ngực, cười nói: "Ngươi hãy viết danh sách cho ta, ta sẽ nhanh chóng chuẩn bị đủ. Ngày mai sau khi ngươi dự thi thì có thể đưa ngay cho ngươi."

Đường Tam sử dụng một Truyền Tống trận bàn mà liên tục chiến thắng đối thủ, hơn nữa Truyền Tống trận bàn cơ hồ có vai trò quan trọng trong trận đấu, năng lực truyền tống cường đại như vậy đương nhiên sẽ bị nhiều người chú ý, gần đây lượng tiêu thụ cũng tăng mạnh. Linh Tê thương hội ở phương diện này đúng là có một không hai, tất nhiên đã vượt xa đối thủ. Hứa Tự Nhiên nhận được nhiều lời khen ngợi, Linh Tê thương hội cũng kiếm được rất nhiều tiền, thậm chí số lượng các sản phẩm khác cũng bán ra nhiều hơn, có khuynh hướng phát triển trở thành thương hội đệ nhất đại lục.

Có được lợi ích lớn, lại nhìn thấy thực lực của Đường Tam, làm sao thái độ của Hứa Tự Nhiên không thay đổi chứ? Dù hội trưởng Linh Tê thương hội ở chỗ này cũng sẽ khách khí ba phần.

Đường Tam nói: "Vậy hẳn là không có vấn đề, nhưng cũng cần một khoảng thời gian. Ngươi cũng biết đại sư đang nghiên cứu chế tạo Huyết Mạch trận bàn, nhiều khi ta không muốn quấy rầy ngài ấy quá nhiều."

"Được, ta hiểu rồi. Đôi khi số lượng ít lại bán được với giá cao hơn, chúng ta sẽ thống nhất an bài sau. Chúng ta sẽ cố gắng tối đa hoá lợi ích, để đại sư cũng có lợi tốt nhất."

Quả là một cách buôn bán thông minh, Đường Tam cười thầm trong lòng.

Ngồi xe ngựa tới Linh Tê thương hội, Hứa Tự Nhiên dẫn Đường

Tam tới tĩnh thất, trước hết để hắn viết danh sách vật liệu mà đại sư cần, sau đó lập tức để thủ hạ đi chuẩn bị.

Đường Tam tất nhiên không có viết đầy đủ nguyên liệu chế tác trận bàn cho Linh Tê thương hội. Một ít vật liệu quan trọng và rẻ tiền, hắn liền để lại để mình tự đi mua, hoặc để lão sư đi mua. Hắn cũng không thể để đối phương biết chi phí thực sự để chế tác trận bàn lại thấp như thế.

Sau khi an bài xong xuôi, Hứa Tự Nhiên hỏi Đường Tam: "Tu La huynh, tranh tài lần này không biết ngươi có mục đích gì không?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Chính là cố gắng hết sức thôi, Hứa huynh có đề nghị gì sao?"

Hứa Tự Nhiên suy tư một hồi mới nói: "Đề nghị không dám, nhưng Tu La huynh có biết hay không, nếu có thể đứng đầu tiểu tổ và tiến vào vòng chung kết thì sẽ có rất nhiều chỗ tốt."

Đường Tam giả vờ lộ vẻ kinh ngạc, nói: "Vậy xin Hứa huynh chỉ giáo."

Hứa Tự Nhiên nói: "Theo một nghĩa nào đó, Tổ đình tinh anh đại tái chính là nơi các gia tộc lớn lựa chọn nhân tài. Trong cuộc thi, đầu tiên chính là cạnh tranh nội bộ. Ai có thể phát huy hết tài năng, không hề nghi ngờ là đang chứng minh bản thân với gia tộc, từ đó nhận được quyền ưu tiên hơn. Người dự thi đều đến từ cường tộc, hơn nữa đa số là cường giả Cửu giai. Mà từ Cửu giai lên Thần cấp là một cánh cửa rất gian nan, nếu làm không tốt sẽ ảnh hưởng đến sinh mệnh. Vì vậy, muốn thành tựu Thần cấp thì cần có số lượng tài nguyên khổng lồ. Tài nguyên trong mỗi chủng tộc cũng có hạn, cho nên chuyện phân chia rất quan trọng. Như vậy, Tổ đình tinh anh đại tái chính là quyết định cuối cùng để phân chia tài nguyên. Trong

cuộc thi có thể chiến thắng càng nhiều trận thì có thể thu được càng nhiều ủng hộ từ gia tộc."

Đường Tam khẽ gật đầu, tỏ vẻ mình đã hiểu.

Hứa Tự Nhiên tiếp tục nói: "Nếu tiến vào 16 người đứng đầu khi thi đấu cá nhân thì không chỉ được các gia tộc coi trọng, mà còn được các Hoàng Giả coi trọng. Nếu bản thân là truyền thừa của Hoàng Giả thì thậm chí còn trực tiếp được Hoàng Giả chỉ điểm, trở thành đối tượng được bồi dưỡng trọng điểm. Nếu không phải truyền thừa Hoàng Giả thì cũng được các Hoàng Giả ưu ái, có thể lựa chọn gia nhập chủng tộc của Hoàng Giả, trở thành khách khanh quan trọng, cũng được phân phối nhiều tài nguyên. Bởi vậy, tranh tài phía sau cũng càng ngày càng kịch liệt. Mà ba hạng đầu, trong lịch sử cơ hồ đều trở thành tộc trưởng. Cho nên, Tổ đình tinh anh đại tái so với tưởng tượng của ngươi càng trọng yếu hơn."

Đường Tam nói: "Ta đã hiểu rõ một chút. Vậy ý của Hứa huynh là?"

Hứa Tự Nhiên nói: "Chuyện này khác với trước đây ngươi thi đấu ở Đấu Thú Tràng. Khi đó, Tổ đình sở dĩ nhằm vào các ngươi là vì bản thân các ngươi có ảnh hưởng đến nhân loại. Mặc dù chỉnh thể nhân loại rất nhỏ yếu, nhưng số lượng lại đông đảo, vì để tránh phiền toái không cần thiết nên mới muốn bóp chết các ngươi. Nhưng bây giờ ngươi đã xuất chiến, chỉ đại biểu cho cá nhân ngươi, hơn nữa ngươi có thân phận quý tộc, huyết mạch cấp hai trở lên, vậy thì không giống với lúc trước. Nếu tương lai ngươi có thể thu được sự tán thành của Hoàng Giả, đây chính là sự tình rất phi thường, thậm chí đối với thành Gia Lý chúng ta cũng có trợ giúp."

Chương 499: Khả năng huyết mạch siêu cấp một

Nghe Hứa Tự Nhiên nói nhiều như vậy, Đường Tam cuối cùng cũng hiểu được ý của hắn. Hắn chính là hy vọng Đường Tam có thể giành được kết quả tốt trong cuộc thi, được Hoàng Giả công nhận, qua đó thúc đẩy sự ủng hộ của Hoàng Giả với Khổng Tước Yêu tộc và thành Gia Lý.

Đường Tam bĩnh tĩnh nói: "Được Hoàng Giả công nhận cũng không dễ dàng, hơn nữa ta chỉ là nhân loại, dù có đạt được thành tích nhất định trong tranh tài thì cũng không được Hoàng Giả quá coi trọng."

Hứa Tự Nhiên nói: "Không thể nói như vậy. Ngươi không phải là nhân loại bình thường. Ngươi đã chiến thắng bốn trận trong Tổ đình tinh anh đại tái, đánh bại các đối thủ khác nhau, hơn nữa các đối thủ của ngươi đều là huyết mạch cấp một. Liệt Dương Hoa Tinh tộc còn hơn thế, chính là cường giả trong cường giả. Nếu cứ như vậy, ngươi có khả năng đứng đầu tiểu tổ. Ở Tổ đình tinh anh đại tái có một truyền thuyết, người đứng đầu tiểu tổ đều có khả năng trở thành Đại Yêu Vương trong tương lai, hơn nữa xác suất rất lớn. Một nhân loại bình thường không được coi trọng, nhưng nếu là nhân loại cấp bậc Đại Yêu Vương thì sao? Trong lịch sử nhân loại các ngươi chưa từng có Đại Yêu Vương a! Nếu ngươi có thể trở thành một tồn tại như vậy, làm sao lại không có Hoàng Giả coi trọng chứ? Theo một nghĩa nào đó, ngươi cũng đại diện cho nhân loại. Nhân loại tuy nhỏ yếu nhưng số lượng khổng lồ, bọn họ giúp đỡ ngươi trở thành Nhân Vương cũng không phải không có khả năng."

Đường Tam nhìn hắn, trong lòng tự nhủ ngươi nghĩ nhiều rồi. Mục đích của ngươi không phải đơn giản là hy vọng ta có thể nhận được sự ủng hộ của Hoàng Giả, từ đó củng cố địa vị cho Khổng Tước Yêu tộc sao. Bất quá, đây cũng là một trong những mục đích của hắn. Về sau muốn trợ giúp cho Mỹ công tử, nếu chỉ lấy lực lượng cá nhân hiện tại của hắn thì chưa đủ.

"Ta sẽ cố gắng hết sức." Đường Tam nói.

Hứa Tự Nhiên lại tiếp tục: "Tu La huynh, ngươi bây giờ cùng tiểu công chúa dự thi, như vậy đã đại biểu Thành chủ đại nhân công nhận ngươi. Vì vậy ngươi cần cố gắng hơn, tốt nhất là có thể đứng đầu tiểu tổ. Ngươi ở tổ thứ ba, dựa theo tranh tài hiện tại, thắng hai đến ba trận nữa thì có thể tiến vào 16 người đứng đầu. Vận khí tốt, nếu có luân không thì chỉ cần hai trận là được. Tiến vào vòng chung kết chẳng những có ban thưởng phong phú, đó cũng là một bước lên trời. Mà năm nay mới xuất hiện thi đấu hai người, nghe nói được Tổ đình đặc biệt coi trọng. Ngươi cùng tiểu công chúa cần cố gắng hơn nữa, thời điểm vô cùng trọng yếu ta đề nghị ngươi từ bỏ thi đấu cá nhân, tập trung thi đấu hai người, phụ trợ tiểu công chúa đi càng xa hơn. Như vậy, đối với thành Gia Lý chúng ta càng có ý nghĩa hơn."

Còn có mục đích này, để cho mình chủ yếu trợ giúp Mỹ công tử tấn cấp, cái này còn cần ngươi nói sao?

"Hứa huynh yên tâm, ta nhất định sẽ tận khả năng phụ tá tiểu công chúa tiếp tục chiến thắng. Thực lực của tiểu công chúa rất mạnh, ta tin tưởng nàng sẽ tiếp tục tiến xa hơn."

Hứa Tự Nhiên than nhẹ một tiếng, nói: "Mấy ngày nay xem thi đấu ta mới hiểu được vì sao Thành chủ đại nhân lại để tiểu công chúa

kế thừa vương vị. Tiểu công chúa thực sự quá ưu tú a! Chuyện này các huynh đệ tỷ muội của nàng không thể so sánh được. Tiểu công chúa hiện tại vẫn chưa tới 18 tuổi đã có thực lực như vậy, tương lai không chừng có thể tái hiện quang huy của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Tương lai nếu nàng thành Hoàng, vậy ngươi chính là phụ tá của Hoàng Giả."

Đường Tam mỉm cười nói: "Đó là vinh hạnh của ta."

Tiếp theo, Hứa Tự Nhiên lại nói bóng gió một chút liên quan đến thực lực của Đường Tam, nhất là vấn đề liên quan đến huyết mạch. Đường Tam đều nói vòng vo đôi chút. Lúc hắn rời đi, những thứ Hứa Tự Nhiên để thuộc hạ chuẩn bị đã chuẩn bị xong. Không cần đến ngày mai, hôm nay đã trực tiếp đưa cho Đường Tam. Còn có vé vào cửa ngày mai, tất cả đều được chuẩn bị sẵn sàng.

"Tu La huynh, vậy thì phía sau ngươi tiếp tục cố gắng lên. Chờ khi ngươi khải hoàn (thắng trận trở về), thương hội chúng ta nhất định sẽ gửi lễ vật chúc mừng." Hứa Tự Nhiên chân thành nói.

"Đa tạ Hứa huynh, ta sẽ cố gắng hết sức."

Sau khi nhận được đồ vật từ Hứa Tự Nhiên, Đường Tam không trở về nơi ở của mình mà đi đến núi Thiên Dương tiếp tục tu luyện. Sau khi dung hợp lạc ấn Nuốt Thi Tinh, hắn có rất nhiều không gian để hấp thu nhiều hơn Âm Dương nhị khí.

Hôm nay đối mặt với cường giả Thì Quang Ngạc, dựa vào chiến thuật dung hợp nhiều loại huyết mạch, đặc biệt trong tình huống tinh thần chấn nhiếp, Âm Dương nhị khí lại lần nữa thể hiện ra tác dụng cường hãn. Lực lượng chí dương chí âm khi vào cơ thể địch nhân thì sức chiến đấu của đối thủ cơ hồ ngay lập tức tan rã. Ngay cả Hoàng Kim Mãnh Mã tộc cũng không chịu đựng được thì không

cần nói đến các chủng tộc khác. Âm Dương nhị khí tăng lên có tác dụng cực lớn làm Đường Tam chỉnh thể tăng lên.

Theo tính toán của Đường Tam, Âm Dương nhị khí kèm theo Lam Ngân Hoàng, nếu chỉ đánh giá cấp độ của Âm Dương nhị khí thì khoảng là Thất giai. Nói cách khác, là Thất giai sau khi Thiên Dương cùng Địa Âm dung hợp, loại huyết mạch này thậm chí không thể dùng huyết mạch cấp một phổ thông để hình dung. Hiện tại bởi vì lạc ấn này ở vị trí phía sau nên sớm đã rục rịch muốn tiến lên phía trước. Được Đường Tam chấn áp nên nó mới không xuất hiện xung đột với các lạc ấn khác. Nhưng đây là chuyện không thể tránh khỏi, Đường Tam chỉ hy vọng có thể để nó xuất hiện sau một thời gian nữa, tránh ảnh hưởng đến việc tham dự tranh tài.

Tương lai nếu Âm Dương nhị khí tăng lên Cửu giai thì e rằng sẽ không thể trấn áp được. Nhưng còn một thời gian nữa mới đến. Lực lượng Nuốt Thi Tinh làm Lam Ngân Hoàng tăng lên, nhiều nhất cũng có thể làm Âm Dương nhị khí tăng lên Bát giai. Âm Dương cùng tồn tại, thuỷ hoả tương dung làm tốc độ tăng lên thật nhanh. Mỗi ngày hắn hấp thu rất nhiều Âm Dương nhị khí, chỉ cần thân thể Đường Tam chịu đựng được thì tốc độ tăng lên kia sẽ không giảm xuống.

Tuy nhiên, hiện tại lạc ấn Lam Ngân Hoàng vẫn chưa đủ vững chắc. Lam Ngân Hoàng là chất kết dính để hai khí dung hợp, từ đó hình thành vòng xoáy Âm Dương. Nhưng vòng xoáy này không có hạch tâm, không giống với Huyền Thiên Công có hạch tâm tồn tại nên dù sử dụng như thế nào cũng không xuất hiện hỗn loạn. Hồn hạch chính là hạch tâm của Huyền Thiên Công.

Nhưng Lam Ngân Hoàng không được. Cấp độ của Lam Ngân Hoàng không đủ. Mặc dù sau khi thôn phệ nhiều lạc ấn cũng đã có huyết mạch cấp hai, nhưng Âm Dương nhị khí là gì? Chỉ một loại huyết

mạch dung hợp đã là cấp một, mà Âm Dương cùng dung hợp thì tăng lên gấp bội. Lam Ngân Hoàng muốn trở thành hạch tâm của bọn chúng, trước mắt là chuyện không thể nào.

Đối với chuyện này, trong lòng Đường Tam kỳ thật đã có tính toán. Muốn để Âm Dương nhị khí thực sự ổn định như Huyền Thiên Công, vậy Lam Ngân Hoàng nhất định phải đồng thời hấp thu huyết mạch của Thiên Dương và Địa Âm, để lạc ấn chí dương chí âm có thể dung hợp vào trong Lam Ngân Hoàng, để Lam Ngân Hoàng hoàn toàn tiến hoá. Khi đó, trong quá trình này Âm Dương nhị khí sẽ chân chính dung hợp, từ đó sinh ra một lạc ấn thực sự. Nhưng việc dung hợp này rất khó. Đến lúc đó, Âm Dương nhị khí xung đột không chỉ ở phương diện năng lượng, mà còn là xung đột huyết mạch, Đường Tam thật sự sợ thân thể mình sẽ không chịu đựng được. Vì vậy, hắn vẫn luôn lo lắng. Muốn làm điều này thật sự quá gian nan. Trước mắt chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, trước tiên vững chắc đem Âm Dương nhị khí tăng lên Cửu giai rồi nói tiếp. Chờ sau khi cảnh giới của mình càng thêm vững chắc, hắn sẽ suy nghĩ có nên đem Âm Dương nhị khí tiến hoá chung cực hay không. Nếu quá trình tiến hóa này được hoàn thành, lạc ấn này sẽ là huyết mạch siêu cấp một, rất có thể là mấu chốt để hắn thành Thần trong tương lai.

Bởi vì cái gọi là kế hoạch không thể theo kịp biến hoá, sau khi đến Tổ đình, đối với Đường Tam, cánh cửa đến thế giới này mới chân chính được mở ra. Để hắn lần nữa sắp xếp lại việc tu luyện của bản thân cũng như đối mặt với thế giới này như thế nào.

Thời gian còn lại trong ngày hôm đó, mãi cho đến đêm, hắn đều đi qua đi lại giữa hai ngọn núi.

Chương 500: Tiếp tục tranh tài

Bậc thang thứ nhất đã không cách nào đáp ứng được nhu cầu tu luyện của Đường Tam, hiện tại đắn đều leo lên bậc thang thứ ba ở núi Thiên Dương và núi Địa Âm để tu luyện. Vòng xoáy Âm Dương mạnh lên làm hắn ngày càng hấp thu nhiều Âm Dương nhị khí hơn. Tốc độ tu luyện vẫn tăng nhanh như cũ, nhiều nhất hai ngày nữa, năng lượng của lạc ấn Nuốt Thi Tinh sẽ được tiêu hoá hết.

Sáng hôm sau, khi hắn đến ăn điểm tâm thì lão sư, các đồng bạn cùng Tiểu Miêu đều đang chờ hắn. Hôm qua hắn đã thông tri với mọi người, vé vào cửa đã chuẩn bị xong. Hôm nay mọi người có thể đến quảng trường quan chiến.

Gần đầy mọi người vẫn chăm chỉ tu luyện, hiếm có cơ hội thư giãn, cho nên tất cả đều rất mong chờ.

"Các ngươi đừng vui mừng như vậy. Khi xem thi đấu phải giữ bình tĩnh, đừng so sánh năng lực của mình cùng người dự thi." Đường Tam đưa vé cho mọi người, đồng thời dội một gáo nước lạnh vào bọn họ.

"Khoa trương như vậy sao? Xem ra bọn họ sắp bị kích thích mạnh nha." Không thể đi xem thi đấu, Độc Bạch có chút cười trên nỗi đau của người khác.

"Bị kích thích còn tốt hơn một người không được đi xem thi đấu a." Cố Lý chế giễu.

"Hừ!" Độc Bạch hừ lạnh một tiếng. Hắn quả thực có chút buồn bực, hắn cũng muốn đi xem tranh tài a! Nhưng Thiên Hồ Biến thực sự quá nhạy cảm, hắn cũng hiểu điều đó.

Đường Tam vỗ vỗ vai Độc Bạch, nói: "Đừng nghĩ nhiều như vậy. Chờ sau khi trở về ta làm cho ngươi một kiện lễ vật."

"Lễ vật? Là vật gì?" Độc Bạch rất rõ ràng, vật phẩm Đường Tam xuất ra tất nhiên là tinh phẩm. Đó nhất định là đồ tốt.

Đường Tam cười nói: "Đến lúc đó ngươi sẽ biết. Ta tin rằng ngươi sẽ rất hài lòng. Tuy nhiên, ngươi phải chăm chỉ tăng lên tố chất thân thể của mình, nếu không ta sợ ngươi không thể sử dụng được nó."

Độc Bạch nói: "Ngươi yên tâm, từ khi Tinh Thần Lực của ta đạt đến Cửu giai, ta liền phát hiện Tinh Thần Lực bắt đầu phản hồi lại cho thân thể. Nhất là ở Tổ đình bên này có thiên địa linh khí nồng đậm như vậy, đối với thân thể ta có tác dụng tẩm bổ rất tốt, trạng thái thân thể ta càng ngày càng mạnh hơn rồi. Ta cũng sẽ chú ý luyện tập nhiều hơn."

"Vậy là tốt rồi. Ngươi tiếp tục đi núi Thiên Hồ tu luyện đi. Chúng ta đi thôi." Câu cuối cùng đương nhiên là nói với các đồng bạn và lão sư.

Trương Hạo Hiên hôm nay cũng cố ý đeo mặt nạ và mặc áo choàng, chủ yếu là Đường Tam muốn hắn che giấu chính mình, không muốn Linh Tê thương hội nhìn ra vị Pháp Trận đại sư này cũng đi xem so tài.

Ở ngoài khách sạn Bạch Hổ thuê một chiếc xe ngựa, đi thẳng đến

quảng trường Tổ đình.

Gần đây, số lượng khách nhân đến khách sạn Bạch Hổ không vì số lượng tuyển thủ bị đào thải mà giảm bớt. Rất nhiều tuyển thủ bị loại đều ở lại tiếp tục quan sát tranh tài phía sau. Bọn chúng tất nhiên cũng muốn biết ai có thể đứng đầu tiểu tổ, quán quân cuối cùng là người như thế nào.

Sau hai vòng thi đấu cá nhân, số lượng tuyển thủ bây giờ chỉ còn lại khoảng 90 người. Chỉ cần ba vòng tranh tài nữa, người đứng đầu tiểu tổ sẽ được xác định. Mà người có vận khí tốt sẽ chỉ cần thi đấu hai vòng để bước vào vòng chung kết.

Tổ của Đường Tam lẻ người, nói cách khác, sau trận đấu hôm nay, trận tiếp theo sẽ tiến hành rút thăm lại. Trong đó, người rút trúng luân không có thể nghỉ ngơi một trận, đợi đến vòng thứ năm thì chiến đấu một trận quyết định thắng thua với người chiến thắng vòng trước.

Các tổ khác cũng tương tự như vậy.

Từ vận khí trước đó của mình, Đường Tam cũng không cảm thấy mình chỉ cần hai vòng là có thể đứng đầu tổ. Hơn nữa, đối thủ phía sau chỉ sợ càng mạnh hơn.

Hắn chỉ hy vọng bản thân sẽ không gặp phải tồn tại biến thái như Liệt Dương Hoa Tinh tộc lúc trước. Ngày đó nếu không có Âm Dương nhị khí tồn tại, e rằng hắn phải bộc phát toàn bộ thực lực mới có cơ hội chiến thắng.

Các đồng bạn cùng lão sư đã lên khán đài, Đường Tam thì đi vào trong khu vực chờ, tụ họp với Đại Miêu cùng Mỹ công tử.

Đại Miêu trông có chút còng xuống, sắc mặt tái nhợt, tựa như có chút quá sức, trong mắt các tuyển thủ khác là hắn chữa thương chưa lành.

Đường Tam nhìn hắn, thấp giọng nói: "Hôm nay Tiểu Miêu cũng đến."

Đại Miêu nháy nháy mắt với hắn, Đường Tam lập tức hiểu ý.

Mỹ công tử nói: "Ca ca, ta giúp ngươi hỏi thăm một chút rồi đối thủ ngươi có thể gặp phải tiếp theo rồi. Có hai tên tương đối mạnh, đều là huyết mạch cấp một, còn lại hai tên thực lực tương đối yếu. Tất cả cộng thêm ngươi là có năm người."

Khoé miệng Đường Tam giật giật, nói: "Vận khí của ta vẫn không quá tốt, nếu hai trận thì sẽ không gặp hết hai tên mạnh kia. Nếu như là ba trận thì chắc chắn là gặp rồi."

Mỹ công tử nhìn ánh mắt u oán của hắn, nhịn không được bật cười. Nụ cười của nàng có chút không tự chủ, khuôn mặt lạnh lùng thường ngày đột nhiên cười thành tiếng, giống như gió xuân ấm áp làm tan chảy băng giá, vạn vật đang hồi sinh, Đường Tam nhìn thấy không khỏi có chút ngây người.

"Ngươi cần phải cố gắng lên nha. Chúng ta đều phải phấn đấu tiến vào vòng chung kết." Mỹ công tử khẽ nói.

Đường Tam nhìn ánh mắt khích lệ của nàng, lập tức chiến ý tăng lên nhiều, "Ta nhất định sẽ tiến vào vòng chung kết, dọn sạch chướng ngại cho ngươi."

Lần này đến lượt Đại Miêu phàn nàn, "Chướng ngại này có bao gồm ta hay không?"

Đường Tam quay đầu nhìn nó, không nhịn được cười, nói: "Đương nhiên không bao gồm ngươi. Thi đấu cá nhân chúng ta đều tiến vào vòng chung kết, dù đụng phải ai trong số hai người, ta đều chủ động nhận thua. Nếu hai người gặp nhau thì tự quyết định đi. Nhìn xem ai mạnh hơn."

Đại Miêu chớp chớp mắt, "Đối với ta tốt như vậy?"

Đường Tam cười nói: "Ai bảo không cùng ngươi tham gia thi đấu hai người, coi như là bồi thường đi. Bất quá tốt nhất là không sớm gặp phải các ngươi, như vậy mới giúp các ngươi đập rớt một chút chướng ngại. Nếu như có thể gặp nhau ở trận bán kết thì quá hoàn mỹ."

Đại Miêu cười khổ nói: "Từ vận khí của ngươi mà xét thì khả năng này không lớn a!"

Đường Tam trong mắt chứa đầy thâm ý nhìn hắn, nói: "Cũng không nhất định."

Hiện tại vận khí của hắn không tốt, nhất là ở thi đấu cá nhân là do hắn không sử dụng Thiên Hồ Biến gia trì vận khí cho bản thân.

Tham gia tranh tài kiểu này, nếu ở trên sàn thi đấu thể hiện vận khí quá tốt thì tất nhiên sẽ bị người khác chú ý. Mà ở các trận đấu trước, vận khí của hắn luôn không tốt, liên tục gặp phải cường địch nên không có ai nghĩ rằng hắn được vận may chiếu cố. Do đó, với việc mình luôn phải chiến đấu với cường địch, Đường Tam kỳ thật vẫn cảm thấy rất tốt. Đợi đến khi tiến vào vòng chung kết thì thi triển hai lần gia tăng vận khí thì hắn có khả năng trước trận bán kết sẽ không gặp phải Mỹ công tử cùng Đại Miêu. Đồng thời cũng có thể thêm may mắn cho họ. Hắn nói gặp mặt ở trận bán kết là thực

sự có nắm chắc.

Đường Tam vẫn luôn áy náy vì không thể cùng Đại Miêu tham gia thi đấu hai người, nếu gặp phải Đại Miêu, hắn nhất định sẽ nhận thua. Đương nhiên, Đại Miêu nếu gặp phải Mỹ công tử thì hắn nhất định sẽ hung ác nhìn chằm chằm hắn, quyết không cho phép hắn làm tổn thương Mỹ công tử.

Vòng thi đấu thứ ba đã bắt đầu. Đến vòng đấu này tất nhiên sẽ càng thêm kịch liệt, thậm chí có thể nói là thảm thiết.

Sau hai vòng đầu tiên không chỉ có mình Đại Miêu bị thương. Có thể chiến thắng đối thủ mà toàn thân trở ra không phải là một chuyện dễ dàng. Bởi vậy, trận đấu hôm nay có rất nhiều người mang thương thế ra trận, khi đối mặt với địch nhân cũng không thể phát huy được toàn bộ thực lực.

Nhưng đây cũng là một khảo nghiệm trong Tổ đình tinh anh đại tái. Ngươi không chỉ cần có thực lực cường đại, mà còn phải bền bỉ. Dưới một chế độ thi đấu dày đặc, nếu muốn không ngừng tấn cấp thì không chỉ cần thực lực kinh người, còn cần có năng lực toàn diện về mọi mặt.

Chương 501: Vô địch lục địa, Bỉ Mông Cự Thú

Mỹ công tử còn mang đến cho bọn họ một tin tức, đó chính là tranh tài hôm nay có 15 tuyển thủ lựa chọn từ bỏ thi đấu. Điều này chưa từng xuất hiện trong các lần Tổ đình tinh anh đại tái trước đây.

Cho dù thua cũng phải thua trên sân thi đấu. Bỏ thi đấu cũng không phải là lựa chọn mà Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc tuỳ tiện đưa ra. Nhưng năm nay khác các năm trước, không chỉ có thi đấu cá nhân, mà còn có thi đấu hai người.

Phần thưởng cho thi đấu hai người thậm chí còn phong phú hơn so với thi đấu cá nhân. Vì vậy, trong trường hợp đồng thời tấn cấp khi tham gia hai cả hai hạng mục thi đấu thì tới vòng này, tuyển thủ sẽ muốn tập trung vào một hạng mục hơn. Người dự thi có thể đồng thời tham gia thi đấu cá nhân và thi đấu hai người, đồng thời có thể tiếp tục tấn cấp cũng không nhiều. Dù sao, muốn chiến thắng mỗi trận đều rất gian nan.

Do đó, đến vòng này, các tuyển thủ nghĩ rằng mình có nhiều khả năng tấn cấp ở thi đấu hai người sẽ lựa chọn từ bỏ thi đấu cá nhân. Đương nhiên, nếu đồng bạn bị thương hay tổ hợp xảy ra vấn đề không thể không từ bỏ thi đấu hai người thì tuyển thủ đó sẽ tập trung sang thi đấu cá nhân. Nhưng tương đối mà nói, số lượng người phía trước sẽ nhiều hơn một chút. Hôm nay đã có 15 tên từ bỏ tranh tài thi đấu cá nhân.

Tổ Đường Tam cũng có một tên từ bỏ so tài, đây là tin khi tổ thứ ba tranh tài hắn mới biết được. Nói cách khác, tổ bọn họ chỉ còn lại 4 tuyển thủ, hắn chỉ cần thắng hai trận nữa là bước vào vòng chung kết. Bớt đi một trận đương nhiên là chuyện tốt a! Hơn nữa cũng có nhiều thời gian nghỉ ngơi.

Ở hạng mục thi đấu hai người, số lượng người dự thi mặc dù nhiều hơn thi đấu cá nhân, nhưng bởi vì là tổ hợp hai người nên trận đấu sẽ ít hơn. Hắn đã tính qua, hắn cùng Mỹ công tử chỉ cần thắng hai trận nữa là có thể tiến vào vòng 16.

Chỉ cần tiến vào trận chung kết là đã có phần thưởng, hơn nữa có cơ hội thu được sự tán thành và tín vật của Hoàng Giả. Còn với thứ hạng cao hơn, vận khí thực sự không còn ảnh hưởng nhiều. Có thể tiến vào chung kết nhất định đều là cường giả đỉnh cấp trong Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc.

Đường Tam cũng đã nhìn thấy đối thủ của mình ở khu vực chờ thi đấu.

Trong ba tên tuyển thủ có một người mà hắn nhìn quen mắt, chính là tên mà Đường Tam nhìn thấy ở vòng đầu tiên và đến giờ vẫn chưa gặp lại. Hôm nay, dựa theo suy đoán của Đường Tam, hắn hẳn là không gặp người này, bởi vì người kia rất có thể là người yếu nhất trong ba người.

Hai tuyển thủ còn lại, theo thứ tự là Tinh Quái Tộc cùng Yêu Quái Tộc. Nếu để cho Đường Tam lựa chọn, hắn hiện tại càng muốn gặp tên tuyển thủ Tinh Quái Tộc kia, như vậy sẽ tốt cho hắn tăng lên lạc ấn Lam Ngân Hoàng. Với tình huống hiện tại của Lam Ngân Hoàng, còn có thêm Âm Dương nhị khí thì đã đủ để thôn phệ huyết mạch cấp một. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là huyết mạch cấp một không có thuộc tính Âm Dương.

Lên đài! Vận khí vẫn kém như cũ. Hắn cũng không được như mong muốn gặp được tên Tinh Quái Tộc kia, mà là đối mặt với cường giả Yêu Quái Tộc.

Khi nhìn thấy đối thủ của mình, Đường Tam liền biết mình chỉ sợ đã gặp phiền toái. Hắn rất hoài nghi tổ thứ ba chính là bảng tử thần. Vì sao đối thủ về sau càng mạnh hơn? Chưa nói đến thực lực cá nhân, riêng chủng quần của mỗi tuyển thủ đều cực kỳ cường hãn, rất khó đối phó.

Ở phía đối diện chính là một Yêu Quái có hình dạng con người.

Tên Yêu Quái này có thân cao chừng hai mét, một đầu tóc ngắn dựng thẳng như cương châm, làn da ngăm đen, trên thân không có chút mỡ thừa nào. Hai tay để trần, để lộ ra cơ bắp rắn chắc như nham thạch.

Nếu chỉ nhìn từ bên ngoài, đây rõ ràng là một tuyển thủ nhân loại cường tráng.

Nhưng Đường Tam biết rõ, có được thân hình nhân loại chứng minh rằng huyết mạch của hắn nhất định là cấp một, giống tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc lúc trước. Mà tên trước mặt này, chỉ nhìn từ khí thế, tuyệt không yếu hơn tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc, thậm chí so với tên Tinh Quái Tộc cùng tổ thì càng mạnh hơn. Nói cách khác, trong hai trận còn lại ở tổ thứ ba, trận này rất có thể càng gian nan hơn. Đương nhiên, nếu trận này hắn thua thì không có phía sau nữa.

Mặc dù hắn không có ý định muốn gây sự chú ý khi thi đấu vòng loại, nhưng vận khí vẫn luôn không tốt như vậy. Thật là không tốt a!

Đường Tam ngẩng đầu nhìn trời, hắn muốn hỏi ông trời một chút, vận khí của hắn có phải đã dùng hết ở hội đấu giá lớn rồi hay không?

"Tranh tài bắt đầu!" Đúng lúc này, trọng tài tuyên bố trận đấu chính thức bắt đầu.

Tên cường tráng trước mặt rung hai tay lên, trong chốc lát, móng tay hắn dài ra, hoá thành lưỡi dao sắc bén dài hơn một thước. Làn da cũng đã hoàn toàn biến thành màu ám kim, dáng người không có biến hoá, nhưng lực lượng có tính chất bạo tạc, xung quanh cơ thể hắn mơ hồ có thể nhìn thấy một lớp vết nứt màu đen và bạc giao nhau.

....

Đường Tam cũng coi như là có kiến thức rộng rãi, cho nên hắn liếc mắt liền nhìn ra tình huống xuất hiện quanh người đối phương là như thế nào tạo thành. Đó rõ ràng là lực lượng tự thân quá cường đại khiến không gian xung quanh bị nứt ra.

Người này sỡ hữu lực lượng cực hạn, còn có lực phá hoại không gì sánh kịp. Đường Tam đã biết lai lịch của đối phương.

Đây chính là Bỉ Mông Cự Thú được xưng là vô địch trên lục địa, là tộc nhân của Đại Yêu Hoàng bài danh thứ tư, Vô Kiên Bất Tồi Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng. Trước mắt, đây rất có thể là đối thủ có sức chiến đấu mạnh nhất mà Đường Tam gặp phải.

Trong tất cả các Đại Yêu Hoàng, Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng bài danh thứ tư, xếp trước hắn lần lượt là Vô Sở Bất Năng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Chúa Tể Vận Mệnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cùng Vĩnh

Thế Phần Thiên Bất Tử Đại Yêu Hoàng. Ba người này theo thứ tự là Thuỷ Tinh Long, Cữu Vĩ Thiên Hồ cùng Bất Tử Hoả Phượng Hoàng. Bởi vậy có thể thấy được, Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng có thực lực cường hãn như thế nào.

Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng là cường giả đỉnh cấp, xếp hạng còn ở trên Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng. Hơn nữa, nếu không tính đến sức chiến đấu của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thì hắn thậm chí xếp trong ba vị trí đầu. Bỉ Mông Cự Thú tộc không có nhiều tộc nhân, nhưng thực lực toàn tộc tuyệt đối có thể xếp ba vị trí đầu ở Thiên Vũ Đế Quốc. Đây là một chủng tộc đáng sợ có thể thách thức Long tộc và Phượng tộc. Xưng hào vô địch lục địa cũng không phải tuỳ tiện gọi như vậy, trên mặt đất, Long và Phượng đều không phải đối thủ của bọn hắn.

Trong ba trận đấu loại, Đường Tam phân biệt gặp phải Hoàng Kim Mãnh Mã, Liệt Dương Hoa Tinh tộc, lúc này lại gặp hậu đại của Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng, vận khí này đúng là không giống ai.

Nếu như có bảng xếp hạng tuyển thủ có vận khí kém nhất trong lần tranh tài này, hắn đoán chừng mình sẽ xếp hạng nhất.

Mà lúc này, đối thủ của Đường Tam, tên Bỉ Mông Cự Thú cũng không dám lơ là, hắn nhìn Đường Tam với ánh mắt ngưng trọng, trong đó còn có vài phần kiêng kỵ.

Dù là Hoàng Kim Mãnh Mã hay Liệt Dương Hoa Tinh tộc đều là tồn tại đồng cấp với hắn, nhưng bọn họ đều bại bởi Đường Tam. Một chưởng khi cận thân kia quả thực lưu lại ấn tượng cực sâu trong lòng các tuyển thủ.

Vì một chưởng nhẹ nhàng đó, Hoàng Kim Mãnh Mã đã nhận thua, Thì Quang Ngạc trực tiếp mất mạng. Tên Bỉ Mông Cự Thú trước

mắt này mặc dù tin tưởng thực lực của mình, nhưng hắn cũng không cho là mình có lực phòng ngự mạnh hơn Hoàng Kim Mãnh Mã.

Tay trái cầm Truyền Tống trận bàn, Đường Tam lần này cũng không truyền tống ngay. Bạch quang loé lên, tay phải đã cầm Phá Thiên Chuỳ.

Trong mắt tên Bỉ Mông Cự Thú đã dấy lên chiến ý hừng hực, ngay sau đó, hắn sải bước lao về phía Đường Tam, toàn thân sáng lên một tầng hào quang màu vàng, móng vuốt sắc bén bắn ra nhận mang dài mấy mét.

Lúc này hắn hiển nhiên chưa có kích phát huyết mạch. Bỉ Mông Cự Thú được xưng là cự thú, bởi vì thân hình cực kỳ khổng lồ. Cường giả Bỉ Mông Cự Thú đỉnh cấp có thân cao quá 20 mét, còn Bỉ Mông Cự Thú trưởng thành bình thường thì cao hơn 10 mét. Dù là lực lượng, tốc độ hay lực bộc phát đều vô cùng cường đại.

Chương 502: Đối thủ kinh khủng

Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú đã chọn đối mặt với Đường Tam ở dạng hình người. Đây hiển nhiên không phải là trạng thái hắn mạnh nhất, nhưng hình dạng nhân loại cũng có nhiều ưu điểm. Ở trạng thái hình người, thân thể hắn nhỏ hơn, do đó càng thêm linh hoạt. Nếu ở trạng thái bản thể Bỉ Mông Cự Thú, hành động của hắn sẽ trở nên chậm chạp, đối với thân hình linh hoạt của Đường Tam, hắn sẽ chịu thiệt khi cận chiến. Một chưởng kia của đối thủ, hắn không có rằng mình sẽ chịu đựng được, dù lực phòng ngự của Bỉ Mông Cự Thú cũng được xếp hàng đầu.

Cho nên, sau khi biết đối thủ của mình là Đường Tam, hắn liền quyết định lấy hình người đối mặt, dù cường độ thân thể sẽ yếu hơn một chút, nhưng hắn rất tự tin vào tốc độ cùng năng lực phản ứng của mình.

Khoảng cách song phương trong nháy mắt được rút ngắn, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú cũng không có cách nào khác. Bộ tộc của hắn am hiểu cận chiến, nếu không, hắn thực sự không muốn đánh cận chiến với đối thủ có lực bộc phát rất mạnh này.

Chân trái của hắn đột nhiên giẫm mạnh trên mặt đất, ngay sau đó, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú đằng không mà lên, lực bộc phát siêu cường thôi động thân thể hắn lao đến chỗ Đường Tam như đạn bắn.

Đường Tam rất rõ ràng, nếu chỉ nói đến sức mạnh, hắn tuyệt đối

không thể so sánh với đối thủ, giống như hắn không thể so sánh với Hoàng Kim Mãnh Mã vậy.

Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú vẫn đang ở trên không, song lợi trảo đã vung ra, trong nháy mắt hoàng quang đại phóng, hoá thành một loạt nhận mang dài mấy thước. Những nơi nhận mang đi qua đều để lại một vết nứt không gian rất sâu.

Mỹ công tử khống chế không gian vỡ ra tạo thành vết nứt, nhưng vết nứt không gian mà Bỉ Mông Cự Thú tạo ra là do lực lượng cùng móng vuốt sắc bén chém ra. Nhận mang phía trước, vết nứt phía sau đã ngay lập tức chặn đường chạy trốn của Đường Tam.

Ngân quang loé lên, Truyền Tống trận bàn kích phát, nhưng thay vì truyền tống đến bên kia đài thi đấu, Đường Tam lại lùi lại. Trong chớp mắt hắn đã xuất hiện ở rìa sân đấu.

Cùng lúc đó, Phá Thiên Chuỳ trong tay bắn ra, vẫn như cũ là thủ pháp Lưu Tinh Chuỳ. Chuôi chuỳ kết hợp với một gốc Lam Ngân Hoàng, vẽ ra một đường vòng cung, vượt qua nhận mang rộng lớn, trên không còn bẻ một cái, đã đập tới trước mặt tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú.

Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú nặng nề rơi xuống đất, từng đạo nhận mang lưu lại trên mặt đất những khe rãnh thật dài.

Hắn cũng chẳng thèm nhìn Phá Thiên Chuỳ, tay trái vung, năm đạo nhận mang chém ra. Một màn thần kỳ xuất hiện, năm đạo nhận mang này vậy mà lại dừng lại giữa không trung.

Phá Thiên Chuỳ đụng phải năm đạo nhận mang này. Trong tiếng oanh minh kịch liệt, Phá Thiên Chuỳ bị bắn ra. Lúc này tay phải của tên Bỉ Mông Cự Thú lại vung lên, chém ra năm đạo nhận mang, lần

này là muốn cắt đứt kết nối giữa Phá Thiên Chuỳ và Lam Ngân Hoàng.

Năng lực để nhận mang ngưng trệ trên không trung gọi là huyết mạch lưu vết. Phải là người có tu vi cực mạnh, huyết mạch chi lực cường đại mới có thể ngưng tụ nó bên ngoài cơ thể mà không tiêu tán.

Chỉ riêng điều này, Đường Tam đã đánh giá tên trước mặt này có lẽ là đối thủ mạnh nhất từ trước đến nay hắn gặp được ở Tổ đình tinh anh đại tái.

Nhưng Đường Tam không biết là, tên đệ tử đích truyền của Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng này chính là tuyển thủ hạt giống ở tổ bọn họ, được nội bộ Tổ đình đánh giá là người có thể đứng đầu tiểu tổ nhất.

Trong nháy mắt khi Phá Thiên Chuỳ bị đẩy ngược lại, cổ tay Đường Tam chuyển, Lam Ngân Hoàng phi tốc co lại. Nhưng chỗ tên Bỉ Mông Cự Thú công kích đã được tính toán trước, hơn nữa nhận mang to lớn, Lam Ngân Hoàng muốn tránh cũng đã không kịp.

"Phốc phốc phốc!"

Lam Ngân Hoàng trong nháy mắt bị cắt thành vài đoạn, may mắn trước đó Phá Thiên Chuỳ đã được kéo lại, dưới tác dụng của lực quán tính mà bay trở về chỗ Đường Tam.

Trong khoảnh khắc Đường Tam cầm được Phá Thiên Chuỳ, hắn lập tức mở ra truyền tống, lần này là di chuyển đến vị trí của tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú khi họ mới xuất hiện.

Qua vài lần giao thủ, Đường Tam hiểu dưới tình huống không sử

dụng Thần Thức, nếu chính diện giao thủ hắn không hề có chút cơ hội nào. Gia hoả này công thủ hay lực bộc phát đều quá mạnh. Lợi trảo của Bỉ Mông Cự Thú không phải là thứ hắn có thể chống lại hiện tại. Đổi lại là Đại Miêu thì còn có khả năng, nhưng bây giờ hắn chỉ là Bát giai đỉnh phong, căn bản là làm không được.

Đối thủ như vậy thật khó giải quyết. Hắn muốn chiến thắng chỉ sợ phải mở ra lối đi riêng, không thể không để lộ một chút năng lực của bản thân.

Đường Tam bất đắc dĩ thầm than một tiếng, hai mắt sáng lên, kim quang nhàn nhạt lưu chuyển. trong nháy mắt tiếp theo, phía sau hắn giãn ra một đôi cánh màu vàng.

Trên khán đài, nhìn thấy cảnh tượng này Trình Tử Chanh không khỏi mở to hai mắt, la thất thanh: "Kim Bằng Biến?" Cho tới bây giờ nàng cũng không biết Đường Tam vậy mà lại có Kim Bằng Biến. Chuyện này làm sao có thể? Đây là suy nghĩ duy nhất trong lòng nàng lúc này.

Huyết mạch của hắn cuối cùng là gì? Đối với điểm này, đám người cũng đã sớm mơ hồ.

Khi vừa mới tới, Đường Tam là Phong Lang Biến, nhưng về sau, năng lực hắn thi triển tựa hồ không có bất kỳ liên quan nào đến Phong Lang.

Mà giờ phút này, hắn lại lộ ra Kim Bằng Song Dực, điều này sao không khiến Trình Tử Chanh cùng các đồng bạn khác kinh hãi?

Trước đó trong chiến đấu, Đường Tam vẫn luôn thể hiện ra Sư Hổ Biến, cũng được công nhận là huyết mạch cường đại. Nhưng bây giờ hắn lại hiện ra Kim Bằng Biến, không hề nghi ngờ đây chính là

huyết mạch thứ hai của hắn.

Nhân loại truyền thừa song huyết mạch? Đây là điểm làm tất cả người xem khiếp sợ.

Trên Yêu Tinh Đại Lục, song huyết mạch không phải quá hiếm thấy, nhưng nói chung, song huyết mạch đồng nghĩa với việc hai huyết mạch sẽ mỏng hơn, rất ít người có song huyết mạch cường đại, trừ phi là truyền thừa đặc biệt mạnh sinh ra biến dị. Nhưng đa số biến dị đều là suy yếu, thậm chí là chết yểu. Nhưng cũng có trường hợp thành công, giống như Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng và Địa Âm Thiên Tinh Hoàng. Trong tất cả các chủng quần, huyết mạch Tinh Quái Tộc dung hợp có xác suất thành công khá lớn. Dựa vào đặc tính cấy ghép trên người Tinh Quái Tộc, dung hợp sẽ dễ dàng hơn một chút.

Còn đối với Yêu Quái Tộc, đồng thời có hai loại huyết mạch thì rất có thể sẽ xuất hiện tình huống huyết mạch xung đột như Sư Hổ Tộc.

Mà lúc này, Đường Tam đã thi triển ra loại huyết mạch thứ hai, mà rất rõ ràng là hai huyết mạch này cùng tồn tại và không xung đột với nhau.

"Gào ....."

Hào quang màu bạch kim sáng lên phía sau Đường Tam, quang ảnh Sư Hổ Thú to lớn xuất hiện, gầm lên tiếng thét đinh tai nhức óc.

Cảm nhận được sóng âm chấn động, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú hơi dừng lại.

Sư Hổ Thú? Sư Hổ Biến?

Lại thêm Kim Bằng Biến, đây rõ ràng là đồng thời thi triển hai loại huyết mạch.

Nếu lần tranh tài này không có Đại Miêu, chỉ sợ không có người nào nhận ra Sư Hổ Biến. Năng lực tương tự này Đại Miêu đã từng sử dụng trong trận đầu tiên, đều có tác dụng huyết mạch áp chế mạnh với các đối thủ đồng cấp. Tranh tài vẫn còn tiếp tục, không có khả năng đi tìm Đại Miêu xác minh, nhưng trong nội bộ Tổ đình đã nhấc lên phong ba, nhất là trong Sư tộc cùng Hổ tộc.

Bọn họ cũng không phải kẻ ngốc, làm sao lại không nhìn ra tên Sư Hổ tộc này đã giải quyết xong vấn đề huyết mạch xung đột, đồng thời dung hợp huyết mạch sinh ra một loại huyết mạch cường đại hoàn toàn mới, rất có thể là huyết mạch cấp một.

Chuyện này khiến trong nội bộ Sư tộc cùng Hổ tộc xuất hiện nhiều ý kiến bất đồng, đặc biệt là khi Đại Miêu bằng vào thực lực cường đại của bản thân mà cứng đối cứng với Hoàng Kim Mãnh Mã và chiến thắng đối thủ, mọi người liền chắc chắn đó chính là huyết mạch cấp một.

Lúc này Sư Hổ Biến lại xuất hiện trên người Đường Tam, điều này có nghĩa là, hắn là phụ thuộc nhân loại Sư Hổ tộc. Dù có điều tra cũng chỉ phát hiện được, Đường Tam và Đại Miêu cùng một chỗ báo danh và có quan hệ rất mật thiết.

Chương 503: Sư Hổ Kim Bằng Biến

Chỉ là, mọc cánh là như thế nào? Đây chính đặc điểm của Kim Sí Đại Bằng Điểu tộc.

Sư Hổ sinh cánh, chuyện này thực sự kỳ lạ, hơn nữa đây là huyết mạch tổ hợp, nhìn qua còn không thấy xung đột gì.

Tên nhân loại này có thể đi đến hiện tại, thực lực đúng là không tầm thường!

Nếu có thể lựa chọn, Đường Tam chắc chắn không muốn để lộ hai loại huyết mạch trước mặt mọi người. Nhưng đối thủ quá mạnh, nếu như không bại lộ Kim Bằng Biến, hắn rất có thể sẽ bại lộ các huyết mạch khác.

Năng lực không gian truyền tống của Khổng Tước Biến có thể dùng trận bàn yểm trợ, ngẫu nhiên sử dụng một chút vẫn được, nhưng nếu liên tục sử dụng thì chẳng phải sẽ bại lộ sao? Nếu sau này Truyền Tống trận bàn bị nghiên cứu kỹ, mọi người sẽ phát hiện đồ vật này không thể truyền tống liên tục.

Năng lực khống chế thời gian của Thì Quang Biến lại càng thêm rõ ràng. Còn Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực càng không có khả năng sử dụng trên chiến trường. Hắn cần giấu nhất chính là Thiên Hồ Biến.

Lam Ngân Hoàng còn dễ giải thích, có thể nói đó là một phương thức sử dụng đặc thù của một loài thực vật. Chỉ cần không có nhiều

tác dụng thì sẽ không bị chú ý, bởi vì Lam Ngân Hoàng không có bất kỳ năng lực cường đại nào.

Hơn nữa, bộ tộc Bỉ Mông Cự Thú được xưng là vô địch lục địa, như vậy, muốn chiến thắng đối thủ chỉ dựa vào tốc độ trên mặt đất là không đủ. Ngươi là mạnh nhất lục địa, vậy ta có đôi cánh, chúng ta tiến hành không trung đối mặt đất.

Cho nên sau một hồi suy nghĩ, Đường Tam quyết định thi triển Kim Bằng Biến, lấy Kim Bằng Biến phụ trợ Sư Hổ Kim Cương chống lại đối thủ. Người có được đồng thời hai loại huyết mạch không phải là không có, số lượng nhân loại rất khổng lồ, có một người có hai loại huyết mạch cũng không phải là không có. Hơn nữa, Mỹ công tử cũng có song huyết mạch, vòng chung kết phía sau chỉ sợ nàng cũng sẽ không giấu được.

Nếu lần này Mỹ công tử không đến, Đường Tam cũng sẽ không làm như vậy. Cùng lắm thì lấy Sư Hổ Kim Cương đi đối kháng, thua thì thôi.

Nhưng Mỹ công tử đã tới, hắn muốn hộ tống nàng.

Thắng lợi lần này có trợ giúp rất lớn để tương lai Mỹ công tử kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc. Sau khi có được sự tán thành của Tổ đình, nàng mới có thể trở về kế thừa vương vị. Đây cũng là nguyên nhân Khổng Tước Đại Yêu Vương mang nàng đến dự thi.

Đường Tam không biết Mỹ công tử có át chủ bài gì, nhưng nếu một tuyển thủ mạnh như tên trước mắt tiến vào vòng chung kết và gặp Mỹ công tử, chắc chắn sẽ khiến nàng gặp nhiều phiền toái. Đối với Đại Miêu cũng giống vậy. Cho nên, sau khi suy nghĩ cẩn thận, Đường Tam cho rằng mình nhất định phải chiến thắng đối thủ.

Huống chi, việc hắn có nhiều loại huyết mạch đã bại lộ khi đối mặt với khảo nghiệm của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Mỹ công tử tới, vậy có nghĩa là hắn có thể đồng thời xuất ra ba tín vật của ba Đại Yêu Hoàng. Tín vật của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có thể không lấy ra, chỉ với tín vật của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cũng đủ để uy chấn quần hùng rồi. Ít nhất từ trước mắt có thể thấy, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng không có ác ý với mình. Tinh Tinh mang đến áp lực, nhưng chỉ cần nàng ở bên cạnh hắn thì có nghĩa ở Tổ đình bên này, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng sẽ chiếu cố hắn ở một mức độ nhất định.

Cho nên, sau khi cân nhắc tổng thể, hắn mới quyết định để lộ Kim Bằng Biến của mình.

Khi thấy cảnh tượng này, không chỉ các đồng bạn ở học viện Cứu Thục chấn kinh, mà Đại Miêu cũng trợn to mắt nhìn, nhưng trong lòng càng thêm ngưỡng mộ. Đường Tam có thể bay! Chiến thuật như vậy đã bay vọt về chất. Đại Miêu hoàn toàn không ngạc nhiên khi Đường Tam có Sư Hổ Biến, Sư Hổ Kim Cương có thể nói là do chính Đường Tam tạo ra. Không có Đường Tam, Sư Hổ tộc hiện tại vẫn còn đang chịu khốn nhiễu vì huyết mạch xung đột. Trong mắt Đại Miêu, Đường Tam vẫn luôn thần bí. Mặc dù Đường Tam là nhân loại, nhưng Đại Miêu chưa bao giờ coi hắn là một nhân loại bình thường. Đường Tam luôn có thể làm những chuyện người khác không thể, đơn giản chính là cứu tinh của Sư Hổ tộc.

Bình tĩnh nhất chính là Mỹ công tử. Khi nàng mới quen Tu La đã biết hắn có nhiều loại huyết mạch, mà bản thân nàng cũng có hai loại huyết mạch cấp một cường đại.

Nghe những tiếng kinh hô trên ghế quan chiến, Mỹ công tử vô thức nắm chặt tay, âm thầm cổ vũ cho hắn.

Trên đài tranh tài.

Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú xoay người lại thì nhìn thấy đôi cánh vàng óng sau lưng Đường Tam, không nhịn được mà trợn to hai mắt nhìn, quên mất phải tiếp tục công kích.

Song huyết mạch?

Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú trước mặt này là người nổi bật ở thế hệ trẻ trong tộc, làm sao lại không nhìn ra lúc này Đường Tam không phải đang thi triển một loại huyết mạch. Đúng là có Sáp Sí Hổ là loài hổ biết bay, nhưng Sáp Sí Hổ là Yêu Thú, không phải Yêu Quái, hơn nữa, huyết mạch Sáp Sí Hổ là cấp độ gì? Đường Tam có thể dự thi chứng tỏ ít nhất hắn có huyết mạch cấp hai.

Đây rõ ràng là kết quả sau khi hai huyết mạch dung hợp. Một tiếng Sư Hổ rống kia, ngay cả huyết mạch của hắn cũng có chút run rẩy. Mặc dù không có tác dụng áp chế, nhưng vẫn làm hắn sửng sốt trong chốc lát.

Cuộc chiến giữa hai bên, bầu không khí càng trở nên nặng nề hơn.

Cơ bắp trên người tên Bỉ Mông Cự Thú đã bành trướng lên vài phần. Hắn suýt nữa không khống chế được tâm tình của mình mà bày ra bản thể.

Nhưng hắn cưỡng ép khống chế được. Đối phương có Truyền Tống trận bàn, thân hình vốn linh hoạt, bây giờ lại còn có thể bay. Nếu mình biến lớn thì không phải đối phương sẽ càng dễ dàng cận thân hơn sao?

Tuyệt không để Đường Tam cận thân. Đây là kế hoạch tác chiến hắn đặt ra cho mình trước khi tranh tài bắt đầu. Một khi bị cận thân

thì phiền phức lớn rồi.

Đôi cánh đập sau lưng, Đường Tam trực tiếp xông lên không trung. "Lên như diều gặp gió chín vạn dặm", luận năng lực phi hành, trong tất cả Yêu Quái phi hành, Kim Sí Đại Bằng Điểu xếp thứ nhất, huyết mạch cấp hai cũng theo đó mà tới. Phi người lên không trung, đôi mắt của Đường Tam càng thêm sáng tỏ. Tất cả khán giả, bao gồm cả khách quý giờ khắc này đều ở dưới chân hắn. Cảm giác đứng trên vạn người này kiếp trước hắn đã cảm thấy vô số lần, nhưng ở thế giới này, đây là lần đầu tiên.

Đây là Tổ đình, là hạch tâm chân chính ở Yêu Tinh Đại Lục và nơi này cấm bay. Chỉ có ở Tổ đình tinh anh đại tái mới không bị hạn chế. Lúc này đây, cảm thụ được từng toà thánh sơn xung quanh, còn có khí tức của vô số cường giả, Đường Tam hít sâu một hơi, thầm nói: "Một ngày nào đó, ta nhất định đứng ở đỉnh phong của vị diện này! Tạo ra đủ không gian sinh tồn cho nhân loại!"

Trong chớp mắt tiếp theo, hắn quay lại, tăng tốc độ lên đến cực hạn. Hắn giống như một đạo kim quang từ trên trời lao xuống, thẳng đến tên Bỉ Mông Cự Thú kia.

Trên ghế quan chiến, Trình Tử Chanh nín thở, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm vào Đường Tam. Thân là người nắm giữ Kim Bằng Biến, sau khi khiếp sợ, điều nàng muốn nhìn thấy nhất chính là Đường Tam sử dụng Kim Bằng Biến trên chiến trường như thế nào. Cho tới bây giờ, nàng luôn tin phục Đường Tam. Đường Tam xuất hiện khiến năng lực của nàng tăng lên rất nhiều, hiện tại Kim Sí Phi Phong Trảm đã đạt đến trình độ cực kỳ thuần thục. Vậy Đường Tam thì sao? Hắn sẽ thi triển như thế nào?

"Ngao grào ...."

Cảm nhận được lực áp cường đại từ trên không trung, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú huyết mạch sôi trào, con ngươi bỗng biến thành màu đỏ như máu, thậm chí quang mang màu vàng xung quanh cơ thể cũng đổi màu.

Khát máu! Đây là huyết mạch thiên phú của Bỉ Mông Cự Thú. Ở trạng thái khát máu, lực chiến đấu của bọn họ sẽ tăng lên trên diện rộng, nhưng chúng vẫn có thể giữ được tỉnh táo. Đây chính là điểm cường hãn nhất trên người bọn chúng. Mặc dù phía sau có một ít tác dụng phụ, nhưng cơ hồ không có đối thủ nào có thể kiên trì đến khi tác dụng phụ sinh ra.

"Oanh!"

Sóng xung kích màu đỏ như máu cuộn trào, mười đạo nhận mang đột nhiên xuất hiện, trên không trung hình thành một quang võng đỏ như máu. Mỗi đạo nhận mang dài mấy chục thước, tựa như đang xé toạc bầu trời. Quang võng giống như một tấm lưới bắt chim, xông thẳng về phía Đường Tam.

Uy năng một kích này đủ để so sánh với công kích của đa số cường giả Yêu Vương phổ thông. Đây mới là công kích thực sự của người thuộc bộ tộc được xưng là mạnh nhất đại lục.

Hào quang bạch kim trên người Đường Tam thiêu đốt, uy áp bộc phát. Đường Tam không có ý muốn thôn phệ huyết mạch chi lực của đối phương, hiện tại dù có thể thôn phệ huyết mạch chi lực của Bỉ Mông Cự Thú, thì khi vào cơ thể sẽ sinh ra trùng kích kịch liệt, làm thân thể Đường Tam mất khống chế. Cho nên lúc này Đường Tam chỉ dùng bài xích, cũng không sử dụng năng lực thôn phệ.

Chương 504: Trảo Nhận Phong Bạo

Kim quang lấp loé trên không trung, xẹt qua nhận mang đầy trời theo một quỹ tích cực kỳ kỳ dị. Trong chớp mắt, Đường Tam đã đến trước mặt tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú.

Bỉ Mông Cự Thú kinh hãi, cảm giác nguy cơ mãnh liệt ập tới. Hắn liên tục dùng chân phải đạp xuống mặt đất, nương theo tiếng oanh minh kịch liệt, lấy thân thể hắn làm trung tâm, hồng quang bắn ra cao khoảng mười mét, bao phủ một vùng lớn xung quanh.

Chiến Tranh Tiễn Đạp không phải là năng lực chỉ có Hoàng Kim Mãnh Mã tộc mới có, Bỉ Mông Cự Thú tộc cũng có. Nhất là ở trạng thái khát máu, Chiến Tranh Tiễn Đạp chính là kỹ năng hộ thể mạnh nhất.

Hồng quang đánh thẳng tới, ngay trước khi hồng quang tấn công cơ thể mình thì đạo kim quang kia chợt rẽ một góc và bay ra ngoài theo đường chéo.

Đôi trảo của tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú bắn ra, từng đạo nhận mang màu đỏ truy kích kim quang.

Nhưng là, kim quang kia đột ngột rẽ một góc 90 độ, lao thẳng lên trời, dùng một tư thế không có khả năng lần nữa tiến nhập không trung.

....

Trình Tử Chanh nhìn đến ngây người. Chính vì nàng sở hữu Kim Bằng Biến nên nàng hiểu rõ, kiểu phi hành vừa rồi khó như thế nào. Nàng tự nhủ mình tuyệt đối không làm được. Nếu nàng làm như vậy, dưới tác dụng của phản lực chỉ sợ xương cốt đều bị bẻ gãy. Đây cơ hồ là trạng thái phi hành không có khả năng đạt được! Phản lực dường như không có bất kỳ tác dụng gì trên người Đường Tam.

Làm sao có thể? Suy nghĩ này cơ hồ đồng thời xuất hiện trong lòng những Yêu Quái phi hành. Đó là phương thức phi hành ngược với lẽ thường, khiến tất cả mọi người đều chết lặng.

Đối với bọn họ đúng là không có khả năng, nhưng với Đường Tam thì khác. Đầu tiên, hắn có Sư Hổ Kim Cương hộ thể, do đó lực phòng ngự tuyệt đối vượt xa các Yêu Quái phi hành bình thường, cường độ thân thể cũng như vậy. Điều quan trọng hơn là cách hắn sử dụng khí tức của mình. Khi vào cua, hắn lợi dụng Sư Hổ Kim Cương cản trở công kích của đối phương, đồng thời tăng tốc độ lên gấp đôi, từ đó bay theo một quỹ tích không thể tưởng tượng được. Hắn không phải chỉ sử dụng một loại năng lực huyết mạch a!

Cho nên từ góc nhìn của khán giả, kim quang bỗng uốn cong, tránh khỏi nhận mang màu đỏ truy kích, rồi ngay sau đó xoay chuyển vẽ ra một đường vòng cung. Thân ảnh Đường Tam trên không trung lại quay lại, bỗng lao xuống, trong nháy mắt đã đến trước mặt tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú.

Một chưởng nhẹ nhàng hướng xuống trán đối thủ đánh xuống.

"Oanh oanh ..." Tên Bỉ Mông Cự Thú không chút do dự lại sử dụng Chiến Tranh Tiễn Đạp.

Bị Đường Tam dùng một chưởng vỗ lên lồng ngực, Thì Quang Ngạc

đã chết, Hoàng Kim Mãnh Mã nhận thua, nếu hắn bị vỗ trúng đầu thì có thể chịu được sao?

Bởi vậy, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú không dám đánh cược, chỉ có thể lần nữa bộc phát huyết mạch chi lực, tiến hành phòng ngự toàn diện.

Bạch quang dâng trào trong tay, Sư Hổ Kim Cương năng lực bài xích bộc phát, thôi động thân thể Đường Tam cải biến phương hướng, lần nữa bay chéo ra ngoài. Tình cảnh lúc trước lại xuất hiện.

Người xem chỉ nhìn thấy kim quang kia không ngừng bay lượn trên không trung, giống như đang se chỉ luồn kim vậy, liên tiếp bay đi bay về, khởi xướng công kích với tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú, làm hắn không thể không dùng Chiến Tranh Tiễn Đạp để phòng ngự toàn diện. Mà công kích của tên Bỉ Mông Cự Thú luôn bị Đường Tam dùng kỹ năng phi hành tinh diệu tránh đi.

Tất cả người xem đều hiểu vì sao tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú không để cho Đường Tam cận thân. Dù sao Đường Tam thậm chí đã phá được phòng ngự của Hoàng Kim Mãnh Mã. Sau khi xem trận đấu của Đường Tam và Thì Quang Ngạc, khán giả đã không còn nghi ngờ kết quả trận đấu giữa hắn và Hoàng Kim Mãnh Mã. Tất cả mọi người đều đồng ý rằng Đường Tam thực sự có sát chiêu. Một khi bị hắn cận thân thì sẽ chịu thiệt thòi cực lớn.

Lúc này hắn thể hiện ra kỹ năng phi hành kinh người đã càng thuyết phục mọi người. Khả năng phi hành cộng thêm năng lực cận chiến đáng sợ như vậy khiến người ta có cảm giác không thể đối phó được.

Làm sao mới có thể đánh bại Đường Tam trong tình trạng như vậy? Mặc dù tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú rất mạnh, nhưng công kích liên

tục của Đường Tam làm hắn tiêu hao nhiều, càng là có lực nhưng không sử dụng được, đối phương căn bản không cho hắn cơ hội.

Phi hành tinh diệu và không ngừng trùng kích, Đường Tam dẫn dụ đối thủ thi triển Chiến Tranh Tiễn Đạp phạm vi lớn, sau đó cấp tốc tránh đi, rồi lại quay trở về. Khả năng nắm chắc thời cơ, khống chế phi hành, đơn giản là tuyệt không thể tả khiến khán giả đều bị loá mắt.

Dù là thi đấu cá nhân hay thi đấu hai người lúc trước, thực lực của Đường Tam đã làm khán giả rất giật mình. Nhưng đến trận đấu này bọn họ mới nhận ra, nguyên lai trước đó hắn không dùng toàn lực. Người ta còn có khả năng phi hành siêu cường.

Ngồi ở chỗ khách quý, Mao Văn Võ nhịn không được quay đầu nhìn cha mình, thấy cha đang hết sức chú ý xem trận đấu, hắn mở miệng muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra. Dù sao, không phải ai cũng thích bị đánh, đúng không?

Thời gian dần trôi qua, Đường Tam đã thực hiện mấy chục lần công kích, khí tức của tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú cũng bắt đầu suy yếu. Trạng thái khát máu tất nhiên siêu cường, cũng tương đương với kích phát tiềm năng, nhưng sau khi hết tác dụng, huyết mạch chi lực sẽ nhanh chóng suy yếu.

Chỉ là bình thường, dưới trạng thái khát máu, Bỉ Mông Cự Thú cơ hồ đều nhanh chóng giải quyết đối thủ nên khuyết điểm này cũng không là gì. Nhưng hôm nay hắn lại đối mặt với Đường Tam, cho nên phải chịu thiệt lớn.

Mặc dù hắn biết rõ đối thủ đang làm tiêu hao lực lượng của mình, nhưng hắn không còn cách nào khác, không thể để Đường Tam cận thân. Hắn không biết khi trúng một chưởng kia có cảm thụ gì,

nhưng hắn tuyệt không muốn trải nghiệm.

Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú gầm lên một tiếng, hồng quang trên mắt đại thịnh, thân thể rốt cuộc không khống chế được mà bành trướng dữ dội.

"Hai lần khát máu", Đường Tam trên không trung giật mình. Khí huyết của đối phương rõ ràng là tiêu hao nhiều, đây cũng là mục đích của hắn, không ngờ đối phương lại có thể thi triển khát máu, và lần này cường độ rõ ràng là mạnh hơn.

Thân thể tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú trong nháy mắt bành trướng lên đến 12 mét, cơ bắp khinh khủng làm rách quần áo, để lộ ra trong không khí. Trạng thái khát máu làm toàn thân hắn bắn ra khí tức cực kỳ hung hãn, đôi trảo đã dài đến sáu thước.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân thể cao lớn kia nhanh chóng xoay tròn, khí tức khủng bố đến cực điểm lập tức bộc phát. Gợn sóng đỏ như máu chập chờn, vô số nhận mang lấy thân thể hắn làm trung tâm điên cuồng bùng nổ, bắn ra ngoài với tốc độ kinh người. Đài thi đấu đường kính 200 mét trong chốc lát đã hoàn toàn biến thành màu đỏ và bị nhận mang màu đỏ bao phủ.

Trảo Nhận Phong Bạo! Đây chính là năng lực huỷ thiên diệt địa cường đại của Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng. Vị này chính là huyết mạch đích truyền a!

Bộc phát trong chớp mắt này khiến tất cả khán giả đều đứng lên, đây là cảnh tượng rung động nhất từ khi tranh tài bắt đầu đến nay. Trảo Nhận Phong Bạo khủng bố cao hơn 200 mét, bao phủ toàn bộ đài thi đấu đã hoàn toàn thể hiện ra năng lực công kích khủng bố của Bỉ Mông Cự Thú tộc.

Nếu Long tộc ở trong phạm vi này chỉ sợ thân thể sẽ bị phá thành từng mảnh nhỏ.

Bỉ Mông Cự Thú có thể có hai lần khát máu tuyệt đối là thiên kiêu chi tử, chỉ có huyết mạch thuần khiết nhất, thiên phú tốt nhất mới có thể hoàn thành hai lần khát máu. Lần khát máu thứ hai còn được gọi là Thị Huyết Cuồng Hoá, khi cần bộc phát toàn diện và điên cuồng mới có thể thi triển. Sau khi thực hiện thì người thi triển sẽ suy yếu một thời gian dài mới có thể khôi phục, đây là một năng lực liều mạng của Bỉ Mông Cự Thú tộc.

Chương 505: Lên như diều gặp gió

Để đánh bại Đường Tam, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú thậm chí đã không nghĩ đến những tranh tài phía sau. Chủ yếu là vì hắn bị Kim Bằng Biến áp chế quá khó chịu. Nhận mang của hắn rõ ràng muốn đánh trúng Đường Tam, nhưng kết quả luôn bị đối thủ làm bật ra hoặc né tránh được, chung quy vẫn không có tác dụng gì. Huyết mạch chi lực của hắn lúc này đã ngày càng yếu. Mắt thấy sắp thua trận, hắn không còn giữ lại nữa. Hơn nữa, thành công thi triển Trảo Nhận Phong Bạo cũng đủ để nói rõ hắn cường hãn cỡ nào.

Trong phong bạo khủng bố như vậy, việc né tránh đều vô nghĩa, bởi vì trong Trảo Nhận Phong Bạo, không gian đều bị phá toái, gần như không có khả năng né tránh.

Cảnh tượng này không hề nghi ngờ làm chấn kinh toàn bộ dân chúng trên quảng trường Tổ đình, bọn họ đã rất nhiều năm chưa nhìn thấy Bỉ Mông Cự Thú thi triển Trảo Nhận Phong Bạo. Cho dù các quý tộc trên đài khách quý cũng không khỏi tán thưởng.

Mao Văn Võ có chút khó coi. Gia hoả này thật mạnh a! Công kích trình độ này chính mình có thể chịu được sao? Chỉ sợ là rất khó. Quá kinh khủng, mình vậy mà lại rút thăm trúng cái tổ này. Nói cách khác, dù hắn không thua bởi tên số 6 kia, trước mặt tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú, hắn cũng không chiếm được chỗ tốt.

"Bốp!" Hắn cảm thấy sau ót đau nhức, phía sau lại truyền đến thanh âm tức giận của phụ thân, "Ngươi nhìn người ta xem, nhìn người ta

có thực lực gì! Nhìn lại ngươi xem! Phế vật!"

....

Mao Văn Võ rất uỷ khuất, không có tranh luận gì, bởi bì hắn rất rõ nếu tranh luận thì có kết quả như thế nào. Đây chính là "con nhà người ta" trong truyền thuyết sao?

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt của hắn sáng lên, quay đầu nhìn phụ thân, nói: "Hắn sẽ không thua."

Phụ thân của Mao Văn Võ, Hoàng Kim Mãnh Mã to lớn sửng sốt một chút. Hắn cũng đã nhìn thấy.

Trong hồng quang giữa trời kia có một đạo kim quang phóng lên tận trời, xoay tròn với tốc độ cao bay lên không trung, lao ra khỏi phạm vi bị hồng quang bao phủ.

Bên ngoài kim quang còn có một tầng hào quang bạch kim bao phủ.

Đường Tam không ngờ đối thủ lại liều mạng như vậy? Khi cảm nhận được khí huyết của đối phương suy yếu, Đường Tam cho rằng mình đã thắng, lại không nghĩ tới đối phương còn có thủ đoạn bộc phát này.

Nhưng hắn là ai? Đã từng là Thần Vương, luận kinh nghiệm chiến đấu, dù là Hoàng Giả ở thế giới này cũng không thể so sánh với hắn. Khi cảm giác được không ổn, Đường Tam ngay lập tức đưa ra được phán đoán chính xác.

Lúc này, muốn dùng không gian truyền tống để thoát ly chiến trường là chuyện không thể. Nếu đã vậy thì cũng chỉ có thể dùng tốc độ để giành chiến thắng.

Tốc độ Kim Bằng Biến tăng lên đến cực hạn, dù sau đó vẫn bị nhận mang bao phủ, nhưng dựa vào tốc độ "lên như diều gặp gió chín vạn dặm", hắn vẫn xông ra ngoài phạm vi công kích của Trảo Nhận Phong Bạo. Mượn thế xông bùng nổ đột ngột, hắn khống chế thân thể mình cấp tốc xoay tròn, hai cánh mở ra, Sư Hổ Kim Cương không giữ lại chút nào toàn bộ rót vào trong đó. Khi xoay tròn thì đem năng lực bài xích của Sư Hổ Kim Cương toàn diện triển khai.

Hắn tựa như một cánh quạt, trước khi nhận mang khép lại đã ngạnh kháng xông ra bên ngoài.

Dưới chân là hồng quang dày đặc, còn có không gian phá toái. Cảm nhận được năng lượng bộc phát khủng bố kia, Đường Tam mặc dù đã chạy thoát nhưng da đầu vẫn có cảm giác tê dại.

Quá kinh khủng, Bỉ Mông Cự Thú tộc thật là quá kinh khủng!

Tốc độ, lực lượng, phòng ngự, công kích, tất cả đều rất kinh người. Bởi vậy có thể thấy được, Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng mạnh mẽ như thế nào. Như vậy, ba Đại Yêu Hoàng xếp trên hắn còn kinh khủng đến cỡ nào đây!

Nhận mang màu đỏ phía dưới dần biến mất. Bạo phát siêu cấp kéo dài gần chục giây cơ hồ đã hoàn toàn phá huỷ đài thi đấu. Ở trung tâm hồng quang, thân ảnh cao lớn dần hiện ra, hắn khom người, dùng đôi trảo chống xuống mặt đất để chống đỡ cơ thể mình, đang thở hổn hển từng ngụm khí lớn.

Không chờ nhận mang hoàn toàn biến mất, Đường Tam đã quay lại, lần nữa tăng tốc, trong kim quang lấp loé, đôi mắt hắn ánh lên hào quang tử kim rồi nhanh chóng biến mất. Đường Tam phát ra tinh thần trùng kích ngay lập tức đánh mạnh vào Tinh Thần Chi Hải của

tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú.

Bỉ Mông Cự Thú tộc mặc dù không am hiểu Tinh Thần Lực, nhưng khả năng phòng ngự tinh thần của bọn họ rất mạnh. Ở trạng thái khát máu, bọn họ thậm chí có thể phong toả tinh thần, để đối thủ am hiểu Tinh Thần Lực không thể công kích.

Được xưng là vô địch lục địa, bọn họ đúng là không có khuyết điểm.

Nhưng là, bọn họ muốn phong toả tinh thần thì phải ở trạng thái bình thường. Sau khi liên tiếp thi triển khát máu và Thị Huyết Cuồng Hoá, tên Bỉ Mông Cự Thú kia đã sớm không thể làm gì được nữa. Hắn thậm chí đã nghĩ Đường Tam sớm bị Trảo Nhận Phong Bạo nghiền thành tro bụi. Sau khi luyện thành một chiêu này, hắn đã biết nó có uy lực mạnh mẽ như thế nào. Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng từng nói với hắn, trong phạm vi một chiêu này, không có bất kỳ đối thủ nào có thể tránh khỏi.

Bỉ Mông Cự Thú tộc khác với các chủng tộc có Hoàng Giả khác. Trong tất cả các chủng tộc Yêu Quái, trừ Long tộc và Phượng tộc, bọn họ là chủng quần thứ ba luôn có Đại Yêu Hoàng. Nói cách khác, dù thời đại nào, Bỉ Mông Cự Thú tộc luôn có Đại Yêu Hoàng. Điểm này ngay cả Thiên Hồ tộc cũng không bằng. Có thể thấy Bỉ Mông Cự Thú tộc có nội tình thâm hậu cỡ nào.

Vì vậy, sau khi hoàn thành một kích này, hắn cho rằng mình đã đánh chết đối thủ. Tinh thần trùng kích đến ngay lúc này, cho nên hắn làm sao có thể phòng ngự được.

Gần như trong nháy mắt, ánh mắt hắn đã mất đi vẻ sáng ngời, đại não trống rỗng, ngay cả nhận thua cũng không thể nói. Mà Đường Tam ngay lúc này lao xuống, không tấn công đầu hắn, mà tay nhẹ

nhàng đưa ra, một chưởng ấn vào vị trí trái tim trên người tên Bỉ Mông Cự Thú.

Sư Hổ Kim Cương, Huyền Thiên Công triển khai toàn bộ, lúc này còn không thôn phệ thì chờ đến lúc nào? Thực lực đối thủ cường đại tất nhiên mang lại cho Đường Tam áp lực cực lớn, nhưng tương tự cũng khiến Đường Tam tìm thấy lạc ấn huyết mạch mà mình muốn nhất.

So với huyết mạch lạc ấn thuần phòng ngự của Hoàng Kim Mãnh Mã, năng lực tổng hợp công phòng nhất thể, lực bộc phát kinh người, thiên phú khát máu cùng Chiến Tranh Tiễn Đạp của Bỉ Mông Cự Thú đều là năng lực mà Đường Tam hy vọng có được. Hắn đợi đối phương suy kiệt sắp nhận thua mà phát động tinh thần trùng kích, vì tránh để đối phương chính thức nhận thua.

Hắn không sử dụng Âm Dương nhị khí, mà trực tiếp thôn phệ huyết mạch chi lực của tên Bỉ Mông Cự Thú.

Tên này vừa hoàn thành Thị Huyết Cuồng Hoá, là lúc huyết mạch đang sôi trào và thuần tuý nhất. Đường Tam toàn diện triển khai thôn phệ, cơ hồ trong nháy mắt đã cảm thấy tu vi của mình áp chế không nổi nữa, đã xông vào cánh cửa Cửu giai.

Mà tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú quá thảm rồi. Sau hai lần thi triển khát máu, huyết mạch chi lực của hắn tiêu hao gần hết, đã không còn sức tái chiến. Lúc này Đường Tam lại điên cuồng thôn phệ, hắn làm sao có thể chống cự được. Hắn chỉ cảm thấy trái tim bị bóp nghẹt, chờ hắn khôi phục lại từ trạng thái hoảng hốt đã qua vài giây. Đường Tam không do dự lại cho hắn một cái tinh thần trùng kích, để đầu óc hắn trống rỗng, sau đó tiếp tục thôn phệ.

Bị thân hình to lớn của tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú che khuất, trọng

tài cũng không phát hiện ra mánh khoé này. Hơn nữa, theo quy tắc, tranh tài kết thúc khi một bên mất đi sức chiến đấu hoặc nhận thua.

Lúc này, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú nhìn qua dường như đang cưỡng ép chống đỡ lấy công kích của Đường Tam, không ngã xuống đất và cũng không nhận thua. Vì vậy, tranh tài còn chưa kết thúc. Thế là Đường Tam cứ như thế thôn phệ gần hai mươi giây, sau khi đảm bảo hấp thu đầy đủ huyết mạch chi lực Cửu giai đỉnh phong mới thu tay lại.

Chương 506: "Nhạc phụ" tìm đến

Đường Tam nhảy về phía sau, rơi xuống mặt đất, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi. Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú vì huyết mạch chi lực đã tiêu hao hết nên nặng nề ngã xuống.

Hắn sẽ không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng vì thi triển Thị Huyết Cuồng Hoá và bị Đường Tam thôn phệ huyết mạch chi lực, nếu không tĩnh dưỡng nửa tháng thì không thể khôi phục lại được.

Huyền Thiên Công cấp tốc vận chuyển trong cơ thể. Bỗng tiến vào Cửu giai làm khí huyết trong cơ thể tăng vọt, may mắn Huyền Thiên Công ôn hoà nên không bại lộ quá nhiều, nhưng Đường Tam cảm giác được tu vi của mình đã tiến bộ không nhỏ. Trong đan điền có thêm lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú với lực lượng kinh người, hắn cần một thời gian mới có thể hoàn toàn hấp thu, hiện tại chỉ có thể trấn áp thôi.

Nhổ ra ngụm máu kia không phải là giả. Trước đó dựa vào Kim Bằng Biến cùng Sư Hổ Kim Cương xông ra khỏi Trảo Nhận Phong Bạo, dù hắn đã bắt được thời cơ tốt nhất nhưng kỹ năng này quá cường hãn, vì vậy một bộ phận kinh mạch đã bị tổn thương.

Giờ khắc này, toàn trường yên tĩnh.

Cảnh tượng vừa rồi thật sự làm người xem quá rung động. Trong nhận mang cơ hồ bao phủ toàn bộ đài thi đấu, kim quang vọt thẳng lên không trung, phá vòng vây mà thoát khỏi phong bạo. Khi nhận

mang biến mất, kim quang đảo lưu và chiến thắng.

Một chưởng nhẹ nhàng kia vẫn như cũ đánh tan kẻ thù. Nếu nói tranh tài trước đây còn có may mắn, vậy hôm nay thì sao? Dù Đường Tam vẫn không dám liều mạng với đối thủ, lựa chọn phương thức tiêu hao, nhưng kết quả cuối cùng đã rõ. Hắn lại thắng, tên nhân loại này lại thắng tranh tài. Đúng vậy, hắn là nhân loại a!

Cho tới lúc này, khán giả chân chính biết được chủng quần của Đường Tam đều kinh hãi, nhân loại có thực lực cường đại như vậy sao?

Hoàng Kim Mãnh Mã, Liệt Dương Hoa Tinh tộc, hôm nay thêm Bỉ Mông Cự Thú, vị nào không phải thuộc chủng quần mạnh mẽ uy chấn đại lục? Nhưng tên nhân loại này vậy mà lại chiến thắng tất cả bọn họ. Chỉ cần hắn thắng một trận nữa thì có thể tiến vào chung kết. Mà người xem quen thuộc với tổ thứ ba đều biết, đối thủ trận tiếp theo của Đường Tam không có thực lực như tên Bỉ Mông Cự Thú trước mặt này. Nói cách khác, Tổ đình tinh anh đại tái lần này có một nhân loại tiến vào vòng chung kết. Chuyện này thật không thể tin được.

Sở dĩ Đường Tam bị chú ý nhiều như vậy là vì đối thủ của hắn thực sự quá mạnh, mỗi một tên đều được đánh giá là có khả năng tiến vào vòng chung kết. Ai có thể nghĩ tới, một người chưa bao giờ được xem trọng như hắn lại có thể vượt mọi chông gai, liên tục chiến thắng ba đại cường địch.

Sau khi nghe trọng tài tuyên bố mình chiến thắng, Đường Tam nhẹ nhàng đẩy mặt nạ lên, quay người đi xuống dưới.

Ở ghế khách quý, một số quý tộc đã bắt đầu nghe ngóng lai lịch của

hắn.

Khi Đường Tam đi xuống đài tranh tài thì hơi giật mình, bởi vì dưới đó đang có người chờ hắn. Không phải là Đại Miêu, cũng không phải Mỹ công tử, mà là Thành chủ thành Gia Lý, Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Đường Tam không biết tại sao Khổng Tước Đại Yêu Vương lại có thể ở nơi này, bất quá là tộc trưởng, lại là Thành chủ của một chủ thành ở Thiên Vũ Đế Quốc, hắn hẳn là có chút đặc quyền. Mặc dù hắn không phải Hoàng Giả, nhưng ở Thiên Vũ Đế Quốc cũng là tồn tại đỉnh cao, dù sao trước đó ở thành Gia Lý, hắn lấy trọng thương làm đại giá mà đánh lui một Hoàng Giả.

"Đi theo ta." Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với Đường Tam.

"Được." Đường Tam bình tĩnh trả lời.

Ngân quang loé lên, không gian xung quanh đột nhiên biến mất. Hai người xuyên qua hư không, trong nháy mắt, họ đã xuất hiện ở một nơi khác.

Đó là một gian phòng bằng gỗ rất cổ xưa. Trên mặt đất trải một tấm thảm mềm mại, trên đó có một cái bàn, còn có mấy cái bồ đoàn. Cửa sổ mở ra, bên ngoài là một sơn cốc yên tĩnh đầy thanh tao, không khí mát mẻ thoang thoảng mùi thơm cây cỏ từ ngoài cửa sổ tràn vào, xâm nhập vào không gian nhỏ yên bình này.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đi tới một bên bàn, chỉ chỉ cái bồ đoàn đối diện mình.

Đường Tam đi tới đó ngồi xuống.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thuần thục cầm lấy ấm trà, thêm một số loại thực vật vào ấm trà đó, sau đó thêm nước, rồi dùng huyết mạch chi lực đun nóng. Rất nhanh, nước trong ấm sôi lên, một mùi thơm thoang thoảng từ miệng ấm tỏa ra.

Hắn rót cho Đường Tam một chén, rồi lại rót cho mình một chén. Buông ấm trà xuống, Khổng Tước Đại Yêu Vương ra hiệu với Đường Tam, "Thử xem".

"Cảm ơn ngài." Đường Tam lên tiếng, sau đó nâng chén trà lên uống một ngụm. Hắn là cao thủ dùng độc, tất nhiên sẽ không lo lắng Khổng Tước Đại Yêu Vương hạ độc trong trà.

Vị trà thơm ngọt tràn vào cổ họng, Đường Tam lập tức cảm giác được một cỗ khí thanh lương lan toả toàn thân, các vết thương trước đó rõ ràng đã tốt hơn nhiều.

Phun ra một ngụm trọc khí, tinh thần trở nên sảng khoái, Đường Tam chân thành nói: "Trà ngon."

Khổng Tước Đại Yêu Vương mỉm cười nói: "Đây là đồ tốt chỉ ở Tổ đình mới có. Ta nhớ không nhầm, ngươi gọi là Tu La, đúng không?"

"Đúng vậy." Đường Tam khẽ gật đầu.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Ta có chút không nhìn thấu ngươi, ngươi ẩn tàng rất sâu."

Đường Tam nói: "Mọi người đều có bí mật thuộc về mình. Ta có, ngài cũng có, không phải sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương khẽ thở dài, gật gật đầu, nói: "Đúng vậy! Mỗi người đều có bí mật của riêng mình. Ngươi là người của

Cứu Thục?"

Đường Tam hơi sửng sốt, hỏi: "Ngài cũng biết Cứu Thục?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói: "Ta đương nhiên biết. Thê tử và nữ nhi của ta đều là người của Cứu Thục, ta làm sao lại không biết Cứu Thục chứ?"

Nghe hắn nói câu này, đồng tử của Đường Tam lập tức co rút lại, nhưng ngay sau đó đã trở lại bình thường. Lần này đến lượt Khổng Tước Đại Yêu Vương kinh ngạc, hắn còn tưởng rằng thanh niên trước mặt này sẽ càng thêm kinh ngạc.

"Ta càng lúc càng nhìn không thấu ngươi. Từ khí tức của ngươi có thể thấy, ngươi nhiều nhất không quá 20 tuổi, đang trong giai đoạn trưởng thành. Nhưng ngươi quá mức trầm ổn, giống như một lão nhân đã trải qua nhiều thăng trầm. Có thể nói cho ta biết đã có chuyện gì xảy ra được không?" Khổng Tước Đại Yêu Vương khẽ cười nói.

Đường Tam nói: "Chuyện này ta không cách nào giải thích với ngài được. Nếu như ngài ngạc nhiên vì sao ta không kinh ngạc khi biết ngài đã biết Mỹ công tử là người của Cứu Thục thì ta phải nói là, ta có kinh ngạc. Nhưng từ việc ngài bồi dưỡng nàng đến cảnh giới hiện tại, thậm chí muốn truyền lại cho nàng chức Thành chủ, lại dẫn nàng tham dự Tổ đình tinh anh đại tái, ta nhìn ra được ngài cũng không để ý chuyện này, cho nên mới nhanh chóng bình tĩnh như vậy."

"Rất tốt." Khổng Tước Đại Yêu Vương lộ ra vẻ tán thưởng, "Trong thế hệ trẻ, ngươi là người cho ta cảm giác tốt nhất. Ngươi nói không sai, ta không để ý đến thân phận Cứu Thục của nàng, thậm chí ta còn cảm thấy mừng rỡ vì thân phận này. Dù sao, với Yêu Quái

Tộc cùng Tinh Quái Tộc, nhân loại quá nhỏ bé, thậm chí không có năng lực của riêng chủng quần mình. Nhân loại có năng lực chân chính có còn là nhân loại thực sự hay không? Người như vậy, có thể gọi là Bán Yêu, trong cơ thể đã chảy xuối huyết mạch Yêu Quái Tộc, cái này gọi là gì chứ?

Nghe câu cuối cùng này, lông mày Đường Tam không khỏi nhíu lại. So với các lời trước, lời này của đối phương làm Đường Tam rất xúc động.

Bởi vì Khổng Tước Đại Yêu Vương nói rất đúng. Nhân loại có được Yêu Thần biến, vẫn còn là nhân loại thuần tuý hay sao? Không phải, bọn họ không còn là nhân loại thuần tuý nữa, mà đã có huyết mạch Yêu Quái Tộc hoặc Tinh Quái Tộc chảy xuôi trong cơ thể. Gọi bọn họ là Bán Yêu hay Bán Tinh cũng không sai, chỉ là mọi người đều nghĩ mình là nhân loại thôi.

Tuy nhiên cũng có một số phụ thuộc nhân loại không coi mình là con người. Tất nhiên đây là số ít, dù sao đại đa số nhân loại có Yêu Thần biến đều có mẫu thân bị giết hại bởi gia tộc mà phụ thân họ thuộc về.

Chương 507: Thật có lỗi, ta không có khả năng thần phục ngài

"Nhân loại mặc dù nhỏ yếu, nhưng số lượng đông đảo. Hơn nữa, ta vẫn luôn cho rằng, ông trời mặc dù tước đi thiên phú tu luyện của nhân loại, nhưng cũng ban cho họ trí tuệ. Trong tất cả các sinh vật, nhân loại là một trong những chủng quần thông minh nhất. Ở phương diện này, có rất nhiều Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc tự nhận mình là cường giả cũng không bằng."

"Trong mắt ta, nhân loại là một chủng quần rất có linh tính. Giống như mẫu thân của Mỹ công tử, nàng là nữ nhân đẹp nhất ta từng thấy, linh tính của nàng làm ta mê say. Cả đời này, nàng là nữ nhân ta yêu nhất, không vì ai khác, đây là một trong những nguyên nhân ta nguyện ý để Tiểu Mỹ kế thừa vị trí tộc trưởng. Tiểu Mỹ và nàng đều là thành viên của Cứu Thục, vậy có nghĩa là, tương lai ít nhất ngươi sẽ đứng bên cạnh các nàng. Mà Tiểu Mỹ là nữ nhi của ta, trong cơ thể chảy xuôi huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc. Cuối cùng thì nhân loại vẫn đang phục vụ Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, cho nên ta đương nhiên sẽ không để ý thân phận của các nàng."

Nghe Khổng Tước Đại Yêu Vương nói, Đường Tam phát hiện mình không thể phản bác được. Từ góc độ của Khổng Tước Đại Yêu Vương thì đúng là nghĩ như vậy.

"Chuyện của ngươi ta đã nghe nói. Ngươi mang theo chiến đội Sử Lai Khắc thu được thân phận quý tộc, dẫn tới Tổ đình bất mãn. Chuyện này ngươi không cần lo lắng, ta đã giúp ngươi giải quyết

triệt để. Thực tế Tổ đình bất mãn với các ngươi là vì không mong muốn nhân loại nhìn thấy được hy vọng. Bọn họ không coi trọng nhân loại, vẫn là câu nói kia, nhân loại không có năng lực thuộc về riêng mình, không có con đường tu luyện riêng thì sẽ không chân chính bị chú ý. Bọn họ chỉ không muốn nô lệ có quá nhiều suy nghĩ thôi."

"Đa tạ Thành chủ."

Đường Tam khẽ khom người cảm tạ. Với địa vị của Khổng Tước Đại Yêu Vương lại nguyện ý giúp hắn giải quyết vấn đề nhỏ này thì không thể tốt hơn.

"Ta giải quyết vấn đề này vì muốn ngươi là phụ thuộc tộc ta, là gia phó của ta." Khổng Tước Đại Yêu Vương nhẹ giọng nói.

Nói rồi, hắn nhìn Đường Tam bằng ánh mắt sáng rực, hỏi: "Ngươi có bằng lòng thần phục ta?"

Sau khi mình vừa chiến thắng cường giả Bỉ Mông Cự Thú, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã lập tức đến tìm, Đường Tam cũng đã hiểu mục đích của đối phương. Hắn liên tục chiến thắng ba đại cường địch, đã chứng minh đầy đủ tiềm năng cùng thực lực của bản thân.

"Gia tộc sẽ trợ giúp ngươi thành Thần trong tương lai. Ngươi hẳn là hiểu, tự mình thành Thần là một chuyện rất khó khăn. Không có gia tộc phụ thuộc, Cứu Thục muốn giúp ngươi thành Thần cũng không phải chuyện dễ dàng. Nếu bị Tổ đình phát hiện còn có khả năng bị diệt trừ. Hơn nữa, thần phục ta cũng không ảnh hưởng đến thân phận Cứu Thục của ngươi. Ngươi cũng biết ta không để ý chuyện đó." Khổng Tước Đại Yêu Vương bình tĩnh nói.

Nhưng Đường Tam ở đối diện lại lắc đầu, nói: "Thật có lỗi, ta không

thể thần phục ngài."

Trong chốc lát, ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương loé lên, hắn đúng là không nghĩ tới Đường Tam sẽ trả lời như vậy. Là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, cường giả cấp độ Đại Yêu Vương đỉnh phong, càng là người đứng đầu một chủ thành, địa vị gần với Hoàng Giả, có thành ý mời chào một tên nhân loại nhưng lại bị cự tuyệt, "Ngươi không sợ ta giết ngươi sao?" Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Ngài sẽ không, hơn nữa ta chưa nói hết. Ta không thần phục ngài vì ta đã có đối tượng thần phục rồi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương sửng sốt, nhưng rất nhanh đã hiểu được ý của Đường Tam. Hắn hỏi: "Ngươi bằng lòng thần phục Tiểu Mỹ?"

Đường Tam giơ tay phải của mình lên, cắn vào đầu ngón tay giữa, một giọt máu tươi chảy ra. Huyết dịch dưới sự khống chế của hắn vẽ lên một phù văn phức tạp.

"Ta dùng máu của mình phát thệ, kể từ hôm nay nguyện trở thành người ủng hộ, thủ hộ giả của Mỹ công tử. Bất kỳ người nào muốn tổn thương nàng đều phải bước qua thi thể của ta. Ta tuyệt đối không làm trái bất kỳ ý nguyện nào của nàng. Tính mạng của ta vĩnh viễn thuộc về nàng. Nếu làm trái lời thề, huyết mạch phản chi!"

Phù văn màu máu dần sáng lên quang mang màu vàng kim nhàn nhạt, ngay sau đó hồng quang loé lên, phù văn nhanh chóng thu nhỏ, chui vào mi tâm của Đường Tam rồi biến mất.

Khổng Tước Đại Yêu Vương biểu lộ có chút kỳ quái, hồi lâu không

có mở miệng.

Hắn gọi Đường Tam đến là vì mời chào Đường Tam. Biểu hiện của hắn ở Tổ đình tinh anh đại tái đã chứng minh thực lực của hắn. Một nhân tài ưu tú như vậy, hơn nữa còn là nhân loại, nếu chiêu mộ được thì rất có lợi cho Khổng Tước Yêu tộc. Mà thực lực của Đường Tam không chỉ có hắn nhìn thấy, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ có Hoàng Giả đến mời chào. Cho nên hắn không tiếc truyền tống đến đài thi đấu, trước tiên mang Đường Tam đi càng sớm càng tốt.

Không nghĩ tới Đường Tam lại nghĩ như vậy. Đây chính là huyết thệ, là lời thề nghiêm trọng nhất trên Yêu Tinh Đại Lục. Người trẻ tuổi trước mặt này khi lập huyết thệ lại bình tĩnh như vậy, hẳn là đã nghĩ đến từ trước.

"Hiện tại ta mới là tộc trưởng, ngươi vì sao lại bằng lòng trung thành với Tiểu Mỹ mà không phải ta?" Khổng Tước Đại Yêu Vương nhịn không được hỏi. Hắn đột nhiên cảm thấy, sau khi lập huyết thệ, mình nói chuyện với Đường Tam lại lâm vào thế hạ phong.

Đường Tam nói: "Bởi vì ngài không còn sống lâu nữa, Mỹ công tử mới là tộc trưởng kế tiếp. Hơn nữa, ta thích nàng, vốn là muốn vĩnh viễn thủ hộ bên người nàng. Huyệt thệ này cũng là lời thề của ta với nàng, vĩnh viễn có giá trị."

Thấy hắn thẳng thắn như vậy, sắc mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi thay đổi, bầu không khí đột nhiên trở nên nặng nề hơn một chút, thậm chí còn có chút ớn lạnh.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh lùng nói: "Ngươi thật sự cho rằng ta không dám gïết ngươi, dù ngươi có thề trung thành với Tiểu Mỹ?"

Đường Tam thản nhiên nói: "Ta chỉ nói một sự thật thôi. Ngài xác thực sẽ không gïết ta, gïết ta chẳng có lợi gì cho ngài cả. Giữ lại ta còn có thể trợ giúp cho Mỹ công tử, giúp nàng chấn hưng Khổng Tước Yêu tộc. Ngài cũng không biết là, vấn đề huyết mạch của Sư Hổ tộc là do ta giải quyết, hiện tại bọn họ là minh hữu của ta, tương lai cũng là minh hữu của thành Gia Lý và Mỹ công tử."

Lời nói của Đường Tam không khỏi làm Khổng Tước Đại Yêu Vương động lòng. Các trận đấu của Đại Miêu trước đó hắn cũng đã quan sát, cho nên hắn biết rõ Đại Miêu đã có huyết mạch cấp một. Một chủng quần huyết mạch cấp một chịu giúp đỡ Mỹ công tử thì lợi ích mang lại tốt như nào có thể tưởng tượng được.

"Rất tốt." Vẻ mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương lại trở nên nhu hoà. Hắn rót cho mình một chén trà, cũng rót cho Đường Tam một chén.

"Với biểu hiện trước mắt của ngươi đúng là xứng với Tiểu Mỹ. Hôm nay chỉ cần ngươi đáp ứng với ta một điều kiện, ta sẽ chấp nhận sự tồn tại của ngươi, đồng thời không phản đối chuyện ngươi ở cùng Tiểu Mỹ. Đương nhiên, tiền đề là nàng phải đồng ý ngươi trong tương lai." Khổng Tước Đại Yêu Vương nói.

Đường Tam nói: "Ngài nói đi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nghiêm nghị nói: "Tương lai, sau khi Tiểu Mỹ dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc chấn hưng gia tộc, ngươi phải hỗ trợ nàng lựa chọn tộc nhân nổi bật trong Khổng Tước Yêu tộc kế thừa vị trí tộc trưởng, mà không phải hậu đại của các ngươi."

Đường Tam sửng sốt một chút, nghe những lời này không khỏi nhớ đến hài tử kiếp trước của hắn cùng Tiểu Vũ, ánh mắt lập tức trở nên ôn nhu, nói: "Ngài yên tâm, ta sẽ không cho phép con của ta ở lại Khổng Tước Yêu tộc. Tương lai ta sẽ dẫn Tiểu Mỹ rời khỏi nơi

này, đi đến thế giới thuộc về chúng ta. Một ngày nào đó nhất định là như vậy." Nhìn vào ánh mắt hắn, không hiểu vì sao Khổng Tước Đại Yêu Vương lại cảm giác được hắn đáng giá để tin tưởng.

Đường Tam nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, kiên định nói: "Thành chủ đại nhân, ta còn có một vấn đề muốn thỉnh giáo ngài."

"Ngươi nói."

Đường Tam nói: "Lần trước Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng làm ngài trọng thương, vết thương chỉ sợ rất khó khỏi hẳn. Nếu Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lại đến thì phải ứng phó như thế nào? Với thực lực của ngài cũng không thể chống lại hắn, hơn nữa hắn còn được Tổ đình ủng hộ, vậy Tiểu Mỹ làm thế nào có thể chống lại? Loạn trong giặc ngoài như vậy, Tiểu Mỹ làm sao có thể giữ vững được Khổng Tước Yêu tộc? Nếu cho ta mười năm, có lẽ ta có nắm chắc. Nhưng bây giờ ta khẳng định không thể cùng Hoàng Giả đối kháng."

Chương 508: Tu La huyết thệ

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn Đường Tam nói: "Chuyện này ngươi cứ yên tâm. Ngươi nói không sai, huyết mạch của ta đã khô kiệt, đã cách cái chết không xa. Nhưng nếu việc bên ngoài cũng không an bài tốt, ta sao có thể để Tiểu Mỹ kế thừa vị trí tộc trưởng này? Không chỉ vì nàng, càng là vì Khổng Tước Yêu tộc. Việc của ngươi chính là trợ giúp nàng thu hoạch được sự tán thành của Tổ đình. Chuyện còn lại ta tất nhiên sẽ giải quyết tốt. Nhìn chung ta đã sắp xếp tương đối ổn thoả rồi, bây giờ có thêm ngươi ở bên cạnh nàng, ta lại càng an tâm hơn."

Lúc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã hoàn toàn không che giấu sự tán thưởng đối với Đường Tam. Người trẻ tuổi này ở trước mặt mình thoải mái nói chuyện, không bị ảnh hưởng bởi áp lực mình tạo ra, chỉ cần điểm này, trong Khổng Tước Yêu tộc không có ai cùng tuổi với hắn có thể làm được, dù là Mỹ công tử cũng kém một chút. Ở phương diện kinh nghiệm xã hội, Mỹ công tử kém hơn hắn rất nhiều.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cảm thấy thanh niên trước mặt này dường như có một loại ma lực, trong lúc nói chuyện, hắn đã vô thức đặt Đường Tam lên vị trí ngang hàng với mình.

Đường Tam hơi ngạc nhiên, xem ra Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn có át chủ bài. Hắn cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chính là cục diện không chết không thôi, đến tột cùng là át chủ bài như thế nào làm hắn cho rằng mình có thể giải quyết vấn đề? Phiền phức do

một Hoàng Giả mang tới, cũng không phải một át chủ bài tuỳ tiện là có thể xử lý được.

"Ngươi không cần nghĩ nhiều, đến lúc đó ta sẽ cho ngươi biết tất cả. Nhưng đừng để Tiểu Mỹ biết, lúc đó ngươi sẽ hiểu vì sao. Cũng nên có một người biết chuyện, ngươi chính là lựa chọn tốt nhất. Ngươi ở bên cạnh nàng, lại biết rõ tình huống thì sẽ chỉ dẫn nàng tốt hơn, cũng có thể tận dụng tốt hơn tất cả những gì ta để lại." Trong mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương đột nhiên loé lên vệt sáng, có chút kiêu ngạo, nhưng cũng có tâm tình rất phức tạp.

"Được." Đường Tam gật gật đầu, nếu Khổng Tước Đại Yêu Vương đã nói sẽ cho hắn biết, vậy chỉ là vấn đề thời gian thôi.

"Ta đánh giá rất cao sự trầm ổn của ngươi. Ủng hộ nàng và bảo hộ nàng thật tốt." Khổng Tước Đại Yêu Vương uống một ngụm trà, sắc mặt đột nhiên trở nên tái nhợt, ho khan hai tiếng rất nhỏ.

Đường Tam khẽ cau mày, hắn tất nhiên nhìn ra được vấn đề của Khổng Tước Đại Yêu Vương. Trận chiến lúc trước với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, Khổng Tước Đại Yêu Vương thiêu đốt quá mức dẫn đến bản nguyên vỡ tan, một khi triệt để phá toái thì chắc chắn phải chết. Đây là sát thương gần như không thể cứu chữa, cho nên Khổng Tước Đại Yêu Vương sẽ không còn sống lâu nữa. Nếu Đường Tam còn là Thần Vương, hắn sẽ có biện pháp cứu chữa Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng bây giờ hắn còn kém rất xa. Với sinh mệnh lực còn lại của hắn, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không chờ được đến ngày Đường Tam trở thành Thần Vương.

Đúng lúc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Ta đưa ngươi trở về. Không cần trở lại đấu trường, trực tiếp trở về chỗ ở của ngươi đi. Ngươi ở chỗ nào?"

"Được, ta ở khách sạn Bạch Hổ." Đường Tam khẽ gật đầu.

Nghe được mấy chữ khách sạn này, Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi sửng sốt, trên mặt lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm, sau đó đưa tay phải về phía Đường Tam, nói: "Hoan nghênh gia nhập Khổng Tước Yêu tộc."

Đường Tam đưa tay bắt tay với hắn, nói: "Vì Mỹ công tử."

Ngoài cửa, ngân quang lấp loé, ngay sau đó, Đường Tam cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương đã xuất hiện ở khách sạn Bạch Hổ. Lúc này khách sạn Bạch Hổ rất vắng vẻ, ngoài cửa cũng không có người nào canh giữ. Khổng Tước Đại Yêu Vương vỗ vỗ vai Đường Tam, nói: "Đi đi. Về thi đấu, ngươi không cần lo lắng thân phận nhân loại của ngươi. Ta sẽ tuyên bố với bên ngoài ngươi là khách khanh của Khổng Tước Yêu tộc. Hãy cố gắng giúp Tiểu Mỹ thu được thành tích tốt hơn, chuyện này sẽ giúp đỡ các ngươi rất nhiều trong tương lai."

"Được rồi, cảm ơn ngài." Có được sự khẳng định và ủng hộ của Khổng Tước Đại Yêu Vương, ít nhất trước mắt có trợ giúp rất lớn. Đường Tam không có khả năng thần phục bất kỳ Hoàng Giả nào, hôm nay tranh thủ làm một cái huyết thệ, cũng là vì có thể an tâm thủ hộ Mỹ công tử.

Ngân quang lấp loé, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã biến mất. Nhìn nơi hắn rời đi, Đường Tam thầm nghĩ, có phải mình đã được "nhạc phụ" công nhận không? Xem ra lần này tham gia Tổ đình tinh anh đại tái thật đúng lúc. Trong chiến đấu thể hiện ra thực lực so với điều gì càng có sức thuyết phục hơn. Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc vẫn là tôn trọng thực lực.

Mở máy truyền tin, Đường Tam thử liên lạc với Mỹ công tử.

"Ngươi đi đâu rồi?" Liên lạc được kết nối liền truyền đến thanh âm của Mỹ công tử.

"Tranh tài vừa kết thúc, ta liền bị phụ thân ngươi mang đi." Đường Tam vội vàng nói. Trước đó ở cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã phong toả toàn bộ không gian, dụng cụ liên lạc nào cũng không hoạt động được.

"A?" Mỹ công tử kinh hô, "Ngươi bị phụ thân ta mang đi? Hắn dẫn ngươi đi làm gì?"

Đường Tam nói: "Hắn hy vọng ta có thể thần phục Khổng Tước Yêu tộc."

Mỹ công tử trầm mặc một lúc rồi nói: "Ngươi đã đồng ý sao?"

"Không có." Đường Tam nói.

"Ngươi ở đâu? Ta hiện tại đi tìm ngươi ngay lập tức." Thanh âm Mỹ công tử lập tức trở nên vội vàng.

"Ngươi đã kết thúc tranh tài?" Đường Tam ngạc nhiên nói.

"Chưa, còn chưa đến lượt tổ của ta. Ngươi không đáp ứng, phụ thân ta chỉ sợ ... Không nói cái này nữa, nói cho ta biết các ngươi đang ở nơi nào, ta lập tức tới." Mỹ công tử gấp gáp nói.

"Không cần. Hắn đã đưa ta về khách sạn. Ta mặc dù không đáp ứng thần phục Khổng Tước Yêu tộc, nhưng ta bằng lòng thần phục ngươi, cho nên hắn không có làm gì ta. Ngươi an tâm đi, bình tĩnh tranh tài. Ta không đến đó nữa, phụ thân ngươi nói sẽ có rất nhiều thế lực mời chào ta, hắn sẽ tuyên bố là là khách khanh của Khổng Tước Yêu tộc các ngươi."

"Thần phục ta?" Bên kia, Mỹ công tử ngây ngẩn cả người.

"Đúng vậy. Ca ca thần phục muội muội thì thế nào? Dù sao ta sẽ luôn thủ hộ bên người ngươi." Đường Tam rất tự nhiên nói.

"Ra vậy." Bên kia, thanh âm của Mỹ công tử có chút quái dị, "Xin lỗi, ca ca."

"Đừng nói những thứ này, ngươi hãy ổn định tinh thần, sắp tới ngươi thi đấu rồi. Đúng rồi, Đại Miêu tranh tài thế nào?" Đường Tam hỏi.

Giọng điệu của Mỹ công tử lập tức thay đổi, nói: "Kết thúc rồi. Hắn thực sự là quá giảo hoạt. Giả bộ bị thương nặng chưa lành, đối phương vừa lên liền tấn công hắn, hắn liên tục lui về phía sau. Sau đó hắn rất nhanh tìm được cơ hội bộc phát, một kích phản sát. Tất cả chỉ mất hơn mười giây thì đã phân thắng bại."

Đường Tam lẩm bẩm: "Ta biết là sẽ như vậy mà. Được rồi, không nói nữa, ngươi tốt nhất điều chỉnh trạng thái của mình, lập tức so tài rồi. Cố lên!"

"Ừm, ta hiểu rồi. Sau khi kết thúc ta sẽ gửi tin cho ngươi." Mỹ công tử ngắt liên lạc.

Đường Tam không tiếp tục đi núi Thiên Dương và núi Địa Âm tu luyện, mà trở về phòng của mình. Hôm nay hắn bị thương nhẹ, lại vừa hấp thu huyết mạch chi lực của Bỉ Mông Cự Thú, hắn phải điều chỉnh lại một chút, xem lúc nào hấp thu là thích hợp nhất. Tu vi của hắn mới đột phá Cửu giai, cần vững chắc cảnh giới.

Quảng trường Tổ đình.

Sau khi dập máy thông tin, Mỹ công tử có chút thất thần. Thần phục mình? Hắn nói thần phục mình?

Thần phục không phải là một lời nói tuỳ tiện, đây là một lời thề. Hơn nữa, dưới sự chứng kiến của phụ thân, cũng không dễ dàng làm giả.

Đến bây giờ nàng vẫn luôn tự hỏi vì sao Tu La không tiếc bất cứ giá nào thủ hộ mình, lần trước còn truyền thụ cho mình thần kỹ. Thần kỹ kia có tác dụng rất lớn, nàng cảm động nên mới quyết định nhận hắn làm ca ca. Nhưng bây giờ, vị ca ca này lại nói sẽ thần phục nàng, ngoài cảm động, trong lòng nàng còn có một ít cảm xúc kỳ lạ. Điều duy nhất không rõ ràng là, ngay từ lần đầu tiên gặp nhau, hắn vẫn luôn bảo vệ mình, trợ giúp mình mà không hề biểu hiện ra có mục đích gì.

Đúng lúc này, bên tai truyền đến một thanh âm quen thuộc: "Tu La đã lập huyết thệ thần phục ngươi. Tranh tài thật tốt, người này có thể tin tưởng, tương lai có nhiều tiềm năng."

Chương 509: Kế hoạch cho huyết mạch siêu cấp một

Nghe được thanh âm của phụ thân, Mỹ công tử vô thức quay đầu nhìn lại xung quanh, nhưng không thấy bóng dáng của cha mình đâu.

Chờ đã, phụ thân nói cái gì?

Tu La huyết thệ thần phục mình?

Hắn vậy mà ở trước mặt phụ thân lập huyết thệ thần phục mình?

Hắn luôn dùng nhiều phương thức chứng minh với nàng, hắn đối với nàng không có mục đích, chỉ đơn thuần muốn ở bên cạnh thủ hộ nàng. Hiện tại hắn ở trước mặt phụ thân lập huyết thệ thần phục nàng, khó trách phụ thân lại tán thành hắn.

Vì nàng, hắn lại huyết thệ một lần nữa. Trong nhất thời, Mỹ công tử không khỏi bối rối, thậm chí bởi vì mình hoài nghi hắn mà cảm thấy áy náy.

Sau khi trở lại phòng khách sạn, Đường Tam trực tiếp đi vào phòng tu luyện.

Mở ra pháp trận, để linh khí tràn vào căn phòng. Hắn yên lặng vận chuyển Huyền Thiên Công, dùng một chu trình để điều tức bản thân.

Loại trà mà Khổng Tước Đại Yêu Vương cho hắn uống là linh dược, hiệu quả không tệ, thương thế đã giảm bớt đi không ít. Hơn nữa, Huyền Thiên Công sau khi thăng cấp sẽ sinh ra sinh mệnh năng lượng khổng lồ, rất có ích để hắn khôi phục lại. Hắn hẳn là sẽ sớm khôi phục.

Bỉ Mông Cự Thú quả thực là hung mãnh. Nếu chính diện va chạm, Đường Tam không phải là đối thủ của nó, cho nên hắn lợi dụng những khuyết điểm về tính cách của đối phương nhiều hơn.

Bỉ Mông Cự Thú rất giỏi chiến đấu, nhưng cũng rất hiếu chiến. Trên chiến trường, mục tiêu duy nhất của họ là công kích và đánh bại đối thủ.

Nhưng bọn hắn là đầu óc ngu si tứ chi phát triển. Chủng quần vô địch lục địa này không có khuyết điểm trong chiến đấu, nhưng nói về trí tuệ thì có chút không đủ dùng.

Cho nên Đường Tam lựa chọn chiến thuật tiêu hao. Đối phương không có biện pháp gì với năng lực phi hành của mình, chỉ có không ngừng ở trạng thái khát máu thi triển Chiến Tranh Tiễn Đạp để phòng ngự, tiêu hao huyết mạch chi lực một cách vô ích, từ đó làm suy yếu toàn thân.

Kỹ năng phi hành của Đường Tam, trên thế giới này cơ hồ không có Yêu Quái nào có thể làm được. Quan trọng hơn là, một chưởng nhẹ nhàng kia có lực uy hiếp quá lớn.

Nếu suy nghĩ ở góc độ khác mà nói, nếu Đường Tam là tên Bỉ Mông Cự Thú, hắn nhất định sẽ không để tiêu hao như vậy, mà tích lực lượng chuẩn bị công kích, ngay khi bị đánh trúng thì bộc phát.

Sau khi hai bên va chạm, Đường Tam muốn bay đi cũng không phải là chuyện dễ dàng, trong trường hợp lấy thương đổi thương, tên Bỉ Mông Cự Thú da dày thịt béo sẽ không bị thương nặng. Mà nếu như Đường Tam liều mạng cùng hắn thì sẽ gặp rắc rối lớn, hắn rất có thể phải để lộ thêm huyết mạch mới ngăn cản được.

Kết quả cuối cùng đã chứng minh chiến thuật của Đường Tam là đúng, hơn nữa hắn còn thu được huyết mạch chi lực của đối phương.

Lúc này, trong cơ thể hắn còn có lạc ấn của Hoàng Kim Mãnh Mã khi thôn phệ huyết mạch chi lực của Mao Văn Võ. Không hề nghi ngờ, hai lạc ấn này đều là huyết mạch cấp một và đều giúp tăng cường thể phách.

Trước khi gặp tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú, Đường Tam thật sự đã động tâm với huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã. Nhưng giờ đã không giống lúc trước, hắn ưu tiên lựa chọn huyết mạch Bỉ Mông Cự Thú hơn.

Hơn nữa, Đường Tam còn đang cân nhắc xem có thể dung hợp hai loại huyết mạch chi lực này thành một lạc ấn không, hay là hấp thu hai cái thành hai lạc ấn riêng biệt.

Sau khi tăng lên Cửu giai, hắn lại có thêm một vị trí trống, cho nên đồng thời hấp thu hai huyết mạch này cũng không có vấn đề.

Nhưng năng lực của hai lạc ấn này có chút trùng lặp. Cả hai đều có Chiến Tranh Tiễn Đạp cùng lực phòng ngự cường đại, lưu lại thành hai lạc ấn có chút lãng phí. Nhưng nếu dung hợp chúng nó thành một lạc ấn, với thân thể hiện tại của Đường Tam chỉ sợ không chịu đựng được. Hắn không có nội tình để hai lạc ấn mạnh mẽ này dung hợp với nhau.

Hay là, trước tiên sẽ hấp thu lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú? Nhưng lạc ấn này phi thường bá đạo, chỉ sợ quá trình hấp thu sẽ rất gian nan. Nhưng ngày mai còn phải tranh tài, vạn nhất dung hợp cần thời gian dài, ảnh hưởng đến thi đấu hai người thì không tốt.

Hiện tại Đường Tam đã tự tin hơn nhiều khi dung hợp huyết mạch lạc ấn, Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực đưa đến vận may có tác dụng rất lớn, hơn nữa Âm Dương nhị khí cũng có tác dụng trợ giúp. Chỉ là hiện tại Âm Dương nhị khí còn chưa đủ mạnh, muốn áp chế hai loại huyết mạch kia cũng không dễ dàng.

Vì vậy, sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Đường Tam quyết định chờ đợi. Chờ khi Âm Dương nhị khí tăng lên tầng thứ cao hơn, hoặc tiến hoá thành huyết mạch siêu cấp một thì sẽ đem huyết mạch Bỉ Mông Cự Thú cùng Hoàng Kim Mãnh Mã dung hợp. Lúc đó hắn sẽ nắm chắc hơn.

Về phần làm thế nào để đề thăng Âm Dương nhị khí thành huyết mạch siêu cấp một, Đường Tam cũng đã nghĩ tới, e rằng chỉ có một phương thức duy nhất là đồng thời dung hợp hai loại huyết mạch chi lực, phân biệt là Liệt Dương Hoa Tinh tộc và nhất mạch truyền thừa của Địa Âm Thiên Tinh Hoàng, Minh Âm Hoa Tinh tộc. Chỉ khi đồng thời hấp thu hai loại huyết mạch chí dương chí âm này, cộng thêm Lam Ngân Hoàng có đặc tính bình hoà với hệ thực vật làm chất kết dính, kết hợp ba đại huyết mạch chi lực mới có thể đem Âm Dương nhị khí đề thăng lên huyết mạch siêu cấp một.

Việc này rất khó, nhưng Đường Tam không vội, trước mắt vẫn tiếp tục tu luyện nâng cao Âm Dương nhị khí, chờ sau khi sức chịu đựng của cơ thể mạnh hơn mới suy nghĩ tiến hành dung hợp sau. Hơn nữa rất có thể trước tiên sẽ dung hợp huyết mạch Bỉ Mông Cự Thú, sau khi cường độ thân thể tăng lên, lúc đó mới dung hợp Âm Dương

nhị khí với Lam Ngân Hoàng, triệt để thành tựu huyết mạch siêu cấp một.

Phương hướng chung đã có, gian nan cần phải đối mặt còn rất nhiều, nhưng những việc này không thể gấp, cần chờ cơ hội tốt hơn.

Hắn vừa bước vào Cửu giai nên quan trọng hơn là vững chắc cảnh giới. Tổ đình tinh anh đại tái lần này có tác dụng rất lớn với hắn, nhất khi không ngừng đối mặt với cường địch, còn có thể hấp thu huyết mạch chi lực của đối phương, đây đều là huyết mạch Cửu giai đỉnh phong.

Ở cấp độ huyết mạch cấp một, huyết mạch chi lực ở trong cơ thể hắn, nếu không hấp thu trong một thời gian dài hay cuối cùng từ bỏ không hấp thu thì chúng cũng không bị tiêu tán.

Đây là điều mà Đường Tam phát hiện qua những lần cố gắng không ngừng. Huyết mạch cấp độ càng thấp thì tiêu tán càng nhanh, ngược là thì sẽ càng chậm.

Giống như lạc ấn được hình thành khi hắn thôn phệ huyết mạch chi lực của Hoàng Kim Mãnh Mã vậy, đã qua mấy ngày nhưng vẫn có bộ dạng như lúc ban đầu, không có bất kỳ biến hoá nào. Lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú thậm chí còn kiên cố hơn, dù sao thực lực của vị hôm nay cũng mạnh hơn Mao Văn Võ.

Đáng tiếc lần trước khi đối mặt với tên Tinh Tiễn của Liệt Dương Hoa Tinh tộc, Đường Tam không dám thôn phệ huyết mạch chi lực của hắn, vì lo lắng đến sự cân bằng của Âm Dương nhị khí. Kỳ thật đó là một cơ hội tốt. Phải chờ xem tranh tài phía sau có cơ hội như vậy nữa hay không. Cũng phải chờ đến khi Âm Dương nhị khí càng thêm ổn định thì mới thích hợp để hấp thu.

Sáng sớm.

Khi Đường Tam tỉnh lại từ trong minh tưởng thì có thể cảm giác được kinh mạch trong cơ thể ân ẩn đau. Lực bộc phát của Bỉ Mông Cự Thú quá mạnh, hắn chỉ bị quét qua một chút, qua một đêm điều chỉnh, còn có linh trà hỗ trợ mà vẫn không thể khôi phục đến trạng thái tốt nhất.

Tranh tài hôm nay không thể chậm trễ, so với thi đấu cá nhân, hắn càng coi trọng thi đấu hai người với Mỹ công tử hơn. Rửa mặt, thay quần áo, khi Đường Tam đi vào phòng ăn thì phát hiện bầu không khí có chút không đúng.

Trong phòng ăn, các đồng bạn đều ngồi cùng một chỗ, tựa hồ là đang chờ hắn đến, không có ai ăn điểm tâm trước. Trương Hạo Hiên cũng ở đó.

Khi nhìn thấy Đường Tam, vẻ mặt của bọn họ đều có chút kỳ quái. Trương Hạo Hiên vẫy vẫy tay với Đường Tam, hắn cũng bước nhanh tới chỗ các đồng bạn, nghi hoặc nói: "Các ngươi ăn rồi?"

"Không có, chúng ta đang chờ ngươi." Vũ Băng Kỷ khẽ cười nói.

"Tiểu Đường, ngươi giấu giếm chúng ta thật lâu a!" Trình Tử Chanh bộ mặt ai oán nói.

Chương 510: Có chút phức tạp

"A?" Đường Tam không kịp phản ứng, nhưng rất nhanh đã hiểu được nàng đang nói điều gì.

"Cái này ..." Đường Tam gãi gãi đầu, hắn thật sự đã quên trong trận đấu hôm qua mình đã sử dụng Kim Bằng Biến, hơn nữa còn cho thấy năng lực phi hành kinh người. Trình Tử Chanh là người sở hữu Kim Bằng Biến, nàng làm sao lại không tò mò và nghi ngờ? Thực tế thì, Kim Bằng Biến của Đường Tam chính là từ nàng mà có.

"Rốt cuộc ngươi là huyết mạch gì a? Làm sao trong trận đấu ngươi không sử dụng Phong Lang Biến? Khống chế Phong nguyên tố của ngươi đâu?" Trình Tử Chanh hỏi.

Đường Tam cười khổ nói: "Chuyện này rất dài. Giải thích có chút phức tạp."

Trương Hạo Hiên liếc mắt nhìn hắn rồi nói: "Ta đã nói với bọn họ là chuyện này phải được giữ bí mật nghiêm ngặt, không ai được tiết lộ ra ngoài chuyện ngươi vốn là Phong Lang Biến. Coi như đó là huyết mạch biến dị, cộng thêm nguyên bản là song huyết mạch. Kim Bằng Biến và cái kia là gì?"

"Ừm, Sư Hổ Biến." Đường Tam hiểu lão sư đang nói gì. Lão sư biết Huyền Thiên Công có thể thôn phệ nhiều loại huyết mạch chi lực. Khi vừa mới đến học viện Cứu Thục, Đường Tam đã nói với lão sư, bởi vì khi đó hắn cần Trương Hạo Hiên hỗ trợ.

"Ừm, Sư Hổ Biến và Kim Bằng Biến. Các ngươi không cần hỏi nhiều, nhớ kỹ khi có người hỏi thì nói như vậy. Đường Tam có hai loại huyết mạch."

"Sư Hổ Biến từ Sư Hổ Kiếm Thánh sao?" Độc Bạch lẩm bẩm, "Ta sao lại có cảm giác, Đường Tam ở cùng ai liền có Yêu Thần biến của người đó."

Đường Tam nhìn hắn một chút, trong lòng thầm nghĩ, "Ngươi nói đúng."

"Ăn điểm tâm đi."

Trương Hạo Hiên chủ động giải quyết bầu không khí xấu hổ cho Đường Tam vào bảo mọi người cùng ăn điểm tâm.

Trong bữa sáng mọi người đều im lặng. Đường Tam yên lặng ăn xong phần của mình, sau đó nhìn các đồng bạn, nghiêm túc nói: "Ta rất xin lỗi, cho tới bây giờ đều có chuyện giấu mọi người. Nhưng xin các ngươi tin tưởng, dù đối với học viện Cứu Thục chúng ta hay đối với mọi người, ta đều toàn tâm toàn ý. Có một số việc không để cho các ngươi biết là bởi vì không thể nói cho mọi người biết được, thật sự rất có lỗi. Chờ đến một ngày, dựa vào năng lực của mình, ta có thể bảo vệ tất cả, ta nhất định sẽ nói hết cho mọi người."

Vũ Băng Kỷ mỉm cười nói: "Đường Tam, không cần nói như vậy, chúng ta cho tới bây giờ vẫn luôn tin tưởng ngươi. Không có ngươi, đoàn đội chúng ta cũng không thể đi đến ngày hôm nay, chúng ta cũng không thể có được thực lực như bây giờ. Đối với chúng ta, kỳ thật ngươi vừa là thầy vừa là bạn, ngươi vẫn luôn trợ giúp và chỉ dẫn chúng ta. Trong chúng ta ngươi là người nhỏ tuổi nhất, điều này thật kỳ lạ. Chúng ta vẫn luôn biết ngươi có bí mật, nhưng

chúng ta không cố chấp đi tìm tòi nó, bởi vì chúng ta có thể cảm thấy được ngươi rất tốt với chúng ta, vì chúng ta mà không ngừng bỏ ra. Ngươi như vậy, dù có bí mật gì cũng có thể làm chúng ta tuyệt đối tín nhiệm. Cho nên ngươi không cần lo lắng, mọi người chỉ là kinh ngạc trước thực lực của ngươi hôm qua. Hoá ra trong bất tri bất giác, ngươi đã cường đại như vậy rồi, mạnh đến mức không hề thua kém với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc đồng cấp."

"Đúng vậy! Chúng ta lúc nào có thể trở nên mạnh giống như ngươi thì thật tốt." Cố Lý hâm mộ nói.

Độc Bạch bĩu môi, nói: "Ngươi sao? Đoán chừng đời này ngươi cũng không theo kịp."

"Còn ngươi thì sao? Dù sao còn tốt hơn người không có sức chiến đấu." Cố Lý chế giễu.

"Tin hay không ta cho ngươi gặp xui xẻo!"

"Hừ!"

Đường Tam có chút bất đắc dĩ nói: "Ta cùng mọi người quả thật có chút khác biệt, nhưng dù là năng lực nào, nếu tu luyện đến đỉnh phong đều cực kỳ cường đại. Các vị sư huynh, sư tỷ đều là huyết mạch cấp một, Băng Tinh Biến của Đại sư huynh sau lần này cũng hẳn là huyết mạch cấp hai, chỉ cần giải quyết được vấn đề cường độ huyết mạch, ta tin rằng ngộ tính của các chủng quần khác đều không so sánh được với nhân loại chúng ta. Chắc hẳn mọi người đều nhận ra chỗ tốt trong chuyến đi Tổ đình lần này và sự thật là mọi người đều đang tiến bộ. Chờ đến khi các ngươi thu được tán thành của các Hoàng Giả, vậy sẽ chứng tỏ ở cùng cấp độ, các ngươi đứng ngang hàng với tất cả các chủng quần."

"Đường Tam nói đúng, ghen tỵ không bằng chăm chỉ. Chúng ta tiếp tục cố gắng tu luyện!" Độc Bạch nắm chặt tay quơ quơ. Từ khi leo lên núi Thiên Hồ, hắn ngày càng lý giải Thiên Hồ Chi Nhãn sâu sắc hơn. Cộng thêm hắn vừa tăng lên Tứ Vĩ Thiên Hồ, lòng tin của hắn so với trước kia đã mạnh hơn nhiều.

Trương Hạo Hiên nói: "Tốc độ tiến bộ của các ngươi là điều chúng ta không dám tưởng tượng. Ta đã xem như là người có nồng độ huyết mạch cao, cũng cực kỳ cố gắng, nhưng ở độ tuổi giống các ngươi, ta vẫn còn rất nhỏ yếu. Các ngươi hẳn nên cảm thấy may mắn vì gặp được Đường Tam. Không có sự trợ giúp của hắn, các ngươi cũng không có hiện tại. Tiếp tục cố gắng đi, tranh thủ sớm ngày đạt đến Cửu giai đỉnh phong, khi đó Đường Tam sẽ trợ giúp các ngươi tăng lên Thần cấp. Với tầng cấp huyết mạch của các ngươi, một khi thành tựu Thần cấp thì tương lai đều là trụ cột vững vàng của tổ chức. Đúng rồi Đường Tam, còn có chuyện ta muốn nói với ngươi."

"Lão sư, ngài nói." Đường Tam cung kính nói.

Trương Hạo Hiên nói: "Biểu hiện của ngươi ở lần Tổ đình tinh anh đại tái này ngày càng gây chú ý, đã bị tổ chức coi trọng. Tổ chức đang nghe ngóng lai lịch của ngươi, hy vọng có thể liên lạc được với ngươi, thậm chí là chào mời ngươi gia nhập tổ chức. Đương nhiên, người bọn họ tìm là Tu La."

Bản thân Đường Tam là người của Cứu Thục, nhưng Tu La thì không. Hắn đồng thời có hai thân phận, chỉ có mấy vị này là biết được.

Đường Tam nhìn Trương Hạo Hiên, nói: "Vậy ngài nghĩ thế nào?"

Trương Hạo Hiên mỉm cười nói: "Đương nhiên là giữ bí mật cho

ngươi rồi. Chuyện này liên quan rất rộng, nên hôm qua khi trở về ta đã dặn mọi người phải nghiêm ngặt giữ bí mật chuyện thân phận của ngươi, tuyệt đối không được tiết lộ ra bên ngoài."

"Tạ ơn lão sư."

Hiện tại xác thực hắn không thích hợp bại lộ trước mặt các cao tầng trong Cứu Thục. Với biểu hiện của hắn trong Tổ đình tinh anh đại tái lần này, nếu tổ chức Cứu Thục biết hắn là người một nhà, có lẽ sẽ ưu tiên nhiều tài nguyên cho hắn, nhưng đồng thời cũng uỷ thác trách nhiệm. Như vậy, khi hắn bại lộ sẽ phải gánh nhiều trách nhiệm hơn. Đây không phải là việc Đường Tam muốn. Hơn nữa, từ chuyện Khổng Tước Đại Yêu Vương biết về Cứu Thục có thể thấy, tổ chức trong mắt Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc cũng không thần bí như vậy.

Cứu Thục không bị Tổ đình nhằm vào, đó là vì Tổ đình không thèm để mắt tới một tổ chức nhân loại nho nhỏ như vậy. Nhưng nếu ở Tổ đình tinh anh đại tái, Đường Tam thu được thành tích tốt, chứng tỏ được tài năng của mình, mà hắn lại là người của Cứu Thục, vậy rất có thể sẽ mang đến tai hoạ ngập đầu cho cả bản thân hắn và tổ chức.

Vì vậy, Trương Hạo Hiên căn bản không cần hỏi Đường Tam cũng biết nên trả lời tổ chức bên kia như thế nào. Trước khi Đường Tam có năng lực dẫn đầu tổ chức thì hắn tốt hơn vẫn không nên bại lộ.

"Ngươi còn thi đấu hai người đúng không? Tranh tài hôm nay ngươi tham gia cùng ai?" Độc Bạch đột nhiên hỏi.

Đường Tam nói: "Chờ khi xem thi đấu các ngươi sẽ biết."

Đám người hôm qua là lần đầu tiên xem tranh tài, cho nên không

biết hắn cùng Mỹ công tử dự thi.

"Cái này còn phải đoán sao? Là Sư Hổ Kiếm Thánh đúng không?" Trình Tử Chanh hừ một tiếng nói tiếp, "Tiểu Đường, ta cầu xin ngươi một chuyện nha. Ngươi có thể dạy ta kỹ xảo phi hành không? Hôm qua nhìn ngươi giao đấu với tên Bỉ Mông Cự Thú, ta đều hổ thẹn muốn chết rồi. Cùng là Kim Bằng Biến, sao ngươi có thể bay như vậy a!"

Chương 511: Đối thủ cường đại

Đường Tam cười nói: "Sư tỷ còn nhớ rõ lúc trước ta đã nói gì không? Phải không ngừng tăng lên cường độ thân thể. Khi phi hành, cường độ thân thể ngươi càng cao thì càng có thể làm được những động tác phức tạp. Đây cũng là lý do ta để ngươi đến núi Bất Tử tu luyện, xem có thể rèn luyện thân thể, tăng lên cường độ hay không. Dạy ngươi phi hành không có vấn đề. A, đúng rồi, đồng đội của ta khi thi đấu hai người không phải là Đại Miêu, là ai thì chờ một lúc các ngươi sẽ biết. Nhưng ở trước mặt nàng, các ngươi nhớ kỹ phải gọi ta là Tu La. Nàng còn không biết thân phận thực sự của ta."

"Thần bí như vậy? Còn chưa muốn nói sao?" Trình Tử Chanh bĩu môi, nhưng nghĩ đến Đường Tam đã đồng ý dạy mình phi hành thì lại trở nên vui vẻ. Hôm qua khi Đường Tam thi triển Kim Bằng Biến, thể hiện ra kỹ năng phi hành thực sự làm nàng hoa mắt thần mê. Nhất là những lần chuyển hướng không thể thành có thể, thực sự là quá đẹp.

"Sắp đến giờ rồi, chúng ta đi thôi." Trương Hạo Hiên nói, "Chúng ta tách ra đi, tránh để người khác biết quan hệ của chúng ta với Đường Tam. Đường Tam, ngươi đi trước đi, chúng ta sẽ theo sau."

"Vâng, lão sư."

Mọi người tạm thời chia ra, Đường Tam tự mình rời đi, vẫn như cũ đón xe ngựa tới quảng trường Tổ đình.

"Ca, ngươi ở chỗ nào?" Hắn còn chưa tới nơi thì máy truyền tin đột nhiên vang lên, truyền đến thanh âm của Mỹ công tử.

"Ta vẫn đang trên đường, hẳn là sắp tới, ngươi đợi ta ở cửa ra vào đi." Đường Tam ôn nhu nói.

Mỹ công tử trả lời: "Được."

Không biết vì sao, Đường Tam cảm thấy hôm nay khi Mỹ công tử gọi mình là ca dường như tự nhiên hơn rất nhiều. Chẳng lẽ là vì đã gặp qua cha mẹ sao? Xem ra sau khi trở về, Khổng Tước Đại Yêu Vương không nói điều gì xấu về mình với nàng. Cũng đúng thôi, mình đã lập huyết thệ, còn có gì để nói chứ. Vì nàng, lập bao nhiêu lần huyết thệ cũng không sao, dù thế nào mình cũng không bao giờ vi phạm lời thề đó. Rất nhanh, xe ngựa đã tới lối vào quảng trường. Đường Tam xuống xe đã thấy Mỹ công tử thanh tú động lòng người đang đứng chờ.

Hôm nay nàng mặc chiếc váy dài trắng như tuyết và áo choàng lông chim, đẹp không gì sánh được.

Các tuyển thủ đang xếp hàng vào đấu trường khi nhìn thấy nàng, ánh mắt của họ sẽ dừng lại một lúc. Đương nhiên bọn họ cũng không dám dừng quá lâu, dù sao Mỹ công tử đã thể hiện ra thực lực khá cường hãn. Vận khí của nàng không kém như Đường Tam, ở hạng mục thi đấu cá nhân khá suôn sẻ. Nhưng tổ của nàng nhiều người nên nàng cần thắng hai trận nữa mới có thể đứng đầu tiểu tổ.

Đường Tam bước nhanh đến bên cạnh nàng, mỉm cười nói: "Để ngươi chờ lâu rồi. Chúng ta vào thôi."

"Ừ." Mỹ công tử nhẹ gật đầu, cùng hắn sóng vai đi vào bên trong.

"Thật xin lỗi, ca ca." Mỹ công tử nhẹ giọng nói.

"Sao vậy?" Đường Tam kinh ngạc quay đầu nhìn nàng.

"Hôm qua phụ thân ta đến tìm ngươi gây rắc rối, còn để ngươi lập huyết thệ. Ta cũng không biết sẽ như vậy, thật xin lỗi!" Thanh âm Mỹ công tử tràn đầy áy náy.

Đường Tam cười nói: "Ta còn tưởng chuyện gì chứ, hoá ra là chuyện này sao. Không có gì, ta lập huyết thệ trước mặt hắn vốn là chuyện ta nhất định sẽ làm. Như vậy cũng rất tốt, ít nhất người thân của ngươi không phản đối, cũng không lo lắng ta giúp ngươi là có mục đích. Thần phục muội muội thì như thế nào? Đây chính là ta nguyện ý."

"Đừng có nói thần phục như vậy. Ta không thích điều này." Mỹ công tử đột nhiên nghiêm mặt nói.

Đường Tam chậm rãi nói: "Không có việc gì, đừng nghĩ nhiều như thế. Ta biết ngươi sẽ không nô dịch ta, nhưng đã lập huyết thệ thì không thể thu hồi, không phải sao? Ngươi hãy coi đây là tình thương của ca ca dành cho muội muội. Ta thấy chuyện này cũng rất tốt, có thể để ngươi giảm đi chút lo lắng, dù sao tới bây giờ ta vẫn chưa cho ngươi nhìn thấy khuôn mặt của ta, coi như đây là một phần bồi thường."

Mỹ công tử nhìn Đường Tam với ánh mắt phức tạp, mặc dù trên mặt hắn đang mang mặt nạ, nhưng ánh mắt hắn rất sáng, và trong đó, Mỹ công tử chỉ nhìn thấy chính mình.

Nàng thấy thật là áy náy. Đối với người toàn tâm toàn ý với mình, vậy mà trước đó mình vẫn luôn lo lắng cùng đề phòng hắn. Bây giờ

người ta ngay cả huyết thệ cũng đã phát, chính là không còn gì phải nghi ngờ, nhưng nàng lại cảm thấy có chút không ổn.

Đường Tam nói: "Được rồi, tập trung tinh thần, chúng ta chuẩn bị thi đấu. Đối thủ phía sau khẳng định còn mạnh hơn, chúng ta phải liên tục đối mặt với cường địch. Trận đấu hôm qua làm ta bị thương nhẹ, vẫn chưa khôi phục tốt. Hôm nay ngươi làm chủ công nha."

"Ân, giao cho ta đi. Ta trước đó vẫn chưa dùng toàn lực, hôm nay một mình ta đánh cũng được." Mỹ công tử lập tức nghiêm túc nói.

Nhìn thấy vẻ mặt của nàng, Đường Tam trong lòng giật mình. Một mình ngươi cũng được, vậy thì ta làm gì? Như vậy sao được? Bất quá, hắn tin tưởng lời của Mỹ công tử. Tốc độ phát triển của nàng rất nhanh, thực lực bây giờ của nàng đạt đến trình độ gì Đường Tam cũng không thể khẳng định, nhưng từ việc Khổng Tước Đại Yêu Vương hoàn toàn xác định để nàng làm người thừa kế của mình có thể thấy, lần bế quan với Khổng Tước Đại Yêu Vương hẳn có ý nghĩa vô cùng trọng yếu, từ đó khiến Mỹ công tử có tư cách kế thừa vương vị.

Thi đấu hai người mặc dù nhiều người dự thi nhưng đào thải rất nhanh. Số trận chiến so với thi đấu cá nhân thì ít hơn một chút. Chỉ cần chiến thắng hai đối thủ nữa, bọn hắn liền đứng đầu tiểu tổ, bước vào vòng chung kết. Đây là vận khí của bọn họ chưa đủ tốt, nằm ở tổ tương đối nhiều người. Nếu ở tổ ít hơn thì chỉ cần thắng trận hôm nay là có thể tiến vào 16 người đứng đầu.

Bọn họ vẫn như cũ là người đầu tiên ra sân, cho nên không cần đến khu vực chờ, đến thẳng chỗ chờ lên sân là được.

"Chuẩn bị." Rất nhanh đã truyền đến thanh âm của trọng tài.

Đường Tam quay đầu nhìn Mỹ công tử, Mỹ công tử gật đầu với hắn. Ngay sau đó, ánh mắt của nàng tràn đầy chiến ý mãnh liệt.

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp của nàng, Đường Tam hơi sững sờ, hiện tại nàng có phần giống với kiếp trước. Nhưng ở kiếp này, nàng tự chủ hơn và gánh vác nhiều trách nhiệm hơn. Kiếp trước, nàng luôn ở bên cạnh mình, làm bạn cùng mình, thậm chí vì mình mà hiến tế sinh mệnh. Vậy thì kiếp này, mình sẽ chăm sóc nàng thật tốt, vĩnh viễn đứng ở bên cạnh nàng.

Hai người đi lên đài thi đấu. Bọn họ không chú ý là, so với hai trận trước, hôm nay khi ra sân, khoảng cách giữa bọn họ rõ ràng gần hơn một chút, tựa như mối quan hệ của bọn họ vậy.

Lúc này ở đối diện với bọn họ, hai tên đối thủ đã xuất hiện.

Khi Đường Tam và Mỹ công tử nhìn thấy cặp đối thủ này thì sắc mặt lập tức trở nên ngưng trọng.

Đối diện cũng là một nam một nữ, hơn nữa cũng là hình dáng nhân loại. Nhìn từ bên ngoài, đây không khác gì là một trận nội chiến giữa nhân loại với nhau.

Trên trán nam tuyển thủ có một khối lân phiến hình thoi màu xanh biếc, tản ra ánh sáng màu xanh lục mờ nhạt, đây là điểm duy nhất khiến hắn khác nhân loại. Con ngươi của hắn thỉnh thoảng sẽ biến thành hình dọc, thân cao chừng hai mét, dáng người cân xứng, tướng mạo anh tuấn. Hắn mặc trang phục màu xanh, phía sau còn có một áo choàng lớn màu xanh biếc, nhìn qua ngọc thụ lâm phong, dáng vẻ đường hoàng.

Còn nữ tử đứng sóng vai với hắn, người mặc một váy dài màu lửa

đỏ, tạo thành một sự tương phản rõ rệt với chiếc áo choàng xanh biếc của đồng bạn. Mái tóc đỏ sậm xoã sau lưng, thân hình nóng bỏng, nhìn qua gợi cảm mà quyến rũ. Nhưng nét quyến rũ của nàng khác với Hồ tộc, nàng mạnh mẽ hơn và dường như có hoả diễm kỳ lạ đang nhảy múa trong đôi mắt nàng.

Chương 512: Long Phượng phối hợp

"Tổ chúng ta còn có đối thủ như vậy sao?" Đường Tam hỏi Mỹ công tử.

Mỹ công tử nói: "Ta cũng không biết. Trước đó không phải chúng ta đều rời đi sau khi kết thúc sao? Cũng không chú ý đến đối thủ là ai."

Đường Tam cười khổ nói: "Ta cảm thấy hôm qua ta còn chưa đủ khổ, không nghĩ tới hôm nay lại càng khổ hơn a!" Hắn có chút hối hận, trước đó hẳn là nên cho mình một cái vận khí gia thân. Vận khí kém như vậy cũng rất tệ a!

Thực lực của đối thủ hôm nay thậm chí còn mạnh hơn Bỉ Mông Cự Thú. Đúng vậy, mạnh hơn Bỉ Mông Cự Thú.

Đường Tam nghi ngờ rằng hai vị trước mặt này rất có thể là tuyển thủ hạt giống cho chức quán quân. Dù sao, Long Phượng phối hợp, ở trong Thiên Vũ Đế Quốc cũng tuyệt đối là đỉnh cao.

Đúng vậy, một nam một nữ đối diện rõ ràng là Long Phượng phối hợp. Nam tuyển thủ kia, từ khí tức có thể đoán rằng là Long tộc Phong thuộc tính. Nữ tử không hề nghi ngờ chính là hậu đại của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, thuộc bộ tộc Bất Tử Hoả Phượng Hoàng.

Trong các Đại Yêu Hoàng không có Phong Long, nhưng bài danh thứ nhất, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng chính là Long tộc. Long tộc vẫn là vua trong Yêu Quái Tộc, trong lịch sử các Đại Yêu Hoàng chưa bao

giờ khuyết thiếu Long tộc.

Xếp trên Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng, gần với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Bất Tử Đại Yêu Hoàng có thực lực không phải bình thường, danh xưng Vĩnh Thế Phần Thiên cũng không phải chuyện đùa. Trình Tử Chanh mỗi ngày đều đến núi Bất Tử tu luyện, và vị nữ tử trước mặt này chính là chính là một Bất Tử Hoả Phượng Hoàng thực sự.

Huyết mạch của hai vị này, không hề nghi ngờ đều là huyết mạch cấp một đỉnh cao. Long Phượng phối hợp, khẳng định là không kém. Tổ hợp như vậy không phải là vòng chung kết mới nên xuất hiện sao? Hiện tại mới là vòng loại, hơn nữa còn không phải là trận cuối cùng vòng loại, vậy mà Đường Tam cùng Mỹ công tử lại gặp phải. Đường Tam thậm chí nghi ngờ đây là do Tổ đình cố ý an bài, vì không muốn tuyển thủ nhân loại bước vào vòng chung kết. Ở thi đấu cá nhân hắn không ngừng gặp phải cường địch, hiện tại thi đấu hai người cũng vậy. Hai trận đấu phía trước coi như chiến thắng tương đối dễ dàng, trận này là chuyện gì đây?

"Ca, ta sẽ toàn lực ứng phó." Ánh mắt Mỹ công tử rất ngưng trọng, nàng tất nhiên cũng nhìn ra chủng quần của đối phương. Không hề nghi ngờ, đây chắc chắn là một trận đấu phi thường gian nan.

Mà lúc này hai tuyển thủ đối diện cũng dùng ánh mắt nghiêm túc nhìn bọn họ.

Mỹ công tử là hậu duệ Khổng Tước Yêu tộc, mang trong mình huyết mạch cấp một, trong các trận đấu trước đã cho thấy thực lực cực mạnh. Đường Tam cùng Mỹ công tử chưa xem đối thủ tranh tài, nhưng đôi tuyển thủ này đã nhìn qua Mỹ công tử cùng Đường Tam tranh tài.

Đường Tam thì càng không phải nói, hôm qua vừa chiến thắng Bỉ

Mông Cự Thú. Bỉ Mông Cự Thú tộc so với Long tộc và Phượng tộc cũng khó nói ai mạnh ai yếu, cùng là huyết mạch cấp một, mấu chốt phải xem tu vi cá nhân.

Một chưởng nhẹ nhàng của Đường Tam lưu lại ấn tượng rất sâu trong lòng bọn họ, bọn họ tuyệt đối không muốn bị Đường Tam cận thân. Cho nên khi hai bên nhìn thấy đối thủ của mình đều vô cùng trịnh trọng, vì bọn họ đều biết rằng trận đấu này không hề dễ đánh.

Sự chú ý của khán giả cũng đều tập trung ở trận đấu này. Mặc dù hai trận đấu còn lại cũng đặc sắc, nhưng hiển nhiên không thể bằng trận đấu này.

Đúng như Đường Tam dự đoán, một đôi Long Phượng này chính là cường giả nổi tiếng trước khi giải thi đấu bắt đầu. Dù không thể giành giải quán quân nhưng tuyệt đối có thực lực tiến vào trận chung kết, chính là tuyển thủ hạt giống ở tổ của Đường Tam.

Đường Tam và Mỹ công tử là lực lượng mới xuất hiện, còn người ta thì có thế lực hùng hậu.

Một trận quyết đấu như vậy, làm sao không làm người ta chú ý?

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngồi ở chỗ khách quý, yên lặng nhìn đài tranh tài, nét mặt cũng có chút ngưng trọng. Nếu không phải có Tu La chiến thắng Bỉ Mông Cự Thú, hắn cũng không nghĩ rằng nữ nhi của mình có hy vọng chiến thắng.

Hắn cũng biết, an bài thi đấu cùng khâu rút thăm không phải là công bằng. Tổ đình chưa từng có thiện ý với Khổng Tước Yêu tộc, nếu không lúc trước Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng không thể trực tiếp đánh tới thành Gia Lý. Lần này hắn mang Mỹ công tử tới đây là tranh thủ một cơ hội, nhất là sau khi Mỹ công tử kế thừa

truyền thừa của tổ tiên.

Nếu như bọn họ có thể đánh thắng trận này thì mục đích lần này đến Tổ đình cơ bản đã đạt được. Hiện tại phải xem Tu La cùng Tiểu Mỹ có thể chiến thắng cường địch trước mặt hay không. Tu La, ngươi không phải có thể làm được việc người khác không thể sao? Vậy trận đấu này, ngươi có thể chiến thắng đối thủ hay không?

Đúng lúc này, trên đài thi đấu, trọng tài tuyên bố trận đấu bắt đầu.

"Oanh ---"

Quang mang xanh đỏ cơ hồ ngay lập tức dâng lên trên sân.

Thanh quang chói mắt cùng Phong nguyên tố cuồng bạo trong nháy mắt bộc phát từ trên người tuyển thủ Long tộc, thắp sáng một nửa bầu trời. Ở bên cạnh, hào quang đỏ thẫm cùng hoả diễm cũng phóng lên cao. Song sắc xanh đỏ phân biệt rõ ràng, đều bao phủ một phạm vi mấy chục mét xung quanh thân thể người thi triển.

"Xem ra bọn họ rất kiêng kỵ chúng ta a!" Nhìn thấy đối thủ bộc phát, Đường Tam không khỏi nói với Mỹ công tử ở bên cạnh.

Đúng vậy, đối thủ rất kiêng kỵ bọn họ, chính xác là kiêng kỵ Đường Tam.

Luận về tổng thể sức chiến đấu, Long tộc và Phượng tộc tuyệt đối không kém Bỉ Mông Cự Thú tộc, nhưng nói về lực phòng ngự, hai vị trước mặt này chắc chắn không bằng. Ngay cả Bỉ Mông Cự Thú chịu một chưởng của Đường Tam cũng không được, bọn họ đương nhiên biết mình không chịu được công kích như vậy. Nhất là Đường Tam còn có Truyền Tống trận bàn, một khi bị hắn truyền tống đến gần, bị vỗ một chưởng thì phải làm sao?

Cho nên ngay khi trận đấu bắt đầu, hai vị này đã lập tức phóng xuất ra huyết mạch cường đại, hình thành khống chế không gian diện rộng cùng phòng ngự, không để cho Đường Tam có cơ hội đến gần.

Hai cánh màu vàng sau lưng Đường Tam giãn ra, Kim Bằng Biến lại được thi triển. Năng lực phi hành cao siêu của hắn hôm qua đã để lại ấn tượng vô cùng sâu trong lòng khán giả, nên khi hắn lại thi triển Kim Bằng Biến thì lập tức dẫn tới một loạt tiếng hò reo. Do không ngừng chiến thắng cường địch, Đường Tam đã có riêng một nhóm người hâm mộ.

Mái tóc đen của Mỹ công tử đã chuyển thành màu lam Khổng Tước, trên trán Khổng Tước kim quan xuất hiện. Hai người nhìn nhau, Đường Tam bay lên không trung, Sư Hổ Kim Cương hừng hực bắn ra.

Hắn hôm nay, đã là Cửu giai!

Mặc dù trước đó hắn có nói để Mỹ công tử làm chủ lực, nhưng khi đối mặt với cường địch như vậy, hắn sao có thể để cho người thương chịu phần lớn áp lực chứ?

Ánh mắt Đường Tam trở nên sắc bén, Khổng Tước Đại Yêu Vương ở chỗ khách quý cũng cảm nhận được hôm nay Đường Tam hình như khác hẳn so với ngày hôm qua. Không phải là khác biệt về thực lực cùng khí tức, mà là khí thế cùng tâm tính.

Đường Tam phi người lên không trung, ánh mắt lướt qua phía khán đài.

Lúc này, mấy vị chiến đội Sử Lai Khắc mới vừa ngồi xuống, Trình Tử Chanh đang chăm chú nhìn đài thi đấu. Khi Đường Tam quay

đầu nhìn lại thì nàng lập tức hiểu hắn đang ra hiệu cho mình. Nàng lập tức trở nên khẩn trương mà siết chặt hai tay.

Đường Tam ở trên không trung dường như đang nói với nàng, "Nhìn kỹ."

Sau đó hắn thu hồi ánh mắt, cúi đầu nhìn Mỹ công tử. Bên tai Mỹ công tử truyền đến thanh âm của Đường Tam, nàng hiểu ý và gật nhẹ đầu.

Ngay sau đó, cả hai gần như đồng thời động.

Ngân quang loé lên, Mỹ công tử hư không tiêu thất. Mà trên người Đường Tam bùng lên một tiếng nổ chói tai, hắn cấp tốc bay ra như một tia chớp.

Xét về tốc độ phi hành đồng thời phát động công kích, không có bất kỳ sinh vật nào có thể so sánh với Kim Sí Đại Bằng Điểu, đây cũng là điểm cường đại nhất của bọn họ. Mặc dù không bằng Thuấn Di, nhưng trong nháy mắt trùng kích, tuyệt đối có thể dùng từ khủng bố để hình dung.

Chương 513: Một kích tất sát

Hai tên tuyển thủ Long Phượng cũng đồng thời triển khai công kích. Bọn họ nắm tay nhau, quang mang xanh đỏ hoà quyện vào nhau, hình thành một lốc xoáy xanh đỏ cực lớn. Bởi vì cái gọi là gió trợ lửa, phong hoả tương dung hoá thành lốc xoáy khổng lồ, bao phủ một phạm vi lớn xung quanh.

Trước khi trận chiến này bắt đầu, bọn họ đã quyết định, dù như thế nào cũng không thể để Đường Tam cận thân, thông qua kéo dài khoảng cách để hạn chế năng lực của Đường Tam. Phong Long cùng Bất Tử Hoả Phượng Hoàng đều am hiểu công kích tầm trung và tầm xa, hơn nữa khi phối hợp với nhau thì không đơn giản là một cộng một bằng hai. Bọn họ liên thủ công kích, ngày cả cường giả cấp bậc Yêu Vương cũng không chống lại được.

Chuyện Đường Tam cùng Mỹ công tử sẽ lựa chọn tấn công, bọn họ cũng đã nghĩ đến. Dù sao chỉ có cận thân thì đối phương mới có cơ hội.

Ngân quang loé lên, Mỹ công tử xuất hiện ở ngay trước lốc xoáy phong hoả. Trong tay nàng không còn nắm Khổng Tước Linh, khi Thuấn Di, Khổng Tước Linh đã bị thay thế. Đó là một cây linh vũ màu trắng bạc thon dài, phía trên linh vũ có ba linh nhãn, chính là Thiên Cơ Linh.

Lúc này, đôi mắt của Mỹ công tử đã hoàn toàn chuyển sang màu trắng bạc, nàng như thể là sứ giả không gian. Quang mang màu bạc

chân thực lại hư ảo nở rộ trên Thiên Cơ Linh, chồng chéo trên không trung. Mỗi một đạo quang mang đều là vết nứt không gian. Mà khi các vết nứt không gian chồng lên nhau, không gian không chỉ bị xé rách mà còn tạo ra những gấp khúc kỳ lạ. Một kích này vung ra, phía sau Mỹ công tử hiện lên một hư ảnh Khổng Tước to lớn. Đó là một con Khổng Tước đầu đội kim quan, đôi cánh mở rộng, chính là Khổng Tước xoè đuôi. Hư ảnh Khổng Tước cao chừng mấy chục mét trấn áp tất cả không gian xung quanh, chỉ có tầng tầng lớp lớp vết nứt không gian lặng lẽ vạch ra từ trên xuống dưới!

Phía trước lốc xoáy phong hoả mở ra một khe hở, khe hở màu bạc lặng yên nuốt chửng hai nguyên tố Phong và Hoả cuồng bạo, ngạnh kháng chém ra một vết nứt. Không gian gấp khúc không ngừng nổ tung, bùng lên ngân quang chói mắt, vết nứt kia trong thời gian ngắn chậm chạp mở rộng. Mỹ công tử đã dùng thực lực của mình, phá vỡ một khe hở trong công kích của Long Phượng tổ hợp.

Hai tuyển thủ Long Phượng không khỏi kinh ngạc, dù là cường giả Thần cấp cũng khó có thể làm được chuyện này. Quang mang trong mắt họ đại thịnh, không còn dám giữ lại nữa.

Nhưng ngay khi bọn họ chuẩn bị toàn lực thôi động lốc xoáy phong hoả thôn phệ vết nứt không gian của Mỹ công tử thì một đạo kim quang đã đến trước mặt.

Thuấn Di nhanh hơn phi hành, đây là điều chắc chắn. Nhưng ở khoảng cách này, tốc độ phi hành của Kim Bằng Biến cũng không kém bao nhiêu.

Lấy một đấu hai, cho dù có cả Thần Khí Thiên Cơ Linh thì Mỹ công tử cũng chỉ mở ra một vết nứt trong chốc lát. Nhưng chốc lát này đối với Đường Tam đã đủ rồi.

Đường Tam không hề giảm tốc độ, giống như không chút nào sợ lốc xoáy phong hoả sẽ khép lại, bản thân sẽ bị hai loại nguyên tố xé thành mảnh nhỏ. Hắn cứ như vậy mà xông vào. Trong quá trình lao vào, thân thể hắn cấp tốc xoay tròn. Đôi cánh là lưỡi dao sắc bén, hắn giống như một kim luân sắc nhọn chém thẳng vào lốc xoáy phong hoả, cơ hồ trong nháy mắt đã đến trước mặt tổ hợp Long Phượng.

Tất cả đều xảy ra quá nhanh, nhanh đến mức khán giả chỉ nhìn thấy quang mang lấp loé.

Chỉ có Trình Tử Chanh đang nhìn bọn họ không chớp mắt mới biết rõ, lúc này Đường Tam đang thi triển Kim Sí Phi Phong Trảm mà nàng vẫn luôn khổ luyện. Đường Tam thể hiện ra dù là tốc độ, lực lượng, hay bộc phát đều mạnh hơn nàng không biết bao nhiêu lần. Đó chính là Kim Sí Phi Phong Trảm mang theo Sư Hổ Kim Cương.

Khoảnh khắc Đường Tam lao tới, trên người Mỹ công tử ngân quang lóng lánh, ngay sau đó truyền tống biến mất. Vết nứt được chém ra kia trong chớp mắt đã khép lại.

"Đinh ----" tiếng va chạm chói tai đột nhiên vang lên.

Tiếp theo đó, lốc xoáy phong hoả trên không trung đã biến mất.

Khán giả có thị lực tốt có thể nhìn thấy ở trong gió lốc, kim quang đã chém trúng người.

Tuyển thủ Phong Long tộc ngăn trước người tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng, một quyền đánh ra, nắm đấm cùng tay hắn hoàn toàn được bao phủ bởi lân phiến màu xanh biếc. Mỗi khối vảy rồng đều bộc phát phong bạo kinh khủng, hung hăng va chạm với Kim Sí Phi Phong Trảm đang chém tới.

Thân ảnh màu vàng cơ hồ trong nháy mắt bị bắn ngược bay ra ngoài. Trong khoảnh khắc đó còn có tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên.

Thân thể tuyển thủ Phong Long tộc bất động, lốc xoáy phong hoả ở thời điểm này liền phá toái.

Thân ảnh vàng óng bắn ngược ra xa, ngân quang lấp loé, Mỹ công tử xuất hiện, hai tay tiếp được Đường Tam.

Giờ khắc này, mắt và miệng Đường Tam đều chảy máu, thậm chí ngay cả lỗ tai cũng chảy máu, đôi kim sí bị bẻ gãy, mềm nhũn để xuôi hai bên người. Sau khi Mỹ công tử tiếp được hắn, hắn liền phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt vô cùng nhợt nhạt.

"Ca, ngươi thế nào?" Mỹ công tử đầy hoảng sợ. Nàng tuyệt đối không nghĩ đến, chỉ một lần va chạm đã khiến Đường Tam bị thương nặng như vậy.

Đường Tam lắc đầu, mỉm cười nói: "Ta không sao. Nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, còn lại liền giao cho ngươi."

Cho đến lúc này, tuyển thủ Phong Long tộc mới bắt đầu xuất hiện biến hoá.

Hắn dùng tay phải va chạm với Đường Tam. Bắt đầu từ bàn tay, vảy rồng màu xanh biếc dần vỡ nát, sau đó tiếp tục lan tràn đến cánh tay. Khi lớp vảy phá toái, cánh tay, bàn tay của hắn cũng đồng dạng bị phá nát, phạm vi còn tiếp tục mở rộng.

"Oanh ---" một tiếng, toàn bộ cánh tay cùng bả vai bên phải của tuyển thủ Phong Long tộc nổ tung, cũng không biết đã gãy bao

nhiêu cái xương sườn. Hắn ta rên rỉ và ngã xuống đất, phun ra một ngụm máu lớn.

Long tộc có sinh mệnh lực rất mạnh, nhưng hiển nhiên là, dù hắn không chết nhưng cũng không còn sức chiến đấu nữa.

Toàn trường xôn xao!

Chẳng ai ngờ rằng trận đấu này lại mở màn với cục diện như vậy.

Chỉ một lần va chạm, song phương vậy mà lưỡng bại câu thương. Đường Tam lấy thương đổi thương, trực tiếp gây cho đối thủ thương tích nặng nề, nhưng đồng thời hắn cũng bị trọng thương, cánh bị gãy, Kim Bằng Biến tương đương bị phế đi. Ít nhất một tháng nữa hắn cũng đừng nghĩ đến sử dụng Kim Bằng Biến.

Cánh của Kim Bằng Biến biến thành từ xương sườn, cánh bị gãy có nghĩa là xương sườn cũng bị gãy, không chỉ một mà là ba cái, tổng cộng hai bên là sáu cái.

May mà chiến tích cực tốt, tên tuyển thủ Phong Long tộc kia còn bị thương nghiêm trọng hơn.

Nếu như đánh giá cẩn thận mà nói, Đường Tam có lẽ vẫn còn sức tái chiến, nhưng tuyển thủ Phong Long tộc khẳng định là không thể tái chiến.

Luận thực lực, ở đây có rất nhiều Yêu Vương, thậm chí là Đại Yêu Vương, đều là cấp bậc cường giả. Nhưng nói về kinh nghiệm chiến đấu, có thể nói không có bất kỳ một cường giả nào ở đây có thể so sánh với Đường Tam.

Khi Đường Tam nhìn thấy đối thủ trận này là tổ hợp Long Phượng

thì biết rằng phiền phức lớn rồi. Long và Phượng là điềm lành, kiếp trước của hắn cũng có truyền thuyết này. Long tộc và Phượng tộc trời sinh rất ăn ý, dù hắn và Mỹ công tử cũng có ăn ý nhất định, nhưng khẳng định không thể so sánh với bọn họ.

Huống chi Long tộc, Phượng tộc đều có huyết mạch cấp một cường đại, Phong và Hoả là hai loại nguyên tố có thể hỗ trợ lẫn nhau, đối phương đều là cường giả cấp độ Cửu giai đỉnh phong, bọn họ thật sự không thể so sánh với người ta.

Chương 514: Dần xuất hiện ăn ý

Nếu chỉ dùng thực lực liều mạng, trừ phi Đường Tam không tiếc tất cả thi triển hết các loại huyết mạch, cộng thêm Mỹ công tử toàn lực ứng phó mới có được một chút cơ hội chiến thắng. Mà khả năng lớn là lưỡng bại câu thương, thậm chí khả năng thua trận cũng không hề nhỏ.

Trong tình huống như vậy, chính diện chiến đấu là không khôn ngoan. Vì vậy, suy nghĩ trong lòng thay đổi thật nhanh, cuối cùng Đường Tam đã nghĩ ra một chiến thuật.

Hắn lợi dụng chính là tư duy quán tính của người dự thi. Bình thường khi hai bên mới bắt đầu trận đấu, trong tình huống thực lực không kém quá nhiều, lựa chọn ổn định cục diện, thăm dò rồi tấn công là chuyện thường xảy ra, cơ hồ không ai nghĩ đến sẽ đi liều mạng. Nhưng hắn lựa chọn không tiếc tất cả cho đối phương một công kích cực mạnh.

Vì vậy lúc trước hắn nói với Mỹ công tử, để nàng ở trên tuyến phòng ngự của đối phương mở ra cho mình một khe hở không gian, để cho mình có cơ hội xông vào.

Sau đó hắn đem Kim Bằng Biến cùng Sư Hổ Biến tăng lên cực hạn, toàn lực chém ra một kích.

Hắn toàn lực thi triển Kim Sí Phi Phong Trảm mà không để ý đến sức thừa nhận của đôi kim sí, hơn nữa, hắn còn đem Âm Dương nhị

khí quán chú trong đó.

Một kích này có thể nói là một kích mạnh nhất mà Đường Tam có thể phát ra đến thời điểm hiện tại, là một kích không để ý đến thân thể của mình, đem toàn bộ năng lực thôn phệ cùng bài xích thi triển ra.

Luận tu vi, hắn khẳng định không bằng tuyển thủ Phong Long tộc. Người ta là huyết mạch đỉnh cấp, có thực lực Cửu giai đỉnh phong. Nhưng nói về liều mạng, lần này là hắn có chủ ý, còn đối phương chỉ vội vàng ứng chiến nên khẳng định là không bằng hắn. Tất cả đều diễn ra quá nhanh.

Tuyển thủ Phong Long tộc và tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng mặc dù đều đánh giá rất cao Đường Tam cùng Mỹ công tử, nhưng chưa bao giờ nghĩ đến đối phương có thể uy hiếp được mình. Dù sao bọn họ cũng là tuyển thủ hạt giống, là tổ hợp tinh anh được Long tộc cùng Phượng tộc cố ý chọn ra để dự thi.

Phong hoả hỗ trợ là năng lực hạch tâm của bọn họ, gió giúp nhóm lửa, mà lửa làm cho gió mạnh hơn. Cả hai phối hợp, hình thành lốc xoáy gọi là Phong Hoả Cương Khí, có đủ uy lực để dời núi lấp biển.

Khi trận đấu mới bắt đầu bọn họ đã có kế hoạch, vừa lên đã thi triển Phong Hoả Cương Khí để phòng ngự cùng khống chế, tiến hành áp chế đối thủ, không cho Đường Tam bất kỳ cơ hội nào đến gần. Phong Hoả Cương Khí có thể phong toả không gian, không để cho Mỹ công tử phát huy năng lực truyền tống. Bằng vào thực lực áp chế đối thủ đồng thời bổ sung cho nhau, bọn họ hoàn toàn tự tin có thể đánh bại đối thủ trong thời gian ngắn, xác lập vị trí đứng đầu tiểu tổ.

Nhưng mà bọn họ tuyệt không nghĩ tới, Mỹ công tử vậy mà chưởng

quản Thần Khí trấn tộc của Khổng Tước Yêu tộc, Thiên Cơ Linh. Dưới sự thôi động của nàng, Thiên Cơ Linh cưỡng ép mở ra một khe hở trên Phong Hoả Cương Khí, mà Tu La kia nhờ khe hở này, toàn lực thi triển xả thân kỹ, không tiếc bản thân bị thương, cưỡng ép xông vào Phong Hoả Cương Khí. Đối mặt với lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt, lại không có Phong Hoả Cương Khí bảo vệ và không đề phòng bất ngờ, tuyển thủ Phong Long tộc trực tiếp mất đi sức chiến đấu.

Một đổi một! Đây chính là trực tiếp đổi quân.

Biến hoá như vậy làm các đại quý tộc ở ghế khách quý đều đứng lên. Người chân chính nhìn thấy ảo diệu trong đó không khỏi than thở, cách nhìn Đường Tam cũng có cải biến rõ ràng.

Nếu như nói trước đó Đường Tam không ngừng chiến thắng cường địch còn có phần may mắn, ít nhất trong mắt người xem là như vậy, nhưng lần này chính là lôi đình vạn quân. Hắn thể hiện ra, dù là lực bộc phát hay sự quả quyết, phán đoán tinh chuẩn đều khiến những quý tộc này không khỏi sợ hãi và thán phục. Ngay cả ánh mắt của Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng có phần rung động. Bởi vì hắn biết, nếu đổi lại là mình cũng không có khả năng làm tốt hơn Tu La.

Phải biết rằng, xông vào Phong Hoả Cương Khí có nguy hiểm rất lớn, nếu vết nứt không gian do Mỹ công tử tạo ra kéo dài thêm trong chốc lát thì Đường Tam rất có thể sẽ bị cương khí nghiền nát. Sức bùng nổ của Long Phượng, cho dù là cường giả Thần cấp cũng không chịu nổi.

Nhưng hắn vẫn bình thản như vậy, tựa hồ tất cả đều nằm trong phán đoán của hắn. Thiên Cơ Linh tuy mạnh, nhưng Mỹ công tử không có tu vi Cửu giai đỉnh phong, đối phương lại là hai cường giả liên hợp. Trên thực tế, vết nứt không gian nàng chém ra có hạn,

cũng không thể xâm nhập bên trong Phong Hoả Cương Khí. Cho nên khi Đường Tam xông vào thì Phong Hoả Cương Khí bên trong đều do hắn phá vỡ, lực trùng kích mạnh thế nào có thể tưởng tượng được. Trên khán đài, Sư Hổ Kiếm Thánh cũng ở đó, mỗi lần thi đấu hai người hắn đều tới quan sát, xem xong tranh tài của Đường Tam cùng Mỹ công tử thì rời đi.

Hắn nhìn Đường Tam phát động một kích xả thân rồi bộc phát thì hai mắt không khỏi toả sáng, dùng sức nắm chặt tay mình.

Kỳ thật hắn vẫn luôn rất chú ý đến đối thủ của mình. Tên tuyển thủ Phong Long tộc mà Đường Tam làm trọng thương chính là đối thủ mà hắn sẽ đối mặt trong vòng thi đấu cá nhân tiếp theo. Thực lực của người này hắn biết rõ, hắn cũng không có lòng tin chiến thắng đối phương, lại không ngờ rằng, hôm nay Đường Tam trực tiếp giải quyết giúp hắn chuyện này.

Cái gì là thực lực? Đây chính là thực lực tuyệt đối. Không chỉ là tu vi, còn là kinh nghiệm chiến đấu, nhận thức, khả năng nắm bắt thời cơ đều có quan hệ mật thiết với nhau. Riêng điểm này, Đại Miêu tự nhận không bằng. Hắn không cho rằng mình có thể làm tốt hơn Đường Tam, thậm chí ở trước mặt đối thủ như vậy, hắn ngay cả cơ hội để làm cũng không có.

Trên đài thi đấu.

Đường Tam nhìn tuyển thủ Phong Long tộc bị thương nặng, Phong Hoả Cương Khí cũng theo đó biến mất, chỉ còn lại hai nữ tuyển thủ đỡ đồng bạn của mình.

Trong mắt tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tràn ngập lửa giận, tuyển thủ Phong Long tộc bị thương vô cùng nghiêm trọng, nếu như Long tộc không có sinh mệnh lực cường đại thì chỉ sợ hắn đã chết

rồi. Càng đáng sợ hơn là, trong cơ thể hắn có một lực lượng đang tả đột hữu xung, huyết mạch chi lực cường đại của Phong Long tộc cũng không áp chế được, đến mức vết thương càng ngày càng nghiêm trọng, nếu không kịp thời cứu chữa thì chỉ sợ có nguy hiểm đến tính mạng.

Khi Đường Tam lựa chọn mục tiêu công kích thì đã khoá chặt tuyển thủ Phong Long tộc. Người này là nam, trước mặt nữ nhân đều có ý muốn bảo hộ. Bề ngoài nhìn qua hắn công kích nữ tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng, nhưng thực tế mục tiêu là tên Phong Long kia. Nguyên nhân rất đơn giản, năng lực thiên phú đáng sợ nhất của Bất Tử Hoả Phượng Hoàng chính là hồi sinh. Nếu nàng ta bị thương, đối phương sẽ không tiếc lấy tu vi làm đại giá để hồi sinh, khôi phục lại bảy tám phần năng lực. Vậy một kích này của hắn có tác dụng gì. Mà lúc này tổ hợp Long Phượng đã mất đi tuyển thủ Phong Long tộc, Đường Tam cũng bị trọng thương, cục diện liền biến thành Mỹ công tử Khổng Tước Yêu tộc đối đầu với tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng.

Đường Tam có lòng tin với thực lực của Mỹ công tử. Trong tay nàng có Thần Khí trấn tộc Thiên Cơ Linh, và nàng còn một huyết mạch cấp một cường đại khác là Bạch Hổ. Hai đại huyết mạch cộng thêm Thần Khí, nàng tuyệt sẽ không kém tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng. Hơn nữa, Đường Tam rất rõ tình trạng của tuyển thủ Phong Long tộc. Tranh tài không kết thúc, tuyển thủ không thể xuống đài tiếp nhận trị liệu, vậy phải xem tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng có để ý đến sinh mệnh của đồng bạn hay không. Thân thể tuyển thủ Phong Long tộc không thể so sánh với Hoàng Kim Mãnh Mã, cũng không có sinh mệnh năng lượng rót vào, nhiều nhất mười phút nữa hắn sẽ chết. Mà một khi Mỹ công tử cùng tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng chiến đấu thì không thể chỉ kéo dài mười phút.

"Nhận thua, cứu chữa cho hắn." Mỹ công tử được Đường Tam ra hiệu, lạnh lùng nói với tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng.

Trong mắt tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng có chút do dự. Thanh âm của Mỹ công tử rất êm tai, nhưng cũng rất vang dội, tất cả người xem đều có thể nghe rõ.

Chương 515: Đối thủ nhận thua

Một câu đơn giản này sao lại không phải là chiến thuật của Đường Tam chứ? Long tộc và Phượng tộc có quan hệ thân thiết, nếu không cũng không xuất hiện tổ hợp này của bọn họ. Lúc này, thái độ của Mỹ công tử thể hiện rõ, chỉ cần kịp thời trị liệu thì có thể cứu được hắn, đối với Long tộc, mọc lại một chi cũng không phải chuyện gì khó, nhưng nếu chết rồi thì không còn bất kỳ cơ hội nào.

Truyền thừa huyết mạch Long tộc cực ít, cho nên số lượng tộc nhân Long tộc cũng rất ít, mỗi một người đều vô cùng trân quý. Nếu tuyển thủ Phong Long tộc chết vì tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng kiên trì chiến đấu thì quan hệ giữa Long tộc và Phượng tộc sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ. Cho nên, một câu của Mỹ công tử đã trực tiếp chạm vào yếu điểm của đối phương.

Lúc này Đường Tam đã thu hồi hai cánh bị gãy, toàn bộ sau lưng tê dại vì đau đớn dữ dội, nhưng hắn vẫn đứng thẳng nhờ trợ giúp đỡ của Mỹ công tử, yên lặng dùng Huyền Thiên Công điều tức. Năng lực mạnh nhất của Huyền Thiên Công là không ngừng sản sinh ra sinh mệnh năng lượng trong cơ thể, để hắn có được năng lực khôi phục rất mạnh. Bây giờ mặc dù hắn bị thương nặng, nhưng không phải không có sức chiến đấu như tuyển thủ Phong Long tộc.

Đường Tam yên lặng bắt lấy Phá Thiên Chuỳ, chủ động buông lỏng tay Mỹ công tử, trong đôi mắt loé lên hàn mang lạnh lẽo.

Tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng suýt chút nữa cắn nát môi

mình, nàng chưa bao giờ nghĩ đến lại thua trận uất ức như vậy. Nhưng đã đến nước này, nàng đã không còn lựa chọn nào khác.

"Được, ta nhận thua. Trị liệu cho hắn." Nàng cuối cùng vẫn lựa chọn nhận thua.

Nếu đánh tiếp, nàng cũng không có nắm chắc sẽ chiến thắng. Vừa rồi nhìn thấy Mỹ công tử dùng Thiên Cơ Linh chém ra Phong Hoả Cương Khí, nàng liền biết đối thủ này khó đối phó, huống chi nam nhân đối diện còn không rõ có bao nhiêu sức chiến đấu, xác suất để nàng thắng là rất thấp. Hơn nữa, đồng bạn bị thương nặng, nếu nàng tiếp tục tranh tài, vạn nhất đồng bạn chết thì làm sao bây giờ? Dù có không chết, vòng tiếp theo khẳng định là hắn không tham gia được, vậy nàng đánh trận này còn có ý nghĩa gì? Tuyển thủ Phong Long tộc bị thương nặng, cần mau chóng được Long tộc cứu chữa, để chi bị gãy mọc lại mới là quan trọng nhất.

Mỹ công tử nghe đối phương đồng ý liền quay đầu nhìn về phía Đường Tam, thấy được khoé miệng hắn nhếch lên, toát ra một nụ cười. Lúc này, nàng thậm chí còn cảm thấy, hắn có phải đã đoán trước được, sau khi nam tuyển thủ bị trọng thương thì tranh tài sẽ kết thúc hay không.

Khi vừa phát hiện đối thủ của mình rất mạnh, trong lòng Mỹ công tử không khỏi khẩn trương, dù sao đó cũng là tổ hợp Long tộc cùng Phượng tộc.

Nhưng chiến thắng đối thủ như vậy là chuyện nàng tuyệt không ngờ tới. Nàng không bị thương một chút xíu nào, đối thủ đã nhận thua.

Đường Tam thu hồi Phá Thiên Chuỳ, nói với Mỹ công tử: "Dìu ta đến đó."

Mỹ công tử đỡ lấy hắn, chậm rãi đi đến trước hai tên đối thủ. Trọng tài đã tuyên bố Đường Tam và Mỹ công tử thu được thắng lợi.

Bọn họ đi đến trước người tuyển thủ Phong Long tộc, phát hiện người này đã lâm vào hôn mê, vết thương bị tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng miễn cưỡng phong bế, không đến mức mất máu quá nhiều, nhưng khuôn mặt vô cùng nhợt nhạt.

Âm Dương nhị khí quả nhiên bá đạo! Chỉ cần xâm nhập vào cơ thể đối phương, người bình thường thật sự rất khó ngăn cản tổ hợp chí dương chí âm kia.

Khi rót vào cơ thể địch nhân, Âm Dương nhị khí mất đi sự điều hoà của Lam Ngân Hoàng nên sẽ bộc phát ngay lập tức. Hai khí xung đột lẫn nhau, đồng thời quấy nhiễu huyết mạch của đối phương.

Đường Tam đưa tay phải ra bắt lấy tay trái của đối phương, yên lặng vận chuyển Huyền Thiên Công hút ra Âm Dương nhị khí, đồng thời cũng hút ra huyết mạch chi lực của đối phương. Đây chính là Long tộc, dù Phong Long không phải là Long tộc cường đại nhất, nhưng cũng là huyết mạch Long, thực lực đứng đầu trong Yêu Quái Tộc. Không mất nhiều thời gian, sắc mặt tuyển thủ Phong Long tộc rõ ràng tốt hơn nhiều, khí tức cũng đã ổn định, chỉ là nặng nề ngủ thiếp đi.

"Trở về bổ sung thật nhiều sinh mệnh lực cho hắn thì sẽ không nguy hiểm đến tính mạng, chỉ là cần thời gian khôi phục." Đường Tam nói với tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng.

Tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng ánh mắt lạnh như băng nhìn Đường Tam, nói: "Hy vọng ngươi còn có thể tham gia thi đấu cá nhân, ta sẽ ở đó chờ ngươi." Nói xong, nàng ôm đồng đội, xoay

người rời đi.

Mỹ công tử cũng đỡ Đường Tam đứng dậy. Cảm thụ được mùi thơm từ người nàng, tâm tình Đường Tam thật tốt. Bị thương có là gì, khi hắn cảm giác được Mỹ công tử lo lắng cho mình thì trái tim dường như đã tan chảy.

"Ca, ngươi sao rồi? Nếu không ta cũng ôm ngươi xuống dưới." Mỹ công tử thấp giọng nói.

Kém chút nữa là Đường Tam đã nói "Được." Nhưng hắn vừa nghĩ đến hình ảnh Mỹ công tử ôm công chúa thực sự là "quá đẹp", nên vẫn miễn cưỡng nhịn xuống.

"Không cần, ta vẫn tốt. Ngươi dìu ta xuống dưới là được rồi." Đang bị mọi người chú ý, khẳng định nhạc phụ đại nhân vẫn còn đang nhìn đó, vẫn nên thận trọng đi, không được nhất thời vội vã.

Hai người cùng nhau bước xuống sân đấu. Dưới đài, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng đã sớm chờ ở đó.

"Phụ thân." Nhìn thấy hắn, Mỹ công tử có chút sửng sốt.

Khổng Tước Đại Yêu Vương gật đầu với nàng, sau đó bước nhanh đến trước Đường Tam, đưa cho hắn một cái hộp bạc, nói: "Trở về ăn vào, hẳn là sẽ không ảnh hưởng đến tranh tài ngày mai của ngươi."

"Tạ ơn tộc trưởng." Đường Tam khẽ gật đầu thăm hỏi, cũng không khách khí mà nhận lấy chiếc hộp. Hắn không cần nhìn cũng biết đây tuyệt đối là đồ tốt, thậm chí trước đó hắn đã đoán được Khổng Tước Đại Yêu Vương sẽ tặng mình một thứ gì đó.

Đừng nhìn hiện tại Khổng Tước Yêu tộc không có địa vị cao ở Tổ đình, thậm chí còn bị Tổ đình chèn ép, nhưng đừng quên rằng Khổng Tước Yêu tộc dù sao cũng là gia tộc có được huyết mạch cấp một, càng quan trọng hơn là, bọn họ là người đứng sau Linh Tê thương hội, nói bọn họ là gia tộc giàu có nhất cũng không sai. Trong tay Khổng Tước Đại Yêu Vương luôn không thiếu đồ tốt, nếu không, lúc trước hắn thiêu đốt sinh mệnh, thiêu đốt hơn nửa bản nguyên thì sao có thể sống đến hiện giờ?

"Tiểu Mỹ, ngươi nhanh đưa hắn trở về đi." Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với Mỹ công tử.

"Vâng."

Lúc đầu Mỹ công tử cũng định làm như vậy, có được sự đồng ý của phụ thân, vậy thì càng thêm thuận tiện.

Lúc này huyết thệ đã tạo ra tác dụng mấu chốt, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã chân chính công nhận Đường Tam. Hắn thậm chí còn hiểu rõ tâm ý của Đường Tam với Mỹ công tử, nhưng vậy thì có sao? Có huyết thệ trói buộc, Đường Tam mãi mãi sẽ không làm hại Mỹ công tử, Mỹ công tử tuỳ thời đều có thể sai khiến Đường Tam làm bất cứ chuyện gì.

Đường Tam dùng từng trận tranh tài chứng minh năng lực của bản thân, chứng minh hắn đáng giá để tín nhiệm, hơn nữa còn có đủ thực lực. Điều này càng làm Khổng Tước Đại Yêu Vương coi trọng hắn hơn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đã điều tra rõ ràng toàn bộ quá trình Tu La tham dự đoàn chiến ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý. Đối với sự trưởng thành của người trẻ tuổi này, hắn phi thường giật mình. Song huyết mạch, hơn nữa còn có một huyết mạch cấp một, đây là

vì sao mà có? Không ai biết trong các trận đấu ở Đấu Thú Tràng, huyết mạch của Tu La không phải như bây giờ.

Đối với điều này, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã hạ mệnh lệnh nghiêm khắc, phong toả tất cả tin tức liên quan đến người trẻ tuổi này.

Từ góc độ của hắn, Tu La hẳn là nhân tài kiệt xuất được tổ chức Cứu Thục bồi dưỡng ra để phụ tá Mỹ công tử, đây cũng là chuyện hắn mong muốn. Hơn nữa, có huyết thệ ước chế cũng không sợ Tu La làm ra chuyện gì bất lợi với Mỹ công tử.

Mà Khổng Tước Đại Yêu Vương hai lần xuất hiện sau khi Tu La kết thúc tranh tài, không chỉ vì mục đích trên, mà còn hai lần đuổi các sứ giả của các đại Hoàng Giả đi.

Chương 516: Chữa thương

Mỗi một Hoàng Giả đều phái sứ giả tìm kiếm những nhân tài ưu tú trong cuộc thi để gia tăng thực lực cho bản thân. Những tuyển thủ có tiềm lực thực sự dù thua cuộc vẫn có thể được Hoàng Giả đánh giá cao và chiêu mộ.

Đường Tam là nhân loại, cho nên các trận đấu trước không được coi trọng, cho đến khi hắn đánh bại Bỉ Mông Cự Thú, thể hiện ra song huyết mạch thì tình huống mới trở nên khác biệt. Trước khi hắn xuống đài, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã đuổi tất cả những sứ giả kia đi, công bố đây là người của mình, đến từ thành Gia Lý. Vì vậy Đường Tam không nhìn thấy những sứ giả do Hoàng Giả phái tới.

Tình huống hôm nay cũng giống vậy. Mặc dù có huyết thệ ước chế, nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương không hy vọng Tu La vì những Hoàng Giả mà có suy nghĩ khác, cho nên đã bóp chết những khả năng đó từ trong trứng nước.

Đường Tam không quan tâm đến chuyện này dù hắn đã đoán trước được, hắn cũng chưa từng nghĩ sẽ chấp nhận lời mời chào của bất kỳ Hoàng Giả nào. Khi Đường Tam cùng Mỹ công tử đi ra quảng trường thì đám người chiến đội Sử Lai Khắc cùng Trương Hạo Hiên đã đợi ở đó, ngay cả xe ngựa cũng đã chuẩn bị xong.

Nhìn thấy Mỹ công tử dìu Đường Tam đi ra, mọi người vội vàng đến đón.

Trương Hạo Hiên lo lắng nhìn Đường Tam, nói: "Ngươi sao rồi? Sao lại liều mạng như vậy?"

Đường Tam cười khổ nói: "Thực lực không bằng người, không liều không thắng được. Ta không sao, ngài yên tâm, chỉ là gãy mất vài cái xương sườn, rất nhanh sẽ hồi phục lại."

Trương Hạo Hiên nhìn hắn, lại nhìn Mỹ công tử bên cạnh, nói: "Lên xe trước đi. Trở về rồi nói tiếp."

"Ừm, được." Đường Tam được Mỹ công tử đỡ lên một chiếc xe ngựa. Mỹ công tử không vì đồng bạn của hắn mà rời đi, nàng cũng theo hắn lên xe ngựa. Khi Độc Bạch muốn đi theo thì lại bị Trình Tử Chanh kéo lại.

"Ngươi kéo ta làm gì?" Độc Bạch nghi hoặc nói.

Trình Tử Chanh tức giận: "Ánh mắt ngươi dùng để làm cảnh sao? Đi làm loạn cái gì? Lên xe ngựa phía sau đi."

Độc Bạch chớp mắt, ngạc nhiên nói: "Ý ngươi là ...?"

Trình Tử Chanh không để ý tới hắn, quay người đi đến xe ngựa phía sau. Cố Lý có chút mỉa mai nói: "Có ít người, con mắt đều vô dụng, thật là ngu ngốc."

"Ngươi nói ai?"

"Ai ngu thì nói người đó."

Đám đông cãi nhau ầm ĩ từ mặt đất lên xe ngựa.

"Những người kia đều là đồng bạn của ngươi sao?" Mỹ công tử để

Đường Tam dựa vào một cái đệm mềm mại. Vết thương sau lưng từ tê dại đã chuyển sang đau nhức kịch liệt, không dám ngả về phía sau, chỉ có thể dựa vào người bên cạnh ngồi xuống, thân thể hơi nghiêng về phía trước.

"Đúng vậy, đều là đồng bạn của ta." Đường Tam thấp giọng nói.

Mỹ công tử nhìn vầng trán đẫm mồ hôi và khuôn mặt tái nhợt của hắn, nói: "Ngươi đừng nói chuyện."

"Ừm." Đường Tam đáp ứng một tiếng, vận chuyển Huyền Thiên Công. Hắn dùng năng lượng của Huyền Thiên Công để ổn định lại xương sườn bị gãy, điều chỉnh lại huyết mạch, để thương thế phát triển theo chiều hướng tốt hơn.

Thực tế bị chấn thương không chỉ có xương sườn của hắn, mà còn có nội tạng. Vết thương hôm qua vẫn chưa lành, hôm nay lại càng thêm nghiêm trọng. Một kích kia, hắn thật không giữ lại chút nào mà bạo phát. Chỉ có như vậy mới có thể chiến thắng đối thủ.

Thương thế của đối phương nghiêm trọng, hắn cũng bị thương không nhẹ. Nếu không phải Sư Hổ Kim Cương hộ thể có tác dụng mạnh mẽ, cộng thêm bản thân có năng lực phi hành cường đại, hắn chỉ sợ cũng hôn mê giống đối thủ. Nhưng dù vậy, trong cơ thể hắn, ngũ tạng đã lệch vị trí, thân thể giống như bị ngọn lửa thiêu đốt vậy. Hắn chỉ có thể dùng Huyền Thiên Công điều chỉnh vị trí ngũ tạng từng chút một, để bọn chúng trở lại vị trí cũ, chầm chậm điều tức.

Thương thế như vậy, nếu ở trong hoàn cảnh bình thường, cho dù ở Tổ đình có thiên địa linh khí nồng đậm cũng không thể khôi phục lại trong vòng một tuần. Nhưng trước đó khi cho hắn cái hộp, Khổng Tước Đại Yêu Vương nói sẽ không ảnh hưởng đến tranh tài

phía sau, vậy hắn hẳn là có thể khôi phục rất nhanh.

Xe ngựa không phải là nơi để trị thương, về trước rồi nói. Trước lúc này, hắn muốn điều chỉnh lại cơ thể thật tốt, chuẩn bị sẵn sàng. Nếu không phải lo lắng không gian truyền tống làm ảnh hưởng đến vết thương thì Mỹ công tử đã trực tiếp mang hắn truyền tống về khách sạn. May mắn khách sạn cách quảng trường Tổ đình không xa, nên đi xe ngựa sẽ an toàn hơn.

Xe ngựa bình ổn chạy đến lối vào khách sạn Bạch Hổ, mọi người lần lượt xuống xe, Mỹ công tử cẩn thận đỡ Đường Tam xuống. Quần áo trên người Đường Tam đã ướt đẫm mồ hôi. Dọc đường hắn đã điều chỉnh xương sườn và nội tạng, mang tới đau đớn quả không nhẹ. Sắc mặt của hắn hoàn toàn trắng bệch, ngay cả mặt nạ cũng có một tầng hơi nước.

"Ngươi trở về đi. Ta có mọi người chiếu cố, không có vấn đề gì." Đường Tam nói với Mỹ công tử ở cửa khách sạn.

Hắn tất nhiên hy vọng Mỹ công tử có thể chăm sóc mình, nhưng hắn không xác định được sau khi chữa thương thì mình sẽ có trạng thái gì. Nếu vô tình làm rơi mặt nạ, vậy sẽ phiền toái rồi. Ít nhất tạm thời hắn không thể để Mỹ công tử biết mình là Đường Tam.

Mỹ công tử nhìn hắn, lại nhìn những người khác, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Vậy ngươi chữa thương cho tốt, có chuyện gì chúng ta tuỳ thời liên hệ."

"Ừm, được. Ngươi trở về cũng nghỉ ngơi thật tốt."

Nhìn Mỹ công tử rời đi, Đường Tam mới đi vào khách sạn dưới sự giúp đỡ của Độc Bạch.

Độc Bạch thấp giọng nói: "Thật là cô nương xinh đẹp, đây có phải là vị kia trong Khổng Tước Yêu tộc?" Hắn đã nghe Đường Tam nhắc qua đến Mỹ công tử.

"Ừm, đúng vậy." Đường Tam gật gật đầu.

Trương Hạo Hiên nói: "Cũng là người của chúng ta."

Mọi người đồng thời nhìn Trương Hạo Hiên, hắn nói: "Nàng là người của tổ chức Cứu Thục chúng ta, Lam cấp Cứu Thục, nữ nhi của Khổng Tước Đại Yêu Vương, là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc đời kế tiếp, trước mắt cũng là tồn tại quan trọng nhất trong tổ chức." Khi nói những lời này, hắn dùng Thần Thức bao phủ xung quanh mọi người.

Vừa rồi Mỹ công tử ở đây, Đường Tam không gọi Trương Hạo Hiên là lão sư, chính là sợ thân phận của mình bị bại lộ, đây cũng là nguyên nhân quan trọng khiến hắn để Mỹ công tử về trước.

Lam cấp Cứu Thục? Nghe được danh từ này, sắc mặt của mọi người không khỏi thay đổi, huống chi còn có câu "tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc đời kế tiếp" phía sau. Chuyện này thật đáng sợ!

"Nàng là nhân loại a? Làm sao ..." Vũ Băng Kỷ luôn trầm ổn cũng không khỏi toát ra vẻ khiếp sợ.

"Chuyện này nói rất dài dòng. Dù sao các ngươi nhớ kỹ, tất cả thành viên Cứu Thục ở thành Gia Lý chúng ta tương lai đều phải phục tùng nàng, phò tá nàng khống chế Khổng Tước Yêu tộc, thậm chí là khống chế thành Gia Lý. Đây là hành động quan trọng và lớn nhất từ trước đến nay của tổ chức, đến lúc đó cường giả trong tổ chức đều sẽ tới. Hiện tại nói cho các ngươi biết là bởi vì chỉ sợ thời gian sẽ không còn lâu nữa."

Nói xong, mọi người lên lầu, trước tiên đưa Đường Tam trở về phòng mình.

"Ta còn tưởng Tiểu Đường thích đại mỹ nữ, không nghĩ tới là nhiệm vụ Cứu Thục chúng ta." Độc Bạch đóng cửa lại, đột nhiên nói.

Đường Tam không giải thích, để Độc Bạch đỡ mình vào phòng tu luyện.

Trương Hạo Hiên cau mày nói: "Nếu bị thương nghiêm trọng như vậy thì tranh tài phía sau đừng có tham gia."

Đường Tam nói: "Để xem tình hình đi, ta chữa thương trước, xem có thể mau chóng khôi phục lại hay không." Thi đấu cá nhân hắn có thể từ bỏ, nhưng thi đấu hai người thì hắn nhất định phải đồng hành cùng Mỹ công tử. Vì muốn nhanh chóng chữa thương cho tốt, dù có phải vận dụng Thần Thức hắn cũng không tiếc.

"Được rồi, vậy ngươi chữa thương đi, có gì thì gọi chúng ta." Trương Hạo Hiên mang theo mọi người rời đi. Liên quan đến việc Mỹ công tử kế thừa vương vị, hắn cần giải thích cho mọi người thêm một chút. Sở dĩ hắn chọn nói ra lúc này, một là vì Khổng Tước Đại Yêu Vương rất có thể không còn sống lâu nữa, càng quan trọng hơn là, tốc độ trưởng thành của những người trẻ này quá nhanh, với thực lực bây giờ của bọn họ đúng là có tư cách được biết chuyện này. Tương lai tất cả mọi người đều ủng hộ Mỹ công tử, hiện tại nói cho họ tình hình chung là rất cần thiết.

Chương 517: Linh dược hiếm thấy

Dẫn động linh khí trong phòng tu luyện, để linh khí quấn quanh thân mình, lúc này Đường Tam mới lấy cái hộp do Khổng Tước Đại Yêu Vương đưa cho.

Bên ngoài hộp tản ra quang mang màu bạc cùng không gian ba động, hiển nhiên là đồ vật bên trong bị lực lượng không gian ngăn cách, cho nên mới không có bất kỳ khí tức nào phát ra.

Đường Tam hít sâu một hơi rồi bình tĩnh lại, sau đó cẩn thận mở hộp ra, đồng thời xoá đi phần lực lượng không gian kia.

Lập tức, một cỗ khí tức thanh lãnh trào ra, nhiệt độ trong phòng tu luyện cũng giảm xuống rất nhiều. Trong hộp chỉ có hai viên dược trắng như tuyết, toàn thân sáng óng ánh.

Nhìn qua trông nó giống hai viên ngọc, bản thân là màu tuyết trắng, nhưng bên trong lại có sương mù lưu chuyển. Lấy hiểu biết của Đường Tam với dược lý cũng không thể đoán được nó được luyện chế từ loại thuốc nào. Nhưng rõ ràng, đó phải là thực vật đặc hữu trên thế giới này.

Đường Tam mở ra Linh Tê Thiên Nhãn cẩn thận quan sát thật kỹ, nhưng tất cả những gì hắn thấy chỉ là mây và sương mù. Bất quá sau khi dùng vận khí quan sát, hắn cũng không phát hiện được điều gì không ổn, tất nhiên là thứ này không có hại cho hắn.

Hắn dùng ngón tay cái và ngón trỏ cầm lên một viên đưa tới trước mặt mình. Viên thuốc lớn như hột đào toả ra mùi hương sảng khoái, thấm vào lòng người.

Đường Tam cho thuốc vào trong miệng, lập tức toàn thân giật mình, một cỗ khí lạnh xâm nhập cổ họng trong nháy mắt, sau đó lan ra khắp toàn thân. Đường Tam chỉ cảm thấy thân thể trong chớp mắt đã đông cứng, ngay cả Tinh Thần Lực cũng trở nên chậm chạp.

Cả người Đường Tam dường như đã biến thành băng điêu. Nhưng ngay sau đó, từ sâu trong đan điền, cũng chính là vị trí lạc ấn huyết mạch có một năng lượng nóng rực bùng cháy trong tích tắc, sau đó lan khắp toàn thân. Những nơi năng lượng nóng rực đi qua, băng tuyết tan chảy, huyết mạch toàn thân toả ra sinh cơ bừng bừng. Cảm giác nóng rực dần chuyển thành cảm giác thư thái, vô cùng thoải mái.

Giờ phút này, huyết mạch trong cơ thể dường như cường thịnh đến cực điểm, xương cốt đứt gãy nhanh chóng khép lại, vị trí ngũ tạng bị lệch cũng rất mau trở về đúng vị trí. Khí huyết toàn thân hắn tuôn trào tựa như tràng giang đại hải, tựa hồ có một cỗ lực lượng đặc thù đang gột rửa bọn chúng, mỗi một lạc ấn đều sáng chói.

Tu vi Cửu giai mới tăng lên không lâu cấp tốc ổn định lại, toàn thân đều có cảm giác thư sướng không nói nên lời. Thương thế dùng tốc độ mắt người có thể nhìn thấy mà lành lại và trạng thái của hắn đang phát triển theo hướng tốt hơn. Khí huyết thuần hoá, ngay cả Tinh Thần Chi Hải cũng sôi lên. Ở trong đó, Thần Thức cũng dao động không ổn định, bởi vì đang có càng nhiều Tinh Thần Lực chuyển hoá thành Thần Thức.

Trong lòng Đường Tam khiếp sợ, tuy rằng đoán được Khổng Tước Đại Yêu Vương cho mình đồ tốt, nhưng cũng nghĩ tới sẽ tốt đến

trình độ này.

Cuối cùng là bảo vật gì đây? Sao có thể làm mình khôi phục ngay lập tức, thậm chí đạt tới trạng thái này, quả thực là không thể tin được! Cái này không thể miêu tả là thiên tài địa bảo nữa, tuyệt đối là Thần vật, mức độ trân quý tuyệt đối không thua kém một kiện Thần Khí phổ thông. Khổng Tước Yêu tộc thật là có nội tình thâm hậu a!

Bất quá hắn cũng có thể cảm giác được, đan dược này đối với người dưới Thần cấp có tác dụng cực lớn, nhưng đối với người Thần cấp trở lên thì tác dụng giảm xuống rất nhiều. Mà hắn hiện tại rất thích hợp để dùng.

Sau ba chu trình điều tức, dược lực mới dần ổn định lại. Vết thương của Đường Tam đã lành, xương cốt đã khép lại, với tốc độ như vậy, nhiều nhất hai canh giờ nữa, thân thể của hắn sẽ tốt như ban đầu.

Đường Tam không dám thả lỏng, dan dược tốt như vậy tuyệt đối không thể để lãng phí một chút nào. Hắn không ngừng thôi động Huyền Thiên Công hấp thu dược lực, dần tiến vào trạng thái vật ngã lưỡng vong.

Người đang trong trạng thái minh tưởng như hắn dần mất đi cảm giác với ngoại giới, dần tiến vào chiều sâu minh tưởng. Đúng lúc này, quang mang trong đan điền loé lên, một thân ảnh nhỏ nhắn lặng yên xuất hiện trong phòng tu luyện.

Nhìn qua nàng là một tiểu nữ hài, khuôn mặt trắng nõn mũm mĩm rất đáng yêu, đôi mắt trong như pha lê, trong veo giống như có thể phản chiếu tâm hồn của con người.

Nàng vừa xuất hiện, cái mũi nhỏ không ngừng khụt khịt, tựa hồ đang ngửi cái gì đó. Rất nhanh, ánh mắt nàng sáng lên, thấy được chiếc hộp bạc trên mặt đất.

Nàng mở hộp ra, nhìn thấy trong đó có một viên đan dược. Nàng chớp mắt cười khúc khích, dùng hai tay nắm lấy đan dược rồi nhét thẳng vào miệng.

Nàng còn nhỏ, viên dược lại có chút lớn, sau khi nhét vào miệng thì má lập tức phồng lên.

Nàng chớp chớp hai mắt thật to, dùng sức nuốt xuống. Ngay lúc này, làn da toàn thân nàng trở nên trong suốt như pha lê, càng kỳ lạ là, thân thể nhỏ bé của nàng dần dần giãn ra, trong thời gian ngắn đã trưởng thành hơn một chút.

Trong ánh mắt nàng có chút mơ hồ, nhìn bàn tay mình, lại nhìn Đường Tam bên cạnh, đáy mắt có linh quang chớp động, tựa hồ nghĩ tới điều gì đó.

Nàng xoay người, cẩn thận từng ti từng tí đến bên Đường Tam, hôn "bẹp" một cái lên mặt hắn, sau đó quang mang loé lên, hoá thành một tia sáng chui vào trong đan điền của Đường Tam, rồi biến mất.

Một đêm yên lặng. Khi Đường Tam tỉnh lại từ trong minh tưởng, sắc trời bên ngoài đã sáng tỏ. Hắn dùng sức duỗi người một cái, lập tức xương cốt toàn thân phát ra tiếng "răng rắc" liên tiếp. Khí huyết trong cơ thể lưu chuyển hết sức thoải mái, dường như trong chớp mắt này, cả người hắn đều trở nên thông thấu.

Tất cả các vết thương đã được chữa lành, tu vi cũng tiến thêm một bước. Càng quan trọng là, những huyết mạch lạc ấn rõ ràng càng thêm sáng tỏ, quan hệ cũng hài hoà hơn rất nhiều. "Di?" Đường Tam

phát hiện, lạc ấn đại diện cho Tinh Tinh vẫn luôn ngủ say trong đan điền đã sáng hơn trước đó không ít, phát ra hào quang óng ánh. Cách đó không xa, quang mang của Lam Ngân Hoàng và Âm Dương nhị khí đều bị hào quang này che giấu.

Mấy huyết mạch lạc ấn mà Đường Tam chưa hấp thu tựa hồ cũng nhận tẩy lễ, đều yên lặng ở trong đan điền.

Đây đều là đồ tốt, lạc ấn Phong Long Biến, lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú, còn có lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã, ba đại huyết mạch cấp một.

Nếu Đường Tam có thể hấp thu cả ba huyết mạch cấp một này, thực lực nhất định sẽ có thêm một bước nhảy vọt. Tất nhiên, sắp xếp và kết hợp như thế nào, hấp thu ra sao vẫn là một vấn đề nan giải. Hắn cần đầy đủ thời gian cùng khả năng chịu đựng mạnh hơn mới có thể cân nhắc những điều này.

Đồ "nhạc phụ" cho mình hôm qua thật sự là đồ tốt a! Đáng tiếc bây giờ tu vi của mình còn rất xa mới đủ, nếu không, thật sự có thể cân nhắc cứu hắn một mạng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thiêu đốt chính là sinh mệnh bản nguyên, trừ phi Đường Tam trở lại là Thần Vương, dẫn động Tiên Linh Khí mới có khả năng cứu hắn. Dược hoàn hôm qua tuy tốt nhưng cũng không có tác dụng này. Dược hoàn, a, đan dược của ta đâu?

Nghĩ tới đây, Đường Tam đột nhiên phát hiện chiếc hộp bạc trước mặt bị mở ra, mà trong đó không có viên đan dược nào. Nó đã biến mất không còn tung tích.

Chương 518: Ở chỗ nào?

Mừng rỡ lúc đầu liền biến thành mồ hôi lạnh, đây chính là bảo bối quý hiếm a! Mình ăn một viên đã có hiệu quả tốt như vậy, còn viên kia ở chỗ nào rồi? Chẳng lẽ có người vào nơi này lấy nó đi mất? Lúc trước mình minh tưởng rất sâu, một điểm cảnh giác cũng không có, có người chạm vào cũng không biết.

Không có khả năng! Nếu có người ngoài đột nhập thì Thần Thức cùng Linh Tê Thiên Nhãn khẳng định sẽ phát hiện ra, nhưng mà viên dược đã hoàn toàn biến mất. Chuyện này là sao đây? Chẳng lẽ nó còn tự mình chạy? Hay là đã tiêu tán?

Tâm trạng tốt đã biến mất phân nửa, sắc mặt Đường Tam có chút khó coi.

Hắn vô cùng hối hận vì sao hôm qua sau khi dùng viên thứ nhất thì không thu hộp lại. Nếu đem nó cất vào không gian trữ vật thì sẽ không có chuyện như bây giờ. Việc này còn không thể nói với người khác, chỉ có thể tự mình biết. Chẳng lẽ hắn còn đến tìm Khổng Tước Đại Yêu Vương và nói "Một viên dược ngài cho ta đã chạy mất, có thể đền cho ta một viên khác được không?" hay sao?

Viên dược này có tác dụng to lớn, gần như có thể cứu một mạng người. Người bị thương nặng chỉ cần dùng một viên liền có thể hồi phục trong thời gian ngắn, chính là có công hiệu cải tử hồi sinh. Khổng Tước Đại Yêu Vương cho hắn hai viên, hẳn là để hắn lưu lại một viên sau này sử dụng nếu có bị thương nặng, nhưng không nghĩ

tới nó lại biến mất như vậy.

Chuyện này là sao a?

Đường Tam trong lòng phiền muộn, lúc này cũng không làm được gì, chỉ có thể thầm than một tiếng, trước mắt cứ như vậy đi. Sắc trời đã sáng rõ, hôm nay hắn còn có thi đấu cá nhân, nếu thân thể chuyển biến tốt thì tất nhiên sẽ tiếp tục tham gia tranh tài. Hơn nữa, chỉ cần đánh xong trận hôm nay là hắn sẽ đứng đầu tổ, tiến vào 16 người đứng đầu, từ đó bước vào vòng chung kết.

Tiến vào vòng chung kết là bắt đầu có phần thưởng. Xếp hạng càng cao thì phần thưởng càng lớn.

Hiện tại hắn, Mỹ công tử cùng Đại Miêu đều cách vòng chung kết không xa. Mỹ công tử cần thắng hai trận nữa, hắn và Đại Miêu chỉ cần thắng một trận liền có thể tấn cấp.

Rửa mặt rồi thay bộ đồ khác, Đường Tam lập tức đi về phòng ăn dùng điểm tâm. Các đồng bạn không có ở đây, hẳn là đã ăn sáng xong rồi rời đi. Buổi sáng bọn họ hẳn là vẫn muốn xem thi đấu, đoán rằng mình bị thương quá nặng nên không thể tiếp tục dự thi, cho nên cũng không gọi mình.

Dược của ta ...

Nghĩ đến khí tức thanh lãnh kia làm Đường Tam cảm thấy bữa sáng hôm nay có chút vô vị. Nhưng hắn đã ba kiếp làm người, tâm tính trầm ổn, sau khi phiền muộn ngắn ngủi thì cũng không nghĩ nhiều nữa. Khi ăn xong điểm tâm đều đến thẳng quảng trường Tổ đình.

Từng tiểu tổ đều chỉ còn lại một hoặc hai trận tranh tài, cho nên Đường Tam dù ở tổ thứ ba, nhưng rất có thể ra sân ở lượt đầu tiên

hoặc lượt thứ hai. May mắn vẫn chưa quá muộn. Khi Đường Tam đến nơi thì tranh tài sắp bắt đầu. Mặc dù một số tổ khác còn ba người dự thi, nhưng hôm nay mỗi tổ chỉ có một trận tranh tài, cho nên là người ở tổ thứ ba, hắn phải ra trận ở lượt thứ nhất. Chỉ có đến vòng chung kết, ba đài thi đấu mới trở thành một cái.

Đường Tam là người đến cuối cùng, thiếu chút nữa là trọng tài tuyên bố hắn bỏ thi đấu.

Vội vã lao vào đấu trường, vội vã leo lên đài thi đấu, hắn thậm chí còn không kịp liên lạc với Mỹ công tử hay các đồng bạn. Ngay khi hắn leo lên đài thi đấu thì toàn trường lập tức reo hò. Rõ ràng là khán giả xem trận thi đấu hai người hôm qua đều không nghĩ Đường Tam có thể tiếp tục dự thi.

Đối thủ của hắn cũng vậy, khi hắn nhìn thấy Đường Tam xuất hiện, dù có chút vội vàng nhưng khí tức toàn thịnh thì sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Đây là một tuyển thủ Yêu Quái Tộc, sắc mặt tái nhợt, rõ ràng là trong trận đấu lúc trước đã bị thương, còn chưa hồi phục hẳn.

Đối phương có thân hình cao lớn, toàn thân toát ra khí thế hung hãn, nhưng không hiểu sao khi Đường Tam nhìn hắn lại có thể thấy rõ ràng hắn có chút nhát gan.

"Tranh tài bắt đầu!" Trọng tài cũng mặc kệ tuyển thủ có tâm tình gì, trực tiếp tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Không chút do dự, kim quang loé lên sau lưng Đường Tam, một đôi kim sí hoàn hảo không chút tổn hại giãn ra, kéo theo thân thể hắn bay lên không trung.

Kim Bằng Biến đã bại lộ, vì vậy không cần phải che giấu nữa. Tốc độ Kim Bằng Biến tăng thêm kỹ xảo phi hành của Đường Tam, lại phối hợp với Sư Hổ Kim Cương bá đạo, quả thực là phù hợp và bổ sung cho nhau, để Đường Tam có lực bộc phát cùng tốc độ công kích siêu cường, là phương thức tốt nhất để hắn chiến đấu với đối thủ.

Nhưng ngay khi Đường Tam chuẩn bị tấn công thì đối thủ lại lui xuống một bước, lớn tiếng kêu: "Ta nhận thua."

Đường Tam vừa bay lên không trung lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại, hai cánh mở ra, để mình lơ lửng giữa không trung, trên mặt nở một nụ cười thản nhiên.

Chờ lúc mây tan gặp trăng sáng, vận khí của mình rốt cuộc cũng tốt rồi a!

Trong thời gian ngắn Đường Tam đã hiểu vì sao đối thủ nhận thua. Tổ bọn họ có thực lực tương đối mạnh, Hoàng Kim Mãnh Mã, Liệt Dương Hoa Tinh tộc, Bỉ Mông Cự Thú, có cái nào không phải là tuyển thủ hạt giống? Nhưng bọn họ có vận khí phi thường không tốt mà gặp phải Đường Tam, hoặc là nên nói, Đường Tam vận khí không tốt nên mới gặp bọn họ.

Một bên Đường Tam không ngừng đối chiến với các cường giả, một bên khác các tuyển thủ cũng đang xâu xé lẫn nhau. Người trước mặt này xuất hiện ở đây, khẳng định là đã chiến thắng mấy đối thủ khác, nhưng so sánh mức độ kịch liệt thì không thể cùng cấp bậc với Đường Tam. Hắn căn bản không thể so sánh với ba đối thủ trước của Đường Tam.

Khi hắn thấy Đường Tam hoàn hảo không chút tổn hại thi triển Kim Bằng Biến, lại cân nhắc đến vết thương của mình không tốt, chỉ cần

không muốn chết thì không còn sự lựa chọn nào khác là nhận thua. Đường Tam cũng không phải người mềm lòng, lúc trước hắn còn đánh chết Thì Quang Ngạc.

Tên tuyển thủ này hôm nay lên đây là vì nghĩ hôm qua Đường Tam bị thương nặng nên rất có thể sẽ từ bỏ thi đấu. Đường Tam từ bỏ tranh tài, vậy hắn không phải tự nhiên sẽ vào vòng chung kết sao? Đây tuyệt đối là chuyện tốt, thậm chí còn có thể nhận được ưu ái từ Hoàng Giả.

Mấy trận trước Đường Tam đã được các sứ giả Hoàng Giả để ý tới. Còn tên này dù chỉ cách vòng chung kết một bước không xa, nhưng bởi vì đối thủ các trận đấu trước đều không mạnh nên vẫn không được chú ý gì.

Nhưng cuối cùng, vận khí vẫn không đứng về phía hắn. Nhìn thấy đối thủ vẫn có thực lực kinh người như thế, giống như là chưa từng bị thương, hắn nào dám tiếp tục, trực tiếp nhận thua.

"Tổ 3 số 6 chiến thắng, chúc mừng tuyển thủ này đã tiến vào vòng chung kết thi đấu cá nhân."

Trọng tài tuyên bố Đường Tam chiến thắng, điều này cũng mang ý nghĩa hắn trở thành một trong 16 người đứng đầu ở Tổ đình tinh anh đại tái lần này. Đây là vị trí đỉnh phong dưới Thần cấp ở Tổ đình.

Trong 16 tuyển thủ, không người nào có thể nói chính xác ai có thể đoạt giải quán quân thi đấu cá nhân. Ở cấp độ này, các yếu tố như chủng quần khắc chế, sự ngẫu nhiên, kinh nghiệm, ... đều ảnh hưởng trực tiếp đến tranh tài phía sau. Còn có các tuyển thủ thụ thương trong các trận đấu trước cũng sẽ ảnh hưởng đến trạng thái thi đấu. Có thể tiến vào top 16 thì đã chứng minh được mình cường

đại, là tồn tại được Tổ đình chú ý.

Mà Đường Tam lọt vào top 16 với thân phận nhân loại, là lần đầu tiên xuất hiện trong lịch sử Tổ đình tinh anh đại tái. Nhân loại chỉ là một chủng quần phụ thuộc a!

Nhưng đến nước này sẽ không có ai phá hư tính công bình của giải đấu, nhất là khi Khổng Tước Đại Yêu Vương đã đích thân tuyên bố rằng đây là người của hắn.

Mà tới giai đoạn chung kết, các Hoàng Giả sẽ đích thân đến xem thi đấu.

Chương 519: Ám Ma Quân Chủ

Thu hồi hai cánh, Đường Tam chậm rãi rơi xuống đất rồi thở dài một hơi. Ở thi đấu cá nhân tiến vào 16 người đứng đầu, hắn coi như đã hoàn thành nhiệm vụ của mình. Phía sau nếu Đại Miêu cùng Mỹ công tử cũng có thể lọt vào top 16 thì bọn họ đã chiếm được ba vị trí trong 16 thứ hạng rồi.

Nếu rút thăm gặp phải bọn họ trong vòng chung kết thì Đường Tam sẽ lựa chọn nhận thua, để bọn họ tranh thủ thời gian nghỉ ngơi, đồng thời tiến thêm một bước nữa. Tình huống tốt nhất là đừng rút phải bọn họ, Đường Tam muốn giúp bọn họ đánh bại một, hai tên tuyển thủ, sau đó gặp nhau ở thứ hạng cao hơn. Lúc này đã vào top 16, nhiệm vụ cơ bản của Đường Tam đã hoàn thành.

Về phần Đại Miêu, chỉ cần có thể vào top 16 đã đủ để Sư tộc cùng Hổ tộc coi trọng. Trải qua vài vòng tranh tài trước, Đại Miêu đã được vài sứ giả Hoàng Giả chú ý, nhưng hắn lấy lý do là mình muốn tập trung tinh thần dự thi, cho nên không giao lưu với đối phương. Đây cũng là đề nghị Đường Tam cho hắn.

Chân chính toàn lực ủng hộ Đại Miêu vẫn là chủng quần của hắn. Mặc dù trước đó Sư tộc cùng Hổ tộc đã trục xuất Sư Hổ tộc, nhưng Đại Miêu đã chứng minh cho bọn họ thấy huyết mạch Sư Hổ tộc là cường đại, chỉ cần bọn họ không phải người ngu thì sẽ biết phải làm như thế nào.

Một khi Đại Miêu tiến vào 16 người đứng đầu thì đã đủ chứng minh

tiềm năng của mình. Đây là sự tình rất nhiều năm rồi Sư tộc và Hổ tộc đều không làm được. Đến lúc đó, chuôi Thí Thần Kiếm của Hoàng Kim Sư Tử tộc kia không chỉ thuộc về hắn, mà hắn còn được toàn bộ Sư tộc ủng hộ.

Về phần Mỹ công tử, chỉ tiến vào 16 người đứng đầu thì chưa đủ. Đường Tam cùng Đại Miêu có thể nói đều là hắc mã của lần tranh tài này, nhưng Mỹ công tử thì không phải. Nàng là huyết mạch đích truyền của Khổng Tước Yêu tộc, chân chính là huyết mạch cấp một. Bất kỳ tuyển thủ nào có huyết mạch cấp một lọt vào top 16 cũng là chuyện bình thường, nàng cần phải đi xa hơn nữa. Điều nàng cần chứng minh không phải bản thân mà là nàng có năng lực để trở thành người thừa kế vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, hơn nữa còn muốn chứng minh nàng có thể làm chủ thành Gia Lý.

Sau khi xuống đài, Đường Tam gặp được Đại Miêu đang chuẩn bị lên đài thi đấu.

Ba trận đầu tiên là tổ 1, tổ 2, tổ 3, như vậy tiếp theo sẽ là tổ 4, tổ 5, tổ 6.

Đường Tam đi về phía Đại Miêu, giơ tay phải lên, Đại Miêu cũng đưa tay cùng hắn vỗ.

"Chờ ta ở vòng chung kết." Ánh mắt Đại Miêu sáng rực, trên người hắn chiến ý đã tăng đến đỉnh điểm.

"Cố lên!" Đường Tam không có nhiều lời, chỉ dùng sức siết chặt tay Đại Miêu.

Hai người gặp thoáng qua, Đường Tam trở lại khu vực chờ. Mỹ công tử đã sớm ở nơi đó, nhìn thấy hắn liền chủ động tiến lên hỏi thăm.

"Mọi chuyện vẫn tốt chứ?" Nàng mỉm cười hỏi Đường Tam.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Hoàn hảo, không có tổn hại gì."

Mỹ công tử cười nói: "Ta cũng không nghĩ tới phụ thân lại hào phóng như thế, vậy mà lại cho ngươi Thiên Linh Đan. Thứ này là bí chế của Khổng Tước Yêu tộc, chuyên dùng có người dưới Thần cấp sử dụng, nghe nói chỉ cần một thời gian ngắn là có thể chữa lành. Thiên Linh Đan mặc dù dùng cho người dưới Thần cấp, nhưng thời gian trước vẫn được xếp là Thần vật. Phụ thân nói cho ngươi hai viên, theo ta được biết, trong tộc chỉ còn có mười mấy viên mà thôi."

Mất đi một viên a! Đường Tam cười khổ trong lòng.

"Ngươi có biết đối thủ hôm nay của ngươi là ai không?" Đường Tam hỏi.

Mỹ công tử nói: "Biết, rất mạnh, là cường giả Tinh Quái Tộc. Bất quá ta có nắm chắc."

"Vậy thì tốt rồi." Đường Tam khẽ cười, "Hôm qua nhìn thấy Thần Khí của ngươi ta liền biết ngươi không có vấn đề gì. Bất quá phía sau còn có một trận nữa, ngươi vất vả rồi."

"Không có việc gì, trước vòng chung kết có một ngày nghỉ ngơi. Huống chi ta cũng có Thiên Linh Đan a!" Mỹ công tử ở trước mặt hắn, rốt cuộc cũng không còn lạnh lùng như trước nữa.

Nhìn nụ cười của nàng, Đường Tam trong lòng tan chảy, nhưng vẫn nhắc nhở: "Vậy cũng phải cẩn thận, đừng để bị thương."

Lúc này, Đại Miêu đã leo lên đài thi đấu.

So với lúc mới đến "không ai thèm quan tâm", hiện tại Đại Miêu dùng biểu hiện xuất sắc ở vòng loại mà thu được chút nhân khí. Tổ này của hắn có thực lực tổng hợp tương đối yếu, không lợi hại như tổ của Đường Tam, nhưng vẫn không thiếu cường giả. Mỗi khi đối mặt với cường địch, hắn luôn dùng tư thế mạnh mẽ đánh bại đối phương, hơn nữa hắn không chỉ thể hiện ra thực lực, còn có chiến thuật, có dũng có mưu. Chỉnh thể thực lực thể hiện ra đã gây chú ý không ít. Nhưng đến tận bây giờ, Sư tộc cùng Hổ tộc vẫn chưa tới tìm hắn, trong đó tự nhiên có rất nhiều nguyên nhân. Ngoài nguyên nhân nội bộ trong hai tộc, còn có vấn đề giữa hai tộc, đương nhiên quan trọng nhất là, trước mắt Đại Miêu còn chưa tiến vào vòng chung kết. Chỉ có đứng đầu tiểu tổ, hắn mới thực sự chứng minh được thực lực của bản thân, mà bây giờ trận đấu này sẽ quyết định hắn có thể tiến vào chung kết hay không.

Đại Miêu chiến đấu ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý nhiều năm, kinh nghiệm thực chiến cực kỳ phong phú, càng là thời điểm mấu chốt như thế này, hắn lại càng trầm tĩnh. Hắn bước lên đài thi đấu với ánh mắt lạnh lùng, áp lực vô hình tự nhiên toả ra.

Qua mỗi trận chiến đấu, Đại Miêu vận dụng Sư Hổ Biến ngày càng thành thạo, mà hắn cũng có lý giải hoàn toàn mới với Sư Hổ Biến.

Đặc điểm lớn nhất của Sư Hổ Biến chính là đồng thời có được năng lực của Sư tộc và Hổ tộc, hơn nữa có thể dung hợp cả hai với nhau hoặc bổ sung cho nhau. Sau khi giải quyết vấn đề xung đột huyết mạch, đây tuyệt đối là huyết mạch chi lực thăng hoa từ hai đại huyết mạch kia.

Lúc này, đối thủ của Đại Miêu cũng đã lên đài, là một tuyển thủ Yêu Quái Tộc.

Đến giai đoạn này, tương đối mà nói, sức chiến đấu của Yêu Quái Tộc cao hơn Tinh Quái Tộc một bậc. Chuyện này có thể nhìn ra từ số lượng tuyển thủ còn lại. Trong số những tuyển thủ còn lại, Yêu Quái Tộc chiếm chừng 70%. Hai đại chủng quần này đối kháng, vẫn luôn là Yêu Quái Tộc chiếm thế thượng phong, đây cũng là nguyên nhân người chủ trì Tổ đình vẫn luôn là Đại Yêu Hoàng. Bọn họ đều thông qua giải thi đấu này thể hiện hết tài năng, chứng minh thực lực của bản thân.

Tên tuyển thủ Yêu Quái Tộc kia tản ra khí tức băng lãnh toàn thân, trong chớp mắt khi hắn bước lên đài, toàn bộ ánh sáng trên đó dường như đều bị hắn thôn phệ và trở nên mờ mờ.

Tuyển thủ này là một Yêu Quái Tộc biến dị, được xưng là Ám Ma Quân Chủ. Đây là một chủng tộc có số lượng cực ít, lúc nào cũng có thể diệt tuyệt, là một tộc sinh ra biến dị dưới tình huống vô cùng đặc thù.

Ám Ma Quân Chủ bản thân là huyết mạch Lang Yêu, nhưng không phải là Lang Yêu tộc thuần tuý, mà đã pha trộn huyết mạch các chủng quần cường đại khác. Hỗn huyết của bọn hắn sau khi bị năng lượng hắc ám xâm nhập thì từ huyết mạch xung đột mãnh liệt lại dung hợp một cách kỳ lạ, tạo thành huyết mạch đặc thù như bây giờ.

Hắn có bộ dạng giống con người, thân cao khoảng ba mét, nước da ngăm đen, nhưng có cái đầu sói gớm ghiếc, đôi mắt đỏ rực và mái tóc đen tím kéo dài từ đỉnh đầu đến lưng giống như một chiếc bờm. Hắn cởi trần, để lộ cơ bắp cuồn cuộn, trên người có một lớp trông tựa lân phiến.

Cường độ huyết mạch của Ám Ma Quân Chủ không xác định là cấp

một hay cấp hai, bởi vì huyết mạch biến dị không ổn định, có tên Ám Ma Quân Chủ là huyết mạch cấp một, cũng có tên là huyết mạch cấp hai. Bộ tộc này có số lượng tộc nhân còn ít hơn Sư Hổ tộc, chúng thích nhất là săn gïết cường giả Yêu Quái Tộc, bởi vì bọn chúng luôn tin rằng chỉ cần thôn phệ huyết mạch cường đại mới có thể làm mình trở nên cường đại hơn.

Vì vậy, chủng quần này có vô số cường địch. Nhưng bọn họ vẫn chưa diệt vong, do đó có thể thấy bộ tộc Ám Ma Quân Chủ có sức chiến đấu cường hãn như thế nào. Bọn chúng không sợ tử vong, giỏi chém gïết và cực kỳ hung hãn.

Chương 520: Ma

Những đối thủ trước đây của Ám Ma Quân Chủ, đã có ba người bị hắn xé xác, thậm chí còn bị hắn cắn nuốt ngay trên sân thi đấu. Nếu không phải Tổ đình cho rằng một đối thủ như vậy sẽ kích thích sự tiến bộ của người trẻ tuổi thì đã sớm ra tay với Ám Ma Quân Chủ. Nhưng trước khi Ám Ma Quân Chủ đến dự thi đã được Tổ đình cam đoan, sau khi cuộc thi kết thúc thì cho phép bọn họ rời đi an toàn nên bọn họ mới tham gia.

Đại Miêu cũng đã đánh chết hai đối thủ, cho nên trận đấu này của bọn họ càng gây chú ý hơn. Ai đánh bại đối thủ sẽ chắc suất tiến vào vòng chung kết. Trước đó còn một tên cũng đi đến bước này, nhưng bởi vì thụ thương quá nặng nên đã tuyên bố từ bỏ so tài.

Đại Miêu cùng Ám Ma Quân Chủ đều được xưng là một trong những tuyển thủ hung tàn nhất, hai đại hung tàn đối kháng, người nào sẽ chiến thắng đây?

Một bên là tràn đầy khí tức Hắc Ám, một bên là cương khí bạch kim vô cùng bá đạo, song phương còn chưa bắt đầu trận chiến, nhưng đã nồng nặc mùi thuốc súng.

"Tranh tài bắt đầu!" Theo tiếng hô lớn của trọng tài, trận đấu quan trọng này rốt cuộc đã bắt đầu. Con ngươi Đại Miêu đột nhiên dựng đứng lên, ngay sau đó, hắn giậm chân xuống đất phát ra một tiếng nổ nhỏ. Thân thể cường tráng giống như một đạn pháo phóng thẳng tới đối phương.

Ám Ma Quân Chủ ở phía đối diện bắn ra nhiều khí lưu màu đen, thân thể vọt tới trước, một đôi móng vuốt sắc bén từ trong đầu ngón tay bắn ra, giống như tia chớp đen mang theo một chuỗi tàn ảnh đen như mực, cũng nhào về phía Đại Miêu.

Khoảng cách hai bên nhanh chóng thu hẹp lại, ngay khi bọn họ sắp va chạm thì tàn ảnh phía sau Ám Ma Quân Chủ bỗng nhiên phân tán, cộng thêm bản thể, tổng cộng hoá thành bảy thân ảnh, cùng nhau vây công Đại Miêu.

Mỗi thân ảnh nhìn qua đều chân thực, trong chốc lát trảo ảnh đã lấp đầy trời, khí lưu màu đen dày đặc cuộn lên, chặn lại tất cả chỗ mà Đại Miêu có thể né tránh.

Không hề nghi ngờ, có thể đi đến một bước này, tên Ám Ma Quân Chủ kia khẳng định là huyết mạch cấp một. Năng lượng Hắc Ám tràn ngập khí tức ăn mòn đang điên cuồng khu trừ các nguyên tố thuộc tính khác trong không khí, dường như khiến cả thế giới đều trở nên tối tăm.

"Grào ...." Đúng lúc này, một tiếng rống giận dữ đinh tai nhức óc vang lên. Thân thể Đại Miêu bành trướng, trong giây lát liền biến thành thân hình khôi vĩ cao chừng năm mét. Thân thể cường tráng xé rách quần áo, cương khí bạch kim chói mắt bộc phát, bắn ra phía ngoài.

Theo tiếng gầm kia, bảy thân ảnh sững lại trong giây lát.

Ngay sau đó, thần quang trong mắt Đại Miêu bắn ra, trọng kiếm trong tay quét ngang. Quét ngang trong chớp nhoáng này, không phải là động tác phức tạp gì, nhưng lại vô cùng nhanh, càng là mang theo cương khí mãnh liệt không gì sánh kịp. Trong tiếng Sư

Hổ gầm thét kia, khí thế của hắn đã tăng tới đỉnh phong.

Đây chính là biểu hiện của kinh nghiệm chiến đấu và khả năng khống chế tự thân hoàn mỹ. Có lẽ huyết mạch của Đại Miêu không thể so với Long tộc, Phượng tộc, nhưng nói về khả năng vận dụng huyết mạch tự thân, hắn chắc chắn sẽ không kém bất kỳ tuyển thủ nào.

Hơn nữa ngoài năng lực cường đại, Đại Miêu còn có vô số kinh nghiệm chiến đấu sinh tử. Mỗi cuộc chiến của hắn đều là khảo nghiệm sinh tử, và mỗi kinh nghiệm đó cơ hồ đều có được khi cận kề cái chết. Cho nên dù đối thủ như thế nào hắn cũng có thể duy trì tỉnh táo tuyệt đối, cũng biết thời điểm nào đem lực lượng bạo phát là tốt nhất.

Một kiếm này, không giữ lại chút nào, khí thế lừng lẫy mang theo cương khí bạch kim quét ngang.

Những thân ảnh đen kịt hơi sững lại kia cơ hồ trong nháy mắt tán loạn, nhưng lại hoá thành khí lưu dày đặc quấn lấy Sư Hổ Kiếm Thánh, đè ép vào trong, dường như muốn bám lên đó.

Đúng lúc này, Sư Hổ Kim Cương bộc phát, hắc khí cuốn lấy hắn lập tức biến mất một phần ba. Khí lưu màu đen tựa hồ có chút kinh hoàng mà tán loạn, cách đó không xa, thân ảnh Ám Ma Quân Chủ đã ngưng tụ lại.

Tiếp theo, Đại Miêu giơ cao thanh trọng kiếm, quang diễm bạch kim từ trên trời giáng xuống, trông như một dải lụa chém tới Ám Ma Quân Chủ.

Quang mang đỏ tươi lấp loé trong mắt Ám Ma Quân Chủ, thân hình hắn trở nên hư ảo, tàn ảnh phá toái trong kiếm mang, còn hắn lại

lần nữa ngưng tụ thành hình.

Hai mắt Đại Miêu nheo lại, rõ ràng hắn đã khoá chặt đối thủ, nhưng vẫn chém trúng tàn ảnh như cũ. Nói cách khác, đối phương có thể cưỡng ép thoát khỏi trạng thái bị khoá chặt.

"Thôn phệ? Thú vị." Thanh âm Ám Ma Quân Chủ có chút khàn khàn, quang mang đỏ tươi trong mắt lại loé sáng. Ngay sau đó, toàn thân hắn chuyển từ màu đen sang màu đỏ sậm. Phía sau hắn, một vòng hào quang màu đỏ sậm mở rộng và biến thành một thứ giống như trăng máu, chiếu rọi mọi thứ xung quanh thành màu đỏ sậm.

Khi nhìn thấy quầng sáng màu đỏ sậm kia, Đại Miêu chỉ cảm thấy khó thở và tức ngực, vốn muốn công kích ngay lại phải dừng lại.

Mà thân ảnh Ám Ma Quân Chủ kia trong nháy mắt đã dung nhập vào trong quầng sáng, thanh âm khàn khàn mà băng lãnh vang lên: "Ngươi rất mạnh, đáng để ta dùng toàn lực. Vậy để cho ngươi xem một chút, Ám Ma Quân Chủ sau khi thăng lên huyết mạch cấp một có thực lực như thế nào."

Mùi huyết tinh nồng nặc toả ra, trong chớp mắt toàn bộ đài thi đấu biến thành màu đỏ, tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên từ bốn phương tám hướng.

Lúc này, Đại Miêu dường như thấy được vô số vong hồn từ khắp nơi lao về phía mình, ánh mắt hắn lập tức trở nên bối rối, khí tức trên thân cũng theo đó mà có chút bất ổn.

Dưới đài, nhìn vầng sáng màu đỏ như máu bao phủ thân hình Đại Miêu, Đường Tam cũng không nhịn được khẽ nhíu mày, ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

"Ca, đây là năng lực gì?" Mỹ công tử gọi ca ngày càng tự nhiên.

Đường Tam trầm giọng nói: "Đây là một năng lực vô cùng tàn nhẫn và đẫm máu, gọi là Huyết Tinh lĩnh vực, Huyết Nguyệt Quân Chủ mà tên Ám Ma Quân Chủ kia nói cũng vì đó mà tới. Muốn thu được năng lực này cần giết chóc vô cùng nhiều, không ngừng thu thập máu tươi, dùng phương thức đặc thù tiếp nhận lời nguyền rủa của những Huyết Chủ (là người bị giết để lấy máu tươi) này, từ đó hình thành một năng lực lĩnh vực. Người khác ở trong lĩnh vực sẽ bị nguyền rủa ảnh hưởng, tâm chí hỗn loạn, mà Ám Ma Quân Chủ thi triển lĩnh vực thì thông qua nguyền rủa kích thích bản thân, từ đó bước vào trạng thái cường đại hơn."

"Còn có năng lực tàn nhẫn như vậy?" Mỹ công tử rùng mình một cái, nhìn quang mang đỏ như máu trên đài thi đấu, cảm thụ được mùi huyết tinh nồng nặc thì lập tức cảm thấy khó chịu.

Đường Tam giơ tay che kín tầm mắt của nàng: "Không nên nhìn, cũng đừng cảm thụ. Cái tên Ám Ma Quân Chủ đáng chết này, bộ tộc này nếu cũng tu luyện như vậy thì thật đáng chết. Bọn họ cũng đều không có kết cục tốt. Tu luyện Huyết Tinh lĩnh vực cần không ngừng giết chóc, không ngừng thôn phệ máu tươi, không ngừng tăng cường những lời nguyền mà bọn chúng phải chịu. Lĩnh vực này có uy lực rất mạnh, nhưng cùng rất dễ bị phản phệ. Ta đoán bộ tộc này thành Thần cấp vô cùng khó, bởi vì bọn chúng làm trời đất oán giận, thiên kiếp phải chịu sẽ vô cùng cường đại và khủng bố. Nhưng nếu có thể độ kiếp thành công thì sẽ không thành Thần, mà thành Ma. Tổ đình vậy mà lại cho phép chủng quần như vậy tồn tại, đúng là không sợ xuất hiện một Đại Thiên Ma, đó chính là một tồn tại có thể huỷ diệt mọi thứ."

Mỹ công tử nói: "Vậy Đại Miêu có thể thắng sao?"

Đường Tam lắc đầu, cau mày nói: "Ta không biết."

Ở chỗ này, Đường Tam cũng không có cách nào can thiệp vào tranh tài. Ở đây có không biết bao nhiêu cường giả cấp độ Yêu Vương và Đại Yêu Vương, nếu hắn dùng Thần Thức can thiệp, nếu bị phát hiện thì phiền phức rất lớn. Uy lực của Huyết Tinh lĩnh vực cực lớn, trong lĩnh vực này, Đại Miêu có thể thắng hay không thì phải xem bản thân hắn.

Chương 521: Huyết Tinh lĩnh vực

Lúc này bên trong lĩnh vực, tinh thần của Đại Miêu đã bắt đầu hỗn loạn. Vô số tiếng kêu thảm thiết thê lương khiến cho hắn thấy được những đối thủ đã chết dưới lưỡi kiếm của mình, bọn họ đều hoá thành oan hồn nhào về phía hắn, ý muốn trả thù hắn.

Đại Miêu dùng sức quơ trọng kiếm trong tay, từng đạo kiếm mang mãnh liệt bắn ra ngoài, cố hắng xua tan những linh hồn này. Nhưng càng làm như vậy hắn càng cảm giác được có nhiều oan hồn đánh về phía hắn hơn, mùi huyết tinh xung quanh cũng ngày càng nồng nặc hơn.

"Ầm!" Đại Miêu đột nhiên quay lại, trọng kiếm trong tay hung hăng chém trúng một đôi lợi trảo đỏ như máu. Hắn lảo đảo lùi lại, lực lượng khổng lồ cùng mùi huyết tinh nồng nặc ăn mòn vào trong cơ thể hắn.

Phốc, năm vết cào xuất hiện phía sau Đại Miêu, lợi trảo của đối phương đã cào nát phòng ngự của Sư Hổ Kim Cương.

Tràn đầy khí tức ăn mòn cùng mùi máu tươi nồng nặc và lực lượng sắc bén chui vào trong cơ thể Đại Miêu, điên cuồng tàn phá bừa bãi khiến cho Đại Miêu rên khẽ một tiếng, Sư Hổ Kim Cương hộ thể rõ ràng có chút tán loạn. Điểm cường hãn nhất của Huyết Tinh lĩnh vực chính là làm suy yếu đồng thời tinh thần và cơ thể đối phương, mà trong lĩnh vực này, Huyết Nguyệt Quân Chủ toàn thân biến thành màu đỏ như máu lại càng trở nên cường đại.

Huyết Nguyệt Quân Chủ liếm đầu móng vuốt mình, thanh âm đầy tà ác: "Hương vị thật ngọt, ta thật thích loại máu tươi nóng rực này. Trở thành một bộ phận của ta, để lĩnh vực của ta càng thêm cường đại. Đây chính là vinh hạnh của ngươi!"

Một đạo kiếm quang sáng chói loé lên, nhưng nghênh đón nó là huyết tinh gợn sóng. Kiếm quang chém ra huyết sắc quang mang, Huyết Nguyệt Quân Chủ đã biến mất không thấy tăm tích.

Ánh mắt Đại Miêu càng trở nên hung hãn, tiếng kêu thảm thiết của các oan hồn bên tai cũng ngày càng chói tai.

Lồng ngực của hắn phập phồng dữ dội, trên mặt tràn đầy vẻ giãy giụa, như thể tinh thần của hắn sẽ sụp đổ bất cứ lúc nào.

Đúng lúc này, hai tay Đại Miêu nắm chuôi trọng kiếm cắm xuống đất. Hắn cầm chặt chuôi kiếm, Sư Hổ Kim Cương từ trong bắn ra, hoá thành một vòng cương khí bảo hộ, bao phủ hắn ở bên trong.

Móng vuốt sắc bén của Huyết Nguyệt Quân Chủ hung hăng đánh vào phía sau vòng bảo hộ Sư Hổ Kim Cương làm nó rung chuyển dữ dội. Nhưng Đại Miêu toàn lực thi triển, kèm theo năng lực thôn phệ cùng bài xích, mục đích lần này của đối phương cũng không đạt được.

Đồng thời khi đánh ra, Huyết Nguyệt Quân Chủ cảm nhận thấy chuôi trọng kiếm kia mang tới uy hiếp thật lớn, có vẻ như đối phương sẽ phản kích bất cứ lúc nào. Cho nên sau khi công kích, Huyết Nguyệt Quân Chủ lập tức ẩn mình trong lĩnh vực, biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng lần này Đại Miêu cũng không vung trọng kiếm lên, hắn chỉ

đứng đó, cưỡng ép mình tỉnh táo lại. Lúc này trong đầu Đại Miêu không ngừng tự hỏi mình một vấn đề:

"Vì sao phải giết chóc? Vì sao phải giết chóc?"

Hắn không ngừng lặp đi lặp lại một câu hỏi, dùng thanh âm của mình để chống lại những tiếng kêu thê lương đến từ Huyết Tinh lĩnh vực. Những oan hồn này trực tiếp xuất hiện trong Tinh Thần Chi Hải của hắn, mà hắn không ngừng chất vấn bản thân là để tập trung tất cả tinh thần vào vấn đề của mình, từ đó không để ý đến những oan hồn kia.

Đây chính là ý chí chiến đấu. Trải qua vô số trận chiến gian khổ, tâm trí của Đại Miêu rất vững vàng. Nếu là một người không đủ kinh nghiệm, dù thực lực có mạnh hơn hắn cũng rất có thể đã bị nghiền thành bụi. Điểm đáng sợ của Huyết Tinh lĩnh vực là ở chỗ, dù thực lực ngươi có mạnh, nhưng tâm chí không kiên định thì cũng sẽ chết.

"Vì sao phải giết chóc? Vì sao phải giết chóc?" Đại Miêu không ngừng chất vấn bản thân, giống như đang thay những oan hồn kia hỏi mình. Trong tình huống như vậy, ảnh hưởng của Huyết Tinh lĩnh vực đến tinh thần Đại Miêu sẽ yếu bớt, để hắn vận chuyển Sư Hổ Kim Cương càng suôn sẻ hơn.

"Bang, bang, bang!"

Những đợt tấn công liên tiếp ập đến, công kích hung ác làm Sư Hổ Kim Cương không ngừng bắn ra vầng sáng màu bạch kim, nhưng Đại Miêu vẫn đứng yên bất động, mặc cho đối phương công kích mình, để Sư Hổ Kim Cương không ngừng tiêu hao.

Huyết Nguyệt Quân Chủ lúc này đã có chút kinh ngạc, đây là lần

đầu hắn gặp được một đối thủ như vậy. Ở trong Huyết Tinh lĩnh vực, hắn đã tấn công liên tục nhưng kỳ thật tiêu hao rất nhỏ. Hắn biết cứ tiếp tục như vậy thì chắc chắn bên kia sẽ chết. Nhưng hiện tại, đối phương vững vàng đứng ở nơi đó, xem ra không bị lĩnh vực ảnh hưởng quá lớn, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải tình huống như thế.

Bình thường, tính cách Yêu Quái Tộc đều tương đối hung dữ. Có tên nào không có vấn đề về tinh thần? Huyết Tinh lĩnh vực chính là lợi dụng điểm này. Lĩnh vực này do vô số oan hồn tạo thành, mỗi một giọt máu tươi là tập hợp oán niệm mạnh mẽ của Huyết Chủ.

Cho nên khi Ám Ma Quân Chủ ra tay thì đều tận khả năng làm cho đối phương sợ hãi, bởi vì trước khi tử vong càng sợ hãi thì khi chết oán khí càng lớn. Như vậy, uy lực của Huyết Tinh lĩnh vực cũng sẽ tăng mạnh. Mặc dù điều này khiến Ám Ma Quân Chủ có đôi khi lâm vào hỗn loạn, nhưng trong tộc, đây được coi là ma luyện chân chính. Chỉ cần không ngừng ma luyện như vậy, hắn mới có thể chân chính hoá Nhân Ma.

Mặc dù Đại Miêu rõ ràng bị mắc kẹt trong lĩnh vực, ở vào thế bị động, nhưng từ đầu tới cuối vẫn duy trì tỉnh táo, đồng thời còn để đối phương cảm thấy được uy hiếp, đây là lần đầu tiên Huyết Nguyệt Quân Chủ gặp phải đối thủ như thế. Nhưng Huyết Nguyệt Quân Chủ không biết đã gïết chết bao nhiêu người, cho nên hắn cũng không sốt ruột. Hắn rất tin tưởng vào lĩnh vực của mình, không biết đã bao nhiêu cường giả bị Huyết Tinh lĩnh vực đánh bại, thời gian càng dài, tác dụng của lĩnh vực càng lớn. Đối phương dù kiên định cỡ nào cũng bị tiếng thét của các oan hồn làm cho sụp đổ.

Bất quá, Đại Miêu ở trong trạng thái này làm cho Huyết Nguyệt Quân Chủ trong lòng sinh ra khâm phục và tham lam. Hắn khâm phục đối phương có tâm chí kiên định, còn tham lam là vì, dung

nhập máu của cường giả càng mạnh thì Huyết Tinh lĩnh vực càng mạnh hơn.

Khi Huyết Tinh lĩnh vực đã dung nạp máu tươi của hơn vạn sinh linh thì sẽ tiến vào cấp độ mới. Ở cấp độ này cần một oan hồn làm chủ hồn chính, để lĩnh vực thêm ổn định đồng thời trấn áp lĩnh vực, vì vậy không dễ dàng sinh ra phản phệ cho người thi triển lĩnh vực. Nếu tiến vào cấp độ hơn vạn sinh linh hiến tế thì uy lực của lĩnh vực bạo tăng, đó cũng là nội tình chân chính để Huyết Nguyệt Quân Chủ thăng cấp lên Nhân Ma trong tương lai. Trong mắt hắn, Đại Miêu rất thích hợp để làm chủ hồn trong lĩnh vực của hắn.

"Vì sao phải gïết chóc? Vì sao phải gïết chóc?"

Đại Miêu cũng không biết suy nghĩ hiện tại trong lòng Huyết Nguyệt Quân Chủ, trong đầu hắn vẫn không ngừng tự hỏi vấn đề này, và hắn cũng đang đi tìm câu trả lời.

"Ầm!"

Lại một công kích đánh tới, lần này Sư Hổ Kim Cương đã bị phá ra một cái lỗ hổng. Năm vết cào lại xuất hiện phía sau Đại Miêu, quang mang màu đỏ như máu điên cuồng xâm nhập cơ thể hắn.

Thời khắc này, đau nhức kịch liệt làm Đại Miêu nhớ tới lần đầu tiên mình gïết người.

Đó là một trận chiến kịch liệt, đối thủ của hắn cũng rất cường đại. Thời điểm đó hắn còn nhỏ, cầm trong tay trọng kiếm không ngừng cùng đối phương chiến đấu. Lúc ấy trên người hắn đã chồng chất vết thương nhưng ánh mắt từ đầu đến cuối vẫn luôn kiên định.

Hắn nhất định phải thắng, nhất định phải chiến thắng đối thủ, gïết

chết đối thủ mới có thể thu được tiền thưởng. Nếu không có tiền thì người trong tộc không mua được thiên tài địa bảo bổ sung sinh mệnh năng lượng, vậy thì tộc nhân sẽ chết. Vì tộc nhân, hắn nhất định phải giết chết đối thủ, nhất định phải giành được chiến thắng.

Đúng vậy, ta giết chóc vì tộc nhân của ta.

Vì trưởng lão, vì mỗi vị tộc nhân, vì Tiểu Miêu, vì toàn bộ Sư Hổ tộc.

Chương 522: Diệt Huyết Nguyệt

Trong nháy mắt, Đại Miêu đột nhiên mở mắt ra, lúc này trong mắt hắn đã tràn ngập điên cuồng cùng hận ý.

Huyết Nguyệt Quân Chủ đang chuẩn bị tấn công lại thì vui mừng khôn xiết, hắn cho rằng đối phương đã bị lĩnh vực xâm nhập, tinh thần đã triệt để lâm vào hỗn loạn. Hắn thậm chí cũng không tiếp tục nóng lòng công kích, một khi đối thủ đã rối loạn thì hắn không cần làm gì, đối phương sẽ điên cuồng phóng thích huyết mạch chi lực đến khô kiệt, bị Huyết Tinh lĩnh vực thôn phệ mà chết.

Trong lòng hắn thậm chí có chút tiếc nuối, vì Đại Miêu không kiên trì thêm mà tiếc nuối. Đại Miêu càng kiên trì lâu thì càng có tư cách làm chủ hồn lĩnh vực a!

"Gïết gïết gïết!" Tiếng Đại Miêu gầm gừ vang lên, từ tiếng thứ nhất đến tiếng thứ ba, thanh âm dần trở nên cao vút.

Vì Đại Miêu không ngừng tiếp nhận công kích nên Sư Hổ Kim Cương đã bắt đầu suy yếu, nhưng bây giờ bỗng bắn ra bạch quang chói mắt. Bên trong màu bạch kim nguyên bản có một tầng hào quang huyết sắc dung hợp, hai màu trắng đỏ đan vào nhau, biến thành một màu hồng nhạt quỷ dị. Khi quang mang màu hồng nhạt bắn ra thì một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện.

Huyết Tinh lĩnh vực xung quanh bắt đầu điên cuồng ngưng tụ về phía Đại Miêu, để cho khí tức trên người hắn bạo phát.

"Đây là cái gì?" Huyết Nguyệt Quân Chủ trợn mắt há mồm mà nhìn một màn này. Hắn có thể cảm nhận được rõ ràng, lực lượng lĩnh vực của mình đang bị đối phương điên cuồng thôn phệ hấp thu, do đó sức mạnh của hắn ngày càng suy yếu.

Điều kỳ lạ là trong quá trình thôn phệ, khí tức huyết sắc dung nhập vào trong thân thể Đại Miêu, nhưng từng tầng hắc khí lại không ngừng khuếch tán, bài xuất ra bên ngoài. Những hắc khí kia không ngừng phun trào, hoá thành từng hư ảnh quỷ dị, giống như mặt người đang lắc lư. Dưới đài, nhìn thấy cảnh này ánh mắt Đường Tam bỗng sáng lên, dường như đã hiểu ra điều gì: "Đây là... Đại Miêu, làm đẹp lắm!"

"Gràoooo....."

Trên đài, Huyết Nguyệt Quân Chủ có chút gấp gáp, bởi vì chỉ hắn mới biết mình đang nhanh chóng suy yếu đến mức nào. Hắn đột nhiên đánh về phía trước, lợi trảo bắn ra, toàn lực phát động công kích về phía Đại Miêu.

"Oanh" Cương khí màu hồng nhạt bùng nổ, sóng xung kích cường đại trực tiếp đánh bay Huyết Nguyệt Quân Chủ ra ngoài.

Sợ hãi, Huyết Nguyệt Quân Chủ lần đầu tiên cảm thấy sợ hãi. Trong khoảnh khắc va chạm, hắn rõ ràng cảm giác được lực lượng của mình đang suy yếu kịch liệt. Nhất là Huyết Tinh lĩnh vực, toàn bộ khí tức huyết sắc trên đài thi đấu đã nhạt dần, chỉ còn lại khí lưu màu đen càng phát ra nồng đậm, tập trung xung quanh Đại Miêu.

Một cảm giác sợ hãi khó tả tràn ngập trong lòng Huyết Nguyệt Quân Chủ, hắn bỗng nhiên há mồm muốn hô lên "Ta nhận thua". Tình trạng này đã thoát khỏi sự khống chế của hắn, Huyết Tinh lĩnh vực

hắn không ngừng gïết chóc mới có được đã bị đối phương luyện hoá.

"Gràoooo....." Dường như cảm nhận được Huyết Nguyệt Quân Chủ muốn làm gì, một tiếng gầm trầm thấp vang lên, che giấu tiếng Huyết Nguyệt Quân Chủ nhận thua.

Mà bên ngoài, trọng tài mặc dù xem hiểu khẩu âm của hắn nhưng vẫn bất động.

Đường Tam có thể nhìn ra được lai lịch lĩnh vực của Huyết Nguyệt Quân Chủ, vậy các trọng tài cấp độ Thần cấp này sao lại không nhìn ra chứ? Với Ám Ma Quân Chủ tộc, cơ hồ tất cả Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc đều thấy ghê tởm. Mắt thấy Đại Miêu phản công thành công, trọng tài sao có thể cho dừng trận đấu vào thời điểm này. Chết trong trận đấu, cũng không vi phạm hứa hẹn của Tổ đình.

"Ta sẽ thay các ngươi báo thù. Oan có đầu nợ có chủ, đi thôi!" Thanh âm băng lãnh của Đại Miêu vang lên. Khi hai mắt hắn mở to thì đã tràn đầy sát khí cuồng bạo.

Đại Miêu rốt cuộc cũng chậm rãi rút ra trọng kiếm cắm vào mặt đất, khi hắn chĩa mũi kiếm về phía Huyết Nguyệt Quân Chủ, luồng hắc khí xung quanh hắn phát ra tiếng rít chói tai, hoá thành từng khuôn mặt màu đen điên cuồng phóng tới đối phương.

"Không ---" Huyết Nguyệt Quân Chủ gầm lên, nhưng không có ai ngăn lại một màn này.

Vô số hắc khí xông vào trong cơ thể Huyết Nguyệt Quân Chủ, toàn thân hắn lập tức bắt đầu xuất hiện từng nốt sần, tựa như có rất nhiều sinh vật muốn lao ra khỏi cơ thể hắn.

Tất cả khí tức huyết sắc đều tràn vào trong cơ thể Đại Miêu và biến thành một bộ phận của Sư Hổ Kim Cương, nhưng tất cả hắc khí đều dung nhập vào trong thân thể của Huyết Nguyệt Quân Chủ. Hắc khí không ngừng xâm nhập cơ thể hắn, không ngừng tiêu hao sinh mệnh lực của hắn.

Hào quang hồng nhạt trên người Đại Miêu càng lúc càng trở nên diễm lệ, khí tức bản thân cũng không ngừng tăng lên. Trong chớp mắt này, dù là tu vi hay Tinh Thần Lực của Đại Miêu đều lần lượt tăng lên trình độ Cửu giai đỉnh phong, cơ hồ còn có chút áp chế không nổi.

Thậm chí ngay cả Đại Miêu cũng không hoàn toàn biết được chuyện gì đang xảy ra với mình, lúc này trong lòng hắn tràn đầy sát khí mãnh liệt, thậm chí còn có một cảm giác muốn giết chóc.

Nhưng trong lòng hắn lại vang lên một thanh âm khác: "Vì sao phải giết chóc? Vì thủ hộ chủng quần, vì thủ hộ tộc nhân mình muốn bảo vệ."

Đây là mục đích hắn giết chóc, không phải vì mục đích này, hắn tuyệt sẽ không tuỳ tiện giết người.

"Phốc phốc phốc phốc ..." Huyết sắc trên người Huyết Nguyệt Quân Chủ đã biến mất, một lần nữa trở về bộ dáng Ám Ma Quân Chủ ban đầu. Thân thể hắn dần phá toái, tựa hồ đang bị vô số hắc khí ăn mòn, thân hình giống như băng tan, bắt đầu biến thành một chất lỏng màu đen tràn đầy tính ăn mòn.

Đúng lúc này, Đại Miêu lại động, cương khí màu hồng nhạt từ thanh trọng kiếm bắn ra. Cương khí mang theo sát khí mãnh liệt quét tới, bao phủ đống chất lỏng kia. Cương khí hoá thành hoả diễm, đốt cháy chất lỏng đen như mực.

"Bụi về với bụi, đất về với đất. Các ngươi đã báo được thù, nên đi thôi."

Tất cả hung ác cùng Hắc Ám dần biến mất, chỉ còn lại sát khí ngập trời quanh quẩn xung quanh thân thể Đại Miêu. Cỗ sát ý này dần thu lại vào trong cơ thể Đại Miêu, mà trọng tài đang lên đài tranh tài khi nhìn thấy hắn lại có cảm giác kinh ngạc.

Đại Miêu khiến trọng tài có cảm giác giống như một ngọn núi lửa có thể phun trào bất cứ lúc nào. Sát ý mãnh liệt thu liễm vào trong cơ thể, nếu bạo phát ra thì sẽ có cảnh tượng như thế nào a!

Khi tất cả cương khí màu hồng nhạt dung nhập vào trong cơ thể, tình trạng của Đại Miêu đã dần ổn định lại, trừ đáy mắt vẫn còn màu hồng thì sát khí quanh cơ thể đã biến mất.

Trọng tài bây giờ mới nhớ tới chuyện tuyên bố Đại Miêu thu được thắng lợi, đồng thời tiến vào vòng chung kết.

Mà lúc này, Đại Miêu chắc chắn là đối tượng bị mọi người chú ý.

Hắn đã làm như thế nào? Sao hắn có thể thôn phệ được năng lượng lĩnh vực của Huyết Nguyệt Quân Chủ? Sau khi thôn phệ sẽ có chuyện gì xảy ra?

Chuyện này không có đáp án, dù những cường giả cấp độ Đại Yêu Vương cũng không rõ hiện tại Đại Miêu đang ở trong trạng thái như thế nào. Nhưng hắn đã thắng, trở thành một trong 16 tuyển thủ đứng đầu.

Mà những tuyển thủ lọt vào top 16 đều có sắc mặt nghiêm túc. Rõ ràng đây là một đối thủ rất khó đối phó, ngay cả Huyết Tinh lĩnh

vực của Huyết Nguyệt Quân Chủ cũng đánh bại. Hơn nữa nhìn qua hắn tựa hồ còn thu được cái gì đó từ trên người Huyết Nguyệt Quân Chủ.

Vậy, ở vòng chung kết tiếp theo, hắn sẽ có thực lực như thế nào?

Đại Miêu chậm rãi đi xuống đài thi đấu, mỗi một bước đều rất chậm, tựa như sợ giẫm phải kiến.

Đường Tam đã đợi hắn ở dưới. Khi đi xuống bậc thang cuối cùng, nhìn thấy Đường Tam trước mặt, thần sắc Đại Miêu mới buông lỏng. Đúng lúc này, Đường Tam đưa tay phải lên, ấn vào mi tâm của Đại Miêu: "Cẩn thủ bản tâm!" (Cẩn trọng giữ vững tâm tính bản thân).

Một cỗ khí lạnh trong nháy mắt chui vào trong mi tâm Đại Miêu, sau đó tiến vào Tinh Thần Chi Hải.

Chương 523: Sát Thần lĩnh vực

Sát khí ngập trời trong Tinh Thần Chi Hải dường như cảm nhận được điều gì đó, bỗng bắt đầu co vào phía trong mà dung hợp, không còn quấy nhiễu tâm tình của hắn nữa, màu hồng nhạt trong đáy mắt rốt cuộc đã dần biến mất.

Trên mặt Đường Tam lộ ra vẻ vui mừng cùng tán thưởng, giơ ngón tay cái với Đại Miêu: "Cái gì cũng không cần nói, cái gì cũng đừng nghĩ, trước tiên hãy giữ vững bản tâm của ngươi, thu liễm lại tất cả sát khí, không được phóng ra ngoài, thử nghiệm khống chế bọn chúng. Ngay lập tức!"

Nói xong, Đường Tam gật đầu với Mỹ công tử.

Trên người Mỹ công tử loé lên ngân quang bao phủ ba người, ngay sau đó bọn họ đã ở trong khu vực chờ. Đại Miêu lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu minh tưởng.

Nhìn hắn trong nháy mắt đã tiến vào trạng thái minh tưởng, nụ cười trên mặt Đường Tam càng thêm đậm, Mỹ công tử truyền âm nói: "Ca, hắn bị sao vậy? Không sao chứ?"

Đường Tam cười nói: "Yên tâm đi, hắn đây là nhân hoạ đắc phúc, cũng có thể nói là cơ duyên của hắn."

Nếu nói ở đây có một người hiểu rõ trạng thái của Đại Miêu, vậy thì đó chính là Đường Tam. Chỉ có hắn mới hiểu được trên người Đại

Miêu xảy ra chuyện gì, thậm chí còn hiểu rõ hơn cả Đại Miêu. Vậy trước đó trên đài thi đấu, Đại Miêu đã xảy ra chuyện gì?

Đại Miêu chinh chiến nhiều năm ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý, không biết đã gặp qua bao nhiêu đối thủ, chiến đấu bao nhiêu trận. Ở trên người hắn, vẫn luôn tích luỹ sát khí. Bản thân sát khí cũng là một bộ phận lực lượng, có thể tính là lực lượng tinh thần.

Khi hai đối thủ đối chiến, trong tình huống năng lực song phương giống nhau, thực lực ngang bằng thì một người thường xuyên gïết chóc, còn một người không có thì khi chiến đấu, người thường xuyên gïết chóc nhất định sẽ thắng. Đây chính là tác dụng của sát khí. Sát khí sẽ làm cho người ta khi chiến đấu sẽ không cố kỵ điều gì, bản thân nó cũng là một bộ phận tạo thành khí thế, để cho công kích càng thêm hung hãn.

Sát khí trên người Đại Miêu chắc chắn đủ mạnh, và quan trọng hơn là, hắn gïết chóc vì trong lòng hắn có tín niệm, là vì tồn vong của chủng quần, là vì kéo dài sinh mệnh của tộc nhân. Vì vậy, dù hắn có sát khí mãnh liệt nhưng lại chưa bao giờ bị sát khí chi phối. Đây cũng là nguyên nhân hắn có thể trở thành Sư Hổ Kiếm Thánh.

Trận chiến ngày hôm nay, Đại Miêu đối mặt với Ám Ma Quân Chủ, cũng chính là Huyết Nguyệt Quân Chủ lúc sau. Lực lượng của hắn đến từ gïết chóc, nhưng hắn gïết người để thu thập các thứ tiêu cực như huyết tinh, sát khí, oán hận, ... Tương tự, sát khí cũng là bộ phận quan trọng nhất trong Huyết Tinh lĩnh vực của hắn.

Bị vây hãm trong Huyết Tinh lĩnh vực, Đại Miêu không ngừng tăng cường ý chí của mình, nói với mình vì sao lại gïết chóc, không bị tâm tình tiêu cực bên trong Huyết Tinh lĩnh vực ảnh hưởng. Và trong các tâm tình tiêu cực này, chỉ có sát khí cùng hắn tương hợp.

Khi thân thể Đại Miêu sắp thất thủ, nhưng tinh thần không thất thủ liền xuất hiện một trạng thái kỳ dị. Sư Hổ Kim Cương chủ động thôn phệ những sát khí kia, bài xích các tâm tình tiêu cực khác cùng năng lượng bên ngoài cơ thể, điều này khiến Huyết Tinh lĩnh vực bị chia cắt.

Hạch tâm của Huyết Tinh lĩnh vực dung hợp vào trong cơ thể Đại Miêu, hoá thành một phần lực lượng của hắn, cho nên hắn mới ngập tràn sát khí và năng lượng ẩn trong cỗ sát khí này đã thúc đẩy thực lực của hắn tăng lên. Mà các tâm tình tiêu cực khác cùng năng lượng bị mất khống chế đã phản phệ lại Huyết Nguyệt Quân Chủ, cho nên nó mới có thảm cục như vậy.

Cuối cùng, các tâm tình tiêu cực kia bị Đại Miêu dùng sát khí và Sư Hổ Kim Cương luyện hoá, còn năng lượng trong oán khí vì phản phệ Huyết Nguyệt Quân Chủ mà được phóng thích.

Đại Miêu chính vì vậy mà thắng tranh tài.

Chiến thắng tranh tài, Đại Miêu đồng thời hấp thu một lượng sát khí khổng lồ hơn rất nhiều so với lúc đầu hắn có. Những sát khí này ngưng tụ trong cơ thể hắn, chính là sát khí thuần tuý nhất. Nhưng bởi vì trước đó hắn cẩn thủ bản tâm, tâm chí kiên định nên mặc dù sát khí vây quanh hắn nhưng cũng không bị sát khí chi phối. Hắn sở dĩ hành động chậm chạp là vì đang không ngừng khống chế bản thân không để sát khí chi phối mà điên cuồng gïết chóc. Một khi mất khống chế thì rất phiền phức, hắn sẽ mất đi lý trí.

Đường Tam vui mừng lại cao hứng là vì Đại Miêu có sát khí thuần tuý và tâm chí đủ kiên định. Chuyện này đã làm hắn trong vô tình tu luyện được một năng lực kiếp trước của Đường Tam, có lẽ không thể cùng Đường Tam so sánh, nhưng đối với một chiến sĩ như Đại Miêu, năng lực này rất quý giá. Nó sẽ khiến Đại Miêu bước lên một

cấp độ mới, chân chính đứng ở đỉnh phong.

Năng lực này có tên gọi là Sát Thần lĩnh vực!

Cảm nhận được Đại Miêu thu liễm sát khí, khoé miệng Đường Tam nhếch lên. Trước đó khi Đại Miêu dung hợp sát khí, trong lòng Đường Tam cũng có dự cảm, hắn dùng Thần Thức giúp Đại Miêu dẫn đạo sát khí dung hợp, cuối cùng tụ thành lực lượng của Đại Miêu. Nhưng đồng thời, sát khí này cũng khơi dậy khí tức lĩnh vực trong Thần Thức, để hắn cũng dần có cảm ngộ về Sát Thần lĩnh vực sau khi trùng sinh đến thế giới này.

Điểm mấu chốt làm Đại Miêu kiên định bản tâm là thủ hộ, còn hắn không phải cũng vì thủ hộ sao? Đường Tam vô thức nhìn về con người tuyệt mỹ bên cạnh, ánh mắt càng trở nên ôn nhu. Lúc có cường địch uy hiếp tới nàng, mình đối địch với toàn bộ thế giới thì có làm sao?

Lúc này, Mỹ công tử đang chú ý tới Đại Miêu minh tưởng, không chú ý đến biến hoá trong mắt Đường Tam. Nàng nói: "Ngươi sao lại biết tất cả mọi chuyện?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Ngươi có thể gọi ta là bách khoa toàn thư."

Trận đấu kết thúc, không hề nghi ngờ là danh tiếng của Đại Miêu đã vang xa. Nhưng cũng bởi vì hắn thôn phệ lực lượng Huyết Tinh lĩnh vực dẫn đến sự không chắc chắn nên cho dù đã vào chung kết nhưng vẫn không có sứ giả Hoàng Giả nào đến trao đổi. Bọn họ phải nhìn xem, sau khi tiến vào vòng tiếp theo, Đại Miêu có thể tranh tài bình thường hay không.

Tranh tài vẫn còn tiếp tục, kế tiếp chính là Mỹ công tử ra sân. Hiện

tại mỗi tổ chỉ còn một, hai trận tranh tài, hôm nay căn bản chỉ tiến hành mỗi tổ một trận.

"Chuẩn bị xong chưa?" Đường Tam hỏi Mỹ công tử.

Mỹ công tử ngẩng đầu lên, có chút kiêu ngạo nói: "Đương nhiên."

Trong mắt nàng có chiến ý mãnh liệt. Đường Tam cùng Đại Miêu lần lượt chiến thắng, tiếp theo chính là đến nàng, nàng làm sao có thể thua kém bọn họ?

Dù phía sau nàng còn một đối thủ, còn mất hai trận đấu nữa mới đến được vòng chung kết, nhưng nàng có lòng tin vào bản thân.

"Cố lên! Chú ý an toàn!" Đường Tam gật gật đầu với Mỹ công tử.

Đại Miêu đang ở thời khắc mấu chốt, Đường Tam không thể rời khỏi hắn, cho nên Mỹ công tử tự mình đi về phía đấu trường, chuẩn bị ra sân.

Mỗi một trận đấu hôm nay đều phi thường đặc sắc, thậm chí có thể nói là thảm khốc, đã xuất hiện tình huống lưỡng bại câu thương.

Đối với các tuyển thủ được luân không, đây là tình huống họ muốn thấy nhất, nói không chừng không cần phải tranh tài liền có thể trực tiếp vào top 16, đây là chuyện tốt cỡ nào chứ! Mỹ công tử trầm mặc đứng ở khu vực chờ thi đấu, đợi đến lượt mình ra sân. Lòng của nàng dần ổn định lại, nội tâm có chiến ý mãnh liệt nhưng lại ngày càng tỉnh táo.

Đồng bạn cường đại khích lệ nàng rất lớn, bản thân nàng có tính hiếu thắng, làm sao có thể thua kém đồng bạn chứ? Đường Tam cùng Đại Miêu đã vào top 16, hiện tại đến lượt nàng.

"Tổ thứ chín, ..." Thanh âm trọng tài vang lên.

Hai mắt Mỹ công tử sáng lên, sải bước đi lên đài thi đấu.

Đường Tam dù thủ hộ bên người Đại Miêu, nhưng tâm của hắn đã đi theo Mỹ công tử lên đài.

Chương 524: Không độ băng phong

Hai mắt Mỹ công tử nheo lại nhìn đối thủ bên kia. Đối thủ trận đấu cuối cùng của nàng là tuyển thủ Tinh Quái Tộc, còn hôm nay vẫn là tuyển thủ Yêu Quái Tộc. Khi nhìn thấy người này, con ngươi của nàng thoáng co lại.

Đó là một nữ tử toàn thân toả ra khí tức thanh lãnh, dung mạo xinh đẹp, nhìn qua lớn hơn Mỹ công tử khoảng ba, bốn tuổi. Nàng mặc quần dài trắng, có một cảm giác thanh lãnh như tuyết.

Trước đó Mỹ công tử không nói với Đường Tam là, trong tổ thứ chín, đối thủ hôm nay của nàng mới là người mạnh nhất. Bởi vì nữ tử này đến từ Phượng tộc, nhưng không phải nhất mạch của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, mà là đại diện đến từ Băng Phượng Hoàng nhất mạch.

Danh tiếng Băng Phượng tộc ở Thiên Vũ Đế Quốc kém xa so với Hoả Phượng tộc, thực lực cũng có vẻ không bằng mà Đại Yêu Hoàng lại xuất hiện ở Hoả Phượng tộc, Băng Phượng tộc không xuất hiện cường giả cấp độ Đại Yêu Hoàng, thậm chí trong lịch sử đều không có Đại Yêu Hoàng.

Nhưng điều đó không có nghĩa là bộ tộc này không mạnh, bọn họ là số ít gia tộc chưa từng xuất hiện Đại Yêu Hoàng nhưng được công nhận là huyết mạch cấp một. Băng Phượng tộc nổi danh với Băng Phong vạn lý, xét về thanh danh và cấp độ huyết mạch đều vượt xa Băng Nữ tộc.

Bọn họ là con cưng của Băng nguyên tố, cùng Hoả Phượng Hoàng như nước với lửa. Hoả Phượng Hoàng cao cao tại thượng, lại có Hoàng Giả làm chỗ dựa, tự nhiên là áp chế Băng Phượng tộc đến mức xuống dốc. Nhưng dù sao cùng là Phượng tộc, Băng Phượng tộc cũng không bị ép đến mức diệt tuyệt.

Cường giả trước mặt này chính là người đứng đầu thế hệ trẻ trong Băng Phượng tộc, được xưng là Băng Thiên Sứ. Mà các trận đấu trước, nàng không ngừng chiến thắng cường địch, cuối cùng đi đến ngày hôm nay.

Đây không phải là trận cuối cùng ở tổ thứ chín, nhưng từ thực lực mà nhìn thì lại là trận quyết định ai là người bước vào vòng chung kết. Tuyển thủ Tinh Quái Tộc được luân không kia có nồng độ huyết mạch cùng thực lực đều không bằng Mỹ công tử và Băng Thiên Sứ.

Tất nhiên, điều kiện trước tiên là các nàng ở trận này không lưỡng bại câu thương.

"Tranh tài bắt đầu!" Nương theo tiếng trọng tài, chiến đấu chính thức bắt đầu.

Trên người Băng Thiên Sứ phát ra ánh sáng như tuyết, phía sau mở ra đôi cánh trắng. Trong nháy mắt khi nàng triển khai, khí tức cực hàn cũng toả ra, bão tuyết ngay lập tức bao phủ đầy trời.

Băng Thiên Sứ hiển nhiên đã nghiên cứu qua Mỹ công tử. Các trận trước Mỹ công tử cơ hồ đều cường thế chiến thắng, mà ở hạng mục thi đấu hai người, nàng cùng Đường Tam chiến thắng Long Phượng tổ hợp, quả thực là làm tất cả người xem chấn kinh.

Khi biết rõ Khổng Tước Yêu tộc am hiểu khống chế không gian, Băng Thiên Sứ vừa lên đã không giữ lại chút nào, trực tiếp vận dụng năng lực khống chế cường đại, không tiếc tiêu hao lượng lớn lực lượng của bản thân cũng muốn chiếm được tiên cơ.

Trong bão tuyết, mỗi bông tuyết đều có lực lượng cường đại, dù Mỹ công tử muốn truyền tống đến địa phương nào cũng sẽ được bão tuyết tẩy lễ.

Tay phải Mỹ công tử cầm Thiên Cơ Linh, ánh mắt bình tĩnh, từng bước từng bước đi về phía đối phương. Xung quanh cơ thể nàng có một vầng sáng bạc mờ ảo.

Mỹ công tử đi về phía trước, mà khu vực bị bão tuyết bao phủ càng ngày càng lớn, và nó đang quét về phía nàng.

Tuy nhiên, một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện. Khi bão tuyết đi vào vầng sáng bạc xung quanh thân hình Mỹ công tử thì yên lặng biến mất, tựa như bị truyền tống đến một địa phương khác, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Mỹ công tử tiếp tục tiến lên, không có ý muốn dừng lại, khoảng cách giữa hai bên không ngừng rút ngắn. Mà bão tuyết kia dù có dữ dội đến đâu, chỉ cần tiến vào phạm vi ngân quang liền im lặng biến mất.

Trên đài khách quý, Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi kinh ngạc khi thấy một màn này.

Hắn hoàn toàn có xác định, trước khi theo mình tới đây, cảm ngộ của Mỹ công tử về không gian tuyệt đối không đến trạng thái như hiện tại. Lúc này, nàng tựa như một cánh cửa không gian, vô luận cái gì tới đều bị không gian bên người nàng thôn phệ, căn bản

không có cách nào ảnh hưởng đến nàng, tựa như nàng không còn ở vị diện này vậy.

Cũng lúc này, trong bão tuyết cũng có không gian chia cắt rất nhỏ, nhưng những nơi Mỹ công tử đi qua, vết nứt không gian đều khép lại. Ngân quang toả ra càng khiến nàng trở nên xinh đẹp hơn.

Nhìn đến đây, Đường Tam ở dưới đài không khỏi tươi cười.

Ở thế giới này, ngộ tính của nàng có hơn rất nhiều so với kiếp trước. Kể từ khi cùng mình học tập Thiên Chi Huyền Viên, nàng nắm giữ không gian cùng lý giải không gian đã lên một tầng cao mới. Mình giống như đã mở ra cho nàng một cánh cửa, để nàng bước vào một thế giới lĩnh ngộ khác.

Đương nhiên chuyện này cũng có liên quan đến Thần Khí trong tay nàng. Thần Khí thuộc tính không gian hiếm đến cỡ nào, Đường Tam biết rất rõ, dù là ở trong Thần giới cũng là một tồn tại phi thường trân quý.

Thiên Cơ Linh là cầu nối để Mỹ công tử giao lưu với không gian, thông qua cây cầu này, nàng hoà hợp với không gian hơn, đồng thời cũng có tương tác và giao tiếp tốt hơn.

Lúc này nàng dường như đã trở thành một phần của nguyên tố không gian, hoặc nên nói là sứ giả không gian, và nàng đã kiểm soát không gian ở mức độ mà mình muốn.

Truyền thừa gia tộc hiện tại đã được nàng tiêu hoá hấp thu hết, hình thành lực lượng của riêng nàng. Đây là một thành tựu đáng nể, cũng là cơ sở vững chắc cho tương lai của nàng. Khi Mỹ công tử đến gần đối thủ với trạng thái như vậy, trong mắt Băng Thiên Sứ đã hiện lên sự lo lắng. Nàng ta hít sâu một hơi, đập hai cánh, khiến cơ

thể từ từ bay lên.

Trong nháy mắt tiếp theo, hai cánh của Băng Thiên Sứ chuyển sang màu băng lam, sau đó đánh về phía trước, từng điểm sáng màu xanh lam lặng lẽ bay về phía trước. Mỗi điểm lam quang dường như đều ẩn chứa một tồn tại đặc thù, giống như một sinh linh băng tràn đầy linh tính.

Hàng trăm lam quang bay lên, nhưng nơi nó đi qua, không gian tựa hồ đã đông kết. Không Độ Băng Phong!

Ở trạng thái nhiệt độ cực thấp này, tất cả các nguyên tố khác ngoại trừ Băng nguyên tố đều trở nên chậm chạp, nguyên tố Không Gian cũng không ngoại lệ, đây chính là năng lực bản mệnh của Băng Thiên Sứ.

Mỗi điểm lam quang đều do huyết mạch chi lực của Băng Thiên Sứ biến thành, tương đương là một giọt máu của nàng. Thi triển Không Độ Băng Phong khiến nàng tiêu hao phi thường lớn.

Nhưng Mỹ công tử mang lại cho Băng Thiên Sứ áp lực quá lớn, nàng không thể không bộc phát ở thời điểm này, nếu tiếp tục giằng co với Mỹ công tử, nếu bị đối phương lại gần thì không biết nàng ta sẽ phát ra công kích như thế nào.

Hôm qua Mỹ công tử dùng Thiên Cơ Linh ngạnh kháng mở ra một khe hở trên lốc xoáy phong hoả của Long Phượng tổ hợp, sáng tạo một cơ hội cho Đường Tam làm nàng ấn tượng rất sâu. Mặc dù vết nứt không gian chỉ duy trì trong nháy mắt, nhưng đó chính là lốc xoáy phong hoả của Long Phượng tổ hợp a!

Lúc này đối mặt với Không Độ Băng Phong, rốt cuộc Mỹ công tử đã dừng bước, khuôn mặt xinh đẹp khẽ ngẩng lên, ba mảnh linh vũ

trên Thiên Cơ Linh toả ra quang mang màu bạc. Theo cử động của cánh tay nàng, một vòng tròn tinh diệu được vẽ ra.

Đây là lần đầu tiên Mỹ công tử sử dụng Thiên Chi Huyền Viên trong chiến đấu, thậm chí trước trận đấu này, nàng đều không nghĩ tới sẽ sử dụng nó. Nhưng không biết vì sao, nương theo khí thế tích luỹ được theo từng bước chân, khi đối mặt với công kích cực mạnh kia, nàng cơ hồ vô thức vẽ ra một cái vòng tròn.

Vòng tròn xinh đẹp không có khuyết điểm, mọi thứ xung quanh dường như cũng xoay tròn theo nó, khiến cho Mỹ công tử nhìn càng hư ảo. Quang mang trên Thiên Cơ Linh khẽ dao động, tất cả vầng sáng màu bạc tựa hồ đều cố gắng duy trì vòng tròn này.

Chương 525: Thiên Chi Huyền Viên của Mỹ công tử

Trên quần áo của Mỹ công tử đã có thêm một lớp băng sương. Một vòng tròn màu bạc hiện ra, dường như kết nối với một thế giới khác, lặng yên không tiếng động xoá hết những điểm lam quang kia. Nó quá đột ngột, giống như không khí bị quét sạch vậy, nhưng lại có một cảm giác hài hòa dị thường.

Ánh mắt Băng Thiên Sứ ngốc trệ, nàng cho tới bây giờ đều chưa gặp tình huống như vậy. Đây chính là năng lực bản mệnh của nàng a! Là một trong những năng lực cường đại nhất của nàng, sao cứ như vậy lại bị xoá đi rồi.

Khi dạy nàng năng lực này, sư trưởng trong tộc đã nói, cho dù là không gian cũng bị đông cứng trong phạm vi Không Độ Băng Phong. Nhưng một màn trước mắt là có chuyện gì? Công kích của đối phương có thể hoá giải Không Độ Băng Phong, vậy có nghĩa là ở phương diện khống chế nguyên tố, đối phương còn xếp trên mình. Nhưng là, Khổng Tước Yêu tộc đã sớm không còn Đại Yêu Hoàng, nàng ta sao lại làm được?

Những suy nghĩ này thoáng hiện qua trong đầu Băng Thiên Sứ, mà Mỹ công tử cũng đã tới phụ cận.

Không Độ Băng Phong bộc phát chắc chắn sẽ làm bão tuyết suy yếu. Bây giờ Không Độ Băng Phong biến mất, phòng ngự cùng năng lực khống chế của Băng Thiên Sứ đã hạ xuống mức thấp nhất. Ngay lúc

này, Thiên Cơ Linh trong tay Mỹ công tử phát ra từng tầng gợn sóng màu bạc, lặng yên thôn phệ không gian xung quanh. Khoảnh khắc này trông nàng như một tiên tử màu bạc, lập tức tiêu trừ bão tuyết.

Một tầng ánh sáng màu lam đột nhiên sáng lên xung quanh cơ thể của Băng Thiên Sứ, sau đó hóa thành một cỗ băng quan trong suốt bảo vệ nàng ta ở bên trong. Tuy nhiên, tất cả những điều này dường như vô ích, từng lớp ánh sáng bạc rơi xuống người nàng ta đã biến thành một quang kén màu bạc.

Mỹ công tử càng thêm hiểu rõ, trong đầu hiện lên lời Đường Tam nói. Nàng là sứ giả thủ hộ không gian, không phải là kẻ phá hoại. Lúc này không gian không có vết rách, chỉ có chồng chất cùng nếp gấp. Những biến hoá này biến thành không gian trói buộc mạnh nhất khiến Băng Thiên Sứ không thể động đậy. Dù lực lượng không gian này không thể phá bỏ băng quan là năng lực phòng ngự mạnh nhất của Băng Thiên Sứ, nhưng nàng ta đã triệt để mất đi quyền chủ động trên chiến trường.

Trong chớp mắt tiếp theo, ngân quang lấp loé, Băng Thiên Sứ đã hư không tiêu thất, khi nàng ta xuất hiện thì đã ở dưới đài thi đấu.

Tranh tài kết thúc.

Không hề nghi ngờ, trận đấu này là trận không "khói lửa" nhất trong ngày hôm nay, tốc độ chiến đấu cũng không nhanh. Nhưng toàn bộ quá trình đều làm người xem kinh ngạc, thậm chí rất nhiều người không biết rõ có chuyện gì xảy ra, tranh tài đã kết thúc rồi.

Phượng tộc, không chỉ có Băng Phượng tộc, còn có các cường giả Phượng tộc khác đều sững sờ khi nhìn thấy cảnh tượng này.

Bọn họ vốn nghĩ đây hẳn là một trận chiến khốc liệt, lại không ngờ

nó kết thúc dễ dàng như vậy. Trong các tuyển thủ đại diện cho Phượng tộc, Băng Thiên Sứ không phải người mạnh nhất, nhưng nàng là thuộc Phượng tộc a! Nàng kiên trì đến hiện tại, nhưng trận đấu này lại cho người khác có cảm giác nàng không hề có lực hoàn thủ.

Nhất là khi Mỹ công tử hoá giải Không Độ Băng Phong đã tạo cho bọn họ trùng kích thật lớn. Khổng Tước Yêu tộc khi nào đã có thực lực cường đại như vậy rồi? Ở cùng cấp độ, lại có thể bằng vào nguyên tố áp chế một vị Phượng tộc không còn lực hoàn thủ.

Phượng Hoàng cùng Khổng Tước đã tranh đấu rất nhiều năm vì danh xưng Bách Điểu Chi Vương. Năm đó khi Khổng Tước Đại Yêu Hoàng còn tại thế, Khổng Tước Yêu tộc đã từng áp đảo Phượng tộc, đây cũng là nguyên nhân Phượng tộc luôn căm ghét Khổng Tước Yêu tộc. Về sau Khổng Tước Đại Yêu Hoàng vẫn diệt, Khổng Tước Yêu tộc vẫn không có Yêu Hoàng, Phượng tộc lại trường thịnh không suy nên dần dần bọn họ không còn để Khổng Tước Yêu tộc trong mắt nữa.

Hôm nay, biểu hiện của Mỹ công tử chỉ có thể miêu tả bằng hai từ "tuyệt đẹp", vòng tròn hoàn mỹ kia thật đáng kinh ngạc.

Giờ khắc này, không chỉ Phượng tộc kinh ngạc, mà ngay cả Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng sững sờ. Một chiêu kia không phải hắn dạy nàng. Đó là nữ nhi của hắn, không có người nào có thể hiểu rõ hơn hắn thực lực của nàng ở cấp độ nào.

Tuy nhiên, trong chớp mắt kia, khi vòng tròn được vẽ ra, trong mắt hắn Mỹ công tử đã hoàn toàn hoà thành một thể với không gian. Không phải Mỹ công tử chiến thắng Băng Thiên Sứ, mà Băng Thiên Sứ là địch của toàn bộ không gian, bị không gian bài xích nên mới thua tranh tài.

Nàng lúc nào đã làm được điều này? Từ bao giờ nàng khống chế không gian đến trình độ như vậy? Cảm giác này, ngay cả Đại Yêu Vương như hắn cũng không thể làm được.

Luận tầng cấp tu vi, có lẽ Mỹ công tử còn kém xa hắn, nhưng nói về cảm ngộ cùng lý giải không gian, Mỹ công tử rõ ràng lại ở trên hắn. Chẳng lẽ đây là thứ chỉ có được sau khi hoàn thành khảo nghiệm truyền thừa gia tộc, được Thần Khí chân chính tán thành sao? Nàng thật sự có khả năng trở thành một đời Khổng Tước Đại Yêu Hoàng mới.

Trên người Mỹ công tử, Khổng Tước Đại Yêu Vương thấy hy vọng, hy vọng thực sự, mà không phải là hy vọng trong lòng, bởi vì điều này đã tốt hơn rất nhiều so với những gì hắn chờ đợi. Với nội tình như vậy, tốc độ phát triển của nàng trong tương lai sẽ cực kỳ nhanh chóng.

Lúc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương thậm chí còn có chút hối hận khi mang nữ nhi tới tham gia Tổ đình tinh anh đại tái lần này. Sớm biết nữ nhi có thiên phú tốt như vậy, hắn nên che giấu nàng, để nàng yên lặng tu luyện, chờ đến khi thành tựu Đại Yêu Hoàng và gây chấn động toàn đại lục. Vì vậy, nếu giao thành Gia Lý cho Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng trước thì có sao?

Gia hoả kia chẳng qua là may mắn mới có cơ hội miễn cưỡng tấn thăng lên Đại Yêu Hoàng, mà nếu Mỹ công tử có thể dùng huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc thành tựu Đại Yêu Hoàng, đây tuyệt đối là một chuyện không thể sánh nổi. Phải biết rằng, Khổng Tước Đại Yêu Hoàng đã từng nổi danh với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Thiên Hồ chưởng khí vận, Khổng Tước nắm thiên cơ.

Nhìn Mỹ công tử cầm Thiên Cơ Linh trong tay, đẹp không gì sánh kịp đang từng bước đi xuống đài thi đấu, Khổng Tước Đại Yêu Vương chỉ cảm thấy cổ họng mình nghẹn lại, sau đó liền mím chặt môi.

Trong khu vực chờ, nụ cười trên mặt Đường Tam càng thêm rạng rỡ. Khi nhìn thấy Mỹ công tử tự nhiên vẽ ra Thiên Chi Huyền Viên, hắn hiểu rằng trận đấu này đã phân thắng bại, và không có ai có thể ngăn cản Mỹ công tử tiến vào vòng chung kết.

Nàng trưởng thành nhanh hơn so với dự liệu của Đường Tam. Sự thông minh cùng ngộ tính của nàng làm Đường Tam nhìn mà than thở. Chỉ cần mình chỉ điểm một lần, nàng lại có tiến bộ lớn như vậy, Thiên Chi Huyền Viên tựa như được đo ni đóng giày cho nàng. Thi triển tự nhiên như thế, có nghĩa là Thiên Chi Huyền Viên của nàng đã tiểu thành.

Phải biết rằng, khi Đường Tam là Thần Vương, Thiên Chi Huyền Viên là cơ sở để hắn thi triển thần kỹ Vô Định Phong Ba có thể vây khốn Thần Vương. Điều này khiến hắn có thể trở thành Thần Vương chi Vương, cũng là Thần Vương mạnh nhất trong Thần giới lúc bấy giờ.

Theo một nghĩa nào đó, Thiên Chi Huyền Viên chính là thần kỹ hạch tâm của Đường Tam, Mỹ công tử có thể nhanh chóng tiểu thành như vậy, thật là nằm ngoài dự đoán của hắn.

Trận tranh tài ngắn ngủi này mang tới rung động không thua kém trận của Đại Miêu. Trên khán đài, mấy vị đến từ học viện Cứu Thục không khỏi choáng váng.

Bọn họ không quen thuộc với Mỹ công tử, nhưng thông qua quan sát Mỹ công tử cùng Đường Tam tranh tài, bọn họ dần hiểu được

thực lực của vị công chúa điện hạ này. Nhưng hôm nay, trận đấu này đã lật đổ nhận thức của bọn họ. Bọn họ vốn cho rằng mình đã tăng lên rất nhanh, nhưng thấy người cùng lứa với mình đã cường đại đến trình độ này, trong lòng bọn họ càng thêm khẩn trương.

Chương 526: Ngươi đã bỏ qua đặc sắc

Đám người Vũ Băng Kỷ vốn cho rằng chỉ có Đường Tam mới có năng lực nghịch thiên này, lại không nghĩ Mỹ công tử cũng có năng lực như vậy. Điều này có nghĩa là, đây không phải chuyện chỉ có Đường Tam mới làm được, trên thế giới này có vô số thiên tài. Bọn họ cũng là nhân loại a! Bọn họ có thể làm được, sao mình lại không làm được?

Ngân quang lấp loé, Mỹ công tử đã xuất hiện trước mặt Đường Tam.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, Đường Tam giơ ngón cái với nàng. Mỹ công tử có chút kiêu ngạo hất cái cằm lên, sau đó cũng không nhịn được mà bật cười, ánh mắt nhìn Đường Tam cũng nhu hoà hơn.

Mọi người đều cảm nhận được sự cường đại của nàng, nhưng chỉ nàng mới biết được, là ca ca Tu La chỉ điểm để nàng đi trên con đường đúng đắn. Nếu như không học tập Thiên Chi Huyền Viên, nàng cũng không lý giải rõ quan hệ giữa không gian và bản thân mình, cũng không thể nào chân chính dung nhập với không gian. Nàng bây giờ đã chân chính là sứ giả không gian. Không gian ở khắp mọi nơi, như vậy nàng cũng có mặt ở khắp mọi nơi.

Tự nhiên vẽ ra Thiên Chi Huyền Viên đã khiến nàng quán thông, hoà hợp lại mọi thứ, để nàng thăng hoa lên một tầng khác.

Cho đến khi đó nàng mới hiểu được, hoá ra Thiên Chi Huyền Viên không chỉ là thần kỹ phòng ngự, mà còn là một thần kỹ tu luyện không gian. Tiểu xảo trong lời vị ca ca này hoá ra lại cường đại như thế, đây quả thực là trân quý a! Hắn lại tự nhiên dạy cho mình mà không giữ lại như vậy.

Đúng lúc này, Đại Miêu đang ngồi xếp bằng dưới mặt đất thở ra một hơi dài, từ từ mở mắt ra.

"Cảm ơn." Đại Miêu cảm kích nhìn về phía Đường Tam, gật nhẹ đầu với hắn.

"Ngươi thế nào rồi?" Đường Tam hỏi.

Đại Miêu nói: "Ta đã sơ bộ nắm trong tay. Đây là một lực lượng phi thường kỳ lạ, khiến ta cảm thấy mình tăng lên rất nhiều một lúc, nhưng sức mạnh này không dễ khống chế."

Đường Tam nói: "Ngươi phải nhớ kỹ, tương lai khi sử dụng lực lượng này thì nhất định phải cẩn thủ bản tâm. Dù lúc nào cũng không được để sát khí quấy nhiễu. Khi ngươi thu được nó kiên định nội tâm như thế nào thì khi sử dụng phải giữ chắc tín niệm này trong lòng thì mới có thể điều khiển nó, để nó trở thành một lực lượng mà ngươi có thể khống chế."

Đại Miêu đứng người lên, hơi kinh ngạc nhìn Đường Tam, "Ngươi dường như hiểu rất rõ năng lực này?"

Đường Tam mỉm cười, nói: "Ngươi có thể gọi nó là Sát Thần lĩnh vực. Ở trong Sát Thần lĩnh vực, tất cả năng lực của ngươi đều tăng lên, đồng thời có thể uy hiếp đối thủ. Nó cùng Huyết Tinh lĩnh vực trước đó Ám Ma Quân Chủ thi triển khá tương tự, nhưng càng thêm thuần tuý, không nhiễm bẩn, cũng sẽ không phản phệ người sử

dụng, nhưng nhất định phải cẩn thận, không nên để sát khí che mờ đôi mắt."

"Sát Thần lĩnh vực? Cái tên thật hay." Ánh mắt Đại Miêu sáng lên, nhịn không được tán thưởng, "Nhiều khi ta cảm thấy ngươi không gì không làm được, không gì không biết."

"Ừm đúng vậy." Mỹ công tử ở bên cạnh nhẹ gật đầu, đây cũng là cảm giác của nàng.

Đường Tam cười nói: "Vậy các ngươi coi như ta toàn năng đi. Đi thôi, tranh tài của chúng ta đều đã kết thúc, có thể về rồi."

"Kết thúc rồi?" Đại Miêu hơi kinh ngạc, "Ta minh tưởng lâu như vậy sao? Tranh tài của Mỹ công tử cũng kết thúc rồi?"

Đường Tam cười nói: "Ngươi đã bỏ qua một trận tranh tài đặc sắc. Phía sau nếu ngươi gặp phải nàng thì sẽ biết."

Đại Miêu cười trừ: "Đừng. Hy vọng chúng ta đều không chọn trúng nhau là tốt nhất."

Đường Tam nói: "Tiến vào top 16 thì thật khó nói. Top 16 chúng ta đã chiếm ba vị trí, khả năng gặp nhau là không nhỏ. Đến lúc đó hãy tính tiếp. Hy vọng trận đầu tiên vòng chung kết không gặp nhau là được, còn kế tiếp thì mặc ông trời sắp xếp đi."

16 tiến 8, khả năng bọn họ chọn trúng nhau còn nhỏ một chút, nhưng chờ đến 8 tiến 4 thì khó mà nói. Không chừng, phía sau phải dùng Thiên Hồ Chi Nhãn để quấy nhiễu mới được. Tốt nhất ở gặp nhau ở trận bán kết. Ba người bọn họ sẽ có hai người tiến vào trận chung kết cuối cùng, đó chính là kết quả hoàn mỹ nhất.

Bất quá, tranh tài vòng chung kết chắc chắn sẽ gặp phải đối thủ mạnh hơn.

Khi Mỹ công tử tranh tài, Đường Tam đã quan sát một chút những trận khác, thật sự có đối thủ phi thường cường đại. Hơn nữa, không chỉ Mỹ công tử mới có Thần Khí.

Đúng lúc này, mấy bóng người đi vào khu vực chờ. Sau khi bọn họ xuất hiện thì ánh mắt lập tức quét qua xung quanh. Lúc này khu vực chờ chỉ có vài tuyển thủ, nhìn rất trống trải, cho nên ánh mắt của bọn họ liền khoá chặt ba người Đường Tam, sau đó nhanh chân đi về phía bọn họ.

Từ ánh mắt có thể nhìn ra, những người kia đang nhìn chằm chằm Mỹ công tử.

Mỹ công tử nhìn Đường Tam, Đường Tam khẽ cười, nói: "Đi thôi."

Không đợi mấy tên sứ giả Hoàng Giả tiếp cận, ngân quang trên người Mỹ công tử lấp loé, cuốn theo Đường Tam cùng Đại Miêu, trong chớp mắt đã biến mất.

Kỹ năng dẫn người truyền tống của Mỹ công tử ngày càng thành thạo, mặc dù không tới Thần cấp nên chưa thể truyền tống cự ly xa nhưng cũng hoàn toàn có thể thi triển trong nháy mắt.

Ra ngoài sân thi đấu, Đại Miêu nói: "Ta đi trước một bước! Ta muốn trở về vững chắc một chút cái gọi là Sát Thần lĩnh vực. Các ngươi từ từ đi."

Nói rồi, Đại Miêu nhanh chân bỏ chạy, chẳng bao lâu đã biến mất khỏi tầm mắt của Đường Tam và Mỹ công tử. Hắn là người từng trải, làm sao có thể không nhìn ra tâm ý của Đường Tam đối với Mỹ

công tử, chính là một tên trọng sắc khinh bạn. Có thể nhìn ra từ chuyện cùng nàng tham dự thi đấu hai người được không? Hơn nữa Mỹ công tử không ngừng chiến thắng đối thủ, chuẩn bị vào vòng chung kết đã khiến Đại Miêu coi trọng nàng hơn. Nữ tử cường đại như vậy cũng không thấy nhiều.

Nhìn thấy Đại Miêu đi rồi, Mỹ công tử mới nhìn Đường Tam nói: "Ca, cảm ơn ngươi."

Đường Tam cười nói: "Ta đã thề thần phục ngươi, còn có cái gì phải cảm tạ đâu. Ngươi thế nhưng là Chủ Thượng của ta."

Khuôn mặt Mỹ công tử đỏ lên, nói: "Chủ Thượng cái gì, ngươi cũng thật là, huyết thệ có thể tuỳ tiện phát sao?"

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Nếu không phát thệ phụ thân ngươi có thể tha cho ta sao? Không có việc gì, đây vốn là ta tự nguyện. Từ lúc bắt đầu, ta mãi mãi cũng không có khả năng phản bội ngươi."

Mỹ công tử cười nói: "Vậy sau này ta làm Thành chủ, liền phong ngươi làm Phó thành chủ."

Đường Tam lắc đầu nói: "Thế thì không cần. Ngươi để ta làm thiếp thân thị vệ là được rồi, ở bên cạnh bảo vệ ngươi là được."

Mỹ công tử hiển nhiên không có hiểu được hàm ý trong lời hắn: "Đây không phải là uỷ khuất cho ngươi sao?"

Đường Tam cười nói: "Uỷ khuất chỗ nào chứ? Bây giờ ngươi đi đâu? Quay về chỗ ở?"

Mỹ công tử đang muốn nói cái gì thì nghe được một thanh âm quen thuộc: "Ừm, chúng ta về trước." Thanh âm từ phía sau truyền đến.

Hai người quay lại nhìn thì thấy Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Đường Tam trong lòng vô cùng bất đắc dĩ, vị này sao lại tới rồi?

Lúc này, ánh mắt của Khổng Tước Đại Yêu Vương rất phức tạp. Hắn đi đến bên cạnh hai người, gật đầu với Đường Tam, sau đó vung tay lên, quang mang màu bạc quấn lấy hắn và Mỹ công tử, lập tức hư không tiêu thất.

Mỹ công tử vừa đi, Đường Tam lập tức có chút mất mất, cứ đi như vậy sao?

Được rồi, đi thôi. Ngày mai còn có thi đấu hai người.

Thi đấu cá nhân đã bước vào vòng chung kết, thi đấu hai người ngày mai cũng sẽ quyết định bọn họ có thể đứng đầu tổ hay không. Nếu như đồng thời đứng đầu tổ, đối với Mỹ công tử cũng đủ để vang danh, có thể dễ dàng thu được sự tán thành của Tổ đình. Tốt nhất là có thể cầm được một chức quán quân, khi đó, Tổ đình muốn đối phó với Khổng Tước Yêu tộc thì phải suy nghĩ xem tương lai có muốn đối mặt với một Đại Yêu Hoàng hay không. Từ những lần tiếp xúc với một số Đại Yêu Hoàng, Đường Tam thấy bọn họ hẳn sẽ không tuỳ tiện can thiệp đến sự trưởng thành của Mỹ công tử, dù sao, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc luôn có mối quan hệ cạnh tranh mơ hồ. Đối với Yêu Quái Tộc, số lượng Đại Yêu Hoàng nhiều hơn Thiên Tinh Hoàng, nếu như có nhiều Đại Yêu Hoàng hơn thì không chừng, Nhật Thần Đế Quốc phải tuân theo mệnh lệnh của Thiên Vũ Đế Quốc.

Chương 527: Âm Dương lại gặp bình cảnh

Ngày mai sau khi thi đấu hai người kết thúc, cục diện vòng loại về cơ bản sẽ sáng tỏ. Sau đó, thi đấu cá nhân và thi đấu hai người lần lượt tranh tài, xác định người cuối cùng tham dự trận chung kết, sau đó mới đến hai trận chung kết căng thẳng.

Đối thủ trong trận chung kết chính là một cấp độ tồn tại khác. Có thể tiến vào trận chung kết nhất định sẽ được chủng quần toàn lực ủng hộ, cũng khó có thể nói đối thủ lúc đó sẽ mạnh đến trình độ nào. Nhưng Đường Tam có lòng tin vào mình và Mỹ công tử, nhất là hôm nay Mỹ công tử bỗng nhiên thức tỉnh và đột phá, thực lực đã tăng lên rất nhiều. Mà hắn cũng vì Đại Miêu lĩnh ngộ Sát Thần lĩnh vực mà bị ảnh hưởng, kích phát một chút năng lực kiếp trước, từ đó thực lực bản thân cũng có chỗ tăng lên.

Từ lúc đến Tổ đình đã qua một thời gian dài, vượt ra khỏi dự tính ban đầu của Đường Tam. Đương nhiên chuyện này là vì Mỹ công tử. Không có Mỹ công tử, hắn đã sớm trở về thành Gia Lý. Nhưng thu hoạch của chuyến đi này rất phong phú, là cơ sở vững chắc để tương lai hắn đột phá Thần cấp. Chờ sau khi trở về thành Gia Lý, hắn muốn mau chóng đem những thu hoạch này hoá thành sức chiến đấu, để mình và các đồng bạn toàn diện tăng lên, sau đó sẽ chuẩn bị đột phá Thần cấp.

Tranh tài hôm nay kết thúc quá sớm, Đường Tam không trở về khách sạn, mà đến núi Thiên Dương. Âm Dương nhị khí cần tu luyện nhiều hơn, để chuẩn bị dung hợp trong tương lai. Đường Tam

có dự cảm, nếu hắn có thể chân chính dung hợp Âm Dương thành một huyết mạch hoàn toàn mới thì rất có thể, huyết mạch dung hợp từ Bỉ Mông Cự Thú cùng Hoàng Kim Mãnh Mã cũng không thể so sánh được, hơn nữa còn có thể trở thành huyết mạch lạc ấn hạch tâm để tương lai mình tấn thăng lên Thần cấp. Chỉ là, việc này có độ khó vô cùng lớn.

Mãi đến nửa đêm, Đường Tam mới kết thúc tu luyện ở núi Thiên Dương cùng núi Địa Âm và trở về khách sạn.

Khách sạn khá yên tĩnh, Đường Tam yên lặng thu liễm Âm Dương nhị khí mình có được, điều chỉnh cả hai.

Âm Dương nhị khí tăng lên rất nhanh, đến mức năng lượng hấp thu để tẩm bổ Lam Ngân Hoàng trước đó đã không đủ dùng. Theo cường độ tăng lên, Âm Dương nhị khí ngày càng dày đặc, nhưng đồng thời càng không được để bọn chúng xuất hiện tình huống không ổn định. Một khi xảy ra xung đột thì sẽ gặp rắc rối lớn.

Đường Tam biết mình cần tạm dừng tu luyện Âm Dương nhị khí lại, không chỉ bởi vì Lam Ngân Hoàng không đủ năng lực, mà còn vì bản thân sắp không chịu đựng được.

Có Âm Dương nhị khí gia nhập, cơ hồ tất cả các lạc ấn đều bị bọn chúng ảnh hưởng, đây cũng là nguyên nhân khiến Đường Tam có thể quán chú Âm Dương nhị khí vào trong kim sí khi công kích tuyển thủ Phong Long tộc.

Nhưng khi Âm Dương nhị khí không ngừng được tăng cường, ảnh hưởng với các lạc ấn khác cũng ngày càng lớn, thậm chí có chút ảnh hưởng đến bản chất lạc ấn.

Biện pháp tốt nhất là áp súc Âm Dương nhị khí vào trong lạc ấn

Lam Ngân Hoàng, khi cần sử dụng thì kích phát, nhưng vấn đề là, ngay cả khi Lam Ngân Hoàng có thể chịu đựng được thì đan điền cũng không thể chịu đựng được.

Khi Đường Tam vận chuyển Âm Dương nhị khí, kinh mạch trong cơ thể có xu hướng không chịu đựng được, điều này cần hắn nhất định phải tăng lên thể phách mới có thể tiếp tục tu luyện Âm Dương nhị khí.

Năng lực chí dương chí âm này quá nhiều hạn chế, nhưng Đường Tam cũng không sợ khó khăn. Chính bởi vì càng khó tu luyện nên mới càng chứng minh được sự cường đại của nó.

Vững chắc bản thân và dần dần tăng cường bản thân. Hai lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã và Bỉ Mông Cự Thú quá cường hãn, dung hợp cả hai rất khó khăn, hiện tại hắn vẫn chưa thể làm được. Nhưng Đường Tam lại cần tăng lên cường độ thân thể, phải làm như thế nào đây?

Hôm nay trên đường trở về Đường Tam đã nghĩ kỹ, sau trận thi đấu hai người ngày mai, hắn có hai ngày nghỉ ngơi. Nhân hai ngày này, hắn quyết định sẽ thử nghiệm.

Hai ngày hiển nhiên không đủ để hắn dung hợp hai lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú cùng Hoàng Kim Mãnh Mã, nhưng có thể dung hợp một lạc ấn khác, đó chính là lạc ấn Phong Long.

Huyết mạch Phong Long tộc là huyết mạch cấp một, nhưng Phong Long tộc không có Đại Yêu Hoàng nên dù thuộc Long tộc, ở trong tầng cấp huyết mạch cấp một cũng không tính là đặc biệt cường đại.

Đường Tam tất nhiên không lãng phí một vị trí trong đan điền để

hấp thu lạc ấn Phong Long, vậy nên sẽ dung hợp nó với một lạc ấn đã có.

Hiện tại, các huyết mạch lạc ấn của Đường Tam gồm Linh Tê Thiên Nhãn, Sư Hổ Biến, Kim Bằng Biến, Thì Quang Biến, Lam Ngân Hoàng, Tinh Tinh cùng Khổng Tước Biến, tổng cộng là bảy loại. Mà hiện tại hắn đã Cửu giai, còn thừa hai chỗ trống.

Trong bảy đại lạc ấn, Linh Tê Thiên Nhãn không cần nghi ngờ chính là năng lực hạch tâm, còn kèm theo một sát chiêu là Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực. Sư Hổ Biến, Khổng Tước Biến là huyết mạch cấp một. Lam Ngân Hoàng có thêm Âm Dương nhị khí chính là năng lực trọng yếu trong tương lai. Tinh Tinh chiếm một vị trí lạc ấn làm Đường Tam không có cách nào khác, trước mặt xem ra tiểu nha đầu này sẽ không làm hại hắn, hơn nữa còn có trợ giúp, trước mặt chỉ có thể mặc kệ nàng.

Như vậy thì còn hai lạc ấn cấp hai, Thì Quang Biến cùng Kim Bằng Biến.

Hai lạc ấn này dù đều là cấp hai nhưng đều phi thường hữu dụng. Năng lực phi hành của Kim Bằng Biến dù dùng trong chiến đấu hay hành động đều rất tốt, mà Thì Quang Biến chính là khống chế thời gian. Nếu như dung hợp Phong Long Biến thì không cần nghĩ nhiều, chỉ có Kim Bằng Biến là thích hợp.

Cả hai đều có năng lực phi hành, nếu Kim Bằng Biến được bổ sung thêm khả năng khống chế Phong nguyên tố thì năng lực phi hành chắc chắn sẽ tăng lên trên diện rộng. Hơn nữa, Phong Long mặc dù không phải là Long tộc mạnh nhất, nhưng Phong Long cũng là rồng, Long tộc trời sinh có thân thể mạnh mẽ, sẽ tăng cường thể phách không nhỏ.

Phong Long Biến là huyết mạch cấp một, Kim Bằng Biến là huyết mạch cấp hai, sau khi bọn chúng dung hợp thì thành dạng gì Đường Tam cũng không biết, nhưng chắc chắn sẽ có nguy hiểm. Bất quá hắn nghĩ đến mình có Linh Tê Thiên Nhãn cùng các loại huyết mạch cấp một toạ trấn, còn có Âm Dương nhị khí phụ trợ, áp chế nó hẳn là không có vấn đề. Ngay cả khi dung hợp sinh ra biến dị không tốt thì cùng lắm là tách bỏ năng lực này, đi tìm Chanh tử sư tỷ hấp thu lại Kim Bằng Biến là được.

Đáng tiếc duy nhất là hắn đã làm mất một viên dược, nếu không có đan dược có thể cải tử hồi sinh làm hậu thuẫn, hắn sẽ không có áp lực gì khi dung hợp.

Nghĩ tới đây, Đường Tam liền hạ quyết tâm, ngày mai sau khi thi đấu hai người kết thúc thì sẽ thử dung hợp Phong Long Biến, từ đó tăng lên thể phách bản thân, để mình tiếp tục tu luyện Âm Dương nhị khí.

Nghĩ vậy, Đường Tam dần tiến vào trạng thái minh tưởng.

Luôn có cảm giác thời gian không đủ, dường như minh tưởng chỉ tiến hành trong nháy mắt hắn đã bị đồng hồ sinh học nhắc nhở và tỉnh dậy.

Đường Tam mở cửa sổ ra, nhìn về hướng đông phía xa, bắt đầu tu luyện Tử Cực Ma Đồng.

Vừa tu luyện, Đường Tam vừa cảm thấy buồn cười, dù ở kiếp trước hắn cũng không vội vã tu luyện như vậy, đó là bởi vì kiếp này hắn có trách nhiệm trọng đại a! Mỹ công tử có thân phận đặc thù, nếu mình không đủ mạnh thì làm sao có thể bảo hộ nàng? Vậy nên mình phải mau chóng tăng lên.

Đường Tam kết thúc tu luyện, đánh răng rửa mặt xong liền đi đến phòng ăn. Hắn thấy các đồng bạn đều ở đây, rõ ràng là đang chờ hắn. Ngược lại Trương Hạo Hiên hôm nay không thấy, không biết là đã đi làm việc gì.

"Quá lợi hại! Khổng Tước công chúa thật quá lợi hại a! Tiểu Đường, ngươi làm sao quen biết nàng?" Vừa nhìn thấy Đường Tam, Độc Bạch liền nghiêng người, nháy mắt với hắn rồi hỏi.

Chương 528: Hôm nay ngươi cưỡi ta

Trận chiến ngày hôm qua, thực lực của Mỹ công tử quả thực làm mọi người chấn kinh, để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng họ.

Đường Tam nói: "Bí mật." Còn trong lòng thì nói, ta quen nàng từ kiếp trước.

"Đúng là rất mạnh. Nhìn qua, nàng còn nhỏ hơn ta." Trình Tử Chanh nói.

Đường Tam nói: "Các ngươi hôm nay không tới xem thi đấu sao?"

Nếu đi xem tranh tài, bọn họ phải đi sớm rồi. Đường Tam là người dự thi nên không cần xếp hàng, có một đường đi riêng.

Vũ Băng Kỷ nói: "Hôm qua sau khi trở về chúng ta liền thảo luận qua. Chúng ta không đi xem so tài nữa, mà tranh thủ thời gian luyện tập. Mấy ngày xem tranh tài khiến mọi người đều bị kích thích. So với các cường tộc này, chúng ta còn kém xa, cho nên phải nắm bắt thời gian để tăng lên bản thân."

"Cũng tốt." Đường Tam lập tức phản ứng kịp. Không phải sao? Tổ đình tinh anh đại tái quy tụ nhiều tinh anh dưới Thần cấp ở Yêu Tinh Đại Lục, nhất là bây giờ, các tuyển thủ còn lại cơ hồ đều là cường giả huyết mạch cấp một. Mỗi một người đều có thực lực mạnh mẽ, các đồng bạn bị kích thích là điều tất nhiên. Tổ đình sở dĩ tổ chức cuộc thi này là muốn kích thích những người trẻ nỗ lực

phấn đấu hơn.

Cố Lý nói: "Chênh lệch thật sự là quá xa, ta nhất định phải mau chóng tu luyện tới Cửu giai."

Thấy bộ dạng bị kích thích của bọn họ, Đường Tam an ủi: "Mọi người không cần quá gấp. Chờ sau khi tranh tài kết thúc, chúng ta trở về thành Gia Lý để tiêu hoá thu hoạch lần này. Thực lực của mọi người nhất định sẽ tăng lên một tầng mới."

Trình Tử Chanh nói: "Ta mặc kệ, kỹ xảo phi hành ngươi nhất định phải dạy ta, nó thật sự rất tuyệt. Nếu ta có kỹ năng phi hành của ngươi thì thoả mãn rồi."

"Không có vấn đề." Đường Tam cười nói.

Ăn xong điểm tâm, đám người phân biệt xuất phát. Mấy người chiến đội Sử Lai Khắc đều đi leo núi tu luyện, còn Đường Tam thì tới địa điểm thi đấu.

Khi Đường Tam đến thì Mỹ công tử đã đến trước rồi. Bọn họ vẫn luôn là người đầu tiên ra sân nên không cần tới khu vực chờ, trực tiếp đi đến đấu trường.

"Hôm qua trở về phụ thân ngươi nói gì với ngươi không?" Đường Tam hỏi Mỹ công tử. Hôm nay nàng mặc một thân váy dài màu lam, càng tôn thêm mấy phần cao quý.

Mỹ công tử nói: "Hắn hỏi ta chiêu kia là như thế nào."

Đường Tam nói: "Thế ngươi nói sao?"

Mỹ công tử thấp giọng cười, nói: "Tất nhiên là không thể bán rẻ

ngươi a. Ta nói là hôm qua ta tự nhiên làm ra động tác đó, chính mình cũng không biết chuyện gì xảy ra, nương theo Thiên Cơ Linh mà làm. Phụ thân ta còn kỳ quái nửa ngày, lại nói Khổng Tước Đại Yêu Hoàng cũng không có năng lực như vậy, nói ta phải nắm chắc và tu luyện nó nhiều hơn. Hắn còn nói đó là một năng lực khó lường, nếu vận dụng tốt sẽ đủ để ta thành tựu Thần cấp, thậm chí là năng lực hạch tâm để trở thành Đại Yêu Hoàng."

Đường Tam cười: "Hắn thật có mắt nhìn."

Mỹ công tử nói: "Nhưng có người nói với ta đây chỉ là tiểu xảo."

Đường Tam cười càng tươi: "Chính là tiểu kỹ xảo a! Không có gì, do thiên phú của ngươi tốt nên vận dụng mới có tác dụng lớn như vậy."

Mỹ công tử lườm hắn một cái, nói: "Ta không tin đâu, đây là thần kỹ, ngươi đừng có gạt ta. Bất quá, ta rất tò mò, ngươi học được cái này từ ai?"

Đường Tam nói: "Ta sinh ra đã biết, ngươi có thể nghĩ như vậy."

Mỹ công tử bĩu môi, "Ngươi luôn thần thần bí bí đến chán ghét."

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Bởi vì ta không thể giải thích rõ ràng nên mới phải thần thần bí bí."

Ta cũng không thể nói cho ngươi chúng ta có nhân duyên tiền kiếp, những năng lực này là ta mang từ kiếp trước tới. Nếu vậy, ngươi càng cho rằng ta nói hươu nói vượn. Đường Tam thầm nghĩ trong lòng.

Mỹ công tử hừ một tiếng, nhưng trên mặt lại tươi cười: "Đối thủ

hôm nay của chúng ta rất mạnh, ngươi nên cẩn thận."

Đường Tam lại làm vẻ không quan tâm: "Không có việc gì, có ngươi ở đây, ta ôm đùi ngươi là được. Thực lực của ngươi hôm qua đoán chừng đã doạ lui bọn họ rồi."

"Không đâu. Đối thủ hôm nay thật sự rất mạnh, là tổ hợp hạt giống ở tổ chúng ta." Mỹ công tử nói.

Đường Tam nói: "Tổ hợp hạt giống không phải là Long Phượng tổ hợp kia sao?"

Mỹ công tử nói: "Hai cái hạt giống không được sao? Hơn nữa, tổ hợp này có lẽ sẽ khó đối phó hơn, bởi vì đó là tổ hợp Yêu Tinh."

"Tổ hợp Yêu Tinh? Tổ hợp Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc?" Đường Tam lập tức có chút hiếu kỳ, bọn họ trước đây chưa từng gặp đối thủ như vậy. Từ cuộc thi này có thể nhìn ra, Thiên Vũ Đế Quốc cùng Nhật Thần Đế Quốc mặc dù bên ngoài hoà thuận, nhưng cũng đầy sóng ngầm, song phương đều âm thầm ganh đua.

Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc tạo thành một tổ hợp, đúng là có ý tứ. Hơn nữa, có thể dự thi đều là cường giả huyết mạch cấp một.

"Là tổ hợp gì vậy?" Đường Tam hỏi.

Mỹ công tử nói: "Tổ hợp này được gọi là tổ hợp Long kỵ sĩ, do một tên tuyển thủ Hoả Long tộc kết hợp với một tên tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc, còn được xưng là Long Chi Hoa."

Vừa nghe đến Liệt Dương Hoa Tinh tộc, sắc mặt Đường Tam lập tức trở nên nghiêm túc. Hắn đã từng khổ chiến với một tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc, trận đấu kia thật không dễ dàng, cho nên hắn rất rõ

Liệt Dương Hoa Tinh tộc cường đại cỡ nào. Liệt Dương Hoa Tinh tộc tăng thêm Hoả Long tộc, tổ hợp này tuyệt đối khó đối phó.

Mặc dù Hoả Long tộc không có Đại Yêu Hoàng, nhưng bộ tộc này vận dụng hoả diễm chắc chắn sẽ không kém Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc. Hơn nữa, Long tộc có thể phách cường đại, ngược lại với Liệt Dương Hoa Tinh tộc. Cả hai bổ sung cho nhau, thực sự có khả năng Phần Thiên Chử Địa (đốt cháy trời đất).

"Bọn họ được đánh giá xếp thứ hai trong lần tranh tài này, ngươi cần chuẩn bị tâm lý." Mỹ công tử nói.

"Thế này còn thứ hai? Liệt Dương Hoa Tinh tộc cùng Hoả Long tộc xếp thứ hai, vậy xếp thứ nhất là ai?" Đường Tam tò mò hỏi.

Mỹ công tử nói: "Xếp thứ nhất là tổ hợp rất lợi hại, là hạt giống số một cho chức quán quân ở Tổ đình tinh anh đại tái lần này. Bước vào vòng chung kết, bọn họ chính là đối thủ lớn nhất của chúng ta. Bọn họ lần lượt là Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc cùng Ngô Đồng tộc, là đệ tử của Vĩnh Thế Phần Thiên Bất Tử Đại Yêu Hoàng cùng Phần Thiên Chử Địa Ngô Đồng Thiên Tinh Hoàng."

Đường Tam thốt lên: "Phượng Tê Ngô Đồng Mộc? Thật đúng là hỗ trợ lẫn nhau a!"

"Đúng vậy, cho nên bọn họ khó đối phó hơn. Đôi này được vinh dự là người nối nghiệp Hoàng Giả, khi tu luyện bình thường cũng hỗ trợ lẫn nhau. Bất Tử Đại Yêu Hoàng cùng Ngô Đồng Thiên Tinh Hoàng có quan hệ rất tốt, hai người liên hợp lại cũng là tồn tại đỉnh phong ở cấp độ Hoàng Giả. Nghe nói bọn họ đã từng liên thủ luận bàn một lần với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, kết quả là bất phân thắng bại."

Đường Tam ngạc nhiên nói: "Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng mạnh như vậy sao?"

Phượng Tê Ngô Đồng Mộc, hai đại Hoàng Giả tổ hợp chỉ có thể cùng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng bất phân thắng bại, vị Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng này cũng quá kinh người, chẳng trách lần trước hắn đi cướp đồ, các Hoàng Giả khác cũng không dám lên tiếng.

Mỹ công tử gật đầu nói: "Đúng vậy, nếu không sao lại nói hắn là Hoàng Giả mạnh nhất."

Đường Tam nói: "Hiện tại không nói những điều này, chúng ta trước hết đánh bại tổ hợp Long Chi Hoa rồi nói sau. Ngươi có ý gì không?"

Mỹ công tử nhìn hắn nói: "Nghe lời ngươi."

Cảm nhận được Mỹ công tử có chút ỷ lại vào mình, tâm tình Đường Tam lập tức trở nên tốt: "Được, vậy ngươi nghe ta chỉ huy là được. Không phải Long kỵ sĩ sao? Hôm nay ngươi cưỡi ta."

Mỹ công tử sửng sốt một chút, sau đó hai mắt sáng ngời: "Có thể chứ? Như vậy không tốt đâu."

Đường Tam tức giận nói: "Ánh mắt của ngươi đã bán đứng nội tâm ngươi. Ngươi có phải thấy ta có cánh nên đã sớm có ý nghĩ này?"

"Không có, ta không có." Mỹ công tử liên tục lắc đầu, nhưng khoé miệng lại nở một nụ cười.

"Cẩn thận bị hoa mắt." Đường Tam cười nói.

"Lên đài." Lúc này, trọng tài tuyên bố tuyển thủ ra sân.

Đường Tam cùng Mỹ công tử cùng nhau leo lên đài thi đấu.

Chương 529: Tổ hợp Long Chi Hoa

Hai người Đường Tam vừa lên đài thì khán giả lập tức hoan hô. Nương theo từng trận thắng lợi, mà hai người, một người đã vào chung kết, một người chuẩn bị vào vòng chung kết nên đã sớm bị khán giả chú ý.

Về thân phận nhân loại của bọn họ thì khán giả không để ý lắm, bởi vì có rất ít người biết bọn họ là nhân loại, dù sao rất nhiều cường giả hai tộc Yêu Tinh đều có hình dáng con người. Khán giả rất khó tưởng tượng nhân loại có thể tham dự Tổ đình tinh anh đại tái.

Phía bên kia đài thi đấu, một nam một nữ cũng đã bước lên. Hai người đều cao chừng hai mét, trong mơ hồ xung quanh bọn họ, các tia sáng đều biến dạng thành hình sóng nước.

Nữ tuyển thủ có dáng người thon dài mà cường tráng, tướng mạo có mấy phần cương nghị như nam tử, có một khối vảy rồng hình thoi màu đỏ tươi lấp loé quang mang trên trán. Nam tuyển thủ thì thon gây hơn, trong đôi mắt ân ẩn có hồng quang thoáng hiện.

"Rồng cái a!" Đường Tam nhẹ nhàng nói. Rõ ràng là, nữ tuyển thủ là Hoả Long tộc, còn nam tuyển thủ là Liệt Dương Hoa Tinh tộc.

"Đúng vậy, là rồng cái? Làm sao vậy?" Mỹ công tử nói.

Đường Tam nói: "Nam cưỡi nữ, thật sự quá không ra gì. Ngươi nhìn chúng ta xem, chính là ngươi cưỡi ta."

Mỹ công tử trợn mắt nhìn Đường Tam, nói: "Thì tranh tài thôi mà. Lại nói, thật để cho ta cưỡi sao? Như vậy có được không?"

Đường Tam nói: "Ca ca cõng muội muội, có cái gì không tốt?" Đây chính là lần đầu tiên tiếp xúc thân mật, tốt không thể tốt hơn.

"Được, vậy ta không khách khí." Mỹ công tử hiển nhiên không suy nghĩ nhiều, híp mắt cười nói.

"Không cần khách khí, tới, hôm nay để ta làm Khổng Tước kỵ sĩ. Ha ha." Đường Tam không khỏi trêu trọc nàng.

"Ngươi nghĩ hay lắm." Mỹ công tử trả lời.

"Tranh tài bắt đầu!" Đúng lúc này, trọng tài tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Tiếng long ngâm vang lên, tuyển thủ Hoả Long tộc bước lên một bước, ngay sau đó, thân thể của nàng bành trướng. Long tộc, Phượng tộc đều có năng lực biến thân, trực tiếp hoá thành rồng, phượng. Ngày đó tên tuyển thủ Phong Long tộc khá xui xẻo, chưa kịp biến thân, hoặc hắn nghĩ là không cần phải biến thân, kết quả là bị Đường Tam một kích đánh bại.

Nữ tuyển thủ Hoả Long tộc này rõ ràng có địch ý với Đường Tam, thân hình ngày càng lớn, trong giây lát đã hoá thành một đầu cự long cao hơn 15 mét. Đôi cánh giang rộng, tiếng long ngâm làm rung chuyển trời đất, mỗi một khối lân phiến đều phóng thích Hoả nguyên tố ra ngoài.

Thanh niên Liệt Dương Hoa Tinh tộc lên không, rơi xuống lưng Hoả Long, từng đoá Liệt Dương Hoả nhanh chóng mọc ra, phân biệt ở

hai cánh và cổ Hoả Long. Hoả nguyên tố dày đặc chiếu sáng nửa sân thi đấu, rất có hương vị Phần Thiên Chử Địa.

"Đến!" Đường Tam gật đầu với Mỹ công tử ở bên cạnh.

Mỹ công tử nhìn Đường Tam mở ra đôi kim sí sau lưng, lại tròn mắt vô thức hỏi: "Cưỡi như thế nào a?"

Khoé miệng Đường Tam co giật một chút, nói: "Ta cũng không biến thân nha, ta cõng ngươi."

"A?" Mỹ công tử lúc này mới nhớ tới bọn họ là nhân loại, đương nhiên không thể hoàn toàn biến thân như Long tộc và Phượng tộc. Trong tiềm thức nàng cho rằng Đường Tam không gì không làm được, nhưng hiện tại xem ra hắn vẫn có phương diện không làm được.

"Nhanh!" Nhìn thấy Hoả Long đã lên không, Đường Tam vội vàng thúc giục Mỹ công tử. Mỹ công tử cũng không nghĩ nhiều, vội vàng đến sau lưng hắn, nằm xuống. Nàng vừa định hỏi hắn chiến đấu như thế nào thì đôi kim sí đã triển khai, mang theo nàng lên không trung.

Bản thân Mỹ công tử cũng có thể bay, nàng có Khổng Tước Biến, hai cánh Khổng Tước cũng có thể tự bay, nhưng đây là lần đầu tiên được mang bay như thế này.

Tấm lưng Đường Tam rộng rãi và vững chắc, nằm sau lưng hắn, Mỹ công tử tự nhiên có cảm giác rất an toàn.

Kim sí tung bay, Đường Tam bay lên không trung còn nhanh hơn cả Hoả Long.

Ở bên kia, tạo hình Long kỵ sĩ quả thật rất chói mắt, mà Đường Tam cùng Mỹ công tử bên này khiêm tốn hơn nhiều, không có uy thế lớn như vậy.

"Đánh như thế nào đây?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam yên lặng cảm thụ mùi thơm trên người nàng, tâm có chút loạn.

"Ca?" Mỹ công tử gọi hắn, hắn mới hoàn toàn tỉnh táo lại.

"Ta đem lực lượng cho ngươi mượn, sau khi bọn họ lên không, ngươi dùng lực lượng không gian buộc chặt bọn họ, đánh bọn họ xuống đất." Đường Tam nói.

"Cái này có thể sao? Cường độ năng lượng quá cao, ta chỉ sợ không trói buộc được a." Mỹ công tử nghi ngờ nói. Dưới hoả diễm hừng hực kia, không gian bị thiêu đốt đến bóp méo, như vậy, dùng lực lượng không gian trói buộc đối phương như thế nào?

Đường Tam nói: "Tin tưởng ta, ngươi có thể làm được. Dùng Thiên Cơ Linh."

Nói rồi, lạc ấn Khổng Tước Biến trong cơ thể Đường Tam phát sáng lên.

Trong chốc lát, Mỹ công tử cảm thấy một cỗ huyết mạch chi lực rót vào trong người mình, Khổng Tước kim quan trên trán sáng lên, nàng vô thức ngẩng đầu lên. Hai cánh Khổng Tước của Mỹ công tử cơ hồ trong nháy mắt đã giãn ra, chồng lên đôi kim sí của Đường Tam, nguyên bản hai cánh biến thành bốn cánh. Mỹ công tử có cảm giác với không gian mạnh hơn, nàng một tay ôm cổ Đường Tam, một tay bắt lấy Thiên Cơ Linh.

Kim quang sáng chói bộc phát từ người Mỹ công tử, lập tức, tầng tầng lớp lớp gợn sóng màu bạc lấy thân thể nàng làm trung tâm, khuếch tán ra bên ngoài.

Trong chớp mắt này, nàng dường như đã trở thành Chúa Tể không gian, tu vi không chỉ đơn giản đạt tới Cửu giai đỉnh phong, mà còn có cảm giác ở phía trên, rõ ràng là đã chạm tới ngưỡng Thần cấp.

Hắn sao lại làm được? Tại sao hắn có thể tăng phục cho mình lớn như vậy? Dù giữa các đồng tộc cũng không có khả năng này.

Bây giờ Đường Tam đang làm một chuyện rất đơn giản, hắn đem lạc ấn Khổng Tước Biến chuyển ra sau lưng, thông qua tiếp xúc cơ thể đem Khổng Tước Biến của mình tạm thời cho Mỹ công tử.

Thông qua Khổng Tước Biến, năng lượng Huyền Thiên Công được chuyển hoá toàn bộ rót vào trong cơ thể Mỹ công tử. Theo tu vi tăng lên, Huyền Thiên Công tiến vào tầng thứ chín, Đường Tam khống chế tu vi và lý giải huyết mạch chi lực đã nâng cao đáng kể, rốt cuộc cũng có nắm chắc sử dụng lực lượng huyết mạch lạc ấn chuyển hoá thành năng lượng Huyền Thiên Công. Cho nên, hắn hiện tại không chỉ là chiến sĩ cường đại, mà còn là một kẻ phụ trợ mạnh mẽ, với điều kiện là đối tượng hắn phụ trợ có huyết mạch mà hắn có.

Mỹ công tử là người đầu tiên mà Đường Tam phụ trợ, nếu không có nắm chắc, trước đó Đường Tam cũng không nói để nàng cưỡi mình.

Trước đó hắn nói muốn ôm đùi Mỹ công tử cũng không phải là đùa giỡn, dù đối thủ hôm nay là ai, Đường Tam đều dự định thử tăng phúc cho Mỹ công tử. Làm như vậy có thể tập trung lực lượng của hai người lên một người. Trước ngày hôm qua, Đường Tam tối đa

chỉ có thể khiến Mỹ công tử tăng lên Cửu giai đỉnh phong, nhưng vì nàng đã lĩnh ngộ Thiên Chi Huyền Viên cùng Không Gian Áo Nghĩa, kỳ thật chỉ kém về tu vi và độ kiếp là tăng lên Thần cấp. Thực tế thì, cảm ngộ của nàng về Không Gian Áo Nghĩa đã ở cấp độ Thần cấp.

Dưới tình huống này, Mỹ công tử bị Đường Tam ảnh hưởng, trực tiếp tăng tu vi lên thẳng Thần cấp, đây là Đường Tam không dám dùng Thần Thức giúp nàng tăng phúc trước mặt nhiều khán giả.

Ngoài ra, đừng quên trên tay Mỹ công tử có Thiên Cơ Linh, là một Thần Khí thuộc tính không gian. Nàng tạm thời tăng lên Thần cấp, lại có Thần Khí trong tay, bộc phát ra lực lượng không gian cường đại như thế nào Đường Tam cũng hoàn toàn không rõ ràng.

Khổng Tước kim quan trên trán Mỹ công tử dần biến thành màu bạch kim, hai con ngươi cũng chuyển sang màu bạc. Nàng cảm nhận được cảnh giới kia, đụng chạm tới bậc cửa khống chế không gian mới.

Chương 530: Trói buộc Long Chi Hoa

Hàng nghìn ngân quang làm cho không gian xung quanh chồng chất, hoá thành một vầng sáng lớn nở rộ ra phía ngoài. Lúc này, Mỹ công tử và Đường Tam tuy hai mà như một, lực lượng không gian kinh khủng thậm chí làm thiên địa đổi sắc.

Ở phía đối diện, hai cường giả Hoả thuộc tính đã bùng cháy, một hoả trụ to lớn và Long Diễm điên cuồng phun về phía bọn họ.

Mỹ công tử nhẹ nhàng huy động Thiên Cơ Linh trong tay, cánh cửa không gian hư ảo lần lượt mở ra, khi hoả trụ đánh tới đều bị cánh cửa không gian thôn phệ, không biết bị truyền tống đến địa phương nào. Dù hoả diễm mạnh đến cỡ nào thì phải trúng đối thủ mới bộc phát được uy lực, nhưng lúc này, đứng trước cánh cửa không gian không ngừng mở ra, hoả diễm không có chút đất dụng võ nào. Một bên là tầng tầng lớp lớp cánh cửa không gian màu bạc, một bên là hoả trụ to lớn, chiến trường trên không trung vô cùng chói mắt, làm cho người xem hoa mắt thần mê.

Hai cánh Khổng Tước đã biến thành màu bạc, hoà với đôi kim sí của Đường Tam, vàng bạc song sắc bắn ra hào quang óng ánh.

Lúc này Mỹ công tử có cảm giác vô cùng tuyệt vời, đó là cảm giác khống chế trước nay chưa từng có, dường như toàn bộ không gian trên thế giới này đều ở trong bàn tay nàng.

Cùng việc liên tục đóng mở cánh cửa không gian, nàng khống chế

lực lượng không gian ở cấp độ này càng thêm thuần thục, nương tựa theo Thiên Cơ Linh, những phần không gian bị hoả diễm bóp méo không ngừng được cánh cửa không gian kéo trở về như ban đầu.

Luận tiêu hao, tốc độ tiêu hao của Mỹ công tử cùng Đường Tam thấp hơn so với đối thủ điên cuồng bộc phát công kích. Cánh cửa không gian mở ra, công kích của đối phương bị truyền tống đi mà không phải là phản kích. Hoả trụ bị truyền tống kia bộc phát ở phía chân trời, hoá thành một trận hoả vũ mà tiêu tán. Tuyển thủ Hoả Long tộc dự cảm nếu tiếp tục như vậy thì bọn hắn sẽ tiêu hao đến bại, thế là nàng ta đập hai cánh, đánh tới Đường Tam cùng Mỹ công tử.

Đường Tam khẽ mỉm cười, hắn không sốt ruột chút nào, có thể cõng Mỹ công tử lâu hơn một chút là chuyện tốt đẹp đến nhường nào a! Coi như bây giờ có thể nhanh chóng giải quyết đối thủ, nhưng hắn không muốn. Hơn nữa để Mỹ công tử trong trạng thái này lâu hơn một chút cũng tốt, sẽ trợ giúp nàng lý giải không gian sâu sắc hơn. Kim sí kéo theo hai cánh Khổng Tước, Đường Tam phi người lên, tiếp tục bay lên cao, trong chốc lát đã kéo giãn khoảng cách giữa hai bên.

Long tộc tuy mạnh, nhưng nói tới tốc độ phi hành, ở đồng cấp thì không thể so sánh với Kim Sí Đại Bằng Điểu.

Hơn nữa, dù Đường Tam không bay, chỉ cần không tiến vào phạm vi hoả diễm thì Mỹ công tử vẫn có thể truyền tống.

Hai bên giằng co bằng phương thức truy đuổi chiến. Hoả Long thăng thiên, mang theo khí thế lẫy lừng cùng hoả trụ chói mắt, không ngừng truy kích Đường Tam cùng Mỹ công tử.

Mà bên này, Đường Tam phụ trách phi hành, Mỹ công tử phụ trách không ngừng mở ra cánh cửa không gian, truyền tống hoả trụ đi.

Chiến đấu giữa hai bên thực sự rất đặc sắc.

Trước đó Tam Ngũ tổ hợp từng người đều chiến đấu cứng đối cứng, nhưng bây giờ lại dung hợp hai người, thi triển chiến thuật tiêu hao.

Hai tay Đường Tam ôm sát Mỹ công tử, bay ngang bay dọc trên không trung, Mỹ công tử thì không ngừng trải nghiệm lực lượng không gian cấp Thần, cảm ngộ không gian và dẫn động không gian.

Hai trận tranh tài bên cạnh vì bọn họ mà bị ảnh hưởng. Đài thi đấu có đường kính 200 mét, nhưng khi bọn họ lên không trung, phạm vi phi hành đâu còn nằm trong 200 mét đó, khiến hai trận kia chỉ được tiến hành trên đài thi đấu, không được lên không.

Lên trên đối đầu với bọn họ? Đừng đùa, đây chính là Long Chi Hoa cùng Tam Ngũ tổ hợp. Dù là hoả diễm hay cánh cửa không gian, có cái nào dễ đối phó?

Song phương không ngừng truy đuổi, không ngừng thôn phệ hoả diễm, trong nhất thời không thể phân thắng bại.

"Ca, ta làm thế nào để trói buộc bọn họ? Tinh Thần Lực của ta có chút theo không kịp." Mỹ công tử vừa mở ra cánh cửa không gian vừa thấp giọng nói với Đường Tam.

So về tiêu hao, đúng là bọn họ bên này chiếm tiện nghi, nhưng hiện tại Mỹ công tử đang khống chế lực lượng không gian cấp Thần. Đường Tam có thể tăng phúc huyết mạch chi lực nàng, nhưng không thể giải quyết vấn đề Tinh Thần Lực, trừ phi hắn vận dụng

Thần Thức, nhưng điều đó rõ ràng là không được.

"Mỗi lần ngươi mở ra cánh cửa không gian đều là một toạ độ mới, tại sao không thử kích hoạt chúng đồng thời, một lần là xong?"

Mặc dù Đường Tam rất muốn được tiếp tục cõng Mỹ công tử, nhưng vẫn phải cân nhắc đến khả năng chịu đựng của nàng, cũng không thể chỉ thấy lợi trước mắt.

"Đồng thời dẫn động?" Mỹ công tử sửng sốt, "Ý ngươi là ..."

Nàng vừa nói nhưng hành động đã triển khai, Thiên Cơ Linh trong tay mang theo ngân quang, một màn kỳ dị lập tức xuất hiện.

Những cánh cửa không gian hư ảo khác lặng yên xuất hiện, những cánh cửa không gian đã từng được mở ra và sử dụng trước đó cũng xuất hiện. Lập tức, mấy trăm cánh cửa không gian cứ như vậy xuất hiện trên không.

Hoả nguyên tố nồng đậm không gì sánh được trong không khí giống như tìm được mấy trăm lỗ thoát nước, biến mất cực nhanh, khiến cho hào quang màu đỏ rợp trời giảm xuống, nhiệt độ cũng giảm mạnh.

Tuyển thủ Hoả Long tộc cảm thấy không ổn, miệng phát ra tiếng long ngâm cao vút, hai cánh toàn lực vỗ, vọt tới một cánh cửa không gian.

Thiên Cơ Linh vũ động, hoá thành một quang mang màu bạc, ngân quang quấn quanh, mang theo vài phần hương vị Thiên Chi Huyền Viên. Các toạ độ được lưu lại khi mở ra cánh cửa không gian trước đó được Thiên Cơ Linh dẫn đạo, mỗi một toạ độ đều xuất hiện chính xác ở vị trí tương ứng trên toàn bộ chuỗi. Kết nối!

Những cánh cửa không gian hư ảo bị Hoả Long đụng nát, bị hoả diễm của tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc thiêu đốt đến vỡ tan, nhưng lại có càng nhiều cánh cửa không gian hơn đang chờ phía sau. Lực lượng không gian cường đại đã tạo ra nhiều lớp khống chế, khiến cho hai cánh Hoả Long cứng nhắc, không còn cách nào vỗ được nữa. Bọn họ liều mạng giãy giụa, cánh cửa không gian thi nhau phá toái, nhưng không thể ngăn cơ thể của họ từ trên trời rơi xuống.

Sắc mặt Mỹ công tử có chút tái nhợt, cho dù được Đường Tam phụ trợ, lần khống chế này làm nàng tiêu hao lớn cả Tinh Thần Lực và huyết mạch chi lực nên xuất hiện tình huống hư nhược.

Nhưng cũng ngay lúc này, một cỗ lực lượng kỳ dị từ trong người Đường Tam dâng lên, không gian và thời gian xung quanh trong chớp mắt này trở nên êm dịu và yên bình. Trước đó bởi vì song phương chiến đấu va chạm mà không gian tổn hại trong nháy mắt đã phục hồi như cũ, Mỹ công tử cũng cảm thấy nguyên tố không gian mang theo một năng lượng kỳ lạ tràn vào cơ thể mình, khiến cho nàng cảm thấy thoải mái.

Ngân quang trên Thiên Cơ Linh bắn ra, không gian trói buộc được tăng cường.

"Oanh" một tiếng, hai tuyển thủ Long Chi Hoa nặng nề đập xuống mặt đất. Long tộc có hình thể khổng lồ, trọng lượng lớn nên dù có hai tuyển thủ có lực phòng ngự mạnh cũng tạo ra một cái hố lớn trên đài thi đấu, ngã một cái thất điên bát đảo.

Mỹ công tử rất muốn hỏi Đường Tam lực lượng vừa rồi là gì thì đã thấy Đường Tam đập hai cánh, kéo hai người hạ xuống mặt đất. Vì Kim Sí Đại Bằng Điểu có năng lực phi hành cường đại, cơ hồ trong

nháy mắt hai người đã tiếp đất. Đường Tam liền đi tới trước mặt tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc vì chấn động mà đen mặt.

Đường Tam vỗ ra một chưởng nhẹ nhàng mà mọi người rất quen thuộc và chú ý, tên Liệt Dương Hoa Tinh tộc lập tức run rẩy kịch liệt. Ngay sau đó từng đoá hoa lớn héo rũ, tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc trở về hình dạng con người, giãy giụa đầy đau đớn.

Cùng lúc đó, Mỹ công tử sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, tay phải dùng Thiên Cơ Linh điểm lên đầu tuyển thủ Hoả Long tộc, lực lượng không gian bắn ra, trực tiếp trói chặt đầu đối phương.

Tranh tài kết thúc!

Chương 531: Đó là lực lượng thời không

Thứ mà Đường Tam rót vào người tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc rất đơn giản, không cần đến Âm Dương nhị khí, một cỗ chí âm chi khí là được rồi. Không nhiều, nhưng đủ để huyết mạch trong cơ thể hắn xao động. Lúc trước Đường Tam từng trải qua cảm giác này, đối với Liệt Dương Hoa Tinh tộc chí dương chi khí mà nói, tràn vào cơ thể một cỗ chí âm chi khí, Âm Dương nhị khí bộc phát xung đột là một vấn đề lớn.

Đường Tam không muốn quá đắc tội với Liệt Dương Hoa Tinh tộc nên chỉ rót rất ít chí âm chi khí, nhưng dù vậy, Liệt Dương Hoa Tinh tộc muốn hoá giải nó cũng cần một thời gian không ngắn, vậy sao có thể tái chiến đây.

Tam Ngũ tổ hợp đánh bại cường địch, thuận lợi tiến vào vòng chung kết. Mỹ công tử quay đầu nhìn Đường Tam đã cười rất tự nhiên.

Trận chiến này so với tưởng tượng của nàng dễ dàng hơn rất nhiều, nhất là khi nàng cảm nhận được lực lượng không gian ở một cấp độ khác, lại có thêm không ít cảm ngộ, mà tất cả đều là Đường Tam mang đến cho nàng.

Hai người cùng đáp xuống, trọng tài tuyên bố trận đấu kết thúc, Tam Ngũ tổ hợp chiến thắng.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, được ngân quang bao phủ rồi

biến mất, không cho sứ giả Hoàng Giả có cơ hội tới gần.

Liên tục đánh bại Long Phượng tổ hợp cùng tổ hợp Hoả thuộc tính cực hạn Long Chi Hoa, Đường Tam cùng Mỹ công tử dùng thực lực của mình chinh phục người xem, lúc này trên khán đài đã vang lên tiếng hò reo. Mặc dù bọn họ không phải người duy nhất đồng thời tiến vào chung kết cả hai hạng mục, nhưng năng lực bọn họ thể hiện ra đã khiến khán giả coi họ là ứng cử viên sáng giá cho giải quán quân.

Rất nhiều người xem đã bắt đầu nghe ngóng lai lịch cho bọn họ, mà ở chỗ khách quý, có rất nhiều đại quý tộc đã biết trên người bọn họ có huyết mạch nhân loại, lại đến từ Khổng Tước Yêu tộc thống trị thành Gia Lý.

"Ca, lực lượng cuối cùng ngươi truyền vào cơ thể ta là gì? Ta có cảm giác rất lạ, trừ lực lượng không gian bên ngoài còn có một loại lực lượng khác, nhưng ta thấy nó cùng không gian hỗ trợ lẫn nhau." Ra khỏi quảng trường Tổ đình, Mỹ công tử không chờ được mà hỏi Đường Tam, bởi vì bây giờ nàng vẫn có thể cảm nhận được những thay đổi kỳ lạ mà lực lượng đó tạo ra trong cơ thể mình.

Tiêu hao Tinh Thần Lực không thể khôi phục trong chốc lát, nhưng chính trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó, huyết mạch chi lực nàng tiêu hao trước đó đã khôi phục hơn phân nửa. Thậm chí dưới tác dụng kỳ diệu của lực lượng kia, nàng còn cảm thấy huyết mạch chi lực của mình bị kích thích, âm thầm tăng lên.

"Đó là lực lượng thời không, là lực lượng thời gian cùng không gian dung hợp. Không gian và thời gian là không thể tách rời, và cả hai có thể hỗ trợ lẫn nhau, ảnh hưởng lẫn nhau và bổ sung cho nhau. Không có thời gian thì không gian bị cô lập, mà không có không gian thì thời gian không trôi. Khi bọn chúng kết hợp với nhau thì có thể

hoá mục nát thành thần kỳ, trở thành thuộc tính cường đại nhất."

Đường Tam giảng thuật cho Mỹ công tử với tốc độ tương đối chậm, hy vọng rằng nàng có thể nhớ kỹ lời mình nói.

Mỹ công tử lĩnh ngộ không gian càng sâu sắc, Đường Tam cảm giác được nàng có ngộ tính cực cao, như vậy, nói cho nàng thêm một chút tri thức cũng không tính là đốt cháy giai đoạn, cũng là cơ sở để nàng trùng kích Thần cấp trong tương lai.

"Lực lượng thời gian sao? Là lực lượng của Thì Quang Ngạc sao?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam nói: "Không hoàn toàn là vậy. Thì Quang Ngạc đơn thuần chỉ khống chế thời gian, mà ta truyền cho ngươi là năng lượng sau khi thời gian cùng không gian dung hợp. Có thể cùng không gian dung hợp là một loại lực lượng không gian hoàn toàn khác. Tương lai, khi ngươi khống chế không gian đến một trình độ nhất định, nếu muốn tiếp tục tiến bộ thì cần có lý giải về thời gian, dù trong cơ thể ngươi không tồn tại loại lực lượng này, ngươi cũng phải cảm ngộ huyền bí giữa bọn chúng. Ngươi có huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, thể phách hẳn là đủ để chịu đựng hai loại lực lượng này."

"Tương lai ta sẽ tiếp tục dẫn đạo ngươi, cố gắng bổ sung khả năng khống chế thời gian trong lực lượng không gian của ngươi, như vậy nội tình của ngươi sẽ tăng lên trên diện rộng. Bất quá, muốn cảm ngộ không gian cùng thời gian dung hợp thì cần chờ đến khi ngươi tăng lên Thần cấp mới được."

Mỹ công tử tò mò: "Vậy còn ngươi? Ngươi làm thế nào khống chế thời gian?"

Đường Tam cười nói: "Ta không có khống chế a! Ta dựa vào ngoại vật. Ta có một kiện Thần Khí hi hữu có thuộc tính Thời Không, vừa rồi ta dùng nó để truyền lực lượng cho ngươi."

Món Thần Khí mà hắn nói tới chính là khối Thời Không Đạo Tiêu to lớn. Mặc dù hiện tại nó chưa được luyện chế, nhưng rút ra một chút năng lượng từ đó thì Đường Tam vẫn có thể làm được.

Mỹ công tử nói: "Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có danh xưng Vô Sở Bất Năng, ta thấy hẳn là nên cho ngươi mới đúng. Trong mắt ta, ngươi đã không gì không làm được."

Khi nàng nói lời này thì không biết tại sao, Đường Tam cảm thấy lạc ấn mà Tinh Tinh hoá thành chấn động rất nhỏ, vì vậy vội vàng nói: "Đừng, ngươi coi ta là một cuốn bách khoa toàn thư là được rồi, không gì không làm được ta không dám nhận, ta ngay cả Thần cấp vẫn chưa đạt được đâu." Đường Tam có thể khẳng định Tinh Tinh cùng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng nhất định có liên hệ, nói không chừng còn là hậu đại của hắn. Chuyện liên quan đến vị đệ nhất Hoàng Giả này, nói ít thì tốt hơn, tránh mang đến phiền phức. Đây là tồn tại kinh khủng có thể tuỳ ý chống lại mấy tên Hoàng Giả a!

"Được rồi. Ngày mai ngươi không có tranh tài, có tới xem ta thi đấu không?" Mỹ công tử hỏi.

Hai ngày tiếp theo Đường Tam đều không có tranh tài, vòng chung kết được bắt đầu sau hai ngày nữa. Mỹ công tử còn một trận thi đấu cá nhân, nhưng thực lực của đối phương tương đối kém.

"Thực lực hiện tại của ngươi làm ta hoàn toàn an tâm. Ta có kỹ năng quan trọng muốn tu luyện nên muốn bế quan hai ngày, ngày mai sẽ không tới. Ngươi nên cẩn thận một chút, ta ở vòng chung kết chờ ngươi. Hy vọng chúng ta không đụng nhau quá sớm." Đường

Tam nói.

Mỹ công tử nói: "Được. Chính ngươi lúc tu luyện cũng cẩn thận, không cần nóng vội."

"Yên tâm đi, ta có nắm chắc, cũng là chuẩn bị một chút cho vòng chung kết. Hai ngày qua ta cũng chú ý đến các đối thủ mà chúng ta có thể gặp phải, so với vòng loại, vòng chung kết là một cấp độ so tài khác. Hơn nữa, có thể khẳng định là, sau khi vào vòng chung kết bọn họ sẽ được chủng quần ủng hộ, đến lúc đó chúng ta tranh tài khẳng định sẽ rất khó khăn. Ngươi cũng cần chuẩn bị tâm lý thật tốt."

"Ừm. Chúng ta nhất định có thể thắng."

Tạm biệt Mỹ công tử, lần này Đường Tam không tiếp tục đi leo núi mà quay trở về khách sạn Bạch Hổ. Đường Tam truyền tin cho Trương Hạo Hiên, nói với hắn mình muốn bế quan hai ngày, cảm ngộ thu hoạch trong chiến đấu.

Đường Tam chuẩn bị một ít nước trong phòng tu luyện, sau đó thả lỏng điều chỉnh một giờ, để những tiêu hao khi thi đấu khôi phục hoàn toàn, tinh thần ở trong trạng thái đỉnh cao, lúc này mới bắt đầu bế quan.

Hai ngày hắn là đủ để hắn cải thiện cơ sở tu luyện, Đường Tam thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này, Mỹ công tử cũng đã quay về chỗ ở.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đã ở trong phòng đợi nàng, lần này, hắn không lập tức mang nàng đi như những lần trước, mà lựa chọn trở về trước chờ nàng.

"Hôm nay ngươi khống chế không gian như thế nào?" Nhìn thấy Mỹ công tử trở về, Khổng Tước Đại Yêu Vương lập tức hỏi.

Mỹ công tử nói: "Là Tu La truyền cho ta huyết mạch chi lực, để huyết mạch chi lực của ta tăng lên, sau đó dùng Thiên Cơ Linh liền làm được."

"Hắn có thể tăng phúc huyết mạch chi lực cho ngươi?" Khổng Tước Đại Yêu Vương kinh ngạc hỏi.

"Đúng vậy, ta cũng không biết hắn làm được như thế nào, nhưng chính là như thế. Cảm giác khống chế kia phi thường kỳ diệu, giống như là đã lên đến một tầng khác." Mỹ công tử nhớ lại cảm giác của mình đối với không gian lúc đó, bây giờ vẫn có chút tim đập rộn ràng. Cảm giác có thể khống chế tất cả không gian giữa thiên địa thật sự quá mỹ diệu.

Chương 532: Tu La quá thần bí

"Đó quả thực là một cấp độ khác. Ngươi đã chạm tới ngưỡng cửa Thần cấp rồi, thậm chí khống chế lúc đó đã có hương vị Thần cấp. Nếu không, làm sao ngươi có thể ngăn được công kích của Hoả Long tộc cùng Liệt Dương Hoa Tinh tộc, hai loại huyết mạch cấp một Hoả thuộc tính hỗ trợ lẫn nhau."

"Đó chính là Thần cấp sao?" Mỹ công tử ngẩn người, nàng trước đó quả thực không nghĩ tới theo hướng này.

"Đúng thế. Đối thủ của ngươi là là hai người sở hữu huyết mạch cấp một, hơn nữa lại là huyết mạch đỉnh cấp, cùng là Hoả thuộc tính, cả hai liên hợp với nhau cũng không đơn giản là một cộng một bằng hai. Đối thủ như vậy mà ngươi có thể dùng không gian trói buộc, giải thích duy nhất chính là ở cùng cấp huyết mạch, đối thủ và ngươi có sự chênh lệch lớn. Chỉ có như vậy ngươi mới có thể làm được việc này."

"Tên Tu La này, thật là không đơn giản! Đến bây giờ ta vẫn không thăm dò được năng lực chân chính của hắn là gì." Khổng Tước Đại Yêu Vương nhíu mày nói.

"Hắn đã lập huyết thệ, ngài còn chưa tin hắn sao? Lúc trước ta vẫn luôn cảm thấy hắn thần bí, nhưng hắn xác thực không có ác ý với ta, vẫn luôn giúp đỡ ta, sẽ không có chuyện gì, ngài đừng làm khó hắn." Mỹ công tử nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương trầm giọng nói: "Biết đối phương là ai rất quan trọng. Đúng vậy, huyết thệ có tác dụng trói buộc mạnh mẽ, nhưng huyết thệ không phải là tất cả. Ta lo lắng nhất chính là, hắn được Hoàng Giả khác phái tới tiếp cận ngươi, nếu như vậy thì sẽ phiền toái."

"Hắn là nhân loại!" Mỹ công tử nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Chính bởi vì hắn là nhân loại nên ta mới lo lắng như vậy. Một kẻ nhân loại dựa vào đâu lại có tu luyện đến trình độ hiện tại? Không có khả năng phía sau có cường giả chỉ điểm hắn sao? Như vậy, cường giả cấp độ nào mới có thể dạy được một người xuất sắc như hắn?"

Hắn tiếp tục nói: "Ta không nghĩ tổ chức Cứu Thục các ngươi có thể bồi dưỡng ra một người ưu tú như thế, vì vậy ta rất hoài nghi lai lịch của hắn. Khi ở cùng với hắn, ngươi hãy nghĩ cách tìm hiểu hắn cho rõ. Không biết rõ ràng lai lịch của hắn thì chung quy vẫn không thể an tâm."

Mỹ công tử nhìn về phía phụ thân, lông mày cau lại rồi nhẹ gật đầu.

Với lai lịch của Tu La, nàng sao lại không hoài nghi chứ? Nhưng tiếp xúc nhiều hơn, Tu La không giữ lại chút nào với nàng, thậm chí thần kỹ cũng truyền thụ cho nàng, rồi lại huyết thệ khiến lo nghĩ trong lòng nàng dần tiêu tán. Vấn đề duy nhất là nàng vẫn chưa nhìn thấy khuôn mặt thật của Tu La. Không biết vì sao, Tu La vẫn không nguyện ý để nàng nhìn bộ dáng thực của hắn, chuyện này giống như một cái gai đâm vào lòng nàng lúc nào không hay.

"Được rồi, đi nghỉ ngơi đi. Dù sao hôm nay ngươi đã chạm tới ngưỡng cửa Thần cấp, phải cảm ngộ tốt một chút, chuyện này có trợ giúp rất lớn cho ngươi. Chuyện của Tu La, ta sẽ chú ý, cho dù

thế nào cũng phải chờ sau lần tranh tài này rồi hẵng nói. Ngươi nhất định phải cố gắng giành vị trí tốt ở thi đấu cá nhân hoặc thi đấu hai người. Thực lực hiện tại của ngươi đã được chú ý, chúng ta không thể quay đầu lại. Muốn có được Tổ đình tán thành, biện pháp tốt nhất là để Tổ đình kiêng kỵ. Khi bọn họ cho rằng tương lai ngươi có thể trở thành Hoàng Giả thì chúng ta sẽ có ít quyền chủ động. Những chuyện khác ta sẽ an bài tốt cho ngươi."

Đường Tam vận chuyển Huyền Thiên Công, khí huyết ôn hoà nhanh chóng vận hành trong cơ thể. Huyền Thiên Công tiến vào tầng thứ chín, cũng đã đạt đến cấp độ hoàn toàn mới. Ở Đấu La Đại Lục, tầng thứ chín là đỉnh cao của Huyền Thiên Công, cho đến sau khi hắn thành Thần mới khai phát Huyền Thiên Công lên tầng thứ cao hơn.

Năng lượng công chính bình hoà của Huyền Thiên Công làm Đường Tam dần trở về trạng thái tốt nhất, trong đan điền, mỗi lạc ấn đều toả ra quang mang sáng rực.

Đường Tam không sử dụng Âm Dương nhị khí, mà mở ra Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực trong Linh Tê Thiên Nhãn. Phòng tu luyện lập tức biến thành hắc bạch song sắc, vận khí biến hoá kỳ diệu khiến quang mang song sắc xung quanh hắn chớp động.

Điểm cường đại nhất của Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực ở chỗ, đem cát cho mình, đem hung cho người khác. Nếu như đến cấp Thần, gặp được đối thủ bình thường thì chỉ dựa vào vận khí khống chế rất có thể khiến đối thủ không chiến mà bại.

Khi Đường Tam vượt cấp khiêu chiến tộc trưởng Băng Nữ tộc Hoàng Băng Băng, với lĩnh vực mạnh mẽ này đã có thể tạm thời áp

chế nàng trong thời gian ngắn, dùng nó để phụ trợ tu luyện cũng có hiệu quả phi thường. Không có Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực thì Âm Dương nhị khí cũng không dung hợp.

Được vận khí gia trì, lúc này khí vận của Đường Tam đã lên cao như mặt trời ban trưa. Sau đó hắn mới cẩn thận dẫn động lạc ấn Phong Long Biến chậm rãi tiến vào trong đan điền.

Bước vào đan điền của Đường Tam, được Huyền Thiên Công dẫn dắt, lạc ấn Phong Long Biến chậm rãi tiến về một chỗ trống. Nhưng mà khống chế của Đường Tam đã đến trong nháy mắt. Hào quang Sư Hổ Biến toả sáng, bỗng hoá thành một đoàn bạch quang, bao phủ quanh quang mang màu vàng xanh của lạc ấn Phong Long Biến. Ngay sau đó, Khổng Tước Biến loé lên ánh bạc để truyền tống nó đến bên cạnh vị trí Kim Bằng Biến.

Kim Bằng Biến được Đường Tam kích thích, kim quang đại phóng, cưỡng ép mở ra và thôn phệ Phong Long Biến đang bị Sư Hổ Biến khống chế.

Đúng vậy, để dung hợp hai lạc ấn này, Đường Tam muốn chính là rắn nuốt voi. Để Kim Bằng Biến thôn phệ Phong Long Biến mà không phải là ngược lại.

Đây cũng là lý do vì sao khi tiến hành dung hợp hắn phải cẩn thận như vậy.

Đường Tam làm điều này sau khi cân nhắc kỹ lưỡng. Huyết mạch Phong Long mặc dù là cấp một, nhưng trong Long tộc cũng không phải đặc biệt cường đại, cho nên thôn phệ độ khó sẽ nhỏ hơn một chút, dù sao nó không phải là lực lượng cực kỳ bá đạo.

Long tộc quá đặc thù, nếu hắn có được một lạc ấn Long tộc, khi thi

triển sẽ bị phát hiện ngay, như vậy sẽ càng gây chú ý. Hắn đã bại lộ Kim Bằng Biến, có Kim Bằng Biến bên ngoài che giấu khí tức Phong Long Biến, đây chính là lựa chọn tốt nhất. Hơn nữa hắn đã vận dụng Kim Bằng Biến thuần thục, nếu Phong Long Biến thôn phệ làm đặc điểm của Kim Bằng Biến biến mất, đây cũng không phải chuyện hắn muốn thấy. Đương nhiên cũng có quan hệ đến Trình Tử Chanh. Tương lai hắn muốn giúp Trình Tử Chanh tu luyện, vậy thì không thể đánh mất bản chất Kim Bằng Biến, nếu không thì không có biện pháp.

Vì vậy sau khi cân nhắc toàn diện, Đường Tam quyết định dùng phương pháp rắn nuốt voi để Kim Bằng Biến thôn phệ Phong Long Biến.

Nếu chỉ dựa vào Kim Bằng Biến thì tất nhiên không thể làm được, nhưng hắn có nhiều huyết mạch lạc ấn, được bọn chúng phụ trợ thì có thể biến không thể thành có thể.

Cảm nhận được uy hiếp tồn tại, thanh quang trên lạc ấn Phong Long Biến đại phóng, rốt cuộc đã bắt đầu giãy giụa. Nhưng xui xẻo cho nó là có Sư Hổ Biến ở đó, Sư Hổ Biến am hiểu nhất chính là thôn phệ cùng bài xích. Và bây giờ, Sư Hổ Biến đang thôn phệ lực lượng Phong Long Biến.

Mà phần lực lượng này sau khi bị Sư Hổ Biến thôn phệ đã trở nên bình hoà hơn nhiều. Kim Bằng Biến chính là ở dưới trạng thái này bắt đầu tiêu hoá hấp thu năng lượng từ Phong Long Biến.

Khổng Tước Biến ở bên cạnh phụ trợ, khi Phong Long Biến giãy giụa quá lợi hại, Sư Hổ Biến có chút không khống chế được thì Khổng Tước Biến sẽ phong ấn nó một đoạn thời gian, để Sư Hổ Biến điều chỉnh, sau đó lại buông ra.

Điều này tương đương với việc hai huyết mạch cấp một và một huyết mạch cấp hai cùng nhau khi dễ một huyết mạch cấp một khác, hơn nữa còn có một cái lĩnh vực cường đại thi triển may mắn tiến hành phụ trợ. Vận may này đương nhiên là phụ trợ theo ý của Đường Tam.

Cho nên toàn bộ quá trình dung hợp càng thêm thuận lợi so với dự đoán trước đó. Phong Long Biến đã cố gắng giãy giụa, nhưng không thể thoái khỏi trói buộc của hai đại huyết mạch cấp một. Khổng Tước Biến trói buộc bằng phong ấn, Sư Hổ Biến thì thôn phệ, phối hợp tương đối là ăn ý.

Vốn dĩ Đường Tam đã chuẩn bị sẵn sàng sử dụng Âm Dương nhị khí để áp chế Phong Long Biến khi cần thiết, nhưng bây giờ xem ra là không cần.

Chương 533: Kim Bằng Phong Long Biến

Mà nương theo Kim Bằng Biến thôn phệ năng lượng của Phong Long Biến thì lạc ấn đó cũng dần sinh ra thuế biến. Phần lớn năng lượng từ trong lạc ấn thoát ra ngoài, ôn dưỡng cơ thể Đường Tam. Năng lượng có nguồn gốc Long tộc làm thể phách của hắn bắt đầu mạnh lên.

Mà bản thân Kim Bằng Biến, bên ngoài màu vàng nguyên bản lại có một vầng sáng màu xanh. Cả hai không ngừng quấn lấy nhau, va chạm, đồng thời thôn phệ và dung hợp.

Đã để Phong Long Biến từng bước phóng xuất ra năng lượng của mình, ở tình huống này mà Kim Bằng Biến còn không thể thôn phệ nó thì quá vô dụng, cũng không đáng để Đường Tam lưu lại nó.

Trong các huyết mạch cấp hai, huyết mạch Kim Sí Đại Bằng Điểu là huyết mạch đỉnh cấp, từ xưa đã nổi danh với Phượng Hoàng, chỉ là không có xuất hiện Đại Yêu Hoàng nên vẫn luôn bị áp chế ở dưới Phượng Hoàng cùng Khổng Tước.

Lúc này thôn phệ huyết mạch chi lực của Phong Long Biến, lạc ấn Kim Bằng Biến bắt đầu nhanh chóng biến hoá, ngoại trừ màu sắc bên ngoài, thể tích cũng dần biến lớn.

Dần dần, vầng sáng màu xanh kia biến mất, mà lạc ấn Kim Bằng Biến vốn dĩ có màu vàng bây giờ đã nhạt đi một chút, chuyển sang màu vàng nhạt, nhưng năng lượng hiển nhiên đã được tăng cường.

Nhìn thấy Kim Bằng Biến dung hợp với Phong Long Biến rất thuận lợi, Đường Tam cũng an lòng và ổn định lại trạng thái. Hắn khống chế Khổng Tước Biến cùng Sư Hổ Biến tiếp tục phụ trợ cho Kim Bằng Biến thôn phệ và tăng cường.

Đây chính là lạc ấn huyết mạch cấp một Cửu giai đỉnh phong nên quá trình thôn phệ có chút dài, nhưng giúp Đường Tam tăng lên thật lớn. Huyết mạch trong cơ thể Đường Tam trở nên thịnh hơn, cường độ thân thể theo đó tăng lên. Được Phong nguyên tố tẩy lễ, tốc độ vận chuyển Huyền Thiên Công cũng tăng lên.

Tuy nhiên trong trường hợp này, Đường Tam cũng không quên áp súc Huyền Thiên Công của mình. Hắn cũng không muốn sau khi thôn phệ một cái lạc ấn Phong Long Biến thì tu vi đã đạt đến Cửu giai đỉnh phong. Hắn vẫn chưa chuẩn bị kỹ càng để độ kiếp thành Thần đâu.

Cho nên hắn cố gắng đem lực lượng Phong Long Biến mang đến dung nhập vào cơ thể, kinh mạch và huyết mạch của mình và tận lực không để tu vi tăng lên, không ngừng áp súc năng lượng của bản thân.

Hiện tại Thần Thức vẫn không ngừng tăng cường nhờ Tinh Thần Lực tẩm bổ, khả năng khống chế tự thân cũng ngày càng tinh chuẩn. Toàn bộ quá trình tu luyện vẫn tiếp tục như hắn dự đoán.

Đường Tam đang tu luyện, mà Tổ đình tinh anh đại tái vẫn tiếp tục thi đấu.

Thi đấu cá nhân cùng thi đấu hai người phân biệt trải qua lượt thi đấu cuối cùng đã xác định rõ 16 người đứng đầu tiến vào vòng chung kết.

Mỹ công tử không có gì ngoài ý muốn đánh bại đối thủ, thành công đứng đầu tổ thứ chín.

Đến lúc này, Đường Tam, Đại Miêu cùng Mỹ công tử đã chiếm ba trong 16 vị trí ở hạng mục thi đấu cá nhân, thành công tiến vào vòng chung kết.

Mà ở hạng mục thi đấu hai người, Đường Tam và Mỹ công tử cũng đánh bại tổ thứ nhất, trở thành một trong 16 người đứng đầu.

Sau đó bọn họ sẽ phải đối mặt với các đối thủ càng mạnh hơn.

Đài thi đấu ở quảng trường Tổ đình đã được xây lại. Dưới sự bảo vệ của đông đảo cường giả và thị vệ, ở chính giữa quảng trường đã dựng lên một đài thi đấu to lớn đường kính 500 mét.

Ở vòng chung kết, mỗi một trận đấu đều quan trọng nên sẽ không tiến hành đồng thời, mà là tiến hành riêng biệt.

Hiện tại top 16 đã lộ diện, nhưng tình thế gia đấu còn chưa rõ, phải chờ đến ngày thi đấu mới tiến hành rút thăm để đảm bảo công bằng, không cho bất kỳ tuyển thủ nào có cơ hội chuẩn bị trước. Cho nên, ai cũng không biết mình sẽ đối mặt với ai ở vòng chung kết.

Cuối cùng, vòng chung kết đã đến.

Sáng sớm, Đại Miêu tràn đầy năng lượng đi tới quảng trường Tổ đình.

Khu vực chờ cũng đã được xây dựng lại, không còn chia thành nhiều khu lớn để tuyển thủ nghỉ ngơi, chờ đợi mà là mỗi tuyển thủ được cung cấp một gian phòng riêng để đảm bảo các tuyển thủ có

thể nghỉ ngơi đầy đủ và không bị ảnh hưởng gì.

Mỗi tuyển thủ tiến vào chung kết đều là thiên kiêu chi tử, và đang được các thế lực Hoàng Giả chú ý. 16 người đứng đầu chính là một cấp độ mới. Top 16 đều có khả năng trở thành Hoàng Giả trong tương lai, ai dám lãnh đạm với một cường giả đây?

Có lẽ bọn họ chỉ có xác suất 1% trở thành Hoàng Giả, nhưng vẫn là có xác suất. Tuyển thủ không tiến vào vòng chung kết Tổ đình tinh anh đại tái thì ngay cả xác suất này cũng không có. Bởi vì chỉ có vào chung kết, tuyển thủ mới nhận được nhiều tài nguyên từ chủng quần của mình. Để trở thành Hoàng Giả thì chỉ tu luyện thôi chưa đủ, bản thân cần tích luỹ nhiều tài nguyên. Tài nguyên đến từ đâu? Tự nhiên phần lớn là đến từ chủng quần, ngươi trung thành với chủng quần nào thì chủng quần sẽ phân phối tài nguyên cho ngươi. Tiến vào chung kết là chứng minh thiên phú và tương lai, đồng thời là bước đệm để tiến đến cấp độ Hoàng Giả. Lúc trước cả Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đều tiến vào chung kết Tổ đình tinh anh đại tái. Mặc dù thứ tự của bọn họ không quá cao, nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương trở thành tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không lâu sau đó liền có một cơ hội lên trời, cuối cùng trở thành Hoàng Giả, có thể thấy tiến vào chung kết Tổ đình tinh anh đại tái có tầm quan trọng như thế nào. Có nghĩa là, những tuyển thủ này cơ bản đã được Hoàng Giả tán thành.

Trước khi dự thi, Đại Miêu cũng không nghĩ tới mình có thể tiến vào chung kết. Truyền thuyết về Tổ đình tinh anh đại tái, khi ở thành Gia Lý hắn đã được nghe nói đến.

Lúc đó ở Đấu Thú Tràng thành Gia Lý, hắn cơ hồ đã là tồn tại vô địch. Lúc ấy có Yêu Quái nói với hắn, cường giả chân chính không ở Đấu Thú Tràng, mà là thi đấu ở Tổ đình tinh anh đại tái, đó mới

chân chính là chiến trường đỉnh cao ở lục địa.

Nhưng trước đó Đại Miêu còn chưa giải quyết được vấn đề huyết mạch của mình nên không hề có suy nghĩ muốn đến đây dự thi. Mà theo huyết mạch tăng lên thành cấp một, Đại Miêu đã thấy được cơ hội. Lần này cùng Đường Tam tới đây tham dự tranh tài, đồng thời không ngừng đánh bại đối thủ, hắn hiểu rằng mình đã ở một điểm xuất phát hoàn toàn mới trong cuộc đời, và cũng là một điểm khởi đầu hoàn toàn mới cho Sư Hổ tộc.

Tiến vào 16 người đứng đầu, nhiệm vụ sơ bộ của Đại Miêu đã hoàn thành, hắn đã chứng minh được tiềm năng của mình với Sư tộc và Hổ tộc. Dù sao, trừ hắn ra, không có một tên tuyển thủ Sư tộc và Hổ tộc nào tiến đến vòng chung kết. Top 16 hầu như đều là hậu đại Hoàng Giả, mà lần này chỉ có hắn, Đường Tam cùng Mỹ công tử là không phải hậu đại Hoàng Giả.

Hậu đại Hoàng Giả, chỉ là hậu đại của Hoàng Giả đương thời, thậm chí là huyết mạch đích truyền. Cho nên Đại Miêu hoàn toàn có thể cảm thấy kiêu ngạo. Tiếp theo, mỗi trận thắng đều khiến hắn tiến một bước dài về phía trước. Hắn thậm chí còn cảm thấy, dù sớm gặp phải Đường Tam hay Mỹ công tử cũng tốt, ít nhất trong ba người cũng sẽ có người tiến vào top 8 hoặc top 4.

Qua tranh tài lần này, Đại Miêu cũng càng thấy được Đường Tam cường đại. Hắn cho rằng mình đã tiến bộ rất nhanh, nhưng Đường Tam tiến bộ dường như còn nhanh hơn, vị Khổng Tước công chúa cũng vậy.

Mấy ngày nay Đại Miêu nghỉ ngơi khá tốt, cũng đã cơ bản nắm giữ Sát Thần lĩnh vực. Có được năng lực lĩnh vực cơ hồ là đại biểu của việc đạt tới cấp độ Yêu Vương, hắn không phải Yêu Vương đã có được một lĩnh vực thuộc về mình, chuyện này sao có thể không làm

hắn hưng phấn? Cho nên hắn với trận đấu này đã có chút không kịp chờ, hắn cũng muốn xem liệu mình có thể tiếp tục tiến lên hay không.

Vừa rồi Đại Miêu đã thử liên lạc với Đường Tam, nhưng không nhận được phản hồi của hắn, không biết có chuyện gì xảy ra hay không.

Chương 534: Đường Tam xuất quan

Hôm nay là ngày đầu tiên thi đấu vòng chung kết, tất cả có tám trận đấu, cũng có nghĩa là 16 tiến 8, sẽ xác định được top 8. Vẫn như cũ là loại trực tiếp, người thắng sẽ đi tiếp.

Mỹ công tử cũng chưa tới, ít nhất là Đại Miêu chưa nhìn thấy nàng.

Đại Miêu không có vào phòng mình nghỉ ngơi, mà ở cửa chờ Đường Tam đến.

Tiến vào vòng chung kết, bên cạnh hưng phấn, trong lòng Đại Miêu cũng có chút hồi hộp. Mà Đường Tam giống như chỗ dựa tinh thần, có Đường Tam ở bên cạnh, Đại Miêu có lòng tin hơn và chiến ý cũng càng thêm mãnh liệt.

Đúng lúc này, Đại Miêu nhìn thấy thân ảnh Mỹ công tử.

Hôm nay Mỹ công tử đặc biệt xinh đẹp. Nàng mặc một chiếc váy bạc dài, trên váy có ngân quang gợn sóng, còn có những hoa văn kỳ dị. Khi Mỹ công tử bước đi tựa như đang xuyên qua không gian, như thể nàng không chỉ tồn tại ở không gian này mà còn tuỳ thời dạo bước ở một không gian khác.

Mỹ công tử không phải cố tình làm như vậy, mà chiếc váy nàng mặc rất hiển nhiên không phải là vật tầm thường.

Mái tóc đen dài xoã sau lưng khiến cho nàng thêm mấy phần khí

chất quý tộc, xinh đẹp không gì sánh kịp. Trên đầu nàng còn đội một vương miện bằng bạc, chính giữa vương miện là một viên ngọc bạc sáng lấp lánh, tản ra không gian ba động mãnh liệt, trong vô hình dường như có một cỗ lực lượng không gian bao phủ toàn thân nàng từ trên xuống dưới.

Đại Miêu chớp chớp mắt, trong lòng chợt chua xót.

Không hề nghi ngờ, trang phục này của Mỹ công tử không đơn giản là để nhìn cho đẹp, nó đại biểu cho tài phú, càng là thể hiện nội tình của Khổng Tước Yêu tộc. Trên người nàng đều là trang bị đỉnh cấp, coi là Thần Khí cũng không sai biệt lắm, lại thêm Thiên Cơ Linh trước đó, có thể nói nàng được trang bị toàn diện từ trên xuống dưới.

Không sai, Khổng Tước Yêu tộc không có Đại Yêu Hoàng, nhưng luận tài phú, bọn họ không kém bất kỳ một chủng quần nào.

Một thân trang phục này của Mỹ công tử, tất cả đều toát lên vẻ quý tộc, đồng thời cũng tản ra sức uy hiếp của trang bị cường đại. Tiến vào vòng chung kết, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã có thể danh chính ngôn thuận lấy ra các bảo bối của Khổng Tước Yêu tộc này để trang bị cho nàng.

Lúc này Mỹ công tử cũng đã thấy Đại Miêu. Nàng dường như không có cảm giác gì nhiều với trang bị trên người mình, ngân quang loé lên, nàng đã truyền tống tới trước mặt Đại Miêu.

"Đại Miêu, ca ca ta đâu? Hắn tới rồi sao?" Mỹ công tử nhíu mày hỏi.

Đại Miêu sửng sốt, nói: "Không có! Ta không liên lạc được với hắn."

Mỹ công tử có chút lo lắng, nói: "Ta cũng không liên lạc được với

hắn. Trước đó hắn nói muốn bế quan hai ngày, sẽ không có chuyện gì chứ?" Nói xong, nàng liền thử dùng máy truyền tin liên lạc được với Đường Tam, nhưng vẫn không có bất kỳ âm thanh nào truyền đến.

Đại Miêu nói: "Nếu không, ta đi tìm hắn một chuyến?"

Mỹ công tử nói: "Để ta đi, tốc độ của ta nhanh hơn một chút." Nói rồi, từng quang văn màu bạc trên váy nàng sáng lên, trong nháy mắt tiếp theo, nàng đã hư không tiêu thất.

Sau vài chục lần truyền tống liên tục, Mỹ công tử đã xuất hiện trước khách sạn Bạch Hổ.

Lúc này vì đa số khách đã đến quảng trường xem tranh tài nên khách sạn có chút vắng vẻ, nhưng vẫn còn nhân viên đang làm việc. Khi Mỹ công tử một thân lộng lẫy xuất hiện, người canh gác có chút ngốc trệ.

Đầu đội vương miện, người mặc váy dài, Mỹ công tử tựa như một tiên tử, quả thực là người ta quá rung động.

Mỹ công tử không để ý đến những thứ này, trực tiếp đi vào trong hành lang.

Nàng vừa vào cửa liền có người kinh ngạc nói: "Công Chúa Điện Hạ?"

Mỹ công tử vốn muốn trực tiếp truyền tống đến phòng Đường Tam thì nghe được tiếng gọi này, lập tức dừng lại. Quay đầu nhìn lại, nàng thấy một khuôn mặt xa lạ.

"Ngươi là ai?" Mỹ công tử cau mày nói.

Hứa Tự Nhiên cung kính nói: "Ta là Hứa Tự Nhiên, đến từ Linh Tê thương hội. Trước kia trên khánh điển ta từng diện kiến điện hạ. Ngài đây là ..."

Mỹ công tử nói: "Ta đến tìm Tu La, ngươi có nhìn thấy hắn hay không?"

Hứa Tự Nhiên cười khổ nói: "Ta cũng đang chờ hắn. Tu La huynh cùng thương hội chúng ta giao hảo. Trận chung kết sắp diễn ra, chúng ta muốn gửi chút dược vật cho huynh ấy."

"Hắn vẫn chưa đi ra sao?" Mỹ công tử hỏi lần nữa.

"Ừm, vẫn chưa. Tranh tài sắp bắt đầu, hắn không có ở bên kia sao?" Trong lòng Hứa Tự Nhiên cũng có chút lo lắng.

Ở cả hai hạng mục thi đấu, Đường Tam đều tiến vào 16 người đứng đầu, trong lòng Hứa Tự Nhiên hắn đã sớm không chỉ còn là người liên hệ với đại sư. Tiến vào top 16 có ý nghĩa như thế nào hắn rất rõ ràng, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã mấy lần để bọn họ điều tra thông tin về Tu La, có thể thấy được ngài ấy coi trọng Tu La cỡ nào.

Nhưng Hứa Tự Nhiên cũng không nghĩ tới thân là người thừa kế, Công Chúa Điện Hạ lại tự mình đến tìm Tu La. Lại nghĩ tới Tu La và Công Chúa Điện Hạ cùng nhau tham gia thi đấu hai người, thế là địa vị của Tu La trong lòng hắn lại kéo cao hơn.

"Ta biết rồi." Mỹ công tử đáp lại một câu, sau đó biến mất trong ngân quang.

Khi nàng xuất hiện thì đã đứng ở trong phòng Đường Tam. Cũng lúc này có tiếng long ngâm vang lên, Mỹ công tử chỉ cảm thấy một cỗ

khí huyết cường đại đang dao động.

Long ngâm truyền tới, cửa phòng tu luyện mở ra, một bóng người chuẩn bị bước ra.

"Ca ca?" Mỹ công tử vô thức kêu lên một tiếng.

Thân ảnh đang muốn ra ngoài lập tức cảm nhận được sự tồn tại của nàng, trong nháy mắt dừng bước lại, một thanh âm vội vàng vang lên: "Đừng tới đây, ta không mặc quần áo."

Mỹ công tử vốn muốn xông lên thì lập tức ngừng lại, khuôn mặt đỏ bừng.

Nhưng không cần chờ lâu, sau vài giây, Tu La đã đeo mặt nạ bước ra. Trên người hắn mặc quần áo hoàn chỉnh, trên mặt vẫn như cũ mang theo mặt nạ che đi nửa khuôn mặt.

Nhanh như vậy đã mặc xong quần áo rồi? Không đúng, hắn chỉ là không có mang mặt nạ.

Mỹ công tử liền hiểu mình đã bỏ qua điều gì, vừa rồi nếu mình nhanh hơn một bước, nói không chừng đã có thể nhìn thấy khuôn mặt thật của hắn. Nghĩ đến đây Mỹ công tử không khỏi tức giận, nhịn không được sẵng giọng nói: "Tranh tài sắp bắt đầu rồi, ngươi sao còn chưa xuất phát?"

Đường Tam cười khổ nói: "Ta cũng không ngờ là sẽ lâu như vậy."

Quả thực hắn gặp một vài vấn đề trong khi tu luyện, không phải là sự cố, mà là sau khi dung hợp thì xuất hiện một chút biến hoá diệu kỳ.

Khi hắn khống chế Kim Bằng Biến từng bước thôn phệ Phong Long Biến thì lạc ấn Kim Bằng Biến có một số biến hoá kỳ lạ, thể tích tăng lên, thậm chí còn lớn hơn cả Sư Hổ Biến. Mà năng lượng nó toả ra khiến cơ thể hắn không ngừng thuế biến.

Huyết mạch Phong Long tựa hồ rất phù hợp với Đường Tam. Sau khi Kim Bằng Biến dung hợp Phong Long Biến, hiện tại nên gọi là Kim Bằng Phong Long Biến đã làm hắn thoát thai hoán cốt. Huyết mạch trong cơ thể hắn như được gột rửa một lần nữa, thể phách tăng cường trên phạm vi lớn, thậm chí ngay cả khí tức cũng có vài phần khí tức Long tộc.

Kinh nghiệm tu luyện của Đường Tam phong phú cỡ nào, hắn lập tức bắt được một số điều kỳ diệu trong đó. Hắn dù chuyển thế trùng sinh vào thế giới này, nhưng dù sao có Thần Thức kiếp trước tồn tại, Thần Thức làm cho cỗ thân thể này vô tri vô giác sinh ra cải biến, năng lực từ kiếp trước cũng đang từng bước khôi phục. Mà ở kiếp trước, hắn đã giao lưu với nhiều Long tộc cường đại ở vị diện kia, thậm chí con trai và cháu trai hắn đều có huyết mạch liên quan đến Long tộc, cho nên khí tức huyết mạch của hắn rất thân hoà với loại huyết mạch này. Sau khi dung hợp lạc ấn Phong Long Biến, tăng phúc của nó còn mạnh hơn so với các lạc ấn huyết mạch khác.

Chương 535: Thuỷ Tinh tán thành

Hoá ra huyết mạch của hắn càng thêm thân hoà với huyết mạch Long tộc sao? Nghĩ đến Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng rất ưu ái mình, còn đưa cho hắn Tinh Tinh, có phải là liên quan đến chuyện này hay không?

Sau khi thân thể biến hóa thì đương nhiên cần phải ổn định lại, vì vậy sau khi rửa mặt đổi quần áo, Đường Tam thấy còn sớm nên lại minh tưởng. Không nghĩ tới hắn lại trực tiếp bước vào trạng thái minh tưởng sâu, cho đến khi cảm ứng được không gian bên ngoài biến hoá hắn mới tỉnh lại. Nếu Mỹ công tử không đến, hắn thật sự có thể bỏ lỡ tranh tài hôm nay.

Vừa rồi đúng là hắn không mang mặt nạ, cho nên mới lấy cớ không mặc quần áo để tranh thủ cho mình thời gian. Lúc này xem ra Mỹ công tử đã hiểu, hắn cười ha ha, cũng không giải thích gì nhiều.

"Chúng ta đi nhanh thôi, đừng chậm trễ tranh tài, hôm nay còn phải rút thăm nữa."

"Ngươi còn biết sao!" Mỹ công tử trừng Đường Tam, thời gian thật sự rất gấp, nàng cũng không có thời gian oán trách hắn. Trong chốc lát, ngân quang bao phủ hai người, mở ra truyền tống liên tục.

Quảng trường Tổ đình.

Đã có nhân viên đến thông báo các tuyển thủ chuẩn bị rút thăm, Đại

Miêu đang lo lắng chờ đợi, Đường Tam cùng Mỹ công tử sao vẫn chưa tới.

Không tham dự rút thăm mang ý nghĩa là từ bỏ tranh tài hôm nay, cũng chính là từ bỏ tư cách tranh tài vòng chung kết. Phải làm sao đây?

"Xin ngài đi về phía trước, nghi thức rút thăm sắp bắt đầu." Nhân viên lần nữa thúc giục. Rút thăm vòng này do Hoàng Giả tự mình chủ trì, ai cũng không thể thay đổi thời gian.

Đại Miêu cắn răng một cái, đang chuẩn bị tiến đến chỗ rút thăm thì đúng lúc này, ngân quang loé lên, Mỹ công tử trang phục lộng lẫy cùng Đường Tam mặc trang phục màu trắng đi tới trước mặt Đại Miêu.

Đại Miêu lập tức thở phào nhẹ nhõm: "Các ngươi cuối cùng cũng đến kịp, đi nhanh đi." Hiện tại ba người cũng không nói thêm gì, trước đi rút thăm đã.

Được nhân viên dẫn dắt, bọn họ cùng nhau đi dọc hành lang. Những tuyển thủ khác đều đang chờ rút thăm.

Nghi thức rút thăm diễn ra ở chỗ khách quý.

Hôm nay đài khách quý đã được sửa lại, các ghế khách quý được xếp ở hai bên, chính giữa có 16 ghế lớn, đây là chuẩn bị cho 16 Hoàng Giả.

Không phải tất cả Hoàng Giả sẽ đến xem tranh tài, nhưng vị trí nhất định phải có.

Ở phía trước đó, đã bày sẵn đài rút thăm.

Trước khi đến bên này, tâm tình Đường Tam hơi chấn động, hắn nhìn lại đài rút thăm.

Trên đài rút thăm có một người đứng sẵn. Hắn ở đó liền hấp dẫn ánh mắt của tất cả các tuyển thủ và khán giả.

Đó là một người trẻ tuổi, nhìn qua khoảng hơn hai mươi tuổi, đôi mắt màu xanh thẳm sâu như biển cả, một mái tóc dài trắng xoã sau lưng, dài đến gần mắt cá chân. Hắn có tướng mạo vô cùng anh tuấn, làn da trắng như ngọc, cả người đều tản ra một loại ánh sáng lộng lẫy, dường như có vầng hào quang bao quanh hắn, thủ hộ hắn.

Ở trên người hắn, Đường Tam cảm thấy vận khí ngập trời, dường như hắn là hạch tâm của toàn bộ thế giới.

Ngay khi cảm nhận được hắn tồn tại, Đường Tam lập tức thu lại Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực chuẩn bị thi triển ra cho mình và đồng bạn. Người trước mắt này không phải ai khác, chính là người chủ trì chân chính ở Tổ đình, trong Tổ đình có địa vị cao cao tại thượng, dù là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc đều cực kỳ sùng bái hắn, Chúa Tể Vận Mệnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng!

Chỉ có người này mới có được vận khí ngập trời như vậy, chỉ có người này mới có thể biến mình thành hạch tâm của toàn bộ thế giới.

Đường Tam cũng không nghĩ tới hôm nay hắn lại tự mình chủ trì nghi thức rút thăm. Có hắn ở đây, Đường Tam nào dám vận dụng Linh Tê Thiên Nhãn để gia tăng vận khí cho mình và đồng bạn. Trước mặt người này, tất cả khống chế vận khí đều không thể che giấu.

Đường Tam cố hết sức giữ mình bình tĩnh, Thần Thức thu liễm đến trình độ thấp nhất, khí tức cũng theo đó thu lại. Đường Tam hơi cúi đầu xuống, không nhìn Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, tận khả năng che giấu thực lực của mình trước vị Hoàng Giả này.

Vòng chung kết có các Hoàng Giả đến quan chiến, đối với hắn có nhiều phong hiểm. Chỉ là không biết Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng sẽ làm gì với hắn. Nghĩ tới đây, trong lòng Đường Tam hơi động.

Đúng lúc này, nghi thức rút thăm bắt đầu. Từng tuyển thủ lần lượt đến trước mặt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, rút từ trong thùng ra một tấm thẻ. Sau đó quay lại, xếp hàng đứng vững trước mặt hắn.

Ba người Đường Tam đến cuối cùng nên tất nhiên sẽ rút thăm cuối cùng.

Mỹ công tử quay đầu nhìn Đường Tam, nói: "Ca, ngươi có phải khẩn trương hay không?"

Đường Tam làm ra bộ dáng tươi cười, nói: "Không sao. Không ngờ Thiên Hồ miện hạ lại tự mình đến đây phụ trách rút thăm."

Mỹ công tử nghi hoặc nói: "Các kỳ tranh tài trước đều như vậy a! Đây là vì đảm bảo công bằng, tránh có tuyển thủ mua chuộc cường giả Thiên Hồ tộc vì bọn họ mà tiến hành gia trì vận khí."

Đường Tam bừng tỉnh đại ngộ, hoá ra đây là lệ cũ. Bất quá, trước mặt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, hắn đúng là khẩn trương. Hắn đã gặp qua vài Đại Yêu Hoàng, nhưng nói người mang lại cho hắn áp lực lớn nhất thì chính là vị trước mặt này.

Tuy nói Thiên Hồ tộc không có lực chiến đấu, nhưng nếu đánh giá tổng hợp, vị này không phải chỉ thua Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng sao?

Khi đối mặt với các Hoàng Giả khác, Đường Tam không lo lắng bí mật của mình bị phát hiện, nhưng trước mặt người khống chế vận khí này, hắn thật sự không có niềm tin tuyệt đối.

Rút thăm tiến hành rất nhanh, đã đến lượt Đại Miêu rồi. Đại Miêu đi đến trước mặt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, rút ra một lá thăm.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng dùng ánh mắt bình thản mà thâm thuý nhìn hắn, khẽ gật đầu, nói: "Vận mệnh của tộc ngươi vì ngươi mà thay đổi. Không tồi."

Đối mặt với Hoàng Giả này, Đại Miêu dù kiêu ngạo cỡ nào cũng có chút lo sợ. Hắn cung kính nói: "Đa tạ miện hạ khích lệ."

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng không lên tiếng, Đại Miêu vội vàng cầm thẻ của mình, đi sang một bên mà không thèm nhìn tới cái thẻ.

Sau đó tới lượt Mỹ công tử. Nàng rất tự nhiên đi vào trước mặt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, rút lấy một lá thăm.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn nàng, trong mắt loé lên một tia sáng kỳ lạ và mờ ảo, Đường Tam đứng sau Mỹ công tử trong nháy mắt khẩn trương lên. Nhưng rất nhanh, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng liền khôi phục như bình thường.

"Thiên cơ phải chăng sẽ tái hiện, hiện tại ta nhìn không thấy rõ. Nhưng nếu tái hiện thì Khổng Tước sẽ hồi sinh." Thanh âm của hắn chỉ có Mỹ công tử mới nghe được. Thân thể nàng hơi run lên, nhìn về vị Hoàng Giả tuy nhìn còn trẻ, nhưng thật ra đã chấp chưởng Tổ đình rất nhiều năm, hơi khom người bái kiến.

Mỹ công tử cũng đi xếp hàng, cuối cùng dĩ nhiên chính là Đường

Tam. Bây giờ, bên trong thùng cũng không còn lựa chọn, chỉ còn thừa lá thăm cuối cùng. Đường Tam đi lên trước, lấy ra cái thẻ, sau đó hơi khom người bái kiến Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn hắn, hơi nhíu mày: "Ngươi được Thuỷ Tinh tán thành?"

"Vâng." Đường Tam vô cùng thành thật đáp.

"Thật lâu chưa từng có. Thật thú vị." Trên mặt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng lộ ra một ý cười nghiền ngẫm. Đường Tam lần nữa hành lễ rồi bước nhanh đến bên cạnh Mỹ công tử.

Trước đó khi Đường Tam nghĩ đến Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thì đột nhiên nghĩ ra cách che giấu khí tức của mình. Hắn chủ động kích phát khí tức trên Thuỷ Tinh Kính, để cỗ khí tức này xảo diệu quấn quanh trên người mình.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có lẽ sẽ thăm dò hắn, nhưng khi cảm nhận được khí tức của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng trên người hắn thì sẽ tiếp tục thăm dò sao?

Những tuyển thủ lọt vào top 16 này nhận được ưu ái từ Hoàng Giả là chuyện rất bình thường, mà Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng được xưng là đệ nhất Hoàng Giả, trên người mình có khí tức của hắn vậy có nghĩa là mình bị hắn chọn trúng. Vậy dù có là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thì đoán chừng cũng không thăm dò quá lâu trên người mình.

Chương 536: Bắt đầu vòng chung kết

Sự thật đã chứng minh Đường Tam phán đoán chính xác. Vừa rồi hắn cảm nhận được Thần Thức của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đảo qua trên người hắn, nhưng khi cảm nhận được khí tức của Thuỷ Tinh Kính thì lập tức thu hồi lại. Đường Tam đã chuẩn bị sẵn sàng kích phát khí tức của Tinh Tinh, Tinh Tinh rốt cuộc là một tồn tại như thế nào hắn không biết, nhưng nhất định là có quan hệ với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng.

May mắn, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không chú ý quá nhiều đến hắn. Trên thực tế, Đường Tam cũng thu được tán thành từ núi Thiên Hồ, chỉ là không phải trực tiếp do Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tán thành thôi. Rút thăm hoàn tất, cuối cùng cũng vượt qua được cửa ải này. Tiếp theo chính là so sánh dấu hiệu.

Tới đây, Đường Tam không còn ý nghĩ gì. Sau khi nhìn thấy Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, hắn biết mình chỉ có thể dựa vào vận khí cơ bản để rút thăm, dù gặp người nào cũng không còn quan trọng. Nếu hắn gặp Mỹ công tử thì trực tiếp nhận thua, để nàng vào top 8 cũng không tệ, có thể lấy cớ là muốn tiếp tục tham gia thi đấu hai người.

Mà khi tuyên bố kết quả rút thăm, Đường Tam hơi kinh ngạc.

Khổ tận cam lai rồi?

Kết quả cuối cùng cho thấy, hắn, Mỹ công tử cùng Đại Miêu lần lượt đối mặt với ba đối thủ khác nhau. Ba người bọn họ không gặp

nhau ở lượt đầu tiên.

Trong đó, Đường Tam cùng Đại Miêu ở thượng khu, vận khí cực tốt, bọn họ muốn chạm mặt thì phải đến trận bán kết mới có thể đụng phải, tranh đoạt vị trí tiến vào trận chung kết.

Mà Mỹ công tử ở hạ khu, Đường Tam cùng Đại Miêu muốn đụng phải nàng thì phải đến trận chung kết, tranh giành vị trí quán quân.

Không hề nghi ngờ, đây chính là kết quả tốt không thể tốt hơn. Ở vòng loại liên tục đối mặt với cường địch, từng bước đi đến ngày hôm nay, cuối cùng may mắn cũng đã giáng lâm.

Quả nhiên, may mắn và vận rủi cân bằng, xui xẻo nhiều rồi thì tự nhiên vận may sẽ đến.

Với kết quả rút thăm như vậy, ba người bọn họ đều vui mừng quá đỗi.

Kế tiếp chính là muốn so tài.

Trong ba người bọn họ, người đầu tiên ra sân chính là Đại Miêu.

Trận của Đại Miêu là trận đầu tiên, đối thủ của hắn đương nhiên cường đại, không mạnh không có khả năng đứng ở nơi này.

Đường Tam cùng Mỹ công tử trở về khu vực chờ, nơi nghỉ của bọn họ được an bài ở gần đài khách quý, có thể nhìn rõ tình huống trên đài thi đấu, bởi vậy bọn họ có thể vừa nghỉ ngơi vừa xem thi đấu.

Mà Đại Miêu thì đến khu hậu trường, chuẩn bị cho trận thứ nhất.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đã trở về ghế của mình. Ghế của hắn cái

thứ bảy đếm từ bên trái sang, cũng không phải là hai cái trung tâm.

Hai ghế trung tâm hẳn là dành cho Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng, hai người mạnh nhất trong Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc.

"Ca, vận khí hôm nay của chúng ta thật tốt, rút thăm rất không tồi! Nếu chúng ta có thể gặp nhau ở trận chung kết thì quá tốt rồi." Mỹ công tử rõ ràng có chút hưng phấn.

Bọn họ phân biệt ở hai phòng chờ khác nhau, lại có thể giao tiếp qua máy truyền tin.

Đường Tam nói: "Thận trọng từ lời nói đến việc làm, có Hoàng Giả quan chiến. Hãy chuẩn bị tốt trước trận đấu."

Thượng và hạ khu hôm nay đều có bốn trận tranh tài, Đường Tam xuất chiến ở trận thứ ba thượng khu, còn Mỹ công tử xuất chiến ở trận thứ hai hạ khu.

Nếu hôm nay Đại Miêu có thể thắng, lượt sau hắn sẽ gặp người chiến thắng trận thứ hai hôm nay, còn nếu Đường Tam thắng thì sẽ gặp người chiến thắng trận thứ tư. Cho nên trước bán kết bọn họ sẽ không gặp nhau.

Cũng không biết bên ghế khách quý kia có bao nhiêu Hoàng Giả đến quan chiến, Đường Tam không dám dùng Thần Thức đi tìm kiếm, nhưng hắn nghĩ không chỉ có Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Dù sao, trừ ba người bọn họ thì còn lại đều là hậu đại Hoàng Giả.

"Vòng chung kết, trận đấu thứ nhất sắp bắt đầu, mời song phương đăng tràng."

Trên đài thi đấu, một trọng tài cấp độ Đại Yêu Vương đã đứng đó. Từ khí tức trên người thì hắn chính là cường giả Hoàng Kim Mãnh Mã.

Ở vòng chung kết, trên đài sẽ có trọng tài, tuỳ thời có thể tạm dừng thi đấu. Bởi vì tiến vào chung kết đều là các thiên kiêu chi tử trong các tộc, nên tuyệt đối không thể tổn thất, do đó vòng chung kết Tổ đình tinh anh đại tái trước nay đều không có tình huống tuyển thủ tử trận.

Đại Miêu leo lên đài thi đấu, bộ dạng của hắn không khác gì so với thi đấu vòng loại. Mà khi đối thủ của hắn leo lên tranh tài thì trong hắn có vẻ hơi đơn bạc.

Không có cách, Sư Hổ tộc đúng là nghèo rớt mùng tơi a! Đừng nói Thần Khí, dù là một vũ khí kém một chút cũng không có. Mà đối thủ của hắn thì trang bị từ đầu đến chân. Thậm chí khi đối phương vừa ra sân, Đại Miêu cũng không thể nhận ra được ngay chủng quần của hắn.

Đó là một người cao chừng ba mét, thân hình to lớn, toàn thân được bao phủ bởi một bộ áo giáp nặng nề, trên áo giáp được khảm nhiều bảo thạch, toả ra quang mang lấp loé. Vũ khí trong tay hắn là một cây trường mâu, dài chừng năm mét, tản ra khí tức lạnh lẽo, xem ra cũng không phải vật tầm thường.

Trước khi rút thăm người này không mặc trang bị, lúc này được trang bị đầy đủ, Đại Miêu cẩn thận phân biệt một chút, tính đến thân hình của đối phương mới biết được tên trước mặt này là ai.

Người này là cường giả Tinh Quái Tộc đến từ Nhật Thần Đế Quốc, cũng là hậu đại Hoàng Giả, chính là Hoàng Giả tu luyện từ thạch Lưu Ly thành tinh, cuối cùng thành Hoàng, danh xưng Thiên Kỳ

Bách Quái Lưu Ly Thiên Tinh Hoàng.

Thạch Lưu Ly là một loại bảo thạch kỳ lạ, nó có ánh sáng trong như thuỷ tinh. Thạch Lưu Ly tu luyện thành tinh, có năng lực thiên phú là phản xạ, có thể phản xạ các loại năng lực công kích, phi thường kỳ dị. Mặc dù không thể phản xạ được tất cả năng lực nhưng như vậy đã cực kỳ lợi hại. Phương thức chiến đấu của Lưu Ly tộc cũng thiên kỳ bách quái cho nên mới có danh xưng như vậy, phi thường khó đối phó.

Trong các Thiên Tinh Hoàng, Lưu Ly Thiên Tinh Hoàng bài danh thứ năm.

Người trước mắt này có thể tiến vào vòng chung kết hiển nhiên không phải dễ đối phó. Hơn nữa, ở bên Tinh Quái Tộc, tộc có nhiều tiền nhất chính là Lưu Ly tộc.

Chủng quần này có một năng lực thiên phú cường đại là rất giỏi khám phá các mỏ bảo thạch khác nhau, tất cả các chỗ chế tạo tiền tệ lớn trên Yêu Tinh Đại Lục đều thuộc về Lưu Ly tộc. Cho nên không có gì lạ khi tộc này có nguồn tài phú dồi dào, một thân "trang phục lộng lẫy" của tên trước mặt này chính là do tiền đắp lên.

Thiên Thông thương hội đến từ Nhật Thần Đế Quốc, cũng chính là thương hội có người quản lý Phì Biên mà Đường Tam từng thấy, sau lưng nó chính là bộ tộc Lưu Ly Thạch giàu có.

Đối mặt với đối thủ nhiều tiền này, con ngươi Đại Miêu co vào, dấy lên chiến ý. Không nói đến năng lực thiên phú của đối phương là gì, riêng một thân trang phục này đã thật không đơn giản, không chừng còn kèm theo một số năng lực khác, đối thủ như vậy rất khó giải quyết.

"Sư Hổ tộc Đại Miêu đến từ thành Gia Lý giao đấu với Lưu Ly tộc Cổ Lam đến từ thành Lưu Ly, tranh tài bắt đầu!"

Đến vòng chung kết, cuối cùng cũng được xưng tên, loại đãi ngộ này so với thi đấu vòng loại thì tốt hơn nhiều.

Sau khi tuyên bố trận đấu bắt đầu, trọng tài Đại Yêu Vương liền lui ra rìa sân đấu, tự mình phóng ra một tầng phòng hộ, nhìn chăm chú hai bên.

Đài thi đấu trong vòng chung kết lớn hơn nhiều so với trước, đường kính chừng 500 mét bao phủ một diện tích cực lớn, song phương trong mắt đối thủ cũng chỉ là một chấm đen nhỏ, cần tập trung mới có thể nhìn rõ. Nhưng sân thi đấu lớn như vậy cũng có thể cung cấp cho song phương nhiều không gian chiến đấu hơn.

Đại Miêu hít sâu một hơi, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng rống, thân hình biến lớn, trong giây lát đã biến thành một chiến sĩ thân cao năm mét, sải bước về phía đối thủ.

Chương 537: Điện Thần Chi Nhãn

Còn Cổ Lam nâng trường mâu trong tay lên, tay phải cầm chính giữa trường mâu, trên thân sáng lên một tầng sáng kỳ dị. Trong nháy mắt tiếp theo, hắn ném mạnh trường mâu, trường mâu lập loè trên không trung rồi hư không tiêu thất.

Mà bên này Đại Miêu cảm giác được một nguy cơ to lớn dường như sẽ bao phủ lấy mình ngay lập tức.

Biến mất là sao?

Đại Miêu không dám khinh thường, cầm trọng kiếm trong tay lên, Sư Hổ Kim Cương bắn ra, hào quang bạch kim chói mắt nở rộ. Sau đó, con ngươi hắn co vào, trọng kiếm chém ra.

"Đương" một tiếng, Sư Hổ Kim Cương bộc phát, trường mâu lúc trước biến mất đã bắn ngược lên, nhưng toàn thân Đại Miêu lại như bị sét đánh đến tê liệt, từng dòng điện chạy qua người hắn. Mà đúng lúc này, Cổ Lam đứng ở phía xa ấn lên một viên đá màu bạc gắn trên mũ của mình, trong chớp mắt hắn đã đến trước người Đại Miêu, tiếp được thanh trường mâu đang rơi xuống, nhanh như chớp đâm tới Đại Miêu.

Lúc này, Đại Miêu đang trong trạng thái tê dại, may mà Sư Hổ Kim Cương có đặc tính cường đại nên hắn khôi phủ đủ nhanh, ngay trước khi trường mâu đến trước ngực thì hai con mắt hắn đột nhiên bắn ra quang mang mãnh liệt, trên thanh trọng kiếm, Sư Hổ Kim

Cương bộc phát.

"Oanh ---"

Cả hai đồng thời lui lại, Đại Miêu lại lần nữa tê liệt. Mà đối thủ của hắn cũng không chịu được, bị Sư Hổ Kim Cương đẩy mạnh lui về sau hơn mười mét, hai tay run lên.

Một kích này không chỉ có lực lượng của Đại Miêu, còn có lực lượng hắn thôn phệ được trong va chạm trước đó, cộng với năng lực bài xích của Sư Hổ Kim Cương nên có lực bộc phát cường hãn.

Nhưng Cổ Lam khôi phục nhanh hơn Đại Miêu, bộ áo giáp trên người hắn đã hoá giải phần lớn lực trùng kích, thanh trường mâu trong chớp nhoáng lại bay ra, phi thẳng tới ngực Đại Miêu.

Năng lực làm tê liệt và tốc độ nhanh như chớp của trường mâu thật sự quá mạnh, Sư Hổ Kim Cương cường đại cũng không phòng ngự được, lần này tự nhiên cũng khó có thể chống đỡ. Hơn nữa, thiểm điện trường mâu khi thoát khỏi tay sẽ biến mất, hoá thành điện quang lấp loé.

Đại Miêu để ngang trọng kiếm, khí huyết trào lên, cưỡng ép ngăn cản nó.

"Đương".

Đại Miêu lại lùi lại, thân thể lần nữa tê liệt, liên tục ba lần cùng thiểm điện trường mâu cứng đối cứng, thân thể của hắn bị tê liệt lâu hơn.

Dù trước đó chưa từng để ý đối thủ này, nhưng Đại Miêu hoàn toàn có thể khẳng định, trong các trận đấu trước hắn chưa bao giờ sử

dụng loại vũ khí này. Có thể bằng một kiện vũ khí áp chế mình thành như thế này, cái kia hiển nhiên là Thần Khí.

Cổ Lam lại ấn vào viên đá màu bạc, khi hắn xuất hiện thì là ở sau lưng Đại Miêu. Hắn nắm chặt hai tay rồi đánh xuống lưng Đại Miêu.

Sư Hổ Kim Cương bắn ra lực đẩy mạnh, nhưng kỳ lạ là, khi Sư Hổ Kim Cương đánh vào cơ thể Cổ Lam, khôi giáp trên người hắn lại biến thành trong suốt. Hào quang bạch kim chiếu vào như thế nào cũng bị bắn ngược ta, quay trở lại tác dụng lên người Đại Miêu.

Trong tiếng rên rỉ, Đại Miêu đã bị đánh bay ra ngoài.

Năng lực thiên phú của Lưu Ly tộc, phản xạ!

Lúc này, một viên bảo thạch màu vàng trên tay phải Cổ Lam lấp loé, thiểm điện trường mâu trên không trung dường như bị một cỗ lực lượng cường đại dẫn dắt, đâm thẳng xuống người Đại Miêu.

Toàn bộ quá trình xảy ra nhanh vô cùng, tựa như nước chảy mây trôi.

Bản thân Sư Hổ Kim Cương rất mạnh mẽ, nhưng thiểm điện trường mâu có tác dụng tê liệt quá ác liệt, lần này Đại Miêu không lựa chọn cứng đối cứng nữa, cố nén khí huyết đang trào lên, chân phải đạp đất, xông ra ngoài.

Tia sáng màu vàng trên tay phải Cổ Lam phát ra càng mãnh liệt, hắn đột nhiên hất mạnh tay, dẫn dắt thiểm điện trường mâu cải biến phương hướng, đuổi theo Đại Miêu. Cùng lúc đó, áo giáp trên người hắn lần nữa bắn ra ánh sáng như thuỷ tinh, phía sau bắn ra một cỗ lực đẩy, thôi động thân thể hắn vọt tới Đại Miêu như một viên đạn lưu ly.

Không còn cách nào né tránh, thiểm điện trường mâu tới thực sự quá nhanh, rơi vào đường cùng, Đại Miêu chỉ có thể lần nữa chém ra trọng kiếm, đánh bay thiểm điện trường mâu. Nhưng ngay sau đó, hắn liền bị Cổ Lam va chạm từ mặt bên mà văng ra xa.

Dưới tình huống bị tê liệt, Đại Miêu căn bản không thể thi triển Sư Hổ Kim Cương để phòng ngự, lần này bị đánh đến phun máu.

Dù là khán giả nào cũng nhận ra được, trang bị của Đại Miêu quá thua thiệt. Đối phương chỉ dùng áo giáp và thiểm điện trường mâu, cộng thêm năng lực thiên phú của Lưu Ly tộc liền áp chế Đại Miêu đến mức không thể phát huy ra lực lượng của bản thân.

"Ca, như vậy chỉ sợ Đại Miêu sẽ thua, trang bị của hắn thật là .... Nếu sớm biết ta đã để phụ thân tìm cho hắn một số trang bị để thi đấu." Mỹ công tử truyền âm nói với Đường Tam.

Đường Tam nói: "Đây là con đường duy nhất của Đại Miêu. Đến vòng chung kết, các tộc khẳng định sẽ hỗ trợ đầy đủ cho các tuyển thủ tộc mình. Trận đấu này hắn nên thi đấu như vậy, nếu dưới tình huống này hắn vẫn có thể chiến thắng đối thủ, vậy thì, Sư tộc cùng Hổ tộc nhất định sẽ có phản ứng."

Mỹ công tử sửng sốt: "Ngươi cho rằng Đại Miêu có thể thắng sao?"

Lúc này trên đài thi đấu, Đại Miêu đã hoàn toàn bị áp chế, không ngừng bị tuyển thủ Lưu Ly tộc đánh bay, Sư Hổ Kim Cương trên người đã hỗn loạn, hiển nhiên là đang ở thế yếu.

Đường Tam mỉm cười nói: "Nhìn xem đi. Đại Miêu chính là cường giả bách chiến, ý chí chiến đấu đủ cường đại, cũng sẽ không dễ dàng thất bại như vậy. So về trang bị, hắn khẳng định không bằng

đối thủ, nhưng vấn đề lớn nhất của tên Lưu Ly tộc kia chính là không đủ lực bộc phát. Chỉ cần hắn không thể bộc phát trong nháy mắt đánh bại Đại Miêu thì Đại Miêu vẫn còn cơ hội."

Tình huống trên đài thi đấu phi thường bất lợi với Đại Miêu, hắn đúng là đang bị áp chế, nhưng Đường Tam rất rõ ràng sự bền bỉ, chiến ý của Đại Miêu. Nếu chỉ vì áp chế mà cho rằng Đại Miêu sẽ thua thì đã sai hoàn toàn.

Tên Cổ Lam kia nương theo trang bị cùng năng lực thiên phú đúng là có rất nhiều kỹ xảo chiến đấu, có thể áp chế Đại Miêu nhưng khuyết điểm của hắn là lực bộc phát. Dù sao năng lực thiên phú của Lưu Ly tộc là bị động, chỉ khi bị đối thủ tấn công thì mới phản xạ năng lực của đối phương, còn lại tất cả đều dựa vào trang bị của mình.

Thiểm điện trường mâu đúng là rất mạnh, áo giáp cũng mạnh, hai cái này không phải Thần Khí thì cũng đã tiếp cận cấp độ Thần Khí, nhất là thiểm điện trường mâu kia, ngay cả Sư Hổ Kim Cương cũng không thể hoá giải uy lực của nó. Nhưng hai thứ này đều không đủ lực bộc phát để đánh tan Sư Hổ Kim Cương công phòng nhất thể nên không thể trực tiếp đánh bại Đại Miêu.

Đài thi đấu đường kính 500 mét, Đại Miêu liên tục lùi lại, cơ bản là ngăn cản một lần liền trúng mấy lần công kích. Điều duy nhất hắn đang cố gắng làm là liều mạng trong trạng thái tê liệt không bị thiểm điện trường mâu đâm trúng. Có Sư Hổ Kim Cương mà còn bị tê liệt đến trình độ như vậy, nếu bị đâm trúng thì sẽ có phiền phức lớn.

Công kích của Cổ Lam rất hung dữ, áo giáp trên người không ngừng bắn ra các công kích thuộc tính nguyên tố khác nhau, chủ yếu là hỗ trợ hắn tự mình công kích Đại Miêu cũng như phụ trợ thiểm điện

trường mâu. Ánh sáng màu vàng trong tay phải của hắn có tác dụng dẫn dắt trường mâu, khiến cho trường mâu đó luôn có thể xuất hiện ở góc độ xảo diệu, khó có thể ngăn cản.

Sư Hổ Kim Cương tán loạn trên người Đại Miêu chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản, từ tình hình này có thể thấy, phòng ngự của hắn triệt để bị đánh vỡ chỉ là vấn đề thời gian.

Ở ghế khách quý, các cường giả Hoàng Kim Sư Tử tộc cùng Hoàng Kim Thánh Hổ tộc không khỏi nhíu lông mày, bọn họ sao lại không nhìn ra, Đại Miêu sở dĩ bị áp chế chính là vì trang bị quá mức thua thiệt.

Chương 538: Ẩn nhẫn

Cổ Lam đơn giản dùng năng lực phản xạ là có thể chống loại Đại Miêu, nhưng bản thân Sư Hổ Kim Cương không chỉ có thể bài xích, mà còn có thể thôn phệ. Ở mức độ nào đó, thôn phệ đúng là khắc chế năng lực phản xạ của Lưu Ly tộc.

Nếu ta không công kích ngươi, ta liền thôn phệ huyết mạch chi lực của ngươi, sau đó tấn công vào không trung, không ngừng tiêu hao huyết mạch của ngươi, ngươi phải làm sao?

Nhưng vấn đề là, Cổ Lam dựa vào ưu thế trang bị đã áp chế Đại Miêu căn bản không có cách nào đem hiệu quả thôn phệ lên bản thể của hắn.

Đương kim tộc trưởng Hoàng Kim Sư Tử tộc ở chỗ khách quý nhìn thấy một màn này, ánh mắt không khỏi loé lên, bàn chân sư tử to lớn không ngừng mở ra lại đóng vào.

"Ầm!" Đại Miêu lần nữa bị đánh bay ra ngoài, lại phun một ngụm máu tươi, trọng kiếm trong tay hắn vì liên tục va chạm mà chồng chéo nhiều dấu vết. Thiểm điện trường mâu không chỉ có năng lực làm tê liệt cực mạnh, bản thân nó cũng khá sắc bén, đây cũng là nguyên nhân Đại Miêu không dám để nó đâm trúng.

Lần này Cổ Lam không có truy kích nữa, hắn đã nhận ra vấn đề của mình. Dưới một loạt công kích, nhìn qua hắn chiếm thế thượng phong, nhưng hắn cảm nhận được, đối phương dù liên tục bại lui

nhưng không có loạn. Mà Sư Hổ Kim Cương rất bền bỉ, đối phương nhìn qua thổ huyết mấy lần, nhưng khẳng định không thương tổn đến bản nguyên.

Nếu tiếp tục như vậy, vì hắn không ngừng thôi động trang bị nên huyết mạch chi lực tiêu hao cũng không nhỏ.

Có thể tiến vào vòng chung kết, thực lực cùng kinh nghiệm chiến đấu của Cổ Lam cũng không kém. Ở vòng loại, hắn sử dụng bộ áo giáp thần kỳ này thật kinh người, mà thiểm điện trường mâu trong tay hắn có tên gọi là Điện Thần Chi Nhãn, là tồn tại cấp bậc Thần Khí.

Tất nhiên, Thần Khí cũng chia cấp độ khác nhau. Điện Thần Chi Nhãn không thể so sánh với Thiên Cơ Linh, nhưng nó cũng là Thần Khí. Nó có hiệu quả làm tê liệt, có đặc tính phá phòng ngự, dù không phải tuyệt đối phá được hết các phòng ngự, nhưng đa số phòng ngự đều mất đi hiệu quả trước mặt nó.

Cho tới vòng chung kết Cổ Lam mới lấy ra món Thần Khí này, chính là vì muốn nhanh chóng tiến vào top 8. Sau khi rút thăm phải Đại Miêu, kỳ thực Cổ Lam rất hưng phấn. Trong 16 tuyển thủ, Đại Miêu là người hiếm hoi không có thế lực đứng sau, mặc dù trước đó hắn thể hiện ra thực lực cường hãn, nhưng vậy thì có sao? Hắn không có công kích phạm vi lớn, không có Thần Khí, rất hiển nhiên là đối thủ dễ đối phó nhất ở vòng chung kết.

Nhưng Cổ Lam không nghĩ tới lực phòng ngự của Sư Hổ Kim Cương lại mạnh và bền như vậy. Ngay cả khi hắn đã chiếm ưu thế tuyệt đối thì Đại Miêu không ngừng để bị thương nhẹ, kỳ thật là đang tiêu hao huyết mạch chi lực của mình.

Không thể tiếp tục như vậy nữa, nếu đối phương bắt được cơ hội

phản kích, đó không phải là thất bại trong gang tấc sao?

Hiểu rõ trạng thái của mình, Cổ Lam không chút do dự dừng lại, tay phải cầm Điện Thần Chi Nhãn, từng khối bảo thạch trên áo giáp lần lượt sáng lên, huyết mạch chi lực khổng lồ được bảo thạch tăng phúc, không ngừng ngưng tụ trong Điện Thần Chi Nhãn, khiến cho trên đó có ân ẩn điện quang kim sắc lấp loé.

Ở giữa tay cầm Điện Thần Chi Nhãn có một viên bảo thạch, cũng chính là hạch tâm của món Thần Khí này, Điện Thần Chi Nhãn thật ra là nói về viên bảo thạch này mới đúng. Nghe nói đây là một viên Thiểm Điện Thạch cực kỳ thần kỳ, sau này được Hoàng Giả phong ấn, từ đó mới đúc thành món Thần Khí này.

Năng lượng được rót vào viên bảo thạch trên Điện Thần Chi Nhãn, trường mâu tích luỹ năng lượng ngày càng mạnh, những tia điện quang phản chiếu áo giáp trong suốt như thuỷ tinh của hắn, càng khiến nó trở nên lộng lẫy.

Đại Miêu bị đụng bay lúc này đã khôi phục vài phần từ trạng thái tê liệt. Bởi vì Cổ Lam dừng lại nên hắn đã có cơ hội được điều chỉnh.

Hắn không thừa dịp Cổ Lam tụ lực mà công kích, hắn hít sâu một hơi, vận chuyển Sư Hổ Kim Cương để nó ổn định trở lại. Chỉ là trong mắt Đại Miêu lúc này hiện lên một vòng màu đỏ, màu đỏ tràn đầy sát khí.

Cổ Lam vẫn nhìn Đại Miêu chăm chú, hắn cũng không lo lắng Đại Miêu ở thời điểm này phát động công kích. Nếu vậy, ngược lại hắn càng có cơ hội. Năng lực thiên phú phản xạ của hắn đủ để áp chế đối thủ, lại lấy Điện Thần Chi Nhãn toàn lực bộc phát thì hắn có thể kết thúc trận đấu này.

Nhưng Đại Miêu không có công kích, ngược lại đối phương cũng giống hắn, chính là đang tụ lực.

Cổ Lam biết không thể trì hoãn được nữa, khi nhìn thấy một vòng huyết sắc trong mắt đối phương, hắn cảm thấy trong lòng bất an.

Điện Thần Chi Nhãn tựa như đã biến thành tia chớp, toàn thân bắn ra điện quang màu vàng chói mắt.

Cổ Lam hét to: "Đi chết đi!" Điện Thần Chi Nhãn trong tay hắn biến mất tức thì, ngay sau đó thình lình xuất hiện trước mặt Đại Miêu.

Mà đúng lúc này, Cổ Lam nhìn thấy trong mắt Đại Miêu bỗng bộc phát ra hào quang đỏ như máu. Khi huyết quang bốc lên, Cổ Lam chỉ cảm thấy tim mình lỡ nhịp, đối phương vậy mà quấy nhiễu được hắn, làm hắn xuất thần nên Điện Thần Chi Nhãn vốn khoá chặt Đại Miêu cũng bị gián đoạn.

Ngay khi Đại Miêu ngẩng đầu thì đồng thời, Cổ Lam cũng động. Điện Thần Chi Nhãn cơ hồ trong nháy mắt đâm xuyên qua thân ảnh Đại Miêu, nhưng thân ảnh này cũng theo đó tán loạn. Mà bản thể Đại Miêu đã nhanh chóng nhào về phía Cổ Lam.

Né tránh! Đại Miêu vậy mà tránh được Điện Thần Chi Nhãn.

Lúc trước dây dưa dài như vậy, Cổ Lam sử dụng thiểm điện trường mâu công kích Đại Miêu hết lần này đến lần khác, Đại Miêu luôn tận khả năng ngăn cản, không cố gắng né tránh một lần, nhìn qua dường như tốc độ không đủ nên không thể né tránh Điện Thần Chi Nhãn.

Nhưng là, ngay khi Cổ Lam bộc phát ra một kích mạnh nhất, Đại Miêu vậy mà né tránh được, thậm chí khi hồng quang bốc lên, thân

thể hắn còn hành động một cách tự nhiên. Bộ pháp quỷ dị kia của hắn mang theo hư ảnh trùng điệp, và Điện Thần Chi Nhãn đã mất đi khoá chặt mục tiêu nên không thể truy kích được hắn.

Hồng quang chói mắt bỗng bắn ra từ trên người Đại Miêu, trong chớp mắt đã đến bên cạnh Cổ Lam. Cổ Lam cấp tốc đưa tay ra, muốn ấn lên viên đá màu bạc trên mũ giáp, muốn truyền tống né tránh để cầm lại Điện Thần Chi Nhãn của mình.

Nhưng Đại Miêu đã chờ cơ hội này quá lâu, làm sao có thể cho hắn cơ hội né tránh.

"Gràoooo ...." Quang ảnh Sư Hổ Thú to lớn hiện lên sau lưng Đại Miêu. Khi tiếng gầm vang lên, hồng quang kinh khủng đã bao phủ toàn bộ chiến trường, đồng thời bao phủ thân thể Đại Miêu. Cổ Lam chỉ cảm thấy một cỗ sát khí băng lãnh cực kỳ điên cuồng đánh thẳng vào cơ thể, động tác tự nhiên bị chậm đi nửa nhịp. Mà tốc độ Đại Miêu lại tăng lên, trọng kiếm trong tay mang theo Sư Hổ Kim Cương hung hãn trảm xuống.

Vào thời khắc mấu chốt, Cổ Lam ngay lập tức thi triển năng lực thiên phú của mình, một tầng ánh sáng lưu ly từ trong cơ thể hắn bắn ra. Sở dĩ Lưu Ly tộc được đánh giá là huyết mạch cấp một chính là vì năng lực phản xạ này. Dù công kích có mạnh bao nhiêu đều được phản xạ ngược trở lại, dù Lưu Ly tộc bị thương thì đối thủ phải cân nhắc xem có thể chịu được công kích như vậy hay không.

"Oanh ----"

Cổ Lam bị một kiếm bổ đến bay thẳng lên, viên bảo thạch màu bạc trên áo giáp cũng bị đánh bay. Mà Đại Miêu nhận phản kích nên cũng bị đẩy ra, đồng thời phun ra một ngụm máu tươi.

Mặc dù Cổ Lam tiếp nhận công kích của Đại Miêu, nhưng dựa vào áo giáp nên hoá giải được phần lớn. Đại Miêu không có áo giáp chống đỡ, chỉ có thể dựa vào huyết mạch chi lực thôn phệ một phần lực lượng bị phản xạ lại, nhưng phần lớn lực lượng vẫn trùng kích trên người hắn.

Cổ Lam phun ra một ngụm máu nhỏ, lúc này hắn vừa sợ vừa giận, chủ yếu là vì bảo thạch giúp hắn thuấn di đã bị đánh rơi xuống, mà muốn sửa chữa áo giáp thì cần rất nhiều tiền. Hơn nữa hắn còn bị thương. Một kiếm vừa rồi của đối thủ cực kỳ nặng, dù có áo giáp phòng ngự nhưng lực bộc phát cường đại của Sư Hổ Kim Cương đã xuyên qua, nó vừa bị phản xạ vừa có một phần tác dụng lên người hắn.

Chương 539: Tấn cấp đi Đại Miêu

Cổ Lam bị thương, nhưng vì phản xạ nên thương thế của Đại Miêu hẳn là nghiêm trọng hơn mới đúng. Hắn công kích cuồng bạo như vậy hẳn là muốn mình phải chết.

Cổ Lam vừa nghĩ tới đây thì thấy Đại Miêu vừa rơi xuống đất lại lần nữa lao về phía mình. Hào quang bạch kim trên trọng kiếm trong tay hắn chỉ tăng chứ không giảm, đôi mắt càng nồng đậm huyết sắc, hồng quang bao phủ hai người và xung quanh cũng ngày càng mãnh liệt.

Hắn điên rồi sao? Không điều chỉnh bản thân, đây không phải muốn chết sao?

Cổ Lam sửng sốt, vội vàng kích hoạt huyết mạch chi lực, lần nữa thi triển năng lực thiên phú.

"Oanh ----"

Áo giáp trên người Cổ Lam bị chém ra một vết nứt, Đại Miêu lần nữa phun ra máu tươi, bởi vì bộc phát quá mạnh, tay phải của hắn cơ hồ muốn vỡ ra.

Tuy nhiên, ngay khi Đại Miêu tiếp đất thì hắn lại bắn người lên, đem trọng kiếm sang tay trái. Trọng kiếm mang theo kiếm mang hung mãnh lần nữa phóng tới đối thủ. Kiểu va chạm này không hề nghi ngờ là rất thảm khốc, nhưng khán giả lại thấy nhiệt huyết sôi

trào. Quá hung hãn, thật là quá hung hãn a!

Đường Tam ngồi trong phòng chờ không khỏi tán thưởng, nói khẽ: "Đại Miêu thắng!"

Đúng vậy, khi Đại Miêu tránh được một kích của Điện Thần Chi Nhãn thì Đường Tam đã biết, Đại Miêu sẽ thắng.

Trận đấu này, Đại Miêu có thể khắc chế địch không phải ở thực lực, mà là kinh nghiệm, kinh nghiệm chiến đấu phong phú. Hắn tận dụng tất cả các khả năng, cuối cùng chuyển bại thành thắng.

Luận thực lực, Đại Miêu coi như có thể thắng Cổ Lam thì chắc chắn sẽ rất khó khăn, ưu thế của hắn chỉ ở chỗ Sư Hổ Kim Cương khắc chế phản xạ ở một mức độ nhất định. Nhưng vấn đề là, áo giáp trên người Cổ Lam, cộng thêm Điện Thần Chi Nhãn không phải là thứ hắn có thể đối phó.

Cho nên, Đại Miêu lựa chọn ẩn nhẫn.

Khi cảm nhận được Điện Thần Chi Nhãn có lực uy hiếp cường đại, hắn liền chọn ẩn nhẫn. Sư Hổ Kim Cương dùng phòng ngự nhiều hơn, mà không phải tấn công, đây cũng là lý do vì sao Cổ Lam cảm thấy mặc dù hắn luôn áp chế đối thủ, nhưng không thể chân chính làm Đại Miêu bị thương nặng.

Lưu Ly Thiên Tinh Hoàng có danh xưng Thiên Kỳ Bách Quái, hậu đại của hắn cũng có phương thức chiến đấu thiên biến vạn hoá. Khi Đại Miêu bị động phòng ngự, thậm chí bị đối phương áp chế đến mức liên tục bại lui thì hắn cũng đang quan sát phương thức chiến đấu của đối phương.

Giống như Đường Tam đã chỉ rõ vấn đề cho Mỹ công tử, Đại Miêu

cũng phát hiện mặc dù đối phương có vũ khí cường đại, thực lực bản thân cũng rất mạnh nhưng lại thiếu lực bộc phát. Điều này làm hắn quyết định ẩn nhẫn, tiếp tục chịu đựng công kích liên tục của đối phương.

Quá trình này rất đau đớn vì hắn sẽ bị thương. Nhưng Đại Miêu phát hiện, mỗi khi hắn bị thương thì sát khí trong cơ thể sẽ mạnh hơn, mà dưới sự kích thích của luồng sát khí này, cường độ thân thể cùng nồng độ huyết mạch của hắn có tăng lên. Nói cách khác, tốc độ hắn khôi phục so với trước đó càng nhanh, huyết mạch chi lực cũng không ngừng bị kích thích mà trở nên cường hãn hơn.

Đây chính là nội hàm của Sát Thần lĩnh vực. Phát hiện được điều này, Đại Miêu càng yên tâm ẩn nhẫn, cho đến khi cảm thấy đối thủ có điều gì đó không ổn nên mới chuẩn bị bộc phát.

Lúc này, Sát Thần lĩnh vực trong cơ thể Đại Miêu đã sớm không thể áp chế được. Khi Điện Thần Chi Nhãn bộc phát, sát khí của hắn cũng theo đó mà bắn ra, cưỡng ép cắt đứt liên hệ giữa đối phương và Điện Thần Chi Nhãn. Mặc dù hắn không đối phó được với Điện Thần Chi Nhãn, nhưng đột nhiên tập kích để Cổ Lam tạm thời mất đi liên hệ với nó thì vẫn làm được. Mà bộ pháp quỷ dị kia tất nhiên là tuyệt học Đường Môn mà Đường Tam truyền dạy cho hắn, Quỷ Ảnh Mê Tung Bộ.

Kinh nghiệm chiến đấu phong phú khiến Đại Miêu biết bộc phát như thế nào, mà lần bộc phát này cũng cho hắn tìm được cơ hội tốt nhất.

Trong nháy mắt trùng kích đảo khách thành chủ, không để cho đối thủ lấy về Điện Thần Chi Nhãn, không để cho hắn dùng thuấn di thoát ly, như vậy, sau đó chính là chiến đấu cứng đối cứng, và đây là tiết tấu thuộc về Đại Miêu. Nhìn qua đối phương có áo giáp

phòng ngự cường đại, nhưng mỗi khi công kích bị phản xạ mà bị thương nặng, Sát Thần lĩnh vực của hắn bị kích phát mạnh hơn, bên ngoài thì áp chế đối thủ, nhưng bên trong là kích phát tiềm năng tự thân. Cho nên, công kích sau càng nặng hơn phía trước, lần sau lại càng hung mãnh hơn lần trước.

Đại Miêu bây giờ căn bản không nghĩ tới nếu mình bị thương nặng thì trận tiếp theo phải làm sao, trước thu được thắng lợi đã rồi nói tiếp. Hắn lúc này, trong lòng tràn ngập sát khí kích thích, trong mắt chỉ có đối thủ, trọng kiếm trong tay càng nặng hơn.

Khi Đại Miêu liều mạng lưỡng bại câu thương với đối thủ lần thứ sáu thì trọng kiếm đã không chịu đựng được mà nổ tung, thậm chí còn để lại trên vai hắn một vết thương rất sâu. Nhưng hắn vẫn không dừng công kích, không có trọng kiếm, hắn còn nắm đấm.

Cổ Lam lúc này đã hoàn toàn bị đánh đến mờ mắt, áo giáp quý giá của hắn đã tổn hại không biết bao nhiêu chỗ, mà đối phương vẫn điên cuồng tấn công hắn. Lực phòng ngự của áo giáp đang giảm xuống, thương thế của hắn lại nặng thêm, mà đối thủ rõ ràng đã biến thành một hồ lô máu, nhưng lực công kích vẫn không ngừng tăng lên, vẫn hung mãnh như cũ.

Nhìn khuôn mặt dữ tợn của Đại Miêu, Cổ Lam rốt cuộc đã sợ hãi.

Hắn có thể cảm nhận được, bản thể Thạch Lưu Ly của mình bắt đầu xuất hiện vết rách, hiệu quả phản xạ cũng bị ảnh hưởng. Năng lực thiên phú của Lưu Ly tộc cần bản thể ở tình huống hoàn hảo mới có thể phát huy ra được hiệu quả mạnh nhất, một khi trên thân xuất hiện vết thương thì không chỉ bị rò rỉ mà còn bị công kích của đối phương xâm nhập vào bên trong.

Điên rồi, tên này điên thật rồi!

"Oanh ----"

Cả hai bên đều bay ngược ra ngoài.

Lần này, quang mang trên áo giáp của Cổ Lam đã hoàn toàn mờ đi, phần ngực áo giáp bị vuốt hổ của Đại Miêu xé toạc ra một lỗ hổng, lộ ra làn da trong suốt sáng óng ánh bên trong.

Mà vuốt phải của Đại Miêu đã bị gãy dưới tác dụng của năng lực phản xạ.

Đại Miêu vẫn không dừng lại, sau khi tiếp đất, hắn lại lao lên mà không thèm điều chỉnh, mang theo khí thế vô địch lần nữa xông ra, lần này đổi thành vuốt trái. Bộ dáng điên cuồng càng làm mùi huyết tinh bay thẳng vào đầu Cổ Lam.

Sát khí điên cuồng đó cuối cùng cũng chạm đến nơi yếu ớt nhất trong lòng Cổ Lam.

"Ta nhận thua, ta nhận thua!" Cổ Lam hét to một tiếng.

Trọng tài Đại Yêu Vương ở phụ cận trong nháy mắt quét hai tay ra, một cỗ lực lượng nhu hoà quấn lấy Đại Miêu, đưa hắn sang một bên, hoá giải thế tấn công lần này.

Cổ Lam ngã xuống mặt đất, thở hổn hển.

Luận thương thế, hắn khẳng định không nghiêm trọng như Đại Miêu.

Lúc này, tay phải cùng cánh tay phải Đại Miêu đều bị gãy, xương sườn chỗ ngực gãy mấy cái liền, toàn thân bị máu tươi của mình

nhuộm đỏ, nhưng khí tức hung hãn chỉ tăng chứ không giảm.

Giống như Đường Tam nói lúc trước, Sát Thần lĩnh vực rơi vào tay chiến sĩ chân chính như Đại Miêu hệt như hổ mọc thêm cánh.

Đây là lần đầu tiên Đại Miêu sử dụng Sát Thần lĩnh vực trên chiến trường, và nó đã thể hiện ra hung uy như vậy. Lúc đầu hắn không sử dụng Sát Thần lĩnh vực mà để lực lượng của lĩnh vực thu lại trong cơ thể, không ngừng kích thích chính mình, để cho thân thể trở nên cường hãn hơn, cho nên hắn mới có thể kiên trì đến lúc này, kiên trì đến lúc dùng sát khí áp đảo đối thủ.

Trọng tài Đại Yêu Vương đỡ lấy Đại Miêu, giơ tay trái vẫn còn nguyên vẹn lên cao: "Sư Hổ tộc Đại Miêu, thắng!"

Trọng tài thậm chí không thèm nhìn Cổ Lam, ở trên chiến trường hèn nhát và không chiến đấu đến giây phút cuối cùng, tuyển thủ như vậy thì có gì đáng nhìn?

Lời tác giả: Tôi rất thích nhân vật Đại Miêu, vì chủng quần mà liều mạng dốc hết toàn lực. Đây cũng là biệt danh một người bạn của tôi, hắn cũng là tác giả trứ danh, mọi người có thể đoán xem đó là ai. Tập tiếp theo Tổ đình tinh anh đại tái sẽ kết thúc, một phần cao trào cũng sắp diễn ra. Đường Tam có thể phò tá Mỹ công tử trở thành Thành chủ thành Gia Lý hay không? Khổng Tước Đại Yêu Vương dựa vào đâu cho rằng Mỹ công tử có thể ngăn cản được Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng?

Lời editor: Mình cũng rất thích nhân vật Đại Miêu này, mọi người thì sao? Cảm ơn mọi người đã ủng hộ, hẹn gặp lại ở quyển 10 nhé! Lần này lại phải chia thành phần mới rồi, mình sẽ để link đến quyển 10 ở comment nhé! >.<

Chương 540: Hoàng Kim Sư Vương

Cổ Lam ngồi ngơ ngác dưới đất, thậm chí không đi nhặt lại Điện Thần Chi Nhãn, vẻ mặt vô cùng đặc sắc. Trận đấu này, hắn không chỉ thua tranh tài, mà còn thua chiến ý. Nhìn đối thủ trên người dính đầy máu, hắn sợ hãi từ tận trong lòng. Giờ khắc này, hắn thậm chí không cảm thấy sỉ nhục, mà chỉ đơn thuần là sợ hãi.

Đại Miêu thắng, đã thắng trận tranh tài trọng yếu này, cũng trở thành người đầu tiên tiến vào tứ kết. Dù phải trả giá thật lớn, nhưng khi thi đấu vòng loại hắn không phải cũng bị trọng thương sao, nhưng ở trận đấu sau đó lại là giả heo ăn thịt hổ, lần nữa chiến thắng đối thủ. Vậy, ai dám nói ở vòng tứ kết tình huống đó lại không xuất hiện? Ai dám nói hắn sẽ không trở nên cường đại hơn?

"Rống ---" Đại Miêu ngửa mặt lên trời gào thét, hắn chính là đang hướng về các Sư tộc cùng Hổ tộc ở đài khách quý phát ra tiếng rống giận giữ. Dù tiếng rống này khiến vết thương của hắn càng mất nhiều máu hơn, nhưng hắn cũng không thèm để ý. Giờ khắc này, sự phẫn uất tích tụ nhiều năm trong lòng dường như đã phát tiết toàn bộ, cảm giác phấn khởi đó làm cả người hắn càng trở nên thông thấu. Trong mắt hắn, thương thế kia không quan trọng, cảm giác thông thấu này khiến hắn đã tiến vào một tầng cấp khác.

Mười sáu tiến tám, trận đấu đầu tiên đã thảm khốc như vậy, song phương lưỡng bại câu thương, người thắng nằm ngoài dự đoán của tất cả các tuyển thủ, là một Sư Hổ Thú không có bất kỳ bối cảnh nào. Đây chắc chắn là một tình huống ít gặp, nhưng không hề nghi

ngờ, bắt đầu từ giờ khắc này, Đại Miêu đã thực sự để Sư Hổ tộc đứng vững gót chân trong hai tộc Yêu Tinh, bởi vì trận đấu này có Hoàng Giả chứng kiến.

Sau khi dọn sân, hai tuyển thủ xuống đài.

Khi Đại Miêu đi xuống đài, hiệu quả của Sát Thần lĩnh vực cũng dần rút đi, cảm giác suy yếu mãnh liệt cùng đau nhức kịch liệt bắt đầu truyền đến.

Đường Tam đã đợi hắn ở đó, nhưng không chỉ có Đường Tam, còn có một người đàn ông có dáng người cực kỳ cường tráng và mái tóc dài màu vàng kim.

Khi Đại Miêu được nhân viên đỡ xuống, Đường Tam quay đầu nhìn người đàn ông tóc vàng: "Tộc trưởng, ngài có hài lòng với lựa chọn ta dành cho quý tộc hay không?"

Đứng bên cạnh hắn không phải ai khác, chính là đương kim tộc trưởng của Hoàng Kim Sư Tử tộc.

Vị Hoàng Kim Sư Vương này đã đến đây khi tranh tài kết thúc, đi cùng hắn còn có vị đấu giá sư đã tiến hành đấu giá Thí Thần Kiếm ở hội đấu giá lớn Tổ đình.

Khi vị Hoàng Kim Sư Tử tiến hành đấu giá nhìn thấy Tu La đợi ở nơi này, hắn đã hoàn toàn xác nhận phỏng đoán của mình.

Trên thực tế, sau khi trở lại Tổ đình, Đường Tam đã liên lạc với vị này. Trước đó tham dự đấu giá, hắn đã đảm bảo trong bảy ngày sẽ mang một cường giả có thể thừa kế Thí Thần Kiếm đến Hoàng Kim Sư Tử tộc. Nhưng sau đó hắn nói cho vị kia biết, đồng bạn có thể chấp chưởng Thí Thần Kiếm sẽ tham dự Tổ đình tinh anh đại tái.

Muốn chứng minh tư cách thừa kế Thí Thần Kiếm, còn phương thức nào tốt hơn là tham dự Tổ đình tinh anh đại tái sao?

Cho nên, Hoàng Kim Sư Tử tộc vẫn luôn quan sát từng trận thi đấu của Đại Miêu. Khi bọn họ chứng kiến Đại Miêu không ngừng đánh bại cường địch, không ngừng tấn cấp thì mới thực sự động tâm. Dù Đại Miêu là Sư Hổ tộc, nhưng Sư Hổ tộc thì đã sao? Trong người hắn vẫn chảy xuôi huyết mạch Sư tộc a! Ban đầu bọn họ bài xích Đại Miêu vì xuất thân là Sư Hổ tộc, nhưng theo từng trận chiến thắng mà đã biến thành tán thành.

Khi Đại Miêu thành công lọt vào vòng chung kết thì Hoàng Kim Sư Vương kỳ thật đã xác nhận hắn chính thức kế thừa Thí Thần Kiếm.

Nhưng thân phận Sư Hổ tộc vẫn làm Hoàng Kim Sư Tử tộc kiêng kỵ, dù sao, trong đó vẫn có dính dáng đến Hổ tộc, một khi bọn họ quyết định toàn lực ủng hộ Đại Miêu thì có nghĩa là bọn họ tán thành Sư Hổ tộc, thậm chí trợ giúp và chấp nhận cho Sư Hổ tộc gia nhập.
Sư tộc khác với Hổ tộc. Hổ tộc bên kia còn có một vị Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Bọn họ không thể thất bại được nữa, nếu không, Sư tộc thật sự sẽ suy tàn.

Nhưng trận chiến hôm nay, Đại Miêu một thân trang phục như ăn mày đã dựa vào thực lực cường đại cùng kinh nghiệm thực chiến mà đánh bại Cổ Lam, do đó Hoàng Kim Sư Vương không còn do dự nữa, rốt cuộc đã đi tới gần đài thi đấu. Nếu đã lựa chọn tán thành vậy thì phải thể hiện đủ thành ý.

Hoàng Kim Sư Vương gật đầu với Đường Tam, "Tộc ta rất cảm kích, cảm tạ. Đại Miêu, ta là tộc trưởng Hoàng Kim Sư Tử tộc, Cung Vô Địch."

Câu sau đương nhiên là nói với Đại Miêu, vị tộc trưởng này biểu lộ sự trịnh trọng ẩn chứa một chút phức tạp.

Mà Đại Miêu lúc này cảm xúc khá ngổn ngang, hắn tự mình trải qua sự lạnh lùng mà Sư tộc cùng Hổ tộc đối xử với Sư Hổ tộc bọn họ, bài xích bọn họ dần đến bờ vực tuyệt chủng, đối đãi với bọn họ như những sinh vật bị nguyền rủa, không chút thương cảm cùng đồng tình.
Nhưng lúc này hắn lại cảm giác cực kỳ tự hào. Hắn dựa vào thực lực của mình đã khiến người đứng đầu Sư tộc đứng trước mặt công nhận hắn. Vì vậy, trong nhất thời Đại Miêu không nói nên lời.

Vẫn là Đường Tam ở bên cạnh hoà giải: "Đại Miêu bị thương rất nặng, nên đưa hắn đi trị liệu trước, để tránh ảnh hưởng đến tranh tài phía sau."

"Ừm." Cung Vô Địch gật đầu, ra hiệu cho tên Hoàng Kim Sư Tử đứng bên người.

Vị Hoàng Kim Sư Tử phụ trách đấu giá kia đưa tới trước mặt Đại Miêu một bình sứ, "Đây là Thánh phẩm Hoàng Kim Đan mà tộc ta dùng để chữa thương, ăn nó thì ngươi sẽ nhanh chóng phục hồi thương thế."

Đại Miêu nhìn hắn, nhưng cũng không đưa tay ra đón. Trong mắt Đại Miêu mang theo kiệt ngạo, đứng trước một thân ngập mùi huyết tinh này, vị Hoàng Kim Sư Tử kia dù có tu vi Yêu Vương cũng không khỏi run rẩy trong lòng.
Đường Tam tiếp nhận thuốc, áy náy nói với Cung Vô Địch: "Tộc trưởng, ta dẫn hắn về khu nghỉ ngơi trước để chữa thương, tránh để thương thế chuyển xấu."

Hôm nay hắn xuất chiến ở trận thứ ba, lúc này vẫn còn thời gian.

Mỗi trận tranh tài hôm nay sẽ không kết thúc sớm.

"Ừm." Cung Vô Địch gật gật đầu.

Lúc này Đường Tam mới đỡ Đại Miêu đi về khu nghỉ ngơi. Hắn còn phải tranh tài, hiện tại không thể mang Đại Miêu rời đi, mà thương thể của hắn nhất định phải lập tức trị liệu, trang bị của Cổ Lam quá cường đại, rất không dễ đối phó. Trên người Đại Miêu đã lưu lại không ít vết thương.

Trở lại khu nghỉ ngơi, Đường Tam đỡ Đại Miêu sắp hôn mê ngồi xuống, dùng Huyền Thiên Công phong bế các vị trí có vết thương tương đối nghiêm trọng, tránh để hắn mất máu quá nhiều, sau đó mới lấy bình thuốc kia ra.
Bình thuốc mở ra, bên trong chỉ có một viên đan dược. Nhưng Đường Tam lại tỏ vẻ vui mừng, chỉ có một viên, chứng tỏ là viên đan dược này rất trân quý.

Đan dược có màu vàng kim óng ánh, chỉ nhìn bề ngoài cũng khá ấn tượng. Đường Tam lấy nó ra, nhét vào miệng Đại Miêu.

Đại Miêu không cự tuyệt dùng viên đan này, mặc dù sâu trong lòng vẫn tràn ngập địch ý với Sư tộc và Hổ tộc, nhưng hắn cũng biết, muốn Sư Hổ tộc có thể chân chính phát triển thì cần phần trợ lực cường đại này.

"Cảm ơn." Sau khi ăn đan dược, khí huyết trên người Đại Miêu đã dày hơn vài phần, khí tức cũng khôi phục một chút.

"Với ta còn cảm ơn cái gì." Đường Tam mỉm cười nói, "Nghỉ ngơi thật tốt, trận tiếp theo đoán chừng ngươi sẽ không lên đài tay không."

Hôm nay tộc trưởng Hoàng Kim Sư Tử tộc Cung Vô Địch đã ra mặt, tự mình công nhận năng lực của Đại Miêu, vậy có nghĩa là, Đại Miêu có tư cách thừa kế Thí Thần Kiếm. Có món Thần Khí kia trong tay, Đại Miêu nhất định sẽ như hổ mọc thêm cánh.
Đại Miêu miễn cưỡng nâng tay phải lên gõ nhẹ vào ngực trái, tỏ ý không muốn nói nhiều, nhưng trong lòng cũng đang suy nghĩ. Sau đó hắn nhắm hai mắt lại, dùng khí tức huyết mạch thôi động dược lực để chữa thương.

Chương 541: Đường Tam xuất chiến

Mỹ công tử đi đến bên cạnh hắn, nói: "Ca, ngươi yên tâm đi thi đấu đi, ta sẽ coi chừng hắn."

Hiện tại đang tiến hành trận đấu thứ hai của vòng 16 tiến 8, mà Đường Tam xuất chiến ở trận thứ ba, cần phải đợi lên sân đấu rồi.

"Được." Đường Tam gật đầu, quay người đi ra ngoài.

Sau lưng truyền đến thanh âm của Mỹ công tử, "Cố gắng lên, cẩn thận."

Đường Tam quay đầu cười một tiếng, giơ ngón tay cái với nàng, sau đó mới đi tới khu đợi chiến.

Đại Miêu đã vào bát cường, tiếp theo phải nhìn hắn rồi.

Bước về phía sân thi đấu, Đường Tam yên lặng chờ đợi.

Lúc này, trên đài thi đấu, trận thứ hai đang diễn ra vô cùng căng thẳng. Từ vị trí của Đường Tam, bởi vì độ cao của đài thi đấu che khuất mà không nhìn thấy được toàn cảnh, chỉ thấy quang mang lập loè, còn có huyết mạch chi lực bành trướng.

Rõ ràng va chạm giữa hai bên đã đến cao trào, trận đấu tiến hành đến thời điểm này đã phi thường kịch liệt. Thập lục cường tất nhiên là một cánh cửa quan trọng, nhưng thật vất vả mới đến được đây,

ai không hy vọng có thể tấn cấp dưới sự chứng kiến của các Hoàng Giả chứ?

Thập lục cường và bát cường là hai cấp độ khác nhau, bát cường và tứ cường đương nhiên cũng khác nhau, chờ đến trận chung kết cuối cùng, ai có thể giành chức quán quân chắc chắn sẽ được các Hoàng Giả chú ý và để mắt tới. Nếu không phải vì chức quán quân thì làm sao một Thần Khí như Điện Thần Chi Nhãn có thể xuất hiện trên đài thi đấu.

Sở dĩ Đại Miêu có thể để Hoàng Kim Sư Vương tự mình đến gặp mặt chính là vì hắn có thể chiến thắng đối thủ dưới tình huống không có bất kỳ đồ vật nào, từ đó thể hiện ra toàn bộ sức mạnh và tiềm năng của hắn, để cho Hoàng Kim Sư Vương nhìn thấy được cơ hội mà chủng tộc có thể cho ra đời một vị Hoàng Giả trong tương lai.

Đường Tam ngưng thần tĩnh khí, không chủ động đi cảm nhận tình huống trên đài thi đấu, mà nhắm mắt dưỡng thần, điều chỉnh lại trạng thái của mình.

Hiện tại, trong tay hắn chỉ có duy nhất một thứ thực sự được coi là Thần Khí, chính là khối Thời Không Đạo Tiêu. Nhưng đồ vật này không thể sử dụng trước mặt các Hoàng Giả, nếu không bọn họ nhìn ra được tác dụng chân chính của nó rồi tịch thu của hắn thì làm sao bây giờ? Hắn là nhân loại, chỉ cần điểm này cũng đủ để các Hoàng Giả này không chút kiêng kỵ nào.

Như vậy, trừ nó ra thì sao? Hắn còn có thể sử dụng vũ khí nào? Nói thật thì không có nhiều. Ở thời điểm này, Phá Thiên Chuỳ đã không đủ để ứng đối rồi. Có thể tiến vào thập lục cường, hắn nhất định phải giả thiết đối thủ của mình có ít nhất một kiện Thần Khí.

Dưới tình huống không có Thần Khí để nghênh địch thì hắn chỉ có thể dựa vào thực lực của bản thân. Bị Hoàng Giả quan sát như vậy, hắn làm sao có thể che giấu năng lực của bản thân đây? Hơn nữa còn phải chiến thắng đối thủ, đây chính là khó càng thêm khó.

Đầu tiên, Linh Tê Thiên Nhãn khẳng định là không thể vận dụng, kể cả Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực. Dưới ánh mắt của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, chỉ cần hắn vận dụng nửa phần là sẽ không còn chỗ nào che giấu, tất nhiên sẽ bị phát hiện đầu tiên.

Kim Bằng Biến đã thi triển lúc trước, sau khi thôn phệ huyết mạch Phong Long thì sẽ có tiến hoá nhất định, nhưng dù sao Kim Bằng Biến cũng là trụ cột, nếu che giấu thì sử dụng căn bản không có vấn đề. Sư Hổ Biến cũng tương tự. Hai đại năng lực này lúc trước là hạch tâm để hắn tác chiến. Như vậy, có nên để lộ năng lực thứ ba hay không?
Âm Dương nhị khí giấu ở bên trong nên không dễ dàng bị phát hiện. Nhưng nếu đối thủ quá cường đại, nếu Kim Bằng Biến cùng Sư Hổ Biến không cách nào chiến thắng đối thủ, vậy, mình sẽ để lộ năng lực nào đây? Chỉ có hai lựa chọn, thời gian hoặc không gian.

Cũng chỉ có thể như thế.

Trong thời gian này, thực lực của Đường Tam chỉnh thể tăng lên, ngoài tu vi tiến vào cảnh giới Cửu giai thì những lạc ấn huyết mạch cũng đều tiến bộ lớn. Vậy đem những thay đổi này chuyển hoá thành chiến lực như thế nào, đối với hắn là chuyện vô cùng quan trọng.

Không thể nói trước được điều gì, vì thắng lợi, có lẽ sẽ bại lộ thêm một chút.

Hắn tuy rằng không đặc biệt coi trọng thi đấu cá nhân, nhưng tình

huống rút thăm tốt như vậy, hắn chiến thắng một đối thủ tức là sẽ làm giảm bớt một cường địch cho Đại Miêu cùng Mỹ công tử. Ngay khi hắn đã kiên định thì huyết mạch ba động mãnh liệt trên đài thi đấu dần lắng xuống, trận thi đấu thứ hai đã phân thắng bại.

Hai mắt Đường Tam nhắm lại, lúc này, tinh thần khí của hắn đã tăng lên trạng thái tốt nhất. Trong Tinh Thần Chi Hải, Thần Thức được Tinh Thần Lực cường đại ôm trọn, cẩn thận giấu ở nơi sâu nhất. Trận chiến hôm nay hắn nhất định phải xuất ra một ít thực lực chân chính mới được.

Nhân viên đã tới trước mặt hắn, ra hiệu cho hắn chờ một lát. Sau khi tranh tài kết thúc, các tuyển thủ sẽ xuống đài bằng một con đường khác, đồng thời ban tổ chức còn phải xử lý và tu chỉnh sân thi đấu một lát, để tránh ảnh hưởng đến tranh tài phía sau.

"Ca, cố gắng lên." Trong tai vang lên thanh âm của Mỹ công tử.

"Yên tâm." Đường Tam nhẹ giọng đáp lại. Nghĩ đến Mỹ công tử cũng đang quan sát trận đấu, trong lòng hắn không khỏi tràn đầy chiến ý. Chờ khoảng năm phút thì nhân viên ra hiệu, hắn có thể lên đài rồi.

16 tiến 8 trận thứ ba, Đường Tam xuất chiến!

Bộ pháp ổn định, duy trì một nhịp điệu nhất định, Đường Tam chậm rãi đi lên đài thi đấu.

Khi hắn lên đài thì lập tức trở thành tiêu điểm toàn trường.

Tranh tài hôm nay chỉ có một đài thi đấu, cho nên tất cả người xem cùng quan sát trận đấu này, ngay cả các Hoàng Giả cũng như vậy.

Mặc dù không biết trong phòng khách quý có bao nhiêu vị Hoàng

Giả quan chiến, nhưng không hề nghi ngờ, đây là thời khắc tập trung nhiều cường giả nhất trên Yêu Tinh Đại Lục.

Trong chớp mắt leo lên đài thi đấu, Đường Tam chỉ cảm thấy khí trùng Cửu Tiêu, đi vào thế giới này đã hơn mười năm, rốt cuộc lần đầu tiên hắn đã leo lên sân khấu cao nhất ở thế giới này, chân chính đối mặt với những người mạnh nhất ở nơi đây. Trong khoảnh khắc này, sống lưng hắn thẳng tắp, ánh mắt tinh hoa nội liễm lại mang theo một phần kiêu ngạo, đó chính là kiêu ngạo thuộc về nhân loại. Yêu tinh bất nhân, chà đạp con người như rơm rạ, vậy bắt đầu từ hôm nay chính là thời khắc ta ngăn cơn sóng dữ, tương lai sẽ cho tất cả Yêu Tinh các ngươi chứng kiến sự cường đại của ta. Cuối cùng sẽ có một ngày, ta dẫn dắt nhân loại đứng trên đỉnh phong của thế giới này, có địa vị ngang hàng với Yêu Tinh.

Phòng khách quý.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ngồi trong phòng của mình, ánh mắt bình hoà quan sát tranh tài bên ngoài.

Khi Đường Tam đăng tràng, sự chú ý của hắn liền tập trung tới đây.

Đây là gia hoả được Thuỷ Tinh chiếu cố, từ lúc nào Thuỷ Tinh lại chiếu cố nhân loại? Bất quá, ánh mắt của hắn không tệ, nhân loại này có thể tiến vào thập lục cường thi đấu cá nhân, đây là chuyện trước nay chưa từng có.

Ở đây có tất cả tư liệu liên quan đến chiến tích của Đường Tam, ngay khi phát hiện quan hệ giữa Đường Tam và Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, hắn đã cố ý lấy ra nhìn một chút, quả thực là có hứng thú với gia hoả này.
Trong mắt hắn, vận khí của tên nhân loại này có chút kỳ quái, lúc mạnh lúc yếu, mờ ảo bất định.

Nhưng trong nháy mắt khi hắn đăng tràng, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đột nhiên hoảng hốt, bởi vì trong mơ hồ, hắn thấy được một cỗ vận khí trùng thiên bắn ra. Phần vận khí này chỉ loé lên một cái rồi biến mất, giống như chưa từng xuất hiện qua.

Tên nhân loại này đúng là kỳ lạ. Đã đến cấp độ này, có cảnh giới cùng kinh nghiệm hơn một ngàn năm, đã có rất ít chuyện khiến Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cảm thấy hứng thú, dù sao theo một nghĩa nào đó, hắn mới là người đứng đầu Tổ đình. Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng vì không quản chuyện Tổ đình nên về thế lực đúng là chênh lệch rất xa với hắn. Một tên nhân loại có thể hấp dẫn sự chú ý của hắn, nếu để các Đại Yêu Hoàng khác biết thì nhất định sẽ kinh ngạc.
Về thân phận nhân loại của Đường Tam, khán giả có lẽ nhìn không ra, sẽ coi hắn là hình dạng của một Yêu Quái Tộc hoặc Tinh Quái Tộc nào đó, nhưng đương nhiên không thể che giấu con mắt của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Chỉ bằng một cái liếc mắt, hắn có thể phân biệt ra chủng tộc chân chính của hắn.

Chương 542: Cơ Quan Lâm

Đường Tam dĩ nhiên biết lúc này mình là đối tượng được khán giả chú ý, nhưng sự chú ý của hắn đã tập trung về phía đối thủ đang đứng đối diện mình.

Nhìn thấy đối phương, đồng tử Đường Tam hơi co lại, bởi vì đối phương là người quen.

Huyết mạch Phong Long mà hắn dung hợp với Kim Bằng Biến là từ đâu mà đến? Nó có được khi Âm Dương nhị khí khiến tuyển thủ Phong Long bị thương nghiêm trọng. Lúc đó, bên người tuyển thủ Phong Long còn có một nữ đồng đội, thuộc gia tộc Bất Tử Hoả Phượng Hoàng.

Khi kết thúc trận đấu, nữ tuyển thủ này từng uy hiếp hắn và Mỹ công tử, nói sẽ gặp lại nhau trong thi đấu cá nhân. Nhưng không ngờ ở trận 16 tiến 8 này, lượt thi đấu đầu tiên ở vòng chung kết, hắn lại thật sự gặp phải nàng.

Trước đó khi rút thăm, Đường Tam toàn lực phòng bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nên không quá chú ý đến các tuyển thủ khác, lúc này mới phát hiện ra vị này đã là đối thủ của mình.

"Lại gặp mặt." Mặc dù cách xa nhau vài trăm mét, nhưng thanh âm của đối phương vẫn truyền đến rõ ràng.

Đường Tam cười nhạt, "Đúng vậy, chúng ta lại gặp mặt, nhưng kết

cục sẽ không thay đổi."

Nữ tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng lạnh lùng nói: "Hy vọng thực lực của ngươi lợi hại hơn so với cái miệng của ngươi." Vừa nói, nàng giơ tay lên, đặt lên trán của mình.

Sau đó, từ mi tâm hiện lên ba đạo kim văn, lan dần lên trên, xuyên qua cả chân tóc. Mái tóc vốn có màu đỏ lập tức nhuộm đẫm màu vàng, giống như hoả diễm màu đỏ vàng có dạng sợi tóc đang bay lên. Cùng lúc đó, tròng mắt nàng cũng chuyển sang màu đỏ vàng, một luồng khí nóng bỏng trong nháy mắt bắn ra.

Khi nhìn thấy kim văn, ánh mắt Đường Tam liền trở nên ngưng trọng. Hắn hiểu được, đây là năng lực giống Khổng Tước kim quan của Mỹ công tử.

Trong Khổng Tước Yêu tộc, Khổng Tước kim quan đại biểu cho điều gì? Nó đại biểu cho tư cách kế thừa vị trí Khổng Tước Yêu Vương, cũng đại biểu cho huyết mạch bản thân cường đại. Như vậy, tình huống xuất hiện ở bộ tộc Bất Tử Hoả Phượng Hoàng cũng tương tự như thế. Hơn nữa, biến hoá trên người vị này còn khoa trương hơn Mỹ công tử, có nghĩa là, huyết mạch của vị này rất có thể là đỉnh cấp trong Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc.

Đường Tam thậm chí có chút may mắn, trước đó khi đối mặt với tổ hợp Long Phượng, hắn lập tức lựa chọn dùng Xá Thân Kích làm trọng thương tuyển thủ Phong Long, nếu không để vị trước mặt này phát huy được năng lực thực sự thì sợ rằng chiến thắng sẽ càng thêm gian nan.

Đường Tam không biết là, đối thủ trước mắt hắn không chỉ là một đời nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ của Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc, mà còn là người được chỉ định để nối nghiệp, tên là Cơ

Quan Lâm.

Có thể được chỉ định làm người nối nghiệp của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, có thể thấy vị này có thiên phú trác tuyệt như thế nào.

Nàng luôn là tồn tại được gia tộc bồi dưỡng bằng tài nguyên tốt nhất và luôn được ưu tiên. Nhưng, Cơ Quan Lâm dù có tài năng xuất chúng nhưng lại có tính cách phản nghịch mãnh liệt. Tính cách của nàng thậm chí có liên quan trực tiếp đến thiên phú của nàng.

Theo lý mà nói, tương lai khi phối ngẫu thì nàng phải chọn đồng tộc để đảm bảo huyết mạch thuần khiết, để hậu đại trở nên cường đại hơn. Nàng là huyết mạch trực hệ của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, sở hữu huyết mạch vô cùng nồng đậm, đây là điều chắc chắn.

Nhưng nàng lại không làm như vậy. Trong một lần đi du lịch, nàng gặp tuyển thủ Phong Long tộc kia. Một long một phượng liền sớm rơi vào bể tình.
Vốn dĩ long phượng phối hợp không có gì là không tốt. Cả hai đều là chủng tộc vô cùng cường đại, đều có huyết mạch mạnh mẽ, hậu đại dù kế thừa thiên phú của ai cũng đều rất tốt.

Nhưng vấn đề là Cơ Quan Lâm không phải là Bất Tử Hoả Phượng Hoàng bình thường. Nàng là người được chỉ định thừa kế Bất Tử Đại Yêu Hoàng, cho nên tuyệt đối không thể phạm sai lầm, vậy sao có thể phối ngẫu với ngoại tộc được? Hơn nữa, Phong Long tộc không phải là đặc biệt cường đại trong Long tộc, nếu đổi thành Hoả Long tộc thì Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc còn dễ dàng chấp nhận hơn một chút.

Do đó, chuyện này từng gây lên sóng to gió lớn trong Tổ đình, suýt nữa làm Long tộc cùng Phượng tộc xung đột dữ dội.

Nhưng tính cách của Cơ Quan Lâm cực kỳ mạnh mẽ, không mạnh mẽ cũng không thể trở thành người thừa kế a! Chính vì tuyển thủ Phong Long tộc, nàng thà rằng từ bỏ quyền thừa kế của mình, thậm chí còn lấy cái chết để bức bách.
Bởi vậy, nàng bị Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc trừng phạt nghiêm khắc, không chỉ tước đoạt quyền thừa kế của nàng, thậm chí còn đuổi nàng ra khỏi tộc, sau đó chọn một hậu đại khác cũng có Phượng Hoàng kim văn làm người thừa kế.

Đối với chuyện này, Cơ Quan Lâm dĩ nhiên rất không phục. Trong mắt nàng, gia hoả thay thế nàng, dù thiên phú hay thực lực đều không bằng nàng, không gian phát triển trong tương lai cũng như vậy. Dựa vào cái gì mà hắn có thể tiếp nhận vị trí của nàng? Nhưng nàng đã đưa ra lựa chọn nên không thể hối hận.

Sau khi rời khỏi tộc, nàng rất nhanh cũng cảm nhận được vấn đề xuất hiện. Không có chủng tộc duy trì, tất cả tài nguyên tu luyện cũng không có, mà vị tuyển thủ Phong Long tộc kia bởi vì suýt nữa gây nên mâu thuẫn giữa hai tộc mà bị đánh gãy tài nguyên.
Do đó, trong lúc nhất thời, hai người này đã trở thành kẻ nghèo khó.

Nhất là Cơ Quan Lâm, thuở nhỏ nàng đều được bồi dưỡng bằng những tài nguyên tốt nhất trong tộc mà trưởng thành, đột nhiên đánh mất tài nguyên, đầu tiên bị ảnh hưởng chính là tốc độ tu luyện của nàng. Lúc đầu, dựa theo tốc độ tu luyện trước đó, hai ba năm trước nàng đã có thể trùng kích Thần cấp. Nhưng đến bây giờ nàng vẫn chưa thể nếm thử. Dù có phản nghịch thế nào, nàng cũng biết độ kiếp không phải chuyện dễ dàng, càng là chủng tộc mạnh mẽ thì lôi kiếp càng kinh khủng và nguy hiểm, nếu làm không tốt thì có thể ảnh hưởng đến tính mạng.

Cho nên, lần so tài này nàng cùng người yêu đến đây tham gia thi

đấu. Đầu tiên là thi đấu hai người, bởi vì Long Phượng phối hợp nên bọn họ chiếm ưu thế không nhỏ. Hơn nữa, tên thay thế nàng cũng đến dự thi. Nàng phải dùng thực lực của mình để chứng minh với Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc rằng, nàng mới là lựa chọn tối ưu cho vị trí người thừa kế, từ đó đoạt lại quyền thừa kế của mình. Nàng tin tưởng, chỉ cần đạt được giải quán quân thì dù trước đó khó chịu với nàng như thế nào, Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc cũng sẽ không ngồi nhìn nàng bị các Đại Yêu Hoàng khác chiêu mộ.
Đồng thời, ở hạng mục thi đấu hai người, hai người có thể thu được thành tích tốt thì cũng đủ thuyết phục Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc rằng, tuyển thủ Phong Long tộc có đủ thiên phú để trở thành con rể trong tộc. Phong trợ hoả là một phương pháp cũng không tệ.

Tuy nhiên, mọi chuyện lại không như mong muốn. Ngay khi bọn họ đang mãn nguyện, vì tập trung thi đấu hai người mà tuyển thủ Phong Long tộc còn từ bỏ thi đấu cá nhân thì lại gặp tổ hợp của Đường Tam cùng Mỹ công tử.

Bọn họ thậm chí còn không chân chính dùng đến Phong Hoả Luân Chuyển vì Cơ Quan Lâm muốn ẩn giấu thực lực cho vòng chung kết phía sau lại bị Đường Tam dùng Xả Thân Kích, phối hợp với Mỹ công tử có lực lượng không gian cường đại đã ngạnh kháng phá vỡ Phong Hoả Luân Chuyển, khiến tuyển thủ Phong Long tộc bị trọng thương.
Vì để bảo trụ tính mạng của tuyển thủ Phong Long tộc, Cơ Quan Lâm không thể không thoả hiệp với Đường Tam cùng Mỹ công tử, dùng phương thức vô cùng biệt khuất để thua tranh tài, từ đó không thể tấn cấp vào vòng chung kết thi đấu hai người.

Có thể nói, Cơ Quan Lâm cực kỳ hận Đường Tam cùng Mỹ công tử nên lúc đó mới khiêu khích hẹn bọn họ ở vòng thi đấu cá nhân.

Hôm nay khi rút thăm, nàng nhìn thấy Đường Tam cùng Mỹ công tử, trong lòng thầm cầu nguyện nhất định phải gặp một trong hai người đó. Quả nhiên, nàng chọn trúng Đường Tam. Đối với nàng, cơ hội báo thù đã tới rồi.

Luận thực lực, Cơ Quan Lâm đã từng là người thừa kế của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, trong Phượng Hoàng tộc ở cấp độ Thần cấp trở xuống, nàng tuyệt đối là tồn tại mạnh nhất. Thực lực của nàng còn cường đại hơn so với tuyển thủ Phong Long tộc. Lúc trước nàng nhìn trúng bề ngoài của hắn, hơn nữa đối phương có thể dùng gió trợ lửa nên nàng mới chọn hắn. Nàng có hối hận không? Kỳ thật trong lòng nàng có hối hận.

Chương 543: Phượng Hoàng Hoả Vũ

Khi đã mất đi sự hỗ trợ của chủng tộc, tốc độ tăng lên tu vi giảm xuống rất nhiều, nếu tiếp tục như vậy, thì nàng muốn trở thành Hoàng Giả trong tương lai là chuyện cực kỳ khó khăn. Cho nên, Tổ đình tinh anh đại tái lần này là cơ hội quan trọng nhất trong mắt nàng. Chỉ cần đạt được chức quán quân cuối cùng, hoặc ít nhất tiến vào tứ cường, nàng tin mình sẽ được các Hoàng Giả khác ưu ái và ủng hộ, cung cấp đủ tài nguyên cho nàng tu luyện.

Thi đấu hai người đã thất bại, thi đấu cá nhân không thể thất bại được nữa. Thù mới hận cũ, khi đối mặt với Đường Tam trên sân thi đấu, sao có thể không đỏ mắt được?

Cảm thụ được khí tức huyết mạch kinh khủng của đối phương, sắc mặt Đường Tam cũng ngưng trọng hơn. Thực lực của đối phương cường đại như thế, nếu có Thần Khí thì chỉ sợ sẽ rất khó đánh.

Nhưng ngoài ý muốn là, Cơ Quan Lâm tuy thể hiện ra huyết mạch cường đại, nhưng nhìn qua không vận dụng vũ khí nào, chỉ có hoả diễm màu đỏ vàng không ngừng bốc lên, không ngừng tăng cường, dường như không có hồi kết.

Cương khí bạch kim bắn ra từ trên người Đường Tam, chính là Sư Hổ Kim Cương. Sau lưng, một đôi cánh màu vàng rực rỡ cũng giãn ra. Chỉ là, không có người nhìn thấy, dưới đám lông vũ sắc bén như dao trên đôi kim sí còn có từng khối lân phiến ẩn giấu bên trong.

Đôi cánh vỗ nhẹ, Đường Tam đột nhiên bay lên không trung. Mà đối thủ của hắn, sau lưng cũng mở ra một đôi cánh Phượng Hoàng cực lớn. So với kim sí của Đường Tam, đôi cánh này lớn hơn rất nhiều. Sải cánh dài vượt qua mười lăm mét, nương theo hai cánh vỗ mạnh, hoả diễm màu đỏ vàng đã biến nửa bầu trời chuyển thành cùng màu với nó.

Quang diễm đỏ vàng không ngừng thôn phệ tất cả Hoả nguyên tố trong không khí, mà kim văn trên trán nàng cũng càng lúc càng phát sáng.

Ngay cả trên bầu trời mơ hồ có hồng vân (mây màu đỏ) hội tụ, rõ ràng là giống cảnh tượng ngưng tụ vân kiếp. Cơ Quan Lâm đúng là đã đạt đến trình độ Cửu giai đỉnh phong, tuỳ thời đều có thể độ kiếp.

Nếu ở địa phương khác, nàng thật sự không dám dùng toàn lực chiến đấu vì rất dễ đưa đến vân kiếp, dưới tình huống không chuẩn bị tốt thì sẽ gặp rắc rối lớn. Nhưng nơi này là Tổ đình tinh anh đại tái, nàng hoàn toàn không cần lo lắng về điều này. Có nhiều Hoàng Giả ở đây, vân kiếp căn bản là không thể ngưng tụ được. Những vị Hoàng Giả này có thể tùy ý làm cho vân kiếp tản đi.

"Hừ ----" Cơ Quan Lâm phát ra một tiếng phượng gáy rõ to, hai cánh cực lớn sau lưng đập mạnh. Lập tức, hàng nghìn đạo quang điểm màu đỏ vàng bay vụt đến chỗ Đường Tam.

Nếu cẩn thận nhìn có thể nhận ra, đó là hoả diễm có hình lông vũ Phượng Hoàng, cơ hồ là trải rộng khắp bầu trời. Mỗi cây hoả diễm lông vũ nhìn qua đều ngưng thực, giống như một tấm lưới rộng mở, bao trùm về phía Đường Tam.

Hai mắt Đường Tam hơi nheo lại, ngay sau đó liền động. Hai cánh

đột nhiên vỗ, tốc độ bạo tăng.

Sau khi thôn phệ Phong Long Biến, Kim Bằng Biến đã tiến hoá thành huyết mạch cấp một, nhất là khả năng chịu lực cùng tăng tốc tức thời đều tiến bộ rất nhiều, có thể bắn ra Phong nguyên tố nhất định. Tốc độ tăng đột ngột thậm chí còn tạo ra tiếng nổ chói tai, hắn giống một mũi tên sáng bắn nhanh ra như thiểm điện.

Phượng Hoàng Hoả Vũ vô cùng dày đặc, dù năng lực phi hành có tốt đến đâu cũng không thể hoàn toàn né tránh, mà Đường Tam cũng không có dự định né tránh. Nhờ vào lực đẩy của Sư Hổ Kim Cương, hắn chính diện đẩy Phượng Hoàng Hoả Vũ ra, bản thân lại giống như sao băng, phóng thẳng tới Cơ Quan Lâm với tốc độ cực nhanh.
Có kinh nghiệm chiến đấu với Liệt Dương Hoa Tinh tộc trước đó, Đường Tam biết, đối thủ có huyết mạch cường đại như vậy thì không thể để họ phát huy hoàn toàn năng lực cùng ưu thế của bản thân ra. Nếu không, người chịu thiệt chính là hắn. Trong thời gian ngắn nhất, hắn nhất định phải đánh bại đối phương, đó mới là biện pháp tốt nhất.

Nhưng khi hắn xông vào cơn mưa lửa kia thì đột nhiên cảm thấy không đúng.

Hoả vũ bị hắn đẩy ra cũng không triệt để biến mất, mà bám vào mặt ngoài của Sư Hổ Kim Cương. Càng quỷ dị hơn là, giữa các hoả diễm lông vũ dường như có lực lượng vô hình kết nối, một cái sẽ kéo theo nhiều cái khác. Một lượng lớn hoả diễm lông vũ đang nhanh chóng hội tụ về phía hắn. Mà hắn lại giống như con chim sa vào tấm lưới lớn, tốc độ không chỉ mau chóng hạ xuống mà còn bị bao quanh bởi nhiệt độ nóng bỏng, càng ngày càng có nhiều hoả diễm lông vũ tập trung về phía hắn.
Thật là một kỹ năng thiên phú cường đại!

Đường Tam ngay lập tức liền hiểu rõ mình phải đối mặt với tình huống như thế nào. Một chiêu này của Cơ Quan Lâm phải nói là cực kỳ tinh diệu, uy lực mạnh mẽ. Hoả vũ nhìn qua phân tán, nhưng chỉ cần chạm vào một điểm thì các hoả vũ khác sẽ cuốn tới. Chiêu này hao phí lượng lớn huyết mạch chi lực, nhưng hiệu quả tuyệt hảo. Một khi đối thủ bị hoả vũ cường đại này quấn lấy thì tuyệt đối khó chạy thoát, phía sau nhất định sẽ có thêm công kích cuồng bạo.

Cho nên, khi cảm nhận được không ổn, Đường Tam đã làm ra lựa chọn. Hắn bỗng đập hai cánh, dựa vào hoả vũ quấn lấy làm tốc độ chậm lại. Sau đó hai cánh đột nhiên đập ngược lại, kéo lấy thân thể đảo ngược ra ngoài, kéo dãn khoảng cách với Cơ Quan Lâm.
Nguyên bản hoả vũ vây quanh hắn từ bốn phương tám hướng, mà hắn lại bay ngược lại nên hoả vũ bám trên Sư Hổ Kim Cương lập tức bị lôi kéo đảo hướng, bị Đường Tam dẫn dắt mà đi ra xa. Lấy Đường Tam làm đỉnh, hoả vũ bỗng vòng lại rồi thu nạp. Khi Đường Tam bay ra xa ngàn mét thì sau lưng hắn là một đuôi hoả diễm cực lớn do hoả vũ tạo thành.

Nhìn thấy cảnh này, ngay cả Cơ Quan Lâm cũng sửng sốt. Nàng chưa bao giờ nhìn thấy có đối thủ nào đối phó với Phượng Hoàng Hoả Vũ của mình như vậy.

Chiêu này chính là bí truyền của Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc, chỉ có người có tư cách thừa kế mới được học tập. Phượng Hoàng Hoả Vũ được tạo thành từ Phượng Hoàng Chân Hoả là khống chế toàn diện, một khi bị bám lên người thì cơ hồ không thể tránh thoát. Bị Phượng Hoàng Chân Hoả vây quanh, kết quả cuối cùng là sẽ bị thiêu thành đống tro tàn. Đây cũng là nguyên nhân nàng nhóm lên Phượng Hoàng kim văn ngay từ khi xuất hiện.
Đường Tam cũng không chú ý nhiều đến nàng, nhưng nàng vẫn luôn chú ý Đường Tam cùng Mỹ công tử. Nàng cũng kiêng kỵ năng

lực phi hành cực tốc của Đường Tam. Luận tốc độ, Phượng Hoàng tộc không thể bằng Kim Bằng tộc. Trong trận đấu lúc trước, Đường Tam thể hiện ra thực lực vô cùng cường đại, cho nên khi vừa lên nàng chỉ muốn hạn chế không gian của Đường Tam. Dù Phượng Hoàng Hoả Vũ không đốt chết hắn thì cũng có thể bẻ gãy hai cánh của hắn, để hắn không bay lên được và không bộc phát được. Ở phương diện công kích tầm xa thì Bất Tử Hoả Phượng Hoàng nhất mạch cực kỳ mạnh, đến lúc đó chỉ cần tấn công hắn là được.

Nhưng phản ứng siêu nhanh của Đường Tam lại khiến ý muốn của nàng phá sản. Quả thực có chừng mấy chục hoả diễm lông vũ bám trên Sư Hổ Kim Cương, cũng đang thiêu đốt cương khí của Đường Tam. Dù Đường Tam có thu liễm Sư Hổ Kim Cương thì hoả diễm này cũng thu liễm theo vào trong, cực kỳ khó hoá giải.
Nhưng Phượng Hoàng Hoả Vũ lại chỉ có thể theo sau hắn, dưới sự dẫn dắt của Đường Tam giống như một đuôi hoả diễm sáng chói phiêu đãng, không cách nào bám trên người hắn. Chỉ cần Đường Tam không ngừng bay, Phượng Hoàng Hoả Vũ cũng chỉ tiếp tục bay theo hắn như vậy.

Mà Phượng Hoàng Hoả Vũ tuy nói là bất tử, nhưng dạng năng lượng này một khi thoát ly bản thể thì cũng sẽ có lúc cạn kiệt. Đường Tam bỏ ra chỉ là năng lực phi hành, mà Cơ Quan Lâm bỏ ra lại là Phượng Hoàng Chân Hoả.

Hơn nữa lúc này, thân hình Đường Tam trên không trung đột nhiên quay lại, trong nháy mắt đã bay trở về, mang theo Phượng Hoàng Hoả Vũ phía sau, bay thẳng đến chỗ Cơ Quan Lâm.

Chương 544: Vẫn là xả thân kích

Trong phòng khách quý, một người đàn ông cao lớn với mái tóc ngắn màu vàng đỏ khi nhìn thấy cảnh này thì không khỏi kinh ngạc. Hắn lầm bầm nói: "Dùng phương pháp như vậy để phá Phượng Hoàng Hoả Vũ đúng là mới lạ. Tiểu Lâm, để xem ngươi đối phó như thế nào."

Không hề nghi ngờ, người này chính là Đại Yêu Hoàng bài danh thứ ba, Vĩnh Thế Phần Thiên Bất Tử Đại Yêu Hoàng, là tộc trưởng Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc, cũng là Phượng Hoàng chi Vương.

Khi đó, sự bướng bỉnh của Cơ Quan Lâm làm hắn vô cùng tức giận, thậm chí ông ta còn trực tiếp trục xuất đứa con gái nhỏ của mình ra khỏi gia tộc. Nhưng mà, hắn vẫn là một người cha và tài năng của Cơ Quan Lâm khiến hắn yêu thích từ khi nàng còn nhỏ. Nếu không, cho dù Cơ Quan Lâm có nổi loạn đến đâu cũng sẽ không bao giờ có tính cách như vậy nếu hắn không nuông chiều. Nhưng đã quá muộn để hối hận, vị Đại Yêu Hoàng này chỉ có thể hy vọng rằng con gái mình có thể trưởng thành hơn thông qua việc lịch luyện bên ngoài.

Tổ đình tinh anh đại tái lần này là một cơ hội cho Cơ Quan Lâm, cũng là một bước tiến cho Bất Tử Đại Yêu Hoàng. Dù người thừa kế kia có thiên phú không kém Cơ Quan Lâm bao nhiêu, nhưng người đó không phải là dòng chính. Là một Đại Yêu Hoàng, hắn làm sao lại không có tư tâm?

Trải qua ma luyện bên ngoài, con gái rõ ràng đã thành thục hơn

nhiều. Tuy chưa đột phá Thần cấp, nhưng tích luỹ đã tương đối thâm hậu. Đối với một người thừa kế tài năng như vậy, tích luỹ và lắng đọng là phi thường trọng yếu, chuyện này có lợi cho sự phát triển trong tương lai. Về phần tên Phong Long tộc kia, thật ra trong lòng hắn cũng không coi vào đâu. Thân là một Hoàng Giả, sao chỉ có thể có một người bạn đời chứ? Con gái mình về sau có thêm bạn đời thì làm sao? Chỉ cần sinh ra hậu đại kế thừa huyết mạch dòng chính của nàng là được rồi.

Tiến vào thập lục cường cũng là cơ hội tốt để Cơ Quan Lâm thể hiện bản thân. Tuy rằng Bất Tử Đại Yêu Hoàng không cho là con gái mình có thể giành được giải quán quân cuối cùng, nhưng chỉ cần có thể tiến vào bán kết thì cũng đủ rồi. Lúc đó bắt nàng trở về là được, hơn nữa hắn thậm chí không hy vọng con gái mình đoạt giải quán quân. Hắn hiểu rõ nàng, nếu nha đầu kia đoạt giải quán quân thì chẳng phải đuôi vểnh lên trời sao? Một đả kích vừa phải sẽ tốt hơn cho nàng.

Cho nên lúc trước khi nghe Long Phượng tổ hợp thất bại, kỳ thực Bất Tử Đại Yêu Hoàng rất thoải mái. Thất bại chứng minh tên Phong Long kia không được, mà thực tế cũng bởi vì tên kia bị trọng thương nên mới thất bại. Điều này sẽ khiến nha đầu kia nghĩ lại chuyện chọn tên Phong Long làm bạn đời, đây là chuyện không thể tránh khỏi. Không ai hiểu con gái bằng cha a!

Trận đấu hôm này, hắn tự mình đến đây xem cuộc chiến, cũng là muốn nhìn qua mấy năm ở bên ngoài, Cơ Quan Lâm đã tiến bộ như thế nào.

Phượng Hoàng Hoả Vũ bắn ra, công kích cùng khống chế cường đại làm Bất Tử Đại Yêu Hoàng hết sức hài lòng. Phượng Hoàng Hoả Vũ nói thì đơn giản, nhưng muốn thi triển được thì rất khó. Mấu chốt là Phượng Hoàng Chân Hoả phải hùng hậu để từng cây lông vũ đều

nhiễm chân hoả, lấy Phượng Hoàng Chân Hoả làm hạch tâm dẫn dắt.

Nhưng ngoài ý muốn là, thanh niên nhân loại này thật không tồi, năng lực phi hành có thể đạt đến trình độ này, lại dùng một phương thức như vậy đối kháng với một trong những năng lực cường đại nhất trong tộc mình. Điều này khiến sắc mặt Bất Tử Đại Yêu Hoàng khó coi hơn một chút. Điều này không phải là về sau, những Đại Yêu Hoàng biết bay có thể dùng cách này phá giải Phượng Hoàng Hoả Vũ của mình sao?
Cho nên, hiện tại hắn rất hy vọng Cơ Quan Lâm có thể cho Đường Tam một kích trầm trọng, để cho bọn người kia xem một chút, Phượng Hoàng Chân Hoả có phải dễ hoá giải hay không.

Mà thực tế, Cơ Quan Lâm đúng là làm như vậy.

Đối mặt với Đường Tam đang bay về phía mình, đôi cánh khổng lồ của nàng đã thu nhỏ lại còn một phần ba vì phóng thích Phượng Hoàng Hoả Vũ, nhưng kim văn trên trán vẫn vô cùng sáng.

Trong hai mắt loé lên hào quang đỏ vàng, hai cánh sau lưng chợt vỗ. Nàng không hề lùi lại, đối mặt với trùng kích của Đường Tam, hơn nữa rất có thể là xả thân kích, nàng lựa chọn trực tiếp đón đánh. Nàng lập tức hoá thành một con phượng hoàng khổng lồ đỏ rực, lao thẳng về phía Đường Tam không chút do dự.

Điều này khiến Đường Tam bị vây trong tiền giáp hậu kích, một khi va chạm với Cơ Quan Lâm, Phượng Hoàng Hoả Vũ sau lưng cũng sẽ ngay tức thì thôn phệ hắn. Những hoả diễm này đến Phượng Hoàng Chân Hoả, nàng ta khẳng định sẽ không bị tổn thương.
Cho nên lúc này Đường Tam lại rơi vào cục diện bất lợi. Hào quang đỏ vàng đầy trời dường như đã hoàn toàn bao trùm lấy hắn.

Khi song phương sắp đụng vào nhau thì Cơ Quan Lâm thấy ánh mắt Đường Tam lạnh như băng. Đúng vậy, không có nửa phần bối rối, chỉ có lạnh như băng.

Ánh mắt lạnh như băng đó khiến Cơ Quan Lâm rùng mình, khí tức huyết mạch của bản thân lập tức bị áp chế vài phần.

Trong chớp mắt này, từ hai mắt Đường Tam bắn ra quang mang màu tử kim. Quang mang chói mắt giống như thực chất, hung hăng xuyên qua mắt Cơ Quan Lâm.

Đây là tinh thần trùng kích tức thì, căn bản là không thể né tránh.

Cơ Quan Lâm chỉ cảm thấy Tinh Thần Chi Hải của mình bị đập mạnh một cái, hoả diễm ngay tức thì tán loạn gần nửa. Chuyện này đến quá đột ngột và cường liệt.

Đôi cánh sau lưng Đường Tam càng vỗ nhanh hơn, tốc độ chỉ tăng chứ không giảm. Tận dụng cơ hội nhất thời này, hắn lao vào, hai bên trong chốc lát liền quyết liệt đụng vào nhau.
Đường Tam lao về phía trước còn mang theo một cỗ cuồng phong, trong phút chốc, cương khí trên người hắn dường như có chút biến hoá, quang mang màu tử kim trong mắt còn chưa thu liễm thì đã tới trước người Cơ Quan Lâm.

Hai tay xoay trước người một vòng, một cỗ lực lượng kỳ dị bỗng bắn ra, lại xua tán Phượng Hoàng Chân Hoả trước người Cơ Quan Lâm, sau đó hắn mạnh mẽ vỗ hai cánh, đẩy thân thể về phía trước, đồng thời thu lại hai cánh. Cùng lúc đó, hắn xuyên qua màn mưa lửa, tay phải ấn xuống ngực Cơ Quan Lâm.

Tất cả phát sinh cực nhanh, không ai ngờ tới Cơ Quan Lâm lại đột nhiên không khống chế được Phượng Hoàng Chân Hoả. Mà với

những khán giả theo dõi trận chiến từ xa, kể cả đám Hoàng Giả ở trong phòng khách quý có Thần Thức cường đại đều cảm nhận được Đường Tam bộc phát Tinh Thần Lực cực kỳ mạnh mẽ.
Lúc đó, Tinh Thần Lực của hắn hoàn toàn áp đảo Cơ Quan Lâm, do đó hắn bắn ra tinh thần trùng kích vô cùng mạnh mẽ.

Cơ Quan Lâm dù sao cũng là một đời cường giả, bị tinh thần trùng kích, Phượng Hoàng kim văn trên trán nổi lên từng gợn gợn sóng màu vàng, nhanh chóng ổn định lại Tinh Thần Chi Hải, thậm chí trước khi triệt để ổn định lại, nàng đã phát động ra kỹ năng bổn mạng của mình.

Hoả diễm đỏ vàng lập tức bộc phát, không phải hướng ra ngoài, mà là hướng vào trong khiến cả người nàng bốc cháy dữ dội.

Khi bàn tay Đường Tam đánh vào ngực nàng thì chỉ cảm thấy nóng không gì sánh kịp, dù hắn có Âm Dương nhị khí hộ thể, hơn nữa có Sư Hổ Kim Cương chống cự, nhưng vẫn bị nhiễm như cũ.

Đương nhiên, Cơ Quan Lâm tuyệt đối không dễ chịu. Trong một chưởng này không chỉ có Âm Dương nhị khí, còn có Sư Hổ Kim Cương và không gian truyền tống. Đúng vậy, sau khi cẩn thận suy nghĩ thì Đường Tam quyết định, nếu như phải để lộ huyết mạch thứ ba thì thuộc tính không gian là thích hợp nhất. Dù sao, hắn đến từ Khổng Tước Yêu tộc ở thành Gia Lý, lại cùng tiểu công chúa của Khổng Tước Yêu tộc tham gia thi đấu hai người, vậy huyết mạch thứ ba hợp lý nhất chính là thuộc tính không gian.
Bởi vậy, khi đối phương thiêu đốt bản thân, Đường Tam lập tức phát động không gian chi lực, cứng rắn đem công kích của mình truyền tống vào trong cơ thể Cơ Quan Lâm.

Cùng lúc đó, hai cánh sau lưng lại mở ra, thay vì để mình lao vào như một con thiêu thân lao vào lửa, mà hai tay lại vẽ vòng tròn,

Thiên Chi Huyền Viên!

Chương 545: Bất Tử Đại Yêu Hoàng

Hoả diễm xung quanh lặng yên biến mất trong Thiên Chi Huyền Viên. Thiên Chi Huyền Viên của hắn không có cảm giác hậu tích bạc phát như của Mỹ công tử, nhưng xoay tròn như ý. Lúc này nếu không thi triển thần kỹ, nếu bị hoả diễm hừng hực kia ôm trọn thì hắn khó có thể thoát thân. Không gian xung quanh đều bị đốt cháy đến vặn vẹo, cũng không dễ dàng truyền tống được.

Khi Đường Tam hướng về phía sau, lao ra khỏi Phượng Hoàng Hoả Vũ thì từ chỗ Cơ Quan Lâm phát ra một tiếng phượng hót rõ to.

Cương khí không ngừng bắn ra từ trong cơ thể Đường Tam, Âm Dương nhị khí xoay tròn, thật vất vả mới dập tắt được Phượng Hoàng Hoả Vũ trên hai cánh. Mặt hắn đã chuyển sang đỏ hồng, đây là dấu hiệu bị hoả độc xâm lấn.

Phượng Hoàng Chân Hỏa cực kỳ cường hãn, xét về cấp độ, nó còn ở phía trên Liệt Dương Chân Hoả từ Liệt Dương Hoa Tinh tộc. Dù sao, Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng tuy đến từ Liệt Dương Hoa Tinh tộc nhưng bản thân đã trải qua biến dị, còn Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc lại là dòng chính truyền thừa, trong lịch sử luôn xuất hiện cường giả cấp độ Đại Yêu Hoàng. Luận nội tình, ở trên Yêu Tinh Đại Lục, Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc có thể nói là hạng nhất.

Huyền Thiên Công yên lặng vận chuyển, vòng xoáy Âm Dương ăn mòn hoả diễm sáng chói, chí dương chí âm luân chuyển. Trải qua không ngừng tu luyện, vòng xoáy Âm Dương không còn bất ổn nữa,

đối mặt với Phượng Hoàng Hoả Diễm có thuộc tính chí dương thì nó có thể tiến hành tiêu hoá ở mức độ nhất định. Hơn nữa, sau khi dung hợp huyết mạch Phong Long, lực phòng ngự của hắn tăng lên nhiều, hoả độc xâm nhập không sâu nên chỉ có thể nói là ăn thiệt thòi nhỏ.

Nhưng Cơ Quan Lâm lại không hề dễ chịu, Phượng Hoàng Chân Hoả hừng hực đang thiêu đốt trên người không ngừng dao động kịch liệt, thậm chí còn bộc phát từng đoàn tia lửa, thể hiện ra trạng thái không bình tĩnh.

Khi đối phương nhen nhóm kỹ năng bổn mạng của mình thì Đường Tam đã biết rõ nàng đang làm gì rồi. Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc sở dĩ xưng danh bất tử, chính là vì kỹ năng bổn mạng của bọn chúng là hồi sinh. Phượng Hoàng hồi sinh từ đống tro tàn, mặc dù không phải là vĩnh sinh bất tử, nhưng chỉ cần có Phượng Hoàng Chân Hoả, bọn chúng có thể hoàn thành hồi sinh, thương thế có nặng như thế nào cũng được hoá giải.

Đương nhiên, hồi sinh sẽ chạm đến bản nguyên, tuy rằng có thể liên tục sử dụng, nhưng số lần càng nhiều thì càng phải trả một cái giá lớn.

Cơ Quan Lâm phản ứng không hề chậm. Ngay khi Đường Tam dùng Tinh Thần Lực khống chế nàng thì nàng đã cảm giác được không ổn, mặc dù Tinh Thần Lực không hoàn toàn khôi phục nhưng bản năng đã khiến nàng dùng ra kỹ năng hồi sinh. Khi Phượng Hoàng hồi sinh, Phượng Hoàng Chân Hoả xung quanh là mạnh nhất. Nàng không chỉ muốn phòng ngự, mà còn nhân dịp này phản sát Đường Tam.

Chỉ là kinh nghiệm chiến đấu của Đường Tam quá phong phú, khi phát hiện nàng muốn hồi sinh thì lập tức dùng Thiên Chi Huyền

Viên hoá giải Phượng Hoàng Chân Hoả xung quanh, cấp tốc thối lui ra ngoài, không để nàng phản sát thành công.

Nhưng lúc này, quá trình Cơ Quan Lâm hồi sinh lại không hề thuận lợi. Đường Tam thông qua không gian truyền tống, rót một đạo Âm Dương nhị khí vào trong cơ thể nàng, ở ngay thời điểm quan trọng của quá trình hồi sinh.

Âm Dương nhị khí bá đạo như thế nào? Rời khỏi khống chế của Đường Tam, bọn chúng tự nhiên sẽ sinh ra xung đột kịch liệt, mà quan trọng nhất là, bản thân Phượng Hoàng Chân Hoả có thuộc tính chí dương. Khi Âm Dương nhị khí đi vào cơ thể thì đột nhiên mất cân bằng, nàng phải chịu đựng cảm giác thống khổ gấp bội lần so với người yêu của nàng lúc trước. Thậm chí ngay cả quá trình hồi sinh cũng bị ảnh hưởng, huyết mạch bất ổn làm xuất hiện tình huống nội bạo.

Có thể nhìn thấy là, trong Phượng Hoàng Chân Hoả hừng hực không ngừng xuất hiện quang ảnh bản thể Phượng Hoàng vặn vẹo. Hoả diễm bộc phát, nổ ra từng đoàn quang vũ, trong đó còn có tiếng kêu thống khổ của Cơ Quan Lâm.

Khán giả lúc này đều nhìn trợn tròn mắt, cường giả hiểu rõ đây là Bất Tử Hoả Phượng Hoàng đang hồi sinh cũng trợn mắt há mồm. Cuối cùng là xảy ra chuyện gì? Một chưởng của Tu La rốt cuộc là có công kích như thế nào, sao ngay cả Phượng Hoàng hồi sinh cũng xảy ra vấn đề?
Vị trọng tài cấp bậc Đại Yêu Vương kia lúc này cũng là tiến thối lưỡng nan. Rất hiển nhiên, hiện tại trạng thái của Cơ Quan Lâm phi thường không tốt, nhưng tranh tài còn chưa kết thúc, nếu hắn ngăn lại trận đấu, vậy có nghĩa là Cơ Quan Lâm thua. Vị này mặc dù bị Phượng Hoàng tộc từ bỏ, nhưng dù sao cũng từng là người thừa kế của Bất Tử Đại Yêu Hoàng.

Cho nên, hắn theo bản năng nhìn về phía Bất Tử Đại Yêu Hoàng trên đài khách quý.

Tiếp theo liền vang lên một tiếng thở dài, ngay sau đó, một thân ảnh màu đỏ vàng đã lăng không lướt đi, rơi xuống bên cạnh người Cơ Quan Lâm, một cột sáng vàng đỏ bao phủ thân ảnh nàng.

Đường Tam lập tức cảm ứng được, tất cả năng lượng mình rót vào người Cơ Quan Lâm, bao gồm Sư Hổ Kim Cương, Âm Dương nhị khí trong chớp mắt đã biến mất. Mà Cơ Quan Lâm thì biến thành một đoàn Phượng Hoàng Chân Hoả thuần tuý.
Bên cạnh hoả trụ màu đỏ vàng sáng chói, một người bộ dạng trung niên nhìn Đường Tam chăm chú bằng quang mang sáng rực, trong mắt lộ ra vẻ suy tư, "Tiểu gia hoả, thật thú vị!"

Bị hắn dùng đôi mắt màu đỏ vàng nhìn chăm chú, Đường Tam cảm giác được linh hồn của mình dường như cũng bị thiêu đốt. Hắn theo bản năng cúi đầu, cưỡng ép khống chế không cho Thần Thức ba động.

"Bái kiến miện hạ."

Không hề nghi ngờ, người xuất thủ hoá giải thảm trạng của Cơ Quan Lâm chính là Vĩnh Thế Phần Thiên Bất Tử Đại Yêu Hoàng.

Cường giả đỉnh cấp như thế này, chỉ tuỳ tiện ra tay liền cho thấy thực lực cường đại. Chỉ tiện tay đã đem tất cả năng lượng kỳ dị mà Đường Tam rót vào người Cơ Quan Lâm đốt hết, chỉ còn lại Phượng Hoàng Chân Hoả thuần tuý.

Bất Tử Đại Yêu Hoàng lạnh nhạt nói: "Nàng thua. Có rảnh thì tới Bất Đáy huyệt của ta ngồi một chút. Ngươi thật thú vị." Nói xong,

quang mang vàng đỏ loé lên trên người, hoá thành một đạo lưu quang vây quanh Cơ Quan Lâm, rồi trở lại phòng riêng của mình. Khi vào phòng, ánh lửa hoàn toàn thu liễm, giống như đã dập tắt. Nhưng dựa vào thị lực từ Linh Tê Thiên Nhãn, Đường Tam mơ hồ nhìn thấy Cơ Quan Lâm biến thành Phượng Hoàng Chân Hoả đã bị vị Bất Tử Đại Yêu Hoàng này thu vào trong tay áo.

Thật không hổ là cường giả đỉnh cấp đương thời a! Tuy rằng hắn không thể dùng Thần Thức đi cảm thụ, nhưng nơi sâu xa bên trong cũng có thể cảm nhận được năng lượng cực kỳ kinh khủng ba động. Trong Thần giới lúc trước, đây tương đương với Thần cấp hai, hơn nữa còn ở đỉnh phong.

Ở một vị diện không có Thần giới, có thể tu luyện đến trình độ này thật khiến người ta nhìn mà than thở.

"Tu La thắng!" Đến lúc này, trọng tài Đại Yêu Vương mới tuyên bố kết quả trận đấu.

Đường Tam thở dài một hơi, sau khi ra hiệu với trọng tài thì quay người đi xuống đài thi đấu. Trên người hắn không ngừng có khí lưu màu đỏ tuôn ra, đó là đang bài xuất khí tức Phượng Hoàng Chân Hoả ra khỏi cơ thể.
Nhìn qua trận này hắn thắng dễ dàng, ít nhất là dễ dàng hơn so với hai trận đấu trước, nhưng thực tế thì không phải như vậy.

Mấu chốt để hắn đánh bại đối thủ là khi bộc phát Tử Cực Ma Đồng, dùng Tử Cực Thần Quang cưỡng ép phá tan phòng ngự tinh thần của đối phương, làm Tinh Thần Chi Hải của Cơ Quan Lâm trọng thương.

Lực lượng cường đại nhất của Đường Tam hiện tại không phải là huyết mạch cấp một nào, mà chính là Tinh Thần Lực.

Tinh Thần Lực của hắn đã sớm tiến vào cấp độ Cửu giai đỉnh phong. Sau khi đạt tới cấp độ này, Tinh Thần Lực dư thừa được hắn lặng yên thai nghén cùng chuyển hoá, từng chút từng chút hoá thành Thần Thức, kích thích Thần Thức của hắn phục hồi từ từ.

Khi Thần Thức được tăng cường, khả năng khống chế Tinh Thần Lực cũng mạnh hơn, để Tinh Thần Lực càng áp súc hơn, do đó khiến Tinh Thần Chi Hải dung nạp được nhiều Tinh Thần Lực hơn. Cho nên, dù Tinh Thần Lực không chuyển hoá thành Thần Thức, nhưng tổng sản lượng đã gấp nhiều lần cường giả Cửu giai đỉnh phong bình thường.
Trong các trận đấu lúc trước, hắn tận lực không sử dụng Tinh Thần Lực để chiến đấu, cho nên, đối với Cơ Quan Lâm, Tử Cực Thần Quang đến bất ngờ làm nàng không kịp chuẩn bị. Huống chi, trong chớp mắt kia, Đường Tam còn đem Sát Thần lĩnh vực vừa mới khôi phục của mình dung nhập vào trong đó.

Chương 546: Hạt giống số một

Tử Cực Thần Quang cộng thêm Sát Thần lĩnh vực đã lập tức đột phá phòng ngự của nàng, do đó hắn hoàn toàn áp chế nàng ở phương diện tinh thần, cho nên mới có cơ hội mà vào.

Âm Dương nhị khí của hắn tuy còn yếu, nhưng nếu chỉ dựa vào nó, ở trạng thái toàn thịnh, Cơ Quan Lâm cũng có thể tự mình hoá giải. Nhưng bên trong Tinh Thần Chi Hải của nàng thật sự quá tệ, sát khí tràn ngập khắp nơi, cộng với Tinh Thần Lực sắc bén của Đường Tam tả đột hữu xung. Ở tình huống này, Âm Dương nhị khí xâm nhập thì không khác gì loạn trong giặc ngoài, làm cho Cơ Quan Lâm không thể chống đỡ được, suýt nữa để mình chết cháy trong quá trình hồi sinh.

Bất Tử Đại Yêu Hoàng chính vì cảm thụ được tình huống của nàng không ổn nên mới không thể không ra tay. Trên thực tế, là tộc trưởng Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc, hắn là người dứt khoát, nhưng trước mặt mọi người cứu con gái bị đuổi ra khỏi tộc vẫn là một chuyện vô cùng mất mặt.

Chỉ là dựa vào thân phận của Bất Tử Đại Yêu Hoàng, hắn không thể phá hư quy tắc cho nên mới không làm gì với Đường Tam. Hơn nữa, khi hắn chính thức cảm thụ tình huống trên người nữ nhi thì lại rất có hứng thú với gia hoả này.

Sau Đại Miêu, Đường Tam cũng thuận lợi tiến vào bát cường. Nhưng đồng thời đã làm bại lộ Tinh Thần Lực cường đại của bản

thân.

Tất nhiên, theo Đường Tam thì đây là chuyện đáng giá. Không có một kích đột ngột đánh bại đối thủ này, hắn muốn chiến thắng Cơ Quan Lâm có khả năng hồi sinh thì chắc chắn sẽ phải trả một cái giá lớn hơn, rất có thể sẽ thất bại dù tăng thêm một năng lực thuộc tính không gian.

Mà làm hắn có chút kỳ quái là, trong quá trình chiến đấu, Cơ Quan Lâm tựa hồ giống Đại Miêu, cũng là ở trạng thái nghèo khó, trên người không xuất hiện bất kỳ vũ khí cường đại nào. Bất Tử Hoả Phượng Hoàng tộc khẳng định rất giàu có a! Chẳng lẽ đối với hậu duệ dòng chính, lại tiến vào thập lục cường không có bất kỳ trợ giúp nào sao?

Hắn đương nhiên không biết sở dĩ Cơ Quan Lâm như vậy là vì đã bị đuổi ra khỏi tộc, tất cả các bảo vật đều bị thu hồi, lúc này mới khiến hắn chiếm được tiện nghi.

Nhưng dù nói thế nào, Đường Tam vẫn như cũ chiến thắng đối thủ, thuận lợi tiến vào bát cường.

Đi xuống đài thi đấu, Đường Tam cũng thở dài một hơi. Tiến vào bát cường, lại thắng thêm một trận là hắn có thể gặp Đại Miêu ở bán kết.

Hơn nữa, trong ba trận chiến đấu, thoạt nhìn hắn thắng tương đối dễ dàng. Nhất là vì Cơ Quan Lâm thể hiện ra khí thế vô cùng lừng lẫy, chẳng ai ngờ hắn lại nhanh chóng chiến thắng đối thủ như vậy, trông thật nhẹ nhõm.

Không hề nghi ngờ, chuyện này sẽ sinh ra áp lực rất lớn với đối thủ tiếp theo của hắn. Trận này Đường Tam lựa chọn bộc phát trực

tiếp, không che giấu ưu thế Tinh Thần Lực của mình là vì tận lực giảm bớt tiêu hao, ngày mai hắn còn có thi đấu hai người với Mỹ công tử. Ngày mai cũng là vòng 16 tiến 8, nếu hôm nay bị thương thì mai sao có thể đối chiến với đối thủ cường đại đây?

So với thi đấu cá nhân, hắn càng coi trọng thi đấu hai người hơn, vì đó là trận đấu hắn tham gia cùng Mỹ công tử.

Trở lại khu nghỉ ngơi, Đại Miêu vẫn còn khoanh chân minh tưởng, nhưng tình huống đã tốt hơn rất nhiều. Các vết thương trên người đều ngừng chảy máu, trên thân còn có một tầng kim quang đang lưu chuyển, hiển nhiên là đan dược Hoàng Kim Sư Vương đưa cho lúc trước đã phát huy tác dụng. Khí tức ổn định, ngày mai lại nghỉ ngơi một ngày, hắn là sẽ không ảnh hưởng đến so tài phía sau.

Mỹ công tử đi đến nghênh đón, mỉm cười nhìn hắn, "Ca của ta thật lợi hại!"

Đường Tam cười khổ nói: "May mắn mà thôi, nàng không biết ta có kỹ năng công kích tinh thần, nên mới để ta chiếm được ưu thế."

Mỹ công tử mỉm cười, "Xem so tài a, người chiến thắng trận tiếp theo sẽ là đối thủ của ngươi. Vừa rồi khi rút thăm ta nhớ rõ đã thấy hạt giống số một cho giải quán quân chính là ra sân trận này. Đối thủ của ngươi rất có thể sẽ là hắn, trận này nhất định phải xem một chút."
"A? Hạt giống số một?" Đường Tam sửng sốt. Hắn đúng là không có cẩn thận nhìn qua đối thủ của mình, mỗi một cuộc chiến đều khi lên sân mới biết đối thủ là ai, lúc đó mới bắt đầu tính xem ứng đối như thế nào. Từ ý nào đó mà nói, đây là hắn có tự tin vào bản thân. Sau khi tu vi đạt đến Cửu giai, ở đồng cấp còn có đối thủ nào hắn không thể đối phó sao? Đây là tự tin của một đời Thần Vương.

Nhưng nhìn Mỹ công tử nói trịnh trọng như vậy, rất hiển nhiên vị tiếp theo này hẳn là có thực lực không giống người thường.

Trong lần Tổ đình tinh anh đại tái này, hắn đã gặp được rất nhiều cường giả, nhất là đối thủ có được huyết mạch cấp một, còn có truyền thừa từ Hoàng Giả, mỗi một người đều khó đối phó, đều mang đến cho hắn phiền toái không nhỏ, làm hắn không thể không sử dụng nhiều phương pháp chiến đấu, và cuối cùng giành chiến thắng.
Mà trong rất nhiều người thừa kế cường đại như vậy, người được đánh giá là hạt giống số một sẽ có thực lực như thế nào đây? Cường đại hơn tất cả các đối thủ trước hay sao?

Cùng là Cửu giai đỉnh phong, thực lực hiển nhiên sẽ có chỗ bất đồng. Giống như Cơ Quan Lâm cũng mang tới cho hắn áp lực rất lớn. Phượng Hoàng Chân Hỏa tinh khiết vô cùng khủng bố, bây giờ hắn vẫn không ngừng phải bài trừ hoả độc ra ngoài đây.

Trong Tổ đình tinh anh đại tái, có thể được xưng là hạt giống số một, thực lực của đối phương hiển nhiên là đã được công nhận. Người đó là một tồn tại như thế nào?

Lúc này, trên đài thi đấu, trận tranh tài thứ tư sắp bắt đầu.

Bởi vì chiến đấu giữa Đường Tam và Cơ Quan Lâm diễn ra trên không trung, cho nên sân đấu không bị phá hư nhiều, cũng không cần thời gian nghỉ ngơi và hồi phục. Song phương giao chiến đã lên đài.
Đầu tiên, Đường Tam nhìn thấy một thân hình vô cùng khôi vĩ. Đây là một thân ảnh mà hắn khá quen thuộc, vì hắn thuộc chủng tộc mà Đường Tam đã từng đối chiến.

Vị này thân cao khoảng hai mét rưỡi, đầu trọc, toàn thân cơ bắp nở

nang, nhìn qua cực kỳ cường tráng, nhưng có hình dạng con người. Đôi bàn tay rất lớn, không khí xung quanh cơ thể đều có chút vặn vẹo. Phần vặn vẹo này là bị lực lượng của hắn ảnh hưởng mà sinh ra. Có thể thấy được cường độ thân thể của vị này đáng sợ đến cỡ nào.

Mặc dù là hình người, nhưng Đường Tam nhận ra ngay, đây là một cường giả đến từ Bỉ Mông Cự Thú tộc, không hề nghi ngờ là truyền thừa của Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng.

Bỉ Mông Cự Thú cường hãn như thế nào, hắn đã tự mình cảm thụ. Ở phương diện cường độ thân thể, chỉ sợ Long tộc cùng Phượng tộc cũng không thể so sánh với bọn họ. Liệt Thiên chi danh, danh bất hư truyền.
"Là hắn sao?" Đường Tam hỏi Mỹ công tử ở bên cạnh.

Mỹ công tử lại lắc đầu.

Không phải? Vị tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú này so với tên Đường Tam từng đối mặt thì còn cường đại hơn, vậy mà cũng không phải là hạt giống số một. Không phải hắn, vậy thì là đối thủ của hắn rồi.

Đường Tam đưa mắt về phía xa, nhìn về phía bên kia sân đấu cách xa vài trăm mét.

Nơi đó có một tuyển thủ đang đứng. So với tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú, hắn nhìn qua càng giống nhân loại. Thân cao khoảng một mét tám, dáng người thon dài. Khuôn mặt trắng nõn, tướng mạo anh tuấn. Một đầu tóc đen được chải gọn gàng phía sau đầu thành một cái đuôi ngựa. Lưng dài vai rộng, eo thon, đúng là một bộ dạng thiếu niên xinh đẹp. Đôi mắt cũng đặc biệt sáng ngời, đồng tử màu đen sâu như vực thẳm. Nhìn qua không có nửa điểm khí thế nào, giống như một tên nhân loại bình thường.

Đường Tam ngẩn người, hắn vậy mà không nhìn ra được chủng tộc của đối phương. Một phần là vì cách xa, hắn không thể dùng Tinh Thần Lực đi cảm thụ, một phần là vì đối phương không có bất kỳ đặc thù chủng tộc nào, nhìn qua trông giống như một con người.

"Hắn thuộc chủng tộc gì? Trước đây chúng ta từng gặp qua chưa?" Đường Tam thấp giọng hỏi.

Mỹ công tử lắc đầu, nói: "Chúng ta không có gặp qua. Hắn thuộc Ám Hắc Ma Long tộc, được xưng là tuyệt thế kỳ tài của Ám Hắc Ma Long nhất mạch. Chính miệng Ám Ma Đại Yêu Hoàng từng nói, dù không phải trong đêm tối, hắn cũng có thể trở thành Vĩnh Dạ Quân Vương."

Truyền thừa của Đại Yêu Hoàng bài danh thứ sáu, Vĩnh Dạ Quân Vương Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

Chương 547: Ám Hắc lĩnh vực

Ám Ma Đại Yêu Hoàng chính là một vị Ám Hắc Ma Long, như vậy, không hề nghi ngờ, đây chính là đích truyền của hắn.

"Ám Ma Đại Yêu Hoàng thường nói, khi ở cùng cấp, chính hắn không bằng đứa cháu này. Ân, tên kia đúng là cháu trai của hắn, tên là Mông Đặc Đặc. Hắn từng leo lên đỉnh của mười hai thánh sơn, đồng thời thu được tín vật của tất cả mười hai Hoàng Giả đó, là người có được nhiều tín vật nhất trong thế hệ trẻ. Đến Thần cấp thì không còn tư cách leo núi, cho nên hắn cũng được ca tụng là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ ở Yêu Tinh Đại Lục. Trước mắt có tổng cộng mười lăm thánh sơn, ba toà hắn không leo lên lần lượt là của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cùng vị mạnh nhất bên Tinh Quái Tộc, Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng. Bởi vì vận mệnh không tương quan với năng lực cho nên hắn không thông qua được núi Thiên Hồ. Nghe nói hắn từng thử qua núi Thuỷ Tinh, nhưng ở nấc thang cuối cùng thì không thể đi lên. Núi Thiên Dương hắn không đi thử, bởi vì tổ phụ của hắn có thù với Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng, cho nên nghiêm khắc ra lệnh cho hắn không được đi, để tránh Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng hạ độc thủ. Trước mắt, hắn là người có hy vọng nhất leo lên được tất cả các thánh sơn."

Thu được tán thành của 12 vị Hoàng Giả, chỉ kém một bước là leo lên được núi Thuỷ Tinh. Thật là có ý tứ!

Hiện tại Đường Tam thu được tán thành của ba toà thánh sơn,

nhưng có đến hai toà mà Mông Đặc Đặc không thu được. Nhưng hắn biết rõ, mỗi thánh sơn có những tiêu chí xét duyệt khác nhau, muốn thu được sự tán thành của nhiều Hoàng Giả thì năng lực tổng hợp là phi thường cường đại.

Nhưng mà, vậy thì sao chứ? Thực lực chân chính vẫn phải xem ở trên chiến trường. Tuy vậy, Đường Tam có hứng thú không nhỏ với vị Mông Đặc Đặc này. Đối thủ trước mắt của hắn thuộc Bỉ Mông Cự Thú tộc, được xưng là vô địch lục địa. Trận chiến này dĩ nhiên có thể nhìn ra được chút dấu vết, đúng là đáng giá để mình chú ý cẩn thận.

Ngay khi Mỹ công tử nói cho Đường Tam tình huống của Mông Đặc Đặc thì trận tranh tài thứ tư đã bắt đầu.

"Rống ----" Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gầm lớn, nhưng lại không thể hiện ra bản thể của mình, chính là dùng hình người phóng tới đối phương.

Lực lượng kinh khủng ngay ở bước đầu tiên đã bộc phát ra, mặt sân thi đấu sụp đổ tạo thành một cái hố đường kính mười mét, hắn tựa như một viên đạn, nhanh chóng xông về phía Mông Đặc Đặc. Hai tay mở sang hai bên, móng vuốt cực kỳ sắc bén bắn ra, toả ra quang mang màu ám kim.

Lực áp bách cường hãn đó, cho dù người xem trên khán đài cũng có thể cảm nhận được. Lực lượng của vị này rất có hương vị hận thiên vô bả, hận địa vô hoàn.

Mông Đặc Đặc trông rất bình tĩnh, đối mặt với áp lực cực lớn, khi khoảng cách giữa hai bên còn khoảng 200 mét, y phục trên người hắn cũng không gió mà bay.

Ngay lúc này, đôi mắt hắn chuyển sang màu đen, không có tròng mắt trắng, mà chỉ còn một màu đen thâm thuý.

Hai tay đưa ra, ở trước người lăng không ấn xuống, lập tức, một hắc động mang theo quang mang ám tử sắc dài và hẹp xuất hiện trước người hắn.

Nó đen như mực, mang theo lực hút mạnh mẽ, nghênh đón trùng kích của tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú.

Đối thủ của hắn có thể lọt vào thập lục cường, vậy cũng tuyệt đối là người nổi bật trong thế hệ trẻ. Khí thế lao về phía trước không chút nào yếu bớt, hai tay khép lại trên đỉnh đầu. Sau đó, hai tay vung xuống, từng đạo nhận mang dài đến mấy thước giáng xuống, chém tới hắc động kia.

Song phương va chạm lập tức phát động. Đối mặt với lợi trảo sắc bén của Bỉ Mông Cự Thú, hắc động kia bị cào vỡ. Nhưng quỷ dị là, phần phá toái kia lại hoá thành quang mang màu tím đen bắn ra, từng vòng từng vòng quấn quanh người tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú. Cùng lúc đó, Mông Đặc Đặc điểm nhẹ mũi chân trên mặt đất, thân thể lên không, phía sau mở ra một đôi long dực đen nhánh, mỗi khối lân phiến lần lượt xuất hiện, đột nhiên vỗ về phía trước.

Lập tức, quang mang màu tím đen nở ra gấp đôi, tựa như thiên la địa võng bao phủ về phía đối thủ.

Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú cũng không dễ đối phó, nó hừ lạnh một tiếng, thân hình xoay tròn, một trảo hướng ra bên ngoài, nhận mang vô cùng sắc bén bỗng nhiên bắn ra, xé nát quang mang màu tím đen dài và hẹp kia. Đồng thời, càng có nhiều móng vuốt nhọn hoắt bao phủ tới Mông Đặc Đặc.

Mông Đặc Đặc cũng không né tránh, quang mang màu tím đen tiếp tục bắn ra, đón nhận từng đạo nhận mang. Nhận mang đúng là có thể cắt nó ra, nhưng trong quá trình đó lại không ngừng suy yếu, khi nó tới trước mặt Mông Đặc Đặc thì cũng chỉ hoá thành một cơn gió màu xanh lá rồi biến mất.
"Lực ăn mòn thật mạnh." Đường Tam kinh ngạc nói.

Đúng vậy, nhận mang của Bỉ Mông Cự Thú vô cùng sắc bén, vô cùng mạnh mẽ, nhưng lại bị lực lượng hắc ám trên quang mang màu tím đen kia ăn mòn, trong quá trình công kích đã tan biến.

Này đã đạt đến cảnh giới hắc ám tương dung a! Đây chính là chiến đấu vào ban ngày, có thể khống chế Hắc Ám nguyên tố đến trình độ như vậy, có thể nói là chưởng khống giả Hắc Ám rồi.

Hơn nữa, đây không phải là khống chế Hắc Ám nguyên tố đơn thuần. Khi Mông Đặc Đặc đập cánh, hắn còn phóng thích năng lực lĩnh vực. Ám Hắc lĩnh vực, hiệu quả rất đơn giản, chính là tăng cường Hắc Ám nguyên tố.

Với kinh nghiệm một đời Thần Vương, lĩnh vực càng đơn thuần thì thường cần lý giải nguyên tố càng sâu sắc, dù là cường giả Thần cấp cũng không nhất định có thể làm được. Loại lĩnh vực này ngay từ đầu không mạnh, nhưng theo tu vi tăng lên, lĩnh vực sẽ tiến hoá theo người sử dụng, đây mới là chuyện đáng sợ nhất.
Ở tuổi này mà Mông Đặc Đặc đã có thể nắm giữ lĩnh vực như vậy, có thể thấy hắn có thiên phú trác tuyệt như thế nào, khó trách Ám Ma Đại Yêu Hoàng lại tán dương hắn như thế.

Lúc này trên sân đấu, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú giống như cối xay thịt đang điên cuồng tấn công đối phương, nhưng Mông Đặc Đặc lại như một vũng bùn cực lớn, dù đối phương công kích như thế nào cũng không thể thoát khỏi phạm vi khống chế. Long dực phía sau

đập rung, nhưng lại không dùng năng lực phi hành chiến đấu, chỉ là không ngừng bắn ra tầng tầng lớp lớp quang mang hắc ám bao trùm lấy đối thủ.

Hắc ám thuần tuý, ăn mòn thuần tuý. Nhưng nó lại giống như cái lưới lớn, đang từng bước ép sát đối phương.

Đây cường công cùng khống chế đối kháng. Từ đầu đến cuối, Mông Đặc Đặc trông rất bình tĩnh, tựa hồ mọi chuyện đều trong lòng bàn tay hắn, cũng không có thiên tượng tương hợp, nhưng dùng lực công kích cường đại của Bỉ Mông Cự Thú cũng không cách nào thoát khỏi từng đạo quang mang hắc ám quấn quanh.
Ở giữa mi tâm Mông Đặc Đặc mơ hồ có vầng sáng ám tử sắc dũng động, tinh thần ba động khuếch trương ra phía ngoài, Hắc Ám nguyên tố không ngừng dung hợp, trên đài thi đấu, vì Hắc Ám nguyên tố xâm nhập mà dần biến thành màu tím đen, giống như một cái đầm lầy khiến cho tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú nửa bước khó đi. Không hề nghi ngờ, sau khi trận đấu kết thúc, sân thi đấu phải trùng tu lại mới có thể tiếp tục sử dụng.

"Rống ----" Tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú hiển nhiên cũng cảm thấy không ổn, nếu tiếp tục tiêu hao như vậy, huyết mạch chi lực sẽ đến lúc cạn kiệt. Mà đối thủ thông qua khống chế nguyên tố mà không ngừng bổ sung Hắc Ám nguyên tố, so với nó thì tiêu hao nhỏ hơn nhiều.

Kinh nghiệm chiến đấu khiến tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú hiểu rõ, không thể đợi thêm được nữa!
Đôi mắt bỗng chuyển sang màu ám kim, trên người bắn ra hào quang ám kim sắc, cơ hồ trong nháy mắt, bộ dạng vốn hình người bành trướng lên, vô số quang nhận màu ám kim lấy thân thể nó làm trung tâm bộc phát.

Đó chính là năng lực xuất chúng của Bỉ Mông Cự Thú, Trảo Nhận Phong Bạo!

Lúc trước Đường Tam đã từng đối diện với công kích kinh khủng này, mà Trảo Nhận Phong Bạo từ vị trước mắt này khẳng định là càng hung mãnh hơn.

Trảo Nhận Phong Bạo trực tiếp xé rách không gian, vô số quang mang màu đen liền bị xé thành mảnh nhỏ, bị không gian xé rách kia thôn phệ.

Chương 548: Song trọng lĩnh vực

Nhận mang điên cuồng quét tới, di chuyển tới chỗ bản thể Mông Đặc Đặc.

Mông Đặc Đặc cũng không hiện ra nguyên hình, chỉ nhìn đối phương bằng ánh mắt băng lãnh, sau đó giơ tay phải lên, lạnh lùng nói ra hai chữ.

"Điêu Linh!"

Trong chớp mắt, tất cả quang mang màu tím đen đột nhiên biến thành màu tím sáng, mỗi quang mang giống như tự hòa tan, rồi chuyển từ màu tím sáng thành hắc ám vô biên. Nó khiến toàn bộ phạm vi Ám Hắc lĩnh vực bao trùm trở thành một màu đen kịt.

Vô luận là nhận mang sắc bén, hay không gian bị xé rách kia trong nháy mắt tất cả đều sụp đổ, lập tức tan rã, Điêu Linh vẫn lạc.

Khu vực bọn họ chiến đấu trong đường kính chừng 200 mét, thời khắc này bị sụp xuống hai mét.

Màu ám kim trên người tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú đã nhiều thêm một tầng hắc ám, ngay cả bộ lông trên người bởi vì một câu Điêu Linh kia mà mất đi sáng bóng, thậm chí còn trở nên xơ xác.

"Ngang ---" Mộng Đặc Đặc ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng Long ngâm.

Điêu Linh đen kịt kia, trong chớp mắt mắt này liền trở nên sáng ngời, một màu tím sáng. Trong thế giới màu tím đó, hắn tựa như Ma Thần đứng ngạo nghễ trên không trung, quan sát đối thủ ở phía dưới.

Mà thân hình cực lớn của Bỉ Mông Cự Thú đang dần dần chìm xuống thì màu tím kia điên cuồng trào lên người nó. Nhưng tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú thi triển Trảo Nhận Phong Bạo nên đang ở thời điểm suy yếu, vậy nó làm sao có thể thoát khỏi hắc ám này xâm nhập.

"Lĩnh vực thứ hai!" Đường Tam đang quan chiến không khỏi hít sâu một hơi.

Đúng vậy, chuyển hoá giữa màu đen và màu tím kia không còn là Ám Hắc lĩnh vực đơn thuần nữa, mà là một lĩnh vực khác, Điêu Linh!

Đáng sợ nhất chính là, hai lĩnh vực này của Mông Đặc Đặc có thể hỗ trợ lẫn nhau. Trong phạm vi Ám Hắc lĩnh vực, uy năng của Điêu Linh được tăng cường. Ngược lại, khi thi triển Điêu Linh, tất cả Hắc Ám nguyên tố đều được tăng cường năng lực ăn mòn trên phạm vi lớn.

Hiện tại Đường Tam đã hiểu rõ vì sao vị Vĩnh Dạ Quân Vương Ám Ma Đại Yêu Hoàng lại nói Mông Đặc Đặc có thể thi triển thực lực Ám Dạ Quân Vương dù ở ban ngày. Đúng vậy a! Ở cảnh giới này đã có hai lĩnh vực cường đại như thế, cường giả Thần cấp bình thường không phải là đối thủ của hắn. Tương lai nếu hắn thành tựu Thần cấp thì nhất định là một tồn tại vô cùng khó lường.

Quan trọng nhất là, không hề nghi ngờ, đối thủ tiếp theo của mình

chính là vị Mông Đặc Đặc này.

Trên đài, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú rốt cuộc đã nhận thua. Nếu không, đối phương rất có thể sẽ hạ sát thủ. Bỉ Mông Cự Thú được xưng là vô địch lục địa, vậy mà trong trận đấu chưa tiếp xúc được với đối phương đã thua tranh tài, thật sự là quá bi ai!

Nhưng mà, trước thực lực tuyệt đối, trước đối thủ thiên phú trác tuyệt, cái gì cũng không có ý nghĩa.

Trong các Đại Yêu Hoàng, Vĩnh Dạ Quân Vương Ám Ma Đại Yêu Hoàng bài danh thứ sáu, nếu tính thêm Thiên Tinh Hoàng thì chỉ sợ không thể lọt vào mười thứ hạng đầu. Nhưng người ta lại có một đứa cháu ngoan a! Có thể thấy rằng, tương lai khi Mông Đặc Đặc thành tựu Đại Yêu Hoàng thì địa vị của Ám Hắc Ma Long nhất mạch sẽ tăng lên trên diện rộng, cũng không đơn giản xếp ở vị trí thứ sáu nữa.

Hơn nữa, các Hoàng Giả khác đều không thể lôi kéo vị này, người ta dù sao cũng là truyền thừa của Đại Yêu Hoàng.

Trên đài, Mông Đặc Đặc cũng không đắc ý vì chiến thắng tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú, vẫn biểu lộ bình thường, giống như đây là sự tình vốn dĩ là như thế. Sau đó, hắn chậm rãi quay người, ánh mắt nhìn về một hướng.

Rất nhiều người quan chiến nhìn theo ánh mắt của hắn thì thấy trong một khu vực không gây chú ý, có một nam tử mang mặt nạ đang đứng ở đó. Đó chính là người chiến thắng tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng, Tu La!
Ánh mắt Mông Đặc Đặc rất kỳ dị, tuy rằng cách nhau rất xa, nhưng Đường Tam vẫn có thể thấy rõ trong ánh mắt đó mang theo sự tò mò. Đúng vậy, không có địch ý, chỉ có tò mò mãnh liệt.

Trận tiếp theo mình phải đối mặt với vị tuyển thủ hạt giống hàng đầu ở hạng mục thi đấu cá nhân này. Từ thực lực mà Mông Đặc Đặc thể hiện ra, Đường Tam biết phiền phức của mình đến rồi.

Mông Đặc Đặc có Ám Hắc lĩnh vực cùng Điêu Linh lĩnh vực, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú đều không xông qua được, vậy mình có thể vượt qua được sao?

Không hề nghi ngờ, trong lần dự thi này, hắn chính là đối thủ mạnh nhất của mình, mà không phải là ai khác.

Luận cấp độ khống chế nguyên tố, hắn còn ở trên Mỹ công tử. Hắc Ám nguyên tố tựa hồ đã trở thành một bộ phận của hắn, hoặc là nói hắn đã là một phần tử hắc ám. Đây mới thực sự là Hắc Ám Chi Tử. Nếu muốn chiến thắng gia hoả này, dựa vào nhiều năng lực trước mắt của hắn thì rất khó làm được. Trận đấu hôm nay, tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú ngay cả át chủ bài của hắn cũng không thể bức ra thì đã thua. Nếu mình không thể ngăn cản hắn, vậy thì, tiếp theo hắn rất có thể sẽ chiến thắng Đại Miêu, sau đó chiến thắng Mỹ công tử, cuối cùng giành được giải quán quân.
Lần đầu tiên từ khi tham dự tranh tài, trong lòng Đường Tam dâng lên chiến ý mãnh liệt, cũng sinh ra cảm giác chờ mong tới trận đấu tiếp theo.

Lúc này, Mỹ công tử đứng bên cạnh Đường Tam cũng cảm nhận rõ ràng biến hoá của hắn. Không vì đối thủ cường đại mà nhụt chí, ngược lại hắn giống như lại có cảm xúc đặc thù thăng hoa.

Lúc này Đường Tam dường như đã biến thành một người khác, ở bên cạnh hắn có thể cảm giác được một phần cao ngạo và khí tức cường đại.

Song phương xuống đài, tiếp theo chính là thời gian nghỉ ngơi và phục hồi. Đương nhiên không thể để nhân viên tu chỉnh đài thi đấu, nếu vậy thì mất bao lâu? Mấy vị cấp độ Yêu Vương am hiểu khống chế Thổ nguyên tố đã lên đài, nhanh chóng thông qua khống chế Thổ nguyên tố mà khôi phục lại đài thi đấu. Mặc dù không được tốt như ban đầu, nhưng vẫn có thể dùng để tranh tài được.
Có lẽ bị biến hoá của Đường Tam làm ảnh hưởng, lúc này Mỹ công tử cũng sục sôi chiến ý, bởi vì tiếp theo là đến nàng tranh tài.

Đường Tam cùng Đại Miêu đều chiến thắng đối thủ và tiến vào bát cường, nàng làm sao có thể để bọn họ dành mất danh tiếng chứ?

"Ca, ta đi dự thi." Mỹ công tử nói với Đường Tam.

"Được, cố gắng lên." Tâm tình Đường Tam đã khôi phục như bình thường, quay đầu nhìn Mỹ công tử, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

"Các ngươi đều mạnh như vậy, ta cũng nhất định có thể tiến vào bát cường. Chúng ta gặp nhau ở trận chung kết." Nói xong, Mỹ công tử quay người rời đi.

Nhìn bóng lưng mỹ lệ của nàng biến mất trong tầm mắt, trong lòng Đường Tam lại trở nên trầm tĩnh dị thường.

Thắng lợi tranh tài hôm nay, hoặc là nói lần Tổ đình tinh anh đại tái này, hắn đã dần leo lên đỉnh phong ở vị diện này. Không hề nghi ngờ, trên người hắn có điểm làm các Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc cảm thấy hứng thú. Tương lai hắn cùng Mỹ công tử phải đối mặt với rất nhiều khó khăn, hiện tại đã không cách nào lui về phía sau, thậm chí không cách nào hoàn toàn che giấu, chỉ có thể trở nên mạnh mẽ, không ngừng mạnh hơn, càng nhanh trở nên mạnh mẽ hơn mới có thể đối mặt với tất cả biến hoá cùng nguy cơ. Ở thế giới này, cuối cùng vẫn là thực lực vi vương a!

Đúng lúc này, khí tức sau lưng chợt khác thường, Đường Tam nhìn lại thì thấy Đại Miêu đã kết thúc minh tưởng, mở hai mắt ra.

Nhìn qua hắn vẫn còn suy yếu, nhưng mơ hồ lại có chút khác biệt, trên mặt thần sắc biến hoá phức tạp.

"Ngươi sao rồi?" Đường Tam tiến lên hỏi.

Đại Miêu ngồi dưới đất, cười khổ nói: "Rất tốt, thương thế xem như đã khôi phục một chút, nghỉ ngơi thêm thì không có vấn đề gì."

Đường Tam nói: "Nhìn ngươi giống như có tâm sự. Có phải vẫn còn khúc mắc với Sư tộc hay không?"

Đại Miêu nói: "Không thể nói là không còn khúc mắc, dù sao lúc trước bọn họ đối xử với chúng ta như vậy, khiến tộc ta suýt nữa tuyệt chủng. Từ thuở nhỏ ta luôn cho rằng mình không có bất kỳ liên quan nào đến Sư tộc và Hổ tộc, cũng chưa từng nghĩ tới có một ngày sẽ được bọn họ tán thành. Đối với bọn họ, ta chỉ có phẫn hận. Ta muốn trở nên cường đại, chỉ là vì chứng minh cho bọn họ thấy, Sư Hổ tộc chúng ta cuối cùng không phải là chủng tộc bị nguyền rủa."

Chương 549: Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Nếu ngươi không nguyện ý cùng bọn họ hợp tác, chúng ta cũng có thể không hợp tác. Với thành tích của ngươi ở Tổ đình tinh anh đại tái lần này, bọn họ cũng không thể làm gì, tìm một Hoàng Giả khác ủng hộ cũng không thành vấn đề."

Đại Miêu lại cười khổ, lắc đầu nói: "Không kịp rồi, chịu ân của người ta, hiện tại muốn hối hận cũng không kịp nữa. Ta cũng không nghĩ tới, hắn lại đưa cho ta đan dược trân quý như vậy."

Đường Tam sửng sốt, nói: "Trừ chữa thương, nó còn hiệu quả khác sao?" Hắn vừa nghe liền bắt được mấu chốt.

Đại Miêu nhẹ gật đầu, nói: "Thuần hoá huyết mạch, hoặc là nói hoàng kim hoá. Ta không biết đan dược này có giá trị bao nhiêu, nhưng trong Sư tộc cùng Hổ tộc, viên đan này có thể làm cho Sư tộc và Hổ tộc bình thường biến thành Hoàng kim huyết mạch, có thể tăng cường Hoàng kim huyết mạch, để huyết mạch trở nên cường đại hơn. Ta là Sư Hổ tộc, mặc dù huyết mạch đã trải qua biến dị, nhưng căn cơ cũng không phải là Hoàng kim huyết mạch. Tộc ta cơ bản cũng như vậy, bởi vì chủng tộc hoàng kim luôn cực kỳ coi trọng huyết mạch của mình, sẽ chỉ thông hôn trong tộc, không tồn tại khả năng Hoàng Kim Sư Tử tộc cùng Hoàng Kim Thánh Hổ tộc ở cùng một chỗ. Hắn cho ta viên đan dược này, chính là để huyết mạch của ta hoàng kim hoá, lần nữa tăng lên. Sau khi thuần hoá huyết mạch, huyết mạch vốn đã cố hoá lại có cơ hội tăng lên. Lễ vật này quá lớn, lớn đến mức ta không thể thay đổi suy nghĩ."

Đường Tam tỏ ra đã hiểu, "Vị Hoàng Kim Sư Vương này khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán. Có thể xuất ra đan dược trân quý như vậy để lấy lòng ngươi, có thể thấy được bọn họ coi trọng ngươi cỡ nào."

Đại Miêu chống người đứng dậy, thở dài một hơi, nói: "Việc đã đến nước này, ta cũng không có lựa chọn nào khác. Cứ vậy đi, đây cũng là đường tắt để ta tăng lên nhanh chóng hơn. Chờ sau khi tranh tài kết thúc, ta sẽ cùng bọn họ nói chuyện, cũng phải tranh thủ một chút gì đó cho Sư Hổ tộc chúng ta mới được."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Dù ngươi có ý nghĩ gì, chờ đến khi ngươi trở thành Sư Hổ Đại Yêu Hoàng rồi nói. Đến lúc đó, Sư Hổ tộc mới chân chính là Vương tộc trong Sư tộc cùng Hổ tộc. Dù sao, các ngươi có truyền thừa hoàn chỉnh."

Đại Miêu nhìn Đường Tam, nói: "Tất cả chuyện này đều là ngươi cho chúng ta. Cái khác không nói nhiều, ngươi vĩnh viễn là ân nhân của Sư Hổ tộc chúng ta. Nếu cần thì hãy nói, tuyệt đối đừng khách khí. Dù phải xông pha khói lửa chúng ta cũng không từ."

Đường Tam vỗ vỗ bờ vai hắn, "Không phải ân nhân, chúng ta là huynh đệ."

Đại Miêu rốt cuộc cũng tươi cười, "Đúng vậy, là huynh đệ."

Lúc này, Mỹ công tử đã leo lên đài thi đấu. Khi dung nhan tuyệt mỹ của nàng xuất hiện, khán đài cũng trở nên yên tĩnh.

Trận đấu vừa chấm dứt có thể nói là trận so tài kết thúc nhanh nhất, cũng là một trận đơn giản nhất. Thực lực cường đại của Mông Đặc Đặc lưu lại ấn tượng sâu sắc trong lòng khán giả. Cường đại

mà thần bí, ngay cả vô địch lục địa Bỉ Mông Cự Thú cũng không thể cận thân, trước hai đại lĩnh vực của hắn đã thua trận.

Khi Mông Đặc Đặc kết thúc trận đấu đã có tiếng hoan hô quán quân. Tuyển thủ hạt giống số một, danh xứng với thực.

Sau bốn trận đấu, tranh tài ở thượng khu đã kết thúc. Mỹ công tử đăng tràng cũng có nghĩa là tranh tài ở hạ khu bắt đầu.

Khán giả cũng rất ấn tượng với Mỹ công tử. Nàng không hề nghi ngờ chính là công chúa của Khổng Tước Yêu tộc, thực lực phi phàm. Hơn nữa không chỉ ở thi đấu cá nhân, ở hạng mục thi đấu hai người, nàng cũng tiến vào vòng chung kết, có thể thấy được thực lực cường đại của nàng. Ngoài ra, nàng còn có Thần Khí truyền thừa của Khổng Tước Yêu tộc, Thiên Cơ Linh.

Ở thời điểm trước mắt, đồng thời tiến vào vòng chung kết có thể và thi đấu hai người chỉ có hai đôi tuyển thủ. Một đôi là Đường Tam cùng Mỹ công tử, mà đôi còn lại chính là tổ hợp của người vừa kết thúc tranh tài, Mông Đặc Đặc. Rất hiển nhiên, vị Ám Hắc Ma Long này cũng có ý định thu được quán quân ở tranh tài thi đấu hai người.

Hiện tại vòng chung kết thi đấu hai người còn chưa rút thăm, cho nên không biết đồng bạn của Mông Đặc Đặc là ai. Nhưng trận thi đấu cá nhân tiếp theo, đối thủ của Đường Tam chính là hắn.
Mỹ công tử bình thản đứng trên đài thi đấu, nhưng sâu trong đó là sự tự tin mãnh liệt. Đại Miêu cùng Đường Tam lần lượt chiến thắng và vào bát cường, chuyện này là động lực cực lớn cho nàng. Nàng tin tưởng, mình nhất định có thể đánh bại cường địch và tiến vào vòng tiếp theo.

Lúc này, đối thủ của nàng đã đi lên đài thi đấu, đây là một tuyển

thủ Tinh Quái Tộc đến từ Nhật Thần Đế Quốc.

Từ cục diện tranh tài có thể thấy, về thực lực cá nhân, Tinh Quái Tộc đúng là chênh lệch với Yêu Quái Tộc. Thập lục cường đa số đều là tuyển thủ Yêu Quái Tộc, tuyển thủ Tinh Quái Tộc rất ít.

Đối diện Mỹ công tử cũng là một nữ tử, toàn thân dường như đều được bao phủ trong bóng tối. Nàng ta mặc một áo choàng màu đen lớn, khiến người khác có cảm giác thần bí.
Trước đó, Mỹ công tử đã có được tư liệu của 16 tuyển thủ từ chỗ phụ thân, cho nên sau khi rút thăm, nàng liền biết rõ đối thủ của mình là ai. Vị này chính là truyền thừa của Địa Âm Thiên Tinh Hoàng, tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc.

Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc cùng Liệt Dương Hoa Tinh tộc được xưng là hai đại vương tộc ở Nhật Thần Đế Quốc. Nhưng năng lực của hai tộc này không có chỗ nào giống nhau. Liệt Dương Hoa Tinh tộc khi chiến đấu dùng Liệt Dương Hoa với khí tức chí dương chí cương cùng cuồng bạo làm chủ, mà phương thức chiến đấu của Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc lại là quỷ biến âm lãnh. Bọn họ am hiểu cận chiến hơn, không giống Liệt Dương Hoa Tinh tộc là tấn công tầm xa.

Những chiếc gai của Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc được xưng là công kích nguy hiểm nhất. Đối thủ này của Mỹ công tử có thể tiến vào vòng chung kết, tất nhiên cũng không dễ đối phó.
"Trận đấu bắt đầu!" Trọng tài Đại Yêu Vương tuyên bố trận tranh tài thứ năm chính thức bắt đầu.

Tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc cơ hồ ngay lập tức sải bước ra, cơ thể nàng ta mờ đi một cách quỷ dị, như thể đã hòa vào trong bóng tối, và yên lặng biến mất. Mà tại nơi nàng ta biến mất, những bóng đen đột nhiên dày lên và mở rộng ra phía ngoài, làm cho toàn

bộ sân đấu tối sầm xuống, giống như tất cả ánh sáng đã bị thôn phệ.

Tay phải Mỹ công tử khẽ vẫy, Thiên Cơ Linh rơi vào trong tay. Nàng không lo lắng đối thủ ẩn thân, nàng khống chế chính là không gian, nương theo lý giải không gian sâu sắc hơn, bất kỳ một điểm không gian ba động nào cũng nằm trong tay nàng. Đối phương mặc dù ẩn tàng tốt, nhưng chỉ cần có không gian dẫn dắt, nàng đều có thể phát hiện ra đối thủ ngay.
Những bóng đen lạnh lẽo chồng lên nhau, như thể chúng không ngừng phục chế, khí tức âm lãnh kia đang dâng trào trong không khí. Những bóng đen tầng tầng lớp lớp giống như một làn sương mù dày đặc không ngừng chồng chất qua lại, không ngừng lăn về phía trước.

Khí tức kỳ dị cũng vì vậy mà sinh ra. Nhiệt độ trên đài thi đấu cũng nhanh chóng hạ xuống.

Đường Tam xem trận đấu vô cùng chăm chú, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc. Hắn đã nhiều lần đến núi Địa Âm để hấp thu chí âm chi khí, đối với Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc rất có hứng thú. Tương lai nếu hắn muốn hoàn thành kế hoạch huyết mạch siêu cấp một của mình thì phải đồng thời hấp thu huyết mạch chi lực của Liệt Dương Hoa Tinh tộc cùng Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc.

Khí tức của Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc âm lãnh và rất quỷ bí. Lực lượng mạnh mẽ mà đáng sợ, mang đến cho người ta một cảm giác phi thường kỳ lạ.
Mà Mỹ công tử vẫn đứng nguyên tại chỗ không hề động, mặc cho phía đối diện, âm khí đầy trời hoá thành bóng đen bao trùm toàn trường, đáng hướng về phía mình. Nàng tựa như đã thoát khỏi chiến trường, đứng ở nơi đó như pho tượng, không nhúc nhích.

Bóng đen càng lúc càng đến gần, hai trăm mét, một trăm năm mươi mét, một trăm mét, ...

Chương 550: Chiến Minh Nguyệt

Đúng lúc này, đột nhiên có một chiếc gai nhọn màu u lam lặng yên xuất hiện phía sau Mỹ công tử, cơ hồ trong nháy mắt đã biến thành u quang đâm tới hông nàng.

Một vòng u quang này xuất hiện quá đột ngột, mà bóng đen đối diện chưa hoàn toàn tới thì nó đã phát động công kích.

Điều này khiến khản giả không khỏi chấn động trong lòng, nhưng sau đó, bọn họ liền nhìn thấy thân ảnh Mỹ công tử giống như là bọt nước, dưới công kích của gai Minh Nguyệt lặng yên biến mất. Đúng vậy, Mỹ công tử đã biến mất rồi.

Gai nhọn màu u lam lóe lên rồi biến mất, tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc không vì công kích thất bại mà xuất hiện trên sân đấu. Chỉ là trong bóng đen dày đặc kia, từng điểm hào quang màu u lam lần lượt sáng lên, như thể trong bóng đen có vô số tồn tại kinh khủng. Bóng đen cấp tốc lan ra, sắp bao trùm toàn trường.

Đúng lúc này, bầu trời đột nhiên trở nên sáng ngời. Hào quang ngân sắc chiếu sáng đài thi đấu phía dưới, cũng làm cho bóng đen dày đặc kia sáng hơn vài phần, thông thấu hơn vài phần.

Đó là một nhóm quang môn màu bạc. Những quang môn này được xếp ngay ngắn và nối tiếp nhau, bên trong quang môn loé ra vầng sáng màu bạc kỳ dị, giống như là vòng xoáy. Mà phía trên những quang môn này, thân hình Mỹ công tử lần nữa xuất hiện.

Trong chốc lát, bị kích thích bởi quang môn trên không trung, bóng đen phía dưới đột nhiên dâng lên, mang theo vô số gai nhọn màu u lam, cuốn lên bao phủ tất cả.

Quang môn màu bạc khẽ đung đưa và vặn vẹo. Khi những bóng đen mang theo khí tức âm lãnh vọt tới quang môn thì chui vào, sau đó lặng yên biến mất. Dù có bao nhiêu bóng đen cùng hào quang u lam bắn tới, chúng dường như đã bị cuốn đến một thế giới khác, cứ như vậy yên lặng biến mất, không có một nửa điểm lọt ra ngoài.

Nhưng vào lúc này, phía sau Mỹ công tử lại có một bóng đen dần xuất hiện, từng cây dây leo giống như cành mở ra, vô số hoa nhỏ màu lam nở rộ, từ nhuỵ hoa phun ra gai nhọn, bao trùm lấy thân thể nàng từ phía sau.

Thân thể mềm mại của Mỹ công tử lại tan thành bong bóng, biến mất trên không trung, công kích lại thất bại. Mà gai Minh Nguyệt đâm vào quang môn màu bạc lúc này lại nổ tung, hoá thành chí âm chi khí tấn công quang môn, khiến cho quang môn vì bạo tạc mà phá toái.

Va chạm giữa các nàng không hề nghi ngờ là phi thường cao cấp, đều là dùng huyết mạch chi lực của mình để bức bách đối thủ, tận khả năng triển khai ưu thế của mình.

Tiêu hao cho quang môn khẳng định nhỏ hơn nhiều so với Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc. Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc còn có một cách gọi khác, chính là dựa theo mệnh danh của Địa Âm Thiên Tinh Hoàng, Địa Âm Hoa Tinh tộc. Lúc này, mặc dù nàng ta tiêu hao nhiều hơn Mỹ công tử, nhưng khí tức âm lãnh đã bao phủ toàn trường, âm khí có ở khắp mọi nơi. Dù Mỹ công tử dùng không gian truyền tống đến nơi nào, chỉ cần nàng còn ở trong sân thì sẽ bị chí

âm chi khí xâm nhập.

Trong lúc nhất thời, Mỹ công tử trên không trung không ngừng thoắt ẩn thoắt hiện, mở ra từng đạo quang môn, thôn phệ gai Minh Nguyệt mà tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc phóng ra. Còn bên kia, quang ảnh màu u lam không ngừng cuốn lên, phá hư quang môn, cũng làm cho âm khí không ngừng mạnh lên.

Song phương va chạm toàn diện, trong thời gian ngắn liền lâm vào giằng co.

Đại Miêu đứng bên cạnh Đường Tam, cũng đang quan sát thi đấu. Hắn hỏi: "Hiện tại ta có chút nhìn không ra, cuối cùng là ai đang chiếm ưu thế?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Khó nói. Tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc có năng lực rất mạnh, mặc dù công kích không khốc liệt như Liệt Dương Hoa Tinh tộc, nhưng âm khí xâm nhập vô hình, nếu không cẩn thận bị nó xâm nhiễm thì sẽ có phiền phức, hơn nữa còn góp ít thành nhiều, sẽ không vì suy yếu mà gián đoạn. Nàng ta dám thi triển phạm vi lớn như vậy, khẳng định là có Thần Khí hỗ trợ. Nếu không, tiêu hao sẽ vô cùng lớn. Tiểu Mỹ lại dùng năng lực không gian truyền tống để đem những âm khí này ra ngoài, không ngừng làm tiêu hao huyết mạch chi lực của đối thủ. Dù được Thần Khí tăng phúc, nhưng huyết mạch chi lực cũng có hạn. Trong quá trình giằng co này, các nàng cũng đang tìm cơ hội, cho đối phương một kích trí mạng. Từ một ý nghĩa nào đó, thuộc tính không gian có tác dụng khắc chế nhất định với thuộc tính cực hạn này, dù ngươi có thuộc tính gì, khi đối mặt với không gian biến hoá đều có kết quả giống nhau. Trước mắt có thể xem Tiểu Mỹ chiếm thế thượng phong, dù sao nàng cũng có Thần Khí, mà thực tế Thiên Cơ Linh chưa từng chân chính thể hiện ra uy năng, tuyệt đối không chỉ đơn giản là tăng cường khống chế không gian. Dù sao đây cũng là Thần

Khí trấn tộc của Khổng Tước Yêu tộc, gia tộc từng sinh ra Đại Yêu Hoàng."
Đại Miêu cười nói: "Quan hệ của các ngươi ngày càng tốt a! Cũng gọi là Tiểu Mỹ rồi. Người ta nói quan tâm quá hoá loạn, mà ngươi thì lại trái ngược."

Đường Tam mỉm cười, nói: "Chính là vì quan tâm, cho nên nhất định phải bình tĩnh a!"

Ngay khi bọn họ đang nói chuyện thì chiến đấu càng trở nên kịch liệt. Bóng đen dày đặc đã dần chuyển sang màu lam nhạt, vô số u quang đang không ngừng dâng trào, cuốn lên không trung.

Bản thể của tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc cũng không xuất hiện, mà quang môn trên không trung cũng dần xuất hiện biến hoá, xuất hiện càng nhiều vết nứt không gian. Tầng tầng lớp lớp vết nứt không gian cùng bóng đen dày đặc triển khai va chạm kịch liệt. Nguyên tố không gian dùng phương thức truyền tống để thôn phệ, còn bóng đen thì bộc phát làm quang môn phá toái. Lúc này, song phương tựa hồ đã tiến hành so đấu năng lượng huyết mạch.
Mỹ công tử vẫn lơ lửng trên không trung ở vị trí giữa đài thi đấu, Thiên Cơ Linh trong tay không ngừng phát ra ngân mang, khiến cho vết nứt không gian liên tiếp nở rộ trên không trung. Lúc này, bầu trời tựa như trở thành một cấm khu, dù khí tức âm hàn kia dâng lên như thế nào cũng không thể xông phá phong toả của nàng.

Dùng phương thức như vậy sẽ khiến nàng ít bị chí âm chi khí ảnh hưởng nhất. Nhưng nàng cũng không áp bách xuống dưới, sau khi vết nứt không gian đạt đến độ cao nhất định thì sẽ bị công kích mà biến mất. Song phương vẫn giằng co.

Mỹ công tử bình tĩnh tự nhiên, váy dài tung bay, được ngân quang phụ trợ, trông nàng không khác gì tiên tử.

Âm khí phía dưới không ngừng tiêu hao, nhưng lại nhanh chóng ngưng tụ, giống như là vô cùng vô tận.

Ngân quang lượn lờ, Mỹ công tử tựa hồ đã tiến vào một trạng thái đặc thù, nguyên tố không gian từ bốn phương tám hướng tụ tập đến. Dưới sự khống chế của nàng, chúng luôn triển khai một cách tự nhiên, mở ra cánh cửa không gian hoặc vết nứt không gian, phong toả không cho âm khí trào lên. Dường như nàng đã quyết tâm, cứ như vậy tiếp tục cùng đối phương tiêu hao, xem huyết mạch chi lực của ai chống đỡ không nổi trước.
Giống như Đường Tam nói, so về tiêu hao, Mỹ công tử chiếm tiện nghi hơn một chút. Thuộc tính không gian dùng truyền tống mà không phải thôn phệ, cho nên Mỹ công tử không cần tiêu hoá âm khí kia, mà chỉ đơn thuần là truyền tống nó đi. Nhưng đối thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc muốn phá tan cánh cửa không gian thì phải làm nó nổ tung mới được. Trong quá trình này, một phần lực lượng đã bị truyền tống đi, một phần khác mới thực hiện trùng kích.

Trong quá trình tiêu hao này, không hề nghi ngờ tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc chịu thiệt hơn. Mà vì có vết nứt không gian phong toả, Mỹ công tử không bị bao nhiêu âm khí xâm nhiễm, nếu tiếp tục như vậy, xác suất để Mỹ công tử chiến thắng là rất lớn. Trong tình huống hai bên đều có Thần Khí, thuộc tính khắc chế khiến Mỹ công tử chiếm thế thượng phong, cho nên tất nhiên nàng sẽ không sốt ruột, cứ như vậy kéo dài cũng không có gì.
Đúng lúc này, âm khí bên dưới đột nhiên co lại vào bên trong, ngay sau đó, một lốc xoáy âm khí cực lớn phóng lên, phá vỡ từng đạo vết nứt không gian, cuốn tới chỗ Mỹ công tử. Tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc rốt cuộc đã không chịu đựng được nữa.

Chương 551: Bạch Hổ Biến

Đối mặt với vòi rồng âm khí cực lớn phóng lên trời, Mỹ công tử lại không hề có ý nghĩ muốn liều mạng với đối phương. Thiên Cơ Linh huy động, loé lên ánh bạc, nàng lại biến mất, không vì vòi rồng âm khí của đối phương trùng kích mà ảnh hưởng đến truyền tống.

Gần đây lý giải không gian sâu hơn, hiện tại cảm ngộ của nàng là sáng tạo không gian, chứ không phải là xé rách không gian. Đây là một bước tiến vô cùng trọng yếu. Cho nên khi đối phương phá hư không gian, ý muốn để nàng không thể truyền tống, nàng liền dùng Thiên Cơ Linh và cảm ngộ của mình để sáng tạo một cánh cửa không gian trong phần bị phá hư kia, rồi ổn định truyền tống ra ngoài như cũ. Làm sao để sắp xếp không gian hỗn loạn, biến thành không gian bình thường cho mình sử dụng là điều gần đây Mỹ công tử luôn nghiên cứu, hơn nữa đã có một bước tiến dài.

Vòi rồng âm khí thất bại, âm khí đầy trời kia cũng không khuếch tán nữa, mà phi tốc dung hợp vào trong, co lại. Phần lớn chí âm chi khí thu lại về trung tâm, rất nhanh, khí tức âm lãnh trải rộng toàn bộ đài tranh tài đã thu hẹp, huyễn hoá thành hình người, thể hiện ra bản thể của tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc.

Nàng ta sở dĩ không tiếp tục thi triển năng lực khống chế phạm vi lớn là vì hiểu rõ, nếu tiếp tục như vậy, đối phương sẽ dùng không gian truyền tống để so tiêu hao. Nếu tiếp tục tiêu hao, cuối cùng chỉ lãng phí thời gian, mà tiêu hao của bản thân rõ ràng lớn hơn Mỹ công tử, cuối cùng thất bại sẽ là mình. Sau khi cân nhắc, nàng ta lập

tức cải biến chiến thuật, thu lại tất cả chí âm chi khí về phía mình, để bản thể xuất hiện.

Song phương hư không tương đối, tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc nâng hai tay lên, mỗi tay cầm một gai nhọn màu u lam. Mà trước trán nàng ta lơ lửng một viên châu màu u lam. Nó giống như là con mắt thứ ba, tản ra hàn quang dày đặc.

Minh Nguyệt Chi Nhãn, là Thần Khí đến từ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc, có thể ngưng tụ vào chiết xuất chí âm chi khí, là một Thần Khí có tác dụng phụ trợ cường đại. Đây cũng là nguyên nhân nàng ta không cố kỵ gì mà phóng thích tất cả chí âm chi khí, hơn nữa còn có thể thu hồi lại tất cả chí âm chi khí mà mình khuếch tán ra ngoài, do đó không làm lãng phí nhiều huyết mạch chi lực.

Có thể tiến vào giai đoạn chung kết thì nhất định sẽ được bổn tộc coi trọng và ủng hộ. Nàng ta cũng không phải là tuyển thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng bị khai trừ, cho nên tất nhiên không ngoại lệ.

Hào quang màu u lam của Minh Nguyệt Chi Nhãn ngưng tụ, sau đó, nàng ta động. Lam quang phun ra phía sau, thôi động thân thể nàng ta như thiểm điện phóng tới Mỹ công tử.

Nàng ta đã nghĩ vô cùng rõ ràng, dưới tình huống không phóng thích năng lượng phạm vi lớn cùng đối phương so tiêu hao, bằng vào Minh Nguyệt Chi Nhãn, huyết mạch chi lực tiêu hao lúc trước sẽ không ngừng khôi phục, dù đối phương không ngừng dựa vào không gian truyền tống thoát ly công kích của mình thì hai người cùng lắm là ở thế hoà. Đối phương muốn chiến thắng mình thì nhất định phải tiến hành va chạm. Mà Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc lại am hiểu cận chiến, chỉ cần có cơ hội cận thân thì mình có khả năng dùng chí âm chi khí không ngừng ảnh hưởng tới đối thủ. Nàng ta cũng tin tưởng, trong quá trình chiến đấu lúc trước, đối thủ nhìn

qua ứng đối rất tốt nhưng không thể không nhiễm một chút chí âm chi khí nào.

Dưới cái nhìn của nàng ta, Mỹ công tử muốn chiến thắng thì không thể luôn né tránh. Thuộc tính không gian có tác dụng khắc chế nàng ta nhất định, nhưng ngược lại, chí âm chi khí cũng luôn ảnh hưởng tới Mỹ công tử.

Đối mặt với trùng kích của đối thủ, Mỹ công tử dường như cũng hiểu rõ, cũng không dùng không gian truyền tống thoát ly, Thiên Cơ Linh trong tay run run, hoá thành từng đạo ngân mang điểm tới đối phương.

Nguyên bản vốn là huyết mạch đấu lại biến thành cận chiến.

Tốc độ hai bên đều rất nhanh, tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc nhìn thấy Mỹ công tử lựa chọn cùng mình cận chiến thì không khỏi vui mừng. Gai nhọn trong tay đồng thời đâm ra, trong nháy mắt liền có chín gai nhọn huyễn hóa ra, đồng thời từ các hướng khác nhau đâm về Mỹ công tử. Mỗi cây đều rét lạnh, đan xen lẫn nhau, tiến hành phong toả.
Mỹ công tử không loạn chút nào, Thiên Cơ Linh trong tay vẽ ra một vòng tròn, tất cả gai nhọn đều bị dẫn dắt sang một bên, chính là Thiên Chi Huyền Viên. Chẳng lẽ nàng không am hiểu cận chiến sao?

Tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc nhảy lên, dùng thân thể mình trực tiếp vọt tới Mỹ công tử, vô số gai nhọn từ thân thể nàng ta bắn ra. Không hề nghi ngờ, chỉ cần bị bất kỳ một gai nhọn nào trong đó đâm vào thì trận đấu này sẽ kết thúc.

Năng lực chưởng khống không gian của Khổng Tước Yêu tộc cực kỳ cường đại, nhưng thân thể tương đối yếu đuối. Đây là nhận thức chung về Khổng Tước Yêu tộc của các tộc khác.

Tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc nghĩ rằng, đối phương trừ truyền tống ra thì không còn năng lực khác. Nhưng chỉ cần Mỹ công tử thi triển truyền tống, cơ hội của nàng ta đã tới rồi. Nàng ta đã dùng Minh Nguyệt Chi Nhãn khoá chặt khí tức của Mỹ công tử ở khoảng cách gần, dù nàng truyền tống đến chỗ nào thì công kích liền theo sau. Với tầng cấp tu vi này, sân thi đấu 500 mét cũng chỉ mất trong chốc lát mà thôi. Cận chiến kéo dài, chí âm chi khí nhất định có thể không ngừng xâm nhiễm đối phương, từ đó làm suy yếu đối thủ, cuối cùng giành được thắng lợi.
Nhưng mà ngay lúc đó, một cảnh tượng ngoài ý muốn lại phát sinh.

Thiên Cơ Linh trong tay Mỹ công tử đột nhiên biến mất. Trong khoảnh khắc đó, ngân quang óng ánh đều thu liễm.

Đối mặt với va chạm của tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc đầy gai nhọn trên người, nàng không lựa chọn tránh né, mà làm ra một động tác khiến người khác không thể tưởng tượng được. Nàng giang hai tay ra, ôm lấy tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc.

Trên người nàng vốn có ngân quang lưu chuyển, trong chớp mắt này liền biến thành sát ý đỏ rực. Quang mang đỏ rực dần ngưng tụ thành từng khối áo giáp, nguyên bản vốn là tiên nữ mềm mại lại lập tức biến thành một nữ tướng hào hùng khí khái.

Khi gai Minh Nguyệt đâm trúng áo giáp thì liền uốn lượn, không có bất kỳ cây nào có thể đâm vào trong. Mà lúc này toàn lực va chạm, tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc vốn dùng Minh Nguyệt Chi Nhãn khoá chặt khí tức Mỹ công tử, chuẩn bị bắt nàng lại thì lúc này hoàn toàn đụng vào ngực Mỹ công tử.
Phán đoán sai lầm khiến nàng ta hoàn toàn bối rối.

Làm sao có thể?

Trong nháy mắt tiếp theo, lực lượng khổng lồ nương theo sát khí mạnh mẽ đè ép tới, bóp chặt thân thể nàng ta.

Trong phòng Hoàng Giả, không biết từ nơi nào truyền đến một thanh âm kinh ngạc, "Bạch Hổ Thiên Cương Giáp?"

Áo giáp màu trắng xán lạn tinh xảo cùng sát khí cường hoành kia không phải là một năng lực cường đại khiến Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thành danh, Bạch Hổ Thiên Cương Giáp sao?

Bạch Hổ Thiên Cương Giáp, luận phòng ngự có lẽ không thể so sánh với Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng, nhưng công phòng nhất thể. Hơn nữa còn được bổ sung Bạch Hổ Thất Sát. Bảy sát khí nặng bộc phát có thể lập tức bộc phát ra lực lượng thuần tuý gấp bảy lần tự thân. Kèm theo sát khí kinh khủng, nó đồng thời phá huỷ thân thể cùng tinh thần của đối phương.
Khi Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng bộc phát Bạch Hổ Thất Sát, dù các Đại Yêu Hoàng bài danh trước hắn cũng phải kính nhi viễn chi, sẽ không cùng hắn liều mạng. Luận lực bộc phát, trong tất cả Hoàng Giả, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng luôn là số một. Cho dù Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng đối mặt với Bạch Hổ Thất Sát, cũng phải phục chế Bạch Hổ Thất Sát, lấy công đối công mới có thể khắc chế nó.

Ai có thể nghĩ tới, Bạch Hổ Thiên Cương Giáp cùng Bạch Hổ Thất Sát vậy mà lại được dùng trên người công chúa Khổng Tước Yêu tộc. Lần bộc phát này quá đột ngột, đừng nói là người trong cuộc như tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc, dù các Hoàng Giả đang quan chiến cũng không nghĩ sẽ phát sinh chuyện thế này.

Chỉ có Đường Tam, ở giây phút này, trong mắt là vô tận ôn nhu.

Đối mặt với tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc, Mỹ công tử vẫn luôn chiếm thế thượng phong, cho dù không sử dụng huyết mạch thứ hai thì nàng hoàn toàn có thể chiến thắng đối thủ. Đột nhiên sử dụng huyết mạch thứ hai, tất nhiên là có thể giành chiến thắng nhanh hơn, nhưng Đường Tam biết rằng, đây là nàng đang chia sẻ áp lực với mình, chia sẻ áp lực của người sở hữu nhiều loại huyết mạch.

Chương 552: Mỹ công tử tấn cấp

Mỹ công tử biết hắn có nhiều loại huyết mạch, trong thi đấu, bề ngoài Đường Tam đã thể hiện ra hai loại. Mà lần tranh tài này, trừ hắn ra, không có tuyển thủ nào thi triển qua huyết mạch thứ hai, cho nên khẳng định Đường Tam rất bị chú ý. Mà lúc này, Mỹ công tử thi triển huyết mạch đích truyền của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, lại thêm huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc, hai đại huyết mạch đỉnh cấp xuất hiện trên một người, bị chú ý dĩ nhiên là nàng. Từ đó, làm giảm sự chú ý trên người Đường Tam.

Tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc vì phán đoán sai mà đã mất đi cơ hội. Sát khí kinh khủng hoàn toàn phong toả nàng ta, Bạch Hổ Thất Sát cùng sát khí bộc phát khiến nàng ta không còn bất kỳ cơ hội nào. Thân thể bị Mỹ công tử ôm trực tiếp sụp đổ, tất cả gai nhọn nhao nhao phá toái. Sát khí nhập thể, mất đi sức chiến đấu, sau đó bị Mỹ công tử chuyển về Khổng Tước Biến dùng không gian trói buộc phong toả.

Đây đã là hạ thủ lưu tình, nếu không, đối mặt với Bạch Hổ Thất Sát ở khoảng cách gần như vậy rất có thể đã bị xé tan thành từng mảnh nhỏ rồi.

Tranh tài kết thúc, Mỹ công tử thắng, thuận lợi tiến vào bát cường.

Khán giả toàn trường đã xôn xao. Bạch Hổ, Khổng Tước, song trọng huyết mạch. Từ lúc nào Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lại có quan hệ mật thiết với Khổng Tước Yêu tộc như vậy?

Ngay cả đám người cao tầng trong Tổ đình, các vị Đại Yêu Hoàng cùng Thiên Tinh Hoàng cũng không khỏi choáng váng, theo bản năng liền tập trung về hướng phòng của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Hôm nay Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cũng đến đây quan chiến. Vị Thông Thiên Triệt Địa Đại Yêu Hoàng này cũng ở đây đó.

Đồng thời có hai đại huyết mạch đỉnh cấp, hơn nữa còn thể hiện ra thực lực cường đại, sự chú ý lên Mỹ công tử trong nháy mắt bạo tăng, nàng lập tức trở thành tiêu điểm trong mắt mọi người.

Trong một góc, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ngồi ở vị trí của mình, ánh mắt phức tạp. Trong mắt lại có sát ý như ẩn như hiện.

Hắn biết vì sao trên người Mỹ công tử lại có truyền thừa huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, bởi vì, người từng là người yêu của hắn, trên thân chính là chảy xuôi huyết mạch của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Cô nương gọi là Tiểu Mỹ này, là hậu đại của nàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương, lại hiếm thấy có hai loại huyết mạch. Có thể cầm Thiên Cơ Linh trong tay, dường như tiểu cô nương còn nhận được tán thành từ truyền thừa Khổng Tước Yêu tộc. Từ thực lực hôm nay nàng thể hiện ra, khống chế không gian, còn có thể sử dụng Bạch Hổ Thiên Cương Giáp cùng Bạch Hổ Thất Sát, có thể nói là tiền đồ vô lượng, tuyệt đối có tư chất trở thành Đại Yêu Hoàng.

Khó trách, khó trách gia hỏa kia lại chọn nàng làm người thừa kế của mình. Tương lai, nếu quả thật để nàng kế thừa vương vị cùng trưởng thành hơn, chỉ sợ mình không thể lấy được thành Gia Lý nữa.

Không thể đợi thêm nữa, sau khi Tổ đình tinh anh đại tái kết thúc, nhất định phải lấy được thành Gia Lý. Còn tiểu cô nương kia, chỉ có thể bóp chết nàng từ trong trứng nước, không để cho nàng chân chính trưởng thành mới được. Dù có phải đắc tội với Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cũng không hối tiếc.

Năm trận tranh tài kết thúc, Đường Tam, Mỹ công tử, Đại Miêu, tất cả đều tiến nhập bát cường ở hạng mục thi đấu cá nhân. Tám vị trí bọn họ đã chiếm ba cái, hơn nữa vòng tiếp theo còn không đụng phải nhau. Đây không hề nghi ngờ là kết quả tốt nhất.

Khi Mỹ công tử đi xuống đài thi đấu thì Đường Tam đã ở nơi đó đợi nàng. Nhìn Mỹ công tử đi về phía mình, Đường Tam than nhẹ một tiếng, nói: "Ngươi không cần phải như vậy, chuyện này sẽ khiến áp lực của ngươi lớn hơn."
Mỹ công tử mỉm cười, lại lơ đễnh nói: "Nếu ta muốn đi xa hơn thì sớm muộn gì cũng phải bày ra. Không có chuyện gì, như vậy có thể thắng nhanh hơn một chút. Nếu hôm nay bị thương, ngày mai chúng ta thi đấu hai người thì phải làm sao. Hiện tại ta lại lo lắng cho ngươi, tiếp theo ngươi phải đối mặt với Mông Đặc Đặc. Ngươi có nắm chắc không?"

Đường Tam cười khổ nói: "Làm hết sức mà thôi. Khó đối phó."

Mộng Đặc Đặc đúng là khó đối phó, vị Hắc Ám Chi Tử này đúng là đối thủ mạnh nhất ở Tổ đình tinh anh đại tái.

Hai người cùng nhau trở lại khu nghỉ ngơi, Đại Miêu sau khi nhìn xong trận đấu của Mỹ công tử thì đã rời đi, trở về nghỉ ngơi và hồi phục, khôi phục thương thế. Mỹ công tử có Bạch Hổ Biến, quả thực làm hắn giật cả mình. Lúc đầu khi huyết mạch hoàng kim hoá, hắn còn cảm thấy dù mình không bằng Đường Tam thì cũng mạnh hơn Mỹ công tử. Nhưng thấy Mỹ công tử có Bạch Hổ Biến, hắn liền che

mặt mà chạy.
Khuyết điểm lớn nhất của Khổng Tước Yêu tộc chính là thân thể tương đối gầy yếu, nhưng có thêm một huyết mạch của Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng công phòng nhất thể thì khuyết điểm này đã hoàn toàn được bù đắp. Hai đại huyết mạch đều ở trên người Mỹ công tử, hắn làm sao có tin tưởng đi chống lại.

"Có phải ngươi không thể đồng thời thi triển hai loại huyết mạch, nhất định phải hoán đổi mới được, đúng không?" Đường Tam hỏi Mỹ công tử.

Mỹ công tử khẽ gật đầu, nói: "Đây cũng là chỗ ta tò mò về năng lực của ngươi. Vì sao ngươi có thể đồng thời thi triển vài loại năng lực, mà không bị huyết mạch xung đột?"

Đường Tam nói: "Tình huống của ta không giống ngươi. Năng lực hạch tâm của ta không phải là huyết mạch chi lực. Mỗi loại năng lực với ta chỉ là hình thức biểu hiện khác nhau của năng lực hạch tâm thôi."
Mỹ công tử cau mày lại, nói: "Vậy có biện pháp nào giải quyết không? Nếu có thể đồng thời sử dụng hai loại huyết mạch thì thực lực của ta sẽ tăng cường lên không ít."

Đường Tam nghĩ nghĩ, nói: "Ngươi đừng vội. Ngươi chỉ có hai loại huyết mạch chi lực, theo lý mà nói thì không phải không có khả năng khống chế. Để ta suy nghĩ biện pháp, nhưng cần tiến hành theo từng bước, không có khả năng một lần là xong."

"Được."

Không có dừng lại ở khu nghỉ ngơi, Đường Tam cùng Mỹ công tử riêng mình trở về chỗ ở nghỉ ngơi và hồi phục. Trận chiến hôm nay rõ ràng khác biệt với các vòng trước. Sau khi vào vòng chung kết,

các đối thủ khó đối phó hơn nhiều. Nhất là được chủng tộc mình duy trì, trang bị cũng tốt hơn nhiều. Hoàn toàn có thể tưởng tượng được, sau khi tiến vào bát cường, đối thủ của bọn họ đều sẽ được trang bị tới tận răng đi.
Hôm nay Đường Tam đã cẩn thận quan sát đối thủ trận tiếp theo của mình. Trong tất cả đối thủ hắn gặp được, Mông Đặc Đặc là người đầu tiên rất có thể mang đến phiền phức cực lớn cho hắn, là đối thủ hắn có thể không cách nào chiến thắng.

Mông Đặc Đặc này, thực tế là đã bước nửa bước vào Thần cấp. Chuẩn xác mà nói, rất có thể hắn đang cố ý áp chế tu vi, nếu không thì đã sớm vào Thần cấp rồi. Lý giải của hắn với Hắc Ám nguyên tố, trong tất cả chủng tộc mà Đường Tam thấy trên thế giới này, là sâu sắc nhất. Lý giải về nguyên tố không gian của Mỹ công tử ngày càng sâu sắc hơn, tốc độ tiến bộ rất nhanh, nhưng so sánh với Mông Đặc Đặc thì vẫn còn kém.

Mộng Đặc Đặc giống như là một Hắc Ám nguyên tố cỡ lớn. Hắn không phải dẫn động nguyên tố để mình biến thành Nguyên Tố Chi Thể, mà bản thân hắn dường như đã là một Nguyên Tố Chi Thể. Đối thủ này, quả thực là khó đối phó.
Đường Tam phải cẩn thận suy nghĩ một chút, trận tiếp theo khi đối mặt với hắn thì mình nên ứng phó như thế nào. Hơn nữa, bọn họ đối kháng không chỉ ở thi đấu cá nhân. Có Mông Đặc Đặc ở đây, ở thi đấu hai người khẳng định tổ hợp bọn họ sẽ tiến sâu, dù lúc nào gặp phải thì mình và Mỹ công tử cũng phải đối mặt với hắn. Đối với thi đấu cá nhân, thành tích trước mắt đã làm hắn rất hài lòng. Hắn không nghĩ tới muốn đạt giải quán quân, vì như vậy quá phô trương. Trước khi thực lực đủ mạnh, hắn không hy vọng mình bị các Đại Yêu Hoàng và Thiên Tinh Hoàng chú ý quá mức.

Nhưng đối với thi đấu hai người, vì Mỹ công tử, hắn lại có chấp niệm rất mạnh muốn đạt giải quán quân. Đây là lần đầu tiên hắn

cùng Mỹ công tử phối hợp, càng là khôi phục lại Tam Ngũ tổ hợp từ kiếp trước. Từ sâu trong lòng, hắn luôn muốn đạt được giải quán quân này.
Cho nên dù nói thế nào, Mông Đặc Đặc là đối tượng hắn nhất định phải đánh bại, vị này chính là chướng ngại vật lớn nhất của Mỹ công tử, cũng tương tự với Đại Miêu. Nếu trận tiếp theo Đường Tam thua Mông Đặc Đặc, thì sau đó đối thủ của hắn chính là người có khả năng chiến thắng vào tứ cường, Đại Miêu.

Chương 553: Đối thủ cường đại

Dù Đại Miêu có nhận được Thí Thần Kiếm từ Hoàng Kim Sư Tử tộc thì Đường Tam cũng không cho rằng Đại Miêu có thể chiến thắng Mông Đặc Đặc. Điều làm cho Đường Tam kiêng kỵ chính là, thi đấu hôm nay, hắn chiến thắng tuyển thủ Bỉ Mông Cự Thú quá nhẹ nhõm, hơn nữa trong cả quá trình đều không sử dụng bất kỳ vũ khí hay trang bị nào. Là đích truyền của Ám Ma Đại Yêu Hoàng, càng là tuyệt thế thiên tài của Ám Hắc Ma Long tộc, sao có thể không có gia tộc hỗ trợ? Đại Yêu Hoàng lại không có Thần Khí nào hay sao? Hiển nhiên là không thể nào.

Mộng Đặc Đặc sở dĩ không có sử dụng, nguyên nhân chỉ có một, chính là đối thủ của hắn không đủ mạnh để hắn sử dụng, đơn giản chỉ vậy mà thôi.

Bởi vậy, Đường Tam muốn chiến thắng hắn thì cần phải tính đến trường hợp hắn nắm giữ Thần Khí, hoặc là tìm một chiến thuật đặc thù để chiến thắng đối thủ. Nhưng điều này rất khó, Mông Đặc Đặc am hiểu dùng Hắc Ám nguyên tố khống chế toàn trường. Ở kiếp trước, Đường Tam am hiểu nhất chính là khống chế, hắn biết rõ, một đối thủ hệ khống chế trên chiến trường khó đánh như thế nào. Bất kỳ chiến thuật nào bị khống chế của đối phương ảnh hưởng thì rất khó có thể phát huy ra uy lực chân chính.

Thật sự phải cẩn thận nghĩ lại, cuối cùng nên bại lộ năng lực ra sao, vận dụng kỹ xảo như thế nào mới có thể chiến thắng đối thủ, thậm chí làm hắn trọng thương. Tốt nhất là đánh một trận giải quyết hai

vấn đề, một lần là xong!

Nghĩ tới đây, trong mắt Đường Tam hiếm khi bốc lên sự hiếu thắng. Hai mắt híp lại, trong đáy mắt có hàn ý lập loè.

Mỹ công tử trở về chỗ ở, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng đã trở về, không tiếp tục xem thi đấu nữa. So với thượng khu, đối thủ ở hạ khu cũng rất mạnh, nhưng không có tồn tại giống như Mông Đặc Đặc. Đối thủ mạnh nhất ở hạ khu phải đến vòng bán kết mới đụng phải, trận tiếp theo đối thủ của nàng có thực lực chênh lệch không nhiều với trận hôm nay.

"Vì sao hôm nay lại để lộ truyền thừa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng? Ta có thể cảm giác được, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đã chú ý đến ngươi rồi." Khổng Tước Đại Yêu Vương cau mày lại hỏi.

Mỹ công tử nói: "Cũng không có gì, ta cảm thấy Thiên Cơ Vũ bại lộ phía sau mới tốt. Hiện tại ta càng lúc càng tin tưởng vào Thiên Cơ Vũ. Đối thủ hôm nay khá khó đối phó, ta lo lắng chiến đấu kéo dài sẽ ảnh hưởng đến thi đấu hai người ngày mai."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn nàng thật sâu, nói: "Ta có thể đoán được ngươi nghĩ như thế nào. Chuyện đã xảy ra rồi thì thôi, nhưng ngươi phải hiểu được vì sao trước đó ta lại phân tích để ngươi sử dụng Bạch Hổ Biến phía sau. Bởi vì nếu sử dụng ở cấp độ cao hơn thì Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lại càng coi trọng ngươi hơn. Ngươi để Thiên Cơ Vũ bại lộ phía sau, chẳng phải là nói cho tất cả Hoàng Giả quan chiến rằng, trong lòng ngươi Bạch Hổ Biến không bằng Khổng Tước Biến hay sao?"

Mỹ công tử rất tự nhiên nói: "Vốn chính là như thế! Chẳng lẽ ngài không hy vọng ta nghĩ như vậy sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương chần chừ, "Ta đương nhiên hy vọng ngươi nghĩ như vậy, nhưng phải tuỳ thời. Tương lai ngươi muốn ngồi vững ở vị trí người thừa kế, thậm chí là tộc trưởng thì sự ủng hộ của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng là vô cùng trọng yếu. Trong toàn bộ Tổ đình, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng có sức ảnh hưởng rất lớn, dù là các Hoàng Giả bài danh trên hắn cũng phải cho hắn vài phần mặt mũi. Nếu hắn ủng hộ ngươi trở thành Thành chủ thành Gia Lý thì vị trí của ngươi sẽ vững chắc hơn nhiều. Đương nhiên, ngươi vẫn như cũ có thân phận Khổng Tước Yêu tộc, Tổ đình sẽ không cho phép Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng có được lãnh địa thứ hai. Lợi ích phải được cân bằng."

Mỹ công tử chậm rãi gật đầu, nàng đột nhiên nói khẽ: "Phụ thân, thân thể của ngài có phải ..."
Từ lời nói của Khổng Tước Đại Yêu Vương, nàng cảm nhận được sự vội vàng trong đó.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lắc đầu, nói: "Ta không sao, ngươi yên tâm, vì chủng tộc, vì ngươi, ta nhất định sẽ không dễ dàng chết đi, ta phải làm xong việc cần làm."

"Thật sự là không thể cứu vãn sao?" Trong mắt Mỹ công tử hiện lên một vòng bi thương.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn con gái thật sâu, than nhẹ một tiếng, nói: "Cho tới bây giờ ta cũng không phải là một người phụ thân tốt. Ta cũng rất muốn kiên trì, nhưng dù thế nào thì cũng không thể. Ta thiêu đốt bản nguyên, trừ phi có một tồn tại cấp độ cao hơn Đại Yêu Hoàng đến xoay chuyển càn khôn, nếu không, khẳng định là không thể cứu được. Nhưng chuyện này cũng nằm trong kế hoạch của ta. Bởi vì dù ta còn sống cũng không thể bảo vệ được thành Gia Lý, dù sao ta cũng không có khả năng trở thành Đại Yêu Hoàng. Nhưng ngươi có thể, chỉ cần ngươi chịu được áp lực

ban đầu, tương lai có thể thành tựu Đại Yêu Hoàng thì địa vị của Khổng Tước Yêu tộc chúng ta sẽ vững chắc, ổn định, có thể giữ vững thành Gia Lý. Đây là điều ta hy vọng thấy nhất. Vì thế, coi như phải chết thì có sao đâu."
Mỹ công tử có thể cảm nhận được sự kiên quyết trong giọng nói của hắn, nàng cúi đầu xuống, "Ta sẽ cố gắng. Nhưng nếu quả thật có một chút hy vọng, ta đều hy vọng ngài có thể sống sót. Ta sẽ gánh vác lên trách nhiệm của ta, dù là vì Khổng Tước Yêu tộc hay vì nhân loại."

Khổng Tước Đại Yêu Vương vui mừng gật đầu, nói: "Ngươi có thể nghĩ như vậy là tốt rồi. Đúng rồi, sắp tiến vào vòng chung kết thi đấu hai người, ngươi có thể đi tìm Tu La nhiều hơn. Năng lực của các ngươi đều rất mạnh, nhưng cần phải rèn luyện nhiều hơn nữa. Chân lý của thi đấu hai người là phối hợp lẫn nhau. Các ngươi lúc trước có phối hợp một ít, nhưng vẫn chưa đủ ăn ý, điều này sẽ ảnh hưởng đến so tài phía sau. Ta rất coi trọng Tu La, ngươi cũng phải chú ý lôi kéo hắn. Có huyết thệ bên người, tương lai hắn nhất định có thể trở thành phụ tá đắc lực cho ngươi."
Mỹ công tử khẽ gật đầu, trong đầu hiện ra mọi chuyện phát sinh giữa mình và Tu La.

Dù là chỉ điểm nàng tu luyện, truyền thụ cho nàng Thiên Chi Huyền Viên, hay là phát ra huyết thệ phía sau, cùng nàng một đường tiến về phía trước, cuối cùng lần lượt tiến vào vòng chung kết cả hai hạng mục thi đấu, những chuyện này khiến nàng càng nhận thức Tu La hơn, cũng tín nhiệm hắn nhiều hơn. Bây giờ, trừ không nhìn thấy chân diện mục của hắn thì không còn gì có thể bắt bẻ. Ngay cả phương diện này, Mỹ công tử tin rằng hắn nhất định có nỗi khổ trong lòng cho nên mới không thể để mình nhìn thấy, vì vậy trong lòng nàng cơ bản đã bình thường trở lại.

Hắn vì sao lại tốt với mình như vậy? Nhiều khi, một người đột

nhiên đối tốt đặc biệt với một người khác lại làm người đó khó có thể thích ứng được. Trong cảm giác của Mỹ công tử, từ lần đầu tiên nhìn thấy Tu La, hắn vẫn luôn rất tốt với nàng, thủ hộ bên người nàng. Nàng thậm chí có cảm giác, người này sẽ vì mình mà bỏ ra tất cả. Nhưng, sự hy sinh này đến tột cùng là từ đâu mà đến? Rốt cuộc là vì sao? Bởi vì mình lớn lên đẹp mắt sao? Qua tiếp xúc với Tu La, nàng cũng không cảm thấy hắn là một nam tử nông cạn vì tướng mạo mà hành động như vậy, hơn nữa còn phát huyết thệ. Nhất định là có nguyên nhân khác, nhưng trên thế giới này người thân là nhân loại của nàng cũng chỉ có mẫu thân, mẫu thân cũng không biết Tu La từ đâu đến. Mẫu thân cũng hỏi qua Trương trấn trưởng, nhưng chỉ nhận được câu trả lời lập lờ nước đôi. Hắn chỉ nói cho các nàng biết, Tu La là một người đáng tín nhiệm, vậy thôi.
Khổng Tước Đại Yêu Vương đi nghỉ rồi, trạng thái thân thể hắn không tốt, phải minh tưởng rất nhiều thời gian mới duy trì được sinh mệnh lực không trôi đi quá nhanh, còn phải phục dụng nhiều thiên tài địa bảo mới có thể duy trì trạng thái như hiện tại. Đây cũng là thành Gia Lý giàu có nên mới có thể làm được chuyện này.

Mỹ công tử truyền tin cho Đường Tam, "Ca, bây giờ ngươi có rảnh không?"

"Có, sao vậy? Ngươi nói đi." Phàm là Mỹ công tử, hắn lúc nào cũng rảnh.

Mỹ công tử nói: "Vừa rồi phụ thân nói chúng ta nên rèn luyện nhiều hơn để tham gia thi đấu hai người, ta cũng cảm thấy như vậy. Nếu như ngươi nguyện ý, chúng ta có thể thảo luận một chút được không. Ngày mai là bắt đầu vòng chung kết thi đấu hai người rồi, đối thủ của chúng ta sẽ cường đại hơn, ăn ý cũng rất quan trọng."

Chương 554: Giao hoà

Kỳ thật Đường Tam rất muốn nói cho nàng biết, chúng ta ăn ý là trời sinh, ít nhất ta đối với ngươi là có, ta có thể phối hợp với ngươi ở bất kỳ tình huống nào. Nhưng đối với đề nghị của Mỹ công tử, hắn không chút do dự đã đồng ý. Bọn họ hẹn gặp mặt vào buổi chiều ở khách sạn Bạch Hổ.

Tám trận tranh tài đều diễn ra vào buổi sáng, không đến buổi trưa đã kết thúc, cho nên Đường Tam cùng Mỹ công tử đều ở chỗ của mình qua buổi trưa, buổi chiều Mỹ công tử mới đến tìm hắn.

Đường Tam dẫn Mỹ công tử đến phòng mình, sau đó đóng kỹ cửa phòng.

Đi vào phòng khách, hắn để nàng ngồi xuống trước, rót cho nàng một cốc nước rồi đưa cho nàng.

"Ngươi dự dịnh chúng ta rèn luyện ăn ý như thế nào?" Đường Tam mỉm cười hỏi.

Mỹ công tử nhìn hắn một cái, nói: "Không phải do ngươi quyết định sao?"

Đường Tam bật cười nói: "Từ lúc nào mà ngươi lại biến lười rồi?"

Mỹ công tử lắc đầu, nói: "Không phải biến lười, mà là ta biết rõ ở phương diện này ta không bằng ngươi, vậy vì sao lại phải động não

chứ? Năng lực của ngươi rất đặc thù, ta cũng không biết nên phối hợp với ngươi như thế nào."

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Kỳ thật, sự ăn ý giữa chúng ta ngươi không cần lo lắng. Ở hạng mục thi đấu hai người, nếu gặp phải cường địch thì ta sẽ phối hợp với ngươi, ngươi chủ công, ta phụ trợ. Giống như lần trước, ta có thể làm cánh của ngươi, cũng có thể tăng phúc sức mạnh cho ngươi để ngươi có thể toàn lực chiến đấu. Chúng ta tuy hai mà một, dung hợp năng lực của chúng ta lại thì có thể bộc phát ra sức chiến đấu mạnh nhất."

Mỹ công tử mở to đôi mắt, "Chỉ đơn giản như vậy sao?"

"Nếu không thì như thế nào?" Đường Tam nhún vai.

Mỹ công tử mân mê cặp môi đỏ mọng, nói: "Vậy không phải ta đến đây vô ích sao?"

Đường Tam cười nói: "Sao lại vô ích? Không bằng chúng ta thử xem, ngươi liền hiểu được ý của ta. Đi theo ta tới phòng tu luyện." Vừa nói, hắn đứng người lên, đi tới phòng tu luyện.

Mỹ công tử uống một hớp nước rồi buông xuống, đi theo hắn tới phòng tu luyện.

Đường Tam ngồi xuống ở phía trong phòng tu luyện, sau đó chỉ chỉ mặt đất phía trước mình. Mỹ công tử ngồi xuống đối diện hắn.

Đường Tam nâng hai tay lên, nghiêm túc nói: "Nâng tay của ngươi lên, chúng ta bốn chưởng chạm nhau, để ta dẫn dắt."

"Được." Mỹ công tử hiện tại đã rất tín nhiệm hắn, nghe lời hắn nâng hai tay lên, bốn chưởng đối nhau. Cảm thụ được làn da mềm mại ở

tay nàng, ánh mắt Đường Tam không khỏi ôn nhu hơn vài phần.

Mỹ công tử cảm thụ được chính là nhiệt độ nóng rực trên tay hắn, nàng cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là cảm thấy chạm vào tay hắn rất dễ chịu.

Đường Tam trầm giọng nói: "Ngươi thả lỏng, đem thân thể, huyết mạch chi lực cùng Tinh Thần Lực hoàn toàn trầm tĩnh lại. Ta sẽ tự mình dẫn động. Hãy để cho huyết mạch của chúng ta được kết nối nhiều nhất có thể. Như vậy về sau khi phối hợp sẽ sinh ra hiệu quả tốt hơn, cũng không lãng phí năng lượng."

Mỹ công tử sửng sốt, nói: "Như vậy cũng có thể sao? Huyết mạch khác nhau cũng có thể kết nối sao?"

Đường Tam mỉm cười, nói: "Người khác có lẽ không được, nhưng ta có thể. Tin tưởng ta."

"Được." Mỹ công tử gật đầu, nhắm mắt lại, dần thả lỏng bản thân, mặc cho hai tay Đường Tam tiếp xúc với song chưởng của mình. Nhìn đôi mắt đang khép kín của nàng, lông mi thật dài ở trên mí mắt, là một tiểu mỹ nữ xinh đẹp động lòng người, trong lòng Đường Tam không khỏi ấm áp và mềm mại hơn vài phần.

Có lẽ hơi sớm, nhưng trước đó hắn đang suy nghĩ làm thế nào có thể chiến thắng Mông Đặc Đặc, trong lòng cũng đã nghĩ đến một ít khả năng. Muốn đứng vững trên võ đài hạch tâm ở Yêu Tinh Đại Lục, không thể không nói, nhất định phải thể hiện một chút bản lĩnh thực sự mới được. Đến đây đi, người yêu của ta, để ta mang theo ngươi cảm thụ một chút dung hợp giữa chúng ta ở kiếp trước.

Vừa nghĩ, Đường Tam cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại, khí tức trên người cũng lặng yên xuất hiện biến hoá.

Tinh Thần Chi Hải chậm rãi mở ra, đồng thời, Huyền Thiên Công nhu hoà chầm chậm rót vào người Mỹ công tử thông qua song chưởng.
Mỹ công tử cảm nhận được từ bàn tay Đường Tam truyền đến năng lượng ấm áp. Lực lượng này phi thường dễ chịu, nhưng nàng lại cảm giác rõ ràng, đây không phải là huyết mạch chi lực, bởi vì huyết mạch chi lực không nhu hoà như thế và có đặc tính huyết mạch riêng. Nhưng phần năng lượng này không có bất kỳ đặc tính huyết mạch nào, chỉ là năng lượng thuần tuý, công chính bình hoà. Phần năng lượng này vận hành trong cơ thể nàng, những nơi nó đi qua, nàng chỉ cảm thấy đặc biệt dễ chịu, toàn thân giống như được ngâm trong suối nước nóng, tất cả mỏi mệt đều biến mất. Huyết mạch bản thân nàng dù không có khống chế của nàng cũng không bài xích phần năng lượng này chút nào.

Nàng thậm chí có thể cảm nhận được, hai loại huyết mạch của mình, được phần năng lượng ấm áp kia thấm vào, thậm chí càng trở nên hài hoà hơn.
Khổng Tước Biến và Bạch Hổ Biến mặc dù không có thuộc tính tương khắc va chạm, nhưng đều là huyết mạch cấp một cường đại nên không quá hài hoà, đây cũng là nguyên nhân Mỹ công tử không thể sử dụng đồng thời hai loại Yêu Thần biến, mà phải hoán đổi mới sử dụng được.

Nhưng lúc này, được năng lượng ấm áp kia thấm vào, nàng cảm giác được hai huyết mạch của mình dần trở nên mật thiết hơn. Cảm giác mật thiết này khiến nàng cảm giác cả hai muốn giao hòa lẫn nhau.

Như vậy cũng được sao? Có lẽ, năng lượng đặc thù này là hạch tâm để Tu La hoán đổi nhiều loại huyết mạch, thậm chí là dung hợp chúng. Mỹ công tử rất thông minh, một lúc đã đoán được điểm mấu

chốt. Mà có nó làm hạch tâm nên trước đó hắn có thể truyền năng lượng cho mình và tăng phúc năng lực cho mình.
Hiện tại được phần năng lượng này tẩy rửa, Mỹ công tử rõ ràng cảm giác được, huyết mạch của mình tựa hồ càng ngày càng thân cận với phần năng lượng Tu La truyền tới. Mà tiếp theo, từ người Tu La truyền đến chính là năng lượng không gian mà nàng vô cùng quen thuộc.

Năng lượng không gian này thuộc về Khổng Tước Biến, được Huyền Thiên Công dẫn đạo, Khổng Tước Biến của Đường Tam cũng Khổng Tước Biến của Mỹ công tử dần tiếp xúc, giao hoà lẫn nhau, cảm nhận nhau và nhận thức lẫn nhau.

Đây chính là điều Đường Tam vừa nói, để năng lực của mình và Mỹ công tử tương thông. Như vậy về sau khi hắn phụ trợ nàng thì có thể cung cấp năng lượng cho nàng tốt hơn.

Nhưng mà, điều này hiển nhiên không phải toàn bộ mục đích của Đường Tam hôm nay.

Nương theo Khổng Tước Biến của hai người giao hoà lẫn nhau, Mỹ công tử còn cảm nhận được khí tức của mình và Đường Tam cũng giao hoà lẫn nhau, quan hệ giữa hai người càng trở nên mật thiết hơn, thậm chí có cảm giác giống như đã hoà thành một thể.
Chuyện này rất dễ lý giải. Khổng Tước Biến của Đường Tam vốn là hấp thu từ trên người Mỹ công tử, sau đó lại không ngừng lớn mạnh. Hơn nữa Đường Tam phát hạ huyết thệ nên quan hệ giữa hai người lại tiến thêm một bước. Lúc này, dùng Huyền Thiên Công công chính bình hoà làm cầu nối, quan hệ giữa hai người lại càng thêm mật thiết. Đây cũng là tình huống Đường Tam hy vọng nhìn thấy nhất.

Thời gian dần trôi qua, trong quá trình dung hợp vì quá thoải mái

dễ chịu nên Mỹ công tử đã tiến nhập trạng thái minh tưởng.

Đường Tam cũng cảm thụ được khí tức của mình cùng Mỹ công tử giao hoà, trong lòng ấm áp không nói nên lời. Trước đây hắn cùng Tiểu Vũ thường xuyên cùng một chỗ tu luyện a! Chỉ là thời điểm đó, bọn họ có chút khác biệt với hiện tại.

Tiểu Vũ, người yêu của ta, ta rút cuộc lại có thể ở cùng với ngươi như thế này.
Ánh mắt của Đường Tam càng ôn nhu hơn, nhưng Tinh Thần Chi Hải ở thời điểm này mở ra toàn bộ, để lộ Thần Thức.

Nếu như nói, khi vừa đến thế giới này, Thần Thức của hắn chỉ bé như hạt vừng thì hiện tại, Thần Thức đã lớn như quả trứng chim bồ câu. Nếu như không phải luôn có Tinh Thần Lực cường đại ôm trọn lấy, hắn rất khó có thể che giấu phần Thần Thức này.

Chương 555: Rót vào

Cũng chính do Thần Thức làm dịu nên Tinh Thần Lực của hắn mới mạnh mẽ như thế dù không tấn cấp, mới có thể dùng Tử Cực Ma Đồng phóng thích Tinh Thần Lực, chiến thắng đối thủ Bất Tử Hoả Phượng Hoàng.

Thần Thức ngưng thực không còn ở trạng thái dùng một chút thì phải mất nhiều năm mới khôi phục được. Được Đường Tam không ngừng ôn dưỡng lại gặp nhiều kỳ ngộ, hiện tại Thần Thức sơ bộ đã vững chắc, hắn có thể vận dụng một chút năng lực thuộc về Thần Thức.

Một nụ cười thản nhiên hiện lên trên khuôn mặt Đường Tam, hắn âm thầm dẫn động một tia Thần Thức chui vào trong Tinh Thần Chi Hải của Mỹ công tử, nhẹ nhàng khuấy động trong đó.

Lập tức, đôi mi thanh tú của Mỹ công tử cau lại, Tinh Thần Chi Hải vì Thần Thức khuấy động mà bắt đầu dao động.

Đường Tam bắt đầu tăng cường rót vào Thần Thức. Việc hắn muốn làm rất đơn giản, chính là giúp Mỹ công tử áp súc Tinh Thần Lực, để Tinh Thần Chi Hải có thể dung nhập nhiều Tinh Thần Lực hơn, chuẩn bị cho nàng đột phá Thần cấp trong tương lai.

Thân từng là một đời Thần Vương, hắn lý giải Tinh Thần Lực quá sâu sắc. Khi đột phá đến một tầng cấp khác, Tinh Thần Lực có tác dụng vô cùng trọng yếu, thậm chí còn quan trọng hơn lực lượng tự

thân. Tinh Thần Lực mạnh hay yếu có thể quyết định đến tiềm năng đạt tới Thần cấp trở lên.

Nhân cơ hội hôm nay, hắn giúp Mỹ công tử áp súc Tinh Thần Lực, làm tăng nội tình của nàng lên.

Tinh Thần Lực của Mỹ công tử vốn đã rất mạnh mẽ, sau khi thông qua khảo nghiệm truyền thừa của Khổng Tước Yêu tộc, Tinh Thần Lực của nàng đã tăng lên cấp độ Cửu giai đỉnh phong. Mà thông qua thăm dò, Đường Tam còn phát hiện trong Tinh Thần Chi Hải của nàng vậy mà cũng có một tia Thần Thức như có như không. Cái này không giống Thần Thức hắn mang theo từ kiếp trước, nếu không Mỹ công tử cũng không có trí nhớ về kiếp trước. Nó được sinh ra từ thế giới này, nói cách khác, dưới tình huống chưa đạt tới Thần cấp, nàng đã sinh ra Thần Thức. Đây là một hiện tượng phi thường kỳ lạ.

Đường Tam cẩn thận từng chút một tiếp xúc với tia Thần Thức kia, hắn lập tức hiểu được nó từ đâu mà đến.

Nó đến từ Thần Khí Thiên Cơ Linh, trong đó rõ ràng ẩn chứa một chút khí tức của Thiên Cơ Linh, mà phần khí tức này tồn tại cũng là Thiên Cơ Linh tán thành Mỹ công tử, là sau khi Thần Khí nhận chủ thì phản hồi lại Mỹ công tử, từ đó sinh ra Thần Thức. Xem ra, Thiên Cơ Linh này có cấp độ cao hơn một chút so với mình phán đoán.

Sợi Thần Thức mang khí tức của Thiên Cơ Linh này rõ ràng có chút cảnh giác với Thần Thức của Đường Tam, nhưng lúc này, huyết thệ mà hắn lập trước đó đã có tác dụng trọng yếu. Hắn lập huyết thệ vì Mỹ công tử, bản thân huyết thệ đã để lại lạc ấn trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam, cho nên Thần Thức tự nhiên cũng có khí tức huyết thệ.

Bằng vào khí tức huyết thệ này, không chỉ Tinh Thần Chi Hải của Mỹ công tử công nhận hắn, ngay cả Thần Thức từ Thiên Cơ Linh cũng dần công nhận hắn, không còn sinh ra bài xích nữa.

Đường Tam đại khái cảm thụ một chút tia Thần Thức này, sau đó liền ổn định nó trong Tinh Thần Chi Hải của Mỹ công tử. Hắn có thể sắp xếp, áp súc Tinh Thần Lực cho nàng, nhưng không có biện pháp với Thần Thức, cái này không thể tuỳ tiện đụng vào. Thần Thức một khi đã sinh ra, sự tăng trưởng trong tương lai là cực kỳ quan trọng đối với ký chủ, chỉ có thể từ ký chủ tu luyện mà sinh ra. Điểm cường đại nhất của Thần Thức là không chịu hạn chế về không gian, nói cách khác, Tinh Thần Chi Hải lớn nhỏ không quan trọng với Thần Thức. Tương lai khi thành tựu Thần cấp thì Tinh Thần Chi Hải sẽ tiến hoá thành Thần Thức Chi Hải. Về lý luận, Thần Thức có thể tăng lên không giới hạn, cho đến vô cùng. Nhưng đây chỉ là lý luận, không tồn tại trong thực tế.
Mỉm cười thản nhiên hiện lên trên khuôn mặt. Trên mặt Đường Tam toát ra một tia thần quang nhàn nhạt, quang mang trong mắt mỗi một lần biến hóa đều rót vào trong cơ thể Mỹ công tử một tia Tinh Thần Lực mạnh hơn.

Thời gian dần trôi qua, Tinh Thần Lực của Mỹ công tử bị áp súc ngày càng nhỏ, nhưng cũng ngày càng viên dung như ý. Trong quá trình áp súc, một ít tinh hạch dần được sinh ra. Lúc đầu, Đường Tam không dám trực tiếp áp súc tinh thần hạch tâm cho nàng, nhưng có Thần Thức từ Thiên Cơ Linh thì lại khác. Có Thần Thức vững chắc trấn áp, tinh thần hạch tâm hình thành như là nước chảy thành sông. Sau khi có tinh thần hạch tâm, dù tu luyện Tinh Thần Lực hay để cho Tinh Thần Chi Hải khôi phục Tinh Thần Lực thì đều thuận tiện hơn nhiều.

Tất cả so với tưởng tượng càng thêm thuận lợi, đây chính là chỗ tốt khi hai người hoà hợp giao hoà lẫn nhau. Nếu đổi thành một người

khác thì Đường Tam cũng không làm được điểm này.
Huyền Thiên Công cùng Tinh Thần Lực đồng thời rót vào cũng làm cho khí tức của bọn họ ngày càng phù hợp hơn. Sau khi giúp Mỹ công tử ổn định lại tinh thần hạch tâm thì hắn sẽ giúp nàng dẫn dắt tinh thần hạch tâm phóng xuất ra Tinh Thần Lực câu thông với huyết mạch chi lực, cứ như vậy, Tinh Thần Lực được tăng cường sẽ khống chế huyết mạch chi lực dễ dàng hơn.

Tinh thần hạch tâm ngưng tụ nhìn qua đơn giản, nhưng ở Yêu Tinh Đại Lục kỳ thật có rất ít cường giả có thể làm được, đây chính là phương pháp tu luyện khác biệt. Trên Yêu Tinh Đại Lục, dù là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc đều chú trọng tu luyện huyết mạch chi lực hơn, mà ở thế giới trước kia của Đường Tam, phương pháp tu luyện Tinh Thần Lực càng hoàn thiện hơn. Huống chi, hắn từng là Thần Vương, lý giải về Tinh Thần Lực không ai ở thế giới này có thể so sánh được. Chuyện hắn làm dễ như trở bàn tay, đổi lại thành một vị Đại Yêu Hoàng cũng không thể làm tốt hơn hắn.
Hoàn thành những thứ này, tu vi của Mỹ công tử không hề nghi ngờ sẽ tiến thêm một bước, mà vì tinh thần hạch tâm ra đời, chỉ cần nàng chăm chỉ luyện tập thì không lâu sau đó, nàng có thể dễ dàng đồng thời sử dụng Bạch Hổ Biến cùng Khổng Tước Biến.

Sau khi hoàn thành những việc này, Đường Tam cũng không có dừng lại. Khi ổn định lại trạng thái của mình, xác nhận bản thân đã ở trong trạng thái tốt nhất thì hắn dùng Tinh Thần Lực của mình dẫn dắt một tia Tinh Thần Lực của Mỹ công tử, rót ngược lại vào trong Tinh Thần Chi Hải của bản thân.

Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam rõ ràng lớn hơn rất nhiều so với Mỹ công tử, hơn nữa Tinh Thần Lực bên trong càng ngưng thực hơn. Một đám Tinh Thần Lực của Mỹ công tử được Tinh Thần Lực của hắn thủ hộ, chậm rãi tiến vào khu vực hạch tâm trong Tinh Thần Chi Hải của hắn. Vì đây là Mỹ công tử, đổi lại là bất kỳ ai

khác thì Tinh Thần Lực xâm lấn đến mức độ này đều là nguy hiểm rất lớn với Đường Tam.
Toàn bộ Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam giống như đang hô hấp bình thường, Tinh Thần Lực luật động có nhịp điệu. Nhưng hắn không chút do dự đã đem Tinh Thần Lực của Mỹ công tử chậm rãi khắc sâu vào trong Thần Thức của mình.

Trong nháy mắt khi tinh thần lạc ấn của Mỹ công tử khắc vào Thần Thức của Đường Tam thì thân thể hắn đột nhiên chấn động, cả người không nhịn được mà run rẩy, giống như là có người dùng bàn ủi ấn vào trong đại não của hắn. Cảm giác thống khổ kịch liệt làm toàn bộ Tinh Thần Chi Hải co quắp, trong nhất thời Tinh Thần Lực quay cuồng, vô thức sinh ra bài xích.

Đối với chuyện này, Đường Tam đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Hắn cưỡng ép khống chế Thần Thức của mình, đem Tinh Thần Lực bài xích ở bên ngoài, để mặc cho Tinh Thần Lực của Mỹ công tử triệt để in lạc ấn trên Thần Thức của mình, không có nửa điểm chống cự.
Đã có tinh thần lạc ấn, tương lai giữa hắn và Mỹ công tử sẽ có thêm một phần liên hệ sâu xa, so với huyết thệ càng trực tiếp hơn. Huyết thệ chỉ là hạn chế với hắn, nhưng tinh thần lạc ấn lại để hắn tuỳ thời có thể cảm nhận được Mỹ công tử đang đối mặt với bất kỳ nguy hiểm nào, một khi sinh mệnh của nàng xuất hiện chấn động kịch liệt, hắn đều có thể ngay lập tức dùng Thần Thức cảm ứng đồng thời khoá chặt vị trí của nàng, sau đó đến trợ giúp nàng. Thậm chí còn có thể thông qua Tinh Thần Lực liên hệ, dùng Thần Thức của mình trực tiếp giúp nàng.

Đồng thời, chuyện này cũng tương đương là Đường Tam mở rộng Thần Thức ra với nàng. Nếu Mỹ công tử muốn gây bất lợi cho hắn, thông qua mối liên hệ này, nàng thậm chí có thể phá huỷ Thần Thức của hắn. Ngoại trừ lão bà của mình ra, hắn không thể nào

thoải mái giao phó bản thân như thế với bất kỳ ai.

Chương 556: Qua đêm lần đầu tiên

Cảm thụ được Thần Thức vì bị xâm lấn mà đau nhức kịch liệt, Đường Tam dần dùng Thần Thức câu thông với tia Tinh Thần Lực này. Hắn cẩn thận cảm thụ tất cả lạc ấn bên trong Tinh Thần Lực, là lạc ấn thuộc về Mỹ công tử.

Thời gian dần trôi qua, Thần Thức của Đường Tam bắt đầu xuất hiện biến hoá, một biến hoá kỳ diệu. Vô số ký ức cùng cảm ngộ từ trong Thần Thức trào ra, quanh quẩn trong lòng Đường Tam.

Nương theo những cảm ngộ này xuất hiện, cảm giác của hắn cũng nhanh chóng khuếch trương ra.

Chỉ có Tinh Thần Lực của Mỹ công tử mới kích thích được Thần Thức của hắn như vậy, đã từng là thần tiên quyến lữ, dù khi nàng chuyển thế quên đi bao nhiêu thì trong vô hình, ràng buộc giữa bọn họ vẫn tồn tại.

Vô số ký ức đánh thẳng vào Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam, cũng làm cho Thần Thức của hắn không ngừng rung động. Nhưng có những ký ức này lại khiến biểu lộ trên mặt Đường Tam dần giãn ra, tràn đầy ôn nhu.

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, khi Mỹ công tử mở mắt ra, tỉnh lại từ trong minh tưởng thì sắc trời bên ngoài đã sáng tỏ.

Nàng chỉ cảm thấy bản thân thoái mái không nói nên lời, giống như

là ngâm suối nước nóng lại được ngủ một giấc thật ngon, cả người tràn đầy năng lượng.

Ngay sau đó, nàng ngạc nhiên cảm nhận được Tinh Thần Lực của mình không giống như lúc trước. Bởi vì nàng phát hiện thế giới này dường như trở nên sáng rõ hơn, cảm giác của mình với nó tựa hồ cũng trở nên khác biệt.

Nàng chớp chớp mắt, ngưng thần nội thị quan sát Tinh Thần Chi Hải thì lập tức phát hiện, trong Tinh Thần Chi Hải của mình xuất hiện một điểm sáng màu bạc. Điểm sáng này nhìn giống một khối tinh thể nho nhỏ, tản ra ánh sáng nhu hoà, mà Tinh Thần Lực của mình bị nó kiềm chế ở trung tâm, để thừa một mảng không gian lớn. Mà cường độ Tinh Thần Lực so với trước đó biến hoá không nhỏ. Nàng thậm chí có thể cảm nhận được nguyên tố không gian ở cách đây rất xa.

Cái này ...

Mình đây là thế nào? Trên người mình đã xảy ra chuyện gì?

Nàng theo bản năng nhìn về Đường Tam ở phía đối diện.

So với nàng tràn đầy năng lượng, lúc này Đường Tam lại có chút khác biệt. Sắc mặt của hắn rõ ràng có chút tái nhợt, ngay cả y phục trên người cũng ướt đẫm mồ hôi, toàn thân giống như là từng hư thoát một lần.

Tuy rằng không biết quá trình xảy ra như thế nào, nhưng Mỹ công tử cũng có thể đoán được hắn đã giúp mình tăng lên, nhưng bản thân lại tiêu hao thật lớn.

Đúng lúc này, tựa hồ là cảm nhận được Mỹ công tử đã tỉnh, mí mắt

Đường Tam giật giật, sau đó chậm rãi mở haimắt ra.

Trong khoảnh khắc khi bốn mắt nhìn nhau, Mỹ công tử đột nhiên có cảm giác như bị điện giật, trong vô thức, nàng cảm thấy giữa mình và Đường Tam tựa hồ có thêm một mối liên hệ, một cảm giác đặc biệt quen thuộc cùng thân thiết. Cảm giác này trước đó nàng cũng từng có, đó là lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Đường ở học viện. Vì sao mình đột nhiên lại có cảm giác như vậy với Tu La ca ca?

Đường Tam mỉm cười, nói: "Tỉnh rồi? Chúng ta phải tranh thủ thời gian a."

"A?" Mỹ công tử sửng sốt, có chút không hiểu rõ ý của hắn.

Đường Tam nói: "Hiện tại đã là sáng sớm ngày hôm sau, chúng ta còn phải tham gia thi đấu hai người. Không nắm chặt thời gian sao được? Nhanh đi rửa mặt một chút đi, ngươi đi trước."

"Ngày hôm sau rồi hả? Hôm qua ta ở lại đây một đêm?"

Một đêm không về? Trong nháy mắt, gương mặt xinh đẹp của Mỹ công tử đỏ bừng, mình một đêm không trở về, phụ thân sẽ nghĩ như thế nào đây? Mặc dù chỉ là tu luyện, nhưng chuyện này ...

Nhưng nghĩ đến tranh tài, cũng không lo nhiều nữa, nàng vội vàng vọt vào phòng rửa mặt.

Nhìn thân ảnh vội vã của nàng, hai gò má đỏ như quả táo chín, Đường Tam mỉm cười, từ dưới mặt đất nhảy lên. Dùng sức giãn cơ thể mình, mỏi mệt trong đáy mắt dần tản đi, một vòng thần quang hiện lên, khóe miệng nở nụ cười vui vẻ.
Mộng Đặc Đặc đúng không, chờ đấy!

Mỹ công tử rửa mặt xong, Đường Tam cũng đi rửa mặt, thay một bộ quần áo khác. Ít nhất theo Mỹ công tử, trên người hắn mỏi mệt tựa hồ đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là thần thái sáng láng.

Khi hai người cùng nhau đi vào nhà ăn thì gặp được mọi người chiến đội Sử Lai Khắc đã ăn điểm tâm xong, chuẩn bị tiến về các thánh sơn tu luyện.

Nhìn thấy Đường Tam cùng Mỹ công tử cùng nhau đi vào, ánh mắt của mọi người lập tức trở nên cổ quái.

Độc Bạch vốn muốn nói gì đó, nhưng lại bị Vũ Băng Kỷ kéo lại.

"Các ngươi ăn đi. Chúng ta đi trước." Vũ Băng Kỷ dùng ánh mắt ngăn lại tất cả nghi vấn của ba người kia, sau khi chào hỏi Đường Tam cùng Mỹ công tử thì vội vàng rời đi.

"Bọn họ có phải đã hiểu lầm cái gì không?" Khuôn mặt xinh đẹp của Mỹ công tử không khỏi ửng đỏ.
Đường Tam trong lòng thầm nghĩ, hiểu lầm thì hiểu lầm đi, không sao cả. Nhưng ngoài miệng lại nói, "Không có chuyện gì, bọn họ nhất định biết chúng ta vì thi đấu hai người mà chuẩn bị, nên mới cùng nhau tu luyện. Trước kia ta cũng thường xuyên tu luyện qua đêm với bọn họ, chuyện này rất bình thường."

Nghe hắn nói vậy, Mỹ công tử mới buông lỏng vài phần.

Ăn điểm tâm, Mỹ công tử thấp giọng hỏi: "Ca, ngươi đêm qua đã làm gì với ta?"

"A? Không có làm cái gì nha." Đường Tam giật nảy mình, vội vàng nói.

Mỹ công tử nói: "Ta nói là tu luyện, ta cảm giác được Tinh Thần Lực của ta không giống lúc trước."

Đường Tam nói: "Tu luyện a! Ta giúp ngươi sắp xếp và áp súc Tinh Thần Lực, như vậy khả năng khống chế của ngươi sẽ càng mạnh, đối với khống chế tự thân hay khống chế không gian đều có chỗ tốt. Chỉnh thể Tinh Thần Lực của ngươi sẽ không yếu bớt, nhưng vì áp súc sẽ càng thêm ngưng thực. Tiếp theo ngươi phải mau chóng tu luyện để sản lượng Tinh Thần Lực trở nên hùng hậu hơn, lấp đầy toàn bộ Tinh Thần Chi Hải. Chờ khi ngươi hoàn thành bước này thì xem như có trụ cột vững chắc để chuẩn bị đột phá Thần cấp."
"Giúp người khác áp súc Tinh Thần Lực? Còn có thể như vậy sao? Chính ta đều làm không được a!" Mỹ công tử trợn mắt há mồm nhìn hắn.

Đường Tam cười nói: "Một kỹ xảo nhỏ mà thôi, không có gì."

Mỹ công tử đương nhiên biết, đây nhất định không phải chỉ là một kỹ xảo nhỏ đơn giản, nhưng nàng cũng biết, mình có hỏi Đường Tam cũng sẽ không nói, dù sao thần kỹ Thiên Chi Huyền Viên trong miệng hắn cũng chỉ là một kỹ xảo nhỏ mà thôi.

"Có phải ngươi tiêu hao rất lớn không? Hôm nay còn có thể dự thi sao? Nếu không được, chúng ta bỏ thi đấu hai người." Mỹ công tử có chút lo lắng nói.

Đường Tam mỉm cười lắc đầu, nói: "Từ khi đến thế giới này, ta còn chưa bao giờ tốt như vậy. Yên tâm đi, ta không sao, không có bất kỳ ai có thể ngăn cản được bước tiến của chúng ta."
Mỹ công tử có chút kinh ngạc nhìn hắn, nói: "Ngươi đừng có miễn cưỡng a!"

Đường Tam cười nói: "Ta không miễn cưỡng, ta nói đều là thật sự.

Ngươi yên tâm đi, từ đầu tới giờ ta chưa từng nói dối ngươi. Hiện tại ta rất tốt, tốt không thể tốt hơn."

Mỹ công tử nghe hắn nói không khỏi có chút khó hiểu, lúc trước rõ ràng cảm thấy hắn rất suy yếu a! Tuy rằng hiện tại bề ngoài nhìn qua tựa hồ không có gì, chẳng lẽ cảm giác suy yếu lúc trước là giả sao?

Nhưng cách thời gian so tài đã rất gần, cũng không cho phép bọn họ nghĩ nhiều. Sau khi ăn qua điểm tâm, Mỹ công tử trực tiếp cùng Đường Tam truyền tống đến quảng trường Tổ đình.

Lần truyền tống này khiến nàng thấy rõ biến hoá trên người mình hơn. Tinh Thần Lực dẫn đạo và khống chế không gian càng thêm trôi chảy, mà khoảng cách truyền tống trong một lần cũng gia tăng, cảm giác khả năng kéo dài truyền tống cũng tăng. Chỉ trong một đêm mà đạt được nhiều chỗ tốt như vậy.
Chờ khi bọn họ đi vào quảng trường Tổ đình thì khán đài đã sớm không còn chỗ trống. Đối với khán giả, bọn họ hứng thú với thi đấu hai người còn hơn là thi đấu cá nhân. Thi đấu hai người là hai đôi tuyển thủ tranh tài, đều là cường giả đỉnh cao, ngoài thực lực cá nhân mạnh mẽ thì còn phối hợp hỗ trợ lẫn nhau. Phối hợp đặc sắc cùng chiến đấu sẽ được bày ra, từ đó làm khán giả mở rộng tầm mắt.

Chương 557: Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng

Ở vòng chung kết, các trận đấu chắc chắn sẽ hấp dẫn hơn. Thi đấu cá nhân hôm qua đã chứng minh rõ ràng nhận định này. Làm sao họ lại không kỳ vọng vào thi đấu hai người hôm nay chứ?

Quy trình vẫn giống như hôm qua, đến nơi thì phải đợi bốc thăm.

Tổng cộng có 32 tuyển thủ, tức là 16 tổ hợp tiến vào vòng chung kết, số lượng tuyển thủ nhiều gấp đôi thi đấu cá nhân.

Đường Tam liếc mắt liền thấy được Mông Đặc Đặc, thực lực của vị này khiến hắn có ấn tượng rất sâu. Bên người Mông Đặc Đặc còn có một nữ tử. Nàng ta cũng mặc bộ áo đen, từ khí tức phán đoán thì hẳn là đồng tộc của Mông Đặc Đặc.

Thuộc tính Hắc Ám đúng là rất khó phối hợp với các thuộc tính khác, bản thân có tính ăn mòn quá mạnh mẽ, nếu không xử lý tốt thì rất dễ mạo phạm tới đồng đội, có thể phối hợp với người có cùng thuộc tính thì cũng tương đối tốt.

Nhưng nếu Mông Đặc Đặc có thể gặp được một đồng bạn có thuộc tính Quang Minh cùng cấp độ, hai người hai thái cực kết hợp thì lại là một tình huống khác. Chỉ là khả năng như vậy là rất thấp. Dù sao, có Hắc Ám Chi Tử cũng không nhất định có Quang Minh Chi Tử. Một tồn tại có thiên phú đạt đến cực hạn cũng không phải dễ thấy.

Tổ hợp của Mông Đặc Đặc hẳn là do hắn làm chủ, còn đồng đội của hắn là phụ trợ. Nhưng dù như vậy, bởi thì bản thân Mông Đặc Đặc có thực lực cường đại, ở thi đấu hai người, bọn họ vẫn là hạt giống số một cho chức quán quân.

Nếu để hắn ở cả hai hạng mục thi đấu đều giành được giải quán quân thì không hề nghi ngờ, hắn chắc chắn trở thành đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ rồi. Khi đó, không chỉ Ám Hắc Ma Long tộc ủng hộ hắn mà toàn bộ Long tộc sẽ ủng hộ hắn, tương lai khi thành tựu Đại Yêu Hoàng thì sẽ là tồn tại đứng hàng đầu. Thậm chí còn có lời đồn, một khi Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng vẫn lạc mà không có người kế tục thì tương lai, Hoàng Giả mạnh nhất ở Thiên Vũ Đế Quốc rất có thể là hắn. Do vậy có thể thấy Mông Đặc Đặc có thiên phú trác tuyệt đến cỡ nào.

Trong tất cả các người dự thi, ngoài tổ hợp của Mông Đặc Đặc thì cặp đôi được chú ý nhất chính là Đường Tam và Mỹ công tử. Không vì lý do nào khác, bọn họ đều tiến vào bát cường ở thi đấu cá nhân.

Ở hạng mục thi đấu cá nhân, không có người nào cảm thấy ai trong hai người có thể rung chuyển địa vị của Mông Đặc Đặc, nhưng thi đấu hai người thì khác. Thi đấu hai người là hai người phối hợp, đồng thời triển khai thực lực của hai người. Đường Tam cùng Mỹ công tử song song tiến vào bát cường thi đấu cá nhân, đây không đơn giản là một cộng một bằng hai nữa.

Có thể đồng thời tham gia thi đấu cá nhân và thi đấu hai người, hơn nữa đều tiến vào vòng chung kết, thực lực của Đường Tam cùng Mỹ công tử cũng đã được công nhận. Hiện tại bên ngoài còn nhận thức là, bọn họ là tổ hợp có khả năng làm lung lay địa vị của Mông Đặc Đặc ở thi đấu hai người nhất.

So với nhận thức Mông Đặc Đặc tuyệt đối sẽ giành giải quán quân ở

thi đấu cá nhân thì ở thi đấu hai người, sự ủng hộ với Đường Tam và Mỹ công tử cũng rất cao. Nhất là sau ngày thi đấu cá nhân hôm qua, bọn họ cũng là đối tượng rất được chú ý.

"Chúng ta xem ra cũng rất được chú ý, bọn họ đều đang nhìn chúng ta." Mỹ công tử thấp giọng nói với Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười nói: "Bọn họ khẳng định đều muốn không gặp phải chúng ta. Ngươi nói xem, chúng ta có thể rút phải tổ hợp của Mông Đặc Đặc ngay vòng thứ nhất hay không?"

"A?" Mỹ công tử sửng sốt, "Không thể nào."

Đường Tam mỉm cười nói: "Không có việc gì, rút trúng cũng rất tốt. Hai trận gộp thành một, ngày mai ta cũng bớt chút việc."

Mỹ công tử tức giận: "Ngươi nghĩ hay lắm."

Đường Tam cười nói: "Không có việc gì a! Ta đây không phải còn có ngươi sao? Nếu quả thật rút trúng bọn họ, ta chỉ có thể ôm bắp đùi thôi."
Mỹ công tử đảo mắt nhìn hắn, nhưng mà, xác suất rút trúng Mông Đặc Đặc hẳn là không lớn. Dù sao có tới 16 tổ hợp, vận khí sẽ không kém đến vậy đi.

Mọi người đến đông đủ, tiếp theo chính là xếp hàng rút thăm. Hôm nay người chủ trì nghi thức rút thăm không phải là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, giống như hôm nay hắn không đến xem thi đấu. Xuất hiện trên đài, chịu trách nhiệm nghi thức rút thăm là một người trung niên có tướng mạo anh tuấn.

So với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng bên ngoài rất ôn hoà, trên người hắn có khí thế lạnh lẽo, người lạ chớ có tới gần. Hắn chỉ đứng ở đó

đã khiến đám tuyển thủ dự thi có cảm giác không ngẩng đầu lên được.

Mỹ công tử cùng Đường Tam đứng ở phía sau, ở vị trí này, Đường Tam hỏi Mỹ công tử ở bên cạnh: "Vị này chính là ... Thông Thiên Triệt Địa?"
Mỹ công tử nhẹ nhàng gật đầu, "Huyết mạch cảm ứng nói cho ta biết, hắn là vậy."

Nghe nàng nói như vậy, Đường Tam liền biết vị chịu trách nhiệm nghi thức rút thăm này không phải ai khác, chính là Đại Yêu Hoàng bài danh thứ năm ở Thiên Vũ Đế Quốc, Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng! Từ huyết thống mà nói, hắn là ông ngoại của Mỹ công tử.

Cho nên sau khi nhìn thấy vị này, biểu cảm của Mỹ công tử có chút biến hoá, ánh mắt cũng trở nên phức tạp hơn.

Nàng chưa từng thấy ông ngoại, chỉ nghe mẫu thân từng nói, lúc trước mẫu thân đã từng chạy trốn khỏi ông ngoại.

Lượt rút thăm dần tới gần, Mỹ công tử rõ ràng có chút khẩn trương, theo bản năng cúi đầu xuống, trốn sau lưng Đường Tam.

Rút cuộc đến phiên bọn họ rút thăm, Đường Tam đi lên phía trước, tới trước mặt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, "Miện hạ." Nói xong, hắn chủ động rút thăm.
Ánh mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhìn lướt qua hắn, sau đó liền rơi xuống Mỹ công tử đang cúi đầu phía sau, lạnh lùng nói: "Nha đầu Tô Cầm đang ở đâu?"

Thân thể Mỹ công tử run rẩy, nhưng cuối cùng vẫn ngẩng đầu lên. Khi Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhìn thấy dung nhan tuyệt mỹ của

nàng thì không khỏi ngốc trệ trong chốc lát, nhưng rất nhanh đã khôi phục như bình thường.

"Mụ mụ, mụ mụ ở thành Gia Lý." Mỹ công tử cuối cùng vẫn nói ra.

"Vì sao không trở về gặp ta?" Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng âm thanh lạnh lùng nói.

Mỹ công tử lúng túng nói: "Mụ mụ đã từng nói, nàng không còn mặt mũi để gặp ngài."

"Bởi vì lúc trước đã có ngươi?" Thanh âm của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thoáng cái đã cao lên vài phần, dẫn tới các tuyển thủ khác cũng chú ý đến.

Mỹ công tử cúi đầu không nói.
"Trước đi thi đấu đi." Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thản nhiên nói, vung tay lên, ý bảo bọn họ rời đi.

Đường Tam lúc này mới mang Mỹ công tử nhanh chân rời đi. Khí thế của vị Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng này không tầm thường, trong các vị Đại Yêu Hoàng hắn từng thấy, vị này tuyệt đối là người có sát khí nhất.

Đi xuống đài rút thăm, Mỹ công tử nhẹ nhàng vỗ vỗ ngực mình, "Làm ta sợ muốn chết."

Đường Tam vội vàng an ủi: "Không có chuyện gì đâu. Nhưng mà, thoạt nhìn ông ngoại ngươi hẳn là vẫn rất yêu thương mụ mụ ngươi. Nếu không sao ngươi vừa để lộ Bạch Hổ Biến hôm qua thì hôm nay chủ động xuất hiện gặp ngươi. Việc chịu trách nhiệm rút thăm này hẳn là chính hắn tranh thủ a!"

Mỹ công tử gật gật đầu, nói: "Mụ mụ đã từng nói, ông ngoại đối với nàng kỳ thật rất tốt. Chỉ là, nàng dù sao cũng là nhân loại, trong tộc bị bài xích vô cùng lợi hại, cho nên lúc còn rất nhỏ đã có tâm lý phản nghịch, về sau liền gia nhập Cứu Thục. Về sau vì không muốn nghe ông ngoại an bài hôn phối, đồng thời lại có ta, cho nên không dám gặp lại ông ngoại, chạy trốn đến thành Gia Lý."
Đường Tam cau mày lại, cảm thấy chắc có lẽ không đơn giản như vậy. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nếu đối với nhạc mẫu đủ tốt, cũng không đến nỗi sau khi nàng bỏ đi thì không có trở về, hoặc là có nguyên nhân gì khác trong đó.

Nhưng dù nói thế nào, hắn kỳ thật có thể cảm giác được, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đối với Mỹ công tử không có ác ý.

Xuống dưới đài, tiếp theo là chờ kết quả rút thăm.

Khi Mỹ công tử còn vì khí thế của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng làm cho sợ hãi thì kết quả rút thăm đã có.

Trận đấu đầu tiên, liền xuất hiện tên của Tu La cùng Mỹ công tử.

Sau đó, đối thủ của bọn họ là tổ hợp của Mông Đặc Đặc.

Khi Mỹ công tử nhìn thấy kết quả rút thăm thì không dám tin vào mắt mình. Nàng dụi dụi mắt, sau đó quay đầu nhìn Đường Tam, "Không thể nào, thật sự rút trúng rồi hả? Vận rủi của ngươi lại tới rồi sao?"

Chương 558: Quyết đấu

Không sai, hai ứng cử viên hàng đầu cho chức quán quân thi đấu hai người, vậy mà ở vòng 16 tiến 8 đã đụng phải.

Tam Ngũ tổ hợp đối đầu với Ám Hắc Ma Long tổ hợp.

Nhìn thấy kết quả rút thăm này, các tuyển thủ khác đều nhẹ nhàng thở ra, thậm chí khi nhìn bọn họ, trong ánh mắt còn mang theo thần sắc cười trên nỗi đau của người khác.

Sau đó, khí tức lạnh như băng truyền đến, Đường Tam quay đầu nhìn lên thì thấy ánh mắt của Mông Đặc Đặc.

So với thi đấu cá nhân ngày mai, thi đấu hôm nay là trước một ngày, đã để bọn họ gặp phải tổ hợp của Mông Đặc Đặc.

Đường Tam nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Mỹ công tử, trầm giọng nói: "Binh đến tướng chặn, nước đến đất chặn. Không có gì là không thể đối kháng ..."

Mỹ công tử bình phục một chút tâm tình, "Vậy chúng ta nên làm gì bây giờ?"

Đột nhiên phải đối mặt với hạt giống số một, trong lòng nàng rất thấp thỏm, nhất là sau khi nhìn thấy Mông Đặc Đặc tranh tài ngày hôm qua, tâm thần bất định càng sâu hơn vài phần. Đây mới là 16 tiến 8 a! Nếu bọn họ thua tranh tài ngày hôm nay, có nghĩa là bọn

họ phải dừng lại ở thập lục cường, ngay cả bát cường cũng không vào được. Hơn nữa, ngày mai Đường Tam sẽ đối mặt với Mông Đặc Đặc ở thi đấu cá nhân, hôm nay thua, xác suất thắng ngày mai sẽ không lớn. Rất có thể Mông Đặc Đặc sẽ lần lượt đánh bại ba người bọn họ, từ đó đoạn tuyệt cơ hội tấn cấp của bọn họ.

Đường Tam mỉm cười nói: "Cứ dựa vào phương án chúng ta nói hôm qua là được, ta phụ trợ ngươi, ngươi chủ công."

Mỹ công tử thở sâu, nói: "Ta còn một loại năng lực chưa từng sử dụng qua, cũng là năng lực mạnh nhất của Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, gọi là Thiên Cơ Vũ. Có thể ở mức độ nào đó lấy ra thiên cơ, ứng dụng trong chiến đấu. Nhưng ta mới chỉ nắm giữ sơ bộ Thiên Cơ Vũ, vẫn chưa thể hoàn toàn khống chế, cần dựa vào Thiên Cơ Linh. Ta phụ trợ ngươi cũng được."

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không có việc gì, vẫn nên để ta phụ trợ ngươi. Ngươi thoải mái công kích, ta giúp ngươi phòng ngự cùng tăng phúc. Chiến đấu hôm nay đừng dùng Bạch Hổ Biến, chỉ cần sử dụng Khổng Tước Biến là được. Lúc cần thiết ta sẽ dẫn đạo ngươi xuất thủ. Khi ta dẫn đạo ngươi, ngươi phải hoàn toàn tin tưởng ta, dù ta mang lại lực lượng như thế nào cho ngươi, ngươi cũng không cần kháng cự."

"Được." Không có nửa phần do dự, Mỹ công tử liền đáp ứng. Đường Tam vì nàng làm rất nhiều chuyện, lại có huyết thệ, nàng đã sớm hoàn toàn tín nhiệm hắn.

Nhìn ánh mắt bình tĩnh của Đường Tam, tâm của Mỹ công tử cũng dần trầm tĩnh lại. Đồng bạn trầm ổn thường có thể ảnh hưởng đến lẫn nhau. Địch nhân cường đại đến đâu cũng không phải chưa đạt đến Thần cấp hay sao? Chưa đến Thần cấp thì có khả năng chiến thắng.

Nghĩ tới đây, tâm tình Mỹ công tử cũng dần bình phục, yên lặng điều chỉnh huyết mạch chi lực cùng Tinh Thần Lực của mình, tận khả năng làm trạng thái của mình trở nên tốt hơn, để sau đó khi chiến đấu có thể phát huy ra thực lực mạnh nhất.

Sau khi kết quả rút thăm được công bố, khán giả toàn trường sôi trào. Trong mắt khán giả, trận đấu vốn nên xuất hiện ở trận chung kết cuối cùng vậy mà lại sớm trình diễn ở vòng 16 tiến 8. Nhưng điều này cũng càng thể hiện sự công bình ở Tổ đình tinh anh đại tái. Rút thăm vốn là ngẫu nhiên, không phải sao?

Tam Ngũ tổ hợp đối đầu Ám Hắc Ma Long tổ hợp, cường cường quyết đấu sắp bắt đầu.

Hôm nay Đại Miêu Miêu bởi vì muốn khôi phục thương thế nên không đến đây xem cuộc chiến, nếu không thì hiện tại hắn sẽ vô cùng khẩn trương.
Bởi vì phải ra sân trận đầu tiên, Đường Tam cùng Mỹ công tử đi theo nhân viên tới khu đợi chiến.

Mông Đặc Đặc cùng Mông Đặc Thi hẳn đã đến khu đợi chiến ở bên kia.

Trọng tài đăng tràng. Khác với thi đấu cá nhân là, lần này đăng tràng có hai vị trọng tài, hơn nữa đều là cấp bậc Đại Yêu Vương. Hiển nhiên là vì thi đấu hai người, chỉnh thể sức chiến đấu hai bên sẽ mạnh hơn, Tổ đình lo lắng khi song phương va chạm kịch liệt thì không cách nào ngừng được, một trọng tài không khống chế được.

Có thể tiến vào thập lục cường đều là tinh anh trong tinh anh, đối với Tổ đình là không cho phép tổn thất. Cho nên, quy tắc ngầm chính là, vòng chung kết không được gây tử vong.

Được nhân viên ra hiệu, Đường Tam cùng Mỹ công tử cùng nhau đăng tràng, đi lên đài thi đấu.
Bên kia, huynh muội Mông Đặc Đặc, Mông Đặc Thi cũng đồng thời đi tới.

Khi song phương leo lên đài thi đấu thì xung quanh lập tức vang lên tiếng hoan hô giống như sơn hô hải khiếu. Rút thăm vừa kết thúc, bọn họ liền quá mong đợi trận đấu này.

Là trận đấu thứ nhất ngày hôm nay, nó cơ hồ khiến tất cả khán giả lập tức ở trong trạng thái hưng phấn.

Ai có thể thắng trận đấu này thì khả năng rất lớn sẽ giành được giải quán quân cuối cùng. Hơn nữa, ngày mai thi đấu cá nhân còn có Đường Tam đối mặt với Mông Đặc Đặc. Sự thắng bại hôm nay chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến kết quả ngày mai. Nếu một bên bị trọng thương thì trận đấu ngày mai cũng không cần tiếp tục nữa. Tất cả đều tập trung vào trận đấu ngày hôm nay.

Đối với khán giả, Mỹ công tử có được song huyết mạch nên nhân khí cũng vô cùng cao. Hôm qua một kích chiến thắng, trực tiếp đánh bại tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc, cho thấy Bạch Hổ Biến lực lượng cường đại. Nhân khí của nàng cũng không thấp hơn Mông Đặc Đặc bao nhiêu.
Mà Đường Tam thì khiến khán giả có cảm giác rất mơ hồ. Trong thi đấu, hắn tựa hồ không thể hiện ra huyết mạch chi lực đặc thù cường đại nào, nhưng hắn dựa vào phương pháp cận chiến tuyệt đối để chấm dứt chiến đấu. Nhìn qua không có gì rất cường đại, nhưng lại một đường thẳng đến thập lục cường ở cả hai hạng mục thi đấu.

Hai vị trọng tài một trái một phải, phân biệt đứng hai bên. Nhìn

thấy song phương đứng vững, một vị Đại Yêu Vương trầm giọng nói: "Trong trận đấu tận lực tránh thương vong. Tranh tài bắt đầu!"

Nếu như trận này không phải hai tổ hợp này quyết đấu thì câu nói này cũng không xuất hiện. Thật sự là vì tuyển thủ hai tổ hợp này quá cường đại nên mới có thêm một câu như thế. Các cường giả Đại Yêu Vương càng hiểu rõ hơn khán giả phổ thông là, có thể tiến vào thập lục cường thi đấu cá nhân thì tuyệt đối không có kẻ nào tầm thường, huống chi Đường Tam cùng Mỹ công tử song song tiến vào bát cường.
Đường Tam nhìn qua giống như không có năng lực gì đặc biệt cường đại, nhưng đừng quên hắn đã chiến thắng những đối thủ như thế nào. Hoàng kim Mãnh Mã tộc, Bỉ Mông Cự Thú tộc, Liệt Dương Hoa Tinh tộc, không người nào là không mạnh mẽ, nhưng từng người từng người lại bại trong tay hắn, không có thực lực tuyệt đối có thể làm được như vậy sao?

Mông Đặc Đặc thì không cần phải nói, đều là hạt giống số một ở cả hai hạng mục thi đấu. Từ đầu đến giờ, hắn tựa hồ chưa từng dùng toàn lực, mỗi một trận đều thắng vô cùng nhẹ nhõm. Như vậy, trận cường cường quyết đấu này, ai sẽ là người chiến thắng đây?

Ngay cả các Hoàng Giả trên ghế khách quý cũng đều rất có hứng thủ, trong lòng cũng vô cùng chờ mong.

Ở chỗ khách quý, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã ngồi ngay ngắn, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chú đài thi đấu.
Bên tai hắn truyền đến một thanh âm lạnh như băng, "Ngươi cho rằng con gái ngươi có thể chiến thắng sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương quay đầu nhìn về phía ghế khách quý kia: "Đương nhiên."

Trong rạp lần nữa truyền ra thanh âm, "Ta xem chưa hẳn. Mông Đặc Đặc chính là kỳ vọng lớn nhất của Long tộc, ủng hộ hắn không chỉ có Ám Hắc Ma Long nhất tộc. Sinh mệnh lực của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng từng bước hạ xuống, Long tộc muốn ngồi vững trên ghế đệ nhất hai tộc thì phải bồi dưỡng một người có thể so sánh với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Từ phương diện thiên phú, Mông Đặc Đặc rất có khả năng là người kia, vậy thì nhất định phải giành được quán quân lần này."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói: "Vậy mỏi mắt trông chờ a! Con gái của ta, thiên phú cũng không kém."
"Ngươi không sợ thiên phú của nàng quá tốt mà chết yểu sao?"
Trong rạp, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lạnh như băng nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương trầm giọng nói: "Ngươi đang uy hiếp ta?"

Chương 559: Phụ trợ thăng hoa

"Coi là như vậy đi." Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lạnh lùng nói, "Nếu thiên phú của nàng không tốt thì không sao, nể mặt Tô Cầm, ta có thể tha cho nàng. Nhưng nếu thiên phú của nàng quá tốt, ngươi cho rằng ta sẽ nuôi ong tay áo sao? Chẳng lẽ ngươi cho là, trên người nàng có huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thì ta sẽ không động thủ? Ngươi để nàng vận dụng huyết mạch Bạch Hổ, đơn giản chính là uy hiếp ta. Nhưng không có tác dụng, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng sẽ không quản sự tình thành Gia Lý, đây là ý kiến chung của Tổ đình."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh lùng nói: "Vậy ngươi liền thử một chút. Đến lúc đó ngươi sẽ hiểu vì sao ta lại chọn nàng làm người thừa kế. Chọn nàng là ta biết rõ đe doạ của ngươi không có tác dụng. Ngươi thật sự cho rằng ngươi có thể thắng sao?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng sửng sốt, hắn hiển nhiên không không nghĩ tới Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể đáp trả hắn như vậy, "Không biết lòng tin của ngươi từ đâu mà đến, chúng ta liền mỏi mắt mong chờ đi. Trước cầu nguyện cho con gái ngươi có thể thắng trận đấu hôm nay rồi hẵng nói. Hoặc là, ngươi hẳn nên cầu nguyện cho nàng thua. Nếu nàng thua thì có lẽ ta sẽ buông tha cho nàng."

Khổng Tước Đại Yêu Vương ánh mắt lập loè, không nói gì nữa, toàn bộ lực chú ý đều tập trung lên đài thi đấu.

Nương theo tiếng hô của trọng tài, trận quyết đấu được mong chờ nhất ngày hôm nay đã bắt đầu.

Một bên đài thi đấu, huynh muội Mông Đặc Đặc, Mông Đặc Thi đồng thời phát ra vầng sáng màu tím sậm, Ám Hắc lĩnh vực thuần tuý. Mông Đặc Thi vậy mà cũng có lĩnh vực này, khi bọn họ cùng nhau thi triển thì hai đại lĩnh vực có vài phần hỗ trợ, giao hoà lẫn nhau. Màu tím sậm phô thiên cái địa kia trào lên, bao trùm về phía trước, những nơi nó đi qua, không khí đều trở nên sền sệt, xua tán hoặc ăn mòn tất cả các nguyên tố khác tồn tại trong không khí.

Bên kia, Đường Tam sải bước ra, đi theo sau lưng Mỹ công tử, tay phải đặt trên lưng nàng. Mỹ công tử chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng nồng đậm mà ôn hòa tràn vào trong cơ thể, huyết mạch chi lực trong cơ thể nàng lập tức tăng vọt. Cấp độ lúc trước đã từng bước tới nàng lại lần nữa tiến nhập, nhưng lần này, cường độ tăng phúc còn mạnh hơn rất nhiều.

Nàng có thể cảm thụ được trong khu vực bị Hắc Ám nguyên tố ăn mòn phía xa kia, nguyên tố không gian đang rên rỉ, đồng thời cũng cảm nhận được nguyên tố không gian tồn tại trong một phạm vi khổng lồ.

Thiên Cơ Linh trong tay run lên, từ ba linh nhãn tản ra vầng sáng nhu hoà màu bạc, tất cả nguyên tố không gian lập tức ngưng tụ về phía nàng.

Tăng phúc Đường Tam mang đến cho nàng không chỉ là ở huyết mạch, mà còn ở tinh thần. Nàng tựa hồ cảm giác được mình đã hoà thành một thể với Đường Tam ở sau lưng, cảm giác thân thiết từng có trước đó càng trở nên sâu sắc mà xúc động. Dường như lúc này nàng đang đắm chìm trong một cái ôm ấm áp, mà cái ôm ấm áp này mang theo nàng thăng hoa.

Tất cả tâm thần bất định, sợ hãi cùng các mặt trái tâm tình khác lúc

này bị quét sạch, chỉ còn lại cảm giác cường đại xuất phát từ nội tâm.

Tinh Thần Chi Hải lan tràn, tinh thể ở trung tâm bắn ra hào quang bốn phía. Phía sau tinh thể mới kết tinh này dường như có một tinh thể lớn hơn làm trụ cột, vì nàng mà không ngừng rót vào lượng lớn Tinh Thần Lực.

Trong mắt khán giả, Đường Tam dường như đã biến mất sau lưng Mỹ công tử, còn trên người nàng ngân quang đại phóng. Hào quang màu bạc sáng lạn thậm chí biến thành từng tia sáng bạc khuếch trương ra phía ngoài. Được quang huy màu bạc bao phủ, toàn thân nàng tựa hồ đã trở nên thần thánh hơn. Ngân quang sáng lạn chiếu sáng mảng lớn không gian xung quanh, không gian vốn bình tĩnh cũng bắt đầu vặn vẹo. Mà phần vặn vẹo này cũng ngăn cản Hắc Ám nguyên tố xâm nhập. Nó đúng là chống cự Ám Hắc lĩnh vực, không để cho lĩnh vực kia xông qua nửa sân.
Nguyên tố không gian cùng Hắc Ám nguyên tố va chạm kịch liệt. Lực lượng của Mỹ công tử không phải là lĩnh vực, nên chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản lại. Tuy rằng Hắc Ám nguyên tố vẫn chậm rãi tiến lên, nhưng khí thế phô thiên cái địa rõ ràng đã bị ngăn lại.

Trên trán Mỹ công tử, Khổng Tước kim quan toả ra hào quang sáng chói, màu vàng hầu như ngay lập tức chuyển sang màu bạch kim, hơn nữa còn có hoa văn mỹ lệ xuất hiện trên trán nàng. Đôi mắt nàng, màu lam Khổng Tước cũng đã nhiều hơn một vòng quang huy màu bạc, thân thể mềm mại từ từ bay lên, Thiên Cơ Linh trong tay giống như một cây đũa thần, dẫn dắt rất nhiều nguyên tố không gian hội tụ đến chỗ nàng.

Toàn bộ đài thi đấu lúc này đã phân thành hai, một bên là màu tím sậm thâm sâu, bên kia là màu bạc sáng lạn. Hai đại nguyên tố va chạm lẫn nhau, làm cho người ta một cảm giác áp chế kỳ lạ, thật là

đặc sắc. Đài thi đấu đường kính 500 mét giống như thế giới chia làm đôi, thể hiện ra thực lực cường đại của song phương. Va chạm này đã không phải là thực lực Cửu giai nữa, không hề nghi ngờ, song phương đều đã chạm đến cánh cửa Thần cấp, mà còn không phải là Thần cấp bình thường.
Thân hình Mông Đặc Đặc cùng Mông Đặc Thi cũng bay lên, khoé mắt Mông Đặc Đặc mơ hồ có gợn sóng màu tím chảy xuôi ra ngoài. Hắn chậm rãi đánh tay phải về phía trước, lập tức, lực lượng hắc ám mãnh liệt lao nhanh ra, như là triều tịch đổ xuống, cưỡng ép đột phá mà vọt tới ngân quang.

Trong quá trình giằng co, hắn có thể cảm nhận được, đối thủ tuy cường đại nhưng không phải là lực lượng lĩnh vực, chỉ đơn thuần là khống chế nguyên tố. Có phải là lĩnh vực hay không thì khác nhau phi thường lớn. Lĩnh vực là gia trì bản thân, làm thăng hoa nguyên tố, thân là Hắc Ám Chi Tử, không có ai so với hắn lý giải nguyên tố sâu sắc hơn được rồi.

Hắc Ám nguyên tố đậm đặc đột nhiên xông vào khu vực màu bạc, lập tức chèn ép ngân quang ở giữa lõm xuống. Năng lượng màu đen giống như một con hắc long cuồng bạo xông lên.
Ngân quang trong mắt Mỹ công tử trầm tĩnh, tay phải huy động Thiên Cơ Linh, không gian chi lực vốn mênh mông lập tức hoá thành từng vòng bạc gợn sóng, bao phủ tới năng lượng màu đen khổng lồ kia.

Từng vòng bạc gợn sóng bị bóng đen ăn mòn mà biến mất, nhưng lại xuất hiện càng nhiều vòng bạc gợn sóng, mà lực lượng hắc ám lại biến thành tâm hình tròn rồi lặng lẽ biến mất, giống như là từng bước xơi tái hắc long.

Sau đó, Mỹ công tử đột nhiên kéo Thiên Cơ Linh, lập tức, một đạo ngân quang xuất hiện trước người nàng, rồi ngân quang tách ra hai

bên, để lộ ra một cánh cửa màu bạc với ánh sáng tuyệt đẹp.

Mà cánh cửa màu bạc cũng đồng thời xuất hiện ở một chỗ khác, chính là sau lưng Mông Đặc Đặc và Mông Đặc Thi. Trong nháy mắt tiếp theo, tất cả ngân quang đột nhiên tán loạn, mà thân ảnh màu bạc lại xuất hiện trong thế giới tràn đầy Hắc Ám nguyên tố. Nàng mở ra một không gian màu bạc, đi tới sau lưng huynh muội Mông Đặc Đặc và Mông Đặc Thi.
Mở cửa! Trong Ám Hắc lĩnh vực lại mở ra một cánh cửa không gian. Mà trong không gian đó thì Ám Hắc lĩnh vực bị ngăn lại ở bên ngoài.

Ngay cả Mông Đặc Đặc cũng không nghĩ tới Mỹ công tử lại lựa chọn như vậy. Khi cảm thụ được không gian sau lưng chấn động thì hắn đã lập tức quay người lại.

Mỹ công tử xuất hiện, Thiên Cơ Linh trong tay huyễn hoá ra kiếm mang khắp trời, bao phủ tới đối thủ. Không gian chi lực khổng lồ vốn ở bên kia đài thi đấu lại theo cánh cửa không gian sau lưng nàng trào ra, điên cuồng đánh thẳng vào Ám Hắc lĩnh vực xung quanh, cưỡng ép ở trong lĩnh vực tạo ra một khu vực không gian. Mà huynh muội Mông Đặc Đặc cũng bị bao phủ trong phiến khu vực này, trực tiếp ngăn cản liên hệ giữa bọn họ và Ám Hắc lĩnh vực.

Một màn này có thể dùng từ thần hồ kỳ kỹ để hình dung. Khán giả vốn nghĩ Đường Tam cùng Mỹ công tử không tốt lắm cũng không khỏi há to miệng. Chỉ lần này cũng thể hiện ra Mỹ công tử khống chế không gian chi lực mạnh như thế nào, nhìn qua không hề kém khống chế của Mông Đặc Đặc với Hắc Ám nguyên tố. Hơn nữa nàng rất to gan cùng quyết đoán mới có thể xâm nhập và tác chiến trong lĩnh vực của địch nhân.
Đối mặt với tình huống như vậy, Mông Đặc Đặc cũng không quá bối rối. Hắn kéo tay một phát, kéo Mông Đặc Thi về phía sau mình, tay

phải hư không cầm nắm, một thanh trường đao đen kịt xuất hiện. Trường đao chém ra, đao mang màu tím đen bộc phát, phá huỷ từng đạo kiếm mang tràn ngập không gian chi lực. Ám Hắc lĩnh vực bị không gian chi lực ngăn ở phía ngoài bỗng trào vào phía trong, áp bách không gian chi lực không cách nào ở bên trong va chạm với nó, mà nhất định phải hướng ra phía ngoài chống đỡ Ám Hắc lĩnh vực.

Chương 560: Đấu Chuyển Tinh Di

Tốc độ của Mỹ công tử cực nhanh, thân hình lập loè, càng có thêm nhiều kiếm quang từ Thiên Cơ Linh bắn ra không ngừng công kích về phía Mông Đặc Đặc. Mà trường đao trong tay Mông Đặc Đặc loé lên như chớp nhoáng, vững chắc cố thủ, hắn không phản kích, nhưng chặn lại tất cả công kích xung quanh mình.

Hắc Ám nguyên tố cùng nguyên tố không gian bắn ra va chạm kịch liệt, trong khoảng thời gian ngắn, chiến đấu giữa song phương trực tiếp tiến vào tình trạng gay cấn.

Lúc này, ngay cả hai vị trọng tài cấp bậc Đại Yêu Vương cũng không nhúng tay vào được, cũng không có cách nào nhúng tay vào.

Tình cảnh bây giờ là, bên ngoài đài thi đấu hoàn toàn bị hắc ám bao phủ, là thế giới của Ám Hắc lĩnh vực. Nhưng trong thế giới này có một khu vực màu bạc kỳ dị. Trong khu vực này không có bất kỳ Hắc Ám nguyên tố nào tồn tại, song phương chính là ở trong khu vực này không ngừng va chạm, chiến đấu.

Đường Tam cùng Mông Đặc Thi giống như đã ẩn thân rồi, từng người ẩn giấu sau lưng Mỹ công tử cùng Mông Đặc Đặc, tiến hành phụ trợ.

Kiếm mang của Mỹ công tử ngày càng ác liệt, Mông Đặc Đặc bị chèn ép không ngừng lùi về phía sau, Thiên Cơ Linh sắc bén không ngừng cắt đao mang ra, làn da trên người Mông Đặc Đặc đã nổi lên vảy

rồng màu tím sậm, để đối kháng với không gian cắt chém sắc bén kia.

Nhưng Ám Hắc lĩnh vực bên ngoài không ngừng áp súc vào trong, không gian chiến đấu đang dần thu nhỏ lại.

Hiện tại ai cũng không phán đoán được ưu khuyết điểm của hai bên, chỉ có thể cảm thụ được va chạm của bọn họ lại kịch liệt như thế.

Đôi mắt của Mỹ công tử đã hoàn toàn chuyển thành màu bạc, mỗi đạo kiếm mang so với trước càng thêm ác liệt.

Rút cuộc, đao mang của Mông Đặc Đặc không cách nào ngăn lại kiếm mang. Một đạo ngân quang hiện lên, bả vai hắn đã lưu lại một vết cắt, vảy rồng có lực phòng ngự rất mạnh, dưới không gian cắt chém sắc bén, nó cũng lần lượt phá toái.

Nhưng đồng thời, không gian chi lực xung quanh cũng phá toái, lượng lớn hắc ám chi lực trào vào phía trong.

Ngân quang ngưng tụ trong mắt Mỹ công tử, một vòng ánh sáng bạc nở rộ sau lưng nàng, hoá thành vầng sáng bạc bao phủ thân thể nàng cùng Đường Tam trong đó. Trước khi lực lượng hắc ám trào đến muốn thôn phệ, nàng đã hư không tiêu thất.

Bên trong Ám Hắc lĩnh vực, ánh sáng bạc lại lần nữa căng ra, lần nữa ngăn cản hắc ám xâm nhập, trên đài thi đấu tạo thành một khu vực nhỏ chỉ bằng một phần mười diện tích sân.

Va chạm đầu tiên giữa hai bên kết thúc. Nhìn qua, Mông Đặc Đặc đúng là bị thương.

Hào quang màu tím đen xuất hiện trên vết thương, thôn phệ lấy lực lượng không gian đang xâm lấn, ánh mắt Mông Đặc Đặc liền trở nên nghiêm túc.

Hai mắt hơi nheo lại, trường đao trong tay chỉ xéo mặt đất, từng tiếng Long ngâm vang lên. Long ngâm trầm thấp giống như là tiếng gào thét đến từ địa ngục, chấn nhiếp lòng người.

Sau lưng Mỹ công tử, quang ảnh Khổng Tước cực lớn cũng xuất hiện. Đây là một con Khổng Tước màu bạc rực rỡ, đầu đội vương miện tràn đầy kiêu ngạo. Mỹ công tử chậm rãi nâng Thiên Cơ Linh trong tay lên, từ ba linh nhãn, ba đạo ngân quang sáng chói phóng lên tận trời, chui vào trong cơ thể Khổng Tước màu bạc kia.

Lập tức, toàn thân Khổng Tước màu bạc toả ra hào quang sáng chói, từng cây lông đuôi phía sau trong nháy mắt xoè ra, vô số hào quang màu bạc bắn ra, hoá thành từng điểm tinh quang màu bạc nở rộ.

Mông Đặc Đặc cầm lấy trường đao bằng hai tay, Mông Đặc Thi rung thân lên một cái đã hiện ra bản thể, hoá thành một đầu cự long màu đen cao hơn mười mét. Nàng ta cúi đầu xuống, nâng thân thể Mông Đặc Đặc lên.

Tất cả lực lượng hắc ám trong nháy mắt ngưng tụ trên trường đao màu đen, tựa như tình cảnh đang hút nước. Quang nhận màu tím đen dài đến trăm mét cứ như vậy được tích luỹ, toàn bộ bầu trời dường như đều tối xuống.
Sau khi va chạm thăm dò lúc trước, song phương rút cuộc cũng muốn triển khai đại chiêu rồi. Đây cũng là huyết mạch chi lực cường đại của hai bên.

Đứng trên đài thi đấu lúc này, hai vị Đại Yêu Vương biểu lộ đều có chút cổ quái, đây là dưới Thần cấp quyết đấu sao? Ngay cả cường

giả Thần cấp cũng không tranh tài như vậy a? Bốn tuyển thủ này rõ ràng không có tu vi Thần cấp, nhưng giờ khắc này lại thể hiện ra huyết mạch chi lực, sức chiến đấu đều phải ở cấp độ Thần cấp trở lên.

Mông Đặc Đặc thì cũng thôi đi, thuở nhỏ hắn đã là thiên kiêu chi tử của Long tộc, được đứa cháu trai được Ám Ma Đại Yêu Hoàng yêu thương nhất. Lúc nhỏ đã thể hiện ra thiên phú trác tuyệt, từng bước đi tới, tiến bộ thần tốc, được vinh danh là người nối nghiệp Long tộc.
Nhưng cô nương Khổng Tước Yêu tộc đến từ thành Gia Lý này, nơi mà Đại Yêu Hoàng cũng không có vậy mà cũng cường đại như thế? Trên người nàng hẳn còn có huyết mạch nhân loại, nhưng ở lần đầu tiên chiến đấu với Mông Đặc Đặc lại khiến hắn phải toàn lực ứng phó. Chỉ cần điểm này cũng có thể thấy, nàng đã áp đảo các tuyển thủ khác.

Trong các trận đấu phía trước, Mỹ công tử không thể hiện ra thực lực như vậy. Nhưng giờ khắc này, ít nhất là trước mắt, nhìn qua nàng thậm chí còn đang chiếm thế thượng phong, dù sao nàng cũng vừa mới làm Mông Đặc Đặc bị thương.

"Ngang ----" Tiếng Long ngâm trầm thấp bỗng trở nên cao vút, đao mang cực lớn từ trên trời giáng xuống, dường như muốn thiêu rụi toàn bộ khoảng không trong bóng tối. Nó ngang nhiên rơi xuống, chém thẳng xuống đầu Mỹ công tử.
Mọi người đều tin rằng, nếu một đao này rơi xuống đài tranh tài thì sẽ bổ nó thành đôi. Khán giả ở phía chính diện đao mang thậm chí bị hoảng sợ mà nhảy dựng lên, e sợ đao mang lan ra ngoài sân thi đấu thì sẽ ảnh hưởng đến bọn họ.

Hai vị trọng tài Đại Yêu Vương đồng thời phát lực, từng người thi triển ra lực lượng cường đại, hóa thành bình chướng, chống đỡ

xung quanh đài thi đấu cùng mặt đất. Một đao kia, ngay cả bọn họ cũng cảm nhận được có chút uy hiếp.

Nhưng cũng đúng lúc này, từng điểm ngân mang mà đuôi Khổng Tước màu bạc tản ra lập tức trở nên sáng chói. Trong nháy mắt tiếp theo, toàn bộ đài tranh tài đều mờ đi, thậm chí khiến người ta có cảm giác trời đất quay cuồng.

Đao mang khinh khủng kia vậy mà đằng không quay lại, vốn chém đến Mỹ công tử lại biến thành chém về phía hư không.
Đao mang màu đen trong nháy mắt đi xa, mang theo luồng sáng đen khổng lồ chấn động bầu trời.

Thần kỹ truyền thừa của Khổng Tước Yêu tộc, Đấu Chuyển Tinh Di!

Đúng vậy, được Đường Tam tăng phúc, Mỹ công tử lần đầu tiên chính thức sử dụng được thần kỹ này. Đây là thần kỹ chỉ Khổng Tước Yêu tộc Thần cấp trở lên, thiên phú trác tuyệt, đồng thời có Khổng Tước kim quan mới làm được.

Lúc trước Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương giao chiến ở thành Gia Lý, Khổng Tước Đại Yêu Vương tập trung số mệnh của thành Gia Lý cùng nội tình Khổng Tước Yêu tộc, bằng vào Đấu Chuyển Tinh Di lần lượt ngăn trở, cuối cùng lưỡng bại câu thương, khiến Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng phải lui bước.

Mỹ công tử thi triển Đấu Chuyển Tinh Di, xét về uy lực thì khẳng định không bằng Khổng Tước Đại Yêu Vương thi triển lúc trước, nhưng nói về hiệu quả thì đã đạt được thần tuỷ.
Cảm thụ được không gian liên tục biến hoá, đôi mắt Mỹ công tử càng thêm sáng ngời. Trong lòng nàng lúc này tràn đầy kiêu ngạo cùng cảm kích. Kiêu ngạo là vì chính mình, còn cảm kích là vì phía sau có hắn.

Không có hắn toàn lực tăng phúc huyết mạch cùng Tinh Thần Lực, nàng căn bản không thể dùng được Đấu Chuyển Tinh Di. Còn sau khi chân chính vận dụng ra, nàng liền có lý giải sâu sắc về nó. Được xem là thần kỹ của Khổng Tước Yêu tộc, một khi nàng chân chính lĩnh ngộ thì tương lai sau khi tiến vào Thần cấp, nàng lập tức có thể trở thành cường giả cấp bậc Yêu Vương. Đây cũng là mở ra một con đường để nàng thành tựu Đại Yêu Vương.

"Đấu Chuyển Tinh Di? Đây là Đấu Chuyển Tinh Di! Thần kỹ siêu cấp của Khổng Tước Yêu tộc. Năm đó khi Khổng Tước Đại Yêu Hoàng còn tại thế, theo truyền thuyết ngài có thể dùng Đấu Chuyển Tinh Di bắn ngược tất cả công kích, vô cùng cường đại. Không nghĩ tới ở Tổ đình tinh anh đại tái lại có thể chứng kiến Đấu Chuyển Tinh Di xuất hiện. Đây thực sự là ..."
Khi Đấu Chuyển Tinh Di xuất hiện, ngay cả chỗ khách quý ngồi cũng đều rung động. Khổng Tước Đại Yêu Vương giờ khắc này lại có chút thất thần, vì hắn cũng không ngờ được Mỹ công tử có thể thi triển Đấu Chuyển Tinh Di ở cấp độ tu vi này. Điều này không còn đơn giản là khó tin nữa, mà hoàn toàn gây chấn kinh rồi.

Chương 561: Độc Giác Hắc Long Vương

Đã có Đấu Chuyển Tinh Di hầu như có nghĩa là nàng đột phá thành Thần sẽ không có bất kỳ khó khăn nào, dù là bây giờ nàng phải có Tu La tăng phúc mới thi triển ra được. Hắn hiểu quá rõ quá trình thi triển Đấu Chuyển Tinh Di, gian nan nhất đúng là lần đầu tiên. Sau khi có cảm ngộ lần đầu tiên, về sau muốn thi triển thì chỉ cần nhìn vấn đề tiêu hao. Tiểu Mỹ vậy mà đã lĩnh ngộ không gian chi lực đến trình độ này rồi sao? Thời khắc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương có cảm giác mình dường như không còn gì để dạy bảo nàng.

Trên đài, Mỹ công tử hầu như theo bản năng muốn quay đầu nhìn lại, nhưng bên tai lại truyền đến thanh âm quen thuộc, "Không cần nhìn, cảm ngộ cho tốt."

"Được." Mỹ công tử nhẹ gật đầu.

Được Đường Tam phụ trợ, hiện tại nàng đã tiến vào một trạng thái huyền diệu, không phải Thần cấp nhưng lại hơn hẳn Thần cấp.

Phúc chí tâm linh, Thiên Cơ Linh trong tay nhẹ nhàng huy động, lần nữa tách ra ba đạo ngân mang, lần nữa rót vào trong quang ảnh Khổng Tước cực lớn kia, ánh sáng bạc lần nữa nở rộ, từng điểm tinh mang lại tái hiện.

Hiện tại mặc dù nàng có thể thi triển Đấu Chuyển Tinh Di, nhưng chỉ có thể dời đi công kích của đối phương, không cách nào khống chế phương hướng cụ thể nên chưa khiến công kích bắn ngược lại.

Nhưng dù vậy cũng đã đủ rồi. Nàng muốn nhân cơ hội này, lần nữa cảm ngộ, củng cố lại lý giải của mình với thần kỹ này.

Không gian chi lực tu luyện đến trình độ Đấu Chuyển Tinh Di, thậm chí có thể nói là đại thành, chính thức dung nhập vào không gian, khống chế không gian, dẫn đạo không gian, là Không Gian Chi Tử.

Luận thiên phú, nàng khẳng định không bằng Mông Đặc Đặc, nhưng phía sau nàng còn có người a! Đêm qua được Đường Tam phụ trợ, hôm nay lai tiếp tục đưa vào, cưỡng ép đem Mỹ công tử tiến vào đến cấp độ này.

Hôm qua Mỹ công tử từng hỏi hắn, vì sao nàng không thể đồng thời thi triển hai loại huyết mạch, có biện pháp nào để giải quyết không? Chỉ dùng một đêm, thực tế Đường Tam đã giúp nàng giải quyết xong vấn đề này. Đã có khống chế không gian cấp độ Đấu Chuyển Tinh Di, đồng thời thi triển hai loại huyết mạch chi lực còn là việc khó sao?

Lúc này Mỹ công tử chỉ cảm thấy Tu La giống như một cái bảo tàng, dù có vấn đề khó nào chỉ cần giao cho hắn là có thể thuận lợi giải quyết. Bất tri bất giác, trong lòng nàng liền sinh ra một cảm giác ỷ lại với hắn. Trong đầu nàng không khỏi nhớ lại hình ảnh khi mình được Thiên Cơ Linh nhận thức. Mình đứng trên đài cao, còn hắn thì đứng bên cạnh mình.

Nàng bây giờ, tinh thần bất định đã hoàn toàn biến mất, trong lòng chỉ còn tự tin ngập tràn.

Trên không trung, ngồi trên lưng Mông Đặc Thi biến thành hắc ám cự long, đồng tử Mông Đặc Đặc không khỏi co vào. Một kích toàn lực của hắn lại bị Mỹ công tử hóa giải, trong lòng hắn sinh ra trùng kích thật lớn.

Mặc dù đến đây tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, nhưng hắn chưa bao giờ cho rằng sẽ có đối thủ có thể ngăn cản mình tiến lên. Trong thi đấu, đúng là có đối thủ thực lực không kém, nhưng so với hắn thì kém hơn rất nhiều. Trước lần tranh tài này, đối thủ mà hắn luận bàn luôn là cường giả Thần cấp, mà đều là cường giả Thần cấp trong Long tộc! Hắn luôn áp chế tu vi là vì muốn hậu tích bạc phát, thậm chí muốn một lần tấn cấp liền xông lên cấp độ Đại Yêu Vương.

Đối với cuộc so tài lần này càng là tình thế bắt buộc, vì khích lệ hắn dự thi, Long tộc thậm chí còn lấy ra một kiện Thần Khí cao cấp xem là ban thưởng cho quán quân. Lúc này Mông Đặc Đặc mới đến đây dự thi.
Thiên tài đều kiêu ngạo, Mông Đặc Đặc cũng không ngoại lệ. Cho nên, khi thật sự đối mặt với tồn tại có năng lực khiêu chiến hắn, trong lòng Mông Đặc Đặc cũng không phẫn nộ hay có ý gì khác, mà là hưng phấn, cực kỳ hưng phấn. Huống chi Mỹ công tử tuyệt mỹ như thế, trong chớp mắt này, trong lòng hắn thậm chí còn có một chút suy nghĩ khác.

Nhưng suy nghĩ đó ngay lập tức bị hắn chế trụ, lòng háo thắng khiến huyết mạch của hắn dường như đều muốn sôi trào.

Chiến thắng nàng!

Trường đao trong tay Mông Đặc Đặc nhẹ nhàng run rẩy một chút, đao mang màu tím sậm lần nữa nở rộ, dưới chân dũng động từng tầng năng lượng hắc ám, lĩnh vực khổng lồ lần nữa mở ra.

Ngươi không phải có thể Đấu Chuyển Tinh Di sao? Vậy ta để chỗ không gian này biến thành vĩnh dạ, ngươi còn có thể thi triển được sao?

Ám Hắc lĩnh vực điên cuồng kích phát, so với lúc trước càng cường đại hơn. Mông Đặc Đặc trong mắt hào quang lập loè, dường như có năng lượng kỳ dị đang từ đồng tử của hắn nở rộ ra, đó là một loại linh hồn chấn động kỳ dị. Từng gợn sóng chảy xuôi, tinh thần giao chiến lặng yên khuếch tán.

Mỹ công tử đã chuẩn bị xong Đấu Chuyển Tinh Di, nhưng đột nhiên cảm giác được đầu của mình tựa hồ có chút mờ mịt.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải liền chảy xuôi và bành trướng, giữ vững tinh thần hạch tâm của nàng.

"Rống ----"

"Ngang ----"

Tiếng Long ngâm trầm thấp mà sục sôi hầu như đồng thời vang lên.

Năng lượng vô hình trên không trung va chạm, là va chạm giữa Tinh Thần Lực cùng linh hồn.

Ngay sau đó, cự long màu đen từ trên trời giáng xuống, lao thẳng tới chỗ Mỹ công tử.
Linh hồn chấn động! Đây là năng lực mà Mông Đặc Đặc mới thi triển. Tinh Thần Lực của hắn phi thường cường đại, được xem là thiên tài trác tuyệt của Long tộc, năng lực của hắn không hề có khuyết điểm.

Nhưng mà, linh hồn chấn động của hắn lại bị một tiếng Sư Hổ gào thét cắt ngang, sau khi va chạm tinh thần, hắn giật mình phát hiện mình lại không chiếm được tiện nghi. Lúc này hắn mới chú ý đến, sau lưng Mỹ công tử luôn có một nam tử lặng yên theo sau nàng, dù

nàng ở địa phương nào, cũng đều như hình với bóng, một tay luôn dán sau lưng nàng. Một tiếng Sư Hổ gào thét này là từ hắn phát ra.

Cự long lao xuống, trường đao kinh thiên. Đao mang màu tím sậm được Ám Hắc lĩnh vực kích thích càng trở nên sáng lạn.

Thiên Cơ Linh trong tay Mỹ công tử run run, một đạo ngân mang phóng lên trời, ngân quang xán lạn cũng trong nháy mắt đó chiếu sáng không gian.
Đao mang lặng yên biến mất, trước mặt Đấu Chuyển Tinh Di thì không thể lưu lại. Mà kiếm khí màu bạc kia trong nháy mắt đã tới, đâm thẳng tới trán Mông Đặc Đặc.

Mông Đặc Đặc tựa hồ đã sớm dự liệu được biến hoá như vậy, từ mi tâm hắn đột nhiên chui ra một cây gai nhọn màu tím, trực tiếp đâm trúng kiếm quang màu bạc rồi hoá giải nó. Trong nháy mắt tiếp theo, gai nhọn màu tím hoá thành độc giác đứng vững, tất cả Hắc Ám nguyên tố xung quanh trong khoảng khắc này liền sôi trào.

Nguyên tố không gian lập tức giảm xuống trên phạm vi lớn, toàn bộ bầu trời đều biến thành một vùng hắc ám!

Đúng vậy, Mông Đặc Đặc có thể có thiên phú trác tuyệt, có thể được xưng là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ, là người thừa kế Long tộc trong tương lai, huyết mạch của hắn há lại đơn giản chỉ là Ám Hắc Ma Long sao?
Hắn cũng giống Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, cũng có huyết mạch biến dị, hơn nữa còn có tính duy nhất. Ám Ma Đại Yêu Hoàng đặt tên cho huyết mạch hoàn toàn mới này một danh tự, gọi là Độc Giác Hắc Long Vương.

Một cái sừng dựng thẳng lên, mang theo hắc ám tuyệt đối, mang đến chính là Vĩnh Dạ!

Hắc ám ngập trời kia khiến cho bầu trời trên quảng trường Tổ đình trở nên đen như mực, con mắt màu tím trong chớp mắt hoá thành huyết hồng, khí tức bản thân Mông Đặc Đặc cũng bạo tăng.

Càng kinh khủng hơn là, trong bầu trời đen kịt dường như có tầng mây dũng động, từng tia chớp màu đỏ sậm nhanh loé lên.

Đây rõ ràng là dẫn động vân kiếp, dấu hiệu tùy thời đều có thể độ kiếp.

Độc giác vừa ra thiên hạ kinh sợ. Bị Đấu Chuyển Tinh Di kích thích, nhận được kích phát từ Mỹ công tử, Mông Đặc Đặc đã thể hiện ra bản thể của mình, cùng lực lượng kinh khủng.
Lực lượng của hắn thậm chí đã có chút áp chế không nổi, vậy mà dẫn động vân kiếp, đây là muốn dấu hiệu muốn lập tức độ kiếp thành Thần a!

Nhìn một màn như vậy, các tuyển thủ khác vừa khiếp sợ vừa rung động đồng thời cũng không khỏi đại hỉ. Nếu trận này, Mông Đặc Đặc chiến thắng tổ hợp Đường Tam cùng Mỹ công tử, đồng thời tấn thăng lên Thần cấp thì có nghĩa là hắn không thể tham gia so tài phía sau. Vậy là đánh bại cường địch đồng thời cũng bị loại, điều này không hề nghi ngờ là cục diện tốt nhất với các người dự thi khác.

Chương 562: Huyết Đồ Ma Thương

Thân hình Mông Đặc Đặc đang lao xuống dưới chợt dừng lại một chút, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời vĩnh dạ.

Đôi mắt băng lãnh loé lên quang mang màu đỏ, tay phải khẽ vồ, trường đao màu đen biến mất, thay vào đó là một thanh trường thương. Thanh trường thương kia toàn thân sáng óng ánh màu đỏ như máu, bề ngoài cán thương được bao trùm bởi lân phiến màu đỏ sậm, thương dài hơn bốn mét, mũi thương phảng phất có huyết sắc quấn quanh, càng có chấn nhiếp linh hồn đang thê lương gào thét.

Trường thương trong tay giơ lên, chỉ chân trời phía xa, một đạo huyết quang lập tức phóng lên trời. Tiếng oán linh gào thét thê lương trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ sân thi đấu.

Vân kiếp trên bầu trời vừa hình thành liền tản đi, từng đạo lôi điện dễ dàng biến mất như trở bàn tay. Ánh mắt Mông Đặc Đặc toát ra vẻ khinh thường, dường như muốn nói, trước khi ta không muốn độ kiếp, ngay cả thiên kiếp cũng không cho phép đến.

Bên tai Mỹ công tử vang lên thanh âm của Đường Tam, "Cẩn thận, chuôi thương này là Ma Khí. Ít nhất đã tàn sát hơn vạn cường giả, hấp thu hồn phách của chúng mà rèn thành. So với Thần Khí bình thường thì cường đại hơn nhiều. Hắn mượn uy lực của Ma Khí nói với thiên kiếp, loại thiên kiếp tầng cấp này không thể bắt ta làm gì, tương lai hãy kích phát thiên kiếp càng mạnh hơn đến. Gia hoả này quá kiêu ngạo."

Mỹ công tử khẽ gật đầu, đối mặt với Mông Đặc Đặc lần nữa đáp xuống, nàng không có lùi bước, mà phóng ra một bước, đạp không mà lên. Thân thể mềm mại xoay tròn trên không trung, đôi cánh màu bạc giãn ra sau lưng, lấy thân thể nàng làm trung tâm, tất cả xung quanh đều trở nên kỳ lạ.

Dưới người nàng tựa hồ có vàng bạc nhị khí dũng động, tất cả xung quanh bắt đầu trở nên hư ảo. Vàng bạc nhị khí thôi động thân thể mềm mại của nàng từng bước lên cao, Thiên Cơ Linh trong tay tách ra hào quang sáng chói. Từng quang ảnh kỳ dị vờn quanh cơ thể nàng, Khổng Tước to lớn vốn ở trên đỉnh đầu chợt đáp xuống, dung nhập vào trong thân thể Mỹ công tử.

Toàn thân nàng dường như càng nhẹ nhàng hơn, trong Vĩnh Dạ đen kịt, nàng giống như một vệt ánh sáng bay lên, chiếu sáng tất cả xung quanh.

Tay nàng cầm Thiên Cơ Linh, Thiên Cơ Linh dường như trở nên mềm mại hơn nhiều, nương theo bộ pháp uyển chuyển của nàng cùng nhảy múa, tất cả dường như đã trở nên chậm chạp.

Mông Đặc Đặc cùng Mông Đặc Thi đang từ không trung đáp xuống vậy mà đột nhiên ngừng lại, giống như là không ngừng bị mắc kẹt, không thể nào bay thẳng tới.

Trong đôi mắt đỏ như máu của Mông Đặc Đặc lần đầu tiên toát ra vẻ kinh ngạc. Hắn chỉ cảm thấy toàn bộ không gian xung quanh đều biến hoá, cho dù ở trong phạm vi Ám Hắc lĩnh vực đã tiến hoá thành Vĩnh Dạ lĩnh vực, nguyên tố không gian lại lặng yên sống lại, đồng thời còn âm thầm xâm nhập lĩnh vực của hắn, để cho không gian lần nữa đảo ngược. Thiếu nữ đang uyển chuyển nhảy múa kia, dường như đã nắm trong tay tất cả. Hai mắt nàng không còn là màu

bạc, mà chuyển sang màu ám ngân thâm thuý, dưới hào quang kỳ dị chiếu rọi, toàn bộ quảng trường Tổ đình đều là sân khấu của nàng.

Một cánh cửa mở ra, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng sắc mặt ngưng trọng từ bên trong đi ra.

Lại một cánh cửa mở ra, một lão giả mặc áo đen có mũi ưng cũng đi ra.

Một cánh cửa ở trung tâm cũng mở ra, được xem là người quản lý Tổ đình, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng đi ra. Hôm nay hắn cũng tới, nhưng không có tham gia nghi thức rút thăm, là vị nhường cho Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Ở cách đó không xa, cánh cửa phòng Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cũng mở, vị Thông Thiên Triệt Địa Đại Yêu Hoàng uy nghiêm mà khắc nghiệt cũng đi ra.

Ánh mắt luôn bình thản của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng lộ ra vài phần rung động, "Chân đạp Huyền Hoàng Thiên Cơ Vũ, Thiên Cơ Vũ của Khổng Tước Yêu tộc vậy mà tái hiện thế gian sao?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thì thào nói: "Thiên Hồ chưởng vận mệnh, Khổng Tước nắm thiên cơ. Vậy mà thật sự là Thiên Cơ Vũ."
Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn ngồi ở vị trí của mình như cũ, nhưng giờ khắc này, một đời Đại Yêu Vương nhưng tuỳ thời đều đứng trước tử vong, tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc đã rơi lệ đầy mặt.

Trong khu vực quan chiến, Hứa Tự Nhiên đến từ Linh Tê thương hội cũng không phải đang rơi lệ đầy mặt sao?

Thiên Cơ Vũ, thăm dò thiên cơ, nhìn trộm thiên cơ mà tồn tại. Yêu

Tinh Đại Lục thời kỳ mạnh mẽ nhất chính là thời điểm Thiên Hồ cùng Khổng Tước hai Đại Yêu Hoàng cùng tồn tại. Cũng ở chính thời kỳ đó, Yêu Quái Tộc đã vượt lên Tinh Quái Tộc, trở thành người chủ trì chân chính ở Yêu Tinh Đại Lục.

Nhưng mà, Khổng Tước Đại Yêu Hoàng chỉ từng có một vị, sau khi qua đời thì thế gian không còn Thiên Cơ Vũ. Lại không nghĩ rằng, ở Tổ đình tinh anh đại tái lần này, Thiên Cơ Vũ lại tái hiện thế gian.
"Ngang ----" Tiếng Long ngâm sục sôi làm hồi ức thu lại.

Vàng bạc song sắc chẳng biết lúc nào đã mở rộng đầy trời, Vĩnh Dạ lĩnh vực bị Huyền Hoàng Nhị khí ăn mòn, đã lặng yên tiêu tán, để cho quang minh tái hiện thế gian.

Sắc mặt Mông Đặc Đặc có chút khó coi, độc giác màu tím trên trán hào quang tỏa sáng, Vĩnh Dạ lĩnh vực tiến hoá này của hắn cường đại cỡ nào, vậy mà dưới vũ đạo của đối phương lại dần dần mất đi. Lực lượng kỳ dị này khiến hắn có cảm giác tim đập nhanh, dường như tất cả đều bị đối phương nhìn thấu.

Trường thương đỏ như máu trong tay chậm rãi giơ lên, lấy thân thể hắn làm trung tâm, không gian xung quanh rất nhanh bắt đầu sụp đổ, cưỡng ép mở ra một khu vực màu huyết sắc. Khí lưu màu đỏ kinh khủng trào lên, thân thể Mông Đặc Đặc lần nữa trở nên linh hoạt.
Dưới người hắn, Mông Đặc Thi lần nữa hóa thành nhân hình, đứng ở sau lưng hắn.

"Huyết Đồ!" Mông Đặc Đặc trầm thấp rống một tiếng, Huyết Đồ Ma Thương trong tay trong nháy mắt vang lên âm thanh thê lương, vô số quang ảnh huyết sắc trào lên. Hào quang màu tím trên độc giác cũng lập tức hóa thành huyết sắc, thân thể hắn bắt đầu bành trướng, vốn từ hình người ngay tức thì cao hơn 10 mét, cơ bắp nở

ra, kéo rách quần áo, trên da từng mạch máu đỏ sậm không theo quy luật hiện ra, khí tức cực kỳ kinh khủng điên cuồng bốc lên.

Giữa không trung, Mỹ công tử tựa hồ cảm nhận được điều gì đó, Thiên Cơ Linh trong tay, ba linh nhãn đồng thời loé sáng, khi thân thể đang xoay tròn thì nhẹ nhàng chém ra, một đạo hào quang vàng bạc song sắc lập tức chém về phía đối phương.

Quang mang kia vô cùng kỳ dị, đúng là xuyên thẳng qua khí lưu đỏ như máu mà vào, luôn có thể tìm được một khe hở, thẳng đến thân thể Mông Đặc Đặc.
"Ba ~" một tiếng giòn vang.

Trên người Mông Đặc Đặc xuất hiện một vết máu thật sâu, huyết dịch màu đỏ sậm trào ra. Dưới trạng thái Thiên Cơ Vũ, Thiên Cơ Linh không phải là kiếm, mà là roi.

Đôi mắt đỏ như máu của Mông Đặc Đặc tiếp theo liền chăm chú nhìn Mỹ công tử, dường như không cảm giác được thân thể đang đau đớn. Huyết Đồ Ma Thương trong tay đột nhiên chấn động, lập tức vô số quang ảnh hư ảo màu đỏ trào lên.

Trên bầu trời có vô số huyết sắc lan tràn, Huyền Hoàng nhị khí đúng là tạm thời bị oán khí hung ác áp chế, không cách nào tiếp tục bốc lên. Toàn bộ bầu trời giống như bị ô nhiễm, Huyết Đồ Ma Thương hoành không xuất thế, một đạo huyết quang chói mắt từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt đã đến trước người Mỹ công tử.

Dù sao, Mỹ công tử mới chỉ sơ bộ nắm giữ Thiên Cơ Vũ, bản thân không có tu vi Thần cấp, nàng không cách nào phát huy được tác dụng thần kỳ của nó, chỉ có thể dựa vào uy lực của Huyền Hoàng nhị khí để tăng phúc bản thân.
Huyết Đồ Ma Thương là Ma Khí, đối với Huyền Hoàng nhị khí có

tác dụng áp chế nhất định, hơn nữa lúc này Mông Đặc Đặc bộc phát ra tu vi, còn có Độc Giác Hắc Long Vương huyết mạch cường đại, lần nữa lại chiếm thế thượng phong.

"Đinh" một tiếng giòn tan, Thiên Cơ Linh đánh vào trên mũi thương Huyết Đồ Ma Thương.

"Ô nhiễm!" Âm thanh lạnh như băng vang lên. Lập tức, bề ngoài Thiên Cơ Linh ngập trong một tầng huyết sắc, linh tính đại giảm. Trong khi Mỹ công tử vũ động thân hình, Huyền Hoàng nhị khí cũng suy giảm nhanh chóng.

Huyết sắc trào lên. Huyền Hoàng nhị khí co rút lại.

"Oanh" một tiếng, thân thể Mỹ công tử lập tức bị chấn bay ngược lại, hướng rơi thẳng xuống mặt đất.

Hào quang huyết sắc trong nháy mắt đại thịnh, Huyền Hoàng nhị khí lưu lại trong không khí liên tiếp bị thôn phệ. Trên Huyết Đồ Ma Thương bắn ra huyết quang, Mông Đặc Đặc trong miệng phát ra tiếng Long ngâm thê lương, sau lưng triển khai hai cánh, giống như một tia chớp huyết sắc, phóng tới Mỹ công tử đang rơi xuống.

Chương 563: Tu La Huyết Kiếm

Lúc này, Mỹ công tử chỉ cảm thấy từ ngực mình truyền đến từng đợt cảm giác kinh tởm, dù là Thiên Cơ Linh hay là nàng đều bị hơi thở mùi máu tanh kia ăn mòn, có vô số oán khí trào lên. Nếu không phải có Huyền Hoàng nhị khí, nàng đã bị ăn mòn thành máu từ lâu rồi.

"Thả lỏng bản thân." Đúng lúc này, bên tai nàng truyền đến thanh âm trầm ổn. Trong nháy mắt tiếp theo, trong Tinh Thần Chi Hải của nàng, tinh hạch cực lớn làm hậu thuẫn kia đột nhiên toả sáng.

Trong khoảnh khắc này, dường như thời gian đều đã ngừng lại. Mỹ công tử mơ hồ thấy được tinh quang, là tinh quang chân chính đến từ bầu trời đầy sao vô biên trong vũ trụ.

Kia dường như là được kết nối với một thế giới khác. Một đôi bàn tay hữu lực từ phía sau ôm lấy hông nàng, khiến cả người nàng tự nhiên áp sát vào trong lồng ngực hắn.

Ngay sau đó, thời gian dường như đã khôi phục lại, nhưng Mỹ công tử cảm nhận được, trong chốc lát đó trong đầu nàng loé lên vô số mảnh vỡ hình ảnh, mỗi một mảnh vỡ đều hư ảo không rõ ràng, nhưng dường như chúng có quan hệ rất mật thiết với nàng.

Nàng có chút hoa mắt, tinh thần hạch tâm của nàng kịch liệt chập chờn. Nhưng mà, từ phía sau truyền đến ấm áp, còn có tinh hạch cực lớn đã ổn định mọi thứ cho nàng.

Một điểm tinh quang bỗng lóe sáng trong thế giới tinh thần của nàng, trong khoảnh khắc đó, nàng dường như thấy được từ một thế giới xa xưa, có một đôi đang ôm nhau vô cùng không nỡ rời xa.

Một chút hồng mang bỗng mở rộng trong Tinh Thần Chi Hải của nàng. Thiên Cơ Linh trong tay Mỹ công tử biến mất, dưới vạn chúng chú mục hai tay của nàng từ từ lên đỉnh đầu rồi chắp tay trước ngực, nhìn qua tốc độ không nhanh, nhưng rất kỳ quái, giống như trước đó nàng huyễn hoá ra Thiên Chi Huyền Viên.

Trong nháy mắt khi nàng hoàn thành chấp tay hành lễ, một đạo hồng mang liền từ hai tay nàng phóng lên tận trời.

Mông Đặc Đặc cầm Huyết Đồ Ma Thương trong tay toàn lực đáp xuống, mang theo khí tức huyết quang nanh ác tràn ngập, mang theo vô số oán linh kêu rên.

Mà huyết quang vọt lên từ trong tay Mỹ công tử lại cuồn cuộn bao la, tràn ngập uy nghiêm cùng chính nghĩa.

Hào quang huyết sắc đột nhiên nổi lên, tất cả mọi người quan chiến bên ngoài, kể cả các Hoàng Giả cũng không cảm nhận được đạo huyết quang kia có khí tức cường đại cỡ nào. Nhưng ngay khi nó xuất hiện, một màn quỷ dị xuất hiện.

Oán linh gào thét biến thành rên rỉ, huyết sắc từ Huyết Đồ Ma Thương điên cuồng rút đi, tất cả nanh ác, hắc ám trong chớp mắt này dường như bị bổ mà tan vỡ.

Ánh mắt hung ác của Mông Đặc Đặc cơ hồ trong nháy mắt liền biến thành kinh ngạc. Hắn đột nhiên chấn động sau lưng, cứng rắn ném Mông Đặc Thi ra ngoài, bay ra ngoài đài thi đấu.

Hai đạo huyết quang lập tức va chạm, giao thoa. Trong đó, một đạo giống như bị bổ làm đôi, trượt sang hai bên rồi tán loạn. Tại thời khắc này, thời gian cùng không gian dường như đều dừng lại.

Tất cả các mảnh vỡ trong đầu Mỹ công tử cũng theo đó dừng lại, dần dần tan thành bọt nước. Trong đầu nàng dường như lại nghe được thanh âm của Tu La.

Hắn đang nói: "Hôm nay cảm giác của ta rất tốt, trước nay chưa từng tốt như vậy."

Hai vị trọng tài cấp bậc Đại Yêu Vương trợn mắt há mồm nhìn một màn này, khi không trung đông cứng lại, bọn họ theo bản năng đều muốn ra tay. Nhưng ngay sau đó, mọi chuyện dường như đã xong.

"Oanh ----"

Đây không phải là tiếng va chạm, mà là Mông Đặc Đặc từ trên trời giáng xuống, thân thể rơi xuống, hung hăng nện trên mặt đất nên phát thanh âm.
"Keng ~~~" Huyết Đồ Ma Thương bị cắt thành hai đoạn rơi xuống mặt đất, hóa thành kim loại đen như mực, không còn nửa phần yêu dị.

Một luồng khí mạnh mẽ phóng lên bầu trời, quét sạch luồng khí ma quái do Huyết Đồ Ma Thương mang lại, toàn bộ bầu trời trong trong chớp mắt này đều trở nên trong vắt. Vân kiếp vốn hình thành vậy mà lặng yên chia làm hai, sau đó liền tán loạn rồi.

Toàn trường yên lặng đến tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, tất cả người quan chiến đều có cảm giác không biết đã xảy ra chuyện gì, mà thực tế, bọn họ đúng là không biết đã xảy ra chuyện gì, vì

sao lại đột nhiên biến thành như vậy, rõ ràng Mông Đặc Đặc chiếm thế thượng phong, đang dùng thực lực cường đại thôi động Ma Khí sao lại đột nhiên bị trảm rơi xuống.

Lượng lớn máu tươi từ trên người Mông Đặc Đặc trào ra, thân thể hắn còn đang co giật. Cũng may là Huyết Đồ Ma Thương chặn lại hầu hết công kích nên không không chia thân thể hắn làm hai, nhưng dù vậy, tình huống của hắn rất không tốt. Huyết Đồ Ma Thương là vũ khí bổn mạng của hắn, đã sớm tu luyện đến trình độ khí tức tương dung. Bây giờ, Huyết Đồ Ma Thương bị huỷ, ngay cả ma lực và oán khí gắn liền với nó đều bị xua tán, vết thương đối với hắn mang tính bản nguyên, ngay cả độc giác trên trán nó cũng đã bị gãy.
Một thân ảnh đen kịt bỗng xuất hiện trên đài thi đấu, một quầng sáng màu đen bỗng bao phủ trên người Mông Đặc Đặc. Cùng lúc đó, ánh mắt âm trầm của hắn cũng nhìn về Mỹ công tử sắc mặt tái nhợt đang nhắm mắt đứng ở phía bên kia.

Nhưng mà, thân hình chuyển một cái, trước người Mỹ công tử đã nhiều hơn một người, chính là Đường Tam đem nàng bảo hộ phía sau.

Uy áp kinh khủng trong nháy mắt bắn ra như thuỷ triều, phủ tới Đường Tam cùng Mỹ công tử.

"Ngươi muốn phá hư Tổ đình công bằng sao?" Đúng lúc này, một âm thanh lạnh như băng vang lên, ngay sau đó, một đạo sát khí ngút trời từ trên trời giáng xuống, cứng rắn xé nát áp lực cực lớn, chắn trước mặt Đường Tam cùng Mỹ công tử.

Cho dù đối phương đưa lưng về phía mình, Đường Tam vẫn có thể cảm nhận được sát khí kinh khủng kia bá đạo đến cỡ nào.
Xuất hiện trước người Mông Đặc Đặc dĩ nhiên là tổ phụ của hắn,

Vĩnh Dạ Quân Vương Ám Ma Đại Yêu Hoàng, mà ngăn cản trước mặt Đường Tam cùng Mỹ công tử lại là Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Hai vị Đại Yêu Hoàng này, một người bài danh thứ năm, một người bài danh thứ sáu.

"Ngươi có biết, bọn họ đã huỷ hoại hắn không?" Thanh âm lạnh như băng cũng phun ra từ người Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lạnh lùng nói: "Tài nghệ không bằng người, đây là tranh tài."

"Ngươi cũng biết hắn là người được Long tộc lựa chọn?" Ám Ma Đại Yêu Hoàng vừa nói, ánh mắt vừa nhìn lại vị trí trung tâm nhất ở hàng ghế khách quý kia. Vị kia chẳng những là đệ nhất cường giả, đồng thời cũng là đương đại tộc trưởng Long tộc.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lãnh đạm nói: "Ta chỉ biết Tổ đình công bằng. Dưới vạn chúng chú mục, ngươi muốn như thế nào?"
Ám Ma Đại Yêu Hoàng nhìn xuống mặt đất, thân thể Mông Đặc Đặc vẫn co giật như trước, tay phải lăng không ấn xuống, vầng sáng màu đen sẫm thu liễm, đem thân thể hắn ở bên trong, "Nó bị phế đi, Thần cấp cũng đều khó khăn. Phần tổn thất này cũng nên tính." Nói xong, hắn không dừng lại, không khí xung quanh đột nhiên trở nên âm u, trong nháy mắt tiếp theo, vị Ám Ma Đại Yêu Hoàng này đã hư không tiêu thất.

Một trận đấu lại dẫn đến hai vị Đại Yêu Hoàng giằng co, trong lịch sử Tổ đình tinh anh đại tái, đây là tình huống cực kỳ hiếm thấy. Ám Ma Đại Yêu Hoàng không thể không đi, không phải bởi vì hắn xếp sau Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng một thứ hạng, mà bởi vì hắn không có lý lẽ dựa vào, dưới vạn chúng chú mục, hắn cũng không thể làm gì. Nhưng mối thù này hiển nhiên là đã kết.
Khổng Tước Yêu tộc không hề nghi ngờ lại có thêm một địch nhân

cường đại!

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng xoay người, nhìn Đường Tam cùng Mỹ công tử. Lúc này Mỹ công tử đã ngất đi, đang được Đường Tam ôm trong ngực.

Nhìn sắc mặt Đường Tam trắng như tờ giấy, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhíu nhíu mày, không nói thêm gì, thân hình mờ đi, hư không tiêu thất rồi.

Cho tới giờ khắc này, trên khán đài mới vang lên tiếng xôn xao.

Thắng, Đường Tam cùng Mỹ công tử, Tam Ngũ tổ hợp vậy mà thắng, thắng được Ma Khí cùng lôi kiếp kết hợp, thắng được tổ hợp của Mông Đặc Đặc.

Nhưng khiến tất cả khán giả tò mò là, một đạo huyết quang huỷ diệt Ma Khí là cái gì? Muốn chiến thắng Ma Khí, có lẽ dựa vào lực lượng thuần tuý có thể nghiền ép, nhưng muốn huỷ nó đi thì không hề dễ dàng. Huống chi, thực lực của Đường Tam cùng Mỹ công tử rõ ràng không có khả năng nghiền ép Mông Đặc Đặc. Như vậy, nói cách khác thì, rất có thể Mỹ công tử nắm trong tay một kiện Thần Khí cường đại có uy lực còn ở phía trên Huyết Đồ Ma Thương. Bằng vào Thần Khí bộc phát trong nháy mắt huỷ đi Ma Khí, còn khiến Mông Đặc Đặc bị thương nặng.

Chương 564: Nhạc phụ có lời mời

Khổng Tước Yêu tộc khi nào đã sở hữu một Thần Khí như vậy? Phải biết rằng, để nuôi dưỡng Mông Đặc Đặc, Long tộc đã bỏ ra rất nhiều công sức và tài nguyên. Dù thế nào thì Khổng Tước Yêu tộc cũng không thể so sánh nội tình với Long tộc a!

Cùng là hào quang huyết sắc, nhưng một đạo là tràn ngập oán hận cùng tiêu cực, còn một đạo là uy nghiêm, trong sát khí lộ ra chính khí nghiêm nghị, diệt sạch ma quỷ và làm cho thế giới trở nên trong sáng. Đây không phải là sự tình một Thần Khí bình thường có thể làm được. Ngay lúc này, các vị Hoàng Giả trong phòng khách quý cũng không khỏi kinh ngạc.

Ôm Mỹ công tử rời khỏi đài thi đấu, sắc mặt Đường Tam mới dịu đi một chút, cúi đầu nhìn thân ảnh trong tay. Nàng chỉ là tiêu hao Tinh Thần Lực cùng huyết mạch chi lực quá độ, cũng không đáng lo, nghỉ ngơi một chút là được.

Đạo huyết quang kia là gì? Chỉ sợ trên toàn bộ vị diện này chỉ có hắn mới biết. Đó vốn là lực lượng thuộc về Mỹ công tử, cũng thuộc về hắn.

Ở kiếp trước, thân là một đời Thần Vương, hắn nắm giữ thần vị Hải Thần, có được Thần Khí cường đại Hải Thần Tam Xoa Kích. Sau nhiều năm được hắn nuôi dưỡng, Hải Thần Tam Xoa Kích đã tiến hoá thành Siêu Thần Khí, là một tồn tại cực kỳ cường đại.

Ngoại trừ Hải Thần Tam Xoa Kích, kỳ thật Đường Tam còn một kiện Thần Khí khác, mà Thần Khí này là dựa vào một Thần Vị khác mà tồn tại. Khi Hải Thần còn chưa là Thần Vương, Thần Vị này đã có thân phận Thần Vương rồi, hơn nữa rất có thể là Thần Vương có sức chiến đấu mạnh nhất, gọi là Tu La Thần.

Tu La Thần có một thanh kiếm, là Thần Khí chấp chưởng luật lệ Thần giới, chuyên môn thẩm phán tất cả vấn đề trên Thần giới. Tu La Thần cường đại về sau muốn đem Thần Khí cùng Thần Vị truyền cho Đường Tam, nhưng bởi vì Hải Thần nhanh chân đến trước nên Đường Tam không thể cùng lúc sở hữu hai Thần Vị. Cuối cùng, Thần Vị Tu La Thần liền do Tiểu Vũ chưởng quản, khi cần thiết, Đường Tam có thể đổi thành lực lượng của Tu La Thần.

Nương theo Thần Thức dần khôi phục, chỉnh thể năng lực của hắn cũng từng bước được khôi phục, giống như hắn đã có thể sử dụng Thiên Chi Huyền Viên, hắn đã có thể vận dụng một ít năng lực từ kiếp trước.

Lúc trước hắn cùng Mỹ công tử chiến đấu, tuy rằng sau khi chuyển thế Mỹ công tử đã mất đi tất cả trí nhớ, nhưng ràng buộc cùng Siêu Thần Khí với Đường Tam vẫn tồn tại như trước. Đường Tam lặng yên dẫn động nàng kiếp trước, mượn lực lượng Tu La Thần, trảm xuống Mông Đặc Đặc một kiếm.

Kiếp trước, trước khi Tiểu Vũ vẫn lạc, Đường Tam nghĩ hết biện pháp muốn cứu thê tử mình nhưng không thành. Rơi vào đường cùng, hắn để bảo đảm thê tử có thể chuyển thế thành công, không đến mức hồn phi phách tán nên đã dùng tất cả các biện pháp, đem một vòng thần ý Tu La huyết kiếm lưu lại trong Chân Linh của Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ chuyển thế nên Chân Linh không thể dung nạp Thần Khí,

nhưng một vòng thần ý thì có thể. Chân Linh sẽ che chở để nàng chuyển thế thành công, cũng có được thiên phú trác tuyệt, nhất là với kiếm sẽ sinh ra năng lực vận dụng trời sinh.

Mà trận đấu vừa rồi, dưới áp lực cường đại, Đường Tam lặng yên dẫn động thần ý ẩn nấp tận sâu trong linh hồn Mỹ công tử, khiến cho nàng sơ bộ đã câu thông với Tu La Kiếm, từ đó vượt thời không mượn uy năng của nó.

Làm như vậy mặc dù sẽ bị chú ý, nhưng kết quả đặc biệt tốt, đầu tiên chính là chiến thắng Mông Đặc Đặc. Huyết Đồ Ma Thương dù mạnh đến đâu nhưng trước Tu La Kiếm cũng không coi là gì, hơn nữa Tu La Kiếm thẩm phán chính nghĩa có khả năng khắc chế các loại Ma Khí. Tiếp theo chính là dẫn động vòng thần ý này sẽ khiến Mỹ công tử sơ bộ đã hoàn thành câu thông với Tu La Kiếm. Tu La Kiếm sẽ xác định toạ độ của nàng và đến đây tìm nàng, hơn nữa thần ý vì Tu La Kiếm tiếp cận mà không ngừng được tăng cường, đối với Mỹ công tử sẽ có tác dụng thủ hộ. Một khi Siêu Thần Khí này chính thức đến bên người nàng, dù là Hoàng Giả muốn tổn thương nàng cũng không phải một chuyện dễ dàng.
Vị diện này tuy mạnh, nhưng cái gọi là Thần Khí cùng Thần Khí chính thức vẫn có chênh lệch, càng không phải nói đến Siêu Thần Khí rồi.

Vì hoàn thành câu thông với thần ý này, Đường Tam tiêu hao rất nhiều Thần Thức. Hắn thà rằng giúp Mỹ công tử câu thông với Tu La Kiếm, cũng không lựa chọn đi triệu hoán Siêu Thần Khí của mình. Trong lòng hắn không có chuyện gì quan trọng hơn là thủ hộ Mỹ công tử.

Kiếp trước hắn không thể bảo vệ tốt Tiểu Vũ, cuối cùng để nàng vẫn lạc. Kiếp này, hắn cùng kiếp trước đã không giống nhau. Kiếp trước trên người hắn có quá nhiều trách nhiệm, phải thủ hộ Thần

giới cùng nhiều thứ khác. Nhưng kiếp này chuyển thế trùng sinh, lần đầu tiên nhìn thấy Mỹ công tử hắn đã quyết định, chỉ thủ hộ nàng, chỉ thủ hộ một mình nàng. Ngoài nàng ra, không còn chuyện gì quan trọng nữa.
Sau khi hoàn thành câu thông thần ý này, không lâu sau Mỹ công tử chắc chắn có thể đột phá như nước chảy thành sông. Lôi kiếp muốn tổn thương nàng, phải hỏi xem Tu La Kiếm có đồng ý hay không.

Mỹ công tử khi hôn mê ngoài khuôn mặt có chút tái nhợt ra thì vô cùng yên bình. Nhìn khuôn mặt thanh tú của nàng, Đường Tam thật muốn cúi đầu hôn một cái. Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ mà thôi.

Khi hắn đi xuống đài thi đấu thì Khổng Tước Đại Yêu Vương với sắc mặt quái dị đã chờ ở đó.

Nhìn Mỹ công tử được Đường Tam ôm xuống, hắn bước nhanh đến phía trước, đút một viên dược vào trong miệng Mỹ công tử. Đường Tam nhận ra, viên dược này cùng loại với viên hắn cho mình.

Tuy rằng chuyện này với Mỹ công tử không bị thương có chút lãng phí, nhưng Đường Tam cũng không có ý muốn ngăn trở. Để Mỹ công tử ăn bảo vật, hắn thấy rất đáng giá.
Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không tiếp Mỹ công tử từ tay Đường Tam, mà tay phải vung lên, một đoàn ngân quang bao phủ hai người. Hào quang lóe lên, mang theo bọn họ nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Khi xuất hiện thì đã tới một nơi rất xa lạ với Đường Tam. Đây là một căn phòng rộng lớn, mang theo mùi hương khói thoang thoảng. Khổng Tước Đại Yêu Vương không có mở miệng, mà chỉ một cửa phòng bên cạnh.

Đường Tam hiểu ý, ôm Mỹ công tử đi vào gian phòng đó, cẩn thận đặt nàng nằm trên giường, đắp kín chăn mền cho nàng. Vén mái tóc dài sang một bên và đảm bảo rằng nàng nằm thoải mái dễ chịu, lúc này hắn mới bước ra khỏi phòng và nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn đứng trong phòng khách như trước, bình tĩnh nhìn hắn làm tất cả.

"Ngươi rất thần bí." Vị nhạc phụ tương lai này chuẩn xác nói ra bốn chữ.
Đường Tam bình tĩnh nhìn hắn, nói: "Không có gì thần bí cả. Ta làm tất cả là để bảo vệ nàng."

"Ta tin ngươi, vì bên cạnh còn có huyết thệ. Những chuyện ngươi làm vì nàng, ta đều thấy được. Tuy rằng ta không biết duyên phận giữa các ngươi từ đâu mà đến, nhưng ta tin tưởng ngươi." Khổng Tước Đại Yêu Vương khẳng định.

Vừa nói, hắn vừa chỉ ghế sô pha ở bên cạnh, ý bảo Đường Tam ngồi xuống.

Đường Tam cũng không khách khí, đi thẳng đến ghế ngồi xuống.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lẩm bẩm nói: "Vốn ta chỉ chắc chắn bốn, năm phần. Nhưng sau trận chiến hôm nay, hơn nữa có ngươi, hẳn là có bảy phần chắc chắn."

Đường Tam không hỏi, bởi vì hắn biết, Khổng Tước Đại Yêu Vương nếu đã đưa hắn đến đây thì chính là muốn nói cho hắn biết một chút gì đó.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngẩng đầu, ánh mắt sáng rực nhìn hắn, nói: "Mạng của ta không còn lâu, hối tiếc lớn nhất trong đời ta là

không thể thành tựu Hoàng giả, kế thừa di chí của tổ tiên, dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc lần nữa đứng trên đỉnh phong. Nguyện vọng này có lẽ chỉ có thể nhờ Tiểu Mỹ thực hiện. Có ngươi bên người nàng, ta càng ngày càng yên tâm. Ngươi tuy rằng thần bí, nhưng ngươi rất tốt. Có lẽ, ngươi thủ hộ nàng là vì tổ chức Cứu Thục, nhưng ta cho rằng, bản thân ngươi đối với nàng cũng phi thường tốt. Nếu không cũng không dễ dàng hạ huyết thệ như vậy. Hôm nay mang ngươi tới là có một số việc muốn nói cho ngươi, chuyện này rất trọng yếu với tương lai của nàng, quan hệ đến sinh tử tồn vong của các ngươi, đương nhiên cũng quan hệ đến Khổng Tước Yêu tộc chúng ta có thể tái hiện huy hoàng hay không. Nếu như ngươi thật sự thích nàng thì hãy cố gắng giúp nàng khống chế Khổng Tước Yêu tộc, chính thức trở thành Thành chủ thành Gia Lý, giúp nàng tái hiện quang huy của Khổng Tước Yêu tộc. Đối với nhân loại các ngươi, đây cũng là chuyện tốt."

Chương 565: Ba kiện lễ vật (thượng)

Đường Tam ánh mắt bình tĩnh nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, sinh mệnh bản nguyên của vị tộc trưởng này đang không ngừng trôi qua, ở thời điểm này Đường Tam cảm nhận được sự thẳng thắn từ hắn. Ánh mắt của hắn rất thâm thuý, khi nói tới mình không còn sống lâu nữa thì tựa hồ không có gì tiếc nuối cùng không nỡ, dường như đang nói tới sự tình so với bình thường còn bình thường hơn.

"Ngài nói." Đường Tam nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thở sâu, nói: "Lai lịch của ngươi ta không rõ ràng lắm, nhưng cái này không trọng yếu. Nhưng năng lực của ngươi, trong các nhân loại ta thấy là mạnh nhất, trên người ngươi thậm chí còn rất nhiều chỗ thần bí. Có lẽ ngươi là nhân tài mà tổ chức Cứu Thục cố gắng hết sức bồi dưỡng ra. Khuyết thiếu duy nhất của ngươi hẳn là không có bối cảnh, cũng không có lực lượng duy trì. Mà những thứ này, thành Gia Lý đều có thể cho ngươi."

Đương nhiên, đây là sau khi huyết thệ mới có. Không có huyết thệ kia, Khổng Tước Đại Yêu Vương chắc chắn sẽ không nói những lời này với Đường Tam.

Đường Tam khẽ gật đầu, tiếp tục nghe hắn nói.

"Tiểu Mỹ truyền thừa huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, càng là người nối nghiệp mà ta lựa chọn. Sau lần Tổ đình tinh anh

đại tái này, dù ở thành Gia Lý hay ở Tổ đình, thanh danh của nàng sẽ tăng lên trên diện rộng, cũng mang đến lực cản tận khả năng chống đối nàng kế thừa vương vị. Vấn đề duy nhất của nàng là có huyết mạch nhân loại, mà đến giờ chưa từng có nhân loại nào trở thành Thành chủ. Cho nên, tương lai các ngươi phải đối mặt với áp lực rất lớn. Mà phần áp lực này, cần ngươi cùng nàng gánh chịu."

Thanh âm Khổng Tước Đại Yêu Vương trở nên trầm thấp hơn nhiều, "Trước khi ta đi đã chuẩn bị ba lễ vật cho các ngươi. Đầu tiên là duy trì nội bộ cao tầng trong thành Gia Lý. Ta chấp chưởng thành Gia Lý đã nhiều năm, sau một lần thanh trừ, hiện tại các chủng tộc trong thành Gia Lý có thể xem như là trên dưới đồng lòng, có thêm lần Tổ đình tinh anh đại tái này, Tiểu Mỹ thu được ủng hộ của bọn họ cũng không khó. Nhất là hai mạch Hoàng Kim Lộc Yêu cùng Linh Tê Lộc Yêu, bọn họ sớm đã cùng Khổng Tước Yêu tộc chúng ta có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Bọn họ đều rất thông minh, từ Tổ đình tinh anh đại tái lần này nhất định có thể nhìn ra Tiểu Mỹ kế thừa vương vị là lựa chọn tốt nhất. Mà vấn đề nội tộc thì sẽ phiền toái hơn một chút. Dù Tiểu Mỹ đã được Thiên Cơ Linh tán thành, thông qua được khảo nghiệm của tổ tiên, nhưng cũng không phải điều kiện tiên quyết giải quyết được sự phản đối trong tộc. Ta có thể làm chính là, các cường giả cấp bậc Đại Yêu Vương trong tộc sẽ không dễ dàng nhúng tay. Ngươi cần phải phối hợp với Tiểu Mỹ, dọn sạch các chướng ngại, nhưng không được giết chóc quá độ. Ngươi hiểu ý ta sao?"

"Ta hiểu." Đường Tam chậm rãi nhẹ gật đầu.

Khổng Tước Đại Yêu Vương, nói: "Lễ vật thứ hai liên quan đến mẫu thân của Tiểu Mỹ. Nàng cũng là Thánh Nữ của tổ chức Cứu Thục các ngươi, càng là cô con gái đã từng được Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng vô cùng thương yêu. Bởi vì đào hôn nên về sau mới rời khỏi Tổ đình, nếu không, hiện tại nàng hẳn vẫn là tiểu công chúa của Bạch

Hổ Đại Yêu Hoàng. Nhưng từ chuyện hôm nay Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng chủ động ra mặt bảo vệ các ngươi, dù đối với Tô Cầm cũng tốt, đối với Tiểu Mỹ cũng được, hắn vẫn là công nhận. Dù sao, huyết mạch Bạch Hổ truyền thừa khó khăn, bản thân chính là tồn tại biến dị, muốn có hậu đại cũng không phải chuyện dễ dàng. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đến bây giờ cũng không có người kế tục. Theo ta quan sát, đồng bạn Sư Hổ tộc của ngươi đã xuất thủ, đối với chuyện này, Hổ Yêu nhất mạch sẽ không ngồi nhìn, nhưng lĩnh tụ chính thức của Hổ tộc là Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Biểu hiện của Tiểu Mỹ hiển nhiên là tốt hơn đồng bạn của ngươi, dù huyết mạch của nàng có vấn đề, nhưng không bài trừ sẽ được Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ủng hộ, cái này phải nhìn xem các ngươi trao đổi với vị Đại Yêu Hoàng này như thế nào. Nếu có thể thu được Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ủng hộ, như vậy, chức Thành chủ của Tiểu Mỹ sẽ vững chắc năm phần, đối với chỗ đứng của các ngươi ở Tổ đình trong tương lai cũng có lợi thật lớn."

Đường Tam lần nữa gật đầu, hắn hiểu được ý của Khổng Tước Đại Yêu Vương, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhất định là đối tượng phải tranh thủ trong tương lai. Nếu vị Đại Yêu Hoàng này ủng hộ Mỹ công tử thừa kế vương vị thì tương đương là có một minh hữu hữu lực.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói đến đây, thoáng dừng lại rồi nói tiếp: "Phiền toái lớn nhất mà các ngươi phải đối mặt là đình nghị Tổ đình. Một toà chủ thành khi thay đổi Thành chủ thì phải được đình nghị Tổ đình công nhận. Một chủng tộc cường đại, nhất là có được Đại Yêu Hoàng toạ trấn phía sau thì đình nghị chỉ là đi ngang qua sân khấu. Nhưng với chủng tộc không có Hoàng Giả như chúng ta mà nói thì là một trận đọ sức phi thường kịch liệt. Có thể thông qua đình nghị Tổ đình, Tiểu Mỹ mới danh chính ngôn thuận trở thành Thành chủ. Dựa theo quy tắc Tổ đình, trong năm đầu tiên kế thừa chức Thành chủ, Tiểu Mỹ cần đến Tổ đình báo cáo công tác, đồng

thời tiến hành đình nghị, lấy được xác nhận nàng có tư cách trở thành Thành chủ thành Gia Lý. Ít nhất phải có một nửa Đại Yêu Hoàng đồng ý, nàng mới có thể kế thừa."
Đường Tam nói: "Chỉ cần các Đại Yêu Hoàng quyết định là được đúng không, không liên quan đến Thiên Tinh Hoàng."

"Không ở cùng một nước nên Tinh Quái Tộc không quản được sự vụ trong nội bộ Yêu Quái Tộc. Đương nhiên, nếu có thể có được ủng hộ của một số Thiên Tinh Hoàng thì sẽ có tác dụng nhất định. Nhưng phải coi chừng có thể phản tác dụng hay không. Dù bên ngoài Tinh Quái Tộc cùng Yêu Quái Tộc biểu hiện là nhất thể, nhưng thực tế song phương luôn cạnh tranh với nhau, nhất là bây giờ Tinh Quái Tộc ở vào thế tương đối yếu, Yêu Quái Tộc tự nhiên sẽ không cho phép bọn họ tuỳ tiện nhúng tay vào nội vụ Thiên Vũ Đế Quốc. Chín vị Đại Yêu Hoàng, phải có năm người ủng hộ mới có thể đảm bảo kết thừa."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cau mày lại, trong ánh mắt rõ ràng mang theo vài phần lo lắng, "Hôm nay các ngươi đả thương Mông Đặc Đặc, đã đắc tội rất lớn với Long tộc. Ta không biết đạo huyết quang kia là gì, nhưng ta có thể khẳng định, đó không phải lực lượng của Tiểu Mỹ, mà là của ngươi. Đó nhất định là một kiện Thần Khí phi thường khó lường, nếu không cũng không thể chặt đứt Huyết Đồ Ma Thương tiếng tăm lừng lẫy. Huyết Đồ Ma Thương kia đã ở trong Ám Hắc Ma Long tộc không biết bao nhiêu năm, từng là vũ khí của Ám Ma Đại Yêu Hoàng. Truyền thừa đến tay Mông Đặc Đặc, bản thân lại có tính khuynh hướng rất mạnh, nhưng lại đoạn trong tay các ngươi, các ngươi thậm chí còn đoạn tuyệt con đường để Mông Đặc Đặc tiếp tục tiến lên. Mối thù này vừa kết đã rất sâu. Trong chín vị Đại Yêu Hoàng, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng cùng Ám Ma Đại Yêu Hoàng đều là Long tộc. Khả năng hai vị này ủng hộ các ngươi gần như là bằng không. Tuy rằng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng tuổi tác đã cao, cũng không hay tham dự sự vụ ở Tổ

đình, nhưng chỉ cần hắn còn một ngày thì vẫn là đệ nhất cường giả ở Yêu Tinh Đại Lục như cũ. Bất luận tồn tại nào cũng phải cân nhắc đến thái độ của hắn."

Nghe hắn nói đến Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, Đường Tam trong lòng không khỏi có chút cảm giác kỳ dị. Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thật là không nhất định a! Vị này để mình bồi dưỡng quả trứng, lúc trứng nở vị này cũng không tỏ vẻ gì. Có Tinh Tinh ở đây, nàng cùng hắn rốt cuộc có quan hệ như thế nào đúng là rất khó nói. Hơn nữa, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng rất có thể là người duy nhất đại khái hiểu rõ hắn có bao nhiêu huyết mạch tồn tại. Đối với vị này Đường Tam tuy rằng kiêng kỵ, nhưng không biết vì sao luôn có cảm giác Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng tựa hồ không hề có địch ý với mình.

Chương 566: Ba kiện lễ vật (hạ)

Khổng Tước Đại Yêu Vương tiếp tục nói: "Chín đã mất hai, còn thừa lại bảy vị. Trong bảy vị mà phải thu được năm vị ủng hộ, chuyện này thực sự rất khó. Thái độ của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đóng vai trò mấu chốt. Hắn là chấp chưởng giả chính thức ở Tổ đình, càng là Chúa Tể Vận Mệnh. Nếu muốn thành công kế thừa chức Thành chủ, nhất định phải có được sự ủng hộ của hắn. Một khi hắn phản đối thì phần lớn các Đại Yêu Hoàng khác đều sẽ phản đối. Trái lại nếu hắn ủng hộ thì sẽ ảnh hưởng đến các Đại Yêu Hoàng trung lập, cho nên, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng là người các ngươi nhất định phải chủ động tranh thủ. Về phần phải làm như thế nào thì cũng chỉ có thể dựa vào chính các ngươi rồi. Nhưng ta có thể nói cho ngươi là, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ái tài, nếu lần này các ngươi có thể đạt được ít nhất một chức quán quân thì khả năng được hắn ủng hộ tăng lên nhiều. Hắn luôn lấy sự phát triển của hai tộc Yêu Tinh là nhiệm vụ của mình, đối với chuyện có lợi cho hai tộc, hắn đều sẽ ủng hộ. Bản thân Thiên Hồ tộc không có sức chiến đấu trực tiếp, nhưng vì sao lại có thể trở thành chúa tể ở Tổ đình? Chính là vì bọn chúng luôn lựa chọn ủng hộ các vị cường giả vô cùng chính xác. Bây giờ, có vài vị Đại Yêu Hoàng, thậm chí là Thiên Tinh Hoàng đều đã từng nhận ân huệ của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, truyền thừa tiếp theo của Thiên Hồ tộc tự nhiên cũng sẽ luôn làm như vậy. Hơn nữa, chỉ cần các ngươi có thể đạt được quán quân, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng sẽ ủng hộ các ngươi mà không bị bất kỳ lên án gì, đây là vì các ngươi bằng vào thực lực của mình mà đạt được."

"Dưới tình huống được Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, còn có Bạch Hổ

Đại Yêu Hoàng ủng hộ thì các ngươi mới có thể có đủ vững chắc để thông qua đình nghị. Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ủng hộ có thể làm triệt tiêu ảnh hưởng của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng tuy rằng nhân duyên không tốt lắm, nhưng thực tế sức chiến đấu của hắn thậm chí có khả năng còn mạnh hơn một số vị bài danh ở trên. Theo truyền thuyết, hắn đã từng đánh ngang tay với với Bất Tử Đại Yêu Hoàng. Cho nên, có hai vị này ủng hộ, khả năng các ngươi được các Đại Yêu Hoàng khác ủng hộ sẽ lớn hơn một chút. Cũng rõ ràng là Bất Tử Đại Yêu Hoàng sẽ phản đối các ngươi. Thời kỳ viễn cổ, Phượng Hoàng Yêu tộc cùng Khổng Tước Yêu tộc chúng ta vẫn luôn cạnh tranh ai mới là Bách Điểu Chi Vương. Khi Khổng Tước Yêu tộc chúng ta nắm thiên cơ thì đã từng áp chế bọn họ, bởi vậy, Bất Tử Đại Yêu Hoàng nhất định là hy vọng Khổng Tước Yêu tộc chúng ta bị tước chức Thành chủ. Cho nên, vị này cũng không được tính. Trước mắt đến xem, ít nhất có ba vị Đại Yêu Hoàng sẽ có thái độ phản đối các ngươi."

Đường Tam toát ra vẻ cười khổ, chín trừ đi ba, còn lại cũng không thể xác định rõ. Về phần Khổng Tước Đại Yêu Vương nói phải tranh thủ sự ủng hộ của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, đây chính là vì Đại Yêu Hoàng Đường Tam không muốn đối mặt nhất. Trước khi hắn khôi phục thực lực Thần Vương, tiếp xúc với vị này càng ít càng tốt, nếu không bị phát hiện thì sẽ có phiền phức rất lớn đó.

Muốn trợ giúp Tiểu Mỹ kế thừa chức Thành chủ thành Gia Lý xem ra khó khăn hơn so với tưởng tượng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói đến đây, dừng lại một chút rồi nói: "Thật ra, ta có nắm chắc sự ủng hộ của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Nguyên nhân chủ yếu là vì Tiểu Mỹ đã chính thức nắm trong tay Thiên Cơ Linh, đã thu được Thiên Cơ Linh tán thành. Ở Tổ đình đã từng lưu truyền một câu nói, Thiên Hồ chưởng vận mệnh, Khổng Tước nắm thiên cơ. Vận mệnh cùng thiên cơ là hỗ trợ lẫn nhau. Vận

mệnh là kéo dài từ hiện tại đến tương lai, thiên cơ là dự đoán tương lai, hai bên hỗ trợ lẫn nhau. Khi Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng chính thức bắt đầu chấp chưởng Tổ đình, lúc đó Khổng Tước Đại Yêu Hoàng vẫn còn. Vận mệnh cùng thiên cơ tương hợp, bọn họ mới có thể đủ khống chế sự tồn tại của hai tộc Yêu Tinh trong tương lai. Hiện tại Tiểu Mỹ đã có thể bắt đầu nắm thiên cơ rồi, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hiểu rất rõ lợi ích khi có một minh hữu như vậy, cũng khiến hắn chấp chưởng Tổ đình dễ dàng hơn."

Đường Tam hơi nheo mắt lại, nói: "Thông qua Thiên Cơ Linh thật sự có thể đoán trước tương lai sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương gật gật đầu, nói: "Có thể, nhưng ít nhất phải có tu vi Thần cấp trở lên, bởi vì sẽ tiêu hao Thần Thức, hơn nữa còn có thể tiêu hao sinh mệnh lực. Nếu dùng quá nhiều thì sẽ gây thương tổn đến bản nguyên. Đây cũng là nguyên nhân khiến tổ tiên của ta, Khổng Tước Đại Yêu Hoàng không sống được lâu, chính là vì thăm dò quá nhiều thiên cơ."

Nghe hắn nói như vậy, Đường Tam lập tức nhăn mày lại, thăm dò thiên cơ tất nhiên sẽ bị thiên đạo phản phệ, đây không phải là phiền phức bình thường. Thiên đạo là hư ảo, thậm chí có thể nói là sức mạnh của vũ trụ. Dù trước đây thân là Thần Vương và dường như có thể khống chế mọi thứ, nhưng hắn vẫn không thể giữ được mạng sống của Tiểu Vũ, bởi vì bệnh của nàng lúc đó là bị thiên đạo phản phệ mà đến. Khi giúp đỡ hắn, nàng đã dùng cơ thể mình để thay hắn gánh chịu lực lượng phản phệ.
Cho nên một khi liên quan đến phương diện này, Đường Tam phản ứng rất lớn. Có lẽ trong mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương, năng lực thăm dò thiên cơ của Thiên Cơ Linh này là thần kỹ, nhưng trong mắt Đường Tam, nó không khác gì con mãnh thú hay dòng nước lũ. Hắn sẽ không để cho Mỹ công tử đi thăm dò thiên cơ dù chỉ một lần. Không được, chuyện này không an toàn, phải nghĩ cách huỷ

diệt Thiên Cơ Linh mới được. Đồ vật này không thể lưu lại.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nếu biết suy nghĩ hiện tại trong lòng Đường Tam thì nhất định sẽ thổ huyết. Đối với Khổng Tước Yêu tộc, Thiên Cơ Linh tuyệt đối là Thần Khí trấn tộc tối cao vô thượng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương tiếp tục nói: "Khi các ngươi đã lấy được sự ủng hộ của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, xác suất thật sự là không nhỏ đâu. Ta đã nói chuẩn bị cho các ngươi ba lễ vật, vừa rồi đã nói hai cái. Về phần lễ vật cuối cùng, ngươi không nên nói cho Tiểu Mỹ, ít nhất bây giờ là không nên nói cho nàng biết. Đợi đến khi nàng ngồi vững chắc trên chức Thành chủ rồi, đồng thời phải hỏi ý kiến của mẫu thân nàng thì mới cân nhắc có nên nói cho nàng biết hay không."
Đường Tam sửng sốt, "Vậy lễ vật thứ ba là gì?"

Ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương ngưng tụ, ngay sau đó, hắn bắt đầu truyền âm cho Đường Tam. Đường Tam vốn luôn bình tĩnh nghe hắn giảng thuật thì sau một lát, sắc mặt liền xuất hiện biến hoá, vẻ khiếp sợ khó có thể che giấu.

Nhìn nét mặt của hắn, khoé miệng Khổng Tước Đại Yêu Vương hơi nhếch lên, "Hiện tại ngươi hiểu rồi a, vì sao ta lại chọn Tiểu Mỹ làm người thừa kế của ta, sẽ không ai đoán được đâu, đây mới chính thức là át chủ bài của ta. Ngươi đã huyết thệ vì nàng, còn thể hiện ra đủ thực lực, cho nên hiện tại ngươi có tư cách biết bí mật này rồi. Ngươi rất thông minh nên sẽ biết vận dụng nó như thế nào. Trước khi ta chết, ta sẽ không tiết lộ át chủ bài này, làm bước đệm cho các ngươi."
Tâm tình Đường Tam lúc này là khiếp sợ không lường trước được, vị trước mắt này lập tức trở thành một tồn tại khác trong lòng hắn, trong thế giới nhân loại hắn nên gọi là nhà âm mưu mới đúng. Vị Đại Yêu Vương rõ ràng sinh mệnh sắp đi đến cuối rồi, vậy mà vẫn

có thể khống chế toàn cục.

"Đã có át chủ bài này, vì sao ngài không tiết lộ sớm hơn?" Đường Tam nhịn không được hỏi.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói: "Ta có kiêu ngạo của mình. Vì chủng tộc, ta có thể ủ mưu tính toán, nhưng với bản thân ta, ta cũng không nguyện ý dùng thủ đoạn như vậy. Sinh hoạt an yên, cứ duy trì như vậy là được rồi. Kỳ thật, chúng ta cũng không thắng."

Đường Tam nhìn người trước mặt với ánh mắt phức tạp, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói cái gì cho phải, nhưng trong vô hình, lại nhiều hơn vài phần kính nể. Vị Khổng Tước Đại Yêu Vương này thật là có sắc thái truyền kỳ a! Phần lễ vật thứ ba này thật sự làm hắn giật mình. Bản thân hắn am hiểu bày mưu tính kế, nhưng cách làm của vị này thật sự làm hắn mở rộng tầm mắt. Khó trách khi đối mặt với sinh tử, đồng thời thành Gia Lý gặp phải nguy cơ thật lớn, hắn vẫn có thể giữ tỉnh táo như vậy. Át chủ bài này thật là lợi hại a!
Khổng Tước Đại Yêu Vương, nói: "Ngươi phải nhớ kỹ những lời ta nói hôm nay. Trận đấu tiếp theo các ngươi tiếp tục cố gắng, toàn lực ứng phó, nhất định phải giành lấy một chức quán quân. Sau khi các ngươi chiến thắng tổ hợp Mông Đặc Đặc ở thi đấu hai người, hẳn là đã bình định con đường rồi. Ở thi đấu cá nhân, trước mắt đến xem thì ngươi có thể vững vàng tiến vào bán kết rồi. Tiểu Mỹ tiến vào bán kết hẳn cũng không có vấn đề, sau đó liền xem tranh tài phía sau. Cục diện trước mắt rất tốt, nhưng vẫn phải chú ý cẩn thận. Bởi vì các ngươi chiến thắng Mông Đặc Đặc, cho nên đối thủ của các ngươi rất có thể sẽ được chủng tộc ủng hộ càng nhiều hơn. Lực lượng hôm nay ngươi còn có thể dùng sao?"

Chương 567: Ánh mắt nam nhân không thể dối lừa

Đường Tam lắc đầu.

Lực lượng Tu La Kiếm không dễ điều động, lần sử dụng này đã khiến Đường Tam phải trả một cái giá phi thường lớn. Việc hắn làm không phải câu thông Thần Thức, mà là Thần Ý, hơn nữa còn phải dung hợp với phần được bảo tồn trong linh hồn Mỹ công tử. Toàn bộ quá trình, người tiêu hao nhất chính là Đường Tam. Mà chỗ tốt lớn nhất là hoàn thành câu thông sơ bộ giữa Mỹ công tử cùng Tu La Kiếm, khiến Tu La Kiếm có thể xác định toạ độ. Đã có toạ độ này, nó sẽ vượt qua vũ trụ rộng lớn mà đến đây tụ họp. Tiếp theo muốn vận dụng lại lực lượng Tu La Kiếm thì ít nhất phải chờ đến khi Mỹ công tử đột phá Thần cấp. Đến lúc đó cũng có thể thực hiện triệu hoán lần hai, để Tu La Kiếm nhanh chóng đến nơi này.

Khổng Tước Đại Yêu Vương gật gật đầu, nói: "Thời gian không đợi ta, ta chỉ có thể tranh thủ cho các ngươi thời gian không dài. Sau khi Tổ đình tinh anh đại tái chấm dứt, ta lập tức mang các ngươi về thành Gia Lý, chuẩn bị tất cả để Tiểu Mỹ kế thừa. Thời gian của ta chỉ còn lại một đến ba tháng nữa. Biểu hiện của các ngươi tuy mang đến nhiều khả năng cho tương lai, nhưng đồng thời khiến thời gian chuẩn bị sẽ ngắn đi, cho nên hãy chuẩn bị tâm lý."

Đường Tam nói: "Ta biết. Nhưng nếu có thể, ta hy vọng ngài chống đỡ giúp chúng ta thời gian càng dài càng tốt, để cho ta tiến hành chuẩn bị đầy đủ hơn."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Ngươi cần bao nhiêu thời gian?"

Đường Tam cười khổ nói: "Nếu có ba tháng thì chỉ chuẩn bị được một ít sơ bộ. Nếu là một năm thì tốt. Thời gian một năm cũng đủ để Mỹ công tử đạt đến Thần cấp. Khi nàng đến Thần cấp thì sẽ bảo vệ mình tốt hơn."

Khổng Tước Đại Yêu Vương gật nhẹ đầu, nói: "Một năm có lẽ ta cũng có thể tranh thủ cho các ngươi. Ta sẽ cố gắng. Nhưng rất có thể ta sẽ không còn ở đây. Đình nghị Tổ đình chỉ có thể dựa vào các ngươi rồi."

Đường Tam tựa hồ đã hiểu một ít gì đó, "Được."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Tốt rồi, ta có thể đưa cho ngươi không nhiều, nhưng ta cảm thấy ngươi cũng không cần ta cho ngươi cái gì. Nhưng có thể nhìn ra được, ngươi thật sự rất thích Tiểu Mỹ. Ta là người từng trải, ánh mắt nam nhân không thể nói dối. Bản thân nàng có lẽ không biết, khi ngươi nhìn nàng, ánh mắt ngươi tràn ngập rất nhiều tâm tình chỉ có nam nhân chúng ta mới có thể hiểu. Quyến luyến, bao dung, yêu thương, che chở, ... Đây cũng là nguyên nhân ngươi nguyện ý vì nàng lập huyết thệ. Có lẽ, ngươi đã quen biết nàng từ rất lâu?"

Đường Tam khẽ gật đầu, "Đúng vậy! Chúng ta quen biết nhau từ rất rất lâu. Trên đời này, đối với ta không có chuyện gì quan trọng hơn việc thủ hộ nàng, chỉ cần ta còn sống thì sẽ không có bất kỳ chuyện gì có thể làm tổn thương nàng."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Ta chỉ hy vọng tương lai khi các ngươi trưởng thành thì có thể đối xử tử tế với tộc của ta. Tương lai vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc sẽ truyền lại cho đệ tử ưu tú

trong tộc, chúng ta sẽ tận lực bồi dưỡng bọn chúng."

Đường Tam nói: "Sau này khi chúng ta thật sự trưởng thành, ta sẽ dẫn nàng rời đi. Khổng Tước Yêu tộc tất nhiên sẽ chỉ thuộc về Khổng Tước Yêu tộc."

Khổng Tước Đại Yêu Vương hiển nhiên không nghĩ tới hắn sẽ nói như vậy. Sau một thoáng sửng sốt, hắn gật đầu, nói: "Không biết vì sao, lời ngươi nói ta cảm thấy rất đáng tin."

Đường Tam mỉm cười, "Bởi vì mỗi lời ta nói đều chân thành."

Nhìn thanh niên mang mặt nạ trước mắt, Khổng Tước Đại Yêu Vương đột nhiên cảm thấy có chút hoảng hốt. Thanh niên này rõ ràng là tiểu bối nhưng lúc này Khổng Tước Đại Yêu Vương lại có cảm giác hắn ngang hàng với mình. Cảm giác này rất kỳ lạ, nhưng nó có tồn tại. Trong chớp mắt vừa rồi, ánh mắt Đường Tam khiến hắn dường như cảm giác ngồi trước mặt mình là một vị Đại Yêu Hoàng, là cảm giác áp đảo, cao hơn hết thảy.

Khi trở lại khách sạn Bạch Hổ, kinh ngạc trong lòng Đường Tam vẫn chưa hoàn toàn biến mất. Kiện lễ vật cuối cùng mà Khổng Tước Đại Yêu Vương nói khiến hắn quá bất ngờ. Đây là điều mà hắn hoàn toàn không nghĩ tới, thậm chí không dự liệu được dù chỉ là một chút. Chỉ hy vọng rằng nó sẽ không ảnh hưởng đến tâm trạng của Mỹ công tử trong tương lai.
Còn có vấn đề của Thiên Cơ Linh. Thiên Cơ Linh vậy mà không chỉ là một kiện Thần Khí không gian, còn có năng lực thăm dò thiên cơ. Chuyện này thật không tốt, Đường Tam biết rõ thăm dò thiên cơ có ý vị như thế nào.

Thần Khí này không thể lưu lại! Tuy rằng mất đi nó sẽ sinh ra ảnh hưởng nhất định với năng lực khống chế không gian của Mỹ công

tử, nhưng chỉ cần Tu La Kiếm đến, khống chế Siêu Thần Khí này còn mạnh hơn Thiên Cơ Linh nhiều. Xử lý Thiên Cơ Linh như thế nào cũng là một vấn đề, ít nhất trước mặt không thể tổn hại nó, nếu không, Khổng Tước Yêu tộc sẽ trở thành địch nhân lớn nhất đuổi giết bọn họ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương hôm nay thẳng thắn nói chuyện khiến suy nghĩ của Đường Tam sáng tỏ hơn rất nhiều, cũng chắc chắn hơn một chút. Như Khổng Tước Đại Yêu Vương đã nói, thời gian không đợi ta. Sau khi giải thi đấu chấm dứt thì nhất định phải lập tức trở về thành Gia Lý để thực hiện một số trù tính, cần phải biến những thu hoạch từ hành trình Tổ đình thành sức mạnh càng sớm càng tốt. Hắn thậm chí đã không chờ được các đồng bạn trưởng thành. Hắn muốn cố gắng hết sức nhanh chóng giúp đỡ Mỹ công tử tăng lên tu vi. Hắn muốn đột phá Thần cấp không phải là chuyện trong thời gian ngắn, nhưng nếu trợ giúp Mỹ công tử tiến giai thì dễ dàng hơn nhiều. Dù sao đã có một vòng Thần Ý của Tu La huyết kiếm, hơn nữa còn có uy năng của Thiên Cơ Linh và bản thân nội tình của Mỹ công tử, độ kiếp hắn là không có vấn đề gì.

Về phần mình, hắn còn phải nghĩ biện pháp thiết lập truyền tống trận liên tiếp đến Tổ đình bên này, bởi vì tương lai nếu muốn bản thân chính thức trở nên mạnh mẽ, làm tốt chuẩn bị để trùng kích Thần cấp, để Âm Dương nhị khí cùng Lam Ngân Hoàng triệt để dung hợp, thành tựu huyết mạch siêu cấp một hoàn toàn mới thì đây là việc nhất định phải làm. Cho nên, hắn sẽ thường xuyên đến núi Thiên Dương và núi Địa Âm. Tổ đình thực sự là một nơi tu luyện rất tốt.
Trước không nghĩ nhiều như vậy, thi đấu xong rồi hẵng nói.

Trở lại phòng tu luyện, Đường Tam khoanh chân minh tưởng.

Hôm nay tuy rằng bởi vì dẫn động Thần Ý mà hắn tiêu hao Thần

Thức rất lớn, nhưng hiệu quả thật tốt. Tu La Kiếm từng là Siêu Thần Khí hắn chấp chưởng, được nó kích thích, Thần Thức của Đường Tam đã có một ít thăng hoa. Ngoài ra, Tinh Thần Chi Hải được Thần Ý Tu La Kiếm kích thích khuếch trương ra vài phần. Nói cách khác, Thần Thức giảm bớt một ít nhưng không gian chứa Tinh Thần Lực lại tăng lên, khiến Tinh Thần Lực cũng theo đó bành trướng không ít. Hắn cần phải áp súc Tinh Thần Lực lần nữa, tránh để nó đột phá.

Hiện tại, cường độ thân thể hắn đã được tăng cường sau khi dung hợp huyết mạch Phong Long, nếu Tinh Thần Lực đột phá thì tu vi tự nhiên cũng gia tăng vài phần. Bây giờ Đường Tam cũng không vội đột phá, mà muốn vững chắc cảnh giới của mình. Một bước đột phá quan trọng trong tương lai nằm ở chỗ hắn phải chỉnh thể hoàn thiện bản thân mình. Hai đại lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú cùng Hoàng Kim Mãnh Mã vẫn còn chờ hắn dung hợp. Nếu dung hợp hai huyết mạch này thành công, rất có thể sẽ xuất hiện một huyết mạch siêu cấp.
Nhưng việc dung hợp tất nhiên là rất khó. Đây đều là huyết mạch cấp một, mặc dù có đặc điểm chung nhưng cũng có nhiều điểm khác biệt, muốn dung hợp thành một lạc ấn cũng không phải là chuyện dễ dàng. Đương nhiên, nếu có thể dung hợp thành công thì cường độ thân thể Đường Tam có thể là mạnh nhất dưới Thần cấp. Dù là cường giả Thần cấp bình thường, nếu chỉ so đấu về cường độ thân thể cũng không thể so với hắn. Đây là chênh lệch cảnh giới thuần lực lượng.

Sau khi cường độ thân thể tăng cường thì có thể cân nhắc đến Âm Dương nhị khí. Nhưng trước đó cần chuẩn bị huyết mạch tương ứng, đồng thời còn phải tăng cường cường độ của Lam Ngân Hoàng. Phần chuẩn bị này cũng rất phiền toái, vì cần có thời gian và cơ hội.

Một đêm yên lặng.

Sáng sớm hôm sau, khi vừa tỉnh lại từ trong minh tưởng, Đường Tam liền thử liên hệ với Mỹ công tử.
Bên kia rất nhanh đã kết nối, truyền đến thanh âm của Mỹ công tử.

Chương 568: Vào bán kết

"Ngươi sao rồi? Thân thể không có vấn đề gì chứ?" Đường Tam hỏi. Tuy rằng hắn biết rõ Mỹ công tử hẳn là không có việc gì, nhưng vẫn không nhịn được mà hỏi, hắn phải nghe nàng tự mình xác nhận thì mới có thể an tâm.

Mỹ công tử nói: "Ta rất tốt. Hôm qua giống như chỉ ngủ một giấc vậy. Chúng ta thật sự thắng sao? Bây giờ nghĩ lại vẫn có chút không dám tin. Ca, ngươi đã làm như thế nào?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Về sau ngươi sẽ biết. Hôm nay ngươi vẫn có thể tham gia thi đấu sao?"

"Không thành vấn đề. Hiện tại ta cảm thấy mình tốt hơn bao giờ hết, Tinh Thần Lực dường như đã tăng cường hơn rất nhiều. Ngay cả thân thể tựa hồ cũng có chút thay đổi. Đêm qua ta đã mơ một giấc mơ rất rất dài, dường như đã thấy được rất nhiều thứ, khi tỉnh lại thì đã thấy mình khóc rồi. Nhưng giấc mơ đó là gì, ta thế nào cũng không nhớ ra."

Nghe nàng nói như vậy, Đường Tam trong lòng không khỏi mềm lòng, ôn nhu nói: "Nghĩ không ra thì đừng suy nghĩ nhiều, nói không chừng về sau sẽ nhớ lại. Hôm qua Mông Đặc Đặc bị trọng thương, trận đấu hôm nay ta hẳn không cần đánh. Ta sẽ cổ vũ cho các ngươi."

"Được."

Thương thế hôm qua khẳng định khiến Mông Đặc Đặc không thể tiếp tục tham gia so tài. Trận tứ kết này của Đường Tam tương đương là giải quyết trong trận đấu hôm qua, không chiến mà thắng. Hắn là người đầu tiên vào bán kết.

Hôm nay Đại Miêu và Mỹ công tử phải đối đầu với những đối thủ mạnh, chỉ sau khi chiến thắng bọn họ thì mới có thể tụ hợp với hắn ở bán kết.

Cắt đứt liên lạc, khi Đường Tam đi vào nhà ăn ăn điểm tâm thì thấy các đồng bạn đều đang đợi hắn.

Khoảnh khắc khi nhìn thấy Đường Tam, trên mặt mỗi người đều có chút kỳ quái, ngay cả Trương Hạo Hiên cũng như vậy.

"Tiểu Đường, ngươi tấn cấp rồi?" Độc Bạch có chút không xác định mà hỏi.

Đường Tam gật đầu.

Độc Bạch lại nói: "Thi đấu cá nhân tiến vào bát cường, hơn nữa đối thủ bị phế nên đã vào bán kết. Hôm qua thi đấu hai người cũng tiến vào bát cường, chiến thắng tổ hợp hạt giống số một?"

Đường Tam ngồi xuống cười nói: "Hắn là vậy đi."

Độc Bạch kinh ngạc nói: "Ta vẫn luôn biết ngươi rất mạnh, nhưng từ lúc nào ngươi lại mạnh như vậy hả? Dẫn ta theo a, Tiểu Đường."

Đường Tam dở khóc dở cười mà nói: "Năng lực của ngươi nói mang là mang được sao? Ngươi vững chắc tăng lên, tăng cường cảm ngộ, chờ cơ hội thích hợp tự nhiên sẽ giúp ngươi."

"Cũng dẫn theo chúng ta a!" Cố Lý nhịn không được nói.

Nhìn vẻ mặt của mọi người, Đường Tam biết bọn họ là bị khiếp sợ, "Chúng ta là đồng bạn, nhất định sẽ giúp đỡ mọi người, nhưng không thể đốt cháy giai đoạn, chúng ta đi từng bước từng bước. Yên tâm đi, lần này chúng ta lấy được rất nhiều đồ tốt từ Tổ đình, sau khi giải thi đấu chấm dứt thì cố gắng quay về nhanh nhất, đem những vật này chuyển hoá thành thực lực."

Mọi người đồng loạt gật đầu, đều lộ ra vẻ phấn khích.

Đúng lúc này, Trương Hạo Hiên nhìn Đường Tam, truyền âm nói: "Cao tầng trong tổ chức muốn gặp ngươi."

Đường Tam trong lòng khẽ động, truyền âm lại: "Bọn họ biết ta là người trong tổ chức?"

Trương Hạo Hiên nói: "Ta cũng chưa nói gì, nhưng bọn họ biết ngươi đến từ thành Gia Lý, dù sao ngươi và Mỹ công tử cùng nhau chiến đấu. Bọn họ muốn ta nghĩ biện pháp liên lạc với ngươi, sau đó gặp mặt với các cao tầng trong tổ chức."

Đường Tam hiểu, đây là tổ chức Cứu Thục thấy được thực lực của hắn nên muốn chiêu mộ hắn.

Đường Tam lắc đầu, nói: "Bây giờ còn chưa được. Ta hiện tại không có thời gian xử lý chuyện này. Sau khi tranh tài kết thúc, ta sẽ cùng Mỹ công tử trở về thành Gia Lý trước, chuẩn bị để nàng kế thừa chức Thành chủ, không có chuyện gì quan trọng hơn chuyện này. Như vậy đi lão sư, người nói với tổ chức là, ta đã là phụ thuộc của Mỹ công tử, còn có huyết thệ bên người, đã thề thần phục nàng. Ta chỉ nghe lời của một mình Mỹ công tử."

Trương Hạo Hiên sửng sốt, nói: "Đây là một giải pháp. Lần này Mỹ công tử đã đạt được kết quả tốt như vậy, địa vị trong tổ chức chắc chắn sẽ tăng lên nhiều. Mọi người vốn không quá kỳ vọng nàng có thể kế thừa chức Thành chủ, nhưng bây giờ đã bắt đầu xem trọng rồi. Ta sẽ thay ngươi chuyển lời. Nhưng ngươi dù sao cũng đã sớm gia nhập tổ chức, ở tổ chức bên này không có ý nghĩ gì sao? Từ trên người ngươi ta mới thấy được nhân loại thực sự có hy vọng."

Đường Tam trầm giọng nói: "Đối với nhân loại chúng ta, thành Gia Lý phi thường trọng yếu. Chỉ có nắm trong tay thành Gia Lý mới có thể cho nhân loại chúng ta đủ không gian sinh tồn, nếu không thì mọi chuyện chỉ là lời nói suông. Trước hãy chờ ta giúp đỡ Mỹ công tử ngồi vững trên vị trí Thành chủ đã, sau đó thì có thể cùng tổ chức nói chuyện, tranh thủ xem nên tu chỉnh thành Gia Lý thành nơi sinh hoạt cho nhân loại như thế nào. Chỉ cần chúng ta đứng vững gót chân, về sau sẽ có cơ hội để nhân loại không còn bị ức hiếp nữa."
Trương Hạo Hiên gật gật đầu, nói: "Nói thật thì, trước kia khi tổ chức tính kế với thành Gia Lý thì cũng không nghĩ thật sự có thể thành công. Xác suất lúc đó tính ra chỉ sợ không đến 1%. Đó chỉ là một lần thử nghiệm, lại không nghĩ tới hôm nay thật sự có khả năng đạt được. Ngươi nói đúng, nếu có thể nắm được thành Gia Lý thì với tổ chức, với nhân loại chúng ta đều có ý nghĩ rất quan trọng."

Đường Tam khẽ gật đầu, nói: "Đúng là như thế. Tạ ơn lão sư đã hiểu."

Trương Hạo Hiên nói: "Được rồi, ngươi nhanh ăn cơm đi. Hôm nay ngươi cũng muốn đến sân thi đấu sao?"

Đường Tam nói: "Hôm nay Đại Miêu cùng Mỹ công tử đều có trận đấu, ta muốn đi xem và cổ vũ cho bọn họ. Trận đấu hôm nay của

bọn họ đều rất quan trọng."

Ăn xong điểm tâm, Đường Tam lần nữa đi đến quảng trường Tổ đình. Vì không muốn bị nhận ra, hắn mặc một chiếc áo choàng và mũ trùm đầu. Dù sao, vẻ ngoài đeo mặt nạ của hắn quá dễ bị nhận ra.
Quảng trường Tổ đình vẫn như các trận đấu trước, sớm đã chật kín hết chỗ rồi.

Trận đại chiến thi đấu hai người hôm qua vẫn là đề tài để khán giả bọn họ nói chuyện say sưa.

Qua cuộc chiến giữa Tam Ngũ tổ hợp cùng Ám Hắc Ma Long tổ hợp, các trận chiến phía sau tuy rằng cũng kịch liệt và gay cấn, nhưng rõ ràng yếu thế hơn. Tam Ngũ tổ hợp có huyết mạch nhân loại này hiện tại đã chính thức trở thành tồn tại bắt mắt nhất trong mắt khán giả.

Vô luận là Đường Tam hay Mỹ công tử, không hề nghi ngờ đều là hắc mã lớn nhất trong giải thi đấu năm nay. Sau trận chiến hôm qua, đã càng có nhiều khán giả chú ý đến, hai người vậy mà đều tiến vào bát cường thi đấu cá nhân. Hơn nữa, đối thủ hôm nay của Đường Tam chính là Mông Đặc Đặc.

Sau khi trận đấu hôm qua kết thúc, từ tình huống của Mông Đặc Đặc có thể thấy, hôm nay hiển nhiên hắn không thể tiếp tục dự thi. Dưới tình huống này, Đường Tam cũng đã tiến vào bán kết. Nói cách khác, kết quả kém nhất là ở thi đấu cá nhân, hai người bọn họ một người bát cường một người bán kết. Mà đổi thành thi đấu hai người thì bọn họ đã đánh bại tổ hợp hạt giống hàng đầu.
Đánh bại tổ hợp hạt giống hàng đầu, hơn nữa nhìn qua không có bị thương lớn, không hề nghi ngờ bọn họ đã thay thế Ám Hắc Ma Long tổ hợp, trở thành hạt giống số một cho chức quán quân.

Thi đấu cá nhân bên này vì không còn Mông Đặc Đặc nên tỉ lệ đặt cược hiện tại của Mỹ công tử đã trở thành hạng nhất.

Dù sao, trong mắt khán giả quan chiến, hôm qua đánh tan Mông Đặc Đặc chính là Mỹ công tử. Cho nên, chiến đấu hôm nay, tiếng hô cao nhất cũng là tên nàng. Hầu như tất cả người xem đều cho rằng, chỉ cần Mỹ công tử không bị thương nặng cùng tiêu hao lớn thì hôm nay nàng nhất định có thể chiến thắng đối thủ, tiến vào vòng tiếp theo.

Bản thân Mỹ công tử có tuyệt mỹ dung nhan, hơn nữa trong thi đấu thể hiện ra thực lực cường đại, thân phận lại là người thừa kế tương lai của Khổng Tước Yêu tộc, cho nên nhất thời đã khiến nàng cùng Khổng Tước Yêu tộc trở thành tiêu điểm.
Mà Đường Tam bên này thì tốt hơn nhiều. Hiện tại ở thi đấu hai người, hắn luôn ở sau lưng phụ trợ Mỹ công tử, tuy rằng tất cả mọi người đều hiểu Mỹ công tử có thể thể hiện ra năng lực cường đại như vậy là nhờ hắn, nhưng dù là Thiên Cơ Linh hay khống chế không gian, cùng với một kích cuối cùng, tất cả đều do Mỹ công tử phát ra. Cho nên mọi người nghiễm nhiên cho rằng Đường Tam tồn tại là phụ trợ cho thi đấu hai người.

Chương 569: Người cũng là của ngươi, huống chi là Thần Khí

Tất nhiên có thể tiến vào bát cường thi đấu cá nhân, hơn nữa còn sớm tiến vào bán kết, thực lực của hắn vẫn được nhiều người công nhận. Chỉ là độ nổi tiếng của hắn kém hơn Mỹ công tử rất nhiều.

Đây cũng là chuyện Đường Tam muốn. Mỹ công tử phải kế thừa chức Thành chủ thành Gia Lý, cần có uy danh gia trì. Còn hắn thì cần gì đâu? Hắn chỉ cần ẩn giấu phía sau, làm một nam nhân sau lưng nàng là đủ rồi.

Đường Tam không có đến khu vực chờ, mà đi thẳng tới chỗ đợi chiến.

Trong khu đợi chiến, Đại Miêu đang bình tĩnh đứng đó, nhắm mắt dưỡng thần. Ở vòng tứ kết này, hắn là người xuất chiến đầu tiên nên đã đến thẳng đây chờ thi đấu.

Có lẽ là cảm nhận được Đường Tam đến, Đại Miêu mở hai mắt ra. Trong chớp mắt khi nhìn thấy hắn, khuôn mắt vốn bình tĩnh thậm chí có chút lạnh lùng của Đại Miêu lập tức nở nụ cười hiểu ý.

Hai người nhìn nhau, Đại Miêu gật đầu với Đường Tam. Đường Tam cũng lập tức nở nụ cười, giơ ngón tay cái với hắn, "Cố gắng lên!"

"Tất thắng!" Trong mắt Đại Miêu đã tràn đầy chiến ý mãnh liệt.

"Ta chờ ngươi ở trận tiếp theo." Đường Tam mỉm cười vẫy tay với hắn, sau đó quay người rời đi.

Nếu hôm nay Đại Miêu có thể chiến thắng đối thủ thì có nghĩa là, đối thủ ở bán kết của hắn là Đường Tam. Hai người bọn họ quyết định một vị trí tiến vào trận chung kết, cùng một vị trí khác ở hạ khu tranh đoạt chức quán quân cuối cùng.

Trở lại khu vực chờ, Mỹ công tử vẫn chưa đến. Trận đấu của nàng ở phía sau, cho nên đến muộn một chút cũng không sao.

Lúc này khu vực chờ có chút vắng vẻ, cũng không có tuyển thủ nào khác.

Ở thượng khu, Đại Miêu cùng đối thủ của hắn lập tức phải thi đấu nên đã ở khu vực đợi chiến. Đối thủ hôm nay của Đường Tam không tới được, mà các tuyển thủ ở hạ khu còn chưa tới.

Máy truyền tin vang lên.

"Ca, ngươi đến rồi sao?"

"Đã tới." Đường Tam đáp lại.

Ngân quang lập loè, sau một khắc, Mỹ công tử đã lặng yên xuất hiện bên cạnh hắn.

Khuôn mặt trắng nõn của nàng tràn đầy sức sống, hai con mắt sáng ngời có thần, thể hiện ra trạng thái cực tốt. Nhưng trong ánh mắt của nàng dường như có chút tâm tình không biết giải quyết như thế nào, tựa hồ đang suy nghĩ điều gì đó.

"Thân thể ngươi như thế nào?" Đường Tam hỏi.

"Rất tốt." Mỹ công tử nói.

Lúc này nàng có chút tâm tình bối rối là bởi vì nhớ lại. Mặc dù nàng không thể nhớ vô số mảnh ký ức mà nàng đã thấy khi thi triển Tu La huyết kiếm ngày hôm qua, nhưng nàng chắc chắn rằng giấc mơ khi nàng ngủ có liên quan đến những ký ức này.

Bản thân nàng cũng không giải thích được nguồn gốc của những ký ức này, nhưng nàng cảm thấy nó rất quan trọng đối với mình. Dường như có điều gì đó trong những ký ức này khiến nàng cảm thấy đặc biệt thân thiết.

Cho nên từ sáng đến giờ, nàng vẫn luôn cố gắng nhớ lại. Nhưng làm nàng có chút nản lòng là, dù nàng có cố gắng thế nào đi chăng nữa, nàng cũng không thể nhớ được những điều đó.

Nàng khống chế Thiên Cơ Linh nên năng lực dự cảm vượt xa người thường, vì vậy nàng lại càng khẳng định những ký ức kia rất trọng yếu. Mà những ký ức này tựa hồ tồn tại trong chính linh hồn mình, hôm qua thi đấu không biết vì sao lại được kích phát ra.

"Ca, một chiêu cuối cùng chúng ta thi triển hôm qua là gì?" Mỹ công tử truyền âm hỏi Đường Tam.

Đường Tam nói: "Đó là lực lượng của một kiện Thần Khí."

"Thần Khí? Ta có thể nhìn nó hay không?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam nói: "Bây giờ còn chưa được, bởi vì nó không có ở chỗ này. Chúng ta chỉ mượn một điểm lực lượng của nó thôi. Chờ khi ngươi cường đại hơn thì nó sẽ đến bên người chúng ta. Đến lúc đó

ngươi có thể nhìn thấy nó."
Mỹ công tử nhíu mày nói: "Không biết vì sao ta cảm thấy Thần Khí mà ngươi nói rất trọng yếu với ta, thậm chí có thể ảnh hưởng đến tương lai của ta."

Đường Tam mỉm cười nói: "Thần Khí cường đại đương nhiên có thể ảnh hưởng đến tương lai của ngươi rồi. Nó trợ giúp ngươi thậm chí còn lớn hơn Thiên Cơ Linh."

Mỹ công tử mở to mắt, "Ngươi nói là, Thần Khí đưa cho ta sao?"

Tuy rằng nàng không biết kiện Thần Khí là cái gì, nhưng nếu hôm qua chỉ mượn một điểm lực lượng của nó đã có thể chặt đứt một Thần Khí cường đại nổi danh như Huyết Đồ Ma Thương, hơn nữa còn làm Mông Đặc Đặc trọng thương, thậm chí ngay cả vân kiếp cũng bổ ra được thì có thể thấy Thần Khí này chắc chắn có sức mạnh phi thường. Đường Tam vậy mà muốn đem Thần Khí đó cho nàng, đây quá là quý giá rồi.
Đường Tam cười nói: "Ta sớm đã phát huyết thệ thần phục ngươi, ngay cả người cũng là của ngươi rồi, Thần Khí đương nhiên cũng là của ngươi. Chuyện này không có gì."

Mỹ công tử giật mình, trong lòng dâng lên một tia khác thường, hắn nói thật tự nhiên, dường như đây là chuyện rất bình thường.

Đối với Tu La, nàng ngày càng có hảo cảm với hắn. Hắn luôn đi bên cạnh nàng, giống như một huynh trưởng, nhưng lại có thể giúp nàng giải quyết tất cả các vấn đề. Lần thi đấu này, thời gian ở cùng hắn không nhiều lắm, chắc chắn không bằng thời gian nàng bế quan, nhưng nàng rõ ràng cảm nhận được, tốc độ mình phát triển còn nhanh hơn bế quan lúc trước nhiều. Đây thật sự là bất khả tư nghị. Mỗi lần hắn chỉ điểm, mỗi lần hắn giúp nàng tựa hồ còn hữu hiệu hơn so với phụ thân chỉ điểm.

Hắn rất thần bí, rất cường đại, thậm chí nàng cũng không biết cực hạn của hắn ở chỗ nào. Người khác đều cho rằng trận chiến hôm qua là nàng thắng Mông Đặc Đặc, nhưng chỉ nàng mới biết được, người chiến thắng Mông Đặc Đặc không phải là mình. Dù thực lực được tăng phúc tăng lên trên diện rộng khiến nàng có thể vận dụng lực lượng càng mạnh, nhưng một kích quyết định thắng bại kia, tất cả đều là Đường Tam làm.

Nhưng đồng thời nàng lại có một cảm giác khác, nhất là sau khi cảm thụ một ít mảnh vỡ ký ức. Trong ý thức của nàng, dường như còn có một người quan trọng hơn, đối với mình là quan trọng không gì sánh kịp, hơn nữa tựa hồ còn ở bên cạnh mình. Bởi vì thân ảnh đó tồn tại nên tâm nàng luôn thắt lại. Do đó, tình cảm không cách nào phóng thích.
"Ta sẽ không dùng huyết thệ để ràng buộc ngươi." Mỹ công tử khẽ nói.

Đường Tam cười cười, "Chuyện đó không quan trọng."

Đúng là không trọng yếu, tất cả đều do hắn cam tâm tình nguyện.

Kỳ thật hắn biết sau khi câu thông với Tu La Kiếm thì nàng sẽ có một tia cảm ứng với kiếp trước, đó là cảm ứng do Thần Ý mang lại. Nhưng nàng không thể lấy lại được trí nhớ của mình, dù sao cũng là chuyển thế a! Trí nhớ đã triệt để biến mất, những gì còn lại chỉ là cảm giác mà thôi.

Hơn nữa, Đường Tam cũng không hy vọng bây giờ Mỹ công tử khôi phục trí nhớ của kiếp trước. Đi tới thế giới này, nàng giống như là một người hoàn toàn mới, dù linh hồn vẫn như cũ. Nhưng hắn không muốn nàng vì trí nhớ đã từng mà lựa chọn tiếp nối tiền duyên, mà nhất định phải để nàng kiếp này cũng yêu mến mình rồi mới khôi phục trí nhớ. Chỉ có như vậy mới không có gì tiếc nuối,

mới có thể khiến nàng toàn tâm toàn ý trở lại bên cạnh mình. Đường Tam có lòng tin tuyệt đối có thể làm được điểm này, bởi vì hắn sẽ luôn thủ hộ bên người nàng, luôn đối với nàng thật tốt. Trên thế giới này không có người nào tốt với nàng hơn hắn.
Mỹ công tử có chút không dám nhìn hắn, nói: "Đại Miêu đăng tràng rồi."

Đúng vậy, lúc này trên đài thi đấu cực lớn, tuyển thủ hai bên đã leo lên sân đấu.

Đại Miêu cùng lúc trước nhìn qua không có gì khác biệt, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện, ánh mắt của hắn càng thêm tự tin, khí tức cũng càng thêm trầm ổn.

Đường Tam có thể cảm giác được, sau khi thi đấu kết thúc, Đại Miêu hẳn là sẽ có cơ hội độ kiếp thành Thần. Hiển nhiên là Hoàng Kim Sư Tử tộc đã đạt được hiệp nghị với hắn, xem như là người ủng hộ sau lưng hắn.

Mà lúc này, đối thủ của Đại Miêu cũng đã xuất hiện. Hắn có hình người, dáng người cao gầy, chiều cao không chênh lệch nhiều với Đại Miêu, nhưng thon gầy hơn rất nhiều. Làn da bên ngoài có ánh vàng nhạt, ngay cả đôi mắt cũng có màu vàng nhạt. Bàn tay và bàn chân dài, toàn thân lộ ra vài phần khí tức lạnh như băng.

Chương 570: Kim Cương Tinh

Đây là chủng tộc gì? Đường Tam bởi vì không nghiên cứu quá nhiều về đối thủ nên không thể liếc mắt là nhận ra ngay chủng tộc của đối phương.

"Đây là Kim Cương Tinh." Mỹ công tử ở bên cạnh khẽ nói.

Đường Tam trong lòng khẽ động, "Hậu duệ của Kiên Bất Khả Tồi Kim Cương Thiên Tinh Hoàng?"

Mỹ công tử gật đầu, nói: "Đúng vậy. Tuy rằng trong các vị Hoàng Giả, Kim Cương Thiên Tinh Hoàng bài danh phía sau nhưng rất khó đối phó, ngay cả Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng cũng không thể làm gì được. Nghe nói bọn họ đã ước chiến nhiều lần rồi. Tuy rằng mỗi lần đều là Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng thắng, nhưng cũng không cách nào hoàn toàn phá vỡ được phòng ngự của hắn, không cách nào làm hắn trọng thương. Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng nói hắn là nhà xí bên trong tảng đá, vừa thối lại vừa cứng. Tên hậu đại này có thể tiến vào bát cường, thực lực khẳng định không kém."

Đường Tam khẽ gật đầu.

Bản thân Kim Cương Tinh cực kỳ cứng rắn, điểm cường hãn hơn nữa là nó có khả năng miễn nhiễm mạnh mẽ với bất kỳ thuộc tính nào. Ngươi tuỳ ý dùng Thủy Hỏa Thổ Phong đều không có tác dụng với ta.

Nhưng tương đối mà nói, Đại Miêu thật ra khá may mắn khi gặp được đối thủ như vậy. Bởi vì bản thân hắn có năng lực gặm xương cứng rất giỏi, hơn nữa bản thân cũng không có thuộc tính nguyên tố. Đây chính là một cuộc so đấu cứng đối cứng, rất thích hợp với Đại Miêu.

Đại Miêu hẳn là đã lấy được Thí Thần Kiếm, vừa vặn cần vị tuyển thủ Kim Cương Tinh này đến mài kiếm.

Kim Cương Tinh là một chủng tộc như vậy, không có bất kỳ phức tạp nào, trận đấu chính là va chạm trực diện, so đấu thực lực. Mà Đại Miêu nương theo tu vi tăng lên, cộng thêm sự ủng hộ từ Sư tộc, hắn đã không còn giống trước nữa, khả năng chiến thắng hẳn là lớn hơn.

Song phương giằng co lẫn nhau. Khi trọng tài tuyên bố trận đấu bắt đầu, trận chiến va chạm trực diện đã diễn ra ngay lập tức.

Sư Hổ Kim Cương xuất hiện gần như ngay tức khắc trên người Đại Miêu. Sư Hổ Kim Cương rực đỏ rõ ràng đã ngưng thực hơn vài phần, hơn nữa mơ hồ lộ ra vài phần màu vàng, có chút biến hoá chuyển sang màu bạch kim tinh khiết.

Người bình thường có thể không nhìn ra được, nhưng Đường Tam có Sư Hổ Kim Cương lại thấy rất rõ ràng. Hắn biết, đây là do huyết mạch của Đại Miêu bị ảnh hưởng từ viên đan nên đã có tiến hoá nhất định. Sư Hổ Kim Cương Hoàng kim huyết mạch khẳng định sẽ mạnh mẽ hơn so với Sư Hổ Kim Cương của Sư Hổ Thú bình thường. Sư tộc lần này đúng là lấy cả vốn gốc ra rồi.

Ngày hôm qua trước khi rời khỏi, Đường Tam còn cố ý hỏi Khổng Tước Đại Yêu Vương chuyện liên quan đến hoàng kim đan. Khổng Tước Đại Yêu Vương nói cho hắn biết, hoàng kim đan có rất nhiều

hạn chế. Hạn chế đầu tiên là phải dùng tinh huyết Hoàng kim huyết mạch luyện chế mới được. Hơn nữa, dùng tinh huyết nào luyện chế hoàng kim đan thì chỉ có chủng tộc đó mới phục dụng được, chủng tộc khác không dùng được. Mà một viên hoàng kim đan cơ hồ cần toàn bộ tinh huyết từ cường giả chủng tộc hoàng kim mới có thể luyện chế thành công. Hơn nữa chỉ có thể là huyết dịch của một cá nhân, không thể dùng huyết dịch của nhiều người dung hợp rồi luyện chế.

Cho nên, một viên hoàng kim đan tương đương với một sinh mệnh Hoàng kim huyết mạch. Đồ vật này ở trong gia tộc hoàng kim đều cực kỳ hiếm thấy, chỉ có một ít cường giả chủng tộc hoàng kim chết oan uổng, được gia tộc phê chuẩn, được gia đình đồng ý mới có thể dùng để luyện chế hoàng kim đan, hơn nữa xác suất thành công không cao. Đây chính là bảo vật trân quý nhất trong chủng tộc hoàng kim, dù ở hội đấu giá cũng không thể thấy được. Nó thường chỉ được sử dụng để truyền thừa trong gia tộc hay ban thưởng cho những tộc nhân có công lao lớn nhưng không phải Hoàng kim huyết mạch phục dụng.

Hoàng Kim Sư Vương lấy ra hoàng kim đan tặng cho Đại Miêu, ý đồ đã rất rõ ràng. Đại Miêu thể hiện ra sức chiến đấu cường đại cùng ý chí kiên định đã được bọn họ nhận thức. Bọn họ đã nhận ra vị cường giả Sư Hổ tộc này đúng là có huyết mạch cấp một, và đây là điều mà Hoàng Kim Sư Tử tộc thiếu nhất. Bởi vì cái gọi là tiên hạ thủ vi cường, trước lại có hứa hẹn về Thí Thần Kiếm, bọn họ liền lựa chọn đầu tư vào Đại Miêu, thậm chí có thể nói là đầu tư cho tất cả Sư Hổ tộc.
Cho nên dù chỉ mới qua hai ngày, được Hoàng kim huyết mạch gia trì, tuy rằng hiện tại Đại Miêu chưa hoàn toàn tiến hoá hết, nhưng cường độ huyết mạch đã tăng lên một tầng mới, uy lực của Sư Hổ Kim Cương rõ ràng tăng lên nhiều.

Đối diện với Đại Miêu, tuyển thủ Kim Cương Tinh mở tay sang hai bên, làn da toàn thân bắt đầu trở nên sáng óng ánh. Hắn bắn người lên, đánh thẳng tới Đại Miêu, tốc độ vô cùng nhanh.

Đại Miêu lạnh lùng nhìn đối thủ, tay phải hư bắt, một đạo hào quang ám kim sắc xuất hiện trong bàn tay, chính là một thanh trọng kiếm cực lớn, nhìn qua trông rất hoà hợp và có cảm giác tăng lên sức mạnh. Sát khí lạnh như băng cơ hồ ngay lập tức bắn ra từ người hắn.

Không có giữ lại, Sát Thần lĩnh vực cơ hồ đã toàn lực mở ra.

Thi đấu đến giai đoạn này rồi, hắn cũng không cần giữ lại điều gì. Chỉ cần thắng trận này, tiếp theo hắn sẽ hội họp với Đường Tam ở trận bán kết.
Tựa hồ là nhận lấy kích thích từ Sát Thần lĩnh vực, Thí Thần Kiếm trong tay Đại Miêu bỗng bắn ra kiếm quang ám kim sắc dài ba xích, sát khí bộc phát trong tích tắc, ngang nhiên trảm xuống Kim Cương Tinh. Trong nháy mắt này, cả người hắn dường như đã hoà thành một thể với Thí Thần Kiếm. Một kiếm chém ra, dường như cả thế giới sẽ bị chia cắt.

Ở chỗ khách quý, Hoàng Kim Sư Vương thấy một màn như vậy, chiếc bờm trên cổ không khỏi loé sáng, hắn theo bản năng nắm chặt tay lại. Lúc này, kiếm quang bộc phát từ Thí Thần Kiếm khiến người khác có thể nhìn thấy phong thái của chủ nhân đời trước của thanh Thí Thần Kiếm này.

Dù tu vi của Đại Miêu còn không bằng chủ nhân đời trước của nó, nhưng giờ khắc này, sự phối hợp giữa Sát Thần lĩnh vực cùng Thí Thần Kiếm lại hài hoà như vậy. Thí Thần Kiếm vốn tràn ngập khí tức giết chóc lại được Sát Thần lĩnh vực gia trì nên đã bộc lộ ra đủ uy lực.

Trong rạp, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng vẫn yên lặng ngồi xem trận đấu. Khi nhìn thấy Đại Miêu chém ra một kiếm, ánh mắt của hắn lập tức lóe lên một tia sáng, trong mắt hào quang lập loè.

Tuyển thủ Kim Cương Tinh không có né tránh, hai tay dựng lên, trên đôi cánh tay hắn ta không biết từ lúc nào đã có thêm một đôi tí hộ.

Theo một tiếng nổ vang, Đại Miêu đứng ở đằng xa bất động, còn tuyển thủ Kim Cương Tinh lại trực tiếp bị chấn lùi ra xa bảy, tám bước.

Sát khí lăng lệ ác liệt liên tiếp ập tới, Đại Miêu không có nửa phần dừng lại, lập tức nhảy lên, Thí Thần Kiếm lại chém ra kiếm khí, lần này là bảy lần liên tục. Kiếm quang, kiếm ý kinh khủng được Sát Thần lĩnh vực gia trì khiến toàn bộ đấu trường dường như bao phủ bởi luồng khí khắc nghiệt. Không có gì đặc biệt nguy nga và rộng lớn nhưng từng nhát kiếm cứ như cứa vào lòng khán giả, khiến người ta phải chao đảo và bị thu phục bởi sát khí cực mạnh.
Tuyển thủ Kim Cương Tinh không né tránh, trên thực tế, sau khi bị khóa lại, hắn cũng không thể né được. Điểm cường đại nhất của hắn là lực phòng ngự, lúc này đã được triển khai đến cực hạn. Hắn liên tiếp bị đánh lùi lại, nhưng tựa hồ không có bất kỳ thương thế nào. Nhưng đôi tí hộ trên tay đã bị chém xuống thành nhiều vết lõm sâu.

Gia tộc Kim Cương Tinh cũng rất giàu có, cho nên sẽ không thiếu đồ vật. Đôi tí hộ này cũng là Thần Khí. Nó được làm từ kim cương nguyên chất, vô cùng hoà hợp với chủng tộc bọn họ. Nhưng lúc này, tuyển thủ Kim Cương Tinh lại lộ rõ vẻ mặt đầy cay đắng. Lực công kích của Đại Miêu quá hung mãnh, độ sắc bén của Thí Thần Kiếm cùng một nhịp thở với chiến ý của người thi triển. Người thi triển có chiến ý càng mạnh thì chuôi Thí Thần Kiếm này bộc phát ra sát

khí cùng sắc bén càng mạnh.
Điểm đáng sợ nhất của Thí Thần Kiếm ở chỗ, nó có thể trở thành Thần Khí là vì sự sắc bén cùng lăng lệ ác liệt, mà không phải là năng lực nào khác. Mà được Sát Thần lĩnh vực gia trì, chuôi Thí Thần Kiếm này không khác gì hổ mọc thêm cánh. Dưới sự thúc giục của Sư Hổ Kim Cương, nó đã bày ra sự sắc bén đến cực hạn. Cho dù là phòng ngự của Kim Cương Tinh cũng có chút không chịu nổi.

Chương 571: Cùng vui

Bản thân vị tuyển thủ Kim Cương Tinh này có lực phòng ngự không hề thua kém đôi tí hộ kia, nhưng công kích của đối thủ cuồn cuộn không ngừng, trong quá trình lùi lại, áp bách không chỉ tác dụng lên thân thể mà Sát Thần lĩnh vực, sau khi được Thí Thần Kiếm tăng phúc đã trực tiếp truyền vào trong Tinh Thần Chi Hải của hắn. Sát khí kinh khủng áp bách Tinh Thần Chi Hải của hắn vô cùng khó chịu, hắn chỉ có thể thống khổ chống đỡ.

Các trận tranh tài trước kia Đại Miêu cũng như vậy, chính là từ đầu đến cuối đều áp chế và điên cuồng công kích. Thí Thần Kiếm trong tay hắn mang theo vài phần phương pháp Loạn Phi Phong Chuy Pháp mà Đường Tam dạy hắn, lại thêm Sư Hổ Kim Cương có tác dụng thôn phệ và bài xích, mỗi kiếm hắn chém ra, bản thân lại càng thêm hoà hợp với kiếm, Sư Hổ Kim Cương, Sát Thần lĩnh vực cùng Thí Thần Kiếm dần có cảm giác giao hoà lẫn nhau. Uy năng của mỗi kiếm cũng không ngừng được tăng cường.

Sau lưng Đại Miêu, thân ảnh Sư Hổ Thú cực lớn như ẩn như hiện. Cự thú tựa hồ lúc nào cũng phát ra tiếng gầm gừ điên cuồng. Sát khí cường thịnh khiến không khí khẽ rung lên, lộ ra gợn sóng. Quang mang trong mắt Đại Miêu ngày càng cường thịnh, hắn chỉ cảm thấy công kích này lại thuận lợi, thống khoái như vậy. Hơn nữa, thu được tán thành từ Hoàng Kim Sư Tử tộc càng khiến hắn hăng hái hơn. Trong nhất thời, trạng thái của hắn đã đạt đến đỉnh phong.

Hắn vốn là Cửu giai đỉnh phong, lúc này mơ hồ đã cảm giác được muốn chạm đến ngưỡng cửa cao hơn rồi.

Hôm qua, Hoàng Kim Sư Vương đã cam đoan với hắn, dù tiếp theo như thế nào, Hoàng Kim Sư Tử tộc cũng toàn lực ủng hộ hắn đột phá thành Thần.

Hắn rất rõ ràng, tại thời khắc này, mình đã bắt đầu đứng trên đỉnh phong. Chỉ cần mình có thể trở nên mạnh hơn, toàn bộ Sư tộc sẽ trở thành phụ thuộc của mình. Sư Hổ tộc sẽ không còn là chủng tộc bị nguyền rủa để mặc bọn chúng ghét bỏ, mà chân chính là tồn tại cường đại.

"Oanh ----" Tuyển thủ Kim Cương Tinh bị một kiếm đánh bay, tí hộ trên một cánh tay đã phá toái, trên cánh tay cũng xuất hiện một vết cắt thật sâu.

Đại Miêu thở sâu, đổi thành hai tay cầm Thí Thần Kiếm, Sát Thần lĩnh vực bỗng thu lại vào trong, mà Sư Hổ Kim Cương trong nháy mắt đã bành trướng đến cực hạn.

Trên bầu trời, đã có mây đen như ẩn như hiện, trong hai mắt Đại Miêu, quang mang bạch kim bộc phát, "Gïết ----"

Tranh tài kết thúc sau đó một khắc, tuyển thủ Kim Cương Tinh trực tiếp bị đánh bay ra khỏi đài thi đấu, trước ngực lưu lại một vết chém sâu hoắm. Thuộc tính tương khắc, Thần Khí tương khắc, hơn nữa lúc này Đại Miêu lại đạt đến đỉnh phong trước đó chưa từng có, nửa bước Thần cấp. Không có bất kỳ lo lắng nào đã kết thúc trận đấu này, tiến vào bán kết!

Đến lúc này, Đại Miêu cùng Đường Tam sẽ gặp nhau ở thượng khu, quyết định một danh ngạch tiến vào trận chung kết.

Trận tranh tài này cũng không khiến khán giả quá mức kích động, bởi vì đấu trường cũng không huyễn lệ đến đâu. Nhưng cường giả chân chính có thể nhìn ra được, Đại Miêu cùng chuôi trọng kiếm Thần Khí trong tay hắn đã đạt đến trình độ Nhân Kiếm Hợp Nhất, hơn nữa được Sát Thần lĩnh vực gia trì, tinh thần khí hoàn toàn hợp nhất nên lập tức sẽ tiến vào Thần cấp. Hơn nữa, khi tiến vào thì sẽ là cường giả cấp bậc Yêu Vương. Đây là một vị có thực lực bản thân cực kỳ vững chắc. Đối với bất kỳ chủng tộc nào, có một cường giả như vậy tương đương là có một chiến sĩ trụ cột vững vàng.

Khi Đại Miêu trở lại khu đợi chiến thì Đường Tam đã ở nơi đó chờ hắn.
"Chúc mừng." Đường Tam mỉm cười với hắn.

Vẻ túc sát trên mặt Đại Miêu cuối cùng cũng rút đi, toát ra nụ cười, "Cùng vui."

Hai người nâng lên tay phải lên chạm nhau, không nói thêm gì, tất cả đều im lặng.

Trên đài trọng tài đã tuyên bố, bởi vì Mông Đặc Đặc không thể tiếp tục tham gia thi đấu, cho nên Đường Tam tự nhiên tiến vào vòng bán kết.

Vòng tứ kết ở thượng khu kết thúc ở đó, sau đó sẽ là tranh tài ở hạ khu. Mà người đầu tiên sắp ra sân, chính là người được yêu thích nhất ở Tổ đình tinh anh đại tái thời điểm hiện tại, Mỹ công tử.

Đại Miêu lần này không có nóng lòng rời đi, mà là cùng Đường Tam ở trong khu vực chờ quan sát trận đấu sắp tới.

"Nghe nói hôm qua các ngươi tạo ra kỳ tích, đánh cho Mông Đặc

Đặc tới phế đi." Đại Miêu nói.

Đường Tam mỉm cười gật đầu, nói: "Vận khí tương đối tốt thôi, đều là nàng lợi hại."
Đại Miêu ghé mắt nhìn Đường Tam, "Thật sao? Ta mặc dù không có nhìn trực tiếp nhưng cũng nghe toàn bộ quá trình. Ta sao lại cảm thấy đó không giống lực lượng của nàng."

Đường Tam lườm nó một cái, nói: "Nghiêm túc như vậy làm gì? Ta cùng nàng là đồng bạn, trợ giúp lẫn nhau, bộc phát ra chiến lực càng mạnh, khẳng định không phải đơn giản là một cộng một bằng hai."

Đại Miêu cười nói: "Đáng tiếc không có thi đấu ba người, nếu không chúng ta hợp thành một tổ cũng không tệ."

Đường Tam nói: "Có lẽ về sau sẽ có cơ hội. Sau khi tranh tài kết thúc ngươi có tính toán gì không? Lưu lại Hoàng Kim Sư Tử tộc sao? Ta đoán chừng khi tranh tài kết thúc hẳn là sẽ có Hoàng Giả đến mời chào ngươi. Ngươi chuẩn bị ứng đối ra sao?"

Đại Miêu lắc đầu, nói: "Không cần ứng đối. Ta sẽ tạm thời lưu tại Hoàng Kim Sư Tử tộc, bọn họ đã đáp ứng giúp ta đột phá thành Thần, sau đó ta sẽ rời Tổ đình."
Đường Tam nói: "Trở về đón các tộc nhân sao?"

Đại Miêu lại lắc đầu, nói: "Không. Các tộc nhân của ta sinh hoạt rất tốt, ta không cho rằng có nơi nào khiến bọn họ được thoải mái dễ chịu hơn Hoàng Kim sơn cốc. Ta chỉ là theo Hoàng Kim Sư Vương lấy đồ vật thôi. Sau đó ta sẽ mang đồ vật về, còn về phần rời đi gì gì đó, quên đi."

Đường Tam có chút kinh ngạc nói: "Ngươi không mang Sư Hổ tộc

gia nhập vào Hoàng Kim Sư Tử tộc sao? Như vậy mới là tốt nhất cho các ngươi."

Nhưng Đại Miêu lại kiên định lắc đầu, "Nhân loại các ngươi có câu, uống nước không được quên người đào giếng. Tiếp theo, Khổng Tước Yêu tộc sẽ thay đổi quyền lực, từ thái độ của ngươi với nàng, ta biết rõ ngươi không thể tránh khỏi bị cuốn vào. Thời điểm này chúng ta sao có thể rời đi? Ngươi phải đối mặt với áp lực cực lớn, ta sẽ ở cùng một chỗ với ngươi. Sư Hổ tộc cũng sẽ ở cùng một chỗ với ngươi."
Đường Tam nhìn nó thật sâu, cũng không cự tuyệt, chỉ là đưa tay vỗ vỗ bả vai rộng lớn của hắn. Nhiều khi, giữa nam nhân không cần phải nói quá nhiều.

Đại Miêu đã biểu đạt rất rõ ràng, không có Đường Tam thì không có Sư Hổ tộc ngày hôm nay. Nếu không có Đường Tam giúp đỡ Sư Hổ tộc giải quyết vấn đề huyết mạch xung đột, Sư Hổ tộc sẽ bị diệt tộc. Hiện tại hắn đã trở nên cường đại, cũng đã đạt được hiệp nghị với Hoàng Kim Sư Tử tộc, nhưng nó sẽ không rời đi, mà ở thành Gia Lý bên kia trợ giúp Đường Tam, cùng nhau đối mặt với tất cả các nan đề. Đây chính là Sư Hổ tộc báo ân Đường Tam.

Ngay khi Đường Tam giải quyết vấn đề lớn cho Sư Hổ tộc, cứu được Tiểu Miêu thì toàn bộ Sư Hổ tộc đã là minh hữu kiên định của hắn.

Đúng lúc này, xung quanh đài thi đấu, tiếng hoan hô bỗng vang lên như sơn hô hải khiếu. Tiếng hoan hô này chỉ dành cho một người. Mỹ công tử hôm nay mặc một bộ váy dài màu trắng, phối hợp với một đầu tóc dài màu lam Khổng Tước thì càng thêm tuyệt sắc.

Từ lúc đầu tham gia tranh tài không có danh tiếng gì, đến hiện tại trở thành người nổi tiếng nhất, là nàng dựa vào thực lực của bản

thân để được khán giả nhận thức, cũng khiến cho khán giả muốn lần nữa nhìn thấy kỹ năng đã từng thuộc về Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Không hề nghi ngờ, Mỹ công tử đã được coi là thiên tài xuất thế của Khổng Tước Yêu tộc.

Mỹ công tử ánh mắt bình thản đi lên đài tranh tài, so với lúc mới dự thi, nàng bây giờ đã tràn đầy tự tin tất thắng. Đó là tự tin với thực lực của bản thân.

Không ngừng đối mặt với cường địch, thông qua chiến đấu với cường địch để gia tăng kinh nghiệm chiến đấu, lại được Đường Tam giúp đỡ, thực lực của nàng không ngừng được tăng lên, năng lực dần đã hoàn thành một thể với bản thân và không ngừng thăng hoa. Lần kinh lịch này không chỉ mang lại cho nàng danh tiếng, đồng thời còn khiến thực lực của nàng tăng lên trên diện rộng.

Chương 572: Bốn chiếm ba

Từng ánh mắt ngưng tụ trên người Mỹ công tử, trước sự chú ý của mọi người, ánh mắt của nàng nhìn về phía đối diện, nhìn về phía đối thủ của mình.

Đó là một nam tử cao hơn hai mét, tướng mạo bình thường, có một đôi mắt dài và hẹp. Trên mặt hắn có một ít đường vân kỳ dị, những đường vân màu tím này uốn lượn khiến người khác có cảm giác rất kỳ quái.

Tóc của hắn cũng có màu tím, nếu ban đêm mà nhìn thấy một tên như vậy nhất định sẽ làm người ta cảm giác được âm trầm lạnh như băng.

Vị tuyển thủ này cũng vô cùng nổi danh ở thi đấu cá nhân, bởi vì trước mắt hắn là người giết chóc nhiều nhất ở Tổ đình tinh anh đại tái. Chết dưới tay hắn đã có tới năm người dự thi.

Lúc này khi ánh mắt hắn dừng trên người Mỹ công tử thì đồng tử không khỏi dựng thẳng lên, khí tức âm trầm tăng thêm vài phần, rõ ràng là mang theo sát ý.

Bởi vì cái gọi là oan gia ngõ hẹp. Hôm qua Đường Tam cùng Mỹ công tử đả thương nặng tổ hợp huynh muội Mông Đặc Đặc, hôm nay đối thủ của nàng lại là Long tộc.

Không thể phủ nhận rằng Long tộc đúng là một chủng tộc cường

đại, trong bát cường đã có ba vị Long tộc. Mông Đặc Đặc bởi vì trọng thương không cách nào tiếp tục dự thi nên bị loại bỏ. Trong bốn tuyển thủ hạ khu thì vẫn còn hai vị tuyển thủ Long tộc, một vị là người trước mắt này, còn một vị sẽ dự thi trận tiếp theo.

Mà vị tuyển thủ trước mắt này cũng thuộc một nhánh không quá được chào đón, Độc Long tộc.

Sở dĩ trong các trận đấu phía trước hắn giết chóc nhiều là vì có quan hệ đến một thân kịch độc của hắn. Số lượng truyền thừa Độc Long tộc vô cùng ít, hiện tổng cộng cũng không có mấy vị. Trong đó thực lực cường đại nhất chính là một vị khách khanh ở trong cung của Ám Ma Đại Yêu Hoàng. Có nghĩa là, toàn bộ Độc Long tộc được Ám Ma Đại Yêu Hoàng che chở.

Vị tuyển thủ Độc Long tộc này vốn là người hộ tống, được đi cùng Mông Đặc Đặc đến đây dự thi. Hắn nhận mệnh lệnh là giúp Mông Đặc Đặc dọn sạch chướng ngại. Nhưng lại không nghĩ rằng, nó còn lưu lại, Mông Đặc Đặc lại bị loại bỏ rồi, hơn nữa là còn bị phế rồi mới loại bỏ.

Tuy rằng hiện tại bề ngoài vị này mang theo sát ý lăng lệ ác liệt, nhưng trong lòng hắn lại vì Mông Đặc Đặc trọng thương mà mừng rỡ. Nguyên nhân rất đơn giản, Mông Đặc Đặc vốn là người nối nghiệp của Ám Ma Đại Yêu Hoàng. Hiện tại, Ám Ma Đại Yêu Hoàng không thể không lựa chọn một lần nữa. Nếu trong thi đấu hắn có biểu hiện tốt hơn, thậm chí đánh bại vị đã đả thương Mông Đặc Đặc này thì không phải hắn là người có khả năng được Ám Ma Đại Yêu Hoàng ủng hộ nhất sao?

Trong Long tộc, cường đại nhất hiển nhiên là đương đại tộc trưởng, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng. Nhưng Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng rất ít quản sự, cũng chưa bao giờ có ý chọn người thừa kế. Do đó đối với

Long tộc, sự ủng hộ của Ám Ma Đại Yêu Hoàng liền trở nên rất trọng yếu. Lúc này, vị tuyển thủ Độc Long tộc có rất nhiều suy nghĩ. Tuy rằng hôm qua Mông Đặc Đặc thua, nhưng hắn không cho rằng mình cũng sẽ thua. Dù sao, hắn có thuộc tính đặc thù, kịch độc tồn tại đủ để hắn có lối tắt để chiến thắng đối thủ.

Trọng tài lần lượt nhìn chăm chú hai tuyển thủ, thấy bọn họ chuẩn bị xong thì mới tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Trận đấu này không hề nghi ngờ chính là trận đấu được chú ý nhất hôm nay. Mỹ công tử là thi đấu mỗi ngày, thi đấu cá nhân rồi lại thi đấu hai người, chính là thi đấu liên tục. Mặc dù hôm qua nàng chiến thắng Mông Đặc Đặc, nhưng cuối cùng nàng cũng hôn mê, bây giờ nàng khôi phục đến trình độ nào cũng rất khó nói. Khán giả cũng muốn biết, đạo hồng quang hôm qua nàng thi triển còn có thể xuất hiện lần nữa hay không, ở trạng thái thi đấu một người. Nếu như có thể, đoán chừng nàng là quán quân rồi.
Mỹ công tử không khiến khán giả thất vọng. Khi trọng tài tuyên bố trận đấu bắt đầu thì nàng liền giơ Thiên Cơ Linh trong tay lên. Hào quang màu bạc lập loè, một vòng màu đỏ bỗng nhiên lóe sáng.

Lập tức, toàn trường sôi trào.

Mà đối thủ của nàng, tuyển thủ Độc Long tộc lúc này đồng tử lập tức co rút lại. Hơi thở cực độc vốn phụt về phía đối diện lại trực tiếp phun xuống mặt đất trước người. Bằng vào khói độc màu tím đen dày đặc, nó nhanh chóng bao phủ hắn ở trong đó. Độc vụ này còn có một đặc tính là có thể che giấu cảm giác.

Hôm qua hắn đã tận mắt chứng kiến cuộc chiến, tận mắt nhìn thấy đạo hồng quang cuối cùng có uy lực khủng bố như thế nào, ngay cả Ma Khí cũng có thể chém thành đôi.

Cho nên lúc này hắn nhìn thấy có ánh sáng đỏ xuất hiện trên Thiên Cơ Linh, sao có thể không sợ? Hôm qua hắn đã hỏi trưởng bối của mình, hồng quang của Mỹ công tử là gì. Căn cứ theo suy đoán của Long tộc, đó hẳn là một Thần Khí có uy lực cực lớn, nhưng rốt cuộc là gì thì không có ai biết, thậm chí trong Tổ đình cũng không có ghi chép.
Đạo hồng quang đó không chỉ phá bỏ Ma Khí, mà còn chém giết tất cả oán linh. Tuy rằng Mông Đặc Đặc còn lại một cái mạng, nhưng công pháp hắn tu luyện dựa vào Huyết Đồ Ma Thương lại bị phế bỏ hoàn toàn, thậm chí còn bị phản phệ nhất định. Chính khí mà hồng quang lưu lại chỉ khi Ám Ma Đại Yêu Hoàng ra tay mới dần bị xoá bỏ.

Nhưng ngay khi tuyển thủ Độc Long tộc phun ra hơi độc trước mặt mình thì một vòng ánh sáng đỏ tựa hồ hơi chấn động, nhìn qua đúng là không khác gì so với hôm qua.

Nhưng nó chỉ lập loè trong chốc lát mà thôi, ngay sau đó đã hoàn toàn biến mất. Tầng tầng lớp lớp cánh cổng màu bạc lặng yên mở ra, vờn quanh tuyển thủ Độc Long tộc, hoàn toàn vây hãm hắn.

Tuyển thủ Độc Long tộc bị ánh sáng đỏ uy hiếp, nhận thức của bản thân bị ngăn trở ở một mức độ nhất định. Khi cảm thấy có điểm không đúng thì cánh cửa ánh sáng màu bạc đã hoàn toàn bao quanh hắn.
Khí độc tràn ra, hắn tự nhủ, khí độc của mình là một cỗ lực lượng cường đại ngay cả không gian cũng có thể ăn mòn. Nhưng khi khí độc phun ra, đúng là nó có thể ăn mòn không gian chi lực, nhưng phần lớn đã bị cánh cửa không gian truyền tống đi. Mỗi một cánh cửa không gian đều truyền đến lực hút rất lớn, không ngừng hút lấy khí độc hắn phóng xuất ra. Hắn bị cánh cửa không gian vây quanh, mà Mỹ công tử thì đã biến mất từ lâu, chỉ có từng vết nứt không gian dày đặc từ trên trời giáng xuống.

Đến cấp độ này mà nói, mất đi tiên cơ thì tương đương đã mất đi cơ hội. Kịch độc trên người tuyển thủ Độc Long tộc cố nhiên vô cùng đáng sợ, nhưng khí độc của hắn phải ảnh hưởng tới đối thủ mới được.

Mỹ công tử bằng vào không gian truyền tống, cơ bản không cùng hắn chiến đấu chính diện. Nàng vừa tiêu hao chiến, vừa dùng không gian chi lực tiến hành công kích, căn bản là không cho đối phương cơ hội cứng đối cứng.
Khi không gian chi lực phong toả tất cả cơ hội thoát ly của đối phương thì kết cục trận đấu này cũng đã định trước.

Tiêu hao vượt qua mười lăm phút, tuyển thủ Độc Long tộc bị cánh cửa không gian ép đến trước mặt ba mét, không gian trói buộc hoàn toàn ập đến, rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể biệt khuất nhận thua.

Nếu vừa lên hắn có thể đem độc khí của mình hoàn toàn phóng xuất, trải rộng toàn trường thì còn có cơ hội. Luận thực lực, hắn cũng là cấp độ Cửu giai đỉnh phong, kịch độc lại hết sức đặc thù. Nhưng hắn bị chiến thực cường đại ấn tượng của Mỹ công tử ảnh hưởng nên cho Mỹ công tử hơn năm giây chế tạo cục diện, vì vậy đâu còn có cơ hội nữa.

Chiến thắng, Mỹ công tử cũng thuận lợi thẳng tiến vào bán kết.

Trong mắt khán giả bình thường, đây là trận đấu nghiền ép chiến thắng. Nhưng thực tế là chiến thắng ở chiến thuật. Mỹ công tử thậm chí không dùng Thiên Cơ Vũ, cũng không dùng Bạch Hổ Biến đã chiến thắng đối thủ. Khả năng vận dụng không gian chi lực của nàng mỗi ngày đều có tiến bộ.
Nội tình tuy trọng yếu, nhưng nàng được Khổng Tước Đại Yêu

Vương toàn lực bồi dưỡng, hơn nữa còn có từng là Thần Vương Đường Tam không tiếc một cái giá lớn trợ giúp, tốc độ tăng lên chậm mới là lạ.

Đến đây, Đường Tam, Đại Miêu, Mỹ công tử, toàn bộ đã tiến nhập bán kết thi đấu cá nhân.

Chương 573: Đường Tam nhận thua

Trận bán kết, Đường Tam giao đấu Đại Miêu, mà Mỹ công tử sẽ giao đấu với tuyển thủ chiến thắng trận tứ kết cuối cùng hôm nay.

Về phần thi đấu hai người, Mỹ công tử không có bất kỳ lo lắng gì. Sau khi nàng chiến thắng Mông Đặc Đặc cùng Mông Đặc Thi, đối thủ có thể uy hiếp bọn họ đã ít đi rất nhiều.

Ở thi đấu cá nhân, đối với bọn họ đã là thắng lớn rồi, hơn nữa còn hoàn thành mục tiêu đã đề ra. Mục tiêu lúc đầu của Đường Tam là ít nhất phải lọt vào 16 tuyển thủ mạnh nhất cùng Đại Miêu và Mỹ công tử. Tiến vào thập lục cường mới có tư cách thu được Tổ đình tán thành, đối với Đại Miêu chính là thu được Hoàng Kim Sư Tử tộc tán thành.

Mà bây giờ bọn họ đều tiến vào tứ cường, hơn nữa còn không ngừng chiến thắng cường địch, không hề nghi ngờ, bọn họ đều trở thành đối tượng được chú ý, nhất là Mỹ công tử, trước mắt nàng đã trở thành hạt giống số một cho chức quán quân. Khán giả dù không biết quan hệ thân thiết giữa Đại Miêu và bọn họ, nhưng ít nhất mọi người đều biết Đường Tam và Mỹ công tử là đồng bạn tham dự thi đấu hai người. Một tổ hợp song song tiến vào tứ cường ở hạng mục thi đấu cá nhân, điều này có ý nghĩa gì? Không hề nghi ngờ, bọn họ cũng là hạt giống số một cho chức quán quân thi đấu hai người.

Phải biết rằng, trước khi Tổ đình tinh anh đại tái bắt đầu, Tổ đình không cho rằng sẽ có người dự thi đồng thời thu được quán quân ở

cả thi đấu cá nhân và thi đấu hai người, bởi vì điều này thật sự không thể tin được. Muốn thu hoạch hai chức quán quân thì phải thi đấu mỗi ngày, dù thực lực mạnh hơn nữa cũng có thể đảm bảo không bị thương sao? Người dự thi đều là cường giả, chỉ cần không phải trạng thái tốt nhất, dù thực lực bản thân càng mạnh hơn nữa cũng không nhất định có thể thắng liên tiếp. Ở vòng loại, thua một trận thì bị loại ngay.

Nhưng Đường Tam cùng Mỹ công tử lại dưới chính tình huống như vậy mà từng bước đi về phía trước, cuối cùng đi tới đỉnh phong. Trước mắt đến xem, dường như không có gì có thể ngăn cản được bọn họ rồi. Tổ hợp này bề ngoài thậm chí là tổ hợp nhân loại, nhưng có thể đi đến bước này đã khiến người ta không thể tưởng tượng nổi đến cỡ nào.

Thiên Cơ Vũ của Khổng Tước Yêu tộc tái hiện nhân thế, chủng tộc đã từng huy hoàng này lần nữa tiến vào tầm mắt Tổ đình. Dù các cao tầng đã sớm biết, đây là kết quả Khổng Tước Đại Yêu Vương cố tình làm ra, nhưng không có ai ngờ đến hậu duệ của hắn lại có thể đi xa đến vậy.

Đường Tam, Đại Miêu lại càng là hoành không xuất thế. Một người nhìn qua không biết là chủng tộc gì, lại có được nhiều huyết mạch tồn tại, còn một người lại thuộc Sư Hổ tộc, được xưng là chủng tộc bị nguyền rủa.

Tuy rằng hào quang của bọn họ bị Mỹ công tử che đậy một mức nào đó, nhưng có thể tiến vào tứ cường thi đấu cá nhân, đó tuyệt đối là cường giả đỉnh cấp.

Kết thúc thi đấu cá nhân, ngày hôm sau trong trận thi đấu hai người lại phát sinh một chuyện ngoài dự liệu.

Tổ hợp Đường Tam, Mỹ công tử trong lúc giao đấu với một tổ hợp Tinh Quái cường đại đã chiến thắng đối thủ, nhưng Đường Tam lại bị thương.

Hơn nữa nhìn qua, thương thế còn không nhẹ. Sau khi trận đấu chấm dứt đã khiến khán giả vốn đánh cược cho bọn họ trở thành quán quân thi đấu hai người thất vọng, do đó tỉ lệ đặt cược giảm xuống rất nhiều.

Mà càng khiến khán giả đặt cược cho bọn họ tuyệt vọng hơn là, ngày thi đấu cá nhân sau đó, ở trận bán kết, Đường Tam vì thương thế quá nặng nên từ bỏ so tài.

Đúng vậy, hắn từ bỏ tranh tài giữa mình và Đại Miêu, để Đại Miêu trực tiếp đi vào trận chung kết, trở thành một trong hai cái tên cuối cùng.

Mỹ công tử lại thuận buồm xuôi gió, bằng vào thực lực bản thân vô cùng cao, dùng Thiên Cơ Vũ đánh bại cường địch, cũng tiến vào trận chung kết thi đấu cá nhân.
"Vì cái gì?" Đại Miêu trực tiếp tìm tới cửa, vẻ mặt không cam lòng nhìn Đường Tam đang mở cửa cho hắn. Mặc dù sắc mặt Đường Tam có chút tái nhợt, nhưng đây không phải bộ dạng không có lực để đánh một trận.

"Ta bị thương, cũng mệt mỏi rồi. Ta muốn nghỉ ngơi một chút nha." Đường Tam cười ha hả nói.

Đại Miêu cả giận nói: "Ta còn dự định cùng ngươi ở trên đấu trường đường đường chính chính tái chiến một trận đây. Mặc dù ta biết rõ ta không phải là đối thủ của ngươi, nhưng cũng hy vọng có thể trên đài thi đấu kiểu này so đấu một chút, nhìn xem thực lực của mình chênh lệch ở chỗ nào. Hơn nữa, ngươi không muốn cùng nàng hội

họp ở trận chung kết sao? Vì sao lại chọn từ bỏ?"

Đường Tam trước tiên mời hắn vào phòng khách ngồi xuống.

"Ngươi đừng tức giận, chúng ta muốn luận bàn không phải tùy thời đều có thể sao? Hơn nữa, trải qua nhiều ngày thi đấu như vậy, ta đúng là đã mệt mỏi, trong trận đấu với Mông Đặc Đặc chịu một chút ám thương, nghỉ ngơi một ngày cũng tốt để điều dưỡng một chút. Ngươi cho rằng, ngày đó Mông Đặc Đặc dễ bị đánh bại như vậy sao?"
Lời của hắn nửa thật nửa giả, trong trận chiến với Mông Đặc Đặc, Đường Tam đúng là tiêu hao rất lớn Thần Thức cùng Tinh Thần Lực. Nhưng có thể dẫn động Thần Ý Tu La Kiếm đến, không chỉ tốt với Mỹ công tử, mà với hắn cũng là một bước rèn luyện chiết xuất Thần Thức cùng Tinh Thần Lực ở một trình độ nhất định.

Đại Miêu vẫn có chút không cam lòng như trước, còn muốn nói điều gì đó, nhưng Đường Tam lại tiếp tục nói: "Vốn thi đấu hai người là ta phối hợp cùng ngươi, là ta trọng sắc khinh bạn, có lỗi với huynh đệ, không thể cùng ngươi tranh tài. Ở thi đấu cá nhân, ta làm sao còn mặt mũi cùng ngươi so tài a! Lòng ta đã sớm thua ngươi rồi. Cho nên, ngươi không cần để ý. Hơn nữa, nếu thật sự đánh, ta cũng chưa chắc đánh thắng được ngươi. Ngươi bây giờ thế nhưng có Thần Khí."
Nhìn nụ cười cùng bộ dạng nhẹ nhõm của Đường Tam, Đại Miêu hậm hực nói: "Dù sao ngươi như vậy là không tốt. Thân thể của ngươi không sao chứ?"

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Yên tâm đi, sẽ không ảnh hưởng đến thi đấu hai người ngày mai."

Hắn chủ động từ bỏ thi đấu là chuyện đã nghĩ rất kỹ. Trong đó, nguyên nhân trọng yếu nhất chính là vừa nói với Đại Miêu. Kỳ thật

hắn đã sớm nghĩ, nếu trong thi đấu gặp Đại Miêu thì sẽ chủ động từ bỏ. Báo danh thi đấu hai người, lúc đầu hắn đã đồng ý, song khi lâm trận lại đổi ý, vì Mỹ công tử mà bỏ lại Đại Miêu. Dù Đại Miêu không nói gì, nhưng Đường Tam không thể coi là không có chuyện gì xảy ra. Cho nên hắn nhất định phải thể hiện rõ thái độ.

Còn có, hắn âm thầm để Trương Hạo Hiên liên hệ với Cứu Thục, nhân cơ hội này kiếm một món hời lớn.
Tình hình tài chính trong tổ chức Cứu Thục không khá lắm, nếu không cũng sẽ không ham muốn độc chiếm trận bàn của bọn họ. Đường Tam để Trương Hạo Hiên nói với tổ chức, trong trận chiến với Đại Miêu mình sẽ nhận thua, hơn nữa ở thi đấu hai người thể hiện bị trọng thương nên mới từ bỏ thi đấu. Cho nên hai ngày này, tỷ lệ đặt cược hắn và Mỹ công tử đoạt giải quán quân thi đấu hai người thẳng tắp hạ xuống.

Nhờ mấy trận đấu như vậy, chỉ cần tổ chức Cứu Thục hành động thoả đáng thì nhất định có thể kiếm lời lớn. Dù nhỏ yếu thế nào, tổ chức Cứu Thục có thể dẫn đầu nhân loại nhiều năm như vậy nên nội tình vẫn có một chút, đủ để hành động thần không biết quỷ không hay. Hai tộc Yêu Tinh cường đại mà giàu có, thừa cơ mưu lợi, đối với Cứu Thục tuyệt đối là chuyện tốt.
Cho nên, việc hắn đột ngột bị thương rồi nhận thua, thực tế là một công nhiều chuyện. Chỉ cần hắn cùng Mỹ công tử có thể đoạt giải quán quân thi đấu hai người cũng đủ để nàng xác lập uy danh đệ nhất thiên tài mới, đối với việc Mỹ công tử chấp chưởng Khổng Tước Yêu tộc cũng có lợi thật lớn.

Nụ cười thản nhiên hiển hiện trên khuôn mặt, trên mặt Đường Tam toát ra một tia thần quang nhàn nhạt, hắn vỗ vỗ bả vai Đại Miêu, nói: "Hiện tại ngươi hẳn nên chuẩn bị cho trận chung kết đi. Những ngày này Tiểu Mỹ tiến bộ phi thường lớn. Nàng lĩnh ngộ thuộc tính không gian rất sâu sắc, gần đây lại có tiến bộ nhảy vọt, hai loại

huyết mạch cơ bản đã có thể giao hoà và đồng thời sử dụng. Sát ý của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng còn ở trên Sát Thần lĩnh vực, ta cũng không biết Tiểu Mỹ đã lĩnh ngộ bao nhiêu. Dù sao khi đối đầu với nàng, ngươi phải cẩn thận."
Đại Miêu liếc mắt nhìn hắn, hừ một tiếng, nói: "Được rồi, ta trở về, ngươi nghỉ ngơi cho tốt đi. Chúng ta nói rồi, sau khi trở về ngươi nhất định phải luận bàn với ta, hơn nữa không cho phép nhường ta, nhất định phải toàn lực ứng phó."

Chương 574: Sớm chút đột phá

Đường Tam cười khổ nói: "Trở về cái gì a! Sau lần tranh tài này, ngươi có tin hay không, Hoàng Kim Sư Vương nhất định sẽ giữ ngươi ở trong tộc cho đến khi ngươi đột phá Thần cấp. Ngươi đã bước một chân vào ngưỡng cửa đó rồi, vậy hãy ở lại đó đột phá đi a. Chờ sau khi ngươi đột phá Thần cấp rồi, ta còn đánh với ngươi như thế nào?"

Đại Miêu mở lớn hai mắt, hình như đúng là có chuyện như vậy, "Ngươi cũng sớm đột phá đi. Với thiên phú của ngươi, bất cứ lúc nào ngươi cũng có thể đột phá. Ngưỡng cửa Thần cấp khẳng định không có vấn đề với ngươi."

Trong mắt hắn, Đường Tam giống như bách khoa toàn thư, cơ hồ gần như là toàn năng.

Đường Tam cười khổ nói: "Nếu dễ dàng như vậy thì tốt rồi. Muốn đột phá Thần cấp, sắp tới ta sẽ đối mặt với khó khăn ngươi không cách nào tưởng tượng được. Ngươi hẳn cũng biết ta có nhiều loại huyết mạch, nhìn qua dùng rất tốt, nhưng thực tế khi ta thành Thần thì rất phiền toái. Nhưng mà, ta sẽ cố gắng."

Điều hắn không nói là mặc dù cực kỳ khó để trở thành Thần, nhưng chỉ cần hắn vượt qua được ngưỡng cửa đó thì sẽ tiến bắt đầu đi đến một cấp độ đỉnh phong khác, sẽ có được thực lực càng cường đại hơn.

Đến lúc đó, Đại Miêu cũng không thể đuổi theo được. Thần cấp mới là bắt đầu để năng lực kiếp trước của hắn chính thức sống lại.

Sau khi tiễn Đại Miêu đi, Đường Tam liền trở về phòng tu luyện, hắn nói không sai, hôm nay nghỉ ngơi có hiệu quả rất tốt. Lúc trước vì dẫn động Tu La Kiếm mà xuất hiện chấn động trong Tinh Thần Chi Hải đã được phục hồi, nhìn qua Thần Thức cùng Tinh Thần Lực đều giảm bớt một ít, nhưng so với ban đầu lại càng thêm áp súc, không gian Tinh Thần Chi Hải cũng được mở rộng, để hắn có thể dung nạp nhiều Tinh Thần Lực hơn.

Tổ đình tinh anh đại tái chuẩn bị kết thúc, ở thi đấu cá nhân, dù Đại Miêu hay Mỹ công tử đoạt giải quán quân đều là chuyện tốt. Nhưng nó không quan trọng. Thi đấu hai người, hắn và Mỹ công tử nhất định phải giành chiến thắng. Dù thi đấu cá nhân Mỹ công tử chỉ lấy được vị trí á quân, cộng thêm quán quân thi đấu hai người cũng đủ để nàng leo lên đỉnh phong danh tiếng rồi. Khổng Tước Yêu tộc cũng vì vậy mà được lợi lớn.

Ban thưởng nhất định là không ít, đồng thời cũng càng dễ được các Hoàng Giả ủng hộ. Tiếp theo phải xem hành động khi trở về.

Khổng Tước Đại Yêu Vương không còn sống được lâu, nếu không cũng không nói chi tiết cho hắn như vậy. Mà đồ vật tích luỹ từ hành trình Tổ đình lần này thật sự là quá nhiều, sau khi trở về cần tiêu hoá thật tốt.

Lần này đến Tổ đình, người được lợi lớn nhất thật ra là Đường Tam, bởi vì hắn đã làm được điều quan trọng nhất, là sắp xếp được suy nghĩ của mình và biết mình nên đi tiếp như thế nào.

Tuy rằng mọi thứ phát triển càng lúc càng gấp gáp, đặc biệt là giúp Mỹ công tử khống chế thành Gia Lý sẽ càng khó khăn hơn, nhưng so

với lúc trước, lòng tin của Đường Tam đã lớn hơn rất nhiều. Thực lực của hắn cũng tiến bộ không ít trong hành trình lần này.

Hiện tại, hắn chỉ hy vọng Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể giữ lời, tranh thủ cho bọn họ nhiều thời gian hơn, để bọn họ có thêm thời gian phát triển.

Sau khi trở về, việc cần phải làm thật là nhiều! Nếu thực sự có thể cho hắn một năm, hắn chắc chắn sẽ chuẩn bị mọi thứ và giúp Mỹ công tử đạt đến Thần cấp.
Tập trung suy nghĩ, Đường Tam tiến nhập trạng thái minh tưởng.

Ngày hôm sau, tiếp tục thi đấu hai người.

Trận đấu hôm nay chính là trận quyết định tổ hợp tiến vào trận chung kết cuối cùng, cho nên cũng là trận bán kết quan trọng nhất.

Có thể đi đến vòng này, không hề nghi ngờ đều là cường giả. Đối thủ của Đường Tam và Mỹ công tử cũng là như vậy.

Trận đấu hôm trước Đường Tam bị trọng thương, khiến tỉ lệ đặt cược bọn họ là quán quân thi đấu hai người giảm xuống, đã không còn là tổ hợp được ủng hộ nhất. Thi đấu hai người dù sao cũng là tổ hợp hai người thi đấu, nếu thiếu đi một người, một chọi hai, dù mạnh đến cỡ nào hầu như cũng không có khả năng đạt được thành tích tốt.

Nhưng khi trận đấu chính thức bắt đầu, khán giả lại thấy ít nhất bề ngoài thì Đường Tam không hao tổn gì, và hắn cùng xuất hiện với Mỹ công tử trên đài thi đấu.
Trận đấu này diễn ra nhẹ nhàng ngoài dự kiến của tất cả khán giả.

Đường Tam vẫn lựa chọn giống như khi đối chiến với Mông Đặc

Đặc lúc trước, đứng sau lưng Mỹ công tử phụ trợ cho nàng, truyền sức mạnh của mình cho nàng. Mà Mỹ công tử lại thể hiện ra phong thái tung hoành vô địch như mọi khi. Chân đạp Huyền Hoàng Thiên Cơ Vũ, bằng vào Thiên Cơ Linh cùng khống chế không gian, thể hiện ra phong thái gần Thần cấp, từ đầu tới cuối đều áp chế đối thủ đến không còn lực hoàn thủ. Thậm chí còn dùng không gian chi lực phân cách chiến trường, khiến đối phương không thể phối hợp với nhau. Cuối cùng giành được chiến thắng, thuận lợi tiến vào trận chung kết.

Khi chiến đấu chấm dứt, trên khán đài đã xôn xao. Vốn tỷ lệ đặt cược cho Tam Ngũ tổ hợp giảm xuống, không còn đứng đầu nữa lại đảo ngược tình thế. Dù Đường Tam ở thi đấu cá nhân nhận thua mà bị loại, nhưng Mỹ công tử vẫn thể hiện ra thực lực cường đại như cũ. Thậm chí rất nhiều người xem không nhận ra Đường Tam sau lưng Mỹ công tử có tác dụng gì, trận này, tuyệt đại đa số mọi người đều cho là Mỹ công tử dựa vào thực lực của mình đạt được thắng lợi. Nhưng dù nói thế nào, bọn họ đã thẳng tiến vào trận chung kết cuối cùng. Từ hắc mã lớn nhất ở giải thi đấu lần này đến tiêu điểm chói mắt nhất ở hiện tại, Mỹ công tử song song tiến vào trận chung kết thi đấu cá nhân và thi đấu hai người.
Dù Khổng Tước Đại Yêu Vương khi mang theo nàng đến Tổ đình cũng hoàn toàn không nghĩ tới sẽ phát sinh tình huống như vậy. Nhưng sự thật bày ra trước mắt, Mỹ công tử đúng là đã đạt đến cấp độ đó, thậm chí còn khiến người khác cảm giác nàng đã nửa bước Thần cấp rồi.

Sau khi vòng bán kết thi đấu hai người chấm dứt, Đường Tam liền để Mỹ công tử về trước nghỉ ngơi và hồi phục. Đối với trận chung kết giữa nàng và Đại Miêu, Đường Tam cũng không có gì lo lắng. Đại Miêu biết Mỹ công tử quan trọng với hắn, cho nên dù Đại Miêu thắng cũng nhất định sẽ không chính thức khiến nàng bị thương. Mỹ công tử cũng biết quan hệ giữa Đại Miêu và hắn, huống chi Đại

Miêu cùng Sư Hổ tộc đều là trợ lực giúp nàng khống chế thành Gia Lý trong tương lai, cho nên nàng cũng sẽ thu liễm. Mọi người đều là người thông minh, trận chung kết này đều là người nhà, quán quân ở trong tay ai cũng đều giống nhau.
Ở phương diện thi đấu hai người, đối thủ trong trận chung kết của bọn họ không kém, nhưng so với huynh muội Mông Đặc Đặc thì vẫn có chênh lệch nhất định. Đến lúc này đã không còn gì có thể ngăn cản bọn họ giành được giải quán quân.

Tất cả đều phát triển theo hướng tốt. Đường Tam đã nghĩ kỹ, trận đấu vừa kết thúc, sau khi nhận ban thưởng liền lập tức ở cùng Mỹ công tử, dưới sự dẫn dắt của Khổng Tước Đại Yêu Vương, dùng tốc độ nhanh nhất trở về thành Gia Lý.

Hắn đã cùng các đồng bạn thương lượng kỹ, Độc Bạch, Cố Lý, Trình Tử Chanh cùng Vũ Băng Kỷ sẽ ở lại chỗ này một thời gian nữa, tiếp tục leo núi tu luyện, tăng cường thực lực của bản thân. Chờ khi bọn họ tích luỹ đủ thì hẵng quay về. Dù sao Trương Hạo Hiên cũng tạm thời lưu lại, vừa giữ liên lạc với Linh Tê thương hội, tích luỹ thêm chút tài phú, đổi lấy tài liệu bọn họ cần, vừa chiếu cố và chỉ điểm các đệ tử của học viện Cứu Thục.
Ở Tổ đình bên này, tốc độ phát triển rõ ràng nhanh hơn nhiều. Nhất là Độc Bạch, khi trở lại thành Gia Lý mà muốn tăng lên thật sự chỉ có thể dựa vào Đường Tam. Mà ở đây, hắn có thể thông qua leo núi Thiên Hồ cảm nhận khắc sâu số mệnh biến hóa, do đó tự động tăng lên.

Ưu thế lớn nhất của nhân loại so với các chủng tộc khác là trí tuệ. Bản thân Độc Bạch có ngộ tính không kém, hắn cần chỉ là cơ hội. Hơn nữa có vận khí chi lực mà Đường Tam truyền cho hắn lúc trước, ở chỗ này tu luyện rất tốt.

Trận chung kết thi đấu cá nhân Tổ đình tinh anh đại tái cuối cùng

cũng đến.

Trước khi trận chung kết sắp bắt đầu, Đường Tam cũng đã sớm đi tới quảng trường Tổ đình.

Tuy rằng hiện tại hắn không còn là tuyển thủ dự thi, nhưng thành tựu thập lục cường, ở đài khách quý cũng có một chỗ cho hắn. Khổng Tước Đại Yêu Vương đến sớm hơn hắn, khi nhìn thấy Đường Tam đến thì chủ động đến bên cạnh hắn.

"Ngài hảo." Đường Tam gật đầu thăm hỏi.

Chương 575: Trận chung kết

Sắc mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương rất tốt, tựa hồ là vì gặp chuyện vui nên tinh thần thoải mái, không có chút nào giống sinh mệnh đang đi đến cuối.

Hắn cũng gật nhẹ đầu với Đường Tam, nói: "Thật không nghĩ tới Tiểu Mỹ vậy mà có thể song song tiến vào hai trận chung kết."

Đường Tam nói: "Nàng có thiên phú tốt, ngộ tính cũng tốt."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn hắn thật sâu, nói: "Ngươi cũng có công lao thật lớn. Ngươi cố ý không tham gia trận bán kết, phải không?" Hắn cũng biết quan hệ giữa Đường Tam và Đại Miêu, "Ta vốn nghĩ rằng các ngươi sẽ gặp nhau ở trận chung kết."

Đường Tam cười khổ nói: "Ta vẫn nên thu liễm thì tốt hơn. Để mình nàng toả sáng là được rồi. Nếu không sẽ bị đố kỵ."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại nhìn hắn thật sâu, nói: "Từ tình huống cơ thể ngươi có thể thấy, nhiều nhất là ngươi bằng tuổi Tiểu Mỹ, nhưng sự trầm ổn của ngươi lại khiến ta cảm thấy đang trao đổi với đồng bạn cùng lứa tuổi. Có thể nói cho ta biết tại sao hay không? Ngươi là nhân loại kỳ quái nhất mà ta từng thấy."

Đường Tam nhún vai, nói: "Ông cụ non?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Được rồi. Ngươi thấy trận đấu

hôm nay như thế nào?" Hắn chủ động đổi đề tài, từ sau khi Đường Tam hạ huyết thệ, hắn đã không còn hoài nghi nhân loại tràn đầy thần bí này nữa. Trong suy nghĩ của hắn, cơ bản là cho rằng Đường Tam là thiên tài tổ chức Cứu Thục bồi dưỡng ra, đặc biệt đến trợ giúp Mỹ công tử. Hơn nữa hắn là người từng trải, cũng có thể cảm nhận được tình cảm sâu sắc chân thành của Đường Tam đối với Mỹ công tử.

Lúc vừa bắt đầu, hắn vẫn không nguyện ý tiếp nhận, bởi vì trong lòng hắn, Mỹ công tử là người thừa kế Khổng Tước Yêu tộc trong tương lai, dù có liên hôn cũng nên ở với Khổng Tước Yêu tộc, để đảm bảo huyết mạch truyền thừa của hậu đại.

Nhưng theo từng trận đấu, Mỹ công tử dần dần lột xác, cùng với biểu hiện của Đường Tam trong thi đấu, và còn có huyết thệ, cái nhìn của hắn dần bị nghịch chuyển rồi.

Hắn hiểu rõ nữ nhi mình có thực lực như thế nào, nhưng chính vì vậy hắn mới hiểu, trong thi đấu, con gái mình vốn không đạt được thắng lợi. Nhất là một kiếm trảm Mông Đặc Đặc kia không phải là lực lượng của Mỹ công tử. Không phải của con gái, vậy tự nhiên là của người trẻ tuổi này rồi. Người trẻ tuổi này rất thần bí, thậm chí cho hắn cảm giác sâu không lường được.

Có một người phụ tá như vậy ở bên cạnh, còn có huyết thệ trói buộc, đối với việc tương lai Mỹ công tử tiếp nhận vương vị của Khổng Tước Yêu tộc có chỗ tốt cực lớn.

Nụ cười thản nhiên xuất hiện trên khuôn mặt, biểu cảm của Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng dần trầm tĩnh lại, chờ Đường Tam trả lời.

Đường Tam nói: "Dù bọn họ ai đoạt giải quán quân đối với ta cũng

giống nhau. Xét đơn thuần về thực lực, Đại Miêu có lẽ kém hơn Tiểu Mỹ một chút. Nhưng ở phương diện chiến ý, Đại Miêu cứng cáp hơn, hơn nữa huyết mạch của hắn được chiết xuất, cùng với Thần Khí Thí Thần Kiếm, cũng không phải không có lực đánh một trận. Nhưng ta cho rằng Tiểu Mỹ sẽ đoạt giải quán quân. Bởi vì mọi người là đồng bạn, bọn họ sẽ không hạ sát thủ, mà dưới tình huống như vậy, thực lực của Đại Miêu sẽ bị hạn chế nhiều hơn. Thuần thực lực, Tiểu Mỹ hơi nhỉnh hơn, cho nên cuối cùng, khả năng Tiểu Mỹ đoạt giải quán quân sẽ lớn hơn một chút."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nghe hắn phân tích thì khẽ gật đầu. Đường Tam phân tích thậm chí còn chuẩn xác hơn hắn phán đoán, bởi vì Đường Tam rất quen thuộc với chiến lực của Mỹ công tử và Đại Miêu.
Đúng lúc này, trong một đám phòng đã có động tĩnh truyền ra, các vị Hoàng Giả đã đến. Chỉ cần Hoàng Giả ở trong Tổ đình, hầu như hôm này đều đến xem cuộc chiến, quan sát trận đấu cuối cùng này.

Mỹ công tử và Đại Miêu đã lần lượt leo lên đài thi đấu, phân biệt đứng ở hai bên.

Hôm nay Mỹ công tử mặc một bộ váy bạc dài, một đầu tóc đen trong nháy mắt đã chuyển sang màu lam Khổng Tước.

Đại Miêu bên kia, trên người mặc một bộ áo giáp, cầm trong tay Thí Thần Kiếm. Áo giáp dù không phải Thần Khí cũng nhất định là một vật phi phàm, hẳn là Hoàng Kim Sư Vương đưa cho.

Quán quân và á quân dù chỉ kém một thứ tự, nhưng thường chỉ có quán quân mới được nhớ kỹ.

Đúng lúc này, trọng tài xuất hiện.

Một đạo quang mang đỏ rực từ trên trời giáng xuống, vừa vặn rơi xuống giữa đấu trường.
Nhìn thấy vị này, dù là Mỹ công tử hay Đại Miêu cũng không khỏi xúc động. Bởi vì người phụ trách trận đấu cuối cùng không phải ai khác, chính là Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Lựa chọn vị này phụ trách trận chung kết là có ý tứ. Đại Miêu là Sư Hổ tộc, bản thân trên người có huyết mạch Hổ tộc, mà Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng chính là lão tổ tông của Hổ tộc, chính là Hoàng Giả của Hổ tộc.

Mà Mỹ công tử thì sao? Nàng trực tiếp có huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng trên người, cho nên, từ ý nào đó, hai người này đều có quan hệ với Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Thậm chí khi vị Hoàng Giả này xuất hiện, khán giả thậm chí còn có cảm giác kỳ lạ, đó là, dường như Hổ tộc mới là người thắng lợi lớn nhất ở Tổ đình tinh anh đại tái lần này.

Dù Mỹ công tử hay Đại Miêu đạt giải quán quân, đều có huyết mạch Hổ tộc trên người, tuy không phải là Hổ tộc thuần, nhưng vẫn là có a!
Ở các giải thi đấu trước, có thể đi đến cuối cùng, đại đa số đều là Long tộc và Phượng tộc, những chủng tộc cường đại, từ khi nào lại chuyển sang Hổ tộc rồi? Dù Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lúc trước cũng không đi đến trận chung kết cuối cùng ở Tổ đình tinh anh đại tái.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ánh mắt lạnh như băng phân biệt quét qua Đại Miêu cùng Mỹ công tử, hai người cũng đồng loạt khom người thăm hỏi.

"Tới đi, thoải mái bày ra thực lực của các ngươi. Làm hết sức, đây đối với các ngươi là một cơ hội rất tốt." Vị Thông Thiên Triệt Địa

Đại Yêu Hoàng này chưa bây giờ nói nhiều, hôm nay lại hiếm hoi nói một câu.

Nếu có người có thể nhìn thấy ánh mắt hắn thì sẽ phát hiện, khi hắn nhìn Mỹ công tử thì rõ ràng nhu hoà hơn nhiều.

Cho dù là Hoàng Giả, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cũng chưa bao giờ nghĩ đến Mỹ công tử có được huyết mạch của mình lại có thể đi đến trận chung kết cuối cùng ở Tổ đình tinh anh đại tái. Hơn nữa cũng tiến vào chung kết thi đấu hai người. Tuy nói Khổng Tước Đại Yêu Vương mang nàng đến đây, nhưng trên người nàng cũng chảy xuôi huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng a!
Bạch Hổ, trong Hổ tộc cũng xem như quý tộc, nhưng cũng không phải chủng tộc cường đại nhất, Hoàng Kim Thánh Hổ mới là nhất mạch có Hoàng kim huyết mạch.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng sở dĩ cuối cùng thành tựu Hoàng giả là vì huyết mạch biến dị cùng nhiều kỳ ngộ nên cuối cùng mới đi đến đỉnh phong. Nhưng hậu đại của hắn đa số lại là Bạch Hổ bình thường, dù bồi dưỡng thế nào cũng thể trở thành người nối nghiệp chính thức. Đây cũng là nguyên nhân các Hoàng Giả có người thừa kế không nguyện ý quá đắc tội với hắn, một Hoàng Giả không có người nối dõi thì còn để ý cái gì. Hơn nữa càng là Hoàng Giả như vậy lại càng không kiêng kỵ điều gì.

Nhưng lần so tài này, Mỹ công tử dùng thực lực cường đại cùng thiên phú của mình thể hiện ra tiềm năng của bản thân. Tuy đại đa số thời gian nàng dùng Khổng Tước Biến, nhưng điều này cũng có nghĩa là nàng có thiên phú trác tuyệt a! Hơn nữa, nàng cũng từng sử dụng năng lực Bạch Hổ Biến của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, thể hiện ra chiến lực không tầm thường. Nếu tiếp tục bồi dưỡng, tương lai khi thật sự có thể thành tựu Hoàng Giả, tuy phần lớn sẽ đại biểu cho Khổng Tước Yêu tộc, nhưng cũng có huyết mạch Bạch Hổ, Đại

Yêu Hoàng song thuộc tính thì sao lại không thể đồng thời chiếu cố hai chủng tộc đây?
Khổng Tước Đại Yêu Vương tại sao lại mang Mỹ công tử đến dự thi, hơn nữa hy vọng nàng có thể bằng vào Thiên Cơ Linh, Thiên Cơ Vũ đạt được thành tích tốt. Một phần nguyên nhân quan trọng nhất chính là đả động Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng có ủng hộ hay không, đối với việc nàng có thể trở thành Thành chủ thành Gia Lý hay không thậm chí có tác dụng quyết định.

Mà giờ khắc này, khi Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng trở thành trọng tài trong trận chung kết, Khổng Tước Đại Yêu Vương trên mặt đã lộ rõ nụ cười.

Chương 576: Quán quân

Tuy nói mỗi trận chung kết đều do Hoàng Giả làm trọng tài chủ trì, nhưng là vị Hoàng Giả nào thì do nội bộ Tổ đình quyết định. Có thể tranh được vị trí này, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hiển nhiên đã hao tổn không ít tâm tư cùng sự ảnh hưởng của mình.

Điều này đã chứng minh hắn tán thành Mỹ công tử. Mặc dù Đại Miêu cũng có huyết mạch Hổ tộc, nhưng sao có thể thân cận với hắn như Mỹ công tử sở hữu huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Cho nên, hiển nhiên hắn đến là vì Mỹ công tử. Dù Mỹ công tử thua trận đấu này thì nàng cũng được hắn che chở. Đã có Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng xuất hiện, ít nhất trong thời gian này ở Tổ đình thì không cần lo lắng an toàn của nàng.

"Bắt đầu." Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lạnh giọng quát. Lập tức, dù Mỹ công tử hay Đại Miêu đều có thể cảm nhận rõ ràng một cỗ khí tức uy nghiêm tràn ngập bao phủ toàn bộ đài thi đấu, ngăn cách hoàn toàn bọn họ với ngoại giới. Dù là khí tức hay thanh âm đều không thể ảnh hưởng đến bên trong đài thi đấu.

Đại Miêu cầm trong tay Thí Thần Kiếm, đồng tử cơ hồ là lập tức dựng đứng lên. Bên kia, Mỹ công tử huy động Thiên Cơ Linh trong tay, tầng tầng lớp lớp cánh cửa không gian lặng yên mở ra xung quanh nàng.

Song phương đại chiến hết sức căng thẳng!

Đại Miêu thở sâu, xung quanh cơ thể có hào quang màu trắng dũng động, Thí Thần Kiếm trong tay bắn ra hào quang sáng chói. Bên trong kiếm khí màu bạch kim còn ẩn chứa hồng quang nhàn nhạt, hai tròng mắt của hắn trong chớp mắt cũng biến thành màu đỏ, khí thế trong nháy mắt đã bạo tăng, Sư Hổ Kim Cương trực tiếp tăng tới cực hạn. Sát Thần lĩnh vực tự nhiên mở ra, sát khí đang điên cuồng ngưng tụ vào phía trong.

Lúc này Đại Miêu đang đứng ở nơi đó, giống như ấp ủ bên trong cuồng phong bạo vũ, hắn đang điên cuồng súc thế.

Bên kia, Mỹ công tử nhìn thấy một màn như vậy cũng hơi sững sờ. Đối thủ vừa bắt đầu đã tụ lực là sao? Có nghĩa là, công kích tiếp theo không phải thăm dò, mà là toàn lực ứng phó.

Nàng cũng thở sâu, chân đạp Huyền Hoàng, được các phiến cánh cửa không gian phụ trợ mà uyển chuyển nhảy múa. Thiên Cơ Linh nhu hòa huy động, giống như là chất kết dính, đem các cánh cửa không gian nối liền với nhau, tầng tầng lớp lớp.

Lúc này Mỹ công tử giống như đã hoà thành một thể với toàn bộ không gian, khiến cho người ta có một cảm giác vô cùng hư ảo nhưng rất cường đại.

Hai tay Đại Miêu nắm chuôi Thí Thần Kiếm, trọng kiếm chậm rãi nhấc lên chỉ phía trước. Trong quá trình hắn rút kiếm, sát khí điên cuồng cùng khí tức huyết mạch đều hội tụ vào trong Thí Thần Kiếm, khí thế vô cùng cuồng bạo chẳng những không khuếch trương ra ngoài, ngược lại lại thu liễm vào bên trong.

Lúc này bản thân hắn đã hoà thành một thể với Thí Thần Kiếm trong tay, mơ hồ có thể nhìn thấy một thanh cự kiếm lăng không dựng thẳng lên, hơn nữa đang trở nên vô cùng nguy nga. Tất cả

toàn bộ đều nội liễm, hai tròng mắt hắn cũng ngày càng sáng lên.

Đây rõ ràng muốn một lần là xong, chính là một kích chấm dứt chiến đấu, giống như xả thân kích của Đường Tam lúc trước.

Đối diện, Mỹ công tử dường như đã hiểu điều gì đó, váy bạc dài uyển chuyển nhảy múa, tầng tầng lớp lớp cánh cửa không gian xoay tròn xung quanh thân thể nàng, bầu trời trên đầu nàng bắt đầu tối xuống, không phải là âm u, vì trong bóng tối kia có từng điểm tinh quang lập loè, mà các cánh cửa không gian đang xoay tròn, màu sắc cũng dần đậm hơn. Chúng vờn quanh thân thể nàng khiến nàng nhìn qua giống như một lỗ đen.

Biến hoá kỳ dị này đánh mạnh vào thị giác của mọi người, song phương rõ ràng đều đang súc thế, rất có thể sau một kích liền quyết định ai là quán quân.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đã lùi về phía xa, nhìn thấy cảnh tượng này lại không khỏi nhíu mày. Phương thức chiến đấu đơn giản thô bạo này thật có thể phát huy ra toàn bộ thực lực của bọn họ sao? Lúc trước, bọn họ đều thân kinh bách chiến mới đi đến một bước này, bây giờ sao lại qua loa như vậy?

Chỉ có Đường Tam đang quan chiến mới mơ hồ hiểu được ý trong đó.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lúc đầu cũng kinh ngạc, dần dần cũng hiểu được, trên mặt toát ra nụ cười.

Lúc này, song phương súc thế tựa hồ đã đạt đến đỉnh điểm, trong nháy mắt tiếp theo, Đại Miêu đột nhiên rống lên một tiếng, quang ảnh Sư Hổ Thú cực lớn xuất hiện sau lưng hắn, hai tay nắm trọng kiếm trảm xuống, hóa thành một đạo kiếm mang động trời, mang

theo sát khí không gì sánh kịp từ trên trời giáng xuống, chém tới Mỹ công tử ở đối diện.

Thân hình Mỹ công tử trong chớp mắt này lại lặng yên biến mất. Thân thể mềm mại đang nhảy múa của nàng giống như bị lỗ đen phía sau thôn phệ, đã biến mất không còn thấy tung tích.
Mà toàn bộ bầu trời thời khắc này cũng đã trở nên tăm tối, chỉ có kiếm mang bạch kim kia ngang nhiên chém vào lỗ đen.

Lỗ đen điên cuồng xoay tròn, vô số kiếm mang màu bạch kim bị kích động bay tứ tán, nhưng kiếm mang vẫn ngưng thực như cũ, không ngừng chém vào lỗ đen. Mà bạch kim cùng hắc ám mang theo tinh quang va chạm lẫn nhau, một cái đang không ngừng tiêu hao, một cái là Đấu Chuyển Tinh Di biến hoá khó lường.

"Rống ----" Đại Miêu lần nữa phát ra một tiếng rống lớn, quang ảnh Sư Hổ Thú sau lưng đột nhiên tán loạn, hóa thành lưu quang rót vào trong kiếm quang. Trong nhất thời kiếm mang đại thịnh, trong mắt Đại Miêu dường như có quang mang chảy xuôi ra bên ngoài, khí tức của bản thân lúc này cũng tăng tới cực hạn.

Dường như huyết mạch của hắn trong chớp mắt này cũng bắt đầu thiêu đốt vậy, trong hai mắt ân ẩn có kim quang bắn ra, khi huyết mạch đang kịch liệt sôi trào, hào quang bạch kim cũng càng lúc càng sáng tỏ, Thí Thần Kiếm càng bắn ra kiếm mang sáng chói không gì sánh kịp.
"Khanh!"

Dưới công kích của kiếm mang, lỗ đen rút cuộc phá toái, hóa thành vô số quang mang màu đen tản ra xung quanh, kiếm khí màu bạch kim giống như khai thiên tích địa trảm xuống, toàn bộ đài thi đấu bị phân làm hai.

Nhưng bên kia, đối thủ của hắn đã biến mất. Dù sân thi đấu đã bị chia làm hai, nhưng hắn cũng không khoá chặt được đối thủ của mình.

Đấu Chuyển Tinh Di đôi khi không chỉ dịch chuyển công kích của đối thủ, mà còn có thể di chuyển chính mình.

Bằng vào xả thân kích bộc phát, Đại Miêu cuối cùng đã gia trì thêm cho Thí Thần Kiếm trảm xuống, phá vỡ phòng ngự của Đấu Chuyển Tinh Di, nhưng hắn lại không khoá chặt được Mỹ công tử dưới trạng thái Thiên Cơ Vũ. Muốn khoá chặt thiên cơ dễ vậy sao?

Ngân quang lặng yên lập loè, một cánh cửa không gian mở ra trên không trung, Mỹ công tử xuất hiện.
Nhưng khi nàng xuất hiện lại trước mặt mọi người thì một đầu lam Khổng Tước đã biến thành tóc trắng sáng long lanh, ngay cả thân thể mềm mại dường như cũng cao lên vài phần, xung quanh cơ thể có hào quang bạch sắc vờn quanh. Váy dài màu bạc làm nổi lên mái tóc trắng, nhiều hơn một phần sắc bén cùng cao quý, còn có khí tức túc sát nồng đậm.

Bạch Hổ Biến!

Đúng vậy, sau khi dùng Thiên Cơ Vũ ngăn cản một kích kia của Sư Hổ Kiếm Thánh Đại Miêu, Mỹ công tử đã hoán đổi sang Bạch Hổ Biến. Bởi vì Bạch Hổ Biến sẽ khiến phòng ngự của nàng cường đại hơn, năng lực cơ thể cũng mạnh hơn, vừa vặn tiếp nhận ảnh hưởng của công kích vừa rồi.

Khuôn mặt xinh đẹp của nàng có chút trắng bệch, nhưng rất rõ ràng, so với Đại Miêu khí tức đang biến mất nhanh chóng thì tốt hơn nhiều.
Nhìn Mỹ công tử từ trên trời giáng xuống, Đại Miêu dùng Thí Thần

Kiếm chống đỡ lấy thân thể của mình, khóe miệng mơ hồ có tơ máu chảy ra, nhẹ gật đầu với nàng, "Ngươi thắng."

Nói xong, hắn quay người rời đi, cứ như vậy đi xuống đài.

Tới lúc này, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng dường như cũng hiểu được điều gì đó, hai mắt hơi nheo lại nhìn Mỹ công tử từ trên trời giáng xuống, còn có khí tức gần giống mình, sâu trong đáy mắt hiện lên một vòng hào quang phức tạp, tuyên bố: "Tổ đình tinh anh đại tái năm nay, quán quân thi đấu cá nhân, Mỹ công tử đến từ thành Gia Lý."

Không sai, lúc báo danh nàng lưu lại danh hào Mỹ công tử, cho nên Đường Tam đến bây giờ cũng không biết nàng tên thật là gì.

Mỹ công tử nhìn bóng lưng Đại Miêu đi xuống đài, trong mắt hiện lên một vòng hào quang kỳ dị, nàng theo bản năng nhìn về ghế khách quý, thấy được nam nhân đang đeo mặt nạ kia nở nụ cười. Giật mình như mộng, lúc này trong lòng nàng chỉ có cảm giác như vậy.

Chương 577: Quán quân vinh quang, Mỹ công tử

Khi vừa đến Tổ đình, nàng căn bản không nghĩ tới mình sẽ đạt được thứ hạng cao, chỉ nghĩ rằng sẽ cố gắng hết sức. Nhưng từng bước từng bước đi tới, cho tới ngày hôm nay, nàng dựa vào thực lực của bản thân, cuối cùng giành được chức quán quân.

Mà thực lực hiện tại của nàng so với trước kia, dùng từ cách biệt một trời một vực để hình dung cũng không có gì không đúng.

Vừa rồi khi nàng sử dụng Đấu Chuyển Tinh Di, so với lần đầu tiên sử dụng đã bay vọt về chất. Nếu nói lần đầu tiên sử dụng, nàng chỉ biết sơ sơ thì bây giờ đã có thể nói là tiểu thành. Mà những chuyện này có quan hệ cực lớn với khả năng lý giải nguyên tố không gian cùng tố chất thân thể tăng lên, nhất là Tinh Thần Lực tăng lên. Mà tất cả chuyện này đều là hắn mang lại cho nàng.

Quán quân, mình vậy mà giành được quán quân. Có nghĩa là, nàng sẽ thu được tất cả tín vật của các Hoàng Giả, đồng thời thu được ban thưởng lớn nhất.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng chậm rãi đi đến trước mặt nàng, trầm giọng nói: "Giơ tay phải của ngươi lên, tiếp nhận tất cả reo hò đi."

Mỹ công tử lúc này mới kịp phản ứng, chậm rãi giơ lên tay phải của mình, mà giờ khắc này, dưới trạng thái Bạch Hổ Biến, tay phải của nàng vẫn mang theo lợi trảo sắc bén.

Nhìn bàn tay giơ cao của nàng, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng rốt cuộc cũng nở một nụ cười. Đây là chuyện trước đây hắn cũng không làm được a! Mà hiện tại, hậu đại của mình lại làm được. Không sai, nàng chính là hậu đại của mình, là cháu ngoại của mình, cũng sử dụng Bạch Hổ Biến giống mình.

"Hảo hài tử, so với mẹ ngươi còn mạnh mẽ hơn." Thanh âm Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng vang lên trong đầu Mỹ công tử.

Mỹ công tử quay đầu nhìn về phía hắn, ngay lúc này, nàng đâu còn không biết nên làm sao, nhẹ giọng kêu lên: "Ông ngoại."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không nói thêm gì, trong nháy mắt tiếp theo, hắn đã hoá thành một đạo bạch quang bay lên trời và biến mất.

Nương theo kết giới mà Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng tạo ra biến mất, tiếng hoan hô sơn hô hải khiếu trào lên.

Lúc này, tất cả khán giả đều hoan hô một cái tên.

"Mỹ công tử!"

Ở chỗ khách quý, Đường Tam cũng đã sớm đứng lên, đứng sóng vai với Khổng Tước Đại Yêu Vương, nghe từng tiếng hoan hô, nhìn thiếu nữ đứng ở trung tâm sân đấu đang giơ cao tay phải của mình, trên mặt hắn tràn đầy dáng vẻ tươi cười. Mà giờ khắc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng rơi lệ đầy mặt, không khống chế được tâm tình của mình.

Quán quân, Khổng Tước Yêu tộc rút cuộc đã lấy được thành tích huy hoàng trước đó chưa từng có. Đã có quán quân Tổ đình tinh

anh đại tái, chuyện Mỹ công tử kế thừa vương vị sẽ trở nên nước chảy thành sông. Đã có chức quán quân này, khả năng các Hoàng Giả trung lập sẽ ủng hộ nàng lớn hơn. Đã có chức quán quân này, tương lai nàng rất có thể trở thành Hoàng Giả, trở thành một đời Khổng Tước Đại Yêu Hoàng mới.

Tất cả cố gắng cuối cùng không có uổng phí, tất cả đều đang phát triển theo hướng hắn hy vọng.

Giờ khắc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hắn vẫn luôn không sợ chết, khi đối mặt với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng là bộ dạng coi thường sinh tử. Nhưng giờ khắc này, hắn lại không muốn chết, bởi vì hắn muốn nhìn thấy Mỹ công tử dẫn theo Khổng Tước Yêu tộc lần nữa đứng trên đỉnh phong ở Thiên Vũ Đế Quốc, trở thành một đời Hoàng Giả, nhìn Khổng Tước Yêu tộc lần nữa quật khởi, nhìn hào quang Thiên Cơ Linh chiếu rọi trời xanh.

Khuôn mặt Mỹ công tử có chút đỏ lên, xung quanh là các Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc vạn chúng chú mục, nhưng nàng lại là nhân loại. Đúng vậy, dù có huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc hay huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, nhưng nàng vẫn không chính thức thừa nhận chúng. Huyết mạch được nàng thừa nhận chính là đến từ mẫu thân, huyết mạch nhân loại.
Nhân loại, là nhân loại đứng trên đỉnh phong ở Tổ đình tinh anh đại tái. Là nhân loại, nhưng trở thành đệ nhất thiên tài ở Yêu Tinh Đại Lục.

Tổ đình tinh anh đại tái được xưng là cái nôi của các Hoàng Giả, tuy rằng không phải mỗi quán quân đều có thể trở thành Hoàng Giả, nhưng không có vị Hoàng Giả nào lại không xuất thân từ thập lục

cường ở Tổ đình tinh anh đại tái.

Giờ khắc này, Mỹ công tử đã đứng ở đỉnh cao như vậy, cũng có nghĩa là tương lai mở ra một con đường, một con đường quang minh chính đại.

Đại Miêu lúc này đã đi đến đài khách quý, đi tới bên người Đường Tam.

Đường Tam quay đầu nhìn hắn, Đại Miêu trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, "Ngươi nhìn cái gì? Tài nghệ không bằng người không được sao?"

Đường Tam bất đắc dĩ mà lắc đầu cười.
Đại Miêu tức giận: "So với ngươi trực tiếp nhận thua thì tốt hơn nhiều."

Hắn vốn cũng muốn trực tiếp nhận thua, nhưng khó nói với Sư tử tộc nên mới lựa chọn biện pháp như vậy. Nhìn qua dùng xả thân kích toàn lực bộc phát không có vấn đề, nhưng chuyện này khiến hắn không thể bày ra chiến ý hoàn mỹ. Hơn nữa, Sát Thần lĩnh vực là năng lực càng đánh càng mạnh, mà không phải bộc phát trong nháy mắt hay gia trì. Cho nên hắn không có dùng toàn lực. Nếu không, Mỹ công tử dù có thể thắng hắn thì nhất định sẽ phải trả một cái giá đắt, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến thi đấu hai người ngày mai.

Đường Tam nhường Đại Miêu, Đại Miêu lại trả lại Mỹ công tử ở trận chung kết. Có lẽ đây chính là tinh thần đoàn đội.

Đại Miêu thở dài một tiếng, nói: "Dù không làm như vậy, ta cũng không phải đối thủ của nàng. Cảm ngộ của nàng về không gian quá mạnh mẽ, Tinh Thần Lực cũng ở trên ta, cấp bậc của Thiên Cơ Linh

cũng ở trên Thí Thần Kiếm. Nếu tiếp tục chiến đấu, ta cũng không phải đối thủ của nàng. Huống chi nàng còn có có Bạch Hổ Biến tăng cường cơ thể. Tỷ lệ ta chiến thành không tới một phần. Nàng thật sự rất mạnh, chức quán quân này cũng là thực chí danh quy. Cái này khác với trận đấu của ta với ngươi, ngươi rõ ràng có năng lực đánh thắng ta lại cố ý nhận thua."
Đường Tam cười nói: "Làm sao ngươi biết ta có thể đánh thắng ngươi. Hiện tại ngươi đã mạnh hơn nhiều lúc trước, ngươi thế nhưng là Sư Hổ Kiếm Thánh vô địch dưới Thần cấp."

"Cái gì là vô địch dưới Thần cấp, ngươi đang chê cười ta sao? Ngươi, Mỹ công tử, còn có cái tên Mông Đặc Đặc khi không bị thương kia rõ ràng đều ở trên ta. Các ngươi đều không phải Thần cấp nhưng lại hơn hẳn Thần cấp. Bất quá, chờ ta tiến vào Thần cấp hẳn sẽ còn chỗ thuế biến, lúc đó mới triệt để dung hợp Hoàng kim huyết mạch, đến khi đó ngươi cùng ta phải luận bàn thật tốt. Nhìn xem trên Thần cấp ngươi có thể thắng ta hay không. Ngươi cũng phải nhanh tiến vào Thần cấp a!"

Đường Tam cười khổ nói: "Ta cũng muốn lắm, nhưng rất khó."

Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng một bên trầm giọng nói: "Nếu ngươi muốn trùng kích Thần cấp, cần gì thì cứ nói, thành Gia Lý sẽ cung cấp."
Đường Tam khẽ gật đầu. Qua lần so tài này, hắn biết mình đã hoàn toàn được Khổng Tước Đại Yêu Vương công nhận. Thừa dịp vị này còn sống, sau khi trở về phải nhanh chóng giải quyết mẫu thuận nội bộ trong thành Gia Lý.

Mỹ công tử ở trên đài tiếp nhận trọn vẹn nửa giờ hoan hô, sau đó mới đi xuống dưới sự bảo vệ của các hộ vệ.

Hôm nay không tiến hành trao giải, phải chờ đến khi trận chung kết

thi đấu hai người chấm dứt mới đồng thời trao giải. Phải biết rằng, ban thưởng cho quán quân chính là Thần Khí. Nếu hiện tại Mỹ công tử có thêm một kiện Thần Khí, trận chung kết thi đấu hai người còn cần phải tiến hành sao?

Dùng năng lực không gian thoát khỏi vạn chúng chú mục rất tốt, nhưng khi Mỹ công tử xuất hiện trước mặt Đường Tam cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương thì gương mặt xinh đẹp vì hưng phấn mà ửng hồng. Dù sao thì nàng vẫn chỉ là thiếu nữ mười mấy tuổi, rốt cuộc cũng thu được quán quân, tất cả áp lực được giải phóng, tâm lý thoải mái đầm đìa này khiến cả người nàng đều phấn khởi.
Nàng nhìn Đường Tam, lại nhìn Đại Miêu, nói khẽ: "Cảm ơn."

Đường Tam mỉm cười nói: "Đừng nói cảm ơn trước, ngày mai chúng ta còn một trận đấu nữa. Sau khi lấy được quán quân thi đấu hai người thì hưng phấn cũng không muộn."

Nghe hắn nói vậy, tâm tình Mỹ công tử quả nhiên thu liễm vài phần, khẽ gật đầu với hắn, tự tin trong mắt rõ ràng lại cường thịnh hơn.

Chương 578: Không thể nhìn trộm thiên cơ

Luận thực lực chân chính, hiện tại Đại Miêu xác thực không phải là đối thủ của nàng, trận này tuy rằng Đại Miêu có chỗ nhường, nhưng nàng chiến thắng thực chí danh quy. Chỗ tốt lớn nhất của việc này là không ảnh hưởng đến trạng thái thi đấu ngày mai.

Hôm nay Mỹ công tử đoạt giải quán quân, không hề nghi ngờ đã khiến bọn họ có khả năng trở thành quán quân thi đấu hai người ngày mai nhất.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thi triển năng lực không gian, mang theo ba người bọn họ truyền tống rời đi. Hiện tại quảng trường Tổ đình đã chật như nêm cối, không biết bao nhiêu người muốn xem tư thế oai hùng của quán quân mới, nhất là nàng còn rất đẹp, vẫn nên truyền tống rời đi thì hợp lý hơn.

Lần này Khổng Tước Đại Yêu Vương không mang Mỹ công tử trực tiếp trở về chỗ ở, mà đưa bọn họ đến khách sạn Bạch Hổ, sau đó chủ động rời đi, nói là để bọn họ thảo luận chiến thuật cho trận chung kết ngày mai.

Đại Miêu cũng tức thời rời đi, nói là ngày mai sẽ đến cổ vũ cho bọn họ.

Đường Tam mang Mỹ công tử lặng yên trở lại phòng của mình, lúc này khách sạn cũng không có nhiều người.

Đóng cửa phòng, bốn mắt nhìn nhau, trên khuôn mặt đẹp của Mỹ công tử vẫn còn ửng hồng phơn phớt. Sóng mắt lưu chuyển, nhìn Đường Tam trước mặt, tâm tình nàng không khỏi có chút phức tạp và xúc động.

Nhưng khi nhìn thấy mặt nạ trên mặt hắn, phần xúc động này đã được khắc chế rất nhiều, "Ca, cám ơn ngươi. Không có ngươi, ta không có khả năng đoạt giải quán quân."

Đường Tam nhẹ nhàng lắc đầu, "Còn nói cảm ơn gì với ta, đây chính là kết quả mà ngươi cố gắng. Tiếp theo, chờ sau khi dự thi kết thúc, chúng ta cố gắng hết sức mau chóng trở về thành Gia Lý." Vừa nói, hắn vừa dẫn nàng đến phòng khách, hai người ngồi xuống.

Tâm tình kích động của Mỹ công tử dần trở nên bình tĩnh, Đường Tam mỉm cười nói: "Hiện tại ngươi đã Cửu giai, hơn nữa cảm ngộ không gian dần sâu sắc hơn, đã chạm đến cánh cửa Thần cấp rồi. Nhưng ngươi không nên gấp rút đột phá, mà nên tích luỹ, góp ít thành nhiều, khi đột phá sẽ có nhiều chỗ tốt. Từ nhân thể đến Thần cấp, đây là một quá trình phi thường trọng yếu, không chỉ đơn giản là độ kiếp lột xác."

Lúc trước Mỹ công tử còn đang đắm chìm trong cảm giác vui sướng vì đoạt giải quán quân, lúc này nghe Đường Tam giảng thuật thì ánh mắt cũng trở nên nghiêm túc. Theo nàng, Đường Tam chỉ điểm thậm chí còn quan trọng hơn so với phụ thân.

Hắn tiếp tục nói: "Từ người đến Thần, trong quá trình lột xác, cả người đều được tẩy lễ, đối với nhân thể, lôi kiếp chính là một kích thích và loại bỏ tạp chất, cần nhiều hơn là tự động lột xác từ trong ra ngoài. Cho nên trước khi lột xác, tích luỹ càng nhiều thì đến lúc đó sẽ càng có nhiều chỗ tốt, sẽ mang lại cho ngươi nhiều tiềm năng của một cấp độ hoàn toàn mới, điều này khiến ngươi có thể đi xa

hơn trong tương lai. Tiếp theo việc ngươi cần làm là cảm ngộ tốt hơn không gian chi lực, đồng thời tận lực áp súc huyết mạch chi lực và Tinh Thần Lực để trì hoãn thời gian độ kiếp. Đồng thời, ta đề nghị ngươi bắt đầu nên tập trung hơn vào Bạch Hổ Biến."

"Bạch Hổ Biến có thể cho ra đời một cường giả cường đại như Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, vậy những thứ trong đó tuyệt sẽ không kém so với Khổng Tước Biến. Hiện tại khi chiến đấu ngươi chủ yếu dùng Khổng Tước Biến, mà khi Tinh Thần Lực tăng lên, huyết mạch chi lực chỉnh thể tăng lên, kỳ thật ngươi đã có thể kết hợp chúng và đồng thời sử dụng. Bạch Hổ Biến tăng lên, đạt đến cấp độ lý giải như Khổng Tước Biến thì thời điểm độ kiếp sẽ gặp nhiều khó khăn hơn, nhưng một khi độ kiếp thành công thì chỗ tốt đem lại là cực lớn. Bạch Hổ Biến hộ thể, Khổng Tước Biến thiên kỳ bách biến cảm ngộ thiên cơ, hai cái hỗ trợ lẫn nhau sẽ mang lại cho ngươi những thay đổi khác biệt. Còn có, ngươi nhất định phải hiểu được một vòng kiếm ý lần trước, đối với ngươi nó rất trọng yếu. Nó là Thần Khí còn ở trên Thiên Cơ Linh, tương lai nó mới là vũ khí chính thức của ngươi."
Nghe Đường Tam nói, đôi mắt Mỹ công tử lưu chuyển, vừa gật đầu, thấp giọng cười nói: "Thi đấu vừa xong, ngươi không thể để ta vui vẻ trong chốc lát hay sao?"

Đường Tam sửng sốt một lát, cũng cười cười, "Về sau rồi nói vậy."

Mỹ công tử lại lắc đầu, ngẩng đầu lên nhìn hắn cười nói: "Ngươi nói đi, ta biết ngươi cũng vì muốn tốt cho ta."

"Ân." Đường Tam gật nhẹ đầu, nói: "Còn có một chuyện ta phải trịnh trọng nhắc nhở ngươi."

Nhìn bộ dạng nghiêm túc của hắn, Mỹ công tử cũng thu lại dáng vẻ tươi cười.

Đường Tam nói: "Năng lực thăm dò thiên cơ của Thiên Cơ Linh ngươi nhất định phải hạn chế dùng, thậm chí là không nên dùng."

Mỹ công tử sửng sốt, Thiên Cơ Vũ, năng lực mạnh nhất của nàng chính là mượn thiên cơ mà chiến, hoặc là nhìn trộm thiên cơ, đoán trước tương lai. Ở phương diện nào đó, nó thậm chí còn mạnh hơn Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng khống chế số mệnh. Hiện tại Đường Tam nói nàng không nên sử dụng, đây không phải là phế bỏ năng lực mạnh nhất của Khổng Tước Biến hay sao?
Đường Tam nhìn vẻ mặt không hiểu của nàng, than nhẹ một tiếng, nói: "Ta đã nghe phụ thân ngươi nói một ít chuyện có quan hệ đến Thiên Cơ Linh. Tổ tiên của Khổng Tước Yêu tộc, vị Khổng Tước Đại Yêu Hoàng kia vì sao lại có tuổi thọ ngắn ngủi, không dài như các Đại Yêu Hoàng khác? Còn có trong gia tộc các ngươi, vì sao các đời tộc trưởng tuổi thọ cũng không dài? Chuyện này đều có liên quan đến Thiên Cơ Linh."

"Thiên Cơ Linh thăm dò thiên cơ, đây là một năng lực tương đối mạnh. Nhưng ngươi có biết không? Cho dù cường giả cấp độ Đại Yêu Hoàng cũng không có khả năng chính thức nhìn thấy tương lai, thậm chí dù cấp độ cao hơn bọn họ cũng không được. Bởi vì thiên cơ bất khả lộ. Nhìn trộm thiên cơ chắc chắn sẽ bị phản phệ, và phần phản phệ này là chí mạng. Cho nên, tận khả năng không nên sử dụng nó, tốt nhất là không sử dụng. Hiện tại ta chưa nghĩ ra cách xử trí Thiên Cơ Linh này, nhưng tương lai ta hy vọng ngươi không dùng nó. Ta sẽ đưa ngươi một kiện Thần Khí còn cường đại hơn nó, cũng là Thần Khí thích hợp thủ hộ ngươi hơn. Nhất định không nên dùng năng lực nhìn trộm thiên cơ, phần phản phệ này là đặc thù, không có bất kỳ năng lực nào có thể vãn hồi."
Mỹ công tử ngẩn người, "Nghiêm trọng như vậy sao?"

Đường Tam vô cùng nghiêm túc nói: "Nghiêm trọng, vô cùng nghiêm

trọng. Chuyện khác còn dễ giải quyết, nhưng chuyện này ta không có bất kỳ biện pháp nào."

Năm đó, ở kiếp trước của Mỹ công tử, vì sao một đời Thần Vương như hắn lại không thể cứu được vợ của mình, chính là vì nàng đã giúp hắn vượt qua cửa ải khó khăn, đã thay hắn đổi thiên cơ và thu được một tia sinh khí, còn mình nàng lại nhận lấy phản phệ. Thời điểm đó chính Đường Tam cũng không biết, về sau hắn biết rõ thì đã quá muộn rồi. Lúc đó hắn mới hiểu được, hoá ra thê tử trong lúc vô hình đã vì hắn mà trả giá nhiều như vậy.

Mỹ công tử có thể cảm thụ được tâm tình khẩn trương của hắn, đây là lần đầu tiền nàng cảm nhận được điều này trên người Đường Tam. Cho dù khi đối mặt với một đối thủ đáng gờm như Mông Đặc Đặc, hắn đều rất tự tin. Nhưng trong phần khẩn trương này, đôi mắt hắn thậm chí còn lộ ra một chút hoảng sợ. Đây là điều mà Mỹ công tử chưa từng thấy trước đây.
"Ca, ta rất muốn đáp ứng ngươi. Nhưng mà, ta không thể khẳng định ta có thể làm được. Nếu quả thật đứng trước sinh tử tồn vong, khi thành Gia Lý bị đe doạ cực lớn, ta không thể không dùng năng lực này. Mong ngươi hãy hiểu cho ta." Nàng khẽ nói.

"Ngươi còn có ta. Chỉ cần có ta bên cạnh, sẽ không có bất kỳ kẻ nào có thể uy hiếp được ngươi." Đường Tam rất nghiêm túc nói.

Mỹ công tử lại nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Nhưng đến hiện tại ta cũng không biết ngươi trông thế nào. Ta cảm giác được ngươi đáng giá để ta tín nhiệm, cũng cảm giác được ngươi rất tốt với ta. Nhưng cái mặt nạ này chung quy vẫn là ngăn cách giữa chúng ta. Ngươi sao không thể tháo nó xuống, để ta nhìn thấy dáng vẻ của ngươi?"

Đường Tam nói: "Nếu ta tháo mặt nạ xuống, để ngươi thấy được bộ dáng của ta, ngươi có thể cam đoan về sau không sử dụng Thiên Cơ

Linh nhìn trộm thiên cơ hay không?"
Mỹ công tử mở lớn hai mắt, "Có cần ta thề hay không?"

Chương 579: Sau trận chung kết sẽ để ngươi nhìn

"Không cần." Đường Tam thốt lên, "Nếu quả thật gặp nguy hiểm sinh tử mà không có ta ở bên cạnh, vì bảo vệ sinh mệnh thì đương nhiên phải dùng. Hơn nữa, ngươi không cần phải thề."

Mỹ công tử nói: "Vậy ngươi tháo mặt nạ xuống để cho ta nhìn."

Đường Tam do dự, hiện tại hắn thật sự không biết sau khi tháo mặt nạ xuống, Mỹ công tử nhìn thấy khuôn mặt mình thì sẽ có phản ứng gì. Dù sao, tính theo tuổi thì hắn còn nhỏ hơn nàng. Hắn căn bản không thể giải thích được vì sao tuổi còn nhỏ như vậy lại có năng lực như hiện tại.

Hắn càng sợ quan hệ giữa mình và Mỹ công tử thật vất vả mới tốt đẹp hơn lại bị phá hư.

Mỹ công tử nói: "Còn không chịu sao? Ca, ta không rõ vì sao ngươi lại không muốn tháo mặt nạ xuống. Dù tướng mạo của ngươi như thế nào, chẳng lẽ ta lại để ý sao? Vậy ngươi cũng quá coi thường ta rồi."

"Không phải tướng mạo có vấn đề." Đường Tam cười khổ nói.

Mỹ công tử ngẩn người, nhưng nàng lập tức nghĩ đến điều gì đó, đột nhiên đôi mắt đẹp trừng lớn, hỏi: "Chẳng lẽ ngươi là người ta quen biết hay sao?"

Đường Tam trầm mặc, cô nương thông minh này, nàng cuối cùng cũng đoán được.

Mỹ công tử ngơ ngác nhìn hắn, muốn tìm chút dấu vết trong đó, nhưng cuối cùng nàng vẫn không nhìn ra, dưới mặt nạ này rốt cuộc ẩn giấu khuôn mặt nào mà nàng quen biết, trong ấn tượng của nàng vốn không có tồn tại như vậy a!

Nàng chậm rãi đưa tay lên, muốn chạm lên mặt nạ của Đường Tam.

Đường Tam đưa tay ngăn trở nàng, rốt cuộc hạ quyết tâm, nói: "Như vậy đi, ngày mai sau khi trận chung kết thi đấu hai người kết thúc, ta sẽ để cho ngươi nhìn. Đợi thêm một ngày, để tránh ảnh hưởng đến thi đấu ngày mai, được không?"

Mỹ công tử thả tay xuống, chỉ thêm một ngày, cũng không cần vội, nàng chậm rãi gật nhẹ đầu, nói: "Được, vậy thì ngày mai, nói lời giữ lời nha."

Kỳ thật lúc này Đường Tam rất khẩn trương. Tháo mặt nạ xuống, để lộ diện mạo trước mặt Mỹ công tử, hắn thật sự rất khẩn trương.

"Vậy ngươi nhất định phải nhớ kỹ lời ta nói, nhất định không được nhìn trộm thiên cơ, dù ai yêu cầu ngươi cũng không được làm. Không thể coi thường bị thiên cơ phản phệ được."

Mỹ công tử gật nhẹ đầu, nói: "Được rồi, ta tận lực không sử dụng là được."

Trên mặt Đường Tam toát ra nụ cười, thật muốn ôm nàng một cái a! Đáng tiếc vẫn chưa đến lúc. Chờ sau khi mình tháo mặt nạ xuống, để nàng nhìn thấy khuôn mặt thật của mình, hơn nữa còn

tiếp nhận mình thì có lẽ có thể tiến thêm một bước nữa. Mình sẽ trở thành phụ tá đắc lực của nàng, trở thành người thân cận nhất bên nàng, để nàng ở thế giới này dần yêu mình, trở thành người yêu của mình, cùng nàng làm bạn cùng nhau trưởng thành, chờ đến khi trở lại cấp độ Thần Vương sẽ mang nàng về nhà.

Trong chớp mắt này, trong lòng Đường Tam trở nên ấm áp hơn, mọi chuyện đều đang phát triển theo hướng tốt. So tài lần này đối với bọn họ quả thực có trợ giúp không nhỏ. Chỉnh thể thực lực tăng lên, quan hệ giữa hắn và Mỹ công tử cũng trở nên càng thêm mật thiết.

Một nụ cười hiển hiện trên khuôn mặt Đường Tam, trên mặt hắn toát ra một ánh sáng dìu dịu, "Chúng ta nghiên cứu một chút chiến thuật ngày mai đi."

"Được!"

Sau đó chính là thảo luận tranh tài ngày mai. Trên thực tế, đối thủ của bọn họ không thể cường đại hơn huynh muội Mông Đặc Đặc. Mà bây giờ bọn họ so với lúc chiến đấu với Mông Đặc Đặc còn mạnh hơn. Quán quân thi đấu hai người dường như đã nắm chắc trong tay bọn họ.

Tâm Đường Tam thậm chí đã bay về thành Gia Lý, bắt đầu cân nhắc sau khi trở về thì nên làm như thế nào để tiêu hoá những thu hoạch của chuyến đi này. Nhất là thu được nhiều đồ tốt như vậy, phải đem chúng trở thành chiến lực mới là tốt nhất. Còn có phải trợ giúp Mỹ công tử tăng lên, lĩnh ngộ Bạch Hổ Biến, cảm thụ nhiều lực lượng hơn nữa, từ đó để Mỹ công tử càng trở nên cường đại hơn, sớm ngày đột phá thành Thần.
Thời gian ở cùng nàng sao trôi qua thật nhanh, hai người ở cùng nhau đến chạng vạng tối, từ lúc đầu bố trí chiến thuật so tài ngày

mai đến sau đó Đường Tam chau truốt lại năng lực cho nàng, dạy nàng làm thế nào để có thể dung hợp hai loại huyết mạch rồi sử dụng, làm sao để tăng cường năng lực của Bạch Hổ Biến, những điều này đều hữu dụng với Mỹ công tử.

Kỳ thật hiện tại nàng đã tiến bộ phi thường lớn, nhất là khả năng lĩnh ngộ của nàng đã lên một tầm mới, vượt ra khỏi dự đoán của Đường Tam. Thời gian tiếp theo nàng chỉ cần tích luỹ nhiều hơn, làm chuẩn bị để đột phá Thần cấp.

Sau khi ăn xong cơm tối, Mỹ công tử mới trở về chỗ ở, Đường Tam cũng trở về gian phòng của mình.

Sau cuộc tranh tài ngày mai, phải để nàng nhìn thấy mình là ai sao? Lúc đó nàng sẽ có phản ứng như thế nào?
Giờ khắc này, Đường Tam thật sự không thể bình tĩnh được. Hắn lo lắng sau khi Mỹ công tử biết Tu La là Đường Tam thì có xuất hiện tình huống phản ứng quá khích hay không, cũng lo lắng khi nàng biết mình là ai có đánh mất hảo cảm thật vất vả mới có này hay không. Dù sao, chuyện này là Đường Tam che giấu thân phận với nàng, hắn lừa gạt nàng. Hơn nữa, lúc trước nàng còn nhờ Tu La đi tìm Đường Tam đó.

Ngẫm lại thì, lúc trước Tu La muốn nàng tặng hắn chén trà sữa, nàng lại cho Đường Tam. Nếu biết Tu La và Đường Tam là cùng một người, nàng có cảm giác chết lặng hay không?

Lúc này, tâm tình của hắn so với lúc đối mặt với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng còn phức tạp hơn một chút.

Làm sao mới tốt đây? Tâm tình Đường Tam quả thực có chút không thể bình tĩnh.

Nhưng hắn cũng hiểu rõ, tấm mặt nạ này hiện tại đã trở thành ngăn cản rất lớn giữa hắn và Mỹ công tử, nếu không tháo xuống để nàng xem mình là ai thì chỉ sợ quan hệ giữa hai người rất khó có thể tiến triển thêm.
Cứ như vậy đi, nếu đã đáp ứng nàng thì không thể lùi bước, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Nghĩ tới đây, Đường Tam không khỏi có chút mặt đỏ tim run. Hiện tại hắn chỉ cầu nguyện Mỹ công tử có thể tiếp nhận sự thật Tu La chính là Đường Tam.

Một đêm này, đối với Đường Tam chính là dài dằng dặc.

Hiện tại toàn bộ Tổ đình cũng trong trạng thái hưng phấn. Cái tên Mỹ công tử đã vang vọng khắp nẻo đường cuối ngõ trong Tổ đình.

Đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ, không phải Long tộc, không phải Phượng tộc, cũng không phải Bỉ Mông Cự Thú tộc, những chủng tộc cường đại này, mà là người của Khổng Tước Yêu tộc.

Phượng Hoàng cùng Khổng Tước đã từng là Bách Điểu Chi Vương, vì danh hiệu này mà không ngừng tranh chấp. Cuối cùng Phượng Hoàng tộc chiếm thế thượng phong, Khổng Tước Yêu tộc xuống dốc.
Nhưng không ai ngờ tới, sau khi Khổng Tước Đại Yêu Hoàng qua đời nhiều năm như vậy, một thiếu nữ có ba loại huyết mạch, nhân loại, Khổng Tước và Bạch Hổ lại lần nữa đứng trên đỉnh phong.

Hiện tại rất nhiều cường giả trong Tổ đình đều nhận thức là, Mỹ công tử là vị kế tiếp vì huyết mạch biến dị mà trở thành cường giả. Vấn đề lớn nhất của huyết mạch biến dị chính là truyền thừa rất khó khăn, nhưng một khi biến dị tốt thì có khả năng có năng lực vượt trội.

Huống chi Khổng Tước Biến cùng Bạch Hổ Biến đều là huyết mạch cấp một, cho nên, nàng cường đại cũng là chuyện đương nhiên. Hơn nữa nàng còn có ngộ tính tốt như vậy, ngay cả Thiên Cơ Vũ cũng có thể sử dụng được, Đấu Chuyển Tinh Di vốn Thần cấp trở lên mới có thể khống chế, nàng ở dưới Thần cấp đã đạt tới trình độ tiểu thành. Chuyện này đã thể hiện ra nàng có thiên phú trác tuyệt. Nàng thậm chí còn chiến thắng Độc Giác Hắc Long Vương Mông Đặc Đặc cường đại, cuối cùng trở thành nhân tài kiệt xuất trong thế hệ trẻ. Hơn nữa, nàng còn có dung nhan tuyệt mỹ, khí chất cao quý. Trong một đêm, Mỹ công tử đã trở thành nhân vật chạm tay có thể bỏng ở Tổ đình.

Chương 580: Trọng tài cuối cùng, Chúa Tể Vận Mệnh

Vì vậy, khi trời tờ mờ sáng, trước khi trận đấu chung kết thi đấu hai người diễn ra, toàn bộ quảng trường Tổ đình đã chật như nêm cối. Những người có vé đã sớm vào bên trong, còn những người không có vé thì đợi ở bên ngoài. Mặc dù họ biết rằng Mỹ công tử có năng lực không gian và có thể truyền tống vào trong nhưng họ vẫn hy vọng có thể nhìn thoáng qua nàng.

Đồng thời ở lại đây, khi trận đấu kết thúc thì họ có thể nhận được kết quả cuối cùng sớm hơn. Vậy là đủ rồi! Hôm nay bọn họ có mặt ở đây là để chứng kiến thời khắc lịch sử.

Phải biết rằng, Tổ đình tinh anh đại tái lần này mới xuất hiện hạng mục thi đấu hai người, mà dường như muốn xuất hiện quán quân kép rồi. Trong tương lai chuyện này có lặp lại hay không thì không biết, nhưng đây tuyệt đối là lần đầu tiên trong lịch sử.

Hôm nay bầu trời Tổ đình có chút âm u, mây mù dày đặc và có phần hơi khó chịu. Nhưng chuyện này không hề ảnh hưởng đến tâm trạng hừng hực của mọi người. Bọn họ tràn đầy kỳ vọng vào một trận đại chiến, một trận đấu tuyệt vời mà hai bên cường đại sẽ mang đến.

Đường Tam mang theo mũ trùm đầu bước vào quảng trường Tổ đình. Tuy rằng hắn cũng có Khổng Tước Biến, nhưng vẫn rất ít khi sử dụng nên không truyền tống đi vào.

Là tuyển thủ vào bán kết thi đấu cá nhân, lại là đồng bạn của Mỹ công tử ở thi đấu hai người, truyền thuyết liên quan đến hắn cũng không ít, sự chú ý cũng không thấp. Nhưng chỉ cần hắn tháo mặt nạ xuống thì không có ai nhận ra hắn. Đường Tam đeo mặt mạ mới là Tu La.

Cho nên, khi hắn đi vào quảng trường Tổ đình thì không gặp phải cản trở nào.

Cảm nhận được sự nhiệt tình của mọi người, Đường Tam không khỏi thầm than trong lòng, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc tôn sùng vũ lực, tôn trọng cường giả, việc hai đại chủng tộc có thể liên tục sản sinh ra các cường giả cường đại có quan hệ rất lớn đến tính hiếu chiến của người dân. Hơn nữa bọn họ được trời ưu ái, dùng huyết mạch tu luyện mới có cục diện ngày hôm nay.

Điều này khiến hắn không tự giác nghĩ tới Địa Ngục Hoa Viên, địa phương mà địa ngục thiên đường đều ở nhân gian. Tuy rằng hiện tại hắn không biết Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đã làm như thế nào, nhưng hắn biết, Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc có thể trở thành tồn tại cường đại nhất tinh cầu này có quan hệ cực lớn với việc hội tụ số mệnh và may mắn, kéo theo hai đại chủng tộc không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Tương lai, nếu nhân loại muốn có được chỗ đứng trước Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc thì nhất định phải phá vỡ phần số mệnh này.

Cho nên, Địa Ngục Hoa Viên là nơi Đường Tam nhất định phải đến trong tương lai, hơn nữa là phải đến trước Thần cấp. Sau Thần cấp có lẽ không vào được, bởi vì đạt đến cấp độ Thần cấp dường như bị áp chế, cho nên mới có quy tắc, thử thách sinh tồn ở Đấu Thú Tràng

Tổ đình không cho phép Thần cấp tiến vào.

Mình nhất định phải đến nơi đó lần nữa, với thực lực hiện tại, khi tiến vào đó hẳn là có thể biết rõ ràng hơn chút gì đó rồi.

Đã có kinh nghiệm lần trước, hơn nữa Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực tồn tại, có rất ít thứ trong Địa Ngục Hoa Viên có thể uy hiếp hắn.

Trong lần so tài này, Đường Tam còn chưa lần nào vận dụng năng lực thuộc về Linh Tê Thiên Nhãn, không để lộ ra ngoài chút vận khí nào, thậm chí còn không vì mình gia trì vận khí để rút thăm tốt hơn, chính là sợ bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng phát hiện ra.
Lặng yên đi vào trong khu đợi chiến, Mỹ công tử còn chưa tới, hắn đến trước nên ở đó ngồi chờ nàng.

Lúc này hắn đã mang mặt nạ, trận chung kết hôm nay không khó, tình huống của đối thủ bọn họ đã nắm rõ ràng.

Đúng lúc này, ngân quang lập lòe, bên cạnh đã xuất hiện một bóng người ưu nhã.

"Ca." Thanh âm quen thuộc dễ nghe vang lên lập tức khiến khoé miệng Đường Tam cong lên, quay đầu nhìn người bên cạnh.

Mỹ công tử vẫn mặc một bộ váy bạc dài, đứng ở bên cạnh nở một nụ cười thật tươi.

Khí sắc của nàng rất tốt, hiển nhiên hôm qua nghỉ ngơi rất không tệ. Chức quán quân đã làm nàng tự tin hơn, khí chất và hào quang quanh người cũng thay đổi. Là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ, có thể trở thành Đại Yêu Hoàng trong tương lai, cuối cùng đã khiến nàng có chút cải biến.

"Đêm qua ta dẫn đạo Bạch Hổ Biến, theo như lời ngươi nói không ngừng thử nghiệm hoán đổi hai loại huyết mạch, tìm kiếm một số điểm chung, quả thực phát hiện một số điều rất thú vị. Chờ sau khi ta có thể dung hợp chúng, thực lực của ta nhất định sẽ tăng lên. Chỉ cần đủ cường độ, huyết mạch càng nhiều thì sẽ càng cường đại hơn a! Khó trách ngươi lại mạnh như vậy." Mỹ công tử truyền âm nói với Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười gật đầu, nàng thật sự rất thông minh, một điểm liền thông.

Mỹ công tử có chút tò mò hỏi: "Ca, ngươi rốt cuộc có bao nhiêu loại huyết mạch?" Dù là nàng cũng không biết hiện tại Đường Tam có tổng cộng bao nhiêu loại huyết mạch.

Đường Tam nói: "Đêm nay đi, chờ khi trận đấu kết thúc, sau khi nhận thưởng, trên đường trở về ta sẽ nói cho ngươi."
Vừa nghĩ hôm nay hắn sẽ tháo mặt nạ xuống, để mình nhìn thấy gương mặt thật của hắn, hai mắt Mỹ công tử không khỏi sáng ngời. Nàng cười tươi nói: "Được."

Chờ sau khi trận đấu chấm dứt, hắn đúng là muốn cùng Mỹ công tử nói chuyện thật tốt, hy vọng nàng có thể tiếp nhận thân phận thật sự của mình. Sau khi đạt giải quán quân, nàng cũng có năng lực cơ bản để tự vệ, tiếp theo, họ cần phải cùng nhau cố gắng để tiến về phía trước. Điều này cũng đòi hỏi bọn họ phải hợp tác vô cùng chặt chẽ.

Lúc này, trên khán đài cũng đã sớm kín hết chỗ ngồi, rất nhiều ánh mắt đều đang nhìn về phía khu đợi chiến bên này. Tuy nhiên địa thế của khu đợi chiến tương đối cao nên chỉ có khu khách quý mới có thể nhìn rõ bên này.

Trong khu đợi chiến bên này cũng chỉ có hai người Đường Tam và Mỹ công tử, đối thủ của bọn họ ở khu đợi chiến phía đối diện.
Hai người kề vai sát cánh đứng cạnh nhau, vô hình lại trở thành đối tượng được khu khách quý chú ý. Đường Tam đột nhiên cảm thấy điều gì đó, ánh mắt quét qua chỗ các Hoàng Giả trên khu khách quý. Hắn mơ hồ cảm giác được có Thần Thức xẹt qua bên này, hơn nữa mang theo hơi thở lạnh như băng, hiển nhiên là không có thiện ý.

Trong trận đấu bọn họ có biểu hiện cực kỳ tốt, không ngừng thẳng tiến về phía trước, cuối cùng đi tới trận chung kết. Tuy rằng có một người mạnh mẽ như Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng tán thành, nhưng đồng thời cũng nghênh đón một số ác ý.

Dù sao, người phản đối Khổng Tước Yêu tộc nhiều hơn người ủng hộ, vì vậy, con đường phía trước thực sự sẽ rất khó khăn.

Trên sân khấu, một bóng người từ trên trời hạ xuống giữa trung tâm sân thi đấu.
Quang ảnh nhàn nhạt lập loè khiến người ta có cảm giác kỳ lạ. Khi vị này xuất hiện ở giữa sân thi đấu, sắc mặt Đường Tam trở nên ngưng trọng hơn.

Trong các Hoàng Giả, nếu hỏi người hắn kiêng kỵ nhất là ai thì chắc chắn là người nhìn bề ngoài không có sức chiến đấu nhưng lại thống lĩnh toàn bộ Tổ đình, Chúa Tể Vận Mệnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Mà hắn cũng không nghĩ tới vị này sẽ xuất hiện trên đài thi đấu. Chẳng lẽ, hắn muốn đích thân làm trọng tài hay sao? Nhưng hắn không phải không có năng lực thực chiến sao?

Trong chớp mắt khi Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng xuất hiện, lập tức toàn trường đều yên tĩnh lại, cơ hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được,

mọi ánh mắt đều tập trung lên người vị này.

Ánh mắt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng quét qua khán đài với nụ cười thản nhiên, lập tức, tất cả người xem đều có cảm giác như được tắm trong gió xuân, dường như họ đang được vận mệnh chiếu cố. "Chúa Tể Vận Mệnh! Chúa Tể Vận Mệnh! Chúa Tể Vận Mệnh! Miện hạ vạn tuế!"

Tiếng hoan hô liên tiếp vang vọng khắp quảng trường Tổ đình.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng làm ra một động tác hai tay ấn xuống, lập tức toàn trường an tĩnh lại, mọi ánh mắt đều tập trung trên người hắn.

Chương 581: Cửu Dương Kiếm

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng mỉm cười nói: "Giải thi đấu năm nay đã tiến hành đến hôm nay là trận cuối cùng. Dù thi đấu cá nhân hay thi đấu hai người, tất cả các tuyển thủ dự thi đều đã thể hiện ra phong thái và thực lực của người trẻ tuổi. Nhất là thi đấu hai người, năm nay mới là lần đầu tiên tổ chức cũng đã cho chúng ta thấy được sự phối hợp ăn ý giữa những người trẻ tuổi. Trận đấu hôm nay, ta tự mình làm trọng tài, quyết định xem quán quân cuối cùng là ai. Mời tuyển thủ dự thi đăng tràng."

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thật sự tự mình là trọng tài?

Nghe hắn nói, Đường Tam trong lòng không khỏi trở nên nghiêm nghị. Trước mặt vị này, nhất là trong quá trình thi đấu, hắn sợ mình che giấu không đủ tốt.

Nhưng dù nói như thế nào cũng chỉ có thể tiếp tục thôi.

Mỹ công tử cùng Đường Tam rời khỏi khu đợi chiến, nhanh chóng đi lên đài thi đấu, đối thủ của bọn họ cũng đã leo lên đài tranh tài rồi.

Đứng đối diện Đường Tam và Mỹ công tử là một tổ hợp cường đại, có thể đi đến trận chung kết thi đấu hai người, bọn họ cũng phải vượt qua rất nhiều chông gai. Mà tổ hợp này cũng phi thường kỳ lạ. Bọn họ là tổ hợp hiếm hoi Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc kết hợp.

Trước đó bọn họ đã gặp tổ hợp Phượng Tê Ngô Đồng Mộc, nhưng đôi này lại khác và có chút kỳ lạ hơn. Trong tổ hợp này, Yêu Quái Tộc là một nam tử có dáng người thon dài, nhìn thẳng mà sắc bén, đang dùng mục quang sáng rực nhìn Mỹ công tử. Mà bên người hắn là một nữ tử. Nàng ta mặc một bộ quần áo màu đỏ, tướng mạo bình thường, sắc mặt nghiêm nghị. Nàng rõ ràng đứng lùi phía sau nam tử nửa bước, thể hiện ra trong tổ hợp này, nam tử Yêu Quái Tộc làm chủ.

Trước đó Đường Tam và Mỹ công tử cũng biết một chút về tổ hợp này. Nam tử kia là Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch, cũng chính là đích truyền của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng. Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất tộc thậm chí không tham gia thi đấu cá nhân, có hắn tham gia thi đấu hai người, mà một đường đi đến trận chung kết. Mà đồng đội của hắn, nữ tuyển thủ Tinh Quái Tộc kia đến từ Liệt Dương Hoa Tinh tộc, cũng là nữ tuyển thủ duy nhất của Liệt Dương Hoa Tinh tộc dự thi.

Đường Tam và Mỹ công tử đã từng giao thủ với không chỉ một vị đến từ Liệt Dương Hoa Tinh tộc, bọn họ đều vô cùng cường đại. Lần đầu tiên khi Đường Tam đối mặt với tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc thậm chí bị thiệt không nhỏ.

Mà đối thủ của hai người ở trận chung kết thi đấu hai người lại là một tổ hợp như vậy, đúng là rất đặc thù.

Về phần thi đấu của bọn họ, Đường Tam và Mỹ công tử cũng thu thập được một ít tư liệu. Tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc là phụ trợ, tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu là chủ công, lấy hoả trợ kiếm.

Nhìn bề ngoài, tổ hợp này tuy mạnh nhưng không phải là mạnh nhất, so với tổ hợp Long Phượng, tổ hợp Phượng Tê Ngô Đồng Mộc dường như còn kém một chút. Nhưng mà đi đến trận chung kết cuối

cùng lại là bọn họ, có nghĩa là bọn họ có thực lực tuyệt đối cường đại.

Lúc này song phương đã đăng tràng, giằng co lẫn nhau, mơ hồ có thể ngửi được mùi thuốc súng nồng nặc.

Ánh mắt của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng phân biệt quét qua hai bên, "Các tuyển thủ chuẩn bị sẵn sàng. Khi thắng bại đã phân, bổn toạ sẽ kết thúc trận đấu, phán định thắng bại."

Hắn sẽ kết thúc trận đấu như thế nào? Dùng vận khí điều khiển sao?
Trong lòng Đường Tam nổi lên nghi vấn, nhưng dù nói như thế nào, vị này là đương kim đệ nhất nhân ở Tổ đình. Hắn thu liễm khí tức của bản thân, tận khả năng để không bị phát hiện.

"Trận đấu bắt đầu." Nhìn thấy song phương đều hoàn tất chuẩn bị, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ra hiệu tranh tài chính thức bắt đầu.

Thân hình Đường Tam loé lên, lần nữa đi tới sau lưng Mỹ công tử. Vẫn như cũ, hắn là phụ trợ, Mỹ công tử là chủ công. Trước mắt đó là phương thức phối hợp tốt nhất, hơn nữa cũng dễ dàng để Đường Tam ẩn tàng năng lực của bản thân.

Năng lượng Khổng Tước Biến nhu hoà rót vào trong cơ thể Mỹ công tử, ngân quang trên người nàng lập tức đại phóng, tóc dài màu lam Khổng Tước nhẹ nhàng tung bay, chóp mũi Đường Tam đều vương mùi thơm nhàn nhạt từ người nàng.
Bên kia, thiếu nữ Liệt Dương Hoa Tinh tộc hơi lắc người, từng cây dây leo từ trên người tách ra, khi thân hình nàng ta biết mất thì dây leo đã quấn quanh lên người tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu, tạo thành một áo giáp màu đỏ hồng.

Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu hư không chỉ một cái, một thanh trường kiếm liền xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. Kiếm của Đan Đỉnh Hạc Yêu là do cái mỏ dài của nó tu luyện mà thành, được ôn dưỡng từ nhỏ, nương theo thực lực bản thân tăng lên mà không ngừng mạnh lên. Giống như kiếm của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng là được hắn rèn luyện mà thành Thần Khí.

Mà giờ khắc này, khi trường kiếm trong tay tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu giũ ra, trên thân kiếm từng chùm sáng đỏ như thái dương nổi lên, tất cả có chín chùm toả ra quang mang sáng rực, cộng thêm áo giáp trên người hắn, những làn sóng rực lửa bắn ra.
Cửu Dương Kiếm!

Kiếm mang sắc bén không gì sánh được cùng nhiệt độ nóng bỏng khiến thân hình hắn nhìn qua giống như bị thiêu đốt, nương theo một tiếng chim hót bén nhọn, sau lưng hắn mở ra một đôi cánh.

Tuy rằng cách xa vài trăm mét, nhưng một kiếm hư không chém ra.

Một kiếm này nhìn qua thì đơn giản, nhưng khi nó đâm ra lại giống như muốn đâm rách toàn bộ hư không, kiếm ý vô cùng sắc bén trong chớp mắt đã đến trước người Mỹ công tử.

Nhanh, thật sự là quá nhanh! Thậm chí Mỹ công tử còn chưa bày ra năng lực không gian của mình thì kiếm ý của đối phương đã đến.

Đây không phải là kiếm mang mà là kiếm ý thuần tuý, là công kích về tinh thần.

Hai đồng tử Mỹ công tử lóe sáng, Thiên Cơ Linh trong tay run run, không gian trước mặt lập tức trở nên tầng tầng lớp lớp, hư ảo biến hoá.
Khi kiếm ý đến gần người, ánh sáng xung quanh nàng tựa như bị

thôn phệ vậy, khiến cho người ta có cảm giác không gian bị sụp đổ.

Kiếm ý trào lên, nhưng là phóng lên trời, chính là Đấu Chuyển Tinh Di.

Được Đường Tam phụ trợ, cộng thêm cảm ngộ của nàng về Đấu Chuyển Tinh Di, nàng rốt cuộc cũng có thể thi triển thần kỹ này một cách đúng nghĩa.

Đấu Chuyển Tinh Di có thể trở thành thần kỹ trấn tộc của Khổng Tước Yêu tộc, hiển nhiên không chỉ nhằm vào công kích vật lý, mà còn có thể hoá giải tất cả thủ đoạn công kích.

Kiếm ý sắc bén quay ngược lại lên không trung nhất thời khiến trên đó dâng lên một cột sáng vặn vẹo, xông thẳng lên trời, có thể thấy được kiếm ý kia cường đại đến cỡ nào.

Đường Tam ở sau lưng Mỹ công tử cảm thụ biến hoá của kiếm ý kia, không nhịn được mà khuôn mặt có chút biến đổi.
Tổ hợp Liệt Dương Kiếm Thánh này không phải đơn giản là dùng sức nóng rực lửa của Liệt Dương Hoa Tinh tộc phụ trợ kiếm của Đan Đỉnh Hạc Yêu. Hai vị này ở cùng một chỗ khẳng định không phải chỉ mới ngày một ngày hai, thậm chí rất có thể lúc bắt đầu tu luyện đã ở cùng nhau. Kiếm ý cường thịnh kia đã siêu việt hơn cấp độ Thần cấp trở xuống, hơn nữa mơ hồ có cảm giác thiên nhân hợp nhất. Cho nên, Liệt Dương Hoa Tinh tộc không phải tăng phúc cho hắn, mà là rèn luyện. Trải qua không biết bao lâu rèn luyện quả thực đã rèn thanh kiếm kia thành Thần Khí. Hơn nữa, rèn luyện không chỉ có kiếm mà còn có Tinh Thần Lực của vị thừa kế Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng kia, cho nên lúc này mới có kiếm ý cường thịnh như thế.

Đối thủ này, so với tưởng tượng còn khó đối phó hơn, khó trách

bọn họ có thể chiến thắng nhiều đối thủ cường đại.
Ngay khi song phương hoàn thành va chạm đầu tiên, trên Cửu Dương Kiếm chín chùm hào quang rực rỡ lập loè, tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu chỉa mũi chân xuống đất, hai cánh sau lưng đập rung, trong nháy mắt tiếp theo đã giống như tia chớp bay vụt tới Mỹ công tử cùng Đường Tam.

Những nơi hắn đi qua, không khí vặn vẹo mãnh liệt, nhiệt độ cao làm không gian xung quanh cực kỳ không ổn định.

"Cùng hắn cứng đối cứng." Thanh âm Đường Tam truyền vào trong đầu Mỹ công tử.

Không chút do dự, Mỹ công tử chân đạp Thiên Cơ Vũ, Thiên Cơ Linh trong tay ngân quang lập loè nghênh đón đối thủ.

Kiếm quang sắc bén loé lên rồi biến mất, trực tiếp đến trước mặt Mỹ công tử.

Thân thể mềm mại của Mỹ công tử hơi bị lệch, phong mang Thiên Cơ Linh trong tay đã điểm vào mũi kiếm của đối phương.

"Đinh" một tiếng giòn vang, Mỹ công tử chỉ cảm thấy một cỗ khí lưu nóng bỏng mang theo kiếm ý sắc bén trào vào trong cơ thể mình. Mà tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu lại cảm nhận được là không gian chấn động tầng tầng lớp lớp đánh vào cơ thể mình, dường như muốn xé nát mình thành từng mảnh nhỏ.

Chương 582: Khiên thủ chi Huyền Viên

Khí lưu nóng bỏng mãnh liệt lao nhanh, không ngừng thiêu đốt không gian chi lực và đem nó tiêu trừ.

Mà bên kia, kiếm ý sắc bén trong cơ thể Mỹ công tử bị lực lượng không gian xoay tròn tốc độ cao trực tiếp bài xuất ra khỏi cơ thể, kiếm ý rực lửa cũng lặng lẽ tan chảy.

Đấu Chuyển Tinh Di, công phòng nhất thể.

Hai bên cùng nhau lui lại, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, ngàn vạn kiếm mang gần như đồng thời nở rộ, khởi phát công kích tới đối phương.

Đường Tam không có tham gia quá nhiều vào chiến đấu, hắn chỉ không ngừng qua Khổng Tước Biến truyền lực lượng của mình vào trong người Mỹ công tử, còn thông qua tinh thần hạch tâm truyền Tinh Thần Lực của mình vào trong Tinh Thần Chi Hải của nàng, để tăng cường Tinh Thần Lực của nàng.

Lần thi đấu này, tu vi Mỹ công tử tăng lên không ít, cảm ngộ cũng sâu sắc hơn, nhưng làm thế nào để lý giải triệt để những cảm ngộ này?

Không có gì có thể hiểu rõ hơn thông qua việc thi triển kỹ năng và đối chiến với đối thủ cường đại. Cho nên, trận chung kết này sân khấu thuộc về nàng, mà đối với nàng cũng là ma luyện tốt nhất.

Đường Tam căn bản không cần kinh nghiệm chiến đấu như vậy. Luận kinh nghiệm, hắn so với bất kỳ kẻ nào đều phong phú hơn, cho nên hắn muốn thành toàn cho Mỹ công tử.

Thiên Cơ Linh trong tay Mỹ công tử sử dụng như kiếm, thông qua Thiên Cơ Vũ dẫn dắt không gian, nàng không ngừng xông phá không gian. Dù nhiệt độ cao mà đối phương mang lại có ảnh hưởng đến không gian, nhưng bằng vào Thần Khí Thiên Cơ Linh, nàng có thể không ngừng mở ra không gian, không ngừng sử dụng Đấu Chuyển Tinh Di cùng đối phương chiến đấu.

Kiếm mang của Đan Đỉnh Hạc Yêu rất sắc bén, nhưng vẫn không thể công phá Thiên Cơ Linh của Mỹ công tử. Song phương vung ra vô số kiếm quang, nhưng đều không áp chế được đối phương.

Kiếm ý trong mắt Đan Đỉnh Hạc Yêu vẫn luôn sắc bén, không vì đối mặt với quán quân thi đấu cá nhân mà e sợ, ngược càng đánh càng hăng, kiếm ý cũng càng ngày càng mạnh.

Nhưng hắn lại phát hiện, đối thủ của mình cũng vậy. Kiếm mang hình thành từ không gian chi lực có lực cắt rất mạnh, hơn nữa, nương theo những bước nhảy kỳ lạ của nàng, dù bị liệt dương hoả thiêu đốt thì không gian chi lực vẫn ngưng tụ ngày càng nhiều, kiếm ý của hắn tựa hồ không cách nào có ảnh hưởng đến nàng. Cường độ thân thể nàng rất cao, lại có Đấu Chuyển Tinh Di dẫn động, nàng luôn có thể hoá giải kiếm mang chí mạng.

Hắn không biết là, khi chiến đấu Mỹ công tử ngoài việc dùng Khổng Tước Biến để chiến đấu thì còn dùng Bạch Hổ Biến để phòng ngự, đồng thời tăng cường chiến ý của bản thân. Nàng cố gắng dung hợp hai đại huyết mạch để chúng kết nối với nhau, hỗ trợ lẫn nhau.

Kiếm khí tung hoành, kiếm quang va chạm.

Điểm cường đại nhất của kiếm ý Đan Đỉnh Hạc Yêu là chỗ nó có thể đâm rách cả hư không, mà bị kiếm ý khoá chặt, dù Mỹ công tử sử dụng không gian chi lực di chuyển đến vị trí nào, đối phương luôn có thể khoá chặt nàng, kiếm mang sẽ xuyên thấu không gian đến trước mặt nàng.

Được chín ngọn Liệt Dương hoả thiêu đốt, trường kiếm của Đan Đỉnh Hạc Yêu ngày càng sáng ngời, không gian cũng bị thiêu đốt đến vặn vẹo. Thể tích của nó dường như vì thiêu đốt mà nhỏ lại, nhưng độ sắc bén ngày càng cao.

Rõ ràng đây là phương thức bồi dưỡng đệ tử mới mà Liệt Dương Hoa Tinh tộc cùng Đan Đỉnh Hạc Yêu tộc nghiên cứu ra, hiệu quả cực kỳ tốt.

Đối mặt với kiếm mang sắc bén, dù Mỹ công tử có Thiên Cơ Linh cũng dần phải cố hết sức ứng phó. Nếu không phải thân thể có Bạch Hổ Biến thủ hộ, nàng có chút không cách nào hóa giải kiếm mang sắc bén này rồi.
Đối mặt với áp lực như vậy, Đường Tam chỉ tiếp tục đem năng lượng cùng Tinh Thần Lực quán chú vào người Mỹ công tử. Mỹ công tử không lùi bước, không ngừng sử dụng kiếm ý của mình để hoá giải đòn tấn công của đối thủ.

Đường Tam nhìn qua bình tĩnh thong dong, trên thực tế, sự chú ý của hắn đều tập trung lên người trọng tài đang đứng ở mép sân.

So với đối thủ, vị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng này mới thật sự là đáng sợ. Quan trọng nhất là không để vị này nhìn ra điều khác thường trên người mình.

"A!"

Một tiếng hét to vang lên, Đan Đỉnh Hạc Yêu đang không ngừng công kích đột nhiên thu lại trường kiếm, thân thể bay ngược về phía sau.

Có thể nhìn thấy là, áo giáp trên người hắn đang không ngừng biến hoá, dường như đã biến thành một tầng da thịt màu đỏ hồng. Trường kiếm trong tay hắn giơ cao, một đạo quang mang chói mắt bộc phát. Trong chớp mắt này, hào quang sáng rọi của nó thậm chí lấn át cả hào quang của Liệt Dương hoả. Trường kiếm cũng giống mắt hắn, đều có hồng quang phun ra.
Liệt Dương tan thể, trạch luyện không chỉ là kiếm, mà còn là bản thân. Hai người hợp nhất, cùng tu luyện từ khi còn nhỏ, chính là đợi giờ khắc này.

Liệt diễm hừng hực thiêu đốt, thiêu đốt chính là sinh mệnh khí tức. Trong chớp mắt này, hắn đã đốt lên tất cả.

Bởi vì hắn biết rõ, chiến đấu vừa rồi nhìn qua mình chiếm thế thượng phong, nhưng phòng ngự của Mỹ công tử quá chặt chẽ, cùng đặc thù của Đấu Chuyển Tinh Di, tiêu hao của Mỹ công tử rõ ràng nhỏ hơn bọn họ. Mà trạng thái Cửu Dương Kiếm Thánh không thể tiếp tục quá lâu, một khi qua đỉnh phong thì sẽ cấp tốc suy yếu. Khi trường kiếm của mình triệt để bị hoà tan thì công kích sẽ kết thúc, hơn nữa cần rất lâu mới có thể khôi phục lại.

Mỹ công tử so với tưởng tượng của bọn họ càng cường đại hơn. Không gian chi lực bình thường không thể ngăn cản được công kích của bọn họ, nhưng Mỹ công tử sử dụng không gian biến hoá, hoá giải công kích của bọn họ từng lớp một, còn có thần kỹ Đấu Chuyển Tinh Di luôn có thể bài trừ kiếm ý cùng kiếm mang của bọn họ, khiến họ không cách nào tổn thương nàng.

Mỹ công tử luôn bị động phòng ngự, nhưng vô cùng vững vàng, không cho bọn họ bất luận điểm nào để lợi dụng, cũng không cho họ bất kỳ cơ hội nào.

Đây chính là chiến thuật Đường Tam đã thương lượng với Mỹ công tử. Đối mặt với loại đối thủ có năng lực tấn công sắc bén cực mạnh này thì hãy dùng phương thức tiêu hao để chiến đấu. Rõ ràng là đối thủ có át chủ bài, nếu đi tấn công đối thủ, một khi đối thủ nắm bắt cơ hội thì kết quả rất có thể sẽ đảo ngược.

Tuy nhiên, luận thực lực tổng thể thì đối thủ không bằng bọn họ, cho dù đối thủ phối hợp tốt hơn nhưng ở phương diện Tinh Thần Lực, Đường Tam và Mỹ công tử có lợi thế lớn hơn.

Ngoài ra còn có các thuộc tính. Đan Đỉnh Hạc Yêu mặc dù là huyết mạch cấp một, nhưng trong tầng cấp các huyết mạch cấp một thì xếp phía sau, Liệt Dương Hoa Tinh tộc mạnh hơn nhưng không thể bù vào điểm này. Mặc dù hai người hỗ trợ lẫn nhau, nhưng có thể so sánh với tổ hợp có nhiều loại huyết mạch như Đường Tam và Mỹ công tử sao?
Cho nên, so đấu tiêu hao, quá độ tức thì có thua thiệt. Cuối cùng thua sẽ là đối phương.

Hơn nữa trong quá trình phòng ngự, tiếp nhận công kích cấp độ này sẽ rất có lợi cho Mỹ công tử dung hợp hai loại huyết mạch của bản thân.

Đan Đỉnh Hạc Yêu hiển nhiên cảm giác được nếu tiếp tục như vậy thì không được, cho nên mới ở thời điểm này bỗng nhiên dừng lại, lựa chọn bộc phát.

Hắn hiểu được, muốn chiến thắng Mỹ công tử và Đường Tam, đạt được quán quân cuối cùng thì nhất định phải ở lúc trạng thái của

mình đạt đỉnh phong, dùng công kích phi thường cường đại đánh bại đối thủ.

Mặc dù hắn biết đối phương còn một loại hồng quang, chính là hào quang đánh bại Mông Đặc Đặc, chưa có sử dụng nhưng đến đây hắn không thể không bộc phát. Hắn đánh cược Mỹ công tử không thể thi triển lại một chiêu khiến Mông Đặc Đặc trọng thương kia.
Hắn đặt cược đúng rồi, bây giờ Mỹ công tử xác thực không cách nào thi triển kiếm ý Tu La Kiếm, đó vốn không phải năng lực của nàng, mà là của Đường Tam.

Vận dụng lực lượng của Tu La Kiếm cần phải trả một cái giá quá lớn, cho nên hiện tại Đường Tam và Mỹ công tử xác thực không cách nào sử dụng. Nhưng không cách nào sử dụng thì có nghĩa là bọn họ thất bại ở trận đấu này sao? Đáp án đương nhiên là không.

Đường Tam đưa tay phải ra, từ phía sau cầm cổ tay phải của Mỹ công tử. Trong chớp mắt này, thân thể hắn dán sát sau lưng nàng, hắn thậm chí cảm nhận được phía sau Mỹ công tử co rút lại. Còn Mỹ công tử thì có thể cảm thụ khí tức của hắn.

Không biết vì sao, trong khoảnh khắc khi cảm thụ được khí tức của Đường Tam, nàng lại có cảm giác đặc biệt an tâm.

Chương 583: Song quán quân

Đúng lúc này, Đan Đỉnh Hạc Yêu bạo phát.

Kiếm quang thiêu đốt đến cực hạn trong nháy mắt bộc phát, kiếm ý kinh người bay lên trời, tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu cùng Liệt Dương Hoa Tinh tộc đồng thời biến mất, chỉ để lại một đạo kiếm quang, một đạo kiếm quang kinh thiên động địa. Nhân Kiếm hợp nhất! Thiên Nhân hợp nhất!

Tại đây trong khoảnh khắc này, bọn họ đều đạt đến đỉnh phong. Đan Đỉnh Hạc Yêu có cảm giác vô cùng thoả mãn, dường như mình đã đâm rách trời xanh rồi, cũng đã phá vỡ bình cảnh đã vây khốn bao lâu nay.

Đây là một kích cường đại nhất của hắn từ trước đến nay, dù một kích này thiêu đốt triệt để cái mỏ của hắn, thiêu đốt sinh mệnh lực của hắn, cần rất lâu mới có thể khôi phục lại nhưng hắn không hối hận. Có thể tung ra một kích như vậy trước khi đột phá Thần cấp sẽ mang lại lợi ích rất lớn cho hắn khi đột phá Thần cấp trong tương lai.

Một đạo kiếm mang từ trên trời giáng xuống, so với một kích súc thế của Đại Miêu hôm qua còn cường đại hơn. Suy cho cùng, đây là một đòn chí mạng tổng hợp sức mạnh của hai người, là một kích súc thế của người luyện kiếm nhiều năm, là sức mạnh bùng nổ bỏ qua mọi thứ.

Đúng lúc này, Mỹ công tử động. Tay phải của nàng kéo theo Thiên Cơ Linh lấp lánh ngân quang, ở trên không trung vẽ lên một đường vòng cung duyên dáng.

Trong chớp mắt này, nàng cùng Đường Tam ở phía sau dường như đã hoàn toàn hòa thành một thể. Đường vòng cung màu bạc không có khí tức mãnh liệt, chỉ có hương vị công chính bình hoà, ánh sáng dìu dịu chậm rãi dâng lên.

Một gợn sóng màu bạc mờ nhạt dần dần hiện ra.

Đan Đỉnh Hạc Yêu đối diện đã từ bỏ tất cả và thiêu đốt chính mình để bộc phát. Mà bọn họ bên này lại giống như một thanh niên đang kéo theo người yêu của mình, dùng bầu trời làm nền, vẽ lên từng vòng tròn hoàn mỹ. Một bên khốc liệt, một bên lại bình thản. Trong nháy mắt tiếp theo, hai bên liền va chạm.

Mỹ công tử dựa vào lồng ngực Đường Tam, trong chớp mắt này nàng chỉ thấy tinh thần khí của mình hoàn toàn hoà thành một thể với hắn. Hai người không còn cách xa nhau nữa, ngay cả con tim cũng chung một nhịp đập, trong nàng có ta, trong ta có nàng.

Vòng sáng màu bạc trên không trung phát ra ánh sáng dìu dịu trong không khí. Điều kỳ diệu là, kiếm mang đầy trời lần lượt lặng yên biến mất trong vòng tròn kia.

Đúng vậy, cứ thế biến mất, không để lại một chút dấu vết nào.

Thiên Chi Huyền Viên!

Đường Tam dắt tay Mỹ công tử vẽ ra Thiên Chi Huyền Viên.

Trong khoảnh khắc này, Mỹ công tử thậm chí cảm giác được quan

hệ của mình và hắn đã tiến thêm một bước, cảm ngộ của mình với không gian cũng tăng lên một cấp độ mới.

Thiên Chi Huyền Viên đã vẽ ra một thế giới mới, một bầu trời mới. Kiếm quang sáng chói kia giống như bị xoá đi, không để lại dấu vết.

Không có một chút kiếm ý nào trùng kích lên người bọn họ, tinh thần khí hoàn toàn hợp nhất, Tinh Thần Lực của Mỹ công tử đã thăng hoa lên một cấp độ cao hơn.

Dù ngay sau đó Tinh Thần Lực của nàng sẽ hạ xuống, nhưng mà trong chớp mắt vừa rồi, nàng cảm nhận được rất nhiều. Nàng cảm nhận được từng hơi thở trong quảng trường, cũng cảm nhận được ngàn vạn hơi thở nhỏ yếu xung quanh.

Thần Thức, đây chính là Thần Thức.

Nàng không biết Đường Tam làm được như thế nào, nhưng nàng hoàn toàn có thể khẳng định, vừa rồi khi Tinh Thần Lực của nàng hoàn toàn dung hợp với Tinh Thần Lực của Đường Tam, Tinh Thần Lực của bọn họ đã tăng lên cấp độ Thần Thức nên vòng tròn kia mới hoàn mỹ như vậy. Đây là thần kỹ ở cấp độ Thần cấp.

Trên không trung, thân ảnh Đan Đỉnh Hạc Yêu lại hiện ra, tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc sắc mặt trắng bệch xuất hiện bên cạnh hắn. Bọn họ rơi xuống đất, nhìn đối phương đứng ở đối diện nắm tay nhau, liền chậm rãi cúi đầu xuống.
Tranh tài kết thúc. Dù Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng còn chưa tuyên bố nhưng trận đấu này đã kết thúc, bởi vì kết cục đã định.

"Tu La, Mỹ công tử, đạt được quán quân thi đấu hai người." Thanh âm dễ nghe của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng vang lên.

Đường Tam quay đầu nhìn về phía vị Đại Yêu Hoàng này, trong lòng hơi chấn động. Khi tuyên bố thắng lợi, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng để tên mình ở trước mà không phải là Mỹ công tử. Chẳng lẽ, trong nháy mắt vừa rồi, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đã cảm giác được cái gì sao?

Khi Đường Tam sử dụng Thiên Chi Huyền Viên là hoàn toàn dựa vào huyết thệ dẫn dắt, bằng vào Tinh Thần Lực của bản thân cùng Mỹ công tử dung hợp, mới khiến Tinh Thần Lực tạm thời tăng lên thành Thần Thức, cuối cùng hoá giải xả thân kích của đối phương.

Sở dĩ Đường Tam không sử dụng huyết mạch chi lực của hắn là vì sợ bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thăm dò, nhưng đối phương dường như đã cảm nhận được cái gì đó.
Đúng vậy, Đường Tam sử dụng huyết thệ. Thân đã từng là Thần Vương, hắn hiểu quá rõ sức mạnh của lời thề. Hắn cam tâm tình nguyện lập huyết thệ vì Mỹ công tử, một phần là vì bằng vào huyết thệ hắn có thể thủ hộ nàng tốt hơn, một phần là vì khi nàng gặp nguy hiểm thì hắn có thể ngay lập tức cảm ứng được, cũng có thể thông qua huyết thệ để lực lượng của hai người kết hợp, huyết mạch tương thông.

Mỹ công tử quay đầu nhìn Đường Tam.

Thắng, bọn họ thắng. Về phần cuối cùng làm sao lại thắng thì nàng không quá chú ý.

Nàng cúi đầu nhìn xuống tay mình, cũng nhìn bàn tay đang nắm lấy tay mình.

Khi thi triển Thiên Chi Huyền Viên, hắn dùng tay phải nắm lấy tay phải của nàng, mà hiện tại thì đổi thành tay trái của hắn nắm tay phải của nàng.

Khi hắn nắm chặt tay mình, nàng có cảm giác đặc biệt kỳ diệu, dường như vốn dĩ là nên như vậy. Mang trên mặt một nụ cười, nhưng không có ý định buông ra. Đường Tam cũng giống khán giả của nàng, không còn gì phải áp chế nữa rồi. Hắn muốn tháo mặt nạ xuống để nàng biết tất cả. Hắn muốn ôm nàng, để nàng dựa vào hắn như khi thi triển Thiên Chi Huyền Viên.
Hắn nắm tay của nàng, cũng muốn thủ hộ trái tim nàng.

Dùng thần kỹ hóa giải một kích mạnh nhất của đối phương, cuối cùng thu được thắng lợi. Tất cả quang huy đều thuộc về Mỹ công tử đang đứng phía trước, và tiếng hoan hô như sơn hô hải khiếu vang dội trời xanh. Song quán quân, thi đấu cá nhân cùng thi đấu hai người, Mỹ công tử đều thu được vị trí cao nhất. Không hề nghi ngờ, bắt đầu từ giờ khắc này, nàng đã chính thức đứng trên đỉnh phong.

Nàng có chút run rẩy, bàn tay đang nắm chặt tay nàng kia truyền đến nhiệt độ làm dịu trái tim đang đập loạn xạ của nàng. Lúc này, đôi mắt nàng có chút ướt át.

Ở trong Khổng Tước Yêu tộc, nàng luôn bị mọi người xa lánh. Chỉ có mẫu thân mang lại cho nàng ấm áp, phụ thân vẫn luôn rất nghiêm khắc. Từ khi nàng có ký ức đến nay, phụ thân chỉ không ngừng đốc thúc nàng tu luyện.
Về sau, mẫu thân nói cho nàng rất nhiều chuyện, giảng thuật cho nàng câu chuyện bi thảm của nhân loại. Đợi khi nàng lớn hơn một chút thì biết trách nhiệm của mình vì nhân loại. Tuổi thơ của nàng tưởng chừng chẳng có gì sung sướng, có lẽ chỉ khi ở trà sữa điếm phụ mụ mụ bán trà sữa, nàng mới có thể thả lỏng.

Bề ngoài, nàng là tiểu công chúa của Khổng Tước Yêu tộc, nhưng trong tộc, đại đa số Khổng Tước Yêu tộc đều không coi nàng là tộc nhân mà đối đãi. Trong mắt bọn họ, nàng chỉ là tạp chủng có huyết

mạch nhân loại. Nàng vẫn luôn nhẫn nhịn, hoá phẫn nộ thành động lực, khi Khổng Tước Đại Yêu Vương phát hiện bản thân không cần đốc thúc, nàng càng cố gắng hơn so với tất cả Khổng Tước Yêu tộc cùng tuổi thì dần dần, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không còn nghiêm khắc nữa.

Chương 584: Kiếp nạn

Tuyệt đại đa số thời gian nàng đều tăng lên chính mình, cố gắng tu luyện để mình mạnh hơn, vì bảo hộ mụ mụ, cũng là vì một ngày không còn bị chế giễu. Tất cả chế giễu cùng lạnh nhạt xung quanh đều là động lực để nàng tiến tới, nàng muốn dùng năng lực của mình để tất cả mọi người nhìn xem, nhân loại thì sao? Nhân loại cũng có thể trở nên rất cường đại.

Giờ khắc này, khi nàng đứng trên bục cao nhất của thế hệ trẻ ở Yêu Tinh Đại Lục, kiềm chế trong lòng nhiều năm trước dường như lúc này đã hoàn toàn phóng thích ra, nước mắt không khống chế được mà chảy xuống hai gò má trắng nõn. Nếu không có bàn tay ấm áp kia, nàng chỉ sợ mình đã không nhịn được mà khóc rống lên.

Đường Tam cứ như vậy ở bên người nàng, mỉm cười nhìn nàng, trong mắt hắn, hoan hô cùng vinh quang đều không trọng yếu. Hắn chỉ hy vọng nàng thật tốt, nàng vui vẻ thì hắn cũng vui vẻ.

Trong mắt của hắn chỉ có nàng, tim của hắn đã sớm bị nàng lấp đầy, kiếp trước là vậy, kiếp này cũng như thế.

Hắn có thể cảm giác được bàn tay của nàng có chút lạnh, tâm tình của nàng được phóng thích, lông mày hơi run run. Mặc dù nàng đang rơi lệ, thân thể run rẩy rất nhỏ, nhưng trong ánh mắt lại quật cường kiêu ngạo, cặp môi đỏ mọng mím chặt lại.

"Chúc mừng các ngươi." Thanh âm ôn hoà hấp dẫn sự chú ý của bọn

họ.

Dù tiếng hoan hô hết đợt này sang đợt khác, nhưng không thể che giấu thanh âm nhu hoà này. Đường Tam hơi khom người, hành lễ với vị Đại Yêu Hoàng hắn kiêng kỵ nhất, "Tạ ơn miện hạ."

Ánh mắt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng bình thản nhìn Đường Tam, nói: "Ngươi có kiếp nạn, ngươi biết không?"

Đường Tam hơi sững sờ, trong lòng nghiêm nghị.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nói: "Ngươi rất kỳ quái, lần đầu tiên nhìn thấy ngươi ta đã có cảm giác này. Vận mệnh của ngươi rất quái lạ, rất hiếm khi có vận mệnh mà ta không thấy rõ, nhưng ta có thể cảm nhận được, kiếp nạn của ngươi sắp đến. Ta chỉ nhìn thấy những thứ này. Kiếp tại vận trước, qua kiếp mà có vận. Tựa hồ là một con đường thông thiên, phải xem ngươi có thể vượt qua kiếp nạn này hay không."

Lúc này Mỹ công tử đã tỉnh táo lại, nhịn không được vội vàng hỏi: "Đó là kiếp nạn gì?"

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng mỉm cười nói: "Ta chỉ chưởng vận mệnh, không nắm thiên cơ. Có thể nhìn thấy thiên cơ là ngươi. Nhưng vận mệnh của ngươi cũng rất kỳ lạ, hắn giống như người cộng sinh bên cạnh ngươi, ở bên cạnh hắn, vận mệnh của ngươi sẽ lên như diều gặp gió."

"Hiếm thấy người có thể đạt được song quán quân, đây xem như là phần thưởng thêm ta tặng cho các ngươi đi."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn lại chuyển sang Đường Tam, nói: "Hy vọng trong tương lai còn có thể nhìn thấy ngươi."

"Tạ ơn miện hạ." Đường Tam khẽ gật đầu lần nữa, gửi hắn lời cảm ơn.

Không hề nghi ngờ, lời nói của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đã nhấc lên sóng to gió lớn trong lòng hắn. Vị Chúa Tể Vận Mệnh này là tồn tại có thể khống chế số mệnh, tuyệt sẽ không bắn tên không đích.

Đường Tam không thể xác định là, kiếp nạn trong lời của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng là hắn mang đến cho bọn họ, hay là kiếp nạn sẵn có trong vận mệnh của hắn. Nhưng hiện tại hắn cơ bản có thể khẳng định, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không thể điều khiển vận mệnh của mình.

Lời nói của Chúa Tể Vận Mệnh khiến sắc mặt Mỹ công tử hơi tái. Truyền thuyết liên quan đến Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng rất nhiều, tuy rằng lời nói của hắn có chút mơ hồ nhưng không ai không tin. Rốt cuộc là kiếp nạn gì giáng xuống người Tu La đây? Cảm giác hưng phấn vì đạt được quán quân ngay lập tức tan thành mây khói. Mỹ công tử nắm chặt tay Đường Tam hơn vài phần.

Đường Tam cười an ủi nàng, nói: "Không có việc gì. Vì ngươi, ta sẽ sống thật tốt."

Mỹ công tử hít sâu một hơi: "Sau khi lĩnh thưởng chúng ta lập tức rời khỏi nơi này, để phụ thân mang chúng ta trở về thành Gia Lý. Chỉ cần trở lại thành Gia Lý thì sẽ an toàn."
"Được." Đường Tam nhẹ nhàng đáp ứng nàng, trong mắt hắn có quang mang lấp loé.

Kỳ thật với kiếp nạn trong lời Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, hắn đã sớm có suy đoán. Hắn quá bắt mắt, thân là nhân loại, hắn thật sự là quá chói mắt.

Mặc dù hắn đã tận khả năng ít xuất hiện, nhưng giải đấu này, hắn lọt vào bán kết thi đấu cá nhân và quán quân thi đấu hai người, dù ít xuất hiện như thế nào cũng vẫn gây chú ý với người khác. Huống chi, hắn không giống Mỹ công tử. Mỹ công tử là đại biểu Khổng Tước Yêu tộc, còn hắn thì sao. Thân phận của hắn chỉ là nhân loại mà thôi.

Một nhân loại lại đạt được thành tích như vậy, Tổ đình sẽ cho phép sao? Một nhân loại đi đến một bước này nhất định sẽ khiến người khác kiêng kỵ.

Lúc đầu hắn không muốn dự thi, dù có dự thi cũng chỉ là muốn nhìn xem thế hệ trẻ đại diện cho Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc mạnh thế nào. Nhưng Mỹ công tử đến làm hắn thay đổi chủ ý, hắn phải ở cùng nàng, thủ hộ nàng, trong trận đấu vì nàng hộ giá hộ tống. Cho nên, hắn tận lực không để ý đến hậu quả khi đạt được thành tích tốt. Tranh tài kết thúc, hậu quả cũng sắp đến rồi.

Đến đây đi, nếu như muốn đến thì hãy đến. Hiện tại hắn đã sớm không còn là kẻ yếu không có lực phản kháng.

Dưới sự hướng dẫn của nhân viên, Đường Tam cùng Mỹ công tử đi đến một bên đài thi đấu chờ. Tiếp theo là ban thưởng. 16 tuyển thủ lúc trước tiến vào thập lục cường thi đấu cá nhân và thi đấu hai người đăng tràng, lễ ban thưởng lập tức bắt đầu. Phụ trách trao giải vẫn là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng như cũ.

Vị Chúa Tể Vận Mệnh này đi đến trung tâm sân thi đấu, hai tay lăng không ấn xuống, khán giả toàn trường lập tức an tĩnh lại.

"Tổ đình tinh anh đại tái năm nay đến đây là kết thúc. Giống như những năm trước, Tổ đình tinh anh đại tái là việc trọng đại của Tổ

đình cũng như của toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục. Chúng ta đã thấy được hào quang của thế hệ trẻ dần nở rộ, thấy được nhiều ngôi sao trong tương lai. Nhất là các tuyển thủ đang đứng trên đài thi đấu đây. Hy vọng trong tương lai không xa, các ngươi đều có thể trèo lên đỉnh cao."
"Giải thi đấu lần này, trừ thi đấu cá nhân còn tổ chức thi đấu hai người, chính là vì để các tộc vứt bỏ thành kiến, phối hợp với nhau. Chúng ta rất cao hứng khi chứng kiến có rất nhiều tổ hợp xuất hiện, đồng thời thể hiện ra thực lực càng cường đại hơn. Những năm gần đây, Tổ đình đang tiến hành nghiên cứu việc kết hợp tu luyện giữa các tộc. Khi sức mạnh cá nhân đạt đến cực hạn thì có thể đạt được cấp độ cao hơn bằng cách phối hợp với các đồng bạn và hỗ trợ lẫn nhau. Tương lai Tổ đình tinh anh đại tái sẽ dần triển khai thi đấu hai người và thi đấu đoàn đội, hy vọng các tộc không ngừng cố gắng."

Thanh âm của hắn truyền khắp toàn bộ quảng trường Tổ đình, trong vô hình khiến khán giả có cảm giác nhiệt huyết sôi trào, thậm chí là cảm giác không kiềm chế được.
"Lần Tổ đình tinh anh đại tái tiếp theo sẽ tiếp tục được thay đổi. Đầu tiên là tăng thêm hạng mục thi đấu đoàn đội. Cụ thể số lượng chưa được xác định, phải chờ sau khi hội nghị Tổ đình kết thúc mới quyết định. Nhưng đã có quyết định rằng, lần Tổ đình tinh anh đại tái tiếp theo sẽ không còn hạn chế tầng cấp huyết mạch, bất kỳ cấp độ huyết mạch nào cũng có thể tham gia, trước tiên sẽ bắt đầu từ các đại chủ thành tuyển chọn, sau đó sẽ đến Tổ đình tiến hành vòng chung kết. Cho nên dù các ngươi có huyết mạch gì, chỉ cần các ngươi tự thấy có thực lực cường đại, có thể chiến thắng đối thủ thì có thể báo danh. Tương lai, Tổ đình tinh anh đại tái sẽ đổi tên thành Yêu Tinh Đại Lục tinh anh đại tái, để tất cả người trẻ tuổi của hai tộc chúng ta có cơ hội thể hiện mình."
Lời vừa nói ra, toàn trường sôi trào.

Phải biết rằng, Tổ đình tinh anh đại tái cho tới nay đều là sân chơi của chủng quần cao giai, chỉ có huyết mạch cấp hai trở lên mới có tư cách báo danh dự thi. Cho dù có người tự nhận là cường giả thiên phú trác tuyệt, chỉ cần đẳng cấp huyết mạch không đủ sẽ không có tư cách dự thi. Huỷ bỏ hạn chế này đối với chủng quần có huyết mạch cấp thấp chính là một cơ hội tuyệt hảo, ít nhất là có cơ hội bày ra bản thân mình. Những chủng quần huyết mạch cấp thấp kia sao có thể không vui mừng? Vinh quang của Tổ đình tinh anh đại tái thật sự quá trọng yếu với thế hệ trẻ.

Chương 585: Kết thúc, trao giải

Dù cuối cùng người tiến vào vòng trong đa số vẫn là cường giả huyết mạch cấp cao, nhưng ít nhất vẫn có cơ hội cho huyết mạch cấp thấp.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng lần nữa hai tay lăng không ấn xuống, toàn trường lại trở nên an tĩnh.

"Cho nên trong vài năm tới, tất cả người trẻ tuổi có chí tham gia Yêu Tinh Đại Lục tinh anh đại tái, các ngươi cần phải đặc biệt cố gắng. Nói không chừng nó có thể cải biến vận mệnh của các ngươi."

"Được rồi, tiếp theo ta muốn trao giải cho các tuyển thủ tiến vào vòng chung kết. Đầu tiên chính là ban thưởng thập lục cường. Các tuyển thủ thập lục cường thi đấu cá nhân và thi đấu hai người tiến lên phía trước."

Thập lục cường là có ban thưởng, trong đó đối với bọn họ ban thưởng quan trọng nhất là sự tán thành đến từ các Thánh Sơn, cũng chính là sự tán thành của các Hoàng Giả. Các Hoàng Giả khác nhau thì có nhận thức khác nhau, bình thường sẽ lựa chọn những huyết mạch mà mình coi trọng.

Dù sao, có thể tiến vào thập lục cường, các tuyển thủ đều có thực lực cường đại, ngay cả Mông Đặc Đặc có thực lực mạnh như vậy cũng bại trận ở thập lục cường thi đấu hai người.

Cũng có trường hợp tuyển thủ không được nhận thức. Nếu một tuyển thủ bằng vào vận khí tốt tiến vào thập lục cường, thực lực bản thân không đủ mạnh thì sẽ không có Hoàng Giả nào công nhận. Ngược lại, nếu thực lực đủ mạnh mà lại vì vận khí không tốt bị đào thải thì cũng có khả năng thu được Hoàng Giả tán thành, để người đó có nhiều lựa chọn hơn.

Bởi vì thứ tự thập lục cường đã sớm được xác định, nhưng đến lĩnh thưởng chỉ có mười tám người, còn lại bởi vì trọng thương hoặc nguyên nhân khác mà không đến, phần thưởng của bọn họ sẽ được trao trực tiếp đến tay bọn họ. Huynh muội Mông Đặc Đặc, Mông Đặc Thi đều không tới. Mông Đặc Đặc là vì trọng thương, còn Mông Đặc Thi vì sao không đến thì không được nói rõ.

Từng cái khay được đưa lên đài, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tự mình trao cho các tuyển thủ. Trên mỗi khay phân biệt là các tín vật Hoàng Giả, ngoài ra còn có một phần thưởng thống nhất cho họ, chính là Tử Kim tệ.

Tử Kim tệ gần như không lưu thông trên thị trường, bởi vì nó quá mức trân quý, bản thân đã là chí bảo để tu luyện. Người có Tử Kim tệ rất ít khi đem nó buôn bán, cũng rất ít khi sử dụng nó như tiền tệ, tuyệt đại đa số là giữ lại trong tay mình, khi tu luyện thì hấp thu năng lượng tinh khiết ở trong đó.

Các tuyển thủ thập lục cường đều thu được 10 đồng Tử Kim tệ. Đừng nhìn chỉ có mười đồng, đây đã là đồ tốt thiên kim khó cầu.

Sau khi nhận ban thưởng, những tuyển thủ này được nhân viên dẫn xuống đài thi đấu, số người trên sân lập tức thiếu đi hơn nửa.

Tiếp theo là ban thưởng bát cường, phần thưởng rõ ràng càng nhiều hơn. Đầu tiên, các tuyển thủ bát cường được nhiều Hoàng Giả nhận

thức hơn, hầu như đều lấy được hơn một Hoàng Giả nhận thức. Dù thi đấu cá nhân hay thi đấu hai người đều như vậy. Sau đó là ban thưởng Tử Kim tệ, số lượng trực tiếp tăng lên 50 đồng.

Giải thi đấu lần này không chuẩn bị quá nhiều vật phẩm ban thưởng, tất cả đều dùng Tử Kim tệ thay thế. Đơn giản và trực tiếp, nhưng lại được tất cả mọi người ưa thích.

Ngẫm lại khi đấu giá Thần Khí đều không dùng Tử Kim tệ để mua bán, có thể thấy nó trân quý đến cỡ nào.

"Tiếp theo là ban thưởng cho tứ cường. Mời các tuyển thủ tiến lên phía trước."

Tứ cường chính là các tuyển thủ dừng chân ở bán kết.

Đường Tam là một trong tứ cường thi đấu cá nhân nên hắn có thể nhận ban thưởng.
Tên tuyển thủ Độc Long tộc cùng Đường Tam đi lên, hắn dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn Đường Tam, khoé miệng mang theo vẻ khinh thường.

Đường Tam coi như không nhìn thấy hắn, đi về phía trước.

Ban thưởng thi đấu hai người càng nhiều hơn thi đấu cá nhân, bởi vì thi đấu hai người có hai tuyển thủ dự thi, mà phần thưởng cho mỗi người lại giống tuyển thủ thi đấu cá nhân, tương đương là phần thưởng gấp đôi. Đây cũng là nguyên nhân nhiều người lại lựa chọn tham gia thi đấu hai người, thà rằng sớm từ bỏ thi đấu cá nhân cũng muốn giữ thực lực để thi đấu hai người.

Sáu cái khay được đưa lên đài tranh tài.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng lần lượt đưa các khay cho các tuyển thủ.

Đường Tam nhận cái khay thuộc về mình, trên khay chỉnh tề xếp sáu tín vật Hoàng Giả. Đúng vậy, sáu tín vật.
Tuyển thủ Độc Long tộc bên cạnh hắn chỉ có ba tín vật.

Đường Tam nhận biết một chút liền nhận ra sáu tín vật này thuộc về Hoàng Giả nào. Ban thưởng cho quán quân là tín vật của toàn bộ Hoàng Giả, đây là quy định của Tổ đình, Đường Tam là quán quân thi đấu hai người, tất nhiên sẽ có được nguyên bộ tín vật. Mà sáu tín vật trước mặt này mới chân chính là công nhận của Hoàng Giả đối với hắn, và nó đã được quyết định trước ngày hôm nay.

Sau tín vật này phân biệt đến từ Chúa Tể Vận Mệnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, Vô Kiên Bất Tồi Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng, Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, Xung Tiêu Lăng Vân Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, Thiên Sinh Thiên Dưỡng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng cùng với Địa Trấn Vạn Vật Địa Âm Thiên Tinh Hoàng.

Bốn Hoàng Giả phía trước là nằm trong dự liệu của Đường Tam. Tín vật của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hắn vốn đã có, Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng hơi ngoài ý muốn một chút, hắn vốn nghĩ rằng Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng sẽ nhận thức mình. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng trước kia đã từng tán thành hắn, còn Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hẳn là vì Mỹ công tử nên mới nhận thức hắn.
Nhưng sự công nhận của Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng và Địa Âm Thiên Tinh Hoàng hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn. Chẳng lẽ hai vị này đã phát hiện ra Âm Dương nhị khí của mình rồi hay sao?

Hai vị Thiên Tinh Hoàng đứng đầu vậy mà đều cho mình tín vật, mà tín vật của hai vị này cũng rất đặc biệt, đó là một đoá hoa nhỏ màu hồng phấn và một đoá hoa nhỏ màu lam xám. Trên hai đoá hoa đều có năng lượng dao động rất nhẹ, nhưng chỉ cần Đường Tam dùng

Tinh Thần Lực quét qua thì lập tức cảm nhận được năng lượng bên trong.

Đây là vật sản sinh ra từ trên người hai vị Thiên Tinh Hoàng.

Có lẽ tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc cùng tuyển thủ Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc mà hắn chiến thắng đã báo cáo với gia tộc rằng hắn có cả âm khí và dương khí, cho nên mới dẫn tới hai vị Thiên Tinh Hoàng có hứng thú.
Trong các tuyển thủ tứ cường, Đường Tam là người có nhiều tín vật nhất. Suy cho cùng, muốn được Hoàng Giả nhận thức không dễ dàng chút nào.

Những tín vật này không phải tuỳ tiện đưa ra. Người nắm giữ tín vật chỉ cần lựa chọn gia nhập thì Hoàng Giả liền thu hắn vào trong trận doanh của mình.

Ngoại trừ tín vật Hoàng Giả, các tuyển thủ tứ cường còn có ban thưởng là một nhẫn trữ vật. Trên mặt nhẫn khảm nạm một thạch bảo màu tím, nhìn qua hào quang rạng rỡ, Đường Tam dùng Tinh Thần Lực quét qua liền cảm nhận được năng lượng chấn động trong đó.

Trong chiếc nhẫn còn có Tử Kim tệ, khoảng chừng 200 đồng, gấp bốn lần tuyển thủ bát cường.

Đối với Tử Kim tệ, Đường Tam luôn rất tò mò. Hắn đã sớm nghe Hoàng Giả đều dùng Tử Kim tệ tu luyện, thứ này vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.
Mặc dù không có ban thưởng vật phẩm thực tế nào, nhưng có thể đạt được nhiều Tử Kim tệ như vậy, Đường Tam cũng đã khá hài lòng.

Các tuyển thủ tứ cường lui ra, tiếp theo là trao giải cho á quân.

Á quân có ba vị, theo thứ tự là á quân thi đấu cá nhân Đại Miêu và á quân thi đấu hai người, tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm.

Ba tuyển thủ cùng tiến lên. Trong các tuyển thủ tứ cường, chỉ còn Đường Tam lưu lại, còn lại đều được được nhân viên dẫn xuống đài.

Sau đó Đường Tam sẽ cùng Mỹ công tử nhận ban thưởng quán quân thi đấu hai người, còn Mỹ công tử sẽ nhận hai lần ban thưởng quán quân.

Đại Miêu cùng tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm đứng trước mặt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng và khom mình hành lễ. Từng chiếc khay được đưa lên, khay của Đại Miêu rõ ràng có nhiều tín vật hơn.

Chương 586: Thập đại Thần Khí (thượng)

Đại Miêu phân biệt đã lấy được nhận thức của Vô Kiên Bất Tồi Liệt Thiên Đại Yêu Hoàng, Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, Hoàng Kim Quang Huy Mãnh Mã Đại Yêu Hoàng, Xung Tiêu Lăng Vân Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cùng với Thiên Kỳ Bách Quái Lưu Ly Thiên Tinh Hoàng và Kiên Bất Khả Tồi Kim Cương Thiên Tinh Hoàng, tổng cộng là sáu tín vật, bằng với Đường Tam. Nhận thức Đại Miêu hầu hết là Hoàng Giả am hiểu công kích cùng phòng ngự.

Nhưng mà ban thưởng cho á quân ngoài tín vật ra thì không có Tử Kim tệ. Ngoại trừ tín vật, trên khay cũng không còn cái gì khác.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nói: "Các ngươi trước tiên ở bên cạnh chờ đợi, sau đó còn có những phần thưởng khác dành cho các ngươi." Ba tuyển thủ được nhân viên dẫn lui sang một bên.

Ánh mắt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng chuyển sang Đường Tam và Mỹ công tử, mỉm cười nói: "Các ngươi cùng lên đây đi, nhận lấy phần thưởng dành cho các ngươi."

Hắn nói đương nhiên là song quán quân của Mỹ công tử cùng quán quân thi đấu hai người của Đường Tam.

Hai người cùng nhau tiến lên, đi đến trước mặt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn Mỹ công tử, mỉm cười nói: "Thật không nghĩ tới, Khổng Tước Yêu tộc có thể lần nữa quật khởi. Thiên Hồ chưởng vận mệnh, Khổng Tước nắm thiên cơ, hai tộc chúng ta đã từng dẫn dắt Yêu Tinh Đại Lục. Thiên Cơ Linh sống lại ta tự đáy lòng rất vui vẻ, chờ mong trong tương lai, ngươi chấp chưởng Thiên Cơ Linh dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc tái hiện huy hoàng. Khi đó chúng ta ở cùng một chỗ, tiếp tục dẫn dắt hai tộc Yêu Tinh."

Mỹ công tử hơi khom người thăm hỏi, nói: "Cảm tạ ngài tán thành." Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhẹ gật đầu với nàng, sau đó chuyển ánh mắt sang Đường Tam. Khi hắn lần nữa đối mặt với Đường Tam thì ánh mắt có chút phức tạp.

"Không biết vì sao, ngươi cho ta cảm giác vô cùng đặc thù mà không thể nắm bắt. Là chưởng khống giả vận mệnh, ta rất không thích cảm giác này. Sở dĩ lúc trước ta chỉ điểm ngươi không phải vì ngươi, mà là vì nàng. Vận mệnh của nàng tựa hồ cùng ngươi có quan hệ mật thiết, có cùng một nhịp thở, nếu ngươi có vấn đề thì sẽ sinh ra ảnh hưởng cực lớn đến nàng. Nhưng Tổ đình tương lai cần có nàng, cho nên, vận mệnh của ngươi như thế nào ta sẽ không can thiệp, phải nhìn chính ngươi rồi."

Đường Tam không có mở miệng, chỉ lần nữa khom người hành lễ.

Đối mặt với vị Đại Yêu Hoàng này, càng ít nói chuyện thì càng tốt. Đường Tam đã tận khả năng cẩn thận, nhưng vị Đại Yêu Hoàng khống chế số mệnh này dường như vẫn nhìn ra điểm không bình thường trên người hắn. Đường Tam cũng không hy vọng Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cảm thụ được tình huống của mình, nhưng có một số việc không thể nào khống chế được.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng vung tay lên, nhân viên đưa lên hai cái khay. So với trước đó, thể tích hai khay này rõ ràng lớn hơn nhiều.

Trên khay toả ra ánh sáng lung linh tràn ngập các loại màu sắc, chính là tín vật của các Hoàng Giả.

Chín Đại Yêu Hoàng, cùng với bảy Thiên Tinh Hoàng, tổng cộng tín vật của 16 Hoàng Giả chỉnh tề xếp trên khay. Khác biệt là, trước mặt Đường Tam là một bộ, mà trước mặt Mỹ công tử là hai bộ, tổng cộng 32 tín vật.

Cảm thụ được năng lượng chấn động trong mỗi tín vật, Mỹ công tử đột nhiên nhìn về phía Chúa Tể Vận Mệnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hỏi: "Miện hạ, ta có thể dùng những tín vật này đổi lấy một lần vận mệnh chiếu cố của ngài không?"

Dù trước mặt là 32 tín vật, đại biểu cho sự tán thành tập thể của những người mạnh nhất đương thời, nhưng nàng vẫn không do dự nói ra.
Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng dường như đã sớm biết nàng muốn gì, hắn lắc đầu nói: "Không được. Vận mệnh không thể tuỳ tiện can thiệp, nhất là với vận mệnh đặc thù. Trời cao đã an bài tất cả, hãy để vận mệnh thuận theo tự nhiên đi."

Nàng muốn nói thêm gì đó, nhưng lại phát hiện mình không phát ra được âm thanh nào.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cất cao giọng nói: "Tiếp theo là ban thưởng cuối cùng. Có thể tiến vào trận chung kết đã chứng minh thực lực cùng vận khí của các ngươi là tốt nhất, cũng là trụ cột tương lai của Tổ đình. Lần này Tổ đình lấy ra mười Thần Khí ban thưởng cho các ngươi. Nhãn lực cũng là một phần thực lực, mỗi người các ngươi có thể lựa chọn một kiện Thần Khí thích hợp với mình. Ưu tiên quán quân lựa chọn trước tiên, sau đó là á quân. Đương nhiên, Mỹ công tử được ưu tiên lựa chọn hai kiện trước."

Đúng vậy, ban thưởng cuối cùng chính là Thần Khí.

Quán quân được ban thưởng Thần Khí là điều mọi người đều biết, nhưng á quân vậy mà cũng được thưởng Thần Khí, điều này khiến ba vị á quân mừng rỡ. Nhất là hai người tổ hợp Cửu Dương Kiếm Thánh, tổ hợp bọn họ có hai người, nói cách khác, bọn họ có thể lựa chọn hai kiện Thần Khí.

Đương nhiên trong mười Thần Khí có mạnh có yếu, chỉ cần quán quân có nhãn lực tốt thì nhất định sẽ chọn được Thần Khí tốt nhất. Nhưng Thần Khí có tận mười kiện, quán quân chỉ có thể chọn ba, còn có bảy kiện để bọn họ lựa chọn. Dù á quân thi đấu cá nhân chọn trước thì bọn họ cũng còn sáu kiện để lựa chọn, cảm giác so với ban thưởng quán quân cũng không kém là bao.

Năng lực nói chuyện của Mỹ công tử được khôi phục, nhưng lúc này nàng không nói được điều gì nữa. Đường Tam dùng ánh mắt an ủi nàng, hắn hiểu được, vừa rồi Mỹ công tử muốn nói hy vọng Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có thể thi triển vận khí gia thân cho mình. Đừng nói Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không nguyện ý, chính Đường Tam cũng không nguyện ý. Hắn biết Mỹ công tử có ý tốt, nhưng nếu giữa hắn và Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng xuất hiện liên hệ vận mệnh thì muốn thoát khỏi hắn không phải là chuyện dễ dàng.
Hai chiếc xe đẩy được đưa lên đài thi đấu và mười Thần Khí hiện ra.

So về nhãn lực, Đường Tam không lo lắng chút nào. Cho dù tất cả các Hoàng Giả ở đây cũng không thể so sánh với một người từng là Thần Vương như hắn, có vật tốt gì hắn chưa thấy qua?

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng mỉm cười nói: "Các ngươi có thể lại gần quan sát những Thần Khí này. Trước đó ta sẽ không giảng giải điều gì, chờ sau khi các ngươi lựa chọn xong, ta mới có thể nói cho các

ngươi Thần Khí đó là gì và có tác dụng như thế nào."

Nói xong, hắn vung tay lên, từng khối vải đỏ trên xe đẩy lặng yên biến mất, lộ ra từng cái lồng thủy tinh. Tất cả Thần Khí được lồng thuỷ tinh bao bọc nên không trực tiếp bại lộ trong không khí, khí tức Thần Khí cũng hoàn toàn bị ngăn cách. Nói cách khác, để phán định Thần Khí chỉ được dùng nhãn lực, không được dùng năng lực, cũng không cách nào cảm giác được điều gì.
Mỹ công tử nhìn về phía Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, nhịn không được nói: "Miện hạ, điều này đối với quán quân tựa hồ không quá công bằng."

Tuy rằng có thể lựa chọn trước, nhưng dưới tình huống không biết năng lực của Thần Khí, cũng không càm giác được khí tức Thần Khí thì quyền ưu tiên cũng không có tác dụng gì nhiều.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng mỉm cười nói: "Không nên gấp, chờ ta nói xong đã."

"Là quán quân, hơn nữa là song quán quân, ngươi có thể lựa chọn thêm một kiện Thần Khí. Nhưng chỉ giới hạn với một mình ngươi. Nói cách khác, ngươi và đồng bạn của ngươi có thể lựa chọn bốn kiện Thần Khí."

Thêm một kiện Thần Khí? Trực tiếp lựa chọn bốn kiện Thần Khí? Nghe những lời này, Mỹ công tử im lặng. Đây là Thần Khí a, không phải là rau cải trắng. Thêm một kiện Thần Khí đúng là phần thưởng không tệ, lại còn có thể chọn trước, điều này rất tốt. Đương nhiên, ban thưởng dành cho á quân cũng không tệ.
Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đưa tay ra hiệu bọn họ có thể đến quan sát Thần Khí.

Thời điểm này ai cũng không khách khí, quán quân và á quân tổng

cộng có năm người, bọn họ cùng nhau tiến lên, từ các vị trí khác nhau mà quan sát.

Đường Tam không lên tiếng, phương thức lựa chọn này rất có lợi cho hắn. Nói cách khác, hắn và Mỹ công tử chọn trước bốn kiện, sau đó Đại Miêu chọn một kiện. Năm kiện còn lại sẽ cho hai vị á quân thi đấu hai người lựa chọn.

Đi đến một xe đẩy, Đường Tam cẩn thận quan sát Thần Khí đầu tiên.

Thần Khí đầu tiên có hình dáng phi thường kỳ lạ, được làm bằng kim loại và chỉ to bằng lòng bàn tay, trông giống như một cái phễu và không có viên bảo thạch nào được khảm trên đó. Vì có lồng thuỷ tinh ngăn cách, hắn tự nhiên không thể cảm thụ được khí tức nào. Tinh Thần Lực không thể tiến vào lồng thuỷ tinh này, Thần Thức không thể vận dụng. Có Thần Thức nghĩa là không phải Thần cấp trở xuống, ngay cả tự cách dự thi cũng bị tước đoạt.

Chương 587: Thập đại Thần Khí (hạ)

Sau khi Đường Tam cân nhắc một hồi mới nhìn sang Thần Khí thứ hai. Thần Khí này có hình dáng càng kỳ quái, nhìn qua giống một tảng đá, toàn thân toả ra một loại quang trạch giống hổ phách, hơn nữa dáng vẻ bất quy tắc, xiêu xiêu vẹo vẹo, giống như bị người khác bóp nghiến và xoa nắn vậy.

Lần này Đường Tam dừng lại lâu hơn một chút, sau đó mới nhìn sang Thần Khí thứ ba.

Mỹ công tử đi bên cạnh hắn, cũng cẩn thận nhìn các Thần Khí. Nhưng nàng phát hiện rằng quan sát của mình không có ý nghĩa gì lớn, ít nhất hai kiện đầu tiên nàng không hiểu được, cũng không đoán ra nó là cái gì.

Đường Tam đi đến trước kiện Thần Khí thứ ba, đây là một tấm gương hình tròn, hơi lớn hơn bàn tay một chút. Mặt ngoài có chút nhô lên, nhìn qua là do một loại tinh thạch đặc thù tạo thành. Xung quanh tấm gương có một vòng kim loại, bên trên điêu khắc hoa văn phức tạp. Trong ba kiện Thần Khí đầu tiên, luận bề ngoài thì nó tuyệt đối là tốt nhất.

Đường Tam không có dừng lại quá lâu liền đi đến trước mặt kiện Thần Khí thứ tư.

Đúng lúc này, thanh âm của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng vang lên: "Các ngươi có mười phút thời gian, hiện tại còn tám phút."

Đây không phải là nhắc nhở Đường Tam và Mỹ công tử, mà là cho tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm, bởi vì khi tổ hợp này nhìn thấy Thần Khí thứ nhất thì vẫn không rời bước chân. Bọn họ vẫn luôn đứng đó nhìn, ánh mắt phi thường kích động.

Đại Miêu ghé vào bên cạnh họ, nhìn kiện Thần Khí kia, rõ ràng cũng có chút kích động.

Đường Tam đi đến trước kiện Thần Khí thứ tư, khi nhìn thấy kiện Thần Khí này, lông mày hắn hơi nhếch lên một chút. Đó là một Thần Khí rất lạ, dĩ nhiên là một cuốn sách phong cách cổ xưa, bề mặt vàng sẫm rất bắt mắt. Trên sách có văn tự vô cùng phức tạp, nhưng hắn có thể khẳng định là, văn tự toả ra ánh sáng lung linh kia không giống bất kỳ văn tự nào có ở trên Yêu Tinh Đại Lục.

Đường Tam không lập tức rời đi, mà là dừng lại trước lồng thuỷ tinh mà cẩn thận quan sát, tựa hồ muốn tìm ra manh mối từ những chi tiết rất nhỏ. Ba phút sau, Đường Tam mới rời đi, thời gian quan sát lần này dài hơn tất cả thời gian quan sát các món Thần Khí trước cộng lại.

Mỹ công tử vì không nhìn ra quyển sách này có gì đặc thù nên đã đi rồi, đi quan sát các Thần Khí phía trước. Nàng cùng Đường Tam có thể chọn bốn kiện nên có rất nhiều lựa chọn.

Đường Tam đi đến kiện Thần Khí thứ năm, ngừng chân quan sát. Kiện Thần Khí thứ năm là một thanh đao, thân đao hồng, tản ra quang mang nhàn nhạt. Kỳ dị là, thanh đao đỏ tươi này tựa hồ ở trạng thái bán tinh, khiến người ta có cảm giác như ẩn như hiện, cũng không chân thực. Lúc này nó hơi rung rung, tựa hồ chỉ cần lồng thuỷ tinh mở ra thì nó sẽ bật ra.

Đường Tam hơi chút trầm ngâm, trong mắt hiện lên một tia kỳ quái, trên mặt lộ ra nụ cười, bước tới Thần Khí bên cạnh.

Cái lồng thứ sáu chứa Thần Khí nhìn qua tương đối bình thường. Đó là một khối tinh thạch, toàn thân lóe ra ánh sáng rực rỡ, lớn chừng như quả dưa hấu. Vầng sáng màu tím không ngừng phóng thích ra phía ngoài, chiếu rọi cái lồng thành màu tím.

Đây hẳn là khoáng thạch để luyện chế Tử Kim tệ. Một khối lớn như vậy cũng không kém Thần Khí là bao, trong đó rõ ràng ẩn chứa một năng lượng khổng lồ.

Trước đó Đường Tam đã thu được Tử Kim tệ, khi nhìn thấy khối khoáng thạch này thì hắn lấy Tử Kim tệ từ trong nhẫn trữ vật mới thu được ra, thoáng cảm ứng một chút.

Tử Kim tệ chỉ to hơn móng tay một chút, phía trên không có bất kỳ điêu khắc gì, toàn thân tròn trịa, khi Đường Tam quán chú Tinh Thần Lực vào trong đó, cảm thụ năng lượng biến hoá thì sắc mặt lập tức sáng ngời, nhưng rất nhanh đã bình thường trở lại. Hắn thu lại Tử Kim tệ vào nhẫn trữ vật và đi đến chỗ Thần Khí thứ bảy. Lúc này, Đại Miêu và tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm đã vượt qua hắn, đi xem các Thần Khí khác. Thần Khí thứ bảy là một vật giống như găng tay. Hai chiếc găng tay trông đơn giản, dường như được làm bằng da, và không có bất kỳ ánh hào quang nào phát ra ngoài. Điều kỳ lạ là hai chiếc găng tay có màu sắc khác nhau, một chiếc màu trắng và một chiếc màu đen, nói là găng tay nhưng trông hơi giống một chiếc bao tay, nhìn qua không nặng, nhưng đầu lại hơi lệch, dường như bên trong có vật gì đó đang chống đỡ lấy nó.
Đường Tam quan sát nó ở khoảng cách gần, mặt gần như áp sát vào lồng thuỷ tinh, dừng lại một phút đồng hồ. Dù sao Mỹ công tử trước đó cũng không nhìn ra điều gì, bây giờ nàng đang quan sát kiện Thần Khí mà tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm đang nhìn không rời

mắt.

Đường Tam đi đến trước lồng thuỷ tinh thứ tám, trong đó là một chuôi đoản kiếm, ước chừng dài bảy tấc, toàn thân sáng óng ánh, tản ra hào quang màu vàng kim nhạt. Thanh đoản kiếm này đang lơ lửng trong lồng thuỷ tinh, tựa hồ đang thể hiện sự phi thường của mình.

Luận hình thức, đây là cái tốt nhất trong tám kiện Thần Khí mà hắn nhìn qua.

Những vật này nói là Thần khí, kỳ thật nói chính xác hẳn là Thần Khí và đồ vật giống Thần Khí. Đường Tam chỉ nhìn thoáng qua rồi đi đến kiện Thần Khí thứ chín.
Trong lồng thuỷ tinh thứ chín là một đôi giày, Thần Khí là giày tuyệt đối là hiếm thấy. Nhìn qua toàn thân đen kịt, nhưng trong đen kịt lại có vầng sáng màu tím nhạt. Khi vầng sáng biến hóa có thể nhìn thấy trên bề ngoài đen kịt kia xuất hiện các hoa văn phức tạp, thoạt nhìn không tầm thường.

Đường Tam suy nghĩ một chút, tiếp tục đi về phía trước, đi tới chỗ Mỹ công tử.

Nhìn thấy hắn đến đây, Mỹ công tử nói: "Ngươi xem cái này một chút."

Nhìn thấy Thần Khí thứ mười, trong đáy mắt Đường Tam hiện lên tia ưu tư. Thần Khí này có thể nói là dễ phân biệt nhất, cũng dễ xác định tác dụng nhất, khó trách tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm lại kích động như thế. Bên trong là một đồ vật như gai nhọn, thu phát ra hào quang u miếu, vầng sáng nội liễm. Xung quanh nó là một tầng năng lượng vô hình tung hoành xuyên thấu. Đó là gì? Là kiếm ý, là kiếm ý sắc bén không gì sánh kịp. Mà gai nhọn kia là cái gì? Đó

là cái mỏ dài, nói chính xác là cái mỏ dài của Đan Đỉnh Hạc Yêu. Cái này vì sao ở trong tay Tổ đình thì Đường Tam không biết. Nhưng hiển nhiên là, đây là cái mỏ dài cấp độ Thần Khí do tổ tiên Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng để lại, có nghĩa là vị tổ tiên kia cũng từng là Đại Yêu Hoàng. Nhưng vì sao Thần Khí này lại không ở trong tay Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng?
Thứ này nếu như rơi vào tay tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm thì sẽ có trợ giúp cực lớn cho tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu kia.

Đường Tam nở nụ cười, thứ tốt, thực là đồ tốt! Thần Khí này hẳn là Tổ đình chuẩn bị cho bọn họ a.

Xem xong mười kiện Thần Khí, Đường Tam đã hạ quyết tâm.

Mười kiện Thần Khí đều là tồn tại đặc biệt, cũng thực sự ở các cấp độ khác nhau. Các Thần Khí khác nhau có tác dụng khác nhau, còn phải xem có thích hợp với bản thân hay không. Đương nhiên, trong này còn có vấn đề giá trị. Có những Thần Khí có giá trị có thể so sánh với hai kiện Thần Khí khác.

Mỹ công tử đi đến bên người Đường Tam, thấp giọng hỏi: "Chọn cái gì đây?"

Đường Tam hỏi: "Ngươi có đặc biệt ưa thích đồ vật nào không?"

Mỹ công tử lắc đầu, nói: "Trừ tử tinh thạch cùng cái mỏ dài ra, ta nhìn không ra công dụng của các đồ khác. Ta làm sao chọn đây?"
Đường Tam nói: "Vậy để ta chọn?"

"Đương nhiên, vốn là do ngươi chọn." Đường Tam rất hiểu biết, nàng đối với hắn tràn đầy tin tưởng, loại chuyện này giao cho hắn là phù hợp nhất.

Đường Tam gật nhẹ đầu với nàng, ý nói nàng hãy yên tâm.

Đại Miêu và hai vị kia vẫn còn đang quan sát.

Đại Miêu xem xong trước, nhìn thấy Đường Tam cùng Mỹ công tử đã xem xong rồi, vội vàng bước nhanh tới, thấp giọng hỏi Đường Tam: "Ta nên chọn cái gì?"

Chương 588: Chọn Thần Khí

Bờ môi Đường Tam khẽ động, truyền âm nói vài câu. Đại Miêu ngầm hiểu, cười ha hả gật gật đầu, hướng hắn giơ ngón tay cái lên. Đại Miêu tâm tình phi thường tốt, hắn không nghĩ tới mình còn có thể chọn Thần Khí.

Hơn nữa, lựa chọn trước hắn là Đường Tam và Mỹ công tử, cho nên hắn hoàn toàn tin tưởng, khi có Thần Khí thích hợp với mình, Đường Tam bọn họ nhất định sẽ lưu lại cho mình, bọn họ không phải là người một nhà sao?

"Đã hết giờ." Đúng lúc này, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tuyên bố đã hết thời gian xem Thần Khí.

Tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm cơ bản đã xem xong, quay lại bên người Đường Tam và Mỹ công tử chờ đợi. Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nói: "Các ngươi đều đã quan sát mười Thần Khí, hiện tại bắt đầu lựa chọn. Mỹ công tử, ngươi lên chọn kiện đầu tiên."

Mỹ công tử là quán quân thi đấu cá nhân, cho nên có quyền lựa chọn đầu tiên. Thi đấu hai người là lấy hai kiện, nếu thi đấu cá nhân không có quyền ưu tiên thì thật không xong, tất nhiên, quán quân thi đấu hai người cũng là nàng.

Mỹ công tử nhìn về phía Đường Tam, Đường Tam thấp giọng nói với nàng điều gì đó, Mỹ công tử lập tức đi lên trước, đi đến lồng thuỷ tinh thứ mười, nói với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng: "Ta muốn cái

này. Ta cũng sử dụng kiếm, vật này rất thích hợp với ta."

Sắc mặt tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm đại biến.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng có chút sững sờ, hỏi: "Ngươi có chắc chắn không? Sau khi lựa chọn thì không được đổi ý."

"Ta chắc chắn." Mỹ công tử không rõ vì sao Đường Tam lại để nàng làm vậy, lựa chọn một kiện Thần Khí không có lợi ích nhiều cho bọn họ, nhưng với tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm lại là lựa chọn tốt nhất. Chọn cái này rõ ràng là mạo phạm đến Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch và Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, nhưng nàng vẫn nghe Đường Tam mà chọn nó.

Đan Đỉnh Hạc Yêu há to miệng muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng không có nói ra. Đây là quyền lợi của quán quân, nàng có thể chọn trước.

Lồng thuỷ tinh mở ra, một đạo kiếm ý phóng lên tận trời. Kiếm ý lăng không, vô cùng sắc bén. Mỹ công tử chờ đợi trong chốc lát, cho đến khi kiếm ý hoàn toàn phóng thích mới thu lại cái mỏ dài màu đen vào trong vòng tay trữ vật của mình.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nói: "Các ngươi hẳn là nhìn ra được, đây là cái mỏ dài đến từ Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch, do Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đời trước lưu lại trong Tổ đình. Lúc trước, vị tiền bối này dùng nó đổi một kiện chí bảo, để đảm bảo người thừa kế của mình có thể trở thành Hoàng Giả, đồng thời hứa sẽ dùng gấp đôi giá trị để chuộc nó về, cho đến hiện tại ..."

Lời hắn nói có nghĩa là, Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch rất nghèo, đã nhiều năm như vậy rồi, đều không có xuất ra đủ tài nguyên để chuộc kiện Thần Khí này về.

Lần này cái mỏ dài có thể xuất hiện trong giải thưởng là do Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đã vận động, đối với Tổ đình có hứa hẹn, lại không nghĩ tới bị Mỹ công tử chọn trước rồi.

Thứ này ở trong Tổ đình và trong tay người khác là khác nhau. Sở dĩ Tổ đình lấy nó ra là vì Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng hy vọng truyền nhân của mình có thể đạt được quán quân, được ưu tiên lựa chọn Thần Khí. Hơn nữa, cái mỏ này với các chủng quần khác không có tác dụng lớn như với Đan Đỉnh Hạc Yêu. Ngoài ra, người mang nó đi nhất định sẽ bị căm hận.

Nhưng Đường Tam lại để Mỹ công tử lựa chọn nó, nguyên nhân không rõ.

"Như vậy, mời ngươi cùng Tu La lựa chọn Thần Khí thứ hai và thứ ba." Dù thế nào thì vẫn phải tiếp tục lựa chọn.

Đường Tam đi đến bên người Mỹ công tử, cùng nàng lựa chọn. Đường Tam ra hiệu cho Mỹ công tử lựa chọn Thần Khí thứ năm, chính là thanh trường đao màu đỏ hư vô kia. Sau đó hắn đi tới kiện Thần Khí thứ tư, chính là quyển sách màu vàng sẫm.
Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có chút kinh ngạc mà nói: "Không nghĩ tới các ngươi sẽ lựa chọn như vậy. Thánh Diễm Đao là Thần Khí hiếm hoi có thuộc tính tinh thần, có thể dung hợp vào trong Tinh Thần Chi Hải, tương lai khi sinh ra Thần Thức sẽ có thể dung hợp vào Thần Thức, chuyên phá Tinh Thần Lực của đối thủ, nhưng bản thân nó xếp cuối cùng trong mười Thần Khí này."

Mỹ công tử có chút ngạc nhiên mà nhìn về phía Đường Tam, nhưng Đường Tam lại gật nhẹ đầu với nàng. Mỹ công tử gật đầu ra hiệu với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, biểu thị mình muốn nó. Đây là nàng tuyệt đối tín nhiệm Đường Tam. Nếu Đường Tam để nàng lựa chọn

kiện Thần Khí này thì nó hẳn là thích hợp nhất với nàng.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn về phía Đường Tam, trầm giọng nói: "Ngươi lựa chọn Thần Khí này rất tốt, ta vốn cho rằng các ngươi đều xem nhẹ nó. Trong mười Thần Khí này, nếu để ta lựa chọn ta cũng sẽ chọn nó. Đây là Dự Ngôn Chi Thư, có khả năng tiên đoán tương lai, nhưng tiếc là nó không đầy đủ trọn vẹn, cho nên lời tiên tri sẽ hơi mơ hồ, không chính xác như lời tiên đoán của Thiên Cơ Linh. So với Khổng Tước Yêu tộc mà nói, tác dụng có chút trùng lặp, nhưng dùng nó dự đoán tương lai thì phải trả giá rất nhỏ. Đây là một kiện Thần Khí rất tốt."
Nghe Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng giải thích, ngay cả Đại Miêu cũng có chút nhíu mày. Ba Thần Khí mà Đường Tam và Mỹ công tử lựa chọn tựa hồ không có tác dụng quá lớn, cũng không thích hợp nhất với bọn họ, chẳng lẽ Đường Tam cũng sai lầm hay sao?

Đường Tam không có bất kỳ biến hoá này, chỉ yên lăng thu Dự Ngôn Chi Thư vào trong tay mình. Màu vàng sẫm trên sách toả ra ánh sáng nhu hoà, cũng không cường thế, nhưng có cảm giác rất kỳ dị. Cầm trong tay Dự Ngôn Chi Thư, dường như khí chất của Đường Tam cũng phát sinh biến hoá.

Sau đó là lựa chọn kiện Thần Khí thứ tư, là phần thưởng thêm cho Đường Tam và Mỹ công tử. Đường Tam không chút do dự chọn kiện Thần Khí thứ sáu, chính là khối tử tinh thạch màu tím vô cùng lớn.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tỏ vẻ kinh ngạc nói: "So với những lựa chọn khác, lựa chọn này của ngươi không quá sáng suốt. Tất nhiên đây là nguyên liệu làm ra Tử Kim tệ, nhưng Tử Kim tệ có hiệu quá tốt nhất với chỉ Thần cấp trở lên, đối với các ngươi ở trước mắt cũng không có tác dụng quá lớn. Có thể nói cho ta biết vì sao ngươi lựa chọn như vậy hay không?"
Đường Tam nói: "Bởi vì không rõ ràng tác dụng của mười Thần Khí

là gì, chỉ có kiện này là có thể xác định. Thay vì lựa chọn những Thần Khí không chắc chắn, tốt hơn là nên chọn Thần Khí đã xác định, hơn nữa ta biết đây là vật mình muốn."

Trong mắt Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hiện lên vẻ thất vọng, nhẹ gật đầu, ra hiệu cho Đại Miêu nói: "Ngươi có thể lựa chọn."

Đại Miêu đi lên trước, nhìn Đường Tam một cái, thoáng chần chờ một chút.

Hắn nên lựa chọn cái nào bản thân hắn cũng không rõ, lúc trước Đường Tam đã nói cho hắn nên lựa chọn kiện nào, nhưng nhìn Đường Tam và Mỹ công tử lựa chọn bốn kiện Thần Khí tựa hồ cũng không tốt lắm. Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng chắc chắn sẽ không nói dối.

Ngoại trừ Dự Ngôn Chi Thư tưởng không có tác dụng gì lại được Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tán thưởng thì Đường Tam và Mỹ công tử lựa chọn cái mỏ dài, Thánh Diễm Đao cùng tử tinh thạch. Ba kiện Thần Khí sau tựa hồ cũng quá bình thường. Hắn cũng không do dự quá lâu, nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Đường Tam, hắn vẫn cắn răng đi đến Thần Khí hình tấm gương, ý nói hắn lựa chọn nó.
Mất đi lồng thuỷ tinh, tấm gương nhìn qua cũng không có gì thay đổi, phía trên lóe ra vầng sáng nhàn nhạt, thậm chí còn có cảm giác ấm áp khi chạm vào nó.

Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nói: "Thần Khí này chọn không sai, rất thích hợp với ngươi. Đây là Hộ Tâm Thần Kính, thích hợp thích hợp để khảm lên bất kỳ áo giáp nào, có thể sinh ra lực phòng ngự mạnh mẽ, đặc biệt là có thể bảo vệ trái tim. Ngoài khả năng phòng ngự vật lý, nó còn có thể bảo vệ tâm trạng, không cho ma quỷ trong và ngoài có thể xâm nhập."

Nghe Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tán thưởng, Đại Miêu vui vẻ thu hồi

Hộ Tâm Thần Kính.

Chương 589: Không đổi chỉ đưa

Sau đó liền đến lượt tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm lựa chọn, làm tất cả mọi người ngoài ý muốn là, tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu lại đến trước mặt Mỹ công tử, trầm giọng nói: "Chúng ta có hai danh ngạch lựa chọn, nếu như ngươi muốn Thần Khí nào có thể nói cho ta biết, ta dùng hai kiện Thần Khí trong tay đổi với Đan Đỉnh Thần Kiếm trong tay ngươi."

Đan Đỉnh Thần Kiếm chính là cái mỏ dài kia.

Mỹ công tử sững sờ, lộ ra vẻ giật mình, quay đầu nhìn Đường Tam.

Một đổi hai, bốn kiện Thần Khí lại đổi thành năm kiện, điều này hiển nhiên là lựa chọn thông minh nhất, khó trách Đường Tam sẽ để nàng lựa chọn như vậy.

Nhưng ngoài ý muốn là, khi nàng nhìn về phía Đường Tam, Đường Tam lại lắc đầu với nàng.

Đổi hai còn không đồng ý? Đan Đỉnh Thần Kiếm trong tay bọn họ xác thực không có tác dụng gì, kém xa so với Đan Đỉnh Hạc Yêu.

Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu sắc mặt lập tức trở nên âm trầm.

"Tiến hành lựa chọn của các ngươi đi." Thanh âm Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng truyền đến.

Trước mặt vị làm chủ Tổ đình này, dù tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu trong lòng oán hận đến đâu cũng không thể phát tác, chỉ có thể cùng tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc tiến lên, phân biệt lựa chọn chuôi tiểu kiếm rựa rỡ hào quang và cái phễu.

"Thánh Quang Thần Kiếm, đến từ Thần Thánh Sơn Hải xa xôi, là một kiện Thần Khí truyền thừa của Thánh Quang tộc, nắm giữ năng lực thuộc tính Quang Minh rất mạnh, rất thích hợp cho cường giả thuộc tính Quang Minh sử dụng, rất phù hợp với Liệt Dương Hoa Tinh tộc ngươi. Lựa chọn của các ngươi không tệ."

"Hỗn Nguyên Đấu, trong các vật phẩm trữ vật là vật có không gian lớn nhất. Luận giá trị thực tế, trong mười Thần Khí này nó đứng hàng đầu. Nó không chỉ có không gian cực lớn, khi chiến đấu còn có năng lực chấn nhiếp Tinh Thần Lực và Thần Thức của đối thủ, là ban thưởng quan trọng nhất trong giải thi đấu lần này, cũng là vật chí bảo."

"Tốt rồi, nếu các ngươi đã lựa chọn xong, vậy trao giải đến đây là kết thúc. Tổ đình tinh anh đại tái năm nay đến đây là bế mạc."

Nương theo tiếng của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, giải thi đấu năm nay đã kết thúc mỹ mãn.

Bốn kiện Thần Khí còn lại, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng vẫy tay một cái đã biến mất, mà vị Đại Yêu Hoàng này cũng đã biến mất.

Mỹ công tử nhìn về phía Đường Tam, Đường Tam lại lôi kéo nàng đi tới chỗ tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm.

"Các ngươi là cố ý." Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu ánh mắt lạnh như băng nhìn Đường Tam và Mỹ công tử.

"Nếu hiện tại các ngươi nguyện ý, ta vẫn như trước có thể đổi hai kiện Thần Khí này lấy Đan Đỉnh Thần Kiếm. Các ngươi hẳn là cũng nghe Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng miện hạ giảng giải rồi, hai kiện Thần Khí chúng ta lựa chọn đều phi thường cường đại, nhất là Hỗn Nguyên Đấu."

Đường Tam lại lắc đầu, nói: "Trước khi đến đây dự thi, ta đã leo qua núi Kiếm Thánh, hơn nữa được Kiếm Thánh miện hạ chỉ điểm nên vô cùng cảm kích. Hơn nữa Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đã cho ta Kiếm Lệnh. Chúng ta sở dĩ chọn chuôi Đan Đỉnh Thần Kiếm này cũng không phải là muốn dùng nó để trao đổi lợi ích, mà là hy vọng có thể hồi báo Kiếm Thánh cung."

Nói xong, hắn lấy Đan Đỉnh Thần Kiếm từ trong tay Mỹ công tử đưa cho tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu, nói: "Thỉnh hãy thay ta chuyển Thần Khí này đến miện hạ, đây là kính ý của Khổng Tước Yêu tộc đối với Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng."

Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu trợn mắt há mồm, hoàn toàn không rõ đây là chuyện gì. Dùng Thần Khí đổi thì không muốn, hiện tại đối phương lại muốn đưa cho Kiếm Thánh cung mà không cần bất kỳ điều kiện gì. Đây là tình huống như thế nào?
"Ngươi muốn cái gì?" Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu có chút chần chờ hỏi.

Đường Tam lại lắc đầu, nói: "Ta cái gì cũng không muốn, phiền ngươi thuật lại cho miện hạ là tốt rồi."

Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu nhìn Đường Tam, lại nhìn Đan Đỉnh Thần Kiếm, cuối cùng vẫn nhận lấy nó. Thanh Thần Kiếm này đối với núi Kiếm Thánh quá trọng yếu, còn đối với hắn, thanh Thần Kiếm này là chìa khoá để hắn có thể chạm đến cấp độ Đại Yêu Hoàng trong tương lai, đây cũng là nguyên nhân để hắn dùng hai

kiện Thần Khí cường đại để đổi lấy nó mang về. Không nghĩ tới, Đường Tam và Mỹ công tử cái gì cũng không muốn, cứ như vậy đưa cho hắn. Điều này thực ...

Oán khí cơ hồ lập tức biến mất không còn, Đan Đỉnh Hạc Yêu do dự nói: "Chúng ta đưa ngươi một Thần Khí a?"

Đường Tam cười nói: "Không cần không cần, đã nói rồi, đây là Khổng Tước Yêu tộc chúng ta đưa cho Kiếm Thánh Cung. Mọi người đều là Yêu tộc, không cần khách khí. Chúng ta phải nhanh rời đi để tránh bị mọi người vây xem. Chúng ta đi."
Nói xong, hắn ra hiệu cho Đại Miêu đến bên mình và Mỹ công tử, sau khi gật đầu với tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu và tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc, Mỹ công tử phát động truyền tống, hoá thành ngân quang biến mất.

Nhìn Đan Đỉnh Thần Kiếm trong tay, tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu không khỏi ngẩn người, còn có người tốt như vậy? Thần Khí quan trọng như thế, nói đưa liền đưa?

Đối với các chủng quần khác, Đan Đỉnh Thần Kiếm có lẽ không trọng yếu, nhưng đối với Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch, nó chính là Thần Khí trấn tộc! Lại có thêm hai kiện Thần Khí, cảm giác lần so tài này thu hoạch lớn nhất là bọn họ mới đúng.

"Đừng nghĩ nhiều, trở về giao cho Kiếm Thánh miện hạ định đoạt là được." Tuyển thủ Liệt Dương Hoa Tinh tộc ôn nhu nói.

Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu trăm mối cảm xúc ngổn ngang, "Ta cùng bọn họ còn chưa trao đổi tính danh, thật là ..." Tuyển thủ Đan Đỉnh Hạc Yêu dậm chân.
Ngân quang loé lên, nhóm Đường Tam đã ở ngoài quảng trường Tổ đình.

Đại Miêu nhịn không được hỏi: "Nói đưa liền đưa sao? Vì sao không đổi hai kiện Thần Khí của bọn họ?"

Đường Tam nói: "Vì để sinh tồn tốt hơn. So với Thần Khí, tình hữu nghị với Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng càng thêm trọng yếu. Đại Miêu, chúng ta tạm biệt ở chỗ này đi, mong chờ ngươi sớm ngày đột phá."

Đại Miêu sẽ không rời khỏi Tổ đình trong thời gian này, dưới sự giúp đỡ của Hoàng Kim Sư Vương, hắn muốn trùng kích Thần cấp. Hiện tại hắn có hai đại Thần Khí, lại được Sư tộc toàn lực ủng hộ, hắn sẽ đột phá Thần cấp trong thời gian ngắn. Mà với huyết mạch hiện tại, một khi đột phá thì sẽ không phải là Thần cấp bình thường.

Đại Miêu gật đầu với hắn, nói: "Chúng ta tùy thời giữ liên lạc, chỉ cần ta hoàn thành đột phá thì sẽ trở về thành Gia Lý tìm ngươi." Trước mặt Mỹ công tử, hắn không nói đến Hoàng Kim sơn cốc. Tạm biệt Đường Tam và Mỹ công tử, hắn lập tức biến mất.

"Ca, chúng ta nhanh chóng rời khỏi Tổ đình đi. Nghe ý của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, Tổ đình bên này rất có thể sẽ gây bất lợi với chúng ta." Từ lúc lĩnh thưởng, Mỹ công tử luôn có cảm giác nguy cơ.

Nếu là người khác nói như vậy, nàng nhất định sẽ cười trừ. Là người thừa kế Thiên Cơ Linh, nàng có năng lực biết trước thiên cơ, nếu có nguy hiểm ít nhiều nàng sẽ có cảm ứng. Nhưng người nói lời này lại là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, và họ không thể không tin.

Đường Tam tỉnh táo nói: "Trước đừng hốt hoảng. Chúng ta khẳng định là phải đi, nhưng nếu là kiếp nạn thì muốn tránh cũng không được. Trước về khách sạn đã, chúng ta phải sử dụng các Thần Khí

này trước khi rời đi."
Khi bọn họ đang nói chuyện, ngân quang lập loè, Khổng Tước Đại Yêu Vương xuất hiện bên cạnh bọn họ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương trầm giọng nói: "Lập tức đi theo ta. Thi đấu đã xong, phải mau tránh Tinh Phượng có hành động. Chúng ta phải rời đi càng sớm càng tốt."

Đường Tam lại nói: "Thành chủ, hiện tại chúng ta không thể gấp gáp rời đi. Dù ai muốn gây bất lợi với chúng ta cũng sẽ đoán được chúng ta có thể rời đi sau khi trận đấu kết thúc. Càng là tình huống như vậy, chúng ta lại không thể gấp gáp. Ở Tổ đình, dù Hoàng Giả muốn động tay cũng phải nghĩ cho kỹ, sẽ không trực tiếp hành động. Chúng ta phải nắm chắc tác dụng Thần Khí mới thu được thì hành động phía sau mới có lợi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương có chút kinh ngạc mà nhìn Đường Tam, Đường Tam lại gật gật đầu với hắn, nói: "Xin ngài tin tưởng ta, ta sẽ không lấy sinh mệnh của mình và Tiểu Mỹ ra đùa giỡn."

Chương 590: Dung hợp Thánh Diễm Đao

"Được rồi, trước hết quay về khách sạn." Ngân quang loé lên, ba người liền biến mất. Khi xuất hiện lại thì đã ở trong gian phòng của Đường Tam ở khách sạn Bạch Hổ.

Lần truyền tống tinh chuẩn này đã thể hiện ra đầy đủ thực lực của Khổng Tước Đại Yêu Vương, trước mắt Mỹ công tử chưa làm được điều này.

"Xin ngài hộ pháp cho chúng ta." Đường Tam nói với Khổng Tước Đại Yêu Vương.

"Được." Khổng Tước Đại Yêu Vương đã ổn định lại.

Đường Tam dẫn Mỹ công tử vào phòng tu luyện, ra hiệu Mỹ công tử khoanh chân ngồi đối diện mình.

Hai người đối mặt với nhau, Đường Tam nói: "Trước tiên ngươi hãy ổn định lại tinh thần, chúng ta sẽ truyền tống rời đi, ở phương diện khống chế không gian, ở Tổ đình không có ai có thể mạnh hơn phụ thân ngươi. Cho nên đối với người muốn gây bất lợi với chúng ta, chúng ta đã hư không tiêu thất rồi. Thực tế nếu chỉ muốn giữ mạng thì chúng ta chỉ cần đến một toà thánh sơn là được. Nhưng nếu như vậy ngươi vĩnh viễn không thể thừa kế vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc. Muốn trở thành Vương của Khổng Tước Yêu tộc thì không thể phụ thuộc vào bất kỳ Hoàng Giả nào, bởi vì tương lai ngươi chính là Hoàng Giả."

Mỹ công tử yên lặng gật gật đầu, đây cũng là nguyên nhân nàng muốn rời đi ngay.

"Rời khỏi Tổ đình chúng ta rất có thể sẽ bị truy sát, nhưng bây giờ tất cả mọi người đều nghĩ chúng ta hẳn đã chạy trốn, tất nhiên sẽ truy kích ngay, chúng ta tạo ra sự khác biệt thời gian, đối với chúng ta là có lợi. Trước tiên ngươi hãy ổn định tâm tình, chúng ta tiêu hoá hai kiện Thần Khí này."

Nói xong, Đường Tam lấy ra tử tinh thạch cực lớn, đồng thời ra hiệu cho Mỹ công tử, để nàng lấy ra Thánh Diễm Đao.

Được Đường Tam ảnh hưởng, tâm tình nóng lòng của Mỹ công tử dần ổn định lại, nàng nhìn Đường Tam nói: "Ca, ngươi đã đáp ứng sau tranh tài hôm nay sẽ cho ta nhìn gương mặt thật của ngươi. Ngươi đừng quên nha."

Đường Tam nói: "Chờ chúng ta vượt qua được cửa ải khó khăn trước mắt đã, để tránh ngươi khi thấy gương mặt của ta lại bị ảnh hưởng."

"Được." Mỹ công tử không có cưỡng cầu, chỉ gật nhẹ đầu.

Đường Tam chỉ Thánh Diễm Đao trước mặt nàng, "Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng giảng thuật về Thần Khí không sai, thanh Thánh Diễm Đao này xác thực là xếp cuối trong mười kiện Thần Khí, thậm chí có thể nói là miễn cưỡng vượt qua ngưỡng cửa Thần Khí. Nhưng dù bất kỳ Thần Khí nào cũng chỉ có ý nghĩa khi sử dụng thực tế, phát huy được tác dụng thực sự của nó. Nếu không, nó cũng chỉ là Thần Khí trên danh nghĩa, thực tế chỉ có tác dụng trang trí thôi."

"Thanh Thánh Diễm Đao này, trong mười Thần Khí lúc trước là kiện

thích hợp với ngươi nhất. Nó có thể trực tiếp dung hợp với Tinh Thần Chi Hải của ngươi, để Tinh Thần Lực của ngươi tăng lên trên diện rộng, từ đó sinh ra thuế biến, chuyển hoá thành Thần Thức trước khi ngươi đột phá thành Thần. Còn nhớ rõ thanh Thần Kiếm chúng ta chém Mông Đặc Đặc sao? Đó mới là Thần Khí chân chính mà ngươi khống chế trong tương lai. Một tác dụng khác của Thánh Diễm Đao là tăng cường lực triệu hoán của ngươi với Thần Kiếm đó, để nó nhanh chóng đi đến bên cạnh ngươi, đồng thời có thể mượn lực của nó ở một trình độ nhất định. Có Thánh Diễm Đao thủ hộ Tinh Thần Chi Hải của ngươi, tương lai khi đột phá thành Thần sẽ có lợi rất lớn. Đây là nguyên nhân ta lựa chọn nó. Mặc dù nó không phải là Thần Khí đặc biệt cường đại, nhưng đối với ngươi nó là hoàn hảo."

Mỹ công tử nhận ra, thì ra là vậy, nhưng kỳ thật nàng rất muốn hỏi, vì sao Đường Tam lại có phán đoán chuẩn xác với Thần Khí như thế. Không chờ nàng hỏi, Đường Tam đã tiếp tục nói: "Tập trung tinh thần, dùng Tinh Thần Lực của ngươi dẫn dắt Thánh Diễm Đao. Sau đó nhỏ một giọt nước mắt lên thân đao."

Gương mặt xinh đẹp của Mỹ công tử tỏ ra cổ quái, hỏi: "Ta khóc không được thì làm sao bây giờ?"

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Ngươi hãy tưởng tượng chúng ta bị vây công, ta bị trọng thương, sắp chết rồi."

"Ngươi đừng nói bậy." Mỹ công tử lập tức đưa tay ra, che miệng Đường Tam lại, nhưng ngay sau đó, khuôn mặt xinh đẹp ửng hồng, thu tay về.

"Ta, ta thật sự khóc không được a!" Mỹ công tử vẻ mặt đau khổ nói.

Đường Tam hơi trầm ngâm, nói: "Để ta kể chuyện cho ngươi a."

"Chuyện gì?" Mỹ công tử nghi ngờ nhìn hắn.

Đường Tam nói: "Lúc trước có một chàng trai và một cô gái, là thanh mai trúc mã, bọn họ cùng nhau lớn lên, cùng nhau tu luyện, không phải huynh muội ruột thịt, nhưng lại chẳng khác gì huynh muội. Chàng trai chải tóc cho cô gái, khi cô gái gặp nguy hiểm, chàng trai luôn đứng trước người cô gái che chở cho nàng. Trong quá trình lớn lên, chàng trai thời khắc luôn thủ hộ nàng."

"Về sau, bọn họ dần lớn lên thì phát hiện tình cảm giữa hai người không còn là tình huynh muội, mà là tình cảm nam nữ. Cô gái chính là một con thỏ tu vi 10 vạn năm tu luyện thành người, nếu muốn chính thức trở thành nhân loại, nàng cần phải trải qua quá trình huyết mạch thuế biến, chờ đến khi thực lực đạt đến một trình độ nhất định mới triệt để trưởng thành và ở bên chàng trai."
"Bọn họ đã trải qua năm tháng dài đằng đẵng, thực lực ngày càng tăng lên, tình cảm cũng càng thêm sâu đậm. Nhưng đối thủ của bọn họ quá cường đại. Trong một lần bị kẻ địch bao vây, lúc đó khoảng cách để cô gái chính thức trưởng thành chỉ còn kém một bước cuối cùng, nhưng vì địch nhân quá mạnh mẽ, mạnh đến mức chàng trai không chống đỡ được."

"Vào thời khắc sinh tử, vì để cô gái có thể sống sót, chàng trai đã dùng tính mạng của mình làm đại giá để bảo hộ cô gái và để nàng mau rời đi. Nhưng cô gái lại không đi. Nàng thiêu đốt tu vi 10 vạn năm của mình, đem mình hoá thành một phần thân thể của chàng trai, thành lực lượng của chàng. Vào thời khắc ấy, trong đầu nàng chỉ vang lên lời hứa của chàng trai, 'Nếu muốn tổn thương nàng thì phải bước qua thi thể của hắn.' Cô gái nhìn chàng trai, vào thời khắc cuối cùng, nàng nguyện ý đem tất cả của mình thủ hộ hắn, bởi vì, cô gái cũng yêu chàng trai rất sâu đậm."
Một giọt nước mắt trong suốt vô thức rơi xuống, rơi vào quang diễm sáng rực trên Thánh Diễm Đao. Mỹ công tử há to miệng, vừa

muốn nói chuyện thì Thánh Diễm Đao trước người đột nhiên hào quang tỏa sáng, chiếu rọi toàn bộ phòng tu luyện.

Trong hào quang rực rỡ đó, Mỹ công tử nhìn thấy rõ ràng trong mắt nam nhân đối diện đã đẫm lệ.

"Oanh ----"

Một dòng nước ấm áp trong nháy mắt xông vào Tinh Thần Chi Hải của Mỹ công tử. Trong lòng nàng tràn đầy cảm động, bên tai nàng vang lên âm thanh của Đường Tam: "Bão nguyên quy nhất, ngưng thần tĩnh khí, cố thủ bản tâm." Năng lượng sáng chói chui vào trong Tinh Thần Chi Hải, Mỹ công tử chỉ cảm thấy Tinh Thần Chi Hải của mình dường như đã bùng cháy, dâng trào dữ dội. Nhưng kỳ lạ là, nàng không có cảm giác thống khổ, cái nóng như thiêu như đốt mang theo vài phần dao động tinh thần và hương vị ngoan ngoãn dịu dàng, khiến Tinh Thần Chi Hải của nàng nhanh chóng mở rộng. Dùng nước mắt để Thần Khí nhận chủ, cũng chỉ có Đường Tam để nàng làm như vậy, các Hoàng Giả đương thời cũng không có ai biết đến biện pháp này để dung hợp.
Nước mắt là bộc lộ tình cảm, là sự thể hiện chân thành sâu sắc nhất trong trái tim.

Khi Mỹ công tử rơi nước mắt vì cảm động, Thánh Diễm Đao sẽ tiếp thu phần cảm động này. Trong nước mắt ẩn chứa sự cảm động, mang theo trái tim trong sáng và bản chất thiện lương của Mỹ công tử. Tất cả đều là tồn tại tốt đẹp nhất.

Chương 591: Tác dụng của Tử Kim tệ

Vì vậy, Thánh Diễm Đao mới có thể nhanh chóng và trực tiếp nhận chủ như vậy, mang theo tình cảm tốt đẹp nhất của mình dung hợp vào trong Tinh Thần Chi Hải của Mỹ công tử, hoàn toàn dung hợp với nàng trong lần đầu tiên.

Tinh Thần Lực của Mỹ công tử tăng vọt, đồng thời dưới tác dụng của Thánh Diễm Đao mà nhanh chóng áp súc. Thần Khí vừa dung hợp trực tiếp hoá thành thủ hộ giả Tinh Thần Chi Hải của nàng, không ngừng để Tinh Thần Lực của nàng mở rộng và thăng hoa.

Đây không chỉ là Thần Khí dùng cho chiến đấu, mà còn có tác dụng phụ trợ Tinh Thần Chi Hải, và đã trực tiếp trở thành một bộ phận trong Tinh Thần Chi Hải của Mỹ công tử. Dù nó mới bước vào cấp bậc Thần Khí, nhưng khi triệt để dung hợp thì sẽ phát sinh biến hoá lớn như thế nào? Tinh thần hạch tâm của Mỹ công tử không những có thuế biến, mà còn bắt đầu sinh ra Thần Thức.

Trong Tinh Thần Chi Hải, Mỹ công tử thấy được bên trong tinh thần hạch tâm của mình có một điểm hồng quang như ẩn như hiện. Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy nó, điểm hồng quang dường như cảm nhận được Tinh Thần Lực của nàng thuế biến, rõ ràng là sáng hơn vài phần.

Thánh Diễm Đao khi cảm nhận được khí tức của điểm hồng quang kia thì lập tức run rẩy, nhưng tiếp theo nó trở nên ổn định hơn, và không chút do dự, nó biến thành một đạo hồng quang trong Tinh

Thần Chi Hải. Nó vọt mạnh qua tinh thần hạch tâm, giống như đã tìm được bản phái của mình.

Tay phải Đường Tam lặng yên để lên trán Mỹ công tử, cảm thụ được biến hoá của nàng, trên mặt không khỏi mỉm cười. Nước mắt cảm động quả nhiên rất thích hợp để Thần Khí thuộc tính tinh thần nhận chủ, hiệu quả so với tưởng tượng còn tốt hơn.

Các miếng Tử Kim tệ lặng yên bay lên, quay xung quanh thân hình Mỹ công tử, toả ra vầng sáng màu tím nhạt.

Bên ngoài, Khổng Tước Đại Yêu Vương sớm đã dùng bình chướng không gian ngăn cách gian phòng này với ngoại giới. Hắn cảm nhận được điều gì đó, nhìn lại phía phòng tu luyện, vừa hay nhìn thấy Tử Kim tệ đang lơ lửng trên không trung, ít nhất có 50 đồng.

Khoé miệng Khổng Tước Đại Yêu Vương hơi giật giật, dù hắn nắm trong tay Linh Tê thương hội cực kỳ giàu có cũng không nỡ dùng nhiều Tử Kim tệ như vậy để tu luyện a! Sở dĩ Tử Kim tệ trân quý là vì điểm quan trọng là, Tử Kim tệ dùng để ôn dưỡng Thần Thức. Đúng vậy, Thần Thức! Cho nên chỉ có cường giả Thần cấp trở lên dùng Tử Kim tệ tu luyện mới có ý nghĩa.

Nhưng số lượng Tử Kim tệ thật sự là quá nhỏ, cho nên căn bản không có bao nhiêu người có thể dùng nó để tu luyện, ngay cả Hoàng Giả cũng vậy. Chẳng hạn như, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tương đối nghèo, tuyệt đối không nỡ dùng Tử Kim tệ để tu luyện, phần lớn hạn ngạch mà Tổ đình giao cho hắn đều là trợ cấp cho Đan Đỉnh Hạc Yêu tộc.

Đan Đỉnh Hạc Yêu cơ hồ đều là võ si, căn bản không am hiểu buôn bán, nghèo cũng là chuyện bình thường. Nếu không cũng mãi không chuộc được Đan Đỉnh Thần Kiếm.

Lần này Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tốn rất nhiều công sức mới khiến Tổ đình lấy ra Đan Đỉnh Thần Kiếm làm ban thưởng, lại không nghĩ tới bị Đường Tam cướp tay trên.

Dù là các vị Hoàng Giả, khi dùng Tử Kim tệ để tu luyện hằng ngày cũng chỉ dùng 10 đồng, nào có giống Đường Tam, trực tiếp dùng 50 đồng giúp Mỹ công tử tu luyện. Hơn nữa, Tử Kim tệ là để ôn dưỡng thần thức, chẳng lẽ?

Nhận thức của Khổng Tước Đại Yêu Vương về Đường Tam lại thay đổi. Tên nhân loại này rốt cuộc có lai lịch như thế nào? Tổ chức Cứu Thục sao có thể bồi dưỡng ra một tồn tại như vậy? Nếu tổ chức Cứu Thục thật sự bồi dưỡng ra được, bọn họ chỉ cần phục chế mấy người thì nhân loại thật sự có thể quật khởi a! Chính mình để mặc Cứu Thục phát triển trong thành, đối với Yêu Quái Tộc có phải là chuyện tốt hay không? Dù sao, số lượng nhân loại cũng nhiều như vậy.
Được rồi, không nên nghĩ nhiều như thế, dù sao mình cũng không còn sống lâu nữa. Chính người thừa kế của mình có huyết mạch nhân loại thì làm sao mình có thể bài xích nhân loại đây?

Tử Kim tệ tản ra vầng sáng màu tím nhạt, đó là một ánh sáng kỳ dị, khiến người ta có cảm giác vô cùng tuyệt vời. Loại tử ý này nhu hoà lại kiên định, ánh hào quang nó toát ra cũng rất ôn hòa. Nó lặng yên tràn vào mi tâm Mỹ công tử, bị Tinh Thần Chi Hải của nàng thôn phệ.

Hai con ngươi Đường Tam cũng phát sáng lên, hào quang màu tím lập loè, hắn cũng hấp thu năng lượng từ Tử Kim tệ trong không khí.

Đó là một năng lượng ôn dưỡng Thần Thức rất kỳ lạ, Đường Tam cảm thụ được rõ ràng, Thần Thức hạch tâm ở trong Tinh Thần Chi

Hải của mình bị nó ảnh hưởng mà đang dần lớn mạnh.

Thần Thức hạch tâm mở ra, toàn lực hấp thu những lực lượng này để tăng cường Thần Thức.
Sắp tới rất có thể đối mặt với nguy hiểm chí mạng, lúc này hắn cũng bất chấp bại lộ năng lực trước mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Thần Thức hạch tâm của Đường Tam giống như vực sâu không đáy, điên cuồng mà hấp thu tử ý, tốc độ ít nhất gấp 10 lần Mỹ công tử. Màu sắc của những đồng Tử Kim tệ lơ lửng trong không khí nhanh chóng nhạt đi, khi năng lượng hoàn toàn biến mất thì chúng sẽ lặng yên hóa thành bột phấn.

Thông qua hấp thu tử ý, Đường Tam phát hiện năng lượng trong Tử Kim tệ có chút giống với Tiên Linh Khí ở Thần giới, nhưng không giống hoàn toàn, trong đó còn ẩn chứa một chút tinh thần ba động và ý chí kỳ lạ, tựa hồ có quan hệ với Vị Diện Chi Chủ của vị diện này, là một tồn tại phi thường đặc biệt mà kỳ dị, có chỗ tốt rất lớn để hắn khôi phục Thần Thức. Đây cũng là nguyên nhân Đường Tam lựa chọn khối tử tinh thạch cực lớn kia. Bất kỳ Thần Khí nào cũng không bằng việc Thần Thức của hắn mạnh hơn. Sau khi hấp thu huyết mạch Phong Long, thân thể của hắn đã tiến hoá, sức thừa nhận cũng trở nên mạnh hơn. Tuy rằng chưa thành Thần, nhưng Thần Thức đã khôi phục, chỉ tiếc là không có phương pháp trực tiếp bổ sung Thần Thức, cho nên chỉ có thể chuyển hoá từng chút từng chút Tinh Thần Lực. Nhưng tỷ lệ chuyển hoá thật sự quá thấp, cho nên dù Tinh Thần Lực tu luyện rất nhanh nhưng Thần Thức chỉ có thể chậm rãi khôi phục.
Mà Tử Kim tệ mang đến chất dinh dưỡng mà Thần Thức cần, Thần Thức của Đường Tam khôi phục càng nhiều thì ký ức cùng năng lực cũng khôi phục càng nhiều. Mặc dù hiện tại thân thể hắn còn chưa đạt đến Thần cấp, nhưng thôn phệ năng lượng từ Tử Kim tệ này

chính là đang khôi phục Thần Thức cấp độ Thần Vương.

Tử Kim tệ nhanh chóng được tiêu hoá, 200 đồng Tử Kim tệ, chỉ dùng hai canh giờ liền tiêu hoá xong, trong đó, 90% đều do Đường Tam thôn phệ, Mỹ công tử dung hợp Thánh Diễm Đao mới chỉ tiêu hoá 10% năng lượng Tử Kim tệ, hơn nữa đa số đều là đạo hồng quang trong tinh thần hạch tâm của nàng thôn phệ.

Tử Kim tệ thật sự là đồ tốt a! Đường Tam hít sâu một hơi, cảm thụ được Thần Thức không chỉ lớn hơn gấp đôi mà âm thầm tán thưởng. Đương nhiên hắn biết rõ giá trị của những đồng Tử Kim tệ mà hắn hấp thu. Nhất định phải nghĩ cách tìm ra mỏ tử tinh thạch ở nơi nào, bọn họ lấy tử tinh thạch từ đâu.
Cảm thụ được Thần Thức của mình biến hoá, thần niệm của Đường Tam rõ ràng đã thăng hoa, hắn mơ hồ có thể cảm nhận được rất nhiều tồn tại mà trước đây hắn không thể cảm nhận được. Nhìn tử tinh thạch to lớn trước mặt, Đường Tam không tiếp tục hấp thu nữa. Dù sao hiện tại hắn vẫn chưa tới Thần cấp, cho dù Tinh Thần Chi Hải mạnh tới cỡ nào cũng không thể để Thần Thức phát triển quá mạnh, như vậy sẽ dẫn đến Tinh Thần Chi Hải sụp đổ.

Tình huống như hiện tại, trên cơ bản chính là trạng thái mạnh nhất hắn có thể đạt đến trước khi đột phá thành Thần.

Ngưng thần nội thị, Đường Tam yên lặng cảm thụ được Thần Thức của mình biến hoá, Tinh Thần Chi Hải lặng yên ba động, hắn đắm chìm vào minh tưởng, cũng đắm chìm vào trong cảm giác ký ức kiếp trước.

Spoil quyển 11 (phần 2):

1. Q11 sẽ tiết lộ Đường Tam là Tu La.

2. Nhân vật bìa của sách Q11 là một nhân vật rất đẹp trai (các bạn thử đoán xem?)

3. Cuối Q11, Đường Tam và Mỹ công tử gần như đã xác nhận mối quan hệ của họ (bạn biết đó là mối quan hệ gì mà).

4. Khổng Tước Đại Yêu Vương sẽ tiết lộ bí mật của mình trước khi chết.

5. Q11 có thể tiết lộ cha của Mỹ công tử là ai.

6. Mỹ công tử muốn báo thù cho Tu La.

7. Mỹ công tử thừa kế chức vị Thành chủ, cần có ít nhất 5 Đại Yêu Hoàng đồng ý (Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng rất ủng hộ nàng.)

Chương 592: Pháp trận

Trong quá trình tu luyện, cảm giác tinh thần của Mỹ công tử vô cùng rõ ràng, nàng có thể thấy được Tinh Thần Chi Hải của mình đang lớn mạnh, cho đến lúc này nàng mới hiểu được, thì ra trước Thần cấp, Tinh Thần Lực có thể cường hoá Tinh Thần Chi Hải đến trình độ như vậy. Khó trách Tu La lại mạnh như thế, Tinh Thần Lực của hắn đã sớm đạt đến trình độ này rồi sao? Đó chính là Thần Thức sao? Dưới sự quán chú năng lượng từ Thánh Diễm Đao, tinh thần hạch tâm của mình đã phát sinh thuế biến, đã khác trước rất nhiều.

Mà ở giữa tinh thần hạch tâm, Thánh Diễm Đao đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại một thanh tiểu kiếm màu đỏ lơ lửng ở nơi đó.

Lúc đầu, nó chỉ là một chút tàn ảnh, nương theo Thánh Diễm Đao dung nhập, lại có thêm năng lượng kỳ dị từ bên ngoài bổ sung, nó dần trở nên rõ ràng hơn, biến thành chuôi tiểu kiếm màu đỏ này. Trong khoảnh khắc khi thanh tiểu kiếm sinh ra, nó đã biến thành trung tâm Tinh Thần Chi Hải của Mỹ công tử. Khi ý thức của Mỹ công tử rót vào trong đó, có thể lờ mờ cảm thấy ở một nơi xa xăm, dường như có một tồn tại cực kỳ đáng sợ đang giao hoà với khí tức của thanh kiếm màu đỏ. Sự tồn tại đáng sợ đó đối với mình tràn đầy hương vị ôn hòa cùng thân mật, và bản thân mình đã thiết lập một kết nối giống như cây cầu với nó thông qua thanh tiểu kiếm màu đỏ kia. Đó hẳn là Thần Khí siêu cấp mà Tu La nói.

Tu La thật sự là một người rất thần kỳ, hắn sao lại có nhiều đồ vật

như vậy, có nhiều thần kỹ như vậy, ngay cả Thần Khí siêu cấp cũng có.

Nếu không phải có huyết thệ, Mỹ công tử có lẽ sẽ còn hoài nghi hắn, nhưng có huyết thệ trói buộc, Tu La sẽ khó có khả năng làm chuyện gây bất lợi với nàng, cho nên, nàng tin tưởng hắn.

Lần này tới Tổ đình, sau khi ở cùng hắn một chỗ, tu vi của nàng có thể dùng từ tiến triển cực nhanh để hình dung. Mỹ công tử thậm chí còn cảm thấy, dù hiện tại mình trực tiếp trùng kích Thần cấp thì khả năng thành công hắn là rất lớn. Tu vi huyết mạch chi lực của nàng dù chưa đến Cửu giai đỉnh phong nhưng Tinh Thần Lực thật sự quá mạnh, đủ để đền bù khoảng thiếu hụt về tu vi. Chỉ là, Tu La nói với nàng, nhất định phải áp chế tu vi, muộn một chút hẵng đột phá, như vậy thì trong quá trình độ kiếp mới thu được chỗ tốt lớn nhất.

Điều này Mỹ công tử nhớ rất rõ, hơn nữa nhất định sẽ làm theo.

Nàng muốn nhìn một chút tướng mạo của hắn như thế nào.

Mỹ công tử vô thức nghĩ đến vào thời khắc cuối cùng khi kết thúc trận đấu, hắn kéo tay nàng vẽ lên vòng tròn kia. Đó mới là chân lý của Thiên Chi Huyền Viên! Lúc trước nàng không rõ đó là lực lượng như thế nào, nhưng hiện tại khi đã có Thần Thức, nàng mơ hồ biết được lúc ấy, trong sức mạnh khi Tu La vận dụng tuyệt đối có bóng dáng của Thần Thức.

Hắn vậy mà đã sớm có được Thần Thức, hắn so với tưởng tượng của mình còn cường đại hơn nhiều. Nàng vô thức nhớ đến khi mình được Thiên Cơ Linh nhận thức đã hình thấy hình ảnh kia, mình cao cao tại thượng đứng trên cao ra mắt vạn chúng, mà hắn thì ở bên người mình.

Ca, vì sao ngươi lại tốt với ta như vậy?

Còn câu chuyện mà Đường Tam kể, về sau chàng trai và cô gái như thế nào?

Sắc trời dần tối xuống, Đường Tam và Mỹ công tử đã tu luyện từ buổi sáng khi kết thúc tranh tài, kéo dài tới tận tối.

Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn chờ bọn họ ở bên ngoài. Sau khi bình tĩnh lại, hắn hiểu được cách làm của Đường Tam rất đúng. Nếu tuỳ tiện rời đi, nhất là đi ngay sau thi đấu thì sẽ bị địch nhân nhằm vào.

Đã có buổi trưa hoà hoãn, ngược lại sẽ khiến đối phương nghĩ không ra.

Thần Thức của Hoàng Giả tất nhiên là cực kỳ cường đại, nhưng ở trong Tổ đình có nhiều Hoàng Giả như vậy, bọn họ có thể tuỳ tiện dùng Thần Thức quét hình sao.

Kẻ địch không thể đợi lâu như vậy, bên kia không có động tĩnh gì, nhất định là đoán được bọn họ chưa rời đi, nhưng cho dù muốn rời đi, bọn họ cũng phải đối mặt với thiên la địa võng. Chỉ là không biết địch nhân của bọn họ rốt cuộc có bao nhiêu người.
Khi Khổng Tước Đại Yêu Vương đang nghĩ đến đủ loại biện pháp đối phó thì năng lượng ba động trong phòng tu luyện biến mất. Hắn quay đầu nhìn lại, thấy quang mang trong đó đã thu liễm.

Đường Tam và Mỹ công tử cùng đi ra. Không biết vì sao, khi Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn thấy bọn họ thì rõ ràng cảm giác được hai người đều đã khác lúc trước.

Nhất là con gái, sâu trong mắt nàng có hồng quang loé lên. Hồng quang kia khiến hắn cảm giác tim đập có chút nhanh.

Đường Tam hướng Khổng Tước Đại Yêu Vương gật đầu, nói: "Thành chủ, chúng ta chuẩn bị rời đi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương gật nhẹ đầu, nói: "Ngươi có ý kiến gì không?"

Đường Tam nói: "Thỉnh ngài hãy để Linh Tê thương hội mang tới ít đồ, ta muốn bố trí một pháp trận để tăng cường năng lực truyền tống của ngài. Chúng ta cố gắng truyền tống tới một chỗ rất xa ở lần đầu tiên, sau đó lại tiếp tục truyền tống. Nếu có thể một lần phá vòng vây thì đó là kết quả tốt nhất."
Khổng Tước Đại Yêu Vương nhẹ gật đầu, nói: "Được. Ngươi cần gì?"

Đường Tam lập tức viết một danh sách, Khổng Tước Đại Yêu Vương tức thì liên hệ với Linh Tê thương hội để xử lý.

Đường Tam để Mỹ công tử nghỉ ngơi trước, sau đó tạo một khoảng đất trống trong phòng khách, vận chuyển huyết mạch chi lực, khắc hoạ lên đó.

Vầng sáng màu bạc dung nhập vào mặt đất, vạch ra những đường cong kỳ lạ.

Khi Khổng Tước trở về sau khi giao phó cho Linh Tê thương hội thì thấy Đường Tam đang khắc hoạ những đường cong này.

Đường Tam rõ ràng đang vận dụng huyết mạch chi lực đến từ Khổng Tước Yêu tộc!

Nhìn Đường Tam, Khổng Tước Đại Yêu Vương biểu lộ có chút kỳ dị, tuy rằng hắn sớm đoán được một chút, nhưng khi Đường Tam không cố kỵ mà sử dụng Khổng Tước Biến vẫn làm vị Khổng Tước Đại Yêu Vương này có cảm giác kỳ quái.
Hắn sao lại làm được? Vì sao hắn có được nhiều huyết mạch như vậy? Sư Hổ Biến, Kim Bằng Biến, Khổng Tước Biến, có huyết mạch nào không phải là cường đại? Có phải hắn còn những huyết mạch chi lực khác hay không? Nhưng hiện tại đang là lúc khẩn cấp, không phải lúc để hỏi thăm, cho nên Khổng Tước Đại Yêu Vương không hỏi, chỉ ngồi xuống yên lặng nhìn xem.

Càng xem hắn lại càng kinh ngạc, bởi vì hắn hoàn toàn không hiểu được pháp trận Đường Tam khắc hoạ có ý nghĩa gì. Pháp trận này cực kỳ phức tạp, bởi vì nó sử dụng huyết mạch chi lực thuộc tính không gian đến từ Khổng Tước Yêu tộc nên hắn mới cảm nhận được một chút. Chỉ là nhìn như vậy, hắn lại có cảm giác lý giải của mình về không gian được tăng cường.

Có thể có tác dụng dẫn đạo và chỉ điểm mình, điều này có ý nghĩa như thế nào? Có nghĩa là, bản thân pháp trận này có lý giải không gian còn ở trên mình. Người trẻ tuổi này rốt cuộc làm được như thế nào? Làm sao có thể?
Vẻ mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương càng trở nên phức tạp, đặc biệt là ánh mắt khi nhìn Đường Tam.

Điều này quả thực khiến Khổng Tước Đại Yêu Vương chấn kinh. Đây mới là năng lực chân chính của Đường Tam sao?

Tuy rằng Khổng Tước Đại Yêu Vương đã đánh giá Đường Tam rất cao, nhưng bây giờ hắn mới hiểu được, hoá ra mình vẫn không hiểu người này, đối phương so với tưởng tượng của mình còn cường đại hơn.

Mỹ công tử cẩn thận quan sát, đồng thời yên lặng cảm nhận được những thay đổi trong Tinh Thần Chi Hải của mình, thích ứng với sự tồn tại của Thần Thức.

Thần Thức xuất hiện khiến ánh mắt nàng có chút mơ hồ. Mỗi khi nàng rót ý thức của mình vào thanh tiểu kiếm đang ở trung tâm Tinh Thần Chi Hải thì mơ hồ có thể nhìn thấy một chút hình ảnh, nhưng chúng cũng không rõ ràng. Nàng mơ hồ cảm giác được những hình ảnh này có quan hệ với nàng, bởi vì khi nhìn thấy chúng, ý thức của nàng vô thức sẽ bị ảnh hưởng.

Chương 593: Tổ đình kinh sợ

Nàng chăm chú nhìn Đường Tam khắc họa đường cong, cũng giống như Khổng Tước Đại Yêu Vương, lý giải không gian của nàng tựa hồ cũng được tăng cường, xuất hiện biến hoá.

Khi người của Linh Tê thương hội mang đồ đến, trên mặt đất ở phòng khách đã xuất hiện một pháp trận đường kính năm mét.

Đường Tam muốn là một ít kim loại và bảo thạch.

Sau khi có được những vật này, hắn tiến hành gọt giũa lại chúng, sau đó khảm vào pháp trận trên mặt đất.

Khảm nạm cũng có trình tự, hơn nữa còn cần quán chú huyết mạch chi lực và Tinh Thần Lực. Mỗi khối kim loại hay bảo thạch được khảm vào, năng lượng pháp trận lại biến hoá, đến mức Khổng Tước Đại Yêu Vương không thể không tăng cường bình chướng kết giới, tránh để năng lượng pháp trận tràn ra ngoài.

Quang mang màu bạc dâng lên trên pháp trận.

Khổng Tước Đại Yêu Vương rốt cuộc không nhịn được hỏi: "Sau khi chúng ta truyền tống rời đi, pháp trận này còn giữ lại sao?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Sẽ không. Đây là pháp trận truyền tống một lần duy nhất, sau khi chúng ta truyền tống rời đi, nó sẽ tự huỷ. Cho dù kẻ chặn đường chúng ta là Hoàng Giả, bọn họ tối đa cũng

chỉ dùng Thần Thức phong toả toàn bộ Tổ đình. Mức độ phong toả này chỉ có thể cảm giác được chúng ta rời đi mà không thể ngăn cản. Cùng lắm là sau khi phát hiện thì lập tức truy sát chúng ta. Mà chúng ta truyền tống càng xa thì càng dễ thoát khỏi bọn họ."

Khổng Tước Đại Yêu Vương hít sâu một hơi, hỏi: "Pháp trận này có khả năng cố hoá như pháp trận thường dùng không?"

Đường Tam nói: "Phải nghiên cứu mới có thể xác định được, ta cũng cần nhiều nguyên liệu để nghiên cứu. Mà mỗi lần truyền tống thì tiêu hao không ít vật liệu. Tương lai nếu có đủ tài nguyên, lại có đủ không gian để bố trí pháp trận truyền tống siêu lớn thì việc trực tiếp truyền tống thành Gia Lý đến Tổ đình cũng không phải không thể."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cảm giác nhận thức của mình có chút bị lật đổ rồi, là chưởng khống giả không gian, là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, hắn hoàn toàn có thể khẳng định, ngay cả tổ tiên của mình, Khổng Tước Đại Yêu Hoàng cũng rất khó làm được chuyện này. Tri thức không gian mà người trẻ tuổi này nắm giữ đã vượt qua nhận thức của Khổng Tước Yêu tộc.

"Tu La, tuy rằng không biết ngươi làm sao lại có huyết mạch chi lực Khổng Tước Yêu tộc, nhưng chỉ cần lần này bình an trở về, ta sẽ giao phó thân phận Khổng Tước Yêu tộc cho ngươi. Hy vọng ngươi có thể ..."

"Ta muốn bố trí mắt trận. Cảm ơn Thành chủ đại nhân, ta không cần thân phận gì, ta làm hộ vệ của Mỹ công tử là được rồi." Đường Tam nói.

Hắn đồng thời vung ra sáu khối bảo thạch, phân biệt rơi xuống sáu góc trên pháp trận, lập tức, quang mang màu bạc đại thịnh, khiến

cho cả gian phòng lấp lánh ánh bạc.

"Nhập trận." Đường Tam trầm giọng quát.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Mỹ công tử vội vàng đi vào trong pháp trận.

Đường Tam để Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng ở giữa pháp trận và nói với bọn họ: "Tiếp theo, ngài hãy quán chú huyết mạch chi lực của ngài vào trong đó. Đây là pháp trận truyền tống định hướng một lần duy nhất, có thể truyền tống rất xa, nhưng có thể truyền tống bao xa thì phải xem huyết mạch chi lực của chúng ta có bao nhiêu. Nếu lý tưởng thì có thể vượt qua hai đến ba toà chủ thành."

Vượt qua hai đến ba tòa chủ thành có nghĩa là bọn họ có thể trực tiếp vượt qua một phần ba quãng đường từ Tổ đình về thành Gia Lý. Đây là khoảng cách truyền tống xa nhất được biết đến. Phải biết rằng, dù Khổng Tước Đại Yêu Vương toàn lực ứng phó, không có mười mấy hai mươi lần truyền tống cũng không thể về đến thành Gia Lý, hơn nữa trên đường nhất định phải nghỉ ngơi, khôi phục tinh lực.
Một lần truyền tống liền vượt qua một phần ba quãng đường, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của tất cả các đối thủ.

"Bắt đầu!"

Theo vị trí Đường Tam chỉ định, bọn họ cùng nhau quán chú huyết mạch chi lực Khổng Tước Yêu tộc vào pháp trận. Đột nhiên, toàn bộ ma pháp trận phát sáng rực rỡ, tạo cho người ta cảm giác hừng hực. Vầng sáng màu bạc nở rộ trong không khí và lập tức phá vỡ kết giới do Khổng Tước Đại Yêu Vương thiết lập.

Ngân quang từ khách sạn Bạch Hổ phóng lên, xông thẳng lên trời.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đứng trước một bức tượng điêu khắc khổng lồ trên một toà thánh sơn, nhắm mắt lại.

Ngay khi ngân quang bộc phát trong nháy mắt, con mắt hắn mở ra, Thần Thức vốn được phóng thích bên ngoài được tăng cường, lộ ra vẻ lạnh lùng.
"Tìm được rồi!"

Nhưng ngay sau đó, vẻ lãnh khốc liền biến thành kinh ngạc. Đạo ngân quang to lớn kia loé lên trong chớp mắt đã biến mất. Hắn cảm giác được Thần Thức của mình trong nháy mắt bị xông phá, sau đó có một vật gì đó loé lên rồi biến mất.

Mặc dù hắn có thể nắm rõ hướng đối phương rời đi, nhưng lần truyền tống đột ngột này dường như không có điểm dừng.

Làm sao có thể? Đây là truyền tống khoảng cách bao xa?

Hắn hiểu rất rõ về Khổng Tước Đại Yêu Vương, Khổng Tước Đại Yêu Vương không có năng lực truyền tống như thế này.

Nhưng sự thật bày ra trước mắt, chính là như vậy. Bọn họ biến mất, trong nháy mắt đã thoát khỏi phạm vi Thần Thức của hắn.

Toàn bộ Tổ đình đều đã bị kinh động, ngay sau đó, một thân ảnh đã xuất hiện bên trên khách sạn Bạch Hổ. Sát khí lăng lệ trong nháy mắt bộc phát, bao phủ toàn bộ khách sạn, đến mức mà mấy đạo Thần Thức khi gặp sát khí này phải bắn ngược trở về, không thể nào đi sâu vào trong.
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ánh mắt lạnh như băng mà lơ lửng trên không trung, dùng Thần Thức tìm kiếm bên trong khách sạn, trong mắt hiện lên một vòng khác thường.

"Đây là làm được như thế nào? Truyền tống siêu viễn trình? Khổng Tước lúc nào đã có bản lãnh như vậy rồi?"

Sau đó, vài thân ảnh lần lượt xuất hiện ở phụ cận, nhưng không có đến gần.

"Bạch Hổ, tình huống như thế nào?"

"Không rõ ràng lắm, thông qua truyền tống rời đi. Tựa hồ là pháp trận, nhưng đã bị huỷ rồi."

"Có thể để chúng ta vào xem một chút không?"

"Không được!" Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng trả lời như chém đinh chặt sắt, sát khí lạnh thấu xương bộc phát, uy hiếp tất cả xung quanh.

Các thân ảnh tiêu tán, đều có tâm tư. Không hề nghi ngờ, bọn họ bị không gian ba động kịch liệt trước đó làm rung động, đó là không gian ba động kỳ lạ mà họ chưa bao giờ cảm thấy trước đây.
Có rất nhiều chuyện tất cả mọi người đều biết rõ trong lòng, ví dụ như thù hận giữa Tinh Phượng nhất mạch và Khổng Tước Yêu tộc. Từ sau khi thành tựu Đại Yêu Hoàng, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không thời khắc nào không nghĩ biện pháp nhằm vào Khổng Tước Yêu tộc, nhất định phải chiếm được thành Gia Lý. Chuyện này các Hoàng Giả đều thấy rõ, thậm chí còn ngầm đồng ý. Dù sao, chủ thành chỉ có vài toà, chỉ có chủ thành có Hoàng Giả toạ trấn mới không bị ngấp nghé, đây là quy luật bất thành văn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lần này mang theo con gái đến tham gia Tổ đình tinh anh đại tái đã vượt qua dự kiến của rất nhiều Yêu Quái Tộc. Trận đấu giữa Khổng Tước Đại Yêu Vương và Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ở thành Gia Lý không thể giấu được những

người để tâm. Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương nặng, thậm chí không còn sống được lâu nữa làm cao tầng Tổ đình có chút chấn động.
Dù sao, Khổng Tước Đại Yêu Hoàng đã từng nắm giữ thiên cơ, năng lực khống chế không gian cũng cực kỳ cường đại. Dù là Tổ đình, nhất là Yêu Quái Tộc ở Thiên Vũ Đế Quốc đều không nguyện ý nhìn một chủng quần cường đại như vậy bị huỷ diệt. Cho nên đã có cường giả cảnh báo Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, để hắn kiên nhẫn chờ đợi, chờ sau khi Khổng Tước Đại Yêu Vương qua đời thì mới được hành động. Thời điểm đó Khổng Tước Yêu tộc tự nhiên sẽ không thể chống cự được.

Nhưng chẳng ai ngờ đến, Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương chí mạng, lúc nào cũng đứng trước nguy cơ tử vong lại mang theo con gái mình đến dự thi. Ai cũng hiểu hắn đang hướng Tổ đình công bố đây là người thừa kế của hắn, mà trên thân người thừa kế này còn có huyết mạch nhân loại.

Chương 594: Truyền tống siêu viễn trình

Càng khiến Tổ đình không ngờ tới là, con gái của Khổng Tước Đại Yêu Vương có vẻ ngoài mỏng manh mềm mại này lại vượt qua mọi sóng gió, một đường đi đến trận chung kết, hơn nữa còn thu được song quán quân.

Đây là lần đầu tiên Tổ đình tinh anh đại tái tổ chức thi đấu hai người, Mỹ công tử cũng là người đầu tiên thu được song quán quân, việc này còn khó hơn rất nhiều khi thu được một giải quán quân. Bởi vì trong quá trình thi đấu căn bản không có thời gian nghỉ ngơi, mỗi ngày đều phải đối mặt với cường địch, còn phải không ngừng chiến thắng, dù chỉ một trận xảy ra vấn đề, hoặc là bị thương ảnh hưởng tới trạng thái thi đấu thì sẽ bị đào thải khỏi cuộc chơi.

Chính là dưới tình huống như vậy, Mỹ công tử cuối cùng trở thành song quán quân, trở thành đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ ở Yêu Tinh Đại Lục.

Mỹ công tử có thiên phú như vậy, lại kế thừa Thiên Cơ Linh, có ý nghĩa gì đây? Có nghĩa là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc đời kế tiếp rất có thể trở thành Hoàng Giả.

Không muốn nhìn thấy cảnh này thành sự thật nhất chính là Phượng Hoàng Yêu tộc, Khổng Tước cùng Phượng Hoàng, đã vì danh xưng Bách Điểu Chi Vương mà cạnh tranh nhiều năm, cuối cùng Phượng Hoàng Yêu tộc dành được thắng lợi. Hiện tại có đến hai vị Đại Yêu Hoàng là Phượng tộc, bọn họ sao có thể cam lòng

nhìn Khổng Tước Yêu tộc quật khởi đây?

Cho nên, ngay khi Mỹ công tử đạt được quán quân thi đấu cá nhân thì trong nội bộ Tổ đình đã có sóng gió.

Đối với chuyện này, phần lớn trong Tổ đình đều nhắm một mắt mở một mắt, yên lặng theo dõi kỳ biến, nhưng trong lòng cũng có ý nghĩ của riêng mình.

Sau khi lễ trao giải kết thúc, trận tranh đoạt này bắt đầu được triển khai. Nhưng lúc đó, Khổng Tước Đại Yêu Vương và Mỹ công tử cùng nhau biến mất. Bọn họ không rời khỏi Tổ đình ngay đã vượt qua dự kiến của đa số mọi người.

Ngay khi màn đêm buông xuống, tất cả cường giả Tổ đình đều cảm nhận được truyền tống siêu cấp xuất hiện, mọi người đều không khỏi kinh ngạc. Không gian chấn động mạnh mẽ như vậy, từ khi nào Khổng Tước Đại Yêu Vương lại có năng lực như thế? Làm sao lại có thể lập tức truyền tống? Không gian chấn động kịch liệt như vậy, tựa hồ chỉ có Hoàng Giả mới có thể khống chế.

Cho nên, rất nhiều cường giả đỉnh cấp muốn đi vào khách sạn Bạch Hổ để nhìn một chút dấu vết còn sót lại.

Nhưng sát khí lạnh thấu xương phát ra từ Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không cho phép bất kỳ cường giả nào tiếp cận. Khách sạn Bạch Hổ là sản nghiệp của hắn, có hắn toạ trấn ở đó, căn bản không có ai tiếp cận được, trừ phi trở mặt cùng Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đánh một trận.

Các vị cường giả tản đi, trong mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng quang mang lấp loé. Trong chớp mắt sau đó, hắn đã đi tới gian phòng của Đường Tam.

Dù người đã rời đi, nhưng trong phòng vẫn lưu lại không gian ba động cực kỳ mãnh liệt, thậm chí không gian còn đang ở trong trạng thái vặn vẹo, đang chậm rãi khôi phục.

Trên mặt đất còn lưu lại một chút dấu vết, còn có rất nhiều vật phẩm phá toái, trong đó có bảo thạch và kim loại, còn có những dấu vết chằng chịt đã bị hư hại nghiêm trọng không thể phục hồi.

Pháp trận! Hoá ra là pháp trận sao? Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhìn dưới đất liền hiểu. Khổng Tước Đại Yêu Vương mượn pháp trận để nhanh chóng truyền tống rời đi. Nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương khi nào có được pháp trận kiểu này? Chỉ từ vết tích còn sót lại có thể nhìn ra pháp trận này cực kỳ phức tạp. Dù ngay cả Tổ đình cũng không nắm giữ kỹ xảo như vậy.
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lặng yên cảm thụ không gian biến hoá, nhớ kỹ sự chấn động kỳ lạ của không gian, đôi mắt khẽ nheo lại, trầm ngâm như có điều suy nghĩ. Ngay khi Tổ đình kinh ngạc vì truyền tống siêu viễn trình thì bên kia, ngân quang chói mắt loé lên ở nơi hoang dã, ngay sau đó, ba thân ảnh hiện lên, lặng yên rơi xuống.

Khổng Tước Đại Yêu Vương phóng thích không gian chi lực, bao phủ Đường Tam và Mỹ công tử, trên mặt hắn khó nén được hưng phấn. Chính vì hắn là chưởng khống giả không gian mạnh nhất đương thời, cho nên cảm thụ của hắn là sâu sắc nhất.

Trong quá trình truyền tống, hắn có cảm giác không gian biến hoá hoàn toàn khác so với trước đây. Đó là cảm giác dung hợp với không gian, mà không phải đơn giản là cưỡng ép điều khiển không gian bằng tu vi.

Hắn chưa từng cảm thụ được dung hợp với không gian trước kia, cảm giác này thực sự vô cùng kỳ diệu, hắn thậm chí vì vậy mà còn

có chỗ minh ngộ. Từ sau khi bị thương nặng, đây là lần đầu tiên hắn muốn sống lâu dài hơn. Nếu có thể thường xuyên cảm ngộ không gian biến hoá như thế, nói không chừng không lâu sau hắn cũng có thể chạm đến ngưỡng cửa kia. Dùng không gian làm đạo, nếu thành tựu Đại Yêu Hoàng thì cũng không phải là Đại Yêu Hoàng bình thường. Đến lúc đó, tên gia hoả Tinh Phượng kia làm sao có thể đe doạ được mình?
Thế nhưng là, dù nghĩ như thế nào thì ý nghĩ này chỉ xuất hiện trong đầu mà thôi, hắn biết rõ mình không thể sống sót. Thiêu đốt bản nguyên khiến tinh thần hạch tâm phá toái, căn cơ đã bị phá hư, sinh mệnh bản nguyên đang không ngừng trôi qua.

Hắn quay đầu nhìn về phía con gái, ánh mắt lộ ra vài phần hâm mộ, nếu mình cũng có một thủ hộ giả như Tu La thì sao lại luân lạc đến hoàn cảnh này? Hắn rất có thể đã hậu tích bạc phát, một khi thành danh thì cả thiên hạ đều biết.

"Thành chủ, chúng ta phải nắm chặt thời gian truyền tống ngay, sớm chút trở về thành Gia Lý." Thanh âm của Đường Tam khiến Khổng Tước Đại Yêu Vương bừng tỉnh.

"Được, ta khôi phục một chút, chúng ta chuẩn bị truyền tống lần nữa." Khổng Tước Đại Yêu Vương nói.

Không thể bố trí trận pháp nữa, vì cần quá nhều thời gian, người bên Tổ đình có thể sẽ chạy tới, nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể dựa vào thực lực của mình để truyền tống. Tuy rằng khoảng cách sẽ ngắn lại, nhưng so với phi hành thì nhanh hơn nhiều.
Mỹ công tử nhìn về phía Đường Tam, nhìn thấy vẻ ngưng trọng trong mắt hắn, lại nhớ đến lời của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, trong lòng không khỏi xiết chặt.

"Ca, ngươi không sao chứ? Nếu không, ta dùng Thiên Cơ Linh cảm

ngộ một chút thiên cơ biến hoá?" Mỹ công tử nói.

"Không được." Đường Tam lập tức không chút do dự cự tuyệt. Hắn sẽ không để Mỹ công tử vận dụng Thiên Cơ Linh tiến hành thăm dò thiên cơ. Thiên cơ phản phệ sẽ xuất hiện tình huống nào, thân từng là Thần Vương như hắn cũng không nói chính xác được. Một khi xuất hiện vấn đề thì phiền phức rất lớn. Hắn hao tổn trăm ngàn cay đắng mới tìm được người yêu, tuyệt không thể để nàng lại mạo hiểm.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngưng thần tĩnh khí, vừa khôi phục năng lượng tiêu hao lúc trước vừa cảm thụ phương vị. Qua tinh thần quan sát, hắn cơ bản có thể xác định hiện tại bọn họ đang ở chỗ nào, đồng thời xác định được phương hướng của lần truyền tống tiếp theo.
Một khắc sau, Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng lên, trầm giọng nói: "Chuẩn bị, chúng ta xuất phát."

Trước đó truyền tống siêu viễn trình khiến hắn tiêu hao rất lớn, thậm chí tốc độ sinh mệnh trôi qua cũng tăng tốc, nhưng thời điểm này hắn không nghĩ được nhiều, trước tiên phải quay về thành Gia Lý đã. Mỹ công tử thu được song quán quân, điều đó đủ để thu được nhiều sự ủng hộ hơn ở trong thành. Hắn nhất định phải mang bọn họ trở về, hoàn toàn xác định Mỹ công tử là tộc trưởng kế nhiệm, sau đó tiếp tục kế hoạch của mình.

Đôi cánh to lớn màu trắng bạc giãn ra sau lưng Khổng Tước Đại Yêu Vương, từng cây linh vũ nổi lên, ngân quang lượn lờ, nguyên tố không gian nồng đậm vờn quanh ba người bọn họ, một không gian thông đạo được mở ra dưới sự cưỡng ép của nguyên tố không gian, đang mở rộng ra bên ngoài.
Ngân quang trong mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương lập loè, hắn chuẩn bị khởi động truyền tống và mang hai người đi tiếp.

Chương 595: Vĩnh Dạ Quân Vương truy sát

Nhưng mà ngay lúc này, một cái thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên: "Dừng lại ở đây đi."

Xung quanh đột nhiên trở nên âm u, ngay cả quang huy màu bạc tràn đầy sáng lạn từ nguyên tố không gian trong thời khắc này cũng lặng yên biến mất. Ánh sáng của những vì sao và mặt trăng xung quanh biến mất, bóng tối vô tận dường như nuốt chửng cả ba người, và bóng tối bao trùm mọi thứ xung quanh họ.

Đồng tử Khổng Tước Đại Yêu Vương, Đường Tam, Mỹ công tử hầu như đồng thời co rút lại, lực áp cực lớn từ bốn phương tám hướng trào đến, khủng bố đến cực điểm, trong nháy mắt khiến lòng bọn họ chìm xuống đáy vực.

Vĩnh Dạ Quân Vương Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương tuyệt đối không nghĩ tới, bọn họ đã truyền tống đến một nơi xa như vậy mà vẫn còn địch nhân theo tới. Hơn nữa, đuổi theo không phải là kẻ thù truyền kiếp Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mà là Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

So với bài danh thứ chín Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, không hề nghi ngờ ngờ bài danh thứ sáu Ám Ma Đại Yêu Hoàng càng thêm kinh khủng, đây chính là Hoàng Giả lâu năm a! Cho dù là thực lực hay kinh nghiệm đều hơn xa Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng. Huống chi, bây giờ là ban đêm. Vị này được xưng là Vĩnh Dạ Quân Vương,

vào ban đêm chiến đấu, dù các Đại Yêu Hoàng bài danh trước hắn cũng không thể chiến thắng hắn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Hoá ra là Ám Ma Đại Yêu Hoàng miện hạ? Không biết vì sao ngài lại cản đường chúng ta?"

Thanh âm của Ám Ma Đại Yêu Hoàng vang lên từ mọi hướng: "Ngươi còn hỏi ta vấn đề này sao? Con gái của ngươi đoạn tuyệt tiền đồ người thừa kế của ta, đoạn tuyệt truyền thừa đời sau của Ám Ma Đại Yêu Hoàng, chẳng lẽ ta không nên tìm các ngươi báo thù hay sao? Các ngươi trong tối nay nên chết đi."

Không hề nghi ngờ, Ám Ma Đại Yêu Hoàng xuất hiện là vì Đường Tam và Mỹ công tử phế bỏ Mông Đặc Đặc.

"Miện hạ, chờ một lát." Khổng Tước Đại Yêu Vương cao giọng nói, "Không biết có thể thỉnh giáo miện hạ một vấn đề không, vì sao ngài lại đuổi kịp chúng ta? Ta tự hỏi đã truyền tống một khoảng cách xa như vậy, ngay cả Hoàng Giả cũng rất khó bắt kịp nhanh như thế, trừ phi ngài đã biết trước điểm đến của chúng ta."

"Ngươi không biết vì sao là bởi vì ngươi không hiểu rõ về Hoàng Giả." Ám Ma Đại Yêu Hoàng lạnh nhạt nói, "Mỗi một Hoàng Giả đều có một lĩnh vực mình am hiểu, sai lầm lớn nhất của các ngươi là lựa chọn rời đi lúc đêm tối. Đêm tối là lãnh địa của ta, trong đêm tối, các ngươi rời đi mang theo ánh sáng là mục tiêu rõ ràng nhất, ta không hề động, là các ngươi dẫn ta đến đây. Các ngươi chiếu sáng đêm tối, để lại bóng ma, tự nhiên sẽ dẫn ta đến. Ngươi không cần ở chỗ này lãng phí thời gian, với tu vi của các ngươi, dù có Thiên Cơ Linh cũng không thể mang các ngươi rời đi, chỉ cần ở trong đêm tối, cho dù ngươi hiện tại là Hoàng Giả cũng không thể trốn thoát lòng bàn tay của ta."

Bóng tối theo đuôi! Ám Ma Đại Yêu Hoàng đã khống chế đêm tối tới trình độ này rồi sao?

Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi hít sâu một hơi, tâm của hắn đã chìm xuống đáy vực, có Ám Ma Đại Yêu Hoàng ở đây, hôm nay bọn họ muốn trốn cũng không được. Dù ở thành Gia Lý, hắn mượn lực lượng của nó cũng khó có khả năng ngăn cản một vị Đại Yêu Hoàng như thế này.

Mà lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy Đường Tam đi đến bên người Mỹ công tử, đem nàng che ở phía sau.

Màn đêm xung quanh tối hơn, cảm giác áp bức khổng lồ đến từ mọi hướng, và Hắc Ám nguyên tố dày đặc đè ép vào bên trong, nén lại không gian do Khổng Tước Đại Yêu Vương khống chế, và các nguyên tố không gian nhanh chóng biến mất trong quá trình này.

Đây hoàn toàn là sức mạnh nghiền ép. Dù Khổng Tước khi còn ở trạng thái toàn thịnh đối mặt với vị Ám Ma Đại Yêu Hoàng này cũng sẽ bị tiêu diệt. Huống chi bây giờ Khổng Tước Đại Yêu Vương còn bị trọng thương, hơn nữa đây là đêm tối, có trợ giúp cực lớn cho Ám Ma Đại Yêu Hoàng.
Đường Tam nhìn về phía Khổng Tước Đại Yêu Vương, trầm giọng nói: "Ngài chuẩn bị truyền tống đi, sau khi ta phá vỡ đêm tối, ngài liền mang chúng ta rời đi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương sững sờ, dù là hắn cũng không có khả năng phá vỡ hắc ám tịch diệt này. Đường Tam dù thần kỳ như thế nào thì cũng không phải Thần cấp, hắn làm sao có thể phá vỡ được đây?

Sau đó hắn liền thấy quang mang loé lên trên tay Đường Tam, tựa

hồ có thêm một món đồ, rồi hắn giơ tay ném món đồ đó lên trời.

Đó là một thanh tiểu kiếm, nhìn qua rất tinh xảo, toàn thân không có quá nhiều hào quang, nhưng trong khoảnh khắc khi nó xuất hiện, một cỗ kiếm mang động trời bộc phát, phong mang tất lộ!

Nó bỗng nhiên xuất hiện rạch phá bầu trời, dường như muốn chia cắt toàn bộ thế giới. Tiểu kiếm đón gió dài ra, lập tức biến lớn.
"Kiếm Thánh tín vật sao?" Thanh âm Ám Ma Đại Yêu Hoàng truyền đến, "Ngươi cho rằng Kiếm Thánh sẽ vì ngươi ..."

Ngay khi Ám Ma Đại Yêu Hoàng lên tiếng mỉa mai thì một thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên, "Ám Ma, lấy lớn hiếp nhỏ không phải là cách làm của Hoàng Giả."

Trong nháy mắt tiếp theo, kiếm mang cực kỳ sắc bén vốn phóng lên trời bỗng nhiên rách phá thiên không, trong đêm tối quả thực chém ra một khe hở.

"Kiếm Thánh, ngươi muốn là địch của ta?" Thanh âm Ám Ma Đại Yêu Hoàng tức giận.

Trong nháy mắt khi một kiếm này phá trời, ngân quang loé lên, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã mang Đường Tam và Mỹ công tử truyền tống rời đi.

Một thân ảnh tản ra hào quang màu tím xuất hiện, tay phải đưa lên, ngón giữa và ngón trỏ đang kẹp lấy một thanh tiểu kiếm.

Sắc mặt của hắn vô cùng âm trầm, một kiếm vừa rồi, cho dù là hắn cũng phải tránh né mũi kiếm.
Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tuy rằng bài danh sau hắn, nhưng thực lực không thể đơn giản dùng bài danh để hình dung. Chỉ là hắn

không rõ, vì sao đối phương sẽ xuất thủ chém mình một kiếm vì một người không liên quan.

Tổ đình, Kiếm Thánh cung.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng chậm rãi thu tay phải lại, đôi mắt từ từ mở ra dường như có hai tia chớp băng giá lóe lên.

"Nếu như có thể sống sót, chính là nhân tài kiệt xuất."

Ám Ma Đại Yêu Hoàng nghĩ mãi mà không hiểu sự tình, nhưng trong lòng Mỹ công tử đã nhấc lên sóng to gió lớn.

Trong chớp mắt khi kiếm mang động trời đó dâng lên, nàng rốt cuộc đã hiểu vì sao Đường Tam nói tình hữu nghị với Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng lại trọng yếu hơn hai kiện Thần Khí, không nghĩ sớm như vậy nàng đã kiểm chứng được.

Nàng và Đường Tam có tổng cộng bốn khối tín vật của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, ít nhất là nàng nghĩ như vậy. Nếu Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nguyện ý thông qua liên hệ với tín vật, vì bọn họ mà ra tay bốn lần, vậy quả thực là đáng giá hơn hai kiện Thần Khí.
Dù trong tay bọn họ có mười Thần Khí cũng không thể nào đối kháng với Ám Ma Đại Yêu Hoàng, nhưng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng lại có thể ngăn cản được.

Ngân quang lấp loé, khi bọn họ xuất hiện thì đã ở một chỗ khác. Vì vội vàng truyền tống nên khoảng cách không quá xa, mặc dù vậy cũng cách xa vạn mét rồi.

"Lập tức sẽ lại đến, chuẩn bị truyền tống lần nữa." Nói xong, Đường Tam tiếp nhận tín vật của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng từ tay Mỹ công tử.

Đây chính là ăn ý, sau khi hiểu được dụng ý của Đường Tam, khi kết thúc truyền tống nàng đã lấy tín vật ra, đều đưa cho hắn.

Đường Tam ánh mắt bình tĩnh nhìn về phương xa, trong đêm tối, tốc độ của Ám Ma Đại Yêu Hoàng thực sự quá nhanh. Bọn họ truyền tống rời đi sẽ vẫn lưu lại vết tích trong đêm tối, và những vết tích tưởng chừng không có gì đánh chú ý này lại trở thành toạ độ của Ám Ma Đại Yêu Hoàng.
Không chút do dự, tiểu kiếm trong tay Đường Tam bắn ra, kiếm quang động trời lại xuất hiện, lần này thậm chí còn không chờ đêm tối hàng lâm, kiếm mang to lớn kia đã trảm phá hư không.

Hắc ám ngưng tụ thành một bàn tay trực tiếp chộp tới kiếm quang kia, thanh âm Ám Ma Đại Yêu Hoàng lạnh như băng vang vọng chân trời: "Ta ngược lại muốn xem, các ngươi có thể khiến hắn xuất thủ mấy lần."

Chương 596: Ngươi phải thật tốt

Hắc ám ngưng tụ thành bàn tay cùng kiếm quang va chạm kịch liệt, năng lượng kinh khủng dâng lên bầu trời.

Ngân quang lập loè, Khổng Tước Đại Yêu Vương toàn lực ứng phó, lần nữa mang theo Đường Tam và Mỹ công tử truyền tống rời đi. Mặc dù hắn biết rõ, truyền tống như vậy cũng không có ý nghĩa thực tế gì, chỉ cần sử dụng hết Kiếm Lệnh thì bọn họ vẫn không thoát được, nhưng có thể sống lâu hơn một chút, tranh thủ một chút thời gian thì vẫn có thể còn một cơ hội.

Lần này truyền tống, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã dùng toàn lực để khoảng cách truyền tống xa hơn một chút. Đường Tam lấy ra khối Kiếm Lệnh thứ ba, không chút do dự ném nó ra ngoài.

Tổ đình, Kiếm Thánh cung.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng lần nữa giơ tay phải lên, trong mắt hiện lên một tia sáng kỳ lạ. Hắn có thể cảm nhận được ý niệm mà tín vật của mình truyền đến.

Đó là một ý niệm phi thường kỳ lạ, là một loại ý niệm ba động.

Kiếm là cái gì? Đây là ý niệm mà Kiếm Lệnh đầu tiên truyền về.

Kiếm là chính nghĩa! Đây là ý niệm Kiếm Lệnh thứ hai truyền về.

Ngay sau đó, khối Kiếm Lệnh thứ ba lại có ý niệm truyền đến.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng hoàn toàn có thể xác định, những ý niệm này không phải tới từ Khổng Tước Đại Yêu Vương, mà đến từ thiếu niên được mình công nhận.

Kiếm là cái gì? Lại có người dám hỏi hắn câu hỏi này? Khi ý niệm thứ nhất truyền đến, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng thậm chí có chút buồn cười, là kiếm khách mạnh nhất đương thời, còn có người nào có thể hiểu kiếm hơn hắn sao? Nhưng hắn vẫn xuất thủ, bởi vì thu lại được Thần Khí trấn tộc mà không mất bất kỳ cái gì, hắn nhất định phải ra tay, đây là giữ gìn tôn nghiêm của tổ tiên.

Nhưng khi hắn thu được ý niệm thứ hai thì không khỏi có chút xúc động. Kiếm là chính nghĩa? Chính nghĩa là như thế nào? Hắn không khỏi cảm thấy hứng thú.

"Kiếm là thẩm phán!" Ý niệm thứ ba truyền đến.

Khi cảm nhận được ý niệm này, đôi mắt Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng không khỏi sáng lên. Thẩm phán!

Hắn dường như bắt được cái gì đó, tay phải hư nắm, một quang ảnh hiện lên, trong nháy mắt tiếp theo, nhân kiếm hợp nhất, hắn nhanh như thiểm điện bắn ra. Cùng lúc đó, một đạo kiếm mang động trời chém ra. Lần này là Đan Đỉnh Thần Kiếm phát ra công kích.

Kiếm là chính nghĩa, kiếm là thẩm phán!

Đây là đáp án mình tìm kiếm bấy lâu nay sao? Như vậy, còn chần chừ gì nữa?

Còn đợi gì nữa? Khi hắn chém ra một kiếm này thì trong lòng không thể chờ mà muốn nhận được đáp án.

Mà phương xa, trong hư không xuất hiện một quang ảnh bạch hạc cực lớn, mang theo phong mang không gì sánh kịp, ngang nhiên đánh vào trong đêm tối. Toàn bộ không gian dường như vỡ vụn, ngàn vạn kiếm quang bắn ra, phong tỏa mọi đường đêm tối xâm nhập.

Ngân quang lập loè, lần nữa truyền tống.

Khi Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn thấy bạch hạc xuất hiện, nhân kiếm hợp nhất thì không khỏi khiếp sợ, trong mắt cũng mang theo một tia chờ mong.

Chẳng lẽ bọn họ thật sự có cơ hội chạy thoát sao? Kia rõ ràng là Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng toàn lực trợ giúp từ xa. Dù Ám Ma Đại Yêu Hoàng là Vĩnh Dạ Quân Vương, khi đối mặt với một vị Đại Yêu Hoàng toàn lực ứng phó thì ngăn cản cũng không dễ dàng. Sự thật đã chứng minh, khi bọn họ truyền tống rời đi thì lúc xuất hiện lại, hắc ám cũng không theo đến ngay.
Khối Kiếm Lệnh thứ tư xuất hiện trong tay Đường Tam, Đường Tam nói với Khổng Tước Đại Yêu Vương: "Ngài trước hãy khôi phục trong chốc lát, chuẩn bị truyền tống khoảng cách xa hơn."

Khổng Tước Đại Yêu Vương trực tiếp nhắm mắt ngưng thần, khôi phục năng lượng tiêu hao lúc trước. Bọn họ không ai biết một kích toàn lực của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng có thể ngăn cản được bao lâu.

Lần này kéo dài tương đối lâu, trọn vẹn hai phút thời gian. Khi hắc ám lần nữa phủ xuống thậm chí còn mang theo tiếng hổn hển.

"Ta cũng muốn xem các ngươi còn có bao nhiêu tín vật." Trong lòng Ám Ma Đại Yêu Hoàng tràn ngập phẫn nộ, hắn cảm thấy Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đã điên rồi, dù đối phương của tín vật của hắn, xuất thủ một lần còn chưa tính, vậy mà liên tiếp xuất thủ, lần thứ ba còn là toàn lực ứng phó. Đây là vì cái gì? Hắn chưa từng nghe nói Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng có liên quan đến Khổng Tước Yêu tộc.
Nhưng mà Kiếm Lệnh có hạn, bọn họ không có khả năng đạt được nhiều Kiếm Lệnh trong trận đấu, bản thể Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng không có ở đây, muốn hắn ta xuất thủ thì phải có tín vật, Hoàng Giả cũng không phải là vạn năng. Nói cách khác, chỉ cần không còn Kiếm Lệnh thì Đường Tam bọn họ chắc chắn phải chết.

Sau đó hắn thấy Đường Tam vung ra khối Kiếm Lệnh thứ tư.

Thần Thức Đường Tam ba động, trên Kiếm Lệnh phụ thêm một câu.

Thân ảnh bạch hạc to lớn lần nữa hiển hiện, lần này so với trước thì càng thêm rõ ràng.

Nhìn thấy cảnh này, Ám Ma Đại Yêu Hoàng bỗng nhiên biến sắc, bởi vì từ thân ảnh bạch hạc càng rõ ràng có thể cảm giác được, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đang chạy đến phương hướng này.

Kiếm quang xẹt qua không trung, một giọng nói ôn hòa khuấy động trong lòng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng: "Kiếm phá vạn pháp!"
Kiếm phá vạn pháp?

Đây chính là điều mà Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng luôn theo đuổi, cũng là phương hướng mà hắn cố gắng hướng tới. Bốn chữ đơn giản lại hoàn toàn nói lên tâm khảm của hắn. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng lúc này thậm chí có cảm giác nhộn nhạo, hận không thể lập tức kéo người trẻ tuổi kia ngồi luận đạo, cùng nhau tâm sự chân ý

kiếm pháp.

Ngân quang lại loé lên, lần nữa mở ra truyền tống. Sau một thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, lần này Khổng Tước Đại Yêu Vương mang Đường Tam cùng Mỹ công tử truyền tống khoảng cách xa hơn. Mà Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng toàn lực xuất thủ trên không, nhất định ngăn cản Ám Ma Đại Yêu Hoàng lâu hơn.

Nhưng Mỹ công tử và Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng biết, Kiếm Lệnh đã dùng hết. Một khi đêm tối lần nữa hàng lâm, bọn họ không có khả năng chạy thoát. Cho nên, ánh mắt bọn họ đều rất khó coi. Ngay cả khi Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể truyền tống một lần nữa mà không cần nghỉ ngơi, thì chắc chắn sẽ không đủ xa, chỉ cần trong bóng đêm, bọn họ sẽ bị Ám Ma Đại Yêu Hoàng đuổi theo ngay.
"Chỉ có thể liều mạng."

Trên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương đã hiện lên Khổng Tước kim quan.

Đường Tam chuyển hướng Khổng Tước Đại Yêu Vương, bờ môi mấp máy, tựa hồ đang nói gì đó. Mỹ công tử kinh ngạc phát hiện nàng lại không nghe được thanh âm hắn truyền ra. Nàng nhìn thấy Đường Tam giơ tay lên, trong lòng bàn tay hắn lại có thêm một khối Kiếm Lệnh, đúng vậy, đây chính là khối thứ năm.

Tại sao lại có năm khối?

Đây là khối Đường Tam thu được khi leo lên thánh sơn, cuối cùng được Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nhận thức mà ban cho. Bốn khối khác theo thứ tự là hắn đạt được khi vào bán kết thi đấu cá nhân và quán quân thi đấu hai người, Mỹ công tử đạt được khi thu được song quán quân.

Trong thi đấu, hắn và Mỹ công tử phân biệt thu được hai khối, mà khối thứ năm này là lúc trước hắn lấy được. Cho nên, tổng cộng có năm khối Kiếm Lệnh.
Dù đây rất có thể là khối cuối cùng, nhưng khi thấy nó, Mỹ công tử vẫn thoáng thở dài một hơi. Dù chỉ là chống đỡ thêm, nhưng nó khiến họ sống lâu hơn một chút. Mà lúc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương lại biểu lộ có chút quái dị, hắn muốn nói lại thôi, nhìn Đường Tam, có chút do dự.

Đường Tam ánh mắt bình thản nhìn hắn nhẹ gật đầu, sau đó đi đến trước mặt Mỹ công tử, mở hai tay ra, ôm nàng vào trong lòng. Vì không có bất kỳ dấu hiệu nào, Mỹ công tử thậm chí không kịp phản ứng thì Đường Tam đã ôm nàng.

Trên người hắn có mùi rất dễ ngửi, thanh tân đạm nhã. Dù đang đứng trước nguy cơ sinh tử, nhưng Mỹ công tử lại thấy trong lòng thật an ổn.

"Ngươi phải thật tốt!" Thanh âm Đường Tam vang lên bên tai nàng.

Chương 597: Hải Thần hàng lâm

Mỹ công tử đột nhiên cảm giác thanh âm của hắn có chút biến đổi, vừa quen thuộc, lại có chút lạ lẫm. Quen thuộc là bởi vì dường như nàng đã nghe qua, còn lạ lẫm là vì thanh âm này giống như không thuộc về Tu La.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi này, ở phía xa, bóng đêm vô tận lần nữa che khuất ánh sáng trăng sao, chậm rãi đi tới.

Lần này, Ám Ma Đại Yêu Hoàng thậm chí không còn phát ra âm thanh, trong bóng đêm đầy trời kia tràn đầy sát ý với bọn họ.

Đường Tam hướng Khổng Tước Đại Yêu Vương nhẹ gật đầu, sau đó giơ lên khối Kiếm Lệnh thứ năm trong tay.

Kiếm mang sắc bén phóng lên trời, mang theo kiếm ý sáng chói không gì sánh kịp, năng lượng chấn động cực lớn kết hợp với ý niệm của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, lần nữa hoá thành Đan Đỉnh Hạc Yêu, thân kiếm hợp nhất, đi thẳng tới Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

Đường Tam khép hờ hai mắt, mặt mỉm cười nói thầm: "Kiếm là hy sinh!"

Ngân quang loé lên quấn lấy Mỹ công tử và Khổng Tước Đại Yêu Vương khiến hai người biến mất không thấy nữa, lần truyền tống này không mang theo Đường Tam. Trong khoảnh khắc đó, Mỹ công tử chỉ thấy thân thể mình đã bị lực lượng của phụ thân giam cầm

lại.

Nàng nhìn thấy bóng lưng thon dài và thẳng tắp kia biến mất trước mặt mình.

Trong chớp mắt đó, dường như thời gian trôi chậm lại rất nhiều. Nhưng nàng cảm thấy rõ ràng trong lòng nàng, điều quan trọng nhất đã biến mất.

"Không được ~~"

Nàng muốn hét lên nhưng lại phát hiện trong không gian truyền tống không thể phát ra âm thanh.

Đường Tam một mực không quay đầu lại nhìn nàng, bởi vì hắn sợ nếu mình nhìn thì không nỡ tách ra. Nàng bởi vì lời nói của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng mà lo lắng, mà hắn hiểu rõ hơn lời nói đó có nghĩa là gì. Điều này có nghĩa là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng đã nhìn ra chỗ không tầm thường trên người hắn, thậm chí ngay cả lần truy sát này cũng có thể do hắn ngầm đồng ý.

Nếu thoát khỏi lần truy sát này thì mình liền có cơ hội, nhưng nếu không thoát được thì chính là diệt vong. Đây tựa hồ là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng muốn nói cho hắn biết, dù sao hắn chỉ là nhân loại. Hắn khác với Mỹ công tử, nàng có huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc, còn huyết mạch trên người hắn, ngay cả Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng cũng không nhìn thấy rõ.

Cho nên, Ám Ma Đại Yêu Hoàng đã đến, nếu không phải truyền tống khoảng cách đủ xa, chỉ sợ Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng đã đến, vây hãm hắn trong tử cục.

Sau khi hiểu được ý của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, hắn liền bắt đầu

làm chuẩn bị. Dù là lựa chọn Thần Khí, hay đưa trả lại Đan Đỉnh Thần Kiếm đều là một phần của chuẩn bị.

Đường Tam biết rõ, muốn thoát khỏi kiếp nạn trong lời Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, nếu chỉ bằng những thứ này là không đủ. Những chuẩn bị của hắn đều nằm trong khống chế của vị Chúa Tể Vận Mệnh kia. Muốn thoát hiểm sống sót thì nhất định phải thoát khỏi khống chế của hắn mới có khả năng.

Cho nên, khi dùng hết Kiếm Lệnh, hắn lưu lại. Hắn lựa chọn một mình đối mặt với tất cả, dù là đối diện với từng Hoàng Giả. Một trận chiến này không khác gì là lấy trứng chọi đá, nhưng cũng là mấu chốt xem hắn có thể đứng vững gót chân ở vị diện này hay không.

Giống như lời của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, nếu hắn có thể sống sót khi bị một Hoàng Giả truy sát thì hắn có tư cách tiến hoá theo hướng mạnh nhất ở vị diện này, điều này cũng có nghĩa là hắn có cơ hội tự vệ, cũng có nghĩa là Khổng Tước Yêu tộc có cơ hội quật khởi. Với năng lực của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thì nhất định nhìn ra huyết khế giữa hắn và Mỹ công tử, cho nên ít nhất đến hiện tại, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng có lẽ vẫn cho rằng hắn là người của Khổng Tước Yêu tộc.

"Oanh ----"
Hắc ám cùng kiếm quang lần nữa va chạm, quang vũ đầy trời mang theo năng lượng kinh khủng ảnh hưởng đến hơn mười dặm xung quanh, khiến cho cả trời đều ba động kịch liệt. Đây là va chạm giữa hai Hoàng Giả, chỉ sợ sinh vật trong phạm vi này đều bị diệt tuyệt.

Hoàng Giả cũng bị hạn chế, là do Tổ đình hạn chế, cho nên bọn họ cũng không dám tuỳ tiện ảnh hưởng đến sinh thái ở Yêu Tinh Đại Lục, va chạm giữa bọn họ chỉ có thể tiến hành trên không trung.

Trong va chạm kịch liệt đó, hai mắt Đường Tam sáng lên. Khi quang mang màu vàng bắn ra khỏi mắt, một cỗ khí tức kỳ dị xuất hiện. Quang mang kim sắc lan tràn, từ hai con ngươi lan đến trán, sau đó lan ra toàn thân, để cả người hắn được bao phủ trong hào quang kim sắc.

Trong quá trình này, cường độ khí tức của hắn bắt đầu tăng cường, điên cuồng tăng lên.
Một quang ảnh màu vàng hiển hiện sau lưng hắn, thân ảnh phù diêu mà lên, từ hai mét đến năm mét, lại đến mười mét, hai mươi mét, một mực tăng trưởng đến một trăm mét mới dừng lại.

Quang ảnh hư ảo, khí tức Thần Thức ba động khiến không gian vừa mới phát sinh va chạm kịch liệt yên tĩnh trở lại.

Hắc ám tịch diệt đầy trời kia chưa kịp lan đến thì đã ngừng lại, một bóng người màu tím từ trong hư không bước ra, trong mắt mang theo tràn đầy khiếp sợ, nhìn thân ảnh màu vàng cực lớn đứng trước người không xa.

Thân ảnh màu vàng cao trăm mét không thấy rõ diện mạo, mơ hồ có thể thấy hắn mặc một thân áo giáp màu vàng kim, dáng người thon dài, tóc dài màu lam tung bay sau ót. Trong tay hắn còn có một thanh Hoàng Kim Tam Xoa Kích loé ra kim quang xán lạn, Ám Ma Đại Yêu Hoàng vì đó mà tim đập nhanh.
Thần Thức ba động kỳ dị xuất hiện, dường như muốn chấn nhiếp toàn bộ không gian, ngay cả Thần Thức của Ám Ma Đại Yêu Hoàng lúc này cũng có cảm giác run sợ.

Hoàng Giả! Không hề nghi ngờ, đây là khí tức Hoàng Giả, hơn nữa còn không phải là Hoàng Giả bình thường. Dù nhìn qua không phải là bản thể, nhưng trong chớp mắt này, Ám Ma Đại Yêu Hoàng đã bị

chấn động đến tột đỉnh. Bởi vì hắn hoàn toàn có thể khẳng định, Tổ đình không hề biết đến vị Hoàng Giả này, mà còn là một tồn tại cực kỳ cường đại.

"Ngươi là ai?" Ám Ma Đại Yêu Hoàng trầm giọng hỏi. Cùng lúc đó, bầu trời vốn tăm tối liền biến thành màu tím thâm thuý, sau đó hoá thành vòng xoáy màu tím to lớn xoay tròn sau lưng hắn.

Một thanh âm vang lên từ trong hư vô: "Ta là Hải Thần!"

Nương theo bốn chữ này, thân ảnh màu vàng cực lớn từ từ giơ tay phải lên, chỉ Tam Xoa Kích vào không trung.
Lập tức, một đạo kim quang xán lạn phóng lên tận trời, chiếu sáng đêm tối.

Toàn bộ không gian tựa hồ cũng đang ba động kịch liệt, mặt đất khẽ run lên, Thần Thức kinh khủng truyền ra từ người Hải Thần dường như trấn áp tất cả.

Ám Ma Đại Yêu Hoàng không dám khinh thường, hai tay khép lại trước ngực, một quang cầu màu tím ngưng tụ thành hình, nhìn qua giống như thuỷ tinh cầu, nhưng bên trong dường như có vô số quang ảnh dũng động, lập tức, từng đạo hình rồng đen như mực vờn quanh thân thể hắn, tổng cộng có chín đạo quang ảnh lấp loé.

Đây là Thần Khí cường đại nhất của Ám Ma Đại Yêu Hoàng, Ám Cửu Long!

Danh như ý nghĩa, trong Ám Cửu Long ẩn chứa chín Long hồn Ám Hắc Ma Long, trong đó một số Long hồn là cấp độ Đại Yêu Hoàng, còn lại đều là cấp độ Đại Yêu Vương.
Theo truyền thuyết, nếu trong Ám Cửu Long ngưng tụ được chín Long hồn cấp độ Đại Yêu Hoàng, có thuộc tính hỗ trợ lẫn nhau thì

thậm chí có thể siêu thoát vị diện, tự thành lập một thế giới mới.

Đối mặt với một Hoàng Giả không biết rõ, Ám Ma Đại Yêu Hoàng cực kỳ cẩn thận mà lấy ra Thần Khí mạnh nhất của mình, có thể thấy được sự kiêng kỵ trong lòng hắn.

Cũng đúng lúc này, Tam Xoa Kích màu vàng rực rỡ đã đâm ra, nghìn vạn đạo quang mang kim sắc đâm rách hắc ám, thẳng đến Ám Ma Đại Yêu Hoàng mà đi.

Hải Thần thần kỹ, Thiên Phu Sở Chỉ.

Chương 598: Đến trong thần bí, đi trong thần bí

Một lực áp kinh khủng khó có thể hình dung khiến Ám Ma Đại Yêu Hoàng tái mặt vì sợ hãi, nhất là khi hắn cảm nhận được, trước mặt cỗ khí tức đáng sợ này, khả năng khống chế Hắc Ám nguyên tố của hắn không cách nào tiếp tục được. Kim quang từ trên Hoàng Kim Tam Xoa Kích dường như tự nhiên có lực áp rất mạnh với hắn, khiến hắn có chút không thở nổi.

Cho dù khi đối mặt với các Hoàng Giả bài danh trên hắn, hắn cũng không có cảm thụ như vậy, lúc này sao có thể không kinh ngạc. Hắn không dám thả lỏng, toàn lực kích phát Ám Cửu Long trong tay, chín đầu hắc long bay lên, hoá thành từng đạo bóng đen điên cuồng dũng động, xoay quanh trước người hắn, ngăn cản đạo kim quang kia.

Hắc ám cùng kim quang va chạm, và rồi tan vỡ như thể bị hoà tan, càng nhiều hắc ám chi lực không ngừng tràn vào trong chín đầu hắc long, bổ sung tiêu hao năng lượng cho chúng.

Thân ảnh màu vàng cực lớn không có dừng lại, Hải Thần Tam Xoa Kích trong hư không huyễn hoá, từng quầng sáng màu vàng bay ra, trong tích tắc đã có hàng chục quầng sáng vàng xuất hiện.

Khi chín đầu hắc long va chạm với những quầng sáng này, chúng giống như bị giam lại, không thể động đậy. Bên cạnh đó, càng có nhiều quầng sáng hướng đến Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

Ám Ma Đại Yêu Hoàng chỉ cảm thấy tâm thắt lại, uy hiếp cực lớn xuất hiện, thần trí của hắn bị cưỡng chế khóa chặt, ngay cả Thần Thức cũng không thể động đậy.

Ám Ma Đại Yêu Hoàng còn muốn toàn lực kích phát Ám Cửu Long trong tay, nhưng hắn lại phát hiện mình bị quầng sáng màu vàng vờn quanh, không thể động đậy.

Một cảm giác sợ hãi chưa từng có xuất hiện trong lòng Ám Ma Đại Yêu Hoàng, hắn tuyệt đối không ngờ tới đối thủ lại mạnh đến như vậy. Trong đêm tối hắn ở trạng thái mạnh nhất, nhưng không biết vì sao, dưới áp bách của Hoàng Kim Tam Xoa Kích kinh khủng, hắn một chút lực lượng cũng không dùng ra được.

Áp lực vô cùng mạnh mẽ áp chế Ám Ma Đại Yêu Hoàng trong một phạm vi hẹp, sau đó hắn thấy quang ảnh màu vàng chậm rãi giơ lên thanh Hải Thần Tam Xoa Kích khiến tim hắn đập loạn.

Một cỗ sát khí mãnh liệt lập tức khóa chặt ý thức của hắn. Ám Ma Đại Yêu Hoàng thậm chí cảm giác được trong chớp mắt sau đó mình sẽ bị huỷ diệt. Hắn dốc sức liều mạng giãy giụa, nhưng dưới sự trói buộc của quầng sáng màu vàng, ngay cả động tác nhỏ nhất hắn cũng không làm được.

Làm sao bây giờ? Tại sao có thể như vậy? Giờ khắc này, tâm tình của hắn có chút không khống chế nổi. Hắn tuyệt đối không nghĩ đến vậy mà lại xuất hiện một đối thủ hắn không cách nào chống lại.

Ngân quang hiện lên, Khổng Tước Đại Yêu Vương mang theo Mỹ công tử xuất hiện ở một nơi hoang dã.

"Không được!" Cho đến lúc này, thanh âm Mỹ công tử mới thoát ra

được, rõ ràng nàng đã nghẹn ngào. Nàng muốn giãy giụa nhưng lại bị phụ thân trói buộc. Trong chớp mắt này, nàng cảm giác dường như có đồ vật gì đó trên người mình đã mẫn diệt.

"Không ~~" Mỹ công tử khóc lớn lên. Nàng có thể cảm giác được đó là gì, rõ ràng là lực lượng huyết thệ. Ràng buộc giữa nàng và Tu La trong khoảnh khắc vừa rồi đã hoàn toàn đoạn tuyệt. Huyết thệ đoạn tuyệt, chỉ có một khả năng xảy ra, chính là người lập huyết thệ đã tiêu vong rồi.

Nước mắt không khống chế được mà trào ra, nàng rốt cuộc biết lúc trước Tu La vì sao lại truyền âm trao đổi với phụ thân. Hắn rõ ràng là muốn lưu lại đoạn hậu cho nàng và phụ thân, một mình chống đỡ tất cả. Mặc dù không biết hắn làm được như thế nào, nhưng Ám Ma Đại Yêu Hoàng không có đuổi theo, mà khí tức Tu La đã triệt để mẫn diệt.

Khổng Tước Đại Yêu Vương tựa hồ cũng cảm nhận được, nói: "Hắn đến trong thần bí, cũng đi trong thần bí. Hắn là quý nhân của ngươi, đáng tiếc ..."
Hắn thật lòng cảm thấy đáng tiếc. Đối với Tu La, hắn đã tiến hành uỷ thác, nói ra bí mật lớn nhất trong lòng mình, chỉ đáng tiếc là, Tu La không thể tiếp tục làm bạn với Mỹ công tử trên đường về.

Từ đầu đến cuối, Tu La biểu hiện vô cùng bình tĩnh, một lần lại một lần dùng Kiếm Lệnh của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng ngăn cản Ám Ma Đại Yêu Hoàng cho đến khi bọn họ chạy thoát.

Khổng Tước Đại Yêu Vương không có dừng lại, không để ý con giá đang khóc to, lần nữa thi triển không gian truyền tống, ngân quang lại bay lên, quấn lấy thân thể bọn họ, hai người biến mất.

Kiếm mang chói mắt bay vút trên bầu trời. Khi Hoàng Giả toàn lực

đi đường thì tốc độ cực kỳ kinh người.

Trong lòng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng dường như có vật gì đó sôi trào.

Kiếm là cái gì? Trong lòng hắn lại sinh ra nghi vấn như vậy. Thanh âm kia cho hắn rất nhiều đáp án: Kiếm là chính nghĩa, kiếm là thẩm phán, kiếm phá vạn pháp, kiếm là hy sinh.
Lời nói vô cùng đơn giản nhưng lại chạm sâu vào tâm linh của hắn, khiến trong lòng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tràn đầy rung động mãnh liệt.

Khi khối Kiếm Lệnh thứ năm kêu gọi, hắn lần nữa toàn lực ra tay, giờ phút này trong lòng hắn thậm chí còn đang nguyền rủa Ám Ma Đại Yêu Hoàng.

Nhưng hắn biết, mình chỉ sợ là chạy tới không kịp, bởi vì khoảng cách quá xa. Lần đầu tiên Khổng Tước Đại Yêu Vương truyền tống, khoảng cách thật sự là quá xa. Mà khiến hắn có chút không rõ là, người trẻ tuổi thông minh kia đã triệu hoán mình, vì sao khi dùng khối Kiếm Lệnh đầu tiên lại không để Khổng Tước Đại Yêu Vương truyền tống ngược trở về. Nếu dùng năm khối Kiếm Lệnh và tiến hành truyền tống ngược thì nói không chừng có thể đợi đến lúc mình tới cứu viện.

Ngay khi trong đầu hắn xuất hiện ý nghĩ này thì hắn đã biết được đáp án. Bởi vì hắn nhìn thấy một đạo tinh mang ở phía xa, tốc độ chậm hơn một chút so với mình. Trong đạo tinh mang đó ẩn chứa Thần Thức cấp độ Hoàng Giả, đúng vậy, chính là Hoàng giả!
Rõ ràng là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Hai hậu bối trẻ tuổi, cộng thêm một Khổng Tước Đại Yêu Vương, vậy mà dẫn tới hai Hoàng Giả truy sát?

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng toàn lực tăng tốc, đuổi theo hướng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng tựa hồ cảm nhận được Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tồn tại, chủ động thả chậm tốc độ. Khoảng cách của song phương từng bước gần hơn, dần dần song song mà đi.

"Kiếm Thánh miện hạ, ngài đây là ..." Mặc dù đã là Hoàng Giả, nhưng là Hoàng Giả trẻ tuổi nhất, cũng là yếu nhất, trước mặt Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng rất cung kính.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng trầm giọng nói: "Ngươi định đuổi theo người của Khổng Tước Yêu tộc?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng trầm giọng nói: "Đúng vậy, tộc ta cùng Khổng Tước Yêu tộc có thù không đội trời chung."
"Trước đuổi theo rồi nói. Ám Ma đang ở đó, muốn đánh chết bọn họ. Ta vừa mới cảm thụ được Kiếm Lệnh triệu hoán, giao thủ với Ám Ma từ xa, hiện tại chỉ sợ ..."

Nghe hắn nói như vậy, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng kinh hãi, hắn không biết Ám Ma Đại Yêu Hoàng cũng xuất thủ. Lông mày không khỏi nhíu chặt, hắn khẩn trương hỏi thăm: "Ám Ma Đại Yêu Hoàng sao cũng xuất thủ?"

"Không phải các ngươi đã thương lượng xong?" Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nghi ngờ hỏi lại.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lắc đầu, nói: "Không phải. Không tốt, chúng ta đi mau!"

Hắn đúng là muốn đánh chết Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng đối với con gái hắn ta lại có cảm xúc phức tạp, dù sao đó cũng là con gái duy nhất của nữ nhân hắn yêu. Nếu nàng ta xảy ra chuyện gì, vậy người hắn yêu nhất phải làm sao bây giờ?
Mặc dù Mỹ công tử kinh tài tuyệt diễm, lần này cũng khiến hắn cảm nhận được uy hiếp cực lớn, nhưng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đúng là không có ý định giết chết Mỹ công tử, người hắn muốn giết là Khổng Tước Đại Yêu Vương. Mỹ công tử dù thiên phú tốt thế nào nhưng hiện tại cũng không phải Thần cấp, căn bản không có khả năng giữ vững thành Gia Lý.

Dưới tình huống như vậy, chỉ cần giết chết Khổng Tước Đại Yêu Vương thì thành Gia Lý sẽ rơi vào trong tay hắn, mọi thứ giải quyết dễ dàng hơn rất nhiều. Chỉ là, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng tuyệt đối không nghĩ tới Ám Ma Đại Yêu Hoàng lại đích thân xuất thủ, vì Mông Đặc Đặc hay sao? Phải biết rằng, Đại Yêu Hoàng luôn rất kiêu ngạo, sẽ không dễ dàng ra tay. Càng làm hắn nghĩ mãi mà không rõ là, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng lại vì Khổng Tước Yêu tộc mà ra tay thủ hộ bọn họ. Dù nói thế nào vẫn nên đuổi kịp rồi nói.
Hai vị Đại Yêu Hoàng cũng không tiếp tục trao đổi, toàn lực thôi động thân hình, phi hành với tốc độ nhanh nhất.

Khi phi hành toàn lực liền thể hiện ra chênh lệch tu vi giữa hai bên. Tinh Phượng cùng Đan Đỉnh Hạc Yêu đều thuộc loài chim, đối với phi hành tương đối am hiểu, mặc dù không phải là sở trường. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng thân kiếm hợp nhất, tốc độ rõ ràng nhanh hơn Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng một chút, đây là nguyên nhân lúc trước hắn đuổi kịp Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cũng không có ý muốn chờ Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, toàn lực phi hành tốc độ cao, thẳng đến phương vị được khoá chặt.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ở phía sau toàn lực đuổi theo, lại chỉ thấy khoảng cách giữa hai bên càng lúc càng xa, hắn cũng rất bất đắc dĩ. Hắn có cảm giác tu vi của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tựa hồ còn mạnh hơn so với truyền thuyết. Kiếm Thánh đời này được xưng là Hoàng Giả nghèo nhất đương thời, nhưng tu luyện lại không tệ chút nào.
Rút cuộc, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cảm nhận được điều gì đó, kiếm mang loé lên, phi tốc mà tới.

Thân ảnh đen kịt lơ lửng trên không trung, cũng không có làm cái gì, bầu trời vẫn còn tràn đầy khí tức hắc ám, trong đêm tối, hắn chính là chúa tể.

Chương 599: Ngươi còn chưa tháo mặt nạ xuống cho ta

Nếu như là ban ngày, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng còn có lòng tin chiến thắng hắn, nhưng bây giờ là ban đêm, phần thắng kia cơ hồ chỉ có một hai thành. Đây chính là Vĩnh Dạ Quân Vương có thực lực khác biệt giữa ngày và đêm.

"Người đâu?" Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng âm thanh lạnh như băng vang lên, kiếm quang thu liễm, hóa thành nhân hình xuất hiện phía trước Ám Ma Đại Yêu Hoàng không xa.

Ám Ma Đại Yêu Hoàng sắc mặt lạnh như băng mà nói: "Ngươi hỏi tên nào?"

"Người trẻ tuổi, hắn là gọi Tu La." Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng không chút do dự nói ra.

"Hắn tan thành mây khói rồi." Ám Ma Đại Yêu Hoàng thản nhiên nói.

Đồng tử Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng co rút lại, kiếm ý trên người hắn lập tức bốc lên, trong lòng hắn đột nhiên rõ ràng, kiếm là hy sinh! Hắn rốt cuộc đã hiểu được ý niệm cuối cùng người trẻ tuổi đó nhắn lại cho mình. Hy sinh, người kia vậy mà thật sự hy sinh chính mình?

"Cha con Khổng Tước Đại Yêu Vương đâu?" Tinh Phượng Đại Yêu

Hoàng rớt lại phía sau Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đã chạy tới.

"Chạy rồi." Ám Ma Đại Yêu Hoàng nhàn nhạt nói.

"Chạy rồi?" Nghe được câu trả lời này, dù là Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng hay Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đều cảm thấy khó tin.

Đây không phải là thành Gia Lý, đối mặt với một Hoàng Giả, Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể chạy trốn hay sao? Với tu vi và độ tuổi của Mỹ công tử và Tu La, bọn họ đều tự nhiên không để ý đến. Dù hai người trẻ tuổi này có thiên phú như thế nào, có thu được quán quân Tổ đình tinh anh đại tái thì cũng chỉ là đại diện cho thế hệ trẻ, tất cả người dưới Thần cấp đều không nằm trong phạm vi lo nghĩ của bọn họ.

Ám Ma Đại Yêu Hoàng tự mình đuổi giết, hơn nữa còn là vào ban đêm, đối phương vậy mà chạy thoát? Bản thân chuyện này đã không thể tin nổi.

Ám Ma Đại Yêu Hoàng âm thanh lạnh lùng nói: "Người trẻ tuổi gọi là Tu La kia dẫn động một chút lực lượng đặc thù ngăn cản ta. Hiện tại Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng con gái hắn hắn đã trở về thành Gia Lý."

Tổ đình có quy định phi thường nghiêm ngặt, cho dù là Hoàng Giả cũng không thể tự tiện động thủ với bất kỳ toà chủ thành nào. Lúc trước Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng tới thành Gia Lý gây chuyện là có lý do chính đáng, mà hiện tại bọn họ không có bất kỳ lý do nào. Đây cũng là nguyên nhân Khổng Tước Đại Yêu Vương nói khi trở về thành Gia Lý thì bọn họ tạm thời an toàn.

Cho dù là Tổ đình, muốn nắm quyền khống chế một toà chủ thành cũng không phải chuyện dễ dàng. Nghe được Tu La dẫn động lực

lượng đặc thù cản trở Ám Ma Đại Yêu Hoàng, để cho cha con Khổng Tước Đại Yêu Vương chạy, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đều có chút khó tin. Nhưng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng thoáng thở dài một hơi, tiểu cô nương kia cuối cùng cũng không chết.

"Bản tọa trở về." Ám Ma Đại Yêu Hoàng dường như không có ý muốn tiếp tục nói chuyện với bọn họ. Ánh mắt lạnh như băng sau khi đảo qua hai người thì toàn thân hoá hắc ám, trong nháy mắt dung nhập vào bóng đêm và biến mất.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đứng nguyên tại chỗ, nhắm hai mắt lại, phóng thích Thần Thức khuếch tán xung quanh.

Hắn mơ hồ cảm nhận được thần niệm cường đại chấn động lưu lại, nơi này rõ ràng đã xảy ra chiến đấu, va chạm Thần Thức phi thường cường liệt. Nhưng thần niệm còn sót lại vô cùng yếu ớt, không có nhiều dấu vết để lại.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng lặng yên cảm thụ được. Tu vi Thần Thức của hắn không bằng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nên cảm nhận được ít hơn.

Đối với chuyện Ám Ma Đại Yêu Hoàng không thể đánh chết cha con Khổng Tước Đại Yêu Vương, bọn họ vẫn không tin được như trước. Nhưng Hoàng Giả chắc chắn sẽ không nói dối, chuyện này liên quan đến tôn nghiêm, Ám Ma Đại Yêu Hoàng cũng không cần phải nói dối. Trong đầu Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng hiện lên tình cảnh là, Tu La dùng sinh mệnh làm đại giới, ít nhất dẫn động Thần Khí bộc phát mới miễn cưỡng ngăn cản được đường đi của Ám Ma Đại Yêu Hoàng, chặt đứt việc Ám Ma Đại Yêu Hoàng khoá chặt cha con Khổng Tước Đại Yêu Vương, lúc này mới khiến Ám Ma Đại Yêu Hoàng truy kích không thành công. Đối với một người trẻ tuổi

không phải Thần cấp, có thể làm được chuyện này cũng đủ để tự hào. Mình cho bọn họ năm khối Kiếm Lệnh, vì sao hai tiểu gia hoả này không thừa dịp lúc còn ở Tổ đình đến Kiếm Thánh cung cầu viện đây? Mặc dù mình vì bọn họ xuất thủ từ xa, nhưng người ta trả lại Thần Khí trấn tộc mà không cần bất kỳ điều kiện nào, đây cũng không tính là hồi báo.
Đặc biệt là thanh niên gọi là Tu La kia, lần đầu tiên cảm nhận hắn leo lên núi Kiếm Thánh, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đã rất thưởng thức hắn, hôm nay lý giải của hắn về kiếm khiến Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng càng thêm tán thưởng. Đáng tiếc, tất cả đều đã muộn. Hắn dùng sinh mệnh làm đại giới đã chứng minh cho Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng thấy, cái gì gọi là "Kiếm là hy sinh."

Đáng tiếc không nhìn thấy lần xuất thủ cuối cùng của hắn như thế nào.

Nhìn về hướng thành Gia Lý, ánh mắt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng có chút phức tạp. Hắn vốn định chặn lại Khổng Tước Đại Yêu Vương ở ngoài Tổ đình rồi đánh chết, sau đó giam giữ Mỹ công tử, đoạt lấy thành Gia Lý. Sau ngày đó đi tìm Khổng Tước Đại Yêu Vương, hắn đã hạ quyết tâm như vậy, nhưng cuối cùng vẫn thả hổ về rừng, để Khổng Tước Đại Yêu Vương trốn về thành Gia Lý. Dù sao Khổng Tước Yêu tộc đã làm chủ thành Gia Lý nhiều năm, dù hắn là Hoàng Giả cũng phải kiêng kỵ ba phần. Vết thương lần trước vẫn chưa lành, xem ra mất một thời gian nữa mới có thể thực hiện kế hoạch.
"Kiếm Thánh miện hạ, ta cũng trở về."

"Ân, cùng về đi."

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cùng Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng liếc nhau, đồng thời bay lên trời, bay về phía Tổ đình.

Hai thân ảnh dần đi xa, thần niệm trong không khí cũng dần tiêu tán, tựa hồ nơi này không có xảy ra chuyện gì.

Ước chừng nửa ngày sau khi ba Đại Yêu Hoàng rời đi, sắc trời đã sáng rõ. Ánh mặt trời chiếu sáng muôn nơi, mang đến ấm áp cùng sinh mệnh khí tức.

Không khí đột nhiên bị bóp méo rất nhỏ, chỉ là vặn vẹo rất yếu ớt, trừ phi quan sát ở khoảng cách gần, nếu không sẽ không phát hiện ra.

Khoảng mười mấy giây sau, không khí lần nữa bị bóp méo rất nhỏ.

Dần dần, không khí vặn vẹo với tần suất ngày càng cao, từ có khoảng cách biến thành liên tục, từ một điểm vặn vẹo thành một khu vực vặn vẹo.
Thời khắc này, thời gian và không gian đều trở nên kỳ diệu, khu vực vặn vẹo này dường như tách biệt với các vùng xung quanh nó.

Đột nhiên, quang ảnh lấp loé, tất cả quang ảnh vặn vẹo đều hội tụ về một điểm trung tâm, một bóng người xuất hiện, và tất cả quang ảnh vặn vẹo trong nháy mắt đã dựa sát vào hắn.

Mặt nạ trên mặt Đường Tam đã biến mất, lộ ra tướng mạo sẵn có, trên người không còn một mảnh vải, ngay cả lông tóc cũng biến mất, có thể thấy được kinh lịch trước đó không tốt đẹp gì.

Quang ảnh vặn vẹo như ẩn như hiện nhấp nhô trên ngực hắn, đó rõ ràng là khối Thời Không Đạo Tiêu thu được từ hội đấu giá Tổ đình.

Thời Không Đạo Tiêu chậm rãi rơi vào lồng ngực hắn, lại một vòng quang ảnh vặn vẹo xuất hiện, chính là khối tử tinh thạch to lớn đang lơ lửng trước đầu Đường Tam. Vầng sáng màu tím nhàn nhạt

rơi xuóng, chậm rãi quán chú vào mi tâm hắn.
Nơi này là một cánh đồng bát ngát và yên tĩnh, không có người và không có dã thú. Trên thực tế, dù nơi này có Yêu Thú, bởi vì đêm qua Ám Ma Đại Yêu Hoàng giáng lâm nên ít nhất trong mười ngày cũng không có bất kỳ sinh vật nào dám tiếp cận khu vực tựa như cấm địa này.

Vầng sáng màu tím không ngừng tràn vào, từ trong Thời Không Đạo Tiêu bay ra vật gì đó, chính là hai chiếc nhẫn trữ vật của Đường Tam.

Mi tâm Đường Tam tựa như không đáy mà không ngừng thôn phệ hấp thu, bề ngoài viên tử tinh thạch to lớn kia quang mang dần ảm đạm, cho đến khi màn đêm buông xuống, viên tử tinh thạch kia đã tối nhạt vô quang, lăn sang một bên, gần như trong suốt.

Mí mắt Đường Tam khẽ run, lông mi đã biến mất, khi mí mắt hắn run lên, làn da trên người lộ ra vết nứt, bắt đầu từ mi mắt lan ra toàn thân, hóa thành mảnh vụn phiêu tán trong không khí. Làn da hồng hào mới xuất hiện, trông vô cùng quỷ dị.
Thành Gia Lý.

Mỹ công tử rơm rớm nước mắt ngồi trước cửa sổ thì thào nói: "Ca, ngươi còn chưa tháo mặt nạ xuống cho ta xem đâu, ngươi sao có thể rời bỏ ta như vậy?"

Lời tác giả: Cuốn thứ mười đã kết thúc khá lý tưởng, trận chiến giữa Đường Tam và Ám Ma Đại Yêu Hoàng không viết quá chi tiết, bởi vì nó sẽ được nói kỹ trong tương lai. Hành trình đến Tổ đình lần này đến đây là hoàn tất. Phân đoạn này ta rất hài lòng, Đường Tam phát triển, Mỹ công tử phát triển, đồng bạn của Đường Tam cũng phát triển, còn có mối quan hệ giữa Đường Tam và Mỹ công tử biến hoá, đều được nói khá rõ ràng. Tu La dùng phương thức như vậy

kết thúc trong lòng ta là tương đối lý tưởng, các tình tiết trước mắt sẽ làm nền cho các tình tiết phía sau. Tiếp theo sẽ tiến vào cao trào, cuộc chiến tranh giành vị trị tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc. Tu La đi rồi, Đường Tam sẽ trở lại bên người Mỹ công tử.
Lời editor: Không biết mọi người có để ý không, hình như Đường Tam rất có duyên với vụ mất hết quần áo và lông tóc. Phần 1 đã vậy, phần 5 cũng như vậy, haha. Cảm ơn mọi người đã ủng hộ, chúc mọi người đọc truyện vui vẻ. Có gì sai sót hãy cho chúng mình biết nhé!

---- Hết quyển 10 ----

Chương 600: Sống lại

Thời gian không ngừng trôi qua, dường như đã qua thật lâu, thật lâu.

Đường Tam vẫn đang ở trong một cảm giác vô cùng tuyệt vời. Khi hắn không tiếc tất thảy bày ra, chỉ để lại một chút Thần Thức Chân Linh thì toàn thân đã ở trong trạng thái giữa tồn tại và biến mất.

Dù sao hắn cũng không phải Thần cấp, làm sao có thể chống lại một cường giả cấp độ Hoàng Giả đây? Dù hắn có nội tình cùng kinh nghiệm từ kiếp trước, nhưng dưới tình huống cơ sở không đủ thì cũng không thể chống lại Hoàng Giả ở thế giới này, bởi vì chênh lệch giữa hai bên thực sự là quá lớn.

Nhưng đương nhiên hắn sẽ không vì vậy mà bỏ đi, dù không có Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhắc nhở, kỳ thật hắn cũng đã sớm bắt đầu chuẩn bị rồi.

Vì Mỹ công tử, hắn từ bỏ việc ít xuất hiện, bồi bạn cùng nàng dự thi, hơn nữa còn đi tới cuối cùng. Trong quá trình này, Đường Tam đã nghĩ đến sau cuộc tranh tài thì mình và Mỹ công tử có thể gặp nguy hiểm. Dù sao, Khổng Tước Yêu tộc đã không còn là Khổng Tước Yêu tộc thời kỳ được Khổng Tước Đại Yêu Hoàng che chở nữa.

Bởi vì cái gọi là cây cao chịu gió lớn, bọn họ không có thủ hộ giả cường đại ở phía sau thì gặp phải việc này cũng là chuyện dễ hiểu.

Bọn họ cũng có thể cầu cứu một ít Hoàng Giả có lợi cho bọn họ, nhưng nếu vậy, Khổng Tước Yêu tộc chắc chắn trở thành đối tượng phụ thuộc, vĩnh viễn không có khả năng có được địa vị ngang bằng như trước nữa.

Dù là Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hay Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, nếu tìm đến bọn họ thì không thể không có điều kiện. Đây không phải là chuyện Khổng Tước Đại Yêu Vương muốn, cũng không phải là chuyện Mỹ công tử muốn. Đường Tam lại càng không nguyện ý để người yêu của mình ăn nhờ ở đậu.

Cho nên, hắn đã sớm bắt đầu chuẩn bị rời đi.

Vì sao hắn không để đồng bạn đi cùng bọn họ, vì sao cũng phải tách Đại Miêu ra, cũng là vì thời khắc cuối cùng này.

Đường Tam không biết bọn họ sẽ đối mặt với vị Hoàng Giả nào, nếu là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hắn cũng không thấy kỳ quái. Cho nên, hắn luôn giả tưởng kẻ địch là Hoàng Giả.

Đời trước, hắn thân là Thần Vương, Thần Vị chính là Hải Thần và Tu La Thần. Tu La Thần là do thê tử chấp chưởng thay hắn.

Hai đại Thần Vị đều là cấp độ Thần Vương, cũng đều có Thần Khí bổn mạng thuộc về mình. Trải qua vô số năm nuôi dưỡng đã trở thành cấp độ Siêu Thần Khí. Thần Khí bổn mạng của Tu La Thần chính là Tu La Kiếm, cũng là vật Đường Tam kết nối với Mỹ công tử, hơn nữa còn dùng nó để trảm Mông Đặc Đặc.

Vậy còn hắn thì sao? Bản thân Đường Tam là Thần Vương chuyển thế, liên hệ giữa hắn và Thần Khí bổn mạng của mình chưa từng gián đoạn. Bởi vì trong quá trình chuyển thế trùng sinh, hắn không

thể mang theo Siêu Thần Khí, cho nên mới chỉ đến đây một mình, còn bảo tồn Siêu Thần Khí ở một chỗ khác.

Nương theo Thần Thức không ngừng khôi phục, liên hệ giữa hắn và Siêu Thần Khí cũng được mở ra. Cho nên, nếu hắn có thể giúp Mỹ công tử liên hệ với Tu La Kiếm thì sao không thể liên hệ với Siêu Thần Khí của mình đây? Đó mới chính thức là át chủ bài của hắn, chính thức là át chủ bài có thể chống lại Hoàng Giả.

Hải Thần Tam Xoa Kích, cũng là Hoàng Kim Tam Xoa Kích!

Mặc dù hiện tại hắn chỉ đủ triệu hoán hình chiếu của nó, nhưng lực lượng triệu hoán từ Hải Thần Tam Xoa Kích vượt xa so với Tu La Kiếm. Dù sao, đây mới là Thần Khí bổn mạng trọng yếu nhất của hắn, nếu như dùng khoảng cách để hình dung thì khoảng cách giữa hắn và Hải Thần Tam Xoa Kích càng thêm gần.

Trong trận đấu, Đường Tam cho tới giờ đều chưa từng có ý định sử dụng Hải Thần Tam Xoa Kích, con át chủ bài này không thể để lộ. Có được Tử Kim tệ khiến Thần Thức của hắn được tăng cường, đồng thời cũng tăng cường liên hệ với Hải Thần Tam Xoa Kích.

Truyền tống siêu viễn trình là bước đầu tiên để bọn họ rời khỏi Tổ đình, nhưng Đường Tam chưa bao giờ nghĩ rằng dùng nó là có thể hoàn toàn thoát khỏi sự truy đuổi.

Nếu đơn giản như vậy thì cũng không cần đến Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tự mình nhắc nhở.

Trong lòng Đường Tam hiểu rõ, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không chỉ là nhắc nhở, mà còn gây áp lực cho bọn họ. Vị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng này sẽ không nhằm vào Mỹ công tử và Khổng Tước Yêu tộc, nhưng hắn ta không cách nào nhìn rõ mình thì nhất định sẽ không

buông tha cho mình.

Kiếp nạn trong lời vị này chắc chắn là một kiếp nạn cực lớn.

Cho nên, trước khi lên đường Đường Tam đã chuẩn bị kỹ càng. Làm sao có thể thoát khỏi khống chế vận mệnh của vị Chúa Tể Vận Mệnh này, biện pháp đơn giản nhất chính là để vận mệnh của mình triệt để biến mất. Bởi vì cái gọi là phá rồi lại lập, vận mệnh của ta đã không tồn tại, ngươi còn có thể coi trọng ta sao?

Cho nên, Tu La nhất định phải chết, chỉ khi Tu La chết đi mới có thể khiến Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không còn khoá chặt vào vận mệnh của mình nữa.

Phải chết như thế nào mới tốt nhất đây? Đường Tam đã có kế hoạch của mình.

Hải Thần xuất hiện, mặc dù vẫn là thân ảnh hư ảo nhưng cũng mang lại áp bách cực lớn cho Ám Ma Đại Yêu Hoàng. Chỉ một thân ảnh hư ảo đã khiến Đại Yêu Hoàng bài danh thứ sáu chịu áp lực cực lớn, như vậy, nếu là bản thể Hải Thần thì sao?

Mà đối với Ám Ma Đại Yêu Hoàng, Đường Tam chỉ là vật trung gian, trung gian của Hải Thần, hay là sứ giả của Hải Thần. Một vật trung gian không phải Thần cấp, sau khi bộc phát lực lượng như vậy thì tan thành mây khói là chuyện dĩ nhiên.
Tu La thật sự chết đi, ít nhất ở thời khắc cuối cùng là như vậy. Nhưng chết đi là Tu La, còn Đường Tam lại lặng yên biến mất giữa ranh giới thời không khác, cho đến khi ranh giới đó lại xuất hiện một lần nữa.

Tất cả đều đã được tính toán tốt. Vào thời khắc Tu La chết đi, Đường Tam biến mất, sinh mệnh của hắn thực sự đã biến mất,

những gì còn lại chỉ là một chút Thần Thức Chân Linh được lưu lại trong tử tinh thạch.

Đã không có sinh mệnh, thân thể được Thời Không Đạo Tiêu bảo tồn ở một thời không khác, Thần Thức sẽ bị tách ra. Nói cách khác, vào lúc đó, Đường Tam mượn lực lượng của Hải Thần yểm hộ, 99% Thần Thức dùng để duy trì lực lượng Hải Thần, còn lại 1% thì ở trong tử tinh thạch cùng thân thể bị tách ra.

Hành động như vậy ở trên vị diện này là thật sự tử vong. Ngay cả lực lượng huyết thệ cũng vì vậy mà mất đi, nhưng đối với một người từng là Thần Vương, những ràng buộc của lời thề này thật sự không đủ mạnh để ảnh hưởng đến hắn.
Mà khi mọi chuyện chấm dứt, thân thể được Thời Không Đạo Tiêu mang về địa phương lúc đầu, đồng thời tử tinh thạch xuất hiện. Khi hai người tiếp xúc với nhau thì Thần Thức trở lại cơ thể, với sự trợ giúp từ năng lượng khổng lồ của tử tinh thạch, lúc này mới khiến người chết phục sinh, khiến Đường Tam sống lại.

Cái này nói thì đơn giản, nhưng trên thực tế, có thể giấu kín Hoàng Giả, thậm chí là giấu kín Chúa Tể Vận Mệnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng thì độ khó có thể tưởng tượng được. Không có kinh nghiệm một đời Thần Vương, không có khống chế tinh chuẩn cùng tuyệt đối tự tin, ai cũng không dám làm như vậy.

Trong quá trình này, dù chỉ là một sai lầm rất nhỏ cũng khiến Thần Thức không thể trở về, như vậy, hắn có thể thật sự đã chết rồi. Thần Thức thậm chí sẽ bị phong cấm vĩnh viễn trong tử tinh thạch, không biết lúc nào mới có thể phục hồi.
Cho nên trước khi làm tất cả những việc này, Đường Tam đã mở Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực của mình tới cực hạn, tăng cường vận may của mình thật lớn để sử dụng khối Thời Không Đạo Tiêu một cách hoàn mỹ cũng như đảm bảo thân thể mình tiếp xúc với tử

tinh thạch.

Khi hắn mở mắt ra thì bầu trời có đầy sao, đã là ban đêm rồi.

Đường Tam cũng không biết đây là ngày bao nhiêu sau khi chuyện phát sinh.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, thậm chí ngay cả tiếng côn trùng kêu hay tiếng chim hót cũng không có, điều này hiển nhiên là đến từ uy hiếp của Ám Ma Đại Yêu Hoàng, cũng có nghĩa là thời gian cũng không trôi qua quá lâu.

Thân thể bủn rủn vô lực, tuy rằng Thần Thức đã trở về, dưới sự trợ giúp từ tử tinh thạch đã khôi phục hơn nửa, nhưng vẫn cần không ngừng điều chỉnh. Thật may, tử tinh thạch nuôi dưỡng Thần Thức rất mạnh, bằng không lúc đó Đường Tam chỉ có thể lưu lại một điểm Thần Thức trên khối Thời Không Đạo Tiêu. Nếu vậy, Thần Thức của hắn muốn khôi phục hoàn toàn lại cảnh giới lúc trước thì không biết cần bao nhiêu thời gian.

Chương 601: Trở lại Hoàng Kim sơn cốc

Ráng sức bò dậy, Đường Tam lặng lẽ cảm nhận mình một chút biến hóa trong thân thể mình.

Chết đi rồi trùng sinh cũng không đơn giản là chết đi sống lại, một ít vết tích của hắn đã biến mất trong lúc sinh mệnh mẫn diệt lúc trước.

Lúc này Thần Thức trở về, tuy rằng sinh mệnh hoả diễm đã được đốt lên, nhưng phải từng bước khôi phục mới có thể khiến thân thể triệt để khôi phục lại.

Lần này triệu hoán Hoàng Kim Tam Xoa Kích, chính thức sử dụng lực lượng của Hải Thần, đối với hắn là tiêu hao quá lớn, cơ hồ đã hao tổn hơn nửa nội tình hắn tích luỹ trong từng ấy năm.

Nhưng cũng không phải hoàn toàn không có chỗ tốt. Đầu tiên, dù Thần Thức đã suy yếu nhiều, nhưng cấp độ Thần Thức bị khí tức Hải Thần ảnh hưởng mà có chỗ khôi phục, đây là do Thần Vị mang đến, bởi vậy, tốc độ khôi phục Thần Thức lúc sau sẽ nhanh hơn trước.

Tiếp theo chính là vận dụng Hoàng Kim Tam Xoa Kích cũng khiến Siêu Thần Khí này xác định toạ độ của hắn, sẽ sớm đến bên cạnh hắn. Đồng thời, được lực lượng Hải Thần tẩy lễ, độ trùng hợp của thân thể hắn kiếp này với thân thể kiếp trước được tăng cường, tương đương là thân thể hắn đã hoàn thành một lần thoát thai hoán

cốt.

Dù sao lực lượng của vị diện này rất cường đại, Đường Tam cần thêm thời gian để cảm ngộ và kết hợp với lực lượng kiếp trước.

Khoanh chân minh tưởng, khi hắn lần nữa tỉnh lại thì sắc trời đã sáng rõ. Đường Tam dẫn động lạc ấn huyết mạch, phía sau giãn ra một đôi cánh, mang theo thân thể hắn bay lên cao.

Trong các lạc ấn huyết mạch, hắn trước tiên khôi phục lạc ấn Kim Sí Đại Bằng Điểu sau khi kết hợp với huyết mạch Phong Long. Không nên ở lại chỗ này lâu, đây không phải là chỗ dành cho hắn, trước tiên nên quay về Hoàng Kim sơn cốc rồi hẵng nói. Ở nơi đó hắn mới yên tâm khôi phục lại cảnh giới của mình, đồng thời tiêu hoá thu hoạch từ chuyến đi Tổ đình lần này.

Khối tử tinh thạch đã mất đi tuyệt đại bộ phận năng lượng vẫn được Đường Tam mang bên người, bởi vì hắn phát hiện, khối tử tinh thạch này khác với Tử Kim tệ, có lẽ là do thể tích đủ lớn của nó.

Sau khi năng lượng trong Tử Kim tệ tiêu hao hết, nó sẽ hoá thành bột mịn, mà tử tinh thạch dường như đang thôn phệ năng lượng trong không khí, từ từ khôi phục lại.

Tuy rằng khôi phục rất chậm, nhưng vẫn là từ từ khôi phục. Trợ giúp của nó với Thần Thức quá lớn, có nó, Thần Thức của Đường Tam đã khôi phục hơn hai phần ba, hơn nữa còn có vị cách biến hoá. Không có nó chỉ sợ lần này sẽ phiền toái hơn, ít nhất phải mất một năm mới có thể khôi phục nguyên trạng.

Thần thức tiến hóa khiến Tinh Thần Lực của Đường Tam cũng được tẩm bổ, lực lượng mỗi phút mỗi giây đều đang chậm rãi khôi phục.

Đường Tam cũng không vội khôi phục toàn bộ huyết mạch chi lực của mình, mà dùng Thần Thức của mình chậm rãi gột rửa thân thể đã thoát thai hoán cốt của mình.

Hắn không cần dùng mắt nhìn, chỉ dùng Thần Thức cảm ứng cũng có thể mơ hồ cảm giác được một ít biến hoá. Đầu tiên, biến hoá rõ ràng nhất chính là tướng mạo của hắn. Bởi vì đã thoát thai hoán cốt, nhận ảnh hưởng từ kiếp trước, tướng mạo của hắn càng giống kiếp trước, đồng thời, tóc của hắn cũng thay đổi, đã chuyển sang màu xanh lam giống kiếp trước.

Trừ phi là người rất quen thuộc với hắn thì mới nhận ra hắn khi đối mặt, còn nếu hắn đeo mặt nạ, ánh mắt và màu tóc thay đổi, chỉ sợ sẽ không có ai có thể nhận ra hắn đã từng là Tu La.

Dù thực lực bây giờ của hắn giảm xuống nhiều, nhưng hắn có lòng tin mình sẽ khôi phục lại trong tương lai không xa, quan trọng hơn là, hiện tại hắn đã tiến một bước dài hướng về kiếp trước. Nếu cho hắn đủ thời gian, hắn có lòng tin sẽ khôi phục lại phong thái Thần Vương. Đương nhiên, cửa ải quan trọng nhất vẫn là độ kiếp thành Thần.
Tiếp theo hắn sẽ chuẩn bị cho thời khắc trọng yếu kia, vì với hắn, cơ hội rất có thể sẽ chỉ có một lần. Muốn không bị vị diện này quấy nhiễu, thành công độ kiếp thì phải lợi dụng tất cả các lực lượng có thể lợi dụng.

Khi Đường Tam trở lại Hoàng Kim sơn cốc thì đã là hai ngày sau. Tu vi bị ảnh hưởng, dù khoảng cách không quá xa nhưng cũng mất không ít thời gian.

Xuyên qua liên hoàn trận, trở lại địa phương quen thuộc, vừa tiến vào phạm vị Hoàng Kim sơn cốc, Đường Tam lập tức cảm nhận được sinh mệnh khí tức nồng đậm phả vào mặt.

Xét về cường độ năng lượng, Hoàng Kim sơn cốc vẫn không thể so sánh với Tổ đình, nhưng khác biệt là, năng lượng ở Tổ đình là một dòng hình thành bởi sự pha trộn các năng lượng thuộc tính khác nhau, mà năng lượng trong Hoàng Kim sơn cốc lại là sinh mệnh năng lượng thuần tuý.
Dưới sự nuôi dưỡng bằng nhiều phương pháp của Đường Tam, Hoàng Kim Cổ Thụ càng ngày càng phát triển khoẻ mạnh.

"Ai?" Thanh âm trầm thấp vang lên, ngay sau đó, mấy bóng người đã vây quanh Đường Tam.

Đường Tam nhìn thoáng qua sợi tóc màu lam của mình, không khỏi có chút bất đắc dĩ nói: "Là ta, Tu La."

Vây quanh hắn chính là các cường giả Sư Hổ tộc.

Sau khi giải quyết vấn đề huyết mạch, các tộc nhân trưởng thành phát triển với tốc độ cực nhanh. Huyết mạch cấp một cùng sinh mệnh năng lượng trong Hoàng Kim sơn cốc khiến lông tóc bọn họ đều óng ánh và trong suốt. Cả đám thân thể cường tráng, khí huyết bừng bừng, trong ánh mắt mang theo sự hung hãn cùng sắc bén.

"Ân công?" Một tên Sư Hổ tộc đứng đầu có chút không dám xác định nhìn Đường Tam, nhìn kỹ một chút mới nhận ra dung mạo của hắn. "Tóc của ngài sao lại biến sắc rồi?"

Đường Tam bất đắc dĩ nói: "Là do tu luyện. Trong cốc vẫn tốt chứ? Trưởng lão có ở đây không? Ta có chuyện muốn nói với ngài ấy."

"Trưởng lão ở đây, ta mang ngài tới." Tộc nhân Sư Hổ tộc vội vàng mang theo Đường Tam đi vào sơn cốc.

Đại trưởng lão Sư Hổ tộc đang ngồi dưới Hoàng Kim sơn cốc, uống nước ngâm hoàng tinh, hưởng thụ sinh mệnh năng lượng bồi bổ.

"Ân công, ngươi đây là?" Đại trưởng lão hết sức quen thuộc với Đường Tam, dù màu tóc thay đổi, tướng mạo hơi biến hoá nhưng hắn vẫn nhận ra Đường Tam.

Đường Tam cười khổ nói: "Ta gặp một ít tình huống cho nên thân thể phát sinh chút biến hoá. Bất quá không sao, khôi phục một thời gian liền tốt."

Đại trưởng lão nghe hắn nói vậy liền khẩn trương, "Đại Miêu, Tiểu Miêu bọn họ ..."
Đường Tam chặn lại nói: "Trưởng lão yên tâm, bọn họ đều rất tốt."

Sau đó, hắn kể lại chuyện Đại Miêu tham gia Tổ đình tinh anh đại tái và thu được á quân thi đấu cá nhân, từ đó thu được sự tán thành của Sư tộc, có được hai đại Thần Khí là Thí Thần Kiếm và Hộ Tâm Thần Kính. Đại Miêu ở lại Tổ đình để chuẩn bị độ kiếp.

Nghe hắn nói, ánh mắt Đại trưởng lão lập tức trở nên phức tạp.

Không hề nghi ngờ, Đại Miêu đã trở nên cường đại hơn, thậm chí có khả năng độ kiếp thành Thần, đối với Sư Hổ tộc tuyệt đối là chuyện rất tốt. Nhưng khoảng thời gian đi vào Hoàng Kim sơn cốc, đối với toàn bộ tộc đàn là thời gian tốt đẹp mà trước đó chưa từng có.

Ở chỗ này mọi người có thể sinh hoạt rất tốt, được sinh mệnh năng lượng ôn dưỡng, toàn bộ tộc quần đều phát triển khoẻ mạnh.
Đại Miêu được Sư tộc nhận thức, có nghĩa là Sư Hổ tộc rốt cuộc đã có đường ra, nhưng là, rời khỏi nơi này, gia nhập Sư tộc thật sự là chuyện tốt sao? Đại trưởng lão không biết, ai cũng không biết.

Đường Tam trầm giọng nói: "Vì phát triển lâu dài thì có thể hợp tác với Sư tộc. Đại Miêu qua trận đấu đã chứng minh, huyết mạch Sư Hổ tộc chính là huyết mạch cấp một, là huyết mạch có thể ra đời Đại Yêu Hoàng. Trong tương lai, Sư Hổ tộc hẳn sẽ áp đảo phía trên Sư tộc và Hổ tộc, nếu Đại Miêu có thể thành tựu Đại Yêu Hoàng thì Sư Hổ tộc nhất định sẽ tân sinh quật khởi. Ta cho rằng chuyện này đáng giá để thử một lần, Đại Miêu cũng nghĩ như vậy. Hắn nhất định sẽ đi theo hướng này."

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, nói: "Đúng vậy. Ta già rồi, đã không còn mạnh mẽ nữa. Hắn còn trẻ, về sau Sư Hổ tộc sẽ giao cho hắn, ta cũng có thể hoàn toàn yên tâm. Ta sẽ làm hậu phương thật vững chắc cho hắn. Chờ hắn đột phá trở về, hắn có thể mang người trẻ tuổi trong tộc đi. Ân công, ta có thể thỉnh cầu ngài để người già trẻ nhỏ và phụ nữ trong tộc ở chỗ này hay không, ít nhất là lưu lại huyết mạch Sư Hổ tộc. Vạn nhất ..."

Chương 602: Thiên hoả bảy màu

"Đương nhiên có thể." Đường Tam cắt đứt lời của hắn. Đường Tam hiểu được tâm tư của Đại trưởng lão, Sư Hổ tộc đã trải qua quá nhiều cực khổ, giải quyết huyết mạch xung đột cũng không dễ dàng, vị này lo lắng cũng là chuyện bình thường.

"Hoàng Kim sơn cốc luôn là nhà của Sư Hổ tộc."

"Cảm ơn ân công." Đại trưởng lão muốn cúi đầu trước mặt Đường Tam nhưng lại được hắn đỡ lấy.

"Đại trưởng lão, ta sẽ ở đây một thời gian, một là trị thương, hai là tăng cường phòng ngự cho Hoàng Kim sơn cốc của chúng ta."

Nương theo Hoàng Kim Cổ Thụ lớn lên, sinh mệnh năng lượng trong sơn cốc càng ngày càng mạnh mẽ. Mặc dù huyễn trận vẫn có thể che phủ khu vực này khiến nó không bị phát hiện, cũng không có sinh mệnh năng lượng tràn ra ngoài. Nhưng sinh mệnh năng lượng lại có ảnh hưởng đến thực vật xung quanh sơn cốc. Khi Đường Tam trở lại đã thấy rõ ràng thực vật đang phát triển rất tươi tốt, tốt hơn nhiều so với những thực vật ở những nơi xa hơn. Một khi nó bị người để tâm chú ý đến, vậy đó là một rắc rối lớn.

Hiện tại hắn không còn là Đường Tam lúc mới bố trí huyễn trận nữa, dù là thực lực hay tài nguyên đều dồi dào hơn nhiều. Hắn muốn bố trí lại pháp trận, một là mở rộng phạm vi của Hoàng Kim sơn cốc, hai là bảo vệ tốt hơn, tránh để sinh mệnh năng lượng tràn

ra ngoài, cũng ngăn cách tốt hơn nơi này với ngoại giới.

Tiếp theo hắn phải tiêu hóa thu hoạch từ Tổ đình, vì vậy sẽ có năng lượng chấn động mạnh mẽ, cho nên cũng cần có năng lực ngăn cách mạnh hơn.

"Không có vấn đề, ân công cần gì ở chỗ Sư Hổ tộc chúng ta thì ngài cứ nói, bọn tiểu tử trong tộc đều coi ngài là thần tượng, chúng đều nguyện ý đi theo ngài."

"Được." Đường Tam cũng không khách khí, có một số việc đúng là cần ít người.

Trong một tuần tiếp theo, hắn đều bận rộn bố trí pháp trận, dùng các tài nguyên được mang về, hắn đã tiến hành mở rộng huyễn trận, nâng tổng số huyễn trận nhỏ lên 81, tạo thành liên hoàn đại trận. Có thể đảm bảo rằng, dù có cường giả cấp độ Đại Yêu Hoàng bay qua cũng sẽ không phát hiện được manh mối. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đối phương không trực tiếp xâm nhập vào bên trong huyễn trận.

Đồng thời hắn cũng tăng cường phòng ngự và uy năng của Tụ Linh trận, cung cấp thêm năng lượng cho Hoàng Kim Cổ Thụ để nó mau phát triển hơn nữa.

Trong vòng một tuần, tất cả lạc ấn huyết mạch trong cơ thể Đường Tam cơ bản đã hồi phục lại, chỉ có Thần Thức là chưa hồi phục đến trạng thái tốt nhất như trước.

Hắn cũng không nóng vội, tuy rằng Thần Thức suy giảm nhưng tốc độ tăng lên đã vượt qua lúc trước. Sau khi hoàn thành bố trí lại Hoàng Kim sơn cốc, tiếp theo hắn muốn tiêu hoá triệt để những đồ tốt mà hắn thu hoạch từ trước đó.

Cảm giác vô lực khi đối mặt với Ám Ma Đại Yêu Hoàng đuổi giết, Đường Tam tuyệt không muốn thấy lại nữa. Tương lại hắn sẽ phải đối mặt với các cấp độ này, do đó nhất định phải chuẩn bị để đối phó mới được.

Tinh huyết Thì Quang Ngạc, tinh huyết Kim Sí Đại Bằng Điểu thu được từ Tổ đình đã đưa cho Cố Lý cùng Trình Tử Chanh, lần trước trở lại đây hắn đã dùng Hồ Vĩ Xá Lợi trợ giúp các thiếu nữ Hồng Hồ tộc tăng lên huyết mạch. Vì huyết mạch được thuần hoá, thực lực của các nàng đã tăng lên không nhỏ, kém nhất hiện tại đã có tu vi Ngũ giai, Hồng Nhất đã đạt đến Thất giai. Không thể không nói rằng, ở trên Yêu Tinh Đại Lục, huyết mạch mạnh hay yếu chính là minh chứng tốt nhất cho sức mạnh của các chủng tộc.

Quan trọng hơn là Hồ Vĩ Xá Lợi đã nâng cao giới hạn tu luyện của bọn họ. Giới hạn này rất quan trọng, có nghĩa là bọn họ có thể thăng lên cấp độ cao hơn, vấn đề huyết mạch mỏng manh đã được giải quyết triệt để.

Ngoài những vật này, một vật phẩm quan trọng nhất chính là khối Thời Không Đạo Tiêu. Đây không chỉ là hình thức sơ khai ban đầu của Thần Khí, mà thậm chí có thể xem là Siêu Thần Khí. Dưới tình huống chưa được luyện chế, Đường Tam đã không chỉ một lần mượn lực lượng của nó.
Ngoại trừ Thời Không Đạo Tiêu còn có một khối Hắc Ô Thạch cực lớn. Vật này Đường Tam cũng đã sớm nghĩ kỹ nên dùng như thế nào rồi.

Hơn nữa, bây giờ tu vi của hắn tăng lên, Thiên Hoả Tinh Thiết Phá Thiên Chuỳ cũng có thể luyện chế lại một lần. Dù là chế tạo Hắc Ô Thạch hay Thời Không Đạo Tiêu thì không thể không có một dụng cụ trợ giúp nào.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Đường Tam quyết định trước tiên sẽ tiến hành luyện chế Thiên Hoả Tinh Thiết.

Địa điểm luyện chế là ở trong sơn cốc, Đường Tam để các thiếu nữ thủ hộ ở bên ngoài. Trước tiên, hắn bố trí một số pháp trận ngăn cách, ngăn cách thanh âm và năng lượng, sau đó mới bắt đầu tinh luyện.

Đặc điểm lớn nhất của Thiên Hoả Tinh Thiết là không thể dùng ngoại lực để tiến hành luyện chế, nhiệt độ nóng rực kia có thể đốt cháy tất cả các chất liệu. Muốn luyện chế nó thì cần Tinh Thần Lực để luyện hóa, tốt nhất là luyện chế bằng Thần Thức thì mới có thể phát huy hết uy lực chân chính của nó.
Có thể nói Phá Thiên Chuỳ là tạo hình thô sơ nhất, căn bản chưa từng được luyện chế qua. Vì lúc trước tu vi không đủ nên Đường Tam không thử nghiệm, chỉ dùng Thiên Hoả Tinh Thiết để tu luyện Tinh Thần Lực.

Nhưng hiện tại, Thần Thức của hắn đã tăng lên không ít, hơn nữa cấp độ Thần Thức cũng tiến hoá, hắn đã có thể tiến hành luyện chế Thiên Hoả Tinh Thiết rồi.

Phá Thiên Chuỳ lẳng lặng lơ lửng trước người Đường Tam, bởi vì pháp trận ngăn cách nên lúc này trong sơn động, nhiệt độ rõ ràng đã tăng lên.

Đường Tam dùng Tinh Thần Lực bao phủ Phá Thiên Chuỳ, yên lặng cảm thụ biến hoá của nó.

Thiên Hoả Tinh Thiết là kim loại thuộc tính Hoả cường đại nhất, bản thân lại cực kỳ hoạt động. Nhiệt độ hừng hực ẩn chứa trong dao động năng lượng thậm chí có thể thiêu đốt cả Thần Thức.

Bởi vì Đường Tam đã dùng Tinh Thần Lực dẫn dắt nó nhiều lần nên mối liên hệ tinh thần giữa Phá Thiên Chuỳ và Đường Tam tương đối mật thiết, cũng không bài xích Tinh Thần Lực của hắn.

Trên mặt Đường Tam nở nụ cười, tử quang lập loè trong hai mắt, Tinh Thần Lực được tăng cường thông qua Tử Cực Ma Đồng, trực tiếp quấn lấy Thiên Hoả Tinh Thiết.

Thiên Hoả Tinh Thiết khẽ run lên, ngay sau đó, sức nóng như thiêu đốt bùng phát. Đúng là chỉ có Tinh Thần Lực mới có thể luyện chế nó, nhưng còn phải xem Tinh Thần Lực mạnh hay yếu. Bản thân nó cũng có thể thiêu đốt Tinh Thần Lực, thậm chí có thể thông qua quá trình này mà biến Tinh Thần Lực trở thành chất dinh dưỡng cho mình.

Đường Tam không nóng vội, một điểm Thần Thức được che giấu trong Tinh Thần Lực bỗng được rót vào trong Thiên Hoả Tinh Thiết. Lập tức, Phá Thiên Chuỳ chấn động, sau đó liền kịch liệt run rẩy.

Điểm Thần Thức kia chui vào trong tương đương là đang khống chế nó, nó làm sao có thể cam tâm như vậy, cho nên, hoả diễm sáng chói bùng lên ngay tức thì.

Một màn kỳ dị xuất hiện, trong quá trình bắn ra, hoả diễm hoá thành xích, cam, hoàng, lục, thanh, lam, tử (đỏ, cam, vàng, xanh lá cây, xanh nhạt, xanh da trời, tím), bảy màu không ngừng lập loè. Mỗi khi đổi màu nhiệt độ lại tăng lên một phần. Chúng điên cuồng thiêu đốt, cố gắng thiêu đốt Thần Thức của Đường Tam.

Nếu trước đó Thần Thức không bị Hoàng Kim Tam Xoa Kích ảnh hưởng mà tiến hoá thì Đường Tam thật đúng là có chút không chịu đựng được. Nhưng hiện tại đã khác, Thần Thức của hắn đã lây nhiễm khí tức cấp độ Thần Vương.

Cho dù bên kia đốt cháy như thế nào, Thần Thức của Đường Tam vẫn không bị lay chuyển, toàn bộ khối Thiên Hoả Tinh Thiết trong quá trình này thì thể tích bắt đầu thay đổi. Tạp chất bị thiêu thành tro bụi, hoả diễm bảy màu sáng chói không ngừng biến hoá. Đường Tam lặng lẽ cảm thụ hỏa diễm chấn động, Thần Thức của hắn cũng bị ảnh hưởng, nhưng dưới sự thiêu đốt của hoả diễm bảy màu, điểm Thần Thức kia càng ngày càng sáng, cảm giác giống như Thần Thức được chiết xuất vậy.

Lúc trước vì tu vi không đủ nên chỉ có Tinh Thần Lực được chiết xuất, hiện tại ngay cả Thần Thức cũng có cảm giác này. Đường Tam không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, lập tức đem càng nhiều Thần Thức rót vào Thiên Hoả Tinh Thiết, để nó tiếp tục thiêu đốt.

Thể tích Thần Thức thu nhỏ lại nhưng càng trở nên sáng ngời rực rỡ, hoả diễm bảy màu rực rỡ trên bầu trời cũng ngày càng sáng rực lên vì được Thần Thức thiêu đốt phản hồi.

Chương 603: Liệp Thần Nỏ

Ở bên ngoài, các thiếu nữ Hồng Hồ tộc kinh ngạc phát hiện trong động ân ẩn có quang mang bảy màu lưu chuyển, dường như bên trong có vật chí bảo nào đó đang phát ra hào quang. Các nàng không dám lơ là, cẩn thận canh gác ở bên ngoài.

Không biết qua bao lâu, Đường Tam cảm giác Thần Thức của mình không còn tiếp tục được thanh lọc nữa, liền chậm rãi thu nó lại.

Thần Thức thu nhỏ lại chừng khoảng một phần ba, nhưng lại trở nên ngưng thực hơn. Tiến vào trong tinh thần hạch tâm của mình, hắn cảm nhận rõ ràng đặc tính ngưng thực của nó, một lượng lớn Tinh Thần Lực bị thôn phệ mà vào, thông qua chuyển hoá mà dần tiến hoá thành Thần Thức. Nếu Đường Tam muốn, hiện tại hắn có thể dùng Thần Thức dẫn động mà trực tiếp độ kiếp rồi.

Nhưng chuyện đó là không thể. Ngày đó khi hắn sử dụng sức mạnh của Hải Thần thì đã dẫn đến bị vị diện bài xích, hiện tại nếu độ kiếp thì chính là tự tìm đường chết. Trên thực tế ở Yêu Tinh Đại Lục, nơi thực sự thích hợp để hắn độ kiếp đã ít càng thêm ít.

Tinh luyện Thần Thức tất nhiên có lợi rất lớn với Đường Tam, mặc dù thể tích Thần Thức nhỏ hơn rất nhiều so với khi ở Tổ đình, nhưng chỉnh thể năng lượng của Thần Thức đã khôi phục như lúc trước, mà hiệu quả sau khi chiết xuất thì càng lớn hơn.

Quang mang trong mắt lưu chuyển, trong mơ hồ hắn đã có mấy

phần khí khái như khi ở Thần giới.

Ánh sáng dần nội liễm, ánh mắt lại trở nên mê mang, Thần Thức thu lại về vị trí hạch tâm nhất trong Tinh Thần Chi Hải. Hơi chuyển động ý niệm một chút, hắn đã đem khí tức Thần Thức của mình hoàn toàn che giấu ở trong đó.

Đường Tam yên lặng cảm thụ lạc ấn huyết mạch của mình, tất cả các lạc ấn tựa hồ đều bị ảnh hưởng nhất định. Ngay cả vòng xoáy Âm Dương dường như cũng bị hoả diễm của Thiên Hoả Tinh Thiết ảnh hưởng mà sinh ra một chút biến hoá, không còn cuồng loạn như trước nữa.

Yên tĩnh nhất chính là lạc ấn mà Tinh Tinh chiếm đóng, từ đầu đến cuối dường như vẫn luôn ngủ say. Cho dù trước đó Đường Tam đã mẫn diệt một lần, nhưng nó vẫn luôn ngủ say trong cơ thể Đường Tam, cũng không có bất kỳ biến hoá nào.

Lần đó Đường Tam thật ra cũng hy vọng nếu Tinh Tinh thực sự có quan hệ với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng thì có thể vì mình chết đi mà rời khỏi thân thể mình, qua đó giải quyết tai hoạ ngầm này. Nhưng lạc ấn Thuỷ Tinh vẫn một mực không có biến hoá nào, tựa như cái gì cũng không cảm nhận được.

Sau khi thu liễm hoàn toàn Thần Thức, lúc này Đường Tam mới nhìn Thiên Hoả Tinh Thiết đã phát sinh biến hoá long trời lở đất.

Phá Thiên Chuỳ lúc đầu đã biến mất, còn lại là một đoàn chất lỏng bảy màu. Đúng vậy, chính là chất lỏng. Lúc này Thiên Hoả Tinh Thiết đã hoá thành chất lỏng kim loại bảy màu đang chảy xuôi dưới mặt đất. Những nơi nó đi qua, mặt đất không bị thiêu đốt mà lại bốc lên hoả diễm bảy màu, nhìn qua vô cùng kỳ dị.

Ý niệm Đường Tam vừa động, chất lỏng Thiên Hoả Tinh Thiết liền từ mặt đất dựng lên, bay về phía hắn. Đường Tam vươn tay phải ra, một quả cầu kim loại nóng chảy hơi lớn hơn nắm tay một chút rơi vào trong bàn tay hắn.

Hắn không cảm thấy nóng, chỉ có một chút ấm áp, nhưng khi bảy màu thay đổi thì vẫn có thể cảm nhận được sự kỳ dị trong đó.

Đây không phải là một loại hoả diễm đơn thuần, mà là hỗn hợp các hoả diễm. Có lửa, có thâm sâu, có tan chảy, và có cuồng bạo.

Nhưng điều kỳ lạ là, bảy thuộc tính khác nhau lại được kết hợp một cách hoàn mỹ, trở thành một biến hoá kỳ dị.

Lòng bàn tay Đường Tam khẽ run lên, đột nhiên, chất lỏng bảy màu lập tức tràn ra khắp lòng bàn tay, hoá thành một tồn tại giống như bao tay.

Đường Tam chạm vào Hắc Ô Thạch ở bên cạnh, lập tức Hắc Ô Thạch trong nháy mắt khi tiếp xúc đã bắt đầu tan chảy.
Đường Tam thu bàn tay về, trong lòng không khỏi cảm thán, đây không phải hoả diễm thuộc về nhân gian a! Đây chân chính là Thần hoả.

Đáng tiếc là ở vị diện này không ai biết được điều đó. Ở Thần giới, Hoả Thần trong bảy đại nguyên tố Thần có Thần Khí bổn mạng được chế tạo từ đồ vật này đó. Mà thứ này lại tồn tại trên vị diện này.

Chỉ là chất lỏng bảy màu này đã có thể so sánh với Thần Khí bình thường ở đây rồi, mà trên Yêu Tinh Đại Lục, Thiên Hoả Tinh Thiết tuy rằng hiếm thấy nhưng tựa hồ không phải không có. Nếu không, nó cũng không xuất hiện ở hội đấu giá nhỏ. Điều này có nghĩa là,

Đường Tam có khả năng mua được nhiều Thiên Hoả Tinh Thiết hơn. Nếu như không ngừng tinh luyện trở thành Thiên Hoả bảy màu thì tương lai có thể phát triển đến trình độ nào, bản thân Đường Tam cũng không rõ.
Thứ này đã trở thành một phần trong Thần Thức của hắn, chỉ cần dùng Tinh Thần Lực là có thể dễ dàng khống chế, giống như phần mở rộng của tâm trí.

"Thật thú vị!" Khoé miệng Đường Tam cong lên thành một nụ cười, tay phải ấn lên Hắc Ô Thạch.

Quá trình tinh luyện Ô Kim rất phức tạp, trước đây khi dùng Phá Thiên Chuỳ thì phải đập liên tục, dùng hoả diễm nhiệt độ cao và lực đánh để bài trừ tạp chất, cuối cùng mới tinh luyện thành công. Nhất là một khối Hắc Ô Thạch lớn như vậy, phẩm chất chắc chắn sẽ cứng rắn hơn Hắc Ô Thạch bình thường nhiều, cho nên việc tinh luyện cũng càng khó hơn.

Nhưng lúc này, tất cả những gì Đường Tam làm là dùng tay phải ấn vào Hắc Ô Thạch.

Chất lỏng Thiên Hoả bảy màu lặng lẽ chảy ra, không ngừng lan tràn trên bề ngoài Hắc Ô Thạch, mà khối đá này cũng bắt đầu xuất hiện biến hoá. Sự biến hoá này giống hệt Thiên Hoả Tinh Thiết lúc trước, chính là tan chảy!
Dưới tác dụng của Thiên Hoả bảy màu, cả khối Hắc Ô Thạch bắt đầu tan chảy. Trong quá trình này, tạp chất tự nhiên sẽ biến mất, còn lại cũng chỉ có Ô Kim ở trong lòng Hắc Ô Thạch.

Ô Kim biến thành một lượng lớn chất lỏng chảy trên mặt đất, dưới sự hạn chế của Thiên Hoả bảy màu nó mới không thể chảy đến chỗ xa hơn mà được chứa ở trong một phạm vi nhất định.

Phương thức chiết xuất này so với rèn thì dễ dàng hơn nhiều, hơn nữa hiệu quả cũng tốt hơn. Nhiệt độ kinh khủng của Thiên Hoả bảy màu trực tiếp biến Ô Kim thành kim loại tinh khiết nhất.

Tiếp theo sẽ dễ tạo hình hơn nhiều. Đường Tam sử dụng Sư Hổ Kim Cương phối hợp với Thiên Hoả bảy màu đem Ô Kim được chiết xuất từ khối Hắc Ô Thạch cực lớn này tạo thành hình mà hắn muốn, sau đó thu hồi Thiên Hoả bảy màu vào trong cơ thể mình, lại đem Ô Kim thành hình ghép lại. Được Thiên Hoả bảy màu tinh luyện, Ô Kim có phẩm chất cực kỳ cao, càng kỳ lạ hơn là, trong đó tự nhiên lại có một tia Tinh Thần Lực của Đường Tam dung nhập vào. Cả khối kim loại dường như trở thành một bộ phận thân thể hắn, hắn cũng tự nhiên cảm nhận được những biến hoá rất nhỏ của nó. Đây là điểm cường hãn của Thiên Hoả bảy màu, kim loại được nó thiêu đốt trực tiếp trở thành đường truyền tinh thần.

Cực hạn của quá trình tinh luyện kim loại là giao phó sinh mệnh, để cho bản thân kim loại có sức sống. Mà kim loại được chiết xuất từ Thiên Hoả bảy màu cũng đã có sức sống rồi, nhưng hoạt động này là do Tinh Thần Lực của Đường Tam ban cho, nói cách khác, sinh mệnh của nó giống như là phân thân theo ý chí của Đường Tam.

Nhìn thành phẩm với thế tích cực lớn cuối cùng cũng thành hình, khoé miệng Đường Tam nở một nụ cười thản nhiên, sau đó liền bắt đầu khắc họa trận pháp trên đó. Có Thiên Hoả bảy màu tồn tại, quá trình này lại càng dễ dàng hơn, pháp trận vốn phức tạp, dưới sự điều khiển của ý niệm, chỉ dùng thời gian ngắn đã hoàn thành. Cuối cùng, một cỗ nỏ khổng lồ rộng bốn mét dài ba mét xuất hiện trước mặt Đường Tam, toàn thân toả ra hào quang màu vàng sẫm.

Ngoài ra còn có ba cây nỏ ở một bên.

Một thanh trọng nỏ và ba cây tên nỏ.

"Đặt tên cho ngươi a, tên gì đây?" Khoé miệng Đường Tam vểnh lên, "Vậy kêu là Liệp Thần Nỏ đi."

Nhìn thành phẩm này, hắn phi thường hài lòng, mở ra pháp trận ngăn cách trước đó, nói vọng ra ngoài: "Hồng Nhất, tất cả các ngươi vào đi."

"Vâng, chủ nhân." Dưới sự dẫn dắt của Hồng Nhất, các thiếu nữ Hồng Hồ tộc nối đuôi nhau đi vào bên trong.

Nhiệt độ cao đã biến mất, khi các nàng nhìn thấy trọng nỏ trên mặt đất thì không khỏi kinh ngạc.

Hồng Nhất nhìn Liệp Thần Nỏ một chút, lại nhìn Đường Tam, "Chủ nhân, đây là cái gì?"

Chương 604: Thần Khí của các thiếu nữ Hồng Hồ tộc

"Nó gọi là Liệp Thần Nỏ, là ta chế tạo riêng dành cho các ngươi. Trên người các ngươi vốn có huyết mạch Hồng Hồ, am hiểu nhất chính là huyễn hoá, khi chiến đấu thì có thể né tránh hoặc chạy thoát, là một năng lực không tệ. Khuyết điểm chính là lực công kích chưa đủ. Cây Liệp Thần Nỏ này, nếu chỉ xét về lực công kích thì đã đủ đạt đến Thần cấp, mặc dù chỉ có ba tên nỏ nhưng được ta giao phó những năng lực khác nhau. Chỉ là sau khi sử dụng một lần thì cần ta bổ sung năng lượng mới có thể sử dụng lần nữa. Với tu vi hiện tại của các ngươi, có thể phát động ba lần công kích Thần cấp cũng đủ rồi."

"Chúng ta có thể sử dụng sao?" Hồng Nhất kinh ngạc nhìn Đường Tam.

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Một người đương nhiên không dùng được, nhưng kết hợp lực lượng mười tám người các ngươi thì có thể. Trên Liệp Thần Nỏ ta bố trí sáu điểm để tiến hành rót lực lượng vào. Các ngươi ba người một tổ, riêng phần mình rót vào trong một điểm thì có thể kéo nó ra và phóng tên. Cho dù không có ba tên nỏ kia, bản thân Liệp Thần Nỏ sẽ sinh ra một tên nỏ dạng năng lượng, bộc phát ra công kích không kém. Tiếp theo, các ngươi phải luyện tập sử dụng nó cho tốt."

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc hai mặt nhìn nhau, trên gương mặt xinh đẹp đều toát ra vẻ hưng phấn.

Cho tới nay các nàng vẫn luôn cố gắng tu luyện, nhưng tự nhận thấy thiên phú có hạn nên tu vi tăng lên vẫn khá chậm. Đối với Đường Tam, các nàng cảm kích tự tận trong lòng. Nếu không có hắn, bây giờ cũng không biết các nàng luân lạc đến mức độ nào. Nhưng bọn họ biết rằng, năng lực của mình không giúp được chủ nhân.

Hiện tại đã có một cơ hội, các nàng sao có thể không hưng phấn đây?

Hồng Nhất nói: "Chủ nhân yên tâm, chúng ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó, khắc khổ luyện tập."

Đường Tam khẽ gật đầu, nói: "Bây giờ ta sẽ dạy các ngươi sử dụng như thế nào, làm sao để năng lực của các ngươi có thể phát huy thông qua Liệp Thần Nỏ. Ba tên nỏ này do ngươi nắm giữ, không đến lúc mấu chốt thì không được sử dụng. Mũi tên năng lượng từ Liệp Thần Nỏ cũng đủ để các ngươi sử dụng hằng ngày."

Sau đó, Đường Tam bắt đầu chỉ dẫn các thiếu nữ Hồng Hồ sử dụng Liệp Thần Nỏ như thế nào.

Đã có Thiên Hoả bảy màu, món Thần Khí này có thể trở thành đoá hoa trong tay Đường Tam, tương lai hắn có thể tuỳ ý cải thiện nếu muốn. Hắn hoàn toàn có thể dựa theo tu vi tăng lên của các thiếu nữ Hồng Hồ mà tiến hành cải tạo, từ đó để Thần Khí này càng mạnh hơn.

Trong quá trình chỉ điểm các thiếu nữ Hồng Hồ luyện tập, kết hợp với tu vi hiện tại của các nàng, Đường Tam cũng cải thiện lại một chút, để Liệp Thần Nỏ càng phù hợp với các nàng hơn.

Mười tám thiếu nữ này có thể nói là trực hệ của Đường Tam, chỉ nghe lời của hắn. Đã có Liệp Thần Nỏ, các nàng rốt cuộc cũng có đủ sức chiến đấu, có thể trợ giúp Đường Tam.

Các cô nương đã đi luyện tập rồi, mục tiêu tiếp theo của Đường Tam chính là luyện chế Thời Không Đạo Tiêu.

So với Thiên Hoả Tinh Thiết và Hắc Ô Thạch, luyện chế Thời Không Đạo Tiêu khó khăn hơn rất nhiều. Bản thân đồ vật này có đặc tính chậm chạp siêu cường, mỗi thời khắc đều ảnh hưởng đến tất cả xung quanh. Muốn nó nhận chủ, trở thành Thần Khí để mình điều khiển như cánh tay thì độ khó không kém việc Đường Tam triệu hoán Hoàng Kim Tam Xoa Kích đến bên cạnh mình.

Đã có Thiên Hoả bảy màu thì tương đối dễ dàng hơn một chút. Nếu đơn giản chỉ dùng Thần Thức xuyên qua Thời Không Đạo Tiêu thì tư duy của Đường Tam cũng bị nó ảnh hưởng mà trở nên trì độn. Hắn dùng Thiên Hoả bảy màu ôm trọn Thời Không Đạo Tiêu, dùng hoả diễm cực hạn thiêu đốt, đồng thời qua vật trung gian này đem Thần Thức từng chút rót vào trong Thời Không Đạo Tiêu. Dần bị Thần Thức nhuộm đẫm, nó không còn ảnh hưởng đến Thần Thức của bản thân hắn, mà tốc độ cũng tăng lên trên diện rộng.
Nhưng dù vậy, muốn luyện hoá hoàn toàn Thời Không Đạo Tiêu, thậm chí muốn chế tạo thành Thần Khí mình muốn thì không phải trong một lát là có thể làm được, chỉ có thể dùng thời gian đi mài giũa.

Đương nhiên, nếu Thiên Hoả bảy màu có thể tăng cường, dung nạp nhiều Thần Thức của hăn hơn, cũng chiết xuất Thần Thức tốt hơn thì thời gian luyện chế Thời Không Đạo Tiêu sẽ rút ngắn. Cho nên, khi trở lại thành Gia Lý, Đường Tam sẽ chuẩn bị để Khổng Tước Yêu tộc giúp mình mua Thiên Hoả Tinh Thiết.

Hoàn thành luyện chế ba kiện bảo bối này, tiếp theo chính là tự thân tăng lên.

Theo kế hoạch của Đường Tam, tương lai, huyết mạch siêu cấp vòng xoáy Âm Dương sẽ là phương hướng trọng điểm của hắn. Nhưng nếu muốn kết hợp với Lam Ngân Hoàng, hơn nữa để vòng xoáy Âm Dương thuộc tính cực hạn dung hợp thì thân thể hắn phải có sức chịu đựng đủ cường đại mới được.
Việc cấp bách tiếp theo chính là tăng lên tố chất thân thể của bản thân. Trước đó hấp thu huyết mạch Phong Long đã có chỗ tăng lên, nhưng vẫn chưa đủ. Khi còn ở Tổ đình thì không có thời gian để hắn tăng lên bản thân.

Hấp thu huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã và huyết mạch Bỉ Mông Cự Thú liền trở thành chuyện trọng yếu nhất, hơn nữa hắn còn muốn kết hợp hai loại huyết mạch này, đây chính là khó càng thêm khó. Nhưng có thể khẳng định là, một khi hắn thành công thì có thể nói ở dưới Thần cấp, hắn là người có cường độ thân thể mạnh nhất.

Hiện tại hắn đã có bảy loại huyết mạch, lần lượt là Linh Tê Thiên Nhãn, Khổng Tước Biến, Sư Hổ Biến, Kim Bằng Phong Long Biến, Thì Quang Biến, Lam Ngân Hoàng và Thuỷ Tinh Biến. Hắn có tu vi Cửu giai, bây giờ còn hai vị trí trống.
Lúc này, lợi thế có được vị trí trống thế hiện ra. Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Đường Tam quyết định không dung hợp hai huyết mạch thành một lạc ấn, vì độ khó quá lớn. Hai huyết mạch cấp một trực tiếp dung hợp mang lại phong hiểm và rủi ro mà hiện tại hắn không thể khống chế.

Nhưng nếu hấp thu chúng thành hai lạc ấn riêng biệt thì lại dễ dàng hơn nhiều. Hơn nữa, sau khi hấp thu thì cường độ thân thể hắn sẽ tăng lên một lần, sau đó dung hợp hai lạc ấn, dù là ai thôn phệ ai thì

sau khi sức thừa nhận được tăng cường cũng sẽ trở nên dễ dàng hơn.

Sau khi Đường Tam dặn dò các thiếu nữ Hồng Hồ tu luyện thì một mình ở trong sơn động bắt đầu bế quan.

Đây chính là lần cuối cùng hắn tăng lên cường độ thân thể trước khi đột phá thành Thần.

Đầu tiên hắn chọn hấp thu chính là huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã. Hoàng Kim Mãnh Mã lấy phòng ngự làm chủ, năng lực phòng ngự siêu cường, cũng không cuồng bạo như Bỉ Mông Cự Thú nên dung hợp sẽ dễ hơn một chút.
Trước tiên điều chỉnh thân thể đến trạng thái tốt nhất, sau đó Đường Tam mới dẫn động hai đại lạc ấn đã ở lâu trong cơ thể.

Không hề nghi ngờ, hai lạc ấn này đều là cấp độ Cửu giai đỉnh phong, hơn nữa còn là huyết mạch cấp một, mặc dù ở trong cơ thể Đường Tam khá lâu nhưng không có bất kỳ dấu hiệu nào tan biến, đây chính là khác biệt giữa các cấp độ huyết mạch.

Dưới sự dẫn đạo của Đường Tam, lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã chậm rãi đi đến vị trí còn trống. Bằng vào Tinh Thần Lực cường đại, Đường Tam bắt đầu áp chế nó từ từ tiến vào.

Bị lạc ấn mới ảnh hưởng, các lạc ấn đã tồn tại đều lập tức phát sáng lên.

Lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn cơ hồ trong chớp mắt đã phát ra quang huy chói mắt, dường như đang tuyên bố chủ quyền của mình.

Sau đó là lạc ấn Sư Hổ Biến. Sau khi dung hợp Sát Thần lĩnh vực, lạc ấn Sư Hổ Biến cũng vô cùng bá khí, cùng lạc ấn Linh Tê Thiên

Nhãn có cảm giác phản chiếu lẫn nhau.
Khổng Tước Biến lập loè ngân quang, biến hóa thất thường, tựa hồ tùy thời đều có thể phát ra công kích.

Lạc ấn Kim Bằng Phong Long Biến tương đối ôn hoà, chỉ là tản ra quang mang màu vàng kim nhàn nhạt.

Lạc ấn Thì Quang Biến lại khá yếu thế, chỉ có vầng sáng nhạt mang theo quang văn vặn vẹo. Dù sao nó cũng chỉ là huyết mạch cấp hai, cảm nhận được khí tức huyết mạch cấp một thì cũng không có quá nhiều ý niệm giành thắng lợi.

Lạc ấn Thuỷ Tinh Biến là lạc ấn duy nhất không có bất kỳ biến hoá nào, dù sao nó cũng ở vị trí phía sau.

Chương 605: Ôn hoà cùng bá đạo

Bề ngoài lạc ấn Lam Ngân Hoàng, Âm Dương nhị khí đang quay quanh, nhìn thấy lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã hàng lâm cách mình rất gần, Âm Dương nhị khí chấn động, tựa hồ đang uy hiếp đối phương đừng ảnh hưởng đến mình.

So với tưởng tượng của Đường Tam, lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã càng ôn hoà hơn. Khi nó dung hợp vào bên trong thì Đường Tam liền cảm giác được nặng nề, dường như cả người đã trở nên nặng hơn, vầng sáng màu vàng nâu nhu hoà khuếch trương ra, bản thân lạc ấn cũng không có ý muốn tranh đoạt vị trí, chỉ như vậy lắng xuống, đem huyết mạch chi lực quán thông với lạc ấn, theo đó truyền khắp toàn thân Đường Tam.

Cảm giác này rất thoải mái dễ chịu, nặng nề và ngưng thực. Đường Tam có thể cảm nhận được rõ ràng cảm giác thoải mái này, mỗi chỗ trên cơ thể đều phát sinh biến hoá, chỉnh thể năng lượng trong cơ thể vững bước tăng lên khiến hắn không thể không đặt nhiều tinh lực để áp chế Huyền Thiên Công, tránh để nó tăng lên quá nhiều.

Nhưng hắn vô cùng rõ ràng, dù mình áp súc như thế nào thì sau khi thôn phệ hai lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã và Bỉ Mông Cự Thú thì tu vi của mình cũng đạt đến cấp độ Cửu giai đỉnh phong. Có thể khống chế không đi trùng kích Thần cấp đã là cực hạn của hắn rồi.

Dung hợp lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã mất trọn vẹn một ngày. Sau khi dung hợp, dáng người Đường Tam xuất hiện chút biến hoá, cơ

bắp nở ra một chút, trông khôi vĩ hơn vài phần.

Dáng người sẽ còn biến hoá khi triệt để tiêu hoá lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã, trên da có ân ẩn quang mang màu vàng lấp loé, cả người từ trong ra ngoài đều trở nên cứng cỏi hơn.

Hoàng Kim Mãnh Mã nắm trong tay lực lượng của đại địa, am hiểu nhất chính là khống chế trọng lực, lực phòng ngự bản thân lại càng là siêu cường. Đã có lạc ấn này, về sau Đường Tam cũng đủ để xưng là da dày thịt béo.

Sau khi dung hợp Đường Tam không nóng lòng đi làm bước tiếp theo, mà là dùng ba ngày thời gian vững chắc lại cảnh giới, sau đó mới bắt đầu dẫn động lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú.

So với lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã nặng và ngưng thực, lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú vừa ra liền tràn đầy hương vị bá đạo.

Vầng sáng màu ám kim cơ hồ là muốn ngay lập tức trùm kín toàn bộ đan điền, mạnh mẽ xông tới không ai bì được.

May mắn là Đường Tam dung hợp lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã trước, bản thân có lực phòng ngự rất mạnh, lúc này mới không bị trùng kích kịch liệt trong nháy mắt.

Bị kích thích khiến các đại lạc ấn khác không thể ngồi yên.

Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực cơ hồ là nở rộ trước tiên, sau đó là Sát Thần lĩnh vực, cưỡng ép áp chế lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú.

Lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú lại không sợ chút nào, trực tiếp xung đột với bọn nó, vô cùng cường thế phát động công kích liên tiếp.

Lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú này có thể nói là vô cùng kiên cường dẻo dai. Nó trực tiếp vượt qua các lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã, Lam Ngân Hoàng, Thì Quang Biến, sau đó đè ép Khổng Tước Biến, toạ trấn ở vị trí thứ ba.

Nhưng khi nó đối mặt với Sư Hổ Biến có được Sát Thần lĩnh vực thì vẫn là bị chế trụ. Chỉ là gia hoả này có chút không cam lòng, dường như nhất định phải trùng kích vị trí đầu tiên, thế trùng kích chẳng những không bị ngăn chặn, ngược lại là càng ngày càng hung mãnh.

Chuyện này đã vượt qua dự liệu của Đường Tam, hắn cũng không nghĩ tới Bỉ Mông Cự Thú lại cuồng bạo đến trình độ này.

Ngay lúc này, nếu bỏ mặc không quan tâm đến thì cần thời gian để Linh Tê Thiên Nhãn và Sư Hổ Biến cường đại hơn không ngừng mãi giữa nó, cưỡng ép áp chế nó thần phục.
Nhưng trong chớp mắt, trong lòng Đường Tam lại đột nhiên có linh cảm, hắn không chút do dự dẫn động lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã, để nó tiến tới dung nhập với lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú.

Hai đại lạc ấn tiếp xúc, lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú chẳng những không phản kháng, ngược lại còn cảm thấy phấn khởi, trực tiếp điên cuồng hấp thu lực lượng trong lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã để làm mình lớn mạnh, sau đó tiếp tục công kích.

Quả nhiên, sau khi bổ sung thêm Hoàng Kim Mãnh Mã, uy năng của lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú tăng lên nhiều, ngạnh sinh phá vỡ Sát Thần lĩnh vực, chiếm lấy vị trí của Sư Hổ Biến. Cuối cùng là khởi phát công kích về phía Linh Tê Thiên Nhãn.

Linh Tê Thiên Nhãn lại lù lù bất động, cả hai có tính chất khác biệt, một cái là về phương diện tinh thần, một cái lại thiên về phương diện thân thể.

Ngay lúc này, Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực đã thể hiện ra năng lực cực kỳ cường đại, mỗi khi lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú khởi xướng công kích mãnh liệt thì đều sẽ xuất hiện vấn đề. Ví dụ như, năng lượng đột nhiên điều động không kịp hay lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú và lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã dung hợp không được thuận lợi, do đó không cách nào xông phá được lực cản của Linh Tê Thiên Nhãn.

Thật không hổ là Định Hải Thần Châm a!

Lúc này tâm tình Đường Tam rất tốt, bởi vì hắn rõ ràng cảm giác được, nương theo lòng háo thắng trùng kích về phía trước của lạc ấn Bỉ Mông Cự Thú, nó khao khát lực lượng của Hoàng Kim Mãnh Mã mà không phải là bài xích, mà lạc ấn Hoàng Kim Mãnh Mã cũng tuỳ ý dung hợp với nó. Cả hai kết hợp khiến uy năng không ngừng tăng lên, nhưng tính hiếu chiến của Bỉ Mông Cự Thú cũng bị Hoàng Kim Mãnh Mã ảnh hưởng, dần đã trở nên ổn định lại, hai lạc ấn dung hợp tương đối hài hoà. Điều này hoàn toàn khác với so với dự liệu hai bên sinh ra xung đột của hắn. Mặc dù bị lạc ấn khác chèn ép ảnh hưởng nhưng cũng đã nói lên rằng, hai loại huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã và Bỉ Mông Cự Thú là trăm sông đổ về một biển nên mới có thể dung hợp thuận lợi như vậy.
Mà nương theo bọn nó dung hợp, Đường Tam chỉ cảm thấy thân thể mình dường như đang bành trướng, huyết mạch toàn thân sôi trào, tất cả lạc ấn đều bị ảnh hưởng. Thân thể dường như bị huyết mạch chi lực kinh khủng rèn luyện, không ngừng tẩy lễ, không ngừng trở nên kiên cố hơn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Đường Tam cũng tiến nhập trạng thái minh tưởng. Đối với hắn, hai đại lạc ấn dung hợp là tình huống tốt nhất, nếu tiếp tục như vậy thì hắn rất có thể sẽ thu được một lạc ấn huyết mạch siêu cường, đồng thời khiến cường độ thân thể tăng lên trên diện rộng, bù đắp khuyết điểm, trải bằng con đường trùng kích Thần cấp trong tương lai. Có thân thể cường hãn

thì khi dung hợp Âm Dương nhị khí cường đại tự nhiên cũng sẽ dễ dàng hơn.
Ngay khi Đường Tam cho là trạng thái đã vững chắc xuống, cũng là lúc lạc ấn dung hợp Bỉ Mông Cự Thú và Hoàng Kim Mãnh Mã dần ổn định lại, trùng kích với lạc ấn Linh Tê Thiên Nhãn dần yếu bớt thì dị biến đột nhiên xuất hiện.

Một quang mang màu vàng rực rỡ không có dấu hiệu báo trước nào thắp sáng lạc ấn đã dung hợp được 90%. Trong nháy mắt tiếp theo, Đường Tam chỉ cảm thấy kim quang lập tức xông lên, vọt thẳng tới Tinh Thần Chi Hải của mình.

Đúng vậy, không có bất kỳ báo hiệu nào mà bộc phát.

Những nơi kim quang đi qua, Đường Tam chỉ cảm thấy dường như toàn thân đều bị xuyên thấu, lực lượng cực kỳ khủng bố bỗng nhiên bắn ra, dường như muốn đánh tan Tinh Thần Chi Hải của mình.

Trong lúc nguy cấp, Thiên Hoả bảy màu ẩn giấu trong Tinh Thần Chi Hải lập tức tuôn ra, ngăn cản lại kim quang kia. Toàn thân Đường Tam đều bắn kim quang ra ngoài.
Kim quang trùng kích lên Thiên Hoả bảy màu thì thoáng hòa hoãn một chút, nhưng trong chớp mắt tiếp theo, Thiên Hoả bảy màu hình thành phòng ngự liền đi đánh thành một cái hố. Một cỗ ý niệm đầy bất khuất và khí tức khủng bố bỗng nhiên bộc phát, Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam trong nháy mắt bành trướng. Đau nhức kịch liệt khiến hắn cảm thấy Tinh Thần Chi Hải giống như một quả cầu được bị thổi khí, tốc độ lại vô cùng nhanh.

Vì sao lại xuất hiện tình huống này chính Đường Tam cũng không biết, đây là lần đầu tiên gặp phải biến hoá như vậy khi dung hợp lạc ấn. Mà thực tế, đây cũng là lần đầu tiên hắn thử nghiệm dung hợp hai lạc ấn huyết mạch cấp một với nhau.

Ngay lúc này hắn cũng không có nhiều thời gian suy nghĩ, nếu tiếp tục thì Tinh Thần Chi Hải của hắn sẽ vỡ tan, như vậy thì xong rồi. Mà hắn còn mơ hồ cảm giác được, bên ngoài Hoàng Kim sơn cốc đã có lôi kiếp ngưng tụ. Nếu không áp chế được lực lượng này, không chỉ Tinh Thần Chi Hải của mình xong đời mà còn bị lôi kiếp tẩy lễ.

Chương 606: Trời muốn sập sao?

Vào thời khắc mấu chốt, Đường Tam bất chấp tiêu hao Thần Thức của mình, ở sâu trong hạch tâm Tinh Thần Chi Hải, một quang mang màu vàng thắp sáng, một cỗ khí tức tràn ngập uy nghiêm lập tức hiện ra, toạ trấn ở trung tâm.

Lúc này, trong toàn bộ Hoàng Kim sơn cốc đều khẽ run lên. Áp lực cực lớn từ trên trời khiến các thiếu nữ Hồng Hồ biến sắc, các tộc nhân Sư Hổ tộc cũng nhao nhao chạy ra, nhìn lên trên cao.

Hoàng Kim Cổ Thụ sau khi hấp thu tinh phách Hoàng Kim Mộc đã trở nên khoẻ mạnh, lúc này dường như lại cảm nhận được điều gì đó, cành cây nào cũng lạnh run, lực áp kinh khủng càng làm cho người ta có cảm giác sợ hãi khó hình dung.

"Đây là trời muốn sập sao?" Một tộc nhân Sư Hổ tộc không nhịn được nói.

Mà lúc này, trong Hoàng Kim sơn cốc, từ sơn động có một cỗ khí tức uy nghiêm bắn ra, uy nghiêm vô tận khiến Sư Hổ tộc cùng các thiếu nữ Hồng Hồ không tự chủ quỳ xuống, trong lòng chấn động đồng thời có cảm giác muốn bái lạy.

Khi khí tức uy nghiêm này xuất hiện thì lực áp từ trên bầu trời truyền đến cũng theo đó mà tiêu tán. Trong toàn bộ Hoàng Kim sơn cốc giống như có thêm một bình chướng, hoàn toàn ngăn cách nơi này với bên ngoài.

Trong sơn động.

Trước người Đường Tam, một đạo kim quang như ẩn như hiện lóe lên, trên trán hắn cũng xuất hiện một quang văn Tam Xoa Kích màu vàng như ẩn như hiện.

Đoàn kim quang nhảy vào trong đầu hắn bị uy áp của Hoàng Kim Tam Xoa Kích ảnh hưởng, cuối cùng cũng không phá vỡ Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam, tuy rằng vẫn đang kịch kịch liệt đánh thẳng vào, nhưng một lần lại một lần bị áp bách của Hoàng Kim Tam Xoa Kích đánh lui.

Đường Tam dẫn động Thần Thức, mượn Siêu Thần Khí Hải Thần Tam Xoa Kích cưỡng ép áp chế, đem kim quang lần nữa áp quay trở lại trong đan điền.

Trong đan điền, lạc ấn vốn ở vị trí thứ hai lúc này đã vượt qua Linh Tê Thiên Nhãn, dù là Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực thì trong chớp mắt khi kim quang bộc phát cũng phải co rút lại, không dám cùng nó tranh đoạt.

Kim quang quay về, hào quang của lạc ấn bành trướng lên gấp đôi, ít nhất là gấp ba lần kích thước của các lạc ấn khác, kim quang sáng lạn chiếu rõ đan điền. Ngay cả lạc ấn Thuỷ Tinh luôn ở trạng thái yên lặng lúc này cũng tản ra hào quang rực rỡ.

Đường Tam chỉ cảm thấy toàn thân rã rời, nếu không phải có ý chí kiên cường, chỉ sợ hắn đã gục ngã từ lâu.

Thân thể dường như đang ở trong quá trình tan vỡ và tổ hợp không ngừng thay đổi, vầng sáng màu vàng đang nhanh chóng bao phủ lấy thân thể hắn.

Đường Tam có thể làm lúc này chính là khống chế uy áp của Hoàng Kim Tam Xoa Kích, cưỡng ép áp bách vầng sáng màu vàng này, không để lực lượng của nó đi phá huỷ tất cả xung quanh.

Một màn quỷ dị xuất hiện, trong lúc thân thể Đường Tam đang đau đớn kịch liệt thì dường như cũng đang thật sự sắp xếp lại. Dù là xương cốt, kinh mạch, nội tạng, tất cả đều nhuộm đẫm một tầng màu vàng, dưới tác dụng của nó, mọi thứ đều đang phát sinh biến hoá rất nhỏ.

Thân là một đời Thần Vương, Đường Tam hiểu đây là một loại biến dị, là biến dị khi dung hợp một lạc ấn hoàn toàn mới sinh ra. Năng lượng biến dị cường đại đang đang tác động và thay đổi thân thể hắn một cách thô bạo.

Đau nhức kịch liệt dần chuyển sang thành ngứa ngáy, toàn thân màu vàng chảy xuôi, thậm chí ngay cả các lạc ấn khác cũng nhuộm đẫm một tầng màu vàng, khiến Đường Tam cảm giác được các lạc ấn đó tựa hồ cũng lớn mạnh hơn một ít. Những lạc ấn chưa lên đến Cửu giai đều đang tiến đến ngưỡng cửa này, ngay cả Linh Tê Thiên Nhãn cũng không ngoại lệ.
Nguy cơ dần được giải trừ, Đường Tam cũng có thời gian suy nghĩ nhiều hơn. Hắn mơ hồ hiểu được đây là đang xảy ra chuyện gì rồi.

Dù huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã hay huyết mạch Bỉ Mông Cự Thú đều là huyết mạch cấp một cường đại ở trên Yêu Tinh Đại Lục, đều là huyết mạch truyền thừa Đại Yêu Hoàng, đứng ở trên đỉnh kim tự tháp lực lượng ở vị diện này.

Và rồi, hắn lại dùng Huyền Thiên Công cưỡng ép dung hợp hai lực lượng này thành một, dưới tình huống bọn chúng hỗ trợ lẫn nhau, trong quá trình dung hợp sẽ sinh ra thay đổi về lượng. Mà khi thay

đổi về lượng tới một trình độ nhất định, hay nói chính xác hơn là khi nó đạt đến giới hạn mà huyết mạch chi lực ở vị diện này có thể đạt đến thì biến dị liền xuất hiện.

Đây là một biến dị mang tính huỷ diệt, hoặc là nói biến dị bị hạn chế bởi toàn bộ quy tắc của vị diện. Đụng vào quy tắc, nhất là quy tắc của vị diện thì tất nhiên sẽ bị phản phệ, cho nên mới có màn bộc phát như vừa rồi.
Nói cách khác, ở vị diện này không cho phép huyết mạch cường đại hơn xuất hiện. Nếu như nói huyết mạch cấp một có một giới hạn cao nhất thì xem như là cường giả mạnh nhất đương thời, Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng có huyết mạch chi lực rất có thể đã chạm hoặc tiếp cận giới hạn cao nhất này. Mà một khi có huyết mạch biến dị vượt qua giới hạn cao nhất này thì sẽ bị vị diện áp chế mà sinh ra huyết mạch phản phệ.

Hoàng Kim Mãnh Mã kết hợp với Bỉ Mông Cự Thú hiển nhiên là đã vượt qua giới hạn này, nói cách khác, huyết mạch sau khi dung hợp đã ở phía trên huyết mạch cấp một, cũng giống như Đường Tam nghĩ dung hợp Âm Dương nhị khí trước đây, chính là huyết mạch siêu cấp một.

Bộc phát vừa rồi chính vì vậy mà đến, đây là quy tắc thuộc về vị diện. Tồn tại ở một vị diện thì tất nhiên sẽ bị quy tắc hạn chế. Trừ phi là đến cấp độ Đại Yêu Hoàng có lẽ mới có trình độ đối kháng nhất định, giống như Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng luôn lặng yên dẫn dắt số mệnh của toàn bộ vị diện cho Yêu Tinh Đại Lục sử dụng, đây là lợi dụng cùng lẩn tránh quy tắc ở một trình độ nhất định.
Mặc dù Đường Tam không có thực lực cường đại, nhưng lại có nội tình Thần Vương, hắn sẽ có phương pháp xử lý thuộc về Thần Vương.

Hoàng Kim Tam Xoa Kích là một Siêu Thần Khí, đã vượt qua mức

năng lượng ở vị diện này. Cho nên dù bị vị diện phản phệ thì khi đối mặt với Hoàng Kim Tam Xoa Kích thì vị diện cũng không thể phá tan nó. Bằng vào uy hiếp cực mạnh đến từ Thần Vương, Đường Tam cứng rắn chế trụ huyết mạch bạo động phản phệ.

Không hề nghi ngờ, làm như vậy sẽ khiến hắn càng bị vị diện bài xích, sau này muốn đột phá Thần cấp sẽ càng khó khăn hơn, lôi kiếp gặp phải sẽ càng thêm kinh khủng. Nhưng ở thời điểm này hắn cũng không có biện pháp nào khác, chỉ có thể giải quyết xong vấn đề trước mắt rồi tính tiếp.

Hiện tại bị lực lượng Hoàng Kim Tam Xoa Kích áp chế, Đường Tam cuối cùng cũng gần hoàn thành dung hợp lạc ấn. Mà đột phá cực hạn huyết mạch chi lực cũng đang thể hiện ra sức mạnh biến dị thực sự của nó, để cho thân thể Đường Tam gây dựng lại.
Đúng vậy, chính là gây dựng lại, biến hoá như vậy đã không thể dùng từ thoát thai hoán cốt để hình dung nữa.

Huyết mạch siêu cấp một xuất hiện, cộng thêm nội tình mà Đường Tam tích luỹ, hiện tại dù hắn chưa đột phá Thần cấp, nhưng thân thể ở trình độ nhất định đã đạt đến tiêu chuẩn Thần cấp. Thần cấp chính là gây dựng lại thân thể trong lôi kiếp, Đường Tam không có lôi kiếp, nhưng bằng vào huyết mạch siêu cấp một tiến hành gây dựng lại, cường độ thân thể đã tăng lên một tầng cấp khác, cho nên mới khiến tất cả lạc ấn huyết mạch cũng xuất hiện biến hoá.

Biến hoá như vậy nếu không phải tự mình thử nghiệm thì tuyệt đối sẽ không nghĩ đến nếu chỉ dùng phỏng đoán.

Thật sự là cho mình một vấn đề khó khăn a! Nhưng đã đến nước này thì không nên suy nghĩ nhiều. Sau khi lạc ấn này hình thành, tu vi của hắn đã đến đỉnh phong của Cửu giai đỉnh phong, tuỳ thời đều có thể tiến hành bước cuối cùng là đi độ kiếp. Nhưng hiện tại hắn

nào dám đi độ kiếp đây!
Nhưng không thể phủ nhận việc này khiến thực lực của hắn có bước tiến nhảy vọt. Cho dù Đường Tam không sử dụng Thần Thức thì bằng vào lực lượng bản thân cũng đã đủ để đối phó với phần lớn cường giả Thần cấp Thập giai rồi.

Toàn bộ quá trình gây dựng lại dùng trọn vẹn bảy ngày. Khi tất cả ám kim sắc dần rút đi thì trong đan điền của Đường Tam, một lạc ấn màu vàng cực lớn ngạo nghễ toạ trấn ở vị trí đầu tiên, toả ra hào quang uy hiếp toàn bộ đan điền, khiến các lạc ấn khác dường như đã biến thành vệ tinh của nó, ngay cả Linh Tê Thiên Nhãn cũng không ngoại lệ.

Chương 607: Kim Mông Biến

Bản thân Đường Tam cũng có thể cảm nhận được lúc này khí huyết ba động vô cùng mạnh mẽ, khí huyết nồng đậm kia dường như chỉ hơi vận chuyển một chút cũng có thể đốt cháy không khí xung quanh, một cảm giác mạnh mẽ chưa từng có chảy qua mọi ngóc ngách trong cơ thể.

Đường Tam đã cao gần hai mét, cơ bắp trên người không đặc biệt nở ra mà lại có đường cong cực kỳ duyên dáng. Trong lúc phất tay dường như đều có lực lượng cường đại tuỳ thời bắn ra.

Điều này khiến hắn không khỏi nhớ đến một vị Thần ở Thần giới, gọi là Đại Lực Thần. Vị kia có lực lượng kinh khủng hận thiên vô bả, hận địa vô hoàn. Hiện tại hắn cũng có chút cảm giác này.

Da thịt khôi phục lại dáng vẻ như nhân loại bình thường, nhưng chỉ cần khí huyết vận chuyển thì trên da lập tức xuất hiện một tầng hào quang màu ám kim.

Đây là huyết mạch siêu cấp một đầu tiên hắn sở hữu, trước khi dung hợp Đường Tam muốn gọi nó là huyết mạch Hoàng Kim Bỉ Mông, kết hợp giữa Hoàng Kim Mãnh Mã và Bỉ Mông Cự Thú. Bây giờ hình như lại không thích hợp lắm, hắn nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng quyết định đặt tên cho lạc ấn này là Kim Mông Biến, có lực lượng thân thể cực hạn.

Huyết mạch siêu cấp một có thể tiến hoá đến trình độ nào? Dĩ nhiên

là hắn có thể vượt qua trình độ của người mạnh nhất trước mắt ở vị diện này. Hoàng Giả ở nơi này, theo đánh giá của Đường Tam là tiếp cận trình độ Thần cấp một ở Thần giới. Vượt qua Hoàng Giả có nghĩa là ít nhất cũng là đỉnh phong ở trong Thần cấp một, còn có thể cường đại đến đâu thì có lẽ sẽ tiếp cận cấp độ Thần Vương đi.

Đường Tam biết rằng nếu mình có thêm vài huyết mạch siêu cấp một thì trong tương lai khi thực lực của mình khôi phục cấp độ Thần Vương thì thậm chí có khả năng sẽ cường đại hơn đã từng.

...

Thành Gia Lý.

Trở về đã hơn nửa tháng, tuyệt đại đa số thời gian Mỹ công tử đều đóng cửa phòng không ra. Mà tin tức nàng giành được song quán quân ở Tổ đình tinh anh đại tái đã được Khổng Tước Đại Yêu Vương tận lực lan truyền khắp toàn thành.

Trong nhất thời, các thủ lĩnh các đại chủng tộc trong thành Gia Lý đều khiếp sợ tột độ, trong Khổng Tước Yêu tộc lại càng thêm náo loạn.

Mà đối với tất cả mọi chuyện bên ngoài, Mỹ công tử giống như không biết, chỉ im lặng ở trong phòng của mình.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, đôi mắt nàng hơi nhoè đi.

Cuối cùng nàng vẫn không nhìn được khuôn mặt thật dưới lớp mặt nạ kia như thế nào, nàng vĩnh viễn không quên được bộ dáng ung dung bình tĩnh của hắn lúc đó, tựa hồ chết đi với hắn chỉ là một chuyện bình thường mà thôi.

Nàng nhớ lại mình đã từng không tín nhiệm và hoài nghi hắn, tại sao lại vậy chứ? Bởi vì hắn thật sự quá tốt với nàng.

Đó là tốt một cách vô cớ, tốt đến mức nàng có chút không dám tiếp nhận.

Thời gian ở Tổ đình kia, mỗi ngày đều trôi qua một cách khẩn trương mà kích thích, mỗi ngày đều tiến bộ nhanh chóng, mỗi ngày đều đối mặt với đối thủ cường đại. Cuộc sống căng thẳng mà thú vị đã khắc sâu trong trí nhớ của nàng.

Nhưng dù đối mặt với cường địch như thế nào, bên người nàng luôn có hắn thủ hộ, tựa hồ chỉ cần có hắn ở đó, trong lòng nàng luôn cảm thấy đặc biệt an tâm.

Vì để mình và phụ thân có thể tin tưởng mình, hắn không tiếc mà lập huyết thệ. Hắn không giữ lại bất kỳ cái gì với nàng, kiếm ảnh huyết sắc đại diện cho Siêu Thần Khí còn tồn tại ở trong tinh thần hạch tâm của nàng. Là dựa vào sự giúp đỡ của hắn, nàng mới bắt đầu hình thành Thần Thức.
Dù hiện tại mỗi ngày không tu luyện, Tinh Thần Lực của nàng cũng ngày càng tăng, tu vi cũng đang tiến hoá lên Thần cấp.

Hắn mang lại cho mình thậm chí còn nhiều hơn phụ thân.

Nhưng mà người như vậy lại đi mất rồi. Hắn đã đáp ứng nàng, sau khi giải thi đấu kết thúc thì sẽ để nàng nhìn gương mặt thật của hắn, nhưng mà đến cuối cùng hắn cũng không tháo mặt nạ xuống.

Rốt cuộc hắn có tướng mạo như thế nào đây?

Ca, ngươi biết không? Ta rất nhớ ngươi, vẫn luôn rất nhớ ngươi. Ta thật hối hận, vì sao không mãnh liệt yêu cầu ngươi tháo mặt nạ

xuống sớm một chút, như vậy, ít nhất ta có thể khắc dáng vẻ của ngươi trong lòng ta.

Tâm lại đau đớn kịch liệt, hai mắt lại ẩm ướt.

"Bang bang bang." Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên.

Mỹ công tử thở sâu, mím chặt đôi môi đỏ, cưỡng ép thu lại nước mắt.
"Mời vào."

Cửa mở, Khổng Tước Đại Yêu Vương một thân trang phục lộng lẫy, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, không chút nào giống người bị thương nặng sắp chết từ bên ngoài đi vào.

Nhìn dáng vẻ của con gái, Khổng Tước Đại Yêu Vương than nhẹ một tiếng, nói: "Đến lúc phải đi ra rồi."

Mỹ công tử không lên tiếng, chỉ yên lặng ngồi ở đó.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đi vào, ngồi đối diện với nàng: "Ta vì ngươi đã làm xong các công tác trong tộc. Ngươi cũng biết, ngươi phải tỉnh lại. Nếu như hắn còn ở đây, nhất định cũng hy vọng có thể nhìn thấy ngươi cường đại và tỉnh táo."

"Hắn tốn tâm tốn sức giúp đỡ ngươi thắng tranh tài, giúp đỡ ngươi tăng lên cấp độ mạnh hơn. Tổ chức Cứu Thục các ngươi không phải muốn trợ giúp nhân loại có không gian sinh tồn tốt hơn sao? Đây cũng là tâm nguyện của hắn, vì tâm nguyện này, ngươi phải tỉnh lại."
Mỹ công tử nhẹ nhàng lắc đầu, "Thực xin lỗi, phụ thân. Ta không thể. Hiện tại trong lòng ta không có suy nghĩ khác, thật xin lỗi ..."

Hiện tại cả người nàng đều ở trong trạng thái sụp đổ, từ nhỏ đến lớn, ở trong Khổng Tước Yêu tộc nàng đã đối mặt với vô số đối xử lạnh nhạt cùng cười nhạo, cho dù là phụ thân, trong cảm giác của nàng vẫn luôn có gì đó ngăn cách. Mụ mụ rất tốt với nàng, nhưng từ đầu đến cuối mụ mụ dường như có tâm sự rất nặng.

Chỉ có hắn mang theo mặt nạ, mặt nạ tựa hồ ngăn cách bọn họ, nhưng ngoài nó ra, hắn hoàn toàn mở rộng lòng với nàng.

Một người vì một người mà chết đi, chỉ riêng chuyện này đã khiến Mỹ công tử chịu đả kích cực lớn. Trong đầu nàng tràn đầy thân ảnh của hắn, dưới tình huống này, nàng còn có thể làm gì đây? Dù sao, nàng vẫn chỉ là một nữ hài tử không đến 20 tuổi, Tu La rời đi thật sự ảnh hưởng quá lớn với nàng.
Khổng Tước Đại Yêu Vương thở dài một tiếng, nói: "Ta hiểu tâm tình của ngươi, nhưng việc đã đến nước này, chung quy ngươi vẫn phải nhìn về phía trước. Nếu ngươi muốn làm gì cho hắn thì ta đều sẽ ủng hộ ngươi, nhưng chính ngươi nhất định phải tỉnh lại, gánh vác trách nhiệm mà ngươi phải gánh vác."

"Trước mắt, tình huống Tổ đình bên kia xem như ổn định, ngày cuối cùng xảy ra chuyện gì chúng ta cũng không biết. Ít nhất trước mắt xem ra, tạm thời Tổ đình sẽ không có hành động gì với chúng ta. Ngươi đã trở về, ngươi là song quán quân ở Tổ đình tinh anh đại tái, có nghĩa là ngươi có khả năng chấn hưng Khổng Tước Yêu tộc. Tổ đình luôn tự xưng là công bằng, cho nên bọn họ sẽ không cho phép gia hoả Tinh Phượng kia lại đến tranh đoạt với chúng ta. Có hai việc trọng yếu ngươi phải làm, một là thuận lợi kế thừa vương vị của ta, hai là chuẩn bị đến Tổ đình báo cáo công tác. Muốn trở thành Thành chủ, báo cáo công tác là chuyện phi thường trọng yếu, nhất định phải được hơn nửa các Đại Yêu Hoàng ủng hộ thì mới có thể chân chính ngồi vững ở vị trí này, để cho Khổng Tước Yêu tộc chúng ta lần nữa có cơ hội quật khởi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói liên tiếp, nhưng Mỹ công tử chỉ ngồi ở đó yên lặng nghe, không có bất kỳ bày tỏ nào.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhíu chặt lông mày, "Thời gian không còn nhiều lắm, ngươi phải chuẩn bị độ kiếp rồi. Chỉ có đột phá lên Thần cấp, ngươi mới có thể thuận lợi kế thừa vương vị. Trạng thái bây giờ của ngươi làm sao khiến ta yên tâm để ngươi đi độ kiếp đây?"

Mỹ công tử cúi đầu, vẫn không mở miệng như cũ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương đứng người lên, đi qua đi lại trong phòng, một hồi lâu sau, hắn đột nhiên dừng bước lại, trầm giọng nói: "Chẳng lẽ ngươi không muốn báo thù cho hắn sao? Dù ngươi đau lòng như thế nào, ngươi cũng phải trả thù cho hắn a?"

Thân thể Mỹ công tử chấn động, rốt cuộc đã ngẩng đầu lên nhìn về phía phụ thân, trong mắt lập tức hơi sáng lên.
Đúng vậy! Báo thù, vì ca ca báo thù!

Chương 608: Chờ đợi ở học viện Gia Lý

Kẻ thù quá rõ ràng, chính là Ám Ma Đại Yêu Hoàng, là hắn đã sát hại Tu La.

"Muốn báo thù ngươi cần phải có quyền lực và lực lượng. Tổ tiên của chúng ta, Khổng Tước Đại Yêu Hoàng tuyệt đối xếp trên hắn, mà bây giờ ngươi thậm chí còn có thiên phú ở trên tổ tiên. Muốn báo thù cho Tu La, ngươi phải không ngừng khiến mình trở nên cường đại, chỉ có thực lực cường đại mới có khả năng báo thù. Trước tiên phải trở thành Hoàng Giả, trở thành Hoàng Giả mạnh hơn Ám Ma Đại Yêu Hoàng, sau đó sẽ đi gïết hắn, chính là báo thù cho Tu La. Đây mới là chuyện trọng yếu nhất ngươi có thể làm vì hắn."

Nghe những lời này, Mỹ công tử thở sâu, "Báo thù, đúng vậy, ta nhất định phải báo thù cho hắn."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn tâm tình của nàng rốt cuộc đã bị mình đả động thì trầm giọng nói: "Cho nên bây giờ, trước tiên ngươi phải làm chính là độ kiếp. Trước khi độ kiếp, ngươi phải điều chỉnh trạng thái của mình cho tốt, cân bằng lại tâm tình, đến khi tinh thần khí đạt đến trạng thái tốt nhất, dưới sự giám sát của tổ tiên thì tiến hành độ kiếp. Thiên phú của ngươi trác tuyệt, lại được Thiên Cơ Linh tán thành, thời điểm độ kiếp sẽ vô cùng gian nan, cho nên ngươi nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng."

Mỹ công tử trầm giọng nói: "Ta cần chuẩn bị như thế nào?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Đầu tiên chính là tâm tính phải bình ổn, nhất định phải điều chỉnh tinh thần khí đến trạng thái phi thường ổn định, để cho thân thể ngươi, tinh thần ngươi đều đạt tới trạng thái đỉnh phong. Như vậy khi độ kiếp mới có thể dùng trạng thái tốt nhất để đối mặt với Thiên kiếp. Trải qua Tổ đình tinh anh đại tái, nội tình của ngươi không có vấn đề, nhưng phải đối mặt với Thiên kiếp như thế nào cũng không ai biết rõ, cho nên phải chuẩn bị thật tốt. Ta bên này sẽ chuẩn bị đan dược cho ngươi, chính ngươi điều chỉnh trạng thái cho tốt đi. Thời gian không đợi ta, phải nhanh một chút."

Mỹ công tử cúi đầu xuống, suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta muốn về học viện Gia Lý, ở nơi đó tiến hành điều chỉnh."

"Về học viện Gia Lý?" Khổng Tước Đại Yêu Vương có chút kinh ngạc nói.

Mỹ công tử gật gật đầu, nói: "Ta trưởng thành ở nơi đó, ta muốn trở lại, ở đó mới có thể khiến tâm tình của ta buông lỏng một chút."

Khổng Tước Đại Yêu Vương suy nghĩ một chút, nói: "Được rồi, nhưng thời gian không thể quá dài, trong vòng nửa tháng ngươi nhất định phải điều chỉnh tốt, ngươi có thể làm được sao?"

Mỹ công tử nói: "Được."

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại dặn dò nàng vài câu, sau đó mới đứng dậy rời đi. Mỹ công tử độ kiếp và việc tiếp nhận vị trí tộc trưởng vẫn cần phải chuẩn bị nhiều hơn mới được. Có thân phận quán quân Tổ đình tinh anh đại tái trợ giúp, hiện tại các tộc khác trong thành đã không còn thanh âm phản đối nữa, chỉ còn lại phiền toái từ nội bộ trong tộc. Dù sao, Mỹ công tử cũng không phải là

Khổng Tước Yêu tộc thuần tuý, trên người nàng còn có huyết mạch nhân loại. Hiện tại trong tộc đã có rất nhiều thanh âm bất hoà, thậm chí còn chất vấn hắn vì sao lại tập trung bồi dưỡng Mỹ công tử mà không phải là những người thừa kế khác. Trong Khổng Tước Yêu tộc cũng không phải hoàn toàn không có đệ tử ưu tú.

Mỹ công tử đơn giản thu thập một ít đồ vật rồi lặng lẽ rời khỏi tổ trạch Khổng Tước Yêu tộc.

Nàng mặc một áo choàng lớn màu trắng, mang theo mũ trùm, đem dung nhan tuyệt mỹ của mình che giấu dưới đó, chỉ cần hơi cúi đầu thì ai cũng không nhìn ra dung mạo của nàng.

Ngân quang lập loè, khi nàng xuất hiện lần nữa thì đã tới chân núi học viện Gia Lý rồi.

Nhìn cầu thang đi lên đó, nàng không không khỏi cho chút hoảng hốt.

Sau khi đứng ở đó mấy phút đồng hồ, nàng mới cất bước, chậm rãi leo về phía trước.

Đối với học viện Gia Lý nàng rất có cảm tình, lúc còn nhỏ khi bị khi dễ ở trong tộc, nàng sẽ bỏ chạy về học viện. Ở chỗ này ít nhất sẽ không có người bắt nạt nàng, lão sư cùng các học viên đều đối với nàng rất tốt.

Khi leo lên từng bậc bậc thang, lòng của nàng theo thời gian dần tĩnh lại. Cảm thụ được thực vật truyền đến không khí mát mẻ, lần đầu tiên sau hơn nửa tháng, trên gương mặt xinh đẹp của nàng lại có chút toả sáng.
Cứ như vậy chậm rãi đi, đúng vậy a! Tương lai chuyện mình có thể làm chính là báo thù. Dùng một thân sở học ca truyền lại cho mình

để trở nên càng thêm cường đại, dùng máu của Ám Ma Đại Yêu Hoàng tế điện ca ca.

Yêu có thể để một người trưởng thành, hận cũng có thể thúc đẩy một người tiến bộ.

Rút cuộc, nàng đã đi tới trước cửa học viện Gia Lý. Cửa chính to lớn vẫn nguy nga như thế, nhưng ánh mắt nàng không có nhìn vào trong học viện, mà nhìn về một góc khuất bên cạnh.

Nàng đã từng đứng ở nơi đó và chờ đợi rất lâu. Mà sở dĩ nàng muốn quay lại học viện, cũng không phải vì ở nơi này an tâm cái gì, mà là nếu một lần nàng đứng đó chờ đợi.

Vạn nhất, vạn nhất hắn còn sống, hắn đã từng nói, ba ngày, chỉ cần mình phát ra triệu hoán thì trong thời gian ba ngày, hắn nhất định sẽ trở về bên cạnh mình.
Lúc trước hắn còn ở Tổ đình, vì mình triệu hoán nên hắn không tiếc tất cả chạy về. Như vậy, hiện tại thì sao, hắn còn có thể trở về sao? Sẽ trở về sao?

Chậm rãi đi vào chỗ kia, ở vị trí quen thuộc, tay nàng thậm chí còn có chút run rẩy nhấn xuống phương thức liên lạc hắn lưu lại lúc trước.

"Ca, ta chờ ngươi, ta ở chỗ này chờ ngươi, chờ ngươi ba ngày. Ngươi đã đáp ứng ta trong ba ngày nhất định sẽ trở về. Nhất định phải trở lại bên cạnh ta, không được gạt ta nữa. Ngươi nhất định phải làm được, đây là điều ngươi hứa với ta."

Khi nàng thì thào lầm bầm nói những lời này thì nước mắt đã sớm chảy dài trên má.

Thời gian nàng chính thức ở cùng với hắn kỳ thật không dài, lâu nhất là ở giải thi đấu vừa rồi. Nhưng là trong thời gian không dài đó, hắn mang theo mặt nạ đã khắc thật sâu trong lòng nàng.
Nàng hoàn toàn nhớ rõ, lúc trước khi nàng bế quan, hắn muốn nàng tặng hắn chén trà sữa nhưng nàng lại không cho hắn. Mà sau đó, hắn ngay cả sinh mệnh cũng vì mình mà trả giá.

Chậm rãi ngồi xổm người xuống, cứ như vậy được áo choàng bao phủ, nàng lặng lẽ rơi lệ.

Ca, ngươi quay về được không? Ngươi có thể quay lại sao?

Thời gian trôi qua rất nhanh nhưng lại giống như trôi qua rất chậm. Mà lúc này Mỹ công tử càng hy vọng thời gian trôi chậm một chút. Bởi vì chỉ cần trong ba ngày này, trong lòng nàng sẽ còn hy vọng và chờ mong.

Nhưng thời gian vẫn sẽ trôi qua, trời tối rồi lại sáng, một ngày lặng lẽ trôi.

Trời tối rồi lại sáng, đã qua hai ngày rồi.

Mỹ công tử vẫn luôn chờ ở nơi đó, thật ngốc ngếch. Từng màn từng màn ở cùng hắn không ngừng hiện lên trong đầu nàng trong thời gian hai ngày này.
Mất đi rồi mới càng thêm quý trọng, những lời này mỗi người đều đã nghe qua, nhưng khi thực sự mất đi thì có bao nhiêu người mới toàn tâm toàn ý quý trọng đây?

Hiện tại Mỹ công tử cũng không biết nàng đối với Tu La là tình cảm gì, điều duy nhất nàng có thể khẳng định là, hắn đã gieo vào lòng nàng rồi.

Sắc trời dần tối xuống, ngày thứ ba đã qua hơn nửa. Hắn chưa có tới, dù trong lòng nàng luôn có một tia hy vọng, nhưng cuối cùng hắn vẫn không tới.

Hy vọng theo mỗi giây mà giảm bớt, lòng của nàng cũng theo đó mà trở nên càng thêm băng lãnh.

Nhưng nàng vẫn sẽ chờ, chờ đến khắc cuối cùng. Thay thế hy vọng là cừu hận, hy vọng càng ít, cừu hận cũng trở nên càng thêm mãnh liệt, cho nên khí chất của nàng trong vô hình cũng bắt đầu có biến hoá.

Nếu như mình đủ cường đại, hắn cũng sẽ không vì mình mà chết, nếu như không có địch nhân mạnh mẽ như vậy, làm sao mọi chuyện lại xảy ra như thế? Chỉ khi mình trở nên cường đại mới có thể thay hắn báo thù!
Sát khí lạnh như băng quanh quẩn trong lòng, huyết mạch thuộc về Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đang không ngừng sôi trào.

"Lá rụng rồi, có thể để ta quét bên này một chút không?" Đúng lúc này, một thanh âm ôn hoà vang lên khiến Mỹ công tử đang ngập trong sát cơ bỗng nhiên bừng tỉnh.

Chương 609: Tu La đi rồi, Đường Tam ở đây

Nàng đột nhiên ngẩng đầu, cơ hồ là bật thốt lên, "Ca!"

Nhưng mà khi nàng nhìn thấy gương mặt vừa có chút quen thuộc, vừa có chút xa lạ kia thì hy vọng trong nháy mắt bị đánh tan.

Đó là một nam sinh có dáng người thon dài và bả vai rộng lớn, một đầu tóc dài màu lam rất mềm mại, dưới trời chiều chiếu rọi còn tản ra quang mang màu lam nhạt.

Hắn rất anh tuấn, mang trên người nụ cười ấm áp, trong tay cầm một cái chổi, đang mỉm cười với nàng.

"Nơi này không cần quét sạch." Sắc mặt Mỹ công tử trong nháy mắt lạnh xuống, lạnh lùng nói.

"Vẫn là để ta quét đi." Thanh niêm vẫn mỉm cười nói như cũ.

"Ta nói, không cần quét." Sát khí lạnh thấu xương cơ hồ trong chớp mắt không bị khống chế mà lao ra. Ngay khi phóng ra sát khí thì Mỹ công tử bỗng giật mình tỉnh lại, nếu chỉ là một nhân viên bình thường thì sao chịu được sát khí của mình xâm nhập.

Ngay khi nàng vội vàng thu hồi sát khí thì lại nghe được giọng nói ôn hoà kia không bị ảnh hưởng chút nào vang lên, "Mỹ tỷ, ngươi không còn nhớ ta sao?"

Nghe được xưng hô này, Mỹ công tử hơi sửng sốt, lần nữa nhìn về phía đối phương. Nàng đã thu lại sát khí, mà đối phương vẫn đứng ở đó, ánh trời chiều tựa hồ đang phác hoạ một tầng ánh sáng màu vàng trên người hắn.

Thanh niên nâng một tay lên, một chén trà sữa xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, đưa đến trước mặt Mỹ công tử.

Nhìn thấy chén trà sữa này, thân thể Mỹ công tử hơi chấn động, giật mình nói: "Ngươi là ..."

Tướng mạo của hắn có chút quen thuộc, chỉ là dáng người này biến hoá quá lớn, dung mạo cũng có chút thay đổi, ngay cả màu tóc cũng thay đổi.

"Đúng vậy. Ta là Đường Tam a, Mỹ tỷ." Đường Tam nhoẻn miệng cười, lộ ra hàm răng trắng đều tăm tắp.

Khi Mỹ công tử tới đây, phát ra triệu hoán với Tu La thì đúng lúc hắn đang bế quan tới thời điểm quan trọng. Vì có thể nhanh chóng tới nơi này, hắn đã mau hoàn thành tu luyện, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới.

Tu La đã chết, huyết thệ đã không còn, mà tướng mạo hay màu tóc của hắn đều thay đổi, dù bây giờ hắn nói mình là Tu La thì sợ rằng nàng cũng không tin.

Mà thân phận Tu La này đã đăng ký với Tổ đình, và cũng không còn tồn tại nữa.

Cho nên, Tu La đi rồi, Đường Tam đã trở về!

"Đường Tam, ngươi thật sự là Đường Tam?" Mỹ công tử kinh ngạc nhìn hắn, cảm giác thân thiết quen thuộc cũng dần trở về. Nhìn mái tóc dài màu xanh lam kia dường như lại càng thêm thân thiết. Trong lúc nhất thời, trong lòng nàng không khỏi trăm mối ngổn ngang. Thậm chí nàng còn có xúc động muốn nhào vào ngực hắn khóc lớn một hồi, phát tiết ra tâm tình bi thương trong lòng mình.

"Ừm, là ta. Mỹ tỷ, nghe nói lúc trước ngươi luôn tìm ta. Thật xin lỗi, ta bị học viện bên kia gọi đi bế quan, vì vậy vẫn luôn bế quan tu luyện, đến khi xuất quan thì liền đến học viện chờ ngươi. Cuối cùng cũng gặp được ngươi rồi. Ngươi sao vậy?" Đường Tam mỉm cười nói.

Nhìn bộ dạng thương tâm của nàng, tim hắn kỳ thật cũng rất rất đau. Nhưng Tu La thật sự không thích hợp xuất hiện nữa, hiện tại cũng không thích hợp để giải thích thân phận Tu La này.

Ánh mắt Mỹ công tử lần nữa trở nên ảm đạm, "Ta ở chỗ này chờ một người bạn."

"Nha." Đường Tam không hỏi là ai, hắn đương nhiên biết nàng đang đợi ai.

"Tỷ chờ lâu chưa?"

"Hai ngày rưỡi rồi, còn nửa ngày nữa." Mỹ công tử nói.

"Ngươi có đói bụng không? Ta đi mua đồ ăn cho ngươi." Đường Tam vội vàng nói.

Mỹ công tử nhìn chén trà sữa trong tay hắn một chút, lại nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Không cần đâu, cảm ơn ngươi. Tóc của ngươi sao lại đổi màu? Tu luyện xảy ra vấn đề sao?"

Đường Tam nói: "Huyết mạch sinh ra một chút biến dị nên mới thay đổi như vậy. Là biến dị tốt, tỷ yên tâm đi."

Nhìn hắn nở nụ cười tràn ngập ánh mặt trời, không biết vì sao, nội tâm băng lãnh của Mỹ công tử đã hoà tan vài phần.

"Vậy ngươi đi làm việc trước đi." Mỹ công tử gật gật đầu với hắn.

Đường Tam nói: "Được." Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Đưa mắt nhìn bóng lưng hắn rời đi, Mỹ công tử không khỏi cảm thấy hơi khác thường, không biết vì sao, sau khi nhìn thấy hắn, nội tâm bi thương liền tiêu tán một chút, thậm chí thậm chí hy vọng đang biến thành tuyệt vọng trong lòng lại dấy lên rất nhiều.

Ngay khi lòng nàng có chút mất mát thì người nào đó đã đi xa mấy chục mét liền quay lại.

"Ngươi vẫn tốt chứ?" Đường Tam nhìn khuôn mặt có chút tái nhợt của Mỹ công tử, hỏi thăm.
Mỹ công tử nhìn hắn một cái, nói: "Không tốt lắm." Thái độ của nàng với hắn rõ ràng có chút lãnh đạm. Mất tích một thời gian dài như vậy, hắn nói là bế quan, nhưng nàng đã từng đến hỏi Trương Hạo Hiên vẫn không có tin tức của hắn, bế quan là bế quan thế nào?

"Ta ở chỗ này đợi cùng ngươi." Đường Tam nói.

"Không cần, ngươi đi làm việc của ngươi đi, ta ở đây chờ là được." Mỹ công tử lắc đầu.

Cảm nhận được thái độ lãnh đạm của nàng, trong lòng Đường Tam không khỏi dở khóc dở cười. Với tâm tính một đời Thần Vương, vậy

mà lúc này lại cảm thấy có chút uỷ khuất. Mặc dù biết rõ bởi vì thân phận, chuyện này không trách Mỹ công tử được, nhưng trong lòng vẫn có cảm giác như vậy, thật là kỳ quái.

Sau khi Mỹ công tử nói hắn đi thì tự nhắm mắt lại, cứ như vậy đứng ở nơi đó, tiếp tục chờ đợi.
Nhìn nàng thế này, Đường Tam rất đau lòng, thậm chí có chút nhịn không được mà nói với nàng mình là Tu La, hắn vẫn luôn ở đây.

Nhưng mà, nếu nói thật thì sẽ rất khó giải thích, nhất là vì sao ở độ tuổi này hắn có thể có thực lực mạnh và kinh nghiệm phong phú như Tu La. Những kinh nghiệm thực chiến, Tu La Kiếm, thần kỳ Thiên Chi Huyền Viên kia từ đâu mà đến. Nếu như hắn nói với nàng, mình là trượng phu kiếp trước của nàng thì không biết có bị Mỹ công tử đánh một trận hay không. Lúc này, cảm xúc của nàng với hắn rõ ràng là không tốt.

Cho nên, bây giờ Đường Tam đúng là không biết nên làm thế nào, thậm chí còn bối rối hơn khi đôi mặt với truy sát của Hoàng Giả.

Vì vậy hắn cũng chỉ yên lặng đứng ở nơi đó nhìn nàng. Chỉ cần canh giữ bên người nàng, trong lòng hắn đã thoả mãn rồi.
Không biết thời gian đã qua bao lâu, khi Mỹ công tử mở mắt ra thì lại nhìn thấy Đường Tam vẫn đứng ở nơi đó chăm chú nhìn mình. Thấy nàng mở mắt ra, hắn còn cười cười với nàng.

Mỹ công tử cau mày nói: "Sao ngươi vẫn chưa đi?"

"Không có việc gì, hôm nay ta không có chuyện gì đặc biệt nên đứng ở chỗ này bồi ngươi."

Mỹ công tử tức giận: "Công việc quét dọn có thể lười biếng như ngươi sao?"

Đường Tam nói: "Sân trường đã được quét sạch rồi, không sao cả."

Mỹ công tử lườm hắn một cái, không nói gì nữa, hắn muốn đứng thì đứng. Mặc dù ngoài miệng nàng đuổi hắn đi, nhưng thực tế thì sau khi hắn đến, không biết vì sao bi thương trong lòng nàng đã giảm bớt mấy phần, có lẽ là vì có người làm bạn với nàng đi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, sắc trời đã về khuya, thời gian ba ngày đã đến.
Thần sắc trên mặt Mỹ công tử cũng dần thay đổi, vẻ lo lắng rõ ràng không thể che đậy, hai mắt dần dần đỏ lên.

Đường Tam vẫn luôn nhìn nàng chăm chú, cho nên mỗi biến hoá rất nhỏ hắn đều thấy rõ trong mắt. Nhìn thấy cảnh này, tim hắn không khỏi đau xót, thậm chí có chút tâm loạn như ma.

Làm sao bây giờ? Mình nên làm sao bây giờ? Có phải nên nói sự thật với nàng không? Nàng có thể chấp nhận nó không?

Sắc trời càng ngày càng tối, khoảng cách ba ngày thời gian chỉ còn lại một xíu thời gian, thân thể Mỹ công tử run rẩy, dưới gió đêm cũng có chút ảm đạm.

Khuôn mặt xinh đẹp của nàng cũng trở nên tái nhợt, đôi môi đỏ mím chặt, không ngừng nhẹ nhàng vân vê máy truyền tin Tu La lưu lại cho nàng.

Nước mắt không ngừng rung rung, dường như lúc nào cũng có thể chảy xuống.
Đường Tam thở sâu, trong chớp mắt này cái gì lý trí đều bị hắn vứt ra sau đầu, hắn bước lên phía trước, đến trước người Mỹ công tử, sau đó nâng tay lên bắt lấy bả vai nàng.

Mỹ công tử vốn đang vô cùng đau buồn, đột nhiên bị hắn nắm lấy bả vai thì không khỏi sửng sốt, ngay sau đó bi thương liền biến thành phẫn nộ, "Ngươi làm gì?" Nàng giơ tay lên, một chưởng đập vào lồng ngực Đường Tam.

"Rầm" một tiếng, Mỹ công tử kinh ngạc phát hiện một chưởng này của mình lại không làm Đường Tam trước mặt nhúc nhích tí nào.

Tuy rằng nàng không sử dụng quá nhiều lực, nhưng dù sao nàng cũng có tu vi Cửu giai đỉnh phong a! Là song quán quân Tổ đình tinh anh đại tái.

"Tiểu Mỹ, đừng nóng vội. Ngươi nghe ta nói." Giọng nói của Đường Tam đã thay đổi, chính là thanh âm của Tu La.

Chương 610: Tu La chính là Đường Tam, Đường Tam chính là Tu La

Thân thể Mỹ công tử kịch chấn, ánh mắt tràn đầy bất khả tư nghị nhìn hắn, trong thời gian ngắn trong đầu đều trống rỗng.

Đường Tam nở nụ cười khổ, cái gì lý trí, cái gì kế hoạch, cái gì cố kỵ vào thời khắc này hắn đều không quan tâm, lúc này hắn chỉ muốn nàng không còn thương tâm nữa. Dù giải thích khó khăn cỡ nào hắn đều muốn nói hết cho nàng. Không thể giấu giếm nàng nữa, không thể vì cố kỵ của mình mà khiến nàng đau khổ. Vừa rồi hắn còn cảm giác được bởi vì tâm tình bất ổn dẫn đến huyết mạch của nàng ba động không ổn định, trạng thái này sao có thể đối mặt với cửa ải khó là độ kiếp đây?

Mỹ công tử ngơ ngác nhìn hắn, lúc này con ngươi có chút không tập trung.

Đường Tam cười khổ nói: "Đúng vậy, Tu La chính là Đường Tam, Đường Tam chính là Tu La, ta không chết ... Đường Tam cũng chưa bao giờ mất tích, thực tế thì ta luôn ở bên cạnh ngươi."

"Cái này... cái này, cái này ..." Đôi môi nàng không run rẩy, nhưng lại mở to hai mắt nhìn Đường Tam, nhất thời vẫn chưa hoàn hồn tỉnh lại.

Đường Tam nói: "Trước tiên ta chứng minh thân phận của mình a, sau đó sẽ nói chuyện khác." Nói rồi, hắn buông hai tay đang bắt lấy

bả vai của Mỹ công tử, đi đến bên cạnh nàng, nắm tay nàng, sau đó chậm rãi kéo lê trên không trung một vòng tròn tự nhiên mà hoàn mỹ.

Cảm giác quen thuộc, vòng cung quen thuộc, nó dường như chứa đựng vận luật kỳ diệu của thiên địa, kéo theo tất cả năng lượng ba động xung quanh tạo thành một vòng tròn, chính là thần kỹ Thiên Chi Huyền Viên.

Mỹ công tử ngơ ngác nhìn hắn, ngơ ngác nói: "Thiên Chi Huyền Viên."

Đường Tam gật đầu, buông bàn tay của nàng ra, quang mang trên người lấp loé, Sư Hổ Kim Cương sáng lên, cương khí bá đạo bắn ra. Sư Hổ Biến!

Ngay sau đó, ngân quang trên người hắn lập loè, truyền tống đến vị trí cách đó một mét, Khổng Tước Biến!

Phía sau giãn ra một đôi cánh màu vàng, trên cánh bao trùm một tầng lân phiến màu vàng mịn, Kim Bằng Phong Long Biến!

Tóc lam bồng bềnh, khí huyết chấn động bắn ra, tu vi Cửu giai đỉnh phong không hề giữ lại mà bày ra trước mặt Mỹ công tử.

"Không, không đúng. Tu La, ca ca ta đã chết, ngay cả huyết thệ cũng biến mất. Ngươi gạt ta, ngươi đang gạt ta đúng không?" Mỹ công tử nhìn hắn, thân thể không ngừng run rẩy.

Đường Tam cười khổ nói: "Huyết thệ không còn, bởi vì ta thật sự đã chết một lần, nếu không chết thì làm sao có thể lừa được Ám Ma Đại Yêu Hoàng đây. Ta dùng Thần Thức dẫn động một năng lực đặc thù uy hiếp hắn, nhưng vì dẫn động năng lượng này cần phải trả

giá rất lớn, cho nên Thần Thức của ta đã tiêu hao gần như không còn. May mắn trước đó chúng ta trong thi đấu không phải thu được mấy kiện Thần Khí sao? Còn nhớ rõ lúc đó ta để ngươi chọn tử tinh thạch sao? Tử tinh thạch có tác dụng nuôi dưỡng Thần Thức, đây cũng là nguyên nhân các cường giả Thần cấp trở nên đều đặc biệt khao khát Tử Kim tệ và dùng nó để tu luyện. Khối tử tinh thạch cực lớn kia trợ giúp phi thường lớn với Thần Thức, trước khi ta toàn lực bộc phát đã lưu lại một điểm Thần Thức ở trong tử tinh thạch, còn thân thể mình thì dùng Thời Không Đạo Tiêu tạm thời bảo tồn ở trong một thời không khác. Sau đó liền hoàn thành việc giả chết. Chờ đến khi mọi chuyện chấm dứt, sau khi Ám Ma Đại Yêu Hoàng rời đi một thời gian ngắn thì thân thể ta được Thời Không Đạo Tiêu trả lại, lại kết hợp với tử tinh thạch, trả lại Thần Thức về cơ thể, từ đó mới khôi phục. Tử tinh thạch nuôi dưỡng Thần Thức khiến ta khôi phục phần lớn lực lượng. Sở dĩ không trở về tìm ngươi sớm hơn là vì ta phải chữa thương, khôi phục lại thương thế. Huyết thệ không còn, bởi vì lúc đó ta thật giống đã tử vong, lời thề đã không có mục tiêu, tất nhiên sẽ không còn tồn tại."

Ánh mắt Mỹ công tử vẫn ngốc trệ như trước, bởi vì nàng thật sự không cách nào trùng hợp người trước mắt này thành một người hoàn toàn khác. Trong nhận thức của nàng, đây là hai người hoàn toàn khác nhau a!

Nhưng năng lực Đường Tam thi triển, hắn giảng thuật sự tình chỉ có nàng và Tu La mới biết, thậm chí có thể nói ra việc Ám Ma Đại Yêu Hoàng truy sát và trốn khỏi truy sát như thế nào. Mặc dù cách nói của hắn huyền diệu khó giải thích, thế nhưng là, lý trí nói cho nàng biết, tất cả đều là sự thất, chỉ là, bây giờ nàng lý trí sao? Hiển nhiên không phải a!

Đường Tam nói: "Ta biết chuyện này rất khó tin, cho nên khi nhìn thấy ngươi ta mới không nói ra, bởi vì có một số chuyện chính ta

cũng không biết giải thích thế nào cho ngươi hiểu. Hiện tại ngươi đã hiểu vì sao ta đeo mặt nạ, còn nói là nếu nhìn thấy gương mặt thật của ta thì ảnh hưởng đến tâm trạng thi đấu của ngươi đi. Đúng vậy, bởi vì Tu La chính là Đường Tam, Đường Tam chính là Tu La. Ta vốn dự định là, Tu La đi rồi thì sẽ dùng thân phận lúc đầu trở lại bên cạnh, tiếp tục giúp đỡ ngươi. Nhưng nhìn dáng vẻ thương tâm của ngươi, ta thật không chịu nổi. Ta không thể để ngươi thương tâm như thế, cho nên, dù ngươi có vô số nghi ngờ về ta, ta vẫn phải nói cho ngươi biết sự thật. Ta bây giờ, chính là Tu La khi tháo mặt nạ xuống."
"Đường Tam chính là Tu La? Tu La chính là Đường Tam?" Mỹ công tử lẩm bẩm nói.

Đường Tam nói: "Ngươi có gì muốn hỏi thì hỏi đi, có thể nói thì ta đều nói cho ngươi. Ngươi lúc đầu không nguyện ý tiếp nhận Tu La, cũng là vì ta mang mặt nạ, ngươi sẽ cảm thấy thần bí. Mà thực tế thì, lúc đó ta hy vọng dùng một thân phận khác thủ hộ bên cạnh ngươi, bởi vì có nhiều lo lắng, ví dụ như không cần phải giải thích vì sao ta có được nhiều loại huyết mạch, vì sao ta có được kinh nghiệm phong phú các loại. Dù sao, tuổi thật của ta còn nhỏ hơn ngươi, những thứ này xuất hiện trên người ta đều không thể tưởng tượng nổi. Dùng thân phận Tu La này thì không cần phải giải thích thêm cái gì. Một Tu La thần bí, so với một Đường Tam tuổi nhỏ mà có nhiều năng lực thì dễ dàng tiếp nhận hơn một chút."
Bi thương trong lòng Mỹ công tử dần tản đi, chỉ là nhìn hắn, nhất thời trong đầu đều là hỗn loạn.

Nàng thật sự không biết nên làm sao mới tốt, cũng không biết nên đối mặt với Đường Tam lúc này như thế nào.

"Ta thay đổi giọng nói, thậm chí thay đổi thân hình chính là vì che giấu bản thân. Nhưng ngươi kỳ thật hẳn cũng có chút phát hiện, tỉ như đồng bạn bên cạnh ta vẫn là đồng bạn ở học viện Cứu Thục.

Trấn trưởng Trương Hạo Hiên là lão sư của ta, hắn cũng luôn giúp ta che giấu thân phận, hắn vì sao lại nói với ngươi Tu La có thể tín nhiệm, bởi vì Tu La chính là Đường Tam. Ngoài ngươi ra, lão sư là người duy nhất biết ta có được nhiều loại huyết mạch. Thực tế không chỉ có vài loại như vừa rồi, ta còn Thì Quang Biến và một ít huyết mạch khác. Bởi vì công pháp ta tu luyện cường hãn nhất ở điểm có thể thôn phệ các huyết mạch khác rồi biến thành của mình. Mỗi khi tăng lên một giai thì ta có thể có thêm một loại huyết mạch. Ta thậm chí có Thiên Hồ Biến khống chế vận khí. Lúc trước khi vừa tới học viện Gia Lý làm công thì ta đã dùng Thiên Hồ Biến mang đến may mắn cho mình, nên có thể nhìn thấy ngươi nhiều hơn."
"Nhưng, nhưng mà ngươi sao lại tốt với ta như vậy? Vì sao không tiếc tất cả đối tốt với ta?" Mỹ công tử hỏi. Nàng cuối cùng cũng dần sắp xếp được suy nghĩ của mình và bắt được mấu chốt của vấn đề.

Đường Tam trầm mặc một chút, sau đó mới nói: "Sự tình ta nói tiếp theo khả năng sẽ không thể tin nổi, nhưng đây cũng là nguyên nhân duy nhất có thể giải thích mọi chuyện bất khả tư nghị xuất hiện trên người ta. Tiểu Mỹ, ngươi tin tưởng túc thế nhân duyên không? Hoặc là nói, ngươi có tin chuyển thế trùng sinh sao?"

Chương 611: Túc thế nhân duyên

Mỹ công tử sững sờ nhìn hắn: "Chuyển thế trùng sinh?"

Đường Tam gật đầu, "Đúng vậy, kiếp trước ngươi là thê tử của ta, về sau ta không bảo vệ tốt cho ngươi nên ngươi rời đi, chuyển thế xuống vị diện này, trở thành Mỹ công tử như hiện tại. Kiếp trước ta rất mạnh mẽ, thậm chí còn mạnh hơn những vị Hoàng Giả ở thế giới này. Để tìm được ngươi, ta đã từ bỏ nhiều thứ, cùng ngươi trùng sinh. Điểm khác biệt là, ngươi trùng sinh chỉ mang theo dấu ấn và đã quên hết kiếp trước. Nhưng ta giữ lại được một chút Thần Thức và đến Yêu Tinh Đại Lục với trí nhớ của mình. Mục đích duy nhất của ta là tìm được ngươi và bảo vệ ngươi cho đến ngày chúng ta đạt đến tu vi chúng ta từng có, trở lại thế giới của chúng ta."

Nếu đã quyết định quyết định lật bài, hắn liền không giữ lại cái gì, dù Mỹ công tử có tin hay không, hắn cũng muốn nói những điều này cho nàng biết. Khi nhìn nàng vì Tu La mà thống khổ như vậy, hắn liền hiểu ở kiếp này, trong lòng nàng cũng đã có hắn.

"Ta rất may mắn, hoặc là nói được trời cao chiếu cố đã để ta sớm tìm được ngươi. Ngươi còn nhớ lần đầu tiên ta nhìn thấy ngươi ở trà sữa điếm có tâm tình như thế nào không? Lúc đó ta thật sự rất rất hạnh phúc, ta rốt cuộc đã tìm được ngươi rồi. Ta dốc sức liều mạng tu luyện, cố gắng tăng lên, nhưng vị diện này khác với vị diện của chúng ta, phương thức tu luyện cũng khác, cho nên ta phải nghiên cứu lại. Trong quá trình nghiên cứu ta mới có thể không ngừng tăng lên mà bảo hộ ngươi tốt hơn."

"Cho nên dù là Đường Tam hay Tu La, đều luôn nguyện ý ở bên cạnh ngươi, vì đối với ta, trên thế giới này cũng chỉ ngươi khiến ta quyến luyến. Dù vì ngươi lập huyết thệ hay chết vì ngươi, ta đều cam tâm tình nguyện. Ta chỉ muốn bảo hộ ngươi thật tốt."

Mỹ công tử thật vất vả mới khiến mình hơi bình tĩnh lại, khi nghe những lời này của hắn lại lần nữa vô cùng rối bời.

Đây là chuyện gì? Chuyển thế trùng sinh? Điều này sao có thể? Trong nhận thức của nàng, nàng căn bản không thể hiểu những lời Đường Tam nói lúc này. Nhưng là hắn nói thật hợp lý. Điều này giải thích vì sao Tu La lại đối tốt với mình mà không có lý do, cũng như luôn cố gắng đối xử với mình thật tốt.

Nói xong những lời này, Đường Tam thở dài một hơi, đây thật ra là những lời hắn vẫn luôn muốn nói với Mỹ công tử, nhưng lại không thể nói ra miệng.

Lúc này nói ra rồi trong lòng hắn cũng nhẹ nhõm hơn. Mặc dù biết chuyện này rất khó để Mỹ công tử tin tưởng, nhưng hắn thậm chí không nghĩ đến nàng có thể trực tiếp tiếp nhận. Chỉ là khiến nàng biết Đường Tam chính là Tu La mà không còn bi thương là được rồi.

"Cho nên, ngươi, ngươi là trượng phu kiếp trước của ta?" Mỹ công tử thì thào nói.

"Đúng vậy." Đường Tam gật gật đầu.

Mỹ công tử lui về sau hai bước, "Lòng ta có chút loạn, thật sự đang rất loạn."

Đường Tam áy náy nói: "Thực xin lỗi, ta sở dĩ một mực không giải

thích với ngươi cũng vì chuyện này thật sự khiến người ta rất khó tin. Nhưng đây quả thực là sự thật. Ngươi chuyển thế trùng sinh, là hoàn toàn chuyển thế, là thuộc về vị diện này. Mà ta trùng sinh là cưỡng ép tiến hành cho nên sau khi trùng sinh thì Thần Thức vẫn còn trí nhớ kiếp trước, cũng vì vậy mà bị vị diện này bài xích, cho nên muốn đột phá thành Thần rất khó khăn. Hiện tại ngươi không cần nghĩ quá nhiều, cũng không cần phải tiếp nhận ngay những lời ta nói. Ngươi chỉ cần biết rằng, dù là Đường Tam hay Tu La đều sẽ luôn thủ hộ bên cạnh ngươi. Hiện tại ngươi phải điều chỉnh tâm tình thật tốt, tiếp theo hãy chuẩn bị độ kiếp thành Thần là được rồi. Khi ngươi đột phá ta sẽ ở bên cạnh ngươi, ta hy vọng ngươi có thể lựa chọn đột phá trên biển, như vậy ta mới thủ hộ ngươi tốt nhất."
"Vì sao?" Mỹ công tử nhìn hắn.

"Bởi vì kiếp trước ta là Hải Thần."

"Hải Thần?" Nghe được hai chữ này, Mỹ công tử đột nhiên mở lớn đôi mắt, "Hải Thần? Ngươi ..., lúc trước khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến đối phó với cha ta, lại bị một hư ảnh tự xưng là Hải Thần doạ lui, ngươi ..."

Đường Tam gật gật đầu, "Cũng là ta. Lần đó tiêu hao gần hết Thần Thức ta thật vất vả mới khôi phục được, cho nên chỉ có thể hù doạ hắn một chút mà thôi. Cũng giống như lần này, Ám Ma Đại Yêu Hoàng cũng bị ta doạ lùi, nếu không, sau khi hắn đánh chết ta lại không tiếp tục đuổi gïết đây?"

Mỹ công tử nhìn hắn, trong thời gian ngắn trăm mối cảm xúc ngổn ngang, tình cảm chấn động trong lòng cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Nàng thậm chí có chút không biết nên đối mặt với hắn như thế nào rồi. Ngay lúc này dường như nói gì cũng không thích hợp.

"Ta cần yên tĩnh, để ta yên tĩnh suy nghĩ thật tốt, được không?" Mỹ công tử thì thào nói.

"Tất nhiên. Nhưng ngươi phải chú ý, giữ vững tinh thần và bản nguyên, đừng để tâm tình ảnh hưởng đến Tinh Thần Lực của ngươi. Nếu không, khi bắt đầu độ kiếp sẽ gặp phiền toái." Đường Tam ôn nhu nói.

"Ân." Mỹ công tử gật đầu, lại ngẩng đầu lên nhìn hắn thật sâu, ngân quang từ dưới chân nàng dâng lên.

Trong hào quang lập loè, Mỹ công tử truyền tống rời đi.

Nhìn nơi nàng rời đi, Đường Tam không khỏi lắc đầu cười khổ, hắn thật sự không biết nói cho nàng biết là tốt hay xấu, chỗ tốt duy nhất có thể khẳng định là, hiện tại nàng chắc chắn sẽ không còn bi thương nữa, mà là tâm loạn như ma mới đúng. Đổi lại là ai biết chuyện này trong lòng cũng tuyệt đối không bình tĩnh được.
Việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể để nàng tự mình tiêu hoá, mà mình cũng chỉ có thể lẳng lặng đợi kết quả từ nàng. Dù như thế nào mình cũng chỉ có thể chấp nhận, và vẫn luôn thủ hộ bên cạnh nàng. Chỉ là đã có quan hệ phức tạp như vậy, nếu muốn nàng quy tâm thì đoán chừng có lẽ phải làm lại từ đầu.

Dưới chân cũng bốc lên ngân quang, Đường Tam cũng truyền tống rời đi, quay về Hoàng Kim sơn cốc.

Bây giờ tu vi của hắn không thể tăng lên tu vi nữa, chỉ có thể chậm rãi tinh luyện Thần Thức, để lượng Thần Thức càng nhiều hơn. Còn có, quan trọng nhất là luyện chế Thời Không Đạo Tiêu, dùng Thiên Hoả bảy màu tác động đến Thời Không Đạo Tiêu, để mình có thể dần sử dụng nó, cho đến khi Thời Không Đạo Tiêu trở thành Thần Khí, thậm chí là Siêu Thần Khí trong tương lai.

Có thể nói, Thời Không Đạo Tiêu mới là thu hoạch lớn nhất của hắn từ khi đến vị diện này, chỉ là bản thân nó quá mạnh mẽ nên không dễ luyện chế. Hơn nữa, sau khi hình thành huyết mạch siêu cấp một, tuy rằng dùng Thần Vị Hải Thần áp chế huyết mạch nên mới thành công nhưng đồng thời, hắn chắc chắn đã để lại cho vị diện này ấn tượng sâu sắc, tương lai khi đột phá Thần cấp không biết sẽ khó khăn đến mức nào. Hắn thậm chí không còn lựa chọn nào khác, chính thức có thể khiến hắn đột phá thành Thần cũng chỉ có một nơi.

Thời gian từng ngày trôi qua, thành Gia Lý lộ ra rất bình tĩnh, cùng với ngày thường không có gì khác biệt. Nhưng rất nhiều quý tộc đều biết rõ, dưới sự bình tĩnh này, một sự kiện ảnh hưởng sâu sắc đến thành Gia Lý sắp xảy ra, chính là thay đổi vị trí Thành chủ. Là một chủ thành trên Yêu Tinh Đại Lục, mỗi một toà thành đều là tồn tại vô cùng quan trọng, là căn cơ của Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc.

Thành chủ của một toà chủ thành hầu như đều là kế thừa từ các đại cường tộc. Nhưng điều kiện tiên quyết để có thể thừa kế là có đủ thực lực cường đại, mà thực lực cường đại này thường là Hoàng Giả.

Chủ thành không có Hoàng Giả chống đỡ trước mắt cũng chỉ có thành Gia Lý. Đây cũng là nguyên nhân vì sao trong mắt Tổ đình, thành Gia Lý luôn không được chào đón. Không có Hoàng Giả sẽ không có căn cơ.

Lời tác giả: Mỹ công tử rốt cuộc đã biết Đường Tam và Tu La là một người rồi. Lúc đầu ta chỉ có ý định để Đường Tam dùng thân phận Tiểu Đường trở lại bên người Mỹ công tử, nhưng làm thử lại thấy

không nỡ và cảm thấy hơi tàn nhẫn, cho nên vẫn quyết định để Đường Tam nói sự thật cho Mỹ công tử, sau đó cùng nàng đi độ kiếp. Đoạn này ta cảm thấy rất tốt, hy vọng mọi người cũng thích nó, phía sau sẽ có nhiều tình tiết đặc sắc hơn, mọi người cùng đón chờ nhé!

Chương 612: Phong độ tướng quân

Đối với các Hoàng Giả, khống chế chủ thành là nguồn kinh tế và ủng hộ lớn nhất, đối với toàn bộ chủng tộc cũng vô cùng trọng yếu.

Bên phía Yêu Quái Tộc, chỉ có hai Đại Yêu Hoàng hoàn toàn không có hứng thú với phương diện này, một là bài danh thứ nhất Vô Sở Bất Năng Thủy Tinh Đại Yêu Hoàng, còn lại chính là Đại Yêu Hoàng nghèo nhất đương thời, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng.

Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng bởi vì bản thân huyết mạch là biến dị, không có hậu đại chính thức, hơn nữa Long tộc cường đại, bản thân cũng đã nắm chủ thành trong tay, cho nên hắn không có ý kiến gì với chủ thành. Sở dĩ tất cả Hoàng Giả đều e ngại vị này là vì dù chuyện này không có gì đáng lo lắng, nhưng nếu thực sự chọc giận hắn thì người mạnh nhất làm gì cũng không có gì phải ngạc nhiên.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng là bởi vì đặc thù của Đan Đỉnh Hạc Yêu tộc, bởi vì nhất mạch bọn họ đều luyện kiếm, mà điểm quan trọng nhất khi luyện kiếm là phải chuyên tâm, cho nên bọn họ không hiểu tổ chức, chỉ thích cuộc sống đơn giản và nhu cầu vật chất thấp đến đáng sợ, cho nên mới không chiếm cứ chủ thành.

Thời điểm Khổng Tước Yêu tộc mạnh mẽ nhất, lúc ấy chủ thành tộc này chiếm giữ không phải là thành Gia Lý như bây giờ, mà là một thành thị phồn hoa và thịnh vượng hơn. Nhưng Khổng Tước Đại Yêu Hoàng không có người thừa kế, sau khi qua đời thì thực lực Khổng Tước Yêu tộc giảm mạnh, việc giữ vững vị trí chủ thành

cũng trở nên vô cùng khó khăn.

Sở dĩ bây giờ còn chiếm được chủ thành như thành Gia Lý là vì nhận được sự chiếu cố của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Lời nói Thiên Hồ chưởng số mệnh, Khổng Tước nắm thiên cơ lúc trước cũng không phải là vô ích. Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tuyên bố rằng lý do mà Khổng Tước Đại Yêu Hoàng chết sớm phần lớn là vì lợi ích của hai đại chủng tộc mà nhìn trộm thiên cơ quá nhiều, cho nên, Tổ đình nhất định sẽ che chở cho Khổng Tước Yêu tộc, lúc này mới khiến tộc bọn họ trở thành chủ nhân của một chủ thành. Nhưng vì không có Đại Yêu Hoàng cho nên chỉ có thể từ bỏ chủ thành giàu có, đến thành Gia Lý ở một góc hẻo lánh sinh hoạt nhiều năm.

Nhưng mà từ chuyện lần trước Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến liền để rất nhiều quý tộc trong thành Gia Lý hiểu, chỉ sợ Tổ đình vẫn hạ thủ với thành Gia Lý. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng là một Đại Yêu Hoàng mới, khao khát với chủ thành rất rõ ràng, huống chi Tinh Phượng nhất mạch và Khổng Tước Yêu tộc lại là kẻ thù truyền kiếp, hắn đã thành tựu Đại Yêu Hoàng, sao có thể buông tha cho Khổng Tước Yêu tộc đây?

Khổng Tước Đại Yêu Vương tuy rằng thực lực không kém, thậm chí lần trước đã đánh lùi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, nhưng Hoàng Giả chính là Hoàng Giả, một khi quay lại thì Khổng Tước Yêu tộc chỉ sợ không thể giữ vững được nữa. Đến lúc đó tương lai Khổng Tước Yêu tộc đi về đâu cũng rất khó nói.

Không thể không nói ở phương diện quản lý, Khổng Tước Yêu tộc đúng là có thiên phú, đừng nhìn thành Gia Lý nằm ở một góc, là một chủ thành nằm ở vị trí xa nhất, nhưng với sự nỗ lực của Linh Tê Lộc Yêu và Hoàng Kim Lộc Yêu nên không bao giờ thiếu tài phú.

Con gái của Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng nhân loại thu được

song quán quân ở Tổ đình tinh anh đại tái, có khả năng trở thành Khổng Tước Đại Yêu Hoàng kế nhiệm đã loan truyền khắp thành Gia Lý. Chuyện này hiển nhiên không chỉ là lời đồn, mà nếu thật sự như vậy thì Khổng Tước Yêu tộc có hy vọng rồi. Mà Khổng Tước Đại Yêu Vương tuyên bố, bảy ngày sau sẽ truyền lại vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc cho Mỹ công tử đã chứng minh tin đồn này.

Tuy rằng mới chỉ truyền lại vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, chưa có chức Thành chủ, nhưng ai nấy đều hiểu được, Mỹ công tử chính là người thừa kế của Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Mà hiện tại phiền toái nhất chính là nội loạn trong Khổng Tước Yêu tộc. Vấn đề lớn nhất của Mỹ công tử chính là, nàng không có huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc thuần khiết, còn có huyết mạch nhân loại tồn tại. Điều này khiến phần lớn Khổng Tước Yêu tộc phản đối mạnh mẽ.
Khổng Tước Đại Yêu Vương mặc dù là tộc trưởng, nhưng hắn không phải là cường giả cấp độ Đại Yêu Vương duy nhất trong tộc. Hắn tất nhiên là mạnh nhất, nhưng Khổng Tước Yêu tộc có nội tình thâm hậu, số lượng trưởng lão có tu vi trên Thần cấp cũng không ít. Làm sao để những vị này đều nhận thức Mỹ công tử, để nàng thuận lợi trở thành tộc trưởng chính là vấn đề lớn nhất trước mắt. Hiện tại đã định ngày, không hề nghi ngờ, đây chính là một cuộc tranh đoạt kịch liệt trong nội bộ Khổng Tước Yêu tộc.

Ngoài Khổng Tước Yêu tộc, các tộc khác trong thời gian này đều tương đối ít xuất hiện, duy trì trạng thái thấp nhất. Một số là nhận được nhắc nhở từ Khổng Tước Đại Yêu Vương, một số thì đang ngầm quan sát Mỹ công tử có thể thượng vị thành công hay không, vì chuyện này quyết định hướng đi của toàn bộ thành Gia Lý trong tương lai. Tình huống cụ thể sẽ thực sự rõ ràng vào ngày đại lễ.
"Điều chỉnh thế nào?" Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn Mỹ công tử

trước mặt, ân cần hỏi han.

Mỹ công tử khẽ gật đầu, "Tốt hơn nhiều rồi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cẩn thận nhìn con gái, khiến hắn thấy kỳ lạ là bi thương trong lòng con gái dường như đã hoàn toàn biến mất.

Hắn là người từng trải, hắn biết đối với một nữ nhân, nam nhân đầu tiên đi vào tâm nàng sẽ là người có ảnh hưởng lớn nhất đến nàng. Huống chi người này còn vì con gái mà chết, nàng xúc động như thế nào có thể nghĩ được.

Nhìn thấy Mỹ công tử nhanh chóng đi ra từ trong bi thương, Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi tán thưởng, "Không hổ là con gái của ta, rất có phong độ của một đại tướng. Tương lai rất hứa hẹn a!"

Khoé miệng Mỹ công tử khẽ giật giật, phong độ của một đại tướng sao? Hiện tại nàng không còn bi thương rồi, bởi vì người đó căn bản không chết a!
Vừa nghĩ tới Đường Tam, lòng nàng lại không khỏi quặn thắt, hiện tại nàng không biết nên đối mặt với hắn như thế nào.

Tu La không chết, nhưng Tu La lại trở thành Đường Tam, hắn còn nói hắn là trượng phu kiếp trước của mình. Chuyện này khiến một tiểu cô nương chưa hiểu chuyện đời như nàng sao có thể không có tâm tình phức tạp đây?

Thấy tâm tình của nàng thay đổi, Khổng Tước Đại Yêu Vương cho rằng nàng lại thương cảm nên vội vàng nói: "Không nói những thứ này. Ngày để ngươi thừa kế vị trí tộc trưởng đã định rồi, trước đó ngươi nhất định phải độ kiếp thành Thần, đó sẽ là trụ cột trọng yếu

của ngươi. Trong Yêu tộc, thực lực là nền móng của tất cả, nếu ngươi có thể dùng thực lực của bản thân thuyết phục bọn họ thì mọi chuyện đều không có vấn đề. Với thiên phú của ngươi, cộng thêm Thiên Cơ Linh, chỉ cần có thể thành tựu Thần cấp thì kế thừa vị trí tộc trưởng không phải là vấn đề lớn. Ngươi định độ kiếp ở chỗ nào?"
Mỹ công tử cơ hồ là theo bản năng bật thốt lên: "Trên biển."

Khổng Tước Đại Yêu Vương sững sờ, "Trên biển?"

Mỹ công tử lúc này mới phản ứng kịp, trong đầu không khỏi hiện lên gia hoả nói kiếp trước hắn từng là Hải Thần.

"Ân, trên biển. Biển cả nằm ngoài suy nghĩ của tất cả các tộc nhân, hơn nữa trên biển rộng không có chướng ngại, bọn họ muốn quấy rối cũng không dễ dàng. Chờ bọn họ phát hiện ra ta độ kiếp trên biển thì có thể thiên kiếp đã qua rồi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương gật gật đầu, nói: "Đó cũng là một cách. Nếu như là trước đây thì không có vấn đề gì, ta cũng sẽ đồng ý. Nhưng vấn đề là, ngươi còn nhớ lúc trước khi gia hoả Tinh Phượng đến đã từng xuất hiện một hình chiếu Hải Thần không? Hải Thần rất có thể là Hoàng Giả tồn tại trong Vô Tận Lam Hải. Vì vậy Tổ đình còn tự mình đến Vô Tận Lam Hải tìm kiếm nhưng vẫn không có kết quả gì. Ta lo lắng khi ngươi độ kiếp trên mặt biển nếu dẫn hắn tới thì phiền toái rồi."
Mỹ công tử há to miệng, nàng có chút không biết nên giải thích như thế nào với phụ thân, ở thời điểm này nàng đột nhiên hiểu được vì sao trước đây Đường Tam luôn dùng thân phận Tu La ở cùng với mình, trên người hắn đúng là có rất nhiều thứ khó có thể giải thích.

"Vậy ta nghĩ lại một chút." Mỹ công tử chỉ có thể nói với phụ thân như vậy.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Ở thành Gia Lý ta cũng sẽ thủ hộ ngươi, chỉ là động tĩnh quá lớn. Nếu thực sự không được thì tới Gia Lý Sơn Mạch tìm một chỗ hẻo lánh độ kiếp, ta sẽ thủ hộ ngươi."

"Ân." Mỹ công tử gật đầu.

"Ngươi cứ điều chỉnh trạng thái cho tốt đi, ta đi xác nhận lại mọi thứ đã chuẩn bị. Địa điểm độ kiếp không nên xác định vội vàng, để ngừa tai vách mạch rừng, ta sẽ chuẩn bị kỹ càng hơn."
"Vâng."

Chương 613: Sơ bộ tiếp nhận

Không hề nghi ngờ rằng Khổng Tước Đại Yêu Vương vô cùng cẩn thận, nơi độ kiếp đúng là ở thời khắc cuối cùng quyết định mới là an toàn nhất, hắn không lo lắng người ngoài, chủ yếu là trong Khổng Tước Yêu tộc chắc chắn có rất nhiều tộc nhân không hy vọng nhìn thấy Mỹ công tử có thể độ kiếp thành Thần.

Tiễn phụ thân rời đi, Mỹ công tử ngồi trên ghế sô pha suy tư một lát, sau đó nàng vẫn ấn lên máy truyền tin mà hắn đưa cho nàng.

Rất nhanh đã được đáp lại. Bởi vì khoảng cách quá xa cho nên chỉ truyền tin gặp mặt, cũng không thể trò chuyện.

Ngân quang lập loè, Mỹ công tử lặng yên ra khỏi phủ, lúc xuất hiện lần nữa thì đã ở trong một góc vắng vẻ, sau hai lần truyền tống nàng đã tới cửa học viện Gia Lý, đến cái góc quen thuộc kia.

Một thân ảnh cao lớn đã đợi ở đó, mái tóc dài màu xanh lam xoã sau lưng, nhưng khi Mỹ công tử nhìn thấy hắn thì không khỏi có chút thất thần, bởi vì hôm nay hắn mang mặt nạ như lúc trước.

"Ngươi ..." Người tựa hồ vừa xa lạ vừa quen thuộc, nhưng mặt nạ kia thật sự rất quen thuộc a! Nàng từng không biết bao nhiêu lần muốn lấy nó xuống mà không được, cho đến khi hắn "chết" đi.

Đường Tam cười khổ nói: "Nếu như ngươi cho rằng trạng thái này khiến ngươi dễ tiếp nhận hơn thì ta liền mang mặt nạ, ta vẫn là Tu

La, được không?"

Trong mắt Mỹ công tử hiện lên vẻ phức tạp, nhưng vẫn lắc đầu một cái, "Không cần, ngươi chính là ngươi, ngươi vẫn nên tháo mặt nạ xuống đi. Chỉ là ta cần một thời gian để tiếp nhận ngươi bây giờ."

"Được." Đường Tam đưa tay tháo mặt nạ xuống, lộ ra khuôn mặt anh tuấn của mình.

Nhìn ánh mắt nhu hoà của hắn, tâm trạng Mỹ công tử vô thức mà an ổn hơn vài phần, nàng nói: "Phụ thân nói để ta lựa chọn địa điểm độ kiếp, ta đề nghị độ kiếp ở Vô Tận Lam Hải, nhưng hắn nói bởi vì Hải Thần xuất hiện nên sợ sẽ có nguy hiểm. Làm sao bây giờ?"

Nghe nàng nói như vậy, Đường Tam lập tức mừng rỡ, nàng vẫn tin tưởng mình a, nếu không cũng sẽ không nghe mình mà lựa chọn độ kiếp trên biển, cho nên hiện tại nàng vẫn không thể hoàn toàn tiếp nhận mình và phần túc thế nhân duyên này, nhưng thực tế nàng đã tin mình là Tu La, cũng tin rằng mình sẽ không hại nàng.

Đường Tam nói: "Chuyện này không khó. Ngươi có thể nói với phụ thân ngươi, kỳ thật Hải Thần lúc trước là vì ngươi mà đến. Khi còn bé trong một lần ngươi ra biển đã vô tình quen biết Hải Thần, cho nên khi ngươi độ kiếp thì Hải Thần ở trong biển sẽ coi chừng ngươi, cho nên độ kiếp trên biển rộng mới là an toàn nhất. Lúc cần thiết ta có thể dùng thân phận sứ giả Hải Thần ở bên cạnh ngươi, ta có biện pháp để hắn tin tưởng ta là sứ giả Hải Thần."

Nghe hắn nói, Mỹ công tử không khỏi hơi hoảng hốt, hắn là Tu La, hắn thật sự là Tu La, giọng điệu này chính là như vậy, dù có vấn đề khó như thế nào, hắn tựa hồ đều có thể giải quyết dễ dàng.

"Ân, được. Độ kiếp ước chừng sẽ tiến hành sau năm ngày nữa, tức

là trước khi kế thừa vị trí tộc trưởng, sau đó sẽ tuyên bố ta thành Thần và kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc."

"Được, ta có thể ở bên cạnh ngươi sao? Dùng thân phận sứ giả Hải Thần." Đường Tam hỏi.

Mỹ công tử nhìn hắn một cái, cuối cùng vẫn gật đầu.

Đường Tam vui mừng quá đỗi, "Vậy thì tốt quá rồi, chỉ có đi theo bên cạnh ngươi ta mới có thể yên tâm. Ta cũng phải làm một ít chuẩn bị để bảo đảm an toàn. Mấy ngày này ngươi thử nghiệm điều khiển Thánh Diễm Đao, dùng đặc tính của Thánh Diễm Đao có thể dẫn động kiếm ý Tu La Kiếm. Khi gặp lôi kiếp không cách nào chống đỡ được thì hãy dùng kiếm ý Tu La Kiếm giải quyết. Đến lúc đó ta cũng sẽ ở bên cạnh ngươi. Nhưng mà, ngươi phải nhớ kỹ, lôi kiếp không chỉ là khảo nghiệm, cũng là cơ duyên, mà còn là cơ duyên rất lớn. Cho nên, không cần đánh tan toàn bộ lôi kiếp, mà hãy tiếp nhận lôi kiếp tẩy lễ ở một trình độ nhất định, đây là quá trình thuế biến từ người thành Thần, quá trình này rất quan trọng với tương lai của ngươi."
"Không cần, ta mới không muốn bị đánh, rất khó coi." Mỹ công tử mân mê cặp môi đỏ mọng nói ra.

Đường Tam sửng sốt một chút rồi bật cười nói: "Để ngươi thừa nhận lôi kiếp cũng không phải để nó đánh ngươi, ngươi chỉ cần đem lực lượng lôi kiếp dẫn vào cơ thể mình để kích thích huyết mạch là được rồi."

Mỹ công tử ngẩn người, khuôn mặt đỏ lên, "Biết rồi. Ba ngày sau chúng ta gặp lại ở chỗ này, đến lúc đó ta sẽ thông tri với ngươi, đưa ngươi đến gặp cha ta. Ngươi nên chuẩn bị sẵn sàng."

"Được, không có vấn đề." Đường Tam gật gật đầu.

Trải qua những ngày này nghỉ ngơi và hồi phục, trạng thái bây giờ của hắn cơ bản đã điều chỉnh xong. Mấy ngày nay hắn luôn thử nghiệm huyết mạch siêu cấp một của mình, đồng thời thích ứng với biến hoá thân thể được nó cải thiện. Tu vi nhìn qua tựa hồ đã đến đỉnh, nhưng sức chiến đấu ngày càng tăng, bây giờ lực lượng của hắn đã mạnh hơn nhiều so với lúc trước tới Tổ đình.
"Vậy ta rời đi." Mỹ công tử nói.

"Được, Mỹ tỷ hẹn gặp lại." Đường Tam vừa cười vừa nói.

Nghe hắn gọi mình là Mỹ tỷ, trên mặt Mỹ công tử rốt cuộc đã mỉm cười, gật đầu, lại có chút kiêu ngạo mà hất cằm lên. Ngân quang lấp loé, nàng truyền tống rời đi.

Nàng đi rồi, Đường Tam thở dài một hơi, dùng sức huy động nắm đấm một chút. Tuy rằng hắn không xác định có phải bị kiếp trước ảnh hưởng không, nhưng Mỹ công tử chấp nhận mình thế này cũng không tệ lắm. Nhưng nàng chịu đến tìm và nhận sự trợ giúp của mình thì có nghĩa là nàng đã cơ bản công nhận Tu La chính là Đường Tam. Tiếp theo chính là ở chung hoà hợp, chỉ cần có thể ở cùng với nàng như trước, Đường Tam sẽ an tâm. Hắn cũng không sốt ruột, chờ đợi nhiều năm như vậy, chờ thêm một chút cũng không là gì.
Hắn cũng truyền tống trở về Hoàng Kim sơn cốc.

Từ Tổ đình trở về đã hơn hai mươi ngày, thu hoạch về cơ bản đã tiêu hoá. Thiên Hoả bảy màu đúng là đồ tốt, Liệp Thần Nỏ luyện chế ra các thiếu nữ Hồng Hồ tộc đã sơ bộ nắm giữ rồi.

Thu hoạch lớn nhất vẫn là khối Thời Không Đạo Tiêu, tuy rằng hiện tại chưa có thể phát huy hoàn toàn tác dụng của nó, nhưng rơi vào tay một đời Thần Vương như Đường Tam, hắn tuyệt đối có thể phát

huy năng lực thiên biến vạn hoá của nó. Tuy rằng Thiên Hoả bảy màu không thể trực tiếp cải biến nó, nhưng bằng vào hoả diễm siêu cường thiêu đốt, lại có Thần Thức của Đường Tam xâm nhập, từng chút từng chút cải biến nó, dần dần đã biến thành hình dáng mà Đường Tam muốn, chỉ là quá trình cần thời gian rất dài. Tốc độ cải tiến sẽ thay đổi khi Thiên Hoả bảy màu được tăng cường và Thần Thức của Đường Tam tăng lên.
Giống như lần này Thần Thức của Đường Tam biến chất liền cải thiện nó rõ ràng hơn. Tốc độ tăng lên nhiều khiến Đường Tam sử dụng nó dễ dàng hơn một chút. Chỉ là, đồ vật này không thể luôn dùng Thần Thức đi nuôi dưỡng, hiệu quả chậm chạp thật sự rất đáng sợ, chủ yếu là làm chậm trễ thời gian quá nhiều.

Thiên Hoả bảy màu thiêu đốt mặc dù cũng bị hiệu quả chậm chạp ảnh hưởng, nhưng trình độ ảnh hưởng không lớn, bởi vì nó chỉ cần duy trì nhiệt độ cao, dù tốc độ là như thế nào, nhiệt độ cao vẫn duy trì ở đó một thời gian dài, nó tất nhiên sẽ lưu lại dấu vết trên Thời Không Đạo Tiêu.

Huyết mạch siêu cấp một cũng mang đến cho Đường Tam biến hoá cực lớn. Từ khi huyết mạch siêu cấp một thành hình, Đường Tam thời khắc đều có thể cảm giác được mình phải đối mặt với lôi kiếp. Cái này dĩ nhiên không phải thúc giục hắn thành Thần, mà là trong vô hình vị diện đưa đến lôi kiếp để huỷ diệt hắn.

Cũng may Thần Thức của hắn đủ cường đại mới có thể ngăn lại khí tức bản thân, không để lôi kiếp hàng lâm.

Hiện tại rất nhiều lạc ấn huyết mạch của Đường Tam đều bị huyết mạch siêu cấp một này ảnh hưởng mà không ngừng tiến hóa, không cần hấp thu huyết mạch chi lực của đồng bạn mà đã tiến đến cảnh giới Cửu giai đỉnh phong. Khi tất cả huyết mạch chi lực của hắn đạt đến trình độ Cửu giai đỉnh phong thì hắn cũng không thể ngăn mình

độ kiếp nữa. Cho nên, trong thời gian này hắn nhất định phải chuẩn bị thật tốt.

Chương 614: Biến hoá từ huyết mạch siêu cấp

Hiện tại xem ra, Bằng Long Biến (*) đã tăng lên tới Cửu giai đỉnh phong, Thì Quang Biến cũng tiến lên Cửu giai. Khổng Tước Biến cùng Sư Hổ Biến đều đang tiến tới Cửu giai đỉnh phong. Trạng thái Thuỷ Tinh Biến không rõ, Đường Tam từng thử kêu gọi Tinh Tinh mấy lần nhưng không có kết quả.

(*) Bắt đầu từ chương này, Kim Bằng Phong Long Biến sẽ đổi thành Bằng Long Biến.

Tăng lên chậm chạp chính là Linh Tê Thiên Nhãn và Thì Quang Biến.

Thì Quang Biến mới vào Cửu giai, nhưng sau khi tiến vào thì tốc độ tăng lên chậm xuống, điều này đối với Đường Tam bây giờ là một chuyện tốt.

Linh Tê Thiên Nhãn tăng lên cũng tương đối chậm, Thiên Hồ Biến dù sao cũng không giống các thuộc tính khác, huyết mạch chi lực khống chế số mệnh này tăng lên không dễ dàng, hai lạc ấn tranh thủ cho Đường Tam đầy đủ thời gian. Dựa theo Đường Tam tính toán, ít nhất trong vòng nửa năm nữa, hắn sẽ không xuất hiện tình huống cưỡng ép độ kiếp. Có thời gian nửa năm chuẩn bị cũng là đủ rồi.

Nói đến huyết mạch Kim Mông Biến, biến hoá nó mang lại cho

Đường Tam quá lớn.

Giống như Mỹ công tử đánh hắn một chưởng mà hắn không chút sứt mẻ, không phải do hắn cố ý làm như vậy, mà cường độ thân thể hắn thật sự quá mạnh.

Bây giờ Đường Tam vẫn chưa hoàn toàn khống chế được Kim Mông Biến, nhưng khi thử nghiệm thì dường như thể trọng bây giờ của hắn đã tăng lên gấp mười lần.

Lực lượng càng tăng lên gấp bội. Hiện tại dù không dùng bất kỳ huyết mạch chi lực nào, chỉ bằng vào lực lượng thân thể và lực bộc phát cũng đủ để hắn chống lại đa số cường giả Cửu giai.

Lực phòng ngự càng đạt đến trình độ cực kỳ kinh người, một khi hắn sử dụng Kim Mông Biến thì cường giả cấp bậc Yêu Vương cũng không có thể dễ dàng phá phòng thủ của hắn, chỉ sợ tới cấp độ Đại Yêu Vương mới có thể uy hiếp được hắn. Đây chính là chỗ đáng sợ của huyết mạch siêu cấp một. Theo lý luận, huyết mạch siêu cấp một có thể giúp đỡ hắn tu luyện đến cấp độ siêu việt hơn Đại Yêu Hoàng, cho nên nó mới bị vị diện áp chế.

Sự tiến hoá của Lam Ngân Hoàng là chuyện Đường Tam muốn thấy nhất, tuy rằng Âm Dương nhị khí rất mạnh, nhưng dù sao căn nguyên của nó chưa đủ mạnh mẽ. Lam Ngân Hoàng vốn miễn cưỡng đạt đến huyết mạch cấp hai, được Kim Mông Biến kích thích, khí huyết tăng lên cũng nhanh chóng tiến hoá, đã bước vào Cửu giai rồi, hơn nữa tốc độ tăng lên rất nhanh, nhiều nhất một tháng nữa là có thể tiến vào Cửu giai đỉnh phong.

Với cường độ thân thể hiện tại, Đường Tam muốn quay lại và tìm một chất bổ sung mạnh mẽ hơn cho Lam Ngân Hoàng, sau đó có thể đem huyết mạch siêu cấp một thứ hai vào tu luyện hàng ngày. Âm

Dương Lam Ngân Hoàng một khi tu luyện thành công thì có uy năng ở một cấp độ khác. Đến lúc đó hắn sẽ không còn khuyết điểm, có thể chính thức đi trùng kích Thần cấp rồi.

Hiện tại phương hướng tu luyện chính của Đường Tam là khống chế Kim Mông Biến tốt hơn, huyết mạch chi lực cường đại được kết hợp từ Hoàng Kim Mãnh Mã và Bỉ Mông Cự Thú này không đơn giản là hai huyết mạch cấp một cộng lại với nhau, mà nó còn sinh ra biến hoá. Cường độ biến hoá rất lớn hoàn toàn xứng với uy năng huyết mạch siêu cấp một của nó.

Thời gian ba ngày trôi qua rất nhanh, khi Đường Tam chờ được Mỹ công tử triệu hoán thì lập tức đi tới học viện Gia Lý.

Mỹ công tử mặc một chiếc váy dài màu lam nhạt giản dị, khi nhìn thấy hắn thì ánh mắt của nàng nhu hoà hơn vài phần, "Đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp cha ta. Sau đó ta sẽ giới thiệu ngươi là Đường Tam?"

"Được." Đường Tam gật đầu. Về chuyện Đường Tam chính là Tu La, hai người không cần thương lượng cũng hiểu rõ không thể nói cho Khổng Tước Đại Yêu Vương, chuyện này giải thích thực sự quá phiền toái. Vẫn là nên làm một người khác thì tốt hơn.
So với lúc trước mới đến học viện Gia Lý làm quét dọn Tiểu Đường, bây giờ Đường Tam đã thay đổi rất nhiều, dù là người quen nhìn thấy hắn chỉ sợ cũng không nhận ra được, cho nên đối với Khổng Tước Đại Yêu Vương, hắn lại càng giống một người xa lạ.

Mỹ công tử đến bên cạnh Đường Tam, Khổng Tước Biến phóng thích, Đường Tam với một đầu tóc dài màu lam Khổng Tước nhìn không khỏi có chút mê say, vầng sáng màu bạc bao phủ thân thể hai người, sau đó, tầng tầng lớp lớp không gian bị phá vỡ, bọn họ đã biến mất.

Từ lần cuối cùng nàng chiến đấu đến hiện tại đã qua một đoạn thời gian, Đường Tam cảm giác được rõ ràng khả năng vận dụng huyết mạch chi lực của nàng lại có chỗ tăng cường. Ngộ tính của nàng thật sự rất tốt, cũng giống như Đường Tam tiêu hoá thu hoạch từ Tổ đình thì những ngày này, Mỹ công tử cũng tiêu hoá thu hoạch một cách vô tri vô giác. Ngoại trừ tăng lên tu vi, kinh nghiệm thực chiến rút ra từ quá trình thi đấu, cảm ngộ, lý giải và khống chế không gian đều đã bay vọt về chất.
Ngân quang lập loè, hai người đã xuất hiện ở trong thành Gia Lý, Mỹ công tử nhìn Đường Tam bằng ánh mắt có chút khác thường, "Sao truyền tống ngươi lại tốn sức rồi hả? Ngươi dường như đã thay đổi rất nhiều."

Đường Tam cười khổ nói: "Ta trở nên nặng hơn. Ngươi còn nhớ rõ lần trước ta nói với ngươi, ta có thể thu các huyết mạch khác biến thành lực lượng của mình không? Giống như Khổng Tước Biến thực tế là lấy được từ trên người ngươi. Tương tự, khi ở Tổ đình tinh anh đại tái, ta thu được các lạc ấn huyết mạch khác. Sau khi trở về, ta hấp thu huyết mạch Hoàng Kim Mãnh Mã và Bỉ Mông Cự Thú, sau khi hấp thu hai loại huyết mạch này thì xuất hiện một ít biến hoá đặc thù. Ta thử dung hợp chúng nó thành một, sau đó đã trở thành một loại huyết mạch mới, hẳn là ở trên các huyết mạch cấp một. Ta gọi nó là Kim Mông Biến."
"Kim Mông Biến? Ngươi còn có thể dung hợp các huyết mạch khác nhau thành một?" Mỹ công tử kinh ngạc nhìn hắn, cũng không nóng lòng tiếp tục truyền tống.

Đường Tam nhẹ gật đầu, nói: "Dựa theo kinh nghiệm nhiều năm của ta, thực tế thì huyết mạch nào cũng có thể dung hợp với nhau, chỉ là độ phù hợp khác nhau, nên sau khi dung hợp thì có hiệu quả khác nhau. Độ phù hợp càng cao thì hiệu quả dung hợp càng tốt, khả năng sinh ra biến dị tốt cũng càng lớn. Huyết mạch Bỉ Mông Cự Thú

và Hoàng Kim Mãnh Mã là trăm sông đổ về một biển, cho nên sau khi dung hợp thì liền trở nên đặc biệt cường đại. Bản thân từng loại đã là huyết mạch cấp một, cho nên ta rất có thể đã tạo ra một huyết mạch siêu cấp."

Mỹ công tử hai mắt sáng lên, "Ta có thể tiến hành dung hợp huyết mạch như vậy không? Ta cũng có hai loại huyết mạch."
Đường Tam lắc đầu, nói: "Chỉ sợ không được, bởi vì Khổng Tước Biến và Bạch Hổ Biến khác biệt quá lớn, sự khác biệt đó làm bọn nó rất khó dung hợp, dù có thành công thì hiệu quả chỉ sợ sẽ không tốt. Còn có chính là, nếu ngươi thật sự dung hợp hai loại huyết mạch cấp một tạo ra huyết mạch siêu cấp thì rất có thể sẽ bị toàn bộ vị diện áp chế và toàn bộ vị diện bài xích. Cho nên, trừ phi Tu La Kiếm thật sự đến bên cạnh ngươi rồi, nếu không ngươi không thể thử nghiệm phương diện này."

"A." Mỹ công tử không khỏi có chút thất vọng, "Kim Mông Biến này của ngươi cường đại đến trình độ nào?"

Đường Tam nói: "Ngươi cũng cảm nhận được thể trọng của ta so với trước kia nặng gấp mười lần, đương nhiên, đây là vì bây giờ ta chưa thể hoàn toàn khống chế huyết mạch chi lực này. Chờ đến khi ta đột phá Thần cấp thì có thể giải quyết vấn đề này rồi. Kim Mông Biến tăng lên cực lớn hai phương diện lực lượng và phòng ngự của ta, tăng cường đến trình độ có thể so sánh với Thần cấp. Nói như thế nào đây, hiện tại Yêu Vương bình thường đoán chừng không phải là đối thủ của ta. Nếu gặp đối thủ như Mông Đặc Đặc, đoán chừng hắn không phá được phòng ngự của ta."
"Mạnh như vậy?" Mỹ công tử giật mình nhìn hắn.

Đường Tam mỉm cười nói: "Mạnh mẽ mới có thể bảo hộ ngươi tốt a! Ta sẽ luôn ở bên cạnh ngươi, chờ đến khi ta khôi phục tu vi kiếp trước thì mới thật sự là mạnh mẽ. Nhưng ta đoán ở vị diện này rất

khó, trừ phi là phá hư toàn bộ vị diện. Cái này chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, cụ thể sẽ có thay đổi gì, ta cũng không rõ lắm. Trong các vị diện không phải là Thần giới mà ta đã thấy, vị diện này là mạnh nhất, nếu không cũng không thể dung nạp nhiều Hoàng Giả như vậy."

"Ta còn cho rằng, ngươi bị Ám Ma Đại Yêu Hoàng làm trọng thương thì cảnh giới sẽ giảm xuống chứ." Mỹ công tử rõ ràng thở nhẹ ra, ánh mắt nhìn Đường Tam cũng dịu dàng hơn hơn.

Chương 615: Gặp lại Khổng Tước Đại Yêu Vương

Đường Tam nói: "Vẫn tốt, Thần Thức đúng là bị ảnh hưởng nhất định, nhưng cũng có một ít lợi ích. Xét chỉnh thể thì cũng không lỗ."

"Vậy là tốt rồi, chúng ta đi thôi." Lần này Mỹ công tử đã có chuẩn bị, điều động lực lượng không gian nhiều hơn, trong ngân quang lấp loé, nàng mang theo Đường Tam truyền tống đến phòng của mình trong tổ ốc của Khổng Tước Yêu tộc.

Đây là lần đầu tiên Đường Tam tới chỗ ở của Mỹ công tử, gian phòng này không lớn, rộng chừng tám mươi mét vuông, phòng khách liền với phòng ngủ, từ cảnh tượng ngoài cửa sổ có thể thấy địa thế nơi này tương đối cao, tựa hồ là đang ở trên một ngọn núi. Gian phòng của Mỹ công tử ở vị trí tương đối cao, có thể nhìn thấy một số kiến trúc xung quanh, toàn bộ đều có dạng lâu đài.

Trong phòng dùng màu lam nhạt làm chủ, nhã nhặn sạch sẽ, tuy không xa hoa nhưng rất ấm áp, nhất là trong phòng còn mang theo mùi hương thuộc về nàng, khiến Đường Tam càng thêm mê say.

Mỹ công tử nói khẽ: "Ngươi chờ một chút, ta đi tìm phụ thân." Nói rồi, nàng lần nữa truyền tống rời đi. Không thể không nói, ở phương diện này Khổng Tước Biến đúng là rất thuận tiện.

Đường Tam đi đến bên cửa sổ nhìn ra ngoài, đây quả thực là một toà lâu đài cổ kính, vì địa thế cao nên từ cửa sổ có thể nhìn rõ thành

Gia Lý, cả toà thành giống như đang quỳ bò dưới chân hắn.

Từ phương vị đến xem, toà lâu đài này hẳn là nằm ở phía Bắc thành Gia Lý, quay mặt về phía Nam, sau lưng là những ngọn núi, phía trước chính là thành Gia Lý, thật giống quân vương đang nhìn chăm chú thành thị của mình.

Chủ nhân của toà lâu đài này, tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, đứng trong lâu đài luôn có thể theo dõi lãnh địa của mình. Đây chính là quyền lực của vị diện này, nắm trong tay sinh tử của người khác, nắm trong tay phần lớn tài phú.

Bất luận thế giới có sinh mệnh nào tựa hồ cũng như vậy, thế giới mình từng thuộc về cũng không phải như vậy sao?

Ở kiếp trước, trước khi thành tựu Thần Vương, hắn cũng đã từng chiến đấu chống lại những tầng lớp quyền lực đó, thời gian đã qua quá lâu, đến mức Đường Tam bắt đầu quên mất những đối thủ đó là dạng gì rồi.

So với quá trình lớn lên ở kiếp trước, kiếp này kỳ thật càng khó khăn hơn, bởi vì tất cả mọi thứ đều bắt đầu lại từ đầu, đối thủ ở vị diện này cũng quá mức cường đại. Với tu vi hiện tại, ở kiếp trước, trước khi lên Thần giới, trên Đấu La Đại Lục hắn đã là một cường giả rồi. Đương nhiên sau này, nương theo vị diện tiến hóa, Đấu La Đại Lục hẳn cũng không kém hơn Yêu Tinh Đại Lục. Không thể phủ nhận rằng, vị diện Yêu Tinh Đại Lục này có nội tình quá mức thâm hậu.

Hiện tại đối với Đường Tam, kỳ thật thời khắc nguy hiểm nhất đã qua. Ở trên vị diện này, chân chính có thể uy hiếp đến sinh mệnh của hắn và Mỹ công tử cũng chỉ có những cường giả đỉnh phong kia, cho nên hắn cảm thấy thoải mái hơn nhiều. Vấn đề lớn nhất

phải đối mặt tiếp theo là làm thế nào để Mỹ công tử đứng vững gót chân ở thành Gia Lý, chân chính trở thành Thành chủ thành Gia Lý. Làm được điểm này bọn họ mới có thể đi xa hơn. Sau đó chính là hắn đột phá thành Thần.

Mỹ công tử thành Thần tuy có độ khó nhất định, nhưng hắn còn tốt, dù sao bây giờ nàng đã có kiếm ý Tu La Kiếm thủ hộ, còn có mình ở bên cạnh chăm sóc, vấn đề sẽ không quá lớn. Vấn đề lớn nhất là Đường Tam thành Thần. Cho đến bây giờ hắn vẫn không có nửa điểm nắm chắc. Mà huyết mạch siêu cấp một thành hình, cảnh giới của hắn tăng lên là không thể chống lại, nói cách khác, đến một lúc nào đó, hắn không thể không độ kiếp. Cho nên, hắn nhất định phải chuẩn bị thật đầy đủ.
Chỉ là hắn cũng không biết khi mình đột phá sẽ gặp phải áp lực vị diện lớn như thế nào, mặc dù đã nghĩ kỹ nơi đột phá, nhưng bây giờ vẫn không thể nắm chắc. Một khi hắn có thể đột phá thành Thần, sự biến chất sẽ khiến hắn không còn lo lắng nữa. Cho dù phải đối mặt với Hoàng Giả, hắn cũng có năng lực nhất định để bảo vệ mình.

Khi Đường Tam đang yên lặng suy nghĩ thì ý niệm chợt động, hắn quay người lại, chỉ thấy Mỹ công tử và Khổng Tước Đại Yêu Vương đã truyền tống đến.

Khổng Tước Đại Yêu Vương mặc y phục lộng lẫy, vẻ mặt lãnh đạm, khi hắn nhìn thấy Đường Tam thì một đạo Thần Thức rơi xuống, quét trên người Đường Tam.

Sắc mặt Đường Tam không thay đổi, hắn mỉm cười hơi khom người nói: "Bái kiến Thành chủ, ta là Đường Tam."
Khổng Tước Đại Yêu Vương biến sắc, trong lòng càng khiếp sợ, khi Thần Thức của hắn quét qua người Đường Tam thì chỉ cảm thấy một lò luyện, một lò luyện cực lớn, huyết mạch nóng rực kia giống

như một mặt trời nhỏ vậy.

Phải biết rằng, huyết mạch chi lực chính là cản bản của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, nhất là Yêu Quái Tộc, huyết mạch mạnh hay yếu là quyết định nội tình và thực lực. Nhưng huyết mạch kiểu này của Đường Tam hắn chưa từng nghe thấy. Cho dù là bản thân hắn có thực lực cấp độ Đại Yêu Vương cũng không có cảm giác nóng rực này. Đây là huyết mạch cấp độ gì?

Trước khi tới đây Mỹ công tử đã nói qua với hắn, nàng có quen biết sứ giả Hải Thần, lần trước Hải Thần đến đây hỗ trợ là vì Hải Thần nhận thức nàng. Cho nên lần này nàng hy vọng được độ kiếp trên Vô Tận Lam Hải, sẽ không dễ dàng bị quấy rầy.
Lúc này thấy được Đường Tam, rung động trong lòng Khổng Tước Đại Yêu Vương thậm chí không cách nào che giấu.

Đây là một loại huyết mạch hắn chưa từng nhìn thấy, thanh niên nhìn hết sức trẻ tuổi trước mặt này có cường độ huyết mạch mạnh nhất mà hắn từng thấy, dù tu vi còn chưa tới cấp độ Yêu Vương, nhưng huyết mạch như vậy ...

"Đường Tam đúng không, mời ngồi." Khổng Tước Đại Yêu Vương làm một thủ thế mời với Đường Tam.

Ngồi xuống ghế sô pha trong phòng khách, Thần Thức của Khổng Tước Đại Yêu Vương thuỷ chung đều dừng lại trên người Đường Tam, từ đầu đến cuối, khí huyết chấn động như một mặt trời nhỏ khiến lòng hắn rung động.

Trong Hải tộc còn có tồn tại như vậy?

"Đường Tam, ngươi nói ngươi là sứ giả Hải Thần, ngươi có thể chứng minh sao?" Khổng Tước Đại Yêu Vương hỏi trực tiếp vào vấn

đề. Dù trong lòng vì huyết mạch của đối phương mà không còn nhiều hoài nghi, nhưng vẫn cần quan sát kỹ hơn.
"Đúng vậy, ta đại biểu cho ý chí Hải Thần." Vừa nói, trong hai mắt ân ẩn có kim quang lấp loé, trên trán hắn xuất hiện một quang văn Tam Xoa Kích màu vàng.

Trong nháy mắt khi quang văn kia xuất hiện, thân thể Đường Tam trở nên sáng ngời, một cỗ uy áp tưởng chừng yếu ớt nhưng rõ ràng rơi xuống người Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Đồng tử Khổng Tước Đại Yêu Vương đột nhiên co rút lại, đúng vậy, chính là khí tức này. Lúc trước khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến, khí tức này giáng lâm, do đó mới doạ lùi đối phương. Nếu không, lần đó dù hắn có thể khiến Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bị trọng thương nặng hơn thì chỉ sợ hắn cũng sẽ trực tiếp vẫn lạc.

"Hải Thần miện hạ đang ở chỗ nào?" Thanh âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương rõ ràng trở nên nhu hoà hơn.

Đường Tam nói: "Miện hạ đang ở trong một chỗ sâu trong Vô Tận Lam Hải tĩnh tu, ngài ấy là chủ nhân của Vô Tận Lam Hải, tất nhiên không thể tuỳ tiện rời khỏi đó."
Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Lần trước khi tộc ta gặp phải kiếp nạn, thật may có miện hạ xuất thủ trợ giúp. Nếu có cơ hội có thể dẫn ta đến bái kiến không? Để bày tỏ lòng biết ơn."

Đường Tam lắc đầu, nói: "Tạm thời sợ là không được, mỗi lần miện hạ bế quan đều dùng thời gian rất dài, ta cũng không biết ngài ấy bế quan đến khi nào. Bất quá miện hạ đã nói, chỉ cần tương lai Mỹ công tử toạ trấn thành Gia Lý thì ngàn vạn Hải tộc ở Vô Tận Lam Hải đều là minh hữu của thành Gia Lý."

Lời vừa nói ra, Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi nhướng

mày, "Không biết vì sao tiểu nữ lại được miện hạ yêu mến như vậy?"

Đường Tam nói: "Mỹ công tử khi còn nhỏ đã từng vô tình giúp miện hạ một chuyện nhỏ, miện hạ vẫn luôn hết sức quan tâm nàng trưởng thành như thế nào, cho nên lần trước khi Khổng Tước Yêu tộc gặp nạn mới có thể xuất thủ tương trợ. Thành chủ có thể yên tâm, Hải tộc chúng ta không có bất kỳ ý đồ nào với lục địa, cũng không muốn va chạm với Tổ đình, nhưng nếu chỉ là thành Gia Lý thì chúng ta nguyện ý cùng thành Gia Lý là đồng minh."
Khổng Tước Đại Yêu Vương trong lòng khẽ động, nói: "Chúng ta có thể giao dịch trong tương lai sao?"

Chương 616: Yêu cầu dung nham thiết

Đường Tam trong lòng không khỏi tán thưởng, khó trách vị này có thể thống trị thành Gia Lý phồn vinh và phát đạt như thế, trong đầu lúc nào cũng nghĩ đến giao dịch a! Trong biển rộng có vô số báu vật, nếu như có thể giao dịch với Hải tộc thì rất có lợi cho thành Gia Lý.

"Chuyện này còn phải xem tương lai. Chúng ta nghe nói Thành chủ có ý định để Mỹ công tử kế thừa vương vị, chúng ta tin rằng đây sẽ là khởi đầu cho tình hữu nghị giữa chúng ta và quý tộc. Hải Thần miện hạ đã từng nói, nếu Mỹ công tử độ kiếp thì hãy ra Vô Tận Lam Hải, ở đó miện hạ có thể che chở cho nàng, sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Chuyện này thật tốt quá, nếu như miện hạ có yêu cầu gì trên đất liền thì mời cứ nói."

Đường Tam nói: "Trước mắt miện hạ đúng là có cần một vật phẩm, ta miêu tả cho ngài đặc tính của nó một chút."

Lập tức, Đường Tam cẩn thận miêu tả bộ dạng của Thiên Hoả Tinh Thiết. Hiện tại hắn không còn Phá Thiên Chuỳ cho nên chỉ có thể miêu tả.

Nghe miêu tả của hắn, Khổng Tước Đại Yêu Vương nói: "Kim loại mà ngươi nói hình như là dung nham thiết, một kim loại có nhiệt độ rất cao, nhưng không dễ khống chế, vô cùng hi hữu."

Đường Tam nói: "Vậy có thể phiền ngài tìm một ít cho miện hạ không?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương không chút do dự nói: "Có thể, tuy nhiên kim loại này tương đối hiếm và giá trị khá cao cho nên có thể sẽ mất một thời gian."

Đường Tam nói: "Thời gian không vội, trong thời gian Mỹ công tử độ kiếp ta đều ở bên người nàng làm hộ pháp."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhẹ gật đầu, nói: "Vậy làm phiền ngươi, chờ một chút ta sẽ sắp xếp một chỗ ở cho ngươi."

Đường Tam rất muốn nói kỳ thật ta ở chỗ này là được, lại sợ bị đánh ra ngoài nên chỉ có thể gật đầu.

Dung nham thiết, thực chất chính là Thiên Hoả Tinh Thiết, cũng gọi là Thiên Hỏa Tinh Kim, chính là nguyên liệu chế tạo ra Phá Thiên Chuỳ lúc trước. Đường Tam không rõ ở vị diện này nó có hiếm thấy hay không, nhưng có thể nhìn thấy nó ở hội đấu giá thành Gia Lý, hơn nữa giá trị không cao đã cho thấy rằng hẳn là không quá trân quý, bởi vì Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc cũng không nhận ra loại thần thiết này.

Với năng lực của Linh Tê thương hội, tìm mua nó hẳn không có vấn đề lớn. Có càng nhiều Thiên Hỏa Tinh Kim bị Thiên Hoả bảy màu hoà tan càng có trợ giúp lớn cho Đường Tam, không những có thể giúp rèn, tăng tốc độ hấp thu Thời Không Đạo Tiêu đồng thời còn có thể sử dụng như vũ khí. Tuy Đường Tam không am hiểu Hỏa thuộc tính, nhưng Thiên Hoả bảy màu không kém hơn Thần Khí bình thường. Trước mặt dung nham thiết, vũ khí bình thường đều là cặn bã.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại hỏi thêm mấy câu về Hải Thần, Đường Tam kiếp trước chính là Hải Thần nên ứng đối vô cùng tự nhiên. Đối với việc Hải tộc có ý định với lục địa hay không Khổng Tước Đại Yêu Vương ngược lại không hề lo lắng, hai tộc Yêu Tinh có hơn mười vị Hoàng Giả, Hải Thần dù mạnh đến đâu cũng không thể chống lại hơn mười Hoàng Giả. Ngoài ra, rời khỏi biển rộng, Hải Thần còn có bao nhiêu thực lực đây? Hơn nữa lần trước nhân gia người ta đến giúp đỡ, vẫn rất đáng để tin tưởng. Một vị Hoàng Giả có thể có ý đồ gì với Mỹ công tử chứ? Quan trọng hơn là, thời gian của Khổng Tước Đại Yêu Vương không còn nhiều lắm, dưới tình huống này, hắn chỉ có thể lựa chọn tín nhiệm đối phương.

Địa điểm độ kiếp của Mỹ công tử cứ quyết định như vậy, ở trong Vô Tận Lam Hải, ngày kia sẽ tiến hành.
Đường Tam ở lại trong lâu đài cổ của Khổng Tước Yêu tộc. Hắn lần đầu tiên tới nơi này nên hiển nhiên không quen thuộc, cũng không tiện đi lại. Sau khi Khổng Tước Đại Yêu Vương an bài cho hắn một gian phòng thì ở trong đó tu luyện.

Hiện tại, Mỹ công tử đối với hắn rõ ràng là khác với Tu La trước đây, tuy rằng đã sơ bộ tiếp nhận, nhưng trong lòng vẫn còn tâm tình phức tạp. Nhất là sau khi nghe Đường Tam giảng thuật về túc thế nhân duyên, nàng cũng cẩn thận nhớ lại khi mình vừa mới có được kiếm ý Tu La Kiếm thì đã nhìn thấy một ít mảnh vỡ hình ảnh, tuy rằng không nhìn rõ nhưng đừng quên nàng khống chế thiên cơ, thông qua những mảnh vỡ mơ hồ mà xác minh câu chuyện của Đường Tam, nàng mơ hồ hiểu rằng hắn nói là thật. Mặc dù chuyện này rất khó tin nhưng nếu tất cả là sự thật, người này chính là trượng phu chuyển thế đi tìm mình a!
Trước đó khi cùng một chỗ với Tu La, nàng đối đãi với hắn giống như ca ca hơn. Nhưng sớm hơn khi ở cùng Đường Tam, mỗi lần nhìn thấy hắn nàng đều có cảm giác thân thiết khó giải thích, thậm chí là cả hảo cảm. Bây giờ nghĩ lại có lẽ cũng do ràng buộc túc thế

nhân duyên a.

Chỉ là nàng hoàn toàn không nghĩ ra kiếp trước đã có chuyện gì, nàng đã từng nghĩ muốn tới hỏi Đường Tam một chút, nghe hắn giảng thuật nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống được. Biết rồi sẽ thật sự tốt sao? Chính nàng cũng không hoàn toàn rõ ràng, có lẽ biết rồi cũng không phải chuyện đặc biệt tốt. Hơn nữa hiện tại nàng không rảnh chú ý đến hắn nên cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Sau khi biết mối quan hệ này, nhận thức của nàng với Đường Tam cũng xảy ra nhiều biến hoá vi diệu, ít nhất không phải là huynh muội, đồng thời cũng không thể coi hắn là trượng phu. Bởi vậy, khi hắn ở cách nàng không xa, nàng lại cố ý tránh mặt hắn, không biết đối mặt với hắn như thế nào.
Đối với chuyện này Đường Tam cũng không ngạc nhiên, hắn cũng không chủ động tới tìm Mỹ công tử. Chỉ cần có thể ở bên thủ hộ nàng, hắn một chút cũng không nóng nảy, thời gian sẽ chứng minh tất cả, loại chuyện như tình cảm này vẫn nên thuận theo tự nhiên thì tốt hơn. Hắn vốn nghĩ rằng, đợi đến khi ở kiếp này Mỹ công tử chính thức yêu mến mình thì mới từng bước nói cho nàng biết chuyện kiếp trước, ai ngờ tính toán không theo kịp biến hóa, vì không muốn nàng bi thương vì cái chết của Tu La, hắn không thể không nói trước cho nàng.

Việc đã đến nước này, vậy thì phải kiên nhẫn chờ đợi, cho Mỹ công tử thời gian để tiếp nhận.

Hai ngày thời gian thoáng cái đã qua, tin tức Mỹ công tử độ kiếp được giữ bí mật nghiêm ngặt, trên thực tế cũng chỉ có cha con bọn họ là thực sự biết rõ. Nếu theo lệ cũ đều phải tiến hành độ kiếp ở trong tổ địa của Khổng Tước Yêu tộc thì tất nhiên, trước tiên sẽ bị toàn tộc phát hiện, đến lúc đó có biến hoá gì không ai nói trước được. Cho nên Khổng Tước Đại Yêu Vương mới một mực lựa chọn

một nơi độ kiếp khác cho Mỹ công tử, hiển nhiên cách gia tộc càng xa càng tốt, tận khả năng để không quấy nhiễu đến nàng. Chỉ cần nàng có thể độ kiếp thành công, thành tựu Thần cấp thì việc phản đối nàng kế thừa trong tộc sẽ giảm xuống.
Sáng sớm đã có tiếng gõ cửa phòng Đường Tam vang lên.

Đường Tam chấm dứt minh tưởng, mở cửa phòng, nhìn thấy Mỹ công tử mặc váy trắng thanh tú động lòng người đứng ở trước mặt mình. Cả ngày hôm qua đều không nhìn thấy nàng, lúc này nhìn thấy dung nhan kia, lòng Đường Tam không khỏi khẽ run, bật thốt lên: "Ngươi thật đẹp!" Không biết có phải do tuổi tăng mà trổ mã hay không, bây giờ Mỹ công tử càng lúc càng giống nàng kiếp trước, chỉ là khí chất trên người hơi khác mà thôi.

Mỹ công tử mặt đỏ lên, "Phải chuẩn bị xuất phát rồi, ngươi chỉnh đốn một chút đi, lát nữa ta gọi ngươi."

"Được." Đường Tam gật gật đầu.

Mỹ công tử xoay người rời đi, Đường Tam rửa mặt xong, bữa sáng trực tiếp được đưa đến phòng. Sau bữa sáng, Mỹ công tử lại đến.

"Chúng ta lên đường thôi." Mỹ công tử nói với hắn.
"Ân." Đường Tam gật đầu.

Ngân quang toả ra dưới chân nàng, bao quanh thân thể hai người, trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ đã truyền tống rời đi.

Trong lâu đài của Khổng Tước Yêu tộc không có nửa điểm kinh động. Ở chỗ này có không gian chấn động là chuyện rất bình thường.

Không gian chấn động vặn vẹo, khi Mỹ công tử cùng Đường Tam

xuất hiện thì đang ở trong một góc nhỏ trong thành Gia Lý.

Khổng Tước Đại Yêu Vương mang áo choàng lớn màu đen và mũ trùm đã chờ ở đó.

"Chúng ta trực tiếp ra biển sao?" Khổng Tước Đại Yêu Vương hỏi Đường Tam.

Chương 617: Ra biển

Đường Tam nhẹ gật đầu nói: "Đúng vậy, ra biển thôi. Phiền ngài truyền tống chúng ta đến bờ biển Hoa Đông."

Khổng Tước Đại Yêu Vương có tu vi cường đại, khoảng cách truyền tống cũng xa hơn nên thuận tiện và ít tốn sức nhất.

Ngân quang bao trùm mang theo hai người bọn họ, truyền tống phát động.

Từ thành Gia Lý đến bờ biển Hoa Đông không quá xa, chỉ một lần truyền tống, Đường Tam và Mỹ công tử đã nghe được thanh âm của sóng biển.

Lúc này là sáng sớm, là thời điểm thuỷ triều xuống nên trên bờ cát lưu lại rất nhiều vỏ sò và sinh vật nhỏ, còn có mùi biển mặn mòi.

Cảm thụ được khí tức biển cả, Đường Tam lập tức cảm thấy sảng khoái. Vô Tận Lam Hải cực kỳ rộng lớn, nhìn qua gần như không thấy giới hạn. Nghe nói trong Vô Tận Lam Hải còn có các hải vực khác nhau, có Tinh Linh tộc sinh sống ở Sinh Mệnh Lục Hải, có Thánh Quang tộc sinh sống ở Thần Thánh Sơn Hải, ... Chỉ là các chủng tộc này đều quá mức nhỏ yếu so với hai tộc Yêu Tinh, hơn nữa còn không biết rõ vị trí cụ thể của bọn họ. Đối với việc ra biển, Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc vẫn luôn không có hứng thú gì, dù sao, trên Yêu Tinh Đại Lục mới tập trung nhiều tài nguyên nhất trên toàn bộ vị diện, cũng đủ để hai tộc tự cấp tự túc. Trước kia trong

Vô Tận Lam Hải mặc dù không có Hoàng Giả, nhưng Hải Yêu cường đại cũng không ít, cho nên bọn họ cũng không tuỳ tiện sờ đến.

Khổng Tước Đại Yêu Vương luôn quan sát Đường Tam, khi đến bờ biển thì hắn lập tức cảm nhận được khí chất của Đường Tam thay đổi, tựa hồ cả người đều sáng tỏ thông suốt vậy, cảm giác này không phải giả vờ, hiển nhiên là hắn có quan hệ mật thiết với biển rộng.

Mũi chân Đường Tam điểm nhẹ một cái trên mặt đất, người đã lơ lửng trên không, hắn nói với Mỹ công tử và Khổng Tước Đại Yêu Vương: "Hai vị mời theo ta." Nói rồi, hắn cứ như vậy phi hành, đi ra biển lớn.

Lúc này, vì không muốn Khổng Tước Đại Yêu Vương phát hiện thân phận Tu La của mình, Đường Tam cũng không sử dụng năng lực phi hành từ Bằng Long Biến. Hắn có thể phi hành là dựa vào khống chế trọng lực, đây là năng lực bổn mạng của Hoàng Kim Mãnh Mã tộc. Kim Mông Biến không chỉ kế thừa nó, mà còn tăng cường thật lớn, cho nên Đường Tam chỉ cần dùng phản lực trên mặt đất hoặc mặt biển là có thể tự nhiên phi hành.

Mỹ công tử cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương mở ra hai cánh Khổng Tước sau lưng và bay lên trời, đi theo sau Đường Tam.

Tay phải Đường Tam nhẹ ấn xuống trán mình, lập tức, một cỗ tinh thần ba động vô hình từ trên người hắn khuếch tán ra.

Một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện, khi Tinh Thần Lực của hắn khuếch tán ra ngoài thì sóng biển vốn mãnh liệt liền trở nên an tĩnh, giống như là nước hồ vậy, biển lặng không ngừng lan rộng ra ngoài, làm sóng biển trở nên phẳng lặng.

Cảnh tượng này Khổng Tước Đại Yêu Vương và Mỹ công tử tuyệt đối chưa bao giờ nghe tới, vì vậy không khỏi toát ra vẻ khiếp sợ.

Mỹ công tử có lòng tin với Đường Tam bởi vì hắn là Tu La, trên người Tu La có quá nhiều điểm thần kỳ, huống chi hắn nói với nàng kiếp trước hắn chính là Hải Thần, đối với cảnh tượng trước mắt, dù nàng có ngạc nhiên nhưng cũng nằm trong dự liệu.

Nhưng đây là lần đầu tiên Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn thấy năng lực có thể ảnh hưởng đến biển cả như vậy, rõ ràng không có năng lực gì phóng thích, chỉ là Tinh Thần Lực thôi, còn không phải Thần Thức đã ảnh hưởng lấy toàn bộ biển cả. Thần Thức của hắn có thể cảm ứng được dưới mặt biển các loài Hải tộc vốn đang tuần tra đều tự động ngừng lại, ngẩng đầu nhìn lên trên mặt biển.

Đường Tam khẽ nhắm mắt lại, cảm giác của hắn khác với cha con Mỹ công tử. Nương theo Tinh Thần Lực khuếch trương, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng Hải tộc đang đáp lại hắn, rất nhiều Hải tộc tuy rằng đều nhỏ yếu nhưng thời khắc này, Tinh Thần Lực của bọn chúng hội tụ thành một dòng nước lớn vây quanh Đường Tam, trong đó tràn đầy ngưỡng mộ và quyến luyến.
Đây là sự tôn kính với khí tức Hải Thần, cấp độ Thần Thức của Đường Tam tăng lên cũng có nghĩa là Tinh Thần Lực của hắn bị ảnh hưởng nhiều hơn, khí tức Hải Thần cũng cũng thêm rõ ràng.

Nếu như không phải bị vị diện áp chế, Đường Tam thật muốn tiến hành độ kiếp trên biển rộng, như vậy còn có thể giao phó cho hắn thực lực khá cường đại. Nhưng hắn cũng hiểu, đến lúc đó Vô Tận Lam Hải chưa chắc sẽ đứng ở bên mình, bọn chúng thần phục mình bởi vì khí tức Hải Thần trên người mình, nhưng khi mình và Vị Diện Chi Chủ xung đột, bọn chúng chỉ có thể cùng mình là kẻ địch, dù sao bọn chúng cũng thuộc về vị diện này. Cho nên trợ giúp người khác đột phá ở Vô Tận Lam Hải không có vấn đề, nhưng bản thân

mình lại không thích hợp đột phá ở chỗ này.
Tinh Thần Lực tiếp tục phóng ra ngoài, hắn tiếp tục cảm thụ được Tinh Thần Lực của Hải tộc tẩm bổ hắn, khí tức trên người Đường Tam cũng không ngừng khuếch trương ra phía ngoài. Khổng Tước Đại Yêu Vương thậm chí còn nhìn thấy trên người Đường Tam tản ra một vầng sáng màu xanh lam, vầng sáng này không ngừng lan ra ngoài, để hắn cảm thấy Đường Tam tựa hồ đã đồng hoá với vùng biển này.

Đây mới chỉ là một vị sứ giả Hải Thần đã có năng lực điều động biển cả như vậy, vậy bản thân Hải Thần cường đại đến trình độ nào?

Cùng với kinh hỉ, Khổng Tước Đại Yêu Vương trong lòng cũng không tránh khỏi có chút lo lắng. Trong mắt hắn, Hải Thần quá mức cường đại cũng không phải chuyện tốt, dù sao nếu Hải Thần đặc biệt mạnh mẽ thì có nghĩa là tương lai, thành Gia Lý sẽ ở thế yếu, trừ phi Mỹ công tử có thể thành tựu Hoàng Giả.
Nhưng ở thời điểm này, thành Gia Lý đứng trước áp lực cực lớn đến từ Tổ đình, hắn cũng chỉ có thể lựa chọn mượn lực từ Hải Thần. Thông qua lần độ kiếp này, hắn cũng muốn xem vị sứ giả Hải Thần này, hoặc nên nói là Hải Thần, nguyện ý giúp bọn họ như thế nào.

Đường Tam chung quy vẫn phi hành ở phía trước, dù không có cánh nhưng tốc độ phi hành của hắn không chậm chút nào, mượn trọng lực thôi động, nếu bộc phát trong nháy mắt ở một khoảng cách ngắn thì thậm chí còn nhanh hơn cả Bằng Long Biến. Bởi vì Bằng Long Biến còn phải đập cánh, mà điều khiển trọng lực thì chỉ cần trong nháy mắt. Đây cũng là biến hoá Kim Mông Biến mang lại cho hắn.

Rất nhanh, bọn họ đã rời xa bờ biển, xâm nhập vào phạm vi biển

rộng, qua đó càng cảm nhận được Vô Tận Lam Hải rất rộng lớn, khiến người ta trời sinh có cảm giác kính sợ.
Khổng Tước Đại Yêu Vương không hỏi, nhưng trong lòng luôn duy trì cảnh giác. Hắn cũng cần lo lắng nếu Hải Thần gây bất lợi cho bọn họ thì nên làm như thế nào. Nhưng lý trí lại nói cho hắn biết, Hải Thần căn bản không cần thiết phải làm như vậy.

"Chúng ta phải đi bao xa?" Khổng Tước Đại Yêu Vương rút cuộc vẫn không nhịn được mà hỏi Đường Tam.

Đường Tam nói: "Càng xa càng tốt. Khi Mỹ công tử độ kiếp động tĩnh sẽ lớn hơn một chút so với các Yêu tộc khác, nàng có nội tình thâm hậu, lại có hai huyết mạch, cách bờ biển quá gần sẽ bị thành Gia Lý cảm nhận được động tĩnh. Ta tính toán sẽ đi xa khoảng một trăm hải lý, như vậy dù có thể cảm nhận được động tĩnh thì cũng rất ít người dám đến xem xét."

Lần trước khi Trương Hạo Hiên độ kiếp cũng không đi xa như vậy, bởi vì Trương Hạo Hiên độ kiếp là loại bình thường nhất. Nhưng Mỹ công tử thì khác, nàng hiện tại đã có Thần Thức, bản thân lại có hai loại huyết mạch cấp một, thực lực cường đại, thiên phú trác tuyệt và còn được Thiên Cơ Linh tán thành. Thiên kiếp sẽ căn cứ theo tu vi của người độ kiếp mà điều chỉnh, mà lôi kiếp càng mạnh thì tẩy lễ càng tốt, một khi độ kiếp thành công thì tiềm năng trong tương lai sẽ càng lớn, đây cũng là nguyên nhân khiến Đường Tam nói với Mỹ công tử, khi nàng độ kiếp thì nên hấp thu nhiều lực lượng lôi kiếp một chút.
"Được." Khổng Tước Đại Yêu Vương gật đầu. Khoảng cách này vẫn nằm trong phạm vi khống chế của hắn, trừ phi gặp phải Hoàng Giả truy sát, nhưng dù vậy hắn vẫn nắm chắc có thể chạy thoát, huyết mạch Đại Yêu Vương đỉnh phong cũng không phải là nói đùa, lúc trước hắn cũng có lực đánh một trận với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Đường Tam tiếp tục phi hành về phía trước, thông qua Tinh Thần Lực cảm giác, hắn phát hiện càng đi ra biển rộng thì có thể cảm thụ được khí tức Hải tộc càng cường đại.

Chương 618: Hải đảo

Hải tộc nhỏ yếu cảm thụ được khí tức của hắn đều sẽ quỳ lạy, nhưng một số Hải tộc có thực lực khá mạnh thì sẽ nhanh chóng trốn ra xa.

Dù sao đây cũng không phải là Đấu La Đại Lục a! Sâu trong Vô Tận Lam Hải chắc chắn cũng có cường giả, mặc dù không thể so sánh với Yêu Tinh Đại Lục, nhưng số lượng cường giả hẳn cũng không ít.

Hai tay Đường Tam chậm rãi mở ra hai bên, khí tức huyết mạch cũng bắt đầu bắn ra ngoài, vì không muốn Mỹ công tử khi độ kiếp bị các cường giả trong Hải tộc ảnh hưởng, hắn dung hợp huyết mạch chi lực cùng Tinh Thần Lực của mình, tạo thành uy hiếp cực mạnh với mặt biển phía dưới.

Khí tức huyết mạch mà Khổng Tước Đại Yêu Vương từng cảm nhận được lại lần nữa xuất hiện, lần này còn có Tinh Thần Lực dung hợp ở bên trong. Lúc này trong cảm giác của hắn, Đường Tam giống như một mặt trời nhỏ không ngừng toả ra hơi thở nóng rực, nhưng nơi phi hành qua, mặt biển Vô Tận Lam Hải càng trở nên phẳng lặng, thậm chí hắn còn cảm thấy khi Đường Tam phóng thích khí tức của mình thì tựa hồ còn hấp thu gì đó trong biển để bổ sung tự thân.

Người trẻ tuổi này tuy rằng chưa phải Thần cấp nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương lại cảm nhận được rõ ràng so với rất nhiều cường giả Yêu Vương, hắn không hề thua kém. Khí huyết ba động như vậy ngay cả cấp độ Yêu Vương cũng không có, thật không biết huyết

mạch này đến tột cùng là cái gì.

Trăm hải lý tuy rằng không gần, nhưng cũng không tính là quá xa. Ở phía xa, Tinh Thần Lực của Đường Tam quét được một hòn đảo nhỏ ở phía trước. Ánh mắt sáng lên, hắn lập tức hơi điều chỉnh phương hướng, bay về phía đảo nhỏ.

Dù sao Mỹ công tử cùng Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không phải là Hải tộc, ở dưới mặt đất tương đối có lợi hơn khi độ kiếp. Nơi này đã xâm nhập biển rộng, nước biển xanh đậm và trong suốt, khi bọn họ đến gần hòn đảo thì nước biển dần nông hơn, cho đến khi bãi cát trắng xuất hiện trong tầm mắt bọn họ.

Đường Tam nói: "Độ kiếp ở trên đảo này đi, nơi này tương đối phù hợp."

Nhìn làn nước trong xanh xung quanh đảo nhỏ, Mỹ công tử không khỏi thốt lên: "Nơi này đẹp quá!"

Đường Tam cười nói: "Đúng vậy! Biển cả mỹ lệ có ở khắp mọi nơi, nếu ngươi thích về sau ta có thể thường xuyên mang ngươi ra biển. Biển cả mặc dù tổng thể là màu lam, nhưng màu lam cũng có chỗ khác nhau, cũng có thể là năm màu rực rỡ."

"Được." Mỹ công tử lên tiếng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương vốn lãnh đạm không khỏi có chút kinh ngạc. Hắn hiểu khá rõ tính cách của con gái mình, từ nhỏ Mỹ công tử có tính tình thanh lãnh, rất ít tiếp xúc với người khác, sau khi đến trường, nàng không có bất kỳ người bạn ở học viện Gia Lý. Trong ấn tượng của hắn, chỉ có khi ở cùng Tu La trước đây nàng mới tương đối tự nhiên. Vậy mà Đường Tam mời nàng ra biển du ngoạn, nàng cư nhiên lại đồng ý? Bọn họ chẳng lẽ đã sớm quen biết

sao?

Trong lòng mang theo nghi hoặc, hắn thậm chí còn có cảm giác sở dĩ bi thương trong lòng Mỹ công tử giảm đi tựa hồ có quan hệ với người trẻ tuổi trước mặt này.

Bất quá hắn không nói cái gì, Đường Tam mang đến cho hắn một cảm giác cường đại mà thần bí, nhất là huyết mạch cường đại giống như lò luyện kia, nó cơ hồ đã áp đảo tất cả huyết mạch cấp một mà hắn biết. Hơn nữa Đường Tam còn là sứ giả Hải Thần, nếu Mỹ công tử có thể duy trì quan hệ tốt đẹp với hắn thì tương lai khẳng định có lợi cho Khổng Tước Yêu tộc thống trị thành Gia Lý. Một khi thành Gia Lý có được một vị Hoàng Giả như vậy chống lưng thì Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng phải cân nhắc lại việc đến đây.

Chỉ cần hôm nay sứ giả Hải Thần có thể phụ trợ con gái độ kiếp thành công, hắn cơ bản cho rằng đối phương có thể tín nhiệm được. Bọn họ cùng nhau rơi xuống trên hải đảo. Trên đảo thực vật sinh trưởng rất tươi tốt, có thể nhìn thấy cây dừa ở khắp nơi, nhưng nơi này không hề có dấu vết của con người. Tuy vậy, vì thực vật sinh trưởng quá tươi tốt nên không có vẻ hoang vu. Nhất là nước bên bờ biển vô cùng trong khiến người ta có cảm giác đặc biệt thoải mái.

Đường Tam mang theo cha con Mỹ công tử đi đến dưới một gốc dừa, lúc này trời đã sáng tỏ, ánh mặt trời chiếu sáng hòn đảo, nhiệt độ cũng bắt đầu tăng nhanh.

"Mỹ công tử, bây giờ ngươi ở chỗ này minh tưởng một lát, để mình khôi phục trạng thái tốt nhất, sau đó chúng ta có thể bắt đầu." Vừa nói, Đường Tam rất tự nhiên cởi áo khoác của mình ra, trải lên một chỗ thoáng mát dưới gốc dừa, ra hiệu cho Mỹ công tử ngồi ở đó. Mỹ công tử nhìn hắn nhưng không nói gì, đi thẳng tới chỗ đó ngồi

xuống.
Đường Tam nói: "Khi cảm thấy mình đã điều chỉnh tốt và chuẩn bị độ kiếp thì không cần tận lực đi dẫn động. Ngươi chỉ cần không ngừng tu luyện, điều chỉnh khí huyết của mình ba động, để cho lực lượng bản thân không ngừng thăng hoa thì tự nhiên lôi kiếp sẽ đến. Với trạng thái tốt nhất của ngươi, lôi kiếp mặc dù sẽ mạnh hơn nhưng mang đến tẩy lễ triệt để và càng thích hợp với tu vi hiện tại của ngươi hơn."

"Được." Mỹ công tử đáp ứng một tiếng và ngồi xếp bằng trên áo khoác của Đường Tam, nhắm mắt minh tưởng.

Đường Tam liền đứng ở một bên, yên lặng thủ hộ, cảm thụ được năng lượng ba động trên người nàng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thì đi đến bờ cát, bắt đầu bố trí một vài thứ gì đó trên mặt đất. Đây là đồ hắn chuẩn bị trước, lúc cần thiết có thể giúp Mỹ công tử dẫn động lực lượng lôi kiếp. Đương nhiên, khi vạn bất đắc dĩ mới có thể sử dụng. Hắn là người từng trải, những lời Đường Tam nói với Mỹ công tử vừa rồi cũng là lời hắn muốn nói.
Trong quá trình tu luyện, lôi kiếp đương nhiên là một cánh cửa trọng yếu phải vượt qua, nhưng đồng thời cũng là một kỳ ngộ lớn. Vượt qua cửa ải này như thế nào có sự khác biệt rất lớn.

Tiềm năng trong cơ thể phàm nhân trên cơ bản đã sử dụng hết ở thời điểm Cửu giai đỉnh phong, mà quá trình độ kiếp không chỉ là lột xác, mà còn là tái tạo tiềm năng. Tiềm năng duy trì càng lớn thì tương lai tăng lên càng lớn. Có vị Hoàng Giả nào khi độ kiếp không phải trải qua lôi kiếp tẩy lễ cực mạnh đâu. Ở một số chủng tộc cường đại khi độ kiếp thậm chí không cho phép mượn bất kỳ ngoại lực nào, chính là vì để tộc nhân trong quá trình độ kiếp được tẩy lể càng tốt, cuối cùng có thể có được nội tình mạnh hơn.

Nhưng mà Mỹ công tử quá trọng yếu với Khổng Tước Yêu tộc, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không biết con gái sẽ phải đối mặt với lôi kiếp mạnh như thế nào, cho nên hắn vẫn cẩn thận bố trí một ít đồ, lúc cần thiết thà rằng con gái nhận lôi kiếp tẩy lễ kém một chút cũng muốn đảm bảo nàng độ kiếp thành công.
Đường Tam yên lặng thủ hộ bên người Mỹ công tử. Nương theo nàng minh tưởng, huyết mạch chi lực trong cơ thể bắt đầu tăng tốc vận chuyển.

Lúc trước không tiêu hao lớn khi phi hành nên rất nhanh nàng đã khôi phục trạng thái đỉnh phong, huyết mạch chi lực vận chuyển không ngừng, Tinh Thần Lực cũng theo đó mà nhanh chóng dao động. Khí tức bản thân cũng bắt đầu phóng ra ngoài, quang huy màu bạc lặng yên hiển hiện.

Trên trán, Khổng Tước kim quan đã hiện lên, đường vân kim quan rực rỡ đang lột xác sang màu bạch kim, khí tức của nàng cũng dần trở nên cường đại hơn.

Nếu nói Khổng Tước Yêu tộc có kim quan vương tử thì bây giờ, Mỹ công tử đang tiến đến trở thành vương tử chính thức.

"Không nên gấp gáp, ổn định tăng lên, thời gian có rất nhiều. Tinh thần khí phải hoàn toàn dung hợp, huyết mạch chi lực thấm vào bên trong tinh thần khí. Trong quá trình độ kiếp, Thần Thức lột xác còn quan trọng hơn thân thể lột xác."
Thanh âm trầm ổn của Đường Tam vang vọng trong tinh thần và bên tai Mỹ công tử khiến tâm tình có chút xao động vì sắp độ kiếp của nàng lần nữa khôi phục vững vàng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lúc này đã làm tốt công tác chuẩn bị thì nghe Đường Tam nói cũng không khỏi khoé miệng giật giật. So với

người phụ thân này quan sát thì hắn còn cẩn thận hơn, hắn rõ ràng không phải Thần cấp a! Vì sao lại biết rõ như vậy?

Khí tức trên người Mỹ công tử không ngừng tăng cường, quang huy màu bạc thậm chí khiến ánh sáng xung quanh người nàng bắt đầu vặn vẹo, khí tức mạnh mẽ được hoà trộn với một số năng lượng dao động đặc biệt.

Nàng đã được Thiên Cơ Linh tán thành, khi tu vi đạt tới trạng thái đỉnh phong dưới Thần cấp thì tự nhiên sẽ bị ảnh hưởng một chút bởi thiên cơ.

Chương 619: Chuẩn bị

Đường Tam yên lặng cảm thụ năng lượng biến hoá trên người Mỹ công tử, sắc mặt sau đó cũng trở nên nghiêm nghị hơn. Ý niệm chợt động, hắn dùng Thần Thức trực tiếp nói trong Tinh Thần Chi Hải của nàng: "Chờ lúc nữa khi độ kiếp, đừng sử dụng bất kỳ lực lượng nào của Thiên Cơ Linh. Lúc cần thiết thà rằng sử dụng kiếm ý Tu La Kiếm, từ đầu đến cuối không nên dùng Thiên Cơ Linh. Không thể để lực lượng Thiên Cơ Linh nhân lúc ngươi độ kiếp mà in sâu lạc ấn vào trong thần trí của ngươi. Tương lai, căn bản của ngươi là Tu La Kiếm, không phải nó. Hiểu ý của ta sao?"

Mỹ công tử lúc này đang trong trạng thái minh tưởng, không thể trực tiếp trả lời, nhưng Thần Thức chấn động rất nhỏ trong chốc lát có nghĩa là đồng ý.

Đường Tam thoáng thở phào nhẹ nhõm. Hiện tại hắn thấy nói cho Mỹ công tử thân phận của mình rất có lợi. Nếu đổi lại chỉ là Đường Tam, không có thân phận Tu La thì Đường Tam nói với nàng như vậy, chưa chắc nàng đã nghe.

Vì sao không để nàng dùng Thiên Cơ Linh đối kháng lôi kiếp? Chính là vì Đường Tam không muốn nàng liên quan quá nhiều đến thiên cơ. Thiên cơ là hư vô, nhưng rất khó thoát khỏi, một khi vận dụng hoặc mượn lực lượng thiên cơ thì rất dễ xảy ra các sự cố và rắc rối trong tương lai. Thiên cơ phản phệ ngay cả Thần Vương cũng không chịu nổi. Sai lầm kiếp trước hắn tuyệt không để phát sinh ở kiếp này.

Thần Khí như Thiên Cơ Linh, sau khi đã nhận chủ thì khi cùng chủ nhân độ kiếp, lạc ấn thực sự in sâu vào thân thể và Thần Thức của Mỹ công tử, như vậy vĩnh viễn sẽ không có khả năng thoát khỏi. Khi Mỹ công tử gặp nguy hiểm và rắc rối, lực lượng thiên cơ tự nhiên sẽ can thiệp vào đó, cho nên nàng đã bị thiên cơ buộc chặt trên chiến xa của mình, tương lai chỉ có thể thuận theo thiên cơ, nhưng nếu sử dụng quá độ thì phản phệ kinh khủng sẽ muốn mạng của nàng.

Tuy rằng có thể rất lâu sau chuyện này mới xảy ra, hơn nữa xác suất phát sinh không lớn, nhưng Đường Tam không cho xác suất này tồn tại, đây là tình huống duy nhất mà thân là Thần Vương như hắn cũng không thể khống chế được.

Quang huy màu bạc càng ngày càng cường thịnh, khí huyết chấn động trên người Mỹ công tử cũng trở nên mạnh hơn, bầu trời quang đãng cũng dần có chút biến hoá, hơi nước dâng lên trên cao, dần ngưng tụ thành hình.

Lúc này nàng đã tới một điểm giới hạn, ở điểm này nàng tuỳ thời đều phải đối mặt với lôi kiếp phủ xuống.

Đường Tam hơi nheo mắt lại, lùi xuống vài bước, duy trì một khoảng cách nhất định với Mỹ công tử. Vầng sáng màu bạc trên người nàng cũng bắt đầu trở nên càng ngày càng cường thịnh, huyết mạch chi lực cũng đang tiến đến cấp độ cao hơn. Âm thanh réo rắt vù vù bắt đầu xuất hiện trên người nàng, phía sau lưng nàng, một quang ảnh Khổng Tước màu bạc cực lớn lặng yên xuất hiện.

Khổng Tước Đại Yêu Vương sắc mặt nghiêm túc đứng cách đó không xa quan sát, hắn có thể cảm giác được huyết mạch ba động

trên người Mỹ công tử không ngừng dâng lên, giống như là không có điểm dừng. Không xung quanh cũng bắt đầu chấn động, bao quanh người nàng và trở nên vặn vẹo.

Chuyện này khác với trước đây hắn độ kiếp a! Khổng Tước Đại Yêu Vương lập tức cảm thấy sự khác biệt.

Năm đó khi hắn độ kiếp, không gian xung quanh là dần phá toái, xung quanh người hắn bắt đầu hình thành chân không, dó đó quá trình độ kiếp càng dễ dàng hơn. Một bộ phận lôi kiếp trong chân không sẽ mất đi, một bộ phận lực lượng lôi kiếp sẽ xuyên qua, kích thích thân thể hắn tiến hoá.

Mà lúc này biến hoá trên người Mỹ công tử lại giống như xuất hiện một tầng bình chướng quanh người nàng, hơn nữa theo khí tức bản thân nàng phát ra ngoài ngày càng mãnh liệt, không gian chi lực tựa hồ đã dung nhập thành một bộ phận của nàng, phần dư thừa thì rót vào trong quang ảnh Khổng Tước sau lưng khiến Khổng Tước màu bạc bắt đầu trở nên rõ ràng hơn và thể tích ngày càng lớn.
Quang ảnh này là do bản nguyên huyết mạch biến thành, đại biểu cho huyết mạch chi lực của bản thân. Trong quá trình chiến đấu, khi huyết mạch chi lực tăng lên đến mạnh nhất thì nó mới xuất hiện. Nhưng lúc này khi Mỹ công tử sắp đột phá thì nguyên tố không gian lại tự động vì nàng tăng lên bản nguyên huyết mạch, điều này có nghĩa là gì?

Có nghĩa là Mỹ công tử cảm ngộ nguyên tố không gian càng sâu, hơn nữa đã được nguyên tố không gian nhận thức.

Chẳng lẽ đây chính là chỗ tốt khi được Thiên Cơ Linh nhận thức sao? Nhưng đến giờ Mỹ công tử vẫn chưa phóng xuất Thiên Cơ Linh ra a!

Sắc trời dần dần trở nên tối hơn, mây đen trên không trung đang ngưng tụ ngày càng dày, nhưng vẫn chưa có lôi quang xuất hiện. Dù vậy lực áp vô hình này đã bắt đầu trở nên mạnh hơn.

Khá lắm, lôi kiếp này chỉ sợ rất không tầm thường a! Khổng Tước Đại Yêu Vương âm thầm khiếp sợ, sau đó cũng dần khẩn trương hơn.
Lôi kiếp mạnh hay yếu có liên quan mật thiết đến thiên phú của người độ kiếp, đều là Cửu giai đỉnh phong nhưng thiên phú khác nhau, nội tình khác nhau thì uy năng lôi kiếp là khác nhau một trời một vực.

Giờ khắc này, áp lực mà lôi kiếp mang đến đã khiến người thường khó thở rồi, vậy mà Khổng Tước màu bạc sau lưng Mỹ công tử càng trở nên sáng ngời, đôi cánh khổng lồ giãn ra, lông đuôi phía sau mở ra tạo thành bộ dạng Khổng Tước xoè đuôi, vô cùng đồ sộ và huyễn lệ.

Dù trước mặt là con gái của mình nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi sinh ra vài phần ghen tỵ. Nếu như lúc trước mình cũng độ kiếp như vậy thì có phải mình cũng có thể trở thành Hoàng Giả hay không? Trong quá trình Mỹ công tử độ kiếp, hắn thậm chí đã nhìn thấy cái bóng Hoàng Giả trong đó. Chỉ cần nàng độ kiếp thành công thì đã có được trụ cột Hoàng Giả rồi, huống chi, khí tức trên người nàng còn đang không ngừng được tăng cường. Cảm thụ của Mỹ công tử càng thêm sâu sắc, nàng có thể thấy được cảm giác của mình đang nhanh chóng mở rộng ra mọi hướng. Trong Tinh Thần Chi Hải của nàng, Thần Thức vốn đã ngưng tụ cũng đang không ngừng mở rộng, Tinh Thần Lực bắt đầu chậm rãi biến hoá. Ánh sáng màu đỏ sừng sững ở vị trí trung tâm, là hạch tâm chính thức của tất cả Thần Thức.

Mà huyết mạch của nàng chấn động liền được Tinh Thần Lực phủ

lên, đang không ngừng dung hợp vào phía trong và áp súc lại. Nàng chỉ cảm thấy tất cả lực lượng tựa hồ không phân biệt lẫn nhau, dù là Tinh Thần Lực hay huyết mạch chi lực ở thời khắc này đều dung hợp vào phía trong, tất cả đều đang ngưng tụ đến một điểm. Thân thể nàng giống như đang không ngừng thu nhỏ lại, không ngừng biến hoá trở lại thành em bé. Mặc dù chỉ là trong cảm giác nhưng sự thay đổi liên tục khiến cảm giác của nàng về toàn bộ thế giới đều đang biến hoá.
Mỗi nguyên tố không gian ở xung quanh nàng dường như đều rất sống động, trong cảm giác của nàng, nguyên tố không gian tựa như vệ binh thủ hộ nàng, hoặc như con dân của nàng, cam tâm tình nguyện thủ hộ xung quanh nàng, không ngừng ngưng tụ về phía nàng, trở thành một bộ phận của nàng. Bọn nó thậm chí còn đang hoan hô bởi vì được khí tức Mỹ công tử ảnh hưởng, bọn nó cũng không ngừng tiến hoá.

Cảm giác này thật sự quá mỹ diệu, khiến Mỹ công tử vốn có chút khẩn trương đang dần được giải toả, nàng đã hoàn toàn đắm chìm vào trong quá trình thăng hoa rồi.

Nàng dường như đã mơ hồ chứng kiến mình đứng ở đỉnh phong vị diện này, càng mơ hồ nhìn thấy một ít hình ảnh đặc thù.

Là khí tức Thiên Cơ Linh, nương theo khí tức của nàng tăng lên, Thiên Cơ Linh tự nhiên mà bắt đầu chảy xuôi trong ý thức của nàng và bắt đầu cùng nàng dung hợp.
Nhưng đúng lúc này, Mỹ công tử nhớ tới lời dặn dò của Đường Tam, trong Tinh Thần Chi Hải một đạo hồng quang nở rộ, cưỡng ép đem Thiên Cơ Linh chuẩn bị dung nhập vào ngăn cản ở bên ngoài, không cho nó tiến vào bên trong phạm vi Thần Thức.

Thiên Cơ Linh rõ ràng không cam lòng, thậm chí còn truyền đến tâm tình uỷ khuất, đấu tranh để được đi vào.

Nhưng lúc này Mỹ công tử không có mềm lòng, dù bây giờ nàng chưa thể thừa nhận Đường Tam chính là trượng phu kiếp trước của nàng, nhưng ở cùng Đường Tam hay quá trình chiến đấu với Tu La đều khiến nàng tuyệt đối tín nhiệm nam nhân này. Cho nên, dù Thiên Cơ Linh muốn vào Tinh Thần Chi Hải của nàng như thế nào cũng bị nàng tàn nhẫn ngăn ở bên ngoài.

(Lời editor: Cảm thấy Thiên Cơ Linh thật tội nghiệp!)

Chương 620: Lục hợp bát hoang kim sát kiếp

Xét về phẩm chất Thần Khí, Thánh Diễm Đao không thể so sánh với Thiên Cơ Linh, cũng không cách nào ngăn cản lực lượng của nó. Nhưng có Tu La Kiếm toạ trấn trung tâm, đừng nói một Thiên Cơ Linh, ngay cả mười Thiên Cơ Linh ở đây, nếu không được nó cho phép cũng không thể tiến vào.

Thời gian dần trôi qua, cảm ứng của Mỹ công tử với ánh sáng đỏ càng mạnh mẽ hơn. Đó là một thanh trường kiếm, bản thân không có màu đỏ và tản ra hào quang màu đỏ. Thanh kiếm không mang theo khí tức cường đại, nhưng lại lạnh như băng. Cũng không phải là loại lãnh khốc, mà là sự lạnh lùng khi thẩm phán chính nghĩa, không chỗ nào cố kỵ.

Tu La Kiếm, cũng là Thẩm Phán Chi Kiếm, chính là thanh kiếm chấp pháp ở Thần giới.

Trong quá trình đột phá thành Thần, thông qua quan hệ được tăng cường giữa Thánh Diễm Đao và Tu La Kiếm, lần đầu tiên Mỹ công tử chính thức cảm nhận được kiếm ý đó chấn động.

Dù kiếm ý lạnh như băng, nhưng khi Thần Thức của nàng vờn quanh nó thì Mỹ công tử có thể cảm thụ rõ ràng sự thân thiết lách ra từ bên trong. Nó có vẻ ngoài lạnh lùng, nhưng lại hoàn toàn nhận thức nàng.

Bị Thần Thức của nàng kích thích, cũng như bị ảnh hưởng từ quá trình Mỹ công tử thăng hoa, đạo hồng quang này được tăng cường một cách vô tri vô giác, màu đỏ ngày càng sáng.

Thiên Cơ Linh vẫn muốn xông vào như trước, nhưng chỉ chạm vào một chút ánh sáng đỏ thì lập tức bị bắn ra như bị điện giật.

Quang ảnh Khổng Tước màu bạc sau lưng Mỹ công tử lúc này đã hoàn toàn rõ ràng, mỗi linh nhãn trên lông đuôi đều tản ra quang huy màu bạc sáng chói. Ánh sáng rực rỡ thật lộng lẫy dưới bầu trời đầy u tối.

Mà khiến Khổng Tước Đại Yêu Vương ngạc nhiên là, đôi mắt Khổng Tước màu bạc đang thay đổi, đôi mắt vốn loé lên ngân quang vậy mà đang chuyển sang màu đỏ. Nhưng đó không phải màu đỏ tà ác, mà là hào quang màu đỏ uy nghiêm. Cho dù với tu vi của Khổng Tước Đại Yêu Vương, khi nhìn thấy hào quang màu đỏ này cũng cảm nhận được Thần Thức của mình bị kích thích mạnh mẽ, có cảm giác đau đớn mãnh liệt.

Khổng Tước Đại Yêu Vương quay đầu nhìn về phía Đường Tam, Đường Tam nhẹ gật đầu với hắn, tựa hồ là biết vì sao hắn kinh ngạc. Đường Tam trầm giọng nói: "Không có vấn đề gì. Trên người nàng có một Thần Khí đặc biệt cường đại, đây là khí tức Thần Khí đang cùng khí tức của nàng dung hợp, điều này chỉ tốt cho nàng. Nó cũng có thể giúp nàng sử dụng tốt hơn sức mạnh của Thần Khí này."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhíu mày, Thần Khí bổn mạng sao? Ở thời điểm độ kiếp có thể dung hợp với Thần Khí bổn mạng là chuyện rất tốt và quan trọng, nhưng màu đỏ này tựa hồ không phải Thần Khí trấn tộc Thiên Cơ Linh a!

Ngay lúc này một linh cảm chợt loé lên trong đầu hắn, hắn nhanh chóng nhớ lại đạo kiếm quang màu đỏ lúc trước Mỹ công tử dùng để trảm Mông Đặc Đặc, chẳng lẽ là nó? Nhưng nó rốt cuộc là Thần Khí gì?

Khổng Tước Đại Yêu Vương mơ hồ nhớ lại lúc trước, khi kiếm quang màu đỏ mạnh mẽ bốc lên trên bầu trời, mang theo tràn đầy uy áp, mang theo thẩm phán chính nghĩa, chém Ma khí thành hai, thậm chí ở trước khí tức của nó, oán linh cũng không thể trỗi dậy.

Không hề nghi ngờ, đây là một kiện Thần Khí phi thường cường đại, nhưng với tư cách là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc đời kế tiếp, Thần Khí bổn mạng của nàng hẳn là Thiên Cơ Linh mới đúng!

Hắn vừa định nói gì đó thì bầu trời âm u đột nhiên biến đổi, khiến Đường Tam và Khổng Tước Đại Yêu Vương đồng thời ngẩng đầu lên.

Mây đen vốn âm u lúc này đột nhiên biến sắc, bởi vì điện quang màu vàng đang lấp ló giữa mây đen.

Mảng mây đen cực lớn này bao trùm trong phạm vi mười dặm, so với lúc trước khi Trương Hạo Hiên độ kiếp thì phạm vi lớn hơn không chỉ mười lần.
Mà trong mảng mây đen cực lớn này, các tia chớp màu vàng đang liên tục loé lên, tiếng sấm nổ vang cũng bắt đầu vang lên trong vân kiếp. Lôi kiếp rốt cuộc đã tới rồi.

"Đây ... đây là lôi kiếp gì?" Nhìn từng tia chớp vàng trên bầu trời, Khổng Tước Đại Yêu Vương lập tức có cảm giác run sợ. Dù hắn có tu vi Đại Yêu Vương đỉnh phong cũng sinh ra cảm giác sợ hãi.

Sắc mặt Đường Tam cũng trở nên ngưng trọng, tuy rằng trước đó

hắn đã dự đoán Mỹ công tử độ kiếp không hề dễ dàng, nhưng không ngờ tới lôi kiếp lại hung mãnh như thế.

Khổng Tước Đại Yêu Vương không biết loại lôi kiếp này, nhưng thân từng là Thần Vương như hắn sao lại không biết đây.

"Đây là Lục hợp bát hoang kim sát kiếp." Đường Tam hít sâu một hơi.

Nếu như nói lôi kiếp có đẳng cấp thì đại khái có thể phân thành chín cấp độ. Lôi kiếp bình thường nếu có uy năng là 1 thì lôi kiếp cấp hai có uy năng là 4. Sau đó, nó được nâng lên theo bình phương cấp độ. Lôi kiếp cấp ba có uy năng là 9, cấp bốn là 16, cấp năm là 25, cấp sáu là 36, đến lôi kiếp cấp sáu thì uy năng gấp 36 lần lôi kiếp cấp một.
Lần trước khi Trương Hạo Hiên độ kiếp, bởi vì bản thân huyết mạch chi lực tương đối mạnh nên lôi kiếp ước chừng là khoảng cấp hai.

Mà lôi kiếp lúc này Mỹ công tử phải đối mặt có tên là Lục hợp bát hoang kim sát kiếp, điều này có nghĩa là gì? Chính là lôi kiếp cấp tám, nói cách khác, uy năng của nó gấp lôi kiếp cấp một 64 lần.

Hơn nữa, 64 lần này không đơn giản là 64 lần bình thường, mà trong đó còn kèm theo biến chất rất kinh khủng, chính là một trong những lôi kiếp cường đại nhất, tuyệt đối có uy năng hủy thiên diệt địa.

Nói một cách đơn giản, khi độ kiếp nếu đối mặt với lôi kiếp cấp sáu thì chỉ cần có thể sống sót là đã có tư thế Hoàng Giả rồi. Cấp tám này ...

Đường Tam hoài nghi, trên vị diện này chỉ sợ là lần đầu tiên xuất

hiện lôi kiếp kiểu này, sao lại có thể mạnh như vậy?
Trong lúc đang khiếp sợ, Đường Tam dần hiểu được lý do là gì, hẳn là có quan hệ đến mình.

Hắn là một người ngoại lai luôn bị vị diện bài xích, chỉ là hắn không ngừng dùng các phương thức che giấu. Mà Mỹ công tử lại ở cùng hắn trong một thời gian khá dài, trên người tự nhiên cũng sẽ có một ít khí tức của hắn. Quan trọng hơn là, hắn đã kết nối liên hệ giữa nàng với Tu La Kiếm. Siêu Thần Khí không được vị diện cho phép tồn tại, nhưng dù sao đã có một đạo kiếm ý Tu La Kiếm ở chỗ này, cho nên từ ý nào đó Mỹ công tử đã bị vị diện phán đoán là người ngoại lai, vì vậy mới có lôi kiếp khủng bố như vậy xuất hiện.

Lúc này vân kiếp còn đang không ngừng mở rộng, cho dù ở thành Gia Lý chỉ sợ cũng có thể nhìn thấy vân kiếp khủng bố được kim quang bao phủ rồi.
Thời điểm này không cần lo lắng có người tới gây sự, bởi vì không có ai dám đến gần lôi kiếp như vậy. Cho dù cường giả cấp độ Hoàng Giả cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra khi đối mặt với nó.

"Làm sao bây giờ? Có thể mời Hải Thần đại nhân hỗ trợ hay không?" Khổng Tước Đại Yêu Vương vội vàng nói. Tuy rằng hắn không biết Lục hợp bát hoang kim sát kiếp là cái gì, nhưng rất rõ ràng rằng thứ này tuyệt đối có uy năng huỷ diệt.

Đường Tam thở sâu, nói: "Đừng hoảng sợ. Lục hợp bát hoang kim sát kiếp tuy rằng khủng bố, nhưng nếu là lôi kiếp thì chắc chắn sẽ có cơ hội sống sót. Binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn!"

"Tiểu Mỹ, lôi kiếp lập tức hàng lâm, so với tưởng tượng còn cường đại hơn. Nhưng dù lôi kiếp mạnh như thế nào, ngươi đều phải giữ vững bản tâm, bản tâm không thể bị dao động."

Mỹ công tử nhẹ gật đầu, Khổng Tước màu bạc sau lưng chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt màu đỏ càng trở nên uy nghiêm hơn, nhưng không có nửa điểm khiếp sợ.

"Bùm!" Một tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ mặt biển nổi lên sóng lớn.

Ánh mắt Đường Tam lạnh thấu xương, trầm giọng nói: "Đến rồi!"

Trong một cái chớp mắt, một đạo kim quang cắt ngang bầu trời, chiếu sáng mặt biển phía dưới, cơ hồ ngay tức thì đã đến đỉnh đầu Mỹ công tử.

Chương 621: Mỹ công tử độ kiếp

Từng tầng ánh sáng bạc vặn vẹo, vô số không gian dao động đột nhiên xuất hiện, giống như vô số cánh cửa không gian được mở ra trên đỉnh đầu Mỹ công tử. Sau khi kim quang xuyên qua, một lượng lớn điểm sáng vàng đột nhiên tràn ra bên ngoài hòn đảo. Những nơi nó đi qua, nước biển đều có màu vàng.

Mảng lớn nước biển lặng lẽ biến mất, vì vậy mực nước biển xung quanh hòn đảo giảm xuống mấy phần.

Thân thể Mỹ công tử run rẩy kịch liệt, trên thân Khổng Tước màu bạc phía sau có từng đạo điện quang vàng lấp loé, nó đang giãy giụa trong đau đớn.

Thanh âm Đường Tam vang lên, "Lục hợp bát hoang kim sát kiếp có lực xuyên thấu siêu cường, ngươi dùng Bạch Hổ Biến hộ thể bên trong, dùng Khổng Tước Biến Đấu Chuyển Tinh Di hoá giải nó."

Mặc dù mới chỉ là một đạo lôi kiếp màu vàng đã khiến Khổng Tước Đại Yêu Vương kinh hồn khiếp vía, hắn thậm chí cảm thấy nếu năm đó mình gặp phải lôi kiếp như vậy thì chỉ sợ vừa rồi đã bị trọng thương.

"Ầm ầm!" Trên bầu trời lại vang lên tiếng oanh minh kịch liệt. Ngay sau đó, một đạo lôi đình màu vàng còn lớn hơn trước từ trên trời giáng xuống.

Trước người Mỹ công tử, hư ảnh Bạch Hổ nổi lên, tròng mắt màu xanh lam nhìn lên không trung, ngửa mặt lên trời gào thét.

Kim quang rơi xuống, tầng tầng lớp lớp không gian lại xuất hiện, kim quang kinh khủng lại lần nữa bị truyền tống ra ngoài, nhưng Khổng Tước màu bạc sau lưng Mỹ công tử lại run rẩy toàn thân, điện mang màu vàng càng thêm cuồng bạo đến mức có một ít vụn ngân quang bắn ra từ trên người nó.

Phải biết rằng, độ kiếp lúc này mới bắt đầu!

Quang ảnh Bạch Hổ nhảy người lên, dung nhập vào trong người Mỹ công tử, điện mang trên thân Khổng Tước màu bạc lập tức giảm xuống một nửa.

Mỹ công tử lúc này có cảm thụ sâu sắc nhất, khi lôi đình màu vàng thứ nhất hạ xuống, nàng chỉ cảm thấy linh hồn mình dường như bị xuyên thấu, toàn thân trong nháy mắt bị điện giật, khí huyết chi lực trước đó dâng trào trước đó cơ hồ đã thông thuận, dường như xông phá mọi chướng ngại vật, toàn bộ thân thể tuỳ thời đều sôi trào lên.

Khi đạo lôi đình thứ hai hạ xuống, nàng không cảm giác được thống khổ mà cảm thấy toàn thân mình tựa hồ trở nên thông thấu, vô số điện quang màu vàng xuyên thẳng qua cơ thể mình. Mặc dù huyết mạch chi lực đã hấp thu phần lực lượng này nhiều nhất có thể nhưng nó thật sự quá bá đạo, trước mặt nó, nguyên tố không gian đang không ngừng biến mất.

Hai đạo lôi đình đi qua, phần lớn Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải của nàng đã bị kích thích dâng lên, kim quang gợn sóng, hoá thành Thần Thức dung hợp vào bên trong.

"Ầm ầm!" Bầu trời lần nữa sáng tỏ, lần này, có ba đạo lôi đình giáng

xuống, trong nháy mắt đã đến.

Khổng Tước màu bạc bỗng mở ra hai cánh, đột nhiên bay lên, trên trán, vương miện màu bạch kim tách ra hào quang rực rỡ.

Vô số lực lượng không gian hoá thành các điểm tinh mang ngưng tụ, khi lôi đình như thiểm điện rơi xuống thì bị nó chặn lại, điện mang màu vàng lập tức xuyên thẳng qua các điểm tinh mang, đến mức tinh mang lần lượt mờ đi, lôi đình màu vàng lại lần nữa rơi vào Khổng Tước màu bạc.

Thân hình Khổng Tước màu bạc nhanh chóng mờ đi, một lượng lớn điện mang tung hoành ngang dọc, chèn ép nó từ trên trời trực tiếp rơi xuống mặt đất.

Gương mặt xinh đẹp của Mỹ công tử lần đầu tiên toát ra vẻ thống khổ, nhưng ngay sau đó, sát khí từ trên người nàng bắn ra, không ngừng thôn phệ uy năng do điện mang màu vàng mang lại. Bạch Hổ Biến!

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng có danh xưng Thông Thiên Triệt Địa, bởi vì hắn có năng lực toàn diện, công phòng nhất thể. Lực phòng ngự của hắn vượt xa Khổng Tước Biến, ngay lúc này, nó thay thế Khổng Tước Biến chống đỡ lực lượng lôi đình còn lại. Mà Khổng Tước Biến bằng vào Đấu Chuyển Tinh Di đã hoá giải phần lớn công kích.

Thân thể Mỹ công tử lần nữa xuất hiện thuế biến, nàng chỉ cảm thấy khí huyết, kinh mạch, xương cốt toàn thân dưới điện mang rèn luyện mà nhiều thêm một tầng màu vàng nhạt. Tinh Thần Lực càng được chuyển hoá nhiều hơn, Thần Thức tăng lên!
Mà nương theo huyết mạch chi lực và Thần Thức thay đổi, Khổng Tước màu bạc cũng khôi phục lại, thậm chí trên thân còn mang theo một chút quang mang màu vàng.

Trong quá trình độ kiếp, thực lực của người độ kiếp đang tiến hoá đến Thần cấp, thực chất là không ngừng tăng lên và rèn luyện thân thể. Trong quá trình này phải liên tục tiếp nhận lôi kiếp tẩy lễ, nếu như chịu đựng được thì sẽ độ kiếp thành công. Nếu không chịu được thì sẽ tan thành tro bụi. Nó phụ thuộc vào việc tu vi tăng lên có thể theo kịp uy năng của lôi kiếp hay không.

Trải qua ba lần lôi kiếp, Mỹ công tử được tính là tiếp nhận khá tốt. Nhưng lôi kiếp có tất cả bao nhiêu lần thì Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không biết, hắn thậm chí không biết mình nên phát động đồ vật đã chuẩn bị khi nào.
Đường Tam đứng cách Mỹ công tử không xa, một chút khí tức của Lục hợp bát hoang kim sát kiếp sẽ rơi trên người hắn, cũng sinh ra chút ảnh hưởng đến hắn. Hắn cũng yên lặng hấp thu một chút lực lượng của kim sát kiếp, chia sẻ gánh nặng với Mỹ công tử.

Lúc này hắn hết sức cẩn thận, không thể chia quá nhiều, để không ảnh hưởng đến hiệu quả Mỹ công tử độ kiếp.

Nhưng Đường Tam lại phát hiện ra rằng, Kim Mông Biến tựa hồ vô cùng có hứng thú với lực lượng lôi đình từ kim sát kiếp. Năng lượng kim sát kiếp tán loạn trong không khí đều được Kim Mông Biến hấp thu, sau đó nó bắt đầu trở nên sinh động hơn.

Nhưng Đường Tam không dám để nó hấp thu quá nhiều, nguy hiểm lớn nhất là bị lôi kiếp này ảnh hưởng, chính hắn sẽ dẫn động lôi kiếp đến. Lôi kiếp của hắn chỉ sợ sẽ càng khủng khiếp hơn, nếu nó tới thì hắn, Mỹ công tử và Khổng Tước Đại Yêu Vương nhất định hài cốt cũng không còn.
Sau ba đợt lôi kiếp, kiếp vân trên bầu trời hơi dịu đi một chút. Nhưng ánh mắt Đường Tam lại trở nên càng ngưng trọng.

Lục hợp bát hoang kim sát kiếp là lôi kiếp cấp tám, tất cả có 48 lần, mà uy năng càng ngày càng mạnh. Vừa rồi mới chỉ có ba lần, mặc dù lần thứ ba có ba đạo lôi đình, nhưng chỉnh thể chỉ tính là một thôi. Bởi vậy, phía sau còn 45 lần nữa, tất cả mới chỉ vừa bắt đầu.

Uy năng kinh khủng này, đổi lại là Yêu Quái Tộc bình thường độ kiếp, chỉ sợ đã chấm dứt quá trình độ kiếp của nó mà vẫn còn dư lực.

Trong tình cảnh Mỹ công tử vẫn có thể chịu đựng được, Đường Tam sẽ không mạo muội ra tay. Lục hợp bát hoang kim sát kiếp mặc dù khủng bố, có nguy hiểm đến sinh mệnh, nhưng đồng thời lôi kiếp càng mạnh thì mang tới chỗ tốt càng lớn, thuế biến cũng càng triệt để hơn. Dưới tình huống này, tiềm năng của Mỹ công tử sẽ được kích phát đến trình độ lớn nhất.
Mặc dù là lôi kiếp cấp tám, nhưng trong đó cũng có một đường sinh cơ. Cái này khác với lôi kiếp cấp cuối cùng thập tử vô sinh, chỉ có thể nói là cửu tử nhất sinh.

Vì tương lai của Mỹ công tử, mặc dù Đường Tam sẽ chăm sóc nàng thật tốt, nhưng cũng muốn mượn thiên kiếp lần này kích phát tiềm năng của nàng đến mức lớn nhất. Một khi độ kiếp thành công, nàng sẽ không phải là một vị Thần bình thường. Mặc dù không thể một bước bước vào cấp độ Đại Yêu Vương, nhưng có khả năng sẽ thành tựu Yêu Vương đỉnh phong.

Vì vậy dù độ kiếp khó khăn nhưng Đường Tam không hề hoảng, đây là con dao hai lưỡi, tùy thời biến hoá là được.

"Ầm ầm!" Tiếng nổ lại vang lên.

Ba đạo kim quang vẫn giáng xuống như trước, nhưng khác biệt là, khi chúng hạ xuống thì đạo này nhanh hơn đạo kia, đến mức khi lôi

đình phía sau đuổi kịp phía trước, chúng đã hoà thành một đạo ở giữa không trung, nhanh chóng đánh xuống.
Khổng Tước màu bạc lên không, Đấu Chuyển Tinh Di tái hiện, nhưng lần này, khi lôi đình xuyên qua, một ít tinh quang đã lần lượt nổ tung. Lấy Mỹ công tử là trung tâm, mảng lớn thực vật trên đảo nhỏ cơ hồ trong nháy mắt đã hoá thành bột mịn. Mà toàn thân Khổng Tước màu bạc bị điện quang vây quanh, trực tiếp bị đánh rơi xuống đất, suýt nữa bị đánh tan.

Thân thể Mỹ công tử run lên, ở miệng và mũi có tơ máu tràn ra, cũng là lần đầu tiên có lôi đình màu vàng vây quanh người nàng. Quần áo trên người nàng hiển nhiên là bảo vật, không ngừng giúp nàng loại bỏ sức mạnh lôi đình. Nhưng dù vậy, trông nàng vẫn rất đau đớn, thân thể run rẩy kịch liệt.

Chương 622: Thánh Diễm Đao xuất hiện

"Ầm ầm!" Không có thời gian thở dốc, lại một đạo lôi đình ba hợp một từ trên trời giáng xuống.

"Thần Thức!" Đường Tam trầm giọng quát.

Ngay sau đó một đạo hồng quang từ trên đầu Mỹ công tử bay lên trời, trên không trung hoá thành hình đao, chém về phía lôi đình màu vàng từ trên trời giáng xuống.

Lôi đình bay tán loạn, đao mang màu đỏ dường như được lôi đình tẩy lễ, biến thành một màu vàng đỏ rực rỡ, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc.

Mỹ công tử kêu lên một tiếng và đao mang trở lại, chính là Thần Khí Thánh Diễm Đao.

Thánh Diễm Đao là Thần Khí hiếm có có thể dung nhập vào trong Thần Thức, là một bộ phận của Thần Thức. Trong quá trình độ kiếp, mượn lực lượng lôi kiếp, nó cũng có thể hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể Mỹ công tử.

Thánh Diễm Đao đồng thời cũng là cầu nối câu thông với Tu La Kiếm, hỗ trợ sự tồn tại của Tu La Kiếm. Lúc này nó được lấy ra để một mình ứng phó với lôi kiếp, dùng Thần Thức trảm lôi kiếp, lây nhiễm một tia khí tức của Tu La Kiếm, đúng là có hiệu quả vô cùng tốt.

Nhìn thấy một màn này, Khổng Tước Đại Yêu Vương sáng mắt lên. Thần Khí tốt!

Năm trong 48 lượt lôi đình đã qua, bản thân Mỹ công tử đang nhanh chóng tiến hoá, có thể nhìn thấy trên Khổng Tước kim quan màu bạch kim bắt đầu xuất hiện một ít hoa văn tinh tế, khí tức trên người cũng phát sinh thay đổi hoàn toàn.

"Ầm ầm!" Bốn đạo lôi đình màu vàng đồng thời xuất hiện và bất ngờ rơi xuống.

Được Thánh Diễm Đao tranh thủ thời gian trước đó, Khổng Tước màu bạc đã khôi phục lại và bay lên. Tinh quang do Đấu Chuyển Tinh Di mang lại rõ ràng sáng hơn trước. Tuy rằng vẫn bị đánh xuống nhưng từ cảm ứng có thể thấy nó giải quyết thoải mái hơn một chút.

Đây là hiệu quả khi tu vi của Mỹ công tử tiến hoá, tu vi tăng lên tự nhiên sẽ khiến nàng đối phó với lôi kiếp dễ dàng hơn.

Lần này, điện quang vẫn rơi xuống như trước nhưng thương thế của Mỹ công tử không có tăng thêm.

Sau khi liên tục chống đỡ lôi kiếp, hiện tại nàng cũng đã có một ít kinh nghiệm, điều chỉnh năng lực bản thân và chính diện nghênh đón lôi kiếp đến. Đây chính là nội tình, là biểu hiện của thực lực.

Vân kiếp trên bầu trời có kim quang lượn lờ, nhất thời lâm vào yên tĩnh nhưng với kinh nghiệm trước đó có thể thấy, uy năng của lôi kiếp tiếp theo sẽ lớn hơn.

Mỹ công tử mở hai mắt ra, trong đôi mắt đẹp mơ hồ có một vòng

màu vàng hiện lên, nàng quay đầu nhìn về phía Đường Tam, hiện tại nàng đã hiểu vì sao Đường Tam lại nói nàng nên hấp thu lực lượng lôi đình rồi. Chỉ khi chính thức độ kiếp, nàng mới cảm thụ được huyền bí trong đó.

Lôi đình tuy rằng khủng bố mà cường hãn, nhưng khi bọn nó dung hợp với cơ thể mình thì lợi ích rất rõ ràng, đó là cảm giác lột xác hoàn toàn. Nó khiến Tinh Thần Lực cùng thân thể hoàn toàn dung hợp, hơn nữa còn được thăng hoa. Bị lôi đình kích thích, thân thể nàng liên tục biến hoá, nhưng điều kiện tiên quyết là, thân thể nàng có thể chịu đựng được lôi đình liên tiếp công kích.

Đường Tam hướng nàng gật gật đầu, "Toàn lực ứng phó, tất cả đều có ta."

Hai tay Mỹ công tử nhẹ nhàng ấn trên mặt đất, đã phóng người lên, hai tay đan ở trước ngực, ngân quang xung quanh cơ thể lập loè, rất nhiều không gian chi lực được Thần Thức đang lột xác dẫn động mà hội tụ về phía nàng.

Lôi kiếp phía sau sẽ còn mạnh hơn nữa, nàng không biết còn có bao nhiêu, nhưng thời khắc này, trong mắt nàng toát ra sự kiêu ngạo, nàng muốn chống đỡ lôi kiếp bằng thực lực của bản thân, mà không phải dựa vào Đường Tam.

"Ầm ầm!" Bầu trời lần nữa truyền đến tiếng nổ đinh tai nhức óc, vân kiếp dường như lại mở rộng hơn một ít, cũng mang đến điện mang càng thêm cuồng bạo.

Từng luồng lôi đình chi lực kinh khủng hội tụ trên không trung, sau đó sáu đạo điện mang cơ hồ là đồng thời lập loè, trong nháy mắt tiếp theo, một đạo lôi đình sáng chói xuất hiện.
Mỹ công tử hừ lạnh một tiếng, hai tay kết ấn dẫn động về phía

trước, cùng lúc đó, chân đạp Huyền Hoàng, ở dưới lôi đình mà nhẹ nhàng nhảy múa.

Xung quanh thân thể nàng, không gian chi lực đột nhiên di chuyển theo một nhịp điệu đặc biệt theo vũ điệu, từng vòng tròn ánh sáng bạc biến thành những gợn sóng nở rộ xung quanh cơ thể nàng.

Đường Tam có thể cảm nhận rõ ràng xung quanh người Mỹ công tử tạo thành một trường không gian, trong đó có không gian chấn động khó lường.

Lôi đình sáu hợp một cường đại chạm vào đó liền lập tức biến mất. Có thể thấy rằng, tầng tầng lớp lớp ánh sáng màu bạc mở rộng ra bên ngoài, trong đó còn có vệt tia chớp vàng. Trong khoảnh khắc này, không gian chi lực đúng là đã chia lôi đình thành trăm ngàn phần, sau đó dần khuếch tán ra.
Hay cho một cái Thiên Cơ Vũ! Đường Tam trong lòng tán thưởng, thân hình lập loè, lùi đến một chỗ phía xa.

Giờ khắc này, hòn đảo nhỏ chính là sân khấu của một mình Mỹ công tử. Mỗi bước di chuyển của nàng dường như đều ẩn chứa thiên địa lý chí và ưu mỹ như vậy, mỗi bước đi, mỗi ánh mắt dường như đều kéo theo mọi biến động không gian giữa trời đất. Sau khi lôi đình được giải quyết, từng vòng vầng sáng màu bạc không những không suy yếu mà ngược lại, còn trở nên sáng chói hơn, dẫn dắt càng nhiều không gian chi lực hội tụ về phía nàng.

Không hề nghi ngờ, đây là Tinh Thần Lực của nàng có sự lý giải mới về không gian chi lực sau khi chuyển hoá thành Thần Thức.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ở phía xa nhìn với ánh mắt ngốc trệ. Khi lôi đình rơi xuống lần thứ sáu thì hắn đã biết công tác chuẩn bị trước đó chỉ sợ là vô dụng. Thiên Cơ Vũ, đây mới chính thức là

Thiên Cơ Vũ a! Giờ khắc này hắn mới chính thức hiểu được vì sao tổ tiên có thể trở thành một đời Hoàng Giả, mà hắn thì không được. Không gian chi lực nếu không có Thiên Cơ Vũ dẫn đạo thì không có linh hồn, lúc này, Mỹ công tử chính là sứ giả không gian, chưởng khống giả không gian và thủ hộ giả không gian. Cho dù thân là Đại Yêu Vương như hắn cũng không cách nào làm được như Mỹ công tử. Nàng lúc này thật giống một thiên sứ đang nhảy múa trong không gian, ngàn vạn dao động không gian vây quanh nàng, ở nơi đây giữa trời và đất. Tuy rằng trên mặt đất, những gợn sóng màu bạc nhỏ bé như vậy, không thể so với lôi đình trên không trung nhưng chính màu bạc nhỏ bé này lại phản chiếu màu vàng trên đó.

Bây giờ Đường Tam cũng dần hiểu vì sao Mỹ công tử lại phải đối mặt với Lục hợp bát hoang kim sát kiếp rồi. Cũng chỉ có lôi đình cực kỳ sắc bén như kim sát kiếp mới có thể xuyên thủng hàng rào không gian. Nhưng đồng thời, Mỹ công tử hấp thu kim sát kiếp sẽ tăng thêm một phần sắc bén trong không gian của mình khi biến hoá.
"Ầm ầm!" Lôi kiếp lần thứ bảy nối gót tới, bảy hợp một! So với trước càng mạnh hơn.

Mỹ công tử không hề sợ hãi, vũ điệu dưới chân không hề tán loạn chút nào, vầng sáng màu bạc cũng không nhộn nhạo, vô số vụn điện mang màu vàng theo vầng sáng bạc lưu chuyển, mở rộng ra phạm vi càng lớn, cũng để ngân quang càng thêm sáng chói. Bản thân Mỹ công tử vẫn luôn bị kim quang vây quanh, nhưng dưới không gian chuyển đổi không biết bao nhiêu lần, lực phá hoại của nó đã bị suy yếu.

Thiên Cơ Vũ, thật sự rất huyền diệu!

Đường Tam tự đáy lòng tán thưởng, cũng là thoáng thở nhẹ ra, độ kiếp như vậy có lợi cho Mỹ công tử rất nhiều. Hiện tại nàng không

chỉ vận dụng Thiên Cơ Vũ mà còn có Đấu Chuyển Tinh Di, hai đại thần kỹ này chính là năng lực trọng yếu và cường đại của Khổng Tước Yêu tộc. Nếu muốn thực sự cảm ngộ và lý giải được, còn gì tốt hơn là chống đỡ lôi kiếp khổng lồ như vậy đây? Nếu tiếp tục được cảm ngộ như thế, đợi đến khi nàng độ kiếp thành công thì cũng thấu hiểu đạo lý của hai đại thần kỹ rồi.
"Ầm ầm!"

Tám hợp một, chín hợp một, lôi đình lần lượt giáng xuống, Mỹ công tử đều có thể ngăn cản được.

Vũ điệu Thiên Cơ Vũ ngày càng nhanh, vầng sáng màu bạc do nó dẫn động từ đường kính mười mét ban đầu đã dần biến thành đường kính trăm mét, đã có chút không nhìn rõ thân ảnh của nàng, nhưng trường không gian cũng càng lúc càng mạnh. Toàn bộ không gian trong đó biến hóa thất thường, mà nó cũng mang lại những thay đổi tuyệt vời mà các không gian khác nhau mới có thể mang lại.

Trong chớp mắt này, lý giải và cảm ngộ không gian của Mỹ công tử đã tăng lên Thần cấp. Ngay cả Đường Tam ở một bên quan sát cũng không khỏi cảm ngộ Khổng Tước Biến sâu sắc hơn nhiều.

Chương 623: Lôi đình chín hợp một

Đây mới thực sự là Khổng Tước Biến, chân chính là huyết mạch cấp một có thể cho ra đời Hoàng Giả.

Cùng là người thừa kế có huyết mạch cấp một, có thể trở thành Hoàng Giả hay không là chuyện hoàn toàn khác. Cùng là Khổng Tước Yêu tộc, vì sao các tộc nhân khác lại không có năng lực như vậy? Không chỉ là vấn đề huyết mạch mà còn liên quan rất lớn đến cảm ngộ.

Khổng Tước nắm thiên cơ, nếu chỉ cố gắng nỗ lực tu luyện là chưa đủ, mà còn cần ngộ tính cường đại mới có thể khống chế tốt thiên cơ.

Được Khổng Tước Đại Yêu Vương dạy bảo, được tổ địa tán thành, cộng thêm được Đường Tam chỉ dẫn, lúc này Mỹ công tử đã thực sự kích phát ra ngộ tính của mình, chân chính bắt đầu lĩnh ngộ chân lý không gian.

Giờ khắc này, dưới Lục hợp bát hoang kim sát kiếp tẩy lễ, cảm ngộ của nàng ngày càng khắc sâu, bị lôi đình kích thích, nàng tiến hoá cũng ngày càng nhanh.

"Tám lần là một vòng, tổng cộng có sáu vòng. Cẩn thận ở vòng thứ hai." Thanh âm Đường Tam truyền đến, nhắc nhở Mỹ công tử.

Khi lôi đình lần thứ chín rơi xuống, bản thân Mỹ công tử cũng cảm

thấy được sự khác biệt. Trong sự sắc bén ban đầu tăng thêm một khí tức năng lượng đặc thù, chính là một sát khí cực kỳ sắc bén. Nguyên tố không gian gần như biến mất ngay lập tức khi tiếp xúc với nó.

Lực lượng lôi đình có thể dẫn đạo, nhưng sát khí lại chỉ có thể chống lại. Khi sát khí xâm nhập vào cơ thể Mỹ công tử thì nàng cảm nhận được thân thể của mình bắt đầu bị tấn công. Sát khí sắc bén kia không ngừng trùng kích cơ thể nàng, cố gắng phá huỷ thân thể đang tiến hoá của nàng.

Trong tình huống này, tất cả những gì nàng có thể làm là cố gắng dẫn đạo những sát khí này, bài xuất nó ra khỏi cơ thể.

Đấu Chuyển Tinh Di không chỉ sử dụng bên ngoài mà cũng có thể sử dụng bên trong, ở thời điểm này liền thể hiện ra tác dụng mấu chốt. Cho nên, nếu có thể quan sát Mỹ công tử ở khoảng cách gần sẽ nhìn thấy, xung quanh thân thể nàng đang có tầng tầng lớp lớp quang vụ màu vàng đang gợn sóng. Chúng là do lực lượng kim sát khí mang đến.

Đường Tam đương nhiên phát hiện ra điều này, nhưng hắn cũng phát hiện Kim Mông Biến dường như phi thường có hảo cảm với sát khí từ kim sát kiếp nên tự nhiên sinh ra lực hút, sát khí bị Mỹ công tử bài xuất ra ngoài đang được hắn không ngừng hấp thu. Đây chính là năng lượng đặc thù do đỉnh cấp lôi kiếp mang lại, sau khi Kim Mông Biến hấp thu kim sát khí này thì lần đầu tiên Đường Tam cảm thấy được lạc ấn huyết mạch siêu cấp này bắt đầu tiến hoá. Rõ ràng đã là cảnh giới Cửu giai đỉnh phong, cũng chưa tiến hoá thành Thần cấp, nhưng lại như vậy mà tiến hoá, đến mức mà huyết mạch dao động ảnh hưởng đến các lạc ấn khác cũng đang tăng lên.

Không hề nghi ngờ, chuyện này sẽ khiến thời gian Đường Tam độ

kiếp đến sớm hơn, nhưng thân đã từng là một đời Thần Vương, hắn tuyệt đối nắm chắc cơ duyên này. Lực lượng kim sát kiếp lần này đã vượt qua sức mạnh của tất cả các cấp độ tu luyện, Đường Tam không hề cảm thấy gánh nặng khi dẫn dắt và hấp thu năng lượng của nó, đây tuyệt đối là đồ tốt a! Hơn nữa nó rất phù hợp với Kim Mông Biến, là chất dinh dưỡng tốt hiếm có cho Kim Mông Biến.

"Ầm!" Vẫn là lôi đình chín hợp một, nhưng màu vàng lại đậm hơn. Lục hợp bát hoang kim sát kiếp vòng thứ hai công kích, sát khí tăng cường.

Mỗi đạo lôi đình đều giống như lôi đình lần thứ chín nhưng sát khí trong đó lại càng thêm mãnh liệt.

Khí tức sắc bén không gì sánh kịp đã phá huỷ toàn bộ thực vật trên đảo, thậm chí nước biển xung quanh cũng bị nhuộm đẫm vầng sáng màu vàng. Thuỷ nguyên tố không ngừng phá toái khiến xung quanh hòn đảo xuất hiện không ít chỗ trống.
Một nụ cười thản nhiên xuất hiện trên mặt, Đường Tam toát ra vẻ hài lòng. Dù sát khí rất mạnh, nhưng Mỹ công tử vận dụng Đấu Chuyển Tinh Di ngày càng điêu luyện, sát khí không ngừng tẩy lễ cơ thể nàng, nàng lại luon có thể loại trừ những sát khí này ra ngoài cơ thể một cách hoàn mỹ. Càng khiến Đường Tam vui mừng là, kim sát khí mặc dù không thích hợp với Khổng Tước Biến, nhưng lại cực kỳ phù hợp với Bạch Hổ Biến. Một quang ảnh Bạch Hổ không ngừng nhảy lên và vây quanh Mỹ công tử, hấp thu những kim sát khí này. Bộ lông vốn có màu trắng cũng bắt đầu chuyển sang màu vàng, vậy mà cũng đang trải qua quá trình thuế biến.

Mà Bạch Hổ Biến được tăng cường sẽ phản hồi cho Mỹ công tử, khiến cường độ thân thể nàng cũng theo đó được tăng cường, từ đó sức thừa nhận khi hấp thu kim sát khí cũng tự nhiên tăng lên.
Có thể dẫn tới lôi kiếp cường đại như vậy cũng có liên quan mật

thiết đến chuyện Mỹ công tử có hai loại huyết mạch, mà khi chống đỡ lôi kiếp thì hai huyết mạch đồng thời xuất lực cũng là chuyện đương nhiên. Giờ khắc này đã thể hiện ra đầy đủ chỗ tốt khi hai huyết mạch phối hợp với nhau, cũng khiến Mỹ công tử bắt đầu từng bước cảm ngộ nên dung hợp Khổng Tước Biến và Bạch Hổ Biến như thế nào.

Nguyên mẫu của một vị cường giả đỉnh cấp đang dần hình thành dưới lôi kiếp tẩy lễ này.

Ánh mắt của Khổng Tước Đại Yêu Vương có chút kỳ quái, nhìn con gái có thể bình tĩnh đối phó với lôi kiếp cường đại như vậy, trong mắt hắn thậm chí lộ ra một chút ghen tị. Hắn cỡ nào hy vọng người đang độ kiếp là hắn a! Nếu như lúc trước mình có năng lực như vậy thì sao phải e ngại gia hoả Tinh Phượng kia?
Dù là hắn hay Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng thực tế đều không có đủ nội tình để thành tựu Hoàng Giả. Mà vào lúc đó, đối với Yêu tộc phi hành có một đại thiên cơ vô cùng tốt, nhưng vì nó sẽ phải từ bỏ rất nhiều thứ. Thực tế thì lúc đó, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng nguyện ý đi, chỉ là cơ hội đó cuối cùng lại rơi xuống người tên kia. Nhưng nếu lúc ấy Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lựa chọn từ bỏ vì Tô Cầm thì cơ hội đó đã thuộc về hắn, hiện tại người thành tựu Hoàng Giả chính là hắn. Cho nên, từng ấy năm sâu trong lòng Khổng Tước Đại Yêu Vương căm hận Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng không kém tên kia hận hắn.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng hận hắn là vì mối thù đoạt vợ, mà hắn hận Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng là vì đối phương đã cướp đi cơ hội của mình.
Tuy nhiên lúc này, tâm tình Khổng Tước Đại Yêu Vương đã xuất hiện chút thay đổi, bởi vì hắn cảm nhận vô cùng sâu sắc, cho dù không có cơ hội như vậy, nhưng nếu lĩnh ngộ đủ sâu, nội tình đủ thâm hậu thì cũng có thể thành tựu Hoàng Giả. Hắn không được,

bởi vì ngộ tính của hắn không đủ, hoặc là hắn không đủ nỗ lực. Từ lúc bắt đầu hắn đã sai, căn bản không cần truy cầu ngoại lực, mà nên hoàn toàn phát huy huyết mạch của bản thân.

Dù hắn chưa từng thấy Hoàng Giả khi độ kiếp thành Thần như thế nào, nhưng hắn hoàn toàn tin tưởng, lôi kiếp mà Mỹ công tử đối mặt lúc này tuyệt đối không kém bất kỳ một Hoàng Giả nào. Chỉ cần cho nàng đủ thời gian, nàng tuyệt đối có thể trở thành một đời Hoàng Giả.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi mím chặt môi và nắm tay lại. Cố lên Tiểu Mỹ, con nhất định có thể thành công!
Lôi đình đạo sau lại mạnh hơn đạo trước, sát khí cũng không ngừng tăng cường, đến mức mặt đất như được nhuộm đẫm một tầng màu vàng. Sau lần này, chỉ sợ thực vật đều không thể sinh trưởng trên đảo trong thời gian rất dài.

Khi lôi đình rơi xuống lần thứ mười sáu, hào quang màu bạc gợn sóng xung quanh cơ thể Mỹ công tử biến thành màu vàng gần như ngay lập tức. Ngay sau đó, bước nhảy của nàng rốt cuộc cũng có chút loạng choạng, ngay cả quanh ảnh Bạch Hổ bên cạnh nàng cũng trong nháy mắt ngưng trệ giữa không trung, hoàn toàn biến thành màu vàng.

Đây là một kích lôi đình mạnh nhất ở vòng thứ hai, kim sát khí kinh khủng ở thời khắc này cũng tăng lên đến đỉnh điểm.

Tám lần lôi kiếp một vòng, đến lúc này mới xem như qua vòng thứ hai, phía sau còn bốn vòng với lôi kiếp càng cường đại hơn.
Mỹ công tử ngửa đầu lên trời, thoáng có chút thở dốc. Trong cơ thể không ngừng truyền đến từng cơn đau nhói. Dù thân thể đã tiến hoá, Thần Thức thuế biến và nhanh chóng hấp thu lực lượng lôi kiếp này nhưng để tiêu hoá nó, cũng như dùng Đấu Chuyển Tinh Di

để hoá giải lôi kiếp, nàng cần thời gian.

Chương 624: Hải Thần chúc phúc

Hai vòng lôi kiếp giáng xuống, thân thể nàng đã bắt đầu có chút quá tải rồi.

Đúng lúc này, bầu trời dường như đột nhiên dừng lại, thậm chí tất cả xung quanh đều lâm vào bất động ngắn ngủi.

Mà bên tai nàng truyền đến một thanh âm, là một thanh âm quen thuộc.

"Mười ..."

Là thanh âm của Đường Tam, nàng theo bản năng nhìn về phía hắn.

"Chín ..." Khi nàng nhìn thấy Đường Tam thì hắn đã nói ra con số thứ hai. Mà đúng lúc này, Mỹ công tử nhìn thấy trên đỉnh đầu Đường Tam có một quang cầu lấp loé quang mang bảy màu, đang tản ra quang huy kỳ lạ. Một gợn sóng đặc biệt lao thẳng lên trên, khiến mọi thứ xung quanh dường như ngưng đọng lại trong chốc lát.

Là chưởng khống giả không gian, nàng thậm chí cảm giác được không phải là lôi kiếp dừng lại, mà là mình đang ở trong một không gian đặc thù, tạm thời bị ngăn cách với lôi kiếp.

"Tám ..." Thanh âm của Đường Tam lần nữa vang lên.

Mỹ công tử vô cùng thông minh, lúc này nàng đã hiểu hắn đang làm gì. Thiên Cơ Vũ lại tiếp tục, nàng toàn lực nhanh chóng hoá giải lực lượng lôi đình và kim sát khí, mau chóng để mình trở lại trạng thái tốt nhất, đồng thời tăng lên chính mình trong quá trình tiêu hóa hấp thu.

Đường Tam làm là đang tranh thủ thời gian cho nàng, không phải vì nàng hoá giải lôi kiếp, mà là cho nàng một cơ hội thở dốc, để nàng cố gắng nhanh chóng tiêu hóa hấp thu, khôi phục lại trạng thái tốt nhất và tiếp tục đối mặt với lôi kiếp.

"Bảy ..." Tốc độ Mỹ công tử hấp thu rất nhanh, sở dĩ trước đó chồng lại là vì nàng không có nhiều thời gian để tiêu hoá. Mà nàng, người đang trong quá trình thành Thần, lúc này đã ở trong trạng thái tốt nhất.

"Sáu ..." Bạch Hổ rút cuộc khôi phục lại, hào quang màu vàng trên người nhanh chóng thu liễm, khiến cho vằn đen trên người dần chuyển sang màu ám kim, sát khí cũng ngưng tụ trong mắt. Lúc này, Bạch Hổ nhìn qua không còn hư ảo nữa mà cực kỳ ngưng thực, bản thân vẫn là màu trắng nhưng xung quanh cơ thể mơ hồ có vầng sáng màu vàng lập loè, đôi tròng mắt cũng đã biến thành màu vàng.

"Năm ..." Lôi đình bên ngoài Mỹ công tử dần biến mất, vầng sáng màu bạc xung quanh cơ thể nàng lần nữa khôi phục, đôi mắt đẹp càng ngày càng sáng, tóc dài tung bay, vẻ mệt mỏi trước đó đã biến mất, thần thái sáng láng.

"Bốn ..." Mỹ công tử thở sâu, vũ đạo nhanh hơn một chút, ngăn chặn không cho Thiên Cơ Linh đi ra, hai tay dẫn dắt trên không trung, hội tụ lực lượng không gian mạnh mẽ hơn.

"Ba ..." Trên mặt đất, vầng sáng màu bạc bắt đầu sôi trào, vô số

không gian chấn động lần lượt xuất hiện, thậm chí có thể thấy một số vết nứt không gian tối tăm trong đó, đây là dấu hiệu cho thấy lực lượng không gian mạnh đến cực hạn.

"Hai ..." Thân thể Mỹ công tử hơi nổi lên vài phần, màu vàng trên người Bạch Hổ đã hoàn toàn rút đi, mà trên người Mỹ công tử lại nổi lên một tầng bạch quang, tràn ngập sát khí sắc bén, đây là sát khí thuộc về nàng.

"Một ..."

Tất cả mọi thứ trong chớp mắt trở về bình thường, lôi đình trên bầu trời lập tức nổ vang.

Không có sự kết hợp từ các đạo lôi đình, lần này một đạo lôi đình màu vàng dày như cái gầu xuyên qua trời đất như một trường thương. Những nơi nó đi qua, không gian đều bị phá vỡ, mang theo mảng lớn quang mang vặn vẹo, nó đi thẳng tới chỗ Mỹ công tử.

Vòng thứ ba, lôi đình chi lực! Năng lượng thuần tuý bộc phát, không có sát khí cùng lôi đình bạo tạc nổ tung, chính là oanh kích thuần tuý nhất, là lực lượng áp chế thuần tuý nhất.

Mỹ công tử hai tay đẩy ra, lực lượng không gian xung quanh thân thể lập tức hóa thành vòi rồng màu bạc cuốn tất cả lên.
"Oanh ..." Ngân quang nổ tung, hóa thành vô số tia sáng và mưa bay tán loạn, nhưng màu vàng vẫn rơi xuống như cũ, đánh Mỹ công tử quay về mặt đất. Đây là lôi đình lần thứ 17, cũng là lần đầu tiên trong vòng thứ ba.

Sắc mặt Mỹ công tử thay đổi, nàng biết mình không thể chọi cứng. Ngay sau đó, đạo lôi đình thứ hai đã ầm ầm đánh xuống, so với trước uy lực còn mạnh hơn.

Nếu Đường Tam không cho nàng mười giây nghỉ ngơi và hồi phục, Mỹ công tử cảm thấy hiện tại mình chỉ sợ không chịu đựng được.

Chân đạp huyền hoàng Thiên Cơ Vũ, thân thể thay đổi, Bạch Hổ cực lớn phóng lên trời, cắn một cái vào lôi đình. Sau đó, Bạch Hổ hóa thành sát khí kinh thiên phóng lên trời, rồi biến mất cùng lôi đình. Mỹ công tử kêu lên một tiếng đau đớn, thân ảnh Bạch Hổ lần nữa ngưng tụ bên người, nhưng đã hư ảo hơn nhiều. Đây là nàng sử dụng sát khí ngưng tụ trước đó để chống đỡ một đạo lôi đình. Nhưng đã có lần này hoà hoãn, không gian chấn động xung quanh nàng lần nữa ngưng tụ, từng điểm tinh quang sáng chói loé sáng. Ở sau lưng nàng, từng đám lông vũ mở ra, trên mỗi linh nhãn đều phát ra ngân quang chói mắt, hoá thành từng tinh điểm (ngôi sao) bay lên trời.

Đạo lôi đình thứ 19 giáng xuống, mang theo lực phá hoại càng cường đại hơn, nhưng lần này, ngân quang thay đổi, Đấu Chuyển Tinh Di. Lôi đình màu vàng trong nháy mắt bị đẩy ra, chuyển hướng về phương xa, đánh vào hư không.

Muốn hoá giải lực lượng công kích thuần tuý thì tứ lạng bạt thiên cân là biện pháp tốt nhất.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Mỹ công tử dâng lên một vòng đỏ ửng, nhưng trong đôi mắt vẫn tràn đầy kiên định. Tính cách của nàng vốn cứng cỏi, càng đối mặt với khó khăn thì càng kiên cường vươn lên.
Nhìn đến đây, trên mặt Đường Tam toát ra vẻ tươi cười, đưa tay lau máu mũi của mình.

Thời Không Đạo Tiêu được Thiên Hoả bảy màu bao phủ đã thu hồi, đây là toàn bộ sức mạnh có thể vận dụng sau những ngày này luyện

chế. Hơn nữa với tu vi hiện tại của hắn chỉ có thể vận dụng một lần như vừa rồi, tranh thủ mười giây cho Mỹ công tử nghỉ ngơi và hồi phục.

Là người thủ hộ cho Mỹ công tử, hắn tự nhiên là chuẩn bị đầy đủ, so với người phụ thân như Khổng Tước Đại Yêu Vương còn đầy đủ hơn nhiều.

Cũng không phải Khổng Tước Đại Yêu Vương không muốn chuẩn bị cho con gái, mà hắn căn bản không biết lôi kiếp mà nàng phải đối mặt kinh khủng như thế nào. Đổi lại là Khổng Tước Yêu tộc bình thường độ kiếp thì hiện tại đã sớm hoàn thành, căn bản là không có khả năng như thế này.
Tương đối mà nói, trong sáu vòng lôi kiếp, Mỹ công tử ứng đối tốt nhất ở vòng thứ ba. Thần kỹ Đấu Chuyển Tinh Di am hiểu nhất chính là hoá giải công kích lực lượng thuần tuý, tứ lạng bạt thiên cân, dùng lực lượng ít nhất hoá giải công kích cường đại nhất. Cho nên sau khi nhìn thấy Mỹ công tử hoàn thành chống đỡ đạo lôi kiếp thứ ba, Đường Tam đã hiểu ở vòng này, nàng không có vấn đề gì.

Đường Tam nhắm hai mắt lại và thở sâu, điều chỉnh trạng thái của mình, đồng thời Thần Thức lan ra biển cả.

Bên trong Vô Tận Lam Hải, sinh linh xung quanh đảo nhỏ đã sớm bỏ chạy vì lôi kiếp, nhưng thông qua nước biển dẫn dắt, bằng Thần Thức của mình, Đường Tam vẫn cảm nhận được vô số dao động tinh thần thuộc về Hải tộc ở phía xa. Dẫn dắt những dao động này, lượng lớn Tinh Thần Lực hội tụ về phía hắn, tăng cường Thần Thức của hắn.
Lục hợp bát hoang kim sát kiếp, chính thức khó khăn nhất là ba vòng phía sau, lôi kiếp ở ba vòng này tuỳ thời đều có thể đánh Mỹ công tử thành tro bụi. Muốn ngăn cản nó, nếu chỉ dựa vào lực lượng của nàng thì không thể làm được. Giáng xuống lôi kiếp như

vậy, chính là vị diện muốn huỷ diệt nàng nên mới khủng bố như thế.

Lực lượng vị diện tồn tại vô hình, để bảo vệ vị diện an toàn, bất kỳ tồn tại nào phá huỷ cân bằng vị diện đều sẽ bị vị diện phản phệ dữ dội.

Muốn đối kháng với lực lượng toàn bộ vị diện là không thể nào, ngược lại, vị diện cũng không có khả năng trực tiếp giết chết sinh linh, chỉ có thể mượn một ít sự kiện đặc thù mà ảnh hưởng tới, ví dụ như bây giờ, mượn lôi kiếp để hoàn toàn huỷ diệt các nhân tố không ổn định. Đường Tam độ kiếp còn khó khăn hơn Mỹ công tử rất nhiều, bởi vì hắn mang theo Thần Thức đến vị diện này, và bị nó bài xích.

Chương 625: Mỹ công tử Thần cấp

Cho nên, lôi kiếp mà Mỹ công tử đối mặt ở hiện tại, trong nhận thức của nàng là lực lượng không thể chống lại, nhưng đây cũng là cơ hội duy nhất vị diện có thể trực tiếp xuất thủ huỷ diệt nàng, một khi nàng độ kiếp thành công thì sẽ là biển cả mặc cá lội, trời cao mặc chim bay. Tương lai trước khi thành tựu Hoàng Giả đỉnh phong thì sẽ không còn áp chế từ vị diện nữa.

Là một thủ hộ giả, Đường Tam đương nhiên đã chuẩn bị nhiều phương diện. Những ngày này hắn vẫn luôn suy nghĩ Mỹ công tử sẽ phải đối mặt với lôi kiếp như thế nào. Mặc dù không cách nào dự đoán chuẩn xác là Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp, nhưng hắn cũng tính đến trường hợp xấu nhất, chính là lôi kiếp cấp 8 tồn tại.

Vừa rồi Thời Không Đạo Tiêu tranh thủ thời gian là lá bài đầu tiên, tiếp theo hắn muốn dùng chính là lá bài thứ hai rồi.

Lôi đình một đạo lại mạnh hơn một đạo, nhưng có mười giây trước đó điều chỉnh, khiến thân thể nàng thuế biến càng thêm triệt để, tu vi bản thân cũng theo đó tăng cường, Đấu Chuyển Tinh Di vận dụng ngày càng điêu luyện, miễn cưỡng không ngừng chuyển hướng lôi đình ra xa, cuối cùng là hữu kinh vô hiểm vượt qua một lần lại một lần oanh kích.

Mặc dù vậy, miệng và mũi nàng đã chảy máu, bị lực chấn động từ lôi đình oanh kích ảnh hưởng, bản thân nàng cũng nhận lấy thương thế nhất định.

Sau khi nuốt một viên thánh dược do phụ thân truyền đến để chữa thương, sau khi hoá giải lôi đình lần thứ 24 thì nàng mới thoáng thở nhẹ ra và có cơ hội để thở dốc.

Nhưng lúc này nàng lại lại kinh ngạc phát hiện, vân kiếp trên bầu trời đã xảy ra một ít biến hoá.

Lôi đình vốn có màu vàng dường như đã tối xuống, ngay cả nàng đang độ kiếp cũng có chút hô hấp không thoải mái. Từng đạo lôi đình trong vân kiếp bắt đầu chuyển sang màu ám kim, khí tức cực kỳ kinh khủng chèn ép Mỹ công tử khiến nàng không khỏi biến sắc.

Còn chưa kết thúc, hơn nữa, lôi kiếp càng trở nên mạnh hơn. Dù nàng vẫn kiên cường như cũ, nhưng lúc này cũng không nhịn được mà nhíu mày thật chặt.

Nàng đã nghe Khổng Tước Đại Yêu Vương giảng thuật nhiều lần về quá trình độ kiếp, nhưng nàng hoàn toàn có thể khẳng định, lôi kiếp mình phải đối mặt tuyệt đối cường đại hơn nhiều so với lời phụ thân nói.

"Vòng thứ tư là thiên kiếp huỷ diệt, mang theo khí tức huỷ diệt. Chuẩn bị hấp thu lực lượng mà ta truyền đến." Thanh âm Đường Tam vang lên.

Mỗi lần nghe được thanh âm của hắn, tâm tình xao động của Mỹ công tử đều sẽ bình tĩnh hơn.

Nàng quay đầu nhìn Đường Tam, thấy được chỗ mũi của hắn còn chưa lau sạch máu tươi, mà lúc này, tay phải Đường Tam chậm rãi nâng lên, trên trán, quang văn Tam Xoa Kích hào quang nở rộ, tản ra quang mang mãnh liệt.

Một quang ảnh màu vàng từ từ hiện lên trong tay hắn, đó tựa hồ có dáng vẻ là một thanh Tam Xoa Kích màu vàng, chỉ là hết sức hư ảo.

Mà cũng đúng lúc này, ngay cả Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng phát hiện ra, từ trong nước biển xung quanh đảo nhỏ bay lên nhiều quang điểm màu xanh lam. Đó không phải là Thuỷ nguyên tố thuần tuý, nhưng là một loại lực lượng đặc biệt tinh thuần, đang nhanh chóng ngưng tụ về phía đảo nhỏ.

Hư ảnh Tam Xoa Kích trong tay Đường Tam chỉ về phía Mỹ công tử, lập tức, một quang ảnh cực lớn dường như có thể chống đỡ toàn bộ thiên địa từ phía sau hắn chợt lóe lên rồi biến mất.
Mỹ công tử chỉ nhìn thấy quang ảnh cực lớn tựa hồ cao tới vài trăm mét kia có một mái tóc dài màu lam. Trong nháy mắt tiếp theo, một cỗ năng lượng khổng lồ đã rót vào trong cơ thể nàng, khiến cho toàn thân nàng đều phát ra một tầng hào quang màu xanh lam.

Ngay lúc này trên bầu trời, vân kiếp màu ám kim chợt lắc lư, cũng không ngay lập tức phát động lôi kiếp vòng thứ tư.

Đây là?

Đồng tử Khổng Tước Đại Yêu Vương co rút lại.

Sau đó hắn nghe thấy một thanh âm kỳ lạ dường như đến từ thượng cổ, mỗi một chữ dường như ẩn chứa chân lý thiên địa, đồng thời cũng làm chấn động cả vùng biển rộng lớn xung quanh.

"Hải Thần chúc phúc!"

"Ô ...ô ... n... g ----" Mặt biển rung chuyển, một lượng lớn nước biển sôi trào, và càng nhiều ánh sáng xanh lam tràn ra, nhanh chóng hội

tụ về phía Mỹ công tử, dung nhập vào trong cơ thể nàng, để xung quanh nàng tự nhiên xuất hiện một lồng ánh sáng màu xanh lam. Lực lượng kỳ dị này làm dịu thân thể nàng, cơ hồ trong nháy mắt khiến thương thế trên người nàng khôi phục, đồng thời hoàn toàn hấp thu lực lượng lôi kiếp đã rót vào trong cơ thể. Lực lượng kỳ diệu này mặc dù không kết hợp với lực lượng của nàng, nhưng giờ khắc này nàng lại cảm nhận rõ ràng mình cũng có thể vận dụng nó, hoá thành lực lượng của mình.

Hải Thần chúc phúc! Kiếp trước hắn thật sự là Hải Thần sao? Là trượng phu kiếp trước của mình?

Trong lòng nàng dâng lên một cảm giác khác thường. Trong chớp mắt này, nàng dường như đã cảm nhận được sự ấm áp khi trượng phu thủ hộ mình. Cảm giác này phi thường kỳ diệu, đến mức nàng thậm chí đã quên mình đang độ kiếp trong chốc lát.

"Oanh!" Tiếng sấm trên đỉnh đầu nổ vang, khi lôi đình giáng xuống thì nó toả ra hào quang màu ám kim.
Lôi đình bạo tạc tràn đầy khí tức huỷ diệt cơ hồ ngay lập tức giáng xuống.

Trước thực lực tuyệt đối, tựa hồ tất cả kỹ xảo đều phí công. Từng điểm tinh quang phá toái, Đấu Chuyển Tinh Di chỉ có thể dời đi một phần lực lượng rất nhỏ. Thiên Cơ Vũ mang theo vầng sáng màu bạc cũng lần lượt phá toái, lực lượng lôi đình thuần tuý cứ như vậy rơi xuống.

Đây là một kích đầy sức mạnh huỷ diệt, lồng ánh sáng màu lam lúc này chống đỡ một phần trời, Mỹ công tử ở trong đó uyển chuyển nhảy múa, không ngừng hoá giải sức mạnh huỷ diệt kia, dù áp lực vô hạn nhưng nàng vẫn miễn cưỡng có thể ngăn cản được.

"Ầm ầm ầm!" Từng đạo lôi đình huỷ diệt cơ hồ nối đuôi nhau mà đến, mỗi một đạo đều trầm trọng như thế, dường như có thể huỷ diệt tất cả.
Nhưng mà, dưới vầng sáng xanh lam gợn sóng từ Vô Tận Lam Hải, dưới Hải Thần chúc phúc, trước khi lôi đình huỷ diệt sắp rơi xuống người Mỹ công tử đã không ngừng bị loại bỏ, năng lượng khổng lồ không ngừng bị phân giải, tựa hồ là dùng lực lượng của toàn bộ biển cả đối kháng với hủy diệt khủng bố kia.

Mỹ công tử thân ở trong đó, nàng có thể sâu sắc cảm nhận được uy năng của lôi đình huỷ diệt khủng bố như thế nào, nhưng đồng thời cũng có thể cảm thụ được biển cả rộng lớn vô ngần.

Trong nước biển cũng có không gian tồn tại, nếu như lực lượng không gian của mình rộng lớn như biển cả thì công kích cường đại đến đâu cũng có thể làm gì được mình đây?

Trong vô hình, lý giải của nàng với không gian lại tiến thêm một bước nữa, dưới ảnh hưởng từ lực lượng huỷ diệt kia, thân thể vốn còn thuộc phạm trù nhân loại tiếp tục tiến hoá, huỷ diệt đã phá bỏ hạn chế trước đó, phá huỷ các tạp chất, chỉ lưu lại lực lượng thăng hoa, phá rồi lại lập, có lẽ đây chính là ý nghĩa của huỷ diệt.
Mà Hải Thần chúc phúc mang đến chính là lực lượng sáng tạo, là lực lượng sinh mệnh. Biển cả nuôi dưỡng vô số sinh linh, nó truyền đến cho nàng tân sinh trong huỷ diệt.

Quá trình tiến hoá trở nên nhanh hơn, cả người Mỹ công tử đều đang thăng hoa, đến giờ khắc này, thực tế nàng đã hoàn thành quá trình lột xác thành Thần, hiện tại đã chân chính là Thập giai rồi. Tinh Thần Chi Hải đã biến thành Thần Thức Chi Hải, Tinh Thần Lực đang nhanh chóng hoàn thành tiến hoá thành Thần Thức. Khí chất của nàng cũng biến hoá long trời lở đất, Khổng Tước kim quan trên trán đã biến mất, thay vào đó là một quang văn kỳ dị.

Quang văn kia hư ảo, mang theo quang ảnh mơ hồ, có chút giống con mắt, lại có chút giống linh vũ. Nhưng rất nhanh nó đã bị một đạo hồng mang thôn phệ.

Tóc dài màu lam Khổng Tước của nàng đã trở về màu đen, trong màu đen còn điểm thêm một màu đỏ kỳ dị. Chỉ một sợi tóc có màu này nhưng lại mang đến cho người ta uy áp vô hình, mà đôi mắt nàng cũng đã trở về màu đen, thâm sâu mà linh động.
Đột phá thành công, nàng bây giờ đã là Thần cấp, hơn nữa hoàn toàn khác biệt với Khổng Tước Yêu tộc Thần cấp bình thường khác.

Chương 626: Thiên địa vĩ lực

Mỹ công tử có thể cảm giác được trong chớp mắt khi mình triệt để đột phá kia thì Thiên Cơ Linh cũng lần nữa muốn dung hợp với nàng, nhưng bị kiếm ý Tu La Kiếm cưỡng ép ngăn cản bên ngoài nên không thành công. Mà trong chớp mắt đó, huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc đã hoàn toàn dung hợp với huyết mạch nhân loại và huyết mạch Bạch Hổ, lấy huyết mạch nhân loại làm chủ đạo, hai huyết mạch Yêu Thần biến đều trở thành phụ thuộc, đây cũng là nguyên nhân khiến màu tóc và mắt nàng trở lại thành màu đen.

"Ầm ầm!"

Khi đạo lôi đình huỷ diệt thứ 32 giáng xuống thì năng lượng Hải Thần chúc phúc rốt cuộc cũng tiêu hao hết, lực lượng huỷ diệt hoàn thành tẩy lễ Mỹ công tử từ đầu đến chân, cho nên xung quanh nàng đều tản ra điện mang màu ám kim.

Nhưng trong chớp mắt này, thân hình Mỹ công tử dường như trở nên sáng hơn, dung nhan vốn tuyệt mỹ nay càng thêm thanh lệ tuyệt tục. Đã phát sinh một chút biến hoá nhỏ, trong đó rõ nhất là ánh mắt của nàng, trong ánh mắt nàng mang theo một vòng hào quang kỳ dị. Ngay lúc lôi đình huỷ diệt rơi xuống, khi Thần Thức của nàng vừa hoàn thành lột xác thì một số mảnh vỡ quang ảnh kỳ lạ xuất hiện, nàng dường như đã thấy cái gì đó.

Rất nhiều quang ảnh đều hư ảo, nhưng có một đạo lại đặc biệt rõ ràng.

Đó là một chàng trai và một cô gái, bọn họ đang ở bên sườn núi, xung quanh là thực vật tươi tốt. Cô gái đang ngồi, còn chàng trai đứng sau lưng nàng, vì nàng mà chải mái tóc dài. Trên gương mặt xinh đẹp của cô gái tràn đầy dáng vẻ tươi cười, xung quanh bọn họ càng là hoa cỏ rực rỡ.

Một cảm giác cảm động khó hình dung trong nháy mắt dâng lên trong lòng Mỹ công tử. Nàng không nhìn lôi kiếp còn chưa chấm dứt, mà bỗng quay người nhìn thanh niên vừa hoàn thành Hải Thần chúc phúc vì mình mà thất khiếu chảy máu.

Là hắn, chàng trai kia là hắn, vậy cô gái kia, là mình sao?

Không biết vì sao, hai hàng nước mắt không thể khống chế mà tràn ra, ở dưới bầu trời đầy vân kiếp, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Đường Tam cũng có chút hoảng hốt, nàng hoàn thành thuế biến lại càng giống Tiểu Vũ kiếp trước. Tiểu Vũ, nàng trở về rồi sao?

Nước mắt chảy xuôi, trong chớp mắt này, trong lòng Đường Tam kích động không nói nên lời.

Trên bầu trời, lôi đình ám kim sắc lần nữa thay đổi, màu ám kim dần chuyển thành màu tím đầy quý khí, thậm chí chiếu rọi toàn bộ vân kiếp thành màu tử kim (tím vàng).

Thành Gia Lý phía xa, lúc này ở một chỗ cao trong thành đã không biết có bao nhiêu người nhìn về hướng này.

Khi vân kiếp mới xuất hiện đã có rất nhiều cường giả phát hiện ra, chỉ là không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Đó là lôi kiếp sao? Nhưng mà, vì sao vân kiếp lại khổng lồ và khủng bố như vậy, dù nhìn từ xa cũng có thể thấy biển lớn là một khu vực huỷ diệt.

Là sinh vật trong Vô Tận Lam Hải đang độ kiếp hay sao? Nhưng cho dù là cường giả cấp bậc Đại Yêu Vương lúc này cũng không dám đi thăm dò đang có chuyện gì xảy ra.

Vân kiếp màu tử kim là vòng thứ năm ở Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp, đây là vương giả chi kiếp, là thiên địa chi lực cuồn cuộn tẩy lễ. Khác với huỷ diệt, nó không phải là lực lượng sáng tạo mà là một loại xung đột, một loại áp bách từ bên trên. Đây là vị diện chất vấn, cũng là vị diện khảo nghiệm.

Tám đạo lôi đình tử kim giăng khắp nơi trên không trung, đúng vậy, tám đạo lôi đình cùng nhau xuất hiện. Khi chúng rơi xuống chính là đồng thời, từ đạo lôi kiếp thứ 33 đến 40, hoá thành vương giả chi kiếp, nghiền ép tất cả.

Trước mặt Mỹ công tử có chút mơ hồ, đôi mắt ngập nước cũng bị lôi đình kia chiếu rọi thành màu tử kim, hình ảnh rõ ràng trong đầu dần tản đi, nhưng hình ảnh không rõ ràng vẫn đang không ngừng thoáng hiện trong Thần Thức.

Mình đây là bị Thần Thức ảnh hưởng nên nhớ lại một chút kiếp trước sao? Có lẽ là vậy, đó chính là tình cảnh hắn từng miêu tả sao? Hắn không nói cho mình quá nhiều, chỉ nói rằng mình là thê tử kiếp trước của hắn.
Nếu như nói lúc trước Mỹ công tử còn mang theo hoài nghi, chỉ mơ hồ đoán được Đường Tam không nói dối thì hiện tại, nàng cơ hồ có thể khẳng định hắn nói đều là sự thật. Thần Thức chắc chắn sẽ không lừa người, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã từng nói, khi Tinh Thần Lực hoàn thành lột xác thành Thần Thức thì thường có thể

nhìn thấy một số vật kỳ lạ, có người có thể đoán trước trước tương lai, có người có thể nhìn thấy quá khứ, cũng có một số người có thể nhìn thấy kiếp trước. Mà nàng nhìn thấy hẳn là kiếp trước rồi.

Kiếp trước hắn thật sự rất yêu mình.

"Ầm!"

Trên bầu trời, tám đạo lôi đình màu tử kim va chạm lẫn nhau, không ngừng hội tụ, dần hoá thành một Lôi Long màu tử kim đang giương nanh múa vuốt, khí cơ đã hoàn toàn khoá chặt trên người Mỹ công tử.
Mỹ công tử ngẩng đầu, nước mắt đã rút đi, còn mang theo vài phần bực bội.

"Đừng phiền!" Nàng quát lạnh một tiếng, hai con ngươi trong phút chốc biến thành màu đỏ, quang văn màu đỏ vừa mới hình thành trên trán trong nháy mắt nở rộ, hoá thành kiếm ý kinh thiên phóng lên trời.

Giờ khắc này Thánh Diễm Đao đã hoàn toàn phá toái, hoá thành nhiên liệu dung nhập vào trong hồng mang màu đỏ kia. Mà cũng lúc này, ở ngay vân kiếp phía trên, một đạo hồng mang loé tới.

Khi hồng mang kinh thiên xuất hiện, ngay cả Đường Tam cũng không khỏi kinh ngạc. Mà hồng mang tràn đầy hương vị thẩm phán kia trong nháy mắt đã xuyên qua Lôi Long màu tử kim.

Lôi Long ngưng trệ trên không trung, mà hồng quang kia bỗng rơi xuống, dung hợp với hồng mang bắn ra từ trán Mỹ công tử, sau đó rơi xuống trán nàng. Màu đỏ rực rỡ khiến toàn thân nàng đỏ bừng, lúc này, phong mang vô tận bắn ra từ người Mỹ công tử thậm chí tạo ra một lổ hổng cực lớn trên vân kiếp, lôi kiếp vương giả màu tử

kim đã hoàn toàn phá toái, bị hồng quang kia quét sạch rồi dung nhập tự thân.
Kiếm!

Đường Tam dường như thấy được một thanh kiếm, nó từng là lực lượng chấp pháp ở Thần giới, là Tu La Kiếm mà tất cả Thần Cách đều sợ hãi. Nó là biểu tượng chính nghĩa, là Siêu Thần Khí vô song. Mà khi Mỹ công tử thành Thần, tâm của nàng được trí nhớ kiếp trước dẫn dắt mà khôi phục một tia, kiếm ý trong Tinh Thần Chi Hải cảm nhận được khí tức của chủ nhân, lấy Thánh Diễm Đao làm tế phẩm, cưỡng ép triệu hoán một đạo kiếm mang chính thức thuộc về Tu La Kiếm.

Dù bản thể Thần Kiếm không biết ở nơi nào xa xôi nhưng trong chớp mắt nó đã vượt thời không, lần nữa tìm được chủ nhân của nó.

Trước mặt Tu La Kiếm, kim sát kiếp được coi là cái gì?

Kiếm ý ngút trời quanh quẩn, Thiên Cơ Linh vốn đang không ngừng thử trùng kích và muốn đoạt lấy quyền chủ động trong ý thức của Mỹ công tử lúc này lại triệt để an tĩnh, giống như một mảnh lông vũ lặng yên ở trong một góc.
Mỹ công tử cảm thụ được khí tức Thần Kiếm, và cũng thấy được một hình ảnh rõ ràng. Nàng thấy một nam tử tóc dài màu lam đang cầm trong tay trường kiếm màu đỏ, một kiếm chém chết một đầu Kim Long.

Cũng trong giây phút này nàng cảm nhận được uy năng chính thức của Tu La Kiếm cường đại mà đáng sợ như thế nào. Từ đầu đến cuối nàng đều không dẫn động lực lượng Thiên Cơ Linh, đây là hắn căn dặn. Không biết từ lúc nào, đối với hắn, nàng đã hoàn toàn tin tưởng vô điều kiện.

Trên bầu trời, vân kiếp màu tử kim dũng động mãnh liệt, màu tím dần rút đi, nhưng lôi đình màu vàng tung hoành trong đó lại bắt đầu thay đổi. Màu vàng chói mắt ngày càng thịnh, đến mức phía trên Vô Tận Lam Hải, vân kiếp khổng lồ này dần biến thành đám mây màu vàng.

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương không khỏi đại biến. Dùng tu vi hiện tại của hắn, giờ khắc này trong lòng đều đang run sợ. Đây là thiên đị vĩ lực kinh khủng cỡ nào a!
Sắc mặt Đường Tam cũng trở nên ngưng trọng hơn, hắn không chút do dự lách người, đã đến sau lưng Mỹ công tử.

Chương 627: Lần nữa tổ hợp

Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp, năm vòng phía trước đã thông qua, còn lại, chính là một vòng lôi kiếp cuối cùng.

Nói là tám đạo, trên thực tế chỉ có một đạo, mà đây cũng là một đạo cường đại và kinh khủng nhất trong toàn bộ lôi kiếp, là lôi kiếp dung hợp tất cả các thuộc tính trước đó.

Lục Hợp Thiên Địa Kiếp! Là thiên địa khiển trách, cũng là thiên địa nổi giận!

Kiếm ý tung hoành trên người Mỹ công tử, nhưng lúc này nàng đột nhiên cảm giác được thắt lưng bị xiết chặt, một bàn tay hữu lực ôm lấy eo nàng, cái ôm ấm áp mà quen thuộc khiến nàng không khỏi run rẩy.

"Dẫn động kiếm ý vừa rồi, phóng ra kiếm quang Tu La Kiếm. Đây là biện pháp duy nhất." Thanh âm Đường Tam vang lên bên tai nàng, một bàn tay cũng theo đó cầm lấy cổ tay nàng.

Từ hướng Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn lại thì thấy Đường Tam tay trái ôm lấy Mỹ công tử, tay phải nắm chặt tay phải của nàng, chỉ xéo mặt đất.

Kiếm quang màu đỏ xán lạn bỗng nhiên xuất hiện, trong chốc lát kiếm quang đó đã bao phủ Đường Tam và Mỹ công tử. Kiếm mang gắn thêm kiếm ý lập tức cảm nhận được Thần Thức của Đường

Tam tồn tại, nó không hề phản kháng mà truyền đến cho Mỹ công tử tâm tình kích động và hưng phấn. Đúng vậy, kiếm mang cũng có cảm xúc, giống như sinh mệnh vậy.

Trên bầu trời vân kiếp màu vàng ngày càng sáng, uy áp to lớn khiến đảo nhỏ không ngừng phá toái mà sụp đổ. Mà chỗ Đường Tam và Mỹ công tử đứng lại rất vững, lấy thân thể bọn họ là trung tâm, trong phạm vi mười mét tựa hồ không chịu bất kỳ ảnh hưởng nào từ thiên kiếp.

Một quang trụ màu vàng từ trên trời giáng xuống, thiên địa vĩ lực trong khoảnh khắc này bộc phát. Lục Hợp Thiên Địa Kiếp mạnh nhất trong Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp lúc này giáng xuống.

Đúng lúc này, Thần Thức của Đường Tam và Mỹ công tử hoà thành một thể, hợp lực hai người dẫn đạo kiếm khí màu đỏ kia chậm rãi vẽ ra một đường vòng cung duyên dáng.

Hồng quang bùng lên, Thiên Chi Huyền Viên!

Trên mặt đất như thể xuất hiện một mặt trăng đỏ xuất hiện, va chạm với cột sáng vàng trên bầu trời. Cơ hồ là ngay lập tức, hai thân ảnh cũng đã bị cột sáng màu vàng thôn phệ, ở giữa thiên địa, tựa hồ chỉ có một cột sáng kia nối liền trời và đất.

Khi Lục Hợp Thiên Địa Kiếp rơi xuống, Khổng Tước Đại Yêu Vương đã truyền tống đến nơi xa, bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm giác được đó là lực lượng hoàn toàn có thể huỷ diệt mình.

Sắc mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương hoàn toàn trắng bệch, bởi vì hắn hoàn toàn không biết Mỹ công tử và Đường Tam có thể ngăn cản được công kích đó hay không.

Ngay khi Đường Tam nắm tay Mỹ công tử vẽ ra vòng tròn kia thì Khổng Tước Đại Yêu Vương đã biết thân phận của hắn.

Sứ giả Hải Thần? Có lẽ hắn thật sự là sứ giả Hải Thần nhưng mà hắn cũng chính là Tu La. Đúng vậy, Tu La không chết, thần kỹ kia không thể giả, dù ngoại hình, màu tóc của hắn có thay đổi, nhưng cảnh tượng hắn nắm tay Mỹ công tử vẽ ra vòng tròn kia cỡ nào quen thuộc, bọn họ chính là như vậy mà chiến thắng tổ hợp Cửu Dương Thánh Kiếm, do đó trở thành quán quân thi đấu hai người ở Tổ đình tinh anh đại tái.

Mà lúc này, cách làm của bọn họ là đem lực lượng Thần Khí không biết tên kia kết hợp với thần kỹ, bọn họ có thể ngăn cản được lôi đình cuối cùng vô cùng khủng bố này sao?

Khổng Tước Đại Yêu Vương không biết, hắn hoàn toàn không nghĩ được khi công kích tuyệt không hề kém một kích toàn lực của Hoàng Giả rơi xuống thì sẽ có hậu quả huỷ diệt như thế nào.
Lúc này, cả thành Gia Lý cũng đã sôi trào, khi Lục Hợp Thiên Địa Kiếp rơi xuống xong thì thậm chí ngay cả thành Gia Lý cũng bị chiếu thành màu vàng. Vô Tận Lam Hải hiện ra ánh sáng vàng kim lộng lẫy, trên trăm hải lý mặt biển đều bị uy năng khủng bố của lôi đình áp bách mà hạ xuống ba phần.

Hào quang màu vàng dần thu liễm, chậm rãi tản đi. Nhưng dù lôi đình màu vàng tiêu tán thì khi mặt trời xuất hiện lại trên không trung, ánh sáng lại có chút tái nhợt và tối nhạt.

Đó là sức mạnh khủng bố cỡ nào a!

Khổng Tước Đại Yêu Vương ngơ ngác lơ lửng ở giữa không trung, lúc này hắn thật hoảng hốt. Đó thật sự là lôi kiếp sao? Hắn không ngừng tự hỏi mình vấn đề này. Lực lượng lôi kiếp có thể cường đại

đến trình độ như vậy sao? Nếu là trước kia, hắn hoàn toàn không dám tưởng tượng đến.
Thế nhưng là tất cả bày ra trước mắt chính là sự thật. Tất cả chuẩn bị của hắn tựa hồ không có bất kỳ tác dụng nào, bởi vì lôi kiếp đó căn bản không phải loại mà hắn biết.

Ngân quang lập loè, Khổng Tước Đại Yêu Vương lần nữa truyền tống đến chỗ Mỹ công tử độ kiếp. Đảo nhỏ đã hoàn toàn biến mất, chỉ có sóng biển vô tận.

Một hòn đảo bị huỷ diệt không còn, mà Mỹ công tử và Đường Tam đều biến mất.

Họ ... bọn họ bị lôi kiếp tiêu diệt sao?

Nếu thật là như vậy, cái kia ... kế hoạch nhiều năm của mình chẳng lẽ xong rồi sao? Khổng Tước Yêu tộc cũng xong rồi?

Khổng Tước Đại Yêu Vương vạn lần không nghĩ tới, vấn đề lại xảy ra ở khâu này. Cửa ải tưởng chừng không có vấn đề lại xuất hiện một sơ suất lớn như vậy. Đối mặt với Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp vô cùng đáng sợ này, độ kiếp không thành bỏ mình tựa hồ là chuyện rất bình thường, nhưng với Khổng Tước Đại Yêu Vương lại là chuyện thật khó có thể tiếp nhận.
Đúng lúc này, mặt nước dũng động, một cái đầu ló ra.

Khổng Tước Đại Yêu Vương giật nảy mình, định thần nhìn lại thì thấy đó là một đầu tóc đen có chút tán loạn ngâm trong nước biển. Sau đó hắn thấy chủ nhân mái tóc đen vuốt vuốt tóc dài, để lộ khuôn mặt xinh đẹp, không phải là Mỹ công tử sao?

Lúc này sắc mặt Mỹ công tử hoàn toàn trắng bệch, ánh mắt cũng ảm đạm không có thần, nàng miễn cưỡng kéo một người từ dưới nước

lên, lộ ra cái đầu. Chỉ là người được nàng kéo lên nhìn qua càng giống một khối than. Tóc của hắn đã hoàn toàn biến mất, ngay cả đầu, thậm chí toàn thân đều cháy đen, cũng không biết còn sống hay đã chết.

"Tiểu Mỹ!" Khổng Tước Đại Yêu Vương kêu to, trực tiếp nhào xuống, đỡ lấy Mỹ công tử đang kiệt sức.

Mỹ công tử mấp máy bờ môi, khó khăn nói: "Cứu hắn, cứu ..." Mới nói ra ba chữ này nàng liền nghẹo đầu, hôn mê bất tỉnh.
Khổng Tước Đại Yêu Vương một tay nâng Mỹ công tử, một tay bắt lấy khối than kia. Mỹ công tử dù đã hôn mê nhưng vẫn ôm khối than rất chặt.

Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể cảm giác được trạng thái lúc này của Mỹ công tử. Nàng không có vấn đề gì lớn, chỉ là thoát lực. Dù là huyết mạch hay Thần Thức đều hoàn hảo, nhưng khối than này thì rất khó nói.

Con gái không có việc gì là tốt rồi!

Khổng Tước Đại Yêu Vương toàn lực phóng thích lực lượng không gian, trực tiếp quấn lấy hai người, hư không tiêu thất.

Mặt biển bị lôi đình ép xuống rất nhanh đã khôi phục bình thường. Sau đó một giờ, vài thân ảnh khổng lồ lặng yên chui ra khỏi mặt biển nơi lúc trước lôi đình khổng lồ hạ xuống, bọn họ đều có khí tức cực mạnh, nhưng giờ khắc này trong mắt bọn họ đều toát lên vẻ sợ hãi.
Mỹ công tử hôn mê rất sâu, nàng nằm mơ. Trong mộng nàng tựa hồ thấy được rất nhiều hình ảnh, hơn nữa chúng đều rất rõ ràng. Nàng còn nhìn thấy nhiều tồn tại kỳ lạ, còn nhìn thấy trên người có nhiều quang hoàn màu sắc mỹ lệ vây quanh.

"A!" Tựa hồ phát sinh chuyện đặc biệt đáng sợ khiến nàng bừng tỉnh và bật dậy.

Nàng thở hổn hển từng ngụm một, sau đó nàng phát hiện mình đang ở trong phòng.

Đây là gặp ác mộng?

Mỹ công tử ngồi thẳng lên, ánh mắt nàng có chút ngốc trệ, một hồi vẫn chưa khôi phục lại từ hoảng sợ.

Mình mơ thấy gì vậy? Nàng như có điều suy nghĩ, lại phát hiện mình hoàn toàn không nhớ được mọi chuyện trong mộng.

Không, không đúng. Mình đang ở trong phòng của mình? Nhưng là không phải trước đó đang độ kiếp sao? Đúng vậy! Mình đang độ kiếp thành Thần.
Ý niệm hơi động, ngay sau đó nàng đã xuống giường. Nàng có thể cảm nhận được mình thay đổi, khi nàng hành động thì xung quanh người nàng xuất hiện vầng sáng màu bạc.

Chương 628: Một khối than

Ý thức dần khôi phục, toàn bộ quá trình độ kiếp không ngừng hiện lên trong đầu Mỹ công tử.

Nàng nhớ lại vào thời khắc cuối cùng, lúc đó hắn đi đến sau lưng nàng, cùng nàng đối mặt với Lục Hợp Thiên Địa Kiếp.

Kiếm ý Tu La Kiếm vẽ ra Thiên Chi Huyền Viên, cưỡng ép hoá giải lực lượng Lục Hợp Thiên Địa Kiếp cuối cùng, thân thể bọn họ đều chịu lôi kiếp tẩy lễ. Là mục tiêu chủ yếu của lôi kiếp, nàng tiếp nhận phần lớn lôi kiếp, trên thực tế tiếp nhận lôi kiếp chính là Tu La Kiếm. Kiếm mang Tu La Kiếm hoàn toàn dung hợp với cơ thể nàng, trong thời khắc đó hoàn toàn thủ hộ nàng.

Mà Đường Tam ở sau lưng nàng thì không may mắn như vậy, bản thể Tu La Kiếm dù sao cũng không ở chỗ này, kiếm mang và kiếm ý có hạn, mặc dù chặn lại đại bộ phận lực lượng lôi kiếp, nhưng vẫn có một phần trực tiếp rơi xuống người Đường Tam để hắn phải gánh chịu. Hoặc nên nói là, hắn chủ động tiếp nhận, chia sẻ lực phá hoại của lôi kiếp.

Hai người bị đánh vào trong biển, Đường Tam sống chết không rõ, Mỹ công tử dùng lực lượng cuối cùng kéo hắn bị đánh thành than trồi lên mặt biển, sau đó liền mất đi ý thức.

Không, không, hắn sẽ không chết.

"Tiểu Mỹ, con đã tỉnh rồi? Thật tốt quá. Thật sự làm cho mẹ sợ lắm." Đúng lúc này, một thanh âm quen thuộc truyền đến, sau đó, Mỹ công tử liền rơi vào một cái ôm ấm áp.

Mỹ công tử ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên mặt mẫu thân còn mang theo nước mắt, giờ khắc này nước mắt lại trào lên, ôm thật chặt lấy mình.

Nàng độ kiếp đương nhiên đã nói với mẫu thân, Khổng Tước Đại Yêu Vương đích thân đảm bảo với Tô Cầm Mỹ công tử độ kiếp là chuyện rất dễ dàng, hơn nữa hắn sẽ tự mình thủ hộ. Tô Cầm liền ở lại chỗ Mỹ công tử chờ bọn họ trở về.

Mỹ công tử lấy được song quán quân ở Tổ đình tinh anh đại tái, theo Tô Cầm, nàng độ kiếp sẽ không có vấn đề gì. Nhưng khi nàng thấy vân kiếp kinh khủng ở mặt biển phía xa thì lại sợ hãi.

Lúc đó vùng biển kia đã trở thành cấm khu, ngay cả cường giả cấp bậc Đại Yêu Vương cũng không dám tiến đến, Tô Cầm chỉ có thể ở ven biển chờ đợi và lo lắng.

Khi Lục Hợp Thiên Địa Kiếp xuất hiện, chiếu rọi toàn bộ biển cả thành màu vàng, Tô Cầm thậm chí đã tuyệt vọng, thiên địa vĩ lực như vậy, nhân loại có khả năng chống lại sao?

Nàng cũng là Thần cấp, nàng cũng đã độ kiếp, nhưng lôi kiếp nàng đối mặt so với lần này quả thực là đom đóm so với mặt trăng. Vì sao con gái lại gặp lôi kiếp khủng bố như vậy? Là vì con gái kế thừa huyết mạch cấp một sao?

Vào lúc ấy, đại não Tô Cầm đã trống rỗng, trong lòng chỉ có hối hận sâu sắc. Con gái là tất cả của nàng, nếu con gái thật sự có chuyện gì, chỉ sợ nàng cũng không sống nổi nữa.

Lôi kiếp tiêu tán, Tô Cầm liền ngơ ngác nhìn biển rộng, khiến nàng kinh hỉ là, không lâu sau đó Khổng Tước Đại Yêu Vương liền mang theo con gái và một khối than xuất hiện. Nàng kiểm tra một hồi thì thấy con gái không có việc gì, độ kiếp thành công. Lại nhìn bộ dạng mừng như điên của Khổng Tước Đại Yêu Vương, nàng từ buồn phiền đến mừng rỡ, lúc này mới sống lại.

Một ngày này, Tô Cầm luôn ở bên cạnh con gái không rời, sợ rằng con gái lại có chuyện gì.

"Mụ mụ!"

Mỹ công tử ôm thật chặt mẫu thân, thân hình không khỏi có chút run rẩy.

Trong đầu nàng hiện lên hình ảnh cột sáng cực lớn từ trên trời giáng xuống, dường như muốn huỷ diệt toàn bộ thế giới.

Trong chớp mắt đó, nội tâm kiên định của nàng cũng bắt đầu có chút bàng hoàng, thật sự có thể vượt qua được sao? Nàng thật sự có thể ngăn cản thiên địa vĩ lực này sao?
Nhưng là, bàn tay nắm chặt cổ tay nàng vô cùng kiên định, từ người hắn truyền đến khí tức khiến cho người khác an tâm.

Là hắn mang theo nàng, lần nữa vẽ lên Thiên Chi Huyền Viên hoàn mỹ, cùng nàng tiếp nhận lực lượng trùng kích kinh khủng kia.

" ..... Hắn thế nào?"

Khi nói ra những lời này, thanh âm Mỹ công tử đều run rẩy, nàng thật sự sợ mẫu thân mang đến cho mình tin dữ.

"Con nói Đường Tam sao? Hắn còn hôn mê, chưa có tỉnh lại." Tô Cầm ôn nhu nói.

"Không chết đúng không?" Mỹ công tử gắt gao bắt lấy tay mẫu thân, trong đôi mắt đẹp tràn đầy chờ mong mà hỏi.

"Đúng vậy, hắn không chết. Chúng ta vốn cho rằng hắn không sống được, nhưng không ngờ tới sinh mệnh lực của hắn cực mạnh, mặc dù thân thể hắn cũng bị thương, nhưng cũng không giống nghiêm trọng như bề ngoài."

"Không chết là tốt rồi, không chết là tốt rồi. Mụ mụ, hắn ở đâu vậy? Con muốn mau nhìn thấy hắn." Mỹ công tử vội vàng nói.
"Ở bên cạnh phòng con. Phụ thân con cho hắn ăn linh dược tốt nhất. Bất quá, bộ dáng hắn bây giờ không tốt, nếu con muốn nhìn hắn thì nhất định phải chuẩn bị tâm lý."

Mỹ công tử trong lòng xiết chặt, nhưng vẫn gật đầu. Dù như thế nào chỉ cần hắn còn sống là tốt rồi, nàng nhất định phải xác nhận hắn còn sống. Nàng lúc này thậm chí còn khẩn trương hơn lúc độ kiếp trăm lần.

Tô Cầm cảm thụ một chút tình huống thân thể con gái, cũng không khỏi âm thầm kinh hãi, lúc này Mỹ công tử cho nàng cảm giác hư ảo đến kỳ lạ, dường như Mỹ công tử đã trở thành một cánh cửa không gian, khi lực lượng của nàng dung nhập vào trong cơ thể Mỹ công tử thì cảm thụ được không gian mênh mông bát ngát.

Lần độ kiếp khó khăn này Tô Cầm đã nghe Khổng Tước Đại Yêu Vương nói qua. Lúc đó tâm tình Khổng Tước Đại Yêu Vương rất phấn khởi, hắn nói với Tô Cầm, Mỹ công tử vượt qua chính là thiên kiếp cường đại chưa từng có, mà thiên kiếp cường đại có nghĩa là sau khi độ kiếp nàng chắc chắn sẽ trở nên cực kỳ mạnh mẽ, Yêu

Vương phổ thông cũng không thể so.
Hiện tại hắn có lòng tin tuyệt đối, sẽ không còn thế lực nào có thể ngăn cản Mỹ công tử kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc.

Lúc này Mỹ công tử lại không để ý đến biến hoá của mình sau khi độ kiếp, dưới sự dẫn dắt của Tô Cầm, nàng nhanh chóng đi đến căn phòng bên cạnh.

Cửa mở, Mỹ công tử đã ngửi thấy một mùi cháy khét, đúng vậy, tựa như cái gì đó bị thiêu rụi vậy. Nàng bước nhanh đến giường, khi nàng nhìn thấy dáng vẻ của Đường Tam thì nước mắt trong nháy mắt đã trào lên.

Hắn nằm ở trên giường, lúc này nhìn qua chỉ có ngoại hình giống nhân loại, nhưng cả người đã thành than đen rồi, đừng nói là y phục, ngay cả làn da đều bị chưng khô, ngũ quan cũng có chút phân biệt không rõ.

... Hắn vậy mà biến thành thế này, cũng là vì nàng, cũng chỉ vì nàng a!
Khi đối mặt với Lục Hợp Thiên Địa Kiếp, hắn đem càng nhiều lực lượng cho nàng, Thần Thức cũng rót vào Thần Thức Chi Hải của nàng, Tu La Kiếm đều che chở cho nàng, mà dư âm nổ mạnh tất cả đều rơi vào người hắn.

Nước mắt rơi xuống, thân thể Mỹ công tử run rẩy. Nàng ngồi xuống, để mình càng tới gần Đường Tam, giơ tay lên nhẹ nhàng chạm vào cổ tay hắn.

Trong mơ hồ nàng có thể cảm nhận được huyết dịch của hắn chảy xuôi, hắn còn sống. Thế nhưng là, bộ dạng của hắn lúc này thật sự là quá thảm rồi.

"Phụ thân con cho hắn uống thuốc, cũng không dám động đến hắn. Thương thế của hắn như vậy, hiện tại bất kỳ ngoại lực nào chỉ sợ đều sinh ra tổn thương cho hắn, nhưng có thể cảm nhận được bản nguyên huyết mạch vẫn còn, hơn nữa sinh mệnh lực vô cùng dồi dào, hiện tại liền xem hắn tự chữa trị như thế nào. Tiểu Mỹ, con không cần quá sốt ruột, Đường Tam hẳn không có việc gì."
"Hắn đều biến thành như vậy, làm sao lại không có việc gì a!" Mỹ công tử lúc này đã khóc không thành tiếng. Dù hắn là Tu La hay Đường Tam, giờ khắc này trong lòng nàng, hai thân ảnh đã hoàn toàn trùng hợp với nhau.

Từ khi nàng gặp được hắn, hắn luôn ở bên nàng, yên lặng dành tất cả những gì tốt đẹp cho nàng mà không cầu hồi báo, lại một mình gánh chịu tất cả thống khổ.

Chương 629: Giữ lời nha!

Dù giữa hai người có túc thế nhân duyên hay không, có một nam nhân nguyện ý vì nàng mà trả giá như vậy, hơn nữa hắn còn ưu tú như thế, nàng còn gì phải băn khoăn đây?

"Đường Tam, Đường Tam, ngươi có thể nghe được ta nói sao? Ta đã độ kiếp thành công, ngươi biết không?" Mỹ công tử nằm nhoài trên giường ôn nhu gọi hắn.

Đường Tam giống một khối than đương nhiên sẽ không nói gì, nhưng Mỹ công tử giống như không để ý mà nói tiếp: "Nhanh khoẻ lại được không? Bộ dạng bây giờ của ngươi khiến ta rất sợ hãi. Dù trước kia như thế nào, ta chỉ biết một đời này, ta không thể không có ngươi."

"Ngươi là Tu La cũng được, là Đường Tam cũng tốt, chỉ cần ngươi khoẻ lại, ta nguyện ý để ngươi ở bên cạnh ta, ta cũng sẽ luôn ở bên cạnh ngươi."

Tô Cầm đứng ở bên cạnh, nghe con gái thổ lộ, tựa hồ lại nhớ đến cái gì đó. Nàng than nhẹ một tiếng, chậm rãi lui ra ngoài để lại không gian cho hai người bọn họ.

Mỹ công tử nhẹ nhàng vuốt vuốt bàn tay Đường Tam, trong ánh mắt có chút mơ hồ: "Lần đầu tiên nhìn thấy ngươi là lúc ngươi đến mua trà sữa, lúc đó ngươi vẫn luôn nhìn ta, sau đó ta nhìn thấy ngươi giống như đã khóc. Nếu chúng ta thật sự có túc thế nhân duyên thì

khi đó hắn là ngươi đã nhận ra ta. Lúc đó ngươi vẫn còn rất nhỏ yếu."

"Về sau ta luôn có thể nhìn thấy ngươi, ở trà sữa điếm, ở học viện, thân ảnh ngươi luôn hiện ra trước mặt ta. Đối với ngươi, ta luôn có một cảm giác thân thiết, tâm ta tựa hồ không hề đề phòng ngươi. Bây giờ nghĩ lại, nếu như túc thế nhân duyên ngươi nói là thật thì tất cả đều có thể giải thích rõ ràng, hoá ra duyên phận kiếp trước khiến ta thích ở bên cạnh ngươi lúc nào không hay."

"Về sau ngươi mang mặt nạ, hoá thân thành Tu La. Ngươi nói đúng, nếu lúc đó Đường Tam thể hiện ra năng lực của Tu La, ta nhất định sẽ cho rằng ngươi là quái vật. Cho nên ngươi liền che giấu thân phận của mình. Nhưng mà có lẽ bởi vì tồn tại cảm giác kỳ diệu với Đường Tam nên ta vẫn luôn có chút đề phòng Tu La, bản năng liền không nguyện ý đến gần hắn, dù rằng Tu La cũng đang giúp ta. Cho đến lần này, ta cùng Tu La tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, ta dần hiểu rõ hắn, cũng dần cảm giác được hắn tốt với ta vô điều kiện, dù vậy ta cũng chưa bao giờ nghĩ đến chuyện nam nữ, ta chỉ muốn nhận hắn làm ca ca."

"Có lẽ là vì trong đầu ta luôn in hình bóng Đường Tam. Ngươi cũng biết, sau khi kết thúc bế quan không tìm được ngươi, ta đã lo lắng như thế nào.

Kỳ thật ngươi đã đúng, nếu dùng thân phận Đường Tam lần nữa đến bên cạnh ta khẳng định là tốt hơn so với nói với ta rằng ngươi là Tu La. Dựa vào hảo cảm ta dành cho Đường Tam, ta đoán ta sẽ dần tiếp nhận ngươi ở bên cạnh ta. Nhưng ngươi không nỡ nhìn thấy ta khổ sở, đem mọi chuyện đều nói cho ta biết. Xác thực lúc đó ta rất loạn, ta thường xuyên nghĩ thật sự có chuyện như túc thế nhân duyên sao?"

"Cho đến lần này độ kiếp, vào thời khắc khi ngươi lần nữa đứng sau ta, nắm tay ta, mọi do dự và không chắc chắn trong lòng ta đều đã tan biến. Dù ngươi là Đường Tam hay Tu La, ngươi vẫn luôn là người thủ hộ bên cạnh ta."

"Ta không biết kiếp trước chúng ta làm bạn như thế nào, nhưng ngươi vì ta mà từ bỏ địa vị Thần Vương chuyển thế đến, ta có thể hiểu chúng ta đã từng yêu nhau sâu đậm cỡ nào. Ngươi nhanh khoẻ lại đi, ta sẽ thử ở cùng một chỗ với ngươi, ở kiếp này viết tiếp câu chuyện tình yêu của chúng ta."

"Khi độ kiếp dường như ta thấy được hình ảnh kiếp trước, ta nguyện ý, kiếp này ta nguyện ý ở cùng một chỗ với ngươi, chỉ cần ngươi khoẻ lại. Ngươi đã đáp ứng luôn ở bên cạnh ta, luôn là thủ hộ giả của ta, ngươi nói lời phải giữ lời a!"

Nước mắt từng giọt từng giọt rơi xuống, rơi trên cánh tay cháy đen của Đường Tam.

Đường Tam nằm ở nơi đó, khoé miệng khẽ nhúc nhích, làn da cháy đen nơi khóe miệng đột nhiên phát ra một tiếng "két" nhẹ.

Mặc dù Mỹ công tử đang khóc nhưng đã đến Thần cấp, cảm giác của nàng vô cùng nhạy cảm. Sau khi nghe được thanh âm thì liền ngẩng đầu lên.
Nàng nhìn thấy khóe miệng Đường Tam đã nứt ra. Đúng vậy, đã nứt ra. Một màn này khiến nàng cả kinh đến nỗi quên cả khóc.

Không phải toàn miệng vỡ ra, mà là làn da chỗ khoé miệng tựa hồ đã nứt ra.

"Tạch tạch tạch!"

Mấy tiếng nứt liên tục vang lên, vết rách kia bắt đầu kéo dài ra, dần kéo đến bên tai. Sau đó, lại một vết nứt xuất hiện, kéo dài lên trên chỗ mũi, thanh âm ngày càng trở nên rõ ràng.

Mỹ công tử lúc này thở mạnh cũng không dám, nàng thật sự sợ người trước mặt đột nhiên vỡ vụn, cứ như vậy mà chết.

"Tùng tùng, tùng tùng, tùng tùng."

Tiếng tim đập yếu ớt mà ổn định vang lên, đột nhiên "răng rắc" một tiếng, một miếng cháy đen từ trên mặt Đường Tam rơi xuống, lộ ra da thịt trắng hồng bên trong.

Đây là ...

Sau đó lại một miếng cháy đen vỡ ra, tựa hồ cũng muốn từ gò má hắn trượt xuống.
Mỹ công tử cẩn thận từng li từng tí đưa tay ra, nắm lấy miếng cháy đen kia, cầm nó lên, lại thấy được một phần da thịt khác.

Nàng không dám dùng sức, nhưng tựa hồ đã hiểu, nàng cẩn thận theo vết rách trên mặt hắn mà nhẹ ấn xuống, quả nhiên, vỏ ngoài cháy đen này lần lượt phá toái, hoá thành từng mảnh vỡ tróc ra.

Mỹ công tử không quan tâm tay mình bị nhuộm đen, không ngừng giúp Đường Tam bóc ra từng chút một, để lộ da thịt bên dưới. Rất nhanh, hai gò má của hắn đã hiện ra.

Da thịt Đường Tam nhìn qua vô cùng mịn màng, còn mang theo tơ máu nhàn nhạt, nhưng tuyệt đối là hoàn hảo. Thiếu sót duy nhất chính là trên đầu, tóc, râu hay lông mày đều không có. Một quả đầu trọc lóc, nhìn qua như một quả trứng gà lột vỏ.

Nghe tiếng tim đập ổn định của Đường Tam, nhìn da thịt non mịn phía dưới, Mỹ công tử lập tức yên tâm.
Nhìn quả đầu trơn bóng của hắn, Mỹ công tử nhịn không được "phốc" một tiếng bật cười, vì vậy mà nước mắt rơi xuống trên người hắn.

Đường Tam bờ môi mấp máy, thanh âm rất nhỏ truyền ra: "Ngươi nói ngươi nguyện ý, nói lời phải giữ lời nha."

Thanh âm của hắn tuy rằng rất nhẹ, nhưng Mỹ công tử vẫn nghe thấy được.

Nhất thời, khuôn mặt của nàng không khỏi đỏ bừng, đưa tay muốn đánh nhưng vẫn không hạ xuống được.

"Ngươi cái người này, ngươi đã sớm tỉnh rồi đúng không? Ngươi chính là cố ý làm ta sợ." Mỹ công tử hờn dỗi.

Nhịp tim Đường Tam trong chớp mắt liền yếu xuống, Mỹ công tử bị doạ cho nhảy dựng, lúc ấy lôi kiếp mạnh bao nhiêu nàng rất rõ ràng, chặn lại nói: "Giữ lời, giữ lời, ngươi đừng làm ta sợ."

"Tùng tùng, tùng tùng, tùng tùng." Nhịp tim khôi phục bình thường. Mỹ công tử ngẩn người, tiếp theo không khỏi chán nản, người này ...

Nhưng dù tâm tình biến hoá như thế nào, nàng vẫn như trước cẩn thận bóc các mảnh vỡ trên người Đường Tam, để chúng bong ra, để lộ nhiều da thịt hơn.

Da thịt trên mặt khi tiếp xúc với không khí dần trở nên bình thường, trẫng nõn, mịn màng, ngay cả Mỹ công tử có làn da rất đẹp cũng không khỏi hâm mộ. Chỉ là mái tóc này chắc phải mất một

thời gian mới dài ra được.

Từng mảnh vỏ cháy đen được bóc xuống, cả người Đường Tam nhìn thuận mắt hơn nhiều, da thịt lộ ra cũng ngày càng nhiều.

Lúc mới bắt đầu, bởi vì Đường Tam bình an mà cảm xúc bị ảnh hưởng trở nên hưng phấn, Mỹ công tử cũng không nghĩ quá nhiều, nhưng khi nàng bóc vỏ cháy đen qua ngực, lộ ra cơ ngực rắn chắc và kéo dài xuống phía dưới thì mặt nàng liền đỏ lên.

Chương 630: Biến hoá của Mỹ công tử

Từ nhỏ nàng cũng không thân mật với người khác phái như vậy a! Lúc này gần trong gang tấc, tuy rằng mùi cháy kia dường như đã che giấu khí tức của Đường Tam, nhưng khi da thịt lộ ra ngày càng nhiều thì nàng càng xấu hổ.

Lúc bóc đến hông thì Mỹ công tử có chút do dự, làm sao bây giờ? Sau khi suy nghĩ nàng lại bắt đầu từ phía dưới, bắt đầu từ bàn chân, tiếp tục giúp hắn bóc vỏ cháy đen. Sau đó hướng lên phía trên, qua bắp chân, đầu gối, lại đến bắp đùi.

Tiếp theo, nàng nhắm hai mắt lại, tiếp tục bóc lên phía trên giúp hắn. Cho đến khi đến đùi nàng mới ngừng lại, có chút kinh hoảng mà kéo chăn lên đắp cho hắn.

"Ngươi ... còn lại ngươi tự làm đi." Cảm thụ được nhịp tim ổn định của Đường Tam, lại có hô hấp vững vàng, Mỹ công tử bình tĩnh trở lại.

Mỹ công tử tìm một cái chổi quét dọn, quét lớp vỏ cháy đen đã tróc ra rồi ném đi, sau đó mới lần nữa đến bên người Đường Tam, lần nữa cầm cổ tay hắn, cảm thụ được biến hoá trong cơ thể hắn.

Mỹ công tử lúc này, Tinh Thần Chi Hải đã lột xác thành Thần Thức Chi Hải, cảm ứng tự nhiên nhạy cảm hơn nhiều.

Nàng phát hiện, khí huyết ba động trong cơ thể Đường Tam tuy

tương đối yếu ớt, nhưng vô cùng ổn định, sinh mệnh lực cũng mười phần tràn đầy.

Kỳ lạ hơn là, trong cơ thể hắn tựa hồ có một loại năng lượng đặc thù đang không ngừng sinh sôi. Da thịt non mịn vừa rồi đã cơ bản khôi phục bình thường, nếu cẩn thận nhìn kỹ có thể thấy dưới da hắn ân ẩn có vầng sáng màu vàng kim loé lên.

Thân thể của hắn thật là cường đại a! Đối mặt với lôi đình mạnh mẽ như vậy, cuối cùng cũng sống sót, thật sự là rất lợi hại.

Hắn luôn có thể biến nguy thành an, chỉ cần ở cùng với hắn, hắn tựa hồ luôn có thể an bài mọi chuyện ổn thoả.

Tuy rằng lúc này Đường Tam rất yếu ớt, nhưng chỉ nắm cổ tay hắn, Mỹ công tử liền có một cảm giác đặc biệt an ổn, nàng rất thích cảm giác này. Có lẽ, điều tốt nhất mà một người có thể làm với một người là khiến người đó cảm thấy an toàn.

Xác định Đường Tam không sao, tâm tình Mỹ công tử cũng thả lỏng vài phần, sau đó nàng quan sát tình huống của mình, yên lặng cảm thụ biến hoá trong cơ thể.

Trải qua Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp cường đại như vậy, cả người nàng đã hoàn toàn lột xác, sau khi được lôi kiếp tẩy lễ, có thể nói thân thể đã phát sinh biến hoá long trời lở đất, biến hoá lớn đến nỗi ngay cả chính nàng cũng khó có thể tin.

Sau khi Tinh Thần Chi Hải hoàn toàn lột xác, Thần Thức Chi Hải lúc này cho nàng cảm giác vô cùng rộng lớn, trong đại não dường như nhiều hơn một tinh không (bầu trời đầy sao), và những vì sao đang lấp loé tinh quang.

Trong tinh quang này, một thanh trường kiếm toả ra hào quang màu đỏ ngạo nghễ lơ lửng ở chỗ đó. Tinh không vốn không có giới hạn, nhưng vì nó ở đó nên Thần Thức Chi Hải tựa hồ đã có trung tâm.

Chỉ thoáng dẫn dắt, Mỹ công tử liền cảm nhận được Thần Thức của mình đã khuếch trương ra xa, trong tích tắc liền có thể bao trùm rất xa.

Tất cả nguyên tố không gian khi cảm ứng được Thần Thức của nàng thì tự nhiên truyền đến cơ thể nàng, tựa như không cần tu luyện, tu vi của nàng cũng tự nhiên tăng lên.

Tố chất thân thể nàng cũng được tăng cường rất nhiều, hai huyết mạch vốn phân biệt rõ ràng lúc này tựa hồ đã dung hợp ở trình độ nhất định. Giơ tay nhấc chân dường như cũng có thể xây lên quy tắc cho tất cả xung quanh. Cảm giác này phi thường kỳ lạ, đồng thời phi thường tự nhiên, tựa hồ là nước chảy thành sông. Hơn nữa nàng còn cảm giác được thân thể của mình vẫn tiếp tục thuế biến, lực lượng lôi kiếp còn lưu lại trong cơ thể đang không ngừng thay đổi thân thể nàng và để nàng tiến hoá.
Nàng phát hiện mình dường như cao hơn một chút, tóc dài triệt để biến thành màu đen, dù khi dẫn động huyết mạch chi lực cũng là màu đen. Sau khi độ kiếp, huyết mạch nhân loại tuyệt đối chiếm vị trí chủ đạo, mà Khổng Tước Biến, Bạch Hổ Biến tựa hồ chỉ là năng lực của mình.

Thân thể cùng huyết mạch chi lực không hề nghi ngờ đều mạnh hơn rất nhiều, nhưng Mỹ công tử vẫn như trước khẳng định rằng, biến hoá nhiều nhất và mạnh nhất của nàng là Thần Thức Chi Hải.

Tu La Kiếm thôn phệ Thánh Diễm Đao, kiếm ý kia tăng cường trên phạm vi lớn, hiện tại nàng thậm chí có thể mơ hồ cảm nhận được ở một nơi xa xôi nào, bản thể Tu La Kiếm đang tìm đến nàng với tốc

độ kinh người.

Tuy rằng nàng cũng không rõ ràng lắm phải mất bao lâu Tu La Kiếm mới đến, nhưng nàng có thể khẳng định Thần Thức của mình càng mạnh thì càng sớm có thể nhìn thấy nó.
Thiên Cơ Linh nằm yên lặng ở một góc nhỏ trong Thần Thức Chi Hải, nhìn qua thậm chí có chút đáng thương. Trước mặt Tu La Kiếm toả ra khí tức cường đại, hiện tại nó giống như một tiểu tức phụ rất uỷ khuất.

Mỹ công tử mơ hồ hiểu rằng, sở dĩ huyết mạch nhân loại lên làm chủ đạo mà không phải là huyết mạch Khổng Tước hay Bạch Hổ là vì nàng chọn dung hợp kiếm ý Tu La Kiếm trở thành Thần Khí bổn mệnh. Hơn nữa không hề nghi ngờ, Tu La Kiếm tuyệt đối là Thần Khí cường đại nhất mà nàng từng thấy.

Kỳ thật chính Mỹ công tử cũng không biết sau khi độ kiếp thì thực lực của mình đạt đến trình độ nào. Nghĩ đến thực lực, nàng tự nhiên nghĩ đến chuyện quan trọng nhất với mình, nàng lặng yên đứng lên, đi ra khỏi phòng Đường Tam.

Tô Cầm đứng chờ ở bên ngoài, nhìn thấy nàng đi ra thì an ủi nói: "Con cũng đừng quá lo lắng, tính mạng của hắn chỉnh thể vẫn còn, hiện tại chờ hắn từ từ khôi phục đi."
Mỹ công tử nói: "Hắn không có việc gì. Đúng rồi, mụ mụ, con đã hôn mê bao lâu? Lúc nào thì cử hành nghi thức?"

Tô Cầm nói: "Chuyện này không cần gấp, sau khi trở về, phụ thân con đã tuyên bố nghi thức truyền thừa tộc trưởng lùi lại năm ngày. Chuyện này không quá có lợi với con, nhưng phụ thân con nói, con có thể vượt qua lôi kiếp như vậy, đã không còn gì có thể ngăn cản con được nữa."

"Ngày đó khi trở về, cảm xúc của hắn đặc biệt phấn khởi, một mực nói trước đó chưa từng có gì gì đó. Hôm đó thật sự làm mẹ sợ chết khiếp, ta ở bờ biển nhìn thấy vân kiếp kinh khủng như vậy, thật sự ..."

Mỹ công tử quay đầu lại nhìn thoáng qua gian phòng của Đường Tam, nói khẽ: "May mắn có hắn, nếu hắn không ở đó, ta chỉ sợ đã ..."

"Nếu tạm thời không cử hành nghi thức, ta liền ở chỗ này cùng hắn, chiếu cố hắn thật tốt. Ngài nói với bọn họ giúp ta chuẩn bị chút nước ấm, ta lau người cho hắn."
Tô Cầm há to miệng, vốn định khuyên nhủ vài câu nhưng cuối cùng vẫn không nói ra. Đúng vậy! Không có Đường Tam thì con gái không độ kiếp thành công. Nhìn thấy Đường Tam như vậy, Tô Cầm thực ra cũng không hy vọng nhưng vẫn gật đầu đáp ứng, tự mình đi thu xếp.

Mỹ công tử lần nữa trở lại trong phòng, kéo đến bên giường, lẳng lặng ngồi ở bên giường nhìn hắn.

Vỏ than bên ngoài sau khi tróc ra, da thịt bên trong đã khôi phục, khí sắc Đường Tam nhìn qua khá tốt, tuy rằng khí tức huyết mạch còn chút yếu ớt, nhưng nhìn thế nào cũng không giống dáng vẻ có gì không ổn.

Mà lúc này Đường Tam, xác thực đã thanh tỉnh lại. Thực tế hắn đã tỉnh một thời gian trước khi Mỹ công tử đến.

Ngày ấy khi tiếp nhận Lục Hợp Thiên Địa Kiếp, Thiên Chi Huyền Viên mặc dù hoá giải tuyệt đại bộ phận lực lượng lôi kiếp nhưng với uy năng của Tu La Kiếm lúc đó, cuối cùng vẫn để lộ một khe hở, rất nhiều lực lượng lôi kiếp rơi vào người hắn.

Lúc đó đại nào Đường Tam cũng lâm vào trống rỗng, nhưng Thần Thức của hắn đã hộ thể, hình chiếu Tam Xoa Kích đã bảo về Tinh Thần Chi Hải của hắn, Thiên Hoả bảy màu và Thời Không Đạo Tiêu cũng đã phát huy tác dụng rất tốt, để lôi đình giáng xuống chậm một chút, từ đó một phần đã được truyền vào trong biển.

Chương 631: Kim Mông Biến cường đại

Dù vậy, uy năng của Lục Hợp Thiên Địa Kiếp vẫn cực kỳ cường đại, khiến cơ thể Đường Tam trở thành một khối than.

Trong quá trình này, Kim Mông Biến đã mang lại tác dụng thật lớn. Cho dù đối mặt với thiên kiếp, Kim Mông Biến vẫn luôn thôn phệ lực lượng lôi kiếp để ma luyện bản thân.

Từ Kim Sát Khí đến Lục Hợp Thiên Địa Kiếp kết thúc, huyết mạch siêu cấp này của Đường Tam từ đầu đến cuối đều thôn phệ lực lượng lôi kiếp. Lần cuối cùng thật sự quá mạnh nên không thể thôn phệ hết, nhưng dù vậy nó vẫn hấp thu đại lượng lôi kiếp.

Chờ đến khi Đường Tam tỉnh táo lại thì hắn rõ ràng cảm giác được trong cơ thể mình, các lạc ấn huyết mạch đang ở trong trạng thái giống như ngủ đông, chỉ có lạc ấn Kim Mông Biến ở trong đan điền giống như một mặt trời nhỏ, toả ra quang huy càng thêm rực rỡ.

Đường Tam thậm chí cảm thấy được, lạc ấn này tựa hồ đã tiến hoá đến gần cấp độ Thần cấp, bên trong ẩn chứa sát khí cường đại và uy năng các loại lôi đình trong Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp. Chúng đang bị nó dần thôn phệ từng chút một, thật là không khách khí chút nào.

Tu vi của mình còn không đạt đến Thần cấp, một cái huyết mạch như nó sao lại có thể tiến hoá lên Thần cấp? Trong lúc khiếp sợ, Đường Tam cũng bắt đầu tỉnh táo suy nghĩ. Rất nhanh, hắn đã hiểu

vì sao lại xuất hiện tình huống này.

Sinh vật trên vị diện nào đều bị vị diện đó ảnh hưởng và nó sẽ không cho phép sinh vật của mình vượt qua cực hạn.

Bởi vì bản thân vị diện Yêu Tinh Đại Lục đã rất cường đại cho nên mới có thể sinh ra cường giả cấp độ Hoàng Giả, nhưng dù vậy cũng có cực hạn.

Khi Đường Tam dung hợp ra Kim Mông Biến thì tiềm năng của nó đã vượt qua cực hạn kia, cho nên lúc đó Đường Tam mới gặp phải phản phệ mãnh liệt như vậy.

Nếu như không phải Đường Tam có Siêu Thần Khí cưỡng ép phá tan áp chế vị diện thì căn bản Kim Mông Biến sẽ không xuất hiện, thậm chí còn kéo theo hắn bị tiêu diệt.

Nhưng sau đó Kim Mông Biến hoàn thành thuế biến, nói theo một ý nào đó thì nó đã siêu thoát khỏi hạn chế vị diện, lúc này mới có chuyện khi Đường Tam trợ giúp Mỹ công tử độ kiếp thì Kim Mông Biến tự động hấp thu lực lượng lôi kiếp, tự mình không ngừng tiến hoá.

Tình huống này phi thường kỳ lạ nhưng đúng là đã xuất hiện. Nếu chỉ xét từ góc độ Kim Mông Biến thì nó đã hoàn thành một lần thuế biến, mặc dù không phải Thần cấp chân chính nhưng tuyệt không kém hơn Thần cấp. Đây là không cân nhắc đến uy năng huyết mạch siêu cấp của nó.

Nếu như không có Kim Mông Biến cường đại, cho dù Lục Hợp Thiên Địa Kiếp không cần mạng Đường Tam thì thân thể hắn chỉ sợ cũng bị tàn phá. Hoàng Kim Tam Xoa Kích dù sao cũng chỉ có một phần thần ý ở chỗ này, có thể giữ vững Tinh Thần Chi Hải của Đường

Tam đã là không tệ rồi. Mà Kim Mông Biến có lực phòng ngự cường đại lại bảo vệ thân thể và bản nguyên của hắn.

Bây giờ nhìn bề ngoài thân thể hắn tuy bị trọng thương nhưng Kim Mông Biến không lúc nào không đang chữa trị thân thể hắn.

Chữa trị từ trong ra ngoài, để thân thể dưới lớp than kia không ngừng khôi phục, từ nội tạng đến kinh mạch, xương cốt, cuối cùng là da thịt.

Cho nên khi Mỹ công tử đến thì Kim Mông Biến đã chữa trị thân thể Đường Tam gần xong. Ở dưới trạng thái này, cơ năng của Đường Tam cơ bản đã hồi phục, hắn có thể vận chuyển Huyền Thiên Công khôi phục tự thân.
Kim Mông Biến đúng là cường hãn, các lạc ấn huyết mạch khác đều vì lôi kiếp trùng kích mà bị ảnh hưởng rất lớn, nhưng có người đại ca như nó, sau khi hấp thu lực lượng lôi kiếp thì tản ra khí tức có thể phụ trợ các lạc ấn khác, vì vậy chúng nó sẽ dần khôi phục lại.

Đối với Đường Tam mà nói, lần này tổn thất lớn nhất chính là Thần Thức. Vì trợ giúp Mỹ công tử độ kiếp thành công, dù là sử dụng Thời Không Đạo Tiêu, thi triển Hải Thần chúc phúc hay cuối cùng dẫn động Tu La Kiếm đều cần sử dụng Thần Thức.

Các thao tác này gần như đã vắt kiệt Thần Thức của hắn, mà hắn còn phải mạnh mẽ áp chế tu vi của mình để không đột phá, tránh việc dẫn tới lôi kiếp càng khủng bố hơn.

Mỹ công tử dẫn tới lôi kiếp khủng bố như vậy rồi, một kẻ ngoại lai như hắn, hơn nữa còn có huyết mạch siêu cấp, một khi độ kiếp Đường Tam hiểu rõ, Vô Tận Lam Hải sẽ là nơi mình táng thân, tuyệt đối không có bất kỳ may mắn nào.
Lúc này thân thể Đường Tam đang dần khôi phục, nhưng Thần

Thức lại ít đến thương cảm, đây cũng là chuyện không có cách nào khác. Thần Thức còn sót lại kia thậm chí còn giống trạng thái khi hắn mới trùng sinh ở vị diện này, thật sự là quá yếu ớt.

Nhưng khác với thời điểm đó là, Tinh Thần Lực hiện tại của hắn đủ mạnh, đồng thời hắn cũng coi như theo Mỹ công tử nhận một lần lôi kiếp tẩy lễ, trong quá trình này, Tinh Thần Lực của hắn cũng vô tri vô giác bị ảnh hưởng.

Thần Thức khôi phục nhiều hơn chỉ là vấn đề thời gian, khẳng định so với lúc mới đến vị diện này thì tốt hơn nhiều.

Mỹ công tử đi ra ngoài rồi lại trở về, Đường Tam cảm giác được nàng, chỉ cần có nàng ở bên cạnh thì hắn thấy đặc biệt an tâm, tựa hồ huyết mạch chi lực vận chuyển trong cơ thể cũng thông thuận hơn không ít.
Không lâu sau đó, Tô Cầm bưng một chậu nước ấm đi đến.

"A!" Khi nàng nhìn thấy khuôn mặt Đường Tam thì không khỏi kinh hãi, "Hắn đây là ..."

Mỹ công tử nói khẽ: "Người nói nhỏ một chút, thân thể hắn vẫn luôn tự chữa trị, lớp than bên ngoài tróc ra mới để lộ da thịt. Tĩnh dưỡng một thời gian hắn sẽ không có vấn đề gì."

Tô Cầm cảm thấy từ khi Mỹ công tử độ kiếp, vân kiếp cường đại xuất hiện thì nhận thức của mình không ngừng sụp đổ. Một người bị lôi kiếp oanh kích đến nỗi toàn thân đều hoá than làm sao có thể tiếp tục sống được? Đây cũng là quá ngoan cường rồi.

Nhưng mà, đây đương nhiên là chuyện tốt.

"Người đi nghỉ đi, con ở chỗ này chiếu cố hắn là được." Mỹ công tử

nói với mẫu thân.

"Ừm, con cũng vừa mới tỉnh lại, đừng để quá mệt mỏi, ta đi làm chút đồ ăn cho con, sau đó sẽ mang tới."
"Tạ ơn mụ mụ." Mỹ công tử ôm lấy mẫu thân, lúc này nàng đã hoàn toàn yên tâm, trên mặt cuối cùng cũng nở nụ cười.

Nhìn dung nhan của con gái ngày càng động lòng người, Tô Cầm sờ mái tóc dài của nàng, than nhẹ một tiếng rồi nói: "Con còn nhỏ như vậy đã mang trên mình áp lực quá lớn rồi."

"Không sao, còn không phải có hắn giúp con sao?" Mỹ công tử khẽ cười, chỉ chỉ Đường Tam đang nằm trên giường.

"Ừm."

Tô Cầm đi ra ngoài làm đồ ăn rồi, Mỹ công tử liền dùng khăn nhúng vào nước ấm và lau người cho Đường Tam, nhất là dấu vết vỏ than còn lưu lại, nàng đều cẩn thận lau sạch sẽ.

Chờ đến khi lau sạch sẽ toàn thân cho Đường Tam, mặt Mỹ công tử đã đỏ bừng như quả táo chín.

Vì hắn, nàng ngay cả đệm giường cũng đổi. Hắn hẳn sẽ cảm thấy thoải mái hơn, Mỹ công tử thầm nghĩ.
Tô Cầm mang đến chút đồ ăn, Mỹ công tử đơn giản ăn một chút, chủ yếu là uống chút canh, cũng không ăn quá nhiều. Nàng đã thành tựu Thần cấp, hoàn toàn có thể dựa vào hấp thu thiên địa linh khí mà sống, nhu cầu với thức ăn cũng giảm đi.

Chỉ cần Thần Thức hơi dẫn dắt, nguyên tố không gian sẽ tự nhiên hội tụ về phía nàng. Cảm giác này phi thường kỳ diệu, dường như nơi nàng cảm giác được đều trở thành lĩnh vực của nàng.

Chờ mẫu thân đi rồi, Mỹ công tử ngồi ở bên giường, bắt đầu thử dùng Thần Thức của mình dò xét đi vào trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam. Mặc dù trước đó hắn giống như đã tỉnh một chút nhưng nàng cảm nhận được, tinh thần ba động của hắn có chút yếu ớt, nếu so với thân thể hắn thì tình huống kém hơn rất nhiều.

Chương 632: Giao hoà tinh thần

Thần Thức của Mỹ công tử lặng yên tiến vào Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam mà không gặp bất kỳ cản trở nào, thậm chí nàng mơ hồ cảm giác được giữa thế giới tinh thần của mình và hắn dường như có cầu nối. Khi Thần Thức của nàng tiếp cận Tinh Thần Chi Hải của hắn thì cây cầu tự nhiên thông suốt, thậm chí sẽ dẫn dắt Thần Thức của mình tiến vào Tinh Thần Chi Hải của hắn.

Lúc này Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam hiện ra trống rỗng, Tinh Thần Lực mỏng manh, dao động tinh thần cũng yếu ớt. Mỹ công tử cẩn thận để Thần Thức của mình đi vào bên trong, lập tức có chút kinh ngạc.

Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam dù rất yếu ớt, nhưng Tinh Thần Chi Hải dường như rộng vô biên vô hạn.

Phải biết rằng, hắn còn chưa thành Thần, vậy mà Tinh Thần Chi Hải đã rộng lớn đến nhường này. Mà nương theo Thần Thức của nàng tiến vào Tinh Thần Chi Hải của hắn, kiếm ý Tu La Kiếm dường như hơi dao động, mang theo một tia khí tức Tu La Kiếm cùng nhau tiến vào.

Kiếm ý Tu La Kiếm đến, Tinh Thần Lực trong Tinh Thần Chi Hải lập tức phun trào, giống như bị kích thích mà xuất hiện chút biến hoá.

Mỹ công tử yên lặng cảm thụ được, Tinh Thần Lực của Đường Tam bị Tu La Kiếm ảnh hưởng mà khôi phục lại.

Mà khí tức Tu La Kiếm do Mỹ công tử mang đến tựa hồ đã trở thành tinh thần hạch tâm tạm thời của hắn, thúc giục Tinh Thần Lực khôi phục nhanh hơn.

Đây là chuyện gì? Bởi vì Tinh Thần Lực của mình và hắn có liên kết sao? Hay vì Thần Thức đã từng tiếp xúc? Hay là do túc thế nhân duyên mang lại?

Thực tế thì suy đoán của Mỹ công tử đều không chính xác. Sở dĩ xuất hiện chuyện này nguyên nhân trọng yếu nhất là Đường Tam đang ở trong trạng thái hết sức đặc thù. Hiện tại hắn tiêu hao Thần Thức quá lớn, Tinh Thần Lực giống như rắn mất đầu, bởi vậy nên dù hắn thanh tỉnh nhưng cũng chỉ dẫn đạo Tinh Thần Lực khôi phục từng chút một.

Nhưng khi Thần Thức của Mỹ công tử tiến vào khi khác. Tu La Kiếm từng dung hợp với nàng cuối cùng vẫn là Thần Khí của Đường Tam. Tu La Kiếm cho tới giờ chưa từng bỏ Đường Tam, nó tiến vào Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam giống như là về nhà vậy.

Bởi vì Thần Thức quá yếu, Đường Tam dẫn đạo Tinh Thần Lực có phần khó khăn, nhưng khi kiếm ý Tu La Kiếm đến thì nó trực tiếp đảm nhận sứ mệnh dẫn đạo Tinh Thần Lực, tự nhiên kéo theo Tinh Thần Lực để nó nhanh chóng khôi phục và hội tụ, thậm chí là chuyển hoá thành Thần Thức.

Đường Tam chỉ cảm thấy Tinh Thần Chi Hải dâng trào, lập tức thanh tỉnh hơn vào phần, trong lòng cũng vui mừng khôn xiết. Sau đó, Tinh Thần Lực vây quanh kiếm ý Tu La Kiếm bắt đầu ba động, khôi phục, từng bước sắp xếp lại Tinh Thần Lực tán loạn, xây dựng lại hệ thống tinh thần lấy Thần Thức yếu ớt kia làm trung tâm.

Quá trình này nếu để tự mình Đường Tam làm chỉ sợ sẽ mất mười ngày đến nửa tháng mới có thể hoàn thành, nhưng đã có kiếm ý Tu La Kiếm trợ giúp thì có thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Chỉ cần Đường Tam muốn là hiện tại có thể tỉnh lại. Tiếp theo, Tinh Thần Lực cùng Thần Thức khôi phục chỉ là vấn đề thời gian.

Mỹ công tử tất nhiên cũng cảm thụ được Tinh Thần Lực của Đường Tam đang chuyển hoá theo hướng tốt, nàng dứt khoát bất động, duy trì Thần Thức của nàng trong Tinh Thần Chi Hải của hắn, đồng thời quan sát biến hoá trong đó.

Dần dần, Mỹ công tử phát hiện sâu trong Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam, Tinh Thần Lực bắt đầu hình thành một vòng xoáy bao quanh Thần Thức của hắn. Kiếm ý Tu La Kiếm trở nên mạnh mẽ hơn, dẫn dắt Tinh Thần Lực khôi phục ngày càng nhiều hơn.
Tinh Thần Lực càng ngày càng mạnh, Tinh Thần Chi Hải cũng từng bước sáng lên, sự xuất hiện Thần Thức Mỹ công tử ở chỗ này không hề đột ngột, cứ như vậy duy trì tinh thần lẫn nhau. Trong mơ hồ, Mỹ công tử thậm chí có thể cảm giác được Thần Thức của mình nhận được phản hồi nhất định, nó đang ngày càng sinh động hơn.

Không biết qua bao lâu thời gian, ở trung tâm Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam xuất hiện một khối tinh thể nhỏ, từ một điểm rất nhỏ mà dần lớn lên.

Đó là tinh thần hạch tâm của Đường Tam, hạch tâm của nó chính là Thần Thức của hắn. Chỉ là bây giờ tinh thần hạch tâm nhìn qua rất nhỏ bé, Thần Thức bên trong hầu như không nhìn thấy được, nhưng cuối cùng cũng đã khôi phục lại rồi. Tiếp theo, khôi phục Tinh Thần Lực chỉ là vấn đề thời gian, không có kiếm ý Tu La Kiếm cũng không ảnh hưởng đến tốc độ khôi phục của Đường Tam. Đương nhiên, có khí tức Tu La Kiếm ở đây, tốc độ khôi phục của

hắn sẽ nhanh hơn nhiều.

Thần Thức của Mỹ công tử tương đương là phụ trợ Tinh Thần Lực của Đường Tam chuyển hoá thành Thần Thức, chuyện này so với Đường Tam tự mình chuyển hoá thì tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Cứ như vậy, Mỹ công tử rõ ràng cảm thụ được tinh thần hạch tâm của Đường Tam dần lớn hơn, Tinh Thần Chi Hải dần ổn định lại. Quá trình này vô cùng kỳ diệu, giống như là tạo ra một thế giới mới, mà nàng đã tạo ra hạch tâm của thế giới này.

Thời gian dần qua, khi tinh thần hạch tâm lớn đến trình độ nhất định thì Mỹ công tử mơ hồ thấy được một quang ảnh màu vàng xuất hiện.

Sau khi quang ảnh màu vàng xuất hiện, kiếm ý Tu La Kiếm giống như nhận lấy một chút kích thích mà không ngừng tiếp xúc với nó, phóng ra khí tức càng mạnh hơn.
Tốc độ tinh thần hạch tâm lớn lên càng nhanh hơn, trong Tinh Thần Chi Hải dần đã có cảm giác trướng đầy.

Cứ như vậy, được Mỹ công tử phụ trợ, tinh thần hai người giao hoà kéo dài một ngày một đêm. Đến khi Tinh Thần Chi Hải của Đường Tam tràn đầy Tinh Thần Lực, tinh thần hạch tâm đã khôi phục về kích thước ban đầu thì Mỹ công tử mới để Thần Thức của mình lùi ra.

Khi Mỹ công tử mở hai mắt ra nhìn lại Đường Tam thì thấy sắc mặt hắn hồng nhuận, khí tức kéo dài, rõ ràng đã tốt hơn trước nhiều.

Lại có thể giúp hắn khôi phục như vậy, thật sự rất thần kỳ!

Trong lòng Mỹ công tử thầm kinh ngạc, đồng thời cũng ngạc nhiên

Đường Tam không hề đề phòng mình, mà cảm giác Tinh Thần Lực và Thần Thức của hai người không hề phân biệt khiến nàng có cảm giác đặc biệt tuyệt vời.
Trong một ngày thời gian, tóc cùng lông mày của hắn đã dài ra một ít, nhìn qua cũng thuận mắt hơn nhiều. Khuôn mặt hắn với đường cong nhu hoà và rõ ràng, Mỹ công tử cứ như vậy nhìn hắn đến nỗi có chút ngẩn người.

Tinh Thần Lực của hắn gần như đã khôi phục hoàn toàn, tiếp theo chính là chuyển hoá thành Thần Thức. Mỹ công tử không biết Thần Thức của hắn khôi phục đến mức nào mới trở về trạng thái nguyên bản, nhưng nàng có thể cảm giác được khí huyết dao động trong cơ thể được Tinh Thần Lực vừa khôi phục ảnh hưởng mà ngày càng mãnh liệt hơn, thậm chí còn mạnh hơn trước.

Mấy ngày sau đó, Mỹ công tử vẫn luôn ở bên cạnh Đường Tam, mỗi ngày đều dùng kiếm ý Tu La Kiếm và Thần Thức của mình trợ giúp Đường Tam kích thích tinh thần hạch tâm chuyển hoá Tinh Thần Lực thành Thần Thức, nhưng Đường Tam vẫn không tỉnh lại, tựa như đang chìm sâu vào minh tưởng, một mực lặng yên khôi phục. Rốt cuộc, thời gian trọng yếu với Mỹ công tử đã đến.

Mẫu thân đã đến đây gọi nàng hai lần.

Mỹ công tử nhìn Đường Tam nằm trên giường, nói khẽ: "Ngươi nghỉ ngơi cho tốt, ta phải tham gia điển lễ, kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc. Chờ sau khi nghi thức kết thúc, ta sẽ trở lại thăm ngươi. Ngươi phải thật tốt, nhanh tỉnh lại một chút nha. Tốt nhất khi ta trở lại thì ngươi đã tỉnh, đó là lễ vật tốt nhất đối với ta. Yên tâm đi, ta nhất định có thể thuận lợi kế thừa vị trí tộc trưởng. Hiện tại ta là Mỹ công tử Thần cấp đó."

Mỹ công tử sờ lên đầu Đường Tam vừa mới mọc được chút tóc,

chúng tiếp xúc với bàn tay khiến nàng có chút ngứa, "Ngươi biết không, bộ dạng bây giờ của ngươi rất ngoan, bách khoa toàn thư của ta."

Mỹ công tử khẽ cười một tiếng, đứng người lên quay trở về phòng mình chuẩn bị.
(Lời editor: Mình đang bị ốm nên tốc độ up truyện sẽ chậm lại. Mong mọi người thông cảm. Cảm ơn mọi người!)

Chương 633: Điển lễ bắt đầu

Hôm nay là một ngày cực kỳ quan trọng đối với Mỹ công tử cũng như toàn bộ Khổng Tước Yêu tộc, là ngày quyết định tương lai của toàn bộ chủng tộc.

Thành Gia Lý hôm nay đặc biệt yên tĩnh, đúng vậy, chính là yên tĩnh.

Tộc trưởng truyền ngôi, đối với thành Gia Lý là chuyện trọng đại nhất. Nhiều ngày trước đã bắt đầu có tin tức truyền ra nói rằng, Khổng Tước Đại Yêu Vương muốn truyền ngôi cho một nhân loại. Một nhân loại sao có thể thống ngự Khổng Tước Yêu tộc đây? Làm sao có thể trở thành Thành chủ tương lai của thành Gia Lý? Đây là chuyện Tổ đình không dễ dàng cho phép, càng là sỉ nhục của thành Gia Lý.

Các tin tức truyền ra loạn xạ, mà Khổng Tước Yêu tộc cũng không chính thức bác bỏ tin đồn, điển lễ càng là trì hoãn đến năm ngày.

Thậm chí trước đó năng lượng dao động kịch liệt trên bầu trời đại dương bao la còn được nói là trời phạt, là trừng phạt trời cao dành cho sai lầm của Khổng Tước Yêu tộc.

Cho nên hôm nay dù đã đến ngày chính tử nhưng cũng không xuất hiện cảnh tượng náo nhiệt. Người sáng suốt đều nhìn ra được đây là một cuộc "nội chiến" vô cùng nghiêm trọng. Vì vậy rất nhiều quý tộc đều nghiêm khắc ra lệnh cho tộc nhân và phụ thuộc của mình

không được ra ngoài, ở trong nhà.

Các đại quý tộc ở thành Gia Lý chia làm ba phái. Phái thứ nhất hiển nhiên là ủng hộ Khổng Tước Đại Yêu Vương, là những người ủng hộ trung thành của vị Thành chủ này. Hai tộc Linh Tê Lộc Yêu và Hoàng Kim Lộc Yêu chính là như vậy. Bọn họ đã sớm buộc chặt với Khổng Tước Đại Yêu Vương, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Tiếp theo là phái trung lập. Phái trung lập có số lượng nhiều nhất, có nhiều người còn không biết rõ tình huống cụ thể là gì, chỉ biết Khổng Tước Đại Yêu Vương lựa chọn một người thừa kế có huyết mạch nhân loại, cũng không phải là con vợ cả.

Cuối cùng chính là phái đối lập, là sự phản đối đến từ nội bộ Khổng Tước Yêu tộc. Thực tế thanh âm phản đối đã sớm xuất hiện, chỉ là luôn bị Khổng Tước Đại Yêu Vương áp chế. Hôm nay điển lễ truyền ngôi sắp bắt đầu, nếu xung đột bùng phát thì không còn thời điểm nào khác để lựa chọn, chỉ có thể bạo phát trong ngày hôm nay.

Cho nên thành Gia Lý lúc này đang đứng trong thế mạch nước ngầm mãnh liệt đấu đá bên trong, mà mạch nước ngầm này bất cứ lúc nào cũng có thể biến thành cơn sóng lớn động trời.

Mỹ công tử đổi một thân váy bạc dài, đây là váy dài quý tộc chính tông của Khổng Tước Yêu tộc. Váy có đuôi dài sau lưng, hoa văn màu bạc hoa lệ trải rộng ở mọi chỗ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói cho nàng biết, tổ tiên Khổng Tước Đại Yêu Hoàng năm đó khi thừa kế vương vị cũng mặc váy dài này.

Khi Mỹ công tử dáng người cao gầy mặc vào váy dài này thì quả thực xinh đẹp không gì sánh kịp.

"Chuẩn bị xong chưa?" Khổng Tước Đại Yêu Vương hôm nay cũng một thân trang phục lộng lẫy, cũng là hoa phục màu bạc, trên đỉnh đầu đội mũ miện. Đây là mũ miện của tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, đồng thời cũng là một kiện Thần Khí, Thiên Tinh Miện, chính là biểu tượng chí cao vô thượng của tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc.

Mỹ công tử nhìn về phía phụ thân, mỉm cười nói: "Không có gì cần chuẩn bị."

"Tốt. Sau hôm nay ngươi chính là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, nhớ kỹ chuyện ngươi đã đáp ứng ta, dù tương lai xảy ra chuyện gì đều phải thủ hộ thật tốt Khổng Tước Yêu tộc chúng ta."

"Ân."

Mỹ công tử gật đầu, giờ khắc này tâm tình của nàng không kích động hay sao? Nhưng vừa kích động nàng lại cảm thấy có chút mất mát. Nàng không quên cảnh tượng khi mình mới được Thiên Cơ Linh công nhận. Dưới vạn chúng chú mục, khi các chủng tộc thần phục, Đường Tam hẳn là ở bên cạnh nàng. Đáng tiếc là, hiện tại hắn bị thương nặng, chỉ có thể nằm ở trên giường.
Thở sâu một hơi, nàng bình phục lại tâm tình của mình. Sớm kết thúc một chút đi, kết thúc sớm một chút, nàng cũng có thể về sớm với hắn.

Trước lâu đài của Khổng Tước Yêu tộc là một quảng trường rộng lớn, toàn bộ quảng trường có hình thang, hướng về phía thành Gia Lý. Một bình đài to lớn đã sớm được bố trí xong, đó là một bình đài cao nằm gần lâu đài, đối diện với thành Gia Lý. Thảm đỏ kéo dài từ lâu đài đến bình đài, mà hai bên đã chật kín ghế ngồi. Bên trái là tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc, còn bên phải là các quý tộc trong thành Gia Lý đến đây xem điển lễ.

Hôm nay thời tiết rất tốt, ánh mặt trời rơi xuống quảng trường giữa sườn núi, sau lưng là lâu đài cực lớn, vừa uy nghiêm vừa tràn đầy khí thế.

Ngồi ở hàng trước nhất trên quảng trường đều là người cực kỳ có danh vọng trong thành Gia Lý và Khổng Tước Yêu tộc có địa vị tối cao. Lúc này bầu không khí có chút áp chế.
Các đại quý tộc xem điển lễ xì xào bàn tán nhưng âm thanh rất nhỏ, từng người đều có sắc mặt phức tạp, có chút lo lắng, có chút phấn khởi, cũng có chút nhíu mày.

Mà Khổng Tước Yêu tộc bên này, bầu không khí lại đặc biệt ngưng trọng. Các trưởng lão ngồi hàng ghế đầu tiên đều rất nghiêm túc, cũng rất ít nói chuyện với nhau.

Khổng Tước Yêu tộc bên này, ngồi ghế chủ vị ở hàng đầu tiên là một nữ tử có khuôn mặt mỹ lệ. Nàng nhìn qua chừng 40 tuổi, mặc váy dài màu bạc lộng lẫy, hai mắt nhắm lại như đang minh tưởng, nhưng chỉ cần ngồi ở chỗ đó đã có một loại khí tràng vô hình tồn tại.

Vị này chính là đương kim Vương Phi của Khổng Tước Đại Yêu Vương, cũng là người có địa vị gần với Khổng Tước Đại Yêu Vương trong Khổng Tước Yêu tộc.

Phía đối diện có không ít quý tộc thỉnh thoảng lại hướng ánh mắt đến phía nàng, điển lễ hôm nay có tiến hành thuận lợi hay không phụ thuộc rất lớn vào vị này. Vị Vương Phi này có địa vị vô cùng quan trọng trong Khổng Tước Yêu tộc, bởi vì nàng truyền thừa huyết mạch của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng.
Đúng vậy, Khổng Tước Đại Yêu Vương tuy cũng là đích truyền trong tộc, nhưng lại không phải nhất mạch thuộc về Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, chỉ là hắn rất ưu tú nên về sau được tuyển ra kế thừa vương

vị. Mà hắn có thể kế thừa vương vị lại không thể không liên quan đến Vương Phi. Vương Phi là đích truyền của Hoàng Giả, có được sự ủng hộ của nàng, Khổng Tước Đại Yêu Vương mới có thể ngồi vững trên vương vị.

Vương Phi là đương kim thủ tịch trưởng lão của Khổng Tước Yêu tộc, cũng là cường giả cấp độ Đại Yêu Vương, cảnh giới Đại Yêu Vương đỉnh phong.

"Ông ----"

Tiếng kèn vang lên, 36 tên Hùng tộc thân hình cường tráng thổi lên khúc nhạc dạo bắt đầu nghi thức.

Lập tức, toàn bộ quảng trường lớn đều yên tĩnh trở lại, mà Vương Phi ngồi ở bên trái hàng ghế đầu tiên rút cuộc cũng mở mắt ra. Ánh mắt nàng rất bình thản, từ bên ngoài không nhìn ra bất kỳ cảm xúc nào.
"Ông ----" Tiếng kèn thứ hai vang lên, thanh âm dần truyền ra xa, cho dù trong góc hẻm thành Gia Lý cũng nghe được.

"Ông ----" Tiếng kèn thứ ba vang lên, tất cả các quý tộc ở đây, bao gồm cả Khổng Tước Yêu tộc đều đứng lên. Ba tiếng kèn vang lên, đại biểu cho điển lễ sắp chính thức bắt đầu.

Cửa lớn lâu đài chậm rãi mở ra, hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người.

Mỹ công tử trang phục lộng lẫy nắm lấy cánh tay của Khổng Tước Đại Yêu Vương, chậm rãi từ trong lâu đài đi ra, từng bước một đi đến phía bình đài.

"Ông ----, ông ----, ông ----" từng tiếng kèn vang lên.

Khổng Tước Đại Yêu Vương trên mặt vẻ tươi cười, chậm rãi bước lên đài cao dưới sự trợ giúp của con gái. Ở hai bên, phía sau tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc, linh vũ mở ra, Khổng Tước xoè đuôi.

Khi bọn họ đi lên đài cao thì tất cả người xem lễ hơi cúi đầu xuống, chào hỏi Khổng Tước Đại Yêu Vương ở trên đài cao. Chỉ có vị Vương Phi kia từ đầu đến cuối đứng thẳng tắp, ánh mắt bình thản nhìn hai cha con.
Tiếng kèn thu lại. Ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương đảo qua tất cả người xem lễ ở đây, đầu tiên là nhìn về phía bên trái phía các tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc, sau đó mới nhìn sang bên phải, các quý tộc sinh hoạt trong thành Gia Lý.

"Hôm nay là một ngày trọng đại với tộc ta, cảm tạ các vị khách quý đã đến đây xem lễ." Thanh âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương truyền đi xa, các quý tộc lần nữa khom người, hướng hắn thăm hỏi.

Chương 634: Vương Phi

Khổng Tước Đại Yêu Vương ra hiệu cho Mỹ công tử buông tay mình ra, sau đó tiến lên một bước, hai tay mở ra như muốn ôm lấy thành Gia Lý, "Các vị, mời ngồi."

Mọi người hai bên lúc này mới ngồi xuống, ánh mắt đều tập trung trên người Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn thành Gia Lý phía xa, trong mắt mang theo hào quang khác thường. Đúng a! Giờ khắc này hắn vẫn là Thành chủ thành Gia Lý, hôm nay là thời khắc quyền lực thay đổi. Trong lòng hắn thật sự cam tâm sao? Quyền lực, đối với bất kỳ chủng tộc nào, với bất kỳ thế lực nào đều rất khó từ bỏ.

"Từ 30 năm trước, khi ta bắt đầu chấp chưởng Khổng Tước Yêu tộc đến nay, đã 30 năm trôi qua, ta luôn cẩn trọng, không dám có nửa phần lười biếng. Tộc ta không Hoàng, mặc dù an phận ở một góc, nhưng cũng gặp phải rất nhiều khó khăn. Có được sự trợ giúp của mọi người nên thành Gia Lý cùng Khổng Tước Yêu tộc chúng ta mới phồn vinh như ngày hôm nay. Các tộc an cư lạc nghiệp, Khổng Tước Yêu tộc chúng ta mới phồn diễn sinh sống tốt hơn. Là tộc trưởng, là Thành chủ, trên người ta gánh vác trọng trách nặng nề."

"Ta luôn luôn nhắc nhở chính mình, dù như thế nào ta cũng phải để Khổng Tước Yêu tộc truyền thừa xuống, để Khổng Tước Yêu tộc vẫn đứng trong hàng ngũ các chủng tộc mạnh nhất như trước. Ta luôn cố gắng thử nghiệm, muốn tiến thêm một bước đi vào cánh

cửa kia, chỉ có như vậy mới để Khổng Tước Yêu tộc chúng ta không còn lo lắng. Nhưng là, ta không thể thành công, thiên phú của ta cuối cùng không thể chống đỡ cho ta tiến vào cấp độ đó. Ta chỉ có thể lùi lại làm việc khác, quản lý thành Gia Lý tốt hơn, để nơi này càng trở nên phồn vinh. Hôm nay, ta có thể đứng thẳng nói với tổ tiên rằng, 30 năm qua, đối với Khổng Tước Yêu tộc, đối với thành Gia Lý, ta không thẹn với lương tâm."

Lời nói vừa ra, tất cả các quý tộc ở đây, kể cả Khổng Tước Yêu tộc đều lần nữa khom người, hành lễ với Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nói không sai, trong các đời Khổng Tước Yêu tộc, hắn tuyệt đối là người xuất sắc nhất. Từ khi kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, hắn làm hết thảy đúng là khiến Khổng Tước Yêu tộc thậm chí là thành Gia Lý phát triển không ngừng. 30 năm qua, hắn khiến Khổng Tước Yêu tộc hoàn toàn thay đổi, khiến thành Gia Lý hiện tại phồn vinh không hề kém cạnh bất kỳ chủ thành nào. Hắn càng sáng lập ra thương hội giàu có nhất Thiên Vũ Đế Quốc, tất cả đều dưới sự chỉ đạo của hắn. Ở phương diện này, các tộc trong thành Gia Lý không khỏi vui lòng phục tùng. Cho dù là Vương Phi, lúc này cũng có chút khom người, bày tỏ tán thành với lời nói của hắn.

Cảm thụ được cảm xúc của mọi người, Khổng Tước Đại Yêu Vương nở một nụ cười kiêu ngạo, 30 năm qua mọi chuyện hắn làm đều được các tộc trong thành Gia Lý để vào mắt, một câu không thẹn với lương tâm là kiêu ngạo lớn nhất đời hắn.

"Ta cuối cùng vẫn già rồi, ta vốn vì thành Gia Lý, vì Khổng Tước Yêu tộc chúng ta cố gắng thêm mười năm, trăm năm. Nhưng là, ngoại địch đến không cho phép ta tiếp tục. Thành Gia Lý chính là căn cơ của Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, ta không cho phép bất kỳ ai cướp đi, cho dù là Hoàng Giả cũng không được. Vì vậy mới có

trận chiến kia. Trận chiến đó, ta mượn lực lượng của tổ tiên mà đánh lui cường địch, nhưng cũng đã thương tổn đến bản nguyên. Vì để chủng tộc truyền thừa tốt hơn, vì để có một lãnh tụ ưu tú hơn nên mới có nghi thức ngày hôm nay. Hôm nay, ta từ nhiệm vị trí tộc trưởng này và truyền lại cho tộc nhân thích hợp."

"Tộc trưởng xin nghĩ lại!" Ở bên Khổng Tước Yêu tộc, tất cả tộc nhân đồng thời khom mình hành lễ, cung kính nói. Khổng Tước Đại Yêu Vương khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, hắn đương nhiên nghe được ra, trong âm thanh thuyết phục này có bao nhiêu bất mãn và không từ bỏ.
"Ý ta đã quyết, không cần khuyên nữa. Ta có thể khẳng định là, dưới sự dẫn dắt của tộc trưởng tân nhiệm, Khổng Tước Yêu tộc sẽ đi đến đỉnh phong cao hơn. Tương lai không lâu chắc chắn sẽ lần nữa đứng trên đỉnh cao ở Thiên Vũ Đế Quốc."

Nói xong, hắn quay người nhìn Mỹ công tử ở bên cạnh mình.

"Tiếp theo ta tuyên bố, kể từ hôm nay, ta sẽ thoái vị vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, truyền thừa lại cho ..."

"Chờ một chút." Một thanh âm băng lãnh đúng lúc này đánh gãy lời nói của Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Bên trong Khổng Tước Yêu tộc, Vương Phi ngồi ở ngồi ở ghế chủ vị lần nữa đứng lên, hướng lên đài cao.

Khổng tước Đại Yêu Vương cùng Vương Phi, phu thê hai người bốn mắt nhìn nhau, sắc mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương bỗng trầm xuống.

Tuy rằng đây là tình huống đã dự liệu trước, nhưng khi Vương Phi thật sự đứng ra ngăn cản thì sắc mặt của hắn vẫn rất khó coi.

Ngay trước mặt các quý tộc thành Gia Lý, đây không hề nghi ngờ là một sự sỉ nhục cực lớn đối với Khổng Tước Yêu tộc và Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Vương Phi ánh mắt sáng rực nhìn hắn, trầm giọng nói: "Tộc trưởng thay đổi đối với bất kỳ chủng tộc nào cũng là chuyện hết sức trọng yếu, đều phải thông qua hội nghị trưởng lão thảo luận, cuối cùng sẽ đề cử nhân tuyển (người được chọn). Nhưng Vương thượng dường như không qua quá trình này. Tân tộc trưởng chẳng lẽ không cần các trưởng lão đồng ý và ủng hộ sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương trầm giọng nói: "Ta đã sớm thông báo cho các trưởng lão quyết định của mình. Việc thay đổi tộc trưởng đúng là cần các trưởng lão ủng hộ, nhưng tương tự, theo quy củ của tộc chúng ta, tộc trưởng đời kế tiếp do tộc trưởng đời trước chỉ định. Việc các trưởng lão phải làm là phối hợp, không phải chất vấn. Thân là thủ tịch trưởng lão, ngươi muốn chất vấn quyết định của ta sao?"
Vương Phi lạnh nhạt nói: "Đúng là như thế. Ta chỉ hỏi Vương thượng một vấn đề, dù là đời sau của Vương thượng, hay trong nhiều hậu đại ưu tú của tộc chúng ta chẳng lẽ không có một người nào có thể trở thành người thừa kế sao? Vì sao lại chọn một phụ thuộc làm tộc trưởng? Chuyện này trong lịch sử Thiên Vũ Đế Quốc chưa bao giờ xuất hiện qua, huống chi tộc ta là truyền thừa Hoàng Giả. Thân là thủ tịch trưởng lão, ta có quyền chất vấn quyết định sai lầm của tộc trưởng. Tộc trưởng tân nhiệm có liên quan đến truyền thừa chủng tộc, quan hệ đến tương lai của tộc ta. Một tộc trưởng không thuần huyết làm sao có thể thuyết phục được tộc đàn? Làm sao có thể dẫn đầu tộc ta?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương không có tức giận, ánh mắt bình thản nhìn Vương Phi: "Không sai, trên người Tiểu Mỹ đúng là chảy xuôi huyết mạch nhân loại, không chỉ vậy, trên người nàng còn chảy

xuôi huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng."
"Ta tin tưởng, tất cả mọi người ở đây cũng đã biết và xác nhận tin tức. Không lâu trước ở Tổ đình tinh anh đại tái, nàng đã thu được song quán quân thi đấu cá nhân và thi đấu hai người. Nàng chiến thắng tất cả truyền nhân Hoàng Giả, trở thành song quán quân đầu tiên trong lịch sử Tổ đình tinh anh đại tái. Thiên phú trác tuyệt như vậy, làm sao lại không thể dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc đi tới đỉnh cao?"

Vương Phi nhàn nhạt nói: "Dù nàng ưu tú như thế nào, nàng cũng không phải tộc nhân thuần huyết. Đối với một chủng tộc, huyết mạch tinh khiết mới là chủ yếu. Không có huyết mạch tinh khiết làm sao có thể truyền thừa huyết mạch tinh khiết được? Cho nên dù như thế nào, ta sẽ không đồng ý để nàng kế thừa vị trí tộc trưởng. Đây cũng là ý của hội đồng trưởng lão, tộc trưởng nên suy nghĩ kỹ lại. Tộc trưởng hẳn phải biết, nếu có hơn tám trưởng lão ý kiến thống nhất, thì chúng ta có tư cách luận tội tộc trưởng."
Khổng Tước Đại Yêu Vương nở nụ cười: "Ý của Vương Phi là, ngay cả tộc trưởng ta cũng bị luận tội rồi hả? Vậy ngươi nói cho ta biết, ai có thể kế thừa vị trí tộc trưởng này? Ngoại địch còn chưa đánh xong, chúng ta liền nội chiến sao?"

Nhìn nụ cười trên mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương, Vương Phi hơi cau mày lại. Nàng hiểu rất rõ trượng phu của mình. Xét về năng lực tổng hợp, nàng vô cùng khâm phục trượng phu, luận tu vi, nàng cũng không kém trượng phu bao nhiêu, nhưng luận khả năng lãnh đạo, quản lý, nàng tự nhận không thể bằng hắn. 30 năm qua, dưới sự lãnh đạo của Khổng Tước Đại Yêu Vương, Khổng Tước Yêu tộc đúng là tăng lên rất lớn. Đây cũng là nguyên nhân khiến Tổ đình có chỗ kiêng kỵ bọn họ. Nếu không phải Khổng Tước Đại Yêu Vương cố gắng thì chỉ sợ thành Gia Lý sớm đã mất, mà không cần chờ đến khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng xuất hiện, cũng không phải chỉ có một vị Hoàng Giả không có chủ thành.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lúc này ung dung không vội, nàng tự nhận đã chuẩn bị kỹ càng không khỏi trong lòng bất an.

Vương Phi lạnh lùng nói: "Vì truyền thừa chủng tộc, chuyện này không thể không làm. Mời tộc trưởng nghĩ kỹ lại."

Chương 635: Các trưởng lão lựa chọn

Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫy vẫy tay, nói: "Cũng không cần nghĩ lại. Khổng Tước Yêu tộc, tất cả trưởng lão đứng ra khỏi hàng."

Theo mệnh lệnh của hắn, Khổng Tước Yêu tộc bên này, các vị trưởng lão ngồi hàng đầu lần lượt đứng người lên.

Muốn trở thành trưởng lão, trước tiên phải có tu vi ít nhất là Thần cấp, lúc này các vị trưởng lão đứng lên có tổng cộng 16 người, cộng thêm Vương Phi là 17 người. Nói cách khác, ngoài Khổng Tước Đại Yêu Vương, Khổng Tước Yêu tộc còn có 17 cường giả Thần cấp trở lên, trong đó không thiếu cấp độ Đại Yêu Vương.

Các vị trưởng lão khi đối mặt với Khổng Tước Đại Yêu Vương đều khom người hành lễ.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lạnh nhạt nói: "Dựa theo lời Vương Phi, trong các ngươi có hơn tám người tán thành cho rằng Tiểu Mỹ không thích hợp thừa kế vị trí tộc trưởng, hay là nói phản đối quyết định của ta?"

Trưởng lão dưới trướng Vương Phi, cường giả cấp bậc Đại Yêu Vương - Uông Hàm bước ra một bước, cung kính nói: "Tộc trưởng, giống như ngài vừa nói, dưới sự lãnh đạo của ngài, 30 năm qua tộc ta phát triển không ngừng, thành Gia Lý phồn vinh hưng thịnh, những điều này đều là công lao của ngài. Bất cứ lúc nào chúng ta cũng sẽ không phản đối ngài, không có ai có tư cách làm tộc trưởng

Khổng Tước Yêu tộc hơn ngài. Nhưng Vương Phi nói cũng đúng, Khổng Tước Yêu tộc cần truyền thừa huyết mạch tinh khiết, cho nên chúng ta hy vọng có thể có một tộc nhân huyết mạch thuần khiết làm tộc trưởng."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn Uông Hàm, ánh mắt lộ ra vẻ thất vọng, "Tộc huynh, không nghĩ tới ngay cả ngươi cũng chất vấn quyết định của ta. Ngươi cũng biết ta sở dĩ lựa chọn Tiểu Mỹ kế thừa vương vị là không có bất kỳ tư tâm gì, hoàn toàn bởi vì chỉ có nàng mới có thể dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc chúng ta đi tiếp, mới có thể cho Khổng Tước Yêu tộc thực sự có cơ hội lần nữa đứng trên đỉnh cao."

Uông Hàm cúi đầu, không tiếp tục nói chuyện, nhưng thái độ của hắn rất rõ ràng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn về phía Vương Phi: "Luận tội bác bỏ quyết định của ta cần có ít nhất tám vị trưởng lão tán thành, ngươi hẳn là có nắm chắc. Vậy thì tới đi, chỉ cần tám trưởng lão phản đối truyền thừa tộc trưởng hôm nay thì điển lễ này đến đây là chấm dứt."

Nghe Khổng Tước Đại Yêu Vương nói những lời này, Vương Phi bỗng nhiên cả kinh. Nàng đúng là đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng nàng cũng không có nghĩ tới muốn luận tội Khổng Tước Đại Yêu Vương. Trong thành Gia Lý và Khổng Tước Yêu tộc, Khổng Tước Đại Yêu Vương có danh vọng cực kỳ cao, nàng cũng không muốn trở mặt với trượng phu. Vương Phi nắm chắc có thể khiến Khổng Tước Đại Yêu Vương không thể truyền lại vị trí tộc trưởng cho Mỹ công tử, nhưng lại không thể tước đoạt vị trí của hắn, nếu không phải Khổng Tước Đại Yêu Vương bị thương tới bản nguyên và không còn sống được bao lâu nữa thì ngay cả việc trước nàng cũng không làm được.

Nhưng nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương lúc này rất bình tĩnh, nàng đột nhiên phát hiện, chẳng lẽ điều mình nắm chắc cũng không làm được hay sao?

Mà lúc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không cho nàng cơ hội nghĩ lại, lạnh giọng nói: "Các trưởng lão ủng hộ Tiểu Mỹ kế thừa vị trí tộc trưởng đứng ở bên phải, không ủng hộ thì đứng tại chỗ hoặc đứng sau Vương Phi. Hôm nay chúng ta cùng quyết định."

Lời vừa nói ra, các vị trưởng lão cũng không khỏi ngẩng đầu lên nhìn về phía Khổng Tước Đại Yêu Vương. Vương Phi xoay người lại, ánh mắt sáng rực nhìn về phía các vị trưởng lão.

Uông Hàm ngẩng đầu, ánh mắt cho chút phức tạp nhìn về phía Khổng Tước Đại Yêu Vương, vẻ mặt đắng chát, nói: "Vương thượng, thật có lỗi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không để ý đến hắn, sắc mặt bình tĩnh nhìn các trưởng lão khác.
Mà đúng lúc này, trong 16 vị trưởng lão có một bóng người chậm rãi đi ra, đi sang phía bên phải.

Trong nháy mắt khi vị này đi ra, dù là Vương Phi hay Uông Hàm đồng tử không khỏi co rút lại. Uông Hàm thất thanh nói: "Vũ muội, ngươi ..."

Đúng vậy, vị đi ra đầu tiên không phải ai khác, chính là một cường giả cấp bậc Đại Yêu Vương, muội muội ruột của Uông Hàm, Uông Vũ!

Lúc trước khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến đây, nàng cùng huynh trưởng Uông Hàm đã cùng nhau đối kháng với hai vị Đại Yêu Vương Băng Phượng và Hoả Phượng. Lúc này, người đầu tiên đi ra

lại là nàng.

Uông Vũ đi đến phía bên phải, bình tĩnh nói: "Ta ủng hộ mọi quyết định của tộc trưởng, bởi vì quyết định của ngài ấy là chính xác. Các ngươi hãy để tay lên ngực tự hỏi, 30 năm qua tộc trưởng đã đưa ra quyết định sai lầm chưa? Ca, ngươi hẳn là hiểu ta nhất, ta biết nếu nghi thức hôm nay không thành, người có hy vọng thừa kế vương vị nhất là cháu trai, nhưng là ta không thể làm trái ý tộc trưởng, thật xin lỗi."
Đúng vậy, trưởng lão Uông Hàm vì sao lại đứng ở phía Vương Phi? Bởi vì Vương Phi đã đồng ý với hắn, chỉ cần không để Mỹ công tử kế thừa vương vị thì người thừa kế tiếp theo sẽ đề cử con trai trưởng của Uông Hàm.

Khuyết điểm lớn nhất của Vương Phi là những người con trai của nàng và Khổng Tước Đại Yêu Vương đều kém. Tựa như Uông Ngôn, trong tộc cũng coi là tương đối xuất sắc, nhưng so với Mỹ công tử thì thật là một trời một vực.

Nhưng Uông Hàm thì khác. Uông Hàm có một người con lớn hơn Mỹ công tử bảy tuổi, vô cùng ưu tú. Thuở nhỏ đã được Uông Hàm dạy bảo nghiêm khắc, hiện tại cũng có thực lực khá cường đại. Uông Hàm vẫn luôn ủng hộ Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng đến thời điểm này, ai không có tư tâm chứ?

Chỉ là Uông Hàm tuyệt đối không nghĩ tới, muội muội mình vậy mà đứng ở phía đối lập. Trong nhất thời, mặt hắn lúc xanh lúc đó, nói không nên lời.
Mà cũng lúc này, lần lượt từng thân ảnh đi ra, đi về phía bên phải.

Trong 16 trưởng lão, bao gồm cả người trông nhiều tuổi nhất xếp vị trí thứ ba, tổng cộng có tám vị đi sang phía bên phải. 17 trưởng lão có tới 9 vị đứng ở phía bên phải, biểu thị ủng hộ quyết định của tộc

trưởng.

Nhìn thấy cảnh tượng này, người luôn tỉnh táo như Vương Phi cũng không khỏi biến sắc. Mặc dù khi Khổng Tước Đại Yêu Vương nói để các trưởng lão lựa chọn, nàng đoán được sẽ xảy ra vấn đề, nhưng không nghĩ tới hơn nửa trưởng lão vậy mà đều đứng bên Khổng Tước Đại Yêu Vương. Những trưởng lão này trước đó đều đã nói chuyện và biểu thị ủng hộ nàng a! Sao lại ...

"Nhị thúc, người không phải nói huyết mạch tinh khiết rất quan trọng sao?" Vương Phi nhịn không được hỏi vị trưởng lão đứng ở vị trí thứ ba kia.
Lão giả thở dài một tiếng, nói: "Vương thượng cho ta một lý do không thể không đồng ý. Ta tin tưởng Vương thượng lựa chọn thực sự là vì tương lai của tộc chúng ta."

"Ngài ..." Vương Phi không khỏi vì đó mà chán nản, nàng quay đầu nhìn về phía Khổng Tước Đại Yêu Vương, "Không biết Vương thượng có thể cho ta một lý do không thể cự tuyệt hay không?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương thở dài một tiếng, nói: "Dù ta cho ngươi lý do gì, ngươi cũng sẽ không đồng ý quyết định của ta, vậy đưa ra có ý nghĩa gì?"

Ánh mắt hắn lạnh lùng đảo qua các trưởng lão vẫn đứng về phía Vương Phi, "Tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, mỗi người các ngươi đều biết đối với tộc ta, vấn đề lớn nhất đến từ bên ngoài, chính là đối thủ muốn chiếm lấy thành Gia Lý, nhưng các ngươi biết rõ mà lại bỏ qua lợi ích chủng tộc, vì tư lợi mà phản đối. Các ngươi muốn ta đem Khổng Tước Yêu tộc lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục mới cam tâm sao?"
Mấy vị trưởng lão trong nhất thời không nói lên lời, đối mặt với khí tràng cường đại của Khổng Tước Đại Yêu Vương áp bách, sắc mặt

mọi người đều có chút khó coi.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lần nữa nhìn về phía Vương Phi: "Bây giờ kết quả đã rõ, ngươi muốn luận tội chỉ sợ không thành công, Đại trưởng lão của ta."

Vương Phi lạnh lùng nói: "Dù luận tội không thành công, tộc ta có quy củ, nếu có dị nghị với người thừa kế vị trí tộc trưởng, hội đồng trưởng lão có thể đề nghị tiến hành Bách Điểu Triều Dương, dùng nó để xác định người kế nhiệm tộc trưởng có tư cách thừa kế hay không."

Khổng Tước Đại Yêu Vương sắc mặt bình tĩnh nói: "Ngươi thật sự muốn làm như vậy? Ngươi cũng biết, đưa ra Bách Điểu Triều Dương là xúc phạm quyền uy của tộc trưởng, có nghĩa là nếu như thất bại, trưởng lão đưa ra đề nghị này sẽ bị tước đoạt vị trí trưởng lão, đồng thời phải gánh chịu tất cả hậu quả."

Chương 636: Bách Điểu Triều Dương

Vương Phi nhàn nhạt mà nói: "Khi ngươi bác bỏ quyền kế thừa của con ta, ngươi có từng nghĩ đến nội tâm bi thương của một người làm mẹ? Không có sự ủng hộ của ta, lúc trước ngươi có tài đức gì mà ngồi trên vị trí tộc trưởng? Vì một nữ tử nhân loại, ngươi lại khiến tộc ta lâm vào hoàn cảnh người thừa kế cũng không phải thuần huyết, ngươi có mặt mũi gì đi gặp liệt tổ liệt tông?"

Nói xong, Vương Phi tay phải bắt vào hư không, một thanh quyền trượng màu bạc xuất hiện trong tay nàng. Chuôi quyền trượng màu bạc này thoạt nhìn rất huyễn lễ, trên mặt còn gắn một đầu Khổng Tước màu bạc, phía sau đầu trượng, từng đám lông vũ giãn ra, hoá thành Khổng Tước xoè đuôi.

"Ta dùng danh hiệu Đại trưởng lão Khổng Tước Yêu tộc, đề nghị tiến hành Bách Điểu Triều Dương với người thừa kế tộc trưởng." Vừa nói, nàng vừa giơ cao quyền trượng trong tay lên.

Nhìn thấy chuôi quyền trượng này, tất cả Khổng Tước Yêu tộc, bao gồm cả Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng hơi khom người hành lễ.

Chuôi quyền trượng này đến từ Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, đã từng là Thần Khí của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, cũng đại biểu cho nàng. Khổng Tước Đại Yêu Hoàng mặc dù không truyền lại vị trí tộc trưởng cho hậu đại đích truyền của mình, nhưng lưu lại chuôi quyền trượng này, cảm niệm những chiến công mà nàng làm cho Khổng Tước Yêu tộc. Dù hậu đại của nàng không làm tộc trưởng,

nhưng Vương Phi là Đại trưởng lão, đồng thời chấp chưởng chuôi quyền trượng này, bản thân nàng cũng có đủ quyền ngăn cản tộc trưởng.

Đại trưởng lão thế hệ này là thê tử của tộc trưởng, trước kia quyền lực tập trung khiến Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể đại triển quyền uy, để Khổng Tước Yêu tộc phát triển mạnh mẽ.

Vị Vương Phi này nói không sai, nếu không có sự ủng hộ của nàng, Khổng Tước Đại Yêu Vương muốn trở thành tộc trưởng cũng không phải chuyện dễ dàng.

Nhìn quyền trượng kia, ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương lộ ra vài phần phức tạp, than nhẹ một tiếng, nói: "Nhất định phải như vậy sao?"

Ánh mắt Vương Phi quật cường nhìn hắn: "Nhất định phải như vậy. Nếu Bách Điểu Triều Dương chứng minh ta sai, ta nguyện ý từ nhiệm vị trí Đại trưởng lão, mặc cho xử phạt. Nếu như ta đúng, như vậy, vị trí tộc trưởng nhất định phải chọn người khác."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn nàng, thanh âm đột nhiên trở nên nhu hoà: "Nhiều năm như vậy, ta đúng là có nhiều chuyện có lỗi với ngươi, nhưng năm đó Tinh Phượng mang đến cho ta uy hiếp rất lớn, ta nhất định phải quyết đoán. Mà có một số việc, ta không có cách nào nói cho ngươi biết. Nếu như hiện tại ta nói, từ đầu đến cuối, cho tới giờ người ta yêu nhất chỉ là ngươi, ngươi có tin không?"

Vương Phi ánh mắt lạnh như băng nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương: "Tộc trưởng, đây là đại điển kế thừa quan trọng nhất của bản tộc, không cần phải nói những lời nói dối ngay cả chính người cũng không tin. Ngươi yêu ta? Nếu như ngươi yêu ta, làm sao lại

đem tất cả ý nghĩ lên người nữ nhân đó? Còn để con gái của nàng là người thừa kế? Nếu như ngươi thật sự yêu ta, ngươi nên toàn lực bồi dưỡng con của chúng ta, mà không phải buông xuôi bỏ mặc, đem toàn bộ tinh lực đặt lên người một tiểu tạp chủng hỗn huyết. Ý ta đã quyết, Bách Điểu Triều Dương nhất định phải hoàn thành. Trừ phi nàng chủ động từ bỏ quyền thừa kế."

"Ta tiếp nhận Bách Điểu Triều Dương!" Mỹ công tử sắc mặt lạnh lùng nói.

Khổng Tước Đại Yêu Vương không nhìn Mỹ công tử, ánh mắt hắn vẫn luôn dừng lại trên người Vương Phi, ánh mắt mang theo vẻ phức tạp. Hắn thở dài một tiếng, nói: "Những năm này là ta có lỗi với ngươi, mà ta chỉ sợ sẽ không có thời gian để trả. Bách Điểu Triều Dương, nếu đây là quyết định của ngươi, như vậy, được!" Nói xong, Khổng Tước Đại Yêu Vương khôi phục lại vẻ bình thường, ánh mắt uy nghiệm quét qua tất cả người xem lễ, trầm giọng nói: "Bách Điểu Triều Dương chính là khảo nghiệm cuối cùng của tộc ta với người thừa kế. Trong vòng ba ngày, bất kỳ tộc nhân nào cũng có thể đưa ra khiêu chiến với người thừa kế, điều kiện tiên quyết là cùng cấp bậc tu vi. Người thừa kế tộc trưởng không được cự tuyệt bất kỳ khiêu chiến nào, cho đến khi không còn người khiêu chiến mới thôi. Giữa mỗi cuộc chiến cách nhau một linh thời gian."

Về Bách Điểu Triều Dương, rất nhiều ngoại tộc không biết nó là gì, nhưng với Khổng Tước Yêu tộc, hoặc là nói với Yêu Quái Tộc loài chim mà nói, đây là cuộc chiến cấp bậc cao nhất xác nhận quyền thừa kế của người kế nhiệm tộc trưởng. Truyền thừa chủng tộc là một chuyện rất quan trọng, khi trong tộc không có ý kiến thống nhất thì có nhiều phương pháp để quyết định.
Bách Điểu Triều Dương chính là phương pháp tàn khốc nhất. Đưa ra Bách Điểu Triều Dương nhất định phải là trưởng lão. Dù cuối

cùng Bách Điểu Triều Dương thành bại như thế nào, vị trưởng lão đưa ra đề nghị này sẽ phải tiếp nhận trừng phạt nghiêm trọng trong tộc. Nếu Bách Điểu Triều Dương chứng minh người thừa kế tộc trưởng đúng là không có tư cách thì trừng phạt sẽ nhẹ một chút, nhiều nhất là giảm xếp hạng trưởng lão. Nhưng nếu ngược lại, vị trưởng lão đưa ra đề nghị sẽ do tộc trưởng tân nhiệm quyết định trừng phạt như thế nào, cho dù là chết cũng có thể.

Cho nên, nếu không có tuyệt đối nắm chắc thì Bách Điểu Triều Dương cơ hồ sẽ không xuất hiện. Dù sao đây là dùng sinh mệnh của mình đặt cược.

Mà đối với người thừa kế, Bách Điểu Triều Dương liên tục khiêu chiến ba ngày cũng là một khảo nghiệm khắc nghiệt. Yêu Quái Tộc luôn coi trọng thực lực, thực lực là yêu cầu căn bản để trở thành tộc trưởng. Bách Điểu Triều Dương có nghĩa là trăm người khiêu chiến. Tuy rằng thực tế chưa hẳn đã đạt đến con số này, nhưng không tránh khỏi nhiều trận xa luân chiến.
Một linh thời gian chính là sau khi người khiêu chiến thất bại thì phải thiêu đốt một cây lông vũ trân quý của mình để tính thời gian. Mỗi người khiêu chiến có tu vi khác nhau, thời gian đốt lên cũng khác nhau, ước chừng từ mười phút đến hai mươi phút. Nói cách khác, khi Mỹ công tử tiếp nhận Bách Điểu Triều Dương, cơ hồ ba ngày ba đêm không nghỉ ngơi tiếp nhận khiêu chiến.

Đương nhiên, người thừa kế cũng không phải tự mình tiếp nhận toàn bộ khiêu chiến, người ủng hộ nàng cũng có thể tiếp nhận khiêu chiến, nếu thua sẽ trực tiếp bị xử tử hình. Bởi vì đây là khinh nhờn Bách Điểu Triều Dương.

Vì vậy mới nói loại khiêu chiến này cực kỳ tàn khốc, người có can đảm thay thế người thừa kế tiếp nhận khiêu chiến tất nhiên tuyệt đối trung thành với người thừa kế, bởi vì thất bại tất nhiên là phải

chết. Đây cũng là phương thức chứng minh người thừa kế nắm trong tay bao nhiêu thực lực.
Khổng Tước Đại Yêu Vương bước sang bên cạnh hai bước, tay phải chỉ lên đài cao: "Nơi này xem như là chiến trường khiêu chiến Bách Điểu Triều Dương, bắt đầu tính thời gian từ bây giờ. Người khiêu chiến có thể tuỳ thời lên trên. Nơi này giao lại cho ngươi." Câu nói sau cùng là nói với Mỹ công tử. Nói xong, trên người Khổng Tước Đại Yêu Vương ngân quang lấp loé, trong chớp mắt đã xuống đài, đi tới bên cạnh Vương Phi đang cầm quyền trượng trong tay.

Vương Phi nhìn trượng phu gần trong gang tấc, ánh mắt quật cường hơi chấn động nhưng lập tức liền khôi phục bình thường.

Trên đài cao, Mỹ công tử tiến lên hai bước, đi tới vị trí chính giữa đài cao, cũng chính là chỗ mà Khổng Tước Đại Yêu Vương vừa đứng, ánh mắt bình tĩnh nhìn về Khổng Tước Yêu tộc phía dưới, lạnh nhạt nói: "Bách Điểu Triều Dương của ta, không giới hạn trong bản tộc, chỉ cần là người trong thành Gia Lý đều có thể hướng ta khiêu chiến. Ta là Yêu Vương!" Vừa nói, ngân quang bắn ra từ trong mắt nàng, trên đỉnh đầu, mũ miện màu bạch kim hào quang lấp loé dần nổi lên.
"Kim Quan Yêu Vương?" Vương Phi thốt ra, trong thanh âm tràn đầy khiếp sợ.

Yêu Quái Tộc đột phá thành Thần, chính là cường giả cấp bậc Yêu Vương, tiếp theo là Đại Yêu Vương, sau đó là Đại Yêu Hoàng. Đây là ba giai trong Thần cấp.

Nhưng giữa các Yêu Vương cũng có chỗ khác biệt. Cũng giống như Mỹ công tử có được Khổng Tước kim quan ở tu vi dưới Thần cấp, Khổng Tước Yêu tộc có được Khổng Tước kim quan có nghĩa là họ có được huyết mạch chi lực thuần khiết nhất. Đây cũng là nguyên nhân Mỹ công tử có được huyết mạch nhân loại nhưng được Khổng

Tước Đại Yêu Vương chỉ định là người thừa kế. Dù có huyết mạch nhân loại, nhưng huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc trong cơ thể nàng cũng cực kỳ thuần khiết.

Chương 637: Bạch kim mũ miện

Mà khi Khổng Tước Yêu tộc thành tựu Yêu Vương, nếu huyết mạch thuần hoá tiếp tục tiến hoá thì có thể sinh ra một mũ miện từ năng lượng không gian, đó chính là Kim Quan Yêu Vương.

Kim Quan Yêu Vương cơ hồ là dấu hiệu tất thành Đại Yêu Vương, hơn nữa, Kim Quan Yêu Vương chỉ có thể sinh ra khi có huyết mạch vương tộc thuần chính nhất, điều này mang ý nghĩa thân phận, địa vị và thực lực!

Kim quan đại biểu là tiềm năng, kim quan càng hoàn chỉnh thì có nghĩa tiềm năng càng lớn.

Lúc trước Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng có Kim Quan Yêu Vương, nhưng mũ miện của hắn là màu vàng, mà Mỹ công tử lúc này, trên đỉnh đầu là mũ miện màu bạch kim, hơn nữa nhìn qua như thực thể, cực kỳ ngưng thực.

Nhìn thấy một màn như vậy, dù là Vương Phi hay các trưởng lão ủng hộ Vương Phi sắc mặt đều rất khó coi. Bọn họ rốt cuộc đã hiểu vì sao các trưởng lão khác sẽ vi phạm ước định mà ủng hộ Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Khổng Tước kim quan màu bạch kim, trong lịch sử Khổng Tước Yêu tộc chỉ xuất hiện một lần, không sai, chính là trên người Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Nàng đã dùng thực tế chứng minh, người có được Khổng Tước kim quan màu bạch kim có nghĩa là tương lai có

thể thành Hoàng.

Đối với Khổng Tước Yêu tộc, còn chuyện gì quan trọng hơn một tộc nhân có thể thành tựu Đại Yêu Hoàng đây?

Những trưởng lão ủng hộ Vương Phi thậm chí còn có chút ai oán nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, tựa hồ đang hỏi vì sao ngài không cho bọn họ biết trước. Nếu bọn họ biết thì không chừng sẽ ủng hộ ngài a!

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại xem như không có chuyện gì, chuyện gì cũng không liên quan đến hắn, chỉ lẳng lặng đứng bên người Vương Phi.

Kim quan vừa ra, thế hệ trẻ trong Khổng Tước Yêu tộc vốn đã kích động lập tức ngừng lại.

Đồng cấp khiêu chiến, Yêu Vương tất nhiên chỉ có Yêu Vương mới có tư cách khiêu chiến. Dưới và trên Yêu Vương là hai cấp độ hoàn toàn khác biệt. Huyết mạch càng cường đại, sự chênh lệch này càng lớn. Huống chi, Mỹ công tử thu được quán quân Tổ đình tinh anh đại tái, điểm này đã được xác nhận. Dù dùng xa luân chiến, thì cũng chỉ làm tiêu hao nàng mới được.

Năng lực khôi phục ở cấp độ Yêu Vương hoàn toàn khác với Cửu giai.

Bách Điểu Triều Dương ở thời điểm này tựa hồ trở thành một trò cười, đừng nói là Khổng Tước Yêu tộc, dù toàn bộ thành Gia Lý cộng lại đều không tìm ra trăm cường giả Yêu Vương.

Ánh mắt Mỹ công tử bình tĩnh nhìn xuống tộc đàn, Khổng Tước Yêu tộc có bao nhiêu vị Yêu Vương? Tính cả trong trưởng lão, tất cả

cũng chỉ có hơn mười vị mà thôi.

Khổng Tước kim quan màu bạch kim vừa ra lập tức chấn nhiếp toàn trường. Vương Phi rốt cuộc đã hiểu vì sao Khổng Tước Đại Yêu Vương từ đầu tới cuối đều không sợ hãi, cũng không đơn giản là hắn thuyết phục được các vị trưởng lão kia, mà bởi vì Mỹ công tử có đủ nội tình cùng thực lực để trở thành tộc trưởng.

Nhưng cũng vì nguyên nhân như vậy, Vương Phi lúc này càng thêm hận, nàng hận vì sao con của nàng và hắn lại không có năng lực như vậy? Tại sao một hài tử của hắn và nữ nhân khác lại ưu tú như thế?

Vương Phi nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương bên cạnh, bởi vì phẫn hận mà hai mắt biến đỏ, bàn tay nắm chặt quyền trượng vì dùng sức quá độ mà chuyển thành màu xanh trắng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương cảm nhận được ánh mắt của nàng, quay đầu nhìn nàng, giờ khắc này, trong ánh mắt của một đời tộc trưởng mang theo vẻ phức tạp, thậm chí còn có bi thương. Khiến Vương Phi kinh ngạc là, trước tình huống này, Khổng Tước Đại Yêu Vương vậy mà vươn tay, cầm tay nàng.
Vương Phi cơ hồ là vô thức phóng thích huyết mạch chi lực muốn tránh thoát, nhưng lại bị bàn tay của Khổng Tước Đại Yêu Vương nắm chặt lấy.

"Không cần gấp, ta sẽ nói cho ngươi tất cả." Trong đầu vang lên thanh âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương, thanh âm êm dịu, tựa như năm đó khi bọn họ còn ở chung một chỗ.

Vương Phi ngẩn ngơ, không biết vì sao khi nghe giọng nói này, lòng nàng lập tức mềm mại xuống.

Nhưng nhìn kim quan màu bạch kim sáng chói trên đài cao, nội tâm mềm mại của nàng lập tức hóa thành cứng rắn: "Các ngươi còn chờ cái gì? Đây là thời cơ tốt nhất để kiểm nghiệm tộc trưởng. Dù là Yêu Vương, nàng cũng chỉ vừa mới tiến giai."

Vị trưởng lão nhiều tuổi kia, chính là Tam trưởng lão, nhìn về Vương Phi phía đối diện, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, lắc đầu. Khổng Tước Đại Yêu Vương có thể thuyết phục bọn họ, cũng không phải bởi vì một cái Khổng Tước kim quan màu bạch kim a!

Vài ngày trước, Khổng Tước Đại Yêu Vương tới tìm hắn. Tộc trưởng không nói bất kỳ điều gì thuyết phục, chỉ lấy ra một Lưu Ảnh Cầu trân quý, để hắn quan sát hình ảnh được lưu lại trong đó.

Trong đó lưu lại hình ảnh một lần độ kiếp trước nay chưa từng có, dù đó chỉ là một phần của quá trình độ kiếp nhưng đã đủ rồi. Bởi vì trước đó, tất cả cường giả trong thành Gia Lý đều thấy được vân kiếp khủng bố kinh thiên động địa ở hướng Vô Tận Lam Hải.

Cho nên, cô nương có huyết mạch nhân loại đứng trên đài kia có thiên phú còn cao hơn Khổng Tước Đại Yêu Hoàng, hơn nữa còn độ kiếp thành công, đã vượt qua được cánh cửa gian nan nhất. Còn ai có tư cách thừa kế vị trí tộc trưởng hơn nàng đây?
Người này chẳng những sẽ trở thành một Hoàng Giả, mà rất có thể là một Hoàng Giả còn siêu việt hơn các Hoàng Giả đã biết, nàng sẽ dẫn đầu Khổng Tước Yêu tộc đứng trên đỉnh cao ở Yêu Tinh Đại Lục. Dù bọn họ có tư tâm như thế nào cũng không thể không ủng hộ, càng không dám không ủng hộ!

Mà những trưởng lão kia không được Khổng Tước Đại Yêu Vương thông tri là vì hắn thấy rằng chuyện đó không cần thiết. Hơn một nửa trưởng lão ủng hộ là đủ rồi. Dù sao, hắn không muốn Mỹ công tử thừa kế vị trí tộc trưởng hoàn toàn dựa vào sức của hắn, mà

muốn cho nàng một sân khấu để thể hiện. Mà lúc này, còn có gì thích hợp hơn Bách Điểu Triều Dương đây?

Ngân quang lập loè, một thân ảnh đã lên đài cao.

Đó là một thanh niên, nhìn thấy thanh niên này lên đài, sắc mặt Uông Hàm thoáng cứng lại, suýt nữa mở miệng ra ngăn cản.
"Đã lâu không gặp." Thanh niên nhìn Mỹ công tử, khẽ gật đầu hỏi thăm nàng.

Thanh niên này nhìn qua khoảng 20 tuổi, dáng người thon dài, tướng mạo anh tuấn. Một đầu tóc ngắn màu lam Khổng Tước vô cùng chỉnh tề.

Hầu hết tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc ở đây đều biết hắn, vị này chính là con trai của Uông Hàm, cũng là người thừa kế trong suy nghĩ của Vương Phi. Ở phương diện thiên phú và năng lực đều có tư cách kế thừa vị trí tộc trưởng, là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ.

Đúng vậy, nếu Mỹ công tử không thu được quán quân Tổ đình tinh anh đại tái thì hắn mới là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ Khổng Tước Yêu tộc. Mà sở dĩ hắn không tham gia Tổ đình tinh anh đại tái là vì trước đó hắn đã độ kiếp thành công, thành tựu Thần cấp, là cường giả Yêu Vương trẻ tuổi nhất trong Khổng Tước Yêu tộc.
Mà lúc này, mọi kỷ lục của hắn đã bị Mỹ công tử phá vỡ.

"Ngươi là ai?" Mỹ công tử nhàn nhạt hỏi.

Sắc mặt thanh niên cứng đờ, nàng vậy mà hỏi hắn là ai? Nói cách khác, nàng không biết hắn? Đây là thật sự không biết hay cố ý hỏi như vậy?

Khí huyết trào lên, kim quang dâng lên, một vương miện màu vàng

rực rỡ hiện lên trên đỉnh đầu hắn, thanh niên trầm giọng nói: "Ta là Uông Lệnh."

Không sai, hắn cũng có Khổng Tước kim quan, chỉ là Khổng Tước kim quan của hắn có màu vàng.

"Phụ thân vốn muốn để ta chờ ngươi qua nhiều trận khiêu chiến mới đi ra, nhưng ta cảm thấy như vậy không công bằng với ngươi, cũng không công bằng với ta, sẽ ảnh hưởng đến tâm tình tu luyện của ta. Cho nên ta là người đầu tiên đi lên. Ta hy vọng ta là người khiêu chiến đầu tiên, cũng là cuối cùng. Chỉ như vậy, ta mới có tư cách đứng ở vị trí của ngươi bây giờ." Uông Lệnh bình tĩnh nói.

Chương 638: Bại trong nháy mắt

Đúng vậy, đây là kiêu ngạo của hắn. Từ trước tới nay, hắn luôn là đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ, trong Khổng Tước Yêu tộc, cho dù là thế hệ trẻ vương tộc khi nhìn hắn cũng phải cung kính. Hắn có thiên phú trác tuyệt, 12 tuổi thức tỉnh Khổng Tước kim quan, nhưng chưa bao giờ lười biếng, vẫn luôn khắc khổ tu luyện.

Khi hắn 16 tuổi, Uông Hàm nói với hắn, hắn là người ưu tú nhất trong thế hệ trẻ, tương lai có cơ hội trở thành tộc trưởng đời kế tiếp. Mà Khổng Tước Yêu tộc gặp phải áp lực từ Tổ đình, chỉ khi xuất hiện một vị Hoàng Giả mới có thể giải quyết được vấn đề.

Uông Lệnh cũng luôn coi đó là nhiệm vụ của mình mà khắc khổ tu luyện, rốt cuộc một năm rưỡi trước đã đột phá, thành tựu Yêu Vương, đồng thời ngưng tụ Khổng Tước kim quan. Có kim quan liền có quyền thừa kế, cho nên hắn vẫn luôn là kim quan vương trữ. Chỉ là bởi vì hắn không phải vương tộc cho nên quyền thừa kế xếp sau Mỹ công tử. Nhưng kỳ thật Uông Lệnh vẫn luôn không coi Mỹ công tử là đối thủ cạnh tranh. Một là vì nàng có hỗn huyết, hai là vì hắn tin vào thực lực của mình.

Nhưng không ai nghĩ tới, trong gần hai năm ngắn ngủi Khổng Tước Đại Yêu Vương mang Mỹ công tử bế quan, nàng lại thông qua được khảo hạch của tổ địa mà chấp chưởng Thiên Cơ Linh, lúc này mới để cho đám người Vương Phi phát hiện Khổng Tước Đại Yêu Vương thực sự muốn truyền lại vị trí tộc trưởng cho một hậu đại hỗn huyết.

Uông Lệnh lúc đó mới chú ý đến muội muội này. Trước đó Uông Ngôn đã từng nói với hắn, thực lực của Mỹ công tử không yếu, nhưng lúc đó Uông Lệnh không để ý, hắn cho tới giờ đều không cho rằng trong đồng lứa có người có thể chống lại hắn.

Nhưng mà, hiện tại đã không giống trước. Hôm nay nàng đã đứng ở vị trí truyền thừa Khổng Tước Yêu tộc. Uông Lệnh cũng được Uông Hàm thông tri, Bách Điểu Triều Dương có thể là cơ hội cuối cùng. Người khiêu chiến lúc đầu vốn không phải Uông Lệnh, bởi vì Uông Lệnh là Yêu Vương, mà Mỹ công tử là Cửu giai. Nhưng vì Mỹ công tử tiến giai mà mười mấy người khiêu chiến được an bài đã mất đi tư cách.

Tuy rằng Yêu Vương vẫn có, Uông Lệnh vừa rồi còn được phụ thân truyền âm, để hắn là người cuối cùng khiêu chiến, nhưng mà hắn không đợi được. Nội tâm kiêu ngạo khiến hắn là người thứ nhất đứng dậy. Nếu không thể chiến thắng đường đường chính chính, hắn làm sao còn mặt mũi tranh đoạt vị trí tộc trưởng? Tâm của hắn cũng không cho phép hắn là người chiếm tiện nghi.

"Mời!" Mỹ công tử cũng không nói nhiều với hắn, trong mắt nàng, dù đối thủ là ai, chỉ cần thắng đối thủ là được. Phía sau còn không biết có bao trận khiêu chiến, cũng không cần lãng phí thời gian.

Diện tích đài cao cũng không quá lớn, không thể so với sân đấu ở Tổ đình tinh anh đại tái, nhưng nền đất không phải là nơi để cường giả cấp bậc này so tài.

Ngân quang lập loè, trong nháy mắt, hai thân ảnh đã lên giữa không trung.

"Không được sử dụng Thiên Cơ Linh." Thanh âm lạnh lùng của

Vương Phi truyền đến. Thiên Cơ Linh là Thần Khí trấn tộc, cùng là người điều khiển không gian, có Thiên Cơ Linh cũng chiếm ưu thế quá lớn.

Nhưng thực tế, Thiên Cơ Linh đã nhận Mỹ công tử làm chủ, Bách Điểu Triều Dương cũng không quy định không được sử dụng Thần Khí.

Khi nói lên lời này, Vương Phi vốn cho rằng Khổng Tước Đại Yêu Vương sẽ ngăn cản mình, nhưng khiến nàng kinh ngạc là, Khổng Tước Đại Yêu Vương không nói gì, vẫn như cũ nắm lấy tay nàng.

Lúc này, Vương Phi mới mơ hồ cảm giác được, bàn tay Khổng Tước Đại Yêu Vương có chút lạnh như băng, tựa hồ không còn ấm áp như ngày xưa nữa. Nàng theo bản năng nhìn về phía trượng phu, lại nghe được hắn cảm thán nói: "Vô dụng."

Cùng lên không, hai thân ảnh đồng thời hiện ra, trên đỉnh đầu phân biệt có Khổng Tước kim quan màu vàng và màu bạch kim, vô cùng huyễn lệ.
Uông Lệnh làm một thủ thế mời với Mỹ công tử.

Mỹ công tử tay phải chỉ thiên, một đầu tóc đen tung bay.

Trong nháy mắt tiếp theo, bầu trời đột nhiên tối xuống, toàn bộ lâu đài của Khổng Tước Yêu tộc đều được bao phủ trong một vùng tối tăm, chỉ có các điểm tinh quang lấp lánh.

Uông Lệnh hơi sững sờ, Đấu Chuyển Tinh Di? Nàng vậy mà đã nắm giữ Đấu Chuyển Tinh Di sao? Nàng vừa mới tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, như vậy hẳn là vừa mới độ kiếp mới đúng, sao đã nắm trong tay thần kỹ này rồi?

Đối với chuyện Mỹ công tử thu được quán quân ở Tổ đình tinh anh đại tái hắn cũng không quá để ý. Theo hắn, chuyện muội muội này có thể làm được, nếu mình không thành tựu Thần cấp thì nhất định cũng có thể làm được.

Nhưng giờ khắc này, vẻ mặt Uông Lệnh trở nên ngưng trọng hơn. Đấu Chuyển Tinh Di không phải tuỳ tiện là có thể dùng, chuyện này hắn đương nhiên biết.
Ngân quang tăng vọt, một cây Khổng Tước Linh xuất hiện trong tay Uông Lệnh, trên đỉnh đầu kim quan cũng bắn ra hào quang chói mắt, lập tức trên bầu trời tăm tối, tinh quang càng lúc càng sáng lên.

Hai người đều sử dụng Đấu Chuyển Tinh Di, khi thi triển thần kỹ này thì đầu tiên là phải tranh đoạt tinh quang, tương đương là tiến hành tranh đoạt nguyên tố không gian.

Tay phải Mỹ công tử vẫn chỉ thiên như cũ, ngay sau đó, Uông Lệnh đột nhiên hoảng hốt một chút. Mũ miện bạch kim trên đầu Mỹ công tử hào quang toả sáng, một cỗ Thần Thức mênh mông lấy nàng làm trung tâm dao động xung quanh nàng. Uông Lệnh chỉ cảm thấy dường như có một vật gì đó từ người mình bị tách ra, cả người trở nên trống rỗng. Sau đó, thân thể hắn bắt đầu hạ xuống, hắn không thể không phóng ra hai cánh Khổng Tước, lúc này mới khống chế được thân thể của mình.
Một dải sáng màu bạc dần ngưng tụ trên không trung, vây quanh cơ thể Mỹ công tử, lặng yên dung hợp với thân thể nàng. Dải sáng kia dần hoá thành vòng xoáy, xoay tròn quanh người nàng, mà trên người Uông Lệnh đã sớm ảm đạm vô quang.

Mỹ công tử nhìn Uông Lệnh đang ở vị trí thấp hơn mình, bằng vào cánh mà phi hành trên không trung. Tay phải đang chỉ thiên chậm rãi rơi xuống, chỉ vào Uông Lệnh.

Uông Lệnh vô thức nâng Khổng Tước Linh trong tay lên, thúc giục huyết mạch chi lực thi triển năng lực sở trường của mình. Nhưng ngay sau đó hắn phát hiện, huyết mạch của mình giống như đã đông lại, không thể nào điều động được. Đáng sợ hơn là, xung quanh có vô tận nguyên tố không gian, nhưng không có cái nào chịu nghe mệnh lệnh của hắn. Cả người hắn liền cứng ngắc trên không trung, ngân quang đọng lại, không cách nào có thể động đậy.
Ngân quang loé lên, khi hắn xuất hiện lại thì đã ở dưới đài, ngay trước mặt các vị trưởng lão. Không gian xiềng xích trên người vẫn khiến hắn không thể động đậy được.

Trên không, Mỹ công tử hơi nhíu mày lại, bản thân nàng kỳ thật cũng có chút kinh ngạc.

Gì đây? Trình độ này còn muốn khiêu chiến mình? So với đối thủ ở Tổ đình tinh anh đại tái thì còn dễ đối phó hơn nhiều.

Khi chiến đấu bắt đầu, nàng kêu gọi lực lượng không gian, để nó cùng mình dung hợp. Sau đó, nàng cảm nhận được đối phương cũng đang nỗ lực dẫn động lực lượng không gian, thậm chí là tranh đoạt Đấu Chuyển Tinh Di của nàng. Rồi nàng rất tự nhiên dẫn dắt lực lượng không gian cho mình sử dụng, tiếp theo liền tước đoạt lực lượng không gian của đối phương.

Đúng vậy, là trực tiếp tước đoạt.
Ở trước mặt nàng, Uông Lệnh căn bản không thể dẫn động dù chỉ là một chút lực lượng không gian. Ở cùng một thuộc tính, đây gọi là tầng cấp áp chế, cũng có thể nói là huyết mạch áp chế.

Cùng là chưởng khống giả không gian, đối phương ở trước mặt nàng đã mất đi khả năng nắm giữ không gian, vậy còn đánh như thế nào?

Chỉ một lần không gian trói buộc đơn giản nhất liền khiến Uông Lệnh trực tiếp trở lại mặt đất, chiến đấu chấm dứt.

Toàn trường lập tức lặng ngắt như tờ.

Mọi người trong Khổng Tước Yêu tộc đều biết Uông Lệnh là ai, cũng biết thiên phú của hắn rất tốt, thực lực mạnh như thế nào, danh hiệu đệ nhất nhân trong thế hệ trẻ là danh xứng với thực. Ngoại tộc dù không biết Uông Lệnh là ai nhưng cũng có thể nhìn ra hắn là một cường giả cấp bậc Yêu Vương a!
Nhưng cùng là Yêu Vương, chỉ vừa đối mặt chiến đấu đã kết thúc.

Đây là chênh lệch thực lực đến cỡ nào? Tuyệt đối là nghiền ép a!

Chương 639: Không gian nguyên tố sứ

Dù là Vương Phi hay Uông Hàm, giờ khắc này sắc mặt đều hoàn toàn trắng bệch. Cho tới hôm nay, bọn họ đều cho rằng lực cản lớn nhất là Khổng Tước Đại Yêu Vương, cho nên họ nghĩ nhiều biện pháp để ước chế hắn. Nhưng bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, thực lực của Mỹ công tử đã cường đại đến trình độ như vậy.

Khi nàng thao túng nguyên tố không gian, bọn họ thân là Đại Yêu Vương cũng có thể cảm giác được nàng tựa như sứ giả không gian phát ra triệu hoán nguyên tố không gian. Còn có Thần Thức cường đại kia đã vượt qua nhận thức của bọn họ về Yêu Vương.

Nhất là ở phương diện thuộc tính không gian, nàng tựa hồ đã cùng nguyên tố không gian hoà thành một thể, không có sự phân biệt, chân chính là sứ giả không gian, là một phần của không gian. Sự thân thiết của nguyên tố không gian đối với nàng là điều mà không ai trong Khổng Tước Yêu tộc có mặt ở đây từng cảm nhận được.

Một trận chiến nhìn qua rất đơn giản, nhưng lại rung động như thế.

Trong cấp bậc Yêu Vương ở Khổng Tước Yêu tộc, Uông Lệnh không phải là người mạnh nhất, Yêu Vương lâu năm so với hắn thì mạnh hơn, nhưng hắn tuyệt đối không phải là người yếu nhất.

Ở trước mặt Mỹ công tử, Uông Lệnh thậm chí ngay cả nguyên tố không gian cũng không điều động được, vậy trong Khổng Tước Yêu tộc còn có ai có thể tranh đoạt với nàng? Đi lên là Đại Yêu Vương có

thể giành được nguyên tố không gian với nàng sao? Hơn nữa, nàng căn bản còn chưa sử dụng Thiên Cơ Linh.

Nếu như Đường Tam ở chỗ này, hắn nhất định sẽ hiểu lúc này Mỹ công tử đã khống chế không gian tới tầng cấp vị diện. Nói đúng hơn là, trong vị diện này, nàng là người thân thiết nhất với nguyên tố không gian. Ở phương diện này, dù là Vị Diện Chi Chủ cũng không cách nào áp chế nàng thân cận với nguyên tố không gian.

Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp xác thực vô cùng cường đại và khủng bố, với tu vi nguyên bản của nàng thì không thể vượt qua. Nhưng sau khi nàng thật sự vượt qua được thì bản thân vị diện cũng vô thức tin rằng nàng đã không bị vị diện ảnh hưởng tới nữa, nguyên tố không gian trực tiếp nhận nàng làm chủ.

Đây không chỉ đơn thuần là vấn đề huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc nữa. Mỹ công tử độ kiếp thành công, dùng huyết mạch nhân loại làm chủ đạo đã khơi dậy không chỉ thần tính ở vị diện này, mà còn có một ít thần ý thuộc về kiếp trước của nàng do Tu La Kiếm mang đến. Yêu Quái Tộc thuộc tính không gian không còn ai có thể thân cận với nguyên tố không gian hơn nàng.

Thực lực của Uông Lệnh đương nhiên không kém, nếu như hắn nắm giữ năng lực thuộc tính khác, Mỹ công tử dù có thể thắng thì vẫn phải chiến đấu trong chốc lát, nhưng mà, Uông Lệnh nắm giữ chính là năng lực thuộc tính không gian, lại còn là Khổng Tước Yêu tộc, bởi vậy huyết mạch tuyệt đối áp chế khiến hắn không thể triển khai ra thực lực của mình.

Đây mới thực sự là chưởng khống giả không gian.

Mỹ công tử lặng yên cảm thụ được nguyên tố không gian ở bên cạnh mình đang hoan hô nhảy nhót, nàng đối với thực lực sau khi

đột phá của mình lại có một ít nhận thức mới. Cho tới bây giờ, kỳ thật nàng chưa tiêu hoá hết lực lượng lôi kiếp mang lại cho mình, mà nương theo nhận thức biến hóa, tốc độ tiêu hoá tựa hồ tăng lên một chút.

Khi nàng chậm rãi rơi xuống đài cao, trở lại vị trí của Khổng Tước Đại Yêu Vương trước đó, Khổng Tước Yêu tộc bên này đã lặng ngắt như tờ.

Dù Khổng Tước Yêu tộc đều khó có thể tin một màn không thể tưởng tượng được này, nhưng sự thật lại bày ra trước mắt.

Khổng Tước Đại Yêu Vương quay đầu nhìn về phía Vương Phi, cũng nhìn về phía các vị trưởng lão, nhàn nhạt nói: "Còn muốn tiếp tục không? Có muốn một vị Đại Yêu Vương lên thử một chút hay không?"
Đối mặt với khống chế không gian tuyệt đối, dù là một vị Đại Yêu Vương thì có thể phát huy ra bao nhiêu thực lực đây? Bởi vì cái gọi là "trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê", ngày đó Mỹ công tử độ kiếp thành công, khi Khổng Tước Đại Yêu Vương mang nàng và Đường Tam trở về, dù Mỹ công tử hôn mê nhưng hắn lại có thể cảm nhận rõ ràng, nguyên tố không gian tựa như đang bảo vệ chủ nhân của chúng. Bọn chúng không ngừng thấm vào thân thể Mỹ công tử, cho dù là hắn, bởi vì Mỹ công tử ở đó mà bị nguyên tố không gian có chút bài xích.

Mỹ công tử lúc này có thân thể nguyên tố thuần chính nhất, hơn nữa còn cao hơn thân thể nguyên tố một cấp độ, rất có thể chính là Nguyên Tố Sứ trong truyền thuyết. Thân là Nguyên Tố Sứ, ở trong lĩnh vực thuộc tính của mình, nàng là tồn tại độc nhất vô nhị. Bất kỳ nguyên tố thuộc tính nào, ở trên một vị diện chỉ có thể xuất hiện một vị Nguyên Tố Sứ. Mà cùng thuộc tính, khi đối mặt với Nguyên Tố Sứ thì căn bản không thể nắm giữ nguyên tố này trong tay.

Tuy rằng Mỹ công tử chỉ có tu vi Yêu Vương, nhưng khi đối mặt với đồng tộc, nàng thậm chí có thể áp đảo Đại Yêu Vương. Cho dù bản thân Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không cho rằng bây giờ hắn có thể chiến thắng Mỹ công tử. Ngay cả thuộc tính bản nguyên cũng không điều động được, vậy đánh như thế nào? Cho nên, đối với nội chiến trong tộc, từ khi độ kiếp trở về hắn đều không lo lắng. Kéo dài năm ngày thì tính là gì? Đây chỉ là cho con gái có thời gian nghỉ ngơi tốt hơn, điều chỉnh trạng thái tốt nhất mà thôi.

Chất vấn trong tộc là cái gì? Trước mặt một Không Gian Nguyên Tố Sứ, kế hoạch gì cũng là phí công.

Phải biết rằng, cho dù là các Hoàng Giả đương thời đều không có bất kỳ vị nào có thể trở thành Nguyên Tố Sứ. Ngay cả Vĩnh Thế Phần Thiên Bất Tử Đại Yêu Hoàng cũng không được, không có đạt đến Hoả Nguyên Tố Sứ. Có thể thấy rằng, bây giờ Mỹ công tử có địa vị cao như như thế nào trong nguyên tố không gian, mà Khổng Tước Yêu tộc truyền thừa thuộc tính không gian ở trước mặt nàng yếu ớt như thế nào. Nhưng ngược lại, dưới sự chấp chưởng của nàng, nếu Khổng Tước Yêu tộc trên dưới một lòng thì toàn bộ Khổng Tước Yêu tộc sẽ tiến bộ nhanh hơn trước rất nhiều.
Sau khi độ kiếp, Mỹ công tử đã triệt để thuế biến, ngay cả chính nàng cũng không biết mình đã trở thành Nguyên Tố Sứ. Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp đã giúp nàng phá tan trói buộc từ vị diện nên mới có cấp độ này. Điều này cũng có nghĩa là, thiên kiếp mà nàng vượt qua chính là thiên kiếp mạnh nhất đương thời trong tất cả thiên khiếp của người độ kiếp thành công.

Chính vì có phán đoán như vậy, Khổng Tước Đại Yêu Vương mới không thèm để ý đến nội chiến. Giờ khắc này, hắn vẫn nắm tay Vương Phi như cũ, nhưng lại giống như đang chống đỡ thân thể nàng, tránh cho nàng vì một màn trước mắt mà bị kích thích quá độ.

"Vị kế tiếp."

Mỹ công tử đứng ở trên đài cao, mắt nhìn xuống các tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc.

Vị kế tiếp? Uông Lệnh vừa đối mặt liền bại, ở đâu ra còn vị kế tiếp. Vương Phi sắc mặt tái nhợt, toàn thân lung lay như sắp đổ. Nàng mặc dù không biết thân phận Nguyên Tố Sứ của Mỹ công tử, nhưng là hậu đại Hoàng Giả, nàng cũng có kiến thức rộng rãi. Mỹ công tử trước mắt này, dù là Đại Yêu Vương đều không nhất định có thể chiến thắng nàng. Vậy tiếp tục thế nào? Bách Điểu Triều Dương vào lúc này đã trở thành trò cười rồi.

"Nếu như ngoại tộc cũng có thể tham dự, không bằng, ta đến thử xem." Đúng lúc này, một thanh âm lạnh như băng vang lên.

Ngay sau đó, một thân ảnh từ trong người xem lễ bắn ra, nhiệt độ không khí xung quanh chợt giảm xuống. Hắn mở ra hai cánh màu lam hoa mỹ, đập vài cái đã lên đến đài cao.

Đây là một nam tử tương đối trẻ tuổi, hắn lên đài và nhìn Mỹ công tử với ánh mắt có chút tò mò.

Tam trưởng lão khi nhìn thấy vị này thì đồng tử không khỏi co rút lại, vô thức nói: "Băng Phượng tộc."
Đôi cánh màu lam kia các chủng tộc khác đều không có.

Nam tử trẻ tuổi khẽ cười một tiếng, "Bách Điểu Triều Dương, làm sao có thể thiếu Phượng tộc chúng ta được? Băng Phượng nhất mạch, Hồ Mộng Ngữ, đến đây khiêu chiến."

Ánh mắt Mỹ công tử lập tức trở nên lạnh như băng, nhưng đúng lúc

này, trong tai nàng vang lên truyền âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương: "Đừng gïếŧ."

Mỹ công tử có chút sững sờ, xác thực trong nháy mắt vừa rồi, trong lòng nàng đã dâng lên sát ý.

Hồ Mộng Ngữ nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương ở dưới đài, trên mặt vẫn tươi cười như cũ: "Khổng Tước Đại Yêu Vương, không biết ta có thể khiêu chiến hay không?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương thản nhiên nói: "Có thể."

Chương 640: Cá chậu chim lồng

Lời vừa nói ra, Khổng Tước Yêu tộc không khỏi kinh hãi, nhưng cũng vô thức sinh ra hiếu kỳ. Vị tộc trưởng tương lai ở trên đài kia tựa hồ có lực khống chế không gian cực mạnh, như vậy, khi đối mặt với thuộc tính khác thì sẽ như thế nào đây?

Hồ Mộng Ngữ chuyển hướng sang Mỹ công tử, nói: "Vậy để ta thử một chút."

"Mời!" Mỹ công tử cũng không muốn nói nhiều với hắn, làm thủ thế xin mời.

Đôi mắt Hồ Mộng Ngữ lập tức chuyển sang màu băng lam, thậm chí không có lên không, từng quang văn màu lam hình băng hoa trong nháy mắt khuếch trương ra, bao phủ thân thể hắn và Mỹ công tử ở bên trong, khí cực hàn nở rộ.

Hàn Băng lĩnh vực!

Lúc trước hắn đã thấy trận chiến giữa Mỹ công tử và Uông Lệnh, tuy rằng bề ngoài hắn có bộ dạng thoái mái, nhưng không dám chủ quan, vừa lên đã vận dụng lĩnh vực.

Có can đảm lên đài khiêu chiến tự nhiên là có thực lực, Băng Phượng nhất mạch cũng là huyết mạch cấp một, bản thân hắn cũng là cường giả cấp độ Yêu Vương đỉnh phong.

Hắn thậm chí còn hiểu rõ Mỹ công tử hơn Khổng Tước Yêu tộc, bởi vì hắn đã nhìn thấy Mỹ công tử thi đấu ở Tổ đình tinh anh đại tái. Cho nên hắn hiểu, Mỹ công tử dù đã thành tựu Yêu Vương nhưng chỉ mới vừa tiến giai không lâu. Với cảnh giới Yêu Vương đỉnh phong như hắn, cùng huyết mạch không hề kém, hắn là có cơ hội chiến thắng.

Nhưng mà ngay sau đó, sắc mặt của hắn liền thay đổi. Hàn Băng lĩnh vực đúng là đã bao phủ hắn và Mỹ công tử ở bên trong, dùng nhiệt độ thấp làm đông Mỹ công tử, nhưng khi hắn phóng thích lĩnh vực mà không thèm để ý đến hàn ý của người dưới đài thì đột nhiên hoa mắt một cái, khi hắn nhìn rõ lại thì đã ở giữa không trung rồi.

Nói cách khác, khi hắn vận dụng lĩnh vực, chính hắn và lĩnh vực của hắn đều bị Mỹ công tử trực tiếp truyền tống lên không trung. Nhìn qua song phương vẫn đang đối chiến, nhưng đối phương thực sự đã mang hắn lên không trung dựa vào nguyên tố không gian.

Hồ Mộng Ngữ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, tuy rằng kinh hãi vì năng lực khống chế không gian của đối phương, nhưng cũng không chần chừ, Thuỷ nguyên tố trong không khí trong nháy mắt hoá thành băng châm, lấy thân thể Mỹ công tử làm trung tâm, trong nháy mắt bắn tới.

Mỹ công tử lẳng lặng lơ lửng ở nơi đó, dải sáng màu bạc quay quanh cơ thể, khi băng châm xuyên qua phiến ngân quang kia thì giống như đi lầm đường, tất cả quay đầu lại, bắn tới phía Hồ Mộng Ngữ.

Đấu Chuyển Tinh Di!

"Ngưng!"

Hồ Mộng Ngữ quát lạnh một tiếng, băng châm dừng lại, trong chớp mắt tiếp theo, tất cả băng châm đồng thời nổ tung, mang theo lực bạo tạc cường đại, phong toả tất cả không gian xung quanh Mỹ công tử.

Hồ Mộng Ngữ tin tưởng tu vi của mình ở trên Mỹ công tử, ở phương diện khống chế không bằng đối phương thì lấy lực áp người.

Nhưng ở trung tâm vụ nổ kia, Mỹ công tử đã biến mất rồi.

Hồ Mộng Ngữ trong mắt hiện lên vẻ khiếp sợ, không có khả năng! Băng bạo của hắn rõ ràng đã làm nổ không gian xung quanh, nàng sao có thể truyền tống rời đi.

Hắn có chắc, Mỹ công tử trong mắt hắn vừa rồi là thật sao?

Trên không trung, từng thân ảnh Mỹ công tử xuất hiện, bốn phương tám hướng xung quanh Hồ Mộng Ngữ. Mỗi một Mỹ công tử đều dẫn dắt một dải sáng màu bạc, trong nhất thời, giữa không trung, ngân quang sáng chói tạo thành quang ảnh. Băng nguyên tố bị truyền tống rời đi, trong lòng dải sáng màu bạc tạo thành không gian không có Băng nguyên tố tồn tại.

Đồng tử Hồ Mộng Ngữ co rút lại, hai cánh sau lưng đột nhiên đập mạnh, huyết mạch bản nguyên được dẫn động. Một chút Chân Linh Chi Băng bay ra từ đôi cánh Phượng Hoàng, những nơi nó đi qua, không gian lần lượt đông kết lại. Bản thân hắn cũng lập tức chui vào trong tầng băng kia.
Mỹ công tử hai tay quơ một vòng, "Phong tỏa!"

Âm thanh thanh lãnh của nàng tất cả mọi người đều nghe được.

Sau đó bọn họ liền nhìn thấy, các dải sáng mềm mại như bông kia đột nhiên hoá thành cột sáng kiên cố màu bạc, "phanh" một tiếng, thân thể Hồ Mộng Ngữ đụng vào cột sáng bị bắn ngược trở lại. Hắn kêu thảm một tiếng, trên người lưu lại một vết thương bị xé rách.

Từng cột sáng màu bạc không chỉ đơn giản như vậy, nó còn mang theo một màu đen thâm thuý. Đó là dấu vết do sự phân chia không gian để lại. Điều kỳ lạ là không gian vốn không ổn định nhất đã bị tách ra, lúc này nó đã biến thành các cây cột, dựng thành một cái lồng giam, nhốt Hồ Mộng Ngữ ở trong đó.

Hồ Mộng Ngữ điên cuồng mà khởi xướng công kích, nhưng lúc này hắn căn bản không thể dẫn đạo Băng nguyên tố ở bên ngoài, tất cả Băng nguyên tố đã bị nguyên tố không gian ngăn cách, hắn chỉ có thể dùng Băng Linh bổn mạng của mình phát động công kích. Mà lồng giam không gian vô cùng kiên cố, Khổng Tước Yêu tộc ở đây có thể cảm giác được, mỗi cây cột trong lồng giam tự hấp thu nguyên tố không gian trong không khí bổ sung tự thân, mặc dù bị trùng kích không ngừng lắc lư, nhưng Hồ Mộng Ngữ bị nhốt ở trong đó không cách nào có thể thoát ra.
Thậm chí lồng giam này còn mang theo đặc tính của Đấu Chuyển Tinh Di, hoá giải lực trùng kích cường đại.

Mỹ công tử lơ lửng ở trên lồng giam, từng dải sáng màu bạc không ngừng gõ nhẹ vào lồng giam, để nó giữ nguyện trạng thái ban đầu.

Khổng Tước cao cao tại thượng giam cầm Phượng Hoàng kiêu hãnh.

Một màn này khiến không ít Khổng Tước Yêu tộc đời trước lệ nóng quanh tròng.

Khổng Tước Yêu tộc cùng Phượng Hoàng Yêu tộc vẫn luôn là kẻ thù

truyền kiếp, mắt thấy kẻ thù bị giam cầm, thậm chí tựa như chim trong lồng, bọn họ làm sao không xúc động đây?

Một màn này cũng khiến Khổng Tước Yêu tộc lần đầu tiên mở lòng chấp nhận vị tộc trưởng mới này. Thực lực ở trong Yêu Quái Tộc vẫn luôn là trọng yếu nhất.

Mỹ công tử chân đạp lồng giam và chậm rãi hạ xuống, rơi xuống đài cao. Dù các cường giả chân chính đều nhìn ra được, muốn duy trì lồng giam kia, Mỹ công tử cần không ngừng rót vào lực lượng không gian, muốn chân chính giết chết Băng Phượng Yêu Vương Hồ Mộng Ngữ cũng không phải chuyện dễ dàng, nhưng một màn trước mắt này đã khiến Khổng Tước Yêu tộc thật sự nhiệt huyết sôi trào. Khổng Tước chân đạp Phượng Hoàng, đây là sau bao năm chờ đời, giờ phút này đã hiện ra trước mặt bọn họ.

Yêu Vương Phượng Hoàng tộc tuyệt không phải là Yêu Vương bình thường, nhưng trong thời gian ngắn vẫn bại trong tay Mỹ công tử, có nghĩa là, tuy rằng nàng mới độ kiếp, nhưng trong hàng ngũ Yêu Vương, nàng tuyệt đối là tồn tại đỉnh cấp. Nàng không chỉ vì có huyết mạch áp chế mới chiến thắng Uông Lệnh, mà nàng thật sự cường đại.

Tuổi của Mỹ công tử không phải là bí mật, hiện tại nàng vẫn chưa tới 20 tuổi. Yêu Vương chưa tới 20 tuổi là lần đầu tiên xuất hiện trong lịch sử Khổng Tước Yêu tộc, mà lại cường đại đến như vậy. Nếu vì khoảng cách đến Tổ đình quá xa, Tổ đình tinh anh đại tái chỉ là đề thăng thanh danh của nàng, để các đại quý tộc trong thành Gia Lý biết đến nàng thì hiện tại, trước mặt tất cả mọi người, hai trận chiến Yêu Vương đã chứng minh đầy đủ thực lực của nàng. Quan trọng hơn chính là tiềm năng! Không hề nghi ngờ, nàng đã chứng minh cho tất cả cường giả thấy, nàng có thể trở thành Hoàng Giả! Cường giả trẻ tuổi có nội tình như vậy, trong Yêu Quái Tộc và Tinh

Quái Tộc liệu có bao nhiêu người? Chỉ có hơn mười vị mà thôi. Mặc dù không phải vị nào cũng có thể trở thành Hoàng Giả, nhưng có thể nói, Hoàng Giả tương lai nhất định sẽ xuất hiện ở trên những người này. Đối với Khổng Tước Yêu tộc, trong mấy trăm năm qua, đây là người đầu tiên có tiềm năng trở thành Hoàng Giả a! Nàng mang đến là hy vọng chân chính.

Băng Phượng Yêu Vương Hồ Mộng Ngữ vẫn giãy giụa như trước, nhưng dù hắn giãy giụa như thế nào cũng không thể thoát khỏi trói buộc kia. Tuy rằng Yêu Vương có sức chiến đấu rất mạnh, nhưng trong tình huống bị nguyên tố không gian liên tục trấn áp mà tiêu hao, kết quả cuối cùng chỉ có thể là hắn tiêu hao hết lực lượng mà thất bại.

Chương 641: Tinh Phượng hàng lâm

"Đủ rồi!"

Một thanh âm lạnh như băng xuất hiện, trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt Mỹ công tử hơi đổi, nàng chỉ cảm thấy một cỗ uy áp ngập trời từ trên trời giáng xuống, đè xuống người mình.

Cũng ngay lúc này, hai thân ảnh đồng thời xuất hiện bên người nàng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương mở ra hai cánh sau lưng, chắn trước mặt con gái, Thần Thức toàn lực bộc phát, điên cuồng bốc lên, không chút do dự va chạm với đối phương.

Mà bên người Mỹ công tử lại có thêm một nam tử đầu trọc đeo mặt nạ, Thần Thức của hắn trong nháy mắt hoà thành một thể với Mỹ công tử, khiến cho khí tức của nàng đại thịnh.

Mỹ công tử ngạc nhiên nhìn về người bên cạnh, Đường Tam đeo mặt nạ hơi nhếch miệng, nhẹ gật đầu với nàng.

Đúng vậy, hắn đến rồi.

Lúc Mỹ công tử rời đi, kỳ thật hắn cũng đã tỉnh lại. Hôm nay là sân khấu của nàng, hắn chỉ lặng yên đứng một bên xem, thủ hộ nàng. Khi cường địch thực sự đến thì hắn mới xuất hiện bên người nàng, cùng nàng đối mặt.

Bất quá, Mỹ công tử chỉ kinh hỉ trong nháy mắt, tâm tình liền trầm xuống. Bởi vì đã thành tựu Thần cấp, nàng mới có thể cảm nhận được uy áp ngập trời kia cường hãn đến mức nào. Còn có khí tức quen thuộc kia, nàng đã biết là ai tới. Người này, rốt cuộc vẫn đến, đến ngay lúc đại điển truyền thừa.

Khi Băng Phượng Yêu Vương Hồ Mộng Ngữ xuất hiện, kỳ thật Mỹ công tử cũng đoán được người này sẽ đến, nhưng khi đối phương thật sự xuất hiện vẫn mang cho nàng áp lực to lớn trong lòng.

Nhón mũi chân lên, lồng giam dưới chân bắn ra, trọn vẹn bay ra trăm mét, lực lượng không gian mới tản đi, đem Hồ Mộng Ngữ đang chật vật thả ra ngoài.

Ở chân trời phía xa, từng thân ảnh bay nhanh tới đây, trong đó có một bóng người to lớn sáng long lanh dưới ánh mặt trời, toả ra quang huy rất chói mắt, tựa như trên bầu trời xuất hiện thêm một mặt trời vậy.

Ở bên cạnh hắn là từng thân ảnh phi hành, mỗi người đều toả ra hào quang rực sáng và khí tức cường đại.

Khổng Tước Yêu tộc bên này đã kịp phản ứng, tất cả cường giả Thần cấp trở lên, cho dù là Vương Phi lúc trước còn giằng co với Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng phi người lên, phóng xuất ra khí tức huyết mạch của mình, bảo vệ Khổng Tước Đại Yêu Vương sắc mặt có chút tái nhợt vì thừa nhận Thần Thức trùng kích mạnh nhất.

Một tiếng phượng minh vang vọng khắp trời đất, chấn động toàn bộ thế gian.

Một quang ảnh sáng chói chập chờn trên không trung, sau đó là

mười tiếng phượng minh tương hợp.

Người xuất hiện lúc này, mà trực tiếp ở đại điển truyền thừa của Khổng Tước Yêu tộc không phải ai khác, chính là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng!

Áp lực cực lớn kia khiến toàn bộ ngọn núi dường như đang lắc lư. Tất cả cường giả Khổng Tước Yêu tộc sắc mặt đều trở nên vô cùng nghiêm túc.

Lần trước khi Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đến đây, lúc đó Khổng Tước Đại Yêu Vương còn ở trạng thái toàn thịnh, mượn nội tình nhiều năm của Khổng Tước Yêu tộc ở thành Gia Lý mới miễn cưỡng ngăn cản được Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Còn lần này thì sao? Vết thương cũ của Khổng Tước Đại Yêu Vương căn bản là không tốt, hiện tại hắn lấy gì để ngăn cản đây? Dù Khổng Tước Yêu tộc có mấy vị Đại Yêu Vương, cùng hơn mười vị Yêu Vương, đội hình thoạt nhìn không thua đối phương. Nhưng thực lực của một Hoàng Giả căn bản không phải Đại Yêu Vương cùng Yêu Vương có thể chống lại được.

Thanh âm Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng từ xa truyền đến: "Vốn ta đã muốn bỏ qua, nhưng nghe nói các ngươi trì hoãn nghi thức năm ngày, vậy bản toạ liền đến gây náo nhiệt. Uông Thanh, ngươi cũng đã biết, nếu ngươi không để con gái ngươi bại lộ ở Tổ đình, có lẽ bản toạ sẽ đợi thêm một thời gian, chờ thời cơ thích hợp hơn rồi mới đến. Nhưng ngươi lại đưa nàng tới Tổ đình, còn chiến thắng đông đảo thiên tài, cuối cùng giành được song quán quân. Khi đó ngươi nên hiểu, ngươi phải đối mặt với cái gì. Lần trước ngươi có thể mượn lực lượng của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng mà kéo ta lại, lần này ta muốn xem xem, ngươi còn gì có thể ngăn cản được ta." Khổng Tước Đại Yêu Vương chỉ dùng ánh mắt lạnh như băng mà

chăm chú nhìn hắn, cũng không vội mở miệng. Các vị cường giả Phượng Hoàng tộc đã đi tới phụ cận, lần này không có chủng quần phụ thuộc khác, người đến đều là Phượng Hoàng tộc.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cao cao tại thượng, ánh mắt lạnh như băng đảo qua trên người các cường giả Khổng Tước Yêu tộc, "Phượng Hoàng mới là Bách Điểu Chi Vương. Bổn tọa cho phép các ngươi thần phục ta, ngoại trừ cha con Uông Thanh ra, chỉ cần các ngươi chịu thần phục thì vẫn là một phần tử thành Gia Lý như cũ, vẫn là con dân của thành Gia Lý. Khổng Tước Yêu tộc vẫn sẽ tồn tại và truyền thừa."

"Rắm thối! Năm đó khi tổ tiên vẫn còn, Phượng Hoàng Yêu tộc các ngươi đã có chuyện gì? Khi đó thế gian chỉ biết đến Thiên Hồ chưởng vận mệnh, Khổng Tước nắm thiên cơ, Phượng Hoàng Yêu tộc các ngươi lúc đó ở chỗ nào?" Thanh âm tức giận của Vương Phi vang lên.
Dù việc truyền thừa chủng tộc khiến nàng cực kỳ bất mãn với Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng khi cường địch đến, nàng vẫn lựa chọn đứng bên người trượng phu.

Khổng Tước Đại Yêu Vương quay đầu nhìn về phía thê tử, đối mặt với áp lực khổng lồ từ Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, trên mặt hắn vậy mà lại tươi cười, đưa tay kéo tay thê tử, "Ngươi xem ngươi, vẫn dễ xúc động như vậy, vẫn là thà chịu gãy chứ không chịu cong."

Vương Phi vùng vẫy một hồi, lại không thể tránh khỏi tay hắn, chỉ có thể nhìn hắn, lạnh lùng nói: "Đây là tử địch, làm sao có thể cong?"

Tất cả cường giả cấp bậc Yêu Vương trong Khổng Tước Yêu tộc giờ khắc này, trừ bên ngoài tỏ vẻ phẫn nộ, đúng là không có ai bị Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đả động.

Hai tộc vốn là túc địch (kẻ thù truyền kiếp), hướng túc địch thần phục thì khác gì cái chết.
Uông Hàm lúc này cũng ở bên người Vương Phi, trong miệng hắn phát ra tiếng thở dài khẽ: "Vương Phi, Vương thượng nói đúng, hy vọng chân chính của chúng ta là ở trên người Tiểu Mỹ. Không có Hoàng, chung quy vẫn là khuyết điểm lớn nhất của tộc ta. Tộc trưởng, để những lão cốt đầu chúng ta ngăn trở bọn họ, ngài mang tân tộc trưởng đi đi. Chúng ta vì ngài ngăn trở một đoạn thời gian, chỉ khi tân tộc trưởng sống sót, tộc ta mới có tương lai, mới có cơ hội quật khởi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương không trực tiếp trả lời hắn, mà quay đầu nhìn về Vương Phi, "Ngươi thì thế nào?"

"Lăn, các ngươi tất cả đều cút ra xa, mang theo tộc nhân trẻ tuổi đi. Chúng ta lưu lại, mãi mãi cũng không muốn nhìn thấy tên hỗn đản này, xem như đời này mắt ta bị mù đi." Vương Phi oán hận mà hất tay Khổng Tước Đại Yêu Vương ra.
Trong chốc lát, tất cả Khổng Tước Yêu tộc cấp bậc Yêu Vương trở lên trên người ngân quang đại thịnh, trong không khí, nguyên tố không gian dao động kịch liệt, ngay cả lâu đài tổ địa của Khổng Tước Yêu tộc lúc này cũng toả ra ngân quang nhàn nhạt.

Những vị cường giả cấp bậc Yêu Vương trở lên này đều đã có tử chí.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chỉ đem tộc nhân Phượng Hoàng Yêu tộc đến đây, không mang bất kỳ chủng quần phụ thuộc nào, có nghĩa là lần này khác với lần trước hắn đến.

Lần trước hắn dựa vào lệnh từ Tổ đình, có lẽ hắn có thể làm xấu mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng trong mắt mọi người, hắn

không thực sự làm được gì với Khổng Tước Yêu tộc. Hắn muốn đạt được chức Thành chủ thành Gia Lý thì cần nhiều hành động hơn.

Nhưng lần này, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rõ ràng đã hạ quyết tâm, mang đến chỉ có cường giả Phượng tộc, đây rõ ràng là muốn diệt trừ Khổng Tước Yêu tộc, nhất định phải giết hết.
Các cường giả Khổng Tước Yêu tộc đều rất thông minh, từ lời nói của Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, bọn họ liền hiểu vì sao người này lại ra tay khi thời cơ chưa chín muồi. Nguyên nhân chỉ có một, hắn cảm nhận được uy hiếp.

Uy hiếp này đương nhiên không phải từ Khổng Tước Đại Yêu Vương đã gần đất xa trời, mà đến từ người giành được song quán quân ở Tổ đình tinh anh đại tái, Mỹ công tử. Cho nên, kỳ thật hắn đã chứng minh cho các cường giả Khổng Tước Yêu tộc biết, Mỹ công tử có thiên phú Hoàng Giả kinh người như thế nào. Chỉ sợ trong thế hệ trẻ có được thiên phú Hoàng Giả, nàng là người ưu tú nhất.

Chương 642: Ngươi mới là người hèn nhát

Mỹ công tử đã thành tựu Thần cấp, nàng đã vượt qua một bước quan trọng nhất. Chỉ cần nàng tiếp tục phát triển thì Khổng Tước Yêu tộc rất có thể sẽ ra đời một Hoàng Giả nữa.

Cho nên, vừa rồi khi Uông Hàm nói ra lời kia, các vị Yêu Vương, Đại Yêu Vương trong Khổng Tước Yêu tộc liền đồng tâm hiệp lực ý niệm trong đầu. Bọn họ muốn làm chính là bảo vệ truyền thừa huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc, bảo vệ vị tân tộc trưởng có cơ hội thành tựu Hoàng Giả.

Chỉ khi Mỹ công tử thành tựu Hoàng Giả trong tương lai mới có thể trọng trấn Khổng Tước Yêu tộc, bọn họ phải dùng sinh mệnh của mình làm đại giá bảo vệ Khổng Tước Yêu tộc, thủ hộ hy vọng cuối cùng này.

Cho dù Vương Phi lúc trước hết sức phản đối Mỹ công tử lúc này cũng có quyết định như vậy. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng xuất hiện ngược lại lại khiến Khổng Tước Yêu tộc trên dưới đồng lòng.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bây giờ mới đến sao? Đương nhiên không phải. Năm ngày trì hoãn trước đó, hắn kỳ thật đã sớm đến phụ cận, luôn dùng Thần Thức quan sát tình huống bên này.

Hắn hy vọng nhìn thấy nhất chính là Khổng Tước Yêu tộc nội chiến, khi cuộc chiến hoàn toàn bùng nổ thì Khổng Tước Đại Yêu Vương sẽ thân bại danh liệt. Nhưng không ngờ rằng, Mỹ công tử đã thành

tựu Thần cấp, hơn nữa thể hiện ra thực lực cường đại như thế, chẳng những chiến thắng cường giả trong tộc, còn chiến thắng Hồ Mộng Ngữ, người hắn đã sớm an bài.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không chờ được nữa, tốc độ phát triển của Mỹ công tử quá nhanh, nhanh đến mức hắn cũng cảm thấy có chút hoảng sợ. Nếu tiếp tục để nàng phát triển, chỉ sợ không mấy năm nữa, Khổng Tước Yêu tộc thật sự ra đời một vj Hoàng Giả. Đến lúc đó, hắn vĩnh viễn không có cơ hội chiến thắng Khổng Tước Yêu tộc, chiếm được thành Gia Lý nữa.

Cho nên, hắn mang theo cường giả Phượng tộc đến nơi này, hiện tại hắn không quan tâm quá nhiều. Hôm nay, Khổng Tước Yêu tộc khác không là gì, nhưng Khổng Tước Đại Yêu Vương cùng Mỹ công tử nhất định phải chết. Chỉ cần giải quyết bọn họ, Khổng Tước Yêu tộc còn lại cũng không là gì, không uy hiếp được hắn.

Chỉ là, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không ngờ tới, Khổng Tước Yêu tộc lúc trước còn đang đấu đá nội bộ, khi đối mặt với hắn lại trên dưới một lòng. Nhiều cường giả Đại Yêu Vương và Yêu Vương như vậy, dù hắn toàn lực bộc phát, muốn đánh tan toàn bộ cũng cần thời gian, mà Khổng Tước Yêu tộc am hiểu nhất là truyền tống, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lại không có năng lực như hình với bóng giống Ám Ma Đại Yêu Hoàng, nếu bọn họ bỏ chạy, hắn muốn tìm cũng không dễ dàng.

Trong lúc nhất thời, sắc mặt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng trầm xuống, lạnh lùng nói: "Uông Thanh, việc đã đến nước này, ngươi còn muốn trốn sao? Ngươi lựa chọn làm một tên hèn nhát?"

"Hèn nhát? Ngươi mới là người hèn nhát!" Đúng lúc này, một thanh âm tức giận vang lên, sau đó, một bóng người mang theo tiếng gầm gừ bay lên không trung.

Một khắc khi nàng xuất hiện, Vương Phi ở bên cạnh Khổng Tước Đại Yêu Vương sắc mặt rõ ràng trở nên lạnh lẽo. Bởi vì người tới không phải ai khác, người được Vương Phi coi là tình địch lớn nhất trong đời, mẫu thân của Mỹ công tử.

Tô Cầm hai mắt đỏ bừng, phía sau đôi cánh màu trắng đập, mang nàng lên không trung. Nàng nhìn Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, toàn thân đều tản ra khí tức túc sát. Trên người nàng lúc này rõ ràng phát ra khí tức cấp độ Yêu Vương.
Trong nháy mắt khi thấy nàng, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rõ ràng cứng ngắc lại. Nếu nói trên thế giới này người nào khiến hắn sinh ra cảm giác áy náy thì vị trước mắt này chính là người duy nhất.

Tô Cầm lạnh lùng nhìn hắn: "Ngươi muốn giết con gái ta?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cơ mặt hơi co quắp một chút, "Cầm Nhi, nàng nên biết, tộc ta cùng Khổng Tước Yêu tộc thù hận sâu cỡ nào, ta không thể nhìn Khổng Tước Yêu tộc có một vị Hoàng Giả trưởng thành, đối với tộc ta sẽ là uy hiếp rất lớn."

Tô Cầm lạnh lùng nói nói: "Lợi ích, lại là vì lợi ích chủng tộc, hoặc là nói cũng vì lợi ích của chính ngươi. Vì bản thân, ngươi cái gì cũng có thể từ bỏ, giống như năm đó ngươi từ bỏ ta. Miệng ngươi từng nói cỡ nào yêu ta, nguyện ý vì ta đánh đổi mạng sống, nhưng khi cơ hội thành tựu Hoàng Giả bày ra trước mặt ngươi, ngươi không chút do dự vứt bỏ ta như một đôi giày rách. Tình yêu của ngươi vẫn luôn rẻ mạt như vậy. Hiện tại, lại vì cái gọi là lợi ích chủng tộc, ngươi lại muốn giết con gái ta. Tới, ngươi giết luôn cả ta đi, vừa vặn xong hết mọi chuyện."
Sắc mặt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rõ ràng trở nên trắng xám thêm vài phần, hắn có thể ra tay với người khác, nhưng vị trước mặt này thì không được. Nàng là áy náy lớn nhất đời hắn, cũng là

một nửa hắn vĩnh viễn không thể quên.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cười khổ nói: "Cầm Nhi, nàng nên biết, đối với Yêu tộc chúng ta, dù là ai, thành Hoàng là việc quan trọng cỡ nào. Nếu như ta không thành tựu Hoàng Giả, làm sao có thể đứng ở đây ngày hôm nay? Ta yêu nàng, ta có thể thề với nàng, đời ta tới giờ khắc này này chỉ có yêu một người. Nàng có thể hỏi bất kỳ tộc nhân nào của ta, với địa vị Hoàng Giả của ta, cho tới hôm nay ta cũng chưa lấy vợ, thậm chí một người làm thiếp cũng không có. Mỗi lời ta nói với nàng lúc trước đều là tự đáy lòng, đời này ta cũng chỉ yêu mình nàng. Ta có thể không quan tâm nàng cùng hắn có hài tử, chỉ cần nàng nguyện ý trở lại bên cạnh ta, ta vẫn sẽ một lòng yêu nàng, tương lai chúng ta cũng sẽ có con của mình."
Tô Cầm cười lạnh một tiếng: "Ngươi cảm thấy ta sẽ tin sao? Hơn nữa, ta có thể nói cho ngươi, lúc trước khi hạ sinh Tiểu Mỹ, ta khó sinh sắp chết, bây giờ đã không còn năng lực sinh dục. Ta như vậy, ngươi còn muốn sao?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng biến sắc, tiếp theo nhìn hằm hằm Khổng Tước Đại Yêu Vương: "Hỗn trướng, ngươi đối xử với nàng như vậy?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại cười, "Ta hỗn trướng? Ngươi có tư cách nói lời này sao? Lúc đó ngươi ở chỗ nào?"

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng dừng một chút, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tô Cầm, "Ta muốn, chỉ cần nàng nguyện ý trở lại bên cạnh ta, không có khả năng sinh con thì như thế nào? Ta muốn là nàng, cũng không phải một cỗ máy sinh dục. Chỉ cần nàng nguyện ý, ta vẫn sẽ vĩnh viễn yêu nàng."

Tô Cầm lạnh lùng nói: "Sau đó lại cùng nữ nhân khác sinh con sao? Lúc đó ngươi sẽ nói với ta, đó là vị truyền thừa chủng tộc, ngươi

thân là Hoàng Giả nên phải có trách nhiệm, đúng không?"
Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ngây dại: "Cái này ..."

Thanh âm Tô Cầm càng trở nên lạnh lùng: "Lâm Hề Mặc, ta đã sớm nhìn thấu ngươi rồi. Ngươi vẫn ích kỷ như thế, ngươi chỉ biết lấy lợi ích của mình làm trung tâm. Cho nên, ta không nguyện ý, vĩnh viễn cũng sẽ không nguyện ý. Đến đây đi, gïết ta đi, giẫm đạp lên thi thể mẹ con chúng ta, sau đó ngươi tiếp tục con đường của mình." Vừa nói, nàng liền muốn bay tới phía trước.

Đúng lúc này, ngân quang chợt loé lên, bên người nàng nhiều thêm một người, Khổng Tước Đại Yêu Vương bắt được bờ vai của nàng.

Tô Cầm quay đầu nhìn về phía hắn, Khổng Tước Đại Yêu Vương khẽ lắc đầu, "Không nên vọng động, dù không vì ngươi cũng phải suy nghĩ cho hài tử. Ngươi chết rồi, gia hoả này sẽ thật sự phát điên. Ngươi nói không sai, hắn đúng là vì tư lợi, nhưng mà ta cũng nhất định phải thừa nhận, hắn thật sự rất yêu ngươi. Cho nên ngươi không thể chết, đừng quên chuyện ngươi đã đáp ứng ta."
Tô Cầm đỏ mắt quay đầu đi chỗ khác, không có bay về phía trước.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, lạnh lùng nói: "Nếu như ngươi là một nam nhân thì đứng ra. Hôm nay ta nhất định phải gïết ngươi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, nói: "Vốn ta cũng không còn sống được lâu, chuyện ta nên làm cũng đã làm xong. Hãy để ta nói vài lời với thê tử của ta, rồi ta sẽ tiếp ngươi đánh một trận cuối cùng này, để ngươi biết ai mới là người chiến thắng cuối cùng."

Nói xong câu đó, trên người Khổng Tước Đại Yêu Vương loé lên ngân quang, mang theo Tô Cầm trở về phía Khổng Tước Yêu tộc,

sau đó quay sang chỗ Vương Phi.

Vương Phi lạnh lùng nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, lại nhìn Tô Cầm bên người hắn, sau đó hỏi Khổng Tước Đại Yêu Vương: "Thê tử mà ngươi nói, là ta hay là nàng?"

Chương 643: Thê tử của ta vĩnh viễn là nàng

Khổng Tước Đại Yêu Vương thở dài một tiếng, nói: "Đến lúc này rồi, nàng vẫn còn tức giận với ta sao? Thê tử của ta chỉ có một, vĩnh viễn chỉ có thể là nàng."

Vương Phi ngẩn người, trước mặt Tô Cầm, hắn lại nói với mình như vậy? Hơn nữa, còn là trước thời điểm tồn vong của Khổng Tước Yêu tộc. Hận ý trong lòng nàng trong vô hình đã giảm xuống, nhưng khi nàng thấy nhan sắc tuyệt mỹ của Tô Cầm thì không khỏi tức giận, hừ lạnh một tiếng.

Khổng Tước Đại Yêu Vương như là không cảm giác được thái độ cường ngạnh của nàng, ôn nhu nói: "Nàng có tin không, đời này ta chỉ yêu một người. Còn nhớ rõ khi chúng ta kết hôn, vào đêm tân hôn ta đã nói gì với nàng không? Khi đó ta đã nói, ta nhất định sẽ nhân lúc sinh thời, cố gắng hết thảy để Khổng Tước Yêu tộc tái hiện huy hoàng, để Khổng Tước Yêu tộc chúng ta lần nữa đứng ở hàng ngũ chủng tộc mạnh nhất. Chỉ có như vậy mới không phụ nàng vì ta mà trả giá, mới xứng đáng để nàng đối tốt với ta."

"Nàng nói đúng, nếu không có nàng ta căn bản không thể trở thành tộc trưởng, càng không thể trở thành Thành chủ thành Gia Lý. Kỳ thật, khi bắt đầu ở cùng một chỗ với nàng, ta cũng không có bất kỳ dã tâm nào. Khi đó nàng là công chúa cao cao tại thượng, ta chỉ là một tiểu đệ không đáng chú ý trong dòng chính Khổng Tước Yêu tộc chúng ta. Nàng lớn hơn ta một tuổi, khi đó ta thường xuyên nhìn lén

nàng và nghĩ rằng, tỷ tỷ này thật xinh đẹp và cao quý."

"Về sau chúng ta dần trưởng thành, ta luôn khắc khổ cố gắng, nhưng thiên phú của ta chỉ có như vậy, nhiều lắm là thông minh hơn tộc nhân khác một chút, luận thực lực, luận huyết mạch cũng không tính là đặc biệt ưu tú. Mà nàng thì khác, nàng là đích truyền Hoàng Giả, có được huyết mạch cao quý nhất trong tộc chúng ta. Nhưng ta không ngờ rằng, khi kén rể cho nàng, nàng vậy mà chọn ta, chọn phải người không tính là quá ưu tú. Nàng biết khoảnh khắc đó ta có cảm giác gì không? Ta đã cảm thấy mình choáng váng, giống như toàn bộ thế giới đều chọn ta vậy. Ta luôn không dám hỏi, vì sao lúc đó nàng lại chọn ta, hiện tại có thể cho ta biết không?"

Nghe Khổng Tước Đại Yêu Vương ôn nhu nói như vậy, sắc mặt Vương Phi dần biến hoá. Nàng vốn cho rằng, hắn đã sớm quên tất cả, nhưng bây giờ lại kể rõ ràng như thế.

Đây là chuyện của vài chục năm trước, nhưng khi hắn nói ra, vẻ băng lãnh trên mặt Vương Phi dần hoà tan.

"Bởi vì ngươi thông minh. Ngươi là người thông minh nhất trong thế hệ chúng ta." Vương Phi lẩm bẩm nói, "Lần đầu tiên ta chú ý đến ngươi là trong một lần khảo thí. Khi đó ta luôn học một mình, nhưng thực tế mỗi lần khảo hạch, ta đều cùng làm giống các ngươi, chỉ là ta làm kiểm tra riêng. Các ngươi không thấy bài thi của ta, nhưng ta lại có thể xem bài thi của các ngươi. Tộc ta có xếp hạng khảo hạch, ngươi biết không? Mặc dù huyết mạch chi lực và chiến lực của ngươi đều không phải mạnh nhất, nhưng mỗi lần khảo thí tri thức, ngươi luôn đứng hạng nhất."

Nói đến đây, Vương Phi dừng lại một chút, rồi tiếp tục nói: "Mà người đứng thứ hai, là ta."

Khổng Tước Đại Yêu Vương chấn động, "Cho nên, vì khảo thí ngươi không vượt qua ta nên ..."

Vương Phi quay đầu đi chỗ khác, nói: "Khi đó ta căn bản không có tư cách đi thích ai, vì nguyên nhân huyết mạch, trong tộc để ta chọn một đệ tử dòng chính để phối ngẫu. Giống như Tô Cầm vừa mới nói, là người truyền thừa huyết mạch Hoàng Giả, sinh ra hậu đại là trách nhiệm của ta. Ta chọn ngươi bởi vì ngươi thông minh. Khi đó ta nghĩ, sự thông minh của ngươi cộng thêm huyết mạch của ta, hậu đại của chúng ta nhất định sẽ đặc biệt ưu tú."

Khổng Tước Đại Yêu Vương cười khổ nói: "Thì ra là thế, ta nghĩ một gia hoả không đáng chú ý như ta làm sao lại được nàng ưu ái chứ? Nhưng huyết mạch của ta vẫn kéo chân ta lại, hài tử của chúng ta cũng không có được huyết mạch cường đại."
Vương Phi hừ lạnh một tiếng: "Huyết mạch của xảy ra vấn đề? Vậy tại sao có thể sinh ra nữ nhi kia? Vì sao lại không chịu cho ta một hài tử ưu tú?"

Ánh mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương khác thường nhìn nàng, nói: "Chuyện này chờ lúc nữa ta sẽ nói với nàng. Nhưng thực tế, nàng vẫn luôn sai. Nàng có thể hận ta, cũng có thể hận Tô Cầm, nhưng là, nàng không nên hận Tiểu Mỹ."

Vương Phi ngẩn người.

Nơi xa Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đã có chút không kiên nhẫn, ngắt lời nói: "Các ngươi đủ chưa?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương quay đầu nhìn về phía hắn, lạnh nhạt nói: "Bây giờ ngươi không phải nên cho ta nhiều lời một chút sao? Ta thế nhưng là tình địch của ngươi, tình địch của ngươi đang thổ lộ tâm ý với một nữ nhân khác, chẳng phải vừa vặn thoả mãn nội

tâm bẩn thỉu của ngươi sao?"
Nói xong, hắn không nhìn Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, lần nữa quay về phía Vương Phi, nói: "Sau khi nàng chọn ta vẫn luôn toàn lực giúp ta, giúp ta tăng lên tu vi, giúp ta khống chế Thần Khí, thậm chí dùng huyết mạch Hoàng Giả của nàng kích thích huyết mạch của ta, để ta trở nên cường đại hơn. Không có nàng, đừng nói là tộc trưởng, ngay cả Đại Yêu Vương ta cũng không làm được, là ngươi từng bước giúp ta trưởng thành, để ta có được thực lực như bây giờ. Khi đó kỳ thật ta cảm giác được, nàng ở cùng ta cũng không phải là thích ta, nhưng về sau theo thời gian, lâu ngày sinh tình, nàng thật sự bắt đầu thích ta, đúng hay không?"

Vương Phi mím môi thật chặt: "Ai thích ngươi, đừng tự mình đa tình, đây chính là trách nhiệm!"

Khổng Tước Đại Yêu Vương nở nụ cười: "Không, nàng thích ta. Nàng càng mạnh miệng thì càng chứng minh ta nói đúng, bởi vì ta hiểu rõ tính cách của nàng. Nhưng là nàng không lỗ khi thích ta, bởi vì từ nhỏ ta đã thích nàng, từ thầm mến đến khi trở thành vị hôn phu của nàng, sau khi thành tựu Đại Yêu Vương thì lấy nàng làm vợ, sau này chúng ta có con cái, ta vẫn luôn yêu nàng, cho tới bây giờ vẫn chưa từng thay đổi."
"Không thay đổi? Không thay đổi vậy sao lại có nàng?" Nói xong, Vương Phi quay đầu nhìn về phía Tô Cầm.

Khổng Tước Đại Yêu Vương thở dài một tiếng, nói: "Đây cũng là vì hứa hẹn khi chúng ta kết hôn. Hôm nay, ta sẽ nói cho nàng, để nàng hiểu được ta đã dụng tâm lương khổ. Hôm nay là ngày cuối cùng ta ở thế giới này, cũng không có gì cần giấu giếm nữa. Mấy người trong cuộc chúng ta, cũng nên nói rõ sự tình rồi. Tới đi, Lâm Hề Mặc, chúng ta chiến một trận trên không, để thê tử của ta cùng Tô Cầm chứng kiến, nhìn xem giữa chúng ta, cuối cùng ai thắng ai thua!"

Nói xong, Khổng Tước Đại Yêu Vương đưa tay phát ra ngân quang lớn, cuốn lấy Tô Cầm và Vương Phi, trong nháy mắt biến mất, lúc xuất hiện thì đã ở trên không.

Mỹ công tử đứng trên đài cao nhìn thấy mẫu thân bị mang đi thì không khỏi kinh hãi, muốn đuổi theo thì bị Đường Tam kéo lại.
Mỹ công tử không hiểu quay đầu nhìn hắn, Đường Tam than nhẹ một tiếng, nói: "Sinh mệnh của Khổng Tước Đại Yêu Vương trôi qua là chuyện không thể nghịch. Hắn vốn bị thương nặng, khi ngươi độ kiếp, hắn đã bị ảnh hưởng, hơn nữa cuối cùng vì thủ hộ ngươi, sinh mệnh của hắn đã đi đến cuối. Mụ mụ ngươi không có chuyện gì, tin tưởng ta. Chúng ta ở chỗ này chờ đi, chuyện thế hệ trước, hãy để bọn họ tự mình giải quyết. Yên tâm, Khổng Tước Yêu tộc không có chuyện gì, thành Gia Lý cũng không có chuyện gì."

Mỹ công tử trong lòng hơi động, nghi ngờ nói: "Ngươi có phải biết chuyện gì hay không?"

Đường Tam khẽ gật đầu, "Phụ thân ngươi nói cho ta biết một việc, nhưng ta đã đáp ứng với hắn, không thể nói cho ngươi. Như vậy mới tốt nhất cho ngươi, chờ tương lai khi ngươi thành tựu Hoàng Giả mới có thể nói cho ngươi biết."
Mỹ công tử ngẩn người, "Rốt cuộc là có chuyện gì?"

Đường Tam chỉ nhẹ lắc đầu, hắn không thể lừa nàng, nhưng bây giờ đúng là không thích hợp nói với nàng.

Một đạo tinh mang vạch phá bầu trời, cũng xông lên trời cao. Lập tức, toàn bộ bầu trời đều tràn ngập uy áp Thần Thức thuộc về Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

Chương 644: Nàng là con gái của ai?

Hắn lên không trung, nhìn Khổng Tước Đại Yêu Vương, Vương Phi cùng Tô Cầm phía đối diện, lạnh lùng nói: "Ngươi định dùng Tô Cầm uy hiếp ta? Ta không dám giết các ngươi sao?"

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại lắc đầu: "Ngươi cũng quá coi thường ta, ta cần dựa vào nữ nhân để kéo dài hơi tàn sao? Nếu ta lựa chọn như vậy thì lần trước đã sớm làm, còn chờ đến bây giờ sao."

Nói xong, trên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương sáng lên Khổng Tước kim quan. Trong mắt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng thần quang lập loè, đang chuẩn bị xuất thủ thì trên mặt lại toát ra vẻ ngạc nhiên.

Bởi vì hắn thấy rõ hình dáng Khổng Tước kim quan trên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Đó là một Khổng Tước kim quan đã vỡ vụn, chỉ còn lại một phần ba, mà phía trên tràn đầy vết rách. Điều này có ý gì, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng biết rất rõ. Là túc địch, Tinh Phượng nhất mạch cùng Khổng Tước Yêu tộc luôn hiểu rõ đối phương.

Khổng Tước Đại Yêu Vương ở trạng thái này đừng nói là cùng hắn động thủ, kim quan này tuỳ thời đều có thể sụp đổ, cũng chính là sinh mệnh của hắn bất cứ lúc nào cũng sẽ tiêu tán.

Khổng Tước Đại Yêu Vương nhàn nhạt cười, tựa hồ cũng không vì mình sắp chết mà lo lắng.

"Lâm Hề Mặc, hiện tại ngươi không cần phải lo lắng đi. Ta lập tức sẽ chết, cũng không thể cùng ngươi động thủ. Kỳ thật, ta trì hoãn năm ngày là vì chờ ngươi tới, nếu không, ta có thể dùng thời khắc vinh quang nhất cả đời ta để nghiền ép ngươi đây?"

Lâm Hề Mặc lông mày nhíu lại, hắn hoàn toàn không rõ Khổng Tước Đại Yêu Vương nói lời này có ý nghĩa gì. Nhưng hắn nói không sai, hắn không còn sống lâu nữa, sinh mệnh chỉ sợ chỉ dùng phút đồng hồ để tính. Vết nứt trên Khổng Tước kim quan ngày càng sâu, tốc độ vỡ vụn ngay cả mắt thường cũng có thể nhìn thấy.

Ánh mắt Vương Phi lúc này cũng trở nên phức tạp, nàng mặc dù vẫn luôn biết lần trước Khổng Tước Đại Yêu Vương đối chiến với Lâm Hề Mặc đã thiêu đốt bản nguyên, chỉ sợ sẽ không còn sống được lâu nữa. Nhưng bởi vì oán hận trong lòng, nàng cũng không thèm để ý đến hắn, thậm chí còn từng nguyền rủa hắn, thế nhưng là, tận mắt thấy Khổng Tước kim quan dần vỡ vụn, trong mắt Vương Phi lại dâng lên ánh nước, nhất là trước đó hắn đã nói nhiều chuyện để nàng dần khôi phục. Bọn họ đã từng tốt đẹp thế nào, yêu thương lẫn nhau, sinh ra hậu đại, chăm lo quản lý Khổng Tước Yêu tộc, phu xướng phụ tùy. Đó là đoạn thời gian tốt đẹp nhất, nhưng mà, mười mấy năm trước khi Tô Cầm xuất hiện, tất cả dường như đã thay đổi.

Giờ khắc này, Khổng Tước Đại Yêu Vương thật sự sẽ chết, Vương Phi chỉ cảm thấy trái tim mình bị một bàn tay hữu lực siết chặt, vô cùng khó chịu, thậm chí hô hấp cũng trở nên khó khăn.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại tựa hồ không chút nào để ý mình sắp chết, trên mặt từ đầu tới cuối đều mỉm cười.

Hắn nhìn Tô Cầm, hơi khom người với nàng: "Thực xin lỗi, Tô Cầm, kỳ thật, ta đã lừa ngươi. Cho tới bây giờ ta cũng không thực sự yêu ngươi, mặc dù ngươi rất đẹp, đẹp đến rung động lòng người. Ngươi là nữ nhân đẹp nhất ta từng thấy, không có người thứ hai đẹp hơn ngươi. Nhưng ta thật sự không có yêu ngươi, bởi vì từ khi còn rất nhỏ, tâm ta đã tràn đầy hình bóng người khác, không thể dung nạp bất kỳ một ai khác."

Tô Cầm nhìn hắn một cái, lạnh nhạt nói: "Ta biết. Miệng ngươi nói yêu ta, kỳ thật cũng chỉ muốn lợi dụng ta mà thôi, ngươi cũng không phải người tốt gì. Lúc đầu ta cũng có cảm kích ngươi, nhưng về sau dần phát hiện mục đích của ngươi, một điểm cảm kích cũng không có. Ngươi không cần xin lỗi ta, ngươi thực hiện mục đích của ngươi, nhưng đúng là ngươi đã cứu mẹ con ta, không có ngươi, chúng ta đã sớm chết rồi. Cho nên, ngươi không nợ ta cái gì, hôm nay, bắt đầu từ giờ khắc này, ta cũng không còn nợ ngươi nữa." Khổng Tước Đại Yêu Vương gật đầu, nói: "Tốt, ngươi có thể nghĩ như vậy ta rất thoả mãn, ta vốn cho rằng ngươi sẽ hận ta."

Tô Cầm lắc đầu, nói: "Ta không hận ngươi, dù sao ngươi cũng là ân nhân cứu mạng của chúng ta. Mặc dù ngươi đắc thủ, nhưng nguyên nhân là do tên hỗn trướng này, ta không trách ngươi. Nhưng ta cũng không thích ngươi, không thích một người tâm cơ thâm trầm như ngươi."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nở nụ cười: "Không có việc gì, không cần ngươi thích ta, chỉ cần thê tử ta thích ta là đủ rồi. Nàng vừa mới nói, lúc trước nàng chọn ta vì ta thông minh. Lúc nhỏ là thông minh, về già dĩ nhiên là đa mưu túc trí. Chỉ cần nàng ấy thích, đó chính là kiêu ngạo của ta."

Vương Phi có chút ngây ngốc nhìn bọn họ, nghe bọn họ nói chuyện

với nhau, nàng chỉ nghe được từng lời bọn họ nói, nhưng mà, lời nói đó lại khiến nàng không hiểu được.
Gia hoả này chưa từng yêu Tô Cầm? Vậy mười mấy năm qua ..., còn có Tiểu Mỹ ...

"Nghe không hiểu sao? Không sao, ta nói cho các ngươi nghe, nói cho các ngươi chân tướng sự việc. Vương Phi, ta vừa mới nói, đời này ta chỉ thích nàng, đây là sự thực, bởi vì ta và Tô Cầm căn bản không phát sinh cái gì, chúng ta vẫn luôn trong sạch, ta chưa từng chạm qua nàng. Ân ái ta biểu hiện ra đều là giả vờ, cũng là lừa ngoại giới, đương nhiên cũng là vì lừa Lâm Hề Mặc, đồng thời che giấu thân phận của Tiểu Mỹ."

Lời vừa nói ra, không chỉ Vương Phi, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ở phía xa cũng sợ ngây người.

"Vậy Tiểu Mỹ ..." Vương Phi giật mình hỏi.

Nụ cười trên mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương càng thêm sâu, "Không sai, Tiểu Mỹ không phải là con gái của ta, càng không phải là con gái của ta cùng Tô Cầm."
Vương Phi trợn mắt há mồm nhìn hắn, mặt không dám tin.

"Nàng là con gái của ai?" Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng ở phía xa hô hấp lập tức trở nên dồn dập.

Khổng Tước Đại Yêu Vương lại chớp mắt với hắn, "Ngươi đoán."

Sắc mặt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lập tức đại biến, trở nên trắng bệch. Hắn quay đầu nhìn Tô Cầm, hai mắt gắt gao nhìn nàng, bờ môi đều có chút run rẩy, "Chẳng lẽ, chẳng lẽ ..."

Tô Cầm sắc mặt lạnh như băng, lạnh lùng nói: "Ta là nhân loại, là

Thánh Nữ của tổ chức Cứu Thục, ta gánh vác sứ mệnh chấn hưng nhân loại, vì để nhân loại có thêm nhiều không gian sinh tồn, ta tuỳ thời đều có thể hy sinh vì Cứu Thục. Thế nhưng là, ta thật ngốc, vậy mà lại đi yêu một tên khốn khiếp, yêu một tên hỗn đản không phải tộc nhân của mình, mà còn yêu không thể kiềm chế, còn vì hắn mà mang thai. Nhưng gia hoả ích kỷ này, lại vì cơ hội thành tựu Hoàng Giả mà bỏ rơi ta, ngay cả một câu cũng không để lại. Bụng càng ngày càng lớn, ta thậm chí không dám bàn giao với tổ chức, ta chỉ có thể lựa chọn chạy trốn, chạy tới một nơi xa. Ta cuối cùng vẫn không bỏ được hài tử, ta muốn sinh ra nàng."
"Vào ngày nàng sinh ra, ta bị băng huyết, hài tử ngạt thở. Mẹ con chúng ta đã sắp chết, lúc đó ta thật sự rất hận, hận mình tại sao lại yêu một tên hỗn đản ích kỷ như vậy. Ta thì không sao, chết thì chết, ai bảo ta yêu sai. Nhưng hài tử là vô tội. Khi mẹ con chúng ta đều sắp chết thì lúc đó, ân nhân cứu mạng của chúng ta tới."

Khổng Tước Đại Yêu Vương gật đầu, nói: "Khi ở Tổ đình, ta đã thấy Tô Cầm ở phủ đệ của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Lúc đó ta đã cho rằng nàng là nữ nhân đẹp nhất ta từng thấy. Khi đó các ngươi đã ở cùng một chỗ. Lúc đó ta có chút ghen tỵ, ghen tỵ tại sao một đoá hoa đẹp như vậy lại cắm phải một bãi phân trâu. Cơ hội thành Hoàng lần đó, ta đúng là không cạnh tranh được với ngươi, thiên phú của ta cuối cùng vẫn không đủ, cho dù thê tử của ta giúp đỡ, ta cũng vẫn không tiến thêm được một bước. Khi đó ta đã biết, đời này mình không có hy vọng thành Hoàng, dù ta cố gắng như thế nào thì thiên phú cũng quá kém."

Chương 645: Ai thắng?

"Ta cũng không nghĩ tới, trời cao lại cho ta một cơ hội như vậy. Khi Tô Cầm băng huyết, trên người nàng tản ra khí tức huyết mạch quen thuộc mà ta vô cùng căm hận, đó chính là khí tức của con gái ngươi. Khi ta nhìn thấy Tô Cầm thì nàng sắp chết rồi, ta tuyệt đối không nghĩ đến, tiểu công chúa được Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng yêu thương hết mực, nữ nhân của Lâm Hề Mặc lại xuất hiện trên địa bàn của ta. Trong khoảnh khắc đó ta đã nghĩ rất nhiều, nữ nhân của ngươi chết ta hẳn nên rất cao hứng. Ta cũng không thiện lương gì mà đi chăm sóc người bị thương. Cho nên, ta cũng không được coi là ân nhân cứu mạng của các nàng. Nhưng lúc đó, ta nghĩ đến một khả năng khác."

"Ta vĩnh viễn không cách nào thành tựu Hoàng Giả rồi, Khổng Tước Yêu tộc làm sao mới có thể quật khởi đây? Ở phương diện kinh tế, ta có thể khiến thành Gia Lý trở nên giàu có, nhưng thành Gia Lý không Hoàng, chung quy vẫn là vấn đề lớn nhất. Trước thực thực lực tuyệt đối, tất cả đều là hư vô. Ta không cách nào thành Hoàng, hậu đại của ta cùng thê tử cũng bởi vì huyết mạch của ta mà không có thiên phú Hoàng Giả, vậy mở ra lối riêng thì sao? Thế là, trước tiên ta ổn định trạng thái thân thể Tô Cầm, giúp nàng sinh ra hài tử. Lúc ấy bởi vì bị ngạt nước quá lâu, thân thể hài tử không tốt, huyết mạch không thông. Nhưng ta có thể khẳng định, tương lai nàng có thiên phú rất tốt, dù là huyết mạch Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hay huyết mạch Tinh Phượng đều là huyết mạch cấp một, có hai đại huyết mạch cấp một làm cơ sở, đứa nhỏ này nhất định có thiên phú trác tuyệt. Khi đó, ta liền có một suy nghĩ to gan. Ta lưu lại huyết

mạch Bạch Hổ trong cơ thể nàng, lưu lại bản nguyên huyết mạch Tinh Phượng của ngươi, nhưng loại bỏ đặc điểm huyết mạch của ngươi, lại cấy vào người nàng huyết mạch thuần khiết của Khổng Tước Yêu tộc chúng ta. Lúc đó ta chỉ muốn làm thí nghiệm, dù sao với ta, mẹ con các nàng sống hay chết cũng không sao cả. Nếu các nàng chết thì cũng là vợ con của ngươi, nếu như các nàng sống thì còn có một khả năng khác."

"Làm ta vui mừng là, bản thân đứa bé này có sinh mệnh lực rất cường đại. Sau khi bị ta tách ra đặc điểm huyết mạch Tinh Phượng, nàng vậy mà thành công dung hợp huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, hơn nữa vẫn còn sống."

"Chờ đến khi Tô Cầm tỉnh lại, ta không có giấu giếm, đem tất cả mọi chuyện nói với nàng. Lúc đó nếu ta không cấy huyết mạch Khổng Tước vào người đứa nhỏ này, nàng khẳng định là phải chết, bởi vì huyết mạch không đủ. Tước bỏ đặc điểm chủng tộc Tinh Phượng là bởi vì sự ích kỷ và kế hoạch của ta. Nhưng sau khi ngẫm lại thì, nếu trong cơ thể đồng thời có ba loại huyết mạch, đứa nhỏ này hẳn không thể sống được. Ta không có khả năng giúp nàng rót vào huyết mạch Tinh Phượng, cho nên vẫn tính là ta cứu được nàng."

"Nàng còn sống, trở thành con gái của ta, gọi ta là ba ba. Trên người nàng chảy xuôi huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, nhưng còn có bản nguyên Tinh Phượng. Cho nên nàng vẫn là con gái ngươi. Ngươi muốn gïết thì là gïết chính con gái ruột của mình. Có ngoài ý muốn không? Có kinh hỉ hay không?"

Nói đến đây, nụ cười trên mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương ngày càng đậm, mà sắc mặt Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng lại trắng bệch, thậm chí cả người còn run run.

Con gái, mình vậy mà có một cô con gái, là con gái của mình cùng Tô Cầm. Khi Tô Cầm hạ sinh hài tử này là khi rời khỏi Tổ đình, rời khỏi Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, khi sinh con vì băng huyết nên suýt nữa mẹ con đều chết.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rút cuộc đã hiểu rõ vì sao nàng lại hận mình như vậy, đừng nói là nàng, giờ khắc này chính hắn cũng hận chính mình. Bản thân hắn không bằng cầm thú a!

"Tiểu Mỹ dần lớn lên, thiên phú của nàng cũng dần bộc lộ ra. Thật không hổ là hài tử do huyết mạch cấp một bồi dưỡng ra, nàng không chỉ toàn bộ hấp thu, hơn nữa huyết mạch nhân loại còn chiếm vị trí chủ đạo, dùng ngộ tính của nhân loại khiến cho mấy huyết mạch dung hợp, sử dụng Bạch Hổ Biến cùng Khổng Tước Biến vô cùng trôi chảy, hơn nữa ngưng tụ Khổng Tước kim quan từ khi còn nhỏ. Khi nàng ngưng tụ Khổng Tước kim quan ta liền biết, tộc ta thật sự có khả năng xuất hiện Đại Yêu Hoàng. Quả nhiên, hỗn huyết mới là tổ hợp tốt nhất. Vì vậy, ở thời điểm đó, ta liền quyết định để nàng trở thành người thừa kế của ta. Nàng chỉ biết mình là nhân loại, là Khổng Tước Yêu tộc, thậm chí là Bạch Hổ Yêu tộc, nhưng sẽ không cho rằng mình là Tinh Phượng Yêu tộc, huống chi, ngươi còn là cừu nhân gïết cha nàng. Vì vậy, ngươi làm sao có thể thắng ta đây? Ngươi dám gïết con gái của mình sao? Ngươi cam lòng sao? Lúc trước ngươi vứt bỏ mẹ con các nàng, để các nàng suýt nữa mất mạng. Hiện tại thì sao? Ngươi làm đi. Nếu ngươi làm được, vậy ngươi thắng."

Nói đến đây, Khổng Tước Đại Yêu Vương quay đầu nhìn về phía Vương Phi đã sớm ngốc trệ, ôn nhu nói: "Thân ái, khi chúng ta kết hôn, ta đã đáp ứng sẽ để Khổng Tước Yêu tộc chấn hưng lại. Phương diện khác ta đều làm được, chỉ là tộc ta không Hoàng. Mà bây giờ, ta vì nàng nuôi dưỡng một người thừa kế có thiên phú Hoàng Giả. Không nên hận Tiểu Mỹ, đừng căm thù nó, kỳ thật nàng

nên ủng hộ nó mới đúng. Đứa nhỏ này thông minh, thiện lương, bề ngoài băng lãnh cũng chỉ vì che giấu sự tự ti, tự ti vì bị tộc nhân áp chế từ nhỏ. Sở dĩ ta không nói cho nàng, cũng là vì muốn nó dưới áp lực lớn như vậy mà cố gắng. Người chân chính thành Hoàng, có ai không phải trả giá gấp người khác trăm ngàn lần từ khi còn nhỏ đâu."

"Hiện tại ta có thể nói cho nàng biết, lúc trước huyết mạch Khổng Tước ta cắm vào người Tiểu Mỹ khi còn nhỏ không phải là của ta, mà là của nàng, là tinh huyết nàng đưa cho ta để giúp ta thức tỉnh huyết mạch chi lực nhiều hơn. Chỉ là ta vô dụng, bởi vì dù ta có sử dụng cũng không chân chính trở thành Hoàng Giả, ta không đột phá được. Phần tinh huyết đó, ta cho Tiểu Mỹ, cho nên trên người Tiểu Mỹ kỳ thật chảy xuôi huyết mạch của nàng, theo một nghĩa nào đó, Tiểu Mỹ cũng là con gái của nàng. Dù không có mười tháng mang thai, huyết mạch Khổng Tước Biến cường đại trên người Tiểu Mỹ là của nàng, chân chính là truyền thừa Khổng Tước Đại Yêu Hoàng. Ta dùng phương thức này, trả lại cho nàng một Hoàng Giả."
"Tiểu Mỹ là con gái của Lâm Hề Mặc, trong mắt ta, tên hỗn đản này dù khốn nạn như thế nào cũng sẽ không ra tay với con gái của mình. Tương lai Tiểu Mỹ thành Hoàng, cũng tương đương là con gái hắn thành Hoàng, ta nói với thủ hộ giả bên cạnh Tiểu Mỹ, khi nàng thành Hoàng sẽ nói thân thế cho nàng biết. Nàng nói xem, Lâm Hề Mặc nhìn con gái hắn kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc thì ủng hộ hay không ủng hộ? Hắn còn có thể cướp đoạt thành Gia Lý của chúng ta sao? Không thể, Khổng Tước Yêu tộc mãi mãi là chủ nhân của thành Gia Lý. Hơn nữa, trên người Tiểu Mỹ còn có huyết mạch Bạch Hổ, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng là ông ngoại nàng, vì vậy thành Gia Lý sẽ càng thêm vững chắc. Hơn nữa, Tiểu Mỹ còn được Hải Thần từ Vô Tận Lam Hải ủng hộ. Mà những điều này tự nhiên sẽ ủng hộ Khổng Tước Yêu tộc chúng ta, tất cả đều rất hoàn mỹ, không phải sao?"
"Tiểu Mỹ đã đáp ứng ta, tương lai nàng sẽ luôn thủ hộ Khổng Tước

Yêu tộc, tương lai cũng sẽ đem vị trí tộc trưởng truyền lại cho hậu đại của tộc ta. Vậy là đủ rồi ha. Dù sao, ta cũng bỏ ra rất nhiều vi nàng, ngay cả Thiên Cơ Linh cũng giao cho nàng chấp chưởng. Nàng cũng được tổ tiên tán thành, chứng minh rằng huyết mạch của nàng vẫn rất cường đại."

Nói đến đây, sắc mặt Khổng Tước Đại Yêu Vương càng thêm trắng xám, bởi vì Khổng Tước kim quan trên trán hắn đột nhiên rơi xuống một khối lớn.

Một vòng đỏ ửng phun lên trên mặt, Khổng Tước Đại Yêu Vương nhìn Tô Cầm, lại nhìn Lâm Hề Mặc thân thể run rẩy, thản nhiên nói: "Ta không phải người gì tốt, các ngươi có thể cảm thấy ta là nhà âm mưu. Nhưng vì Khổng Tước Yêu tộc, vì hứa hẹn của ta, ta phải làm như vậy. Hiện tại, ta sắp chết rồi, nhưng ta lưu lại đủ để tộc ta hưởng thụ, ta cũng thực hiện được hứa hẹn với người ta yêu. Lâm Hề Mặc, ngươi nói cho ta biết, là ngươi thắng hay vẫn là ta thắng?" (Lời editor: Đọc xong đoạn này tự dưng lại nhớ Cổ Nguyệt Na, nếu Khổng Tước Đại Yêu Vương và Cổ Nguyệt Na đều nói chân tướng cho Vương Phi và Đường Vũ Lân, vậy có phải kết cục sẽ khác đi không?)

Chương 646: Ngươi thắng

Tinh Phương Đại Yêu Hoàng trên mặt tràn đầy vẻ đắng chát, ở thời điểm này, hắn thật là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhưng hắn hay vẫn khó khăn nói: "Ngươi thắng."

Khổng Tước Đại Yêu Vương nở nụ cười, nụ cười của hắn rất xán lạn.

"Ngươi biết là tốt rồi, biết là tốt rồi ... Ta thắng, ta thắng ... Ha ha, ha ha ha ..."

Thân hình Khổng Tước Đại Yêu Vương trở nên cứng ngắc, hắn chậm rãi xoay người, nhìn về phía Vương Phi, có chút thở dốc mà nói: "Ta thắng, nàng nghe được ... sao? Ta đại biểu cho ... Khổng Tước Yêu tộc ... chúng ta ... thắng rồi. Năm đó phụ thân nàng ... không làm được ... ta lại làm được, ta không có ... phụ lòng nàng ... Nàng ... chọn ta ... là đúng. Ta ... dùng trí tuệ ... cho chúng ta ..."

Một tiếng giòn vang từ trên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương truyền ra, Khổng Tước kim quan tan vỡ, hoá thành vô số mảnh bay tứ tán.

Thanh âm của Khổng Tước Đại Yêu Vương sau đó im bặt, thần quang trong mắt nhanh chóng biến mất.

"Không được!" Vương Phi đau khổ kêu lên, ôm chặt lấy thân thể hắn, nắm chặt đôi tay đã bị nàng hất ra, "Không, không, không, chàng không thể chết được, không thể chết được! Ta, ta yêu chàng,

ta yêu chàng! Chàng sống lại, sống lại cho ta."

Tinh mang lóe lên, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng loé thân tới, đi tới bên cạnh họ. Vương Phi đang muốn xuất thủ, lại cảm thấy một cỗ Thần Thức cường đại ép mình xuống, sau đó Lâm Hề Mặc điểm một ngón tay lên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương, phong bế một khối mảnh vỡ kim quan.

Đôi mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương đã khôi phục một tia thần thái, có chút không hiểu nhìn về phía Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng.

"Nói đi, nói cho xong lời ngươi muốn nói. Dù chúng ta thù hận đến cỡ nào, chung quy ngươi vẫn đã cứu thê tử và con gái của ta." Thân thể Lâm Hề Mặc không còn run rẩy nữa, nhưng trong mắt đã ngấn lệ.

Trong mắt Khổng Tước Đại Yêu Vương lộ ra vẻ thoải mái, hắn không nhìn về phía Lâm Hề Mặc, mà là nhìn về phía Vương Phi, bờ môi mấp máy: "Đáp ... ứng ta, sống ... thật tốt ... Ta ...không thể ... nhìn ... tương lai ... Khổng Tước Yêu tộc ... chúng ta ... nàng ... hãy thay ta ... nhìn. Đối xử ... với ... Tiểu Mỹ ... thật tốt ... Tuy rằng ... nàng không có ... quan hệ ... máu mủ ... với ta ... nhưng ta ... đã sớm ... coi ... nàng là ... con gái. So với ... Hề Mặc, ta ..."

Nói xong câu đó, một đời Khổng Tước Đại Yêu Vương, Thành chủ thành Gia Lý ưu tú nhất từ trước tới này đã vẫn lạc, trong chớp mắt khi sinh mệnh kết thúc, trong mắt hắn vẫn không rời thê tử của mình. Giống như hắn nói vậy, đời này hắn chỉ yêu một mình nàng.

Thân thể Vương Phi run rẩy, nàng gắt gao ôm lấy thân thể hắn, cảm thụ nhiệt độ cơ thể hắn dần lạnh xuống, cảm thụ Thần Thức của hắn dần tiêu biến, cổ họng nàng nghẹn lại, hoàn toàn không nói nên lời.

Tô Cầm ở bên cạnh đã rơi lệ đầy mặt. Dù nói như thế nào, đây cũng là người chiếu cố nàng và con gái trong hơn chục năm qua. Giống như Khổng Tước Đại Yêu Vương đã nói vậy, mặc dù hắn có mục đích riêng, cũng không phải là cha ruột của Mỹ công tử, nhưng hắn là một người cha tốt, là hắn bồi dưỡng Mỹ công tử thành tài.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng chậm rãi thu tay lại, cũng không nhìn Tô Cầm, bởi vì lúc này hắn căn bản không biết nên đối mặt với nữ nhân đã vì hắn mà suýt chết nữa.

Hắn hận Khổng Tước Đại Yêu Vương tước đoạt đặc tính huyết mạch Tinh Phượng trên người Mỹ công tử, cũng hận hắn đã cắm vào người nàng huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc. Đúng là thời điểm đó Khổng Tước Đại Yêu Vương có tư tâm, thậm chí là không có thiện ý, nhưng hiện tại với tình cảnh này hắn không thể nào hận được, bởi vì nếu như không có hắn, chỉ sợ Tô Cầm và Mỹ công tử đã sớm chết từ nhiều năm trước rồi.
Hiện tại ít nhất người yêu mình còn sống, hơn nữa mình thậm chí còn có cô gái, mà nàng còn ưu tú như thế. Dù trên người nàng không có đặc tính huyết mạch Tinh Phượng, nhưng đã có thiên phú Hoàng Giả, dù nói thế nào, đó cũng là con gái của mình.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng Lâm Hề Mặc lấy hết dũng khí, quay đầu nhìn về phía Tô Cầm.

"Ta không dám hy vọng xa vời nàng tha thứ cho ta, ta không biết, ta thật sự không biết nàng vì ta mà chịu khổ nhiều như vậy. Tất cả đều là lỗi của ta, ta đã biết mình sai, ta cũng biết hiện tại làm gì cũng đã trễ. Nhưng may mắn, chúng ta còn có con gái, ta đã là Hoàng Giả, sau này nàng hãy nhìn hành động của ta. Ta chỉ có Tiểu Mỹ là con gái duy nhất, ngoài ra, ta chỉ có một mình. Phượng tộc không phải chỉ có ta là Hoàng Giả, hôm nay ta thề, đời ta, tương lai

đều sống vì mẹ con nàng."
Nói xong câu này, hắn chậm rãi lui về phía sau, trên không trung khom người thi lễ với Tô Cầm, mang theo tâm tình cực kỳ phức tạp mà hoá thành tinh quang bay về phía xa, hét lớn một tiếng vang vọng trời đất.

"Chúng ta đi!"

Ở thời điểm này, hắn chỉ có thể lựa chọn rời đi, bởi vì hắn biết rõ, giờ khắc này Tô Cầm tuyệt đối không có khả năng đi cùng hắn, mà con gái hắn sắp kế thừa vị trí tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc. Không sai, Khổng Tước Đại Yêu Vương thắng, nhưng hắn thực sự thua sao?

Trong thời gian ngắn ngủi này, Lâm Hề Mặc đã nghĩ thông suốt rất nhiều thứ, cũng hiểu rõ thâm ý của Khổng Tước Đại Yêu Vương. Thành Gia Lý trong tay mình với trong tay con gái mình thì có gì khác nhau. Hắn còn gì không vừa lòng đây? Dù sao, nữ nhân mình yêu tha thiết cho tới giờ chưa từng phản bội mình, hơn nữa còn vì mình và sinh một cô con gái. Chuyện này với Lâm Hề Mặc mà nói, thậm chí còn sướng sướng hơn khi đoạt được một toà chủ thành. Hắn rút cuộc hiểu rõ vì sao tới giờ Khổng Tước Đại Yêu Vương đều tỏ ra không sợ rồi, gia hoả này thật sự là lợi hại! Hoá ra hắn vẫn luôn chờ mình ở đây. Khổng Tước Đại Yêu Vương vì Khổng Tước Yêu tộc mà cúc cung tận tụy, cũng mở ra lối đi riêng. Không hề nghi ngờ, hắn chắc chắn sẽ thủ hộ con gái trưởng thành, cho đến khi nàng trở thành Hoàng Giả. Mà lúc đó, lấy ràng buộc giữa nàng và Khổng Tước Yêu tộc, thành Gia Lý cuối cùng cũng sẽ luôn thuộc về Khổng Tước Yêu tộc.

Nước cờ này của Khổng Tước Đại Yêu Vương chính là một công nhiều việc, thậm chí có thể dùng từ hoàn mỹ để hình dung. Tổn thất duy nhất chính là tình cảm mấy chục năm giữa Khổng Tước

Đại Yêu Vương và Vương Phi. Cho nên khi chân tướng được hé lộ, hắn luôn xin lỗi thê tử, nói ra tất cả tấm lòng của mình. Phần tình cảm này hắn đã kìm nén từ lâu, nhưng vẫn không thể nói hết ra. Cho nên, đây là một trận đấu bất phân thắng bại, kết cục sau cùng đều khiến song phương hài lòng, mà Khổng Tước Đại Yêu Vương dùng sinh mệnh của mình, dùng tính mạng của mình hoá giải cừu hận giữa Tinh Phượng nhất mạch và Khổng Tước Yêu tộc.

Ai có thể nghĩ tới, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng luôn căm hận Khổng Tước Yêu tộc, trong tương lai không lâu lại trở thành trợ lực giúp Mỹ công tử báo cáo công tác ở Tổ đình đây? Đây mới là lá bài tẩy lớn nhất của Khổng Tước Đại Yêu Vương, cũng là nguyên nhân Đường Tam không nói sự thật cho nàng biết, dù sao, chuyện này ảnh hưởng quá lớn tới tâm trạng của nàng.

Trong từng tiếng phượng minh, Phượng tộc đã rời đi, trong mắt các quý tộc thành Gia Lý và Khổng Tước Yêu tộc, chuyện này thật không thể tưởng tượng nổi. Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đã chiếm thượng phong tuyệt đối, đồng thời rõ ràng muốn toàn lực trấn áp bọn họ vậy mà rời đi như thế. Một trận chiến diệt tộc vậy mà kết thúc như thế.

Chương 647: Thành chủ thành Gia Lý, Mỹ công tử

Trên không trung dường như có cái gì tồn tại đặc thù tiêu tán, khiến cả tổ địa Khổng Tước Yêu tộc đều tràn ngập bi thương khó tả.

Vương Phi ngây ngốc ôm lấy thi thể Khổng Tước Đại Yêu Vương từ trên trời rơi xuống, Tô Cầm đi bên cạnh người nàng.

Trong lúc các nàng hạ xuống, các cường giả Khổng Tước Yêu tộc trong chớp mắt đã hiểu chuyện gì xảy ra. Âm thanh bi thương vang vọng toàn bộ toà thành, là vì một đời Khổng Tước Đại Yêu Vương mà bị thương.

Mỹ công tử nhìn phụ thân nằm trong lòng Vương Phi, trong lúc nhất thời cả người đều có chút ngây ngốc. Từ nhỏ đến lớn, kỳ thật nàng và phụ thân luôn có ngăn cách, phụ thân có rất nhiều hài tử, hơn nữa lại thêm thân phận của mẫu thân, nàng luôn bị xa lánh và căm hận. Ngoại trừ việc dạy bảo nàng tu luyện, phụ thân đều không quan tâm đến nàng, mặc nàng tự giải quyết, chỉ có từ trên người mẫu thân, nàng mới cảm thụ được tình thương.

Thế nhưng là, khi nàng trơ mắt nhìn phụ thân cứ như vậy chết đi, trong lòng nàng lại giống như dao cắt, nước mắt không khống chế được mà chảy xuống.

Nàng nhanh chóng tiến lên, đi đến trước người Vương Phi, nằm trên người Khổng Tước Đại Yêu Vương mà khóc không thành tiếng.

Một thân ảnh khác cũng theo nàng đi đến bên người Khổng Tước Đại Yêu Vương, duỗi một bàn tay ra, ấn lên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương.

"Ngươi làm gì?"

Ánh mắt Vương Phi vốn đờ đẫn bỗng nhìn chằm chằm vào Đường Tam ở bên cạnh nàng, lực lượng không gian bỗng phun trào. Một màn kỳ lạ xuất hiện, lực lượng không gian tuôn ra từ trên người nàng vậy mà tụ tập vào bàn tay đang ấn lên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Đường Tam trầm giọng nói: "Vương Phi, ta muốn thử dùng Thần Khí ngưng tụ Thần Thức của Thành chủ, nói không chừng có thể giữ lại một phần ý niệm của hắn."

Vương Phi sửng sốt, lập tức sinh ra chút hy vọng: "Thật sự có thể sao?"

Với nhận thức của nàng, cường giả sau khi tử vong, mặc dù Thần Thức sẽ có bảo tồn nhưng trong thời gian rất ngắn sẽ tiêu tán. Cho dù là Hoàng Giả không thể tránh khỏi, nhiều nhất là lưu lại một tia ý niệm trong Thần Khí, mà Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không phải Hoàng Giả.

"Ta thử xem."

Trong lòng bàn tay Đường Tam, từng đoàn quang diễm bảy màu rất nhỏ nhảy lên, mà trung tâm quang diễm bảy màu đó, một quang mang hư ảo đang bao phủ trên trán Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Lập tức, huyết mạch chi lực còn sót lại trên người Khổng Tước Đại Yêu Vương và Thần Thức chưa tiêu tán đều bị nó chậm rãi hút đi.

Vương Phi ở gần nhất có thể cảm giác được rất rõ trên người Khổng Tước Đại Yêu Vương tựa hồ thiếu đi cái gì đó. Cảm giác này khiến nàng vui mừng quá đỗi, bởi vì có nghĩa là đối phương rất có thể đã lưu lại đồ vật thuộc về trượng phu.

Đường Tam trầm giọng nói: "Ta phong ấn Thần Thức còn sót lại và một phần huyết mạch chi lực. Nếu tương lai ta có thể thành tựu Thần cấp, nói không chừng ta có biện pháp giúp Vương thượng khôi phục. Chỉ là lúc đó cần phải dùng một chút thủ đoạn đặc thù. Ta không cam đoan nhất định sẽ thành công, nhưng cơ hội là 50%."

"Còn có thể như vậy? Ngươi là?"

Vương Phi vốn đã vô cùng đau khổ, thậm chí đã chuẩn bị đi theo Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng giờ khắc này, Đường Tam khiến lòng nàng dấy lên hy vọng.

Đường Tam gật đầu, nói: "Ta là quyến giả của Mỹ công tử. Thành chủ là phụ thân của nàng, ta tự nhiên sẽ xuất ra một phần lực. Ta đến từ Vô Tận Lam Hải, có truyền thừa một ít cổ thuật, có lẽ sẽ có hiệu quả. Nhưng cần thêm thời gian, cần đợi đến khi thực lực của ta tiến thêm một bước, sau khi thành tựu Thần cấp mới có cơ hội thành công."
Vương Phi vội vàng mà nói: "Ngươi cũng đã là tu vi Cửu giai đỉnh phong rồi, ngươi đột phá Thần cấp cần cái gì? Chỉ cần tộc ta có, ngươi cứ nói, bản tộc sẽ đem toàn lực giúp ngươi."

Đường Tam lắc đầu nói: "Ta muốn thành Thần không phải chuyện dễ dàng, chuyện này nói rất phức tạp. Vương Phi, hiện tại là đại điển truyền thừa, Khổng Tước Yêu tộc không thể là rắn mất đầu, còn cần ngài chủ trì."

Cảm thụ được thân thể người yêu băng lãnh trong lòng, hai mắt

Vương Phi lại đỏ lên, nhưng dù sao Đường Tam cũng mang lại cho nàng một chút hy vọng.

Nhìn Mỹ công tử bên người, lại nhìn Tô Cầm ở bên kia, Vương Phi nhớ lại lời Khổng Tước Đại Yêu Vương nói với nàng trước khi lâm chung.

Trên người Mỹ công tử kỳ thật chảy xuôi huyết mạch của nàng, từ ý nào đó thì Tiểu Mỹ cũng là con gái của nàng, hơn nữa Khổng Tước Đại Yêu Vương còn có khả năng phục sinh, chuyện Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn lạc cũng không còn khó tiếp nhận như vậy nữa.
Vương Phi hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Vương thượng vì ngăn cản Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng xâm nhập, đã thiêu đốt bản nguyên mà vẫn lạc. Nhưng ngài ấy cũng đã đánh lui cường địch, tương lai, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng không còn uy hiếp tộc ta nữa."

"Vương thượng dùng cuộc đời ngài bảo vệ Khổng Tước Yêu tộc, cũng dùng cuộc đời ngài vì tộc ta quật khởi mà cố gắng, ngài ấy là tộc trưởng ưu tú nhất từ trước đến nay của tộc ta. Thân là Đại trưởng lão, cũng là thê tử của ngài, ta tuân theo nguyện vọng của ngài. Kể từ hôm nay, Tiểu Mỹ sẽ trở thành tân tộc trưởng. Ta sẽ coi nàng là con gái của ta, toàn lực phụ tá Tiểu Mỹ."

Mỹ công tử hai mắt đẫm lệ mơ hồ ngẩng đầu nhìn Vương Phi.

Vương Phi biểu lộ hết sức phức tạp, nhìn Mỹ công tử hoa lê đái vũ, không khỏi than nhẹ một tiếng, gật đầu với nàng.
Mỹ công tử nhanh chóng xoay người, mặt hướng dưới đài cao, nhìn các tộc nhân và quý tộc trong thành đang đắm chìm trong thống khổ, hít sâu một hơi nói: "Khổng Tước Yêu tộc vĩnh viễn là chúa tể của thành Gia Lý, ta sẽ bảo vệ nó bằng cả sinh mệnh của mình, thủ

hộ Khổng Tước Yêu tộc, hoàn thành di nguyện của phụ thân, dẫn theo tộc ta tái hiện huy hoàng."

Khổng Tước Đại Yêu Vương chết khiến tất cả mọi người đều không có tâm tình tiếp tục đại điển truyền thừa, bởi vì sau đó chính là tang sự của Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Một đời Thành chủ vẫn lạc, không hề nghi ngờ sẽ bao phủ toàn bộ thành Gia Lý một bóng ma khổng lồ, bi thương bao phủ mọi ngóc ngách.

Một đời Khổng Tước Đại Yêu Vương đối với thành Gia Lý không phải là một đời bình thường. Hắn không có thiên phú tuyệt hảo nhưng đã dẫn dắt thành Gia Lý phồn vinh thịnh vượng. Trong thành cư dân an cư lạc nghiệp, các quý tộc giàu có và cường đại đều nhờ vào hắn, đây cũng là từ đầu đến cuối vẫn luôn có nhóm quý tộc trung thành với Khổng Tước Đại Yêu Vương, biết rõ Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng muốn đến nhưng vẫn đứng ở bên hắn.
Mà hiện tại, một đời Thành chủ tài chí mưu lược kiệt xuất như vậy lại vẫn lạc. Không hề nghi ngờ, luận thiên phú, Mỹ công tử càng thêm trác tuyệt, còn mạnh hơn Khổng Tước Đại Yêu Vương nhiều, mới vừa thành tựu Thần cấp mà đã đạt đến cảnh giới rất cao, thậm chí còn có hương vị nghiền ép đồng cấp. Nhưng thực lực cá nhân là một chuyện, có thể quản lý tốt hay không lại là một chuyện khác. Các quý tộc ở đây đều có chút bối rối.

Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng rút lui, Vương Phi cũng đã nói, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng sẽ không đến nữa, nhưng đây chỉ là lời nói một phía, Hoàng Giả kia thật sự sẽ từ bỏ sao? Vậy vì sao hắn lại từ bỏ?

Không ai biết nguyên nhân, cho nên, trong thành Gia Lý, vì Khổng Tước Đại Yêu Vương qua đời mà trở nên hỗn loạn.

Tang sự cử hành trọn ba ngày, dưới sự chủ trì của Vương Phi, Khổng Tước Đại Yêu Vương phong quang đại táng.
Mỹ công tử cũng chính thức trở thành Thành chủ thành Gia Lý, tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, với niên kỷ không đến 20 tuổi, nàng đã đứng trong hàng ngũ đỉnh cao ở Thiên Vũ Đế Quốc.

Ba ngày sau, Tổ đình gửi lời hỏi thăm, đồng thời truyền đến yêu cầu. Tổ đình ra lệnh cho tộc trưởng mới sau một năm nữa phải về Tổ đình báo cáo công tác. Để Tổ đình xác định nàng có tư cách và năng lực đứng đầu một chủ thành hay không.

Một năm, chỉ có một năm chuẩn bị, đây là quy củ, đối với bất kỳ một toà chủ thành nào cũng đều như thế.

Chương 648: Quản lý

Mỗi một vị Thành chủ đều phải trải qua Tổ đình xét duyệt và tán thành mới thực sự có thể trở thành chúa tể một phương. Quy củ này là hợp lý, sau một năm, Thành chủ tân nhiệm cũng đã bộc lộ được tài năng. Sau một năm, Tổ đình sẽ đánh giá toàn diện năng lực cá nhân và cống hiến của tân Thành chủ với chủ thành, từ đó mới có thể quyết định để người đó chân chính kế thừa chức Thành chủ. Nếu không thông qua xét duyệt thì phải chọn một Thành chủ khác.

Trong lịch sử Thiên Vũ Đế Quốc, tân Thành chủ bị Tổ đình cách chức không phải là số ít, mặc dù đa số trường hợp đều là chọn một người khác từ tộc của Thành chủ, nhưng thành Gia Lý không Hoàng, một khi Mỹ công tử bị cách chức Thành chủ, như vậy, Khổng Tước Yêu tộc sẽ gặp phiền phức lớn, rất có thể sẽ mất đi quyền khống chế thành Gia Lý.

Cho nên, trong một năm này, đối với Mỹ công tử hay Khổng Tước Yêu tộc đều vô cùng trọng yếu.

Sau ba ngày, Mỹ công tử có vẻ hơi tiều tuỵ. Trong ba ngày, nàng không chỉ phải xử lý tang sự của phụ thân, đồng thời còn phải tiếp quản nhiều chức vụ khác nhau với tư cách là Thành chủ thành Gia Lý.

Trước kia nàng không có quá nhiều kinh nghiệm quản lý một toà thành thị, trên thực tế, Khổng Tước Đại Yêu Vương cũng không kỳ vọng nàng có năng lực ở phương diện này. Ở phương diện thực lực

cá nhân, có thể đạt đến cấp độ Hoàng Giả là chuyện tiêu hao rất nhiều tinh lực, không có người nào toàn năng cả.

Ở phương diện quản lý, còn có Vương Phi có thể giúp đỡ. Trước kia khi Khổng Tước Đại Yêu Vương bế quan thì đều do Vương Phi phụ trách, cho nên theo hắn, sau khi kế vị thì có Vương Phi phụ tá, quản lý thành thị sẽ không có vấn đề lớn.

Chỉ là Khổng Tước Đại Yêu Vương không ngờ tới, bây giờ Vương Phi căn bản không có tâm tình đi quản lý thành thị, tất cả quyền lực đều giao cho Mỹ công tử.

Khổng Tước Đại Yêu Vương qua đời, cùng với lời thổ lộ cuối cùng khiến nàng đã hiểu trượng phu dụng tâm lương khổ, nhất là cho tới bây giờ trượng phu đều không phản bội nàng, nhưng từng ấy năm đều tiếp nhận sự ghẻ lạnh của nàng. Mỗi khi nghĩ tới những chuyện này, Vương Phi đều đau lòng đến không muốn sống.

Cho nên, mấy ngày nay nàng luôn ở bên cạnh túc trực linh cữu của Khổng Tước Đại Yêu Vương, đối với quyền lực cũng không ham muốn. Với quan hệ giữa Mỹ công tử và Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, nàng cũng không lo thành Gia Lý sẽ thất thủ.

Cho nên, Mỹ công tử thật sự có được hầu hết quyền lực của một Thành chủ.

Vừa mới bắt đầu, nàng thật sự có chút luống cuống tay chân, không biết nên làm thế nào cho phải. May mắn, bên người nàng còn có một người thủ hộ giả.

Đường Tam cho Mỹ công tử một chủ ý đơn giản liền khiến nàng nhẹ nhõm hơn phân nửa. Đường Tam nói với nàng, để nàng mời Linh Tê Lộc Yêu Vương đảm nhiệm vị trí trưởng quan tài chính

thành Gia Lý, lại mời Hoàng Kim Lộc Yêu Vương đảm nhiệm vị trí trưởng quan hành chính. Hai vị này hợp tác giúp nàng quản lý thành Gia Lý.

Hai mạch Linh Tê Lộc Yêu cùng Hoàng Kim Lộc Yêu đều không am hiểu chiến đấu, nhưng bọn họ đã trợ giúp Thành chủ tiền nhiệm Khổng Tước Đại Yêu Vương tạo dựng thương hội khổng lồ. Dưới tình huống thành Gia Lý ở một vùng hẻo lánh, Linh Tê thương hội có thể trở thành thương hội đệ nhất ở Thiên Vũ Đế Quốc, tài năng quản lý của bọn họ có thể nhìn thấy được.
Hơn nữa, quan trọng hơn là, bởi vì hai tộc này không am hiểu chiến đấu, cùng Khổng Tước Yêu tộc có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, là người ủng hộ trung thành của Khổng Tước Đại Yêu Vương. Trước tiên để bọn họ đảm nhiệm chức vị quan trọng, sau đó có thể lôi kéo bọn họ, để bọn họ hiểu rằng dù có đổi tộc trưởng, bọn họ vẫn như trước là trụ cột, thậm chí còn có địa vị lớn hơn. Hai chủng tộc quan trọng này quy tâm, cũng sẽ khiến bọn họ ra sức cố gắng hơn vì thành Gia Lý.

Quả nhiên, sau khi hai lệnh nhậm chức được đưa ra, hỗn loạn trong thành Gia Lý rất nhanh liền trở nên trật tự. Dưới sự cố gắng của hai Lộc Yêu tộc, tất cả đều đã đi vào quỹ đạo.

Mỹ công tử hứa với bọn họ, nàng sẽ thành công báo cáo công tác, đồng thời thành Gia Lý sẽ không gặp phải uy hiếp đến từ Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng nữa, vì vậy bọn họ hãy đem toàn bộ tinh lực phát triển kinh tế và xây dựng thành thị.
Nàng chỉ có một yêu cầu duy nhất, chính là ở phụ cận thành Gia Lý bắt đầu xây dựng một khu quần cư cho nhân loại, để nhân loại bình thường có được thân phận hợp pháp, để bọn họ có được sự an toàn cơ bản để sinh sống. Trong phạm vi ảnh hưởng của thành Gia Lý và trong thành Gia Lý, nghiêm cấm quý tộc lấy nhân loại làm nô ɭệ, càng không được giết hại nhân loại, nếu không nghiêm khắc trừng

phạt! Đối với điều này, kỳ thật các quý tộc thành Gia Lý sớm đã đoán được, dù sao trên người Mỹ công tử cũng có huyết mạch nhân loại, sau khi nàng kế thừa vị trí tộc trưởng, ban bố chính sách này cũng không có gì khó hiểu.

Nhân loại mặc dù không có thực lực cường đại, nhưng có trí tuệ thông minh, là những người có tay nghề giỏi, rất được các quý tộc yêu thích. Bỗng nhiên có biến hoá này, một ít quý tộc cũng có bất mãn nhưng rất nhanh đều bị dẹp xuống.
Đường Tam tức thì được Mỹ công tử bổ nhiệm là thị vệ trưởng. Chuyện thứ nhất hắn làm chính là thành lập đội giám sát, chuyên môn giám sát các hành vi phạm pháp trong thành, nhất là hành vi giết hại nhân loại. Đội viên trong đội giám sát rất đơn giản, cũng không phải các thiếu nữ Hồng Hồ tộc. Các nàng đều là nhân loại, dễ khiến các quý tộc trong thành kháng nghị. 150 người trong đội, có 50 người là thanh niên trai tráng trong Sư Hổ tộc, cộng thêm 100 tộc nhân Khổng Tước Yêu tộc tạo thành lực lượng trụ cột của đội giám sát. Phối hợp với hệ thống tình báo của Linh Tê Lộc Yêu nhất mạch, rất nhanh đội giám sát đã triển khai hành động.

Khi mấy tên quý tộc giết hại nhân loại bị bêu đầu thị chúng thì các quý tộc liền hiểu rõ, vị tân tộc trưởng này nói thật làm thật, trong nhất thời, an toàn của nhân loại được đảm bảo rất lớn. Dưới sự ủng hộ của hai tộc Linh Tê Lộc Yêu cùng Hoàng Kim Lộc Yêu, bên ngoài thành Gia Lý, một khu quần cư thuộc về nhân loại được thành lập. Người của học viện Cứu Thục lặng yên đến khu dân cư, nhiệm vụ của bọn họ chỉ có một, chính là dạy bảo tri thức cho nô bộc và phụ thuộc.

Mỹ công tử thành công trở thành Thành chủ thành Gia Lý, chuyện này đối với tổ chức Cứu Thục không hề nghi ngờ là một sự kiện rất trọng đại.

Tin tức đã truyền đến tổng bộ, cũng đã được tổng bộ phản hồi. Mỹ công tử trực tiếp tăng lên Tử cấp Cứu Thục, trở thành một trong các cao tầng của tổ chức, đồng thời được trao tặng danh xưng Thánh Nữ.

Nhân loại rút cuộc đã có một tòa chủ thành phụ thuộc, tương lai không lâu, khi tin tức thành Gia Lý thân thiện với nhân loại được truyền đi, tất nhiên sẽ có nhiều nhân loại phụ thuộc đến đây hơn.

Nhưng Đường Tam không để Linh Tê Lộc Yêu cùng Hoàng Kim Lộc Yêu truyền bá tin tức này ra bên ngoài, thậm chí còn nghiêm mật phong toả tin tức.
Mỹ công tử vừa mới trở thành Thành chủ, còn chưa đứng vững gót chân, nếu quá thân thiện với nhân loại tất nhiên sẽ bị các đại quý tộc Yêu Quái Tộc phản kích. Nhất là khi tụ tập quá nhiều nhân loại, gánh nặng thành Gia Lý sẽ gia tăng, lực ảnh hưởng mở rộng, đây đều là lý do Tổ đình đến gây phiền toái. Cơm phải ăn từng miếng, chầm chậm mưu tính mới là biện pháp tốt nhất.

Lúc này cần nhất là ổn định thành Gia Lý, đồng thời tăng lên thực lực.

Người già, phụ nữ và trẻ em trong Sư Hổ tộc đều lưu lại Hoàng Kim sơn cốc, không có nơi nào an toàn hơn chỗ đó, thanh niên trai tráng đều đến thành Gia Lý.

Từ khi giải quyết vấn đề huyết mạch, Đại Miêu thu được kết quả tốt ở Tổ đình tinh anh đại tái, Sư Hổ tộc vốn được coi là chủng tộc bị nguyền rủa đã trở thành tân cường tộc. Sư Hổ tộc thế nhưng là người sở hữu huyết mạch cấp một.
Sinh hoạt một thời gian ở Hoàng Kim sơn cốc, nhân số Sư Hổ tộc đã tăng trưởng, bao gồm cả nữ nhân thì hiện tại tổng cộng có khoảng 300 thanh niên trai tráng. Đại trưởng lão ra lệnh cho bọn họ toàn bộ

nghe theo lệnh của Đường Tam. Trừ 100 người ở đội giám sát, các thanh niên còn lại đều được phái đến khu quần cư nhân loại ở ngoài thành, phụ trách thủ hộ nơi đó, để nhân loại có thể thuận lợi kiến tạo thành trấn.

Chương 649: Ổn định

Đường Tam đã sớm suy nghĩ kỹ vị trí quần cư của nhân loại, nằm ở phía đông thành Gia Lý, cũng chính là hướng gần Vô Tận Lam Hải. Phía chính diện có thành Gia Lý che chắn, dù tương lai thật sự phát sinh chiến tranh, thành Gia Lý cũng sẽ ngăn trở cho khu quần cư.

Trước tiên thành lập tiểu trấn, tương lai sẽ phát triển theo hướng thành thị hoá. Thành Gia Lý tạm thời không thể để nhân loại tụ tập số lượng lớn, như vậy sẽ phản tác dụng, nếu chỉ kiến tạo tiểu trấn thì cũng không có vấn đề gì. Dù sao, các quý tộc cũng cho rằng nhân loại không làm được gì.

Học viện Cứu Thục hoàn toàn chuyển về tiểu trấn bên kia, tổ chức cũng phái nhiều người đến làm lão sư. Cao tầng trong tổ chức biết rất rõ, tương lai nơi này mới thật sự là đại bản doanh của tổ chức Cứu Thục. Có một toà chủ thành thủ hộ, so với điều gì cũng mạnh hơn, về phương diện tài nguyên cũng không còn phải lo lắng.

Làm xong những việc này ước chừng dùng mất một tháng. Sự chuyển giao quyền lực trong thành Gia Lý cuối cùng cũng chấm dứt, trong thành cũng đã khôi phục bình thường. Về phần các đại quý tộc kia có quy tâm với tân tộc trưởng hay không, cũng chỉ bản thân họ mới biết được.

Bất quá, ít nhất trong một tháng này, thành Gia Lý không gặp phải bất kỳ phiền phức gì, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng cũng không trở lại, chỉ có yêu cầu báo cáo công tác từ Tổ đình là phiền toái.

Bên trong Khổng Tước Yêu tộc, các trưởng lão vì thái độ của Vương Phi thay đổi mà ủng hộ Mỹ công tử, nhưng bọn họ chủ yếu là thờ ơ lạnh nhạt, năng lực của tân tộc trưởng như thế nào thì cần quan sát mới có thể biết được.

Trong khoảng thời gian này, Vương Phi vẫn luôn không ra ngoài, vẫn luôn túc trực bên linh cữu Khổng Tước Đại Yêu Vương, chỉ ngẫu nhiên mới xuất hiện, đa số thời điểm đều có tâm tình rất kém.

Thế hệ trẻ trong Khổng Tước Yêu tộc đối với Mỹ công tử đều không phục, dù sao trên người nàng có huyết mạch nhân loại, đây là điều bị lên án trong tộc nhất. Nhưng thực lực của nàng đúng là rất mạnh, cho nên bọn họ nhiều nhất chỉ là làm cảnh thôi.

Mỹ công tử cũng không đối với bọn họ thế nào. Đường Tam nói với nàng, trong tộc chỉ cần có Vương Phi ủng hộ thì sẽ không loạn. Trước tiên xử lý thật tốt sự tình bên ngoài, sau đó tăng cường thực lực của bản thân mới là quan trọng nhất. Bởi vì báo cáo công tác mới là vấn đề lớn nhất phải đối mặt sau đó.

Cho nên, sau khi đem đa số sự vụ giao cho hai Lộc Yêu tộc xử lý, Mỹ công tử cũng dành nhiều thời gian hơn để tu luyện.

Một tháng qua, nàng cuối cùng cũng tiêu hoá hết lực lượng lôi kiếp khi độ kiếp lưu lại trong cơ thể, đồng thời vững chắc cảnh giới.

Kỳ thật tu vi hiện tại của nàng vẫn là Thần cấp sơ kỳ, nhưng uy năng chân chính đã đủ để so sánh với cường giả Thần cấp đỉnh phong. Đây cũng là chỗ tốt mà lôi kiếp cường đại mang lại. Sau khi độ kiếp, huyết mạch của nàng vốn biến hoá không nhỏ, dù là Khổng Tước Biến hay Bạch Hổ Biến đều bổ sung lực lượng lôi kiếp, bản thân càng trải qua một lần lột xác.

Thần cấp là ranh giới giữa các cường giả, có trải qua lôi kiếp tẩy lễ hay không thì huyết mạch hoàn toàn khác biệt. Đây cũng là nguyên nhân thực lực của Mỹ công tử biến hoá nhiều như vậy, huống chi lôi kiếp của nàng là khủng bố nhất từ trước đến nay.

Đường Tam luôn bồi bạn tu luyện với nàng, tu vi của bản thân cũng từng bước khôi phục. Lôi kiếp khiến hắn bị thương không nhẹ, nhưng đồng thời mang đến rất nhiều chỗ tốt. Mặc dù đây không phải là lôi kiếp của hắn, nhưng uy năng của nó quá mạnh. Vì giúp Mỹ công tử, hắn cũng hấp thu không ít lực lượng lôi kiếp, nhất là Kim Mông Biến đặc biệt yêu thích sát khí, lúc ấy đã hấp thu rất nhiều, về sau sẽ dần biểu lộ ra chỗ tốt, làm cho hiện tại, thân thể Đường Tam càng kiên cố hơn. Sát khí dung hợp với Kim Mông Biến khiến nó càng bá đạo hơn.
Tình huống trong thành Gia Lý cơ bản đã ổn định, Trương Hạo Hiên cũng mang bọn Vũ Băng Kỷ từ Tổ đình trở về. Tiểu trấn nhân loại thực sự quá thiếu nhân lực, không có ai so với Trương Hạo Hiên thích hợp hơn làm trấn trưởng, cho nên Đường Tam thông qua Linh Tê thương hội thông tri hắn trở về gấp, chủ trì chuyện bên này.

"Tiểu Mỹ." Đường Tam mở cửa vào, đi tới chỗ ở của Mỹ công tử.

Sau khi trở thành tộc trưởng, Mỹ công tử tự nhiên chuyển vào chỗ ở của tộc trưởng. Nàng ở chỗ cao nhất trong lâu đài ở tổ địa, là một căn phòng hình tròn cực lớn. Bên trong ngoại trừ phòng ngủ, phòng tu luyện còn có một phòng khách lớn và thư phòng. Bình thường, Mỹ công tử đều ở nơi này xử lý sự vụ.

Lần đầu tiên Đường Tam tới phòng tu luyện liền phát hiện ra, Khổng Tước Yêu tộc hắn là dùng một thủ đoạn đặc thù, dẫn thiên địa nguyên lực từ Gia Lý Sơn Mạch đến đây. Cho nên, trong phòng tu luyện, thiên địa nguyên lực còn nồng đậm hơn ở Tổ đình. Đây là

chỗ tốt mà một chủ thành mang đến, cũng là nguyên nhân Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng muốn tranh đoạt thành Gia Lý. Có một toà chủ thành cung cấp tài nguyên, muốn không cường đại cũng rất khó. Khổng Tước Đại Yêu Vương thực sự là thiên phú quá kém nên mới không thể trở thành Hoàng Giả. Ở phòng tu luyện này, tuyệt đối là làm ít được nhiều.
Bởi vậy, trong thời gian gần đây, hắn vẫn luôn cùng Mỹ công tử ở đây tu luyện.

Mỹ công tử thấy hắn đến thì cười nói: "Ngươi tới thật đúng lúc, vừa mới có một nhóm Thiên Hoả Tinh Thiết được mang đến, cho ngươi." Nói rồi, nàng đưa cho Đường Tam một cái nhẫn trữ vật.

Khi Khổng Tước Đại Yêu Vương vẫn còn đã để thương hội toàn lực thu mua Thiên Hoả Tinh Thiết trên phạm vi toàn bộ Thiên Vũ Đế Quốc. Về sau, khi Khổng Tước Đại Yêu Vương qua đời, Mỹ công tử tự nhiên sẽ để ý đến vấn đề này hơn, để cho Linh Tê Lộc Yêu cùng Hoàng Kim Lộc Yêu toàn lực thu mua, bất kể giá nào.

Số lượng Thiên Hoả Tinh Thiết so với tưởng tượng còn nhiều hơn, hơn nữa giá trị không cao, hơn một tháng nay đã mua được bốn năm nhóm rồi, cho nên Thiên Hoả bảy màu bây giờ đã nhiều hơn trước trọn vẹn ba lần.
Tốc độ luyện chế Thời Không Đạo Tiêu cũng theo đó mà nhanh hơn không ít.

Đường Tam cũng không khách khí, thu lại nhẫn trữ vật rồi nói: "Ta đến là tạm biệt ngươi, ta muốn về Hoàng Kim sơn cốc, ở bên đó bế quan một thời gian."

"Ngươi muốn đi?"

Mỹ công tử nghe hắn nói muốn đi thì lập tức ngây người, một cảm

giác khó nói xuất hiện.

Nhìn ánh mắt nàng thay đổi, Đường Tam Đường Tam ôn nhu nói: "Bên này hiện tại đã ổn định rồi, ngươi ở nơi này tu luyện là thích hợp nhất, ta cũng phải sớm chuẩn bị một chút, thời gian của chúng ta ngày càng ít. Khi ngươi đến Tổ đình báo cáo công tác, ta nhất định phải chuẩn bị thật tốt để độ kiếp. Thiên kiếp của ta còn khủng bố hơn của ngươi khi đó."

Nói đến đây, hắn cũng không khỏi cười khổ.

Mỹ công tử chỉ nhiễm một ít khí tức của hắn, được hắn trợ giúp một chút đã phải đối mặt với Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp rồi. Vậy có thể tưởng tượng được hắn sẽ phải đối mặt với lôi kiếp dạng gì, ít nhất cũng kinh khủng như thiên kiếp cấp 8, 9. Thiên kiếp kiểu này dù là Hoàng Giả cũng chưa hẳn chống đỡ được, chính hắn nhất định phải mở ra lối đi riêng mới có thể thành công, cho nên nhất định phải sớm chuẩn bị thật tốt.
"Ta có thể giúp gì được cho ngươi không? Ngươi cần tài nguyên gì, ta sẽ hết sức chuẩn bị giúp ngươi. Sẽ không có ai phản đối, dù sao, Vương Phi còn trông cậy ngươi phục sinh phụ thân đấy."

Khi Khổng Tước Đại Yêu Vương qua đời, Đường Tam dùng Thời Không Đạo Tiêu phong ấn một phần huyết mạch chi lực và Thần Thức của hắn, có Thời Không Đạo Tiêu thủ hộ, Thần Thức và huyết mạch chi lực sẽ không tiêu tán. Hắn nói với Vương Phi, nếu hắn có thể thành Thần thì có khả năng phục sinh Khổng Tước Đại Yêu Vương.

Dù với chuyện này Vương Phi cũng bán tín bán nghi, nhưng là người vô cùng mong chờ trượng phu sống lại, nàng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng. Đây cũng là nguyên nhân nàng không hề cản trở Mỹ công tử, thậm chí không có đi ra quản lý thành Gia Lý.

Chương 650: Đường Tam rời đi

Đường Tam khẽ lắc đầu, nói: "Tự ta chuẩn bị là được rồi, ngươi chỉ cần tiếp tục thu mua Thiên Hoả Tinh Thiết giúp ta, càng nhiều càng tốt. Ngươi cũng không thể lơ là tu luyện, tuy rằng một năm rất khó để ngươi thành tựu Đại Yêu Vương, nhưng chỉ cần ngươi không ngừng tăng lên, với thiên phú của ngươi sau khi lôi kiếp tẩy lễ, dù không phải Đại Yêu Vương nhưng cũng hẳn miễn cưỡng đối kháng với cường giả Đại Yêu Vương rồi."

Mỹ công tử cau mày lại: "Ngươi bế quan rất lâu sao?"

Đường Tam nói: "Ta cũng không biết, tuỳ vào tiến độ. Ta muốn thuần hoá các loại huyết mạch của ta, sau đó chuẩn bị một chút. Về sau có khả năng ta sẽ đến Tổ đình một chuyến. Hơn nữa, hiện tại ta đã luyện chế ra Thời Không Đạo Tiêu, phía sau ta sẽ thử chế tác truyền tống trận khoảng cách dài, để đảm bảo an toàn khi ngươi đến Tổ đình báo cáo công tác."

"Vậy được rồi." Mỹ công tử có chút mất mát nói.

Đường Tam mỉm cười nói: "Được rồi, ta đi trước. Nếu có việc, ngươi hãy truyền âm viễn trình cho ta."

"Ừm." Mỹ công tử gật đầu.

Đường Tam cáo từ, đi ra cửa phòng.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, vẻ mất mát trong mắt Mỹ công tử lập tức tăng lên nhiều. Hắn đi rồi! Trong hơn một tháng này, nàng từ một tân tộc trưởng mới nhậm chức luống cuống tay chân dần bước vào quỹ đạo. Hai Lộc Yêu tộc vì được uỷ thác trách nhiệm mà hiện tại vô cùng ủng hộ nàng. Trong Khổng Tước Yêu tộc dù có bất mãn nhưng ít nhất không có thanh âm phản đối nào truyền ra. Nàng bây giờ xem như đã tạm thời ổn định cục diện.

Nhưng mà, hơn một tháng này, chỉ có nàng mới biết, bởi vì có Đường Tam làm trụ cột, vì nàng bày mưu tính kế, nàng mới có thể nhanh chóng thu xếp mọi chuyện mà không chậm trễ việc tu luyện. Hiện tại hắn đột nhiên rời đi, Mỹ công tử chỉ cảm thấy trong lòng mình thiếu mất một mảnh, nhất thời trống rỗng khó tả. Cảm xúc này càng ngày càng trở nên mãnh liệt.

"Vừa rồi vì sao ta không nói gì giữ hắn lại!" Một thanh âm trong lòng nói.

"Không nên a! Hắn muốn đi làm chính sự, không làm tốt chuẩn bị, vậy sao có thể độ kiếp?" Một thanh âm khác nói.

Nhưng hắn không ở bên cạnh, mình nên làm gì đây? Tâm tình Mỹ công tử vốn rất tốt bỗng nhiên sa sút. Ngay cả nàng cũng không nhận ra, bây giờ nàng có chút không thể rời khỏi Đường Tam. Khi thực sự tách ra, tâm tình liền đặc biệt không tốt.

Bây giờ, quan hệ giữa hai người có chút vi diệu, sau khi độ kiếp, nàng bồi hắn khôi phục vài ngày, nàng liền triệt để tiếp nhận sự thật Đường Tam và Tu La là cùng một người. Sau đó trải qua đại biến, bắt đầu bận rộn, hắn vẫn luôn ở bên cạnh nàng.

Nàng tuyệt đối tín nhiệm hắn, mà hắn cũng nhanh chóng giúp nàng ổn định cục diện, nhưng quan hệ giữa hai người không có ai phá

vỡ. Nhưng Mỹ công tử biết rõ, nàng đã không thể coi hắn là ca ca nữa.

Lúc này, hắn đột nhiên rời đi, nàng lại bắt đầu lo được lo mất.

Đi ra khỏi gian phòng của Mỹ công tử, Đường Tam thở dài một hơi. Hắn có thể cảm nhận được tâm tình chuyển biến của Mỹ công tử. Từ sau khi kế thừa vị trí tộc trưởng, ở phương diện quản lý nàng rất ỷ lại vào hắn, còn phương diện kia thù có chút né tránh, không biết nên đối mặt với hắn như thế nào.

Đường Tam không hy vọng nhìn thấy trạng thái này, nhưng hắn cũng hiểu, bỗng nhiên gặp phải nhiều đại biến như vậy, Mỹ công tử muốn tiếp nhận cũng không dễ dàng, nàng cũng cần thời gian.

Cho nên, sau khi giúp nàng sắp xếp mọi chuyện ổn thoả, hắn quyết định rời đi. Một phần đúng là cần phải bế quan để hoàn thiện các loại năng lực của bản thân, điều chỉnh tốt trạng thái của mình. Một phần khác là hy vọng cho nàng một chút thời gian và không gian, để nàng ngẫm lại mối quan hệ giữa bọn họ, từ đó quyết định ở chung như thế nào. Là nam nhân, hắn vốn nên chủ động một chút, nhưng hắn tự hỏi, việc có thể làm đều đã làm. Với tính cách của Mỹ công tử thì không nên bức bách nàng, không bằng để nàng tỉnh táo suy nghĩ lại, sau đó xem tình huống như thế nào. Dù sao còn rất nhiều thời gian, dù tiến về Tổ đình báo cáo công tác hay hắn độ kiếp đều là thời khắc phi thường mấu chốt.
Chỉ cần hắn có thể độ kiếp thành công, Tinh Thần Lực lột xác thành Thần Thức, Thần Thức liền có thể tự tuần hoàn, hắn cũng có thể chân chính tìm về một chút lực lượng Thần Vương. Đến lúc đó, dù Hoàng Giả muốn gi̵ế̵t hắn cũng không dễ dàng, khi ấy mới xem là chân chính có năng lực tự vệ.

Độ kiếp cùng báo cáo công tác là hai chuyện đoán chừng sẽ phải

giải quyết cùng lúc. Một khi thành công thì chính là biển rộng mặc cá lội, trời cao mặc chim bay. Bước tiếp theo chính là cân nhắc làm sao để trở về thế giới của mình.

Gần đây luôn bận rộn vì chuyện của Mỹ công tử, cho dù tu luyện cũng là trợ giúp nàng tiêu hoá hấp thu lực lượng khi độ kiếp lưu lại, Đường Tam đúng là cần thời gian để sắp xếp năng lực của mình.

Rời khỏi lâu đài Khổng Tước Yêu tộc, Đường Tam trực tiếp dùng Khổng Tước Biến truyền tống, sau vài lần đã về đến Hoàng Kim sơn cốc.
Sau khi hấp thu tinh phách, Hoàng Kim Thụ vẫn luôn khoẻ mạnh trưởng thành, luận về mức độ nồng đậm sinh mệnh năng lượng, ở toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục chỉ sợ xếp hàng đầu.

Từ khi dùng Hồ Vĩ Xá Lợi, các thiếu nữ Hồng Hồ tộc cũng tiến bộ nhanh chóng, hiện tại đã tiếp cận ngưỡng cửa Cửu giai. Được sinh mệnh năng lượng tẩm bổ, huyết mạch của các nàng không ngừng được thuần hoá tăng lên, nếu tiếp tục tu luyện như vậy, ít nhất đạt đến Cửu giai đỉnh phong là không có vấn đề. Các nàng vẫn luôn cố gắng luyện tập sử dụng Liệp Thần Nỏ, hiện tại đã có thể sử dụng thuần thục.

Cảm nhận được khí tức của Đường Tam, Hồng Nhất trước tiên chạy ra.

"Chủ nhân."

Đường Tam gật đầu với nàng, nói: "Ta muốn bế quan một thời gian, ở ngay dưới Hoàng Kim Thụ, đừng để người khác đến gần ta."
"Vâng." Hồng Nhất vội vàng đáp ứng, không biết vì sao, nàng cảm giác được Đường Tam có chút mỏi mệt.

Sau khi bàn giao cho nàng, Đường Tam liền ngồi xuống dưới gốc Hoàng Kim Thụ, dựa vào thân cây lớn đến mức nhiều người ôm không xuể. Cảm thụ được sinh mệnh năng lượng ấm áp làm dịu cơ thể, hắn dần tiến vào trạng thái minh tưởng.

Trong thời gian này hắn đúng là có chút mỏi mệt, trợ giúp Mỹ công tử độ kiếp, kỳ thật đã thương tổn tới bản nguyên, mặc dù dựa vào Kim Mông Biến cường đại khôi phục lại, nhưng cũng không trở lại trạng thái tốt nhất. Về sau hắn luôn bận rộn với chuyện của Mỹ công tử, thân thể dù không có vấn đề, nhưng tinh thần đúng là đã mệt mỏi.

Hắn lập tức tiến vào minh tưởng sâu, rất nhanh đã tiến tới trạng thái vật ngã lưỡng vong.
Chờ đến khi Đường Tam tỉnh lại từ trong minh tưởng, sắc trời đã tối đen, chỉ có Hoàng Kim Thụ toả ra vầng sáng màu vàng kim nhàn nhạt, cung cấp ánh sáng cho sơn cốc.

Lần minh tưởng sâu này, hắn hoàn toàn thả lỏng bản thân, điều này khiến hắn cảm thấy tinh thần sảng khoái, mệt mỏi đã tiêu biến hết, vô cùng thoải mái dễ chịu.

Trong cơ thể các lạc ấn huyết mạch đều yên bình nằm ở vị trí của chúng.

Kim Mông Biến vẫn như cũ là một mặt trời nhỏ trong đan điền, toả sáng rực rỡ, chỉ là khí tức của nó tựa hồ che giấu khí tức của các lạc ấn huyết mạch khác. Hơn nữa, bị khí tức của nó ảnh hưởng, các lạc ấn huyết mạch khác vẫn luôn tiến hoá.

Phía sau Kim Mông Biến là Linh Tê Thiên Nhãn, Khổng Tước Biến, Sư Hổ Biến, Bằng Long Biến, Thì Quang Biến, Thuỷ Tinh Biến và Lam Ngân Hoàng.

Bên ngoài Lam Ngân Hoàng có vòng xoáy Âm Dương quay quanh, trong thời gian gần đây, Lam Ngân Hoàng tựa hồ đã hoàn toàn kết hợp với vòng xoáy Âm Dương, dưới sự kích thích của Kim Mông Biến, bọn chúng đã có chút không phân biệt nữa.

Chín vị trí đã có tám lạc ấn, ngoại trừ Lam Ngân Hoàng ra, các lạc ấn huyết mạch kia cơ hồ đều là Cửu giai hoặc Cửu giai đỉnh phong.

Chương 651: Cùng ngươi bế quan

Linh Tê Thiên Nhãn là Cửu giai sơ kỳ, sau khi tiến vào Cửu giai thì dường như Linh Tê Thiên Nhãn bị cái gì đó hạn chế, muốn tăng lên vô cùng khó khăn. Cát Hung Lưỡng Cực lĩnh vực dung hợp cũng không thể để nó tăng lên lần nữa.

Đường Tam biết mình muốn thử nghiệm đột phá thành Thần thì chín lạc ấn đều phải tăng lên Cửu giai đỉnh phong mới được, đây là cơ sở.

Hiện tại cần cải thiện Linh Tê Thiên Nhãn, Lam Ngân Hoàng và một lạc ấn còn thiếu. Thuỷ Tinh Biến tương đối đặc thù, Tinh Tinh dường như vẫn đang ngủ say, nhưng trong vô hình luôn hấp thu huyết mạch chi lực của Đường Tam.

Qua quan sát, Đường Tam phát hiện, khi hấp thu Tinh Tinh rất đúng mực. Khi huyết mạch chi lực của hắn tràn đầy, Tinh Tinh sẽ hấp thu nhiều hơn. Khi huyết mạch chi lực của hắn cạn kiệt, nàng sẽ hấp thu ít hơn hoặc không hấp thu.

Đường Tam đã từng thử làm Tinh Tinh tỉnh lại, nhưng chung quy vẫn không thành công.

Tinh Tinh hiển nhiên là có quan hệ với Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, nhưng đến bây giờ Đường Tam vẫn không biết rõ mối quan hệ này là gì. Thuỷ Tinh Biến ở trong cơ thể hắn không có tác dụng gì, cũng không tạo thành phiền toái gì.

Không, không thể nói là hoàn toàn không có tác dụng. Khi hắn gặp nguy hiểm, Tinh Tinh vẫn trợ giúp hắn.

Thuỷ Tinh Biến có thể coi là Cửu giai đỉnh phong, mặc dù khí tức nội liễm nhưng tựa hồ không yếu. Cho nên, vấn đề hiện tại nằm ở Linh Tê Thiên Nhãn, Lam Ngân Hoàng tăng lên và lựa chọn lạc ấn huyết mạch cuối cùng.

Muốn Linh Tê Thiên Nhãn tăng lên Cửu giai đỉnh phong, Đường Tam thấy có thể đợi đến khi độ kiếp, có lẽ sẽ đến nơi kia tìm cơ duyên để tăng lên. Đối với Lam Ngân Hoàng, hắn muốn thử dung hợp huyết mạch siêu cấp thứ hai của mình, chuyện này cũng cần phải đến Tổ đình, lần nữa đến hai đại Thánh Sơn để thử nghiệm.

Chỗ trống còn lại rất có thể sẽ dùng làm phụ trợ vào thời điểm đó, giống như Kim Mông Biến là lạc ấn dung hợp từ hai lạc ấn khác. Chỉ là lúc đó sẽ không dễ dàng khống chế, khẳng định còn khó hơn khi dung hợp Kim Mông Biến.

Nếu thực sự không được, lúc đó sẽ thử nghiệm dung hợp Thiên Hoả bảy màu vào vị trí còn trống, đồng thời dùng Thời Không Đạo Tiêu làm Thần Khí bản mệnh khi độ kiếp.

Muốn triệu hoán Hải Thần Tam Xoa Kích đến bên người không phải một lát là có thể hoàn thành, vậy không có gì thích hợp hơn Thời Không Đạo Tiêu, dù sao đồ vật này có tiềm năng Siêu Thần Khí, đây cũng là khối Thời Không Đạo Tiêu lớn nhất mà Đường Tam từng thấy.

Như vậy, trong thời gian bế quan, quan trọng nhất là tăng tốc ngưng tụ Thần Thức, chuyển hoá ra càng nhiều Thần Thức, để bổ sung cho tu luyện phía sau. Về phần lạc ấn, dưới sự tẩm bổ của Kim

Mông Biến, bọn chúng sẽ tự vận động tăng lên Cửu giai đỉnh phong.

Đường Tam chuẩn bị bế quan một tháng, điều chỉnh trạng thái của mình đến tốt nhất, để tinh thần hạch tâm chuyển hoá thành Thần Thức, sau đó sẽ đến Tổ đình, đến Thiên Dương Thánh Sơn và Địa Âm Thánh Sơn tìm kiếm cơ duyên.

Sau khi nghĩ rõ ràng, Đường Tam bắt đầu chải chuốt các năng lực của mình, phân loại các năng lực của lạc ấn huyết mạch, cố gắng ứng dụng và cảm ngộ nó.

Lạc ấn nhiều thì không đơn thuần là lực lượng cá thể, mà cần dung hợp, phối hợp lẫn nhau mới khiến bọn chúng phát huy được uy lực mạnh nhất.

Trong bất tri bất giác, trời đã sáng rồi.

Mượn một vòng trắng bạc phía xa, Đường Tam tu luyện Tử Cực Ma Đồng.

Ngay khi hắn chuẩn bị trở về Hoàng Kim Thụ tiếp tục bế quan thì máy truyền tin đột nhiên vang lên.

Máy truyền tin này là đặc biệt làm riêng, chỉ có một người có thể liên lạc.
Đường Tam không chút do dự kết nối, sau đó liền truyền đến thanh âm của Mỹ công tử: "Ngươi ở chỗ nào?"

"Ta bế quan ở Hoàng Kim sơn cốc a!" Đường Tam nói.

"Ta đã đến học viện Gia Lý rồi, ngươi tới đón ta đi." Thanh âm Mỹ công tử vẫn êm tai như thế.

"Đón ngươi?" Đường Tam kinh ngạc nói.

"Đúng vậy. Tới đón ta qua, ta cùng ngươi bế quan. Ta là cường giả Thần cấp, có trợ giúp của ta, ngươi bế quan không phải sẽ thuận lợi hơn sao? Ta đã sắp xếp xong rồi, về sau mỗi tuần ta sẽ bế quan với ngươi ba ngày, bốn ngày còn lại thì trở về chủ trì các sự vụ. Lúc ta không có ở đó, mời Vương Phi giúp ta xử lý công việc. Ta đã nói với nàng rồi, ta giúp ngươi bế quan vì để ngươi sớm ngày thành Thần, sau đó phục sinh phụ thân, nàng đã đồng ý."

"Ngươi cùng ta bế quan?" Đường Tam có chút không xác định mà hỏi.
"Như thế nào? Không hoan nghênh sao?" Mỹ công tử tức giận nói.

"Hoan nghênh, đương nhiên hoan nghênh." Nụ cười trên mặt Đường Tam ngày càng đậm, lúc này tâm hắn mềm nhũn giống như đã bị hoà tan.

Chỉ sau vài lần hô hấp, hắn lại gặp được nàng.

Vẫn là chỗ cũ bên học viện Gia Lý, nàng đã đổi một thân quần áo dài trắng đơn giản, tóc dài chải đuôi ngựa sau đầu, khi không trang điểm, nhìn nàng thật nhẹ nhàng thoải mái.

Trong khoảnh khắc khi bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt hai người đều có chút ngưng trệ.

Dù mới một ngày không thấy, nhưng giờ khắc này, nỗi nhớ trong lòng hai người đều trào dâng.

Đường Tam đột nhiên tiến lên một bước, nhanh chóng ôm chặt nàng vào trong lòng mình. Trong chớp mắt này, hắn đã bất chấp mọi thứ, hắn chỉ muốn ôm nàng một cái, ôm người yêu của mình

vào trong lòng.
Mỹ công tử bị hành động 'dũng mãnh' của hắn làm giật mình, vùng vẫy một hồi nhưng rồi cũng từ bỏ.

Áp mặt vào lồng ngực hắn lại an tâm như vậy. Vòng tay hắn rộng lớn và ấm áp, tựa vào người hắn, nàng dường như tìm được chỗ dựa hoàn mỹ nhất, trong chớp mắt này, tất cả mệt mỏi đều nhanh chóng tiêu biến. Nàng nâng tay ôm lấy eo hắn, hai người cứ như vậy ôm chặt lấy nhau.

"Nàng biết không? Ta rất nhớ nàng." Đường Tam ôn nhu nói, ngửi mùi hương trên tóc nàng.

"Nhớ ta mà còn chạy?" Mỹ công tử tức giận nói.

"Ta không chạy, ta chỉ muốn bảo hộ nàng tốt hơn." Đường Tam giải thích.

"Vậy cũng không được rời khỏi ta, thời thời khắc khắc đều phải ở bên cạnh ta, như vậy mới có thể bảo vệ ta, biết chưa?"

"Được, Mỹ tỷ."

"Ừm, như vậy mới ngoan." Trên mặt Mỹ công tử không khỏi nở nụ cười. Nàng nhắm mặt lại, hưởng thụ cảm giác đặc biệt an tâm khi dựa vào hắn.
Mặc dù mới chỉ tách ra một ngày ngắn ngủi, nhưng một ngày này khiến nàng cảm thấy bên mình thật trống trải, không có hắn bên cạnh, nàng tựa hồ thiếu đi căn cơ, thiếu tự tin, làm gì cũng kỳ quái.

Lúc đó nàng mới giật mình nhận ra, nàng đã quen với cảm giác có hắn bên cạnh. Có lẽ từ lúc tranh tài, nàng đã bắt đầu ỷ lại vào hắn, về sau trong thời gian gần đây ở chung, hắn luôn điềm tĩnh ung

dung, bình tĩnh tự tin, mỗi khi nàng gặp vấn đề khó thì hắn luôn có phương thức tốt nhất giải quyết giúp nàng, đưa ra những đề xuất hợp lý nhất.

Cho dù là Hoàng Kim Lộc Yêu Vương cùng Linh Tê Lộc Yêu Vương cũng không có dị nghị với mệnh lệnh của nàng. Mỗi khi nhìn thấy ánh mắt tán thưởng và khâm phục của bọn họ, Mỹ công tử không khỏi thầm đỏ mặt, bởi vì căn bản không phải do nàng nghĩ ra, mà đến từ cuốn 'bách khoa toàn thư' của nàng.
Không có hắn, chỉ sợ nàng đã sớm luống cuống tay chân đi. Sở dĩ Vương Phi không giúp nàng quản lý sự vụ chỉ sợ cũng là muốn nhìn nàng ở phương diện này có năng lực hay không, có thể trở thành một Thành chủ hợp cách hay không. Thực lực cường đại có thể thủ hộ tộc đàn, là một tộc trưởng hợp cách, nhưng Thành chủ là một chuyện khác, quản lý một toà chủ thành không phải là chuyện dễ dàng.

Ngắn ngủi một tháng, có thể sắp xếp thành Gia Lý trật tự cũng như đem lại lợi ích cho nhân loại, giảm thiểu ảnh hưởng của việc thay đổi Thành chủ đến mức thấp nhất, để mọi chuyện lần nữa trở về quỹ đạo, làm nội bộ Khổng Tước Yêu tộc trở nên bình ổn. Tất cả mọi chuyện nàng làm, các cường giả Khổng Tước Yêu tộc đều thấy rõ. Cũng có càng nhiều người ủng hộ nàng hơn.

Chương 652: Như cách ba thu

Thiên phú, thực lực, năng lực của nàng, tố chất toàn diện về mọi mặt cơ hồ đều không thể bắt bẻ. Điều này hiển nhiên không chỉ là năng lực của nàng, phía sau còn có cao nhân chỉ điểm.

Tuy rằng hiện tại đã cơ bản sắp xếp ổn thoả, không có vấn đề gì lớn, nhưng khi Đường Tam thật sự rời đi bế quan, trong lòng Mỹ công tử vẫn khó chịu không nói nên lời. Chỉ khi hắn ở bên cạnh nàng mới ở trạng thái tốt nhất, trong lòng mới nắm chắc, dưới chân mới vững vàng.

Cho nên sau một đêm suy nghĩ, nàng quyết định đi tìm hắn. Một thời gian không gặp được hắn, chính nàng thật sự không chịu được. Hoá ra trong lòng, nàng đã sớm nhận định hắn.

Cảm giác này thật là tốt đẹp, có người để nhớ là chuyện rất hạnh phúc. Túc thế nhân duyên sao? Đó chính là trốn không thoát, nếu đã trốn không thoát thì cần gì phải trốn tránh đây? Không bằng hưởng thụ thật tốt, đi tìm hiểu hắn nhiều hơn.

Thế là, Mỹ công tử chủ động đi tìm Vương Phi, hy vọng Vương Phi xuất quan giúp mình quản lý thành Gia Lý. Còn nàng thì bế quan tu luyện, nhằm đối phó với báo cáo công tác ở Tổ đình trong tương lai.

Đối với thành Gia Lý, Mỹ công tử báo cáo công tác là một chuyện phi thường trọng yếu. Nàng báo cáo công tác thành công, mới có thể đảm bảo Khổng Tước Yêu tộc tiếp tục khống chế thành Gia Lý, nếu

không, một khi Tổ đình thu hồi chức Thành chủ thì thành Gia Lý sẽ gặp phiền phức lớn. Hiện tại Khổng Tước Yêu tộc còn có thể chọn ra một vị Thành chủ khác thay thế Mỹ công tử sao? Dưới tình huống không có Hoàng Giả, thành Gia Lý căn bản đứng không vững gót chân ở Tổ đình. Cho nên Vương Phi đã đáp ứng, đồng thời tương đối hài lòng với cô 'con gái' có huyết mạch của mình này. Mỹ công tử dùng hơn một tháng ổn định lại cục diện thành Gia Lý, cũng không vì quyền lực đến tay mà mù quáng, xác định rõ cái gì mới là căn bản và trọng yếu nhất, đây mới là cơ sở để trở thành Thành chủ.

Vì vậy các nàng thảo luận, mỗi tuần Mỹ công tử sẽ trở về xử lý sự vụ thành Gia Lý bốn ngày, bế quan tu luyện ba ngày. Nếu sự vụ trong thành không nhiều, nàng có thể bế quan dài hơn, cố gắng tăng cao tu vi, chuẩn bị báo cáo công tác.

Sau khi sắp xếp xong xuôi, Mỹ công tử lập tức phát thông tin với Đường Tam.

'Một ngày không thấy như cách ba thu' dùng để hình dung trạng thái bọn họ lúc này rất thích hợp. Ngắn ngủi tách ra cũng khiến bọn họ giải trừ khúc mắc trong lòng, đặc biệt là Mỹ công tử.

Ôm lấy Mỹ công tử, giờ khắc này trong mắt Đường Tam tràn đầy hạnh phúc, lòng tự tin đang nhanh chóng dâng cao.

Có nàng ở bên người, dù phải đối mặt với khó khăn hiểm trở như thế nào, hắn đều có lòng tin mình sẽ đột phá. Tiến về Tổ đình báo cáo còn gần một năm nữa, trong khoảng thời gian này có thể thường xuyên ở cùng nàng, còn có chuyện gì tuyệt vời hơn đây?

"Đi thôi, ta dẫn nàng đi xem chỗ của ta." Đường Tam nhẹ nói bên tai nàng, sau đó ngân quang loé lên, vầng sáng truyền tống sáng lên,

Đường Tam mang theo Mỹ công tử truyền tống rời đi.

Sau hai lần truyền tống, bọn họ đã vào trong phạm vi Hoàng Kim sơn cốc. Trong Hoàng Kim sơn cốc có pháp trận định vị truyền tống, không cần xuyên qua huyễn trận cũng có thể trực tiếp đi vào.

Sinh mệnh khí tức nồng đậm trong nháy mắt bao quanh Mỹ công tử, nàng chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, một cảm giác thư thái không nói nên lời truyền khắp toàn thân. Hai mắt không khỏi mở lớn, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Có liên quan đến Hoàng Kim sơn cốc, nàng đúng là không biết điều gì, chỉ từng nghe Đường Tam nhắc tới mà thôi. Khi thực sự đặt chân đến nơi này, nàng mới hiểu được thế nào là thế ngoại đào nguyên.
Ánh mặt trời hóa thành cột sáng màu vàng, xuyên thấu qua tầng tầng mây mù chiếu rọi cây đại thụ đang loé lên vầng sáng màu vàng nhạt. Khí tức sinh mệnh nồng đậm cũng từ nơi này mà đến, truyền khắp từng ngóc ngách trong sơn cốc. Thực vật nơi này rõ ràng sinh trưởng tốt hơn rất nhiều so với bên ngoài, khí tức sinh mệnh nồng đậm làm say lòng người.

Hương hoa, mùi trái cây, thảo mộc tươi mát tạo thành hương vị hỗn hợp sinh cơ bừng bừng đọng lại trong mũi.

"Nơi này đẹp quá!" Mỹ công tử cảm thán tự đáy lòng.

Đường Tam chỉ chỉ Hoàng Kim Thụ, nói: "Đây là chỗ ta tu luyện. Gốc Hoàng Kim Thụ này là do ta bồi dưỡng, ta từ hội đấu giá mua được tinh phách dung hợp với nó, để nó nhanh chóng phát triển. Hiện tại nó đã tương đương với Yêu Thú cấp độ Cửu giai. Chờ tương lai khi ta đột phá thành Thần thì sẽ nghĩ biện pháp giúp nó đột phá, đến lúc đó, nó có thể sinh ra khí tức sinh mệnh khổng lồ,

ảnh hưởng rất lớn đến toàn bộ Gia Lý Sơn Mạch. Gia Lý Sơn Mạch là sân sau của thành Gia Lý, sau khi Hoàng Kim Thụ đủ cường đại, ta dự định từ thành Gia Lý mở một con đường kéo dài đến bên này, lấy sơn cốc này làm trung tâm, thành lập một thành phố lớn cho nhân loại chúng ta. Đến lúc đó ta hẳn đã có năng lực truyền thụ lại một ít phương pháp tu luyện năng lực cho nhân loại, nhân loại cũng không cần tiếp tục phụ thuộc vào Yêu Quái Tộc, cũng có được năng lực tự bảo vệ mình. Mặc dù một chủng quần thuế biến là một quá trình dài, nhưng bằng vào trí tuệ của nhân loại, ta tin tưởng một ngày nào đó, nhân loại chúng ta nhất định có thể trở thành chúa tể của thế giới này."
Nghe hắn giảng thuật, nhìn vào khuôn mặt hắn, không biết vì sao Mỹ công tử cảm thấy trên mặt hắn tựa hồ có quang huy sáng lấp lánh.

"Có lẽ ngươi chính là cứu tinh mà ông trời ban cho nhân loại ở Pháp Lam tinh đi." Mỹ công tử nói khẽ.

Mặc dù nàng là Thánh Nữ Cứu Thục, càng là Tử cấp Cứu Thục, nhưng nàng biết rất rõ, dù nàng hay các cao tầng khác trong tổ chức đối với tương lai đều không có kế hoạch gì. Tất cả kế hoạch đều căn cứ vào tình huống trước mắt, phụ thuộc vào nhân loại thông hôn với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc mang đến năng lực Yêu Thần biến và Thiên Tinh biến.

Nhưng không hề nghi ngờ chuyện này vẫn phải phụ thuộc vào Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, trừ một số rất ít trường hợp đặc biệt. Bởi vì nhân loại truyền thừa huyết mạch không đủ mạnh, cho nên năng lực không thể so sánh với Yêu Quái Tộc cùng Tinh Quái Tộc chân chính.
Nhưng Đường Tam lại nói một chuyện khác, hắn đã có kế hoạch cho nhân loại. Nhìn qua có vẻ không đơn giản, nhưng Mỹ công tử biết và tin tưởng hắn thân là Thần, nên nàng có chắc chắn chuyện

hắn nói thật sự có thể thành hiện thực. Nếu quả thật như vậy, nhân loại mới chân chính có cơ hội vùng lên.

"Không, không phải ta. Cứu tinh thực sự của thế giới này là nàng mới đúng. Không có nàng, ta căn bản sẽ không tới nơi này. Là nàng dẫn ta tới, cho nên nàng mới là người cứu vớt thế giới này." Đường Tam khẽ cười nói.

Mỹ công tử lườm hắn một cái, tức giận nói: "Ngươi lúc nào lại biết nói lời ngon ngọt rồi?"

"Ta vẫn luôn như vậy, hơn nữa là chỉ với mình nàng. Chỉ là trước đây không dám mà thôi, sợ bị nàng đánh."

Mỹ công tử tựa hồ nghĩ tới điều gì đó, cau mày lại nói: "Thật sự kiến tạo một thành phố lớn thuộc về chúng ta sao? Tổ đình có đồng ý không? Tổ đình luôn có suy nghĩ áp chế nhân loại chúng ta rất mạnh."
Đường Tam nói: "Bọn họ đương nhiên sẽ không đồng ý, nhưng khi ta bắt đầu kiến tạo toà thành này thì không quan trọng bọn họ có đồng ý hay không. Đến lúc đó ta nhất định đã có thực lực bảo vệ toà thành này. Chỉ cần ta có thể đột phá thành Thần, như vậy, tất cả đều không có vấn đề."

Mỹ công tử ngẩng đầu nhìn hắn, nhìn ánh mắt kiên định của hắn, có chút lo lắng nói: "Ngươi nói ngươi độ kiếp còn khó hơn ta, khi đó phải làm sao bây giờ? Ngươi thật sự có thể an toàn độ kiếp sao?"

Đường Tam nói: "Ta sẽ chuẩn bị đầy đủ. Đến lúc đó ta không chỉ độ kiếp đơn giản như vậy, còn muốn lợi dụng thiên kiếp lúc ấy làm một chút chuyện khác. Muốn giúp nhân loại chúng ta quật khởi cũng không đơn giản, cho nên thời gian tiếp theo sẽ rất quan trọng, ta phải tích luỹ và chuẩn bị mọi thứ thật tốt."

Chương 653: Cảm giác này thật tốt

Mỹ công tử gật đầu, nói: "Cần thành Gia Lý bên này làm gì, cần tài nguyên gì thì ngươi cứ nói, ta sẽ chuẩn bị giúp ngươi."

Đường Tam cười nói: "Cảm giác được bao nuôi này thật tốt a!"

"Phi! Ai bao nuôi ngươi?" Mỹ công tử đập hắn một quyền, "Hiện tại chúng ta làm gì?"

Đường Tam nói: "Nàng ở chỗ này tu luyện cũng tốt, trong Hoàng Kim sơn cốc, mặc dù thiên địa linh khí không dồi dào như trong lâu đài, nhưng khí tức sinh mệnh vô cùng nồng đậm. Tốt nhất nàng nên ở bên kia tu luyện một ngày, sau đó lại đến đây tu luyện một ngày. Trước hấp thu thiên địa linh khí tăng cao tu vi, sau đó lại hấp thu sinh mệnh năng lượng củng cố bản thân, tăng lên kiểu này sẽ rất ổn định, cũng không ảnh hưởng đến tiềm năng. Ta không chắc rằng Thần Thức của nàng sẽ tăng lên cấp độ Đại Yêu Vương, nhưng tăng lên Thần cấp đỉnh phong thì không có vấn đề. Đúng rồi, Thiên Cơ Linh kia nàng đưa cho ta đi, ta muốn cải tạo nó một chút."

Mỹ công tử nói: "Có cần nói với Khổng Tước Yêu tộc bên kia không?"

Đường Tam nói: "Không cần cân nhắc nhiều như vậy, tương lai chỉ cần nàng trở thành Hoàng Giả, một cái Thiên Cơ Linh thì coi là gì. Hơn nữa, sau khi ta cải tạo, uy năng của nó sẽ lớn hơn, chủ yếu là để khi nàng sử dụng không bị thiên cơ phản phệ."

"Được." Mỹ công tử cũng không hỏi thêm, ánh bạc loé lên trong tay, Thiên Cơ Linh quang mang xán lạn đã xuất hiện.

Ba cây linh nhãn màu bạc toả ra hào quang nhàn nhạt, linh khí trên Thần Khí này rõ ràng càng mạnh hơn trước. Mặc dù khi độ kiếp, Mỹ công tử không dung hợp nó như Thần Khí bản mệnh, nhưng sau khi nàng thành Thần thì nó cũng có chỗ tốt không nhỏ.

Đường Tam nói: "Khi ta cải tạo nó thì nàng phải ở bên cạnh ta, bởi vì nàng mới là chủ nhân của nó, ta cần sự hỗ trợ của nàng."

Mỹ công tử nói: "Hôm nay cải tạo sao?"

Đường Tam nói: "Không vội, trước tiên nàng cứ tu luyện một thời gian, ta cũng cần suy nghĩ thật kỹ cải tạo nó như thế nào. Đừng nhìn chúng ta chỉ còn hơn mười tháng, nhưng kỳ thật thời gian vô cùng cấp bách, việc phải làm còn rất nhiều."

Mỹ công tử gật đầu: "Ngươi an bài là được, tất cả nghe theo ngươi."

Đường Tam mang theo Mỹ công tử đến bên cạnh Hoàng Kim Thụ, đúng lúc này, một thanh âm dễ nghe vang lên.

Bốn thiếu nữ Hồng Hồ tộc đi tới, cung kính hành lễ với Đường Tam, đôi mắt đẹp tò mò nhìn về phía Mỹ công tử.

Nhìn thấy các nàng, Mỹ công tử không khỏi sửng sốt, bật thốt lên: "Hồng Hồ tộc?" Nói xong, ánh mắt của nàng lập tức chuyển lên người người Đường Tam, trong nháy mắt xuất hiện biến hoá.

Có sát khí! Đường Tam cảm giác được Mỹ công tử có xu thế phóng thích Bạch Hổ Biến, vội vàng ho khan một cái, nói: "Nhanh, bái kiến

chủ mẫu của các ngươi."

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc lập tức kịp phản ứng, cung kính nói: "Bái kiến chủ mẫu."

Mỹ công tử quay đầu nhìn về phía các nàng, mỉm cười nói: "Ta cũng không phải chủ mẫu của các ngươi, các ngươi có thể gọi ta là Mỹ công tử." Nói xong, nàng liền véo hông của người nào đó.

Đường Tam vừa chịu đau vừa giải thích: "Các nàng không phải Hồng Hồ tộc, mà là nhân loại chúng ta, coi như là con lai giữa nhân loại và Hồng Hồ tộc. Lúc trước khi ta cùng lão sư tham gia hội đấu giá thành Gia Lý thì nhìn thấy các nàng, các nàng bị bán ra như một món hàng. Nàng cũng biết những tên quý tộc Yêu Quái bẩn thỉu kia mua các nàng về làm gì chứ. Lão sư thấy các nàng đáng thương nên để ta đấu giá. Chúng ta không tiện để các nàng ở học viện Cứu Thục nên sắp xếp cho các nàng ở nơi này. Các nàng thay ta chăm sóc Hoàng Kim sơn cốc, đồng thời ở đây tu luyện."
"Hội đấu giá?" Mỹ công tử cau mày lại, "Còn có hội đấu giá bẩn thỉu như vậy sao? Quá ghê tởm!"

Đường Tam cười nói: "Về sau sẽ không xảy ra nữa, có nàng ở đây, những chuyện này đều có thể thay đổi."

"Ừm." Mỹ công tử quay đầu về phía các thiếu nữ, trong đôi mắt đẹp tỏ vẻ thương tiếc, "Các ngươi chịu khổ rồi."

Hồng Nhất nói: "Không khổ, may mắn có chủ nhân thu lưu chúng ta, còn dạy chúng ta tu luyện, chúng ta ở nơi này sống rất tốt."

Mỹ công tử nói: "Nhưng cuộc sống nơi này quá đơn điệu, các ngươi đều còn trẻ, không thể chỉ ẩn giấu nơi sơn cốc này, đối với tương lai của các ngươi không tốt. Không bằng như vậy đi, sau này ta

mang các ngươi ra ngoài thích ứng với thế giới bên ngoài."

Hồng Nhất sửng sốt, vành mắt lập tức đỏ lên, quay đầu nhìn về phía Đường Tam: "Chủ nhân ..."
Đường Tam chặn lại nói: "Chủ mẫu các ngươi vừa kế thừa chức Thành chủ thành Gia Lý, bây giờ là người có quyền lực nhất trong thành, nàng cũng vì muốn tốt cho các ngươi. Nàng nói đúng, các ngươi không thể chỉ ở lại nơi này, dù nàng không nói, ta cũng chuẩn bị mang các ngươi ra ngoài. Các ngươi khổ tu một thời gian dài như vậy, cần phải ra ngoài rèn luyện, bằng không, tu vi không cách nào hoá thành sức chiến đấu. Hơn nữa, các ngươi cũng cần có cuộc sống của mình."

"Chủ nhân, chúng ta còn có thể theo người sao?" Hồng Lục hỏi.

Đường Tam mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể, ta sẽ luôn ở cùng chủ mẫu các ngươi. Các ngươi khẳng định vẫn có thể đi theo chúng ta."

Các thiếu nữ Hồng Hồ lúc này mới nhẹ nhàng thở ra. Thuở nhỏ các nàng bị nuôi dưỡng như nô lệ, đối với thế giới bên ngoài luôn tràn đầy sợ hãi, là Đường Tam cho các nàng cuộc sống mới. Nếu rời khỏi Đường Tam, các nàng thật sự không biết nên làm thế nào cho phải.
Mỹ công tử nói: "Mấy người các ngươi không cần lo lắng, về sau các ngươi có thể luân phiên theo ta ra bên ngoài."

Đường Tam gật đầu, nói: "Được rồi, các ngươi không cần ở đây canh gác nữa, ta cùng chủ mẫu các ngươi bế quan một thời gian."

"Vâng." Các thiếu nữ lui xuống.

"Nói đi, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Mỹ công tử nhìn Đường Tam, hai tay giơ lên, vẻ mặt hung hăng.

Đường Tam cười khổ nói: "Chính như ta vừa nói a! Nàng không nên ăn giấm bậy như vậy. Ngoại trừ nàng, ta ba đời đều không yêu người khác."

Mỹ công tử sững sờ: "Ba đời?"

Đường Tam gật đầu, nói: "Đúng vậy, tính cả trùng sinh ở chỗ này, ta xem như đã làm người ba đời. Chỉ là đời thứ nhất trải qua quá đơn giản. Nếu nàng muốn nghe, ta sẽ kể cho nàng một chút."

"Được. Vậy chúng ta gặp nhau ở đời thứ hai?" Mỹ công tử hỏi.
Đường Tam gật đầu, nói: "Đúng vậy, đó mới là một đời quan trọng nhất của ta, bởi vì có nàng."

Mỹ công tử nói: "Vậy lúc nào ngươi mới nói cho ta cố sự kiếp trước?"

Đường Tam lại lắc đầu, nói: "Không thể nói, nói nhiều ta sợ sẽ ảnh hưởng đến Thần Thức của nàng. Bây giờ nàng vừa mới có Thần Thức, trong Thần Thức của nàng cũng có một chút lạc ấn kiếp trước. Theo tu vi tăng lên, trí nhớ kiếp trước hẳn sẽ từng bước khôi phục. Hiện tại nếu ta nói ra, vạn nhất khiến nàng sớm khôi phục trí nhớ thì dễ khiến Thần Thức bị hỗn loạn, vậy thì xảy ra vấn đề lớn rồi."

Mỹ công tử cau mày nói: "Phiền toái như vậy sao? Ta còn cho rằng ngươi sẽ sớm nói cho ta biết, để ta ..."

Đường Tam cười nói: "Để nàng làm gì? Yêu ta sao? Chuyện này ta có lòng tin, dù là kiếp này hay kiếp trước, ta đều có lòng tin."
Mỹ công tử quay đầu đi chỗ khác: "Không có, ngươi nghĩ hay lắm."

Đường Tam cười nói: "Được rồi, ta kể cho nàng nghe đời thứ nhất của ta, chuyện này hẳn sẽ không ảnh hưởng quá lớn đến nàng."

"Ân." Mỹ công tử theo hắn ngồi xuống dưới gốc Hoàng Kim Thụ. Dưới khí tức sinh mệnh nồng đậm, Đường Tam bắt đầu kể lại câu chuyện đời thứ nhất của mình.

"Đời thứ nhất a, kỳ thật ta trải qua rất bình thản, chỉ là kết cục cuối cùng có chút đặc thù. Ta là cô nhi, được trưởng lão Đường Môn nhặt được ..."

(Muốn biết cố sự đời thứ nhất của Đường Tam, xin mời đọc phiên ngoại 1 ở phần Đấu La Đại Lục 1.)

Nghe Đường Tam kể chuyện, nhất là khi nói đến cuối cùng hắn nhảy vách núi, đôi mắt Mỹ công tử không khỏi trợn trừng lên: "Khi đó sao ngươi lại xúc động như vậy? Ngươi có thiên phú chế tác ám khí như thế, không thể cùng bọn họ thương lượng sao?"

Chương 654: Mười tám người

Đường Tam lắc đầu, nói: "Môn quy uy nghiêm, ta đúng là đã vi phạm môn quy, ngoài trừ lấy cái chết tạ tội thì còn có thể làm gì? Hơn nữa, ta cũng không hối hận chút nào, nếu lúc đó không phải ta lựa chọn nhảy núi, ta cũng không tới được Đấu La Đại Lục, càng không thể quen biết nàng."

"Vậy làm sao ngươi biết ta?" Mỹ công tử tò mò hỏi.

Đường Tam lắc đầu cười, nói: "Không phải vừa nói rồi sao, chuyện kiếp trước không thể nói cho nàng, chờ nàng sau khi thành Hoàng rồi chậm rãi nhớ lại đi. Trước đó, ta nhất định phải ở thế giới này khiến nàng trở thành thê tử của ta, dù quá khứ, hiện tại hay tương lai, nàng cũng là người yêu của ta."

Khuôn mặt Mỹ công tử đỏ lên: "Ngươi người này thật bá đạo. Chiếm đoạt ta một đời còn chưa đủ, muốn vĩnh viễn chiếm lấy hay sao?"

"Đương nhiên, đời đời kiếp kiếp! Không có biện pháp, ai bảo ở bất kỳ vị diện nào, bất kỳ thế giới nào đều không có người yêu nàng hơn ta."

"Làm sao ngươi biết không có?"

"Xác thực không có mà!"

"Ngươi đừng hoa ngôn xảo ngữ, chuyện của ngươi với các cô nương Hồng Hồ vẫn chưa nói rõ ràng đâu."

"Không có gì để nói a! Với ta mà nói, trên thế giới này chỉ yêu một mình nàng, các nàng ấy ta đều coi là muội muội. Bất quá nàng nói đúng, hẳn nên để các nàng ấy đi ra thế giới bên ngoài, nhưng cũng cần bảo vệ các nàng thật tốt. Ta dự định để các nàng đi theo người của học viện Cứu Thục sinh sống một thời gian, học một số điều từ thế giới bên ngoài. Bên kia đều là nhân loại, cũng thích hợp để các nàng sinh hoạt."

"Ừm. Đừng luôn ở bên cạnh ngươi đến già là được, dù sao bốn tiểu cô nương luôn cùng ở ngươi, hừ ..."

" ... Không phải bốn người, các nàng tổng cộng có mười tám ..."

"... Đường Tam, ngươi ... ngươi được lắm!"

Một ngày này, hai người nói rất nhiều, nói nhiều phương diện, bất tri bất giác thời gian đã trôi qua, bọn họ cũng không tu luyện.

Đường Tam nói với Mỹ công tử rất nhiều chuyện hắn trải qua ở kiếp này, cũng như những suy nghĩ của hắn về tương lai. Đa phần thời gian Mỹ công tử chỉ là người lắng nghe. Càng nghe hắn nói, nàng lại càng cảm thấy suy nghĩ trước đây của mình quá hạn chế, rất nhiều vấn đề nàng chưa từng suy nghĩ qua. Nghe Đường Tam giảng thuật, có rất nhiều vấn đề được giải quyết một cách dễ dàng, nàng không khỏi thông suốt, đặc biệt là có nhận thức mới về thế cục Yêu Tinh Đại Lục trước mắt, cũng như phương hướng của nhân loại trong tương lai.

"Sáng ngày mai ta phải trở về, buổi tối bế quan sao?" Mỹ công tử vừa ăn xong hoa quả mà Đường Tam lấy cho nàng, cảm thụ khí tức

sinh mệnh ấm áp trong cơ thể, nàng lười biếng dựa vào Hoàng Kim Thụ.

Đường Tam nói: "Nàng minh tưởng đi, ta muốn nghiên cứu Thiên Cơ Linh một chút. Thiên Cơ Linh có thể dẫn động thiên cơ, đúng là một kiện Thần Khí thần kỳ. Muốn cải tạo nó đến trạng thái không bị phản phệ thì khá phiền phức. Sáng mai khi nàng trở về thì cầm theo nó là được."

"Ừm." Mỹ công tử gật đầu, bắt đầu dựa vào Hoàng Kim Thụ minh tưởng.

Cảm thụ được sinh mệnh năng lượng đang dũng mãnh lao về phía nàng, trên mặt Đường Tam không khỏi nở nụ cười ấm áp. Có nàng ở bên cạnh, thật tốt!

Nhất định phải thủ hộ nàng thật tốt!

Thiên Cơ Linh bị Đường Tam đặt nằm ngang trên đầu gối, Tinh Thần Lực lặng yên rót vào bên trong.
Thiên Cơ Linh lập tức run lên, không gian ba động kỳ dị khuếch tán ra, đúng là muốn truyền tống chạy trốn đi, mục tiêu chính là trở về bên cạnh Mỹ công tử.

Trên người Đường Tam loé lên ánh bạc, phong tỏa không gian, ngăn nó lại.

Dùng Tinh Thần Lực cảm nhận biến hoá của Thiên Cơ Linh, điều khiển không gian không tính là gì, mấu chốt là Thiên Cơ Linh thăm dò thiên cơ như thế nào. Chuyện này hết sức kỳ lạ, biết trước tương lai là một năng lực tuyệt đối ghê gớm.

Trong quá trình cảm ứng, Đường Tam cũng dần tiến vào trạng thái

minh tưởng.

Một đêm không có chuyện gì, sáng sớm hôm sau, Đường Tam và Mỹ công tử lần lượt từ trong minh tưởng tỉnh lại. Được sinh mệnh năng lượng tẩm bổ một đêm, Mỹ công tử chỉ cảm thấy sảng khoái. Chuyện này khác với cảm giác khi tu vi tăng cao, đây là một loại lắng đọng, giúp nâng cao tiềm năng của bản thân.
"Ta cần phải trở về." Mỹ công tử nói với Đường Tam.

Đường Tam nói: "Ta cho nàng một toạ độ truyền tống, lần sau đến, nàng có thể trực tiếp truyền tống vào. Toạ độ này chỉ có hai chúng ta mới biết được, nhất định không thể nói với người khác. Xung quanh Hoàng Kim sơn cốc ta đã bố trí một huyễn trận cỡ lớn, người ngoài muốn tiến vào rất khó, dù là Đại Yêu Vương cũng sẽ bị lạc đường. Cường giả cấp bậc Đại Yêu Hoàng cũng chỉ có thể cưỡng ép công phá."

"Ân, chỉ có chúng ta mới biết được." Mỹ công tử gật đầu, trong lòng không khỏi có chút ngọt ngào. Nơi này là 'căn cứ' quan trọng nhất của hắn, vậy mà hắn không giữ lại chút nào với mình.

Đường Tam nói: "Thiên Cơ Linh nàng cất kỹ, Thần Khí này rất đặc thù, ta đã có ý tưởng rồi, nhưng cần hoàn thiện hơn. Chờ ta nghĩ kỹ lại thì sẽ cùng nàng luyện chế nó."
"Được." Mỹ công tử thu hồi Thiên Cơ Linh, "Vậy ta đi trước."

Đường Tam nói: "Tiếp tục giúp ta tìm mua Thiên Hoả Tinh Thiết, càng nhiều càng tốt. Về sau luyện chế Thiên Cơ Linh cũng cần tới lực lượng của nó."

"Ừm ừ. Ta đi đây?"

"Chờ một chút." Đường Tam đứng người lên, đi đến bên người

nàng, đột nhiên kinh ngạc nhìn về phía sau nàng, "Các ngươi đang làm gì?"

Mỹ công tử giật mình, vội vàng quay đầu nhìn về phía sau, nhưng lại phát hiện sau lưng không có cái gì. Nàng sửng sốt trong chốc lát rồi quay đầu nhìn Đường Tam. Khi nàng quay đầu thì nghênh đón nàng là một khuôn mặt đã sớm lại gần.

Chạm nhẹ vào đôi môi ôn nhuận, Mỹ công tử giống như bị điện giật mà lập tức nhảy ra, khuôn mặt bỗng nhiên đỏ lên, mắt mở thật to.

"A?" Đường Tam cũng trừng lớn hai mắt, tỏ vẻ kinh ngạc, "Nàng sao lại hôn ta?"
Mỹ công tử tức giận: "Ngươi còn cáo trạng trước?"

Nói xong, nàng lóe lên thân đến trước mặt Đường Tam, đập vào ngực hắn một quyền.

Đường Tam cũng không tránh, tuỳ ý để nàng đánh mình, nhưng hai tay quơ một vòng, Thiên Chi Huyền Viên!

"Ách" một tiếng, quyền đập ra, mà người cũng ngã vào trong tay người ta, chạy cũng không chạy được. Dưới sự khống chế của Thiên Chi Huyền Viên, ngay cả không gian cũng bị ngăn cách.

"Ngươi ..." Mỹ công tử muốn tránh thoát, đừng nhìn nàng có thực lực Thần cấp, nhưng vào lúc này, nàng không thể sử dụng bất kỳ sức mạnh nào.

"Nàng hôn ta một cái, cũng nên để ta đáp lễ mới công bằng a!" Đường Tam cười nhẹ nghiêng người về phía nàng.

"Không ..." Mỹ công tử vội vàng né tránh.

Đường Tam cũng không tìm đến đôi môi nàng, chỉ là nhẹ nhàng đặt một nụ hôn trên trán rồi buông nàng ra.
Hô hấp của Mỹ công tử có chút nặng nề, nàng hung hăng giẫm chân hắn một cái, lần này không nói lời từ biệt, ngân quang loé lên liền truyền tống rời đi.

Nhìn nàng truyền tống rời đi, trên mặt Đường Tam đã sớm cười thật tươi. Hôm qua Mỹ công tử tới tìm hắn bế quan, quan hệ giữa hai người kỳ thật đã tiến thêm một bước, mà bây giờ lại càng giống như lúc trước. Đuổi tới thế giới này nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng có chút tiến triển rồi. Thật là không dễ dàng!

Mỹ công tử đi rồi, Đường Tam lại bắt đầu bận rộn. Từ trong nhẫn trữ vật, hắn lấy ra một quyển sách toàn thân màu ám kim, cũng là một kiện Thần Khí mà hắn và Mỹ công tử lựa chọn ở Tổ đình tinh anh đại tái. Quyển sách này là một kiện Thần Khí không tệ, tác dụng lớn nhất là ghi chép và phóng thích kỹ năng, có điểm giống với năng lực của Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, có thể ghi lại lạc ấn huyết mạch rồi thi triển nó ra.

Chương 655: Nghiên cứu chuyên sâu

Điều làm Thần Khí này vô vị là ở chỗ, đúng là nó có thể ghi lại lạc ấn huyết mạch, mỗi trang đều có thể, nhưng năng lực lạc ấn nhất định phải cùng cấp bậc mới có thể thi triển ra. Nói cách khác, nếu lạc ấn là cấp bậc Yêu Vương thì cần có Yêu Vương mới có thể thi triển được. Tương đối mà nói, chức năng tuy tốt nhưng không làm tăng lên sức chiến đấu quá lớn, mà năng lực thi triển chỉ bằng 80% bản gốc.

Cho nên, nó đúng là Thần Khí, nhưng không tính là Thần Khí cường đại.

Đường Tam sở dĩ chọn nó là bởi vì khả năng ghi lại lạc ấn rất khó có được, quan trọng hơn là có thể phát triển chất liệu của nó.

Hôm qua sau khi cẩn thận cảm thụ Thiên Cơ Linh, Đường Tam liền có một ý tưởng. Muốn sử dụng tốt hơn năng lực của Thiên Cơ Linh mà không bị thiên cơ phản phệ, nếu chỉ dựa vào bản thân Thiên Cơ Linh thì không làm được, cần kết hợp với một chút lực lượng khác, ví dụ như, quyển sách này!

Hơn nữa, Đường Tam cũng đang suy nghĩ, làm sao có thể giao cho nhân loại bình thường năng lực, để bọn họ có cơ hội thông qua tu luyện tăng lên bản thân mà không nhất định phải thông hôn với Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc.

Khi hắn nhìn thấy quyển sách này thì có một ít suy nghĩ, cho nên

hắn cần nghiên cứu nó.

Quyển sách này có tất cả 12 trang, Đường Tam không dùng nó ghi lại lạc ấn năng lực, mà cẩn thận từng chút một dùng Thiên Hoả bảy màu làm nóng chảy gáy sách, chia tách món Thần Khí này ra.

Mở Thần Khí ra để nghiên cứu, ở trên Yêu Tinh Đại Lục chỉ sợ Đường Tam là người đầu tiên. Đường Tam một chút cũng không đau lòng, bởi vì cái gọi là phá rồi lại lập. Kiếp trước hắn chính là Đoán Tạo Sư, càng là một đời Thần Vương. Cấp bậc Thần Khí này, chỉ cần hắn có thể đột phá thành Thần, muốn chế tạo lại cũng không khó, huống chi ở vị diện này còn có rất nhiều thiên tài địa bảo.

Thời gian luôn trôi qua rất nhanh, đến ngày thứ hai Mỹ công tử truyền tống đến thì Đường Tam vẫn còn đang tiếp tục nghiên cứu.

Nhìn các trang sách rải rác trên mặt đất, Mỹ công tử không khỏi kinh ngạc mà nói: "Ngươi đã tháo ra quyển sách Thần Khí này?"

Nhìn thấy Mỹ công tử, Đường Tam cười nói: "Đúng vậy! Ta có một ít suy nghĩ tâm đắc, liên quan đến Thiên Cơ Linh của nàng, cũng liên quan đến tương lai của nhân loại chúng ta. Nói không chừng ta thật sự có thể thành công đây. Nếu như có thể thành, nhân loại chúng ta thực sự có hy vọng rồi."

Mỹ công tử đi đến bên cạnh hắn, nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Đường Tam nói: "Hiện tại thì khó nói, cần phải nghiên cứu thêm mới được. Bất quá đã có ý tưởng ban đầu rồi. Hiện tại chỉ là đặt nền móng, tương lai muốn thật sự làm được thì phải chờ đến khi ta đạt đến Thần cấp mới được."

Mỹ công tử nói: "Hay là trước tiên ngươi cứ tu luyện tăng lên tu vi đi, những nghiên cứu này để sau rồi làm. Ngươi thành Thần khó như vậy, nhất định phải chuẩn bị đầy đủ mới được. Đến lúc đó ta có thể giúp ngươi không?"

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không giúp được, ta độ kiếp chỉ có thể tự mình làm." Hắn độ kiếp là phải đối kháng với vị diện chi lực, toàn bộ vị diện đều nhằm vào hắn, các lực lượng khác căn bản không thể can thiệp.

Mỹ công tử nói: "Ta đã đề giá cao thu mua Thiên Hoả Tinh Thiết rồi, tìm kiếm trên toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục, hẳn là rất nhanh sẽ mua được nhiều."

Đường Tam nói: "Được, nàng bắt đầu tu luyện đi. Ta nghiên cứu thêm một chút, sắp xếp lại mạch suy nghĩ."

"Ừm."

Mỹ công tử không nói thêm gì nữa, đi đến dưới Hoàng Kim Thụ tiếp tục minh tưởng và tu luyện. Đường Tam thì tiếp tục nghiên cứu của hắn.
Được sinh mệnh năng lượng tẩm bổ, Đường Tam dù không minh tưởng, Kim Mông Biến cũng lặng yên tăng lên lạc ấn huyết mạch khác.

Hiện tại chỉ có lạc ấn Thiên Hồ Biến sau khi tiến vào Cửu giai thì khó tiến bộ, còn có lạc ấn Lam Ngân Hoàng cần nhiều nội tình hơn. Còn các lạc ấn khác thì trạng thái phi thường tốt, đều ở Cửu giai đỉnh phong hoặc đang tiến đến Cửu giai đỉnh phong.

Đường Tam nói nghiên cứu một chút chính là ròng rã một tháng. Một tháng này thậm chí có thể dùng từ mất ăn mất ngủ để hình

dung hắn. Mỹ công tử thường xuyên có thể cảm giác được dao động tinh thần của hắn xuất hiện biến hoá kịch liệt, năng lượng mà hắn dẫn động cũng thiên kỳ bách quái, thậm chí còn nhìn thấy hắn kiến tạo một số pháp trận đặc biệt phức tạp từ các vật liệu khác nhau. Trong một tháng, Đường Tam đã luyện hoá thêm ba nhóm Thiên Hoả Tinh Thiết. Không thể không nói, tốc độ thương hội lớn nhất Thiên Vũ Đế Quốc thu mua quá nhanh, hiện tại tổng sản lượng Thiên Hoả bảy màu đã gấp 10 lần ban đầu, tốc độ luyện chế Thời Không Đạo Tiêu cũng theo đó tăng tốc.

"Tới rồi?"

Nhìn thấy Mỹ công tử lại đến, trên mặt Đường Tam lộ ra vẻ tươi cười.

Mỹ công tử nhìn mái tóc lam của hắn có chút rối bù, nói: "Ta chải tóc cho ngươi nha. Ngươi cũng nghỉ ngơi một chút đi, lúc nào cũng mất ăn mất ngủ là không được."

Đường Tam cười nói: "Không có việc gì. Ta cơ bản đã làm theo suy nghĩ, hôm nay sẽ không tiếp tục nghiên cứu. Tiếp theo ta muốn bắt đầu bố trí truyền tống trận siêu viễn trình, Thời Không Đạo Tiêu cơ bản đã đủ đáp ứng nhu cầu rồi. Hôm nay khi nàng trở về hãy giúp ta chuẩn bị một nhóm đồ vật, danh sách ta đã viết cho nàng rồi." Nói xong, hắn đưa cho Mỹ công tử một danh sách, phía trên ghi tên hơn trăm loại kim loại và bảo thạch. Mỹ công tử chỉ nhìn thoáng qua rồi cất kỹ danh sách, nói: "Ta sẽ nhanh chóng chuẩn bị cho ngươi. Truyền tống trận siêu viễn trình có thể truyền tống đến chỗ nào?"

Đường Tam khóe miệng hơi nhếch lên, nói: "Từ lý luận mà nói, nếu đầy đủ năng lượng thì trực tiếp từ nơi này đến Tổ đình cũng không có vấn đề. Bất quá, tu vi trước mắt của chúng ta không đủ, muốn

thôi động truyền tống trận như vậy tiêu hao quá lớn, cho nên ta chuẩn bị tiến hành hai lần truyền tống là đến Tổ đình."

"Hai lần truyền tống đến Tổ đình? Chẳng phải là rất nhanh sao?" Mỹ công tử giật mình nói.

Đường Tam gật gật đầu, nói: "Nếu như hai người chúng ta thay phiên nhau điều động thì trên lý luận cần một giờ, hẳn là không sai biệt lắm, giữa đường chúng ta cần khôi phục huyết mạch chi lực một lần. Bây giờ nàng là Thần cấp, khôi phục sẽ nhanh hơn, cho nên ta ước chừng là một giờ có thể từ bên này đến Tổ đình."
Nghe hắn nói, Mỹ công tử không khỏi hít sâu một hơi. Hiện tại nàng là Thành chủ thành Gia Lý, trong hơn hai tháng này nàng tiếp xúc với nhiều kiến thức và đồ vật hơn, cho nên nàng hiểu truyền tống kiểu này có ý nghĩa như thế nào.

"Mỗi lần truyền tống ước chừng tiêu hao bao nhiêu tiền?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam nói: "Cái này có liên quan đến kích thước và phẩm chất của vật truyền tống. Bình thường nếu hai chúng ta truyền tống, một lần sẽ tiêu hao tài nguyên tương đương với 500 nguyên tố tệ. Cho nên, nàng muốn dùng nó kinh doanh rất khó. Nếu truyền tống một lần duy nhất đến Tổ đình thì có thể tiêu hao tương đương với 2000 nguyên tố tệ."

Mỹ công tử hai mắt sáng lên, tiêu hao xác thực tương đối lớn, nhưng so với truyền tống siêu viễn trình lập tức đến Tổ đình thì tiêu hao như vậy thật sự không tính là gì. Đây chính là năng lực chỉ bọn họ mới có a! Có nhiều thứ tác dụng trong thời gian ngắn, căn bản không thể dùng tiền tài để cân nhắc.
Đường Tam nhìn bộ dạng hưng phấn của nàng, mỉm cười nói: "Nếu như sau này ta đạt đến Thần cấp thì sẽ sớm bố trí truyền tống trận.

Dựa vào Thời Không Đạo Tiêu cơ hồ có thể thực hiện truyền tống mà không cần tiêu hao tài nguyên. Đến lúc đó, truyền tống của chúng ta mới thực sự lợi hại. Dù truyền tống quy mô lớn cũng không thành vấn đề."

Mỹ công tử hít sâu một hơi: "Vậy ngươi đừng gấp gáp, nhất định phải làm chuẩn bị thật tốt rồi mới thử độ kiếp."

Nàng đã nghe hắn nói rất nhiều lần rằng hắn độ kiếp quan trọng đến cỡ nào, sau khi thành Thần khi mang đến cái gì. Nhưng càng như vậy, nàng càng hiểu hắn độ kiếp nguy hiểm ra sao.

Lúc trước khi nàng độ kiếp, Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp đã lưu lại ấn tượng sâu sắc trong lòng nàng, nếu lôi kiếp của hắn còn mạnh hơn cái kia, vậy sẽ kinh khủng đến cỡ nào!
"Ta biết, vì nàng ta nhất định sẽ muôn phần cẩn thận. Đúng rồi, nàng hãy chuẩn bị một chút, giao phó bên kia cho Vương Phi, chờ khi ta bố trí xong truyền tống trận thì ta muốn dẫn nàng tới Tổ đình một chuyến. Có nhiều thứ cần phải sớm chuẩn bị."

Chương 656: Trở lại Tổ đình

"Đi Tổ Đình?" Mỹ công tử nói, "Đi làm gì?"

Đường Tam nói: "Là sớm chuẩn bị để nàng báo cáo công tác. Muốn báo cáo công tác thành công, nàng cần được một nửa Đại Yêu Hoàng ủng hộ mới được. Tổ đình có tất cả chín vị Đại Yêu Hoàng, trừ những người chưa quyết định, chúng ta ít nhất cần ba vị Đại Yêu Hoàng kiên trì ủng hộ mới có khả năng thành công. Chuyện này không liên quan quá nhiều đến năng lực của nàng."

Mỹ công tử như có điều suy nghĩ mà nói: "Ngươi muốn thuyết phục vị Đại Yêu Hoàng nào ủng hộ? Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng? Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng?"

Đường Tam gật đầu, nói: "Hai vị này nhất định phải thỉnh bọn họ ủng hộ, chúng ta phải đi gặp trước. Mặt khác ta vẫn còn đang suy nghĩ."

Mỹ công tử nói: "Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng bên kia có hy vọng hay không? Dù sao lúc trước Thiên Hồ tộc cùng Khổng Tước Yêu tộc chúng ta khống chế vận mệnh và tương lai."

Đường Tam lắc đầu, nói: "Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng không được."

Mỹ công tử sửng sốt: "Quan hệ giữa Thiên Hồ tộc cùng Khổng Tước Yêu tộc khá tốt, trước đó hắn dường như cũng chiếu cố chúng ta."

Đường Tam nhìn nàng một cái, do dự một chút rồi nói: "Kỳ thật, trong lòng ta không muốn nàng tiếp xúc quá nhiều với mặt tối của thế giới này, nhưng bây giờ nàng đã là Thành chủ, có nhiều thứ cần hiểu rõ hơn. Nàng cho rằng, lúc trước khi chúng ta rời khỏi Tổ đình, Ám Ma Đại Yêu Hoàng truy sát chúng ta là vì chúng ta phế bỏ Mông Đặc Đặc sao?"

Đôi mắt đẹp của Mỹ công tử đọng lại, "Không phải sao? Chẳng lẽ ..."

Đường Tam khẽ gật đầu, "Nếu như không có Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ám chỉ, Ám Ma Đại Yêu Hoàng, với tư cách là Đại Yêu Hoàng bài danh phía trên, chúng ta lại chiến thắng công bằng, hắn sẽ không đến mức vì Mông Đặc Đặc mà đuổi gïết chúng ta. Dù sao, hắn không giống với Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng."

Mỹ công tử giật mình nói: "Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng tại sao lại làm như vậy?"

Đường Tam trầm giọng nói: "Bởi vì hắn khống chế vận mệnh, hắn hẳn là cảm nhận được chúng ta có uy hiếp đến hai tộc Yêu, Tinh. Khi trao giải cho chúng ta, hắn kỳ thật đã nói rõ ràng, nếu như ta có thể tránh thoát kiếp nạn lần này thì sau đó ngay cả hắn cũng không khống chế được ta. Hắn hẳn là cảm nhận được vận mệnh của ta đặc thù, dù sao ta là trùng sinh mà đến. Cho nên, khi đó hắn đã hạ quyết tâm gïết ta. Hắn thậm chí không cần trực tiếp hạ mệnh lệnh cho ai, chỉ cần ám chỉ cho Ám Ma Đại Yêu Hoàng thái độ của Tổ đình, lại thêm trước đó chúng ta làm trọng thương Mông Đặc Đặc, như vậy đã đủ để Ám Ma Đại Yêu Hoàng truy sát chúng ta rồi."

"Hơn nữa, Thiên Hồ chưởng vận mệnh, Khổng Tước nắm thiên cơ. Ta hỏi nàng, số mệnh quan trọng, hay thiên cơ quan trọng hơn?" Đường Tam tiếp tục hỏi.

Mỹ công tử trầm ngâm nói: "Hẳn là thiên cơ quan trọng hơn, vận khí là xu hướng, còn thiên cơ là tương lai."

Đường Tam gật đầu nói: "Đúng là như thế, tuy rằng ta để nàng không tuỳ tiện nhòm ngó thiên cơ, nhưng nàng chấp chưởng Thiên Cơ Linh, được nó tán thành nên đã có năng lực thăm dò thiên cơ. Mà từ nhiều năm nay, chân chính chấp chưởng Tổ đình đều là Thiên Hồ tộc. Nếu như để cho nàng cường đại lên, là người giám chiếu tương lai cho hai tộc Yêu Tinh, như vậy, tầm quan trọng của nàng có phải đã vượt qua Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng hay không? Đến lúc đó, ai mới là người chấp chưởng Tổ đình?"

"Mặc dù nàng có huyết mạch nhân loại, khả năng chấp chưởng Tổ đình không lớn, nhưng Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng coi như là chưởng khống giả vận mệnh, khi hắn cảm nhận được kiếm ý Tu La Kiếm từ người nàng, hắn có thể không kiêng kỵ sao? Đề phòng một người, biện pháp đơn giản nhất chính là bóp chết từ trong trứng nước. Cho nên, cách đơn giản nhất đối với Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng là loại bỏ tất cả chúng ta."
"Phụ thân nàng kỳ thật hẳn là hiểu được. Khổng Tước Đại Yêu Vương mặc dù không chân chính có khả năng thăm dò thiên cơ, nhưng là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, khi hắn cùng chúng ta trốn khỏi Tổ đình hẳn đã nghĩ ra, người chân chính không cho phép chúng ta trưởng thành lại chính là người nhìn qua ủng hộ chúng ta nhất, Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng. Cho nên, chúng ta không thể thỉnh Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng ủng hộ."

Mỹ công tử mân mê cặp môi đỏ mọng, thở sâu nói: "Ta hiểu rồi."

Đường Tam nói: "Lần này chúng ta tiến về Tổ đình cần phải đi gặp hai vị Đại Yêu Hoàng, một người là ông ngoại nàng, một người chính là người lúc trước đã giúp đỡ chúng ta, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng."

"Ừm." Mỹ công tử nhẹ gật đầu, "Tất cả nghe theo ngươi."

Đường Tam nắm chặt tay của nàng, khuôn mặt Mỹ công tử lập tức đỏ ửng: "Ngươi làm gì?"
Đường Tam ôn nhu nói: "Yên tâm đi, trong khoảng thời gian này, ngoài việc nghiên cứu pháp trận truyền tống, ta còn suy diễn những tình huống có thể xảy ra, hiện tại cơ bản đã sắp xếp xong. Mặc dù còn có yếu tố không xác định, nhưng nói chung vẫn nắm chắc. Dù như thế nào, ta sẽ bảo hộ nàng an toàn, không để nàng có một chút phong hiểm nào."

Sự tự tin đến từ thực lực. Khi vừa đến vị diện này là thời điểm Đường Tam bất an nhất. Hắn là trẻ con, thân thể rất yếu ớt, dù chỉ là Trư Yêu nuôi nhốt hắn cũng có thể dễ dàng giết chết hắn. Khi đó hắn lo lắng mình có thể tìm được thê tử chuyển thế hay không, không biết nàng có thể lớn lên khoẻ mạnh không.

Về sau, nhìn thấy Mỹ công tử, tâm của hắn đã nhẹ nhõm một nửa, chỉ cần tìm được nàng, còn lại chính là cố gắng. Theo thực lực tăng lên, cảm giác khống chế tất cả dần được tìm về. Ở kiếp trước, hắn chính là Chiến Hồn Sư Hệ Khống Chế, không chỉ khống chế chiến trường, càng là khống chế tất cả.
Từ Tổ đình trở về, dù phải đối mặt với Hoàng Giả như Ám Ma Đại Yêu Hoàng cũng nằm trong tính toán của Đường Tam. Hắn đã chuẩn bị đầy đủ, dù không thể nói là không có nguy hiểm, nhưng nguy hiểm không lớn. Thời điểm Mỹ công tử độ kiếp cũng như vậy, tất cả đều là hữu kinh vô hiểm.

Tiếp theo, đối với Đường Tam mà nói, khó khăn nhất chính là độ kiếp. Chỉ cần hắn độ kiếp thành công, như vậy hắn thật sự có thể đứng vững gót chân ở thế giới này, cũng có tư cách đối đầu với các cường giả Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc.

Muốn hoàn toàn thay đổi cục diện thế giới này không phải là chuyện dễ dàng, dù sao vị diện này quá mức cường đại. Dù tương lai hắn khôi phục cảnh giới Thần Vương cũng không thể tuỳ ý thay đổi một vị diện, điều này đôi khi mang tính huỷ diệt với vị diện đó. Nhưng chỉ cần hắn trưởng thành đến một trình độ nhất định, vị diện này không còn gì có thể uy hiếp được hắn. Đến lúc đó, chính hắn sẽ đại triển quyền cước, khống chế tất cả.
Mỹ công tử kế thừa chức Thành chủ thành Gia Lý mới chỉ là bắt đầu, trước mắt căn cơ vẫn còn bất ổn. Sau đó hắn muốn giúp nàng ổn định căn cơ, đồng thời cho bọn họ đầy đủ không gian và thời gian để phát triển.

Nghe lời nói ôn nhu của hắn, vẻ đỏ ửng trên mặt Mỹ công tử đã giảm xuống mấy phần. Nàng hơi cúi đầu xuống, tựa đầu vào ngực hắn, nhẹ nhàng nói: "Cảm ơn ngươi, có ngươi ở bên cạnh, ta cái gì cũng không sợ."

Đường Tam thuận thế ôm nàng vào trong ngực, vuốt ve mái tóc dài của nàng.

"Lời này hẳn là ta nên nói, chỉ cần nàng ở bên cạnh, sẽ không có bất kỳ chuyện gì. Chúng ta nhất định có thể vượt qua tất cả các trở ngại."

Có Linh Tê thương hội làm hậu thuẫn, mua sắm vật liệu rất dễ dàng, cho nên rất nhanh, Mỹ công tử đã mang đồ Đường Tam cần để kiến tạo truyền tống trận đến Hoàng Kim sơn cốc. Đường Tam chính thức bắt đầu bố trí truyền tống trận siêu cấp trước nay chưa từng có ở Yêu Tinh Đại Lục.
Nơi hắn lựa chọn bố trí truyền tống trận không phải là bên cạnh Hoàng Kim Thụ. Tuy rằng Hoàng Kim Thụ mang đến khí tức sinh mệnh nồng đậm, nhưng khí tức nó tản ra sẽ có biến hoá, điều này

có thể ảnh hưởng đến truyền tống trận.

Cho nên, Đường Tam lựa chọn bố trí truyền tống trận ở trong sơn động.

Các thiếu nữ Hồng Hồ tộc gần đây thay phiên theo Mỹ công tử đến trong Khổng Tước Yêu tộc, xem như là thị vệ mà trải nghiệm cuộc sống. Sau thời gian này, các nàng càng trở nên vui vẻ hơn, đối với thế giới bên ngoài cũng không còn quá sợ hãi, theo đó mà thực lực cũng tăng trưởng nhất định.

Chương 657: Hoàn thành truyền tống trận

Khi Đường Tam bố trí truyền tống trận thì do các thiếu nữ Hồng Hồ lưu lại Hoàng Kim sơn cốc sẽ thủ hộ. Trải qua một tháng suy nghĩ, xác nhận, thí nghiệm, Đường Tam đã rất nắm chắc, do đó quá trình bố trí truyền tống trận rất thuận lợi. Chỉ dùng mười ngày, hắn đã hoàn thành việc bố trí sơ bộ cho truyền tống trận.

Trong thành Gia Lý tất cả đều bình thường. Sau một thời gian gấp rút xây dựng, khu quần cư nhân loại ở phía đông thành Gia Lý đã dần thành hình. Mỹ công tử là tân Thành chủ có huyết mạch nhân loại nên đối với nhân loại có sức hấp dẫn rất lớn. Trong toàn bộ lịch sử Yêu Tinh Đại Lục, đây là lần đầu tiên có Thành chủ sở hữu huyết mạch nhân loại, điều này sao không khiến bọn họ mừng rỡ như điên đây?

Vì không muốn bị chú ý quá mức, tổ chức Cứu Thục hết sức cẩn thận, chỉ tuyên truyền và dẫn dắt ở phụ cận thành Gia Lý, nhưng dù vậy, trong thời gian ngắn cũng đã có mấy trăm ngàn nô lệ và phụ thuộc nhân loại từ khắp nơi tụ tập tới. Các đại quý tộc trong thành Gia Lý rất tức thời, phần lớn bọn họ chủ động đem nô lệ nhân loại của mình đưa đến khu quần cư ngoài thành.

Học viện Cứu Thục chịu trách nhiệm quan trọng là giáo dục, tổ chức Cứu Thục có nhiệm vụ dẫn dắt mọi người tiến hành xây dựng. Xây dựng gia viên của mình tự nhiên không cần Yêu Quái Tộc làm gì, tất cả nhân loại đều phi thường tích cực. Ở chỗ này không có áp bách cùng nô dịch, nơi này là thế giới thuộc về bọn họ.

Tổ chức Cứu Thục lấy ra một phần kinh phí, Linh Tê thương hội bí mật hỗ trợ một khoản tiền dưới ẩn ý của Mỹ công tử, trước mắt khu quần cư đã bắt đầu khai khẩn đất hoang và thành lập xưởng để tự cung tự cấp càng sớm càng tốt, bên cạnh đó cũng triển khai mậu dịch với thành Gia Lý.

Đối với nhân loại mà nói, cơ hội như vậy thật sự là quá hiếm, đây cũng là cơ hội để toàn bộ nhân loại thoát khỏi khổ ải.

Mỹ công tử cũng dành nhiều tinh lực vào việc này, Trương Hạo Hiên đảm nhiệm nhiệm vụ quản lý trọng yếu, mỗi ngày đều khẩn trương bận rộn xây dựng một tổ ấm dành cho nhân loại, đây thật sự là thiên đầu vạn tự (vô cùng ngổn ngang). Tuy nhiên, các thành viên học viện Cứu Thục đều bận rộn làm việc trong bầu không khí hạnh phúc.

Màn đêm buông xuống.

Ban đêm là lúc Hoàng Kim sơn cốc mỹ lệ nhất, quang huy màu vàng kim nhàn nhạt từ Hoàng Kim Thụ toả ra, mang đến ánh sáng cho sơn cốc tràn đầy khí tức sinh mệnh này.

Vì không ngừng sinh trưởng, Hoàng Kim Thụ không chỉ bản thể biến lớn, khí tức sinh mệnh cũng ngày càng nồng đậm, lại bị pháp trận ảnh hưởng, khí tức sinh mệnh chỉ tụ tập trong sơn cốc nên khí tức sinh mệnh nơi này nồng đậm không biết bao nhiêu lần so với bên ngoài. Sinh hoạt ở nơi này, mỗi ngày đều được tẩm bổ, ngay cả Đại trưởng lão Sư Hổ tộc cũng trẻ lại rất nhiều, khí huyết càng thêm cường thịnh.

Đường Tam ngồi minh tưởng dưới Hoàng Kim Thụ, hắn đã đổi một bộ trang phục màu xanh, xung quanh có kim quang vờn quanh, cả

người hắn giống như một vòng ánh sáng vàng.

Qua mấy tháng, tóc hắn đã sớm mọc lại, nhưng hắn để tóc dài vừa phải mà không phải tóc dài hẳn. Sợi tóc màu xanh lam nhẹ nhàng phiêu động, nương theo hô hấp của hắn, khí huyết cường thịnh cũng rung động nhịp nhàng.

Bây giờ tu vi của hắn đã rất khó dùng hệ thống nguyên bản để so sánh, Cửu giai đỉnh phong cũng không thể so. Trong nhiều lạc ấn huyết mạch, trừ Lam Ngân Hoàng và Linh Tê Thiên Nhãn, cơ hồ tất cả đều đã đạt đến Cửu giai đỉnh phong, nhất là lạc ấn Kim Mông Biến, nó còn dung hợp kim sát khí từ Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp. Uy năng của nó rất cường đại, sau khi Đường Tam thử nghiệm cũng không khỏi líu lưỡi.

Tháo mặt nạ xuống, tóc lại thay đổi màu sắc, cộng thêm khí chất biến hoá, dù có đến Tổ đình, cũng không có ai nhận ra hắn là Tu La.

Đúng lúc này, một quang ảnh màu bạc lập loè, cách hắn không xa xuất hiện một người, chính là Mỹ công tử.

Mỹ công tử đã đổi một thân váy dài liền màu trắng đơn giản, trên người không có vật trang trí gì, càng không có trang sức châu báu, nhưng vẫn vô cùng thanh lệ thoát tục.
Nàng nhẹ nhàng hít một hơi, cảm thụ được sinh mệnh năng lượng tẩm bổ cơ thể, trên gương mặt đẹp hiện ra vẻ tươi cười, cũng không quấy rầy Đường Tam minh tưởng, chỉ đứng ở bên cạnh, yên lặng nhìn hắn.

Đường Tam khí tức bình ổn, tướng mạo anh tuấn, lông mi bởi vì đôi mắt khép kín mà có vẻ dài hơn. Nhìn qua hắn không cường tráng như khi dùng thân phận Tu La, nhưng dáng người thon dài, vai rộng eo thon, bên ngoài rõ ràng trong thành thục hơn so với tuổi.

Bởi vì bề ngoài của hắn, Mỹ công tử đã quên bây giờ hắn bao nhiêu tuổi, dù sao vẫn nhỏ hơn nàng.

Nàng còn nhớ rõ, lần đầu tiên nhìn thấy hắn, hắn còn là một tiểu hài tử bộ mặt non nớt. Chỉ ngắn ngủi vài năm, hắn đã phát triển đến trình độ hiện tại, hoàn toàn là bộ dáng của một thanh niên. Hai người ở cùng một chỗ không hề nhìn ra chênh lệch tuổi tác. Hơn nữa hắn đã mấy đời làm người, tâm trí thành thục, khiến nàng vô thức có cảm giác ỷ lại.
Mỹ công tử không khỏi khẽ thở dài, từ khi gặp được hắn, chính nàng liền lặng yên thay đổi. Rõ ràng hiện tại nàng cường đại hơn trước kia, tiềm lực cũng hoàn toàn khác, thân phận có địa vị cao hơn trước không biết bao nhiêu lần, nhưng nàng lại không độc lập như trước nữa. Mỗi khi gặp vấn đề, suy nghĩ đầu tiên chính là hỏi hắn nên làm thế nào.

Chính mình biến lười rồi, quá lười suy nghĩ độc lập, cũng không muốn một mình đối mặt, đều là bởi vì đã có hắn. Bất quá, cảm giác có người để ỷ lại thực tốt. Chỉ cần có hắn bên người, trái tim nàng liền đặc biệt an tâm, cảm thấy khó khăn nào cũng không còn khó khăn nữa.

Hắn từng nói, kiếp trước mình gọi là gì nhỉ? Tiểu Vũ sao? Đời trước là Tiểu Vũ, đời này lại biến thành Tiểu Mỹ. Kiếp trước khi mình cùng hắn ở bên nhau, rốt cuộc là như thế nào?
Nghĩ tới đây, khóe miệng Mỹ công tử không khỏi nở nụ cười nhẹ.

"Cười gì vậy? Có phải nghĩ tới ta hay không?" Đúng lúc này, một thanh âm mang vài phần đùa giỡn vang lên. Mỹ công tử lúc này mới chú ý tới, không biết từ lúc nào Đường Tam đã mở mắt ra, ánh mắt sáng rực nhìn nàng.

Lập tức, nàng đỏ mặt lên.

"Ai nhớ ngươi, lúc nào thì xuất phát?"

Hôm nay Đường Tam gọi nàng đến là vì bọn họ muốn lần nữa đến Tổ đình.

Ngay cả Mỹ công tử cũng không nghĩ đến, sau khi mình rời khỏi Tổ đình như vậy, trong thời gian ngắn lại lần nữa quay về, trong lòng có chút khẩn trương, đồng thời còn có hưng phấn.

Lần trước ở Tổ đình, bọn họ có thể nói là phong sinh thủy khởi, cuối cùng đi tới đỉnh phong, đây là chuyện trước kia tuyệt đối không nghĩ tới. Chính vì như vậy, bọn họ thậm chí được các Hoàng Giả chú ý. Lần này đi lại hoàn toàn khác.
Đường Tam nói: "Lập tức xuất phát."

Hắn từ trên mặt đất nhảy lên, đi đến bên người Mỹ công tử, rất tự nhiên nắm lấy bàn tay nhỏ của nàng, mang nàng đi đến bên hồ.

Ngân quang lóe lên, trong nháy mắt tiếp theo, hai người đã xuất hiện bên bờ kia, ở trước sơn động.

Trong sơn động, các thiếu nữ Hồng Hồ vẫn đang đợi, khi nhìn thấy hai người đến thì cùng nhau khom người nói: "Chủ nhân, chủ mẫu."

Lần đầu tiên nghe các nàng gọi chủ mẫu, Mỹ công tử còn vội vàng uốn nắn, vô cùng thẹn thùng, nhưng các nàng vẫn không sửa đổi xưng hô, nghe nhiều cũng thành quen. Mỗi lúc như vậy, Đường Tam đều khẽ nhếch miệng lên, nhìn qua có chút đắc ý, Mỹ công tử thấy thế không khỏi âm thầm nghiến răng.

Chương 658: Truyền tống siêu viễn trình

Nhưng hôm nay, sự chú ý của nàng không nằm ở phương diện này, nàng thực sự tò mò truyền tống trận siêu viễn trình trong lời Đường Tam có hình dáng như thế nào. Là chưởng khống giả không gian, không có gì khiến nàng hứng thú hơn nó.

Đường Tam chỉ điểm nàng Không Gian Áo Nghĩa hoàn toàn khác biệt với Khổng Tước Đại Yêu Vương, đó là cấp độ cao hơn, thậm chí có tương quan với biến hoá không gian trong vũ trụ.

Hai người đi vào chỗ sâu trong hang động, bởi vì ánh sáng lờ mờ nên Mỹ công tử chỉ mơ hồ nhìn thấy đường vân màu ám kim trên mặt đất.

Đường Tam mang theo nàng đi thẳng vào bên trong.

"Tiếp theo nàng theo lời ta nói mà làm, ta mang nàng cùng điều khiển pháp trận. Trong quá trình này, tâm tình nhất định phải ổn định, không nên xuất hiện tinh thần ba động mãnh liệt, tránh ảnh hưởng đến hiệu quả truyền tống."

Mỹ công tử thấp giọng hỏi: "Lần này chúng ta truyền tống đến chỗ nào?"

Đường Tam nói: "Lần đầu chúng ta truyền tống là đến phụ cận thành Hắc Long, chỉ có thể mơ hồ định vị, không tính toán được chính xác. Sau khi đến bên đó, chúng ta sẽ tìm một nơi để thiết lập

trạm truyền tống cơ sở, về sau thì sẽ truyền tống chính xác. Sau đó phát động truyền tống lần hai, đến Tổ đình bên kia."

"Được." Mỹ công tử cũng không có hỏi nhiều, thực tế sẽ kiểm nghiệm tất cả.

Đường Tam nói: "Chuẩn bị xong chưa? Ta sắp bắt đầu."

"Chuẩn bị xong." Mỹ công tử gật đầu, Thần Thức thu liễm, khí tức huyết mạch thu liễm, ẩn chứa không gian dao động xung quanh.

Tay phải Đường Tam giơ lên, hào quang loé sáng, một đoàn hoả diễm bảy màu lập tức bay lên, hoả diễm này tựa như một chất lỏng tạo thành vòng xoáy mà ra. Trong nháy mắt không khí liền nóng rực lên, nhưng dưới sự khống chế của Đường Tam, nhiệt lượng chỉ duy trì ở bên trong.

Thiên Hoả bảy màu có khả năng thiêu rụi mọi thứ, đối với bất kỳ vật nào có sức thiêu đốt vô cùng cường đại. Bên trong vòng xoáy Thiên Hoả bảy màu, từng đoàn quang mang màu vàng nhạt hiện ra.

Trong nháy mắt khi đoàn hào quang kia xuất hiện, Mỹ công tử chỉ cảm thấy tất cả xung quanh bắt đầu trở nên hư ảo và biến dạng. Mà trên mặt đất, từng đường vân màu ám kim lập tức sáng lên. Lúc này nàng mới nhìn thấy rõ, đường vân màu ám kim kia phức tạp như vậy. Trên mặt đất hiện ra một pháp trận cực lớn có đường kính hơn 30 mét.

Bởi vì quang mang xung quanh hoàn toàn bị biến dạng, cho nên lúc này, Mỹ công tử cũng không hoàn toàn nhìn thấy rõ hình dáng của nó. Nàng chỉ cảm thấy không gian xung quanh vô cùng kỳ diệu, loại cảm giác này rất đặc thù, không gian xung quanh tựa hồ đang ngưng tụ và áp súc. Vô số nguyên tố không gian đang bay vọt về

chỗ này, không gian không ngừng chồng chất lên nhau, lại tiến hành một số dung hợp đặc thù, từ đó sinh ra không gian biến dị.

Một loại chấn động đặc thù xuất hiện khi pháp trận ngày càng sáng hơn.

"Cái này gọi là không gian chấn động. Truyền tống siêu viễn trình nguyên lý cơ bản chính là không gian nhảy vọt, không khác biệt lắm so với thuấn di, nhưng thuấn di thường xảy ra trong tầm nhìn, hoặc là nói trong phạm vi Tinh Thần Lực bao trùm, cảm giác được vị trí cố định rồi tiến hành thuấn di. Mà pháp trận này sử dụng nguyên lý là đồng vị cộng hưởng. Thông qua không gian chấn động mà phá vỡ không gian, từ đó sinh ra hiệu quả nhảy vọt, truyền tống đến một nơi càng xa xôi. Lần đầu chúng ta truyền tống, bởi vì không có mục tiêu cụ thể nên chỉ có thể dự đoán đại khái vị trí, sau đó khi bắt đầu truyền tống, nàng dùng Thần Thức bảo vệ chúng ta, tận khả năng đồng hoá với không gian xung quanh. Trong quá trình nhảy vọt, Thần Thức chỉ cần ôm trọn thân thể chúng ta là được. Đương nhiên trước lúc đó, nàng cùng ta quán chú lực lượng không gian vào trong Thời Không Đạo Tiêu trong tay ta, ta sẽ khống chế nó."
Mỹ công tử lắng nghe hắn nói từng chữ, nàng cũng xem như là cao thủ Thần cấp hệ không gian, trước kia vẫn luôn cảm thấy lý giải của nàng về không gian đã ở cảnh giới tối cao trong Khổng Tước Yêu tộc. Nhưng từ khi được Đường Tam chỉ điểm, nàng liền biết khoảng cách để mình lĩnh ngộ chân lý không gian còn xa lắm.

Huyết mạch chi lực vận chuyển, quang huy màu bạc nhàn nhạt chảy xuôi, trên trán Mỹ công tử, Khổng Tước kim quan màu bạch kim xuất hiện, lực lượng không gian tự nhiên chảy về phía nàng, giống như trăm sông đổ về một biển, hội tụ về phía Thời Không Đạo Tiêu trong tay Đường Tam.

Trải qua hai tháng điều chỉnh, tu vi của Mỹ công tử vẫn vững bước

tăng lên, tốc độ cực nhanh, hiện tại nàng càng hiểu sâu sắc tầm quan trọng của lôi kiếp với tu luyện mà lúc trước Đường Tam nói. Lôi kiếp tẩy lễ không chỉ khiến thực lực của nàng tiến bộ, còn gột rửa thể xác và tinh thần của nàng từ trong ra ngoài, thiên phú cũng phát sinh biến hóa long trời lở đất, như thể nó càng phù hợp với toàn bộ thế giới, áp đảo ở trên tầng cấp kia, trở thành một trong những chưởng khống giả chính thức ở thế giới này.
Nàng bây giờ chân chính là sứ giả không gian, được không gian chiếu cố, cho nên khi Mỹ công tử rót huyết mạch chi lực của mình vào, tốc độ pháp trận khởi động tăng nhanh.

Đường Tam không cần quán chú lực lượng của bản thân, hắn chỉ cần khống chế Thời Không Đạo Tiêu cẩn thận là được.

Thiên Hoả bảy màu không ngừng tăng cường, tốc độ luyện chế Thời Không Đạo Tiêu cũng tăng nhanh. Đương nhiên, luyện chế kiểu này rất khó để Thời Không Đạo Tiêu tiến hoá thành Siêu Thần Khí, cần chờ đến khi Tinh Thần Lực của Đường Tam hoàn toàn chuyển hoá thành Thần Thức, từ từ dùng Thần Thức ôn dưỡng mới có thể.

Dù vậy, hiện tại Thời Không Đạo Tiêu đã có sức mạnh cấp độ Thần cấp ở vị diện này. Ánh sáng màu bạc hoá thành lồng ánh sáng nửa hình cầu, bao phủ toàn bộ pháp trận, đồng thời chiếu sáng tất cả xung quanh nó. Không gian ba động kịch liệt di chuyển trong lồng ánh sáng.
Trận pháp truyền tống đơn thuần đối với Đường Tam rất đơn giản, nhưng hắn không chỉ muốn truyền tống đơn thuần mà còn muốn đảm bảo pháp trận có thể sử dụng ổn định lâu dài, cho nên, việc che giấu càng trở nên quan trọng.

Nhất là ở Tổ đình bên kia, nếu trực tiếp xảy ra dao động không gian cuồng bạo giống như lần trước thì tất cả các Hoàng Giả đều có thể phát hiện ra được, vậy còn ẩn giấu như thế nào? Vị trí truyền tống

trận rất nhanh bị người ta phát hiện, lần sau cũng không thể dùng được nữa.

Cho nên, một trong những điểm khó mà Đường Tam nghiên cứu là làm sao có thể ẩn tàng pháp trận.

Hiện tại hắn đã làm được. Bằng vào sự ảnh hưởng của Thời Không Đạo Tiêu đến không gian và thời gian làm biến dạng mọi thứ xung quanh, từ đó hình thành một vòng bảo hộ thời không vặn vẹo, ngăn cách những dao động không gian kịch liệt bên trong. Mà khi truyền tống, phần năng lượng vặn vẹo này được xem như một phần của dao động không gian, trong nháy mắt đưa bọn họ rời đi, thời gian biến hoá sẽ che giấu không gian ba động, từ đó bên ngoài không có cảm giác mãnh liệt. Trừ phi là vừa vặn ở phụ cận, nếu không Hoàng Giả cũng rất khó cảm nhận được nơi bọn họ truyền tống đến.
"Cẩn thận." Đường Tam lần nữa nhắc nhở.

Trong nháy mắt tiếp theo, Thời Không Đạo Tiêu trong tay Đường Tam toả ra một vầng sáng màu vàng nhạt, khi vầng sáng này xuất hiện thì Đường Tam rõ ràng có chút cố hết sức, mà không khí xung quanh thì trở nên đặc dính.

Dù ở gần trong gang tấc, Mỹ công tử cũng có chút không thấy rõ Đường Tam.

Chương 659: Kim Mông Biến!

Hào quang lập tức sáng rõ, trong chớp mắt tiếp theo, Mỹ công tử dường như thấy được một lỗ trống, nàng lập tức dùng Thần Thức bao trùm mình và Đường Tam.

Ngay sau đó, xung quanh giống như chấn động kịch liệt.

Trong nháy mắt khi chấn động kia phát sinh, Mỹ công tử chỉ cảm thấy tất cả đều trở nên chậm chạp, tiếng chấn động xa dần và trầm thấp. Không gian xung quanh tựa hồ đã phá toái, bọn họ bị một lực lượng đặc thù thôn phệ trong nháy mắt, lại giống như đã vượt qua một cánh cửa lớn.

Vào lúc này, tất cả lực lượng không gian đều co lại xung quanh thân thể họ, không gian co rút sinh ra cộng hưởng mạnh mẽ. Trong sự cộng hưởng này, một chút biến hoá kỳ diệu đã xảy ra.

Không gian chấn động, thế giới trong khoảnh khắc này dường như đã hoàn toàn biến mất, âm thanh cũng đã biến mất.

Ngay sau đó, âm thanh lần nữa xuất hiện, tiếng động vù vù khiến Mỹ công tử vô thức nhíu mày lại, dưới chân dâng lên một vầng sáng màu vàng cực lớn.

Dưới sự bao phủ của vầng sáng này, mọi thứ lần nữa trở nên rõ ràng.

Xung quanh vẫn một màu đen kịt như cũ, nhưng bầu trời đã đầy sao.

Toàn bộ quá trình truyền tống hoàn toàn khác với trải nghiệm trước đó của nàng.

Trước kia khi Khổng Tước Đại Yêu Vương mang theo nàng tiến hành truyền tống cự ly xa thì là mở ra thông đạo không gian. Thông đạo mở ra càng dài thì khoảng cách truyền tống càng xa.

Mà lần này thì hoàn toàn khác, Mỹ công tử rõ ràng cảm nhận được, không có bất kỳ thông đạo không gian nào xuất hiện, chỉ là không gian sụp đổ, chấn động kịch liệt, ngay sau đó, bọn họ đã đến nơi này. Thần Thức che chở bọn họ khỏi chấn động, sau đó tất cả đã hoàn thành.

Nhảy vọt, đồng vị cộng hưởng nhảy vọt! Đây là những gì Mỹ công tử nghĩ đến, áo nghĩa mà Đường Tam đã nói trước đó. Nàng thật sự choáng váng, nàng hiểu rằng đây tuyệt đối là cách sử dụng thuộc tính không gian ở cấp độ cao hơn, vượt quá hiểu biết của nàng về lực lượng không gian.

Nàng vô thức quay đầu nhìn về phía Đường Tam, nam nhân này thực sự là một bảo tàng! Thật không hổ là bách khoa toàn thư của nàng, dù nàng đã là Thần cấp nhưng hắn vẫn dùng kiến thức của hắn dạy cho nàng một bài học, mà còn là lĩnh vực nàng am hiểu nhất.

Đường Tam nhìn nàng, nhếch miệng cười một tiếng.

"Thành công. Nàng nhìn bên kia kìa."

Nói rồi, Đường Tam đưa tay chỉ hướng xa xa.

Mỹ công tử quay người lại nhìn, thấy phía xa có đèn đuốc sáng trưng.

Đường Tam phán đoán một chút, nói: "Vị trí hiện tại của chúng ta hẳn là phía đông bắc thành Hắc Long, từ nơi này đến thành Hắc Long khoảng 50 km. Trước mắt chúng ta đang ở trên một ngọn núi nhỏ, cùng với vị trí ta dự định không sai biệt lắm, chênh lệch ước chừng trong phạm vi 5 km, điều này chứng minh truyền tống siêu viễn trình không định vị rất thành công. Chúng ta ở nơi này làm một pháp trận đồng vị cộng hưởng định vị, lần sau liền trực tiếp truyền tống đến nơi này."

Mỹ công tử hỏi: "Giống với pháp trận ở Hoàng Kim sơn cốc sao?"

Đường Tam nói: "Không phức tạp như vậy. Đó là vị trí cuối cùng và điểm cuối trong hệ thống truyền tống. Đó là nơi cung cấp toạ độ quan trọng nhất và tần số cố định không gian chấn động. Nơi này chỉ là điểm trung chuyển, chỉ cần dựa theo tần số cố định mà chế tác truyền tống trận. Mà một truyền tống trận cỡ lớn khác, cũng có thể nói là điểm xuất phát sẽ bố trí ở phụ cận Tổ đình."

"Ta có thể nhìn ngươi bố trí pháp trận này không?" Mỹ công tử trong mắt tràn đầy chờ mong.

"Đương nhiên có thể. Nếu nàng muốn, ta vừa làm vừa giảng giải một chút nguyên lý cho nàng." Đối với nàng, Đường Tam tất nhiên sẽ không giữ lại.

"Vậy thì tốt quá!" Mỹ công tử vui mừng.

Đường Tam đã sớm suy tính, hắn lựa chọn nơi thiết lập pháp trận là trên núi, cũng tương đối bí mật. Trước tiên hắn bố trí huyễn trận ở

xung quanh để che giấu bên này. Dù có người bay qua nơi này cũng sẽ bị dẫn sang hướng khác mà bỏ qua nơi này.
Hiện tại, bố trí huyễn trận với hắn càng thêm đơn giản, dưới sự trợ giúp của Mỹ công tử, chỉ dùng nửa canh giờ, một bộ gồm chín huyễn trận tạo thành liên hoàn trận đã bố trí xong. Trong đó còn bao gồm pháp trận thu liễm khí tức và ngăn cách, che chắn.

Sau khi bố trí xong xuôi, nhìn từ bên ngoài, khu vực này căn bản không có gì biến hoá, nhưng muốn thoát khỏi nơi đó thì chỉ có hai khả năng. Một là phải thực sự hiểu rõ huyễn trận này mới có thể thành công đi ra. Hai là dùng thủ đoạn công kích mạnh mẽ phạm vi lớn phá huỷ toàn bộ nơi này, nhưng khả năng này hiển nhiên là rất nhỏ.

"Ngay ở chỗ đất trống này bố trí trạm trung chuyển truyền tống sao?" Mỹ công tử cảm thụ được sự kỳ diệu của huyễn trận, hướng Đường Tam hỏi.

Lúc này trong lòng nàng đã tràn đầy tán thưởng, đi theo Đường Tam bố trí huyễn trận khiến nàng cũng tự nghiệm thấy một chút kỳ diệu của huyễn trận. Nàng hoàn toàn có thể khẳng định, mặc dù nàng là Thần cấp, nhưng nếu không có thủ đoạn bạo lực tiến hành phá hủy phạm vi lớn thì tuyệt đối không thể chạy thoát khỏi huyễn trận này, các pháp trận đan xen kia thật sự quá kỳ diệu.
Đường Tam nói: "Khẳng định không thể bố trí ở bên ngoài. Chúng ta cần một bình phong thiên nhiên che chắn cho truyền tống trận, vì vậy ta chuẩn bị tạo một hang động trên núi, sau đó bố trí pháp trận ở trong đó, như vậy mới càng thêm bí mật."

"Mở động? Ta dùng không gian cắt chém sao?" Mỹ công tử hỏi.

Đường Tam lắc đầu nói: "Không cần, để ta làm. Sao có thể để tiểu tiên nữ của ta làm việc cực nhọc đây? Nàng ở bên cạnh nhìn là

được rồi."

Nói xong, Đường Tam đi tới ngọn núi mình đã sớm chọn, quay đầu cười cười với Mỹ công tử, "Khi nhìn thấy biến hoá của ta thì đừng sợ nha."

"Sợ cái gì?" Mỹ công tử ngẩn người, sau đó nàng thấy được biến hoá của Đường Tam. Một đoàn quang mang màu vàng trong nháy mắt từ ngực Đường Tam sáng lên, khi chúng xuất hiện thì khí huyết ba động bộc phát.
Đôi mắt Đường Tam đã hoàn toàn biến sắc, quang mang màu vàng giống như chất lỏng chảy ra từ ngực hắn, truyền đến khắp nơi trong cơ thể, trong chốc lát cả người hắn dường như đã biến thành kim loại màu vàng kim. Thân hình cũng bành trướng cao đến ba mét, mà chất lỏng màu vàng kia giống như một áo giáp hoàng kim bên ngoài cơ thể hắn, ngay cả khuôn mặt hắn cũng được che đậy bằng mặt nạ màu vàng.

Biến hóa lớn nhất vẫn là cánh tay hắn, vô cùng cường tráng. Phía trước cánh tay phủ đầy lá giáp vàng, mười ngón bật ra dài mấy thước, giống như lợi trảo màu vàng trong suốt tựa như thuỷ tinh.

Kim Mông Biến!

(Lời tác giả: Quyển này đã viết rất nhiều nội dung, ban đầu, ta định để Đường Tam dùng thân phận Đường Tam trở lại bên cạnh Mỹ công tử, nhưng làm thử lại thấy không nỡ và có chút quá ngược nên vẫn quyết định để Đường Tam nói sự thật cho Mỹ công tử, sau đó cùng nàng độ kiếp. Hai quyển gần đây ta cảm thấy rất tốt, hy vọng mọi người cũng thích. Phía sau còn có nhiều tình tiết đặc sắc hơn. Theo thực lực Đường Tam tăng lên, hắn có thể lấy sức một người đối mặt với toàn bộ Yêu Tinh Đại Lục sao? Hắn sẽ xử lý quan hệ với vị diện như thế nào? Mọi người cùng đón chờ nhé!)

---- Hết quyển 11 ----

Chương 660: Kim giáp Đường Tam

Nhìn thấy biến hóa của Đường Tam, lúc này trong lòng Mỹ công tử vô cùng sửng sốt.

Trên người Đường Tam bao trùm bởi một áo giáp màu vàng kim lộng lẫy, mỗi đường nét hoa văn trên đó dường như đều ẩn chứa ý chí thiên địa, giáp lót vai ba lớp kéo dài sang hai bên, khải giáp hình giọt nước hào quang chói mắt, hai tay bắn ra quang nhận như thuỷ tinh vàng càng thêm rực rỡ.

Mỹ công tử hoàn toàn có thể khẳng định, đây tuyệt đối là một Yêu Thần biến mình chưa từng thấy qua, nhưng so với bất kỳ Yêu Thần biến nào còn cường đại hơn.

Nếu như người khác thấy được một màn này thì sẽ suy đoán Đường Tam đang sử dụng Thần Khí. Thần Khí áo giáp bao trùm toàn thân mới mang đến biến hoá như vậy. Nhưng Mỹ công tử hiểu rõ hắn, nàng đương nhiên biết Đường Tam không có Thần Khí áo giáp nào. Tất cả biến hoá trước mắt hoàn toàn là do Yêu Thần biến mang đến.

Càng đáng sợ hơn là, khí tức gắn với Yêu Thần biến này thực sự quá cường đại, khí huyết ba động giống như một lò luyện, thậm chí còn muốn làm tan chảy không khí xung quanh.

Là một cường giả Thần cấp, giờ khắc này Mỹ công tử cảm nhận được lực áp rất mạnh, nhưng đây là tình huống Đường Tam không nhằm vào nàng. Khí tức kinh khủng kia chứa lực áp quá mạnh,

thậm chí có cảm giác không hoà hợp với thế giới này.

Đây là cái gì? Cuối cùng là Yêu Thần biến gì?

Kim Mông Biến! Giờ này khắc này, Đường Tam thi triển chính là Kim Mông Biến. Đây là lần đầu tiên hắn thi triển năng lực này trước mặt Mỹ công tử, Mỹ công tử cũng là người đầu tiên nhìn thấy Kim Mông Biến.

Đây là Yêu Thần biến siêu cấp được kết hợp từ Bỉ Mông Cự Thú và Hoàng Kim Mãnh Mã. Huyết mạch siêu cấp!

Áo giáp màu vàng kim kia cũng không phải là bản thân Kim Mông Biến hình thành. Kim Mông Biến nguyên bản vốn là, khi Đường Tam thi triển thì toàn thân sẽ được bao phủ bởi chất lỏng màu vàng. Đó thuần tuý là huyết mạch chi lực cường đại hộ thể. Còn áo giáp này là do hắn tạo hình mà sinh ra.

Bộ dáng bị chất lỏng màu vàng bao trùm thật sự là quá xấu, nhất là trước mặt người mình yêu thì lại càng xấu.

Kiếp trước, khi Đường Tam là Thần Vương thì cũng có áo giáp màu vàng kim thuộc về mình, đó là khi hắn thành tựu Hải Thần mà có. Cộng thêm Hải Thần Tam Xoa Kích, tóc lam tung bay, hắn không biết anh tuấn đẹp trai cỡ nào.

Cho nên, áo giáp màu vàng kim do Yêu Thần biến ngưng tụ này chính là Đường Tam dựa theo áo giáp Hải Thần mà tạo hình, ít nhất nhìn từ bên ngoài thì giống hệt nhau. Chỉ có móng vuốt sắc bén bắn ra từ đầu ngón tay vốn là như vậy. So với móng vuốt của Bỉ Mông Cự Thú, đôi móng vuốt này của Đường Tam còn có lực phòng ngự kiên cố đến từ Hoàng Kim Mãnh Mã, uy năng càng mạnh hơn gấp bội.

Lực phá hoại của nó cũng đủ để so sánh với Thần Khí.

Bộ dáng của Đường Tam bây giờ có chút giống kiếp trước, khác biệt duy nhất là, khi thi triển Kim Mông Biến, tóc của hắn liền biến thành màu vàng, có thể nói là toàn thân rực rỡ màu vàng.

Hắn lúc này, dù là công kích hay phòng ngự đều ở trạng thái mạnh nhất.

Hai tay tuỳ ý huy động, vách núi trước mặt giống như đậu hũ mà phá toái trong nháy mắt, những tảng đá vỡ vụn liền biến thành bột mịn, dưới khí huyết nóng rực của Đường Tam mà tan thành mây khói, ngay cả một chút vết tích cũng không còn.

Mỹ công tử đứng sau lưng Đường Tam, nàng nhìn thấy hắn từng bước đi về phía trước, theo đó, thân núi trước mặt liền bị hoà tan thành một hang động, kéo dài vào phía trong.

Nàng vốn cho rằng, sau khi mình vượt qua thiên kiếp mạnh như vậy thì thực lực hẳn là ở trên Đường Tam, dù sao thì hắn vẫn chưa thành Thần. Nhưng bây giờ nhìn thấy Kim Mông Biến, trong lòng nàng vô cùng thắc mắc. Đây là năng lực trước đây hắn không có, nói cách khác là Yêu Thần biến đặc thù gần đây mới có được, tuyệt đối là Yêu Thần biến biến dị. Bởi vì trong ấn tượng của nàng không hề có loại Yêu Thần biến này, hơn nữa uy năng của nó dường như vượt qua bất kỳ huyết mạch cấp một nào.
Một hang động thích hợp để bố trí truyền tống trận rất nhanh được mở ra. Đường Tam nhìn kim mang sắc bén trên móng vuốt mà không khỏi tán thưởng. Kim sát khí quả thực vô cùng phù hợp với Kim Mông Biến, sau khi được kim sát khí thấm vào, chỉnh thể uy năng của Kim Mông Biến lại tăng lên. Điểm đáng sợ nhất của huyết mạch siêu cấp này là nó có thể tiếp tục tiến hoá, nó sẽ tiếp tục tăng

lên. Khó trách lúc trước khi dung hợp nó thì phải nhận phản phệ lớn như vậy. Nếu không có Hoàng Kim Tam Xoa Kích thủ hộ, không có Thần Thức Thần Vương siêu việt hơn vị diện này chấn nhiếp thì hắn tuyệt đối không có khả năng thành công.

Mở ra hang động hoàn tất, Đường Tam nói với Mỹ công tử: "Yêu Thần biến ta đang thi triển gọi là Kim Mông Biến. Còn nhớ khi tranh tài chúng ta đã từng gặp tuyển thủ Hoàng Kim Mãnh Mã và Bỉ Mông Cự Thú không? Tương lai ta muốn đột phá thành Thần thì phải tiếp nhận thiên kiếp phi thường cường đại, cho nên khi đó ta đã nghĩ, ta cần phải có thể phách mạnh hơn mới có thể tiếp nhận thiên kiếp. Vì vậy trong trận đấu, ta đã âm thầm thôn phệ hai huyết mạch cấp một có lực phòng ngự mạnh nhất. Về sau trong quá trình tu luyện, ta thử nghiệm dung hợp hai huyết mạch này lại thì trở thành Kim Mông Biến như bây giờ. Đây có thể coi là huyết mạch siêu cấp, áp đảo ở trên huyết mạch cấp một. Bất quá có lạc ấn huyết mạch này, khi độ kiếp chỉ sợ sẽ càng thêm khó khăn. Bởi vì là huyết mạch siêu cấp, đã siêu việt hơn khả năng thừa nhận của vị diện, nhất định sẽ bị phản phệ dữ dội hơn."
Nghe giải thích của hắn, Mỹ công tử giật mình nói: "Khó trách vừa rồi ta cảm thấy ngươi giống như không hoà hợp với toàn bộ thế giới vậy."

Đường Tam thở dài một tiếng, nói: "Đây cũng không có cách nào khác, nếu như không dùng phương thức tu luyện như thế này thì muốn đạt tới cấp bậc Hoàng Giả cần không biết bao nhiêu năm nữa, vậy sao có thể bảo hộ nàng đây."

Mỹ công tử nói: "Ngươi không cần vội vã như vậy, càng không nên mạo hiểm, ta có thể đợi."

Đường Tam cười nói: "Nhưng ta không đợi được. Ta phải mau sớm có được năng lực thủ hộ nàng, như vậy mới có thể an tâm làm bạn

bên người nàng. Yên tâm đi, ta đã có kế hoạch, mặc dù vẫn có nguy hiểm nhất định, nhưng hiện tại ta đã khá nắm chắc có thể độ kiếp thành công rồi. Chỉ cần ta có thể thành Thần, dù không đánh bại được những Hoàng Giả kia thì mang theo nàng tự vệ cũng không có vấn đề gì."
Mỹ công tử nói: "Dù sao an toàn mới là quan trọng nhất, ngươi nhất định phải cẩn thận." Nếu không phải bản thân nàng trải qua Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp kinh khủng thì nàng cũng không biết, hoá ra uy lực thiên kiếp có thể đáng sợ đến như vậy. Do đó nàng rất lo lắng cho Đường Tam.

Đường Tam nói: "Ta biết, vì nàng ta nhất định sẽ cẩn thận. Ta muốn bắt đầu khắc họa pháp trận. Dùng trạng thái Kim Mông Biến làm đi, như vậy sẽ nhanh hơn. Chúng ta đầu tiên phải tạo một pháp trận cơ sở, để đảm bảo dẫn dắt linh lực ..."

Sau đó, Đường Tam dùng móng vuốt sắc bén từ Kim Mông Biến mà khắc hoạ pháp trận. Hắn vừa khắc hoạ vừa giảng thuật cho Mỹ công tử về khoảng cách cũng như trình tự trong đó, và nguyên nhân vì sao lại làm như vậy.

Mỹ công tử chăm chú lắng nghe. Là chưởng khống giả không gian, ở phương diện pháp trận không gian này, thiên phú của nàng còn ở trên Trương Hạo Hiên. Đường Tam giảng thuật rất sâu sắc, thời gian dần trôi qua, nàng có cảm giác mê mẩn. Đường Tam giống như một lão sư của nàng, sau một bài giảng, nàng liền cảm thấy thu hoạch không ít.
"Được rồi, coi như là hoàn thành. Chúng ta thêm vào một ít bảo thạch để lấp đầy trận nhãn thì pháp trận trung chuyển này chính thức hoàn thành. Lần sau khi chúng ta truyền tống từ Hoàng Kim sơn cốc đến thì trực tiếp đến trong pháp trận này, thay vì xuất hiện ngẫu nhiên bên ngoài. Như vậy cũng an toàn hơn."

Sau khi kết thúc việc hoàn thiện pháp trận, Đường Tam hết sức hài lòng, thời gian so với tưởng tượng còn nhanh hơn một chút.

Chương 661: Lại đến Tổ đình

Mỹ công tử nói: "Tiếp theo chúng ta liền trực tiếp truyền tống đến Tổ đình sao?"

Đường Tam nói: "Trước hết nên để pháp trận trung chuyển hoàn thành kết nối với pháp trận hạch tâm ở Hoàng Kim sơn cốc đã, sau đó cần mượn lực lượng pháp trận hạch tâm để thực hiện bước nhảy không gian. Lần truyền tống tiếp theo ta vẫn đang dự định vị trí, ta sẽ bố trí ở cách xa Tổ đình một chút, để tránh không gian ba động bị phát hiện. Sau đó khi tiến vào Tổ đình, chúng ta sẽ tìm một nơi an toàn bố trí một pháp trận hạch tâm khác, như vậy hệ thống truyền tống xem như chân chính hoàn thành. Lần sau sẽ không cần phiền toái như vậy, chỉ cần một lần trung chuyển, chúng ta liền có thể thuận lợi đến Tổ đình. Chờ tương lai khi nàng hoặc ta thành tựu Đại Yêu Vương thì thậm chí không cần trung chuyển, trực tiếp đến Tổ đình cũng không có vấn đề. Bất cứ lúc nào cũng có thể đi tới đi lui giữa thành Gia Lý và Tổ đình."

Mỹ công tử thở sâu, "Vậy thì quá thuận tiện rồi."

Đường Tam dẫn nàng tiến vào pháp trận, "Bây giờ chúng ta bắt đầu câu thông, nàng dùng Thần Thức trợ giúp ta, như vậy sẽ dễ dàng hơn nhiều."

"Không có vấn đề, ngươi dẫn đạo đi." Mỹ công tử đi đến bên người Đường Tam, chậm rãi vận chuyển Thần Thức, đồng thời vận chuyển lực lượng không gian, dưới sự dẫn đạo của Đường Tam,

dần mở ra pháp trận dưới chân.

Liên thông giữa pháp trận trung chuyển và pháp trận hạch tâm rất thuận lợi, đồng thời cũng khiến Mỹ công tử lý giải truyền tống trận sâu sắc thêm vài phần.

Đồng vị cộng hưởng, nhảy vọt, hai từ này là khởi đầu cho nhận thức hoàn toàn mới với không gian của nàng, cũng mở ra một cánh cửa mới để nàng ứng dụng nguyên tố không gian.

Lần nữa truyền tống, khi bọn họ xuất hiện thì đã ở một nơi cách Tổ đình chừng 200 km.

Hai người nghỉ ngơi và hồi phục, đồng thời chờ đến bình minh, bởi vì lúc đó bọn họ mới có thể tiến vào Tổ đình.

Vị trí hiện tại của bọn họ là một khu vực đồi núi, bên này không có núi cao, nhưng địa hình nhấp nhô bất định. Bọn họ chọn một nơi khuất gió, Đường Tam lấy ra một chút thức ăn và nước uống, hai người đơn giản ăn một chút.

Nhìn lên bầu trời đầy sao, Mỹ công tử thậm chí có cảm giác mình đang ở một thế giới khác. Mặc dù ở giữa còn phải bố trí pháp trận, nhưng chỉ cần hai lần truyền tống đơn giản, bọn họ đã đến phụ cận Tổ đình rồi. Điều này thật khó tin làm sao.

Ngay cả khi là người sở hữu huyết mạch thuộc tính không gian, cảm thụ của nàng vẫn rất khắc sâu. Chỉ sợ những vị Hoàng Giả kia cũng không hiểu được. Lúc trước, vào thời đại của Khổng Tước Đại Yêu Hoàng chỉ sợ cũng không thể truyền tống khoảng cách xa như vậy, nhưng Đường Tam lại làm được. Điều này tất nhiên có quan hệ với Thời Không Đạo Tiêu, nhưng tri thức về không gian này càng khiến Mỹ công tử vô cùng tán thưởng.

Đường Tam nói khẽ: "Có mệt hay không? Nghỉ ngơi một chút đi, ta sẽ gác đêm."

"Ân." Mỹ công tử quay đầu nhìn hắn một cái, thấy được nụ cười ấm áp trên mặt Đường Tam.

Không biết vì sao, trong lòng nàng đột nhiên dâng lên một cảm giác xúc động, nàng vô thức dựa vào vai hắn, đồng thời ôm lấy tay hắn.

Tim đập ngày càng nhanh, nhưng bây giờ nàng lại rất thích cảm giác này. Có lẽ, đây cũng là một loại tâm tình phức tạp đi.

Bả vai Đường Tam hơi chuyển, lại dùng tay giúp nàng chỉnh lại mái tóc dài, để nàng dựa vào hõm vai của mình, như vậy sẽ thoải mái hơn một chút.

Mỹ công tử nhắm hai mắt lại, cứ như vậy rúc vào lòng hắn, Đường Tam cũng chỉ ôm eo nàng, không làm bất kỳ hành động nào khác. Hai người cứ như vậy cảm thụ sự bình yên hiếm có này. Bọn họ không minh tưởng, nhưng trong lòng so với minh tưởng còn thoải mái và dễ chịu hơn.
Mỹ công tử cũng không biết mình ngủ lúc nào, nàng chỉ thấy rất an tâm. Thời tiết rõ ràng có chút lạnh, nhưng dựa vào hắn lại rất ấm áp.

Ánh nắng sớm mai chiếu xuống nàng, Mỹ công tử cũng tự nhiên mà tỉnh lại sau giấc ngủ say. Nàng mở mắt ra, chớp chớp mắt, khuôn mặt xinh đẹp bừng sáng lạ thường, nụ cười tinh quái hiện lên trên mặt.

Nàng cẩn thận ngẩng đầu, không có động tĩnh gì mà nhìn Đường Tam, nhưng lại thấy được một đôi mắt sáng ngời.

Lập tức, khuôn mặt xinh đẹp của nàng đỏ bừng, vội vàng ngồi dậy, cúi đầu, đưa tay xoa xoa bả vai của hắn, "Có phải ta đã ngủ quá lâu không?"

Cảm thụ được bàn tay nhỏ bé của nàng đang xoa nắn bả vai mình, Đường Tam mỉm cười nói: "Gần đây nàng quá mệt mỏi. Không sao, chúng ta cũng không vội."

"Ừm." Mỹ công tử nhẹ nhàng gật đầu. Từ khi tiếp nhận chức Thành chủ, nàng vẫn luôn ở trong trạng thái khẩn trương và bận rộn, dù là tu luyện hay quản lý thành Gia Lý, nàng đều không dám lười biếng. Lần này cùng Đường Tam rời khỏi thành Gia Lý, tiến về Tổ đình, tạm thời buông bỏ mọi thứ ở thành Gia Lý khiến nàng cả người đều có cảm giác nhẹ nhõm.

Nàng thậm chí còn nghĩ, nếu không có nhiều phiền toái như vậy thì tốt biết bao! Mỗi ngày du sơn ngoạn thủy, không phải là chuyện rất hạnh phúc hay sao?

Ý nghĩ này chỉ chợt loé lên, có lẽ về sau thì có thể, nhưng hiện tại khẳng định là không được, trên vai mình còn có rất nhiều trách nhiệm.

Hai người ăn một chút, sau đó thu thập đơn giản rồi lên đường, tiến về Tổ đình.

Vì không muốn sinh ra động tĩnh quá lớn, bọn họ không truyền tống đi vào, mà đi bộ tới.

Thân phận quý tộc không có kiểm tra phức tạp như kiểm tra tên, mà chỉ cần chủng tộc và đẳng cấp quý tộc.

Mỹ công tử tự nhiên là thân phận Khổng Tước Yêu tộc, Đường Tam là phụ thuộc nhân loại của nàng. Với tu vi của bọn họ, sau khi cải trang một chút liền đã biến thành một người khác.
Tổ đình vẫn canh phòng lỏng lẻo như bình thường, thậm chí còn không kiểm tra bọn họ, sau khi lấy ra chứng minh thân phận quý tộc thì đã để bọn họ tiến vào.

Lần nữa đi vào Tổ Đình, có thể nói là xe nhẹ đường quen. Nhìn những toà Thánh Sơn kia, cảm thụ được thiên địa linh khí nồng đậm, trong lòng hai người không khỏi có cảm giác khác thường.

Đúng vậy, bọn họ đã trở lại rồi.

Đường Tam quay đầu nhìn Mỹ công tử bên cạnh mình, sau khi hoá trang, tướng mạo của nàng trở nên rất bình thường, chính là dung mạo của một cô nương bình thường, như dù vậy, khí chất trên người nàng vẫn có chút khác thường. Cho nên, Đường Tam không thể không dùng thân hình mình che chắn cho nàng nhiều hơn.

"Chúng ta đi đâu?" Mỹ công tử truyền âm hỏi Đường Tam.

Đường Tam mỉm cười, nói: "Đi chỗ cũ trước đi."
"Khách sạn Bạch Hổ sao?" Mỹ công tử kinh ngạc hỏi.

"Ừm." Đường Tam gật đầu.

Mặc dù trước đó Mỹ công tử không ở chỗ này, nhưng cũng đến đó cùng hắn vài lần, hơn nữa đây là sản nghiệp của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, huống chi đó là nơi bọn họ truyền tống rời đi lần trước.

Đường Tam dẫn Mỹ công tử xuyên qua đường phố ngõ hẻm, trước là quan sát một chút tình huống trong Tổ đình. Bọn họ cũng không đến phân bộ Linh Tê thương hội ở nơi này. Đường Tam mang nàng

tới một nơi yên tĩnh, sau đó thi triển Khổng Tước Biến, mang theo nàng truyền tống.

Ngân quang lấp loé, khi xuất hiện lại thì bọn họ đã ở trong một gian phòng, chính là gian phòng Đường Tam ở lúc trước. Mà dưới chân bọn họ chính là pháp trận truyền tống kia.

Bị Đường Tam đột ngột truyền tống tới nơi này, Mỹ công tử lập tức giật mình, đồng tử hơi co rút lại, "Ngươi ..., ngươi sao lại truyền tống tới đây?"
Đường Tam nhoẻn miệng cười, nói: "Bởi vì nơi này có pháp trận truyền tống lúc trước ta bố trí, cho nên đã có định vị, vì vậy truyền tống dễ dàng hơn nhiều."

"Nhưng mà làm sao ngươi biết pháp trận truyền tống này không bị phá hư?" Mỹ công tử tò mò hỏi.

Đường Tam cười nói: "Bởi vì ông ngoại ngươi khẳng định không nỡ phá hư, còn muốn giữ lại nghiên cứu a. Hơn nữa sẽ không để các Hoàng Giả khác tới nơi này. Chúng ta truyền tống tới đây cũng tương đương là thông báo cho miện hạ chúng ta đã tới. Một công nhiều việc thôi."

"Ngươi rất tự tin, thật sự là gan to bằng trời." Đúng lúc này, một thanh âm lạnh như băng đột nhiên vang lên, khiến cho Mỹ công tử lập tức có cảm giác dựng tóc gáy, bởi vì nàng căn bản không phát hiện được có người đến.

Chương 662: Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng

Đường Tam rất tự nhiên nói: "Văn bối Tu La bái kiến miện hạ." Vừa nói, hắn vừa kéo Mỹ công tử xoay người, cung kính hành lễ với Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không biết từ lúc nào đã ngồi trên ghế sô pha.

Mỹ công tử vội vàng theo hắn hành lễ, trong lòng lại hơi bàng hoàng. Tuy rằng nàng biết lần này Đường Tam mang mình đến gặp Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng và Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, nhưng lại không ngờ Đường Tam dùng biện pháp như vậy. Nàng vốn tưởng rằng Đường Tam sẽ dẫn nàng đi leo Thánh Sơn.

Không hề nghi ngờ rằng gặp Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng như thế này riêng tư và an toàn hơn nhiều so với leo Thánh Sơn. Hiện tại nàng cũng hiểu được, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hẳn là để lại một đạo Thần Thức ở chỗ này, chỉ cần có người xâm nhập thì lập tức hắn sẽ biết.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ngồi trên ghế sô pha, không có nhìn Mỹ công tử mà ánh mắt sáng rực nhìn Đường Tam, đáy mắt toát ra vài phần khác thường. Hắn hơi cau mày, nói: "Ngươi là huyết mạch biến dị?"

Đường Tam khẽ gật đầu, không có phủ nhận.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lúc này mới đưa mắt nhìn sang Mỹ công tử, "Khôi phục bộ dáng ban đầu, ngươi như vậy đâu có vẻ đẹp của mẫu

thân ngươi."

"Ân." Mỹ công tử gật đầu, vầng sáng màu bạc lập loè trên mặt, khôi phục lại tuyệt mỹ dung nhan.

Nhìn khuôn mặt rất giống mẫu thân của nàng, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không khỏi thoáng hoảng hốt, đưa tay chỉ ghế sô pha ở đối diện mình.

Lúc này Đường Tam mới dẫn Mỹ công tử cùng ngồi xuống đối diện hắn.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thản nhiên nói: "Uông Thanh đã chết?"

Mỹ công tử khẽ gật đầu.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói: "Khổng Tước Yêu tộc lại có thể khiến Lâm Hề Mặc từ bỏ ý định chiếm thành Gia Lý trong đầu, Uông Thanh đúng là có chút thủ đoạn. Hắn đã làm như thế nào?"

Mỹ công tử ngẩn người, theo bản năng quay đầu nhìn Đường Tam. Đường Tam lại không tỏ bất kỳ thái độ nào, sau đó nàng lắc đầu nói: "Ta cũng không biết. Ngày đó, Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng đã đến ..." Lập tức, nàng kể lại những gì mình biết.

Nghe nàng nói, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không khỏi cau mày lại, hiển nhiên vị miện hạ này cũng không biết rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra.

Đường Tam mặc dù biết, nhưng thời điểm này hắn cũng không có ý định nói ra.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói: "Hiện tại ngươi đã là tộc trưởng Khổng

Tước Yêu tộc cùng Thành chủ thành Gia Lý rồi, lần này ngươi tới là muốn ta ủng hộ chức Thành chủ này của ngươi?"

Mỹ công tử gật đầu, "Vâng."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lạnh lùng nói: "Nhưng ngươi có biết đạo lý hoài bích có tội không? Dù ngươi đã thành tựu Thần cấp, thiên phú cũng tốt, nhưng khoảng cách giữa Thần cấp và Hoàng Giả chênh lệch cực lớn. Ngươi sao có thể vượt qua được khoảng cách này mà thành tựu Hoàng Giả?"

Mỹ công tử kiên định nói: "Ta sẽ cố gắng hết sức thủ hộ thành Gia Lý."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng xua xua tay: "Ngươi giống với mẹ ngươi, đều ràng buộc quá nhiều với nhân loại. Coi mình là nhân loại, đối với các ngươi chỉ có xấu chứ không có lợi. Mà trên thực tế, huyết mạch nhân loại trên người ngươi chỉ chiếm một phần tư mà thôi. Vậy sao lại phải coi mình là nhân loại?"

Mỹ công tử hơi sửng sốt, nhưng sau đó sắc mặt của nàng vẫn rất kiên định, "Ta chính là nhân loại, luôn luôn là như vậy. Mụ mụ cũng thế."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lãnh đạm nói: "Nếu như các ngươi là nhân loại, ta là Yêu tộc, tại sao lại phải tới tìm ta?"

Mỹ công tử không biết phải trả lời như thế này, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng rõ ràng có ý muốn cự tuyệt người cách xa ngàn dặm, vị ông ngoại này dường như cũng không muốn chiếu cố nàng.
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng tiếp tục nói: "Ngươi có biết, ở thế giới này của chúng ta chỉ có thể dung nạp số lượng cường giả đỉnh cấp có hạn, một khi vượt qua giới hạn thì sẽ phá hư sinh thái của toàn bộ

vị diện và mang đến tai hoạ không thể lường trước được. Điều này là Khổng Tước Đại Yêu Hoàng lúc trước và Thiên Hồ cùng nhận định, cũng đã được Tổ đình xác định. Cho nên số lượng Hoàng Giả luôn được khống chế trong phạm vi nhất định. Trong lịch sử, người có tư chất Hoàng Giả nhiều gấp hơn mười lần Hoàng Giả, nhưng chính thức thành Hoàng thì có bao nhiêu người? Thiên phú của ngươi rất tốt, nhưng ngươi muốn thành Hoàng thì khó khăn hơn nhiều Yêu Quái Tộc, Tinh Quái Tộc có tư chất Hoàng Giả khác, bởi vì trên người ngươi có huyết mạch nhân loại. Không phải tộc ta thì không thể thành Hoàng, đây là tổ huấn Tổ đình, dù là ta hay các Hoàng Giả khác cũng không thể thay đổi. Cho nên, ngươi báo cáo công tác là không thể thành công, ngươi biết chưa?"
Sắc mặt Mỹ công tử thay đổi, tuy rằng nàng biết mình báo cáo công tác sẽ gặp nhiều vấn đề phiền toái, nhưng không ngờ rằng nó lại khó khăn đến vậy.

Nàng hoàn toàn theo bản năng nhìn về phía Đường Tam, trên khuôn mặt đẹp lộ ra vẻ hoảng hốt.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lạnh lùng nói: "Ngươi luôn nhìn hắn làm gì? Rốt cuộc ngươi là Thành chủ thành Gia Lý, hay là hắn?"

"Ta ..." Mỹ công tử đình trệ. Trước khí tức cường đại của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, nàng đã thất kinh rồi.

Chuyện 'không phải tộc ta thì không thể thành Hoàng' Mỹ công tử thực sự không biết, Đường Tam cũng không biết, nhưng lúc này bọn họ cũng hiểu, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhất định là nói thật. Thân là một Hoàng Giả, hắn căn bản không cần nói dối.

Khổng Tước Đại Yêu Vương chưa từng nói Mỹ công tử chuyện này, hoặc là ngay cả hắn cũng không biết. Chuyện này rất có thể chỉ có Hoàng Giả mới biết được. Mà một đời Khổng Tước Đại Yêu Hoàng

khẳng định cũng không nghĩ tới trong tương lai, hậu bối của mình có huyết mạch chủng tộc khác lại có thể thành Hoàng.
Đường Tam nhìn Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, nói: "Miện hạ, điều này chúng ta đúng là không biết. Nhưng hiện tại Tiểu Mỹ đã kế thừa chức Thành chủ, cũng là tộc trưởng Khổng Tước Yêu tộc, tương lai của nàng nên làm gì, ngài có đề nghị nào không?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lãnh đạm nói: "Đề nghị của ta chính là rút ra huyết mạch nhân loại trên người nàng, để nàng chân chính trở thành Yêu tộc, như vậy mới có thể cứu vãn được tất cả. Đừng cho rằng chuyện các ngươi làm ở thành Gia Lý Tổ đình không biết, tin tức của Tổ đình linh thông hơn các ngươi tưởng tượng rất nhiều. Các ngươi đã thành lập một khu quần cư cho nhân loại ở bên ngoài thành Gia Lý, chuyện này đã vi phạm cấm kỵ của Tổ đình, các ngươi biết không?"

Đường Tam trong lòng rùng mình, lời này có thể nói ra từ trong miệng Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, có thể thấy được Yêu Quái Tộc kiêng kỵ chuyện này như thế nào.
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhìn về phía Mỹ công tử, nói: "Nghiêm trọng hơn là, chuyện này mọi người trong Tổ đình đều biết, nhưng không có bất kỳ một vị Hoàng Giả nào nhắc đến, trong hội nghị thường niên ở Tổ đình cũng không có ai nói ra. Ngươi biết chuyện này có ý nghĩa là gì không? Chính là, vấn đề này ngay cả tư cách thảo luận cũng không có. Vậy bây giờ các ngươi còn cho rằng, các ngươi đến đây báo cáo công tác có thể thành công sao? Chuyện này căn bản là không thể."

Lúc này, ngay cả sắc mặt Đường Tam cũng có chút biến hoá. Hắn tuy rằng biết Tổ đình rất bài xích nhân loại, nhưng không nghĩ tới mới chỉ thoáng dẫn đạo cho nhân loại mà Tổ đình bên này đã có phản ứng lớn đến thế. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng bởi vì có quan hệ huyết thống với Mỹ công tử mới có thể nói chi tiết như vậy, có thể

thấy được tính nghiêm trọng của nó.
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng quả quyết nói: "Bỏ đi tất cả tâm tư của ngươi, muốn giữ vững vị trí Thành chủ, trước tiên ngươi phải khôi phục thái độ đối đãi với nhân loại trong thành Gia Lý, vốn như thế nào thì tiếp tục như vậy. Thứ hai, chủ động đưa ra yêu cầu với Tổ đình, rút ra huyết mạch nhân loại, triệt để sử dụng huyết mạch Khổng Tước Yêu tộc và huyết mạch của ta làm chủ, như vậy, ta có thể ủng hộ ngươi, hơn nữa nắm chắc nhất định có thể thuyết phục một số Hoàng Giả ủng hộ ngươi. Tương lai cũng không phải không có khả năng thành tựu Hoàng Giả, dù sao, hiện tại đã có mấy vị Hoàng Giả đều lớn tuổi rồi."

"Không, chuyện này không được." lúc này Mỹ công tử không có nhìn Đường Tam, khuôn mặt xinh đẹp của nàng mang theo vẻ quật cường nhìn Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Chương 663: Trao đổi cái gì?

"Ta là nhân loại, dù trên người ta chảy xuôi huyết mạch gì, ta cũng là nhân loại. Từ nhỏ ta lớn lên cùng mụ mụ, mụ mụ luôn nói cho ta biết, chúng ta là nhân loại. Ta đã chứng kiến nhân loại quá cực khổ, mục đích ta làm Thành chủ chính là hy vọng có thể trợ giúp nhân loại chúng ta, cho nhân loại một không gian sinh tồn nhất định, không đến mức phải làm nô ⌊ệ, nô tỳ hay là thức ăn nữa. Cho nên, dù thế nào ta cũng sẽ không rút ra huyết mạch nhân loại."

So với tinh thần bất định lúc trước, giờ khắc này, thanh âm của nàng như chém đinh chặt sắt, không có nửa phần do dự.

Ánh mắt của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lập tức trở nên lạnh như băng, lãnh đạm nói: "Vậy không còn gì đáng để nói. Ngươi muốn tìm chết, ai cũng không bảo hộ được ngươi."

Mỹ công tử vừa muốn nói gì đó, bàn tay đã được bao bọc bởi sự ấm áp. Nội tâm quật cường giống như tìm được một chỗ dựa, khiến tâm tình nàng ổn định lại vài phần.

Đường Tam vừa nắm tay nàng, vừa trầm giọng nói: "Lo lắng của miện hạ ta hiểu, cũng vô cùng cảm tạ ngài đã lý giải cho chúng ta. Nhưng giống như Tiểu Mỹ nói vậy, trên người chúng ta chảy xuôi huyết mạch nhân loại, chúng ta không thể trơ mắt nhìn tộc nhân của mình đều biến thành nô ⌊ệ hay đồ ăn. Luôn phải có người đứng lên chống lại, cho dù có thất bại, chúng ta cũng phải thử. Nếu không, sống lưng nhân loại mãi mãi cũng không thể thẳng được."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng dùng ánh mắt nghiêm nghị nhìn hắn: "Ngươi là Tu La lúc trước?"

Đường Tam khẽ gật đầu.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lạnh nhạt nói: "Khí tức của ngươi biến hoá không nhỏ, xem ra đã có tiến bộ. Nàng cũng đã tiến vào Thần cấp, nhưng các ngươi phải hiểu, ở trước mặt Hoàng Giả, các ngươi chỉ là giọt nước trong hải dương mà thôi. Chỉ cần Tổ đình muốn, nghiền chết các ngươi như con kiến là một chuyện rất đơn giản. Nhắc nhở của ta chỉ nói cho các ngươi biết sẽ phải đối mặt với chuyện gì, về phần các ngươi làm như thế nào, đó là chuyện của các ngươi. Cứ như vậy đi!"

Nói xong, hắn đã đứng dậy.

"Miện hạ xin chờ một chút." Đường Tam cũng đứng dậy, rõ ràng muốn ngăn lại Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đang rời đi.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thản nhiên nói: "Nói đạo khác còn chưa đủ, gỗ mục không thể điêu khắc còn gì phải nhiều lời?"

Đường Tam trầm giọng nói: "Nếu chúng ta lựa chọn trao đổi lợi ích thì sao? Phải chăng có thể có được sự ủng hộ của ngài?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lần đầu tiên toát ra vẻ kinh ngạc, "Trao đổi ích lợi? Làm sao, các ngươi muốn đem thành Gia Lý giao cho ta? Ta đã có một toà chủ thành, Tổ đình không cho phép ta khống chế toà thứ hai."

Đường Tam lắc đầu, nói: "Không phải thành Gia Lý."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lãnh đạm nói: "Ngoại trừ thành Gia Lý, các ngươi còn có gì có thể trao đổi lợi ích với ta? Trong mắt ta, đồ vật có thể coi trọng cũng không nhiều."

Đường Tam chỉ chỉ pháp trận truyền tống ở dưới đất, nói: "Nếu là cái này thì sao? Đây chỉ là bán thành phẩm. Pháp trận truyền tống thành phẩm ta tạo ra có thể tiến hành truyền tống siêu viễn trình, dưới tình huống đầy đủ tu vi thì trong nháy mắt di chuyển từ đầu này sang đầu kia của đại lục là chuyện không phải không thể làm được."

Đồng tử Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng co rút lại một chút. Kỳ thật gần đây hắn vẫn luôn nghiên cứu pháp trận này, càng nghiên cứu hắn càng cảm thủ được sự huyền ảo của nó. Nhưng các pháp trận đan xen khiến hắn không thể triệt để phân tích, bởi vì nếu chạm vào quá nhiều thì pháp trận sẽ tự huỷ. Đây là điều khiến Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cực kỳ tiếc nuối. Nếu không phải luôn nghiên cứu pháp trận này, nếu không coi trọng nơi này như vậy, hắn cũng sẽ không lao tới khi Mỹ công tử và Đường Tam đến.
Nhưng sau khi suy tư một lát, hắn liền lắc đầu nói: "Không đủ. Ngươi phải biết, chuyện các ngươi muốn làm là nhiệm vụ gần như không có khả năng hoàn thành. Muốn ta làm một chuyện vô nghĩa, cái này không đủ."

Sau khi hơi suy tư, Đường Tam nói: "Vậy cái này thì sao?"

Nói rồi, hắn bước về phía trước một bước, Linh Tê Thiên Nhãn vốn dùng để che giấu khí tức của bản thân liền thu lại, đem huyết mạch ba động phóng thích ra bên ngoài.

Lập tức, trong mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng liền bộc phát ra hai đạo tinh quang, cơ hồ trong chớp mắt sau đó, hắn đã đánh một chưởng vào Đường Tam.

Mỹ công tử giật nảy mình, kinh hô một tiếng, muốn tiến lên trước nhưng lại bị Đường Tam kéo lại.

"Ầm!" Một chưởng của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đánh lên ngực Đường Tam, cũng không phải phát lực, chỉ là ấn bàn tay rộng lớn ở trên đó. Trong chốc lát, sắc mặt của vị Đại Yêu Hoàng này đã thay đổi, biến hoá vô cùng kịch liệt, tràn đầy vẻ khiếp sợ, thậm chí ánh mắt nhìn Đường Tam còn mang theo vẻ không dám tin.
"Không, chuyện này không có khả năng. Ngay cả chúng ta cũng không làm được, ngươi làm như thế nào?" Thanh âm của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đã đề cao vài phần.

Đường Tam nói: "Cái này đã đủ tư cách thu được sự ủng hộ của miện hạ chưa?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thở sâu, lần nữa ngồi lại xuống ghế sô pha.

Đường Tam cũng kéo Mỹ công tử ngồi xuống ghế sô pha.

Hắn để Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cảm nhận rất đơn giản, chính là khí tức huyết mạch Kim Mông Biến.

Thân là một đời Hoàng Giả, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ngay khi cảm nhận được huyết mạch ba động của hắn thì lập tức hiểu được đó là gì. Đây là điều Khổng Tước Đại Yêu Vương lúc trước không cảm giác được, bởi vì cảnh giới của hắn không đủ, cũng không theo đuổi phương diện này. Mà đối với tất cả các Hoàng Giả, đây luôn là điều bọn họ theo đuổi. Bởi vì đây là điều khiến bọn họ có thể tiến lên một cấp độ cao hơn và đi xa hơn.
Huyết mạch, là căn bản của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, huyết mạch mạnh hay yếu quyết định tiềm năng và tương lai.

Có tư chất Hoàng Giả đã là lời khen ngợi cao nhất, nhưng vẫn chỉ là huyết mạch cấp một, hoặc là huyết mạch cấp một đỉnh phong mà thôi. Có thể đem huyết mạch cấp một phát huy đến cực hạn thì đột phá đến Thập Nhị giai, thành tựu Hoàng Giả.

Nhưng trên đại lục này, Hoàng Giả xuất hiện đã có hơn vạn năm. Hoàng Giả của các thời đại đều đang nghiên cứu một vấn đề, đó là làm sao có thể chạm đến tầng cấp cao hơn, hoặc là nói, phải chăng có năng lực cấp cao hơn tồn tại.

Trải qua vô số đời nghiên cứu, các Hoàng Giả ở Tổ đình đã thống nhất hai điều. Đầu tiên, ở trên Hoàng Giả nhất định có tầng cấp cao hơn tồn tại. Càng là Hoàng Giả cường đại, ở phương diện này cảm ứng càng mãnh liệt và chắc chắn hơn. Hai là, muốn chạm đến tầng cấp cao hơn thì với huyết mạch hiện tại là không đủ, nhất định phải khai phát một huyết mạch mới càng cường đại hơn mới có thể chạm đến cảnh giới đó.
Vì thế, không biết bao nhiêu Hoàng Giả đã dốc hết tâm huyết nghiên cứu, cũng đã có Hoàng Giả cường đại ở trong quá trình nghiên cứu đột nhiên bị huyết mạch phản phệ mà chết. Theo thời gian dần trôi qua, các Hoàng Giả ít nghiên cứu phương diện này hơn, bởi vì bọn họ mơ hồ cảm nhận được, tựa hồ có một bàn tay vô hình ở thế giới này áp chế bọn họ, không để bọn họ có khả năng bước vào cấp độ khác.

Chuyện này giống như những gì lúc trước Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói với Mỹ công tử, thế giới này cho phép số lượng Hoàng Giả có hạn, đây cũng là một đạo lý.

Nhưng vừa rồi, khi Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cảm nhận được khí tức huyết mạch Kim Mông Biến trên người Đường Tam thì hắn đã bị khiếp sợ không nói nên lời, bởi vì hắn hoàn toàn có thể khẳng định, đó là cường độ không phải bất kỳ huyết mạch cấp một nào có thể

giải thích.
Với thực lực của hắn, làm sao có thể nhìn không ra Đường Tam còn chưa đột phá thành Thần đây? Mà trước khi thành Thần, nồng độ huyết mạch đã đạt tới trình độ như vậy, quả thực là khó tin. Nhưng sự thật bày ra trước mắt khiến hắn không thể không tin. Cho nên hắn mới dùng tay ấn lên ngực Đường Tam, cẩn thận cảm thụ cường độ huyết mạch Kim Mông Biến, sau đó đã xác định.

Mặc dù hắn biết chuyện này chưa hẳn đã hữu dụng với mình, nhưng ít ra là có cơ hội! Thân là Hoàng Giả, còn là Hoàng Giả lâu năm, đối với hắn, không có bất kỳ việc nào hấp dẫn hơn là tiến thêm một bước. Có lẽ, tiến thêm một bước, hắn đã có thể siêu thoát khỏi áp chế của vị diện này!

Lúc này, ánh mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhìn Đường Tam đã hoàn toàn thay đổi.

"Ngươi làm như thế nào?" Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng trầm giọng nói.

Chương 664: Thần giới?

Đường Tam nói: "Trước khi trả lời vấn đề này, ngài có phải nên cho ta một đáp án trước hay không?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng gật đầu nói: "Tuy rằng có ta ủng hộ, nhưng không cách nào giúp nàng vượt qua báo cáo công tác, nhưng nếu ở phương diện huyết mạch ngươi mang lại cho ta nhận thức hoàn toàn mới, ta có thể hỗ trợ nàng."

Đường Tam gật đầu, "Như vậy là đủ rồi."

Nói xong, hắn nhìn Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, trầm giọng nói: "Miện hạ hẳn có thể cảm nhận được, vị diện này có áp chế huyết mạch. Cường độ huyết mạch là có hạn, cho dù Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng là mạnh nhất thì cường độ huyết mạch của hắn vẫn là huyết mạch cấp một, nhiều nhất là huyết mạch cấp một đỉnh phong, cũng không thể siêu việt hơn giới hạn đó."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng gật đầu, nói: "Không sai."

Đường Tam nói: "Đây là hạn chế giống như lời ngài nói, ta gọi nó là vị diện áp chế. Nói cách khác, ở trên vị diện này sẽ không dễ dàng cho phép xuất hiện một cường giả đột phá cấp độ đó, bởi vì làm như vậy sẽ phá hư cân bằng vị diện, thậm chí dẫn đến vị diện xảy ra vấn đề. Một người đột phá thì có lẽ sẽ không nguy hại quá lớn, nhưng nếu có nhiều người đột phá cấp độ này, hơn nữa thành tựu trên Hoàng Giả thì không phải không có khả năng dẫn đến vị diện

tan vỡ."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng khẽ gật đầu, nói: "Ngươi đúng là biết rõ ràng, tin tức của ngươi từ đâu mà có?"

Đường Tam không trực tiếp trả lời nghi vấn của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, mà tiếp tục nói: "Cho nên, ở vị diện này đột phá lên cấp độ cao hơn sẽ trực tiếp bị vị diện ảnh hưởng, đây là chuyện hầu như không thể nào làm được. Chỉ có lợi dụng lực lượng không thuộc về vị diện này mới có khả năng đột phá. Nói tới đây, không biết ngài nhận thức vị diện Pháp Lam tinh như thế nào?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói: "Pháp Lam tinh là một tinh cầu vô cùng dồi dào, có được thiên địa linh khí vô cùng khổng lồ, tuy rằng ta không rời vị diện này, nhưng trong Tổ đình có lưu truyền một số ghi chép, nói tinh cầu của chúng ta có linh khí cực kỳ nồng đậm, ở thời kỳ thượng cổ tựa hồ có đại năng tồn tại. Ngoài vị diện này của chúng ta, hầu như có rất ít vị diện mạnh hơn."

Đường Tam nói: "Đúng là như thế. Nếu như Pháp Lam tinh tiến thêm một bước nữa thì sẽ thăng hoa lên một tầng khác rồi. Mà đối với một vị diện, bước được một bước này hay không là một lựa chọn vô cùng khó khăn. Bởi vì sải bước ra, một chuyện không tốt sẽ dẫn đến vị diện tan vỡ và hoàn toàn mất đi trong vũ trụ. Mà nếu thành công thì có thể đạt đến cảnh giới mới, chính là Thần giới! Với tầng cấp năng lượng của bản thân Pháp Lam tinh, một khi tiến hoá thành Thần giới thì cũng là một Thần giới tương đối lớn mạnh."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng như có điều suy nghĩ nói: "Thần giới?"

Đường Tam nói: "Đúng vậy, Thần giới mới thực sự có khả năng trường sinh bất tử, lúc đó Thần mới không chịu hạn chế sinh mệnh, trừ phi Thần giới tan vỡ, nếu không sẽ vĩnh viễn trường tồn. Đây

hẳn mới là chỗ ngài theo đuổi đi."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhíu mày: "Làm sao ngươi biết được những điều này?"

Đường Tam nói: "Ngài vừa mới nói ở Pháp Lam tinh đã từng có đại năng tồn tại. Vị đại năng này thật ra là có một chút thượng cổ truyền thừa, mà ta đã lấy được những thượng cổ truyền thừa này."

Nghe tới đây, Mỹ công tử không khỏi quay đầu nhìn hắn, gia hoả này đang nghiêm túc nói hươu nói vượn sao? Nàng thậm chí có thể đoán được, trước khi Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói đã từng có thượng cổ đại năng tồn tại ở Pháp Lam tinh, hắn không hề biết có chuyện này.
Nhưng lúc này Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không hề nghi ngờ hắn, "Huyết mạch truyền thừa sao? Chính là huyết mạch hiện tại của ngươi?"

Đường Tam nói: "Không hoàn toàn là vậy, chính xác mà nói hẳn là một ít phương thức tu luyện và huyết mạch truyền thừa. Hơn nữa, ta có thể nói với ngài là, thượng cổ đại năng theo lời ngài nói, siêu cấp cường giả đến từ Pháp Lam tinh có bản nguyên là nhân loại, mà không phải là Yêu Quái Tộc hay Tinh Quái Tộc như bây giờ."

Nghe được những lời 'bản nguyên là nhân loại' này, vẻ mặt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không khỏi biến đổi. Lần này Đường Tam giảng thuật đã tiện thể giải thích rõ ràng vì sao hắn nên ủng hộ nhân loại, trợ giúp nhân loại rồi.

"Huyết mạch siêu cấp của ngươi làm được như thế nào?" Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hỏi. Hắn lúc này giống như đang luận đạo với Đường Tam, thậm chí đã quên mất bên cạnh có Mỹ công tử tồn tại.
Đường Tam nói: "Dung hợp. Nếu chỉ là một loại huyết mạch thì

cường độ có hạn, nhưng nếu dùng phương thức dung hợp thì có thể khiến huyết mạch tăng lên. Kỳ thật cũng có thể nói là huyết mạch biến dị, chỉ là các huyết mạch biến dị đã từng xuất hiện đến nay chưa đủ mạnh mẽ. Nhưng ngài có nghĩ tới không, nếu dung hợp hai loại huyết mạch cấp một, hơn nữa giữ lại tinh hoa, loại bỏ tạp chất thì sẽ có hiệu quả gì. Đương nhiên chuyện này rất khó, làm không tốt sẽ dẫn đến tẩu hỏa nhập ma. Ta cũng bằng vào một kiện bảo vật do đại năng lưu lại mà còn sống. Nếu ngài ủng hộ Tiểu Mỹ báo cáo công tác, ta có thể kể lại cho ngài quá trình ta đột phá lúc ấy và đã gặp phải áp chế như thế nào."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cơ hồ không chút do dự nói: "Có thể, ta ủng hộ nàng. Đương nhiên, vẫn là câu nói kia, dù ta ủng hộ nàng nhưng không đủ để nàng báo cáo công tác thành công."
Đường Tam nói: "Chỉ cần ngài ủng hộ là tốt rồi."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói: "Đợi nàng sau khi báo cáo công tác xong ngươi mới nói sao? Nhưng đến lúc đó, các ngươi chỉ sợ gặp rất nhiều khó khăn, cho dù ngươi không phải là Thành chủ cũng không dễ dàng rời đi."

Đường Tam lại lắc đầu, nói: "Không cần đến lúc đó, hiện tại ta có thể nói cho ngài. Khi huyết mạch của ta xuất hiện biến dị, ta bị vị diện áp chế. Lúc ấy toàn bộ huyết mạch vì bị vị diện áp chế mà tan vỡ ..." Lập tức, Đường Tam giảng thuật lại quá trình dung hợp Kim Mông Biến của mình.

Hắn không sợ Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng biết được những chuyện này, bởi vì dù hắn biết cũng không làm gì được. Không có Huyền Thiên Công thì không thể dung hợp hai loại huyết mạch cấp một. Nhưng đối với Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, để hắn biết càng rõ áp lực vị diện thì có trợ giúp giúp hắn lý giải vị diện sâu sắc hơn. Dù sao, rất nhiều cảm thụ của Đường Tam xuất phát từ góc nhìn của Thần

Vương.
Mỹ công tử ở bên cạnh lắng nghe vô cùng chăm chú, đây là chuyện trước đây Đường Tam không nói với nàng. Tuy rằng nàng cảm thấy Đường Tam nhất định nói dối một vài phần, nhưng nàng đã tận mắt nhìn thấy Kim Mông Biến cường đại như thế nào.

"... toàn bộ quá trình là như vậy, ta may mắn hoàn thành đột phá. Nhưng mà ở phía sau sẽ có phiền toái rất lớn. Chính là độ kiếp. Khi ta độ kiếp sẽ gặp phải thiên kiếp vô cùng đáng sợ, nguy hiểm cực kỳ cao."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng vừa tiêu hóa những lời Đường Tam nói, vừa nói: "Nói cách khác, nhất định phải ở dưới Thần cấp mới có thể hoàn thành tiến hoá huyết mạch, từ đó mới thành công."

Đường Tam gật đầu, nói: "Khi độ kiếp, Tinh Thần Lực lột xác thành Thần Thức, lúc đó, tiềm năng đã được cố hoá rồi. Lúc ấy muốn huyết mạch biến dị là chuyện gần như không thể thực hiện được. Nhưng trước khi độ kiếp hoàn thành huyết mạch biến dị thì muốn đột phá thiên kiếp sẽ khó càng thêm khó."
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hơi híp mắt lại, "Xem ra, vị diện này của chúng ta rất nhỏ a! Vì sao nó không dám thử đột phá? Nếu đột phá thành Thần giới thì tất cả mọi chuyện sẽ khác."

Đường Tam nói: "Không phải là vị diện nhỏ, mà là muốn toàn bộ tinh cầu tiến hoá là một chuyện vô cùng khó khăn. Nó sẽ gặp phải rất nhiều chướng ngại, hơn nữa, vị diện tinh cầu này cũng bị vũ trụ ảnh hưởng. Nếu như bản thân Pháp Lam tinh có cường độ năng lượng kém thì kỳ thật, xác suất thành công có thể cao hơn nhiều, bởi vì vũ trụ đối với tiểu Thần giới khá rộng lượng. Nhưng bởi vì bản thân Pháp Lam tinh có cường độ năng lượng rất cao, một khi đột phá thành Thần giới thì trong vũ trụ cũng là một tồn tại tương đối cao cấp, thậm chí sẽ hơi xúc tiến vũ trụ tiến hoá. Mà đây là

chuyện vũ trụ không muốn nhìn thấy."
"Tiến hoá không tốt sao?" Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nghi ngờ hỏi.

Chương 665: Cuối cùng của tiến hoá là huỷ diệt

Đường Tam trầm giọng nói: "Cuối cùng của tiến hoá là huỷ diệt. Khi vũ trụ tiến hoá đến mức tận cùng thì sẽ sụp đổ, co lại thành một điểm và bắt đầu lại một lần nữa."

Hô hấp của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thoáng có chút gấp rút, hôm nay nói chuyện với Đường Tam khiến hắn có rất nhiều cảm ngộ mới. Nhất là lý giải về vị diện, và hiểu biết về tầng cấp cao hơn.

"Vậy có biện pháp nào giải quyết vấn đề vị diện tiến hoá này không?" Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hỏi.

Đường Tam nói: "Biện pháp đương nhiên có, nhưng sẽ vô cùng khó khăn. Nếu như có một Thần giới cường đại dẫn dắt, dẫn theo vị diện tiến hoá thì xác suất thành công sẽ lớn, mà khi thành công, hai Thần giới đồng vị cộng hưởng, hỗ trợ lẫn nhau, thậm chí có thể khiến pháp tắc vũ trụ cũng không thể can thiệp, vậy sẽ thực sự trường tồn. Vũ trụ tiến hoá kỳ thật rất rất chậm, còn không biết mất bao nhiêu triệu năm nữa mới sụp đổ."

"Mênh mông bao la a! Thật muốn đi xem vũ trụ một chút." Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng có chút buồn vô cớ nói.

Đường Tam nói: "Bản thân vị diện Pháp Lam tinh là tồn tại rất thận trọng, nếu không, với thực lực của miện hạ, kỳ thật đã có thể sớm phá vỡ hạn chế tinh cầu, đi ra thế giới bên ngoài du ngoạn."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hỏi: "Ta có thể?"

Đường Tam nói: "Nếu như giảm bớt vị diện áp chế thì hẳn là có thể. Nhưng trước mắt thì rất khó. Nhưng đây cũng là nguyên nhân Pháp Lam tinh cường đại, nếu như ta đoán không sai, nó lấy không thử thành tựu Thần giới làm đại giá, hấp thu năng lượng trong vũ trụ để bản thân lớn mạnh. Nhưng theo bản thân lớn mạnh hơn, khả năng thành tựu Thần giới lại càng thấp. Tạm thời sẽ không có vấn đề gì, nhưng khi chỉnh thể năng lượng của nó cường đại đến mức không thể khống chế thì tinh cầu có khả năng sụp đổ. Cho nên hiện tại, vị diện đang ở trong thế tiến thối lưỡng nan. Cho nên, ta cho rằng tương lai sẽ có cơ hội, có một ngày vị diện sẽ vì chính mình mà liều một phen."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói: "Ngươi cho là Pháp Lam tinh có ý thức sao?"

Đường Tam nói: "Khó nói, nhưng dù không có ý thức thì nó vẫn còn bản năng."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng lại nói: "Hiện tại ngươi đã có huyết mạch siêu cấp rồi, nếu như tương lai ngươi độ kiếp thành công, thành tựu Thần cấp, chờ đến khi ngươi trưởng thành phải chăng sẽ có khả năng đột phá vị diện áp chế?"

Đường Tam suy nghĩ một chút, nói: "Bây giờ thì khó mà nói được, tất cả phải chờ ta độ kiếp thành công mới có thể xác định."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng gật đầu nói: "Vậy liền cầu chúc ngươi độ kiếp thành công. Chuyện ta hứa ta sẽ làm, nhưng các ngươi vẫn phải chuẩn bị càng nhiều hơn mới được. Thiên Vũ Đế Quốc có 9 vị Đại Yêu Hoàng, trừ phi có 5 người ủng hộ trở lên, Tiểu Mỹ mới có

thể báo cáo công tác thành công, nhưng hiện tại xem ra là chuyện cực kỳ khó khăn."

Đường Tam mỉm cười, nói: "Sự do người làm. Trên thế giới này không có gì là không thể. Trên đời không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền."

Ánh mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng chứa đầy thâm ý nhìn hắn một cái, nói: "Ta vốn cho rằng các ngươi không có khả năng thành công, nhưng hôm nay sau khi thảo luận với ngươi, ta lại thật sự thấy được tia hy vọng. Có lẽ các ngươi thật sự có cơ hội đi. Thật ra ta rất hy vọng các ngươi có thể thành công, bởi vì như vậy có lẽ sẽ thay đổi bố cục cứng ngắc của Tổ đình."

Đường Tam hơi khom người, "Chúng ta sẽ hết sức nỗ lực. Nếu có một ngày, Tổ đình đứng ở mặt đối lập với nhân loại, cũng hy vọng miện hạ đứng ở bên nhân loại, ta tin tưởng, những gì ngài nhận được trong tương lai sẽ nhiều hơn những gì ngài trả giá vì nó." Quang mang trong mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng loé lên một cái, "Tương lai nếu ngươi muốn ta xuất thủ vì các ngươi thì có thể dùng đồ vật đổi lại, chỉ cần có liên quan đến những gì vừa rồi chúng ta thảo luận, ta hẳn sẽ đồng ý."

Đường Tam nói: "Nếu cần, nhất định phiền toái ngài rồi."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đột nhiên nói: "Hôm nay ngươi nói nhiều với ta như vậy, không sợ ta ngấp nghé truyền thừa của ngươi, không sợ ta giết ngươi sao?"

Đường Tam lắc đầu, mỉm cười nói: "Không sợ."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hơi nhíu mày, nhưng cuối cùng cũng không nói gì nữa, "Các ngươi có phải muốn ở chỗ này vài ngày?"

Đường Tam nói: "Có thể sao?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhẹ gật đầu, nói: "Có thể, ta sẽ cho người phong toả tầng này, các ngươi mỗi lần truyền tống trở về là được. Còn cần gì nữa không?"
Đường Tam nói: "Trước đó truyền tống trận siêu viễn trình ta nói với ngài, chúng ta chuẩn bị bố trí một pháp trận hạch tâm ở Tổ đình, nếu như thuận tiện, ngài có thể cung cấp cho chúng ta một nơi an toàn được không?"

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi cần một nơi rộng như thế nào?"

Đường Tam nói: "Rộng hơn căn phòng này khoảng bốn lần, để đảm bảo an toàn và che giấu."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói: "Tầng cao nhất của khách sạn là phòng riêng thuộc về ta, bình thường ta thỉnh thoảng đến đây nghỉ ngơi vài ngày. Các ngươi có thể bố trí ở đó, nhưng ta muốn quan sát toàn bộ quá trình."

"Được." Đường Tam không chút do dự đáp ứng.

Ánh mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhìn Đường Tam hơi khắc thường, hắn kỳ thật không hiểu, người trẻ tuổi này vì sao lại tín nhiệm mình như vậy, chỉ vì mình là ông ngoại của Mỹ công tử? Đối với Đường Tam, hắn ngày càng hiếu kỳ rồi. Theo hắn, đây là một người trẻ tuổi phi thường thẳng thắn, không khỏi khiến hắn có thêm vài phần hảo cảm.

Đường Tam đương nhiên sẽ không nói với hắn, sở dĩ mình tín nhiệm hắn là vì hai phương diện, không liên quan gì đến huyết

thống giữa hắn và Mỹ công tử.

Một là bởi vì Đường Tam thấy được khí vận trên đầu Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng. Trong các Đại Yêu Hoàng, không thấy được vận khí của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng, mà trong các Đại Yêu Hoàng còn lại, vị này là mạnh nhất, thậm chí là siêu viễn hơn các Hoàng Giả khác.

Chuyện này có nghĩa là tuổi thọ của vị này sẽ tương đối dài. Mà hiện tại, nếu Đường Tam liều mạng hết sức thì cũng có khả năng đánh chết Hoàng Giả, cho nên hắn phán đoán Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không gây bất lợi cho bọn họ.
Hai là bởi vì lợi ích, hắn không nghĩ sẽ dựa vào tình thân mà thuyết phục đối phương, nhưng lợi ích thì có thể. Chỉ cần khiến đối phương cảm thấy mình có thể mang lại cho hắn đầy đủ lợi ích thì Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng sao phải gây bất lợi cho bọn họ đây? Nhất là khi lợi ích này còn có thể độc hưởng. Thân là Hoàng Giả, hắn khẳng định muốn tiến thêm một bước.

Đương nhiên còn có một chút nguyên nhân khác. Thông qua trao đổi trước đó, Đường Tam cơ bản đã xác nhận phán đoán của mình. Ít nhất khi mình còn giá trị lợi dụng, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng chắc chắn sẽ không gây bất lợi cho bọn họ. Đồng thời, nhìn vào phương diện tình thân, hôm nay Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng vừa thấy đã không giữ lại mà nói bọn họ không có khả năng báo cáo công tác thành công, đồng thời phải nhắc nhở Mỹ công tử nên làm như thế nào mới có thể tránh khỏi có thể thấy, trong lòng vị này thật sự tồn tại tình thân. Chuyện này đã ngoài phán đoán nguyên bản của Đường Tam. Tình cảm của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đối với mẹ con Mỹ công tử và Tô Cầm sâu đậm hơn hắn tưởng tượng. Điều này khiến hắn cho vị Đại Yêu Hoàng này thêm điểm.
Dưới sự dẫn dắt của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, bọn họ đi lên tầng cao nhất ở khách sạn Bạch hổ. Khi tới đây, Đường Tam và Mỹ công tử mới biết cái gì mới thực sự là xa hoa.

Diện tích tầng cao nhất không bằng các tầng dưới, bởi vì nó nằm trên một khu vực nhô lên ở trung tâm khách sạn. Nhưng dù vậy, nó cũng là một gian phòng cực lớn rộng chừng 2000 mét vuông.

Căn phòng có tổng cộng hai tầng, chính giữa là một không gian mở, thông qua kính thuỷ tinh cao tới 7 mét có thể nhìn thấy phong cảnh bên ngoài, tầm nhìn tuyệt hảo. Hơn nữa vì thông tầng nên cả phòng đều được chiếu sáng bốn phía, cơ hồ có thể thu được toàn bộ Tổ đình vào mắt. Cảm giác thông suốt đó thực sự rất thoải mái.

Hơn nữa, ở bên ngoài còn có một vườn treo rộng chừng 500 mét vuông, phía trên gieo trồng nhiều loại thực vật, trên mặt đất được khảm nạm nhiều bảo thạch quý hiếm, hội tụ linh khí nồng đậm đến mức gần sền sệt. Khi có người đi vào trong đó thì linh khí trào lên, toàn bộ thế giới dường như trở nên hư ảo vậy, thoải mái không nên nên lời. Ở chỗ này tu luyện, tuyệt đối là làm ít được nhiều.

Chương 666: Tầng cao nhất xa hoa

"Tự các ngươi chọn chỗ đi." Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói.

Trước tiên, Đường Tam mang theo Mỹ công tử đi dạo trong hoa viên một vòng, cảm thụ một chút luồng năng lượng nồng đậm. Năng lượng ở nơi này khác với hỗn tạp ở bên ngoài, đều cực kỳ tinh thuần, hơn nữa lấy thuộc tính Quang Minh làm chủ, đối với thực vật nuôi dưỡng rất tốt. Trong hoa viên 500 mét vuông cơ hồ nơi nào cũng có thể nhìn thấy thiên tài địa bảo. Khu vườn treo này không quá lớn, nhưng lại có cảm giác một bước một cảnh khác nhau.

Căn phòng trang trí tương đối đơn giản, lấy gỗ làm chủ, ấm áp mà trang nhã. Nhưng nếu nhìn kỹ thì sẽ không thấy như vậy. Toàn bộ căn phòng, bao gồm cả mái nhà đều dùng gỗ được chạm khắc hoa văn đơn giản, bao phủ khắp các vách tường.

Gỗ dùng trong căn phòng này rất quen thuộc, ân, đặc biệt quen thuộc , Hoàng Kim Mộc!

Không sai, nơi này của người ta là dùng Hoàng Kim Mộc trang trí, về phần dùng bao nhiêu thì không tiện đo đạc, dù sao gian phòng 2000 mét vuông, vách tường, mái nhà, mặt đất đều được phủ kín.

Khoa trương nhất chính là phòng tu luyện, khi Đường Tam và Mỹ công tử nhìn thấy phòng tu luyện thì đều sợ ngây người. Đúng vậy, với tâm tính của một đời Thần Vương như Đường Tam mà cũng sợ ngây người. Tới đây rồi mới biết được cái gì mới thực sự là xa hoa.

Phòng tu luyện cũng không quá lớn, ước chừng khoảng 100 mét vuông, đối với thân phận của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thì cũng không là gì.

Nhưng, phòng tu luyện là màu tím, không gian bên trong hoàn toàn là màu tím. Tại sao nó lại có màu tím? Bởi vì, vách tường, mặt đất, trần gian phòng, tất cả đều được khảm tử tinh thạch, đúng, chính là loại để chế tạo Tử Kim tệ kia, là tử tinh thạch có thể thai nghén Thần Thức.

Những tử tinh thạch này còn được bố trí thành một pháp trận. Bản thân pháp trận không là gì, tác dụng của nó là tuần hoàn năng lượng, nhưng tuần hoàn chính là năng lượng nuôi dưỡng Thần Thức a! Mỗi khối tử tinh thạch không lớn như ban thưởng mà nhóm Đường Tam lấy được, nhưng cũng to bằng nắm tay. Gộp chúng vào một chỗ thì không cách nào đánh giá giá trị được.

Chẳng trách ai cũng muốn trở thành Hoàng Giả, Hoàng Giả đúng là xa xỉ! Trừ rung động, Đường Tam không nghĩ ra lời giải thích nào khác.

Đương nhiên, phòng tu luyện không thích hợp để bố trí truyền tống trận.

Nhìn bộ dạng trông mà thèm của bọn họ, thanh âm Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng truyền đến, "Các ngươi có thể ở chỗ này với ta. Về sau khi đến Tổ đình, ngoại trừ lần báo cáo công tác kia thì đều có thể ở lại nơi này."

"Cảm ơn miện hạ." Không chờ Mỹ công tử mở miệng, Đường Tam đã không chút khách khí cám ơn.

Dù với Mỹ công tử hay đối với hắn, phòng tu luyện này thật sự là quá tốt.

Mà thứ này đối với Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, người gần như có tu vi không cách nào tăng lên nữa, kỳ thật cũng không có gì.

Cuối cùng, Đường Tam đã chọn một gian phòng hình vuông trên lầu hai để bố trí truyền tống trận.

Gian phòng này ước chừng rộng 300 mét vuông, là gian phòng lớn nhất trên lầu hai, vốn là một trong hai phòng ngủ chính. Lầu hai tổng cộng có ba phòng ngủ, lầu một gồm phòng khách, nhà hàng, phòng tu luyện, vườn treo.

Đồ dùng bên trong sử dụng không gian trữ vật để chứa, lộ ra không gian đủ lớn.

Dưới ánh mắt chăm chú của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, Đường Tam bắt đầu bố trí truyền tống trận. Mỹ công tử và Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ở bên cạnh nhìn xem, Đường Tam cũng không giữ lại, vừa bố trí vừa giảng thuật lại kỹ càng nguyên lý pháp trận, còn có những điều cần chú ý trong quá trình chế tác.
Mỹ công tử nghe say mê, mỗi lần Đường Tam giảng thuật Không Gian Áo Nghĩa là nàng đều có nhận thức hoàn toàn mới.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cũng trầm ngâm lắng nghe, tuy rằng hắn không phải là cường giả thuộc tính không gian, nhưng vẫn vô cùng có hứng thú với pháp trận, nếu không lúc trước cũng không phong toả khách sạn Bạch Hổ, không để cho Hoàng Giả khác đến tìm kiếm.

Pháp trận Đường Tam đang bố trí hiển nhiên càng phức tạp hơn so với cái trước, mặc dù hắn đã giảng thuật nguyên lý cùng quá trình chế tác, nhưng với tu vi của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng mà nghe có

chút hoa mắt thần mê. Chủ yếu là vì các pháp trận đan xen quá mức quỷ dị, thứ này tuyệt đối vượt quá cấp độ pháp trận mà đại lục biết hiện nay. Điều này khiến Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng càng tin tưởng Đường Tam đã lấy được truyền thừa thượng cổ đại năng.
Toàn bộ quá trình bố trí cần dùng hai giờ, khi Đường Tam mệt mỏi hoàn thành công việc sau cùng thì thở dài một hơi.

"Ta cần nghỉ ngơi một chút, sau đó lại bố trí pháp trận che giấu và thu liễm khí tức, như vậy xem như là hoàn thành."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhịn không được cảm thán nói: "Thần hồ kỳ kỹ. Ở phương diện pháp trận, ngươi hẳn có thể coi là đệ nhất trên toàn bộ đại lục. Chỉ riêng điểm này, ngươi đã có tư cách hợp tác với ta."

Đường Tam mỉm cười, nói: "Miện hạ, ta có thể mượn phòng tu luyện của ngài nghỉ ngơi một chút không?"

"Đi thôi." Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng vung tay lên.

Đường Tam lập tức kéo Mỹ công tử xuống lầu, đi vào trong phòng tu luyện. Đây chính là phòng tu luyện tử tinh thạch a! Ở chỗ này tu luyện Thần Thức không phải là quá tuyệt hay sao.
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng ở lại trong phòng, tiếp tục quan sát pháp trận. Đối với pháp trận này, hắn rất có hứng thú, trong đó có rất nhiều thứ đáng tham khảo.

Đường Tam mang theo Mỹ công tử đi vào phòng tu luyện, đóng cửa lại. Khi vừa tiến vào nơi này, hai người liền cảm giác được Thần Thức hoạt động hẳn lên.

Mỹ công tử không vội vã tu luyện, bờ môi khẽ động, truyền âm nói: "Ngươi có phải bại lộ quá nhiều không?"

Đường Tam mỉm cười nói: "Muốn gây chú ý với một vị Hoàng Giả, hơn nữa để vị này ủng hộ thì không để lộ một chút sao được? Đối với Hoàng Giả khác nhau thì dùng phương pháp khác nhau. Hơn nữa, ta có thể cảm giác được, Bạch Hổ miện hạ vẫn có tình cảm sâu đậm với mẹ con nàng. Khi trở về, nàng nói chuyện với mẫu thân một chút, lần sau khi đến đây, hãy cố gắng dẫn người đến gặp miện hạ. Vật đổi sao dời, dù sao hai người vẫn là cha con."
Mỹ công tử nói: "Nghe ông ngoại nói, ta chỉ sợ báo cáo công tác ..."

Đường Tam mỉm cười lắc đầu, nói: "Sự là do người, vừa rồi không phải ta đã nói, trên đời này không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền sao. Tin tưởng ta, chúng ta nhất định có thể thành công."

Mỹ công tử gật gật đầu, nói: "Không nói chuyện nữa, ngươi nhanh nghỉ ngơi đi. Dọc đường đi ngươi cũng mệt mỏi rồi." Bọn họ truyền tống từ thành Gia Lý tới, mặc dù tối qua có nghỉ ngơi nhưng không có minh tưởng. Vừa rồi bố trí pháp trận lại tiêu hao rất nhiều năng lượng.

Đường Tam cười nói: "Ngàn vạn lần đừng khách khí với ông ngoại nàng, mau tu luyện đi. Năng lượng trong tử tinh thạch nuôi dưỡng Thần Thức cực kỳ tốt, đặc biệt thích hợp với việc tu luyện bây giờ của nàng. Nàng là chưởng khống giả nguyên tố, muốn tăng lên tu vi thì mấu chốt là tăng lên Thần Thức."
"Ừm."

Hai người riêng phần mình khoanh chân ngồi xuống, Mỹ công tử vận chuyển huyết mạch chi lực, Đường Tam vận chuyển Huyền Thiên Công. Cơ hồ ngay sau đó, trong cả phòng tu luyện đã sáng lên màu tím như ẩn như hiện.

Mỹ công tử cảm thấy Thần Thức của mình tựa hồ bị kích thích mà

sinh sôi mạnh mẽ, so với lúc tu luyện bình thường hoạt động gấp mấy lần, trong nhất thời, ý chí tinh thần của nàng tăng lên nhanh chóng, cả người tiến vào minh tưởng sâu gần như ngay lập tức.

Hơn nữa ở trong phòng tu luyện này, bởi vì có tử tinh thạch ngăn cản nên Thần Thức không thể tràn ra ngoài, chỉ có thể ở trong phòng tu luyện, do đó Thần Thức trong phòng tu luyện ngày càng trở nên ngưng thực.

Chương 667: Tình cha như núi

Cảm nhận của Đường Tam càng thêm sâu sắc. Kể từ khi bị Ám Ma Đại Yêu Hoàng truy sát, Thần Thức của hắn đã gần như cạn kiệt, tuy rằng sau đó đã khôi phục lại nhờ vào tử tinh thạch, nhưng vẫn chưa trở lại trạng thái đỉnh phong. Về sau hắn lại giúp Mỹ công tử vượt qua lôi kiếp mà cạn kiệt lần nữa. Tuy rằng hắn cố gắng khôi phục lại, nhưng bởi vì chưa độ kiếp nên tốc độ khôi phục có hạn, huống chi là tiến bộ.

Bây giờ hắn vẫn chưa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, nhưng lúc mới bắt đầu tu luyện ở đây thì cảm giác được Tinh Thần Lực của mình bị luồng khí màu tím xâm nhập, sau đó lập tức chuyển thành Thần Thức, thật sự rất kỳ diệu. Chỉ sau một chu trình, Thần Thức của hắn đã gần trở lại trạng thái đỉnh phong ban đầu.

Tuy nhiên, Đường Tam ngay lập tức tỉnh táo lại và bắt đầu khống chế tốc độ hấp thu và chuyển hoá của mình. Nếu Tinh Thần Lực của hắn chuyển hoá thành Thần Thức quá nhiều thì chỉ sợ rằng sẽ không áp chế được huyết mạch chi lực mà đối mặt với thiên kiếp. Bây giờ chưa phải lúc để độ kiếp.

Nhưng dù vậy, tu luyện ở chỗ này chắc chắn có rất nhiều chỗ tốt.

Mỹ công tử đã là Thần cấp nên tất nhiên sẽ không có vấn đề giống như Đường Tam. Đường Tam thậm chí còn cảm thấy, nếu Mỹ công tử tiếp tục tu luyện ở chỗ này, với thiên phú của nàng và trải qua Lục Hợp Bát Hoang Kim Sát Kiếp tẩy lễ, cộng thêm có tử tinh thạch

hỗ trợ thì tới lúc báo cáo công tác không phải không có khả năng đột phá Đại Yêu Vương. Đây là tầm quan trọng của tài nguyên a! Dù sao, tài nguyên tu luyện của một Hoàng Giả đứng đầu được giao cho một cường giả Thần cấp thì hiệu quả có thể tưởng tượng được.

Không biết đã qua bao lâu, một cỗ Thần Thức lạnh như băng quét qua, đánh thức hai người đang tu luyện. Đường Tam và Mỹ công tử đồng thời mở mắt, nhìn thấy Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đã đứng trước mặt bọn họ.

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng tức giận nói: "Hai người các ngươi đủ rồi! Tử tinh thạch trong phòng tu luyện của ta không dễ mới thu thập được, còn có giá trị rất lớn. Đừng chỉ thấy lợi trước mắt, hãy để cho chúng có thời gian vận chuyển, hấp thu thiên địa linh khí để bổ sung. Mỗi ngày chỉ tu luyện tối đa một giờ, nếu vượt quá thì không đủ dùng."

Đường Tam và Mỹ công tử đứng dậy, rõ ràng là bọn họ đã tiêu hoá gần hết năng lượng hấp thu từ tử tinh thạch.

Đôi mắt Mỹ công tử sáng ngời, nàng hiển nhiên cảm giác được Thần Thức của mình đã mạnh hơn. Nàng hơi khom người với Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, "Cảm ơn, ông ngoại."

Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng cả giận nói: "Sau khi nhờ vả mới biết gọi ta là ông ngoại."

Mỹ công tử không nhịn được cười, nói: "Lúc đầu ngài quá hung dữ nên con không dám."

Nhìn dáng vẻ xinh đẹp của nàng, ánh mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng không khỏi thất thần, tựa hồ đang nhớ tới điều gì đó.

"Khi nào trở về nói với mẹ con trở về gặp ta. Ta sẽ không làm gì nàng. Ta giận nàng, nhưng con có biết ta giận chỗ nào không?" Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng trầm giọng nói.

Mỹ công tử lắc đầu. Nàng luôn né tránh việc này và không dám nhắc đến mẹ trước mặt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, bởi vì sợ sẽ khiến vị này tức giận.

Đôi mắt Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng bừng bừng lửa giận: "Ta tức giận vì nàng không tin tưởng ta. Từ nhỏ đến lớn, là ai thương yêu nàng nhất? Ta chưa bao giờ để ý thân phận nhân loại của nàng, thực tế thì, bởi vì mẫu thân nàng là nhân loại nên mới sinh ra nàng xinh đẹp như vậy. Nàng ra đời khiến ta vô cùng vui vẻ và hạnh phúc, ta cũng không nghĩ muốn nàng có thành tựu gì, chỉ cần nàng vui vẻ ở bên cạnh ta là được rồi. Vậy mà nàng lại lựa chọn chạy trốn, bởi vì có tình cảm với tên tiểu tử khốn nạn kia. Về sau lại cùng tên khốn nạn Uông Thanh có con. Nàng chạy cái gì? Mang thai thì làm sao? Ai không có tuổi trẻ? Nếu nàng ở bên cạnh ta, dù nàng thích ai ta cũng bắt lại cho nàng, không nghe lời thì đánh chết hắn. Nhưng nàng lại chạy, bỏ chạy không có tung tích, rất nhiều năm ta thậm chí không biết nàng ở chỗ nào. Nếu như tên khốn nạn Uông Thanh không mang con đến Tổ đình thì ta thậm chí còn không biết nàng ở thành Gia Lý. Nàng thật sự không tin tưởng người phụ thân như ta sao? Từ nhỏ đến lớn, nàng không phải muốn gì được đó hay sao? Ta không phải luôn cưng chiều nàng hay sao?"
Mỹ công tử nghe ông ngoại nói mà không khỏi sợ ngây người. Nàng tuyệt đối không nghĩ đến, ông ngoại lại có thái độ như vậy với mẫu thân, đây quả thực không thể tưởng tượng được. Vị này nổi tiếng về giết chóc, có danh xưng Thông Thiên Triệt Địa Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, cư nhiên lại chiều chuộng con gái như vậy.

Khoé miệng Đường Tam run run, vị này vậy mà là nữ nhi khống (cuồng con gái)? Hơn nữa, cô con gái này còn là con lai nhân loại,

hắn vậy mà không để ý chút nào. Không nghĩ tới, thật là không nghĩ tới a!

Giống như Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói, lúc đầu vì sao phải chạy? Lúc trước nếu Tô Cầm không chạy, dù nàng mang thai con của Lâm Hề Mặc thì vị này cũng sẽ tiếp nhận. Tô Cầm là chột dạ, sợ làm mất mặt phụ thân, về sau lại gặp Khổng Tước Đại Yêu Vương nên mới có tình cảnh như bây giờ. Nếu không hiện tại, Mỹ công tử hẳn là tiểu công chúa của cung Bạch Hổ, mẹ của nàng được sủng như vậy, nàng chẳng phải càng là sủng thêm sủng sao. Nhưng mà nếu vậy thì không biết bao giờ mình mới gặp được nàng. Có lẽ, đây là an bài của vận mệnh đi.
Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng gầm thét vài câu, qua một lúc liền tỉnh táo lại, than nhẹ một tiếng nói: "Được rồi, các ngươi ở chỗ này tu luyện đi. Nhưng không được dùng căn phòng này nữa. Thần Thức phải tương xứng với tu vi, bất luận năng lực gì đều phải cân bằng, không được quá mức."

Nói xong câu đó, hắn đẩy cửa ra ngoài. Vừa định bước ra khỏi phòng thì hắn đột nhiên quay đầu, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Đường Tam, "Ta mặc kệ ngươi truyền thừa ai, tiểu tử ngươi nếu dám phụ nàng, ta sẽ xé ngươi thành từng mảnh nhỏ. Tên khốn Uông Thanh nếu không chết, ta đã sớm đi đánh chết hắn rồi."

"Ngài yên tâm." Đường Tam vội vàng nói.

Lúc này Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng mới ra cửa, hoá thành một đạo bạch quang bỏ chạy.

Mỹ công tử nhìn theo bóng lưng hắn rời đi, lẩm bẩm nói: "Vì sao ta cảm thấy buồn về ông ngoại."
Đường Tam nói: "Hắn đau lòng vì mẫu thân nàng, cũng là nhớ mẫu thân nàng. Những lời hắn nói hôm nay nàng hãy nói lại với mẫu

thân, lần sau chúng ta sẽ dẫn a di đến đây, để cha con họ đoàn tụ. Không nghĩ tới vị này lại trọng tình cảm đến vậy. Như thế ta cũng yên tâm. Dù báo cáo công tác không thành công thì chịu thiệt vẫn là thành Gia Lý, mẹ con nàng chắc chắn sẽ không gặp nguy hiểm. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nhất định sẽ bảo vệ mẹ con nàng an toàn."

Từ thái độ của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng có thể thấy hắn yêu thương con gái Tô Cầm của mình như thế nào. Tô Cầm thật sự sai rồi! Nàng đã phụ tình thương của vị phụ thân này.

Mỹ công tử gật gật đầu, "Nếu mụ mụ biết nhất định sẽ rất hối hận. Haizzz ..., ông ngoại rất đáng thương, mụ mụ cũng vậy."

Đường Tam trong lòng thầm nghĩ, nếu Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thực sự muốn trả thù thì nên đi tìm tên tra nam Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng mới đúng, người nhà Khổng Tước Đại Yêu Vương thật sự không có làm gì. Nhưng hiện tại hắn không dám nói sự thật cho Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, vẫn là nên đợi sau này hẵng nói. Nếu không, vạn nhất Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng bị đánh chết thì ..., ân, thực sự là có khả năng này.
Sau một hồi tu luyện, Đường Tam đã hoàn toàn khôi phục trạng thái đỉnh phong, thậm chí còn vượt qua trạng thái đỉnh phong. Lần nữa trở lại lầu hai, hắn hoàn thiện pháp trận hạch tâm.

Bố trí pháp trận hoàn thành, kiểm tra không gian cộng hưởng, xác nhận không có vấn đề thì hai người không khỏi nhìn nhau cười một tiếng, sau đó thở phào nhẹ nhõm. Đã có pháp trận truyền tống, hơn nữa có Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng thủ hộ, về sau ra vào Tổ đình sẽ dễ dàng hơn nhiều. Lần này Đường Tam còn chuẩn bị đầy đủ, chỉ cần không ở trong phạm vi nghìn mét khi bọn họ phát động truyền tống thì dù là Hoàng Giả cũng không phát hiện được. Nếu có Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng che giấu thì càng không có sơ hở nào.

"Tiếp theo chúng ta làm gì?" Mỹ công tử hỏi Đường Tam.

Lúc này là buổi chiều, mặt trời đã ngả về tây, ánh mặt trời đỏ nhạt chiếu sáng Tổ đình.
Đường Tam nói: "Đi Kiếm Thánh Cung bái kiến Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng."

"Được."

Chương 668: Lại đến Kiếm Thánh Cung

Lần trước khi bọn họ chạy trốn khỏi Tổ đình, nếu như không phải có Kiếm Lệnh của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng thì thật sự sẽ rất nguy hiểm. Lúc ấy ngay cả Đường Tam cũng không nghĩ đến người đuổi giết lại không phải Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng, mà là Ám Ma Đại Yêu Hoàng. Vốn hắn đã chuẩn bị đầy đủ, nếu đuổi theo là Tinh Phượng Đại Yêu Hoàng thì không chừng để lộ thân phận của Mỹ công tử thì có thể giải quyết vấn đề. Nhưng người đến là Ám Ma Đại Yêu Hoàng đã khiến bọn họ cận kề cái chết.

Đường Tam có ấn tượng rất tốt với Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, đương nhiên muốn thuyết phục vị này ủng hộ bọn họ khi báo cáo công tác thì trả lại Đan Đỉnh Thần Kiếm lúc trước là chưa đủ. Nhân gia người ta đã xuất thủ giúp bọn họ lần trước rồi, ân tình đó nên chấm dứt thôi.

Ra khỏi khách sạn Bạch Hổ, Đường Tam và Mỹ công tử gọi một cỗ xe ngựa đi tới dưới núi Kiếm Thánh. Lúc này trời đã nhá nhem tối, nhưng người leo lên Kiếm Thánh Cung vẫn nối liền không dứt.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng không có chủ thành, Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch này có thể nói là chủng tộc nghèo nhất trong các tộc có huyết mạch Hoàng Giả, hoàn toàn không thể so với sự giàu có của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng.

Với việc không có chủ thành, Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch dường như cũng không để ý, chuyện này có liên quan đến triết lý sinh tồn

của bọn họ. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng luôn cho rằng cuộc sống xa hoa sẽ khiến con người trở nên sa đoạ. Kiếm của bọn họ là từ cái mỏ của mình, tài nguyên tu luyện gì gì đó sao có thể quan trọng bằng lý giải và cảm ngộ kiếm đây? Sinh hoạt nghèo khổ mới có thể kích phát tiềm năng và sự cố chấp với kiếm. Cho nên tuy rằng rất nghèo, nhưng Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch chưa bao giờ có ai dám coi thường.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng tuy rằng bài danh phía sau, nhưng chỉnh thể sức chiến đấu của Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch lại tương đối hung hãn. Có thể chiếm một vị trí trong những chủng tộc đỉnh cao, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng hiện tại cũng không phải là vị Hoàng Giả thứ nhất trong Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch, có thể tiếp tục truyền thừa như vậy, có ai dám nói phương thức của bọn họ là sai lầm?

Đường Tam mang theo Mỹ công tử đi đến chân núi, nộp tiền phí. Đúng vậy, hắn phải nộp phí, bởi vì Kiếm Lệnh lúc trước đã dùng hết rồi, không có tín vật không ai sẽ cho ngươi lên. Mỹ công tử đã Thần cấp nên không thể leo núi lấy kinh nghiệm, bởi vì ở cấp độ này không còn ý nghĩa gì. Nhưng nếu ngươi nguyện ý trả tiền, ai cũng sẽ không ngăn cản ngươi, bởi vì ngươi đang tiêu tiền vô ích và không ảnh hưởng đến Kiếm Thánh Cung. Cho nên, chân núi chỉ lấy tiền là sẽ không xác minh tu vi, nói chung sẽ không có ai làm như vậy.

Đường lên Kiếm Thánh Cung lúc này không có bất kỳ áp lực nào với bọn họ. Hai người nắm tay nhau leo lên, giống như đang nhàn nhã dạo chơi vậy. Đây là vì tránh gây sự chú ý nên Đường Tam đã đẩy nhanh tốc độ.

Kiếm khí tới người Mỹ công tử thì tự nhiên sẽ lặng yên biến mất, thân thể nàng giống như một lỗ đen, thôn phệ tất cả kiếm khí áp

chế. Mà trên người Đường Tam lại là một tình huống khác. Kiếm khí áp chế hắn sẽ trực tiếp bị cắt ra và xẹt qua hai bên người, căn bản không thể gây ra bất kỳ mối đe doạ nào cho hắn.

Hai người cứ như vậy bước từng bậc thang, khi bọn họ leo lên lưng chừng núi thì một thanh âm trầm thấp vang lên bên tai.

"Lên đây đi." Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo kiếm mang vô ảnh từ trên trời giáng xuống, bao trùm thân thể hai người, sau đó, bọn họ đã biến mất.
Mà tất cả đều ở trong dự liệu của Đường Tam. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng khác với các Hoàng Giả khác, tuyệt đại đa số thời gian hắn đều toạ trấn ở Kiếm Thánh Cung. Kiếm khí áp chế phủ xuống từ Kiếm Thánh Cung là hắn tạo ra, cho nên khi Đường Tam và Mỹ công tử dùng phương thức đặc biệt để leo núi, vị này tự nhiên cũng cảm ứng được.

Quang ảnh lập loè, bọn họ đã đi tới đỉnh núi. Cửa lớn Kiếm Thánh Cung rộng mở, kiếm khí bao phủ thân thể hai người trực tiếp nhập vào bên trong Kiếm Thánh Cung.

Cửa cung đóng lại, Đường Tam và Mỹ công tử rơi xuống mặt đất.

Bên trong Kiếm Thánh Cung không trang trí gì hoa lệ, chỉ có một số bức tượng.

Lần trước tới đây Đường Tam cũng không tiến vào bên trong, chỉ là ở bên ngoài cảm thụ sự to lớn của Kiếm Thánh Cung. Mà lúc này khi đã vào bên trong, hắn cảm thụ được là kiếm ý mãnh liệt tung hoành.
Mỗi một pho tượng đều là Đan Đỉnh Hạc Yêu, bọn họ cầm trong tay trường kiếm, bày ra đủ loại tư thế, nhưng dù tư thế nào cũng đều là kiếm khí tung hoành, có chút xung tiêu, có chút lăng vân, cũng có

một ít kiếm tinh thần. Quả thực là kiếm thuật cao minh.

Thanh âm Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng không vang lên nữa, nhưng dù là Đường Tam hay Mỹ công tử cũng có thể cảm ứng được lúc này bọn họ nên đi tới hướng nào, chính là đi xuyên qua những pho tượng kia.

Mỹ công tử vừa cất bước thì bị Đường Tam kéo lại. Đường Tam nhắm hai mắt lại cảm thụ một chút, đưa tay đến sau lưng Mỹ công tử, truyền âm cho nàng: "Tu La."

Mỹ công tử khẽ gật đầu, trong nháy mắt tiếp theo, đôi mắt của nàng sáng lên, từ phía sau truyền đến dao động Thần Thức của Đường Tam, mà Thần Thức của nàng cũng theo đó mà nở rộ. Ở trung tâm Thần Thức Chi Hải, hư ảnh thanh kiếm màu đỏ lập tức được kích phát, một cỗ kiếm ý mạnh mẽ cơ hồ trong chớp mắt bắn ra từ trên người Mỹ công tử.
Một đạo kiếm quang màu đỏ cũng phóng lên trời. Kiếm ý mênh mông lập tức nở rộ, chấn áp kiếm khí của tất cả pho tượng xung quanh. Các pho tượng vốn có cảm giác sinh động tức thì trở nên yên tĩnh, thậm chí còn hơi run rẩy.

"Hả?" Một thanh âm mang theo vài phần kinh ngạc vang lên.

"Kiếm là cái gì?" Giọng nói trầm thấp nói.

Đường Tam đi đến bên người Mỹ công tử, trầm giọng nói: "Kiếm là chính nghĩa."

"Vì sao là chính nghĩa?" Thanh âm trầm thấp hỏi.

Đường Tam nói: "Bởi vì chỉ có thanh kiếm chính nghĩa mới có thể tiến về phía trước, chỉ có thanh kiếm chính nghĩa mới có thể tiến

vào vũ trụ."

"Kiếm còn là gì?"

"Kiếm là thẩm phán!" Đường Tam tiếp tục đáp.

"Vì sao là thẩm phán?" Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng lần nữa hỏi.

Đường Tam nói: "Bởi vì kiếm là chính nghĩa, thanh kiếm chính nghĩa nên thẩm phán tà ác thế gian, duy trì công lý, duy trì trật tự, nghiêm khắc chấp pháp, quy phạm hành vi."
Không chờ Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng hỏi lại, hắn tiếp tục nói: "Chỉ có kiếm mới có thể làm được hai việc này, bởi vì kiếm có thể phá vạn pháp, vạn pháp quy nhất, chính là kiếm. Kiếm tùy tâm sinh, chỉ có chính nghĩa chi tâm mới có thể sinh ra Vương Giả Chi Kiếm, mới có thể thống ngự quần lâm, mới có thể chủ trì thẩm phán."

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về Mỹ công tử ở bên người, "Kiếm còn là hy sinh. Thanh kiếm chính nghĩa thẩm phán, phá vỡ vạn pháp mà không trả, thủ hộ mà không lùi. Để bảo vệ chính nghĩa, thẩm phán và quyến luyến trong lòng, hy sinh là quy túc."

"Hay cho một cái hy sinh là quy túc." Một thân ảnh nổi lên giữa pho tượng.

Khi Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng xuất hiện thì Đường Tam và Mỹ công tử đều có chút hoảng hốt, bởi vì bọn họ nhìn thấy một cái dường như không phải là một sinh mệnh thể, mà là một thanh kiếm. Vào lúc này, bọn họ thậm chí không thể biết được tướng mạo và tuổi của Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng. Đó là một thanh kiếm thuần khiết, tản ra kiếm mang kinh thiên.
Ánh mắt Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng rơi xuống người Mỹ công tử, đôi mắt sáng rực nhìn kiếm ý màu đỏ trên đầu nàng, trầm giọng nói:

"Đây là Thẩm Phán Chi Kiếm?"

Đường Tam gật đầu, "Không sai. Thanh kiếm chính nghĩa, Tu La thẩm phán. Dùng phương thức của Tu La để bảo vệ chính nghĩa."

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng khẽ gật đầu, "Các ngươi đi theo ta." Nói xong, hắn quay người đi vào trong.

Đường Tam đưa mắt nhìn Mỹ công tử, lúc này nàng mới khống chế kiếm ý, thu lại kiếm ý Tu La Kiếm. Hai người đi theo Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng vào bên trong.

Lúc này, trên các pho tượng đã không xuất ra bất kỳ kiếm ý nào.

Kiếm ý lúc trước là Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng khảo nghiệm bọn họ. Khi hai người vừa đến, vị này đã nhận ra thân phận của bọn họ, nhưng muốn vào Kiếm Thánh Cung thì phải tiếp nhận khảo nghiệm, đây là quy củ của Đan Đỉnh Hạc Yêu nhất mạch.
Mà Đường Tam để Mỹ công tử phóng xuất ra kiếm ý Tu La Kiếm, tuy rằng là mưu lợi, nhưng vừa vặn chạm phải chỗ ngứa của vị Đại Yêu Hoàng này.

Chương 669: Luận kiếm

Hai người theo Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đi sâu vào bên trong, sau khi đi qua các pho tượng thì tiến vào một hành lang, sau đó leo cầu thang. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng mang theo bọn họ leo lên từng bước, cứ mỗi bước leo lên, Đường Tam và Mỹ công tử đều cảm nhận được một cỗ áp lực vô hình từ trên trời giáng xuống.

Điều này khác với leo bậc thang bên ngoài, không chỉ có kiếm ý cường thịnh, mà còn có Thần Thức sắc bén như kiếm mang.

"Đây không phải là khảo nghiệm, chỉ những người có thể chịu đựng nó thì mới có tư cách đi lên tầng cao hơn." Thanh âm Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng truyền đến.

Mỹ công tử vừa muốn kích hoạt kiếm ý Tu La Kiếm, nhưng lại bị Đường Tam dùng ánh mắt ngăn lại. Hai người cứ như vậy từng bước leo lên. Trên người Mỹ công tử có quang mang màu bạc lập loè, mỗi đạo kiếm ý rơi trên người nàng đều lặng yên bị chuyển tới nơi khác, chính là tuyệt học của Khổng Tước Yêu tộc, Đấu Chuyển Tinh Di.

Sau khi thành Thần, Mỹ công tử sử dụng Đấu Chuyển Tinh Di càng thuận tay hơn. Đừng nhìn tu vi hiện tại của nàng chưa bằng Khổng Tước Đại Yêu Vương, nhưng luận cảm ngộ về Đấu Chuyển Tinh Di thì nàng ở trên Khổng Tước Đại Yêu Vương, đây là do lý giải về thuộc tính không gian khác nhau mang đến. Cảm ngộ ở cấp độ cao hơn tự nhiên sẽ thể hiện ra uy năng của thần kỹ ở cấp độ cao hơn.

Đường Tam thì trực tiếp hơn, Kim Mông Biến hộ thể, Sư Hổ Biến thôn phệ và bài xích, cứ như vậy ngạnh kháng thừa nhận áp bách từ kiếm ý. Còn Thần Thức áp chế, mặc dù hắn không phải Thần, nhưng Kim Mông Biến không chỉ thủ hộ thân thể, mà với Tinh Thần Chi Hải cũng có năng lực thủ hộ mạnh mẽ. Xung quanh đầu Đường Tam bao phủ huyết mạch chi lực Kim Mông Biến, có hiệu quả ngăn cách Thần Thức áp chế rất tốt. Cho nên hắn cứ như vậy tiến lên phía trước, tốc độ không chậm hơn Mỹ công tử.

Mấy chục bậc thang rất nhanh đã đi hết, Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng mang theo bọn họ đến một bình đài hình tròn. Bình đài này có đường kính chừng trăm mét, vô cùng rộng lớn, mái vòm cao hơn 30 mét, xung quanh là một vòng cửa sổ lớn có thể nhìn ra bên ngoài.

Nhìn thấy nơi này, bọn họ không khỏi nhớ đến tầng cao nhất ở khách sạn Bạch Hổ, dường như các Hoàng Giả đều thích quan sát Tổ đình.

Ánh mắt Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng rơi trên người Đường Tam, "Ở Tổ đình tinh anh đại tái, khi lựa chọn Thần Khí, các ngươi đã trả lại tộc ta Thần Kiếm, phần tình nghĩa này ta nhớ kỹ, hôm nay các ngươi tới đây là có yêu cầu gì?"

Vị này đi thẳng vào vấn đề, cũng không có ý nói vòng vo.

Đường Tam hơi khom người hành lễ, nói: "Chúng ta đến là cảm ơn miện hạ lần trước đã cứu giúp. Không có miện hạ thì chỉ sợ chúng ta đã chết."

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nói: "Các ngươi nắm giữ Kiếm Lệnh của ta, hơn nữa, lý giải của ngươi về kiếm khiến ta có chỗ lĩnh ngộ."

Đường Tam nói: "Trả lại quý tộc Thần Kiếm kỳ thật là lúc đó ta có mục đích, bởi vì khi ấy chúng ta đã dự đoán trên đường trở về sẽ không dễ dàng, cho nên hy vọng miện hạ có thể xuất thủ tương trợ. Tiền bối đúng là đã cứu chúng ta, cho nên sự tình trả lại Thần Kiếm đã qua. Lần này chúng ta đến đây, một là vì cảm tạ tiền bối ân cứu mạng lần trước, hai chính là hy vọng có thể được tiền bối ủng hộ. Tiểu Mỹ trước đây không lâu đã kế thừa chức Thành chủ thành Gia Lý, trong một năm sẽ đến Tổ đình báo cáo công tác ..."

Hắn mới nói đến đây đã bị Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đánh gãy, "Ta ủng hộ các ngươi cũng vô dụng, Tổ đình sẽ không cho phép người thừa kế có huyết mạch ngoại tộc trở thành Thành chủ." Đường Tam cau mày lại, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đã nói như vậy, vị Hoàng Giả chuyên chú về kiếm như Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cũng nói như vậy. Vậy hắn nhất định phải cân nhắc một vấn đề khác, cho dù có hơn phân nửa Đại Yêu Hoàng ủng hộ, vậy báo cáo công tác có thể thành công không?

Đường Tam nói: "Tiền bối, nếu có hơn một nửa Hoàng Giả ủng hộ, chẳng lẽ báo cáo công tác cũng không thể thành công sao?"

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng thản nhiên nói: "Đầu tiên, khả năng các ngươi có được hơn một nửa Hoàng Giả ủng hộ là rất thấp. Thứ hai, cho dù có hơn một nửa Hoàng Giả ủng hộ thì cũng không thể vi phạm tổ huấn Tổ đình, cho nên, muốn báo cáo công tác thành công thì không chỉ đơn giản là Hoàng Giả ủng hộ, mà còn phải xem là ai ủng hộ."

"Nói cách khác, nếu người chấp chưởng Tổ đình ủng hộ thì không phải không thể sửa chữa tổ huấn Tổ đình ở một mức độ nào đó. Trái lại, dù các ngươi có được một nửa Hoàng Giả ủng hộ thì làm được gì?"

Đường Tam khẽ gật đầu, nói: "Ta hiểu rồi."

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nói: "Nếu các ngươi cần, ta có thể ủng hộ các ngươi."

Ánh mắt Đường Tam sáng lên, "Vậy đa tạ tiền bối."

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nói: "Chỉ là trao đổi mà thôi, không cần phải cảm ơn ta. Ta muốn cảm ngộ kiếm ý Tu La Kiếm của các ngươi, các ngươi cần ở lại chỗ ta một tuần."

"Có thể." Đường Tam không chút do dự đáp ứng.

Tu La Kiếm, ở trong Thần giới từng là Thần Khí cao cấp nhất. Khi Hải Thần Tam Xoa Kích của hắn còn chưa tiến hoá thành Siêu Thần Khí, Tu La Kiếm đã thẩm phán toàn bộ Thần giới dưới sự chấp chưởng của Tu La Thần.

Muốn cảm ngộ kiếm ý Tu La Kiếm, đừng nói là một tuần, cho dù là 100 tuần chỉ sợ cũng không thể. Không có cảnh giới Thần Vương đơn giản là không có cửa vào. Đương nhiên, với người am hiểu dùng kiếm và chuyên chú vào kiếm như Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng thì khẳng định vẫn có trợ giúp nhất định.
Dù là Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng hay Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng đều có thiện ý với bọn họ, cũng là thưởng thức bọn họ. Đây là điểm bọn họ có thể tranh thủ, nhưng phương thức lại khác biệt.

Đối mặt với Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng, Đường Tam tiến hành trao đổi lợi ích, mà tình thân là bước đệm.

Đối mặt với Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng, lần trước hắn lý giải về kiếm là bước đệm để Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng sinh ra hứng thú với hắn, sau đó tới hôm nay, Đường Tam chủ động để Mỹ công tử

phóng xuất ra kiếm ý Tu La Kiếm để Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng càng thêm hứng thú với nó, để bọn họ càng trở nên hữu dụng trước mặt vị này, tranh thủ thỉnh vị này ủng hộ tự nhiên sẽ dễ dàng hơn.

Có việc trả lại Thần Kiếm lúc trước đảm bảo, kỳ thật không khó để Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng ủng hộ bọn họ, dù sao hắn và Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đều cho rằng ủng hộ của bọn họ không có tác dụng gì. Mà để hắn cảm ngộ kiếm ý Tu La Kiếm không chỉ vì muốn vị này ủng hộ đơn giản như vậy, mà ở thời điểm mấu chốt hy vọng hắn có thể xuất thủ tương trợ.
Hai vị Hoàng Giả này đều là một phần trọng yếu trong kế hoạch của Đường Tam.

"Ta có một nghi vấn, ngươi có thể trả lời ta hay không?" Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nhìn Đường Tam hỏi.

"Mời ngài nói." Đường Tam đáp lại.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng ánh mắt sáng rực nhìn hắn, nói: "Ngươi có thể nói cho ta biết hay không, lúc đầu ngươi làm như thế nào có thể chạy trốn khỏi tay Ám Ma? Lúc đó ta hoàn toàn không cảm giác được khí tức của ngươi."

Đường Tam trầm ngâm trong chốc lát rồi nói: "Miện hạ, vãn bối không muốn lừa dối ngài, nhưng chuyện này liên quan đến căn cơ của ta, cho nên ta không thể nói."

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nhìn hắn thật sâu một cái, nhẹ gật đầu, cũng không hỏi nữa. Sau đó khoanh chân ngồi xuống.

Đường Tam kéo Mỹ công tử ngồi xuống đối diện hắn. Mỹ công tử thôi động Thần Thức, dẫn động kiếm ý Tu La Kiếm phóng thích ra ngoài.

Không hề nghi ngờ, Kiếm Thánh Cung là một chỗ rất thích hợp để tu luyện. Nơi này có linh khí nồng đậm và cực kỳ thuần tuý, không có bất kỳ thuộc tính nào, chính là thiên địa linh khí thuần tuý nhất.

Bảy ngày sau đó, Đường Tam và Mỹ công tử liền ở lại Kiếm Thánh Cung, cùng vị Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng này tu luyện.

Bảy ngày thoáng cái đã trôi qua.

Khi Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng mở mắt ra thì ánh mắt hắn đã xuất hiện một chút biến hoá rất nhỏ.

Đường Tam và Mỹ công tử cũng bị khí tức của hắn dẫn dắt mà mở mắt ra.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nhìn bọn họ, nói: "Từ lúc ta chào đời đến nay, đây là lần đầu tiên cảm thụ được kiếm ý thuần tuý và mênh mông nhất. Cảm ngộ của ngươi về kiếm cũng đều xuất phát từ nó, ta có thể cảm nhận được những lời ngươi nói, để ta cảm thụ được rất nhiều. Nhưng kiếm ý này tựa hồ không có gốc, cũng không có căn cơ, cho nên kiện Thần Khí này cũng không hoàn chỉnh. Các ngươi có biết Thần Khí hoàn chỉnh ở nơi nào không?"

Chương 700: Tâm kiếm

Đường Tam lắc đầu nói: "Chúng ta cũng không biết, chỉ là dưới cơ duyên xảo hợp chúng ta mới có kiếm ý này. Kiếm ý lựa chọn Tiểu Mỹ, vẫn luôn ở cùng nàng, chỉ có Thần Thức mới có thể dẫn động. Nhưng kiếm ý tựa hồ nương theo tu luyện tăng lên mà tăng lên, tương lai có lẽ sẽ có cơ hội tìm kiếm bản thể của nó."

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng thở dài một tiếng, nói: "Đây là một kiện Thần Khí rất khó lường. Nếu các ngươi thật sự tìm được bản thể của nó, nhất định phải mang đến cho ta quan sát. Trên thế giới này đã có rất ít sự tình khiến ta cảm thấy hứng thú, nhưng sau khi cảm ngộ chân lý ẩn trong kiếm ý này, ta bị xúc động rất mạnh. Ta có chút hiểu Tâm Kiếm là gì rồi."

"Cái gọi là Tâm Kiếm, đầu tiên là phải lập tâm. Trước tiên phải tự vấn bản thân lương tâm trong sáng, sau đó mới có thể khiến tâm mình ngay thẳng. Sau khi tâm ngay thẳng mới có tư cách bắt đầu chính thức cảm ngộ Tâm Kiếm áo nghĩa. Điều này mở ra cho ta một cánh cửa mới, có lẽ, bình cảnh hạn chế ta nhiều năm trước có khả năng trùng kích lần nữa. Cám ơn các ngươi. Dù các ngươi báo cáo công tác có kết quả như thế nào, ta sẽ thủ hộ các ngươi an toàn."

Đường Tam kéo Mỹ công tử đứng dậy, khom người hành lễ với vị Hoàng Giả này. Vị này đã nói ra lời hứa của mình, mục đích của bọn họ cũng đã đạt được.

Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng nhìn Mỹ công tử, nói: "Thiên phú của

ngươi tuyệt hảo, lại có kiếm ý Thần Kiếm hộ thể. Nhưng nếu tương lai ngươi muốn thành Hoàng thì nhất định phải chuẩn bị thật tốt để trảm Hoàng. Chỉ khi giết chết một Hoàng Giả thì mới có thêm một Hoàng Giả khác. Cho nên, thiên phú của ngươi càng tốt thì áp lực phải đối mặt trong tương lai càng lớn."

Mỹ công tử trong lòng kinh ngạc, bởi vì Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng đã từng nói giống như vậy. Số lượng Hoàng Giả có hạn, giống như 16 Hoàng Giả đã là cực hạn trên Yêu Tinh Đại Lục.

Theo bản năng nàng nhìn về phía Đường Tam, nhưng hắn vẫn tỏ ra bình thường, chỉ là cảm ơn Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng.

Hai người tạm biệt vị Hoàng Giả này, ra khỏi Kiếm Thánh Cung.

Mỹ công tử thở nhẹ ra, nhưng ánh mắt khó giấu được vẻ lo lắng. Trước khi đến Tổ đình, nàng vẫn khá có lòng tin. Nhưng sau khi nói chuyện với hai vị Hoàng Giả, nàng mới chính thức hiểu được mình muốn báo cáo công tác thành công, muốn chân chính trở thành chủ nhân của thành Gia Lý là một chuyện khó khăn đến nhường nào.

Hơn nữa nàng cũng dần hiểu vì sao Đường Tam nói Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng là vấn đề lớn nhất mà bọn họ phải đối mặt rồi. Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng mặc dù không nói rõ, nhưng ý tứ đã quá rõ ràng, người chấp chưởng Tổ đình chỉ sợ không ủng hộ bọn họ. Người chấp chưởng là ai? Còn không phải là Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng sao?

Đường Tam vòng tay qua eo nàng, "Không cần nghĩ nhiều, hiện tại nàng chỉ cần tăng lên chính mình, chuyện khác đều có ta. Ta đã nghĩ kỹ kế sách rồi, những chuyện này đều nằm trong dự liệu của ta."

Mỹ công tử cảm thụ được hơi ấm từ trên người hắn, sự bàng hoàng

trong lòng lúc này mới tiêu tán đi vài phần, "Bây giờ chúng ta trở về thành Gia Lý sao?"

Đường Tam lắc đầu nói: "Thật vất vả mới đến một chuyến, đừng vội trở về. Chỗ của ông ngoại nàng là nơi thích hợp nhất để nàng tu luyện, nàng ở đó tập trung tu luyện, cố gắng sớm ngày tăng lên cấp độ Đại Yêu Vương. Tới khi đó, có thêm kiếm ý Tu La Kiếm hộ thể, cho dù Hoàng Giả muốn giết nàng cũng không phải chuyện dễ dàng. Ta có một số việc muốn làm."

"Được." Mỹ công tử đã quen với sự an bài của hắn, nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi cũng nhất định phải cẩn thận. Tuy rằng bề ngoài của ngươi đã thay đổi, nhưng ở khoảng cách gần, Hoàng Giả đã từng thấy ngươi sẽ nhận ra ngươi."

"Ta biết, yên tâm đi."
Hai người trở lại tầng cao nhất ở khách sạn Bạch Hổ, vì không lãng phí thời gian tu luyện trong phòng tu luyện tử tinh thạch nên trước tiên bọn họ đã đi tu luyện Thần Thức. Sau khi ra khỏi phòng tu luyện, Mỹ công tử tiếp tục minh tưởng, còn Đường Tam thì lại rời đi.

Lần này đến Tổ đình, một là vì thái độ của hai vị Hoàng Giả, hai là vì chuẩn bị cho một loại huyết mạch siêu cấp khác của hắn.

Có Kim Mông Biến hộ thể, hiện tại năng lực chịu đựng của Đường Tam có thể nói đã đạt đến trình độ tương đối mạnh.

Muốn hoàn thành Lam Ngân Hoàng tiến hoá thành huyết mạch siêu cấp, hắn cần phải chuẩn bị một số thứ. Đầu tiên chính là huyết mạch chi lực chí dương chí âm. Dù là Liệt Dương Hoa Tinh tộc hay Minh Nguyệt Hoa Tinh tộc đều cần có năng lượng huyết mạch ít nhất là Cửu giai đỉnh phong. Đồng thời, hắn cần một huyết mạch

chi lực hệ thực vật công chính bình hoà để dung hợp cùng, mới có thể đảm bảo Lam Ngân Hoàng đủ kiên cường dẻo dai, không đến mức trực tiếp tan vỡ khi dung hợp Âm Dương. Mà huyết mạch chi lực công chính bình hoà này ít nhất cũng là huyết mạch cấp một. Nói cách khác, huyết mạch siêu cấp hắn dung hợp trong tương lai không chỉ là hai huyết mạch chí dương chí âm, mà phải là ba loại huyết mạch.

Kim Mông Biến cường đại khiến Đường Tam đã có tự tin nhất định. Hắn muốn làm một việc cực hạn, một khi thành công thì mọi chuyện sẽ trở nên khác biệt. Đương nhiên, nếu thất bại thì trực tiếp tan thành mây khói. Cho nên hắn vẫn luôn chuẩn bị và suy diễn các tình huống khác nhau. Lần này đến đây, hắn cũng không phải đi chuẩn bị hấp thu hai huyết mạch chí dương chí âm, bây giờ vẫn chưa phải lúc. Trước tiên hắn muốn để Lam Ngân Hoàng của mình trở nên cứng cỏi hơn.

Vì vậy, mục tiêu của hắn cũng không phải hai người trước, mà là Hoàng Giả bài danh thứ sáu trong Tinh Quái Tộc, Kiên Bất Khả Tồi Kim Cương Thiên Tinh Hoàng.

Bản thể của Kim Cương Thiên Tinh Hoàng Kim Cương Tinh, không hề nghi ngờ là vị có phòng ngự mạnh nhất trong các Hoàng Giả Tinh Quái Tộc. Nếu có thể dung hợp lạc ấn huyết mạch Kim Cương Tinh thì không chỉ khiến bản thân Lam Ngân Hoàng trở nên kiên cường dẻo dai hơn mà còn khiến khí lực của hắn tăng mạnh, đạt đến cảnh giới cực kỳ khủng bố.
Do đó, bây giờ Đường Tam đang đi đến Kim Tinh Thánh Sơn của Kim Cương Thiên Tinh Hoàng.

Kim Tinh Thánh Sơn nằm ở phía tây bắc Tổ đình, là một chỗ tương đối khuất, điều này cũng liên quan đến bài danh tương đối thấp của vị này.

Chỉnh thể thực lực của Nhật Thần Đế Quốc hiện tại rõ ràng yếu hơn Thiên Vũ Đế Quốc một ít, nguyên nhân chủ yếu là ở số lượng Hoàng Giả. Chênh lệch hai vị Hoàng Giả hiển nhiên là cách biệt một trời một vực. Nếu không phải có tổ hợp Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng và Địa Âm Thiên Tinh Hoàng cực kỳ cường đại thì chỉ sợ Nhật Thần Đế Quốc sẽ bị áp chế nhiều hơn.

Tất nhiên Tinh Quái Tộc cũng không sợ Yêu Quái Tộc. Yêu Tinh nhất thể, tất cả đều vì lợi ích chủng tộc. Hơn nữa quan trọng nhất là, trong Yêu Quái Tộc, Hoàng Giả cường đại nhất - Vô Sở Bất Năng Thủy Tinh Đại Yêu Hoàng đã quá già, tuỳ thời đều có thể vẫn lạc. Hắn rất ít khi lộ diện, cũng không thường xuyên tham gia hội nghị Tổ đình, vì vậy mới khiến song phương duy trì một trạng thái cân bằng. Nếu không có Thuỷ Tinh Đại Yêu Hoàng, dù Yêu Quái Tộc có hơn một vị Hoàng Giả cũng chưa chắc có thể chiếm thế thượng phong khi đối kháng với Tinh Quái Tộc.
Dưới chân núi Kim Tinh, Đường Tam xuống xe ngựa, ngẩng đầu nhìn lên, lập tức cảm giác được có chút chói mắt.

Núi Kim Tinh nhìn qua nằm ở một góc trong Tổ đình, nhưng toàn thân lại toả ra quang mang màu vàng rực rỡ, giống như một núi vàng thực sự, còn có khí tức sắc bén mãnh liệt bắn ra ngoài.

Kỳ lạ nhất là dưới chân núi có người đang chờ leo núi, cũng có người đã bắt đầu leo núi, nhìn qua quả thực rất kỳ quái, chuyện này hoàn toàn khác với khi leo núi của Hoàng Giả Yêu Quái Tộc.

Trước mặt Đường Tam không xa có một bóng người trông như một tảng đá lớn, thân hình hình bầu dục, giống như một củ khoai tây được phóng lên nhiều lần. Ngay khi hắn nộp tiền xong thì đã 'lăn' đến núi Kim Tinh.

Còn có một người toàn thân đều là cành cây, giống như một cái cây biết đi.
Muôn hình muôn vẻ, thật là thiên kỳ bách quái.

Đây chính là thế giới Tinh Quái Tộc a! Thật sự rất kỳ lạ. Nếu về sau có cơ hội, hắn thật muốn đến thế giới Tinh Quái Tộc để xem Nhật Thần Đế Quốc như thế nào.

Chương 671: Kim Tinh Thánh Sơn

Đối với thực vật, Đường Tam không chỉ cảm thấy hứng thú mà còn rất thân thiết. Dù sao, một trong hai đại võ hồn của hắn kiếp trước là hệ thực vật.

Thúc giục lạc ấn Lam Ngân Hoàng, trên người Đường Tam cũng có từng đám cây màu xanh đậm chui ra. Lam Ngân Hoàng sau nhiều lần biến dị đã có thể nhìn ra chủng tộc là gì. Dây leo màu xanh đậm có nhiều gai nhọn, bản thân gai nhọn rất cứng cỏi, khí tức cũng không kém. Đường Tam để dây leo quấn quanh cơ thể mình, thể hiện ra thân phận Tinh Quái Tộc.

Tinh Quái Tộc thiên kỳ bách quái, so với Yêu Quái Tộc, tình huống huyết mạch biến dị dễ gặp ở Tinh Quái Tộc hơn. Việc lai ghép giữa các chủng tộc khác nhau là chuyện bình thường, cho nên Tinh Quái Tộc biến dị sẽ không làm các Tinh Quái cảm thấy kỳ lạ, ngược lại bọn họ còn thấy bình thường, dù sao ngay cả Thiên Sinh Thiên Dưỡng Thiên Dương Thiên Tinh Hoàng cũng là biến dị. Biến dị ở Yêu Quái Tộc không nhất thiết là chuyện tốt, nhưng ở Tinh Quái Tộc bên này, biến dị là một đại biểu cho mạnh mẽ. Huống chi, huyết mạch Lam Ngân Hoàng của Đường Tam lúc này tản ra khí tức huyết mạch cấp hai.

Khi tham gia Tổ đình tinh anh đại tái, ngoài sử dụng Âm Dương nhị khí, Đường Tam chưa từng vận dụng năng lực của Lam Ngân Hoàng, cho nên hắn không lo lắng bị nhận ra, sau khi nộp tiền thì bắt đầu leo núi.

Tiến vào phạm vi Kim Tinh Thánh Sơn, Đường Tam lập tức cảm thấy có chút kỳ quái, thứ từ Kim Tinh Thánh Sơn truyền ra không phải là khí tức sắc bén như Đường Tam cảm nhận ở xa, mà là một cảm giác sền sệt đặc biệt.

Bề ngoài Kim Tinh Thánh Sơn có một vầng sáng màu vàng, sau khi tiến vào vầng sáng này thì dường như đang ngâm mình trong một chất lỏng sền sệt, có cảm giác chất lỏng này sẽ xâm nhập vào cơ thể, ảnh hưởng đến bản thân, để bản thân có cảm giác nặng nề hơn.

Vì vậy, nhưng Yêu Tinh tộc khác đang leo trước mặt hắn trên người đều có một vầng sáng màu vàng vờn quanh.

Có một số Tinh Quái Tộc đang leo núi rất nhanh đã đứng bất động trên bậc thang, sau đó một lúc, thân thể bọn họ như bị đông cứng lại, rồi trực tiếp lăn từ trên đó xuống.

Có không ít người như vậy, bọn họ cũng không quan tâm rơi xuống chân núi, sau một hồi bọn họ liền có thể đứng dậy, từ từ rời đi với vầng sáng trên người, tựa hồ thân thể đã trở nên rất nặng.

Thông qua cảm thụ của bản thân, Đường Tam dần phát hiện ra Kim Tinh Thánh Sơn mang lại cho người leo núi điều gì. Đó là một loại Thổ nguyên tố vô cùng tinh khiết. Sau khi Thổ nguyên tố xâm nhập vào cơ thể, nó sẽ làm cơ thể người leo núi trở nên rắn chắc hơn, vì vậy mà sẽ lăn xuống. Nhưng những Thổ nguyên tố này sẽ ôn dưỡng cho người leo núi ở một mức độ nhất định, chủ yếu là làn da trở nên cứng cỏi. Mà càng leo lên cao, cường độ nguyên tố càng nồng đậm hơn, xâm nhập vào cơ thể càng sâu. Sự ngấm sâu này dần dần sẽ ảnh hưởng đến cơ thể.

Cho nên, không phải chủng tộc nào cũng thích hợp với kiểu tu luyện này. Sau khi hấp thu Thổ nguyên tố, thân thể sẽ trở nên nặng hơn, tính linh hoạt giảm xuống, thể lực và lực phòng ngự được tăng cường. Đây chính là con dao hai lưỡi.

Đương nhiên, đối với một ít chủng tộc đặc biệt thì lại rất thích hợp. Ví dụ như chủng tộc không theo đuổi tốc độ, thân thể có lực phòng ngự mạnh mẽ thì sẽ tăng lên một cấp độ mới.

Nhưng đối với Đường Tam, nếu để hắn chọn thì sự linh hoạt chắc chắn sẽ quan trọng hơn tăng lên phòng ngự một cách nặng nề như vậy.

Vì thế hắn cũng không hấp thu những năng lượng này. Những Thổ nguyên tố này không có trợ giúp lớn với tu vi hiện tại của hắn, cho nên hắn ngăn lại Thổ nguyên tố xâm nhập và leo nhanh về phía trước.

Vầng sáng màu vàng xung quanh thân thể ngày càng đậm, cũng ngày càng đặc dính hơn, do đó tốc độ leo của Đường Tam giảm xuống. Nhưng so với người khác thì hắn nhanh hơn nhiều, chẳng bao lâu đã vượt qua giữa sườn núi.
Hắn thật ra có tín vật của Kim Cương Thiên Tinh Hoàng, nhưng vì không muốn gặp mặt vị Hoàng Giả này, đồng thời không muốn để lộ thân phận trước mặt hắn. Vị Hoàng Giả này không thân quen như Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng và Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng.

Khi Đường Tam leo qua hai phần ba Thánh Sơn thì áp lực bắt đầu tăng cường, ngoại trừ Thổ nguyên tố nặng nề hơn thì bắt đầu có áp lực sắc bén từ trên đỉnh núi truyền xuống. Dưới chân cũng không ngừng có Thổ nguyên tố trồi lên giống như gai nhọn, muốn đánh bay hắn ra khỏi ngọn núi.

Nhưng chuyện này không hề làm khó được Đường Tam, chỉ bằng vào khống chế Lam Ngân Hoàng, hắn tiếp tục leo lên trên.

Trước người hắn, Lam Ngân Hoàng ngưng tụ thành một tấm thuẫn phòng ngự, dưới chân, từng đám cây Lam Ngân Hoàng giống như chân nhện chống đỡ thân thể hắn, đặt xuống những khẽ hở giữa các gai nhọn, không ngừng tiến về phía trước.
Dần dần, Kim Tinh Cung của Kim Tinh Thánh Sơn đã xuất hiện trước mắt.

Khoé miệng Đường Tam toát ra một nụ cười thản nhiên, hắn đột nhiên phát lực, huyết mạch chi lực trong cơ thể trào lên, thôi động thân thể hắn nhanh chóng tiến về phía trước. Lam Ngân Hoàng xung quanh cơ thể khép lại vào phía trong, khí tức thân hoà với thực vật nở rộ ra bên ngoài.

Một màn kỳ dị xuất hiện, trong các cường giả thuộc các chủng tộc khác nhau đang leo núi Kim Tinh, trên người tất cả các cường giả thuộc tính thực vật đều tản ra quang mang hội tụ về phía Đường Tam, khiến xung quanh người hắn tạo thành một vầng sáng màu lam nhạt, ngăn cách Thổ nguyên tố ở bên ngoài, và nhanh chóng trèo lên đỉnh núi.

Lam Ngân Lĩnh Vực! Đây là năng lực kiếp trước của Đường Tam, theo Lam Ngân Hoàng không ngừng tiến hoá tăng lên, hắn đã mô phỏng được nó rồi, hơn nữa biến nó thành năng lực hạch tâm của Lam Ngân Hoàng.
Trong phạm vi Lam Ngân Lĩnh Vực, hắn có thể kết nối với tất cả các thực vật, trở nên thân hoà với chúng và điều động năng lượng của chúng để sử dụng. Ở nơi có nhiều thực vật, uy năng của lĩnh vực này sẽ mạnh hơn.

Kim Tinh Thánh Sơn mặc dù không có nhiều thực vật, nhưng người

leo Thánh Sơn không khỏi đều là cường giả, hệ thực vật tuy rằng ít hơn hệ khoáng thạch, nhưng cũng có số lượng nhất định. Lúc này mượn lực lượng của bọn họ để tăng cường bản thân lập tức khiến Đường Tam leo đoạn cuối này dễ dàng hơn nhiều.

"Lĩnh vực?" Một thanh âm hùng hậu vang lên.

Trước Kim Tinh Cung có một nam tử dáng người cường tráng đứng ở đó. Hắn giống hình người, trong tay cầm một mặt thuẫn lớn, ánh mắt sáng rực mà nhìn Đường Tam.

Đường Tam thu lại dây leo xung quanh thân thể mình, gật đầu chào hỏi: "Ngài hảo."
Tráng hán trầm giọng nói: "Muốn tiến vào Kim Tinh Cung thì phải qua cửa ải của ta. Có thể chống đỡ tấn công của ta trong ba phút, hoặc đột phá phòng ngự của ta thì ngươi vượt qua kiểm tra. Tất nhiên, ngươi đừng nghĩ đến về sau."

Vừa nói, cự thuẫn trong tay tráng hán đột nhiên đập xuống mặt đất, phát ra một tiếng nổ vang.

Vị tráng hán này thân cao hơn hai mét rưỡi, cự thuẫn trong tay hắn còn lớn hơn, cao chừng 3 mét, rộng khoảng 1,5 mét, rộng ở đỉnh và hẹp ở dưới, ở dưới cùng là một hình tam giác. Toàn thân màu vàng trong như thủy tinh, cực kỳ dày và cứng rắn, thậm chí có thể ngăn cản Tinh Thần Lực. Đồ vật này không phải là Thần Khí, nhưng luận về phòng ngự, nó tuyệt không kém hơn Thần Khí bình thường.

"Mời!" Đường Tam làm dấu mời.

Mục đích hắn đến đây chính là muốn khiêu chiến cường giả Kim Cương Tinh nhất mạch để thu được huyết mạch chi lực. Vị này hiển nhiên là người phù hợp nhất. Từ khí tức của đối phương có thể

thấy đây là một cường giả cấp bậc Yêu Vương.
So với các chủng tộc khác, Kim Cương Tinh nhất mạch độ kiếp khá dễ dàng, bởi vì bản thân bọn họ có lực phòng ngự rất tốt, các chủng tộc phòng ngự độ kiếp đều khá dễ dàng. Đương nhiên, độ kiếp dễ dàng cũng khiến bọn họ thiếu tiềm năng, có được thì tất có mất.

Tráng hán hiển nhiên cũng không có ý định nói thêm gì với Đường Tam, vừa sải bước ra đã lao tới Đường Tam với tấm cự thuẫn trong tay. Tấm thuẫn bay lên và va chạm trên không.

Tốc độ của nó nhìn không nhanh, nhưng khi nó di chuyển thì có cảm giác như một ngọn núi đang đẩy ngang. Lực lượng khổng lồ thôi động tấm thuẫn cực lớn, hào quang màu vàng bắn ra bao trùm một diện tích cực lớn, khiến người khác muốn tránh cũng không được.

Chương 672: Huyết mạch Kim Cương Tinh tới tay

Dây leo xung quanh Đường Tam đột nhiên bắn ra, mấy chục cây dây leo lao đến quấn quanh đối phương, cùng lúc đó, bốn cây dây leo chống đỡ mặt đất bỗng dùng sức đẩy thân thể hắn lên, trực tiếp nhảy vào không trung.

Kim Cương Tinh Yêu Vương chợt quát một tiếng, "Chấn!"

Tấm thuẫn trong tay đập mạnh trên mặt đất, ngay lập tức, hào quang màu vàng mãnh liệt bắn ra, toàn bộ dây leo lao về phía hắn đều bay ra ngoài, căn bản là không có cơ hội quấn quanh. Đồng thời, hắn ngẩng đầu nhìn Đường Tam đang bay lên không. Một quyền đánh ra, một đoàn hào quang màu vàng như đạn pháo đuổi theo thân thể Đường Tam.

Đường Tam linh hoạt trở mình trên không, cũng không đón đỡ, dùng vài gốc dây leo vòng quanh qua đầu, lần nữa lăng không cao lên một đoạn, tránh được một quyền oanh kích. Cùng lúc đó, hàng trăm cây Lam Ngân Hoàng từ trên trời giáng xuống, tiến thẳng xuống bao phủ phía dưới.

Từng đám cây dây leo tạo thành lồng giam, nhốt Kim Cương Tinh Yêu Vương ở trong đó.

Yêu Vương nhấc trọng thuẫn trong tay lên, ngang nhiên đánh về phía trước. Trọng thuẫn bắn ra quang ảnh chói mắt, lập tức khiến

lồng giam căng ra, không ngừng phóng lớn, mà Đường Tam cũng mượn cơ hội này nhanh chóng rơi xuống đất. Từng đám cây dây leo bò sát mặt đất, lần nữa hướng tới đối phương quấn quanh. Đồng thời hắn nhảy người lên, dây leo cũng dựng lên vây quanh hắn, lấy thân thể hắn làm trung tâm, giống như hoá thành một con thoi lao nhanh tới Kim Cương Tinh Yêu Vương, Lam Ngân Bá Vương Thương!

Lam Ngân Tù Lung lúc này đã bị căng ra, nhưng trên mặt đất, dây leo quấn quanh đã đến.

Công kích mà Đường Tam dùng với vị Kim Cương Tinh Yêu Vương này không tính là mạnh mẽ, nhưng thủ đoạn lấy nhu thắng cương này khiến hắn đặc biệt khó chịu trong chiến đấu. Hơn nữa vừa rồi hắn đã nói, chỉ cần Đường Tam có thể kiên trì được ba phút là vượt qua kiểm tra. Thời gian đang không ngừng trôi qua, cho nên lúc này hắn đã có chút bực bội rồi.

Hào quang màu vàng lập loè bốc lên, chỉ nghe hắn gầm lên giận dữ, Thần Thức trên người chấn động kịch liệt. Cự thuẫn đón gió tăng vọt, lấy hình dáng nguyên bản làm trung tâm, nó bỗng bành trướng thành một cự thuẫn siêu cấp cao tới 10 mét. Bề ngoài cự thuẫn bỗng bắn ra hào quang màu vàng sáng chói, nó giống như một bức tường đang lao tới chỗ Đường Tam.

Đây là tuyệt chiêu?

Khoé miệng Đường Tam lại toát ra một nụ cười nhàn nhạt, tay trái nâng lên, trong lòng bàn tay xuất hiện Truyền Tống trận bàn. Trong nháy mắt tiếp theo, hắn đã biến mất.

Cự thuẫn tựa như hào quang xẹt qua chỗ Đường Tam đứng lúc trước, mà hắn lúc này vẫn dùng Lam Ngân Bá Vương Thương, đâm

tới sau lưng Kim Cương Tinh Yêu Vương.

Trong nháy mắt khi Đường Tam biến mất, vị này đã ý thức được không ổn, cũng không quay đầu lại, sau đó cơ bắp sau lưng co rút lại. Cả người dường như lập tức đông cứng lại thành pho tượng, toàn thân đều bắn ra kim quang mãnh liệt.

Từng đám dây leo từ trên người Đường Tam rút đi, hắn đánh ra một chưởng lên lưng đối phương.

Tiếp theo Lam Ngân Hoàng quấn quanh mà lên, lập tức trói vị Yêu Vương rắn chắc này lại từ phía sau.

Lực phòng ngự của Kim Cương Tinh Yêu Vương không hề nghi ngờ, hắn nhanh chóng ngưng tụ huyết mạch chi lực của bản thân, vững như thành đồng. Hắn tuyệt đối tin tưởng, đối mặt với đối thủ không cùng cấp bậc Yêu Vương, dù hắn chỉ đứng đó để đối phương đánh thì đối phương cũng không phá được phòng ngự của mình.

Nhưng không như mong đợi, lúc đó từ sau lưng truyền đến một lực hút, làn da bên ngoài cũng có từng đám gai nhọn đâm vào, mặc dù không phá vỡ được phòng ngự nơi đó, nhưng lực hút vẫn truyền đến tất cả xương cốt tứ chi, làm tiêu hao huyết mạch chi lực của hắn, khiến hắn không thể làm nổ dây leo ngay lập tức.
"Rống!" Kim Cương Tinh Yêu Vương giận dữ lại rống lên, dùng Thần Thức thúc giục huyết mạch chi lực trào lên. Huyết mạch mạnh mẽ lập tức bộc phát, kim quang sáng chói lấy thân thể hắn làm trung tâm mở rộng ra.

"Oanh ----" một tiếng, dây leo Lam Ngân Hoàng đã bị nổ nát vụn, thân thể Đường Tam cũng vì lực nổ bay ra ngoài, trực tiếp bay ra khỏi phạm vi đỉnh núi.

"Tiền bối thật sự là cường đại, lần sau lại đến thỉnh giáo." Thanh âm của Đường Tam dần đi xa truyền đến.

Kim Cương Tinh Yêu Vương có chút thở dốc nhìn một hồi, nhưng thứ hắn thấy là một thân ảnh đang nhanh chóng xuống núi.

"Này, chờ một chút. Ngươi đừng đi!" Kim Cương Tinh Yêu Vương vội vàng kêu lên, nhưng tốc độ của Đường Tam cực nhanh, đã không thấy người đâu rồi.

Kim Cương Tinh Yêu Vương ngẩn người, gãi gãi đầu. Vừa rồi mình hình như có chút quá đáng? Chỉ là khảo thí mà thôi, nhưng mình lại toàn lực ứng phó, đánh bay đối phương cũng không có gì đáng để khoe khoang, ngược lại người này ứng dụng huyết mạch biến dị của hắn cũng không tệ. Đúng rồi còn có Truyền Tống trận bàn đáng giận, thứ này quá đáng ghét rồi. Nhất là với người không am hiểu tốc độ như hắn, thật sự là chán ghét. Được rồi, đi thì đi đi.
Đường Tam rất nhanh đã ra khỏi phạm vi núi Kim Tinh, mang trên mặt nụ cười thản nhiên, so với tưởng tượng thì thuận lợi hơn một chút, hiệu quả khá tốt. Huyết mạch chi lực của vị Kim Cương Tinh Yêu Vương này rất mạnh mẽ, căn cơ vững chắc và ổn định, tuyệt đối là tồn tại khá mạnh trong các Tinh Vương huyết mạch cấp một. Chắc chắn có cường giả Yêu Vương Yêu Quái Tộc mạnh hơn hắn, nhưng có thể phá được phòng ngự của hắn thì không nhiều. Đường Tam muốn thật sự chiến thắng hắn chỉ sợ sẽ phải dùng đến Kim Mông Biến, nếu không thì rất khó phá được phòng ngự.

Cự thuẫn cũng là đồ tốt, do Kim Cương Tinh luyện chế mà thành. Không thể không nói, Tinh Quái Tộc có vẻ giàu hơn Yêu Quái Tộc nhiều.

Mục đích đã đạt được tất nhiên phải chạy thật nhanh, vạn nhất bị Kim Cương Thiên Tinh Hoàng phát hiện ra manh mối thì không tốt.

Một lạc ấn huyết mạch màu vàng đã hội tụ trong cơ thể hắn, được hắn chứa trong đan điền. Chờ sau khi về nhà thì sẽ hấp thu nó. Hiện tại đã có truyền tống trận, về sau đến Tổ đình sẽ dễ dàng hơn nhiều. Song thuộc tính Âm Dương cũng không vội, trước tiên ổn định lại Lam Ngân Hoàng, dung hợp với huyết mạch Kim Cương Tinh rồi tăng cấp độ lên huyết mạch cấp một đã.

Trộm xong huyết mạch Kim Cương Tinh, Đường Tam nhanh chóng trở về khách sạn Bạch Hổ.

"Đi thôi, chúng ta bây giờ trở về." Không dừng lại nữa, Đường Tam mang theo Mỹ công tử phát động truyền tống trận ở tầng hai.

So với pháp trận tạm thời khi chạy trốn khỏi Tổ đình lần trước, pháp trận lần này đã được hoàn thiện rất nhiều. Hào quang truyền tống trận bị giới hạn trong phòng, trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ đã biến mất.
Sau đó, Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng xuất hiện trong phòng truyền tống, cảm thụ không gian chấn động lưu lại, lại nhìn tình huống ở trong pháp trận, hắn dường như đang nghĩ điều gì đó.

Hắn tận mắt nhìn thấy Đường Tam bố trí truyền tống trận, nhưng chính vì thế hắn mới cảm nhận rất rõ ràng. Ở phương diện tri thức này, hắn tuy rằng không bằng Đường Tam, nhưng thân là Hoàng Giả, hắn có phán đoán vô cùng chuẩn xác với biến hoá năng lượng. Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng biết, bản thân truyền tống trận vô cùng thần kỳ, nhưng muốn hoàn thành truyền tống siêu viễn trình, không chỉ cần đủ tu vi mà còn phải có năng lực khởi động mắt trận, hắn là do một Thần Khí thuộc tính không gian tạo ra.

Bất quá hắn cũng không suy nghĩ nhiều, theo hắn, Thần Khí thuộc tính không gian tự nhiên là Thiên Cơ Linh trong tay cháu ngoại mình, là Thần Khí trấn tộc của Khổng Tước Yêu tộc. Hắn đâu có

ngờ, Thiên Cơ Linh gần đây đang run rẩy, bởi vì người nào đó đang chuẩn bị luyện hoá nó.
Hào quang lập loè, trong sơn động vùng ngoại ô thành Hắc Long, Đường Tam và Mỹ công tử dần xuất hiện.

Nhìn cảnh tượng sơn động quen thuộc, đôi mắt xinh đẹp Mỹ công tử ánh lên dị sắc liên tục. Thành công, không hề nghi ngờ bọn họ đã thành công. Chỉ một lần truyền tống đã đi tới một nơi xa xôi như thành Hắc Long. Chỉ cần thêm một lần truyền tống là có thể về tới Hoàng Kim sơn cốc rồi.

Hai người ở chỗ này minh tưởng, khôi phục lại Tinh Thần Lực và Thần Thức đã tiêu hao, sau một giờ, Đường Tam lần nữa phóng thích Thời Không Đạo Tiêu dẫn động pháp trận, câu thông với truyền tống trận siêu cấp hạch tâm, sau đó bọn họ phát động truyền tống lần hai.

Chương 673: Dung hợp Kim Cương Tinh

Khi khí tức sinh mệnh quen thuộc vây quanh, bọn họ đã trở về Hoàng Kim sơn cốc. Từ Tổ đình về đến đây, toàn bộ hành trình chỉ dùng hơn một giờ, đây chuyện khó tin đến cỡ nào. Tất nhiên đây cũng là lần đầu tiên trong toàn bộ lịch sử Yêu Tinh Đại Lục.

Mỹ công tử quay đầu nhìn Đường Tam, nhịp tim không khỏi có chút đập nhanh. Có truyền tống trận như vậy, có thể thao túng rất nhiều thứ giữa thành Gia Lý và Tổ đình. Bởi vì thành Gia Lý là chủ thành cách xa Tổ đình nhất, cho nên có nhiều điểm để hành động hơn.

Thần sắc Đường Tam vẫn như thường, những chuyện này đã sớm nằm trong dự liệu của hắn.

Mỹ công tử thở sâu, lần này mặc dù rời đi không đến mười ngày, nhưng nàng có thu hoạch không nhỏ. Cùng Đường Tam kiến tạo pháp trận truyền tống khiến nàng lý giải thuộc tính không gian càng thêm sâu sắc, đồng thời, ở chỗ kia trong khách sạn Bạch Hổ tu luyện Thần Thức, cùng Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng cảm ngộ kiếm ý, đây đều là kỳ ngộ hiếm có.

"Ta về trước, thu hoạch lần này ta cần vài ngày tiêu hoá, sau đó sẽ xử lý sự vụ thành Gia Lý. Mấy ngày nữa sẽ tới tìm ngươi." Mỹ công tử nói.

"Ừm. Để ta ôm nàng một chút rồi đi." Đường Tam cười híp mắt nói.

Mỹ công tử đỏ mặt đập một quyền vào ngực hắn, lại bị Đường Tam thuận thế ôm vào trong lòng. Ôm nàng, Đường Tam có chút không nỡ buông tay. Thân thể mềm mại mang theo mùi hương thoang thoảng khiến hắn say mê.

"Được rồi, ta phải đi." Mỹ công tử di chuyển trong vòng tay hắn.

"Ừm, sớm một chút trở về tìm ta." Đường Tam lúc này mới buông ra.

"Được." Gương mặt xinh đẹp của Mỹ công tử đỏ ửng, khẽ gật đầu, sau đó mới phát động truyền tống, rời khỏi Hoàng Kim sơn cốc.

Mỹ công tử rời đi, ánh mắt Đường Tam mới khôi phục lại vẻ bình tĩnh. Hắn đi ra khỏi hang động, đến dưới Hoàng Kim Thụ, vừa hấp thu khí tức sinh mệnh vừa trầm tư suy nghĩ về cuộc trao đổi với hai vị Hoàng Giả trong lần đến Tổ đình này.

Ở trước mặt Mỹ công tử hắn không biểu hiện ra điều gì, nhưng kỳ thật trong lòng hắn có chút nặng trĩu. Từ phản ứng của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng và Kiếm Thánh Đại Yêu Hoàng có thể nhìn ra, Mỹ công tử muốn thuận lợi kế thừa vương vị, trở thành Thành chủ thành Gia Lý là một chuyện không hề dễ dàng. Trong các lý do, tổ huấn Tổ đình là trở ngại lớn nhất, sau đó là suy nghĩ của Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng.

Vị này khống chế số mệnh, ở trước mặt hắn, dù là khí vận của mình hay Mỹ công tử đều bị hắn nhìn thấy. Bằng vào Linh Tê Thiên Nhãn, hắn có thể che giấu số mệnh của mình ở một mức độ nhất định, nhưng số mệnh của Mỹ công tử thì không thể che giấu.

Thông qua Linh Tê Thiên Nhãn, Đường Tam có thể quan sát được, sau khi đột phá Thần cấp, khí vận của nàng giống như núi lửa phun

trào, mặc dù không giống trạng thái xung tiêu lăng vân giống hắn, nhưng cũng cực kỳ cường thịnh.

Khí vận như vậy có ý nghĩa như thế nào? Nếu bị Thiên Hồ Đại Yêu Hoàng nhìn thấy, phán đoán ít nhất là trở thành Hoàng Giả đi. Nhưng Khổng Tước nắm thiên cơ, Thiên Hồ chưởng vận mệnh liệu có để nàng chân chính trưởng thành không?

Hơn nữa, thái độ của Tổ đình với nhân loại cũng rất quan trọng. Khu quần cư nhân loại không tiếp tục được sao? Cứ như vậy kết thúc? Giống như Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng nói? Điều này hiển nhiên là không thể.

Bởi vì cái gọi là tên đã lên dây không phát không được, nhân loại thật vất vả mới có được một người bảo hộ là Thành chủ chủ thành, khi tin tức đó được tổ chức Cứu Thục truyền bá ra ngoài, đối với toàn bộ nhân loại là vui mừng khôn xiết, là phấn khởi, cũng là tin tức tốt nhất để gắn kết nhân loại. Dưới tình huống này, nếu đột nhiên kết thúc xây dựng khu quần cư bên ngoài thành Gia Lý thì không hề nghi ngờ sẽ khiến lòng người sụp đổ. Nhân loại rất yếu ớt, không chỉ thân thể yếu ớt, mà tâm linh càng yếu ớt. Bọn họ làm nô bộc rốt cuộc có cơ hội chuyển mình, lúc này sao có thể đả kích đây?
Nhưng một khi Tổ đình áp chế, thành Gia Lý thực sự có thể thủ hộ được sao? Đừng nói Mỹ công tử còn chưa báo cáo công tác thành công, dù nàng thật sự đã trở thành Thành chủ thành Gia Lý, khi mệnh lệnh Tổ đình truyền xuống, Mỹ công tử sao có thể chống đỡ được? Ngay cả hắn cũng không thể.

Nhất định phải chuẩn bị thêm một chút mới được, Đường Tam hạ quyết tâm.

Tầm nhìn của hắn xa hơn Mỹ công tử nhiều. Nhân loại muốn sinh

tồn tốt hơn thì không thể dựa vào may mắn. Đi đặt cược Tổ đình sẽ bỏ qua cho nhân loại xây dựng căn cứ thì không khác gì là liều mạng, thậm chí có thể nói là đi tìm đường chết.

Nghĩ tới đây, trong lòng Đường Tam đã có kế hoạch, nhất định phải chuẩn bị sớm.

Khoanh chân ngồi xuống dưới Hoàng Kim Thụ, Đường Tam ngưng thần nội thị.
Huyết mạch Kim Cương Tinh với khí tức cường thịnh đang toả ra quang mang nhàn nhạt, đây là huyết mạch cường giả Thập giai, nhưng thực tế Đường Tam chỉ có thể hấp thu Cửu giai đỉnh phong mà thôi. Trước khi đột phá Thần cấp, huyết mạch chi lực của hắn có giới hạn cao nhất là như vậy. Kim Mông Biến mặc dù có thể đối kháng với Thần cấp, nhưng không có nghĩa nó là Thần cấp, mà là lấy Cửu giai đối kháng với Thần cấp, đây mới là chỗ kinh khủng của nó.

Sở dĩ lựa chọn Thần cấp Kim Cương Tinh, là vì khi hấp thu huyết mạch Kim Cương Tinh có thể sinh ra biến dị nhất định, hơn nữa nhất định là đỉnh phong trong Cửu giai đỉnh phong, là hạn mức cao nhất mà mình có thể tiếp nhận.

Không có quá nhiều do dự, Kim Mông Biến hộ thể, Linh Tê Thiên Nhãn khống chế, Đường Tam khống chế huyết mạch Kim Cương Tinh hướng đến dung nhập với Lam Ngân Hoàng.
Vì không muốn sinh ra hiệu quả không tốt, hắn tận lực khống chế vòng xoáy Âm Dương không tham dự lần dung hợp này.

Khí tức huyết mạch Kim Cương Tinh cực kỳ ngưng thực, khi bắt đầu dung hợp, Đường Tam chỉ cảm thấy thân thể mình giống như cứng lại, trong vô hình, thân thể và mặt đất sinh ra liên hệ không giải thích được, Thổ nguyên tố trong cơ thể dao động mãnh liệt. Khi

nó tiếp xúc với huyết mạch Lam Ngân Hoàng liền lập tức triển khai thôn phệ huyết mạch Lam Ngân Hoàng.

Huyết mạch Lam Ngân Hoàng tuy được Đường Tam tăng lên nhiều lần, nhưng hiện tại vẫn chỉ là huyết mạch cấp hai mà thôi. Mà huyết mạch Kim Cương Tinh chân chính là huyết mạch cấp một, mặc dù trong Tinh Quái Tộc không phải là huyết mạch cấp một mạnh nhất, nhưng là phòng ngự mạnh nhất. Hai cái này dung hợp, Kim Cương Tinh liền chiếm thế thượng phong.
Nhưng tâm Đường Tam không thuộc về Kim Cương Tinh, Thần Thức trực tiếp nội uẩn bên trong Lam Ngân Hoàng, mặc cho lạc ấn Kim Cương Tinh trùng kích, huyết mạch Lam Ngân Hoàng dần hấp thu đặc tính của Kim Cương Tinh để làm bản thân lớn mạnh.

Ngay lúc này, Kim Mông Biến vô cùng bá đạo đã mang lại tác dụng rất lớn. Kim Cương Tinh trùng kích phi thường mãnh liệt, muốn công phá phòng ngự của Lam Ngân Hoàng. Nhưng Lam Ngân Hoàng có Linh Tê Thiên Nhãn gia trì vận khí, lại có Kim Mông Biến chia cắt và phòng hộ, nó chỉ có thể bị Đường Tam hấp thu từng chút một.

Đường Tam làm việc sẽ không mù quáng, trừ lần trước dung hợp Kim Mông Biến bị vị diện áp chế là tình huống đặc biệt, thì dung hợp huyết mạch đương nhiên sẽ không xuất hiện vấn đề như vậy.

Thời gian dần trôi qua, bản thân Lam Ngân Hoàng đã trở nên sáng long lanh, vẫn là màu vàng và màu lam dung hợp như cũ, nhưng đã biến thành dây leo trong suốt, trình độ kiên cường dẻo dai điên cuồng tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần, ngay cả khí tức lạc ấn cũng nhanh chóng bộc phát, rất nhanh đã tiến vào cấp độ huyết mạch cấp một.
Thân thể Đường Tam cũng theo đó mà xuất hiện đặc điểm thông thấu. Hắn có thể cảm giác được, nương theo huyết mạch cấp một hoàn toàn mới này xuất hiện, độ dẻo dai của cơ thể cũng tăng lên

vài phần. Nhưng cảm giác chướng bụng đến tận cực hạn này khiến hắn ngày càng khó áp chế.

Thân thể Đường Tam bây giờ giống như một quả cầu bị thổi căng đến cực hạn, nếu không làm tốt sẽ bộc phát. Mà hắn bộc phát thì dĩ nhiên dẫn tới lôi kiếp, lúc đó bắt buộc phải độ kiếp rồi.

Đây là tình huống Đường Tam không muốn thấy bây giờ. Hắn nhất định phải chờ, đợi đến lúc hắn cho rằng là thời cơ tốt nhất thì mới có thể độ kiếp.

Chương 674: Lam Ngân Hoàng cấp một

Khi lạc ấn huyết mạch Kim Cương Tinh hoàn toàn hấp thu thì trời đã sáng rõ, ánh nắng xuyên qua lỗ hổng trên bầu trời rơi xuống Hoàng Kim Thụ, chiếu sáng rực rỡ.

Đường Tam khí tức nội liễm, kỳ thật hắn hoàn toàn hấp thu khá nhanh, nhưng về sau dùng nhiều thời gian hơn để vững chắc và áp súc tự thân. Hiện tại hắn đã là đỉnh phong trong Cửu giai đỉnh phong rồi, trong các lạc ấn huyết mạch, chỉ có Thì Quang Biến không phải cấp một, Thủy Tinh Biến không dễ phán đoán, Linh Tê Thiên Nhãn chưa đạt đến Cửu giai đỉnh phong. Các lạc ấn huyết mạch còn lại đều là tồn tại siêu cường trong hàng ngũ cấp một, hơn nữa còn có một huyết mạch siêu cấp toạ trấn.

Ở trạng thái này, nếu không phải khi độ kiếp rất có thể sẽ gặp phải phiền toái lớn thì Đường Tam đã đủ hài lòng để chuẩn bị độ kiếp.

Nhưng bây giờ hắn chỉ có thể chờ đợi. Tiếp theo hắn thậm chí không dám tu luyện Huyền Thiên Công, mà tập trung nhiều tinh lực để nuôi dưỡng Thần Thức và làm các công tác chuẩn bị khác nhau. Hắn còn rất nhiều thứ phải chuẩn bị, không chỉ vì bản thân, mà còn vì Mỹ công tử.

Thoáng cái một tháng lại trôi qua. Trong một tháng này, Đường Tam luôn yên lặng minh tưởng, đồng thời thông qua hấp thu sinh mệnh năng lượng từ Hoàng Kim Thụ mà ổn định lại tu vi đã tăng tới cực hạn của bản thân. Cuối cùng cũng dần chế trụ được, điều này có

liên quan mật thiết tới khả năng chịu đựng của thân thể, Kim Mông Biến đã đề cao đáng kể khả năng dung nạp năng lượng của cơ thể hắn.

Chỉ khi hoàn thành áp chế ổn định như vậy, hắn mới có can đảm thi triển năng lực bản thân. Nếu không, một điều không tốt sẽ dẫn tới thiên kiếp.

Trong khoảng thời gian này, thành Gia Lý tựa hồ đã hoàn toàn khôi phục như bình thường, dưới sự ủng hộ của Vương Phi, tuy rằng trong Khổng Tước Yêu tộc vẫn còn một số thanh âm phản đối, nhưng Mỹ công tử coi như đã ngồi vững trên vị trí tộc trưởng tân nhiệm. Trong lúc đó, Mỹ công tử và Đường Tam lại một lần đến Tổ đình. Lần này không có mục đích gì khác, chủ yếu là muốn mượn phòng tu luyện của Bạch Hổ Đại Yêu Hoàng để tu luyện Thần Thức.

Đường Tam đã âm thầm đến gặp Đại Miêu một lần, Đại Miêu đã đột phá thành công, chính thức tiến nhập Thần cấp. Nhưng sau khi gặp Đường Tam, hắn liền bắt đầu bế quan. Hoàng Kim Sư Tử tộc cung cấp cho hắn rất nhiều tài nguyên cốt lõi để trợ lực giúp hắn nhanh tấn cấp hơn.

Khác với Mỹ công tử thể hiện tư chất Hoàng Giả ra bên ngoài, hơn nữa còn muốn tới Tổ đình báo cáo công tác, Đại Miêu có được huyết mạch cấp một, hiển nhiên hắn cũng có tư chất Hoàng Giả, chỉ là không mạnh mẽ như Mỹ công tử mà thôi. Nhưng thực tế theo Hoàng Kim Sư Tử tộc, Đại Miêu lĩnh ngộ Sát Thần lĩnh vực, thiên phú như vậy có thể chạm đến cấp độ Hoàng Giả. Do vậy toàn tộc ủng hộ hắn tăng lên, để tương lai có thể đối kháng với túc địch của Hoàng Kim Sư Tử tộc.

Đại Miêu cũng không biết mình sẽ bế quan bao nhiêu thời gian, nhưng đã đưa cho Đường Tam rất nhiều tài nguyên để hắn mang về

Sư Hổ tộc, cung cấp cho các tộc nhân tu luyện.

Sau khi giải quyết xong vấn đề huyết mạch, hiện tại dù Sư Hổ tộc số lượng vẫn có hạn, nhưng nói về thiên phú, bọn họ cũng có thiên phú huyết mạch cấp một, trong tương lai nhất định sẽ cho ra đời nhiều cường giả. Một số tộc nhân lớn tuổi hơn Đại Miêu cũng có cơ hội đột phá Thần cấp, mà chuyện này cần tài nguyên.

Khoảng cách Mỹ công tử đến Tổ đình báo cáo công tác còn không đến mười tháng nữa. Thời gian cấp bách, Mỹ công tử cơ hồ là ngày đêm khổ luyện, muốn trước khi đi báo cáo công tác có thể tăng tu vi lên cấp độ cao hơn.

Trong tu luyện, Đường Tam đặt việc chuyển hoá Tinh Thần Lực thành Thần Thức làm trọng tâm, một nguyên nhân là vì toàn lực luyện chế Thời Không Đạo Tiêu. Luyện chế kiện Thần Khí này càng tốt thì càng phù hợp với bản thân hắn, như vậy, trợ giúp của nó với hắn cũng càng lớn.
Thiên Hoả Tinh Thiết xuất hiện không ngừng khiến Thiên Hoả bảy màu của Đường Tam ngày càng cường thịnh, quá trình luyện chế cũng thuận lợi. Thần Thức hắn tu luyện thành có một phần rất lớn được dùng để thai nghén bên trong Thời Không Đạo Tiêu.

Thời Không Đạo Tiêu là mấu chốt trong mấu chốt để Đường Tam đột phá thành Thần, đồng thời cũng quan hệ đến việc Mỹ công tử có thể thuận lợi hoàn thành báo cáo công tác hay không. Hắn một khắc cũng không dám lười biếng.

"Tiểu Mỹ, ta có thể phải rời đi một thời gian." Sau một đêm tu luyện, Mỹ công tử và Đường Tam cơ hồ đồng thời tỉnh lại từ trong minh tưởng, nhưng một câu nói của hắn lại khiến Mỹ công tử lập tức biến sắc.

"Ngươi muốn đi đâu?" Mỹ công tử thốt ra.

Đường Tam nói: "Đừng lo lắng, hắn sẽ không đi quá lâu. Ta muốn đi sâu vào trong Vô Tận Lam Hải một chuyến."
Mỹ công tử hơi thở nhẹ ra, nàng biết kiếp trước hắn chính là Hải Thần, cũng đã thấy được sức mạnh của hắn ở trong biển.

"Đi làm cái gì? Tìm nơi đột phá sao?" Mỹ công tử hỏi.

Nàng cũng vô cùng chờ mong Đường Tam đột phá thành Thần. Cùng hắn tu luyện một thời gian dài như vậy, nàng dần hiểu nội tình của hắn, nàng cũng biết Đường Tam đột phá thành Thần là việc quan trọng như thế nào, chỉ cần hắn thành công thì tất cả mọi chuyện đều sẽ khác. Nếu trước khi nàng báo cáo công tác hắn có thể hoàn thành đột phá thì là chuyện tốt nhất.

Đường Tam lắc đầu nói: "Không phải, ta không thể độ kiếp trong biển, bởi vì sẽ mang đến tai hoạ thật lớn cho Vô Tận Lam Hải. Hơn nữa, ở trong Vô Tận Lam Hải, ta chỉ sợ sẽ không độ kiếp thành công."

"Vậy ngươi đi làm gì?" Mỹ công tử nghi ngờ hỏi.
Đường Tam nghiêm nghị nói: "Đi tìm nơi thích hợp hơn để sinh tồn. Trong biển rộng có vô số hòn đảo, ta muốn tìm một số hòn đảo đủ lớn, di chuyển một bộ phận nhân loại đến đó. Hiện tại khu quần cư bên kia đã tụ tập mấy triệu tộc nhân, trong thành Gia Lý đã xuất hiện bất mãn, Tổ đình bên kia càng không thể không biết. Bây giờ Tổ đình giương cung mà không bắn, không có nghĩa là tương lai sẽ không bắn. Hơn nữa cũng sẽ ảnh hưởng đến nàng báo cáo công tác. Vì an toàn của tộc nhân, cũng vì nàng, chúng ta nhất định phải chuẩn bị nhiều hơn."

Mỹ công tử sửng sốt, "Trong biển rộng có rất nhiều Hải tộc, chúng

ta chưa bao giờ thử qua hải vận, vậy sao có thể di chuyển bọn họ tới đó chứ?"

Đường Tam nói: "Đây chính là một chuyện trọng yếu mà tiếp theo nàng phải làm. Sau khi ta đi, nàng đến khu quần cư bên kia, tập hợp các tộc nhân có Yêu Thần biến, dựa theo bản vẽ của ta mà tạo thuyền, càng nhiều càng tốt. Sau đó gom góp lương thực, hạt giống và nhu yếu phẩm sinh hoạt. Chờ ta tìm được nơi thích hợp thì để bọn họ di chuyển. Còn Hải tộc thì không cần lo lắng."
Mỹ công tử nói: "Thật sự phải làm như vậy sao? Nếu không, chờ sau khi ta báo cáo công tác? Nếu như ta báo cáo công tác thất bại ..."

Đường Tam xua tay nói: "Dù báo cáo công tác thành công hay thất bại, đây đều là việc chúng ta nhất định phải chuẩn bị. Dù nàng thất bại, tộc nhân của chúng ta cũng có một phần đã ra hải ngoại, ít nhất cũng không bị nô dịch."

Mỹ công tử nghe vậy liền gật đầu, "Được, vậy theo lời ngươi nói đi."

Đường Tam đưa cho nàng bản vẽ đã sớm làm xong. Bản vẽ này vô cùng chi tiết, kiến tạo như thế nào, dùng vật liệu gì, lắp ráp ra sao, cách xuống nước sau khi kiến tạo xong, toàn bộ quy trình đều vô cùng rõ ràng. Đây là Đường Tam đã dùng một tháng để vẽ nên.

Hắn lựa chọn thuyền buồm sử dụng ba cột buồm, một loại thuyền khá đơn giản.

Ở kiếp trước, việc đóng thuyền cần nhiều kỹ thuật thủ công, bao gồm cả sấy khô gỗ trong không khí, còn cần một thời gian khá dài mới hoàn thành. Nhưng ở Pháp Lam tinh thì mọi chuyện dễ dàng hơn nhiều, bởi vì vị diện này có tài nguyên thật sự quá phong phú. Ví dụ như, ở thế giới này có thiết hoa mộc, một loại gỗ không bị

sấy khô mà co lại hay bị ẩm mà nở ra, điều này đã giải quyết vấn đề vật liệu. Mà ở trong Gia Lý Sơn Mạch có rất nhiều loại cây này.

Hơn nữa có rất nhiều Yêu Thần biến có thể rút ngắn thời gian kiến tạo. Còn lái thuyền đương nhiên cũng là một vấn đề. Nhưng có những người có Yêu Thần biến ở đây thì cũng không phải là vấn đề quá lớn. Huống chi khi chân chính ra biển, Đường Tam tất nhiên sẽ tự mình đi theo. Có Hải Thần hộ tống, lái thuyền tự nhiên không có vấn đề.

"Lúc nào ngươi đi?" Mỹ công tử hỏi.

Chương 675: Ra biển

Đường Tam nói: "Ta hiện tại chuẩn bị xuất phát. Tranh thủ đi sớm về sớm."

Mỹ công tử có chút không nỡ mà nói: "Được rồi, ngươi nhất định phải đi sớm về sớm! Hôm nay ta cũng sẽ đến khu quần cư bên kia tìm trấn trưởng. Ta cũng sẽ phát động Linh Tê thương hội bên này hỗ trợ."

"Không, không được nhờ Linh Tê thương hội." Đường Tam nói: "Chuyện này phải tiến hành bí mật, chỉ có thể dùng người của Cứu Thục chúng ta. Không được để cho thành Gia Lý bên này biết, chọn nơi kiến tạo đội thuyền phải vắng vẻ, bí mật, tốt nhất là tìm một bến cảng không có bóng người. Chuyện này không khó lắm, bản thân Yêu Quái Tộc cũng không ra biển làm cái gì, cho nên, tìm bến cảng hẳn là dễ dàng. Lựa chọn bến cảng như thế nào, ta đã nói rõ trong bản vẽ."

"Được." Mỹ công tử gật đầu, nhớ kỹ lời hắn nói.

Đường Tam tạm biệt Mỹ công tử, dùng truyền tống rời khỏi Hoàng Kim sơn cốc. Hiện tại hắn có tu vi thâm hậu, Tinh Thần Lực cường đại, sử dụng liên tiếp truyền tống cũng không tiêu hao nhiều, không bao lâu đã đến bờ biển Đông Hải.

Nhìn biển rộng vô tận đầy sóng lớn, ven biển cũng không có dấu hiệu có Yêu Quái Tộc sinh hoạt. Hải tộc cường hãn, Yêu Quái Tộc

rất khó thu được tài nguyên hay đồ ăn trong biển, ngược lại thỉnh thoảng sẽ có Hải tộc lên bờ giết chóc tìm kiếm đồ ăn. Dần dần, khu vực ven biển liền biến thành cấm địa.

Nhưng Hải tộc không thể lên bờ quá lâu nên phạm vi bọn nó xâm nhập cũng có hạn.

Cảm thụ được khí tức biển cả quen thuộc, tâm tình Đường Tam dường như thả lỏng vài phần. Mũi chân điểm nhẹ trên mặt đất, hai cánh Bằng Long Biến mở ra, đập cánh, bay thẳng ra Vô Tận Lam Hải.

Biển rộng mênh mông bao la, muốn tìm kiếm một hòn đảo cũng không phải chuyện dễ dàng, hơn nữa không thể chọn hòn đảo quá nhỏ, nhất định phải đủ lớn mới có thể để mọi người sinh tồn.

Rất nhanh, Đường Tam đã bay ra cách bờ trăm dặm, ở đây đã không thể nhìn thấy bờ biển, biển cả dưới chân cũng hoàn toàn biến thành màu xanh đậm.

Đường Tam không tiếp tục phi hành, mà thu lại hai cánh, thân hình quay lại, giống như một mũi tên, trực tiếp chui vào trong biển rộng.

Lặng yên vào nước, chỉ toé lên một chút bọt nước.

Sau khi Đường Tam chui vào biển rộng, hắn lập tức cảm giác được thân thể mình được Thuỷ nguyên tố nồng đậm ôm trọn. Trong Vô Tận Lam Hải, khí tức sinh mệnh cùng Thuỷ nguyên tố có thể dùng từ mênh mông vô tận để hình dung. So với hải dương ở Đấu La Đại Lục kiếp trước thì khí tức sinh mệnh ở đây nồng đậm hơn nhiều lắm, bất quá trước khi hắn chuyển thế, Đấu La Đại Lục đã tiến hoá, hiện tại hắn đã khác so với trước đây.

Thần Thức khẽ dao động, quang ảnh màu vàng toạ trấn trung tâm Thần Thức được Đường Tam dẫn động và toả ra khí tức. Lập tức, trên trán hắn hiện ra một đường vân màu vàng, chính là Hoàng Kim Tam Xoa Kích.

Quang văn màu vàng óng ánh, đôi mắt Đường Tam bỗng trở nên sáng ngời, sau đó hắn liền có thể thoải mái hô hấp ở dưới biển. Da thịt hấp thu chất dinh dưỡng trong nước biển, ý niệm của hắn khuếch trương ra ngoài.

Biển cả xung quanh đột nhiên trở nên yên tĩnh, các sinh vật biển đang tung tăng bơi bội cũng lập tức dừng lại, tất cả đều tập trung về phía Đường Tam.

Mà Đường Tam thì nhắm mắt lại, Tinh Thần Lực khuếch trương ra ngoài rộng hơn.

Dưới sự ảnh hưởng của Hải Thần Tam Xoa Kích, ở trong biển rộng, phạm vi cảm nhận của Tinh Thần Lực thậm chí còn lớn hơn nhiều trên lục địa. Dưới cảm giác của ý niệm, nó cơ hồ trong nháy mắt đã bao trùm phạm vi trăm hải lý trong biển.
Vô số sinh vật biển dưới cảm giác của hắn đều dừng lại, hướng về phía hắn mà quỳ bái, trong đó không thiếu Hải Thú cường đại.

Năng lượng trong biển rộng cũng tự nhiên mà hội tụ về phía Đường Tam, nhưng hiện tại hắn không dám hấp thu, chỉ có thể để chúng tuỳ ý vờn quanh người mình, một phần trong đó có thể tẩm bổ Thần Thức của hắn, hắn cũng chỉ hấp thu nó vào trong Tinh Thần Chi Hải để nuôi dưỡng Thần Thức.

Những năng lượng có thể tẩm bổ Thần Thức này đều là tín ngưỡng, là tín ngưỡng của các sinh vật biển.

Khi mới đến thế giới này, lúc lần đầu tiên nhìn thấy Vô Tận Lam Hải, Đường Tam đã biết rõ đây là thánh địa để hắn tu luyện. Thân là Hải Thần, cho dù là chuyển thế trùng sinh, chỉ cần hắn còn một chút Thần Thức, chỉ cần hắn còn Thần Vị trên người thì hắn có thể ảnh hưởng đến bất kỳ biển cả nào.
Nơi này mới là sân nhà của hắn.

Trước kia không tới là vì lúc đó hắn còn quá mức nhỏ yếu, một khi tu luyện trong biển rộng gặp phải Hải Thú cường đại, nếu bị phản phệ thì sẽ không có sức phản kháng. Nhưng hiện tại đã khác, hắn có lòng tin tuyệt đối, bên trong Vô Tận Lam Hải, tuyệt đối không có bất kỳ sinh vật biển nào dám làm trái ý hắn.

Mặc dù hiện tại hắn không phải Thần cấp, nhưng hắn tuỳ thời có thể dẫn động thiên kiếp đến, cấp độ thiên kiếp này căn bản Hải Thú không thể đối kháng, cho dù là Vô Tận Lam Hải thực sự có Hoàng Giả chỉ sợ cũng không được. Đúng vậy, Đường Tam đã sớm đánh giá, thiên kiếp của hắn ngay cả Hoàng Giả cũng không chịu đựng được, đây chính là vị diện áp chế khủng bố. Đây cũng là nguyên nhân trọng yếu vì sao bây giờ hắn chưa dám độ kiếp.
Dưới sự dẫn dắt của Thần Thức, rất nhanh một con cá mập to lớn đã đến trước mặt Đường Tam, cung kính cúi đầu.

Con cá mập này dài chừng hơn 10 mét, lưng xám xanh và phần bụng trắng như tuyết. Khí tức phát ra trên người có thể so sánh với cường giả Cửu giai trên lục địa. Lúc này nó nhìn Đường Tam chỉ có sùng kính.

Đúng vậy, không phải sợ hãi, mà là sùng kính, bởi vì khí tức trên người Đường Tam khiến nó cảm thấy vô cùng thoải mái. Huyết mạch trong cơ thể tựa hồ bởi vì nam tử trước mặt này mà hoan hô nhảy nhót, nên càng khiến nó muốn quỳ bái.

"Hòn đảo lớn nhất gần đây nhất ở chỗ nào?" Đường Tam thông qua Tinh Thần Lực truyền ý niệm của mình với nó.

Thay vì tìm kiếm không mục đích, còn gì nhanh hơn bằng cách để thổ dân dẫn đường?

Cá mập cung kính cúi đầu với Đường Tam, cũng lấy Tinh Thần Lực truyền đạt ý niệm của mình, "Vương giả tôn kính, cách nơi này 500 hải lý có một hòn đảo, nơi đó là lãnh địa của Hải Tượng tộc."
Hải Tượng tộc?

Đường Tam hỏi: "Trong Vô Tận Lam Hải có những chủng tộc cường đại nào? Lĩnh tụ mạnh nhất là ai?"

Cá mập đáp: "Trong Vô Tận Lam Hải có 5 chủng tộc cường đại, trong đó cường đại nhất là Hải Long tộc và Hải Cự Nhân tộc. Hải Sa tộc chúng ta và Hải Tượng tộc cũng thế, ngoài ra còn có Mỹ Nhân Ngư nhất mạch, đều được xem là cường tộc."

"Hải Long tộc và Hải Cự Nhân tộc? Trong hai tộc này có Hoàng Giả tồn tại không?" Đường Tam hỏi.

"Không có Hoàng giả, Hải tộc chúng ta dường như không có cách nào thành Hoàng, mạnh nhất chỉ có Đại Yêu Vương. Bất quá, nếu ở trong Vô Tận Lam Hải thì ngay cả các Hoàng Giả lục địa cũng chưa chắc có thể tạo thành uy hiếp với chúng ta."

Không có Hoàng giả? Đáp án này thật ra nằm trong dự liệu của Đường Tam. Thiên Hồ nhất mạch hội tụ toàn bộ vận may trên Pháp Lam tinh về Yêu Tinh Đại Lục, số lượng Hoàng Giả có hạn, trong Vô Tận Lam Hải không có cách nào xuất hiện Hoàng Giả tự nhiên là vì vận khí không tốt. Hay cho một cái Thiên Hồ tộc! Bọn họ có thể trở thành người chấp chưởng Tổ đình cũng không phải may mắn. Xuất

phát từ lợi ích của Yêu Quái Tộc và Tinh Quái Tộc, đối phương làm như vậy hiển nhiên không có gì đáng trách. Đổi lại là hắn, trong tình huống có thể làm được, hắn đương nhiên cũng hy vọng ngưng tụ vận may cho nhân loại.
"Mang ta tới hòn đảo kia." Đường Tam nói với cá mập.

Nhưng con cá mập này lại do dự, có chút chần chừ.

Đường Tam lập tức hiểu chuyện gì xảy ra, "Các ngươi và Hải Tượng tộc không hòa thuận?"

Cá mập gật đầu, "Chúng ta xem như là túc địch."

Đường Tam nói: "Chủ yếu là do người ta coi các ngươi như đồ ăn sao?"

Cá mập có chút lúng túng nói: "Cũng không phải. Hải Tượng tộc rất cường đại, chúng ta chưa chắc đã có thể chiến thắng bọn chúng. Bọn chúng da dày thịt béo. Chúng ta chủ yếu là tranh đoạt tài nguyên, nên thường xuyên có mâu thuẫn."